Lexikon zu den philosophisc... Schriften Cicero's

Hugo Merguet

LEXIKON

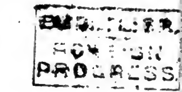
ZU DEN

SCHRIFTEN CICERO'S

MIT ANGABE SÄMTLICHER STELLEN

VON

H. MERGUET.

ZWEITER TEIL.

LEXIKON

ZU DEN

PHILOSOPHISCHEN SCHRIFTEN.

SIEBENTES UND ACHTES HEFT.

(ZWEITER BAND, LIEFERUNG 1—4.)

JENA,

VERLAG VON GUSTAV FISCHER.

1890.

xikon zu den Philosophischen Schriften Cicero's wird ca. 300 Bogen
l in ca. 60 Lieferungen à 2 Mark erscheinen. Im Laufe eines Jahres werden
12 Lieferungen zur Ausgabe kommen.

Im Jahre 1884 wurde vollständig:

LEXIKON

ZU DEN

SCHRIFTEN CICERO'S

MIT ANGABE SÄMTLICHER STELLEN

VON

H. MERGUET.

ERSTER TEIL.

LEXIKON

ZU DEN

REDEN DES CICERO.

VIER BÄNDE.

1877—1884. PREIS: 190 MARK.

LEXIKON

ZU DEN

SCHRIFTEN CAESARS

UND SEINER FORTSETZER.

MIT ANGABE SÄMTLICHER STELLEN

VON

DR. H. MERGUET,

OBERLEHRER UND DOCENT AN DER UNIVERSITÄT ZU KÖNIGSBERG I. PR.

1884—1886. PREIS: 55 MARK.

Wie in des Verfassers Lexikon zu den Reden des Cicero eine erschöpfende Uebersicht des rednerischen Sprachgebrauchs dieses Schriftstellers gegeben ist, so wird in diesem zweiten Spezial-Wörterbuch der in den Schriften Cäsars und seiner Fortsetzer enthaltene Sprachstoff in gleicher Weise vorgeführt. Da Cäsar einerseits sprachlich ebenso mustergültig ist, andrerseits durch seine objective Darstellungsweise und durch den völlig verschiedenen Inhalt seiner Schriften einen Gegensatz zu Cicero bildet, so liefert die lexikalische Bearbeitung seiner Werke stilistisch, phraseologisch und sachlich Ergebnisse, welche von den in dem Cicero-Lexikon enthaltenen wesentlich abweichen und somit ausser ihrem selbständigen Wert sich zugleich als eine wichtige Ergänzung der in Ciceros Reden hervortretenden Spracherscheinungen darstellen. Diese einander ergänzende Vergleichung beider Schriftsteller und die gleichmässige Uebersicht über ihren Sprachgebrauch wird dadurch eine vollkommene, dass auch in dem Cäsar-Lexikon genau dieselben Grundsätze bei der Bearbeitung und Anordnung des Sprachstoffes befolgt sind, durch welche in dem früheren Werk die klare Uebersichtlichkeit des vollständigen Materials ermöglicht ist und die den ungeteilten Beifall der Kritik gefunden haben. Durch diese genaue Uebereinstimmung in ihrer Disposition und Behandlung erweisen sich zugleich beide Werke als gleichartige Teile des ganzen Unternehmens, dessen spätere Ausdehnung über noch andere wichtige Schriftwerke teils vorbereitet wird, teils in Aussicht genommen ist.

Wie in dem Cicero-Lexikon sind auch hier beim Substantiv die Fälle geschieden, in denen es gebraucht ist I. absolut: 1. als Subject, 2. Prädikat, 3. Ausruf; II. nach Verben: 1. Accusativ, 2, Genetiv, 3. Dativ, 4. Ablativ, 5. mit Präpositionen; III. nach Adjectiven und Adverbien; IV. nach Substantiven; V. Umstand: 1. Ablativ, 2. Präpositionen. Die intransitiven Verben sind nach den Subjecten, die transitiven nach den Objecten geordnet, der absolute Gebrauch der letzteren besonders behandelt; die Adjectiva sind nach den zugehörigen Substantiven, die Adverbien nach ihren Verben aufgeführt. Die Reihenfolge innerhalb dieser Abteilungen ist alphabetisch, das die Verbindung bestimmende Wort in gesperrter, das die Abteilung bezeichnende in fetter Schrift vorangestellt, jede Stelle in ihrem vollständigen Zusammenhang angegeben und dabei der Text von Nipperdey mit Hinzufügung der wesentlichen Varianten benutzt; die ganze Einrichtung und Ausstattung ist genau dieselbe wie bei dem Cicero-Lexikon. Den Schluss bildet das Verzeichnis der Eigennamen.

LEXIKON

ZU DEN

PHILOSOPHISCHEN SCHRIFTEN CICERO'S

MIT ANGABE SÄMTLICHER STELLEN

VON

H. MERGUET.

ZWEITER BAND.

JENA,
VERLAG VON GUSTAV FISCHER.
1892.

LEXIKON

ZU DEN

SCHRIFTEN CICERO'S

MIT ANGABE SÄMTLICHER STELLEN

VON

H. MERGUET.

ZWEITER TEIL.

LEXIKON
ZU DEN
PHILOSOPHISCHEN SCHRIFTEN.

ZWEITER BAND.

JENA,
VERLAG VON GUSTAV FISCHER.
1892.

Faba, Bohne: abstineo: faba .. Pythagorei utique abstinere, quasi vero eo cibo mens, non venter infletur; D II, 119.
vescor: ex quo etiam Pythagoriis || Pythagoricis || interdictum putatur, ne faba vescerentur; D I, 62.

fabella, Erzählung, Sage, Märchen: I. videor: an tibi .. fabellae videntur? N III, 13.
II, 1. accommodo: in secundo .. (libro Chrysippus) volt Orphei, Musaei, Hesiodi Homerique fabellas accommodare ad ea, quae ..; N I, 41.
adfero: adfertur etiam de Sileno fabella quaedam; T I, 114.
exprimo, lego: cum iidem fabellas Latinas ad verbum e Graecis expressas non inviti legant; F I, 4.
profero: nec fabellas aniles proferas; N III, 12.
2. sum: nihil debet esse in philosophia commenticiis fabellis loci; D II, 80.
III. auditio: (parvi) fabellarum .. auditione ducuntur; F V, 42.

faber, Schmied, Handwerker: 1. aedificat, al.: ut .. faber, cum quid aedificaturus est, non ipse facit materiam, sed ea utitur, quae sit parata, fictorque item cera, sic ..; N fr 2.
II. do: quae (centuria) ad summum usum urbis fabris tignariis est data; R II, 39.

fabrica, Bau, Baukunst, Bearbeitung, Kunstfertigkeit, Geschicklichkeit: I. est: qualis ista „fabrica“ est? ubi adhibita? quando? cur? quo modo? A II, 87. quam .. admirabilis (sit) fabrica membrorum; N II, 121.
habet: ut pictura et fabrica ceteraeque artes habent quendam absoluti operis effectum, sic ..; N II, 35.
II, 1. adhibeo: s. I. est; A II, 87.
dico: omnem .. fabricam (dico) aeris et ferri; N II, 150.
effingo: cum artificium effingitis fabricamque divinam; N I, 47.
explico: illa potius explicetur incredibilis fabrica naturae; N II, 138.
habeo: ut ... nec ... materia .. quicquam || quid || iuvaret, nisi consectionis eius fabricam haberemus; D I, 116.
imitor: hanc naturae tam diligentem fabricam imitata est hominum verecundia; O I, 127.
intueor: quibus .. oculis [animi] intueri potuit vester Plato fabricam illam tanti operis, qua construi a deo atque aedificari mundum facit? N I, 19.
2. praesum: tertius (Volcanus) ex tertio Iove et Iunone, qui Lemni fabricae traditur praefuisse; N III, 55.
3. opus est: nihil opus fuisse fabrica; N I, 53.
III. aedificari, construi: s. II, 1. intueor.
inserere: »hos ille (Mulciber) cuneos fabrica crudeli inserens perrupit artus;« T II, 23.

fabricatio, Bildung, Bau: si erit tota hominis fabricatio perspecta omnisque humanae naturae figura atque perfectio; N II, 133.

fabricator, Verfertiger, Bildner: est: ut etiam inter deos Myrmecides aliqui minutorum opusculorum fabricator fuisse videatur; A II, 120.
imitatur: videndum, ille fabricator huius tanti operis utrum sit imitatus exemplar, idne, quod ..., an id, quod ..; Ti 6.

fabricor, verfertigen, bilden: alqd: quae talia sunt, ut ea ipsa dei inmortales ad usum hominum fabricati paene videantur; N I, 4.
animal: quanto quasi artificio natura fabricata esset primum animal omne, deinde hominem maxime; A II, 30.
astra: is docuit similem animum suum eius esse, qui ea (astra) fabricatus esset in caelo; T I, 62.
constructionem: quanto artificio esset sensus nostros mentemque et totam constructionem hominis fabricata natura; A II, 86.
ensem: »ausa .. (proles) funestum prima est fabricarier ensem«; N II, 159.
foramina: quamquam foramina illa ... callidissimo artificio natura fabricata est; T I, 47.
fulmen: non .. te puto esse eum, qui Iovi fulmen fabricatos esse Cyclopas in Aetna putes; D II, 43.
hominem: esse aliquam vim, ... quae finxerit vel, ut tuo verbo utar, quae „fabricata sit“ hominem; A II, 87. s. animal.
mentem: hunc mundum ... habere mentem, quae et se et ipsum fabricata sit; A II, 119. s. constructionem.
mundum: negat (Strato) opera deorum se uti ad fabricandum mundum; A II, 121. s. mentem.
sensus: s. constructionem.
signa: qui signa fabricantur; O I, 147.
verba: fabricemur .., si opus erit, verba; A II, 17.
II. mit doppeltem Accusativ: (animantem) globosum (deus) est fabricatus, quod σφαιροειδὲς Graeci vocant; Ti 17.

fabula, Erzählung, Erdichtung, Sage, Märchen, Theaterstück: I. absolut: 1. asciscunt: Calchantem, Helenum, quos tamen augures ne ipsae quidem fabulae adscivissent, si res omnino repudiaret; N II, 7.
declarant: quod quam magnum sit, fictae veterum fabulae declarant, in quibus tam multis tamque variis ab ultima antiquitate repetitis tria vix amicorum paria reperiuntur; F I, 65.
est: Argiae || Argivae || sacerdotis Cleobis et Biton filii praedicantur. nota fabula est; T I, 113. quamquam et apud Herodotum ... et apud Theopompum sunt innumerabiles fabulae; L I, 5.
ferunt: nec .., ut fabulae ferunt, bellis proeliisque (di) caruerunt; N II, 70. aënenm .. equum,

ut ferunt fabulae, animadvertit; O III, 38. si nobis ... in beatorum insulis immortale aevum, ut fabulae ferunt, degere liceret; fr V, 50.

habent: num .. me cogis etiam fabulis credere? quae delectationis habeant, quantum voles, verbis sententiis, numeris, cantibus adiuventur; D II, 113.

potest: f. II, 1. probo.

2. sum: haec ... *non* somniantium philosophorum esse commenta nec fabulas incredibiles, quas Epicurei deridens, sed prudentium coniecturas; R VI, 3.

II. **nach Verben:** I. adiuvo: f. I, I. habent.

audio: si fabulas audire volumus; T I, 92.

derideo: f. I, 2.

do: annis fere DX post Romam conditam Livius fabulam dedit C. Claudio, Caeci filio, M. Tuditano consulibus anno ante natum Ennium; T I, 3.

doceo: cum Orestem fabulam doceret Euripides; T IV, 63. qui (Livius) cum sex annis ante, quam ego natus sum, fabulam docuisset Centone Tuditanoque consulibus; C 50.

eligo: illi (scaenici) .. non optumas, sed sibi accommodatissumas fabulas eligunt; O I, 114.

fingo: f. lego. profero. recipio. refercio. I, 1. declarant.

habeo: tum senex dicitur eam fabulam, quam in manibus habebat et proxime scripserat, Oedipum Coloneum, recitasse iudicibus; C 22.

lego: quid, cum fictas fabulas, e quibus utilitas nulla elici potest, cum voluptate legimus? F V, 51.

loquor: tragoedias loqui videor et fabulas; D I, 68.

omitto: omittamus et fabulas et externa; O III, 99.

perago: ii mihi videntur fabulam aetatis peregisse nec tamquam inexercitati histriones in extremo actu corruisse; C 64. neque .. histrioni, ut placeat, peragenda fabula est; C 70.

probo: vidit Homerus probari fabulam non posse; F V, 49.

profero: philosophi quidam ... fictam et commenticiam fabulam prolatam dicunt a Platone; O III, 39.

recipio: antiquitas .. recepit fabulas fictas etiam non numquam incondite, haec aetas autem ... respuit; R II, 19.

recito: f. habeo.

refercio: talibus exemplis non fictae solum fabulae, verum etiam historiae refertae sunt; F V, 64.

repeto: f. I, 1. declarant.

repudio: his fabulis spretis ac repudiatis; N II, 71.

respuo: f. recipio. — scribo: f. habeo.

sperno: f. repudio.

suppedito: qui (di) induti specie humana fabulas poëtis suppeditaverunt; N II, 63.

verto: si plane sic verterem Platonem ..., ut verterunt nostri poëtae fabulas; F I, 7.

2. credo: f. I, 1. habent.

habeo: cum ... minor .. fabulis nisi de veteribus rebus haberetur fides; R II, 18.

3. abeo a: abeamus a fabulis, propiora videamus; D II, 22.

diiungo a: Diogenes Babylonius ... partum Iovis ortumque virginis ad physiologiam traducens diiungit || deiungit || a fabula; N I, 41.

elicio e: f. 1. lego.

includo in: physica ratio non inelegans inclusa est in impias fabulas; N II, 64.

redeo ad: ut redeamus ad fabulas; O III, 94. ut ad fabulas redeam; Lae 75.

reperio in: f. I, 1. declarant.

revoco ad: num te ad fabulas revoco vel nostrorum vel Graecorum poëtarum? D I, 40.

sum in: ut in fabulis est; O 1, 32. parum .. esset auctoritatis in fabula; C 3.

venio a: ut iam a fabulis ad facta veniamus; R II, 4.

III. **nach Adjectiv:** similis: sive haec in errore inperitorum posita esse et fabularum similia dicimus; R I, 56.

IV. **nach Substantiven:** auctores: nos .. philosophi esse volumus, rerum auctores, non fabularum; N III, 77.

defectio, defetigatio: senectus .. aetatis est peractio tamquam fabulae, cuius defectionem || defetigationem || fugere debemus; C 85.

error: nisi caelestium divina cognitio nomen eorum ad errorem fabulae traduxisset; T V, 8.

explicatio: quid vos illa delectat explicatio fabularum et enodatio nominum? N III, 62.

licentia: quodsi ea ficta credimus licentia fabularum, Mopsum, Tiresiam, Amphiaraum; N II, 7.

peractio: f. defectio.

ratio: commenticiarum fabularum reddere rationem; N III, 63.

somnia: sint haec ... somnia fabularum; D I, 43.

V. **Umstand:** 1. delectari: quod se iisdem Euripidis fabulis delectari dicat, Latinas litteras oderit; F I, 4.

refercire: ex eadem Platonis schola Ponticus Heraclides puerilibus fabulis refersit libros; N I, 34.

videre: quorum (poëtarum) fabulis in hoc flagitio versari ipsum videmus Iovem; T IV, 70.

2. ex: ut essent ex fabulis tria regna divisa; N II, 66.

in: cum ... ea perferant, quae Philoctetam videmus in fabulis; F V, 32. non ardentibus taedis (eos agitant furiae), sicut in fabulis, sed angore conscientiae fraudisque cruciatu; L I, 40. qui clamores tota cavea nuper in hospitis et amici mei M. Pacuvi nova fabula! Lae 24. ut in fabulis ... retinent tamen caritatem in pastores; Lae 70. haec .. etiam in fabulis stultissima persona est inprovidorum et credulorum senum; Lae 100.

facesso, sich entfernen: alqs: ab omni societate rei publicae ... paulisper facessant rogemus; L I, 39. facessant .. omnes, qui docere nihil possunt, quo melius sapientiusque vivamus; fr V, 49.

facete, launig, witzig: dico: multa .. multorum facete dicta, ut ea, quae a sene Catone collecta sunt; O I, 104.

inrideo: ut a patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente; F I, 39. facete M. Piso ... et alia multa et hoc modo || loco || Stoicos irridebat; F IV, 73.

ohne Verb: facete is (Lucilius) quidem, sicut alia; F I, 7.

facetiae, Scherz, Witz: sale .. et facetiis Caesar, Catuli patris frater, vicit omnes; O I, 133.

facetus, launig, witzig: alqs: de Graecis .. dulcem et facetum festivique sermonis ... Socratem accepimus; O I, 108.

alqd: in quo (Agamemnone) facetum illud Bionis; T III, 62.

adsentatio: nec parasitorum in comoediis adsentatio faceta nobis videretur, nisi essent milites gloriosi; Lae 98.

genus: ipsum .. genus iocandi non profusum nec immodestum, sed ingenuum et facetum esse

debet; O I, 103. alterum (iocandi genus) elegans, urbanum, ingeniosum, facetum; O I, 104.

homo: in quantam hominum facetorum urbanitatem incurratis, non dico; F II, 103. ludimur ab homine non tam faceto quam ad scribendi licentiam libero; N I, 123.

oratio: uberior oratio L. Crassi nec minus faceta; O I, 133.

poëta: novos .. deos ... sic Aristophanes, facetissumus poëta veteris comoediae, vexat, ut ..; L II, 37.

facies, Gestalt, Erscheinung, Antlitz: I. est: num etiam una est omnium (deorum) facies? nam si plures, aliam esse alia pulchriorem necesse est; N I, 80. si una omnium (deorum) facies est; N I, 80. quid .. attinet, cum una (deorum) facies sit, plura esse nomina? N I, 84.

excitat: formam quidem ipsam, Marce fili, et tamquam faciem honesti vides, „quae si oculis cerneretur, mirabiles amores,“ ut ait Plato, „excitaret sapientiae“; O I, 15.

pertinet: quid haec ad vitam membra pertinent? quid ipsa facies? N I, 99.

II, 1. cerno: s. I. excitat.

cogito: num .., cum aut muros Babylonis aut Homeri faciem cogito, imago illorum me aliqua pellit? D II, 139.

ignoro: etsi eius (dei) ignores et locum et faciem; T I, 70.

video: hos esse deos, quorum insignem vim et inlustrem faciem videremus; N II, 80. s. I. excitat.

2. sum: qua facie . (animus) sit aut ubi habitet, ne quaerendum quidem est; T I, 67.

III. di: a parvis .. Iovem, ... Apollinem reliquosque deos ea facie novimus, qua pictores fictoresque voluerunt, neque solum facie, sed etiam ornatu, aetate, vestitu; N I, 81.

iuvenis: ei (Eudemo) visum in quiete egregia facie iuvenem dicere fore ut ..; D I, 53.

IV. pelli: cuius (dei) crebra facie pellantur animi; N I, 106.

similis: Africani fratris nepos, facie vel patris, vita omnium perditorum ita similis, ut esset facile deterrimus; T I, 81.

abl. compar.: s. I. est; N I, 80.

facile, leicht, ohne Mühe, unbedenklich, unstreitig: I. bei Verben: accipio: quam (mercedem) tamen illa (virtus) accipit facile, exigit non acerbe; R III, 40.

acquiesco: quia facillime in nomine tuo acquiesco; F III, 6.

adduco: haec ... facile adduci solent ut in bonis rebus esse negent; P 14.

adsequor: quo id facilius adsequatur; A II, 44.

advigilo: ut advigiletur facilius ad custodiam ignis; L II, 29.

agnosco: nec .. (callidus et occultus) facillime adgnoscitur; Lae 99.

appareo: quod facillime apparet, cum ..; F II, 46. id .. (augurium saeclorum futurorum) in maximis ingeniis ... apparet facillime; T I, 33. facile ut appareat nostros omnia consequi potuisse; T IV, 5. ut facile appareat Atrei filios esse; T IV, 77. si qua est alia magna perversitas, facile apparet ‖ apparent ‖; O I, 145. ut facile earum (bestiarum) sensus appareat; Lae 27.

cedo: ut ... verum dicentibus facile cedam; T III, 51.

celo: facile celare, tacere, dissimulare, insidiari, praeripere hostium consilia; O I, 108.

cerno: quae (humana natura) quo facilius expressa cernatur; T IV, 62. id facilius cernemus; N II, 25.

cognosco: ea saepe audiendo facile cognovit, quae vel semel audita meminisse potuisset; A II, 4. haec paulo post facilius cognoscentur ex iis rebus ipsis, quas mundus efficit; N II, 47. multo id facilius cognosces; R II, 30. facillume .. et in optumam partem cognoscuntur adulescentes, qui ..; O II, 46. unde .. facilius quam ex annalium monumentis ... omnis rei pub. disciplina cognoscitur? fr V, 26.

comitor: tardis .. mentibus virtus non facile comitatur; T V, 68.

compenso: facile iniuriarum omnium compensarem curam et molestiam; R I, 7.

concedo: non .. facile concedo neque Bruto meo neque ... veteribus ..., ut ..; T V, 30. quorum neutrum tam facile, quam tu arbitraris, conceditur; D I, 10.

congrego: pares .. vetere proverbio cum paribus facillime congregantur; C 7.

consequor: quo facilius id ... summum bonum consequamur; F I, 57. facilius .., quod est propositum, consequar, si ..; R II, 3. ita facillime, quae volemus, ... consequemur; O II, 24.

contexo: neque tam facile interrupta contexo quam absolvo instituta; L I, 9.

contingo: aliorum (animalium) ea est humilitas, ut cibum terrestrem rostris facile contingant; N II, 122.

convalesco: ‖ in ‖ quibus facillime iustitia et fides convalescit; R II, 26.

converto: quo facilius animos imperitorum ad deorum cultum a vitae pravitate converterent; N I, 77. ut (oculi) ... aspectum, quo vellent, facile converterent; N II, 142. quod .. illa prima (genera) facile in contraria vitia convertuntur; R I, 69.

corrigo: facillume corriguntur in discendo; O I, 146.

corrumpo: ut profluens amnis aut vix aut nullo modo, conclusa autem aqua facile corrumpitur, sic ..; N II, 20.

credo: quod ei (Epicuro) non praedicanti tamen facile equidem crederem; N I, 72. quod in metu et periculo cum creduntur facilius, tum finguntur inpunius; D II, 58.

decido: quod unius vitio praecipitata (res publica) in perniciosissimam partem facillime decidit; R II, 48.

defendo: facile etiam absentibus nobis veritas se ipsa defendet; A II, 36.

delabor: cuius (Phalaridis) in similitudinem dominatus unius proclivi cursu et facile delabitur; R I, 44.

desisto: cum (ignari) sunt docti a peritis, desistunt facile sententia; O III, 15.

destruo: ut aedificium idem destruit facillime, qui construxit, sic ..; C 72.

dico: Graeci .. μανίαν unde appellent, non facile dixerim; T III, 11. in quo quantum ceteris profuturi simus, non facile dixerim; T V, 121. utrum poëtae Stoicos depravarint, an Stoici poëtis dederint auctoritatem, non facile dixerim; N III, 91. haud facile dixerim, cur .. *; R I, 6. ex multis mirabilibus exemplis haud facile quis dixerit hoc exemplo .. laudabilius; O III, 110. ut facile (Scipionem) ducem populi Romani, non comitem diceres; Lae 96.

dissimulo: s. celo.

dissolvo: numquam nec maius aes alienum fuit nec melius nec facilius dissolutum est; O II, 84.

divello: quamquam a Polemonis ... finibus non facile divellor; A II, 139. omnis conglutina-

tio recens aegre, inveterata facile divellitur; C 72.

divido: ut facile ... omnia ... in reliquum corpus dividantur; N II, 136.

edisco: quod (illa) .. tam facile ediscantur; T IV, 7.

efficio: efficitur .. in homine virtus; quanto igitur in mundo facilius! N II, 39.

effugio: haec ... facilius effugiunt Academicorum calumniam; N II, 20.

evado: accedit, ut eo facilius animus evadat ex hoc aëre ... eumque perrumpat, quod ..; T I, 43.

evenio: id ... facilius evenit adpropinquante morte, ut animi futura augurentur; D I, 64.

evolo: id si ita est, ut optumi cuiusque animus in morte facillime evolet; Lae 14.

excogito: facile ut excogitet, quo modo occulte ... fallat; F II, 53.

expedio: alii ... se .. facile ... expediunt; F I, 66.

expleo: quae .. cupiditates a natura proficiscuntur, facile explentur sine ulla iniuria; F I, 53.

explico: id quale sit, facile a se (Chrysippus) explicari putat; Fa 42. quo facilius (geometrae), quae volunt, explicent; O III, 33.

facio: existumant .. dis inmortalibus se facilius satis facturos, si ..; T III, 72. facilius commodiusque (mutationem) faciemus; O I, 120.

fero: ut onera contentis corporibus facilius feruntur; T II, 54. quem (dolorem) facile tulerant; T II, 65. qui cum multa sint saepe perpessi, facilius ferunt, quicquid accidit; T III, 67. quod is (M. Cato) tam facile senectutem ferat; C 3. quod desiderium non facile ferat; Lae 75.

fundo: facile .. illa (ova) aqua et sustinentur et fetum fundunt; N II, 129.

impello: cum imperiti facile ad credendum impellerentur; R II, 18. facillime .. ad res iniustas impellitur, ut quisque altissimo animo est, gloriae cupiditate; O I, 65.

impetro: a rege opulento vir summus facile impetravit, ut ..; O II, 82.

incido: facilius in morbos incidunt adulescentes; C 67.

incito: facile (opifices) contra vos incitabuntur; A II, 144.

indico: facile indicabat ipsa natura vim suam; Lae 24.

induco: etiam temperantiam inducunt non facillime illi quidem, sed tamen quoquo modo possunt; O III, 18.

influo: nihil tam facile in animos teneros atque molles influere quam varios canendi sonos; L II, 38.

innascor: quod in hac elatione et magnitudine animi facillime pertinacia et nimia cupiditas principatus innascitur; O I, 64.

insidior: ſ. celo.

insido: facile in animo forti contra mortem habita insedit oratio; T II, 11.

intellego: quae quo facilius minus docti intellegerent; A I, 8. quo facilius vis verbi intellegatur; F III, 51. facile intellegitur nos ad coniunctionem ... hominum ... esse natos; F III, 65. facilius .. intellegetur a dis inmortalibus hominibus esse provisum; N II, 133.

internosco: sin autem (falsa visa probabilia) sunt, cur non etiam, quae non facile internoscantur? A II, 48. an non videmus hoc usu venire, ut ... eos consuetudine adhibita tam facile internosceremus, uti ..? A II, 56.

invenio: quod ita facillume verum inveniri putes; R III, 8.

iudico: ut facilius iudicarem, quam illa bene refellerentur; N I, 59. ortum videamus haruspicinae; sic facillume, quid habeat auctoritatis, iudicabimus; D II, 50. ex summissione, ex ceteris similibus facile iudicabimus, quid eorum apte fiat; O I, 146.

laboro: diserti .. hominis et facile laborantis ... patrocinia late patent; O II, 66.

nosco: omnes .. eius (philosophiae) partes ... tum facillume noscuntur, cum ..; N I, 9.

noto: Phryges et Cilices ... propterea facilius cantus avium et volatus notaverunt; D I, 94.

obliviscor: obliviscor etiam malorum, ut iubes, eoque facilius, quod ..; T III, 37.

obsisto: quoniam eius (voluptatis) blanditiis non facile obsistimus; C 44.

obtineo: quod (testamentum) quo facilius optinerent; O III, 73.

patior: id facilius paterer; F II, 20. si .. requietem natura non quaereret ..., facile pateremur; F V, 54. ne bestiae quidem ... facile patiuntur sese contineri; F V, 56. ego .. facile sum passus ne in mentem quidem mihi aliquid contra venire; T I, 55. te de aeternitate dicentem aberrare a proposito facile patiebar; T I, 81. dicitur ... carere, cum aliquid ... non habere te sentias, etiamsi id facile patiare; T I, 88. facile patior te isto modo agere; T V, 15. cum vim caloris non facile patiatur; T V, 74. ego .. te scire ista melius quam me non fateor solum, sed etiam facile patior; N I, 74. facile patior non esse nos ... eruditos; R II, 29. ut ego non modo ad illa non properem ..., sed facile patiar, te ... consumere; L I, 28. quam (legem agrariam) .. antiquari (Philippus) facile passus est; O II, 73. facile patior tum potius Pontium fuisse; O II, 75.

pello: ignis .. et aër omni pulsu facillime pellitur; N III, 31.

perfruor: quae (perfugia) sumunt sibi ad excusationem, quo facilius otio perfruantur; R I, 9.

perrumpo: ſ. evado.

perspicio: quas (quaestiunculas), qui intellegat † non ... per se ipse facile perspiciat; L II, 51.

persuadeo: quibus, quicquid velim, facile persuadeam; F II, 28.

possum: quibus rebus facillime possimus eam, quam volumus, adipisci ... caritatem; O II, 29. nullo modo facilius arbitror posse neque herbas arescere et interfici neque terram ab sole percoqui; fr I, 12. quod || qui || in pueritia facillime se arbitrentur || arbitrantur || naturae voluntatem posse cognoscere; F V, 55. nulla .. re conciliare facilius benivolentiam multitudinis possunt ii ... quam abstinentia; O II, 77. umor ita mollis est, ut facile premi conlidique possit; N III, 31. convincere: ſ. invenire; N I, 91. facilius me, ... quid non sentirem, quam quid sentirem, posse dicere; N II, 2. quo facilius (pueri) possint maiora discere; R I, 30. Socrates ... cum facile posset educi e custodia; T I, 71. qui (homo impotens) nec facile efficere possit, quod conetur, nec obtinere, si effecerit; F I, 52. nihil est, quod expedire tam facile possimus; N I, 7. censemus .. facillime te id explanare posse; F V, 8. haec ratione explicari et ad naturam revocari facile possunt; D II, 145. quanto id in hominum consuetudine facilius fieri poterit || potuerit || ? F I, 69. illi (Epicurei) facilius facere possunt; D II, 40. caecitas ferri facile possit; T V, 113. quibus facillime rationibus ingravescentem aetatem ferre possimus; C 6. ut facile intellegi possit eos ... non esse; F II, 2. ut facile intellegi possit animum et videre et audire; T I, 46. ut intellegi facile possit in tantis illis umoribus esse inclusum calorem; N II, 26. quo facilius id, quod docere volumus, intellegi possit; N II, 81.

ut facilius intellegi possit tum de Romuli inmortalitate creditum; R II, 20. quo facilius ius in natura esse positum intellegi possit; L I, 34. qualis .. differentia sit honesti et decori, facilius intellegi quam explanari potest; O I, 94. interfici: ſ. arescere. ita facillime, quid veri simillimum esset, inveniri posse Socrates arbitrabatur; T I, 8. utinam tam facile vera invenire possim || possem || quam falsa convincere! N I, 91. quis facile praeter hunc (Demetrium) inveniri potest? L III, 14. facile, quod cuiusque temporis officium sit, poterimus ... iudicare; O I, 29. nuda ista si ponas, iudicari, qualia sint, non facile possint || iudicare ... possim ||; P 24. quam facile (illud) vel aliunde vel alio modo || [vel alio modo] || perfici vel omnino neglegi possit; T IV, 74. qua (magnitudine animi) facile posset repugnari obsistique fortunae; F IV, 17. quibus (vitiis) alii non facile possunt obsistere; O II, 37. ego .. non dubito. .. quin facile (ostendere) possis; F II, 7. percipi: ſ. perspici; L I, 51. percoqui: ſ. arescere. perfici: ſ. neglegi. extremum .. esse bonorum voluptatem ex hoc facillime perspici potest; F I, 40. quo facilius res perspici possit; F III, 54. facilius .. etiam in bestiis ... vis ipsius naturae perspici potest; T V, 38. animi deformitas ..., cuius turpitudo ex ipsis vitiis facillime perspici || percipi || potest; L I, 51. nec sapiente || sapienti || (viro) sapientiorem posse fieri facillume potest perspici; P 21. premi: ſ. conlidi. quo facilius oratio progredi possit longius; T II, 42. repugnari: ſ. obsisti; F IV, 17. nisi videret iis resisti non facile posse; A II, 75. quo defenso facile Chrysippo (Epicurei) possent resistere; Fa 23. revocari: ſ. explicari. quod ... nos probabilia multa habemus, quae sequi facile, adfirmare vix possumus; A II, 8. hanc rerum tantam potentiam non ferme facilius ulla in parte Italiae posita urbs tenere potuisset; R II, 10. facile me a te vinci posse certo scio; N III, 95. quo facilius (Samnites, Pyrrhus) vinci possent; C 43.

praeripio: ſ. celo.

probo: tale .. est, ut elaborandum sit, quo facilius probetur; T V, 1. quo facilius id a quoque probaretur, quod cuique maxime probabile videretur; Fa 1.

recipio: * facile in civitatem receptus esset; R II, 35.

recoquo: ſ. retraho.

reperio: quo verum facilius reperiamus; F IV, 27. vir is ... non multo facilius tali animo reperietur quam civitas universa? T V, 42. certe istum virum bonum non facile reperimus; O III, 64.

resisto: non .. facile valenti populo resistitur; R IV, 8.

retineo: quo facilius decorum illud, quod quaerimus, retineatur; O I, 110.

retraho: quo .. me proficiscentem haud sane quis facile retraxerit nec tamquam Peliam recoxerit; C 83.

sano: ut Ptolomaeum || Ptolem. || facile sanaret; D II, 135.

satis facio: ſ. facio; T III, 72.

sentio: quod facile sentio, quam multorum ... scribendi studia commoverim; N I, 8.

servo: ut quam facillume ova serventur; N II, 129.

sum: etsi minime facile eas (commutationes) in ea re publica futuras puto; R I, 65. quod secum ipsum (caelum) propter virtutem facile esse posset; Ti 20.

supero: iniurias .. fortunae facile veterum philosophorum praeceptis instituta vita superabat; F IV, 17. Sisenna ... omnes adhuc nostros scriptores ... facile superavit; L I, 7.

sustineo: ut ... facilius ab utraque parte adsensio sustineretur; A I, 45. ſ. fundo.

taceo: ſ. celo.

teneo: qui (vir) modica libertate populo data facilius tenuit auctoritatem principum; R II, 55.

trado: ferocitatem .. eius (Viriathi C. Laelius) ita repressit, ut facile bellum reliquis traderet; O II, 40.

tutor: angustia .. conclusae orationis non facile se ipsa tutatur; N II, 20.

venio: mihi .. non tam facile in mentem venire solet, quare verum sit aliquid, quam quare falsum; N I, 57.

video: homo ... facile totius vitae cursum videt; O I, 11.

videor: ut facillime, quales simus, tales esse videamur; O II, 44.

vinco: non ... dubito, quin ... usu .. in re publica rerum maximarum facile omnis viceris; R I, 37. stellarum .. globi terrae magnitudinem facile vincebant; R VI, 16. qui omnes superiores, quibus honore par esset, scientia facile vicisset; O II, 65. illius (Crassi) vendibilem orationem religio deorum inmortalium nobis defendentibus facile vincebat; Lae 96.

vito: invidiam facile vitabis; F II, 84. ut (acies) ea, quae nocere possint, facile vitet; N II, 142.

II. **bei Adjectiven:** acutus: *cum M. Varrone*, homine omnium facile acutissimo; A fr 22.

contentus: quoi (homini) tanta possessio sit || est ||, ut ad liberaliter vivendum facile contentus sit; P 42.

deterrimus: Africani fratris nepos, ... vita omnium perditorum ita similis, ut esset facile deterrimus; T I, 81.

princeps: quem (Themistoclem) facile Graeciae principem ponimus; A II, 2. Eudoxus, ... in astrologia iudicio doctissimorum hominum facile princeps; D II, 87. fuisse .. quendam ferunt Demaratum Corinthium .. honore ... facile civitatis suae principem; R II, 34. Cratippus, Peripateticorum omnium ... meo iudicio facile princeps; Ti 2.

facilis, leicht, bequem, willig, bereitwillig, nachgiebig, umgänglich, gefällig: A. alqs: re .. intellecta in verborum usu faciles esse debemus; F III, 52. etiamsi faciles nos ad concedendum habuerit; D II, 107. conveniet ... in omni .. re contrahenda, vendundo emendo, conducendo locando, vicinitatibus et confiniis, aequum, facilem (esse); O II, 64.

alqd: quae (turpitudines) ... cur non cadant in sapientem, non est facile defendere; F II, 117. facillimum id quidem est; F III, 15. non facile est invenire, qui ... non tradat ..; F III, 66. facile est hoc cernere in primis puerorum aetatulis; F V, 55. in quo erat facile vincere non repugnantes; T I, 3. quod non modo facile ad credendum est, sed eo concesso, quod volunt, consequens; T I, 78. erat facile sequentem eam rationem ... negare umquam laetitia adfici posse insipientem; T IV, 66. reliqua ex conlatione facile est conterere atque contemnere; T V, 85. in huius modi sermone et consessu facillimum (est negare); N I, 61. erat .. non facile agentis aliquid ... deos in aliarum formarum imitatione servare; N I, 77. superstitione ... facile est liberari; N I, 117. quae sunt minus operosa et multo quidem faciliora || [faciliora] ||; N II, 94. sint haec, quae quaerimus, faciliora; D I, 117. quanto id deo est facilius! D I, 120. facile id quidem fuit, quattuor (partis), quas nos habemus,

duplicare; D II, 42. quas quidem (dissimilis hominum procreationes) percurrere oratione facile est; D II, 96. ex quo facile intellectu est ... verbis eos, non re dissidere; Fa 44. cave putes .. mare ullum aut flammam esse tantam, quam non facilius sit sedare quam effrenatam insolentia multitudinem; R I, 65. quod ei fuit illa manu copiisque facillimum, ut ... procederet; R II, 5. quae faciliora sunt philosophis; O I, 73. in quo falli facile est; O I, 91. quod erit facilius; O I, 122. haec ad iudicandum sunt facillima; O III, 30. facile id quidem fuit, iustitiam iustissimo viro defendere. — quid? amicitiam nonne facile ei, qui ..? Lae 25. ad quas (calamitatum societates) non est facile inventu qui descendant; Lae 64.

adversarius: pugnas omnino, sed cum adversario facili; A II, 84.

ascensus: hoc iis (animis) faciliorem adscensum et reditum in caelum fore; fr V, 97.

belua: ea (pars animi) ... non unam (beluam) aut facilem ad subigendum frenat; R II, 67.

causa: quamquam nostra quidem causa facilis est; A II, 7.

cibus: utebatur ... eo cibo, qui et suavissimus esset et idem facillimus ad concoquendum; F II, 64.

cognitio: ea ... cognitionem habent faciliorem; F V, 34. quod ... orae ..., quo faciliorem nobis cognitionem rerum caelestium, eo maiorem cognoscendi cupiditatem dabunt; T I, 44.

comparatio: sit .. tam facilis, quam vultis, comparatio voluptatis; F II, 92.

conclusio: Stoicorum quidem facilis conclusio est; T V, 82.

concordia: facillimam .. in ea re publica esse concordiam, in qua idem conducat omnibus; R I, 49.

coniectura: quibus expositis facilis est coniectura ea .. esse expetenda; F V, 38. facilis coniectura huius somnii; D I, 58.

contractio: digitorum .. contractio facilis facilisque porrectio ... nullo in motu laborat; N II, 150.

copia: quam multa ex terra arboribusque gignuntur cum copia facili, tum suavitate praestanti! T V, 99.

cursus: cui censemus cursum ad deos faciliorem fuisse quam Scipioni? Lae 14.

distinctio: harum .. rerum facilis est et expedita distinctio; F I, 33. facilis .. est distinctio ingenui et inliberalis ioci; O I, 104.

emendatio: facilior esset emendatio temeritatis; A fr 16.

equi: ut iis (equis) facilioribus possint uti; O I, 90.

interrogationes: ita faciles interrogationes sunt, ut ..; T I, 57.

investigatio: qua ex cognitione facilior facta est investigatio rerum occultissimarum; F V, 10.

lapsus: puros, integros ... leni quodam et facili lapsu ad deos ... pervolare; fr IX, 12.

liberalitas: facilior est haec posterior (liberalitas), locupleti praesertim; O II, 52.

locus: difficilis auguri locus ad contra dicendum. Marso fortasse, sed Romano facillumus; D II, 70.

mores: quod lenior eorum vita et mores fuerant faciliores; O I, 112. quid dicam de moribus facillimis? Lae 11.

pater: idem .. facilem et liberalem patrem incommodum esse amanti filio disputat; N III, 73.

perpessio: consuetudo .. laborum perpessionem dolorum efficit faciliorem; T II, 35.

porrectio: f. contractio.

ratio: corporis bona facilem quandam rationem habere censebant; F IV, 17. ad omnis casus facillima ratio est eorum, qui ..; T V, 108. quid, si etiam ratio exstat artificiosae praesensionis facilis, divinae autem paulo obscurior? D I, 109.

reditus: iis (animis) ad illos (deos), a quibus essent profecti, reditum facilem patere; T I, 72. f. ascensus.

res: Epicurus ... de (re) illustri et facili ... loquitur; F II, 15. non † faciles illas quidem ‖ *res*, facilia illa q. ‖ nec contemnendas; F IV, 59. tam .. eam rem esse facilem, ... ut ..; N I, 53. quas res a summo philosopho praeteritas arbitror, quod essent faciles; O II, 86.

sapiens: facilior .. (sapiens) erit, ut albam esse nivem probet, quam erat Anaxagoras; A II, 100.

vita: et facilior et tutior ... vita est otiosorum; O I, 70.

voluptates: obscenas voluptates ... facilis, communis, in medio sitas esse dicunt; T V, 94.

B. ordior a: ut .. a facillimis ordiamur; F I, 13.

facilitas, Leichtigkeit, Willigkeit, Umgänglichkeit, Leutseligkeit: I, 1. exerceo: exercenda etiam est facilitas et altitudo animi, quae dicitur; O I, 88.

nomino: haec in bonis rebus, quod alii ad alia bona sunt aptiores, facilitas nominetur, in malis proclivitas; T IV, 28.

2. pertineo ad: quae (virtutes) pertinent ad mansuetudinem morum ac facilitatem; O II, 32.

II, 1. superior: Philippum ... facilitate et humanitate video superiorem fuisse; O I, 90.

2. proclivis ad: amicitia remissior esse debet ... et ad omnem comitatem facilitatemque proclivior; Lae 66.

III. propter: ut filiis imperari corporis membris propter oboediendi facilitatem; R III, 37.

facinorosus (facinerosus), lasterhaft: A. alqs: ut ... facinorosos se esse fateantur; O III, 39.

vir: ut (civitas) bonum illum virum sceleratum, facinorosum, nefarium putet; R III, 27.

vita: si metus supplicii, non ipsa turpitudo deterret ab iniuriosa facinerosaque vita; L I, 40.

B. depugno cum: f. II.

vivo cum: vivebat (Dionysius) cum fugitivis, cum facinerosis, cum barbaris; T V, 63.

II. in: digladiari autem semper *et* depugnare in ‖ cum ‖ facinorosis et audacibus; A fr 12.

facinus, That, Ereignis, Übelthat, Schandthat: I. abest: ab hoc nulla fraus aberit, nullum facinus; O III, 75.

est: occultum facinus esse potuerit, (sapiens) gaudebit; F II, 57. nullum .. scelus, nullum malum facinus esse, ad quod suscipiendum non libido voluptatis inpelleret; C 40.

inest: in ipsa .. dubitatione facinus inest, etiamsi ad id non pervenerint; O III, 37.

potest: f. est; F II, 57.

ohne Verb: quod facinus occultius? N III, 74.

II, 1. admitto: promissum potius non faciendum quam tam taetrum facinus admittendum fuit; O III, 95.

committo: quin .. abnueret a se commissum esse facinus; L I, 40.

contueor: »(me) resupinum in caelo contueri maximum ac mirificum facinus«; D I, 44.

do: iidem etiam di fraudem dederunt, facinus ceteraque; N III, 75.

facio: vide, ne facinus facias; F II, 95. »facinus fecit maximum«; T IV, 52. ut queritur ille „in civitate fieri facinora capitalia"; N I, 13.

perficio: quae .. libido, quae avaritia, quod facinus aut suscipitur nisi consilio capto aut sine animi motu et cogitatione, id est ratione, perficitur? N III, 71.

suscipio: f. perficio. — I. est; C 40.

2. impello ad: (lubidines) ad omne facinus inpellunt eos, quos inlecebris suis incenderunt; R VI, 1.

pervenio ad: f. I. inest.

video in: nec in his eum (Gygen) facinoribus quisquam potuit videre; O III, 38.

III. defensio: quin ... defensionem .. facinoris a naturae iure aliquo quaereret; L I, 40.

munusculum: alieni facinoris munusculum non repudiaverunt; O III, 73.

speculatrices, vindices: Furiae deae sunt, speculatrices, credo, et vindices facinorum et sceleris; N III, 46.

IV. sine: ut eandem illam rem ... non multis partibus malit ad sese ... sine facinore quam illo modo pervenire; F III, 36.

facio, machen, thun, handeln, verfahren, zu Werke gehen, schaffen, bilden, zu stande bringen, ausrichten, bewirken, veranstalten, darstellen, erleiden, wählen, annehmen, aufstellen, voraussetzen, behaupten, achten (face: f. I, 2, b. alqs; F V, 29. faxit: f. II, 2, b. alqs; L II, 19): I. **absolut:** 1. **substantivisch:** a. **Gerundium:** α. impello ad: ratio ... ad recte faciendum inpellens et a delicto avocans; L II, 10.

sum in: quarum (artium) omne opus est in faciendo atque agendo; A II, 22.

β. consilium: quo sint omnia bene vivendi recteque faciendi consilia referenda; F I, 11. cum ... consilium ita faciendi per se expetendum ... sit; F V, 20.

adiutores ad: quo pluribus profuerint, eo plures ad benigne faciendum adiutores habebunt; O II, 53.

b. **Supinum:** difficilis: difficile factu est me id sentire, quod tu velis; N III, 1. difficile factu est, sed conabor tamen; R I, 65. id .. difficile factu est nisi educatione quadam et disciplina; L III, 29. quorum iudicium in eo ... difficile factu est non probare; O I, 71. difficile factu est a deis ortis fidem non habere; Ti 38.

honestus, turpis: honestumne factu sit an turpe dubitant id; O I, 9.

2. **verbal:** a. **unpersönlich:** nisi hoc dicis sua (causa), quod interest omnium recte facere; F II, 72. si utilitas ab amicitia, ut fit saepe, defecerit; F II, 79. aliquando posse recte fieri dicunt; F II, 82. ut, si fieri possit, (sapiens) virtutem in perpetuum abiciat, ut dolore omni liberetur; F V, 93. id .. quasi constet, rationem, cur ita fiat, (Aristoteles) adfert; T I, 80. Pompeio, nostro familiari, cum graviter aegrotaret Neapoli, melius est factum; T I, 86. equidem saepe emori, si fieri posset, vellem; T I, 98. fieri || ferri || non potest; natura non patitur; T II, 46. quaeramus unam quamque reliquorum sententiam, si fieri potest; T V, 84. ut, quem ad modum ratione recte fiat, sic ratione peccetur; N III, 69. Diagoras ... „ita fit“, inquit; N III, 89. nec tamen, cur ita fiat, videmus; D I, 15. ille .. Graecus, quid mirum, si magnitudine timoris, ut plerumque fit, a constantia ... discessit? D II, 114. ut fit in omni oratione || ea ratione, al. || saepissime; D II, 115. si tuo commodo fieri potest; R I, 14. quos (tyrannos) si boni oppresserunt, ut saepe fit, recreatur civitas; R I, 68. sicut erat in simili causa antea factum; R II, 63. cuius (legis) ea vis sit, ut recte facere iubeat, vetet delinquere; L I, 19. ego .. ita esse faciendum censeo; L I, 20. optime vero, frater, et fieri sic decet; L II, 8. ne obsit benignitas et iis ipsis, quibus benigne videbitur fieri, et ceteris; O I, 42. sic .. est faciendum, ut ..; O I, 110. aut opera benigne fit indigentibus aut pecunia; O II, 52. faciundum est, modo pro facultatibus, nos ipsi ut fecimus; O II, 58. nec eas (aures tuas), si fieri possit, quicquam aliud audire; O III, 5. pro omnibus gentibus, si fieri possit, conservandis aut iuvandis maximos labores ... suscipere; O III, 25. quodsi forte, ut fit plerumque, (tyranni) ceciderunt; Lae 53. sin autem aut morum aut studiorum commutatio quaedam, ut fieri solet, facta erit; Lae 77. quibus utitur ministeriis deus, cum optimi speciem, quoad fieri potest, efficit; Ti 50. cum vinolenti adulescentes tibiarum etiam cantu, ut fit, instincti mulieris pudicae fores frangerent; fr X, 3.

b. **persönlich:** alqs: cum tu tardius faceres, id est, ut ego interpretor, diligentius; A ep 1. bene sane facis; A I, 25. si eos (civis) non modo copia rerum auxeris, uti fecisti || ut effecisti ||, sed etiam verborum; A I, 26. eos ... inscienter facere dicebant; A II, 17. faciunt pueriliter; A II, 33. quod erant qui illum (Antiochum) gloriae causa facere || fecisse, al. || dicerent; A II, 70. vereor, ne subadroganter facias, si dixeris tuam (disciplinam); A II, 114. ut fere faciunt, qui ab eo (Epicuro) dissentiunt; F I, 14. sic faciam ..., inquit: unam rem explicabo; F I, 28. ut ego et Triarius te hortatore facimus; F I, 72. ut ille (Hieronymus) facit, qui, quid dicat, intellegit; F II, 16. sicut facit re, neque tamen dividit verbis; F II, 20. addebat etiam se in legem Voconiam iuratum contra eam facere non audere; F II, 55. cui (Pompeio) recte facienti gratia est habenda; F II, 57. improbe feceris, nisi monueris, ne assidat; sed impunite tamen; F II, 59. ut Pythagoreus ille Siculo fecit tyranno || [Sic. f. tyr.] ||; F II, 79. quamvis eam (amicitiam) Epicurus, ut facit, in caelum efferat laudibus; F II, 80. ut ceteri dicere existimantur melius quam facere, sic hi mihi videntur facere melius quam dicere; F II, 81. praeclare, inquit, facis; F III, 9. ita .. fecimus; F III, 9. alium magis alio vel peccare vel recte facere; F III, 48. ut si ... ipsius animi, ut fecit Erillus, cognitionem amplexarentur, actionem relinquerent; F IV, 36. facit .. Lucius noster prudenter; F V, 15. »mihi sic est usus, tibi ut opust facto, face;« F V, 29. cum haec exquirerem, sicut hic faciebam; T I, 98. sicut pridie feceramus; T II, 9. ut .. heri feci, sic nunc rationem ... sequar; T II, 15. haec .. te, nisi ita facies, custos dignitatis relinquet; T II, 33. sic faciemus tuisque optumis studiis obsequemur; T II, 67. licet .., ut saepe facimus, in Latinum illa convertere; T III, 29. illum (maerentem) suo iudicio et, quod se ita putet oportere facere, maerere; T III, 79. similiter facit, ut si posse putet eum ... sustinere se; T IV, 41. cum ... admirans .. Hiero requireret, cur ita (Simonides) faceret; N I, 60. ut mihi est in animo facere; N II, 20. non indocte solum, verum etiam impie faciat, si deos esse neget; N II, 44. tu ... similiter facis, ac si me roges, cur ..; N III, 8. ut fecimus in iis tribus libris, quos de natura deorum scripsimus; D I, 7. ut Posidonius facit; D I, 125. ut in haruspicina fecimus, sic videamus, clarissumarum sortium quae tradatur inventio; D II, 85. Demosthenes quidem ... iam tum φιλιππίζειν Pythiam dicebat, id est quasi cum Philippo facere; D II, 118. ut facit apud Platonem Socrates; R II, 22. ut iam || etiam, al. || Romulum patribus lectis fecisse diximus; R II, 50. quod cum faciamus, prudenter facere dicimur, iuste non dicimur; R III, 16. non nulli isti ... faciunt

imperite; L I, 4. sic .. fecisse video Platonem illum tuum; L I, 15. ubi .. beneficus, si nemo alterius causa benigne facit? L I, 49. || tu || vero facis || recte || et merito et pie || ipse ||; L I, 63. ita .. ut facerem, et orationibus inducebar tuis et versibus; L II, 2. quom contra fecerint quam polliciti professique sint; L II, 11. »qui secus faxit, deus ipse vindex erit;« L II, 19. sic .. faciam et dicam de magistratibus; L II, 69. bene hercle faciunt; L III, 1. ut Charondas in suis facit legibus; L III, 5. ut in religionis lege fecisti admonitu et rogatu meo; L III, 13. faciam, Attice, ut vis; L III, 13. vereor, ne a te rursus dissentiam. — non facies; L III, 33. faciam breviter, si consequi potuero; L III, 49. in primis, quo quisque animo, studio, benivolentia fecerit, ponderandum est; O I, 49. officii conservandi praecepta traduntur illa quidem, ut facimus ipsi; O I, 60. similiter facere eos ..., ut si nautae certarent, quis eorum potissimum gubernaret; O I, 87. ut stante re publica facere solebamus; O II, 3. ut saepe fecimus; O II, 3. a doctis ... quaerentibus, satisne constanter facere videamur; O II, 7. benivolentiae gratia faciunt, cum aliqua de causa quempiam diligunt; O II, 21. ut nos et saepe alias et adulescentes contra L. Sullae dominantis opes pro Sex. Roscio Amerino fecimus; O II, 51. quare id, quod feceris, necesse fuerit nec aliter facere potueris; O II, 68. inhumane feceris contraque naturae legem; O III, 30. si is, qui non defendit iniuriam neque propulsat, cum potest, iniuste facit; O III, 74. facias .. contra rem publicam; O III, 95. nec facere aliter ullo modo possumus; O III, 101. an ne (Regulus) turpiter faceret? O III, 102. illis .. temporibus aliter facere (Regulus) non potuit; O III, 111. faciam, ut potero, Laeli; C 7. ut et Solonem versibus gloriantem videmus ... et ego feci; C 26. quos (Xenophontis libros) legite, quaeso, studiose, ut facitis; C 59. tu ... quod mihi tantum tribui dicis, ... facis amice; Lae 9. hercule ita (C. Blossius) fecit vel plus etiam, quam dixit; Lae 37. si quis contra rem publicam se amici causa fecisse fateatur; Lae 40. quod cum ita putarem, feci etiam audacius quam ille ipse, de quo loquor; P 3. nobis sic cerno esse faciendum, ut ..; Ti 51. ſ. barbari. — a. O II, 58. — III. alqd, id; L II, 14. quod; A II, 138.

barbari, eventa: si ratio mecum facit, si eventa, si populi, si nationes, si Graeci, si barbari, si maiores etiam nostri ..., si summi philosophi, si poëtae, si sapientissimi viri; D I, 84.

boni, docti: sic omnibus bonis et doctis esse faciendum; T I, 73.

homo: »homo ..., quasi lumen de suo lumine accendat, facit;« O I, 51.

improbitas: quamvis occulte (*improbitas*) fecerit, numquam tamen id confidet fore semper occultum; F I, 50.

maiores, al.: ſ. barbari.

philosophus: ſ. vir; L II, 14.

populus: nescio quo modo ... populus cum illis facit; F II, 44. ſ. barbari.

ratio: ſ. barbari.

vir: ut vir doctissimus fecit Plato atque idem gravissimus philosophorum omnium; L II, 14. neque contra ius iurandum ac fidem amici causa vir bonus faciet; O III, 43. ſ. barbari.

II. **mit Ergänzung: 1. de:** ut .. de sensibus hesterno sermone vidistis, item faciunt de reliquis; A II, 42. ut in actionibus praescribi solet, „DE EADEM RE [FECIT] ALIO MODO"; F V, 88. quaero, ... tuine versus hanc quercum severint, an ita factum de Mario, ut scribis, acceperis; L I, 3. sicut de religionum lege fecisti; L III, 2. ſ. **de,** I. facio (B. I, S. 605, a).

2. **Conjunctiv:** fac nunc ego intellegam, tu quid sentias; N III, 6.

3. **ut:** ea, quantum potui, ... feci ut essent nota nostris; A I, 8. nullo .. modo fieri potest. ut ... aestimet; A II, 23. fieri potest, ut id, quod significatur, .. falsum sit; A II, 36. eo fit, ut errem; A II, 66. negatis fieri posse, ut quisquam nulli rei adsentiatur; A II, 107. quia possit fieri, ut patefacta et detecta mutentur; A II, 122. fieri potest, ut errem; F I, 23. fieri ... nullo pacto potest, ut non dicas ..; F I, 27. tum fit, ut aegritudo sequatur, si illa mala sint; F I, 57. sine quo fieri interdum non potest, ut inter eos, qui ambigunt, conveniat ..; F II, 4. qui fit, ut ego nesciam, sciant omnes, quicumque ..? F II, 12. cum rerum obscuritas, non verborum, facit, ut non intellegatur oratio; F II, 15. tu ... fac ut Metrodori tueare liberos; F II, 96. [ita fit, ut gratulator laetior sit quam is, cui gratulatur]; F II, 108. fieri .. non posset, ut (parvi) appeterent aliquid, nisi ..; F III, 16. quem ad modum saepe fit, ut is ... pluris eum faciat, cui commendatus, quam illum, a quo sit, sic ..; F III, 23. ita fit, ut, quod bonum sit, id etiam honestum sit; F III, 27. ita fit, ut honesta vita beata vita sit; F III, 28. natura fieri, ut liberi a parentibus amentur; F III, 62. ex quo fit, ut laudandus is sit, qui ..; F III, 64. fieri .. potest, ut id ipsum, quod interest, non sit magnum; F IV, 30. ita fit, ut, quanta differentia est in principiis naturalibus, tanta sit ... dissimilitudo; F V, 19. ita fiet, ut animi virtus corporis virtuti anteponatur; F V, 38. ita fit, ut duo genera propter se expetendorum reperiantur; F V, 68. an ... fieri ita posse negas, ut ii ... beati sint? F V, 77. fieri posse, ut sit alius (sapiens) alio beatior; F V, 95. fieri .. potest, ut recte quis sentiat et id, quod sentit, polite eloqui non possit; T I, 6. ita fit, ut motus principium ex eo sit, quod ipsum a se movetur; T I, 54. R VI, 27. nec .. fieri ullo modo posse, ut ... tot ... notiones ... haberemus; T I, 57. prior .. pars orationis tuae faciebat, ut mori cuperem, posterior, ut modo non nollem, modo non laborarem; T I, 112. ita fit || fiet ||, ut omnino nemo esse possit beatus; T II, 16. ut .. fit in proelio, ut ignavus miles ... fugiat, ... sic ..; T II, 54. ita fit, ut animus de se ipse tum iudicet, cum ..; T III, 1. ita fit, ut sapientia sanitas sit animi; T III, 10. ita fit, ut fortitudini aegritudo repugnet || [ita ... repugnet] ||; T III, 14. ex quo fit, ut alieno malo gaudeat; T III, 19. sic perpessio ceterorum facit, ut ea ... multo minora ... videantur; T III, 58. ita fit, sensim || fit sensim, || cogitantibus ut, quantum sit ementita opinio, appareat; T III, 58. quasi fieri ullo modo possit, ... ut quisquam plus alterum diligat quam se; T III, 72. ut .. plus (eos amemus), fieri nullo pacto potest; T III, 73. ex quo fit, ut pudorem rubor ... consequatur; T IV, 19. ita fit, ut in altera corruptione opinionum morbus efficiatur; T IV, 29. non fortuito factum videtur, sed a te ratione propositum, ut ... disputaremus; T IV, 83. fecimus et alias saepe et nuper in Tusculano, ut ad eam consuetudinem disputaremus; T V, 11. nec .. fieri potest, ut ... ii nihil habeant, quod sequantur; N I, 12. ita fit, ut deus ille ... nusquam prorsus appareat; N I, 37. fecerunt .. (poëtae), ut eorum (deorum) bella ... videremus; N I, 42. ita fit, ut mediterranei mare esse non credant; N I, 88. casu esse factum, ut essemus similes deorum; N I, 91. ex quo fit, ut illae (angues) nec morsu vivae noceant nec odore mortuae; N I, 101. ex eo .. fieri, ut ... mens ...

putet; N I, 105. num eadem .. ista (innumerabilitas) faciet, ut sint omnia sempiterna? N I, 109. ita fit, ut ... ipsi dei inter se ab aliis alii neglegantur; N I, 121. nec .. dici potest vi quadam maiore fieri, ut contra naturam astra moveantur; N II, 44. posse fieri, ut (mundus) sit alia figura; N II, 48. ita fit, ut ne ignem quidem efficere possitis aeternum; N III, 36. ita non fit ex eo, quod datur, ut voluntas eius, qui dederit, appareat; N III, 70. nobismet ipsis ... faciendum videtur, ut diligenter ... argumenta cum argumentis comparemus; D I, 7. ut sint di, potest fieri, ut nulla ab iis divinatio generi humano tributa sit; D I, 10. ex quo factum est, ut eum (Attum Navium) ad se rex Priscus arcesseret; D I, 32. quae .. (sortes) ductae ut in rem apte cadant, fieri credo posse divinitus; D I, 34. quod te inspectante factum est, ut ... auguis emergeret; D I, 72. fit etiam saepe specie quadam, saepe vocum gravitate et cantibus ut pellantur animi vehementius; D I, 80. ex quo factum, ut || et, ut et || viderentur virgines ferre arma contra; D I, 81. ita fit, ut .. observatione notari possit, quae res ..., consequatur; D I, 126. ex quo fit, ut homines ... non dubitent, quin di illud exaudiant; D I, 129. qui fit, ut alterum intellegas, ... alterum non videas? D II, 37. ut Demosthenem scribit Phalereus, cum RHO dicere nequiret, exercitatione fecisse || effecisse ||, ut planissume diceret; D II, 96. an natura fieri, ut mobiliter animus agitatus, quod vigilans viderit, dormiens videre videatur; D II, 129. ita fit, ut commutatio ex vero in falsum ne in futuro quidem ulla fieri possit; Fa 17. fiebat, ut soli luna totidem conversionibus in aere illo, quot diebus in ipso caelo, succederet; R I, 22. senatum .. et populum ut unum habeamus, et fieri potest, et permolestum est, nisi fit; R I, 32. ex quo fit, ut etiam servi se liberius gerant; R I, 67. quem virum facite ut agnoscatis; R II, 51. fit .. fere, ut cogitationes sermonesque nostri pariant aliquid in somno tale, quale ..; R VI, 10. ita fit, ut nulla sit omnino iustitia, si ..; L I, 42. ita fit, ut mater omnium bonarum rerum *sit* sapientia; L I, 58. faciendum tibi est, ut ... de potestatum iure disputes; L III, 48. fit ut distrahatur in deliberando animus; O I, 9. ex quo fit, ut ager Arpinas Arpinatium dicatur; O I, 21. quamquam omnis virtus ... facit .., ut eos diligamus; O I, 56. in iis fit ut aeque quisque altero delectetur ac se ipso; O I, 56. ex quo fit, ut neque disceptatione vinci se ... patiantur; O I, 64. ita fit, ut ratio praesit; O I, 101. fit .. interdum, ut ... consequantur; O I, 116. sic fit, ut modestia haec ... scientia sit oportunitatis idoneorum ad agendum temporum; O I, 142. fit .. nescio quo modo, ut ... cernamus; O I, 146. ita fit, ut vincat cognitionis studium consociatio hominum; O I, 157. [ita fit, ut agere considerate pluris sit quam cogitare prudenter]; O I, 160. quantum coniti animo potes, ... tantum fac ut efficias; O III, 6. saepe .. tempore fit, ut, quod turpe plerumque haberi soleat, inveniatur non esse turpe; O III, 19. ut (ea agere) possim, facit acta vita; C 38. invitus feci, ut ... T. Flaminini fratrem ... e senatu eicerem; C 42. ex quo fit, ut animosior etiam senectus sit quam adulescentia; C 72. ita fit, ut illud breve vitae reliquum nec avide adpetendum senibus nec sine causa deserendum sit; C 72. feci non invitus, ut prodessem multis; Lae 4. ex eo fieri, ut mulierculae magis amicitiarum praesidia quaerant quam viri; Lae 46. ut ... nec fieri possit, ut non statim alienatio disiunctioque facienda sit; Lae 76. ita fit, ut is adsentatoribus patefaciat aures suas maxime, qui ..; Lae 97. ex quibus humanae vitae erroribus ... fit, ut ... videantur; fr V, 95. f. III. alqd; A I, 45. alterum. hoc; N I, 69. D II, 54. idem; F II, 35. IV, 87. illud; F III, 53. L III, 39. id; A II, 17. F I, 34. T I, 44. V, 85. D II, 124. L II, 14. quod; F II, 15. Lae 70.

4. **quin:** quin (populi) serviant quidem, fieri non potest; R I, 50.

5. **quod:** bene facis, inquit, quod me adiuvas; F III, 16. percommode factum est, quod ... disputatum est; T IV, 64. recte eum (Deiotarum) facere, quod populi Romani libertatem defendere pararet; D II, 78. facio et lubenter et, ut spero, recte, quod eam (sapientiam) ... non possum silentio praeterire; L I, 63.

6. **accus. c. infin.:** fac .. verbi causa Stoicum adesse sapientem; A fr 20 (§. 6). sed fac ista esse non importuna; F II, 85. ium argumenti ratione conclusi caput esse faciunt ea, quae perspicua dicunt; F IV, 8. sed fac, ut isti volunt, animos non remanere post mortem; T I, 82. fac .. sic animum interire, ut corpus; T I, 82. [sed fac totum dolere corpus] || si tactum dolore corpus ||; T II, 52. fac sane esse summum bonum non dolere; T III, 40. poëtae impendere apud inferos saxum Tantalo faciunt; T IV, 35. cum ariete etiam conloquentem (Polyphemum Homerus) facit eiusque laudare fortunas, quod ..; T V, 115. fac id, quod ne intellegi quidem potest, mihi esse persuasum; N I, 75. age et his vocabulis esse deos facimus, quibus a nobis nominantur? N I, 83. fac imagines esse, quibus pulsentur animi; N I, 107. quem .. Homerus apud inferos conveniri facit ab Ulixe, sicut ceteros; N III, 41. fac (mentem divinam) esse distentam; N III, 93. fac in puero referre, ex || referre || qua adfectione caeli primum spiritum duxerit; D II, 99. fac dare deos (vias), quod absurdum est; D II, 106. illum fortasse (magnitudo divitiarum) adiuvat, qui habet. ne id quidem semper; sed fac iuvare; O II, 71. fac nihil isto esse iucundius; O III, 117.

III. **mit einfachem Object:** alqm: Lysippus eodem aere ... centum Alexandros ... facere non posset? A II, 85. si nihil est, quod tam miseros faciat quam impietas et scelus; F IV, 66. cum ita nati factique simus, ut ..; F V, 43. laudamus Athenis Volcanum eum, quem fecit Alcamenes; N I, 83. sequitur .. ad participandum alium alio communicandumque inter omnes ius nos natura esse factos; L I, 33. efficitur .. id, quod Pythagoras vult in amicitia, ut unus fiat ex pluribus; O I, 56. ut ad ludum et iocum facti esse videamur; O I, 103.

alqd (vgl. I, 2, a): huic rationi quod erat consentaneum, faciebat, ut ..; A I, 45. quis .. tibi dederit aut omnia deum posse aut ita facturum esse, si possit? A II, 50. non facimus; A II, 111. si (sapiens) fecerit, solem ipsum, quem deum censet esse, contempserit; A II, 116.. esto, fecerit, si ita vis, Torquatus propter suas utilitates; F II, 61. numquam facies; F II, 74. quos (adulescentes) ... quicquid ipsis expediat, facturos arbitrabimur; F II, 117. quod vos quidem adiungere soletis, sed fieri non potest; F II, 118. subvenies, si me haerentem videbis. sedulo, inquam, faciam; F III, 16. tum ille (Lucius) timide vel potius verecunde: facio, inquit, equidem; F V, 6. fiebat .. ita, ut ... dicerem; T I, 8. feci mehercule, et quidem saepius; T I, 24. totum .. hoc leve est, qualecumque est; fit enim ad punctum temporis; T I, 82. quod .. et postulatur a fortibus et laudatur, cum fit; T II, 43. nolim, ... mea bona, Gracche, tibi viritum dividere libeat, sed, si facias, partem petam; T III, 48. faciam equidem; T IV, 10. nostrates philosophi facere non

poterunt || potuerunt || ? T V, 90. hominum facta esse causa || hom. c. f. e. || iudicandum est; N II, 155. utrum voles, faciam; N III, 4. visam esse Iunonem ... minari .., si (Hannibal) fecisset, se curaturam, ut ... oculum ... amitteret; D I, 48. fiat necne fiat, id quaeritur; D I, 86. neque .. decorum est nec dis dignum nec fieri ullo pacto potest; D I, 118. quodsi haec eaque ... habent aliquam talem necessitatem, quid est tandem, quod casu fieri aut forte fortuna putemus? D II, 18. illi (Epicurei) facilius facere possunt; D II, 40. quod crebro videt, non miratur, etiamsi, cur fiat, nescit; D II, 49. neque .. tanta est infelicitas haruspicum, ut ne casu quidem umquam fiat, quod futurum illi esse dixerint; D II, 62. cum deinceps ex primis *primi cuiusque* versus || primis versuum, al. || litteris aliquid conectitur, ut in quibusdam Ennianis: Q. ENNIUS FECIT; D II, 111. quae non sint futura, posse fieri dicis; Fa 13. futurum .. (id) fuisse ex eo, quia factum est, intellegi debet; Fa 18. * non solum ob eam causam fieri volui, quod ..; R I, 34. faciam, quod vultis, ut potero; R I, 38. fides .. nomen ipsum mihi videtur habere, cum fit, quod dicitur; R IV, 7. quibus id, si tu non faceres, non liceret; L III, 30. Demosthenem, si illa ... pronuntiare voluisset, ornate splendideque facere potuisse; O I, 4. credamus .., quia fiat, quod dictum est, appellatam fidem; O I, 23. si ... Neptunus, quod Theseo promiserat, non fecisset; O I, 32. ut ... non sit contra officium non facere, quod dixeris; O I, 32. sin erit, cui faciendum sit saepius; O II, 50. si Phalarim, crudelem tyrannum ..., vir bonus ... vestitu spoliare possit, nonne faciat? O III, 29. si id dis hominibusque futurum sit semper ignotum, sisne facturus; O III, 39. quamvis hoc turpe sit, tamen, quoniam expedit, faciam; O III, 53. ea re, quia (hoc) turpe sit, non esse faciendum; O III, 58. „non .. faciat," dixerit quis, „quod utile sit, quod expediat?" O III, 76. faciat (sapiens), quod promiserit, necne? O III, 93. Sol Phaëthonti filio ... facturum se esse dixit, quicquid optasset; O III, 94. quod .. ita iuratum est, ut mens conciperet fieri oportere, id servandum est; O III, 107. faciam vero, Laeli, praesertim si utrique vestrum ... gratum futurum est; C 6. Athenienses scire, quae recta essent, sed facere nolle; C 64. quod tanti Tib. Gracchum fecisset, ut, quidquid ille vellet, sibi faciendum putaret; Lae 37. haec accipienda amice (sunt), cum benivole fiunt; Lae 88. hereditatis spes ..., quicquid denuntiatum est, facit; P 39. praecipiunt haec isti, sed facit nemo; fr V, 41. ſ. haec; T III, 63. idem; P 8. id; F IV, 8. nihil; F II, 76. T III, 51. IV, 44. quod; F II, 15. N I, 85. 87. D II, 49. R III, 16. quae; A II, 52. T IV, 51. quaecumque. quid? D II, 46. quid; T IV, 52. quidque; D II, 46. quidquid; A II, 121. aliquid: cum ... aeque .. nefas sit tale aliquid et facere rogatum et rogare; Lae 39. ſ. dignum. tale. mutationem; Fa 47. **aliquis,** D, **b,** II, 1. facio (8 St.) B. I, S. 131, a. — alterum: alterum fieri profecto potest, ut earum (opinionum) nulla, alterum certe non potest, ut plus una vera sit; N I, 5. ut .. et monere et moneri proprium est verae amicitiae et alterum libere facere non aspere, alterum patienter accipere, non repugnanter; Lae 91. meliora: ſ. ea; C 17. — dignum: tanto .. munere deorum semper dignum aliquid et faciet et sentiet; L I, 59. — ecquid: nescio, ecquid ipsi nos fortiter in re publica fecerimus; T IV, 52. — gratum: etiam gratum mortuis se facere, si graviter eos lugeant, arbitrantur; T III, 72. feceris, ... si, de re publica quid sentias, explicaris, nobis gratum omnibus; R I, 34. gratissimum nobis ... feceris, si ..; C 6. utrique nostrum gratum admodum feceris; Lae 16. — hoc: hoc idem me in obscuris facere non sinis; A II, 94. quo magis hoc philosopho faciendum est; F III, 4. hoc idem faciamus saepe; F IV, 80. sive hoc ita fit fortuito; F V, 38. fecimus hoc in eo libro, in quo ..; T I, 88. maxime .. declaratur || declarat || hoc quasi officii iudicio fieri, quod ..; T III, 64. an hoc non ita fit omni in populo? T V, 105. hoc persaepe facitis, ut ... adferatis aliquid, quod omnino ne fieri quidem possit; N I, 69. hoc idem fieri in deo; N I, 106. hoc qui existimat || existimet || fieri potuisse; N II, 93. hoc idem et philosophi faciunt et ego, ut potui, feci; N III, 8. si hoc fieri potuisse dicis, doceas oportet, quo modo; N III, 12. cur ... Priamus sapiens hoc idem facere non queat; D I, 85. hoc ne homines quidem probi faciunt, ut ... calamitates praedicant; D II, 54. hoc vos dialectici non facitis; D II, 104. potius, quam derecto deus ... „hoc facito, hoc ne feceris" diceret; D II, 127. quae est ista designandi licentia, ut hoc deus, hoc natura fecerit potius quam aut omnia deus, quod negatis, aut omnia natura? D II, 127. adsunt optimates, qui se melius hoc idem facere profiteantur; R I, 55. qui (philosophi) Athenis fuerunt, qui hoc facere debent || [qui ... debent] ||; L III, 26. hoc in Graecia fit publice constitutis accusatoribus; L III, 47. hoc idem si in convivio faciat; O I, 144. hoc idem in parentis, in amici re aut periculo fecerit; O I, 154. sed hoc quidem non est saepe faciendum; O II, 50. modo hoc ita faciat, ut ne ... hanc causam habeat ad iniuriam; O III, 31. — haec: faceres tu quidem, Torquate, haec omnia; F II, 80. haec veteranus miles facere poterit, doctus vir sapiensque non poterit? T II, 39. haec omnia faciunt opinantes ita fieri oportere; T III, 63. haec omnia recta, vera, debita putantes faciunt in dolore; T III, 64. num putamus haec fieri sine summo cupiditatis ardore potuisse? T IV, 44. haec ita fieri omnibus inter se concinentibus mundi partibus profecto non possent; N II, 19. quaeris, Carneades, cur haec ita fiant? D I, 23. »quoque || † quoque || haec privatim et publice modo rituque fiant«; L II, 20. quem ad modum haec fiant; Lae 41. si haec nec fecisti nec facere potuisti; P 29. — honesta: ut ... amicorum causa honesta faciamus; Lae 44. — idem: videamus, idemne Attico placeat fieri a me, quod te velle video; A I, 14. mihi videmini ... facere idem, quod seditiosi cives solent; A II, 13. quod idem fit in vocibus, in odore, in sapore; A II, 19. mihi .. non idem faciundum puto; A II, 49. idem fecisset Epicurus; F II, 19. fecisset idem, ut voluptatem illam [Aristippi] in prima commendatione poneret; F II, 35. huius (rationis) ego nunc auctoritatem sequens idem faciam; F II, 39. idem erit Epicuro vestro faciendum, ... quod Scipioni; F II, 56. quoniam idem tu certe fecisses; F II, 58. quaero, nonne tibi faciendum idem sit; F III, 13. quod idem in ceteris artibus non fit; F III, 24. non idem facere eas (divitias) in virtute neque in ceteris artibus; F III, 49. quod idem cum vestri faciant; F IV, 13. utrique idem faciunt, ut si laevam partem neglegerent, dexteram tuerentur; F IV, 36. non .., quod (natura) facit in frugibus, ut ... relinquat et pro nihilo habeat herbam, idem facit in homine, cum eum ad rationis habitum perduxit || perduxerit ||; F IV, 37. possem idem facere; T I, 84. faciunt idem, cum exercentur, athletae; T II, 56. quod feceramus idem superioribus diebus; T IV, 7. idem facit (Epicurus) contra dialecticos; N I, 70. idem facit (Epicurus) in natura deorum; N I, 71. quod idem faciunt stellae superiores; N II, 53.

nec ... idem facerem in hac subtilitate sermonis; N III, 9. idem iam diu (oraclum Delphis) non facit; D I, 38. Chrysippus multis et minutis somniis colligendis facit idem, quod Antipater; D I, 39. quod idem facis in divinatione; D I, 86. quod etiam idem vos quondam facere Nonis solebatis; D I, 90. facile id .. fuit, quattuor (partis), quas nos habemus, duplicare, post idem iterum facere; D II, 42. id .. si nostra causa di secundum quietem facerent, vigilantibus idem facerent; D II, 126. quaero, ... cur idem medici, cur geometrae, cur reliqui facere non possint; Fa 15. quod idem et Zaleucum et Charondam fecisse video; L II, 14. video .. Platonem idem fecisse; L II, 69. idem tibi censeo faciendum; O I, 1. quod idem fecit Timotheus Cononis filius; O I, 116. idem fecit adulescens M. Antonius; O II, 49. nonne idem faciunt, quod is? O III, 82. sensu .. amisso fit idem, quasi (Scipio) natus non esset omnino; Lae 14. (Themistocles) fecit idem, quod xx ‖ viginti ‖ annis ante apud nos fecerat Coriolanus; Lae 42. cum (Bias) esset admonitus a quodam, ut idem ipse faceret, „ego vero“, inquit, „facio“; P 8. si idem in decem milibus pondo auri ‖ milibus, milibus pondo ‖ non idem fecerit; P 21. ſ. hoc; A II, 94. F IV, 80. N I, 106. III, 8. D I, 85. R I, 55. O I, 144. 154. id; L II, 14. — eadem: eadem .. cum facta sint; Ti 14. — illud: neque .. illud fieri poterat ullo modo, ut nihil relinqueretur; F III, 53. ut illud ipsum, quod studet, facere possit ornatius; F V, 6. quoquo .. modo nos gesserimus, fiet tamen illud, quod futurum est; D II, 21. certo illud tempore fieri et necessario; R I, 25. tum fit illud, quod apud Platonem est luculente dictum; R I, 65. eo .. nunc fit illud, ... ut minus multos tabella condemnet, quam solebat vox; L III, 39. — illa: qui illa ... a dis inmortalibus fieri existument; N III, 16. ipse ille divinationis auctor numquam illa dicet facta fortuito; D II, 61. ſ. omnia; Fa 40. — innumerabilia: ſ. omnia; F V, 64. — ipsum: ſ. illud; F V, 6. — id: hic nec id ullo modo fieri posse disserebat nec ..; A I, 38. quod nos facere nunc ingredimur, ut contra Academicos disseramus, id quidam e philosophis ... faciundum omnino non putabant; A II, 17. nisi ineptum putarem in tali disputatione id facere, quod, cum de re publica disceptatur, fieri interdum solet; A II, 65. qui id me facturum paulo ante dixeris; A II, 87. quod is (Panaetius) potest facere vel de iis rebus quas illi ... certas habuerint ‖ habuerunt ‖, cur id sapiens de reliquis rebus facere non possit? A II, 107. qui ... moderatius tamen id volunt fieri; F I, 2. id neque feci adhuc nec mihi tamen, ne faciam, interdictum puto; F I, 7. cum inciderit, ut id apte fieri possit; F I, 7. quamquam a te ipso id quidem facio provocatus gratissimo mihi libro; F I, 8. omne animal ... id .. facere nondum depravatum; F I, 30. cum .. nihil impedit, quo minus id, quod maxime placeat, facere possimus; F I, 33. id ne ferae quidem faciunt, ut ita ruant itaque turbent, ut ..; F I, 34. ne voluptate victi faciant id, quod sentiant ‖ sentiunt ‖ non esse faciendum; F I, 48. si id non faciant; F I, 48. quanto id in hominum consuetudine facilius fieri poterit ‖ potuerit ‖ et iustius? F I, 69. ut id meo arbitratu facerem; F I, 72. sensit .. (Epicurus) in omni disputatione id fieri oportere; F II, 4. quoniam tibi non omnino displicet definire et id facis, cum vis; F II, 5. cur non id ‖ id non ‖ ita fit? F II, 28. nec .., cur id tam parce tamque restricte faciant, intellego; F II, 42. id Sextilius factum negabat; F II, 55. id et fieri posse et saepe esse factum; F II, 83. cum (sapiens) sit beatissimus, si id oportune facere possit; F III, 61. qui valent opibus atque id facere possunt; F III, 66. si qui eius modi forte casus inciderit, ut id faciendum sit; F III, 68. id et fit ab illis (antiquis) et, quem ad modum fieri oporteat, traditur; F IV, 8. cum ‖ quoniam ‖ (appetitus animi) id sua causa faciet; F V, 28. id .. quo magis quidam ita faciunt, ut iure etiam reprehendantur; F V, 31. nisi .. id faceret; F V, 87. quod .. nunc facimus, ... ut spectare aliquid velimus et visere, id multo tum faciemus liberius; T I, 44. ut, .. si quis universam (philosophiam) velit vituperare, secundo id populo facere possit; T II, 4. hortor omnis, qui facere id possunt, ut ..; T II, 5. nec, si id ipsi minus consequi possumus, idcirco minus id ‖ [id] ‖ ita faciendum esse sentimus; T II, 8. cum id decreverimus ita fieri oportere; T III, 82. id cum constanter prudenterque fit; T IV, 12. si id facere posais; T IV, 56. id nos fecimus; T IV, 63. reliquis .. licet facere id, quod fere faciunt, ut gravitatem dignitatemque virtutis exaggerent; T V, 85. cum ... quaesitum .. esset ex eo (Socrate), quare id faceret; T V, 97. curiosius id faciunt, quam necesse est; N I, 10. id maxime fieri temporibus hibernis; N II, 25. id non sine divina bonitate erga homines fieri arbitrabantur; N II, 60. id .. (natura) providit ut identidem fieri posset cum maxima celeritate; N II, 142. sive ex animo id fit sive simulate; N II, 168. si id facerem in causis forensibus; N III, 9. tu reddes ‖ redde ‖ rationem, quem ad modum id fieri potuerit aut cur fieri desierit; N III, 41. id se Q. Sosius ... fecisse confessus est; N III, 74. id quoque L. Alenus fecit; N III, 74. quod illi (Panaetio) in aliqua re invitissumis Stoicis Stoico facere licuit, id nos ut in reliquis rebus faciamus, a Stoicis non concedetur? D I, 6. id possetne fieri, consuluit; D I, 32. ei (Hannibali) secundum quietem visam esse Iunonem praedicere, ne id faceret; D I, 48. illum (Hannibalem) .. id diutius facere non potuisse; D I, 49. qui (Sophocles) ... in somnis vidit ipsum deum dicentem, qui id fecisset; D I, qui (Simonides) ... moneri visus est, ne id faceret, ab eo, quem sepultura adfecerat; D I, 56. id cum Sulla fecisset; D I, 72. ut, si ... rationem, cur id fiat, adferre nequeam, fieri omnino neges; D I, 86. id, praeterquam quod fieri non potuit, ne fingi quidem potest; D II, 28. si .. extis pecuniae mihi amplificatio ostenditur idque fit natura; D II, 33. cum (anhelitus terrae) ... eius .. (nubis) tenuissimam quamque partem coeperint dividere atque disrumpere idque crebrius facere et vehementius; D II, 44. tu scilicet mavis numine deorum id factum quam casu arbitrari ‖ arbitrari? ‖; D II, 47. nec, si id factum est, quod potuit fieri, portentum debet videri; D II, 61. nec id, quod non potuerit fieri, factum umquam esse, nec, quod potuerit, id portentum esse; D II, 61. quasi vero referat, quod fieri potest, quam id saepe fiat; D II, 62. neminem .. habemus auctorem, qui id aut fieri dicat aut factum sciat; D II, 97. num ... Veneris id inpulsu fieri malumus quam casu dicere? D II, 121. nostra .. causa di id facerent, ut providere futura possemus; D II, 124. id in hac disputatione de fato casus quidam ne facerem inpedivit; Fa 1. omne .., quod falsum dicitur in futuro, id fieri non potest; Fa 12. ille (Diodorus) .. id solum fieri posse dicit, quod aut sit verum aut futurum sit verum, et, quicquid ‖ quidquid ‖ futurum sit, id dicit fieri necesse esse et, quicquid ‖ quidquid ‖ non sit futurum, id negat fieri posse; Fa 13. placet .. Diodoro id solum fieri posse, quod aut verum sit aut verum futurum sit; Fa 17. Xenocraten, ... cum quaereretur ex eo, quid adsequerentur eius discipuli,

respondisse, ut id sua sponte facerent, quod cogerentur facere legibus; R I, 3. nisi eo loco sis, ut tibi id facere liceat; R I, 10. id .. et tum factum esse et certis temporibus esse semper futurum; R I, 23. id fieri non posse nisi certo intermenstruo tempore; R I, 25. * si fortuito id faciet; R I, 51. id fieri potuit sine exemplo; R II, 66. id quidem fieri non potest; R III, 32. id .. (animus) ocius faciet, si ..; R VI, 29. id fieri non potest; L I, 37. fuit .. id ... in hoc sermone faciundum; L I, 63. ut vir doctissimus fecit Plato ..., id || idem || mihi credo esse faciendum, ut ... dicam; L II, 14. id quoque || quodque, al. || ne fieret, lege sanctum est; L II, 60. neque in philosophia solum, sed etiam in dicendi exercitatione feci; O I, 1. nisi id fecerit; O I, 24. aequius .. erat id voluntate fieri; O I, 28. id cum utrique fecissent; O I, 33. modo id facere possit sine iniuria; D I, 48. cavendum (est), ne id bellandi magis fuga quam utilitatis ratione faciamus; O I, 80. cum id, quod quaque persona dignum est, et fit et dicitur; O I, 97. ut id bono consilio fecisse videamur; O I, 121. id .. eodem modo fecit Panaetius; O II, 35. ea aetate L. Crassus ostendit id se in foro optume iam facere; O II, 47. id .. sine scelere fieri nullo pacto potest; O II, 51. quod libenter facias, curare, ut id diutius facere non possis; O II, 54. quasi vero ille (Plato) aut factum id esse aut fieri potuisse defendat! O III, 39. negant id fieri posse; O III, 39. possitne id, quod utile videatur, fieri non turpiter; O III, 40. Brutus ... poterat videri facere id iniuste; O III, 40. quaero, ... num (venditor) id iniuste aut inprobe fecerit; O III, 54. ut id, quod utile videatur, non modo facere honestum sit, sed etiam non facere turpe; O III, 56. cum ... id .. venditor ita fecisset; O III, 62. qui id facere possit; O III, 83. (filius) obsecrabit patrem, ne id faciat; O III, 90. si (sapiens) ... id .. se facturum promiserit; O III, 93. quod aliter (iuratum est), id si non fecerit, nullum est periurium, O III, 107. ut ... nulla fraus sit || est ||, ne si iuratus quidem id non feceris; O III, 107. quod EX ANIMI TUI SENTENTIA iuraris, ... id non facere periurium est; O III, 108. cum id parva pecunia fieri posset; O III, 114. quam id recte faciam, viderint sapientes; Lae 10. concedant, ut (illi) viri boni fuerint. ne id quidem facient; Lae 18. cum homines, quod facere ipsi non possent, id recte fieri in altero iudicarent; Lae 24. quamvis honeste id facerent; Lae 35. quodsi ... (bestiae) id .. faciunt cum desiderio et cum quadam similitudine amoris humani, quanto id magis in homine fit natura! Lae 81. qui id fieri poterit, si ..? Lae 92. cum, id quam vere fiat, ignores; Lae 97. si, quod recte fit et honeste et cum virtute, id bene fieri vere dicitur; P 9. quod in servo necando, si id fit iniuria, semel peccatur; P 25. te id fecisse etiam gloriari soles; P 32. id fit, cum speculorum levitas hinc illincque || illinc || altitudinem adsumpsit; Ti 49. f. idem; D II, 126. — ea: quae .. iurati iudices cognovissent, ut ea non esse facta, sed ut „videri" pronuntiarentur; A II, 146. quod ipsi ... ea faciatis; F II, 58. etsi facit hic ... ea, quae praecipis; F V, 6. ut, corpora cremata cum scirent, tamen ea fieri apud inferos fingerent, quae sine corporibus nec fieri possent || possunt || nec intellegi; T I, 37. mihi .. non solum eo videtur miser, quod ea fecit, sed etiam quod ita se gessit, ut ea facere ei liceret; T V, 55. ut ... non possit ea sine causa fieri iudicare; N II, 15. qui ... ea .. casu fieri dicat; N II, 97. dubitamus, quin ea non solum ratione fiant, sed etiam excellenti divinaque ratione? N II, 97. cum ea fiant; N III, 16. si ... tantum modo fieri ea, quae commemoravi, doceam; D I, 109. non difficile est, quae fieri certe videmus, ea qua ratione fiant, suspicari; D I, 118. cur et ea, quae praeterierunt, facta sint et, quae instant, fiant et, quae sequuntur || sequentur ||, futura sint; D I, 126. quid est, cur divinitus ea potius quam casu facta esse dicamus? D II, 67. quae falsa in futuris dicentur, in iis habebis, ut ea fieri non possint; Fa 13. ea (futura), quorum causas natura ita contineret, ut ea fieri necesse esset; Fa 32. ut ea si non decore, at quam minime indecore facere possimus; O I, 114. ut ea facere videamur irati; O I, 136. quae .. cum aliqua perturbatione fiunt, ea nec constanter fieri possunt neque iis, qui adsunt, probari; O I, 137. ut ea ne conservandae quidem patriae causa sapiens facturus sit; O I, 159. cum ... ille (gubernator) ... non faciat || facit || ea, quae iuvenes, at vero multo maiora et meliora faciat || facit ||; C 17. — istuc: qui istuc fieri potest L. Gellio mortuo? L I, 53. — ista: si ob aliquam causam ista ... fecerint; F I, 35. ne iustitia quidem sinet te ista facere; T III, 36. — iusta: nec .. eorum ante sepulchrum est, quam iusta facta et porcus caesus est || sit ||; L II, 57. — laudabilia: f. multa; F III, 11. — maiora: f. ea; C 17. — mira: f. multa; R V, 9. plus: equidem ... feci plus quam vellem; A II, 10. »hoc plus .. ne facito«; L II, 59. f. malum. I, 2, b. alqs; Lae 37. — multa: quam multa .. iniuste fieri possunt! F II, 57. quid, si etiam bestiae multa faciunt duce sua quaeque natura partim indulgenter vel cum labore, ... partim? F II, 109. qui sine ulla doctrina naturam ipsam secuti multa laudabilia fecerunt; F III, 11. qua (altera natura) impulsi multa faciant || faciunt || nullam quaerentes voluptatem; F V, 74. quod et insani et ebrii multa faciunt saepe vehementius; T IV, 52. ut ... multa .. facere inpure atque taetre cum temeritate et inpudentia (videatur); D I, 60. quod .. propter aëris crassitudinem de caelo apud eos (Etruscos) multa fiebant; D I, 93. maiores suos multa mira atque praeclara gloriae cupiditate fecisse; R V, 9. videre etiam licet plerosque ... facere multa, quae ..; O I, 44. multi .. faciunt multa temeritate quadam sine iudicio; O I, 49. cum ... multa .. fecisset egregie; O I, 84. quam multa .., quae nostra || nostri || causa numquam faceremus, facimus causa || [causa] || amicorum! Lae 57. f. fidem; A II, 19. — neutrum: quorum neutrum (sol) faceret, nisi esset igneus; N II, 40. — nihil: nihil .. poterat fieri illo mitius; A II, 11. nihil profecit || fecit ||; A II, 45. declinare dixit atomum perpaulum, quo nihil posset fieri minus; F I, 19. cum ego dicerem nihil eum fecisse sua causa omniaque rei publicae, tu contra nihil nisi sua; F II, 60. si ... diceres nihil eum fecisse nisi voluptatis causa; F II, 60. te .. nihil fecisse in vita nisi voluptatis causa; F II, 74. dic te omnia ... utilitatis tuae causa facturum, nihil, nisi quod expediat, nihil denique nisi tua causa; F II, 76. quorum sine causa fieri nihil putandum est; F V, 42. quae (temperantia) te turpiter et nequiter facere nihil patietur; T III, 36. (sapientem) nihil facere, nisi quod expediat; T III, 51. nihil .. quemquam, nisi quod lubeat, praeclare facere posse; T IV, 44. nihil ne in ipsa quidem pugna iracunde rabioseve fecerunt; T IV, 49. cum contra nihil sine ratione recte fieri possit; T IV, 84. sapientis est .. proprium nihil, quod paenitere possit, facere, nihil invitum, splendide, constanter, graviter, honeste omnia; T V, 81. in oculis tale nil fit; T V, 111. nihil .. ratione in rerum natura factum esse vultis; N I, 90. quo (mundo) nihil excellentius fieri potest; N II, 45.

quo nihil fieri potest aptius; N II, 47. nihil .. eorum sine eo (aëre) fieri potest; N II, 83. saepe dixti nihil fieri nisi ex eo (mundo) || sine deo ||; N III, 23. dixisse te nihil illo Atinati somnio fieri posse divinius; D I, 59. nihil est factum, quod non futurum fuerit; D I, 125. si .. nihil fieri potest, nihil accidere, nihil evenire, nisi quod ... certum fuerit ..; D II, 19. si .. nihil fit extra fatum; D II, 25. nihil fieri potuisse sine causa; D II, 60. nihil .. fieri sine causa potest; nec quicquam fit, quod fieri non potest; D II, 61. horum cum fieri nihil potuerit sine aliquo motu; D II, 67. sine qua (arte) nihil earum rerum nec fieri nec expediri potest; D II, 122. nihil fieri, quod non necesse fuerit; Fa 17. si omnia fato fierent eius modi, ut nihil fieret nisi praegressione causae, confitendum esse fato fieri omnia; Fa 44. qui nihil alterius causa faciet || facit ||; L I, 41. cum qua (ira) nihil recte fieri, nihil considerate potest; O I, 136. nihil admirabilius fieri potest; O II, 48. aut nihil existimat se facere contra naturam aut ..; O III, 26. si nihil existimat contra naturam fieri hominibus violandis; O III, 26. nihil .. avare, nihil iniuste, nihil libidinose, nihil incontinenter esse faciendum; O III, 37. sapientis esse nihil contra mores, leges, instituta facientem habere rationem rei familiaris; O III, 63. qui nihil dicit, nihil facit, nihil cogitat denique nisi lubenter ac libere; P 34. soli .. hoc contingit sapienti, ut nihil faciat invitus, nihil dolens, nihil coactus; P 34. — omnia: cum omnia fecerit; A II, 36. omnia nostra causa cum (deus) faceret; A II, 120. ut dicas te in eo magistratu omnia voluptatis causa facturum esse; F II, 74. te omnia facere, ne doleas; F II, 76. illi (propositum est) facere omnia, quae possit, ut conliniet || [illi ... colliniet] ||; F III, 22. huic in eius modi similitudine omnia sint facienda, ut conliniet; F III, 22. ut omnia faciat, quo propositum assequatur; F III, 22. ut aut id honestum sit, facere omnia voluptatis causa ... aut non dolendi; F V, 19. voluptatis causa facere omnia, cum ... illud consilium ... bonum sit, nemo dixit; F V, 20. facere omnia, ut adipiscamur, quae secundum naturam sunt || sint ||; F V, 20. quae .. omnia et innumerabilia praeterea ... qui fecerint; F V, 64. si omnia fugiendae turpitudinis adipiscendaeque honestatis causa faciemus; T II, 66. hominem frugi omnia recte facere; T IV, 36. an contra ab iis (deis) et a principio omnia facta et constituta sint; N I, 2. cui (philosophiae) tamquam aniculis ... fato fieri videantur omnia; N I, 55. ex quo (mundo) et oriuntur et fiunt omnia; N II, 88. omnia ... hominum causa facta esse et parata; N II, 154. cum vos iidem fato fieri dicatis omnia; N III, 14. fieri .. omnia fato ratio cogit fateri; D I, 125. cum fato omnia fiant; D I, 127. si fato omnia fiunt; D II, 21. si ... forte temere casu aut pleraque fierent aut omnia; Fa 6. licet .. Epicuro ... non vereri, ne omnia fato fieri sit necesse; Fa 19. quod si ita est, omnia, quae fiunt, causis fiunt antegressis; id si ita est, fato omnia fiunt; Fa 21. eam plagam potius accipiam quam fato omnia fieri conprobem; Fa 21. Chrysippus metuit, ne ... non teneat omnia fato fieri et ex causis aeternis rerum futurarum; Fa 21. id Democritus ... accipere maluit, necessitate omnia fieri; Fa 23. non (Epicurei) concederent omnia, quae fierent, fieri causis antecedentibus; Fa 23. confectum negotium, siquidem concedendum tibi est aut fato omnia fieri aut quicquam fieri posse sine causa; Fa 26. si omnia antecedentibus causis fiunt, omnia naturali conligatione conserte contexteque fiunt; Fa 31. si omnia fato fiunt, omnia causis antecedentibus fiunt; Fa 31. omnia necesse est conligatione naturali conserte contexteque fieri; Fa 32. qui (Stoici) omnia fato fieri dicunt; Fa 33. qui (philosophi) censerent omnia ita fato fieri, ut id fatum vim necessitatis adferret; Fa 39. quibus (veteribus) omnia fato fieri videbantur; Fa 40. ii .. ita disserebant: „si omnia fato fiunt, omnia fiunt causa antecedente, et, si adpetitus, illa etiam, quae adpetitum sequuntur, ergo etiam adsensiones"; Fa 40. probabiliter concludi putant non omnia fato fieri, quaecumque fiant; Fa 40. cum dicimus omnia fato fieri causis antecedentibus; Fa 41. si omnia fato fiant, sequi illud quidem, ut omnia causis fiant antepositis; Fa 41. si omnia perfectis et principalibus causis fieri diceremus; Fa 41. quodsi aliqua res efficeretur sine causa antecedente, falsum esset omnia fato fieri; sin omnibus, quaecumque fiunt, veri simile est causam antecedere, quid adferri poterit, cur non omnia fato fieri fatendum sit? Fa 43. ut, si omnia fato fiant, omnia causis fiant antecedentibus et necessariis; Fa 44. Chrysippus aestuans laboransque, quonam *pacto* || hoc modo || explicet et fato omnia fieri, et esse aliquid in nobis, intricatur hoc modo || intricatur ||; Fa fr. 1. ad finem bonorum (labebar), quo referuntur et quoius apiscendi causa sunt facienda omnia; L I, 52. si omnia facienda sint, quae amici velint; O III, 44. illos ... postulatione ipsa profiteri omnia se amici causa esse facturos; Lae 35. cum ipse (mundus) per se et a se et pateretur et faceret omnia; Ti 18. avia mea dicebat hoc, quod dicis, fato omnia fieri; fr V, 103. ſ. hoc; D II, 127. haec; F II, 80. T III, 63. 64. nihil; F II, 60. 76. T V, 81. Fa 44. quae; D I, 79. mundum; N II, 133. — minus: ſ. iniuriam; F V, 28. T III, 65. — pergratum: pergratum mihi feceris, spero item Scaevolae, si ..; Lae 16. — permulta: qui permulta ob eam unam causam faciunt, quia decet; F II, 45. aliorum iudicio permulta nobis et facienda et non facienda et mutanda et corrigenda sunt; O I, 147. pleraque: ſ. omnia; Fa 6. — praeclara: ſ. multa; R V, 9. — quod: quod Graeci ipsi faciunt; A I, 24. quod si Graeci faciunt; A I, 25. quod fieri non potest; A II, 25. F V, 28. N I, 27. Fa 28. R II, 19. quod fieri sine adsensione non potest; A II, 37. quod deinceps facere constitui; A II, 46. quod fieri qui potest? A II, 50. quod fieri solere concedimus; A II, 51. quod fieri nullo modo potest; A II, 55 (54). F II, 20. quod non modo recte fieri, sed omnino fieri non potest; A II, 62. quod quidem perpetuo Lucullo loquente fecerat; A II, 63. quod ne ita || [id] || facere posses; A II, 79. quod facere eos etiam, qui illud idem (nomen voluptatis) cum honestate coniungerent, nec multo secus eos, qui ad honestatem prima naturae commoda adiungerent; A II, 138. quod fit etiam nunc ab Epicureis; F I, 65. quod .. posse fieri intellegimus; F I, 70. quod quidem iam fit etiam in Academia; F II, 2. quod duobus modis sine reprensione fit, si aut de industria facias, ut Heraclitus, ... aut ..; F II, 15. quod non faceret; F II, 25. ut ... nihil tam turpe sit, quod voluptatis causa (Epicurus) non videatur esse facturus; F II, 28. quod eo liquidius faciet, si ..; F II, 38. si imperes, quod facere non possim; F II, 105. quod si facerem quasi te erudiens; F III, 6. quod non fieret, nisi (parvi) statum suum diligerent; F III, 16. est .. officium, quod ita factum est, ut eius facti probabilis ratio reddi possit; F III, 58. quod nemo me diutius fecit; T I, 7. quod fieri nec sine lingua nec sine palato nec sine faucium ... vi ... potest; T I, 37. quod si in hoc mundo fieri sine deo non potest; T I, 63. quod si fiat, melior Ennii quam Solonis oratio; T I, 117. quod sine

philosophia fieri non potest; T III, 13. quod ne liceret fieri ad alterius iniuriam, lege sanxerunt; T IV, 4. quod qui faciet; T IV, 38. est .. aliquid, quod perturbata mens melius possit facere quam constans? T IV, 54. quod fieri posse video; T IV, 70. an quicquam est secundum naturam, quod fit repugnante ratione? T IV, 79. quemquam paeniteret, quod fecisset per iram? T IV, 79. quod plerumque fit; T V, 15. D II, 45. quod quidem nisi fit, virtutum interitus consequetur; T V, 51. praestat ... morti iam ipsi adventanti paulum procedere ob viam, quod fecit Catulus, quam quod Marius; T V, 56. quod .. fieri nullo pacto potest; T V, 80. quod facere eloquentes homines copiose solent; T V, 85. quod sine oculis fieri posse vix videtur; T V, 113. quod facere iis necesse est, quibus ..; N I, 11. quod ille (Epicurus) inscitia plane loquendi fecerat, fecisse consulto; N I, 85. quod fieri non potuerit; N II, 87. quod facit ea natura; N II, 115. quod quia ipse dux facere non potest; N II, 125. quod vos cum facere non potestis; N III, 25. quod fit, cum terra in aquam se vertit; N III, 31. quod si facimus; N III, 47. quod cum facitis; N III, 63. quod faciebat etiam Panaetius requirens ..; D I, 12. quod (animus) multo magis faciet post mortem; D I, 63. quod quidem sexennio post Veios captos factum esse videmus; D I, 100. quod fieri more veterum solebat; D I, 104. quod cum nemo facere nisi deus possit; D I, 127. quod temere fit caeco casu et volubilitate fortunae; D II, 15. nihil .. est pro certo futurum, quod potest aliqua procuratione accidere ne fiat; D II, 21. hoc contra omnia ostenta valeat, numquam, quod fieri non potuerit, esse factum; D II, 49. quod ni (Caesar) fecisset; D II, 52. si, quod raro fit, id portentum putandum est, sapientem esse portentum est; D II, 61. nihil habendum esse, quod fieri posset, ostentum; D II, 62. qui (draco), id quod fieri non potuit, lapideus dicitur factus; D II, 65. quod quoniam non fit; D II, 126. etiamsi divinationem tibi esse concessero, quod numquam faciam; D II, 131. quod possit fieri aut non possit; Fa 1. quod .. in aliis || illis, iis || libris feci, qui sunt de natura deorum; Fa 1. quod ... ne fieri quidem potest; Fa 12. in qua (contentione), quid valeat id, quod fieri possit, anquiritur; Fa 17. quod cum facere vellent; R I, 18. quod fieri natura rerum ipsa cogebat; R II, 57. quod cum faciamus, prudenter facere dicimur, iuste non dicimur; R III, 16. quod quidem in terris fiat; R VI, 13. ut vix pede temptare id (flumen) possim, quod in Phaedro Platonis facit Socrates; L II, 6. quod quidem ego facerem, nisi plane esse vellem meus; L II, 17. »† quod sine curriculo et sine || sine curr. sive || certatione corporum fiat;« L II, 22. quod .. nunc multis fit in fanis; L II, 41. quod eo (patre familias) insciente factum est; L II, 50. † quam || quod || quom proxumi fecerant obductaque terra erat; L II, 63. quod faciendum fuit || [quod .. fuit] ||, quom de optuma re publica quaereretur; L III, 13. quod ante factum non erat; L III, 20. peccante senatu (quod fit ambitione saepissime); L III, 40. medium .. officium id esse dicunt, quod cur factum sit, ratio probabilis reddi possit; O I, 8. hoc ipsum ita iustum est, quod recte fit, si est voluntarium; O I, 28. quod contra fit a plerisque; O I, 49. quod animo magno elatoque ... factum sit; O I, 61. quod .. viriliter animoque magno fit; O I, 94. quod contra (fit), id ut turpe, sic indecorum (videtur); O I, 94. quod .. facere turpe non est, modo occulte, id dicere obscenum est; O I, 127. quod alio quodam libro fecimus; O II, 6. quod eo firmiore animo facient, quia ..; O II, 45. quod quidem volgo solitum fieri ab ordine nostro; O II, 63. quod qui faciunt, plurimum gratiae consequuntur; O II, 67. quare id, quod feceris, necesse fuerit; O II, 68. quod apud maiores nostros saepe fiebat propter aerarii tenuitatem; O II, 74. quod cum omnibus est faciendum, ... tum haud scio an nemini potius quam tibi; O III, 6. quaero, quod negant (fieri) posse, id si posset, quidnam facerent; O III, 39. quod sine alterius iniuria fiat; O III, 42. id quod fecit; O III, 99. quod quidem esset factum; O III, 121. quod cum fecisse Socratem in fidibus audirem; C 26. non lubet .. mihi deplorare vitam, quod multi, et ii docti, saepe fecerunt; C 84. quod (maiores) non fecissent profecto, si ..; Lae 13. quod (virtus) non faceret profecto, si ..; Lae 50. quod faciendum imitandumque est omnibus; Lae 70. quod est multo profecto magis in veris patribus certisque faciendum; Lae 70. si habere se putant, quod officiose et amice et cum labore aliquo suo factum queant dicere; Lae 71. quod persaepe fit; Lae 75. quod cum feceris, culpa commissa est; P 20. quod quidem faciam; fr IX, 11. quod cum illa (tibicina) fecisset; fr X, 3. ſ. hoc; N I, 69. idem; A II, 19. F II, 56. III, 24. IV, 13. 37, T IV, 7. N II, 53. D I, 39. 86. 90. L II, 14. O I, 116. III, 82. Lae 42. id; A II, 17. 65. 107. F I, 48. T I, 44. V, 85. D I, 6. II, 61. 62. R I, 3. L II, 60. O II, 54. Lae 24. P 9. nihil; D II, 61. mentionem; C 14. — quae: ne vinulenti || vinolenti || quidem, quae faciunt, eadem adprobatione faciunt, qua sobrii; A II, 52. quo omnia, quae recte fierent, referrentur; F II, 5. quae facis, quae cogitas; F II, 74. in illis (artibus) quae recte facta sunt; F III, 24. quae .. nos aut recta aut recte facta dicamus, si placet; F III, 24. (parvi) animadvertunt .. ea, quae domi fiunt, curiosius; F V, 42. quae sine venditatione et sine populo teste fiunt; T II, 64. nisi forte, quae vehementer, acriter, animose fiunt, iracunde fieri suspicamur; T IV, 51. quae ... ut fierent ratione eguerunt; N II, 115. quae ex empto aut vendito aut conducto aut locato contra fidem fiunt; N III, 74. quae omnia fiunt et ex caeli varietate et ex disparili adspiratione terrarum; D I, 79. si ... omnia, quae fiunt quaeque futura sunt, ex omni aeternitate definita dicis esse fataliter; D II, 19. dicebas omnia, quae fierent futurave essent, fato contineri; D II, 19. si .. provideri nihil potest futurum esse eorum, quae casu fiunt; D II, 25. remex ille de classe Coponii nonne ea praedixit, quae facta sunt? D II, 114. nec magis commutari ex veris in falsa posse ea, quae futura, quam ea, quae facta sunt; Fa 17. quae a Romulo casu aut necessitate facta sunt; R II, 22. quae non solum ficta || facta || esse, sed ne fieri quidem potuisse cernimus; R II, 28. sunt inlustriora, quae publice fiunt; R III, 24. quae (ratio) iubet ea, quae facienda sunt; L I, 18. (honestum versatur) in omnium, quae fiunt quaeque dicuntur, ordine et modo; O I, 15. quae in rebus inanimis quaeque in usu et || [usu et] || tractatione beluarum fiunt utiliter ad hominum vitam; O II, 17. homini .. ea, quae fiunt, iudicio certo ponderanti; O II, 57. QUAE SALVA FIDE (iudex) FACERE POSSIT; O III, 44. haec consideremus, quae faciunt ii, qui habentur boni; O III, 73. quae timido animo, humili, demisso fractoque fiant; O III, 115. cum .. dicere omnia, quae faceremus, ad voluptatem esse referenda; C 43. omnia .., quae secundum naturam fiunt, sunt habenda in bonis; C 71. quae in nostris rebus non satis honeste, in amicorum fiunt honestissime; Lae 57. ſ. ea; T I, 37. D I, 118. O I, 137. multa; Lae 57. omnia; F V, 64. Fa 21. 23. — quaecumque: efficitur .. fato fieri, quaecumque fiant; Fa 21. ut .. Epicurus veretur,

ne, si hoc concesserit, concedendum sit fato fieri, quaecumque fiant; Fa 21. nisi concesserimus fato fieri, quaecumque fiant; Fa 26. non .. fato fiunt, quaecumque fiunt; Fa 31. f. omnia; Fa 40. 43. — quiddam: bestiae simile quiddam faciunt; T IV, 31. — quaedam: apes, ciconiae aliorum etiam causa quaedam faciunt; F III, 63. — quid? quid! quid eum facturum putem de abditis rebus et obscuris? A II, 30. quid .. faceret (Chrysippus) huic conclusioni? A II, 96. quid fiet artibus? A II, 107. in iis non deerit sapienti, nec quid faciat nec quid respondeat; A II, 110. nunc quid facere possum? A II, 112. Diodoto quid faciam Stoico? A II, 115. nec .. satis est iudicare, quid faciendum non faciendumve sit; F I, 47. nunc vides, quid faciat; F II, 30. cum vacui curis etiam, quid in caelo fiat, scire avemus; F II, 46. quid facies? F II, 58. videsne, ut ... perspicuum sit, quid iis faciendum sit aut non faciendum? F IV, 46. quid censes eos esse facturos? F IV, 49. quid possumus facere melius? F IV, 80. si ad vitem sensus accesserit, ... quid facturam putas? F V, 40. quid facere nos oportet? F V, 93. quid tandem a Socrate et Platone profectis philosophis faciendum iudicas || vides, putas || ? T V, 119. tu .., Epicure, quid facies? N I, 112. quid Chalcidico Euripo in motu identidem reciprocando putas fieri posse constantius? quid freto Siciliensi? N III, 24. cuius (Iridis) si divina natura est, quid facies nubibus? N III, 51. quid Veiovi facies, quid Volcano? N III, 62. »quid igitur faciam?« N III, 72. hoc sum contentus, quod, etiamsi, cur || † quo, quo modo || quidque fiat, ignorem, quid fiat, intellego; D I, 16. quid retro atque a tergo fieret, ne (Hannibal) laboraret; D I, 49. Flaminius ex eo (pullario) quaesivit, si ne postea quidem pulli pascerentur, quid faciendum censeret; D I, 77. nec .. (Iuppiter) fulminibus homines, quid aut faciendum esset aut cavendum, moneret; D II, 44. quid fieret, non cur fieret, ad rem pertinere; D II, 46. in qua (necessitate) quid facere potuissem? R I, 10. an tu ad domos nostras non censes pertinere scire, quid agatur et quid fiat domi? R I, 19. »astrologorum signa in caelo quid fit || sit || observationis || quaesit, observat Iovis ||, cum ..« R I, 30. vident, quid se putent esse facturos; R III, fr 2. quid faciet is homo in tenebris? ... quid in deserto quo loco nactus ... imbecillum? L I, 41. altera (pars posita est) in ratione, quae docet ..., quid faciendum fugiendumque || -ve || sit; O I, 101. facile indicabimus, quid eorum apte fiat; O I, 146. cum .. quaerimus, si celare possint, quid facturi sint; O III, 39. dixit .., quid eos (piscatores) facere vellet; O III, 58. stomachari Canius; sed quid faceret? O III, 60. quid faciendum sit; O III, 92. quid (Regulus) fecit? O III, 100. stantes plaudebant in re ficta; quid arbitramur in vera facturos fuisse? Lae 24. quid in amicitia fieri oportet? Lae 97. numquam, nec quid facias, considerabis, nec quid loquare? P 30. — quae? audire te arbitror, ... Masinissa quae faciat hodie nonaginta natus annos; C 34. — quid: ut (Voluptas) caveret, ne quid faceret imprudens, ... aut quicquam, e quo ..; F II, 69. ut ne quid ab eo (animali) fieret nisi honeste ac decore; F IV, 18. hoc ... est providendum, ne quid abiecte, ne quid timide, ne quid ignave, ne quid serviliter muliebriterve faciamus; T II, 55. si quid in domestico luctu hilarius ab iis (pueris) factum est aut dictum; T III, 64. si quid (fortiter) fecimus, certe irati non fecimus; T IV, 52. ne quid humile, summissum, molle, effeminatum, fractum abiectumque faciamus; T IV, 64. tu, si quid es facturus, nova aliqua conquiras oportet; T V, 13. nec frustra ac sine causa quid facere dignum deo est; D II, 125. huic (Socrati), sive quid fecerit sive non fecerit, finitus est moriendi dies; Fa 30. cavet .. (natura ratioque), ne quid indecore effeminateve faciat, tum in omnibus et opinionibus et factis ne quid lubidinose aut faciat aut cogitet; O I, 14. si quid Socrates aut Aristippus contra morem consuetudinemque civilem fecerint locutive sint; O I, 148. — quidnam? quidnam faciendum est iis, qui ..? T V, 75. quidnam beneficio provocati facere debemus? O I, 48. f. quod; O III, 39. — quippiam: quorum etiamsi inprudentes (Aegyptii) quippiam fecerint; T V, 78. si ostenti simile natum factumve quippiam; D II, 149. ex quo existet, ut de nihilo quippiam fiat; Fa 18. nec id, sine quo quippiam non fit, causa est; Fa 36. — quicquam: quo nihil turpius physico, quam fieri quicquam sine causa dicere; F I, 19. quando .. Socrates ... quicquam tale fecit? F II, 1. veretur .. quicquam aut facere aut eloqui; F II, 47. ea (prudentia) patieturne te quicquam facere nihil proficientem ..., an temperantia sinet te inmoderate facere quicquam? T II, 31. qui ... neque eos existumet sine rabie quicquam fortiter facere posse; T IV, 53. quicquam potest casu esse factum, quod omnes habet in se numeros veritatis? D I, 23. ut ... neque in eo quicquam casu et fortuito factum esse appareat; D I, 125. si dicamus quicquam fieri sine causa; Fa 25. potest .. quicquam factum esse, quod non verum fuerit futurum esse || [esse] || ? Fa 27. ut intersit rei publicae quicquam illorum facere sapientem; O I, 159. talis vir non modo facere, sed ne cogitare quidem quicquam audebit, quod ..; O III, 77. nec || neque || quicquam insipiente fortunato intolerabilius fieri potest; Lae 54. fas .. nec est nec umquam fuit quicquam nisi pulcherrimum facere ei, qui esset optumus; Ti 10. f. nihil; D II, 61. omnia; Fa 26. quid; F II, 69. iniuriam; O III, 92. — quidque: quam multae ... et causae, cur quidque fiat, et demonstrationes, quem ad modum quidque fiat! F IV, 13. cur fiat quidque, quaeris; D I, 86. si nihil queam disputare, quam ob rem quidque fiat; D I, 109. quasi ego aut fieri concederem aut esset philosophi causam, cur quidque fieret, non quaerere! D II, 46. f. quid? D I, 16. — quicquid: quidquid aut sit aut fiat, naturalibus fieri aut factum esse docet ponderibus et motibus, A II, 121. qui (vir), quicquid fecerit, ipse se cruciet; F II, 53. sive celare poterit || potuerit ||; sive opibus magnis, quicquid fecerit, obtinere; F II, 71. quicquid ita fit aut dicitur; F III, 59. cum, quicquid factum sit || est ||, se spectatum, non fortunam putet || putat ||; O II, 70. quicquid || quidquid || fieri possit, id aut esse iam aut futurum esse; Fa 17. arbitrum illum adegit, QUIDQUID SIBI DARE FACERE OPORTERET EX FIDE BONA; O III, 66. — ratum: quid (habet) augur, cur a dextra corvus, a sinistra cornix faciat ratum? D I, 85. — simile: f. quiddam. — tale: f. aliquid. — tantum: omnino tantum se negat facturum compendii sui causa, quod non liceat; O III, 63. — utrumque: tu mihi videris utrumque facturus; R II, 22.

abscessionem: cum .. ad corpora tum accessio fieret, tum abscessio; Ti 44.

accessionem: f. accessio, II, 1. facio (9 St.) B. 1, S. 25, a.

accessus: aestus maritimi vel Hispanienses vel Britannici eorumque certis temporibus vel accessus vel recessus sine deo fieri non possunt? N III, 24.

admirabilitatem: haec animi despicientia admirabilitatem magnam facit; O II, 38.

admirationem: in quo (Telamone) haec ad-

miratio fiebat: »hicine est ille Telamon«? T III, 39. ſ. mirationem.
adsensionem: ſ. **adsensio,** II, 1. facio (4 St.) B. I, S. 82, b.
aedem: eundem ... aedem .. in Capitolio Iovi optimo maximo bello Sabino in ipsa pugna vovisse faciendam; R II, 36.
aëra: quodsi non est a deo materia facta, ne terra quidem et aqua et aër et ignis a deo factus est; N fr. 2.
aestus: ſ. accessus.
alienationem: ut ... nec fieri possit, ut non statim alienatio disiunctioque faciunda sit; Lae 76.
amicitiam: Stoici ... amorem ipsum „conatum amicitiae faciendae ex pulchritudinis specie" definiunt; T IV, 72.
anhelitum: evanuisse aiunt vetustate vim loci eius, unde anhelitus ille terrae fieret; D II, 117.
animantem: quatenus non ipse (animans) bene factus sua culpa sibi aliquid miseriae quaereret; Ti 46.
animum: cum amicitiae vis sit in eo, ut unus quasi animus fiat ex pluribus; Lae 92.
aquam: ſ. aëra.
appetitum: ſ. alqd, omnia; Fa 40.
arcam: eorum .. (haruspicum) iussu ex illa olea arcam esse factam; D II, 86.
argentariam: qui (Pythius) argentariam faceret Syracusis; O III, 58.
artem: ita facta est ... ars quaedam philosophiae et rerum ordo et discriptio disciplinae; A I, 17. observatio diuturna ... notandis rebus fecit artem; D II, 146.
audientiam: facit .. per se || persaepe || ipsa sibi audientiam diserti senis compta || conposita || et mitis oratio; C 28.
aures: aures et tegendi causa factae tutandique sensus, et ne .. voces laberentur, N II, 144.
auspicium: ſ. **auspicium,** II, 1. facio (3 St.) B. I, S. 288, b.
bellum: ne posset aliquando ad bellum faciendum locus ipse adhortari; O I, 35.
bilem: sanguinem, bilem, pituitam, ossa, nervos, venas, omnem denique membrorum et totius corporis figuram videor posse dicere, unde concreta et quo modo facta sint; T I, 56.
bonum: quor ... bonum eadem (lex) facere non possit ex malo? L I, 44.
buculam: (Hannibalem) ex eo auro, quod exterebratum esset, buculam curasse faciendam; D I, 48.
caedem: caedem in foro fecisti; P 30.
celeritates: quae (celeritates) cum fiunt; O I, 131.
columnam: qui (redemptor) columnam illam de Cotta et de Torquato conduxerat faciendam; D II, 47.
comitium: fecit .. idem et saepsit de manubiis || manibiis || comitium et curiam; R II, 31.
commendationem: quae (commendatio) a natura nostri facta est nobis; F V, 41.
commutationem: ſ. **commutatio,** II, 1. facio (3 St.) B. I, S. 460, a.
comparationem: quarum (rerum) qualis comparatio fieri soleat et debeat, non est necesse disputare; O II, 74.
comparationem: si contentio quaedam et comparatio fiat, quibus plurimum tribuendum sit officii; O I, 58. ex quo et multis aliis intellegi debet utilitatum comparationes fieri solere; O II, 89.
comprehensionem: quod ... comprehensio facta sensibus et vera esse illi et fidelis videbatur; A I, 42.
conclusionem: ita fit illa conclusio non solum vera, sed ita perspicua, ut ..; F IV, 55.
concursum: concursum esse factum; D II, 50.
congressus: primos congressus copulationesque et consuetudinum instituendarum voluntates fieri propter voluptatem; F I, 69.
coniecturam: ſ. **coniectura,** II, 1. facio (4 St.) B. I, S. 488, a.
consultum: ut audivisses in monumento Marii de tuo reditu magnificentissumum illud senatus consultum esse factum; D I, 59.
contentionem: ſ. **contentio,** II, 1. facio (5 St.) B. I, 527, a.
contractionem: contractionem animi recte fieri numquam posse, elationem posse; T IV, 67.
conversionem: cum solis et lunae et quinque errantium ad eandem inter se comparationem ... est facta conversio; N II, 51. cum † tempore || temporum || anni tempestatumque || tempestatum atque || caeli conversiones commutationesque tantae fiant accessu stellarum et recessu; D II, 89.
copulationes: ſ. congressus.
curiam: ſ. comitium.
cursum: tum progressio admirabilis incredibilisque cursus ad omnem excellentiam factus est; T IV, 1.
decessionem: haec decessio capitis aut accessio subitone fieri potest? D II, 36. neque .. ulla decessio fieri poterat neque accessio, nec vero erat unde; Ti 18.
declinationem: quae declinatio cum ratione fiet, cautio appelletur ...; quae autem sine ratione et cum exanimatione humili atque fracta, nominetur metus; T IV, 13. quam declinationem sine causa fieri si minus verbis, re cogitur (Epicurus) confiteri; Fa 22.
deductionem: ex quo illa admirabilis || mirabilis || a maioribus Albanae aquae facta deductio est; D I, 100.
defectionem: quae (defectio solis) Astyage regnante facta est; D I, 112. ex quo .. in [caelo] sphaera solis fieret eadem illa defectio; R I, 22.
delubrum: ut sibi eo in colle delubrum fieret; R II, 20.
deminutionem: ut suum quisque teneat neque de bonis privatorum publice deminutio fiat; O II, 73.
discessum: ſ. **discessus,** II, 1. facio (3 St.) B. I, S. 717, b.
discidium: docere, quod et qua de causa discidium factum sit; A I, 43. primum danda opera est, ne qua amicorum discidia fiant; Lae 78.
discriptionem: quae sit ab Atto || Attio, al. || Navio per lituum regionum facta discriptio; D I, 31. ſ. artem; A I, 17.
disiunctionem: ſ. alienationem.
dissensionem: haec est illa, quae videtur utilium fieri cum honestis saepe dissensio; O III, 56.
dissimilitudines: quid mirum est has dissimilitudines ex differentibus causis esse factas? Fa 8.
distinctionem: recte .. haec facta distinctio est; F III, 54.
effusiones: quae (pecuniarum effusiones) fiunt ad multitudinem deliniendam; O II, 56.
elationem: ſ. contractionem.
equites: prioribus equitum partibus secundis additis ∞ IↃCCC fecit equites; R II, 36.
facinus: vide, ne facinus facias; F II, 95. »facinus fecit maximum«; T IV, 52. ut queritur ille „in civitate fieri facinora capitalia"; N I, 13.
factionem: fit illa factio, genus aliud tyrannorum; R I, 68.
factum: illo .. addito „iuste" fit recte factum; F III, 59.

fanum: illud vitiosum, Athenis quod ... Epimenide Crete suadente fecerunt Contumeliae fanum et Inpudentiae; L II, 28.

fidem: multa .. facimus neque eo, dum aspectus ipse fidem faciat sui iudicii; A II, 19. harum .. duarum (rerum) ad fidem faciendam iustitia plus pollet; O II, 34. prudentia sine iustitia nihil valet ad faciendam fidem; O II, 34. intellegentiae iustitia coniuncta, quantum volet, habebit ad faciendam fidem virium; O II, 34.

fides: ut fides .. et tibias eorum causa factas dicendum est, ... sic ..; N II, 157.

figuram: ut eam (figuram) factam a Scopa diceres; D I, 23. s. bilem.

finem: quae cum dixisset ille, finem fecit; A II, 62. finem fecimus et ambulandi et disputandi; F II, 119. quem (finem bonorum) vos facitis; F IV, 68. nos paucis ad haec additis finem faciamus aliquando; F IV, 73. (animus) finem altius se ‖[se]‖ ecferendi facit; T I, 43. quintus hic dies .. finem faciet Tusculanarum disputationum; T V, 1. finis disputandi in eum diem factus est; R II, 70. neque necesse est edisseri a nobis, quae finis funestae familiae, quod genus sacrificii Lari vervecibus ‖[verbecibus]‖ fiat; L II, 55. si ne tum quidem finem vitiorum faciet; Ti 45.

flagitium: quasi vero ipse non propter lubidinem tanta flagitia et faciat et dicat; T IV, 73. si quis occentavisset sive carmen condidisset, quod infamiam faceret flagitiumve alteri; R IV, 12.

foedus: alios foedus quoddam inter se facere sapientis, ut ..; F II, 83. hoc foedus facere si potuerunt, faciant etiam illud, ut aequitatem ... diligant; F II, 83. quis ignorabat Q. Pompeium fecisse foedus? R III, 28. quibuscum (Numantinis C. Mancinus) sine senatus auctoritate foedus fecerat; O III, 109. cum sententia senatus inclinaret ad pacem cum Pyrrho foedusque faciendum; C 16.

funus: »homini .. mortuo ne ossa legito, quoi pos ‖quo post‖ funus faciat;« L II, 60. quod erat factitatum, ut uni plura *funera* fierent; L II, 60. s. **decoro** alqm (3 St.) B. 1, S. 621, b.

furtum: inde illa actio: OPE CONSILIOQUE TUO FURTUM AIO FACTUM ESSE; N III, 74.

genus: quae (genera ostentorum) cum facta sunt; D II, 66. illud: „morietur in mari Fabius" ex eo genere est, quod fieri non potest; Fa 12. s. factionem. finem; L II, 55.

iacturam: quid, si non modo utilitatem (amicus) tibi nullam afferet, sed iacturae rei familiaris erunt faciundae? F II, 79. etsi magnam iacturam causae fecero, si ullam esse convenientiam naturae cum extis concessero; D II, 34. qui ... iidem gloriae iacturam ne minimam quidem facere vellent; O I, 84. quaerit, si in mari iactura facienda sit, equine pretiosi potius iacturam faciat an servoli vilis; O III, 89.

ignem: s. aëra.

impetum: sicine eos (Torquatos) censes .. in armatum hostem impetum fecisse ..., ut ..? F I, 34. his .. subtrahendi sunt ei, in quos impetum conantur facere; T IV, 78. qui iniuste impetum in quempiam facit; O I, 23. in quem (Phalarim) universa Agrigentinorum multitudo impetum fecit; O II, 26.

incendium: † appellet inimicus ‖*exul non* appelletur is‖, ... qui incendium fecerit? P 31.

indicium: quo (tempore) fieret indicium coniurationis in senatu; D II, 46.

indutias: cum triginta dierum essent cum hoste indutiae factae; O I, 33.

infamiam: s. flagitium; R IV, 12.

initia: initiis factis a P. Crasso et Appio Claudio; R I, 31.

iniuriam: alienum .. esse a sapiente non modo iniuriam cui facere, verum etiam nocere; F III, 71. qui „decrevit tantisper se minus iniuriae suo nato facere", ut ait ipse, „dum fiat miser"; F V, 28. non iusta causa, cur Laomedonti tanta fieret iniuria; T I, 65. »decrevi tantisper me minus iniuriae, Chremes, meo gnato facere, dum fiam miser;« T III, 65. cum accipere quam facere praestat iniuriam, tum ..; T V, 56. cum de tribus unum est optandum, aut facere iniuriam nec accipere aut et facere et accipere aut neutrum, optimum est facere, impune si possis, secundum nec facere nec pati, miserrimum digladiari semper tum faciendis, tum accipiendis iniuriis; R III, 23. qui (Sulla) tribunis plebis sua lege iniuriae faciendae potestatem ademerit, auxilii ferendi reliquerit; L III, 22. maximam .. partem ad iniuriam faciendam adgrediuntur, ut ..; O I, 24. utrum perturbatione aliqua animi ... an consulto et cogitata fiat iniuria; O I, 27. qui ... nec facere cuiquam videantur iniuriam; O I, 29. cum .. duobus modis, id est aut vi aut fraude, fiat iniuria; O I, 41. fortes .. et magnanimi sunt habendi, non qui faciunt, sed qui propulsant iniuriam; O I, 65. quos improbos, maledicos ‖maleficos‖, fraudulentos putant et ad faciendam iniuriam instructos; O II, 36. eam .. iniuriam in ‖iniuriam‖ deterrenda liberalitate sibi etiam fieri eumque, qui faciat, communem hostem tenuiorum putant; O II, 68. magis fugiendam censet ... amissionem .. liberorum, propinquorum, amicorum quam facere cuiquam iniuriam; O III, 26. cui fit iniuria? O III, 51. cum ... nec ei quicquam fiat iniuriae; O III, 92. hic honos veteri amicitiae tribuendus, ut is in culpa sit, qui faciat, non, qui patiatur iniuriam; Lae 78.

interitum: facto interitu universo; T I, 90. ut easdem tenebras efficiat, quas effecit in interitu Romuli, † qui ‖qui in‖ obscuratione solis est factus ‖† factus, raptus‖; fr V, 54.

intermissionem: a qua (actione) .. fit intermissio saepe; O I, 19. nec ullo casu arbitror hoc constanti homini posse contingere, ut ulla intermissio fiat officii; Lae 8.

interpretationem: eius .. somnii a coniectoribus quae sit interpretatio facta, videamus; D I, 45.

iocum: alter (iocus) est, si ‖si in‖ tempore fit, ut ‖ut‖ si remisso animo, *gravissimo* ‖magno‖ homine dignus; O I, 104.

iter: Eudemum Cyprium ... iter in Macedoniam facientem Pheras venisse; D I, 53. cum duo quidam Arcades familiares iter una facerent et Megaram venissent; D I, 57. qui (Dionysius) cum per agrum Leontinum iter faciens equum ipse demisisset in flumen; D I, 73. ille (M. Marcellus) dicebat, ... ne impediretur auspiciis, lectica operta facere iter se solere; D II, 77.

iudicia: quid opus esset eloquentia, cum iudicia nulla fierent? fr V, 50.

ius: quor ius ex iniuria lex facere possit? L I, 44.

labem: ut ... multis locis labes factae sint terraeque desederint ‖desiderint‖; D I, 78. videtis, in tabella iam ante quanta sit facta labes, primo Gabinia lege, biennio autem post Cassia; Lae 41.

laetitiam: dici ab illo (Epicuro), recta et honesta quae sint, ea facere ipsa per se laetitiam, id est voluptatem; F I, 25.

largitionem: C. Gracchus cum largitiones maximas fecisset et effudisset aerarium; T III, 48. largitio .., quae fit ex re familiari, fontem ipsum benignitatis exhaurit; O II, 52.

levationem: levatio .. vitiorum magna fit in ‖fit‖ iis; F IV, 66. vestri .. progressionem

ad virtutem fieri aiunt, levationem vitiorum fieri negant; F IV, 67.

litteram: quodsi ... ne litteram quidem ullam fecimus nisi forensem; A II, 6.

ludos: cum bello Latino ludi votivi maxumi primum fierent; D I, 55. qui (ludi) ante quam fierent; D I, 55. quos (ludos) tum primum anniversarios in circo facere instituisset; R II, 12. eundem primum ludos maximos, qui Romani dicti sunt, fecisse accepimus; R II, 36.

lunam: quando illa (luna) e regione solis facta incurrat in umbram terrae; D II, 17.

malum: mihi .. hoc plus mali facere videtur, qui oratione, quam qui pretio iudicem corrumpit, quod ..; R V, 11.

materiam: ut .. faber, cum quid aedificaturus est, non ipse facit materiam, ... sic ..; N fr 2. non quam (materiam) ipse faceret, sed quam haberet paratam; N fr 2. ſ. aëra.

mentionem: ipse .. hic radiatus (sol) me intueri videtur admonens, ut crebro faciam mentionem sui; A II, 126. quarum (virtutum) modo feci mentionem; F III, 25. a te oportune facta mentio est; F V, 8. nego .. eius esse, qui dolore summum malum metiatur, mentionem facere virtutis; T III, 49. cuius (Protagorae) a te modo mentio facta est; N I, 63. cum .. regis est facta mentio; R III, 47. Phalereus ille Demetrius, de quo feci supra mentionem; L III, 14. quod non faciebat is, cuius modo mentionem feci, Ennius; C 14. cuius (Lysandri) modo feci mentionem; C 63. quoniam amicitiae mentionem fecisti; Lae 16. cuius (equi) modo feci mentionem; Lae 68.

mercaturas: qui honeste rem quaerunt mercaturis faciendis; P 46.

mirationem: causarum .. ignoratio in re nova mirationem || admirationem || facit; D II, 49.

modum: Gellium ... ipsis .. || iis, al. || (philosophis) magno opere auctorem fuisse, ut aliquando controversiarum aliquem facerent modum; L I, 53.

molitionem: propter paucos .. tanta est facta rerum molitio; N I, 23. hic quaeret || quaerat || quispiam, cuiusnam causa tantarum rerum molitio facta sit; N II, 133.

motum: eo tempore ipso, cum hoc calamitosum proelium fieret, tantos terrae motus in Liguribus, Gallia compluribusque insulis totaque in Italia factos esse, ut multa oppida conruerint; D I, 78. cum terrae motus factus esset; D I, 101. quod, cum factus est || esset || motus, dicere audent, quae vis id effecerit; D II, 31.

mundum: qua (fabrica Plato) construi a deo atque aedificari mundum facit; N I, 19. qui non modo natum mundum introduxerit, sed etiam manu paene factum; N I, 20. deorum et hominum causa factum esse mundum quaeque in eo [mundo] sint omnia; N II, 133. principio ipse mundus deorum hominumque causa factus est; N II, 154. unus profecto (mundus), siquidem factus est ad exemplum; Ti 12.

mutationem: cum mentis, a qua is (voltus) fingitur, nulla fieret mutatio; T III, 31. tum ipsum, cum immolare velis, extorum fieri mutatio potest; D I, 118. cum immolare quispiam velit, tum fieri extorum mutationem; D II, 35. nec in ipsa atomo mutationis aliquid factum est, quam ob rem naturalem motum sui ponderis non teneret; Fa 47. facienda morum institutorumque mutatio est. eam mutationem si tempora adiuvabunt, facilius commodiusque faciemus; sin minus, sensim erit pedetemptimque facienda; O I, 120.

naufragia: illi .. nusquam picti sunt, qui naufragia fecerunt in marique perierunt; N III, 89.

navigia: magnos .. usus (materia) adfert ad navigia facienda; N II, 152.

νεκυομαντεῖα: inde ea, quae meus amicus Appius νεκυομαντεῖα faciebat; T I, 37.

nervos: ſ. bilem.

nomen: aut .. nova sunt rerum novarum facienda nomina aut ex aliis transferenda; A I, 25. vos ex his tam dissimilibus rebus non modo nomen unum ..., sed etiam rem unam ex duabus facere conamini; F II, 20. cum (Zeno) uteretur in lingua copiosa factis tamen nominibus ac novis; F III, 51. ita factum est in superstitioso et religioso alterum vitii nomen, alterum laudis; N II, 72. nomina facit, negotium conficit; O III, 59.

notiones: cum .. rerum notiones in animis fiant; F III, 33.

notitiam: hoc quarto ... boni notitia facta est; F III, 33.

obscurationem: quibus .. in rebus tanta obscuratio non fit; F IV, 30.

occasus: necesse est ortus occasusque siderum non fieri eodem tempore apud omnis; D II, 92.

opera: quid .. aut in natura ... aut in operibus manu factis tam compositum ... inveniri potest? F III, 74. quibus (rusticis) absentibus numquam fere ulla in agro maiora opera fiunt; C 24.

ordinem: ſ. artem; A I, 17.

ortus: ſ. occasus. — ossa: ſ. bilem.

pactionem: cum alius alium timet, ... tum ... quasi pactio fit inter populum et potentis; R III, 23.

pacta: QUAE (pacta, promissa) NEC VI NEC DOLO MALO, ut praetores solent, FACTA SINT; O III, 92.

palpebras: palpebrae ... aptissime factae et ad claudendas pupulas, ne quid incideret, et ad aperiendas; N II, 142.

partum: is, quo modo equa pariat, aut omnino quae natura partum animantis faciat, ignorat; D II, 49.

pacem: quia ... legionibus nostris sub iugum missis pacem cum Samnitibus fecerant, dediti sunt iis; iniussu enim populi senatusque fecerant; O III, 109. quod eorum auctoritate pax erat facta; O III, 109. ſ. foedus; C 16.

pecuniam: etiam philosophum, si ei commodum esset, pecuniam facere posse; D I, 111.

perturbationes: omnes perturbationes iudicio censent fieri et opinione; T IV, 14.

piaculum: porco femina piaculum † pati || faciundum ||; L II, 57.

pituitam: ſ. bilem.

placationem: quae tam subito facta est deorum tanta placatio? D II, 36.

poëma: ipse varium et elegans omni fere numero poëma fecisti; A I, 9.

portus: adde ... moles oppositas fluctibus, portus manu factos; O II, 14.

potestatem: si tui nobis potestas saepius fieret; F V, 75. cum tantum modo potestatem gustandi feceris; R II, 50.

principia: obliti mihi videntur, quae ipsi fecerint || iecerint, al. || principia naturae; F V, 72.

procurationem: ut sue plena procuratio fieret, vocem ab aede Iunonis ex arce extitisse; D I, 101.

proelium: proelium rectum est hoc fieri; T IV, 43. ſ. motum; D I, 78.

progressionem: si qua || quae || ad virtutem est facta progressio; O III, 17. ſ. cursum. levationem; F IV, 67.

progressus: philosophiae .. ipsius principes numquam in suis studiis tantos progressus sine flagranti cupiditate facere potuissent; T IV, 44.

promissum: cum ea ... commutantur fiuntque contraria, ut reddere depositum, facere promissum; O I, 31. promissum potius non faciendum

quam tam taetrum facinus admittendum fuit. ergo et promissa non facienda non numquam, neque semper deposita reddenda; O III, 95. facere promissa, stare conventis, reddere deposita commutata utilitate fiunt non honesta; O III, 95. ſ. pacta.

proposita: si responderint se inpunitate proposita facturos, quod expediat; O III, 39.

proverbium: ex quo illud „summum ius summa iniuria" factum est iam tritum sermone proverbium; O I, 33.

pugnum: tum cum plane (digitos) compresserat pugnumque fecerat, comprensionem illam esse dicebat; A II, 145.

recessum: ſ. accessum.

recordationem: non .. id quaeritur, qualis recordatio fieri soleat eorum; A II, 90.

renovationem: a quo (igne) rursum animante ac deo renovatio mundi fieret; N II, 118.

rem: cui (Nationi) ... rem divinam facere solemus; N III, 47. ut (Boëthus) earum rationem rerum explicaret, quae in mari caelove fierent; D I, 13. ex te ipso non commenticiam rem, sed factam eiusdem generis audivi; D I, 68. cum .. eodem tempore apud Lebadiam Trophonio res divina fieret; D I, 74. rebus .. divinis, quae publice fierent, ut „FAVERENT LINGUIS", imperabatur; D I, 102. res mirabilis, propterea quia non saepe fit; sed si fieri non potuisset, facta non esset; D II, 49. alteri censent ... eas (res) fato fieri; Fa 45. ad rem factam nostramque veniamus; O III, 99. haec .. lex in amicitia sanciatur, ut neque rogemus res turpes nec faciamus rogati; Lae 40. ſ. nomen; F II, 20.

reversionem: ut omnium siderum eodem, unde profecta sint, fiat ad unum tempus reversio; F II, 102. (sol) binas in singulis annis reversiones ab extremo contrarias facit; N II, 102.

sacrificia: »nocturna mulierum sacrificia ne sunto praeter olla, quae pro populo rite fient;« L II, 21.

sanguinem: ſ. bilem.

satietatem: omnino ... studiorum ‖ rerum ‖ omnium satietas vitae facit satietatem; C 76.

satis: iis igitur est difficilius satis facere, qui se Latina scripta dicunt contemnere; F I, 4. re mihi non aeque satisfacit, et quidem locis pluribus. — ... quam ob rem tandem, inquit, non satisfacit? F I, 15. quam saepe apparet nihil eos (gladiatores) malle quam vel domino satis facere vel populo! T II, 41. si satis iis (dominis) factum sit, se velle decumbere; T II, 41. existumant .. dis inmortalibus se facilius satis facturos, si ..; T III, 72. erit abunde satis factum toti huic quaestioni; D II, 3. potes .. tu profecto satis facere in ea (historia); L I, 5. nec .. satis fieri censent huic loco ... nisi ..; L I, 36. ut sine iis, qui sacris publice praesint, religioni privatae satis facere non possint; L II, 30. cum gravibus seriisque rebus satis fecerimus; O I, 103. danda omnino opera est, ut omni generi satis facere possimus; O II, 71. iudicavit neque illis adimi nec iis non satis fieri, quorum illa fuerant, oportere; O II, 81.

scelus: nonne caveam, ne scelus faciam? A II, 133.

seditionem: magnam seditionem in castris eius (Hamilcaris) inter Poenos et Siculos milites esse factam; D I, 50. invito eo, qui cum populo ageret, seditionem non posse fieri; L III, 42.

sementim: hanc .. tantam a dis inmortalibus arbitramur malorum sementim esse factam? N III, 75.

sensus: sensus ... mirifice ad usus necessarios et facti et conlocati sunt; N II, 140.

sepulcrum: quae (Artemisia) nobile illud Halicarnasi fecit sepulcrum; T III, 75. non esse ius in loco publico fieri sepulchrum; L II, 58. »ne quis sepulchrum faceret operosius, quam quod decem homines effecerint triduo;« L II, 64.

significationem: Lacedaemoniis paulo ante Leuctricam calamitatem quae significatio facta est! D I, 74. aut .. divina vis quaedam consulens nobis somniorum significationes facit, aut ..; D II, 124. ex quibus magna significatio fit non adesse constantiam; O I, 131. ipsi .. intellegamus natura gigni sensum diligendi et benivolentiae caritatem facta significatione probitatis; Lae 32.

silentium: quamquam iter instaret, ‖ te, se ‖ tamen silentium fieri iussisse *se*; D I, 59.

similitudinem: ea sunt .., quaecumque sunt, quae similitudinem faciant ‖ faciunt ‖; T I, 80.

sola: illi aurata tecta in villis et sola marmorea facienti; P 49.

speciem: divinae animationis maxime speciem faciebat ex igne; Ti 35.

spectaculum: crudele gladiatorum spectaculum ... videri solet, et haud scio an ita sit, ut nunc fit; T II, 41.

sphaeram: quam (sphaeram) ab eodem Archimede factam posuerat in templo Virtutis Marcellus idem; R I, 21.

sponsionem: cum is (Lutatius) sponsionem fecisset, NI VIR BONUS ESSET; O III, 77.

summam: eorum omnium est aliqua summa facienda; F IV, 32. summa ea fieret, quae non sustineretur; T IV, 40. ut ... addendo deducendoque videre (possimus), quae reliqui summa fiat; O I, 59.

συμπάθειαν: ea (συμπάθεια), quo sua sponte maior est, eo minus divina ratione fieri existimanda est; N III, 28.

tecta: ſ. sola.

tegumenta: pennarum .. contextu corpori tegumenta (Philoctetes) faciebat; F V, 32.

temperationem: quae a luna ceterisque sideribus caeli temperatio fiat; D II, 94.

tenebras: cum obscurato sole tenebrae factae essent repente; R I, 25.

terram: ſ. aëra.

testamentum: quodsi ‖ quid si ‖ hoc, qui testamentum faciebat, cavere noluisset; L II, 53.

tibias: ſ. fides.

tragoedias: Sophocles ad summam senectutem tragoedias fecit; C 22.

transitionem: fluentium frequenter transitio fit visionum, ut e multis una videatur; N I, 109;

tripudium: quod .. scriptum habetis † aut ‖ avi ‖ tripudium fieri, si ..; D I, 28. etiamsi tripudium solistumum pulli fecissent L. Iunio et P. Claudio ‖ Clodio ‖ consulibus ‖ [L. ... cons.] ‖, classes tamen interissent; D II, 20. quod decretum collegii vetus habemus omnem avem tripudium facere posse; D II, 73.

varietatem: esse in motu voluptatem, quae ‖ qui ‖ faciat varietatem voluptatum; F II, 10. nomen imponis, in motu ut sit (voluptas) et faciat aliquam varietatem; F II, 75. idem (aër) annuas frigorum et calorum facit varietates; N II, 101.

vela: utrum .. mavis? statimne nos vela facere an ... remigare? T IV, 9.

venas: ſ. bilem.

verbum: non alienum est ... rationem huius verbi ‖ huius ‖ faciendi Zenonis exponere; F III, 51. multa verba fecisti te, cum res videres, rationem causamque non quaerere; D II, 46. de qua (utilitate stercorandi) doctus Hesiodus ne verbum quidem fecit; C 54.

versus: Pyrrhi temporibus iam Apollo versus facere desierat; D II, 116.

vim: cur deus ... tantam vim natricum viperarumque fecerit; A II, 120; ut (vis hominis) ad omnem virtutem percipiendam facta videatur; F V, 43.

ultima: facit .. ille duo seiuncta ultima bonorum; F IV, 40.

voluntates: s. congressus.

voluptatem: qua (voluptate) fieri nulla maior potest; F II, 11. qui fatentur se virtutis causa, nisi ea voluptatem faceret || crearet, al. ||, ne manum quidem versuros fuisse; F V, 93. s. laetitiam.

vota: vereor, ne non tam virtutis fiducia nitendum nobis ad spem beate vivendi quam vota facienda videantur; T V, 2.

IV. **mit Object und prädicativem Zusatz:** 1. **Genetiv:** alqm — pluris: s. II, 3. F III, 23. nec .. ignoras, quanti fecerim Caepionem; F III, 8. quem (Platonem) tu quanti facias scio; T I, 39. tertiam (sententiam video ferri), ut, quanti quisque se ipse facit || faciat ||, tanti fiat ab amicis; Lae 56. tertius .. ille finis deterrumus, ut, quanti quisque se ipse faciat, tanti fiat ab amicis; Lae 59. quod tanti Tib. Gracchum fecisset, ut, quidquid ille vellet, sibi faciendum putaret; Lae 37. s. quanti; Lae 56. 59.

bellum: nec pluris nunc facere M. Camillum hoc civile bellum, quam ego illo (M. Camillo) vivo fecerim Romam captam; T I, 90.

dolorem: eum (dolorem) nihili facit; F II, 88.

mancipia: quae (mancipia) sunt dominorum facta nexo aut aliquo iure civili; P 35.

Romam: s. bellum.

virtutem: quam (voluptatem) unam virtus minimi facit; F II, 42.

2. **Ablativ:** militem: quod idem in dilectu consules observant, ut primus miles fiat bono nomine; D I, 102.

3. **Dativ:** domum: aliter ampla domus dedecori saepe domino fit; O I, 139.

4. **mit doppeltem Accusativ:** alqm: apud quem (M. Catonem) Laelium et Scipionem facimus admirantes, quod ... ferat, eisque eum respondentem; C 3. deinde (L. Lucullus) absens factus aedilis, continuo praetor; A II, 1. altiores fieri videmur; A II, 127. tanta vis inerat in verbis, ... ut altior fieres; F II, 51. quin ipse ... sum illi villae amicior modo factus atque huic omni solo; L II, 4. honestum ... nos movet atque illi, in quo id inesse videtur, amicos facit; O I, 55. quicquam bonum est, quod non eum, qui id possidet, meliorem facit? P 14. nec bono viro meliorem nec temperante temperantiorem nec forti fortiorem nec sapiente || sapienti || sapientiorem posse fieri facillume potest perspici; P 21. quam scite per notas nos certiores facit Iuppiter! D II, 47. Homerus ... Laërtam lenientem desiderium ... colentem agrum et eum stercorantem facit; C 54. conloquentem: s. II, 6. T V, 115. consulem: s. **consul**, II, 1. facio (9 St.) B. I, S. 519, a. fit .. deterior, qui accipit, atque ad idem semper exspectandum paratior; O II, 53. quem (Erechtheum) si deum facimus; N III, 49. qui dii ex hominibus facti esse dicuntur; R II, 18. siquidem aranti L. Quinctio Cincinnato nuntiatum est eum dictatorem esse factum; C 56. facit .. (Xenophon) ... Socratem disputantem formam dei quaeri non oportere; N I, 31. fieri .. studebam eius (Scaevolae) prudentia doctior; Lae 1. propter humanitatem atque doctrinam Anco regi familiaris est factus usque eo, ut ..; R II, 35. fecit etiam iste me epilogus firmiorem; T I, 119. fortiorem: s. meliorem; P 21. cum Basilius ... eum .. (M. Satrium) fecisset heredem; O III, 74. quod nulla gens tam fera, nemo omnium tam sit || fit || inmanis, cuius mentem non imbuerit deorum opinio; T I, 30. in Asiam factus imperator venit; A II, 2. qui (Archytas) cum vilico factus esset iratior; T IV, 78. Dicaearchus .. in eo sermone ... doctorum hominum disputantium primo libro multos loquentis facit; T I, 21. miserum: s. III. iniuriam; F V, 28. T III, 65. Manlium missum fecit; O III, 112. paratiorem: s. deteriorem. ut, qui asoti esse velint, philosophi ante fiant; F II, 30. qui (L. Metellus) cum quadriennio post alterum consulatum pontifex maximus factus esset; C 30. qui (P. Scipio) his paucis diebus pontifex maximus factus est; C 50. praetorem: s. aedilem. quaestor deinde quadriennio post factus sum; C 10. respondentem: s. admirantes. si eo medicamento sanus factus esset; O III, 92. si eo medicamento sanus factus sit; O III, 92. finge aliquem nunc fieri sapientem, nondum esse; A II, 117. quodsi dies notandus fuit, eumne potius, quo natus, an eum, quo sapiens factus est? non potuit, inquies, fieri sapiens, nisi natus esset; F II, 103. neque Herculi quisquam decumam vovit umquam, si sapiens factus esset; N III, 88. s. meliorem; P 21. bis in die saturum fieri; T V, 100. quoniam speramus, volumus quidem certe senes fieri; C 6. qui (Solon) se cotidie aliquid addiscentem dicit senem fieri; C 26. quod (proverbium) monet „mature fieri senem, si diu velis senex esse"; C 32. fac .. antiquos illos Servilios, qui gemini fuerunt, tam similes, quam dicuntur; A II, 56. stercorantem: s. colentem. ex quo equidem existimo tardiores ad hanc sententiam profitendam multos esse factos; N I, 63. temperantiorem: s. meliorem; P 21. ante quam tribunus plebi C. Gracchus factus esset; D I, 56. ut ... vas factus sit alter eius sistendi; O III, 45. qua (oratione) facit eum (Socratem) Plato usum apud iudices iam morte multatum; T I, 97.

alqd: omnia nostros aut invenisse per se sapientius quam Graecos aut accepta ab illis fecisse meliora; T I, 1. quod multa intelleges etiam aliunde sumta meliora apud nos multo || [multo] || esse facta, quam ..; R II, 30. »incerta haec si tu postules ratione certa facere«; T IV, 76. nunc fit illud Catonis certius; R II, 37. conditiora facit haec supervacaneis etiam operis aucupium atque venatio; C 56. contraria: s. III. promissum; O I, 31. ita fit credibile deorum et hominum causa factum esse mundum; N II, 133. si qua in iis (physicis Epicurus) corrigere voluit, deteriora fecit; F I, 26. si quis corrigere aliquid volet, aut deterius faciet aut id, quod fieri non potuerit, desiderabit; N II, 87. quae .. omnia dulciora fiunt et moribus bonis et artibus; C 65. ut .., quod turpe est, id, quamvis occultetur, tamen honestum fieri nullo modo potest, sic ..; O III, 78. sic multa, quae honesta natura videntur esse, temporibus fiunt non honesta; O III, 95. (hoc) fit non honestum; O III, 103. addunt etiam, quicquid valde utile sit, id fieri honestum, etiamsi antea non videretur; O III, 103. quod aiunt, quod valde utile sit, id fieri honestum, immo vero esse, non fieri; O III, 110. s. III. promissum; O III, 95. ut hoc quoque pluribus nominibus insigne faciamus; F III, 14. omne, quod erat concretum atque corporeum, (deus) substernebat animo interiusque faciebat; Ti 26. tum .. illud fit, quod ab amico est profectum, iucundum, si cum studio est profectum; Lae 51. ea migrare interdum et non servare fit iustum; O I, 31. ea .. omnia aut nimis tristia aut nimis laeta errore fieri; T IV, 39. si .. (malum) in re esset, cur fierent provisa leviora? T III, 31. nihil opus est exemplis hoc facere longius; F V, 16. non faciam longius; L I, 22. ne longum fiat,

videte. — utinam quidem! quid enim agere malumus? L II, 24. ut .. oportunitas illa, sic haec ... non fiunt temporis productione maiora; F III, 46. velut in hoc ipso genere quam magnum illud Scaevolae faciunt, pontifices ambo! L II, 47. id si nec maius nec minus umquam fieri potest; P 20. qui .. semper cogitavisset accidere posse aliquid adversi, ei fieri illud sempiternum malum; T III, 32. id, quod medium est, tum primum fit, tum postremum, postrema autem et prima media fiunt; Ti 14. qua (aetate) progrediente omnia fiunt in dies mitiora; C 45. pertimuit (Epicurus), ne ... alterutrum fieret necessarium; N I, 70. fit etiam, quod consequitur, necessarium; Fa 14. omnia infima summis paria fecit; L III, 19. quae (causa) quoniam utro accessit, id fit propensius, si utroque adiuncta est, paria fiant necesse est; P 24. minus: f. magnum; P 20. postremum, primum: f. media. nihil est tam incredibile, quod non dicendo fiat probabile; P 3. propensius: f. paria; P 24. quia suum cuiusque fit eorum || fit, eorum ||, quae natura fuerant communia; O I, 21. cur .. haec tanta facimus? L II, 47. tristia: f. laeta. ita fit verum illud, quod initio dixi, amicitiam nisi inter bonos esse non posse; Lae 65. quae duo sunt, unum facit; F II, 30.

aciem: hebetem *facit* (ratio) aciem ad miserias contemplandas; T III, 33.

aegritudinem: quasi culpa contractum malum aegritudinem acriorem facit; T III, 52. defetigatio .. miseriarum aegritudines cum faciat leniores; T III, 67.

amicitiam: si nulla caritas erit, quae faciat amicitiam ipsam sua sponte ... expetendam; F II, 83. sunt .. quidam, qui molestas amicitias faciunt, cum ipsi se contemni putant; Lae 72.

animal: qui satis viderit ... illud animal, quod fuerit, factum esse nihil; T I, 90.

animum: quod excellentes animos et humana contemnentes facit; O I, 67. quae cura exsuscitat etiam animos et maiores ad rem gerendam facit; O I, 12. hic .. (animus) si est excultus, ... fit perfecta mens; T V, 39.

celeritates: eorum .. trium (orbium deus) fecit pares celeritates; Ti 25.

civitatem: primum videtur insitiva quadam disciplina doctior facta esse civitas; R II, 34.

corpus: alteram (reperio causam), quod (senectus) corpus faciat infirmius; C 15.

cursorem: ad interpretem (cursor) detulit aquilam se in somnis visum esse factum; D II, 144.

deos: magna stultitia est earum rerum deos facere effectores, causas rerum || [rerum] || non quaerere; D II, 55.

dolorem: quem .. (dolorem) vos, cum improbis poenam proponitis, impetibilem facitis; F II, 57. haec cogitatio ... ipsum etiam dolorem nescio quo pacto mitiorem facit; T II, 53.

draconem: qui (draco), id quod fieri non potuit, lapideus dicitur factus; D II, 65.

exspectationem: ut etiam maiorem exspectationem mei faciam, quam modo fecit Hortensius; A II, 10.

filium: se audisse eum (filium) missum factum esse a consule; O I, 37.

fortunam: ita fit beatae vitae domina fortuna; F II, 89.

funera: posteaquam || postea cum || ... sumptuosa fieri funera et lamentabilia coepissent; L II, 64.

gentem — feram: f. alqm — immanem.

genera: divisit ineleganter; duo enim genera quae erant, fecit tria; F II, 26.

hominem: eadem .. ratio fecit hominem hominum appetentem; F II, 45. homo .. sapiens fieri potest; N II, 36.

intemperantiam: quod ... senectus ... facit adulescentium inpudentiorem intemperantiam; O I, 123.

investigationem: qua ex cognitione facilior facta est iuvestigatio rerum occultissimarum; F V, 10.

laborem: quod ipse honos laborem leviorem faceret imperatorium; T II, 62. omnes clari et nobilitati labores † contemplo || contendendo || fiunt etiam tolerabiles; T II, 62.

Lirem: Lirem .. (Fibrenus) multo gelidiorem facit; L II, 6.

lumen: cuius (lunae) tenuissimum lumen facit proximus accessus ad solem, digressus autem longissimus quisque plenissimum; N II, 50.

malum: neque vetustate minui mala nec fieri praemeditata leviora; T III, 32.

membranas: quas (membranas natura) primum || [primum] || perlucidas fecit; N II, 142.

mortem: quam (mortem) qui leviorem faciunt, somni simillimam volunt esse; T I, 92.

multitudinem: brevi multitudo dispersa atque vaga concordia civitas facta erat; R I, 40.

mundum: sin (Pronoea) alia est, cur mortalem fecerit mundum, non, quem ad modum Platonicus deus, sempiternum; N I, 20. Plato ex materia in se omnia recipiente mundum factum esse censet a deo sempiternum; A II, 118. f. mortalem.

naturam: fac (animi naturam) igneam, fac spirabilem; T I, 70.

oculos: lubricos oculos (natura) fecit et mobiles; N II, 142.

opinionem: nonne (Democritus) deum omnino ita tollit, ut nullam opinionem eius reliquam faciat? N I, 29.

oportunitatem: quem ad modum oportunitas || opp. || ... non fit maior productione temporis, ... sic ..; F III, 45.

orationem: ita fit cum gravior, tum etiam splendidior oratio; F III, 19.

orbes: quattuor (orbis deus fecit) et inter se dispares et dissimilis trium reliquorum; Ti 25.

partem: qui animum in duas partes dividunt, alteram rationis participem faciunt || [faciunt] ||, alteram expertem; T IV, 10.

patrem: nisi (Pomponius) ius iurandum sibi dedisset se patrem missum esse facturum; O III, 112.

pecuniam: si ... ea .. pecunia non minor esset facta cum superiore exactione, quam heredibus omnibus esset relicta; L II, 51.

pontes: pontes etiam lex Maria fecit angustos; L III, 38.

populum: noster hic populus ... iustitia an sapientia est e minimo omnium *maximus factus*? R III, 24.

rationem: quae (ratio) conixa per se et progressa longius fit perfecta virtus; T II, 47.

rem: rem .. mea sententia minime dubiam argumentando dubiam facis; N III, 10. et secundas res splendidiores facit amicitia et adversas partiens communicansque leviores; Lae 22.

regem: fit (rex) continuo tyrannus; R II, 48.

rusticum: tum illum (rusticum) etiam debilem factum rem ad amicos detulisse; D I, 55.

sapientem: qui eum (sapientem) heredem faciat; O III, 93.

sapientiam: ipsam sapientiam nobis cariorem fieri, quam illa sint; F III, 23.

semina: quod ... ea (semina) Cleanthes paulo uberiora fecisset; D I, 6.

senectutem: Cyrus ... negat se umquam sensisse senectutem suam imbecilliorem factam, quam adulescentia fuisset; C 30. ut ... levior .. fit senectus eorum, qui a iuventute coluntur et diliguntur; C 26.

sermonem: feci .. sermonem inter nos habitum in Cumano; A ep. 1.

sidus: quia bifariam contrarie simul procedentia (sidera) efficiebant, ut, quod esset tardissimum, id proximum fieret celerrimo; Ti 31.

tempus: minui .. tempus et, quod erat infinitum, annuum feci; L III, 18.

terram: quid ego irrigationes, quid fossiones agri repastinationesque proferam, quibus fit multo terra fecundior? C 53.

tibias: ipsas .. tardiores fecerat tibias; L I, 11.

verbum: faciamus .. tractando usitatius hoc verbum et contritius ‖ tritius ‖; A I, 27.

vim: quod magna vis terrae cavernis contineatur caloris eaque hieme sit ‖ fit ‖ densior; N II, 25. opinio facit, non natura, vim doloris aut maiorem aut minorem; F III, 42.

vitam: ne eorum quidem bonorum ... frequentia beatiorem vitam fieri aut magis expetendam aut pluris aestimandam; F III, 43. vobis voluptatum perceptarum recordatio vitam beatam facit; F II, 106. ita fit semper vita beata sapientis; T V, 82. s. aestimandam. eorum neque accessione meliorem vitam fieri nec decessione peiorem; O III, 12. expetendam: s. aestimandam. quoniam ... nec diuturnitas magis ei vitam fugiendam facit; F III, 61. peiorem: s. meliorem.

ultima: multi ... philosophi haec ultima bonorum iuncta fecerunt; F II, 19.

voluptatem: etsi illi quidem etiam voluptates faciunt interdum gloriosas; F IV, 51. negat infinito tempore aetatis voluptatem fieri maiorem quam finito atque modico; F II, 88. voluptatem non optabiliorem diuturnitas facit? F II, 88.

factio, Partei, Anhang: I, 1. est: illi .. Massiliensium paucorum ... administrationi civitatis finitimus est, qui fuit quodam tempore apud Athenienses triginta *virorum* consensus et factio; R I, 44.

exsistit: ut existat ex rege dominus, ex optimatibus factio, ex populo turba et confusio; R I, 69.

oritur: fit illa factio, genus aliud tyrannorum, eademque oritur etiam ex illo saepe optimatium praeclaro statu; R I, 68.

rapiunt: tamquam pilam rapiunt ... rei publicae statum tyranni ab regibus, ab iis autem principes aut populi, a quibus aut factiones aut tyranni; R I, 68.

2. sum: cum .. certi propter divitias aut genus aut aliquas opes rem publicam tenent, est factio, sed vocantur illi optimates; R III, 23.

II. facio: s. I, 1. oritur.

III. potestas: vides .. ne illam quidem, quae tota sit in factionis potestate, posse vere dici rem publicam; R III, 44.

factiosus, parteisüchtig: A. • deterrimus et ex hac vel optimatium vel factiosa tyrannica illa vel regia vel etiam persaepe popularis; R I, 45.

B. exsistunt: existunt .. in re publica plerumque largitores et factiosi; O I, 64.

factito, häufig, gewöhnlich thun: I. ut: quod erat factitatum, ut uni plura *funera* fierent lectique plures sternerentur; L II, 60.

II. alqd: studiose .. id factitabat; T V, 60. quod idem factitatum in Umbria accepimus; D I, 92. si .. esset factitatum, non esset desitum; D II, 37. haec apud maiores nostros factitata; O II, 85.

factum (gen. factum: s. II, 2), That: I. absolut: 1. conducunt: neque homini infanti aut impotenti iniuste facta conducunt; F I, 52.

debent: quoniam pares virtutes sunt, recte facta, quando ‖ quoniam ‖ a virtutibus proficiscuntur, paria esse debent; P 22.

discrepant: ut intellegas facta eius (Epicuri) cum dictis discrepare; F II, 96.

est: recte facta omnia aequalia (esse); F IV, 55. orationi .. facta (esse) similia, factis vitam; T V, 47. nullum obscurum potest nec dictum eius esse nec factum; O II, 44. nullum .. eorum factum potest utile esse, cum sit tot vitiis inquinatum; O III, 60. quale fuisset Reguli factum; O III, 115. si bene facta recte facta sunt; P 22. s. debent.

exstat: vestrorum deorum non modo beneficium nullum extare, sed ne factum quidem omnino; N I, 101.

oriuntur: quod ita fungi officio in recte factis est, quae sunt orta *a* virtutibus; F V, 69.

placet: huic (Hecatoni) Scaevolae factum, de quo paulo ante dixi, placere nullo modo potest; O III, 63.

potest: s. est; O II, 44. III, 60. placet.

proficiscuntur: s. debent.

videtur: quod ei (A. Torquato) talia facta digna viro videbantur; F II, 73.

volunt: omnia .. bene facta in luce se conlocari volunt; T II, 64.

ohne Verb: in primis .. versutum et callidum factum Solonis; O I, 108.

2. Prädicat: sum: s. 1. est; P 22.

videor: furum id magis factum quam deorum videtur; D II, 68.

II. nach Verben: 1. appello: recta effectio (κατόρθωσιν enim ita appello, quoniam rectum factum κατόρθωμα); F III, 45. esse quiddam, quod recte factum appellemus; F III, 59.

arbitror: praeclare Ennius: »bene facta male locata male facta arbitror;« O II, 62.

audio: si quando eorum ipsorum (virorum) aut facta audiamus aut scriptum aliquod legamus; F V, 2.

cerno: magnitudinem animi (cognitio rerum caelestium affert) deorum opera et facta cernentibus; F IV, 11.

cognosco: ceterorum .. virorum fortium ... facta, dicta, consilia cognoscens; F III, 37.

conloco: s. I, 1. volunt.

conquiro: tu me ... adhortatus es, aliorum *ut* facta et eventa conquirerem; fr V, 46.

existimo: qui (populus Romanus) ex omnibus praeclaris factis illud pulcherrimum existimat; O III, 19.

facio: illo .. addito „iuste“ fit recte factum; F III, 59.

habeo: recte .. facta et peccata non habentur communia; F III, 69.

imitor: quod quidem eius (P. Decii) factum nisi esset iure laudatum, non esset imitatus quarto consulatu suo filius; F II, 61. studiose .. plerique praesertim in hanc partem facta principum imitantur; O I, 140.

inquino: s. I, 1. est; O III, 60.

insequor: plerumque improborum facta primo suspicio insequitur, dein sermo atque fama, tum accusator, tum index ‖ iudex ‖; F I, 50.

interpretor: quorum (Torquatorum) facta quem ad modum .. interpretaris? F I, 34.

laudo: eorum .. (virorum) factis non emolumento aliquo, sed ipsius honestatis decore laudandis; F I, 36. id .. eius (Fabrici) factum laudatum a senatu est; O III, 86. huius (Catonis) .. facta, illius dicta laudantur; Lae 10. f. imitor; F II, 61.
loco: f. arbitror.
memini: cum senex ... omnia .. eius (Africani) non facta solum, sed etiam dicta meminisset; R VI, 10.
obruo: si prima quaeque bene ab eo (sapiente) consulta atque facta ipsius oblivione obruentur; F II, 105.
observo: nec ii (νομοφύλακες) solum litteras, ... sed etiam facta hominum observabant ad legesque revocabant; L III, 46.
pango: »hic (Ennius) vestrum panxit maxima facta patrum«; T I, 34.
pono: inter recte factum atque peccatum officium et contra officium media locabat quaedam, recte facta sola in bonis actionibus ponens, prave, id est peccata, in malis; A I, 37.
prodo: qua (oratione animus) ... facta .. et consulta fortium et sapientium cum improborum ignominia sempiternis monumentis prodere (possit); L I, 62.
refero: quo omnia referenda sunt || ref. s. om. || honeste facta ipsumque honestum; F III, 21.
revoco: f. observo.
video: quid verba audiam, cum facta videam? T III, 48.
2. pudet: »virgines vereor aequalis, patris mei meum factum pudet, optumi viri«; D I, 66.
3. exsto: si in ea (domo, re publica) nec recte factis praemia extent ulla nec supplicia peccatis; N III, 85.
invideo: recte factis commodisque amicorum necesse erit || [nec. erit] || angi, dolere, invidere; Lae 59.
4. opus est: »mihi sic est usus, tibi ut opust facto, face;« F V, 29.
5. appareo in: in factis inmutabilitatem apparere, in futuris quibusdam, quia non apparet, ne inesse quidem videri; Fa 17.
cerno in: quoniam decorum illud in omnibus factis, dictis ... cernitur; O I, 126.
defendo contra: tu .. animum induces ... causam istam et contra facta tua et contra scripta defendere? D II, 46.
dico de: de clarorum hominum factis illustribus et gloriosis satis hoc loco dictum sit || est ||; F I, 37. f. I, 1. placet.
indico ex: qui cum ex sua vita, tum ex eius, quem dico, Deci, facto iudicabant esse ... aliquid ..; C 43.
loco inter: f. I. pono.
pono in: vera ... animi magnitudo honestum illud ... in factis positum, non in gloria iudicat; O I, 65.
reddo pro: »cui nemo civis neque hostis quivit pro factis reddere par || operae, opis || pretium;« R fr 7.
sum in: si iuste depositum reddere in recte factis sit; F III, 59. f. I, 1. oriuntur.
venio ad: ut iam a fabulis ad facta veniamus; R II, 4.
voco ad: vim habere ad recte facta vocandi et a peccatis avocandi; L II, 9.
III. **nach Adjectiv:** similis: f. I, 1. est; T V, 47.
IV. **nach Substantiven:** 1. comes: quae (gloria) quia recte factorum plerumque comes est, non est bonis viris repudianda; T III, 3.
conscientia: quae .. tanta ex improbis factis ad minuendas vitae molestias accessio potest fieri, quanta ad augendas cum conscientia factorum, tum poena legum odioque civium? F I, 51. quamquam sapientibus conscientia ipsa factorum egregiorum amplissimum virtutis est praemium, tamen ..; R VI, 8.
constantia: decorum ... movet adprobationem ... ordine et constantia et moderatione dictorum omnium atque factorum; O I, 98.
controversia: quicquid quaeritur, id habet ... facti aut iuris aut nominis controversiam; F IV, 6.
historia: cum omnium factorum, cum regionum conquiris historiam; F II, 107.
honestas: transitum est ad honestatem dictorum atque factorum; F II, 47.
imitatio: ad quem et hereditas huius gloriae et factorum imitatio pertinet; O I, 78.
impotentia: color, vox, oculi, spiritus, inpotentia dictorum ac factorum quam partem habent sanitatis? T IV, 52.
moderatio, ordo: f. constantia.
pulchritudo: opifex plus sibi proponet ad formarum quam civis excellens ad factorum pulchritudinem? F II, 115.
ratio: est .. officium, quod ita factum est, ut eius facti probabilis ratio reddi possit; F III, 58.
recordatio: quia conscientia bene actae vitae multorumque bene factorum recordatio iucundissima est; C 9.
2. accessio ex: f. 1. conscientia.
modus in: quid sit, quod deceat, in factis dictisque qui || quid || modus; O I, 14.
V. **Umstand:** 1. aequiperare: ut Africanus: »a sole exoriente supra Maeotis paludes nemo est, qui factis || me || aequiperare queat;« T V, 49.
angi: f. II, 3. invideo.
comprobare: nec .. hoc oratione solum, sed multo magis vita et factis et moribus (Epicurus) comprobavit; F I, 65.
consequi: ut honestis consiliis iustisque factis, non fraude et malitia se intellegant ea ... consequi posse; O II, 10. tantum remanet, quod virtute et recte factis consecutus sis; C 69.
deleri: quo eius (P. Decii) facto superati sunt et deleti Latini; D I, 51.
distinguere: an tu civem ab hoste natura || natione, fortuna || ac loco, non animo factisque distinguis? P 29.
dolere: ut (is) dolere alterius improbo || improbe || facto videatur; F II, 54. eo facto sic (Dionysius) doluit, nihil ut tulerit gravius in vita; T V, 60. f. II, 3. invideo.
frangi: quo facto frangi Lacedaemoniorum opes necesse esset; O III, 49.
inlustrari: vita atque factis inlustrata sunt summorum virorum haec, quae verbis subtilius, quam satis est, disputari videntur || [haec ... videntur] ||; P 10.
intellegi: quod (honestum) quale sit ..., communi omnium iudicio et optimi cuiusque studiis atque factis (intellegi potest); F II, 45.
iudicare: quo facto .. vidit iudicavitque idem, quod Spartae Lycurgus paulo ante viderat; R II, 15. cum re ac factis (maiores nostri) longe aliter iudicavissent; P 7.
nocere: non audet cuiquam aut dicto protervo aut facto nocere; F II, 47.
nominari: quo facto fanum illud Indicis Herculis nominatum est; D I, 54.
percelli: »quo facto pater rex ipse Priamus somnio mentis || mentem || metu perculsus«; D I, 42.
superari: f. deleri.
suppetere: »non potis || potest || ecfari tantum dictis, quantum factis suppetit laboris;« T II, 89.

videre: f. iudicare; R II, 15.
2. ex: f. II, 1. existimo.
in: ut in omnibus factis re, non teste moveamur; F II, 52. multo etiam magis (natura ratioque) pulchritudinem, constantiam, ordinem in consiliis factisque conservandam || conservanda, al. || putat; O I, 14. in omnibus et opinionibus et factis ne quid (natura ratioque) lubidinose aut faciat aut cogitet; O I, 14.
pro: cum mihi nihil inproviso nec gravius quam exspectavissem, pro tantis meis factis evenisset; R I, 7.

facultas, Fähigkeit, Anlage, Möglichkeit, Gelegenheit, pl. Vermögen: I. est: popularis est .. illa facultas; T II, 3. ne maior benignitas sit quam facultates; O I, 42. alter locus erat cautionis, ne benignitas maior esset quam facultates; O I, 44. ut facultas sit, qua in nostros simus liberales; O I, 52. huic arti finituma est dicendi [gravior] facultas et gratior et ornatior; O II, 66. videmus, ... quam in paucis opes, quanto in paucioribus facultas, quam in multis sit audacia; O II, 67. singulorum .. facultates et copiae divitiae sunt civitatis; O III, 63. quae est in me facultas? Lae 17. ea facultas nostris maioribus erat, qui confectis senatus consultis; fr V, 88.
II, 1. accipio: eam .. facultatem disserendi, quam tibi a rhetoricis exercitationibus acceptam || exercitationibus || amplificavit Academia, potius huc conferas; N II, 168.
adfero: plures .. deorum omnium, singuli singulorum sacerdotes et respondendi iuris et conficiendarum || confitendarum || religionum facultatem adferunt; L II, 29,
amplifico: f. accipio.
assequor: quibus .. rationibus hanc facultatem assequi possimus, ut ..; O II, 19.
augeo: nec ea, quae nunc tracto, minuunt, sed augent potius illam facultatem; Fa 3. ut aliorum spoliis nostras facultates, copias, opes augeamus; O III, 22.
commodo: ut dando et accipiendo mutuandisque || mutandisque || facultatibus et commodandis || commodis || nulla re egeremus; O II, 15.
confero: quia nihil conferunt in eam (vitae societatem) studii, nihil operae, nihil facultatum; O I, 29. f. accipio.
consequor: cuius rei tantae tamque difficilis facultatem consecutum esse me non profiteor, secutum esse prae me fero; N I, 12.
do: f. **do,** III. facultatem (4 St.) B. I, S. 748, a.
expeto: Spei, Salutis, Opis, Victoriae facultas a dis expetenda est; N III, 88.
habeo: ut habeat efficiendi facultatem; O I, 73.
minuo: f. augeo; Fa 3.
muto, mutuor: f. commodo.
puto: talium .. sumptuum facultatem fructum divitiarum putat; O II, 56.
reperio: nos causa aegritudinis reperta medendi facultatem reperiemus; T III, 23.
sequor: f. consequor.
Lücken: ut ... in explicandis rationibus rerum civilium quandam facultatem non modo usu, sed etiam studio discendi et docendi † essemus auctores; R I, 13. hic facultatem cum *; R II, 52.
2. sum: utinam esset etiam facultatis meae! L I, 58.
3. sum: (Carneades) incredibili quadam fuit facultate et copia *dicendi*; A I, 46.
4. accommodo ad: ratio talium largitionum ... et ad facultates accommodanda et mediocritate moderanda est; O II, 60.
conduco ad: ad facultates rerum atque copias ... conducat id; O I, 9.
pertineo ad: quae (officiorum genera) pertinent ... ad earum rerum, quibus utuntur homines, facultatem, ad opes, ad copias; O II, 1. quarum (rationum) ... duae ad commoda vitae, copias, opes, facultates (pertinerent); O II, 9.
profiteor de: quod (philosophi) de sapientium perpetua bene vivendi facultate dignum quiddam philosophorum voce profitentur; T V, 120.
refero ad: modus adhibeatur, isque referatur ad facultates; O II, 55.
specto ad: in iis pecuniae cupiditas spectat ad opes et ad gratificandi facultatem; O I, 25.
III, 1. par: ratio ... certe est communis, doctrina differens, discendi quidem facultate par; L I, 30.
2. par in: ut par sis in utriusque orationis facultate; O I, 1.
IV. alqd: f. II, 1. confero.
V, 1. devincire: tum artibus, tum opera, tum facultatibus devincire (debemus) hominum inter homines societatem; O I, 22.
efferre: cuius (caeli) omnem ornatum et descriptionem ... non astrologiae scientia, sed poëtica quadam facultate versibus Aratum extulisse; R I, 22.
posse: cum plurimum copiis, facultatibus, opibus possint; Lae 55.
redimere: liberales .. (sunt), qui suis facultatibus .. captos a praedonibus redimunt; O II, 56 (55).
zum Satz: f. I. O I, 52.
2. pro: pro sua quisque facultate parat, a quibus (canibus) lanietur; T I, 108. faciundum est, modo pro facultatibus, nos ipsi ut fecimus; O II, 58.

faelis, Katze: I. colo: qui canem et faelem ut deos colunt; L I, 32.
repono: pisces, canes, lupos, faelis, multas praeterea beluas in deorum numerum reponemus; N III, 47.
violo: prius .., quam ibim aut aspidem aut faelem aut canem aut crocodilum violent; T V, 78. ne fando quidem auditum est crocodilum aut ibin || ibim || aut faelem violatum ab Aegyptio; N I, 82.
II. utilitas: possum de ichneumonum utilitate, de crocodilorum, de faelium dicere; N I, 101.

faeneratio, Ausleihen gegen Zins: nec .., cum tua causa cui commodes, beneficium illud habendum est, sed faeneratio, nec ..; F II, 117.

faenerator, Geldverleiher, Wucherer: qui (quaestus) in odia hominum incurrunt, ut portitorum, ut faeneratorum; O I, 150.

faeneror, auf Zinsen ausleihen, wuchern: I. absolut: cum ille, qui quaesierat, dixisset: „quid faenerari?“ tum Cato: „quid hominem“, inquit, „occidere?“ O II, 89.
II. beneficium: neque .. beneficium faeneramur, sed natura propensi ad liberalitatem sumus; Lae 31.

faenus, Zins: I. exiguus ad: illi ... non modo ad sumptum ille est fructus, sed etiam ad faenus exiguus; P 49.
II. cum: quae (terra) ... nec umquam || cuiquam || sine usura reddit, quod accepit, sed alias minore, plerumque maiore cum faenore; C 51.

fallacia, Täuschung, Verstellung, Intrigue: I. possunt, sunt: quid ergo? isti doli, quid? machinae, quid? fallaciae praestrigiaeque || praestig. || num sine ratione esse potuerunt? N III, 73.

II. praestringo: »ita omnes meos dolos, fallacias, praestrigias || praestigias || praestrinxit commoditas patris;« N III, 73.

III. inveniri: tota res est inventa fallaciis aut ad quaestum aut ad superstitionem aut ad errorem; D II, 85.

fallaciloquus, betrügerisch redend: ex ea difficultate illae „fallaciloquae", ut ait Attius, „malitiae" natae sunt; F IV, 68.

fallaciter, betrügerisch: interpretor: aut eandem gentem in fulgoribus errare aut fallaciter portenta interpretari; D I, 35.

elliptisch: ratio .. hoc postulat, ne quid insidiose, ne quid simulate, ne quid fallaciter; O III, 68.

fallax, trügerisch, betrügerisch, ränkevoll: A. barbari: age, barbari vani atque fallaces; D I, 37.

conclusiunculae: sophismata; sic enim appellantur fallaces conclusiunculae; A II, 75.

herbae: novitates .. si spem adferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat; Lae 68.

homines: quamvis .. multis nominibus est hoc vitium notandum levium hominum atque fallacium; Lae 91.

imitatio: ea non est virtus, sed fallax imitatio simulatioque virtutis; A II, 140.

interrogationes: fallacibus et captiosis interrogationibus circumscripti atque decepti quidam; A II, 46.

iudicia: emolumenta .. rerum fallacibus iudiciis vident; O III, 36.

ratio: est .. malitia versuta et fallax ratio nocendi; N III, 75.

sensus: (Chaldaei) oculorum fallacissimo sensu iudicant ea, quae ratione atque animo videre debebant; D II, 91.

simulatio: s. imitatio.

viri: viros fortes ... veritatis amicos minimeque fallaces esse volumus; O I, 63.

B. genus: non viri boni (hoc genus est), versuti potius, obscuri, astuti, fallacis, malitiosi, callidi, veteratoris, vafri; O III, 57.

fallo, täuschen, hintergehen, betrügen, sich irren: I. absolut: 1, a. suscipi: non necesse est fateri partim horum errore susceptum esse, partim superstitione, multa fallendo? D II, 83.

b. verbal: in quo falli facile est; O I, 91. falli, errare, labi, decipi tam dedecet quam delirare et mente esse captum; O I, 94. cadit .. in virum bonum mentiri emolumenti sui causa, criminari, praeripere, fallere? O III, 81.

2. alqs: ita teneri (quemque voluerunt), „si sciens falleret"; A II, 146. facile ut excogitet, quo modo occulte, sine teste, sine ullo conscio fallat; F II, 53. quod aiunt quadringenta septuaginta milia annorum in periclitandis ... pueris, quicumque essent nati, Babylonios posuisse, fallunt; D II, 97. qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, ut viri boni esse videantur; O I, 41. quodsi ... non existimantur fefellisse, ... multo minus, qui domum non laudarunt; O III, 55.

alqd: vana, falsa, fallentia odimus, ut fraudem, periurium, malitiam, iniuriam; F II, 46.

aves: aves .. si prosperos eventus ostenderunt, certe fefellerunt; D II, 79.

coniectura: ea (coniectura) fallit fortasse non numquam; D I, 25.

II. mit Object: alqm: ne qui fallerentur; A II, 17. quae nos fallerent probabilitate magna; A II, 75. vide, quantum .. fallare, Torquate; F I, 15. falli .. possumus; F I, 15. neve umquam captiosa probabilitate fallamur; F III, 72. sine hac arte quemvis arbitrantur a vero abduci fallique posse; F III, 72. qua (spe) possumus falli; N III, 76. quia multa Cn. Pompeium, quaedam M. Catonem, non nulla etiam te ipsum fefellerunt; D I, 24. ea (signa) quibus bene percepta sunt, ii non saepe falluntur; D I, 118. etiamsi multa fallant eos, ... esse tamen divinationem; D I, 124 nihil eum (mortalem) profecto fallat; D I, 127. ii ipsi saepe falluntur, qui nihil sine certa ratione opinantur; D II, 16. quodsi falluntur ii, qui nihil sine aliqua probabili coniectura ac ratione dicunt; D II, 16. illa amphibolia, quae Croesum decepit, vel Chrysippum potuisset fallere, haec vero ne Epicurum quidem; D II, 116. hoc loco Chrysippus aestuans falli sperat Chaldaeos ceterosque divinos; Fa 15. errore quodam fallimur ita disputando; R III, 47. ista sententia maxime .. fallit imperitos; L III, 34 nec eum fefellit; O II, 25. s. deum.

agricolam: non numquam tamen (agricola) fallitur; D II, 16.

deum: deus falli qui potuit? an ut Sol ... aut Neptunus? N III, 76.

divinos: s. alqm; Fa 15.

fidem: (Regulus) ad supplicium redire maluit quam fidem hosti datam fallere; O I, 39.

gubernatores: gubernatores nonne falluntur? D I, 24.

homines: hi .. (homines) optuma petentes non tam voluntate quam cursus errore falluntur; T III, 4. homines .., ut in ceteris artibus, sic in hac posse falli; D I, 124.

ius: »fide sacratae ius perpetuo (Ulixes) falleret;« O III, 98.

medicinam: quam (medicinam) tamen multa fallunt; D I, 24.

medicos: medici quoque ... saepe falluntur; N III, 15.

patrem: »tu illum (patrem) fructu fallas«; N III, 73. »quem (patrem) neque quo pacto fallam ..., scio;« N III, 73.

sapientem: sapientis .. hanc censet Arcesilas vim esse maximam ..., cavere, ne capiatur, ne fallatur, videre; A II, 66. quodquoniam (sapiens) numquam fallitur in iudicando; F III, 59.

sensum: fallet .. (similitudo) sensum, et si una fefellerit similitudo, dubia omnia reddiderit; A II, 84.

falso, fälschlich, falsch: dico: cum Tarquinius ex vulnere aeger fuisse et vivere falso diceretur; R II, 38.

voco: quae (stellae) falso vocantur errantes; N II, 51.

elliptisch: id quidem non falso; A I, 22. qui (Democritus) ⟨vere falsone, quaerere *nolumus* || non quaeremus ||⟩ dicitur se oculis privasse; F V, 87. in talibus rebus aliud utile interdum, aliud honestum videri solet; falso; O III, 75 (74).

falsus, falsch, unwahr, trügerisch: A. bei Substantiven: alqd (vgl. B, I, 1. est): quid verum, quid falsum, quid rectum in oratione pravumve (esset); A I, 19. in quibus non, si *falsa* || si non, al. || fuerint, vinci me malim quam vincere; A II, 10. ut quicquam possit ita *verum* videri, ut non eodem modo falsum etiam possit videri; A II, 33. id .. quaero, quod ita mihi videatur verum, ut non possit item falsum videri; A II, 34. fieri potest, ut id, quod significatur, aut falsum sit aut nihil sit || [sit] || omnino; A II, 36. eorum, quae videntur, alia vera sunt, alia

falsa, et, quod falsum est, id percipi non potest; A II, 40. quae videantur, eorum alia vera esse, alia falsa; A II, 41. qui clament nihilo magis vera illa esse quam falsa; A II, 43. illud primum ... falsum esse .. Stoici dicunt; A II, 67. cum tam vitiosum esse constet adsentiri quicquam aut falsum aut incognitum; A II. 68. in geometriane quid sit verum aut falsum, dialecticus iudicabit, an in litteris, an in musicis? A II, 91. fundamentum dialecticae est, quidquid enuntietur, ... aut verum esse aut falsum; A II, 95. haec vera an falsa sunt? A II, 95. ut respondere possitis, verane an falsa sint; A II, 95. ubi est illa definitio, ecfatum esse id, quod aut verum aut falsum sit? A II, 95. qui (Stoici) multa falsa esse dicunt; A II, 101. hoc .. si ita sit, ut unum modo sensibus falsum videatur; A II, 101. sint (haec) falsa sane, invidiosa certe non sunt; A II, 105. „tale verum (comprehendi potest), quale falsum esse non possit;“ A II, 113. verum falsumne sit, si quid ita conexum est, ut hoc: „si dies est, lucet“, quanta contentio est! A II, 143. falsum est, quod negas animi ullum esse gaudium; F II, 98. falsum est omnis animi voluptates esse e corporis societate; F II. 106. ita falsa sunt ea, quae consequuntur, ut ..; F IV, 54. si ea, quae rem aliquam sequantur, falsa sint; F IV, 55. cum consequens aliquod falsum sit; F IV, 68. id .. est pronuntiatum, quod est verum aut falsum; T I, 14. ut possit iudicari, verum id falsumne sit; T I, 14. quod (haec) falsa esse cognoverit; T I, 48. falsum esse arbitror; T I, 82. ut ... falsum .. (est) illud Accii ..., sic ..; T II, 13. ipso in eiulatu (Heracleotes Dionysius) clamitabat falsa esse illa, quae ..; T II, 60. quae et per se sunt falsa perspicue et inter se vehementer repugnantia; N I, 30. mihi .. non tam facile in mentem venire solet, quare verum sit aliquid, quam quare falsum; N I, 57. quod cum leve per se, tum etiam falsum est; N I, 62. urguebat Arcesilas Zenonem, cum ipse falsa omnia diceret, quae sensibus viderentur, Zenon autem non nulla visa esse falsa, non omnia; N I, 70. quid, si etiam .. falsum illud omnino est? N I, 81. quae .. his vacant ementita et falsa plenaque erroris; N II, 56. eorum, quae in geometria describuntur, quae vera, quae falsa sint; D II, 10. quae .. vel ipsa falsa esse vel ea, quae praedicta sunt, fortuito cecidisse potuerunt; D II, 66. de ipso Roscio potest illud quidem esse falsum, ut circumligatus fuerit angui; D II, 66. quid est perspicuum? „multa vera“, inquit, „evadere“. quid, quod multo plura falsa? D II, 109. videri possunt permulta somniantibus falsa pro veris; D II, 120. quid dicam, insanis, quid ebriis quam multa falsa videantur? D II, 120. potest omnino hoc esse falsum, potest verum; sed utrum est, non est mirabile; D II, 141. omne .., quod falsum dicitur in futuro, id fieri non potest; Fa 12. quae falsa in futuris dicentur, in iis habebis, ut ea fieri non possint; Fa 13. causas .. efficientis quod non habebit, id nec verum nec falsum erit; Fa 20. si (Chrysippus) non obtinuerit omne, quod enuntietur, aut verum esse aut falsum; Fa 21. an hoc falsum potuisset esse, si esset sescentis saeculis ante dictum? Fa 27. si ex aeternitate falsum hoc fuit: „ex isto morbo convalesces“; Fa 29. necesse est .. in rebus contrariis duabus ... invito Epicuro || [inv. Ep.] || alterum verum esse, alterum falsum, ut „sauciabitur Philocteta“ omnibus ante saeculis verum fuit, „non sauciabitur“ falsum; Fa 37. si .. aliquid in eloquendo nec verum nec falsum est, certe id verum non est; quod autem verum non est, qui potest non falsum esse? aut, quod falsum non est, qui potest non verum esse? Fa 38. quodsi aliqua res efficeretur sine causa antecedente, falsum esset omnia fato fieri; Fa 43. falsum est ... id totum; R II, 28. nisi erit confirmatum non modo falsum illud esse, ... sed hoc verissimum esse; R II, 70. omnes aiunt esse beatos, qui vivant, ut ipsi velint. falsum id quidem; fr V, 39.

adsensio: a falsa .. assensione magis nos alienatos esse quam a ceteris rebus ... arbitrantur; F III, 18.

ἀξίωμα: contendit omnis nervos Chrysippus, ut persuadeat omne ἀξίωμα aut verum esse aut falsum; Fa 21.

crimen: nec .. (fortis civis) criminibus falsis in odium aut invidiam quemquam vocabit; O I, 86. qui (Marius) optimum ... civem ... in invidiam falso crimine adduxerit; O III, 79.

decretum: non potest .. dubitari, quin decretum nullum falsum possit esse sapientis neque satis sit non esse falsum, sed etiam stabile, fixum, ratum esse debeat; A II, 27.

di: dum, qua eloquentia (Cotta) falsos deos sustulit, eadem veros inducat; N II, 2.

disiunctio: si e contrariis disiunctio ... falsa potest esse, nulla vera est; A II, 97.

enuntiatio: ſ. **enuntiatio,** I. est (5 St.) B. I, S. 815, a. — enuntiatum: ſ. **enuntio,** II. alqd; Fa 19. 28. ✕. (B. I, S. 815, b).

fama: quorum (versuum) interpres nuper falsa quadam hominum fama dicturus in senatu putabatur eum ... appellandum .. esse regem; D II, 110. non tam ista me sapientiae ... fama delectat, falsa praesertim, quam, quod ... spero ..; Lae 15.

geometria: is (Polyaenus) posteaquam Epicuro adsentiens totam geometriam falsam esse credidit; A II, 106.

gloria: nonne verendum est, ... ne philosophiam falsa gloria exornes? T II, 12.

initia: quae .. a falsis initiis profecta vera esse non possunt; F I, 72.

iudicia: ubi (iudicia) sunt, tamen persaepe falsa sunt; L I, 40.

nota: quae (nota) falsa esse non posset; A II, 84. ut non possit esse eiusdem modi (nota) falsa; A II, 84.

notitiae: quodsi essent falsae notitiae ..., si igitur essent eae falsae aut eius modi visis impressae, qualia visa a falsis dicerni non possent; A II, 22.

obnuntiatio: quae (obnuntiatio) si falsa fuisset, nullam adferre potuisset causam calamitatis; D I, 29.

opinio: omnium falsarum opinionum temeritate derepta; F I, 43. quae (ratio, oratio) simul et opinionem falsam tollit et aegritudinem detrahit; T IV, 60. eorum vitia constant e falsis opinionibus rerum bonarum et malorum; T IV, 81. quae res genuit falsas opiniones erroresque turbulentos; N II, 70. bona ratio (opinio est), si vera, mala autem, si falsa est opinio; N III, 71.

oracula: vera an falsa (oracula), nescio; N I, 66. oraculis ... volumen inplevit partim falsis, ut ego opinor, partim casu veris, ... partim flexiloquis et obscuris, ... partim ambiguis; D II, 115.

principia: si a falsis principiis profecta congruunt ipsa sibi; F IV, 53.

pronuntiatio: quid est, cur non omnis pronuntiatio aut vera aut falsa sit? Fa 26.

res: cum aut falsa aut incognita res approbaretur; A I, 45. nisi iis rebus adsensus sit, quae falsae esse non possint; A II, 23. sapientem nihil opinari, id est numquam adsentiri rei vel falsae vel incognitae; A II, 59. si Polemoneus (sapiens est), peccat Stoicus rei falsae adsentiens; A II, 132.

falsam illam ipsam (rem) ess, quam (ea) sequantur; F IV, 55. nobismet ipsis ... verentibus .., ne temere vel falsae rei vel non satis cognitae adsentiamur; D I, 7.

signa: male coniecta maleque interpretata (signa) falsa sunt non rerum vitio, sed interpretum inscientia; D I, 118.

somnia: at multa (somnia) falsa. immo obscura fortasse nobis. sed sint falsa quaedam; contra vera quid dicimus? D I, 60. quae (somnia Ennius) vera, quae falsa habet? et, si vera a deo mittuntur, falsa unde nascuntur? D II, 127. quae (somnia) si alia falsa, alia vera, qua nota internoscantur, scire sane velim; D II, 128. quo modo .. distingui possunt vera somnia a falsis? D II, 146.

species: falsa .. eius visione et specie moveri homines dico vehementius; T II, 42. eam (utilitatis speciem), ut res declarat, falsam iudicavit; O III, 99. apud superiores utilitatis species falsa ab honestatis auctoritate superata est; O III, 109.

testamentum: ius esset latrocinari, ius adulterare, ius testamenta falsa supponere; L I, 43. hinc sicae, hinc venena, hinc falsa testamenta nascuntur; O III, 36. L. Minuci Basili ... falsum testamentum quidam e Graecia Romam attulerunt; O III, 73. qui cum illud (testamentum) falsum esse suspicarentur; O III, 73.

testes: qui (testes) aut casu veri aut malitia falsi fictique esse possunt; D II, 27.

testimonium: eum (testem) non sine causa falsum testimonium dicere ostenderis; A II, 81.

visio: s. species; T II, 42.

visum: ut ea (visa) vel falsa esse possent, neque ea posset ulla notio discernere; A II, 27. qui illa visa ... negant quicquam a falsis interesse; A II, 27. quae visa falsa sint, ea percipi non posse; A II, 41. sin autem negabunt vera visa a falsis posse distingui; A II, 44. esse quaedam falsa visa; A II, 44. inter falsa visa et vera nihil interesse; A II, 44. quaerunt, quonam modo, falsa visa quae sint, ea deus efficere possit probabilia; A II, 47. ut (mens) non modo non internoscat, vera illa visa sint anne falsa, sed ut ..; A II, 48. si nulla visa sunt probabilia, quae falsa sint, alia ratio est; A II, 48. nec (sapientem) umquam ulli viso adsensurum, nisi quod tale fuerit, quale falsum esse non possit; A II, 57. habeo .. regulam, ut talia visa vera iudicem, qualia falsa esse non possint; A II, 58. si eiusdem modi esset visum verum, quale vel falsum; A II, 77. tu .., qui visa sensibus alia vera dicas esse, alia falsa, qui ea distinguis? A II, 80. e quibus (capitibus) primum est esse aliquod visum falsum, secundum non posse id percipi; A II, 83. quia nulla nota verum (visum) distinguebatur a falso; A II, 84. inter visa vera et falsa ad animi adsensum nihil interesse. vos autem nihil agitis, cum illa falsa vel furiosorum vel somniantium recordatione ipsorum refellitis; A II, 90. si ullum sensus visum falsum est, nihil percipi potest; A II, 101. sunt falsa sensus visa; A II, 101. cum .. sumeretur unum, esse quaedam falsa visa, alterum, nihil ea differre a veris; A II, 111. eam (differentiam) tolli altero, quo neget visa a falsis vera differre; A II, 111. timuit Epicurus, ne, si unum visum esset falsum, nullum esset verum; N I, 70. quodsi ceteris temporibus falsis visis credendum non est, non video, quid praecipui somnus habeat, in quo valeant falsa pro veris; D II, 121. quodsi insanorum visis fides non est habenda, quia falsa sunt; D II, 122. quid inscitius .. est quam mentes mortalium falsis et mendacibus visis concitare? D II, 127. sin vera visa divina sunt, falsa autem et inania humana; D II, 127. s. alqd; N I, 70. notitiae; A II, 22.

voces: »quae (stellae) verbo et falsis Graiorum vocibus errant;« D I, 17.

B. **allein:** I. **absolut:** 1. differt: iis omnibus, quae visa sint, veris adiuncta esse falsa, quae a veris nihil differant; A II, 42. quale non etiam falsum nihil ab eo differens esse possit; A II, 99.

distant: qui potestis non impediri, cum a veris falsa non distent? A II, 59.

est: qui .. potest quidquam comprehendi, ... quod est tale, quale vel falsum esse possit? A II, 18. ut falsa eiusdem modi nulla possint esse; A II, 44. ita .. finitima sunt falsa veris eaque, quae percipi non possunt, *iis, quae possunt*, ut ..; A II, 68. neque .. falsum percipi posse neque verum, si esset tale, quale vel falsum; A II, 77. noli mecum (certare), qui hoc quidem certe, falsi esse aliquid in sensibus, tibi adsentior; A II, 101. quod multa falsa probabilia sint; A II, 103. quod esset verum tale, quale falsum esse non posset; A II, 113. ut (Stoici) negent quicquam posse percipi nisi tale verum, quale falsum esse non possit; F V, 76.

exsistit: quia possit eiusdem modi exsistere falsum aliquod, cuius modi hoc verum; A II, 101. s. differt; A II, 99.

potest: s. est. exsistit.

valent: s. A. visum; D II, 121.

videtur: quod .. verum visum est, id omne tale est, ut eiusdem modi falsum etiam || etiam falsum || possit videri; A II, 40.

2. sum: vgl. A. alqd.

II. **nach Verben:** 1. adiungo: ii (sumus), qui omnibus veris falsa quaedam adiuncta esse dicamus tanta similitudine, ut ..; N I, 12. s. I. differt; A II, 42.

approbo: ipse sapiens sustinet se, in furore || se in furore, || ne adprobet falsa pro veris; A II, 53. nec .. ego is sum, qui nihil umquam falsi adprobem; A II, 66.

cerno: tam vera quam falsa cernimus; A II, 111.

cognosco: quod ... nihil .. falsi perceptum et cognitum possit esse; A II, 103.

comprehendo: falsi .. comprendi nihil potest; A II, 106.

convinco: utinam tam facile vera invenire possim || possem || quam falsa convincere! N I, 91.

diiudico: quae (artes) ... nec habent istam artem vestram, qua vera et falsa diiudicent; A II, 107. quae (disserendi ratio et scientia) ... vera et falsa diiudicat; T V, 72.

distinguo: posse .. eum (sapientem) falsa a veris ... distinguere; A II, 67.

habeo: quid .. stultius quam incerta pro certis habere, falsa pro veris? C 68.

invenio: nemo invenit falsa; A II, 26.

iudico: ut vera et falsa, ut consequentia et contraria sua sponte, non aliena iudicantur, sic ..; L I, 45. haec (animus) ... vallabit ... veri et falsi iudicandi scientia; L I, 62.

iuro: non .. falsum iurare periurare est, sed ..; O III, 108.

odi: vana, falsa, fallentia odimus, ut fraudem, periurium, malitiam, iniuriam; F II, 46.

percipio: s. cognosco. — I, 1. est; A II, 77.

praedico: deforme etiam est de se ipsum praedicare falsa praesertim; O I, 137.

probo: pro veris probare falsa turpissimum est; A II, 66. quibus (sensibus) si semel aliquid falsi pro vero probatum sit, sublatum esse omne iudicium veri et falsi (Epicurus) putat; F I, 22.

puto: quis coëgit eos falsum putare? C 4.

sentio: quid tam temerarium (est) ... quam .. falsum sentire? N I, 1.

sequor: quis .. ista tam aperte perspicueque et perversa et falsa secutus esset, nisi ..? A II, 60.
video: neque tam quererer cum deo, quod parum longe, quam quod falsum viderem; A II. 81.
2. adsentior: quod ... ego nihil eius modi esse arbitror, cui si adsensus sim, non adsentiar saepe falso; A II, 141. quod habeat rationem, ne cui falso assentiamur; F III, 72.
3. commuto in: nec magis commutari ex veris in falsa posse ea, quae futura, quam ea, quae facta sunt; Fa 17.
confundo cum: quae (philosophia) confundit vera cum falsis; A II, 61.
converto in: s. **converto,** I. (4 St.) B. I, S. 543, a.
discerno a: si id, quod visum erit, discerni non poterit a falso; A II, 25.
distinguo a: ad ceteras res (sapiens) habet quandam artem, qua vera a falsis possit distinguere; A II, 57.
efficio ex: ex falsis ... verum effici non potest; D II, 106.
internosco a: quae aut nulla sunt aut internosci a falsis non possunt; A II, 22.
intersum inter: interesse oportet, ut inter rectum et pravum, sic inter verum et falsum; A II, 33.
separo a: quoniam vera a falsis nullo discrimine separantur; A II, 141.
sum a: omne visum, quod sit a vero, tale esse, quale etiam a falso possit esse; A II, 41. ut doceret nullum tale esse visum a vero, ut non eiusdem modi etiam a falso posset esse; A II, 77.
transfero in: quoniam vera || [vel] illa vera || definitio transferri non possit in falsum; A II, 43.
III. **nach Adjectiven:** communis cum: quae (opinio) esset imbecilla et cum falso incognitoque communis; A I, 41.
immutabilis in: nec magis inmutabile ex vero in falsum „necatus est Scipio“ quam „necabitur Scipio“; Fa 18.
IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: s. I, 1. est; A II, 101. — II, 1. approbo; A II, 66. cognosco. comprehendo. probo; F I, 22.
cognitio: veri .. et falsi non modo cognitio, sed etiam natura tolletur; A II, 58.
constitutio: hanc .. esse regulam totius philosophiae, constitutionem veri falsi, cogniti incogniti; A II, 29.
disceptatrix, iudex: dialecticam inventam esse dicitis veri et falsi quasi disceptatricem et iudicem. cuius veri et falsi? et in qua re? A II, 91.
iudicium: hoc ipsum, ex quo omne veri falsique iudicium esset, percipere eos debuisse; A II, 29. quod iudicium est veri, cum sit commune falsi? A II, 59. s. B, II, 1. probo; F I, 22.
memoria: quae potest .. esse memoria falsorum? A II, 22.
natura: s. cognitio.
nota: propria veri, non communi veri et falsi nota; A II, 33. quae (visa) fidem nullam habebunt sublata veri et falsi nota; A II, 58. qui (dies) illi ostenderit eam ... veri et falsi notam; A II, 69.
notio, regula: quae ista regula est [veri et falsi], si notionem veri et falsi, propterea quod ea non possunt internosci, nullam habemus? A II, 33.
visio: cui est visio veri falsique communis; A II, 33.
2. communitas cum: in eo .. (viso) si erit communitas cum falso; A II, 34.
commutatio in: ita fit, ut commutatio ex vero in falsum ne in futuro quidem ulla fieri possit; Fa 17.

distinctio a: veri a falso distinctio traditur; F I, 64.
V. **Umstand:** 1. moveri: apud Euripidem Hercules ... non perinde movebatur falsis, ut veris moveretur? A II, 89.
2. a: nihil ita signari in animis nostris a vero posse, quod non eodem modo posset || possit || a falso; A II, 71. qui (Peripateticus) ... neque adderet illam magnam accessionem: „quo modo imprimi non posset a falso;“ A II, 112.

falx, Sichel: inmissi cum falcibus multi || famuli, al. || purgarunt et aperuerunt locum; T V, 65.

fama, Gerücht, Gerede, Sage, Ruf, Leumund, Ehre, Ruhm: I. conlocat: quem (Herculem) hominum fama beneficiorum memor in concilio caelestium collocavit; O III, 25.
consentit: iure .. gravis, cuius de laudibus omnium esset fama consentiens; C 61.
corrumpit: illa .., quae se eius (gloriae) imitatricem esse volt, temeraria atque inconsiderata et plerumque peccatorum vitiorumque laudatrix, fama popularis, simulatione honestatis formam eius pulchritudinemque corrumpit; T III, 4.
delectat: non tam ista me sapientiae, quam modo Fannius commemoravit, fama delectat, falsa praesertim, quam, quod ... spero ..; Lae 15.
deserit: multo .. tardius fama deseret Curium, Fabricium, Calatinum duo Scipiones, ... innumerabilis alios; T I, 110.
est: s. corrumpit.
fert: quibus cum esse praestantem Numam Pompilium fama ferret; R II, 25.
honorat: Amphiaraum .. sic honoravit fama Graeciae, deus ut haberetur; D I, 88.
insequitur: plerumque improborum facta primo suspicio insequitur, dein sermo atque fama, tum accusator, tum index || iudex ||; F I, 50.
postulat: ab iis .. (voluptatibus) abstinere minime esse difficile, si aut valetudo aut officium aut fama postulet; T V, 94.
volt: s. corrumpit.
II, 1. ago: in quibus (amicorum voluntatibus) eorum aut caput agatur aut fama; Lae 61.
appello: de bona .. fama (quam enim appellant εὐδοξίαν, aptius est bonam famam hoc loco appellare quam gloriam) Chrysippus quidem et Diogenes detracta utilitate ne digitum quidem eius causa porrigendum esse dicebant; F III, 57.
commemoro: s. I. delectat.
custodio sanciendum est, ut mulierum famam multorum oculis lux clara custodiat; L II, 37.
defendo: tibi ... illud .. superius sicut caput et famam tuam defendere necesse erit; A II, 119.
dico: hanc, quam dixi, bonam famam ipsam propter se praepositam et sumendam esse dixerunt; F III, 57.
excito: omitto nobilitatem famamque popularem stultorum improborumque consensu excitatam; T V, 46.
invetero: concedamus .. famae hominum, praesertim non inveteratae solum sed etiam sapienter a maioribus proditae, ... ut ..; R II, 4.
neglego: nec .. neglegenda est fama; Lae 61.
omitto: s. excito. — praepono, sumo: s. dico.
prodo: s. invetero.
2. adsentior: „Romulus in caelo cum dis agit aevum“, ut famae adsentiens dixit Ennius; T I, 28.
concedo: s. I. invetero.
consulo: dicunt ... futurae post mortem famae tamen esse propter rem ... consulendum; F III, 57.

do: quantum .. consuetudini famaeque dandum sit, id curent vivi; T I, 109.
3. spolio: ne .. spoliaret fama probatum hominem, si contra iudicavisset; O III, 77.
4. conligo ex: haec .. aliaque eius modi ex vetere Graeciae fama collecta sunt; N II, 60.
consto ex: quod (poena divina) constet || eamque constare et || ex vexandis vivorum animis et ea || ex || fama mortuorum, ut eorum exitium ... conprobetur; L II, 44.
dico de: si pauca ante quasi de fama mea dixero; A II, 64. ſ. II, 1. appello.
III. sordidus ad: id cum periculosum ipsi est, tum etiam sordidum ad famam, committere, ut accusator nominere; O II, 50.
IV, 1. celebritas: hinc Liber Semela natus (deus habetur) eademque famae celebritate Tyndaridae fratres; T I, 28.
certamen: cum altero certamen honoris et dignitatis est, cum altero capitis et famae; O I, 38.
fundamentum: fundamentum .. est perpetuae commendationis et famae iustitia; O II, 71.
2. portenta: »haec portenta .. dedit ... tarda et sera nimis, sed fama ac laude perenni«; D II, 64.
V, 1. accipere: si ... accepissent .. fama et auditione esse quoddam numen et vim deorum; N II, 95.
caecari: qua caecitate || qua (fama populari) caecati || homines ... funditus .. everterunt suas civitates; T III, 4.
commoveri: vehementer .. amor multitudinis commovetur ipsa fama et opinione liberalitatis, beneficentiae; O II, 32.
constare: ſ. II, 4. consto ex.
gloriosus: id solum dicitur honestum, quod est populari fama gloriosum; F II, 48.
metiri: non eam (similitudinem) fama populari, sed vera bonorum laude metiens; T I, 110.
moveri: fama et multitudinis iudicio moventur; T II, 63.
putari: quorum (versuum) interpres nuper falsa quadam hominum fama dicturus in senatu putabatur eum ... appellandum .. esse regem; D II, 110.
superior: multi .. Gnathonum similes cum sint loco, fortuna, fama superiores; Lae 94.
tollere: ut beneficiis excellentis viros in caelum fama ac voluntate tollerent; N II, 62. si Cadmi progenies aut Amphi[try]onis aut Tyndari in caelum tollenda fama fuit; fr IX, 11.
videri: contingebat in eo, quod plerisque contra solet, ut maiora omnia re quam fama viderentur; fr VI, 14.
vivi: ergo ita: non posse honeste vivi, nisi honeste vivatur? an nisi populari fama? sine ea igitur iucunde negat posse *se* vivere? F II, 50.
2. causa: ſ. II, 1. appello. — sine: ſ. I. vivi.

fames, Hunger, Hungersnot: I. deest: labor in venatu, sudor, cursus ad Eurotam, fames, sitis (defuerunt); T V, 98.
est: id .. Socratem ... audio dicentem, cibi condimentum esse famem, potionis sitim; F II, 90. mihi .. est ... cubile terra, pulpamentum fames; T V, 90.
II. depello: cum cibo et potione fames sitisque depulsa est; F I, 37.
malo: qui ... ieiunitatem et famem se malle quam ubertatem et copiam dicerent; T II, 3.
obsono: Socraten || Socratem || ferunt ... respondisse se, quo melius cenaret, obsonare ambulando famem; T V, 97.
patior: bestiae non frigus, non famem ... patiuntur? T V, 79.
perfero: videmusne, ut pueri ... ob eam .. rem vel famem et sitim perferant? F V, 48.
propulso: si nihil interesse nostra putemus, ... frigus, famem propulsare possimus necne possimus; F IV, 69.
III, 1. confici: si fame ipse (sapiens) conficiatur; O III, 29.
cruciari: cum (M. Regulus) vigiliis et fame cruciaretur; F II, 65.
debilitari: *ut* fame debilitetur eculeorum nimis effrenata vis; fr V, 85.
enecari: inclusa (avis) in cavea et fame enecta si in offam pultis invadit || invasit ||; D II, 73.
2. in: in Rhodiorum inopia et fame summaque annonae caritate; O III, 50.

familia, Dienerschaft, Gesinde, Hausgenossenschaft, Hausstand, Familie, Philosophenschule: I. audit: quia animum adverti nuper ... te familiae valde interdicere, ut uni dicto audiens esset. — quippe vilico; R I, 61.
dat: Aristoteles, Xenocrates, tota illa familia (istud) non dabit; F IV, 49.
est: ſ. audit.
praestant: Elis in Peloponneso familias duas certas habet, Iamidarum unam, alteram Clutidarum, haruspicinae nobilitate praestantes; D I, 91.
II, 1. alo: sitne boni viri in maxima caritate annonae familiam non alere; O III, 89.
censeo: »censores populi aevitates, suboles, familias pecuniasque censento«; L III, 7.
decerno: in eo, qui in nave necatus, deinde in mari || mare || proiectus esset, decrevit P. Mucius familiam puram; L II, 57.
duco: quae (sententia) familiam ducit; F IV, 45.
everto: quae (cupiditates) non modo singulos homines, sed universas familias evertunt; F I, 43.
habeo: ſ. I. praestant.
impertio: quod molestiis || molestias || senectutis suae vestras familias || vestris familiis || impertire posset; R V, 10.
2. impertio: ſ. 1. impertio.
interdico: ſ. I. audit.
prodo: ut conserventur semper et deinceps familiis prodantur et ... perpetua sint sacra || [sacra] ||; L II, 47.
3. deligo ex: (Dionysius) iis, quos ex familiis locupletium servos delegerat, . . corporis custodiam committebat; T V, 58.
discrepo a: quia ... valde a Xenocrate et Aristotele et ab illa Platonis familia discreparet; L I, 55.
dissideo a: plebeii philosophi ⟨sic enim ii, qui a Platone et Socrate et ab ea familia dissident, appellandi videntur⟩; T I, 55.
mano a: ab || † ab || hac familia magis ista manarunt Platone principe; L III, 14.
nascor in: L. Pauli nepos, hoc avunculo, nobilissima in familia atque in hac tam clara re publica natus; R I, 31. etiamsi in amplissima familia natus sit; P 36.
sum cum: ista bellatrix iracundia ... qualis est cum uxore, cum liberis, cum familia? T IV, 54. — in: ut in magna familia sunt alii lautiores, ut sibi videntur, servi, sed tamen servi, ut atrienses, ... sic ..; P 37.
venio in: quasi in familiam patriciam venerit, (Fibrenus) amittit nomen obscurius; L II, 6.
III, 1. amicus: Masinissam .. regem, familiae nostrae iustis de causis amicissimum; R VI, 9.
2. contentus: brevitatis causa familia contenti erimus una; O II, 43.
3. primus ex: qui (Cn. Octavius) primus ex illa familia consul factus est; O I, 138.

princeps ex: P. Decius, princeps in ea familia consulatus; F II, 61.
IV. finis: neque necesse est edisseri a nobis, quae finis funestae familiae ... fiat; L II, 55.
hospes: C. Blossius Cumanus, hospes familiae vestrae, Scaevola; Lae 37.
laudationes: lege (laudationes) vestrae familiae; F II, 116.
mater: ubi cum de matre familias Taquiniensi duo filios procreavisset; R II, 34.
matrimonia: cum ... eas .. (virgines) in familiarum amplissimarum matrimoniis collocavit; R II, 12.
pater: ut bono patri familias colendi, aedificandi, ratiocinandi quidam usus opus est; R V, 4. ne morte patris familias sacrorum memoria occideret || [ne ... occideret] ||; L II, 48. quod pater familias in eius donatione, qui in ipsius potestate est, adprobavit, ratum est; L II, 50.
pax: pace familiae dixerim; L III, 35.
ritus: »ritus familiae patrumque servanto;« L II, 19. iam ritus familiae patrumque servare id est ... a dis quasi traditam religionem tueri; L II, 27.
status: quod in civitatibus ratione quadam ... agnationibus familiarum distinguuntur status; L I, 23.
vetustates: quae familiarum vetustatibus aut pecuniis ponderantur; R I, 47.
V, 1. delectari: delector .. et familia vestra et nomine; F II, 72.
2. a: locus ... a Platone, Aristotele, Theophrasto totaque Peripateticorum familia tractatus uberrime; D II, 3.
causa: coniugum et liberorum et familiarum suarum (causa frumentum condunt); N II, 157.
in: quis .. honesta in familia institutus et educatus ingenue non ipsa turpitudine .. offenditur? F III, 38. optimum .. et in privatis familiis et in re publica vectigal duco esse parsimoniam; R IV, 7. nonne (M'. Curius) hunc hominem ita servum iudicet, ut ne in familia quidem dignum maiore aliquo negotio putet? P 38.

familiaris, zum Hause, zur Familie gehörig, vertraut, befreundet, Freund: A. **bei Substantiven**: alqs: propter humanitatem atque doctrinam Anco regi familiaris est factus usque eo, ut ..; R II, 35. videmus Papum Aemilium || C. || Luscino familiarem fuisse; Lae 39.
caelum: quod (caelum) nec desideraret alterum satis sibi ipsum notum et familiare; Ti 20.
fissum: fissum familiare et vitale (haruspices) tractant; D II, 32.
homo: quod potest maius esse scelus quam non modo hominem, sed etiam familiarem hominem occidere? O III, 19.
Lares: discripta || descr. || ratio est legitimis liberis, sanctis penatium deorum Larumque familiarium sedibus; R V, 7. vexati nostri Lares familiares; L II, 42.
locus: quoniam et locus ut sermo familiaris est; L II, 18.
parricidium: »sibi salutem ut familiari pareret parricidio«; N III, 67.
pars: quo modo est conlatum || conlata || inter ipsos (haruspices), quae pars inimica, quae pars familiaris esset? D II, 28.
res: quid, si non modo utilitatem (amicus) tibi nullam afferet, sed iacturae rei familiaris erunt faciundae? F II, 79. tollitur ... diligentia rei familiaris; F IV, 68. eos nec valetudinis nec rei familiaris habere rationem; F V, 48. mores et instituta vitae resque domesticas ac familiaris nos ... melius tuemur; T I, 2. cum a re familiari, quae est ministra et famula corporis, ... sevocamus animum; T I, 75. aut honoribus aucti aut re familiari; N III, 87. nec .. rei familiaris amplificatio nemini nocens vituperanda est; O I, 25. qui .. studio rei familiaris tuendae ... suum se negotium agere dicant; O I, 29. vixerunt ... non nulli (philosophi, homines) in agris delectati re sua familiari; O I, 69. qui ... delectarentur re sua familiari; O I, 92. a quo .. rei familiaris ad paucos, cupiditatum ad multos inprobos venit hereditas; O II, 28. largitio ..., quae fit ex re familiari, fontem ipsum benignitatis exhaurit; O II, 52. saepe idoneis hominibus indigentibus de re familiari inpertiendum; O II, 54. nec ita claudenda res est familiaris, ut eam benignitas aperire non possit; O II, 55. habenda .. ratio est rei familiaris; O II, 64. res .. familiaris quaeri debet iis rebus; O II, 87. a quo (Catone) cum quaereretur, quid maxume in re familiari expediret, respondit: „bene pascere"; O II, 89. sapientis esse nihil contra mores, leges, instituta facientem habere rationem rei familiaris; O III, 63. hic alio res familiaris, alio ducit humanitas; O III, 89. quod propter studium cum (Sophocles) rem neglegere familiarem videretur; C 22. ut ... illum (Sophoclem) quasi desipientem a re familiari removerent iudices; C 22. qui (liber) est de tuenda re familiari, qui Oeconomicus inscribitur; C 59.
sermo: carere ... societate victus, sermone omnino familiari; T V, 63. ut (homo) habeat, quibuscum possit familiares conferre sermones; O II, 39. s. locus.
tyrannus: num .. se astrinxit scelere, si qui tyrannum occidit quamvis familiarem? O III, 19.
vir: vir iste fuit ille *quidem* prudens et acutus ... mihique ... familiaris; L I, 54.
B. **allein**: 1. **absolut**: 1. adfirmat: ego ... non nimis adsentior in omni isto genere nostro illi familiari, qui, quae vix coniectura qualia sint possumus suspicari, sic adfirmat, ut ..; R I, 15.
adsunt: aderant mei familiares, docti homines, P. et C. Selii et Tetrilius Rogus; A II, 11.
aegrotat: s. II, 2. facio.
antefert: saepe .. de familiari illo tuo videor audisse, cum te togatis omnibus ... anteferret et paucos tecum Epicureos .. compararet, sed, quod ab eo te mirifice diligi intellegebam, arbitrabar illum propter benivolentiam uberius id dicere; N I, 58.
canit: s. remittit. — comparat: s. antefert.
convocat: Gellium, familiarem tuum, ... Athenis philosophos, qui tum erant, in locum unum convocasse; L I, 53.
dicit: hic cum quidam familiaris iocans dixisset: „huic quidem certe vitam tuam committis"; T V, 60. cum ... familiarissimi .. eius (P. Africani) ad eum frequenter per eos dies ventitaturos se esse dixissent; R I, 14. Panaetius .. Africanum, auditorem et familiarem suum, solitum ait dicere, ... homines ... duci oportere; O I, 90. nescio quo modo verum est, quod in Andria familiaris meus dicit; Lae 89. s. antefert.
disserit: quod familiaris omnium nostrum Posidonius disseruit in libro quinto de natura deorum; N I, 123.
efficit: quam (sphaeram) nuper familiaris noster effecit Posidonius; N II, 88.
est: erat iam antea Alexandriae familiaris Antiochi Heraclitus Tyrius; A II, 11. in Tusculano cum essent complures mecum familiares; T I, 7. cari sunt parentes, cari liberi, propinqui, familiares; O I, 57. cum et ego essem una et pauci admodum familiares; Lae 2.
facit: cum (Aristoteles) scribit Eudemum Cy-

prium, familiarem suum, iter in Macedoniam facientem Pheras venisse; D I, 53. cum duo quidam Arcades familiares iter una facerent et Megaram venissent; D I, 57.
fert: familiarissimus tuus de te privilegium tulit, ut ..; P 32.
habent: cuius (Epicuri) imaginem non modo in tabulis nostri familiares, sed etiam in poculis et in anulis habent; F V, 3.
inridet: facete M. Piso, familiaris noster, ... hoc modo ‖ loco ‖ Stoicos irridebat; F IV, 73.
iocatur: f. dicit; T V, 60.
moritur: cum Ptolomaeus ‖ Ptolem. ‖, familiaris eius (Alexandri), in proelio telo venenato ictus esset eoque vulnere summo cum dolore moreretur; D II, 135. † mori videbamus ‖ videbamus ‖ in studio dimetiendi paene caeli atque terrae C. Galum, familiarem patris tui, Scipio; C 49.
probant: Peripatetici, familiares nostri, ... mediocritates vel perturbationem vel morborum animi mihi non sane probant; T III, 22.
profert: quod (iudicium) C. Aquillius, familiaris noster, protulit; N III, 74. nondum .. C. Aquilius, collega et familiaris meus, protulerat de dolo malo formulas; O III, 60.
remittit: quem ad modum Roscius, familiaris tuus, in senectute numeros in cantu remiserat ‖ cecinerat, al. ‖, ... sic ..; L I, 11.
repetit: L. .. Tarutius Firmanus, familiaris noster, in primis Chaldaicis ‖ Chaldaeicis ‖ rationibus eruditus, urbis etiam nostrae natalem diem repetebat ab iis Parilibus, quibus ..; D II, 98.
repudiat: Scylax Halicarnassius ‖ Halicarnasius ‖, familiaris Panaetii, ... totum hoc Chaldaicum ‖ Chaldaeicum ‖ praedicendi genus repudiavit; D II, 88.
scribunt: hunc (Stilponem) scribunt ipsius familiares et ebriosum et mulierosum fuisse, neque haec scribunt vituperantes, sed potius ad laudem; Fa 10.
solet: f. dicit; O I, 90.
tribuit: Cratippus .., familiaris noster, ... isdem rebus fidem tribuit; D I, 5.
venit: f. facit. — ventitant: f. dicit; R I, 14.
vituperant: f. scribunt.
ohne Verb: de quo (Q. Maximo) praeclare familiaris noster Ennius: »unus homo ..;« C 10
2. sum: vgl. A. alqs; Lae 39.
II. nach Verben: 1. adiuvo: ut vicinum citius adiuveris in fructibus percipiendis quam aut fratrem aut familiarem; O I, 59.
conficio: quo (dolore) ... Cn. Octavium, ... familiarem meum, confici vidi; F II, 93.
dedoceo: si (Epicurus) a Polyaeno, familiari suo, geometrica discere maluisset quam illum etiam ipsum dedocere; F I, 20.
desidero: nihil est, quod Pisonem, familiarem tuum, desideres; N I, 16.
dico: familiares nostros, credo, Sironem dicis et Philodemum; F II, 119.
erudio: f. I, 1. repetit. — facio: vgl. A. alqs; R II, 35. — icio: f. I, 1. moritur; D II, 135.
interimo: qui cum interemisset Clitum familiarem suum; T IV, 79.
invito: invitat Canius postridie familiares suos; O III, 59.
lego: legimus ... Panaetium, multos alios in primisque familiarem nostrum Posidonium; F I, 6.
nomino: possum nominare ex agro Sabino rusticos Romanos, vicinos et familiares meos; C 24.
sustineo: sustinuero Epicureos, tot meos familiares; A II, 115.
video: Puteolos videmus, at familiarem nostrum C. Avianium ... non videmus; A II, 80.° f. I. moritur; C 49.

2. adsentior: si es adsensus Antiocho, familiari tuo; A II, 137. adsentiris Antiocho, familiari meo, (magistro enim non audeo dicere); L I, 54. f. I, 1. adfirmat.
dico: est apud Platonem Socrates ... dicens Critoni, suo familiari, sibi post tertium diem esse moriendum; D I, 52.
facio: Pompeio, nostro familiari, cum graviter aegrotaret Neapoli, melius est factum; T I, 86.
licet: Antiocho id magis licuerit, nostro familiari? A I, 13.
placeo: ut Antiocho, nostro familiari, placebat; A I, 43.
3. audio de: f. I, 1. antefert.
disco a: f. 1. dedoceo.
disputo cum: quae a nobis cum familiaribus nostris in Tusculano erant disputata; T III, 6.
venio ad: veniamus nunc ad optumum virum, familiarem nostrum, Cratippum; D II, 107.
video in: saepe vidi ... in Aesopo, familiari tuo, tantum ardorem vultuum atque motuum, ut ..; D I, 80.
III. nach Substantiven: congressiones: sermo in circulis, disputationibus, congressionibus familiarium versetur; O I, 132.
oculus: cum Critonis, sui familiaris, oculum alligatum vidisset, (Socratem) quaesivisse, quid esset; D I, 123.
pater: Q. Catulus, huius collegae et familiaris nostri pater, dilexit municipem tuum Roscium; N I, 79.
IV. Umstand: a: haec ab Antiocho, familiari nostro, dicuntur multo melius; F V, 75. ad quam nos consuetudinem a familiaribus nostris adducti; T II, 9. f. I, 1. antefert.
apud: cum apud C. Cottam, familiarem meum, accurate sane et diligenter de dis inmortalibus disputatum est; N I, 15.
in: In eius (C. Laelii) familiari Scipione ambitio maior, vita tristior (erat); O I, 108.

familiaritas, Vertraulichkeit, Freundschaft: 1. declarant: quod ... declarant ... doctissimorum hominum familiaritates, quibus semper domus nostra floruit; N I, 6.
est: multa .. sunt civibus ... communia, ... iudicia, suffragia, consuetudines praeterea et familiaritates; O I, 53. cum accepissemus a patribus maxime memorabilem C. Laeli et P. Scipionis familiaritatem fuisse; Lae 4.
II, 1. efficio: cum .. usus progrediens familiaritatem effecerit, tum amorem efflorescere tantum, ut ..; F I, 69.
exstinguo: eorum querela inveterata non modo familiaritates exstingui solere, sed odia etiam ‖ etiam odia ‖ gigni sempiterna; Lae 35.
habeo: familiaritates habere fidas amantium nos amicorum; O II, 30.
supero: summas familiaritates praediorum fructuosorum mercede superari; F II, 85.
2. delabor a: a sapientium familiaritatibus ad vulgares amicitias oratio nostra delabitur; Lae 76.
III. dignus: homo ... dignus illa familiaritate Scipionis et Laelii, Panaetius; F IV, 23. digna mihi res cum omnium cognitione, tum nostra familiaritate visa est; Lae 4.
IV. abundare: cum (Dionysius) ... abundaret .. et aequalium familiaritatibus et consuetudine propinquorum; T V, 58.
coniungi: cum viri boni moribus similes sunt familiaritate coniuncti; O I, 55.
delectari: equidem etiam admodum adulescentis P. Rutili, A. Virgini familiaritate delector; Lae 101.
florere: f. I. declarant.

familiariter, freundschaftlich: nihil est .. turpius quam cum eo bellum gerere, quocum familiariter vixeris; Lae 77.

famosus, berüchtigt: si qua erat famosa, ei cognati osculum non ferebant; R IV, 6.

famula, Dienerin: sum: cum a re familiari, quae est ministra et famula corporis, ... sevocamus animum; T I, 75. sin autem virtus subiecta sub varios incertosque casus famula fortunae est; T V, 2.

famularis, eines Dieners: Codrum (rhetores) *commemorant*, qui se in medios inmisit hostis veste famulari || [Codrum ... famulari] ||; T I, 116.

famulatus, Dienstbarkeit, Knechtschaft: I. absolut: quam miser virtutis famulatus servientis voluptati! O III, 117.
II. sum in: qui aliquamdiu propter ignorationem stirpis et generis in famulatu fuerunt || fuerint ||; Lae 70.

famulor, dienen: cum .. ii famulantur *; R III, 37.

famulus, Diener, Knecht: I. tuentur: s. II, 1. revoco.
II, 1. paro: quid .. stultius quam ... cetera parare, quae parantur pecunia, equos, famulos, vestem egregiam? Lae 55.
revoco: hos quidem ut famulos vinclis prope atque custodia, qui autem erunt firmiores ..., hos admonitu oportebit ... revocatos dignitatem tueri; T II, 48.
2. prodo: quae a maioribus prodita est quom dominis, tum famulis ... religio Larum; L II, 27.
3. sum in: ut eris in famulos, si aliter teneri non possunt; O II, 24.
III. numerus: qui cum famulorum *in* numero educatus ad epulas regis adsisteret; R II, 37.
IV. in: »eas .. (ferias) in famulis operibus patratis habento«; L II, 19.
praeter: »praeter Idaeae matris famulos, eosque iustis diebus, ne quis stipem cogito«; L II, 22.

fanaticus, schwärmerisch: isti philosophi superstitiosi et paene fanatici quidvis malle videntur quam se non ineptos; D II, 118.

fanum, Heiligtum, Tempel: I. est: quarum (Eumenidum) .. Athenis fanum est; N III, 46. qui praeerant Lacedaemoniis, non contenti vigilantibus curis in Pasiphaae fano, quod est in agro propter urbem, somniandi causa excubabant; D I, 96. multa .. sunt civibus inter se communia, forum, fana, porticus, viae; O I, 53.
II, 1. adamo: si loca, si fana, si urbes, si gymnasia ... adamare solemus; F I, 69.
circumeo: cum fana circumimus in agro Ardeati; N III, 47.
compilo: alii omnia, quae possunt, fana compilant; N I, 86.
contemno: ut illa plurima in sua patria sacrificia et fana contemneret; F II, 63.
deflagro: »fana flamma deflagrata, tosti alti stant parietes deformati«; T III, 44.
depeculor: ut peccatum est patriam prodere, parentes violare, fana depeculari, sic ..; F III, 32.
expilo: Dionysius, ... cum fanum Proserpinae Locris expilavisset, navigabat Syracusas; N III, 83. si pater fana expilet; O III, 90.
facio: illud vitiosum, Athenis quod ... Epimenide Crete suadente fecerunt Contumeliae fanum et Inpudentiae; L II, 28.
inflammo: eam .. unam ob causam Xerses inflammari Atheniensium fana iussisse dicitur, quod ..; R III, 14.
nomino: quo facto fanum illud Indicis Herculis nominatum est; D I, 54.
poenio, reficio: quod vellet Graeciae fana poenire; quae ne reficienda quidem Graii putaverunt; R III, 15.
spolio: fana multa spoliata et simulacra deorum de locis sanctissimis ablata videmus a nostris; N I, 82.
video: Febris .. fanum in Palatio et *Orbonae ad* aedem Larum ... videmus; N III, 63. s. spolio.
2. infero: cum (Brennus) fano Apollinis Delphici nefarium bellum intulisset; D I, 81.
3. advehor in: ita sacerdos advecta in fanum ... precata a dea dicitur, ut ..; T I, 113.
congrego in: qui (magi) congregantur in fano commentandi causa atque inter se conloquendi; D I, 90.
excubo in: s. I. D I, 96.
refero in: ut ... id ante diem certam in suum quidque fanum referret; N III, 84.
sum in: cum in omnibus fanis pater inberbis esset; N III, 83. cum (Hannibal) columnam auream, quae esset in fano Iunonis Laciniae, auferre vellet; D I, 48. fore .. omnis castiores, veluti quom in fanis essent maxime religiosis; L II, 26.
tollo de: eundem .. (Dionysium) ferunt haec, quae dixi, sublata de fanis in forum protulisse; N III, 84.
vehor ad: cum .. illam (sacerdotem) ... curru vehi ius esset satis longe ab oppido ad fanum; T I, 113.
venio in: cum (Dionysius) ... in fanum venisset Iovis Olympii; N III, 83.
III. instrumenta: iam aes atque ferrum duelli instrumenta, non fani; L II, 45.
pulchritudo, vetustas: fani pulchritudo et vetustas Praenestinarum etiam nunc retinet sortium nomen; D II, 86.
IV. in: cum in Herculis fano arma sonuerunt; D I, 74. Lacedaemoniis in Herculis fano arma sonuerunt; D II, 67. quod .. nunc multis fit in fanis; L II, 41. aurum .. et argentum in urbibus et privatim et in fanis invidiosa res est; L II, 45.

farcio, anfüllen, mästen: »iecore opimo farta (Iovis satelles) et satiata adfatim clangorem fundit vastum;« T II, 24.

fartor, Vogelmäster, Wurstmacher: quae (artes) ministrae sunt voluptatum: »cetarii, lanii, coqui, fartores, piscatores,« ut ait Terentius; O I, 150.

fas, Recht: sum: si hoc fas est dictu; T V, 38. sin secus (est), quod ne dictu quidem fas est; Ti 6. — Infinitiv: »si fas endo plagas caelestum ascendere cuiquam est;« R fr 6. neque .. ei fas erat (dicere); O III, 34. quid (Scipio) non adeptus est, quod homini fas esset optare? Lae 11. fas .. nec est nec umquam fuit quicquam nisi pulcherrimum facere ei, qui esset optumus; Ti 10. — acc. c. inf.: huic legi nec obrogari fas est neque ..; R III, 33. quo ne inprudentiam quidem oculorum adici fas fuit? L II, 36. tanta religio est sepulchrorum, ut extra sacra et gentem inferri fas negent esse; L II, 55. nec id, quod vere honestum est, fas est cum utilitatis repugnantia comparari; O III, 117.

fascea, Gurt: defert ad coniectorem quidam somniasse se ovum pendere ex fascea lecti sui cubicularis; D II, 134.

fasciculus, Strauß: fasciculum ad naris admovebis? T III, 43.

fascis, Rutenbündel: I, 1. demitto: tum demissi populo fasces; R I, 62. eadem .. mente P. Valerius .. fasces primus demitti iussit, cum dicere in contione coepisset; R II, 53.

2. demo de: Publicola lege illa de provocatione perlata statim securis de fascibus demi iussit; R II, 55.

II. alqs cum: visum tibi esse ... C. Marium cum fascibus laureatis quaerere ex te, quid tristis esses; D I, 59. ego (habeo dicere) de Mario cum fascibus laureatis me in suum deduci iubente monumentum; D II, 136.

lictores cum: ut sibi duodecim lictores cum fascibus anteire liceret *; R II, 31.

fastidiosus, verwöhnt, reizbar: ut ita fastidiosae mollesque mentes evadant civium, ut ... nequeant; R I, 67.

fastidium, Ekel, Widerwille, Überdruß, Hochmut: I. est: unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium; F I, 10.

II, 1. fugio: etiam in rebus prosperis ... superbiam || [superbiam] || magnopere, fastidium arrogantiamque fugiamus; O I, 90.

habeo: quae habent ad res certas vitiosam offensionem atque fastidium; T IV, 23.

2. sum: rudem .. esse omnino in nostris poëtis aut inertissimae segnitiae est aut fastidii delicatissimi; F I, 5.

3. nascor ex: tum ex eorum fastidio et superbia nata esse commemorant; R I, 48.

III. efferri: efferuntur fere fastidio et contumacia; Lae 54.

fastigium, Giebel, Giebeldach: I. impono: quoniam operi inchoato, prope tamen absoluto tamquam fastigium inponimus; O III, 33.

alqs in: cum Summanus in fastigio Iovis optumi maxumi ... e caelo ictus esset; D I, 16.

fastus, pl. Kalender: I. habeo in: horum annorum, quos in fastis habemus, magnus XII DCCCCLIV amplectitur; fr V, 35.

II. dies: cum videmus ... lunam .. accretione et deminutione luminis quasi fastorum notantem et significantem dies; T I, 68.

fatalis, vom Schicksal bestimmt, verhängnisvoll, verderblich: alqd: sin autem idcirco possunt provideri, quia certa sunt et fatalia; D II, 25. tam .. est fatale medicum adhibere quam convalescere; Fa 30.

causae: neque tamen erant causae fatales, cur ita accideret; Fa 19.

continuatio: quasi fatalem et immutabilem continuationem ordinis sempiterni (appellant); A I, 29.

exitus: non .. fatalis exitus habuerunt; D II, 24.

leges: commonstravit .. leges fatales ac necessarias; Ti 43.

monstrum: ortus androgyni nonne fatale quoddam monstrum fuit? D I, 98.

necessitas: fatalem vim || † umbram, normam || et necessitatem rerum futurarum (Chrysippus deum dicit esse); N I, 39. eandem .. (legis vim) fatalem necessitatem appellat, sempiternam rerum futurarum veritatem; N I, 40. hinc vobis extitit primum illa fatalis necessitas, quam εἱμαρμένην dicitis; N I, 55.

norma: s. necessitas; N I, 39.

summa: cum ... duo .. ii numeri ... circuitu naturali summam tibi fatalem confecerint; R VI, 12.

vis: * quorum in aliis, ... ut in unguibus, ... naturae contagio valet, ... vis est nulla fatalis; Fa 5. s. necessitas; N I, 39.

fataliter, nach dem Verhängnis: si ... omnia, quae fiunt quaeque futura sunt, ex omni aeternitate definita dicis esse fataliter; D II, 19.

fateor, gestehen, bekennen, einräumen, zugeben: I. absolut: alqs: quia virtus, ut omnes fatemur, altissimum locum in homine ... tenet; F IV, 37. ne tu quidem, Vellei, (intellegere potes,) sed non vis fateri; N I, 71. efficiam profecto, ut fateare; N III, 65.

II. mit Ergänzung: 1. Infinitiv: nescio, nec me || nec || pudet, ut istos, fateri nescire, quod nesciam; T I, 60.

2. accus. c. infin.: a. vollständiger Infinitiv: fatendum sit, ... quod ea definitione explicetur, id percipi posse; A II, 43. comprendere ea se posse fatebuntur; A II, 44. fateare (oportet) esse ei (memoriae) locum; A II, 106. quae (artes) ipsae fatentur coniectura se plus uti quam scientia; A II, 107. ut hoc ipsum decretum ... fateretur esse perceptum; A II, 109. vides .. iam me fateri aliquid esse veri; A II, 119. fatendum est summum esse bonum iucunde vivere; F I, 42. animi .. voluptates et dolores nasci fatemur e corporis voluptatibus et doloribus; F I, 55. quid, si efficio, ut fateare me ... scire? F II, 75. hi quoque posteriores fatentur alienum esse ..; F III, 70. fatebuntur Stoici haec omnia dicta esse praeclare; F IV, 19. ut nihil interesse nostra fateamur, sint illa necne sint; F IV, 29. fateri .. coepit sapienti ... commodius tamen esse, si ..; F IV, 56. qui (Aristoteles) bonum esse divitias fateretur; F IV, 73. ut ipsae vites, si loqui possint, ita se tractandas ... esse fateantur; F V, 39. quae secundum naturam illi ipsi gloriosi esse fateantur || fatebantur, fatentur ||; F V, 72. qui fatentur se virtutis causa, nisi ea voluptatem faceret || crearet, al. ||, ne manum quidem versuros fuisse; F V, 93. quoniam extorsisti, ut faterer, qui omnino non essent, eos ne miseros quidem esse posse; T I, 14. ut victum, si quando, se esse fateatur; T III, 14. quid tergiversamur .. nec fatemur eam nos dicere voluptatem, quam ..? T III, 41. et || ii, hi || tamen fatentur graviores aegritudines suscipi, quam natura cogat; T III, 71. si eorum (deorum) plaga perculsi adflictos se et stratos esse fateantur; T III, 72. quod esse summum malum [Cleanthes] ipse fateatur || fatebatur ||; T III, 77. haec .. ita disputant, ut resecanda esse fateantur; T IV, 46. potes, ... quem bene fateare, eum negare beate vivere? T V, 12. quod erit .. honestum, certe fatebuntur esse melius; T V, 50. cum fatentur satis magnam vim esse in vitiis ad miseram vitam, nonne fatendum est eandem vim in virtute esse ad beatam vitam? T V, 50. fateor ea (saecla) sine mundi conversione effici non potuisse; N I, 21. fateamur constare illud etiam, .. nos habere ..; N I, 44. ego .. te scire ista melius quam me non fateor solum, sed etiam facile patior; N I, 74. deorum .. interpretes sunt; deos igitur esse fateamur; N II, 12. iis fatendum est eos (deos) aliquid agere; N II, 76. nescire me fateor; D I, 23. ficta haec esse dicamus, quidvis denique potius quam deos res humanas curare fateamur; D I, 33. fieri .. omnia fato ratio cogit fateri; D I, 125. non necesse est fateri partim horum errore susceptum esse, partim superstitione? D II, 83. nihil .. a

deo somniis significari fatendum est; D II, 125. nunc vero fatemur, acuti hebetesne ... simus, non esse id in nobis; Fa 9. quid adferri poterit, cur non omnia fato fieri fatendum sit? Fa 43. † fateantur tamen eas (adsensiones) non sine viso antecedente fieri; Fa 44. qui (Epicurus) aliter obsistere fato fatetur se non potuisse, nisi ..; Fa 48. iam ista video fateorque esse magna; L II, 32. quae fateor humana esse; L II, 43. ego .. fateor in ista ipsa potestate inesse quiddam mali; L III, 23. ut ... facinorosos se esse fateantur: O III, 39. is se, quid sit vir bonus, nescire fateatur; O III, 75. qui .. fatetur honestum non esse ..; O III, 83. potius ..., quam, cum (causam) utilem non esse diceret, esse aequam || non ut. dic., esse aeq.; al. || fateretur; O III, 88. si quis contra rem publicam se amici causa fecisse fateatur; Lae 40. iam fateris .. non esse te divitem; P 45. f. III. alqd; A II, 93.

b. **Particip:** ut ille rex ... hunc a se maiorem ducem cognitum ... fateretur; A II, 3. cum (adulescentes) exanimarentur prius, quam victos se faterentur; T V, 77. hominum .. causa eas rerum copias comparatas fatendum est; N II, 158.

III. **mit Object:** alqd: hoc .. fateris, neque ultimum te paucorum neque primum multorum respondere posse; A II, 93. quod ipsi etiam fatentur constatque inter omnis; F IV, 33. fatendum est .., quod sentio; F V, 83.

fatidicus, weissagend, Wahrsager: A. anus: nec (audite) anum fatidicam, Stoicorum πρόνοιαν, quam Latine licet providentiam dicere; N I, 18. anum fatidicam πρόνοιαν a Stoicis induci, id est providentiam || [id est providentiam] ||; N II, 73.

B. ecfata: »quod (genus sacerdotum) interpretetur fatidicorum et vatium ecfata incognita, quorum || quae eorum || senatus populusque adsciverit;« L II, 20.

fatigo, bedrängen, heimsuchen, zusetzen: alqm: qui non verbis sunt et disputatione philosophorum, sed vinclis et carcere fatigandi; O III, 73.

iracundias, al.: domini .. servos ita fatigant, ut optima pars animi, id est sapientia, eiusdem animi vitiosas imbecillasque partes, ut libidines, ut iracundias, ut perturbationes ceteras; R III, 37.

fatum, Weissagung, Bestimmung, Geschick, Schicksal, Verhängnis: I. **absolut:** 1. abest: hanc distinctionem utrique adprobant, sed alteri censent ... eas (res) fato fieri; quae autem in nostra potestate sint, ab iis fatum abesse *; Fa 45.

adfert: qui (philosophi) censerent omnia ita fato fieri, ut id fatum vim necessitatis adferret; Fa 39.

est: ex quo intellegitur, ut fatum sit non id, quod superstitiose, sed id, quod physice dicitur, causa aeterna rerum, cur .. ea ... facta sint; D I, 126. sin autem id potest flecti, nullum est fatum; D II, 21. si ita fatum erit || sit, est ||: „nascetur Oedipus Laio", non poterit dici: „sive fuerit Laius cum muliere sive non fuerit;" Fa 30. quia ita fatum sit .. concubiturum ... Laium; Fa 30. fatum est conexio rerum per aeternitatem se invicem tenens; Fa fr. 2.

habent: »auguris ut nostri Calchantis fata queamus scire ratosne habeant an vanos pectoris orsus«; D II, 63.

impendent: haec ita multa quasi fata inpendere amicitiis, ut omnia subterfugere non modo sapientiae, sed etiam felicitatis (Scipio) diceret sibi videri; Lae 35.

perimunt: neutiquam .. dissolvemini, neque vos ulla mortis fata periment || perement ||; Ti 40.

possunt: f. II, 1. muto.

videtur: f. II, 1. inrideo.

2. sum: quod .. semper ex omni aeternitate verum fuerit, id esse fatum; N III, 14. id neque, si fatum fuerat, (Deiotarus) effugisset nec, si non fuerat, in eum casum incidisset; D II, 20. si .. fatum fuit classes populi Romani bello Punico primo ... interire; D II, 20. quodsi fatum fuit bello Punico secundo exercitum populi Romani ad lacum Trasumennum || Trasumenum || interire; D II, 21. si Daphitae fatum fuit ex equo cadere atque ita perire; Fa 5. si fatum tibi est ex hoc morbo convalescere, ... convalesces; item, si fatum tibi est ex hoc morbo non convalescere, ... non convalesces; et alterutrum fatum est; medicum ergo adhibere nihil attinet; Fa 28. 29.

II. **nach Verben:** 1. adhibeo: qui .. ab iis (veteribus) dissentiebant, fato adsensiones liberabant negabantque fato adsensionibus adhibito necessitatem ab his posse removeri; Fa 40.

appello: fatum .. id appello, quod Graeci εἱμαρμένην, id est ordinem seriemque causarum; D I, 125.

cano: nec eius (Romae) fata canere dubitabat; D II, 98.

confirmo: ita et necessitatem et fatum confirmari (Epicurus) putat; Fa 21. nec .. quisquam magis confirmare mihi videtur non modo fatum, verum etiam necessitatem et vim omnium rerum, ... quam hic; Fa 48.

contemno: fatum .. illud, quo omnia contineri dicitis, contemno; A II, 126.

extimesco: nec, cum haec ita sint, est causa, cur Epicurus fatum extimescat; Fa 18. nec ob eam causam fatum aut necessitas extimescenda est; Fa 28.

for: »Apollo fatis fandis dementem invitam ciet«; D I, 66.

habeo: f. IV, 2. ex.

inculco: quid .. adtinet inculcare fatum? Fa 6.

inrideo: totum omnino fatum etiam Atellanio versu iure mihi esse inrisum videtur; D II, 25.

introduco: qui ita fatum introducunt, ut necessitatem adiungant; Fa 42.

muto: mutari .. fata non possunt; D II, 21.

retineo: Chrysippus ... causarum genera distinguit, ut et necessitatem effugiat et retineat fatum; Fa 41.

scribo: f. IV, 2. ex.

subterfugio: f. I, 1. impendent.

video: ne hercule Icadii quidem praedonis video fatum ullum; nihil enim scribit ei praedictum; Fa 5.

2. obsisto: qui (Epicurus) aliter obsistere fato fatetur se non potuisse, nisi ad has commenticias declinationes confugisset; Fa 48.

3. libero: f. 1 adhibeo.

4. adiungo de: quibus (libris), ut est in animo, de fato si adiunxerimus; D II, 3.

dico de: apud Stoicos de isto fato multa dicuntur; de quo alias; D II, 19.

duco a: haec .. et quaedam eiusdem modi argumenta, cur sit divinatio, ducuntur a fato; D I, 128. duxisti .. divinationem omnem a tribus rebus, a deo, a fato, a natura; D II, 27.

habeo in: in isdem .. fatis scriptum Veientes habere fore ut brevi a Gallis Roma caperetur; D I, 100.

repeto a: primum mihi videtur ... a deo, ... deinde a fato, deinde a natura vis omnis divinandi ratioque repetenda; D I, 125.

III. **nach Substantiven:** natura: si fati omnino nullum nomen, nulla natura, nulla vis esset;

Fa 6. quae tolluntur omnia, si vis et natura fati ex divinationis ratione firmabitur; Fa 11.
necessitas: nec ii ... fati necessitatem confirmant, sed verborum vim interpretantur; Fa 20. ii mentem hominis voluntate libera spoliatam necessitate fati devinciunt; Fa 20. Epicurus declinatione atomi vitari necessitatem fati putat; Fa 22. ea non esse nexa causis aeternis et a fati necessitate esse libera; Fa 38. (Chrysippus) delabitur in eas difficultates, ut necessitatem fati confirmet invitus; Fa 39.
nomen: anile sane et plenum superstitionis fati nomen ipsum; D II, 19. ut fati nomen ne adiungas; Fa 29. s. natura; Fa 6.
numen: »Euthynous potitur fatorum numine leto;« T I, 115.
via: eius temporis ancipitem video quasi fatorum viam; R VI, 12.
vis: s. natura.
2. disputatio de: id in hac disputatione de fato casus quidam ne facerem inpedivit; Fa 1.
res de: maximae res tacitae praeterierunt, de divinatione, de fato; N III, 19.
IV. **Umstand:** 1. contineri: dicebas omnia, quae fierent futurave essent, fato contineri; D II, 19. s. II, 1. contemno.
evenire: vultis .. exenire omnia fato; D II, 24. ita, cum || ita cum || evenerint, fato evenerint; Fa 26.
expendere: »eum (ignem cluet) doctus Prometheus clepsisse dolo poenasque Iovi fato expendisse supremo;« T II, 23.
fieri: qui negant adsensiones fato fieri; Fa 44. si concedunt anteire visa, nec tamen fato fieri adsensiones; Fa 44. dicent, si omnia fato fierent eius modi, ut nihil fieret nisi praegressione causae, confitendum esse fato fieri omnia; Fa 44. s. I, 1. abest. — **facio,** III. alqd, omnia (22 St.) S. 13, a. quaecumque (4 St.) S. 14, b.
figi, fundari: »haec fixa gravi fato ac fundata teneri«; D I, 20.
interire: sin, cum auspiciis obtemperatum esset, interiturae classes non fuerunt, non interierunt fato; D II, 20. aut .. non fato interiit exercitus, aut, si fato, ... idem eventurum fuisset; D II, 21.
linquere: »qui non funestis liquerunt lumina fatis«; D II, 63.
nasci: ut praedici posset, quid cuique eventurum et quo quisque fato natus esset; D I, 2.
elliptisch: si omnia fato, quid mihi divinatio prodest? D II, 20. vultis autem omnia fato; nulla igitur est divinatio; D II, 20.
2. contra: quod (Iuppiter) Sarpedonem filium a morte contra fatum eripere non posset; D II, 25.
de: s. II, 4. dico de.
ex: eum .. (Veientem) dixisse ex fatis, quae Veientes scripta haberent, Veios capi non posse; D I, 100.
extra: si .. nihil fit extra fatum, nihil levari re divina potest; D II, 25.
sine: cum sine fato ratio omnium rerum ad naturam fortunamve referatur; Fa 6. quibus (philosophis) viderentur sine ullo fato esse animorum motus voluntarii; Fa 39.

fatuus, thöricht: nisi (luxuriosi) plane fatui sint, id est nisi aut cupiant aut metuant; F II, 70.

fauces, Schlund, Kehle, Höhle, Zugang: I. exarescunt: cum ... inexplebiles populi fauces exaruerunt libertatis siti, ... tum ..; R I, 66.
II, 1. habeo: dentes, palatum, fauces (habebit deus) nullum ad usum; N I, 92.
intendo: qui volunt exclamare maius, num satis habent latera, fauces, linguam intendere, e quibus eici vocem et fundi videmus? T II, 56.
patefacio: aliquo tempore patefactis terrae faucibus; N II, 95.
2. eicio, fundo e: s. 1. intendo.
emitto: »quam mox (consul) emittat pictis e faucibus currus«; D I, 108.
III. figura, vis: quod fieri ... nec sine faucium, laterum, pulmonum vi et figura potest; T I, 37.
IV. favere: qui (galli) ... »favent faucibus russis cantu plausuque premunt alas«; D II, 57.

faveo, günstig sein, begünstigen, sich hingeben: I. alqs: rebus .. divinis, quae publice fierent, ut „FAVERENT LINGUIS“, imperabatur; D I, 102. iam illa: „favete linguis“ et „praerogativam, omen comitiorum“; D II, 83.
II. aetati: quia non modo non invidetur illi aetati, verum etiam favetur; O II, 45.
cantui: qui (galli) ... »favent faucibus russis cantu plausuque premunt alas«; D II, 57.
sententiae: ita isti faveo sententiae; T I, 55.

favonius, Westwind: insusurrat: quoniam ... Favonius ipse insusurrat navigandi nobis .. tempus esse; A II, 147.
nascitur: mare illud, quod nunc favonio nascente purpureum videtur; A II, 105.

favor, Gunst, Begünstigung: favore magis quam re legum nomen tenent; L II, 11.

faustus, günstig, Glück bringend: alqd: idcirco (maiores nostri) omnibus rebus agendis „QUOD BONUM, FAUSTUM, FELIX FORTUNATUMQUE ESSET“ praefabantur; D I, 102.
dies: ut horribilem illum diem aliis, nobis faustum putemus; T I, 118.
signa: »ubi ... Marius ... fausta .. signa suae laudis reditusque notavit;« D I, 106.

fautrix, Beschützerin: amicitiae non modo fautrices fidelissimae, sed etiam effectrices sunt voluptatum tam amicis quam sibi; F I, 67.

favus, Honigscheibe, Wabe: ut apium examina non fingendorum favorum causa congregantur, sed, cum congregabilia natura sint, fingunt favos, sic ..; O I, 157.

faux s. **fauces.**

fax, Fackel, Feuerschein, Reiz, Qual: I. adest: »adest, adest fax obvoluta sanguine atque incendio! multos annos latuit; cives, ferte opem et restinguite«; D I, 67.
ardet: is (dolor) ardentes faces intentat; T V, 76. quia »mater gravida parere *ex* se ardentem facem visast in somnis Hecuba«; D I, 42.
latet: s. adest.
petessit, volat: »quid vero Phoebi fax, tristis nuntia belli, quae magnum ad columen flammato ardore volabat, praecipitis caeli partis obitusque petessens«? D I, 18.
terrent: ita te ... nec traiectio stellae nec faces visae terrebunt, D II, 60.
II, 1. admoveo: cum .. quasi faces ei (Posidonio) doloris admoverentur; T II, 61. dolorum cum admoventur faces, praeter modum plerique exterrentur; O II, 37.
fero: si (Tib. Gracchus) te in Capitolium faces ferre vellet; Lae 37.
iacio: »Diana facem iacit a laeva;« A II, 89.

infero: cum parietes disturbabas aut cum tectis sceleratas faces inferebas; P 28.
intento: f. I. ardet; T V, 76. — obvolvo, restinguo: f. I. adest. — pario: f. I. ardet; D I, 42.
video: quae (causa) terreret animos ... facibus visis caelestibus; N II, 14. et cum duo visi soles sunt || essent || et cum tres lunae et cum faces; D I, 97. f. I. terrent.
II. incendi, inflammari: cum .. corporis facibus inflammari soleamus ad omnis fere cupiditates eoque magis incendi, quod ..; T I, 44.
terrere: f. II, 1. video; N II, 14.

febris, Fieber: I. est: vide, quaeso, ... ne tertianas quoque febres et quartanas divinas esse dicendum sit, quarum reversione et motu quid potest esse constantius? N III, 24.
II. habeo: si cui venae sic moventur, is habet febrim; Fa 15. non et || ei, cui || venae sic *cui* moventur, et is febrim non habet; Fa 15.
III. motus, reversio: f. I.
IV. in: cum (carere) sic tamquam in febri dicitur alia quadam notione verbi; T I, 88.

fecunditas, Fruchtbarkeit: I. do: nos aquarum inductionibus terris fecunditatem damus; N II, 152.
II, 1. percipi: quae (commoda) percipiuntur caeli temperatione, fecunditate terrarum; N II, 13.
2. propter: in quibus (agris) multa propter fecunditatem fingi gignique possunt; D I, 94.

fecundus, fruchtbar, ergiebig, reich: alqd: qua pecude ... nihil genuit natura fecundius; N II, 160.
pectus: »qui ... in .. Academia umbrifera nitidoque Lyceo fuderunt claras fecundi pectoris artis«; D I, 22.
terra: quid ego irrigationes, quid fossiones agri repastinationesque proferam, quibus fit multo terra fecundior? C 53.

fel, Galle: cum rerum natura ... quid habere potest commune non dicam gallinaceum fel, ... sed ..? D II, 29.

felicatus, mit Farnkraut verziert, kunstvoll gearbeitet: quid? a Numa Pompilio minusne gratas dis immortalibus capudines ac fictiles urnulas fuisse quam felicatas Saliorum || aliorum || pateras arbitramur? P 11.

felicitas, Glück, Gedeihen: I. exstat: si multo maiore ex parte exstat in utraque (mercatura, aratione) felicitas; T V, 86.
II, 1. dico: an senatus ... „quod eius virtute" aut „felicitate" posset dicere, si neque virtus in ullo nisi in || nisi || sapiente nec felicitas vere dici potest? F IV, 22.
habeo: cuius (belli) altera pars sceleris nimium habuit, altera felicitatis parum; O II, 45.
2. videor: ut omnia (quasi fata) subterfugere non modo sapientiae, sed etiam felicitatis (Scipio) diceret sibi videri; Lae 35.
III. alqd: f. II, 1. habeo.
IV. sequi: non nulli .. sive felicitate quadam sive bonitate naturae ... rectam vitae secuti sunt viam; O I, 118.
elliptisch: f. II, 1. dico.

feliciter, glücklich: evenio: migrationem et emptionem feliciter evenire volo; A ep 2.
gero: bella cum finitimis felicissime multa gessit; R II, 15.
morior: cur .. Marius tam feliciter septimum consul domi suae senex est mortuus? N III, 81.
vivo: necessario sequitur omnes sapientes semper feliciter, absolute, fortunate vivere; F III, 26.

felis f. **faelis.**

felix, glücklich: alqs: Polycratem Samium felicem appellabant; F V, 92. ergo infelix (Polycrates) una molestia, felix rursus, cum ... anulus ... inventus est? F V, 92. si minus felices in diligendo || deligendo || fuissemus; Lae 60.
alqd: (maiores nostri) omnibus rebus agendis „QUOD BONUM, FAUSTUM, FELIX FORTUNATUMQUE ESSET" praefabantur; D I, 102.
concursus: unde tam felix concursus atomorum, ut repente homines deorum forma nascerentur? N I, 91 (90).
praedo: qui (Harpalus) temporibus illis praedo felix habebatur; N III, 83.

femina, Weib, Frau, Weibchen: I, 1. appellat, dicit: vidisse se in somnis pulchritudine eximia feminam, quae se nomine appellans diceret Homericum quendam eius modi versum; D I, 52.
sunt: cum .. et mares et feminas complures ex hominibus in deorum numero esse videamus; fr IX, 11.
2. sum: quod et maris deos et feminas esse dicitis, quid sequatur, videtis; N I, 95. aliae (bestiae) mares, aliae feminae sunt; N II, 128.
II, 1. emitto: si marem (anguem) emisisset, uxori brevi tempore esse moriendum, si feminam, ipsi; D I, 36. feminam (anguem) emisit; D I, 36.
occulo: quod Spartiatae etiam in feminas transtulerunt, quae ceteris in urbibus mollissimo cultu »parietum umbris occuluntur«; T II, 36.
video: f. I. appellat.
2. statuo: si pecuniae modus statuendus fuit feminis; R III, 17.
3. transfero in: f. 1. occulo.
III. congressio: ut a prima congressione maris et feminae ... ordiar; R I, 38.
emissio: si emissio feminae anguis mortem adferebat Ti. Graccho; D II, 62.
manus: »feminae || feminea || vir feminea interimor manu«; T II, 20.
natura: ut ... sentiant mulieres naturam || in naturam || feminarum omnem castitatem pati; L II, 29.
IV, 1. immolari: quibus hostiis immolandum quoique deo, quoi maioribus quoi lactentibus, quoi maribus, quoi feminis; L II, 29.
Lücke: porco femina piaculum † pati || faciundum ||; L II, 57.
2. in: quae (vita) in claris viris et feminis dux || redux || in caelum soleret esse; T I, 27. et in mare || mari || et in femina commiscendorum corporum mirae libidines; N II, 128.

femineus, eines Weibes: »feminae || feminea || vir feminea interimor manu«; T II, 20.

femur, Oberschenkel: I. redundo: tuus .. deus ... redundat ... manibus, pedibus, feminibus, cruribus; N I, 99.
II. percussiones: ex hac opinione sunt illa ... genera lugendi, ... pectoris, feminum, capitis percussiones; T III, 62.

fen— f. **faen—**

fenestra, Fenster: quae (partes) quasi fenestrae sint animi; T I, 46.

ferax, fruchtbar: nullus feracior in ea (philosophia) locus est nec uberior quam de officiis; O III, 5.

ferculum, Tragbahre: ut pomparum ferculis similes esse videamur; O I, 131.

fere, fast, ungefähr, beinahe, gewöhnlich, in der Regel, meistens: I. **bei Substantiven:** aequalis: confer[am] avum tuum || M. || Drusum cum C. Graccho, eius fere aequali; F IV, 66. qui (Cato) fuit eius (Scipionis) fere aequalis; O III, 1. quae C. Salinator, quae Sp. Albinus, . . nostri fere aequales, deplorare solebant; C 7.

aetas: hic (pater) fere aetatem egit in litteris; L II, 3.

annus quae (stella) anno fere vertente signiferum lustrat orbem; N II, 53. cum legatus noster esset anno fere ante, quam consul est declaratus; R I, 23.

II. **bei Zahlwörtern:** annis fere DX post Romam conditam Livius fabulam dedit; T I, 5. si haec post trecentos et quinquaginta fere annos eventura putaret; T I, 90. quarta fere diei parte addita; N II, 49. ea (stella) ... XXX fere annis cursum suum conficit; N II, 52. cum .. experrectus esses hora secunda fere; D I, 59. qui (Ennius) ut scribit, anno trecentissimo quinquagesimo || quinq. CCC, al. || fere post Romam conditam »Nonis Iunis soli luna obstitit et nox;« R I, 25. nec tantum Karthago habuisset opum sescentos fere annos sine consiliis et disciplina; R I, fr 3. Homerum .., qui minimum dicunt, Lycurgi aetati triginta annis anteponunt fere; R II, 18. anno fere centesimo et quadragresimo post mortem Numae primum Italiam Pythagoram attigisse; R II, 29. illa praeclara constitutio Romuli cum ducentos annos et viginti fere firma mansisset *; R II, 53. dictator .. est institutus decem fere annis post primos consules; R II, 56. sexto decimo fere anno, Postumo Cominio Sp. Cassio consulibus; R II, 57. in hoc fere uno (officio et munere) sunt cetera; R II, 69. virtus omnis tribus in rebus fere vertitur; O II, 18.

III. **bei Adjectiven und Pronomina:** ceteri: est forma eius disciplinae, sicut fere ceterarum, triplex; F V, 9.

communis: haec laudabilia et locupletibus fere cum plebe communia; L II, 59.

contrarius: sic omnia nimia ... in contraria fere convertuntur; R I, 68.

cunctus: deos ea facie novimus ...; at non Aegyptii nec Syri nec fere cuncta barbaria; N I, 81.

dimidiatus: apparebat epigramma exesis posterioribus partibus versiculorum dimidiatis fere; T V, 66.

hic: haec fere de moribus; A I, 39. in his fere commutatio constitit omnis dissensioque Zenonis a superioribus; A I, 42. haec Antiochus fere et Alexandreae tum et multis annis post multo etiam adseverantius; A II, 61. scripsit .. his fere verbis; A II, 102. Metrodorus ... beatum esse describit his fere verbis; F II, 92. haec sunt fere de animo sententiae; T I, 22. haec fere hoc tempore putavi esse dicenda; T II, 67. haec .. fere sunt eius modi, quae Graeci πάθη appellant; T III, 7. hoc .. fere tum habemus in promptu, nihil oportere inopinatum videri; T III, 55. in qua (epistula) scriptum est his fere verbis; T V, 100. haec mihi fere in mentem veniebant; N II, 168. haec fere dicere habui de natura deorum; N III, 93. omne .. genus coniecturale in hoc fere genere ponebas; D II, 26. haec fere .. et quaedam eiusdem generis ab iis ... disputari solent; R I, 53. qui (Plato) ... his fere verbis utitur; L II, 45. haec est .. fere discriptio officii; O I, 101. iam de artificiis et quaestibus ... haec fere accepimus; O I, 150. haec fere contra Regulum; O III, 103. haec Platonis fere; C 78.

idem: quoniam ... eadem fere contra eos dici possunt; F III, 2. de vacuitate doloris eadem fere dici solent, quae de voluptate; F V, 21. [quae contra voluptatem dicta sunt, eadem fere cadunt contra vacuitatem doloris]; F V, 21. eisdem fere verbis, ut actum disputatumque est; T II, 9. ceteri ... idem fere, quod modo tu, malum illud quidem, sed alia peiora; T II, 15. mihi .. videtur idem fere accidere iis, qui ante meditantur, quod iis, quibus medetur dies, nisi quod ..; T III, 58. etiam Xenophon paucioribus verbis eadem fere peccat; N I, 31. quae sunt isdem in erratis fere, quibus ea, quae de Platone diximus; N I, 31. antiquissimus ille Lycurgus eadem vidit fere; R II, 42. haec ... quibus rebus pariuntur a singulis, eisdem fere a multitudine; O II, 31. floret Epicurus, eiusdem fere adiutor auctorque sententiae; O III, 116.

ille: artificiosa || artificiosae || divinationis illa fere genera ponebas: extispicum eorumque, qui ..; D II, 26.

is: ea fere sunt et Graecis litteris celebrata et Latinis; A II 4. ea .. fere artis sunt; D I, 12

iste: ista fere aetate cum essemus, qua es tu nunc; O II, 87.

magnus: in hac ratione tota de maximis fere rebus Stoici illos secuti sunt; F IV, 12.

medius: subter mediam fere regionem sol obtinet; R VI, 17.

nemo: quo (Catone) erat nemo fere senior temporibus illis, nemo prudentior; Lae 5.

nihil: de maxumis .. rebus nihil fere intermisimus postea nec disputare nec scribere; T III, 6. nihil ut fere intereat aut admodum paululum || paulum ||; N II, 118. nihil fere quondam maioris rei nisi auspicato ne privatim quidem gerebatur; D I, 28. in qua (disputatione) nihil fere, quod magno opere ad rationes omnium rerum || publicarum, civilium || pertineret, *est* praetermissum || pr. puto ||; R I, 13. censoris iudicium nihil fere damnato nisi ruborem offert || adfert, al. ||; R IV, 6.

nullus: illius verae elegantisque philosophiae ... nulla fere sunt aut pauca admodum Latina monumenta; T IV, 6.

omnis: ipse varium et elegans omni fere numero poëma fecisti; A I, 9. hic in omnibus fere sermonibus ... ita disputat, ut ..; A I, 16. id .. commune omnium fere est artium; A I, 25. Theophrastus .. (persecutus est) stirpium naturas omniumque fere rerum ... causas atque rationes; F V, 10. omnium fere civitatum ... ab Aristotele mores, instituta, disciplinas ... cognovimus; F V, 11. constitit .. fere inter omnes ... oportere ..; F V, 17. quia fere sic afficiuntur omnes; F V, 31. quae fere omnia appellantur uno ingenii nomine; F V, 36. cum .. corporis facibus inflammari soleamus ad omnis fere cupiditates; T I, 44. quod natura fert in omnibus fere rebus; T II, 5. est in animis omnium fere natura molle quiddam; T II, 47. ut ... in omnibus fere rebus mediocritatem esse optumam existiment || existimant ||; T IV, 46. sunt .. omnino omnes fere (definitiones) similes; T IV, 53. omnes fere philosophi omnium disciplinarum ... eodem hoc animo esse potuerunt; T V, 90. quod quoniam fere constat inter omnis non philosophos solum, sed etiam indoctos; N I, 44. omnibus fere in rebus, sed maxime in physicis, ... dixerim; N I, 60. placet .. omnibus fere mihique ipsi in primis

deos esse; N I, 62. eorum (mundorum) ortus, interitus, omnia fere, quibus naturae ratio continetur; N I, 73. (semen) rapit omnem fere cibum ad sese; N II, 128. in iis animantibus, quae lacte aluntur, omnis fere cibus matrum lactescere incipit; N II, 128. omne fere genus bestiarum Aegyptii consecraverunt; N III, 39. cum Stoici omnia fere illa defenderent; D I, 6. extis .. omnes fere utuntur; D I, 16. vides .. omnia fere (responsa) contra, ac dicta sint, evenisse; D II, 53. omnibus fere avibus utuntur, nos admodum paucis; D II, 76. superstitio fusa per gentis oppressit omnium fere animos; D II, 148. cum quibus (philosophis) omnis fere nobis disceptatio contentioque est; D II, 150. omnis fere nostra in his deliberationibus consumebatur oratio; Fa 2. septem ..., qui numerus rerum omnium fere nodus est; R VI, 18. Lacedaemonios iniuste imperantes nonne repente omnes fere socii deseruerunt? O II, 26. tertiam (reperio causam), quod (senectus) privet fere omnibus || om. f. || voluptatibus; C 15.

plerique: non sunt vitiosiores quam fere plerique, qui avari avaros ... reprehendunt; T III, 73.

reliqui: Zenoni et reliquis fere Stoicis aether videtur summus deus; A II, 126.

similis: similia fere dici possunt; F I, 50.

singuli: haec .., quae dixi, cor, cerebrum, animam, ignem vulgo; reliqua fere singuli; T I, 19. quod in illis (civitatibus) singuli fuissent fere, qui ... constituissent; R II, 2. ceterae res, quae expetuntur, oportunae sunt singulae rebus fere singulis; Lae 22.

totidem: quam (epistulam) modo totidem fere verbis interpretatus sum; F II, 100.

totus: ut tota fere quaestio tractata videatur; A II, 10. ipsa Peloponnesus fere tota in mari est; R II, 8.

ullus: totas noctes somniamus || tot noctes dormimus ||, neque ulla est fere, qua non dormiamus || somniemus ||; D II, 121.

IV. **bei Adverbien:** amplius: iis .. regiis quadraginta annis et ducentis paulo cum interregnis fere amplius praeteritis; R II, 52.

eo: maior .. pars eo fere deferri solet, quo a natura ipsa deducitur; O I, 147.

haud: quorum (tyrannorum) haud fere quisquam talem interitum effugit; O II, 23.

ita: ita fere officia reperientur, cum quaeretur, quid deceat; O I, 125.

non: Epicurus .., in quibus sequitur Democritum, non fere labitur; F I, 18. rationem illi (Pythagorei) sententiae suae non fere reddebant, nisi ..; T I, 38. ut ... Epicurum .. et Metrodorum non fere praeter suos quisquam in manus sumit; T II, 8. quod volgus, quid absit a perfecto, non fere intellegit; O III, 15. quod non fere contingit nisi iis, qui etiam contemnendos se arbitrantur; Lae 72.

numquam: videmus haec signa numquam fere mentientia; D I, 15. quibus (rusticis) absentibus numquam fere ulla in agro maiora opera fiunt; C 24.

satis: ab iis rebus ... quem ad modum ducatur honestum ...., satis fere diximus; O I, 60.

semper: semper .. fere bella gerebantur; O II, 45.

sic: illud superius (decorum) sic fere definiri solet; O I, 96.

tantum: temporum illorum tantum fere regum inlustrata sunt nomina; R II, 33.

tum: qui (sermo) tum forte || fere || multis erat in ore; Lae 2.

V. **bei Verben und Sätzen** (vgl. III. singuli): nos .. hanc omnem quaestionem ... fere a nobis explicatam esse his litteris arbitramur; F I, 12. ut fere faciunt. qui ab eo (Epicuro) dissentiunt; F I, 14. animum .. alii animam, ut fere nostri; T I, 19. est naturale || naturabile, natura, natura fere, al. || in animis tenerum quiddam atque molle; T III, 12. ut fere nos in Consolatione omnia in consolationem unam coniecimus; T III, 76. reliquis .. licet facere id, quod fere faciunt; T V, 85. nostri Graece fere nesciunt nec Graeci Latine; T V, 116. an haec, ut fere dicitis, hominum causa a deo constituta sunt? N I, 23. exposui fere non philosophorum iudicia, sed delirantium somnia; N I, 42. eam .. disputationem tris in partes nostri fere dividunt; N II, 75. quae (alvus) constat fere e nervis; N I, 136. etsi nobis, qui id aetatis sumus, evigilatum fere est, tamen ..; R III, 41. fit .. fere, ut cogitationes sermonesque nostri pariant aliquid in somno tale, quale ..; R VI, 10. erunt (leges) fere in more maiorum, qui tum ut lex valebat; L II, 23. cetera in XII ... translata de Solonis fere legibus; L II, 59. quae (magnificentia) nunc fere Romae est; L II, 66. quae si opposita sunt ambitiosis, ut sunt fere, non reprehendo; L III, 39. qui (libri) iam illis (orationibus) fere se aequarunt; O I, 3. quod statuas quoque videmus ornatu fere militari; O I, 61. in eum fere est voluntas nostra propensior; O II, 69. cuius disputationis fuit extremum fere de inmortalitate animorum; Lae 14. efferuntur fere fastidio et contumacia; Lae 54.

feriae, Feiertage: I. dant: dabant .. hae feriae tibi oportunam || opp. || sane facultatem ad explicandas tuas litteras; R I, 14.

sunt: eas (denicales) in eos dies conferre ius || est ||, ut nec | ut | ipsius neque publicae feriae sint; L II, 55. quaerit ex proximo vicino, num feriae quaedam piscatorum essent; O III, 59.

II. ascribo: quod pontifices ... isdem .. ferias || hereditates || et caerimonias adscribendas putant; L II, 50.

confero: ut hae feriae nobis ad utilissimos rei publicae sermones potissimum conferantur; R I, 33. feriarum festorumque dierum ratio in liberis requietem litium habet et iurgiorum, in servis operum et laborum; quas compositio anni conferre debet ad perfectionem operum rusticorum; L II, 29.

habeo: »feriis iurgia amovento | ne movento || easque in famulis operibus patratis habeuto;« L II, 19. habendas triduum ferias; L II, 57.

impero: in .. feriis imperandis, ut „LITIBUS ET IURGIIS SE ABSTINERENT“ (imperabatur); D I, 102.

nomino: nec .. tam denicales ... quam ceterorum caelestium quieti dies feriae nominarentur; L II, 55.

III, 1. ratio: f. II. confero; L II, 29.

2. ius de: id .. (ius) quantulum est! de sacris, credo, de votis, de feriis et de sepulchris; L II, 47.

IV, 1. Ablativ: cum feriis Latinis ad eum (C. Cottam) ipsius rogatu ... venissem; N I, 15. cum P. Africanus hic ... feriis Latinis Tuditano cons. et Aquilio || Tud. et Aq. cos. || constituisset in hortis esse; R I, 14. f. II, I. habeo; L II, 19.

2. praeter: si in mari mortuus esset, eadem praeter piaculum et ferias; L II, 57.

ferio, schlagen, treffen, töten, hinrichten: I. alqs: illud .., ut feriat, quasi seligendum, non expetendum; F III, 22.

alqd: etiam Chrysippo ita videri scio, quod provisum ante non sit, id ferire vehementius; T III, 52. feriunt .. (ista necopinata) fortasse gravius, non || nam || id efficiunt, ut ea, quae accidant, maiora videantur; T III, 55.

II. alqm: inpelluntur, feriuntur, abiciuntur, cadunt; T II, 36. ille (L. Flamininus) ... exoratus in convivio a scorto est, ut securi feriret aliquem eorum, qui ..; C 42.

alqd: mihi .. videtur ... Chrysippus tamquam arbiter honorarius medium ferire voluisse; Fa 39. quo minus multa patent in eorum (philosophorum) vita, quae fortuna feriat; O I, 73.

adversarium: pugiles ..., etiam cum feriunt adversarium, in iactandis caestibus ingemescunt; T II, 56.

ferior, feiern, müßig sein: alqs: tum Laelius: non inpedio, praesertim quoniam feriati sumus; R I, 20. tum Scipio: patimini me, quoniam tertium diem iam feriati sumus; R VI, 3.

deus: deum sic feriatum volumus cessatione torpere, ut ..? N I, 102.

feritas, Wildheit: I, 1. est: in qua (parte animi) feritas quaedam sit atque agrestis inmanitas; D I, 60.

2. sum: magnitudo animi remota || a || communitate coniunctioneque humana feritas sit quaedam et immanitas; O I, 157.

II. propono: utrumque immanitate et feritate quadam proponenda castigari solet; T IV, 66.

segrego: ista in figura hominis feritas et inmanitas beluae a communi tamquam humanitatis corpore segreganda est; O III, 32.

ferme, fast, beinahe, gewöhnlich, meistens: I. dirus: »quod ferme dirum in tempus cecidere Latinae«; D I, 18.

idem: superioris .. permixtionis reliquias fundens aequabat eodem modo ferme, nisi quod ..; Ti 42.

II. non: sapientis .. cogitatio non ferme ad investigandum adhibet oculos advocatos; T V, 111. quod ... hoc in hac ... conformatione rei publicae non ferme sine magnis principum vitiis evenit; R I, 69. hanc rerum tantam potentiam non ferme facilius ulla in parte Italiae posita urbs tenere potuisset; R II, 10.

satis: de oculorum .. causis ... satis ferme esse dictum puto; Ti 52.

III. bei Sätzen: quem (tyrannum) si optimates oppresserunt, quod ferme evenit; R I, 65. quod ... voluptatibus erant inferiores nec pecuniis ferme superiores; R II, 59. vgl. I. dirus.

fero, tragen, bringen, darbringen, mit sich bringen, entnehmen, davontragen, erhalten, ertragen, zufrieden sein, aushalten, Geduld haben, treiben, hinreißen, beherrschen, erzählen, erwähnen, melden, berichten, nennen, rühmen, beantragen: I. absolut: 1. unpersönlich: iidem, si puer parvus occidit, aequo animo ferendum putant; T I, 93. s. alqs; T II, 46.

2. persönlich: alqs: quo modo eum tandem laturum fuisse existimas? F II, 60. vide quam non flebiliter respondeat, rationem etiam adferat, cur aequo animo sibi ferendum sit; T II, 39. ferre non posse *se* clamabit; T II, 40. tune ... exclamabis ut mulier, non constanter et sedate feres? — fieri || ferri || non potest; natura non patitur. — audio. pueri ferunt gloria ducti, ferunt pudore alii, multi metu, et tamen veremur, ut hoc ... natura patiatur? T II, 46. nos, si pes condoluit, si dens, ... ferre non possumus; T II, 52. quodsi aegre ferre sapiens soleret, misereri etiam soleret; T III, 21. dicuntur non nulli in maerore ... gravius etiam tulisse; T III, 59. ut .. tulerit quisque eorum, qui sapienter tulerunt, non quo quisque incommodo adfectus sit, praedicandum est; T III, 79. tertius (Aesculapius) Arsippi et Arsinoae, qui primus purgationem alvi dentisque evolsionem, ut ferunt, invenit; N III, 57. discessit (Dionysius), ut ait Philistus, aegre ferens; D I, 73. qui (acupenser) ... est piscis, ut ferunt, in primis nobilis; Fa fr 5. post .. ab Eudoxo Cnidio, discipulo, ut ferebat, Platonis, eandem illam (sphaeram) astris stellisque || astris || ... esse descriptam; R I, 22. nec ferent, si audierint te primum caput libri || viri || optimi prodidisse; L I, 21. si ... tribunicia .. vis in me populum ... incitasset, ferremus; L III, 26. s. III. alqd; T IV, 61.

alqd: cui viro .. ex se ipso apta sunt omnia, quae ad beate vivendum ferunt; T V, 36.

ambitus: (animi divini ambitus) vi magna tum ferebant, tum ferebantur; Ti 48.

fabula: s. **fabula,** I, 1. ferunt (3 St.) S. 1, b.

natura: ut, quo natura ferat, eo (res) possint ire; F V, 39. cum, quo natura fert, liber animus pervenerit; T I, 46. plus in illo Siculo ingenii, quam videretur natura humana ferre potuisse, iudicavi || iudicabam, al. || fuisse; R I, 22.

opinio: qui (Caepio), ut opinio mea fert, in principibus iam esset, si viveret; F III, 8. cum Epicuro non multum, ut opinio mea fert, mentiente; T IV, 70. cumulate munus hoc, cui me Laelius praeposuit, ut opinio mea fert, effecero; R I, 70.

poëtae: quas (Cretum leges) *sive Iuppiter* sive Minos sanxit de Iovis quidem sententia, ut poëtae ferunt; T II, 34.

pueri: s. alqs; T II, 46.

res: fidenti animo, si ita res feret, gradietur ad mortem; T I, 110.

viae: quae (sapientia) ... omnis monstret vias, quae ad quietem et tranquillitatem ferant; F I, 46.

naus: ut (milites), si usus fuerit || ferat ||, abiectis oneribus expeditis armis ut membris pugnare possint; T II, 37.

II. mit Ergänzung: 1. de: ferri de singulis nisi centuriatis comitiis noluerunt; L III, 43. »de capite civis nisi per maximum comitiatum ollosque ... ne ferunto«; L III, 11.

2. indirecte Frage: ut anno proximo P. Scaevola tribunus plebis ferret ad plebem, vellentne ..: F II, 54. nec .., cum (hostis) venit, prae se fert, aut qui || quis || sit aut unde veniat; R II, 6.

3. quod: moleste .. se .. ferre, quod eum non posset audire; T II, 61. ad officium pertinere aegre ferre, quod sapiens non sis; T III, 68. s. III. alqd; F IV, 62.

4. ut: natura fert, ut extrema ex altera parte graviter, ex altera autem acute sonent; R VI, 18. si natura non feret, ut quaedam imitari possit; O I, 121. s. III. legem; L I, 42. privilegium.

5. nomin. c. infin: quintus (Sol), qui Colchis fertur Aeetam et Circam procreavisse; N III, 54. idem (Thales) primus defectionem solis ... praedixisse fertur; D I, 112. (Romulus) Amulium .. regem interemisse fertur; R II, 4. qui (Proculus Iulius) inpulsu patrum ... in contione dixisse fertur a se visum esse ..; R II, 20. ut Themistocles fertur Seriphio cuidam in iurgio respondisse; C 8.

6. accus. c. infin.: a. vollständiger Infinitiv: quam (memoriam) fuisse in Themistocle ... singularem ferunt; A II, 2. Thales, unus e septem, cui sex reliquos concessisse primas ferunt; A II, 118. non moleste .. fero nos haec contulisse; A II, 148. Platonem ferunt, ut Pythagoreos cognosceret, in Italiam venisse; T I, 39. ut ego me tardiorem esse non moleste feram; T I, 80. tum Cleanthem ... versum ex Epigonis ferunt dixisse; T II, 60. quem (Anaxagoram) ferunt nuntiata

morte filii dixisse: „sciebam me genuisse mortalem"; T III, 30. cum ... graviter feras te, quod utendum acceperis, reddidisse; T III, 36. si quis aegre ferat nihil in se esse virtutis; T IV, 61. quem (Pythagoram) Phliuntem ferunt venisse; T V, 8. Socraten || Socratem || ferunt ... respondisse se, quo melius cenaret, obsonare ambulando famem; T V, 97. Timotheum, clarum hominem Athenis et principem civitatis, ferunt ... dixisse: „vestrae .. cenae .."; T V, 100. Asclepiadem ferunt, non ignobilem Eretricum philosophum, ... respondisse ..; T V, 113. cuius rei tantae ... facultatem consecutum esse me non profiteor, secutum esse prae me fero; N I, 12. ut moleste ferrem tantum ingenium ... in tam leves ... sententias incidisse; N I, 59. hoc Orphicum carmen Pythagorei ferunt cuiusdam fuisse Cercopis; N I, 107. etiam Philo noster ferre non poterat aspernari Epicureos mollis et delicatas voluptates; N I, 113. noli .. prae te ferre vos plane expertes esse doctrinae; N II, 47. quem (Apollinem) ex Hyperboreis Delphos ferunt advenisse; N III, 57. quod ab eo (Apolline Arcades) se leges ferunt accepisse; N III, 57. eundem .. (Dionysium) ferunt haec ... sublata de fanis in forum protulisse; N III, 84. tum .. ferunt ex oraclo ecfatam esse Pythiam: »ego providebo ..;« D I, 81. quin etiam Xenocratem ferunt, nobilem in primis philosophum, ... respondisse ..; R I, 3. quibus cum esse praestantem Numam Pompilium fama ferret; R II, 25. fuisse .. quendam ferunt Demaratum Corinthium ... facile civitatis suae principem; R II, 34. Damonem et Phintiam Pythagoreos ferunt hoc animo inter se fuisse, ut ..; O III, 45. qui (maiores natu) se .. libidinum vinculis laxatos esse non moleste ferrent; C 7. quod Tarquinium dixisse ferunt exulantem, tum || tum exul., [exsul.] || se intellexisse ..; Lae 53. peccasse .. se non anguntur, obiurgari moleste ferunt; Lae 90. f. b. Lae 24. III. alqd; T IV, 59.

b. **Particip:** quos (Pythagoreos) ferunt ... respondere solitos: „ipse dixit"; N I, 10. quos omnis Erebo et Nocte natos ferunt; N III, 44. ex quo (Aethere) etiam Proserpinam natam ferunt et Liberum; N III, 53. ex quo (Mercurio) et Penelopa Pana natum ferunt; N III, 56. quem (Servium Tullium) ferunt ex serva Tarquiniense || Tarquiniensi || natum; R II, 37. Agrigentinum .. doctum quendam virum carminibus Graecis vaticinatum || esse || ferunt ... ea contrahere amicitiam; Lae 24. vgl. III. alqm; F IV, 21. concentum.

III. **mit einfachem Object:** alqm: ferres me, si ego idem dicerem? tu, ne si dubitarem quidem; A II, 72. quis .. ferre posset ita loquentem eum? F IV, 21. cum illuc ex his vinclis emissi feremur; T I, 75. talis innumerabilis nostra civitas tulit; T I, 101. ad quam (gloriam) fertur optumus quisque; T III, 3. qui pecuniae cupiditate, qui voluptatum libidine feruntur; T III, 4. et invidi et malivoli ... et misericordes, quia proclives || proclive, al. || ad eas perturbationes, non quia semper, feruntur || semper feruntur ||; T IV, 28. tyrannum Cypselum quod ferre (Damaratus) non poterat; T V, 109. eos .., qui in magistratu privatorum similes esse velint, eosque privatos, qui efficiant, ne quid inter privatum et magistratum differat, ferunt laudibus et mactant honoribus; R I, 67. qui (Demaratus) cum Corinthiorum tyrannum Cypselum ferre non potuisset; R II, 34. pluris .. haec tulit una civitas, si minus sapientis, ... at certe summa laude dignos; R III, 7. vir magnus et nobis omnibus amicus, L. Lucullus, ferebatur, quasi commodissime respondisset; L III, 30. quis .. ferret istos? L III, 31. alii multitudinis iudicio feruntur; O I, 118.

alqd (vgl. I): comprendibile — ⟨feretis hoc? nos vero, inquam⟩; A I, 41. quod gravius ferremus; A II, 7. illud ferre non possum; A II, 114. illa .. ferre non possum; A II, 136. qui (Chremes) novum vicinum non vult »fodere aut arare aut aliquid ferre denique«; F I, 3. si omnia deorsus || deorsum || e regione ferrentur et, ut dixi, ad lineam; F I, 19. cur fortior sit, si illud ... asperum et vix ferendum putabit? F IV, 53. hoc .. te ferre non potuisse, quod ... crediderint; F IV, 62. illud ... esse ferendum viro; F V, 94. quod natura fert in omnibus fere rebus; T II, 5. quod ii ferunt animo iniquo, qui ..; T II, 5. vix quod ferri tolerarique possit; T II, 30. qui labor, || et || quantus agminis, ferre plus dimidiati mensis cibaria, ferre, si quid ad usum velint, ferre vallum; T II, 37. id aut extimescere veniens aut non ferre praesens nonne turpe est? T II, 43. nihil est, quod ... non parati simus et ferre et perpeti; T II, 58. quod humana *humane* || humana, humanae || ferenda intellegit; T III, 34. significat (ea disputatio) tolerabilia esse, quae et tulerint et ferant ceteri; T III, 57. ut ille, qui maeret, ferendum sibi id censeat, quod videat multos moderate et tranquille tulisse; T III, 60. ad officium pertinere ferre illud aegre, quod acciderit; T III, 61 (62). qui cum multa sint saepe perpessi, facilius ferunt, quicquid accidit; T III, 67. ut ... aliter ferant inveterata, aliter recentia; T IV, 39. cum id ferret modice; T IV, 40. utrum illudne non videatur aegre ferendum, ex quo suscepta sit aegritudo, an ..; T IV, 59. ut, si quis aegre ferat se pauperem esse, idne disputes, paupertatem malum non esse, an hominem aegre ferre nihil oportere; T IV, 59. est utilis ad persuadendum ea, quae acciderint, ferri et posse et oportere enumeratio eorum, qui tulerunt; T IV, 63. quibus .. rationibus instantia feruntur, eisdem contemnuntur sequentia; T IV, 64. quid, qui non modo ea futura timet, verum etiam fert sustinetque praesentia? T V, 16. quod .. laetabile, id praedicandum et prae se ferendum; T V, 43. est in aliqua vita praedicabile aliquid et gloriandum ac prae se ferendum; T V, 49. nihil est .. aliud, quod praedicandum et prae se ferendum sit; T V, 50. eo facto sic (Dionysius) doluit, nihil ut tulerit gravius in vita; T V, 60. haec aut pondere deorsum aut levitate [in] sublime ferri; N II, 44. quae .. in medium locum mundi ... et quae a medio in superum quaeque conversione rotunda circum medium feruntur; N II, 84. accipiendi aliquid extrinsecus, id est quasi ferendi et patiendi, necessitatem; N III, 29. populus id non tulit; R II, 23. ea sunt .. demum non ferenda in mendacio; R II, 28. eos ... populis ostendisse ea se scripturos atque laturos, quibus ..; L II, 11. »iidem (tribuni) ad plebem, quod oesus erit, ferunto«; L III, 10. »quid .. ferat Fors, virtute experiamur;« O I, 38. ea, quae videntur acerba, ... ita ferre, ut nihil ... discedas, ... robusti animi est; O I, 67. patitur (hoc) consuetudo, fert etiam humanitas; O II, 51. quod (vietum et caducum) ferundum est molliter sapienti; C 5. quae contra rem publicam ferrentur, contra auspicia ferri; C 11. ferendum id Scipio potius quam inimicitiarum tempus cogitandum putabat; Lae 60. f. legem; L II, 11. onus; C 2.

acta: multa eius (Catonis) et in senatu et in foro vel provisa prudenter vel acta constanter vel responsa acute ferebantur; Lae 6.

aculeum: apis aculeum sine clamore ferre non possumus; T II, 52.

aëra: is .. (aër) tum fusus et extenuatus sublime fertur, tum ..; N II, 101. huic (mari) .. continens aër fertur ille quidem levitate sublime

|| sublimi, al. ||; N II, 117. (aër) et mari continuatus et iunctus est et natura fertur ad caelum; N II, 117.

aerumnam: »omnis ... meditari secum oportet, quo pacto adversam aerumnam ferant;« T III, 30.

aetatem: si ... multo ante a te didicerimus, quibus facillime rationibus ingravescentem aetatem ferre possimus; C 6.

ambitus: f. I, 2. ambitus.

animum: perspicuum debet esse animos, cum e corpore excesserint, ... sublime ferri; T I, 40. necesse est (animus) ita feratur, ut ..; T I, 43.

aquam: qui (Demosthenes) illo susurro delectari se dicebat aquam ferentis mulierculae; T V, 103.

Arctos: hunc circum (polum) Arctoe duae feruntur numquam occidentes; N II, 105.

arma: f. **arma,** II, 1. fero (4 St.) B. I, S. 237, a.

asperitatem: de asperitate .. eius (doloris) fortiter ferenda (Peripatetici) praecipiunt eadem, quae Stoici; F V, 94.

atomum: f. **atomus,** II, 1. fero (7 St) B. I, S. 254, a.

Aurigam: Auriga »sub laeva Geminorum obductus parte feretur«; N II, 110.

auxilium: f. **auxilium,** I, 1. fero (3 St.) B. I, S. 323, b.

beluas: illae (beluae) nihil sentiunt nisi voluptatem ad eamque feruntur omni impetu; O I, 105.

caecitatem: caecitas ferri facile possit, si ..; T V, 113.

caelestia: »cum caelo .. simul (caelestia) noctesque diesque feruntur«; N II, 104.

casum: f. **casus,** II, 1. fero (4 St.) B. I, S. 388, a.

causas: multae .. causae suspicionum offensionumque dantur, quas tum evitare, tum elevare, tum ferre sapientis est; Lae 88.

cibaria: f. alqd; T II, 37.

cladem: »quae (classes) Priamo cladem et Troiae pestemque ferebant«; D II, 63.

concentum: quem (concentum) inmutatum aut discrepantem aures eruditae ferre non possunt; R II, 69.

condicionem: necessitas ferendae condicionis humanae quasi cum deo pugnare prohibet; T III, 60.

consilia: cuius omnia consilia resque omnes, quas gerit, ab ipso proficiscuntur eodemque referuntur || feruntur ||; P 34.

corpora: f. **corpus,** II, 1. fero (5 St.) B. I, S. 551, a.

desiderium: quas (res) qui impedire vult, quod desiderium non facile ferat; Lae 75. desiderium coniunctissimi atque amantissimi viri ferre nullo modo possem; Lae 104.

deos: illi (di) ... ita feruntur moderanturque cursus, ut ..; N II, 60.

dolorem: f. **dolor,** II, 1. fero (18 St.) B. I, S. 760, a.

egestatem: istam paupertatem vel potius egestatem ac mendicitatem tuam numquam obscure tulisti; P 45.

epistulam: illius (Anacharsis) epistula fertur his verbis; T V, 90.

equos: equos sustinebo, eoque magis, si locus is, quo ferentur equi, praeceps erit; A II, 94.

exitium: »legum exitium constanti voce ferebant;« D I, 20.

faces: si (Tib. Gracchus) te in Capitolium faces ferre vellet; Lae 37.

fidiculas: quid, si platani fidiculas ferrent numerose sonantes? N II, 22.

fructum: pauca ... ferunt fructus, si non tantos, ... tamen eos, quibus ..; T II, 2. animi non omnes culti fructum ferunt; T II, 13. haec (philosophia) ... ea .. mandat iis (animis) et, ut ita dicam serit, quae adulta fructus uberrimos ferant; T II, 13. non diuturnum beneficii mei patria fructum tulisset; L III, 25.

fruges: quae (terra) oleam frugesve ferret; R III, 15. quae .. terra fruges ferre ... possit; L II, 67.

furcam: servus per circum, cum virgis caederetur, furcam ferens ductus est; D I, 55.

genus: hoc etiam magis necesse est (haec duo genera) ferantur ad caelum; T I, 42. quamquam potest id (genus) lenius ferri, quam tu soles ferre, tamen ..; R III, 47.

ignominiam: inpunitas .. peccatorum data videtur eis, qui ignominiam et infamiam ferunt sine dolore; T IV, 45.

imaginem: quo modo .. probas continenter imagines ferri? N I, 109. quam (imaginem) .. Graeci »Engonasin vocitant, genibus quia nixa feratur«; N II, 108. feruntur .. (imagines) ex optimis naturae et veritatis exemplis; O III, 69.

incommodum: qui tolerabilius feret incommodum, qui cognoverit necesse esse homini tale aliquid accidere? T III, 55. ut ... stulti nec vitare venientia (incommoda) possint nec ferre praesentia; N I, 23. suum cuique incommodum ferendum est potius quam de alterius commodis detrahendum; O III, 30.

inconstantiam: nec .. Theophrasti inconstantia ferenda est; N I, 35.

individuum: cum duo individua per inanitatem ferantur; Fa 18. eam .. ipsam esse causam, cur (individuum) ita feratur; Fa 25.

inediam: aniculae saepe inediam biduum aut triduum ferunt; T II, 40.

infamiam: f. ignominiam.

ingenuitatem: ut probitatem quandam prae se et ingenuitatem ferat || ferret ||; A I, 33.

inimicitias: quae (inimicitiae) .. si tolerabiles erunt, ferendae || ferundae, al. || sunt; Lae 78.

iniuriam: quae (sapientia) ... ipsius fortunae modice ferre doceat iniurias; F I, 46. iniurias fortunae, quas ferre nequeas, defugiendo relinquas; T V, 118. neque (esse) liberi ... exspectare || exceptare || sapienti non ferendas iniurias; R I, 9. (Themistocles) ingratae patriae iniuriam non tulit, quam ferre debuit; Lae 42. qui cum publicas iniurias lente tulisset, suam non tulit; fr V, 86.

laborem: ferre laborem, contemnere volnus consuetudo docet; T II, 38. »ferte, viri, et duros animo tolerate labores«; D II, 63.

latorem: ferretne civitas ulla latorem istius modi legis, ut condemnaretur filius? N III, 90.

laudem: non intellego, cur, qui ea pecunia corruperit, poena dignus sit, qui eloquentia, laudem etiam ferat; R V, 11.

legem: qui (C. Flaminius) legem agrariam aliquot annis ante secundum Punicum bellum tribunus plebis tulerit invito senatu; A II, 13. is (Piso Frugi) lege lata consularis ad frumentum accipiundum venerat; T III, 48. idem .. (P. Valerius) ... legem ad populum tulit eam, quae centuriatis comitiis prima lata est; R II, 53. nondum Voconia lege lata; R III, 17. illa (lex), quam interrex noster tulit, ut dictator, quem vellet civium, *indemnatum* ... posset occidere; L I, 42. ex quo intellegi par est eos ... quidvis potius tulisse quam leges; L II, 11. ea (lex) est Gabinia, lata ab homine ignoto et sordido; L III, 35. (lex) a nobili homine lata, L. Cassio, sed ... dissidente a bonis; L III, 35. restitit M. Gratidio ... ferenti legem tabellariam; L III, 36. quo (Scipione) auctore (lex) lata esse dicitur; L III, 37. tu si

tabellariam (legem) tuleris, ipse praestabis; L III, 37. quae (leges) postea latae sunt; L III, 38. in privatos homines leges ferri noluerunt; id est enim privilegium; L III, 44. in tribunatu (Philippus) cum legem agrariam ferret; O II, 73. quam legem tulerunt sapientissimi consules Crassus et Scaevola; O III, 47. f. **curiatus,** lex (3 St.) B. I, S. 593, b. **de,** III. legem fero (5 St.) B. I, S. 610, b.

lunam: docet .. ratio mathematicorum, ... quanta humilitate luna feratur terram paene contingens; D II, 91.

mala: qui ... mala ... ferenda .. aequo animo arbitrantur; T IV, 60.

mendicitatem: f. egestatem.

morbos: eidem (Graeci) morbos toleranter atque humane ferunt; T II, 65.

mortem: qui alterius mortem aequo animo ferant, eos putant vituperandos; T III, 72. quo modo ille (Q. Maximus) mortem filii tulit; C 12. ex me quaerunt, ... quonam pacto mortem Africani feras; Lae 7. quo modo ... mortem filii (Cato) tulit! Lae 9.

mores: quidam homines severi et graves nec populi nec principum mores ferre potuerunt; O I, 69.

motum: quod eorum (astrorum) motus in orbem circumque ferretur; N II, 44.

naturam: quo naturae vi (natura) feratur; N III, 34.

nomen: cum Basilus M. Satrium, sororis filium, nomen suum ferre voluisset; O III, 74.

odorem: quod omnis odor ad supera fertur; N II, 141.

oleam: f. fruges; R III, 15.

onera: ut onera contentis corporibus facilius feruntur, remissis opprimunt; T II, 54. etsi te .. id (onus senectutis) modice ac sapienter sicut omnia et ferre et laturum esse certo ‖ certe ‖ scio; C 2. (Ennius) ita ferebat duo, quae maxima putantur, onera, paupertatem et senectutem, ut eis paene delectari videretur; C 14.

opem: cum opem indigentibus salutemque ferres; F II, 118. misericordiam (utilem esse) ad opem ferendam; T IV, 46. cur misereare potius quam feras opem? T IV, 56. »te, Apollo sancte, fer opem, teque, omnipotens Neptune, invoco«! T IV, 73. »cives, ferte opem et (facem) restinguite«; D I, 67. Fortunaque sit ‖ quae est ‖ vel Huiusce ‖ Huius ‖ diei ... vel Respiciens ad opem ferendam vel Fors; L II, 28. e quibus (caeli partibus) saepe opem rei publicae ferre possit; L III, 43.

optimates: optimatis .. quis ferat, qui ..? R I, 50.

orationem: cum .. fertur quasi torrens oratio; F II, 3.

orbitates: eorum .., qui (orbitates liberum) gravius ferunt, luctus aliorum exemplis leniuntur; T III, 58.

osculum: si qua erat famosa, ei cognati osculum non ferebant; R IV, 6.

partes: ut illae (partes) superiores in medium locum mundi gravitate ferantur et pondere, sic ..; T I, 40.

paupertatem: quidnam dici potest, quam ob rem C. Fabricio tolerabilis ea (paupertas) fuerit, alii negent se ferre posse? T III, 56. f. egestatem. onera; C 14.

peccata: quae (peccata) ille (Zeno) veri investigandi cupidus nullo modo ferre potuerit; F IV, 20.

pestem: f. cladem.

plagas: cum pueros Lacedaemone, adulescentis Olympiae, barbaros in harena videris excipientis gravissimas plagas et ferentis silentio; T II, 46.

pondus: quod omne pondus nulla re inpediente moveatur et feratur necesse est; Fa 48. tellus ... infima est, et in eam feruntur omnia nutu suo pondera; R VI, 17.

potentiam: hinc opum nimiarum, potentiae non ferendae ... existunt cupiditates; O III, 36.

privatos: f. alqm; R I, 67.

privilegium: familiarissimus tuus de te privilegium tulit, ut, si in opertum Bonae Deae accessisses, exulares; P 32.

probitatem: f. ingenuitatem.

provisa: f. acta.

radiculam: secundum quietem visus ei (Alexandro) dicitur draco ... radiculam ore ferre; D II, 135.

repulsam: aegre tulisse P. Rupilium fratris repulsam consulatus scriptum apud Fannium est; T IV, 40. moderatius .. (repulsam) ferre debuit; T IV, 40. si ... non populus [a bono consule] ‖ a bono consule ‖ potius quam ille (vir) [a bono populo] ‖ a populo ‖ repulsam fert; T V, 54.

res: ut adversas res, sic secundas inmoderate ferre levitatis est; O I, 90. adversas .. (res) ferre difficile esset sine eo, qui illas gravius etiam quam tu ferret; Lae 22. f. consilia.

responsa: f. acta.

rogationem: alter, vir optimus, etiam suasit rogationem me ex senatus consulto ferente; R III, 28. quam (rogationem) L. Furius, Sex. Atilius ex senatus consulto ferebant; O III, 109.

salutem: f. opem; F III, 48.

sapientes: f. alqm; R III, 7.

saucium: qui ferunt saucium; T II, 49.

senectutem: quod is (M. Cato) tam facile senectutem ferat; C 3. f. onera; C 14.

sententias: de quibus (finibus) tres video sententias ferri, quarum nullam probo; Lae 56.

solem: ut ii, qui sub Novis solem non ferunt, item ille (Antiochus) ... umbram secutus est; A II, 70. qui (sol) tanta incitatione fertur, ut, celeritas eius quanta sit, ne cogitari quidem possit; A II, 82.

sonum: qui (sonus) natura [in] sublime fertur; N II, 141.

speciem: qui doloris speciem ferre non possunt, abiciunt se; T II, 54. qui (poëtae) cum magnam speciem doctrinae sapientiaeque prae se tulerunt; T III, 3. nisi speciem prae te boni viri feras; O II, 39.

sphaeram: quodsi in Scythiam aut in Britanniam sphaeram aliquis tulerit hanc; N II, 88.

stellam: cum videmus ... in eodem orbe in duodecim partes distributo quinque stellas ferri; T I, 68. infra .. hanc (stellam) propius a terra Iovis stella fertur, quae Φαέθων dicitur; N II, 52. isdem .. spatiis eae stellae, quas vagas dicimus, circum terram feruntur; N II, 103. »quae (stellae) ... re vera certo lapsu spatioque feruntur«; D I, 17.

suffragia: ferunt .. suffragia, mandant imperia, magistratus; R I, 47. suffragia in magistratu mandando ac de reo iudicando ‖ [in ... iudicando] ‖ *sciscenda*que in lege aut rogatione ‖ [in ... rogatione] ‖ clam an palam ferri melius esset; L III, 33.

superbiam: qui (Tarquinius) bellum gereret cum iis, qui eius non tulerant superbiam; T III, 27.

torrentem: f. orationem.

tyrannum: f. alqm; T II, 109. R II, 34.

vallum: f. alqd; T II, 37.

vetustatem: veterrima quaeque (amicitia), ut ea vina, quae vetustatem ferunt, esse debet ‖ debent ‖ suavissima; Lae 67.

virum: multos .. praeterea et nostra civitas et Graecia tulit singulares viros; N II, 165. f. alqm; L III, 30.

Virginem: cuius (Arcturi) *pedibus* || cui || subiecta fertur »spicum inlustre tenens splendenti corpore Virgo«; N II, 110.
vim: in pompa cum magna vis auri argentique ferretur; T V, 91. omne animal ad accipiendam vim externam et ferundam paratum est; N III, 29.
vitam: beata vita glorianda et praedicanda et prae se ferenda est; T V, 50. vita illa beata, quae ferebatur, ... nullo modo mihi placuit; T V, 100. quis tam esset ferreus, qui eam vitam ferre posset? Lae 87.
vitem: vitis ..., quae natura caduca est et, nisi fulta est, fertur ad terram; C 52.
volnera: saepe .. multi, qui ... volnera exceperunt fortiter et tulerunt, iidem omissa contentione dolorem morbi ferre non possunt; T II, 65.
IV. **mit doppeltem Accusativ:** alqm: rite || recte || .. te, Cyre, beatum ferunt, quoniam virtuti tuae fortuna coniuncta est; C 59. cum exisse ex potestate dicimus eos, qui ecfrenati feruntur aut libidine aut iracundia; T III, 11. cuius (Herculis) Karthaginem filiam ferunt; N III, 42. quam (Minervam) principem et inventricem belli ferunt; N III, 53. quam (Minervam) Arcades *Κορίαν* nominant et quadrigarum inventricem ferunt; N III, 59. non dubitaverim me gravissimis tempestatibus ... obvium ferre conservandorum civium causa; R I, 7. principem: ſ. inventricem; N III, 53.
amicum: obsequium multo molestius, quod peccatis indulgens praecipitem amicum ferri sinit; Lae 89.
Ante Canem: »hic Geminis est ille sub ipsis Ante Canem, *Προκύων* Graio qui nomine fertur«; N II, 114.
scelera: nisi .. multorum inpunita scelera tulissemus; O II, 28.
vitam: ſ. III. vitam; T V, 100.
V **Lücke:** * ferebant; R II, 44.

ferocia, Wildheit: qui contuderit || compescit, al. || eius vim et ecfrenatam illam ferociam; R VI, 1.

ferocitas, Übermut, Trotz, Wildheit: I. habet: ut et infirmitas puerorum et ferocitas iuvenum ... naturale quiddam habeat, quod ..; C 33.
II, 1. reprimo: ferocitatem .. eius (Viriathi C. Laelius) ita repressit, ut facile bellum reliquis traderet; O II, 40.
2. queror de: Homericus Aiax apud Achillem querens de ferocitate Troianorum nescio quid; D II, 82.
III. exsultare: ut equos propter crebras contentiones proeliorum ferocitate exultantes domitoribus tradere soleant, sic ..; O I, 90.
praestare: perhibetur (Romulus), ut adoleverit || adul. ||, et corporis viribus et animi ferocitate tantum ceteris praestitisse, ut ..; R II, 4.

ferox, wild, trotzig: gens: postea || post [quam] || bello subegit Aequorum magnam gentem et ferocem; R II, 36.
natura: nisi nimis animose ferox natura illum nescio quo *; R V, 9.
Lücke: illa tenenda est ferox *; R II, 67.

ferramentum, Eisengerät: quae molitio, quae ferramenta, qui vectes, quae machinae, qui ministri tanti muneris fuerunt? N I, 19.

ferreus, eisern, starr, gefühllos, hart: alqs: quis tam esset ferreus, qui eam vitam ferre posset? Lae 87. his contrarius Aristo Chius, praefractus, ferreus; fr V, 38.
proles: »ferrea tum vero proles exorta repente est«; N II, 159.
scriptor: de quo (Atilio) Licinus || Licinius ||: „ferreum scriptorem"! F I, 5.
virtus: neque .. sunt isti audiendi, qui virtutem duram et quasi ferream esse quandam volunt; Lae 48.

ferrum, Eisen, Stahl, Waffe, Schwert, Pflugschar: I. absolut: iam aes atque ferrum duelli instrumenta, non fani; L II, 45.
II, 1. abdo: nec „ferrum, aes, aurum, argentum" effoderetur „penitus abditum" sine hominum labore et manu; O II, 13.
adlicio, attraho: si magnetem lapidem esse dicam, qui ferrum ad se adliciat et attrahat || trahat ||; D I, 86.
effodio: ſ. abdo.
eligo: nos e terrae cavernis ferrum eligimus, rem ad colendos agros necessariam; N II, 151.
gigno: ut aurum et argentum, aes, ferrum frustra natura divina genuisset, nisi eadem docuisset, quem ad modum ad eorum venas perveniretur; D I, 116.
recipio: quis (gladiator), cum decubuisset, ferrum recipere iussus collum contraxit? T II, 41.
removeo: ab his ipsis (filiabus), cum iam essent adultae, (Dionysius) ferrum removit; T V, 58.
traho: ſ. adlicio.
2. incido in: non (Pompeius) exercitu amisso nudus in servorum ferrum et manus incidisset; T I, 86.
III. fabrica: omnem .. fabricam (dico) aeris et ferri; N II, 150.
venae: ſ. II, 1. gigno.
IV, 1. amputare: quam (vitem) serpentem multiplici lapsu et erratico ferro amputans coërcet ars agricolarum; C 52.
cernere: »ferro, non auro vitam cernamus utrique;« O I, 38.
decertare: barbari quidam et inmanes ferro decertare acerrume possunt; T II, 65.
depugnare: cum .. sontes ferro depugnabant; T II, 41.
parari: »clades patriae flamma ferroque parata«; D I, 21.
pelli: non .. erat illa tum civitas, ... cum ferro pulsis magistratibus senatus || † senatus || nomen in re publica non erat; P 27.
subigi: si ad eam (terram) utendam ferroque subigendam superstitionis aliquid accesserit; L II, 45.
superare: »quem nemo ferro potuit superare nec auro«; R III, 6.
tollere: quia (Q. Varius) Drusum ferro, Metellum veneno sustulerat; N III, 81.
vinciri: tardius ingrediuntur, ut ii, qui ferro vincti multos annos fuerunt; T I, 75.
2. sine: quos ne depellere quidem a se sine ferro potuit res publica; L III, 20.

fertilis, fruchtbar: ager: ut ager quamvis fertilis sine cultura fructuosus esse non potest, sic sine doctrina animus; T II, 13. multos fertiles agros alios aliorum fructuum (proferre possum); N II, 131. quod (Telmesses) agros uberrumos maximeque fertiles incolunt; D I, 94. an imitari agros fertiles (debemus)? O I, 48.
Mesopotamia: Mesopotamiam fertilem efficit Euphrates; N II, 130.

fertilitas, Fruchtbarkeit: »quibus (Lacaenis virginibus) magis ... labor, militia || militiae || studio est quam fertilitas barbara«; T II, 36. quorum (extorum) ex habitu ... non numquam

etiam (percipi), quae sit vel sterilitas agrorum vel fertilitas futura; D I, 131.

fervens, heftig: fortis animus et magnus in homine non perfecto nec sapiente || sapienti || ferventior plerumque est; O I, 46.

fervesco, sieden: quae (aquae) ecfervescunt || effervescunt, eis fervescunt || subditis ignibus; N II, 27.

fervidus, glühend, heiß, feurig: Canis: quem (Orionem) subsequens »fervidus ille Canis stellarum luce refulget«; N II, 114.

lumina: »e trucibus .. oculis duo fervida lumina flagrant«; N II, 107.

natura: ea et ipsa tota natura fervida est et ceteris naturis omnibus salutarem impertit ... calorem; N II, 27.

fervor, Wärme, Glut, Brausen, Unruhe: I. est: mundi ille fervor purior, perlucidior mobiliorque *est* multo ob easque causas aptior ad sensus commovendos quam hic noster calor; N II, 30. epulabar .. cum sodalibus omnino modice, sed erat quidam fervor aetatis; C 45.

insidit, inveterascit: cum .. hic fervor concitatioque animi inveteravit || inveteraverit || et tamquam in venis medullisque insedit || insederit ||, tum ..; T IV, 24.

II. abl. comp.: quid Oceani fervore (putas fieri posse constantius) illis in locis, »Europam Libyamque rapax ubi dividit unda?« N III, 24.

ferus, wild, ungezähmt, unbändig, wildes Tier: A. bei Substantiven: alqs: Polyphemum Homerus cum inmanem ferumque finxisset; T V, 115.

animus: ad humanitatem atque mansuetudinem revocavit animos hominum studiis bellandi iam immanis ac feros; R II, 27. quae (res publica) ... nec puniendo inritet animum inmanem ac ferum; R II, 41.

barbari: quibusdam convenis et feris barbaris corporis custodiam (Dionysius) committebat; T V, 58.

belua: quod, ut feram et immanem beluam, sic ex animis nostris adsensionem ... extraxisset; A II, 108. immanes et feras beluas nanciscimur venando; N II, 161.

bestiae: quae .. et quam varia genera bestiarum vel cicurum vel ferarum! N II, 99. quodsi hoc apparet in bestiis, volucribus, nantibus, agrestibus, cicuribus, feris; Lae 81.

caprae: capras .. in Creta feras ... herbam quaerere, quae dictamnus vocaretur; N II, 126.

draco: »cui (genetrici draco) ferus inmani laniavit viscera morsu«; D II, 63.

gens: quod nulla gens tam fera, nemo omnium tam sit || fit || inmanis, cuius mentem non imbuerit deorum opinio; T I, 30. ipsis .. in hominibus nulla gens est neque tam mansueta neque tam fera, quae non ..; L I, 24.

manus: »fera velivolantibus navibus complebit manus litora«; D I, 67.

pastus: »me ... tristi advolatu aduncis lacerans unguibus Iovis satelles pastu dilaniat fero«; T II, 24.

testes: utor neque perantiquis neque inhumanis ac feris testibus; R I, 58.

vita: haec (eloquendi vis nos) a vita inmani et fera segregavit; N II, 148.

ungues: »Iovis ... pinnata satelles ... subrigit ipsa feris transfigens unguibus anguem semianimum«; D I, 106.

vox: »unde superstitiosa primum saeva evasit vox fera || foras ||;« D II, 115.

B. allein: a. masc.: conventus: quae est .. civitas? omnisne conventus etiam ferorum et immanium? P 27.

b. femin.: I. faciunt: id ne ferae quidem faciunt, ut ita ruant itaque turbent, ut, earum motus et impetus quo pertineant, non intellegamus; F I, 34.

horrescunt: quin etiam „ferae", inquit Pacuvius, »quibus abest ad praecavendum intellegendi astutia,« iniecto terrore mortis „horrescunt"; F V, 31.

incidunt: ipsae .. ferae nullo insequente saepe incidunt; O III, 68.

ruunt: s. faciunt.

sunt: neque ulla re longius absumus a natura ferarum, in quibus inesse fortitudinem saepe dicimus, ut in equis, in leonibus, iustitiam ... non dicimus; sunt enim rationis et orationis expertes; O I, 50.

turbant: s. faciunt.

ohne Verb: »prius quam ferae volucresque—;« T I, 106.

II, 1. abigo: Diogenes ... proici se iussit inhumatum. tum amici: „volucribusne et feris?" „minime vero", inquit; „sed bacillum propter me, quo abigam, ponitote;" T I, 104.

inflecto: qui ... levi admonitu † non actu || ac nutu || inflectit illam feram; R II, 67.

2. absum: s. I. horrescunt.

proicio: s. 1. abigo.

sum: libertate ne feris quidem quicquam esse dulcius; R I, 55.

3. insum in: s. I. sunt.

III, 1. figurae: gravius etiam iactabitur et in suis moribus simillimas figuras pecudum et ferarum transferetur; Ti 45.

impetus: s. I. faciunt.

iudicium: huic (Epicuro) ... non multum differenti a iudicio ferarum oblivisci licebit sui? T V, 73.

laniatus: quid .. mihi ferarum laniatus oberit nihil sentienti? T I, 104.

motus: qui motus hominum, qui ferarum non ita expictus est, ut ..? T V, 114. s. I. faciunt.

natura: ferarum natura non est illa quidem depravata mala disciplina, sed natura sua; F II, 33. s. I. sunt.

2. praesidia contra: qui praesidia contra feras invenerunt; T I, 62.

IV. a: magorum mos est non humare corpora suorum, nisi a feris sint ante laniata; T I, 108.

causa: terra ... ea ferarumne an hominum causa gignere videtur? N II, 156.

fessus, müde, erschöpft: alqs: nisi de via fessus esset, (Varronem) continuo ad nos venturum fuisse; A I, 1. cum .. Veientes bello fessi legatos ad senatum misissent; D I, 100. me et de via fessum, et qui ad multam noctem vigilassem; R VI, 10.

festinanter, schnell, übereilt: illud mihi a te nimium festinanter dictum videtur, sapientis omnis esse semper beatos; F V, 77.

festinatio, Eile: ne aut tarditatibus utamur *in* ingressu mollioribus ... aut in festinationibus suscipiamus nimias celeritates; O I, 131.

festive, anmutig, artig, witzig: dissolvo: quam festive (hoc) dissolvitur! D II, 35.

trado: quae (ars) primo progressu festive tradit elementa loquendi; A II, 92.

elliptisch: „esse igitur divinationem confitendum est." festive et breviter; D II, 107.

festivus, artig, witzig: alqd: „nonne ‖non‖ .. sunt illa festiva?“ sunt; P 38.
sermo: de Graecis .. dulcem et facetum festivique sermonis . . . Socratem accepimus; O I, 108.

festus, festlich: dies: quem Tiberina descensio festo illo die tanto gaudio affecit, quanto L. Paullum ... eodem flumine invectio? F V, 70. feriarum festorumque dierum ratio in liberis requietem litium habet et iurgiorum, in servis operum et laborum; L II, 29.

fetialis, fetialisch, Fetiale: A. ius: belli .. aequitas sanctissime fetiali populi Romani iure perscripta est; O I, 36. adversus quem (hostem) et totum ius fetiale et multa sunt iura communia; O III, 108.
religio: quod (ius) per se iustissime inventum sanxit fetiali religione; R II, 31.
B. disceptant, sunt: »foederum pacis, belli ‖[belli]‖, indotiarum ratorum ‖† oratorum‖ fetiales iudices, nontii ‖† non‖ sunto, bella disceptanto«; L II, 21.

fetura, Nachzucht, Jungvieh: »alios ad dies ubertatem lactis feturaeque servanto;« L II, 20.

fetus, Fruchtbarkeit, Ertrag, Frucht, Junges: I. existit: ex quo triplex ille animi fetus existet, unus in cognitione rerum positus et in explicatione naturae, alter in discriptione expetendarum fugiendarumque ‖fugiendarumve‖ rerum *et in ratione* vivendi, tertius in indicando, quid cuique rei sit consequens, quid repugnans; T V, 68. quia fetus extitit in sterilitate naturae; D I, 36.
II. fundo: facile .. illa (ova) aqua et sustinentur et fetum fundunt; N II, 129.
pono: s. I. T V, 68.
procreo: quae multiplices fetus procreant, ut sues, ut canes; N II, 128.
servo: quod *ad* tempus ut sacrificiorum ‖[sacrificiorum]‖ libamenta serventur fetusque pecorum; L II, 29.
III. labor in: quarum (bestiarum) in fetu et in educatione laborem cum cernimus; F III, 62.
IV. grandescere: »lentiscus triplici solita grandescere fetu«; D I, 15.
profundi: quae frugibus atque bacis terrae fetu profunduntur; L I, 25.

fetus, fruchtbar: terra .. feta frugibus et vario leguminum genere ... ea ferarumne an hominum causa gignere videtur? N II, 156.

fibra, Faser: I. exsistit, al.: haec sunt illae fibrae stirpium, quas initio dixi, persequendae et omnes eligendae ‖elidendae‖, ne umquam ulla possit existere; T III, 84.
valet: similiter, quid fissum in extis, quid fibra valeat, accipio; D I, 16.
II. dico, al.: s. I. exsistit.
evello: nos .. audeamus non solum ramos amputare miseriarum, sed omnis radicum fibras evellere; T III, 13.
III. niti: quae (viriditas) nixa fibris stirpium sensim adulescit; C 51.

fictilis, irden, thönern: figurae: „non est corpus, sed quasi corpus.“ hoc intellegerem quale esset, si in ceris fingeretur aut fictilibus figuris; N I, 71.
Summanus: Summanus in fastigio Iovis optumi maxumi, qui tum erat fictilis; D I, 16.
urnulae: a Numa Pompilio minusne gratas dis inmortalibus capudines ac fictiles urnulas fuisse quam felicatas Saliorum ‖aliorum‖ pateras arbitramur? P 11.

fictor, Bildner, Bildhauer: volunt: a parvis .. Iovem, ... Apollinem reliquosque deos ea facie novimus, qua pictores fictoresque voluerunt; N I, 81.
utitur: ut . faber ... non ipse facit materiam, sed ea utitur, quae sit parata, fictorque item cera; N fr 2.

fictrix, Bildnerin: eius (materiae) .. universae fictricem et moderatricem divinam esse providentiam; N III, 92.

ficus, Feige: I. habeo: oleum, ficos, poma non habet; fr I, 18.
II. granum: quae (terra) ex fici tantulo grano aut ex acini vinaceo ... tantos truncos ramosque procreet; C 52.

fidelis, treu, ehrlich, zuverlässig: A. alqs: quod ... multi Epicurei et fuerunt et hodie sunt et in amicitiis fideles et in omni vita constantes et graves; F II, 81. ut eos tibi fideles putares fore, quos pecunia corrupisses; O II, 53.
amicitiae: multorum opes praepotentium excludunt amicitias fideles; Lae 54.
barbarus: o miserum, qui fideliorem et barbarum et stigmatiam putaret quam coniugem! O II, 25.
benivolentia: benivolentia fidelis (est) vel ad perpetuitatem; O II, 23.
comprehensio: quod ... comprehensio facta sensibus et vera esse illi et fidelis videbatur; A I, 42.
consilium: consilium fidele deliberanti dare; O I, 52.
fautrices: amicitiae non modo fautrices fidelissimae, sed etiam effectrices sunt voluptatum tam amicis quam sibi; F I, 67.
stigmatias: s. barbarus.
B. diligo: omnia vera diligimus, id est fidelia, simplicia, constantia; F II, 46.

fidelitas, Treue, Zuverlässigkeit: quae omnia pertinent ad fidelitatem; Lae 65.

fideliter, getreu, zuverlässig: auguro: cui quidem utinam vere fideliter † abundiente ‖quidem certe, al.‖ auguraverim; R IV, 8.
vivo: simpliciter, fideliter, † vere hominum amice (licet vivere); O I, 92.

fidens s. **fido.**

fidenter, zuversichtlich, beherzt: ago: quo modo (sapientia) suscipere aliquam rem aut agere fidenter audebit? A II, 24.
infigo: timide fortasse signifer (signum) evellebat, quod fidenter infixerat; D II, 67.
inquam: ille (Torquatus) non pertimuit saneque fidenter: istis quidem ipsis verbis, inquit; F II, 21. tum Velleius fidenter sane, ut solent isti, ... audite, inquit ..; N I, 18.

fidentia, Zuversicht: si fidentia, id est firma animi confisio, scientia quaedam est et opinio gravis non temere adsentientis; T IV, 80.

fides, Glaube, Treue, Vertrauen, Zuverlässigkeit, Gewissenhaftigkeit, Kredit, Versprechen, Zusage, Sicherheit, Schutz (gen. fide: s. II, I. sacro): I. **absolut:** 1. continet: nec .. ulla res vehementius rem

publicam continet quam fides, quae esse nulla potest, nisi erit necessaria solutio rerum creditarum; O II, 84.

convalescit: || in || quibus facillime iustitia et fides convalescit; R II, 26.

debet: cum hoc (pirata) nec fides debet nec ius iurandum esse commune; O III, 107.

est: quae esset conclusi argumenti fides? A II, 27. quae tanta constantia, magnitudo animi, probitas, fides ... in ullis fuit, ut sit cum maioribus nostris comparanda? T I, 2. quorum (regnorum), ut ait Ennius, „nulla [regni] sancta societas nec fides est;" R I, 49. qui (optimates) ... plus .. fore dicant in pluribus consilii quam in uno et eandem tamen aequitatem et fidem; R I, 55. fundamentum .. est iustitiae fides, id est dictorum conventorumque constantia et veritas; O I, 23. quod .. est apud Ennium: »nulla sancta societas nec fides regni est;« O I, 26. si hoc sibi sument, nullam esse fidem, quae infideli data sit; O III, 106. in qua (tyrannorum vita) nulla fides, nulla caritas, nulla stabilis benivolentiae potest esse fiducia; Lae 52. firmamentum .. stabilitatis constantiaeque est eius, quam in amicitia quaerimus, fides; Lae 65. s. continet. debet.

habet: mentem, fidem, spem ... rerum vim habere videmus, non deorum; N III, 61. fides .. nomen ipsum mihi videtur habere, cum fit, quod dicitur; R IV, 7.

inest: quodsi inest in hominum genere mens, fides, virtus, concordia; N II, 79. in nobismet insunt ipsis, ut mens, ut spes, ut fides; N III, 61.

potest: s. continet. est; Lae 52.

praestat: »vestri, quorum pietasque fidesque praestitit et longe vicit sapientia cunctos«; D I, 21.

proficiscitur: nisi aequitas, fides, iustitia proficiscantur a natura; F II, 59.

valet: in quo (bello) et suscipiendo et gerendo et deponendo ius ut plurimum valeret et fides, ... sanximus; L II, 34.

videtur: s. habet; R IV, 7.

abl. abs.: QUAE SALVA FIDE (iudex) FACERE POSSIT; O III, 44.

ohne Verb: unde iustitia, fides, aequitas? R I, 2. piratarum .. melior fides quam senatus; O III, 87.

2. **Ausruf**: pro deorum atque hominum fidem! parumne cognitum est ..? T V, 48. quis est, pro || proh || deorum fidem atque hominum! qui velit ..? Lae 52.

II. **nach Verben**: 1. abrogo: quia iis visis, inter quae nihil interest, aequaliter omnibus abrogatur fides; A II, 36.

adfero: s. quaero.

adiungo: visis non omnibus adiungebat fidem, sed iis solum, quae ..; A I, 41. auctoritatem .. nullam debemus nec fidem commenticiis rebus adiungere; D II, 113.

admiror: admiratus eorum fidem tyrannus petivit, ut ..; O III, 45.

aestimo: ut quisquam tanti aestimet aequitatem et fidem, ut eius conservandae causa nullum supplicium recuset; A II, 23.

antepono: religio et fides anteponatur amicitiae; O III, 46.

appello: credamus .., quia fiat, quod dictum est, appellatam fidem; O I, 23.

astringo: nullum .. vinculum ad astringendam fidem iure iurando maiores artius esse voluerunt; O III, 111.

clamo: s. imploro; N I, 13.

comparo: s. I, 1. est; T I, 2.

conficio: iustitia conficit et benivolentiam, quod prodesse vult plurimis, et ob eandem causam fidem et admirationem; O II, 38.

confirmo: si tota oratio nostra omnem sibi fidem sensibus confirmat, id est incorruptis atque integris testibus; F I, 71.

consecro: maiorum institutis mens, fides, virtus, concordia consecratae et publice dedicatae sunt; N II, 79.

conservo: s. **conservo,** II, 2. fidem (4 St.) B. I, S. 502, b.

crucio: non fides (Reguli cruciabatur a Poenis), non constantia; P 16.

custodio: »censores || cesoris || fidem legum custodiunto«; L III, 11.

derogo: quo modo isti ... non ex multis (somniis) potius uni fidem derogent quam ex uno innumerabilia confirment; D II, 146.

detraho: si (utilitas ista) boni viri nomen eripuerit, fidem iustitiamque detraxerit; O III, 82.

devincio: quibus (foederibus) etiam cum hoste devincitur fides; O III, 111.

do: s. **do,** III. fidem (6 St.) B. I, S. 748, a.

exquiro: ut neque sensuum fidem sine ratione nec rationis *sine* sensibus exquiramus; F IV, 9.

facio: s. **facio,** III. fidem (4 St.) S. 17, a.

fallo: (Regulus) ad supplicium redire maluit quam fidem hosti datam fallere; O I, 39.

frango: »fregistin fidem? neque dedi neque do infideli cuiquam;« O III, 102.

habeo: quae (visa) fidem nullam habebunt sublata veri et falsi nota; A II, 58. num videtur (Iliona) minorem habere visis quam vigilantes fidem? A II, 88. quodsi insanorum visis fides non est habenda, quia falsa sunt; D II, 122. ut non tam fides non habenda quam ratio quaerenda sit; R I, 15. cum ... minor .. fabulis nisi de veteribus rebus haberetur fides; R II, 18. cui fidem habent et bene rebus suis consulere arbitrantur; O II, 21. si diligit multitudo, si fidem habet; O II, 31. fides .. ut habeatur, duabus rebus effici potest; O II, 33. iis fidem habemus, quos plus intellegere quam nos arbitramur; O II, 33. iustis .. [et fidis] hominibus, id est bonis viris, ita fides habetur, ut ..; O II, 33. difficile factu est a deis ortis fidem non habere; Ti 38.

imploro: cum (Alcmaeo) virginis fidem implorat; A II, 89. illi pugnant, et quidem vicinorum fidem implorant; T III, 50. »pro deum, popularium omnium, *omnium* adulescentium clamo, postulo, obsecro, oro, ploro atque imploro fidem«; N I, 13.

laudo: quorum (decemvirum) non similiter fides || est || nec iustitia laudata; R II, 61. cum .. fidem alicuius bonitatemque laudant; O III, 77.

loquor: officium, aequitatem, dignitatem, fidem, ... haec cum loqueris; F II, 76.

neglego: »cuius ipse princeps iuris iurandi fuit, ... solus neglexit fidem«; O III, 98.

obsecro, ploro, postulo: s. imploro; N I, 13.

praesto: quae (virtus) vetat spectare fortunam, dum praestetur fides; D II, 79. illa .. praestare debebit, ... iustitiam, fidem, liberalitatem; O I, 121.

probo: qui ... ita vivunt, ut eorum probetur fides, integritas, aequitas, liberalitas; Lae 19.

prodo: qui (vir) statuit ... intolerabili dolore lacerari potius, quam aut officium prodat aut fidem; A II, 23.

quaero: si pudor quaeritur, si probitas, si fides, Mancinus haec attulit; R III, 28.

retineo: ut et utilitas in amicitia et fides retineatur; Lae 88.

sacro: »fide sacratae ius perpetuo (Ulixes) falleret;« O III, 98.

sequor: quibus (avibus) auctoribus officium et

fidem secutus esset; D I, 27. quod (Deiotarus) fidem secutus amicitiamque populi Romani functus sit officio; D II, 78.
servo: [est .. ius etiam bellicum fidesque iuris iurandi saepe cum hoste servanda]; O III, 107.
tollo: haud scio an ... fides etiam et societas generis humani ... tollatur; N I, 4.
tribuo: e quo sensibus etiam fidem tribuebat; A I, 42. Cratippus ... isdem rebus fidem tribuit; D I, 5.
video: an, cum videat me et meos comites, ... constantiam, gravitatem, fidem, ipsa se subducat? fr V, 64.
2. committo: se ... debere ... ea fidei suae commissa meminisse; O I, 124.
3. sum: ut ... || *eum* ||, qui sit improbissimus, (civitas) existimet esse summa probitate ac fide; R III, 27.
4. confugio ad: qui armis positis ad imperatorum fidem confugient; O I, 35.
discedo a: (Marius) a fide iustitiaque discessit; O III, 79.
existimo de: quid de ... caerimoniis, fide, iure iurando ... existimandum sit; N I, 14.
facio contra: neque contra ius iurandum ac fidem amici causa vir bonus faciet; O III, 43. f. IV, 3. iudicia de.
invito ad: invitat .. vera ratio bene sanos ad iustitiam, aequitatem, fidem; F I, 52.
pertineo ad: f. **ad,** I. pertineo ad fidem (3 St.) B. 1, S. 45, b.
recipio in: qui civitates aut nationes devictas bello in fidem recepissent; O I, 35.
sum contra: quod contra fidem, contra ius iurandum, contra rem publicam esset; Lae 39.
suscipio pro: nullum bellum suscipi a civitate optima nisi aut pro fide aut pro salute; R III, 34.
valeo ad: quantum .. ad id, quod ortum est, aeternitas valet, tantum ad fidem veritas; Ti 8.
versor in: (honestum versatur) in ... rerum contractarum fide; O I, 15.
III. **nach Adjectiv:** plenus: quibus (versibus) adfatur Flamininum »ille vir haud magna cum re, sed plenus fidei;« C 1.
IV. **nach Substantiven:** 1. exemplum: cum .. ipse sis quasi unicum exemplum antiquae probitatis et fidei; R III, 8.
ius: f. II, 1. sacro.
nomen: summam vim esse dicebat in omnibus iis arbitriis, in quibus adderetur EX FIDE BONA, fideique bonae nomen existimabat manare latissime; O III, 70.
opinio: amor .. commovetur ... opinione ... iustitiae, fidei omniumque earum virtutum, quae ..; O II, 32.
2. vir: quorum alter optimus vir, aequissimus, summa iustitia, singulari fide; R III, 27.
3. alqd ex: quid *ex* || in || isto egregio tuo officio et tanta fide ... ad corpus refers? F II, 98.
caritas cum: quibus rebus facillime possimus eam, quam volumus, adipisci cum honore et fide caritatem; O II, 29.
iudicia de: inde tot iudicia de fide mala, tutelae, mandati, pro socio, fiduciae, reliqua, quae ex empto aut vendito aut conducto aut locato contra fidem fiunt; N III, 74.
V. **Umstand:** 1. defendere: si provincias, si socios aequitate et fide defendissent; O II, 27 (26).
servari: qui ob eam (amicitiam) summa fide, constantia iustitiaque servatam maxumam gloriam ceperit; Lae 25.
2. cum: tene ... convenire .. eos, qui iuste *et* eam fide vixerint! T I, 98.
ex: in quibus (iudiciis) additur EX FIDE BONA; O III, 61. arbitrum illum adegit, QUIDQUID SIBI DARE FACERE OPORTERET EX FIDE BONA; O III, 66. f. IV, 1. nomen.
in: [semper .. in fide quid senseris, non quid dixeris, cogitandum]; O I, 40.
praeter: (M. Regulus) nulla vi coactus praeter fidem, quam dederat hosti; F II, 65.
propter: quem (casum) propter fidem constantiamque susceperat; F II, 65. UTI NE PROPTER TE FIDEMVE TUAM CAPTUS FRAUDATUSVE SIM; O III, 70.

fides, Saite, pl. Laute, Zither: I. discrepat: ut in fidibus aut tibiis, quamvis paulum discrepent, tamen id a sciente animadverti solet, sic ..; O I, 145.
potest: ut .. in fidibus pluribus, si nulla earum ita contenta nervis sit, ut concentum servare possit, omnes aeque incontentae sint, sic peccata, quia discrepant, aeque discrepant; F IV, 75.
praecinunt: quod et deorum pulvinaribus et epulis magistratuum fides praecinunt; T IV, 4.
servat: f. potest.
sunt: aeque .. contingit omnibus fidibus, ut incontentae sint, illud non continuo, ut aeque incontentae; F IV, 75. f. potest.
II, 1. concutio: leniter atque placide fides, non vi et impetu, concuti debere *; R fr 9.
contendo: f. I. potest.
facio: ut fides et tibias eorum causa factas dicendum est, qui illis uti possent, sic ..; N II, 157.
pono: ponendae sunt fides et tibiae; fr V, 91.
2. contingo: f. I. sunt.
3. utor: quo modo ... is, qui fidibus utitur, explere numeros (potest) et conficere versus? A II, 22. an tibicines iique, qui fidibus utuntur, suo, non multitudinis arbitrio cantus numerosque moderantur? T V, 104. cum (Diodotus) fidibus Pythagoreorum more uteretur; T V, 113. nec .., qui fidibus aut tibiis uti volunt, ab haruspicibus accipiunt earum tractationem, sed a musicis; D II, 9. f. 1. facio.
III, 1. tractatio: f. II, 3. D II, 9.
IV, 1. canere: Epaminondas ... fidibus praeclare cecinisse dicitur; T I, 4. si velim scribere quid aut legere aut canere vel voce vel fidibus; D II, 122.
discere: discebant .. fidibus antiqui; C 26.
fieri: cavea cantu † vice || ad cantum voce, in cavea cantu fiant, al. || ac fidibus et tibiis; L II, 38.
traducere: cum .. soliti illi esse dicantur ... mentes suas a cogitationum intentione cantu fidibusque ad tranquillitatem traducere; T IV, 3.
2. in: velut in cantu et fidibus quae ἁρμονία dicitur; T I, 19. quocirca .. in fidibus testudine resonatur aut cornu; N II, 144. nervos in fidibus aliis pulsis resonare alios; D II, 33. ut .. in fidibus aut tibiis ... concentus .. est tenendus, sic ..; R II, 69. »loedis publicis ... popularem laetitiam in || [in] || cantu et fidibus et tibiis moderanto;« L II, 22. siquidem illa severa Lacedaemo nervos iussit, quos || quo || plures quam septem haberet, in Timothei fidibus incidi; L II, 39. ut in fidibus musicorum aures vel minima sentiunt, sic ..; O I, 146. quod cum fecisse Socratem in fidibus audirem; C 26. f. I. discrepant. potest.

fidicen, Saitenspieler: concedam non modo animantem et sapientem esse mundum, sed fidicinem etiam et tubicinem? N III, 23.

fidicula, Saiteninstrument: si platani fidiculas ferrent numerose sonantes; N II, 22.

fidius, medius f., wahrlich: ne ille medius fidius vir sapiens laetus ex his tenebris in lucem illam excesserit; T 1, 74.

fido, trauen, vertrauen, part. getrost: I. alqs: qui fortis est, idem est fidens; T III, 14. qui .. est fidens, is profecto non extimescit; T III, 14.
animus: fidenti animo, si ita res feret, gradietur ad mortem; T I, 110.
vox: »tum Calchas haec est fidenti voce locutus«; D II, 64.
II. acc. c. inf.: fidentium est hominum illa vera et firma et certa esse, quae tutentur; A II, 43.
III. consilio: haec sunt opera magni animi et excelsi et prudentia consilioque fidentis; O I, 81.
Cynosura: »qua (Cynosura) fidunt duce nocturna Phoenices in alto«, ut ait Aratus; A II, 66. »hac ... in alto«; N II, 106.
prudentia: s. consilio.
somniis: istisne fidentes somniis .. Epicurus et Metrodorus et Hermarchus contra Pythagoram, Platonem Empedoclemque dixerunt? N I, 93.

fiducia, Vertrauen, Zuversicht, Vertrag, Sicherheit: I. est, potest: in qua (tyrannorum vita) nulla fides, nulla caritas, nulla stabilis benivolentiae potest esse fiducia; Lae 52.
II. versor in: id .. (fidei bonae nomen) versari in tutelis societatibus, fiduciis mandatis; O III, 70.
III. iudicia: inde tot iudicia de fide mala, tutelae, mandati, pro socio, fiduciae; N III. 74.
III, 1. niti: vereor, ne non tam virtutis fiducia nitendum nobis ad spem beate vivendi quam vota facienda videantur; T V, 2.
2. in: in fiducia UT INTER BONOS BENE AGIER; O III, 61.

fidus, treu, zuverlässig: alqs: neque .. fidum potest esse multiplex ingenium et tortuosum, neque vero, qui non isdem rebus movetur naturaque consentit, aut fidus aut stabilis potest esse; Lae 65.
alqd: nihil fidum, nihil exploratum habeas, ne amare quidem aut amari; Lae 97.
amici: tum se intellexisse, quos fidos amicos habuisset, quos infidos, cum iam neutris gratiam referre posset; Lae 53.
custodia: in quibus (animi partibus) ... inest ad humanam societatem iustitiae fida custodia; F II, 113. canum .. tam fida custodia ... quid significat? N II, 158.
familiaritates: familiaritates habere fidas amantium nos amicorum; O II, 30.
homines: iustis .. [et fidis] hominibus, id est bonis viris, ita fides habetur, ut ..; O II, 33.
ingenium: s. alqs.

figo, anheften, aufhängen, richten, durchbohren, part. fest, unveränderlich: alqm: illa inania: »ipse summis saxis fixus asperis, evisceratus;« T I, 107. Zeno quidem non eos solum, qui tum erant, Apollodorum, Silum, ceteros, figebat maledictis, sed ..; N I, 93.
alqd: quod tu ... verum illud, certum, comprehensum, perceptum, ratum, firmum, fixum vis; A II, 141. fixum; A fr 17. certa ut sint et fixa, quae dixero; T I, 17. hoc .. probe stabilito et fixo; T I, 88. »nunc ea ... omnia fixa tuus glomerans determinat annus«; D I, 19. »haec fixa gravi fato ac fundata teneri«; D I, 20.
arma: arma, .. quae fixa in parietibus fuerant, ea sunt humi inventa; D I, 74.
bonum: nisi stabili et fixo et permanente bono beatus esse nemo potest; T V. 40.
curam: »quae (cura) nunc te coquit et versat in pectore fixa«; C 1.
decretum: quin ... neque satis sit (decretum) non esse falsum, sed etiam stabile, fixum, ratum esse debeat; A II, 27.
globum: cum videmus ... globum terrae eminentem e mari, fixum in medio mundi universi loco; T I, 68.
modum: siquidem rerum modum figere non possumus, animorum modum tenere possumus; P 25.
obtutum: »obstipum caput at ‖a, ac‖ tereti cervice reflexum obtutum in cauda maioris figere dicas«; N II, 107.
scuta: ea .. scuta, quae fuerant sublime fixa, sunt humi inventa; D II, 67.
stellam: huic .. Booti »subter praecordia fixa videtur stella micans radiis, Arcturus nomine claro«; N II, 110.
tempus: »una fixi ac signati temporis hora Iuppiter excelsa clarabat sceptra columna«; D I, 21.

figura, Gestalt, Gestaltung: I. absolut: 1. accedit: ad similitudinem .. deorum ‖ deo, al. ‖ propius accedebat humana virtus quam figura; N I, 96.
complectitur, continet: quid .. pulchrius ea figura, quae sola omnis alias figuras complexa continet, quaeque nihil asperitatis habere, nihil offensionis potest, nihil incisum angulis, nihil anfractibus, nihil eminens, nihil lacunosum? N II, 47.
concrescit: s. II, 1. facit.
efficit: membrorum .. situs et figura corporis vacans animo quam possit harmoniam efficere, non video; T I, 41.
est: corporis .. nostri partes totaque figura et forma et statura quam apta ad naturam sit, apparet; F V, 35. Xenocrates animi figuram et quasi corpus negavit esse; T I, 20. ut corporis est quaedam apta figura membrorum cum coloris quadam suavitate, eaque dicitur pulchritudo, sic ..; T IV, 31. quae conpositio membrorum, quae conformatio liniamentorum, quae figura, quae species humana potest esse pulchrior? N I, 47. (deus) ea figura profecto est, quae pulcherrima sit ‖ est ‖ omnium; N I, 48. tertiam rationem adfertis, quod nulla alia figura domicilium mentis esse possit; N I, 76. ut concedamus eandem hominum esse et deorum figuram; N I, 94. mens cuiusque is est quisque, non ea figura, quae digito demonstrari potest; R VI, 26, s. IV, 1. alqd.
exsistit: credo, aliquam non dissimilem figuram (extitisse), sed certe non talem, ut eam factam a Scopa diceres; D I, 23.
habet: s. complectitur.
inest: in qua (columella) inerat sphaerae figura et cylindri; T V, 65.
potest: s. complectitur, efficit. est; N I, 46. 76. R VI, 26. — II, 1. efficio. intellego.
significat: nec .. figura corporis nec ratio excellens ingenii humani significat ad unam hanc rem natum hominem, ut ..; F II, 41. quae porro animantis figura conformatioque membrorum tantam naturae sollertiam significat? N II, 85.
vacat: s. efficit.
venit: hoc dico, non ab hominibus formae figuram venisse ad deos; N I, 90.
vincit: quodsi omnium animantium formam vincit hominis figura; N I, 48.
ohne Verb: inter ipsos homines nonne et simillimis formis dispares mores et moribus *simillimis* figura dissimilis? N I, 98.
2. sum: eos .., qui di appellantur, rerum naturas esse, non figuras deorum; N III, 63.

II. **nach Verben:** 1. antefero: an tu aquilam aut leonem aut delphinum ullam anteferre censes figuram suae? N I, 77.
aspicio: eius (Draconis) cum totius est || sit || praeclara species, *tum* in primis aspicienda est figura capitis; N II, 107.
circumdo: omni .. totam figuram mundi levitate (deus) circumdedit; Ti 18.
comparo: s. IV, 1. alqd.
complector: s. I, 1. complectitur.
conglobo: id esse deum neque natum umquam et sempiternum, conglobata figura; A II, 118.
constituo: ut nisi figuris hominum constitutis nihil possent de dis inmortalibus cogitare; N II, 45.
contineo: s. I, 1. complectitur.
demonstro: s. I, 1. est; R VI, 26.
dico: s. I, 1. est; T IV, 31.
do: figuram .. corporis habilem et aptam ingenio humano (natura) dedit; L I, 26.
efficio: ex quo efficiuntur eae rerum formae et figurae, quas vos effici posse sine follibus et incudibus non putatis; N I, 54. nec figuram situmque membrorum nec ingenii mentisque vim talem effici potuisse fortuna; N II, 153.
facio: nervos, venas, omnem denique membrorum et totius corporis figuram videor posse dicere, unde concreta et quo modo facta sint; T I, 56. s. I, 1. exsistit.
informo: ut, quae numquam vidimus, ea tamen informata habemus, oppidorum situs, hominum figuras; D II, 138.
intellego: qui .. fundus aut quae talis animi figura intellegi potest? T I, 61.
miror: ex qua (quercu) olim evolavit »nuntia fulva Iovis miranda visa figura;« L I, 2.
nosco: non ... id praecipit, ut membra nostra aut staturam figuramve noscamus; T I, 52.
persequor: persecutus est Aristoteles animantium omnium ortus, victus, figuras; F V, 10.
perspicio: si erit tota hominis fabricatio perspecta omnisque humanae naturae figura atque perfectio; N II, 133.
pono: quae (natura) formam nostram reliquamque figuram, in qua esset species honesta, eam posuit in promptu; O I, 126.
quaero: formam aliquam figuramque quaerebant; T I, 37.
suspicor: in quo (orbe) neque figuram divinam neque sensum quisquam suspicari potest; N I, 28.
video: s. informo.
2. antefero: s. 1. antefero.
3. careo: quae (natura) causas gignendi, augendi, minuendi habeat, sed careat omni sensu et figura; N I, 35.
sum: posse fieri, ut (mundus) sit alia figura; N II, 48. qui (tyrannus) quamquam figura est hominis, morum tamen inmanitate vastissimas vincit beluas; R II, 48. s. 1. conglobo. I, 1. est; N I, 48.
videor: s. 1. miror.
4. accedo ad: a ratione ad humanam figuram quo modo accedis? N I, 89.
cado in: nullo modo viderunt, animi natura intellegentis || et intellegentia || in quam figuram cadere posset; N I, 23.
cieo ex: ex corporis totius natura et figura varios motus cieri tamquam in cantu sonos; T I, 19.
converto in: si nemo est, quin emori malit quam converti in aliquam figuram bestiae; R IV, 1.
dico de: et de figuris deorum et de locis atque sedibus ... multa dicuntur; N I, 2.
exsto in: hominum .. similitudo in corporum figura magis exstat; T I, 80
fluo a: a corporibus .. solidis et a certis figuris (Democritus) vult fluere imagines; D II, 137.
insum in: quoniam ... nec ratio usquam inesse nisi in hominis figura (potest); N I, 48. tu .. sumebas nisi in hominis figura rationem inesse non posse; N I, 98.
quaero de: non .. hoc loco de ingeniis aut de orationibus nostris, sed de specie figuraque quaeritur; N I, 78.
servo in: hanc aequabilitatem motus constantiamque ordinum in alia figura non potuisse servari; N II, 48.
sum in: nec rationem esse nisi in hominis figura; N I, 89. enumerare possum, ad eum pastum capessendum conficiendumque quae sit in figuris animantium ... discriptio partium; N II, 121. s. 1. pono.
transfero in: eum secundus ortus in figuram muliebrem transferet; Ti 45. in suis moribus simillimas figuras pecudum et ferarum transferetur; Ti 45.
video in: numquam vidi .. animam rationis consiliique participem in ulla alia nisi humana figura; N I, 87.
III. **nach Adjectiven:** 1. aptus: motum .. (deus) dedit caelo eum, qui figurae eius esset aptissimus; Ti 19.
2. vacuus: mentem aeternam figura membrisque corporis vacuam; N I, 95.
3. vastus ad: s. V, 1. vastus.
IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: quando .. trium vel numerorum vel figurarum vel quorumcumque generum contingit ut, quod medium sit, ... comparetur; Ti 14.
decentia, al.: colorum etiam et figurarum *, tum || figurarum [tum] || venustatem atque ordinem et, ut ita dicam, decentiam, oculi iudicant; N II, 145.
similitudo: ut (stellae) ex notarum figurarum similitudine nomina invenerint; N II, 104.
2. alqs: quid .. interest, utrum ex homine se convertat quis in beluam an hominis figura inmanitatem gerat beluae || [utrum ... beluae] || ? O III, 82.
alqd, deus: vgl. II, 1. conglobo.
3. feritas, immanitas in: ista in figura hominis feritas et immanitas beluae a communi tamquam humanitatis corpore segreganda est; O III, 32.
V. **Umstand:** 1. intellegi: quod primum intellegi debet figura membrisque corporum; F III, 62.
metiri: non genere aut loco aut ordine, sed forma, aetate, figura (voluptates) metiendas putant; T V, 94.
sustentare: quae (astra) ... forma ipsa figuraque sua momenta sustentant; N II, 117.
vastus: elephanto beluarum nulla prudentior; at figura || ad figuram || quae vastior? N I, 97.
abl. comp.: s. I, 1. complectitur.
2. in: quam sint omnia in hominis figura non modo ad usum, verum etiam ad venustatem apta; N I, 47. „non est corpus, sed quasi corpus.“ hoc intellegerem quale esset, si in ceris fingeretur aut fictilibus figuris; N I, 71. quanto est miserius in hominis figura animo esse efferato! R IV, 1.
sine: quod fieri ... nec sine faucium, laterum, pulmonum vi et figura potest; T I, 37.

figuro, gestalten, bilden: animantem: hunc (animantem) ea forma figuravit, qua una omnes formae reliquae concluduntur; Ti 17.
corpus: ita figuratum corpus, ut excellat aliis; F V, 34. corpus unum et simplex, ita figuratum, ut temperatione naturae vigeat et sentiat; T I, 21.

(corpora) se ipsa ... formare, figurare, colorare, animare non possent; N I, 110.
terga: quorum (boum) ipsa terga declarant non esse se ad onus accipiendum figurata; N II, 159.

filia, Tochter: I, 1. adurunt: ab his ipsis (filiabus), cum iam essent adultae, (Dionysius) ferrum removit instituitque, ut candentibus iuglandium putaminibus barbam sibi et capillum adurerent; T V, 58.
divinat: Asiae rex Priamus nonne et Helenum filium et Cassandram filiam divinantes habebat? D I, 89.
est: ob eam .. ipsam causam Erechtheus Athenis filiaeque eius in numero deorum sunt; N III, 50. cur ... P. Crassi filia posset habere, si unica patri esset, aeris milliens salva lege, mea triciens non posset? R III, 17. si, ut aiunt † Danaum quinquaginta || aiunt Danaum, q.; aiunt Danao, q. || sint filiae, tot dotes magnam quaerunt pecuniam; P 44.
expetunt: cuius (Erechthei) etiam filiae cupide mortem expetiverunt pro vita civium; T I, 116.
habet: f. est; R III, 17.
imponunt: Metellum .. multi filii filiae, nepotes neptes in rogum inposuerunt; T I, 85.
oppetit: aequius esse censuit se maturam || maturum || oppetere mortem quam P. Africani filiam adulescentem; D I, 36.
potest: f. est; R III, 17.
2. sum: cum (Ino) sit Cadmi filia; N III, 48.
3. Vocativ: ille (L. Paulus) artius puellam conplexus: „accipio", inquit, „mea filia, omen"; D I, 103.
II, 1. conloco: cum (Caecilia Metelli) vellet sororis suae filiam in matrimonium conlocare; D I, 104. qui (Themistocles) cum consuleretur, utrum bono viro pauperi an minus probato diviti filiam collocaret; O II, 71.
dedo: L. Verginius ... virginem filiam sua manu occidit potius, quam ea Ap. Claudii libidini ... dederetur; F II, 66.
doceo: ne tonsori collum committeret, tondere filias suas (Dionysius) docuit; T V, 58.
fero: cuius (Herculis) Karthaginem filiam ferunt; N III, 42.
habeo: Ino Cadmi filia nonne Λευκοθέα nominata a Graecis Matuta habetur a nostris? T I, 28. filiam quis habet, pecunia est opus; duas maiore; ploris, maiore etiam; P 44. qui .. non filias plures, sed innumerabiles cupiditates habet; P 44. f. I, 1. divinat.
interficio: (inventus est,) qui filiam interficeret, ne stupraretur; F V, 64.
interimo: cum Decimus quidam Verginius virginem filiam ... in foro sua manu interemisset; R II, 63.
laudo: quis Erechthei filias non maxime laudat? F V, 62.
nomino: f. habeo; T I, 28. — nupta: f. relinquo. — occido: f. dedo.
odi: maeres videlicet regni desiderio, non filiae. illam enim oderas, et iure fortasse; T III, 26.
rego: quattuor robustos filios, quinque filias ... Appius regebat; C 37.
relinquo: qui (Q. Metellus) ... reliquit .. tris filias nuptas; F V, 82.
stupro: f. interficio.
2. adfero: cum maior eius filius Lucretiae, Tricipitini filiae, Conlatini uxori, vim attulisset; R II, 46. nec ... non contra illam legem sempiternam Sex. Tarquinius vim Lucretiae, Tricipitini filiae, attulit; L II, 10.
reddo: si te amicus tuus moriens rogaverit, ut hereditatem reddas suae filiae; F II, 58.
trado: Caecilia se sororis filiae sedes suas tradere; D II, 83.
3. nascor: quarta (Minerva) Iove nata et Coryphe, Oceani filia; N III, 59.
4. nascor ex: Circe .. et Pasiphaë et Aeeta e Perseide, Oceani filia, nati, patre Sole; N III, 48.
pervenio ad: ut omnis hereditas ad filiam perveniret; F II, 55.
removeo ab: f. I, 1. adurunt.
III. conlocatio: qui ... in filiarum collocatione adiuvant; O II, 56 (55).
desiderium: f. II, 1. odi.
dotes: Atheniensis Clisthenes Iunoni Samiae ... filiarum dotis credidisse (dicitur); L II, 41.
morbus: »damna ... semper secum cogitet ... aut uxoris mortem aut morbum filiae«; T III, 30.
mors: Aeschines in Demosthenem invehitur, quod is septimo die post filiae mortem hostias immolavisset; T III, 63.
somnium: templum Iunonis Sospitae L. Iulius ... de senatus sententia refecit ex Caeciliae, Baliarici filiae, somnio; D I, 4. Caeciliae Q. filiae || e || somnio modo Marsico bello templum est a senatu Iunoni || Iunonis || Sospitae restitutum; D I, 99. pervulgatum .. recens Caeciliae, Baliarici filiae, somnium; D II, 136.
2. nepos ex: * us nepos eius, ut dixerunt quidam, ex filia; R II, 20. Numae Pompilii nepos ex filia rex a populo est Ancus Marcius constitutus; R II, 33.
cum: nec stellatus Cepheus cum uxore, genero, filia traderetur; T V, 8.

filiola, Töchterchen: L. Paulus consul iterum ... filiolam suam Tertiam, quae tum erat admodum parva, osculans animum advertit tristiculam; D I, 103.

filius, Sohn: I. absolut: 1. Subject: abundat: f. 3. O I, 1.
accurrit: quod cum audivisset adulescens filius, negotium exhiberi patri, accurrisse Romam et cum primo luci || prima luce || Pomponi domum venisse dicitur; O III, 112.
accusat: „si patriam prodere conabitur pater, silebitne filius?" „immo vero obsecrabit patrem, ne id faciat. si nihil proficiet, accusabit, minabitur etiam, ad extremum ... patriae salutem anteponet saluti patris"; O III, 90.
adfert: cum maior eius filius Lucretiae ... vim attulisset; R II, 46. qui (Pomponius) illum (filium) iratum allaturum ad se aliquid contra patrem arbitraretur; O III, 112.
adoptat: ut superioris filius Africani, qui hunc Paulo natum adoptavit, propter infirmitatem valetudinis non tam potuit patris similis esse, quam ille fuerat sui; O I, 121. quam fuit inbecillus P, || Publii || Africani filius, is qui te adoptavit, quam tenui aut nulla potius valetudine! C 35.
aegrotat: si ... interim graviter aegrotare filius coeperit; O I, 32.
amat: idem .. facilem et liberalem patrem incommodum esse amanti filio disputat; N III, 73.
anteponit: f. accusat. — audit: f. accurrit.
coepit: f. aegrotat.
concupiscit: cuius (P. Decii) mors ita gloriosa fuit, ut eandem concupisceret filius; D I, 51.
consectatur: f. II, 1. accuso.
constituit: cum P. Africanus hic, Pauli filius, feriis Latinis ... constituisset in hortis esse; R I, 14.
convocat: Ti. Gracchus P. F., ... nonne ... duobus anguibus domi conprehensis haruspices convocavit? D I, 36.
decertat: non cum Latinis decertans pater

Decius, cum Etruscis filius, cum Pyrrho nepos se hostium telis obiecissent; T I, 89.

dicit: T. Torquatus ... cum illam severitatem in eo filio adhibuit, quem in adoptionem D. Silano emancipaverat, ut eum ... causam apud se dicere iuberet reque ex utraque parte audita pronuntiaret eum non talem videri fuisse in imperio, quales eius maiores fuissent, et in conspectum suum venire vetuit; F I, 24. P. Decius ille Q. F. ... dixit ... *se* sibi visum esse ..; D I, 51.

divinat: Asiae rex Priamus nonne et Helenum filium et Cassandram filiam divinantes habebat? D I, 89.

est: nisi forte censes Ti. Gracchum patrem *non* beatiorem fuisse quam filium; F IV, 65. non video, cur non potuerit patri || patris || similis esse filius; F V, 12. cuius .. similis (fuisset) P. Crassi ... nepos multorumque aliorum clarorum virorum ... nepotes et filii; T I, 81. Aristaeus, qui olivae dicitur inventor, Apollinis filius, Theseus Neptuni, reliqui ... non erunt in deorum numero? N III, 45. neque .. convenire barbatum esse filium; N III, 83. Croesi filium, cum esset infans, locutum; D I, 121. M. || Marci || .. Catonis senis est epistula || epistola || ad M. filium, in qua scribit se audisse eum missum factum esse a consule, cum in Macedonia bello Persico miles esset; O I, 37. ſ. adoptat. constituit. dicit; F I, 24. — II, 2. dico; O III, 112.

excellunt: student ... excellere, ut Q. Mucius P. f. in iure civili, Pauli filius Africanus in re militari; O I, 116.

excitat: quos (fluctus) post filius eius Marius || [Marius] || in Aegaeo excitavit mari; L III, 36.

facit: quod idem fecit Timotheus, Cononis filius; O I, 116.

fert: cum Basilus M. Satrium, sororis filium, nomen suum ferre voluisset; O III, 74.

fungitur: magnificentissima aedilitate functus est .. C. Claudius App. f.; O II, 57.

gloriatur: L. .. Philippus Q. f. ... gloriari solebat se ... adeptum esse omnia, quae ..; O II, 29.

habet: ſ. 3. O III, 121.

habitat: criminabatur (M. Pomponius) etiam, quod (L. Manlius) Titum filium ... ab hominibus relegasset et ruri habitare iussisset; O III, 112.

imitatur: non esset imitatus (factum) quarto consulatu suo filius; F II, 61.

imponunt: Metellum .. multi filii filiae, nepotes neptes in rogum inposuerunt; T I, 85.

indicat: indicetne id magistratibus filius? O III, 90.

inquit: „saepe," inquit Publii filius, „ex patre audivi pontificem bonum neminem esse, nisi qui ius civile cognosset; L II, 47.

loquitur: nonne ita credit || credidit || (Iliona) filium locutum, ut experrecta etiam crederet? A II, 88. ſ. est; D I, 121.

militat: [in cuius (Popilii) exercitu Catonis filius tiro militabat]; O I, 36. [Catonis quoque filium, qui in eadem legione militabat, dimisit. sed cum amore pugnandi in exercitu remansisset, Cato ad Popilium scripsit, ut, si eum patitur in exercitu remanere, secundo eum obliget militiae sacramento, quia priore amisso iure cum hostibus pugnare non poterat]; O I, 36.

minatur: ſ. accusat.

moritur: qualis (fuit) M. Cato praetore designato mortuo filio; T III, 70. exin filium eius (rustici) esse mortuum; D I, 55.

nascitur: Metellus ille honoratis quattuor filiis, at quinquaginta Priamus, e quibus septemdecim iusta uxore natis; T I, 85. alter (Apollo) Corybantis filius, natus in Creta; N III, 57.

neglegit: denique ut pater filium metuat, filius patrem neglegat; R I, 67.

obicit: ſ. decertat. — obsecrat: ſ. accusat.

obtinent: Ti. || Tiberius || .. Gracchus P. f. tam diu laudabitur, dum memoria rerum Romanarum manebit; at eius filii nec vivi probabantur bonis et mortui numerum optinent iure caesorum; O II, 43.

optat: ſ. II, 2. dico; O III, 94.

perdit: ut P. Claudius, Appii Caeci filius, eiusque collega L. Iunius classis maxumas perdiderunt; D I, 29.

potest: ſ. adoptat; O I, 121. est; F V, 12. militat. — proficit: ſ. accusat. — profiscitur: ſ. II, 2. praedico. — pugnat: ſ. militat.

putat: »si Lupus aut Carbo, Neptuni filius,« ut ait Lucilius, putasset esse deos; N I, 63.

reddit: ſ. II, 1. relinquo; F II, 58.

redit: C. Duellium M. f. || Marci filium ||, ... redeuntem a cena senem saepe videbam puer; C 44.

refert: hic (Scaurus), summi et clarissimi viri filius, ... repulsam .. rettulit; O I, 138.

relinquit: ut C. Gracchus, filius eius, scriptum reliquit; D I, 36. ſ. II, 1. relinquo; F II, 58.

remanet: ſ. militat. — silet: ſ. accusat.

solet: ſ. gloriatur. — student: ſ. excellunt.

venit: Latinis ipsis mane ad eum (P. Africanum) primus sororis filius venit Q. Tubero; R I, 14. ſ. accurrit. dicit; F I, 24.

videt: ſ. 3. O I, 15.

videtur: ſ. dicit; F I, 24.

abl. abs.: Livius fabulam dedit C. Claudio, Caeci filio, M. Tuditano consulibus; T I, 3. hic (Priamus) si vivis filiis incolumi regno occidisset; T I, 85.

ohne Verb: cum dissolutus filius: »heu me miserum«! tum severus pater: »dum modo ..;« T IV, 45.

2. **Prädicat**: sum: alternis .. versibus intorquentur inter fratres gravissimae contumeliae, ut facile appareat Atrei filios esse; T IV, 77.

ohne Verb: alter (Mercurius) Valentis et Coronidis filius; N III, 56.

3. **Vocativ**: quamquam te, Marce fili, abundare oportet praeceptis institutisque philosophiae; O I, 1. formam .. ipsam, Marce fili, et tamquam faciem honesti vides; O I, 15. licet .. mihi, M. || Marce || fili, apud te gloriari; O I, 78. quem ad modum officia ducerentur ab honestate, Marce fili; O II, 1. P. Scipionem, M. || Marce || fili, ... dicere solitum scripsit Cato ..; O III, 1. habes a patre munus, Marce fili, mea quidem sententia magnum; O III, 121. nolite arbitrari, o mihi || mei || carissimi filii, me ..; C 79.

II. **nach Verben**: I. **Accusativ**: accuso: praeclare in epistula quadam Alexandrum filium Philippus accusat, quod largitione benivolentiam Macedonum consectetur; O II, 53.

amitto: qualis (fuit) L. Paulus duobus paucis diebus amissis filiis; T III, 70.

condemno: ut condemnaretur filius aut nepos, si pater aut avus deliquisset; N III, 90.

conficio: quo dolore ... Cn. Octavium, Marci filium, ... confici vidi; F II, 93.

configo: cum (Hercules), ut Eurysthei filios, ita suos configebat sagittis; A II, 89.

designo: ſ. I, 1. moritur; T III, 70.

dico: tertii (Διόσκουροι) dicuntur a non nullis Alco et Melampus et Tmolus, Atrei filii; N III, 53

dimitto: ſ. I, 1. militat.

doceo: qui (Pelops) non erudierit filium nec docuerit, quatenus esset quidque curandum; T I, 107.

effero: qualis fuit Q. Maxumus efferens filium consularem; T III, 70. cur Maximus extulit filium consularem? N III, 80.
emancipo: f. I, 1. dicit; F I, 24.
eripio: quod (Iuppiter) Sarpedonem filium a morte contra fatum eripere non posset; D II, 25.
erudio: ubi cum de matre familias Tarquiniensi duo filios procreavisset, omnibus eos artibus ad Graecorum disciplinam erudiit; R II, 34. f. doceo.
gigno: quae (Lacaena) cum filium in proelium misisset et interfectum audisset, „idcirco", inquit, „genueram, ut esset, qui ..;" T I, 102.
habeo: Leucotheam, quae fuit Ino, et eius Palaemonem filium cuncta Graecia (habet ex hominibus deos); N III, 39. Tarquinius ... sic Servium diligebat, ut is eius vulgo haberetur filius; R II, 37. f. puto; T V, 34. — I, 1. divinat.
honoro: f. I, 1. nascitur; T I, 85.
immitto: quae (vis) patrem Decium, quae filium devota vita inmisit in armatas hostium copias? P 12.
interficio: interfecto Publio filio exercituque deleto; D II, 22. f. gigno.
invenio: cum cogniti sunt et aut deorum aut regum filii inventi; Lae 70.
laudo: f. I, 1. obtinent.
lavo: nostro .. more cum parentibus puberes filii ... non lavantur; O I, 129.
metuo: f. I, 1. neglegit.
mitto: f. gigno; I, 1. est; O I, 37.
multo: filium morte multavit; F I, 35.
numero: Ioves tres numerant ..., tertium Cretensem, Saturni filium; N III, 53.
obligo: f. I, 1. militat.
percutio: quod .. (T. Torquatus) securi percussit filium; F I, 23.
perdo: nostros Gracchos, Ti. Gracchi summi viri filios, Africani nepotes, nonne agrariae contentiones perdiderunt? O II, 80.
praedico: Argiae || Argivae || sacerdotis Cleobis et Biton filii praedicantur; T I, 113.
probo: f. I, 1. obtinent.
procreo: f. erudio.
puto: illum filium Solis nonne patris ipsius luce indignum putas? T III, 26. cum esset ex eo (Socrate) quaesitum, Archelaum, Perdiccae filium, qui tum fortunatissimus haberetur, nonne beatum putaret; T V, 34 (35).
rego: quattuor robustos filios, quinque filias ... Appius regebat; C 37.
relego: f. I, 1. habitat.
relinquo: cum Speusippum, sororis filium, Plato philosophiae quasi heredem reliquisset; A I, 17. ipse Epicurus fortasse (hereditatem) redderet, ut Sex. Peducaeus, Sex. F., is qui hunc nostrum reliquit effigiem et humanitatis et probitatis suae filium; F II, 58. qui (Q. Metellus) tris filios consules vidit, e quibus unum etiam et censorem et triumphantem, quartum autem praetorem, eosque salvos reliquit; F V, 82.
teneo: quare teneamus Aristotelem et eius filium Nicomachum; F V, 12.
tollo: in currum cum Phaëthontem filium (Sol) sustulit; N III, 76.
trado: ut de principum filiis x ex || sex, x, al. || singulis Etruriae populis in disciplinam traderentur; D I, 92.
video: cum Rhodius Diagoras ... uno die duo suos filios victores Olympiae vidisset; T I, 111. f. relinquo; F V, 82. — I, 1. redit.
2. Dativ: contingo: quod contigit M. Bruto summo genere nato, illius filio, qui ..; O II, 50.
dico: Sol Phaëthonti filio ... facturum se esse dixit, quicquid optasset; O III, 94. L. Manlio A. f., cum dictator fuisset, M. Pomponius tr. pl. diem dixit; O III, 112.
do: sacerdos ..., cum currus esset ductus a filiis, precata a dea dicitur, ut *id* illis praemii || praemium || daret pro pietate, quod ..; T I, 113.
impero: haec (ratio) ut imperet ...; „quonam modo?" inquies. vel ut dominus servo vel ut imperator militi vel ut parens filio; T II, 48. is .. sive ea ratio ... sic illi parti imperabit inferiori, ut iustus parens probis filiis; T II, 51. ut filiis imperari corporis membris propter oboediendi facilitatem; R III, 37.
praecipio: vgl. elliptisch.
praedico: Polyidum Corinthium nonne Homerus et aliis multa et filio ad Troiam proficiscenti mortem praedixisse commemorat? D I, 89.
trado: eam .. potestatem ... quasi iustam ... hereditatis loco (Dionysius) filio tradidit; N III, 84.
elliptisch: hoc ille (Philippus) filio, sed praeceptum putemus omnibus; O II, 54.
3. Ablativ: nascor: unus eorum (Solum) Iove natus, ... alter Hyperione, tertius Volcano, Nili filio; N III, 54.
orbo: Theseus Hippolyto filio non esset orbatus; O I, 32.
4. mit Präpositionen: capio e: quod (desiderium Laërtes) capiebat e filio; C 54.
glorior apud: f. I, 3. O I, 73.
nomino ex: ut .. ceteri ex patribus, sic hic ... ex filio est nominandus; O III, 66.
sum in: maior etiam (lepos erat) magisque de industria in C. Caesare L. filio; O I, 108.
video in: quod in Catulo, et in patre et in filio, ... vidimus; O I, 109.
vivo cum: regnare et Ithacae vivere otiose cum parentibus, cum uxore, cum filio; O III, 97.
III. nach Adjectiven: 1. Dativ: incommodus: f. I, 1. amat.
perniciosus: di poëtici si scissent perniciosa fore illa filiis; N III, 77.
2. mit Präposition: severus in: qui (vir) perindulgens in patrem, idem acerbe severus in filium; O III, 112.
IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: adoptationes: quid adoptationes || adoptiones || filiorum, quid testamentorum diligentia ... (significat), nisi ..? T I, 31.
crudelitas: quod matris somnium inmanis filii crudelitas conprobavit; D I, 46.
iniuriae: civitas recordatione superbiae Tarquinii multarumque iniuriarum et ipsius et filiorum ... iussit; R II, 46.
insidiae: cum Tarquinius insidiis Anci filiorum interisset; R II, 38.
interitus: optavit (Theseus) interitum Hippolyti filii; O III, 94.
mors: cum (Elysius) graviter filii mortem maereret; T I, 115. quem (Anaxagoram) ferunt nuntiata morte filii dixisse: „sciebam me genuisse mortalem"; T III, 30. quo modo ille (Q. Maximus) mortem filii tulit, clari viri et consularis; C 12. quo modo ... mortem filii (Cato) tulit! Lae 9.
peccatum: »damna ... semper secum cogitet aut fili peccatum«; T III, 30.
sententia: non .. utilis illa L. Philippi Q. f. sententia, ... ut ..; O III, 87.
socer: nihil (agebat) L. Paulus, pater tuus, socer optimi viri, filii mei? C 15.
2. mit Präpositionen: alqs de: f. II, 1. trado. — ex: f. I, 1. nascitur; T I, 85. II, 1. relinquo; F V, 82.
epistulae ad: exstant epistulae et Philippi ad Alexandrum et Antipatri ad Cassandrum et

Antigoni ad Philippum filium; O II, 48. f. I, 1. est; O I, 37.

sermo cum: Scaevola ... exposuit .. sermonem Laeli || Laelii || de amicitia habitum ab illo secum et cum altero genero, C. Fannio Marci filio; Lae 3.

V. **Umstand:** stuprata per vim Lucretia a regis filio; F II, 66. exsectum Caelum a filio Saturno, vinctum autem Saturnum ipsum a filio Iove; N II, 63. exsectum a filio Caelum, vinctum itidem a filio Saturnum; N III, 62. Philippum ... rebus gestis et gloria superatum a filio; O I, 90. (Sophocles) a filiis in iudicium vocatus est; C 22. f. II, 2. do; T I, 113.

in: sensi ego in optimo filio, tu in ... fratribus, Scipio, mortem omni aetati esse communem; C 68. f. I, 1. dicit; F I, 24.

filum, Faden, Form: sed aliud quoddam filum orationis tuae; Lae 25.

findo (vgl. **fissum**), spalten: hoc quasi rostro finditur Fibrenus; L II, 6.

fingo, bilden, schaffen, vorstellen, erdichten, ersinnen, erfinden, vorgeben, lügen: I. **absolut:** 1, a. aptus ad: ad pingendum, ad fingendum, ad scalpendum ... apta manus est; N II, 150.

b. ratio: ut fingendi proclivis esset ratio; R II, 18.

locus ad: ut iam doctis hominibus ac temporibus ipsis eruditis ad fingendum vix quicquam esset loci; R II, 19.

2. alqs: etiamsi id (animal) sine corpore sit, ut fingimus; F IV, 28. num fingo, num mentior? cupio refelli; T III, 46. fungar .. iam interpretis munere, ne quis me putet fingere; T III, 41.

II. **mit Ergänzung:** 1. de: num minus ille (Herodotus) potuit de Croeso quam de Pyrrho fingere Ennius? D II, 116. f. III. alqd; F V, 49. D II, 48.

2. indir. Frage: veteres .. philosophi in beatorum insulis fingunt qualis futura sit vita sapientium; F V, 53.

3. nomin. c. infin.: ex se .. natos (Saturnus) comesse fingitur solitus; N II, 64.

4. accus. c. infin.: finge aliquem nunc fieri sapientem, nondum esse; A II, 117. si hoc fingamus esse quasi finem et ultimum; F III, 54. ut ... ea fieri apud inferos fingerent, quae ..; T I, 37. Hecubam .. putant propter animi acerbitatem quandam et rabiem fingi in canem esse conversam; T III, 63. quam (Proserpinam) frugum semen esse volunt absconditamque quaeri a matre fingunt; N II, 66. fingebat Carneades in Chiorum lapicidinis saxo diffisso caput extitisse Panisci; D I, 23. quem paulo ante fingebam digitorum percussione hereditates omnium posse converrere; O III, 78.

III. **mit einfachem Object:** alqm: quid attinet ... fingere aliquos, qui cum luxuriose viverent, a summo philosopho non reprenderentur? F II, 21. (Archytas) fingere animo iubebat tanta incitatum aliquem voluptate corporis, quanta percipi posset maxima; C 41. f. alqd; N II, 7.

alqd: cum sibi fingit aliquid et cogitatione depingit; A II, 51. nec .. quicquam ita dicam, ut quisquam id fingi suspicetur; A II, 98. nec tamen id, cuius causa haec finxerat (Epicurus), assecutus est; F I, 19. quid eo miserius dici aut fingi potest? F I, 41. liceat .. fingere aliquid eius modi; F IV, 27. licet ... fingere aliquid docendi causa; F IV, 38. quae (Homerus) de Sirenum cantibus finxerit || finxit ||; F V, 49. ut (natura) alia in primo ortu perficeret, alia progrediente aetate fingeret; F V, 59. fingebat haec Homerus; T I, 65. nihil .. est in animis, ... quod ex terra natum atque fictum esse videatur; T I, 66. deum .. (esse) eam mentem, quae ex aqua cuncta fingeret; N I, 25. quodsi ea ficta credimus licentia fabularum, Mopsum, Tiresiam, Amphiaraum; N II, 7. ut id (semen), quamquam sit perexiguum, tamen ... ita fingat et efficiat in suo quidque genere, .. ut ..; N II, 81. etiam Spes, Moneta (deae sunt) omniaque, quae cogitatione nobismet ipsi || ipsis || possumus fingere; N III, 47. ut ii, qui ista finxerunt, ... fuisse sapientes videantur; N III, 62. numine deorum omnia fingi, moveri mutarique posse; N III, 92. ut nihil sit, quod non ex ea (materia) quamvis subito fingi convertique possit; N III, 92. ficta haec esse dicamus; D I, 33. haec, etiamsi ficta sunt a poëta, non absunt tamen a consuetudine somniorum; D I, 42. in quibus (agris) multa propter fecunditatem fingi gignique possunt; D I, 94. id, praeterquam quod fieri non potuit, ne fingi quidem potest; D II, 28. idem Carneadem fingere dicis de capite Panisci; D II, 48. sit hoc fictum; D II, 49. accedit illud etiam, quod in metu et periculo cum creduntur facilius, tum finguntur inpunius; D II, 58. ut, quae ipse reperias, tribuere aliis malis quam ... ipse fingere; R II, 22. neque solum fictum (id est), sed etiam imperite absurdeque fictum; R II, 28. quae non solum ficta || facta || esse, sed ne fieri quidem potuisse cernimus; R II, 28. multa quaeruntur in Mario fictane an vera sint; L I, 4. illa ... ficta esse dicimus; L I, 47. ficta omnia celeriter tamquam flosculi decidunt; O II, 43. non ea, quae finguntur aut optantur, spectare debemus; Lae 18. in amicitia .. nihil fictum est || fictum ||, nihil simulatum; Lae 26. ne quid fictum sit neve simulatum; Lae 65. nihil .. est in animis ..., quod ex terra natum atque fictum esse videatur; fr IX, 10.

actionem: ex eo .. ingenia, mores, animum, corpus, actionem vitae, casus cuiusque eventusque fingi; D II, 89.

amicitias: qui utilitatum causa fingunt amicitias; Lae 51.

animal: (semen) rapit omnem fere cibum ad sese eoque saeptum fingit animal; N II, 128.

animum: f. actionem.

artus: f. **finio,** II. artus.

asotos: nolim .. mihi fingere asotos, ut soletis; F II, 23.

auguratum: nec fictus (Romuli auguratus) ad opiniones inperitorum, sed a certis acceptus et posteris traditus; D I, 107.

casus: f. actionem.

causam: non .. obnuntiatio Ateii causam finxit calamitatis, sed ..; D I, 30. quin ... iusti sui doloris causam aliquam fingeret; L I, 40.

civitatem: recte .. a Platone (poëtae) eiciuntur ex ea civitate, quam finxit ille; T II, 27.

cognomina: quodsi fingenda nomina, Vicae Potae potius vincendi atque potiundi, Statae standi || [vinvendi] .. [potiundi] .. [standi] || cognominaque Statoris et Invicti Iovis rerumque expetendarum nomina, Salutis, Honoris, Opis, Victoriae; L II, 28.

corpus: „non est corpus, sed quasi corpus." hoc intellegerem quale esset, si in ceris fingeretur aut fictilibus figuris; N I, 71. f. actionem.

declinationem: ipsa declinatio ad libidinem fingitur; F I, 19.

deum: ut a physicis ... tracta ratio sit ad commenticios et fictos deos; N II, 70.

eventus: f. actionem.

fabulam: quod quam magnum sit, fictae veterum fabulae declarant; F I, 65. quid, cum fictas

fabulas ... cum volnptate legimus? F V, 51. talibus exemplis non fictae solnm fabulae, verum etiam historiae refertae sunt; F V, 64. antiquitas .. recepit fabulas fictas etiam non numqnam incondite; R II, 19. philosophi qnidam ... fictam et commenticiam fabulam prolatam dicunt a Platone; O III, 39.

favos: ut apium examina non fingendorum favorum causa congregantur, sed, cum congregabilia natura sint, fingunt favos, sic ..; O I, 157.

formam: idem .. (Cleanthes) qnasi delirans tum fingit formam quandam et speciem deorum, tum ..; N I, 37. quodsi fingere nobis et iungere formas velimus; N I, 78. oculi ... in pictis, fictis caelatisque formis ... multa cernnnt subtilius; N II, 145. quae est .. forma tam invisitata, tam nulla, quam non sibi ipse fingere animus possit? D II, 138.

formidines: cuius ignoratio finxit inferos easque formidines; T I, 36.

Fortunam: si, ut || sicut || sapiens poëta dixit, „suis ea (Fortuna) cuique fingitur moribus"; P 34.

hominem: esse aliquam vim, ... quae „finxerit vel, ut tuo verbo utar, quae „fabricata sit" hominem; A II, 87.

incessum: quodsi vultum tibi, si incessum fingeres; F II, 77.

ingenia: s. actionem.

iudicia: deorum immortalium iudicia solent in scholis proferre de morte, nec vero ea fingere ipsi, sed ..; T I, 113.

materiam: qnae (physica) cum contineantur ex effectione et ex materia ea, quam fingit et format effectio; A I, 6.

mentem: actor .. moderatur et fingit non modo mentem ac voluntates, sed paene vultus eorum; L III, 40.

molestiam: quos intellegimus nec sibi fingere ullam molestiam nec alteri quaerere; N I, 56.

mores: ut mores fingas; A II, 114. s. actionem.

mundum: videndum est, cuiusnam animantium deus in fingendo mundo similitudinem secutus sit; Ti 11.

nomina: s. cognomina.

operta: quorum (Apollinis opertorum) partim ficta aperte, partim effutita temere numquam ... probata sunt; D II, 113.

opinionem: qui dixerunt totam de dis immortalibus opinionem fictam esse ab hominibus sapientibus rei publicae causa; N I, 118. videmus ceteras opiniones fictas atque vanas diuturnitate extabuisse; N II, 5.

opera: an (veritas est) in individuis corpusculis tam praeclara opera ... fingentibus? N I, 67.

principatum: quem (principatum) sibi ipse opinionis errore finxerat; O I, 26.

religiones: sapienter aiebant ad opinionem imperitorum esse fictas religiones; D I, 105.

rem: quae cum res tota ficta sit pueriliter, tum ..; F I, 19. stantes plaudebant in re ficta; quid arbitramur in vera facturos fuisse? Lae 24. in qua (contione) rebus fictis et adumbratis loci plurimum est; Lae 97.

rem publicam: facilius, ... quam si mihi aliquam (rem publicam), ut apud Platonem Socrates, ipse finxero; R II, 3.

sententias: ut apud Ennium est, »qui sui quaestus causa fictas suscitant sententias«; D I, 88.

sermonem: ficto non modo sermone, sed etiam voltu; O II, 43. his fictus ad ipsorum voluntatem sermo cum adhibetur; Lae 98.

simulacra: ut ad errorem multitudinis religionis simulacra fingerent; D I, 105.

simulationem: in specie .. fictae simulationis, sicut reliquae virtutes, item pietas inesse non potest; N I, 3.

somnia: non nulla (somnia) etiam ficta fortasse; D II, 136.

speciem: s. formam; N I, 37.

testes: qui (testes) aut casu veri aut malitia falsi fictique esse possunt; D II, 27.

verba: verba tu fingas? F II, 77. nova verba fingunt, deserunt usitata; F IV, 7. dum res maneant, verba fingant (docti) arbitratu suo; F V, 89.

virum: is .. (vir) animo parumper et cogitatione fingatur; T V, 68. sapientem et bonum virum fingimus; O III, 50.

vocem: ea (lingua) vocem inmoderate profusam fingit et terminat; N II, 149.

voluntates: s. mentem.

urbem: quo ille (Plato) Homerum ... emittit ex ea urbe, quam sibi ipse fingit; R IV, 5.

vultum: cum mentis, a qua is (voltus) fingitur, nulla fieret mutatio; T III, 31. s. incessum. mentem. sermonem; O II, 43.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** alqm: finge non solum callidum eum, ... verum etiam praepotentem; F II, 57. Polyphemum Homerus cum inmanem ferumque finxisset; T V, 115. Niobe fingitur lapidea propter aeternum, credo, in luctu silentium; T III, 63. praepotentem: s. callidum. quem (augurem Tiresiam) sapientem fingunt poëtae; T V, 115.

alqd: quod (Stoici) ea non occurrentia fingunt, vincunt Aristonem; F IV, 43.

animum: Plato triplicem finxit animum; T I, 20.

augurem: s. alqm; T V, 115.

deum: ut homunculi similem deum (Epicurus) fingeret, liniamentis dumtaxat extremis, non habitu solido; N I, 123.

providentiam: ab iis (Stoicis) providentiam fingi quasi quandam deam singularem; N II, 73.

virum: non oportet timidum aut imbecillo animo fingi non bonum illum virum, ... sed .. callide referentem ..; F II, 53.

finio, begrenzen, beschränken, bestimmen: I, 1. unpersönlich: »sic fuit utilius finiri ipsique tibique«; T I, 115.

2. orbes: qui (orbes) a Graecis ὁρίζοντες nominantur, a nobis „finientes" rectissume nominari possunt; D II, 92.

II. alqd: „quod finitum est", inquit (Epicurus); „|| id || habet extremum"; D II, 103.

annum: ab hominum genere finitus est dies, mensis, annus; N II, 153.

artus: (ossa) commissuras habent et ad stabilitatem aptas et ad artus finiendos || fingendos || adcommodatas; N II, 139.

bonum: quorum omne bonum convenientia atque oportunitate finitur; F III, 46. qui ... adiungunt ei (virtuti) .. aliquid summo in bono finiendo; F IV, 51.

cupiditatem: s. **cupiditas,** II, 1. finio (5 St.) B. I, S. 586, b.

cursus: »ad eam rem, rationem || ratione || cursus annuos sacerdotes finiunto;« L II, 20.

diem: huic (Socrati), sive quid fecerit sive non fecerit, finitus est moriendi dies; Fa 30. s. annum.

dolores: ut (animus) meminerit maximos (dolores) morte finiri; F I, 49.

genus: hoc .. sphaerae genus ... in illa sphaera solida non potuisse finiri; R I, 22.

labores: »qui labores morte finisset gravis;« T I, 115.

linguam: in ore sita lingua est finita dentibus; N II, 149.

luctum: »quo magis est aequum ... luctum lacrimis finire diurnis«; T III, 65.
magnitudinem: dicunt .. voluptatis magnitudinem doloris detractione finiri; O III, 108.
mensem: f. annum.
modum: sepulchris ... novis finivit modum; L II, 66.
mortem; »mors .. est finita omnibus, quae generi humano angorem nequicquam adferunt«; T III, 59.
motus: cum vidissent motus eius (mundi) finitos et aequabiles; N II, 90.
tempus: maiorem voluptatem ..., quam ex hoc (tempore) percipiatur, quod videamus esse finitum; F I, 63. negat infinito tempore aetatis voluptatem fieri maiorem quam finito atque modico; F II, 88.

finis, Ende, Grenze, Höchste, Zweck, Ziel; I. **absolut:** 1. consequuntur: f. est; F II, 34.
consistit: in ea .. expletione naturae summi boni finem consistere; F V, 40.
crescit: qui illum bonorum finem, quod appellamus extremum, quod ultimum, crescere putent posse; F III, 48. qui crescere bonorum finem non putamus; F III, 48.
debet: f. est; O III, 119.
declarat: f. est; F IV, 14.
est: duo esse haec maxima in philosophia, iudicium veri et finem bonorum; A II, 29. iam illud perspicuum est, omnibus his finibus bonorum, quos exposui, malorum fines esse contrarios; A II, 132. quod his libris quaeritur, qui sit finis, quid extremum, quid ultimum; F I, 11. nisi contulerimus inter nos, cum finem bonorum dixerimus, quid finis, quid etiam sit ipsum bonum; F II, 4. hunc ipsum sive finem sive extremum sive ultimum definiebas id esse, quo omnia ... referrentur; F II, 5. si ea ... (luxuriosos) docerent .., qui essent fines cupiditatum; F II, 21. his omnibus, quos dixi, consequentes sunt fines bonorum; F II, 34. ita tres sunt fines expertes honestatis, unus Aristippi vel Epicuri, alter Hieronymi, Carneadi tertius, tres, in quibus honestas cum aliqua accessione, Polemonis, Calliphontis, Diodori, una simplex, cuius Zeno auctor, posita in decore tota, id est in honestate; F II, 35. cum sit is bonorum finis, quem Stoici dicunt; F III, 45. qui sit .. finis bonorum, mox; F IV, 5. hunc ipsum Zenonis aiunt esse finem, declarantem illud, quod a te dictum est, convenienter naturae vivere; F IV, 14. cum omnium artium finis is esset, quem natura maxime quaereret, F IV, 19. illi animo non esset hic vester finis; F IV, 27. sit in una virtute finis bonorum; F IV, 41. necesse est finem .. omnium (animantium) hunc esse, ut ‖ut sua cuiusque‖ natura expleatur; F V, 25. ut necesse sit omnium rerum, quae natura vigeant, similem esse finem, non eundem; F V, 26. ita similis erit ei (viti) finis boni, atque antea fuerat, neque idem tamen; F V, 40. esset .. miseriae finis in morte; T I, 9. mors si est misera, finis esse nullus potest; T I, 100. fore aliquando finem huius lucis; T II, 10. illud .. sic habeto, nisi sanatus animus sit, ... finem miseriarum nullum fore; T III, 13. qui sit finis bonorum; O III, 52. sit iam huius loci finis; O III, 115. nec vero finis bonorum [et malorum], qui simplex esse debet, ex dissimillimis rebus misceri et temperari potest; O III, 119. vivendi est finis optimus, cum ... opus ipsa suum ... natura dissolvit; C 72. constituendi .. sunt, qui sint in amicitia fines et quasi termini diligendi ‖ deligendi, al. ‖; Lae 56.
exsistit: ita finis bonorum exsistit secundum naturam vivere sic affectum; F V, 24.
potest: f. crescit. est; T I, 100. O III, 119. — II, 1. cognosco; T IV, 82. invenio; F I, 46.
videtur: communis haec ratio et utrisque hic bonorum finis videbatur; A I, 22.
ohne Verb: tertius .. ille finis deterrumus, ut, quanti quisque se ipse faciat, tanti fiat ab amicis; Lae 59.
2. sum: constituebant .. extremum esse rerum expetendarum et finem bonorum adeptum esse omnia; A I, 19. quaestionis .. finis (est) inventio; A II, 26. alii voluptatem finem esse voluerunt; A II, 131. voluptatem .. et honestatem finis ‖ finem ‖ esse Callipho censuit; A II, 131. honeste .. vivere, quod ducatur a conciliatione naturae, Zeno statuit finem esse bonorum; A II, 131. aut .. honestatem esse finem (bonorum) aut voluptatem aut utrumque; A II, 138. qui finem rerum expetendarum voluptatem esse dicat; F II, 6. augendae voluptatis finis est doloris omnis amotio; F II, 9. qui vacuitatem doloris finem bonorum esse voluerunt; F III, 2. si hoc fingamus esse quasi finem et ultimum; F III, 54. qui finem bonorum esse dixerunt honeste vivere; F IV, 43. honeste .. vivere (esse) bonorum finem; F IV, 45. vitae miserae mors finis esse videtur; T I, 100. qui finem bonorum voluptatem esse dixerit; T V, 26. qui (Stoici) cum finem bonorum esse senserint congruere naturae cumque ea convenienter vivere; T V, 82. cuius (domus) finis est usus; O I, 138.
videor: teneo ... finem illi (Hieronymo) videri nihil dolere; F II, 8.
II. **nach Verben:** 1. adfero: Paulus tantum in aerarium pecuniae invexit, ut unius inperatoris praeda finem attulerit tributorum; O II, 76.
apiscor: ad finem bonorum (labebar), quo referuntur et quoius apiscendi causa sunt facienda omnia; L I, 52.
appello: f. I, 1. crescit.
cognosco: cognitis .. rerum finibus; F V, 15. cognitis, quoad possunt ab homine cognosci, bonorum et malorum finibus; T IV, 82.
constituo: finem .. sibi constitueret (animus) secundum naturam vivere; F IV, 27. f. **constituo,** III. finem (8 St.) B. I, S. 513, a.
contineo: hi .. ita non sola virtute finem bonorum contineri putant, ut ..; F IV, 49.
derigo: qui sibi alios proposuerunt fines bonorum, quos utilitate aut voluptate derigunt; F V, 57.
dico: ut finem bonorum dicerent secundum naturam vivere; F II, 34. finis hic bonorum et quis ‖ qui ‖ a Stoicis et quem ad modum diceretur; F IV, 14. f. **dico,** III. finem (4 St.) B. I, S. 694, b.
expono: f. I, 1. est; A II, 132.
facio: f. **facio,** III. finem (9 St.) S. 17, a.
habeo: naturam ... id .. habere propositum quasi finem et extremum, se ut custodiat; F V, 26. nec (vitis) eundem finem habebit, quem cultor eius habebat, sed ..; F V, 40. quod .. ipsum agitatur aliunde, quando finem habet motus, vivendi finem habeat necesse est; T I, 53. R VI, 27. finem haberet prius, quam esset ulta, ulciscendi libido? T IV, 79. ne finem quidem (animum) habiturum esse motus, quia numquam se ipse sit relicturus; C 78.
invenio: inanium .. cupiditatum nec modus ullus nec finis inveniri potest; F I, 46 (45). neque .. umquam finem inveniet libido; T V, 20.
misceo: f. I, 1. est; O III, 119.
muto: finis bonorum nobis mutandus est; F IV, 68.
peto: non esse verum aliunde finem beate vivendi ... peti; F IV, 47.
pono: Stoici .., quod finem bonorum in una

virtute ponunt, similes sunt illorum; F IV, 43. si .. Stoici finis bonorum recte posiverunt; T V, 83. f. I, 1. est; F II, 35.

profero: sapientia lubet augere opes, amplificare divitias, proferre finis; R III, 34.

propago: FINIS IMPERII PROPAGAVIT; R III, 24.

propono: qui ... quem .. sperandi sibi, eundem bene dicendi finem proponerent; T II, 3. propositis bonorum et malorum finibus; O I, 5. f. derigo.

quaero: quaerimus .. finem bonorum; F II, 4. f. I, 1. est; F IV, 19.

rego: nec Mamilia lege singuli, sed e XII tres arbitri finis regemus; L I, 55.

sequor: si istum || † ipsum || finem velim sequi; A II, 139. si (Epicurus) suum finem bonorum sequi volet; F II, 56.

tempero: f. I, 1. est; O III, 119.

teneo: hunc .. finem illi tenuerunt; F IV, 26.

termino: illorum finis sic, ut ipsi dixerant, terminavit; O I, 33.

transeo: ii (appetitus) sine dubio finem et modum transeunt; O I, 102.

tueor: si qui Carneadeum finem tueri volunt; F IV, 49.

elliptisch: tum ille (Torquatus): finem, inquit, interrogandi, si videtur; F II, 17. quae cum dixisset, finem ille; F IV, 1. quae cum dixisset, Cotta finem; N III, 94.

2. utor: propterea singulis finibus utuntur; F II, 19. his .. finibus utendum arbitror, ut, cum emendati mores amicorum sint || sunt ||, tum sit ... omnium rerum ... communitas; Lae 61.

3. accedo ad: quia ne ad finem quidem bonorum eum, quem vos facitis, quicquam potest accedere; F IV, 68.

adiungo ad: quod .. (Stoici) ea ... non adiungunt ad finem bonorum; F IV, 43.

divello a: quamquam a Polemonis et Peripateticorum et Antiochi finibus non facile divellor; A II, 139.

habeo ad: qui ita talus erit iactus, ut cadat rectus, praepositum quiddam habebit ad finem, qui aliter, contra; F III, 54.

labor ad: f. II, 1. apiscor.

permano ad: ut (natura) a principiis permanaret ad fines; F IV, 42.

pertineo ad: f. ad, I. pertineo ad finem (3 St.) B. I, S. 45, b.

pono in: cum .. fundamentum esset philosophiae positum in finibus bonorum et malorum; D II, 2.

refero ad: f. ad, I. refero ad finem (4 St.) B. I, S. 48, b.

segrego a: qui omnino virtutem a bonorum fine segregaverunt; F IV, 49.

seiungo a: ea (prima naturae Stoici) seiungunt a finibus et summa bonorum; F IV, 43.

sum in: nullus in ipsis error est finibus bonorum et malorum, id est in voluptate aut in dolore; F I, 55. ut ... tanta sit in finibus bonorum malorumque dissimilitudo; F V, 19. eorum nihil est eius generis, ut sit in fine atque extremo bonorum; F V, 67.

venio ad: ego .. ut agitator callidus, prius quam ad finem veniam, equos sustinebo; A II, 94.

III. nach Adjectiven und Adverb: 1. contrarius: f. I, 1. est; A II, 132.

2. contentus: ut sapiens solum ... naturae finibus contentus sine aegritudine possit et sine metu vivere; F I, 44.

3. usque ad: usque ad eum finem, dum possint se ipsa defendere; N II, 129.

IV. nach Substantiven: 1. auctor: f. I, 1. est; F II, 35.

cognitio: rerum natura nullam nobis dedit cognitionem finium; A II, 92.

natura, vis: ea, quae sunt praeposita, referuntur illa quidem ad finem, sed ad eius vim naturamque nihil pertinent; F III, 54.

2. arbiter de: Q. Fabium Labeonem seu quem alium ... arbitrum Nolanis et Neapolitanis de finibus a senatu datum; O I, 33.

controversia de: ex hac .. non rerum, sed verborum discordia controversia est nata de finibus; L I, 55.

(liber) de: quia legi tuum nuper quartum de finibus; T V, 32.

quaestio de: f. de, III. quaestio de finibus (3 St.) B. I, S. 612, a. — sententia de: f. de, III. sententia de finibus (5 St.) B. I, S. 612, a.

V. Umstand: 1. concludere: potius quam uno fine utrumque concluderent; F IV, 39.

continere: qui ... sese .. suarum rerum finibus continerent; O I, 92.

tenere: (voluptatem) suis se finibus tenere iubeamus; F III, 1.

terminare: isdemne ut finibus nomen suum, quibus vita, terminaretur? T I, 32. si isdem finibus gloriam meam, quibus vitam, essem terminaturus; C 82.

2. in: f. I, 1. est; F II, 35.

finite, mäßig: avarus erit, sed finite; F II, 27.

finitimus (finitumus), benachbart, angrenzend, ähnlich, Grenznachbar: A. alqd: ita .. finitima sunt falsa veris eaque, quae percipi non possunt, *iis*, *quae possunt*, ut ..; A II, 68. tibi ... haec nostra finituma vestris ignota esse nolui; O II, 8.

aër: mari finitumus || finitimus || aër die et nocte distinguitur; N II, 101.

consensus: illi .. Massiliensium paucorum et principum administrationi civitatis finitimus est, qui fuit ... apud Athenienses triginta *virorum* consensus et factio; R I, 44.

dolor: (labor et dolor) sunt finitima omnino, sed tamen differt || differunt || aliquid; T II, 35.

factio: f. consensus.

facultas: huic arti finituma est dicendi [gravior] facultas; O II, 66.

genus: est idem ille (rex) tyrannus, deterrimum genus et finitimum optimo; R I, 65.

labor: f. dolor.

malum: nullum est .. genus illarum rerum publicarum, quod non habeat iter ad finitimum quoddam malum praeceps; R I, 44.

metus: metus non est morbi admodum similis, quamquam aegritudini est finitimus; T III, 23. aegritudini ... finitimus est metus; T IV, 64.

Pamphylia: Cilicum .. et Pisidarum gens et his finituma Pamphylia; D I, 2.

partes: perinde ut quaeque stellae in his finitumisque partibus sint quoque tempore; D II, 89.

regiones: quantae (tenebrae) quondam eruptione Aetnaeorum ignium finitimas regiones obscuravisse dicuntur; N II, 96.

B. bella cum: bella cum finitimis felicissime multa gessit; R II, 15.

firmamentum, Stütze, Stärke: I. sum: id illi firmamentum esse disciplinae putant; T IV, 7. firmamentum . . stabilitatis constantiaeque est eius, quam in amicitia quaerimus, fides; Lae 65.

II. pario: Romulus cum ... haec egregia duo firmamenta rei publicae peperisset, auspicia et senatum; R II, 17.

firme, fest, bestimmt: comprehendo: qui hac exaudita quasi voce naturae sic eam firme graviterque comprehenderit, ut ..; F I, 71. s. concipio.
concipio: nisi mihi viderer habere bene cognitam voluptatem et satis firme conceptam animo atque comprensam; F II, 6.
credo: nos vellem praemio elicere possemus, qui nobis aliquid attulisset, quo hoc firmius crederemus; T V, 20.
maneo: ut maneamus in perspicuis firmius et constantius; A II, 45.
sustineo: summum munus esse ... assensus .. suos firme sustinere; F III, 31.

firmitas, Festigkeit, Stärke, Standhaftigkeit: I. accedit: cum .. paulum firmitatis accessit; F V, 42.
constat: cuius (virtutis) omnis constantia et firmitas ex iis rebus constat, quibus adsensa est; A II, 39.
est: sunt .. in corpore praecipua, valetudo, vires, pulchritudo || pul. vir. val. ||, firmitas, velocitas; T IV, 30.
inest: inesse .. necesse est in eo ... firmitatem animi nec mortem nec dolorem timentis; F I, 40.
II, 1. comparo: nec ... sibi .. comparavit ... firmitatem animi; T V, 74.
complector: quod virtus stabilitatem, firmitatem, constantiam totius vitae complectatur; F III, 50.
habeo: cum his (propinquis) .. amicitiam natura ipsa peperit; sed ea non satis habet firmitatis; Lae 19. ut quisque minimum firmitatis haberet minimumque virium, ita amicitias adpetere maxime; Lae 46.
teneo: dum modo plus in virtute teneamus, quam ille tenuit, firmitatis et roboris; F V, 12.
2. intendo ad: ut se intendat ad firmitatem; T II, 56.
loquor de: quid .. loquar de firmitate sapientis? A II, 66.
pertineo ad: oris .. habitus ad vitae firmitatem nihil pertinet; N I, 99.
III. alqd: s. I. accedit. II, 1. habeo. teneo.
iudicium: quaerimus gravitatis, constantiae, firmitatis, sapientiae iudicium; A II, 53.
IV, 1. beatus: saepe etiam tristes firmitate et constantia sunt beati; F II, 65.
confidere: qui .. poterit .. corporis firmitate ... confidere? T V, 40.
2. cum: aequabilitas et constantia cum firmitate quadam et stabilitate virtutem subsequens; T IV, 31.
propter: quae ille (Epicurus) propter firmitatem *στερέμνια* appellat; N I, 49.

firmiter, fest, dauerhaft: colloco: ubi in suo quisque est gradu firmiter collocatus; R I, 69.
stabilio: firmiter .. maiores nostri stabilita matrimonia esse voluerunt; R VI, 2.

firmitudo, Festigkeit, Dauerhaftigkeit: haec constitutio .. habet ... firmitudinem; R I, 69.

firmo, befestigen, kräftigen, stärken, bekräftigen: alqd: quom intellegat, quam multa firmentur iure iurando; L II, 16.
animum: nec tam quaerendum est, dolor malumne sit, quam firmandus animus ad dolorem ferendum; T II, 28.
civitatem: ad firmandam novam civitatem novum quoddam ... consilium ... secutus est; R II, 12.
corpora: illi ... corpora iuvenum firmari labore voluerunt; T II, 36.
naturam: quae tolluntur omnia, si vis et natura fati ex divinationis ratione firmabitur; Fa 11.
omen: »sic aquilae clarum firmavit Iuppiter omen;« D I, 106.
opinionem: ea .. (opinio) et populi Romani et omnium gentium firmata consensu; D I, 1.
opes: ut ea (vis iustitiae) etiam latronum opes firmet atque augeat; O II, 40.
patientiam: quam (patientiam dolorum) saepe iam animi intentione dixi esse firmandam; T II, 65.
rem publicam: urbem auspicato condere et firmare dicitur primum cogitavisse rem publicam; R II, 4. ad res publicas firmandas ... pergit oratio; L I, 37.
vim: s. naturam.
urbem: ad ostium Tiberis urbem condidit colonisque firmavit; R II, 33.

firmus, fest, stark, unwandelbar, zuverlässig, sicher: A. alqs: discedet .. nihilo firmior ad dolorem ferendum, quam venerat; F IV, 52. fecit etiam iste me epilogus firmiorem; T I, 119. qui .. erunt firmiores nec tamen robustissimi; T II, 48.
alqd: fidentium est hominum illa vera et firma et certa esse, quae tutentur; A II, 43. quod tu ... verum illud, certum, comprehensum, perceptum, ratum, firmum, fixum vis; A II, 141. quis .. confidit semper sibi illud stabile et firmum permansurum? F II, 86. cum certe superiora firma ac vera sint; F III, 48. ut porro firmissimum hoc adferri videtur, cur deos esse credamus, quod ..; T I, 30. concordi populo ... nihil esse inmutabilius, nihil firmius; R I, 49.
adfectio: qui ... definieris summum bonum firma corporis adfectione explorataque *eius* spe contineri; T V, 27.
adsensio: quae essent aliena firmae et constantis adsensionis; A I, 42. tum opiniones adsensionesque firmae veraeque gignuntur; Ti 28.
animus: *numquam* quemquam stabili et firmo et magno animo ... effici posse, nisi ..; F III, 29. »quo magis est aequum tumulis mandare peremptos firmo animo«; T III, 65. quod eo firmiore animo facient, quia ..; O II, 45.
civitas: quae tam firma civitas est, quae non ..? Lae 23.
confisio: fidentia, id est firma animi confisio; T IV, 80.
consensio: cum ... maneat .. ad unum omnium firma consensio; N I, 44.
consolatio: ne illa quidem firmissima consolatio est ...: „non tibi hoc soli"; T III, 79. Chrysippi (consolatio) ad veritatem firmissima est, ad tempus aegritudinis difficilis; T III, 79.
constitutio: illa praeclara constitutio Romuli cum ducentos annos et viginti fere firma mansisset *; R II, 53. si ... vita omnis beata corporis firma constitutione ... continetur; O III, 117.
contemptio: in quibus (animi partibus) ... inest ... firma et stabilis doloris mortisque contemptio; F II, 113.
fortuna: quis ... firmiore fortuna (quemquam putet), quam qui ..? R I, 28.
iucunditas: quodquia nullo modo sine amicitia firmam et perpetuam iucunditatem vitae tenere possumus; F I, 67.
membranae: firmas .. (membranas natura fecit), ut continerentur; N II, 142.
natura: multo .. (natura) et firmior est et constantior; O I, 120.
opiniones: firmiores .. videas apud eos opi-

niones esse de bestiis quibusdam quam apud nos de sanctissimis templis et simulacris deorum; N I, 81. f. adsensio; Ti 28.

populi: omnibus bonis firmisque populis leges damus; L II, 35.

praecepta: neque ulla officii praecepta firma, stabilia, coniuncta naturae tradi possunt; O I, 6.

praesidium: laudem et caritatem (consecutus est), quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima; F I, 35. in hoc ipso vitae spatio amicitiae praesidium esse firmissimum; F I, 68.

ratio: rationem .. eam ... non satis firmam puto; N I, 62. ea .. ratione stabili firmaque contemnere fortis animi .. ducendum est; O I, 67.

res publica: si nostram rem publicam vobis et nascentem et crescentem et adultam et iam firmam atque robustam ostendero; R II, 3.

societas: omnium societatum nulla praestantior est, nulla firmior, quam cum ..; O I, 56. inter quos ea (beneficia) sunt, firma devinciuntur societate; O I, 56.

vita: ut (civium vita) opibus firma, copiis locuples ... sit; R V, 8.

B. eligo: sunt .. firmi et stabiles et constantes eligendi; Lae 62.

fissio, Spalten: cum terrae subigerentur fissione glebarum; N II, 159.

fissum, Spalt, Einschnitt: I. convenit: qua ex coniunctione naturae ... convenire potest .. fissum iecoris cum lucello meo? D II, 34.

est: nondum dico, quam haec signa nulla sint, fissum iecoris, corvi cantus, volatus aquilae; D II, 16. num etiam, si fissum cuiusdam modi fuerit in iecore, lucrum ostenditur? D II, 34.

ostendit: quod fissum periculum, quod commodum aliquod ostenderet; D II, 28.

potest: f. convenit.

valet: similiter, quid fissum in extis, quid fibra valeat, accipio; D I, 16.

II, 1. invenio: quis invenit fissum iecoris? N III, 14.

tracto: fissum familiare et vitale (haruspices) tractant; D II, 32.

2. intersum: non placet Stoicis singulis iecorum fissis aut avium cantibus interesse deum; D I, 118.

flabilis, luftförmig: nihil (est in animis) ne aut umidum quidem aut flabile aut igneum; T I, 66. fr IX, 10.

flaccus, schlappohrig: ecquos (deos) silos, flaccos, frontones, capitones (arbitramur), quae in nobis? N I, 80.

flagitiose, schimpflich, schmachvoll: descisco: nobis Heracleotes ille Dionysius flagitiose descivisse videtur a Stoicis propter oculorum dolorem; F V, 94.

vivo: quem impure ac flagitiose putet vivere; F III, 38.

flagitiosus, mit Schande beladen, schimpflich, schmachvoll: alqs: ut turpes sunt, qui ecferunt se laetitia tum, cum fruuntur Veneriis voluptatibus, sic flagitiosi, qui eas inflammato animo concupiscunt; T IV, 68.

alqd: an est aliquid per se ipsum flagitiosum? F II, 60. si nihil malum, nisi quod turpe, inhonestum, indecorum, pravum, flagitiosum, foedum; F III, 14. qui (Cynici) ... irrident, quod ea, quae turpia non sint, || nominibus ac || verbis flagitiosa ducamus || dicamus ||; O I, 128. sunt .. quaedam partim ita foeda, partim ita flagitiosa, ut ..; O I, 159. quam (rem familiarem) .. dilabi || delabi || sinere flagitiosum est; O II, 64. ea ... non esse utilia, quia sint flagitiosa, foeda, turpia; O III, 115.

genus: unum (iocandi genus) inliberale, petulans, flagitiosum, obscenum; O I, 104.

libido: mihi ... neutiquam probari potuit tam flagitiosa et tam perdita libido; C 42.

res: videas rebus iniustis iustos maxime dolere, inbellibus fortes, flagitiosis modestos; Lae 47.

vita: miser (Cn. Octavius), si in flagitiosa atque vitiosa vita afflueret voluptatibus; F II, 93.

flagitium, Schmach, Schande, Schändlichkeit, Schandthat: I. absolut: magnum dedecus et flagitium, ... eum non virtute, sed scelere superatum; O III, 86.

II, 1. concipio: necesse fuit aut haec flagitia concipere animo aut susceptae philosophiae nomen amittere; N I, 66.

dico: quasi vero ipse non propter lubidinem tanta flagitia et faciat et dicat; T IV, 73. portenta .. ab utrisque (poëtis, Stoicis) et flagitia dicuntur; N III, 91.

excito: stupra .. et adulteria et omne tale flagitium nullis excitari aliis inlecebris nisi voluptatis; C 40.

facio: si quis occentavisset sive carmen condidisset, quod infamiam faceret flagitiumve alteri; R IV, 12. f. dico; T IV, 73.

perduco: ista .. flagitia Democriti ... usque ad hanc aetatem perduxisti; N I, 66.

probo: quae (comoedia), si haec flagitia non probaremus, nulla esset omnino; T IV, 69. numquam comoediae, nisi consuetudo vitae pateretur, probare sua theatris flagitia potuissent; R IV, 11.

2. revoco a: qua (oratione animus) hortari ad decus, revocare a || ab || flagitio .. possit; L I, 62.

versor in: quorum (poëtarum) fabulis in hoc flagitio versari ipsum videmus Iovem; T IV, 70.

III. auctor: quae (poëtica) amorem flagitii et levitatis auctorem in concilio deorum conlocandum putet; T IV, 69.

principium: bene .. Ennius: »flagiti principium est nudare inter civis corpora«; T IV, 70.

IV. inquinare: quibus (libidinibus animi) caecati .. domesticis vitiis atque flagitiis se inquinavissent; T I, 72.

abl. comp.: quid .. minus est dignum, quam tibi peius quicquam videri dedecore, flagitio, turpitudine? T II, 14.

flagito, dringend fordern, verlangen, mahnen: alqm: ego exspectatione promissi tui moveor, ut admoneam te, non ut flagitem; A ep. 1. ex ea .. (Academia) media excitatos misi, qui metuo ne te forte flagitent; A ep. 1.

alqd: ista quidem ... iam diu exspectans non audeo tamen flagitare; A I, 3.

eloquentiam: si (philosophus eloquentiam) non habeat, non admodum flagitem; F I, 15.

historiam: postulatur a te iam diu vel || et || flagitatur potius historia; L I, 5.

legem: quam (legem) populus liber numquam desideravit, idem oppressus dominatu ... principum flagitavit; L III, 34.

mercedem: mercedem gloriae flagitat ab iis, quorum patres adfecerat gloria; T I, 34.

munus: etsi munus flagitare ... ne populus quidem solet nisi concitatus; A ep. 1.

regem: populus ... desiderio .. Romuli postea regem flagitare non destitit; R II, 23.

flagro, brennen, glühen: alqs: maxume ..

omnium flagrasse amore Reginum Ibycum apparet ex scriptis; T IV, 71. quibus (oratoriis studiis) etiam te incendi, quamquam flagrantissumum acceperam; Fa 3. *cum omnes flagrarent cupiditate* audiendi; R II, 1.
cupiditas: philosophiae ... principes numquam in suis studiis tantos progressus sine flagranti cupiditate facere potuissent; T IV, 44.
lumina: »e trucibus .. oculis duo fervida lumina flagrant«; N II, 107.
naves: noctu ad oppidum respicientes flagrantis (naves) onerarias ... videbatis; D I, 69.
senes: eos omnes ... his studiis flagrantes senes vidimus; C 50.

flamen, Eigenpriester: I. dicit: f. II. audio.
sunt: »divis .. aliis *alii* sacerdotes, omnibus pontifices, singulis flamines sunto;« L II, 20.
II. adiungo: adiunxit ... flamines, Salios virginesque Vestales; R II, 26.
audio: L. Flaccum, flaminem Martialem, ego audivi, cum diceret ..; D I, 104.

flamen, Wehen: »quem (Persea) summa ab || a || regione aquilonis flamina pulsant«; N II, 112.

flamma, Flamme, Feuer, Brand: I. consumit: quod astrorum ignis et aetheris flamma consumit; N II, 118.
est: quae flamma est, per quam non cucurrerint || cucurrerunt || ii, qui ..? T II, 62. cave putes .. mare ullum aut flammam esse tantam, quam non facilius sit sedare quam effrenatam insolentia multitudinem; R I, 65.
exsistunt: ex aethere .. innumerabiles flammae siderum exsistunt; N II, 92.
oritur: ipse Alcmaeo tuus ... non ibidem incitato furore: »unde haec flamma oritur?« A II, 89.
II, 1. quatio: »magnus Leo tremulam quatiens e corpore flammam«; N II, 110.
sedo: f. I. est; R I, 65.
2. eripio: »templa deumque adeo flammis urbemque iubebant eripere«; D I, 20.
3. applico ad: cum .. ad flammam se adplicaverunt, sine gemitu aduruntur; T V, 77.
curro per: f. I. est; T II, 62.
eluceo inter: erat .. is splendidissimo candore inter flammas circus elucens; R VI, 16.
IV. vis: adulescentes mihi mori sic videntur, ut cum aquae multitudine flammae vis opprimitur; C 71.
V, 1. deflagratus: »fana flamma deflagrata«; T III, 44.
parari: »clades patriae flamma ferroque parata«; D I, 21.

flammeus, feurig, glänzend: orbis: »dextrorsum orbem flammeum radiatum solis liquier cursu novo«; D I, 44.
stellae: sunt .. stellae natura flammeae; N II, 118.

flammifer, brennend: »pestem abige a me, flammiferam hanc vim, quae me excruciat!« A II, 89.

flammo, entflammen: ardorem: »quae (Phoebi fax) magnum ad columen flammato ardore volabat«; D I, 18.
ictum: »quae (altrix) tum cum pueris flammato fulminis ictu concidit«; D I, 20.
Iovem: »principio aetherio flammatus Iuppiter igni vertitur«; D I, 17.

flammula, Flämmchen: Timagoras Epicureus negat sibi umquam ... duas ex lucerna flammulas esse visas; A II, 80.

flatus, Wehen: I. utor: cum prospero flatu eius (fortunae) utimur, ad exitus pervehimur optatos; O II, 19.
II. permulcere: »quam (Aram) flatu permulcet spiritus austri;« N II, 114.
temperari: quorum (ventorum Etesiarum) flatu nimii temperantur calores; N II, 131.

flebilis, flagend, jammernd: aegritudo: maeror (est) aegritudo flebilis; T IV, 18.
gemitus: sin erit ille gemitus elamentabilis, si inbecillus, si abiectus, si flebilis; T II, 57.
modi: haec cum pressis et flebilibus modis ... concinuntur; T I, 106.
voces: »quod (saxum) eiulatu, questu, gemitu, fremitibus resonando mutum flebiles voces refert;« F II, 94. »quod (tectum) ... flebilis ..;« T II, 33.

flebiliter, flagend, kläglich: cano: nec tam flebiliter illa canerentur: »haec omnia ..;« T I, 85.
lamentor: apud illum (Sophoclem) .. perquam flebiliter Ulixes lamentatur in volnere; T II, 49.
respondeo: vide quam non flebiliter respondeat; T II, 39.

flecto, biegen, umwenden, lenken, richten, verändern, umstimmen, herumsegeln: alqm: si te .. Luculli oratio flexit; A II, 63.
alqd: sin autem id potest flecti, nullum est fatum; D II, 21.
animos: qui teneros et rudes (animos) quom acceperunt, inficiunt et flectunt, ut volunt; L I, 47.
arcum: »Scorpios .. posteriore trahens plexum || flexum || vi corporis arcum«; N II, 113.
currum: »brumali flectens (Titan) contorquet tempore currum«; N II, 112.
imbecillitatem: si opinionum vanitas non inbecillitatem animorum torqueret et flecteret, quocumque coepisset; L I, 29.
membra: si animal omne ... membra .., quocumque vult, flectit, contorquet; D I, 120.
mentes: »quo vobis mentes ... dementes sese flexere viai?« C 16.
motus: flexi fractique motus ... contra naturam sunt; F V, 35.
promunturia: cum in flectendis promunturiis ventorum mutationes maxumas saepe sentiunt; D II, 94.
puppim: »o decus Argolicum, quin puppim flectis, Ulixes!« F V, 49.
sinus: »Draco serpit ... conficiens .. sinus e corpore flexos«; N II, 106.

fleo, weinen, beweinen: I. alqs: cum salvum esse (clipeum) flentes sui respondissent; F II, 97. etsi .. flemus, cum legimus, tamen non miserabiliter vir clarus emoritur; T I, 96. ille (Paulus pater) .. me complexus atque osculans flere prohibebat; R VI, 14.
II. miserias: »gentes nostras flebunt miserias;« T II, 21.

fletus, Weinen, Jammer: I. est: illa lugubris lamentatio fletusque maerens ex eo est, quod ..; T I, 30. hic nimirum est fletus, quem duodecim tabulae in funeribus adhiberi vetuerunt; T II, 55.
II. addo: »id viri est officium, fletus muliebri ingenio additus;« T II, 50.
adhibeo: f. I. T II, 55.

reprimo: ego ut primum fletu represso loqui posse coepi; R VI, 15.
III. facere: f. **decoro** alqm (B. I, S. 621, b).
abl. comp.: quid est .. fletu muliebri viro turpius? T II, 57.

flexanimus, im Herzen gerührt: qualis est illa »flexanima tamquam lymphata aut Bacchi sacris commota«; D I, 80.

flexibilis, biegsam, geschmeidig, haltlos: alqd: quid .. potest esse tam flexibile, tam devium quam animus eius, qui ..? Lae 93.
genus: (iudicatur genus) grave acutum, flexibile durum; N II, 146.
materia: materiam .. rerum ... totam esse flexibilem et commutabilem; N III, 92.

flexiloquus, zweideutig redend: oraculis ... volumen inplevit ... partim flexiloquis et obscuris, ... partim ambiguis; D II, 115.

flexio, Windung, Modulation: ut ... cervices oculosque pariter cum modorum flexionibus torqueant || torqueut? ||; L II, 39.

flexuosus, gewunden: flexuosum iter (auditus) habet, ne quid intrare possit; N II, 144.

flexus, Wendung, Windung: I. video: id .. est caput civilis prudentiae, ... videre itinera flexusque rerum publicarum; R II, 45.
introitus cum: duros et quasi corneolos (aures) habent introitus multisque cum flexibus; N II, 144.

floreo, florens, blühen, in Blüte, Ansehen, Kraft stehen, glänzen, part. ausgezeichnet, herrlich: alqs: qui illum (Carneadem) audierant, admodum floruerunt; A II, 16. cum (M. Crassus) maxumis opibus fortunisque florebat; D II, 22. ratio ... eius, qui nunc floret, Cratippi; D II, 100. tum || tunc || .. quis te possit esse florentior? R I, 71. floret Epicurus, eiusdem fere adiutor auctorque sententiae; O III, 116. qui ... in ipsa senectute praeter ceteros floruisset; Lae 4. te aerumnae premunt omnes, qui te beatum, qui te florentem putas; P 18.
alqd: (non intermittunt) »segetes largiri fruges, florere omnia«; T I, 69. cum is (sol) .. efficiat, ut omnia floreant et in suo quaeque genere pubescant; N II, 41. qua (philosophia) nihil a dis inmortalibus uberius, nihil florentius, nihil praestabilius hominum vitae datum est; L I, 58. quam ob rem, quicquid est laudabile, idem et beatum et florens et expetendum videri decet; P 19.
Academia: florere in caelo Academiam necesse est; N I, 80.
adiutor: f. alqs; O III, 116.
aetas: temeritas est videlicet florentis aetatis, prudentia senescentis; C 20.
arbor: ne hoc || hic || quidem quaero, cur haec arbor una ter floreat; D I, 16.
auctor: f. alqs; O III, 116.
auctoritas: quorum auctoritas maxime florebat; N II, 59.
castra: (Sulla) ante oppidum Nolam florentissuma || fortissuma || Samnitium castra cepit; D I, 72.
doctrina: quibus temporibus (doctrina) florere in foro maxime potuit; A II, 1.
domus: quibus (familiaritatibus) semper domus nostra floruit; N I, 6.
fortuna: || quamquam optatissimum est perpetuo fortunam quam florentissimam permanere; R fr 5 ||.
Graecia: cum floreret in Italia Graecia potentissimis et maximis urbibus; T IV, 2. quae (magna Graecia) nunc quidem deleta est, tum florebat; Lae 13.
imperium: cum florebat imperium; D I, 92.
musici: in Graecia musici floruerunt; T I, 4.
nomen: neque Atti Navii nomen memoria floreret tam diu; L II, 33.
olea: ante quam (olea) florere coepisset; D I, 111.
populus: Sp. Cassium ... summa apud populum gratia florentem; R II, 60.
ratio: cuius ... ratio quamquam floruit cum acumine ingenii, tum admirabili quodam lepore dicendi; A II, 16.
terra: possetne uno tempore florere, dein vicissim horrere terra? N II, 19.
urbs: se contulisse (Demaratus dicitur) Tarquinios, in urbem Etruriae florentissimam; R II, 34.

floresco, aufblühen: puleium aridum florescere brumali ipso die; D II, 33.

floridus, blühend: expones, quae spectet, florida et varia? T III, 43.

flos, Blume, Blüte, Blütezeit, Glanz: I, 1. fundo: quod non ita vigeat interiore quodam motu, ut aut flores aut fruges fundat aut bacas; T V, 37.
invideo: ut est in Melanippo: »quisnam florem liberum invidit meum?« male Latine videtur, sed praeclare Accius; ut enim „videre", sic „invidere florem" rectius quam „flori"; T III, 20.
sequor: Cato ... in ea est haeresi, quae nullum sequitur florem orationis; P 2.
video: ut agricola, cum florem oleae videt, bacam quoque se visurum putat; D II, 16. f. invideo.
2. invideo: f. 1. invideo.
3. adfluo ex: cum .. admiraretur Lysander ... suavitatem odorum, qui adflarentur ex floribus; C 59.
sum in: quam multos (annos) ante hunc (Dionysium) in ipso Graeciae flore Pisistratus (tyrannus fuit)! N III, 82.
II. signum: cur (haec arbor) arandi maturitatem ad signum floris accommodet; D I, 16.
varietas: quas vocum aut florum varietates ... adhibebis ad deos? N I, 112. res rusticae laetae sunt ... florum omnium varietate; C 54.
III, 1. vestiri: terra ... vestita floribus, herbis, arboribus, frugibus; N II, 98.
2. a: »e quibus ereptum primo iam a flore iuventae te«; D I, 22.

flosculus, Blüte: ficta omnia celeriter tamquam flosculi decidunt; O II, 43.

fluctuor, schwanken: non debere eos (Academicos) in suo decreto, sicut in ceteris rebus, fluctuari; A II, 29.

fluctus, Flut, Wellen, Wogen: I, 1. commoveo: ut maris .. tranquillitas intellegitur nulla ne minima quidem aura fluctus commovente, sic ..; T V, 16.
excito: f. **excito**, II. fluctus (2 St.) B. I, S. 907, a.
recipio: »cornix ... demersit caput et fluctum cervice recepit«; D I, 14.
3. immolo: nostri .. duces mare ingredientes inmolare hostiam fluctibus consuerunt; N III, 51.
mando: »qui || quis || salsis fluctibus mandet me ex sublimo vertice saxi?« T II, 19.

oppono: adde ... moles oppositas fluctibus, portus manu factos; O II, 14.
3. dimico cum: illi (Ulixi) .. non modo cum hostibus, verum etiam cum fluctibus ... dimicare melius fuit quam ..; O III, 99.
II, 1. cingi: quae (insulae) fluctibus cinctae natant paene ipsae; R II, 8.
2. ad: quo in loco ad fluctum aiunt declamare solitum Demosthenem; F V, 5.

fluito, treiben, schwimmen, wogen: alqd: quicquid erat, ... id sibi (deus) adsumpsit non tranquillum et quietum, sed inmoderate agitatum et fluitans; Ti 9.
beluae: quot genera ... partim submersarum, partim fluitantium et innantium beluarum! N II, 100.

flumen, Fluß, Strom: I. fluunt: ut ... flumina .. in contrarias partes fluxerint; D I, 78.
serpit: »has inter (stellas), veluti rapido cum gurgite flumen, torvus Draco serpit«; N II, 106.
sunt: ergo et flumina et fontes (dei sunt); N III, 52.
II, 1. arceo: nos flumina arcemus, derigimus || dir. ||, avertimus; N II, 152.
attingo: nec .. ullum hoc frigidius flumen attigi, quom ad multa accesserim, ut vix pede temptare id possim; L II, 6.
averto, derigo: s. arceo.
fundo: veniet flumen orationis aureum fundens Aristoteles; A II, 119.
tempto: s. attingo.
2. sum: *id* illi alteri flumini nomen est; L II, 1.
3. exsisto: quae terra, mari, paludibus, fluminibus exsistunt; N I, 97.
4. accedo ad: s. 1. attingo.
delabor in: cum tu equo advectus ad quandam magni fluminis ripam provectus subito atque delapsus in flumen nusquam apparuisses; D I, 58.
demitto in: qui (Dionysius) cum ... equum ipse demisisset in flumen; D I, 73.
emergo e: Dionysii equus quid attulit admirationis, quod emersit e flumine? D II, 67. tibi ... subito sum visus emersus e flumine; D II, 140.
immergo in: illi (ambitus) in flumen inmersi; Ti 48.
III. longe a: cuius (Aesculapii) in Arcadia non longe a Lusio flumine sepulcrum et lucus ostenditur; N III, 57.
IV, 1. alqs: qui (Indus) est omnium fluminum maximus; N II, 130.
derivationes: adde ductus aquarum, derivationes fluminum, agrorum inrigationes; O II, 14.
nomina: in augurum precatione Tiberinum, Spinonem, Almonem, Nodinum, alia propinquorum fluminum nomina videmus; N III, 52.
oportunitates: enumerari .. non possunt fluminum oportunitates; N II, 132.
ripa: s. II, 4. delabor in.
strepitus: propter hunc concentum avium strepitumque fluminum; L I, 21.
V. accipere: eodem .. ut flumine res ad victum cultumque maxime necessarias ... invectas acciperet ex terra; R II, 10.
circumfundi: sese aliquando in Arpinati nostro gelidis fluminibus circumfusum fuisse; T V, 74.
conturbari: neque .. flumine conturbor inanium verborum; N II, 1.
dilui: orationis flumine reprensoris convicia diluuntur; N II, 20.
invectio: quem Tiberina descensio festo illo die tanto gaudio affecit, quanto L. Paullum ... eodem flumine invectio? F V, 70.
invehi: s. accipere.
abl. comp.: s. II, 1. attingo.

fluo, fließen, strömen, hervorströmen, entstehen, sich verbreiten, zerfließen, erschlaffen, vergehen: alqs: qua (voluptate) cum liquescimus fluimusque mollitia; T II, 52.
alqd: quia continenter laberentur et fluerent omnia; A I, 31. ea, quae natura fluerent atque manarent, ut et aquam et terram et aëra, (Chrysippus deos dicit esse); N I, 39. ut, quicquid accidat, id ex aeterna veritate causarumque continuatione fluxisse dicatis; N I, 55. multa .. ab ea (luna) manant et fluunt; N II, 50. haec unde fluxerunt; N III, 47. haec .. omnia ex eodem fonte fluxerunt; N III, 48.
Acheron, al.: illi, qui fluere apud inferos dicuntur, Acheron, Cocytus, Pyriphlegethon; N III, 43.
anhelitus: placet .. Stoicis eos anhelitus terrae, qui frigidi sint, cum fluere coeperint, ventos esse; D II, 44.
doctrina: Pythagorae .. doctrina cum longe lateque flueret; T IV, 2.
eloquentia: eloquentiam sine maiore quadam vi fluere abundantem sonantibus verbis uberibusque sententiis; T I, 64.
flumina: ut ... flumina .. in contrarias partes fluxerint; D I, 78.
fluvius: quid? cum fluvius Atratus sanguine fluxit? D I, 98. Atratum etiam fluvium fluxisse sanguine; D II, 58.
genera: ista duo (divinandi genera), furoris et somnii, quae a libera mente fluere viderentur; D II, 101.
imagines: a corporibus .. solidis et a certis figuris (Democritus) vult fluere imagines; D II, 137. nullae .. imagines obrepunt in animos dormientium extrinsecus, nec omnino fluunt ullae; D II, 139.
lacus: si lacus Albanus redundasset isque in mare fluxisset; D II, 69.
mel: eodem .. tempore in eo loco, ubi Fortunae nunc est aedes, mel ex olea fluxisse dicunt; D II, 86.
multitudo: alia quoque ex ratione, et quidem physica, magna fluxit multitudo deorum; N II, 63.
oratio: ut ait Homerus, „ex eius (Nestoris) lingua melle dulcior fluebat oratio“; C 31.
ratio: ab isto capite fluere necesse est omnem rationem bonorum et malorum; F II, 34.
res: quibus (rebus) ab aeterno tempore fluentibus in aeternum ratio tamen mensque moderatur; T V, 70. in rebus prosperis et ad voluntatem nostram fluentibus; O I, 90.
sanguis: initio belli Marsici et deorum simulacra sudavisse, et sanguinem fluxisse; D I, 99.
sermo: multum .. fluxisse video de libris nostris ... variumque sermonem; N I, 6.
veritas: ea est ex omni aeternitate fluens veritas sempiterna; D I, 125.
visiones: fluentium frequenter transitio fit visionum, ut e multis una videatur; N I, 109.
voluptas: fluit .. voluptas corporis et prima quaeque avolat; F II, 106.

fluviatilis, in Flüssen lebend: veluti crocodili fluviatilesque testudines ... aquam persequuntur; N II, 124.

fluvius, Fluß, Strom: I. fluit: s. **fluo,** fluvius (2 St.).
influit: qui (Hypanis fluvius) ab Europae parte in Pontum influit; T I, 94.
II. resisto ex: »o gnata, tibi ... post ex fluvio fortuna resistet«; D I, 41.

III. ad: cum ad fluvium Sagram Crotoniatas Locri maximo proelio devicissent; N II, 6.
apud: apud Hypanim fluvium ... Aristoteles ait bestiolas quasdam nasci, quae unum diem vivant; T I, 49.

focus, Feuerstätte, Herd: I. est: terra .. ut focus domiciliorum sacra deorum omnium est; L II, 45.
II, 1. complector: quom .. Vesta quasi focum urbis ... conplexa sit; L II, 29.
viso: cuius etiam focum Cato ille noster ... visere solebat, apud quem sedens ille || ille sedens || Samnitium ... dona repudiaverat; R III, 40.
2. pertineo ad: vis .. eius (Vestae) ad aras et focos pertinet; N II, 67.
sedeo ad: Curio ad focum sedenti magnum auri pondus Samnites cum attulissent, repudiati sunt; C 55 (56). — apud: s. 1. viso.
III, 1. gigni: »virgines .. Vestales in urbe custodiunto ignem foci publici sempiternum«; L II, 20.
2. certamen pro: est .. mihi tecum pro aris et focis certamen; N III, 94.
IV. ad: ubi ad focum angues nundinari solent; D II, 66.

fodico, wühlen: fodicantibus iis rebus, quas malas esse opinemur; T III, 35.

fodio, graben, wühlen: alqs: fodit, invenit auri aliquantum; D II, 134.
dolor: pungit dolor, vel fodiat sane; T II, 33.
vicinus: qui (Chremes) novum vicinum non vult »fodere aut arare«; F I, 3.

foede, schmählich: »relliquias ... per terram sanie delibutas foede divexarier;« T I, 106.

foedifragus, bundbrüchig: alqs: || foedifragos Afros; R fr 7 ||. Poeni foedifragi; O I, 38.

foeditas, Abscheulichkeit, Entstellung, Schändlichkeit: I. debet, videtur: quanta illa depravatio et foeditas turpificati animi debet videri! O III, 105.
II. habeo: aegritudo maiora quaedam (habet), tabem, cruciatum, adflictationem, foeditatem; T III, 27.
III. depellere: multae (bestiae) etiam insectantis odoris intolerabili foeditate depellunt; N II, 127.
deterrere: nisi eos (homines) per se foeditate sua turpitudo ipsa deterreat; F III, 38.

foedo, schänden: »quae (custos) me perenni vivum foedat miseria«; T II, 24.

foedus, garstig, gräßlich, abscheulich: alqd: si nihil malum, nisi quod turpe, inhonestum, indecorum, pravum, flagitiosum, foedum; F III, 14. quid .. est non miserius solum, sed foedius etiam et deformius quam ..? T IV, 35. quid Achille Homerico foedius, quid Agamemnone in iurgio? T IV, 52. quid .. ea (vita beata) foedius? T V, 80. quid .. foedius avaritia ... dici potest? L I, 51. sunt .. quaedam partim ita foeda, partim ita flagitiosa, ut ..; O I, 159. quibus nihil nec taetrius nec foedius excogitari potest; O III, 36. ea ... non esse utilia, quia sint flagitiosa, foeda, turpia; O III, 115.
animal: quo (tyranno) neque taetrius neque foedius ... animal ullum cogitari potest; R II, 48.
aspectus: quae partes .. corporis ... aspectum essent deformem habiturae atque foedum || turpem ||; O I, 126.
luxuria: luxuria .. cum omni aetati turpis, tum senectuti foedissima est; O I, 123.
parricidium: potest ... cuiquam esse utile foedissimum et taeterrimum parricidium patriae? O III, 83.
perturbatio: perturbatio ipsa mentis in amore foeda per se est; T IV, 75.
puer: multo .. taetrior et foedior (puer) renatus est; L III, 19.
religiones: sacerdos ... audaciam in * et inmittendis || in admittendis || religionibus foedis || foedas || damnet; L II, 37.
victoria: secutus est, qui in causa impia, victoria etiam foediore non singulorum civium bona publicaret, sed ..; O II, 27.
vitium: quod nullum (vitium) erat iracundia foedius; T IV, 54.

foedus, Bündnis, Bund, Bundesvertrag: I. est: sunt .., qui dicant foedus esse quoddam sapientium, ut ne minus amicos ... diligant; F I, 70.
indicant: id indicant leges in duodecim tabulis, indicant sacratae, indicant foedera, quibus etiam cum hoste devincitur fides; O III, 111.
II, 1. facio: s. **facio,** III. foedus (5 St.) S. 17, a.
ico: cum T. Tatio, rege Sabinorum, foedus icit; R II, 13.
infitior: qualis Q. Pompeius in foedere Numantino infitiando fuit; F II, 54.
neglego: sociorum nominisque Latini iura neglexit ac foedera; R III, 41.
violo: foederibus violatis; R I, 31.
2. sum: qua quisque sit lege, condicione, foedere; L III, 41.
3. quaero de: consul ego quaesivi ... de Numantino foedere; R III, 28.
III. domini: qui (populi) domini sint legum, iudiciorum, belli, pacis, foederum; R I, 48.
iudices, nuntii: »foederum pacis, belli || [belli] ||, indotiarum ratorum || † oratorum || fetiales iudices, nontii || † non || sunto«; L II, 21.
oratrices: quae ex Sabinis virgines raptae postea fuerant oratrices pacis et foederis; R II, 14.
religiones: quantae saluti sint foederum religiones; L II 16.
IV. asciscere: quo foedere .. Sabinos in civitatem adscivit; R II, 13.
devinciri: s. I. indicant.

folium, Blatt: »qui (draco) platani in ramo foliorum tegmine saeptos corripuit pullos«; D II, 63.

follis, Blasebalg: quas (rerum formas et figuras) vos effici posse sine follibus et incudibus non putatis; N I, 54.

fomentum, Linderungsmittel: I. sunt: haec sunt solacia, haec fomenta summorum dolorum; T II, 59.
II. mitigari: virtutis, magnitudinis animi, patientiae, fortitudinis fomentis dolor mitigari solet; F II, 95.

fons, Quelle, Ursprung: I, 1. emanat: »fons unde emanat aquai«; D II, 63.
est: idem fons erat utrisque; A I, 18. fontem omnium bonorum in corpore esse; A II, 140. ceteris, quae moventur, hic fons, hoc principium est movendi; T I, 53. R VI, 27. sit .. hic fons; T IV, 11. in ea (aegritudine) est .. fons miseriarum et caput; T IV, 83. ergo et flumina et fontes (dei sunt); N III, 52.

potest: f. II, 1. invenio; L I, 16.
scatent: (non intermittunt) »fontes scatere herbis prata convestirier;« T I, 69.

2. sum: quae (mens) sensuum fons est atque etiam ipsa sensus est; A II, 30. intellegi necesse est non rem ipsam causam atque || [causam atque] || fontem esse maeroris; T III, 67. omnium .. perturbationum fontem esse dicunt intemperantiam; T IV, 22. quoniam iuris natura fons sit; O III, 72. qui fons est fraudium, maleficiorum, scelerum omnium; O III, 75. vgl. 1. est.

II, 1. aperio: multo studiosius philosophiae fontis aperiemus, e quibus etiam illa manabant; T I, 6.
cieo: »cum ... absurdo .. sono fontis et stagna cietis«; D I, 15.
constituo: benivolentiam, qui est amicitiae fons a natura constitutus; Lae 50.
contineo: omnis istorum disputatio quamquam uberrimos fontes virtutis et scientiae continet, tamen ..; R I, fr 5. fr V, 42.
exhaurio: largitio .., quae fit ex re familiari, fontem ipsum benignitatis exhaurit; O II, 52.
habeo: hunc fontem habent disciplinae; D II, 50.
invenio: quo (fonte) invento; F V, 17. his .. explicatis fons legum et iuris inveniri potest; L I, 16. visne .. ipsius iuris ortum a fonte repetamus? quo invento non erit dubium, quo sint haec referenda, quae quaerimus; L I, 20.
perspicio: fontis .. earum (legum) utique perspexerit; R V, 5.
reperio: totius .. quaestionis eius ... fons reperiendus est, in quo sint prima invitamenta naturae; F V, 17.
2. abundo: locum .. delegit .. fontibus abundantem; R II, 11.
3. dico de: de primo .. officii fonte diximus; O I, 19.
duco a: pleraeque .. quaestiones, quae ad vitam moresque pertinent, a virtutis fonte ducuntur; F IV, 34. quoniam a quattuor fontibus honestatis primo libro officia duximus, in eisdem versemur; O III, 96.
fluo ex: haec .. omnia ex eodem fonte fluxerunt; N III, 48.
haurio a, e: f. ex, I. haurio e fonte (4 St.) B. I, S. 893, b.
mano ex: ex hoc .. Platonis ... fonte nostra omnis manabit oratio; T V, 36 (37). f. I, 1. aperio.
repeto a: f. II, 1. invenio; L I, 20.
revertor ad: ad eundem fontem revertendum est, aegritudinem omnem procul abesse a sapiente; T III, 82.
sum in: f. I. reperio.
versor in: f. duco a; O III, 96.

III. perennitates: adde huc fontium gelidas perennitates; N II, 98.

IV. inrigare: cuius (Democriti) fontibus Epicurus hortulos suos inrigavit; N I, 120.

for, sagen, sprechen, verkünden: I, 1. terribilis: »neque tam terribilis ulla fando oratio est«; T IV, 63.
2. audiri: ne fando quidem auditum est crocodilum aut ibin || ibim || aut faelem violatum ab Aegyptio; N I, 82.

II. directe Rede: ad eos (deos) is deus, qui omnia genuit, fatur: „haec vos ..;“ Ti 40.

III. alqd: »fabitur haec aliquis, mea semper gloria vivet«; fr VIII, 9.
fata: »Apollo fatis fandis dementem invitam ciet«; D I, 66.

foramen, Öffnung: nunc .., quamquam foramina illa, quae patent ad animum a corpore, callidissimo artificio natura fabricata est, tamen terrenis concretisque corporibus sunt intersaepta quodam modo; T I, 47.

foras, nach außen, hinaus: do: »candida se radiis dedit icta foras lux«; D I, 108.
emineo: si iam tum, cum (animus) erit inclusus in corpore, eminebit foras; R VI, 29.
evado: »unde superstitiosa primum saeva evasit vox fera || foras || ;« D II, 115.
evolo, excurro: quorum animi spretis corporibus evolant atque excurrunt foras; D I, 114.
serpo: quae (caritas generis humani) nata a primo satu ... serpit sensim foras; F V, 65.
specto: quando .. inest in omni virtute cura quaedam quasi foras spectans; F V, 67. iustitia foras spectat et proiecta tota est atque eminet; R III, 11.

forensis, auf dem Markt, gerichtlich, öffentlich: artes: quae (rhetorum artes) sunt totae forenses atque populares; F III, 4.
causae: si id facerem in causis forensibus; N III, 9.
genus: ut ... sequeretur .. et illud forense dicendi et hoc quietum disputandi genus; O I, 3. si (Plato) genus forense dicendi tractare voluisset; O I, 4. ut in illo ipso forensi genere dicendi contentiones aliorum sermone vinceret; O I, 133.
labores: quoniam forensibus operis, laboribus, periculis non deseruisse mihi videor praesidium; F I, 10.
littera: quodsi ... ne litteram quidem ullam fecimus nisi forensem; A II, 6. illae scilicet litterae conticuerunt forenses et senatoriae; O II, 3.
negotia: a re publica forensibusque negotiis ... vi .. prohibiti; O III, 1.
opera: qui adulescentiam in forensi opera ... consumpserat; A II, 2. nunc .. propter intermissionem forensis operae .. lucubrationes detraxi; D II, 142.
opera: f. labores.
ornamenta: et domesticis et forensibus solaciis ornamentisque privati; T I, 84.
pericula: f. labores.
res: neque publicis neque privatis neque forensibus neque domesticis in rebus; O I, 4.
rhetorica: hac rhetorica philosophorum (dicam), non nostra illa forensi; F II, 17.
sententia: ut vestitum, sic sententiam habeas aliam domesticam, aliam forensem? F II, 77.
solacia: f. ornamenta.
vestitus: f. sententia.
usus: visne ... quaeramus isdem de rebus aliquid uberius, quam forensis usus desiderat? L I, 15. Catonem ... locos ... tractare abhorrentes ab hoc non forensi et publico; P 1.

foris, Thür, Öffnung: I. patent: »adveniens digito impellam ianuam, fores patebunt«; T IV, 67.
sunt: aëneum .. equum, ut ferunt fabulae, animadvertit, cuius in lateribus fores essent; quibus apertis corpus hominis mortui vidit; O III, 38.
II, 1. aperio: f. I. sunt.
claudo: cum forem cubiculi clauserat (Dionysius); T V, 59.
frango: cum vinolenti adulescentes ... mulieris pudicae fores frangerent; fr X, 3.
nomino: ex quo transitiones perviae „iani“ foresque in liminibus profanarum aedium „ianuae“ nominantur; N II, 67.
2. resisto extra: nec (vita beata) ... resistet extra fores ... limenque carceris; T V, 80.

foris, draußen, auswärts: cognosco: non cognoscebantur (illi Servilii) foris. at domi. non ab alienis. at a suis; A II, 56.

iacto: nec eae (cupiditates) se foris solum iactant ..., sed intus etiam ... dissident; F I, 44.

peto: ut in ipsa (arte) insit, non foris petatur extremum, id est artis effectio; F III, 24. cuius (philosophiae) auxilium non ut in corporis morbis petendum est foris; T III, 6.

zum Satz: parvi .. sunt foris arma, nisi est consilium domi; O I, 76.

forma, Gestalt, Figur, Bild, Schönheit: I. **Subject:** cadunt: unde .. ortae illae quinque formae, ex quibus reliqua formantur, apte cadentes ad animum afficiendum || efficiendum || pariendosque sensus? N I. 19.

cogunt: saepe visae formae deorum quemvis non aut hebetem aut impium deos praesentes esse confiteri coëgerunt; N II, 6.

consentit: Platonis .. auctoritate ... una et consentiens duobus vocabulis philosophiae forma instituta est, Academicorum et Peripateticorum; A I, 17.

conturbat: quid est, quod te forma una conturbet? N I, 98.

debet: quod ... forma quoque (divina) esse pulcherrima debeat, nec esse humana ullam pulchriorem; N I, 76.

declarat: nec .. tu is es, quem forma ista declarat; R VI, 26.

definiunt: in quo (caeli complexu) cum admirabilitate maxima igneae formae cursus ordinatos definiunt. e quibus sol ... circum eam ipsam (terram) volvitur; N II, 101. 102.

est: haec ... fuit ... eius partis, quam primam posui, forma atque discriptio; A I, 23. est forma eius disciplinae, sicut fere ceterarum, triplex; F V, 9. corporis .. nostri partes totaque figura et forma et statura quam apta ad naturam sit, apparet; F V, 35. cum .. ea sit, quam exposui, forma naturae; F V, 41. quod ea forma neget ullam esse pulchriorem Plato. at mihi vel cylindri vel quadrati vel coni vel pyramidis videtur esse formosior; N I, 24. sensu .. deum (Ponticus Heraclides) privat et eius formam mutabilem esse vult; N I, 34. quibus (rationibus) docere velitis humanas esse formas deorum; N I, 76. cum .. duae formae praestantes sint, ex solidis globus, ... ex planis autem circulus aut orbis ..., his duabus formis contingit solis, ut omnes earum partes sint inter se simillumae; N II, 47. et formae nobis deorum et aetates et vestitus ornatusque noti sunt; N II, 70. obiciuntur etiam saepe formae, quae reapse nullae sunt, speciem autem offerunt; D I, 81. geminorum formas esse similis, vitam atque fortunam plerumque disparem; D II, 90. quae est .. forma tam invisitata, tam nulla, quam non sibi ipse fingere animus possit? D II, 138. ea .. forma civitatis mutabilis maxime est; R II, 43. hic mihi ... Africanus se ostendit ea forma, quae mihi ex imagine eius quam ex ipso erat notior; R VI, 10. melius esse aliquid ...; pecuniamne igitur an honores an formam an valetudinem || valit. || ? L I, 52. ut videas, quae sit in ea (intellegentia tua) [species] forma || species [forma] || et notio viri boni; O III, 81. s. debet.

monent: »variae nocturno tempore visae terribiles formae bellum motusque monebant«; D I, 18.

occurrit: quae .. forma alia occurrit umquam aut vigilanti cuiquam aut dormienti? N I, 46. ut homini, cum de deo cogitet, forma occurrat humana; N I, 76.

offerunt: s. est; D I, 81.

oriuntur: ex iis .. ortae animantium formae earumque rerum, quae gignuntur e terra; A I, 26. s. cadunt.

possunt: s. II, 1. efficio; N I, 54. intellego.

praestant: s. est; N II, 47.

versantur: in eo (animo) et formae versantur et actiones; D II, 139.

videtur: s. est; N I, 24.

abl. abs.: inter ipsos homines nonne et simillimis formis dispares mores et moribus *simillimis* figura dissimilis? N I, 98.

ohne Verb: ante igitur humana forma quam homines ea, qua || eaque || erant forma di inmortales; N I, 90.

II. **nach Verben:** 1. absolvo: divinissima .. dona aves et formae ab uno pictore uno absolutae die; L II, 45.

animadverto: in nubibus numquam animadvertisti leonis formam aut hippocentauri? D II, 49.

anquiro: anquirit animus et formam et vitae actionem ... in deo; N I, 45.

aspicio: »aspicite, o cives, senis Enni imaginis formam«; T I, 34.

caelo: oculi ... in pictis, fictis caelatisque formis ... multa cernunt subtilius; N II, 145.

cedo: cedo mihi istorum adumbratorum deorum liniamenta atque formas; N I, 75.

cerno: quot .. et quales animalium formas mens in speciem rerum intuens poterat cernere, totidem et tales in hoc mundo secum cogitavit effingere; Ti 34.

concludo: hunc (animantem) ea forma figuravit, qua una omnes formae reliquae concluduntur; Ti 17.

conicio: si innumerabiles unius et viginti formae litterarum vel aureae vel qualeslibet aliquo coiciantur, posse ex iis in terram excussis annales Ennii ... effici; N II, 93.

contueor: cum ... contueri licebit eius .. (terrae) .. situm, formam, circumscriptionem; T I, 45.

corrumpo: fama popularis simulatione honestatis formam eius (gloriae) pulchritudinemque corrumpit; T III, 4.

describo: (eum) animadvertisse dicunt in arena geometricas formas quasdam esse descriptas; quas ut vidisset ..; R I, 29.

dico: dicis ... valetudinem, vires, staturam, formam ... *bona*; F V, 80. non .. illorum (deorum) humana forma, sed nostra divina dicenda est; N I, 90.

do: qui Graeciae formam rerum publicarum dederunt; T II, 36. formam .. et maxime cognatam et decoram (deus) dedit; Ti 17.

efficio: ex quo efficiuntur eae rerum formae et figurae, quas vos effici posse sine follibus et incudibus non putatis; N I, 54. grues cum loca calidiora petentes maria transmittant, trianguli efficere formam; N II, 125.

effingo: quis .. non videt et formas et mores ... effingere a parentibus liberos? D II, 94. s. cerno.

excutio: s. conicio.

expingo: quae species formaque pugnae (non ita expicta est, ut ..)? T V, 114.

expleo: habes undique expletam et perfectam .. formam honestatis; F II, 48.

expono: habes ... formam eorum, de quibus loquor, philosophorum. qua exposita ..; F IV, 19. s. I. est; F V, 41.

exprimo: habes formam Epicuri vitae beatae verbis Zenonis expressam; T III, 38.

fingo: s. **fingo**, III. formam (4 St.) S. 54, a.

habeo: quid? aër ... quem sensum habere

potest aut quam formam dei? N I, 29. ſ. expleo. expono. exprimo.
ignoro: animum tibi tuum notum esse oportere, etiamsi ignores et locum et formam; T I, 70.
instituo: ſ. I. consentit.
intellego: qui (Aristo) neque formam dei intellegi posse censeat neque in deis sensum esse dicat; N I, 37.
invenio: prima sit haec forma et species et origo tyranni inventa nobis in ea re publica; R II, 51.
iungo: ſ. fingo; N 1, 78.
laudo: qui eam formam rei publicae maxime laudant; R I, 53.
muto: neque solum eius (lunae) species ac forma mutatur, ... sed etiam regio; N II, 50.
obicio: ſ. I. est; D I, 81.
orno: cum videmus ... nocturnam .. caeli formam undique sideribus ornatam; T I, 68.
perficio: ſ. expleo. — pingo: ſ. caelo.
pono: quae (natura) formam nostram reliquamque figuram ... posuit in promptu; O 1, 126.
quaero: formam aliquam figuramque quaerebant; T I, 37. facit (Xenophon) ... Socratem disputantem formam dei quaeri non oportere; N I, 31.
servo: ut formam saltem eius (picturae) et extrema tamquam liniamenta || lineam. || servaret; R V, 2.
teneo: »stella .. iungens una tenet duplices communi lumine formas«; N II, 111.
trado: haec erat illis forma || prima || a Platone tradita; cuius quas acceperim dissupationes || disputationes, al. ||, si vultis, exponam; A I, 33.
video: non videt (animus) ... formam suam; T 1, 67. formam .. ipsam ... et tamquam faciem honesti vides; O I, 15. ſ. describo. I. cogunt. monent.
vinco: quodsi omnium animantium formam vincit hominis figura; N I, 48.
elliptiſch: „saporem", inquit (Epicurus), „et corporum complexum et ludos atque cantus et formas eas, quibus oculi iucunde moveantur"; T III, 46.
2. sum: innumerabiles .. mundos alios aliarum esse formarum; N II, 48.
3. contingo: ſ. I. est; N II, 47.
noceo: sunt .. (astra) rotunda, quibus formis ... minime noceri potest; N II, 117.
4. sum: innumerabiles paribus in locis esse eisdem ... ingeniis, formis, aetatibus? A II, 125. omnium || hominum || in me incidere imagines, Homeri, ... Platonis, nec ea forma, qua illi fuerunt; N I, 107. ſ. 1, 1. ohne Verb.
5. admoneo de: de forma .. (deorum) partim natura nos admonet, partim ratio docet; N I, 46.
cerno in: ſ. 1. caelo.
do ad: appetitio animi ... non ad quodvis genus vitae, sed ad quandam formam vivendi videtur data; F III, 23.
doceo de: ſ. admoneo de. — efficio ex: ſ. 1. conicio. — formo ex: ſ. I, 1. cadunt.
insum in: in formis aliis dignitatem inesse, aliis venustatem; O I, 107.
intersum inter: inter ipsas impressiones nihil interesse, sed inter species et quasdam formas eorum (visorum); A II, 58.
percipio ex: detrahens eas etiam, quae ex formis percipiuntur oculis, suavis motiones; T III, 41.
perspicio ex: qui (Zopyrus) se naturam cuiusque ex forma perspicere profitebatur; T IV, 80.
removeo a: a forma removeatur omnis viro non dignus ornatus; O 1, 130.
revertor ad: ut ad officii formam revertamur; O I, 103.
sum in: quae (mundi volubilitas) nisi in globosa forma esse non posset; N II, 49.
venio ad: de contrariis, a quibus (antiqui) ad genera formasque generum venerunt; F IV, 8.
III. nach Adjectiv: praeditus: illi .. (di) pulcherrima forma praediti; N II, 60.
IV. nach Substantiven: 1. dignitas: cuius (generis) similitudine perspecta in formarum specie ac dignitate; F II, 47. cur non etiam ... propter se formae dignitatem sequamur? F V, 47. formae .. dignitas coloris bonitate tuenda est; O I, 130.
dissipationes: ſ. II, 1. trado.
figura: non ab hominibus formae figuram venisse ad deos; N I, 90.
imitatio: erat .. non facile agentis aliquid ... deos in aliarum formarum imitatione servare; N 1, 77.
partes: ſ. I. est; N II, 47.
pulchritudo: ergo opifex plus sibi proponet ad formarum quam civis excellens ad factorum pulchritudinem? F II, 115.
species: ſ. dignitas; F II, 47.
2. alqs: ſ. I, I. est; R VI, 10.
animans: ſ. II, 1. concludo.
homines: unde tam felix concursus atomorum, ut repente homines deorum **forma nascerentur?** N 1, 91 (90).
imagines: ſ. II, 4. sum; N 1, 107.
pueri: ad mensam eximia forma pueros delectos iussit consistere; T V, 61.
3. aër sine: quasi .. aër sine ulla forma deus esse possit; N I, 26.
V. Umſtand: 1. concludo: ſ. II, 1. concludo.
metiri: forma, aetate, figura (voluptates) metiendas putant; T V, 94.
moveri: ſ. II, 1. elliptiſch.
par: cur igitur, cum ceteris rebus inferiores simus, forma pares sumus? N 1, 96.
praestare: an dubitas, quin praestans valetudine, viribus, forma —? T V, 45.
sustentare: quae (astra) ... forma ipsa figuraque sua momenta sustentant; N II, 117.
abl. comp.: ſ. 1. debet. est; N I, 24.
2. e: ſ. 1, 1. definiunt. est; N II, 47.
propter: nec Homerum audio, qui Ganymeden ab dis raptum ait propter formam; T I, 65.
sine: sine ullo certo exemplari formaque rei publicae; R II, 22.

formica, Ameiſe: I. congerunt: Midae illi Phrygi, cum puer esset, dormienti formicae in os tritici grana congesserunt; D 1, 78.
est, vult: formica formicae (similis esse vult); N I, 79 (78).
faciunt: formicae, apes, ciconiae aliorum etiam causa quaedam faciunt; F III, 63.
II. antepono, sum in: num idcirco existimas formicam anteponendam esse huic pulcherrumae urbi, quod ... in formica non modo sensus (sit), sed etiam mens, ratio, memoria? N III, 21.
III. similis: ſ. I. est.
IV. perfectio: cuius (dei) .. vos maiestatem deducitis usque ad apium formicarumque perfectionem; A II, 120.
V. causa: neque .. homines murum aut formicarum causa frumentum condunt, sed coniugum ..; N II, 157.

formido, erbeben: qui (vir), quicquid fecerit, ipse se cruciet omniaque formidet; F II, 53.

formido, Furcht, Grauſen, Schreckbild: I. cadit: videtur mihi cadere in sapientem aegri-

tudo. — num reliquae quoque perturbationes animi, formidines, libidines, iracundiae? T III, 7. in quem .. metus (cadit), in eundem formido, timiditas, pavor, ignavia; T V, 52.
est: (perturbationes) sunt ... aegritudo, formido, libido; F III, 35.
exsistunt: e qua ipsa (ignoratione rerum) horribiles exsistunt saepe formidines; F I, 63.
videntur: f. cadit; T III, 7.
II. contemno: cuius ignoratio finxit inferos easque formidines, quas tu contemnere non sine causa videbare; T I, 36.
definio: formidinem metum permanentem (definiunt); T IV, 19.
extimesco: quia quasdam post mortem formidines extimescant; F V, 31.
fingo: f. contemno.
oppono: turpis .. ab his formido mortis fortibus viris opponitur; R I, 4.
subicio: sub metum .. subiecta sunt pigritia, pudor, terror, timor, pavor, exanimatio, conturbatio, formido; T IV, 16.
IV. levatio: quae levationem habeant aegritudinum, formidinum, cupiditatum; T I, 119.
terror: sapientiam .. esse solam, quae nos ... a formidinum terrore vindicet; F I, 46.

formidolosus, grausig, furchtbar: vel fortitudo est ... conservatio stabilis iudicii in eis rebus, quae formidolosae videntur, subeundis et repellendis vel scientia rerum formidolosarum contrariarumque aut ‖ et ‖ omnino neglegendarum conservans earum rerum stabile iudicium; T IV, 53.

formo, bilden, gestalten, schaffen: alqd: ex quibus (formis) reliqua formantur; N I, 19. »quidquid est hoc, omnia animat, format, alit, auget, creat«; D I, 131.
consuetudinem: quam (consuetudinem) partim adsiduitate exercitationis ‖ exerc. adsid. ‖, partim ratione formabant; A I, 20.
corpus: natura .. corpus .. hominis sic et genuit et formavit, ut ..; F V, 59. (corpora) se ipsa ... formare, figurare, colorare, animare non possent; N I, 110.
draconem: »hunc (draconem) ... genitor Saturnius idem abdidit et duro formavit tegmine saxi«; D II, 64.
materiam: quae (physica) cum contineantur ex effectione et ex materia ea, quam fingit et format effectio; A I, 6.
notiones: Cleanthes ... quattuor modis formatas in animis hominum putat deorum esse notiones; N III, 16.
pueros: perinde, utcumque temperatus sit aër, ita pueros orientis animari atque formari; D II, 89.
speciem: »ni prius excelsum ad columen formata decore sancta Iovis species claros spectaret in ortus;« D I, 20. speciem (natura) ita formavit oris, ut in ea penitus reconditos mores effingeret; L I, 26.
terram: Parmenides ignem (dixit esse), qui moveat terram, quae ab eo formetur; A II, 118.

formositas, Schönheit: quoniam ... id .. (decorum) positum est in tribus rebus, formositate, ordine, ornatu ad actionem apto; O I, 126.

formosus, wohlgestaltet, schön: forma: mihi vel cylindri vel quadrati vel coni vel pyramidis (forma) videtur esse formosior; N I, 24.
homo: quotus .. quisque (homo) formosus est? N I, 79.
puer: adsint etiam formosi pueri, qui ministrent; F II, 23. cum ... casu formosus puer praeteriret; O I, 144.
sapiens: illi umquam dicerent sapientes ... solos formosos? A II, 136. solum (sapientem) praeterea formosum; F IV, 74.
senex: cur neque deformem adulescentem quisquam amat neque formosum senem? T IV, 70.

formula, Regel, Vorschrift: I. est: erit .. haec formula Stoicorum rationi disciplinaeque maxime consentanea; O III, 20.
II, 1. compono: certam quandam disciplinae formulam composuerunt, et eam quidem plenam ac refertam; A I, 17. an (hortaris) ut stipulationum et iudiciorum formulas conponam? L I, 14.
constituo, sequor: formula quaedam constituenda est, quam si sequemur in comparatione rerum ..; O III, 19.
profero: nondum C. Aquilius ... protulerat de dolo malo formulas; in quibus ipsis, cum ex eo quaereretur, quid esset dolus malus ..; O III, 60.
2. redeo ad: redeo ad formulam; O III, 20.
III. in: ut quibusdam in formulis EA RES AGETUR; F II, 3. f. II, 1. profero.

fornax, Ofen: quae (bestiae) ... appareant .. in ardentibus fornacibus saepe volitantes; N I, 103.

fors, Zufall, abl. zufällig, etwa, vielleicht: I. est: quid est .. aliud fors, quid fortuna, quid casus, quid eventus, nisi cum sic aliquid cecidit, ... ut ..? D II, 15. vgl. **fortuna,** I, 1. est; L II, 28.
II. **forte:** quid est tandem, quod casu (haec) fieri aut forte fortuna putemus? D II, 18. vgl. si—forte; Fa 6. — percontantibus nobis, ecquid forte Roma novi; A I, 2. »constiteram exorientem Auroram forte salutans«; N I, 79. adlatus est forte Scipioni acupenser ‖ accip. ‖; Fa, fr 5. qui (sermo) tum forte ‖ fere ‖ multis erat in ore; Lae 2. velim dari mihi .. iubeas indicem tragicorum, ut sumam, qui ‖ si qui ‖ forte mihi desunt; fr V, 48.
etiamsi: etiamsi res forte non suppetit; O II, 32.
ne: qui metuo ne te forte flagitent; A ep 1. ne nos duriores forte videamur, L II, 37. videndum est in vita ne forte quid discrepet; O I, 145.
ni: f. nisi; N II, 158.
nisi: nisi forte, quod gloriosum sit in vulgus, id honestum velimus dicere; A II, 140. honestum quid sit ..., nisi forte illud, quod multitudinis rumore laudetur; F II, 49. eum (dolorem) dicis, qui ..; F II, 93. censes Ti. Gracchum patrem *non* beatiorem fuisse quam filium; F IV, 65. ut se intendat ad firmitatem; T II, 56. temporis causa nobis adsentiebare; T IV, 8. quae vehementer, acriter, animose fiunt, iracunde fieri suspicamur; T IV, 51. ne hoc quidem attendis; N I, 99. Diagoram aut Theodorum ... censes superstitiosos esse potuisse; N I, 117. nisi ‖ ni ‖ forte tanta ubertas et varietas pomorum ... dubitationem adfert, quin ... donaverit; N II, 158. maritumae nuptiae terrenis anteponuntur; N III, 45. dicitis eam (providentiam) nescisse; N III, 78. putamus neminem eodem tempore ipso et conceptum et natum, quo Africanum; D II, 95. concessuros tibi existumas eos, qui somnia pro somniis habent, ... non id fortuito accidisse; D II, 108. volumus Epicureorum opinionem sequi; Fa 37. Manilius interdictum aliquod inter duos soles putat esse componendum, ut ..; R I, 20. Athenae tuae sempiternam in arce oleam tenere potuerunt; L I, 2. sapienti illi Catoni fuit patria non Roma, sed Tusculum; L II, 5. quid desideratis; L III, 47.

Demetrius Phalereus in hoc numero haberi potest; O I, 8. se intellexerit errasse in deligendo genere vitae; O I, 120. (calamitosi) erunt digni calamitate; O II, 62. eam pecuniam in rei publicae magnum aliquod tempus contulerit; O III, 93. ego vobis ... cessare nunc videor, cum bella non gero; C 18. adulescentes pueritiam ... debent requirere; C 33. cum parietes disturbabas, ... meorum aliquid ruere aut deflagrare arbitrabare; P 28. idem hostis esse et civis potest; P 29. — nisi in voluptatis locum dolor forte successerit; F I, 56. nisi memoria forte defecerit; F II, 44. nisi quae (sententiae) me forte fugiunt; T I, 22. »nisi quas terrestris pontus strages conciet, aut forte Triton ... molem ex profundo saxeam ad caelum eruit || erigit ||;« N II, 89. nisi ista (somnia) casu non numquam forte temere concurrerent; D II, 141. nisi qui (scriptores) forte nondum ediderunt; L I, 7. nisi quid ad haec forte vultis; Lae 32.

quodsi: quodsi forte, ut fit plerumque, (tyranni) ceciderunt; Lae 53.

si: eas (virtutes) excita, si forte dormiunt; T III, 36. si f. de paupertate non persuaseris; T IV, 59. si f. eos (philosophos) primus aspectus mundi conturbaverat; N II, 90. si quando, si f. || [si forte] || tibi visus es irasci alicui; R I, 59. quod ... in uno illo aut, si f., in liberis eius manet gratia; O II, 70. quocirca si f. ... minus id, quod avemus animo, consequemur, ut ... oratio sibi constet; Ti 8. si te Latina (verba) forte deficient; A I, 25. si aut in sensibus ipsius (sapientis) est aliqua f. gravitas aut tarditas; A II, 53. si qui eius f. casus inciderit, ut id faciendum sit; F III, 68. exponamus adulescenti, si quae f. possumus; F V, 8. si te hoc f. delectat; T I, 24. si te f. dolor aliquis pervellerit; T II, 46. si qui f., cum se in luctu esse vellent, aliquid fecerunt humanius; T III, 64. si cantus eos f. delectant; T V, 116. si quid in eam (asperam arteriam) cibi f. incidisset; N II, 136. quae si singula vos f. non movent; N II, 163. si fati omnino ... nulla vis esset et f. temere casu aut pleraque fierent aut omnia; Fa 6. si quae (leges) f. a me hodie rogabuntur; L II, 23. si qui (homines) f. his legibus parere voluerint; L III, 29. neque .. (tenuis) verbis auget suum munus, si quo f. fungitur; O II, 70. ut sepeliatur, si sit f. victus; fr VIII, 9. ſ. forte; fr V, 48.

sin: sin forte longinquitate producti (dolores) vehementius tamen torquent; T V, 117.

forsitan, vielleicht, etwa: iis forsitan concedendum sit rem publicam non capessentibus; O I, 71. forsitan quispiam dixerit; O III, 29. atqui ceteris forsitan vitio datum esset, si se interemissent; O I, 112. quae (fortuna) pervellere te forsitan potuerit et pungere, non potuit certe vires frangere; T III, 36. illud forsitan quaerendum sit, num ..; O I, 159.

fortasse, vielleicht, wohl, etwa: I. **bei Verben und Sätzen:** accessit etiam ista opinio fortasse; N I, 77. illum f. (magnitudo divitiarum) adiuvat, qui habet; O II, 71. quod uterque vestrum arripiet f. ad reprendendum; N II, 162. (corpora) pellere se ipsa et agitari inter se concursu f. possent; N I, 110. C. Avianium f. in porticu Neptuni ambulantem; A II, 80. angor: ſ. doleo. animadverterat (Thales) f. quadam scientia olearum ubertatem fore; D I, 112. contemnar a te f.; R I, 31. bonum ipsum etiam quid esset f., si opus fuisset, definisses, aut quod esset natura appetendum, aut ..; F II, 5. non .. hominum interitu sententiae quoque occidunt, sed lucem auctoris f. desiderant; N I, 11. in quo defuit f. ratio; R II, 57. dicet (deus) me acrius videre quam illos pisces f.; A II, 81. f. etiam ... aliquid de maioribus tuis et de te ipso dices; F II, 74. de qua (educatione, disciplina) dicemus aliquid f.; L III, 29. non honestum consilium, at utile, ut aliquis f. dixerit || consilium. at utile, [ut ... dixerit] ||; O III, 97. f. dixerit quispiam ..; C 8. rectene ... adiunxerit an secus, de eo f. disputari potest; O III, 11. si (animus) anima est, f. dissipabitur; T I, 24. dolent f. et anguntur; T I, 30. alterum f. dubitabunt, ... alterum non dubitabunt; F V, 85. de L. Bruto f. dubitarim, an ... ecfrenatius in Arruntem invaserit; T IV, 50. exspectas f., dum dicat: „(sapiens) patietur"; T II, 17. latet (causa) f. obscuritate involuta naturae; D I, 35. pello: ſ. agito. sed tu f. in sententia permanes; T II, 67. possum: ſ. agito. disputo. captum me f. .. putas; fr V, 63. quaesivit de Zenone f., quid futurum esset, si ..; A II, 77. quaeres f., quo modo, et recte; T II, 43. simulas .. quaerere te de sapiente, quaeris autem f. de te; T IV. 59. ipse Epicurus f. (hereditatem) redderet; F II, 58. tamen aliquid relinquetur f.; T III, 13. reperiam f., sed illud ante; T IV, 47. responderet enim alius f. se ... anteponere; T V, 55. † fuerat f. aliqua ratio maioribus nostris in illo aere alieno || consilio aeri alieno || medendi; R II, 59. cuius (voluptatis) est f. quidam naturalis modus; C 46. f. etiam inexorabiles iudices, Minos et Rhadamanthus (te terrent)? T I, 10. prodest .. mihi eo esse animo. immo videri f.; F II, 78. in quo (genere) esse videbuntur f. angustiae; R III, 45. velle f. (imitari); L II, 17. in quibus (obiurgationibus) utendum est f. .. vocis contentione maiore; O I, 136.

II. **bei Adjectiven, Pronomina, Zahlwörtern:** quod alio loco fortasse tractabimus; T III, 84. cuius (Pythagorae) de disciplina aliud tempus fuerit f. dicendi; T V, 10. quae aliorum causa f. conplecteris; L I, 28. f. id optimum; F II, 95. ita f. (oratio) etiam brevior videbitur; O II, 20. hanc .. rationem naturae difficile est f. traducere ad id genus divinationis, quod ..; D I, 130. etsi erit hoc f. durius; T III, 18. quamquam hoc videbitur f. cuipiam durius; O I, 23. haec f. metuis; T I, 10. in hominibus est hoc f. vitium; L III, 18. mihi .. erit isdem istis (nominibus) f. iam utendum; F III, 40. qui morum ac temporum vitio aliquantum etiam ipse f. in huius saeculi errore verser; P 50. quamquam f. id quoque; sed relinquamus; T I, 67. eo .. fui f. longior; T I, 111. maiora f. quaeris; A II, 82. difficilis auguri locus ad contra dicendum. Marso f., sed Romano facillumus; D II, 70. molestus: ſ. odiosus. quod et scripta multa sunt ... et scribentur f. plura; F I, 11. auribus f. multae, oculis quidem nulla poterat esse fortior contra dolorem et mortem disciplina; T II, 41. et multa f. (videt), quae volt! C 25. nihil f. respondeam; N I, 57. (voluptas) condimenti f. non nihil, utilitatis certe nihil habebit; O III, 120. non nulla (somnia) etiam ficta f.; D II, 136. sustines ... expectationem ... magnam honorum, non nullam f. nominis (nostri); O III, 6. ille (Africanus) vicissim opinione f. non nulla, quam de meis moribus habebat, me dilexit; Lae 30. at multa (somnia) falsa. immo obscura f. nobis; D I, 60. cupidis rerum talium odiosum f. et molestum est carere; C 47. vendo meum non pluris quam ceteri, f. etiam minoris; O III, 51. huic (Epicuro sol) pedalis f. (videtur); F I, 20. in qua (area) civitatem extrueret arbitratu suo, praeclaram ille quidem f., sed ..; R II, 21.

prudentem f. quaeris? tum ille: istum ipsum; R II, 67. tu f. verum dicis, sed requiram diligentius; A fr 20 (§ 37). res enim f. verae, certe graves, non ita tractantur, ut debent; F IV, 7.

III. **bei Adverbien:** hoc melius ea fortasse, quae erant vera, (antiquitas) cernebat; T I, 26. vestri haec verecundius, illi f. constantius; F II, 114. feriunt enim (ista necopinata) f. gravius; T III, 55. sed iam decantaverant f.; T III, 53. haec dicuntur f. ieiunius; F III, 19. quos (versus) dicam, ut potero, incondite f., sed tamen, ut res possit intellegi; O III, 82. cur non etiam, ac f. magis, propter se formae dignitatem sequamur? F V, 47. adulescentia voluptates propter intuens magis f. laetatur; C 48. nescio quid .., quo me plus hic locus f. delectet; L II, 3. stultam .. etiam esse meditationem futuri mali aut f. ne futuri quidem; T III, 32. nec nos f. (verbum voluptatis) intellegimus; F II, 75. magna haec, et nimium f., Graeci putant; T I, 111. illi ... non dabunt f. vitam beatam habere, in quo possit iure gloriari; F IV, 51. etsi hoc .. f. non poterit sic abire, . . . tamen ..; F V, 7. non dico f. etiam, quod sentio; T I, 12. vides, .. ut Epicurus cupiditatum genera diviserit, non nimis f. subtiliter, utiliter tamen; T V, 93. at f. non omnia eveniunt, quae praedicta sunt; N II, 12. f. || fore iam, al. || non tam illius te rei publicae paenitebit; R III, 47. leves etiam, non || quam || bonos f. plures (reperies tribunos); L III, 24. honore et gloria et benivolentia civium f. non aeque omnes egent; O II, 31. in quibus (exemplis) peccari volgus hominum f. non putet; O III, 73. ea (coniectura) fallit f. non numquam; D I, 25. huius .. aetati || aetati et huic || nunc haec primum f. audientis || audienti || servire debemus; F V, 27. quem (virum) quadam admiratione commotus saepius f. laudo, quam necesse est; L III, 1. posthac ... quam plurima, si videtur, et de nobis inter nos, sero f.; A ep 2. nobis f. sic occurrit, ut dicis; N I, 81. respondebit Diogenes f. sic: „aliud est" ..; O III, 52. et tamen f. (res) servata est; A II, 10. timide f. signifer (signum) evellebat, quod fidenter infixerat; D II, 67. qui haec subtilius disserunt, f. vere, sed ad communem utilitatem parum; Lae 18.

IV. **bei Substantiven:** hoc Herculi „Iovis satu edito" potuit fortasse contingere, nobis non item; O I, 118. f. casu, qui nullo modo est ex hoc genere tollendus; D II, 75. conceptio contra naturam f., sed partus prope necessarius; D II, 50. [hodie apud inferos f. cenabimus]; T I, 101. et quidem iure f. (se probavit), sed tamen non gravissimum est testimonium multitudinis; F II, 81. Pomponius quidem .. noster iocari videtur, et f. suo iure; F V, 4. illam (filiam) .. oderas, et iure f.; T III, 26. quod ex aliorum et ex nostra f. mollitia, non ex ipsa virtute, de virtutis robore existumo; T V, 4. hoc f. rei publicae causa constitutum est; D II, 43. adhuc, meo f. vitio, quid ego quaeram, non perspicis; F V, 78.

forticulus, gar standhaft: quamvis idem forticulum se in torminibus et in stranguria sua praebeat; T II, 45.

fortis, stark, tüchtig, kraftvoll, energisch, mutig, tapfer, heldenmütig: A. **bei Substantiven:** fortemne possumus dicere eundem illum Torquatum? F II, 72. (A. Torquatum) fortem non puto; F II, 73. tu .. negas fortem esse quemquam posse, qui dolorem malum putet. cur fortior sit, si illud ... asperum ... putabit? F IV, 53. me ... fortiorem .. in patiendo dolore (fore), ... si || et || (eum) contra naturam esse quam si malum dixero; F IV, 72. esto, fortes et duri Spartiatae; T I, 102. ille certe non fortis, qui iacet »in tecto || lecto || umido«; T II, 33. ille exercitatus et vetus ob eamque rem fortior ... inquit ..; T II, 38. homo sane levis, Heracleotes Dionysius, cum a Zenone fortis esse didicisset; T II, 60. qui fortis est, idem est fidens; T III, 14. nemo sapiens nisi fortis; T III, 14. necesse est, qui fortis sit, eundem esse magni animi; T III, 15. nec Marcellum apud Clastidium ideo fortem fuisse, quia fuerit iratus; T IV, 49. semper Aiax fortis, fortissimus tamen in furore; T IV, 52. fortis .. dolorem summum malum iudicans ... esse .. nullo modo potest; O I, 5. fortes ... et magnanimi sunt habendi, non qui faciunt, sed qui propulsant iniuriam; O I, 65. vidi in dolore podagrae nihilo ... Posidonium quam Nicomachum Tyrium, hospitem meum, fortiorem; fr V, 44.

alqd: sequemur ... id, quod vehemens atque forte (est); O I, 100.

animus: qui magno sit animo atque forti; F III, 29. [„pergito animo forti, Lacedaemonii"]; T I, 101. facile in animo forti contra mortem habita insedit oratio; T II, 11. fortis animus et magnus in homine non perfecto nec sapiente || sapienti || ferventior plerumque est; O I, 46. omnino fortis animus et magnus duabus rebus maxime cernitur; O I, 66. ea .. ratione stabili firmaque contemnere fortis animi magnique ducendum est; O I, 67. fortis .. animi et constantis est non perturbari in || perturbari || rebus asperis; O I, 80.

castra: tum (Sulla) ante oppidum Nolam florentissuma || fortissuma || Samnitium castra cepit; D I, 72.

civis: quae (bella civilia) gravis et fortis civis ... fugiet; O I, 86.

deus: fortis deus intellegi qui potest? in dolore? an in labore? an in periculo? N III, 38.

disciplina: auribus fortasse multae, oculis quidem nulla poterat esse fortior contra dolorem et mortem disciplina; T II, 41.

equus: »sicut fortis equus ... nunc senio confectus quiescit.« equi fortis et victoris senectuti comparat suam; C 14.

exercitus: ob has ipsas causas et parentiores habuerunt exercitus et fortiores; O I, 76.

gens: [fuit haec gens fortis, dum Lycurgi leges vigebant]; T I, 101.

homo: f. alqs; T II, 60.

ratio: prudens, temperata, fortis, iusta ratio; F V, 58. qui maxime forti et, ut ita dicam, virili utuntur ratione atque sententia; T III, 22.

sapiens: si (sapiens) fortis est in perferendo; T II, 18. omnes .. sapientes fortes; T III, 15.

senectus: ex quo fit, ut animosior etiam senectus sit quam adulescentia et fortior; C 72.

sententia: f. ratio; T III, 22.

vir: claris et fortibus viris commemorandis; F I, 36. fortes viri voluptatumne calculis subductis proelium ineunt? F II, 60. quem (consulatum) cum ad patrem tuum rettulisses, fortissimum virum; F II, 62. quos bonos viros, fortes, iustos, moderatos .. audivimus in re publica fuisse; F III, 11. quem fortem virum dicimus; F III, 29. vir ... magno animo, vere fortis; F III, 29. ceterorum .. virorum fortium ... facta, dicta, consilia cognoscens; F III, 37. servari .. iustitia nisi a forti viro ... non potest; F V, 66. lamentantis (poëtae) inducunt fortissimos viros; T II, 27. „o virum fortem!" T II, 32. num .. fortem virum ... potes dicere .. Philoctetam? T II, 33. est .. intemperans militaris in forti viro gloria; T II, 39. virorum esse fortium et magnanimorum ... toleranter dolorem pati; T II, 43. nec .. umquam ne ingemescit quidem vir

fortis ac sapiens; T II, 56. videremus, quid esset fortis et animosi viri; T II, 57. non sentiunt viri fortes in acie volnera; T II, 58. non cadunt .. haec in virum fortem; T III, 14. ex quo efficitur fortem virum aegritudine numquam adfici; T III, 15. an vero vir fortis, nisi stomachari coepit, non potest fortis esse? T IV, 48. quem magnanimum et fortem virum dicimus; T IV, 61. fortis vir in sua re publica cognitus ... Alcaeus; T IV, 71. qui .. fortis ... viros tradunt post mortem ad deos pervenisse; N I, 119. virorum fortium memoriam honore deorum immortalium consecratam; N III, 50. cur .. duo Scipiones, fortissimos et optimos viros, in Hispania Poenus oppressit? N III, 80. quoniam philosophia vir bonus efficitur et fortis; D II, 3. turpis .. ab his formido mortis fortibus viris opponitur; R I, 4. defugit || fugit || patriam vir liber ac fortis; R II, 34. magnae .. res temporibus illis a fortissimis viris ... belli gerebantur; R II, 56. numquam viri fortissimi fortitudinis, inpigritatis, patientiae *; R III, 40. viros fortes et magnanimos eosdem bonos ... esse volumus; O I, 63. qui ... id .. magnanimi et fortis viri esse censebunt; O I, 88. ut alios fortes, alios viros bonos, alios prudentes esse dicamus; O II, 35. illa (liberalitas) ... viro forti claroque dignior; O II, 52. cum duo Decii aut duo Scipiones fortes viri commemorantur; O III, 16. ut ab homine inerti ... ad sapientem, bonum, fortem virum transferantur res ad vivendum necessariae; O III, 31. quasi vero forti viro vis possit adhiberi; O III, 110. invitus feci, ut fortissimi viri T. Flaminini fratrem ... e senatu eicerem; C 42. praeter officium fortis et magni viri; P 12. bonus vir et sapiens et fortis miser esse nemo potest; P 19. nec forti (viro) fortiorem ... posse fieri facillume potest perspici; P 21.

B. **allein:** I. dolent: videas rebus iniustis iustos maxime dolere, inbellibus fortes; Lae 47.

est: hic est ille moderatus, hic fortis, hic sapiens; T V, 36.

tuentur: sapientissimis et fortissimis et armis et consilio civitatem tuentibus; R II, 59.

II, 1. adiuvo: sed „fortuna fortis“; F III, 16. „fortis“ .. non modo „fortuna adiuvat“, ut est in vetere proverbio, sed multo magis ratio; T II, 11.

cognosco: fortem ignavum, audacem timidumque (oculi) cognoscunt; N II, 145.

2. sum: proinde quasi bonis et fortibus ... ulla sit ad rem publicam adeundi causa iustior, quam ..; R I, 9.

3. postulo a: quod ... postulatur a fortibus; T II, 43.

III. animi: lex .. indicat omnium quidem animos inmortalis esse, sed fortium bonorumque divinos; L II, 27.

consulta, facta: qua (oratione animus) ... facta .. et consulta fortium et sapientium ... sempiternis monumentis prodere (possit); L I, 62.

fortiter, kräftig, mutig, energisch, tapfer: dico: haec ab Antiocho ... dicuntur multo melius et fortius, quam a Stasea dicebantur; F V, 75. habes, quae fortissime de beata vita dici putem; T V, 82. quamvis .. multis locis dicat Epicurus ... satis fortiter de dolore; O III, 117.

excipio: qui ... volnera exceperunt fortiter et tulerunt; T II, 65.

facio: nescio, ecquid ipsi nos fortiter in re publica fecerimus; T IV, 52. qui ... neque eos existumet sine rabie quicquam fortiter facere posse; T IV, 53.

fero: de asperitate .. eius (doloris) fortiter ferenda (Peripatetici) praecipiunt eadem, quae Stoici; F V, 94. quem ego meum casum fortiter ferre visus sum; C 84. s. excipio.

gero: quae magno animo et fortiter excellenterque gesta sunt; O I, 61.

sentio: eisdem .. de rebus hos (Stoicos) ... sensisse gravius et fortius; F IV, 62.

vivo: satis est ... (praesidii) in virtute, ut fortiter vivamus; si fortiter, etiam ut magno animo; T V, 53. satis .. virtus ad fortiter vivendum potest; T V, 53. vgl. elliptisch.

elliptisch: dum modo intellegas, quid nunc dicam „bene“. dico enim „constanter, graviter, sapienter, fortiter“; T V, 12.

fortitudo, Stärke, Unerschrockenheit, Energie, Tapferkeit: I. **absolut:** 1. adest: iam tibi aderit princeps fortitudo, quae te animo tanto esse coget, ut omnia ... contemnas; T III, 36.

adlicit: ne fortitudo quidem (per se ipsa allicit); F I, 49.

aspernatur: ut bonitas malitiam (aspernatur atque odit), ... ignaviam fortitudo; Lae 47.

coepit: an fortitudo, nisi insanire coepit, impetus suos non habet? T IV, 50.

cogit: s. adest.

desiderat: non .. desiderat fortitudo advocatam iracundiam; satis est instructa, parata, armata per sese; T IV, 52.

eget: tracta definitiones fortitudinis, intelleges eam stomacho non egere; T IV, 53.

est: viri .. propria maxime est fortitudo, cuius munera duo sunt maxima, mortis dolorisque contemptio; T II, 43. quem (Herculem) in caelum ista ipsa, quam vos iracundiam esse vultis, sustulit fortitudo; T IV, 50. vide, ne fortitudo minime sit rabiosa; T IV, 50. neque .. est ulla fortitudo, quae rationis est expers; T IV, 50. tum est robusta illa et stabilis fortitudo; T IV, 51. fortitudo est .. adfectio animi legi summae in perpetiendis rebus obtemperans vel conservatio stabilis iudicii in eis rebus, quae formidolosae videntur, subeundis et repellendis vel scientia rerum formidolosarum contrariarumque aut || et || omnino neglegendarum conservans earum rerum stabile iudicium; T IV, 53. fortitudo est .. scientia rerum perferendarum vel adfectio animi in patiendo ac perferendo summae legi parens sine timore; T IV, 53. quae est .. alia fortitudo nisi animi adfectio cum in adeundo periculo .. patiens, tum ..? T V, 41. probe definitur a Stoicis fortitudo, cum eam virtutem esse dicunt propugnantem pro aequitate; O I, 62. sunt .. domesticae fortitudines non inferiores militaribus; in quibus plus etiam quam in his operae studiique ponendum est; O I, 78. apud eum quem habet locum fortitudo, quae est dolorum laborumque contemtio? O III, 117.

excandescit: haec nullam habent || habere || vim, nisi ira excanduit || excanduerit || fortitudo; T IV, 43.

habet: s. coepit. est; O III, 117.

inest: in quibus (feris) inesse fortitudinem saepe dicimus, ut in equis, in leonibus; O I, 50.

insanit: s. coepit.

negat: magnitudo animi et fortitudo negat (haec esse utilia); O III, 99.

odit: s. aspernatur. — parit: s. II, 1. laudo.

potest: s. II, 1. copulo.

tollit: s. est; T IV, 50.

vindicat: quem fortitudo ab aegritudine et a metu vindicet; T V, 42.

ohne Verb: unde in laboribus et periculis fortitudo? nempe ab iis, qui ..; R I, 2.

2. sum: vgl. 1. est.

II. **nach Verben:** 1. amitto: amittenda .. fortitudo est aut sepeliendus dolor; T II, 32.
appello: quas (virtutes) appellamus voluntarias, ut prudentiam, temperantiam, fortitudinem, iustitiam; F V, 36.
armo: s. I, 1. desiderat.
cerno: ut fortitudo in laboribus periculisque cernatur; F V, 67.
complector: eo tris virtutes, fortitudinem, iustitiam, prudentiam, frugalitas complexa est; T III, 17.
copulo: ut .. sapientiam, temperantiam, fortitudinem copulatas esse docui cum voluptate, ut ab ea nullo modo nec divelli nec distrahi possint, sic ..; F I, 50.
debilito: is (dolor) fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam se debilitaturum minatur; T V, 76.
definio: s. I, 1. est; O I, 62.
desidero: non ego dolorem esse nego (cur enim fortitudo desideraretur?); T II, 33.
distraho, divello: s. copulo.
expedio: fortitudinem quoque aliquo modo expediunt; O III, 118.
expeto: expetenda .. magis est decernendi ratio quam decertandi fortitudo; O I, 80.
instruo: s. I, 1. desiderat..
laudo: nec fortitudinem patientiamque laudari suo nomine, sed ... has optari, quia voluptatem (pariant); F I, 49.
opto: s. laudo. — paro: s. I, 1. desiderat.
prosequor: (vita beata) in primis .. fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam prosecuta; T V, 80.
rapio: cum constantia, gravitas, fortitudo, sapientia reliquaeque virtutes rapiantur ad tortorem; T V, 13.
sumo: sic e physicis .. fortitudo sumitur contra mortis timorem; F I, 64.
video: cum videat me et meos comites, fortitudinem, magnitudinem animi; fr V, 64.
voco: quae virtus fortitudo vocatur, in qua est magnitudo animi, mortis dolorisque magna contemptio; R V, 9.

2. repugno: ita fit, ut fortitudini aegritudo repugnet || [ita ... repugnet] ||; T III, 14.
respondeo: quid? fortitudini comitibusque eius, magnitudini animi, gravitati ... quo modo respondebis? T II, 32.
3. egeo: nec .. fortitudine egeremus nullo proposito aut labore aut periculo; fr V, 50.
4. adiungo ad: ad hanc fortitudinem, de qua loquimur, temperantia adiuncta; T V, 42.
dico de: ea ... quam magnifice sunt dicta ... de iustitia, de temperantia, de fortitudine! F IV, 6.
loquor de: s. adiungo ad. — pono in: s. I, 1. est; O I, 78. — sum in: s. 1. voco.

III. **nach Adjectiven:** 1. dignus: quid patientia, quid fortitudine, quid magnitudine animi dignissimum sit; T II, 53.
2. aptus ad: ut ... ad scientiam, prudentiam, fortitudinem aptos animos haberemus; F V, 43.
utilis ad: isto .. modo licet dicere utilem vinulentiam ad fortitudinem, utilem etiam dementiam; T IV, 52.

IV. **nach Substantiven:** 1. amor: istorum .. verborum amore, ... sapientiae, fortitudinis, iustitiae, temperantiae; F II, 51.
cos: ipsam iracundiam fortitudinis quasi cotem esse dicebant; A II, 135. iracundiam ... cotem fortitudinis esse dicunt; T IV, 43.
definitiones: s. I, 1. eget.
exemplum: nec ... aut ab illis (Deciis) fortitudinis aut ab hoc (Fabricio) iustitiae tamquam a sapiente petitur exemplum; O III, 16.
fomenta: patientiae, fortitudinis fomentis dolor mitigari solet; F II, 95.
gloria: qui fortitudinis gloriam consecutus est insidiis et malitia; O I, 62.
imperium: Coclitem illum rem gessisse tantam fortitudinis lege atque imperio; L II, 10.
leges: fortitudinis quaedam praecepta sunt ac paene leges; F II, 94. s. imperium.
munera: s. I, 1. est; T II, 43.
nomen: animus paratus ad periculum ... audaciae potius nomen habeat quam fortitudinis; O I, 63.
praecepta: nec ... sibi .. comparavit ... [praecepta fortitudinis]; T V, 74. s. leges.
ratio: eadem fortitudinis ratio reperietur; F I, 49. excitaret (sapiens) omnes rationes fortitudinis ac patientiae; F IV, 31. similis est ratio fortitudinis; O I, 94.
vis: quae (ratio) quibusdam quasi praeceptis confirmat vim fortitudinis; T II, 11.
Lücke: numquam viri fortissimi fortitudinis, inpigritatis, patientiae *; R III, 40.
2. notio de: quam (notionem) habemus omnes de fortitudine tectam atque involutam; T IV, 53.
V. **Umstand:** tegi: si nudus es, da iugulum; sin tectus „Volcanils armis", id est fortitudine, resiste; T II, 33.

fortuito, zufällig, planlos: accido: nec mihi ipsi hoc accidit fortuito; T I, 99. si quando aliquod somnium verum evaserit, non id fortuito accidisse; D II, 108.
adduco: cum fortuito hostiae adducantur; D II, 38.
ago: ut ne quid temere ac fortuito, inconsiderate neglegenterque agamus; O I, 103.
antegredior: interest inter causas fortuito antegressas et inter causas cohibentis in se efficientiam naturalem; Fa 19.
cado: ut nihil fortuito cecidisse videatur; D I, 71. ea, quae praedicta sunt, fortuito cecidisse potuerunt; D II, 66. nihil ut fortuito cecidisse videatur; D II, 107.
confirmo: intelleges .. non fortuito populum Romanum, sed consilio et disciplina confirmatum esse; R II, 30.
creo: non .. temere nec fortuito sati et creati sumus; T I, 118.
dico: non .. fortuito hunc artificem dicemus esse, illum negabimus; A II. 22.
facio: sive hoc ita fit fortuito; F V, 33. non fortuito factum videtur, sed a te ratione propositum, ut ..; T IV, 83. ut ... neque in eo quicquam casu et fortuito factum esse appareat; D I, 125. ipse ille divinationis auctor numquam illa dicet facta fortuito; D II, 61. * si fortuito id faciet; R I, 51.
moveo: totum animal movebatur illud quidem, sed inmoderate et fortuito, ut sex motibus veheretur; Ti 48.
nascor: ut ea, quae gignuntur, donata consulto nobis, non fortuito nata videantur; L I, 25.
nego: s. dico. — sero: s. creo.
sum: quid casu et fortuito futurum sit; D II, 18.

fortuitus, zufällig: alqd: quarum rerum aspectus ipse satis indicaret non esse ea fortuita; N II, 15. in quo (ordine) nihil est temerarium, nihil varium, nihil fortuitum; N II, 43. videamus, utrum ea fortuitane sint an eo statu, quo ..; N II, 87. ut intellegamus nihil horum esse fortuitum; N II, 128. etsi haec ipsa fortuita sunt; D II, 14. ita relinquitur, ut ea fortuita divinari

possint, quae nulla nec arte nec sapientia provideri possunt; D II, 14. quae .. fortuita sunt, certa esse non possunt; D II, 24. in aliis .. fortuita quaedam esse possunt, ut in illo naufrago; Fa 5. aut nihil omnino est fortuitum, aut hoc ipsum potuit evenire fortuna; Fa 6. quamquam fortuita sunt, tamen sine hominum opibus et studiis neutram in partem effici possunt; O II, 20.

aspersio: num etiam Veneris Coae pulchritudinem effici posse aspersione fortuita putas? D I, 23.

bonum: si aliud quippiam nacti sumus fortuiti boni aut depulimus mali; N III, 87.

causae: fortuitae sunt causae, quae efficiant, ut ..; Fa 28.

concursio: quid est .. magnum ... de corpusculorum ... concursione fortuita loqui? A I, 6. illam .. funditus eiciamus individuorum corporum levium et rotundorum || rut. || concursionem fortuitam; T I, 42. mundum .. effici ornatissimum et pulcherrimum ex eorum corporum concursione fortuita; N II, 93.

concursus: Democritum, ... levibus et rotundis corpusculis efficientem animum concursu quodam fortuito; T I, 22. ex his (corpusculis) effectum esse caelum atque terram nulla cogente natura, sed concursu quodam fortuito; N I, 66.

malum: ſ. bonum.

praesensiones: sunt .. innumerabiles praesensiones non fortuitae; D II, 109.

res: quae (divinatio) est earum rerum, quae fortuitae putantur, praedictio atque praesensio; D I, 9. divinationem esse earum rerum praedictionem et praesensionem, quae essent fortuitae; D II, 13. et gubernatoris et imperatoris praesensio est rerum fortuitarum; D II, 13. ubi versatur fortuitarum rerum praesensio? D II, 14. rerum .. fortuitarum nulla praesensio est; D II, 18. quam (divinationem) dicebas praesensionem esse rerum fortuitarum; D II, 19. quae (divinatio) a te fortuitarum rerum est dicta praesensio; D II, 19. eam (divinationem) .. tu fortuitarum rerum esse dicebas; D II, 25.

fortuna, Schicksal, Los, Glück, Unglück, Zufall, Lage, Stellung, Umstände, Glücksgüter, Vermögen, Glücksgöttin: I. **absolut:** 1. **Subject:** accidit: etiamsi || etiam, si || qua fortuna acciderit ut minus instae amicorum voluntates adiuvandae sint; Lae 61. ſ. labitur.

adfert: plus .. mali pravitas voluntatis affert quam fortuna cuiquam boni; fr V, 39.

adiuvat: „fortis“ .. non modo „fortuna adiuvat“, ut est in vetere proverbio, sed multo magis ratio; T II, 11. vgl. ohne Verb; F III, 16.

adversatur: nec .. adversante fortuna; R II, 30.

cedit: cui (vitae) refertae tot tantisque gaudiis Fortuna ipsa cedat necesse est; T V, 72. cui .. etiam, quae vim habere maximam dicitur, Fortuna ipsa cedit, si, ut || sicut || sapiens poëta dixit, „suis ea cuique fingitur moribus“; P 34.

comitatur: illi iniusto domino ... aliquam diu in rebus gerundis prospera fortuna comitata est; R II, 44.

convertit: »cum fortuna mutata impetum convertat || convertit || ;« T III, 71. consolatores ipsos confiteri se miseros, cum ad eos impetum suum *fortuna* convertit; T III, 73.

defit: »pol mihi fortuna magis nunc defit quam genus;« T III, 44.

est: si .. tot sunt in corpore bona, tot extra corpus in casu atque fortuna, nonne consentaneum est plus fortunam, quae domina rerum sit et externarum et ad corpus pertinentium, quam consilium valere? T V, 25. illud quaero, quae fuerit tanta fortuna; N I, 90. quid est .. aliud fors, quid fortuna, quid casus, quid eventus, nisi cum sic aliquid cecidit, ... ut ..? D II, 15. nihil .. est tam contrarium rationi et constantiae quam fortuna; D II, 18. sin || si || (illud) certe eveniet, nulla fortuna est; est autem fortuna; D II, 18. si negas esse fortunam; D II, 19. quae potest esse fortuna? qua sublata qui locus est divinationi? D II, 19. geminorum formas esse similis, vitam atque fortunam plerumque disparem; D II, 90. nonne ipsa varietas, quae est propria fortunae, fortunam esse causam, non naturam esse || [esse] || docet? D II, 109. est .. fragilis ea fortuna populi. quae posita est in unius ... *vel* voluntate vel moribus; R II, 50. Fortunaque sit || *quae* est || vel Huiusce || Huius || diei ... vel Respiciens ad opem ferendam vel Fors ... vel Primigenia a gignendo, † comes tum *; L II, 28. est .. infima condicio et fortuna servorum; O I, 41. quibuscum (propinquis) communis etiam fortuna plerumque est; O I, 58.

exercet: in quibus (casibus) me fortuna vehementer exercuit; T V, 3.

ferit: quo minus multa patent in eorum (philosophorum) vita, quae fortuna feriat; O I, 73.

floret: ſ. permanet.

frangit: cur succumbis cedisque fortunae? quae pervellere te forsitan potuerit et pungere, non potuit certe vires frangere; T III, 36.

habet: in utroque eandem habuit fortuna potestatem, sed usa in altero est; T I, 85. ad hanc .. rationem quoniam maximam vim natura habet, fortuna proximam, utriusque omnino habenda ratio est in deligendo genere vitae, sed naturae magis; O I, 120. haec .. ipsa fortuna ceteros casus rariores habet; O II, 19. ſ. cedit; P 34.

inest: nulla .. in caelo nec fortuna nec temeritas nec erratio nec vanitas inest; N II, 56.

intervenit: optime .. Epicurus, quod exiguam dixit fortunam intervenire sapienti; F I, 63. quam (fortunam) Epicurus ait exiguam intervenire sapienti; F II, 89. quid melius quam fortunam exiguam intervenire sapienti? T V, 26.

invehit: ut, quemcumque casum fortuna invexerit, hunc apte et quiete ferat; T IV, 38.

labitur, occidit: »ut scias, quanto e loco, quantis opibus, quibus de rebus lapsa fortuna occidat || accidat || ;« T III, 44.

parcit: »quorum virtuti || virtute || belli fortuna pepercit;« O I, 38.

permanet: || quamquam optatissimum est perpetuo fortunam quam florentissimam permanere; R fr 5 ||.

pervellit: ſ. frangit.

potest: quod nescio an ne in uno quidem versu possit tantum valere fortuna; N II, 93. ſ. est; D II, 19. frangit.

pugnat: ut fortuna non numquam tamquam ipsa mortalis cum inmortali natura pugnare videatur; O I, 120.

pungit: ſ. frangit.

reflat: magnam vim esse in fortuna in utramque partem ... quis ignorat? nam et, cum prospero flatu eius utimur, ad exitus pervehimur optatos et, cum reflavit, affligimur; O II, 19.

regit: »vitam regit fortuna, non sapientia«; T V, 25.

reservat: „utinam“, inquit C. Pontius Samnis, „ad illa tempora me fortuna reservavisset“! O II, 75.

resistit: »o gnata, tibi sunt ante gerundae aerumnae, post ex fluvio fortuna resistet;« D I, 41.

respuit: ordo .. siderum et in omni aeternitate constantia neque naturam significat ...

neque fortunam, quae amica varietati constantiam respuit; N II, 43.
tribuit: quas (res) mihi aut fortuna aut natura tribuit; Lae 103.
valet: si .. id, quod eventurum est, vel hoc vel illo modo potest evenire, fortuna valet plurimum; D II, 24. s. est; T V, 25. potest.
videtur: s. pugnat.
utitur: s. habet; T I, 85.
ohne Verb: sed „fortuna fortis"; F III, 16. »ubi fortuna Hectoris nostram acrem aciem inclinatam —«; T II, 39. qui (Laco) ... „non sane optabilis ista quidem", inquit, „rudentibus apta fortuna"; T V, 40.
2. **Vocativ**: s. II, 1. capio.
II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: admiror, adulor: quod ... neque porro ita aut adulatus aut admiratus fortunam sum alterius, ut me meae paeniteret; D II, 6.
amplifico: saepe .. in quibusdam ... spes amplificandae fortunae fractior (est); Lae 59.
anteeo: »Fortunam ipsam anteibo fortunis meis«; T IV, 67.
appello: non numquam eandem fortunam (appellant); A I, 29.
capio: quod idem melioribus etiam verbis Metrodorus: „occupavi te", inquit, „Fortuna, atque cepi"; T V, 27.
committo: his (hominibus) salutem nostram, his fortunas ... rectissime committi arbitramur; O II, 33.
coniungo: rite || recte || vero te, Cyre, beatum ferunt, quoniam virtuti tuae fortuna coniuncta est; C 59.
conqueror: »conqueri fortunam adversam, non lamentari decet;« T II, 50.
constituo: ibi (Damaratus) suas fortunas constituit; T V, 109.
contemno: tum fortunam contemnere, cum ..; T V, 73.
contineo: quod .. continet non magis eam disciplinam ... quam vitam fortunasque nostras; F III, 26.
dico: varii mores, varia fortuna, voluptas etiam varia dici solet; F II, 10.
dimitto: miserum esse verbi causa *M.* Crassum, qui illas fortunas morte dimiserit; T I, 12.
experior: visne ... fortunam experiri meam? T V, 61.
facio: ita fit beatae vitae domina fortuna; F II, 89.
fingo: s. I, 1. cedit; P 34.
intueor: nomen invidiae, quod verbum ductum est a nimis intuendo fortunam alterius; T III, 20.
lamentor: s. conqueror.
laudo: eorum .., qui exacta aetate moriuntur, fortuna laudatur; T I, 93. cum ariete etiam conloquentem (Polyphemum Homerus) facit eiusque laudare fortunas, quod ..; T V, 115.
malo: ne ego haud paulo hunc animum malim quam eorum omnium fortunas, qui ..; T I, 99.
muto: s. I, 1. convertit; T III, 71.
occupo: s. capio.
peto: fortunam a deo petendam, a se ipso sumendam esse sapientiam; N III, 88.
pono: s. I, 1. est; R II, 50.
possideo: [non fortunae omnes a victoribus possiderentur]; T I, 86.
revoco: || cum ex saevis et perditis rebus ad meliorem statum fortuna revocatur; R fr 5 ||.
sequor: se in beneficiis collocandis mores hominum, non fortunam sequi; O II, 69.
significo: s. I, 1. respuit.
specto: quae (virtus) vetat spectare fortunam, dum praestetur fides; D II, 79. cum in hominibus iuvandis aut mores spectari aut fortuna soleat; O II, 69. cum, quicquid factum sit || est ||, se spectatum, non fortunam putet || putat ||; O II, 70.
spero: Metelli sperat sibi quisque fortunam; T I, 86.
tollo: s. I, 1. est; D II, 19.
video: nusquam se fortunatiorem quam Praeneste vidisse Fortunam; D II, 87.
2. **Genetiv**: paenitet: s. 1. admiror.
3. **Dativ**: cedo: s. I, 1. frangit.
do: in quo (libro) multum admodum fortunae datur; F V, 12.
obicio: is ... cunctari illum (Diagoram) diutius in vita fortunae obiectum inutile putabat ipsi; T I, 111.
obsisto, repugno: qua (magnitudine animi) facile posset repugnari obsistique fortunae; F IV, 17.
succumbo: hominem ... nulli .. neque homini neque perturbationi animi nec fortunae succumbere (oportere); O I, 66. s. 1, I. frangit.
4. **Ablativ**: fruor: hac .. fortuna frui licet senibus; C 60.
utor: animi, si quando vel vaticinando vel somniando vera viderunt, usi sunt fortuna atque casu; D II, 108.
5. **mit Präpositionen**: accipio a: qui ... nullum a fortuna volnus acceperit; T I, 85.
accommodo ad: ut se exta ad immolatoris fortunam accommodent? D II. 36.
armo contra: qui legibus suis paruisset, ut esset contra fortunam semper armatus; T V, 19.
dico de: quae Theophrastus de fortuna ... dixit; F V, 77.
glorior contra: qui ... toto corpore opprimi possit doloribus acerrumis tum, cum maxime contra fortunam glorietur; T V, 26.
interest ad: ut ad prosperam adversamve fortunam, qualis sis aut quem ad modum vixeris, nihil intersit; N III, 89.
obduresco contra: qui ... obduruisse .. iam sese contra fortunam arbitrantur; T III, 67.
pendeo ex: cui spes omnis et ratio et cogitatio pendet ex fortuna; P 17.
pono in: qui multum in fortuna secunda aut adversa ... ponerent; F V, 75. talium .. rerum, quae in fortuna positae sunt, praesensio divinatio est; D II, 14.
refero ad: cum sine fato ratio omnium rerum ad naturam fortunamve referatur; Fa 6.
sum in: s. 1, 1. est; T V, 25. reflat. — supra: etsi haec commemoratio vereor ne supra hominis fortunam esse videatur; L II, 41.
versor in: quae multa et varia in hominum vita fortunaque versantur; O I, 67.
vivo in: quod in illa fortuna (Harpalus) tam diu viveret; N III, 83.
III. **nach Adjectiven**: 1. **Genetiv**: communis: (calamitatem) communem fortunae bellicae iudicantem (Regulum) tenere consularis dignitatis gradum; O III, 99.
proprius: s. I, 1. est; D II, 109.
2. **Ablativ**: dignus: ut ... (improbus) dignissimus omni fortuna optima iudicetur; R III, 27. quem .. dignum fortuna quam amplissima putant; O II, 21.
IV. **nach Substantiven**: I. **Genetiv**: aditus: tu vero, Metrodore. ... Fortunae aditus interclusisti? T V, 27.
aedes: in eo loco, ubi Fortunae nunc est aedes; D II, 86.
bona: quae bona corporis et fortunae putantur; T II, 30.
condicio: cui cum liceret ... non praecipuam, sed parem cum ceteris fortunae condicionem subire; R I, 7.

contemptio: sapientis animus ... contemptione fortunae ... saeptus vincetur? P 27.
discrimen: tolli fortunae discrimen in || discrimen || morte; L II, 59.
dona: Xerxes .. refertus omnibus praemiis donisque fortunae; T V, 20.
famula: sin autem virtus subiecta sub varios incertosque casus famula fortunae est; T V, 2.
flatus: s. I, 1. reflat.
fulmina: fulmina fortunae contemnamus licebit; T II, 66.
gremium: qui (Iuppiter) lactens || [lactens] || cum Iunone Fortunae in gremio sedens mammam adpetens; D II, 85.
impetus: se neque fortunae impetu nec multitudinis opinione ... terreri; T V, 30.
incendium: si natus sis, quam primum || mori et || tamquam ex incendio fugere || effugere violentiam || fortunae; fr IX, 9.
incommoda: aegritudinem ... moveri fortunae et corporis incommodis, non animi malis; T III, 78.
iniuria: quae (sapientia) ... ipsius fortunae modice ferre doceat iniurias; F I, 46. varietates .. iniuriasque fortunae facile veterum philosophorum praeceptis instituta vita superabat; F IV, 17. sic iniurias fortunae, quas ferre nequeas, defugiendo relinquas; T V, 118. animi aegritudo fortunae magna et gravi commota iniuria; N I, 9.
liberalitas: opes vel fortunae vel ingenii liberalitati magis conveniunt; F I, 52.
ludibria: ille (Bias) haec ludibria fortunae ne sua quidem putavit, quae nos appellamus etiam bona; P 9.
mala: qui cum dicat esse quaedam et corporis et fortunae mala; A II, 134. si essent ulla corporis aut fortunae mala; T V, 22. si omnia mala et fortunae et corporis ex altera parte ponantur; N III, 79.
monitus: eo .. conditas sortis, quae hodie Fortunae monitu tolluntur; D II, 86. quae (sortes) Fortunae monitu pueri manu miscentur atque ducuntur; D II, 86.
motus: qui omnis motus fortunae ... levis et imbecillos fore intellegant; F V, 71.
naufragia: in malis (esse) naufragia fortunae; T V, 25.
potestas: cum sit omne et bonum eius (Epicuri) et malum in potestate fortunae; T V, 73.
praemia: s. dona.
praestantia: si quam praestantiam virtutis, ingenii, fortunae consecuti sint || sunt ||; Lae 70.
ratio: s. I, 1. habet; O I, 120.
stabilitas: qui .. poterit aut corporis firmitate aut fortunae stabilitate confidere? T V, 40.
temeritas: illa .. superiora ... posita non tam in consiliis nostris quam in fortunae temeritate; Lae 20. quem (statum) neque fortunae temeritas neque inimicorum labefactaret iniuria; P 17.
tormenta: propter tam varia et tam multa tormenta fortunae; T V, 1.
varietas: ut perspicerent rerum humanarum inbecillitatem varietatemque fortunae; O I, 90. s. iniuria; F IV, 17.
violentia: s. incendium.
vis: negat (Epicurus) ullam in sapientem vim esse fortunae; T III, 49. quodsi est, qui vim fortunae, qui omnia humana ... tolerabilia ducat; T V, 17.
vitium: quod ullum aut corporis aut fortunae vitium vitiis animi gravius existumat; O III, 26.
volubilitas: quod temere fit caeco casu et volubilitate fortunae; D II, 15.
vulnus: fortunae gravissimo percussus vulnere; A I, 11.

2. **Ablativ:** alqs: quis ... firmiore fortuna (quemquam putet), quam qui ea possideat, quae secum, ut aiunt, vel e naufragio possit ecferre? R I, 28.
homo: quid, quod homines infima fortuna, ... opifices denique delectantur historia? F V, 52. Callisthenem incidisse in hominem summa potentia summaque fortuna; T III, 21.
propinqui: si propinquos habeant inbecilliore || inbecilliores || vel animo vel fortuna; Lae 70.
3. **mit Präposition:** bella cum: cum fortuna bella restabant; T I, 109.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** anteire: s. II, 1. anteeo.
distinguere: an tu civem ab hoste natura || natione, fortuna || ac loco, non animo factisque distinguis? P 29.
effici: nec figuram situmque membrorum nec ingenii mentisque vim talem effici potuisse fortuna; N II, 153.
evenire: aut nihil omnino est fortuitum, aut hoc ipsum potuit evenire fortuna; Fa 6.
fieri: quid est tandem, quod casu (haec) fieri aut forte fortuna putemus? D II, 18.
florere: cum (M. Crassus) maxumis opibus fortunisque florebat; D II, 22.
habere: si quis ... habet causam celebritatis ... aut a patre acceptam ... aut aliquo casu atque fortuna; O II, 44.
princeps: fuisse quendam ferunt Demaratum Corinthium et honore et auctoritate et fortunis facile civitatis suae principem; R II, 34.
superior: multi .. Gnathonum similes cum sint loco, fortuna, fama superiores; Lae 94.
superare: hic .. (Diogenes) disputare solebat, quanto regem Persarum vita fortunaque superaret; T V, 92. inferiores non dolere (debent) se a suis aut ingenio aut fortuna aut dignitate superari; Lae 71.
talis: vita .. talis fuit vel fortuna vel gloria, ut nihil posset accedere; Lae 12.
2. **Präpositionen:** cum: eum, quem illa (Dionysii mater) peperisset, clarissimum Graeciae diuturna cum fortuna fore; D I, 39.
in: qui (Pompeius), si mortem tum obisset, in amplissimis fortunis occidisset; T I, 86. ut omnia advorsa sint in fortuna; T V, 23. est magni viri ... in omni fortuna recta atque honesta retinere; O I, 82.

fortunate, glücklich: necessario sequitur omnes sapientes semper feliciter, absolute, fortunate vivere; F III, 26.

fortunatus, glücklich, gesegnet, begütert: A. alqs: proinde || perinde || quasi .. plures fortunati sint quam infelices; T I, 86. qui (Archelaus) tum fortunatissimus haberetur; T V, 34 (35). fortunatus sibi Damocles videbatur; T V, 62. quam est hic fortunatus putandus! R I, 27. mihi .. et Cn. et P. Scipiones et avi tui duo, L. Aemilius et P. Africanus, comitatu nobilium iuvenum fortunati videbantur; C 29.
alqd: ideirco (maiores nostri) omnibus rebus agendis „QUOD BONUM, FAUSTUM, FELIX FORTUNATUMQUE ESSET“ praefabantur; D I, 102.
avi: s. alqs; C 29.
Fortuna: nusquam se fortunatiorem quam Praeneste vidisse Fortunam; D II, 87.
homines: qui (C. Marius) mihi secundis rebus unus ex fortunatis hominibus, adversis unus ex summis viris videbatur; P 16.
negotium: ineptum sane negotium et Graeculum, sed tamen fortunatum; T I, 86.
senex: qui (rex) laudat senem et fortunatum

esse dicit, quod inglorius sit ... ad supremum diem perventurus; T III, 57.

vir: qui inopis et optimi viri causae non anteponat in opera danda gratiam fortunati et potentis; O II, 69.

B, I, 1. defendo: si opulentum fortunatumque defenderis; O II, 70.

2. conloco apud: melius apud bonos quam apud fortunatos beneficium collocari puto; O II, 71.

II. abl. comp.: nec || neque || quicquam insipiente fortunato intolerabilius fieri potest; Lae 54.

forum, Markt, Marktplatz, Gerichtsstätte: I. est: multa .. sunt civibus inter se communia, forum, fana, porticus, viae; O I, 53.

sentit: sentit domus unius cuiusque, sentit forum, ... ut ..; N III, 69.

II, 1. capio: quod .. (lex) »forum«, id est vestibulum sepulchri, »bustumve usu capi« vetat; L II, 61.

recordor: qui denique omnia venalia (recordetur), ... alienam suam sententiam, forum domum; P 46.

2. adripio de: de qua (philosophia) disserens arripere verba de foro non potest; F III, 4.

constituo in: praedonum ille concursus et te duce latrocinium in foro constitutum, ... non civitas erat; P 27.

descendo in: ut ... cotidiano in forum mille hominum cum palliis conchylio tinctis descenderent; R VI, 2.

habeo in: qui in foro turbaque, quicum conloqui libeat, non habeant; R I, 28.

pono in: non, ut bis iam vidimus, hastam in foro ponere; O II, 83. in foro castra posuisti; P 31.

profero in: eundem .. (Dionysium) ferunt haec, quae dixi, sublata de fanis in forum protulisse; N III, 84. temptare volui possentne proferri in lucem [id est in forum]; P 4.

proicio in: quas (sicas C. Gracchus) ipse se proiecisse in forum dixit; L III, 20.

venio in: si quis in domum aliquam aut in gymnasium aut in forum venerit; N II, 15. veniamus in forum; N III, 74.

versor in: quid .. exspectamus? an dum in foro nobiscum di immortales, dum in viis versentur, dum domi? D I, 79.

verto in: is (Crassus) primus instituit in forum versus agere cum populo; Lae 96.

video in: cum aut in foro magistratus aut in curia senatum video; D II, 42.

III, 1. oculi: diutius, quam vellem, tanta vis virtutis ... peregrinata afuit ab oculis et fori et curiae; A II, 3.

2. aditus in: quae (emendatio philosophiae) omnino aditum nullum habere potest in urbem, in forum, in curiam; F IV, 21.

IV. a: qui iam conticuerunt paene ab ipso foro inrisi; T II, 3.

in: quibus temporibus (doctrina) florere in foro maxime potuit; A II, 1. neque (visa illa) ita habemus, ut ea, quae in foro gessimus; A II, 51. quae (philosophia) communi more in foro loquitur, in libellis suo; F IV, 22. nec ego solus (bonum appello), sed tu etiam, Chrysippe, in foro, domi; in schola desinis; F V, 89. cum in foro diceres; N III, 8. nonne *ab* A. Postumio aedem Castori et Polluci in foro dedicatam ... vides? N III, 13. cum Decimus quidam Verginius virginem filiam ... in foro sua manu interemisset; R II, 63. quo minus in vulgus et in foro diceret; R III, 42. ut si qui in foro cantet; O I, 145. hasta posita cum bona in foro venderet .. bonorum virorum; O II, 27. ea aetate L. Crassus ostendit id se in foro optume iam facere; O II, 47. quid est quod dignum nobis aut in curia aut in foro agere possimus? O III, 2. in foro, mihi crede, (M. Crassus) saltaret; O III, 75. ut (sapiens), ante quam hereditatem adeat, luce palam in foro saltet; O III, 93. si (sapiens) saltare in foro turpe ducet; O III, 93. multa eius (Catonis) et in senatu et in foro vel provisa prudenter vel acta constanter vel responsa acute ferebantur; Lae 6. caedem in foro fecisti; P 30.

forus, Schiffsgang: cum alii malos scandant, alii per foros cursent; C 17.

fossa, Graben: I. circumdo, II. transitus: cum (Dionysius) fossam latam cubiculari lecto circumdedisset eiusque fossae transitum ponticulo ligneo coniunxisset; T V, 59.

III. cingi: *ut* unus aditus ... maximo aggere obiecto fossa cingeretur vastissima; R II, 11.

fossio, Graben: I. profero, II. fieri: quid ego irrigationes, quid fossiones agri repastinationesque proferam, quibus fit multo terra fecundior? C 53.

III. fumare: recenti fossione terram fumare calentem; N II, 25.

foveo, wärmen, hegen: pullos: a quibus (matribus pulli) exclusi || excusi || fotique sunt; N II, 124. ita (pullos) tuentur, ut .. pinnis foveant, ne frigore laedantur; N II, 129.

fragilis, gebrechlich, schwach, unbeständig: alqd: quod fragile et caducum sit; F II, 86. quae fragilia essent et caduca; L I, 24.

corpus: fragile corpus animus sempiternus movet; R VI, 26. in fragili corpore odiosa omnis offensio est; C 65.

fortuna: est .. fragilis ea fortuna populi; R II, 50.

res: quoniam res humanae fragiles caducaeque sunt; Lae 102.

fragilitas, Hinfälligkeit: incipio ... humani generis imbecillitatem fragilitatemque extimescere; T V, 3.

fragmentum, Bruchstück: non ita dicimus, ut glaebam aut fragmentum lapidis; N II, 82.

fragor, Getöse: terra continens adventus hostium ... quasi fragore quodam et sonitu ipso ante denuntiat; R II, 6.

frango, brechen, zerbrechen, schwächen, entkräften, verweichlichen, bezwingen, bändigen, demütigen, entmutigen: I. **absolut:** hoc est non dividere, sed frangere; F II, 26. turpe esse, viri non esse debilitari dolore, frangi, succumbere; F II, 95. dum tibi turpe ... videbitur lamentari, frangi, debilitari dolore; T II, 31.

II. **mit Object:** alqm: ipsa auctoritate (Plato) me frangeret; T I, 49. qui (Hercules) tum dolore frangebatur, cum ..; T II, 20. saepe .. videmus fractos pudore, qui ratione nulla vincerentur; T II, 48. cum videas eos ... in eo persequendo ... dolore non frangi; T II, 66. tamne .. abiectus tamque fractus? T III, 26. Oileus, ... cum audivisset de suo (Aiace), fractus est; T III, 71. »qui aliorum aerumnam dictis adlevans non idem ... clade subita frangatur sua«; T III, 71. ut nec tabescat molestiis nec frangatur timore; T IV, 37. qui rebus his fractus aegritudine eliditur; T V, 16. qui ... gloriam neglegant, frangantur infamia; O I, 71. quem (Viriathum) C. Laelius ... praetor fregit et comminuit; O II, 40.

alqd: ne quid humile, summissum, molle, eclceminatum, fractum abiectumque faciamus; T IV, 64. quod (turbulentum) vel exultat voluptate vel molestia frangitur; R III, fr 1.
aetatem: nec (aetas) subito frangitur, sed diuturnitate extinguitur; C 38.
animum: qua .. re audita fractum animum Hannibalis scribit idem; O III, 114. quae timido animo, humili, demisso fractoque fiant; O III, 115. si servitus sit ... oboedientia fracti animi et abiecti et || abiecti || arbitrio carentis suo; P 35. omnis animi debilitati et humilis et fracti timiditas servitus est; P 41.
aras: »cui nec arae patriae domi stant, fractae et disiectae iacent«; T III, 44.
avaritiam: frangere avaritiam, scelera ponere; A fr 5.
auctoritatem: Theophrastus ... vehementius etiam fregit quodam modo auctoritatem veteris disciplinae; A I, 33.
coagmentationem: omnis .. coagmentatio corporis vel caloris vel frigoris *vi* || vi cal. vel fr., al. || vel aliqua inpulsione vehementi labefactatur et frangitur; Ti 17.
columnam: poena .. est, »si quis bustum ... aut monimentum .. aut columnam violarit, laeserit || deiecerit ||, fregerit«; L II, 64.
exanimationem: quae (declinatio fiet) ... cum exanimatione humili atque fracta, nominetur metus; T IV, 13.
fidem: »fregistin fidem?« O III, 192.
fores: cum vinolenti adulescentes ... mulieris pudicae fores frangerent; fr X, 3.
gemmam: tu, .. quae non sint futura, posse fieri dicis, ut frangi hanc gemmam; Fa 13.
impetus: accipio ... haec arma contra casus et eventus, quibus eorum advenientes impetus diuturna praemeditatione frangantur; T III, 31.
libidinem: quod eam (libidinem) animus coërcet et frangit; R III, 37. quis non frangeret eorum libidines, nisi illi ipsi, qui eas frangere deberent, cupiditatis eiusdem tenerentur? L III, 31.
monimentum: f. columnam.
motus: flexi fractique motus ... contra naturam sunt; F V, 35.
opes: quo facto frangi Lacedaemoniorum opes necesse esset; O III, 49.
ova: miluo est .. bellum ... cum corvo; ergo alter alterius ubicumque nanctus est ova frangit; N II, 125.
sectam: sive etiam Aristonis ... iam .. fractam et convictam sectam secuti sunt; L I, 38.
soritas: frangite .. eos (soritas), si potestis, ne molesti sint; A II, 93.
spem: saepe .. in quibusdam aut animus abiectior est aut spes amplificandae fortunae fractior; Lae 59.
vires: quae (fortuna) ... non potuit certe vires frangere; T III, 36.

frater, Bruder, Vetter: I. **absolut:** 1. aegrotant: * quorum in aliis, ... ut in simul aegrotantibus fratribus, ... naturae contagio valet; Fa 5.
anteit: Q. .. Maximum fratrem, . . . quod is anteibat aetate, tamquam superiorem (Scipio) colebat; Lae 69.
audit: (cum audissent Antiochum) una .. nobiscum Q. frater et T. Pomponius Luciusque Cicero, frater noster cognatione patruelis, amore germanus; F V, 1.
dicit: sibi in somnis ... Ti. fratrem visum esse dicere ... eodem sibi leto, quo ipse interisset, esse pereundum; D I, 56.
dubitat: accusat .. Timocratem, fratrem suum, Metrodorus, quod dubitet omnia ... ventre metiri; N I, 113.
est: duo .. sapientissimos et clarissimos fratres, P. Crassum et P. Scaevolam, aiunt Ti. Graccho auctores legum fuisse; A II, 13. hinc Liber Semela natus (deus habetur) eademque famae celebritate Tyndaridae fratres, qui non modo adiutores in proeliis victoriae populi Romani, sed etiam nuntii fuisse perhibentur; T I, 28. si hi fratres sunt in numero deorum, num de patre eorum Saturno negari potest? N III, 44. quo in genere Marcios quosdam fratres, nobili loco natos, apud maiores nostros fuisse scriptum videmus; D I, 89. hic (L. Flamininus) Tito fratre suo censore, qui proximus ante me fuerat, elapsus est; C 42. id .. cum in vita, tum in scaena intellegi potest ex iis fratribus, qui in Adelphis sunt. quanta in altero diritas, in altero comitas! C 65. f. II, 2. respondeo.
hortatur: »ipsus hortatur me frater, ut meos malis miser mandarem natos«; T IV, 77.
interit: f. dicit. — nascuntur: f. est; D I, 89. — putat: f. 3. L I, 5. — repetit: f. 3. L I, 18. — scit: f. 3. L III, 26. — sentit: f. 3. L III, 19.
sequitur: Tib. Gracchum sequebantur C. Carbo, C. Cato, et minime tum quidem C. || Gaius || frater, nunc idem acerrimus; Lae 39.
versatur: f. 3. L III, 17. — videtur: f. dicit.
vincit: sale .. et facetiis Caesar, Catuli patris frater, vicit omnes; O I, 133.
abl. abs.: Q. Maxumo, fratre Scipionis, et L. Mancino consulibus; Lae 96. f. est; C 42.
ohne Verb: ergo etiam Orcus, frater eorum, deus; N III, 43.
2. sum: frater es; eo vereor; D II, 46. Procles et Eurysthenes, Lacedaemoniorum reges, gemini fratres fuerunt; D II, 90.
ohne Verb: secundus (Aesculapius) secundi Mercurii frater; N III, 57.
3. **Vocativ:** si tibi, Quinte frater, placebit; D II, 150. intellego te, frater, alias in historia leges observandas putare, alias in poëmate; L I, 5. a capite, frater, repetis, quod quaerimus; L I, 18. libenter .. frater, † quod istam orationem tecum prolaber; L I, 52. praeclare, frater, iam nunc a te verba usurpantur civilis iuris et legum; L I, 56. optime vero, frater; L II, 8. adsentior, frater, ut ..; L II, 11. habeo vero (prooemium), frater; L II, 17. equidem ista agnosco frater; L II, 43. habetis .. explicatum ... locum. — nos vero, frater; L II, 69. quam brevi, frater, in conspectu posita est a te omnium magistratuum discriptio || descr. ||; L III, 12. ego, frater, quaero, de ista potestate quid sentias; L III, 19. quae (causa), optume et dulcissume || dulcissime || frater, incidit in tribuniciam potestatem; L III, 25. ferremus, o Quinte frater; L III, 26. scis solere, frater, ... dici ..; L III, 26. praeclara vero, frater, ista lex || est ||; L III, 28. atqui, frater, bona tua venia dixerim; L III, 34.
II. **nach Verben:** 1. accuso: f. I, 1. dubitat.
adhibeo: adhibito Heraclito doctisque compluribus et in iis Antiochi fratre Aristo; A II, 12.
adiuvo: ut vicinum citius adiuveris in fructibus percipiendis quam .. fratrem; O I, 59.
appello: *quos* (deos) fratres inter se agnatosque usurpari atque appellari videmus; Ti 39.
audio: Aristum Athenis audivit aliquam diu, cuius tu fratrem Antiochum; A I, 12. qui fratrem eius Aristum frequenter audieris; F V, 8.
colo: f. I, 1. anteit.
concido: cum Epicurus ... Metrodori ... fratrem, Timocraten, ... totis voluminibus conciderit; N I, 93.
efficio: ut Scipio P. Rupilium potuit consulem

efficere, fratrem eius L. || Lucium || non potuit; Lae 73.
eicio: invitus feci, ut fortissimi viri T. Flaminini fratrem, L. Flamininum, e senatu eicerem; C 42.
expeto: exsistit illud, ut amici, ut fratres, ut propinqui ... propter se expetendi sint; F V, 67.
exspecto: in expectatis ad amplissimam dignitatem fratribus; C 68.
habeo: Caeli quoque parentes di habendi sunt, Aether et Dies, eorumque fratres et sorores; N III, 44. f. I, 1. est; T I, 28.
interimo: fratrem interemit; O III, 41.
laudo: mihi .. videris fratrem laudando suffragari tibi; L I, 1.
usurpo: f. appello.
2. comparo: ille funestas epulas fratri comparans; N III, 68.
concedo: qui eius hereditatis Q. Maximo fratri partem suam concessit; P 48.
detraho: parenti se aut fratri nihil detracturos sui commodi causa; O III, 28.
do: datum est .. Neptuno, alteri || alterum || Iovis, ut volunt, fratri, maritimum omne regnum; N II, 66.
placeo: f. I, 3. D II, 150.
praesto: multum .. is (Procles) fratri rerum gestarum gloria praestitit; D II, 91 (90).
probo: mihi .. ista valde probata sunt, quod item fratri puto; F V, 76.
respondeo: quid huius (Medeae) Absyrto fratri (respondebis), qui est apud Pacuvium Aegialeus? N III, 48.
3. convenio cum: hoc mihi cum tuo fratre convenit; F V, 87.
dico de: quid dicitis .. de fratribus? N III, 44.
dissero de: cum de divinatione Quintus frater ea disseruisset; D II, 8.
habito cum: ibi .. adulescens habitabat (Epicurus) cum patre et fratribus; N I, 72.
intellego ex: f. I, 1. est; C 65.
sum cum: cum essem cum Q. fratre in Tusculano; D I, 8.
valeo in: f. I, 1. aegrotant.
vivo cum: quem ad modum sit cum parentibus, cum fratribus, cum amicis vivendum; D II, 11.
III. nach Substantiven: 1. coniunctiones: sequuntur fratrum coniunctiones, post consobrinorum sobrinorumque; O I, 54.
consulatus: aegre tulisse P. Rupilium fratris repulsam consulatus; T IV, 40.
Marius: ea .. (quercus), ut ait Scaevola de fratris mei Mario, »canescet saeclis innumerabilibus;« L I, 1.
nepos: cuius suorum similis fuisset Africani fratris nepos; T I, 81.
patria: quia ... haec est mea et huius fratris mei germana patria; L II, 3.
sententia: me quoque adscribe || adscribito, al. || fratris sententiae; L I, 20.
2. contumeliae inter: alternis .. versibus intorquentur inter fratres gravissimae contumeliae, ut ..; T IV, 77.
iurgium inter: cuius (irae) impulsu exsistit etiam inter fratres tale iurgium; T IV, 77.
poena in: eius (Atrei) qui meditatur poenam in fratrem novam; T IV, 77.
IV. Umstand: a: ab uxoris fratribus interfectum tyrannum; D I, 53. f. I, 3. L I, 56. III, 12.
cum: cum fratre pari pietate et industria praedito; A II, 1. Romulus augur, ut apud Ennium est, cum fratre item augure ... »dant operam«; D I, 107. is ... cum Remo fratre dicitur ... exponi iussus esse; R II, 4. f. I, 3. L I, 52.
in: sensi ego in optimo filio, tu in ... fratribus, Scipio, mortem omni aetati esse communem; C 68. f. I, 1. est; C 65. II, 1. exspecto.
secundum: quibus ille secundum fratrem plurumum tribuebat; A II, 12.

fraudatio, Betrügerei: UT INTER BONOS BENE AGIER OPORTET ET SINE FRAUDATIONE; O III, 70.

fraudo, betrügen, hintergehen, übervorteilen: I, 1, a. spes: fraudandi .. spe sublata solvendi necessitas consecuta est; O II, 84.
b. verbal: latrocinari, fraudare, adulterare re turpe est, sed dicitur non obscene; O I. 128.
2. alqs: si cotidie fraudas, decipis, poscis, pacisceris, aufers, eripis; P 43.
II. alqm: UTI NE PROPTER TE FIDEMVE TUAM CAPTUS FRAUDATUSVE SIM; O III, 70.
alqd: nec (audebo cetera) fraudare suo vetere nomine potius quam aliquod || quam aliquid potius || novum exquirere; F V, 91.

fraudulentus. betrügerisch: alqs: quos improbos, maledicos || maleficos ||, fraudulentos putant; O II, 36.
venditiones: quid .. minuta colligimus, hereditates, mercaturas, venditiones fraudulentas? O III, 83.

fraus, Betrug, Hinterlist, Übervorteilung, Täuschung, Übertretung, Vergehen: I. abest: ab hoc nulla fraus aberit, nullum facinus; O III, 75.
astringit, dissolvit: fraus .. astringit || distringit ||, non dissolvit periurium; O III, 113.
est: quia nulla sit in dolore nec fraus nec improbitas; F IV, 52. »ast quid turbassitur in agendo, fraus actoris esto«; L III, 11. quod .. actoris iubeo esse fraudem; L III, 42. ibi fraus venditoris quae potest esse? O III, 55. ut ... nulla fraus sit || est ||, ne si iuratus quidem id non feceris; O III, 107.
evenit: si quid postea fraudis aut vitii evenisset; Ti 46.
perimit: neutiquam .. dissolvemini, neque vos ulla mortis fata periment || peremenṭ || nec fraus valentior quam consilium meum; Ti 40.
potest: f. est; O III, 55.
videtur, ohne Verb: cum .. duobus modis, id est aut vi aut fraude, fiat iniuria, fraus quasi vulpeculae, vis leonis videtur; utrumque homine alienissimum, sed fraus odio digna maiore; O I, 41.
II, 1. concipio: quibus (libidinibus animi) caecati ... re publica violanda fraudes inexpiabiles concepissent; T I, 72.
do: iidem etiam di fraudem dederunt, facinus ceteraque; N III, 75.
excludo: nec .. in praediis solum ius civile ... malitiam fraudemque vindicat, sed etiam in mancipiorum venditione venditoris fraus omnis excluditur; O III, 71.
odi: vana, falsa, fallentia odimus, ut fraudem, periurium, malitiam, iniuriam; F II, 46.
vindico: f. excludo.
2. converto in: si homines rationem ... in fraudem malitiamque convertunt; N III, 78.
deterreo a: quae (lex) ... vetando a fraude deterreat; R III, 33.
impello in: maxuma .. culpa in eo, qui ... in fraudem obsequio inpellitur; Lae 89.
impertio ad: ut donum hoc divinum rationis et consilii ad fraudem hominibus ... impertitum esse videatur; N III, 75.
incurro in: emptorem pati ... per errorem in maximam fraudem incurrere; O III, 55 (54).

sum se: »ast im cum illo (anro) sepeliet uretve || sepelirei ureive ||, se fraude esto«; L II, 60.
III. alqd: f. I. evenit.
cruciatus: eos agitant ... furiae ... angore conscientiae fraudisque cruciatu; L I, 40.
fons: qui fons est fraudium, maleficiorum, scelerum omnium; O III, 75.
inimici: sunt alii ... veritatis cultores, fraudis inimici; O I, 109.
pars: in eo, QUOD MELIUS AEQUIUS, potest ulla pars inesse fraudis? O III, 61.
suspicio: ut nulla sit in iis (hominibus) fraudis iniuriaeque suspicio; O II, 33.
IV, 1. consequi: ut honestis consiliis iustisque factis, non fraude et malitia se intellegant ea ... consequi posse; O II, 10.
fieri: f. I. videtur.
invenire: [qui iuris iurandi fraude culpam invenerat]; O I, 40.
obligari: ne .. neglectis iis (auspiciis rebusque divinis) impia fraude ... obligemur; D I, 7.
reverti: qui in castra revertissent eadem fraude, ut iure iurando liberarentur; O III, 115.
2. sine: quod »coronam virtute partam« et ei, qui peperisset, et eius parenti sine fraude esse lex inpositam iubet; L II, 60.

fremibundus, brausend: »tanta moles labitur fremibunda ex alto ingenti sonitu et spiritu«; N II, 89.

fremitus, Brausen, Rauschen, Getöse, Lärm: I. praedicunt: cum terrae saepe fremitus, saepe mugitus, saepe motus multa nostrae rei publicae ... gravia et vera praedixerint; D I, 35.
terret: num te illa terrent, ... Cocyti fremitus, travectio Acherontis? T I, 10. ita te nec terrae fremitus nec caeli discessus (terrebit); D II, 60.
II. audio: nec ... fremitum murmurantis maris (audiunt); T V, 116. cum e caelo fremitus auditus (est); D I, 97.
vinco: ut (Demosthenes) fremitum assuesceret voce vincere; F V, 5.
III. resonare: »quod (saxum) eiulatu, questu, gemitu, fremitibus resonando mutum flebiles voces refert;« F II, 94. »quod (tectum) ... flebilis« ..; T II, 33.
terrere: quae (causa) terreret animos ... terrae motibus et saepe fremitibus; N II, 14.

frendo, knirschen: »vestrone pressu quondam Nemeaeus leo frendens efflavit graviter extremum halitum?« T II, 22.

freno, zügeln: ea (pars animi) ... non unam (beluam) aut facilem ad subigendum frenat et domat; R II, 67.

frenum, Zügel: inicio: »ut iniecto eculei freno repente tactu exagitantur novo;« T III, 67.
teneo: ne Lycurgi quidem disciplina tenuit illos in hominibus Graecis frenos; R II, 58.

frequens, zahlreich, gedrängt voll, häufig, oft: alqs: venio in senatum frequens; C 38.
adulescentes: quibuscum (viris adulescentes) si frequentes sunt; O II, 46.
consessus: frequens .. consessus theatri ... movetur audiens tam grande carmen; T I, 37.
ordo: gravitatem res habet, quom frequens ordo est; L III, 40.
poculi: caret (senectus) ... frequentibus poculis; C 44.
senatus: adprobante senatu frequentissimo; L III, 18.
stellae: eius (Tauri) caput stellis conspersum est frequentibus; N II, 111.
theatrum: id .. (senatus consultum) frequentissimo theatro incredibili clamore ... (esse) comprobatum; D I, 59.

frequenter, häufig, oft: audio: eos ... frequenter audivi; F I, 16. qui fratrem eius Aristum frequenter audieris; F V, 8. quem (Philonem) nos frequenter audivimus; T II, 9. Zenonem ... audiebam frequenter; N I, 59.
dico: hoc frequenter dici solet a vobis; F II, 12.
duco: ut frequenter ducatur cibus animalis; N II, 136.
facio: fluentium frequenter transitio fit visionum; N I, 109.
ventito: cum ... familiarissimi .. eius (P. Africani) ad eum frequenter per eos dies ventitaturos se esse dixissent; R I, 14.

frequentia, Menge, Masse: I. est: est .. ad portas Agragentinas || Agragianas, al. || magna frequentia sepulcrorum; T V, 65.
II. recipio e: ille (Africanus) e coetu hominum frequentiaque interdum tamquam in portum se in solitudinem recipiebat; O III, 2.
tollo ex: ut aliquis nos deus ex hac hominum frequentia tolleret; Lae 87.
III, 1. deterreri: num .. eorum frequentia Stoici de sententia deterrentur? D II, 81.
fieri: ne eorum quidem bonorum ... frequentia beatiorem vitam fieri; F III, 43.
2. ex: ne illi quidem septem (sapientes fuerunt), sed ex mediorum || meliorum || officiorum frequentia similitudinem quandam gerebant ... sapientium; O III, 16.

frequento, oft besuchen, bevölkern, wiederholen: alqd: »ea ... haec fore perpetuis signis clarisque frequentans . deum genitor ... canebat«; D I, 19.
domum: si aliquando alio domino (domus) solita est frequentari; O I, 139.
exempla: quae (exempla) nata et frequentata apud illos (Athenienses); R I, 5.
urbes: urbes .. sine hominum coetu non potuissent nec aedificari nec frequentari; O II, 15.

fretum, Brandung, Meer, Meerenge: I. undat: »Triton fuscina evertens specus subter radices penitus undanti in freto«; N II, 89.
II, 1. video: qui Oceani freta illa viderunt; T I, 45.
2. dico de: quid de fretis aut de marinis aestibus plura dicam? D II, 34.
III. angustiae: (possent) aestus maritimi fretorumque angustiae ortu aut obitu lunae commoveri? N II, 19.
IV, 1. Ort: »navem ut horrisono freto noctem paventes timidi adnectunt navitae«, T II, 23.
abl. comp.: quid Chalcidico Euripo in motu identidem reciprocando putas fieri posse constantius? quid freto Siciliensi? N III, 24.
2. in: f. I.

fretus, vertrauend, sich verlassend, trotzend: alqs: »quo .. nunc auxilio † || aut || exili aut fuga freta sim?« T III, 44. fretus intellegentia vestra dissero brevius, quam causa desiderat; N I, 49. cum (Solon) illi (Pisistrato) quaerenti, qua tandem re fretus sibi tam audaciter obsisteret, respondisse dicitur || respondit ||: „senectute“; C 72.
scaenici: qui (scaenici) voce freti sunt, Epigonos Medumque (eligunt), qui gestu, Melanippam, Clytemnestram || Clytaem. ||; O I, 114.

frigeo, frieren: ex quo illud Terentii: »sine Cerere et Libero friget Venus«; N II, 60.

frigidus, kalt: A. aër: qui (aër) natura est maxime frigidus; N II, 26.
amiculum: aestate grave esse aureum amiculum, hieme frigidum; N III, 83.
anhelitus: placet .. Stoicis eos anhelitus terrae, qui frigidi sint, cum fluere coeperint, ventos esse; D II, 44.
flumen: nec .. ullum hoc frigidius flumen attigi; L II, 6.
B, I. sunt: si esset (ius naturale), ut calida et frigida, ut amara et dulcia; R III, 13.
II. sentio: sentit .. (animal) et calida et frigida et dulcia et amara; N III, 32.

frigus, Kälte, Frost: I. adicio: f. IV. astringi.
anhelo: »gelidum valido de pectore frigus anhelans ... Capricornus«; N II, 112.
patior: bestiae non frigus, non famem ... patiuntur? T V, 79.
pello: ut tectis saepti frigora caloresque pellamus; N II, 151.
propulso: si nihil interesse nostra putemus, ... frigus, famem propulsare possimus necne possimus; F IV, 69.
sentio: quae sentiuntur, ut frigus, ut calor; N III, 34.
II. tutus a: obducuntur .. libro aut cortice trunci, quo sint a frigoribus et caloribus tutiores; N II, 120.
III. appulsus: ut ... omnes .. minimos et frigoris et caloris adpulsus sentire possimus; N II, 141.
modus: solis tum accessus modici, tum recessus et frigoris et caloris modum temperant; N II, 49.
varietates: idem (aër) annuas frigorum et calorum facit varietates; N II, 101.
vis: cum ... contueri licebit ... regiones ... omni cultu propter vim frigoris aut caloris vacantis; T I, 45. quibus (tectis) et frigorum vis pelleretur et calorum molestiae sedarentur; O II, 13. omnis .. coagmentatio corporis vel caloris vel frigoris vi || vi cal. vel fr., al. || ... labefactatur et frangitur; Ti 17.
IV. adduci: nullo frigore (Masinissam) adduci, ut capite operto sit; C 34.
astringi: aquilonibus reliquisque frigoribus adstrictus || adiectis || durescit umor; N II, 26.
confici: ne ipse (vir bonus) frigore conficiatur; O III, 29.
conglaciare: quae (aqua) neque conglaciaret frigoribus; N II, 26.
laedi: ita (pullos) tuentur, ut .. pinnis foveant, ne frigore laedantur; N II, 129.
rigere: cum videmus ... ceteras partis incultas, quod aut frigore rigeant aut urantur calore; T I, 69.

frondesco, grünen: arbores, al.: (non intermittunt) »arbores frondescere, vites laetificae pampinis pubescere«; T I, 69. itaque et arbores et vites et ea, quae sunt humiliora, ... alia semper virent, alia hieme nudata verno tempore tepefacta frondescunt; T V, 37.

frons, Stirn, Gesichtsausdruck: I. est: neque est dubium, quin, frons, oculi, aures et reliquae partes quales propriae sint hominis, intellegatur; F V, 35. nec .. ea frons erat, quae M. Crassi illius veteris, ... sed tranquilla et serena; T III, 31. praeclara .. est aequabilitas in omni vita et idem semper vultus eademque frons; O I, 90.
II. defluo a: superiora superciliis obducta sudorem a capite et fronte defluentem repellunt; N II, 143.
pernosco ex: qui (Zopyrus physiognomon) se profitebatur hominum mores naturasque ex corpore, oculis, vultu, fronte pernoscere; Fa 10.
sum in: ut in fronte ostentatio sit, intus veritas occultetur? F II, 77.
III. occultare: aperte .. vel odisse magis ingenui est quam fronte occultare sententiam; Lae 65.

fronto, breitstirnig: ecquos (deos) silos, flaccos, frontones, capitones (arbitramur), quae sunt in nobis? N I, 80.

fructuosus, fruchtbar, ergiebig, gewinnreich: alqd: est .. non modo liberale paulum non numquam de suo iure decedere, sed interdum etiam fructuosum; O II, 64. plerique neque in rebus humanis quicquam bonum norunt, nisi quod fructuosum sit; Lae 79.
ager, animus: ut ager quamvis fertilis sine cultura fructuosus esse non potest, sic sine doctrina animus; T II, 13.
aratio: ut quaestuosa mercatura, fructuosa aratio dicitur; T V, 86.
ars: an ille ... vivendi artem tantam tamque operosam et perinde fructuosam relinqueret? F I, 72.
philosophia: cum tota philosophia, mi Cicero, frugifera et fructuosa ... sit; O III, 5.
praedia: summas familiaritates praediorum fructuosorum mercede superari; F II, 85.
res: qui sibi eam rem fructuosam putabit fore; L I, 42. soli .. possident res et fructuosas et sempiternas; P 52.
vita: fructuosior .. hominum generi ... eorum (vita est), qui ..; O I, 70.

fructus, Nutzung, Ertrag, Frucht, Zins, Gewinn, Vorteil, Genuß, Erfolg: I. **absolut:** 1. apparet: novitates .. si spem adferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat; Lae 68.
delectat: quamquam me .. non fructus modo ... delectat; C 51.
est: qui omni e philosophia || omnis philosophiae || est fructus uberrimus; T I, 119. in eo cum ex ipso (bono viro) fructus est, tum etiam ex ceteris; O II, 63. qui || quis || esset tantus fructus in prosperis rebus, nisi haberes, qui illis aeque ac tu ipse gauderet? Lae 22. divitiarum est fructus in copia; P 47. illi ... non modo ad sumptum ille est fructus, sed etiam ad faenus exiguus; P 49.
inest: amicitiam, ... quod omnis eius fructus in ipso amore inest, expetendam putamus; Lae 31.
pertinent: quarum (vitium) uberrumi laetissumique fructus nihil omnino ad bestias pertinent; N II, 156.
potest: f. II, 1. percipio; T II, 2. O II, 14.
videtur: quod earum rerum videatur ei levis fructus, exiguus usus, incertus dominatus; R 1, 27. mihi .. ille fructus liberalitatis, cuius pauca exempla posui, multo et maior videtur et certior; O II, 56.
2. sum: ut officii fructus sit ipsum officium; F II, 72. posse .. liberalitate uti ... nimirum est pecuniae fructus maximus; O II, 64. fructus .. senectutis est ... ante partorum bonorum memoria et copia; C 71.
II. **nach Verben:** 1. adiungo: adiunge fructum amicitiarum, in quo doctis positum est .. consilium omnis vitae consentiens; T V, 72.

aufero: quis tam esset ferreus, ... cui .. non auferret fructum voluptatum omnium solitudo? Lae 87.
capio: f. **capio,** III. fructum (7 St.) B. I, S. 379, a.
colo: neque .. serendi neque colendi nec tempestive demetendi percipiendique fructus neque condendi ac reponendi ulla pecudum scientia est; N II, 156.
condo: numquam .. ulla ... opera fiunt, non serendis, non percipiendis, non condendis fructibus; C 24. f. colo.
confero: fructus .. ingenii et virtutis omnisque praestantiae tum maxumus capitur, cum in proxumum quemque confertur; Lae 70.
demeto: reliqua .. tempora demetendis fructibus et percipiendis accommodata sunt; C 70. f. colo.
despero: qui (amicus) etiam deserendus ... est desperatis emolumentis et fructibus; L I, 49.
edo: quae (oves) quidem neque ali neque sustentari neque ullum fructum edere ex se ... potuissent; N II, 158.
effero: quae (artes exercitationesque virtutum) in omni aetate cultae ... mirificos ecferunt fructus; C 9.
fero: f. **fero,** III. fructum (4 St.) S. 41, a.
genero, gigno: omnia aliorum causa esse generata, ut eas fruges atque fructus, quos terra gignit, animantium causa; N II, 37.
ostendo: ver .. tamquam adulescentiam significat ostenditque fructus futuros; C 70.
percipio: pauca ... ferunt fructus, si non tantos, quanti ex universa philosophia percipi possunt, tamen eos, quibus ... metu liberemur; T II, 2. ut vicinum citius adiuveris in fructibus percipiendis quam .. fratrem; O I, 59. qui fructus quaeque utilitates ex rebus iis, quae sint || sunt || inanimae, percipiantur; O II, 14. qui .. ex bestiis fructus aut quae commoditas, nisi homines adiuvarent, percipi posset? O II, 14. f. colo. condo. demeto.
perdo: omnem fructum vitae superioris perdidissent; D II, 24.
peto: quam .. utilitatem aut quem fructum petentes scire cupimus ..? F III, 37.
puto: talium .. sumptuum facultatem fructum divitiarum putat; O II, 56.
repono: f. colo.
sequor: nec est dubium, quin is ... officium, non fructum sequatur; L I, 48.
sero: f. colo. condo.
2. fallo: »tu illum (patrem) fructu fallas«; N III, 73.
3. habeo in: partus ancillae sitne in fructu habendus; F I, 12.
invenio, paro ad: ea parata ad fructum hominum et inventa sunt || [ea ... sunt] ||; N II, 154.
pono in: f. 1. adiungo.
procreo ad: pecudes ... partim esse ad usum hominum, partim ad fructum, partim ad vescendum procreatas; L I, 25.
refero ad: quam (amicitiam) si ad fructum nostrum referemus; N I, 122.
sum in: necesse fuit esse aliquid ... tamquam in arborum bacis terraeque fructibus maturitate tempestiva quasi vietum et caducum; C 5.
III. **nach Substantiven:** agri: multos fertiles agros alios aliorum fructuum (proferre possum); N II, 131.
conservatio: neque agri cultura neque frugum fructuumque reliquorum perceptio et conservatio sine hominum opera ulla esse potuisset; O II, 12.
exempla: f. I, 1. videtur; O II, 56.
perceptio: f. conservatio.
ubertas: ubertatem frugum et fructuum ... a dis se habere; N III, 86.
IV. **Umstand:** 1. alere: cuius (pecuniae) fructibus exercitum alere non posset; O I, 25. neminem esse divitem, nisi qui exercitum alere posset suis fructibus; P 45.
colere: si fructibus et emolumentis et utilitatibus amicitias colemus; F II, 83.
laetus: qua (uva, vite) quid potest esse cum fructu laetius, tum aspectu pulchrius? C 53.
liberari: f. II, 1. percipio; T II, 2.
moveri: qui non ipso honesto movemur, ut boni viri simus, sed utilitate aliqua atque fructu; L I, 41.
sine: sine ullis praemiis fructibusve; F II, 45. ne sine fructu alligatus sis; F II, 79.

frugalitas, Biederkeit: I. adversatur, al.: f. est.
I. complectitur: eo tris virtutes, fortitudinem, iustitiam, prudentiam frugalitas complexa est; T III, 17.
continet: omnis .. abstinentia, omnis innocentia ... — reliquas etiam virtutes frugalitas continet. quae nisi tanta esset, et si iis angustiis, quibus plerique putant, teneretur ..; T III, 16.
est: reliqua .. est, quarta virtus ut sit, ipsa frugalitas. eius enim videtur esse proprium motus animi adpetentis regere et sedare semperque adversantem libidini moderatam in omni re servare constantiam; cui contrarium vitium nequitia dicitur; T III, 17. f. continet.
potest: f. II. appello; T III, 16.
ohne Verb: frugalitas, ut opinor, a fruge, qua nihil melius || est || e terra; T III, 18.
II. appello: haud scio, an recte ea virtus frugalitas appellari possit; T III, 16. moderatio a me quidem paulo ante appellata frugalitas; T III, 36.
teneo: f. I. continet.
III, 1. proprius, 2. contrarius: f. I. est.
IV. nomen: non numquam haec eadem vocabula ad frugalitatis nomen tamquam ad caput referre volumus; T IV, 36.

frugaliter, brav, bieder: loquor: non solum ut recta sequamini, sed etiam ut loqui deceat frugaliter; F II, 25.
elliptisch: quia, quod bene, id recte, frugaliter, honeste; F II, 25.

frugi, rechtschaffen, brav, bieder: alqs: quia, nec qui ... praesidium reliquit, ... nec qui ... depositum non reddidit, ... nec qui ... male rem gessit, frugi appellari solet; T III, 17. qui sit frugi .. vel, si mavis, moderatus et temperans; T III, 18.
homo: qui frugi homines χρησίμους appellant, id est tantum modo utilis; at illud est latius; T III, 16. „hominem frugi omnia recte facere"; T IV, 36.

frugifer, fruchtbar: agri: ut agri non omnes frugiferi sunt, qui coluntur, ... sic ..; T II, 13.
philosophia: cum tota philosophia, mi Cicero, frugifera et fructuosa ... sit, tum ..; O III, 5.
spatia: cernes iam spatia frugifera atque inmensa camporum; N II, 161.

frumentarius, das Getreide betreffend, Getreidehändler: A. largitio: C. Gracchi frumentaria magna largitio; O II, 72.
lex: Piso ille Frugi semper contra legem frumentariam dixerat; T III, 48.

B. celat, al.: non .. videtur .. frumentarius ille Rhodios celare .. debuisse; O III, 57.
tacet: non recte frumentarius ille ... tacuit; O III, 67.

frumentum, Getreide: I. consternit: ex horreis direptum effusumque frumentum vias omnis angiportusque constraverat; D I, 69.
I. accipio: is (Piso Frugi) lege lata consularis ad frumentum accipiundum venerat; T III, 48.
condo: neque .. homines murum aut formicarum causa frumentum condunt; N II, 157.
diripio, effundo: ſ. I.
peto: cum ea lege frumentum petat, quam dissuaserit; T III, 48.
quaero: Galli turpe esse ducunt frumentum manu quaerere; R III, 15.
vendo: si ... naves .. in cursu frumento onustas petentes Rhodum viderit, dicturusne sit id Rhodiis an silentio suum quam plurimo vendíturus; O III, 50.
II. similis: magnam .. vim seminum secum frumenti similium (Indus) dicitur deportare; N II, 130.
III. numerus: si ... vir bonus Alexandrea Rhodum magnum frumenti numerum advexerit; O III, 50.
IV. onustus: ſ. II. vendo.

fruor, genießen, sich freuen, benutzen, haben: I. absolut: 1. unpersönlich: a. gigno ad: quae gignuntur nobis ad fruendum; L II, 16.
in: eadem .. levitate cupiditas est in appetendo, qua laetitia in fruendo; T IV, 66.
b. verbal: satiatis .. et expletis iucundius est carere quam frui; C 47.
2. persönlich: alqs: quod .. ne vivus quidem .. diutius sentire poterat, quam dum fruebatur; F II, 106. quae ne vivus quidem diutius habebat quam fruebatur; T V, 101. ſ. homines.
bestiae, domini: bestiae furtim ... fruuntur, domini palam et libere; N II, 157.
homines: nonne melius tenues homines fruuntur quam illi, qui iis (signis, tabulis) abundant? T V, 102.
II. mit Object: 1. Accusativ: agrum: ad quem (agrum) fruendum ... adlectat senectus; C 57.
iustitiam: mihi ... iustitiae fruendae causa videntur olim bene morati reges constituti; O II, 41.
sapientiam: non paranda nobis solum ea (sapientia), sed fruenda etiam est; F I, 3.
voluptatem: diligenter ei tenendum esse eius (voluptatis) fruendae modum; O I, 106.
2. Ablativ: alq. re: (sapiens) fruitur praesentibus; F I, 62. id est virtute adhibita frui primis a natura datis; F II, 34. qui pluribus naturalibus frui possint; F III, 61. hic .. iam sperabat magna, quibus frui coeperat; T I, 93. ut ... tu me invito fruare meo? O II, 83. ut iis amici potius quam ipsi (viri boni) fruantur; Lae 57.
acie: optima .. parte hominis, ... ingenii et mentis acie fruuntur; F V, 57.
aeternitate: quorum cum remanerent animi atque aeternitate fruerentur; N II, 62.
aevo: ubi beati aevo sempiterno fruantur; R VI, 13.
bono: ſ. **bonum,** B, **b,** II, 4. fruor (7 St.) B. I, S. 358, a.
caelo: alias (bestias natura voluit) volucres caelo frui libero; T V, 38.
campis: nos campis, nos montibus fruimur; N II, 152.
commodis: qui .., cui alterius commoda nihil noceant, tamen eum doleat iis || his || frui, is invideat profecto; T IV, 17.
dolore: ſ. voluptate; F II, 88.
fortuna: hac .. fortuna frui licet senibus; C 60.
generibus: quod (hominum natura) pluribus generibus fruitur voluptatum; N I, 112.
levatione: ea .. ipsa (levatione) nulla ratione melius frui potui; N I, 9.
montibus: ſ. campis.
moribus: ut et usu eius, quem diligere coeperunt, fruantur et moribus; Lae 32.
officio: ut .. considerandis rebus humanis proprio philosophiae fruatur officio; T III, 34.
otio: otio fruor, non illo quidem, quo debebat is, qui ..; O III, 3.
parte: ſ. acie.
principiis: ut ... Carneadi frui principiis naturalibus esset extremum; F II, 35.
pulchritudine: praecipue .. fruentur ea (pulchritudine), qui ..; T I, 45.
recordatione: recordatione nostrae amicitiae sic fruor, ut ..; Lae 15.
rebus: honeste .. vivere fruentem rebus iis, quas primas homini natura conciliet; A II, 131. summum bonum esse frui rebus iis, quas primas natura conciliavisset; A II, 131. omnibus aut maximis rebus iis, quae secundum naturam sint, fruentem vivere; F IV, 15. fruendi rebus iis, quas primas secundum naturam esse diximus, Carneades defensor disserendi causa fuit; F V, 20. plurimis .. maritimis rebus fruimur atque utimur; N II, 152. quodsi istis ipsis voluptatibus bona aetas fruitur libentius, primum parvulis fruitur rebus, ... deinde iis, quibus ..; C 48.
securitate: qua (securitate) frui non possit animus, si ..; Lae 45.
sermone: cuius (Q. Maximi) sermone ita tum cupide fruebar; C 12.
studio: hodie, utro (studio) frui malis, optio sit tua; Fa 3.
virtute: quod (genus vitae) virtute fruitur; F IV, 15.
voluptate: constituamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruentem et animo et corpore voluptatibus; F I, 40. qui .. ita frui volunt voluptatibus, ut nulli propter eas consequantur dolores; F I, 48. quibus (voluptatibus amicitiae) non solum praesentibus fruuntur, sed ..; F I, 67. ad unam hanc rem natum hominem, ut frueretur voluptatibus; F II, 41. uterque .. summo bono fruitur, id est voluptate. at enim hic etiam dolore; F II, 88. eum esse beatum, qui praesentibus voluptatibus frueretur confideretque se fruiturum aut in omni aut in magna parte vitae dolore non interveniente; T III, 38. qui ecferunt se laetitia tum, cum fruuntur Veneriis voluptatibus; T IV, 68. quem ad modum hic frueretur voluptate amatoria; T IV, 73. aut .. fruatur aliquis pariter cum aliis voluptate potandi aut ..; T V, 118. etiam (solem dicam) beatum? quibus fruentem voluptatibus? N I, 84. sapientia iubet ... frui voluptatibus; R III, 24. ſ. rebus; C 48.
usu: ſ. moribus.

frustra, erfolglos, umsonst, vergeblich, zwecklos: I. addo: in quo frustra iudices solent ... addere: „si quid mei iudicii est"; F II, 36.
appello: f. .. animalia et animantis appellari; T I, 21.
appeto: ter eum (solem) scribit f. adpetivisse manibus; D I, 46.
conficio: summam esse stultitiam f. confici maerore; T III, 77.

consumo: multam ... operam .. f. consumpsi; T 1, 103. f. .. consumptae tot noctes; D II, 141.
deporto: f. se triumphum tertium deportaturum fuisse, nisi ..; O I, 78.
emitto: scilicet, si ista Iuppiter significaret, tam multa f. fulmina emitteret! D II, 44.
eo: »praesagibat animus f. me ire, cum exirem domo«; D I, 65.
facio: nec f. ac sine causa quid facere dignum deo est; D II, 125.
gigno: ut aurum et argentum, aes, ferrum f. natura divina genuisset, nisi ..; D I, 116.
habeo: quae .. (membra) procreationis causa natura corpori adfinxit, ea f. habebit deus; N I, 92. quae (disputatio) ne f. haberetur; R I, 12.
intueor: ut ... nec f. siderum motus intueremur; R III, 3.
iubeo: quae (lex) .. neque probos f. iubet aut vetat; R III, 33.
laboro: ea (prudentia) patieturne te quicquam facere nihil proficientem et *frustra* laborantem? T II, 31. de qua (disciplina puerili) Graeci multum f. laborarunt; R IV, 3.
nascor: quoniam ita vixi, ut non f. me natum existumem; C 84.
significo: f. .. (di futura) significarent; D I, 83. II, 102.
studeo: f. se aut pecuniae studuisse aut imperiis; F I, 60.
suscipio: ut f. omnis suscipiatur *labor*; A I, 5. f. suscipi miseriam voluntariam; T III, 32. nil profici et f. (dolorem) esse susceptum; T III, 66. quod (aegritudo) inanis sit, quod f. suscipiatur; T III, 82. f. suscipiatur labor; Ti 37.
venio: nec committam, ut dolor corporis efficiat, ut f. tantus vir ad me venerit; T II, 61.
veto: s. iubeo.
utor: aut nescit hoc deus aut f. somniorum significatione utitur; D II, 125.
II. turpis: cum .. (gemitus) nihil imminuat doloris, cur frustra turpes esse volumus? T II, 57.

frustror, täuschen: frustrari cum alios, tum etiam me ipsum velim? A II, 65.

frustum, Brocken: necesse est .. offa obiecta cadere frustum ex pulli ore; D I, 27.

frux, Frucht, Feldfrucht, Getreide: I. enitent: illud Accii: »probae etsi in segetem sunt deteriorem datae fruges, tamen ipsae suapte natura enitent«; T II, 13.
II. appello: cum fruges Cererem appellamus, vinum autem Liberum; N II, 60.
concipio: cum .. autumno terra se ad concipiendas fruges patefecerit, hieme ad † concipiendas || conficiendas || relaxarit; R IV, 1.
dico: cum fruges Cererem, vinum Liberum dicimus; N III, 41.
do: ut ... natura ... nec fruges terrae bacasve arborum cum utilitate ulla generi humano dedisset, nisi earum cultus et conditiones tradidisset; D I, 116. s. I.
fero: quae (terra) oleam frugesve ferret: R III, 15. quae .. terra fruges ferre ... possit; L II, 67.
fundo: quod non ita vigeat interiore quodam motu, ... ut aut flores aut fruges fundat aut bacas; T V, 37. »lentiscus ... ter fruges fundens tria tempora monstrat arandi«; D I, 15. ex || e || quibus (vaginis viriditas) cum emersit, fundit frugem spici ordine structam; C 51.
genero: omnia aliorum causa esse generata, ut eas fruges atque fructus, quos terra gignit, animantium causa; N II, 37.

gero: mater .. est a gerendis frugibus Ceres tamquam „Geres"; N II, 67.
gigno: s. genero.
invenio: omnes magni, etiam superiores, qui fruges, qui vestitum ... invenerunt; T I, 62.
largior: (non intermittunt) »segetes largiri fruges«; T I, 69.
libo: »certas .. fruges certasque bacas sacerdotes publice libanto«; L II, 19.
meto: »vita omnibus metenda, ut fruges«; T III, 59.
perduco: quod (natura) facit in frugibus, ut, cum ad spicam perduxerit ab herba, relinquat et pro nihilo habeat herbam; F IV, 37.
sero: nos fruges serimus, nos arbores; N II, 152.
struo: s. fundo; C 51.
tribuo: et fruges et reliqua, quae terra pariat, ... a dis inmortalibus tribui ... putant; N I, 4.
III. fetus: terra .. feta frugibus et vario leguminum genere; N II, 156.
IV. conditiones, cultus: s. II. do.
conservatio: neque frugum fructuumque reliquorum perceptio et conservatio sine hominum opera ulla esse potuisset; O II, 12.
maturitas: cum videmus ... commutationes .. temporum quadrupertitas ad maturitatem frugum ... aptas; T I, 68.
perceptio: quorum patrocinio maxime cultus agrorum perceptioque frugum defenditur; R II, 26. s. conservatio.
semen: quam (Proserpinam) frugum semen esse volunt; N II, 66. quae (terra) ... ex ceterarum frugum aut stirpium minutissimis seminibus tantos truncos ramosque procreet; C 52.
ubertas: ubertatem frugum et fructuum ... a dis se habere; N III, 86.
V, 1. expiari: solum .. frugibus expiatum ut vivis redderetur; L II, 63.
obseri: frugibus (terra) obserebatur; L II, 63.
profundi: quae frugibus atque bacis terrae fetu profunduntur; L I, 25.
vestiri: terra ... vestita floribus, herbis, arboribus, frugibus; N II, 98.
2. a: frugalitas, ut opinor, a fruge, qua nihil melius || est || e terra; T III, 18.
in: s. II. perduco.

fuco, schminken, fälschen: secerni .. blandus amicus a vero ... tam potest ... quam omnia fucata et simulata a sinceris atque veris; Lae 95.

fuga, Flucht, Entweichung, Verbannung, Scheu: I. possunt: s. II, 1. efficio; O II, 20.
ohne Verb: unde ... fuga turpitudinis, adpetentia laudis? R I, 2.
II, 1. commemoro: vel Opimii damnatio (commemoratur) vel fuga Metelli; R 1, 6.
efficio: ut ... metus recessum quendam animi et fugam (efficiat); T IV, 15. bene meritorum saepe civium expulsiones, calamitates, fugae ... sine hominum opibus ... effici (non) possunt; O II, 20.
gigno: hinc gignebatur fuga desidiae voluptatumque contemptio; A 1, 23.
meditor: »aut mortem acerbam aut exili maestam fugam ... meditabar mali;« T III, 29.
propono: cum esset proposita aut fuga turpis aut gloriosa mors; F II, 97.
significo: ut ea, quae stant, *si* moveri || mov. si || videantur, terrae motum significare || significari || dicas aut repentinam aliquam fugam; D II, 120.
2. scio de: qui .. scire debuit de sanitate, de fuga, de furtis; O III, 71.
venio ex: paucis sane post diebus ex Pharsalia fuga venisse Labienum; D I, 68.

III. fretus: »quo .. nunc auxilio † || aut || exili aut fuga freta sim?« T III, 44.

IV, 1. adipisci: ut salutem adipiscerentur fuga; T III, 66.

committere: numquam omnino periculi fuga committendum est, ut inbelles timidique videamur; O I, 83.

deserere: qui officia deserunt mollitia animi, id est laborum et dolorum fuga; F I, 33.

facere: cavendum (est), ne id bellandi magis fuga quam utilitatis ratione faciamus; O I, 80.

tutari: aliae (bestiae) fuga se, aliae occultatione tutantur; N II, 127.

2. cum: rapinas Dyrrhachii et conscensionem in naves || navis || cum fuga ... fore; D I, 68.

in: Darius in fuga cum aquam turbidam ... bibisset; T V, 97. in illa fuga nobis gloriosa, patriae calamitosa; D I, 59.

fugio, fliehen, entfliehen, enteilen, schwinden, entgehen, meiden, vermeiden, ausweichen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** a. officium: necesse est omnino officium aut fugiendi aut sequendi ad eorum aliquid referri; F V, 18.

b. exsultare: qui appetitus ... tamquam exultantes sive cupiendo sive fugiendo non satis a ratione retinentur; O I, 102.

2. **persönlich:** alqs: non (Pompeius) ex Italia fugisset; T I, 86. Damaratus .., Tarquinii nostri regis pater, ... fugit Tarquinios Corintho; T V, 109. fugientibus .. miserabilem respectum incendiorum fore; D I, 68. Socrates, cum ... fugeret .. cum ipso Lachete, ut ventum est in trivium, eadem, qua ceteri, fugere noluit; D I, 123. qui alia via fugerant; D I, 123. fugit (Deiotarus) e proelio cum Pompeio; D II, 79. fugisse (Demaratus) cum magna pecunia dicitur; R II, 34. se fugere sine suo dedecore non posse; O I, 84. ab omni, quod abhorret ab oculorum auriumque approbatione, fugiamus; O I, 128. qui (Salinator) amisso oppido fugerat in arcem || fuerat in arce ||; C 11. quom ... ceteri .. ita fugerent, ut multa de suis rebus asportarent; P 8. si natus sis, quam primum || mori et || tamquam ex incendio fugere || effugere violentiam || fortunae; fr IX, 9.

animal: omne animal adpetit quaedam et fugit a quibusdam; N III, 33.

animus: si nihil haberet animus hominis, nisi ut appeteret aut fugeret; T I, 56.

bubulcus: illum (bubulcum) perterritum fugisse; D I, 57.

fulix: »cana fulix itidem fugiens e gurgite ponti«; D I, 14.

imperator: quia summus imperator nuper fugit amissu exercitu; D I, 24.

miles: ut ignavus miles ... abiecto scuto fugiat, quantum possit; T II, 54.

natura: naturam .. illam, quam alterius diximus, vi cum eadem (deus) coniunxit fugientem et eius copulationis alienam; Ti 22.

pater: f. alqs; T V, 109.

vinum: qui vinum fugiens vendat sciens, debeatne dicere; O III, 91.

II. **mit Object:** alqm: quam multa, quae nos fugiunt in cantu, exaudiunt in eo genere exercitati! A II, 20. illos .. id fugerat superiores; F IV, 63. ut ... fugere plane se ipse ... videatur; F V, 35. nisi quae (sententiae) me forte fugiunt; T I, 22. quod videlicet Democritum fugerat; N I, 69. id .. postea ne nostrum quidem Ennium fugit; R I, 25. ut, quem res nulla fugeret, quisquam aliquando fuisset; R II, 2. quod fugit Lacedaemonium Lycurgum; R II, 24. quae (ratio) neque Solonem Atheniensem non longis temporibus ante fugerat neque post aliquanto nostrum senatum; R II, 59. ipse se fugiet; R III, 33.

alqd: quid fugiat (natura) ut extremum malorum; F I, 11. ad haec, et quae sequamur, et quae fugiamus, (Epicurus) refert omnia; F I, 23. ea (natura) ... quid iudicat, quo aut petat aut fugiat aliquid, praeter voluptatem et dolorem? F I, 30. ut (cetera) nec expetenda nec fugienda, sed eligenda modo aut reicienda sint; F II, 38. quid praeterea dices esse fugiendum? F III, 14. haec reicienda esse, non fugienda? F IV, 22. quid sequi, quid fugere debeant; F IV, 46. contraria .. non (dico me) fugere, sed quasi secernere; F IV, 72. cum id fugiunt; F IV, 78. eum, ... quae appetenda, fugere et, quae fugienda, appetere; F V, 28. ita taetra sunt quaedam, ut ea fugiat et reformidet oratio; T I, 108. natura .. omnes ea, quae bona videntur, sequuntur fugiuntque contraria; T IV, 12. omnia, quae sequantur in vita quaeque fugiant; L I, 39. fugiendum illud etiam, ne offeramus nos periculis sine causa; O I, 83. quid faciendum fugiendumque || -ve || sit; O I, 101. quibus in rebus duo maxime sunt fugienda, ne ..; O I, 129. ut hoc fugiendum est; O II, 51. sin fugiendum id quidem censet, sed multo illa peiora, mortem, paupertatem, dolorem; O III, 26. ex quibus || quibus || perspici possit, quid sit propter turpitudinem fugiendum, quid sit, quod idcirco fugiendum non sit, quod omnino turpe non sit; O III, 33.

aciem: an tanta sit eius (animi) tenuitas, ut fugiat aciem; T I, 50.

adrogantiam: in rebus prosperis ... superbiam || [superbiam] || magnopere, fastidium arrogantiamque fugiamus; O I, 90.

aegritudinem: quam (aegritudinem) nos ut taetram et inmanem beluam fugiendam diximus; T IV, 45.

amicitias: partim fugiendas esse nimias amicitias, ne ..; Lae 45.

amissionem: magis fugiendam censet ... amissionem etiam liberorum ... quam facere cuiquam iniuriam; O III, 26.

asperitatem: quam illorum (Stoicorum) tristitiam atque asperitatem fugiens Panaetius; F IV, 79.

bella: quae (bella civilia) gravis et fortis civis ... fugiet atque oderit; O I, 86.

beluam: f. aegritudinem.

concretionem: dum (Epicurus) individuorum corporum concretionem fugit; N I, 71.

congressus: congressus ut hominum fugiat atque oderit; Lae 87.

conspectum: nunc fugientes conspectum sceleratorum ... abdimus nos, quantum licet; O III, 3.

cupiditatem: et haec (voluptas) vitanda et pecuniae fugienda cupiditas; O I, 68.

curam: quodsi curam fugimus, virtus fugienda est; Lae 47

dedecus: * *civitatibus*, in quibus expetunt laudem optumi et decus, ignominiam fugiunt ac dedecus; R V, 6.

defectionem, defetigationem: senectus .. aetatis est peractio tamquam fabulae, cuius defectionem || defetigationem || fugere debemus; C 85.

dissolutionem: f. mortem; L I, 31. — dolorem: f. **dolor,** II, 1. fugio (6 St.) B. I, S. 760, a.

extremum: f. alqd; F I, 11.

fastidium: f. adrogantiam.

hospitem: ut inhospitalitas sit opinio vehemens valde fugiendum esse hospitem; T IV, 27.

ignominiam: f. dedecus.

imminutionem: si pravitatem imminutionemque corporis propter se fugiendam putamus; F V, 47.

improbitatem: non ob ea solum incommoda ... fugiendam improbitatem putamus; F I, 53.
iniuriam: fugienda semper iniuria est; O I, 25.
iniustitiam: stultitiam .. et timiditatem et iniustitiam et intemperantiam cum dicimus esse fugienda propter eas res, quae ..; F III, 39.
insipientiam: insipientiam propter molestias esse fugiendam; F I, 46.
intemperantiam: ex quo intellegitur nec intemperantiam propter se esse fugiendam; F I, 48. ſ. iniustitiam.
laborem: sic .. maiores nostri labores non fugiendos ... nominaverunt; F II, 118. nec voluptatem requirentes nec fugientes laborem; F V, 57. laboremne (Pronoea) fugiebat? N I, 22.
molestiam: nos ... nullam profecto molestiam fugere debemus; R III, 8.
mortem: qui ... idcirco mortem fugiant; F V, 31. simili .. inscitia ‖ inscientia ‖ mors fugitur quasi dissolutio naturae; L I, 31. magis fugiendam ‖ fugienda ‖ censet mortem, paupertatem, dolorem; O III, 26.
motus: ut perturbationes fugiamus, id est motus animi nimios rationi non optemperantes; O I, 136.
multitudinem: philosophia ... multitudinem consulto ipsa fugiens; T II, 4.
neglegentiam: quae (munditia) fugiat agrestem et inhumanam neglegentiam; O I, 130.
nomen: eos invidiosum nomen voluptatis fugere; A II, 138.
notionem: aperta simplexque mens ... fugere intellegentiae nostrae vim et notionem videtur; N I, 27.
patrem: eadem Medea patrem patriamque fugiens; N III, 67.
patriam: defugit ‖ fugit ‖ patriam vir liber ac fortis; R II, 34. ſ. patrem.
paupertatem: ſ. mortem.
perturbationes: ſ. motus.
popularia: non fugiam ista popularia; F IV, 24.
populum: non quo (populus) fugiendus sit; T II, 64.
pravitatem: ſ. imminutionem.
rem: (aegritudo res est) omni contentione, velis, ut ita dicam, remisque fugienda; T III, 25. quae omnes aegrotationes animi ex quodam metu nascuntur earum rerum, quas fugiunt et oderunt; T IV, 25. quod .. nascitur ex offensione, ita definiunt: opinionem vehementem de re non fugienda inhaerentem et penitus insitam tamquam fugienda; T IV, 26. ſ. **expeto,** III. rem; A I, 6. 18. F I, 47. V, 73. T V, 68. O I, 153 (B. I, S. 920, a).
senatum: ſ. alqm; R II, 59.
solitudinem: et solitudinem fugeret et socium studii quaereret; O I, 158.
sollertiam: in omni est re fugienda talis sollertia; O I, 33.
stultitiam: ſ. iniustitiam.
superbiam: ſ. adrogantiam.
temeritatem: quod me impediat ... adfirmandi arrogantiam vitantem fugere temeritatem; O II, 8.
timiditatem: ſ. iniustitiam.
tristitiam: ſ. asperitatem.
turpia: ut honesta expetenda per se et eodem modo turpia per se esse fugienda; F III, 38. ut ... omnia turpia per se ipsa fugienda esse concedant; O III, 39.
turpitudinem: si turpitudinem non ipsam per se fugiendam esse statuemus; F III, 38. si turpitudinem fugimus in statu et motu corporis; F V, 47. si omnia fugiendae turpitudinis adipiscendaeque honestatis causa faciemus; T II, 66.
virtutem: ſ. curam. — vim: ſ. notionem.
vitam: quodsi vita doloribus referta maxime fugienda est; F I, 41. quoniam ... nec diuturnitas magis ei vitam fugiendam facit; F III, 61. quotienscumque dicetur .. quis ... vitam denique fugere; F V, 29. neque porro fugienda vita est, quae laudanda est; esset autem fugienda, si esset misera; T 19.
vitia: nec tam est enitendum, ut bona ... sequamur, quam ut vitia fugiamus; O I, 114.
voluptatem: nemo .. ipsam voluptatem, quia voluptas sit, aspernatur aut odit aut fugit; F I, 32. temperantiam .. (esse) expetendam, non quia voluptates fugiat, sed quia maiores consequatur; F I, 48. itaque hac usurum compensatione sapientem, ut voluptatem fugiat, si ea maiorem dolorem effectura sit; T V, 95.
utilia: quis est, qui utilia fugiat? O III, 101.

fugitivus, Flüchtling: I. vivo cum: vivebat (Dionysius) cum fugitivis, cum facinerosis, cum barbaris; T V, 63.
II. multitudo: quae est .. civitas? ... omnisne etiam fugitivorum ac latronum congregata unum in locum multitudo? P 27.

fugo, in die Flucht schlagen: cuius (T. Manlii) tertio consulatu Latini ad Veserim fusi et fugati; O III, 112.

fulcio, stützen, unterstützen, aufrecht erhalten: alqm: omnibus .. modis fulciendi sunt, qui ruunt nec cohaerere possunt propter magnitudinem aegritudinis; T III, 61. (Romulus) hoc consilio et quasi senatu ‖ sen. quasi ‖ fultus et munitus; R II, 15.
imperium: quod (imperium) gloria debet fultum esse et benivolentia sociorum; O III, 88.
partes: omnes .. partes mundi ... calore fultae sustinentur; N II, 25.
porticum: cum habeam Chrysippum, qui fulcire putatur porticum Stoicorum; A II, 75.
vitem: vitis .., quae natura caduca est et, nisi fulta est, fertur ad terram; C 52.

fulgeo, blitzen, glänzen, strahlen: I. unpersönlich: si fulserit, si tonuerit, si tactum aliquid erit de caelo; D II, 149.
II. caelum: dicunt .. „caelo fulgente, tonante“; N II, 65.
Cratera: »in medio .. sinu fulgens Cratera relucet«; N II, 114.
gladius: fulgentis gladios hostium videbant Decii; T II, 59. fulgentem gladium e lacunari saeta equina aptum demitti iussit; T V, 62.
Iuppiter: hunc etiam augures nostri (nuncupant), cum dicunt „Iove fulgente, tonante“; N II, 65.
Nepa: »inde Nepae cernes propter fulgentis acumen Aram«; N II, 114.
tecta: qui marmoreis tectis ebore et auro fulgentibus ... abundant; P 13.

fulgor, Glanz, Schimmer, Blitz, Wetterleuchten: I. est: deinde est hominum generi prosperus et salutaris ille fulgor, qui dicitur Iovis; R VI, 17.
exsistunt: cum .. (anhelitus terrae) se in nubem induerint, ... tum et fulgores et tonitrua exsistere; D II, 44.
micat: »huic (Andromedae) Equus ille iubam quatiens fulgore micanti summum contingit caput alvo«; N II, 111.
II, 1. dico: ſ. I. est.
2. disputo de: quoniam de extis et de fulgoribus satis est disputatum; D II, 49.

erro in: aut eandem gentem in fulgoribus errare aut fallaciter portenta interpretari; D I, 35.
praedico ex: qui ex fulgoribus ostentisque praedicerent; D II, 26.
III, 1. divinatio: quae (divinatio) artificiosa dicitur, extorum, fulgorum, ostentorum signorumque caelestium; D I, 127.
2. Corona: »hic illa eximio posita est fulgore Corona«; N II, 108.
edere: Homericus Aiax ... hoc modo nuntiat: »prospera Iuppiter his dextris fulgoribus edit«; D II, 82.
notari: »huic (Draconi) non una modo caput ornans stella relucet, verum tempora sunt duplici fulgore notata«; N II, 107.
praesentiri: quae .. extis, quae fulgoribus, quae portentis, quae astris praesentiuntur; D I, 109.
2. de: de auspiciis alio loco, nunc de fulgoribus; D II, 43.
in: ut certis rebus certa signa praecurrerent, alia in extis, alia in avibus, alia in fulgoribus; D I, 118.

fulgur (vgl. fulgor), Blitz, Wetterleuchten: I. sequuntur: ostenta .. sequuntur et fulgura || fulgora ||; D II, 42.
II, 1. interpretor: quae est .. gens aut quae civitas, quae non aut extispicum aut monstra aut fulgora interpretantium ... praedictione moveatur? D I, 12.
pio: »idem .. (haruspices) fulgora || fulgura || atque obstita pianto;« L II, 21.
tempero: »caeli .. fulgora || fulgura || regionibus ratis (augures) temperanto;« L II, 21.
2. observo in: quid est .., quod observatum sit in fulgure? D II, 42.
valeo in: valet .. in fulguribus observatio diuturna; D II, 42.
III. vis: de fulgurum vi dubitare num possumus? D I, 16.

fulguralis, den Blitz betreffend: quod Etruscorum declarant et haruspicini et fulgurales et rituales libri; D I, 72.

fulgurator, Blitzdeuter: non || nonne || intellegis eadem (conclusione) uti posse et haruspices et fulguratores; D II, 109.

fulguro, blitzen: »Iove tonante, fulgurante comitia populi habere nefas«; D II, 42.

fulix, Seehuhn: »cana fulix itidem fugiens e gurgite ponti nuntiat horribilis clamans instare procellas haud modicos tremulo fundens e gutture cantus«; D I, 14.

fulmen, Blitz, Blitzstrahl: I, 1. concedit: caeli .. distributio ... et certarum rerum notatio docet, unde fulmen venerit, quo concesserit; quid significet autem, nulla ratio docet; D II, 45.
est: comitiorum solum vitium est fulmen, quod idem omnibus rebus optumum auspicium habemus, si sinistrum fuit; D II, 43.
significat: f. concedit.
venit: ut ex eo dicerent, fulmen qua ex parte venisset; D II, 42. f. concedit.
2. sum: si .. nubium conflictu ardor expressus se emiserit, id esse fulmen; D II, 44.
II. contemno: non modo stimulos doloris, sed etiam fulmina fortunae contemnamus licebit; T II, 66.
do: dant .. (dis) arcum, sagittas, hastam, clipeum, fuscinam, fulmen; N I, 101.
emitto: scilicet, si ista Iuppiter significaret, tam multa frustra fulmina emitteret! D II, 44.
fabricor: non .. te puto esse eum, qui Iovi fulmen fabricatos esse Cyclopas in Aetna putes; D II, 43.
habeo: esset mirabile, quo modo id (fulmen) Iuppiter totiens iaceret, cum unum haberet; D II, 44. fulmen sinistrum auspicium optumum habemus ad omnis res praeterquam ad comitia; D II, 74. f. 1, 1. est.
iacio: quid .. (Iuppiter) proficit, cum in medium mare fulmen iecit? quid, cum in altissimos montis, quod plerumque fit? D II, 45. f. habeo.
III. obvius: non dubitaverim me gravissimis tempestatibus ac paene fulminibus ipsis obvium ferre conservandorum civium causa; R I, 7.
IV. ardor: »divom simulacra peremit fulminis ardor«; D I, 19.
iactus: quod (homines) tonitrua iactusque fulminum extimuissent; D II, 42.
ictus: »quae (altrix) tum cum pueris flammato fulminis ictu concidit«; D I, 20. is (Phaëthon), ante quam constitit, ictu fulminis deflagravit; O III, 94.
vis: »iace, obsecro, in me vim coruscam fulminis!« T II, 21. simulacra deorum Romulusque et Remus cum altrice belua vi fulminis icti conciderunt; D II, 45.
V. ici: Romulus lactens fulmine ictus; D II, 47.
monere: nec .. (Iuppiter) fulminibus homines, quid aut faciendum esset aut cavendum, moneret; D II, 44.
percelli: »terribili perculsus || percussus || fulmine civis«; D I, 18.
percutere: is (Aesculapius) fulmine percussus dicitur humatus esse Cynosuris; N III, 57. hunc (Dionysium) .. nec Olympius Iuppiter fulmine percussit nec ..; N III, 84. f. percelli.
terrere: quae (causa) terret animos fulminibus, tempestatibus, nimbis; N II, 14.

fulvus, rotgelb: illa quercus, ex qua olim evolavit »nuntia fulva Iovis miranda visa figura;« L I, 2.

fumo, rauchen, dampfen: arae: »nos circum latices gelidos fumantibus aris aurigeris divom placantes numina tauris«; D II, 63.
terra: recenti fossione terram fumare calentem; N II, 25.

funale, Fackel: delectabatur (C. Duellius) cereo || crebro || funali et tibicine, quae sibi nullo exemplo privatus sumpserat; C 44.

functio, Verrichtung: labor est functio quaedam vel animi vel corporis gravioris operis et muneris; T II, 35.

fundamentum, Grund, Grundlage, Grundforderung: I. sum: fundamentum dialecticae est, quidquid enuntietur, ... aut verum esse aut falsum; A II, 95. quod .. fundamentum huius quaestionis est, id praeclare iactum videtis; N I, 44. quod fundamentum iuris est; L I, 43. fundamentum .. est iustitiae fides, id est dictorum conventorumque constantia et veritas; O I, 23. id .. est iustitiae fundamentum; O I, 42. fundamentum .. est perpetuae commendationis et famae iustitia; O II, 71. pervertunt homines ea, quae sunt fundamenta naturae; O III, 101
II, 1. cognosco: prius oportet vos || potestis || totius eorum rationis quasi fundamenta cognoscere; A II, 40.
enudo: f. inchoo.

iacio: paulo ante iacta sunt fundamenta; A II, 37. Romulum auspiciis, Numam sacris constitutis fundamenta iecisse nostrae civitatis; N III, 5. f. 1. N I, 44.
inchoo: rerum plurimarum obscuras nec satis • intellegentias inchoavit || enudavit, al. || quasi fundamenta quaedam scientiae; L I, 26.
labefacto: labefactant fundamenta rei publicae, concordiam primum ..., deinde aequitatem; O II, 78.
pono: quarum (virtutum) omnium fundamenta vos in voluptate tamquam in aqua ponitis; F II, 72. cum .. fundamentum esset philosophiae positum in finibus bonorum et malorum; D II, 2. referri .. decet ad ea, quae posui principio, fundamenta iustitiae, .. ut ..; O I, 31.
repeto: ita sunt alte repetita quasi fundamenta quaedam verecundiae; R IV, 4.
subduco: neque intellegunt se rerum illarum pulchrarum ... fundamenta subducere; F IV, 42.
2. refero ad: f. I. pono; O I, 31.
III. constitui: mementote eam me senectutem laudare, quae fundamentis adulescentiae constituta sit; C 62.

funditus, von Grund aus, völlig, gänzlich: concido: quo ostento regnum patris et domum funditus concidisse; D I, 121.
deleo: qui ... in ea (patria) f. delenda occupati .. sunt; O I, 57.
efficio, effingo: nisi si quis Athonem pro monumento vult f. efficere || † efficere, effingere ||; R III, fr 5.
eicio: illam .. f. eiciamus individuorum corporum ... concursionem fortuitam; T I, 42. tertias (cupiditates) ... f. eiciendas putavit; T V, 93.
everto: etiam totam vitam evertunt f.; A II, 31. ratio ista, ... praecepta ... f. evertunt amicitiam; F II, 80. qua caecitate || qua (fama populari) caecati || homines ... f. alii everterunt suas civitates; T III, 4. quae (domus, civitas) non odiis et discidiis f. possit everti; Lae 23.
intereo: neque excessu vitae sic deleri hominem, ut f. interiret; T I, 27.
nosco: quae f. gens vestra non novit; N I, 89.
tollo: haec .. officia sunt consolantium, tollere aegritudinem f. aut sedare; T III, 75. qui sustulerit omnem f. religionem; N I, 115. ii ... nonne omnem religionem f. sustulerunt? N I, 118. e quibus (philosophis) ... Colophonius Xenophanes unus, qui deos esse diceret, divinationem f. sustulit; D I, 5. disputatio Cottae quamquam labefactavit sententiam meam, non f. tamen sustulit; D I, 8. studio contra Stoicos disserendi deos (Cotta) mihi videtur f. tollere; D I, 8. quod non intellegunt seminum vim ... f. tolli; D II, 94. si eam (superstitionem) f. sustulissemus; D II, 148. extirpari .. (vitia) et f. tolli; Fa 11. Karthaginem et Numantiam f. sustulerunt; O I, 35. L. Mummius numquid copiosior, cum copiosissimam urbem f. sustulisset? O II, 76. qua (societate) sublata beneficentia, liberalitas, bonitas, iustitia f. tollitur; O III, 28. quae causa est, cur amicitiam f. tollamus e vita? Lae 48.

fundo, begründen, befestigen, sichern: alqd: »haec fixa gravi fato ac fundata teneri«; D I, 20.
disciplinam: tam .. diligenter ... non modo fundatam, verum etiam exstructam disciplinam non est facile perdiscere; F IV, 1.
rem publicam: neque viri ... neque mores ... aut fundare aut tam diu tenere potuissent tantam ... rem publicam; R V, 1. qui hanc rem publicam tam praeclare fundatam nobis reliquerunt; P 10.

fundo, gießen, ausgießen, ergießen, ausströmen lassen, ausbreiten, verbreiten, hervorbringen, erzeugen, aussprechen, niederwerfen, schlagen: alqm: Sabinos ... equitatu fudit belloque devicit; R II, 36. cuius (T. Manlii) tertio consulatu Latini ad Veserim fusi et fugati; O III, 112.
alqd: utrumque eorum fundi quodam modo et quasi dilatari putant; F III, 48. semper .. ex eo, quod maximas partes continet latissimeque funditur, tota res appellatur; F V, 92. quae poëtarum vocibus fusa ipsa suavitate nocuerunt; N I, 42. quae (terra) gravidata seminibus omnia pariat et fundat ex sese; N II, 83. quae (terra) cum maxuma largitate fundit; N II, 156.
aëra: is .. (aër) tum fusus et extenuatus sublime fertur, tum ..; N II, 101. aër ... in omnes partes se ipse fundit; N II, 127.
aethera: »vides sublime fusum, inmoderatum aethera«; N II, 65.
artes: »qui ... in .. Academia umbrifera nitidoque Lyceo fuderunt claras fecundi pectoris artis«; D I, 22.
bacas: quod non ita vigeat interiore quodam motu, ... ut aut flores aut fruges fundat aut bacas; T V, 37. quae (bacae) ex quaque stirpe funduntur; N II, 127.
calidum: calidum illud atque igneum ita in omni fusum esse natura, ut ..; N II, 28.
calorem: qui (umor, calor) est fusus in corpore; N II, 18.
cantus: »fulix ... haud modicos tremulo fundens e gutture cantus«; D I, 14.
carmen: ut ego .. poëtam grave plenumque carmen sine caelesti aliquo mentis instinctu putem fundere; T I, 64.
clangorem: »tum iecore opimo farta (Iovis satelles) ... clangorem fundit vastum«; T II, 24.
corpus: cuius (Hydrae) longe corpus est fusum; N II, 114.
decorum: efficitur, ut et illud ... decorum quam late fusum sit, appareat et hoc; O I, 98.
fetum: facile .. illa (ova) aqua et sustinentur et fetum fundunt; N II, 129.
flores: f. bacas.
flumen: veniet flumen orationis aureum fundens Aristoteles; A II, 119.
frugem: f. **frux**, II. fundo (3 St.) S. 81, a.
genus: illud .. naturale (genus divinandi) .. concitatione mentis edi et quasi fundi videbatur; D II, 27.
hostes: rogavit, essentne fusi hostes; F II, 97.
igneum: f. calidum.
imagines: quae (natura) imagines fundat ac mittat; N I, 29.
iustitiam: iustitia, ut ipsa fundet se usu || se fundet [usu] || in ceteras virtutes, sic illas expetet; F V, 66.
naturam: quae (natura) per omnem mundum omnia mente et ratione conficiens funditur; N II, 115.
oracula: haec ego nunc physicorum oracula fundo; N I, 66. »multa .. per terras vates oracla furenti pectore fundebant tristis minitantia casus«; D I, 18. quae (oracla) instinctu divino adflatuque funduntur; D I, 34. credo etiam anhelitus quosdam fuisse terrarum, quibus inflatae mentes oracla funderent; D I, 115.
orationem: non solum illa subtili disputatione (animus) sibi utendum putabit, sed etiam fusa latius perpetua oratione; L I, 62.
pastus: quibus (bestiis) ipsa terra fundit ex sese pastus varios ... nihil laborantibus; F II, 111.
rationem: quae (disserendi ratio et scientia)

per omnis partis sapientiae manat et funditur; T V 72.

reliquias: superioris .. permixtionis reliquias fundens aequabat eodem modo ferme; Ti 42.

ruborem: nec ille fusus et candore mixtus rubor sanguis est; N I, 75.

sanguinem: Mercurium e patera ... sanguinem visum esse fundere; D I, 46.

scientiam: ſ. rationem.

septennarios: cum tam bonos septenarios ‖ octonarios ‖ fundat ad tibiam; T I, 107.

sonum: furere tibi Empedocles videtur, at mihi dignissimum rebus iis, de quibus loquitur, sonum fundere; A II, 74. cum (Epicurus) ... dicat .. nos in vocibus occupatos inanis sonos fundere; T V, 73.

sortes: auspicia restant et sortes eae, quae ducuntur, non illae, quae vaticinatione funduntur; D II, 70.

studia: sunt alia (studia) liberiora et transfusa ‖ fusa ‖ latius; R I, 30.

superstitionem: superstitio fusa per gentis oppressit omnium fere animos; D II, 148.

tactum: tactus .. toto corpore aequabiliter fusus est; N II, 141.

verba: aliud est .. poëtarum more verba fundere, aliud ..; F IV, 10.

versus: Sibyllae versus observamus, quos illa furens fudisse dicitur; D II, 110.

vim: vim .. omnem eam ... in omnibus corporibus vivis aequabiliter esse fusam; T I, 21.

vitem: ne (vitis) silvescat sarmentis et in omnes partes nimia fundatur; C 52.

umorem: ſ. calorem.

vocem: latera, fauces, linguam intendere, e quibus eici vocem et fundi videmus; T II, 56. nisi si vellent voces inanis fundere; T III, 42. per quam (arteriam) vox principium a mente ducens percipitur et funditur; N II, 149. »cum clamore paratis inanis fundere voces«; D I, 15.

fundus, Grund, Boden, Grundstück, Landgut: I. potest: ſ. II, 1. intellego.

II, 1. aestimo: Q. ‖ Quintus ‖ .. Scaevola P. f. ... dixit se pluris (fundum) aestumare; O III, 62.

antepono: an ... dubium est, quin fundos et insulas amicis anteponamus? F II, 83.

emo: ut emas mea pecunia fundum, cum tu habeas, ego non habeam pecuniam; O II, 84.

habeo: omnino meminisse debemus ... „largitionem fundum non habere“; O II, 55. habuit (M'. Manilius) ... fundum in Labicano; P 50. ſ. emo.

indico: cum postulasset, ut sibi fundus, cuius emptor erat, semel indicaretur; O III, 62.

intellego: qui .. fundus aut quae talis animi figura intellegi potest? T I, 61.

2. queror de: quasi ego paulo ante de fundo Formiano P. Rutilii sim questus; N III, 86.

III. conspectus: posita in fundi villaeque conspectu religio Larum; L II, 27.

emptor: ſ. II, 1. indico.

funebris, beim Leichenbegängnis, Bestattungsfeierlichkeit: A. lamentatio: cetera in XII minuendi sumptus sunt lamentationisque funebris; L II, 59.

vestimentum: se ... suspicari vestimenti aliquod genus funebris; L II, 59.

B. tollo, al.: cetera item funebria, quibus luctus augetur, XII sustulerunt; L II, 60.

funesto, entweihen: turpe putandum est ... saxum illud Lemnium clamore Philocteteo funestare; F II, 94.

funestus, durch eine Leiche verunreinigt, unheilvoll, verderblich, trauervoll: dies: »iam tertio me quoque funesto die ... Iovis satelles .. dilaniat;« T II, 24.

ensis: »ausa .. (proles) funestum prima est fabricarier ensem«; N II, 159.

epulae: ille funestas epulas fratri conparans; N III, 68.

familia: neque necesse est edisseri a nobis, quae finis funestae familiae ... fiat; L II, 55.

fata: »qui non funestis liquerunt lumina fatis«; D II, 63.

nomen: dum aegritudinis nomen absit grave, taetrum, funestum; T III, 83.

fungor, vollbringen, leisten, genügen, erfüllen: I. munus: quem ad modum oculus conturbatus non est probe adfectus ad suum munus fungendum, ... sic ..; T III, 15. qui imperia consulatusque ... muneris fungendi gratia subeundos, non ... gloriae causa adpetendos putet; R I, 27.

II. aedilitate: paulo post L. Crassus cum ... Q. Mucio magnificentissima aedilitate functus est; O II, 57.

munere: cum fungi munere debebamus; A II, 6. quid, si ‖ quod si ‖ nos non interpretum fungimur munere? F I, 6. ut ne quid impediat, quo minus suo sensus quisque munere fungatur; F V, 36. nemo parum diu vixit, qui virtutis perfectae perfecto functus est munere; T I, 109. tum vel maxime sapientiae fungitur munere; T III, 34. fungar .. iam interpretis munere; T III, 41. ex quo (loco oculi) plurima conspicientes fungantur suo munere; N II, 140. si ... possunt .. aliquando oculi non fungi suo munere; D I, 71. II, 107. quos ego existimo, etiamsi qui ipsi rem publicam non gesserint, tamen ... functos esse aliquo rei publicae munere; R I, 12. vicissitudines .. habebant, quibus mensibus populari munere fungerentur, quibus senatorio; R III, 48. etsi hoc quoque munere fungebantur; R V, 3. senectutis .. non inertis grato atque honesto fungerer munere; L I, 10. nisi his muneribus homines fungerentur; O II, 13. P. Crassus ... functus est aedilicio maximo munere; O II, 57. neque .. (tenuis) verbis auget suum munus, si quo forte fungitur, sed etiam extenuat; O II, 70. valitudo (oportuna est), ut dolore careas et muneribus fungare corporis; Lae 22.

officio: consentaneum .. est fungi officio; F III, 58. et amici cultus et parentis ei, qui officio fungitur, in eo ipso prodest, quod ita fungi officio in recte factis est; F V, 69. si (maerens) se officio fungi putet iusto atque debito; T III, 76. quod (Deiotarus) fidem secutus amicitiamque populi Romani functus sit officio; D II, 78. qui .. adipisci veram gloriam volet, iustitiae fungatur officiis; O II, 43. ita semper (sapiens vir) officio fungetur utilitati consulens hominum; O III, 31. ne noster quidem Gratidianus officio viri boni functus est tum, cum praetor esset; O III, 80.

funus, Leichenbegängnis, Bestattung: I. coeperunt: ſ. II, 1. facio; L II, 64.

II, 1. celebro: »linquamus amicis maerorem, ut celebrent funera cum gemitu;« T I, 117.

facio: »homini .. mortuo ne ossa legito, quoi pos ‖ quo post ‖ funus faciat;« L II, 60. quod erat factitatum, ut uni plura *funera* fierent lectique plures sternerentur; L II, 60. posteaquam ‖ postea cum ‖, ut scribit Phalereus, sumptuosa fieri funera et lamentabilia coepissent; L II, 64 ſ. **decoro** alqm (3 St.) B. I, S. 621, b.

indico: funus ut indicatur, si quid ludorum; L II, 61.

orno: in ‖ nisi ‖ bis ... concursu levissimae multitudinis et aere congesto funus desubito esset ornatum; R VI, 2.
tollo: Solonis lege (funera) sublata sunt; L II, 64.
2. accedo in: Pittacus omnino accedere quemquem vetat in funus aliorum ‖ alienorum ‖; L II, 66.
III. dominus: dominus .. funeris (ut) utatur accenso atque lictoribus; L II, 61.
iusta: qui (Plato) iusta funerum reicit ad interpretes religionum; L II, 67.
maeror: quam .. civitati (Scipio) carus fuerit, maerore funeris indicatum est; Lae 11.
magnificentia: increbruisse eam funerum sepulchrorumque magnificentiam, quae ..; L II, 66.
sumptus: a quo (viro) item funerum sumptus praefinitur ex censibus a minis quinque usque ad minam; L II, 68.
IV, 1. satiari: quae in omni crudelitate sic exultat, ut vix hominum acerbis funeribus satietur; R II, 68.
2. ergo: »mulieres genas ne radunto neve lessum funeris ergo habento;« L II, 59. 64.
in: hic .. est fletus, quem duodecim tabulae in funeribus adhiberi vetuerunt; T II, 55.

fur, Dieb, Schurke: I. capiunt, commutant: ut reliqui fures earum rerum, quas ceperunt, signa commutant, sic ..; F V, 74.
II. 1. sisto: »prius ... quam gladium in stomacho furi ‖ † suria, al. ‖ ac pulmonibus sisto«; T IV, 48.
2. dissero de: neque .. de ... furibus, peculatoribus hoc loco disserendum est; O III, 73.
III. factum: furum id magis factum quam deorum videtur; D II, 68.

furax, diebisch: in mancipio vendundo dicendane vitia, ... mendacem esse, aleatorem, furacem, ebriosum? O III, 91.

furca, Gabel, Halsblock: servus per circum, cum virgis caederetur, furcam ferens ductus est; D I, 55.

furia (Furia), Raserei, Furie, Rachegöttin: I. agitant, insectantur: poenas luunt non tam iudiciis ..., sed eos agitant ‖ ut eos agitent ‖ insectanturque furiae non ardentibus taedis, sicut in fabulis sed angore conscientiae fraudisque cruciatu; L I, 40.
occurrunt: quocumque adspexisti, ut furiae sic tuae tibi occurrunt iniuriae; P 18.
sunt: quae (Eumenides) si deae sunt, quarum ... apud nos (est) ... lucus Furinae, Furiae deae sunt, speculatrices, credo, et vindices facinorum et sceleris; N III, 46.
II, 1. immitto, incito: quas (perturbationes) in vitam hominum stultitia quasi quasdam furias inmittit atque incitat; T III, 25.
2. converto a: reliquiae coniurationis a Catilinae furiis ad tuum scelus furoremque conversae; P 27.
III. castrum: »qua miser sollertia transverberatus castrum hoc Furiarum incolo«; T II, 23.

furialis, schrecklich: »haec (Oenei partu edita) me inretivit veste furiali inscium«; T II, 20.

furibundus, begeistert: mens: quorum furibunda mens videt ante multo, quae sint futura; D I, 114.
praedictiones: saepe hariolorum etiam et vatum furibundas praedictiones ... audiendas putaverunt; D I, 4.

furiosus, wütend, rasend: A. alqs: non est scriptum „SI INSANUS", sed „SI FURIOSUS ESCIT"; T III, 11.
dominus: libenter ‖ ego ‖ vero istinc sicut ab domino agresti ac furioso profugi; C 47.
B, I. sum: insipientes omnes peregrinos, exsules, servos, furiosos? A II, 136.
II. videor: quae vel dormientibus vel furiosis videntur non numquam; A II, 48.
III. bona: cum furiosorum bona legibus in adgnatorum potestate sint; R III, 45.
exempla: utimur exemplis somniantium, furiosorum, ebriosorum; A II, 53.
visa: dormientium et vinulentorum et furiosorum visa imbecilliora esse dicebas quam vigilantium, siccorum, sanorum; A II, 88. cum illa falsa (visa) vel furiosorum vel somniantium recordatione ipsorum refellitis; A II, 90.

furo, rasen, wüten, toben: alqs: Empedocles quidem, ut interdum mihi furere videatur; A II, 14. quod idem contingit insanis, ut et incipientes furere sentiant ... et, cum relaxentur, sentiant; A II, 52. furere tibi Empedocles videtur; A II, 74. non .. id quaeritur, qualis recordatio fieri soleat eorum, qui experrecti sint, aut eorum, qui furere destiterint, sed qualis visio fuerit aut furentium aut somniantium tum, cum movebantur; A II, 90. quo genere ... Aiacem, Orestem furere dicimus; T III, 11. sic iracundus non semper iratus est; lacesse, iam videbis furentem; T IV, 54. quem libidinibus inflammatum et furentem videmus; T V, 16. qui valetudinis vitio furerent et melancholici dicerentur; D I, 81. quid .. causae est, cur Cassandra furens futura prospiciat? D I, 85. ut certis rebus certa signa praecurrerent, ... alia in somniantium visis, alia in furentium vocibus; D I, 118. nondum dico, quam haec signa nulla sint, ... voces furentium, sortes, somnia; D II, 16. Sibyllae versus observamus, quos illa furens fudisse dicitur; D II, 110. non esse .. illud carmen furentis .. ipsum poëma declarat; D II, 111. hoc scriptoris est, non furentis, adhibentis ‖ est non f. adh. ‖ diligentiam, non insani; D II, 112. qui (Solon) ... furere se simulavit; O I, 108. »furere assimulare, ne coiret, (Ulixes) institit;« O III, 98.
animus: id certe magis est attenti animi quam furentis; D II, 111. s. modus.
di: qui (poëtae) et ira inflammatos et libidine furentis induxerunt deos; N I, 42.
modus: cum duobus modis animi ... motu ipsi suo soluto et libero incitarentur, uno furente ‖ furentes ‖, altero somniante ‖ somniantes ‖; D I, 4.
multitudo: si nos multitudinis furentis inflammata invidia pepulisset; L III, 26.
pectus: »multa .. per terras vates oracla furenti pectore fundebant tristis minitantia casus«; D I, 18.
petulantia: gravitate canentis illorum (adulescentium) furentem petulantiam consedisse ‖ residisse ‖; fr X, 3.
scriptor: s. alqs; D II, 112.

furor, stehlen: si quae bestiae furantur aliquid ex iis aut rapiunt; N II, 157. qui eorum cuipiam, qui una latrocinantur, furatur aliquid aut eripit; O II, 40.

furor, Wut, Raserei, Wahnsinn, Leidenschaft: I. cadit: ut furor in sapientem cadere possit, non possit insania; T III, 11.
considit: cuius furor consederit, putare non

fuisse ea vera, quae essent sibi visa in furore; A II, 88.

edit: quas (strages) ... furor edere potuit inpurae beluae multorum inflammatus furoribus; L III, 22.

est: furorem .. esse rati sunt mentis ad omnia caecitatem; T III, 11. maxime .. admonendus *est*, quantus sit furor amoris; T IV, 75.

habet: quid .. habet auctoritatis furor iste, quem divinum vocatis? D II, 110.

potest: s. cadit. edit.

progreditur: quid est .., quo non progrediatur eodem ira, quo furor? T IV, 77.

solet, vaticinatur: ut vaticinari furor vera soleat; D I, 67.

II, 1. appello: ea (praesagitio) si exarsit acrius, furor appellatur; D I, 66. quem, si placet, appellet furorem, dum modo is furor ita laudetur, ut in Phaedro Platonis laudatus est; D I, 80.

comprimo: qui (Milo) ... omnes P. Clodi conatus furoresque compressit; O II, 58.

incito: ipse Alcmaeo tuus ... nonne ibidem incitato furore: »unde haec flamma oritur?« A II, 89.

inflammo: s. I. edit.

laudo: s. appello; D I, 80.

voco: quem nos furorem, μελαγχολίαν illi vocant; T III, 11. s. I. est; D II, 110.

2. sum: ut illa praeteream, quae sunt furoris; T IV, 76.

3. converto ad: iam Atheniensium populi potestatem omnium rerum ipsi ... ad furorem multitudinis licentiamque conversam pesti *; R I, 44. reliquiae coniurationis a Catilinae furiis ad tuum scelus furoremque conversae; P 27.

disiungo a: hanc .. insaniam, quae iuncta stultitia patet latius, a furore disiungimus; T III, 11.

duco a: huic praestantissimae rei nomen nostri a divis, Graeci, ut Plato interpretatur, a furore duxerunt; D I, 1.

perduco ad: Aiacem .. ira ad furorem mortemque perduxit; T IV, 52.

III. comes, dux: nec se comitem illius (Ti. Gracchi) furoris, sed ducem (C. Blossius) praebuit; Lae 37.

divinatio: furoris divinationem Sibyllinis maxime versibus contineri arbitrati; D I, 4.

genera: Dicaearchus Peripateticus cetera divinationis genera sustulit, somniorum et furoris reliquit; D I, 5. ut ... ista duo (divinandi genera), furoris et somnii, quae a libera mente fluere viderentur, probares; D II, 101.

oracula: exposui ... somnii et furoris oracla || oracula ||; D I, 70.

IV, 1. incitari: si aut furore divino incitatus animus aut somno relaxatus solute moveatur ac libere; D II, 100.

inflammari: s. I. edit.

2. in: cum ipsi dicatis sapientem in furore sustinere se ab omni adsensu; A II, 48. semper Aiax fortis, fortissimus tamen in furore; T IV, 52. s. I. considit.

per: quod et somniantibus saepe contingit || contigit || et non numquam vaticinantibus per furorem; D I, 34. qui aut per furorem eas (caussas) aut in quiete videant; D I, 126.

sine: negat .. sine furore Democritus quemquam poëtam magnum esse posse; D I, 80.

furtim, verstohlen, heimlich: bestiae furtim, ut dixi, fruuntur, domini palam et libere; N II, 157.

furtum, Diebstahl, Entwendung: I. nascuntur: hinc furta, peculatus, expilationes direptionesque sociorum et civium (nascuntur); O III, 36.

II, 1. facio: inde illa actio: OPE CONSILIOQUE TUO FURTUM AIO FACTUM ESSE; N III, 74.

2. scio de: qui .. scire debuit de sanitate, de fuga, de furtis, praestat edicto aedilium; O III, 71.

III. ob: quem (dolorem Prometheus) excipit ob furtum Lemnium; T II, 23.

fuscina, Dreizack: I. do: dant (dis) ... hastam, clipeum, fuscinam, fulmen; N I, 101.

II. evertere: »Triton fuscina evertens specus subter radices penitus undanti in freto«; N II, 89.

fuscus, dunkel, schwärzlich: cornix: »fusca .. non numquam cursans per litora cornix«; D I, 14.

genus: iudicatur et in vocis et in tibiarum nervorumque cantibus ... (genus) canorum fuscum, leve asperum; N II, 146.

fuse, weitläufig, ausführlich, ausgedehnt: augeo: potest id .. fuse et copiose et omnibus electissimis verbis gravissimisque sententiis rhetorice et augeri et ornari; F III, 26.

convoco: discriptus || descr. || .. populus ... plus adhibet ad suffragium consilii quam fuse in tribus convocatus; L III, 44.

dico: de cuius (sapientis) excellentia multa quidem dici quamvis fuse lateque possunt, sed brevissime illo modo; T IV, 57.

disputo: haec cum uberius disputantur et fusius; N II, 20. quae fuse olim disputabantur ac libere; L I, 36.

impero: tenere tantam et tam fuse lateque imperantem rem publicam; R V, 1.

orno: s. augeo.

fusio, Strömen, Verbreitung: 1. declarat: aquae etiam admixtum esse calorem primum ipse liquor aquae declarat et fusio || declarat effusio, declarat ||; N II, 26.

2. sum: ipsum .. mundum (Chrysippus) deum dicit esse et eius animi fusionem universam; N I, 39.

futilis (futt.), nichtig, eitel: A. alqd: quid .. est tam futtile || futile ||, quam quicquam adprobare non cognitum? A II, 59.

alacritas: ut ... nec sitienter quid expetens ardeat desiderio nec alacritate futtili gestiens deliquescat; T IV, 37.

haruspices: inrideamus haruspices, vanos, futtiles || futiles || esse dicamus; D I, 36.

laetitiae: quos ... nullae futtiles laetitiae exultantes languidis liquefaciunt voluptatibus; T V, 16.

sententiae: audite ... non futtilis || futilis || commenticiasque sententias; N I, 18.

B. odi: quis non odit sordidos, vanos, leves, futtiles? F III, 38.

futilitas (futt.), Nichtigkeit: haec ... plena sunt futtilitatis || futil. || summaeque levitatis; N II, 70.

futurus, künftig, zukünftig, Zukunft (vgl. sum): A. bei Substantiven: alqd: quid, qui non modo ea futura timet, verum etiam fert sustinetque praesentia? T V, 16. ex insanorum aut ebriorum visis innumerabilia coniectura trahi possunt, quae futura videantur *; D II, 121. ipsa mens ea, quae futura videt, praeterita meminit; R IV, 1.

aegritudo: est .. metus futurae aegritudinis sollicita exspectatio; T V, 52.

bella: qui (Scipio) ... non modo praesentia, verum etiam futura bella delevit; Lae 11.

bona: futura (bona) modo exspectant; F I, 60. ut sit laetitia praesentium bonorum, libido futurorum; T IV, 11.

casus: ut nos longe prospicere oporteat futuros casus rei publicae; Lae 40.

deus: haec deus is, qui erat, de aliquando futuro deo cogitans; Ti 20.

dolor: quod sit a dolore corporis praesenti futurove seiunctum; F I, 59. nullo nec praesenti nec futuro dolore; F II, 63. cum et praeteriti doloris memoria recens est et futuri atque impendentis torquet timor; F II, 95.

eloquentia: ita futura eloquentia provisa in infante est; D I, 78.

fama: futurae post mortem famae .. esse ... consulendum; F III, 57.

fructus: ver .. ostendit .. fructus futuros; C 70.

histrio: miror deos .. histrioni futuro claritatem ostendisse; D II, 66.

homines: si cupiat proles illa futurorum hominum deinceps laudes ... prodere; R VI, 23. nec his || iis || de hominibus, qui nunc sunt, sed de futuris ... haec habetur oratio; L III, 29.

malum: haec .. praemeditatio futurorum malorum lenit eorum adventum, quae ..; T III, 29. stultam .. etiam esse meditationem futuri mali aut fortasse ne futuri quidem; T III, 32. si .. ne futurum quidem (malum) sit; T III, 32. ex malis metum et aegritudinem nasci censent, metum futuris, aegritudinem praesentibus; T IV, 11. est .. metus, ut aegritudo praesentis, sic ille futuri mali; T IV, 64. certe .. ignoratio futurorum malorum utilior est quam scientia; D II, 23.

miseriae: »futuras mecum commentabar miserias;« T III, 29. 58.

res: male reprehendunt (Epicurii) praemeditationem rerum futurarum; T III, 34. necessitatem rerum futurarum (Chrysippus deum dicit esse); N I, 39. eandem .. (legis vim) fatalem necessitatem appellat, sempiternam rerum futurarum veritatem; N I, 40. praesensiones rerum futurarum quid aliud declarant nisi hominibus ea ostendi? N II, 7. signa ostenduntur a dis rerum futurarum; N II, 12. quae (causa) orta esset ex praesensione rerum futurarum; N II, 13. quia nihil tam irridet Epicurus quam praedictionem rerum futurarum; N II, 162. haec ... natura ad scientiam rerum futurarum homini ... est ... data; N II, 163. quod .. intellegitur etiam significationibus rerum futurarum; N II, 166. qui (modus) est susceptus ex praesensione rerum futurarum; N III, 16. quam (divinationem) Graeci μαντικήν appellant, id est praesensionem et scientiam rerum futurarum; D I, 1. volatibus avium cantibusque ut certissimis signis declarari res futuras putant; D I, 2. cum ... plurumis .. locis gravis auctor Democritus praesensionem rerum futurarum conprobaret; D I, 5. bello Punico secundo nonne C. Flaminius consul iterum neglexit signa rerum futurarum? D I, 77. easdem .. causas veri simile est rerum futurarum cerni ab iis, qui ..; D I, 126. qui .. teneat causas rerum futurarum, idem necesse est omnia teneat, quae futura sint; D I, 127. in causis conditae sunt res futurae; D I, 128. esse censet (Posidonius) in natura signa quaedam rerum futurarum; D I, 130. ne divinatio quidem (est), quoniam ea rerum futurarum est; D II, 21. ego ne utilem quidem arbitror esse nobis futurarum rerum scientiam; D II, 22. ut (adflatus e terra) eam (mentem) providam rerum futurarum efficiat; D II, 117. hoc inerat in rebus futuris? D II, 143. quae (ἀξιώματα) de re futura cum aliquid dicunt; Fa 1. Chrysippus metuit, ne ... non teneat omnia fato fieri et ex causis aeternis rerum futurarum; Fa 21. eosdem (deos) ... posse nobis signa rerum futurarum ostendere; L II, 32. per quam (rationem homo) ... rebus .. praesentibus adiungit ... futuras; O I, 11.

saecula: inhaeret in mentibus quasi saeclorum quoddam augurium futurorum; T I, 33.

venti: »ventos praemonstrat saepe futuros inflatum mare«; D I, 13.

veritas: quibus (collegis) nulla videbatur in auguriis aut praesensio aut scientia veritatis futurae; D I, 105.

B. **adiect:** 1. convertit: nec posse verum futurum convertere in falsum; Fa 20.

est: quia futura vera .. non possunt esse ea, quae causas, cur futura sint, non habent; Fa 26. si omne futurum ex aeternitate verum est, ut ita certe eveniat, quem ad modum sit futurum; Fa 32. ita ne praeterita quidem ea, quorum nulla signa ... extarent, Apollini nota esse (Carneades) censebat; quo minus futura! Fa 33.

evenit: f. est; Fa 32.

habent: f. est; Fa 26.

inest: in qua rerum natura inest id futurum? D II, 18.

potest: f. convertit. est; Fa 26. — II, 1. significo; D I, 10.

II, 1. auguror: id ... facilius evenit adpropinquante morte, ut animi futura augurentur; D I, 64.

cogito: quid ... elogia significant nisi nos futura etiam cogitare? T I, 31.

copulo: quae (ratio, mens) ... cum praesentibus futura copulet; F II, 45.

declaro: si est in extis aliqua vis, quae declaret futura; D II, 29.

dico: futura, quorum consequenti tempore vera erat instantia, ea vera dicemus; Fa 27. f. **dico,** III. futura (3 St.) B. I, S. 695, a.

efficio: multum .. differt, utrum causa naturalis ex aeternitate futura vera efficiat, an ..; Fa 32.

exspecto: neque (sapiens) pendet ex futuris, sed exspectat illa; F I, 62.

facio: ea (futura), quorum causas natura ita contineret, ut ea fieri necesse esset; Fa 32.

intellego: f. significo; D I, 2.

praecipio: ingenii magni est praecipere cogitatione futura; O I, 81.

praedico: non .. credo nullo percepto ... eos (artifices), qui divinatione utantur, futura praedicere; Fa 11. f. significo; D I, 2.

praenosco: neque non (di) possunt futura praenoscere; D I, 82. II, 102. 106 (105).

praenuntio: est .. vis et natura quaedam, quae ... futura praenuntiat; D I, 12.

praesentio: qui ... concitatione quadam animi aut soluto liberoque motu futura praesentiunt; D I, 34. natura futura praesentiunt; D I, 111. relinquendum est homini, ut signis quibusdam consequentia declarantibus futura praesentiat; D I, 127. qui extis aut avibus aut ostentis aut oraclis aut somniis futura praesentiunt; D II, 16. qui censent esse in mentibus hominum tamquam oraclum aliquod, ex quo futura praesentiant; D II, 100. medici signa quaedam habent ex venis et spiritu aegroti multisque ex aliis futura praesentiunt; D II, 145.

prospicio: quid deinde causae est, cur Cassandra furens futura prospiciat? D I, 85. quos ... futura prospicere credimus; O II, 33. multa .. (animi), cum remissi et liberi sunt, futura prospiciunt; C 81.

provideo: quod et praeterita teneat et futura provideat et complecti possit praesentia; T I, 66. fr IX, 10. tum (animus) meminit praeteritorum, praesentia cernit, futura providet; D I, 63. nostra

.. causa di id facerent, ut providere futura possemus; D II, 124.
sentio: animo .. et praeterita et futura (sentire possumus); F I, 55. is .., qui ante sagit, quam oblata res est, dicitur praesagire, id est futura ante sentire || [is ... sentire] ||; D I, 65. paulum admodum sentiens (belua) praeteritum aut futurum; O I, 11.
significo: quae (gens) non significari futura et a quibusdam intellegi praedicique posse censeat; D I, 2. natura significari futura sine deo possunt; D I, 10. aut ea (futura) ne ipsi quidem di significare possunt; D I, 82. II, 101. non .. sunt di nec significant futura; sunt autem di; significant ergo; et non, si significant, nullas vias daut nobis ad significationis scientiam (frustra enim significarent); D I, 83. profecto hominibus a dis futura significari necesse est; D I, 117. non .. di sunt nec significant nobis futura; sunt autem di; significant ergo; et non, si significant futura, nullas dant vias nobis ad significationum scientiam (frustra enim significarent); D II, 102. ita concludunt: „non igitur et sunt di nec significant futura; ... sunt autem di, ... significant ergo." ne id quidem sequitur; possunt enim non significare et tamen esse di. „nec, si significant" ..; D II, 106.
2. dico de: si vere dicatur de futuro, idque ita futurum sit, dicas esse necessarium; Fa 13. ut, quamquam de futuro dicitur, tamen ut id non possit convertere in falsum; Fa 17.
insum in: in factis inmutabilitatem apparere, in futuris quibusdam, quia non apparet, ne inesse quidem videri; Fa 17.
pendeo ex: f. 1. exspecto.
III. causae: f. II, 1. facio.
instantia: f. II, 1. dico.
prudentia: cum tanta celeritas animorum sit, tanta memoria praeteritorum futurorumque prudentia; C 78.
IV. in: omne .., quod falsum dicitur in futuro, id fieri non potest; Fa 12. quae falsa in futuris dicentur, in iis habebis, ut ea fieri non possint; Fa 13. ita fit, ut commutatio ex vero in falsum ne in futuro quidem ulla fieri possit; Fa 17.

Galea, Helm: scutum, gladium, galeam in onere nostri milites non plus numerant quam umeros, lacertos, manus; T II, 37.

galeo, mit dem Helm bedecken: habebam, inquis, in animo insitam informationem quandam dei. et barbati quidem Iovis, galeatae Minervae; N I, 100.

gallina, Huhn, Henne: I. construunt, al.: gallinae avesque reliquae et quietum requirunt ad pariendum locum et cubilia sibi nidosque construunt eosque quam possunt mollissume substernunt; N II, 129.
parit: quae id (ovum) gallina peperisset, dicere solebant; A II, 57.
II, 1. alo: qui gallinas alere permultas quaestus causa solerent; A II, 57.
effugio, al., 2. suppono: anitum ova gallinis saepe supponimus; e quibus pulli orti primo aluntur ab iis ut a matribus, a quibus exclusi || excusi || fotique sunt, deinde eas relinquunt et effugiunt sequentes; N II, 124.
3. abundo: villa ... abundat porco, haedo, agno, gallina; C 56.
III. ab: f. II, 1. effugio.
per: hoc .. per gallinas Iuppiter tantae civitati signum dabat? D II, 56.

gallinaceus, von Hühnern: fel: cum rerum natura ... quid habere potest commune non dicam gallinaceum fel, ... sed ..? D II, 29.
galli: f. **gallus,** I. canunt; D I, 74. — III.

gallinarius, Hühnerwärter: quoniam gallinarium invenisti Deliacum illum, qui ova cognosceret; A II, 86.

gallus, Hahn: I. canunt: gallos gallinaceos in eo loco sic adsidue canere coepisse, ut nihil intermitterent; D I, 74. quia galli victi silere solerent, canere victores; D II, 56. quasi pisces, non galli cecinerint! D II, 56. Democritus .. optumis verbis causam explicat, cur ante lucem galli canant; D II, 57.
cantant: quod .. est tempus, quo illi (galli) non cantent, vel nocturnum vel diurnum? D II, 56.
coeperunt: f. canunt; D I, 74.
edunt: depulso .. de pectore ... cibo (gallos) cantus edere quiete satiatos; D II, 57.
favent: qui .. (galli) „silentio noctis", ut ait Ennius, „favent faucibus russis cantu plausuque premunt alas"; D II, 57.
intermittunt: f. canunt; D I, 74.
premunt: f. favent.
silent, solent: f. canunt; D II, 56.
II, 1. excito, moveo: quodsi (galli) victores alacritate et quasi laetitia ad canendum excitantur, potuit accidisse alia quoque laetitia, qua ad cantum moverentur; D II, 56.
satio: f. I. edunt.
vinco: f. I. canunt; D II, 56.
2. do: quid in mentem venit Callistheni dicere deos gallis signum dedisse cantandi? D II, 57.
III. cantus: tu vates Boetios credis Lebadiae vidisse ex gallorum gallinaceorum cantu victoriam esse Thebanorum; D II, 56.

garrio, schwatzen: tanta est inpunitas garriendi; N I, 108.

gaudeo, froh sein, sich freuen, gern haben: I. **absolut:** 1. decet: ut cavere || confidere, providere || decet, timere non decet, sic gaudere decet, laetari non decet; T IV, 66.
est: aliud .. esse (Hieronymus) censet gaudere, aliud non dolere; F II, 9. cum in natura tria sint, unum gaudere, alterum dolere, tertium nec gaudere nec dolere; T III, 47.
2. alqs: cum gaudeam, si simile veri quid invenerim; A II, 66. gaudere non potes; F II, 98. nec gaudere quemquam nisi propter corpus nec dolere; F II, 98. ut in sinu gaudeant, gloriose loqui desinant; T III, 51. aliter .. Naevianus ille gaudet Hector, ... aliter ille apud Trabeam; T IV, 67. dum ita gauderet; C 41. voluptates (oportunae sunt), ut gaudeas; Lae 22. f. III, 1.
corpus: corpus gaudere tam diu, dum praesentem sentiret voluptatem; T V, 96.
sapiens: ut non plus habeat sapiens, quod gaudeat, quam quod angatur; F I, 62. occultum facinus esse potuerit, (sapiens) gaudebit; F II, 57.
vita: nec eam (beatam vitam) cessando, sive

gaudentem, ut Aristippus, sive non dolentem, ut hic, ... quaeramus; F II, 41.

II. **mit Ergänzung:** 1. quod: sane gaudeo, quod te interpellavi; L III, 1.

2. accus. c. inf.: videmusne, ... ut (pueri) aliquid scire se gaudeant? F V, 48. ut (Cato) causam moriendi nactum se esse gauderet; T I, 74. ut ... alteri (obiurgatores) didicisse se gaudeant; N I, 5. gaudeo .. me incunabula paene mea tibi ostendisse; L II, 4. equidem me cognosse (incunabula) admodum gaudeo; L II, 5. gaudeo nostra iura ad naturam accommodari; L II, 62. quem (Scipionem) .. esse natum et nos gaudemus et haec civitas, dum erit, laetabitur; Lae 14. egone me audisse aliquid ... non gaudeam? P 42.

III. **mit abhängigem Casus:** 1. alqd: qui id probari potest, ut is, qui propter me aliquid gaudeat, plus quam ego ipse gaudeat? F II, 108.

2. alq re: quoniam ... omne .. id, quo gaudemus, voluptas est; F I, 37.

aequitate: cum homines ... aequitate iustitiaque gaudebunt; Lae 82.

bello: quam gaudebat bello suo Punico Naevius! quam Truculento Plautus, quam Pseudolo || Pseudulo ||! C 50.

bono: omne animal ... voluptatem appetere eaque gaudere ut summo bono; F I, 30. quodsi gaudere talibus bonis animi, id est virtutibus, beatum est; T V, 72.

correctione: quod contra oportebat, delicto dolere, correctione gaudere; Lae 90.

doloribus: gaudere nosmet omittendis doloribus; F I, 56.

genere: cum .. intellexero te hoc scientiae genere gaudere; O III, 121.

iustitia: s. aequitate.

laboribus: laboribus hic (Africanus) praeteritis gaudet, tu iubes voluptatibus; F II, 106.

liberatione: quoniam ... ipsa liberatione et vacuitate omnis molestiae gaudemus; F I, 37.

malo: ex quo fit, ut alieno malo gaudeat; T III, 19.

officio: qui gaudet officio; P 34.

praeceptis: adulescentes senum praeceptis gaudent; C 26.

praeteritis: „praeteritis", inquit, „gaudeo". quibusnam praeteritis? F II, 98.

Pseudolo, Truculento: s. bello.

recordatione: quorum recordatione te gaudere dicis; F II, 98.

rebus: qui || quis || esset tantus fructus in prosperis rebus, nisi haberes, qui illis aeque ac tu ipse gauderet? Lae 22.

sapientia: sua sapientia et virtute (deus) gaudet; N I, 51.

scientia: quod ... animi .. ipsa scientia ... gaudeant; F V, 50.

vacuitate: s. liberatione.

virtute: s. bono; T V, 72. sapientia.

vocabulo: caelum sive mundus, sive quo alio vocabulo gaudet, hoc a nobis nuncupatus sit; Ti 4.

voluptate: (animal) gaudet voluptate; F II, 31. s. bono; F I, 30. laboribus.

gaudium, Freude, Genuß: I. est: falsum est, quod negas animi ullum esse gaudium, quod non referatur ad corpus; F II, 98.

II, 1. dico: quod ... non dicitur laetitia nec gaudium in corpore; F II, 13. cum ratione animus movetur placide atque constanter, tum illud gaudium dicitur; T IV, 13.

occulto: maxime in pecuniis creditis occultat suum gaudium; O II, 79.

refero: s. I. est.

2. perfruor: quodsi ... omnes .. sapientes his gaudiis perfruuntur; T V, 72.

3. distinguo a: quoniam docendi causa a gaudio laetitiam distinguimus; T IV, 66.

exsisto ex: ex perpetuis .. plenisque gaudiis cum perspicuum sit vitam beatam existere; T V, 67.

III, 1. plenus: hinc omnia, quae pulchra, honesta, praeclara sunt, ... plena gaudiorum sunt; T V, 67.

2. refertus: cui (vitae) refertae tot tantisque gaudiis Fortuna ipsa cedat necesse est; T V, 72.

IV. adficere: quem Tiberina descensio festo illo die tanto gaudio affecit, quanto L. Paullum ... eodem flumine invectio? F V, 70. quo ... gaudio adfici necesse est sapientis animum! T V, 69.

compleri: quonam gaudio (homines) complerentur? F V, 69. ex quo (mens) insatiabili gaudio compleatur || completur ||; T V, 70.

comprobari: ut eorum exitium et iudicio virorum et gaudio conprobetur; L II, 44.

efferri: Scipio quasi quodam gaudio elatus; R III, 42.

gaza, Schatz: omni Macedonum gaza, quae fuit maxima, potitus [est] Paulus; O II, 76.

gelidus, eiskalt: flumina: sese aliquando in Arpinati nostro gelidis fluminibus circumfusum fuisse; T V, 74.

frigus: »gelidum valido de pectore frigus anhelans ... Capricornus«; N II, 112.

latices: »nos circum latices gelidos fumantibus aris aurigeris divom placantes numina tauris«; D II, 63.

Liris: Lirem .. (Fibrenus) multo gelidiorem facit; L II, 6.

nives: »unde horrifer aquilonis stridor gelidas molitur nives;« T I, 68.

perennitates: adde huc fontium gelidas perennitates; N II, 98.

rores: »cum primum gelidos rores aurora remittit«; D I, 14.

gemino, verdoppeln: quae (causa) terret animos ... sole geminato, quod ... Tuditano et Aquilio consulibus evenerat; N II, 14.

geminus, doppelt, Zwillinge: A. fratres: Procles et Eurysthenes ... gemini fratres fuerunt; D II, 90.

lumen: gemino .. lucernae lumine declarari dissensionem; D II, 120.

B, I, 1. sunt: conceditur .. (geminos) similes esse, quo contentus esse potueras. tu autem vis eosdem plane esse, non similes; A II, 54. 55.

2. sum: fac .. antiquos illos Servilios, qui gemini fuerunt, tam similes, quam dicuntur; A II, 56.

II. internosco: ut mater geminos internoscit consuetudine oculorum, sic tu internosces, si adsueveris; A II, 57.

III. formae, al.: geminorum formas esse similis, vitam atque fortunam plerumque disparem; D II, 90.

similitudines: similitudines .. geminorum ... pueriliter consectantur; A II, 54.

IV. in: quid tibi vis in geminis? A II, 54.

gemitus, Seufzen, Ächzen, Klagen: I. adfert: qui .. gemitus si levationis aliquid adferret; T II, 57.

est: si gemitus in dolore ad confirmandum animum valebit, utemur; sin erit ille gemitus

elamentabilis, si inbecillus, si abiectus, si flebilis, si qui se dederit, vix eum virum dixerim; T II, 57.
imminuit: cum .. (gemitus) nihil imminuat doloris; T II, 57.
valet, II, 1. abicio, 2. do: f. I. est.
III, 1. mugire: inclusorum hominum gemitu mugiebat taurus; R III, 42.
resonare: »quod (saxum) eiulatu, questu, gemitu, fremitibus resonando mutum flebiles voces refert;« F II, 94. »quod (tectum) ... flebilis« ..; T II, 33.
2. cum: »linquamus amicis maerorem, ut celebrent funera cum gemitu;« T I, 117.
sine: cum .. ad flammam se adplicaverunt, sine gemitu aduruntur; T V, 77.

gemma, Auge, Knospe, Edelstein: I. exsistit, II, 1. dico: existit tamquam ad articulos sarmentorum ea, quae gemma dicitur, a qua oriens uva se ostendit; C 53.
frango: tu, .. quae non sint futura, posse fieri dicis, ut frangi hanc gemmam; Fa 13.
2. orior a: f. I.
II. ornatus: Lysandrum intuentem purpuram eius (Cyri) ... ornatumque Persicum multo auro multisque gemmis; C 59.

gemo, seufzen, ächzen, klagen: 1. videtur: dum tibi turpe nec dignum viro videbitur gemere, eiulare; T II, 31.
2. alqs: aspice Philoctetam, cui concedendum est gementi; T II, 19. his tu praesentibus gemere et iactare te non audebis profecto; T II, 45. huic (Ulixi) leviter || leniter || gementi illi ... non dubitant dicere ..; T II, 49.

gena, Wange: I. eminent, tutantur: genae .. ab inferiore parte tutantur subiectae leniterque eminentes; N II, 143.
II. peredo: »lacrimae peredere umore exsanguis genas;« T III, 26.
rado: »mulieres genas ne radunto«; L II, 59. 64.
subicio: f. I. eminent.
III. lacerationes: ex hac opinione sunt illa ... genera lugendi, paedores, muliebres lacerationes genarum; T III, 62.

genealogus, Verfasser von Geschlechtsregistern: eorum .. fratres et sorores, qui a genealogis antiquis sic nominantur, Amor, Dolus, Metus || modus, Morbus ||, Labor ..; N III, 44.

gener, Schwiegersohn, Eidam: I. lavo: cum soceris generi non lavantur; O I, 129.
saluto: (Scipio) salutavit ... C. Fannium et Quintum Scaevolam, generos Laelii; R I, 18.
III, 1. studia: studiis .. generorum ... difficile est ... obsistere; Lae 26.
2. sermo cum: Scaevola ... exposuit .. sermonem Laeli || Laelii || de amicitia habitum ab illo secum et cum altero genero, C. Fannio; Lae 3.
IV. cum: nec stellatus Cepheus cum uxore, genero, filia traderetur; T V, 8.

generalis, allgemein: et generale quoddam decorum intellegimus ... et aliud huic subiectum; O I, 96.

generatim, nach Gattungen: exponam .. generatim argumenta eorum; A II, 47.

generator, Erzeuger: nosse .. generatores suos optime poterant; Ti 38.

genero, erzeugen, erschaffen, hervorbringen, pass. abstammen: I. alqm: tertia (Minerva) illa, quam a || quam || Iove generatam supra diximus; N III, 59. neque .. ita generati a natura sumus, ut ... videamus; O I, 103. ut Oceanum Salaciamque Caeli satu Terraeque conceptu generatos editosque memoremus, ex his Saturnum et Opem, deinceps Iovem atque Iunonem, reliquos ... et eorum, ut utamur vetere verbo, prosapiam; Ti 39.
alqd: unde essent omnia orta, generata, concreta; T V, 69. praeter mundum cetera omnia aliorum causa esse generata; N II, 37. quo constituto sequitur ab animantibus principiis ea esse generata; N II, 75. quae .. omnia eam vim seminis habent in se, ut ex uno plura generentur; N II, 127. ex quo (calore) omnia generari dicebas; N III, 18. ea .. unde generata (sint); L I, 61. omitto .. vim ipsam omnium, quae generantur e terra; C 52.
animal: animal hoc providum ... praeclara quadam condicione generatum esse a supremo deo; L I, 22.
animantem: nihil, ... quod animi ... est expers, id generare ex se potest animantem compotemque rationis; mundus autem generat animantis compotesque rationis; N II, 22.
bestias: ut ipsas bestias hominum gratia generatas esse videamus; N II, 158.
bovem: equum vehendi causa, arandi bovem, venandi et custodiendi canem (esse generatum); N II, 37.
canem: »haec (dextra) ... tricipitem eduxit Hydra generatum canem? ||; || « T II, 22. canum ... tanta alacritas in venando quid significat aliud nisi se ad hominum commoditates esse generatos? N II, 158. f. bovem.
compotem: f. animantem.
diem: nox .. et dies ... ob has generata causas; Ti 32.
equum: f. bovem.
exemplar: quod (exemplar) generatum ortumque dicimus; Ti 6.
exemplum: generatum exemplum (mundi artifex) est pro aeterno secutus; Ti 6.
genus: non est ... solivagum genus hoc, sed ita generatum, ut ... *; R I, 39. ut .. mortali condicione (ea genera) generentur; Ti 41.
hominem: homines .. sunt hac lege generati, qui tuerentur illum globum ..; R VI, 15. quoniam hominem, quod principium reliquarum rerum esse voluit, generavit et ornavit deus; L I, 27. homines .. hominum causa esse generatos; O I, 22.
mundum: semperne (mundus) fuerit nullo generatus ortu, an ortus sit; Ti 5. sic .. generatus (mundus) ad id est effectus, quod ratione ... conprehenditur; Ti 7.
naturam: cum sic hominis natura generata sit, ut ..; F V, 66.
noctem: f. diem.
prosapiam: f. alqm; Ti 39.
regem: qui (rex) modo esset Herculis stirpe generatus; R II, 24.
semina: quae .. (semina) ipsa (terra) ex se generata stirpibus infixa contineat; N II, 26.
sidera: quae (sidera) ... mutabili erratione labuntur, ita generata sunt, ut supra diximus; Ti 36.
subolem: »Titanum suboles, socia nostri sanguinis, generata Caelo;« T II, 23.
vim: est .. natura sic generata vis hominis, ut ..; F V, 43.
II. mit doppeltem Accusativ: omnia sui similia generavit; Ti 9.

generosus, edel: ortus: humilem sane

relinquunt et minime generosum, ut ita dicam, ortum amicitiae; Lae 29.
rex: cum .. de imperio certamen esset cum rege generoso ac potenti; O III, 86.
stirps: »omnes (voces) civilem generosa a || generosam, al. || stirpe profectam vitare ingentem cladem ... monebant«; D I, 20.
virgo: si (lubido) petulans fuisset in aliqua generosa ac nobili virgine; P 20.
virtus: id quod ... quaedam generosa virtus statim respuit; T II, 16.

genetrix, Erzeugerin, Mutter: »nona super tremulo genetrix clangore volabat; cui ferus inmani laniavit viscera morsu«; D II, 63.

geniculatus, knotig: culmo .. erecta geniculato vaginis iam quasi pubescens (viriditas) includitur; C 51.

genitor, Erzeuger, Vater: I, 1. abdit, al.: »hunc (draconem) ... qui luci ediderat, genitor Saturnius idem abdidit et duro formavit tegmine saxi«; D II, 64.
canit: »haec fore ... ipse deum genitor caelo terrisque canebat«; D I, 19.
2. Vocativ: »o pater, o genitor, o sanguen dis oriundum!« R I, 64.
II. imitor: imitantes genitorem et effectorem sui; Ti 47.
III. ab: quo (animo) nihil est ab optimo et praestantissimo genitore melius procreatum; Ti 27.

gens, Stamm, Geschlecht, Verwandtschaft, Volksstamm, Volk, Schule: I. Subject: accolit: sicut ... ea gens, quae illum locum adcolit, propter magnitudinem sonitus sensu audiendi caret; R VI, 19.
appellant: quam (voluptatem) omnes gentes hoc nomine appellant; F II, 28.
caret: f. accolit.
censet: gentem quidem nullam video neque tam humanam atque doctam neque tam inmanem tamque barbaram, quae non significari futura et a quibusdam intellegi praedicique posse censeat; D I, 2.
consentiunt: f. **consentio,** II, 1 (3 St.) F II, 117 (B. I, S. 498, b).
continet: quae (gens Aegyptiorum) plurimorum saeculorum et eventorum memoriam litteris continet; R III, 14.
dat: dabit hoc Zenoni Polemo, etiam magister eius et tota illa gens; F IV, 51.
errat: aut eandem gentem in fulgoribus errare aut fallaciter portenta interpretari; D I, 35.
est: quod nulla gens tam fera, nemo omnium tam sit || fit || inmanis, cuius mentem non imbuerit deorum opinio; T I, 30. [fuit haec gens fortis, dum Lycurgi leges vigebant]; T I, 101. quae est .. gens aut quod genus hominum, quod non habeat sine doctrina anticipationem quandam deorum? N I, 43. quae est .. gens ..., quae non aut extispicum aut monstra aut fulgora interpretantium ... praedictione moveatur? D I, 12. civitas ... exulem ... gentem Tarquiniorum esse iussit; R II, 46. ipsis .. in hominibus nulla gens est neque tam mansueta neque tam fera, quae non, etiamsi ignoret, qualem habere deum deceat, tamen habendum sciat; L I, 24. permultorum exemplorum et nostra est plena res publica et ... omnes .. populi cunctaeque gentes; L II, 33.
flent: »gentes nostras flebunt miserias;« T II, 21.
habet: f. est; N I, 43. — ignorat: f. est; L I, 24. — imminet: f. II, 1. subigo.
infligit: »hos ... ictus corpori inflixit meo ... non saeva terris gens relegata ultimis«; T II, 20.
interpretatur: f. errat.
noscit: quae funditus gens vestra non novit; N I, 89.
parent: omnes antiquae gentes regibus quondam paruerunt; L III, 4.
potest: sine quo (imperio) nec domus ulla nec civitas nec gens ... stare ... potest; L III, 3.
potitur: si ad decem milia annorum gentem aliquam urbe nostra potituram putem; T I, 90.
putat: Cilicum .. et Pisidarum gens et his finituma Pamphylia ... volatibus avium ... declarari res futuras putant; D I, 2.
scit: f. est; L I, 24.
serunt: qui Transalpinas gentis oleam et vitem serere non sinimus; R III, 16.
stant: f. potest.
utitur: gentem .. Corneliam usque ad memoriam nostram hac sepultura scimus esse usam; L II, 56.
II. nach Verben: 1. conflicto: nec ... idcirco ... non eadem superstitione, qua ceterae gentes, conflictantur; L I, 32.
conlustro: quodsi aut .. Sabinam aut Volscam gentem ... conlustrare animo voluerimus; R III, 7. si quis ... multas et varias gentis et urbes despicere et oculis conlustrare possit; R III, 14.
conservo: pro omnibus gentibus, si fieri possit, conservandis aut iuvandis maximos labores molestiasque suscipere; O III, 25.
contemno: quodsi has etiam (gentes divina providentia) contemnet; N III, 93.
contineo: omnes gentes ... una lex ... continebit; R III, 33.
curo: non *modo* eas || non eas? || (civitates divina providentia non curat), ne nationes quidem et gentes; N III, 93.
despicio: f. conlustro.
effero: equidem arbitror multas esse gentes sic inmanitate efferatas, ut apud eas nulla suspicio deorum sit; N I, 62.
initio: omitto Eleusinem ..., »ubi initiantur gentes orarum ultimae«; N I, 119.
iuvo: f. conservo.
moveo: f. I. est; D I, 12.
perturbo: gentes sibi in tenebris rei publicae perturbandas putaverunt; L III, 21.
quaero: ad hoc, de quo agitur, non quaerimus gentem, ingenia quaerimus; R I, 58.
relego: f. I. infligit.
subigo: bello subegit Aequorum magnam gentem et ferocem et rebus populi Romani imminentem; R II. 36.
video: f. I. censet.
2. sum: interior (societas) eorum, qui eiusdem gentis sint || sunt ||; O III, 69.
3. impero: qui (rex) civitatem ... gentibus imperantem servire sibi coëgisset; O III, 84.
4. confero cum: illa ... neque cum Graecia neque ulla cum gente sunt conferenda; T I, 2.
fundo per: superstitio fusa per gentis oppressit omnium fere animos; D II, 148.
mereor de: cum de omnibus gentibus optime mererere; F II, 118.
reperio in: quem (mucronem tribunicium) quom homines scelerati ... nulla in gente repperirent; L III, 21.
sum apud: f. 1. effero. — in: est profecto quiddam etiam in barbaris gentibus praesentiens atque divinans; D I, 47.
III. nach Adjectiven und Adverbien: 1. ubicumque: quam (virtutem) qui adeptus erit, ubicumque erit gentium, a nobis diligetur; N I, 121.

ubique: quod ubique genitum || gentium || est; R II, 9.
usquam: »quis homo te exsuperavit usquam gentium inpudentia?« T IV, 77.
2. ignotus: nos in exigua eius (terrae) parte adfixi plurimis ignotissimi gentibus; R I, 26.
inauditus: cum prudenter illi principes novam et inauditam ceteris gentibus interregni ineundi rationem excogitaverunt; R II, 33.
IV. **nach Substantiven:** 1. alqs: a natura habemus omnes omnium gentium speciem nullam aliam nisi humanam deorum; N I, 46. inter omnis omnium gentium summa constat; N II, 12. nec est quisquam gentis ullius, qui ducem || ducem naturam || nactus ad virtutem pervenire non possit; L I, 30.
complexus: (caritas) serpit .. foras ... deinde totius complexu gentis humanae; F V, 65.
consensio: omni .. in re consensio omnium gentium lex naturae putanda est; T I, 30.
consensus: ea .. (opinio) et populi Romani et omnium gentium firmata consensu; D I, 1. sententiam .. omnium populorum et gentium consensu conprobatam sequor; D I, 11.
di: illi maiorum gentium di qui habentur; T I, 29.
dominus: qui rex populi Romani dominusque omnium gentium esse concupiverit; O III, 83.
haruspex: »quae quondam ... Lydius ediderat Tyrrhenae gentis haruspex«; D I, 19.
homines: quod .. omnium gentium generumque hominibus ita videretur; N I, 62.
iudicia: nos ... iudicia senatus, Italiae, gentium denique omnium conservatae patriae consecuti sumus; L II, 42.
ius: unde ius aut gentium aut hoc ipsum civile quod dicitur? R I, 2. natura, id est iure gentium, ... constitutum est; O III, 23. maiores aliud ius gentium, aliud ius civile esse voluerunt; quod civile, non idem continuo gentium, quod autem gentium, idem civile esse debet; O III, 69.
mens: f. I. est; T I, 30.
orae: quid (Iuppiter proficit), cum in earum gentium oras (fulmen iecit), in quibus haec ne observantur quidem? D II, 45.
patres: antiquos patres maiorum gentium appellavit, ... a se adscitos minorum; R II, 35.
salus: quae pro salute gentium summo labore gessisset; F II, 119.
societas: propior est eiusdem gentis, nationis, linguae (societas); O I, 53.
Stoicus: qui (Cleanthes) quasi maiorum est gentium Stoicus; A II, 126.
vocabulum: Chaldaei non ex artis, sed ex gentis vocabulo nominati; D I, 2.
2. alqs extra: tanta religio est sepulchrorum, ut extra sacra et gentem inferri fas negent esse; L II, 55.
V. **Umstand:** 1. teneri: ut homines deorum agnatione et gente teneantur; L I, 23.
2. a: fore ut ab exteris gentibus vinceretur ea res publica, in qua id contigisset; D I, 121.
in: in ea .. gente primum ei, qui sapientes habentur, nudi aetatem agunt; T V, 77. ea .. divinationum ratio ne in barbaris quidem gentibus neglecta est; D I, 90. in illa incorrupta maxime gente Aegyptiorum ... bovem quendam putari deum; R III, 14. non modo in tot gentibus (genera iuris) varia, sed in una urbe ... milliens mutata demonstrarem; R III, 17. id ... A. Torquatus in gente Popillia iudicavit; L II, 55. f. IV. orae.

gentilis, geschlechtsverwandt: 1. regnat: fuit .. (Pherecydes Syrius) meo regnante gentili; T I, 38.
2. sum: ut deorum inmortalium quasi gentiles esse debeant; Ti 41.

genu (genus), Knie: I. loco propter: „cuius (Persei) propter laevum genus omni ex parte locatas parvas Vergilias || laevum genu Vergilias || ... videbis“; N II, 112.
II. niti: quam (imaginem) quidem Graeci »Engonasin vocitant, genibus quia nixa feratur«; N II, 108.
tangere: genu mehercule M. Antonium vidi, cum contente pro se ipse lege Varia diceret, terram tangere; T II, 57.

genuinus, angeboren, echt: dentes: intimi .. (dentes escas) conficiunt, qui genuini vocantur; N II, 134.
virtutes: non esse nos transmarinis nec inportatis artibus eruditos, sed genuinis domesticisque virtutibus; R II, 29.

genus, Geschlecht, Stamm, Volksstamm, Gattung, Art, Wesen, Element, Kraft: I. **absolut:** 1. **Subject:** adaequant: quae (genera) a me ipso effecta si sint, deorum vitam possint adaequare; Ti 41.
admiratur: eam (aeternam naturam) suspiciendam admirandamque hominum generi pulchritudo mundi ... cogit confiteri; D II, 148.
agit: eos (deos Ennius) non curare opinatur, quid agat humanum genus; D I, 132. »eos (deos) non curare opinor, quid agat humanum genus«, D II, 104.
anquirit: f. tuetur.
caret: genus id hominum non modo honore civium reliquorum carere, sed etiam tribu moveri notatione censoria voluerunt; R IV, 10. f. est; D I, 34.
cernit: f. est; A II, 22.
commeat: quorum (siderum) alterum (genus) spatiis inmutabilibus ab ortu ad occasum commeans nullum umquam cursus sui vestigium inflectat, alterum autem continuas conversiones duas isdem spatiis cursibusque conficiat; N II, 49.
concidit: vides unius iniustitia concidisse genus illud totum rei publicae; R I, 64.
conficit: f. commeat.
conservant: sive (haec duo genera) dissipantur ..., sive permanent et conservant habitum suum; T I, 42.
constat: artificiosum (genus divinandi) constare partim ex coniectura, partim ex observatione diuturna; D II, 26. f. est; D II, 1.
convenit: quod genus conveniens consentaneumque dicimus; F III, 24.
debet: f. est; O I, 103. — declinat: f. tuetur.
defit: »pol mihi fortuna magis nunc defit quam genus;« T III, 44.
desiderant: f. est; O II, 49.
differunt: si efficeretur, ut inter visa differentium generum nihil interesset; A II, 50.
efflorescit: efflorescunt genera partesque virtutum; T V, 71. ex ea genus aliquod ecflorescere ex illis, quae ante dixi, solet; R I, 45.
est: haec illa sunt tria genera; A I, 22. quintum genus, e quo essent astra mentesque, singulare ... Aristoteles quoddam esse rebatur; A I, 26. cum .. artium aliud eius modi genus sit, ut tantum modo animo rem cernat, aliud, ut moliatur aliquid et faciat; A II, 22. quod tu modo dicebas esse vitiosum interrogandi genus; A II, 92. duo placet esse Carneadi genera visorum, in uno hanc divisionem ..., in altero ..; A II, 99. qui

... genus hoc scribendi, etsi sit elegans, personae tamen et dignitatis esse negent; F I, 1. quod et acutum genus est et ad usus civium non inutile; F I, 12. duo .. genera quae erant, fecit tria; F II, 26. Stoicorum .. non ignoras quam sit subtile, vel spinosum potius, disserendi genus; F III, 3. cum tria genera bonorum sint; F III, 43. (sapientia) est *ex* illo pertinenti genere, quod dixi; F III. 55. ut summum bonum in eo genere ponant, quod sit extra nostram potestatem; F IV, 36. de summo .. bono quia duo genera librorum sunt; F V, 12. duo (sunt) prima genera, unum earum (virtutum), quae ..., alterum autem ‖ alterum ‖ earum, quae ..; F V, 36. alterum .. genus est magnarum verarumque virtutum; F V, 36. quod (genus) est in iis, in quibus completur illud extremum; F V, 68. cum apud Graecos antiquissimum e doctis genus sit poëtarum; T I, 3. nobile .. genus canum illud scimus esse; T I, 108. est .. quoddam genus eorum, qui se philosophos appellari volunt; T II, 7. ostendi .., quod esset imperandi genus; T II, 53. quidam Epicurei, viri optimi ⟨ nam nullum genus est minus malitiosum ⟩; T III, 50. ex hac opinione sunt illa varia et detestabilia genera lugendi; T III, 62. tractatum est .. a nobis id genus aegritudinis, quod unum est omnium maxumum; T III, 81. sive (sit summum bonum) horum utrumque coniunctum sive tria illa genera bonorum; T IV, 62. ut ... esset .. quoddam genus eorum, idque vel maxime ingenuum, qui ..; T V, 9. cum .. tria genera malorum esse dicant; T V, 23. sint .. tria genera bonorum; T V, 76. sint sane illa genera bonorum; T V, 76. secundum .. genus cupiditatum nec ad potiendum difficile esse censet nec vero ad carendum; T V, 93. omnino .. genus hoc voluptatum optabile esse, si non obsit, prodesse numquam; T V, 94. quae est .. gens aut quod genus hominum, quod non habeat sine doctrina anticipationem quandam deorum? N I, 43. si ea genera beluarum, quae in rubro mari Indiave gignantur, nulla esse dicamus; N I, 97. cum duo sint genera siderum; N II, 49. genera praeterea (nobis deorum nota sunt); N II, 70. cum quattuor genera sint corporum, vicissitudine eorum mundi continuata natura est; N II, 84. ut semper essent et bestiarum genera et arborum omniumque rerum; N II, 127. ne genus esset ullum divinationis, quod neglectum ab iis videretur; D I, 3. si sint ea genera divinandi vera, de quibus accepimus quaeque colimus; D I, 9. quod esse clara et perspicua divinationis genera iudico; D I, 10. duo sunt .. divinandi genera, quorum alterum artis est, alterum naturae; D I, 11. iis .. adsentior, qui duo genera divinationum esse dixerunt, unum, quod particeps esset artis, alterum, quod arte careret; D I, 34. non videmus, quam sint varia terrarum genera? D I, 79. nec .. quicquam aliud adfertur, cur ea, quae dico, divinandi genera nulla sint, nisi quod ..; D I, 85. rarum est quoddam genus eorum, qui se a corpore avocent; D I, 111. si propterea (ea duo genera probantur), quod ea proficiscuntur a natura, sint summa sane, modo ne sola; D I, 113. duo .. genera divinandi esse dicebas, unum artificiosum, alterum naturale; D II, 26. »ego deum genus esse semper dixi et dicam caelitum«; D II, 104. aut ea quoque genera divinandi sunt, quae tu rectissume inprobas, aut, si ea non sunt, non intellego, cur haec duo sint, quae relinquis. qua ergo ratione haec inducis, eadem illa possunt esse, quae tollis; D II, 109. quamquam semper fuit, ut apud Ennium est, »stolidum genus Aeacidarum«; D II, 116. multa genera sunt enuntiandi nec ullum distortius quam hoc; Fa 16. non est .. singulare nec solivagum genus hoc, sed ita generatum, ut ... *; R I, 39. horum trium generum quodvis ... non perfectum illud quidem neque mea sententia optimum *est*, sed ‖ optimumst ‖ tolerabile tamen, ut ‖ et, et ut, al. ‖ aliud alio possit esse praestantius; R I, 42. quae genera (rerum publicarum) primum sunt in iis singula vitiis, quae ante dixi, deinde habent perniciosa alia vitia; nullum est enim genus illarum rerum publicarum, quod non habeat iter ad finitimum quoddam malum praeceps; R I, 44. est idem ille (rex) tyrannus, deterrimum genus et finitimum optimo; R I, 65. hoc triplex rerum publicarum genus videtur mihi commune nobis cum illis populis fuisse; R II, 42. nullum .. ex eis (generibus) unum esse optimum, sed id praestare singulis, quod ..; R II, 65. est .. genus iniustae servitutis, cum ii sunt alterius, qui sui possunt esse; R III, 37. quae tandem ista sunt (praemiorum genera)? R VI, 8. »eorum .. (sacerdotum) genera sunto tria, unum, quod praesit caerimoniis et sacris, alterum, quod interpretetur fatidicorum et vatium ecfata incognita; L II, 20. mihi .. antiquissimum sepulturae genus illud fuisse videtur, quo apud Xenophontem Cyrus utitur; L II, 56. ex eorum (magistratuum) conpositione, quod cuiusque rei publicae genus sit, intellegi; L III, 12. ‖ octo genera poenarum in legibus esse ‖; L fr 4. unum genus est, quod pertinet ad finem bonorum, alterum, quod positum est in praeceptis; O I, 7. tertium dubitandi genus est, cum ..; O I, 9. iniustitiae genera duo sunt, unum eorum, qui inferunt, alterum eorum, qui ... non propulsant iniuriam; O I, 23. cum sint duo genera decertandi, unum per disceptationem, alterum per vim, cumque illud proprium sit hominis, hoc beluarum; O I, 34. cum duo genera liberalitatis sint, unum dandi beneficii, alterum reddendi; O I, 48. ipsum .. genus iocandi non profusum nec immodestum, sed ingenuum et facetum esse debet; O I, 103. duplex omnino est iocandi genus, unum inliberale, petulans, flagitiosum, obscenum, alterum elegans, urbanum, ingeniosum, facetum; O I, 104. ante implicatur aliquo certo genere cursuque vivendi, quam potuit, quod optimum esset, iudicare; O I, 117. illud .. maxime rarum genus est eorum, qui ..; O I, 119. cum .. pulchritudinis duo genera sint; O I, 130. cum sint plura causarum genera, quae eloquentiam desiderent; O II, 49. omnino duo sunt genera largorum; O II, 55. quod (genus) in divisione Panaeti ‖ Panaetii ‖ tertium est; O III, 9. est .. totum (hoc genus) sceleratum et impium; O III, 37. hoc .. celandi genus quale sit et cuius hominis, quis non videt? O III, 57. quod (materiae genus) esset eiusdem naturae et quod alterius; Ti 21. erant .. animantium genera quattuor; Ti 35. quod (genus motus) semper esset in eodem; Ti 36. tria genera nobis reliqua sunt, eaque mortalia; Ti 41. ut praestantius genus esset eorum, qui essent futuri viri; Ti 44. ʃ. II, 1. probo; R III, 47. video; L III, 41. — IV, 1. alqd; Ti 14.

excellit: in officiis deligendis id genus officiorum excellere, quod teneatur hominum societate; O I, 160.

exoritur: unde erat exortum genus Atticorum iis ipsis, qui id sequi se profitebantur, ignotum; T II, 3.

exsistit: ex quo existit id, quod Scipio laudabat, coniunctum civitatis genus; R III, 23.

facit: ʃ. est; A II, 22.

fluunt: ʃ. II, 1. probo; D II, 101.

fruitur: quod (genus vitae) virtute fruitur; F IV, 15.

habet: nihil .. habent haec duo genera proni

et supera semper petunt; T I, 42. haec ostentorum genera mirabile nihil habent; D II, 66. genus .. hoc sermonum ... plus nescio quo pacto videtur habere gravitatis; Lae 4. ſ. est; N I, 43. R I, 44.

inest: ut in hoc universo inessent genera illa universa; Ti 16.

inflectit: ſ. commeat. — interpretatur: ſ. est; L II, 20. — loquitur: ſ. IV, 1. interitus.

molitur: ſ. est; A II, 22.

nascuntur: ex singulis certa officiorum genera nascuntur; O I, 15.

obest: ſ. est; T V, 94. — parat: ſ. tuetur.

perit: cum rex iniustus esse coepit, perit illud ilico genus; R I, 65.

permanent: ſ. conservant.

pertinet: negabat (Carneades) genus hoc orationis quicquam omnino ad levandam aegritudinem pertinere; T III, 60. quamquam (genus legationis) ad commodum senatus pertinere videbatur; L III, 18. quae (officiorum genera) pertinent ad vitae cultum et ... ad opes, ad copias; O II, 1. ſ. est; F III, 55. O I, 7.

petunt: ſ. habet; T I, 42. — potest: ſ. adaequant. est; D II, 109. R I, 42. stat. II, 1. appello; L I, 24. facio; Fa 12. fero; R III, 47. pono; O I, 51. seiungo.

praeest: ſ. est; L II, 20.

praestat: *ex* tribus primis generibus longe praestat mea sententia regium, regio autem ipsi praestabit id, quod erit aequatum et temperatum ex tribus optimis rerum publicarum modis; R I, 69.

prodest: ſ. est; T V, 94.

proficiscitur: hanc .. rationem naturae difficile est fortasse traducere ad id genus divinationis, quod ex arte profectum dicimus; D I, 130. quod (genus largiendi) a liberalitate proficiscitur; O II, 61. ſ. est; D I, 113.

restat: restat unum genus reprehensorum, quibus Academiae ratio non probatur; A II, 7. restant duo divinandi genera, quae habere dicimur a natura, non ab arte, vaticinandi et somniandi; D II, 100. id .. tibi restat genus vitiosissumae rei publicae tertium; R III, 46.

retinet: ſ. II, 1. probo; R II, 43.

sequitur: quartum (genus honesti) sequitur et in eadem pulchritudine et aptum ex illis tribus; F II, 47.

serpit: si semel .. suscipimus genus hoc argumenti, attende, quo serpat; N I, 98.

solet: ſ. efflorescit; R I, 45. — II, 1. probo; A II, 49.

stat: sine quo (imperio) nec domus ulla ... nec hominum universum genus stare . . potest; L III, 3.

suspicit: ſ. admiratur.

tenet: si (horum trium generum quodvis) teneat illud vinclum, quod primum homines inter se rei publicae societate devinxit; R I, 42. hoc loquor de tribus his generibus rerum publicarum non turbatis atque permixtis, sed suum statum tenentibus; R I, 44.

tranat: toto genere hoc igneo, quod tranat omnia, subtilius explicato; N II, 25.

tuetur: principio generi animantium omni est a natura tributum, ut se ... tueatur, declinet ea, quae nocitura videantur, omniaque, quae sint ad vivendum necessaria, anquirat et paret; O I, 11.

vacat: quintum genus (Aristoteles) adhibet vacans nomine; T I, 22.

valet: quod (genus) ad disserendum valet; F IV, 8. neque tamen genus id orationis in consolando non valet, sed id || [id] || haud sciam an plurimum; T III, 55. in optuma quaque re publica plurimum auspicia et reliqua divinandi genera valuisse; D I, 95.

videtur: illud naturale (genus divinandi) aut concitatione mentis edi et quasi fundi videbatur aut animo per somnum sensibus et curis vacuo provideri; D II, 27. novum .. id genus imperii visum est et proximum similitudini regiae; R II, 56. ſ. est; D I, 3. R II, 42. L II, 56. habet; Lae 4. pertinet; L III, 18. — II, 1. probo; D II, 101.

ohne Verb: tria genera cupiditatum, naturales et necessariae, naturales et non necessariae, nec naturales nec necessariae; F II, 26. duo genera cupiditatum, naturales et inanes, naturalium duo, necessariae et non necessariae; F II, 26. tria genera bonorum; F V, 84. tria genera bonorum, maxuma animi, secunda corporis, externa tertia; T V, 85. hic sacra, hic genus, hic maiorum multa vestigia; L II, 3. odiosum sane genus hominum officia exprobrantium; Lae 71. digni .. sunt amicitia, quibus in ipsis inest causa, cur diligantur. rarum genus; Lae 79. animantium genera .., quorum unum divinum atque caeleste, alterum pinnigerum et aërium, tertium *aquatile*, terrestre quartum; Ti 35. confirmandi genera compluria; fr II, 5. ſ. II, 1. inclino. obscuro.

2. Prädicat: sum: rotam [id est genus quoddam tormenti apud Graecos]; T V, 24.

3. Ausruf: vitiosum sane et captiosum genus! A II, 49. quae vero et quam varia genera bestiarum vel cicurum vel ferarum! N II, 99. quot genera quamque disparia ... beluarum! N II, 100.

II. nach Verben: 1. Accusativ: adamo: id sibi quisque genus aetatis degendae constituit, quod maxime adamavit; O I, 117.

adhibeo: ſ. **adhibeo,** I. genus (3 St.) B. I, S. 70, a.

adiungo: recte .. hoc adiunctum esse quartum exquirendorum officiorum genus; O II, 89.

admisceo: tertium materiae genus ex duobus (deus) in medium admiscuit; Ti 21.

adripio: naturale (genus divinandi), quod animus arriperet aut exciperet extrinsecus ex divinitate; D II, 26.

adsequor: alterum [iustitiae genus] assequuntur, ... in alterum incidunt || in altero delinquunt ||; O I, 28.

aequo: ſ. I, 1. praestat.

animadverto: mirari licet, quae sint animadversa a medicis herbarum genera, quae radicum; D I, 13. quae .. (genera divinandi) aut coniectura explicantur aut eventis animadversa ac notata sunt; D I, 72.

antepono: quoniam .. nullum (genus) ... probo anteponoque singulis illud, quod conflatum fuerit ex omnibus; R I, 54. haud scio an (regale genus) reliquis simplicibus longe anteponendum; R II, 43.

aperio: tu omnium divinarum humanarumque rerum nomina, genera, officia, causas aperuisti; A I. 9.

appello: unum (genus librorum) populariter scriptum, quod ἐξωτερικὸν appellabant, alterum limatius; F V, 12. ut in causis non semper utimur eodem statu ⟨sic enim appellamus controversiarum genera⟩; T III, 79. ex quo vere vel agnatio nobis cum caelestibus vel genus vel stirps appellari potest; L I, 24.

arbitror: quod genus philosophandi minime adrogans maximeque et constans et elegans arbitraremur, quattuor Academicis libris ostendimus; D II, 1.

augeo: quod (genus humanum) sparsum in terras atque satum divino auctum sit animorum munere; L I, 24.

celebro: nec unum genus est divinationis publice privatimque celebratum; D I, 3.
cognosco: quorum ex prima et inchoata intellegentia genera (natura) cognovit; L I, 27.
colo: hoc quoque colendum est aequabile et temperatum orationis genus; O I, 3. f. est; D I, 9.
commuto: quod .. ipsa genera generibus saepe conmutantur novis; R I, 69. commutato .. genere vitae; O I, 121.
comparo: f. IV, I. alqd; Ti 14.
complector: Aristoteles ... cum quattuor nota illa genera principiorum esset complexus; T I, 22. noster (populus) quam multa genera (divinationis) conplexus est! D I, 3.
conflo: f. antepono; R I, 54.
confundo: philosophi ... haec tria genera || genere || confusa cogitatione distinguunt; O II, 10.
coniungo: f. I, 1. exsistit.
conligo: sunt etiam qui haec omnia genera consolandi colligant; T III, 76.
consecro: omne fere genus bestiarum Aegyptii consecraverunt; N III, 39.
consequor: e quibus (generibus) nos id potissimum consecuti sumus, quo Socratem usum arbitrabamur; T V, 11.
constituo: f. adamo.
consumo: quarum (beluarum) impetu docet quaedam hominum genera esse consumpta; O II, 16.
contemno: quarum (voluptatum) genera non || [non] || contemnunt; T V, 94. quid mirum est omne ab ea (divina providentia) genus humanum esse contemptum? N III, 93.
contineo: expectate leges, quae genus illud optumum rei publicae contineant; L II, 23.
converto: quod .. illa prima (genera) facile in contraria vitia convertuntur; R I, 69. ut ... unius .. vitio genus rei publicae ex bono in deterrumum conversum sit; R II, 47.
declaro: habitu extorum ... declarari ... pabuli genus; D II, 30.
dedo: f. video; D I, 91.
defero: quod genus imperii primum ad homines iustissimos et sapientissimos deferebatur; L III, 4.
definio: eorum .. (visorum) et vim et genera definiunt; A II, 40. numero definieram genera civitatum tria probabilia, perniciosa autem tribus illis totidem contraria; R II, 65.
degusto: degustabis genus exercitationum earum, quibus uti consuevi; P 5.
deligo: utriusque (naturae, fortunae) omnino habenda ratio est in deligendo genere vitae; O I, 120. nisi forte se intellexerit errasse in deligendo genere vitae; O I, 120.
demonstro: f. muto.
deprecor: qui (Anaxarchus) ... nullum genus supplicii deprecatus est neque recusavit; T II, 52.
describo: genera .. si velim iuris, institutorum, morum consuetudinumque describere; R III, 17.
desidero: nec (virtus) triumphos arescentibus laureis, sed stabiliora quaedam et viridiora praemiorum genera desiderat; R VI, 8.
dico: f. **dico,** III. genus (6 St.), IV. genus (2 St.) B. I, S. 695, a. 699, b.
dispertio: quae (disserendi ratio et scientia) rem definit, genera dispertit; T V, 72.
dissipo: f. I, 1. conservant.
distinguo: Chrysippus ... causarum genera distinguit; Fa 41. f. confundo.
distorqueo: f. I, 1. est; Fa 16.
divido: vides, .. ut Epicurus cupiditatum genera diviserit; T V, 93.

do: f. **do,** III. genus (3 St.) B. I. S. 748, b.
edo: f. I, 1. videtur; D II, 27.
efficio: cuius (Socratis) multiplex ratio disputandi rerumque varietas ... plura genera effecit dissentientium philosophorum; T V, 11. f. I, I. adaequant.
everto: ut ... totum genus hoc regiae civitatis everterit; R II, 51.
excipio: quod (genus) ipse Cassius exceperat; L III, 36. f. adripio.
explico: f. **explico,** III. genus (3 St.) B. I, S. 923, a.
explodo: hoc .. genus divinationis vita iam communis explosit; D II, 86.
exquiro: sin autem sine ullius populi exemplo genus ipsum exquiris optimi status; R II, 66.
exspecto: ego vero istud ipsum genus orationis, quod polliceris, expecto; R I, 38. istud maxime expecto disserendi genus; L III, 13.
extermino: hoc omne genus pestiferum atque impium ex hominum communitate exterminandum est; O III, 32.
facio: quae (genera ostentorum) cum facta sunt, tum ad coniecturam aliqua interpretatione revocantur; D II, 66. illud: „morietur in mari Fabius“ ex eo genere est, quod fieri non potest; Fa 12. fit illa factio, genus aliud tyrannorum; R I, 68. quod genus sacrificii Lari vervecibus || [verbecibus] || fiat; L II, 55. f. I, I. est; F II, 26.
fero: necesse est (haec duo genera) ferantur ad caelum; T I, 42. quamquam potest id (genus) lenius ferri, quam tu soles ferre; R III, 47.
finio: hoc .. sphaerae genus ... in illa sphaera solida non potuisse finiri; R I, 22.
fundo: f. I, I. videtur; D II, 27.
genero: ut .. mortali condicione (ea genera) generentur; Ti 41. f. I, I. est; R I, 39.
gigno: vos suscipite, ut illa (genera) gignatis; Ti 41. f. I, 1. est; N I, 97.
habeo: magos .., quod genus sapientium et doctorum habebatur in Persis || [quod ... Persis] ||; D I, 46. f. I, I. restat; D II, 100.
imitor: unum illud mihi videris imitari, orationis genus. — velle fortasse; quis enim id potest ... imitari? L II, 17.
immuto: licet etiam (genus hoc interrogationis) inmutare; Fa 29.
improbo: f. I, 1. est; D II, 109.
inclino: sane bonum ... rei publicae genus, sed tamen inclinatum et quasi pronum ad perniciosissimum statum; R II, 47.
induco: f. I, 1. est; D II, 109.
infirmo: his de generibus quid sentias et quibus ea rationibus infirmes, audire sane velim; D II, 100.
instituo: quod ... aliud dicendi instituisti genus; L I, 11.
intericio: id .. (materiae genus) interiecit (deus) inter individuum atque id, quod dividuum esset in corpore; Ti 21.
iudico: quo (aurium iudicio) iudicatur ... varietas sonorum, intervalla, distinctio et vocis genera permulta, canorum fuscum, leve asperum, grave acutum, flexibile durum; N II, 146.
laudo: f. I, I. exsistit.
limo: f. appello; F V, 12.
misceo: »contaminari stirpem ac misceri genus«; N III, 68.
moderor: quod (genus rei publicae) est ex his, quae prima dixi, moderatum et permixtum tribus; R I, 45.
moveo: f. infigo. — I, 1. caret.
muto: non modo in tot gentibus (genera iuris) varia, sed in una urbe ... milliens mutata demonstrem; R III, 17.

neglego: ſ. I, 1. est; D I, 3.
nomino: recte genus hoc interrogationis ignavum atque iners nominatum est; Fa 29.
noto: his tribus generibus honestorum notatis; F II, 47. ſ. animadverto; D I, 72.
obscuro: actionum autem genera plura, ut obscurentur etiam maioribus minora || minora maioribus ||; F V, 58.
omitto: hoc divinationis genus omittamus; D II, 87. adhibendumne fuerit hoc genus ... an plane omittendum; O III, 9.
pello: hoc .. deliberantium genus pellatur e medio; O III, 37. quod (genus motus) in anticam partem a conversione eiusdem et similis pelleretur; Ti 36.
perficio: ſ. I, 1. est; R I, 42.
permisceo: ſ. moderor. — I, 1. tenet; R I, 44.
perscribo: omnium .. rerum publicarum rectionis genera, status, mutationes ... perscripsimus; F IV, 61.
persequor: sequitur, ut haec officiorum genera persequar; O II, 1. haec genera officiorum qui persequentur || persequuntur ||; O II, 85.
polliceor: ſ. exspecto; R I, 38.
pono: qui (Epicurus) unum genus posuit earum cupiditatum, quae ..., alterum ..., tertium ..; F I, 45. artificiosa || artificiosae || divinationis illa fere genera ponebas: extispicum eorumque, qui ..; D II, 26. omne .. genus coniecturale in hoc fere genere ponebas; D II, 26. quod (genus) ab Ennio positum in una re transferri in permultas potest; O I, 51. ratione .. utentium duo genera ponunt, deorum unum, alterum hominum; O II, 11. genus .. hoc sermonum positum in hominum veterum auctoritate; Lae 4. ſ. I, 1. est; O I, 7. — IV, 1. officium; F III, 58.
praetermitto: quaero, quid sit, cur ... hoc genus praetermittas; A I, 3. discriptio || descr. || .. sacerdotum nullum iustae religionis genus praetermittit; L II, 30. quibus (generibus) praetermissis caeli absolutio perfecta non erit; Ti 41.
probo: quod genus minime in philosophia probari solet; A II, 49. probatis certe genus; A II, 96. ea duo genera a Dicaearcho probantur et ... a Cratippo nostro; D I, 113. ut ... ista duo (divinandi genera), furoris et somnii, quae a libera mente fluere viderentur, probares; D II, 101. Carneades genus hoc totum non probabat; Fa 31. quartum quoddam genus rei publicae maxime probandum esse sentio; R I, 45. e tribus istis (generibus) quod maxime probas? — recte quaeris, quod maxime e tribus, quoniam eorum nullum ipsum per se separatim || separatum || probo; R I, 54. si unum ac simplex (genus) *pro*bandum *sit*, regium *pro*bem *; R I, 54. cum de illo genere rei publicae, quod maxime probo, quae sentio, dixero; R I, 65. si ullum probarem simplex rei publicae genus, sed ita, quoad statum suum retinet; R II, 43. adsentior nullum esse de tribus his generibus, quod sit probandum minus; R III, 47. quoniam regale civitatis genus probatum quondam postea ... repudiatum est; L III, 15. ſ. antepono; R I, 54.
prodo: (id genus imperii) etiam deinceps posteris prodebatur; L III, 4.
profundo: ſ. I, 1. est; O I, 103.
pronuntio: eo .. loco et Prognostica nostra pronuntiabas et genera herbarum; D II, 47.
propono: quando || quoniam || .. duobus generibus iniustitiae propositis adiunximus causas utriusque generis; O I, 29. cum proposita sint genera quattuor, e quibus honestas officiumque manaret; O I, 61. tribus generibus propositis; O III, 7.
provideo: ſ. I, 1. videtur; D II, 27.
recuso: ſ. deprecor.
reicio: Cratippus ... reliqua divinationis genera reiecit; D I, 5.
relinquo: ut omnes istos aculeos et totum tortuosum genus disputandi relinquamus; A II, 98. totum genus hoc ... aut non potuerunt *tueri* aut noluerunt, certe reliquerunt; F IV, 7. quod (genus librorum) in commentariis reliquerunt; F IV, 12. Dicaearchus Peripateticus cetera divinationis genera sustulit, somniorum et furoris reliquit; D I, 5. alterum dubitari non potest, quin a Panaetio (hoc genus) susceptum sit, sed relictum; O III, 9. ſ. I, 1. est; D II, 109.
reperio: ita fit, ut duo genera propter se expetendorum reperiantur; F V, 68.
reprehendo: ipsum regale genus civitatis non modo non est reprehendendum, sed ..; R II, 43.
repudio: Scylax Halicarnassius || Halicarnasius || ... totum hoc Chaldaicum || Chaldaeicum || praedicendi genus repudiavit; D II, 88. quoniam regale civitatis genus non tam regni quam regis vitiis repudiatum est; L III, 15. negant oportere indomiti populi vitio genus hoc totum liberi populi repudiari; R I, 49. nec hoc benignitatis genus omnino repudiandum est; O II, 54. ſ. probo; L III, 15.
revoco: ſ. facio; D II, 66.
scribo: ſ. appello; F V, 12.
seiungo: cum ... illi ea genera virtutum, quae supra dixi, seiungi posse arbitrarentur; A I, 38.
sentio: qui (gustatus) sentire eorum, quibus vescimur, genera debet; N II, 141.
separo: ſ. probo; R I, 54.
sequor: aliud iam argumentandi sequamur genus, ut ..; F V, 46. cum hoc genere philosophiae, quod nos sequimur, magnam habet orator societatem; Fa 3. ut idem ... sequeretur .. et illud forense dicendi et hoc quietum disputandi genus; O I, 3. ſ. I, 1. exoritur.
sero: disputari solet ... perpetuis cursibus || [cursibus] || conversionibus*que* caelestibus extitisse quandam maturitatem serendi generis humani; L I, 24. ſ. augeo.
servo: ii ... ad servandum genus hominum natura incitantur; F III, 66. »Romulus pulcher in alto quaerit Aventino, servat genus altivolantum«; D I, 107.
socio: quom omne genus hominum sociatum inter se esse intellegatur; L I, 32.
spargo: ſ. augeo.
suscipio: ſ. relinquo; O III, 9. — I, 1. serpit.
suspicor: se ... suspicari vestimenti aliquod genus funebris; L II, 59.
tempero: quod (genus) e tribus primis esset modice temperatum; R II, 65. ſ. colo. I, 1. praestat.
teneo: omnia .. genera animalium (caelum) complexu non tenebit; teneat autem oportebit; Ti 41. ſ. I, 1. excellit.
tollo: ut eo (genere aegritudinis) sublato reliquorum remedia ne magnopere quaerenda arbitraremur; T III, 81. quod .. genus legationis ego consul ... sustulissem; L III, 18. ſ. relinquo; D I, 5. — I, 1. est; D II, 109.
tracto: quoniam ... saepius .. genus eius hominis erit in reliqua nobis oratione *tractandum* *; R II, 51. si (Plato) genus forense dicendi tractare voluisset; O I, 4. ſ. I, 1. est; T III, 81.
transfero: ſ. pono; O I, 51.
tueor: ſ. relinquo; F IV, 7.
turbo: haec duo genera, voluptas gestiens et libido, bonorum opinione turbantur, ut duo reliqua, metus et aegritudo, malorum; T III, 25. ſ I, 1. tenet; R I, 44.
video: multa eius modi proferre possum, sed genus ipsum videtis; N II, 126. licet .. videre et genera quaedam et nationes huic scientiae de-

ditas; D I, 91. videtis iam genus hoc omne || omne esse || scientiae, diligentiae, memoriae; L III, 41.

vito: quod genus peccandi vitandum est etiam in rebus urbanis; O I, 84.

2. **Genetiv:** appello: divini generis appellentur; Ti 41.

sum: cuius generis Xenocrates et superiores etiam animum esse dixerant; A I, 39. omnia dicis sui generis esse; A II, 85. est .. eius generis actio quoque quaedam, et quidem talis, ut ..; F III, 58. in quo etiam de animis, cuius generis essent, quaereretur; F IV, 12. prioris generis est docilitas, memoria; F V, 36. quae .. sunt generis eiusdem; F V, 65. eorum nihil est eius generis, ut sit in fine atque extremo bonorum; F V, 67. qui (animus) si est horum quattuor generum, ex quibus omnia constare dicuntur; T I, 42. sunt .. eius generis innumerabilia; D I, 71. II, 107. eiusdem generis etiam illud est, quod scribit Herodotus; D I, 121. quodsi haec eaque, quae sunt eiusdem generis, habent aliquam talem necessitatem; D II, 18. superioris generis huius modi sunt exempla; O I, 7. quae sunt generis eiusdem; O I, 7. omnium .. communia hominum videntur ea, quae sunt generis eius, quod ..; O I, 51. (animus) discernit .., quid sit eiusdem generis, quid alterius; Ti 27.

3. **Dativ:** adfero: »mors .. est finita omnibus, quae generi humano angorem nequicquam adferunt«; T III, 59 quicquid .. magnam utilitatem generi adferret humano; N II, 60.

adfingo: quia huic generi malorum non adfingitur illa opinio ..; T III, 68.

antepono: s. 1. antepono. — consulo: s. **consulo,** III. generi (5 St.) B. I, S. 521, a.

dedo: maiore .. studio Lucullus .. omni litterarum generi ... deditus fuit, quam ..; A II, 4.

do: da, quaeso, te huic etiam generi litterarum; A I, 12. haud scio an melius fuerit humano generi motum istum celerem cogitationis, acumen, sollertiam, quam rationem vocamus, ... non dari; N III, 69. non dari illam (rationem) quam dari humano generi melius fuit; N III, 78. ut ... natura ... nec fruges terrae bacasve arborum cum utilitate ulla generi humano dedisset, nisi ..; D I, 116. tantam esse necessitatem virtutis generi hominum a natura tantumque amorem ad communem salutem defendendam datum, ut ..; R I, 1. animos munere deorum hominum generi datos; R VI, 17. illa lex, quam di humano generi dederunt, recte est laudata; L II, 8. tecta ... unde aut initio generi humano dari potuissent aut postea subvenire || subveniri ||? O II, 13. quo bono nullum optabilius, nullum praestantius neque datum est mortalium generi deorum concessu ... neque dabitur; Ti 52.

dono: maxuma .. eorum (oculorum) utilitas donata hominum generi deorum munere deinceps explicetur; Ti 52.

evenio: ut ... hoc idem generi humano evenerit; N II, 17.

noceo: quod ei generi possessionum minime quasi noceri potest; P 51.

praesto: s. I, 1. est; R II, 65. praestat.

provideo: nec .. universo generi hominum solum, sed etiam singulis a dis inmortalibus consuli et provideri solet; N II, 164.

quaero: semper .. huic generi ... salutis omnium causa aliqua sublevatio et medicina quaesita est; R II, 59.

satis facio: danda omnino opera est, ut omni generi satis facere possimus; O II, 71.

subicio: quae .. pars subiecta generi est; O I, 96.

subvenio: s. do; O II, 13.

sum: honorem .. huic generi non fuisse declarat oratio Catonis; T I, 3.

tribuo: si est aliquid a deis inmortalibus hominum generi tributum; N I, 3. caeli .. mutationes ... a dis inmortalibus tribui generi humano putant; N I, 4. quid censes? si ratio esset in beluis, non suo quasque generi plurimum tributuras fuisse? N I, 78. ut sint di, potest fieri, ut nulla ab iis divinatio generi humano tributa sit; D I, 10. s. I, 1. tuetur.

4. **Ablativ:** egeo: homines externos hoc liberalitatis genere in urbe nostra non egere; O II, 64.

fruor: quod (hominum natura) pluribus generibus fruitur voluptatum; N I, 112.

libero: hoc genere molestiae sic ... sum liberatus, ut ..; T II, 10.

nascor: cum esset habendus rex, quicumque genere regio natus esset; R I, 50. qui (homines) ignoratione virtutis ... genere nobili natos esse optimos putant; R I, 51. quod contigit M. Bruto summo genere nato; O II, 50.

sum: bene meriti de rebus communibus ut genere etiam putarentur, non solum ingenio esse divino; R II, 4.

vaco: qui altero genere iniustitiae vacant, in alterum incurrunt; O I, 29.

utor: quod captiosissimo genere interrogationis utuntur; A II, 49. genere nos quidem sermonis utimur usitato; N III, 41. Anchialum et Cassandrum ... hoc praedictionis genere non usos; D II, 88. confugiendum est ad posterius (genus decertandi), si uti non licet superiore; O I, 34. s. 1. consequor. — I, 1. est; L II, 56.

5. **mit Präpositionen:** absum a: ab hoc .. genere largitionis, ut aliis detur, aliis auferatur, aberunt ii, qui ..; O II, 85.

accipio de: s. I, 1. est; D I, 9.

accomodo ad: quoniam ... omnes .. leges adcommodandae (sunt) ad illud civitatis genus; L I, 20.

adhibeo ad: ad quod (genus) est adhibenda actio quaedam, non solum mentis agitatio; O I, 17.

appareo in: quae similitudo in genere etiam humano apparet; F V, 42.

cerno in: sive in singulis sive in universo genere (animal) cernatur; Ti 11.

compleo ex: (hoc) completur .. et ex eo genere vitae ... et ex iis rebus; T IV. 15.

confero ad: qui .. ad naturae suae non vitiosae genus consilium vivendi omne contulerit; O I, 120.

conflo ex: s. 1. antepono; R I, 54.

confugio ad: s. 4. utor; O I, 34.

confundo ex: quae (res publica) ex tribus generibus illis, regali et optumati et populari, confusa modice; R II, 41.

coniungo ex: quod (Epicurus) e duplici genere voluptatis coniunctus est; F II, 44.

conligo, conquiro de: quam multa ab iis conquisita et collecta sunt de omnium animantium genere, ortu, membris, aetatibus! F IV, 13.

consto ex: ex levissimo .. et indoctissimo genere (isti) constant; D II, 129. s. 2. sum; T I, 42.

converto ex, in: s. 1. converto; R II, 47.

deduco ad: quod ad cumque legis genus me disputatio nostra deduxerit; L II, 46.

delinquo in: s. 1. adsequor.

dico de: s. **de,** I. dico de genere (8 St.) B. I, S. 601, b.

discedo a: ubi ea (disciplina) quaeretur, cum ab hoc discendi genere discesseris? O II, 6.

dispertio inter: ut ... extrema illa et summa ... inter animalium genera distincta et dispertita sint; F V, 25.

disputo de: de hoc genere toto in iis libris, quos de re publica scripsi, diligenter est disputatum; O II, 60. toto hoc de genere ... commodius ... disputatur; O II, 87.

dissero de: de quibus (divinandi generibus) ... disseramus; D II, 100. reliqui disseruerunt ... de generibus et de rationibus civitatum; R II, 22.

distinguo inter: ſ. dispertio inter.

do ad: appetitio animi ... non ad quodvis genus vitae, sed ad quandam formam vivendi videtur data; F III, 23.

dubito de: ut de ceteris divinandi generibus dubitares; D II, 101.

duco a: quem ad modum officia ducerentur ... ab omni genere virtutis; O II, 1.

elaboro in: ut idem utroque in genere elaboraret; O I, 3.

evado ex: quorum generum nullum est, ex quo non aliquid, sicut praedictum sit || est ||, evaserit; D II, 109.

excello in: cum .. ipse in eo (genere) excellas; A I, 3. quae tam excellens in omni genere virtus in ullis fuit, ut sit cum maioribus nostris comparanda? T I, 2. ut (Q. Lucilius Balbus) cum excellentibus in eo genere Graecis compararetur; N I, 15. ii student plerumque eodem in genere laudis excellere; O I, 116.

explico de: Panaetius ... de duobus generibus primis tribus libris explicavit; O III, 7.

exsisto in: si qui magnis ingeniis in eo genere extiterunt; T I, 3.

habeo in: an dubium est, quin nihil sit habendum in eo genere, quo vita beata compleatur || completur, al. ||, si id possit amitti? T V, 40.

habito in: Theophrastus ... habitavit ... in eo genere rerum; L III, 14.

incido in: ſ. 1. adsequor.

incurro in: ſ. 4. vaco.

ingredior ad: ita audies, ut Romanum hominem, ut timide ingredientem ad hoc genus disputandi; Fa 4.

insum in: in quo (genere honesti) inest ordo et moderatio; F II, 47. haec et similia eorum in horum quattuor generum inesse nullo putat; T I, 22. quodsi inest in hominum genere mens, fides, virtus, concordia; N II, 79. in quo (sphaerae genere) solis et lunae motus inessent; R I, 22.

intellego ex: non nullas etiam valetudinis significationes ... ex quodam genere somniorum intellegi posse (medici) dicunt; D II, 142.

iudico ex: hunc ex maxime raro genere hominum iudicare debemus et paene divino; Lae 64.

laboro de: qui ... se ostenderit de hoc toto genere nihil laborare; T I, 103.

loquor de: de hominum genere aut omnino de animalium loquor? F V, 33. ſ. I, 1. tenet; R I, 44.

maneo in: (aestimatio) in suo genere manebit; F III, 34.

mano e: ſ. 1. propono; O I, 61.

mereor de: eosdem .. (deos) optime de genere hominum mereri; L II, 15.

moderor ex: ſ. I. moderor.

numero in: vitiosum est .. in dividendo partem in genere numerare; F II, 26. cur non eodem in genere Serapim Isimque numeremus? N III, 47. quo in genere vel maxime est Fortuna numeranda; N III, 61.

orior a: quae (officia) oriuntur a suo cuiusque genere virtutis; F V, 69. — ex: e quibus (generibus principiorum) omnia orerentur; T I, 22.

partior in: sunt .. omnia (animantia) in quaedam genera partita; Ti 11.

pecco in: in gubernando nihil, in officio plurimum interest, quo in genere peccetur; F IV, 76.

perficio in: quae (natura) ... in suo quidque genere perfectum esse voluit; T V, 37. vir iste fuit ille *quidem* prudens et acutus et in suo genere perfectus; L I, 54. nec quicquam difficilius quam reperire, quod sit omni ex parte in suo genere perfectum; Lae 79.

permaneo in: animantium ... quanta ad eam rem vis, ut in suo quaeque genere permaneat! N II, 121.

permisceo ex: ſ. 1. moderor.

perspicio ex: ex hoc genere toto perspici potest levitas orationis eorum; A II, 53.

pertineo ad: quarum (rerum caelestium) spectaculum ad nullum aliud genus animantium pertinet; N II, 140.

placeo de: nec .. alienum est ..., quid iis (doctis hominibus) de quoque officii genere placeat, exquirere; O I, 147.

pono in: cum .. hominem in eo genere posuisset, ut ei tribueret animi excellentiam; F IV, 28. omne .. genus coniecturale in hoc fere genere ponebas; D II, 26. ſ. I. pono; D II, 26. — I, 1. est; F IV, 36.

possum in: ut nuper ... temptavi, quid in eo genere possem, T I, 7.

praecipio de: nec omnino de eo genere quicquam praecipiendum fuisse; O III, 13.

praesto ex: ſ. I, 1. praestat.

procedo in: qui cum in philosophia, tum in optimo genere philosophiae tantum processeris; F III, 6.

profero de: quo de genere Apollinis operta prolata sunt; D I, 115.

proficio in: quo in genere tantum profecisse videmur, ut ..; N I, 8.

quaero de: de quo (genere) instituerat paulo ante Tubero quaerere; R I, 17.

relinquo in: uno in genere relinqui videbatur vocis suffragium, ... perduellionis; L III, 36.

seiungo a: audet dicere ne suspicari quidem se ullum bonum seiunctum ab illo Aristippeo genere voluptatis; F II, 20.

sentio de: de quibus (divinationis generibus) quid ipse sentiam, ... exponam; D I, 10. ſ. 1. infirmo. probo; R I, 65.

specto in: quod (decorum) spectatur in uno quoque genere virtutis; O I, 98.

sum de: si quae sunt de genere eodem; T IV, 16. quo de genere illa sunt: »eheu videte«! D I, 114. — ex: ſ. **ex,** I. sum e genere (12 St.) B. I, S. 898, b. — in: reperirentur, quae et in suo genere essent et in alieno; A II, 50. ut non in suo quidque genere sit tale, quale est; A II, 54. quae (res) sint in genere contrario; A II, 95. qui unum diem totum velit esse in genere isto voluptatis; F II, 114. commoda .. et incommoda in eo genere sunt, quae praeposita et reiecta dicimus || diximus ||; F III, 69. non sunt in eo genere tantae commoditates corporis; F IV, 29. cum praesertim ipse quoque animus non inane nescio quid sit, ... sed in quodam genere corporis; F IV, 36. sunt illa quidem sua sponte cara, sed eodem in genere, quo illa, non sunt; F V, 68. quae est melior .. in hominum genere natura quam eorum, qui ..? T I, 32. in illo genere sit sane Pacideianus || Pacidianus || aliquis hoc animo, ut narrat Lucilius; T IV, 48. quo nihil in quoque genere nec potest nec debet esse praestantius; N II, 29. sequitur, ut eadem sit in iis (dis), quae humano in genere, ratio: N II, 79. quo in genere Marcios quosdam fratres ... apud maiores nostros fuisse scriptum videmus; D I, 89. soles .. tu haec studiose investigare, quae sunt in hoc

genere; R I, 17. in ipsius paterno genere fuit noster ille amicus; R I, 30. in quo (genere) esse videbuntur fortasse angustiae; R III, 45. neque (virtus est) alio ullo in genere ‖ ingenio ‖ praeterea; L I, 25. quod argumenti satis est nullam dissimilitudinem esse in genere; L I, 30. quos nos et quales esse velimus et in quo genere vitae; O I, 117. quorum (generum pulchritudinis) in altero venustas sit ‖ est ‖, in altero dignitas; O I, 130. in utroque genere quae sunt recta et simplicia, laudantur; O I, 130. quo in genere multum mali etiam in exemplo est; O I, 140. quo in genere est in primis senectus; C 4. ut (Graeci), quod in eo genere minimum est, id maxime probare videantur; C 45. nihil esse eorum, quae natura cernerentur, inintellegens intellegente in toto genere praestantius; Ti 10.

sumo e: quom .. alia, quibus cohaererent homines, e mortali genere sumpserint; L I, 24.

tempero e: f. I. tempero.

tollo ex: qui (casus) nullo modo est ex hoc genere tollendus; D II, 75.

traduco ad: f. I, 1. proficiscitur; D I, 130.

transfero ad: cum ea, quae dicuntur in scholis θετικῶς, ad nostrum hoc oratorium transfero dicendi genus; P 5. — de, in: nihil est .., quod de suo genere in aliud genus transferri possit; A II, 50. — ex: qui hos ‖ eos ‖ deos ex hominum genere in caelum translatos non re, sed opinione esse dicunt; L III, 53.

venio ad: f. **ad**, I. venio ad genus (8 St.) B. I, S. 52, a.

versor in: si diutius in hoc genere verser; R I, 70. ordo ... et constantia et moderatio et ea, quae sunt his similia, versantur in eo genere; O I, 17. qui et miles et tribunus et legatus et consul versatus sum in vario genere bellorum; C 18.

video in: videmus in quodam volucrium genere non nulla indicia pietatis, cognitionem, memoriam; F II, 110.

videor de: dicam .., de istis ipsis duobus generibus mihi quid videatur; D II, 101.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** copiosus, intellegens: erat (L. Thorius) et cupidus voluptatum et eius ‖ cuiusvis ‖ generis intellegens et copiosus; F II, 63.

dissimilis: eorum .. quattuor (generum), quae supra dixi, dissimile; A I, 26.

2. **Dativ:** amicus: sunt .. (di) benefici generique hominum amici; D I, 82. II, 102.

bonus: f. II, 3. do; N III, 69. 78.

finitimus: f. I, I. est; R I, 65.

fructuosus: fructuosior .. hominum generi ... eorum (vita est), qui ..; O I, 70.

infensus, inimicus: nec tam fuit hominum generi infensa atque inimica natura, ut ..; T IV, 58.

prosperus: est hominum generi prosperus et salutaris ille fulgor, qui dicitur Iovis; R VI, 17.

salutaris: quam salutares (natura dedit) non modo hominum, sed etiam pecudum generi ... ventos Etesias! N II, 131. quod hominum generi universo cultura agrorum est salutaris; C 56. f. prosperus.

similis: huic .. alteri generi similis est ea ratio consolandi, quae docet humana esse, quae acciderint; T III, 57.

3. **Ablativ:** contentus: quo (genere enuntiandi) Chrysippus sperat Chaldaeos contentos Stoicorum causa fore; Fa 16.

dignus: regalis sane et digna Aeacidarum genere sententia; O I, 38.

fetus: terra .. feta frugibus et vario leguminum genere; N II, 156.

refertus: quo genere (iocandi) non modo Plautus noster et Atticorum antiqua comoedia, sed etiam philosophorum Socraticorum libri referti sunt; O I, 104.

4. **mit Präpositionen:** aequabilis in: ut haec patientia dolorum ... in omni genere se aequabilem praebeat; T II, 65.

bonus in: cum ... artificem ... nihil aliud .. meditari, curare videam, nisi quo sit in illo genere melior; R I, 35.

communis cum: haec .. officia ... esse ... cum omni hominum genere communia; O III, 15.

exercitatus in: quam multa, quae nos fugiunt in cantu, exaudiunt in eo genere exercitati! A II, 20. earum .. rerum scientiam non doctis hominibus ..., sed in illo genere exercitatis concedendam putant; R I, 11.

incolumis in: ut (omne animal) se salvum in suo genere incolumeque vellet; F IV, 19.

inlustris in: Panaetius ... fuit .. in altero genere mitior, in altero illustrior; F IV, 79.

laudabilis in: quo perfectiores sint (partes) et magis in suo genere laudabiles; F V, 37.

magnus in: quorum generum in utroque magnus noster Cato est; L III, 40.

mitis in: f. inlustris in.

nimius in: quamquam .. vereor, ne nimius in hoc genere videar; F V, 55.

nullus de: f. II, I. probo; R III, 47. — ex: ex tot generibus nullum est animal praeter hominem quod ..; L I, 24. f. I, 1. est; R II, 65.

patiens in: quo in genere versutissimum et patientissimum Lacedaemonium Lysandrum accepimus; O I, 109.

perfectus in: f. II, 5. perficio in.

perspicuus in: maxime .. in hoc quidem genere vis est perspicua naturae; F V, 32.

prudens in: nec ... Xenocrates in hoc genere prudentior ‖ est ‖; N I, 34.

salvus in: f. incolumis in.

solus ex: solum ... ex tot animantium generibus atque naturis; L I, 22.

tantus in: tantus .. imperator in omni genere belli fuit, ut ..; A II, 3.

versutus in: f. patiens in.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv** (vgl. II, 2): alqs: ad quae (artificia) pauci accedunt, nostri quidem generis admodum; A II, 86.

alqd: in quibus (primis naturae) numerant ... viris, pulchritudinem, cetera generis eiusdem; F V, 18. qui (Parmenides) cupiditatem ceteraque generis eiusdem ad deum revocet; N I, 28. haec et alia generis eiusdem ita defenditis, ut ..; N III, 62. honos et victoria et multa generis eiusdem qua cum somniis naturali cognatione iunguntur? D II, 142. haec fere .. et quaedam eiusdem generis ab iis ... disputari solent; R I, 53. ut ... omnia ... paret, ut pastum, ut latibula, ut alia generis eiusdem; O I, 11. sunt inanima, ... ut ea, quae gignuntur e terra, ut alia generis eiusdem; O II, 11. [detrahere .. de altero ... magis est contra naturam quam mors, quam dolor, quam cetera generis eiusdem]; O III, 24. quae .. videntur utilia, honores, divitiae, voluptates, cetera generis eiusdem; O III, 43. quid .. interest ... inter hominem et truncum aut saxum aut quidvis generis eiusdem? Lae 48. quando .. trium vel numerorum vel figurarum vel quorumcumque generum contingit ut, quod medium sit, ... comparetur; Ti 14.

animantes: deinde disputat, quod cuiusque generis animantium statui deceat extremum; F IV, 28. ad quas (bestiae) se adplicent eiusdem generis animantis; Lae 81.

asoti: nemo nostrum istius generis asotos iucunde putat vivere; F II, 23.

belua: an putas ullam esse terra marique beluam, quae non sui generis belua maxime delectetur? N I, 77. apud eosdem (Aegyptios) .. cuiusque generis beluas numero consecratas deorum; R III, 14.
bestiae: quibus bestiis erat is cibus, ut aliis || alius || [generis] bestiis vescerentur; N II, 123.
captiones: omnes .. istius generis captiones eodem modo refelluntur; Fa 30.
caritas: quod latius pateat quam ... ipsa caritas generis humani; F V, 65.
causae: s. II, 1. propono; O I, 29.
cognitio: non .. id solum continet ea disputatio, ut cognitionem adferat generis humani; T III, 57.
commoditas: quae (res) inessent in omni mundo cum magno usu et commoditate generis humani; N II, 80.
communitas: nos ... natos .. esse ... ad societatem communitatemque generis humani; F IV, 4.
conciliatio: communem totius generis hominum conciliationem et consociationem colere ... debemus; O I, 149.
conclusio: cum probaveris eiusdem generis superiorem (conclusionem); A II, 96.
coniunctio: quae ... de coniunctione generis humani ... dicuntur; F IV, 19.
conservatio: quid loquar, quanta ratio in bestiis ad perpetuam conservationem earum generis appareat? N II, 128.
consociatio: s. conciliatio.
controversia: id habet aut generis ipsius sine personis temporibusque aut iis adiunctis ... controversiam; F IV, 6.
error: cuius generis error ita manat, ut ..; A II, 93.
exempla: cuius generis duo sint ex multis exempla; D I, 101.
formae: item de contrariis, a quibus (antiqui) ad genera formasque generum venerunt; F IV, 8.
fragilitas: incipio ... humani generis imbecillitatem fragilitatemque extimescere; T V, 3.
grana: ne, ut acervus ex sui generis granis, sic beata vita ... effici debeat; T V, 45.
homines: quod .. omnium gentium generumque hominibus ita videretur; N I, 62. in quam (domum) ... admittenda hominum cuiusque modi || generis || multitudo; O I, 139.
ignoratio: qui aliquamdiu propter ignorationem stirpis et generis in famulatu fuerunt || fuerint ||; Lae 70.
imbecillitas: qui inbecillitatem generis humani cogitat; T III, 34. s. fragilitas.
imitatio: hunc Crassum, qui lentius ... dicere solebat, ad imitationem quasi nostri generis contendisse; fr V, 22.
interitus: quae .. cuiusque generis vel inanimi vel animantis vel muti vel loquentis origo (esset), quae vita, qui interitus, quaeque ex alio in aliud vicissitudo atque mutatio; T V, 69.
iudicium: ut nemo sit nostrum, qui in sensibus sui cuiusque generis iudicium requirat acrius; A II, 19.
ius: ego ... tractabo ... eius ipsius generis ius civile nostrum; L II, 46.
laus: ut huius quoque generis laudem iam languenti Graeciae eripiant; T II, 5. laudemus . prius legem ipsam veris et propriis generis sui laudibus; L III, 2.
mala: qui duorum generum malis omnibus urgeatur; T V, 23.
natura: quorum (generum radicum) vim atque naturam ratio numquam explicavit; D I, 13. cum duplex esset natura generis humani; Ti 44.
odium: similiter .. definitur et mulierum odium, ut Hippolyti, et, ut Timonis, generis humani; T IV, 27.
officium: est .. officium eius generis, quod nec in bonis ponatur nec in contrariis; F III, 58.
onus: cuius generis onus navis vehat; F IV, 76.
opes: quoniam maxime rapimur ad opes augendas generis humani; R I, 3.
oracula: cuius generis oracla etiam habenda sunt ... illa, quae ..; D I, 34.
orbis: cum ... orbis illius generis alterius inmutatus et rectus omnia animo mentique denuntiat; Ti 28.
origo: s. interitus.
pars: hominem .. esse censebant quasi partem quandam civitatis et universi generis humani; A I, 21. singulis perturbationibus partes eiusdem generis plures subiciuntur; T IV, 16. ut nulla pars huiusce generis excederet extra; Ti 16.
penuria: sunt .. firmi et stabiles et constantes eligendi; cuius generis est magna penuria; Lae 62.
praeceptum: huius generis totius breve et non difficile praeceptum est; O III, 43.
quaestiones: huius generis quaestiones sunt omnes eae, in quibus ex tempore officium exquiritur; O III, 32. eius generis hae sunt quaestiones; O III, 50.
ratio: quorum amborum generum una ratio est; D I. 70. hoc in ratione utriusque generis interfuit, quod ..; R III, 7.
remedia: s. II, 1. tollo; T III, 81.
res: cum ... neque .. Peripatetici plus tribuerent divitiis, bonae valetudini, ceteris rebus generis eiusdem quam Stoici; T V, 120. ex te ipso non commenticiam rem, sed factam eiusdem generis audivi; D I, 68.
scripta: nos .. ea scripta reliquaque eiusdem generis .. legimus libenter; F I, 12.
signa: idem .. (deus) mittit .. signa nobis eius generis, qualia permulta historia tradidit; D I, 121.
similitudo: cuius (generis) similitudine perspecta in formarum specie ac dignitate; F II, 47. nec solum in rectis, sed etiam in pravitatibus insignis est humani generis similitudo; L I, 31.
societas: a quo initio profectam communem humani generis societatem persequimur; F III, 62. quod (ius hominum) situm est in generis humani societate; T I, 64. haud scio an ... fides etiam et societas generis humani ... tollatur; N I, 4. est .. primum (principium), quod cernitur in universi generis humani societate; O I, 50. artior .. colligatio est societatis propinquorum; ab illa enim inmensa societate humani generis in exiguum ... concluditur; O I, 53. pertinet .. (actio) ad societatem generis humani; O I, 153. quae (virtus) constat ex hominibus tuendis, id est ex societate generis humani; O I, 157. disrumpi necesse est, ... humani generis societatem; O III, 21. ii dirimunt communem humani generis societatem; O III, 28. quae (virtutes) in communitate cernuntur et in societate generis humani; O III, 118. quod ex infinita societate generis humani ... ita contracta res est ..., ut ..; Lae 20. s. communitas.
status: se ut custodiat (natura) quam in optimo sui generis statu; F V, 26.
stirpes: terrae eiusdem generis stirpium renovatione conplentur; N II, 127.
verecundia: retinenda .. est huius generis verecundia; O I, 129.
vicissitudo: s. I, 1. est; N II, 84.
virtutes: iustitiam dico, temperantiam, ceteras (virtutes) generis eiusdem; F IV, 4. quas (virtu-

tes) appellamus voluntarias, ut prudentiam, temperantiam, fortitudinem, iustitiam et reliquas generis eiusdem || eiusdem gen. ||; F V, 36.
vis: ſ. natura; D I, 13. — visa: ſ. I, 1. differunt. — vita: ſ. interitus.
universitas: licet .. contrahere universitatem generis humani; N II, 164.
voluptates: quae sunt omnes unius generis ad perfundendum animum tamquam inliquefactae voluptates; T IV, 20.
usus: ſ. commoditas.
utilitas: quorum (generum radicum) ... utilitate et ars est et inventor probatus; D I, 13.
elliptiſch: similis .. est eiusdem generis definitio reliquarum; T IV, 26.
2. **mit Präpoſitionen:** alqs ex: quod .. ex hominum genere consecratos, sicut Herculem et ceteros, coli lex iubet; L II, 27. Plato Titanum e genere statuit eos, qui ... adversentur magistratibus; L III, 5. vgl. II, 5. iudico ex.
alqd ex: quid .. ab antiquis ex eo genere ... praetermissum est? F IV, 8. haec *et* innumerabilia ex eodem genere qui videat; N II, 12. ſ. II, 1. consequor. probo; R I, 54.
communio cum: qui (sibi) .. cum omni hominum genere nullam iuris communionem, nullam humanitatis societatem velit; R II, 48.
communitas cum: multa ruunt et maxime communitas cum hominum genere; A II, 140.
concubitus cum: ut ... (deorum) cum humano genere concubitus (videremus); N I, 42.
copia in: ea .. disciplina effecit tantam illorum utroque in genere dicendi copiam; F IV, 6.
dementia in: cum poëtarum .. errore coniungere licet portenta magorum Aegyptiorumque in eodem genere dementiam; N I, 43.
disputatio de: quo de genere expecto disputationem tuam; L I, 56.
ius cum: ut ei (homini) cum genere humano quasi civile ius intercederet; F III, 67.
mutatio ex, in: ſ. I. interitus.
odium in: ut (odium) in hominum universum genus, quod accepimus de Timone, qui μισάνθρωπος appellatur; T IV, 25.
oratio de: mihi .. haec oratio suscepta non de te est, sed de genere toto; O II, 45.
pars ex: ex quibus (terrarum generibus) et mortifera quaedam pars est, ... et sunt partes ..; D I, 79.
praedictiones ex: ex quo genere saepe hariolorum etiam et vatum furibundas praedictiones ... audiendas putaverunt; D I, 4.
proclivitas ad: haec .. proclivitas ad suum quodque genus a similitudine corporis aegrotatio dicatur; T IV, 28.
societas cum: ſ. communis cum. — II, 1. sequor; Fa 3.
vicissitudo ex, in: ſ. I. interitus.
V. **Umſtand:** 1. **Ablativ:** agi: vita agenda est certo genere quodam, non quolibet; F III, 24.
cerni: quae genere, non numero cernerentur; T V, 22.
commutari: ſ. II, 1. commuto.
compleri: totum prope caelum ... nonne humano genere completum est? T I, 28. ſ. II, 5. habeo in.
confici: quia corpora nostra terreno principiorum genere confecta ardore animi concalescunt; T I, 42.
confundi: ſ. II, 1. confundo.
declarare: quin coniunctionem studiorum amorisque nostri, quo possem litterarum genere, declararem; A ep. 1.
differre: ut ea (honesta, commoda) inter se magnitudine et quasi gradibus, non genere differrent; N I, 16. sive Aristotelem et Theophrastum cum illis congruentis re, genere docendi paulum differentis secuti sunt; L I, 38.
diiungere: qui (Stoici) honesta a commodis non nomine, sed genere toto diiungerent; N I, 16.
excellere: Brutus ... excellens omni genere laudis; A I, 12.
furere: quo genere Athamantem, Alcmaeonem, Aiacem, Orestem furere dicimus; T III, 11.
gaudere: cum .. intellexero te hoc scientiae genere gaudere; O III, 121.
implicari: ſ. I, 1. est; O I, 117.
metiri: non genere aut loco aut ordine, sed forma, aetate, figura (voluptates) metiendas putant; T V, 94.
obscurari: ſ. II, 1. obscuro.
pervenire: ut suo genere perveniant ad extremum; F V, 26.
prodesse: consilio iuvare || [cons. iuv.] || atque hoc scientiae genere prodesse quam plurimis; O II, 65.
quattuor: omnes .. eae (perturbationes) sunt genere quattuor, partibus plures; F III, 35. quae (perturbationes) sunt genere quattuor, partibus plures; T III, 24.
rogius: uti consules potestatem haberent tempore dumtaxat annuam, genere ipso ac iure regiam; R II, 56.
sentiri: ut .. mel, etsi dulcissimum est, suo tamen proprio genere saporis ... dulce esse sentitur; F III, 34.
superare: doctrina Graecia nos et omni litterarum genere superabat; T I, 3.
valere: ea aestimatio genere valet, non magnitudine; F III, 34. quae (aestimatio virtutis) genere, non crescendo valet; F III, 34.
vitiosus: tota .. ratio talium largitionum genere vitiosa est, temporibus necessaria; O II, 60.
vulnerari: qui (milites) erant eodem genere teli vulnerati; D II, 135.
zum Saß: eademne (sitienti voluptas est), quae restincta siti? — immo alio genere; F II, 9.
abl. comp.: Democritus tamen non inscite nugatur, ut physicus, quo genere nihil adrogantius; D II, 30.
2. **Präpoſitionen:** ab: necesse est ... ab iis (duobus generibus) perrumpatur et dividatur crassus hic ... aër; T I, 42. ab hominum genere finitus est dies, mensis, annus; N II, 153. quibus (bubus) ... ab illo aureo genere ... vis nulla umquam adferebatur; N II, 159. armis et castris temptata res est ab omni genere hominum et ordine; O II, 84.
ad: duo (cinguli) sunt habitabiles, quorum australis ille ... nihil ad vestrum genus; R VI, 21.
ex: quo e genere nobis notitiae rerum imprimuntur; A II, 21. neque ... se .. e continenti genere tertiam victimam rei publicae praebuisset; F II, 61. quo ex genere Cupidinis et Voluptatis et Lubentinae Veneris vocabula consecrata sunt; N II, 61. vgl. IV, 2. alqs ex; L II, 27.
in: illud attendimus, in hoc omni genere quam inconstanter loquamur? A II, 53. ut (natura) et salva sit et in genere conservetur suo; F IV, 16. ne quo ornamento in hoc genere disputationis careret Latina oratio; T II, 26. quod in suo genere expletum atque cumulatum est; T V, 39. in hoc .. genere nescio quo pacto magis quam in aliis suum cuique pulchrum est; T V, 63. cum is (sol) quoque efficiat, ut omnia floreant et in suo quaeque genere pubescant; N II, 41. ut id (semen) ... ita fingat et efficiat in suo quidque genere, .. ut ..; N II, 81. ego ... non nimis adsentior in omni isto genere nostro illi familiari;

R I, 15. ut me sic audiatis, neque ut omnino expertem Graecarum rerum neque ut eas nostris in hoc praesertim genere anteponentem, sed ..; R I, 36. ut in omni genere huius populi consuetudinem videretur imitatus; R II, 35. ut in hoc etiam genere Graeciae nihil cedamus; L I, 5. nullo in genere disputando † honesta || si ullo in genere disputandi, in hoc ista, al. || patefieri, quid sit ... tributum; L I, 16. quo in genere severitatem maiorum senatus vetus auctoritas de Bacchanalibus ... declarat; L II, 37. velut in hoc ipso genere quam magnum illud Scaevolae faciunt! L II, 47. in hoc genere et naturali et honesto duo vitia vitanda sunt; O I, 18. est .. in hoc genere molestum, quod ..; O I, 26. quo magis cavendum est, ne quid in eo genere peccetur; O I, 26. quo in genere etiam in re publica multa peccantur; O I, 33. in quo genere Graeci Themistoclem et Pheraeum Iasonem ceteris anteponunt; O I, 108. ut in illo ipso forensi genere dicendi contentiones aliorum sermone vinceret; O I, 133. quo in genere non est incommodum, quale quidque eorum sit, ex aliis iudicare; O I, 146. in illo .. altero genere largiendi ... non uno modo in disparibus causis adfecti esse debemus; O II, 61. in quibus (generibus) deliberare homines et consultare de officio solerent; O III, 7. in his .. tribus generibus, quoquo modo possunt, non incallide tergiversantur; O III, 118. quo in genere sperare videor Scipionis et Laeli || Laelii || amicitiam notam posteritati fore; Lae 15. in quibus (generibus) qui tales creabuntur, ut ..; Ti 41. f. I, 1. est; A II, 99.

propter: cum .. certi propter divitias aut genus aut aliquas opes rem publicam tenent, est factio; R III, 23. propter hoc iniuriae genus Lacedaemonii Lysandrum ephorum expulerunt; O II, 80.

sine: si (di) sine eo genere voluptatis beati sint || sunt ||; F II, 115. sine quo (genere) paratus esse senator nullo pacto potest; L III, 41.

geometres, Feldmesser, Mathematiker: 1. cernit, al.: quo modo .. geometres cernere ea potest, quae .. nulla sunt? A II, 22.

cogunt, al.: geometrae provideant, qui se profitentur non persuadere, sed cogere, et qui omnia vobis, quae describunt, probant. non quaero ex his illa initia mathematicorum, quibus non concessis digitum progredi non possunt; A II, 116.

dicit: geometres non ita dicet: „in sphaera" ..., sed potius illo modo: „non ..;" Fa 15.

docent, al.: geometrae cum aliquid docere volunt, si quid ad eam rem pertinet eorum, quae ante docuerunt, id sumunt pro concesso et probato, illud modo explicant, de quo ante nihil scriptum est; T V, 18. ut geometrae solent non omnia docere, sed postulare, ut quaedam sibi concedantur, quo facilius, quae volunt, explicent, sic ..; O III, 33.

faciunt, al.: quaero, ... cur idem medici, cur geometrae, cur reliqui facere non possint; Fa 15.

loquuntur: geometrae .. et musici, grammatici etiam more quodam loquuntur suo; F III, 4.

II, 1. concedo: f. I. docent; O III, 33.

2. quaero ex: f. I. cogunt.

geometria, Geometrie: I. est: is (Polyaenus) posteaquam Epicuro adsentiens totam geometriam falsam esse credidit; A II, 106. in summo apud illos (Graecos) honore geometria fuit; T I, 5.

II, 1. adhibeo: adhibenda etiam geometria est; A I, 6.

coniungo: ut (Socrates) ... numeros .. et geometriam et harmoniam studeat Pythagorae more coniungere; R I, 16.

enuntio: quam (geometriam) quibusnam quisquam (poterit) enuntiare verbis? A I, 6.

2. utor: quibus (verbis) instituto veterum utimur pro Latinis, ut ipsa philosophia, ut rhetorica, ... geometria, musica; F III, 5.

3. contero in: an ille ... se, ut Plato, in musicis, geometria, numeris, astris contereret? F I, 72.

invenio in: quamquam Pythagoras, cum in geometria quiddam novi invenisset, Musis bovem immolasse dicitur; N III, 88.

perfectus in: sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito in geometriaque perfecto; F I, 20.

III. munus: (Diodotus) geometriae munus tuebatur; T V, 113.

IV. in: in geometriane quid sit verum aut falsum, dialecticus iudicabit? A II, 91. ut in geometria, prima si dederis, danda sunt omnia; F V, 83. eorum, quae in geometria describuntur, quae vera, quae falsa sint; D II, 10. ut ... in geometria Sex. Pompeium ipsi cognovimus, multos in dialecticis; O I, 19.

geometricus, geometrisch: A. formae: (eum) animadvertisse dicunt in arena geometricas formas quasdam esse descriptas; R I, 29.

rationes: quodsi geometricis rationibus (sapiens) non est crediturus; A II, 117.

B. disco: si (Epicurus) a Polyaeno, familiari suo, geometrica discere maluisset quam illum etiam ipsum dedocere; F I, 20. ut (pusio) gradatim respondens eodem perveniat, quo si geometrica didicisset; T I, 57.

explico: si velim ... geometricum quiddam aut physicum aut dialecticum explicare; D II, 122.

interrogo: pusionem quendam Socrates interrogat quaedam geometrica de dimensione quadrati; T I, 57.

germanus, leiblich, wirklich, echt, Bruder, Schwester: A. frater: Lucius ... Cicero, frater noster cognatione patruelis, amore germanus; F V, 1.

iustitia: nos veri iuris germanaeque iustitiae solidam et expressam effigiem nullam tenemus; O III, 69.

patria: quia ... haec est mea et huius fratris mei germana patria; L II, 3. hunc locum, id est ... Arpinum, germanam patriam esse vestram; L II, 5.

soror: »ita sola postilla, germana soror, errare videbar«; D I, 40.

Stoicus: qui (Antiochus) appellabatur Academicus, erat quidem ... germanissimus Stoicus; A II, 132.

B, a. arietat, al.: »eius (arietis) germanum cornibus conitier, in me arietare«; D I, 44.

b. Vocativ: »haec ecfatus pater, germana, repente recessit«; D I, 41.

germen, Keim: sunt .. prima elementa naturae, quibus auctis virtutis quasi germen efficitur; F V, 43.

gero, tragen, führen, ausführen, verwalten, leiten, bringen, hinbringen, verleben, halten, sich benehmen: I. absolut: 1, a. sum a: iam si est Ceres a gerendo ⟨ita enim dicebas⟩; N III, 52.

b. probabilis in: cum superiores ... alii (fuissent) in gerendo probabiles, in disserendo rudes; R I, 13.

c. spes: f. II. rem; F V, 52.

d. a: Ceres a gerendo; N III, 62.

2. alqs: cum Persis et Philippus, qui cogitavit, et Alexander, qui gessit, hanc bellandi causam inferebat, quod ..; R III, 15.

II. **mit Object:** alqm (se vgl. partem. servos): quod ita se gessit, ut ea facere ei liceret; T V, 55. quod ... neque ita (me) gessi, quasi homini aut temporibus iratus; D II, 6. quoquo .. modo nos gesserimus; D II, 21. omitto, quem ad modum isti se gerant atque gesserint; L III, 18. ut, quanto superiores simus, tanto nos geramus summissius; O I, 90. cum .. eadem natura doceat non neglegere, quem ad modum nos adversus homines geramus; O I, 98. qui ita se gerunt, ita vivunt, ut eorum probetur fides, integritas; Lae 19.

alqd: neque (visa illa) ita habemus, ut ea, quae in foro gessimus; A II, 51. quo quidem auctore nos ipsi ea gessimus, ut ..; F II, 62. nisi vererer, ne Herculem ipsum ea, quae pro salute gentium summo labore gessisset, voluptatis causa gessisse diceres; F II, 119. qui quid gesserint; F V, 52. aut privatim aliquid gerere malunt aut ..; F V, 57. quae aut ita in animis sunt aut ita geruntur; F V, 60. ab ea .. (natura sentiente) omnia pulcherrume geri; N II, 75. ea .. ab ea (natura) pulcherrime geri; N II, 81. quae quanto consilio gerantur, nullo consilio adsequi possumus; N II, 97. exactis regibus nihil publice sine auspiciis nec domi nec militiae gerebatur; D I, 3. qui .. gesseris ea, quae gessisti; D I, 22. qui (Deiotarus rex) nihil umquam nisi auspicato gerit; D I, 26. nihil fere quondam maioris rei nisi auspicato ne privatim quidem gerebatur; D I, 28. quae ab Aenea gesta sunt; D I, 43. cum omnia per populum geruntur quamvis iustum atque moderatum, tamen ..; R I, 43. ut in populo libero pauca per populum, pleraque senatus auctoritate et instituto ac more gererentur; R II, 56. ea .., quae gerantur, eorum (deorum) geri iudicio || vi, dicione || ac numine; L II, 15. nihil domi, nihil militiae per magistratus gestum sine eorum (augurum) auctoritate posse cuiquam probari; L II, 31. apud eosdem (censores), qui magistratu abierint, edant et exponant, quid in magistratu gesserint; L III, 47. quae magno animo et fortiter excellenterque gesta sunt; O I, 61. id ipsum est gestum consilio urbano sine exercitu; O I, 76. optimis auspiciis ea geri, quae pro rei publicae salute gererentur; C 11. s. comitia. rem; D I, 77.

aerumnas: »o guata, tibi sunt ante gerendae aerumnae«; D I, 41.

animum: »vos enim, iuvenes, animum geritis muliebrem, illa« virgo »viri«; O I, 61. gere .. animum laude dignum; P 37.

arma: quae .. (arma) ita geruntur apte, ut ..; T II, 37.

bellum: s. **bellum,** II, 1. gero (32 St.) B. I, S. 331. vgl. duella.

comitia: praeter .. quam quod comitia || omnia || illa essent armis gesta servilibus; L III, 45.

consulatum: quem (consulatum) ita gessit, ut diligentiam admirarentur omnes; A II, 1.

dictaturam: quod is (L. Manlius) paucos sibi dies ad dictaturam gerendam addidisset; O III, 112.

duella: »imperia, potestates, legationes ... duella iusta iuste gerunto«; L III, 9.

fruges: mater .. est a gerendis frugibus Ceres tamquam „Geres"; N II, 67.

immanitatem: quid .. interest, utrum ex homine se convertat quis in beluam an hominis figura inmanitatem gerat beluae? || [utrum ... beluae] ||; O III, 82.

magistratum: quem magistratum gessi consulibus Tuditano et Cethego; C 10. apud Lacedaemonios .. ii, qui amplissimum magistratum gerunt, ut sunt, sic etiam nominantur senes; C 20.

mentem: scite .. Euripides: »iuravi lingua, mentem iniuratam gero;« O III, 108.

morem: confuse loquitur; gerendus est mos, modo recte sentiat; F II, 27. geram tibi morem; T I, 17. N II, 3. geram morem vobis; R III, 8.

negotium: quo plus in negotiis gerendis res quam verba prosunt; A II, 2. tollitur ... ordo gerendorum negotiorum; F IV, 68. si gerendis || gerundis || negotiis orbatus possit paratissimis vesci voluptatibus; F V, 57. qui suum negotium gerunt otiosi; Lae 86.

partem: si turpissime se illa pars animi geret, quam dixi esse mollem; T II, 48.

pectus: »vide ne ... is sapientia munitum pectus egregie || egregium || gerat«; D I, 45.

personam: ipsi .. gerere quam personam velimus, a nostra voluntate proficiscitur; O I, 115. est .. proprium munus magistratus intellegere se gerere personam civitatis; O I, 124.

potestatem: »donum ne capiunto neve danto neve petenda neve gerenda neve gesta potestate«; L III, 11.

procurationem: procuratio rei publicae ad eorum utilitatem, qui commissi sunt, non ad eorum quibus commissa est, gerenda est; O I, 85.

rem: iis rebus, si quas dignas laude gessimus, hoc in primis consentaneum (est); A I, 11. cum .. iter ... consumpsisset ... partim in rebus gestis legendis; A II, 2. innumerabiles paribus in locis esse eisdem nominibus, honoribus, rebus gestis? A II, 125. tu tam egregios viros censes tantas res gessisse sine causa? F I, 34. rerum gerendarum initia proficiscuntur aut a voluptate aut a dolore; F I, 42. sublata cognitione et scientia tollitur omnis ratio et vitae degendae et rerum gerendarum; F I, 64. a se principia rei gerendae peti; F IV, 47. quid, quod homines infima fortuna, nulla spe rerum gerendarum ... delectantur historia? maximeque eos videre possumus res gestas audire et legere velle, qui a spe gerendi absunt confecti senectute; F V, 52. quandoquidem honestum aut ipsa virtus est aut res gesta virtute; F V, 66. (ubi sint) res .. magnae et summe laudabiles virtute gestae; F V, 95. qui propter temeritatem male rem gessit; T III, 17. (Dionysium fuisse) in rebus .. gerundis virum acrem et industrium; T V, 57. et ex magistratibus et ex rebus gestis intellegimus; T V, 112. qua (vi) tantas res sustineant et gerant; N II, 77. praeclara vero auspicia, si esurientibus pullis res geri poterit, saturis nihil geretur! D I, 77. eo .. die rem praeclare esse gestam non haruspicis consilio, sed imperatoris; D II, 65. ut ad rem gerendam non superstitionem habeas, sed rationem ducem; D II, 83. multum .. is (Procles) fratri rerum gestarum gloria praestitit; D II, 91 (90). quas (res animus) vigilans gesserit aut cogitaverit; D II, 128. cum superiores alii fuissent in disputationibus perpoliti, quorum res gestae nullae invenirentur; R I, 13. (populus) sua re gesta laetatur; R I, 65. illi iniusto domino ... aliquam diu in rebus gerundis prospera fortuna comitata est; R II, 44. magnae .. res temporibus illis a fortissimis viris summo imperio praeditis, dictatoribus atque consulibus, .. gerebantur; R II, 56. nec, quia nusquam erat scriptum ..., idcirco minus Coclitem illum rem gessisse tantam fortitudinis lege atque imperio putabimus; L II, 10. quas (res) pro salute rei publicae gessimus; L III, 26. quae cura ... animos .. maiores ad rem gerendam facit; O I, 12. cuius (veri) studio a rebus gerendis abduci contra officium est; O I, 19. quod vix invenitur, qui ... non quasi mercedem rerum gestarum desideret gloriam; O I, 65. ut ... res geras magnas illas quidem et maxume

utiles [ut] vehementer arduas; O I, 66. qui se ad rem publicam et ad magnas res gerendas accommodaverunt; O I, 70. qui habent a natura adiumenta rerum gerendarum; O I, 72. ad rem gerendam .. qui accedit; O I, 73. quorum rebus gestis quamquam imperium Lacedaemoniis *partum* putatur; O I, 76. quae res .. gesta umquam in bello tanta? O I, 77. Philippum ... rebus gestis et gloria superatum a filio; O I, 90. maximas geri res et maximi animi ab iis, qui res publicas regant; O I, 92. optuma .. hereditas a patribus traditur liberis ... gloria virtutis rerumque gestarum; O I, 121. in omni re gerenda consilioque capiendo servare constantiam; O I, 125. neminem neque ducem bello || belli || nec principem domi magnas res et salutares sine hominum studiis gerere potuisse; O II, 16. iis etiam, qui vendunt emunt, ... iustitia ad rem gerendam necessaria est; O II, 40. qui (Ulixes) cum maximas res gesserit in bello; O III, 98. cum iusto ... hoste res gerebatur; O III, 108. quod (senectus) avocet a rebus gerendis; C 15. a rebus gerendis senectus abstrahit. quibus? an iis, quae iuventute geruntur et viribus? C 15. nihil .. adferunt, qui in re gerunda versari senectutem negant; C 17. non viribus aut velocitate aut celeritate corporum res magnae geruntur, sed consilio, auctoritate, sententia; C 17. quem ad modum nostro more male rem gerentibus patribus bonis interdici solet, sic ..; C 22. eum (animum) esse in hoc corpore ex iis rebus, quas gerebam, intellegebatis; C 79. nec mediocre telum ad res gerendas existimare oportet benivolentiam civium; Lae 61. quibus .. gradibus Romulus escendit || ascendit || in caelum? iisne, quae isti bona appellant, an rebus gestis atque virtutibus? P 11. nescis ... meum illud iter ob praeclarissimas res a me gestas esse susceptum? P 30. cuius omnia consilia resque omnes, quas gerit, ab ipso proficiscuntur; P 34.

rem publicam: consentaneum est huic naturae, ut sapiens velit gerere et administrare rem publicam; F III, 68. num propterea nulla est rei publicae gerendae ratio atque prudentia, quia ..? D I, 24. etiamsi qui ipsi rem publicam non gesserint; R I, 12. quoniam nobis contigit, ut ... in gerenda re publica aliquid essemus memoria dignum consecuti; R I, 13. quam (rem publicam) et domi et militiae cum optime, tum etiam diutissime gesserat; R II, 1. cum ille Romuli senatus ... temptaret post Romuli excessum, ut ipse regeret || gereret || sine rege rem publicam; R II, 23. sine summa iustitia rem publicam geri nullo modo posse; R II, 70. iis ... adipiscendi magistratus et gerenda res publica est; O I, 72. maiora .. *studia* || maior .. cura || (concitantur) efficiendi rem publicam gerentibus quam quietis; O I, 73. quam diu res publica per eos gerebatur, quibus se ipsa commiserat; O II, 2. vgl. rem; O I, 70.

servos: ex quo fit, ut etiam servi se liberius gerant; R I, 67.

similitudinem, speciem: ne illi quidem septem (sapientes fuerunt), sed ex mediorum || meliorum || officiorum frequentia similitudinem quandam gerebant speciemque sapientium; O III, 16.

gestio, sich freuen, frohlocken, begehren: I, 1. unpersönlich: misereri, invidere, gestire, laetari, haec omnia „morbos“ Graeci appellant, motus animi rationi non obtemperantis; T III, 7.

2. alqs: quorum alter laetitia gestiat, alter dolore crucietur; F II, 14. ut ... nec alacritate futtili gestiens deliquescat; T IV, 37. talis ... nec cupiens nec gestiens esse quisquam potest; T IV, 61. inani .. laetitia exultans et temere gestiens; T V, 16. quem ... temperantia ... insolenti alacritate gestire non sinat; T V, 42. hac (eloquendi vi) gestientes conprimimus; N II, 148. qui ... voluptate nimia gestiunt; O I, 102.

animus: quam (perturbationem) ego malo laetitiam appellare, quasi gestientis animi elationem voluptariam; F III, 35.

equus: cur non gestiret taurus equae contrectatione, equus vaccae? N I, 77.

laetitia: habet ardorem libido, levitatem laetitia gestiens; T III, 27. restant duae perturbationes, laetitia gestiens et libido; T IV, 8. cum ... laetitia ut adepta iam aliquid concupitum ecferatur et gestiat; T IV, 12. cum ... effuse animus exultat, tum illa laetitia gestiens vel nimia dici potest; T IV, 13. inanis alacritas, id est laetitia gestiens, (non multum differt ab amentia); T IV, 36. in eis ipsis potiundis exultans gestiensque laetitia turpis est; T IV, 66. quod ... in bonorum .. errore laetitia gestiens libidoque versetur; T V, 43.

taurus: s. equus.

voluptas: inmoderata laetitia, quae est voluptas animi elata et gestiens; T III, 23. quarum (perturbationum) altera, voluptas gestiens, id est praeter modum elata laetitia, opinione praesentis magni alicuius boni, altera ... libido dici potest; T III, 24. haec duo genera, voluptas gestiens et libido, bonorum opinione turbantur; T III, 25. iactatio est voluptas gestiens et se efferens insolentius; T IV, 20.

II. mit Infinitiv: in his || iis || .. partibus duabus nihil erat, quod Zeno commutare gestiret; F IV, 8. videmusne, ... ut (pueri) id aliis narrare gestiant? F V, 48.

gestus, Gebärde, Haltung: I, 1. vacant: histrionum non nulli gestus ineptiis non vacant; O I, 130.

2. cerno in: oculi ... in corporum etiam motione atque gestu multa cernunt subtilius; N II, 145.

II. fretus: qui (scaenici) voce freti sunt, Epigonos Medumque (eligunt), qui gestu, Melanippam, Clytemnestram || Clytaem. ||; O I, 114.

III, 1. conficere: hoc .. Zeno gestu conficiebat; A II, 145.

abl. comp.: quae (vita) omni gestu moderatior ... esse debet; P 26.

2. in: huic simile vitium in gestu motuque caveatur; O I, 130.

gigno, erzeugen, gebären, hervorbringen, verursachen: I. absolut: 1. unpersönlich: a, α. progredior ad: ut eam (naturam Zeno) dicat ignem esse artificiosum, ad gignendum progredientem via; N II, 57.

valeo ad: quae (seminum vis) ad gignendum procreandumque plurimum valeat; D II, 94.

β. causa: quae (natura) causas gignendi, augendi, minuendi habeat; N I, 35. ut in eo (calido, igneo) insit procreandi vis et causa gignendi; N II, 28.

maturitates: ut ... ab eo .. (Sole) Luna inluminata graviditates et partus adferat maturitatesque gignendi; N II, 119.

γ. a: Fortunaque sit || quae est || ... vel Fors ... vel Primigenia a gignendo; L II, 28.

in: si etiam bestiae multa faciunt ... indulgenter vel cum labore, ut in gignendo, in educando; F II, 109.

b. verbal: censet .. artis maxume proprium esse creare et gignere; N II, 57.

2. persönlich: alqs: si haec non vis et natura gignentium efficeret, sed temperatio lunae; D II, 94. dulcis .. non multo secus est ea (patria), quae genuit, quam illa, quae excepit; L II, 5.

II. **mit einfachem Object:** alqm: ad maiora .. quaedam nos natura genuit et conformavit; F I, 23. (nos) a natura ipsa, ut eos, quos genuerimus, amemus, impelli; F III, 62. »ego cum genui, tum morituros scivi«; T III, 28. quem (Anaxagoram) ferunt nuntiata morte filii dixisse: „sciebam me genuisse mortalem"; T III, 30. hoc idem .. Telamo ille declarat: »ego cum genui —« ... et Anaxagoras: „sciebam me genuisse mortalem"; T III, 58. quem (Herculem) Iuppiter genuit, sed tertius Iuppiter; N III, 42. qui (Iuppiter) genuisse Minervam dicitur; N III, 53. quae (Diana) pinnatum Cupidinem genuisse dicitur; N III, 58. quicumque gignantur in omni terra, quae incolatur; D II, 92. si iam concedamus aliquid vim caelestem ad eos, qui in terra gignuntur || gignantur ||, pertinere; D II, 93. nec Hecubam causam interitus fuisse Troianis, quod Alexandrum genuerit, nec Tyndareum Agamemnoni, quod Clytaemnestram; Fa 34. neque .. hac nos patria lege genuit aut educavit, ut ..; R I, 8. ego, qui te genui; R VI, 16. quibus (vinculis) estis tum, cum gignebamini, conligati; Ti 40.

alqd: quae (natura) quidque gigneret et mentem atque sensus; A I, 39. unde omnia Democritus gigni adfirmat; A II, 55. is .. (Anaximander) infinitatem naturae dixit esse, e qua omnia gignerentur; A II, 118. gigni .. terram, aquam, ignem, tum ex his omnia; A II, 118. quae gignuntur e terra; F V, 26. ea, quae terra gignit; F V, 33. eam .. naturam esse quattuor omnia gignentium corporum, ut ..; T I, 40. quae gignuntur in corpore; T I, 80. quae (vis) ... nec id gigneret aut aleret, quod ..; T I, 118. quicquid (natura) genuit, non modo animal, sed etiam quod ita ortum esset e terra, ut stirpibus suis niteretur; T V, 37. quam multa ex terra arboribusque gignuntur cum copia facili, tum suavitate praestanti! T V, 99. omnia, quae terra gignat; N I, 4. a natura sustineri ea, quae gignantur || gignuntur || e terra; N II, 33. quae terra marique gignuntur; N II, 49. quae (natura) per sese omnia gigneret; N II, 64. ut moveri etiam ... possint et ex sese similia sui gignere; N II, 81. quae gignuntur e terra; N II, 120. quas easdem (mammas) paucas habent eae bestiae, quae pauca gignunt; N II, 128. quod (natura) tam multa ad vescendum, tam varia et tam iucunda gignit, neque ea uno tempore anni; N II, 131. terra ... ea ferarumne an hominum causa gignere videtur? N II, 156. qua pecude ... nihil genuit natura fecundius; N II, 160. in quibus (agris) multa propter fecunditatem fingi gignique possunt; D I, 94. quod ubique genitum || gentium || est; R II, 9. ut ea, quae gignuntur, donata consulto nobis, non fortuito nata videantur; L I, 25. quem .. ea, quae gignuntur nobis ad fruendum, non gratum esse cogunt; L II, 16. quae in terris gignantur, ad usum hominum omnia creari; O I, 22. ea, quae gignuntur e terra; O II, 11. ex quo quaeque gignantur; O II, 18. quid est, ... quod gignatur nec umquam sit? Ti 3. id gignitur et interit; Ti 3. omne .., quod gignitur, ex aliqua causa gigni necesse est; Ti 3. quae ortum habere gignique diximus, nihil autem gigni posse sine causis; Ti 5. quae .. distinctio sit inter ea, quae gignantur, et ea, quae sint semper eadem; Ti 27. is deus, qui omnia genuit; Ti 40. ſ. aegrotationem.

adsensiones: tum opiniones adsensionesque firmae veraeque gignuntur; Ti 28.

aegritudines: et aegritudines et metus et reliquae perturbationes omnes gignuntur ex ea (intemperantia); T IV, 22.

aegrotationem: illa duo, morbus et aegrotatio, ex totius valetudinis corporis conquassatione et perturbatione gignuntur; T IV, 29.

aes: ut aurum et argentum, aes, ferrum frustra natura divina genuisset, nisi ..; D I, 116.

amicitiam: haec ipsa virtus amicitiam et gignit et continet; Lae 20.

animal: absurdum esse Aristoteli videtur in ea parte ... animal gigni nullum putare; N II, 42. quod animal in eo (aethere) gignatur; N II, 42. ſ. alqd; T V, 37.

animantia: quae (pars) sit ad gignenda animantia aptissima; N II, 42.

animum: animum .. cum ille procreator mundi deus ex sua mente et voluntate genuisset; Ti 26.

aquam: ſ. alqd; A II, 118.

argentum, aurum: ſ. aes.

astra: cum in aethere astra gignantur; N II, 42.

bestias: quae (bestiae aquatiles) gignuntur in terra; N II, 124.

caritatem: natura gigni sensum diligendi et benivolentiae caritatem facta significatione probitatis; Lae 32.

civitatem: quae causa genuit civitatem; R I, 41.

contemptionem: hinc gignebatur fuga desidiae voluptatumque contemptio; A I, 23.

contumelias: ex quibus (inimicitiis) iurgia, maledicta, contumeliae gignuntur; Lae 78.

corpus: natura .. corpus .. hominis sic et genuit et formavit, ut ..; F V, 59.

deum: eum .. (deum) gigni esseque inmensum et infinitum et semper in motu; N I, 26. qui (di) intra caelum gignerentur; Ti 37.

errores: quae res genuit falsas opiniones erroresque turbulentos; N II, 70.

ferrum: ſ. aes.

filium: quae (Lacaena) ... „idcirco", inquit, „(filium) genueram, ut esset, qui ..;" T I, 102.

fructus, fruges: omnia aliorum causa esse generata, ut eas fruges atque fructus, quos terra gignit, animantium causa; N II, 37.

fugam: ſ. contemptionem.

genera: ea genera beluarum, quae in rubro mari Indiave gignantur; N I, 97. vos suscipite, ut illa (genera) gignatis; Ti 41.

hominem: non .. ipsa (sapientia) genuit hominem, sed accepit a natura inchoatum; F IV, 34.

ignem: ſ. alqd; A II, 118.

ingenia: sunt partes agrorum ... aliae, quae acuta ingenia gignant, aliae, quae retunsa || retusa ||; D I, 79.

iurgia, maledicta: ſ. contumelias. — mentem: ſ. alqd; A I, 39. — metus: ſ. aegritudines.

morbum: ſ. aegrotationem.

mundum: haec nimirum gignendi mundi causa iustissima; Ti 9. ut (mundus) unus esset nulla parte, unde alter gigneretur, relicta, Ti 16.

naturas: ut ceterae naturae suis seminibus quaeque gignuntur ..., sic ..; N II, 58.

odia: eorum querela inveterata non modo familiaritates exstingui solere, sed odia etiam || etiam odia || gigni sempiterna; Lae 35.

opiniones: ſ. adsensiones. errores.

ova: etsi pisces, ut aiunt, ova cum genuerunt, relinquunt; N II, 129.

perturbationes: ſ. aegritudines.

principium: nec .. esset id principium, quod gigneretur aliunde; T I, 54. R VI, 27.

rem: quae (res) gignuntur e terra; A I, 26. F IV, 13. N II, 29. quae (res) e terra gignerentur; F V, 10. quas (res) terra gignit; F V, 39. N II, 130. quas .. res violentissimas natura genuit; N II, 152. cum causae causa nexa rem ex se gignat; D I, 125. quas (res) ad communem hominum usum natura genuit; O I, 51.

sensum: f. alqd; A I, 39. caritatem.
servitutem: ex hac maxima libertate tyrannus gignitur et illa iniustissima et durissima servitus; R I, 68.
sidera: quae (sidera) ex mobilissima purissimaque aetheris parte gignuntur; N II, 39.
speciem: sin autem eam (speciem intuebitur), quae gignitur; Ti 4.
superstitiones: quae res genuit ... superstitiones paene aniles; N II, 70.
terram: f. alqd; A II, 118.
tyrannum: f. servitutem.
virtutes: quod (virtutes voluntariae) ex ratione gignuntur; F V, 38.
voluptates: sive quae aliae voluptates in toto homine gignuntur quolibet sensu; T III, 41.
utilitates: qui (di) utilitates quasque gignebant; N II, 62.

III. **mit doppeltem Accusativ**: alqm: te natura excelsum quendam videlicet et altum et humana despicientem genuit; T II, 11. qui natura boni sapientesque gignuntur; N II. 34. »o Romule, Romule die, qualem de patriae custodem di genuerunt!« R I, 64. mortalem: vgl. II. alqm; T III, 30. 58. quodsi talis nos natura genuisset, ut eam ipsam intueri ... possemus; T III, 2.
animum: deus .. et ortu et virtute antiquiorem genuit animum; Ti 21.
materiam: quae (materia) in corporibus dividua gignitur; Ti 21.

gladiator, Fechter: I. accipiunt, al.: gladiatores, aut perditi homines aut barbari, quas plagas perferunt! quo modo illi, qui bene instituti sunt, accipere plagam malunt quam turpiter vitare! quam saepe apparet nihil eos malle quam vel domino satis facere vel populo! mittunt etiam volneribus confecti ad dominos, qui quaerant, quid velint; si satis iis factum sit, se velle decumbere. quis mediocris gladiator ingemuit, quis vultum mutavit umquam? quis non modo stetit, verum etiam decubuit turpiter? quis, cum decubuisset, ferrum recipere iussus collum contraxit? T II, 41.
II, 1. conficio, al.: f. I.
emo: qui (Milo) gladiatoribus emptis rei publicae causa ... omnes P. Clodi conatus ... compressit; O II, 58.
2. video in: quamquam in eis ipsis (gladiatoribus) videmus saepe constantiam; T IV, 48.
III. munera: prodigi (sunt), qui ... gladiatorum muneribus ... pecunias profundunt; O II, 55.
spectaculum: crudele gladiatorum spectaculum et inhumanum non nullis videri solet, et haud scio an ita sit, ut nunc fit; T II, 41.

gladiatorius, fechtermäßig, bei den Gladiatorenspielen: alqd: an vero vir fortis, nisi stomachari coepit, non potest fortis esse? gladiatorium id quidem; T IV, 48.
iracundia: sine hac gladiatoria iracundia videmus progredientem apud Homerum Aiacem multa cum hilaritate; T IV, 49.
sibili: in Tusculanum mihi nuntiabantur gladiatorii sibili; fr VIII, 11.

gladius, Schwert: I. fulget: fulgentis gladios hostium videbant Decii; T II, 59. in hoc medio apparatu fulgentem gladium e lacunari saeta equina aptum demitti iussit, ut impenderet illius beati cervicibus; T V, 62.
impendet: f. fulget; T V, 62.
II, 1. accommodo: »nec longius quicquam nobis, quam dextrae gladium dum accommodet alter«; T IV, 48.
demitto: f. I. fulget.
depono: si gladium quis apud te sana mente deposuerit, repetat insaniens, reddere peccatum sit, officium non reddere; O III, 95.
destringo: barbarum ... destricto gladio iubebat anteire; O II, 25. ille (adulescens) ... confestim gladium destrinxit; O III, 112.
infigo: cum ... gladium .. hosti in pectus infixerit; T IV, 50.
numero: scutum, gladium, galeam in onere nostri milites non plus numerant quam umeros, lacertos, manus; T II, 37.
reddo, repeto: f. depono.
sisto: »prius ... quam gladium in stomacho furi || † suria, al. || ac pulmonibus sisto«; T IV, 48.
trado: adulescentulo, quem amabat, tradidisse gladium dicitur; T V, 60.
video: f. I. fulget; T II, 59.
2. utor: nec (avus) eminus hastis aut comminus gladiis uteretur; C 19.
III, 1. aperire: qui gladio vomicam eius (Iasonis) aperuit; N III, 70.
2. causa: scite .. Chrysippus, ut clipei causa involucrum, vaginam autem gladii, sic ... omnia aliorum causa esse generata; N II, 37.

glandifer, Eicheln tragend: „glandifera" illa quercus ... nunc sit haec; L I, 2.

glans, Eichel: ut sues quasi caprae ex ramis glande pascantur; fr XII.

gleba (glaeba), Scholle, Erdscholle: I. complectitur: prius quam in os iniecta gleba est, locus ille, ubi crematum est corpus, nihil habet religionis; iniecta gleba † tum et illis humatus est, et gleba vocatur ac tum denique multa religiosa iura conplectitur; L II, 57.
II. dico: non ita dicimus, ut glaebam aut fragmentum lapidis ..., sed ..; N II, 82.
inicio, voco: f. I.
III. fissio: cum terrae subigerentur fissione glebarum; N II, 159.

glisco, aufflammen: ad iuvenilem lubidinem copia voluptatum || si ... accessit, al. ||, gliscit illa || ita || ut ignis oleo; fr V, 74.

globosus, kugelförmig, rund: animans: (animantem), globosum (deus) est fabricatus, quod σφαιροειδές Graeci vocant; Ti 17.
forma: quae (mundi volubilitas) nisi in globosa forma esse non posset; N II, 49.
mundus: si mundus globosus est ob eamque causam omnes eius partes ... continentur; N II, 116.
stellae: quae (stellae) globosae et rotundae ... circulos suos orbesque conficiunt celeritate mirabili; R VI, 15.
terra: terra ... solida et globosa et undique ipsa in sese nutibus suis conglobata; N II, 98.
turbines: »globosos turbines existere ictos undis concursantibus«; N II, 89.

globus, Kugel: I. complectitur: novem tibi orbibus vel potius globis conexa sunt omnia, quorum unus est caelestis, extumus, qui reliquos omnes complectitur, summus ipse deus arcens et continens ceteros; in quo sunt infixi illi, qui volvuntur, stellarum cursus sempiterni; cui subiecti sunt septem, qui versantur retro contrario motu atque caelum; ex quibus unum globum possidet

illa (stella), quam in terris Saturniam nominant; R VI, 17.

eminet: cum videmus ... globum terrae eminentem e mari, fixum in medio mundi universi loco, duabus oris distantibus habitabilem et cultum; T I, 68.

est: cum .. duae formae praestantes sint, ex solidis globus (sic enim σφαῖραν interpretari placet), ex planis autem circulus aut orbis; N II, 47.

versantur: f. complectitur.

vincunt: stellarum .. globi terrae magnitudinem facile vincebant; R VI, 16.

II, 1. animadverto: cum caelum discessisse visum est || esset || atque in eo animadversi globi; D I, 97.

colo, figo: f. I. eminet. — possideo: f. I. complectitur. — subicio: f. I. versantur.

tueor: homines .. sunt hac lege generati, qui tuerentur illum globum, quem in hoc templo medium vides, quae terra dicitur; R VI, 15.

video: f. tueor. I. eminet. — 2. conecto, subicio, 3. infigo in: f. I. complectitur.

glomero, zusammendrängen, häufen: alqd: »nunc ea ... omnia fixa tuus glomerans determinat annus«; D I, 19.

cladem: »haec vetusta scaelis glomerata horridis luctifica clades nostro infixa est corpori«; T II, 25.

gloria, Ruhm, Ehre, Ehrgeiz, Ruhmsucht, Ruhmredigkeit: I. **Subject:** adiuvat: quandoquidem ea (gloria) in rebus maioribus administrandis adiuvat plurimum; O II, 31.

agit: vera gloria radices agit atque etiam propagatur; O II, 43.

claret: »postque || plusque, priusque, al. || magisque viri nunc gloria claret;« O I, 84. C 10.

consequitur: quam (virtutem) necessario gloria, etiamsi tu id non agas, consequatur; T I, 91.

constat: summa .. et perfecta gloria constat ex tribus his; O II, 31.

dat: tantum licentiae dabat gloria; C 44.

effert: »hicine est ille Telamon, modo quem gloria ad caelum extulit?« T III, 39.

efficit: num .. vetus gloria civitatis ... rem publicam efficiebat? R III, 44.

est: videsne verborum gloriam tibi cum Pyrrhone et cum Aristone ... esse communem? F III, 11. qui ... divitias, gloriam, multa alia bona esse dicant, laudabilia non dicant; F IV, 49. sic est .. intemperans militaris in forti viro gloria; T II, 39. est .. gloria solida quaedam res et expressa, non adumbrata; ea est consentiens laus bonorum, incorrupta vox bene iudicantium de excellenti virtute, ea virtuti resonat tamquam imago. quae quia recte factorum plerumque comes est, non est bonis viris repudianda; T III, 3. antiquiorem .. sibi fuisse possessionibus suis gloriam; D I, 27. antiquiorem .. sibi fuisse laudem et gloriam quam regnum et possessiones suas; D II, 78. quorum summa est auctoritas apud doctissimos homines et gloria; R I, 12. quanti tandem est ista hominum gloria? R VI, 25. scelus absit, in quo non potest esse gloria; O III, 87.

excellit, exsistit: cuius (Tulli Hostilii) excellens in re militari gloria magnaeque extiterunt res bellicae; R II, 31.

habet: quae (gloria) habet speciem honestatis et similitudinem; F V, 69. etsi .. nihil habet in se gloria, cur expetatur, tamen virtutem tamquam umbra sequitur; T I, 109. vide, ne haec, quae expetitur, gloria (plus) molestiae habeat quam voluptatis; T V, 103.

inest: in qua (societate) omnia insunt, ... honestas, gloria; Lae 84.

levat: his (Deciis) levabat omnem volnerum metum nobilitas mortis et gloria; T II, 59.

pertinet: cetera .. pertinere ad id (summum bonum) ... tenendum, ... ut opes, ut gloriam; A I, 21. quae (gloria) pertinere vix ad unius anni partem exiguam potest; R VI, 25.

potest: f. pertinet; R VI, 25. est; O III, 87 II, 1. comparo. — resonat: f. est; T III, 3.

sequitur: f. habet; T I, 109.

vivit: »mea semper gloria vivet;« fr VIII, 9.

vult: cernis profecto quantis in angustiis vestra se gloria dilatari velit; R VI, 23.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adicio: (Thimotheus) ad eam laudem doctrinae et ingenii gloriam adiecit; O I, 116.

adipiscor: f. **adipiscor** gloriam (3 St.) B I, S. 72, b.

adsequor: non modo [non] aeternam, sed ne diuturnam quidem gloriam adsequi possumus; R VI, 23.

amplifico: vereor interdum, ne talium personarum cum amplificare velim, minuam etiam gloriam; A II, 5.

antepono: ut gloria divitiis, vectigalia urbana rusticis (anteponantur); O II, 88.

appello: quam .. appellant εὐδοξίαν, aptius est bonam famam hoc loco appellare quam gloriam; F III, 57.

augeo: gloriam .. non modo non minui, sed etiam augeri arbitramur eorum ..; A II, 6. »imperia, potestates, legationes ... populi sui gloriam augento;« L III, 9.

capio: qui ob eam (amicitiam) summa fide, constantia institiaque servatam maxumam gloriam ceperit; Lae 25.

communico: cum Cimbricae victoriae gloriam cum collega Catulo communicavit; T V, 56.

comparo: prima .. est adulescenti commendatio ad gloriam, si qua ex bellicis rebus comparari potest, in qua multi apud maiores nostros exstiterunt; O II, 45.

conloco: gloria et quaerenda et collocanda ratione est; O II, 42.

consequor: tu ... quam expetendam consequi gloriam potes? R VI, 20. qui fortitudinis gloriam consecutus est insidiis et malitia; O I, 62. quodsi qui simulatione ... stabilem se gloriam consequi posse rentur, vehementer errant; O II, 43.

contemno: nostri philosophi nonne in iis libris ipsis, quos scribunt de contemnenda gloria, sua nomina inscribunt? T I, 34. quod gloriam contemnant et pro nihilo putent; O I, 71.

cumulo: ut hic idem Africanus eloquentia cumulavit bellicam gloriam; O I, 116.

desidero: quod vix invenitur, qui ... non quasi mercedem rerum gestarum desideret gloriam; O I, 65.

dilato: f. I. vult.

do: da divitias, honores, imperia, opes, gloriam; T V, 45.

excito: ea (oratio) saepe universam (multitudinem) excitat [gloriam] || excitat ||; O II, 48.

expeto: f. **expeto,** III. gloriam (4 St.) B. I, S. 919, b.

exspecto: a quibus expectare gloriam certe nullam potestis; R VI, 20.

habeo: quamquam nostri casus ... neque tantum molestiae (habuerunt), quantum gloriae; R I, 7.

minuo: f. amplifico. augeo; A II, 6.

neglego: qui ... gloriam neglegant, frangantur infamia; O I, 71.

nomino: ex maiore parte plerasque res nominari, ... ut honorem, ut gloriam; T V, 22.

pario: qua gloria parta; R II, 5. maxime .. et gloria paritur et gratia defensionibus, eoque maior, si ..; O II, 51

peto: ut illic alii corporibus exercitatis gloriam et nobilitatem coronae peterent, alii ..; T V, 9.

propago: f. I. agit.

propono: magna gloria proposita; F II, 56. ea bella, quibus imperii proposita gloria est; O I, 38.

puto: f. contemno; O I, 71.

quaero: cum ... bello .. quaeritur gloria; O I, 38. f. conloco.

repudio: f. I. est; T III, 3.

termino: si isdem finibus gloriam meam, quibus vitam, essem terminaturus; C 82.

tollo: prius .. Boeotia Leuctra tollentur quam pugnae Leuctricae gloria; T I, 110.

trado: optuma hereditas a patribus traditur liberis ... gloria virtutis rerumque gestarum; O I, 121.

vinco: non modo opinionem vicit omnium ..., sed etiam gloriam superiorum; A II, 1.

2. **Dativ:** respondeo: nec ..., si qui ... extiterunt, non satis Graecorum gloriae responderunt; T I, 3.

servio: nos ... alios gloriae servire, alios pecuniae; T V, 9.

studeo: frustra se ... studuisse ... aut opibus aut gloriae; F I, 60.

sum: cui (gloriae) dedecori esse nefas [...] iudicandum est; O I, 121.

3. **Ablativ:** abutor: an abutimur gloria nominis? A II, 143.

careo: non possum .. dicere ... Lycurgum, Solonem legum et publicae disciplinae carere gloria, Themistoclem, Epaminondam bellicae virtutis; T I, 110.

egeo: honore et gloria et benivolentia civium fortasse non aeque omnes egent; O II, 31.

orbo: miserum (esse) Cn. Pompeium, qui tanta gloria sit orbatus; T I, 12.

sum: maxima fuit (Anaxagoras) et gravitatis et ingenii gloria; A II, 72.

4. **mit Präpositionen:** absum a: constantem hominem et gravem, qui glorietur a gloria se afuisse! T V, 104.

dico de: nunc dicamus de gloria; O II, 31.

dimico de: dimicare .. (debemus) paratius de honore et gloria quam de ceteris commodis; O I, 83.

exsisto in: f. I. comparo.

fero ad: ad quam (gloriam) fertur optumus quisque; T III, 3.

nascor ad: vir natus ad gloriam; T II, 41.

nitor ad: haud optimi cuiusque animus maxime ad inmortalitatem et || inmortalitatis || gloriam niteretur; C 82.

pertineo ad: erat .. ex iis tribus, quae ad gloriam pertinerent, hoc tertium, ut ..; O II, 36

pono in: sapiens animi magnitudo honestum illud ... in factis positum, non in gloria iudicat; O I, 65.

propono ad: quae proposita sunt ad gloriam; O II, 38.

sum in: (Attus Navius) erat in magno nomine et gloria; D I, 31. ut .. (oraclum Delphis) nunc in minore gloria est, ... sic tum nisi summa veritate in tanta gloria non fuisset; D I, 38. ut, qui illam (vitam) eripuerit, in maxima et gratia futurus sit et gloria; O III, 85.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** cupidus: videre licet ... alios (philosophos) pecuniae cupidos, gloriae non nullos; T II, 12. qui avari avaros, gloriae cupidos gloriosi reprehendunt; T III, 73. sunt .. multi, et quidem cupidi splendoris et gloriae, qui ..; O I, 43.

2. **Ablativ:** dignus: gloria .. huius sententiae quis est illo viro dignior? T V, 34.

3. **mit Präposition:** insignis ad: quoniam is ... habet insigne quiddam ad decus et ad gloriam; F III, 28.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: f. II, I. habeo.

amplificatio: retinenda iustitia est ... propter amplificationem honoris et gloriae; O II, 42.

bona: suis et propriis bonis laudis et gloriae, quamvis non sentiant, mortui non carent; T I, 109.

certamen: pestem .. nullam maiorem esse amicitiis quam ... in optimis quibusque honoris certamen et gloriae; Lae 34.

cupiditas: animi .. morbi sunt cupiditates immensae et inanes divitiarum, gloriae; F I, 59. aeterna moliri, non gloriae cupiditate, quam sensurus non sit, sed virtutis; T I, 91. aut propter victoriae cupiditatem aut propter gloriae; T II, 65. similiter .. ceteri morbi, ut gloriae cupiditas, ut mulierositas ..., nascuntur; T IV, 25. qualis est · . gloriae cupiditas; T IV 79. adde imperii, adde gloriae cupiditatem; R I, 60. maiores suos multa mira atque praeclara gloriae cupiditate fecisse; R V, 9. cum in imperiorum, honorum, gloriae cupiditatem inciderunt; O I, 26. quod in maximis animis ... plerumque existunt honoris, imperii, potentiae, gloriae cupiditates; O I, 26. facillime .. ad res iniustas inpellitur, ut quisque altissimo animo est, gloriae cupiditate; O I, 65. cavenda etiam est gloriae cupiditas; O I, 68. multi .. bella saepe quaesiverunt propter gloriae cupiditatem; O I, 74.

forma: illa .., quae se eius (gloriae) imitatricem esse volt, ... vitiorum laudatrix, fama popularis, simulatione honestatis formam eius pulchritudinemque corrumpit; T III, 4.

hereditas: ad quem .. hereditas huius gloriae ... pertinet; O I, 78.

iactura: qui ... iidem gloriae iacturam ne minimam quidem facere vellent; O I, 84.

imago: consectatur .. (optumus quisque) nullam eminentem effigiem virtutis, sed adumbratam imaginem gloriae || [gloriae] ||; T III, 3.

imitatrix: f. forma.

merces: mercedem gloriae flagitat ab iis, quorum patres adfecerat gloria; T I, 34.

pulchritudo: f. forma.

similitudo: propter .. honestatis et gloriae similitudinem beati, qui honorati sunt, videntur; L I, 32.

studium: declaratur .. studium bellicae gloriae, quod ..; O I, 61.

elliptisch: in aliis satis esse causae ..., ut in doloris vacuitate, ut gloriae, divitiarum, similium rerum; F III, 51.

2. **Ablativ:** alqs: te isto nomine, ingenio, gloria, ... quid ... iudices, non audere in conventu dicere; F II, 74.

augur: quod auctor ei summa augur gloria Attus Navius non erat; R II, 36.

3. **mit Präpositionen:** commendatio ad: f. II, 1. comparo.

discrimen de: alii de vita, alii de gloria et benivolentia civium in discrimen vocantur; O I, 83.

mors cum: sunt multi, quibus videmus optabilis mortes fuisse cum gloria; T I, 116.

via ad: hanc viam ad gloriam proximam ... esse; O II, 43.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adficere: f. IV, 1. merces.

adsequi: cum ille (Seriphius) dixisset non eum (Themistoclem) sua, sed patriae gloria splendorem adsecutum; C 8.

ali: *(principem civitatis)* alendum esse gloria; R V, 9. principem civitatis gloria esse alendum; R V, 9.

amplificari: pauci honore et gloria amplificati vel corrumpere mores civitatis vel corrigere possunt; L III, 32.

amplus: ut (civium vita) ... gloria ampla, virtute honesta sit; R V, 8.

commoveri: qua gloria commotus Epicurus exoritur; T V, 31.

decorari: quae populari gloria decorari in Lucullo debuerunt; A II, 4.

delectari: verborum magnificentia est et gloria delectatus; F IV, 60. delectari ... inanimis || inanibus || rebus, ut honore, ut gloria; Lae 49.

duci: pueri ferunt gloria ducti; T II, 46. non tam natura liberales quam quadam gloria ductos, ut benefici videantur; O I, 44.

excellere: Laelius ... amicitiae gloria excellens de amicitia loquetur; Lae 5.

excitare: homines .. ingeniis excellentibus praediti excitantur saepe gloria; F V, 69.

exornare: nonne verendum est, ... ne philosophiam falsa gloria exornes? T II, 12.

ferre: neque .. illum (dolorem) ... ratione aut sapientia tulerant, sed studio potius et gloria; T II, 65.

fulciri: quod (imperium) gloria debet fultum esse et benivolentia sociorum; O III, 88.

incendi: omnes .. incenduntur ad studia gloria; T I, 4.

laetari: an Cn. Pompeium censes ... maximarum rerum gloria laetaturum fuisse, si sciret ..? D II, 22.

moveri: cum (Aristoteles) motus esset Isocratis rhetoris gloria; T I, 7.

praestare: quid ego Socratem aut Theramenem, praestantis viros virtutis et sapientiae gloria, commemoro? T I, 100. multum .. is (Procles) fratri rerum gestarum gloria praestitit; D II, 91 (90). quorum .. patres aut maiores aliqua gloria praestiterunt; O I, 116. Cyrum minorem, ... praestantem ingenio atque imperii gloria; C 59.

superari: Philippum ... rebus gestis et gloria superatum a filio; O I, 90.

talis: vita .. talis fuit vel fortuna vel gloria, ut nihil posset accedere; Lae 12.

abl. comp.: qui nihil melius homini, nihil magis expetendum, nihil praestantius honoribus, imperiis, populari gloria iudicaverunt; T III, 3.

2. **Präpositionen:** causa: quod erant qui illum (Antiochum) gloriae causa facere || fecisse, al. || dicerent; A II, 70. qui inperia consulatusque ... muneris fungendi gratia subeundos, non praemiorum aut gloriae causa adpetendos putet; R I, 27. si gloriae causa imperium expetundum est; O III, 87.

cum: ut .. (L. Lucullus) admodum adulescens ... paternas inimicitias magna cum gloria est persecutus; A II, 1. P. Decius ... dixit ... *se* sibi in somnis visum esse ... occidere cum maxuma gloria; D I, 51. apud ... homines .. in maxima re publica summa cum gloria belli domique versatos cum loquar; R I, 38.

gratia: quae perferant ... laudis studiosi gloriae gratia; T V, 79.

propter: ut militiae propter eximiam belli gloriam Africanum ut deum coleret Laelius; R I, 18. cuius ego sphaerae cum persaepe propter Archimedi gloriam nomen audissem; R I, 21.

sine: quam opinionem nemo umquam mortalis adsequi potuit sine eximia virtutis gloria; R II, 17.

VI. **Lücke:** statuerunt † gloria leaena || aeream leaenam ||; fr VIII, 12.

gloriatio, Rühmen: dignus: ex quo efficitur gloriatione, ut ita dicam, dignam esse beatam vitam; F III, 28. gloriatione dignam esse beatam vitam; F IV, 50. si .. virtus digna est gloriatione, ut est; F IV, 51.

glorior, sich rühmen, prahlen: I. **absolut:** 1. ecferre: an quisquam in potiendis voluptatibus gloriando se et praedicatione ecfert? P 15.

2. alqs: tu ipse mihi gloriari videbare; F II, 51. quod non possit sine honestate contingere, ut iure quisquam glorietur; F IV, 50. re succumbere non oportebat verbis gloriantem; T II, 30. qui ... toto corpore opprimi possit doloribus acerrumis tum, cum maxime contra fortunam glorietur; T V, 26. licet .. mihi, M. || Marce || fili, apud te gloriari; O I, 78. Saliuatori ... glorianti atque ita dicenti: „mea opera, Q. Fabi, Tarentum recepisti“; C 11. ut .. Solonem versibus gloriantem videmus; C 26.

hostis: cum Perses hostis in conloquio dixisset glorians: „solem ... non videbitis;“ T I, 101.

II. **mit Ergänzung:** 1. de: f. **de,** I. glorior (3 St.) B. 1, S. 605, a.

2. in: illi ... non dabunt fortasse vitam beatam habere, in quo possit iure gloriari; F IV, 51. non pudet philosophum in eo gloriari, quod haec non timeat? T I, 48. nobis quoque licet in hoc quodam modo gloriari; O II, 59. in virtute recte gloriamur; N III, 87.

3. quod: qui (Laco) glorianti cuidam mercatori, quod multas navis in omnem oram maritimam dimisisset, ... inquit ..; T V, 40. f. in; T I, 48.

4. acc. c. inf.: in quo (epigrammate) ille rex Syriae glorietur .. se ... abstulisse; F II, 106. constantem hominem et gravem, qui glorietur a gloria se afuisse! T V, 104. cum .. (Epicurus) gloriaretur ... se magistrum habuisse nullum; N I, 72. sicut mali aedificii domino (crederem) glorianti se architectum non habuisse; N I, 72. isti ... in eo multum etiam gloriari solent, se ... nec didicisse ..; R I, 11. L. .. Philippus ... gloriari solebat se ... adeptum esse ..; O II, 59. te id fecisse etiam gloriari soles; P 32.

II. **mit Object:** 1. alqd: nec in misera vita quicquam est praedicabile aut gloriandum; T V, 49. est in aliqua vita praedicabile aliquid et gloriandum ac prae se ferendum; T V, 49. superstitione, quod gloriari soletis, facile est liberari; N I, 117. vellem equidem idem possem || posse || gloriari, quod Cyrus; C 32.

vitam: beata vita glorianda et praedicanda et prae se ferenda est; T V, 50.

2. copia: videat (M'. Curius) aliquem ... murenarum copia gloriantem; P 38.

physicis: in physicis, quibus (Epicurus) maxime gloriatur, .. totus est alienus; F I, 17.

gloriose, ruhmredig, prahlerisch: loquor: quid .. attinet gloriose loqui, nisi constanter loquare? F II, 89. tantum admonebo, ... ut in sinu gaudeant, gloriose loqui desinant; T III, 51.

gloriosus, ruhmvoll, rühmlich, ruhmredig, prahlerisch: A. **bei Substantiven:** alqs: si nulla est (patientia), quid exornamus philosophiam aut quid eius nomine gloriosi sumus? T II, 33.

alqd: nisi forte, quod gloriosum sit in vulgus, id honestum velimus dicere; A II, 140. quod tale .. (est), id etiam gloriosum; si vero gloriosum, certe laudabile; T V, 43. magnificum illud etiam Romanisque hominibus gloriosum, ut Graecis de philosophia litteris non egeant; D II, 5. quod nobis quidem egregium et ad inmortalitatem memoriae gloriosum; L III, 21. vgl. B, b, I.

accusatio: peperit maximam laudem ex illa accusatione nobili et gloriosa; O II, 47.
facta: de clarorum hominum factis illustribus et gloriosis satis hoc loco dictum sit || est ||; F I, 37.
fuga: in illa fuga nobis gloriosa, patriae calamitosa; D I, 59.
labores: quorum omnis vita consumpta est in laboribus gloriosis; F II, 67.
miles: deforme .. est ... cum inrisione audientium* imitari militem gloriosum; O I, 137. nec parasitorum in comoediis adsentatio faceta nobis videretur, nisi essent milites gloriosi; Lae 98.
mors: cum esset proposita aut fuga turpis aut gloriosa mors; F II, 97. clarae .. mortes pro patria oppetitae non solum gloriosae rhetoribus, sed etiam beatae videri solent; T I, 116. cuius (P. Decii) mors ita gloriosa fuit, ut eandem concupisceret filius; D I, 51.
opiniones: quae (opiniones) honestae, quae laudabiles, quae gloriosae (sint); F II, 77.
oppressio: earum .. (legum, libertatis) oppressionem taetram et detestabilem gloriosam putat; O III, 83.
ostentatio: gloriosa ostentatio in constituendo summo bono (causa est); F IV, 68.
philosophi: Aristoteles veteres philosophos accusans ... ait eos aut stultissimos aut gloriosissimos fuisse; T III, 69.
reditus: reditum tibi celerem et gloriosum paratum; D I, 59. reditum mihi gloriosum iniuria tua dedit; P 29.
sapientia: ne ista gloriosa sapientia non magno aestimanda est; T III, 8.
virtus: ne ego istam gloriosam memorabilemque virtutem non magno aestimandam putem; F III, 11.
voluptates: etsi illi .. etiam voluptates faciunt interdum gloriosas; F IV, 51.
B. **allein: a. masc.:** fatentur: quae secundum naturam illi ipsi gloriosi esse fateantur || fatebantur, fatentur ||; F V, 72.
reprehendunt: non sunt vitiosiores quam fere plerique, qui avari avaros, gloriae cupidos gloriosi reprehendunt; T III, 73.
b. neutr.: I, 1. est, 2. sum: id solum dicitur honestum, quod est populari fama gloriosum. „quod", inquit, „quamquam voluptatibus quibusdam est saepe iucundius, tamen expetitur propter voluptatem;" F II, 48.
II. expeto: s. I.
habeo: quid habet ista res aut laetabile aut gloriosum? T I, 49.
puto: quid .. aut praeclarum putet in rebus humanis, qui ..., aut gloriosum, qui ..? R I, 26.
quaero: est .. philosophi ... non tam gloriosa quam vera quaerentis; F V, 72.

gnata, Tochter: »o gnata, tibi sunt ante gerendae aerumnae, post ex fluvio fortuna resistet«; D I, 41.

gnatus, Sohn: »decrevi tantisper me minus iniuriae, Chremes, meo gnato facere, dum fiam miser;« T III, 65.

grabatus, niedriges Bett, Schragen: deosne inmortalis concursare *circum* omnium mortalium ... non modo lectos, verum etiam grabatos et ... obicere iis visa; D II, 129.

gradatim, Schritt für Schritt, stufenweise: addo: cum aliquid minutatim et gradatim additur aut demitur; A II, 49.
debeo: ut prima (officia) dis inmortalibus, secunda patriae, tertia parentibus, deinceps gradatim reliquis debeantur; O I, 160.
deduco: licet ... eam .. (universitatem generis humani) gradatim ad pauciores, postremo deducere ad singulos; N II, 164.
demo: s. addo.
interrogo: cum (Chrysippus) gradatim interrogetur verbi causa, tria pauca sint anne multa; A II, 93.
pervenio: quid opus erat te gradatim istuc pervenire? sumpsisses tuo iure. quid autem est istuc gradatim? N I, 89.
respondeo: ut (pusio) gradatim respondens eodem perveniat, quo si geometrica didicisset; T I, 57.

gradior, schreiten: I. accedere: alia animalia gradiendo, alia serpendo ad pastum accedunt, alia volando, alia nando; N II, 122.
II. alqs: fidenti animo, si ita res feret, gradietur ad mortem; T I, 110.
bestiae: alias (bestias natura voluit) volucres caelo frui libero, serpentis quasdam, quasdam esse gradientis; T V, 38.

gradus, Schritt, Stufe, Staffel, Grad, Rang: I. est: quartus .. gradus est et altissimus eorum, qui ..; N II, 34. necesse est esse quartum illum et altissimum gradum; N II, 35. is .. est gradus, in quo rerum omnium natura ponitur; N II, 36. gradus .. plures sunt societatis hominum; O I, 53. non iidem erunt necessitudinem gradus, qui temporum; O I, 59. in ipsa .. communitate sunt gradus officiorum, ex quibus, quid cuique praestet, intellegi possit; O I, 160.
interit: ut (interit) ... gradus unus in ea via, quae est hinc in Indiam; F III, 45.
ohne Verb: dein reliqui gradus; F IV, 50.
II, 1. ascendo: qui se adiuvari volent, ... ut altiorem gradum ascendant; O II, 62.
deleo: nunc, ... ut omnes dignitatis gradus, sic huius scientiae splendor deletus est; O II, 65.
habeo: cum tam || cum || docuerim gradus istam rem non || non magis || habere quam virtutem; F V, 84. ipsa aequabilitas est iniqua, cum habet nullos gradus dignitatis; R I, 43. quoniam distinctos dignitatis gradus (Athenienses) non habebant || habebat ||; R I, 43.
teneo: (Regulum) tenere consularis dignitatis gradum; O III, 99.
2. egeo: quae (conversio) pedibus et gradu non egeret; Ti 19.
3. conloco in: quos populus Romanus hoc in gradu conlocavit; A II, 6. ubi in suo quisque est gradu firmiter collocatus; R I, 69.
deicio de: fortis .. animi ... est ... nec tumultuantem de gradu deici, ut dicitur; O I, 80.
demoveo de: viri fortes ... mori malunt quam tantum modo de dignitatis gradu demoveri; T II, 58.
intellego ex: s. I. est; O I, 160.
infero ad: ut (Scipio) ex tam alto dignitatis gradu ad superos videatur deos potius quam ad inferos pervenisse; Lae 12.
pono in: s. I. est; N II, 36.
III. ascensus ad: »ollis .. (aedilibus) ad honoris amplioris gradum is primus ascensus esto«; L III, 7.
IV. ascendere: (extremum appetendorum) multis gradibus adscendit; F V, 40. s. escendere.
differre: ut ea (honesta, commoda) inter se magnitudine et quasi gradibus, non genere differrent; N I, 16.
escendere: quibus tandem gradibus Romulus escendit || ascendit || in caelum? P 11.

pervenire: eadem ratio perfecta his gradibus ad sapientiam pervenit; A II, 30.
venire: a beatis ad virtutem, a virtute ad rationem video te venisse gradibus; N I, 89.

Graece, griechisch, in griechischer Sprache: dico: pina .. ⟨sic enim Graece dicitur⟩; N II, 123. id optime adsequitur, quae Graece *ἀναλογία*, Latine ... conparatio proportiove dici potest; Ti 13.
loquor: scis .. me Graece loqui in Latino sermone non plus solere quam in Graeco Latine; T I, 15.
nescio: nostri Graece fere nesciunt nec Graeci Latine; T V, 116.
sum: argumenti conclusio, quae est Graece *ἀπόδειξις*; A II, 26.
elliptisch: est .. (animus) unus ex omnibus rationis concentionisque, quae *ἁρμονία* Graece, sempiternarum rerum ... compos; Ti 27.

grammatica, Sprachkunde, Philologie: quibus (verbis) instituto veterum utimur pro Latinis, ut ipsa philosophia, ut rhetorica, dialectica, grammatica; F III, 5.

grammaticus, Sprachkundiger, Gelehrter: I. accedunt: quorum omnium interpretes, ut grammatici poëtarum, proxime ad eorum, quos interpretantur, divinationem ‖ diviuitatem ‖ videntur accedere; D I, 34.
loquuntur: geometrae .. et musici, grammatici etiam more quodam loquuntur suo; F III, 4.
sunt: exoritur ... somniorum [..] interpretatio eodemque modo ... vaticinationum [sunt enim explanatores, ut grammatici poëtarum]; D I, 116.
II. profiteor: si grammaticum se professus quispiam barbare loquatur; T II, 12.

granarium, Kornspeicher: num .. utiliorem tibi hunc Triarium putas esse posse, quam si tua sint Puteolis granaria? F II, 84.

grandesco, wachsen: »lentiscus triplici solita grandescere fetu«; D I, 15.

grandiloquus, großsprecherisch: qui tandem isti grandiloqui contra haec duo ... melius se habent quam Epicurus? T V, 89.

grandis, groß, ansehnlich, bedeutend, herangewachsen, an Jahren vorgerückt, bejahrt: A. alqs: quamquam eum (Q. Maximum) colere coepi non admodum grandem natu, sed tamen iam aetate provectum; C 10. hic (Q. Maximus) .. bella gerebat ut adulescens, cum plane grandis esset; C 10. ex quo intellegitur Pyrrhi bello (Appium Claudium) grandem sane fuisse; C 16.
alqd: quid erit in philosophi gravitate quam in volgi opinione stultorumque turba quod dicatur aut gravius aut grandius? T V, 46.
carmen: frequens .. consessus theatri ... movetur audiens tam grande carmen; T I, 37.
conchae: pina ... duabus grandibus patula conchis; N II, 123.
exempla: exemplis grandioribus decuit uti; D I, 39.
libri: alter .. de ipsa iustitia quattuor implevit sane grandis libros; R III, 12.
pecunia: a rege opulento vir summus facile impetravit, ut grandi pecunia adiuvaretur; O II, 82.
pondus: aureum ei (Iovi) detraxit amiculum grandi pondere; N III, 83.
res: cum de rebus grandioribus dicas; F III, 19.

B, a. venit: cum Athenis ludis quidam in theatrum grandis natu venisset, magno consessu locum nusquam ei datum a suis civibus; cum autem ad Lacedaemonios accessisset ..; C 63.
b. dico: qui grandia ornate vellent, enucleate minora dicere; F IV, 6.

grando, Hagel: I. nocet: si uredo aut grando quippiam ‖ cuipiam ‖ nocuit; N III, 86.
II. terrere: quae (causa) terreret animos fulminibus, tempestatibus, nimbis, nivibus, grandinibus; N II, 14.

granum, Korn, Kern: I. est: nullum esse pilum omnibus rebus talem, qualis sit pilus alius, nullum granum; A II, 85. ut illa tritici grana in os pueri Midae congesta aut apes ... non tam mirabilia sint quam coniecta belle; D II, 66.
II, 1. addo: soritas hoc vocant, quia acervum efficiunt uno addito grano; A II, 49.
congero: Midae illi Phrygi, cum puer esset, dormienti formicae in os tritici grana congesserunt; D I, 78. s. I. D II, 66.
conicio: s. I. D II, 66.
2. efficio ex: ut acervus ex sui generis granis, sic ... effici debeat; T V, 45.
procreo ex: quae (terra) ex fici tantulo grano ... tantos truncos ramosque procreet; C 52.

grassator, Wegelagerer, Räuber: hoc .. modo viator quoque bene vestitus causa grassatori fuisse dicetur ‖ diceretur ‖, cur ab eo spoliaretur; Fa 34.

grate, gern, dankbar: (sapiens) praeterita grate meminit; F I, 62.

grates, Dank: grates .. tibi ago, summe Sol, vobisque, reliqui Caelites, quod ..; R VI, 9.

gratia, Dank, Dankbarkeit, Gunst, Gnade, Einfluß, Einvernehmen, Freundschaft: I. est: negat idem (Epicurus) esse in deo gratiam; N I, 121. quoniam, ut dicitis, omnis in inbecillitate est et gratia et caritas; N I, 124. s. II, 1. tollo; F II, 117.
manet: quod ... in uno illo aut, si forte, in liberis eius manet gratia; O II, 70.
pertinet: cetera .. pertinere ad id (summum bonum) ... tenendum, ... ut gloriam, ut gratiam; A I, 21.
videtur: nec gratia deberi videtur ei, qui sua causa commodaverit; F II, 117.
ohne Verb: integra valetudo, summa gratia; F II, 64.
II, 1. adipiscor: cum summa utilitate rei publicae magnam ipsi adipiscentur et gratiam et gloriam; O II, 85.
ago: s. **ago**, III. gratias (7 St.) B. I, S. 116, a.
antepono: qui inopis et optimi viri causae non anteponat in opera danda gratiam fortunati et potentis; O II, 69.
augeo: vgl. 3. pertineo ad.
consequor: quod qui faciunt, plurimum gratiae consequuntur; O II, 67. in hac pernicie rei publicae ne illam quidem consequuntur, quam putant, gratiam; O II, 79.
debeo: s. **debeo**, IV. gratiam (3 St.) B. I, S. 616, b.
exigo: ut .. benefici liberalesque sumus, non ut exigamus gratiam, ... sic ..; Lae 31.
habeo: nonne ei maximam gratiam habere debemus, qui ..? F I, 71. cui (Pompeio) recte facienti gratia est habenda; F II, 57. ut ... (Lacedaemonius) responderit: „ego vero illi maximam

gratiam habeo, qui ..;" T I, 100. dabunt .. mihi veniam mei cives vel gratiam potius habebunt, quod ..; D II, 6. habeo maximam gratiam Laelio; R I, 37. inops ille ... etiamsi referre gratiam non potest, habere certe potest; O II, 69. gratiam .. et, qui rettulerit, habere et, qui habeat, rettulisse; O II, 69. magnam habendam esse || esse hab. || senectuti gratiam; C 42. habeo .. senectuti magnam gratiam, quae ..; C 46.

ineo: magnam ineat gratiam; F IV, 31. s. refero; O I, 47.

pario: maxume .. et gloria paritur et gratia defensionibus, eoque maior, si ..; O II, 51.

praeripio: ut Mario praeripere collegis ... popularem gratiam non ita turpe ... videbatur; O III, 81.

refero: ut ... et liberalitatis et referendae gratiae principia in nobis contineremus; F V, 43. quae memoria est in iis (pueris) bene merentium, quae referendae gratiae cupiditas! F V, 61. ubi aut bene merendi de altero aut referendae gratiae voluntas poterit existere? L I, 43. ubi gratus, † si non eum ipsi || ipsum || cernunt grati, quoi referunt gratiam? L I, 49. ut non ineunda, sed referenda sit gratia; O I, 47. nullum .. officium referenda gratia magis necessarium est; O I, 47. in collocando beneficio et in referenda gratia ... hoc maxume officii est; O I, 49. tum se intellexisse, quos fidos amicos habuisset, quos infidos, cum iam neutris gratiam referre posset; Lae 53. s. habeo; O II, 69. ✕.

removeo, segrego: intellegitur .. a beata inmortalique natura et iram et gratiam segregari; quibus remotis nullos a superis impendere metus; N I, 45.

tollo: tollitur beneficium, tollitur gratia, quae sunt vincla concordiae; F II, 117. cum (Epicurus) || cum in || dis inmortalibus et opem et gratiam sustulit; N I, 121.

tribuo: non satis magnam tribuunt inventoribus gratiam; F IV, 13. huic nec laus magna tribuenda nec gratia est; O III, 68.

2. trado: hoc retento reliqua voluntas auctoritati aut gratiae traditur; L III, 39.

3. pertineo ad: in iure cavere ... vehementer et ad opes augendas pertinet et ad gratiam; O II, 65.

redeo in: ut ... in gratiam iam cum voluptate redeamus; C 56.

sum in: ut, qui illam (vitam) eripuerit, in maxima et gratia futurus sit et gloria; O III, 85.

III. alqd: s. II, 1. consequor; O II, 67.

IV, 1. florere: Sp. Cassium ... summa apud populum gratia florentem; R II, 60.

praestabilis: quid .. eloquentia praestabilius vel spe indigentium vel eorum, qui defensi sunt, gratia? O II, 66.

teneri: id ... neque ira neque gratia teneri; N I, 45. si maxime talis est deus, ut nulla gratia, nulla hominum caritate teneatur, valeat; N I, 124.

valere: per hospites apud externos populos valere opibus et gratia; O II, 64.

2. cum: Posidonium, sicut aequum est, cum bona gratia dimittamus; Fa 7.

V. Lücke: * gratiam; R IV, 2.

gratia, wegen, um — willen, zu Gefallen: I. nach Pronomen: »id ea gratia, ut ... ipsa interea effugeret«; N III, 67.

II. nach Substantiven: »tu me amoris magis quam honoris servavisti gratia«; T IV, 69. aut benivolentiae g. faciunt ... aut honoris; O II, 21. [neminem ut violem commodi mei g.]; O III, 29. quae perferant ... laudis studiosi gloriae g., amore incensi cupiditatis; T V, 79. si unus quisque ... detrahat ..., emolumenti sui g.; O III, 22. si exempli g. vir bonus ... magnum frumenti numerum advexerit; O III, 50. gloriae: s. cupiditatis. ipsas bestias hominum g. generatas esse; N II, 158. honoris: s. amoris. benivolentiae. quae (virgines) Romam ludorum g. venissent; R II, 12. sin autem usque ad novem verbi g. sine dubitatione respondes pauca esse; A II, 94. ut propter aliam quampiam rem, verbi g. propter voluptatem, nos amemus; F V, 30. lex utilitatis virorum g. rogata; R III, 17.

III. nach Gerundien: multa .. saepe ad te cohortandi g. scripsimus; O III, 6. »si violandum est ius, regnandi g. violandum est;« O III, 82.

IV. nach Gerundiven: ut ... dolores suscipiantur maiorum dolorum effugiendorum g.; F I, 36. quae .. is (Epicurus) de deis inmortalibus dixerit, invidiae detestandae g. dixisse; N I, 123. augendae virtutis g. ... virorum fortium memoriam ... consecratam; N III, 50. qui imperia consulatusque ... muneris fungendi g. subeundos ... putet; R I, 27. exercendae memoriae g., quid quoque die ... egerim, commemoro vesperi; C 38.

gratificatio, Gefälligkeit: cum in inbecillitate gratificationem et benivolentiam ponitis; N I, 122.

gratificor, gefällig sein, darbringen, mitteilen: I, 1. facultas: in iis pecuniae cupiditas spectat ad opes et ad gratificandi facultatem; O I, 25.

potestas: in quo populo potestas honeste bonis gratificandi datur; L III, 39.

voluntas: quamquam .. in utroque || utraque || inest gratificandi liberalis voluntas; O II, 52.

2. alqs: adgredere, quaeso, et gratificare rei publicae; fr V, 61.

II. de: de .. eo, quod ipsis superat, (parvi) aliis gratificari volunt; F V, 42.

III. alqd: ut ... deum fingeret ... nihil gratificantem, omnino || gratificantem omnino || nihil curantem; N I, 123. aliqui .. dux .. populo gratificans et aliena et sua; R I, 68. qui gratificantur cuipiam, quod obsit illi; O I, 42.

gratiosus, in Gunst stehend, einflußreich: qui (Pythius) esset ut argentarius apud omnes ordines gratiosus; O III, 58.

gratis, umsonst: diligo: ut ... virtutes omnes per se ipsas gratis diligant; F II, 83.

habito: habitent gratis in alieno; O II, 83.

gratuito, unentgeltlich, uneigennützig: hominis ... multorum causas et non gravate et gratuito defendentis beneficia ... late patent; O II, 66.

gratuitus, unentgeltlich, uneigennützig: amicitia, caritas: hominum caritas et amicitia gratuita est. quanto igitur magis deorum! N I, 122.

liberalitas: liberalitas gratuitane est an mercennaria? si sine praemio benigna || benignus || est, gratuita, si cum mercede, conducta; L I, 48.

probitas: innatam esse homini probitatem gratuitam, non invitatam voluptatibus nec praemiorum mercedibus evocatam; F II, 99.

virtus: quarum (virtutum) esse nulla potest, nisi erit gratuita; A II, 140. quod idem (Epicurus) nullam censet gratuitam esse virtutem; D I, 87.

gratulator, Glück wünschend: [ita fit, ut gratulator laetior sit quam is, cui gratulatur]; F II, 108.

gratulor, sich freuen, Glück wünschen: I. alqs: volgo ex oppidis publice gratulabantur; T I, 86. qui (Laco) ... accessit ad senem et gratulatus: „morere, Diagora", inquit; T I, 111.
II. alicui: gratulemur nobis, quoniam ..; L fr 1. f. **gratulator.**

gratus, angenehm, erfreulich, dankenswert, dankbar: A. alqs: qui volo et esse et haberi gratus; F II, 72. quem .. ea, quae gignuntur nobis ad fruendum, non gratum esse cogunt; L II, 16. ille tenuis ... gratum se videri studet; O II, 70. vgl. B, **a.**

alqd: quae mihi ipsi ... grata non essent, nisi ..; F II, 72. quod .. adprobaris, id gratum acceptumque habendum; T V, 45. mihi .. gratum est, quod ..; T V, 120. quia maius est certeque gratius prodesse omnibus quam opes magnas habere; N II, 64. Hirtius: „gratissumum", inquit, „et tuorum omnium simile"; Fa 3. an mihi .. potest quicquam esse molestum, quod tibi gratum futurum sit || est || ? Fa 4. quam multi ... homines immolare et pium et dis immortalibus gratissumum esse duxerunt! R III, 15. quom ipsi deo nihil minus gratum futurum sit quam non omnibus patere ... viam; L II, 25. volam .. hoc, quod loquar, diis inmortalibus gratum potius videri quam grave || hominibus ||; L II, 41. haec pueris et mulierculis et servis et servorum simillimis liberis esse grata; O II, 57. haec in posterum gratiora; O II, 60. si utrique vestrum ... gratum futurum est; C 6. mihi vero erit gratum || vero ||; Lae 16. — facio: f. B, **b.**

adventus: cum ... Lucullo .. noster adventus et gratus et iucundus fuisset; fr V, 18.
animus: quae .. natio ... non gratum animum et beneficii memorem diligit? L I, 32.
beneficia: quae (beneficia) et mutua et grata dum sunt; O I, 56. quae (beneficia) sunt etiam gratiora; O II, 72.
capudines: quam simpuvia || simpula, al. || pontificum dis immortalibus grata sint Samiaeque ... capudines || cupedines, al. ||; R VI, 2. a Numa Pompilio minusne gratas dis inmortalibus capudines ac fictiles urnulas fuisse quam felicatas Saliorum || aliorum || pateras arbitramur? P 11.
casus: quodsi is casus fuisset rerum, ... ut non omnibus gratus esset; L III, 26.
cupedines: f. capudines; R VI, 2.
facultas: huic arti finituma est dicendi [gravior] facultas et gratior et ornatior; O II, 66.
hortatio: mihi grata hortatio tua est; F V, 6.
hostiae: »quae .. quoique divo decorae grataeque sint hostiae, providento;« L II, 20.
lex: gratam ... illam legem || rem || ... de multa et sacramento ... tulerunt; R II, 60.
liber: quamquam a te ipso id .. facio provocatus gratissimo mihi libro; F I, 8.
liberalitas: temeritate .. remota gratissima est liberalitas; O II, 63.
medicina: cur ... animi .. medicina ... nec tam multis grata et probata (sit); T III, 1.
memoria: etsi tuus est totus ordo gratissimamque memoriam retinet consulatus tui; L III, 29.
munus: senectutis .. non inertis grato atque honesto fungerer munere; L I, 10.
opera: haec .. opera grata multis; O II, 65.
probitas: (lex) significat probitatem gratam esse deo; L II, 25.
recordatio: sapientes bona praeterita grata recordatione renovata delectant; F I, 57.
res: eae res, quas ingenio ac ratione persequimur, gratiores sunt quam illae, quas viribus; O II, 45. f. lex.
simpuvia, simpula: f. capudines; R VI, 2.
vir: quod .. tributum est bono viro et grato; O II, 63.
virtus: eo .. erat cuiusque gratior in re publica virtus, quod ..; R II, 59.
urnulae: f. capudines; P 11.

B, **a.** cernunt: ubi gratus, † si non eum ipsi || ipsum || cernunt grati, quoi referunt gratiam? L I, 49.
ohne Verb: melius Graii || grati, Graeci || atque nostri, qui ... easdem illos (deos) urbis quas nos incolere voluerunt; L II, 26.
b. facio: f. **facio,** III. alqd, gratum (4 St.) S. 10, a.

gravate, ungern: defendo: hominis ... multorum causas et non gravate et gratuito defendentis beneficia ... late patent; O II, 66.
elliptisch: Canius .. contendit a Pythio, ut venderet; gravate ille primo; O III, 59.

gravedinosus, mit Schnupfen behaftet: dicimus gravedinosos quosdam, *quosdam* torminosos, non quia iam sint, sed quia saepe; T IV, 27.

graviditas, Schwangerschaft: ut ... ab eo .. (Sole) Luna inluminata graviditates et partus adferat maturitatesque gignendi; N II, 119.

gravido, schwängern, befruchten: quae (terra) gravidata seminibus omnia pariat et fundat ex sese; N II, 83.

gravidus, schwanger, voll: corpus: »cum se gravido tremefecit corpore tellus«; D I, 18.
mater: quia »mater gravida parere *ex* se ardentem facem visast in somnis Hecuba«; D I, 42.
ubera: »altrix, Martia, quae parvos Mavortis semine natos uberibus gravidis vitali rore rigabat«; D I, 20.

gravis, schwer, gewichtig, nachdrücklich, bedeutend, ernst, würdig, gewaltig, drückend, hart, schmerzlich, schwer verdaulich, dumpf, tief: A. **bei Substantiven:** alqs: quo gravior viderere; F II, 77. quod ... multi Epicurei ... sunt ... in omni vita constantes et graves; F II, 81. constantem .. quendam volumus, sedatum, gravem ... illum esse; T IV, 61. nisi idem placeret gravissimo Stoicorum, Panaetio; O II, 51. in huius modi causis aliud Diogeni Babylonio videri solet, magno et gravi Stoico, aliud ..; O III, 51. iure .. gravis, cuius de laudibus omnium esset fama consentiens; C 61. qui .. utraque in re gravem, constantem, stabilem se in amicitia praestiterit; Lae 64.
alqd: ait ille (Hercules): »o multa dictu gravia, perpessu aspera, quae corpore exanclata atque animo pertuli!« T II, 20. quibus (Peripateticis) nihil est uberius, nihil eruditius, nihil gravius; T III, 22. videntur .. omnia repentina graviora; T III, 28. id .. non dubium, quin omnia, quae mala putentur, sint inprovisa graviora; T III, 30. sentit (poëta) omnia repentina et necopinata esse graviora; T III, 45. nihil est .. omnium, ... quod gravius magnificentiusque dicatur; T V, 1. nihil gravius, nihil philosophia dignius; T V, 26. quid erit in philosophi gravitate quam in volgi opinione stultorumque turba quod dicatur aut gravius aut grandius? T V, 46. cum terrae ... ... saepe motus multa nostrae rei publicae ... gravia et vera praedixerint; D I, 35. cum mihi nihil inproviso nec gravius, quam exspectavissem, pro tantis meis factis evenisset; R I, 7. quid gravius (est) quam rem susceptam dirimi? L II, 31.

volam .. hoc, quod loquar, diis immortalibus gratum potius videri quam grave || hominibus ||; L II, 41. cum multa sint in philosophia et gravia et utilia accurate copioseque a philosophis disputata; O I, 4. etiamsi sint alia graviora atque meliora; O I, 110. quid .. aut Herodoto dulcius aut Thucydide gravius ... inveniri potest? fr V, 25.

accusatores: qui (accusatores) quidem graves esse non possunt, nisi sunt voluntarii; L III, 47.

actio: quid? vestra oratio in causis, quid? ipsa actio potest esse vehemens et gravis et copiosa, nisi est animus ipse commotior? D I, 80.

adversarius: perfuga unus .. gravem adversarium imperii sustulisset; O III, 86.

adulescens: C. Triarius, in primis gravis et doctus adulescens; F I, 13.

aegritudo: haec .. bona sunt, quibus aegritudines gravissimae detrahantur; T III, 46. cum ... opinio accessit, ... tum denique efficitur illa gravis aegritudinis perturbatio; T III, 61 (62). fatentur graviores aegritudines suscipi, quam natura cogat; T III, 71.

aetas: eis omnis aetas gravis est; C 4.

amiculum: aestate grave esse aureum amiculum, hieme frigidum; N III, 83.

argumentum: grave .. argumentum tibi videbatur, quod ..; N III, 11.

artes: sapientem plurimis et gravissimis artibus atque virtutibus instructum; F II, 112.

aspiratio: ut eius (caeli) adspiratio gravis et pestilens futura sit; D I, 130.

auctor: gravissumus auctor in Originibus dixit Cato morem ... fuisse; T IV, 3. cum ... plurumis .. locis gravis auctor Democritus praesensionem rerum futurarum conprobaret; D I, 5.

auctoritas: quae .. (potentia atque auctoritas senatus) gravis et magna remanebat; R II, 59.

bellum (duellum): ut ... exercitum .. in gravissimo bello animadversionis metu contineret; F I, 35. gravioribus .. bellis etiam sine collega omne imperium nostri penes singulos esse voluerunt; R I, 63. »quando duellum gravius, discordiae civium escunt;« L III, 9.

carmen: ut ego .. poëtam grave plenumque carmen sine caelesti aliquo mentis instinctu putem fundere; T I, 64.

casus: his gravissimis casibus in eundem portum ... magna iactati tempestate confugimus; T V, 5. mihi .. explicandae philosophiae causam adtulit casus gravis civitatis; D II, 6. quam ille (Marius) gravem suum casum magno animo ... tulisset; D II, 140. cum eos (amicos) gravis aliquis casus experiri cogit; Lae 84.

causa: nisi quae causa gravior obstitisset; D II, 4. qui ... aliqua graviore causa impediti a re publica recesserunt; O I, 71. hae .. causae diligendi gravissimae; O II, 32.

certamen: »nos grave certamen belli clademque tenemus«; F V, 49.

cibus: negat .. esse ullum cibum tam gravem, quin ... concoquatur; N II, 24.

civis: dum modo haec (tabella) optimo cuique et gravissimo civi ostendatur; L III, 39. quae (bella civilia) gravis et fortis civis ... fugiet; O I, 86. qui (Marius) optimum et gravissimum civem ... in invidiam falso crimine adduxerit; O III, 79. quid intersit inter popularem, id est adsentatorem et levem civem, et inter constantem, severum || et severum al. || et gravem; Lae 95.

civitas: quae (exempla) nata ... apud illos (Athenienses) etiam in gravissumam civitatem nostram dicuntur redundasse; R I, 5.

clades: f. certamen.

concitationes: his tu tam gravibus concitationibus ... quem vacuum ... videris; T V, 43.

concursus: »concursus .. gravis stellarum ardore micantis tu quoque ... vidisti«; D I, 18.

contumeliae: alternis .. versibus intorquentur inter fratres gravissimae contumeliae; T IV, 77.

cursus: f. plaga; T II, 57.

disciplina: cum iam philosophorum disciplinae gravissimae constitissent; A II, 15. ut ... intellegatur .. ea (disciplina) ... quam gravis, quam continens, quam severa sit; F I, 37.

dolor: si (dolor) gravis, brevis; si longus, levis; F II, 22. 95. sic Epicurus: „Philocteta st! brevis dolor || Ph.! si gravis dolor, brevis, al. ||;“ F II, 94. quid, si deinde dolores graves corporis (accessissent)? T IV, 40. aderit ... amissio suorum, graves dolores corporis; T V, 29. f. iracundia.

dominae: graves .. dominae cogitationum lubidines infinita quaedam cogunt; R VI, 1.

domini: liberatos se per eum (inventorem) dicunt gravissimis dominis, terrore .. et ... metu; T I, 48.

emissiones: ut ... tormenta telorum eo graviores emissiones habent, quo sunt ... adducta vehementius, sic ..; T II, 57.

exempla: unde ... copia depromi maior gravissimorum exemplorum ... potest? fr V, 27.

exitus: clarissimorum hominum nostrae civitatis gravissimos exitus in Consolatione collegimus; D II, 22.

facultas: huic arti finituma est dicendi [gravior] facultas et gratior et ornatior; O II, 66.

fatum: »haec fixa gravi fato ... teneri«; D I, 20.

genus: (indicatur genus) grave acutum, flexibile durum; N II, 146.

homo: homo in primis ingenuus et gravis, ... Panaetius; F IV, 23. constantem hominem et gravem, qui glorietur a gloria se afuisse! T V, 104. neque oratio abhorrens a persona hominis gravissimi; R I, 24. quidam homines severi et graves nec populi nec principum mores ferre potuerunt; O I, 69. alter (iocus) est ... *gravissimo* || magno || homine dignus; O I, 104. haec ... gravi .. homini ... probari posse nullo modo; O II, 57. haec (benignitas) est gravium hominum atque magnorum; O II, 63.

honestas: si ... ea (honestas) ... omni pondere gravior habenda (est) quam reliqua omnia; O III, 35.

inimicitiae: cavendum .., ne etiam in graves inimicitias convertant se amicitiae; Lae 78.

iniuria: animi aegritudo fortunae magna et gravi commota iniuria; N I, 9.

iracundia: quasi vero atra bili solum mens ac non saepe vel iracundia graviore vel timore vel dolore moveatur; T III, 11.

iudicia: graviora iudicia de potentissimis hominibus extant vocis quam tabellae; L III, 34.

labores: »qui labores morte finisset gravis;« T I, 115. quod (Xenophon) diceret eosdem labores non aeque gravis esse imperatori et militi; T II, 62.

lex: ille vir bonus ... cur has sibi tam graves leges imposuerit; A II, 23. gravis et ... praeclara lex; L III, 40.

loci: animadverti .. saepe Catonem ... locos graves ex philosophia tractare; P I.

morbus: plerique ... ob eam .. causam ... in morbos gravis ... incurrunt; F I, 47. quodsi corporis gravioribus morbis vitae iucunditas impeditur; F I, 59. sit .. idem caecus, debilis, morbo gravissimo affectus; F V, 84. quibus duobus morbis, ... aegritudine et cupiditate, qui

tandem possunt in corpore esse graviores? T III, 5. mors insecuta Gracchum est. causa quidem, credo, aliqua morbi gravioris; D II, 62. qui sunt morbo gravi et mortifero adfecti; D I, 63. qui (medici) ... gravioribus .. morbis periculosas curationes ... adhibere coguntur; O I, 88.

munus: labor est functio quaedam vel ... gravioris operis et muneris; T II, 35.

nomen: dum aegritudinis nomen absit grave, taetrum, funestum; T III, 83.

onus: quod onus est ei, qui magnis de rebus dicturus est, gravissimum; R I, 37. suscepisti onus praeterea grave et Athenarum et Cratippi; O III, 6. quae (senectus) plerisque senibus sic odiosa est, ut onus se Aetna gravius dicant sustinere; C 4.

opinio: si fidentia ... scientia quaedam est et opinio gravis non temere adsentientis; T IV, 80.

opus: munere quodam necessitatis et gravi opere perfungimur; C 77.

oratio: ita fit cum gravior, tum etiam splendidior oratio; F III, 19. quae requirebant orationem ornatam et gravem; F IV, 6. ſ. actio.

ortus: erit eius (amicitiae) ortus a natura quam ab inbecillitate gravior et verior; Lae 32.

pars: si multo maiore et graviore ex parte bona propendent; T V, 86.

patera: cum ex aede Herculis patera aurea gravis subrepta esset; D I, 54.

periculum: neque .. periculum in re publica fuit gravius umquam; O I, 77.

persona: qui sermonibus eius modi nolint personas tam graves inligari; A II, 6. quam gravis .., quam magnifica, quam constans conficitur persona sapientis! F III, 75.

perturbatio: etsi .. omnis animi perturbatio gravis est; T IV, 82. vgl. aegritudo; T III, 61.

philosophus: quod solum bonum severus et gravis philosophus novit; F II, 29. iure .. gravissimi philosophi initium summi boni a natura petiverunt; F V, 33. a gravibus illis antiquis philosophis petenda medicina est, || est, si || non ab his voluptariis; T III, 40. ex ceteris philosophis nonne optumus et gravissumus quisque confitetur multa se ignorare? T III, 69. quid ... prohibet ... Xenocratem illum gravissimum philosophorum ..? T V, 51. ut ... fecit Plato ... gravissimus philosophorum omnium; L II, 14.

plaga: cum ... barbaros in harena videris excipientis gravissimas plagas; T II, 46. sic vox, sic cursus, sic plaga hoc gravior, quo est missa contentius; T II, 57. graviorem .. plagam (Epicurus) accipiebat, ut leviorem repelleret; N I, 70.

poenae: (C. Blossius) poenas rei publicae graves iustasque persolvit; Lae 37.

pondus: nisi et virtutis et vitiorum ... grave ipsius conscientiae pondus esset; N III, 85.

potentia: ſ. auctoritas.

ratio: nonne ipsa veritas et gravis et recta ratio mihi adversetur? A II, 139.

res: cur in gravissimis rebus non delectet eos sermo patrius; F I, 4. maximas .. ab eo || [ab eo] || (sapiente) et gravissimas res consilio ipsius ... administrari; F I, 63. res .. fortasse verae, certe graves, non ita tractantur, ut debent; F IV, 7. quae (vita) constaret ex iis rebus, quas dixi, aut plurimis aut gravissimis; F IV, 50. res tam gravis tamque praeclaras Latinis etiam litteris contineri; N I, 7. cum gravibus seriisque rebus satis fecerimus; O I, 103.

senectus: quod numquam tibi senectutem gravem esse senserim; C 4. qui minus gravis esset iis senectus, si ..? C 4. nec insipienti etiam in summa copia non gravis (senectus esse potest); C 8. senectus .. quamvis non sit gravis, ... tamen aufert eam viriditatem; Lae 11.

senes: ut ... senes .. ad ludum adulescentium descendant, ne sint iis odiosi et graves; R I, 67.

sensus: talis .. interitus non est sine gravi sensu; T I, 107.

sententia: breviter comprehensis gravissimis sententiis; F II, 20. quia gravissimae sint ad beate vivendum breviter enuntiatae sententiae; F II, 20. potest id ... omnibus electissimis verbis gravissimisque sententiis ... augeri et ornari; F III, 26. gravissimam illam vestram sententiam ... communem fore vobis cum omnibus, qui ..; F IV, 45.

societas: omnium societatum nulla est gravior, nulla carior quam ea, quae ..; O I, 57. quam graves, quam difficiles plerisque videntur calamitatum societates! Lae 64.

somnia: nec .. somnia graviora ... a summo consilio neglecta sunt; D I, 4.

sonus: gravissimo .. (sono) hic lunaris atque infimus (cursus movetur); R VI, 18.

studia: ad quaedam studia graviora atque maiora (facti sumus); O I, 103.

tempestates: non dubitaverim me gravissimis tempestatibus ac paene fulminibus ipsis obvium ferre; R I, 7.

tempus: fugit (Deiotarus) e proelio cum Pompeio; grave tempus! D II, 79. nobis ... certamen fuit .. cum gravissimo rei publicae tempore; L III, 25.

testimonium: non gravissimum est testimonium multitudinis; F II, 81.

testis: testem non mediocrem, sed haud scio an gravissimum; O III, 105.

timor: ſ. iracundia.

vir: num gravem (virum), num humana contemnentem potes dicere || aut Prometheum || aut Philoctetam illum? T II, 33. parumne declaravit vir gravis et sapiens lege Sempronia patrimonium publicum dissupari? T III, 48.

virtutes: ſ. artes.

vita: minus aliis gravis aut molesta vita est otiosorum; O I, 70.

vitium: errat in eo, quod ullum aut corporis aut fortunae vitium vitiis animi gravius existumat; O III, 26.

vox: ſ. plaga; T II, 57.

vulnus: fortunae gravissimo percussus vulnere; A I, 11. cum ... ipse (Epaminondas) gravi vulnere exanimari se videret; F II, 97.

B. **allein: a.** animadvertunt, al.: tamen etiam graviores constantioresque admonendi sunt, ut animadvertant, ne callida adsentatione capiantur; Lae 99.

b. I. **abſolut:** nihil ad rem! — ne sit sane; at certe gravius; F IV, 73.

II. tempero cum: qui (sonus) acuta cum gravibus temperans varios aequabiliter concentus efficit; R VI, 18.

III. a: quod a gravioribus leviora natura repellantur; T I, 40.

gravitas, Schwere, Schwerkraft, Gewicht, Nachdruck, Gewalt, Beſchwerde, Schwerfälligkeit, Ernſt, Strenge, Bedeutung, Würde: I. **Subject:** cadit: ista potestate nata gravitas optimatium cecidit; L III, 17.

est: si .. in sensibus ipsius (sapientis) est aliqua forte gravitas aut tarditas; A II, 53. pluris esse ... laetitiam quam gravitatem animi atque constantiam; F III, 1. ea, quae desideratur a magno philosopho, gravitas, in eo (Aristone) non fuit; F V, 13. quae .. tanta gravitas ... in ullis fuit, ut sit cum maioribus nostris compa-

randa? T I, 2. quanta illa || illi (Scipioni) || ... fuit gravitas! Lae 96. f. II, 1. condio.
habet: ut ... gravitas iam constantis aetatis naturale quiddam habeat, quod ..; C 33.
inest: si inest in oratione mixta modestia gravitas; O II, 48.
postulat: mollior .. ratio, quam virtutis vis gravitasque postulat; F V, 12.

II. **nach Verben:** 1. accuso: si medicus gravitatem morbi ... accuset; N III, 76.
adfligo: quom (puer) adflixisset principum gravitatem; L III, 19.
adiungo: clementi castigatione licet uti, gravitate tamen adiuncta; O I, 137.
comparo: f. I. est; T I, 2.
condio: erat .. in illo viro comitate condita gravitas; C 10.
crucio: non .. magnitudo animi cruciabatur eius (Reguli) a Poenis, non gravitas; P 16.
desidero: f. I, 1. est; F V, 13.
effero, exaggero: ut gravitatem dignitatemque virtutis exaggerent. quam cum ad caelum extulerunt ..; T V, 85.
habeo: gravitatem res habet, quom frequens ordo est; L III, 40. genus .. hoc sermonum ... plus nescio quo pacto videtur habere gravitatis; Lae 4. tristitia .. et in omni re severitas habet illa quidem gravitatem, sed amicitia remissior esse debet; Lae 66.
intueor: illi ... personae gravitatem intuentes non dubitant dicere ..; T II, 49.
iudico: quod corporis gravitatem et dolorem animo iudicamus; T III, 1.
laudo: cum ... eorum gravitatem constantiamque laudamus, qui non turbulente humana patiantur; T IV, 60.
misceo: f. I. inest.
perturbo: quid est, quod tantam gravitatem constantiamque perturbet? T IV, 57.
rapio: cum constantia, gravitas, fortitudo, sapientia reliquaeque virtutes rapiantur ad tortorem; T V, 13.
repeto: huius sententiae gravitas a Platonis auctoritate repetatur; T V, 34.
retineo: rectum est, ... etiamsi nobis indigna audiamus, tamen gravitatem retinere, iracundiam repellere; O I, 137.
roboro, tribuo: Catoni cum incredibilem tribuisset natura gravitatem eamque ipse perpetua constantia roboravisset; O I, 112.
video: an, cum videat me et meos comites, fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam, constantiam, gravitatem, fidem, ipsa se subducat? fr V, 64.
2. sum: id arbitror fuisse gravitatis; O III, 93.
3. respondeo: fortitudini comitibusque eius, magnitudini animi, gravitati ... quo modo respondebis? T II, 32.
4. utor: in quibus (obiurgationibus) utendum est fortasse ... verborum gravitate acriore; O I, 136.
5. contexo cum: (Plato) leporem Socraticum subtilitatemque sermonis cum obscuritate Pythagorae et cum illa plurimarum artium gravitate contexuit; R I, 16.
discrepo a: eiusdem (Epicuri) testamentum ... a philosophi gravitate ... iudico discrepare; F II, 100.
sum in: quod ... dolor in longinquitate levis, in gravitate brevis soleat esse; F I, 40. quid erit in philosophi gravitate ... quod ..? T V, 46.

III. **nach Adjectiv:** indignus: quid tam ... indignum sapientis gravitate atque constantia (est) quam ..? N I, 1.

IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: f. II, 1. habeo; Lae 4.
contentio: quo labefactari possit tanta contentio gravitatis et ponderum; N II, 116.
gloria: maxima fuit (Anaxagoras) et gravitatis et ingenii gloria; A II, 72.
indicium: quaerimus gravitatis, constantiae, firmitatis, sapientiae indicium; A II, 53.
societas: cuius (Platonis) et vita et oratio consecuta mihi videtur difficillimam illam societatem gravitatis cum humanitate; L III, 1.
sonus: gravitatis suae liquit illum tristem et plenum dignitatis sonum; R VI, 2.
vis: aliam .. quandam vim motus (atomi) habebant a Democrito inpulsionis, ... a te, Epicure, gravitatis et ponderis; Fa 46.
2. cogitatio de: quam (cogitationem) habemus de gravitate sapientis; A II, 66.

V. **Umstand:** 1. considere: tarditate modorum et gravitate canentis illorum (adulescentium) furentem petulantiam consedisse || resedisse ||; fr X, 3.
deferri: qua omnia delata gravitate medium mundi locum semper expetant; T V, 69.
ferri: ut illae (partes) superiores in medium locum mundi gravitate ferantur et pondere, sic ..; T I, 40. ait (Epicurus) atomum, cum pondere et gravitate derecto || directo || deorsus feratur, declinare paululum; N I, 69. corpora quaedam solida atque individua vi et gravitate ferri; N II, 93. si gravitate feruntur ad perpendiculum corpora individua rectis lineis, ut Epicuro placet; Fa 22. si semper atomus gravitate ferretur naturali ac necessaria; Fa 23. si atomis, ut gravitate ferantur, tributum est necessitate naturae; Fa 48.
misceri: erat in homine ... gravitate mixtus lepos; R II, 1.
moveri: cum (atomus) per inane moveatur gravitate et pondere; Fa 24. ipsius individui hanc esse naturam, ut pondere et gravitate moveatur; Fa 25.
pelli: fit ... saepe vocum gravitate et cantibus ut pellantur animi vehementius; D I, 80.
praestare: nec in philosophia cuiquam cessit et vitae gravitate praestitit; fr V, 66.
proximus: (Critolaus) est gravitate proximus; F V, 14.
residere: f. considere.
2. cum: siquidem nec anxii futuri sunt et cum gravitate constantiaque victuri; O I, 72.

graviter, schwer, gewichtig, bedeutend, nachdrücklich, ernst, würdig, streng, heftig, empfindlich, ungern, dumpf, tief: II. **bei Verben:** aegroto: ut inter optime valere et gravissime aegrotare nihil prorsus dicerent interesse; F II, 43. Pompeio, ... cum graviter aegrotaret Neapoli, melius est factum; T I, 86. si ... interim graviter aegrotare filius coeperit; O I, 32. facilius in morbos incidunt adulescentes, gravius aegrotant; C 67.
ago: qui se auctorem vitae graviter et sapienter agendae profiteretur; F IV, 21. utrumque (Scipio) egit graviter; Lae 77.
angor: suis .. incommodis graviter angi non amicum, sed se ipsum amantis est; Lae 10.
cado: quia, si quid adversi eveniat, (philosophi) tam graviter cadere non possunt; O I, 73.
commoveo: te suspicor eisdem rebus quibus me ipsum interdum gravius commoveri; C 1.
comprehendo: qui hac exaudita quasi voce naturae sic eam firme graviterque comprehenderit, ut ..; F I, 71.
defendo: gravissime .. et verissime defenditur numquam ... posse ..; F III, 71.
dico: res .. bonas verbis electis graviter ornateque dictas quis non legat? F I, 8. equidem

.. Platonem existumo ... gravissime et copiosissime potuisse dicere; O I, 4. is (Appius Claudius) ... non dubitavit dicere illa ..., ceteraque gravissime; C 16. quae (voluptates corporis) vere et graviter a Platone dictae sunt illecebrae esse ... malorum; fr V, 81.
disputo: eum (Posidonium) graviter et copiose de hoc ipso ... disputavisse; T II, 61.
dormio: ad lucem denique arte et graviter dormire te || dormitare || coepisse; D I, 59.
facio: splendide, constanter, graviter, honeste omnia (facere); T V, 81.
ferio: feriunt .. (ista necopinata) fortasse gravius; T III, 55.
fero: quod gravius ferremus; A II, 7. cum ... graviter feras te, quod utendum acceperis, reddidisse; T III, 36. qui (orbitates liberum) gravius ferunt; T III, 58. dicuntur non nulli in maerore ... gravius etiam tulisse; T III, 59. eo facto sic (Dionysius) doluit, nihil ut tulerit gravius in vita; T V, 60. adversas .. (res) ferre difficile esset sine eo, qui illas gravius etiam quam tu ferret; Lae 22.
frendo: »vestrone pressu quondam Nemeaeus leo frendens efflavit graviter extremum halitum?« T II, 22.
iacto: gravius etiam iactabitur; Ti 45.
ico: »quamquam graviter cernimus ictum«; T II, 49.
irascor: nec .. audiendi, qui graviter inimicis irascendum putabunt; O I, 88.
laudo: laudata quidem || est || (sapientia) a te graviter et vere; L I, 62.
lugeo: etiam gratum mortuis se facere, si graviter eos lugeant, arbitrantur; T III, 72.
maereo: cum (Elysius) graviter filii mortem maereret; T I, 115. omnis bonos interitu suorum quam gravissime maerere oportere; T III, 63.
mico: »Iovis ... pinnata satelles ... subrigit ipsa feris transfigens unguibus anguem semianimum et varia graviter cervice micantem«; D I, 106.
nitor: »ille (Anguitenens) tamen nitens graviter vestigia ponit«; N II, 109.
offendo: ut, dum ea conservet, (fortis civis) quamvis graviter offendat; O I, 86.
queror: gravius etiam de nobis queruntur et amantius; R I, 6.
reprehendo: quanto Aristoteles gravius et verius nos reprehendit! O II, 56.
secerno: ita graviter et severe voluptatem secernit a bono; F II, 24.
sentio: eisdem .. de rebus hos (Stoicos) ... sensisse gravius et fortius; F IV, 62.
sitio: quem ... videmus ..., quo .. affluentius voluptates undique hauriat, eo gravius ardentiusque sitientem; T V, 16.
sono: natura fert, ut extrema ex altera parte graviter, ex altera autem acute sonent; R VI, 18.
tracto: a veteribus Peripateticis Academicisque ... eum locum ... graviter et copiose esse tractatum; F IV, 5.
vindico: graviter olim ista vindicabat vetus illa Graecia; L II, 39.
vitupero: quae (Syracusanae mensae) a Platone graviter vituperantur; F II, 92.
vivo: etiam in tormentis ... bene vivi potest, dum modo intellegas, quid nunc dicam „bene". dico enim constanter, graviter, sapienter, fortiter; T V, 12. haec praescripta servantem licet magnifice, graviter animoseque vivere; O I, 92.
urgeo: »quae (vestis) ... urguens .. graviter pulmonum haurit spiritus; T II, 20.
elliptisch: non igitur ille (Zeno), ut plerique, sed isto modo, ut tu, distincte, graviter, ornate; N I, 59.

II. **bei Adjectiven:** aeger: cum audisset eum (Posidonium) graviter esse aegrum; T II, 61. in eo .. oppido ita graviter aegrum Eudemum fuisse, ut ..; D I, 53.
saucius: »graviter saucium (me) ... contueri ... mirificum facinus«; D I, 44.

gravo, beschweren, befruchten, pass. Schwierigkeiten machen: alqm: non gravarer, Laeli, nisi ..; R III, 32. ego vero non gravarer, si mihi ipse confiderem; Lae 17.
lentiscum: »semper viridis semperque gravata lentiscus«; D I, 15.

gremium, Schoß: I, 1. mollio, al.: quae (terra) cum gremio mollito ac subacto sparsum semen excepit; C 51.
tribuo: ut sinus et gremium quasi matris mortuo tribueretur; L II, 63.
2. sedeo in: qui (Iuppiter) lacteus || [lactens] || cum Iunone Fortunae in gremio sedens; D II, 85.
II. excipere: s. I, 1. mollio.

grex, Herde, Schar, Schwarm, Kreis: I. certant: adulescentium greges Lacedaemone vidimus ipsi incredibili contentione certantis pugnis; T V, 77.
consentiunt: quam magnos quantaque amoris conspiratione consentientes tenuit amicorum greges! F I, 65.
II, 1. consocio: qui videt domi tuae pariter accusatorum atque indicum consociatos greges; P 46.
diligo: prata et arva et pecudum greges diliguntur isto modo, quod fructus ex iis capiuntur; N I, 122.
teneo: s. I. consentiunt. — video: s. consocio. I. certant. — 2. capio ex: s. 1. diligo.
reperio e: e gregibus epheborum vix singuli reperiebantur; N I, 79.
sum in: saepe .. excellentiae quaedam sunt, qualis erat Scipionis in nostro, ut ita dicam, grege; Lae 69.

grunditus, Grunzen: ne stridorem quidem serrae (audiunt), tum cum acuitur, aut grunditum, cum iugulatur, suis; T V, 116.

grus, Kranich: efficiunt, al.: grues cum loca calidiora petentes maria transmittant, trianguli efficere formam; eius autem summo angulo aër ab iis || [ab iis] || adversus pellitur; N II, 125. basis .. trianguli, quem efficiunt grues, ea tamquam a puppi ventis adiuvatur, eaeque in tergo praevolantium colla et capita reponunt; N II, 125.
succedit: in eius (ducis) locum succedit || proxima, al. || (grus) ex iis, quae adquierunt; N II, 125.
sunt: quae (animalia) .. altiora sunt, ut anseres, ut cygni, ut grues; N II, 123 (122).

gubernaculum, Steuer, Steuerruder, Leitung: 1. teneo: quos (libros) tum scripsimus, cum gubernacula rei publicae tenebamus; D II, 3.
2. accedo ad: quod ... iidem ad gubernacula se accessuros profiteantur excitatis maximis fluctibus; R I, 11. si e vectoribus sorte ductus ad gubernacula accesserit; R I, 51.

gubernatio, Steuerung, Lenkung, Regierung: I. est: quoniam .., ut medicina valetudinis, navigationis gubernatio, sic vivendi ars est prudentia; F V, 16. usus .. eius (virtutis) est maximus civitatis gubernatio; R I, 2.
II. similis: nec .. gubernationi aut medicinae similem sapientiam esse arbitramur; F III, 24.

III. ultimum: inscite .. medicinae et gubernationis ultimum cum ultimo sapientiae comparatur; F III, 25.
IV. in: si in ipsa gubernatione neglegentia est navis eversa; F IV, 76.

gubernator, Steuermann, Lenker: I, 1. accusat: ut si medicus gravitatem morbi, gubernator vim tempestatis accuset; N III, 76.
agit: similes .. sunt || [sim. sunt] ||, ut si qui gubernatorem in navigando nihil agere dicant, cum ... ille .. clavum tenens quietus sedeat in puppi, non faciat || facit || ea, quae iuvenes, at vero multo maiora et meliora faciat || facit ||; C 17.
conicit: num .., quae tempestas inpendeat, vates || vatis || melius coniciet quam gubernator? D II, 12. num ... vates ... melius coniecerit aut e morbo evasurum aegrotum aut e periculo navem ... quam medicus, quam gubernator? D II, 13.
est: f. II, 2. committo.
evertit: ut ... gubernator aeque peccat, si palearum navem evertit et si auri; F IV, 76. auri navem evertat gubernator an paleae, in re aliquantum, in gubernatoris inscitia nihil interest; P 20.
facit: f. agit.
peccat: f. evertit; F IV, 76.
praesentiunt: multa medici, multa gubernatores ... praesentiunt; D I, 112.
providet: medicus morbum ingravescentem ratione providet, insidias imperator, tempestates gubernator; D II, 16.
putant: gubernatores cum exsultantis lolligines viderunt ..., tempestatem significari putant; D II, 145.
sedet, tenet: f. agit.
vident: f. putant.
abl. abs.: si (sapiens) ... proficiscatur ... probo navigio, bono gubernatore, hac tranquillitate; A II, 100.
ohne Verb: noster hic rector, ... (iuris) civilis non inperitus, sed ita, ut astrorum gubernator, physicorum medicus; R V, 5.
2. sum: quicumque erit rector et gubernator civitatis; R II, 51.
II, 1. fallo: gubernatores nonne falluntur? D I, 24.
2. committo: uni gubernatori, uni medico, si digni modo sint iis artibus, rectius esse alteri navem committere, aegrum alteri quam multis; R I, 62.
propono: ut .. gubernatori cursus secundus, medico salus, imperatori victoria (proposita est), sic ..; R V, 8.
III. ars: ut ... gubernatoris ars, quia bene navigandi rationem habet, utilitate, non arte laudatur; F I, 42. hoc non videre, cuius generis onus navis vehat, id ad gubernatoris artem nihil pertinere! P IV, 76.
inscitia: f. I, 1. evertit; P 20.
praesensio: et medici et gubernatoris et imperatoris praesensio est rerum fortuitarum; D II, 13.

guberno, steuern, leiten, lenken, regieren: I, 1, a. intersum ad: aurum paleamne (navis) portet, ad bene aut ad male gubernandum nihil interesse; F IV, 76.
b. ars: num .. tot regum .. naufragium sustulit artem gubernandi? D I, 24.
c. in: in gubernando nihil, in officio plurimum interest, quo in genere peccetur; F IV, 76.
2. alqs: eo .. derectius || directius || (Phoenices) gubernant, quod eam (Cynosuram) tenent; A II, 66. ne si navigare quidem velim, ita gubernem, ut somniaverim; D II, 122. an Aesculapius ... potest nobis praescribere per somnum || somnium || curationem valetudinis, Neptunus gubernantibus non potest? D II, 123. qui tranquillo mari gubernare se negent posse; R I, 11.
deus: sive in ipso mundo deus inest aliquis, qui regat, qui gubernet; N I, 52.
nauta: ut si nautae certarent, quis eorum potissimum gubernaret; O I, 87.
II. alqd: quae (natura) haec effecisset || ecfecisset ||, moveret, regeret, gubernaret; N I, 100. regna, imperia, nobilitas, honores, divitiae, opes eaque, quae sunt his contraria, in casu sita temporibus gubernantur; O I, 115.
accessus: quorum (aestuum) accessus et recessus lunae motu gubernantur; D II, 34.
civitates: singulari imperio et potestate regia tum melius gubernari et regi civitates, si ..; R II, 15.
divitias, honores, imperia: f. alqd; O I, 115.
motus: ab aliqua mente tantos naturae motus gubernari; N II, 15.
mundum: quae (dea) mundum omnem gubernet et regat; N II, 73. vgl. I, 2. deus.
nobilitatem, opes: f. alqd; O I, 115.
rationem: sic omnis ratio vitae gubernabitur; A II, 99.
recessus: f. accessus.
regna: f. alqd; O I, 115.
rem publicam: cum ... is esset rei publicae status, ut eam unius consilio atque cura gubernari necesse esset; N I, 7. quos (orbes, circumitus) prospicere inpendentis in gubernanda re publica moderantem cursum ... divini paene est viri; R I, 45. virtute .. gubernante rem publicam quid potest esse praeclarius? R I, 52. si .. sapientia est, quae gubernet rem publicam; R III, 47. si ordines reliqui principis ordinis consilio rem publicam gubernari velint; L III, 28. nobis rem publicam gubernantibus nonne togae arma cesserunt? O I, 77. qui rem publicam gubernabant; O II, 74. nullum .. vitium taetrius est ... quam avaritia, praesertim in principibus et rem publicam gubernantibus; O II, 77.
vitam: quo (bono) vita gubernari possit; F II, 43. quibus praeposita (ratio) vitam omnem debet gubernare; F IV, 39. ut ... vitam .. eius (animantis) quam pulcherrime regerent et gubernarent; Ti 46.

gumia, Schlemmer: »compellans gumias ex ordine nostros«; F II, 24.

gurges, Strudel, Schlund, Prasser: I, 1. sum: quis .. tantus est gurges, qui dies et noctes ... velit ita moveri suos sensus, ut ..? fr V, 81.
2. Vocativ: illud .. vere: »o Publi, o gurges, Galloni!« F II, 24.
II. fugio e: »cana fulix itidem fugiens e gurgite ponti«; D I, 14.
III. flumen cum: »has inter (stellas), veluti rapido cum gurgite flumen, torvus Draco serpit«; N II, 106.

gurgustium, Hütte: antea (deus) videlicet tempore infinito in tenebris tamquam in gurgustio habitaverat; N I, 22.

gustatus, Geschmack: I. adfert: nisi forte ... eorum .. (pomorum) iucundus non gustatus solum, sed odoratus etiam et aspectus dubitationem adfert, quin ..; N II, 158.
debet, al.: gustatus, qui sentire eorum, quibus vescimur, genera debet, habitat in ea parte oris,

qua esculentis et potulentis iter natura patefecit; N II, 141.

II, 1. contineo, saepio: gustatus praeclare saeptus est; ore enim continetur et ad usum apte et ad incolumitatis custodiam; N II, 145.

2. loquor de, sum in: nihil necesse est de gustatu et odoratu loqui, in quibus intellegentia, etsi vitiosa || vilior ||, est quaedam tamen; A II, 20.

III. peracerbus: quae (uva) ... primo est peracerba gustatu, deinde || dein || maturata dulcescit; C 53.

gusto, kosten, schmecken, genießen: I. iudicia: narium ... et gustandi † et parte || arte || tangendi magna iudicia sunt; N II, 146.

potestas: cum tantum modo potestatem gustandi feceris; R II, 50.

II. alqd: quia ... Stoicorum ista magis gustata quam potata delectant; T V, 13. ut ea, quae gustemus, olfaciamus, tractemus, audiamus, in ea ipsa, ubi sentimus, parte versentur; T V, 111.

herbam: quam (herbam) cum (caprae) gustavissent; N II, 126.

iuvencum: »(proles ausa est) gustare manu vinctum domitumque iuvencum«; N II, 159.

partem: quo minus animus ... gustare partem ullam liquidae voluptatis et liberae potest; F I, 58.

physiologiam, rationem: hunc censes primis, ut dicitur, labris gustasse physiologiam, id est naturae rationem? N I, 20.

res: eas .. (res) cernimus, audimus, gustamus, olfacimus, tangimus; D II, 9.

sanguinem: si quando ... populus ... optimatium sanguinem gustavit; R I, 65.

suavitatem: nondum (puer) gustaverat .. vitae suavitatem; T I, 93.

gutta, Tropfen: I. excidunt, al.: »e quo (corpore) liquatae solis ardore excidunt guttae, quae saxa adsidue instillant Caucasi«; T II, 25.

II. terrere: quae (causa) terreret animos ... lapideis ... imbribus et guttis imbrium quasi cruentis; N II, 14.

guttur, Kehle: »fulix ... haud modicos tremulo fundens e gutture cantus«; D I, 14.

gymnasium, Turnanstalt: I, 1. efficiunt: num ... aut theatrum, gymnasia, porticus ... aut arx ... rem publicam efficiebat? R III, 44.

2. sum: qui Platonis instituto in Academica, quod est alterum gymnasium, coetus erant et sermones habere soliti; A I, 17.

II, 1. adamo: si loca, si fana, si urbes, si gymnasia ... adamare solemus; F I, 69.

voco: cum audissem Antiochum ... in eo gymnasio, quod Ptolomaeum || Ptolem. || vocatur; F V, 1.

2. sum: Lyceum ... (id enim superiori gymnasio nomen est); D I, 8.

3. nascor in: mihi .. haec in Graecorum gymnasiis nata consuetudo videtur, in quibus isti liberi et concessi sunt amores; T IV, 70.

venio in: si quis in domum aliquam aut in gymnasium ... venerit; N II, 15.

III. in: iuventutis .. exercitatio quam absurda in gymnasiis! R IV, 4. || quod (Graecia) Cupidinum et Amorum simulacra in gymnasiis consecrasset ||; L fr 2. quae vix in gymnasiis et in otio Stoici probant; P 3. f. II, 1. voco. 3. nascor in.

gymnicus, gymnastisch: || ut, et || apud quos eorum ludorum, qui gymnici nominantur, magnus honos sit; T II, 62.

gyrus, Kreis: ut equos ... domitoribus tradere soleant, ... sic homines secundis rebus ecfrenatos ... tamquam in gyrum rationis et doctrinae duci oportere; O I, 90.

Habena, Zügel: accipio: neque sapientis esse accipere habenas; R I, 9.

adduco, al.: commodissimum esse quam laxissimas habenas habere amicitiae, quas vel adducas, cum velis, vel remittas; Lae 45.

habeo (habessit: f. III. deos; L II, 19), haben, besitzen, behalten, halten, enthalten, herbeiführen, verursachen, meinen, glauben, schätzen, annehmen, kennen: I. absolut: 1. unpersönlich: solum habere velle summa dementia est; T IV, 56.

2. persönlich: alqs: triste .. est nomen .. carendi, quia subicitur haec vis: habuit, non habet, desiderat, requirit, indiget; T I, 87. quo sis .. alacrior ad tutandam rem publicam, sic habeto; R VI, 13.

II. mit Ergänzung: 1. de: de me ... sic habetote; Lae 10.

2. Conjunctiv: posteaquam ipse (Antiochus) coepit, qui se audirent, habere; A II, 69. nulla omnino in re minutatim interrogati, ... quanto aut addito aut dempto certum respondeamus, [non] habemus; A II, 92. si habes, quod liqueat, neque respondes, superbe; si non habes, ne tu quidem percipis; A II, 94. eum numquam, quid in vita sequeretur, habiturum; A II, 140. ad haec ... habeo quae velim; F I, 28. habeo, ... ad quos ista referam; F II, 119. illi ... non dabunt fortasse vitam beatam habere, in quo possit iure gloriari; F IV, 51. quod .. sapientia, pedem ubi poneret, non habebat sublatis officiis omnibus; F IV, 69. ultra .. quo progrediar, quam ut veri similia videam, non habeo; T I, 17. nec vero ego iis ... habeo quod suscenseam; T I, 99. nec equidem habeo, quod intellegam bonum illud; T III, 41. habes, quae fortissime de beata vita dici putem; T V, 82. qui (Protagoras) sese negat omnino de deis habere quod liqueat, sint, non sint qualesve sint; N I, 29. quia (dux) non habet, ubi nitatur || cui innitatur ||; N II, 125. habes, .. quid Cotta, quid pontifex sentiat; N III, 6. de quibus (dis) habeo ipse quod sentiam, non habeo autem quod tibi adsentiar; N III, 64. qui in foro turbaque, quicum conloqui libeat, non habeant; R I, 28. nisi meo in rem publicam beneficio, ubi triumpharet, esset habiturus; O I, 78. quorum .. animus .. nec habeat umquam, quid sequatur; O II, 7. ut (homo) habeat, quibuscum possit familiares conferre sermones; O II, 39. non habeo, ad volgi opinionem quae maior utilitas quam regnandi esse possit; O III, 84. senex ne quod speret quidem habet; C 68. quid dulcius quam habere, quicum omnia audeas sic loqui ut tecum? Lae 22. nisi haberes, qui illis (rebus) aeque ac tu ipse gauderet; Lae 22. si habere se putant.

quod officiose et amice ... factum queant dicere; Lae 71.

3. **Infinitiv:** quid dicere habeant, cur illa vera definitio sit? A II, 43. de divis, neque ut sint neque ut non sint, habeo dicere; N I, 63. haec fere dicere habui de natura deorum; N III, 93. de nostris somniis quid habemus dicere? D II, 136.

4. **accus. c. infin.:** sic habeto, non esse te mortalem, sed corpus hoc; R VI, 26. sic habetote, nullo in genere disputando † honesta || si ullo in genere disputandi, in hoc ista, al. || patefieri, quid sit ... tributum; L I, 16. sic habetote, magistratibus ... contineri rem publicam; L III, 12. ut ..., sic habendum est nullam in amicitiis pestem esse maiorem quam adulationem; Lae 91. ſ. III. alqd, illud; T III, 13. — IV, 1. alqd in annalibus.

III. **mit einfachem Object** (vgl. II, 2): alqm: eum (Antiochum) secum ... habuit; A II, 4. habebam molestos vobis, sed minutos, Stilponem, Diodorum, Alexinum; A II, 75. cum habeam Chrysippum; A II, 75. quod .. Staseam Neapolitanum multos annos habueris apud te; F V, 8. habeo .. C. Laelium augurem eundemque sapientem, quem .. audiam; N III, 5. Dionysos multos habemus, primum Iove et Proserpina natum, secundum ..; N III, 58. quam vellem Panaetium nostrum nobiscum haberemus! R I, 15. extrema illa persona est, ut is ... proinde habeatur, quasi eam pecuniam ceperit; L II, 49. dux ille Graeciae nusquam optat, ut Aiacis similis habeat decem, sed ut Nestoris; C 31. Laelius .. sapiens ⟨sic enim est habitus⟩; Lae 5. quae (admiratio) iucundissima fuisset, si aliquem, cui narraret, habuisset; Lae 88.

se: neminem esse, qui, quo modo se habeat, nihil sua censeat interesse; F V, 30. reliqui habere se videntur angustius, enatant tamen, Epicurus, Hieronymus; T V, 87. qui tandem isti grandiloqui contra haec duo ... melius se habent quam Epicurus? T V, 89. multa ... longe .. aliter se habere, ac sensibus videantur; A II, 101. quod ni ita se haberet; F III, 66. quod si ita se habeat; F V, 12. haec certe non ita se haberent; T V, 42. quod quidem ni ita se haberet, ut animi inmortales essent; C 82. ut .. nunc se causa habet; A II, 10. quo modo se hoc habiturum sit corpus, non dico ad annum, sed ad vesperum; F II, 92. num aliud quodpiam membrum tumidum ac turgidum non vitiose se habet? T III, 19. natura .. si se sic habet, ut ... exitum mors (adferat); T I, 91. si .. res se ita habeant, ut nihil intersit ..; A II, 54. ita se rem habere; A II, 123. si ita res se habeat; F I, 25. sed res se tamen sic habet, ut ..; F II, 105. res .. se praeclare habebat; F IV, 8. cur ista se res ita habeat, ut dixi; F V, 27. se isto modo res habet; T I, 78. sic se res habet; T V, 63. C 65. ut habet se res; T V, 73. ni ita se res haberet; T V, 115. sed ita tamen se res habet; N I, 79. sic .. res se habet, ut ..; N II, 23. III, 89. longe aliter se rem habere, atque hominum opinio sit; N III, 63. sic .. se profecto res habet, ut ..; D I, 23. si ita se res haberet; Fa 9. res se sic habet; L I, 36. sed certe ita res se habet, ut ..; L I, 56. sed profecto ita se res habet, ut ..; L I, 58. ita se res habet, ut ..; L III, 28. sed hoc commodius se res habet, quod ..; O I, 159. male .. se res habet; O II, 22. sic se res habebat, ut ..; Ti 44. ut vitis cum omnibus partibus suis quam optime se habeat; F IV, 38. ut (vitis) quam optime se habere possit; F V, 39.

alqd: habeo, quod volo; A II, 34. divitem solum esse sapientem, a te quidem apte ac rotunde; quippe; habes enim a rhetoribus; F IV, 7. ſ. delectationem. vires; O II, 34. — habet .. (disputatio) aliquantum a physicis; A II, 30. ſ. progressionem. — cum (luxuriosi) ... nec haberent ulla ex parte aliquid aut dolens aut aegrum; F II, 21. dicitur ... carere, cum aliquid non habeas et non habere te sentias; T I, 88. quodsi haberem aliquid, quod liqueret; N II, 3. si vacas animo neque habes aliquid, quod ..; D I, 10. illa .. sententia habet aliquid disputationis, haec vero non est tolerabilis; Fa 21. ſ. argutias. certum; N I, 14. D II, 8. divinum. excusationem. offensionem. stabilitatem; T V, 85. taetrum. — aliud: ſ. negotium; F II, 69. — alia: ſ. respersionem. — an cetera mundus habebit omnia? N II, 18. — hoc unum, quod plurimi est, (mundus) non habebit? N II, 18. ſ. commoditatem. — qui haec habet; T V, 45. »haec habeo, quae edi«; T V, 101. haec habere se mortuum dicit; T V, 101. nec (deos haec) habere solum, sed ..; N II, 79. haec habui, .. de divinatione quae dicerem; D I, 131. haec habui, de senectute quae dicerem; C 85. haec habui, de amicitia quae dicerem; Lae 104. ſ. rationem; N III, 26. — illud .. sic habeto, nisi sanatus animus sit, ... finem miseriarum nullum fore; T III, 13. illud .. ipsum, quod in iure positum est, habet consul, ut ..; L III, 16. — cum, illa unde habeant, recordantur; T V, 102. illa qui habeant ⟨habent autem omnes boni⟩; L II, 28. — quia, cum id non habeas, quod tibi nec usu nec natura sit aptum, non careas, etiamsi sentias te non habere; T I, 87. habebis id quidem; T II, 15. quod .. est bonum, id non quivis habere potest; T V, 46. quae tandem id ars non habet? D I, 24. ſ. munus; L II, 6. — habere ea, quae secundum naturam sint, vel omnia vel plurima et maxima; F IV, 27. si (sapiens) ea quoque habeat, quae bona non audet appellare; F IV, 56. quod iis aemulemur, qui ea habeant, quae nos habere cupiamus; T I, 44. habes ea, quae de perturbationibus enucleate disputant Stoici; T IV, 33. ea qui habent; P 6. — unde habeat ista deus tuus; N I, 112. habeo ista; L II, 45. ista omnia talia videmus, ut et || etiam || inprobi habeant et absint probis; P 7. — multum: ſ. nihil; L III, 12. ut non plus habeat sapiens, quod gaudeat, quam quod angatur; F I, 62. cum sapientem semper boni plus habere vultis; F II, 57. quam molestum est uno digito plus habere! N I, 99. qui in ea causa eo plus auctoritatis habent, quia ..; R III, 26. quo plus auctoritatis habeant; L II, 18. genus .. hoc sermonum ... plus nescio quo pacto videtur habere gravitatis; Lae 4. ſ. audaciam. dolores. gloriam. laborem. laetitiam. malum; F V, 93. T III, 38. molestiam. poenas. pondus; O I, 45. prudentiam; O I, 114. vires; L I, 6. nos igitur divitiores, qui plura habemus? P 50. — plurimum: ſ. dignitatem; F V, 38. — ea .. constantia si nihil habeat percepti et cogniti; A II, 23. cum ... nihil haberet comprehensi, percepti, cogniti, constituti; A II, 23. nihil haberemus, *quod reprehenderemus* (luxuriosos); F II, 21. quid .. attinet dicere: „nihil haberem, quod reprenderem?“ F II, 23. nihil .. iam habes, quod ad corpus referas; F II, 98. nihil .. habent haec duo genera proni; T I, 42. si nihil haberet animus hominis, nisi ut appeteret aut fugeret; T I, 56. quia ultra nihil habemus, hoc longum dicimus; T I, 94. quia nihil habet mors, quod sit horrendum; T II, 2. nihil .. (natura) habet praestantius, nihil, quod magis expetat quam honestatem; T II, 46. quod (insipiens) nihil umquam haberet boni; T IV, 66. nec .. fieri potest, ut ... ii nihil habeant, quod

sequantur; N I, 12. quae (species deorum) nihil concreti habeat, nihil solidi, nihil expressi, nihil eminentis; N I, 75. habet .. (deus) nihil aliud, quod agitet in mente; N I, 114. quae (figura) nihil incisum angulis, nihil anfractibus, nihil eminens, nihil lacunosum (habere potest); N II, 47. haec ostentorum genera mirabile nihil habent; D II, 66. nihil habet .. naturale ius; R III, 18. nihil habui sane, non *modo* multum, quod putarem novandum in legibus; L III, 12. nihil .. habeo praeter auditum; O I, 33. cum .. hic locus nihil habeat dubitationis, quin ..; O II, 17. qui (Leontinus Gorgias) ... „nihil habeo", inquit, „quod accusem senectutem"; C 13. qua (amicitia) nihil a dis inmortalibus melius habemus, nihil iucundius; Lae 47. equidem ex omnibus rebus ... nihil habeo, quod cum amicitia Scipionis possim comparare; Lae 103. qui (C. Fabricius) nihil habuit eorum, nihil habere voluit; P 13. ſ. asperitatem. contentionem. insidias. malum; T I, 85. momentum; F II, 38. negotium. rationem; D II, 115. religionem. vitium; Lae 38. utilitatem; O III, 120. — nimium: ſ. felicitatem. — non nihil: ſ. utilitatem; O III, 120. — si omnia ad intellegendum non habeo, quae habere vellem; T I. 67. — parum: ſ felicitatem. — minus: ſ. laborem. vires; C 33. — minimum: ſ. firmitatem; Lae 46. — habeo paulum, quod requiram; T V, 21. — quantum: ſ. cruciatum. gloriam. delectationem; D II, 130. vires; O II, 34. utilitatem; Lae 27. — „carere" .. hoc significat: egere eo, quod habere velis; T I, 88. quod quisque a sacris ‖ quisque sacri ‖ haberet; N III, 84. quoi, quod haberet, esset satis; P 52. ſ. acerbitatem. — quae (vitis) semper habuit; F V, 40. an ... ne iis quidem, quae habeo, mihi per te uti licebit? T I, 67. quae ne vivus quidem diutius habebat quam fruebatur; T V, 101. quae qui privatim habent; T V, 102. ea dant, ... quae ipsi non habent; R I, 47. quae unde sine hominum opere ‖ opera ‖ habere possemus? O II, 14. ſ. ea; T I, 44. omnia. — etsi habet haec Stoicorum ratio difficilius quiddam et obscurius; F III, 15. quoniam is ... habet insigne quiddam ad decus et ad gloriam; F III, 28. qui ita talus erit iactus, ut cadat rectus, praepositum quiddam habebit ad finem; F III, 54. quae (voluptas) ... habet quiddam simile naturalis boni ‖ naturali bono ‖; L I, 31. ut et infirmitas puerorum et ferocitas iuvenum et gravitas iam constantis aetatis et senectutis maturitas naturale quiddam habeat, quod ..; C 33. — quaedam: ſ. ardorem. — quod sit summum bonum, quid habet, ut queat iudicare? A II, 91. quid habent, cur Graeca anteponant iis, quae ..; F I, 6. quid habebis praeterea, quod sequare? F III, 14. quid habet ista res aut laetabile aut gloriosum? T I, 49. quid haberent, quod in bonis relinquerent; T III, 42. sus .. quid habet praeter escam? N II, 160. quid .. habet haruspex, cur pulmo incisus ... dirimat tempus ...? quid augur, cur a dextra corvus, a sinistra cornix faciat ratum? quid astrologus, cur stella Iovis ... salutaris sit? D I, 85. cum rerum natura ... quid habere potest commune non dicam gallinaceum fel, ... sed tauri opimi iecur aut cor aut pulmo quid habet naturale, quod ..? D II, 29. tu vero quid habes, quare putes ..? D II, 37. Nattae .. statua aut aera legum de caelo tacta quid habent observatum ac vetustum? D II, 47. ortum videamus haruspicinae; sic facillume, quid habeat auctoritatis, iudicabimus; D II, 50. quid simile habet passer annis? D II, 65. quid .. habet auctoritatis furor iste, quem divinum vocatis? D II, 110. quid habet illius carminis simile haec oratio? — tantum, inquit, ut ..; R I, 56. quae contemplantes expendere oportebit, quid quisque habeat sui; O I, 113. iactabatur ... nummus sic, ut nemo posset scire, quid haberet; O III, 80. ſ. admirationem. argumentum. certum; N I, 6. commodum. exploratum. lites. milites. praecipuum. venustatem. utilitatem; T IV, 56. — nisi quid habes ad haec; T I, 55. si quid habere velis; T IV, 56. ſ. iniucunditatem. — neque Saturninus ... simile quidquam habuit veterum illorum; A II, 14. nec quicquam habeo adhuc probabilius; A II, 139. nec .. habet nostra mens quicquam, ubi consistat tamquam in extremo; F I, 41. nec (perturbationes) habere quicquam aut naturale aut necessarium; T IV. 60. nec .. quicquam ingenuum habere potest officina; O I, 150. ſ. divinum; D II, 73. negotium; N I, 45. eorum ... partim satis habere causae, quam ob rem reicerentur; F III, 51. cum ea (iustitia) sine prudentia satis habeat auctoritatis; O II, 34. ſ. firmitatem; Lae 19. praesidium. — quae (aequitas) tollitur omnis, si habere suum cuique non licet; O II, 78. — tantum: ſ. quid? R I, 56. cruciatum. gloriam. libros. licentiam. momentum; F II, 38. opes; R I, fr. 3. robur.

ἀβλάβειαν: ſ. nomen; T III, 16.

accessionem: ipsum bonum ... crescendi accessionem nullam habet; F III, 45. habent .. (bona corporis) accessionem dignam, in qua elaboretur; F IV, 30.

acerbitatem: quod acerbitatis habet obiurgatio; O I, 137.

adflictationem: ſ. ardorem.

aditum: quae (emendatio philosophiae) omnino aditum nullum habere potest in urbem; F IV, 21. quia (elephantus) propter magnitudinem corporis difficiles aditus habebat ad pastum; N II, 123 (122).

adiumenta: qui habent a natura adiumenta rerum gerendarum; O I, 72.

adiutores: quo pluribus profuerint, eo plures ad benigne faciendum adiutores habebunt; O II, 53.

admirationem: quid .. habent admirationis, cum prope accesseris? F IV, 74.

adversarium: sive habuerit adversarium sive non habuerit (Milo), luctabitur; Fa 30.

aequabilitatem: haec constitutio primum habet aequabilitatem quandam magnam, ... deinde firmitudinem; R I, 69.

aequitatem: quam .. habet aequitatem, ut agrum ..., qui nullum habuit, habeat, qui autem habuit, amittat? O II, 79.

aes: cur ... P. Crassi filia posset habere ... aeris milliens salva lege, mea triciens non posset? R III, 17.

aeternitatem: ut ipsa varietas habeat aeternitatem; Fa fr. 2.

agrum: ſ. aequitatem.

amatores: opprobrio fuisse adulescentibus, si amatores non haberent; R IV, 3.

amicos: si Coriolanus habuit amicos; Lae 36. ſ. **amicus,** II, 1. habeo; L III, 41. Lae 62. 84. (𝔅. I, 𝔖. 159, a).

animum: quasi animum nullum habeamus; A II, 139. si ... aeternos animos ac divinos habemus; fr V, 97. ſ. **animus,** II, 1. habeo (4 𝔖t.) 𝔅. I, 𝔖. 188, a.

annos: horum annorum, quos in fastis habemus, magnus XII DCCCCLIV amplectitur; fr V, 35.

anticipationem: quod (genus hominum) non habeat sine doctrina anticipationem quandam deorum; N I, 43. hanc nos habere sive anticipationem ... sive praenotionem deorum ... — hanc igitur habemus, ut deos beatos ... putemus; N I, 44. 45.

anulum: hunc ... anulum si habeat sapiens,

nihilo plus sibi licere putet peccare, quam si non haberet || [peccare ... haberet] ||; O III, 38.

appetitionem: s. **appetitio,** II, 1. habeo (3 St.) B. I, S. 219, b. — appetitum: s. **appetitus,** II, 1. habeo (4 St.) B. I, S. 220, a.

architectum: sicut mali aedificii domino (crederem) glorianti se architectum non habuisse; N I, 72.

ardorem: habet ardorem libido, levitatem laetitia gestiens, humilitatem metus, sed aegritudo maiora quaedam, tabem, cruciatum, adflictationem, foeditatem; T III, 27.

argumentum: tabulae .. novae quid habent argumenti, nisi ut ..? O II, 84.

argutias: cuius (Macri) loquacitas habet aliquid argutiarum; L I, 7.

arma: sibi habeant igitur || ig. hab. || arma, sibi equos, sibi hastas, sibi clavam et pilam, sibi natationes atque cursus; C 58.

artem: quae (artes) ... nec habent istam artem vestram, qua vera et falsa diiudicent; A II, 107. s. **ars,** II, 1. habeo (4 St.) B. I, S. 239, b.

aspectum: quae partes .. corporis ... aspectum esset deformem habiturae atque foedum || turpem ||; O I. 126.

asperitatem: quae .. (figura) nihil asperitatis habere, nihil offensionis potest; N II, 47. (id) nihil asperitatis ut haberet, nihil offensionis, nihil incisum angulis, nihil anfractibus, nihil eminens, nihil lacunosum, omnesque partes simillimas omnium; Ti 17.

auctoritatem: s. **auctoritas,** II, 1. habeo (14 St.) B. I, S. 273, a.

audaciam: videbatur .. nobis exercitus Caesaris et audaciae plus habere ... et roboris propter vetustatem; D II, 114.

augurem: s. alqm; N III, 5.

aurum: non .. aurum habere praeclarum sibi videri dixit, sed eis, qui haberent aurum, imperare; C 55 (56).

auspicia: s. **auspicium,** II, 1. habeo (3 St.) B. I, S. 289, a.

auxilia: ut ... magna habere possit auxilia *a* reliquorum philosophorum disciplinis; T II, 4.

beneficium: nec ob eam causam eos beneficium a patribus nullum habere; N III, 70.

benivolentiam: quam (benivolentiam) quisque habeat erga nos; O I, 47.

bonum: qualia .. ista bona sunt, quae qui habeat, miserrimus esse possit? T V, 45. nullum habendum magnum bonum, nisi quod vere laudari sua sponte posset; L I, 37. neque est ullum bonum, de quo non is, qui id habeat, honeste possit gloriari; P 15. s. **bonus,** B, **b,** II, 1. habeo (5 St.) B. I, S. 356, b.

caerimonias: s. confusionem.

calorem: et umorem et calorem ... et terrenam ipsam viscerum soliditatem ..., si quis quaerat, unde habeamus; N II, 18.

capras: capras et oves quot quisque haberet, dicere posse || posset ||; Lae 62.

casus: quod uno et eodem temporis puncto nati dissimilis et naturas et vitas et casus habent; D II, 95. haec .. ipsa fortuna ceteros casus rariores habet, primum ab inanimis procellas, tempestates, naufragia, ruinas, incendia, deinde a bestiis ictus, morsus, impetus; O II, 19. aetas illa multo plures quam nostra casus mortis habet; C 67.

causam: s. **causa,** II, 1. habeo (10 St.) B. I, S. 394, a.

cautiones: habet (beneficentia, liberalitas) multas cautiones; O I, 42.

centurias: ut † equitum centuriae cum sex || † certamine cum et || suffragiis et prima classis addita centuria ... LXXXVIII centurias habeat; R II, 39.

certum: *de* dolore certa habet, quae sequatur; T V, 88. quid quaque de re certi haberemus, scire cupientium; N I, 6. qui se aliquid certi habere arbitrantur; N I, 14. si .. aliquid certi haberem, quod dicerem; D II, 8..

cives: ipsi patriae conducit pios habere cives in parentes; O III, 90.

clavam: s. arma.

coetus: s. sermonem; A I, 17.

cogitationem: quam (cogitationem) habemus de gravitate sapientis; A II, 66. num ullam cogitationem habuisse videantur ii ... argenti ad avaritiam; P 10.

cognationem: cum rerum .. natura quam cognationem (haec) habent? D II, 33.

cognitionem: ea ... cognitionem habent faciliorem; F V, 34.

cognomen: ut (Pomponius) id etiam cognomen videatur habiturus; F V, 4. quasi (Cato) cognomen iam habebat in senectute sapientis; Lae 6.

comitatem: patrem eius (P. Scipionis Nasicae) ... nullam comitatem habuisse sermonis; O I, 109.

comitiatus: posse a summis imperiis et summis potestatibus comitiatus et concilia vel instituta dimittere vel habita rescindere; L II, 31.

comitia: s. **comitium,** II, 1. habeo (3 St.) B. I, S. 450, a.

commercium: qui modo cum Musis, id est cum humanitate et cum doctrina, habeat aliquod commercium; T V, 66. nec habet (voluptas) ullum cum virtute commercium; C 42.

commissuras: quae (ossa) subiecta corpori mirabiles commissuras habent; N II, 139.

commoditatem: hoc .. omnes mortales sic habent, externas commoditates, vineta, segetes, oliveta, ubertatem frugum et fructuum, omnem denique commoditatem prosperitatemque vitae a dis se habere; N III, 86.

commodum: quid habet enim || en. hab. || vita commodi? quid non potius laboris? sed habeat sane, habet certe tamen aut satietatem aut modum; C 84.

comparationem: etsi praestantia debent ea dici, quae habent aliquam comparationem; T V, 38. habebat *numerus ad* numerum eandem proportionem conparationem*que* || [comparationem*que*] || in extremis, quam ducenta quinquaginta *sex* cum ducentis quadraginta tribus; Ti 24.

conatum: ut altero (appetitu beluae) conatum haberent ad naturales pastus capessendos; N II, 122.

concilia: s. comitiatus.

concursationem: ea .. concursatione, *quam* inter se || ea .. inter se concursationes, al. || habent Lucifer, Mercurius, sol, alii alios vincunt; Ti 29.

condimentum: s. utilitatem; O III, 120.

confusionem: suos .. deos aut novos aut alienigenas coli confusionem habet religionum et ignotas caerimonias † nos || nostris || sacerdotibus; L II, 25.

coniunctionem: bene .. maiores accubitionem epularem amicorum, quia vitae coniunctionem haberet, convivium nominaverunt; C 45.

coniugem: se „coniugem“ habuisse »illum, Amor quem dederat«; T IV, 69.

consilium: se habere consilium rei publicae salutare; O III, 49.

constantiam: sapientiam (inesse in virtutibus), artem vivendi, quae ipsa ex sese habeat constantiam; A II, 23.

contentionem; nostra .. causa ... nihil habuit contentionis cum tribunatu; L III, 25.

controversiam: quicquid quaeritur, id habet ... facti aut iuris aut nominis controversiam; F IV, 6.
cor: hoc est non modo cor non habere, sed ne palatum quidem; F II, 91. quae .. (membra) procreationis causa natura corpori adfinxit, ea frustra habebit deus, nec externa magis quam interiora, cor, pulmones, iecur, cetera; N I, 92.
corpus: habet (sapiens) corpus, habet animum; A II, 101.
cruciatum: num .. tantum mali turpitudo ista habebat, quantum ille cruciatus? O III, 102. ſ. ardorem.
cupiditates: qui .. non filias plures, sed innumerabiles cupiditates habet; P 44.
cursum: ſ. **cursus,** II, 1. habeo (5 St.) B. I, S. 596, a.
custodiam: legum custodiam nullam habemus; L III, 46.
declarationem: quae (visa) propriam quandam haberent declarationem earum rerum, quae viderentur; A I, 41.
decretum: ſ. **decretum,** II, 1. habeo (3 St.) B. I, S. 622, b.
delectationem: quae (fabulae) delectationis habeant, quantum voles; D II, 113. animadvertendum est etiam, quatenus sermo delectationem habeat; O I, 135.
delubra: ut ... urbes, muros, domicilia, delubra haberemus; N II, 150.
dentes: habebit .. linguam deus et non loquetur, dentes, palatum, fauces nullum ad usum; N I, 92.
deum: claudum .. habebimus deum; N I, 83. in Graecia multos habent ex hominibus deos, Alabandum Alabandis, Tenedii Tennen; N III, 39. quae (gens) non, etiamsi ignoret, qualem habere deum deceat, tamen habendum sciat; L I, 24. »separatim nemo habessit deos neve novos neve advenas nisi publice adscitos;« L II, 19.
diem: nullus est .. cuiusquam dies natalis: „at habetur!“ F II, 102.
dignitatem: verbum ipsum voluptatis non habet dignitatem; F II, 75. quae plurimum habent dignitatis; F V, 38.
dilectum: ſ. **dilectus,** II, 1. habeo (5 St.) B. I, S. 711, a.
diligentiam: ſ. rationem; Lae 89.
disciplinas: quamquam ab iis (Graecis) philosophiam et omnes ingenuas disciplinas habemus; F II, 68.
disputationem: in qua (Academia) disputationem habitam non quasi narrantes exponimus, sed eisdem fere verbis; T II, 9. ſ. **disputatio,** II, 1. habeo (5 St.) B. I, S. 726, a.
dissensiones: non .. omne vitium paris habet dissensiones; T IV, 29.
divinationem: ſ. **divinatio,** II, 1. habeo (3 St.) B. I, S. 738, b.
divinum: id ipsum habet aliquid divini, quae cuique hostia obtingat; D II, 38. hoc auspicium divini quicquam habere potest, quod tam sit coactum? D II, 73. aliquid se habere sentiet divinum; L I, 59.
divitias: habere divitias, capere honores; T IV, 21. quas (divitias) cum quivis quamvis indignus habere possit; T V, 46 (45). illum fortasse (magnitudo divitiarum) adiuvat, qui habet; O II, 71.
dolores: neque .. tempus est ullum, quo (sapiens) non plus voluptatum habeat quam dolorum; F I, 62.
domicilia: ſ. delubra.
dominatum: iudex .. quantum habet dominatum! P 40.
donum: si id donum a deo, non a nobis haberemus; N III, 87.
dubitationem: ſ. **dubitatio,** II, 1. habeo (4 St.) B. I, S. 771, a.
ducem: quae (vis populi) ducem quod || quom || habet, interdum lenior est, quam si nullum haberet; L III, 23.
effectum: ut pictura et fabrica ceteraeque artes habent quendam absoluti operis effectum, sic ..; N II, 35.
effugia: alias (animantes) habere effugia pinnarum; N II, 121.
eloquentiam: si (philosophus eloquentiam) non habeat, non admodum flagitem; F I, 15.
eminentiam: si tantum modo ad cogitationem (di) valent nec habent ullam soliditatem nec eminentiam; N I, 105.
emissiones: ut .. balistae lapidum et reliqua tormenta telorum eo graviores emissiones habent, quo sunt ... adducta vehementius, sic ..; T II, 57.
epilogum: habes epilogum; T I, 119.
equos: ſ. arma.
eventus: si (Priamus) ab adulescentia scisset, quos eventus senectutis esset habiturus; D II, 22.
excusationem: morositas .. et ea vitia, quae dixi, habent aliquid excusationis; C 65.
exitum: ſ. **exitus,** II, 1. habeo (5 St.) B. I, S. 915, b.
exordium: quod habemus .. institutae rei publicae tam clarum ac tam omnibus notum exordium quam ..? R II, 4.
explanatorem: si (di) ea nobis obiciunt, quorum nec scientiam neque explanatorem habeamus; D II, 131.
explicatus: quam difficilis explicatus (natura deorum) haberet; N III, 93.
exploratum: quid habes explorati, cur non possit tibi Cotta videri, qui non sit? A II, 85.
extremum: ſ. **extremus,** B, II, 2. habeo (3 St.) B. I, S. 935, b.
fabricam: ut ... nec ... materia ... quicquam || quid || iuvaret, nisi consectionis eius fabricam haberemus; D I, 116.
facultatem: ut habeat efficiendi facultatem; O I, 73.
familias: Elis in Peloponneso familias duas certas habet, Iamidarum unam, alteram Clutidarum, haruspicinae nobilitate praestantes; D I, 91.
familiaritates: familiaritates habere fidas amantium nos amicorum; O II, 30.
fastidium: quae habent ad res certas vitiosam offensionem atque fastidium; T IV, 23.
fauces: ſ. dentes.
febrim: si cui venae sic moventur, is habet febrim; Fa 15. non et || ei, cui || venae sic *cui* moventur, et is febrim non habet; Fa 15.
felicitatem: cuius (belli) altera pars sceleris nimium habuit, altera felicitatis parum; O II, 45.
ferias: habendas triduum ferias; L II, 57.
ficos: oleum, ficos, poma non habet; fr I, 18.
fidem: ſ. **fides,** II, 1. habeo (11 St.) S. 46, b.
filiam: filiam quis habet, pecunia est opus; duas, maiore; pluris, maiore etiam; P 44. ſ. cupiditates.
finem: ſ. **finis,** II, 1. habeo (6 St.) S. 55, b.
firmitatem: cum his (propinquis) . . amicitiam natura ipsa peperit; sed ea non satis habet firmitatis; Lae 19. ut quisque minimum firmitatis haberet minimumque virium, ita amicitias adpetere maxime; Lae 46.
firmitudinem: ſ. aequabilitatem.
foeditatem: ſ. ardorem.
fontem: hunc fontem habent disciplinae; D II, 50.

formam: habes ... formam eorum, de quibus loquor, philosophorum; F IV, 19. f. sensum; N I, 29.
fulmen: esset mirabile, quo modo id (fulmen) Iuppiter totiens iaceret, cum unum haberet; D II, 44.
fundum: omnino meminisse debemus ... „largitionem fundum non habere"; O II, 55. f. pecuniam; O II, 84.
genera: restant duo divinandi genera, quae habere dicimur a natura, non ab arte, vaticinandi et somniandi; D II, 100.
gloriam: quamquam nostri casus plus honoris habuerunt quam laboris neque tantum molestiae, quantum gloriae; R I, 7.
gradus: cum tam || cum || docuerim gradus istam rem non || non magis || habere quam virtutem; F V, 84. ipsa aequabilitas est iniqua, cum habet nullos gradus dignitatis; R I, 43.
gratiam: f. **gratia**, II. 1. habeo (9 St.) S. 113, b. — gravitatem: f. **gravitas**, II, 1. habeo (3 St.) S. 118, a. — hastas: f. arma.
honorem: vide .., ne virtutibus hominum isti honores habeantur, non immortalitatibus; N III, 46. cum .. par habetur honos summis et infimis, ... ipsa aequitas iniquissima est; R I, 53. f. gloriam.
humilitatem: f. ardorem.
ictum: nec ullum habet ictum, quo pellat animum, status hic non dolendi; F II, 42. f. casus; O II, 19.
iecur: f. cor; N I, 92.
imperium: qui (xviri) .. summum imperium haberent; R II, 61.
impetus: an fortitudo, nisi insanire coepit, impetus suos non haberet? T IV, 50. quae (animalia) habent suos impetus et rerum appetitus; O II, 11. f. casus; O II, 19.
inanima: quae (inanima) nec haberemus, nisi ..; O II, 12.
incendia: f. casus; O II, 19.
inflationem: quod habet inflationem magnam is cibus tranquillitati mentis quaerenti vera contrariam; D I, 62.
iniucunditatem: ne quid habeat iniucunditatis oratio; N II, 138.
inlecebras: habet etiam || iam || amoenitas ipsa vel sumptuosas vel desidiosas inlecebras multas cupiditatum; R II, 8.
insidias: quae (pax) nihil habitura sit insidiarum; O I, 35.
instar: ut omnia ex altera parte collocata vix minimi momenti instar habeant; O III, 11.
instrumenta: quae (instrumenta animi) natura quaeque civilibus institutis habuit; R III, 5. quanta .. instrumenta habeat ad obtinendam adipiscendamque sapientiam; L I, 59.
interpretes: si (di) ... neque ea (significant), quorum interpretes habere possimus; D II, 131.
intervalla: parvos (dolores) multa habere intervalla requietis; F I, 49.
introitus: duros et quasi corneolos (aures) habent introitus; N II, 144. nares ... contractiores habent introitus; N II, 145.
iram: ipsam illam iram centurio habeat aut signifer vel ceteri; T IV, 55.
iter: flexuosum iter (auditus) habet; N II, 144. nullum est .. genus illarum rerum publicarum, quod non habeat iter ad finitimum quoddam malum praeceps ac lubricum; R I, 44.
iucundum: f. malum; T III, 38.
iudicium: nec potest is ... ullum habere iudicium aut ullam omnino veritatis notam; A II, 33. novum etiam oculorum iudicium habetis; N II, 47. »omnes magistratus auspicium iudiciumque habento«; L III, 10.

iugula: stupidum esse Socratem (Zopyrus physiognomon) dixit ..., quod iugula concava non haberet; Fa 10.
ius: habeo ius pontificium; L II, 52. »militiae summum ius habento«; L III, 8. qui .. haberent ius suum disputandi de officio; O I, 6.
labes: hunc tu quas conscientiae labes in animo censes habuisse, quae vulnera? O III, 85.
laborem: huius (M. Valerii Corvini) extrema aetas hoc beatior quam media, quod auctoritatis habebat plus, laboris minus; C 60. f. commodum, gloriam.
laetitiam: dolor diuturnus habet laetitiae plus quam molestiae; T II, 44.
latebram: si „tuam" (villam) dicerem, latebram haberes; F II, 107.
lessum: »mulieres genas ne radunto neve lessum funeris ergo habento« L II, 59. 64.
levationem: quae levationem habeant aegritudinum, formidinum, cupiditatum; T I, 119.
levitatem: haec ipsa per sese quam habent levitatem, quae videntur esse mediocria! T IV, 76. f. ardorem.
libros: tu .. cum ipse tantum librorum habeas; F III, 10.
liberos: qui (Tarquinius) admodum parvos tum haberet liberos; R II, 37.
libidinem: cum sit hoc natura commune animantium, ut habeant lubidinem procreandi; O I, 54.
licentiam: tantum Epicuri hortus habuit licentiae; N I, 93.
linguam: f. dentes.
lites: mecum .. quid habent litium? A II, 98.
litteras: si suas (litteras) habent; F I, 10.
locum: inter ista ... verba ... non habet ullum voluptas locum; F II, 77. quarum (naturarum) suum quaeque locum habeat, ... alia infimum, alia summum, alia medium; N III, 34. apud eum quem habet locum fortitudo? O III, 117.
lumen: nec (philosophia) ullum habuit lumen litterarum Latinarum; T I, 5.
magistrum: cum .. (Epicurus) gloriaretur ... se magistrum habuisse nullum; N I, 72.
magistratum: »censores ... bini sunto, magistratum quinquennium habento;« L III, 7. cedere iis (debemus), qui magistratum habebunt; O I, 149.
magnitudinem: punctum esse, quod magnitudinem nullam habeat; A II, 116.
malum: qui, ne malum habeat, abstinet se ab iniuria; F II, 71. omnium bonorum virorum ... vitam omnibus partibus plus habere semper boni quam mali; F V, 93. sit .. aliquis, qui nihil mali habeat; T I, 85. sin (dolor) productior (foret), plus habiturum iucundi quam mali; T III, 38. quod metuat, ne (id) emanet, id est ne malum habeat; L I, 41. f. cruciatum.
matrem: siquidem istius regis matrem habemus, ignoramus patrem; R II, 33.
membra: prius, quam didicimus, cuius ea (membra) causa utilitatis || util. causa || habeamus; F III, 66. eos .. (deos Epicurus) habere putat eadem membra, quae nos, nec usum habere membrorum; D II, 40. f. cor; N I. 92.
memoriam: habuit .. (L. Lucullus) divinam quandam memoriam rerum; verborum maiorem Hortensius; A II, 2. habet (animus hominis) primum memoriam, et eam infinitam rerum innumerabilium; T I, 57.
mentem: hunc mundum ... habere mentem, quae et se et ipsum fabricata sit; A II, 119. quod (homines) rationem habent a natura datam mentemque acrem et vigentem; F II, 45. quod animans sit habeatque sensum et rationem et

mentem; N II, 46. quare et mundus universus et sol et luna et stellae sensum ac mentem haberent; N III, 18. quamvis hominis mentem sit habiturus; R IV, 1.

mercatum: qui (mercatus) haberetur maxumo ludorum apparatu totius Graeciae celebritate; T V, 9.

milites: quid (res publica) habeat militum; L III, 41.

moderationem: earum (rerum) moderationem nos soli habemus, maris atque ventorum; N II, 152.

modum: adulter (erit), verum habebit modum; F II, 27. habent .. suum modum, quae oportuna dicuntur; F III, 45. habet natura ut aliarum omnium rerum || rer. om. ||, sic vivendi modum; C 85. ſ. commodum.

molestiam: vide, ne plus commendatio in vulgus ... molestiae habeat quam voluptatis; T V, 103. ſ. gloriam. laetitiam.

momentum: cetera aut omnino nihil habere momenti aut tantum, ut ... reicienda sint; F II, 38. quia momentum aliquod habeat ad iucundum accessio; F IV, 30. cum ad beatam vitam nullum momentum cetera haberent; F IV. 47.

monumenta: magnum est .. eadem habere monumenta maiorum; O I, 55.

morsus: ſ. casus; O II, 19.

motum: opus est ea valere et vigere et naturales motus ususque habere; F V, 35. humani .. animi eam partem, quae sensum, quae motum, quae adpetitum habeat, non esse ab actione corporis seiugatam; D I, 70. sol, luna quem motum habeat? quem quinque stellae, quae errare dicuntur? D II, 10.

munus: tamquam (Fibrenus) id habuerit operis ac muneris, ut hanc nobis efficeret sedem ad disputandum; L II, 6. habes a patre munus, Marce fili, mea quidem sententia magnum; O III, 121.

muros: ſ. delubra.

mutationes: luna ... varias ipsa lucis mutationes habet; N II, 103.

naevum: ecquos (deos) naevum habere (arbitramur)? N I, 80.

natationes: ſ. arma.

naturam: ut ... non intellegat ea ... perfectiores habere naturas quam ea; N II, 86. cum .. omne animal patibilem naturam habeat; N III, 29. materiam rerum ... habere et habuisse vim et naturam suam; N fr 2. ſ. casus; D II, 95.

naufragia: ſ. casus; N II, 19.

necessitatem: quodsi haec ... habent aliquam talem necessitatem; D II, 18.

negotium: aliud negotii nihil habemus; F II, 69. quod beatum aeternumque sit, id nec habere ipsum negotii quicquam nec exhibere alteri; N I, 45. quod beatum et inmortale est, id nec habet nec exhibet cuiquam negotium; N I, 85. nihil habet (deus) .. negotii; N I, 102. illius (Epicuri) .. deus nihil habens nec sui nec alieni negotii; D II, 40. qui (philosophi) deum nihil habere ipsum negotii dicunt, nihil exhibere alteri; O III, 102.

nomen: illi (Academici) ... e loci vocabulo nomen habuerunt; A I, 17. nostri exercitus .. unde nomen habeant, vides; T II, 37. quae (innocentia) apud Graecos usitatum nomen nullum habet, sed habere potest ἀβλάβειαν; T III, 16. in multis etiam vitiis (haec proclivitas) apparet, sed nomen res non habet; T IV, 28. qui deus Graece id ipsum nomen habet; N II, 64. qui cum equus non esset, nomen habebat alienum; Fa 5. fides .. nomen ipsum mihi videtur habere, cum fit, quod dicitur; R IV, 7. quoius (vultus) vim Graeci norunt, nomen omnino non habent; L I, 27. animus paratus ad periculum ... audaciae potius nomen habeat quam fortitudinis; O I, 63. sibi habeant sapientiae nomen et invidiosum et obscurum; Lae 18.

notam: ut ei (sapienti) vera multa videantur, neque tamen habere insignem illam et propriam percipiendi notam; A II, 101. si (sapiens) in hoc haberet cognitionis notam, eadem uteretur in ceteris; quam quoniam non habet, utitur probabilibus; A II, 110. qui potest provideri quicquam futurum esse, quod neque causam habet ullam neque notam, cur futurum sit? D II, 17. nec habere (homines) quasi signa quaedam et notas, quibus eos, qui ad amicitias || amicitiam || essent idonei, iudicarent; Lae 62. ſ. iudicium; A II, 33.

notionem: si notionem veri et falsi, propterea quod ea non possunt internosci, nullam habemus, nam si habemus ..; A II, 33.

notitiam: quod (animal) habeat notitiam aliquam dei; L I, 24.

numeros: quicquam potest casu esse factum, quod omnes habet in se numeros veritatis? D I, 23. illud .. officium, ... ut idem (Stoici) dicunt, omnes numeros habet; O III, 14.

oblectationem: indagatio ipsa rerum cum maximarum, tum etiam occultissimarum habet oblectationem; A II, 127. cum .. non habeant ingenuas ex doctrina oblectationes; F V, 56.

offensionem: an corporis pravitates ... habebunt aliquid offensionis, animi deformitas non habebit? L I, 51. quae (turpitudo) si in deformitate corporis habet aliquid offensionis; O III, 105. ſ. asperitatem. fastidium.

oleum: ſ. ficos. — oliveta: ſ. commoditatem.

opinionem: credo Romulum ... habuisse opinionem esse in providendis rebus augurandi scientiam; D II, 70. eam (opinionem iustitiae) si non habebunt, [iniusti habebuntur]; O II, 39. ille (Africanus) vicissim opinione fortasse non nulla, quam de meis moribus habebat, me dilexit; Lae 30.

oportunitatem: talis .. inter viros amicitia tantas oportunitates habet, quantas vix queo dicere; Lae 22.

opes: quia maius est certeque gratius prodesse omnibus quam opes magnas habere; N II, 64. nec tantum Karthago habuisset opum sescentos fere annos sine consiliis et disciplina; R I, fr 3. si opes magnas habeant; O I, 70. propter aequabilem praedae partitionem et Bardulis Illyrius latro || [latro] || ... magnas opes habuit et multo maiores Viriathus Lusitanus; O II, 40. cum premeretur inops multitudo ab iis, qui maiores opes habebant; O II, 41.

opus: tu quod opus tandem magnum et egregium habes, ... ex quo esse deos suspicere? N I, 100. ſ. munus; L II, 6.

orationem: quae (oratio) est habita memoriter, accurate, copiose; A II, 63. quae (oratio) via quadam et ratione habetur; F II, 3. facile in animo forti contra mortem habita insedit oratio; T II, 11. quorum oratio nihil ipsa iudicat, sed habetur in omnis partis; T V, 83. quae .. in multitudine cum contentione habetur oratio; O II, 48. si mihi apud aliquos agrestes haec habenda esset oratio; P 33. ſ. de, III. orationem habeo (4 St.) B. I, S. 611, b.

ortum: habetis .. primum ortum tyranni; R II, 49. quid est, quod semper sit neque ullum habeat ortum? Ti 3. quae ortum habere gignique diximus; Ti 5. sic ... horum deorum ortus habeatur atque dicatur, ut ..; Ti 39.

oves: ſ. capras.

pabulum: si .. (animus) habet aliquod tamquam pabulum studii atque doctrinae; C 49.

palatum: f. cor; F II, 91. dentes.

parentem: »parentem habere avarum, inlepidum, in liberos difficilem«; N III, 72.

partem: si (animus) est, trisne partes habeat, ut Platoni placuit, rationis, irae, cupiditatis, an ..? A II, 124. color, vox, oculi, spiritus, inpotentia dictorum ac factorum quam partem habent sanitatis? T IV, 52. facile id quidem fuit, quattuor (partis), quas nos habemus, duplicare; D II, 42.

patriam: numquid duas habetis patrias? L II, 5. ita (Cato) ... habuit alteram loci patriam, alteram iuris; L II, 5.

patronos: si (voluptas) ... nec tam pertinaces habeat patronos; F III, 1.

pecuniam: cur .. pecuniam non habeat mulier? R III, 17. nihil (est) honestius magnificentiusque quam pecuniam contemnere, si non habeas, si habeas, ad beneficentiam liberalitatemque conferre; O I, 68. commode .., quicumque dixit, „pecuniam qui habeat, non reddidisse, qui reddiderit, non habere"; O II, 69. ut ... eum (fundum) tu habeas, ego non habeam pecuniam; O II, 84.

perfugium: quae (domus) spectat in nos solos neque aliud ullum potest habere perfugium; O I, 58.

philosophiam: f. disciplinas.

pilam: f. arma.

poenas: quo plus poenarum habeo quam petivi; L II, 44.

poma: f. ficos.

pondus: quod aliquod pondus habeat dignum aestimatione; F III, 20. plures causae maioresque ponderis plus habebunt; O I, 45.

populum: senatum .. et populum ut unum habeamus, .. fieri potest; R I, 32.

possessiones: quoniam (inprobi et avari) incertas atque in casu positas possessiones habent; P 52.

potestatem: in utroque eandem habuit fortuna potestatem, sed usa in altero est; T I, 85. cum (Theseus) ter optandi a Neptuno patre habuisset potestatem; N III, 76. nostri .. omnes reges vocitaverunt, qui soli in populos perpetuam potestatem haberent; R II, 49. non novam potestatem nactus || nanctus ||, sed, quam habebat, usus iniuste; R II, 51. uti consules potestatem haberent tempore dumtaxat annuam, genere ipso ac iure regiam; R II, 56. cum ipse potestatem summam haberet, quod decemvirum sine provocatione esset; R II, 61. * sunt .. omnes, qui in populum vitae necisque potestatem habent, tyranni; R III, 23.

praecipuum: non video, quid praecipui somnus habeat, in quo valeant falsa pro veris; D II, 121.

praenotionem: f. anticipationem; N I, 44.

praesidium: virtus satis habeat ad vitam beatam praesidii; T V, 83.

praestantiam: ut (animus) ... habeat praestantiam mentis; F V, 34.

principatum: omnem .. naturam necesse est ... habere aliquem in se principatum; N II, 29.

principium: cum ... ea habeas principia naturae, ... ut ..; O III, 52. cum .. semper agitetur animus nec principium motus habeat; C 78.

procellas: f. casus; O II, 19.

procreationes: dissimilitudo locorum nonne dissimilis hominum procreationes habet? D II, 96.

procurationem: qui (philosophi) omnino nullam habere censerent rerum humanarum procurationem deos; N I, 3.

progressionem: qui habent ad virtutem progressionis aliquantum; F IV, 66.

progressus: qui (Q. Lucilius Balbus) tantos progressus habebat in Stoicis, ut ..; N I, 15.

prooemium: habes legis prooemium || prohoem., al. ||; sic enim haec || hoc || appellat Plato. — habeo vero; L II, 16. 17.

propinquos: si propinquos habeant inbecilliore || inbecilliores || vel animo vel fortuna; Lae 70.

proportionem: f. comparationem; Ti 24.

prosperitatem: f. commoditatem.

prudentiam: quam (prudentiam) omnes, qui cuique || cuicumque || artificio praesunt, debent habere; F IV, 76. quae (coniecturae) haberent artem atque prudentiam; D II, 13. ne scaenici plus quam nos videantur habere prudentiae; O I, 114.

pulmones: f. cor; N I, 92.

quaestionem: quae (quaestio) habetur de finibus bonorum et malorum; F V, 17.

rationem: ut ... gubernatoris ars, quia bene navigandi rationem habet, utilitate, non arte laudatur; F I, 42. habebat .. rationem valetudinis; F II, 64. quae (membra) ipsa declarant procreandi a natura habitam esse rationem; F III, 62. eas .. ambas (dialecticam, physicam) virtutum nomine appellant, alteram, quod habeat rationem, ne ..; F III, 72. corporis bona facilem quandam rationem habere censebant; F IV, 17. eos nec valetudinis nec rei familiaris habere rationem; F V, 48. quamquam non tam dicendi ratio mihi habenda fuit quam audiendi; N I, 56. intellegere se habere sensum et rationem, haec eadem Orionem et Caniculam non habere; N III, 26. hanc videlicet rationem ... bestiae non habent; N III, 66. a deo tantum rationem habemus, si modo habemus, bonam autem rationem aut non bonam a nobis; N III, 71. ventorum et imbrium signa quae dixi, rationem quam habeant, non satis perspicio; D I, 16. potestne .. earum rerum, quae nihil habent rationis, quare futurae sint, esse ulla praesensio? D II, 15. (adsensio) hanc habet rationem, ... quam dudum diximus; Fa 42. piorum .. et impiorum (deos) habere rationem; L II, 15. quom .. omnia, quae rationem habent, praestent iis, quae sint rationis expertia; L II, 16. eandem .. rationem luci habent in agris; L II, 27. diligenter habenda ratio intercalandi est; L II, 29. populi impetus periculi rationem sui non habet; L III, 23. est .., quod differat in hominum ratione habenda inter iustitiam et verecundiam; O I, 99. utriusque (naturae, fortunae) omnino habenda ratio est in deligendo genere vitae; O I, 120. principio corporis nostri magnam natura ipsa videtur habuisse rationem; O I, 126. eadem ratio est habenda vestitus; O I, 130. ut in ceteris habenda ratio non sua solum, sed etiam aliorum, sic ..; O I, 139. habenda .. ratio est rei familiaris; O II, 64. qui .. civium rationem dicunt habendam, externorum negant; O III, 28. sapientis esse nihil contra mores, leges, instituta facientem habere rationem rei familiaris; O III, 63. habenda ratio valetudinis; C 36. habent .. (voluptates agricolarum) rationem cum terra, quae numquam recusat imperium; C 51. omni .. hac in re habenda ratio et diligentia est; Lae 89. cum rationem .. (deus) habuisset; Ti 10. hanc .. habuit rationem effector mundi et molitor deus, ut ..; Ti 17. f. mentem; F II, 45. N II, 46.

recusationem: poena .. violatae religionis iustam recusationem non habet; L II, 41.

regulam: habeo .. regulam, ut talia visa vera iudicem, qualia falsa esse non possint; A II, 58.

religionem: prius quam in os iniecta gleba est, locus ille, ubi crematum est corpus, nihil habet religionis; L II, 57.

remedium: auditum est pantheras ... remedium quoddam habere; N II, 126.

requietem: feriarum festorumque dierum ratio in liberis requietem litium habet et iurgiorum, in servis operum et laborum; L II, 29.
rem: non esse in civitate duo milia hominum, qui rem haberent; O II, 73. non erat aequum principes civis rem habere; O III, 74.
respersionem: habes et respersionem pigmentorum et rostrum suis et alia permulta; D II, 48.
rem publicam: si non optumam, at aliquam rem publicam ... haberemus; O I, 35.
regem: si .. et prudentes homines et non veteres reges habere voluerunt; R I, 58. qui (Lycurgus) regem non deligendum duxit, ... sed habendum, qualiscumque is foret; R II, 24.
robur: qui non tantum roboris habemus, ut cogitatione tacita a solitudine abstrahamur; O III, 4. ſ. audaciam.
rostrum: ſ. respersionem. — ruinas: ſ. casus; O II, 19. — sacrum: ſ. alqd, quod; N III, 84.
sanguinem: nec (ea species) habet sanguinem, sed quasi sanguinem; N I, 49. num .. censes ullum animal, quod sanguinem habeat, sine corde esse posse? D I, 119.
satietatem: ſ. commodum.
scelus: ſ. felicitatem.
scholas: ut iam etiam scholas Graecorum more habere auderemus; T I, 7.
scientiam: ſ. explanatorem.
sectam: ſ. viam; N II, 57.
securitatem: qui .. illam maxume optatam et expetitam securitatem ... habere quisquam potest, cui ..? T V, 42.
segetes: ſ. commoditatem.
senatum: cum pomerium postea intrasset habendi senatus causa; N II, 11. ſ. populum.
sensum: nisi (parvi) sensum haberent sui eoque se diligerent; F III, 16. veri simile est ... esse aliquid, cuius is (optumus quisque) post mortem sensum sit habiturus; T I, 35. quo minus (sapiens) ... posteritatem ipsam, cuius sensum habiturus non sit, ad se putet pertinere; T I, 91. aër ... quem sensum habere potest aut quam formam dei? N I, 29. omne .. animal sensus habet; N III, 32. nihil esse, quod sensum habeat, quin id intereat; N III, 34. quidquid est .., quod sensum habeat; N III, 36. qui vel semel ita est usus oculis, ut vera cerneret, is habet sensum oculorum vera cernentium; D I, 71. II, 107. || illa tamen aequabilitas vitae non tantum habet sensum, quantum cum ..; R fr 5 ||. si unum quodque membrum sensum hunc haberet, ut posse putaret se valere, si ..; O III, 22. ſ. mentem; N II, 46. III, 18. motum; D I, 70. rationem; N III, 26.
sententiam: habeo .. sententiam tuam nec eam admodum aspernor; A II, 148. ut vestitum sic sententiam habeas aliam domesticam, aliam forensem? F II, 77. de dis inmortalibus habere non errantem et vagam, ut Academici, sed, ut nostri, stabilem certamque sententiam; N II, 2. id habet hanc, ut opinor, sententiam; O III, 13.
sepulcra: magnum est ... sepulcra || sepulchra || habere communia; O I, 55.
sermonem: feci .. sermonem inter nos habitum in Cumano; A ep. 1. qui Platonis instituto in Academia ... coetus erant et sermones habere soliti; A I, 17. qui (sermo) cum Torquato est habitus; F III, 2. quem (sermonem) Corinthi habitum tribus libris exponit; T I, 21. quem (sermonem Socrates) habuit eo ipso die, quo excessit e vita; T I, 57. qui (libri) Lesbiaci vocantur, quod Mytilenis sermo habetur; T I, 77. habentur .. plerumque sermones .. de domesticis negotiis; O I, 135. Cyrus .. apud Xenophontem eo sermone, quem moriens habuit, ... negat ..; C 30. Scaevola ... exposuit .. sermonem Laeli || Laelii || de amicitia habitum ab illo secum; Lae 3. ut tamquam a praesentibus coram (sermo) haberi videretur; Lae 3.
signum: percipiendi signum nullum habemus; A II, 111. medici signa quaedam habent ex venis et spiritu aegroti; D II, 145. mitto, unde (tabulam, signum) sustuleris, quo modo habeas; P 37. ſ. notam; Lae 62.
similitudinem: ſ. speciem; F V, 69.
societatem: cum hoc genere philosophiae ... magnam habet orator societatem; Fa 3.
socios: quos socios res publica || [res publica] || habeat, quos amicos, quos stipendiarios; L III, 41.
sodales: habui semper sodales; C 45.
solacium: nec habere ne spei quidem extremum et tamen commune solacium; N III, 14.
soliditatem: ſ. calorem. eminentiam.
spatium: qui ... spatium etiam deliberandi habuerunt, quem potissimum vitae cursum sequi vellent; O I, 119.
speciem: Zeno .., quod suam, quod propriam || [quod propriam] || speciem habeat, cur appetendum sit, id solum bonum appellat; F IV, 60. quae (gloria) habet speciem honestatis et similitudinem; F V, 69. eam (temperantiam) subsequentem (esse virtutem) nec habentem ullam speciem suam, sed ..; T IV, 30. quaedam .. humanitatis quoque habent primam speciem, ut misericordia, aegritudo, metus; T IV, 32. a natura habemus omnes omnium gentium speciem nullam aliam nisi humanam deorum; N I, 46. ob eam causam, quia speciem habeat || habet || admirabilem, Thaumante dicitur *Iris* esse nata; N III, 51. si id, quod speciem haberet honesti, pugnaret cum eo, quod utile videretur; O III, 7. sin autem speciem utilitatis etiam voluptas habere dicetur || dicitur ||; O III. 120.
spectacula: quam multa, quam varia, quanta spectacula animus in locis caelestibus esset habiturus; T I, 47.
spem: qui (Scipio) summam spem civium, quam de eo iam puero habuerant, continuo adulescens incredibili virtute superavit; Lae 11.
stabilitatem: restincta .. sitis stabilitatem voluptatis habet; F II, 9. hae sunt sententiae, quae stabilitatis aliquid habeant; T V, 85.
statum: habet statum res publica de tribus secundarium; R I, 65. quem (optimum statum civitatis) si habemus; R I, 71.
stipendiarios: ſ. socios. — tabem: ſ. ardorem. — tabulam: ſ. signum; P 37.
taetrum: quae profluentia necessario taetri essent aliquid habitura; N II, 141.
tempestates: ſ. casus; O II, 19.
terminum: quae .. de deorum ... natura praefati sumus, habeant hunc terminum; Ti 37.
terram: terra ipsa dea est et ita habetur; N III, 52.
testem: non tu verum *te* testem habere ... ostenderis; A II, 81.
vacationem: cum sacerdotes deorum vacationem habeant, quanto est aequius habere ipsos deos! A II, 121.
varietatem: cum .. illi orbes ... varietatem maxumam habeant; D II, 92.
ubertatem: ſ. commoditatem.
venerationem: habet .. venerationem iustam, quicquid excellit; N I, 45.
venustatem: quae (membra) detracta utilitate quid habent venustatis? N I, 92.
verba: multis .. verbis ultro citroque habitis ille nobis consumptus est dies; R VI, 9.
verecundiam: scaenicorum .. mos tantam habet vetere disciplina verecundiam, ut ..; O I, 129.

viam: quod (natura) habet quasi viam quandam et sectam, quam sequatur; N II, 57. id quoque potest, ut (di vias) non dent homini, ipsi habeant; D II, 106. officium .., quod ab eo ducitur, hanc primum habet viam, quae ..; O I, 100. habet .. ipsa incertam et indefinitam viam || certam et definitam viam ||; fr V, 70.

vicinos: duo se habere vicinos, superiorem equitem Romanum, inferiorem libertinum; L III, 30.

vicissitudines: vicissitudines .. habebant, quibus mensibus populari munere fungerentur, quibus senatorio; R III, 48.

vineta: ſ. commoditatem.

viriditatem: ut (malum) vigeat et habent quandam viriditatem; T III, 75.

virtutem: eas .. virtutes qui habent, ingeniosi vocantur; F V, 36. si unam (virtutem) confessus eris te non habere, nullam esse te habiturum; T II, 32. qui unam haberet, omnes habere virtutes; O II, 35.

vim: e quibus (elementis) aër et ignis movendi vim habent et efficiendi, reliqua || reliquae || partes accipiendi et quasi patiendi, aquam dico et terram; A I, 26. mens ... naturalem vim habet; A II, 30. perspicuitas illa, quam diximus, satis magnam habet vim, ut ..; A II, 45. haec .. conclusio quam habeat vim, considera; A II, 66. qui sint situs partium, quam vim quaeque pars habeat, ignoramus; A II, 122. quo modo ... nec mihi dabas id, quod probabile esset, satis magnam vim habere ad artes; A II, 146. quodsi eos docuisset aliquis, quam vim habere diceretur scientia; A II, 146. numquam (dolores) vim tantam habent, ut non plus habeat sapiens ..; F I, 62. non dolere .. istud quam vim habeat, postea videro; F II, 9. is || is, || (populus) qui auctoritatem minimam habet, maximam vim; F II, 44. divitias .. Diogenes censet non eam modo vim habere, ut ..; F III, 49. haec (praecepta) sine physicis quam vim habeant ⟨et habent maximam⟩, videre nemo potest; F III, 73. nimirum hanc habet vim praeceptum Apollinis, quo monet || [quo monet] ||, ut se quisque noscat; T I, 52. quid est .. illud, quo meminimus, aut quam habet vim aut unde natam? T I, 59. his .. in naturis nihil inest, quod vim memoriae, mentis, cogitationis habeat; T I, 66. fr IX, 10. magnam habet vim rei publicae disciplina; T I, 102. ista necopinata non habent tantam vim, ut aegritudo ex iis omnis oriatur; T III, 55. haec nullam habent || habere || vim, nisi ira excanduit || excanduerit || fortitudo; T IV, 43. ut, si quam habent ulciscendi vim, differant in tempus aliud; T IV, 78. exilia, orbitates magnam vim habere ad male misereque vivendum; T V, 24. quo loco quaero, quam vim habeat libra illa Critolai; T V, 51. haec ipsa qui non sentiat deorum vim habere; N II, 55. cum .. in omnibus rebus vim haberent maxumam prima et extrema; N II, 67. utrum ignorant (di), quae res maxumae sint, ... an vim non habent? N II, 77. quae .. omnia eam vim seminis habent in se, ut ex uno plura generentur; N II, 127. ex que scientia intellegitur quam vim habeat qualisque sit || [qualis sit] ||; N II, 147. quod est contra naturam, id habet vim interimendi || interemendi ||; N III, 33. salutem, concordiam ceteraque eius modi rerum vim habere videmus, non deorum; N III, 61. id ... videamus quam habeat vim et quale sit; D I, 9. quod ostentum habuit hanc vim, ut Dionysius ... regnare coeperit; D I, 73. quia brevi tempore (Dionysius) regnare coepit, quod acciderat casu, vim habuit ostenti; D II, 67. is, etiam cum peccet, tamen existumandus sit habere vim divinandi; D II, 108. quae (ἀξιώματα) ... quam vim habeant, obscura quaestio est; Fa 1. „morietur Scipio“ talem vim habet, ut ..; Fa 17. aliam .. quandam vim motus (atomi) habebant a Democrito inpulsionis, ... a te, Epicure, gravitatis et ponderis; Fa 46. ita magnam habet vim disciplina verecundiae; R IV, 6. et hoc et alia iussa ac vetita populorum vim habere ad recte facta vocandi et a peccatis avocandi; L II, 9. nec ratio divina non hanc vim in rectis pravisque sanciendis habet; L II, 10. haec differentia naturarum tantam habet vim, ut ..; O I, 112. ad hanc .. rationem quoniam maximam vim natura habet, fortuna proximam; O I, 120. quin contentio orationis || [orationis] || maiorem vim habeat ad gloriam; O II, 48. si vir bonus habeat hanc vim, ut ..; O III, 75. hoc quam habet vim nisi illam? O III, 77. cui .. etiam, quae vim habere maximam dicitur, Fortuna ipsa cedit; P 34. Lucifer .. et sancta Mercuri stella cursum habent solis celeritati parem, sed vim quandam contrariam; Ti 29. quae vim habeant refrigerandi calfaciendi, concrescendi liquendi; Ti 50. ut (oculi) haberent eam vim, quam nunc habent; Ti 52. ſ. naturam; N fr 2. — vires: quamquam ex his alius alio plus habet virium; L I, 6. habuit .. vires agrestis ille (Antipater) quidem atque horridas sine nitore ac palaestra; L I, 6. intellegentiae iustitia coniuncta, quantum volet, habebit ad faciendam fidem virium; O II, 34. minus habeo virium quam vestrum utervis. ne vos quidem T. Ponti centurionis vires habetis; C 33. nescis, quantas vires virtus habeat; P 17. ſ. firmitatem; Lae 62.

visa: neque (visa illa) ita habemus, ut ea, quae in foro gessimus; A II, 51. quia (probabilia) visum quendam haberent insignem et inlustrem || [quia ... inlustrem] ||; N I, 12.

vitas: ſ. casum; D II, 95.

vitium: quae genera (rerum publicarum) ... habent perniciosa alia vitia; R I, 44. perfecta .. sapientia si simus || sumus si, simus, si ||, nihil habeat res vitii; Lae 88.

umorem: umorem .. (nares) semper habent ad pulverem multaque alia depellenda non inutilem; N II, 145. ſ. calorem.

voluptatem: ſ. dolores. molestiam.

urbes: ſ. delubra.

usum: non modo in homine, sed etiam in arbore, quicquid supervacaneum sit aut usum non habeat, obstare; N I, 99. deos ... membris .. humanis esse praeditos, sed eorum membrorum usum nullum habere; N III, 3. quem ex quaque belua usum habere possemus; O II, 14. Cato (sapiens appellabatur), quia multarum rerum usum habebat; Lae 6. ſ. membra; D II, 40. motum; F V, 35.

utilitatem: obtrectare .. alteri aut illa vitiosa aemulatione ... aemulari quid habet utilitatis? T IV, 56. (voluptas) condimenti fortasse non nihil, utilitatis certe nihil habebit; O III, 120. quantum illa res utilitatis esset habitura; Lae 27.

vulnera: ſ. labes.

vultum: nec ... (sapiens) similem habeat vultum et si ampullam perdidisset; F IV, 31.

uxores: cum .. (Dionysius) duas uxores haberet, Aristomachen, civem suam, Doridem autem Locrensem; T V, 59.

IV. **mit Object und prädicativem Zusatz:** 1. **in:** alqm: semper Africanus Socraticum Xenophontem in manibus habebat; T II, 62. neque .. Iovem neque Iunonem neque Vestam neque quemquam, qui ita appelletur || appellatur ||, (Zeno) in deorum habet numero; N I, 36. venerari Epicurum et in eorum ipsorum numero, de quibus haec quaestio est, habere debeat; N I, 43. Circe

.. et Pasiphaë et Aeeta ... in deorum numero non habebuntur? N III, 48. nisi forte Demetrius Phalereus in hoc numero haberi potest, disputator subtilis, orator parum vehemens, dulcis tamen; O I, 3. qui septem appellantur, eos, qui ista subtilius quaerunt, in numero sapientium non habent; Lae 7. Panaetius ... semper .. habuit in ore Platonem, Aristotelem, Xenocratem, Theophrastum, Dicaearchum; F IV, 79. hic in magnis viris non est habendus; O I, 65.

alqd: ratio habet in se quiddam amplum atque magnificum, ad imperandum magis quam ad parendum accommodatum, omnia humana ... levia ducens, altum quiddam et excelsum, nihil timens, nemini cedens, semper invictum; F II, 46. quod (rerum cognitiones) habeant quiddam in se quasi complexum et continens veritatem; F III, 17. ut ea mens nihil haberet in se, quod esset secundum naturam, ut valetudo est; F IV, 28. quae .. secundum naturam sint, partim nihil habere in sese eius appetitionis; F IV, 58. etsi .. nihil habet in se gloria, cur expetatur; T I, 109. cuius .. (mundi) administratio nihil habet in se, quod reprehendi possit; N II, 86. quod laudabile bonum est || est, bonum ||, in se habeat, quod laudetur, necesse est; L I, 46. cum .. animi .. natura neque haberet in se quicquam admixtum dispar sui atque dissimile; C 78. quae falsa in futuris dicentur, in iis habebis, ut ea fieri non possint; Fa 13. qui (Simonides) cum ... haberet .. in animo navem conscendere; D I, 56. Aristoteles .. eos etiam, qui ... melancholici dicerentur, censebat habere aliquid in animis praesagiens atque divinum; D I, 81. quid, quod in annalibus habemus Veienti bello ... Veientem quendam ... perfugisse? D I, 100. quae (philosophia) nihil aliud in bonis haberet || habet || nisi honestum, nihil nisi turpe in malis; F III, 11. si quicquam extra virtutem habeatur in bonis; F V, 77. si iam difficile sit persuadere nihil earum rerum ... aut in bonis aut in malis esse habendum; T IV, 65. omnia .., quae secundum naturam fiunt, sunt habenda in bonis; C 71. an dubium est, quin nihil sit habendum in eo genere, quo ..? T V, 40. quae habemus etiam in publicis institutis atque legibus; L III, 43. qui illud nescio quid, quod in primoribus habent, ut aiunt, labris; fr V, 93. malis: ſ. bonis. natura: ſ. bonum. qui (Prodicus Cius) ea, quae prodessent hominum vitae, deorum in numero habita esse dixit; N I, 118. (reperiemus asotos) ita mortem non timentes, ut illud in ore habeant ex Hymnide; F II, 22. oportet ... ea ... in promptu habere; A II, 46. hoc .. fere tum habemus in promptu, nihil oportere inopinatum videri; T III, 55. pertinet ad omnem officii quaestionem semper in promptu habere, quantum natura hominis pecudibus ... antecedat; O I, 105. — quid habemus in rebus bonis et malis explorati? A II, 129. haec habemus in XII sane secundum naturam; L II, 61.

aedes: qui (Ti. Claudius) aedes in Caelio monte habebat; O III, 66.

aediculas: habuit .. (M'. Manilius) aediculas in Carinis et fundum in Labicano; P 50.

apes: Dionysii equus quid attulit admirationis, quod ... habuit apes in iuba? D II, 67.

aviam: cuius (M. Gratidii) in matrimonio sororem, aviam nostram, habebat; L III, 36.

bonum: non pugnem cum homine, cur tantum aberret || habeat, al. || in natura boni; F V, 80.

conversionem: quam (conversionem) habebat in se ipse eiusdem et similis innatam et insitam; Ti 45.

delubra: »*in urbibus* delubra habento;« L II, 19.

disputatorem: ſ. alqm; O I, 3.

dolorem: qui dolorem in malis non habent; F III, 42.

domicilium: nulla alia in civitate, nisi in qua populi potestas summa est, ullum domicilium libertas habet; R I, 47.

fabulam: quam (fabulam senex) in manibus habebat; C 22.

ferias: »eas .. (ferias) in famulis operibus patratis habento«; L II, 19.

fundum: ſ. aediculas.

imaginem: cuius (Epicuri) imaginem non modo in tabulis nostri familiares, sed etiam in poculis et in anulis habent; F V, 3.

legem: propositis legibus his || [his] ||, quas in monumentis habemus; R II, 26. necesse est .. legem haberi in rebus optimis; L II, 12.

lucos: »lucos in agris habento et Larum sedes«; L II, 19.

malum: quia ... infinitam quoddam et sempiternum malum haberemus in vita || [in vita] ||; T I, 15.

nomen: in neutris habeat superius nomen; T IV, 28.

notam: quam haberet in C. Cotta ... agnoscendo eius modi notam, quae ..? A II, 84.

notiones: ſ. c. notionem; T I, 57.

opus: habeo opus magnum in manibus; A I, 2.

orationem: oratio Laelii, quam omnes habemus in manibus; R VI, 2.

oratorem: ſ. alqm; O I, 3.

partum: partus ancillae sitne in fructu habendus; F I, 12.

praesidia: ut omnia praesidia haberet in se bene beateque vivendi; T V, 19.

proavum: eius, quem tu in ore semper habes, proavi mei ... facta, dicta, consilia cognoscens; F III, 37.

rationem: quae voluptatem habeant in omni animante, sed in homine rationem etiam; F IV, 58.

rem: ut litteris consignamus, quae monumentis mandare volumus, sic ille in animo res insculptas habebat; A II, 2. philosophi quamcumque rem habent in manibus; T V, 18.

sedes: ſ. lucos.

semina: quarum (virtutum parvi) in se habent semina; F V, 43.

simiam: quam (simiam) rex Molossorum in deliciis habebat; D I, 76.

sororem: ſ. aviam.

versus: socer in ore semper Graecos versus de Phoenissis habebat; O III, 82.

virtutem: qui illam (virtutem) semper in manibus habui; Lae 102. quin etiam ipsi voluptarii ... virtutes habent || habeant || in ore totos dies; F V, 74.

vim: eam caloris naturam vim habere in se vitalem per omnem mundum pertinentem; N II, 24.

voluptatem: in animante: ſ. rationem. si voluptas ... in rebus bonis habenda non est; P 15.

2. pro: alqd: cur non sanciunt, ut, quae mala perniciosaque sunt, habeantur pro bonis et salutaribus? L I, 44. ceteris omnibus pro nihilo habitis; T V, 9.

civitatem: quo si civitas careat, ob eam ipsam causam, quod eo careat, pro nihilo habenda sit; L II, 12.

falsa: quid .. stultius quam incerta pro certis habere, falsa pro veris? C 68.

herbam: quod (natura) facit in frugibus, ut ... relinquat et pro nihilo habeat herbam; F IV, 37.

incerta: ſ. falsa.

incognita: ne incognita pro cognitis habeamus; O I, 18.

somnia: qui somnia pro somniis habent; D II, 108.

visum: cum ... id .. visum pro nihilo habendum esse duxisset; D I, 57.

3. **sine:** alqm: sine metu is habendus est, non qui parva || pauca, al. || metuit, sed qui omnino metu vacat; T V, 41.

4. **subter:** alqd: illa (virtus) ... omnia, quae cadere in hominem possunt, subter se habet; T V, 4.

5. **Genetiv:** alqm: quibus .. haec sunt inter eos || [inter eos] || communia, ei civitatis eiusdem habendi sunt; L I, 23.

astrologos, al.: non habeo .. nauci Marsum augurem, non vicanos haruspices, non de circo astrologos, non Isiacos coniectores, non interpretes somniorum; D I, 132.

deos: ipsi illi maiorum gentium di qui habentur, hinc a nobis || hinc || profecti in caelum reperientur; T I, 29.

genus: magos .., quod genus sapientium et doctorum habebatur in Persis || [quod ... Persis] ||; D I, 46.

oracla: cuius generis oracla etiam habenda sunt ... illa, quae ..; D I, 34.

6. **Dativ:** alqd: nec ... est habendum religioni nocentem ... defendere; O II, 51.

rem: nec eam rem (C. Flaminius) habuit religioni obiecto signo, ... ne committeret proelium; D I, 77.

rem publicam: habere .. quaestui rem publicam non modo turpe est, sed sceleratum etiam et nefarium; O II, 77.

7. **Ablativ:** alqm: »equitatum .. qui regat, habeto pari iure cum eo, quicumque erit iuris disceptator«; L III, 9. cum ab iis, qui se iudicum numero haberi volunt, evaseris; T I, 98.

civitatem: lege .. carens civitas estne ob *id* ipsum habenda nullo loco? L II, 12.

honestatem: cum honestatem eo loco habeat, ut sine ea iucunde neget posse vivi; F II, 50.

8. **Doppelter Accusativ:** a. **Substantiva:** alqm: qui se Graecos magis quam nostros haberi volunt; F III, 5. Ino Cadmi filia nonne *Λευκοθέα* nominata a Graecis Matuta habetur a nostris? T I, 28. is (Mercurius) qui sub terris habetur idem Trophonius; N III, 56. in quo adiutores Stoicos optimos habemus; F V, 90. tum se intellexisse, quos fidos amicos habuisset, quos infidos, cum ..; Lae 53. quamquam miror, illa superbia ... (Tarquinius) si quemquam amicum habere potuit; Lae 54. auctorem: f. **auctor,** II, 1. habeo (4 St.) B. I, S. 272, a. cum (Pericles) haberet collegam in praetura Sophoclem poëtam; O I, 144. hi dei sunt habendi mortalibus nati matribus? N III, 45. f. **deus,** II, 1. habeo; T I, 28. N I, 38. II, 62. III, 44. D I, 88 (B. I, S. 663, b). quia te habeo aequissimum eorum studiorum ... existimatorem et iudicem; F III, 6. Tarquinius ... sic Servium diligebat, ut is eius vulgo haberetur filius; R II, 37. dum .. his || iis || (dominis) oboediet, non modo imperator, sed liber habendus omnino non erit; P 33. qui (Chrysippus) Stoicorum somniorum vaferrumus habetur interpres; N I, 39. qui (A. Varius) est habitus iudex durior; F II, 62. f. existimatorem. si absurde canat is, qui se haberi velit musicum; T II, 12. necessarios: f. b. is (Sisenna) .. neque orator in numero vestro umquam est habitus; L I, 7. qui (Harpalus) temporibus illis praedo felix habebatur; N III, 83. eum, quem re vera regem habebamus, appellandum quoque esse regem; D II, 110. cum esset habendus rex, quicumque genere regio natus esset; R I, 50. sapientem: f. b. qui etiam socerum habere voluit eum, cuius ipse audacia potens esset; O III, 82. nec vir bonus ac iustus haberi debet, qui ..; F II, 71. quod (honestum) colitur ab iis, qui bonos se viros haberi volunt; O III, 17. hos viros bonos, ut habiti sunt, sic etiam appellandos putemus; Lae 19. viros .. bonos eos, qui habentur, numeremus, Paulos, Catones, Galos, Scipiones, Philos; Lae 21. uxores: f. IV. uxores.

alqd: nec ..., cum tua causa cui commodes, beneficium illud habendum est, sed faeneratio; F II, 117. quod honestum est, id bonum solum habendum est; F III, 28. non sunt .. ea bona dicenda nec habenda, quibus abundantem licet esse miserrimum; T V, 44. naturam ... id .. habere propositum quasi finem et extremum, se ut custodiat; F V, 26. faenerationem: f. beneficium. nec .. iam aliam esse ullam legem puto non modo habendam, sed ne appellandam quidem; L II, 13. quartus (Mercurius) Nilo patre, quem Aegyptii nefas habent nominare; N III, 56. mentiri nefas habebatur; L II, 63. nihil habendum esse, quod fieri posset, ostentum; D II, 62. ut eorum (boum) visceribus vesci scelus haberetur; N II, 159.

aëra: earum (aquarum) .. quasi vapor quidam aër habendus est; N II, 27.

agros: »urbem .. et agros [et] templa liberata et effata (augures) habento«; L II, 21.

celeritatem: quae (celeritas) eadem ingenii etiam laus habetur; T IV, 31.

civem: f. III. uxores. — equitem: f. III. vicinos. — filiam: f. alqm; T I, 28.

fratres: hinc Liber Semela natus (deus habetur) eademque famae celebritate Tyndaridae fratres; T I, 28. Caeli quoque parentes di habendi sunt, Aether et Dies, eorumque fratres et sorores; N III, 44.

fulmen: quod idem (fulmen) omnibus rebus optumum auspicium habemus, si sinistrum fuit; D II, 43. fulmen sinistrum auspicium optumum habemus ad omnis res praeterquam ad comitia; D II, 74.

libertinum: f. III. vicinos.

mundum: et sapiens a principio mundus et deus habendus est; N II, 36.

parentes: f. fratres; N III, 44.

poëtam: f. alqm — conlegam.

puerum: Etrusci .. habent exaratum puerum auctorem disciplinae suae; D II, 80.

rationem: ut ad rem gerendam non superstitionem habeas, sed rationem ducem; D II, 83.

regem: qui (rex) ... idem .. et rex et pater haberetur omnium; R I, 56.

sepulcrum: »neque sepulcrum, quo recipiat, habeat portum corporis;« T I, 107.

somnum: habes somnum imaginem mortis; T I, 92.

sorores: f. fratres; N III, 44.

superstitionem: f. rationem.

tabellam: habeat sane populus tabellam quasi vindicem libertatis; L III, 39.

virtutem: nec .. habere virtutem satis est quasi artem aliquam, nisi utare; R I, 2.

vocem: cum orationis indicem vocem habeamus; O I, 133.

urbem: f. agros.

b. **Adjectiva und Pronomen:** alqm: haec consideremus, quae faciunt ii, qui habentur boni; O III, 73. quos caros habeat tuerique debeat; O I, 12. metuebant (Appium) servi, verebantur liberi, carum omnes habebant; C 37. siquidem, ut quisque, quod plurimi sit, possideat, ita divitissimus || ditissimus || habendus sit, || est, pos-

sidet, ... est ||; P 48. ne Pherecydes quidem, ille Pythagorae magister, potius divinus habebitur quam physicus, quod ... dixit; D I, 112. nec haec, qui divini habentur, profitentur se esse dicturos; D II, 10. is ipse mentis expers habendus est; N II, 56. etiamsi faciles nos ad concedendum habuerit; D II, 107. fortes .. et magnanimi sunt habendi, non qui faciunt, sed qui propulsant iniuriam; O I, 65. qui (Archelaus) tum fortunatissimus haberetur; T V, 34 (35). qui volo et esse et haberi gratus; F II, 72. Themistocles ... cum in epulis recusaret lyram, est habitus indoctior; T I, 4. eam (opinionem iustitiae) si non habebunt, [iniusti habebuntur], O II, 39. liberum: ſ. a. alqm — imperatorem. magnanimos: ſ. fortes. nec ... eos habere || debent || necessarios, quos tum eodem studio praeditos dilexerunt; Lae 74. physicum: ſ. divinum; D I, 112. is prudentissimus et sapientissimus rite haberi solet; O I, 16. ut idem etiam prudentes haberentur; O II, 42. si quis id ageret, ut, qualis haberi vellet, talis esset; O II, 43. qualis habendus est is, qui ... adiuvat iniuriam? O III, 74. etsi in eo ipso vis maxima est, ut simus ii, qui haberi velimus; O II, 44. et illos septem, qui a Graecis σοφοί, sapientes a nostris et habebantur et nominabantur || [qui ... nominabantur] ||, et multis ante saeculis Lycurgum ... et iam heroicis aetatibus Ulixem et Nestorem accepimus et fuisse et habitos esse sapientis; T V, 7. a quibus ducti deinceps omnes, qui in rerum contemplatione studia ponebant, sapientes et habebantur et nominabantur; T V, 8. in ea .. gente primum ei, qui sapientes habentur, nudi aetatem agunt; T V, 77. nec ii, qui sapientes || sunt || habiti et nominati, M. Cato et C. Laelius, sapientes fuerunt; O III, 16. quibusdam, quos audio sapientes habitos in Graecia, placuisse opinor mirabilia quaedam; Lae 45. qui (Bias) sapiens habitus esset unus e septem; Lae 59. ſ. prudentem; O I, 16.

alqd: quod .. adprobaris, id gratum acceptumque habendum; T V, 45. aliud habitum esse sepelire et urere; L II, 60. se sine ullo munere adeptum esse omnia, quae haberentur amplissima; O II, 59. ita est, ut id habendum sit antiquissimum et deo proximum, quod sit optumum; L II, 40. haec .. habere dubia ... abhorrere a sapientia plurimum; A II, 29. nihil fidum, nihil exploratum habeas, ne amare quidem aut amari; Lae 97. gratum: ſ. acceptum. necesse est deos haec ipsa habere maiora; N II, 79. cur hoc idem non habeatur molestum in deo? N I, 24. ut, qui plura habeat ea, quae in corpore magni aestimantur, sit beatior; F III, 43. propterea illa prima et summa habemus; O III, 101. quod ... nos probabilia multa habemus, quae sequi facile, adfirmare vix possumus; A II, 8. proximum: ſ. antiquissimum. id habent ratum, quod ab eo, quem probant, indicatum vident; N I, 10. qui volunt exclamare maius, num satis habent latera, fauces, linguam intendere? T II, 56. »qui non sat habuit coniugem inlexe in stuprum«; N III, 68. summa: ſ. prima. saepe .. tempore fit, ut, quod turpe plerumque haberi soleat, inveniatur non esse turpe; O III, 19. hoc quamquam video propter depravationem consuetudinis neque more turpe haberi neque ..; O III, 69. ita venusta habeantur ista, .. ut ..; P 38.

aedes: (aedes) pestilentes sint et habeantur salubres; O III, 54.

aetatem: quarta restat causa, quae maxime angere atque sollicitam habere nostram aetatem videtur, adpropinquatio mortis; C 66.

aethera: »hunc (aethera) summum habeto divum, hunc perhibeto Iovem«; N II, 65.

amicum: plerique perverse, ne dicam inpudenter, habere talem amicum || tal. am. hab., al. || volunt, quales ipsi esse non possunt; Lae 82.

animos: ut ... ad scientiam, prudentiam, fortitudinem aptos animos haberemus a contrariisque rebus alienos; F V, 43. ab altero (duce) propter probitatem eius non nimis alienos animos habemus; Lae 28.

appetitiones: ſ. motus.

bellum: nullum bellum iustum habetur nisi denuntiatum; R III, 35.

beneficia: quae beneficia aeque magna non sunt habenda atque ea; O I, 49.

bonos: »bonos || nos, sos || leto datos divos habento; L II, 22.

calorem: quem (calorem alvus) multum habet; N II, 136.

cognomen: quod (cognomen) habes adhuc a nobis hereditarium; R VI, 11.

comitatum: eorum est habendus ad summum naturae bonum optumus beatissimusque comitatus; Lae 83.

conatus: ſ. motus.

deum: eadem (natura) insculpsit in mentibus, ut eos (deos) aeternos et beatos haberemus; N I, 45. quae (gens) non, etiamsi ignoret, qualem habere deum deceat, tamen habendum sciat; L I, 24.

disciplinam: quae voluptaria, delicata, mollis habeatur disciplina; F I, 37.

divitias: quod ipsa natura divitias ... et parabiles et terminatas habet; F I, 46 (45).

divos: »divos .. eos, qui caelestes semper habiti, colunto;« L II, 19.

exercitus: et parentiores habuerunt exercitus et fortiores; O I, 76.

facta: recte .. facta et peccata non habentur communia; F III, 69.

habenas: commodissimum esse quam laxissimas habenas habere amicitiae; Lae 45.

honestatem: si ... ea (honestas) aut sola expetenda est ... aut certe omni pondere gravior habenda quam reliqua omnia; O III, 35.

hortos: venales quidem se hortos non habere, sed ..; O III, 58.

improbos: incauti potius habendi sunt improbi; L I, 40.

institutionem: hanc initio institutionem confusam (animal) habet et incertam; F V, 24.

leges: num idcirco eae leges iustae haberentur? L I, 42.

magistrum: ſ. alqm — divinum; D I, 112.

mammas: quas easdem (mammas) paucas habent eae bestiae, quae pauca gignunt; N II, 128.

mare: quo scelere inpulsus mare haberet infestum uno myoparone; R III, 24.

motus: natura mundi omnis motus habet voluntarios conatusque et adpetitiones; N II, 58.

mundum: ſ. a. mundum.

naturam: ne natura quidem rationis expers est habenda; N II, 87.

nervos: siquidem illa severa Lacedaemo nervos iussit, quos || quo || plures quam septem haberet, in Timothei fidibus incidi; L II, 39.

numerum: quorum (numerorum) uterque plenus alter altera de causa habetur; R VI, 12.

orsus: »auguris ut nostri Calchantis fata queamus scire ratosne habeant an vanos pectoris orsus«; D II, 63.

partem: quin ... aptas malit et integras omnis partis corporis quam ... imminutas aut detortas habere; F III, 17. ut .. (animus) omnis partis suas habeat incolumis; F V, 36. vir na-

tus ad gloriam nllam partem animi tam mollem habebit, quam non ... conroboret? T II, 41. simillimas: f. III. asperitatem; Ti 17.
peccata: f. facta.
piratas: qui piratas inmunes, socios vectigales habemus; O III, 49.
potestatem: vgl. III. potestatem; R II, 56.
quaestus: qui (quaestus) liberales habendi, qui sordidi sint; O I, 150.
res: ut (res) haberentur aestimabiles || aptae [habiles] || et ad naturam accommodatae; F IV, 56. quas (res) illi ... certas habuerint || habuerunt || ; A II, 107.
socios: f. piratas.
somnia: quae (somnia Ennius) vera, quae falsa habet? D II, 127.
sphaeram: habent .. suam sphaeram stellae inerrantes ab aetheria coniunctione secretam et liberam; N II, 55.
supellectilem: ecquid scis || nescis || ... posse habere te reliquam supellectilem salvam? T II, 32.
teporem: nec .. ille externus et adventicius habendus est tepor; N II, 26.
voluptatem: maximam voluptatem illam habemus, quae ..; F I, 37.
c. Particip: alqm: Sibyllam .. sepositam et conditam habeamus; D II, 112. Asiae rex Priamus nonne et Helenum filium et Cassandram filiam divinantes habebat? D I, 89.
alqd: me ... actum habiturum, quod egerint; T III, 50. cum cognitum habeas, quod sit summi rectoris ac domini numen; F IV, 11. quod perceptum, quod comprehensum, quod cognitum non habet; F V, 76. quod nisi cognitum conprehensumque animis haberemus; N II, 5. sapiens num comprehensum animo habet atque perceptum se ex sententia navigaturum? A II, 100. omnia, quae quisque meminit, habet ea comprensa atque percepta; A II, 106. f. cognitum. quid habere mundus potest cum thesauri inventione coniunctum? D II, 33. quae (pars orbis) coniunctum aliquid habeat aut consentiens; D II, 89. qui summum bonum sic instituit, ut nihil habeat cum virtute coniunctum; O I, 5. innumerabilia, quae conlecta habent Stoici; D II, 145. consentiens: f. coniunctum; D II, 89. quid naturae copulatum habuit Alcibiadis quod scribitur somnium? D II, 143. quorum studiis ea, quae natura desiderat, expleta cumulataque habeamus || habemus || ; O II, 18. cum ita nati essent, ut quaedam contra naturam depravata haberent; D II, 96. expleta: f. cumulata. habet (deus) exploratum fore se semper .. in ... voluptatibus; N I, 51. illud .. exploratum habeto, nihil fieri potuisse sine causa; D II, 60. non utatur, ne si exploratum quidem habeat id omnino neminem umquam suspicaturum; O III, 75. huic nihil potest esse certi, nihil, quod exploratum habeat permansurum sibi unum diem; P 17. f. b. alqd — fidum. ego ... haec inclusa habebam; A I, 11. ut, quae numquam vidimus, ea tamen informata habeamus, oppidorum situs, hominum figuras; D II, 138. ut (hominis natura) habeat quiddam ingenitum quasi civile atque populare, quod Graeci πολιτικόν vocant; F V, 66. quae nemo probaret, nisi insitum illud in animis haberemus, ... oportere; T III, 63. perceptum: f. cognitum; F V, 76. comprehensum. ut ea, quae dixi, quam perfectissima natura haberemus; F V, 44. propositum: f. a. alqd — extremum. quod .. scriptum habetis † aut || avi || tripudium fieri, si ..; D I, 28. in isdem .. fatis scriptum Veientes habere fore ut brevi a Gallis Roma caperetur; D I, 100. in nostris commentariis scriptum habemus: „Iove tonante ..;" D II, 42.

adulescentes: cum (Dionysius) ... haberet etiam more Graeciae quosdam adulescentis amore coniunctos; T V, 58.
amicitiam: quam (amicitiam) nec usu nec ratione habent cognitam; Lae 52.
animum: unde omnes animos haustos aut acceptos || [aut acceptos] || aut libatos haberemus; D II, 26. Pythagoreos ... numquam dubitasse, quin ex universa mente divina delibatos animos haberemus; C 78. a qua (natura deorum) ... haustos animos et libatos habemus; D I, 110. f. acceptos. intentum .. animum tamquam arcum (Appius) habebat; C 37.
annum: tum signis omnibus ad principium stellisque revocatis expletum annum habeto; R VI, 24.
arcum: f. animum; C 37.
auspicia: dum a populo auspicia accepta habemus; D II, 76.
causam: si quis ab ineunte aetate habet causam celebritatis et nominis ... acceptam; O II, 44.
cognitiones: quoniam insitas eorum (deorum) vel potius innatas cognitiones habemus; N I, 44.
conversionem: f. I. conversionem.
cupiditates: (sapiens) finitas habet cupiditates; F I, 62. unum nescio, quo modo possit, si luxuriosus sit, finitas cupiditates habere; F II, 22. si finitas cupiditates haberent; F II, 23. nos ... habere etiam insitam quandam vel potius innatam cupiditatem scientiae; F IV, 4.
disciplinam: voteres illos Platonis auditores ... satis et copiose et eleganter habuisse constitutam disciplinam; F IV, 3.
divitias: f. b. divitias.
exta: an ... is mihi agnus adfertur, qui habet exta rebus accommodata? D II, 39.
fata: eum .. (Veientem) dixisse ex fatis, quae Veientes scripta haberent, Veios capi non posse; D I, 100.
figuras: f. alqd — informatum.
filiam, filium: f. alqm; D I, 89.
formam: habes undique expletam et perfectam .. formam honestatis; F II, 48. habes formam Epicuri vitae beatae verbis Zenonis expressam; T III, 38.
gradus: quoniam distinctos dignitatis gradus (Athenienses) non habebant || habebat || ; R I, 43.
informationem: habebam, inquis, in animo insitam informationem quandam dei; N I, 100.
institutionem: f. b. institutionem.
licentiam: apud quos (Eleos, Thebanos) in amore ingenuorum libido etiam permissam habet et solutam licentiam; R IV, 4.
locum: habetis .. explicatum omnem ... religionum locum; L II, 69.
lumina: cum rerum natura ... duo lumina ab animo ad oculos perforata nos habere voluisset; N III, 9.
manus: praetorem .. decet non solum manus, sed etiam oculos abstinentes habere; O I, 144.
materiam: non quam (materiam) ipse faceret, sed quam haberet paratam; N fr. 2.
memoriam: publicis litteris consignatam memoriam publicam nullam habemus; L III, 46.
momenta: quasi (quattuor corpora) partita habeant inter se ac divisa momenta; T I, 40.
naturam: parere quaedam matrona cupiens ... visa est in quiete obsignatam habere naturam; D II, 145.
nomen: ut aegrotatio in corpore, sic aegritudo in animo nomen habet non seiunctum a dolore; T III, 23.

notionem: ut a pueris tot rerum atque tantarum insitas et quasi consignatas in animis notiones, quas ἐννοίας vocant, haberemus; T I, 57. quam (notionem) habemus omnes de fortitudine tectam atque involutam; T IV, 53.
oculos: abstinentes: f. manus. nos quoque oculos eruditos habemus; P 38.
ostium: cum aspera arteria ... ostium habeat adiunctum linguae radicibus; N II, 136.
partes: f. b. partes: F III, 17.
plebem: habuit plebem in clientelas principum discriptam || descr. ||; R II, 16.
possessiones: f. III. possessiones.
praesidia: urbis .. ipsius nativa praesidia quis est tam neglegens qui non habeat animo notata ac plane cognita? R II, 11.
probabilia: ut (sapiens) illa habet probabilia non percepta, sic ..; A II, 110.
res: accommodatas: f. b. res; F IV, 56. cum ei (sapienti) res similes occurrant, quas non habeat dinotatas; A II, 57. insculptas: f. 1. rem in animo. haec est illa ... sapientia, et perceptas penitus et pertractatas res humanas habere; T III, 30.
sententiam: eam (sententiam) sic animo comprensam habebit, ut ea, quae sensibus; A II, 119.
sphaeram: f. b. sphaeram.
situs: f. alqd — informatum.
vitam: quorum ingeniis et inventis omnem vitam legibus et institutis excultam constitutamque habemus; fr IX, 11. disceptationibus legitimis propositam vitam, non poëtarum ingeniis, habere debemus; R IV, 12.
voluptatem: nisi mihi viderer habere bene cognitam voluptatem et satis firme conceptam animo atque comprensam; F II, 6.
V. Lücke: * habet civitatis et unam illam civitatem putat; L II, 5.

habilis, passend, geschickt: figura: figuram .. corporis habilem et aptam ingenio humano (natura) dedit; L I, 26.
res: ut (res) haberentur aestimabiles || aptae [habiles] || et ad naturam accommodatae; F IV, 56.

habilitas, geschickte Anlage: omitto opportunitates habilitatesque reliqui corporis; L I, 27.

habitabilis, bewohnbar: cinguli: duo (cinguli) sunt habitabiles; R VI, 21.
globus: cum videmus ... globum terrae ... duabus oris distantibus habitabilem et cultum; T I, 68.
regiones: cum ... contueri licebit ... et habitabiles regiones et rursum omni cultu propter vim frigoris aut caloris vacantis; T I, 45.

habitator, Bewohner: 1. inest: inesse aliquem non solum habitatorem in hac caelesti ac divina domo, sed etiam rectorem; N II, 90.
2. sum: sunt .. ex terra homines non ut incolae atque habitatores, sed quasi spectatores ..; N II, 140.

habito, wohnen, sich befinden, sich aufhalten, zu Hause sein: I, 1. deversorium: commorandi .. natura devorsorium || divers. || nobis, non habitandi dedit; C 84.
locus: exilium .. illis (terribile est), quibus quasi circumscriptus est habitandi locus; P 18.
2. verbal: habitari ait Xenophanes in luna; A II, 123. vides habitari in terra raris et angustis in locis et in ipsis quasi maculis, ubi habitatur, vastas solitudines interiectas; R VI, 20.

II. alqs: qui (Diodotus) habitat apud me; A II, 115. Circeiis qui habitet; F IV, 17. hic .., ubi habitamus; T I, 69. ibi .. adulescens habitabat (Epicurus) cum patre et fratribus; N I, 72. qui sub terra semper habitavissent bonis et inlustribus domiciliis; N II, 95. Aegyptii et Babylonii in camporum patentium aequoribus habitantes; D I, 93. Theophrastus .. institutus ab Aristotele habitavit, ut scitis, in eo genere rerum; L III, 14. habitent gratis in alieno; O II, 83.
adulescens: f. alqs; N I, 72.
animus: ubi (animus) habitet, ne quaerendum quidem est; T I, 67. sapientis animum cum his habitantem pernoctantemque curis; T V, 69.
deus: f. deus, I. 1. habitat (3 St.) B. I, S. 660, a.
filius: quod (L. Manlius) Titum filium ... ruri habitare iussisset; O III, 112.
gustatus: gustatus ... habitat in ea parte oris, qua ..; N II, 141.
metus: qui potest .. habitare in beata vita summi mali metus? F II, 92.
nomen: quod (aegritudinis nomen) cum sapientia esse atque, ut ita dicam, habitare nullo modo possit; T III, 83.
rex: ubi rex Tullus habitaverat; R II, 58.
vir: ubi quisque (vir) habitare, ubi sedere, ubi disputare sit solitus; L II, 4.
voluptates: cum quidam etiam disputent ceteras voluptates in ipsis habitare sensibus; T V, 111.

habitus, Erscheinung, Haltung, Zustand, Stimmung: I, 1. dissentit: vitiositas .. est habitus aut adfectio in tota vita inconstans et a se ipsa dissentiens; T IV, 29.
est: nec virtutis usum modo, ... sed ipsum habitum per se esse praeclarum; A I, 38. per se (sunt praeposita), ut quidam habitus oris et vultus, ut status, ut motus; F III, 56. moderati aequabilesque habitus, affectiones ususque corporis apti esse ad naturam videntur; F V, 36. f. dissentit.
pertinet: oris .. habitus ad vitae firmitatem nihil pertinet; N I, 99.
videntur: f. est; F V, 36.
2. sum: f. 1. dissentit.
II, 1. conservo: sive (haec duo genera) permanent et conservant habitum suum; T I, 42.
desero: quae (natura) ... deserat ... eius partis habitum aut vim; F IV, 32.
2. converto in: si omnium pecudum exta eodem tempore in eundem habitum se coloremque converterent; D II, 30.
iudico ex: quis .. prudentem et ... catum non ex ipsius habitu, sed ex aliqua re externa iudicet? L I, 45.
percipio ex: quorum (extorum) ex habitu atque ex colore tum salubritatis, tum pestilentiae signa percipi; D I, 131.
perduco ad: non ... idem (natura) facit in homine, cum eum ad rationis habitum perduxit || perduxerit ||; F IV, 37.
procedo ad: qui processit aliquantum ad virtutis habitum; F III, 48.
III. vis ad: quodsi tanta vis est ad habitum mentis in iis, quae gignuntur in corpore; T I, 80.
IV. declarari: is (Democritus) tamen habitu extorum et colore declarari censet haec dumtaxat: pabuli genus ..; D II, 30. quid est, quod declarari possit habitu extorum et colore? D II, 30.
similis: ut homunculi similem deum (Epicurus) fingeret, liniamentis dumtaxat extremis, non habitu solido; N I, 123.

hac, hier: admoveo: cum (Academicus) et hac et illac aurem diligenter admoverit; A fr. 20 (S. 29).
pergo: quin ... pergimus? ... — nos vero, et hac quidem ad Lirem || adirem || , si placet, per ripam et umbram; L I, 14.

hactenus, bis dahin, bis hierher, so weit, in so fern: ago: qui (Boëthus) hactenus aliquid egit, ut ... explicaret; D I, 13.
dico: hactenus mihi videor de amicitia quid sentirem potuisse dicere; Lae 24.
ohne Verb: sed haec hactenus; F IV, 14. D II, 53. Fa 20. O I, 140. III, 6. Lae 55. P 41. sed de perceptione h.; A II, 36. nunc quidem h.; F IV, 80. verum haec quidem h.; T III, 84. et de coniectura quidem h.; T IV, 3. ac de malorum opinione h.; T IV, 65. de quo dicam equidem paulo post; nunc autem h.; N I, 23. 24. sed de hoc loco plura in aliis, nunc h.; D II, 76. sed, si placet, in hunc diem h.; R II, 70. sed haec quidem h.; O I, 91. atque haec quidem h.; O I, 160.

haedus, junger Bock: villa ... abundat porco, haedo, agno, gallina, lacte, caseo, melle; C 56.

haereo, bleiben, haften, anhangen, stocken, aufhören, stecken bleiben, in Verlegenheit sein: I. acc. c. inf.: nisi haereret in eorum mentibus mortem ... esse ... migrationem; T I, 27.
II. alqs: in quo etiam Democritus haeret; F I, 20. tu totus haeres in corpore; F II, 106. si me haerentem videbis; F III, 16. || rursus || eadem ratione ... haerebitis; F IV, 68. in multis .. nominibus haerebitis; N III, 62. qui incolunt eas urbes, non haerent in suis sedibus, sed ... rapiuntur longius; R II, 7.
alqd: quod haerebant in memoria, quaecumque audierat et viderat; A II, 2.
aqua: dicet ille quidem multa, ... sed aqua haeret, ut aiunt; O III, 117.
Aries: »exin contortis Aries cum cornibus haeret«; N II, 111.
honestum: quod (honestum) ex iis (virtutibus) oritur et in illis haeret; F V, 64.
interpretes: sin quaepiam (nota) est, aveo audire, quae sit; sed (interpretes) haerebunt; D II, 128.
oratio: proclivi currit oratio. venit ad extremum; haeret in salebra; F V, 84.
peccatum: ut peccatum haereat non in eo, qui monuerit, sed in eo, qui non obtemperarit; D I, 30.
philosophi: cum (philosophi) se in media stultitia ... haerere intellegant; T III, 70.
physici: cum (physici) haerent aliquo loco; A II, 14.
religio: vir sapientissimus ... peccatum suum ... confiteri maluit quam haerere in re publica religionem; N II, 11.
scrupus: quod ... improbis semper aliqui scrupus in animis haereat; R III, 26.
sidera: (sidera) ex alterius naturae motione transversa in eiusdem naturae motum incurrentia in eaque haerentia atque inpedita ... movebantur; Ti 30.
stomachus: linguam .. ad radices eius haerens excipit stomachus; N II, 135.
terra: ut videamus, terra penitusne defixa sit et quasi radicibus suis haereat an media pendeat; A II, 122. terra nona inmobilis manens una sede semper haeret; R VI, 18.
vis: »tanta || meo tanta, vobis || vis sceleris in corpore haeret«; T III, 26.

haeresis, Schule: Cato ..., perfectus ... Stoicus, ... in ea est haeresi, quae nullum sequitur florem orationis neque dilatat argumentum, minutis interrogatiunculis quasi punctis, quod proposuit, efficit; P 2.

haesito, stocken, schwanken, in Verlegenheit sein: alqs: non haesitans respondebo; A I, 4. quodsi illi tum in novis rebus quasi modo nascentes haesitaverunt; A II, 15. quam (voluptatem) si (Epicurus) explicavisset, non tam haesitaret; F II, 18.
ratio: dubitans, circumspectans, haesitans ... nostra vehitur ratio; T I, 73.
vinulenti: vinulenti ... dubitant, haesitant, revocant se interdum; A II, 52.

halitus, Hauch, Atem: »vestrone pressu quondam Nemeaeus leo frendens efflavit graviter extremum halitum?« T II, 22.

halucinor, schwatzen: quae Epicurus oscitans halucinatus est; N I, 72,

hamatus, gekrümmt, hakenförmig: corpora: qui asperis et levibus et hamatis uncinatisque corporibus concreta haec esse dicat interiecto inani; A II, 121.
corpuscula: esse corpuscula ... hamata quaedam et quasi adunca; N I, 66.

harena (arena), Sand, Kampfplatz: I. describo in: (eum) animadvertisse dicunt in arena geometricas formas quasdam esse descriptas; R I, 29.
II, 1. obruere: ranae .. marinae dicuntur obruere sese harena solere; N II, 125.
2. in: cum ... barbaros in harena videris excipientis gravissimas plagas et ferentis silentio; T II, 46.

hariolatio, Wahrsagung: »missa sum superstitiosis hariolationibus«; D I, 66.

hariolor, wahrsagen: non me sortilegos neque eos, qui quaestus causa hariolentur, ... agnoscere; D I, 132.

hariolus, Wahrsager: I. sum: (sunt ii) »superstitiosi vates inpudentesque harioli«; D I, 132.
II, 1. adduco: ad aegros non vates aut hariolos, sed medicos solemus adducere; D II. 9.
colo: ut haruspices, augures, harioli, vates, coniectores nobis essent colendi; N I, 55.
2. sum: sunt .. ea mathematicorum, non hariolorum; D II, 10.
III. praedictiones: ex quo genere saepe hariolorum etiam et vatum furibundas praedictiones ... audiendas putaverunt; D I, 4.

harmonia, Einklang, Harmonie: I. sum: si (animus) est Aristoxeni harmonia, dissolvetur; T I, 14.
II. coniungo: ut (Socrates) ... numeros .. et geometriam et harmoniam studeat Pythagorae more coniungere; R I, 16.
dico: quae harmonia a musicis dicitur in cantu, ea est in civitate concordia; R II, 69.
officio, nosco: harmonian || harmoniam || .. ex intervallis sonorum nosse possumus, quorum varia compositio etiam harmonias efficit pluris; membrorum vero situs et figura corporis vacans animo quam possit harmoniam efficere, non video; T I, 41.
III. ad: ad harmoniam canere mundum, ut Pythagoras existimat; N III, 27.

haruspex, Opferschauer, Weissager: I. **Subject:** addunt: addunt (haruspices) ad extremum omnia levius casura rebus divinis procuratis; D II, 25.

adiuvant: quid est, quod me adiuvent haruspices? D II, 24.

cernunt: multa cernunt haruspices; N II, 163. »prodigia, portenta ad Etruscos haruspices || arusp. || si senatus iussit, deferunto, Etruriaque principes disciplinam doceto. quibus divis creverint, procuranto, idemque fulgora || fulgura || atque obstita pianto;« L II, 21.

conferunt: an haec inter se haruspices Etrusci, Elii, Aegyptii, Poeni contulerunt? D II, 28.

conicit: num .. aut haruspex aut augur aut vates quis ... melius coniecerit ... evasurum aegrotum ... quam medicus? D II, 13.

dicunt: haruspices in Tiberim id (caput) depulsum esse dixerunt; D I, 16. *qui* (haruspices) cum res tristissimas portendi dixerunt; D II, 24. quis hoc physicus dixit umquam? haruspices dicunt; D II, 37. ante .. Marsicum bellum quod clipeos Lanuvii ... mures rosissent, maxumum id portentum haruspices esse dixerunt; D II, 59. neque .. tanta est infelicitas haruspicum, ut ne casu quidem umquam fiat, quod futurum illi esse dixerint; D II, 62. (haruspices) non iustum rogatorem fuisse dixerunt. primum vide, ne in eum dixerint, qui rogator centuriae fuisset; ... id autem sine divinatione coniectura poterant dicere; D II, 74. 75. haruspices .. dixisse summa nobilitate illas sortis futuras; D II, 86.

edit: »Torquato quae quondam et consule Cotta Lydius ediderat Tyrrhenae gentis haruspex«; D I, 19.

exeunt: tum illos (haruspices) exire iussit; N II, 11.

habet: quid .. habet haruspex, cur pulmo incisus ... dirimat tempus? D I, 85.

interpretantur: alios (haruspices) .. alio more videmus exta interpretari; D II, 28.

monent: si quid praedictionis causa ex portentis et monstris Sibyllae interpretes haruspicesve monuerunt; N III, 5.

negant: qui (haruspices) recentibus comitiis in senatum introducti negaverunt iustum comitiorum rogatorem fuisse; D I, 33.

orat: cum .. C. Postumius haruspex oraret illum (Sullam), ut in expeditionem exercitum educeret; D I, 72.

piant, procurant: f. cernunt; L II, 21.

possunt: f. dicunt; D II, 75. sciunt. utuntur.

respondent: haruspices introducti responderunt non fuisse iustum comitiorum rogatorem; N II, 10. qui (haruspices) cum respondissent ... uxori ... esse moriendum; D I, 36. pater .. Roscii ad haruspices rettulit, qui responderunt nihil illo puero clarius ... fore; D I, 79. nonne .. haruspices ea responderunt, quae evenerunt? D I, 98. nihil .. scribit respondisse haruspices, si neuter anguis emissus esset, quid esset futurum; D II, 62. quod haruspices responderint || responderunt || nihil illo (Roscio) clarius ... fore; D II, 66.

ridet: mirabile videtur, quod non rideat haruspex, cum haruspicem viderit; N I, 71. qui (Cato) mirari se aiebat, quod non rideret haruspex, haruspicem cum vidisset; D II, 51.

sciunt: quid .. scire Etrusci haruspices aut de tabernaculo recte capto aut de pomerii iure potuerunt? D II, 75.

sunt: inrideamus haruspices, vanos, futtiles || futiles || esse dicamus, quorumque disciplinam et sapientissimus vir et eventus ac res conprobavit, contemnamus; D I, 36.

videt: f. ridet.

utuntur: non || nonne || intellegis eadem (conclusione) uti posse et haruspices et fulguratores et interpretes ostentorum et augures et sortilegos et Chaldaeos? D II, 109.

ohne Verb: divinationem nego. at haruspices divini; D II, 74.

II. **nach Verben:** 1. arcesso: haruspicesne ex Etruria arcessentur, an principes statuent et delecti viri periti rerum civilium? D II, 11.

colo: ut haruspices, augures, harioli, vates, coniectores nobis essent colendi; N I, 55.

consulo: de officio num quis haruspicem consulit, quem ad modum sit ... vivendum? D II, 11.

contemno: f. I. sunt.

convoco: Ti. Gracchus ... nonne ... duobus anguibus domi conprehensis haruspices convocavit? D I, 36. C. Gracchus ad M. Pomponium scripsit duobus anguibus domi conprehensis haruspices a patre convocatos; D II, 62.

habeo: non habeo .. nauci Marsum augurem, non vicanos haruspices; D I, 132.

inrideo: f. I. sunt.

introduco: quos (haruspices) cum Ti. Gracchus propter mortem repentinam eius, qui ... concidisset, in senatum introduxisset; D II, 74. f. I. negant. respondent; N II, 10.

numero: in quo haruspices, augures coniectoresque numerantur; D I, 72.

video: si Chaldaeum, si haruspicem videris; D II, 149. f. I. ridet.

2. credo: his (haruspicibus) .. quam physicis credendum potius existumas? D II, 37.

videor: Lanuvii clipeos, quod haruspicibus tristissumum visum esset, a muribus esse derosos; D I, 99.

3. accipio ab: nec ... ab haruspicibus accipiunt earum (fidium, tibiarum) tractationem, sed a musicis; D II, 9.

audio ab: quando aliquid eius modi ab haruspice inspectis extis audivimus? D II, 32.

confero inter: quo modo est conlatum || conlata || inter ipsos (haruspices), quae pars inimica, quae pars familiaris esset? D II, 28.

defero ad: f. I. cernunt; L II, 21.

refero ad: f. I. respondent; D I, 79.

III. **nach Substantiven:** ars: haruspicum ars nonne divina? N II, 12.

consilium: eo .. dic rem praeclare esse gestam non haruspicis consilio, sed imperatoris; D II, 65.

disciplina: et nostrorum augurum et Etruscorum haruspicum disciplinam ... res ipsa probavit; N II, 10. cum .. magna vis videretur esse et inpetriendis consulendisque rebus et monstris interpretandis ac procurandis in haruspicum disciplina; D I, 3. quod scriptum ... est ..., nonne et augurum et haruspicum conprobat disciplinam? D I, 33. haruspicum disciplinae magna accessit auctoritas; D I, 33. Telmessus || Telmesus, al. || in Caria est, qua in urbe excellit haruspicum disciplina; D I, 91. nec esse unam omnium (haruspicum) disciplinam; D II, 28. f. I. sunt.

expiationes: f. procurationes.

infelicitas: f. I. dicunt; D II, 62.

instituta: illud ex institutis pontificum et haruspicum non mutandum est; L II, 29.

iussus: eorum .. (haruspicum) iussu ex illa olea arcam esse factam; D II, 86.

procurationes, religio: iam de haruspicum religione, de expiationibus et procurationibus sat esse plane || satis esse iam || in ipsa lege dictum puto; L II, 34.

responsio: similis est haruspicum responsio omnisque opinabilis divinatio; D I, 24.

responsa: vera esse haruspicum *responsa,*

auspicia, oracula, somnia, vaticinationes; A II, 107. multa ex haruspicum responsis commemorare possum; N II, 10. quantis in rebus quamque saepe (senatus) responsis haruspicum paruit! D I, 97. in .. his omnibus responsa haruspicum cum Sibyllae versibus congruebant; D I, 97. de .. his rebus haruspicum extiterunt responsa verissuma; D II, 45. quid ego haruspicum responsa commemorem (possum equidem innumerabilia), quae aut nullos habuerint exitus aut contrarios? D II, 52. quae nobis in Graeciam Roma responsa haruspicum missa sunt! D II, 53.

IV. **Umstand:** ab: persuaderi .. cuiquam potest ea, quae significari dicuntur extis, cognita esse ab haruspicibus observatione diuturna? D II, 28. id .. (caput) inventum est eo loco, qui est ab haruspicibus demonstratus; D I, 16. ipse Caesar cum a summo haruspice moneretur, ne in Africam ante brumam transmitteret, nonne transmisit? D II, 52. partus hic mulae nonne ... praedictus est ab haruspicibus incredibilis partus malorum? D I, 36. quota .. quaeque res evenit praedicta ab istis (haruspicibus)? D II, 52.

haruspicina, Opferschau: I. est: dum haruspicinam veram esse vultis, physiologiam totam pervertitis; D II, 37.

habet: ortum videamus haruspicinae; sic facillume, quid habeat auctoritatis, iudicabimus; D II, 50.

II, 1. colo: ut ordiar ab haruspicina, quam ego rei publicae causa communisque religionis colendam censeo; D II, 28.

pertracto: ostenta restant, ut tota haruspicina sit pertractata; D II, 49.

tollo: hac extispicum divinatione sublata omnis haruspicina sublata est; D II, 42.

2. ordior ab: f. 1. colo.

III. disciplina: omnem .. orationem fuisse eam, qua haruspicinae disciplina contineretur; eam postea crevisse rebus novis cognoscendis et ad eadem illa principia referendis; D II, 50.

nobilitas: Elis in Peloponneso familias duas certas habet, Iamidarum unam, alteram Clutidarum, haruspicinae nobilitate praestantes; D I, 91.

ortus: f. I. habet.

ratio: a te rationem totius haruspicinae peto; D II, 46.

IV. in: ut in haruspicina fecimus, sic videamus, clarissumarum sortium quae tradatur inventio; D II, 85.

haruspicinus, die Opferschau betreffend: quod Etruscorum declarant et haruspicini et fulgurales et rituales libri, vestri etiam augurales; D I, 72.

hasta, Speer, Lanze: I, 1. conlinio: si cui propositum sit conliniare || collineare, al. || hastam aliquo aut sagittam; F III, 22.

do: dant .. (dis) arcum, sagittas, hastam, clipeum; N I, 101.

evello: (Epaminondas) evelli iussit eam, qua erat transfixus, hastam; F II, 97.

habeo: sibi habeant .. arma, sibi equos, sibi hastas; C 58.

memini: dum homines perditi hastam illam cruentam et meminerint et sperabunt; quam P. Sulla cum vibrasset dictatore propinquo suo, idem sexto tricensimo anno post a sceleratiore hasta non recessit; O II, 29.

pono: hasta posita cum bona in foro venderet ... civium; O II, 27. non, ut bis iam vidimus, hastam in foro ponere; O II, 83.

spero, vibro: f. memini.

2. utor: nec (avus) eminus hastis aut comminus gladiis uteretur; C 19.

3. recedo ab: f. 1. memini.

II. Sospita cum: quam (Sospitam) tu ... vides ... cum hasta, cum scutulo; N I, 82.

III. transfigi: f. I, 1. evello.

hastatus, Abteilung der Speerträger: signifer: quo tempore cum signifer primi hastati || astati || signum non posset movere loco; D I, 77.

signum: quod evelli primi hastati signum non potuerit; D II, 67. vgl. signifer.

haud (haut), nicht, keineswegs: I. **bei Adjectiven und Pronomen:** deterior: *ait* Theophrastus, auctor haud deterior mea quidem sententia; L II, 15.

difficilis: haud sane difficile dictu est, sed tamen praetereundum est; N II, 138. rem haud sane difficilem ... admirari videmini; C 4.

idem: eas .. (particulas) inter se copulabant haud isdem vinclis, ... sed talibus, quae ..; Ti 47.

magnus: »ille vir haud magna cum re, sed plenus fidei«; C 1.

mediocris: haud mediocris hic, ut ego quidem intellego, vir fuit; R II, 55.

mirus: si ... minus id ... consequemur, ... haut || haud, aut || sane erit mirum; Ti 8.

modicus: »fulix ... haud modicos tremulo fundens e gutture cantus«; D I, 14.

II. **bei Adverbien:** facile: sed haud facile dixerim, cur .. *; R I, 6. ex multis mirabilibus exemplis haud facile quis dixerit hoc exemplo ... praestantius; O III, 110. quo .. me proficiscentem haud sane quis facile retraxerit; C 83.

ita: sed animum (deus) haud ita, ut modo locuti sumus, tum denique ... inchoavit; Ti 21.

paulo: quod .. pluris est || sit || haud paulo; F V, 60. ne ego haud paulo hunc animum malim quam ..; T I, 99. id .. haud paulo est verius, quam ..; L III, 32. si ex hac in aliam haud paulo meliorem domum ... demigrare (volumus); fr V, 79.

procul: quia sunt *haud* procul ab aetatis huius memoria; R I, 1. quod (sepulchrum) *haud* procul a Fontis ara est; L II, 56. quod (senectus) haud procul absit a morte; C 15.

satis: ebur ex inani corpore extractum haud satis castum donum deo; L II, 45.

temere: »di rem tantam || sed in re tanta || haud temere inproviso offerunt«; D I, 45.

III. **bei Verben und Sätzen:** abhorreo: his .. rebus inbutae mentes haud sane abhorrebunt ab utili aut a vera sententia; L II, 16.

adsentior: haud equidem adsentior, tu tamen ad reliqua pergas velim; L III, 26.

contemno: eos haud contemnunt quidem || eos cont. q. neutiquam ||, sed de iis male existumant; O II, 36.

dubito: ille ... haud dubitavit postridie palam in castris docere nullum esse prodigium; R I, 23.

effugio: quorum (tyrannorum) haud fere quisquam talem interitum effugit; O II, 23.

erro: haud ergo, ut opinor, erravero; N II, 57.

ignoro: quamquam haud ignoro, quae bona sint, sinistra nos dicere, etiamsi dextra sint; D II, 82.

intellego: haud sane intellego, cur non idem sol sit an nullus sit, dubitare possit; N II, 4. haud sane intellego, quidnam sit, quod laudandum putet; O II, 5.

invenio: haec, quae est habita de universitate oratio a nobis, haud umquam esset inventa, si ..; Ti 52.

nitor: haud optimi cuiusque animus maxime

ad inmortalitatem et || inmortalitatis || gloriam niteretur; C 82.

placeo: (philosophari) omnino haud placere; T II, 1. R I, 30.

scio: velut in Gorgia Socrates ... „haud scio", inquit: T V, 34. ſ. **an**, B, **b**, l. haud scio (25 St.) B. l, S. 169, b.

sum: haud erat sane, quod quisquam rationem ac doctrinam requireret; T III, 2. haud sane periculum est, ne non mortem .. optandam ... putet; T V, 118.

haudquaquam, keineswegs: bonus: sed haudquaquam boni est ratione vinctum velle dissolvere; Ti 40.

mediocris: accedat suavitas quaedam oportet sermonum atque morum, haudquaquam mediocre condimentum amicitiae; Lae 66.

haurio, schöpfen, entnehmen, erschöpfen, einschlürfen, erdulden: alqd: »haec habeo, quae edi, quaeque exsaturata libido hausit;« T V, 101. ſ. **ex**, l. haurio (4 St.) B. l, S. 893, b.

animos: animos hominum quadam ex parte extrinsecus esse tractos et haustos; D I, 70. a qua (natura deorum) ... haustos animos et libatos habemus; D I, 110. unde omnes animos haustos aut acceptos || [aut acceptos] || aut libatos haberemus; D II, 26.

aquam: cum vidisset haustam aquam de iugi puteo; D I, 112. qui (Pherecydes) cum aquam ex puteo vidisset haustam; D II, 31.

calamitates: is (Pompeius) propagatione vitae quot, quantas, quam incredibilis hausit calamitates! T I, 86.

disciplinam: non .. a praetoris edicto ... neque a duodecim tabulis ..., sed penitus ex intima philosophia hauriendam iuris disciplinam putas; L I, 17.

libertatem: cum ... ille (populus) .. non modice temperatam, sed nimis meracam libertatem sitiens hausit; R I, 66.

spiritum: »quae (vestis) ... urguens .. graviter pulmonum haurit spiritus«; T II, 20. in pulmonibus .. inest ... mollitudo ad hauriendum spiritum aptissima; N II, 136.

voluptates: quem ... videmus ..., quo .. affluentius voluptates undique hauriat, eo gravius ardentiusque sitientem; T V, 16.

hebes, stumpf, abgestumpft, schwerfällig, unempfindlich, stumpfsinnig: A. alqs: mihi .. non modo ad sapientiam caeci videmur, sed ad ea ipsa, quae ... cerni videantur, hebetes et obtusi; A fr 18. non sum ita hebes, ut istud dicam; T I, 12. saepe visae formae deorum quemvis non aut hebetem aut impium deos praesentes esse confiteri coëgerunt; N II, 6. »quem tu esse hebetem deputes aeque ac pecus«; D I, 45. quem (Epicurum) hebetem et rudem dicere solent Stoici; D II, 103. fatemur, acuti hebetesne, valentes inbecilline simus, non esse id in nobis; Fa 9.

alqd: illud vero minime consectarium, sed in primis hebes; F IV, 50.

acies: hebes acies est cuipiam oculorum; F IV, 65. hebetem *facit* (ratio) aciem ad miserias contemplandas; T III, 33.

cornua: cuius (lunae) et nascentis et senescentis alias hebetiora, alias acutiora videntur cornua; A fr. 6.

ingenium: si fuerit is ... hebeti ingenio atque nullo; T V, 45. hebetiora ut sint hominum ingenia propter caeli pleniorem naturam; N II, 17.

pecus: ſ. alqs; D I, 45.

rhetorica: quam (rhetoricam forensem) necesse est, cum populariter loquatur, esse interdum paulo hebetiorem; F II, 17.

sensus: sensus .. omnes hebetes et tardos esse arbitrabantur; A I, 31. nec est ullus hebetior sensus in vobis; R VI, 19.

B, I. incidunt: quod ingeniosi ... in morbum et incidunt tardius et recreantur ocius, hebetes non item; T IV, 32.

II. interest inter: inter acutos .. et inter hebetes interest, quod ..; T IV, 32.

hebesco, stumpf werden, sich abschwächen, erlahmen: alqs: qui in eo (otio) ... nosmet ipsos hebescere et languere nolumus; A II, 6.

acies: mentis acies se ipsa intuens non numquam hebescit; T I, 73. nobis ... caventibus .., ne quando illa (mentis acies) hebescat; fr V, 97.

hedychrum, Räucherwerk: hedychri incendamus scutellam; T III, 46.

heia, nun: et Philus: heia vero, inquit, geram morem vobis; R III, 8.

helica, Schraubengewinde: omnis .. orbis eorum (siderum) quasi helicae inflexione vertebat; Ti 31.

helluor, schwelgen: quo magis tum in summo otio maximaque copia quasi helluari libris, si hoc verbo in tam clara re utendum est, videbatur; F III, 7.

hemicyclium, Lehnsessel: memini domi in hemicyclio sedentem, ut solebat ..., in eum sermonem illum (Scaevolam) incidere; Lae 2.

herba, Halm, Gras, Kraut: I. arescunt: nullo modo facilius arbitror posse neque herbas arescere et interfici neque ..; fr I, 12.

exsistit: herbam .. asperam || subito || credo avium congestu, non humano satu (extitisse); D II, 68.

possunt: ſ. arescunt.

sunt: quae (herbae) quamquam sine sensu sunt, tamen a natura sustinentur; N II, 133.

II, 1. gusto, al.: capras .. in Creta feras ... herbam quaerere, quae dictamnus vocaretur, quam cum gustavissent, sagittas excidere dicunt || [dicunt] || e corpore; N II, 126.

habeo, al.: quod (natura) facit in frugibus, ut ... relinquat et pro nihilo habeat herbam; F IV, 37.

interficio: ſ. I. arescit.

sustineo: ſ. I. sunt.

2. eligo ex: sicut ex quibusdam stirpibus et herbis (remedia eligimus), quarum utilitates longinqui temporis usu et periclitatione percepimus; N II, 161.

exsisto in: in Lysandri ... statua ... in capite corona subito exstitit ex asperis herbis et agrestibus; D I, 75. in Lysandri statuae capite Delphis extitit corona ex asperis herbis; D II, 68.

perduco ab: cum (natura fruges) ad spicam perduxerit ab herba; F IV, 37.

III. causa, effectus: ſ. genera; D II, 47.

corona: censes ante coronam herbae extitisse, quam conceptum esse semen? D II, 68.

genera: mirari licet, quae sint animadversa a medicis herbarum genera; D I, 13. pronuntiabas .. genera herbarum, scammoniam aristolochiamt que radicem, quarum causam ignorares, vim e- effectum videres; D II, 47.

vis: ſ. genera; D II, 47.

utilitates: ſ. II, 2. eligo ex.

IV, 1. convestiri: (non intermittunt) »herbis prata convestirier«; T I, 69.
vestiri: terra ... vestita floribus, herbis, arboribus, frugibus; N II, 98.
2. causa: cuiusnam causa tantarum rerum molitio facta sit; arborumne et herbarum? N II, 133.
in: novitates .. si spem adferunt, ut tamquam in herbis non fallacibns fructus appareat; Lae 68.

herbesco, Halme treiben, hervorsprießen: elicit (terra) herbescentem ex eo (semine) viriditatem; C 51.

herbigradus, im Grase wandelnd: ut (aegrotus) sumat »terrigenam, herbigradam, domiportam, sanguine cassam«; D II, 133.

herbula, kleines Kraut: cervae .. paulo ante partum perpurgant se quadam herbula, quae seselis dicitur; N II, 127.

hercule (hercle), wahrlich, wirklich: 1. hercle: unde isti versus? — ... dicam hercle; T II, 26. Apim ... nonne deum videri Aegyptiis? tam hercle quam tibi illam vestram Sospitam; N I, 82. videamus ... naturam legis .... — sane quidem hercle ‖ hercule ‖, et est ista recta docendi via; L II, 8. credo hercle ita esse; L II, 34. bene hercle faciunt; L III, 1.
2. hercule: et hercule, ... si summum bonum voluptas est, rectissime (reprendendam) non putat; F II, 23. et hercule mihi vir optimus ..., A. Torquatus, versatur ante oculos; F II, 72. et hercule ... mirabilis est apud illos (Stoicos) contextus rerum; F V, 83. male hercule narras; T I, 10. nec hercule invenio, quo nomine alio (amor) possit appellari; T IV, 68. non mihi videtur ad beate vivendum satis posse virtutem. — at hercule Bruto meo videtur; T V, 12. eadem erit Hieronymi et Carneadis causa et hercule omnium reliquorum; T V, 88. ne hercule Icadii quidem praedonis video fatum ullum; Fa 5. ac me quidem, ut hercule etiam te ipsum, Laeli, ... cognitio ipsa rerum ... delectat; R I, 19. non hercule ... dubito, quin tibi ingenio praestiterit nemo; R I, 37. nec hercule, .. si ego Seriphius essem, nec tu si Atheniensis ‖ esses ‖, clarus umquam fuisses; C 8. Africanus indigens mei? minime hercule! Lae 30. et hercule ita (C. Blossius) fecit; Lae 37. numquam hercule ego neque pecunias istorum neque tecta magnifica ... in bonis rebus ... esse duxi; P 6. „Socrates disputabat isto modo“. bene hercule narras; P 23.
3. mehercle: et mehercle ‖ mehercule ‖ si me audiatis, ne experiamini quidem (salem consumere); N II, 74.
4. mehercule: sed mehercule ... etsi (causa) hesterno sermone labefactata est, mihi tamen videtur esse verissima; A II, 10. non mehercule, inquam, soleo temere contra Stoicos; F IV, 2. sed mehercule pergrata mihi ‖ mihi fuit ‖ oratio tua; F V, 96. feci mehercule, et quidem saepius; T I, 24. errare mehercule malo cum Platone, ... quam cum istis vera sentire; T I, 39. magna mehercule laus et eo ipso, per quem iuravi, Hercule, ‖ [Hercule] ‖ digna! T II, 17. genu mehercule M. Antonium vidi, cum contente pro se ipse lege Varia diceret, terram tangere; T II, 57. at mehercule ego, ... quamvis amem ipse me, tamen non audeo dicere ..; N I, 78. sic mehercule, inqnit, Vellei; N III, 3. quarum (stellarum) te cursus aeqnabiles ... delectabant, nec mehercule iniuria; N III, 23. atqui nactus ‖ nanctus ‖ es (me otiosum), sed mehercule otiosiorem opera quam animo; R I, 14. dicam mehercule et contemnar a te fortasse; R I, 31. quid? tum, cum tu es iratus, permittis illi iracundiae dominatum animi tui? — non mehercule, inquit; R I, 59. cognoscere me hercule, inquit, consuetudinem istam et studium sermonis ‖ sermonemque ‖; R I, fr 4. et mehercule ego me cupio non mendacem putari; L I, 4. at mehercule ego arbitrabar posse id populo nostro probari; L I, 12. ego mehercule et illi et omnibus municipibus duas esse censeo patrias; L II, 5. at mehercule ego, frater, quaero, de ista potestate quid sentias; L III, 19. nec mehercule ego sane a Quinto nostro dissentio; L III, 26. ita mehercule attendi nec satis intellexi, quid ... vellent; L III, 33.

hereditarius, erblich: erit .. cognomen id tibi per te partum, quod habes adhuc a nobis hereditarium; R VI, 11.

hereditas, Erbschaft: I. pertinet: ad quem et hereditas huius gloriae et factorum imitatio pertinet; O I, 78.
pervenit: ut omnis hereditas ad filiam perveniret; F II, 55.
venit: qui thesaurum inventum iri aut hereditatem venturam dicunt; D II, 18. a quo .. rei familiaris ad paucos, cupiditatum ad multos improbos venit hereditas; O II, 28.
videntur: mihi .. etiam verae hereditates non honestae videntur, si sunt malitiosis blanditiis, officiorum non veritate, sed simulatione quaesitae; O III, 74.
II, 1. adeo: ut (sapiens), ante quam hereditatem adeat, luce palam in foro saltet; O III, 93.
aestimo: utrum ... hereditatem L. Pauli an liberalitatem Africani (pluris aestimemus), qui eius hereditatis Q. Maximo fratri partem suam concessit? P 48.
ago: si magna res, magna hereditas agetur; F II, 56.
ascribo: quod pontifices ... isdem .. ferias ‖ hereditates ‖ et caerimonias adscribendas putant; L II, 50.
conligo: quid .. minuta colligimus, hereditates, mercaturas, venditiones fraudulentas? O III, 83.
converro: quem paulo ante fingebam digitorum percussione hereditates omnium posse converrere; O III, 78.
denuntio: tum hereditates, tum damna (haruspices) denuntiant; D II, 32.
iungo: thensaurus .. et hereditas et honos ... qua cum somniis naturali cognatione iunguntur? D II, 142.
persequor: qui legatione hereditatis aut syngraphas suas persequuntur; L III, 18.
quaero: f. I. videntur.
reddo: si te amicus tuus moriens rogaverit, ut hereditatem reddas suae filiae, ... quid facies? tu quidem reddes; ipse Epicurus fortasse redderet; F II, 58. ei .. (mulieri) nihil opinanti viri mandatum exposuit hereditatemque reddidit; F II, 58.
solvo: quod eo loco res est ita soluta hereditate, quasi ea pecunia legata non esset; L II, 51.
teneo: tenuit permagnam Sextilius hereditatem; F II, 55.
trado: optuma .. hereditas a patribus traditur liberis ... omnique patrimonio praestantior gloria virtutis rerumque gestarum; O I, 121.
2. capio ex: (sapiens) honestius mentietur, si ex hereditate nihil ceperit, quam si ceperit; O III, 93.
III, 1. locus: eam .. potestatem ... quasi iustam et legitimam hereditatis loco (Dionysius) filio tradidit; N III, 84.

pars: f. II, 1. aestimo.
spes: hereditatis spes quid iniquitatis in serviendo non suscipit? P 39.
2. iura de: alia ... iura .. esse de mulierum legatis et hereditatibus; R III, 17.
IV. astringi: tribus modis sacris adstringi, aut ‖ adstringitur, al. ‖ hereditate, aut si ..; L II, 49.
dives: (Sextilius) illa hereditate dives; F II, 55.
teneri: quod tam longo spatio multa hereditatibus ... tenebantur sine iniuria; O II, 81.

heres, Erbe: I, 1. capiunt: qui morte testamentove eius tantundem ‖ tantumdem ‖ capiat, quantum omnes heredes; L II, 48. qui tantundem caperent, quantum omnes heredes; L II, 52.
dant: ut Amynomachus et Timocrates, heredes sui, de Hermarchi sententia dent, quod satis sit; F II, 101.
exigit: f. 2. L II, 51.
2. sum: se esse heredem Q. Fadio Gallo; F II, 55. cur virgini Vestali sit heres, non sit matri suae? R III, 17. si nemo sit heres; L II, 48. si ... post de eius heredibus aliquis exegisset pro sua parte id, quod ab eo, quoi ‖ quoius, al. ‖ ipse heres esset, praetermissum fuisset, eaque pecunia non minor esset facta cum superiore exactione, quam heredibus omnibus esset relicta; L II, 51. qui ‖ cui ‖ re vera non esset heres; O III, 75.
II, 1. facio: cum Basilus ... eum .. (M. Satrium) fecisset heredem; O III, 74. qui eum (sapientem) heredem faciat; O III, 93.
moveo: qui quodam quasi veneno perficiat, ut veros heredes moveat, in eorum locum ipse succedat; O III, 76.
relinquo: cum Speusippum ... Plato philosophiae quasi heredem reliquisset; A I, 17.
scribo: scripserunt heredes secum M. Crassum et Q. Hortensium; O III, 73. ut (M. Crassus) digitorum percussione heres posset scriptus esse; O III, 75. quod aliter heredem eum (sapientem) scripturus ille non esset; O III, 93.
solvo: cavent, ut ... is per aes et libram heredes testamenti solvat; L II, 51. ut per aes et libram heredem testamenti solvant; L II, 53.
2. contraho: porcam heredi esse contractam; L II, 57.
relinquo: si ... ipsi .. minus ceperint, quam omnibus heredibus relinquatur; L II, 50. ut minus capiat, quam omnibus heredibus relinquatur; L II, 53. f. I, 2. L II, 51.
III, 1. causa: heredum causa iustissima est; L II, 48. heredum alia causa est; O III, 71.
locus: f. II, 1. moveo.
2. alqs de: f. I, 2. L II, 51.

heri, gestern: Carneadem .. etiam heri audiebamus solitum esse *eo* delabi interdum, ut diceret ..; A II, 59. quae heri Catulus commemoravit a patre suo dicta Philoni; A II, 12. quae sunt heri defensa; A II, 12. de quibus (libris) heri dictum a Catulo est; A II, 11. heri non necessario loco contra sensus tam multa dixeram; A II, 79. cum heri ipse dixeris te nobis etiam superfuturum; R III, 32. ut heri dicebam; R III, 43. etsi heri .. id, quod quaerebatur, paene explicatum est; A II, 10. ut .. heri feci; T II, 15. heri mirabar, quid accidisset; O III, 59. heri .. ludis commissis ex urbe profectus veni ad vesperum; F III, 8. quibus (rationibus) heri usi sumus; T IV, 59.

hermes, Herme: nec hermas, quos vocant, licebat inponi; L II, 65.

heroicus, den Heroen, Halbgöttern angehörig: aetates: et iam heroicis aetatibus Ulixem et Nestorem accepimus et fuisse et habitos esse sapientis; T V, 7.
personae: Medea modo et Atreus commemorabantur a nobis, heroicae personae; N III, 71.
tempora: quartus (Sol) is, quem heroicis temporibus Acantho Rhodi peperisse dicitur; N III, 54. vetus opinio est iam usque ab heroicis ducta temporibus, ... versari ... divinationem; D I, 1.

heros, Held, Halbgott: I. sum: illorum fuit heroum eam virtutem ... excitare iacentem; R III, 12.
II. principes: ut principibus heroum, Ulixi, Diomedi, Agamemnoni, Achilli, certos deos ... periculorum comites adiungeret; N II, 166.

herous, heroisch, episch: quod capiat laudem mortui incisam ne plus quattuor herois versibus, quos „longos" appellat Ennius; L II, 68.

hesternus, gestrig: cenula: vos hesterna .. cenula non intellexistis me pecunia non egere? T V, 91.
dies: velut a te ipso hesterno die dictum est ..; N II, 73.
disputatio: dici non potest, quam sim hesterna disputatione tua delectatus; T II, 10. cum paratum sit illud ex hesterna disputatione perfugium; T II, 66. aegritudine .. hesterna disputatione videbatur (posse sapiens vacare); T IV, 8. etsi aegritudinis sedatio .. hesterna disputatione explicata est; T IV, 63.
sermo: etsi (causa) hesterno sermone labefactata est; A II, 10. hoc pro *φαντασία* verbum satis hesterno sermone trivimus; A II, 18. ut .. de sensibus hesterno sermone vidistis, item faciunt de reliquis; A II, 42. quem (populum) Africanus hesterno sermone a stirpe repetivit; R III, 24.

heu, ach! wehe! »heu! qui ‖ quis ‖ salsis fluctibus mandet me ex sublimo vertice saxi?« T II, 19. »heu! virginalem me ore ploratum edere!« T II, 21. »heu miserum me! excrucior;« T II, 50. »heu me miserum«! T IV, 45. »heu me infelicem«! T IV, 73. »o domus antiqua, heu quam dispari dominare domino«! O I, 139.

hiatus, Öffnung, Schlund, Kluft: I. descendo in: qui (Gyges) ... descendit in illum hiatum; O III, 38.
II. capessere: cibum .. (animalia) partim oris hiatu et dentibus ipsis capessunt; N II, 122.
terrere: quae (causa) terreret animos ... labibus aut repentinis terrarum hiatibus; N II, 14.

hibernus, winterlich: ignis, sol: me (delectat) ... refrigeratio aestate et vicissim aut sol aut ignis hibernus; C 46.
tempus: id maxime fieri temporibus hibernis; N II, 25. quod erat hibernum tempus anni; R I, 18.

hic, dieser, solcher, folgend (hic — ille: A I, 10. ><. ><. II, 21. 22. 49. 96. 121. 134. 135. F I, 2. 12. 18. 25. II, 16. 17. 18. ><. 55. 63. 77. III, 26. IV, 12. 55. 66. 73. T I, 23. 40. 107. II, 67. III, 40. 58 IV, 30. 22. 60. V, 16. 18. ><. 51. 66. 116. N I, 47. 86. 90. ><. II, 5. 30. 49. 88. 95. 165. III, 44. 45. D I, 62. 120. II, 24. 31. 93. 116. Fa 21. 33. R II. 70. III, 7. L I, 1. 28. 55. II, 5. III, 5. O I, 3. 34. 75. ><. 84. 98. III, 2. 16. 25. 33. 49. 57. 78. 81. C 68. Lae 10. 13. P 48. Ti 21. 25): A. **bei Substantiven: I. attributiv: 1. ohne Zusatz: a. Eigennamen:** P. Africanus hic, Pauli filius;

R I, 14. ad hunc Balbum; N I, 16. hunc Crassum; fr V, 22. cum hoc C. Laelio; C 4. hunc .. Liberum; N II, 62. hic T. Manlius; O III, 112. ab hoc Polemone; F IV, 61. ex hoc .. Scaevola; Lae 7. huius P. Scipionis; C 50. hunc Triarium; F II, 84. huic Triario; F I, 25. — hos Latinos; T II, 8. hunc Platonicum; N I, 73. huic Stoico; A II, 137. ab his ... Stoicis; A II, 133. — huic .. Booti; N II, 110. »huic Helicae«; N II, 110. — hanc Academiam; A I, 46. huius adulescentioris Academiae; A ep. 1. ab hac Academia nova; F V, 7. — Caucasum hunc, quem cernis; R VI, 22. — haec Democritea; N I, 73.

b. **Gattungsnamen:** accessio: s. decessio. haec (actio); O I, 153. hanc affectionem animi; F V, 63. ex hac animorum affectione; F III, 65. haec admiratio; T III, 39. ab his (adsensionibus); Fa 40. huius adulescentis; N II, 6. aedis haec; L II, 58. hanc (aegritudinem); T III, 27. huic aegritudini; T III, 68. his (aegrotationibus); T IV, 23. hanc aequabilitatem; N II, 48. hanc maximi animi aequitatem; T I, 97. crassus hic et concretus aër; T I, 42. hic aër; T I, 42. hunc (aëra); N II, 91. ex hoc aëre; T I, 43. aera ..., summam, quae ex his confecta sit; fr V, 59. haec aetas; R II, 19. O I, 122. haec .. aetas; fr V, 32. haec quadringentorum annorum aetas; R I, 58. aetatis huius; R I, 1. huius aetatis; O I, 2. huic aetati; A I, 11. usque ad hanc aetatem; T I, 5. N I, 66. ex hac aetate; C 83. »hunc (aethera)«; N II, 65. hac amentia; Lae 37. haec amicitia; Lae 98. in hac (amicitia); Lae 103. sine hac Pyladea amicitia; F II, 84. hos (amicos); Lae 90. horum (amicorum); Lae 23. et amoenitatem || hanc || et salubritatem hanc; L II, 7. huic amoenitati; L II, 7. hic amor; T IV, 69. haec (amphibolia); D II, 116. hanc amphiboliam; D II, 116. propter has amplitudines sepulchrorum; L II, 64. hoc anapaesto; F II, 18. ex his || istis || angustiis; F IV, 69. hoc divinum animal; F II, 40. hoc animal; D II, 57. animal hoc providum; L I, 22. hunc (animantem); Ti 17. huic animanti; Ti 46. hic (animus); T V, 39. hunc (animum); T I, 52. hunc animum; T I, 99. hoc animo; T IV, 48. O III, 45. hi (animi); D II, 139. fr V, 97. ab his (animis); N II, 32. horum annorum; fr V, 35. hanc ... anticipationem; N I, 44. hanc (anticipationem); N I, 45 (44). huius anuli; O III, 39. hoc anulo; A II, 86. in hoc medio apparatu; T V, 62. haec appetitio; F IV, 47. his (adpetitionibus); N II, 58. hic .. primus ... appetitus; F V, 24. ab his novellis arboribus; L fr 4. argumentum hoc; F II, 32. hoc ... argumentum; T I, 88. hoc argumento; O I, 153. haec ... argumenta; D I, 128. his .. argumentis; N II, 24. haec arma; T III, 31. haec ... ars; N II, 163. L II, 33. hanc posteriorem (artem); F IV, 10. hanc .. artem; T I, 112. hanc amplissimam omnium artium; T IV, 5. huius artis; T I, 5. huic arti; O II, 66. has maximas artis; F II, 115. has artis elegantes et ingenuas; F III, 4. in hac maiore et uberiore arte; T I, 7. »in hac (arte); T I, 41. in hac (arte); D I, 124. sine hac arte; F III, 72. in his artibus; fr V, 97. hos .. asotos; F II, 23. his et talibus auctoribus; T I, 116. his .. auctoribus; N III, 13. hoc auspicium; D II, 73. hoc avunculo; R I, 31.

hoc civile bellum; T I, 90. hoc civili bello; D II, 53. haec (belua); O I, 11. haec benignitas; O II, 63. haec (benignitas); O II, 63. huius aeterni beneficii; P 29. haec (beneficia); O II, 65. haec (benivolentia); Lae 101. hanc benivolentiam; L I, 34. hac ... benivolentia; Lae 101. iis || his || (bestiis); T V, 38. ex his (bestiolis); T I, 94. hoc biennio; R VI, 11. hoc summum bonum; F IV, 15. hoc (summo bono); F V, 15. ab his (bonis animi); T V, 119. ad haec bona; T III, 37. in his (bonis); F V, 17.

caelum .. hoc; Ti 12. hoc nebuloso et caliginoso caelo; T I, 60. haec caligo; T V, 6. haec calliditas; D I, 105. hoc calore; N II, 31. ab his cantoribus Euphorionis; T III, 45. hi (cantus); T V, 116. his (cantibus); T V, 116. »hoc caput«; N II, 108. hoc Orphicum carmen; N I, 107. »castrum hoc Furiarum«; T II, 23. hunc (casum); T IV, 38. his gravissimis casibus; T V, 5. haec (causa); F I, 25. hanc causam; Fa 46. O III, 31. hanc bellandi causam; R III, 15. hanc, ut sibi ignoscerem, causam; Lae 37. hac, de qua exposui, causa; R I, 41. hae causae; Fa 45. in hac .. causa; F IV, 51. in hac causa; T III, 36. ob hanc causam; R II, 2. hanc ob causam; R II, 43. hanc .. ob causam; O II, 73. ob has .. causas; Ti 32. has .. ob causas; Ti 34. huic talium virtutum choro; O III, 116. hic civis; R VI, 1. huius civis; R V, 3. haec civitas; Lae 14. 28. huius civitatis; F V, 54. huic civitati; R I, 1. L III, 26. harum (civitatum); R VI, 13. in hanc civitatem; T IV, 1. 2. in hac civitate; R II, 42. 46. »haec vetusta saeclis glomerata horridis luctifica clades«; T II, 25. in has clades; O II, 29. hi coetus; R I, 41. in hunc coetum; R VI, 16. haec cogitatio; T II, 53. in hoc conspectu et cognitione naturae; L I, 61. hoc .. cognomen; F I, 23. hoc cognomen; T IV, 49. haec commemoratio; L II, 41. hae tantae commendationes; F IV, 26. iis || his || (commodis); T IV, 17. haec communitas; O I, 159. in his compagibus corporis; C 77. hanc comparationem; O III, 13. in hac comparatione; O III, 18. aequabilis haec ... conpensatio et iuris et officii et muneris; R II, 57. hac .. compensatione; T V, 95. hanc (bonorum complexionem); T V, 29. propter hunc concentum avium; L I, 21. hic fervor concitatioque animi; T IV, 24. his .. tam gravibus concitationibus; T V, 43. haec .. conclusio; A II, 66. haec (conclusio); A II, 96. haec conslusio; Fa 31. hanc conclusionem; A II, 67. 96. hanc (conclusionem); A II, 96. huic conclusioni; A II, 96. hac .. conclusione rationis; F III, 59. de hac communi hominum condicione; T III, 59. in hac iuncta moderateque permixta conformatione rei publicae; R I, 69. haec coniunctio confusioque virtutum; F V, 67. ante hanc confusionem temporum; O II, 65. haec coniunctio confusioque virtutum; F V, 67. haec .. coniunctio; Fa 12. hanc .. (coniunctionem) citimam; Ti 25. hac .. mentis ... coniunctione cum externis mentibus; D II, 119. ex his conligationibus; Ti 23. ex hac turba et conluvione; C 84. consilium hoc; O III, 40. hoc consilio; R II, 15. O I, 75. hoc (consilio); O I, 75. haec consilia; P 29. haec (consolatio), T III, 79. in hoc conspectu et cognitione naturae; L I, 61. hanc ... constantiam .. ordinum; N II, 48. hanc .. in stellis constantiam; N II, 54. haec constitntio; R I, 69. ab hac antiqua constitutione; F IV, 19. haec ... consuetudo; T IV, 70. hanc consuetudinem; D II, 150. O II, 27. hanc Academicorum contra propositum disputandi consnetudinem; Fa 4. hanc .. consuetudinem benignitatis; O II, 63. hic consul; L III, 37. hi consules; C 14. haec acrior ... contentio; F III, 2. hanc continentiam in victu; T V, 99. has contortiones orationis; Fa 17. hanc (contractiunculam animi); T III, 83. ad hanc controversiam; A II, 78. haec (conubia); R II, 63. hanc tantam tam variis cursibus in omni aeternitate convenientiam temporum; N II, 54. ad hanc .. conversionem; Ti 19. his (copiis); O I, 52.

hoc ... corpus; F II, 92. corpus hoc; R VI, 26. corpora et inane, quaeque his || iis || accidant; N II, 82. in hoc corpore; C 79. ex his (corpusculis); N I, 66. hac dulcedine corruptelaque; L II, 38. huius culpae; T V, 5. »hos .. cuneos«; T II, 23. hanc cupiditatem; O III, 83. huic cupiditati; T V, 60. huic veri videndi cupiditati; O I, 13. haec .. cura; L III, 47. cum his ... curis; T V, 69. haec .. curatio; T IV, 74. hanc novam (curiam); F V, 2. in his (curriculis); C 38. hic lunaris atque infimus (cursus); R VI, 18. ex hoc cursu atque impetu animorum; T II, 58. haec ... custos dignitatis; T II, 33. »hanc custodem maesti cruciatus«; T II, 24.

horum (xvirum); R II, 63. haec decessio capitis aut accessio; D II, 36. hanc quasi senilem declamationem; T II, 26. ad has commenticias declinationes; Fa 48. sine hac commenticia declinatione; Fa 23. hoc praeclarum quasi decretum beatae vitae; T V, 84. huius deditionis; O III, 109. haec .. est perfacilis ... defensio; F III, 36. has (definitiones rerum); A I, 32. ad hanc definitionem; T III, 75. ad has definitiones; T IV, 48. haec (delectatio) aurium; T IV, 20. huic discendi quaerendique divinae delectationi; T V, 115. in his deliberationibus; Fa 2. in hoc desiderio; Lae 104. haec animi despicientia; O II, 38. hunc deum; N I, 52. hunc perfecte beatum deum; Ti 21. huic (deo); L III, 3. hos || eos || deos; N III, 53. horum deorum; Ti 39. in his (deis) colendis; L II, 37. »haec dextra«; T II, 22. »haec (dextra)«; T II, 22. ><. ><. ><. huic (dialecticae); A I, 32. in hac (dictatura); O II, 29. hoc dictum; F II, 52. »hoc ... dictum«; O I, 38. cuius hoc dicto; T I, 102. hunc .. diem; L I, 13. Fortunaque sit || quae est || .. Huiusce || Huius || diei; L II, 28. hoc .. die; L II, 69. ex hoc die; R I, 25. in hunc diem; R II, 70. haec differentia naturarum; O I, 112. in his (diiunctionibus); Fa 37. earum rerum hic ... dilectus || del. ||; F I, 33. haec disciplina et ars augurum; L II, 33. hanc .. disciplinam; N I, 11. hanc consuetudinem et disciplinam; O II, 27. huius disciplinae; F I, 29. huic disciplinae; F III, 70. hae disciplinae; O I, 6. ab hac (disciplina); F II, 114. ex hac .. non rerum, sed verborum discordia; L I, 55. huic caelesti discriptioni || descr. ||; L I, 23. ex hac discriptione; A I, 23. huius disputationis; T IV, 82. N II, 57. L I, 27. huius .. disputationis; L I, 58. huic disputationi; F I, 65. D II, 34. hac disputatione; T V, 71. N III, 19. D II, 148. has quinque dierum disputationes; T V, 121. ab hac disputatione; F V, 23. ad hanc disputationem; N III, 7. in hac disputatione; T V, 28. Fa 1. L I, 17. in his disputationibus; F II, 80. haec ... dissensio; F V, 76. haec de summo malo bonoque dissensio; L I, 57. in hac dissensione; R IV, 8. has dissimilitudines; Fa 8. hic error ac dissipatio civium; R II, 7. haec .. distinctio; F III, 54. Fa 45. hanc distinctionem; Fa 45. de hac distinctione; O I, 122. haec .. somniorum divinatio; D II, 148. huius (divinationis); L II, 32. hac extispicum divinatione; D II, 42. hac mundi divinitate; N II, 39. hac .. mentis ... divinitate; D II, 119. hanc divisionem; A II, 99. || in || hac divisione; O I, 10. in hac divisione; F II, 27. »de his divitiis«; D I, 132. hanc a Socrate adventiciam doctrinam; R III, 5. hic dolor; F II, 66. doloris huius; T III, 23. huic (dolori); T V, 77. ><. in his (doloribus); T II, 16. his || iis || (dominis); P 33. hanc sedem et aeternam domum; R VI, 25. hanc (domum); O I, 138. ex hac (domo); fr V, 97. in hac caelesti ac divina domo; N II, 90. donum hoc divinum rationis et consilii; N III, 75. huic divino muneri ac dono; C 40. »hunc (draconem)«; D II, 64. dulcedine hac; L I, 47. hac dulcedine; L II, 38.

has pecuniarum effusiones; O II, 56. in hac elatione et magnitudine animi; C I, 64. hoc (elogium) ad portam; F II, 116. huic (eloquentiae); O II, 66. haec enuntiatio; Fa 27. ><. ><. 37. hoc enuntiatum; Fa 28. in hac praeclara epistula; F II, 99. ex hoc .. equo; Fa 5. hic .. error; T IV, 65. hic error; T V, 6. f. dissipatio. hunc errorem; T IV, 83. C 85. hoc errore; R I, 51. O I, 148. hos siderum errores; Ti 33. de his erroribus; D II, 120. hoc eius eventu; Lae 14. pro hac evidentia; A II, 17. hanc (ἐνταξίαν); O I, 142. huius exempli; L II, 45. O III, 39. hoc exemplo; O III, 110. his laboriosis exercitationibus; T II, 36. in his (exercitationibus); C 38. haec exta; D II, 29.

hanc naturae tam diligentem fabricam; O I, 127. his fabulis; N II, 71. in his ... facinoribus; O III, 38. hanc facultatem; O II, 10. ab || † ab || hac familia; L III, 14. hoc .. tam insolens domesticarum rerum fastidium; F I, 10. hae feriae; R I, 14. 33 hic fervor concitatioque animi; T IV, 24. finis hic bonorum; F IV, 14. hunc .. finem; F IV, 26. his .. finibus; Lae 61. haec flagitia; T IV, 69. N I, 66. in hoc flagitio; T IV, 70. »haec flamma«; A II, 89. nec .. ullum hoc frigidius flumen attigi; L II, 6. hoc foedus; F II, 83. hunc fontem; D II, 50. ex hoc .. Platonis ... fonte; T V, 36 (37). haec ... forma || prima ||; A I, 33. haec formula; O III, 20. has (fortitudinem patientiamque); F I, 49. ad hanc fortitudinem; T V, 42. in his (militaribus fortitudinibus); O I, 78. hac .. fortuna; C 60. hi fratres; N III, 44. ex hac hominum frequentia; Lae 87. »his dextris fulgoribus«; D II, 82.

his gaudiis; T V, 72. hanc gemmam; Fa 13. [haec gens]; T I, 101. has (nationes et gentes); N III, 93. hoc .. genus divinationis; D II, 86. hoc (genus enuntiandi); Fa 16. genus hoc interrogationis; Fa 29. genus hoc; R I, 39. hoc ... aequabile et temperatum orationis genus; O I, 3. hoc (genus decertandi); O I, 34. hoc benignitatis genus; O II, 54. hoc genus; O III, 9. hoc deliberantium genus; O III, 37. hoc .. celandi genus; O III, 57. genus .. hoc sermonum; Lae 4. hoc genus (acc.); A I, 3. genus hoc scribendi; F I, 1. genus hoc orationis; T III, 60. genus hoc voluptatum; T V, 94. genus hoc argumenti; N I, 98. hoc divinationis genus; D II, 87. hoc .. sphaerae genus; R I, 22. hoc quietum disputandi genus; O I, 3. huius .. generis; T II, 5. huius generis; O I, 129. III, 32. huic .. generi litterarum; A I, 12. huic generi; T I, 3. R II, 59. huic generi malorum; T III, 68. hoc genere molestiae; T II, 10. hoc praedictionis genere; D II, 88. hoc liberalitatis genere; O II, 64. hoc scientiae genere; O II, 65. III, 121. haec ostentorum genera; D II, 66. haec (genera divinandi, acc.); D II, 109. haec officiorum genera; O II, 1. haec genera officiorum; O II, 85. ab hoc discendi genere; O II, 6. ab hoc .. genere largitionis; O II, 85. ad hoc genus disputandi; Fa 4. ad hoc genus castigandi; O I, 136. cum hoc genere philosophiae; Fa 3. hoc de genere; R II, 48. his de generibus; D II, 100. hoc genere; T I, 67. ex hoc genere; D II, 75. Fa 35. in hoc .. genere; F V, 32. T V, 63. D II, 26. R I, 36. L I, 5. in hoc genere; F V, 55. N I, 34. R I, 17. 70. O I, 26. in hoc genere disputationis; T II, 26. || in hoc (genere disputandi) ||; L I, 16. in hoc genere et naturali et honesto; O I, 18. propter hoc iniuriae genus; O II, 80. ex his (geometris); A II, 116. haec, quae expetitur, gloria; T V, 103. huius

gloriae; O I, 78. hoc in gradu; A II, 6. his gradibus; A II, 80.

his (haruspicibus); D II, 37. nunc || hunc || ... tantum hominem; T II, 45. hunc hominem; P 38. huic homini; F IV, 35. hoc homine; N III, 74. his .. hominibus (dat.); N II, 164. *his* (hominibus); N II, 165. his hominibus; D II, 125. his (hominibus); O II, 33. ab hoc acuto homine; L I, 55. de hoc homine; T V, 57. his || iis || de hominibus; L III, 29. homuncio hic; A II, 134. hanc (honestatem); F II, 48. hic honos; Lae 78.

in his inmanibus iacturis; O II, 56. »hos ... ictus«; T II, 20. horum ignium; N II, 41. hanc imaginem urbis; R II, 66. has .. imagines; T I, 37. in hac .. inmensitate latitudinum; N I, 54. contra hanc immortalitatem; T I, 77. huic imperio; Lae 11. impetus: f. cursus. haec inconstantia mutabilitasque mentis; T IV, 76. his initiis; F II, 46. IV, 18. ab his initiis; F IV, 17. hanc .. insaniam; T III, 11. hanc .. institutionem; F V, 24. hoc institutum; F II, 1. hac (insula); L II, 6. hoc interdictum iustitiae; R III, 26. haec iuris interpretatio; L I, 12. sine hac gladiatoria iracundia; T IV, 49. hoc iter vitae; fr IX, 17. hanc .. iucunditatem; F II, 14. huic .. iudicio; L III, 36. hoc (ius) civile; L I, 17. hoc ius || corpus || terra humandi; L II, 63. hoc (ius) civile (acc.); L I, 14. huius iuris; L II, 55. haec iura; L II, 48. haec ... iura et iussa populorum; L I, 17. et hoc et alia iussa ... populorum; L II, 9. huic (iustitiae); O I, 20.

hanc labem; L II, 39. in his studiis laboribusque; C 38. haec laetitia; T IV, 68. latera haec; L II, 6. haec .. laus Academiae; D I, 7. hanc (laudem); T II, 62. has .. minus notas (laudes); A II, 6. ad hanc (levationem); N I, 9. huic levitati; T I, 95. haec lex; L III, 32. haec .. lex; Lae 40. legis huius; R III, 33. huic legi; R III, 33. L II, 26. hac nova lege; F IV, 1. hac ... lege; R I, 8. hac lege; R III, 33. VI, 15. L III, 42. has .. tam graves leges; A II, 23. his legibus; L III, 19. 29. legibus his || [his] || (abl.); R II, 26. ante hanc legem; L II, 58. ex hac (lege); R III, 33. hunc librum; C 3. huius libri; C 2. hoc libro; T IV, 7. O II, 87. Lae 3. 5. hos .. de philosophia libros; O I, 3. horum librorum; D II, 3. R III, 5. his libris (dat.); D II, 3. his libris (abl.); F I, 11. III, 8. D II, 3. R I, 12. O I, 7. III, 14. 15. 20. his .. libris; T III, 6. in his libris; N I, 4. O II, 60. in his (libris); N I, 115. haec posterior (liberalitas); O II, 52. hac (libertate); R I, 55. ex hac maxima libertate; R I, 68. hanc libidinem; T IV, 44. haec licentia; N I, 107. hanc licentiam; O I, 148. ex hac infinita .. licentia; R I, 67. ex hac nimia licentia; R I, 68. hanc (linguam); F III, 51. in hac inopi lingua; F III, 51. his litteris; F I, 12. hic locus; N II, 63. III, 79. L II, 3. L fr. 4. O I, 161. II, 17. 88. hunc locum; T V, 120. D I, 117. R IV, 1. L I, 27. II, 4. 5. huius loci de magistratibus || [de mag.] ||; L III, 13. huius loci; O III, 115. huic loco; A II, 112. N III, 70. L I, 1 (2). 36. hoc loco; A II, 19. F I, 37. II, 8. 21. 30. 50. III, 57. IV, 5. 64. V, 50. T III, 84. IV, 17. 23. V, 33. 94. N I, 76. 78. 85. II, 104. D II, 117. Fa 15. 37. R II. 34. L I, 39. II, 2. III, 48. O I, 93. 94. II, 16. 35. III, 39. 59. 73. Lae 67. hoc modo || loco ||; F IV, 73. * hoc loco; R I, 54. hoc .. loco; F IV, 14. V, 61. T IV, 2. L II, 41. O I, 143. II, 67. hoc .. loco multisque aliis; L II, 52. hos locos; P 4. ad hunc locum; O I, 151. de hoc loco; D II, 76. ex hoc loco; A II, 80. 100. R VI, 16. in alium quendam locum ex his locis; T I, 97. in hunc locum; F V, 88. N III, 43. R VI, 18. 25. hunc in locum; R VI, 29. in haec loca; N II, 95. in hoc loco; N III, 85. in his locis; D II, 93. in iis || his || locis; R I, 16. his in locis; L I, 2. II, 2. haec ludibria fortunae; P 9. huius (solis) hanc lustrationem; N I, 87. huius lucis; T II, 10. hac luce; T I, 12.

his || iis || (magistratibus); L III, 5. in hac .. magnificentia rerum; L I, 61. in hac elatione et magnitudine animi; O I, 64. hoc malum; R I, 67. O II, 75. haec mala; T III, 26. his .. malis; T IV, 84. in his (bonis et malis); F V, 17. ad hanc mansuetudinem; O I, 37. huic (mari); N II, 117. hunc mathematicum; T V, 66. huic (Dionysii matri); D I, 39. haec ... membra; N I, 99. haec (membra); D II, 139. huius memoriae; O III, 5. in hac memoria; L I, 8. hanc (mentem); N II, 18. hac mente; R II, 53. de moderatione et temperantia et harum similibus virtutibus; O I, 143. huic moderatori rei publicae; R V, 8. modestia haec, quam ..; O I, 142. huius modi; A II, 64. 98. 100. 145. >< F V, 49. T I, 115. V, 28. N I, 61. 70. Fa 12. 33. L III, 26. O I, 7. III, 51. 67. hoc .. modo; A II. 29. F IV, 76. Fa 34. hoc modo; F IV, 73. T I, 99. IV, 16 (17). 20. N II, 22. >< 89. III, 23. D I, 71. II, 73. 82. 101. 109. 130. Fa 20. 29. 46. Fa fr I. O II, 88. || loco ||; F IV, 73. [hoc modo]; O II, 88. vel hoc vel illo modo; D II, 24. modo hoc, modo illo modo; D II, 93. ad hunc modum; T II, 10. Ti 32. haec .. moles; T IV, 77. haec monstra; N III, 44. hoc morbo; Fa 17. || hi || (morbi); T IV, 32. horum morborum; F I, 59. his morbis; T III, 9. ex hoc morbo; Fa 28. 29. hunc morem veterem Graeciae regum; R V, 3. his .. moribus; D II, 4. ad hunc morem; R II, 36. hunc .. motum; N II, 32. hoc .. motu rei publicae; R I, 14. hos perturbatos motus; T III, 10. iis || his || (motibus); Ti 44. hic (mundus); L III, 3. hic mundus; Ti 6. 12. hunc mundum; A II, 119. 126. R VI, 26. Ti 10. 12. hunc, quem cernimus, mundum; Ti 7. huius mundi; N I, 30. hoc mundo; Ti 11. in hunc mundum; N I, 95. in hoc tanto mundo; A II, 55. in hoc mundo; T I, 63. N II, 132. 154. Ti 34. mundum praeter hunc ... vidisti? N I, 96. huic municipio; L II, 6. in hoc municipio; L III, 36. munus hoc; L I, 7. 14. hoc munus; O I, 15. munus hoc, cui ..; (acc.); R I, 70. hoc munus; L I, 5. huius muneris; O II, 74. huic divino muneri; C 40. hoc .. munere; R V, 3. his (muneribus); T II, 43. his muneribus; O II, 13. hos ... musculos; R III, 25. haec inconstantia mutabilitasque mentis; T IV, 76. huic mutationi; L II, 38.

has (nationes); N III, 93. haec .. sive vis sive ars sive natura; N II, 163. hanc (naturam); F IV, 34. hanc naturam; T I, 54. R VI, 28. hanc (naturam animi atque vim); R VI, 29. huic naturae; F III, 68. hac animali || animabili || spirabilique natura; N II, 91. naturis his || iis ||, ex quibus ..; N II, 84. his naturis; N II, 144. ab his usitatis notisque naturis; T I, 66. fr IX, 10. ex hac ... terrena mortalique natura; T I, 62. his .. in naturis; T I, 66. fr IX, 10. nomen hoc; T IV, 17. hoc nomen beati; T V, 85. nomen hoc (acc.); A I, 41. »hoc nomen«; T II, 20. hoc pulcherrimum nomen; T V, 7. hoc nomen; T V, 78. N I, 37. R II, 49. hoc .. nomen; R I, 50. hoc nomine; F II, 28. P 33. fr I, 7. hoc (nomine); N II, 71. haec nomina; A fr 19. haec .. nomina; T III, 10. haec ... nomina; N I, 36. his .. nominibus; N II, 62. hanc quasi naturalem ... inesse notionem; F I, 31. »haec ... notitia«; F II, 14. his iam contractioribus noctibus; F II, 14. ex hoc numero; Lae 38. in hoc numero; O I, 3. his nuntiis; D II, 58.

his oculis; A II, 81. ex hac tamquam omnium

artificum || artium || officina; F V, 7. hoc .. commune officium; O I, 8. haec .. officia; O III, 14. 15. hoc .. onere ... senectutis; C 2. haec .. opera; O II, 65. ad hanc scribendi operam; O III, 4. haec .. opinatio; T IV, 26. haec .. opinio; T IV, 65. vetus haec opinio; N II, 63. haec opinio; L II, 26. O I, 74. hanc opinionem; T I, 30. 38. hanc .. opinionem; T I, 111. N I, 66. hac opinione; Lae 72. has opiniones; L II, 16. ad hanc opinionem magni mali; T III, 61 (62). ad hanc confirmandam opinionem; N I, 45. ex hac opinione; T III, 62. pro .. hac opinione omnium civium; R III, 27. hac oportunitate anuli; O III, 38. hoc (optatum) erat tertium; O I, 32. hoc .. opus; P 5. huius operis; R I, 22. huius operis maximi; R V, 8. huius tanti operis; Ti 6. haec pulcherrima opera; N II, 76. haec tanta opera; N II, 95. hoc parvum opusculum; P 5. hoc (oraclum); D II, 116. haec ... physicorum oracula; N I, 66. haec ... oratio; F III, 39. P 33. haec .. oratio; T I, 60. III, 55. L III, 29. P 6. haec oratio; T III, 13. V, 34. N I, 102. R I, 56. O II, 45. haec, quae est habita ... oratio; Ti 52. huius orationis; P 13. hunc (orbem); Ti 25. in hunc orbem; F V, 23. hunc (ordinem); Ti 47. hic ornatus; A II, 119. ornatus hic; A II, 125. hic tantus caeli ornatus; N II, 115. hunc mundi ornatum; F I, 20. hunc admirabilem caeli ornatum; N II, 94. hoc (ostento); D II, 69. hoc, cuicuimodi est, otium; T III, 83. hoc otium; O III, 2. hoc, cuicuimodi est, otio; T V, 121. hoc otio; R I, 14.

hoc parricidio; T V, 6. hanc (partem); N II, 168. hanc .. partem; O III, 34. huic (parti animi); D I, 60. hae (partes); T I, 40. de hac parte; O III, 9. 34. his ... ex partibus; N II, 49. ex his partibus; N II, 138. in hanc partem; O I, 140. in hac ... parte; D I, 120. in hac parte honestatis; O I, 94. in hac .. parte; O I, 100. maximae rei publicae partes, in his bella; N II, 9. in his ... partibus; D II, 89. partus hic mulae; D I, 36. haec patefactio quasi rerum opertarum; F II, 5. haec patientia dolorum; T II, 65. has (fortitudinem patientiamque); F I, 49. haec (patria); L II, 5. hunc .. patronum agri Piceni; O III, 74. haec ... peccata; F III, 32. haec peregrinatio; T I, 98. hunc (perfugam); O III, 86. in hac pernicie rei publicae; O II, 79. haec ... tum serenitas, tum perturbatio caeli; D II, 94. his (perturbationibus); F III, 35. T IV, 38. his .. perturbationibus; T III, 25. in his || iis || (perturbationibus) partiendis; T IV, 9. in his (perturbationibus) explicandis; T IV, 10. in his perturbationibus discribendis; T IV, 11. haec (philosophia); T I, 64. II, 13. haec philosophia; N I, 55. hanc (philosophiam); F V, 96. huic (philosophiae); T IV, 84. ad hanc .. philosophiam; A II, 65. hic .. elegantissimus omnium philosophorum; T V, 24. hunc philosophum; A II, 73. hos minutos philosophos; D I, 62. ab his voluptariis (philosophis); T III, 40. cum hoc (pirata); O III, 107. haec ... plaga; O I, 84. in hoc (poëmate); L I, 5. has .. poenas; T II, 23. his poenis; R III, 34. hunc circum (polum), N II, 105. de hoc (pontifice Scaevola); Lae I. hunc nimis liberum populum; R I, 68. huius populi; R II, 35. huic populo; R I, 62. hoc populo; L III, 37. ex hoc .. populo indomito; R I, 68. inter has procerissimas populos; L I, 15. haec poëtarum et pictorum portenta; T I, 11. »haec portenta«; D II, 64. hanc rerum tantam potentiam; R II, 10. hoc acrioris cuiusdam animi praeceptum; T I, 52. hoc praeceptum; T II, 58. hoc praeceptum officii; O II, 51. hoc .. praeceptum; Lae 60. haec (praecepta); F III, 73. O I, 132. in his .. utilitatum praeceptis; O II, 86. haec Chaldaeorum natalicia praedicta; D II, 89. haec praemeditatio futurorum malorum; T III, 29. hanc ... sive anticipationem ... sive praenotionem deorum ... —, hanc ..; N I, 44. 45. haec praescripta; O I, 92. his rerum praesensionibus; D I, 13. »huic (praetori)«; L III, 8. ab his principiis naturae; F III, 20. haec (probabilitas); A II, 104. haec aliorum ad alios morbos proclivitas; T IV, 27 (28). haec .. proclivitas; T IV 28. huic procurationi; L II, 66. proelium ... hoc; T IV, 43. hoc calamitosum proelium; D I, 78. cum his (propinquis); Lae 19. his propositis; F IV, 54. hoc contritum vetustate proverbium; F II, 52. hoc proverbio; O III, 78. hanc (divinam providentiam); N III, 92. ad hanc providentiam naturae tam diligentem; N II, 150. ab hoc (puero); T I, 93. haec .. pulchritudo; T I. 45.

hoc quadriduo; T IV, 82. has .. in capulo quadrigulas; Fa 5. haec ... quaestio; T V, 15. haec quaestio; N I, 43. haec .. quaestio; O I, 5. hanc quaestionem; Fa 17. huius quaestionis; F IV, 5. N I, 44. hac quaestione animorum; T I, 23. hae .. quaestiones; O III, 50. ab hac .. quaestione; N III, 19. ad hanc de dis inmortalibus quaestionem; N I, 14. in hac quaestione; T IV, 11. 47. N I, 2. hac in quaestione; O I, 6. haec Arpinatium quercus; L I, 1. hanc quercum; L I, 3. haec querela; F V, 29. hac recenti querella Lucretiae patris; R II, 46.

haec ratio; A I, 22. F I, 36. T II, 66. Fa 30. haec Stoicorum ratio; F III, 15. haec ... ratio; F V, 12. R I, 25. haec (ratio); T II, 47. haec in philosophia ratio; N I, 11. haec .. Peripateticorum ratio; D II, 100. haec civilis (vitae ratio); R III, 6. haec .. ratio; O III, 104. hanc .. rationem; N III, 66. D I, 130. Fa 23. 42. hanc rationem; Fa 31. hanc ... rationem; Ti 17. huius (rationis); F II, 39. IV, 38. huic rationi; A I, 45. L III, 14. hac .. ratione; F V, 69. N II, 57. hac ratione; N I, 12. D I, 84. hac Stoicorum ratione; D I, 82. rationes has latiore specie; A II, 66. his rationibus tam certis; R I, 4. his et talibus rationibus (abl.); T I. 71. ad hanc .. rationem; O I, 120. huius rectoris; R VI, 1. haec deorum regna; R I, 26. ab hac (regula); A II, 58. harum .. religionum; N III, 5. haec .. res; O I, 76. in his (rebus) hanc .. sanciendam putaverunt; R IV, 12. huic (rei); A I, 24. huic praestantissimae rei; D I, 1. huic rei; D I, 5. hac .. re; D II, 7. hae (res); F IV, 77. has res; F I, 6. T I, 76. O II, 87. harum .. rerum; F I, 33. harum rerum; T I, 65. O II, 13. his tam periculosis rebus; R I, 31. his rebus (abl.); F I, 62. V, 64. T III, 9. his .. rebus; F II, 70. T V, 98. L II, 16. C 85. rebus his; T V, 16. P 6. ad hanc rem; F IV, 16. L I, 6. hac de re; A II, 108. D I, 86. hac .. de re; F II, 119. L II, 32. de hac re; N I, 12. de his rebus; A II, 69. de .. his rebus; F II, 59. D II, 45. O I, 126. his de rebus; F V, 11. ex his tam dissimilibus rebus; F II, 20. hac in re; R I, 25. Lae 89. in his rebus; A I, 25. II, 130. F III, 58. IV, 77. V, 46. 47. D II, 9. in his (rebus); T I, 78. R IV, 12. in his (rebus terrestribus); N II, 120. his in rebus; R I, 38. hoc .. responso; D II, 62. hanc rem publicam; P 10. huius regiae (rei publicae); R I, 65. in hanc rem publicam; O II, 75. in hac re publica; T I, 32. in hac tam clara re publica; R I, 31. hic rex; R II, 48. hic (rex); O III, 41. hac rhetorica philosophorum; F II, 17. haec rogatio; O III, 44. in hac .. rogatiuncula; F I, 39. hoc quasi rostro; L II, 6.

huius saeculi; P 50. salubritatem hanc; L II, 3. hic sapiens; A II, 105. haec (sapientia);

R III, 47. hanc (sapientiam); O II, 5. hanc ... sapientiam; Lae 7. ad hanc (sapientiam); F III, 23. de hac .. sapientia; Lae 100. in hanc (sapientiam); T IV, 57. »hanc (Iovis satellitem)«; D I, 106. dulcedine hac et scabie; L I, 47. horum scelerum; L II, 42. his sceleribus; N III, 69. haec .. scientia; O I, 142. hanc rerum civilium ... scientiam; R I, 11. hanc scientiam; L II, 33. huius scientiae; O II, 65. huic scientiae; D I, 91. hac scientia; L II, 52. in hos scopulos; fr IX, 9. hanc ... sedem; L II, 6. hanc sedem; R VI, 25. his initiis *et* ... seminibus; F IV, 18. hanc .. tantam ... malorum sementim; N III, 75. huic (senatori); L III, 40. hoc consilio et quasi senatu ‖ sen. quasi ‖; R II, 15. de hoc senatu; L III, 29. hic (senex); C 68. ✕. hos ‖ hoc ‖ (senes); C 36. sensum hunc; O III, 22. hos sensus; L I, 47. haec ... sententia; F III, 36. haec antiquorum (sententia); F V, 23. haec (sententia); Fa 21. hanc ... sententiam; F I, 34. O III, 13. sententiam hanc, quae ..; F II, 19. hanc sententiam; F II, 20. T I, 111. L III, 38. hanc eorum .. sententiam; F III, 12. hanc .. sententiam; T I, 65. huius sententiae; T V, 31. 34. ✕. huius orationis ac sententiae; P 13. huic certae stabilique sententiae; F I, 55. huic .. sententiae; T V, 3. 76. huic incredibili sententiae; N III, 73. hac sententia; P 23. has sententias eorum philosophorum; F III, 41. harum sententiarum; T I, 23. ad hanc enervatam muliebremque sententiam; T II, 15. ad hanc sententiam profitendam; N I, 63. in hanc sententiam; F III, 38. D II, 12. in hac ita exposita sententia; N I, 85. inter has sententias; T I, 23. hac sepultura; L II, 56. haec ... tum serenitas, tum perturbatio caeli; D II, 94. hic sermo; F III, 40. L II, 18. O I, 134. huius sermonis; R I, 17. L I, 37. huic sermoni; D I, 10. huic (sermoni); O I, 132. hoc sermone; N II, 3. L I, 17. 56. ab hoc sermone; Lae 32. in hoc sermone; F III, 33. T I, 76. R I, 38. L I, 63. post hunc Phliasium sermonem; T V, 10. horum (siderum); T V, 69. hoc ... signum; D II, 56. haec signa; D II, 16. (acc.) D I, 15. his (signis *et* tabulis); T V, 102. in his (signis); N II, 12. hanc, quam dico, societatem coniunctionis humanae; F V, 65. in hos (socios); O III, 88. hunc (solem); R VI, 17. huius (solis); A II, 126. N I, 87. haec solitudo; O III, 2. hoc ... somnium; D II, 134. huius somnii; D I, 58. hoc ... somnio; D I, 57. hoc somnio; D I, 58. haec (somnia); D II, 136. horum somniorum et talium; D II, 144. his (somniis); D I, 43. praeter hoc Marianum (somnium); D II, 141. hic ... sonitus; R VI, 19. in his ‖ iis ‖ (sortibus); D II, 86. »haec tardata diu species«, D I, 21. hanc speciem; D I, 79. sphaeram ... hanc, quam ..; N II, 88. hanc sphaeram; R I, 22. status hic non dolendi; F II, 32. hunc statum corporis; F V, 47. hunc optimum statum; R I, 51. hunc .. rei publicae .. statum; R II, 57. hoc statu; F I, 40. hoc (statu); F II, 32. hoc in statu; R II, 56. in hoc statu rei publicae; R II, 62. huic (stellae Iovis); N II, 53. »has .. stellas«; N II, 111. his ‖ iis ‖ (stellis); N II, 119. in his stellis; N II, 51. in his (stellis); N II, 55. infra .. hanc (stellam); N II, 52. infra hanc (stellam); N II, 53. »has inter (stellas)«; N II, 106. propter hunc concentum avium strepitumque fluminum; L I, 21. hoc (studium sapientiae); T I, 1. hoc philosophandi ... studium; N I, 6. huic studio; D II, 7. huic rationi studioque; L III, 14. haec studia; T II, 6. haec ... studia (acc.); A ep. 2. haec studia; D II, 7. Fa 4. his studiis; Fa 2. his (studiis, abl.); A ep. 2. his studiis; C 50. ad hoc studium; F II, 86. ad hoc ... studium; O II, 6. ad haec studia; T II, 6. D II, 5. in his studiis; O II, 4. C 38. P 33. fr V, 97. sine his (studiis); A ep. 2. hoc subsidium; O II, 22. hanc .. subtilitatem; A II, 43. in hac subtilitate sermonis; N III, 9. haec summa; R I, 67. in his inmanibus iacturis infinitisque sumptibus; O II, 56. his superstitionibus; D II, 83.

haec (tabella); L III, 39. in ... his tectis; R VI, 9. huic (temperantiae); T IV, 22. ſ. moderatio. in his undis et tempestatibus; R I, 1. in hoc templo; R VI, 15. huius disputationis ac temporis; L I, 27. hoc tempore; A II, 3. F V, 79. T II, 67. III, 80. IV, 3. N I, 64. L III, 4. O I, 4. II, 14. hoc .. tempore; F V, 4. T I, 85. D I, 11. O I, 6. II, 6. hoc tempore anni; L II, 3. haec (tempora); A ep. 2. his ... moribus atque temporibus; D II, 4. his subsicivis ... temporibus; L I, 13. his temporibus; O I, 139. ab hoc tempore; R I, 58. ad hoc tempus; L II, 33. ante hoc tempus; A I, 3. F I, 72. ex hoc (tempore); F I, 63. ex his temporibus; T II, 5. ex his tenebris; T I, 74. hunc terminum; Ti 37. hanc (terram); N I, 103. has terras; T I, 45. has ... terras; N II, 164. in hac terra; Lae 13. hoc terrore; O III, 112. his terroribus; N I, 56. titulus hic .. insignis; T V, 30. hac tranquillitate; A II, 100. cum hac tranquillitate; O III, 97. ex hac (aequali tributione); N I, 50. hoc .., quod dixi, coactum tripudium; D I, 28. ex hac turba; C 84. huius tyranni; O II, 23.

hic aedium venditor; O III, 57. hoc verbum; N I, 113. O III, 39. hoc verbum (acc.); A I, 27. 40. P 42. hoc ... verbum; A II, 18. hoc ... verbum; T III, 75. N II, 91. huius verbi ‖ huius ‖ faciendi; F III, 51. huic verbo; F II, 13. T V, 29 (28). hoc verbo; F III, 7. hoc .. verbo; T III, 23. haec verba; F III, 17. O III, 61. his fere verbis; A II, 102. F II, 92. T V, 100. L II, 45. his paene verbis; F I, 68. verbis his; F II, 8. his verbis; F II, 20. 51. IV, 14. T III, 42. V, 90. D II, 130. L II, 49. his prope verbis; F IV, 15. »his verbis«; D I, 41. hanc (verecundiam); R V, 6. hunc versum; F II, 105. et hoc et alia iussa ac vetita populorum; L II, 9. hanc ... viam; O I, 100. hanc viam; O II, 43. hic nunc victor; O II, 84. haec villa; A II, 81. hanc .. villam; L II, 3. hac villa; O III, 59. ex his vinclis; T I, 75. hic vir; T V, 114. R V, 5. L II, 66. hic ... vir; R II, 55. hunc virum; T II, 19. hunc (virum); O II, 38. huius ... summi viri; L II, 68. huic .. viro; R III, 40. huic .. viro bono; O III, 77. hi viri; R V, 1. his (viris bonis); Lae 21. de his (viris); F II, 68. haec (virtus); F III, 50. huius .. virtutis; T IV, 34. huic (virtuti); O I, 16. hac (virtute); T V, 67. harum virtutum; O I, 143. harum ... virtutum; O III, 100. virtutibus his lenioribus; O I, 46. ſ. moderatio. haec ... vis; T I, 65. haec vis; T I, 87. haec eius (philosophiae) vis; T II, 11. haec (eloquendi vis); N II, 148. ✕. haec vis amicitiae; Lae 80. »flammiferam hanc vim«; A II, 89. hanc vim; F V, 33. T III, 74. D I, 73. L II, 10. O III, 75. ✕. hanc .. vim; T I, 52. hanc (naturam animi atque vim); R VI, 29. hac (eloquendi vi); N II. 148. ✕. ✕. ✕. ✕. ✕. hac vi; O III, 75. ab hac vi; N II, 68. has corporis ... vires; C 33. hoc (visum); A II, 49. haec (visa); A II, 47. haec .. vita; T I, 75. V, 72. haec vita; T V, 61. hanc (vitam); F V, 88. huius .. vitae; T III, 39. huic vitae; T V, 100. huic (vitae); O III, 25. ex hac vita; R VI, 9. L II, 55. fr V, 50. in hanc vitam ex alia vita; T V, 9. in hac vita; C 55. hoc .. vitium; L III, 18. hoc vitium; Lae 91. huius vitii; L III, 27. huic simile vitium; O I, 130. haec .. vitia; F IV, 77. haec ... vitia; Fa 11. haec (vitia); O III, 54. 91.

his vitiis; N III, 71. in his vitiis; R II, 9. in his undis; R I, 1. huius universitatis; Ti 6. hoc (vocabulo); Ti 4. his vocabulis; N I, 83. his voluminibus; O III, 121. haec (voluptas); F II, 32. 77. T V, 108. O I, 68. hanc dulcem (voluptatem); F II, 16. hanc in motu voluptatem; F II, 30. hanc voluptatem .. nihil dolendi; F II, 32. has suaves et quasi dulces voluptates; F II, 30. has ... voluptates; N I, 113. ad hanc voluptatem; R I, 3. cum his voluptatibus; C 50. haec vox voluptatis; F II, 6. huic voci; F II, 6. huic nefariae voci; T V, 56. hac .. quasi voce naturae; F I, 71. hac tam praeclara legis voce; L III, 43. has voces; R III, 3. ab iis || his || (vocibus); N II, 144. sub hanc vocem honestatis; F II, 48. haec urbs; R II, 4. hanc urbem; R I, 58. II, 10. hanc (urbem); R VI, 11. *huius* urbis; F V, 62. huius urbis; D I, 3. R I, 1. 71. huius urbis condendae; R II, 4. huic pulcherrumae urbi; N III, 21. huic urbi; R V, 3. his urbibus; R I, 3. ante urbem conditam; T V, 7. in hanc urbem; T II, 5. R II, 34. in hac urbe; F V, 5. 88. O III, 87. in his urbibus; N II, 154. ad hunc usum popularem; L III, 14. ab hoc usu forensi et publico; P 1. haec utilitas; O III, 117. hanc utilitatem; R IV, 2.

2. **mit Zusatz** (Pronomina, Zahlen): hic .. alter (cingulus); R VI, 21. huic .. alteri generi; T III, 57. f. quinque. — haec egregia duo firmamenta rei publicae; R II, 17. his duabus formis .. solis; N II, 47. haec duo genera; T I, 42. III, 25. haec duo (genera); D II, 109. in his || iis || .. partibus duabus; F IV, 8. haec duo proposita; A II, 42. harum rerum duarum; O I, 67. harum .. duarum (rerum); O II, 34. — hic idem Africanus; O I, 116. eodem hoc animo; T V, 90. hoc eodem auctore; F II, 29. eadem .. haec avis; N II, 124. huic eidem (cursori); D II, 144. hoc eodem modo; N I, 77. hos eosdem motus concitati animi; T III, 7. hoc eodem ornatu; N II, 85. isdem his de rebus; F IV, 74. huius (solis) hanc lustrationem eiusdem incensa radiis menstruo spatio luna complet; N I, 87. haec eadem vocabula; T IV, 36. — bonum hoc, de quo agimus, est illud quidem plurimi aestimandum; F III, 34. — huic ipsi Caesari; D II, 99. hic ipse Democritus; T V, 115. hunc ipsum Dionysium; D I, 39. iuris consultus .. hic ipse Mucius; L II, 53. hic ipse Panaetius; O II, 60. in his || [iis] || ipsis (animis); T IV, 58. hunc .. ipsum anulum; O III, 38. has ipsas artes; N II, 87. cum his ipsis artibus; F III, 24. hoc .. ipsum bonum; F III, 34. ob has ipsas causas; O I, 76. hoc ipsum decretum; A II, 109. hi .. ipsi di poëtici; N III, 77. hoc ipso die; C 74. hoc ipsum de deis exordium; L II, 17. hanc, quam dixi, bonam famam ipsam; F III, 57. ab his ipsis filiabus; T V, 58. hunc ipsum .. finem; F II. 5. haec .. ipsa fortuna; O II, 19. in hoc ipso genere; L II, 47. haec ipsa .. vel instrumenta vel ornamenta vitae; A II, 31. hoc ipsum civile (ius); R I, 2. hac ipsa .. iustitia; O I, 46. haec ipsa loca; F V, 3. in hoc ipso loco; N II, 137. hoc ipso in loco; L II, 3. ex his ipsis (malis); O III, 3. hoc .. ipso || hi .. ipsi || (morbi) odiosi sunt; T III, 5. hunc ipsum mundum; N II, 45. 48. in hoc ipso mundo; T V, 105. ipsum nomen hoc; R VI. 1. haec ipsa .. rerum nomina novarum; F III, 15. in his ipsis (opibus utilitatibusque) despiciendis; O I, 17. ornamenta: f. instrumenta. hanc ipsam partem; L II, 32. in hac ipsa philosophia; F V, 54. in his ipsis antiquitatum prooemiis; A I, 8. his ipsis rebus; N II, 147. in his ipsis rebus; L II, 2. his .. ipsis (sepulcris) legendis; C 21. ipse .. hic radiatus (sol); A II, 126. in hoc ipso vitae spatio; F I, 68. natura hunc statum corporis per se ipsum expetit; F V, 47. cum his ipsis (studiis); A ep. 2. haec ipsa in templa; R VI, 24. hoc ipso tempore; O II, 7. his ipsis temporibus; R II, 56. ex his ipsis cultis notisque terris; R VI, 22. hic .. tyrannus ipse; T V, 61. haec verba ipsa Platonis; D I, 61. his .. ipsis verbis; F II, 48. his ipsis verbis; T I, 65. haec ipsa virtus; Lae 20. in hac ipsa (urbe); R III. 17. utilitates: f. opes. — hunc errorem meum; C 85. huius fratris mei; L II, 3. — haec ita multa quasi fata; Lae 35. hi tanti ignes tamque multi; N II, 92. — huius nostri Catonis; O III, 66. huic Ciceroni nostro; F V. 75. huic nostrae Umbriae; D I, 94. hi nostri amici; fr V, 75. hic noster calor; N II, 30. hanc nostram comprehensionem summi boni; F V, 45. huius collegae et familiaris nostri; N I, 79. hunc nostrum ... filium; F II, 58. ad nostrum hoc oratorium .. dicendi genus; P 5. hic noster ignis; N II, 41. hic iuris noster interpres; R III, 17. hic noster labor; F I, 1. in hoc .. nostro mundo; A II, 55. ad hanc praesensionem notionemque nostram; N II, 45. omnis haec nostra .. oratio; R II, 45. noster hic populus; R III, 24. praesensio: f. notio. noster hic rector; R V, 5. hic noster (sapiens); A II, 128. huic nostro (sapienti); A II, 105. huius nostri sermonis; R III, 32. in hoc omni sermone nostro; L II, 46. noster .. hic natura iustus vir ac bonus; L I, 41. — hoc omne animal; Ti 34. haec omnia argumenta; N III, 10. omne caelum hoc; T I, 43. hanc .. omnem coniunctionem duplicem; Ti 24. omnis haec, quam dico, conspiratio consensusque virtutum; F V, 66. haec omnis discriptio siderum; N II, 115. in omni hac disputatione; L I, 33. omnibus his finibus bonorum; A II, 132. hoc omne genus pestiferum atque impium; O III, 32. genus hoc omne (acc.); L III, 41. haec omnia genera consolandi; T III, 76. in hoc omni genere; A II, 53. omnium horum vitiorum atque incommodorum; Lae 78. omnem hunc civilem in disputando locum; L III, 14. in his omnibus (malis); A II, 134. in omnibus his (malis); T V, 29. omnibus his quasi morbis; A I, 38. omnis hic mundus; A II, 119. R III, 14. 34. hic mundus omnis; L II, 26. mundum hunc omnem; F IV, 7. omnem hunc mundum; R I, 56. in his omnibus officiis tribuendis; O I, 59. haec omnis oratio; T V, 107. omnis haec nostra .. oratio; R II, 45. haec omnis ... oratio; L I, 34. haec .. omnis oratio; L I, 48. omnis haec ... oratio; L II, 34. hanc omnem partem rerum; A I, 31. haec omnis, quae est de vita et de moribus, philosophia; T III, 8. his .. omnibus (philosophis); F III, 30. hanc omnem pulchritudinem; C 81. omnis haec quaestio; A II, 115. F II. 5. 42. omnis haec quaestio de finibus; F V, 23. omnem hanc quaestionem; A II, 40. hanc omnem quaestionem; F I, 12. in omni hac quaestione; F III, 41. harum omnium rerum; L I, 39. ab his omnibus rebus; T V, 89. in omnibus his rebus; N I, 98. omnem hanc ex Etruria scientiam; D I, 3. his sententiis omnibus; T I, 24. omnis hic sermo; A II, 57. in hoc omni sermone nostro; L II, 46. huic omni solo; L II, 4. his verbis omnibus; N II, 72. ad has omnes visiones inanes; A II, 49. vitia: f. incommoda. — his paucis diebus; C 50. primam ... hanc .. appetitionem; F IV, 25. haec prima divisio; F III, 20. prima .. haec forma et species et origo tyranni; R II, 51. hanc .. primam ... operam; F IV, 80. hanc primam partem; N II, 23. — his annis quadringentis; R I, 58. — hoc ... quartum exquirendorum officiorum genus; O II, 89. — horum quattuor capitum; A II, 83. horum quattuor generum; T I, 22. 42. iis || his || quattuor Academicis libris; N I, 11.

quattuor his virtutibus; F II, 48. — dum modo sit haec quaedam ... res ... minime .. contemnenda, ratio civilis; R III, 4. — hos libros alteros quinque; T V, 121. — quintus hic dies; T V, 1. haec (quinta natura); T I, 65. quintam hanc naturam; A I, 39. — his sescentis annis; R II, 18. — his singulis (philosophis); F III, 31. — hoc solum animal; F IV, 18. sola haec disciplina; F V, 74. hanc solam (voluptatem); F I, 37. — in hanc sedem et domum suam; R VI, 29. — hanc tertiam partem; O III, 11. hoc tertium volumen; T III, 6. — in his tot et tantis (malis); T V, 29. haec tot ... vitiorum subire nomina; O III, 57. has .. tot sententias; A II, 130. horum .. tot virorum atque tantorum; A II, 13. — tota in hac causa; T I 78. hanc totam copiam; F III, 8. hunc diem vel totum; L I, 28. hunc .. totum .. diem; L II, 7. in hac tota disceptatione; O III, 53. totum genus hoc; F IV, 7. totum hoc Chaldaicum ‖ Chaldaeicum ‖ praedicendi genus; D II, 88. genus hoc totum; Fa 31. genus hoc totum liberi populi; R I, 49. totum genus hoc regiae civitatis; R II, 51. huius generis totius; O III, 43. toto genere hoc igneo; N II, 25. de hoc toto genere; T I, 103. de hoc genere toto; O II, 60. toto hoc de genere; O II, 87. ex hoc genere toto; A II, 53. ex tota hac laude Reguli; O III, 111. totus .. hic locus; T I, 108. hoc totum malum; O II, 84. hic .. motus animi .. totus; T IV, 79. mundus hic totus; R I, 19. totum hunc mundum; F IV, 7. hoc .. nomen totum; T I, 21. haec tota quaestio; A II, 83. totam hanc quaestionem; D I, 117. toti huic quaestioni; D II, 3. in hac ratione tota; F IV, 12. hanc totam spem inmortalitatis; T I, 39. — haec tria genera ‖ genere ‖ confusa; O II, 10. horum trium generum; R I, 42. his tribus generibus honestorum; F II, 47. de tribus his generibus rerum publicarum non turbatis; R I, 44. de tribus his generibus; R III, 47. ex his (generibus) ... permixtum tribus; R I, 45. in his .. tribus generibus; O III, 118. ex his tribus laudibus; F II, 47. hi .. tres libri; O III, 121. harum trium sententiarum; Lae 57. — hoc triplex rerum publicarum genus; R II, 42. — avus hic tuus; R VI, 16. — hic vester finis; F IV, 27. — universus hic mundus; L I, 23. — unum hoc animal; O I, 14. haec arbor una; D I, 16. haec .. una civitas; R III, 7. haec una cognitio; F III, 73. huic ... uni paene (officio et muneri) ⟨nam in hoc fere uno sunt cetera⟩; R II, 69. unum opus hoc; R I, 35. haec .. pars una; D II, 146. haec .. (philosophia) una; L I, 58. haec una res; T III, 30. haec .. una res; O II, 30. ad unam hanc rem; F II, 41. de hac una re; A II, 49. ex hac una re; O II, 27 (26). hanc unam sententiam; T I, 79. haec .. una virtus; O III, 28. hoc uno vitio; F IV, 78.

II. **prädicativ:** 1. **ohne Zusatz:** certe Eurypylus hic quidem est ‖ »certe ... est« ‖; T II, 38. — aether: ſ. caelum. est hoc .. illius rei signum aut argumentum; A II, 36. quia commune hoc est argumentum aliorum etiam philosophorum; N I, 64. aut haec ars est aut nulla omnino; O II, 6. non .. fortuito hunc artificem dicemus esse, illum negabimus; A II, 22. haec ‖ hae ‖ sunt .. aves internuntiae Iovis! D II, 72. hoc tu auspicium ... putas? D II, 73. haec ... simulacra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo; D II, 71. necesse est nec bonum esse nec malum hoc; F III, 53. roges .. Aristonem, bonane ei videantur haec: vacuitas doloris, divitiae, valetudo; F IV, 69. hoc (non dolere) Hieronymus summum bonum esse dixit; F V, 73. haec cum corporis bona sint; F V, 81. haec tandem bona sunt, quibus ..; T III, 46. haec, quae sunt minima, tamen bona dicantur necesse est; T V, 46. alii (philosophi) .. haec ne bona quidem ducunt; T V, 119. etsi interpretatur Pacuvius: »hoc, quod memoro, nostri caelum, Graii perhibent aethera«; N II, 91. hanc credo causam de illo (Mario) somniandi fuisse; D II, 140. hae quidem causae diligendi gravissimae; O II, 32. haec nimirum gignendi mundi causa iustissima; Ti 9. haec inter eos sit ‖ est ‖ honesta certatio; Lae 32. haec ... *non* somniantium philosophorum esse commenta nec fabulas incredibiles, ... sed prudentium coniecturas; R VI, 3. quod in desiderio et luctu haec est consolatio maxima; T I, 111. haec est copia verborum; T II, 30. haec videlicet est correctio philosophiae veteris et emendatio; F IV, 21. haec ‖ hae ‖ sunt exercitationes ingenii, haec curricula mentis; C 38. haec mihi nunc senilis est declamatio; T I, 7. est .. Zenonis haec definitio, ut perturbatio sit ..; T IV, 11. appellat haec desideria naturae; F II, 27. hi sunt di et homines; N II, 133. haec ... fuit ... eius partis, quam primam posui, forma atque discriptio; A I, 23. haec est .. fere discriptio officii; O I, 101. haec .. est non verborum parva, sed rerum permagna dissensio; N I, 16. haec quanta dissensio est! D II, 83. haec somniantis est divinatio; D I, 115. nos ... hanc eruditionem liberalem et doctrinam putamus; T II, 27. decretum ⟨sentitis enim iam hoc me δόγμα dicere⟩; A II, 29. haec .. sunt domicilia vitae; N I, 99. hic est .. dominus populi, quem Graeci tyrannum vocant; R II, 47. emendatio: ſ. correctio. eruditio: ſ. doctrina. exercitationes: ſ. curricula. hoc maxumum est experimentum; T III, 74. haec est undique completa et perfecta explicatio summi boni; F V, 72. fabulae: ſ. commenta. haec in bonis rebus ... facilitas nominetur, in malis proclivitas, ut significet lapsionem; T IV, 28. communis haec ratio et utrisque hic bonorum finis videbatur; A I, 22. necesse est finem quoque omnium (animantium) hunc esse, ut ‖ ut sua cuiusque ‖ natura expleatur; F V, 25. hic nimirum est fletus, quem duodecim tabulae in funeribus adhiberi vetuerunt; T II, 55. haec sunt solacia, haec fomenta summorum dolorum; T II, 59. ceteris, quae moventur, hic fons, hoc principium est movendi; T I, 53. R VI, 27. sit .. hic fons; T IV, 11. forma: ſ. discriptio; A I, 23. quis .. hunc hominem dixerit, qui ..? N II, 97. quis .. hunc hominem rite dixerit, qui ..? R II, 48. hunc hominem omnino numerari qui decet? L II, 16. ſ. di. etsi hi quidem homunculi, sed tamen ridiculi; N III, 76. hanc illi ἰδέαν appellant, ... nos recte speciem possumus dicere; A I, 30. laudetur .. hic imperator aut etiam appelletur! P 33. haec, opinor, incommoda sunt carentis; T I, 87. haec quidem fuit apud eos morum institutio; A I, 23. quorum fuit haec institutio; F IV, 3. hanc ἰσονομίαν appellat Epicurus, id est aequabilem tributionem; N I, 50. iudicium hoc omnium mortalium est; N III, 88. haec sunt quasi controversa iura Stoicorum; O III, 91. ut hunc varietate distinctum bene Graeci κόσμον, nos lucentem mundum nominaremus; Ti 35. quae servitus est, si haec libertas existimari potest? P 40. non est omnino hic docendi locus; F I, 10. nec vero hic locus est, ut ... loquamur; T IV, 1. illi (Alcaeo) tamen hoc lumen videbatur; N I, 79. malum: ſ. bonum; F III, 53. haec .. merces erat dialecticorum; A II, 98. morem apud maiores hunc epularum fuisse, ut ..; T IV, 3. hunc naturalem esse omnium corporum motum; F I, 18. mundus: ſ. κόσμος. hoc sapientiae munus esse dicebant, ut ..; F IV, 17. cuius (culturae vitium) hoc munus est, ut ..;

F IV, 38. eius .. virtutis hoc munus est proprium; O I, 15. haec est propria natura animi atque vis; T I, 54. R VI, 28. ipsius individui hanc esse naturam, ut ... gravitate moveatur; Fa 25. vide, ne ... non sit hoc proprium nomen omnium; T II, 43. hanc normam, hanc regulam, hanc praescriptionem esse naturae; A II, 140. otii oblectationem hanc honestissimam iudico; A I, 11. haec .. officia sunt consolantium; T III, 75. haec sunt opera magni animi et excelsi; O I, 81. haec ego nunc physicorum oraculo fundo; N I, 66. haec est nec omnia spernentis praeter virtutem et virtutem ipsam suis laudibus amplificantis oratio; F V, 72. haec .. de libidine oratio est; T IV, 72. haec παράδοξα illi, nos admirabilia dicamus; F IV, 74. est .. haec partitio illorum; A I, 22. haec, si recte memini, partitio fuit; N III, 6. haec .. etiam in fabulis stultissima persona est ... credulorum senum; Lae 100. hanc .. perfectam philosophiam semper iudicavi, quae ..; T I, 7. quid Zeno? portenta haec ‖ [haec] ‖ esse dicit; F IV, 70. quamquam haec quidem „praeposita“ recte et „reiecta“ dicere licebit; F III, 15. praescriptio: s. norma. principium: s. fons. proclivitas: s. facilitas. hanc .. utilem homines existimant veramque prudentiam; O II, 33. haec est ... vetus et Socratica ratio contra alterius opinionem disserendi; T I, 8. haec quidem vatium ratio est; D I, 115. hanc .. esse regulam totius philosophiae; A II, 29. s. norma. reiecta: s. praeposita. haec est certa et propria sanatio; T IV, 60. hanc .. video sapientissimorum fuisse sententiam; L II, 8. hae sunt sententiae, quae stabilitatis aliquid habeant; T V, 85. haec utrum abundantis an egentis signa sunt? P 43. s. argumentum; A II, 36. simulacra: s. auspicium; D II, 71. latissime .. patens hominibus inter ipsos ... societas haec est; O I, 51. haec est .. societas, in qua omnia insunt, quae ..; Lae 84. solacia: s. fomenta. sint haec ... somnia fabularum; D I, 43. somnia censet haec esse Democriti non docentis, sed optantis; A II, 121. species: s. ἰδέα. haec quidem studia doctrinae; C 50. haec est .., quam Scipio laudat ... temperationem rei publicae; L III, 12. terripavium primo, post terripudium dictum est; hoc quidem iam tripudium dicitur; D II, 72. tributio: s. ἰσονομία. »bene qui coniciet, vatem hunc perhibebo optumum«; D II, 12. quom legis haec vis sit; L III, 44. haec est vis huius anuli; O III, 39. s. natura. sapientis .. hanc censet Arcesilas vim esse maximam ..., cavere, ne capiatur; A II, 66. videtis .. magistratus hanc esse vim, ut praesit; L III, 2. quoniam haec est vita; R VI, 15. haec .. est tyrannorum vita; Lae 52. haec morum vitia sunt, non senectutis; C 65. hoc commune vitium; illae Epicuri propriae ruinae; F I, 18. quia voluptatem hanc esse sentiunt omnes, quam ..; F II, 6. ego tibi .. praetor esse non videor, ... nec haec urbs; A II, 137.

2. **mit Zusatz** (Pronomina, Zahlen): haec alia quaestio est; T III, 11. idem: s. ille; T III, 31. hic est ille Demosthenes; T V, 103. haec est illa, quae videtur utilium fieri cum honestis saepe dissensio; O III, 56. haec illa sunt tria genera; A I, 22. haec .. est illa pernicies, quod ..; O III, 62. si manet illa quercus, haec est profecto; L I, 1. „glandifera“ illa quercus ... nunc sit haec; L I, 2. nimirum haec est illa praestans et divina sapientia; T III, 30. hic est .. ille (sonus), qui ..; R VI, 18. hic est .. ille voltus semper idem; T III, 31. existimant plerique non haec adiuvantia causarum, sed has ipsas esse omnium causas; Ti 50. hunc ipsum Zenonis aiunt esse finem; F IV, 14. quamquam est magnum hoc per se ipsum malum; L III, 31. haec ... partim sunt per se ipsa praeposita, partim quod aliquid efficiunt, partim utrumque; F III, 56. quia ... haec est mea et huius fratris mei germana patria; L II, 3. ego hanc meam esse patriam prorsus ‖ prosus ‖ numquam negabo; L II, 5. haec .. est nostra ratio; F V, 95. omnis: s. unus; A I, 16. haec prima definitio est, ut aegritudo sit ..; T IV, 14. de iis .., quae diximus, haec sit prima distinctio; Ti 7. haec fuerit nobis tamquam levis armaturae prima orationis excursio; D II, 26. haec .. prima lex amicitiae sanciatur, ut ..; Lae 44. in illis selectis eius (Epicuri) ... sententiis ... haec ... prima sententia est; N I, 85. fuit .. hoc in amicitia quasi quoddam ius inter illos, ut ..; R I, 18. hic .. quis est, qui conplet aures meas tantus et tam dulcis sonus? R VI, 18. sex .. hae sunt simplices de summa bonorum ... sententiae; F V, 21. qui solum hoc malum dicit et malorum omnium extremum; T II, 17. cuius (avi) a morte tertius hic et tricesimus annus est; C 19. tres: s. ille; A I, 22. quamquam hoc quidem proprium tuum munus est; F III, 8. hanc quoque, quae te procreavit, esse patriam tuam; L II, 6. sunt haec tua verba necne? T III, 41. hoc .. vestrum lumen est; F II, 70. cognitio .. haec est una nostri, ut vim corporis animique norimus; F V, 44. haec est una contentio, quae adhuc permanserit; A II, 78. si mures corroserint aliquid, quorum est opus hoc unum; D II, 59. quom sit opus ... unum hoc oratorium maxime; L I, 5. hanc unam rite rem publicam, id est rem populi, appellari putant; R I, 48. quod haec esset una omnis ‖ hominis ‖ sapientia, non arbitrari se scire, quod nesciat; A I, 16. haec Academicorum est una sententia; A II, 70. de sacris ... haec sit una sententia, ut conserventur; L II, 47.

B. **bei Adjectiven, Pronomina, Zahlen und Genetiv: I. Adjectiva, Pronomina, Zahlen; 1. attributiv: a. ohne Zusatz:** ambo hi Peripatetici; A II, 131. hoc amplius; F V, 11. haec caelestia ... solet quaerere; R I, 15. semper spectato; R VI, 20. »haec .. est transvectus caerula«; F V, 49. »aspice hoc sublime ‖ sublimen ‖ candens«; N II, 4. 65. III, 10. deduc orationem ... ad haec citeriora; R I, 34. ut ad haec citeriora veniam; L III, 4. qui haec inbecilla et commutabilia [pecuniae membra] verbo „bona“ putaverunt appellanda; P 7. repete ... haec cotidiana; N III, 74. ab hoc credulo ... discedamus; A II, 82. hoc decorum ... movet adprobationem; O I, 98. pertinet ... hoc, quod dico, decorum; O I, 95. quam late fusum sit ... hoc (decorum); O I, 98. aliud huic (generali decoro) subiectum; O I, 96. hi duo illos oculos ... effoderunt; N III, 91. haec duo levitatis ... plerosque convincunt; Lae 64. haec ... restant duo; N III, 65. haec .. duo naturalia putantur; D I, 12. haec duo ... discrepare; O III, 83. appellant; T II, 35. quis .. dixit? A II, 113. sumunt; A II, 44. tenere in amicitia; Lae 65. contra haec duo ... melius se habent; T V, 89. hoc (extremum et ultimum bonorum) ... ponit; F I, 29. firmissimum hoc adferri videtur; T I, 30. quae .. huic (honesto) repugnent; O III, 12. virtutem .. nixam hoc honesto; F I, 61. haec honesta ... adumbrantur; F V, 61. esse expetenda; F V, 61. hic idem ... dicit; N I, 36. quaero .., cur Alexandro tam inlustre somnium ..., nec huic eidem alias; D II, 141. de hoc eodem ..., quid sentiret, ostendere; L III, 45. hoc idem ... contingeret; N II, 96. futurum sit; Fa 17. evenerit; N II, 17. approbandum sit; F III, 43. si vere dicatur; Fa 17. habeatur molestum; N I, 24.

‖ quidem ‖ ... est providendum; T II, 55. hoc idem Syracusis; R III, 43. idem hoc visum diceretur; R I, 21. hoc idem in virtute non esse; A II, 39. (finem esse censuit); A II, 131. fuisse in P. Scipione Nasica; O I, 109. fieri in deo; N I, 106. assequuntur; O I, 156. declarat; T III. 58. N I, 46. dixerit; F V, 80. dixisset; O I, 144. dicere liceret; O III, 1. faciunt, feci; N III, 8. faciamus; F IV, 80. faciat; O I, 144. fecerit; O I, 154. facere non sinis; A II, 94. facere non queat; D I, 85. se melius ... facere; R I, 55. interrogarem; T V, 55. postulanti; A II, 28. quaesivisset; N I, 60. roga ‖ rogo ‖; T II, 28. sensisse; T III, 10. significat; D II, 25. tribuit; N I, 36. vocant; C 45. in hoc eodem peccat; F II, 32. haec eadem in artibus esse; F III, 50. valere; T II, 11. auxerunt; N I, 77. dicit; T V, 118. habere; N III, 26. Democritus; F V, 87. hi .. ponunt illi quidem; F IV, 43. imbecilla: s. commutabilia. »incerta haec ... certa facere«; T IV, 76. ut excipiantur haec inexplicabilia; A II, 97. haec infinita et semper nova ... conplecti; D II, 146. haec .. notiora et inlustriora carere ... videntur; T I, 64. haec interiora ... cognovimus; A II, 4. hic .. ipse ... est contentus; T V, 89. hic ipse ... est reiectus; F II, 43. ad hunc .. ipsum ... quaedam institui; A I, 2. hoc ipsum eum delectaret; O II, 84. iustum est; O I, 28. calamitosum est; O III, 49. potuit evenire; Fa 6. impediet; A II, 109. salsum illi ... videbatur; N I, 79. videtur honestum; O III, 103. concedatur; T I, 87. conclusum sit; T I, 55. efficitur; F I, 67. intellegi posse; D II, 142. poni potuit; F II, 100. non quaereretur; T III, 80. magni aestumo; T V, 20. (non attingam); N I, 62. concedam; D II, 34. dicit; T II, 28. dicere; F III, 55. disputarint; L I, 36. (habet); A II, 110. percipere eos debuisse; A II, 29. providens; F II, 17. Panaetium ... sensisse; O III, 18. si tenebis; T II, 28. delectat hoc ipso; O II, 98. sapientiam ... esse laudandam; R II, 30. luet .. poenas; R III, 33. ‖ hi .. ipsi ‖ (morbi) odiosi sunt; T III, 5. simillimus; Ti 12. *improbitas* ... turbulenta est; F I, 50 de hoc ipso ... disputavisse; T II, 61. disseruit; T I, 71. certamen est; Fa 13. in hoc ipso quanta contentio est! A II, 143. ut ... conveniat ..., velut in hoc ipso; F II, 4. haec ipsa ... quam habent levitatem! T IV, 76. sunt voluptati; F I, 25. erunt in promptu; F II, 119. fortuita sunt; D II, 14. sunt honorabilia; C 63. deorum vim habere; N II, 55. (esse sumenda); F IV, 19. haec ‖ ea ‖ ipsa ... fuisse longiora; C 55. didicit; A II, 69. nec ... distinguit, ut haec ipsa; F II, 18. habere maiora; N II, 79. te ... exquirere; F V, 8. illi simpliciter; A I, 6. his ipsis alia interiecta ... numerabat; A I, 36. nos ad haec ipsa via perventuros; R I, 33. in his .. ipsis; O II, 59. haec leviora ponam; F II, 107. hi maiores natu requirunt; R II, 64. ab his (mediis) proficiscantur; F III, 60. quorsum ‖ quorsus ‖ haec tam multa de Maximo? C 13. hunc Paulo natum; O I, 121. huic (naufrago) ... praedictum; Fa 5. hic noster ... inquit; T I, 117. (interiit); O II, 26. haec nostra ... ignota esse; O II, 8. contemnimus; A II, 127. ad hos notiores; A II, 13. haec pervolgata et nota quattuor (esse); A II, 118. s. inlustriora. nova: s. infinita. hoc nudum relinquitur; T V, 14 (13). haec ... tam vetera .. et tam obsoleta decanto; R II, 55. hi poterant omnes ... deplorare; T III, 53. intellegebant; T III, 58. omnes hi ‖ si, ii ‖ ... dixissent; L III, 53. omnium horum magister; F II, 70. horum omnium ... amores; T IV, 71. his omnibus ... consequentes sunt fines bonorum; F II, 34. his ‖ iis ‖ omnibus ... probentur; L I, 38. in his omnibus; C 23. cuius (dei) hoc templum est omne, quod conspicis; R VI, 15. haec .. omnia ... fluxerunt; Ti 50. ex eo genere sunt; Ti 50. versantur; N III, 25. referenda sunt; N I, 14. O I, 42. tribuenda ... sunt; N I, 3. omnia haec .. intereunt; N III, 31. proferuntur; A II, 90. referantur; F II, 59. dicta esse praeclare; F IV, 19. »haec omnia vidi inflammari«; T I, 85. III, 45. 53. regi natura; F V, 53. esse opera ... naturae; N II, 128. „morbos" Graeci appellant; T III, 7. complecti ... debemus; O I, 117. definiunt; T III, 84. faceres; F II, 80. faciunt; T III, 63. recta ... putantes faciunt; T III, 64. vincit; N II, 18. vallabit; L I, 62. ad haec omnia percipienda; N II, 134. his .. omnibus ... adiunctis; N I, 98. exquisitis; F II, 23. compensabatur ... cum his omnibus; F II, 96. in his omnibus; D I, 97. in omnibus .. his elaborandum est; O I, 133. pervolgata; s. nota. haec pleraque sunt ... disserentium; T IV, 48. hi .. posteriores fatentur; F III, 70. quorsum haec praeterita? Fa 35. his (proximis) .. suppeditari; O I, 44. hoc quarto ... boni notitia facta est; F III, 33. hic nescio qui .. solus invenit; D II, 134. aliud humanius horum recentiorum; F II, 82. hoc simile ponitur; F III, 54. hos contra singulos dici; F V, 22. haec .. spinosiora ... me cogunt; T I, 16. hoc ... omnium rerum ... summum et ultimum; F V, 41. haec tanta facimus; L II, 47. in his tot et tantis; T V, 29. erit .. hoc totum ... perfectius; T IV, 9. quale sit; N III, 37. totum hoc displicet, philosophari; F I, 1. contra vos est; A II, 53. leve est; T I, 82. praecipit; T V, 95. hoc totum ... tollunt; F V, 23. horum .. trium praestantissimum; O I, 141. ex his tribus; F V, 18. constat ex tribus his; O II, 31. in his .. tribus continetur; O I, 126. praeter haec tria; F V, 18. hoc verum (exsistit); A II, 101. vetera: s. obsoleta. haec ultima bonorum iuncta fecerunt; F II, 19. s. extremum. summum. in hoc universo inessent genera illa; Ti 16. haec universa concidunt; A II, 42. „hunc unum ‖ unum hunc ‖ ... fuisse"; F II, 116. C 61. hoc unum ... perceptum esse; A II, 29. unum hoc voluntatis (esse); A II, 29. hoc unum ... non habebit? N II, 18. tenuit; F V, 73. tollere; A II, 33. defendo unum hoc; D I, 37. definio; R I, 1. hoc uno posito; L II, 48. captus; F V, 73. differunt; F II, 45. tenetur; P 20. quicquam ... indignius; O II, 28.

b. **mit Zusatz** (Pronomina, Zahlen): qui haec disciplinis informata alia moribus confirmarunt, sanxerunt autem alia legibus; R I, 2. an »utinam ne in nemore« nihilo minus legimus quam hoc idem Graecum? F I, 5. hunc ipsum sive finem sive extremum sive ultimum definiebas id esse, quo omnia ... referrentur; F II, 5. haec ipsa nimia in quibusdam futura non fuisse, nisi quaedam essent modica natura; F V, 31. quod hoc ipsum probabile elucere non posset; O II, 8. haec scilicet in inbecillo remissoque animo multa omnibus modis confusa et variata versantur; D II, 140. cum (Epicurus) ... haec nostra honesta, turpia inrideat; T V, 73. in his primis naturalibus voluptas insit necne, magna quaestio est; F II, 34. hoc ... decorum totum illud quidem est cum virtute confusum, sed ..; O I, 95.

2. **prädicativ**: a. **ohne Zusatz** (Adjectiva: s. D, c): non haec adiuvantia (esse) causarum; Ti 50. haec ... nos admirabilia dicamus; F IV, 74. duo esse haec maxima in philosophia, iudicium veri et finem bonorum; A II, 29. hoc extremum eorum est; A II, 97. cum .. hoc sit extremum; F III, 26. ✕ hoc iis bonorum videbatur extremum; F IV, 26. s. A, II. solus. hos .. quasi eosdem esse vultis;

A II, 136. nihilo || nihil || .. magis adsentiri par est hoc illud esse, quam si || quasi || ..; A II, 58. hoc illud est, quod Theophrastus sustinere non potuit; T V, 24. hoc nimirum est illud, quod de Socrate accepimus; D I, 122. hoc illud est, quod Pisistrato tyranno a Solone responsum est; C 72. hos insanos appellari necesse est; T III, 11. ea sunt haec; A II, 41. »ea ... haec fore ... deum genitor ... canebat«; D I, 19. hoc primum est in quo admirer; F I, 4. quo modo hoc nihil negotii est? T I, 16. hoc nihil ad auspicia; D II, 78. hoc .. nihil ad pontificium ius; L II, 53. quis est hic? A II, 72. quid hoc? T I, 25. si, quid sit hoc, non vides; T I, 60. quid est hoc? O III, 59. »quidquid est hoc«; D I, 131. de divisione hoc secundum est; D II, 142. esse in natura rerum tria: ... tertium hoc; F II, 16. erat .. ex iis tribus, quae ad gloriam pertinerent, hoc tertium, ut ..; O II, 36. haec esse in natura rerum tria; F II 16. haec quidem vestra, Lucili; N I, 25. haec vestra sunt; N I, 84. ut hoc sit bonorum ultimum; F III, 22. sit hoc quasi ultimum; F III, 22. sit hoc ultimum bonorum; F IV, 46.

b. **mit Zusatz:** hoc credo illud esse »sublime candens, quem invocant omnes Iovem«; N III, 40. haec ... sunt illa quidem sua sponte cara; F V, 68. hic est ille moderatus, hic fortis, hic sapiens; T V, 36. hoc ... id ipsum est, quod utile appellatur; O II, 9.

II. **Genetiv:** 1. **attributiv:** haec .. Epicuri non probo; F I, 26. qui hoc Stoicorum verum esse declaravit; T IV, 51. hoc .. boni assecuti videmur, ut ..; O II, 5. hoc ei muneris pro sua missione dedisse scribitur; T I, 114. rei publicae tribuat hoc muneris; O II, 50. si volumus hoc, quod datum est vitae, tranquille ... traducere; T III, 25.

2. **prädicativ:** Catonis hoc senis est; R II, 1. haec ... veteris sunt Graeciae; R II, 9. haec Platonis fere; C 78. Zenonis est .. hoc Stoici; F II, 17. haec non erant eius, qui ..; F II, 102. eorum .. haec sunt, qui ..; T IV, 61. hoc scriptoris est, non furentis, adhibentis || est non f. adh. || diligentiam, non insani; D II, 112. quamquam hoc animi, illud etiam ingenii magni est; O I, 81. fuerit hoc censoris; D I, 29. haec ego non possum dicere non esse hominis quamvis et belli et humani; F II, 102. haec magnorum hominum sunt; O II, 85. haec .. sunt .. ignorantis ... de mente dici; T I, 80. ingenii: f. animi. Plato .. hoc quoque legis putavit esse, persuadere aliquid; L II, 14. haec .. fere sunt eius modi, quae Graeci πάθη appellant; T III, 7. an hoc eiusdem modi est, quale Pherecydeum illud? D II, 31. haec oblectationis; illa necessitatis; N II, 150. hoc .. inchoati cuiusdam officii est, non perfecti; F IV, 15. hoc maxume officii est, ... opitulari; O I, 49. haec otii; T V, 72. hoc ego philosophi non esse arbitror, testibus uti, qui ..; D II, 27. scriptoris: f. furentis. senis: f. Catonis. esse .. hoc boni viri et iusti, tribuere ..; R III, 18. nemo est, qui hoc viri boni fuisse neget, sapientis negant; O III, 62.

C. **bei Infinitiven, Sätzen und Wörtern:** I. **attributiv:** 1. **ohne Zusatz:** [hoc se ipsum posse cognoscere]; T I, 52. hoc non desiderare dico esse iucundius; C 47. dolere: f. A, II, 1. bonum; F V, 73. quid est .. aliud erranti viam non monstrare, ... si hoc non est? O III, 55 (54). — aër (hoc quoque enim utimur *iam* pro Latino); A I, 26. comprendibile (feretis hoc?); A I, 41.

2. **mit Zusatz:** per se .. hoc ipsum reddere in officio ponitur; F III, 59. nisi idem (Epicurus) hoc ipsum „honeste, sapienter, iuste" ad voluptatem referret; T V, 26. hoc non dolere solum voluptatis nomine appellaret; F II, 18. ut totum hoc beate vivere in una virtute poneret; T V, 33. totum hoc „aut etiam aut non" (Epicurus) negavit esse necessarium; N I, 70.

II. **prädicativ:** hoc est vim afferre .. sensibus; F II, 16. vim hoc quidem est adferre; Lae 26. hoc est verum esse, confidere suis testibus et † inportata insistere! A II, 80. hoc est non considerare, sed quasi sortiri, quid loquare; N I, 98. erit hoc quasi provincias atomis dare; F I, 20. decipere hoc quidem est, non iudicare; O I, 33. hoc est dicere: „non reprenderem asotos, si non essent asoti"; F II, 23. optare hoc quidem est, non disputare; Fa 46. hoc est non dividere, sed frangere; F II, 26. optare hoc quidem est, non docere; T II, 30. hoc est non modo cor non habere, sed ne palatum quidem; F II, 91. hoc est in tenebras extinctum lumen inferre; fr V, 99. hoc quidem est nimis exigue et exiliter ad calculos vocare amicitiam; Lae 58. — hoc est ipsum esse contra se copiosum et disertum; D II, 83. f. A II, 80. — qui ipse sibi notus sit, hoc est qui suam naturam sensumque perspexerit; F II, 16. si vera sunt ea, ... hoc est, si vera sunt tua scripta et inventa; F II, 98. fateri .. coepit sapienti, hoc est summe beato, commodius tamen esse, si ..; F IV, 56. media illa ... eius modi sunt, ut ..., hoc est, ut eorum alia velis, alia nolis, alia non cures; F IV, 71. quod (homines) in terra, hoc est in crassissima regione mundi, conlocati sint; N II, 17.

D. **allein und auf Eigennamen bezogen: a. masc.: I. Singular: 1. hic: a. Activ:** adsit; F V, 7. censet; T I, 107. II, 17. colere possit; O I, 5. concedat; T I, 41. confirmasse videtur; N I, 119. sibi constat; D II, 40. sibi constet; A II, 134. »hic (Anguitenens) ... ... continet«; N II, 109. debuit uti; F II, 20. dixit; T I, 20. dicat; L I, 55. ><. dividere didicisset; F II, 30. disputat; A I, 16. disputare solebat; T V, 92. disserebat; A I, 38. non dubitat .. tollere; D II, 40. edit; T II, 20. elapsus est; C 42. est prudentior; A II, 132. est sapiens; T IV, 37. suus est; F V, 14. miser sit; T III, 65. sit ... similis; A II, 80. qualis .. futurus sit; T II, 51. Peripateticus fuisset; F V, 94. facit; F V, 6. (fruitur); F II, 88. frueretur; T IV, 73. gaudet; F II, 106. gerebat; C 10. ignoret; N I, 17. imperabit; P 33. imponebat; F IV, 66. intulit; O II, 76. loquebatur; F IV, 57. mallet non dolere; F V, 94. molliebat; C 10. morietur; Fa 17. noceat; O III, 76. oboediet; T V, 36. occidisset; T I, 85. »hic ... panxit«; T I, 34. parebit; T V, 36. perfecit; O II, 84. ponebat; A I, 38. videtur ... ponere; T V, 35 (36). putat; N II, 90. T III, 47. putet; A II, 17. putarit; L I, 54. recessit; T I, 20. rettulit; O I, 138. revocat; F II, 106. scribit; Fa 5. sentiebat; F IV, 57. sequebatur; L II, 54. serviet; T V, 52. sperabat; T I, 93. venit adiutor; N I, 17. vexat; F II, 119. insanus videtur; T IV, 73. ulciscitur; T I, 105. voluit; A I, 38.

b. **Passiv:** avocari potest; T IV, 60. capitur; T V, 31. est habendus; O I, 65. est nominandus; O III, 66. est fortunatus putandus; R I, 27. »hic (Centaurus) ... tenetur«; N II, 114. vincetur; T V, 52.

c. **Ellipsen:** hic pauca primo; A I, 2. nec ..., ut hic, ... quaeramus; F II, 41. magno hic ingenio; F II, 105. recte hic quidem; T V, 115. sextus (Hercules) hic ex Alcmena; N III, 42. nec .. quisquam magis ... videtur ... sustulisse, quam hic; Fa 48. honestius hic; O III, 109.

d. **Lücke**: hic facultatem cum *; R II, 52.

2. **hunc**: a. **Subject im acc. c. inf.**: confiteri; P 46. consecutum; R III, 6. mulierosum fuisse; Fa 10. extitisse; Ti 1. gustasse; N I, 20. habuisse; O III, 85. mentiri; F II, 55. reputavisse; N II, 119. subvenire; R I, 31. — maiorem ducem cognitum; A II, 8.

b. **Object**: est admiratus; A II, 73. (Cepheum) antecedit; N II, 111. antepones; D I, 62. appello; F II, 102. quem .. appellas? F V, 84. appellant; N III, 56. appellabo divitem; P 44. coner avellere; O III, 83. coëgit ... obmutescere; C 23. miserum (dicimus); T II, 25. beatum dicere; T V, 43. dixerit divitem; P 46. duco simillimum; T V, 56. extulit; fr V, 21. »hunc ... exsequi«; T I, 115. est .. imitatus; O II, 57. virum bonum iudicare; O III, 81. ex maxime raro genere hominum iudicare; Lae 64. iuvare potuisset; Lae 11. nuncupat, (nuncupant); N II, 65. omittamus; T II, 45. percussit; N III, 84. prohibet ... ponere; T V, 51. secuti; Lae 41.

c. **Ellipse**: hunc vos beatum; F II, 65.

d. **mit Präpositionen**: ante: N III, 82.

in: coniciuntur; O II, 44.

post: hunc post; T II, 15.

praeter: L III, 14.

3. **huius**: ad h. adulescentiam; F V, 6. aetati; F V, 27. extrema aetas; C 60. animi pars; T II, 50. definitiones; A II, 16. facta; Lae 10. morti; F II, 97. mores; Lae 54. officium; F III, 60. ><. (posterus); F V, 13. ><. salus; Lae 90. sententiam; T I, 79. vita; T V, 64.

4. **huic**: a. **nach Verben**: adsentior; L I, 8. anteponam; F II, 65. committis; T V, 60. concederem; F II, 90. denuntiatum est; O III, 66. defuit; N III, 68. deesse; T V, 23. dicere; T II, 49. dabis? T III, 43. datos; T I, 115. veniam dari; O III, 78. summum bonum est; A II, 130. erit tanti; T II, 16. nihil potest esse certi; P 17. finitus est; Fa 30. impingendus est; T III, 44. oblivisci licebit? T V, 73. obsequor; F V, 8. sit .. oppositus; R II, 51. opus est; N III, 38. placere; O III, 63. praecentet; F II, 94. »huic (Draconi) ... relucet, ... sunt ... notata«; N II, 107. restare; O III, 9. servire debemus; F V, 27. successere; L I, 6. suscensere; T V, 25. tribuenda ... est; O III, 63. adiutorem .. venisse; N I, 17. (videtur); F I, 20. pulchrior (visus est); N I, 79.

b. **Ellipse**: huic ille classem ... incendi posse; O III, 49.

c. **nach Adjectiven**: optimum esse; F IV, 56. caras esse; F V, 37. erat miserum; T V, 63. similis; A II, 118.

d. **logisches Subject beim Passiv**: comparata est; T V, 36. — sint facienda; F III, 22. dignus h. ad imitandum; R I, 30. sunt iudicanda; F II, 91.

5. **hoc**: a. **abl. comp.**: hoc miserior; F II, 63.

b. **Präpositionen**: ab: aberit; O III, 75. dissentire; A II, 63. dissentiunt; Fa 44. petitur; O III, 16. — dicta; F V, 88. relicta; F IV, 9. vituperatum; F I, 21. **elliptisch**: F IV, 9.

cum: pugnent; A II, 97. **elliptisch**: A II, 71.

de: iudicaverunt; T I, 99. mentiuntur; A II, 13. **elliptisch**: Lae 1.

in hoc; N I, 28. O III, 94.

pro: respondeo; Lae 32.

II. **Plural**: 1. **hi**: a. **Activ**: adversantur; L III, 5. agunt; T III, 51. aluerunt; R III, 7. attigerunt; F IV, 10. videntur facere, dicere; F II, 81. dubitant; N II, 88. fecerunt; T IV, 49. et || ii, hi || fatentur; T III, 71. imitentur; A I, 10. mortui .. sunt; C 27. possint obtinere; T V, 85. parere .. velint; R I, 52. putant; F IV, 49. T V, 47. reppulerunt; T III, 71. statuunt; O III, 28. sunt (di); N III, 43. di .. sunt; N III, 45. sunt .. di; N III, 49. || ii || ... sustulerunt; F III, 12. venerunt; R I, 19. viderunt; F II, 40. || ii || vivunt; R VI, 14. utuntur; F IV, 11. uti ... putabantur; O I, 133.

b. **Passiv**: coluntur; N III, 45. ii || hi || .. eruditi; F I, 1. dei sunt habendi; N III, 45. levantur; F IV, 65. urguentur; Fa 33.

c. **Ellipsen**: A II, 129. O III, 49. Lae 9. principes; F V, 20. miseri; T V, 16. surdi; T V, 116.

2. **hos**: a. **Subject im acc. c. inf.**: se appellare; T V, 9. disseruisse; F IV, 62. esse deos; N II, 80. mentiri, pertimescere; D I, 36. sensisse; F IV, 62. oportebit tueri; T II, 48. velle; R III, 32. — appellandos; Lae 19.

b. **Object**: condemnemus; D I, 36. contemnimus; A II, 130. interfecit; T V, 55. laudas; F III, 12. placavit; T III, 71. removeamus; Lae 32. sanat; T III, 58. terret; N I, 86.

c. **Ellipse**: quid hos? T II, 41.

d. **Präpositionen**: ante; D I, 88.

apud: reperiemus; F IV, 12 (13). sum; F V, 12.

in hos cadere; T V, 40.

post: N II, 165.

3. **horum**: a. **nach Pronomina**: alicuius; P 13. nemo; O III, 16. numquis? T I, 89. quemquam; Lae 39.

b. **nach Substantiven**: adsentatio; Lae 94. 98. aetates; P 12. auguria; D I, 111. auribus; R I, 19. || verum || ... correctionem, disciplinam; A I, 43. posteri; F V, 13. ratione; T V, 87. senectus; C 56. sententiae; N I, 117. sermone; T V, 116. † in servitatem; R IV, 6.

4. **his (dat.)**: a. **nach Verben**: || iis || ... est adhibenda; T III, 4. adhibetur; Lae 98. adsentiebatur; A I, 39. quibusdam, et iis || his || quidem non admodum indoctis ... displicet; F I, 1. adiutor ... inventus est; Lae 42. levabat; T II, 59. placet; F III, 16. iis || his || ... placet; L III, 18. propositum fuit; O I, 70. iis || his || resistatur; Lae 41. subtrahendi sunt; T IV, 78.

b. **nach Adjectiven**: contrarius; fr V, 38. dispares; O I, 109. finituma; D I, 2. similes; F IV, 65.

c. **logisches Subject beim Passiv**: est tuenda ... Stoicis || his ||; F III, 36.

5. **his (abl.)**: a. **Subject im abl. abs.**: praesentibus; T II, 45.

b. **nach Verb**: utamur; F I, 2.

c. **nach Adjectiv**: contenti; F V, 13.

d. **abl. comp.**: his || mihi, al. || minores; A II, 113.

e. **Präpositionen**: ab: dissentientes; O II, 7. || at ii || ... dissentiunt; Lae 32. exstiterunt; F V, 7. ><. oritur; Lae 5. postulandum; A II, 29. profecti sunt; T II, 8. repellere; T III, 66. || iis || .. removendum; A II, 74. — iis || his || .. comprenditur; A II, 40. dicuntur; A II, 45. iis || his || dicitur; A II, 93. disputari solent; A II, 40. opponitur; R I, 4. pulsa; A II, 30. iis || his || est traditum; Ti 39.

cum: agamus; A II, 32. decertandum est; O III, 116. pugnemus; D I, 113.

ex: (generatos editosque); Ti 39. eliget; A II, 118. — alius; L I, 6.

in: iis || his || ... fuisse; A II, 7. — **zum Satz**: F V, 14. O I, 69.

pro: dicam; R I, 34.

b. femin.: I. **Singular**: 1. **haec**: dea est; N III, 46. ><. »haec (Cynosura) ... parva est«; N II, 106. »haec (Capra) est ... praedita«; N II, 110. »haec me inretivit«; T II, 20. (Academia) nominetur; A I, 46. — **elliptisch**: (Corona); N II, 108.

2. **hanc**: deam duces? N III, 48. (Academiam) exoremus; L I, 39. »hanc .. tegit«; N II, 114. — »hanc (Cassiepiam) ... propter«; N II, 111.

3. **huius**: fratri; N III, 48.

4. **huic**: »huic (Andromedae) ... contingit«; N II, 111. dicandus est; fr IX. 11. eripiamus; T III, 46. erat ... recens; T III, 75. subvenire debemus; T III, 44.

5. **hac**: »hac (Cynosura) fidunt«; N II, 106. — »usus in hac (Cynosura) est«; N II, 106.

II. **Plural**: Arctoe duae .... »ex his altera«; N II, 105.

c. neutr.: I. Singular: 1. hoc (nom.): a. **Activ**: poterit .. abire; F V, 7. accidit; T I, 99. apparet; F V, 58. Lae 81. constat; T II, 43. Lae 50. constet; N III, 11. contingit; P 34. contigit; F V, 92. O II, 65. potuit .. contingere; O I, 118. convenit; F IV, 25. V, 87. T V, 39. N II, 74. poterat convertere; Fa 37. delectat; T I, 24. differt; F V, 33. displicet; A II, 133. »hoc dolet«; D I, 66. sit; T IV, 30. erat; D II, 35. ita sit; A II, 101. F V, 27. in Sileni ... historia est; D I, 49. est in libris; D II, 110. in Lycurgi potestate potuit esse; R II, 24. est in vitio; F V, 31. fas est dictu; T V, 38. aptum est; A I, 11. asperum (est); A II, 21. mortale et caducum est; fr V, 97. certum ... sit; O II, 30. commune est; T III, 17. O III, 102. sit ... commune; O I, 54. commune sit; O I, 70. consentaneum (est); A I, 11. sit consequens; F V, 18. difficile est; F I, 3. dissimile est; F IV, 15. dulce (est); A II, 21. erit ... durius; T III, 18. est ... evidentius; N II, 5. potest ... esse falsum, potest verum; D II, 141. falsum potuisset esse; Fa 27. falsum .. fuit; Fa 29. est ... inopinatum atque mirabile; P 35. mirum est; C 24. modicum est; F II, 62. bene olens (est); A II, 21. perspicuum est; F IV, 67. T III, 28. O II, 42. perspicuum sit; N III, 11. praeclarissimum est; D I, 27. proprium sit; F III, 12. N I, 104. esset ... proprium; Lae 26. quale est? A II, 115. N I, 105. quale sit; F II, 4. T V, 12. Fa 40. quale esset; N I, 71. videtur .. satis esse; A II, 102. testium satis est; F II, 62. est .. satis; T II, 17. satin est? O III, 73. simile .. est? F IV, 31. erit ... simile; T I, 75. simile sit; N I, 90. suave est; T V, 31. turpe sit; O III, 53. erat ... verum; Fa 33. verum .. fuit; Fa 29. (mit Pronomen: s. B. I, 2. Genetiv: s. B, II, 2. Infinitiv, Satz: s. C, II). evenit; T II, 63. R I, 69. expedit; O III, 75. habet; O III, 77. habebat, inerat; D II, 143. interest; F II, 13. O I, 11. intersit; A II, 37. R I, 50. interfuit; R III, 7. L II, 38. licet; A II, 106. O III, 33, minuit; L III, 16. movet; N I, 92. pateat; T I, 29. patebit; Fa 6. pertinet; L I, 62. placet; N III, 23. placeat; F I, 2. proderit; O I, 75. sequeretur; Fa 41. serpet; N III, 52. spectabat; D II, 118. terreat; A II, 63. valet; T I, 87. valeat; D II, 49. potuit valere; D II, 99. videtur valere; A II, 86. Fa 14. est ... versatum; R II, 29. recte conversum videri potest; Ti 38. videbitur ... durius; O I, 23. mirabilius (videtur); N I, 71. mirum videri solet; R I, 11. probabilius videtur; A II, 121. 134. O III, 33. visum est utile; O III, 46.

b. **Passiv**: accipietur; T I, 110. est ... admirandum; R II, 18. agitur; F V, 63. concedatur; F III, 15. est concedendum; D II, 103. conclusum videtur; F III, 27. concluditur; T V, 49. si quid ita conexum est, ut hoc; A II, 143. confirmatum videtur; F V, 96. confitendum est; D II, 127. constitutum est, D II, 43. O III, 23. deliberetur ‖ deliberatur ‖; O III, 40. dicitur; F V, 30. 72. T II, 47. dici solet; F II, 12. dici ... potest; T I, 88. diiudicari ... potest; L I, 56. disputatur; T I, 83. editur; F V, 79. efficitur; T V, 71. effectum sit ‖ est ‖; O I, 160. fit; F V, 33. T V, 105. L III, 47. faciendum est; F III, 4. est ... faciendum; O II, 50. sit .. fictum; D II, 49. fugiendum est; O I, 51. intellegatur; A II, 104. intellegi potest; T V, 98. iudicaretur; Lae 87. iudicandum est; O I, 75. meditatum ... debet esse; C 74. negari potest; D II, 103. obtineatur; F III, 11. erit .. perceptum; F V, 90. sit ... persuasum; L II, 15. est positum; F IV, 15. praecipitur; T II, 47. proditum est; R II, 28. putatum est; D I, 84. refellatur; N I, 91. reprendi potest; F II, 82. reprehendendum; A II, 49. (respondetur); C 20. traditur; T I, 14. tribuebatur; Lae 6. tributum est; L II, 58. tribuendum sit; D I, 81. videndum est; F V, 87. est .. usurpatum; P 33.

c. **Ellipsen**: nec hoc in acervo tritici solum; A II, 92. hoc quoque alienum; F I, 26. praeclare hoc quidem; F II, 5. hoc vero .. optimum; F II, 6. quam hoc suave! F II, 88. si illud hoc; non autem hoc; igitur ne illud quidem; F IV, 55. nec tamen ille erat sapiens ⟨quis enim hoc?⟩; F IV, 65. tibi hoc incredibile; F V, 85. an hoc usque quaque, aliter in vita? F V, 91. quamquam hoc quidem minime; T I, 40. quamquam hoc quidem nimis saepe; T I, 90. durum hoc sane; T I, 107. hoc eodem tempore; T II, 67. non tibi hoc soli; T III, 79. nimirum hoc melius; T IV, 59. hoc quidem commune malorum et bonorum, ut ..; T IV, 65. verum hoc alias; N I, 17. verum hoc quidem, ut voletis; N I, 90, sed hoc minus ad rem; D I, 66. non sane mirabile hoc quidem; D II, 67. sed hoc posterius; L I, 18. »libanto. hoc ‖ libanto ‖ certis sacrificiis ac diebus«; L II, 19. hoc quidem sane luculente; O III, 60. quorsus hoc ‖ quorsum haec ‖? C 42. multa ... praeclara, sed hoc ... in primis, quod ..; C 64. † qui ‖ cui ‖ non tum hoc, tum illud ..., sed idem semper; Lae 13. beluarum hoc quidem extremum; Lae 20.

2. **hoc (acc.)**: a. **Subject im acc. c. inf.**: α. **Activ**: accidere posse; T III, 27. cadere; F V, 93. posse contingere; Lae 8. et fuisse semper et fore; A II, 118. secundum naturam esse; O III, 72. esse praestantius; Ti 9. proprium ... esse virtutis; O II, 17. pulcherrimum esse; A II, 66. turpe esse; F II, 49. verissimum esse; R II, 70. esse quasi finem et ultimum; F III, 54. vgl. B, I, 2. II, 2. C II. licere; A II, 17. pertinere; D II, 94. ita visum; T III, 8. gratum potius videri quam grave; L II, 41. incredibile .. videri; O II, 56. usu venire; A II, 56. F V, 4.

β. **Passiv**: conclusum esse; A II, 96. posse deberi; T II, 67. dici; F II, 76. dictum; O I, 2. esse dictum ‖ d. esse ‖; Lae 59. disputatum; A II, 78. datum; F V, 2. expetendum .. esse; F II, 29. fieri; T III, 64. fieri potuisse; N II, 93. III, 12. turpe haberi; O III, 69. intellegi; F III, 66. Fa 41. L I, 33. II, 24. intellegendum; O I, 46. probatum; A II, 78. esse propositum; T I, 81. retinendum .. esse; N I, 95.

b. **Object**: α. tibi adsentior; A II, 101. cavere noluisset; L II, 53. Anaximandro ... non persuasit; A II, 118. persuaderi mihi ... velim; N I, 61.

β. accepimus; A II, 57. adfert; T III, 34. adfirmare; A II, 87. admiratur; O III, 75. assequamur; F III, 5. agunt; T V, 19. ait; D I, 62. »hoc animadvertit«; T IV, 55. haec ‖ hoc ‖ appellat; L II, 16. adprobare; A II, 96. adprobavissent; R II, 4. attendis; N I, 99. audisse; D I, 56. audivimus; R II, 28. cernunt; A II, 54. cernere; F V, 55. N III, 20. excogitavit ‖ cogitavit ‖; D II, 47. commentemur; T I, 75. compro-

bavit; F I, 65. concedis; F V, 93. concedit; A II, 113. concedunt; L III, 1. concedamus; F II, 27. concesserit; Fa 21. conficiebat; A II, 145. consecuti sunt; L II, 58. contendere; T III, 38. crederemus; T V, 20. curo; T II, 17. declarant; F I, 24. defendit; F I, 25. »hoc deputo miserrimum«; C 25. dico; N I, 90. L I, 54. dicis; F II, 72. T I, 14. dicit; A II, 73. F II, 20. V, 93. T I, 52. II, 44. III, 38. V, 26. longum dicimus; T I, 94. dicitis; F II, 75. dicebat; fr V, 103. dixit; T I, 111. D II, 37. dixerat; R I, 18. O III, 67. dicet; P 24. dicemus; T III, 31. dicat; N II, 91. diceret; F IV, 41. N I, 38. dixerim; D I, 25. 125. dixerit; F II, 41. T III, 31. dicere; A II, 123. T III, 38. V, 75. N I, 70. D II, 27. 133. C 32. Lae 12. 39. dixisse; D I, 56. dicturam; F I, 39. esse dicturi; F III, 47. didicerit; O III, 76. didicisset; F V, 94. dasne? L I, 21. dant; L II, 50. (dedit); N II, 34. dabit; F IV, 51. D II, 104. dabitis; F II, 86. demus; T V, 34. D II, 34. dederit; D II, 103. dare; F V, 87. daturum; N I, 89. doce; T II, 29. docebit; N I, 96. docere; R I, 23. alienum ducunt; D I, 82. II, 102. efficit; T II, 11. O III, 23. C 51. efficiet; A II, 44. effecerit; F IV, 41. erit effectura; Fa 27. efficere; T III, 71. effecturum; R I, 38. *excogitavit* || cogitavit ||; D II, 47. explicemus; N III, 19. [hoc] expressimus; T I, 65. »exsecrabor hoc«; N II, 65. facitis; N I, 69. D II, 104. faciunt; D II, 54. fecimus; T I, 83. faciat; O III, 31. insigne faciamus; F III, 14. facito, feceris; D II, 127. fecerit; D II, 127. ><. facere; L III, 26. facere longius; F V, 16. fateris; A II, 93. fert; O II, 51. tulerit; R I, 51. ferre; F IV, 62. habemus in promptu; T III, 55. sic habent; N III, 86. improbare; A II, 96. infirmat; A II, 18. intellegimus; N II, 17. intellegunt; Lae 24. intellegant; F V, 33. L II, 62. intellegere; N II, 48. D II, 72. L II, 59. interpretantur; L II, 50. iudicabo; A II, 98. ><. iudicaremus; F IV, 59. loquor; R I, 44. negatis; A II, 113. nescit; D II, 125. omitto; A II, 95. ostendere; T V, 32. patitur; O II, 51. patiatur; T II, 46. pateretur; A II, 146. perviderit; O III, 75. possunt, poterunt; T II, 34. poteris; A II, 107. poterit; T II, 41. postulat; O III, 68. praescribit; O III, 27. probas; F V, 88. L I, 21. probant; Lae 24. probavit; F II, 4. probem; R I, 61. profiteatur; A II, 44. propino; T I, 96. propone; T II, 64. putarem ... dignum; F IV, 52. || hic || .. quaero; D I, 16. haec || hoc || ... quaero; L I, 3. quaeramus; T V, 14. quaerentes; F IV, 47. queritur; T III, 18. incohatum reliqueris; R I, 55. remittam; L II, 24. repudiare; A II, 119. sciat; O III, 54. sentio; L II, 31. Lae 18. sentit; T V, 21. D II. 25. sentiebat; D II, 78. sensit; R II, 5. sentiemus; T III, 31. significat; T I, 88. spectant; O III, 23. sumitis; N III, 36. D II, 104. sument; O III, 106. suscepi; R I, 38. tenebo; F I, 35. tenere; T III, 76. tollit; A II, 18. tribuit; O I, 78. vides; N I, 77. videt; T V, 14. 97. vidit; F IV, 60. R II, 5. viderunt; F IV, 63. videbit; O I, 114. videro; T II, 26. videamus; R I, 15. 38. viderit; A II, 19. viderint; R II, 31. videre; F II, 29. IV, 76. D I, 15. Lae 54. vidisse; T III, 77. vocant; A II, 49. vis; Fa 13. vult; F II, 31. 73. O II, 51. volunt; O III, 23. vellem; T II, 42. velle; T V, 83.

c. **Ellipsen:** hoc melius nos; F I, 61. nunc ... hoc, illud alias; T I, 33. Pacuvius hoc melius; T II, 49. Cotta .. modo hoc, modo illud; N I, 47. Euripides ..., ut multa praeclare, sic hoc breviter || [brev.] ||; N II, 65. omnes hoc historici; D I, 55. Graeci hoc diligentius; L III, 46. hoc ille filio; O II, 54.

d. **mit Präpositionen:** ad hoc probandum; D I, 124. quaerimus; R I, 58. satis est ... responsum; F II, 82.

contra hoc | haec || ... dicere; F V, 85.

3. **huius:** vis; O I, 93.

4. **huic:** a. **nach Verben:** huc || hic, huic || addi potest; P 22. (sit consequens); T V, 18.

b. **nach Adjectiven:** similis est; F IV, 34. (simile) esse; N I, 90. simile est; D II. 77. sunt ... similiora; F IV, 30.

5. **hoc (abl.):** a. **Subject im abl. abs.:** addito; F II, 36. cognito; O II, 20. concesso; D I, 118. detracto; T III, 83. dato; F V, 83. fixo; T I, 88. posito; F III, 53. T II, 30. D I, 118. Ti 11. † haec posite || hoc posito ||; L II, 48. probato; T V, 18. proposito; P 45. retento; L III, 39. stabilito; T I, 88.

b. **nach Adjectiv:** sum contentus; D I, 16.

c. **abl. causae:** efficitur; T III, 59. moveri; A II, 32. praestat; Lae 19. hos || hoc || significat; C 36.

d. **bei Comparativen:** α. abl. mensurae: beatior; C 60. melior; F IV, 43. melius; T I, 26. IV, 58. commodius; O I, 159. faciliorem; fr V, 97. gravior; T II, 57. invisior; O II, 34. liberiores; A II, 8. magis; F V, 31. T I, 42. L II, 46. maior; F II, 81. plus .. negotii; F II, 44. mali; R V, 11. praeclarius; O I, 64. praestantior; A II, 2. solutiores; A II, 8. suspectior; O II, 34. taetrior; R III, 45. turpior; T II, 12. ><.

β. abl. comparationis: artius; Fa 32. divinius; F III, 16. levius; T V, 103. »hoc plus«; L II, 59. tristius; D II, 79. turpius; A I, 45. D I, 87.

e. **mit Präpositionen:** de: dissentiunt; F V, 33. dubitare; T I, 73. sentirem; R I, 19. **elliptisch:** de hoc alias; T III, 73. alio loco pluribus; O III, 119.

ex: evenit; T III, 63. intellegi; N II, 32. Lae 20. movebit; N II, 46. nascitur; F III, 63. est natum; A II, 28. perspici; F I, 40. tollendus est; F III, 22. **elliptisch:** ex hoc illud etiam; N III, 10. credo equidem ex hoc, quod ..; R VI, 10. — **zum Satz:** A II, 35. T I, 28. II, 37. III, 28.

in: delector; L II, 17. erro; C 85. gloriari; O II, 59. haberet; A II, 110. inest; T I, 90. resisto; F IV, 50. sunt; T III, 52. valet; Lae 68. — pertinacem; F II, 9. sapientes; C 5. similis; A II, 118. — **zum Satz:** F IV, 30. T I, 89. V, 4. O I, 22. III, 34.

sine: F I, 70.

II. **Plural:** 1. **haec (nom.):** a. **Activ:** adsint; Lae 84. cadunt; T III, 14. cohaerere possunt; N III, 34. concinant; F V, 83. congruere possent; F III, 62. conveniant; F V, 77. defluere potuerunt; N II, 79. (mens, ratio) deesse non possunt; N II, 38. differunt; T IV, 24. effugiunt; N II, 20. emergunt; O II, 24. fluxerunt; N III, 47. habent; D II, 18. || habere ||; T IV, 43. haberent; T V, 42. manant; N III, 49. nata sunt; F IV, 54. T I, 70. N III, 47. nascuntur; L I, 43. pertinent; R V, 6. O II, 86. placent; L II, 45. pugnant; Fa 12. ><. repugnent; T III, 72. sequuntur; A II, 38. sunt; O III, 81. erant; D II, 4. fuerunt; T I, 70. ita non sunt; A I, 11. ita sunt; C 81. ita sint; Fa 18. sunt in legibus; L II, 60. in promptu fuerint; D II, 124. Chrysippea sunt; A II, 96. apta sint; O I, 129. meliora sunt; N II, 21. sunt ... communia; L I, 23. sunt contraria; F II, 29. sunt .. cotidiana; D II, 62. dissoluta (sint); O I, 129. haec magna, haec divina, haec sempiterna sunt; T I, 67. sint ... faciliora; D I, 117. sunt facillima; O III, 30. inaudita non sint; P 33. sunt indissoluta; Ti 40. sunt ... magna; L I, 28. sunt ... maiora; L I, 28. nota esse debebunt; F V, 21. plausibilia

non sunt; T III, 51. plena sunt futtilitatis; N II, 70. probabilia .. sint; A II, 135. iustitiae propria sunt; F V, 65. sunt ... propria philosophorum; D II, 10. qualia sunt; A II, 21. uberiora .. sunt; F I, 12. vera an falsa sunt? A II, 9. vera sunt; F II, 80. utilia non sunt; O III, 85. (vgl. B, I, 2. II, 2). suppetunt; O II, 31. in mentem veniebant; N II, 168. »haec bene verruncent«; D I, 45. in errore versentur; T I, 107. maiora videntur; D II, 58. videri possunt odiosiora; P 10. vigent; N II, 30.

b. **Passiv:** accipienda (sunt); Lae 88. adiecta sint; F IV, 30. essent ea adiuncta || [haec adiuncta] ||; L II, 48. aestimanda sunt; P 48. sunt ... animadversa; D I, 12. anteponenda sunt; O III, 43. circumspicienda sunt; O I, 59. coiciuntur; T V, 13 (12). cognoscentur; N II, 47. comparentur; O I, 152. concedantur; N III, 41. concinnntur; T I, 106. concludnntur; T III, 22. confitenda sunt; T III, 44. collecta sunt; N III, 60. constituta sunt; T III, 51. N I, 23. R I, 56. creduntur: N II, 70. deducnntur; F V, 47. defenduntur; D I, 72. sunt defendenda; A II, 137. delata sunt; F V, 88. dicuntur; T III, 71. erant dicenda: F IV, 62. V, 36 (37). s. **dico,** III. alqd, haec (18 St.) B. I, S. 689, b. disputantur; N II, 20. disputari solent; R I. 53. O II, 6. disputari videntur || [disp. vid.] ||; P 10. disseruntur || disserentur ||; O III, 20. darentur; D II, 123. efficiuntur: T V, 17. efficiantur; F I, 55. effugiuntur; T I, 86. expetantur; O III, 118. explanata sunt; O II, 8. explicanda sunt; F V, 27. explicari ... possunt; D II, 145. sint ... explicata; Fa 44. (mens, animus) extinguuntur; C 36. fiunt; F III, 46. fiant; D I, 23. Lae 41. »haec ... fiant«; L II, 20. factitata; O II, 85. ficta sunt; D I, 42. inprobantur; D I, 72. ingenerata ... essent; D II, 96. iudicantur; O II, 79. mixta fuerunt; R II, 42. neglegentur; F I, 12. neglecta sunt; L II, 63. notata sunt; T III, 10. D I, 109. sunt ... notata; D I, 12. novantur; Ti 13. obscurentur; F IV, 31. observantur; D II, 45. observata sunt; D I, 12. observari ... potuerunt; D II. 33. pariuntur; O II, 31. parata sint; N II, 158. quae ... percipi dicuntur, ... ut haec; A II, 21. perfecta sint; L I, 35. perpolita; F V, 88. perspici possint; D I, 23. praeparantur; L I, 28. probentur; L I, 38. probarentur; L I, 43. proposita .. sint; Lae 63. quaeri coepta; F V, 88. refelli possunt; A II, 85. T I, 80. referri solent; D II, 11. sint .. referenda; L I, 20. referantur; O III, 118. regantur; N II, 4. III, 10. retinentur; N II, 30. revocari .. possunt; D II, 145. sint ... simulata; N II, 88. sunt sumpta; A II, 98. temperata .. fuerint; R II, 42. teneantur; O I, 51. tractantur; A I, 24. tractata sunt; L III, 32. tradita essent; D II, 96. sunt vituperanda; F II, 67.

c. **Ellipsen:** sed haec coram et saepius; A ep. 2. ergo haec animorum; A I, 21. haec fere de moribus; A I, 39. atque haec contra Aristippum; F II, 41. sed haec nihil sane ad rem; F II, 82, ergo haec in animis; F II, 113. atque haec quidem de rerum nominibus; F III, 5. sed haec hactenus; F IV, 14. D II, 53. Fa 20. O I, 140. III, 6. Lae 55. P 41. verum haec quidem hactenus; T III, 84. sed haec quidem hactenus; O I, 91. atque haec quidem hactenus; O I, 160. sed haec in pueris; F V, 62. sed haec etsi praeclare, nondum tamen perpolita; F V, 88. sed haec et vetera et a Graecis; T I, 74. et haec quidem hoc modo; T I, 99. atque ut haec de honesto, sic de turpi contraria; T II, 46. atque haec quidem his verbis; T III, 42. haec igitur simplicia, illa mixta; T V, 84 (85). et haec quidem in primo libro de natura deorum; N I, 41. nec vero haec solum admirabilia; N II, 115. sed haec vetera; N III 80. haec de Indis et magis; D I, 47. sed haec alias pluribus; D II, 7. haec laudabilia et locupletibns fere cum plebe communia; L II, 59. sed haec .. nunc satis; L III, 32. atque haec in moribus; O I, 46. haec ergo ... rariora; O II, 19. tamen haec in posterum gratiora; O II, 60. sed haec quidem de iis, qui conservatione officiorum existimantur boni; O III, 17. quorsus haec? O III, 68. quorsum haec? Lae 42. quid si haec paria in utroque? O III, 90. haec fere contra Regulum; O III, 103.

2. **haec (acc.): a. Subject im acc. c. inf.:** *α.* **Activ:** esse in deo; N I, 92. in bonis rebus esse; P 14. esse .. acerba; T III, 30. esse cariora; F V, 40. »communia esse haec«; T III, 30. concreta .. esse; A II, 121. falsa esse; T I, 48. esse grata; O II. 57. inexplicabilia esse; A II, 95. esse nota; R I, 66 sita; N III, 88. vera esse; A II, 116. esse utilia; O III, 99. evenire: D I, 23. eventura; T I, 90. habent || habere ||; T IV, 43. inesse; T I, 22. N II, 18. 30. mirabilia videri; F III, 48. vivere; T I, 56.

β. **Passiv:** (appellari); T IV, 73. »haec audita«; T III, 29. esse ... constituta; D II. 105. posse contemni; D I, 104. declarari; D II. 30. esse dicenda; T II, 67. effici potuisse; A II, 120. evelli ... posse; T IV, 46. explicari; F I, 5. fieri; T IV, 44. N II, 19. D II, 18. ferri; N II. 44. ficta .. esse; D I, 33. intellegi; O I, 97. inventa; D II, 80. nihil ... posse ... utilius optari quam haec; T IV, 82. posita esse; R I, 56. probari; A II, 47. probari posse; O II, 57 quaerenda; R I, 31. reicienda esse; F IV, 22. rideri; D I, 104. sentiri; F I, 30. »haec ... teneri«; D I, 20.

b. **Object:** accepimus; D I, 50 O I, 150. accipere; O III, 5. C 25. attulit; R III, 28. admirans; R VI, 19. adgnoscere; T I, 58. agit; T V, 88. egit; C 16. agamus; T I. 119. aiebat; N III, 44. appellat; Fa 30. L II, 16. appellata; F V, 90. attendite; Ti 40. »audisne haec«? T II, 60. audiam; A II, 141. audiat; O III, 98. audierit; F IV, 52. audientis || audienti ||; F V, 27. audire; O III, 5. cogitat; T III, 35. cogitans; Ti 20. cogitantem; T III, 38. cogitanti; T V, 70. commutaverat; A I, 37. comparare; O III, 18. concedat; T I, 41. contulerunt; D II, 28. contulisse; A II, 148. confecit; R II, 12. colligebant; T II, 62. conservant; D II, 50. consideremus; O III, 73. contemnimus; D I, 101. credis; T I, 10. crederet; A II, 90. crederituri fuerunt || fuerint ||; T I, 48. curaturos; A I, 4. defenditis; N III, 62. definiunt; T IV, 16 (17). desiderant; C 56. Lae 82. dicis; T III, 41. dicit; L II, 67. C 79. dixerit; O III, 54. habui dicere; N III. 93. diligere; F IV, 25. || haec, quae || ... didicimus; L II, 49. didicerunt; F II, 26. dispertiunt; T III. 81. disputant; T III, 71. IV, 46. disserunt; Lae 18. disserens; Fa 9. disserere; Lae 13. distinguit; P 24. distinguunt; A II, 32. distraxissent; O III, 11. doceo; A I, 18. dubitare; O III, 77. ediscimus || discimus, al. || »edidit haec«; D II, 64. efficeret; D II, 94. effecisset || ecf. ||; N I, 100. efficere; T V, 42. N II, 115. III, 25. »haec ecfatus«; N I, 41. enucleare; T V, 23. existimant; D II, 36. exquirerem; T I, 98. conditiora facit; C 56. facere; T II, 39. P 29. fecisti; P 29. fingebat; T I, 65. finxerat; F I, 19. „fabitur haec«; fr VIII, 9. »haec habeo«; T V, 101. habet; T V, 45. habemus; L II, 61. inclusa habebam; A I, 11. habui; D I, 131. C 85. Lae 104. habere; T V, 101. habere dubia; A II, 29. ignoremus; R I, 19. importat; T V, 29. improbent; A II, 5. indicavit; L III, 25. intuens; T V, 71. investigare; R I, 17. iudicat; A II, 91. iudicare; A II, 91.

legimus; T II, 27. legere; F I, 11. »haec legere«; R I, fr 1. loquor; A II, 73. loqueris; F II, 76. loquitur; F II, 24. »haec est ... locutus«; D II, 64. locutum; C 41. loqui; T V, 31. machinatus sit || est ||; Ti 9. mandaremus; N I, 7. metuis; T I, 10. maiora nectens, ut haec; A II, 21. omittam; Lae 64. omittas; T IV, 75. omittamus; F V, 76. N III, 32. persecutus .. esset; A II, 74. posuisti; F II, 31. praecipiunt; fr V, 41. premebat; N II, 20. probamus; A II, 105. probent; T I, 76. probaverunt; D I, 5. prodere; C 25. protulisse; N III, 84. providet; N II, 58. magna ... putant; T I, 111. pulchra putet; T IV, 67. || hoc || quaero; L I, 3. quaeret; A II, 128. quaeremus; A II, 147. refellunt; N III, 60. renovabam; A I, 11. || hoc || reprehendat; A II, 102. reputent; T I, 51. requiro; D II, 97. scire; N I, 65. scribunt; Fa 10. scribebamus; F II, 96. scribam; F III, 6. secuit; Ti 24. || hoc || sentimus; T I, 30. suscipiet; O I, 159. suscipiens; T V, 71. suspicati .. sint || sunt ||; N I, 41. tenemus; A II, 21. D I, 117. timeat; T I, 48. tollit; F III, 72. tractare; A I, 25. F II, 67. tractanti; T V, 70. tradere; F I, 31. vendidisse; N III, 84. videtis; N II, 48. »haec ... videre«; D I, 21. videat; N II, 12. L II, 2. videamus; A II, 130. videre; A II, 89.

c. **Ellipsen** (vgl. 1, c): aut .. Graeca legere malent, qui erunt eruditi, aut ne haec quidem, qui illa nescient; A I, 10. immo vero et haec, qui illa non poterunt, et ..; A I, 10. haec Antiochus fere et Alexandreae tum et multis annis post multo etiam adseverantius; A II, 61. vestri haec verecundius, illi fortasse constantius; F II, 114. multo haec coniunctius homines || multo * haec coniunctio est hominis ||; F III, 63. sed haec quidem, quae dixi, cor, cerebrum, animam, ignem vulgo; T I, 19. quanto melius haec vulgus imperitorum; N I, 101. atque haec quidem ille; N II, 96. haec igitur indocti; N III, 40. idcirco haec tecum, quia ..; N III, 93. atque haec quidem Ennius; D I, 132. haec igitur Athenienses tui; L II, 67. Cyrus quidem haec moriens; C 81 (82).

d. **mit Präpositionen**: ad: additis; F IV, 73. adiungit; A I, 40. conferrem; N I, 9. dicere; F IV, 44. dici; R III, 26. habeo; F I, 28. habes; T I, 55. inpellere; L II, 69. opus est; D II, 130. opus esse ad haec refellenda; N III, 61. opus est ad haec refellenda; D II, 51. refert; F I, 23. referri; F III, 22. revocetur; O I, 135. transferre; T I, 41. vis; T II, 42. vultis; Lae 32.

contra: sit ... armatus; R VI, 1.

in: intenta; N I, 105. invaserit; L I, 39.

inter: interiectam; F II, 16. interesse; A II, 50. vivere; L I, 56. — est ... similitudo; T II, 35.

3. **horum**: a. **nach Pronomina**: aliquid; A II, 124. T I, 41. neutrum; A II, 113. D II, 125. nihil; N I, 70. II, 119. 128. III, 30. 52. ><. D II, 67. L II, 7. quid? P 15. 39. num quid? A II, 143. »quid horum«; T III, 30. quid; N II, 167. quidnam; F IV, 19. quicquid; N I, 104. utrumque; T IV, 62.

b. **nach Adjectiven**: plena; D I, 16. simile; T II, 36. similia; A II, 91. F III, 51.

c. **nach Substantiven**: errore; D II, 83. insignia; N I, 100. luminibus; A II, 43. (consilii, rationis, mentis) potestas; T IV, 77. de ... veritate; F III, 48.

4. **his (dat.)**: a. **nach Verben**: || iis || accidant; N II, 82. adsentior; D II, 100. respondent; F II, 23. tribuendum est; F V, 72.

b. **nach Adjectiven**: consentaneum; F III, 48. T V, 82. consentanea; F III, 48. sint ... consequentia; F III, 26. 48. contraria; F IV, 69. T IV, 25. V, 30. O I, 115. ><. II, 38. similia; T V, 97. O I, 17.

5. **his (abl.)** a. **Subject im abl. abs.**: auditis; T I, 76. cognitis; A II, 37. explicatis; L I, 16. expositis; O I, 99. positis; F III, 41. propositis; F IV, 54. L II, 51.

b. **nach Verben**: careat; N II, 46. iis || his || carentia; N II, 21. vacant; N II, 56. uti; D I, 35. iis || his || uti; N II, 79. utendum est; O I, 52.

c. **nach Adjectiv**: contentus; R I, 36.

d. **abl. causae**: capiuntur; T V, 28. esse perterritas; N I, 86.

e. **bei Comparativ**: esse potiora; F I, 11.

f. **mit Präpositionen**: ab: ordiamur; F V, 34. de .. his || iis || ... certatur; N I, 2.

ex: est concretum ex his || iis ||; N III, 30. constituere; F IV, 25. iis || his || ecferantur; N II, 86. gigni; A II, 118. nata est; A II, 59. — duo; A II, 41. quid; T V, 40. — **zum Satz**: ex iis || his ||; L I, 35.

in: addubitare; O III, 18. consistit; A I, 42. discrepant; A I, 134. inesse; N II, 97. est occupata; N II, 58. poni; F III, 53. esse in iis || his || ... positam; F IV, 59. — **zum Satz**: A II, 40. F III, 60. C 24.

sine: Lae 84.

E. **ältere Formen**: I, 1, a. »Huiusce || Huius || diei«; L II, 28. huiusce generis; Ti 16. huncine hominem? D II, 30. huiusce modi; A I, 25. fr II, 3. haec ... sententiae; T V, 84. huiusce terrae; N II, 164. ad hancine .. vitam? T III, 43.

b. hisce .. pluribus || [pluribus] || nominibus; T II, 46.

2. »hicine est ille Telamon«; T III, 39. haec || hae || sunt .. aves internuntiae Iovis! D II, 72. haec || hae || sunt exercitationes ingenii, haec curricula mentis; C 38. ut haec tabificae mentis perturbationes sunt, sic ..; T IV, 36. haec sunt fere de animo sententiae; T I, 22. — haec sunt illae fibrae stirpium, quas initio dixi, persequendae; T III, 84.

II. haecine .. cadere in sapientem putas? T III, 8.

F. **Fragment, Lücken**: * deterrimus et ex hac vel optimatium vel factiosa tyrannica illa vel regia vel etiam persaepe popularis; R I, 45. si .. (conlustrare animo voluerimus) Assyrios, si Persas, si Poenos, si haec *; R III, 7. in || nisi || his ... aere congesto funus desubito esset ornatum; R VI, 2. † haec posite || exposite ||; L II, 48.

hic, hier, hierbei, hierin, bei dieser Gelegenheit: nihil huc || hic, huic || addi potest, quo magis virtus sit; P 22. hic mihi adferunt mediocritates; T III, 74. hic apud maiores nostros adhibebatur peritus; D II, 71. hic primum si || primum || mihi libeat adsentiri Epicuro; Fa 21. hic (pater) fere aetatem egit in litteris; L II, 3. licet hic rursus ea commemores; F II, 84. hic Socrates commemoratur, hic Diogenes, hic Caecilianum illud; T III, 56. »hoc caput hic paulum sese subito aequore condit«; N II, 108. considamus || † consid. || hic; Fa 4. considamus hic in umbra; L II, 7. hic primum Catulus delectatus ipso loco; fr V, 19. hic cum quidem familiaris iocans dixisset ..; T V, 60. quem (Platonem) accepimus primum hic disputare solitum; F V, 2. hic alio res familiares, alio ducit humanitas; O III, 89. »hic sese infernis e partibus erigit Hydra«; N II, 114. hic cum exclamasset Laelius ingemuissentque vehementius ceteri; R VI, 12. hic magna quaedam exoritur ... somniorum [Antiphontis] interpretatio; D I, 116. cum haec exquirerem, sicut hic faciebam;

T I, 98. »dic, hospes, Spartae nos te hic vidisse iacentis«; T I, 101. hic Catulus: etsi heri, inquit, id ... paene explicatum est ..; A II, 10. hic ego: Pomponius quidem, inquam, noster iocari videtur; F V, 4. hic ego: etsi facit hic quidem, inquam, ... ea, quae praecipis; F V, 6. hic Velleius: nescis, inquit, quanta cum exspectatione .. sim te auditurus; N III, 2. hic Philus: non hercule, inquit, Scipio, dubito, quin ..; R I, 37. hic Scipio: adgnosco, inquit, tuum morem istum, Spuri; R III, 47. vgl. ohne Verb. hic .., ubi habitamus, non intermittit suo tempore »caelum nitescere«; T I, 69. hic cum uterque me intueretur; F II, 1. hic quam volet Epicurus iocetur; N II, 46. non animadvertunt hic eum (Epicurum) ambigue locutum esse; N I, 86. hic ambiguo ludimur; F IV, 75. hic ego non mirer esse quemquam, qui ..? N II, 93. quid tibi hic tandem nocet? D II, 46. hic .. orti stirpe antiquissima sumus; L II, 3. hic mihi ... Africanus se ostendit ea forma, quae ..; R VI, 10. hic tu, Africane, ostendas oportebit patriae lumen animi ... tui; R VI, 12. hic piscari nulli (piscatores) solent; O III, 59. »hic illa eximio posita est fulgore Corona«; N II, 108. hic pugnes licet; A II, 57. hic homo severus luxuriam ipsam per se reprendendam non putat; F II, 23. hic quaeret || quaerat || quispiam, cuiusnam causa ..; N II, 133. ne hoc || hic || quidem quaero, cur ..; D I, 16. hic ego ... quaesivi ..., viveretne; R VI, 14. quos (libros) hic tandem requiris? F III, 10. hic est ille situs; L II, 57. »hic situs est ..., qui quondam Hectoreo percussus concidit ense«; fr VIII, 9. »hic Iovis altisoni subito pinnata satelles ... subrigit ... transfigens unguibus anguem«; D I, 106. hic nihil fuit, quod (verbum Latinum) quaereremus; F II, 13. quos (commentarios) hic sciebam esse; F III, 10. »hic Geminis est ille sub ipsis Ante Canem«; N II, 114. »hic silvestris erat Romani nominis altrix, Martia«; D I, 20. hic .. quanta pugna est doctissumorum hominum! D II, 105. * obis non placuit Syracusis fuisse rem publicam ..., cum essent tyranni, nec hic, cum decemviri; R III, 45. hoc loco est, Syracusis quicquid est piscium, hic aquatio; O III, 59. hic ea, quae videbatur utilitas, plus valuit quam honestas; O III, 109. hic ille iam vertetur orbis; R II, 45. hic Zenonem vidisse acute nullum esse visum, quod ..; A II, 77. hoc || hic || quidem videre licet ..; Lae 54. quid ego hic sceleratorum utar exemplis? L II, 41. — ohne Verb: hic Speusippus, hic Xenocrates, hic eius auditor Polemo; F V, 2. hic sacra, hic genus, hic maiorum multa vestigia; L II, 3. hic Scipio: quam vellem Panaetium nostrum nobiscum haberemus! R I, 15. hic Laelius: quid tandem agebatis? R I, 19. hic Scipio: faciam, quod vultis, ut potero; R I, 38. hic Laelius: scio tibi ita placere, Africane; R I, 46. hic Africanus: puto nobis ... fore; R II, 65. hic Laelius: praeclare intellego ..; R IV, 4.

hiemalis, winterlich: tempus: arbores .. ut hiemali tempore ... tempestive caedi putentur; D II, 33.

vis: Caucasi nives hiemalemque vim perferunt sine dolore; T V, 77.

hiems, Winter: I. senescit, al.: inflectens .. sol cursum tum ad septentriones, tum ad meridiem aestates et hiemes efficit et ea duo tempora, quorum alterum hiemi senescenti adiunctum est, alterum aestati; N II, 49.

II. Zeit: alia semper virent, alia hieme nudata verno tempore tepefacta frondescunt; T V, 37. quod magna vis terrae cavernis contineatur caloris eaque hieme sit || fit || densior; N II, 25. aestate grave esse aureum amiculum, hieme frigidum; N III, 83. campos et montes hieme et aestate peragrantes; D I, 94. cum ... terra se ... hieme ad † concipiendas || conficiendas || (fruges) relaxarit; R IV, 1.

hilare, heiter, fröhlich: dico, facio: si quid in domestico luctu hilarius ab iis (pueris) factum est aut dictum; T III, 64.

loquor: si hilarius locuti sunt; T III, 64.

vivo: dicimus aliquem hilare vivere; F V, 92.

hilaris, hilarus, heiter, fröhlich: perturbationes: hilariores illae (perturbationes) ... non multum differunt ab amentia; T IV, 36.

vita: ergo, si semel tristior effectus est, hilara vita amissa est? F V, 92.

voltus: cum (Lacedaemonius) ... esset voltu hilari atque laeto; T I, 100.

hilaritas, Heiterkeit, Frohsinn: I. est: in C. Laelio multa hilaritas (erat); O I, 108.

II, 1. efficio: ut ... laetitia profusam hilaritatem (efficiat); T IV, 15.

2. iudico ex: ex maestitia, ex hilaritate, ex risu ... iudicabimus, quid .. apte fiat; O I, 146.

III, 1. beatus: non .. hilaritate nec lascivia nec risu aut ioco ... sunt beati; F II, 65.

conspergere: quae Menippum imitati ... quadam hilaritate conspersimus; A I, 8.

2. cum: sine hac gladiatoria iracundia videmus progredientem apud Homerum Aiacem multa cum hilaritate; T IV, 49.

sine: Pythagoram et Periclem summam auctoritatem consecutos sine ulla hilaritate; O I, 108.

hilaro, erheitern: sensum: iucundum motum, quo sensus hilaretur, Graece ἡδονήν, Latine voluptatem vocant; F II, 8.

terram: ut (terra) cum caelo hilarata videatur; N II, 102.

hilus, Haar: »Sisyphus versat saxum sudans nitendo neque proficit hilum;« T I, 10.

hinc, von hier, von, auf dieser Seite, daher: I. bei Verben: tempus est .. iam hinc abire me; T I, 99. hinc ceteri particulas arripere conati; F V, 72. cum speculorum levitas hinc illincque || illinc || altitudinem adsumpsit; Ti 49. hinc .. aspicitur, »ut sese ostendens emergit Scorpios alte«; N II, 113. Critoni ... non persuasi me hinc avolaturum; T I, 103. hinc capiamus exordium; F V, 23. vetat ... deus iniussu hinc nos suo demigrare; T I, 74. † »in monte || hinc || Remus auspicio se devovet«; D I, 107. hinc, quodcumque in solum venit, ut dicitur, effingis atque efficis; N I, 65. cum hinc excessero; T I, 103. hinc est illud exortum, quod ..; F III, 51. hinc illa cognitio virtutis existit; T V, 71. hinc vobis extitit .. illa fatalis necessitas; N I, 55. f. nascor; O III, 36. hinc gignebatur fuga desidiae; A I, 23. hinc ille Gyges inducitur a Platone; O III, 38. hinc sicae, hinc venena hinc falsa testamenta nascuntur, hinc furta, peculatus, expilationes direptionesque sociorum et civium, hinc opum nimiarum potentiae non ferendae, postremo etiam in liberis civitatibus regnandi existunt cupiditates; O III, 36. hinc patriae proditiones, hinc rerum publicarum eversiones, hinc cum hostibus clandestina colloquia nasci; C 40. hinc .. est ordiendum; F III, 16. ipsi illi maiorum gentium di qui ha-

bentur hinc *a* nobis || hinc || profecti in caelum reperientur; T I, 29. harum (civitatum) rectores et conservatores hinc profecti huc revertuntur; R VI, 13. ut quosdam hinc libros promerem; F III, 8. ut (interit) ... gradus in ea via, quae est hinc in Indiam; F III, 45.

II. zum Satz: hinc omnia, quae pulchra, honesta, praeclara sunt, ... plena gaudiorum sunt; T V, 67. vgl. III. T I, 28.

III. elliptisch: »hinc hostis mi Albucius, hinc inimicus«; F I, 9. ex hoc ... Hercules tantus ... habetur deus; hinc Liber Semela natus eademque famae celebritate Tyndaridae fratres; T I, 28. hinc ille Agamemno Homericus; T III, 62. hinc Hercules, hinc Castor et Pollux, hinc Aesculapius, hinc Liber etiam ..., hinc etiam Romulus; N II, 62. hinc .. illa et apud Graecos exempla; R I, 5. hinc rhetorum campus de Marathone, Salamine, Plataeis, Thermopylis, Leuctris, *hinc* noster Cocles, hinc Decii, hinc Cn. et P. Scipiones, hinc M. Marcellus, innumerabiles alii; O I, 61. hinc apud Atheniensis magnae discordiae; O I, 86.

hinnitus, Wiehern: subito (Dionysius) exaudivit hinnitum; D I, 73.

hio, offen stehen: cum pisciculi parvi in concham hiantem innataverunt; N II, 123.

hippocentaurus, Hippocentaur: in nubibus numquam animadvertisti leonis formam aut hippocentauri? D II, 49.

hirsutus, struppig: quarum (animantium) aliae coriis tectae sunt, aliae villis vestitae, aliae spinis hirsutae; N II, 121.

historia, Geschichte, Erzählung: I. abest: abest .. historia litteris nostris; L I, 5.

adfert: quid huic Triario litterae, quid historiae cognitioque rerum ... voluptatis affert? F I, 25. omnia tollamus .., quae aut historia nobis aut ratio nova adfert; N I, 88.

delectat: quid historia delectet; F V, 51.

est: in vestris disputationibus historia muta est; F II, 67. talibus exemplis non fictae solum fabulae, verum etiam historiae refertae sunt, et quidem maxime nostrae; F V, 64. plena exemplorum est historia, tum referta vita communis; D I, 50. obscura est historia Romana; R II, 33.

indicat: ut indicat ipsius (Albini) historia scripta Graece; A II, 137.

loquuntur: cum ... P. .. Africani historiae loquantur in legatione illa nobili ... Panaetium unum omnino comitem fuisse; A II, 5.

mentitur: num etiam Graiorum historia mentita est? D I, 37.

potest: s. II, 1. absolvo. sumo.

prodit: caput arsisse Servio Tullio dormienti quae historia non prodidit? D I, 121.

tradit: qualia (signa) permulta historia tradidit; D I, 121.

II, 1. absolvo: historia .. nec institui potest nisi praeparato otio nec exiguo tempore absolvi; L I, 9.

conquiro: cum omnium factorum, cum regionum conquiris historiam; F II, 107.

flagito: postulatur a te iam diu vel || et || flagitatur potius historia; L I, 5.

instituo: s. absolvo.

persequor: quam (historiam) solemus persequi usque ad extremum; F V, 51.

perverto: nisi omnem historiam perverterimus; D I, 38.

postulo: s. flagito.

scribo: Cn. Aufidius ... Graecam scribebat historiam; T V, 112. qui (C. Acilius) Graece scripsit historiam; O III, 115. s. I. indicat.

sumo: ex eorum .. scriptis ... omnis historia, omnis sermo elegans sumi potest; F V, 7.

tracto: te illam (historiam) tractante effici posse, ut ..; L I, 5.

2. mando: simiae .. Dodonaeae improbitatem historiis Graecis mandatam esse demiror; D II, 69.

3. pono in: quacumque .. ingredimur, in aliqua historia vestigium ponimus; F V, 5.

profero ex: multa etiam sunt a te ex historiis prolata somnia; D II, 136.

satis facio in: potes .. tu profecto satis facere in ea (historia); L I, 5.

sum in: nec .. sum nescius esse utilitatem in historia, non modo voluptatem; F V, 51. hoc item in Sileni ... Graeca historia est; D I. 49.

III. curiosus in: permulta alia colligit Chrysippus, ut est in omni historia curiosus; T I, 108.

IV. pater: apud Herodotum, patrem historiae, ... sunt innumerabiles fabulae; L I, 5.

V, 1. delectari: quid, quod homines infima fortuna, nulla spe rerum gerendarum, opifices denique delectantur historia? F V, 52.

2. in: qui (Timaeus) cum in historia dixisset ..; N II, 69. apud Agathoclem scriptum in historia est Hamilcarem ... visum esse audire vocem; D I, 50. ut in Sullae scriptum historia videmus; D I, 72. intellego te, frater, alias in historia leges observandas putare, alias in poëmate. — quippe, quom in illa *omnia* ad veritatem || cuncta || .. referantur, in hoc ad delectationem pleraque; L I, 5. in historia puerile quiddam (Sisenna) consectatur; L I, 7.

historicus, Geschichtschreiber: negant: negant historici Lacedaemoniis ullum ostentum hoc tristius accidisse! D II, 69.

volunt: Apollinem eum, cuius in tutela Athenas antiqui historici esse voluerunt; N III, 55.

ohne Verb: omnes hoc historici, Fabii, Gellii, sed proxume Coelius; D I, 55.

histrio, Schauspieler: I. corruunt: ii mihi videntur fabulam aetatis peregisse nec tamquam inexercitati histriones in extremo actu corruisse; C 64.

placet: neque .. histrioni, ut placeat, peragenda fabula est, modo, in quocumque fuerit actu, probetur; C 70.

videt: ergo histrio hoc videbit in scaena? O I, 114.

II, 2. explodo, al.: histrio si paulum se movit extra numerum, aut si versus pronuntiatus est syllaba una brevior aut longior, exsibilatur, exploditur; P 26.

probo: s. I. placet.

2. concedo, sum: nec .. histrionibus oratoribusque concedendum est, ut iis haec apta sint, nobis dissoluta; O I, 129.

do: ut .. histrioni actio, saltatori motus non quivis, sed certus quidam est datus, sic ..; F III, 24.

ostendo: miror deos immortales || inmortalis || histrioni futuro claritatem ostendisse, nullam ostendisse Africano; D II, 66.

III. gestus: histrionum non nulli gestus ineptiis non vacant; O I, 130.

IV. ab: aguntur ista praeclare, et ab oratore quidem melius ... quam ab ullo histrione; T IV, 55.

hodie, heute: quod hodie apparet apud Regillum tamquam vestigium ungulae; N III, 11.

[hodie apud inferos fortasse cenabimus]; T I, 101. hospes tnus avitus Masinissa quae faciat hodie nonaginta natus annos; C 34. qui cum hodie bellum cum mortuo gerant; fr V, 47. »ut me hodie ante omnes comicos stultos senes versaris atque inlusseris || elusseris || lautissume«; Lae 99. quod Homericus Ulixes Deli se proceram ... palmam vidisse dixit, hodie monstrant eandem; L I, 2. ut saepe alias, sic hodie ita nosse ista visus es, ut ..; F V, 75. id quod retinemus hodie magna cum salute rei publicae; R II, 16. si quae (leges) forte a me hodie rogabuntur; L II, 23. is est hodie locus saeptus religiose propter Iovis pueri; D II, 85. ut hodie stet Asia Luculli institutis servandis; A II, 3. praepotentem ..., ut hodie est noster Pompeius; F II, 57. quod ... multi Epicurei et fuerunt et hodie sunt .. in amicitiis fideles; F II, 81. erat (Roscius), sicuti hodie est, perversissimis oculis; N I, 79. hodie, utro (studio) frui malis, optio sit tua; Fa 3. qui tum eos agros, ubi hodie est haec urbs, incolebant; R II, 4. quae (iudicia) quondam nusquam erant, hodie multifariam nulla sunt; L I, 40. mihi .. non minori curae est, qualis res publica post mortem meam futura || sit ||, quam qualis hodie sit; Lae 43. eo .. conditas sortis, quae hodie Fortunae monitu tolluntur; D II, 86. »ille traversa mente mi hodie tradidit repagula«; N III, 66. ohne Verb: num quis horum miser hodie? ne tum quidem post spiritum extremum; T I, 89.

hodiernus, heutig: sermo: te existimo quom populis, tum etiam singulis hodierno sermone leges vivendi et disciplinam daturum; L I, 57. hodierno sermone conficiam, spero, hoc praesertim die; L II, 69.

homo, Mensch, Mann, pl. Leute: I. **absolut:** 1. **Subject und Apposition:** aberrat: non pugnem cum homine, cur tantum aberret || habeat, al. || in natura boni; F V, 80.

abhorrent: quoniam in naturis hominum dissimilitudines sunt, ut alios dulcia, alios subamara delectent, alii libidinosi, alii iracundi aut crudeles aut superbi sint, alii *a* talibus vitiis abhorreant; Fa 8.

absolvunt: extrui .. vetat (Plato) sepulchrum altius, quam quod *quinque homines* quinque diebus absolverint; L II, 68.

abstinent: quo minus homines tenebras et solitudinem nacti nullo dedecore se abstineant; F III, 38.

abutitur: mandare quemquam litteris cogitationes suas ... hominis est intemperanter abutentis et otio et litteris; T I, 6.

accedunt: accedere ad rem publicam plerumque homines nulla re bona dignos; R I, 9.

accendit: »homo ..., quasi lumen de suo lumine accendat, facit;« O I, 51.

adfert: ibidem homo acutus ... attulit rem commenticiam; F I, 19. f. sentit; P 23.

adficit: non postulo, ut dolorem eisdem verbis adficias, quibus Epicurus [voluptatem], homo, ut scis, voluptarius; T II, 18.

adhaerescunt: ut homines ad earum saxa discendi cupiditate adhaerescerent; F V, 49.

adhibent: sic homines, ac multo etiam magis natura congregati adhibent agendi cogitandique sollertiam; O I, 157.

adiungit: homo .., quod rationis est particeps, per quam consequentia cernit, causas rerum videt earumque praegressus et quasi antecessiones non ignorat, similitudines comparat rebusque praesentibus adiungit atque adnectit futuras, facile totius vitae cursum videt ad eamque degendam praeparat res necessarias; O I, 11.

adiuvant: qui .. ex bestiis fructus aut quae commoditas, nisi homines adiuvarent, percipi posset? O II, 14.

admiratur: nihil hominem, nisi quod honestum decorumque sit, aut admirari aut optare aut expetere oportere nullique neque homini neque perturbationi animi nec fortunae subcumbere; O I, 66. admirantur .. communiter illi (homines) .. omnia, quae ..; O II, 36.

adnectit: f. adiungit.

adripit: „unde .. hanc (mentem) homo arripuit?“ ut ait apud Xenophontem Socrates; N II, 18.

adsentantur: videamus, ne haec oratio sit hominum adsentantium nostrae inbecillitati et indulgentium mollitudini; T III, 13.

adsunt: aderant mei familiares, docti homines, P. et C. Selii; A II, 11.

agit: »quae .. (homines) agunt vigilantes agitantque«; D I, 45. Numerium Suffustium Praenestinorum monumenta declarant, honestum hominem et nobilem, ... perterritum visis irridentibus suis civibus id agere coepisse; D II, 85. etiam solitario homini atque in agro vitam agenti opinio iustitiae necessaria est; O II, 39.

agitant: f. agit; D I, 45.

agnoscit: ut per biduum nemo hominem homo agnosceret; N II, 96.

amant: industrios homines illi (Graeci) studiosos vel potius amantis doloris appellant, nos commodius laboriosos; T II, 35. f. II, 1, amo; A II, 113.

anquirit: qui (homo) et se ipse diligit et alterum anquirit || diligat ... anquirat ||, cuius ..; Lae 81.

antecedunt: [homines omnibus bestiis antecedunt]; N fr 4.

aperiunt: quod docti homines nervis imitati atque cantibus aperuerunt sibi reditum in hunc locum, sicut alii, qui ..; R VI, 18.

appellant: idem .. (Chrysippus) disputat aethera esse eum, quem homines Iovem appellarent; N I, 40. ceterorum .. siderum ambitus ignorantes homines praeter admodum paucos neque nomine appellant neque inter se numero commetiuntur; Ti 23.

appetit: eadem .. ratio fecit hominem hominum appetentem cumque iis natura et sermone et usu congruentem; F II, 45. f. est; P 42.

arbitrantur: nihil erat, quod homines iis auctoribus non posse consequi se arbitrarentur; O II, 42.

aspiciunt: Graeci .. homines, non satis animosi, prudentes, ut est captus hominum, satis, hostem aspicere non possunt; T II, 65.

aucupatur: (lex) a nobili homine lata, L. Cassio, sed ... dissidente a bonis atque omnis rumusculos populari ratione || popularis aurae || aucupante; L III, 35.

audiunt: ne curiosissimi quidem homines exquirendo audire tam multa possunt, quam sunt multa; N I, 97.

auget: hominem hominis incommodo suum commodum augere; O III, 21.

capit: simul .. (homo) cepit intellegentiam vel notionem potius; F III, 21. ut (homines) deorum cognitionem caelum intuentes capere possent; N II, 140.

cernunt: homines existimare oportere omnia, *quae* cernerent, deorum esse plena; L II, 26. f adiungit.

clamant: definitiones .. et partitiones et horum luminibus utens oratio, tum similitudine

dissimilitudinesque et earum tenuis et acuta distinctio fidentium est hominum illa vera et firma et certa esse, quae tutentur, non eorum, qui clament nihilo magis vera illa esse quam falsa; A II, 43.

coepit: homo natura lenissumus ... stomachari tamen coepit; A II, 11. postea tuus ille Poenulus, ... homo igitur acutus, ... verba versare coepit; F IV, 56. postquam homines minus creduli esse coeperunt; D II, 117. ſ. agit; D II, 85.

cogitat: homines ea sibi accidere posse non cogitant; T I, 86. ut homini, cum de deo cogitet, forma occurrat humana; N I, 76. »quae in vita usurpant homines, cogitant, curant, vident«; D I, 45.

cohaerent: quom .. alia, quibus cohaererent homines, e mortali genere sumpserint; L I, 24.

colunt: qui (homines) has nobiscum terras ab oriente ad occidentem colunt; N II, 164. qui (homines) praestantibus ingeniis in vita humana divina studia coluerunt; R VI, 18. cum homines ... neque solum colent inter se ac diligent, sed etiam verebuntur; Lae 82.

commetiuntur: ſ. appellant; Ti 33.

comparat: ſ. adiungit.

conatur: qui (homo impotens) nec facile efficere possit, quod conetur, nec obtinere, si effecerit; F I, 52.

concupiscit, condolescit: cum ... natura .. (hominem) et condolescere et concupiscere et extimescere et efferri laetitia dicerent; A I, 38.

condunt: neque .. homines murum aut formicarum causa frumentum condunt, sed coniugum ..; N II, 157.

confert: istorum .. verborum amore ... praestantissimis ingeniis homines se ad philosophiae studium contulerunt; F II, 51. quoniam ... id .. unum expetentes homines se ad hoc studium contulerunt; F II, 86. ut (homo) habeat, quibuscum possit familiares conferre sermones; O II, 39.

congruit: ſ. appetit.

conicit: consules ... homo omnium infimus et sordidissimus, tribunus plebis C. Curiatius, in vincula coniecit; L III, 20.

conligit: ita cognitione et ratione (homo) collegit, ut statueret ..; F III, 21.

consectantur: inertissimos homines nescio qua singulari nequitia praeditos videmus tamen et corpore et animo moveri semper et, cum re nulla impediantur necessaria, aut alveolum poscere aut quaerere quempiam ludum aut sermonem aliquem requirere, cumque non habeant ingenuas ex doctrina oblectationes, circulos aliquos et sessiunculas consectari; F V, 56.

consequuntur: homines eos, qui inmortalitatem essent consecuti (Chrysippus deos dicit esse); N I, 39.

constat: perspicuum est hominem e corpore animoque constare; F V, 34. ipsum .. hominem ... non constare natura; N II, 86.

consuetus: quae Carneades, Graecus homo et consuetus, quod commodum esset, verbis *; R III, 8.

consultant: in quibus (generibus) deliberare homines et consultare de officio solerent; O III, 7.

contemnit: quam .. certationem homo et acutus et diligens, Chrysippus, non contemnit; F II, 44.

convertunt: si homines rationem ... in fraudem malitiamque convertunt; N III, 78.

credunt: quod multis iam ante saeculis nullo alio de mortali homines credidissent; R II, 20. ſ. IV, 1. admiratio; D II, 42.

cupiunt: cum (homines) quaedam etiam praeclara cuperent eaque nescirent nec ubi nec qualia essent; T III, 4.

curant: ſ. cogitat; D I, 45.

defendit: diserti .. hominis et facile laborantis ..., multorum causas et non gravate et gratuito defendentis beneficia et patrocinia late patent; O II, 66.

definit: superiores definitiones erant Sphaeri, hominis in primis bene definientis; T IV, 53.

deliberant: ſ. consultant.

deplorant: quae C. Salinator, quae Sp. Albinus, homines consulares, nostri fere aequales, deplorare solebant; C 7.

descendunt: ut ... cotidiano in forum mille hominum cum palliis conchylio tinctis descenderent; R VI, 2.

desistunt: ut homines mortem vel optare incipiant vel certe timere desistant; T I, 117.

detrahit: esse contra naturam hominem homini detrahere sui commodi causa; O III, 28. homo .. iustus ... nihil cuiquam, quod in se transferat, detrahet; O III, 75.

dicit: A. Albinum, ... doctum sane hominem, ... iocantem dixisse Carneadi ..; A II, 137. equidem e Cn. Aufidio, praetorio, erudito homine, oculis capto, saepe audiebam, cum ... diceret; F V, 54. Timotheum, clarum hominem Athenis et principem civitatis, ferunt ... dixisse ..; T V, 100. Chrysippus tibi acute dicere videbatur, homo sine dubio versutus et callidus; N III, 25. cum mendaci homini ne verum quidem dicenti credere soleamus; D II, 146

differunt: homines ..., etsi aliis multis, tamen hoc uno plurimum a bestiis differunt, quod rationem habent a natura datam mentemque acrem et vigentem; F II, 45. quantum inter se homines studiis, moribus, omni vitae ratione differant; fr V, 37.

diffluunt: ſ. habet; Lae 52.

diffugiunt: qui (homines) periculo mortis diffugissent; D III, 114.

diligit: ſ. anquirit. colunt; Lae 82.

discit: e quibus (philosophis) homo sane levis, Heracleotes Dionysius, cum a Zenone fortis esse didicisset, a dolore dedoctus est; T II, 60.

disputant: Dicaearchus .. in eo sermone ... doctorum hominum disputantium primo libro multos loquentis facit; T I, 21. ſ. habet; Lae 52.

dissentiunt: duo vel principes dialecticorum, Antipater et Archidemus, † opinosissimi homines, nonne multis in rebus dissentiunt? A II, 143. omnes homines inter se natura confusi pravitate dissentiunt nec se intellegunt esse consanguineos et subiectos sub unam eandemque tutelam; L fr 2.

dissidet: ſ. aucupatur.

dolent: inter haec tantam multitudinem hominum interiectam non vides nec laetantium nec dolentium? F II, 16. ut homines castigationibus, reprehensionibus, ignominiis adfici se in delicto dolerent; T IV, 45.

dominatur: cur .. regem appellem ... hominem dominandi cupidum ..., populo oppresso dominantem, non tyrannum potius? R I, 50.

dubitant: ex quo fit, ut homines, etiam cum taciti optent quid aut voveant, non dubitent, quin di illud exaudiant; D I, 129. non solum id homines solere dubitare, honestumne an turpe sit, sed ..; O I, 161. cum (Panaetius) dixerit homines solere in hac comparatione dubitare; O III, 18.

ducunt: an ea ... quicquam significant nisi hominum ex similitudine aliqua coniecturam modo huc, modo illuc ducentium? D II, 145.

edunt: quid .. homines doctissimi et summi poëtae de se ipsis et carminibus edunt et cantibus? T IV, 71.

efficit: si aliquid est, .. quod homo efficere *non* possit; N III, 25. homo .. haec, quae in mundo sunt, efficere non potest; N III, 25. »ne quis sepulchrum faceret operosius, quam quod decem homines effecerint triduo;« L II, 64. cuius (alterius) animum (homo) ita cum suo misceat, ut efficiat paene unum ex duobus; Lae 81. ſ. conatur.

egent: homines externos hoc liberalitatis genere in urbe nostra non egere; O II, 64 ſ. III, 2. gloriosus.

emit: emit homo cupidus et locuples tanti, quanti Pythius voluit, et emit (hortos) instructos; O III, 59.

enuntiat: an coli iustitia poterit ab homine propter vim doloris enuntiante commissa, prodente conscios, multa officia relinquente? T II, 31.

errant: »ignaris homines in vita mentibus errant;« T I, 115. nullam dicere maxumarum rerum artem esse ... hominum est parum considerate loquentium atque in maxumis rebus errantium; O II, 6.

est: hominem .. esse censebant quasi partem quandam civitatis et universi generis humani; A I, 21. erat ... Alexandriae ... Heraclitus Tyrius, ... homo sane in ista philosophia ... probatus et nobilis; A II, 11. si homo est, animal est mortale, rationis particeps; A II, 21. innumerabiles esse mundos ... ita pares, ut inter eos nihil prorsus intersit [...], itemque homines; A II, 55. qui (Clitomachus) ... cum Carneade fuit, homo et acutus, ut Poenus, et valde studiosus ac diligens; A II, 98. homines sceleribus et parricidiis inquinatos nihilo miseriores esse quam eos; F IV, 63. cum ipsi homines sibi sint per se et sua sponte cari; F V, 37. quin earum (virtutum) compotes homines magno animo erectoque viventes semper sint beati; F V, 71. si et eadem res est et idem est homo; T III, 74. qualis cuiusque animi adfectus esset, talem esse hominem; qualis autem homo ipse esset, talem eius esse orationem; T V, 47. ut homo nemo velit nisi hominis similis esse .... sed tamen cuius hominis? quotus enim quisque formosus est? N I, 78. 79. omnium || hominum || in me incidere imagines, Homeri, ... Platonis, nec ea forma, qua illi fuerunt; N I, 107. isto modo, quoniam homines mortales sunt, sint aliqui inmortales; N I, 109. ne homines quidem censetis, nisi inbecilli essent, futuros beneficos et benignos fuisse? N I, 122. esse .. hominem, qui nihil in omni mundo melius esse quam se putet, desipientis adrogantiae est; N II, 16. hominem, qui est mundi pars, quoniam rationis est particeps, pluris esse quam mundum omnem oporteret; N II, 32. homo ortus est ... nullo modo perfectus, sed est quaedam particula perfecti; N II, 37. sunt .. ex terra homines non ut incolae atque habitatores, sed quasi spectatores superarum rerum atque caelestium; N II, 140. qui (homines) ubique sunt quacumque in ora ac parte terrarum; N II, 164. quos (homines) videmus, si modo ulli sunt, esse perpaucos; N III, 70. quod et ipse hominem diligebam et in primis patri meo Paulo probatum et carum fuisse cognoveram; R I, 23. in ipsius paterno genere fuit noster ille amicus, ... »egregie cordatus homo, catus Aelius Sextus || [egregie ... Sextus] || ;« R I, 30. qui (homines) ignoratione virtutis ... opulentos homines et copiosos, tum || et || genere nobili natos esse optimos putant; R I, 51. quoniam hominem, quod principium reliquarum rerum esse voluit, generavit et ornavit deus; L I, 27. nec his || iis || de hominibus, qui nunc sunt, sed de futuris ... haec habetur oratio; L III, 29. in quibus (hominibus) praeclare agitur si sunt simulacra virtutis; O I, 46. secundum deos homines hominibus maxume utiles esse possunt; O II, 11. non esse in civitate duo milia hominum, qui rem haberent; O II, 73. (Scipio) querebatur, quod omnibus in rebus homines diligentiores essent; ... in amicis eligendis || delig. dilig. || neglegentis || neglegentes || esse; Lae 62. quem .. intellegimus divitem aut hoc verbum in quo homine ponimus? opinor in eo, quoi tanta possessio sit || est ||, ut ad liberaliter vivendum facile contentus sit, qui nihil quaerat, nihil appetat, nihil optet amplius; P 42. ſ. abhorrent. adiungit. coepit; D II, 117. consequuntur. discit. vult; O III, 27.

evertunt: qua caecitate || qua (fama populari) caecati || homines ... funditus alii everterunt suas civitates, alii ipsi occiderunt; T III, 4.

existimant: hanc .. utilem homines existimant veramque prudentiam; O II, 33. ſ. cernunt.

expetit: ſ. admiratur; O I, 66. confert; F II, 86. — III, 2. bonus; T III, 3.

exprobrant: odiosum sane genus hominum officia exprobrantium; Lae 71.

exsistunt: sic homines patrum similes extitisse? N I, 91.

exsuperat: »quis homo te exsuperavit usquam gentium inpudentia? — quis autem || item || malitia te?« T IV, 77.

extimescunt: quod (homines) tonitrua iactusque fulminum extimuissent; D II, 42. ſ. concupiscit.

facit: hominem frugi omnia recte facere; T IV, 36. quod facere eloquentes homines copiose solent; T V, 85. hoc ne homines quidem probi faciunt, ut ... calamitates praedicant; D II, 54. quid faciet is homo in tenebris, qui nihil timet nisi testem et iudicem? quid in deserto quo loco nactus ... inbecillum atque solum? L I, 41. cum homines, quod facere ipsi non possent, id recte fieri in altero iudicarent; Lae 24. ſ. accendit.

fert: (Marius) ut homo maiorem (dolorem) ferre sine causa necessaria noluit; T II, 53. hominem aegre ferre nihil oportere; T IV, 59. quidam homines severi et graves nec populi nec principum mores ferre potuerunt; O I, 69.

fidunt: ſ. clamant.

fruitur: ad unam hanc rem natum hominem, ut frueretur voluptatibus; F II, 41. nonne melius tenues homines fruuntur quam illi, qui iis (signis, tabulis) abundant? T V, 102.

funguntur: nisi his muneribus homines fungerentur; O II, 13.

gaudent: cum homines ... aequitate iustitiaque gaudebunt; Lae 82.

gloriatur: constantem hominem et gravem, qui glorietur a gloria se afuisse! T V, 104.

habet: si .. et prudentes homines et non veteres reges habere voluerunt; R I, 58. non .. erunt homines deliciis diffluentes audiendi, si quando de amicitia, quam nec usu nec ratione habent cognitam, disputabunt; Lae 52. nec habere (homines) quasi signa quaedam et notas, quibus eos, qui ad amicitias || amicitiam || essent idonei, iudicarent; Lae 62. ſ. aberrat. confert; O II, 39. consectantur. differunt; F II, 45. est; O II, 73.

ignorant: vel si ignorarent id homines, vel si obmutuissent; F II, 49. ſ. adiungit. appellant; Ti 38.

imitantur: ſ. aperiunt.

imperant: cum homines benivolentia coniuncti .. cupiditatibus iis, quibus ceteri serviunt, imperabunt; Lae 82.

implicat: ut (homo) ... se implicet primum civium, deinde omnium mortalium societate; F II, 45.

incipiunt: ſ. desistunt.

incolunt: qui (homines) quasi magnam quandam insulam incolunt; N II, 165. quam parva sit ... ea pars eius (terrae), quam homines incolant; R I, 26.
indigent: saepe idoneis hominibus indigentibus de re familiari inpertiendum, sed diligenter atque moderate; O II, 54.
indulgent: f. adsentantur.
inferunt: f. sentit; P 23.
ingreditur: ita audies, ut Romanum hominem, ut timide ingredientem ad hoc genus disputandi, ut longo intervallo haec studia repetentem; Fa 4.
insultat: (convenit in) hominem sine arte, sine litteris, insultantem in omnes; N II, 74.
intellegunt: homines optimi non intellegunt totam rationem everti; F I, 25. qui (maerores) exedunt animos conficiuntque curis hominum non intellegentium nihil dolendum esse ..; F I, 59. non intellegunt homines, quam magnum vectigal sit parsimonia; P 49. f. dissentiunt; L fr 2.
interit: neque excessu vitae sic deleri hominem, ut funditus interiret; T I, 27.
intuentur: f. capit; N II, 140.
iocatur: Epicurus iocetur, homo non aptissimus ad iocandum minimeque resipiens patriam; N II, 46. f. dicit; A II, 137.
iubet: C. Sulpicium Gallum, doctissimum, ut scitis, hominem, ... sphaeram ... iussisse proferri; R I, 21.
iudicant: f. facit; Lae 24. habet; Lae 62.
laborat: f. defendit.
laetantur: cum (homines) tantopere eius (honestatis) adumbrata opinione laetentur; F V, 69. f. dolent; F II, 16.
loquuntur: aliter homines, aliter philosophos loqui putas oportere? F V, 89. hoc vitium ... hominum ... ad voluntatem loquentium omnia, nihil ad veritatem; Lae 91. f. errant; O II, 6.
mavult: homo demens, ... cum cogeret eum necessitas nulla, in his undis ... maluit iactari quam in illa tranquillitate ... iucundissime vivere; R I, 1.
meditatur: sint semper omnia homini humana meditata; T III, 30.
meminit: ut (homo) ... non sibi se soli natum meminerit, sed patriae, sed suis; F II, 45. dum homines perditi hastam illam cruentam et meminerint et sperabunt; O II, 29.
metiuntur: homines .. populariter annum tantum modo solis, id est unius astri, reditu metiuntur; R VI, 24. ex eo, quantum cuique satis est, metiuntur homines divitiarum modum; P 44.
miscet: f. efficit; Lae 81.
monstrat: »qui (homo) erranti comiter monstrat viam«; O I, 51.
moritur: »hominem mortuum,« inquit lex in XII ‖ tabulis ‖ »in urbe ne sepelito neve urito«; L II, 58. »homini«, inquit, »mortuo ne ossa legito, quoi pos ‖ quo post ‖ funus faciat«; L II, 60. corpus hominis mortui vidit magnitudine invisitata; O III, 38.
nanciscitur: f. abstinent. facit; L I, 41.
nascitur: hominem natum ad nihil aliud esse quam ‖ ad ‖ honestatem; A fr 20 (B. 14). hominem ad duas res, ut ait Aristoteles, ad intellegendum et ‖ et ad ‖ agendum, esse natum quasi mortalem deum; F II, 40. eos (homines) .. communitatis et societatis suae (causa natos esse); F III, 67. cum .. ad tuendos conservandosque homines hominem natum esse videamus; F III, 68. homines nati; N I, 90. unde tam felix concursus atomorum, ut repente homines deorum forma nascerentur? N I, 91 (90). quoniam (homines) nascuntur in terra, nascantur in aqua; N I, 109. quos .. tu Tyndaridas appellabas, id est homines homine natos; N III, 11. homines scire pleraque ante, quam nati sint; C 78. f. est; R I, 51. fruitur; F II, 41.
negant: quanta pugna est doctissumorum hominum negantium esse haec a dis inmortalibus constituta! D II, 105.
nesciunt: nesciunt (homines) hos siderum errores id ipsum esse, quod rite dicitur tempus; Ti 33. f. cupiunt.
nocet: ex quo efficitur hominem naturae oboedientem homini nocere non posse; O III, 25.
non vult: f. fert; T II, 53.
nudant: ea .. quam magnifice sunt dicta ab illis! ... hominum *nec* ‖ non ‖ spinas vellentium, ut Stoici, nec ossa nudantium, sed eorum, qui ..; F IV, 6.
obmutescunt: f. ignorant.
oboedit: f. nocet.
obsequitur: tunc obsequatur (*homo*) naturae, cum sine magistro senserit, quid natura desideret; fr V, 82.
obsunt: iis (dis) exceptis homines hominibus obesse plurimum arbitrantur; O II, 12. quia homines plurimum hominibus et prosint et obsint; O II, 17.
obtinet: f. conatur. — occidunt: f. evertunt.
occultant: videsne, ut, si quae in membris prava ... sint, occultent homines? F V, 46.
opinatur: posse hominem nihil opinari, nec solum posse, sed ita necesse esse sapienti; A II, 77.
optat: f. admiratur; O I, 66. desistunt. dubitant; D I, 129. est; P 42. — II, 3. fas est.
oritur: ut se conservaret in ea natura, in qua (homo) ortus esset; F IV, 41. ipse .. homo ortus est ad mundum contemplandum et imitandum; N II, 37. f. est; N II, 37.
parent: si qui (homines) forte his legibus parere voluerint; L III, 29. f. II, 1. capio; O II, 22.
patiuntur: qui (homines) ... non patiuntur eam (terram) .. inmanitate beluarum efferari; N II, 99. quem (regem) Romae posthac nec di nec homines esse patientur; D II, 112.
percipit: id .. homo acutus cum bene planeque percepisset, in eadem sententia perseverabat; N III, 83.
perferunt: gladiatores, aut perditi homines aut barbari, quas plagas perferunt! T II, 41.
perfugit: Veientem quendam ad nos hominem nobilem perfugisse; D I, 100.
perit: summo cruciatu supplicioque Q. Varius, homo importunissumus, periit; N III, 81.
perseverat: f. percipit.
pervertunt: pervertunt homines ea, quae sunt fundamenta naturae; O III, 101.
petunt: hi .. (homines) optuma petentes non tam voluntate quam cursus errore falluntur; T III, 4.
placent: semper mihi et doctrina et eruditi homines ... placuerunt; R I, 29.
ponderat: haec ... gravi .. homini et ea, quae fiunt, indicio certo ponderanti probari posse nullo modo; O II, 57.
poscunt: f. consectantur.
potest: ut bestiis homines uti ad utilitatem suam possent ‖ possint ‖ sine iniuria; F III, 67. hoc poterit »Samnis, spurcus homo, vita illa dignus locoque«; T II, 41. ut ipsi (homines) inter se aliis alii prodesse possent; O I, 22. quia sequantur, quantum homines possunt, naturam optimam bene vivendi ducem; Lae 19. f. aspiciunt. audiunt. capit; N II, 140. conatur. confert; O II, 39. efficit; N III, 25. ><. est; O II, 11. facit; Lae 24. fert; O I, 69. nocet. opinatur. — II, 1. facio. fallo.
praedicunt: f. facit; D II, 54.

praeparat: f. adiungit.
praesentit: relinquendum est homini, ut signis quibusdam consequentia declarantibus futura praesentiat; D I, 127.
praestat: qui (homo) ceteris animantibus plurimum praestat; F II, 110.
praeterit: me .. oratio Luculli de ipsa re ita movit, ut docti hominis et copiosi et parati et nihil praetereuntis eorum, quae ..; A II, 64.
prodit: f. enuntiat.
proficiscitur: ut (homo) profectus a caritate domesticorum ac suorum serpat longius; F II, 45.
proponunt: cum reges popularesve homines largitiones aliquas proponunt; O II, 21.
prosunt: f. obsunt; O II, 17. potest; O I, 22.
providet: subagreste consilium, sed ... magni hominis et iam tum longe providentis secutus est; R II, 12.
putat: hic homo severus luxuriam ipsam per se reprendendam non putat; F II, 23. quid .. mirum, si hoc eodem modo homini natura praescripsit, ut nihil pulchrius quam hominem putaret? N I, 77. id .. putare quemquam hominem, nihil homine esse melius ‖ [nihil ... melius] ‖, summae adrogantiae censet esse; N III, 26. quodsi homines „humani", ut ait poëta, „nihil a se alienum putarent"; L I, 33. quae putant homines expetenda; Lae 84. f. est; N II, 16. R I, 51.
quaerit: etsi duce natura congregabantur homines, tamen spe custodiae rerum suarum urbium praesidia quaerebant; O II, 73. f. consectantur. est; P 42.
raptat: »me visus homo pulcher per amoena salicta et ripas raptare«; D I, 40.
relinquunt: quae de ista consultatione scripta nobis summi ex Graecia sapientissimique homines reliquerunt; R I, 36. f. enuntiat.
reperiunt: quem (mucronem tribunicium) quom homines scelerati ac perditi ... nulla in gente reperirent; L III, 21.
repetit: f. ingreditur. — repugnat: f. 3, a. O III, 100. — requirunt: f. consectantur.
resipit: f. iocatur.
restituit: de quo (Q. Maximo) Ennius: »unus homo nobis cunctando restituit rem;« O I, 84. de quo ... Ennius; C 10.
sapit: nunc ‖ hunc ‖ ego non possum tantum hominem nihil sapere dicere; T II, 45.
scit: utrum .. sit melius, ... hominem .. scire arbitror neminem; T I, 99. f. nascitur; C 78.
scribit: homo in primis ingenuus et gravis, ... Panaetius, cum ... de dolore patiendo scriberet; F IV, 23.
seiungunt: cum (homines) utilitatem ab honestate seiungunt; O III, 101.
sentit: cum homines bestiaeque hoc calore teneantur et propterea moveantur ac sentiant; N II, 31. utrum nobis est quaerendum, quid baioli atque operarii an quid homines doctissimi senserint? P 23. quae vis est .., quae magis arceat homines ab improbitate omni, quam si senserint nullam in delictis esse discrimen? aeque peccare se, si privatis ac si magistratibus manus adferant? quamcumque in domum stuprum intulerint, eandem esse labem lubidinis? P 23. f. obsequitur.
serpit: f. proficiscitur.
solent: ut ad illa elementa revolvar, quibus uti docti homines his in rebus solent; R I, 38. f. consultant. deplorant. dubitant; O I, 161. III, 18. facit; T V, 85.
somniant: tribus modis (Posidonius) censet deorum adpulsu homines somniare; D I, 64.
sonant: eadem .. cum accepisset homines inconditis vocibus inchoatum ‖ incohatum ‖ quiddam et confusum sonantes; R III, 3.
sperant: f. meminit; O II, 29. — statuit: f. colligit. — stomachatur: f. coepit; A II, 11.
subiciunt: subiciunt se homines imperio alterius et potestati de causis pluribus; O II, 22.
succumbit: f. admiratur; O I, 66.
suspicantur: quibus exterriti homines vim quandam esse caelestem et divinam suspicati sunt; N II, 14. quo de genere mortis difficile dictu est, quid homines suspicentur, videtis; Lae 12.
tenent: qui (homines) partes eius insulae tenent, Europam, Asiam, Africam; N II, 165.
terminat: homo catus ‖ cautus ‖ numquam terminat nec magnitudinis nec diuturnitatis modum; T II, 45.
timet: cum ... et homo hominem et ordo ordinem (timet); R III, 23. f. desistunt. facit; L I, 41.
transfert: f. detrahit; O III, 75.
tribuunt: quaecumque .. homines homini tribuunt ad eum augendum atque honestandum; O II, 21.
tuentur: homines .. sunt hac lege generati, qui tuerentur illum globum, ... quae terra dicitur; R VI, 15.
tutantur: f. clamant. — vellunt: f. nudant.
venit: venit Epicurus, homo minime malus vel potius vir optimus; T II, 44. C. Coponium ad te venisse Dyrrhachium, ... cumprime ‖ cum primo, cum primis ‖ hominem prudentem atque doctum; D I, 68.
verentur: f. colunt; Lae 82.
versat: f. coepit; F IV, 56.
versantur: in summo errore necesse est homines atque in maximarum rerum ignoratione versari; N I, 2. apud prudentes .. homines et in maxima re publica summa cum gloria belli domique versatos cum loquar; R I, 38. doctissimos homines non nimis in re publica versatos multos commemorare possumus; L III, 14. cum homines inflati opinionibus turpiter irridentur et in maximis versantur erroribus; O I, 91.
vescuntur: est .. omne, quo vescuntur homines, penus; N II, 68. isdem .. seminibus .. homines adfatim vescuntur; N II, 127.
videt: miror Antiochum, hominem in primis acutum, non vidisse ..; N I, 16. huncine hominem tantis ‖ tantum ‖ delectatum esse nugis, ut non videret ..? D II, 30. f. adiungit. cogitat; D I, 45.
videtur: ut oporteat hominem ab homine ... non alienum videri; F III, 63. f. dicit; N III, 25. raptat.
vigilant: f. agit; D I, 45.
vivit: soli .. (di, homines) ratione utentes iure ac lege vivunt; N II, 154. deorum profecto vitam homines viverent; L fr 2. vixerunt .. non nulli (homines) in agris delectati re sua familiari; O I, 69. f. est; F V, 71. mavult.
vovent: f. dubitant; D I, 129.
usurpant: f. cogitat; D I, 45.
utuntur: ut doctissimi homines de rebus non pervagatis inusitatis verbis uterentur; F III, 5. quo utantur homines acuti argumento ad probandum, operae pretium est considerare; F IV, 67. quibus utantur homines; N II, 154. quibus (rebus) utuntur homines; O II, 1. ratione .. utentium duo genera ponunt, deorum unum, alterum hominum; O II, 11. f. potest; F III, 67. solent. vivit; N II, 154.
vult: natura ... impellit .., ut (homo) hominum coetus et celebrationes et esse et a se obiri velit; O I, 12. si hoc natura praescribit, ut homo homini, quicumque sit, ... consultum velit; O III, 27. f. est; N I, 79. habet; R I, 58. parent.

ohne Verb: sed quot homines, tot sententiae; F I, 15. multo haec coninnctius homines || multo * haec coniunctio est hominis ||; F III, 63. ante .. humana forma quam homines ea, qua || eaque || erant forma di inmortales; N I, 90. f. II, 1. amo; N II, 121.

2. **Prädicat:** sum: »es homo miser, inquit«; F II, 24. ob id ipsum, quod homo sit; F III, 63. sumus .. homines; F IV, 25. si (docti) homines essent, usitate loquerentur; F V, 89. siquidem homo esset; T II, 39. necessitas ferendae condicionis humanae ... admonet .. esse hominem; T III, 60. cum Socrates Alcibiadi persuasisset ... eum nihil hominis esse; T III, 77. hi sunt di et homines, quibus profecto nihil est melius; N II, 133. quales (homines) isti Tyndaridae fuerunt; N III, 12. nostri .. publicani ... negabant inmortalis esse ullos, qui aliquando homines fuissent; N III, 49. si .. homo ille Tages fuit, quonam modo potuit terra oppressus vivere? D II, 51. cui persuasum sit appellari ceteros homines, esse solos eos, qui essent politi propriis humanitatis artibus; R I, 28. sint nobis isti ... magni homines, ut sunt; R III, 4. si ita sensit, ut loquitur, est homo impurus; R III, 32. sunt .. quidam homines non re, sed nomine; O I, 105. qui principes inveniendi fuerunt, ... homines certe fuerunt; O II, 14. quod is homo sit; O III, 27. aequum est .. meminisse et me, qui disseram, hominem esse et vos, qui iudicetis; Ti 8. vgl. 1. est; A II, 21.

videor: Academicos .. prae illis (Stoicis) modestos cautosque homines videri Epicuro; A fr 20 (B. 40).

abl. abs.: ut iam doctis hominibus ac temporibus ipsis eruditis ad fingendnm vix quicquam esset loci; R II, 19.

ohne Verb: nos vero iustissimi homines; R III, 16.

3. **Ausruf:** a. **Accusativ:** miserum hominem! F II, 96. certe Eurypylus hic quidem est. hominem exercitum! || »certe ... exercitum« ||; T II, 38. o acutos homines! D II, 103. „o stultum hominem," dixerit quispiam, „et repugnantem utilitati suae!" O III, 100. f. 1. gloriatur.

b. **Vocativ:** Laeli vosque homines amicissimi ac prudentissimi; R I, 70. quaero a vobis, Scaevolae, pontifices maximi et homines meo quidem iudicio acutissimi; L II, 52. numquamne, homo amentissime, te circumspicies? P 30.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accio: eum .. (Numam) ad regnandum Sabinum hominem Romam Curibus accivit; R II, 25.

accipio: non .. ipsa (sapientia) genuit hominem, sed accepit a natura inchoatum; F IV, 34. f. I, 1. sonant.

adhibeo: nec alienum est ad ea eligenda ... adhibere doctos homines vel etiam usu peritos; O I, 147.

adiungo: adiungamus philosophis doctissimum hominem, ... Sophoclem; D I, 54.

admiror: ii saepe versutos homines et callidos admirantes malitiam sapientiam iudicant; O II, 10.

agnosco: f. I, 1. agnoscit.

amo: quod amavi hominem, sicut ille me; A II, 113. neminem deo nec deum nec hominem carum, neminem ab eo amari, neminem diligi vultis; N I, 121.

ango: cum ... angantur appropinquatione mortis confecti homines senectute; F V, 32.

animatus: f. V, 1. abl. comp.; R I. 60.

appello: qui frugi homines χρησίμους appellant, id est tantum modo utilis; T III, 16. f. I, 1. amant, dominatur, nascitur; N III, 11. — 2. sum; R I, 28.

arceo: quodsi homines ab iniuria poena, non natura arcere deberet; L I, 40. f. I, 1. sentit; P 23.

aspicio: ut ... deus ... homines omnino aspiciendi potestatem eriperet; Lae 87.

audio: f. I, 1. habet; Lae 52. ingreditur.

augeo: f. I, 1. tribuunt.

caeco: f. I, 1. evertunt.

capio: ducuntur .. (homines) aut benivolentia aut || et || beneficiorum magnitudine aut dignitatis praestantia aut spe sibi id utile futurum aut metu, ne vi parere cogantur, aut spe largitionis promissisque capti aut postremo ... mercede conducti; O II, 22. octo hominum milia tenebat Hannibal, non quos in acie cepisset, ... sed qui relicti in castris fuissent; O III, 114. quod ea (voluptate) videlicet homines capiantur ut pisces; C 44. f. I, 1. dicit; F V, 54.

celo: si omnes deos hominesque celare possimus; O III, 37. tu ... celabis homines, quid iis adsit commoditatis? O III, 52.

cogo: f. capio; O II, 22. — I, 1. mavult.

cohortor: oratio ... in hominibus ad virtutis studium cohortandis consumebatur; A I, 16.

colo: cum dei ... homines non colant; N I, 115.

commemoro: f. I, 1. versantur; L III, 14.

compleo, quonam gaudio (homines) complerentur? F V, 69.

comprehendo: omnes .., qui animo cernuntur ..., animantes conplexu rationis et intellegentiae sicut homines hoc mundo ... comprehenduntur; Ti 11.

concilio: eadem .. natura vi rationis hominem conciliat homini et ad orationis et ad vitae societatem; O I, 12. quae (ratio, oratio) docendo, discendo, communicando, disceptando, iudicando conciliat inter se homines; O I, 50.

conduco: f. capio; O I, 22.

conficio: qui (dolores) primum per se ipsi plerumque conficiunt hominem; T V, 117. f. ango.

confundo: f. I, 1. dissentiunt; L fr 2.

conglutino: hominem eadem optime, quae conglutinavit, natura dissolvit; C 72.

congrego: f. **congrego** homines (3 St.) B. I, S. 486, a. — coniungo: f. **coniungo** hominem (6 St.) B. I, S. 490, b.

conligo: homines .. antea dissociatos iucundissimo inter se sermonis vinclo conligavit; R III, 3.

conloco: conlocari iussit hominem in aureo lecto; T V, 61.

conservo: qui se natos ad homines iuvandos, tutandos, conservandos arbitrantur; T I, 32. f. I, 1. nascitur; F III, 68.

consocio: lege .. consociati homines cum dis putandi sumus; L I, 23.

constituo: qui (homines) quasi cultores terrae constituti; N II, 99. quae (providentia) primum eos (homines) humo excitatos celsos et erectos constituit; N II, 140.

convoco: qui dissipatos homines congregavit et ad societatem vitae convocavit, T I, 62. tu dissipatos homines in societatem vitae convocasti, tu eos inter se primo domiciliis, deinde coniugiis, tum litterarum et vocum communione iunxisti; T V, 5.

copulo: tu || tum, tun || ... honestatem cum voluptate tamquam hominem cum belua copulabis? A II, 139.

curo: non curat (divina providentia) singulos homines; N III, 93.

dedoceo: f. I, 1. discit. — delecto: f. **delecto,** II. hominem (4 St.) B. I, S. 637. b.

deleo: f. **deleo,** II. hominem (8 St.) B. I, S. 638, a.

deterreo: nisi eos (homines) per se foeditate sua turpitudo ipsa deterreat; F III, 38.
devincio: quod (vinclum) primum homines inter se rei publicae societate devinxit; R I, 42. sanguinis .. coniunctio et benivolentia devincit homines *et* caritate; O I, 54.
dico: familiares nostros, credo, Sironem dicis *et* Philodemum, cum optimos viros, tum homines doctissimos; F II, 119. si quando naturam hominis dicam, hominem dicere me; F V, 33. aliis cor ipsum animus videtur, ex quo „excordes ... dicuntur ... et »egregie cordatus homo, catus Aelius Sextus;« T I, 18. cur maluerit Epicurus deos hominum similes dicere quam homines deorum; N I, 90. quis .. hunc hominem dixerit, qui ..? N II, 97. estne quisquam ita desipiens, qui credat exaratum esse, deum dicam an hominem? D II, 51. quis .. hunc hominem rite dixerit, qui ..? R II, 48. f. 5. sum in; T III, 18.
digno: homo ex eo numero hominum, qui apud nos hoc nomine dignantur; fr 1, 7.
diligo: f. **diligo,** II. hominem (8 St.) B. I, S. 714, a. — dissipo: f. convoco. — dissocio: f. conligo. — dissolvo: f. conglutino.
doceo: docere hoc poterat ille homines paene agrestes? R I, 23.
dono: iis solis (hominibus mens divina) consuluit, quos bona ratione donavit; N III, 70.
duco: homines secundis rebus ecfrenatos sibique praefidentes tamquam in gyrum rationis et doctrinae duci oportere; O I, 90. f. capio; O II, 22.
educo: f. 2. sum; F III, 57.
effero: f. I, 1. concupiscit.
efficio: haec oratio ... homines inertis efficit; N I, 102. quod recte vivendi ratio || omnis, al. || (homines) meliores efficit; L I, 32.
erigo: solum hominem (natura) erexit; L I, 26.
erudio: **erudio,** II. hominem (8 St.) B. I, S. 827, b.
everto: quae (cupiditates) non modo singulos homines, sed universas familias evertunt; F I, 43.
exaro: f. dico; D II, 51. — excito: f. **excito,** II. hominem (4 St.) B. I, S. 907, a. — exerceo: f. I, 3, a. T II, 38. — exercito: f. 3. concedo.
exterreo: f. I, 1. suspicantur; N II, 14.
exuo: ut ... hominem exuens ex homine naturam odisse videatur; F V, 35.
fabricor: quanto quasi artificio natura fabricata esset primum animal omne, deinde hominem maxime; A II, 30. esse aliquam vim, ... quae finxerit vel, ut tuo verbo utar, quae „fabricata sit“ hominem; A II, 87.
facio: homo .. sapiens fieri potest; N II, 36. f. appetit.
fallo: homines .., ut in ceteris artibus, sic in hac posse falli; D I, 124. f. I, 1. petunt.
fingo: f. fabricor; A II, 87. — genero: f. **genero,** I. hominem (3 St.) S. 92, b. — gigno: f. accipio. — honesto: f. I, I. tribuunt.
honoro: dicendum est etiam, qualem hominis honorati et principis domum placeat esse; O I, 138.
iacto: f. I, 1. mavult.
ico: cum in Capitolio ictus Centaurus e caelo est, in Aventino portae et homines; D I, 98.
imitor: videorne tibi non, ut Saturninus, nominare modo inlustres homines, sed etiam || sed || imitari numquam nisi clarum, nisi nobilem? A II, 75.
immolo: quam multi .. homines immolare ... dis immortalibus gratissumum esse duxerunt! R III, 15.
impedio: f. I, 1. consectantur.
incendo: homines .. Romanos instituto Romuli bellicis studiis ut vidit incensos; R II, 25.
inchoo: qualem .. hominem natura inchoavit? F IV, 35. f. accipio.
includo: f. IV, 1. gemitus. — inflo: f. I, 1. versatur; O I, 91. — inquino: f. I, I. est; F IV, 63.
invito: ad cenam hominem in hortos invitavit; O III, 58.
irrideo: f. I, 1. versantur; O I, 91.
iudico: nonne (M'. Curius) hunc hominem ita servum iudicet, ut ne in familia quidem dignum maiore aliquo negotio putet? P 38.
iungo: virtus ... pecudum illos motus esse dicit, hominem iungit deo; A II, 139. f. convoco; T V, 5.
iuvo: cum in hominibus iuvandis aut mores spectari aut fortuna soleat; O II, 69. f. conservo.
laedo: populares homines inprobos, in re publica seditiosos, Cleonem, Cleophontem, Hyperbolum (comoedia) laesit; R IV, 11.
laudo: veteribus displicuisse Romanis vel laudari quemquam in scaena vivum hominem vel vituperari; R IV, 12.
moneo: te, hominem amicissimum ... et aliquot annis minorem natu, non dubitabo monere; A II, 61. nec .. (Iuppiter) fulminibus homines, quid aut faciendum esset aut cavendum, moneret; D II, 44.
moveo: falsa .. eius visione et specie moveri homines dico vehementius; T II, 42. quibus mediocres homines non ita valde moventur; N I, 86. f. I, 1. consectantur. sentit; N II, 31.
nanciscor: eum tu hominem terreto, si quem eris nanctus, istis mortis aut exilii minis; P 17.
neglego: ita fit, ut ... homines a deis ..., neglegantur; N I, 121. Telamo .. uno versu locum totum conficit, cur di homines neglegant; N III, 79.
nomino: f. imitor.
numero: hunc hominem omnino numerari qui decet? L II, 16.
obstringo: haec .. opera ... ad beneficiis obstringendos homines accommodata; O II, 65.
occido: tum Cato: „quid hominem“, inquit „occidere?“ O II, 89. quod potest maius esse scelus quam non modo hominem, sed etiam familiarem hominem occidere? O III, 19. † appellet inimicus || *exul non* appelletur is ||, ... qui hominem occiderit? plurimos occidisti; P 31.
odi: »odi hominem«; T IV, 48.
offendo: iustitiae partes sunt non violare homines, verecundiae non offendere; O I, 99.
omitto: Dicaearchum .. cum Aristoxeno, ... doctos sane homines, omittamus; T I, 41.
orno: ipsum .. hominem eadem natura non solum celeritate mentis ornavit, sed ..; L I, 26. f. I, 1. est; L I, 27.
perditus: f. I, 1. meminit; O II, 29. reperiunt.
perduco: non ... idem (natura) facit in homine, cum eum ad rationis habitum perduxit || perduxerit ||; F IV, 37.
perficio: non perfecti .. homines et tamen ingeniis excellentibus praediti excitantur saepe gloria; F V, 69. f. 3. videor; F I, 20. — 5. sum in; O I, 46. vivo cum; O I, 46. — I, 1. est; N II, 37. — IV, 1. amicitia; Lae 100.
permoveo: vita mors, divitiae paupertas omnes homines vehementissime permovent; O II, 37.
perterreo: Marcum .. Varronem et M. Catonem, ... doctos homines, vehementer esse perterritos; D I, 68. f. I, 1. agit; D II, 85.
perturbo: quod hominibus perturbatis inanem religionem timoremque deiecerat; R I, 24.
pono: cum .. hominem in eo genere posuisset, ut ei tribueret animi excellentiam; F IV, 28.

posco: qui (C. Iulius) hominem nobilem, L. Sestium, ... vades tamen poposcit; R II, 61.
praetereo: praetereo multos, in his doctum hominem et suavem, Hieronymum; F V, 14.
privo: cum (homines) ... ob eum .. errorem et voluptatibus maximis saepe priventur et durissimis animi doloribus torqueantur; F I, 43. hoc ipsum concedatur, bonis rebus homines morte privari; T I, 87.
probo: non eos tibi non probatos, tantis ingeniis homines tantaque auctoritate, sed ..; F IV, 62. Stilponem, ... acutum sane hominem et probatum temporibus illis accepimus; Fa 10. f. spolio. — 3. mitto. — I, 1. est; A II, 11. R I, 23.
procreo: quoniam earum quoque artium homines ex eo (mundo) procreantur; N III, 23.
puto: plerique ... homines dignos, quibuscum disseratur, putant; A II, 18. nec me minus hominem quam te putaveris; A II, 141. f. consocio. iudico. — I, 1. putat; N I, 77.
rapio: una pars ..., quae est ὁρμή Graece, quae hominem huc et illuc rapit; O I, 101.
recordor: f. tollo; P 46.
redimo: eos (homines) senatus non censuit redimendos; O III, 114.
relinquo: quo modo .. evenit, ut hominis natura sola esset, quae hominem relinqueret? F IV, 33. f. capio; O III, 114.
repono: homines iam morte deletos reponere in deos; N I, 38.
revoco: existimavit eos (homines Romanos) paulum ab illa consuetudine esse revocandos; R II, 25.
scribo: scripserunt heredes secum M. Crassum et Q. Hortensium, homines eiusdem aetatis potentissimos; O III, 73.
sepelio: f. I, 1. moritur; L II, 58.
spolio: ne .. spoliaret fama probatum hominem; O III, 77.
teneo: ut homines deorum agnatione et gente teneantur; L I, 23. f. capio; O III, 114. — I, 1. sentit; N II, 31.
terreo: f. nanciscor. — timeo: f. I, 1. timet.
tollo: qui omnino hominem ex homine tollat; O III, 26. tot qui sublatos homines (recordetur); P 46.
torqueo: f. privo; F I, 43.
trudo: in quorum (pecorum) societatem et hominem et sapientem trudere nefas esse; A fr. 20 (Z. 19).
tueor: quae (virtus) constat ex hominibus tuendis, id est ex societate generis humani; O I, 157. f. I, 1. nascitur; F III, 68.
tutor: f. conservo.
vestio: ut earum (ovium) villis confectis atque contextis homines vestiantur; N II, 158.
video: quin videremus hominem nobiscum et studiis eisdem et vetustate amicitiae coniunctum; A I, 1. cum videmus ... hominem . ipsum quasi contemplatorem caeli ac deorum cultorem; T I, 69. si solitudo tanta sit, ut hominem videre non possit; O I, 153. f. incendo.
violo: si nihil existimat contra naturam fieri hominibus violandis; O III, 26. f. offendo.
visito: cum ... visitasset .. hominem Charmides Epicureus || Epicuri || perfamiliaris; F V, 94.
vitupero: f. laudo.
voco: animal hoc providum, sagax, multiplex, acutum, memor, plenum rationis et consilii, quem vocamus hominem; L I, 22.
uro: f. I, 1. moritur; L II, 58.
2. **Genetiv:** interest: quod (natura) ... hominibus, quorum maxime interfuisset, tam exiguam vitam dedisset; T III, 69. aut (di) existumant nihil interesse hominum scire, quid sit futurum, aut non censent esse suae maiestatis praesignificare hominibus, quae sunt || sint || futura; D I, 82. II, 101.
puto: quaecumque sunt in omni mundo, deorum atque hominum putanda sunt; N II, 154.
sum: haec ego non possum dicere non esse hominis quamvis et belli et humani; F II, 102. esse .. hominis ingenui et liberaliter educati velle bene audire; F III, 57. quales (motus) protervorum hominum aut mollium esse solent; F V, 35. earum .. omnium rerum hominum est et usus et cura; N II, 156. estne sanorum hominum hoc ad nascentium ortus pertinere non dicere? D II, 94. acupenser || accip. || iste paucorum hominum est; Fa, fr. 5. nec temporis unius nec hominis esse constitutionem rei publicae; R II, 37. si iusti hominis et si boni est viri parere legibus; R III, 18. haec (benignitas) est gravium hominum atque magnorum; O II, 63. laus abstinentiae non hominis est solum, sed etiam temporum illorum; O II, 76. haec magnorum hominum sunt; O II, 85. hoc .. celandi genus quale sit et cuius hominis, quis non videt? O III, 57. ista laus non est hominis, sed temporum; O III, 111. f. I, 1. abutitur. clamant. definit. errant; O II, 6.
videor: duri .. hominis vel potius vix hominis videtur periculum capitis inferre multis; O II, 50.
3. **Dativ:** accido: omnia, quae homini accidant; F III, 25. necesse esse homini tale aliquid accidere; T III, 55. ea, quae homini accidere possunt, omnia parva ducens; T V, 42. quo quid accidere potuit homini praeclarius? L II, 42. nihil, quod homini accidere possit, intolerandum putare; O III, 100.
adfero: istorum disputatio ... vereor ne non tantum videatur adtulisse negotii hominibus, quantam oblectationem; R I, fr 5. fr V, 42. quam ad rem nos ... magnum attulimus adiumentum hominibus nostris; O I, 1. Mamerco, homini divitissimo, praetermissio aedilitatis consulatus repulsam attulit; O II, 58.
adhibeo: omnis cultus et curatio corporis erit eadem adhibenda deo, quae adhibetur homini; N I, 94.
adsum: f. 1. celo; O III, 52.
attribuo: et || ei || (homini natura) sensus tamquam satellites adtribuit ac nuntios; L I, 26.
aufero: nonne .. sapiens ... abstulerit cibum alteri homini ad nullam rem utili? O III, 29.
committo: his (hominibus) salutem nostram, his fortunas, his liberos rectissime committi arbitramur; O II, 33.
concedo: earum .. rerum scientiam non doctis hominibus ac sapientibus, sed in illo genere exercitatis concedendam putant; R I, 11.
concilio: quas (res) primas homini natura conciliet; A II, 131. f. 1. concilio; O I, 12.
conduco: neque homini infanti aut impotenti iniuste facta conducunt; F I, 52.
conservo: ut .. conservetur omnis homini erga hominem societas, coniunctio, caritas; F III, 69.
consulo: f. **consulo,** III. homini (8 St.) B. I, S. 521, a.
contingo: quod non singulis hominibus, sed potentibus populis saepe contigit; T V, 15. nec ullo casu arbitror hoc constanti homini posse contingere, ut ulla intermissio fiat officii; Lae 8.
credo: ut id de Romulo Proculo Iulio, homini agresti, crederetur; R II, 20. f. I, 1. dicit; D II, 146.
declaro: si sunt di neque ante declarant hominibus, quae futura sint; D I, 82. II, 101.
deicio: f. 1. perturbo.

detraho: f. I, 1. detrahit; O III, 28.
dispertio, divido: quo modo ... iidem voltis a dis inmortalibus hominibus dispertiri ac dividi somnia? N III, 93.

do: nec ullum arbitror ... maius aut melius a dis datum munus homini; A 1, 7. homini ... praecipue || praecipui || a natura nihil datum esse dicemus? F II, 110. si Fabio, nobilissimo homini, laudi datum esset, quod pingeret; T I, 4. ut *id* illis (filiis dea) praemii || praemium || daret pro pietate, quod maxumum homini dari posset a deo; T I, 113. ut bestiis aliud alii praecipui a natura datum est, ... sic homini multo quiddam praestantius; T V, 38. hoc homini amplius (natura dedit), quod addidit rationem; N II, 34. quam .. aptas quamque multarum artium ministras manus natura homini dedit! N II, 150. haec .. sive vis sive ars sive natura ad scientiam rerum futurarum homini profecto est nec alii cuiquam a dis inmortalibus data; N II, 163. non ... ut patrimonium relinquitur, sic ratio est homini beneficio deorum data. quid enim potius hominibus dedissent, si iis nocere voluissent? N III, 71. si .. rationem hominibus di dederunt, malitiam dederunt; N III, 75. istam calliditatem hominibus di ne dedissent! N III, 75. eam dedisses hominibus rationem, quae vitia culpamque excluderet; N III, 76. cum omni utilitate, quam di hominibus dederunt, ars aliqua coniuncta est; D I, 116. id quoque potest, ut (di vias) non dent homini, ipsi habeant; D II, 106. illum (Platonem) se et hominibus Pythagoreis et studiis illis dedisse; R I, 16. quam (verecundiam) natura homini dedit quasi quendam vituperationis non iniustae timorem; R V, 6. iis .. (hominibus) animus datus est ex illis sempiternis ignibus, quae sidera et stellas vocatis; R VI, 15. qua (philosophia) nihil a dis inmortalibus uberius, nihil florentius, nihil praestabilius hominum vitae datum est; L I, 58. »propter quae datur homini ascensus in caelum«; L II, 19. qua (mente) nihil homini dedit deus ipse divinius; O III, 44. nullam capitaliorem pestem quam voluptatem corporis hominibus dicebat (Archytas) a natura datam; C 39. cum .. homini sive natura sive quis deus nihil mente praestabilius dedisset; C 40. qua (amicitia) .. haut scio an excepta sapientia nihil melius homini sit || sit hominibus || a dis inmortalibus datum; Lae 20. f. 2. interest; T III, 69.

dono: quin hominibus solis ea natura donaverit; N II, 158.
efficio: id hominibus effici ex re publica debet partim institutis, alia legibus; R IV, 3.
evenio: omnia, quae possint homini evenire; T III, 36. quod homini evenire possit; T IV, 57.
explico: ipsius rei publicae causa philosophiam nostris hominibus explicandam putavi; N I, 7.
exsisto: cui (homini) ea existant; N II, 86.
facio: f. I, 1. moritur; L II, 60.
fas est: quid (Scipio) non adeptus est, quod homini fas esset optare? Lae 11.
habeo: iustis .. [et fidis] hominibus, id est bonis viris, ita fides habetur, ut nulla sit in iis fraudis iniuriaeque suspicio; O II, 33.

impero: cur .. deus homini, animus imperat corpori? R III, 36. 37.
impertio: ut donum hoc divinum rationis et consilii ad fraudem hominibus, non ad bonitatem impertitum esse videatur; N III, 75. illius (Epicuri) .. deus ... non potest hominibus divinationem impertire; D II, 40. f. indigent.
ingenero: in tanta animantium varietate homini ut soli cupiditas ingeneraretur cognitionis et scientiae; A fr 14.

ingigno: quoniam eadem natura cupiditatem ingenuit homini veri videndi; F II, 46.
innascor: innatam esse homini probitatem gratuitam; F II. 99.
intercedo: quoniam .. ea natura esset hominis, ut ei cum genere humano quasi civile ius intercederet; F III, 67.
largior: si mens voluntasque divina idcirco consuluit hominibus, quod iis est largita rationem; N III, 70.
lego: f. I, 1. moritur; L II, 60.
licet: M. .. Catoni, homini ignoto et novo, ... certe licuit Tusculi se in otio delectare; R I, 1.
mitto: Cethego, homini non probatissimo, (illa cupiditas) servire coëgit eos, qui sibi esse amplissimi videbantur, munera mittere, noctu venire domum ad eum, precari, || precibus || denique supplicare; P 40.
monstro: hominibus ea ostendi, monstrari, portendi, praedici; N II, 7.
nascor: nulla tam detestabilis pestis est, quae non homini ab homine nascatur; O II, 16.
necesse est: de homine .. dicitur, cui necesse est mori; Fa 17.
noceo: f. do; N III, 71.
nuntio: eos ... victoriam populi Romani Vatinio potius, homini rustico, quam M. Catoni ... nuntiavisse? N III, 11.
obsum: f. I, 1. obsunt. — occurro: f. I, 1. cogitat; N I, 76. — ostendo: f. monstro.
pateo: latissime .. patens hominibus inter ipsos, omnibus inter omnes societas haec est; O I, 51.
placeo: quid iis (doctis hominibus) de quoque officii genere placeat; O I, 147.
portendo: quae (signa) a dis hominibus portendantur; D II, 130. f. monstro.
praebeo: circumitus ... siderum ... spectaculum hominibus praebent; N II, 155.
praedico: f. monstro. — praescribo: f. I, 1. putat; N I, 77. — praesignifico: f. 2. interest.
praesto: qui potuit .. (haec efficere), is praestat homini; homini autem praestare quis possit nisi deus? N III, 25.
probo: f. I, 1. ponderat.
prosum: f. I, 1. obsunt.
provideo: facilius .. intellegetur a dis inmortalibus hominibus esse provisum; N II, 133.
relinquo: ut perexigua pars ipsi (homini) relinquatur; F II, 45. f. I, 1. praesentit.
resisto: quibus (hominibus) ita restiti, ut hoc totum malum de re publica tolleretur; O II, 84.
servio: f. mitto.
significo: hominibus a dis futura significari necesse est; D I, 117. quae a dis hominibus significentur in somnis; D II, 130.
succumbo: f. I, 1. admiratur; O I, 66.
suffragor: suffragata (domus) domino, novo homini, ad consulatum putabatur; O I, 138.
sum: quo modo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic homini nihil iuris esse cum bestiis; F III, 67. necesse est huic (homini) ultimum esse ex virtute agere; F IV, 35. ut aliud equo sit e natura, aliud bovi, aliud homini; F V, 26. homini id esse in bonis ultimum, secundum naturam vivere; F V, 26. ut verear, ne homini nihil sit non malum aliud, certe sit nihil bonum aliud potius; T I, 76. qua (aegritudine) nullum homini malum maius est; T IV, 82. loquor .. de docto homine et erudito, cui vivere est cogitare; T V, 111. cum homini nulla cum deo sit communitas; N I, 116. est ... prima homini cum deo rationis societas; L I, 23. est .. homini cum deo similitudo; L I, 25. quae (coniunctio)

est homini cum deo; L I, 43. qua (hominum utilitate) nihil homini esse debet antiquius; O I, 155. quae est ista servitus tam claro homini tamque nobili? P 41. f. I, 1. est; P 42.

supplico: f. mitto.

trado: idem nonne poterat deus hominibus disciplinam superiore e loco tradere? D II, 51.

tribuo: vide, quid homini tribuam; T I, 49. e quibus intellegatur, quantae res hominibus [a dis] || a dis || quamque eximiae tributae sint; N II, 140. quam (rationem) vos divino beneficio homini solum tributam dicitis; N III, 66. quid sit homini a || homini || natura tributum; L I, 16. ut ea (vis, sententia) non homini quoipiam, sed Delphico deo tribueretur; L I, 58. f. 1. pono. — I, 1. tribuunt.

videor: sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito in geometriaque perfecto; F I, 20. quod .. omnium gentium generumque hominibus ita videretur; N I, 62. quod homini homine pulchrius nihil videbatur || videatur, videtur ||; N I, 77. ut olim deficere sol hominibus exstinguique visus est; R VI, 24. aliud Antipatro (videri solet), discipulo eius (Diogenis), homini acutissimo; O III, 51. vgl. III, 2. gravis.

4. **Ablativ:** nascor: f. I, 1. nascitur; N III, 11.

5. **mit Präpositionen:** accipio ab: quia sic ab hominibus doctis accepimus ..; O III, 3.

ago cum: cum simplici homine simpliciter agerem; A II, 112.

audio ex: f. I, 1. dicit; F V, 54.

cado in: quanti (dolores) in hominem maximi cadere possunt; F I, 41. quae cadere in hominem possint; F III, 29. omnia, quae cadere in hominem possunt; T V, 4. de hac dico sapientia, quae videtur in hominem cadere posse; Lae 100.

cerno in: si iam possent in homine vivo cerni omnia, quae nunc tecta sunt; T I, 50.

comparo cum, confligo cum: cum quibus (hominibus) comparari sordidum, confligere autem ... periculosum sit; R I, 9.

congruo cum: f. 1, 1. appetit.

coniungo cum: eum .. (hominem) esse coniunctum cum hominibus communi || omnibus humana || quadam societate; A I, 21.

consto inter: inter omnis .. hoc constat, nec doctos homines solum, sed etiam indoctos, virorum esse fortium ... dolorem pati; T II, 43.

convenio in: f. I, 1. insultat.

converto ex: quid .. interest, utrum ex homine se convertat quis in beluam an hominis figura inmanitatem gerat beluae? || [utrum ... beluae] ||; O III, 82.

copulo cum: si cum honestate voluptatem tamquam cum homine pecudem copulavissent; O III, 119.

defero ad: quod genus imperii primum ad homines iustissimos et sapientissimos deferebatur; L III, 4.

demigro ab: mortemne mihi minitaris, ut omnino ab hominibus, an exilium, ut ab inprobis demigrandum sit? P 18.

detraho ab: si quid ab homine ad nullam partem utili utilitatis tuae causa detraxeris; O III, 30. — de: quoniam detractis de homine sensibus reliqui nihil est; F I, 30.

dico de: de hominibus dici non necesse est; F I, 65. f. 3. necesse est.

disco ab: civitas ... monumentum ignorasset, nisi ab homine Arpinate || Arpinati || didicisset; T V, 66.

dissero cum: f. 1. puto; A II, 18.

existimo de: de homine minime vafro male existimant; N I, 85.

exsisto in: (animorum morbi et perturbationes) in hominibus solum existunt; T IV, 31.

exuo ex: f. 1. exuo.

facio ex: qui dii ex hominibus facti esse dicuntur; R II, 18.

gero adversus: quem ad modum nos adversus homines geramus; O I, 98.

gigno in: sive quae aliae voluptates in toto homine gignuntur quolibet sensu; T III, 41.

incido in: dicit Callisthenem incidisse in hominem summa potentia summaque fortuna, sed ignarum, quem ad modum rebus secundis uti conveniret; T III, 21. utinam res publica ... nec in homines non tam commutandarum quam evertendarum rerum cupidos incidisset! O II, 3.

insum in: neque in homine inesse animum vel animam nec in bestia; T I, 21. nisi in homine atque mortali (rationem inesse non posse); N I, 98. quae (res) inesse in homine perspiciantur ab iis, qui se ipsi velint nosse; L I, 62.

interest inter: inter hominem et beluam hoc maxime interest, quod ..; O I, 11. quid .. interest motu animi sublato non dico inter pecudem et hominem, sed inter hominem et truncum aut saxum aut quidvis generis eiusdem? Lae 48.

loquor apud: f. I, 1. versantur; R I, 38. — de: de hominibus loquor; T V, 79. f. 3. sum; T V, 111.

misceo cum: ut aut cum matre corpus miscere videatur aut cum quovis alio vel homine vel deo, saepe belua; D I, 60.

nascor ab: f. 3. nascor. — ex: si quando aliqua portentosa aut ex pecude aut ex homine nata dicuntur; D II, 60.

pertineo ad: prudentiam ... procurantem ... ea, quae pertineant ad homines; A I, 29.

pervenio ab: quos ab hominibus pervenisse dicis ad deos; N III, 41. — ad: prudentiam .. et mentem a deis ad homines pervenisse; N II, 79.

peto ab: nisi communis vita ab hominibus harum rerum auxilia petere didicisset; O II, 13.

pono in: quae (hominis natura) summum bonum non in toto homine, sed in parte hominis poneret; F IV, 33. f. I, 1. est; P 42.

pugno cum: f. I, 1. aberrat.

puto supra: quae (ratio recta) supra hominem putanda est deoque tribuenda, id est mundo; N II, 34.

relego ab: criminabatur (M. Pomponius) etiam, quod (L. Manlius) Titum filium ... ab hominibus relegasset; O III, 112.

relinquo in: qui ... nullam in eo (homine) neque animi neque corporis partem vacuam tutela reliquerunt; F IV, 36.

scribo apud: ut scriptum apud Philistum est, et doctum hominem et diligentem et aequalem temporum illorum; D I, 39. — de: de hoc homine a bonis auctoribus sic scriptum accepimus; T V, 57.

sum apud: quorum summa est auctoritas apud doctissimos homines et gloria; R I, 12. — in (acc.): hoc si est in libris, in quem hominem et in quod tempus est? D II, 110. — (abl.): in ipsis hominibus virtus nisi voluptatis causa nulla erit? F II, 110. qua (ratione) nihil est in homine divinius; F V, 38. in homine .. summa omnis animi est; F V, 38. sunt ... indicia naturae, maxime scilicet in homine, sed in omni animali, ut appetat animus agere ..; F V, 55. quod .. in homine praestantissimum atque optimum est, id (natura) deseruit; F V, 59. nequitia ... ab eo, quod nequicquam est in tali homine, ex quo idem nihili dicitur; T III, 18. quae pars optuma est in homine; T V, 67. quid est .. in homine sagaci ac bona mente melius? T V, 67. ut mihi ..

admirari luberet in homine esse Romano tantam scientiam; N I, 91. vos .. considerantis, quae sit utilitas quaeque oportunitas in homine membrorum; N I, 92. in homine rationem esse et mentem videbas; N I, 98. in eo .. (homine) solo est ratio; N II, 16. terrenorum .. commodorum omnis est in homine dominatus; N II, 152. tantus erat in homine usus rei publicae; R II, 1. est .. quiddam turbulentum in hominibus singulis; R III, fr 1. quid est .. non dicam in homine, sed in omni caelo atque terra ratione divinius? L I, 22. quoniam nihil est ratione melius eaque est ‖ estque ‖ et in homine et in deo; L I, 23. ipsis .. in hominibus nulla gens est neque tam mansueta neque tam fera, quae non ..; L I, 24. virtus eadem in homine ac deo est; L I, 25. quom (divina mens) in homine est perfecta; L II, 11. in hominibus est hoc fortasse vitium; L III, 18. fortis animus et magnus in homine non perfecto nec sapiente ‖ sapienti ‖ ferventior plerumque est; O I, 46. quod in homine multo est evidentius; Lae 27. ſ. 3. habeo. — inter: (Hercules) cum inter homines esset; T I, 32.

teneo in: quia virtus altissimum locum in homine et maxime excellentem tenet; F IV, 37.

tollo ex: cum .. perturbationem animi illi ex homine non tollerent; A I, 38. ſ. 1. tollo; O III, 26.

transfero ab: ut ab homine inerti atque inutili ad sapientem, bonum, fortem virum transferantur res ad vivendum necessariae; O III, 31.

valeo in: valeat id necesse est non in hominibus solum, verum in bestiis etiam; D II, 98.

venio ab: non ab hominibus formae figuram venisse ad deos; N I, 90. — ad: nec invenietur umquam, unde ad hominem venire possint nisi a deo; T I, 66. fr IX, 10. ſ. 3. mitto.

versor in: quod et in recenti memoria et in Arpinati homine versere; L I, 4. — inter: versari quandam inter homines divinationem; D I, 1.

vivo cum: quoniam .. vivitur non cum perfectis hominibus planeque sapientibus, sed cum iis ..; O I, 46.

III. **nach Adjectiven und Adverb:** 1. **Genetiv:** appetens: ſ. I, 1. appetit.

communis: omnium .. communia hominum videntur ea, quae ..; O I, 51.

proprius: neque est dubium, quin, frons, oculi, aures et reliquae partes quales propriae sint hominis, intellegatur; F V, 35. in primis .. hominis est propria veri inquisitio atque investigatio; O I, 13. cum .. illud (genus decertandi) proprium sit hominis, hoc beluarum; O I, 34.

similis: [eam esse causam, cur deos hominum similis putaremus]; N I, 77. ſ. 1, 1. est; N I, 79. II, 1. dico; N I, 90.

2. **Dativ:** aptus: quod (pecus) erat ad vescendum hominibus apta; N II, 160.

bonus: cum .. certe nihil homini possit melius esse quam vacare omni dolore et molestia; F I, 57. (Trophonius et Agamedes) petiverunt mercedem non parvam ..., sed quod esset optumum homini; T I, 114. (Silenum) docuisse regem non nasci homini longe optimum esse, proximum autem quam primum mori; T I, 114. illud homini longe optumum esse, quod ..; T II, 46. qui nihil melius homini, nihil magis expetendum, nihil praestantius honoribus, imperiis, populari gloria iudicaverunt; T III, 3. quid (est) praestantius (sapientia), quid homini melius, quid homine dignius? O II, 5.

carus: homuncio hic, qui multa putat praeter virtutem homini partim cara esse, partim etiam necessaria; A II, 134.

communis: nihil .. prohibet quaedam esse ... cum bestiis homini communia; F V, 25.

dissimilis: quis est tam dissimilis homini, qui non moveatur ..? F V, 62.

dulcis: nihil .. est profecto homini prudentia dulcius; T I, 94.

gloriosus: magnificum illud etiam Romanisque hominibus gloriosum, ut Graecis de philosophiae litteris non egeant; D II, 5.

gravis: volam .. hoc, quod loquar, diis inmortalibus gratum potius videri quam grave ‖ hominibus ‖; L II, 41.

ignotus: si id dis hominibusque futurum sit semper ignotum; O III, 39.

invisus: quo (tyranno) neque taetrius neque foedius nec dis hominibusque invisius animal ullum cogitari potest; R II, 48.

iratus: quod ... neque ita (me) gessi, quasi homini aut temporibus iratus; D II, 6.

longus: quae .. aetas longa est, aut quid omnino homini longum? T I, 94.

miser: quam .. erat miserum ... homini praesertim docto a puero et artibus ingenuis erudito! T V, 63.

necessarius: ſ. carus. I, 1. agit; O II, 39.

notus: quae si hominibus solis nota sunt; N II, 155.

optabilis: quodsi non sumus inmortales futuri, tamen extingui homini suo tempore optabile est; C 85.

par: ita ut constantibus hominibus par erat; D II, 114.

praestans: ſ. bonus; T III, 3.

satis: Epicuro, homini aspero et duro, non est hoc satis; T II, 17.

utilis: ſ. I, 1. est; O II, 11.

3. **Ablativ:** alienus: utrumque homine alienissimum; O I, 41.

dignus: omnis liberalis et digna homine nobili ab eo (L. Lucullus) percepta doctrina; A II, 1. si ea bona esse sentires, quae essent homine dignissima; T III, 35. quae maxime videntur digna esse iusto homine eoque ..; O I, 31. alter (iocus) est ... *gravissimo* ‖ magno ‖ homine dignus; O I, 104. omnium .. rerum ... nihil est agri cultura ... homine libero dignius; O I, 151. praeclarum responsum et docto homine dignum; C 13. ſ. 2. bonus; O II, 5.

indignus: quod ... eius modi esse iudico, ut nihil homine videatur indignius; F I, 23. de turpi contraria, nihil tam taetrum, ... nihil homine indignius; T II, 46. nec me angoribus dedidi ... nec rursum indignis homine docto voluptatibus; O II, 2. indigna homine dubitatio! Lae 67.

4. **mit Präpositionen:** alienus ab: ſ. I, 1. videtur.

beneficus in: si sunt di, benefici in homines sunt; D II, 104.

bonus, magnus inter: huius .. operis maximi inter homines atque optimi illum (moderatorem) esse perfectorem volo; R V, 8.

primus ex: ad quem (Velleium) tum Epicurei primas ex nostris hominibus deferebant; N I, 15.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv** (vgl. II, 2. sum): alqs: L. Crassus cum omnium hominum moderatissimo Q. Mucio magnificentissima aedilitate functus est; O II, 57.

alqd: ſ. 1, 2. sum; T III, 77.

abundantia: magnae .. oportunitates ad cultum hominum atque abundantiam aliae aliis in locis reperiuntur; N II, 130.

acumen: ſ. I, 1. ducunt.

adiumenta: quos negat sine adiumentis hominum tantas res efficere potuisse; O II, 16. omnis

ratio atque institutio vitae adiumenta hominum desiderat; O II, 39.

administratio: quae (inanima) nec haberemus ... nec iis sine hominum administratione uteremur; O II, 12.

admiratio: nonne perspicuum est ex prima admiratione hominum || homines || ... credidisse ea efficere ... Iovem? D II, 42. ut cum admiratione hominum honore ab iis digni iudicaremur; O II, 36. meministi ..., quanta esset hominum vel admiratio vel querella; Lae 2.

aestimatio: f. existimatio.

aetas: quorum (hominum) si aetas potuisset esse longinquior; T III, 69. nec (opinio) una cum saeclis aetatibusque hominum inveterari potuisset; N II, 5. tertiam iam .. aetatem hominum videbat || vivebat ||; C 31.

amicitia: hominum caritas et amicitia gratuita est. quanto igitur magis deorum! N I, 122. nescio quo pacto ab amicitiis perfectorum hominum, id est sapientium, ... ad leves amicitias defluxit oratio; Lae 100.

animus: quem (Epicurum) .. arbitror ... maximis .. erroribus animos hominum liberavisse; F I, 14. quod offenderet animos hominum; F II, 69. quid, si non sensus modo ei (viti) datus sit, verum etiam animus hominis? F V, 40. Pherecydes Syrius primum || primus || dixit animos esse hominum sempiternos; T I, 38. quae declarant inesse in animis hominum divina quaedam; T I, 56. si nihil haberet animus hominis, nisi ut appeteret aut fugeret; T I, 56. si deus aut anima aut ignis est, idem est animus hominis; T I, 65. cur .. quicquam ignoraret animus hominis, si esset deus? N I, 28. Epicurus .. ex animis hominum extraxit radicitus religionem; N I, 121. Cleanthes ... quattuor de causis dixit in animis hominum informatas deorum esse notiones; N II, 13. animum ipsum mentemque hominis, rationem, consilium, prudentiam ... divina cura perfecta esse; N II, 147. animos praeclarorum hominum ... divinos esse et aeternos; N III, 12. Cleanthes ... quattuor modis formatas in animis hominum putat deorum esse notiones; N III, 16. animos hominum quadam ex parte extrinsecus esse tractos et haustos; D I, 70. nec .. umquam animus hominis naturaliter divinat, nisi cum .. solutus est; D I, 113. animi hominum ... cernunt ea, quae permixti cum corpore animi || [animi] || videre non possunt; D I, 129. cum .. animi hominum semper fuerint futurique sint; D I, 131. si in animis hominum regale || si || imperium sit; R I, 60. ad humanitatem atque mansuetudinem revocavit animos hominum; R II, 27. quae latet in animis hominum quaeque pars animi mens vocatur; R II, 67. proprium hoc statuo esse virtutis, conciliare animos hominum; O II, 17. qui animos hominum inmortales esse credam; C 85. animos hominum esse divinos; Lae 13. quid mirum est, si animi hominum moveantur, cum ..? Lae 29. animus hominis dives, non arca, *quae* appellari solet; P 44. f. I, 1. intellegunt; F I, 59.

auctoritas: an ... hominum consentiente auctoritate contenti non sumus? D I, 84. genus .. hoc sermonum positum in hominum veterum auctoritate, et eorum inlustrium; Lae 4.

aures: nostrorum hominum ad eorum doctissimas voces aures clausas fuisse; T IV, 2. quae hominum solum auribus iudicantur; N II, 146. hoc sonitu oppletae aures hominum obsurduerunt; R VI, 19. ut eum (sonitum) aures hominum capere non possint; R VI, 19.

beneficia: f. I, 1. defendit.

bonum: pecudis .. et hominis idem bonum esse censent; A I, 6. aliud aliquod .. hominis summum bonum reperiendum est; F II, 109. nec .. ullo modo summum pecudis bonum et hominis idem mihi videri potest; F II, 111. ut statueret in eo collocatum summum illud hominis per se laudandum et expetendum bonum; F III, 21. quodsi non hominis summum bonum quaereremus, sed cuiusdam animantis; F IV, 27. nunc de hominis summo bono quaeritur; F IV, 35. cum de hominis summo bono quaererent; F IV, 36.

calamitates: misericordiam (utilem esse) ad ... hominum indignorum calamitates sublevandas; T IV, 46.

captus: f. I, 1. aspiciunt.

caput: Cinna ... consulis Cn. Octavii praecidi caput iussit. P. Crassi, L. Caesaris, nobilissimorum hominum; T V, 55.

caritas: si maxime talis est deus, ut nulla gratia, nulla hominum caritate teneatur, valeat; N I, 124. f. amicitia; N I, 125. utilitas; O I, 155.

celebrationes: f. I, 1. vult; O I, 12.

civitas: eum .. (mundum) esse quasi communem urbem et civitatem hominum et deorum; F III, 64. ut iam || est igitur || universus hic mundus una civitas *sit* communis deorum atque hominum existimanda; L I, 23.

coetus: populus .. non (est) omnis hominum coetus quoquo modo congregatus, sed ..; R I, 39. nihil est .. illi principi deo ... acceptius quam concilia coetusque hominum iure sociati; R VI, 13. urbes .. sine hominum coetu non potuissent nec aedificari nec frequentari; O II, 15. ille (Africanus) e coetu hominum frequentiaque interdum tamquam in portum se in solitudinem recipiebat; O III, 2. f. I, 1. vult; O I, 12.

cognitio: vis et natura quaedam significans aliquid per se ipsa satis certa, cognitioni autem hominum obscurior; D I, 15.

commendatio: ut etiam communis hominum inter homines naturalis sit commendatio; F III, 63.

commoditates: canum ... tanta alacritas in venando quid significat aliud nisi se ad hominum commoditates esse generatos? N II, 158. ad hominum commoditates et usus tantam rerum ubertatem natura largita est, ut ..; L I, 25.

commoda: qui (deus) ... terras et maria contemplans hominum commoda vitasque tueatur; N I, 52. ea .. actio in hominum commodis tuendis maxime cernitur; O I, 153. illi ... ab augendis hominum utilitatibus et commodis non recesserunt; O I, 155.

communitas: hominum .. societas et communitas ... iustitiam procreavit; N III, 38. in qua (sapientia) continetur deorum et || [deorum et] || hominum communitas et societas inter ipsos; O I, 153. ita fit, ut vincat cognitionis studium consociatio hominum atque communitas; O I, 157. societas hominum et communitas evertatur necesse est; O III, 22. hoc omne genus ... impium ex hominum communitate exterminandum est; O III, 32.

conceptus: quaedam (invisitata) etiam ex hominum pecudumve conceptu et satu (oriebantur); D I, 93.

conciliatio: prima est .. conciliatio hominis ad ea, quae sunt secundum naturam; F III, 21.

concilium: qui ... quasi doctissimorum hominum in concilio adsint; R I, 28. f. coetus; R I, 13.

concursus: *auget* .. luctum concursus hominum; L II, 65.

condicio: cum de hac communi hominum condicione audivissent; T III, 59.

congregatio: facile intellegitur nos ad coniunctionem congregationemque hominum ... esse natos; F III, 65. nos ... natos .. esse ad congregationem hominum et ad societatem communitatemque generis humani; F IV, 4. eius (populi) .. prima causa coëundi est non tam inbecillitas quam naturalis quaedam hominum quasi congregatio; R I, 39.

congressus: congressus ut hominum fugiat atque oderit; Lae 87.

coniectura: non deorum natura, sed hominum coniectura peccavit; N II, 12.

coniunctio: nec (est) quod latius pateat quam coniunctio inter homines hominum; F V, 65. quae sit coniunctio hominum, quae naturalis societas inter ipsos; L I, 16. si hominum inter ipsos societatem coniunctionemque perspexeris; L I, 28. ut .. societas hominum coniunctioque servetur; O I, 17. optime .. societas hominum coniunctioque servabitur; O I, 50. quod (officium) ad coniunctionem hominum et ad societatem tuendam valet; O I, 158. ſ. congregatio; F III, 65. 1, 1. ohne Verb; F III, 63.

conlocutio: nec .. id conlocutio hominum aut consessus || [aut consensus] || effecit; T I, 30.

conscientia: quodsi qui satis sibi contra hominum conscientiam saepti esse et muniti videntur, deorum tamen horrent; F I, 51. hominum conscientia remota; F II, 28.

consensus: ut magnas utilitates adipiscimur conspiratione hominum atque consensu, sic ..; O II, 16. ſ. conlocutio.

conservatio: eloquentiam a natura ad salutem hominum et ad conservationem datam; O II, 51.

consessus: ſ. conlocutio.

consilium: ſ. animus; N II, 147. — 1, 1. providet.

consociatio: sequemur ... id, quod ad hominum consociationem accommodatum (est); O I, 100. ſ. communitas; O I, 157.

conspiratio: ſ. consensus; O II, 16.

constantia: quod abhorret etiam ab hominis constantia; D II, 125.

constructio: quanto artificio esset sensus nostros mentemque et totam constructionem hominis fabricata natura! A II, 86.

consuetudo: quanto id in hominum consuetudine facilius fieri poterit || potuerit || ? F I, 69.

continentia: ego ... admirari satis non possum vel hominis ipsius continentiam vel temporum disciplinam; C 55.

convictus: (animal) appetens .. convictum hominum ac societatem; F IV, 18.

corpus: alii .., quasi corpus nullum sit hominis, ita praeter animum nihil curant; F IV, 36. natura .. corpus .. hominis sic et genuit et formavit, ut ..; F V, 59. ſ. I, 1. moritur; O III, 38.

corruptela: vidimus ... iudicia perrupta ab isdem corruptela || [corrupta] || hominum, non deorum; L II, 43.

culpa: hominum esse istam culpam, non deorum; N III, 76.

cultus: omne officium munusque sapientiae in hominis cultu esse occupatum; F IV, 36. quorum (hominum) omnis cultus esset futurus in luctu; N I, 38. neque .. fructum edere ... sine cultu hominum et curatione potuissent; N II, 158. ſ. abundantia.

cura: * eosdem terminos hominum curae atque vitae; R IV, 8.

curatio: ſ. cultus; N II, 158.

custos: cum sapientiam totius hominis custodem et procuratricem esse vellent; F IV, 17.

definitio: ut, quodcumque accidisset, praedictum videretur hominum et temporum definitione sublata; D II, 110. quaecumque est hominis definitio, una in omnis valet; L I, 29.

dilectus: est in ipsis (populis) magnus dilectus hominum et dignitatum; R I, 53.

diligentia: accedit ad ... earum rerum, quas terra gignit, conservationem et salutem hominum etiam sollertia et diligentia; N II, 130.

disputatio: quae in hominum doctorum disputatione versantur; L I, 28. vereor, ne cui vestrum ex Socraticorum || otiosorum, al. || hominum disputationibus, non ex meo sensu deprompta || depromta || haec videatur oratio; P 6.

dissensio: eos ipsos ... addubitare coget doctissimorum hominum de maxuma re tanta dissensio; N I, 14. perturbat nos opinionum varietas hominumque dissensio; L I, 47.

doctores: audiamus communis quasi doctores eruditorum hominum; R I, 56.

domus: est .. mundus quasi communis deorum atque hominum domus aut urbs utrorumque; N II, 154. sentio .. te sedem etiam nunc hominum ac domum contemplari; R VI, 20. in domo clari hominis ... adhibenda cura est laxitatis; O I, 139. est ... valde decorum patere domus hominum inlustrium hospitibus inlustribus; O II, 64. ſ. II, 1. honoro.

effigies: sit sane ... deus effigies hominis et imago; N I, 103.

error: quantus iste est hominum et quam inveteratus error! R II, 29. error hominum non proborum ... id (utile) continuo secernit ab honesto; O III, 36. quo minus (animi) se admiscuerint atque implicuerint hominum vitiis et erroribus; fr V, 97.

excellentia: decorum id esse, quod consentaneum sit hominis excellentiae in eo, in quo ..; O I, 96.

exempla: inlustribus in personis temporibusque exempla hominum rerumque definio; R II, 55.

existimatio: quicumque epulis et conviviis et sumptibus existimationem || aestimationem || hominum sibi conciliant; R fr 8.

exitus: clarissimorum hominum nostrae civitatis gravissimos exitus in Consolatione collegimus; D II, 22.

fabricatio: si erit tota hominis fabricatio perspecta; N II, 133.

facta: de clarorum hominum factis illustribus ... satis hoc loco dictum sit || est ||; F I, 37. nec ii (νομοφύλακες) solum litteras, ... sed etiam facta hominum observabant; L III, 46.

fama: quorum (versuum) interpres nuper falsa quadam hominum fama dicturus in senatu putabatur eum ... appellandum .. esse regem; D II, 110. concedamus .. famae hominum ..., ut ..; R II, 4. quem (Herculem) hominum fama beneficiorum memor in concilio caelestium collocavit; O III, 25.

familiaritates: quod ... declarant ... doctissimorum hominum familiaritates; N I, 6.

fides: pro deorum atque hominum fidem! T V, 48. pro || proh || deorum fidem atque hominum! Lae 52.

figura: quam sint omnia in hominis figura non modo ad usum, verum etiam ad venustatem apta; N I, 47. quodsi omnium animantium formam vincit hominis figura; N I, 48. quoniam ... nec ratio usquam inesse nisi in hominis figura (potest); N I, 48. nec rationem esse nisi in hominis figura; N I, 89. ut concedamus eandem hominum esse et deorum figuram; N I, 94. nisi in hominis figura rationem inesse non posse; N I, 98. ut nisi figuris hominum constitutis nihil possent de dis inmortalibus cogitare; N II, 45. ut, quae numquam vidimus, ea tamen informata habeamus,

oppidorum situs, hominum figuras; D II, 138. qui (tyrannus) quamquam figura est hominis, morum tamen inmanitate vastissimas vincit beluas; R II, 48. quanto est miserius in hominis figura animo esse efferato! R IV, 1. ista in figura hominis feritas et inmanitas beluae a communi tamquam humanitatis corpore segreganda est; O III, 32. ſ. II, 5. converto ex.

fortuna: etsi haec commemoratio vereor ne supra hominis fortunam esse videatur; L II, 41. quae multa et varia in hominum vita fortunaque versantur; O I, 67. ſ. mos; O II, 69.

frequentia: ut aliquis nos deus ex hac hominum frequentia tolleret; Lae 87. ſ. coetus; O III, 2.

fructus: ea parata ad fructum hominum ... sunt ‖ [ea ... sunt] ‖; N II, 154.

funera: quae in omni crudelitate sic exultat, ut vix hominum acerbis funeribus satietur; R II, 68.

gemitus: inclusorum hominum gemitu mugiebat taurus; R III, 42.

genus: multa ruunt et maxime communitas cum hominum genere; A II, 140. ii ... ad servandum genus hominum natura incitantur; F III, 66. de hominum genere aut omnino de animalium loquor? F V, 33. quae est melior .. in hominum genere natura quam eorum, qui ..? T I, 32. (odium) in hominum universum genus, quod accepimus de Timone, qui μισάνθρωπος appellatur; T IV, 25. nec tam fuit hominum generi infensa atque inimica natura, ut ..; T IV, 58. si est aliquid a deis inmortalibus hominum generi tributum; N I, 3. quae est .. gens aut quod genus hominum, quod non habeat ..? N I, 43. quodsi inest in hominum genere mens, fides, virtus, concordia; N II, 79. quid iam de hominum genere dicam? N II, 99. quam salutares (natura dedit) non modo hominum, sed etiam pecudum generi ... ventos Etesias! N II, 131. ab hominum genere finitus est dies, mensis, annus; N II, 153. nec .. universo generi hominum solum, sed etiam singulis a dis inmortalibus consuli et provideri solet; N II, 164. qui hos ‖ eos ‖ deos ex hominum genere in caelum translatos non re, sed opinione esse dicunt; N III, 53. siquidem (di) hominum generi consulebant; N III, 79. sunt .. (di) benefici generique hominum amici; D I, 82. II, 102. eam (aeternam naturam) suspiciendam admirandamque hominum generi pulchritudo mundi ... cogit confiteri; D II, 148. tantam esse necessitatem virtutis generi hominum a natura ... (datam), ut ..; R I, 1. qui (sibi) .. cum omni hominum genere nullam iuris communionem, nullam humanitatis societatem velit; R II, 48. quoniam ... saepius .. genus eius hominis erit in reliqua nobis oratione trac*tandum* *; R II, 51. iustitia .. praecipit ... consulere generi hominum; R III, 24. genus id hominum ... tribu moveri notatione censoria voluerunt; R IV, 10. est hominum generi prosperus et salutaris ille fulgor, qui dicitur Iovis; R VI, 17. animos munere deorum hominum generi datos; R VI, 17. quibus ex rebus quom omne genus hominum sociatum inter se esse intellegatur; L I, 32. eosdem .. (deos) optime de genere hominum mereri; L II, 15. quod .. ex hominum genere consecratos ... coli lex iubet; L II, 27. (deos) hominum consulere generi; L II, 32. sine quo (imperio) nec domus ulla nec civitas nec gens nec hominum universum genus stare ... potest; L III, 3. fructuosior .. hominum generi ... eorum (vita est), qui ..; O I, 70. communem totius generis hominum conciliationem ... servare debemus; O I, 149. quarum (beluarum) impetu docet quaedam hominum genera esse consumpta; O II, 16. armis et castris temptata res est ab omni genere hominum et ordine; O II, 84. haec .. officia ... esse ... cum omni hominum genere communia; O III, 15. quod hominum generi universo cultura agrorum est salutaris; C 56. hunc ex maxime raro genere hominum iudicare debemus et paene divino; Lae 64. maxuma .. eorum (oculorum) utilitas donata hominum generi deorum munere deinceps explicetur; Ti 52. ſ. exprobrant. utuntur; O II, 11.

gloria: quanti .. est ista hominum gloria? R VI, 25.

gratia: ſ. caritas; N I, 124.

ignoratio: quorum ‖ quarum ‖ .. prima aetas ... in hominum ignoratione versatur; O II, 45.

imagines: quid, quod eiusdem hominis in meum (animum imagines incurrunt) aliae, aliae in tuum? ... quid, quod hominum, locorum, urbium earum, quas numquam vidimus? N I, 108. ſ. effigies. — I, 1. est; N I, 107.

imbecillitas: superstitio fusa per gentis ... hominum inbecillitatem occupavit; D II, 148. ſ. congregatio; R I, 39.

immortalitates: ſ. virtus; N III, 46.

impetus: (Dicaearchus) ... comparat, quanto plures deleti sint homines hominum impetu ... quam omni reliqua calamitate; O II, 16.

incommodum: ſ. I, 1. auget.

ingenia: multis locis nostrorum hominum ingenia virtutesque .. soleo mirari; T IV, 1. hebetiora ut sint hominum ingenia propter caeli pleniorem naturam; N II, 17. coniectura omnis ... ingeniis hominum in multas .. partis saepe diducitur; D II, 55. legem neque hominum ingeniis excogitatam nec scitum aliquod esse populorum, sed aeternum quiddam; L II, 8.

institutio: ipsa hominis institutio ‖ inst. hom. ‖ si loqueretur; F IV, 41.

interitus: non .. hominum interitu sententiae quoque occidunt; N I, 11. nullus interitus est rei publicae naturalis ut hominis; R III, 34. sermo ... ille ... obruitur hominum interitu; R VI, 25. est Dicaearchi liber de interitu hominum; O II, 16.

inventa: cum eorum (doctissimorum hominum) inventis scriptisque se oblectent; R I, 28.

indicium: Eudoxus, ... in astrologia iudicio doctissimorum hominum facile princeps; D II, 87. ſ. corruptela.

ius: haec (philosophia) nos primum ad illorum (deorum) cultum, deinde ad ius hominum ... erudivit; T I, 64. qui ... inpulsu .. libidinum ... deorum et hominum iura violaverunt; R VI, 29.

labor: nec „ferrum, aes, aurum, argentum“ effoderetur „penitus abditum“ sine hominum labore et manu; O II, 13.

laudationes: lege (laudationes) nostrorum hominum; F II, 116.

laudes: hominis amicissimi, Cn. Pompeii, laudes inlustrabit; L I, 8.

lex: Lucii .. Valerii Potiti et M. Horatii Barbati, hominum concordiae causa sapienter popularium, consularis lex sanxit, ne ..; R II, 54. ad quam (naturam) leges hominum deriguntur ‖ dirig. ‖; L II, 13.

linguae: quot hominum linguae, tot nomina deorum; N I, 84.

manus: operibus ‖ operis ‖ hominum, id est manibus, cibi etiam varietas invenitur; N II, 151. eas (utilitates) nos nullo modo sine hominum manu atque opera capere potuisse; O II, 14. ſ. labor.

membra: qui (imperiti) non membra solum hominis deo tribuant, sed usum etiam membrorum; N I, 101. ut ... deum fingeret ... membris

hominis praeditum omnibus, usu membrorum ne minimo quidem; N I, 123. ut .. hominum membra nulla contentione mente ipsa ac voluntate moveantur, sic ..; N III, 92.

memoria: de communi hominum memoria loquor, et eorum maxume, qui ..; T I, 59.

mens: ad rerum scientiam ... aptissima cum sit mens hominis; A II, 31. sic mentem hominis ... adgnoscito; T I, 70. quod hominis mens, quod ratio, quod vis, quod potestas humana efficere non possit; N II, 16. esse in mentibus hominum tamquam oraclum aliquod; D II, 100. ii mentem hominis voluntate libera spoliatam necessitate fati devinciunt; Fa 20. »tales sunt hominum mentes, quali pater ipse Iuppiter auctiferas lustravit lumine terras«; Fa fr 3. quamvis hominis mentem sit habiturus; R IV, 1. eadem ratio quom est in hominis mente confirmata; L I, 18. hominis .. mens discendo alitur et cogitando; O I, 105. ſ. animus; N II, 147. constructio.

milia: ſ. I, 1. descendunt. est; O II, 73. — II, 1. capio; O III, 114.

miseriae: morte aut dolore corporis aut luctu animi aut offensione iudicii hominum miserias ponderamus; L II, 43.

mos: hoc non ex hominum more solum, sed etiam ex bestiis intellegi potest; T V, 98. ut si quis medicus aegroto imperet, ut sumat »terrigenam« ... potius quam hominum more cocleam diceret || dicere, [dicere] ||; D II, 133. qui (Zopyrus physiognomon) se profitebatur hominum mores naturasque ex corpore, oculis, vultu, fronte pernoscere; Fa 10. civitatem ... a vita hominum abhorrentem et || a || moribus || maioribus ||; R II, 21. se in beneficiis collocandis mores hominum, non fortunam sequi; O II. 69. mutari etiam mores hominum saepe dicebat; Lae 33.

motus: qui motus hominum, qui ferarum non ita expictus est, ut ..? T V, 114.

multitudo: propter huius modi sententias istorum hominum est multitudo; T V, 28. in quam (domum) ... admittenda hominum cuiusque modi || generis || multitudo; O I, 139; ſ. I, 1. dolent; F II, 16.

municeps: »Graecum te, Albuci, quam Romanum atque Sabinum, municipem Ponti, Tritanni centurionum, praeclarorum hominum ac primorum signiferumque maluisti dici;« F I, 9.

natura: utrum conveniat necne natura hominis cum universa; F III, 73. iidem .. diviserunt naturam hominis in animum et corpus; F IV, 16. quid .. dubitamus in tota eius (hominis) natura quaerere quid sit effectum? F IV, 36. vivere ex hominis natura undique perfecta et nihil requirente; F V, 26. videndum est, ... quae sit hominis natura; F V, 34. cui (menti) tota hominis natura pareat; F V, 34. ut ... in corpore immutari || mutari || hominis natura videatur; F V, 35. quibus quasi informatum est, quid hominis natura postulet; F V, 36 (37). quin ad eas res hominum natura nullo emolumento invitata rapiatur; F V, 48. cum sic hominis natura generata sit, ut ..; F V, 66. locupletior .. hominum natura ad beate vivendum est quam deorum; N I, 112. quae (causa) terreret animos ... praeter naturam hominum pecudumque portentis; N II, 14. nec .. hominis natura perfecta est; N II, 39. satis docuisse videor, hominis natura quanto omnis anteiret animantes; N II, 153. quam (vim di immortales) tum terrae cavernis includunt, tum hominum naturis implicant; D I, 79. naturam hominis aspernatus hoc ipso luet maximas poenas; R III, 33. natura .. iuris explicanda nobis est eaque ab hominis repetenda natura; L I, 17. quom de natura hominis quaeritur; L I, 24. quod verum, simplex sincerumque sit, id esse naturae hominis aptissimum; O I, 13. qua (beneficentia, liberalitate) .. nihil est naturae hominis accommodatius; O I, 42. in quo natura eius (hominis) a reliquis animantibus differat; O I, 96. quantum natura hominis pecudibus reliquisque beluis antecedat; O I, 105. quae sit in natura || hominis || excellentia et dignitas; O I, 106. est .. hominum naturae ... maxime inimica crudelitas; O III, 46. quid est in hominis natura || vita || diu? C 69. cum hominis natura morte dissolvitur; C 80. ſ. mos; Fa 10. — I, 1. abhorrent. — II, 1. dico; F V, 33. relinquo. — 3. intercedo.

nepos: P. Crassi, et sapientis et eloquentis et primi hominis, nepos; T I, 81.

nomen: quis est .. dignus nomine hominis? F II, 114.

numerus: ſ. II, 1. digno.

occupatio: propter magnitudinem rerum occupationemque hominum; T IV, 6.

odium: qui ... odio quodam hominum suum se negotium agere dicant; O I, 29. qui (quaestus) in odia hominum incurrunt, ut portitorum, ut faeneratorum; O I, 150. tyranni ... interitus declarat, quantum odium hominum valeat ad pestem; O II, 23.

opera: neque agri cultura neque frugum ... conservatio sine hominum opera ulla esse potuisset; O II, 12. quae unde sine hominum opere || opera || habere possemus? O II, 14. nec hoc tempore sine hominum opera .. pascere eas (bestias) ... possemus; O II, 14. ſ. manus.

opinio: longe aliter se rem habere, atque hominum opinio sit; N III, 63. hunc optimum statum pravis hominum opinionibus eversum esse dicunt; R I, 51.

opes: quamquam fortuita sunt, tamen sine hominum opibus et studiis neutram in partem effici possunt; O II, 20.

opus: quorum .. (hominum) operibus agri, insulae litoraque collucent distincta tectis et urbibus; N II, 99. ea .. ipsa, quae inanima diximus, pleraque sunt hominum operis effecta; O II, 12. ſ. manus; N II, 151. opera; O II, 14.

oratio: maxime .. hoc in hominum doctorum oratione mihi mirum videri solet, quod ..; R I, 11. ſ. I, 1. adsentantur. est; T V, 47. praeterit.

ordo: ſ. genus; O II, 84.

pars: optima .. parte hominis, ... ingenii et mentis acie fruuntur; F V, 57.

pater: illum ..., ut idem Ennius, »patrem divumque hominumque« (invocant); N II, 4. Iuppiter ... a poëtis „pater divomque || divumque || hominumque" dicitur; N II, 64.

patrocinia: ſ. I, 1. defendit.

perfamiliaris: * doctum hominem sane, cuius fuit Accius perfamiliaris; L II, 54.

persona: neque oratio abhorrens a persona hominis gravissimi; R I, 24.

pietas: praestans deorum natura hominum pietate coleretur; N I, 45.

possessio: quod earum rerum videatur ei ... saepe etiam deterrimorum hominum inmensa possessio; R I, 27.

praestantia: corporis voluptatem non satis esse dignam hominis praestantia; O I, 106.

procreationes: dissimilitudo locorum nonne dissimilis hominum procreationes habet? D II, 96.

procuratio: quae (pecudes, stirpes) sine procuratione hominum salvae esse non possunt; N II, 130.

procuratrix: ſ. custos.

proles: si cupiat proles illa futurorum hominum deinceps laudes ... prodere; R VI, 23.

prudentia: in quo equidem continentissimorum

hominum, maiorum nostrorum, saepe requiro prudentiam; P 7. ſ. animus; N II, 147.
pugna: ſ. I, 1. regant.
querella: ſ. admiratio; Lae 2.
ratio: hominum ratio non in caelum usque penetravit? N II, 153. eae (aves) ne caperentur quidem nisi hominum ratione atque sollertia; N II, 160. qui (Socrates), ... quae de natura quaererentur, .. maiora quam hominum ratio consequi posset || possit ||, ... dixerit; R 1, 15. unam esse hominum inter ipsos vivendi parem communemque || et communem || rationem; L I, 35. est .., quod differat in hominum ratione habenda inter iustitiam et verecundiam; O I, 99. ſ. animus; N II, 147. mens; N II, 16.
religio: ut (Cotta) Stoicorum magis argumenta confutet quam hominum deleat religionem; D 1, 8.
res: res tota .. non doctorum hominum; F II, 103.
rex: quem unum omnium deorum et hominum regem esse omnes docti indoctique † expoliri || pariter || consentiunt; R 1, 56.
saecula: quod ceteri ... minus eruditis hominum saeculis fuerunt; R II, 18. in quo (anno) vix dicere audeo quam multa hominum saecula teneantur; R VI, 24.
salus: salutem hominum in eius (Iovis) esse tutela; F III, 66. ſ. conservatio.
sapientia: quod haec esset una omnis || hominis || sapientia, non arbitrari se scire, quod nesciat; A I, 16.
satus: ſ. conceptus. — scripta: ſ. inventa.
sedes: ſ. domus; R VI, 20.
sensus: omnis .. sensus hominum multo antecellit sensibus bestiarum; N II, 145. »quae (mens divina) penitus sensus hominum vitasque retentat«; D 1, 17.
sententia: tu mihi videris Epicharmi, acuti nec insulsi hominis ut Siculi, sententiam sequi; T I, 15. de qua (quaestione) tam variae sunt || sint || doctissimorum hominum ... sententiae, ut ..; N I, 1. quibus (portentis) cognitis multae saepe res *ex* hominum sententia atque utilitate partae (sunt); N II, 163. id totum dixi ex Crassi, sapientissimi hominis, sententia; L III, 42.
sermo: tu .. quam celebritatem sermonis hominum ... consequi .. potes? R VI, 20. animus oportet tuus se iudicet divitem, non hominum sermo; P 43. ſ. I, 1. disputant.
similitudo: si hominum similitudo tanta esse non potest, ne signorum quidem? A II, 85. hominum .. similitudo in corporum figura magis exstat; T I, 80.
societas: quoniam unam societatem hominum esse volumus; F V, 67. est .. unum ius, quo || quoi || devincta est hominum societas; L I, 42. societas .. hominum et aequalitas et iustitia per se *est* expetenda; L I, 49. (honestum versatur) in hominum societate tuenda; O I, 15. qua (ratione) societas hominum inter ipsos et vitae quasi communitas continetur; O I, 20. tum artibus, tum opera, tum facultatibus devincire (debemus) hominum inter homines societatem; O I, 22. gradus .. plures sunt societatis hominum; O I, 53. in officiis deligendis id genus officiorum excellere, quod teneatur hominum societate; O I, 160. qui multam utilitatem rei publicae atque hominum societati ... adferre possis; O III, 30. ſ. communitas; N III, 38. O I, 153. III, 22. coniunctio. convictus.
sollertia: ex ipsa hominum sollertia esse aliquam mentem ... existimare debemus; N II, 18. ſ. diligentia. ratio; N II, 160.
solutio: ex quo ipsam aegritudinem λύπην Chrysippus quasi solutionem totius hominis appellatam putat; T III, 61.
species: hominis esse specie deos confitendum est; N I, 48. ut non videret species istas hominum conlatas in deos aut consilio quodam sapientium ... aut superstitione; N I, 77. nullam aliam nobis de deo cogitantibus speciem nisi hominis occurrere; N I, 81.
studia: ne movere hominum studia viderer, retinere non posse; F I, 2. neminem ... magnas res et salutares sine hominum studiis gerere potuisse; O II, 16. hominum .. studia ... [virorum praestantium] sapientia || morum praestantia [sapientia] || ... excitantur; O II, 17. ut hominum studia complectamur; O II, 19. quonam modo hominum studia ad utilitates nostras ... excitare possimus; O II, 20. ſ. opes.
tarditas: quod non Academiae vitio, sed tarditate hominum arbitror contigisse; N I, 11.
tenuitas: ne ars tanta propter tenuitatem hominum a religionis auctoritate abduceretur ad mercedem; D I, 92.
testamentum: L. Minuci Basili, locupletis hominis, falsum testamentum ... attulerunt; O III, 73.
verecundia: hanc naturae tam diligentem fabricam imitata est hominum verecundia; O I, 127.
vestigia: »ipse (Bellerophon) ... hominum vestigia vitans«; T III, 63. videre se hominum vestigia; R I, 29.
victus: quae (res) ad victum hominum, ad cultum etiam deorum pertinent; C 56.
vincula: ſ. II, 3. sum; F III, 67.
virtus: solitos esse in epulis canere convivas ad tibicinem de clarorum hominum virtutibus; T I, 3. quorum (hominum) virtus fuerat domi militiaeque cognita; T V, 55. vide .., ne virtutibus hominum isti honores habeantur, non immortalitatibus; N III, 46. ſ. ingenia; T IV, 1.
vis: est .. natura sic generata vis hominis, ut ..; F V, 43.
vita: cum ignoratione rerum bonarum et malarum maxime hominum vita vexetur; F I, 43. tam natura putarem hominis vitam sustentari quam vitis, quam arboris; T I, 56. quid ego nunc lugeam vitam hominum? T I, 83. quas (perturbationes) in vitam hominum stultitia quasi quasdam furias inmittit; T III, 25. futurum fuisse ut omnibus perfectis artibus omni doctrina hominum vita erudiretur; T III, 69. quid non modo nos, sed omnino vita hominum sine te esse potuisset? T V, 5. ut (philosophia) proinde, ac de hominum est vita merita, laudetur; T V, 6. a quibus vita hominum instructa primis sit; T V, 6. Pythagoram .. respondisse similem sibi videri vitam hominum et mercatum eum, qui ..; T V, 9. non ... cum huius vita ... vitam comparabo doctorum hominum et plane sapientium; T V, 64. quod ab iis (deis) ad hominum vitam permanare possit; N I, 3. ab isdem (deis) hominum vitae consuli; N I, 4. qui (Prodicus Cius) ea, quae prodessent hominum vitae, deorum in numero habita esse dixit; N I, 118. suscepit .. vita hominum consuetudoque communis, ut ..; N II, 62. qui (di) ... hominum .. vitam superstitione omni referserunt; N II, 63. esse quandam vim divinam hominum vitam continentem; D I, 118. quoniam ... studemus .. nostris consiliis ... tutiorem et opulentiorem vitam hominum reddere; R I, 3. qui (Socrates) ... ea ... nihil omnino ad vitam hominum adtinere dixerit; R I, 15. quod ... nostra .. res publica ... esset ... nec una hominis vita, sed aliquot constituta saeculis et aetatibus; R II, 2. omni .. illo antiquo ex inculta hominum vita errore sublato; R II, 18. cum iam inveterata vita

hominum ... esset; R II, 20. nec iniussu eius ... ex hominum vita migrandum est; R VI, 15. ad ... vitam .. hominum quietam et beatam inventas esse leges; L II, 11. mihi .. multa eximia .·. videntur Athenae tuae ... in vitam hominum attulisse: L II, 36. hominum vita iussis supremae legis obtemperat; L III, 3. qua nulla pernicies maior hominum vitae potuit afferri; O II, 9. quae .. ad vitam hominum tuendam pertinent; O II, 11. quarum (pecudum) opere || opera || efficitur aliquid ad usum hominum atque vitam; O II, 11. quibus rebus exculta hominum vita tantum distat || destitit || a victu et cultu bestiarum; O II, 15. quae in rebus inanimis quaeque in usu et || [usu et] || tractatione beluarum fiunt utiliter ad hominum vitam; O II, 17. negat .. (Panaetius) ullam pestem maiorem in vitam hominum invasisse quam eorum opinionem; O III, 34. cum hac sententia ... ne utilior quidem hominum vitae reperiri ulla possit; P 23. ſ. commoda; N I, 52. cura. fortuna; O I, 67. mos; R II, 21. natura; C 69. sensus; D I, 17.

vitium: in hominum vitiis ais esse culpam; N III, 76. ego ... vel hominum vitiis vel subsidiis || insidiis || temporum victus; L II, 45. quamvis .. multis nominibus est hoc vitium notandum levium hominum atque fallacium; Lae 91. nec .. peccata rerum eventis, sed vitiis hominum metienda sunt; P 20. ſ. error; fr V, 97. — I, 1. loquuntur; Lae 91.

vox: neque solum deorum voces Pythagorei observitaverunt, sed etiam hominum, quae vocant omina; D I, 102. quae .. mihi vox pecudum videtur esse, non hominum; P 14.

urbanitas: in quantam hominum facetorum urbanitatem incurratis, non dico; F II, 103. te .. unum moribus domesticis ac nostrorum hominum urbanitate limatum; N II, 74.

urbs: ſ. civitas; F III, 64. domus; N II, 154.

usus: ut ea ipsa dei inmortales ad usum hominum fabricati paene videantur; N I, 4. quae (utilitates mulorum et asinorum) certe ad hominum usum paratae sunt; N II, 159. quae (utilitas) ad usum hominum orta ab hominibus solis invenitur; N II, 162. pecudes ... partim esse ad usum hominum, partim ad fructum, partim ad vescendum procreatas; L I, 25. ut placet Stoicis, quae in terris gignantur, ad usum hominum omnia creari; O I, 22. quas (res) ad communem hominum usum natura genuit; O I, 51. ſ. commoditates; L I, 25. vita; O II, 11.

utilitas: cum videmus ... hominis utilitati agros omnis et maria parentia; T I, 69. quae (officia iustitiae) pertinent ad hominum utilitatem || caritatem ||; O I, 155. ita illi ipsi ... ad hominum utilitatem suam prudentiam ... potissimum conferunt; O I, 156. quae (lex naturae) utilitatem hominum conservat; O III, 31. ita semper (sapiens vir) officio fungetur utilitati consulens hominum et ei ... humanae societati; O III, 31. ſ. commoda; O I, 155. sententia; N II, 163.

vulgus: in quibus (exemplis) peccari volgus hominum fortasse non putet; O III, 73.

elliptisch: ſ. I, 1 nudant.

2. **mit Präpositionen:** alqs ex: qui (C. Marius) mibi secundis rebus unus ex fortunatis hominibus, adversis unus ex summis viris videbatur; P 16.

auctoritas apud: ſ. II, 5. sum apud.

bonitas erga: id non sine divina bonitate erga homines fieri arbitrabantur; N II, 60.

caritas erga: ſ. II, 3. conservo.

commendatio inter: ſ. 1. commendatio.

communitas cum: propter necessitatem vitae ... initam esse cum hominibus communitatem et societatem; O I, 158.

coniunctio erga: ſ. II, 3. conservo. — inter: ſ. 1. coniunctio; F V, 65. L I, 28.

di ex: in Graecia multos habent ex hominibus deos; N III, 39.

disputatio cum: *disputationem se habuisse cum M. Varrone*, homine omnium facile acutissimo et sine ulla dubitatione doctissimo; A fr 22.

dissensio inter: est .. inter magnos homines summa dissensio; A II, 117.

feminae ex: cum .. et mares et feminas complures ex hominibus in deorum numero esse videamus; fr IX, 11.

gloria apud: ſ. II, 5. sum apud.

iniuria in: ad impietatem in deos in homines adiunxit iniuriam; N III, 84.

iudicia de: graviora iudicia de potentissimis hominibus extant vocis quam tabellae; L III, 34.

ius inter: ſ. II, 3. sum; F III, 67.

leges in: in privatos homines leges ferri noluerunt; L III, 44.

mares ex: ſ. feminae ex.

mens erga: dei erga homines mente qua sint; D II, 130.

moderatio in: mundi divina [in homines] moderatio profecto nulla est; N III, 85.

obsequia in: neque solum in homines obsequia, sed etiam in deos caerimoniae religionesque tolluntur || tollentur ||; L I, 43.

oratio de: ſ. I, 1. est; L III, 29.

praeceptum ab: quod praeceptum quia maius erat, quam ut ab homine videretur, idcirco assignatum est deo; F V, 44.

reverentia adversus: adhibenda est .. quaedam reverentia adversus homines || [adversus homines] || et optimi cuiusque et reliquorum; O I, 99.

scelera in: scelerum in homines atque in deos *im*pietatum || impietatum || nulla expiatio est; L I, 40.

societas cum: ſ. communitas cum. — erga: ſ. II, 3. conservo. — inter: ab iis (dis) constitutam inter homines societatem evertunt; O III, 28. siquidem meministi esse inter homines natura coniunctam societatem; O III, 53. ſ. communitas; O I, 158. coniunctio; L I, 16. 28. societas; O I, 20. 22.

vincula inter: vgl. II, 3. sum; F III, 67.

V. **Umstand: 1. ablat. compar.:** si (in animis) nihil esset aliud, nihil esset homine deformius; T II, 47. est certe id, quod illud efficit, homine melius; N II, 16. est .. id, *a* quo illa conficiuntur, homine melius; N II, 16. quid esse potest in rerum natura homine melius? N II, 16. ita (mundus) erit homine deterior; N II, 36. esse aliquid homine melius; N III, 18. qui id efficit, melior est homine; N III, 25. idem .. (Chrysippus), si dei non sint, negat esse in omni natura quicquam homine melius; N III, 26. quid hoc homine sollertius? N III, 74. nihil ita animato homine miserius ducerem; R I, 60. ſ. I, 1. putat; N III, 26. 2. sum; N II, 133. — II, 3. videor; N I, 77.

2. **Präpositionen:** ab: cognitis, quoad possunt ab homine cognosci, bonorum et malorum finibus; T IV, 82. quid est .., cur deos ab hominibus colendos dicas? N I, 115. ſ. enuntiat. res caelestes omnesque eae, quarum est ordo sempiternus, ab homine confici non possunt; N II, 16. accurate .. quondam a L. Torquato, homine omni doctrina erudito, defensa est Epicuri sententia de voluptate; F I, 13. in qua (controversia) ... depasci veterem possessionem Academiae ab hoc acuto homine non sinemus; L I, 55. nos ab

eo (homine) derideri puto; T II, 45. quoniam esset aliquid in rerum natura, quod ab homine effici non posset; N III, 18. ea (lex) est Gabinia, lata ab homine ignoto et sordido; L III, 35. f. I, 1. aucupatur. qui dixerunt totam de dis inmortalibus opinionem fictam esse ab hominibus sapientibus rei publicae causa; N I, 118. quae (res) est a nostris hominibus adhuc aut ignorata aut relicta; L I, 6. ab eisdem .. (hominibus bestiae) et ... interficiuntur et ... capiuntur; O II, 4. inveniri: f. IV, 1. usus; N II, 162. ludimur ab homine non tam faceto quam ad scribendi licentiam libero; N I, 123. id .. ab homine acuto non esse neglectum; D I, 48. quod ab homine non potuerit praestari; T III, 34. relinqui: f. ignorari. quae a Graecis hominibus || † nobis || scripta sunt; R I, 37. a magno homine et in primis erudito, Panaetio (tractata sunt); L III, 14. id quod a nostris hominibus saepissime usurpatum iam in proverbii consuetudinem venit; O II, 55. elliptisch: hoc quidem sane luculente ut ab homine perito definiendi; O III, 60.

causa: cetera nata esse hominum causa et deorum; F III, 67. an haec ... hominum causa a deo constituta sunt? sapientiumne? ... an stultorum? N I, 23. omnia aliorum causa esse generata, ut eas fruges atque fructus, quos terra gignit, animantium causa, animantes autem hominum; N II, 37. deorum et hominum causa factum esse mundum; N II, 133. omnia ... hominum causa facta esse; N II, 154. mundus deorum hominumque causa factus est; N II, 154. hominum facta esse causa || hom. c. f. e. || iudicandum est; N II, 152. terra ... ea ferarumne an hominum causa gignere videtur? N II, 156. hominum .. causa eas rerum copias comparatas fatendum est; N II, 158. homines .. hominum causa esse generatos; O I, 23.

gratia: ut ipsas bestias hominum gratia generatas esse videamus; N II, 158.

in: si nihil in eo (homine), quod || in eo; in quo || perficiendum est, praeter motum ingenii quendam; F IV, 35. in homine perfectio ista in eo potissimum, quod est optimum, id est in virtute, laudatur; F IV, 37. quae voluptatem habeant in omni animante, sed in homine rationem etiam; F IV, 58. non modo in homine, sed etiam in arbore, quicquid supervacaneum sit ..., obstare; N I, 99. habere ... principatum, ut in homine mentem, in belua quiddam simile mentis; N II, 29. efficitur .. in homine virtus, quanto igitur in mundo facilius! N II, 39. ne Lycurgi quidem disciplina tenuit illos in hominibus Graecis frenos; R II, 58. in quo (homine) mors non modo necessaria est, verum etiam optanda persaepe; R III, 34. in cive excelso atque homine nobili blanditiam, adsentationem, ambitionem † meam esse levitatis; R IV, 7. multae etiam, ut in homine Romano, litterae; C 12. quanto id magis in homine fit natura! Lae 81. f. I, 1. est; O I, 46. — II, 1. perduco.

inter: inter ipsos homines nonne et simillimis formis dispares mores et moribus *simillimis* figura dissimilis? N I, 98. paupertatem quom divitiis etiam inter homines esse aequalem velimus; L II, 25.

per: utrum tandem, per deos atque homines! magis veri simile est ..? D II, 114.

praeter: ex tot generibus nullum est animal praeter hominem, quod ..; L I, 24. qui (vultus) nullo in animante esse praeter hominem potest; L I, 27. f. I, 1. appellant; Ti 33.

VI. Lücke: simpliciter, fideliter, † vere hominum amice (licet vivere); O I, 92.

homuncio, schwacher Mensch: homuncio hic, qui multa putat praeter virtutem homini partim cara esse, partim etiam necessaria; A II, 134.

homunculus, schwacher, armer Mensch: I, 1. est: ex eadem urbe humilem homunculum a pulvere et radio excitabo, qui multis annis post fuit, Archimedem; T V, 64.

explicat, sequitur: nec .. (ea explicabo) quasi Pythius Apollo, ... sed ut homunculus unus e multis probabilia coniectura sequens; T I, 17.

2. Prädicat: etsi hi quidem homunculi, sed tamen ridiculi; N III, 76.

II. excito: f. I, 1. est.

III. similis: ut homunculi similem deum (Epicurus) fingeret, liniamentis dumtaxat extremis, non habitu solido; N I, 123.

honestas, Ehre, Ehrenhaftigkeit, Sittlichkeit, Tugend, Würde, Anstand: I. Subject: adest: dum honestas, dum dignitas, dum decus aderit; T II, 31.

antegreditur: quicquid est .., quod deceat, id tum apparet, cum antegressa est honestas; O I, 94.

aspernatur: non recipit istam coniunctionem honestas, aspernatur, repellit; O III, 119.

consistit: cum honestas in voluptate contemnenda consistat; A II, 139.

decernit: tantam vim esse honestatis, tantumque eam rebus omnibus praestare et excellere, ut nullis nec suppliciis nec praemiis demoveri possit ex eo, quod rectum esse decreverit; F IV, 59.

ducit: hominem natum ad nihil aliud esse quam || ad || honestatem, ipsam suo splendore ad se animos ducere; A fr 20 (Z. 14).

est: voluptatem .. et honestatem finis || finem || esse Callipho censuit, vacare omni molestia Hieronymus, hoc idem cum honestate Diodorus, ambo hi Peripatetici; A II, 131. aut .. honestatem esse finem (bonorum) aut voluptatem aut utrumque; A II, 138. habes undique expletam et perfectam .. formam honestatis, quae tota quattuor his virtutibus ... continetur. hanc se tuus Epicurus omnino ignorare dicit quam aut qualem esse velint || ii ||; F II, 48. si quis aegre ferat nihil in se esse virtutis, nihil animi, nihil officii, nihil honestatis; T IV, 61. est .. virtus perfecta ratio, quod certe in natura est; igitur omnis honestas eodem modo; L I, 45. in eo .. (officio) et colendo sita vitae est honestas omnis et neglegendo turpitudo; O I, 4. f. IV, 1. pars; O II, 9.

excellit: f. decernit.

inest: in qua (societate) omnia insunt, ... honestas, gloria, tranquillitas animi atque iucunditas; Lae 84.

manat: cum proposita sint genera quattuor, e quibus honestas officiumque manaret; O I, 61. cum omnis honestas manet a partibus quattuor; O I, 152.

potest, praestat: f. decernit.

recipit, repellit: f. aspernatur.

repugnat: ea (utilitas) nulla erat repugnante honestate; O III, 48.

revocat: cum .. utilitas ad se rapere, honestas contra revocare ad se videtur; O I, 9.

valet: nisi honestas natura plurimum valeat: F II, 117. iaceat utilitatis species, valeat honestas; O III, 46. hic ea, quae videbatur utilitas, plus valuit quam honestas; O III, 109.

videtur: f. revocat.

vincit: vicit .. utilitas honestatem? immo vero honestas utilitatem; O III, 19.

ohne Verb: f. III, 1. expers; F II, 35.

II. nach Verben: 1. Accusativ: absolvo: temperantia, modestia, iustitia et omnis honestas perfecte absoluta est; F IV, 18. f. video; F V, 69.

adipiscor: si omnia fugiendae turpitudinis adipiscendaeque honestatis causa faciemus; T II, 66.

amo: qui honestatem ipsam per se non amatis; F II, 94.

anquiro: veram .. illam honestatem expetens, quam unam natura maxime anquirit, (optumus quisque) in summa inanitate versatur; T III, 3.

complector: quorum uterque honestatem sic complectitur, ut omnia, quae sine ea sint, longe retro ponenda censeat; T V, 87.

conservo: honestatem et decus conservabimus; O I, 17.

contineo: s. I. est; F II, 48.

copulo: tu ‖ tum, tun ‖ ... honestatem cum voluptate tamquam hominem cum belua copulabis? A II, 139.

defendo: in quibusdam causis dubiis ex altera parte defenditur honestas, ex altera ..; O III, 56.

demoveo: s. I. decernit. — **expeto**: s. **expeto**, III. honestatem (4 St.) B. I, S. 919, b.

habeo: cum honestatem eo loco habeat, ut sine ea iucunde neget posse vivi; F II, 50. nihil .. (natura) habet praestantius, nihil, quod magis expetat quam honestatem, quam laudem; T II, 46. si ad honestatem nati sumus eaque aut sola expetenda est ... aut certe omni pondere gravior habenda quam reliqua omnia; O III, 35.

laudo: laudari honestatem et iustitiam aliquando ab Epicuro; F II, 51. Callipho et post eum Diodorus ... neuter honestate carere potuit, quae est a nostris laudata maxime; F V, 73.

omitto: omitto dignitatem, honestatem, speciem ipsam virtutum, de quibus ante dictum est; F II, 107.

perficio: s. video; F V, 69.

relinquo: cum hoc deliberetur ‖ deliberatur ‖, relinquendane sit honestas propter utilitatis magnitudinem; O III, 40.

retineo: si honestatem tueri ac retinere sententia est; O III, 116.

secerno: consuetudo ... sensim .. eo deducta est, ut honestatem ab utilitate secernens constitueret esse honestum ..; O II, 9.

sequor: *honestatem utilitas* secuta est; O III, 19.

tueor: s. retineo.

video: quodsi ipsam honestatem undique perfectam atque absolutam, rem unam praeclarissimam omnium maximeque laudandam, penitus viderent; F V, 69. hoc evenit, ut in volgus insipientium opinio valeat honestatis, cum ipsam videre non possint; T II, 63.

vinco: s. I. vincit.

2. **Dativ**: **adhaeresco**: ita iustitiae honestatique (fortis civis) adhaerescet, ut ..; O I, 86.

adiungo: indolentiam .. honestati Peripateticus Diodorus adiunxit; T V, 85.

repugno: cum repugnare utilitas honestati videatur; O III, 50. si quando ea, quae videtur utilitas, honestati repugnat; O III, 120.

tribuo: plurimum se et longe longeque plurimum tribuere honestati; F II, 68.

3. **Ablativ**: **careo**: qui nihil expetendum, nihil in bonis ducendum, quod honestate careat, existumant; T V, 75. s. 1. laudo; F V, 73.

vaco: quocumque .. modo summum bonum sic exponitur, ut id vacet honestate; F V, 22.

4. **mit Präpositionen**: **addo ad**: ut ... Diodorus ad eandem honestatem addidit vacuitatem doloris; F II, 19.

adiungo ad: s. **ad**, I. adiungo ad honestatem (5 St.) B. I, S. 38, a.

applico ad: ne illo quidem modo, ut (voluptas) ad honestatem applicetur; F II, 37.

coniungo cum: s. **cum**, I. coniungo cum honestate (3 St.) B. I, S. 578, a.

consisto in: nisi omne bonum in una honestate consisteret; T V, 42.

contemno prae: illa praeclara, in quibus publicae utilitatis species prae honestate contemnitur; O III, 47.

contendo cum: dubitandum non est, quin numquam possit utilitas cum honestate contendere; O III, 11.

copulo cum: voluptatem cum honestate Dinomachus et Callipho copulavit; T V, 85. si cum honestate voluptatem tamquam cum homine pecudem copulavissent; O III, 119.

depugno cum: unum .. par, quod depugnet, reliquum est, voluptas cum honestate; A II, 140.

dico de: quae .. ab isdem de temperantia, de modestia, de magnitudine animi, de omni honestate dicuntur; F IV, 19.

disputo de: [quoniam .. et de voluptate cum Torquato et de honestate, in qua una omne bonum poneretur, cum Catone est disputatum]; F V, 21.

duco ab: quem ad modum officia ducerentur ab honestate; O II, 1.

exsisto ex: sequitur, ut ea (vita beata) existat ex honestate; T V, 67.

insum in: si ad honestatem .. omnia referantur, neque in ea voluptatem dicant inesse; F II, 48.

nascor ad: s. I. habeo; O III, 35. I. ducit.

pertineo ad: s. **ad**, I. pertineo ad honestatem (3 St.) B. I, S. 46, a. — **pono in**: s. disputo de. III, 1. expers; F II, 35. — **pugno cum**: s. **cum**, I. pugno cum honestate (3 St.) B. I, S. 580, b.

refero ad: ad honestatem .. (Scipio) illum omnem conatum suum referebat, non ad voluptatem; F II, 56. s. insum in.

reperio in: quia nusquam possumus nisi in laude, decore, honestate utilia reperire; O III, 101.

seiungo ab: quod (bonum) non possit ab honestate seiungi; A I, 7. cum (homines) utilitatem ab honestate seiungunt; O III, 101.

sum sine: s. 1. complector. V, 2. propter; O III, 40.

transeo ad: transitum est ad honestatem dictorum atque factorum; F II, 47.

versor in: quod (decorum) in omni honestate versatur; O I, 96.

III. **nach Adjectiven**: 1. **Genetiv**: **appetens**: sumus .. natura ... studiosissimi adpetentissimique honestatis; cuius si quasi lumen aliquod aspeximus ..; T II, 58.

expers: ita tres sunt fines expertes honestatis, unus Aristippi vel Epicuri, alter Hieronymi, Carneadi tertius, tres, in quibus honestas cum aliqua accessione, Polemonis, Calliphontis, Diodori, una simplex, cuius Zeno auctor, posita in decore tota, id est in honestate; F II, 35. ratio aut voluptatis non dolendive particeps aut honestatis expers; F II, 38.

studiosus: s. appetens.

2. **Dativ**: **coniunctus**: talis .. simulatio vanitati est coniunctior quam aut liberalitati aut honestati; O I, 44.

contrarius: ut utilitatem nullam esse docuimus, quae honestati esset contraria, sic omnem voluptatem dicimus honestati esse contrariam; O III, 119.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: **alqd**: s. I. est; T IV, 61.

actiones: quae (ludendi licentia) ab honestatis actionibus non sit aliena; O I, 103.

appetentia: unde pudor, continentia, fuga turpitudinis, adpetentia laudis et honestatis? R I, 2.

auctoritas: videre || videre esse || tantam vim virtutis tantamque, ut ita dicam, auctoritatem honestatis | esse |, ut ..; F V, 72. apud superiores utilitatis species falsa ab honestatis auctoritate superata est; O III, 109.

comparatio: honestatis comparatione ea, quae videntur utilia, vincuntur; O III, 114.

comprobatio: qui non moveatur et offensione turpitudinis et comprobatione honestatis; F V, 62.

decus: eorum .. (virorum) factis non emolumento aliquo, sed ipsius honestatis decore laudandis; F I, 36.

fontes: quoniam a quattuor fontibus honestatis primo libro officia duximus; O III, 96.

forma: f. I. est; F II, 48.

lumen: f. III, 1. appetens.

nomen: qui nomen honestatis a se ne intellegi quidem dicant; A II, 140.

opinio: cum (homines) tantopere eius (honestatis) adumbrata opinione laetentur; F V, 69. f. II, 1. video; T II, 63.

pars: sequitur, ut de una reliqua parte honestatis dicendum sit; O I, 93. non solum in hac parte honestatis, ... sed etiam in tribus superioribus quid deceat apparet; O I, 94. quod (decorum) pertinet ad singulas partes honestatis; O I, 96. ab iis partibus, quae sunt honestatis; O I, 152. honestatis pars confecta est, quam quidem tibi cupio esse notissimam; O II, 9. reliquae sunt duae partes honestatis; O III, 96.

regula: eadem utilitatis, quae honestatis, est regula; O III, 75 (74).

similitudo: quae (gloria) habet speciem honestatis et similitudinem; F V, 69. propter .. honestatis et gloriae similitudinem beati, qui honorati sunt, videntur; L I, 32.

simulatio: illa ... vitiorum laudatrix, fama popularis, simulatione honestatis formam eius (gloriae) ... corrumpit; T III, 4.

species: muri causam opposuit, speciem honestatis nec probabilem nec sane idoneam; O III, 41. f. similitudo; F V, 69.

splendor: obscurantis est omnem splendorem honestatis, ne dicam inquinantis; F V, 22.

vis: mihi ... hoc videtur maior vis honestatis et minor voluptatis; F II, 81. f. I. decernit.

vox: sub hanc vocem honestatis quae sit subicienda sententia; F II, 48.

2. **mit Präpositionen:** alqd cum: f. I. est; A II, 131.

coniunctio cum: coniunctio .. cum honestate vel voluptatis vel non dolendi id ipsum honestum ... efficit turpe; F V, 22. nulla potest esse ei (voluptati) cum honestate coniunctio; O III, 120.

cursus, impetus ad: ex hoc cursu atque impetu animorum ad veram laudem atque honestatem .. pericula adeuntur; T II, 58.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** cerni: si beata vita honestate cernitur; F III, 28.

contineri: ex quo efficitur honestate una vitam contineri beatam; T V, 44.

derigi: honestate .. derigenda || dir. || utilitas est; O III, 83.

duci: nos ..., cum ea laudemus, nulla alia re nisi honestate duci; F V, 64.

metiri: qui honestate summum bonum metiantur; F II, 48. qui ... id .. (summum bonum) suis commodis, non honestate metitur; O I, 5.

ornari: quam (rationem) cum honestate ornatissimam, tum etiam ipsis initiis naturae ... locupletatam videbit; F II, 38.

praeponderari: qui ... neque ea volunt praeponderari honestate; O III, 18.

2. **Präpositionen:** causa: ut .. illis ... adeunda sunt quaevis || saepe || pericula decoris honestatisque causa; F II, 56.

praeter: cui praeter honestatem multa bona, praeter turpitudinem multa mala videntur; A II, 135.

propter: qui maxime honestatem propter se dicant || ducant || expetendam; O I, 6. utilitas valuit propter honestatem, sine qua ne utilitas quidem esse potuisset; O III, 40.

sine: quod non possit sine honestate contingere, ut iure quisquam glorietur; F IV, 50. f. II, 1. habeo; F II, 50.

honeste, ehrenvoll, anständig, ehrbar, sittlich: ago: acta aetas honeste ac splendide tantam adfert consolationem, ut ..; T III, 61. honeste acta superior aetas fructus capit auctoritatis extremos; C 62.

concedo: quae paulo ante dixi honeste amico a iudice posse concedi; O III, 44.

conficio: qui recte atque honeste curriculum vivendi a natura datum confecerit; Ti 45.

depono: existimavi honestissime molestias posse deponi, si me ad philosophiam rettulissem; O II, 4.

dico: si ne hoc quidem satis ample, satis honeste dici putas; F II, 76. sive, ut honestius, dicam, (sapientem) nihil facere, nisi quod expediat; T III, 51. nihil .. dicitur a philosophis, quod quidem recte honesteque dicatur, quod *non* ..; R I, 2.

distinguo: philosophi severe sane atque honeste haec tria genera || genere || confusa cogitatione distinguunt; O II, 10.

facio: quo omnia referenda sunt || ref. s. om. ||, honeste facta ipsumque honestum; F III, 21. ut ne quid ab eo (animali) fieret nisi honeste ac decore; F IV, 18. quis nostrum dixerit ... melius esse turpiter aliquid facere cum voluptate quam honeste cum dolore? F V, 93. splendide, constanter, graviter, honeste omnia (facere); T V, 81. quod qui recusarent, quamvis honeste id facerent, ius tamen amicitiae deserere arguerentur | † arguerentur ||; Lae 35. quae in nostris rebus non satis honeste, in amicorum fiunt honestissime; Lae 57. si, quod recte fit et honeste et cum virtute, id bene fieri vere dicitur; P 9.

glorior: neque est ullum bonum, de quo non is, qui id habeat, honeste possit gloriari; P 15.

gratificor: in quo populo potestas honeste bonis gratificandi datur; L III, 39.

mentior: (sapiens) honestius mentietur, si ex hereditate nihil ceperit, quam si ceperit; O III, 93.

orior: cum Sabinas honesto ortas loco || honeste ortas || virgines ... rapi iussit; R II, 12.

possum: qui honeste posse multum volunt; O II, 64.

quaero: qui honeste rem quaerunt mercaturis faciendis; P 46.

vivo: honeste .. vivere fruentem rebus iis, quas primas homini natura conciliet, .. vetus Academia (finem esse) censuit; A II, 131. honeste .. vivere, quod ducatur a conciliatione naturae, Zeno statuit finem esse bonorum; A II, 131. clamat Epicurus ... non posse iucunde vivi, nisi sapienter, honeste iusteque vivatur, nec sapienter, honeste, iuste, nisi iucunde; F I, 57. quod esse volunt e virtute, id est honeste, vivere; F II, 34. non posse iucunde vivi nisi etiam honeste; F II, 49. non posse honeste vivi, nisi honeste vivatur; F II, 50. non posse iucunde vivi, nisi honeste et sapienter et iuste viveretur; F II, 51. negat Epicurus ... quemquam, qui honeste non vivat, iucunde posse vivere; F II, 70. honeste, id est cum

virtute, vivere; F III, 29. in qua una (voluptate) ... vacui negotiis honeste ac liberaliter possimus vivere; F IV, 12. ut honeste vivere ... summum bonum sit; F IV, 26. qui finem bonorum esse dixerunt honeste vivere; F IV, 43. honeste .. vivere (esse) bonorum finem; F IV, 45. qui honeste viveret; F IV, 62. ad recte, honeste, laudabiliter, postremo ad bene vivendum satisne est praesidii in virtute? T V, 12. etiam in tormentis recte, honeste, laudabiliter et ob eam rem bene vivi potest; T V, 12. negat (Epicurus) quemquam iucunde posse vivere, nisi idem honeste, sapienter iusteque vivat; T V, 26. cetera quam sint provisa sapienter ad illam civium beate et honeste vivendi societatem; R IV, 3. quibus illi (populi) adscitis susceptisque honeste beateque viverent; L II, 11. a quibus (officiis) constanter honesteque vivendi praecepta ducuntur; O III, 5. breve .. tempus aetatis satis longum est ad bene honesteque vivendum; C 70. nihil est aliud bene et beate vivere nisi honeste et recte vivere; P 15.

ohne Verb: quia, quod bene, id recte, frugaliter, honeste; F II, 25. quid nunc „honeste" dicit? idemne, quod „iucunde?" F II, 50. nisi (Epicurus) idem hoc ipsum „honeste, sapienter, iuste" ad voluptatem referret; T V, 26. honestius hic (C. Mancinus) quam Q. Pompeius; O III, 109.

honesto, ehren, zieren: domum: nec domo dominus, sed domino domus honestanda est; O I, 139.

hominem: quaecumque .. homines homini tribuunt ad eum augendum atque honestandum; O II, 21.

honestus, ehrenvoll, ehrenhaft, anständig, schicklich, würdig, edel, sittlich: A. bei Substantiven: alqs: utentior || opulentior || sane sit, honestior vero quo modo? O II, 71.

alqd (vgl. B, I, 2): peccata paria. — quonam modo? — quia nec honesto quicquam honestius nec turpi turpius; F IV, 75. duobus propositis honestis utrum honestius (sit deliberari solet); O I, 10. nihil (est) honestius magnificentiusque quam pecuniam contemnere, si non habeas; O I, 68. sine qua (verecundia) nihil rectum esse potest, nihil honestum; O I, 148. de duobus honestis utrum honestius; O I, 152. non solum id homines solere dubitare, honestumne an turpe sit, sed etiam duobus propositis honestis utrum honestius sit; O I, 161. nihil honestum, quod non idem utile sit, saepe (Panaetius) testatur; O III, 34.

actio: quamquam tum quidem vel aliae quaepiam rationes honestas nobis et curas et actiones darent; A ep 2. quod non inest in primis naturae conciliationibus honesta actio; F III, 22. quae et honesta actio sit et sine dolore; F III, 44. de pertinentibus nihil est bonum praeter actiones honestas; F III, 55. quod .. (sapientia) honestas actiones affert et efficit; F III, 55. ex ea (virtute) proficiscuntur honestae voluntates, sententiae, actiones; T IV, 34. neque .. est consentaneum ullam honestam rem actionemve, ne sollicitus sis, .. non suscipere; Lae 47.

artes: eae (artes) sunt iis, quorum ordini conveniunt, honestae; O I, 151.

benignitas: quin illa benignitas ... et honestior sit et latius pateat; O II, 54.

bona: vgl. B, I, 2. sum; T V, 49.

causa: in illo (Sulla) secuta est honestam causam non honesta victoria; O II, 27.

certamen: et certamen honestum et disputatio splendida! F II, 68.

certatio: haec inter eos sit || est || honesta certatio; Lae 32.

consilium: cum ... consilium ita faciendi per se expetendum et honestum et solum bonum sit; F V, 20. ut honestis consiliis iustisque factis, non fraude et malitia se intellegant ea ... consequi posse; O II, 10. dixit .. perutile esse consilium quod Themistocles adferret, sed minime honestum; O III, 49. non honestum consilium, at utile || consilium. at utile || .... regnare; O III, 97.

cupiditas: hanc cupiditatem si honestam quis esse dicit, amens est; O III, 83.

curae: s. actio; A ep. 2.

domicilium: Lysandrum ... dicere aiunt solitum Lacedaemonem esse honestissimum domicilium senectutis; C 63.

eques: C. Fimbriam consularem audiebam ... iudicem M. Lutatio Pinthiae fuisse, equiti Romano sane honesto; O III, 77.

exempla: suppeditant .. et campus noster et studia venandi honesta exempla ludendi; O I, 104.

familia: quis .. honesta in familia ... educatus ingenue non ipsa turpitudine ... offenditur? F III, 38.

genus: in hoc genere et naturali et honesto duo vitia vitanda sunt; O I, 18.

hereditates: mihi .. etiam verae hereditates non honestae videntur; O III, 74.

homo: Numerium Suffustium ..., honestum hominem et nobilem, ... perterritum visis ... id agere coepisse; D II, 85.

locus: qui (Dionysius) cum esset bonis parentibus atque honesto loco natus; T V, 58. cum Sabinas honesto ortas loco || honeste ortas || virgines ... rapi iussit; R II, 12. qui (servi) ungunt, qui verrunt, qui spargunt, non honestissimum locum servitutis tenent; P 37.

munus: senectutis .. non inertis grato atque honesto fungerer munere; L I, 10.

oblectatio: otii oblectationem hanc honestissimam iudico; A I, 11.

opiniones: quae (opiniones) honestae, quae laudabiles, quae gloriosae (sint); F II, 77.

oratio: honesta oratio, Socratica, Platonis etiam; F V, 84. honesta oratio est; O II, 69.

quaestus: cum isti ordini ne honestus quidem (quaestus) possit esse ullus; P 43.

res: quod in rebus honestis et cognitione dignis operae curaeque ponetur; O I, 19. omnis .. cogitatio motusque animi .. in consiliis capiendis de rebus honestis ... versabitur; O I, 19. caveat, ne id modo consideret, quam illa res honesta sit; O I, 73. quorum vita perspecta in rebus honestis atque magnis est; O I, 149. || in || quibus .. artibus ... utilitas quaeritur, ut medicina, ut architectura, ut doctrina rerum honestarum; O I, 151. cum .. aliqua iis ampla et honesta res obiecta est || obiecta ||; O II, 37. s. actio; Lae 47.

senectus: ita .. senectus honesta est, si se ipsa defendit; C 38.

sententia: visa est Arcesilae cum vera sententia, tum honesta et digna sapiente; A II, 77. s. actio; T IV, 34.

species: obversentur species honestae verae || vero, viro, al. ||; T II, 52. in qua (figura) esset species honesta; O I, 126.

studia: quid tanto concursu (opus est) honestissimorum studiorum? F II, 111.

tranquillitas: quoniam, quae (tranquillitas) honesta non sit, ne utilem quidem esse arbitror; O III, 97.

victoria: s. causa.

vita: quod non possit nisi honestae vitae iure contingere; F III, 28. ita fit, ut honesta vita sit; F III, 28. vita ... recta et honesta et constans et naturae congruens existimari potest; F V, 66. et vita .. laudabilis boni viri, et honesta

ergo, quoniam laudabilis; T V, 47. nisi ea vita beata est, quae est eadem honesta; T V, 50. qui vitam honestam ingredi cogitant; O III, 6. ut (civium vita) opibus firma, copiis locuples, gloria ampla, virtute honesta sit; R V, 8.

voluntates: f. actio; T IV, 34.

B. **allein:** 1. **absolut:** 1. cadit: tam .. id honestum, quod in nostram intellegentiam cadit, tuendum conservandumque nobis est quam illud, quod proprie dicitur vereque est honestum, sapientibus; O III, 17.

crescit: cum .. nec virtus, ut placet illis (Stoicis), nec honestum crescat; F V, 83.

differunt: qui (Peripatetici) honesta commiscerent cum commodis, ut ea inter se magnitudine et quasi gradibus, non genere differrent; N I, 16.

est: honestis similia sunt quaedam non honesta; A II, 50. aut .. statuet nihil esse bonum nisi honestum, ... aut ..; F II, 38. eo (honesto), quale sit, breviter ... constituto; F II, 44. quod (honestum), quale sit, non tam definitione ... intellegi potest, ... quam communi omnium iudicio; F II, 45. philosophus nobilis .. honestum quid sit, si id non sit in voluptate, negat se intellegere; F II, 49. non is vir est, ut ... illud honestum, quod populare sit, sentiat; F II, 50. qui (Stoici) nihil aliud in bonorum numero nisi honestum esse voluerunt; F III, 36. tale est illud ipsum honestum; F V, 66. quibus ex rebus conflatur et efficitur id, quod quaerimus, honestum, quod etiamsi nobilitatum non sit || est ||, tamen honestum sit, quodque vere dicimus, etiamsi a nullo laudetur, natura esse laudabile; O I, 14. sive honestum solum bonum est, ut Stoicis placet, sive, quod honestum est, id ita summum bonum est, quem ad modum Peripateticis vestris videtur, ut ..; O III, 11. illud .. honestum, quod proprie vereque dicitur, id in sapientibus est solis neque a virtute divelli umquam potest; O III, 13. in iis ... ipsum illud quidem perfectum honestum nullo modo, similitudines honesti esse possunt; O III, 13.

facit: f. inest.

haeret: et virtutes omnes et honestum illud, quod ex iis oritur et in illis haeret, per se esse expetendum; F V, 64.

inest, movet: illud .. honestum, quod saepe dicimus, etiam si in alio cernimus, [tamen] nos movet atque illi, in quo id inesse videtur, amicos facit; O I, 55.

oritur: cum .. in eo sit id bonum, quo omnia referenda sunt || ref. s. om. ||, honeste facta ipsumque honestum, quod solum in bonis ducitur, quamquam post oritur, tamen id solum vi sua et dignitate expetendum est; F III, 21. f. haeret.

potest: f. est; O III, 13. — II, 1. detraho.

videtur: nec .. ignoras iis istud honestum non summum modo, sed etiam ... solum bonum videri; F III, 12. quibus et || aut || honestum aliquid non utile et || aut || utile non honestum (videtur); O III, 20. f. inest.

ohne Verb: nihil bonum nisi honestum, ut Stoici; T V, 84.

2. sum: honestum quod esset, id bonum solum esse; A II, 71. dici ab illo (Epicuro), recta et honesta quae sint, ea facere ipsa per se laetitiam, id est voluptatem; F I, 25. si honestum esse aliquid ostendero, quod sit ipsum sua vi propter seque expetendum; F II, 44. qui permulta ob eam unam causam faciunt, quia decet, quia rectum, quia honestum est; F II, 45. non ob eam causam illud dici esse honestum, quia laudetur; F II, 49. recta et honesta quae sunt; F II, 56. alteri negant quicquam esse bonum, nisi quod honestum sit; F II, 68. quae honesta et recta sint, ipsa esse optabilia per sese; F II, 09. quicquid .. praeter id, quod honestum sit, expetendum esse dixeris; F III, 10. id solum bonum esse, quod honestum sit; F III, 11. quod non rectum honestumque sit; F III, 13. id est ut, quod honestum sit, id solum bonum iudicemus; F III, 26. quod .. laudabile est, omne est honestum; bonum igitur quod est, honestum est; F III, 27. quod laudabile sit, honestum esse conceditur; F III, 27. ita fit, ut, quod bonum sit, id etiam honestum sit; F III, 27. ita ... quod honestum est, id bonum solum habendum est; F III, 28. solum bonum esse, quod honestum sit, idque esse beate vivere; F III, 29. omne .., quod honestum sit, id esse propter se expetendum; F III, 36. quod honestum esset, id esse solum bonum; F III, 39. intellegi necesse est pluris id, quod honestum sit, aestimandum esse quam illa media, quae ex eo compararentur; F III, 39. id solum esse bonum, quod esset || quod || honestum; F III, 50. cum, quod honestum sit, id solum bonum esse dicamus; F III, 58. quicquid aequum iustumque esset, id etiam honestum vicissimque, quicquid esset honestum, id iustum etiam atque aequum fore; F III, 71. cum ratio docuerit, quod honestum esset, id esse solum bonum; F III, 75. honestum quod sit, id esse solum bonum; F IV, 45. si quicquam, nisi quod honestum sit, numeretur; F IV, 45. cum docuistis, ut vobis videmini, solum bonum esse, quod honestum sit; F IV, 46. si .. omne bonum laudabile est, omne honestum est; F IV, 48. cum (Zeno) ... nec quicquam aliud esse bonum dixisset, nisi quod esset honestum, nec ..; F IV, 54. omnium .. eorum commodorum ... longe praestantissimum esse, quod honestum esset atque laudabile; F IV, 59. cum .., quod honestum sit, id solum bonum esse confirmatur; F IV, 68. quod honestum sit, solum id bonum esse; F IV, 78. ut aut id honestum sit, facere omnia voluptatis causa ... aut non dolendi ... aut ..; F V, 19. id esse et honestum et solum per se expetendum et solum bonum Stoici dicunt; F V, 20. in quibus (rebus) nihil aut honestum aut turpe sit; F V, 23. quandoquidem honestum aut ipsa virtus est aut res gesta virtute; F V, 66. quia, nisi quod honestum est, nullum est aliud bonum; F V, 79. concede nihil esse bonum, nisi quod honestum sit; F V, 83. „nihil bonum, nisi quod honestum, nihil malum, nisi quod turpe." optare hoc quidem est, non docere; T II, 30. quibus, quod honestum sit || est ||, summum bonum, quod turpe, summum videtur malum; T II, 45. plurimum proficit toto pectore, ut dicitur, cogitare, quam id honestum sit; T II, 58. nihil esse bonum, nisi quod esset honestum; T II, 61. sive, quod honestum est, id sit summum bonum, sive ..; T IV, 62. nihil bonum esse, nisi quod honestum esset; T V, 18. ut, ... nisi honestum quod sit, nihil aliud sit bonum; T V, 18. si, quod honestum sit, id solum sit bonum; T V, 21. bonum esse solum, quod honestum esset; T V, 33. ex bonis, quae sola honesta sunt, efficiendum est beatum; T V, 45. ex quo efficitur, ut, quod sit honestum, id sit solum bonum; T V, 45. quod erit .. honestum, certe fatebuntur esse melius; T V, 50. hinc omnia, quae pulchra, honesta, praeclara sunt, ... plena gaudiorum sunt; T V, 67. quod honestum nos et laudabile esse dicimus; T V, 119. quom ... hic (Zeno) *nihil*, nisi quod honestum esset, putarit bonum; L I, 54. ut Chius Aristo dixit solum bonum esse, quod honestum esset, malumque, quod turpe; L I, 55. honestumne factu sit an turpe dubitant id; O I, 9. nec .. solum utrum honestum an turpe sit, deliberari solet; O I, 10. omne, quod est honestum, id

quattuor partium oritur ex aliqua; O I, 15. nihil .. honestum esse potest, quod iustitia vacat; O I, 62. nihil hominem, nisi quod honestum decorumque sit, aut admirari aut optare aut expetere oportere; O I, 66. si .. solum id, quod honestum sit, bonum iudices; O I, 67. et, quod decet, honestum est et, quod honestum est, decet; O I, 94. quam .. honestum (sit) parce, continenter, severe, sobrie (vivere); O I, 106. privatum .. oportet ... in re publica ea velle, quae tranquilla et honesta sint; O I, 124. liberis dare operam re honestum est, nomine obscenum; O I, 128. eorum .. ipsorum, quae honesta sunt, potest incidere saepe contentio et comparatio; O I, 152. esse honestum aliquid, quod utile non esset, et utile, quod non honestum; O II, 9. [ex quo efficitur, ut, quicquid honestum sit, idem sit utile]; O II, 10. cum dubitarent, honestumne id esset, de quo ageretur, an turpe; O III, 7. ut (Stoici) et, quicquid honestum esset, id utile esse censerent nec utile quicquam, quod non honestum; O III, 11. cum (Panaetius) sit is, qui id solum bonum iudicet, quod honestum sit; O III, 12. in qua (deliberatione), quod utile videretur, cum eo, quod honestum est || esset ||, compararetur; O III, 12. haec .. officia ... quasi secunda quaedam honesta esse dicunt; O III, 15. nec id, quod vere honestum est, fas est cum utilitatis repugnantia comparari, nec id, quod communiter appellamus honestum, quod colitur ab iis, qui bonos se viros haberi volunt, cum emolumentis umquam est comparandum; O III, 17. pluris putare, quod utile videatur, quam quod honestum sit || est ||, ... turpissimum est; O III, 18. quamquam et a veteribus Academicis et a Peripateticis vestris ..., quae honesta sunt, anteponuntur iis, quae videntur utilia, tamen splendidius haec ab iis disseruntur, quibus, quicquid honestum est, idem utile videtur nec utile quicquam, quod non honestum; O III, 20. neque est contra naturam spoliare eum, si possis, quem est honestum necare; O III, 32. nihil praeter id, quod honestum sit, propter se esse expetendum; O III, 33. quod honestum sit, id esse maxume propter se expetendum; O III, 33. nihil vero utile, quod non idem honestum; O III, 34. necesse est, quod honestum sit, id esse aut solum aut summum bonum; O III, 35. qui deliberant, utrum id sequantur, quod honestum esse videant, an se scientes scelere contaminent; O III, 37. quod erat utile, patriae consulere, id erat ita honestum, ut ..; O III, 40. cum .. id, quod utile videtur in amicitia, cum eo, quod honestum est, comparatur; O III, 46. cum .. in amicitia, quae honesta non sunt, postulabuntur; O III, 46. Athenienses, quod honestum non esset, id ne utile quidem putaverunt; O III, 49. ut id, quod utile videatur, non modo facere honestum sit, sed etiam non facere turpe; O III, 56. quia semper est honestum virum bonum esse, semper est utile; O III, 64. est istuc quidem honestum, verum hoc expedit; O III, 75. huic .. viro bono ... nullo modo videri potest quicquam esse utile, quod non honestum sit; O III, 77. ut .., quod turpe est, id, quamvis occultetur, tamen honestum fieri nullo modo potest, sic, quod honestum non est, id utile ut sit, effici non potest; O III, 78. honestum non esse in ea civitate ... regnare, sed ei ... esse utile; O III, 83. satis persuasum esse debet nihil esse utile, quod non honestum sit; O III, 85. sic multa, quae honesta natura videntur esse, temporibus fiunt non honesta; facere promissa, stare conventis, reddere deposita commutata utilitate fiunt non honesta; O III, 95. addunt etiam ... sic se dicere videri quaedam honesta, quae non sint; O III, 103. quod aiunt, quod valde utile sit, id fieri honestum, immo vero esse, non fieri. est enim nihil utile, quod idem non honestum, nec, quia utile, honestum, sed, quia honestum, utile; O III, 110. ut honestum illud Solonis sit, ... senescere se multa in dies addiscentem; C 50. ut neque rectum neque honestum sit nec fieri possit, ut non statim alienatio ... facienda sit; Lae 76. quod rectum et honestum et cum virtute est, id solum opinor bonum; P 9. his contrarius Aristo Chius, praefractus, ferreus: nihil bonum, nisi quod rectum atque || et || honestum est || esset ||; fr V, 38. ſ. I. cadit. est; O I, 14. III, 11. — A. alqd; O I, 161.

videor: in talibus rebus aliud utile interdum, aliud honestum videri solet; O III, 74. ut hoc ipsum videtur honestum; O III, 103. addunt etiam, quicquid valde utile sit, id fieri honestum, etiamsi antea non videretur; O III, 103. ſ. sum; O III, 103. — I. videtur; O III, 20.

ohne Verb: id autem honestum; F III, 27. bonum omne laudabile, laudabile autem omne honestum, bonum igitur omne honestum; F IV, 48. quod laudabile autem, profecto etiam honestum; quod bonum igitur, id honestum; T V, 43. solum igitur bonum, quod honestum; T V, 44. [quod honestum, idem iustum (esse censent)]; O II, 10. ita, quicquid honestum, id utile; O III, 35. quousque audebunt dicere quicquam utile, quod non honestum? O III, 87.

II. **nach Verben:** 1. adumbro: in qua (optima indole) haec honesta, quae intellegimus, a natura tamquam adumbrantur; F V, 61.

amplector: coniunctio .. cum honestate vel voluptatis vel non dolendi id ipsum honestum, quod amplecti vult, id efficit turpe; F V, 22.

antepono: qui honesta et recta emolumentis omnibus et commodis anteponerent; F II, 55.

appello: qui ... id appellaret honestum, quod esset simplex quoddam et solum et unum bonum; A I, 35. quod appellant honestum non tam solido quam splendido nomine; F I, 61. unum istud, quod honestum appellas, rectum, laudabile, decorum, ... id ... si solum est bonum; F III, 14. quod honestum, quod rectum, quod decorum appellamus; T II, 30. ſ. I, 2. sum; O III, 17.

cerno: ſ. I, 1. inest. — colo: ſ. I, 2. sum; O III, 17. — commisceo: ſ. I, 1. differunt.

comparo: ii solent in deliberando honestum cum eo, quod utile putant, comparare; O III, 18.

conflo: ſ. I, 1. est; O I, 14. — conservo: ſ. I, 1. cadit. — constituo: ſ. I, 1. est; F II, 44.

credo: (Regulus) sibi honestum et sentire illa et pati credidit; O III, 110.

desero: ipsum illud honestum, in quo uno vultis esse omnia, deserendum est; F IV, 68.

detraho: ea (bona) mixta ex dissimilibus si erunt, honestum ex iis effici nihil poterit; quo detracto quid poterit beatum intellegi? T V, 45.

dico: ſ. **dico,** III. honestum (3 St.) B. I, S. 695, a. IV, 2. alqd — honestum (8 St.) B. I, S. 698, a. — diiudico: ſ. **diiudico,** II. honesta (3 St.) B. I, S. 710, b.

diiungo: qui (Stoici) honesta a commodis non nomine, sed genere toto diiungerent; N I, 16.

discerno: aequa iniqua, honesta turpia, utilia inutilia, magna parva (discernere) poterat; T V, 114.

divello: ſ. I, I. est; O III, 13.

duco: ab iis rebus ... quem ad modum ducatur honestum, ex quo aptum est officium, satis fere diximus; O I, 60. ſ. I, 1. oritur.

efficio: omnino illud honestum, quod ex animo excelso magnificoque quaerimus, animi efficitur, non corporis viribus; O I, 79. ſ. amplector. detraho. — I, 1. est; O I, 14.

expeto: f. **expeto,** III. honestum (7 St.) B. I, S. 919, b.
exquiro: honestum .. id, quod exquirimus, totum est positum in animi cura et cogitatione; O I, 79.
exstinguo: honestum ipsum quasi virtutis lumen exstinxeris; F III, 10.
facio: ut ... amicorum causa honesta faciamus; Lae 44. f. **facio,** IV, 3. alqd — honestum (5 St.) S. 20, b.
habeo: quae (philosophia) nihil aliud in bonis haberet || habet || nisi honestum, nihil nisi turpe in malis; F III, 11.
inrideo: cum (Epicurus) ... haec nostra honesta, turpia inrideat; T V, 73.
intellego: honestum .. id intellegimus; F II, 45. quid .. hoc loco (philosophus) intellegit honestum? F II, 50. ut ... quicquam aliud honestum intellegat, nisi quod sit rectum; F II, 50. si quando cum illo, quod honestum intellegimus, pugnare id videbitur, quod appellamus utile; O III, 19. f. adumbro.
laudo: f. I, 1. est; O I, 14.
loquor: recta, honesta, digna imperio, ... haec cum loqueris; F II, 76.
neglego: qui omnia recta et honesta neglegunt; O III, 82.
nobilito: f. I, 1. est; O I, 14.
nomino: ea honesta, ea pulchra, ea laudabilia, illa autem superiora naturalia nominantur, quae coniuncta cum honestis vitam beatam perficiunt et absolvunt; F IV, 58.
patefacio: nullo in genere disputando † honesta || si ullo in genere disputandi, in hoc ista, al. || patefieri; L I, 16.
perficio: f. I, 1. est; O III, 13.
peto: haec .. prima lex amicitiae sanciatur, ut ab amicis honesta petamus; Lae 44.
pono: honesta in virtute ponuntur || ut honesta ... ponantur ||, in vitiis turpia; ea autem in opinione existimare, non in natura posita dementis est; L I, 44. 45. vera ... animi magnitudo honestum illud, quod maxume natura sequitur, in factis positum, non in gloria iudicat; O I, 65. f. exquiro.
postulo: cum ... neque quicquam umquam nisi honestum et rectum alter ab altero postulabit; Lae 82.
propono: quibus nihil est aliud propositum nisi rectum atque honestum; F IV, 46. si duo honesta proposita sint, alterum cum valetudine, alterum cum morbo; F IV, 59. f. A. alqd; O I, 10. 161.
puto: cum id honestum putent, quod a plerisque laudetur; T II, 63. ut Cretes et Aetoli latrocinari honestum putent; R III, 15. qui (philosophi) ullum || † nullum || iudicium vitare nisi vitio ipso vitato *honestum* putant; L I, 50.
quaero: honesta .. bonis viris, non occulta quaeruntur; O III, 38. f. efficio. — I, 1. est; O I, 14.
refero: an ea non aliter (iudicari), honesta et turpia non ad naturam referri necesse erit? L I, 46. certe honesta quoque et turpia simili ratione diiudicanda || iudicanda || et ad naturam referenda sunt; L I, 46. f. I, 1. oritur.
retineo: est magni viri ... in omni fortuna recta atque honesta retinere; O I, 82.
sentio: f. I, 1. est; F II, 50.
sequor: f. pono; O I, 65.
traho: a qua (praestantia) omne honestum decorumque trahitur; O I, 107.
tueor: f. I, 1. cadit.
2. antepono: (voluptas) si honestis iucunda anteponat; F III, 1. non ut aliquando anteponeremus utilia honestis; O III, 34.
repugno: quae .. huic (honesto) repugnent specie quadam utilitatis; O III, 12.
3. comparo ex: f. I, 2. sum; F III, 39.
coniungo cum: f. 1. nomino.
dissero de: primum .. est de honesto, sed dupliciter, ... disserendum; O I, 10.
intersum inter: sed dicere || sed differre || inter honestum et turpe nimium quantum, nescio quid immensum ... interesse; F IV, 70.
loquor de: in omni .. honesto, de quo loquimur, nihil est tam illustre ... quam coniunctio ... hominum; F V, 65.
pono in: in virtute .. sola et in ipso honesto cum sit bonum positum; F V, 83.
pugno cum: f. **cum,** I. pugno cum honesto (3 St.) B. I, S. 580, b.
secerno ab: error hominum non proborum ... id (utile) continuo secernit ab honesto; O III, 36.
separo ab: huius vis ea est, ut ab honesto non queat separari; O I, 93.
sum in: f. loquor de. — 1. desero.
III. **nach Adjectiven:** 1. similis: f. I, 1. est; A II, 50.
2. aptus ex: f. II, 1. duco.
IV. **nach Substantiven:** 1. differentia: qualis .. differentia sit honesti et decori, facilius intellegi quam explanari potest; O I, 94.
facies, forma: formam .. ipsam ... et tamquam faciem honesti vides; O I, 15.
genera: his tribus generibus honestorum notatis; F II, 47.
natura: in quos (locos) honesti naturam vimque divisimus; O I, 18.
nomen: honesti inane nomen esse, voluptatem esse summum bonum; A II, 71.
ratio: ex eo ... exsistet recti etiam ratio atque honesti; F V, 19.
similitudines: f. I, 1. est; O III, 13.
species: si id, quod speciem haberet honesti, pugnaret cum eo, quod utile videretur; O III, 7.
vis: tanta vis est honesti, ut speciem utilitatis obscuret; O III, 47. f. natura.
2. alqd de: f. A. alqd; O I, 152.
dissensio cum: haec est illa, quae videtur utilium fieri cum honestis saepe dissensio; O III, 56.
libri de: et de honesto et de summo bono separatim libri sunt; T V, 19.
V. **Umstand:** 1. moveri: qui non ipso honesto movemur, ut boni viri simus, sed utilitate aliqua atque fructu; L I, 41.
niti: virtutem .. nixam hoc honesto nullam requirere voluptatem; F I, 61.
abl. comp.: f. A. alqd; F IV, 75.
2. causa: ex quo laborum dolorumque susceptio multorum magnorumque recti honestique causa; A I, 23.
de: ut haec de honesto, sic de turpi contraria; T II, 46.
prae: neque magnum bonum (esse divitias) et prae rectis honestisque contemnendum ac despiciendum; F IV, 73.
praeter: cui (Zenoni) praeter honestum nihil est in bonis; A II, 135. nisi statuerit nihil esse, quod intersit aut differat aliud ab alio, praeter honesta et turpia; F III, 25.

honorabilis, ehrenvoll: haec .. ipsa sunt honorabilia, ... salutari, adpeti, decedi, adsurgi, deduci, reduci, consuli; C 63.

honorarius, Ehren halber: quorum (philosophorum) controversiam solebat tamquam honorarius arbiter iudicare Carneades; T V, 120. mihi .. videtur ... Chrysippus tamquam arbiter honorarius medium ferire voluisse; Fa 39.

honorificus, ehrenvoll: quem (philosophum) ut vidisset et salutavisset honorificisque verbis prosecutus esset; T II, 61.

honoro, ehren, auszeichnen, Ehrenämter verleihen: alqm: quod dives, quod honoratus, quod incolumis (esset, gratias dis egit); N III, 87. Amphiaraum .. sic honoravit fama Graeciae, deus ut haberetur; D I, 88. propter .. honestatis et gloriae similitudinem beati, qui honorati sunt, videntur; L I, 32. qui se locupletes, honoratos, beatos putant; O II, 69.
filios: Metellus ille honoratis quattuor filiis, at quinquaginta Priamus; T I, 85.
hominem: qualem hominis honorati et principis domum placeat esse; O I, 138.
senectutem: habet senectus honorata praesertim tantam auctoritatem, ut ..; C 61. nusquam est senectus honoratior; C 63.
viros: honoratorum virorum laudes in contione memorentur; L II, 62. neque ea (ingenia manent) solum in claris et honoratis viris, sed in vita etiam privata et quieta; C 22.

honos (honor: f. II, 1. exhibeo), Ehre, Auszeichnung, Ehrenstelle, Amt: I. **Subject:** alit: honos alit artes; T I, 4.
est: honorem .. huic generi non fuisse declarat oratio Catonis; T I, 3. quo minus .. honoris erat poëtis, eo minora studia fuerunt; T I, 3. apud quos eorum ludorum, qui gymnici nominantur, magnus honos sit; T II, 62. sint sane ista bona, quae putantur, honores, divitiae, voluptates, cetera; T IV, 66. ex quo efficitur, ut nec laudationes iustae sint nec vituperationes nec honores nec supplicia; Fa 40. melius esse aliquid ...; pecuniamne igitur an honores? L I, 52. honores (oportuni sunt), ut laudere, voluptates, ut gaudeas; Lae 22.
facit: quod ipse honos laborem leviorem faceret imperatorium; T II, 62.
habet: mentem, fidem, spem, virtutem, honorem ... rerum vim habere videmus, non deorum; N III, 61.
permanent: nec .. clarorum virorum post mortem honores permanerent, si ..; C 80.
prosequitur: tantus eos (mortuos) honos, memoria, desiderium prosequitur amicorum; Lae 23.
tenent: dum me ambitio, dum honores, dum causae (tenebant); A I, 11.
videntur: quae .. videntur utilia, honores, divitiae, voluptates, cetera generis eiusdem, haec amicitiae numquam anteponenda sunt; O III, 43.
II. **nach Verben:** 1. adamo: qui .. serius honores adamaverunt, vix admittuntur ad eos; A fr 4.
adhibeo: quid est quod ullos deis inmortalibus cultus, honores, preces adhibeamus? N I, 3.
adipiscor: honoribus imperiisque adipiscendis; F V, 57. pro amplitudine honorum, quos cunctis suffragiis adepti sumus nostro quidem anno, sane exiguus sumptus aedilitatis fuit; O II, 59.
antepono: ubi eos inveniemus, qui honores, magistratus, ... opes amicitiae non anteponant? Lae 63. ubi .. istum invenias, qui honorem amici anteponat suo? Lae 64. f. I. videntur.
capio: habere divitias, capere honores; T IV, 21.
confero: ut ... omnes ad eum (improbum) honores, omnia imperia ... conferantur; R III, 27.
contemno: f. **contemno,** II. honorem (5 St.) B. I, S. 524, a.
defero: ille (vir sapiens) ... honores .. populi etiam ultro delatos repudiabit; T V, 104.
doleo: nunc, ut honores, ut omnes dignitatis gradus, sic huius scientiae splendor deletus est; O II, 65.
dico: si Cadmi progenies ... in caelum tollenda fama fuit, huic idem honos certe dicandus est; fr IX, 11.
do: da divitias, honores, imperia, opes, gloriam; T V, 45. vitam, honorem, decus sibi datum esse iustitia regis existimabant || existimant ||; R I, 64.
efficio: quid .. efficitur ..? divitiae, potestates, opes, honores; R III, 24. secundae res, honores, imperia victoriae ... sine hominum opibus ... offici (non) possunt; O II, 20.
eripio: qui (puer) primum ... patribus omnem honorem eripuit; L III, 19.
exhibeo: tam diu stare rem publicam, quam diu ab omnibus honor principi exhiberetur; R V, 9.
guberno: regna, imperia, nobilitas, honores, divitiae, opes eaque, quae sunt his contraria, in casu sita temporibus gubernantur; O I, 115.
habeo: vide .., ne virtutibus hominum isti honores habeantur, non immortalitatibus; N III, 46. quamquam nostri casus plus honoris habuerunt quam laboris; R I, 7. cum .. par habetur honos summis et infimis; R I, 53.
iungo: thensaurus .. et hereditas et honos ... qua cum somniis naturali cognatione iunguntur? D II, 142.
nomino: ex maiore parte plerasque res nominari, ... ut divitias, ut honorem, ut gloriam; T V, 22.
numero: in bonis numerabis amicos, liberos, propinquos, divitias, honores, opes; F V, 81.
opto: aut optandae nobis sunt, ut honos, ut salus, ut victoria; N III, 61.
praefor: quae si appelles, honos praefandus sit; F II, 29.
praepono: divitias alii praeponunt, ... alii honores, multi etiam voluptates; Lae 20.
refero: omnis honos, omnis admiratio, omne studium ad virtutem ... refertur; F V, 60.
repudio: f. defero.
tribuo: physicae .. non sine causa tributus idem est honos; F III, 73. hic honos veteri amicitiae tribuendus, ut is in culpa sit, qui faciat, non, qui patiatur iniuriam; Lae 78.
volo: vult plane virtus honorem, nec est virtutis ulla alia merces; R III, 40.
2. antepono: f. 1. antepono; Lae 64.
inservio: posteaquam honoribus inservire coepi meque totum rei publicae tradidi; O II, 4.
sum: Cn. Octavio ... honori fuisse accepimus, quod ..; O I, 138. ut Oresti nuper prandia in semitis decumae nomine magno honori fuerunt; O II, 58. honori summo nuper nostro Miloni fuit; O II, 58. ea res ... ei (Mario) magno honori fuit; O III, 80. ut ... eorum (parentum, propinquorum) augeant opes eisque honori sint et dignitati; Lae 70.
3. careo: genus id hominum non modo honore civium reliquorum carere, sed etiam tribu moveri notatione censoria voluerunt; R IV, 10. cuius (M. Marcelli) interitum ne crudelissimus quidem hostis honore sepulturae carere passus est; C 75.
egeo: honore et gloria et benivolentia civium fortasse non aeque omnes egent; O II, 31.
sum: innumerabiles paribus in locis esse eisdem nominibus, honoribus? A II, 125.
utor: quem ad modum utendum (sit) pecunia, quem ad modum honore; D II, 11.
4. admitto ad: f. 1. adamo.
contendo de: ita, credo, de honore aut de dignitate contendimus; T III, 50.
dimico de: dimicare .. (debemus) paratius de honore et gloria quam de ceteris commodis; O I, 83.

iungo cum: »eam .. (popularem laetitiam) cum divum honore iunganto«; L II, 22.

perduco ad: neque tu possis ... omnes tuos ad honores amplissimos perducere; Lae 73.

pervenio ad: per quem (vitae cursum) equestri loco natus pervenirem ad honorem amplissimum; R I, 10.

sum in: qui in aliquo honore sunt; F III, 52. in summo apud illos (Graecos) honore geometria fuit; T I, 5. in ipsa .. Graecia philosophia tanto in honore numquam fuisset, nisi ..; T II, 4. nullius philosophiae || [philosophiae] || earum quidem, quae in honore sunt, vacaret locus; N I, 16. quod optime constituti iuris civilis summo semper in honore fuit cognitio atque interpretatio; O II, 65.

versor in: verae amicitiae difficillime reperiuntur in iis, qui in honoribus reque publica versantur; Lae 64.

III. **nach Adjectiv:** dignus: si (multitudo) cum admiratione quadam honore dignos putat; O II, 31. ut cum admiratione hominum honore ab iis digni iudicaremur; O II, 36.

IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: s. I. est; T I, 3. — II, 1. habeo; R I, 7.

amplificatio: retinenda iustitia est cum ipsa per sese ..., tum propter amplificationem honoris et gloriae; O II, 42.

amplitudo: s. II, 1. adipiscor; O II, 59.

certamen: cum altero certamen honoris et dignitatis est; O I, 38. pestem .. nullam maiorem esse amicitiis quam ... in optimis quibusque honoris certamen et gloriae; Lae 34.

contentio: miserrima omnino est ambitio honorumque contentio; O I, 87. si in honoris contentionem incidissent; Lae 34.

cupiditas: quid de cupiditate honorum loquar? T II, 62. ut ... vis capite, avaritia multa, honoris cupiditas ignominia sanciatur; L III, 46. cum in imperiorum, honorum, gloriae cupiditatem inciderunt; O I, 26. quod in maximis animis ... plerumque existunt honoris, imperii ... cupiditates; O I, 26. quorum (honorum) cupiditate quidam inflammantur; Lae 86. illa cupiditas ... honoris, imperii, provinciarum, quam dura est domina! P 40.

cursus: tantus illi (M. Valerio Corvino) cursus honorum fuit; C 60.

exspectatio: sustines ... expectationem ... magnam honorum; O III, 6.

gradus: »ollis .. (aedilibus) ad honoris amplioris gradum is primus ascensus esto«; L III, 7.

indigentia: ut ... indigentia rerum ipsarum sit || est ||, ut honorum, ut pecuniae; T IV, 21.

modus: in quibusdam neque pecuniae modus est neque honoris; F I, 51.

2. caritas cum: quibus rebus facillime possimus eam, quam volumus, adipisci cum honore et fide caritatem; O II, 29.

suffragia de: emergunt .. haec aliquando aut iudiciis tacitis aut occultis de honore suffragiis; O II, 24.

V. **Umstand:** 1. adficere: quo quid absurdius, quam .. res sordidas atque deformis deorum honore adficere? N I, 38. eos ... sic ut aliquo honore aut imperio affectos observare et colere debemus; O I, 149.

amplificari: pauci honore et gloria amplificati vel corrumpere mores civitatis vel corrigere possunt; L III, 32.

antecedere: quod ... neque solum honore antecedentibus, sed iis etiam, qui cum imperio sunt, maiores natu augures anteponuntur; C 64.

antecellere: cum honore longe antecellerent ceteris; R II, 59.

augeri: aut honoribus aucti aut re familiari; N III, 87.

consecrari: virorum fortium memoriam honore deorum immortalium consecratam; N III, 50.

delectari: delectari ... inanimis || inanibus || rebus, ut honore, ut gloria; Lae 49.

mactare: eos .., qui in magistratu privatorum similes esse velint, ... ferunt laudibus et mactant honoribus; R I, 67.

par: qui omnes superiores, quibus honore par esset, scientia facile vicisset; O II, 65.

princeps: fuisse ... Demaratum Corinthium et honore et auctoritate et fortunis facile civitatis suae principem; R II, 34.

tenere: (Pythagoras) tenuit magnam illam Graeciam cum [honore] disciplina, tum etiam auctoritate; T I, 38.

abl. comp.: qui ... nihil praestantius honoribus, imperiis, populari gloria iudicaverunt; T III, 3.

2. causa: omitto, quae perferant quaeque patiantur ambitiosi honoris causa; T V, 79.

gratia: »tu me amoris magis quam honoris servavisti gratia«; T IV, 69. honoris (gratia faciunt), si cuius virtutem suspiciunt; O II, 21.

hora, Stunde, pl. Uhr: I. cedunt: horae .. cedunt et dies et menses et anni; C 69.

II, 1. declaro: intellegere declarari horas arte, non casu; N II, 87.

destino: cum ... alter ... praesto fuisset ad horam mortis destinatam; T V, 63.

moveo: cum machinatione quadam moveri aliquid videmus, ut sphaeram, ut horas; N II, 97.

2. reservo ad: redemptor ... a deis inmortalibus ad istam horam reservatus est || est? ||; D II, 47.

III. praesto ad: s. II, 1. destino.

IV. Ablativ: cum ego te ... videam ... tribus horis perorare; F IV, 1. ex his (bestiolis) .. hora octava quae mortua est, provecta aetate mortua est; T I, 94. »una fixi ac signati temporis hora Iuppiter excelsa clarabat sceptra columna«; D I, 21. cum .. experrectus esses hora secunda fere; D I, 59. tribus iis horis concisus exercitus atque ipse (C. Flaminius) interfectus est; D I, 77. si eadem hora aliae pecudis iecur nitidum atque plenum est, aliae horridum et exile; D II, 30. mortem .. omnibus horis inpendentem timens qui poterit animo consistere? C 74.

horreo, von Frost starren, schaudern, fürchten: I. terra: possetne uno tempore florere, dein vicissim horrere terra? N II, 19.

II. alqd: quia nihil habet mors, quod sit horrendum; T II, 2.

conscientiam: quodsi qui satis sibi contra hominum conscientiam saepti esse et muniti videntur, deorum tamen horrent; F I, 51.

dolorem: si qui illum (Theophrastum) secuti imbecillius horrent dolorem et reformidant; T V, 85.

numen: quis .. potest ... non et dies et noctes divinum numen horrere? A II, 121. ut neque divinum numen horreat; F I, 41.

horresco, aufwallen, schaudern: ferae: quin etiam „ferae", inquit Pacuvius, ... iniecto terrore mortis „horrescunt"; F V, 31.

mare: cum subito mare coepit horrescere; R I, 63.

horreum, Speicher, Magazin: ex horreis direptum effusumque frumentum vias omnis ... constraverat; D I, 69.

horribilis, furchtbar, schrecklich, entsetzlich: alqd: istis, quaeso, .. ista horribilia minitare purpuratis tuis; T I, 102. cum id, quod mihi horribile videtur, tu omnino malum negas esse; T II, 29.

caecitas: horribilis ista caecitas quibus tandem caret voluptatibus? T V, 111.

caedes: »iubebant ... stragem horribilem caedemque vereri«; D I, 20.

clades: »sic corpus clade horribili adsumptum extabuit«; T II, 20.

dies: ut horribilem illum diem aliis, nobis faustum putemus; T I, 118.

formidines: e qua ipsa (ignoratione rerum) horribiles exsistunt saepe formidines; F I, 63.

fulgor: tum (est fulgor) rutilus horribilisque terris, quem Martium dicitis; R VI, 17.

procellae: »fulix ... nuntiat horribilis clamans instare procellas«; D I, 14.

strages: s. caedes.

tempestas: ut (arx) etiam in illa tempestate horribili Gallici adventus incolumis ... permanserit; R II, 11.

horridus, struppig, rauh, roh, ungebildet, schrecklich: alqs: (Stoici) horridiores evadunt, asperiores, duriores et oratione et moribus; F IV, 78.

alqd: quod inciderint in inculta quaedam et horrida, de malis Graecis Latine scripta deterius; F I, 8. nihil (est) tam horridum, tam incultum, quod non splendescat oratione et tamquam excolatur; P 3.

barba: »situm inter oris barba paedore horrida || atque || intonsa infuscat pectus«; T III, 26.

iecur: si eadem hora aliae pecudis iecur nitidum atque plenum est, aliae horridum et exile; D II, 30.

saecula: »haec vetusta saeclis glomerata horridis luctifica clades nostro infixa est corpori«; T II, 25.

vires: habuit .. vires agrestis ille (Antipater) .. atque horridas sine nitore ac palaestra; L I, 6.

horrifer, schaurig kalt: aurae: »alter (piscis) ... magis horriferis aquilonis tangitur auris«; N II, 111.

stridor: »unde horrifer aquilonis stridor gelidas molitur nives;« T I, 68.

horrisonus, schaurig brausend: »navem ut horrisono freto noctem paventes timidi adnectunt navitae«; T II, 23.

hortatio, Ermunterung, Ermahnung: I. est: mihi grata hortatio tua est; F V, 6.

II. adhibeo: nec adhibetur ulla sine anapaestis pedibus hortatio; T II, 37.

hortator, Mahner: ut ego et Triarius te hortatore facimus; F I, 72.

hortor, ermahnen, aufmuntern, auffordern, antreiben: I, 1. opus est ad: quom tanta causa est, ut opus sit oratoris copia vel ad hortandum vel ad docendum; L III, 40.

specto ad: quod vereris, ne non conveniat nostris aetatibus ista oratio, quae spectet ad hortandum: fr V, 57.

2. alqs: rettuli me, Brute, te hortante maxime ad ea studia, quae ..; T I, 1. num te emere coëgit, qui ne hortatus quidem est? O III, 55.

animus: qua (oratione animus) hortari ad decus, revocare a || ab || flagitio, consolari possit adflictos; L I, 62.

II. ut: hydrauli hortabere ut audiat voces potius quam Platonis? T III, 43. hortata etiam est, ut me ad haec conferrem, animi aegritudo; N I, 9. quid hortaris? ut libellos conficiam de stillicidiorum ac de parietum iure? an ut stipulationum et iudiciorum formulas conponam? L I, 14. s. III. alqm.

III. alqm: multo .. nos (honesta actio) ad se expetendam magis hortatur quam superiora omnia; F III, 22. utrum hortandus es nobis, Luci, inquit, an etiam tua sponte propensus es? F V, 6. ad quam (philosophiam) te hortamur; F V, 54. vgl. I, 2. alqs; O III, 55. — ut: Hortensius ... me quoque ... coepit hortari, ut sententia desisterem; A II, 63. te .. hortamur omnes, currentem quidem, ... ut eos ... imitari .. velis; F V, 6. hortor omnis, qui facere id possunt, ut ... laudem ... Graeciae eripiant; T II, 5. »ipsius hortatur me frater, ut meos malis miser mandarem natos«; T IV, 77. quod paulo ante Peripateticos veteremque Academiam hortari videbare, ut ... dicere auderent; T V, 82. magnopere || magno opere || te hortor, mi Cicero, ut ... hos etiam ... libros ... legas; O I, 3. ego vos hortari tantum possum, ut amicitiam omnibus rebus humanis anteponatis; Lae 17. vos hortor, ut ita virtutem locetis, ... ut ..; Lae 104.

alqd: s. II. L I, 14.

Academiam: s. alqm; T V, 82.

remiges: constabat eos ... nihil aliud tum egisse, nisi ut remiges hortarentur; T III, 66.

hortulus, Gärtchen: I. adferunt, al.: cuius (Platonis) etiam illi propinqui hortuli non memoriam solum mihi afferunt, sed ipsum videntur in conspectu meo ponere; F V, 2.

II, 1. emo: se hortulos aliquos emere velle; O III, 58.

inrigo: cuius (Democriti) fontibus Epicurus hortulos suos inrigavit; N I, 120.

2. convello ex: qui (Antiochus) me ex nostris paene convellit hortulis; L I, 54.

convoco de: contra ille (Epicurus) convocata de hortulis in auxilium quasi Liber || libera || turba temulentorum ... instat; A fr 20 (S. 20).

III. ante: ab iis (piscatoribus) petivit, ut ante suos hortulos postridie piscarentur; O III, 58.

in: omnia ... voluptatibus et doloribus ponderantis ... in hortulis suis iubeamus dicere; L I, 39.

hortus, Garten, Gartenanlagen, Park: I. habet: tantum Epicuri hortus habuit licentiae; N I, 93.

II, 1. appello: iam hortum ipsi agricolae succidiam alteram appellant; C 56.

capio: se ... recordatum esse vitio sibi tabernaculum captum fuisse [hortos Scipionis]; N II, 11.

emo: homo cupidus et locuples ... emit (hortos) instructos; O III, 59.

habeo: Pythius ei (Canio) quidam ... venales quidem se hortos non habere, sed licere uti Canio, si vellet, ut suis; O III, 58.

instruo: s. emo.

praetereo: ego ... sum multum equidem cum Phaedro ... in Epicuri hortis, quos modo praeteribamus; F V, 3.

2. utor: s. 1. habeo.

3. ambulo in: cum in hortis cum Servio Galba ... ambulavisset; A II, 51.

invito in: ad cenam hominem in hortos invitavit; O III, 58.

sum in: cum P. Africanus hic ... feriis Latinis ... constituisset in hortis esse; R I, 14. s. 1. praetereo.

venio in: cum in hortos D. Bruti auguris commentandi causa ... venissemus; Lae 7.
II, 1. laetus: nec .. segetibus solum et pratis ... res rusticae laetae sunt, sed hortis etiam et pomariis; C 54.
2. in: si nuper in hortis Scipionis, cum est de re publica disputatum, adfuisses; Lae 25.

hospes, Gastfreund, Gast, Fremdling: I, 1. accusat: in qua (disciplina puerili) una Polybius noster hospes nostrorum institutorum neglegentiam accusat; R IV, 3.
adeunt: »nolite .. hospites ad me adire!« T III, 26.
desiderant: non curia vires meas desiderat, ... non clientes, non hospites; C 32.
dicit: haec ... locutum Archytam Nearchus Tarentinus, hospes noster, ... se a maioribus natu accepisse dicebat; C 41.
errant: f. II, 1. reduco.
facit: audire te arbitror, Scipio, hospes tuus avitus Masinissa quae faciat hodie nonaginta natus annos; C 34.
nolunt: f. adeunt.
venit: C. Blossius Cumanus, hospes familiae vestrae, Scaevola, quom ad me ... deprecatum venisset; Lae 37.
2. Vocativ: »dic, hospes, Spartae nos te hic vidisse iacentis;« T I, 101.
II, 1. cognosco: e quibus (Druidis) ipse Divitiacum Haeduum, hospitem tuum laudatoremque, cognovi; D I, 90.
commemoro: quid ego hospitem nostrum ... commemorem? D I, 26.
fugio: ut inhospitalitas sit opinio vehemens valde fugiendum esse hospitem; T IV, 27.
recipio: in quam (domum) .. hospites multi recipiendi; O I, 139. quamquam hi tibi tres libri inter Cratippi commentarios tamquam hospites erunt recipiendi; O III, 121.
reduco: nos ... errantis .. tamquam hospites tui libri quasi domum reduxerunt; A I, 9.
relinquo, spolio: (Caesar) spoliatum reliquit et hospitem et regem; D II, 79.
video: Caesarem eodem tempore hostem et hospitem (Deiotarus) vidit; D II, 79. vidi in dolore podagrae nihilo illum ... Posidonium quam Nicomachum Tyrium, hospitem meum, fortiorem; fr V, 44.
2. pateo: est ... valde decorum patere domus hominum inlustrium hospitibus inlustribus; O II, 64.
3. deverto ad: neque (me) ad hospitem ante devertisse, quam ..; F V, 4. alterum (Arcadem) ad cauponem || cop. || devertisse, ad hospitem alterum; D I, 57.
venio ad: is .. (Aratus) celeriter ad Ptolomaeum || Ptolem. ||, suum hospitem, venit; O II, 82.
III. fabula: qui clamores tota cavea nuper in hospitis et amici mei M. Pacuvi nova fabula! Lae 24.
IV. per: per hospites apud externos populos valere opibus et gratia; O II, 64.

hospitalis, gastfreundlich, gastlich: alqs: Theophrastus .. scribit Cimonem Athenis || [Athenis] || etiam in suos curiales Laciadas || [Laciadas] || hospitalem fuisse; O II, 64.
Iuppiter: cum .. eundem (Iovem) Salutarem, Hospitalem, Statorem (dicimus); F III. 66.

hospitalitas, Gastlichkeit, Gastfreundlichkeit: recte etiam a Theophrasto est laudata hospitalitas; O II, 64.

hospitium, Gastfreundschaft, Herberge: I. discedo ex: quoniam ... ex vita ita discedo tamquam ex hospitio, non tamquam e domo; C 84.
sum in: concubia nocte visum esse in somnis ei, qui erat in hospitio, illum alterum orare, ut subveniret; D I, 57.
II. accipi: cum .. (Caesar) ab eo (Deiotaro) magnificentissumo hospitio acceptus esset; D II, 79.

hostia, Opfertier: I. balant: »rex .. Priamus ... curis sumptus suspirantibus exsacrificabat hostiis balantibus«; D I, 42.
convenit: f. II. immolo; D II, 35.
lactent: quibus hostiis immolandum quoique deo, quoi maioribus, quoi lactentibus, quoi maribus, quoi feminis; L II, 29.
obtingit: quid est tam perspicuum quam ... talia cuique exta esse, qualis cuique obtigerit hostia? at enim id ipsum habet aliquid divini, quae cuique hostia obtingat; D II, 38.
sunt: »quae .. quoique divo decorae grataeque sint hostiae, providento«; L II, 20.
II. adduco: cum fortuito hostiae adducantur; D II, 38.
deligo: f. deligo, III. hostiam (3 St.) B. I, S. 639, b.
duco: cum imperator exercitum, censor populum lustraret, bonis nominibus, qui hostias ducerent, eligebantur; D I, 102.
immolo: Aeschines in Demosthenem invehitur, quod is septimo die post filiae mortem hostias immolavisset; T III, 63. nostri .. duces mare ingredientes inmolare hostiam fluctibus consuerunt; N III, 51. quoniam ille (Pythagoras) ne Apollini quidem Delio hostiam immolare voluit; N III, 88. quod (Etrusci) religione inbuti studiosius et crebrius hostias immolabant; D I, 93. Democritus .. censet sapienter instituisse veteres, ut hostiarum immolatarum inspicerentur exta; D I, 131. qui evenit, ut is, qui impetrire velit, convenientem hostiam rebus suis immolet? D II, 35.
III. causa, al.: quamquam tu .. non hostiarum causam || casum || confirmas sortium similitudine, sed infirmas sortis conlatione hostiarum; D II, 38.
exta: f. II. immolo; D I, 131.
IV. exsacrificare: f. I. balant.
immolari: f. I. lactent.
litari: proxuma hostia litatur saepe pulcherrime; D II, 36.
parentare: hostia .. maxima parentare pietatis esse adiunctum || [adiunctum] || putabat; L II, 54.

hostilis, feindlich, der Feinde: condiciones: Regulus .. non debuit condiciones pactionesque bellicas et hostiles perturbare periurio; O III, 108.
dextra: »hos non hostilis dextra ... ictus corpori inflixit meo«; T II, 20.
manus: Priamum tanta progenie orbatum ... hostilis manus interemit; T I, 85. »prius quam oppeto malam pestem mandatam hostili manu«; T II, 38.
pactiones: f. condiciones.

hostis, Fremdling, Feind: I. **absolut:** 1. adest, advolat: neque .. quisquam potest hostis advolare terra, quin eum non modo esse, sed etiam quis et unde sit, scire possimus, maritimus vero ille et navalis hostis ante adesse potest, quam quisquam venturum esse suspicari queat, nec vero, cum venit, prae se fert, aut qui || quis || sit aut

unde veniat aut etiam quid velit, denique ne nota quidem ulla, pacatus an hostis sit, discerni ac iudicari potest; R II, 6.
capit: cuius (Biantis) quom patriam Prienam cepisset hostis; P 8.
dicit: cum Perses hostis in conloquio dixisset glorians: „solem ... non videbitis"; T I, 101.
est, fert: f. adest. — gloriatur: f. dicit.
infert: [ne hostis quidem et potentis et bellum ultro inferentis interitum cum scelere (senatus) approbavit]; O I, 40.
patitur: cuius (M. Marcelli) interitum ne crudelissimus quidem hostis honore sepulturae carere passus est; C 75.
potest: f. adest.
quit, reddit: »cui nemo civis neque hostis quivit pro factis reddere par || operae, opis || pretium;« R fr 7.
venit, vult: f. adest.
2. sum: quotienscumque dicetur .. quis ... sibi .. inimicus esse atque hostis; F V, 29. pirata non est ex perduellium numero definitus || [definitus] ||, sed communis hostis omnium; O III, 107. nisi forte idem hostis esse et civis potest; P 29. f. 1. adest.
ohne Verb: »hinc hostis mi Albucius, hinc inimicus«; F I, 9. cur hostis Spartacus, si tu civis? P 30.

II. **nach Verben:** 1. armo: sicine eos (Torquatos) censes .. in armatum hostem impetum fecisse? F I, 34.
aspicio: Graeci .. homines ... hostem aspicere non possunt; T II, 65.
dico: hostis .. apud maiores nostros is dicebatur, quem nunc peregrinum dicimus; O I, 37.
fundo: rogavit, essentne fusi hostes; F II, 97.
propulso: extra ulciscendi aut propulsandorum hostium causam bellum geri iustum nullum potest; R III, 35.
puto: eum .., qui (eam iniuriam) faciat, communem hostem tenuiorum putant; O II, 68.
video: ignavus miles ..., simul ac viderit hostem; T II, 54. Caesarem eodem tempore hostem et hospitem (Deiotarus) vidit; D II, 79.
voco: quod, qui proprio nomine perduellis esset, is hostis vocaretur; O I, 37.
elliptisch: itaque beatior Africanus cum patria illo modo loquens: »desine, Roma, tuos hostes —;« F II, 106.
2. adfero: cuius (Aiacis) ... ingressio laetitiam attulit sociis, terrorem autem hostibus; T IV, 49.
dedo: numquam claros viros senatus vinctos hostibus dedidisset; O III, 108. qua (rogatione) accepta (C. Mancinus) est hostibus deditus; O III, 109.
detraho: neque eum Torquatum ... torquem illum hosti detraxisse ... propter voluptatem; F I, 23. torquem detraxit hosti; F I, 35.
do: (M. Regulus) nulla vi coactus praeter fidem, quam dederat hosti; F II, 65. (Regulus) ad supplicium redire maluit quam fidem hosti datam fallere; O I, 39. qui (M. Atilius) ad supplicium est profectus, ut fidem hosti datam conservaret; C 75.
infigo: cum ... gladium .. hosti in pectus infixerit; T IV, 50.
obsisto: ut tamquam hosti sic obsistat dolori; T II, 51.
oppono: Leonidas ... se in Thermopylis trecentosque eos ... opposuit hostibus; F II, 97.
promitto: si quid singuli temporibus adducti hosti promiserunt; O I, 39.
3. certo cum: utrum igitur utilius vel Fabricio ... vel senatui nostro ... armis cum hoste certare an venenis? O III, 87.
confero ad: ad hostes (C. Blossius) se contulit; Lae 37.
confligo cum: manu cum hoste confligere immane quiddam et beluarum simile est; O I, 81.
dimico cum: illi (Ulixi) ... cum hostibus ... dimicare melius fuit quam ..; O III, 99.
distinguo ab: an tu civem ab hoste natura || natione, fortuna || ac loco, non animo factisque distinguis? P 29.
immitto in: qui (Codrus) se in medios inmisit hostis veste famulari || [qui ... famulari] ||; T I, 116. imperatorem equo incitato se in hostem inmittentem; N III, 15.
proficiscor ad: neque .. tum (Regulus) ignorabat se ad crudelissimum hostem ... proficisci; O III, 100.
pugno cum: [quia priore (militiae sacramento) amisso iure cum hostibus pugnare non poterat]; O I, 36. negat .. ius esse, qui miles non sit, cum hoste pugnare; O I, 37.
reporto ex: nihil .. praeter laudem bonis atque innocentibus neque ex hostibus neque a sociis reportandum; L III, 18.
versor in: cum (P. Decius) in mediis hostibus versaretur; D I, 51.

III. **nach Substantiven:** 1. acies: fulgentis gladios hostium videbant Decii, cum in aciem eorum inruebant; T II, 59.
adventus: hostium repens adventus magis aliquanto conturbat quam expectatus; T III, 52. terra continens adventus hostium non modo expectatos, sed etiam repentinos multis indiciis ... ante denuntiat; R II, 6.
classis: quod se classe hostium circumfusos viderent; T III, 66.
consilia: facile celare, tacere, dissimulare, insidiari, praeripere hostium consilia; O I, 108.
copiae: quia nusquam erat scriptum, ut contra omnis hostium copias in ponte unus adsisteret; L II, 10. quae vis Coclitem contra omnes hostium copias tenuit in ponte solum? quae patrem Decium, quae filium devota vita inmisit in armatas hostium copias? P 12.
dona: apud quem (focum) sedens ille || ille sedens || Samnitium, quondam hostium, tum iam clientium suorum, dona repudiaverat; R III, 40.
equitatus: cum .. ii, qui alia via fugerant, in hostium equitatum inciderunt; D I, 123.
gladii: f. acies.
interitus: f. I, 1. infert.
ius iurandum: quam diu iure iurando hostium teneretur, non esse se senatorem; O III, 100.
moenia: nec id (incendium belli) ... a portis huius urbis avolsum P. Africanus compulisset intra hostium moenia; R I, 1.
potestas: cum in potestate essent hostium aut tyrannorum; F V, 53. qui (Regulus) in potestate hostium vigiliis et inedia necatus est; F V, 82.
tela: non cum Latinis decertans pater Decius ... se hostium telis (obiecisset); T I, 89. Miltiadem ... vitam ex hostium telis servatam in civium vinclis profudisse; R I, 5.
vis: (rex) hostium vim se perversurum putavit, pervertit autem suam; D II, 115. quia, quod per vim hostium esset actum, ratum esse non debuit; O III, 103.
elliptisch: Iphigenia Aulide duci se immolandam iubet, „ut hostium eliciatur suo"; T I, 116.
2. auctoritas adversus: indicant duodecim tabulae ...: ADVERSUS HOSTEM AETERNA AUCTORITAS; O I, 37.
colloquia cum: hinc cum hostibus clandestina colloquia nasci; C 40.
impetus in: multo .. et in hostem et in in-

probum civem vehementiores iratorum impetus esse; T IV, 43. f. II, 1. armo.
indutiae cum: cum triginta dierum essent cum hoste indutiae factae; O I, 33.
ius adversus: cum iusto .. et legitimo hoste res gerebatur, adversus quem et totum ius fetiale et multa sunt iura communia; O III, 108.
iustitia in: [maximum .. exemplum est iustitiae in hostem a maioribus nostris constitutum, cum ..;] O I, 40.
res cum: f. ius adversus.
IV. **Umstand:** ab: qui ab hoste obsidentur; O II, 56.
cum: indicant duodecim tabulae: AUT STATUS DIES CUM HOSTE; O I, 37. [est .. ius etiam bellicum fidesque iuris iurandi saepe cum hoste servanda]; O III, 107. quibus (foederibus) etiam cum hoste devincitur fides; O III, 111.
in: ut eam (probitatem) ... in hoste etiam diligamus; Lae 29.

huc, hierher, hierzu: I. accedo: Aristoteles eiusque amici huc proxime videntur accedere; A II, 131. quid est, quod huc possit, quo || quod || melius sit, accedere? F I, 41. quid huc accessit ex iure civili? L II, 53. accedat huc suavitas quaedam oportet sermonum atque morum; Lae 66.
addo: adde huc fontium gelidas perennitates; N II, 98. huc adde nervos ... eorumque inplicationem corpore toto pertinentem; N II, 139. »adde || addo || .. huc, quod mihi portento caelestum pater prodigium misit;« N III, 68. adde huc, si placet, unguentarios, saltatores; O I, 150. nihil huc || hic, huic || addi potest, quo magis virtus sit; P 22.
adhibeo: quid .. huc adhibetis iram? T IV, 50.
adripio: »huc arripe ad me manibus abstractam (matrem) piis«; T II, 20.
confero: eam .. facultatem disserendi ... potius huc conferas; N II, 168.
curso: ex corporibus huc et illuc casu et temere cursantibus; N II, 115.
declino: ego huc declinabam, nec invitus; L I, 57.
digredior: eo iam, unde huc digressi sumus, revertamur; N III, 60. ut, unde huc digressa est, eodem redeat oratio; D I, 109.
duco: acumen hominum ex similitudine aliqua coniecturam modo huc modo illuc ducentium; D II, 145.
effluo: (aër) effluens huc et illuc ventos efficit; N II, 101.
pertineo: huc .. pertinet, animal hoc providum ... generatum esse ..; L I, 22.
pervenio: huc si perveneris me tibi primum quidque concedente; A II, 49. nihil illinc huc pervenit; F V, 94.
rapio: quae (pars) hominem huc et illuc rapit; O I, 101.
revertor: harum (civitatum) rectores et conservatores hinc profecti huc revertuntur; R VI, 13.
traho: quae (rationes) disputationibus huc et illuc trahuntur; A II, 116.
transfero: meliora, ... quam ibi fuissent, unde huc translata essent; R II, 30. quae modo huc, modo illuc transferuntur; P 14.
vagor: quae est .. natura, quae volucris huc et illuc passim vagantis efficiat ut significent aliquid? D II, 80.
venio: causa .. fuit huc veniendi, ut ..; F III, 8. me ipsum huc modo venientem convertebat ad sese Coloneus ille locus; F V, 3. me .. ad altiorem memoriam Oedipodis huc venientis ... species quaedam commovit; F V, 3. qui (Numa) ut huc venit; R II, 25. quin huc ad vos venire propero? R VI, 15. qui nunc potissimum huc venerim; L II, 2. cur huc libentius venias; L II, 4.
verso: huc et illuc, Torquate, vos versetis licet; F II, 99. in quo ... verses te huc atque illuc necesse est; F V, 86. ille ... nonne versat huc et illuc cogitatione rationem? N III, 68.
volo: eadem .. efficit in avibus divina mens, ut tum huc, tum illuc volent alites; D I, 120.
ohne Verb: quid tu, inquit, huc? a villa enim, credo; F III, 8.
II. aditus: huc tibi aditus patere non potest; R VI, 15.
III. Lücke: et sursum et deorsum, modo huc, modo illuc *; Ti 48.

humane, menschlich, vernünftig, menschenfreundlich: excipio: *videte*, quam humane excipiat altera lex; L II, 60.
facio: si qui forte, cum se in luctu esse vellent, aliquid fecerunt humanius; T III, 64.
fero: eidem (Graeci) morbos toleranter atque humane ferunt; T II, 65. quod humana *humane* || humana, humanae || ferenda intellegit; T III, 34.

humanitas, Menschennatur, Menschlichkeit, Menschenfreundlichkeit, Milde, feine Bildung: I. ducit: hic alio res familiaris, alio ducit humanitas; O III, 89.
fert: patitur (hoc) consuetudo, fert etiam humanitas; O II, 51.
patitur: tanta .. poena (eos) adficiamus, quantum aequitas humanitasque patitur; O II, 18.
II, 1. deporto: te .. non cognomen solum Athenis deportasse, sed humanitatem et prudentiam intellego; C 1.
exstirpo: nisi ex eius (sapientis) animo extirpatam humanitatem arbitramur; Lae 48.
omitto: omisit hic (rex) et pietatem et humanitatem; O III, 41.
repello: est potius inmanitatis omnem humanitatem repellentis; O I, 62.
2. sum: te ... nec potuisse non commoveri nec fuisse id humanitatis tuae; Lae 8.
3. discrepo ab: ea, quae multum ab humanitate discrepant; O I, 145.
excolo ad: quibus (mysteriis) ex agresti immanique vita exculti ad humanitatem et mitigati sumus; L II, 36.
revoco ad: ad humanitatem atque mansuetudinem revocavit animos hominum studiis bellandi iam immanis ac feros; R II, 27.
III. expers: placet .. humanitatis expertis habere divinitatis auctores? D II, 80.
IV, 1. artes: appellari ceteros homines, esse solos eos, qui essent politi propriis humanitatis artibus; R I, 28.
cibus: animi cultus ille erat ei quasi quidam humanitatis cibus; F V, 54.
corpus: ista in figura hominis feritas et inmanitas beluae a communi tamquam humanitatis corpore segreganda est; O III, 32.
effigies: is (Sex. Peducaeus) qui hunc nostrum reliquit effigiem et humanitatis et probitatis suae filium; F II, 58.
societas: qui (sibi) .. cum omni hominum genere ... nullam humanitatis societatem velit; R II, 48.
species: quaedam .. humanitatis quoque habent primam speciem, ut misericordia, aegritudo, metus; T IV, 32.
specimen: C. Caesaris, in quo mihi videtur specimen fuisse humanitatis, salis, suavitatis, leporis; T V, 55.

2. commercium cum: qui modo cum Musis, id est cum humanitate et cum doctrina, habeat aliquod commercium; T V, 66.
societas cum: cuius (Platonis) et vita et oratio consecuta mihi videtur difficillimam illam societatem gravitatis cum humanitate; L III, 1.
V, 1. derigere: ad extremum utilitate ... officium derigit || dir. || magis quam humanitate; O III, 89.
superior: Philippum ... facilitate et humanitate video superiorem fuisse; O I, 90.
2. propter: propter humanitatem atque doctrinam Anco regi familiaris est factus; R II, 35.

humanus, menschlich, menschenfreundlich, gebildet: A. bei Substantiven: alqs: Cyrum ... et ceteris in rebus comem erga Lysandrum atque humanum fuisse et ..; C 59.
alqd: attulisti aliud humanius horum recentiorum; F II, 82. humanum id quidem, quod ita existimas; T III, 12. ea ratio consolandi, quae docet humana esse, quae acciderint; T III, 57. Phaedro nihil elegantius, nihil humanius; N I, 93. qui (vir) ista putat humana, sua bona divina iudicat; R III, 40. quae fateor humana esse et multis bonis viris accidisse; L II, 43. nihil minus et || minus || civile et humanum quam ... quicquam agi per vim; L III, 42.
amor: quodsi ... (bestiae) id .. faciunt ... cum quadam similitudine amoris humani; Lae 81.
animus: utriusque harum rerum humanus animus est expers; T I, 65. humanus .. animus ... cum alio nullo nisi cum ipso deo ... comparari potest; T V, 38. Pythagoras ... non vidit distractione humanorum animorum discerpi et lacerari deum; N I, 27. ex quo intellegitur esse extra divinum animum, humanus unde ducatur; D I, 70. humani .. animi eam partem, quae sensum ... habeat, non esse ab actione corporis seiugatam; D I, 70. necesse est cognatione || cognitione, contagione || divinorum animorum animos humanos commoveri; D I, 110. quantum .. esset reliquum ex humano animo; Ti 46.
caritas: f. societas; F V, 66.
casus: ea .. despiciens (virtus) casus contemnit humanos; T V, 4. ut ... humanos .. casus virtute inferiores putes; Lae 7.
communitas: f. coniunctio; O I, 157. societas; F V, 66. O I, 50.
compositio: f. species; N I, 47.
condicio: ecquid .. intellegis, quantum mali de humana condicione deieceris? T I, 15. nihil est .., quod tam obtundat ... aegritudinem ... quam meditatio condicionis humanae; T III, 34. necessitas ferendae condicionis humanae quasi cum deo pugnare prohibet; T III, 60. nec ... non sit deterior mundi potius quam humana condicio; N II, 36.
conformatio: f. species; N I, 47.
coniunctio: animi affectio ... hanc ... societatem coniunctionis humanae ... aeque tuens; F V, 65. magnitudo animi remota || a || communitate coniunctioneque humana feritas sit quaedam; O I, 157.
consilium: nostrum ... humanum est consilium; D I, 122.
consortio: dissolvetur omnis humana consortio; O III, 26.
convictus: principio tollit convictum humanum et societatem; O III, 21.
corpus: qui (animi) ... essent .. in corporibus humanis vitam imitati deorum; T I, 72. Triton .. natantibus invehens beluis adiunctis humano corpori; N I, 78. deus inclusus corpore humano iam, non Cassandra loquitur; D I, 67. credo deos inmortales sparsisse animos in corpora humana, ut essent, qui terras tuerentur; C 77.
cultus: f. victus.
eventus: qui eventus humanos superiores quam suos animos esse ducunt; T IV, 61.
exitus: quibus .. Romulum tenebris etiamsi natura ad humanum exitum abripuit, virtus tamen in caelum dicitur sustulisse; R I, 25.
Fides: bene vero, quod Mens, Pietas, Virtus, Fides consecratur manu || humana ||; L II, 28.
figura: numquam vidi .. animam rationis consiliique participem in ulla alia nisi humana figura; N I, 87. a ratione ad humanam figuram quo modo accedis? N I, 89. ad similitudinem .. deorum || deo, al. || propius accedebat humana virtus quam figura; N I, 96. f. species; N I, 47.
forma: quibus (rationibus) docere velitis humanas esse formas deorum; N I, 76. ut homini, cum de deo cogitet, forma occurrat humana; N I, 76. nec esse humana (forma) ullam pulchriorem; N I, 76. ante igitur humana forma quam homines ea, qua || eaque || erant forma di inmortales; N I, 90. non .. illorum (deorum) humana forma, sed nostra divina dicenda est; N I, 90.
gens: (caritas) serpit .. foras ... deinde totius complexu gentis humanae; F V, 65. gentem .. nullam video neque tam humanam atque doctam neque ..; D I, 2.
genus: hominem .. esse censebant quasi partem quandam civitatis et universi generis humani; A I, 21. ut ei (homini) cum genere humano quasi civile ius intercederet; F III, 67. nos ... natos .. esse ... ad societatem communitatemque generis humani; F IV, 4. quae ... de coniunctione generis humani ... dicuntur; F IV, 19. quae similitudo in genere etiam humano apparet; F V, 42. quod latius pateat quam ... ipsa caritas generis humani; F V, 65. totum prope caelum ... nonne humano genere completum est? T I, 28. fuit quaedam vis, quae generi consuleret humano; T I, 118. qui inbecillitatem generis humani cogitat; T III, 34. non .. id solum continet ea disputatio, ut cognitionem adferat generis humani; T III, 57. »quae generi humano angorem nequicquam adferunt«; T III, 59. similiter .. definitur et mulierum odium, ut Hippolyti, et, ut Timonis, generis humani; T IV, 27. incipio ... humani generis imbecillitatem fragilitatemque extimescere; T V, 3. caeli .. mutationes ... a dis inmortalibus tribui generi humano putant; N I, 4. ut ... (deorum) cum humano genere concubitus (videremus); N I, 42. ut ob eam ipsam causam ... hoc idem generi humano evenerit; N II, 17. quicquid .. magnam utilitatem generi adferret humano; N II, 60. sequitur, ut eadem sit in iis (dis), quae humano in genere, ratio; N II, 79. quae (res) inessent in omni mundo cum magno usu et commoditate generis humani; N II, 80. licet .. contrahere universitatem generis humani; N II, 164. haud scio an melius fuerit humano generi motum ... cogitationis ... non dari; N III, 69. non dari illam (rationem) quam dari humano generi melius fuit; N III, 78. quid mirum est omne ab ea (divina providentia) genus humanum esse contemptum? N III, 93. ut sint di, potest fieri, ut nulla ab iis divinatio generi humano tributa sit; D I, 10. ut ... natura ... nec fruges terrae ... cum utilitate ulla generi humano dedisset, nisi ..; D I, 116. eos (deos Ennius) non curare opinatur, quid agat humanum genus; D I, 132. »eos (deos) non curare opinor, quid agat humanum genus«; D II, 104. quoniam maxime rapimur ad opes augendas generis humani; R I, 3. conversionibus .. caelestibus extitisse quandam maturitatem serendi generis hu-

mani; L I, 24. nec solum in rectis, sed etiam in pravitatibus insignis est humani generis similitudo; L I, 31. illa lex, quam di humano generi dederunt; L II, 8. tecta ... unde .. initio generi humano dari potuissent? O II, 13. cum duplex esset natura generis humani; Ti 44. f. **genus,** IV, 1. societas (11 St.) S. 102, b.

homo: haec ego non possum dicere non esse hominis quamvis et belli et humani; F II, 102.

imbecillitas: genera .. (nobis deorum nota sunt), coniugia, cognationes omniaque traducta ad similitudinem inbecillitatis humanae; N II, 70.

ingenium: ut nulla acies humani ingenii tanta sit, quae ..; A II, 122. nec ratio excellens ingenii humani significat ..; F II, 41. figuram .. corporis habilem et aptam ingenio humano (natura) dedit; L I, 26.

iura: qui (C. Caesar) omnia iura divina et humana pervertit; O I, 26.

lex: quae (naturae ratio) est lex divina et humana; O III, 23.

mala: quae (laudatio mortis) constat ex enumeratione humanorum malorum; T I, 116.

membra: ut iudicetis membris humanis deos non egere; N I, 92. deos ... membris .. humanis esse praeditos; N III, 3.

mens: eadem e natura est humana mens; T I, 67. quo longius mens humana progredi non potest; T IV, 47. quantam vim rerum optimarum mens humana contineat; L I, 16. f. Fides.

mores: coërcet beluam, et eam docilem et humanis moribus adsuetam; R II, 67.

munus: ne munus humanum || [humanum] || adsignatum a deo defugisse videamini; R VI, 15. iucundum nobis perfunctis muneribus humanis occasum ... fore; fr V, 97.

natura: continet .. omnem sedationem animi humana in conspectu posita natura; T IV, 62. »quod (malum) non natura humana patiendo ecferat«; T IV, 63. si erit ... perspecta omnis .. humanae naturae figura atque perfectio; N II, 133. plus in illo Siculo ingenii, quam videretur natura humana ferre potuisse, .. fuisse; R I, 22. ex quattuor .. locis ... primus ille ... maxime naturam attingit humanam; O I, 18.

opiniones: consolabitur eam || eum || ... humanarum opinionum alta quaedam despectio; fr V, 69.

Pietas: f. Fides.

poena: »periurii poena divina exitium, humana dedecus«; L II, 22.

potestas: quod hominis mens, quod ratio, quod vis, quod potestas humana efficere non possit; N II, 16.

praemia: nec in praemiis humanis spem posueris rerum tuarum; R VI, 25.

ratio: horum sunt auguria non divini impetus, sed rationis humanae; D I, 111. f. potestas.

res: tu omnium divinarum humanarumque rerum nomina, genera, officia, causas aperuisti; A I, 9. adhibita .. divinarum humanarumque rerum scientia; F II, 37. multa dicta sunt ab antiquis de contemnendis ... rebus humanis; F V, 73. an dubium est, quin virtus ita maximam partem obtineat in rebus humanis, ut reliquas obruat? F V, 91. proinde || perinde || quasi ... certi quicquam sit in rebus humanis; T I, 86. totam .. vim bene vivendi ... in omnium rerum humanarum contemptione ... ponamus; T I, 95. patientiae, rerum humanarum despicientiae quo modo respondebis? T II, 32. qui invictus sit, eum (necesse est) res humanas despicere; T III, 15. haec est illa ... sapientia, et perceptas penitus et pertractatas res humanas habere; T III, 30. ut .. considerandis rebus humanis proprio philosophiae fruatur officio; T III, 34. hi .. omnes diu cogitantes de rebus humanis intellegebant ..; T III, 58. is est beatus, cui nihil humanarum rerum .. intolerabile ad demittendum animum ... videri potest. quid enim videatur ei magnum in rebus humanis? T IV, 37. contemnendae res humanae sunt; T IV, 51. sapientiam esse rerum divinarum et humanarum scientiam; T IV, 57. quae (sapientia) divinarum humanarumque rerum ... cognitione hoc .. nomen ... adsequebatur; T V, 7. qui (philosophi) omnino nullam habere censerent rerum humanarum procurationem deos; N I, 3. consulere eos (deos) rebus humanis; N II, 3. III, 6. deorum providentia consuli rebus humanis; N II, 162. quodsi tales dei sunt, ut rebus humanis intersint; N III, 47. videamus ... consulantne di rebus humanis; N III, 65. si (di) vident res humanas; N III, 82. aut (divina providentia) neglegit res humanas; N III, 92. cur non (mens divina) rebus humanis aliquos otiosos deos praeficit? N III, 93. et esse deos et eos consulere rebus humanis; D I, 10. quidvis .. (dicamus) potius quam deos res humanas curare fateamur; D I, 33. eosdem .. (deos) consulere rebus humanis; D I, 117. quid ... praeclarum putet in rebus humanis, qui ..? R I, 26. ex quo magnitudo animi existit humanarumque rerum contemptio; O I, 13. quod animo magno elatoque humanasque res despiciente factum sit; O I, 61. despicientia adhibenda est rerum humanarum; O I, 72. ut perspicerent rerum humanarum inbecillitatem; O I, 90. illa .. sapientia ... rerum est divinarum et humanarum scientia; O I, 153. sapientia .. est ... rerum divinarum et humanarum ... scientia; O II, 5. ut amicitiam omnibus rebus humanis anteponatis; Lae 17. est .. amicitia nihil aliud nisi omnium divinarum humanarumque rerum cum benivolentia et caritate consensio; Lae 20. plerique neque in rebus humanis quicquam bonum norunt, nisi quod fructuosum sit; Lae 79. una est .. amicitia in rebus humanis, de cuius utilitate omnes uno ore consentiunt; Lae 86. quoniam res humanae fragiles caducaeque sunt; Lae 102. sapientis animus ... tolerantia rerum humanarum ... saeptus vincetur? P 27.

satus: herbam .. asperam || subito || credo avium congestu, non humano satu (extitisse); D II, 68.

sensus: ut ... is, qui humanos sensus amiserit, divinos adsecutus sit; D II, 110.

simulacra: videat ... Graeciae ... delubra magnifica humanis consecrata simulacris; R III, 14.

societas: in quibus (animi partibus) ... inest ad humanam societatem iustitiae fida custodia; F II, 113. id a communitate et ea, quam exposui, caritate ac societate humana non abhorrebit; F V, 66. omitto ... orationis vim, quae conciliatrix est humanae maxime societatis; L I, 27. violabit ius humanae societatis; O I, 21. quae naturae principia sint communitatis et societatis humanae; O I, 50. quae (res) sunt in iure societatis humanae; O I, 60. ita semper (sapiens vir) officio fungetur utilitati consulens hominum et ei ... humanae societati; O III, 31. tu cum hominibus consulere debeas et servire humanae societati; O III, 52. f. convictus.

species: a natura habemus omnes omnium gentium speciem nullam aliam nisi humanam deorum; N I, 46. quae conpositio membrorum, quae conformatio liniamentorum, quae figura, quae species humana potest esse pulchrior? N I, 47. qui (di) induti specie humana fabulas poëtis suppeditaverunt; N II, 63.

studia: quid .. in studiis humanis || quid || ... magnum sapienti videri potest? T IV, 37.

victus: omni cultu et victu humano (Dionysius) carebat; T V, 63.
vir: quis ... illum (Epicurum) negat et bonum virum et comem et humanum fuisse? F II, 80. quo (dolore) optimum atque humanissimum virum, Cn. Octavium, ... confici vidi; F II, 93.
virtus: in bestiis erunt secreta a voluptate humanarum quaedam simulacra virtutum? F II, 110. neque .. est ulla res, in qua propius ad deorum numen virtus accedat humana, quam civitatis .. condere; R I, 12. f. Fides. figura; N I, 96.
vis: f. potestas.
visa: sin vera visa divina sunt, falsa autem et inania humana; D II, 127.
visus: si .. nec humano *visu* ... nec tali aliquo (di sunt); N I, 85.
vita: vitae humanae enumerat incommoda; T I, 84. »ubi remissa humana vita corpus requiescat malis;« T I, 107. »nos ... humanae vitae varia reputantis mala;« T I, 115. qui (homines) praestantibus ingeniis in vita humana divina studia coluerunt; R VI, 18. ex quibus humanae vitae erroribus et aerumnis fit, ut ..; fr V, 95.
vitia: qui (animi) se humanis vitiis contaminavissent; T I, 72.
voluptas: humanissima completur animus voluptate; A II, 127.
B. **allein:** I. considero: haec ille intuens ... quanta rursus animi tranquillitate humana et citeriora considerat! T V, 71.
contemno: f. **contemno,** II. humana (3 St.) B. I, S. 524, a.
curo: quae .. potest esse sanctitas, si dei humana non curant? N I, 123.
despicio: f. **despicio** humana (4 St.) B. I, S. 651, b.
duco: vir ... magno animo, vere fortis, infra se omnia humana ducens; F III, 29. f. **duco,** IV, 5. humana (4 St.) B. I, S. 775, b.
fero: quod humana *humane* || humana, humanae || ferenda intellegit; T II, 34.
meditor: sint semper omnia homini humana meditata; T III, 30.
neglego: qui deos putas humana neglegere; N III, 89.
patior: cum ... eorum gravitatem constantiamque laudamus, qui non turbulente humana patiantur; T IV, 60.
puto: quodsi homines „humani", ut ait poëta, „nihil a se alienum putarent"; L I, 33. quamquam Terentianus ille Chremes „humani nihil a se alienum putat"; O I, 30.
sperno: volumus ... humana omnia spernentem illum esse; T IV, 61.
transfero: Homerus .. humana ad deos transferebat; divina mallem ad nos; T I, 65.
vinco: virorum esse fortium ... et humana vincentium toleranter dolorem pati; T II, 43.
II. alqd: f. I. puto.

humatio, Beerdigung: I. dico, sentio de: ut aliquid etiam de humatione et sepultura dicendum existimem, rem non difficilem .... de qua Socrates quidem quid senserit, apparet in eo libro, in quo moritur; T I, 102.
II. ratio: tota .. de ratione humationis unum tenendum est, ad corpus illam pertinere; T I, 104.

humerus (umerus), Schulter: I. numero: scutum, gladium, galeam in onere nostri milites non plus numerant quam umeros, lacertos, manus; T II, 37.
obtineo: »Capra laevum umerum clara obtinet«; N II, 110.
II. latitudines, vires: tum vires umerorum et latitudines ad aratra [ex]trahenda; N II, 159.
III. sustinere: Olympiae per stadium ingressus esse Milo dicitur, cum humeris || umeris || sustineret bovem; C 33.

humidus (umidus), feucht: A. alqd: nihil (est in animis) ne aut umidum quidem aut flabile aut igneum; T I, 66. fr IX, 10. sive illud aridum est sive umidum; N II, 136.
caelum: quod et umidum et caliginosum (caelum) est propter exhalationes terrae; T I, 43.
corpora: vgl. B. — lectus: f. tectum.
natura: ut (natura) vel terrena sit vel ignea vel animalis vel umida; N III, 34.
tectum: ille certe non fortis, qui iacet »in tecto || lecto || umido«; T II, 33.
B. fero: eam .. naturam esse quattuor omnia gignentium corporum, ut ... terrena et umida suopte nutu et suo pondere ad paris angulos in terram et in mare ferantur; T I, 40.

humifer (um.), feucht: »boves ... naribus umiferum duxere ex aëre sucum«; D I, 15.

humilis, niedrig, gering, unbedeutend, kleinmütig: A. alqs: Amphiaraus et Tiresias non humiles et obscuri ..., sed clari et praestantes viri; D I, 88.
alqd: nihil abiectum, nihil humile cogitant; F V, 57. est in animis ... quiddam .. humile, enervatum quodam modo et languidum; T II, 47. ne quid humile, summissum, molle, ecfeminatum, fractum abiectumque faciamus; T IV, 64. quae sunt humiliora neque se tollere a terra altius possunt; T V, 37. quae et conscripta a multis sunt diligenter et sunt humiliora quam illa, quae ..; L I, 14.
animus: ut succumbere doloribus eosque humili animo imbecilloque ferre miserum est, ... sic ..; F I, 49. quae timido animo, humili, demisso fractoque fiant; O III, 115. omnis animi debilitati et humilis et fracti timiditas servitus est; P 41.
exanimatio: quae .. (declinatio fiet) sine ratione et cum exanimatione humili atque fracta nominetur metus; T IV, 13.
homunculus: ex eadem urbe humilem homunculum a pulvere et radio excitabo, ... Archimedem; T V, 64.
ortus: humilem sane relinquunt et minime generosum, ut ita dicam, ortum amicitiae; Lae 29.
parentes: si parentibus nati sint humilibus; Lae 70.
quadrupes: »quadrupes tardigrada, agrestis, humilis, aspera«; D II, 133.
res: qui suas omnes cogitationes abiecerunt in rem tam humilem tamque contemptam; Lae 32.
B. **allein: a.** vident: omnes non inprobi humiles ... praesidium sibi paratum vident; O II, 70.
b. duco ab: oratorum .. laus ita ducta ab humili venit ad summum, ut ..; T II, 5.

humilitas, Niedrigkeit, Armut, Verzagtheit: I. adest: aderit .. malorum ... turba quaedam, paupertas, ignobilitas, humilitas; T V, 29.
est: aliorum (animalium) ea est humilitas, ut cibum terrestrem rostris facile contingant; N II, 122.
prohibet: num .. ignobilitas aut humilitas aut etiam popularis offensio sapientem beatum esse prohibebit? T V, 103.
II. habeo: habet ardorem libido, levitatem laetitia gestiens, humilitatem metus; T III, 27.

III, 1. distare: septem alia (sidera) suos quaeque tenere cursus multum inter se aut altitudine aut humilitate distantia; T V, 69.
ferri: docet .. ratio mathematicorum, ... quanta humilitate luna feratur terram paene contingens; D II, 91.
2. propter: quorum || quarum || .. prima aetas propter humilitatem et obscuritatem in hominum ignoratione versatur; O II, 45. ut ... neque tenuiores propter humilitatem circumveniantur; O II, 85.

humiliter, kleinmütig: cum humiliter demisseque sentiret; T V, 24.

humo, beerdigen, begraben: I, a. ius: Athenis iam *ab* illo *primo rege* Cecrope, ut aiunt, permansit hoc ius || corpus || terra humandi; L II, 63.
b. verbal: iis .. (corporibus) humo tectis, e quo dictum est „humari"; T I, 36.
II. alqm: is (Aesculapius) fulmine percussus dicitur humatus esse Cynosuris; N III, 57. qui (Simonides) cum ignotum quendam proiectum mortuum vidisset eumque humavisset; D I, 56. ut ab eius (Amphiarai) solo || solio ||, in quo est humatus, oracla peterentur; D I, 88. quale (est somnium) de Simonide, qui ab eo, quem humarat, vetitus est navigare; D II, 135. quod nunc communiter in omnibus sepultis venit usu || usu venit ||, *ut* humati dicantur, id erat proprium tum in iis, quos humus iniecta contexerat; L II, 57. iniecta gleba † tum et illis humatus est, et gleba vocatur; L II, 57. quod .·. (lex) addit: „neve urito," indicat, non qui uratur, sepeliri, sed qui humetur; L II, 58.
corpora: magorum mos est non humare corpora suorum, nisi a feris sint ante laniata; T I, 108. s. I, a.
liberos: »multis sunt humandi liberi, rursum creandi«; T III, 59.

humor (umor), Feuchtigkeit, Naß, Wasser: I. adlabitur, al.: umor || humor || adlapsus extrinsecus, ut in tectoriis videmus austro, sudorem videtur imitari; D II, 58.
durescit: aquilonibus reliquisque frigoribus adstrictus || adiectis || durescit umor; N II, 26.
est, potest: umor ita mollis est, ut facile premi conlidique possit; N III, 31.
tabescit: idem (umor) vicissim mollitur tepefactus et tabescit calore; N II, 26.
II, 1. amitto: quo modo ... corpora .. non intereant umore aut spiritu amisso; N III, 35.
conlido: s. I. est.
conligo: ut (di) aut nimis acres aut nimis concretos umores conligant; N II, 59. umorem .. colligens (aër) terram auget imbribus; N II, 101.
consumo: cum umore consumpto neque terra ali posset nec remearet aër; N II, 118.
extenuo: quae (sidera) ... marinis terrenisque umoribus longo intervallo extenuatis alantur; N II, 43.
habeo: quin et umorem et calorem ... et terrenam ipsam viscerum soliditatem ..., si quis quaerat, unde habeamus, apparet, quod aliud a terra sumpsimus, aliud ab umore, aliud ab igni, aliud ab aëre eo; N II, 18. umorem .. (nares) semper habent ad pulverem multaque alia depellenda non inutilem; N II, 145.
mollio, tepefacio: s. I. tabescit.
premo: s. I. est.
profundo, secerno: ab eo cibo cum est secreta bilis eique umores, qui e renibus profunduntur; N II, 137.
2. vaco: ut illa natura caelestis et terra vacat et umore, sic ..; T I, 65.
3. includo in: ut intellegi facile possit in tantis illis umoribus esse inclusum calorem; N II, 26.
sumo ab: s. 1. habeo; N II, 18.
III. ali: cum sol igneus sit Oceanique alatur umoribus; N II, 40. s. II, 1. extenuo.
peredere: »lacrimae peredere umore exsanguis genas«; T III, 26.

humus, Erde, Erdboden, Boden: I. contegit: id erat proprium tum in iis, quos humus iniecta contexerat; L II, 57.
II. admiror, subigo: cum .. admiraretur Lysander ... humum subactam atque puram; C 59.
inicio: s. I.
III, 1. tegi: iis .. (corporibus) humo tectis, e quo dictum est „humari"; T I, 36.
2, a. humi: quousque humi defixa tua mens erit? R VI, 17. dum corporis (bona) *et* externa iaceant humi; T V, 76. sus rostro si humi A litteram inpresserit; D I, 23. arma, .. quae fixa in parietibus fuerant, ea sunt humi inventa; D I, 74. ea .. scuta, quae fuerant sublime fixa, sunt humi inventa; D II, 67. Theodori .. nihil interest, humine an sublime putescat; T I, 102. quae (vita) ... in ceteris humi retineretur et permaneret tamen; T I, 27.
b. humo: quae (providentia) primum eos (homines) humo excitatos celsos et erectos constituit; N II, 140.

hydraulus, Wasserorgel: hydrauli hortabere ut audiat voces potius quam Platonis? T III, 43.

Iaceo, liegen, gefallen sein, ruhen, darnieder liegen, machtlos, unbeachtet sein: alqs: iam decimum annum (Philoctetes) in spelunca iacet; F II, 94. »dic, hospes, Spartae nos te hic vidisse iacentis;« T I, 101. adflictusne et iacens et lamentabili voce deplorans audies: „o virum fortem!"? T II, 32. ille certe non fortis, qui iacet »in tecto || lecto || umido«; T II, 33. ita adflicti et exanimati iacent; T II, 54. quid iaces aut quid maeres? T III, 36. quid .. est ... deformius quam aegritudine quis adflictus, debilitatus, iacens? T IV, 35. quo .. oppressus iaceas; T IV, 39. fore ut (Caesar) ... trucidatus ita iaceret, ut ..; D II, 23. is (Alcibiades) cum esset proiectus inhumatus ab omnibusque desertus iaceret; D II, 143. partim ex illis distracti ac dissipati iacent; L II, 42. C. Marius cum ... iam septimum annum post praeturam iaceret; O III, 79. vitiis et sceleribus contaminatos ... in caeno iacere docuerunt; fr IX, 12.
alqd: existimo ... iacere vestra omnia; F II, 44. »illa iacent multa et praeclara relicta«; T V, 101. qua (conscientia) sublata iacent omnia; N III, 85. vgl. studia.
animus: (amici est) efficere, ut amici iacentem animum excitet; Lae 59.

arae: »cui nec arae patriae domi stant, fractae et disiectae iacent«; T III, 44.
bona: dum corporis (bona) *et* externa iaceant humi; T V, 76.
conclusio: iacet .. tota conclusio; D II, 106.
corpus: iacet .. corpus dormientis ut mortui; D I, 63. iacente et mortuo paene corpore; D I, 115.
disciplinae: ut ... iacere necesse sit tot tam nobiles disciplinas; A II, 147.
indicia: cum indicia iacebant; P 27.
iustitia: s. virtus; O III, 118.
mens: ne ‖nec‖ tam vegeta mens aut in corde cerebrove aut in Empedocleo sanguine demersa iaceat; T I, 41.
parvi: parvi .. primo ortu sic iacent, tamquam omnino sine animo sint; F V, 42.
patrocinium: vides ... iacere iam illud tuum perspicuitatis patrocinium; A II, 105.
philosophia: philosophia iacuit usque ad hanc aetatem; T I, 5.
rami: ibi quercorum rami ad terram iacent; fr XII.
ratio: si mala non sunt, iacet omnis ratio Peripateticorum; F V, 86.
res publica: quod ... exsanguem iam et iacentem (rem publicam) doctus vir Phalereus sustentasset Demetrius; R II, 2.
sollertia: quoquo sese verterint Stoici, iaceat necesse est omnis eorum sollertia; D II, 24.
species: iaceat utilitatis species, valeat honestas; O III, 46.
studia: omnes incenduntur ad studia gloria, iacentque ea semper, quae apud quosque improbantur; T I, 4.
virtus: nisi alterutrum sit, virtutem iacere plane puto; A II, 134. maximas .. virtutes iacere omnis necesse est voluptate dominante; F II, 117. illorum fuit heroum eam virtutem ... excitare iacentem; R III, 12. iustitia vacillat vel iacet potius omnesque eae virtutes; O III, 118.

iacio, werfen, schleudern, legen, ausstoßen, hören lassen: facem: »Diana facem iacit a laeva;« A II, 89.
fulmen: esset mirabile, quo modo id (fulmen) Iuppiter totiens iaceret, cum unum haberet; D II, 44. quid .. (Iuppiter) proficit, cum in medium mare fulmen iecit? D II, 45.
fundamentum: s. **fundamentum,** II, 1. iacio (3 St.) S. 85, a.
ignem: »Haedi exiguum iaciunt mortalibus ignem«; N II, 110.
iniuriam: iactam et inmissam a te nefariam in me iniuriam semper duxi; P 28.
principia: obliti mihi videntur, quae ipsi fecerint ‖iecerint, al.‖ principia naturae; F V, 72.
querellas: »acredula ... adsiduas iacit ore querellas«; D I, 14.
talum: ita iacere talum, ut rectus assistat; F III, 54. qui ita talus erit iactus, ut cadat rectus; F III, 54. quattuor tali iacti casu Venerium efficiunt; D I, 23. si quadringentos talos ieceris; D I, 23. Venerium iaci posse casu quattuor talis iactis; D II, 48. quid .. sors est? idem prope modum, quod micare, quod talos iacere, quod tesseras; D II, 85.
tesseras: s. talum; D II, 85.
Venerium: nemo est, quin saepe iactans Venerium iaciat aliquando, non numquam etiam iterum ac tertium; D II, 121. s. talum; D II, 48.
vim: »iace, obsecro, in me vim coruscam fulminis!« T II, 21.

iactatio, Prahlerei: I. est: iactatio est voluptas gestiens et se efferens insolentius; T IV, 20.
relinquunt, al.: quia motus turbulenti iactationesque animorum ... incitatae et impetu inconsiderato elatae rationem omnem repellentes vitae beatae nullam partem relinquunt; T V, 15.
II. efferri, al.: s. I. relinquunt.
subicio: voluptati (subiecta sunt) malivolentia ‖malev.‖ ..., delectatio, iactatio; T IV, 16.
III. philosophi: videre licet alios (philosophos) tanta levitate et iactatione, ut iis fuerit non didicisse melius; T II, 12.

iacto, werfen, würfeln, umherschleudern, im Munde führen, rühmen, prahlen: I. alqs: nemo est, quin saepe iactans Venerium iaciat aliquando; D II, 121.
II. alqm, se: his tu praesentibus gemere et iactare te non audebis profecto; T II, 45. his gravissimis casibus in eundem portum ... magna iactati tempestate confugimus; T V, 5. gravius etiam iactabitur et in ... figuras pecudum ... transferetur; Ti 45. nec eae (cupiditates) se foris solum iactant; F I, 44. perturbationem iactantibus se opinionibus inconstanter et turbide in motu esse semper; T IV, 24. in quo .. maxime consuevit iactare vestra se oratio ... claris ... viris commemorandis; F I, 36.
caestus: pugiles .. in iactandis caestibus ingemescunt; T II, 56.
hominem: homo demens ... in his undis et tempestatibus ad summam senectutem maluit iactari; R I, 1.
lapathum: »o lapathe, ut iactare, nec es satis cognitus qui sis!« F II, 24.
nummum: iactabatur .. temporibus illis nummus sic, ut nemo posset scire, quid haberet; O III, 80.
partem: exsultare eam (partem animi) in somno inmoderateque iactari; D I, 60.

iactura, Nachteil, Opfer: facio: s. **facio,** III. iacturam (4 St.) S. 17, a.
II, 1. liberare: se ... invidia nec turpi iactura, quando erat aedilis, nec maxima liberavit; O II, 58.
2. in: in his inmanibus iacturis infinitisque sumptibus nihil nos magnopere mirari; O II, 56.

iactus, Wurf, Schleudern: I. est: quid est tam incertum quam talorum iactus? D II, 121.
II. extimesco: quod (homines) tonitrua iactusque fulminum extimuissent; D II, 42.

iaculor, nach dem Ziel werfen: I. consequi: magnam laudem ... consequebare equitando, iaculando; O II, 45.
II. alqs: quis est ..., qui totum diem iaculans non aliquando conliniet? D II, 121.

iaculum, Wurfspieß: I. multitudo: solem prae iaculorum multitudine et sagittarum non videbitis; T I, 101.
II. traicere: si Hannibal ad portas venisset murumque iaculo traiecisset; F IV, 22.

iam, schon, bereits, noch, nun, soeben, sogleich, dann, ferner, außerdem, sogar, neg. nicht mehr, noch nicht: I. **im affirmativen Satz:** 1. **bei Verben (Sätzen) und Participien:** hos si contemnimus et iam abiectos putamus; A II, 130. iam abscedet (cor), simul ac molam et vinum insperseris; D II, 37. sed cum (visum) acceptum iam et approbatum esset; A I, 41. satis enim mihi est te iam bene accepisse, quid dicam; A fr 19.

uti || ut || iam videar adduci hanc quoque ... esse patriam tuam; L II, 6. cum ex eo (Sophocle) quidam iam adfecto aetate quaereret ..; C 47. deligitur ... dux contra illos principes adflictos iam et depulsos loco audax; R I, 68. cum ... laetitia ut adepta iam aliquid concupitum ecferatur; T IV, 12. iam enim (dolor) adesse poterit; F II, 92. iam tibi aderit princeps fortitudo; T III, 36. quod (bonum) sit ex usu iam praesens esse atque adesse; T IV, 14. praestat ... morti iam ipsi adventanti paulum procedere ob viam; T V, 56. iam adgnosco Graecum; T I, 15. de quibus acturi iam sumus; L I, 63. cum (M. Valerius Corvinus) esset acta iam aetate in agris; C 60. apparet enim iam „cor cum oculis consentire;" A II, 90. quando ad maiora quaedam, ut iam apparebit, nati sumus; F V, 21. iam hortum ipsi agricolae succidiam alteram appellant; C 56. approbo: ſ. accipio; A I, 41. qui (catulus) iam appropinquat ut videat; F III, 48. qui ad summam aquam iam appropinquent; F IV, 64. nostri consules regem inimicissimum moenibus iam appropinquantem monuerunt, ... ut caveret; F V, 64. ascendo: ſ. ineo. iam Polemonem audiverant adsidue Zeno et Arcesilas; A I, 34. »iam cernam, mene an illam (matrem) potiorem putes«; T II, 20. iam illa cernimus; N II, 127. cernes iam spatia frugifera ... camporum; N II, 161. »omnia iam cernes divina mente notata«; D I, 17. iam si pudor, si modestia, si pudicitia ... infamiae metu coërcebuntur; F II, 73. sed cognita iam causa perturbationum; T IV, 82. ſ. invetero. animo iam haec tenemus comprehensa, non sensibus; A II, 21. age, iam concedo non esse miseros, qui mortui sint; T I, 14. si iam concedamus aliquid vim caelestem ... pertinere; D II, 93. iam enim concludatur oratio; F IV, 78. sequitur, ut conclusa mihi iam haec sit omnis oratio; L I, 48. civitatis aut condere novas aut conservare iam conditas; R I, 12. per .. eam (venam) ad cor confectus iam coctusque (cibus) perlabitur; N II, 137. se iam confectum (esse) senectute; O III, 100. sed iam confirmata causa; A II, 61. in iis aetatibus, quae iam confirmatae sunt; F V, 62. conroboratis iam confirmatisque et ingeniis et aetatibus; Lae 74. consecro: ſ. 2. vetus. iam solis annuos cursus spatiis menstruis luna consequitur; N II, 50. iam diei noctisque vicissitudo conservat animantes; N II, 132. cum .. iam populus consedisset; D I, 55. cum iam philosophorum disciplinae gravissimae constitissent; A II, 15. cum perturbare ... vos philosophiam bene iam constitutam velitis; A II, 14. id, quod iam contritum est vetustate, proverbium; O III, 77. cum (vir egregius) iam praecordiis conceptam mortem contineret; T I, 96. opusculum lucubratum his iam contractioribus noctibus; P 5. ad te igitur mihi iam convertenda omnis oratio est; T IV, 59. iam Atheniensium populi potestatem ... ad furorem multitudinis licentiamque conversam pesti *; R I, 44. coquo: ſ. conficio; N II, 137. ad quorum ... usum iam corroborati natura ipsa praeeunte deducimur; F V, 58. ſ. confirmo; Lae 74. sed iam decantaverant fortasse; T III, 53. sed iam .. de provinciis decedatur; L III, 18. iam ipsae definebant coronae; T V, 62. iam enim a sapientium familiaritatibus ad vulgares amicitias oratio nostra delabitur; Lae 76. homines iam morte deletos reponere in deos; N I, 38. depello: ſ. adfligo. Pyrrhi temporibus iam Apollo versus facere desierat; D II, 116. de quibus iam diximus; A II, 46. quae iam dicam; A II, 98. at enim [nam] dicitis || iam dicetis || virtutem non posse constitui; F IV, 40.

quam haec pulchra putet, ipse iam dicet; T IV, 67. quid iam de hominum genere dicam? N II, 99. ut iam || etiam, al. || Romulum patribus lectis fecisse diximus; R II, 50. quid iam de Saturnino, Sulpicio, reliquis dicam? L III, 20. catuli, qui iam dispecturi sunt; F IV, 64. iam omnis conglutinatio recens aegre, inveterata facile divellitur; C 72. iam ludi publici quoniam sunt cavea circoque divisi; L II, 38. quasi iam divinarem ... fore ..; C 12. »quoniam || quom iam || quieti corpus nocturno inpetu dedi«; D I, 44. ut iam docebo; N III, 42. iam se ipse doceat eum virum bonum esse; O III, 76. iam efficies, ut mundus optime librum legere videatur; N III, 23. iam explosae eiectaeque sententiae Pyrrhonis, Aristonis, Erilli ... adhibendae omnino non fuerunt; F V, 23. erudio: ſ. 2. doctus. picturam .. egregiam, sed iam evanescentem vetustate; R V, 2. quin haec ... ars augurum evanuerit iam; L II, 33. et ii, quibus evenit iam, ut morerentur, et ii, quibus eventurum est, miseri; T I, 9. haec aetas .. iam || tam || exculta; R II, 19. Laelium domo .. iam exisse; R I, 18. quae iam explicata sunt; A II, 87. iam explicata tota Carneadis sententia; A II, 98. iam enim ipsius Catonis sermo explicabit nostram ... sententiam; C 3. sed hoc quidem genus divinationis vita iam communis explosit; D II, 86. ſ. eicio. iam explorata nobis sunt ea, quae ..; R I, 19. quod iam expolitum sit; D II, 48. expositis iam igitur sex de summo bono sententiis; F V, 20. sed iam exprome .. istas leges de religione; L II, 17. »iam decolorem sanguinem omnem (vestis) exorbuit;« T II, 20. isto enim bono iam expoliari potes; T V, 27. iam argumenti ratione conclusi caput esse faciunt ea, quae perspicua dicunt; F IV, 8. si iam fieri possit vera coniectura somniorum; D II, 129. id se in foro optume iam facere; O II, 47. vides enim iam me fateri aliquid esse veri; A II, 119. iam fateris igitur non esse te divitem; P 45. ſ. video; L II, 32. fungar enim iam interpretis munere; T III, 41. atque habet etiam || iam || amoenitas ipsa ... inlecebras multas cupiditatum; R II, 8. iam ... apud eum quem habet locum fortitudo? O III, 117. (Cato) quasi cognomen iam habebat in senectute sapientis; Lae 6. iam gustatus ... habitat in ea parte oris; N II, 141. vides ... iacere iam illud tuum perspicuitatis patrocinium; A II, 105. ſ. 2. exsanguis. ut (antiqui mores) non modo non colantur, sed iam ignorentur; R V, 2. quam (augurandi scientiam) vel usu iam vel doctrina vel vetustate immutatam videmus; D II, 70. iam istuc te quoque impediet in navigando; A II, 109. inclinato iam in postmeridianum tempus die; T III, 7. iam cum magistratum inieris et in contionem ascenderis; F II, 74. sed tamen (puer) iam infici debet iis artibus; F III, 9. faciam ... et || iam || ingrediar in disputationem; R I, 38. »iam instructa sunt mi in corde consilia omnia«; N III, 73. iam virtutem ex consuetudine vitae ... interpretemur; Lae 21. parentem huius universitatis invenire difficile et, cum iam inveneris, indicare in vulgus nefas; Ti 6. iam inveteratis litteris atque doctrinis; R II, 18. cum iam inveterata vita hominum ac tractata esset et cognita; R II, 20. iam Pythagoras et Plato ... praeparatos (nos) ... proficisci ad dormiendum iubent; D II, 119. iam vel ipsi (inrisores) iudicent, utrum ..; P 13. ut huius quoque generis laudem iam languenti Graeciae eripiant; T II, 5. qui etiam liberata iam civitate dominationes adpetiverunt; R II, 48. ut iam liceat una comprehensione omnia complecti; F V, 26. qui iam licet nobis a natura

leges et iura seiungere? L I, 35. iam enim cum ipso Epicuro loquar; N I, 87. deus inclusus corpore humano iam, non Cassandra loquitur; D I, 67. pudet etiam || iam, al, || loqui de pudicitia; L I, 50. ut iam cum utroque loquar; Lae 10. iam mallem Cerberum metueres; T I, 12. ii .. ipsi (parietes) iam extrema scelera metuentes; O II, 29. qua (oratione) facit eum (Socratem) Plato usum apud iudices iam morte multatum; T I, 97. quem necassem iam verberibus, nisi iratus essem; R I, 59. quem (Hieronymum) iam cur Peripateticum appellem, nescio; F V, 14. id † iam corpus et quasi qualitatem quandam nominabant; A I, 24. qui ... obduruisse .. iam sese contra fortunam arbitrantur; T III, 67. ut iam proverbii locum obtineret; T IV, 36. »sed iam subactus miseriis obtorpui«; T III, 67. amicitiae nomen iam occiderit; L I, 34. ut || et || iam omittam alios (populos); R III, 24. ſ. reprehendo. sed iam ordire explicare, .. de iure civili quid sentias; L I, 14. id iam patebit; L I, 28. id enim iam perfectum arbitrantur; D II, 106. quom haec iam perfecta sint; L I, 35. sed iam ad reliqua pergamus; O I, 161. sed iam ad instituta pergamus; O II, 8. Epicurus ... de (re) illustri et facili et iam in vulgus pervagata loquitur; F II, 15. pervulgatum iam illud de praesule, C. Gracchi etiam ... somnium; D II, 136. quae iam posui; F III, 26. sed iam ... ponam in medio sententias philosophorum; N I, 13. iam aut Callipho aut Diodorus quo modo poterunt tibi istud concedere? F IV, 50. si iam possent in homine vivo cerni omnia; T I, 50. iam, quicquid || quidquid || in capite est, id coronae simile videri potest; D II, 68. iam ex insanorum aut ebriorum visis innumerabilia coniectura trahi possunt; D II, 121. iam sensus moriendi aliquis esse potest; C 74. praetereo: ſ. transigo. qui iam processerint; R I, 3. sed si iam ex hoc loco (sapiens) proficiscatur Puteolos stadia triginta; A II, 100. qui philosophiam iam professus sim populo nostro me exhibiturum; A I, 18. atqui ... profligata iam haec et paene ad exitum adducta quaestio est; T V, 15. cum iam progressus esset (Deiotarus rex) multorum dierum viam; D I, 27. quos enim ad sumptus progressa iam ista res sit; L II, 62. iam doloris medicamenta illa Epicurea tamquam de narthecio proment; F II, 22. prospicere enim iam videor ... quasi perfectam rem publicam; R II, 22. qui iam profuerunt; O I, 48. qui iam aetate provecti in nostris libris adquiescunt; D II, 5. quamquam eum (Q. Maximum) colere coepi non admodum grandem natu, sed tamen iam aetate provectum; C 10. culmo .. erecta geniculato vaginis iam quasi pubescens (viriditas) includitur; C 51. ut iam a laqueis Stoicorum ... recedamus; T V, 76. ad nostra iam redeo; D I, 97. ut ... in gratiam iam cum voluptate redeamus; C 56. omitto illa, quae relicta iam videntur; A II, 129. iam remota subtilitate disputandi; N II, 98. atque etiam ... quanta iam reperiatur virorum excellentium multitudo! R III, 7. quae reprehensa in alio iam in hoc omittantur; N I, 28. reprimam iam || iam me || et non insequar longius; L II, 44. iam gallinae ... quietum requirunt ad pariendum locum; N II, 129. iam nervos in fidibus aliis pulsis resonare alios; D II, 33. sed eo iam, unde huc digressi sumus, revertamur; N III, 60. ut iam ad sermonis mei auctorem || morem || revertar; R I, 68. sed iam ad propositum revertamur; O III, 39. ad me ipsum iam revertar; C 45. »(Iovis satelles) iam satiata animos, iam duros ulta dolores«; D I, 106. ut (oratorum laus) iam ... senescat; T II, 5. sentitis enim iam hoc me δόγμα dicere; A II, 29. sed iam sentio me esse longius provectum; F III, 74. nunc autem aliud iam argumentandi sequamur genus; F V, 46. sperantem || cum speraret iam, al. || (Antiochum) fore ut ..; A II, 70. hic autem iam sperabat magna; T I, 93. erit igitur res iam in discrimine; A II, 132. erit enim iam de omnium virtutum cursu ad voluptatem proprius disserendi locus; F I, 37. qui (Caepio) ... in principibus iam esset, si viveret; F III, 8. nisi ... nos iam longiores sumus; F IV, 44. iam insipientes alios ita esse, ut ..; F IV, 56. qui nondum nati sunt, miseri iam sunt, quia non sunt; T I, 13. sed tempus est .. iam hinc abire me; T I, 99. dicimus gravedinosos quosdam, *quosdam* torminosos, non quia iam sint, sed quia saepe; T IV, 27. si iam difficile sit persuadere ..; T IV, 65. sit iam huius disputationis modus; T IV, 82. iam de Platonis inconstantia longum est dicere; N I, 30. iam Apollinis nomen est Graecum, quem Solem esse volunt; N II, 68. iam si est Ceres a gerendo; N III, 52. ut enim iam sit aliqua in natura rerum contagio; D II, 33. quicquid || quidquid || fieri possit, id aut esse iam aut futurum esse; Fa 17. iam ritus familiae patrumque servare id est ... a dis quasi traditam religionem tueri; L II, 27. iam cetera in XII minuendi sumptus sunt; L II, 59. illa iam significatio est laudis ornamenta ad mortuos pertinere; L II, 60. sit iam huius loci finis; O III, 115. iam illa cupiditas ... honoris ... quam dura est domina! P 40. ſ. elliptiſch; F IV, 50. N II, 67. — vgl. 2 u. 4. iam partis singulas ... (deus) temperavit; Ti 22. cuius (populi) imperio iam orbis terrae tenetur; R III, 24. ſ. comprehendo. ex quo illud „summum ius summa iniuria" factum est iam tritum sermone proverbium; O I, 33. »iamque mari magno classis cita texitur;« D I, 67. »iamque mari magno —«; D II, 112. tracto: ſ. invetero; R II, 20. cum iam rebus transactis et praeteritis orationes scribimus; T IV, 55. ut iam ad vestros .. veniam; N I, 36. sed iam ad te venio, »o sancte || sancte || Apollo«; D II, 115. venit enim iam in contentionem, utrum sit probabilius ..; D II, 129. ut iam a fabulis ad facta veniamus; R II, 4. ad ipsas iam leges veniamus; L III, 5. id quod ... iam in proverbii consuetudinem venit; O II, 55. venio enim iam ad sumptuosos; P 49. hic ille iam vertetur orbis; R II, 45. si modo ea sunt quaedam; iam enim videbimus; A II, 68. quam autem ego dicam voluptatem, iam videtis; F I, 43. iam ruinas videres; F V, 83. iracundus non semper iratus est; lacesse, iam videbis furentem; T IV, 54. quod quidem quale sit, iam videbimus; N III, 27. quam sapienter iam reges hoc nostri viderint; R II, 31. video iam, illum ... virum cui praeficias officio; R II, 69. etenim video iam, quo pergat oratio; R III, 44. age, iam ista video fateorque esse magna; L II, 32. videtis iam genus hoc omne || omne esse || scientiae; L III, 41. iam membrorum ... alia videntur ... esse donata, ... alia ..; F III, 18. iam videbuntur monstra dicere; T IV, 54. iam ipsa terra ita mihi parva visa est, ut ..; R VI, 16. videre iam videor populum a senatu disiunctum; Lae 41. qui iam vixerunt et corpore laxati illum incolunt locum; R VI, 16. ulciscor: ſ. satio. urgebor iam omnium vestrum convicio; A II, 125. cum ... iam moriendi tempus urgueret; T I, 103. onere ... aut iam urgentis || urguentis || aut certe adventantis senectutis .. te ... levari volo; C 2. quibus (verbis) ut aliis multis consuetudo iam utitur pro Latinis; A I, 25. aër ⟨hoc quoque enim utimur *iam* pro Latino⟩; A I, 26. mihi enim erit isdem istis (nominibus) fortasse iam utendum; F III, 40.

elliptisch: iam illa praeclara, quanto artificio esset sensus nostros ... fabricata natura! A II, 86. iam id ipsum absurdum, maximum malum neglegi; F II, 93. iam ille sorites || est ||, quo nihil putatis esse vitiosius; F IV, 50. iam qui magna verteret, Mavors; N II, 67. nam || iam || Vestae nomen a Graecis || est ||; N II, 67. iam Musae primae quattuor Iove altero natae; N III, 54. iam illa: „favete linguis" et „praerogativam, omen comitiorum"; D II, 83. iam aes atque ferrum duelli instrumenta, non fani; L II, 45.

2. bei Adjectiven: cum iam essent adultae (filiae); T V, 58. neque (populum) ut in cunabulis vagientem relictum, sed adultum iam et paene puberem; R II, 21. iam illud apertum est profecto; L III, 18. quod ... complures iam menses Athenis haec ipsa te ex Antiocho videamus exquirere; F V, 8. quod conpluribus iam libris me arbitror consecutum; D II, 1. ut ... gravitas iam constantis aetatis ... naturale quiddam habeat, quod ..; C 33. sunt ineuntis adulescentiae (studia certa); num ea constans iam requirit aetas? C 76. iam doctis hominibus ac temporibus ipsis eruditis; R II, 19. quamquam id nomen durius effecit iam vetustas; O I, 37. quod ... exsanguem iam et iacentem (rem publicam) doctus vir Phalereus sustentasset Demetrius; R II, 2. ad humanitatem ... revocavit animos hominum studiis bellandi iam immanis ac feros; R II, 27. si nostram rem publicam vobis et nascentem ... et iam firmam atque robustam ostendero; R II, 3. immanis: s. ferus. quem (Philum) video maioribus iam de rebus quam me . . consuli; R I, 20. »edidit haec Calchas; quae iam matura videtis«; D II, 64. iam Clitomacho Philo vester operam multos annos dedit; A II, 17. multa iam mihi dare signa puerum et pudoris et ingenii; F III, 9. quod multi iam esse libri Latini dicuntur scripti inconsiderate; T I, 6. id multo iam beatius est; T I, 98. de quo (libro) iam tam multa diximus; T I, 102. nimis multis iam stulte hanc utilitatem tolli cupientibus; R IV, 2. cum (Pericles) iam suae civitati maxima auctoritate plurimos annos ... praefuisset; R IV, 11. si .. isdem imperiis ... parent, multo iam magis (civitatis eiusdem habendi sunt); L I, 23. de qua (iustitia) multa iam dicta sunt; O I, 46. et quidem .. hanc totam copiam iam Lucullo nostro notam esse oportebit; F III, 8. ut iam omnes insipientes sint miseri; F IV, 66. noster .. populus sociis defendendis terrarum iam omnium potitus est; R III, 35. ita permixtum illud, ex quo haec secuit, (deus) iam omne consumpserat; Ti 24. de quo quom perpauca dixero .... — tu vero iam perpauca scilicet; L I, 35. iam illud perspicuum est; A II, 132. perspicuum est iam, .. quid mihi videatur; O III, 92. cum iam plena Graecia poëtarum et musicorum esset; R II, 18. praesens: s. 1. adsum; T IV, 14. quae iam prisca videntur propter vetustatem; L III, 20. doctos adulescentes, iam aetate quaestorios; R I, 18. robustus: s. firmus. haud scio an soli iam philosophi iudicarentur; D II, 150. iam tanta religio est sepulchrorum, ut ..; L II, 55. vetera iam ista et religione omnium consecrata; T I, 32. res iam universas profundam; A II, 87. ut iam || est igitur || universus hic mundus una civitas *sit* communis deorum atque hominum existimanda; L I, 23.

3. bei Zahlwörtern (complures, multus u. a. s. 2): non, ut bis iam vidimus, hastam in foro ponere; O II, 83. at iam decimum annum (Philocletes) in spelunca iacet; F II, 94. »e quibus ereptum primo iam a flore iuventae te«; D I, 22. s. 4. alqs.; L II, 63. quartum iam annum regnante Lucio Tarquinio Superbo; R II, 28. C. Marius cum ... iam septimum annum post praeturam iaceret; O III, 79. venio enim iam ad tertiam partem philosophiae; A II, 142. »iam tertio me quoque funesto die ... Iovis satelles ... dilaniat;« T II, 24. quoniam tertium diem iam feriati sumus; R VI, 8. tertiam iam enim || enim iam || aetatem hominum videbat || vivebat ||; C 31. qui (Graeci) in his rebus tot iam saecula versantur; A I, 25.

4. bei Substantiven: nam et Athenis iam *ab* illo *primo* rege Cecrope ... permansit hoc ius || corpus || terra humandi; L II, 63. nam ex acuminibus quidem, quod totum auspicium militare est, iam M. Marcellus ... totum omisit; D II, 77. fuit ergo iam accepta a Platone philosophandi ratio triplex; A I, 19. *ἰδέαν* .. [iam a Platone ita nominatam]; A I, 30. repetunt iam *a* P. Valerio; A II, 13. et iam heroicis aetatibus Ulixem et Nestorem accepimus ... habitos esse sapientis; T V, 7. te ... annum iam audientem Cratippum; O I, 1. apud quem (focum) sedens ille || ille sedens || Samnitium, quondam hostium, tum iam clientium suorum, dona repudiaverat; R III, 40. nam || iam || *a* patribus acceptos deos ita placet coli; L II, 26. sit igitur hoc iam a principio persuasum civibus; L II, 15. qui (Scipio) summam spem civium, quam de eo iam puero habuerant, continuo adulescens ... superavit; Lae 11. quod iam pueri, cum artes difficiles discant, ita celeriter res innumerabiles arripiant, ut ..; C 78. qui (Milo Crotoniates) cum iam senex esset; C 27. vetus opinio est iam usque ab heroicis ducta temporibus; D I, 1. in nostra civitate inveterasse iam bonis temporibus, ut ..; O II, 57.

5. bei Adverbien: controversam rem ..., sed aliquando iam iudicandam; L I, 52. deflexit iam aliquantum || aliquantulum || de spatio curriculoque consuetudo maiorum; Lae 40. aliquotiens iam iste locus a te tactus est; L II, 9. quae (res) ad confessionem ignorationis adduxerant Socratem et iam ante Socratem Democritum; A I, 44. iam || nam || istuc coacti a te paulo ante concessimus; T I, 25. s. ante, B, a, II. iam (8 St.) B. I, S. 204, b. antea: s. antea, II. iam (2 St.) B. I, S. 206, b. bis: s. 3. diu: s. diu, II. etiam. iam (15 St.) B. I, S. 735, b. dudum: s. dudum quaero, tracto (3 St.) B. I, S. 776, a. de quo iam nimium etiam diu disputo; A II, 59. quod quidem iam fit etiam in Academia; F II, 2. ut iam etiam scholas Graecorum more habere auderemus; T I, 7. s. 1. libero. reperio. qui (libri) iam illis (orationibus) fere se aequarunt; O I, 3. iam de artificiis et quaestibus ... haec fere accepimus; O I, 150. ut iam iamque possint emergere; F III, 48. iam iamque esse moriendum; T I, 14. »iam iam absumor«; T II, 19. s. tandem; T II, 50. congressune aliquo inter se (bestiolae) an iam inde ab ortu natura ipsa congregatae sint; N II, 124. quam (rem publicam) patres nostri nobis acceptam iam inde a maioribus reliquerunt; R I, 70. iam similitudo magis apparet in bestiis; T I, 80. s. 2. multus; L I, 23. nimis: s. 2. multus; R. IV, 2. nimium: s. etiam. praeclare .. iam nunc a te verba usurpantur civilis iuris; L I, 56. qui iam conticuerunt paene ab ipso foro inrisi; T II, 3. »postquam || posquam || pater adpropinquat iamque paene ut conprehendatur parat«; N III, 67. Socrates ... tum paene in manu iam mortiferum illud tenens poculum; T I, 71. cur in una re republica duo senatus et duo paene iam populi sint; R I, 31. quoniam sol paululum a meridie iam devexus videtur; L fr 4. id quod iam persaepe perfecit; R III, 4. iam in altera

philosophiae parte ... iste vester (Epicurus) plane ... inermis ac nudus est; F I, 22. an hanc iam artem plane relinquimus? T I, 112. sed habeo opus magnum in manibus, *id*que iam pridem; A I, 2. ex Antiocho iam pridem audita recordari; A I, 14. recte iam pridem contra eos desitum est disputari; F II, 43. itaque hic ipse (Erillus) iam pridem est reiectus; F II, 43. desertae .. disciplinae et iam pridem relictae patrocinium necopinatum a nobis esse susceptum; N I, 6. rem publicam verbo retinemus, re ipsa vero iam pridem amisimus; R V, 2. quoniam Aristonis, Pyrrhonis, Erilli iam pridem explosa sententia est; O I, 6. quod populus Romanus tantis vectigalibus iam pridem vix potest; P 45. »hic situs est vitae iam pridem lumina linquens, qui quondam Hectoreo percussus concidit ense«; fr VIII, 9. ut iam prope modum appareat multitudo .. deorum; N II, 59. cum vero adfecta iam prope aestate uvas a sole mitescere tempus est; fr I, 17. »interea prope iam occidente sole inhorrescit mare«; D I, 24. qui (philosophi) prope iam absoluti et perfecti putantur; D II, 150. prope senescente iam Graecia; R I, 58. iam illud quidem perspicuum est; F I, 56. iam illa externa parce tu quidem; F V, 81. qui (error) mihi quidem iam sublatus videtur; T I, 37. sed hic quidem locus concludi iam potest; N III, 79. terripavium primo, post terripudium dictum est; hoc quidem iam tripudium dicitur; D II, 72. at hi (lacerti) quidem mortui iam sunt; C 27. ſ. etiam; F II, 2. tum; D II, 118. 2. notus. 4. alqs; D II, 77. quem (statum) dixi iam saepe non posse esse diuturnum; R II, 62. ut saepe iam dixi; A II, 115. F V, 43. quod (bonum, malum) saepe iam dictum est; F III, 61. de qua (appetitione) saepe iam diximus; F IV, 58. quem (aëra) saepe iam appello; T I, 43. quam (patientiam dolorum) saepe iam animi intentione dixi esse firmandam; T II, 65. iam enim hoc pro φαντασίᾳ verbum satis hesterno sermone trivimus; A II, 18. iam de haruspicum religione ... sat esse plane || satis esse iam || in ipsa lege dictum puto; L II, 34. quoniam .. satis iam ambulatum est; L II, 1. sed satis iam disputatum est de magistratibus; L III, 47. illud iam supra diximus; T IV, 67. Graecum illud quidem (nomen), sed perceptum iam tamen usu a nostris; N II, 91. sive etiam Aristonis difficilem atque arduam, sed iam tamen fractam et convictam sectam secuti sunt; L I, 38. iam illud quale tandem est? F II, 104. »operite, abscedite, iam tandem || iam iam || mittite;« T II, 50. iam aegritudinem laudare ... quorum est tandem philosophorum? T IV, 55. ſ. vero; T V, 107. condi iam tum solitum esse carmen; T IV, 4. Demosthenes quidem ... iam tum φιλιππίζειν Pythiam dicebat; D II, 118. ut mihi iam tum divinasse ille videatur ..; R II, 10. consilium ... hominis .. iam tum longe providentis secutus est; R II, 12. non latuit scintilla ingenii, quae iam tum elucebat in puero; R II, 37. si iam tum, cum (animus) erit inclusus in corpore, eminebit foras; R VI, 29. ſ. 4. clientes. iam vero physica ... possem scribere ita plane, ut Amafinius; A I, 6. animus non esse solum, sed etiam cuiusdam modi debet esse; F V, 36. qui potest vir bonus non ad id, quod laudabile sit, omnia referre, quae ..? T V, 48. exilium ... quantum tandem a perpetua peregrinatione differt? T V, 107. motus animi, sollicitudines aegritudinesque oblivione leniuntur; T V, 110. Chrysippus ... magnam turbam congregat ignotorum deorum; N I, 39. venae et arteriae micare non desinunt quasi quodam igneo motu; N II, 24. reliqua quarta pars mundi, ea et ipsa tota natura fervida est et ..; N II, 27. vites sic claviculis adminicula tamquam manibus adprehendunt; N II, 120. alia animalia gradiendo, alia serpendo ad pastum accedunt; N II, 122. illa etiam notiora; N II, 126. rationem, consilium, prudentiam qui non divina cura perfecta esse perspicit; N II, 147. domina rerum ... eloquendi vis, quam est praeclara quamque divina! N II, 148. operibus ‖ operis ‖ hominum ... cibi etiam varietas invenitur; N II, 151. circumitus solis et lunae ... spectaculum hominibus praebent; N II, 155. immanes et feras beluas nanciscimur venando; N II, 161. in Graecia multos habent ex hominibus deos; N III, 39. quid vos illa delectat explicatio fabularum? N III, 62. »iam vero semper viridis semperque gravata lentiscus ... monstrat ..;« D I, 15. »iam vero variae nocturno tempore visae terribiles formae bellum motusque monebant«; D I, 18. coniectura omnis . . ingeniis hominum in multas ... partis saepe diducitur; D II, 55. quid opus est circumitione et anfractu? D II, 127. quis dicere audeat vera omnia esse somnia? D II, 127. quo pertinent obscuritates et aenigmata somniorum? D II, 132. virtus eadem in homine ac deo est; L I, 25. illud stultissimum; L I, 42. permultorum exemplorum .. nostra est plena res publica; L II, 33. earum rerum ... exportatio ... nulla esset; O II, 13. videtis nihil esse morti tam simile quam somnum; C 80. terram ... antiquissimam deorum omnium voluit esse; Ti 37. ſ. prope; fr I, 17.

II. **im negativen Satz:** iam illa perfugia ... certe minime sunt audienda; R I, 9. multo iam id in regnis minus; R I, 49. haec iam ... ne aniculae quidem existimant; D II, 36. a quibus (physicis) ne tu quidem iam te abstinebis; A II, 55. iam illa .·. neque cum Graecia neque ulla cum gente sunt conferenda; T I, 2. nec litterarum Graecarum nec philosophiae iam ullum auctorem requiro; A II, 5. nec vero iam meo nomine abstinent; R I, 6. intellego nec vero iam aliam esse ullam legem puto non modo habendam, sed ne appellandam quidem; L II, 13. quas (XII) iam nemo discit; L II, 59. cum iam neutris gratiam referre posset; Lae 53. iam istuc quidem nihil negotii est; T I, 16. iam ut nihil possit esse contemptius; D II, 117. infra autem iam nihil est nisi mortale et caducum praeter animos; R VI, 17. iam de periuriis ... nihil sane hoc quidem loco disputandum est; L II, 41. cum eius iam nihil interesset; O II, 84. ſ. I, 5. vero; C 80. nihil enim iam habes, quod ad corpus referas; F II, 98. nihil enim iam acquirebatur; T I, 109. quod iam a me exspectare noli; F II, 118. si iam ipsa illa accusare nolis; T IV, 75. quod iam beatus nollet esse; T V, 62. quae iam non ad multitudinem, sed ad vosmet ipsos ... pertinent; A II, 144. quae iam oratio non a philosopho aliquo, sed a censore opprimenda est; F II, 30. iam contemni non poteris; F II, 84. iam non dubitabis, quin ... sint beati; F V, 71. alterum autem iam integrum non est; T V, 17. iam de caelo servare non ipsos censes solitos, qui auspicabantur? D II, 74. iam qui incolunt eas urbes, non haerent in suis sedibus, sed ... rapiuntur longius; R II, 7. fortasse || fore iam, al. || non tam illius te rei publicae paenitebit; R III, 47. sed haec || hoc || iam *non* ex te, Quinte, quaero, verum ex ipso poëta; L I, 3. ut iam oratio tua non multum a philosophorum lenitate absit; L I, 11. iam illud ex institutis pontificum et haruspicum non mutandum est; L II, 29. iam illis promissis standum non esse quis non videt? O I, 32. qui (consobrini, sobrini) cum una domo iam capi non possint; O I, 54. iam illud non sunt admonendi; O II, 68. iam enim (ius iurandum) non ad iram deorum, ... sed ad iustitiam ... pertinet; O III,

104. quae iam agere non possem; C 38. loquor enim iam ... non de sapientium, sed de communibus amicitiis; Lae 77. diutius enim iam in hoc desiderio esse non possum; Lae 104. ſ. nihil; D II, 117. I, 1. cicio. 5. vero; F V, 36. N II, 24. non ego iam Epaminondae, non Leonidae mortem huius (Epicuri) morti antepono; F II, 97. non ego tecum iam ita iocabor, ut ..; F IV, 74. non enim iam stirpis bonum (vitis) quaeret, sed animalis; F V, 40. non quaero iam, verumne sit; F V, 79. non ego iam cum huius (Dionysii) vita ... Platonis ... vitam comparabo; T V, 64. iam adsumptione non concessa nulla conclusio est; D II, 109. in qua (re publica) ... intellegi iam licet nullum fore, quod praesit, inperium; R I, 60. ſ. I, 5. vero; O II, 13.

III. **Lücke:** cum furiosorum bona legibus in adgnatorum potestate sint, quod eorum iam *; R III, 45.

iambus, Jambus: quem Hipponactis iambus laeserat; N III, 91.

ianua, Thür: impello. »adveniens digito impellam ianuam, fores patebunt«; T IV, 67.

nomino: ex quo transitiones perviae „iani" foresque in liminibus profanarum aedium „ianuae" nominantur; N II, 67.

ianus, Durchgang: ſ. **ianua,** nomino.

ibi, dort, da, daselbst: quando .. sibi || ibi, unum || quodque eorum siderum cursum decorum est adeptum; Ti 30. veni Athenas, ... neque me quisquam ibi adgnovit; T V, 104. ibi (Damaratus) suas fortunas constituit ac liberos procreavit; T V, 109. ibi cum palam eius anuli ad palmam converterat; O III, 38. ibi hoc dicit, ubi ..; F II, 20. »ibi ex oraclo voce divina edidit Apollo, puerum ... temperaret tollere«; D I, 42. eripio: ſ. suppedito. ibi .. adulescens habitabat (Epicurus); N I, 72. ibi quercorum rami ad terram iacent; fr XII. ibi permultos || per multos || annos admirabili quadam laude provinciae praefuit; A II, 1. procreo: ſ. constituo. Herculem ... exisse in solitudinem atque ibi sedentem diu secum multumque dubitasse ..; O I, 118. quem (M. Catonem) ibi esse nescieram; F III, 7. si ibi te esse scissem; F III, 8. ut, ubi virtus sit, ... ibi esse miseria et aerumna non possit; F V, 95. ut, cum ibi essem, audiebam; T II, 34. qui tum ibi erant; D I, 68. qui ibi tum eramus; D II, 114. meliora, ... quam ibi fuissent, unde huc translata essent; R II, 30. ubi tyrannus est, ibi ... dicendum est plane nullam esse rem publicam; R III, 43. ubi turpitudo sit, ibi utilitatem esse non posse; O III, 35. ibi fraus venditoris quae potest esse? O III, 55. si ibi eum legibus esse non oportebit; P 32. ut aliquis nos deus ... in solitudine uspiam collocaret atque ibi suppeditans ... copiam hominis omnino aspiciendi potestatem eriperet; Lae 87. ut, quocumque haec (voluptas) loco suppeditetur, ibi beate queant vivere; T V, 108.

ibidem, eben dort, eben daselbst, dabei: deinde ibidem homo acutus ... † itaque attulit rem commenticiam; F I, 19. primus rogator, ut eos rettulit, ibidem est repente mortuus; N II, 10. portus .. praesto est, [quoniam mors ibidem est]; T V, 117. elliptisch: haec duo ..., primum esse quaedam falsa visa, ... deinde ibidem, inter falsa visa et vera nihil interesse; A II, 44. ipse Alcmaeo tuus ... nonne ibidem incitato furore: »unde haec flamma oritur?« A II, 89.

ibis, Ibis: I. avertunt, al.: velut ibes maximam vim serpentium conficiunt, cum sint aves excelsae, cruribus rigidis, corneo proceroque rostro; avertunt pestem ab Aegypto, cum volucris anguis ex vastitate Libyae vento Africo invectas interficiunt atque consumunt; N I, 101.

purgant: quod ... purgantes || purgare || .. alvos ibes Aegyptiae curantur || curant ||; N II, 126.

II. curo: ſ. I. purgant.

repono: ibis, accipitres, aspidas, crocodilos ... in deorum numerum reponemus; N III, 47.

violo: prius .., quam ibim aut aspidem aut faelem aut canem aut crocodilum violent; T V, 78. ne fando quidem auditum est crocodilum aut ibin || ibim || aut faelem violatum ab Aegyptio; N I, 82.

ichneumon, Pharaonsratte: possum de ichneumonum utilitate ... dicere; N I, 101.

ico, treffen, schlagen, stoßen, schließen: alqm: »quamquam graviter cernimus ictum«; T II, 49. cum Summanus in fastigio Iovis optumi maxumi ... e caelo ictus esset; D I, 16. cum in Capitolio ictus Centaurus e caelo est, in Aventino portae et homines, Tusculi aedes Castoris et Pollucis Romaeque Pietatis; D I, 98. tum statua Nattae, tum simulacra deorum Romulusque et Remus cum altrice belua vi fulminis icti conciderunt; D II, 45. Romulus lactens fulmine ictus; D II, 47. cum Ptolomaeus || Ptolem. ||, familiaris eius (Alexandri), in proelio telo venenato ictus esset; D II, 135.

aedes: ſ. alqm; D I, 98.

familiarem: ſ. alqm; D II, 135.

foedus: cum T. Tatio, rege Sabinorum, foedus icit; R II, 13.

homines: ſ. alqm; D I, 98.

lucem: »exin candida se radiis dedit icta foras lux«; D I, 108.

portas: ſ. alqm; D I, 98.

simulacra, statuam: ſ. alqm; D II, 45.

turbines: »globosos turbines existere ictos undis concursantibus«; N II, 89.

ictus, Stoß, Stich, Schlag, Hieb: I. extimesco: ut (di) casus aut ictus extimescant; N II, 59.

habeo: nec ullum habet ictum, quo pellat animum, status hic non dolendi; F II, 32. fortuna .. casus rariores habet, ... bestiis ictus, morsus, impetus; O II, 19.

infligo: »hos non hostilis dextra, non Terra edita moles Gigantum, non biformato impetu Centaurus ictus corpori inflixit meo«; T II, 20.

reformido: ut (bestiae) ... nullos impetus, nullos ictus reformident; T V, 79.

sentio: ut omnes ictus ... sentire possimus; N II, 141.

II. cadere: video .. utrumque „comminus ictu cecidisse contrario"; T IV, 50.

concidere: »quae (altrix) tum cum pueris flammato fulminis ictu concidit«; D I, 20.

dari: »eo .. ictu me ad casum dari«; D I, 44.

deflagrare: is (Phaëthon), ante quam constitit, ictu fulminis deflagravit; O III, 94.

pelli: ſ. I. habeo; F II, 32.

zum Satz: rudem illum ... (videmus) quamvis levi ictu ploratus turpissimos edere; T II, 38.

idcirco, deswegen, deshalb: 1. bei Verben: nec, si ... nulla erat ... lex ..., idcirco non contra illam legem sempiternam Sex. Tarquinius vim Lucretiae ... attulit; L II, 10. quod praeceptum quia maius erat, quam ut ab homine

videretur, i. assignatum est deo; F V, 44. num i. existimas formicam anteponendam esse huic pulcherrumae urbi, quod ..? N III, 21. i. mortem censes esse sempiternum malum; T I, 10. quodquia nullo modo sine amicitia firmam ... iucunditatem vitae tenere possumus, ... i. et hoc ipsum efficitur in amicitia, et amicitia cum voluptate conectitur; F I, 67. nec ... i. ... non eadem superstitione, qua ceterae gentes, conflictantur; L I, 32. si mens voluntasque divina i. consuluit hominibus, quod ..; N III, 70. quod quia patriae non utile putavit, i. sibi honestum .. sentire illa ... credidit; O III, 110. i. .. (manus) non desideraret, quia, quod dolore caret, id in voluptate est; F I, 39. quod ne ita || [id] || facere posses, i. heri non necessario loco contra sensus tam multa dixeram; A II, 79. qui igitur exisse ex potestate dicuntur, i. dicuntur, quia ..; T III, 11. quia (honestum) per se nobis placet, ... i. illos, in quibus eas virtutes esse remur, a natura ipsa diligere cogimur; O II, 32. qui (Stoici) ... id non concedant || idcirco non dant, id circumcidant, al. ||, ut ... (animus) ne intereat; T I, 78. nec, si is, qui accepit, bene utitur, i. is, qui dedit, amice dedit; N III, 70. efficio: f. conecto. non intellegunt i. esse ea (studia) propter se expetenda, quod ..; F V, 50. nec, si id ipsi minus consequi possumus, i. minus id || [id] || ita faciendum esse sentimus; T II, 8. qui, quia ... arbitrentur, aut quia ... extimescant ..., i. mortem fugiant; F V, 31. quid sit, quod i. fugiendum non sit, quod omnino turpe non sit; O III, 33. i. .. (filium) genueram, ut esset, qui ..; T I, 102. si omnes Athenienses delectarentur tyrannicis legibus, num i. eae leges iustae haberentur? L I, 42. quod ea ... consequi sine aliis ... non possemus, i. initam esse cum hominibus communitatem; O I, 158. ut non solum quia nos diligamus, sed quia ... sit, i. ... moveamur; F V, 46. quod ex nobis natos „liberos“ appellamus, i. Cerere nati nominati sunt Liber et Libera; N II, 62. non .., si omnia non sequebatur, i. non erat ortus illinc; F IV, 13. quae (omina) maiores nostri quia valere censebant, i. omnibus rebus agendis „QUOD BONUM, FAUSTUM, FELIX FORTUNATUMQUE ESSET“ praefabantur; D I, 102. ut hic mundus esset animanti absoluto simillimus, ... i. singularem deus hunc mundum ... procreavit; Ti 12. non i. non optume nobis a dis esse provisum, quod ..; N III, 70. sin autem i. possunt provideri, quia certa sunt et fatalia; D II, 25. num .. i. in urbe esse rationem, cogitationem, mentem putas? N III, 21. nec, quia nusquam erat scriptum ..., i. minus Coclitem illum rem gessisse tantam fortitudinis lege ... putabimus; L II, 10. sum: f. II u. III. nec, si plures sunt ii ..., i. plus etiam valent; O II, 79.

II. **bei Adjectiven:** negant sapientem i. virum bonum esse, quod ..; R III, 26. num i. est ille (T. Pontius centurio) praestantior? C 33. quia natura mutari non potest, i. verae amicitiae sempiternae sunt; Lae 32.

III. **bei Sätzen:** ne aegri quidem quia non omnes convalescunt, i. ars nulla medicina || medicinae || est; N II, 12. non .., si ... propensiores sunt ..., i. etiam nostrarum voluntatum atque adpetitionum sunt causae naturales; Fa 9. vgl. I. censeo.

IV. **elliptisch:** i. haec tecum, quia vestra est de somniorum veritate sententia; N III, 93. illud ... i. recte a poëta, quia ... personae serviendum fuit; O III, 106.

idem, derselbe, eben derselbe, eben dieser, der nämliche, zugleich: A. **bei Substantiven:** I. **attributiv:** 1. **ohne Zusatz:** a. **Eigennamen:** idem Aquillius; N III, 74. ab eodem Archimede; R I, 21. ab eodem .. Aristotele; L III, 14. idem Caecilius; C 25. idem Chrysippus; N II, 38. apud eundem Coelium; D I, 56. eundem ... Cottam; N II 2. idem Demetrius; L II, 66. idem Ennius; N II, 4. idem Lucilius; F I, 9. ab eodem Lycurgo; R II, 18. Marcellus idem; R I, 21. idem Marius; T II, 53. eadem Medea; N III, 67. ab eodem Philone; N I, 17. ab eodem Platone; L III, 14. apud eundem .. Platonem; O I, 87. idem .. Pompilius; R II, 26. »genitor Saturnius idem;« D II, 64. idem .. Socrates; D I, 123. idem Terentius; Lae 93. idem Theophrastus; T V, 25. iidem Tyndaridae; N II, 6. eiusdem Zenonis; N I, 38. ab eodem Zenone; N II, 58. — iidem Peripatetici; T IV, 43. isdem Spartiatis; D I, 76.

b. **Gattungsnamen:** eadem actio; F III, 44. cum isdem (aequalibus); Lae 101. eandem .. aequitatem; R I, 55. aequitate eadem; O II, 83. idem (aër); N II, 101. ><. eodem aere; A II, 85. eiusdem aetatis; O III, 73. eisdem ... aetatibus; A II, 125. in eadem (amicitia); Lae 103. eandem (animam); N II, 136. idem (animus); T IV, 38. L I, 61. eundem (animum); C 79. eiusdem animi; R III, 37. ><. eodem .. *anno*; R II, 20. eadem adprobatione; A II, 52. eadem (aqua); N II, 26. isdem argumentis; F IV, 45. eadem .. arma; T II, 58. eandem artem; D I, 2. in eandem arcem; T II, 58. — eodem bello; N II, 7. C 32. in eadem propemodum brevitate; T I, 94. — eodem caelo; A II, 58. ex eodem (caelo); Ti 41. ad idem caput; Ti 33. in eundem carcerem; T I, 97. eandem causam; N II, 168. easdem .. causas; D I, 126. causas ... easdem; O I, 38. isdem de causis; O I, 89. in eadem causa; F I, 49. IV, 65. O III, 109. [in eadem causa]; O I, 112. eadem .. in causa; F IV, 56. eadem in causa; R III, 28. ob eandem causam; D I, 93. O II, 38. eadem .. famae celebritate; T I, 28. apud eosdem (censores); L III, 47. civitatis eiusdem; L I, 23. eiusdem .. civitatis; O I, 53. eiusdem civitatis; O III, 69. coloribus eisdem; R V, 2. in eundem ... colorem; D II, 30. eandem .. conparationem || [comp.] ||; Ti 24. ad eandem inter se comparationem; N II, 51 in eandem || eam || (concham); F III, 63. eadem (conclusione); D II, 109. eadem condicione; D II, 98. eiusdem consilii; P 12. una conversione atque eadem; Ti 19. cupiditatis eiusdem || cupiditatibus eisdem ||; L III, 31. omnis cultus et curatio corporis .. eadem; N I, 94. idem (cursor); D II, 144. eundem cursum; fr IX, 12. eosdem cursus; T I, 68. isdem spatiis cursibusque; N II, 49. in eodem cursu; N III, 89. — iidem (xviri); R II, 62. idem (deus); D I, 121. idem ... deus; D II, 51. eiusdem .. dei; D II, 67. iidem .. di; N III, 75. eosdem (deos); D I, 117. L II, 15. eosdem || eorum numen, al. || (deos); L II, 32. ab isdem (deis); N I, 4. iidem (dialectici); D II, 108. idem ... dies; F II, 102. idem dies; N II, 6. eodem die; F IV, 1. eiusdem disciplinae; D I, 6. eandem .. totius caeli discriptionem || descr. ||; R VI, 24. eadem divinitas; N II, 39. dolores eosdem; F III, 42. — eadem (eloquentia); N II, 2. eodem .. equo; D I, 58. isdem in erratis; N I, 31. in eodem ... errore; N III, 25. ad eundem exitum; Fa 44. in eadem explicatione naturae; F IV, 12. — iisdem Euripidis fabulis; F I, 4. eadem (factio); R I, 68. in isdem .. fatis; D I, 100. eandem ... fidem; R I, 55. eundem finem; F V, 40. eundem bene dicendi finem; T II, 3. isdem ... finibus; T I, 32. isdem finibus; C 82. eodem flumine; F V, 70. eodem ... flumine; R II, 10. ad eundem fontem; T III, 82. ex eodem fonte; N III, 48. in eisdem

(fontibus); O III, 96. eisdem ... formis; A II, 125. eadem fraude; O III, 115. eadem .. frons; O I, 90. — »genitor Saturnius idem«; D II, 64. eandem gentem; D I, 35. eiusdem gentis; O I, 53. III, 69. eiusdem generis; A II, 96. F I, 12. T IV, 16. 26. N II, 127. D I, 68. 121. II, 18. R I, 53. Lae 81. Ti 27. generis eiusdem; F IV, 4. V, 18. 65. T V, 120. N I, 28. III, 62. D II, 142. O I, 7. 11. II, 11. III, 43. Lae 48. [generis eiusdem]; O III, 24. ‖ eiusdem generis ‖; F V, 36. eodem genere; D II, 135. de genere eodem; T IV, 16. ex eodem genere; F IV, 50. N II, 12. eodem in genere; F V, 68. N III, 47. O I, 116. in eodem genere; N I, 43. — in eundem habitum; D II, 30. »idem (haruspices)«; L II, 21. idem (homo); T III, 18. eiusdem hominis; N I, 108. ab eisdem (hominibus); O II, 14. ad eandem honestatem, F II, 19. idem .. honos; F III, 73. idem honos; fr IX, 11. eisdem .. honoribus; A II, 125. eadem hora; D II, 30. idem (umor); N II, 26. — idem (ignis); N II, 41. eadem ignoratio; D II, 49. eadem imbecillitate; F IV, 77. isdem imperiis; L I, 23. eadem ... inconstantia; F IV, 77. eisdem ... ingeniis; A II, 125. in eadem .. iniustitia; O II, 42. idem (ius); O III, 69. ><. eodem iure; R I, 67. * sanxisset iura nobis, ut omnes isdem ... uterentur; R III, 18. — eosdem (labores); F I, 68. eosdem labores; T II, 62. laetitiam .. eandem; F II, 13. [in eadem legione]; O I, 36. eodem .. leto; D I, 56. eadem .. levitate; T IV, 66. eadem .. lex; N II, 79. eadem (lex); L I, 44. una ... et eadem lege naturae; O III, 27. eandem licentiam; T I, 6. eiusdem ... linguae; O I, 53. eundem locum; N I, 97. eodem loco; L II, 53. eodem in loco; T V, 11. isdem in locis; Fa 2. eodem (luctu); T III, 75. idem (lumen); Lae 100. eadem luna; D II, 17. — »eumdem magistratum«; L III, 9. isdem malis; T III, 53. eadem .. mediocritas; O I, 140. eadem membra; D II, 40. eandem mentem; N II, 54. eadem mente; T I, 46. eadem .. mente; R II, 53. idem rei publicae modus; R I, 68. eiusdem modi; A II, 40. ><. 44. 51. 77. ><. ><. 84. 85. 86. 101. 102. 125. D I, 128. II, 31. 34. eiusdem *modi;* N I, 28. eodem modo; A II, 33. 40. 47. 71. 93. 96. 98. 107. 122. 128. F I, 68. II, 27. 83. III, 38. IV, 12. N I, 77. D I, 25. 29. II, 146. Fa 30. L I, 45. O II, 35. III, 23. C 8. Lae 56. Ti 42. eodem .. modo; F IV, 50. N II, 103. D I, 114. 116. 125. II, 113. O I, 4. Ti 24. eadem .. monumenta; O I, 55. in eundem morbum; O III, 92. eandem (mortem); D I, 51. iidem (animorum motus); T IV, 34. eosdem motus; T I, 63. eandem (mutationem morum); L III, 31. — eiusdem .. nationis; O I, 53. eadem natura; F II, 46. N II, 122. L I, 26. O I, 98. Lae 88. eadem (natura); R I, 45. D I, 116. eadem .. natura; O I, 12. eadem ... natura; C 72. ><. eiusdem naturae; Ti 21. 25. 30. unius eiusdemque naturae; Ti 30. eadem (natura, abl.); T III, 2. una eademque natura; L fr 2. cum eadem (natura); Ti 22. eadem e natura; T I, 67. ex eadem alteraque natura; Ti 27. secundum eandem naturam; O III, 27. in eandem navem; N III, 89. eodem nomine; F II, 9. 20. eodem .. nomine; N III, 56. eisdem nominibus; A II, 125. isdem nominibus; N III, 54. eadem (nota); A II, 110. eadem (nocte); N II, 69. D I, 47. eodem numero; N III, 54. in eundem numerum; A II, 13. in eundem librorum numerum; D II, 4. — iisdem ... oculis; A II, 105. ex eadem officina; P 5. officia non eadem; O I, 122, eadem (opinio); T II, 52. eadem (opinione); L I, 45. eadem ... oratio; T IV, 62. idem et semper sui similis orbis; Ti 33. eundem orbem; N I, 87. eundem XII signorum orbem; N II, 52. eundem .. orbem; N II, 53. in eodem orbe; T I, 68. idem ornatus; N II, 118. — eodem pacto; A II, 128. eandem (palmam); L I, 2. eadem parte ... eademque; Ti 23. ab eadem parte; R VI, 24. idem (pastor); N II, 89. eiusdem (patris familias); L II, 48. eadem (philosophia); T I, 64. idem (philosophus); F II, 29. 49. ab eodem poëta; T III, 44. apud eundem poëtam; fr VIII, 9. idem pomerium; N II, 11. idem (populus); L III, 34. eundem populum; R IV, 7. ad easdem .. portas iecoris; N II, 137. in eundem portum; T V, 5. eandem ... potestatem; T I, 85. isdem ... potestatibus; L I, 23. eadem (praecepta); O I, 132. eaedem ... praedictiones; D I, 98. ex eisdem verborum praestigiis; F IV, 74. ab isdem (principiis naturae); F III, 32. ab isdem principiis; F IV, 26. N I, 87. isdem a principiis; F V, 19. eandem proportionem; Ti 24. eandem ... prudentiam; N II, 54. in eadem pulchritudine; F II, 47. uno et eodem temporis puncto; D II, 95. — eadem ratio; A II, 30. F II, 46. N II, 83. L I, 18. O I, 130. eadem fortitudinis ratio; F I, 49. eadem .. ratio; F II, 45. eandem .. rationem; L II, 27. eiusdem .. rationis; T IV, 7. eadem .. ratione; F I, 47. T V, 95. N II, 116. O II, 13. eadem ratione; F IV, 68. Fa 29. eadem (ratione); D II, 109. eisdem (rationibus); T IV, 64. rationibus eisdem; R II, 52. in eadem [..] ratione; A I, 46. eadem ... religione; D I, 96. res eadem; T IV, 39. eaedem res; F IV, 22. easdem res; F IV, 2. V, 22. T III, 84. Fa 16. easdem .. res; F IV, 2. easdem (res); T III, 14. isdem rebus (dat.); D I. 5. R I, 1. isdem rebus (abl.); T I, 43. Lae 65. eisdem (rebus); O II, 31. eisdem .. rebus; O II, 87. eisdem rebus; C 1. rebus isdem; Lae 65. eadem de re; A II, 10. DE EADEM RE [FECIT] ALIO MODO; F V, 38. iisdem de rebus; A I, 12, II, 102. F I, 6. eisdem de rebus; A II, 125. de iisdem rebus; F I, 8. isdem de rebus; F IV, 10. T III, 32. L I, 15. O I, 135. eisdem .. de rebus; F IV, 62. in eadem re; A I, 45. O III, 35. eisdem ... rebus gestis; A II, 125. in eadem re publica; R I, 49. eodem .. ritu; L II, 56. — eodem sacerdotio; D I, 89. C 61. idem (sapiens); T V, 34. eodem scelere; T I, 97. eodem (scelere); R III, 24. ex eadem Platonis schola; N I, 34. in eundem ... scyphum; T I, 97. isdem .. seminibus; N II, 127. eandem (senectutem); C 4. iisdem sensibus; A II, 105. eadem .. sententia; F I, 68. eandem .. sententiam; A I, 12, eiusdem fere ... sententiae; O III, 116. isdem .. sententiis; F IV, 45. in eadem sententia; T III, 42. N III, 83. isdem signis; D I, 25. eiusdem .. solis; N II, 49. eadem (somnia); D II, 146. eadem spatia; N I, 87. isdem spatiis; N II, 49. 103. isdem .. spatiis; N II, 103. eodem in spatio; A II, 9. eadem species; Ti 49. eandem (speciem dei); N I, 105. eodem statu; T III, 79. eodem statu caeli et stellarum; D II, 92. eodem studio; T II, 1. Lae 74. eadem studia; O I, 56. studiis eisdem; A I, 1. eadem superstitione; L I, 32. — eadem temperatione; A II, 85. eadem .. tempestate; D I, 75. eodem tempore; T II, 67. D I, 74. ><. II. 30. 47. 68. 79. 92. 93. ><. 95. O I, 76. eodem .. tempore; N III, 18. D II, 86. R VI, 24. O III, 109. temporibus isdem; T IV, 2. isdem temporibus; N II, 52. O I, 108. isdem .. temporibus; O I, 91. in idem tempus; N III, 18. easdem tenebras; fr V, 54. eosdem terminos; R IV, 8. eandem terram; R VI, 21. eiusdem (terrae); N II, 83. easdem terras; N II, 49. »iidem (tribuni)«; L III, 10. sub unam eandemque tutelam; L fr 2. — easdem ... varietates; N II, 52. ab isdem (ventis Etesiis); N II, 131. eisdem fere verbis; T II, 9. eisdem verbis; T II, 18. prope verbis isdem; L II, 17.

eisdem prope verbis; L II, 64. eadem veritas; N II, 79. iidem versus; D II, 111. versibus eisdem; C 1. eundem caeli verticem; N II, 106. eadem (via); D I, 123. eadem via; D I, 123. isdem vinculis; Ti 47. idem (vir bonus); O III, 50. idem (vir); O III, 112. iidem (viri); L I, 18. vis legendi eadem; N II, 72. eandem .. vim voluptatis; F II, 8. eandem vim; F IV, 21. T V, 50. eandem (legis vim); N I, 40. eadem vi; N II, 83. eiusdem (vitiositatis); T IV, 29. eodem .. vitio; T IV, 66. eundem vitulum; D II, 36. idem ... ultimum bonorum; F II, 35. umor: f. humor. in eodem universo; N I, 120. eadem voluntas; R I, 64. eaedem voluntates; O I, 56. in eadem voluptate; F II, 17. una atque eadem voce; O II, 42. easdem .. urbis; L II, 26. ex eadem urbe; T V, 64. eodem usu; F III, 17. eadem (utilitas); F II, 78. Lae 32. eaedem .. utilitates; F III, 70. eadem (vulnera); F IV, 66. idem semper vultus; O I, 90. eodem (voltu); T III, 31.

2. **mit Zusatz**: hic: f. **hic**, A, I, 2. idem (11 St.) S. 147, a. — eundem illum Torquatum; F II, 72. eadem illa ars; A II, 95. eadem illa atomorum ... turbulenta concursio; F I, 20. eadem illa individua et solida corpora; F I, 18. eadem illa defectio; R I, 22. idem ille liber; T III, 54. illud idem (nomen voluptatis); A II, 138. ad eadem illa principia; D II, 50. eandem illam rem; F III, 36. idem ille (rex); R I, 65. iidem illi sapientes; fr IX, 12. eandem illam (sphaeram); R I, 22. hic est .. ille voltus semper idem; T III, 31. — eadem .. ista (innumerabilitas); N I, 109. isdem istis (nominibus); F III, 40. eadem ista porta; R fr 6. idem iste sapiens; T V, 72. — *Κρόνος* .. (deus) dicitur, qui est idem *χρόνος*; N II, 64. quae eadem Diana „omnivaga" dicitur; N II, 68. is (Mercurius) qui sub terris habetur idem Trophonius; N III, 56. tertius (Cupido), qui idem est Anteros; N III, 60. quam (beneficentiam) eandem vel benignitatem vel liberalitatem appellari licet; O I, 20. quae (celeritas) eadem ingenii etiam laus habetur; T IV, 31. quod (commodum) idem adipisci uterque non posset; Lae 34. qui (caeli complexus) idem aether vocatur; N II, 101. quod idem (fulmen) omnibus rebus optumum auspicium habemus, si sinistrum fuit; D II, 43. insanitas quaedam (animi), quae est insania eademque dementia; T III, 10. qui (locus) est idem infimus in rotundo; T V, 69. quas easdem (mammas) paucas habent eae bestiae, quae pauca gignunt; N II, 128. quae (natura) sit eadem sempiterna; A I, 29. quod nos prope idem Graecum non interpretatum nomen tenemus; L II, 29. qui (rex) ... idem .. et rex et pater haberetur omnium; R I, 56. quam eandem (sententiam) Aristoteli fuisse et Polemonis docet; F V, 14. aderit temperantia, quae est eadem moderatio; T III, 36. nisi ea vita beata est, quae est eadem honesta; T V, 50.

II. **copulativ** (vgl. I, 2. qui): Aristoxenus, musicus idemque philosophus; T I, 19. hinc ille Agamemno Homericus et idem Accianus »scindens dolore identidem intonsam comam;« T III, 62. qui cum Academico et eodem rhetore congredi conatus sim; N II, 1. habeo .. C. Laelium augurem eundemque sapientem, quem .. audiam; N III, 5. ut ait idem augur et censor; D I, 29. Ti. Gracchus P. F., qui bis consul et censor fuit, idemque || itemque || et summus augur et vir sapiens civisque praestans; D I, 36. Amphilochus et Mopsus Argivorum reges fuerunt, sed iidem augures; D I, 88. Scylax, ... excellens in astrologia idemque in regenda sua civitate princeps; D II, 88. ex acuminibus ... iam M. Marcellus ille quinquiens consul totum omisit, idem imperator, idem augur optumus; D II, 77. ut vestri Attici ... et sui erant iidem et Attici, sic nos ..; L II, 5. ut vir doctissimus fecit Plato atque idem gravissimus philosophorum omnium; L II, 14. Scaevolae .., pontifices ambo et eidem iuris peritissimi; L II, 47. admonet iuris consultus hic quidem ipse Mucius, pontifex idem, ut minus capiat; L II, 53. quod animi adfectionem lumine mentis carentem (maiores) nominaverunt amentiam eandemque dementiam; T III, 10. qui animantem inmortalem et eundem beatum rotundum esse velint; N I, 24. qui (mundus) integro et libero et puro eodemque acerrimo et mobilissimo ardore teneatur; N II, 31. utebatur ... eo cibo, qui et suavissimus esset et idem facillimus ad concoquendum; F II, 64. cultus .. deorum est optimus idemque castissimus atque sanctissimus plenissimusque pietatis, ut ..; N II, 71. cum ageremus .. vitae beatum et eundem supremum diem; F II, 96. video .. et magnos et eosdem bene longinquos dolores; F II, 94. Tib. Gracchum sequebantur C. Carbo, C. Cato, et minime tum quidem C. || Gaius || frater, nunc idem acerrimus; Lae 39. num quod || quid || esset malum, nisi quod idem dici turpe posset; T III, 80. isto modo etiam disertus et quidem || atque idem || mathematicus, musicus ... erit mundus; N III, 23. praestantissumam naturam ... eandem esse pulcherrimam; N I, 47. Olympias .. secunda et sexagesima eadem Superbi regni initium et Pythagorae declarat adventum; R II, 28. in res obscuras ... easdemque non necessarias; O I, 19. terram, ... diei noctisque effectricem eandemque custodem; Ti 37. avunculus meus, vir innocentissumus idemque doctissumus, P. Rutilius; N III, 80. viros fortes et magnanimos eosdem bonos et simplices ... esse volumus; O I, 63. vitis, .. quae natura caduca est et, nisi fulta est, fertur ad terram, eadem ..., quicquid est nacta, complectitur; C 52. boni viri, quem eundem sapientem licet dicere; Lae 65.

III. **prädicativ**: 1. **ohne Zusatz**: num censes (illos Servilios) etiam eosdem fuisse? A II, 56. non .., ut tu Velleius, quocumque veneris, sic idem in Italia Volcanus, idem in Hispania; N I, 84. Dianam .. et Lunam eandem esse putant; N II, 68. qui (Peripatetici) quondam idem erant, qui Academici; O III, 20. nocturnorum .. spatiorum eadem est aequabilitas, quae diurnorum; N II, 49. si deus aut anima aut ignis est, idem est animus hominis T I, 65. si ne in uno quidem quoque unus animus erit idemque semper, sed varius; Lae 92. si ars, si ratio, si via, si vis denique conclusionis valet, eadem est in utroque; A II, 96. pecudis .. et hominis idem bonum esse censent; A I, 6. qui id bonum solum esse dicebant, quod esset unum et simile et idem semper; A II, 129. cui (Hieronymo) summum bonum est idem, quod vos ... dicitis, nihil dolere; F II, 41. nec tamen ullo modo summum pecudis bonum et hominis idem mihi videri potest; F II, 111. ea, quae Zeno aestimanda ... esse dixit, eadem illi bona appellant; F IV, 60. se non putare idem esse arietis et P. Africani bonum; R IV, 1. eadem erit Hieronymi et Carneadis causa et hercule omnium reliquorum; T V, 88. eadem .. et Pisidiae causa fuit et huic nostrae Umbriae; D I, 94. eadem causa vigilantibus esse poterat; D II, 126. vide, ne non eadem sit illorum causa et Stoicorum; Fa 33. eadem .. omnium virtutum causa atque sententia est; L I, 48. eadem .. constituendarum legum fuit causa, quae regum; O II, 41. cum, quaecumque bona Peripateticis, eadem Stoicis commoda viderentur; T V, 120. potest eadem esse prudentiae definitio; O I, 143.

earum .. item rerum, quae noceant et obsint, eadem divisio est; O II, 12. quod (exemplar) semper unum *et* idem et sui simile (dicimus); Ti 6. exitus .. omnium unus et idem fuit; D II, 97. eandem hominum esse et deorum figuram; N I, 94. omnium rerum, quae natura vigeant, similem esse finem, non eundem; F V, 26. similis erit ei (viti) finis boni, atque antea fuerat, neque idem tamen; F V, 40. idem fons erat utrisque; A I, 18. non numquam eandem fortunam (appellant); A I, 29. tu .. vis (geminos) eosdem plane esse, non similes; A II, 55. non iidem erunt necessitudinum gradus, qui temporum; O I, 59. si et eadem res est et idem est homo; T III, 74. non eandem esse vim neque integritatem dormientium et vigilantium nec mente nec sensu; A II, 52. ut idem interitus sit animorum et corporum; Lae 14. eandem esse labem lubidinis; P 23. ut ... eadem veritas utrobique sit eademque lex; N II, 79. ut, si lupi canibus similes || sunt ||, eosdem dices ad extremum; A II, 50. eandem .. esse mentem sapientiamque perfectam; A I, 29. ut eandem nos modestiam appellemus; O I, 142. cum arborum et stirpium eadem paene natura sit; F V, 33. cum idem obtutus esset amborum (oculorum); N III, 9. commutatur officium et non semper est idem; O I, 31. eadem rerum expetendarum fugiendarumque partitio (erat utrisque); A I, 18. »recipit .. in sese omnia omniumque idemst pater«; D I, 131. eadem ratio est somniorum; A II, 51. virtutis .. non sit eadem ratio; F III, 50. sequitur, ut eadem sit in iis (dis), quae humano in genere, ratio; N II, 79. eadem in litteris ratio est reliquisque rebus, quarum est disciplina; D II, 10. quoniam .. eadem est ratio iuris in utroque; R III, 24. ſ. ars. eadem utilitatis, quae honestatis, est regula; O III, 75 (74). res: ſ. homo. sapientia: ſ. mens. de vacuitate doloris eadem sententia erit; F II, 37. eadem Calliphontis erit Diodorique sententia; T V, 87. ſ. causa; L I, 48. eadem est in somnis species eorum*que*, quae vigilantes videmus; A II, 52. quae (species) semper eadem est; Ti 4. in quibus .. eadem studia sunt, eaedem voluntates; O I, 56. via: ſ. ars. una domus erat, idem victus; Lae 103. virtus eadem in homine ac deo est; L I, 25. cum .. paupertatis una eademque sit vis; T III, 56. qui potest eadem vis esse nascentium, cum caeli tanta sit dissimilitudo? D II, 93. in quibus (cursibus) eadem vis est duorum; R VI, 18. ita videtur eadem vis ordinis et collocationis fore; O I, 142. ſ. ars. integritas. voluntates: ſ. studia. eademne (sitienti voluptas est), quae restincta siti? F II, 9. ut eadem sit utilitas unius cuiusque et universorum; O III, 26. iure .. erat semper idem voltus; T III, 31.

2. **mit Zuſatz** (Pronomina, Zahlen): mare illud, quod nunc favonio nascente purpureum videtur, idem huic nostro (sapienti) videbitur; A II, 105. eadem nunc mea adversum te oratio est; F V, 80. mea quidem *eadem* sententia est; L II, 24. cum dicunt ... omnis omnium ortus ... eosdem esse; D II, 92. quam interdum eandem necessitatem appellant; A I, 29. eandem in somnis admonitionem fuisse tertiam; D I, 55. Pronoea .. vestra .. si est *eadem*; N I, 20.

B. **mit Pronomina, Adjectiven und Genetiv: I. Pronomina und Adjectiva: 1. attributiv: a. ohne Zuſatz:** est .. (verus amicus) is, qui est tamquam alter idem; Lae 80. ut ego || † idem ego || te accipio dicere; L II, 5. hic: ſ. **hic,** B, I. I. a. idem (44 St.) S. 149, b. eundem illum visum esse rogare, ut ..; D I, 57. iudicio ab eodem illo || eadem illa || constituto; F I, 64. iidem illi Megarici dicti; A II, 129. dicendum idem illud ... videtur; T V, 67. intellegitur; F III, 29. desiderent; O II, 55. secuti atque interpretati; R II, 50. quaeram; N III, 19. illud idem denuntiatum est; O III, 66. eadem illa ... deplorare; T III, 53. dicit; L II, 68. praeposita nominas; F IV, 23. ab isdem (inprobis) lacerari rem publicam; R I, 9. ut is ... idem censeat ..; T V, 31. ea ... eadem nos ... „videri" dicimus; A II, 105. idem iste ... quid sentit? F II, 8. cum eodem isto non invitus erraverim; T I, 40. idem istuc .. dicunt; D II, 35. me .. istud idem sentire; F V, 8. eadem ista dic; F II, 74. »iteradum eadem ista || et ista, istaec || «; A II, 88. T II, 44. multi ... iidem ... dolorem morbi ferre non possunt; T II, 65. omnes erant iidem tum de plebe, tum senatores; R III, 48. eadem omnia conprehenduntur; L I, 30. eadem effici omnia, quae ..; A II, 123. dicis eadem omnia et bona et mala, quae ..; F V, 80. pleraque dicit eadem; N I, 73. qui non idem prudens sit; O II, 35. Romulus, quem .. eundem esse Quirinum putant; N II, 62. qui iidem miseri sint; F III, 61. qui iidem gloriae iacturam ne minimam quidem facere vellent; O I, 84. qui quidem || qui [idem], al. || ... nequeant iudicare; O III, 15. quos eosdem Academicos et Peripateticos nominamus; F V, 21. quod idem contingit; A II, 52. C 71. || contigit ||; F III, 25. continget; A II, 22. in artibus non sit; F III, 50. primum est; F V, 27. nimium esse possit; T IV, 57. non honestum; O III, 110. videbatur; Lae 14. || item, autem || ... usu venit; O III, 15. absoluta ratio, quod est idem virtus; T V, 39. quod non idem iustum; O I, 43. honestum; O III, 34. utile sit; O III, 34. quod idem dici ... potest; D II, 69. fit; A II, 19. F III, 24. quod item || idem || est reprehendendum; F V, 31. quod idem factitatum ... accepimus; D I, 92. adfingimus; T III, 68. amplectimur || complectimur ||; T II, 30. dicit; D I, 80. dicunt; T IV, 36. facis; D I, 86. faciunt; N II, 53. fecit; O I, 116. faciant; F IV, 13. fecisse; L II, 14. observant; D I. 102. tenent; F III, 44. licet transferre; F I, 55. Metrodorus: „occupavi te", inquit; T V, 27. C. Mancinus; O III, 109. quod etiam idem vos .. facere .. solebatis; D I, 90. quod vides idem significare Pomponium; A I, 35. quod sperare idem senex non potest; C 68. quae possunt eadem ... dici; F II, 42. quae dici eadem ... possunt; F II, 72. ut in eodem simili verser; T II, 13. ut diceres pro me tu idem; F IV, 62. soles dicere; T III, 41. ut scribas; L I, 15. eodem te actore; P 46. ut ea (patria) ... per te eundem sit ornata; L I, 5. cum vos iidem ... dicatis; N III, 14. non eisdem vobis placet ..? N III, 37. ultimum: ſ. A.

b. **mit Zuſatz:** an »utinam ne in nemore« nihilo minus legimus quam hoc idem Graecum? F I, 5. quid .. praeclarum non idem arduum? T III, 84.

2. **prädicativ:** alterum significari idem, ut si diceretur ..; F IV, 15 (14). hos .. quasi eosdem esse vultis; A II, 136. ut nihil umquam unum esset *et* constans, ne idem quidem; A I, 31. quoniam in eo est peccatum, si non licuit, quod semper unum et idem est; P 20. quorum alterum intellegentia et ratione conprehenditur, quod unum atque idem semper est; Ti 3.

II. **Genetiv:** »oenus ne amplius sex menses ... idem iuris, quod duo consules, teneto«; L III, 9.

C. **allein: a. masc.: I. Singular: 1. idem: a. Activ:** accusavit; A II, 69. attulisti; A 1, 9. adiunxit; R II, 33. ait; F V, 92. T I, 74. III, 40. 47. audiret; F IV, 62. auspicaretur; D 1, 77. || item || censeres; N II, 22. censet; D I, 87. conclusit; N II, 22. concupiscat; T V, 17. (con-

scripsit); L II, 14. consistere non auderet; T V, 59. definias; F II, 5. definit; D II, 130. destruit; C 72. dicas; A II, 114. dixisses; A II, 63. dicit; N I, 30. 40. sensus quidem || sensusque idem || ... dicit; A II, 73. (dicit); T II, 44. dicebat; R I, 30. disputat; N I, 40. III, 73. D I, 99. dissolvit; A II, 75. docet; N II, 91. dolet; T III, 21. dubitare possit; N II, 4. elaboraret; O I, 3. exponit; D I, 99. fecit; R II, 31. fecerit; P 21. tulit; R II, 53. fingit; N I, 37. intendit; T IV, 38. invenit; R II, 27. iussit; N II, 83. negares; A II, 63. negat; N I, 121. III, 26. neget; N I, 29. ostendit; N III, 89. pergit; N II, 22. persequetur; T II, 1. praebeat; T II, 45. praecipit; O I, 87. praedixisse fertur; D I, 112. putet; T V, 52. N II, 93. quaereret; N I, 60. recessit; O II, 29. recipiat; T III, 14. referret; T V, 26. reppulisset; R II, 36. saepsit; R II, 31. scribit; O III, 114. est fidens; T III, 14. sit ... caecus, debilis; F V, 84. copiosus esset; F IV, 62. hostis esse et civis potest; P 29. timet; T V, 15. tollebat; N III, 84. tribuit; N I, 36. teneat; D I, 127. vivat; T V, 26. vult; N I, 33. urguet; N II, 22. usus est; A I, 41.

b. **Passiv**: captus sit; T V, 117. ecferatur; T V, 17. »idem ... frangatur«; T III, 71. prematur; T V, 117. videbatur; O III, 88. vincatur; T V, 52.

c. **Ellipsen**: idem in Epicharmo; A II, 51. idem adhuc; F IV, 71. idemque; T I, 34. in Epitaphio quo modo idem? T V, 36. idemque hoc modo; N II, 22. planius (nuncupat) quam alio loco idem; N II, 65. melius Caecilius ... quam illud idem; C 25.

2. **eundem**: a. **Subject im** acc. c. inf.: dicere; F IV, 78. N I, 31. esse; T I, 12. beatum esse; F V, 77. esse magni animi; T III, 15. (fuisse) maleficum; T V, 57. fecisse, vovisse, mortuum .. esse; R II, 36. protulisse; N III, 84.

b. **Object**: (dicimus); F III, 66. norat; C 43. percipere possumus; fr V, 92.

c. **mit Präpositionen**: ad: venire; N III, 36. — in: cadit; T III, 14. 21. (cadit); T III, 14. 21. V, 52. cadere; T III, 14. V, 52.

3. **eiusdem**: in eiusdem (potestate); T V, 82. testamentum; F II, 100.

4. **eidem**: detraxisset; D II, 79.

5. **eodem**: ab: sunt .. agendi capienda primordia; L II, 7. emerat; O III, 67. — dissolvi; Ti 15. iussum esse; D I, 55. — in: prudentia fuit; A II, 3.

II. **Plural**: 1. **iidem**: abeunt; F IV, 7. censemus; F III, 44. essemus ... consecuti; R I, 13. dicitis; N III, 93. ><. dicunt; fr V, 99. dicant; T V, 30. videantur ... esse dicturi; F III, 47. diviserunt; F IV, 16. ferre non possunt; T II, 65. interpretantur; L II, 50. iudicabant; R III, 48. legant; F I, 4. perpetiuntur; F I, 48. petebant; D I, 95. profiteantur; R I, 11. putant, T I, 98. putent; L I, 4. estis peritissimi; L II, 52. tenebant; D I, 89. voltis; N III, 93. uterentur; R III, 18. ecce ... iidem intemperantes; F I, 61.

2. **idem**: appellant, dicunt; O III, 14. desiderent; O II, 55. elaborant; C 24. — haberentur; O II, 42.

3. **eidem**: dicunt; L I, 42. ferunt; T II, 65.

4. **eosdem**: metuant; O II, 24. — apud: consecratas; R III, 14. — inter: communis; L I, 23. per: propulsemus; O II, 18.

5. **eorundem**: »e. libertati«; O I, 38.

6. **isdem** (dat.): adscribendas; L II, 50. data est; L I, 33. evadant; D II, 146. placere; F III, 48. videntur; L I, 47.

7. **iisdem** (abl.): ab: discrepabat; A I, 39.

8. **isdem**: ab: dicuntur; F IV, 19. perrupta; L II, 23. est ... relata; F V, 11. sunt tradita; F V, 10.

9. **eisdem**: ab: disputantur; O I, 128.

b. femin.: 1. **eadem**: accepisset; R III, 3. efficiat; R IV, 1. (Etruria) interpretatur; D I, 92. (Luna) est .. Lucina; N II, 68. paulo post: »eheu videte —«; D II, 112.

2. **eiusdem**: (Italiae) Sabinam ... gentem; R III, 7.

c. neutr.: I. **Singular**: 1. **idem** (nom.): a. **Subject**: accidebat; N I, 59. accideret; T I, 73. videtur ... accidere; T III, 58. conducat; R I, 49. contingit; L I, 47. eventurum fuisset; D II, 21. expediret; Lae 33. placeret; O II, 51. est; R III, 28. [idem sit utile]; O II, 10. fuerit; A II, 15. utile videtur; O III, 20. videretur; F III, 10. — dicetur; F III, 28. IV, 45. dicendum est; Fa 33. existimandum est; T I, 35. fit; Lae 14. erit ... faciendum; F II, 56. faciendum .. sit; F III, 13. propositum fuit; O I, 70. sentiretur; Lae 33. transferetur; Lae 80. — ubi idem saepius; D I, 54. † qui || cui || ... idem semper; Lae 13.

b. **Prädicat**: idem voluptas est; F II, 11. ut ... vacuitas doloris et voluptas idem esse videatur; F II, 16. quid .. sors est? idem prope modum, quod micare; D II, 85. — ea, quae semper idem; Ti 42.

2. **idem** (acc.): a. **im** acc. c. inf.: contingere; N II, 116. iustum (esse); O II, 10. licere; O I, 148. videri; P 19. — fieri; A I, 14. faciundum; A II, 49. faciendum; O I, 1. id || idem || ... esse faciendum; L II, 14. statui debere; F IV, 19. — nihil esse idem, quod sit aliud; A II, 85. idem esse || [esse] || .. voluptatem; F II, 13. primum et tertium ... idem esse; T III, 47.

b. **Object**: adsequi possim; N III, 8. amarent; T IV, 76. concedis; R I, 61. consecrato; L II, 45. se ... consecutum; T IV, 46. declaret; F II, 13. III, 15. declarantibus; F III, 14. (dicis); N III, 64. dicit; F II, 50. s. **dico**, III. alqd, 1. idem (11 St.) B. 1, S. 689, b. efficiunt; N II, 88. effecit; T I, 63. soleo ... exponere; F III, 15. facio: s. **facio**, III. alqd, idem (25 St.) S. 10, b. fingere; D II, 48. possem gloriari; C 32. esse .. iussum; D I, 55. iudicavit; R II, 15. iurante; R I, 7. potest; T II, 11. possit ... praedicare; R I, 27. putare pulcherrimum; T II, 63. velit .. referre; Fa 32. requiramus; T III, 71. respondebo; D I, 16. sentit; L I, 55. sentiunt; T II, 7. Lae 86. sentiebat; F IV, 57. sentiret; F IV, 21. sensisse; T I, 39. *idem* sentiens; T I, 104. significantibus; F V, 90. transfer; F II, 60. valent; T V, 24. valeat; F II, 13. vidit; R II, 15. item || idem || ... vidimus; O I, 109. velle; F V, 8. ceteri ... idem fere; T II, 15.

c. **mit Präposition**: ad: redierint; R VI, 24. expectandum; O II, 53.

d. **Lücke**: † de quo et idem omnibus ... celaret; Ti 36.

3. **eiusdem**: quae (coniunctio) erat eiusdem; Ti 25. a conversione eiusdem et similis; Ti 36. quam (conversionem) ... eiusdem et similis; Ti 45. ab eiusdem motu et ab eius, quod simile esset; Ti 31.

4. **eodem**: ex eodem et ex altero; Ti 22. — in eodem erat; Ti 24. esset in eodem; Ti 36. in eodem et in altero; Ti 28.

II. **Plural**: 1. **eadem** (nom.): a. **Subject**: (accidunt); D I, 115. adficiunt; T IV, 11. cadunt; F V, 21. commeant; N III, 31. considunt; Ti 5. exultent || exultant ||; L II, 39. oriuntur; D I, 131. sunt vitiosa; T IV, 41. essent iusta et iniusta; R III, 13. usu venirent; C 7. — animadvertuntur; D II, 58. dicenda sunt; F I, 68. dici

solent; F V, 21. ſ. **dico,** III. alqd, 1. idem (6 St.) B. I, S. 690, a. facta sint; Ti 14.

b. Prädicat: ut eadem sint; A II, 50. Ti 14. quae sint semper eadem; Ti 27. quae sunt semper eadem; Ti 28. quae (res) manentes semper eadem || eaedem, eodem ||; Ti 28.

2. **eadem** (acc.): accidere; D II, 92. — animadvertendo; D I, 25. attingam; T II, 42. defendunt; F IV, 78. dicit; A II, 69. F IV, 13. „praecipua" vel „producta" dicunt; T V, 47. dicere posses; F III. 12. dicere; L II, 17. licet ... dicere; O I, 76. didicisti; A I, 5. (efficit); N I, 28. efficit; D I, 120. efficiat; N II, 52. notando; D I, 25. numerare; T V, 31. peccat; N I, 31. praecipiunt; F V, 94. refundunt; N II, 118. removent; O I, 127. requiro; N I, 20. trahunt; N II, 118. vidit; R II, 42. elliptisch: si in mari mortuus esset, eadem praeter piaculum; L II, 57.

3. **iisdem**: de iisdem ... scribere; F I, 6.

identidem, wiederholt, oft: hoc identidem dicitis, non intellegere nos; F II, 75. id .. (natura) providit ut identidem fieri posset cum maxima celeritate; N II, 142. quid Chalcidico Euripo in motu identidem reciprocanda putas fieri posse constantius? N III, 24. referebam .. oculos ad terram identidem; R VI, 19. hinc ille Agamemno ... »scindens dolore identidem intonsam comam;« T III, 62. urgetis identidem hominum esse istam culpam, non deorum; N III, 76.

ideo, deshalb: ex quo magis emergit, quale sit decorum illud, ideo quia nihil decet invita Minerva, ut aiunt; O I, 110. — nec Marcellum apud Clastidium ideo fortem fuisse, quia fuerit iratus; T IV, 49.

idoneus, geeignet, passend, tauglich, geschickt, würdig: alqs: in deligendis idoneis iudicium et diligentiam adhibere (debemus); O II, 62. quibus (notis) eos, qui ad amicitias || amicitiam || essent idonei, indicarent; Lae 62.

alqd: animi (esse) .., quae essent ad comprehendendam virtutem idonea; A I, 20. nisi adiungerentur ... cetera ... ad virtutis usum idonea; A I, 22.

homines: saepe idoneis hominibus indigentibus de re familiari impertiendum; O II, 54.

locus: de qua (ratione) dicetur idoneo loco; L I, 23.

mens: mentem ... solam censebant idoneam, cui crederetur; A I, 30. est .. (illa lex) ratio mensque sapientis ad iubendum et ad deterrendum idonea; L II, 8.

natura: tum (philosophia) valet multum, cum est idoneam complexa naturam; T II, 11.

persona: idonea mihi Laeli persona visa est, quae de amicitia ... dissereret; Lae 4.

ratio: ſ. mens; L II, 8.

res: plerique ... rem idoneam, de qua quaeratur, ... putant; A II, 18.

sensus: sensibus .. (natura animum) ornavit ad res percipiendas idoneis; F V, 59.

species: muri causam opposuit, speciem honestatis nec probabilem nec sane idoneam; O III, 41.

tempora: fit, ut modestia haec ... scientia sit oportunitatis idoneorum ad agendum temporum; O I, 142.

Idus, Idus: ut ... Idibus potius quam Kalendis (ambulemus); Fa 8.

iecur, Leber: I. est: si eadem hora aliae pecudis iecur nitidum atque plenum est, aliae horridum et exile; D II, 30.

habet: tauri opimi iecur aut cor aut pulmo quid habet naturale, quod declarare possit, quid futurum sit? D II, 29.

pertinet: magis illa (ad vitam pertinent), cerebrum, cor, pulmones, iecur; N I, 99.

II, 1. adedo: »cum .. adesum inflatu renovatumst iecur«; T II, 24.

habeo: nec externa (membra) magis (frustra habebit deus) quam interiora, cor, pulmones, iecur, cetera; N I, 92.

invenio: an censes, eundem vitulum si alius delegerit, sine capite iecur inventurum || inventum iri ||, si alius, cum capite? D II, 36.

renovo: ſ. adedo.

2. adhaereo: quae (viae) pertinent ad iecur eique adhaerent; N II, 137.

3. dilabor a: per quas (vias) cadit cibus a iecore dilapsus; N II, 137.

influo a: in quem (ventriculum cordis) sanguis a iecore per venam illam cavam influxit; N II, 138.

permaneo ad: ex intestinis .. secretus a reliquo cibo sucus is, quo alimur, permanat ad iecur per quasdam a medio intestino usque ad portas iecoris ... ductas ... vias; N II, 137.

pertineo ad: ſ. 2.

sapio ex: »qui ... plus .. ex alieno iecore sapiunt quam ex suo«; D I, 131.

sum in: postero die caput in iecore non fuit; D I, 119. num etiam, si fissum cuiusdam modi fuerit in iecore, lucrum ostenditur? D II, 34. caput est in iecore, cor in extis; D II, 37.

III. caput: caput iecoris ex omni parte diligentissime (haruspices) considerant; D III 32.

fissum: ſ. **fissum** (4 St.) S. 58, a.

portae, viae: reliqua ... ad easdem .. portas iecoris confluunt, ad quas omnes eius viae pertinent; N II, 137. ſ. II, 3. permano ad.

IV. farciri, satiari: »iecore opimo farta (Iovis satelles) et satiata adfatim«; T II, 24.

iecusculum, kleine Leber: musculorum iecuscula bruma dicuntur augeri; D II, 33.

ieiune, trocken, matt: ago: mihi videor nimis etiam nunc agere ieiune; A II, 112.

dico: haec dicuntur fortasse ieiunius; F III, 19.

ieiunitas, Magerkeit: qui ... ieiunitatem et famem se malle quam ubertatem et copiam dicerent; T II, 3.

ieiunus, kraftlos, trocken, mager: alqs: huius (posterus) Lyco, oratione locuples, rebus ipsis ieiunior; F V, 13.

alqd: post annalis pontificum maximorum, quibus nihil potest esse ieiunius || iniucundius, al. ||; L I, 6.

cognitio: solivaga cognitio et ieiuna videatur; O I, 157.

igitur, also, daher, denn, demnach, folglich: A. am Anfang des Satzes: igitur semper auctorem habes || et || eum, qui magno suo periculo causam agat; A II, 79. i. neque stultorum quisquam beatus neque sapientium || sapientum || non beatus; F I, 61. i. ne dolorem quidem (crescere); F II, 88. si illud, hoc; non autem hoc; i. ne illud quidem; F IV, 55. i. || ergo || instituto veterum ... hinc capiamus exordium; F V, 23. nemo nimium beatus est; *igitur* || et, ergo || nemo beato beatior; F V, 81. i. .. Epaminondas ... fidibus praeclare cecinisse dicitur; T I, 4. non

cadunt .. haec in virum fortem; i. ne aegritudo quidem; T III, 14. i. etiam susceptae (perturbationes) continuo in magna pestis parte versantur; T IV, 42. ergo omnia profluenter, absolute, prospere, i. beate; T V, 53. i. aliquis non pulcherrimus deus; N I, 80. i. mundi est propria virtus; N II, 39. ergo etiam Lucifer ceteraeque errantes numerum deorum obtinebunt; i. etiam inerrantes; N III, 51. i. alte spectare si voles; R VI, 25. i. doctissimis viris proficisci placuit a lege; L I, 18. est .. virtus perfecta ratio ...; i. omnis honestas eodem modo; L I, 45. i. ne suspicari quidem possumus ..; Lae 39. i. omnes improbi servi || servi ig. om. imp. ||; P 35. — i. ne esse quidem (miseros putas)? T I, 11. i. tu Titias et Apuleias leges nullas putas? L II, 14.

B. **im Satz** (an vierter Stelle: s. I, 1. sum; T III, 14. videor. — 2. causa; T V, 110. modus. pars. — 3. frugi. — 4. ego; D II, 8. — 5. ne — quidem. — II, 1, d. hic; D II, 133. tu; T IV, 57. — e. ne; A II, 16. F II, 76. T III, 43. ne — quidem. nonne; O III, 29. num; T I, 77. — 2. O III, 120. — **an fünfter Stelle**: s. I, 1. fruor. — 5. ne — quidem; T I, 82. — II, 1, d. qui; A II. 129. — e. ne — quidem): I. **Aussage**: 1. **nach Verben**: sunt illa sapientis; aberit igitur a sapiente aegritudo; T III, 18. accipies i. hoc parvum opusculum; P 5. adgrediar i., si pauca ante ... dixero; A II, 64. adhibenda est i. quaedam reverentia; O I, 99. talis est i. ordo actionum adhibendus, ut ..; O I, 144. admirantur i. communiter illi (homines) quidem omnia; O II, 36. agam i., sicut Antiochus agebat; A II, 10. amittenda i. fortitudo est; T II, 32. animadvertebas i. ... versus ab iis (philosophis) admisceri orationi; T II, 26. aperiendum est i., quid sit voluptas; F II, 18. attendes i. ... diligenter; F III, 6. audebo i. cetera ... bona appellare; F V, 91. audit i. mens divina etiam de singulis; N III, 93. — omnes .. sapientes fortes; non cadit i. in sapientem aegritudo; T III, 15. cadit i. in eundem et misereri et invidere; T III, 21. „carere“ i. hoc significat: egere eo, quod habere velis; T I, 88. circumscriptis i. iis sententiis, quas posui, et iis; F III, 31. componunt i. primum artem quandam de iis, quae visa dicimus; A II, 40. concedam i. ex individuis constare omnia; N I, 67. concluduntur i. eorum (Stoicorum) argumenta sic; F III, 27. contempto i. honore; T V, 106. contineo i. me, ne incognito adsentiar; A II, 133. curandum est i., ut cogitatione ad res quam optumas utamur; O I, 132. — detrahere i. alteri aliquid ... magis est contra naturam quam mors; O III, 21. non sunt i. ea bona dicenda nec habenda, quibus abundantem licet esse miserrimum; T V, 44. dicemus i. idem, quod in Venere Coa; N I, 75. dico i. providentia deorum mundum ... administrari; N II, 75. dicamus i. .. oportet contra illos etiam; N III, 53. dicam i., de istis ipsis duobus generibus mihi quid videatur; D II, 101. dictum est i. ab eruditissimis viris nisi sapientem liberum esse neminem; P 33. datum est i. Neptuno ... maritimum omne regnum; N II, 66. dabunt i. mihi veniam mei cives; D II, 6. danda i. opera est, ut ..; O I, 135. II, 63. — efficitur i. fato fieri, quaecumque fiant; Fa 21. epulabar i. cum sodalibus omnino modice; C 45. exhauriebat i. (C. Gracchus) aerarium; O II, 72. existimo i. ... auditores ... habuisse; F IV, 3. non est i. tam explorata ista ratio ad id ... confirmandum; N I, 64. exponam i. generatim argumenta eorum; A II, 47. exposita i. .. terminatione rerum expetendarum; F V, 27. extenuato i. sumptu tribus riciniis; L II, 59. — feci i. sermonem inter nos habitum in Cumano; A ep. 1. sic faciam i.; F I, 28. facit i. Lucius noster prudenter; F V, 15. fieri i. omnia fato ratio cogit fateri; D I, 125. fallet i. (similitudo) sensum; A II, 84. falli i. possumus; F I, 15. iam fateris i. non esse te divitem; P 45. ad ferendum i. dolorem placide ... plurimum proficit ..; T II, 58. fluit i. voluptas corporis; F II, 106. eius (bonae mentis) bono fruendum est i., si beati esse volumus; T V, 67. — gaudeo i. me incunabula paene mea tibi ostendisse; L II, 4. — habebit i. linguam deus et non loquetur; N I, 92. habent i. suam sphaeram stellae inerrantes; N II, 55. habeant i. causas necesse est ea, quae vera sunt; Fa 26. habetis i. primum ortum tyranni; R. II, 49. nihil habet i. naturale ius; R III, 18. habemus i. huius quoque auctoritatem de sepulchris summi viri; L II, 68. habetis i. || [igitur] || explicatum omnem... religionum locum; L II, 69. — iacet i. tota conclusio; D II, 106. incendit i. eos, qui audiunt; F IV, 7. est i. ambulantibus ad hunc modum sermo ille nobis institutus; T II, 10. inest i. in animis praesagitio extrinsecus iniecta; D I, 66. intellegatur i. perturbationem ... in motu esse semper; T IV, 24. intellegendum est i. nec gloriam popularem ... expetendam; T V, 104. iurandum i. est || est igitur || in rerum naturam; F V, 44. *inventum* i. || est igitur, cum exigitur ||, quo quidque referatur; F V, 16. invitat i. vera ratio bene sanos ad iustitiam; F I, 52. iubet i. nos Pythius Apollo noscere nosmet ipsos; F V, 44. iubet i. Plato sic ad somnum proficisci corporibus adfectis, ut ..; D I, 62. iudicat i. (sapiens), cum agit, officium illud esse; F III, 59. iurgare i. lex putat inter se || vetat || vicinos, non litigare; R IV, 8. — sic est i. (Piso) locutus; F V, 9 (8). dicis .. *nunc lucere et verum dicis*; lucet i.; A II, 96. si lucet, lucet; lucet autem; lucet i.; A II, 96. — dicis .. te mentiri verumque dicis; mentiris i.; A II, 96. si mentiris, mentiris; mentiris autem; mentiris i.; A II, 96. monet i., ut caveat, ne proelium ineat; O I, 37. — necesse est i. legem haberi in rebus optimis; L II, 12. negabat i. ullam esse artem, quae ..; F V, 16. nego i. eius esse ... mentionem facere virtutis; T III, 49. — obsequar i. voluntati tuae; F II, 17. oportet i. .. ea ... in promptu habere; A II, 46. — cum pateat i. aeternum id esse, quod ..; T I, 54. R VI, 28. peccavit i. (rex); O III, 41. pertinet i. (actio) ad societatem generis humani; O I, 153. placet i. Diodoro id solum fieri posse, quod ..; Fa 17. placet i. ... ante definire, quid sit officium; O I, 7. placet i. aptiora esse naturae ea officia, quae ..; O I, 153. non potest i. dubitari, quin ..; A II, 27. non potest i. uterque esse sapiens; A II, 132. qui potuit i. (haec efficere), is praestat homini; N III, 25. potest i. tale aliquid etiam sua sponte ... extitisse; D II, 49. potest i. ..., veritatem casus imitari; D II, 49. potest i. exercitatio ... etiam in senectute conservare aliquid pristini roboris; C 34. praebebo i. ego me tibi vicissim attentum contra Stoicos auditorem; N III, 2. praecipiendum est i. bonis, ut ..; Lae 42. pugnant i. haec inter se; Fa 12. — quaeret i. haec et vester sapiens et hic noster; A II, 128. quaerimus i., quid sit extremum ... bonorum; F I, 29. quaero i., quo modo hae tantae commendationes ... subito a sapientia relictae sint; F IV, 26. quaerendum i., quem ad modum aegritudine privemus eum; T III, 44. quaerebam i., utrum panderem vela orationis statim an ..; T IV, 9. quaero i., vester deus .. ubi habitet; N I, 104. quaero i., ... num aliter ... evenirent; Fa 6. quaero i. a te ...: estne numerandum ..? L II, 12. quaesitum i. ab illis est, placeret*ne* ..; L III, 15. querebatur i. (Theo-

phrastus) se tum ... extingui; T III, 69. — reddes i. nobis, ... sic de magistratibus ut disputes || [ut disputes] ||; L III, 18. responderem i. audacter isti vestro deo ..; A II, 81. restatis i. vos; F II, 43. restat i., ut motus astrorum sit voluntarius; N II, 44. retinenda i. est huius generis verecundia; O I, 129. revocari i. oportere a maerore ad cogitationem bonorum conveniret mihi cum Epicuro; T III, 46. scripsit i. his fere verbis; A II, 102. semovenda est i. voluptas; F II, 25. sentit i. animus se moveri; T I, 55. sentit i. (animal) et calida et frigida; N III, 32. sequor i. eas vias, quas ..; A II, 98. sequetur i. horum ratione vel ad supplicium beata vita virtutem; T V, 87. sequitur i. ad participandum alium alio ... ius nos natura esse factos; L I, 33. sequar i. ... divinum illum virum; L III, 1. sequemur i. potissimum Stoicos; O I, 6. sequitur i., ut etiam vitia sint paria; P 22. erit i. res iam in discrimine; A II, 132. non est i. voluptas bonum; F I, 39. nullus est i. cuiusquam dies natalis; F II, 102. non est i. summum malum dolor; F II, 104. alia est i. propria aestimatio virtutis; F III, 34. est i. officium eius generis, quod ...; F III, 58. quae sunt i. communia vobis cum antiquis; F IV, 24. sumus i. homines; F IV, 25. paria sunt i. (peccata); F IV, 75. tantus est i. innatus in nobis cognitionis amor et scientiae, ut ..; F V, 48. nemo est i., quin hanc affectionem animi probet; F V, 63. qualis est i. omnis haec .. conspiratio ... virtutum, tale est ... honestum; F V, 66. singularis est i. quaedam natura atque vis animi; T I, 66. fr IX, 10. malum est i. dolor; T II, 60. veri simile est i., in quem cadat aegritudo, cadere in eundem timorem; T III, 14. est i. causa omnis in opinione; T III, 24. duplex est i. ratio veri reperiendi; T III, 56. erit i. in consolationibus prima medicina docere ..; T III, 77. est i. Zenonis haec definitio, ut ..: T IV, 11. est i. metus *a* ratione aversa cautio; T IV, 13. fortitudo est i. adfectio animi legi summae in perpetiendis rebus obtemperans; T IV, 53. esse i. deos confitendum est; N I, 44. verius est i. nimirum illud; N I, 123. est i. id ... homine melius; N II, 16. est i. profecto deus; N II, 16. animans est i. mundus; N II, 22. natura est i., quae contineat mundum; N II, 29. sapiens est i. (mundus); N II, 39. probabile est i. praestantem intellegentiam in sideribus esse; N II, 43. esse i. deos ita perspicuum est, ut ..; N II, 44. non est i. natura deorum praepotens; N II, 77. non est i. mundus deus; N III, 23. est i. deus; N III, 25. non esse i. natura ignem sempiternum; N III, 37. esse i. divinationem confitendum est; D I, 71. II, 107. est i. divinatio; D I, 83. II, 102. 106. non est i., ut mirandum sit ea praesentiri ..; D I, 128. sunt i. artis inventa, non vetustatis; D II, 33. haec || hae || sunt i. aves internuntiae Iovis; D II, 72. fuit i. divina beneficentia || beneficientia || dignius ..; D II, 126. non sunt i. neque adsensiones neque actiones in nostra potestate; Fa 40. est i. ... res publica res populi; R I, 39. est i. fragilis ea fortuna populi; R II, 50. scelus est i. nocere bestiae; R III, 19. est i. quiddam turbulentum in hominibus singulis; R III, fr 1. est i. ... prima homini cum deo rationis societas; L I, 23. ut iam || est igitur || universus hic mundus una civitas *sit* ... existimanda; L I, 23. est i. homini cum deo similitudo; L I, 25. sunt i. domesticae fortitudines non inferiores militaribus; O I, 78. est i. adulescentis maiores natu vereri; O I, 122. est i. proprium munus magistratus intellegere ..; O I, 124. erat i. ex iis tribus ... hoc tertium, ut ..; O II, 36. fuit i. stulta calliditas perverse imitata prudentiam; O III, 113. nulla est i. excusatio peccati; Lae 37. non est i. amici talem esse in eum, qualis ille in se est; Lae 59. sunt i. firmi ... eligendi; Lae 62. est i. prudentis sustinere ... impetum benivolentiae; Lae 63. nulla est i. haec amicitia; Lae 98. § 3. primus; O II, 45. — tenendum est i. nihil curandum esse post mortem; T I, 107. tenebitur *igitur* id, quod a Chrysippo defenditur; Fa 38. tenuit i. hoc in statu senatus rem publicam; R II, 56. sublata i. aegritudine sublatus est metus; T IV, 8. tollendum est i. ex rebus contrahendis omne mendacium; O III, 61. tribuendum est i. his aliquid; F V, 72. — vetat i. ratio intueri molestias; T III, 33. vides i. ... nihil esse praestantius; F II, 85. vides i. te aut ea sumere ... aut ea; F IV, 52. videmus i., ut conquiescere ne infantes quidem possint; F V, 55. vides i. ne illam quidem ... posse vere dici rem publicam; R III, 44. videtis i. omnia pendere ex uno illo, quod ..; L II, 50. videtis i. magistratus hanc esse vim, ut praesit; L III, 2. videndum est i., ut ea liberalitate utamur; O I, 43. ille (Deiotarus rex) mihi videtur i. vere augurari; D I, 27. volo i. videre, quid invenerint; A II, 60. utendum est i. his (muneribus); T II, 43. utar i. (his); D I, 35.

2. **nach Substantiven:** Aristoteles igitur primus species ... labefactavit; A I, 33. Panaetius i. ... de duobus generibus primis tribus libris explicavit; O III, 7. Piso i. hoc modo; F IV, 73. Zeno i. nullo modo is erat, qui ..; A I, 35. Zeno i. naturam ita definit, ut ..; N II, 57. — ex aethere i. innumerabiles flammae siderum exsistunt; N II, 92. animum i. cum ille procreator mundi deus ex sua mente et voluntate genuisset; Ti 26. bonum i. quod est, honestum est; F III, 27. bonum omne laudabile, laudabile autem omne honestum, bonum i. omne honestum; F IV, 48. quod bonum i., id honestum; T V, 43. bonum i. omne laudabile; T V, 45. boves i. et equos ... in deorum numerum reponemus; N III, 47. non sine causa i. Epicurus ausus est dicere ..; T V, 110. causam i. investigato in re nova; D II, 60. causa i. largitionis est, si aut necesse est aut utile; O II, 58. causa i. haec, non natura distinguit; P 24. hi coetus i. hac ... causa instituti sedem ... constituerunt; R I, 41. cogitatio i. diuturna nihil esse in re mali dolori medetur; T III, 74. collatio i. ista te nihil iuvat; F IV, 75. corporis i. nostri partes totaque figura ... quam apta ad naturam sit, apparet; F V, 35. defetigatio i. miseriarum aegritudines cum faciat leniores; T III, 67. deorum .. interpretes sunt; deos i. esse fateamur; N II, 12. deorum i. consilio (mundus) administratur; N II, 76. hae disciplinae i. si sibi consentaneae velint esse; O I, 6. dolor i. ... metuetur semper; F II, 92. ut fides i. et tibias eorum causa factas dicendum est, ... sic ..; N II, 157. tuus ille Poenulus, ... homo i. acutus; F IV, 56. hominum i. causa eas rerum copias comparatas fatendum est; N II, 158. honestate i. derigenda || dir. || utilitas est; O III, 83. initiis i. ita constitutis, ut ..; F III, 20. iure i. gravissimi philosophi initium summi boni a natura petiverunt; F V, 33. iure i. alter (consul) populi iudicio damnatus est; D II, 71. ius i. datum est omnibus; L I, 33. iure i. plectimur; O II, 28. iure i. gravis, cuius de laudibus omnium esset fama consentiens; C 61. qui ius i. iurandum violat, is Fidem violat; O III, 104. levatio i. vitiorum magna fit in || fit || iis; F IV, 66. magistratibus i. opus est; L III, 5. a malis i. mors abducit, non a bonis; T I, 83. ut maris i. tranquillitas intellegitur nulla ne minima quidem aura fluctus commovente, sic ..; T V, 16. huius modi i. visis (sapiens)

consilia capiet; A II, 100. quem ad modum i. membris utimur prius, quam didicimus, ... sic ..; F III, 66. quem ad modum i. temperantia sedat adpetitiones ..., sic ..; T IV, 22. qui modum i. vitio quaerit; T IV, 41. eius modi i. credo res Panaetium persecuturum fuisse; O III, 33. mors i. ipsa ... quid sit, primum est videndum; T I, 18. eum morem i. ... consequar; L II, 18. natura i. corpus quidem hominis sic ... formavit, ut ..; F V, 59. Pinarii Nattae nobiles; a nobilitate i. periculum; D II, 47. nox i. et dies ... unum circumitum orbis efficit; Ti 32. in ea parte i. ... haec inesse necesse est; N II, 30. nec promissa i. servanda sunt ea; O I, 32. qualitates i. appellavi, quas ποιότητας Graeci appellant || vocaut ||; A I, 25. ratione i. mundus utitur; N II, 21. III, 22. ratio i. eventus aperit causam; Fa 37. cum rationem i. (deus) habnisset; Ti 10. ratione i. et mente divina ad originem temporis curriculum inventum est solis et lunae; Ti 29. ad rerum i. scientiam ... aptissima cum sit mens hominis; A II, 31. est autem fortuna; rerum i. fortuitarum nulla praesensio est; D II, 18. ruina i. (Deiotarus) oppressus esset; D II, 20. terra i. ... sacra deorum omnium est; L II, 45. virtutibus i. rectissime mihi videris ... vitia posuisse contraria; F III, 40. expers virtutis i. (deus); N I, 110. visum i. impressum effictumque ex eo, unde esset; A II, 18. et vita i. laudabilis boni viri, et honesta ergo, quoniam laudabilis; T V, 47. in umbra i. .. pugnabimus; T I, 101. voluntate i. et iudicio suscipi aegritudinem confitendum est; T III, 66. Romulus lactens fulmine ictus; urbi i. periculum ostenditur; D II, 47. utilitatum i. magnitudine constituti sunt ei di; N II, 62.

3. **nach Adjectiven und Zahlwörtern:** absurdum igitur est dicere ... mundum esse sine sensu; N II, 31. aequam i. pronuntiabit sententiam ratio; F II, 37. aliud i. esse (Hieronymus) censet gaudere, aliud non dolere; F II, 9. alius i. finis verae amicitiae constituendus est; Lae 59. beata i. vita laudabilis; T V, 48. beata i. vita virtute conficitur; T V, 48. bonus: f. 2. claudum i. habebimus deum; N I, 83. communi i. consuetudine sermonis abutimur, cum ita dicimus; Fa 24. || dignis i. largiendum est ||; L fr 5. diserti i. hominis ... patrocinia late patent; O II, 66. facilis i. est distinctio ingenui et inliberalis ioci; O I, 104. fortes i. et magnanimi sunt habendi, ... qui propulsant iniuriam; O I, 65. qui sit frugi i. vel, si mavis, moderatus et temperans; T III, 18. honestum i. id intellegimus; F II, 45. inproborum i. prosperitates ... redarguunt ... vim omnem deorum; N III, 88. || in || inlustribus i. rebus insistis; A II, 94. [omnes insipientes i. insaniunt]; T III, 9. liber i. a tali irrisione Socrates; A II, 123. litteratus i. est mundus; N III, 23. locupletior i. hominum natura ad beate vivendum est quam deorum; N I, 112. maximis i. in malis hoc tamen boni assecuti videmur, ut ..; O II, 5. est miserum i. (mors), quoniam malum; T I, 9. mortale i. omne animal ... dividuum sit necesse est; N III, 29. nullo i. modo fieri potest, ut ..; A II, 23. nullum i. est visum, quod percipi possit; A II, 40. nulli i. rei (sapiens) adsentietur; A II, 67. nullo i. modo inmortalem deum efficitis; N I, 110. nulla i. in caelo nec fortuna nec temeritas ... inest; N II, 56. nulli i. est naturae oboediens aut subiectus deus; N II, 77. nullum i. animal aeternum est; N III, 33. 34. nullum i. animal est sempiternum; N III, 34. ad nullam i. earum rerum, quae sensu accipiuntur, divinatio adhibetur; D II, 9. vultis .. omnia fato; nulla i. est divinatio; D II, 20. nulla i. portenta sunt; D II, 61. nulla i. earum est causa; Fa 36. nullum i. vitium taetrius ... quam avaritia; O II, 77. nullum i. eorum factum potest utile esse; O III, 60. nulla i. vis fuit religionis, quae tantam utilitatem perverteret; O III, 102. inter omnis i. hoc constat; T II, 43. omne i., quod vivit, ... id vivit propter inclusum in eo calorem; N II, 24. omnes i. partes mundi ... calore fultae sustinentur; N II, 25. omne i. corpus mutabile est; N III, 30. omne i. animal confitendum est esse mortale; N III, 32. omnis i. talis a philosophia pellatur error, ut ..; N III, 64. pro omni i. divinatione idem ... respondebo; D I, 16. omnia i., quae volumus, nota nobis esse possunt; D II, 139. omnes i. istius generis captiones eodem modo refelluntur; Fa 30. in omnibus i. his elaborandum est; O I, 133. omni i. ratione colenda ... iustitia est; O II, 42. omni i. hac in re habenda ratio et diligentia est; Lae 89. omne i. caelum sive mundus, sive quo alio vocabulo gaudet, hoc a nobis nuncupatus sit —; Ti 4. omnes i., qui animo cernuntur ..., animantes conplexu rationis ... comprehenduntur; Ti 11. quo minus i. honoris erat poëtis, eo minora studia fuerunt; T I, 3. propter paucos i. tanta est facta rerum molitio; N I, 23. praeclarum i. illud Platonis; O I, 63. in prima i. constitutione Zeno tuus a natura recessit; F IV, 54. primum i. quidque | quidquid | considera quale sit; N I, 77. prima i. est | est i. || adulescenti commendatio ad gloriam; O II, 45. prima i. commendatio proficiscitur a modestia; O II, 46. promptiores i. debemus esse ad nostra pericula quam ad communia; O I, 83. quinque i. rationibus propositis officii persequendi; O II, 9. quot i. et quales animalium formas mens in speciem rerum intuens poterat cernere, totidem et tales ..; Ti 34. recta effectio ..., recta i. effectio ... crescendi accessionem nullam habet; F III, 45. reliqua i. est, quarta virtus ut sit, ipsa frugalitas; T III, 17. sex i. hae sunt simplices de summa bonorum malorumque sententiae; F V, 21. de sola i. beata (vita gloriari potest); F III, 28. solum i., quod se ipsum movet, ... numquam ne moveri quidem desinit; T I, 53. solum i. bonum, quod honestum; T V, 44. solum i., quod sese movet | de se movetur |, ... numquam ne moveri quidem desinit; R VI, 27. soli i. hoc contingit sapienti, ut nihil faciat invitus; P 34. summa i. et perfecta gloria constat ex tribus his; O II, 31. talis i. mens mundi cum sit; N II, 58. talis i. inter viros amicitia tantas oportunitates habet, quantas vix queo dicere; Lae 22. tales i. amicitiae sunt remissione usus eluendae; Lae 76. cum tantum i. in virtute ponant ii; F V, 93. tanta i. calamitatis praesentis adhibetur a philosopho medicina, quanta ..; T III, 54. totum i. illud philosophiae studium mihi quidem ipse sumo; A I, 7. totus i. hic locus est contemnendus in nobis, non neglegendus in nostris; T I, 108. totum i. in eo est, ut tibi imperes; T II, 53. totum i. id, quod quaerimus, quid et quale sit, verbi vis ipsa declarat; T III, 11. totam i. expectas prudentiam huius rectoris; R VI, 1. tota i. ratio talium largitionum genere vitiosa est, temporibus necessaria; O II. 60. toto i. omni constituto; Ti 43. in tres i. partes ... distributa sapientia est; A II, 116. tribus i. modis video esse a nostris de amicitia disputatum; F I, 66. triplex i. est ... consilii capiendi deliberatio; O I, 9. vera i. illa (Epicuri dogmata) sunt nunc omnia; A II, 106. vorum autem primum; verum i. extremum; O III, 27. unum i. par, quod depugnet, reliquum est, voluptas cum honestate; A II, 140. una i. essemus beati cognitione naturae et scientia; fr V, 50. at aucta vectigalia, utile i.; O III, 87.

4. **nach Pronomina** (alius f. 3): me igitur ipsum ames oportet, non mea; F II, 85. dicendum est mihi i. ad ea, quae sunt a te dicta; D II, 8. hoc i. modo potius erat ab his postulandum, ut ..; A II, 29. haec i. Epicuri non probo; F I, 26. hoc i. ... idem (philosophus) non videt ne expetendum quidem esse; F II, 29. his i. ita positis; F III, 41. in his || iis || i. partibus duabus nihil erat, quod ...; F IV, 8. hoc i. loco ... tamen ego quoquo exponam; F IV, 14. hunc i. finem illi tenuerunt; F IV, 26. hoc i. quaerentes omnes; F IV, 47. haec i. nobis explicanda sunt; F V, 27. haec i. ... tot nominibus a Stoicis appellata; F V, 90. haec i. est nostra ratio; F V, 95. laetor .. eam philosophiam ... — hanc i. laetor etiam acutiorem repertam quam ceteras; F V, 96. hunc (animum) i. nosse nisi divinum esset; T I, 52. haec i. cum cernimus; T I, 70. hoc i. probe stabilito et fixo; T I, 88. ex his (bestiolis) i. hora octava quae mortua est, provecta aetate mortua est; T I, 94. has i. poenas pendens (Prometheus) ... dicit haec; T II, 23. doloris huius i. origo nobis explicanda est; T III, 23. haec i. praemeditatio futurorum malorum lenit eorum adventum, quae ..; T III, 29. huic i. alteri generi similis est ea ratio consolandi, quae ..; T III, 57. hoc i. efficitur, ut ex illo necopinato plaga maior sit; T III, 59. haec i. officia sunt consolantium; T III, 75. huius i. virtutis contraria est vitiositas; T IV, 34. hic i. error est eripiendus; T IV, 65. ex hoc i. Platonis ... fonte nostra omnis manabit oratio; T V, 36 (37). hic i. (animus) si est excultus, ... fit perfecta mens; T V, 39. haec i. simplicia, illa mixta; T V, 84 (85). hanc i. (anticipationem, praenotionem) habemus, ut deos beatos ... putemus; N I, 45 (44). ex hac igitur (aequali tributione) illud efficitur, ... esse ..; N I, 50. in hac i. inmensitate latitudinum ... infinita vis innumerabilium volitat atomorum; N I, 54. hanc i. in stellis constantiam ... non possum intellegere sine mente; N II, 54. hunc (Iovem) i. Ennius ... nuncupat ita dicens; N II, 65. haec i. sive vis sive ars ... ad scientiam rerum futurarum homini ... est ... data; N II, 163. haec i. indocti; quid vos philosophi? N III, 40. hunc (Dionysium) i. nec Olympius Iuppiter fulmine percussit nec ..; N III, 84. hanc (divinam providentiam) i., quocumque se moveat, efficere posse, quicquid velit; N III, 92. haec i. cum sit tum serenitas, tum perturbatio caeli; D II, 94. hac i. mentis ... coniunctione cum externis mentibus cerni, quae sint futura; D II, 119. hanc i. video sapientissimorum fuisse sententiam; L II, 8. haec i. Athenienses tui; L II, 67. haec i. et talia circumspicienda sunt in omni officio; O I, 59. his i. expositis; O I, 99. haec i. omnia ... complecti animo ... debemus; O I, 117. haec i. (sapiens) non suscipiet rei publicae causa; O I, 159. hanc (sapientiam) i. qui expetunt, philosophi nominantur; O II, 5. haec i. ipsa fortuna ceteros casus rariores habet; O II, 19. hoc i. cognito dicendum est ..; O II, 20. harum i. duarum (rerum) ad fidem faciendam iustitia plus pollet; O II, 34. haec i. opera grata multis; O II, 65. ab hoc i. genere largitionis ... aberunt ii, qui ..; O II, 85. haec i. officia ... quasi secunda quaedam honesta esse dicunt; O III, 15. hanc i. partem relictam explebimus nullis adminiculis; O III, 34. hunc i. ipsum anulum si habeat sapiens; O III, 38. haec i. est illa pernicies, quod ..; O III, 62. huic i. viro bono ... nullo modo videri potest quicquam esse utile, quod non honestum sit; O III, 77. hac i. fortuna frui licet senibus; C 60. his i. finibus utendum arbitror, ut ..; Lae 61. hanc i. habuit rationem effector mundi ..., ut..; Ti 17. ad hanc i. conversionem ... ingrediendi membra non dedit; Ti 19. hanc i. omnem coniunctionem duplicem in longitudinem (deus) diffidit; Ti 24. has i. ob causas nata astra sunt; Ti 34. illi i. antiqui non tam acute optabiliorem illam vitam putant; F IV, 63. ille i. vidit, ... quot fuissent adhuc philosophorum de summo bono (sententiae); F V, 16. illa i. ratio concluditur; D II, 61. ex ea i. (Academia) media excitatos misi; A ep. I. earum i. qualitatum sunt aliae principes, aliae ex iis ortae; A I, 26. iis i. est difficilius satis facere, qui ..; F I, 4. unum istud, quod honestum appellas, ... id i., inquam, si solum est bonum; F III, 14. rerum autem cognitiones ..., eas i. ipsas propter se adsciscendas arbitramur; F III, 17. id i. si acciderit, simus armati; T I, 78. is i. sive ea ratio ... sic illi parti imperabit inferiori, ut ..; T II, 51. eorum i. malorum in una virtute posita sanatio est; T IV, 35. earum i. perturbationum ... variae sunt curationes; T IV, 59. ab eo (deo) i. mundum necesse est regi; N II, 77. is (Chrysippus) i.: „si aliquid est", inquit; N III, 25. ex eo (Iove) i. et Lysithoë est is Hercules; N III, 42. iis i. adsentior, qui ..; D I, 34. in eo i. oppido ita graviter aegrum Eudemum fuisse, ut ..; D I, 53. is i., qui ante sagit, quam oblata res est, dicitur praesagire; D I, 65. necesse est .. in rebus contrariis duabus, ... ex iis i. necesse est invito Epicuro || [inv. Ep.] || alterum verum esse, alterum falsum; Fa. 37. is i. (Romulus), ut natus sit, cum Remo fratre dicitur ..; R II, 4. is i. (Demetrius) sumptum minuit; L II, 66. is (M. Cato) i. iudex ita pronuntiavit; O III, 66. isto i. tam inmenso spatio quaero, .. cur Pronoea vestra cessaverit; N I, 22. nemo i. *stultus* || est || non miser; F I, 59. nemo i. esse beatus potest; F II, 86. nemo i. vir magnus sine aliquo adflatu divino umquam fuit; N II, 167. nihil i. te contra soritas ars ista adiuvat; A II, 94. nihil i. adiuvat procedere et progredi in virtute, quo minus miserrimus sit; F IV, 64. nihil i. hunc virum sagittae ... tum consolantur, cum ..; T II, 19. nihil i. adfert pater iste Stoicorum, quare ..; N III, 23. nihil i. (quod omne est) cum habeat extremum, infinitum sit necesse est; D II, 103. nihil i. a deo somniis significari fatendum est; D II, 125. nihil i. adferunt, qui in re gerunda versari senectutem negant; C 17. ad nostra || nostras (leges) || i. revertor; L II, 37. qui i. P. Servilium Geminum videbat; A II, 84. qui i. id adprobat, quasi percipiat, nullam rem percipit; A II, 128. qui i. exisse ex potestate dicuntur, idcirco dicuntur, quia ..; T III, 11. in quem i. cadit misereri, in eundem etiam invidere; T III, 21. quibus i. rationibus instantia feruntur, eisdem contemnuntur sequentia; T IV, 64. quod i. fundamentum huius quaestionis est, id praeclare iactum videtis; N I, 44. quos i. tu Tyndaridas appellabas; N III, 11. ad quas i. res aptissimi erimus, in iis potissimum elaborabimus; O I, 114. qui i. ad naturae suae non vitiosae genus consilium vivendi omne contulerit; O I, 120. quod i. latissume patet; O II, 24. qui i. adipisci veram gloriam volet, iustitiae fungatur officiis; O II, 43. qui i. utraque in re gravem ... se in amicitia praestiterit; Lae 64. qui i. non filias plures, sed innumerabiles cupiditates habet; P 44. quaecumque i. homines homini tribuunt ad eum augendum; O II, 21. *suum* quisque i. noscat ingenium; O I, 114. aut quidquid i. eodem modo concluditur, probabitis, aut ars ista nulla est; A II, 96. per se i. ius est expetendum; L I, 48. per se i. (iustitia) expetitur; L I, 48. ad te i. mihi iam convertenda omnis oratio est; T IV, 59. eas tu i. leges rogabis videlicet, quae numquam abrogentur; L II, 14. utrum i. eorum

accidisset, verum oraclum ‖ oraculum ‖ fuisset; D II, 116.

5. **nach Adverbien und Partikeln**: aliunde igitur est quaerenda medicina; T II, 45. ante i. humana forma quam homines ea, qua ‖ eaque ‖ erant forma di inmortales; N I, 90. aut i. hoc et illud aut, nisi hoc, ne illud quidem iudicabo; A II, 98. aut i. negemus quicquam ratione confici ... aut ..; T IV, 84. aut i. nihil est, quod sentiente natura regatur, aut mundum regi confitendum est; N II, 85. aut i. haec monstra probanda sunt aut prima illa tollenda; N III, 44. aut i. non fato interiit exercitus, aut, si fato, ... idem eventurum fuisset; D II, 21. bene i. nostri ... iracundos solos morosos nominaverunt; T IV, 54. bene i. idem Chrysippus, qui ..; N II, 38. certe i. ignoratio futurorum malorum utilior est quam scientia; D II, 23. cum: s. **cum**, A, II. igitur (6 St.) B. I, S. 573, b. deinceps i. omnibus magistratibus auspicia ... dantur; L III, 27. frustra i. consumptae tot noctes; D II, 141. expositis iam i. sex de summo bono sententiis; F V, 20. inde i. ordiendum est; F V, 83. item i. ... satis est ad confirmandam divinationem ..; D I, 71. II, 107. item i. somniis ... explanationes adhibitae sunt interpretum; D I, 116. longe i. abest (Philoctetae dolor) a summo dolore; T II, 44. moderatius i. (repulsam) ferre debuit; T IV, 40. nimirum i. ut in causis non semper utimur eodem statu, ... sic ..; T III, 79. nimirum i. confecta res est; T V, 18. ille (Gallonius) ... turpiter cenabat; n o n i g i t u r *bene*; F II, 25. de improbo, sed *de* callido improbo quaerimus; F II, 54. potestis voluptate omnia derigentes ... retinere virtutem; F II, 71. Hectora traxisti, sed corpus; T I, 105. desiderat fortitudo advocatam iracundiam; T IV, 52. facile concedo neque Bruto meo neque ... veteribus ..., ut ..; T V, 30. ex singulis vocibus philosophi spectandi sunt, sed ex perpetuitate atque constantia; T V, 31. ille (Zeno), ut plerique, sed isto modo, ut tu; N I, 59. sint sane (di) ex atomis; non i. aeterni; N I, 68. caret sensu mundus; N II, 22. adhuc ... intellego deos esse; N III, 15. obnuntiatio Ateii causam finxit calamitatis, sed ... monuit ..; D I, 30. sunt di nec significant futura; D I, 83. fatalis exitus habuerunt; D II, 24. di sunt nec significant nobis futura; D II, 102. et sunt di nec significant futura; D II, 106. fato fiunt, quaecumque fiunt; Fa 31. potestas est ex tempore ... opitulandi rei publicae; R I, 10. magis est contra naturam morbus; O III, 30. videtur ... hic aedium venditor celare emptores debuisse; O III, 57. utilis illa L. Philippi Q. f. sententia; O III, 87. utilitatem amicitia, sed utilitas amicitiam secuta ‖ consecuta ‖ est; Lae 51. erat illa tum civitas; P 27. ubi quisque erit, eius loci ius tenebit; P 32. dubium, quin (mundi artifex) aeternitatem maluerit exsequi; Ti 7. sapientis animus ita semper adfectus est, ut ratione optime utatur; numquam i. est perturbatus; T III, 15. at iratus animus eius modi est; numquam i. sapiens irascitur; T III, 19. numquam i. est utile peccare, quia semper est turpe; O III, 64. numquam i. digne satis laudari ‖ laud. s. d. ‖ philosophia poterit; C 2. p r i m u m i g i t u r perspicuitas illa ... satis magnam habet vim, ut ..; A II, 45. sic agam, ut ..; F I, 29. de inbecillitate multorum ... philosophorum loquar; T II, 15. aut negandum est esse deos ... aut ..; N II, 76. non est probabile eam materiam rerum ... esse divina providentia effectam, sed ..; N fr 2. intellegendum est nullam vim esse divinam effectricem somniorum; D II, 124. est de honesto ... disserendum; O I, 10. quamvis i. (Antiochus) fuerit acutus; A II, 69. q u a n d o i g i t u r potest tibi P. Geminus Quintus videri; A II, 85. inest in omni virtute cura quaedam; F V, 67. sibi ‖ ibi, unum ‖ quodque eorum siderum cursum decorum est adeptum; Ti 30. omnes (di) ... creati sunt; Ti 40. quando ..., quando i. virtus est adfectio animi constans; T IV, 34. quando ‖ quoniam ‖ i. adiunximus causas utriusque generis; O I, 29. ne vitia quidem i. crescere poterunt; F IV, 67. ne seges quidem i. spicis uberibus ..., si avenam uspiam videris; F V, 91. certe (animus) nec secerni nec dividi ... potest, ne interire *quidem* i.; T I, 71. ne in animo quidem i. sensus remanet; T I, 82. ne carere quidem i. in mortuo est; T I, 88. ne Orcus quidem i. (deus est); N III, 44. q u o n i a m i g i t u r omnis summa philosophiae ad beate vivendum refertur; F II, 86. aliquid omnes, quid Lucius noster? F V, 5. vivendi ars est prudentia; F V, 16. tantum natura a natura distat; Fa 8. eius rei publicae ... tenendus est nobis ... status; L I, 29. [quoniam i. ... est disputatum]; F V, 21. recte i. haec facta distinctio est; F III, 54. recte i. ... ars ea ... virtus nominata est; F III, 72. recte i. a Platone (poëtae) eiciuntur ex ea civitate; T II, 27. recte i. Magnus ille noster me audiente posuit in iudicio ..; L II, 6. »rite i. veteres ... praecipue coluere vigenti numine divos;« D I, 21. rursus i. videndum, ille fabricator huius tanti operis utrum sit imitatus exemplar; Ti 6. saepissime i. mihi de amicitia cogitanti maxime illud considerandum videri solet; Lae 26. sapienter i. illi vete*res* *; R I, 63. semel i. aut non saepe certe; O II, 50. at aegritudo perturbatio est animi; semper i. ea sapiens vacabit; T III, 15. atqui sapiens semper ita adfectus est; semper i. sapiens beatus est; T V, 43. at semper sapiens talis; semper i. beatus; T V, 48. sero i. a nostris poëtae vel cogniti vel recepti; T I, 3. s i i g i t u r essent eae (notitiae) falsae; A II, 22. memoria perceptarum comprensarumque rerum est; A II, 106. ut si cultura vitium ... — si i. illa cultura vitium in vite insit ipsa; F IV, 38. non sunt, nihil possunt esse; T I, 12. (dolor) deponi potest, etiam non suscipi potest; T III, 66. nec humano *visu* ... nec tali aliquo (di sunt); N I, 85. meliora sunt ea, quae natura ... perfecta sunt; N II, 87. (animal) voluptatis sensum capit, doloris etiam capit; N III, 32. neque deus est effector somniorum neque ..; D II, 147. quod primum in conexo est, necessarium est; Fa 14. non poterit sive causas defensitare sive ..; O I, 121. nec certi est quidquam nec opinari sapientis est; fr V, 100. s i c i g i t u r inducto et constituto probabili; A II, 105. in homine perfectio ista in eo potissimum, quod est optimum, id est in virtute, laudatur; F IV, 37. inflatus et tumens animus in vitio est; T III, 19. adfecto haec adhibenda curatio est, ut ..; T IV, 74. mundum deorum domum existimare debemus; N III, 26. faciam et dicam de magistratibus; L II, 69. similiter i. ... nullum corpus esse potest non mutabile; N III, 30. tum i. cum .. Heraclitum studiose audirem contra Antiochum disserentem; A II, 12. tum i. esset auspicium ... se ostendisse; D II, 73. vix i. posse videmur ita adfectum non miserum dicere; T II, 25. u t i g i t u r illis ... adeunda sunt quaevis ‖ saepe ‖ pericula ..., sic ..; F II, 56. metus, sic reliquae perturbationes sunt in malo; T IV, 80. Athenas ... Atheniensium ... causa putandum est conditas esse, ... sic ..; N II, 154. faber ... non ipse facit materiam, ... sic ..; N fr 2. (oraclum Delphis) nunc *in* minore gloria est, ... sic ..; D I, 38. qui se tradidit ‖ tradet, al. ‖ quieti praeparato animo, ... vera cernit in somnis, sic ..;

D I, 121. ad quasdam res natura loci pertinet aliquid, ... sic ..; Fa 8. qui protrusit cylindrum, dedit ei principium motionis, ... sic ..; Fa 43. in reliquis rebus multo maiora opera sunt animi quam corporis, sic ..; O II, 46. ii, qui sunt ... superiores, exaequare se cum inferioribus debent, sic inferiores ..; Lae 71. et monere et moneri proprium est verae amicitiae, ... sic ..; Lae 91. domitores equorum ... cibum etiam saepe subtrahunt; fr V, 85. mortali condicione (ea genera) generentur; Ti 41.

II. **Frage:** 1. **direct:** a. **nach Verben** (vgl. d): credamus igitur Panaetio a Platone suo dissentienti? T I, 79. non dicis i.: „miser est M. Crassus", sed tantum: „miser M. Crassus"? T I, 13. dicamus i. utilem insaniam? T IV, 53. dicendum i. putas de sortibus? D II, 85. exaggeratis i. regiis opibus ... quid adiungit? T III, 45. persuaderi i. cuiquam potest ea ... cognita esse ab haruspicibus observatione diuturna? D II, 28. placet i. tibi, Cato, ... ex illis (rebus non concessis) efficere, quod velis? F IV, 50. placet i. tantas res opinione stultorum iudicari, vobis praesertim? N III, 11. placet i. humanitatis expertis habere divinitatis auctores? D II, 80. potes i. ..., qui male vivat, non eum miserum dicere? T V, 12. possum i. ... huic suscensere dicenti non omnis bonis esse beatos? T V, 25. potest i. quicquam factum esse, quod ..? Fa 27. potest i. quicquam utile esse, quod ..? O III, 116. probas i. animum ita adfectum? R I, 60. non pudet i. physicum ... ab animis consuetudine inbutis petere testimonium veritatis? N I, 83. est i. aliud, quod perturbata mens melius possit facere quam constans? T IV, 54.

b. **nach Substantiven** (vgl. d. qui?): Epicurum igitur audiemus potius? D I, 62. Theophrasti i. .. tibi liber ille placet de beata vita? F V, 85. mortem i. omnibus horis inpendentem timens qui poterit animo consistere? C 74. in philosophia i. (dialecticus iudicabit)? A II, 91. nec ratione i. utentem ... deum intellegere qui possumus? N III, 39. sub regno i. tibi esse placet omnis animi partes? R I, 60. timor i. ab his aegritudinem potuit repellere, ratio ab sapienti viro non poterit? T III, 66. vir i. temperatus, constans ... nonne beatus? T V, 48.

c. **nach Adjectiven:** libidinosum igitur et iracundum ... censemus esse sapientem? T IV, 57. quid ergo id esset? visum, credo. quale i. visum? A II, 77. qualem i. hominem natura inchoavit? F IV, 35. qualia i. ista bona sunt, quae ..? T V, 45. quotus i. est quisque, qui somniis pareat? D II, 125.

d. **nach Pronomina:** ecquid scis || nescis || igitur ... posse habere te reliquam supellectilem salvam? T II, 32. nos i. divitiores, qui plura habemus? utinam quidem! P 50. hic i. neutri adsentiens ... *nonne utroque* est prudentior? A II, 132. huic (dolori) i. succumbet virtus? T V, 77. his i. auctoribus nonne debes moveri? N III, 13. hanc i. tantam a dis inmortalibus arbitramur malorum sementim esse factam? N III, 75. haec i. ... contemnimus? D I, 101. his (haruspicibus) i. quam physicis credendum potius existumas? D II, 37. hoc i. per gallinas Iuppiter tantae civitati signum dabat? D II, 56. non potueras hoc i. a principio .. dicere? D II, 133. sine ea (populari fama) i. iucunde negat posse *se* vivere? F II, 50. sit .. summum malum dolere; in eo i. qui non est, si malo careat, continnone fruitur summo bono? T III, 40. ista i. est veritas? N I, 67. ista i. me imago Marii in campum Atinatem persequebatur? D II, 137. nihil i. cernis? A II, 102. nihil i. me putatis ... moveri? A II, 141. num quis? s. e. num (3 St.). quod i. vi naturae ... videmus effici, ex eo significationem rerum consequentium quaerimus? D II, 44. quod i. adulescentes ... contemnunt, id docti senes extimescent? C 75. quod est i. istuc vestrum probabile? A II, 35. qua i. notione discerneres? A II, 85. quo modo i. hoc conclusum esse iudicas? A II, 96. qua de re est i. inter summos viros maior dissensio? A II, 129. qua i. re ab || a || deo (Epicurus) vincitur? F II, 89. quae est i. ista philosophia? F IV, 22. quo modo i. evenit, ut hominis natura sola esset, quae hominem relinqueret? F IV, 33. quae est i. causa istarum angustiarum? F IV, 68. quo modo i. .. verum esse poterit omnia referri ad summum bonum? F V, 69. quo modo i. aut cur mortem malum tibi videri dicis? T I, 25. quae est melior i. in hominum genere natura quam eorum, qui ..? T I, 32. in quo igitur loco est (meus)? T I, 70. quae est i. eius (Socratis) oratio? T I, 97. quae est i. amentia? T III, 71. quo modo i. Chrysippus? T IV, 53. quo modo i. iucunda vita potest esse, a qua absit prudentia? T V, 101. quem cibum i. ... adhibebis ad deos? N I, 112. quam i. a me rationem ... desideras? N III, 6. quae est i. ista calliditas? D I, 35. quae est i. aut ubi versatur fortuitarum rerum praesensio? D II, 14. quae est i. natura, quae volucris huc et illuc passim vagantis efficiat ut significent aliquid? D II, 80. quae potest i. contagio ex infinito paene intervallo pertinere ad lunam? D II, 92. quod i. Marii corpus erat? D II, 137. quae i. natura obtulit illam speciem Simonidi? D II, 143. quo modo i. haec infinita ... observando notare possumus? D II, 146. quam i. relinquis populari rei publicae laudem? R III, 48. quae res i. gesta umquam in bello tanta? O I, 77. quae sunt i. epularum ... voluptates cum his voluptatibus comparandae? C 50. quae sunt i. voluptates corporis cum auctoritatis praemiis comparandae? C 64. quo modo i. tot legibus eiectus in exilium nomen exulis non perhorrescis? P 32. quae i. potest esse indignitas voluptatis ad molestiam nisi ..? fr II, 4. quae est i. philosophia, Socrate? fr V, 43. quo modo i. ambigua ambiguis explicabunt? fr V, 99. quamnam i. sententiam dicimus? L I, 56. quis igitur tibi istud dabit praeter Pyrrhonem? F IV, 49. Epicurum sequitur dolor? T II, 28. elicere causas praesensionum potest? D I, 18. prudentem ... ex aliqua re externa iudicet? L I, 45. vivit, ut volt, nisi qui recte vivit || † recta sequitur || ? P 34. dubitet, quin in virtute divitiae sint? P 48. quis est i., qui suorum mortem primum non eo lugeat, quod ..? T I, 30. cuius i. potius opibus utamur quam tuis? T V, 5. quorum i. causa quis dixerit effectum esse mundum? N II, 133. quid igitur? haec vera an falsa sunt? A II, 95. utrum capacitatem aliquam in animo putamus esse? ... an ..? T I, 61. solane beata vita ... relinquitur ..? T V, 13. contra Brutumne me dicturum putas? T V, 21. Marcone Crasso putas utile fuisse ..? D II, 22. possumusne ... Marium virum bonum iudicare? O III, 81. quid i. loquar de firmitate sapientis? A II, 66. (dialecticus) iudicabit? A II, 91. est? F I, 17. || ergo || dubitamus in tota eius (hominis) natura quaerere quid sit effectum? F IV, 36. voluit sibi, qui illa mutaverit? F IV, 57. eos (Stoicos) responsuros putas? F V, 83. mihi ferarum laniatus oberit nihil sentienti? T I, 104. huc adhibetis iram? T IV, 50. mirum, si ..? N I, 77. censes? N I, 82. iuvat ... scire aliquid futurum? N III, 14. »quid i. faciam?« N III, 72. expectamus? D I, 79. minus a physicis dici debet quam ..? D II, 43. ostenta ... nostros adiuverunt? D II, 55. in his || iis ||

(sortibus) potest esse certi? D II, 86. efficitur, si sapientiae pareas? R III, 24. minuta colligimus? O III, 83. timeam, si ... beatus etiam futurus sum? C 67. hunc (Scipionem) paucorum annorum accessio iuvare potuisset? Lae 11. pro deum immortalium! primum eam docebas, quaeso? fr I, 8. quid est igitur, .. quod requiras? F II, 8. cur ita semper deum appellet Epicurus beatum? F II, 88. quod querare, si (natura vitam) repetit, cum volt? T I, 93. quod occurrat in hac quaestione? T IV, 47. cur dubitandum sit, quin sint ea ... verissima? D I, 84. cur ii, quid ex quoque eveniat, ... perspicere non possint? D I, 131. quod observatum sit in fulgure? D II, 42. cur his hominibus consulens deus somniis moneat eos, qui ..? D II, 125. quod me impediat ea ... sequi? O II, 8. in iure iurando? O III, 102. bonum? P 9. quid dubitamus i. adfirmare nihil inter haec interesse? A II, 50. quid pugnas i.? A II, 54. quid me i. .. in invidiam ... vocas? A II, 144. quid dubitas i. ... id tenere unum? F II, 11. quid mereri velis, ... quid merearis i., ut dicas ..? F II, 74. quid dubitas i. mutare principia naturae? F IV, 34. quid dicis i.? T I, 12. quid mirum i., si in auspiciis ... inbecilli animi superstitiosa ista concipiant? D II, 81. quid me i. mones? D II, 133. quid mirum i. ex spelunca saxum in crura eius (Icadii praedonis) incidisse? Fa 6. quid esse i. censes ... discendum nobis? R I, 33. quid mirum i. in senibus, si infirmi sint || sunt || aliquando? C 35. quid valet i. illa eloquentissimi viri ... copiosa ... oratio? P 41. quae sequuntur i.? F IV, 55. te i. .. ipsum per se nihil delectat? F II, 107. hoc tu i. censes sapienti accidere posse, ut aegritudine opprimatur? T III, 27. in hanc (sapientiam) tu i. tamquam in mare ... perturbationem cadere tibi dixisti videri? T IV, 57. tu i. ne de Persarum quidem rege magno potes dicere, beatusne sit? T V, 35. tu i. animum poteris inducere contra ea ... dicere? D I, 22. tu i. animum induces ... causam istam ... defendere? D II, 46. utrum i. mavis? T IV, 9. uter i. melior? D II, 133 (132). uter i. est divitior, cui deest an cui superat? P 49.

e. nach Adverb und Partikeln: rhetorice igitur .. nos mavis quam dialectice disputare? F II, 17. — cur? s. cur, A, II. igitur (16 St.) B. I, S. 590, a. nihilne est i. actum, quod investigata sunt? A II, 16. potestne i. quisquam dicere ... nihil interesse? A II, 21 (20). tenesne i. .., Hieronymus Rhodius quid dicat esse summum bonum? F II, 8. satisne i. videor vim verborum tenere, an ..? F II, 15. eamne rationem i. sequere? F II, 76. hosne i. laudas? F III, 12. haecine i. cadere in sapientem putas? — prorsus existimo; T III, 8. ad hancine i. vitam Telamonem illum revocabis? T III, 43. beatusne i., qui hos interfecit? T V, 55. potestne i. earum rerum ... esse ulla praesensio? D II, 15. nemone i. umquam alius ovum somniavit? D II, 134. dasne i. hoc nobis? L I, 21. melius esse aliquid ...; pecuniamne i. an honores an ..? L I, 52. suntne i. insidiae tendere plagas? O III, 68. nullaene i. res sunt seniles, quae ..? C 15. nihilne i. interest, ... patrem quis necet anne servum? P 24. rectene i. unum mundum diximus, an ..? Ti 12. videsne igitur Zenonem tuum cum Aristone verbis concinere || consistere ||, re dissidere? F IV, 72. quantum breviter admonitus de doloris terrore deieceris? T II, 14. opinionis esse, non naturae malum? T II, 53. quanto munere deorum simus adfecti? N III, 67. deorum iudicio ... discrimen esse sublatum? N III, 82. quae dubia sint, ea sumi pro certis? D II, 106. minus quadringentorum annorum esse hanc urbem, ut sine regibus sit? R I, 58. videtisne igitur, ut ... tracta ratio sit? N II, 70. unius viri consilio non solum ortum novum populum, ... sed ..? R II, 21. ut de rege dominus extiterit? R II, 47. visne igitur ... ipse eam (vitam) degustare? T V, 61. hoc primum .. videamus? R I, 15. ut ille ... disputat, sic nos ... quaeramus ..? L I, 15. descendamus ad Lirim? L fr 4. hi .. (Panisci et Satyri di) non sunt; ne Nymphae [deae] quidem i.? N III, 43. non igitur existimas cadere in sapientem aegritudinem? T IV, 8. faciat, ... quod utile sit? O III, 76. patria praestat omnibus officiis? O III, 90. nonne i. .. tibi (ista) videntur mala? F V, 86. nonne verendum est i., ... ne philosophiam falsa gloria exornes? T II, 12. nonne i. sapiens ... abstulerit cibum alteri homini ad nullam rem utili? O III, 29. nonne || non || i. sunt illa festiva? P 38. s. b. vir. num igitur eum (Sextilium) postea censes anxio animo aut sollicito fuisse? F II, 55. utiliorem tibi hunc Triarium putas esse posse, quam si tua sint Puteolis granaria? F II, 84. dubium est, quin ... verbis illi (superiores) commodius utantur? F IV, 58. dubitamus? T I, 40. aliquis dolor aut omnino post mortem sensus in corpore est? T I, 82. eum (Endymionem) curare censes, cum Luna laboret? T I, 92. etiam rhetorum epilogum desideramus? an ..? T I, 112. fortem virum, num magno animo, num patientem ... potes dicere .. Philoctetam? T II, 33. ignobilitas aut humilitas ... sapientem beatum esse prohibebit? T V, 103. (Iovem, Minervam) esse talis putas? N I, 100. idcirco in urbe esse rationem ... putas? N III, 21. tot clarissimorum ducum ... naufragium sustulit artem gubernandi? D I, 24. censes ullum animal, quod sanguinem habeat, sine corde esse posse? D I, 119. quae tempestas inpendeat, vates || vatis || melius coniciet quam gubernator? D II, 12. aut haruspex aut augur ... melius coniecerit ... evasurum aegrotum ... quam medicus? D II, 13. eorum frequentia Stoici de sententia deterrentur? D II, 81. me cogis etiam fabulis credere? D II, 113. ut inepti, Veneris id inpulsu fieri malumus quam casu dicere? D II, 121. valde Heraclitus obscurus, minime Democritus. num i. conferendi? D II, 133. cum aut muros Babylonis aut Homeri faciem cogito, imago illorum me aliqua pellit? D II, 139. se astrinxit scelere, si qui tyrannum occidit quamvis familiarem? O III, 19. tantum mali turpitudo ista habebat, quantum ille cruciatus? O III, 102. si (avus) ad centesimum annum vixisset, senectutis eum suae paeniteret? C 19. censetis eum (Themistoclem), cum aetate processisset, qui Aristides esset, Lysimachum salutare solitum? C 21. hunc (Sophoclem), num Homerum, || num || Hesiodum, Simonidem, Stesichorum ... coëgit ... obmutescere senectus? C 23. horum senectus miserabilis fuit, qui se agri cultione oblectabant? C 56. sunt pueritiae studia certa; num i. ea desiderant adulescentes? C 76. num non vis i. audire, cur ... mors ... non sit in malis? T I, 77. num censes i. subtiliore ratione opus esse ad haec refellenda? N III, 61. num quid i. est causae, quin amicos nostros Stoicos || [Stoicos] || dimittamus? T I, 78. num quis i. quicquam decernit invitus? T III, 65. num quis i. talis fuit? D II, 95. quare i. pluris adiungimus deos? N III, 40. hoc negas te posse nec adprobare nec improbare; qui igitur magis illud? A II, 96. convenit ab alia voluptate dicere naturam proficisci? F II, 32. potest ei (mundo) deesse id, quod est optimum? N II, 38. convenit ... scire adhibitam esse artem? N II, 87. convenit aegros a coniectore somniorum potius quam a medico petere medicinam? D II, 123. qui potest i. habitare in beata vita summi mali metus? F II, 92. qui potuit i. divinius

et utilitates conpleti maritimas Romulus et vitia vitare quam quod ..? R II, 10. f. b. mors. ratio. ne — quidem: f. ne. quin tu i. concedis idem in re publica? R I, 61. quin i. ista ipsa explicas nobis his subsicivis, ut ais, temporibus? L I, 13. quin i. ad illa spatia nostra sedesque pergimus? L I, 14. quo i. haec erumpit moles? T IV, 77. quorsus i. haec spectat oratio? T I, 60. quorsum || quorsus || i. haec tam multa de Maximo? C 13. quorsus || quorsum || i. tam multa de voluptate? C 44. ubi igitur virtus, si nihil situm est in ipsis nobis? A II, 39. illud est „semel“? A II, 82. aut qualis est ista mens? T I, 67. malum est, quoniam nihil tertium est? T I, 82. illud vestrum beatum et aeternum? N I, 68. locus fuit errori deorum? N III, 76. illae minae superiorum extorum? D II, 36. ubi est i. ista divinatio Stoicorum? D II, 21. unde i. ordiar? T II, 42. unde i. ordiri rectius possumus quam a communi parente natura? T V, 37. utrum? f. **an**, B, **a**, II, 2, c. A II, 115. F I, 28. IV, 53. T I, 23. 86. N I, 119. D II, 49. O III, 87. C 33. — f. F IV, 67. 77. D II, 120 (B. I, S. 169).

2. **indirect**: sitne igitur malum dolere necne, Stoici viderint; T II, 42. quid cuique i. consentaneum sit, alio loco; T V, 22. eius i. somnii a coniectoribus quae sit interpretatio facta, videamus; D I, 45. quem ad modum i. ... diiudicanda res sit, satis est supra disputatum; O III, 120. quid sentiam i., cognoscite; Ti 41. vgl. I, 4. iste.

III. **Ausruf**: quo tandem igitur gaudio adfici necesse est sapientis animum! T V, 69. quantis i. molestiis vacant, qui nihil omnino cum populo contrahunt! T V, 105. hominum caritas et amicitia gratuita est. quanto i. magis deorum! N I, 122. et efficitur tamen in homine virtus; quanto i. in mundo facilius! N II, 39.

IV. **Aufforderung, Wunsch** (vgl. I, 4. is; T I, 78. qui; O II, 43. — II, 2): agamus igitur, ut coepimus; T II, 13. agamus i. pingui, ut aiunt, Minerva; Lae 19. animadverte i., rectene hanc sententiam interpreter; F II, 20. audi i. .., Luci; F V, 86. certa i. cum illo, qui a te totus diversus est; A II, 101. quid .. interius mente? cingatur i. corpore externo; N I, 26. conprehende i. animo ... deum nihil aliud ... cogitantem; N I, 114. concludatur i. ratio; D II, 25. conferamus i. in pauca; O III, 118. contemnamus i. omnis ineptias; T I, 95. dic i. .. quid, requiras; N III, 8. demus i. nos huic (philosophiae) excolendos; T IV, 84. doce me i., unde (di) sint; N I, 65. experiamur i.; F III, 15. nondum .. explanatum satis erat, quid maxime natura vellet. explanetur i.; F IV, 41. explodatur *igitur* haec quoque somniorum divinatio; D II, 148. expone i. ... animos remanere post mortem; T I, 26. facessant i. omnes, qui ..; fr V, 49. frangite i. eos (soritas), si potestis; A II, 93. gere i. animum laude dignum; P 37. sibi habeant i. || ig. hab. || arma; C 58. laudemus i. prius legem ipsam; L III, 2. nitamur i. nihil posse percipi; A II, 68. omittamus hunc i. nihil prorsus dicentem; D II, 45. omitte i. lituum Romuli; D II, 80. ordiamur i. a sensibus; A II, 19. ordire i.; L II, 7. patere i. rationem meam cum tua ratione contendere; N III, 10. pergamus i. .., quoniam placet; A I, 18. progrediamur i.; F III, 20. quaeramus i. causam, quae inpulerit eum; Ti 9. quiesce i. et volnus adliga; T II, 39. suade i. ... istam ipsam legem; L II, 24. simus i. contenti his; F V, 13. vale i., mi Cicero; O III, 121. veniant i. isti irrisores huius orationis; P 13. vide igitur, ne non debeas verbis nostris uti, sententiis tuis; F II, 77. ne virtutibus hominum isti honores habeantur, non immortalitatibus; N III, 46. ne nulla sit divinatio; D II, 12. ne ... neminem tamen divinum reperire possimus; D II, 131. videamus i. sententias eorum (superiorum); F IV, 58. videamus i. rursus ... vim naturamque legis; L II, 8. utamur i. libertate; T V, 83. utere i. argumento, Laeli, tute ipse sensus tui; R I, 59. — certum igitur hoc sit, idque ... maxume necessarium, familiaritates habere; O II, 30. — cum his igitur agamus; A II, 32. cum hoc (Epicuro) i. dialectici pugnent; A II, 97. has i. tot sententias ut omittamus; A II, 130. hoc i. tibi propone; T II, 64. haec i. proclivitas ad suum quodque genus a similitudine corporis aegrotatio dicatur; T IV, 28. haec i. lex in amicitia sanciatur, ut ..; Lae 40. haec i. prima lex amicitiae sanciatur, ut ..; Lae 44. eundem (animum) i. esse creditote; C 79. ad eos i. converte te, quaeso; F V, 7. de iis i., quae diximus, haec sit prima distinctio; Ti 7. deum te i. scito esse; R VI, 26. — sic igitur, ut ab iis || his || est traditum, horum deorum ortus habeatur atque dicatur, ut ..; Ti 39. »utinam« igitur ... »ne ... accidissent abiegnae ||accidisset abiegna|| ad terram trabes«; N III, 75.

V. **Einräumung**: sit igitur hoc iam a principio persuasum civibus; ..; L II, 15. sit i. perturbatio; F III, 35. sit i. aliquis, qui nihil mali habeat; T I, 85. sit i. hic fons; T IV, 11. ne sit i. sol, ne luna, ne stellae; N I, 88. sint i. astrologorum percepta huius modi; Fa 12. horum i. aliquid *sit* animus ||animus est, dabimus||; T I, 41.

ignarus, nicht wissend, unkundig, unerfahren: A. alqs: quamquam non sumus ignari multos studiose contra esse dicturos; T II, 3. Carneades .. nullius philosophiae partis ignarus; A I, 46. ut plerique dicunt physicae rationis ignari; N II, 54.

boni: si (boni) in eius modi amicitias ignari casu aliquo inciderint; Lae 42.

homo: Callisthenem incidisse in hominem ... ignarum, quem ad modum rebus secundis uti conveniret; T III, 21.

mentes: »ignaris homines in vita mentibus errant;« T I, 115.

vir: vir bonus et sapiens ... et civilis officii non ignarus; F III, 64.

B, I. discunt: »quo .. haec ... modo ... fiant, discunto ignari a publicis sacerdotibus«; L II, 20.

II. capio, al.: quod insit in iis aliquid probi, quod capiat ignaros, qui .., quid in una quaque re vitii sit, nequeant iudicare; itaque, cum sunt docti a peritis, desistunt facile sententia; O III, 15.

ignave, feig: ne quid abiecte, ne quid timide, ne quid ignave, ne quid serviliter muliebriterve faciamus; T II, 55.

ignavia, Trägheit, Mutlosigkeit, Feigheit: I. apparet: ne ... aut pigritia aut ignavia aut tale aliquid appareat; O I, 136.

cadit: in quem .. metus (cadit), in eundem formido, timiditas, pavor, ignavia; T V, 52.

est, excruciat: quem ad modum temeritas et libido et ignavia semper animum excruciant et semper sollicitant turbulentaeque sunt, sic ..; F I, 50.

parit: nec timiditatem ignaviamque vituperari nec fortitudinem patientiamque laudari suo nomine, sed illas reici, quia dolorem pariant; F I, 49.

sollicitat: f. est.

II, 1. approbo: an (adprobent) ... moderatam ignaviam; T IV, 42.

aspernor, odi: ut bonitas malitiam (aspernatur atque odit), ... ignaviam fortitudo; Lae 47.

recipio: recipiat idem necesse est timiditatem et ignaviam; T III, 14.
reicio, vitupero: f. I. parit.
2. sum: qui propter metum praesidium reliquit, quod est ignaviae; T III, 17.
III, 1. abici: esse ... abiectas timiditate et ignavia; R II, 68.
2. propter: ne .. temere desperet propter ignaviam; O I, 73. ut adpetitus ... eam .. (rationem) ... nec propter pigritiam aut ignaviam deserant; O I, 102.

ignavus, träg, feig: A. alqs: ecce ... alii audaces, protervi, iidem intemperantes et ignavi; F I, 61.
genus: recte genus hoc interrogationis ignavum atque iners nominatum est; Fa 29.
miles: ut ignavus miles ac timidus ... fugiat; T II, 54.
ratio: nec nos impediet illa ignava ratio, quae dicitur; Fa 28.
senectus: quae vitia sunt non senectutis, sed inertis, ignavae, somniculosae senectutis; C 36.
B, I. cedunt, al.: cedentibus ignavis et imbecillis et adrogantiae divitum succumbentibus; R I, 48.
II. cognosco: fortem ignavum, audacem timidumque (oculi) cognoscunt; N II, 145.

ignesco, in Brand geraten: ut ad extremum omnis mundus ignesceret; N II, 118.

igneus, feurig: alqd: nihil (est in animis) ne aut umidum quidem aut flabile aut igneum; T I, 66. fr IX, 10. omne, quod est calidum et igneum, cietur et agitur motu suo; N II, 23. calidum illud atque igneum ita in omni fusum esse natura, ut in eo insit procreandi vis et causa gignendi, a quo et animantia omnia et ea, quorum stirpes terra continentur, et nasci sit necesse et augescere; N II, 28.
animi: sive illi (animi) sint animales ... sive ignei; T I, 40.
celeritas: cum cor animantis alicuius evolsum ita mobiliter palpitaret, ut imitaretur igneam celeritatem; N II, 24.
formae: in quo (caeli complexu) ... igneae formae cursus ordinatos definiunt; N II, 101.
genus: toto genere hoc igneo ... subtilius explicato; N II, 25.
motus: venae et arteriae micare non desinunt quasi quodam igneo motu; N II, 24.
natura: fac (animi naturam) igneam; T I, 70. caelestem .. altissimam aetheriamque naturam, id est igneam, ... vacare voluerunt ea parte corporis; N II, 64. ut (natura) vel terrena sit vel ignea vel animalis vel umida; N III, 34.
pars: ut ... reliquae duae partes, una ignea, altera animalis, ... subvolent; T I, 40.
sidera: ea (sidera) .. tota esse ignea; N II, 40.
sol: nisi (sol) esset igneus; N III, 40. cum sol igneus sit; N II, 40.
vis: quae a te, physice, dicta sunt de vi ignea; N III, 18. omnia vestri .. solent ad igneam vim referre; N III, 35. omnem vim esse igneam; N III, 35.

igniculus, Funke: I. sunt: quorum similia sunt prima in animis quasi virtutum igniculi et semina; F V, 18.
II. do, al.: parvulos nobis (natura) dedit igniculos, quos celeriter ... sic restinguimus, ut ..; T III, 2. ut ab ea (corruptela) tamquam igniculi extinguantur a natura dati; L I, 33.

ignis, Feuer, Brand: I. absolut: I. adficit, alit, auget: ille (ignis) corporeus vitalis et salutaris omnia conservat, alit, auget, sustinet sensuque adficit; N II, 41.
adsunt: Cimmeriis ... ignes .. aderant, quorum illis uti lumine licebat; A II, 61.
calet: sentiri haec putat ‖ hoc [putat] ‖, ut calere ignem; F I, 30.
cedit: ignis .. et aër ... natura .. cedens est maxume et dissupabilis; N III, 31.
cluet: »unde ignis cluet mortalibus clam divisus;« T II, 23.
confert, confundit: cum ignis oculorum cum eo igne, qui est ob os offusus, se confudit et contulit; Ti 49.
conservat: f. adficit.
consumit: quod astrorum ignis et aetheris flamma consumit; N II, 118.
delectat: me (delectat) ... aut sol aut ignis hibernus; C 46.
dissipat, disturbat: idem .. (ignis), quocumque invasit, cuncta disturbat ac dissipat; N II, 41.
efficit: id multo artificiosius naturam efficere, id est, ut dixi, ignem artificiosum, magistrum artium reliquarum; N II, 57. quoniam is (ignis), cum inest in corporibus nostris, efficit, ut sentiamus; N III, 36.
est: aër ... et ignis et aqua et terra prima sunt; A I, 26. statuebat .. ignem esse ipsam naturam, quae ..; A I, 39. Parmenides ignem (dixit esse), qui moveat terram, quae ab eo formetur; A II, 118. Heraclitus ignem (dixit esse); A II, 118. Zeno id dixit esse ignem; F IV, 12. ignem praeterea (Chrysippus deum dicit esse); N I, 39. hic noster ignis, quem usus vitae requirit, confector est et consumptor omnium; N II, 41. cum solis ignis similis eorum ignium sit, qui sunt in corporibus animantium; N II, 41. quodsi ignis ex sese ipse animal est; N III, 36. non potest ipse (ignis) esse sine sensu; N III, 36. non esse .. natura ignem sempiternum; N III, 37. causa .. ea est, quae id efficit, cuius est causa, ut ... ignis ardoris; Fa 34. ignis, *anima*, aqua, terra corpora sunt, eaque cernuntur; Ti 50. f. cedit. — II, 4. facio ex.
gliscit: ad iuvenilem lubidinem copia voluptatum ‖ si ... accessit, al. ‖, gliscit illa ‖ ita ‖ ut ignis oleo; fr V, 74.
habet: e quibus (elementis) aër et ignis movendi vim habent et efficiendi; A I, 26.
indiget: non eisdem vobis placet omnem ignem pastus indigere nec permanere ullo modo posse, nisi alatur? N III, 37.
inest: f. efficit; N III, 36.
interit: ignem .. interiturum esse, nisi alatur; N III, 37.
invadit: f. dissipat.
movet: f. est; A II, 118.
nocent: hi tanti ignes tamque multi non modo nihil nocent terris rebusque terrestribus, sed ita prosunt, ut ..; N II, 92.
oboedit: quem ad modum .. oboedire et parere voluntati architecti aër, ignis, aqua, terra potuerunt? N I, 19.
parent: cum omnes naturae numini divino, caelum, ignes, terrae, maria, parerent; N I, 22. f. oboedit.
permanet: quia nullus ignis sine pastu aliquo posset ‖ possit ‖ permanere; N II, 40. f. indiget.
potest: f. est; N III, 36. indiget. oboedit. permanet. — progreditur: f. 2 sum; N II, 57.
prosunt: f. nocent.

reddit: ut, quem ad modum ignis animae, sic anima aquae ... proportione redderet; Ti 15.
sustinet: s. adficit.
2. sum: si simplex (animus), utrum sit ignis an anima? A II, 124. si (animus) ignis (est), extinguetur; T I, 24. sive anima sive ignis sit || est || animus; T I, 60. si deus aut anima aut ignis est; T I, 65. ut eam (naturam Zeno) dicat ignem esse artificiosum, ad gignendum progredientem via; N II, 57. omne corpus aut aqua aut aër aut ignis aut terra est aut ..; N III, 30. nihil esse animum nisi ignem; N III, 36. vgl. 1. est; A I, 39. F IV, 12.
videor: Zenoni Stoico animus ignis videtur; T I, 19.
II. **nach Verben:** 1. adhibeo: s. **adhibeo,** I. ignem (3 St.) B. I, S. 70, a.
alo: s. I, I. indiget.
capio: pati ab igne ignem capere, si qui velit; O I, 52.
cerno: s. I, 1. est; Ti 50.
clepo: »eum (ignem cluet) doctus Prometheus clepsisse dolo«; T II, 23.
consumo: senes sic (mori videntur), ut cum sua sponte ... consumptus ignis extinguitur; C 71.
contineo: qui (ignis) corporibus animantium continetur; N II, 40.
custodio: »virgines .. Vestales in urbe custodiunto ignem foci publici sempiternum«; L II, 20.
distinguo, distribuo: cum .. eum (ignem) similem universi naturae efficere vellet, ad volubilitatem rotundavit comitemque eum sapientiae quam optimae mentis effecit circumque omne caelum aequaliter distribuit, ut hunc varietate distinctum bene Graeci *κόσμον*, nos lucentem mundum nominaremus; Ti 35.
divido: s. I, 1. cluet.
efficio: ita fit, ut ne ignem quidem efficere possitis aeternum; N III, 36. s. distinguo.
elicio: lapidum conflictu atque tritu elici ignem videmus; N II, 25.
exstinguo: s. consumo.
facio: ne terra quidem et aqua et aër et ignis a deo factus est; N fr 2.
gigno: gigni .. terram, aquam, ignem, tum ex his omnia; A II, 118.
iacio: »contra Haedi exiguum iaciunt mortalibus ignem«; N II, 110.
inicio: »pater altitonans ... Capitolinis iniecit sedibus ignis«; D I, 19. II, 45.
iungo: iunctis ex anima tenui et ex ardore solis temperato ignibus (animus) insistit; T I, 43. mundum efficere moliens deus terram primum ignemque iungebat; Ti 13.
nomino: s. distinguo.
offundo: s. I, 1. confert.
pello: ignis .. et aër omni pulsu facillime pellitur; N III, 31.
requiro: s. I, 1. est; N II, 41.
rotundo: s. distinguo.
subdo: quae (aquae) ecfervescunt || effervescunt, eis fervescunt || subditis ignibus; N II, 27.
voco: s. 4. do ex.
elliptisch: animum autem alii animam .... sed haec quidem, quae dixi, cor, crebrum, animam, ignem vulgo; T I, 19.
2. reddo: ut ... superior *aëri*, aetheriis || superior aetheri, al. || ignibus altissima ora reddatur; N I, 103.
3. nascor: sunt quaedam (bestiae) etiam, quae || in || igne nasci putentur; N I, 103.
utor: non aqua, non igni, ut aiunt, locis pluribus utimur quam amicitia; Lae 22. s. 1, 1. adsunt.
4. capio ab: s. 1. capio.
confero, confundo cum: s. 1, 1. confert.
consto ex: qui (aether) constat ex altissimis ignibus; N II, 91.
do ex: iis .. (hominibus) animus datus est ex illis sempiternis ignibus, quae sidera et stellas vocatis; R VI, 15.
facio ex: divinae animationis maxime speciem faciebat ex igne, ut et splendidissimus esset et aspectu pulcherrimus; Ti 35.
gigno ex: s. 1. gigno.
insido ex: quae ex igni, anima, aqua, terra turbulenta et rationis expertia insederint; Ti 45.
nascor in: s. 3. nascor.
orior ab: a quo (igne) rursum animante ac deo renovatio mundi fieret atque idem ornatus oreretur; N II, 118.
pono inter: ita contigit, ut inter ignem atque terram aquam deus animamque poneret; Ti 15.
sumo ab: quod aliud a terra sumpsimus, aliud ab umore, aliud ab igni, aliud ab aëre eo; N II, 18.
tempero ex: tale quiddam esse animum, ut sit ex igni atque anima temperatum; N III, 36.
III. **nach Adjectiven:** 1. similis: s. I, 1. est; N II, 41.
2. similis: necesse est (sol) aut ei similis sit igni, quem adhibemus, ... aut ei, qui ..; N II, 40. negat .. (Cleanthes) esse dubium, horum ignium sol utri similis sit; N II, 41.
3. vacuus: nihil .. igni vacuum aspici ac videri potest; Ti 13.
IV. **nach Substantiven:** 1. candor: solis .. candor inlustrior est quam ullius ignis; N II, 40.
custodia: ut advigiletur facilius ad custodiam ignis; L II, 29.
eruptio: quantae (tenebrae) quondam eruptione Aetnaeorum ignium finitimas regiones obscuravisse dicuntur; N II, 96.
particulae: particulas ignis et terrae et aquae et animae a mundo ... mutuabantur; Ti 47.
periculum: vel propter ignis periculum; L II, 58.
vis: animae || anima || sit (illa vis) ignisne, nescio; T I, 60.
2. pericula ab: ab aqua aut ab igni pericula (haruspices) monent; D II, 32.
V. **Umstand:** 1. calescere: ubi .. potest illa aetas .. calescere vel apricatione melius vel igni? C 57.
cremari: (Sulla) primus e patriciis Corneliis igni voluit cremari; L II, 57.
effervescere: s. II, 1. subdo.
flammari: »principio aetherio flammatus Iuppiter igni vertitur«; D I, 17.
insistere: s. II, 1. iungo; T I, 43.
spectari: hunc (virum) igni spectatum arbitrantur; O II, 38.
2. ab: s. I, 1. est; A II, 118. — II, 4. orior ab.
praeter: ita relinqui nihil praeter ignem; N II, 118. nihil esse animal || animale || intrinsecus in natura atque mundo praeter ignem; N III, 36.

ignobilis, unbekannt, unberühmt: opifex: Zeno Citieus, advena quidam et ignobilis verborum opifex; T V, 34.
philosophus: Cyrenaeum Theodorum, philosophum non ignobilem, nonne miramur? T I, 102. Asclepiadem ferunt, non ignobilem Eretricum philosophum, ... respondisse ..; T V, 113.
senex: qui (rex) .. senem .. fortunatum esse dicit, quod inglorius sit atque ignobilis ad supremum diem perventurus; T III, 57.

ignobilitas, Unberühmtheit, Niedrigkeit der Abkunft: I. adest: aderit .. malorum ...

turba quaedam, paupertas, ignobilitas, humilitas; T V, 29.
prohibet: num .. ignobilitas aut humilitas ... sapientem beatum esse prohibebit? T V, 103.
II. extimesco: intellegendum est .. nec gloriam popularem ipsam per sese expetendam nec ignobilitatem extimescendam; T V, 104.

ignominia, Schmach, Schande, Entehrung: I. est: || octo genera poenarum in legibus esse, damnum, vincula, verbera, talionem, ignominiam, exilium, mortem, servitutem ||; L fr 4.
habet: s. II. reicio.
pungit: si ignominia pupugit; T III, 82.
II. dico: ut omnis ea iudicatio versatur tantum modo in nomine, animadversio illa ignominia dicta est; R IV, 6.
fero: qui ignominiam et infamiam ferunt sine dolore; T IV, 45.
fugio: * civitatibus, in quibus expetunt laudem optumi et decus, ignominiam fugiunt ac dedecus; R V, 6.
perfero: quam .. quis ignominiam, quam turpitudinem non pertulerit, ut effugiat dolorem? T II, 16.
quaero: si rerum naturam, non ignominiam nominis quaerimus; T V, 107.
refero: hic ... in domum multiplicatam non repulsam solum rettulit, sed ignominiam etiam et calamitatem; O I, 138.
reicio: eorum ... partim satis habere causae, quam ob rem reicerentur, ut ... paupertatem, ignominiam; F III, 51.
timeo: qui paupertatem, qui ignominiam, qui mortem, qui dolorem timerent; T IV, 46. quid, si idem ... paupertatem, ignominiam, infamiam timet? T V, 15. videntur ... offensionum et repulsarum quasi quandam ignominiam timere et infamiam; O I, 71.
III, 1. adfici: ut homines castigationibus, reprehensionibus, ignominiis adfici se in delicto dolerent; T IV, 45. s. 2. sine.
notari: eos .. a censoribus omnibus ignominiis notatos; O III, 115.
sanciri: ut ... vis capite, avaritia multa, honoris cupiditas ignominia sanciatur; L III, 46.
2. cum: sibi ... trans Euphratem cum ignominia et dedecore esse pereundum; D II, 22. qua (oratione animus) ... facta .. et consulta fortium et sapientium cum improborum ignominia sempiternis monumentis prodere (possit); L I, 62.
in: qui (L. Paulus) morte luit || eluit || collegae in Cannensi ignominia temeritatem; C 75.
sine: at enim sine ignominia * || an potest exilium ignominia || adficere sapientem? T V, 107.

ignorantia, Unkenntnis, Unwissenheit: errorem .. et temeritatem et ignorantiam ... a virtute ... removebat; A I, 42.

ignoratio, Unkenntnis, Unkunde: I. est: si omnibus in rebus temeritas ignoratioque vitiosa est; F III, 72. certe .. ignoratio futurorum malorum utilior est quam scientia; D II, 23. causarum .. ignoratio in re nova mirationem || admirationem || facit; eadem ignoratio si in rebus usitatis est, non miramur; D II, 49. ignoratio rerum aliena naturae deorum est; N II, 77. potius ignoratio iuris litigiosa est quam scientia; L I, 18.
facit: s. est; D II, 49.
fingit: cuius ignoratio finxit inferos easque formidines; T I, 36.
tenet: nescio qui nos teneat error ac || aut || miserabilis ignoratio veri; fr IX, 8.
II, 1. propono: qui impunitate et ignoratione omnium proposita abstinere possit iniuria; O III, 72.
tollo: omnium rerum occultarum ignoratione sublata; F I, 64.
2. exsisto ex: non conturbamur ignoratione rerum, e qua ipsa horribiles exsistunt saepe formidines; F I, 63.
versor in: in summo errore necesse est homines atque in maximarum rerum ignoratione versari; N I, 2. quorum || quarum || .. prima aetas ... in hominum ignoratione versatur; O II, 45.
III. confessio: quae (res) ad confessionem ignorationis adduxerant Socratem; A I, 44.
IV, 1. dispertiri: iuris consulti ... ignoratione docendi ... dispertiuntur; L II, 47.
putare: qui (homines) ignoratione virtutis ... opulentos homines esse optimos putant; R I, 51.
sapere: plerosque in magistratibus ignoratione iuris sui tantum sapere, quantum apparitores velint; L III, 48.
versari: quae (opiniones) in maxima inconstantia veritatis ignoratione versantur; N I, 43.
vexari: cum ignoratione rerum bonarum et malarum maxime hominum vita vexetur; F I, 43.
2. propter: quod efficiat multa improvisa ... nobis propter obscuritatem ignorationemque causarum; A I, 29. est .. eorum (Peripateticorum) consuetudo dicendi non satis acuta propter ignorationem dialecticae; F III, 41. timentibus ceteris propter ignorationem locorum; R I, 29. qui aliquamdiu propter ignorationem stirpis et generis in famulatu fuerunt || fuerint ||; Lae 70.

ignoro, nicht wissen, nicht kennen, unkundig sein: I. **mit Ergänzung: 1. indirecte Frage:** apud nostros .. non ignoras quae sit ... subtilitas; A I, 6. ignorare te non arbitror, quae contra [Philonis] Antiochus scripserit || scripsit ||; A I, 13. (sapientia) ignorans, quo omnia referantur, qui poterit esse sapientia? A II, 24. quam vim quaeque pars habeat, ignoramus; A II, 122. constituam, quid et quale sit id, de quo quaerimus, non quo ignorare vos arbitrer, sed ut ..; F I, 29. cum, e quibus haec efficiantur, ignorant; F I, 55. hanc (honestatem) se tuus Epicurus omnino ignorare dicit quam aut qualem esse velint || ii ||; F II, 48. Stoicorum .. non ignoras quam sit subtile ... disserendi genus; F III, 3. nec .. ignoras, quanti fecerim Caepionem; F III, 8. non ignoranti tibi, .. quid sim dicturus, ... respondebo; F III, 14. quid sentiant ii, ... nemo *ne* mediocriter quidem doctus ignorat; T II, 7. cum ignorem, (rex Persarum) quam sit doctus; T V, 35. ut hic ... ne ignoret, quae res agatur; N I, 17. utrum ignorant (di), quae res maxumae sint, ... an ..? N II, 77. non .. ignoro, quanti eius (providentiae) nomen putetis; N III, 78. etiamsi, cur || † quo, quo modo || quidque fiat, ignorem; D I, 16. quae Croeso Pythius Apollo ... responderit, quis ignorat? D I, 37. aut (di) non diligunt homines aut, quid eventurum sit, ignorant; D I, 82. II, 101. non .. ignoras, quam (Epicurei) ista derideant; D II, 39. is, ... quae natura partum animantis faciat, ignorat; D II, 49. nec .. ignorare deus potest, qua mente quisque sit; D II, 125. quae (gens) non, etiamsi ignoret, qualem habere deum deceat, tamen habendum sciat; L I, 24. bonis ignorantibus, quid quisque sentiret; L III, 34. ignorante rege, uter Orestes *esset;* Lae 24. cum, id quam vere fiat, ignores; Lae 97. nomen tantum virtutis usurpas, quid ipsa valeat, ignoras; P 17. s. II. sapientiam.
2. **accus. c. infin.:** nec .. ignoras iis istud honestum ... solum bonum videri; F III, 12. nec .. ignoro varias philosophorum fuisse senten-

nam illam; D II, 47. comitia || omnia || illa, L III, 45. illa (comoedia); R IV, 11. illa magna commoditas; R II, 9. illa (commoditas); Lae 23. illa communitas; O I, 56. comprehensionem illam; A I, 42. in illud divinum animorum concilium coetumque; C 84. illa concitatio; D I, 80. conclave illud; D I, 26. illa conclusio; A II, 128. F IV, 55. Fa 42. illa vetus Zenonis ... conclusio; N III, 22. Socratica illa conclusione; T V, 47. ab illa conclusione; A II, 96. illam ... individuorum corporum ... concursionem fortuitam; T I, 42. ille .. concursus; T II, 37. praedonum ille concursus; P 27. ille (coniector); D II, 62. 134. 144. illa ordinum coniunctio; O III, 88. illa ... consolatio; T III, 79. consolatione illa; T III, 55. illa praeclara constitutio Romuli; R II, 53. illam .. Socraticam dubitanter ... consuetudinem disserendi; A I, 17. ab illa consuetudine; R II, 25. consul ille; T I, 3. consulatus ille antiquus; T II, 41. magnificentissumum illud senatus consultum; D I, 59. ad illam Diodori contentionem; Fa 17. in illis contentionibus; O I, 137. illam ... conversionem; Ti 45. ex illa erudita Graecorum copia; L I, 7. cotem .. illam; D I, 33. ille cruciatus; O III, 102. illa cultura vitium; F IV, 38. animi cultus ille; F V, 54. illa cupiditas; P 40. illi (cupiditati); T V, 60. cura .. illa; O I, 126. illo Pacuviano .. „alitum anguium curru“; R III, 14. ille cursus; T II, 37. summus ille caeli stellifer cursus; R VI, 18. illi ... stellarum cursus sempiterni; R VI, 17. illam custodem urbis; L II, 42.

illi (xviri); R II, 63. ex illis xviris; R II, 63. illa admirabilis ... deductio; D I, 100. ad illam (solis defectionem); R I, 25. illa definitio; A II, 43. 95. illa .. definitio; A II, 43. || illa || vera definitio; A II, 43. illa (delubra); L II, 42. illa depravatio; O III, 105. deus ille; A II, 134. N I, 37. Ti 21. ille ... Platonis deus; T I, 63. dominans ille in nobis deus; T I, 74. ille (deus); N I, 52. Ti 42. ille princeps deus; R VI, 26. ſ. procreator. illum (deum); N I, 33. illius caelum ... regentis dei; L II, 9. illi principi deo; R VI, 13. illi (di); N II, 60. III, 79. illos (deos); L II, 26. illorum (deorum); T I, 64. N I, 90. ad illos (deos); T I, 72. in illis (dis); N I, 80. ad illum (dialecticum); A II, 91. in illa dictatura; O II, 29. Laconis illud dictum; T V, 40. »illa ad alios dicta et praecepta«; T III, 71. supremus ille dies; T I, 117. ille ... dies; R VI, 9. illum diem; T I, 118. Lae 7. 12. festo illo die; F V, 70. illo die; N II, 6. D I, 119. Fa 30. ille legis huius inventor, disceptator, lator; R III, 33. illam ... disciplinam; A II, 2. illam (Pythagoreorum disciplinam); Ti 1. illarum disciplinarum; R II, 34. veterem illam ... Platonis discriptionem; T IV, 10. disputatio copiosa illa quidem; A II, 30. illa ... disputatio; F III, 3. illa subtili disputatione; L I, 62. illa, quae videtur .. fieri ... dissensio; O III, 56. illa distinctio; T IV, 59. illa divisio; F III, 55. illum (dolorem); F II, 93. T II, 65. illum .. et Iovem et dominatorem rerum; N II, 4. illi iniusto domino; R II, 44. illam (domum); N II, 17. in illa domo; C 37. [ille dux Leonidas]; T I, 101. dux ille Graeciae; C 31. ducem illum; D I, 49.

ad illa elementa; R I, 38. illud elogium; C 61. enodatio: ſ. explicatio. illa ... ἐποχή; A II, 59. ἐποχὴν illam; A II, 148. equi Pelopis illi Neptunii; T II, 67. in illo errore diuturno; O I, 113. illa ... exceptio; R I, 10. excusationis non illius quidem iustae; C 65. illo .. exemplo; D I, 64. illa ... exempla; R I, 5. illis (exercitationibus); Fa 3. illa .. exhedra; F V, 4. illa .. explicatio fabularum et enodatio nominum; N III, 62.

illa ... incredibilis fabrica naturae; N II, 138. fabricam illam tanti operis; N I, 19. ille fabricator huius tanti operis; Ti 6. illa factio; R I, 68. illud (factum); O III, 19. illa facultas; T II, 3. illam facultatem; Fa 3. fama: ſ. laudatrix. tota illa familia; F IV, 49. ab illa Platonis familia; L I, 55. ex illa familia; O I, 138. illum (familiarem); N I, 58. illa familiaritate; F IV, 23. fanum illud; D I, 54. fatum .. illud; A II, 126. illam feram; R II, 67. ecfrenatam illam ferociam; R VI, 1. mundi ille fervor; N II, 30. illae fibrae stirpium; T III, 84. illis (fidibus); N II, 157. illam (filiam); T III, 26. illum filium Solis; T III, 26. illum (filium); O III, 112. illis (filiis); T I, 113. illum bonorum finem; F III, 48. finem illum summi boni; F IV, 25. ad illum Enni finem; O I, 52. fletus: ſ. lamentatio. illa depravatio et foeditas turpificati animi; O III, 105. foramina illa; T I, 47. illa ... fortitudo; T IV, 51. illas fortunas; T I, 12. in illa fortuna; N III, 83. illos ... frenos; R II, 58. Oceani freta illa; T I, 45. ille fructus liberalitatis; O II, 56. ille .. fructus; P 49. frumentarius ille; O III, 57. 67. in illa fuga; D I, 59. ille fulgor; R VI, 17.

gallinarium .. Deliacum illum; A II, 86. illi (galli); D II, 56. ille gemitus; T II, 57. tota illa gens; F IV, 51. in illa incorrupta maxime gente Aegyptiorum; R III, 14. illud .. naturale (genus divinandi); D II, 27. illud .. genus; R I, 65. illud (genus decertandi); O I, 34. illud .. maxime rarum genus; O I, 119. illud (genus, acc.); R I, 54. genus illud totum rei publicae; R I, 64. genus illud optumum rei publicae; L II, 23. illud forense dicendi ... genus; O I, 3. illa varia ... genera lugendi; T III, 62. illa genera bonorum; T V, 76. illa (genera divinandi); D II, 109. genera illa universa; Ti 16. divinationis illa fere genera (acc.); D II, 26. illa (genera); Ti 41. ab illo Aristippeo genere voluptatis; F II, 20. ab illo aureo genere; N II, 159. ad illud civitatis genus; L I, 20. de illo genere rei publicae; R I, 65. *ex* illo pertinenti genere; F III, 55. ex illis (generibus); R I, 45. in illo genere; T IV, 48. R I, 11. 35. illi (gladiatores); T II, 41. illum globum; R VI, 15. illa tritici grana; D II, 66. illam ... gratiam; O II, 79. quanta illa || illi || ... fuit gravitas, quanta ... maiestas! Lae 96. cum illa plurimarum artium gravitate; R I, 16. ille (gubernator); C 17.

illos (haruspices); N II, 11. hastam illam cruentam; O II, 29. illa hereditate; F II, 55. illorum .. heroum; R III, 12. in illum hiatum; O III, 38. illam (historiam); L I, 5. in illa (historia); L I, 5. illi (homines); O II, 36. illis (hominibus); N II, 165. veram .. illam honestatem; T III, 3. illi propinqui hortuli; F V, 2. maritimus .. ille et navalis hostis; R II, 6. illam (humationem); T I, 104. in tantis illis umoribus; N II, 26.

illas (timiditatem ignaviamque); F I, 49. ille (ignis) corporeus; N II, 41. ex illis sempiternis ignibus; R VI, 15. de illa immortalitate rei publicae; R III, 41. illae impensae; O II, 60. illa ... inportunitate; Lae 54. pro illa indolentia; F II, 19. divina illa ingenia; F I, 7. illos (acerbos inimicos); Lae 90. illa initia mathematicorum; A II, 116. illae .. iniuriae; O I, 24. ob illam iniuriam; R II, 46. de illa insula; N III, 57. in illa insula; N III, 53. ille (interpres); D II, 62. 144. veteres illi sive vates sive ... divinae mentis interpretes; fr V, 95. Lycurgus .., ille legum optumarum ... inventor; R III, 16. ab illo inventore veritatis et quasi architecto beatae vitae; F I, 32. ſ. disceptator. ex illa investigatione naturae; F V, 87. ioco .. illo; O I, 108. illa (ira-

cundia); O I, 89. illi iracundiae; R I, 59. illud iter; T I, 96. iudicio illo; A II, 84. iniustum illud durae servitutis iugum; R II, 46. iure illo nigro; T V, 98. ius .. illud; L III, 17.

illa lugubris lamentatio fletusque maerens; T I, 30. illam [boni lancem]; T V, 51. lator: ſ. disceptator. illa ... temeraria ... vitiorum laudatrix, fama popularis; T III, 4. laus .. illa .. C. Iulii; R II, 61. illa *laus;* R III, 24. illam (laudem); T V, 85. in legatione illa nobili; A II, 5. vera illa et summa lex; F IV, 11. illa lex; T V, 118. L II, 8. lex illa tota; R II, 53. illa (lex); L I, 42. >< II, 13. lex .. illa; L II, 14. illam legem ‖ rem ‖; R II, 60. legem illam praeclaram; R II, 61. lege illa de provocatione; R II, 55. ab illa summa lege; L I, 19. contra illam legem sempiternam; L II, 10. liber ille; F V, 85. illo libro; A II, 102. de moribus libri dicuntur illi quidem esse Aristoteli; F V, 12. illi (libri); R I, 14. illos libros; O III, 8. ex illis libris; D II, 112. in illo libro; T I, 57. in illis libris; D I, 9. L III, 13. 32. 38. in aliis ‖ illis, iis ‖ libris; Fa 1. in illis de re publica libris; L II, 23. in *illis* libris; L III, 12. illa (liberalitas); O II, 52. nimia .. illa libertas; R I, 68. illa ‖ ita ‖ (lubido); fr V, 74. libra illa Critolai; T V, 51. illae .. litterae .. forenses et senatoriae; O II, 3. illas (litteras); F I, 10. Atti Navii lituus ille; N II, 9. Coloneus ille locus; F V, 3. locus ille; L II, 57. illum .. locum; R VI, 16. illum locum; R VI, 19. illo ... loco; R I, 4. illo loco; L II, 1. ſ. vita; T II, 41. locorum illorum; T I, 44. in illo loco; D II, 86. illis in locis; N III, 24. lucus .. ille; L 1, 1. ludo ... illo quidem; O I, 103. ludos illos; D I, 55. illud lumen; O III, 66. illud (lumen); Lae 100. illa (luna); D II, 17. in lucem illam; T I, 74.

Pherecydes .., ille Pythagorae magister; D I, 112. maiestas: ſ. gravitas. illae „fallaciloquae ... malitiae"; F IV, 68. bonum illud et malum; F III, 61. illud malum; T IV, 24. (acc.) T III, 58. illa (mala); T III, 32. in illo opinato malo; T III, 75. illa manu copiisque; R II, 5. mare illud; A II, 105. illo mari; R VI, 21. illa (Dionysii mater); D I, 39. »illam (matrem)«; T II, 20. illam (materteram); D I, 104. illi (mathematici); T I, 40. illo medicamento; O III, 92. doloris medicamenta illa Epicurea; F II, 22. illa medicina; T IV, 61. mediocritatem illam; O I, 89. memoria illa; A II, 2. illa divina mens; L II, 11. illam mentem; P 29. illius (mentis); T V, 70. in illis (mercennariis); O I, 150. illa (meretricula); N I, 93. illam Sullani temporis messem; P 46. ille (metus); T IV, 64. epheborum illa militia; R IV, 4. illae minae superiorum extorum; D II, 36. pulchros illos ministratores; T V, 62. illum (moderatorem); R V, 8. »sapiens illa virginalis modestia«; D I, 66. illo modo; A II, 109. F II, 106. III, 36. T IV, 57. D II, 24. 93. 120. Fa 15. >< 18. >< ne illo quidem modo; F II, 37. illo morbo; D II, 54. illum motum naturalem; F I, 19. illud (mulsum); F II, 17. illa (multitudo); T II, 63. ille (mundus); N II, 31. illum (mundum); N III, 26. Ti 20. illud maiorum vigiliarum munus; P 5. illud munus (acc.); Lae 7. ad illud munus; T IV, 5. augusta illa mysteria; L II, 35. illis mysteriis; L II, 36.

in nasturcio illo; F II, 92. ferarum natura non est illa quidem depravata; F II, 33. illa natura caelestis; T I, 65. illa (natura); T II, 46. N III, 28. illam (naturam); F IV, 38. illam naturam; N I, 29. 105. naturam .. illam; Ti 22. ad illam antiquissimam ... naturam; L II, 13. ille .. »Tantalo prognatus, Pelope natus«; T III, 26. navem illam; A II, 81. illa fatalis necessitas; N I, 55. illa (nix); A II, 100. illud nomen; N III, 48. illud .. regium nomen; R II, 43. insignem illam ... percipiendi notam; A II, 101. certa illa nota; A II, 71. illae (novitates); Lae 68. illum pristinum patrum numerum; R II, 35. illa apud Ennium nutrix; T III, 63.

illa obnuntiatio; D I, 30. illos oculos orae maritumae; N III, 91. illud .. officium; O III, 14. illi officio; O I, 158. ex illa olea; D II, 86. ad illam causarum operam; L I, 12. illi (opifices); R I, 35. illa opinio; T III, 68. 72. 75. >< illa .. opinio; T III, 61 (62). illam opinionem; T III, 76. oportunitas illa; F III, 46. opus illud; Ti 10. illud oraclum; D I, 37. oraclorum illorum; D I, 37. illa ... oratio; T IV, 9. N III, 28. illa eloquentissimi viri ... copiosa ... oratio; P 41. illa (oratio); Ti 8. illam ... orationem; T III, 60. orationem illam vanam; Lae 98. illis (orationibus); O I, 3. in illa oratione nobili; N III, 5. in illis (orationibus); O I, 3. in illa aureola oratiuncula; N III, 43. ille ... orbis; R II, 45. illi orbes; D II, 92. ille (ordo); L III, 29. illo (otio); O III, 3. in illo calamitoso otio; F V, 54. ſ. tranquillitas. vita; R I, 6. illa (ova); N II, 129. ova illa (acc.); A II, 58. inter illa (ova); A II, 58.

tremor ille et pallor; A II, 48. illo pane; T V, 97. illum .. quasi parentem huis universitatis; Ti 6. illa pars animi; T II, 48. animi pars illa mollior; T II, 50. illa (pars animi); D I, 60. illam partem bene vivendi; A I, 19. illi parti animi; T II, 47. illi parti .. inferiori; T II, 51. illae (partes) superiores; T I, 40. illis ex partibus; N II, 49. in illa parte; D I, 120. illa (partitio); F I, 45. illa partitio; Ti 22. ille apud Accium pastor; N II, 89. in pastoribus illis; D I, 105. ille (pater); A II, 148. »illum (patrem)«; N III, 67. 73. illum (patrem); O I, 109. illi (patres); R II, 20. illa (patria); L II, 5. >< illam (patriam); F IV, 66. illa .. diuturna pax Numae; R V, 3. illam (pecuniam); F IV, 72. illam pecuniam; P 48. illi pecudi; F V, 38. illud ex hesterna disputatione perfugium; T II, 66. illa perfugia; R I, 9. illa pericula; T II, 58. illa pernicies; O III, 62. perspicuitas illa; A II, 45. illa gravis aegritudinis perturbatio; T III, 61 (62). hilariores illae (perturbationes); T IV, 36. cum illa .. peste; L III, 25. philosophiam .. veterem illam; A I, 3. „patritam" illam „et avitam" ... philosophiam; T I, 45. illius verae elegantisque philosophiae; T IV, 6. illi (philosophi); T V, 119. philosophi quidam, minime mali illi quidem; O III, 39. veterum .. illorum (philosophorum); L I, 36. a gravibus illis antiquis philosophis; T III, 40. ab illis (philosophis); O I, 4. inter illos (philosophos); A II, 70. illos pisces; A II, 81. illis (piscibus); A II, 81. placatione .. illa; T IV, 60. illa (plaga); O I, 84. platanis .. illis; L II, 7. mortiferum illud .. poculum; T I, 71. illi (poëtae); T II, 26. R IV, 9. ille (populus); R I, 66. novus ille populus; R II, 24. illi (populi); L II, 11. cum illis populis; R II, 42. illa ... portenta; N II, 5. tota illa porticus; A fr 20 (S. 13). totam illam porticum; A fr 20 (S. 38). illam potestatem; L III, 26. praeceptum illud Atrei; T V, 52. praecepto illi veteri; T V, 36. praecepta .. illa; O I, 60. ſ. dicta. illa praedicta Veientium; D II, 69. illa praepositio tali; F III, 54. princeps ille; T IV, 69. V, 47. R II, 21. principes illi; N I, 6. illi principes; R I, 51. II, 23. contra illos principes; R I, 68. probabilitati illi; A II, 99. ille procreator mundi deus; Ti 26. difficile illud ... proelium; F IV, 31. prognatus: ſ. natus. proles illa; R VI, 23. illa .. promissa; O III, 94. illa (promissa, acc.); O III, 94. illis promissis;

O I, 32. in praeclara illa propylaea; O II, 60. veteri illi ... proverbio; C 32. illo Graecorum proverbio; T I, 41. illa prudentia; F V, 18. cum illis (publicanis); O III, 88. ille (puer); L III, 19. illo puero; D I, 79. illi (pueri); F V, 61. ><. illum pugnum; A II, 145. illam pulchritudinem; Ti 4. ille (pullarius); D II, 74. eruditum illum pulverem; N II, 48. ille (pusio); T I, 57.

illa quercus; L I, 1. 2.

illa (radicula); D II, 135. illam radiculam; D II, 135. illa ratio; T I, 53. illa (ratio); T III, 33. illa infinita ratio superstitionis; N III, 52. illa .. ratio; D II, 61. illa ignava ratio; Fa 28. illa ... quieta vitae ratio; R III, 6. perfectam illam ... rationem; N II, 34. illam (rationem); N III, 78. illi rationi; Fa 41. ille rector rerum publicarum; R V, 6. illum .. patriae rectorem; R V, 8. illa ... regula; F I, 63. illa .. remedia; T V, 74. remex ille; D II, 114. ille (remex); D II, 114. illam .. reprehensionem; A II, 111. populi res ... illa; R I, 43. illa res; R II, 63. O I, 73. 141. Lae 27. rem .. illam; N II, 10. illam legem ‖ rem ‖; R II, 60. illam rem; O III, 77. illius rei; A II, 36. illa ‖ illae (res) ‖; Fa 45. illae (res); O II, 46. † faciles illas quidem ‖ *res*, al. ‖; F V, 59. res ... magnas illas quidem; O I, 66. illas (res); Lae 22. illarum .. rerum pulcherrimarum; A II, 62. rerum illarum pulchrarum; F IV, 42. rerum illarum; O I, 127. illis (rebus); F V, 39. rebus illis (abl.); A II, 57. illis (rebus); Lae 22. de illis .. rebus; D II, 10. ex illis (rebus); F IV, 50. in illa re; T III, 77. in illis rebus; Ti 28. illam (rem publicam); R I, 47. illius .. rei publicae; R III, 47. illa (re publica); R III, 46. illae (res publicae); R I, 50. illarum rerum publicarum; R I, 44. in illa re publica; R II, 51. revocatio illa; T III, 35. ille rex; A II, 3. F II, 106. ille (rex); T V, 92. rex ille; R II, 45. illi (regi); T V, 92. illi regi ... tolerabili; R I, 44. robur illud; D II, 86. usque ad illum a Cyro exstructum rogum; F III, 76. ille fusus ... rubor; N I, 75. illum (rusticum); D I, 55. ><.

illam (sacerdotem); T I, 113. illa (sacra); L II, 36. ille (sapiens); A II, 107. 117. ille sapiens; F IV, 31. T I, 117. ille sapientissimus Graeciae; T II, 48. illum (Stoicum sapientem); A II, 119. illum (sapientem); T IV, 58. sapientem illum; P 8. illa (sapientia); F II, 52. illa praestans et divina sapientia; T III, 30. illa sapientia; O I, 153. illa .. sapientia; O I, 153. perfectam illam sapientiam; F IV, 63. illi (scaenici); O I, 114. illam (scientiam); L II, 52. saxum illud Lemnium; F II, 94. saxum .. illud; Fa 6. illam maxume optatam ... securitatem; T V, 42. ex illis abditis sedibus; N II, 95. ille Romuli senatus; R II, 23. ille acriculus ... senex Zeno; T III, 38. senes illos; Lae 101. caeli divinus ille sensus; N I, 33. illa perfecta atque plena (sententia); F IV, 36. illa sententia; N I, 45. illa .. sententia; Fa 21. illa L. Philippi Q. f. sententia; O III, 87. illam sententiam; T V, 25. illius sententiae; D II, 112. contra Carneadiam illam sententiam; F V, 22. in illis selectis eius ... sententiis; N I, 85. nobile illud ... sepulcrum; T III, 75. sermo ille; T II, 10. tripertito ‖ peripatetico, al. ‖ illo in sermone; R II, 51. illa iniustissima et durissima servitus; R I, 68. illa ... servitus; P 40. tristitia .. et in omni re severitas habet illa quidem gravitatem; Lae 66. illam severitatem; F I, 24. signum illud; A II, 128. institutum illud quasi signum; F IV, 34. illud (signum); D I, 121. illi (signo); D I, 124. in illa simulatione; O III, 98. difficillimam illam societatem; L III, 1. ad illam civium ... societatem; R IV, 3. ab illa infinita (societate); O I, 53. ab illa .. inmensa societate humani generis; O I, 53. ille sol; A II, 82. in solem illum; N I, 95. illo solacio; Lae 10. cum illa (solitudine); O III, 2. in illo divino solio; R III, 12. illud (somnium); D I, 42. illud de praesule ... somnium; D II, 136. illud somnium (acc.); D I, 58. illo Atinati somnio; D I, 59. ex illo somnio; D I, 53. somno illo; A II, 88. ille (sonus); R VI, 18. illum tristem ... sonum; R VI, 2. illum (sophistam); F II, 2. ille sorites; F IV, 50. illa sors; D II, 115. illae (sortes); D II, 70. illas sortis; D II, 86. illa (species); R I, 51. illam speciem; D II, 143. illa (sphaera); R I, 21. in illa sphaera solida; R I, 22. ille (status); F II, 42. ille moderatus ... civitatis status; L III, 28. ad illum ... civitatis statum; L III, 4. ex illo .. optimatium praeclaro statu; R I, 68. illa (stella); R VI, 17. totum .. illud philosophiae studium; A I, 7. oratoria illa studia; Fa 3. studiis illis; R I, 16. illa ... subtilitas; O II, 35. illud suggestum; D I, 124. illa superbia; Lae 54. illa suspicio; T I, 111. illo susurro; T V, 103.

illius tabulae; F II, 69. ille .. taurus; N I, 78. in illa tempestate horribili; R II, 11. temporum illorum; D I, 39. R II, 33. O II, 76. temporum [.. illorum] ‖ .. illorum ‖; O III, 74. temporibus illis; F II, 72. T IV, 5. V, 91. N I, 63. III, 83. D II, 140. Fa 10. R II, 4. 56. ><. O III, 80. 112. Lae 5. illis .. temporibus; O III, 111. ad illa tempora; O II, 75. ille ... tepor; N II, 26. illud (testamentum); O III, 73. illis (tibiis); N II, 157. illa (tibicina); fr X, 3. illas (timiditatem ignaviamque); F I, 49. ille ... timor; R II, 50. torquem illum; F I, 23. in illa tranquillitate; R I, 1. illum transfugam; D I, 100. tremor ille; A II, 48. illius .. tribunatus; R I, 31. ille (tribunus); L III, 22. tristitia: ſ. severitas; Lae 66. illum tyrannum; T V, 66.

illam (vanitatem); Lae 99. *vas* illud; D I, 76. vates: ſ. interpretes. per venam illam cavam; N II, 138. illud verbum; D I, 65. verba illa; O III, 70. illa (verba); O III, 70. Graecus ille ... versus; D II, 25. ille veterator et callidus; O III, 113. illum (vicinum); F I, 3. victuma illa; D I, 119. II, 36. post navalem illam victoriam; D I, 75. illa Curiana (villa); L II, 3. illa (villa); O III, 55. illi villae; L II, 4. illud vinclum; R I, 42. illa vincla carceris; T I, 74. ille vir bonus; A II, 23. tantus ille vir; F IV, 21. ille ... vir sapiens; T I, 74. ille (doctus vir sapiensque); T II, 39. ille (vir); T V, 54. 78. ille (vir sapiens); T V, 104. bonus ille vir; R III, 27. ille sapientissimus vir; L II, 3. ille .. sapientissimus Graeciae vir; L II, 39. »ille vir ... plenus fidei«; C 1. vir ille; Ti 1. bonum illum virum; F II, 53. R III, 27. Democritum .., magnum illum quidem virum; T I, 22. illum ... virum; R II, 69. divinum illum virum; L III, 1. illius optimi ... viri; R VI, 9. illius viri; C 19. Lae 102. illo viro; T V, 34. bonos illos quidem viros; F II, 12. ab optimis illis quidem viris; T I, 6. in illo viro; C 10. »illa« virgo; O I, 61. illa (virtus); F IV, 41. T V, 4. R III, 40. ><. illa divina virtus; R VI, 8. illam (virtutem); Lae 102. illae virtutes; O I, 46. illas (virtutes); F V, 66. in illis (virtutibus); F V, 64. illa vis; A I, 28. T I, 60. 61. vis illa terrae; D I, 38. illa .. vis naturae .. rationisque; O I, 14. quam habet vim nisi illam? O III, 77. illas ‖ eas ‖ .. vires; C 29. ad illam vim dominationis; R II, 15. visum illud; A II, 101. visum ... illud; Fa 43. illa visa; A II, 48. 52. illa (visa); A II, 51. illa visa (acc.); A II, 27. 88. illa (visa); A II, 47. visa illa; A II, 51. illa falsa (visa); A II, 90. ad visum illud; A II, 33.

illa (beata vita); T V, 80. vita illa beata; T V, 100. illam vitam; F IV, 20. 63. O III, 25. illam (vitam); O III, 85. illi caelesti vitae; T I, 75. »vita illa dignus locoque«; T II, 41. ad illam vitam; F IV, 30. ad illam abundantem bonis vitam beatissimam; N I, 114. in illa vita voluptaria; F IV, 31. in illa vita atque otio; R I, 6. summa illa vitia; T IV, 32. illa (vitia); T IV, 32. illa ... vitia (acc.); T IV, 80. illa (vitia); T IV, 80. in illis alnorum umbraculis; L fr 4. umor: s. humor. ex illo caelesti Epicuri ... volumine; N I, 43. illa .. voluptas ipsius restinctionis; F II, 9. illa (voluptas) stabilis; F II, 32. illa (voluptas); F II, 77. 87. voluptatem .. illam; A fr 20 (Z. 17). illam non dolendi voluptatem; F II, 10. illam nihil dolentis (voluptatem); F II, 16. voluptatem illam; F II, 29. 35. illam (voluptatem); F III, 1. V, 30. illa vox; F III, 64. Laconis illa vox; T I, 111. illa Pythagorea vox; L I, 34 (33). illam vocem; F V, 4. urbs illa; N III, 50. urbs illa praeclara; R III, 43. illam urbem; R VI, 11. illi urbi; R III, 44. illa urbe; L III, 26. illa utilitas; D I, 116. utilitate illa; L I, 42.

2. **mit Zusatz** (**Pronomina, Zahlen**): alia .. illa divina (bona); T V, 76. illi alteri flumini; L II, 1. illius generis alterius; Ti 28. in illo .. *altero* genere largiendi; O II, 61. illa .. altera ratio et oratio; T IV, 60. in illa altera parte; T IV, 10. illi alteri sententiae; A II, 148. sphaerae illius alterius solidae atque plenae; R I, 22. in Pythagoriis duobus illis; T V, 63. illos duo libros; A II, 11. illa duo somnia; D I, 56. bonum hoc, de quo agimus, est illud quidem plurimi aestimandum; F III, 34. idem: s. **idem**, A I, 2. ille (13 St.) S. 201, a. ipsae illae nostrae Athenae; L II, 4. ipse ille divinationis auctor; D II, 61. illa .. ipsa (Praxitelia capita); D II, 48. ipsum illud consilium; F V, 20. ipsa .. illa delectatio multitudinis; O II, 56. ipsa illa effectrix beatae vitae sapientia; F II, 87. ipsum illud genus .. libidinis; T IV, 44. in illo ipso forensi genere dicendi; O I, 133. ipsam illam iram; T IV, 55. Pythagorae ipsum illum locum ... sedemque; F V, 4. illa ipsa res; R I, 38. illam ipsam (rem); F IV, 55. illum ipsum sapientem; A II, 57. sapientia: s. effectrix. sedes: s. locus. illa ipsa sessio; F V, 2. in illo ipso acerbissimo miserrimoque spectaculo; T III, 66. vir iste fuit ille *quidem* prudens; L I, 54. meum illud iter; P 30. illa plurima ... sacrificia et fana; F II, 63. ipsae illae nostrae Athenae; L II, 4. Cato ille noster; R III, 40. Magnus ille noster; L II, 6. noster ille amicus; R I, 30. nostro illi familiari; R I, 15. nostram veterem illam (rem publicam); L II, 23. nostra illa forensi (rhetorica); F II, 17. ad illa spatia nostra sedesque; L I, 14. illi .. octo cursus; R VI, 18. adsensio omnis illa; T I, 24. illum omnem conatum suum; F II, 56. illa (Epicuri dogmata) ... omnia; A II, 106. omni .. illo antiquo ... errore; R II, 18. omnem illam orationem; R I, 70. omnis illa antiqua philosophia; A I, 22. omni illa qualitate; A I, 27. sermo .. omnis ille; R VI, 25. primus .. appetitus ille animi; F V, 41. prima illa commendatio; F V, 41. constitutio illa prima naturae; F IV, 15. illa prima (genera); R I, 69. primus ille (locus); O I, 18. prima illa (monstra); N III, 44. ad illum primum motum animi; Lae 29. *ab* illo *primo rege* Cecrope; L II, 63. illa prima (sententia); Lae 57. quartum illum et altissimum gradum; N II, 35. quattuor nota illa genera principiorum; T I, 22. ‖ in ‖ quattuor initiis rerum illis; A I, 39. illae quinque formae; N I, 19. quinta illa ... natura; T I, 41. quae (malitia) volt illa quidem videri se esse prudentiam; O III, 71. quae sordidissima est illa quidem ratio; O II, 21. quae (somnia) ... declarant illa quidem acumen interpretis; D I, 39. nescio quam illam umbram; F I, 61. horum trium generum quodvis ... non perfectum illud quidem ... *est;* R I, 42. illarum .. sex et nonaginta centuriarum; R II, 40. in illis sex libris; L I, 20. sex illa ... stadia; F V, 1. in illum * et ‖ illum ‖ memorabilem annum suum; L I, 8. in illo suo casu; T V, 112. illum omnem conatum suum; F II, 56. tertio illo anno; R III, 44. tertius .. ille finis; Lae 59. ad tertium genus illud; R III, 45. illa tertia pars rationis; D I, 61. illa .. tertia parte animi; D I, 61. in illa tertia philosophiae parte; A I, 40. illi tot di; N I, 33. haec illa sunt tria genera; A I, 22. tria illa genera bonorum; T IV, 62. tribus illis (generibus civitatum); R II, 65. ex illis tribus (generibus); F II, 47. ex tribus generibus illis; R II, 41. triplex ille animi fetus; T V, 68. Platonem illum tuum; L I, 15. tuus ille Poenulus; F IV, 56. Thyamis Epirotes tuus ille; L II, 7. doctorem illum tuum; F V, 75. de familiari illo tuo; N I, 58. a tua illa antiqua domo; L I, 3. illud tuum perspicuitatis patrocinium; A II, 105. illam vestram Sospitam; N I, 82. vester ille princeps; N I, 95. gravissimam illam vestram sententiam; F IV, 45. una illa .. offensio; Lae 88. una illa patria; L II, 5.

II. **prädicativ: 1. ohne Zusatz:** ubi Nilus ad illa, quae Catadupa nominantur, praecipitat ‖ praecipitatur ‖; R VI, 19. aemulatio .. dupliciter illa quidem dicitur; T IV, 17. quid tam planum videtur quam mare? e quo etiam aequor illud poëtae vocant; A fr 3. erit aliquid interius, ex quo illud animal nominetur; N I, 26. tum ille vere vertens annus appellari potest; R VI, 24. nec .. illud non eruditorum temporum argumentum est, quod ..; T IV, 4. non .. fortuito hunc artificem dicemus esse, illum negabimus; A II, 22. utrum (L. Mummius) illum civem excellentem an atriensem diligentem putaret? P 38. indicetne ei vir bonus aurum illud esse? O III, 92. nec ... cum tua causa cui commodes, beneficium illud habendum est, sed faeneratio; F II, 117. tum fit, ut aegritudo sequatur, si illa mala sint, laetitia, si bona ‖ si bona, laetitia ‖; F I, 57. illa ... aut bona sunt aut mala; F III, 69. qui illa bona esse dicunt; F IV, 59. qui illud non dubitant bonum dicere; F IV, 62. nec equidem habeo, quod intellegam bonum illud; T III, 41. an ratio parum praecipit nec bonum illud esse ... nec porro malum, quo ..? T IV, 39. cum doceas nec bonum illud esse, ex quo laetitia aut libido oriatur, nec malum, ex quo aut metus aut aegritudo; T IV, 60. etiamsi vel ‖ nec, et ‖ mala sint illa ... vel ‖ nec, et ‖ bona; T IV, 61. bonum illud necne sit, quod lubidinem moveat; T IV, 62. ille .. equus est, ille canis; A II, 21. civem: s. atriensem. illa .. est civitas popularis, in qua in populo sunt omnia; R I, 42. non .. erat illa tum civitas, cum leges in ea nihil valebant; P 27. cum ... pugnum .. fecerat, comprensionem illam esse dicebat; A II, 145. se „coniugem" habuisse »illum, Amor quem dederat«; T IV, 69. consilium illud imperatorium fuit, quod Graeci στρατήγημα appellant; N III, 15. corpus illud non est, sed simile corporis, nec ... sanguis est; N I, 75. illi, qui fluere apud inferos dicuntur, Acheron, Cocytus, Pyriphlegethon, tum Charon, tum Cerberus di putandi; N III, 43. si hi di non sunt, ... quo modo illi sunt? N III, 45. si di sunt illi, quos colimus; N III, 47. nullam eorum divinationem voco, ne illam quidem, qua ..; D I, 112. illa initia et, ut e Graeco vertam, elementa dicuntur; A I, 26. equus: s. canis. illa est εὐταξία, in qua intel-

legitur ordinis conservatio; O I, 142. faeneratio: ſ. beneficium. cum ratione animus movetur placide ..., tum illud gaudium dicitur; T IV, 13. nobile .. genus canum illud scimus esse; T I, 108. mihi .. antiquissimum sepulturae genus illud fuisse videtur, quo ..; L II, 56. imperium: ſ. patrocinium. initia: ſ. elementa. ut (Persaeus) ne hoc quidem diceret, illa inventa esse deorum, sed ipsa divina; N I, 38. cum .. inaniter et effuse animus exultat, tum illa laetitia gestiens vel nimia dici potest; T IV, 13. si cothurni laus illa esset, ad pedem apte convenire; F III, 46. principem legem illam et ultimam mentem esse dicebant ... dei; L II, 8. si .. populus plurimum potest, ... dicitur illa libertas, est vero licentia; R III, 23. illa sunt lumina duo, quae maxime causam istam continent; A II, 107. non esse illud malum; F IV, 52. illa .., morbum, egestatem, dolorem, non appello mala, sed, si libet, reiectanea; F IV, 72. malum illud non esse, quia turpe non esset; F V, 94. ceteri ... malum illud quidem, sed alia peiora; T II, 15. iudico malum illud opinionis esse, non naturae; T III, 31. qui .. semper cogitavisset accidere posse aliquid adversi, ei fieri illud sempiternum malum; T III, 32. malum illud omnino non esse; T III, 76. qui illa mala esse censent; T IV, 60. si mala illa ducimus; T V, 29. ſ. bonum. est .. illa subiecta quasi materia sapientiae; F III, 61. est .. tarda illa quidem medicina, sed tamen magna, quam adfert longinquitas et dies; T III, 35. mens: ſ. lex. ex quo illa „ostenta, monstra, portenta, prodigia“ dicuntur; N II, 7. virtus ... pecudum illos motus esse dicit; A II, 139. huius regiae (rei publicae) prima et certissima est illa mutatio; R I, 65. Graecum illud quidem (nomen); N II, 91. iudicat (sapiens) ... officium illud esse; F III, 59. vocantur illi optimates; R III, 23. an ... non dubitamus, quin illa opera sint rationis? N II, 97. cuius generis oracla etiam habenda sunt ... illa, quae ..; D I, 34. ostenta: ſ. monstra. nos et eam patriam ducimus, ubi nati, *et illam, a qua excepti* sumus; L II, 5. illud patrocinium orbis terrae verius quam imperium poterat nominari; O II, 27. extrema illa persona est, ut ..; L II, 49. illa, quae in concha patula pina dicitur; F III, 63. maximum .. illud portentum isdem Spartiatis fuit, quod ..; D I, 76. ſ. monstra. quin .. praetor ille esset; A II, 147. prodigia: ſ. monstra. illam rem populi, id est rem publicam, quis diceret tum, cum ..? R III, 43. templa, muri nihilo magis efficiebant, Dionysio tenente ut esset illa res publica; R III, 43. vides .. ne illam quidem, quae tota sit in factionis potestate, posse vere dici rem publicam; R III, 44. *poterne* tum .. negare rem *esse* illam *pub*licam? R III, 45. cur illa sit res publica resque populi; R III, 46. regem illum volunt esse, qui consulit ut parens populo; R II, 47. sed hoc commune vitium; illae Epicuri propriae ruinae; F I, 18. illa iam significatio est laudis ornamenta ad mortuos pertinere; L II, 60. cum illi sanctissimi viri fuerint; Lae 39. nec illam || ullam || vim esse naturae, ut sui dissimilia posset effingere; N III, 23. si illud esset ... tale visum ..., quale esse non posset ex eo, unde non esset; A II, 18. maximam voluptatem illam habemus, quae ..; F I, 37.

2. **mit Zuſatz** (Pronomina, Zahlen): alterum illud extitisset lumen civitatis; C 35. ipsi illi maiorum gentium di qui habentur; T I, 29. illa .. ipsa praecepta sunt; O I, 148. ea (Natio) si dea est, di omnes illi, qui commemorabantur a te, Honos, Fides, Mens, Concordia; N III, 47. eum (Hannibalem) admiratum quaesisse de deo, quodnam illud esset tale monstrum; D I, 49. unam illam civitatem putat; L II, 5. cum penes unum est omnium summa rerum, regem illum unum vocamus; R I, 42.

B. **bei Adjectiven, Pronomina, Zahlen, Genetiv und Präpositionen:** 1. **Adjectiva, Pronomina, Zahlen:** 1. **attributiv:** a. **ohne Zuſatz:** illud Aristippeum; F II, 18. ille Caecilianus; F II, 13. Caecilianum illud; T III, 56. desertum illud Carneadeum; T V, 87. Imperiosum illum; F II, 60. ille Pacuvianus; D I, 131. Pherecydeum illud; D II, 31. ille Terentianus; T III, 65. — illud tam ineruditum absurdumque; A II, 132. ille aeger; R I, 63. esse aliquid perspicui, verum illud quidem; A II, 34. illum alterum; D I, 57. antiqui illi quasi barbati; F IV, 62 illi .. antiqui; F IV, 63. illi (antiqui); L II, 49. ab illis (antiquis); F IV, 8. 9. ><. illius beati; T V, 62. illi (boni); T I, 110. illud, quod quaeris, optumum. bonum: ſ. A. calidum illud atque igneum; N II, 28. ille veterator et callidus; O III, 113. callidus ille et occultus; Lae 99. canorum illud; C 28. illos (captivos); O III, 100. cetera illa adhibebat; F II, 64. decem illi; O III, 113. illud superius (decorum); O I, 96. illud ... decorum; O I, 98. decorum illud; O I, 110. ><. 126. illud decorum (acc.); O I, 128. dialecticus: ſ. A. illud animorum corporumque dissimile; T IV, 31. illa duo; T IV, 29. illa .. duo (acc.); A II, 40. ille exercitatus et vetus ob eamque rem fortior; T II, 38. illa externa; A II, 4. F V, 81. illud extremum; F V, 68. extrema illa; F V, 25. facetum illud Bionis; T III, 62. familiaris: ſ. A. illa »flexanima tamquam lymphata«; D I, 80. fortis: ſ. exercitatus. illa (futura); F I, 62. hi (Stoici) ponunt illi quidem prima naturae; F IV, 43. haec ... sunt illa quidem sua sponte cara; F V, 68. illud honestum; O I, 79. illud .. honestum; O III, 13. illud (honestum); O III, 17. illud honestum (acc.); F II, 50. honestum illud; F V, 64. O I, 65. illud .. honestum; O I, 55. illa humana; R VI, 20. idem: ſ. **idem,** B, I, 1, a. (12 St.) S. 202, a. calidum illud atque igneum; N II, 28. ille improbus; R III, 27. in illo inani; Fa 47. ex illis individuis; A II, 55. illud tam ineruditum; A II, 132. rudem illum et inexercitatum; T II, 38. inops ille; O II, 69. de illo interfecto a caupone; D II, 135. illa invidiosa; A II, 144. feci .. audacius quam ille ipse; P 3. est praetereundus; N III, 68. illum .. ipsum dedocere; F I, 20. illi ipsi ... conferunt; O I, 156. non solent dicere; T II, 17. non dubitant dicere; T II, 49. nihil divinent; D II, 147. tenerentur; L III, 31. ego insipientior quam illi ipsi; D II, 51. ipsi .. illi solent ... loqui; A II, 47. profitentur; T II, 7. in illorum ipsorum (artibus); F III, 5. dictum ab ipso illo; F II, 82. illud ipsum non accidisset; T V, 108. placet; O II, 32. obtineri potest; F II, 107. significandum est; O I, 137. esse; F I, 38. T V, 65. (sciri posse); A I, 45. concedere; N I, 69. facere possit ornatius; F V, 6. habet; L III, 16. non nimium probo; F II, 27. illa ipsa ... conieci; P 3. legant; F I, 10. sunt .. haec maiora, ... quam ipsa illa; L I, 28. accusare nolis; T IV, 75. dixerunt; F IV, 5. id .. sequens illud etiam ... motum aut statum esse dixit e natura absoluto; F III, 33. qui (Stoici) ... illud autem, quod ... facile ad credendum est, ... id non concedant || idcirco non dant, al. ||; T I, 78. illa ... complent ea quidem beatissimam vitam; F V, 71. ea, quae sunt praeposita, referuntur illa quidem ad finem; F III, 54. esse illum medium; F II, 14. media illa; F IV, 71. illa media (acc.); F III, 39. hic est ille moderatus; T V, 36. illi (mortales); D II, 129. illorum (mortuorum); Lae 23. »illa iacent multa et

praeclara relicta•; T V, 101. illa tam multa .. effingere; T I, 61. naufragum illum; Fa 5. in illo naufrago; Fa 5. ex illo necopinato; T III, 59. ille noster; A II, 137. nostri illi; R II, 24. L III, 1. callidus ille et occultus; Lae 99. consurrexisse omnes illi dicuntur; C 63. delirare visi sunt; N I, 92. videntur ... errasse; F IV, 43. omnibus .. illis .. iucundus; R I, 18. maneant illa omnia; A II, 79. quaererentur; N III, 18. uberiora fore ... quam illa ... omnia; R I, 37. omnia illa ... continerentur; F V, 68. pluris aestimavit quam omnia illa; F III, 21. defenderent; D I, 6. permixtum illud; Ti 24. pleraque illa Solonis sunt; L II, 64. horum posteri meliores illi quidem; F V, 13. ille ... consulatum primus attulit; O I, 138. illud primum ... falsum esse; A II, 67. primum illud concesserit; F IV, 48. deinde prima illa, quae ..; F III, 8. prima .. illa naturae ... cadunt; F III, 61. ad prima illa secundum naturam obtinenda; F V, 19, ad prima illa redeamus; Lae 100. priscis || in primis || illis; T I, 27. illa pristina manere; F V, 40. ille nescio qui ... videbat; A II, 81. nescio quem illum anteponebas; F IV, 61. illud nescio quid; fr V, 93. illud breve vitae reliquum; C 72. ut reliqua non illa quidem nulla ... sint; F V, 72. rudem illum; T II, 38. illi (seditiosi); A II, 72. septem .. illi; F II, 7. illi .. septem; O III, 16. illos septem; T V, 7. illos (stultos); N III, 11. illi (superiores); F IV, 58. illos ... superiores; F IV, 63. superiore illo; F II, 63. superius illud; A II, 111. illud .. superius; A II, 119. illa .. superiora; F IV, 58. N III, 49. Lae 20. extrema illa et summa; F V, 25. suum illud; T I, 99. ille tenuis; O II, 70. totum illud; A II, 88. F II, 104. T III, 64. de illis tribus; O II, 32. ex tribus illis; F V, 19. triginta illi; L I, 42. ille tuus; F II, 73. illud (verum); A II, 49. doctissimi illi veteres; F II, 114. veteres illi; Fa 40. illi *veteres* *; R I, 63. veteres ... acute illi quidem; L III, 14. illos veteres; T V, 69. veterum illorum; A II, 14. veteribus illis; T V, 30. post illos veteres; A II, 76. illud ultimum; F IV, 33. illius ultimi; Ti 12. ad illud ultimum; F III, 55. ille unus e septem sapientibus; F III, 76. in uno illo ... manet gratia; O II, 70. unum illud erat insitum; T I, 27. est admiratione dignum; O III, 11. non celant; A II, 60. dicere; A II, 28. videris imitari; L II, 17. omnia pendere ex uno illo; L II, 50. illud usitatum; A II, 109.

b. **mit Zusatz** (Pronomina, Zahlen): hoc decorum totum illud quidem est cum virtute confusum; O I, 95. quae secundum naturam illi ipsi gloriosi esse fateantur || fatebantur, fatentur ||; F V, 72. ipsum .. illud honestum ... deserendum est; F IV, 68. tale est illud ipsum honestum; F V, 66. in iis ... ipsum illud quidem perfectum honestum nullo modo, similitudines honesti esse possunt; O III, 13. Magnus ille noster me audiente posuit ..; L II, 6. in illis veteribus nostris ... multa admixta ex intima philosophia; A I, 8. ut omnia illa prima naturae huius (rationis) tutelae subiciantur; F IV, 38. illa tria ... omnia iustitia conficit; O II, 38. num nescio qui ille divinus ... possit, quae alba sint, quae nigra, dicere? D II, 9. illud nescio quid tenue ... dicere ad puerorum ortus pertinere; D II, 94. extrema illa et summa ... sua cuique (animali) propria (sint); F V, 25. nec .. (M. Regulus) sua illa superiora tam magna ... ducebat; F II, 65. venio ad illa tua brevia ... et primum illud; F IV, 48. ubi igitur illud vestrum beatum et aeternum? N I, 68.

2. **prädicativ** (Adjectiva: f. D): hic: f. **hic,** B, I, 2, a. ille (4 St.) S. 151, a. propterea illa prima et summa habemus; O III, 101. quid est .. illud, quo meminimus? T I, 59. quicquid est illud, quod sentit; T I, 66. fr IX, 10.

II. **Genetiv und Präpositionen:** 1. **attributiv:** a. **ohne Zusatz:** ut ... falsum .. (est) illud Accii: »probae etsi ..;« T II, 13. ut ... illa dicant Alcmaeonis: »sed mihi ..;« A II, 52. ex quo illud laudatur Archytae; T IV, 78. ex quo et illud est Callani, de quo ante dixi, et Homerici Hectoris; D I, 65. vetus .. illud Catonis admodum scitum est; D II, 51. nunc fit illud Catonis certius; R II, 37. ex quo genere comparationis illud est Catonis senis; O II, 89. scitum est .. illud Catonis, ut multa: „melius ... mereri ..;" Lae 90. in quem (Roscium) etiam illud est eius (Catuli): »constiteram ..;« N I, 79. ex quo illud Ennius || Ennii ||: »tum pavor ..;« T IV, 19. ex hoc genere illud est Ennii: »utinam ne ..!« Fa 35. illa Lyconis qualia sunt? T III, 78. quid, si reviviscant Platonis illi? F IV, 61. ut mihi Platonis illud, seu quis dixit alius, perelegans esse videatur; R I, 29. praeclarum igitur illud Platonis; O I, 63. Pyrrhi quidem de captivis reddendis illa praeclara; O I, 38. ut honestum illud Solonis sit, ... senescere se multa in dies addiscentem; C 50. ex quo illud Terentii: »sine Cerere et Libero friget Venus«; N II, 60. haec omnia in eodem, quo illa Zenonis, errore versantur; N III, 25. — apud: f. **apud,** III. alqs (4 St.) alqd (B. I, S. 226, b). ut illud in ore habeant ex Hymnide: »mihi sex menses ..;« F II, 22. illud ex institutis pontificum ... non mutandum est; L II, 29. parumne subtiliter disputat ille in Eunucho? N III, 72. ille .. in Synephebis Academicorum more contra communem opinionem non dubitat pugnare ratione; N III, 72. illud in silice, quod .. apparet ... tamquam vestigium ungulae, Castoris equi credis esse? N III, 11.

b. **mit Zusatz:** illud Antipatri Cyrenaici est *id* quidem paulo obscenius; T V, 112.

2. **prädicativ:** ille ... quaerere ex eo, viderenturne illa Philonis; A II, 11. nec iis non satis fieri, quorum illa fuerant, oportere; O II, 81. at illud non modo non adrogantis, sed potius prudentis, intellegere ..; N III, 26. illud minime auguris, quod adscripsit ..; D I, 29. ne illa quidem divinantis esse dicebas; D II, 14. eiusdem generis etiam illud est, quod scribit Herodotus; D I, 121. sunt .. illa imperitorum; N III, 39. haec oblectationis; illa necessitatis; N II, 150. prudentis: f. adrogantis. sunt illa sapientis; T III, 18.

C. **bei Infinitiven und Wörtern (Formeln):** 1. **ohne Zusatz:** illo .. addito „iuste" fit recte factum; F III, 59. ut ... desit illud „Areopagi", sic ... deesse arbitrato || arbitrator || „deorum"; N II, 74. hoc credo illud esse »sublime candens, quem invocant omnes Iovem;« N III, 40. iam illa: „favete linguis" et „praerogativam, omen comitiorum"; D II, 83. ex quo illud „summum ius summa iniuria" factum est iam tritum sermone proverbium; O I, 33.

2. **mit Zusatz:** ipsum illud aemulari, obtrectare non esse inutile; T IV, 46. ipsum .. illud peccare, quoquo verteris, unum est; P 20.

D. **allein: a. masc.:** 1. **Singular:** 1. **ille:** a. **Activ:** egit; C 16. egisset; L II, 36. ait; F I, 7. 23. T I, 31. II, 20. D I, 62. R I, 68. Lae 93. aiat; F II, 70. (amavit); A II, 113. (amet); T III, 73. anteposuit; Lae 69. appellat; F V, 87. T I, 58. N I, 49. Fa 30. 46. (appellat); A I, 40. F V, 88. appellavit; R II, 50. audivit; D II, 141. videtur .. vere augurari; D I, 27. capit; P 49. cenabat; F II, 25. censet; F I, 17. censeat; T III, 60. clamat; N I, 86. comminiscebatur; F IV, 43. condidit; D II, 47. considerat; T V, 71. consumeret; F I, 72. contemnit; F II,

26. contereret; F I, 72. defendat; O III, 39. dicit; T IV, 11. Fa 13. O III, 117. (dicit); F II, 13. dicebat; D II, 77. Lae 33. dixit; R V, 2. dixerat; R I, 18. dicat; F I, 15. II, 15. diceret; A II, 112. F I, 27. dixerit; T II, 18. (Areopagus dixerit); O I, 75. dixisset; A II, 62. F V, 96. T V, 61. D II, 101. R II, 38. O II, 89. C 8. (audebat dicere); R I, 23. dilexit; Lae 30. discessit; R VI, 29. discedat; O I, 32. dispertiat; O II, 40. disputat; L I, 15. divinasse .. videatur; R II, 10. docere .. poterat; R I, 23. haud dubitavit ... docere; R I, 23. esse effatus videtur; R V, 1. effugit; F V, 88. eget; O I, 49. emittit; R IV, 5. est .. praestantior; C 33. est .. prudens; R II, 67. qualis ... est; Lae 59. est .. situs; L II, 57. (est); F III, 48. erat sapiens; F IV, 65. qualis ... consul ... fuit! F II, 62. qualis .. fuit; T V, 54. sapiens fuit; Lae 9. suasor ... fuit; C 10. fuerat (similis); O I, 121. qualis .. sit; T IV, 36. exclamavit; A II, 89. extrueret; R II, 21. facit; F II, 16. IV, 40. (inprobe fecit); O III, 55. fecerat; N I, 85. possem idem facere, etsi minus quam ille; T I, 84. prae se fert; O II, 79. tulit; C 12. tulisset; D II, 140. ferre potuerit; F IV, 20. finxit; T II, 27. potuit ... fingere; D II, 116. habebat; A II, 2. habuit; L I, 6. inmolaret; D I, 72. immolare voluit; N III, 88. inplorat; R I, 63. incendat; F IV, 7. inquit; A I, 2. II, 10. 11. F II, 6. 17. 21. III, 10. 41. IV, 1. 44. 80. V, 5. 6. >< 8. 86. T II, 61. V, 98. N I, 16. III, 3. 6. D I, 8. 10. 103. II, 150. Fa 3. R I, 59. 61. 66. VI, 10. 15. O III, 59. [ille]; F II, 11. inquiet; O III, 53. ><. instat; A fr 20 (S. 24). interpretabatur; R I, 29. iurare possit ‖ posset ‖; A II, 123. liberat; A II, 121. loquatur; F II, 15. meminit; O II, 79. miraretur; F I, 16. misit; T III, 54. mor*tuus* (est); R II, 20. mortuus est; C 14. neglexit; D I, 54. neglegat; F II, 15. negat; A II, 73. F V, 88. neget; F II, 70. numerat; T V, 25. paruit; Lae 37. percontatus est; R VI, 9. peregrinabatur; T V, 114. perferebat; F II, 93. »ille ... perrupit«; T II, 23. persequeretur; F I, 72. pervenerit; N III, 41. »ille (Anguitenens) ... ponit«; N II, 109. praecipit; T V, 95. praefuit; Lae 37. (probat); A II, 143. (probavit); A II, 130. flere prohibebat; R VI, 14. promisisset; O III, 58. proscripsit; O III, 55. putat; T I, 58. III, 33. V, 110. N I, 86. putabat; Lae 11. putavit; O I, 10. P 9. quaerere; A II, 11. queritur; N I, 13. recipiebat; O III, 2. regnavisset; R II, 27. relinqueret; F I, 72. ratus est; Ti 18. repudiaverat; R III, 40. respirat; F IV, 65. respondit; D I, 32. O I, 84. respondisset; D I, 77. 123. revertetur; Ti 45. revertisset; O III, 45. sanabat; F IV, 66. scribit; R VI, 2. scripturus ... esset; O III, 93. senserit; F I, 14. separavit; T III, 47. secutus est; A II, 70. F II, 102. sequi videbatur; O III, 48. solebat; R II, 3. sumebat; O III, 2. sustinere (possit); Lae 73. possit sustinere; Lae 73. tenuit; F V, 12. idem tenere debuit ultimum bonorum, quod ille; F II, 35. testatur; N I, 111. »ille ... tradidit«; N III, 66. tribuebat; A II, 12. tribuat; A II, 134. F IV, 23. non ... magis ... vacabunt quam ille; T I, 107. versat; N III, 68. in aliis rebus ... versaris atque ille; L II, 17. vidit; F IV, 60. V, 16. R II, 52. videat; P 41. vult; F I, 25. II, 102. vellet; Lae 37. utebatur; D II, 76.

b. **Passiv**: avocari potest; T IV, 60. dictus est sapiens; F II, 24. exoratus ... est; C 42. factus est ... consul; O III, 79. movebatur; D II, 53. perculsus; D I, 119. reprehensus ... est; N I, 107. tenebitur; C 33.

c. **Ellipsen**: mihi vero (placet), ille; A I, 14. quam multa ille (Chrysippus) contra sensus! A II, 75. ille, credo, nihil (sapientem) opinaturum; A II, 77. quod cum dixissent, ille contra; F II, 2. sed ille ... vitiose; F II, 41. quae cum dixisset, finem ille; F IV, 1. ille vero, si insipiens ..., numquam beatus; F V, 92. sed ille certe non fortis; T II, 33. atque ille non inmoderate magno in dolore: »retinete!« T II, 50. probe et ille: »sanun es?« T IV, 73. elatus ille levitate ... nonne tanto miserior, quanto sibi videtur beatior? T V, 16. in quo beatior ille, qui ..; T V, 56. non igitur ille, ut plerique, sed isto modo, ut tu, distincte, graviter, ornate; N I, 59. atque haec quidem ille; N II, 96. at ille uno verbo: „testudo"; D II, 133. hoc ille filio, sed praeceptum putemus omnibus; O II, 54. huic ille, classem ... incendi posse; O III, 49. gravate ille primo; O III, 59. nec vero ille in luce modo atque in oculis civium magnus; C 12. an ille mihi liber, cui mulier imperat? P 36. et ille; R I, 14. 19. 56. ><. VI, 26. tum ille; A I, 4. 13. II, 137. 148. F III, 10. D II, 72. R I, 14. 15. 17. 35. 37. II, 64. 67. III, 48. ut ille; A II, 121. T II, 1. IV, 35. O I, 33.

2. **illum: a. Subject im acc. c. inf.:** cogitare; L III, 5. O III, 1. conquirere; Ti 51. cunctari; T I, 111. definisse; A II, 77. degenerare; T II, 60. delirare; A fr 20 (S. 32). dixisse *eum* ‖ illum dixisse ‖; D I, 56. dedisse; R I, 16. ducere; O III, 79. esse .. medium; F II, 14. constantem ... esse; T IV, 61. bonum virum ... fuisse; F II, 80. nec otiosum ... fuisse; O III, 4. singulari .. suavitate orationis fore; D I, 78. facere ‖ fecisse, al. ‖; A II, 70. facere non potuisse; D I, 49. incidere; Lae 2. (locutum esse); N I, 86. locutum; D II, 50. maerere; T III, 79. (mentiri); F II, 55. progredi coepisse; D I, 49. esse reditorum; D I, 53. — esse ... delectatum; F I, 39. inflammatum fuisse; T IV, 50.

b. **Object**: acuebant; O III, 1. adegit; O III, 66. adiuvat; O II, 71. ut ... ego illum plus (amem) quam me; T III, 73. ames; T V, 12. appellare sapientem; Lae 1. audiebam; A II, 10. R I, 30. audierunt; A I, 16. audierant; A I, 46. II, 16. audiam; O III, 117. complexi; A I, 1. miserrimum dixeris; T V, 16. eluditis; A II, 123. ut ... pluris eum faciat ... quam illum; F III, 23. ignorabant; A II, 4. interfecturum; O III, 112. »occidam illum«; T IV, 48. offendi; Lae 103. oppressit; C 49. oraret; D I, 72. perculit; L III, 24. (percontatus sum); R VI, 9. privabo; A II, 3. provocarem; F I, 26. quis ... potentiorem (quemquam putet), quam illum? R I, 28. recepissent; N III, 89. [reliquerunt ... illum]; O I, 40. removerent; C 22. reprehenderit; F I, 32. secuti; T V, 85. vidi; fr V, 44. viderit; Fa 10. vidisse; T III, 31.

c. **Ellipsen**: ut illum, maria pedibus peragrantem; F II, 112. at illum artem .. se scire nullam; T V, 8. — nisi nimis animose ferox natura illum nescio quo *; R V, 9.

d. **mit Präpositionen**: ad: converte; A fr 20 (S. 35). redeo; F II, 73. quid? A II, 94. — apud; T II, 49. — inter: esse; F II, 14.

3. **illius: a. nach Verben**: indigens; Lae 30. magis fuisse vestrum ... quam illius; F II, 103.

b. **nach Substantiven**: comitem; Lae 37. commoda; N I, 122. »illius .. cor«; T IV, 77. N III, 68. deus; D II, 40. dicta; Lae 10. epistula; T V, 90. filio; O II, 50. memoriam atque imaginem; Lae 102. nutum; T V, 61. »studio atque odio illius«; T IV, 48. orationem; Lae 96. scripta; F I, 7. sententia; A II, 71. sine illius ‖ ullis ‖ suffimentis; L I, 40. (vitam); F IV, 62.

4. **illi**: a. **nach Verben**: »illi accenderit«; O I, 51. acciderunt; D 1, 43. adsentior; L II, 33. ablaturum; L I, 41. detraxeris; T III, 77. »illi .. dabo«; N III, 66. >< >< erepturum; L 1, 41. gratiam habeo; T 1, 100. imperavit; D II, 72. obsit; O I, 42. ostenderit; A II, 69. parerent; R II, 4. placet; N II, 46. placent; L II, 45. portendebantur; D 1, 119. (propositum est); F III, 22. prosint; O 1, 32. respondisse dicitur || respondit ||; C 72. fuit; C 60. esse; L II, 5. »illi || illis || supplicarem«; N III, 65. (videtur); T III, 50. >< videbatur; A 1, 42. N I, 79. >< videri; F II, 8. O II, 70. —

b. **nach Adjectiven**: amicos facit; O I, 55. (optimum esse); F IV, 56. melius fuit; O III, 99. est ... exiguus; P 49. maius est; P 2. simillimum; T V, 56. erat voluptarius; F II, 65.

c. **beim Passiv**: exspectanda fuerunt; O II, 75.

5. **Illo**: a. **abl. absol.**: vivo; T I, 90. extincto; C 12.

b. **abl. comp.**: melius; F I, 26. clarius; D II, 66. mitius; A II, 11.

c. **Präpositionen**: ab: est; F 1, 21. cremari; C 84. dici; F I, 25. dicta sunt; R I, 68. habitum; Lae 3. inridemini; A II, 123. cum: actum esse; Lae 11. actum .. est; Lae 15. certa; A II, 101. collati; A II, 73. disserere; N 1, 61. una ... occidisset; Lae 104. de: somniandi; D II, 140. auctorem; R I, 16. ex: (percontari); D II, 76. in: fuit; O II, 75. **zum Satz**: A II, 15. F V, 88. N I, 59. L III, 24. O II, 27. 76. — pro: necaretur; Lae 24.

II. **Plural**: 1. **illi**: a. **Activ**: assequebantur; O I, 148. qui, ut illi (Titanes) caelestibus, sic hi adversentur magistratibus; L III, 5. aluerunt; R III, 7. appellant; A I, 30. F III, 21. 24. 32. IV, 60. T II, 35. R II, 58. (appellant); F IV, 60. (appellent); L I, 55. audent appellare; F V, 78. arbitrarentur; A I, 38. censent; T 1, 108. cuperent; L III, 30. defecerunt; A II, 7. dicunt; F III, 35. 53. IV, 52. V, 90. T V, 47. haec παράδοξα illi, nos „admirabilia" dicamus; F IV, 74. dicebant; A II, 135. dicent; Fa 44. dicerent; A II, 136. F IV, 20. dixerint; D II, 62. digladientur; T IV, 47. dissentiunt; F II, 19. (distinguunt); T III, 11. dabunt; F IV, 51. dubitant; A II, 8. nec .. minoris aestimanda ducebat ea ... quam illi; F IV, 57. effugere ... possint; D II, 54. faciunt; F IV, 51. facere possunt; D II, 40. † fateantur; Fa 44. melius ... fruuntur quam illi; T V, 102. habuerunt; A I, 17. habuerint || habuerunt ||; A II, 107. haesitaverunt; A II, 15. si, ut illi Aeschylum ..., sic hi Platonem imitentur; A I, 10. incidunt; T IV, 32. increpant; A II, 74. inducunt non facillime illi quidem; O III, 118. intellegunt; F II 13. mutaverunt; F V, 74. negant; F I, 61. nominant; D II, 89. (nominant); O II, 18. persequantur; Lae 45. (ponunt); L 1, 19. probabant; A II, 135. pugnant; T III, 50. putant; F III, 43. T III, 59. IV, 7. 12. R I, 68, L I, 19. putent; A I, 16. quaerunt; F V, 89. recesserunt; O I, 155. reddebant; T I, 38. referre ... solent; A II, 13. scripserunt; F IV, 5. L II, 14. significent || significant ||; F IV, 22. solent; L II, 12. si plures sunt ii ... quam illi; O II, 79. qua (forma) .. fuerunt; N I, 107, tenent; R III, 7. tenuerunt; F IV, 26. tollerent; A I, 38. tradiderunt; F IV, 10. soliti ... esse dicantur ... tradere; T IV, 3. tribuunt; F IV, 59. vidissent; F IV, 62. possint ... vivere; O II, 40. vocant; A II, 17. F III, 20. T III, 11. IV, 23. Fa 1. (volunt); A II, 14. volunt; A II, 43. D II, 93. voluerunt; T II, 36. >< uterentur; F IV, 45. uti solent; F IV, 64.

b. **Passiv**: hi .. coluntur aeque atque illi; N II. III, 45. sunt ... constituti; R II, 58. picti sunt; N III, 89. recreantur; T IV, 32.

c. **Ellipsen**: haec ipsa de vita et moribus ... illi || * illi enim || simpliciter; A 1, 6. utrum igitur nos impudentes ... an illi adrogantes? A II, 115. vestri haec verecundius, illi fortasse constantius; F II, 114. quod .. ego pluribus verbis, illi brevius; F IV, 26. ergo ut hi miseri, sic contra illi beati; T V, 16. ergo hi in illorum et illi in horum sermone surdi; T V, 116. quo modo illi ergo? N I, 107. neque id ad vivum reseco, ut illi, qui haec subtilius disserunt; Lae 18. qui .. in virtute summum bonum ponunt, praeclare illi quidem; Lae 20.

2. **illos**: a. **Subject**: esse (miseros); T I, 11. (esse facturos); F IV, 49. »illos obsequi«; D I, 66. profiteri; Lae 35. »illos prodesse«; D I, 66. — conservari; N III, 81.

b. **Object**: audi; A II, 140. convenire aveo; C 83. dedeceat in illis || illos ||; O I, 146. despicere debemus; A II, 130. diligere cogimur; O II, 32. miseros putas; T I, 13. relinquamus; A II, 32. secuti sunt; F IV, 12. sanat; T III, 58. terret; N I, 86.

c. **Präpositionen**: apud: nata et frequentata; R 1, 5. reperiemus; F IV, 12 (13). est; F V, 83. in summo ... honore .. fuit; T I, 5. **zum Satz**: F IV, 53. — contra: dicamus; N III, 53. — in: concesserit; A fr 20 (S. 27). — inter: fuit ... ius; R 1, 18.

3. **Illorum**: a. **nach Adjectiv**: similes; F IV, 43.

b. **nach Pronomina**: illud; F IV, 50. ista ipsa; F IV, 7. nemo; Fa 17.

c. **nach Substantiven**: ab illorum aetate; N III, 11. asperitatem; F IV, 79. causa; Fa 33. dicendi copiam; F IV, 6. finis; O I, 33. ingenia; N II, 42. oratio; F IV, 5. partitio; A I, 22. ratio; Fa 33. ratione; F III, 42. 48. IV, 3. cum illorum rege; R II, 13. sententiae; A II, 29. in illorum ... sermone; T V, 116. tristitiam; F IV, 79.

4. **illis (dat.)**: a. **nach Verben**: adimi; O II, 81. assentiar; F IV, 2. defuit; R III, 13. dictavisses; F IV, 62. uti .. licebat; A II, 61. liceat; F II, 68. placet; F V, 83. D II, 93. placuit; F V, 11. esse pollicitum; L 1, 53. profuisset; D II, 24. erat ... in conspectu; T IV, 2. »illi || illis || supplicarem«; N III, 65. erat ... tradita; A I, 33. videtur; F IV, 62. videri; O II, 70.

b. **nach Adjectiven**: ratio .. inquinatissima; O II, 21. sinistra sunt; D II, 76. (terribile est); P 18.

c. **beim Passiv**: adeunda sunt; F II, 56. confitendum sit; D II, 93.

5. **illis (abl.)**: a. **abl. absol.**: mortuis; R I, 31. silentibus; T IV, 6.

b. **nach Verb**: iustioribus utamur; F I, 2.

c. **Präpositionen**: ab: accepta; T 1, 1. sunt ... ducta; T IV. 4. petitur; O III, 16. requiramus; T III, 71. — constituta est; N III, 94. dicitur; N II, 67. D II, 35. dicuntur; F IV, 2. sunt dicta; F IV, 6. dicetur; F IV, 45. habetur oratio; T V, 94. nominata est; N II, 67. positam; T V, 2. quaesitum ... est; L III, 15. esse tractatas; F I, 6. — cum: congruentis; L I, 38. consentire; F IV, 72. facit; F II, 44. est dissensio; F V, 76. — de: iudicamus; O I, 30. de illis, cum volemus; F V, 22. — ex: partim; L II, 42. in: dedeceat in illis || illos ||; O I, 146. — prae illis modestos ... homines; A fr 20 (S. 39).

b. femin.: 1. **Illa**: || turba, al. || ... discedit; T V, 78. (Sibylla) fudisse dicitur; D II, 110. maeret; T I, 105. »illa (Helice) ... refulget«; N II, 106. — (Academia) vetus .. nominetur; A 1, 46. — tertia (Minerva); N III, 59.

2. **illam:** (Consolationem) profuturam; D II, 3. (Karthaginem) excisam esse; C 18.

3. **illa (abl.)**: (Numantia) eversa; Fa 27. — ex illa vetere (Academia) numeramus; A I, 46.

c. neutr.: I. **Singular:** 1. **illud (nom.)**: a. **Subject:** α. **Activ:** accedit; D II, 58. angit; T I, 83. videtur ... confirmare; N II, 162. constabat; T III, 78. contingit; F IV, 15. (contingit); F IV, 75. effluxit; C 69. extra est; F V, 16. ubi ... est? A II, 82. ubi sit; T IV, 47. ex eo genere est; Fa 12. in eo est; O I, 67. in eadem causa est; F IV, 65. est in officio; O I, 47. acute .. disputantis .. est; T V, 28. ingenii magni est; O I, 81. nihili sit; T IV, 74. erat philosophi; D II, 80. absurdum est; O III, 8. absurdum sit; A II, 58. aeternum sit; T I, 66. fr IX, 10. est album; A II, 21. alienum est; O I, 124. apertum est; L III, 18. erat aptius; F IV, 2. aridum est; N II, 136. optimum est; O I, 77. breve ... est; P 35. caeleste ... sit; T I, 66. fr IX, 10. canorum (est); A II, 21. est consentaneum; F III, 43. quo modo hoc sit consequens illi, sic illud huic; T V, 18. divinum ... sit; T I, 66. fr IX, 10. dubium (est); F IV, 67. dubium est; D II, 96. extremum est; L I, 32. falsum ... est; N I, 81. potest ... esse falsum; D II, 66. honestum quid sit ..., nisi forte illud; F II, 49. umidum (est); N II, 136. est latius; T III, 16. leve ... sit; T IV, 74. est ... maxumum; T I, 52. sit necessarium; fr V, 73. necesse est; Fa 48. odiosum est; O I, 64. perspicuum est; A II, 24. 132. F I, 56. III, 59. D II, 124. perspicuum sit; L I, 27. praeclarum .. est; T III, 73. quale est? F II, 104. L II, 5. quale sit; T IV, 62. D II, 20. R I, 38. nec .. tantum mali est ... quantum illud; L III, 81. rectum est; F IV, 15. satis est; T III, 73. turpe ne sit; O III, 81. veri .. simile .. est; T III, 16. (veri simile) est; N III, 47. verum est; Fa 12. Lae 67. 88. verius est; N I, 123. verum .. sit; fr V, 95. videatur esse utile; O III, 81. eveniet; D II, 18. eveniat; Fa 45. excellet; T II, 30. excruciat; T I, 83. est .. exortum; F III, 51. exsistit; F V, 67. exstitit; N I, 12. inest; T III, 74. interest; P 25. movet; D II, 9. est natum; A II, 28. occurreret; F I, 19. pertinebat; A II, 78. profuit; O I, 75. repugnat; F V, 77. restat; A II, 60. sequitur; A II, 78. F IV, 25. Fa 35. L III, 42. spectat; A II, 144. stabit; D I, 117. (terret); T I, 10. usu venire solet; A II, 35. permagnum videtur; O III, 81. probabilius videtur; A II, 121. O III, 33. (probabilius) videtur; A II, 134. quale .. videtur? F II, 74.

β. **Passiv:** assumitur; F III, 29. aperiebatur; A II, 37. concludatur; N III, 37. conectitur; Fa 14. confitendum est; P 35. considerandum videri solet; Lae 26. contemnendum ... sit; T IV, 74. (deliberetur); O III, 40. est ... demonstrandum; T IV, 76. dicitur; T I, 88. dictum est; L II, 26. dici ... potest; D II, 24. dictum videtur; F V, 77. dictum videatur; F V, 38. sit disputatum; A II, 103. dandum est; F V, 83. est ... ductum; T IV, 45. efficitur; F II, 24. N I, 50. R III, 18. L I, 25. efficiatur; A II, 90. effectum .. erit; A II, 68. exceptum sit; O I, 121. excutiendum est; T I, 88. expetendum; F III, 22. expressum est; D I, 67. videatur aegre ferundum; T IV, 59. fit; R I, 65. L III, 39. Lae 51. 65. fiet; D II, 21. fieri poterat; F III, 53. fugiendum; O I, 83. intellegitur; O I, 103. intellegendum est; F V, 30. intellegi potest; Ti 33. est iudicatum; F II, 36. iudicandum est; O I, 75. est iudicandum; O I, 92. neglegi possit; T IV, 74. nuntiatum est; D I, 59. perfectum est; T I, 112. perfici ... possit; T IV, 74. perspici ... potest; Ti 33. pervolgatum .. esset; T IV, 36. positum est; F V, 24. praecipiendum fuit; Lae 60. quaerendum sit; O I, 159. seligendum; F III, 22. teneatur; A II, 99. tollitur; L II, 24. videndum ... est; O II, 70.

γ. **Ellipsen:** illud imprudenter; A I, 22. illud vero perabsurdum, quod dicitis; A II, 59. illud .. vere: »o Publi, o gurges, Galloni!« F II, 24. sed ubi illud: „plus semper voluptatis“? F II, 95. illud autem perabsurdum; F III, 27. illud vero minime consectarium, sed in primis hebes; F IV, 50. si illud, hoc; non autem hoc; igitur ne illud quidem; F IV, 55. unde ergo illud? T I, 34. illud vero perquam inane: »neque sepulcrum ... habeat«; T I, 107. illud et melius et verius, omnia ... esse; T II, 30. ita prorsus, et illud quidem ante meridiem, hoc eodem tempore; T II, 67. nec minus illud acute, quod ..; T III, 10. ex hoc illud etiam: »aspice hoc sublime candens«; N III, 10. illud vero quam callida ratione! N III, 66. nonne cum multa alia mirabilia, tum illud in primis? D I, 16. magnum illud etiam, quod addidit Coelius; D I, 78. illud tamen eius philosophi magnificum ac paene divinum, quod ..; D I, 124. magnificum illud etiam Romanisque hominibus gloriosum, ut ..; D II, 5. illud vero multo etiam melius; D II, 35. mirabile autem illud, quod ... signum Iovis ... conlocabatur; D II, 46. illud admodum ridiculum, quod negas ..; D II, 78. iam vero illud stultissimum; L I, 42. illud vitiosum, ... quod ... fecerunt ..; L II, 28. in quo (libro) multa praeclare, illud absurde; O II, 56. sed cum in agendo multa populariter, tum illud male; O II, 73. atque illud etiam, ... reddi captivos negavit esse utile; O III, 100. illud ... idcirco recte a poëta, quia ..; O III, 106. sed illud maxumum; O III, 114. atque illud absurdum, quod ..; Lae 90.

b. **Prädicat:** (animi virtus) sive hoc sive illud sit; T IV, 30.

2. **illud (acc.)**: a. **Subject:** α. **Activ:** accidere; N III, 89. consequi; F III, 64. constare; N I, 44. »illud .. fore«; T IV, 48. intus fuisse; D II, 48. optumum esse; T II, 46. esse .. optimum, ... dignissimum; N II, 29. falsum .. esse; R II, 70. esse honestum; F II, 49. recens esse; T III, 75. (simile) esse; N I, 90. tantum esse; T II, 42. non posse esse verum; F IV, 68. deum .. esse; N III, 41. firmum permansurum; F II, 86. sequi; Fa 41.

b. **Passiv:** animadversum; N II, 125. dici; O III, 53. effici; L I, 34. fieri; R I, 25. esse ferendum; F V, 94. videri; A II, 25.

b. **Object:** α. adduci vix possum; F I, 14. sunt admonendi; O II, 68. adsentior; R III, 47. pugnare te; N I, 75.

β. addo; F III, 9. addimus; Lae 50. adsequi *; R III, 23. agemus; T V, 83. ait; D I, 62. animadverto; O I, 37. hoc negas te posse nec adprobare nec improbare; qui igitur magis illud? A II, 96. attendimus; A II, 53. attendere; L III, 26. audierat; F V, 94. censuerim; A II, 63. comprehendisset; A II, 71. concedet; F IV, 51. confirmat; F I, 23. confitemini; N III, 63. credere; N III, 12. vgl. miror. declarantem; F IV, 14. defendunt; P 14. dico; F V, 79. dicimus; A II, 52. dicunt; Fa 37. diximus; T IV, 67. dicant ‖dicunt‖; F III, 47. dixeris; F I, 25. *illud dicere;* F V, 81. dicere velit; F V, 30. hoc dicere turpius est quam illud; N I, 70. distinguunt; T IV, 21. dabat; A II, 67. dabis; O III, 33. dubitas; ‖quid illud? num dubitas?‖ T I, 32. efficit; N II, 16. exaudiant; D I, 129. eximis; T II, 29. explicant; T V, 18. quam magnum ... faciunt! L II, 47. faciant; F II, 83. ferre non

possum; A II, 114. ferre; T III, 61 (62). sic habeto; T III, 13. insitum ... haberemus; T III, 63. exploratum habeto; D II, 60. improbo: ſ. approbo. intellegas; O III, 68. invenimus; N II, 18. indicabo; A II, 98. ><. laudabat; T II, 62. meditemur; T II, 65. mirarer, si crederem, quod ..; D II, 63. negatis; D II, 127. nosti; F II, 71. nuncupabant; N II, 60. patitur; O III, 22. perficiam; F II, 62. (probo); F I, 18. probo; F IV, 46. probabam; N III, 28. probantes; fr XI, 2. vix ferendum putabit; F IV, 53. quaero; A II, 95. F II, 70. N I, 90. (requiro); N III, 8. requiro; D II, 126. requirere; A I, 3. sentit; T I, 55. servare; O I, 97. tenent; P 14. tenebant; T IV, 6. teneamus; F IV, 68. illud ‖ † illud, † illa ‖ .. *video;* L II, 39. vides; R I, 60. 62. videbit; R V, 5. (videamus); A II, 116. vide; F IV, 45. videto; T I, 70. videtote; L II, 60. fixum vis; A II, 141. vellem; C 26. urgueam; F V, 80.

c. **Ellipsen:** ne illud quidem physici, credere aliquid esse minimum; F I, 20. nunc, si videtur, hoc, illud alias; T I, 23. illud, si ulla alia de re obscura adfirmare possem, sive anima sive ignis sit ‖ est ‖ animus, eum iurarem esse divinum; T I, 60. ex quo illud Ennius ‖ Ennii ‖: »tum pavor ..;« T IV, 19. reperiam fortasse, sed illud ante; T IV, 47. Cotta meus modo hoc, modo illud; N I, 47. melius Caecilius de sene alteri saeculo prospiciente quam illud idem: »edepol ..;« C 25. illud vero idem Caecilius vitiosius: »tum equidem ..;« C 25. † qui ‖ cui ‖ non tum hoc, tum illud, ut in ‖ uti ‖ plerisque, sed idem semper, animos hominum esse divinos; Lae 13.

d. **Präposition:** ad: venio ad illa tua brevia ... et primum illud; F IV, 48.

3. **illi:** sit consequens; T V, 18. simile sit; N I, 90.

4. **illo:** a. assumpto; F II, 118. confirmato; T I, 88. constituto; F III, 39. — b. est hoc illo evidentius; N II, 5. — c. cum: pugnare; F III, 39. O III, 19.

II. **Plural:** I. **illa (nom.)**: a. **Activ:** eveniant; D I, 14. Fa 45. ‖ illae (res) ‖; Fa 45. exsistunt; D I, 127. maneant; Lae 55. manant; L I, 63. manabant; T I, 6. pertinent; N I, 99. proficiscantur; F III, 22. sequuntur; R I, 67. serpant; N III, 51. sint .. necne sint; F IV, 29. quanti sunt! C 49. erant (voluptati); F I, 25. quo de genere .. sunt; D I, 114. (sunt) ex rhetorum pompa; T IV, 48. eodem in genere, quo illa, non sunt; F V, 68. in ore sunt; F II, 76. meliora sunt ea ... quam illa; N II, 87. sapientiam nobis cariorem fieri, quam illa sint; F III, 23. sunt .. communia; O I, 52. sint ... consequentia; F III, 26. sunt ... festiva; P 38. sunt humiliora quam illa; L I, 14. fuerint ... incognita; A II, 16. mutabilia .. sunt; N III, 30. quod est odiosius quam illa; A II, 95. perspicua sint; O II, 16. (probabilia sunt); A II, 135. quanta ... sunt; N II, 147. sunt similia; F IV, 65. sunt sita; Fa 40. summa erunt; F IV, 35. sint .. vendibiliora; F I, 12. vera sunt; A II, 38. vera esse non possint; F IV, 54. maius est vinculum ... quam illa; Ti 40. terrent; T I, 10. D II, 60. probabilia viderentur; P 1.

b. **Passiv:** haec ... pluris aestimanda sunt quam illa; P 48. agnoscuntur; A II, 33. aluntur ... et augentur; Lae 104. canerentur; T I, 85. sunt conferenda; T I, 2. conficiuntur; N II, 16. dicuntur; F V, 63. dicta sunt; F IV, 74. dicantur; F II, 95. dici solent; R III, 26. essent .. dimensa atque discripta; C 59. erunt ... explicanda; A I, 7. extincta sunt; Lae 104. (fiunt); Fa 40. laudantur; T III, 28. sint .. perfecta; N II, 88. probabantur; F IV, 61. refellerentur; N I, 50. scripta sunt; L I, 8.

c. **Ellipsen:** iam illa praeclara; A II, 86. unde enim illa: »age adsta!« A II, 88. et illa deinceps: »† incede ..;« A II, 89. nec tamen nimis eleganter (dicuntur); illa subtilius; A II, 146. illa tamen simplicia, vestra versuta; F IV, 69. illa inania: »ipse summis ..;« T I, 107. haec igitur simplicia, illa mixta; T V, 84 (85). sed illa palmaria, quod ..; N I, 20. iam vero illa etiam notiora; N II, 126. atque ‖ at quam ‖ illa mirabilia, quod ... curantur; N II, 126. illa praeclara; O III, 47. sin autem illa veriora, ut ..; Lae 14.

2. **Illa (acc.)**: a. **Subject:** *α.* **Activ:** vera et firma et certa esse; A II, 43. certiora esse quam illa; N III, 13. nihilo magis vera illa esse quam falsa; A II, 43. falsa esse; T II, 60. notiora esse; A II, 122. perniciosa fore; N III, 77.

β. **Passiv:** pluris aestimanda; F V, 90. appellari; F IV, 73. dici; T II, 8. IV, 7. dici posse; N I, 8. esse ... disputanda; N fr 1. effici; A I, 28. esse expetenda; F IV, 20. fieri; N III, 16. facta; D II, 61. ficta esse; L I, 47. (posita esse); T IV, 15. posse .. probanda esse; A II, 133.

b. **Object:** adhibentis; F II, 23. adgnoscit; T I, 58. (appellemus); F III, 52. appellemus; O I, 128. adprobant; T II, 8. audivisse; A II, 11. leviora censes; T I, 56. peiora (censet); O III, 26. cernimus; N II, 127. cernunt; D I, 114. cognoveram; A II, 62. composuit; D II, 110. consectantur; T II, 8. contemnere; T V, 30. convertere; T III, 29. coxerat; T V, 98. depulerit; Ti 45. deserat; O I, 86. detraxissent; T III, 42. dixit; A II, 12. diceres; N II, 147. dixerimus; T IV, 33. dicere; T I, 83. non dubitavit dicere; C 16. differemus; N III, 18. diligamus; F III, 17. discere; T I, 57. potuit ... didicisse; D II, 51. disputant; R I, 3. dissolvitis; N III, 29. digna ducant; D II, 125. debemus effugere; A II, 102. expetere; F IV, 72. ferre non possum; A II, 136. habet probabilia; A II, 110. habeant; T V, 102. L II, 28. malint; Lae 63. metuant; N III, 16. mutaverit; F IV, 57. nescient; A I, 10. oblitus est; A II, 106. omitto; A II, 129. N III, 40. omittamus; T II, 58. pati; O III, 110. perdiscere; F I, 27. magis ea percipimus atque sentimus ... quam illa; O I, 30. perpeti; O I, 113. non poterunt; A I, 10. praestare debebit; O I, 121. praeteream; T IV, 76. probare possumus; A II, 135. pronuntiare voluisset; O I, 4. recognoscere; T I, 57. reiciemus; N III, 47. retexueris; F V, 84. revoces; R II, 22. scitis; T III, 44. scire; A II, 116. scire cupimus; F III, 37. sentiat; N III, 33. sentire; O III, 110. sensisse; A II, 69. ſ. percipio. tenebas; F IV, 61. tenuisset; O I, 4. testabor; D I, 132. illud ‖ † illud, † illa ‖ .. *video;* L II, 39. viderunt; R I, 56. videamus; F II, 82. videre coepisset; T III, 69.

c. **Präpositionen:** ad: iunget; F V, 40. veniam; A II, 144. properem; L I, 28. — inter: esse; F III, 50.

3. **illorum**: a. neutrum; A II, 68. quicquam; O I, 159. — b. imago; D II, 139.

4. **illis (dat.)**: anteferre; R I, 36.

5. **illis (abl.)**: a. orbatus essem; Lae 104. utitur; R V, 5. — ab: impressa ‖ expressa ‖; Ti 34. — in: parandis; Lae 62. — sine: F V, 71.

E. **alte Formen:** »ollis (aedilibus)«; L III, 7. »olli (patres)«; L III, 9. »praeter olla (sacrificia)«; L II, 21. — »olli .. optemperanto«; L II, 21. »ollos ..., Herculem, Liberum (colunto)«; L II, 19. »sumptum in ollos ... minuunnto«; L II, 22. »nisi per ... ollos ... ne ferunto«; L III, 11. »ollis ... lex esto«; L III, 8. — »olla, ... Pietatem, Fidem, (colunto)«; L II, 19.

F. Lücken: * ... vel factiosa tyrannica illa vel regia; R I, 45. et illa tenenda est ferox *; R II, 67. iniecta gleba † tum et illis humatus est; L II, 57.

illic, dort: ut illic alii corporibus exercitatis gloriam et nobilitatem coronae peterent, ... item ..; T V, 9. ut illic liberalissimum esset spectare nihil sibi adquirentem, sic ..; T V, 9.

ill— s. **inl—**

illim, von dort: illim || illinc, al. || assumes, quae ad hunc locum pertinebant; O I, 151.

illinc, von dort, auf jener Seite: id fit, cum speculorum levitas hinc illincque || illinc || altitudinem adsumpsit; Ti 49. non ... idcirco non erat ortus illinc; F IV, 13. nihil illinc huc pervenit; F V, 94.

illuc, dorthin (curso, duco, effluo, rapio, traho, transfero, vagor, verso 3 St., volo, Lücke: s. **huc,** S. 188. abeunt .. illuc omnia, unde orta sunt; C 80. illa .. ipsa (Praxitelia capita) efficiuntur detractione, neque quicquam illuc adfertur a Praxitele; D II, 48. confugit (Epicurus) illuc, ut neget ..; F II, 28. cum illuc ex his vinclis emissi feremur; T I, 75. oratio ... redeat illuc, unde deflexit; T V, 80. rapior illuc, revocat autem Antiochus; F V, 6. probabile || ei || sapienti videatur se illuc venturum esse salvum; A II, 100.

imago, Bild, Abbild, Ahnenbild, Schatten, Traumbild: I, 1. accurrunt: istae imagines ita nobis dicto audientes sunt, ut, simul atque velimus, accurrant? D II, 138.

adfluunt: cum .. ex ipso (deo) imagines semper affluant; N I, 114.

attingit: id .. caput »attingens defessa velut maerentis imago vertitur«, quam quidem Graeci »Engonasin vocitant, genibus quia nixa feratur«; N II, 108.

audiunt: s. accurrunt.

complectuntur: tum animantes imagines, quae vel prodesse nobis soleant vel nocere, tum ingentis quasdam imagines tantasque, ut universum mundum conplectantur extrinsecus, (deos esse dicit); N I, 120.

defetiscitur: s. attingit.

est: quae (Epicurus) sequitur, sunt tota Democriti, || Democriti. || atomi, inane, imagines, quae εἴδωλα nominant; F I, 21. est .. nota imago; F V, 4. fac imagines esse, quibus pulsentur animi; N I, 107. quid, quod, simul ac mihi collibitum est, praesto est imago? N I, 108. s. accurrunt.

fluunt: quem .. tu Marium visum a me putas? speciem, credo, eius et imaginem, ut Democrito videtur. unde profectam imaginem? a corporibus enim solidis et a certis figuris vult fluere imagines; D II, 137. nullae .. imagines obrepunt in animos dormientium extrinsecus, nec omnino fluunt ullae; D II, 139.

incidunt: omnium || hominum || in me incidere imagines, Homeri, ... Platonis, nec ea forma, qua illi fuerunt. quo modo illi ergo? et quorum imagines? N I, 107.

incurrit: Orpheus, id est imago eius, ut vos vultis, in animum meum saepe incurrit. quid, quod eiusdem hominis in meum aliae, aliae in tuum? N I, 107. 108.

inrumpunt: imagines extrinsecus in animos nostros per corpus inrumpere? A II, 125.

insunt: censet imagines divinitate praeditas inesse in universitate rerum; N I, 120.

loquuntur: has .. imagines loqui volunt; T I, 37.

nititur: s. attingit. — nocent: s. complectuntur. — obrepunt: s. fluunt; D II, 139.

occurrunt: iis occurrunt plerumque imagines mortuorum; D I, 63.

pellit: num .., cum aut muros Babylonis aut Homeri faciem cogito, imago illorum me aliqua pellit? D II, 139.

persequitur: ista .. me imago Marii in campum Atinatem persequebatur? D II, 137.

perveniunt: s. II, 1. refero. — proficiscitur: s. fluunt; D II, 137. — prosunt: s. complectuntur.

remanent: tu .. et Gracchi et Octavii imagines remanere (dicis); N I, 106.

resonat: ea (gloria) virtuti resonat tamquam imago; T III, 3.

solent: s. complectuntur.

veniunt: quid, quod etiam ad dormientem veniunt (imagines) invocatae? N I, 108.

ohne Verb: quae autem istae imagines vestrae aut unde? N I, 107. s. incurrunt.

2. sum: sit sane, ut vultis, deus effigies hominis et imago; N I, 103. s. complectuntur.

II, 1. admiror: quis .. istas imagines conprehendere animo potest? quis admirari? quis aut cultu aut religione dignas iudicare? N I, 121.

adumbro: consectatur .. (optumus quisque) nullam eminentem effigiem virtutis, sed adumbratam imaginem gloriae || [gloriae] ||; T III, 3.

comprehendo: s. admiror.

consector: s. adumbro.

constituo: velut iste chorus virtutum in eculeum impositus imagines constituit ante oculos cum amplissima dignitate; T V, 13.

dico: (Epicurus) dicit eadem, atomos, inane, imagines; N I, 73.

excito: »unde animae excitantur obscura umbra opertae ex ostio || apertae hostio, aperto ex ostio || altae Acheruntis, salso sanguine,« imagines mortuorum; T I, 27.

fero: s. **fero,** III. imaginem (3 St.) S. 41, b.

fundo: qui (Democritus) tum imagines earumque circumitus in deorum numero refert, tum illam naturam, quae imagines fundat ac mittat; N I, 29.

habeo: cuius (Epicuri) imaginem non modo in tabulis nostri familiares, sed etiam in poculis et in anulis habent; F V, 3. habes somnum imaginem mortis eamque cotidie induis; T I, 92.

inculco: vos .. non modo oculis imagines, sed etiam animis inculcatis; N I, 108.

induco: quod et Democritus simulacra et Epicurus imagines inducens quodam pacto negat; N II, 76.

induo: s. habeo; T I, 92. — iudico: s. admiror. — mitto: s. fundo. — nomino: s. I, 1. est; F I, 21.

percipio: imaginibus similitudine et transitione perceptis; N I, 49.

propono: qui sibi non illius (Scipionis) memoriam atque imaginem proponendam putet; Lae 102.

refero: quae (imagines), in Capitolium cum pervenerim || pervenerint ||, tum ad animum meum referantur; N I, 106. s. fundo.

sequor: eas ipsas (imagines) utinam sequeremur! O III, 69.

verto, vocito: s. I, 1. attingit.

video: s. I, 1. fluunt; D II, 137.

2. utor: si imaginibus potius uti quam rebus ipsis placet; T V, 14. naturae imagine utendum est nobis; R II, 66. umbra et imaginibus utimur; O III, 69.

3. infigo in, intendo in: cum maximis voluptatibus in eas imagines mentem intentam infixam-

que nostram intellegentiam capere, quae sit ..; N I, 49.
traduco ab: cum .. animum ab ista pictura imaginibusque virtutum ad rem veritatemque traduxeris; T V, 14 (13).
III, 1. plenus: plena sunt imaginum omnia; D II, 137.
2. notus ex: quae (forma) mihi ex imagine eius (Africani) quam ex ipso erat notior; R VI, 10.
IV. adventus: vos .. (talem conformationem) adventum in animos et introitum imaginum dicitis; N I, 105.
circumitus: s. II, 1. fundo.
forma: »aspicite, o cives, senis Enni imaginis formam«; T I, 34.
introitus: s. adventus.
pulsus: nulla .. species cogitari potest nisi pulsu imaginum; D II, 137.
series: cum infinita simillumarum imaginum series || species || ex innumerabilibus individuis existat et ad nos || deos || adfluat; N I, 49.
similitudo: ex ea parte deficiebat ad propositum exemplar imaginis similitudo; Ti 34.
species: s. series.
V, 1. pulsari: s. I, 1. est; N I, 107.
2. in: non in umbra et imagine civitatis, sed in amplissima re publica enitar, ut ..; R II, 52.
VI. Lücke: quoniam tu hanc imaginem urbis et populi ni *; R II, 66.

imbecille, schwach, schwankend: adsentior: iis .., quae videntur, imbecillius adsentiuntur; A II, 52.
horreo, reformido: si qui illum (Theophrastum) secuti imbecillius horrent dolorem et reformidant; T V, 85.

imbecillis, schwach: imbecillis || imbecillus || .. est pudoris magister timor; fr V, 72.

imbecillitas (inb.), Schwäche, Schwächlichkeit, Krankheit, Haltlosigkeit: I. est: eius (populi) .. prima causa coëundi est non tam inbecillitas quam naturalis quaedam hominum quasi congregatio; R I, 39. iustitiae non natura nec voluntas, sed inbecillitas mater est; R III, 23. ineunte .. adulescentia, cum est maxima inbecillitas consilii; O I, 117.
indulget, al.: ipsa .. sibi inbecillitas indulget in altumque provehitur imprudens nec reperit locum consistendi; T IV, 42.
II, 1. cogito: qui inbecillitatem generis humani cogitat; T III, 34.
extimesco: incipio ... humani generis imbecillitatem fragilitatemque extimescere; T V, 3.
flecto: quodsi depravatio consuetudinum, si opinionum vanitas non inbecillitatem animorum torqueret et flecteret, quocumque coepisset; L I, 29.
obicio: cum obicimus maerentibus inbecillitatem animi ecfeminati; T IV, 60.
occupo: superstitio fusa per gentis ... hominum inbecillitatem occupavit; D II, 148.
perspicio: ut perspicerent rerum humanarum inbecillitatem varietatemque fortunae; O I, 90.
torqueo: s. flecto.
2. sum: quoniam .. omne peccatum imbecillitatis et inconstantiae est; F IV, 77.
3. adsentor: videamus, ne haec oratio sit hominum adsentantium nostrae inbecillitati et indulgentium mollitudini; T III, 13.
4. sum: eadem imbecillitate et inconstantia L. Tubulum fuisse, qua illum ... P. Scaevolam; F IV, 77.
5. dico de: quamquam de ipsius metus inconstantia, inbecillitate, levitate dicendum est; T IV, 64.
loquor de: de inbecillitate multorum et de variis disciplinis philosophorum loquar; T II, 15.
pono in: cum in inbecillitate gratificationem et benivolentiam ponitis; N I, 122.
proficiscor ab: quam (benivolentiam) si qui putant ab inbecillitate proficisci; Lae 29.
sum in: quoniam ... omnis in inbecillitate est et gratia et caritas; N I, 124.
III, 1. similitudo: genera .. (nobis deorum nota sunt), coniugia, cognationes omniaque traducta ad similitudinem inbecillitatis humanae; N II, 70.
2. morbus cum: aegrotationem (appellant) morbum cum imbecillitate; T IV, 28 (29).
ortus ab: erit eius (amicitiae) ortus a natura quam ab inbecillitate gravior et verior; Lae 32.
IV, 1. impediri: qui .. valetudinis inbecillitate ... impediti a re publica recesserunt; O I, 71.
valere: tanta ... expilatio direptioque sociorum, ut inbecillitate aliorum, non nostra virtute valeamus; O II, 75.
2. propter: sustinendi muneris propter inbecillitatem difficultas minime cadit in maiestatem deorum; N II, 77. utrum propter inbecillitatem atque inopiam desiderata sit amicitia, ... an ..; Lae 26.

imbecillus (inb.), schwach, hinfällig, schwächlich, kränklich, haltlos: A. **bei Substantiven:** alqs: fatemur, acuti hebetesne, valentes inbecilline simus, non esse id in nobis; Fa 9.
alqd: quod, quae talia essent, imbecilla essent omnia; N I, 45.
adsensio: opinationem ... volunt esse inbecillam adsensionem; T IV, 15.
animus: angustos sensus, imbecillos animos; A I, 44. ut succumbere doloribus eosque humili animo imbecilloque ferre miserum est, ... sic ..; F I, 49. non oportet timidum aut imbecillo animo fingi non bonum illum virum; F II, 53. quid mirum .., si ... in omni divinatione inbecilli animi superstitiosa ista concipiant? D II, 81. quam multi .. (sunt), qui eam .. superstitionem inbecilli animi atque anilis putent! D II, 125. haec scilicet in inbecillo remissoque animo ... versantur; D II, 140. si propinquos habeant inbecilliore || inbecilliores || vel animo vel fortuna; Lae 70.
filius: quam fuit inbecillus P. || Publii || Africani filius, is qui te adoptavit! C 35.
fortuna: s. animus; Lae 70.
gemitus: sin erit ille gemitus elamentabilis, si inbecillus, si abiectus, si flebilis; T II, 57.
homines: ne homines quidem censetis, nisi inbecilli essent, futuros beneficos ... fuisse? N I, 122.
magister: s. **imbecillis.** — membra: s. B, **b.**
mens: In ... imbecilla .. mente vis naturae quasi per caliginem cernitur; F V, 43.
motus, mutationes: qui omnis motus fortunae mutationesque rerum et temporum levis et imbecillos fore intellegant; F V, 71.
natura: inbecilla .. est natura ad contemnendam potentiam; Lae 63.
opinio: quae (opinio) esset imbecilla et cum falso ... communis; A I, 41.
partes: ut optima pars animi ... eiusdem animi vitiosas imbecillasque partes (fatigat); R III, 37.
propinqui: s. animus; Lae 70.
senectus: Cyrus ... negat se umquam sensisse senectutem suam imbecilliorem factam, quam adulescentia fuisset; C 30.
senes: multi ita sunt inbecilli senes, ut nullum ... munus exsequi possint; C 35.

virtus: spoliavit .. virtutem suo decore imbecillamque reddidit; A I, 33.
vis: beuivoleutiae vim esse maguam, metus inbecillam; O II, 29.
visa: dormientium et viuulentorum et furiosorum visa imbecilliora esse dicebas quam vigilantium, siccorum, sanorum; A II, 88.
B. **allein: a,** I. ceduut: cedeutibus ignavis et inbecillis et adrogantiae divitum succumbentibus; R I, 48.
nascuntur: ut .. et ingeniosi et tardi ita nascantur antecedentibus causis itemque valentes et inbecilli; Fa 9.
parent, al.: f. II. 2.
succumbunt: f. cedunt.
valent: et inbecilli valent et ... mortui vivunt; Lae 23.
II, 1. nanciscor: quid (faciet is homo) in deserto quo loco nactus ... inbecillum atque solum? L I, 41.
2. praesum: non solum ut summi virtute et animo praeessent || praeesse || inbecillioribus, sed ut hi etiam parere summis veliut; R I, 51.
b. appello: qui (maiores nostri) haec inbecilla et commutabilia [pecuniae membra] verbo „bona" putaverunt appellanda; P 7.

imbellis (inb.), feig: alqs: numquam omnino periculi fuga committendum est, ut inbelles timidique videamur; O I, 83.
res: videas rebus iniustis iustos maxime dolere, inbellibus fortes; Lae 47.

imber, Regen, Platzregen: I. defluit: quid? cum saepe lapidum, sanguinis non numquam, terrae interdum, quondam etiam lactis imber defluxit? D I, 98.
est: ut iu maxumis motibus ... caeli nihil intersit, qui ventus, qui imber, quae tempestas ubique sit; D II, 94.
impendent: ventos aut imbres inpeudentes quibusdam praesentire signis; D II, 14.
terret: te nec terrae fremitus nec caeli discessus nec lapideus aut sanguineus imber (terrebit); D II, 60.
II, 1. cogo: in quo (caelo) nubes, imbres ventique coguntur; T I, 43.
praesentio: f. I. impendent.
puto: ergo imbres, nimbi, procellae, turbiues dei putandi; N III, 51.
2. nomino ab: quasi (Hyades) a subus essent, non ab imbribus nominatae; N II, 111.
III. guttae: quae (causa) terreret animos ... lapideis .. imbribus et guttis imbrium quasi cruentis; N II, 14.
signa: ventorum et imbrium signa ... rationem quam habeant, non satis perspicio; D I, 16.
IV. adduci: nullo imbri, nullo frigore (Masinissam) adduci, ut capito operto sit; C 34.
augere: umorem .. colligens (aër) terram auget imbribus; N II, 101.
discedere: cum terra discessisset maguis quibusdam imbribus; O III, 38.
terrere: f. III. guttae.

imberbis (inb.), ohne Bart: alqs: isto .. modo dicere licebit Iovem semper barbatum, Apollinem semper inberbem ... esse; N I, 83.
pater: cum in omnibus fanis pater inberbis esset; N III, 83.

imbuo (inb.), benetzen, eintauchen, tränken, beflecken, unterrichten, vertraut machen: alqm: qua (superstitione) qui est imbutus, quietus esse numquam potest; F I, 60. hoc est ... extorquere ex animis cognitiones verborum, quibus imbuti sumus; F II, 16. an tu dialecticis ne imbutus quidem es? T I, 14. tum ita variis inbuimur erroribus, ut vanitati veritas ... cedat; T III, 2. qua (divinatione) tanta inbueremur superstitione, ... ut ..; N I, 55. quod (Etrusci) religione inbuti ... crebrius hostias immolabant; D I, 93. erat .. (Mummius) odio † quorum rhetorum inbutus *; R V, 11. plerumque .. parentium praeceptis inbuti ad eorum consuetudinem ... deducimur; O I, 118.
animos: non pudet .. physicum ... ab animis consuetudine inbutis petere testimonium veritatis? N I, 83. litteris talibusque doctrinis ante excoli animos et ad sapientiam concipiendam inbui et praeparari decet; fr V, 23.
mentem: quod ... nemo omnium tam sit || fit || inmanis, cuius mentem non imbuerit deorum opinio; T I, 30. quorum (Aegyptiorum) inbutae mentes pravitatis || pravis || erroribus quamvis carnificinam prius subierint, quam ..; T V, 78. his .. rebus inbutae mentes haud sane abhorrebunt ... a vera sententia; L II, 16.
venas: cui || cum || »e viperino morsu venae viscerum veneno imbutae taetros cruciatus cient«; F II, 94. cum »e ... inbutae«; T II, 19.

imitatio, Nachahmung: I. auget: alterum exercitatio augebit, alterum imitatio presse loquentium et leniter; O I, 133.
est: ea non est virtus, sed fallax imitatio simulatioque virtutis; A II, 140.
pertinet: ad quem et hereditas huius gloriae et factorum imitatio pertinet; O I, 78.
II, 1. dico: et imitatio virtutis aemulatio dicitur ... et ..; T IV, 17.
omitto: ut non nulli omissa imitatione maiorum suum quoddam institutum consequantur; O I, 116.
2. contendo ad: hunc Crassum ... ad imitationem quasi nostri generis contendisse; fr V, 22.
voco ad: ut ad imitationem sui vocet alios; R II, 69.
III. similis ad: ut hoc omne animal, quod videmus, esset illi animali, quod seutimus, ad aeternitatis imitationem simillimum; Ti 34.
IV, 1. consequi: si minus imitatione tantam ingenii praestantiam consequi possumus; O III, 1.
2. in: erat .. non facile agentis aliquid et molientis deos in aliarum formarum imitatione servare; N I, 77.

imitator, Nachahmer: exsistunt: quod permulti imitatores principum existunt; L III, 31.
vindicat: deinde imitator, ut sibi quidem videtur, naturae mos vindicat; fr V, 71.

imitatrix, Nachahmerin: I, 1. insidet: quae penitus in omni sensu implicata insidet, imitatrix boni, voluptas; L I, 47.
2. sum: illa .., quae se eius (gloriae) imitatricem esse volt, ... vitiorum .. laudatrix, fama popularis; T III, 4.
II. implico: f. I, 1.

imitor, nachahmen: I. **absolut:** 1. deligo ad: quos (viros) sibi ipsi (adulescentes) delegerint ad imitandum; O II, 46.
expono ad: vitam suam exponere ad imitandum iuventuti; A fr 5.
2. dignus ad: in ipsius paterno genere fuit noster ille amicus, dignus huic ad imitandum; R I, 30.
3. consequi: vim, ... cuius sollertiam nulla ars, nulla manus, nemo opifex consequi possit imitando; N II, 81.

II. **mit Object:** alqm: quae Menippum imitati, non interpretati, quadam hilaritate conspersimus; A I, 8. si, ut illi Aeschylum, Sophoclem, Euripidem, sic hi Platonem imitentur, Aristotelem, Theophrastum; A I, 10. si qui e nostris Hyperidem sint || sunt || aut Demosthenem imitati; A I, 10. postea .. quam fuit, quem (poëtae, oratores) imitarentur; F I, 10. ut eos, quos novisse vis, imitari etiam velis; F V, 6. ut te imitetur, quem amat; F V, 6. an malumus Epicurum imitari? T V, 26. imitemur || imitabor || ergo Aratum; R I, 56. imitor Archytam illum Tarentinum; R I, 59. ut ... eum (Clitarchum) .. velle dumtaxat imitari (videatur); L I, 7. quos imitatus Plato; L II, 14. audeamus imitari Stoicos; O I, 23. qui imitamur, quos cuique visum est; O I, 118. hunc (P. Lentulum) est Scaurus imitatus; O II, 57. magis est secundum naturam ... labores ... suscipere imitantem Herculem illum; O III, 25.

alqd: quod se imitari posse confiderent; T II. 3. quod docti homines nervis imitati atque cantibus; R VI, 18. si natura non feret, ut quaedam imitari possit; O I, 121. quod faciendum imitandumque est omnibus, ut ..; Lae 70. cetera ... impressa || expressa || ab illis, quae imitabatur, ecfinxerat; Ti 34. s. genus.

aeternitatem: cogitatio de vi et natura deorum studium incendit illius (mentis) aeternitatem || aeternitatis || imitandi; T V, 70.

agros: an imitari agros fertiles (debemus)? O I, 48.

antiquos: Critolaus imitari voluit antiquos; F V, 14.

celeritatem: cum cor animantis alicuius evolsum ita mobiliter palpitaret, ut imitaretur igneam celeritatem; N II, 24.

chirographum: cum chirographum sex primorum imitatus est; N III, 74.

coetum: congregatione aliae (bestiae) coetum quodam modo civitatis imitantur; F II, 109.

consuetudinem: ut in omni genere huius populi consuetudinem videretur imitatus; R II, 35. in adeundis periculis consuetudo imitanda medicorum est; O I, 83.

conversiones: Archimedem arbitrantur plus valuisse in imitandis sphaerae conversionibus quam naturam in efficiendis; N II, 88.

corpus: oris .. pulchritudo reliqui corporis imitandi spem auferebat; O III, 10.

divina: ex quo efficitur, ut (sapientia) divina imitetur; T IV, 57.

effectorem: imitantes genitorem et effectorem sui; Ti 47.

exemplar: videndum, ille fabricator huius tanti operis utrum sit imitatus exemplar; Ti 6.

fabricam: hanc naturae tam diligentem fabricam imitata est hominum verecundia; O I, 127.

factum: non esset imitatus (factum) quarto consulatu suo filius; F II, 61. studiose .. plerique praesertim in hanc partem facta principum imitantur, ut L. Luculli ... virtutem quis? at quam multi villarum magnificentiam imitati || [imitati] || ! O I, 140.

genitorem: s. effectorem.

genus: unum illud mihi videris imitari, orationis genus; L II, 17. quis .. id (orationis genus) potest aut umquam poterit imitari? L II, 17.

hominem: videorne tibi non, ut Saturninus, nominare modo inlustres homines, sed etiam || sed || imitari numquam nisi clarum, nisi nobilem? A II, 75.

industriam: sustines .. non parvam expectationem imitandae industriae nostrae; O III, 6.

ineptias: ut imitetur ineptias Stoicorum; fr VIII, 8.

magnificentiam: s. factum; O I, 140.

maiores: quoniam paulo ante dictum est imitandos esse maiores; O I, 121.

militem: deforme .. est ... cum inrisione audientium imitari militem gloriosum; O I, 137.

motus: ne in sphaera quidem eosdem motus Archimedes sine divino ingenio potuisset imitari; T I, 63.

mundum: ipse .. homo ortus est ad mundum contemplandum et imitandum; N II, 37.

naturam: quam (naturam) imitata ratio res ad vitam necessarias sollerter consecuta est; L I, 26. si aliorum naturam imitans omittas tuam; O I, 111.

nomen: quia nihil ista, quae populi speciem et nomen imitatur, immanius belua est; R III, 45.

ordinem: ut essent, qui .. caelestium ordinem contemplantes imitarentur eum vitae modo atque constantia; C 77.

patrem: imitatus patrem Africanus nihilo locupletior Carthagine || Karth. || eversa; O II, 76.

prudentiam: quam (prudentiam) vult imitari malitia; O III, 96. fuit .. stulta calliditas perverse imitata prudentiam; O III, 113.

simulacra: cum .. (oratio) ingressa est imitata et efficta simulacra; Ti 8.

sollertiam: nulla ars imitari sollertiam naturae potest; N I, 92.

speciem: (mundi artifex) speciem aeternitatis imitari maluit; Ti 6. s. nomen.

sudorem: umor || humor || adlapsus extrinsecus, ut in tectoriis videmus austro, sudorem videtur imitari; D II, 58.

veritatem: ut numquam perfecte veritatem casus imitetur; D I, 23. potest ... veritatem casus imitari; D II, 49.

viros: si (ista studia) ad imitandos summos viros spectant; F V, 6.

vim: vos suscipite, ut illa (genera) gignatis imiteminique || imitaminique || vim meam; Ti 41.

vitam: qui (animi) ... essent .. in corporibus humanis vitam imitati deorum; T I, 72.

vitia: illud exceptum sit, ne vitia sint imitanda; O I, 121. quorum vitia imitantur emendandi causa magistri; O I, 146.

immanis (inm.), schrecklich, fürchterlich, wild, ungeheuer, unermeßlich: A. alqs: quod nulla gens tam fera, nemo omnium tam sit || fit || inmanis, cuius mentem non imbuerit deorum opinio; T I, 30. Polyphemum Homerus cum inmanem ferumque finxisset; T V, 115. qui non crudeles in bello, non inmanes fuerunt; O I, 35.

alqd: † non || sunt || .. multa ecferata et inmania; T IV, 32. quia nihil ista, quae populi speciem ... imitatur, immanius belua est; R III, 45. quo quid potest dici immanius? L I, 49. quid .. foedius avaritia, quid inmanius libidine ... dici potest? L I, 51. manu cum hoste confligere immane quiddam et beluarum simile est; O I, 81.

adversarii: neque (esse) liberi cum inpuris atque inmanibus adversariis decertantem .. contumeliarum verbera subire; R I, 9.

animus: ad humanitatem atque mansuetudinem revocavit animos hominum studiis bellandi iam immanis ac feros; R II, 27. quae (res publica) ... nec puniendo inritet animum inmanem ac ferum; R II, 41.

belua: quod, ut feram et immanem beluam, sic ex animis nostris adsensionem ... extraxisset; A II, 108. quam (aegritudinem) nos ut taetram et inmanem beluam fugiendam diximus; T IV, 45. immanes et feras beluas nanciscimur venando; N II, 161. visam beluam vastam et immanem

... omnia arbusta ... pervertere; D I, 49. qui ... immani et vastae insidens beluae; R II, 67.
bestiae: immanes quaedam bestiae sibi solum natae sunt; F III, 63. inmanis alias (bestias), quasdam autem cicures; T V, 38.
filius: quod matris somnium inmanis filii crudelitas conprobavit; D I, 46.
gens: neque (gentem video) tam inmanem tamque barbaram, quae non ..; D I, 2.
iacturae: in his inmanibus iacturis infinitisque sumptibus nihil nos magnopere mirari; O II, 56.
morsus: »cui (genetrici draco) ferus inmani laniavit viscera morsu«; D II, 63.
oratio: sin aliter (sensit), ... oratio est tamen immanis; R III, 32.
populus: ex hoc .. populo indomito vel potius immani deligitur aliqui plerumque dux ..; R I, 68.
species, tortus: »vidimus inmani specie tortuque draconem terribilem, Iovis ut pulsu penetraret ab ara«; D II, 63.
tyrannus: si Phalarim, crudelem tyrannum et inmanem, vir bonus ... vestitu spoliare possit; O III, 29.
vita: haec (eloquendi vis nos) a vita inmani et fera segregavit; N II, 148. quibus (mysteriis) ex agresti immanique vita exculti ad humanitatem et mitigati sumus; L II, 36.
B, 1. aegrotant, al.: barbari quidam et inmanes ferro decertare acerrume possunt, aegrotare viriliter non queunt; T II, 65.
II. conventus: quae est .. civitas? omnisne conventus etiam ferorum et immanium? P 27.

immanitas (inm.), Wildheit, Rohheit, Unmenschlichkeit: I, 1. est: in qua (parte animi) feritas quaedam sit atque agrestis inmanitas; D I, 60. quo est detestabilior istorum inmanitas; O I, 57.
infligit: »hos ... ictus corpori inflixit meo non Graia vis, non barbara ulla immanitas«; T II, 20.
repellit: est potius inmanitatis omnem humanitatem repellentis; O I, 62.
2. sum: magnitudo animi remota || a || communitate coniunctioneque humana feritas sit quaedam et immanitas; O I, 157.
II, 1. gero: quid .. interest, utrum ex homine se convertat quis in beluam an hominis figura inmanitatem gerat beluae || [utrum ... beluae] || ? O III, 82.
propono: utrumque immanitate et feritate quadam proponenda castigari solet; T IV, 66.
segrego: ista in figura hominis feritas et inmanitas beluae a communi tamquam humanitatis corpore segreganda est; O III, 32.
2. sum: s. I, 1. repellit.
3. sum: si quis asperitate ea est et inmanitate naturae, .. ut ..; Lae 87.
III. merces: istuc nihil dolere non sine magna mercede contingit inmanitatis in animo, stuporis in corpore; T III, 12.
IV. efferari: equidem arbitror multas esse gentes sic inmanitate efferatas, ut ..; N I, 62. qui (homines) ... non patiuntur eam (terram) .. inmanitate beluarum efferari; N II, 99.
vincere: qui (tyrannus) quamquam figura est hominis, morum tamen inmanitate vastissimas vincit beluas; R II, 48.

immemor (inm.), uneingedenk: A. alqs: eos ... dignitatis splendore ductos immemores fuisse utilitatum suarum; F V, 64.
B. odi: omnes .. inmemorem beneficii oderunt; O II, 63.

immensitas (inm.), Unermeßlichkeit, unermeßliche Größe: 1. addo: adde huc ... inpendentium montium altitudines inmensitatesque camporum; N II, 98.
2. volito in: in hac .. inmensitate latitudinum, longitudinum, altitudinum infinita vis innumerabilium volitat atomorum; N I, 54.

immensus (inm.), unermeßlich, unendlich: A. alqd: se dicere || sed differre || inter honestum et turpe nimium quantum, nescio quid immensum ... interesse; F IV, 70.
aether: hunc (aëra) rursus amplectitur inmensus aether; N II, 91.
cupiditates: animi .. morbi sunt cupiditates immensae et inanes divitiarum, gloriae; F I, 59.
deus: eum .. (deum) gigni esseque inmensum et infinitum; N I, 28.
intervalla: reliqua .. tria intervalla infinita et inmensa; D II, 91.
magnitudo: quae .. (potest esse) tam inmensa magnitudo, quae illa tam multa possit effingere? T I, 61. si inmensam et interminatam in omnis partis magnitudinem regionum videretis; N I, 54. est princeps sol, ... deinde reliqua sidera magnitudinibus inmensis; N II, 92.
mare: tamquam in rate in mari inmenso nostra vehitur ratio; T I, 73.
mundus: qui (sol) *in* inmenso mundo tam longe lateque conluceat; N II, 40.
pondus: pecudes et inmensum argenti pondus atque auri qui bona nec putare nec appellare soleat; R I, 27.
possessio: quod earum rerum videatur ei ... saepe etiam deterrimorum hominum inmensa possessio; R I, 27.
societas: artior .. colligatio est societatis propinquorum; ab illa enim inmensa societate humani generis in exiguum ... concluditur; O I, 53.
spatium: isto .. tam inmenso spatio quaero .. cur Pronoea vestra cessaverit; N I, 22. cernes iam spatia frugifera atque inmensa camporum; N II, 161.
tempus: (coniunctio) permanens ad longinquum et inmensum paene tempus; N II, 85. observata sunt haec tempore inmenso; D I, 12.
vetustas: in quibus (ordinibus) nihil umquam inmensa et infinita vetustas mentita sit; N II, 15.
B. serpo in: hoc aut in inmensum serpet, aut nihil horum recipiemus; N III, 52.

immergo (inm.), eintauchen, versenken: illi (ambitus) in flumen inmersi neque tenebant neque tenebantur; Ti 48.

immigro (inm.), einziehen: cum repente (animus) in tam insolitum tamque perturbatum domicilium inmigravit; T I, 58.

immineo, bevorstehen, drohen: Aegina: nimis .. imminebat propter propinquitatem Aegina Piraeo; O III, 46.
gens: postea || post [quam] || bello subegit Aequorum magnam gentem et ferocem et rebus populi Romani imminentem; R II, 36.
mors: quae (mors) propter incertos casus cotidie imminet; T I, 91.

imminuo (inm.), vermindern, schwächen, verkümmern, schmälern: alqd: si quae in membris prava aut debilitata aut imminuta sint; F V, 46. s. dolorem.
dolorem: cum .. (gemitus) nihil imminuat doloris; T II, 57.

ortum: ostendit primum ortum unum fore omnibus, eumque ... constantem nec ab ullo imminutum; Ti 43.
partes: imminutas aut detortas (partis corporis) habere; F III, 17.

imminutio, Verkrüppelung: si pravitatem imminutionemque corporis propter se fugiendam putamus; F V, 47.

immissio (inm.), Wachsenlassen: sarmentorum ea, quam dixi, aliorum amputatio, aliorum inmissio (me delectat); C 53.

immitto (inm.), hineinschicken, hineinstürzen, schicken, verursachen: alqm: qui (Codrus) se in medios inmisit hostis veste famulari || [qui ... famulari] ||; T I, 116. inmissi cum falcibus multi || famuli, al. || ... aperuerunt locum; T V, 65. quae (vis) patrem Decium, quae filium devota vita inmisit in armatas hostium copias? P 12.
dolorem: neque ... a deo inmissum dolorem, non conceptum a se ipso continebat; N III, 91.
famulos: f. alqm; T V, 65. — filium: f. alqm; P 12. — furias: f. perturbationes.
imperatorem: imperatorem equo incitato se in hostem immittentem; N III, 15.
iniuriam: iactam et inmissam a te nefariam in me iniuriam semper duxi; P 28.
patrem: f. alqm; P 12.
perturbationes: quas (perturbationes) in vitam hominum stultitia quasi quasdam furias inmittit atque incitat; T III, 25.
religiones: sacerdos ... audaciam in * et inmittendis || in admittendis || religionibus foedis || foedas || damnet; L II, 37.

immo, im Gegenteil, vielmehr, nein, ja sogar: I. **allein:** „non .. faciat, ... quod ... expediat?" immo intellegat nihil .. expedire ..., quod sit iniustum; O III, 76. an potest, inquit [ille], quicquam esse suavius quam nihil dolere? immo sit sane nihil melius, inquam; F II, 11. prodest, inquit, mihi eo esse animo. immo videri fortasse; F II, 78. — eadem ne (sitienti voluptas est), quae restincta siti? — immo alio genere; F II, 9. esse ergo eos dicis. — immo, quia non sint, cum fuerint, eo miseros esse; T I, 13. sin aliud quid voles, postea. immo istud quidem, inquam, quo loco quidque *; F IV, 2. at multa (somnia) falsa. immo obscura fortasse nobis; D I, 60.
II. **mit andern Partikeln:** enimvero: f. **enimvero** (2 St.) B. I, S. 814, b.
vero: eam (causam) mihi non sane probas. immo vero et haec, qui illa non poterunt, et, qui Graeca poterunt, non contemnent sua; A I, 10. ignorare te non arbitror, quae ... scripserit. immo vero et ista et totam veterem Academiam ... renovari a te ... velim; A I, 14. sapientem esse non satis esse ad beate vivendum. immo vero, inquit, ad beatissime vivendum parum est, ad beate satis; F V, 81. libenter tibi .., ut de eo disseras, equidem concessero. — immo vero te audiamus; R I, 20. domi pluresne praesunt negotiis tuis? — immo vero unus, inquit || [inquit] ||; R I, 61. populi nulla res erat, immo vero id populus egit, ut rem suam recuperaret; R III, 44. quos nos extinctos arbitraremur. immo vero, inquit, hi || ii || vivunt, qui e corporum vinculis ... evolaverunt; R VI, 14. vicit ergo utilitas honestatem? immo vero honestas utilitatem; O III, 19. „non ... idem mihi dicere necesse est." „immo vero", inquiet ille, „|| vero || necesse est"; O III, 53. „non igitur patria praestat omnibus officiis?" immo vero, sed ..; O III, 90. „silebitne filius?" „immo vero obsecrabit patrem, ne id faciat;" O III, 90. quod aiunt, quod valde utile sit, id fieri honestum, immo vero esse, non fieri; O III, 110.
prorsus: an censes ...? — immo prorsus || prosus || ita censeo; L II, 23.

immobilis (inm.), unbeweglich: mundus: quinque .. reliquis motibus orbum eum (mundum) voluit esse ..., immobilem et stantem; Ti 36.
terra: terra nona inmobilis manens una sede semper haeret; R VI, 18.

immoderate (inm.), maßlos, zügellos, regellos: agito: id sibi (deus) adsumpsit ... inmoderate agitatum et fluitans; Ti 9.
facio: an temperantia sinet te inmoderate facere quicquam? T II, 31.
fero: ut adversas res, sic secundas inmoderate ferre levitatis est; O I, 90.
fluito: f. agito.
iacto: exsultare eam (partem animi) in somno inmoderateque iactari; D I, 60.
moveo: totum animal movebatur illud quidem, sed inmoderate et fortuito; Ti 48.
profundo: ea (lingua) vocem inmoderate profusam fingit et terminat; N II, 149.
vivo: qui .. inmoderate et intemperate vixerit; Ti 45.
ohne Verb: ille (Ulixes) non inmoderate magno in dolore: »retinete!« T II, 50.

immoderatus (inm.), unmäßig, maßlos, regellos, unermeßlich: aether: »vides sublime fusum, inmoderatum aethera«; N II, 65.
appetitio: quae est inmoderata adpetitio opinati magni boni; T III, 24.
cursus: vinctus .. a Iove (Saturnus fingitur), ne inmoderatos cursus haberet; N II, 64.
epulae: quamquam inmoderatis epulis caret senectus, modicis tamen conviviis delectari potest; C 44.
intemperantia: omnium perturbationum matrem esse arbitrabatur immoderatam quandam intemperantiam; A I, 89.
laetitia: non similis aegrotationis est libido, non inmoderata laetitia; T III, 23.
pastus, potus: illa (pars animi) ... cum sit inmoderato obstupefacta || extumefacta, al. || potu atque pastu; D I, 60.

immodestus, zügellos: genus iocandi non profusum nec immodestum, sed ingenuum et facetum esse debet; O I, 103.

immolatio, Opferung: I. tempus: intellegendum est in ipso immolationis tempore eas partes, quae absint, interisse; D I, 119.
II. in: tu .. quid habes, quare putes ... subito id (cor) in ipsa immolatione interisse? D II, 37.

immolator, Opferer: ut se exta ad immolatoris fortunam accommodent? D II, 36.

immolo (inm.), opfern: I, 1. unpersönlich: cum pluribus deis immolatur, qui tandem evenit, ut litetur aliis, aliis non litetur? D II, 38. quibus hostiis immolandum quoique deo, quoi maioribus, quoi lactentibus, quoi maribus, quoi feminis; L II, 29.
2. alqs: qui totos dies precabantur et immolabant, ut ..; N II, 72. cum ille (Sulla) in agro Nolano inmolaret ante praetorium; D I, 72. tum ipsum, cum immolare velis, extorum fieri mutatio potest; D I, 118. qui (Caesar) cum immolaret

illo die; D I, 119. cum immolare quispiam velit, tum fieri extorum mutationem; D II, 35. adfers in tauri opimi extis immolante Caesare cor non fuisse; D II, 36. de angue illo, qui Sullae apparuit immolanti, utrumque memini, et Sullam, cum in expeditionem ‖ exercitum ‖ educturus esset, immolavisse, et ..; D II, 65. sive tu vatem sive tu omen audieris, sive immolaris sive avem aspexeris; D II, 149.

II. alqm: Iphigenia Aulide duci se immolandam iubet; T I, 116. quid, *quod* Agamemnon ... immolavit Iphigeniam? O III, 95.

agnum: qui adferat agnum, quem immolemus; D II, 39.

arietem: »(arietem) praeclariorem .. alterum immolare me«; D I, 44.

bovem: quamquam Pythagoras, cum in geometria quiddam novi invenisset, Musis bovem immolasse dicitur; N III, 88.

homines: quam multi ... homines immolare .. pium ... esse duxerunt! R III, 15.

hostiam: f. **hostia,** II. immolo (6 St.) S. 186, b.

victumam: iudicandum esse tum interisse cor, cum (victuma) immolaretur; D II, 36.

immortalis (inm.), unsterblich, unvergänglich: A. alqs: nostri .. publicani ... negabant inmortalis esse ullos, qui aliquando homines fuissent; N III, 49. quodsi non sumus inmortales futuri, tamen extingui homini suo tempore optabile est; C 85. quoniam estis orti, inmortales vos quidem esse et indissolubiles non potestis; Ti 40.

alqd: quod beatum et inmortale est, id nec habet nec exhibet cuiquam negotium; N I, 85. dubium est .., utrum dicat aliquid beatum esse et inmortale an, si quid ‖ quod ‖ sit; N I, 86. vos .. ad id, quod erit inmortale, partem attexitote mortalem; Ti 41.

aevum: si nobis ... in beatorum insulis immortale aevum ... degere liceret; fr V, 50.

animal: si omne animal tale est, inmortale nullum est; N III, 29.

animans: admirabor eorum tarditatem, qui animantem inmortalem et eundem beatum rotundum esse velint; N I, 24.

animi: quod plenus aër sit inmortalium animorum; D I, 64. lex .. indicat omnium quidem animos inmortalis esse, sed fortium bonorumque divinos; L II, 27. quod .. ni ita se haberet, ut animi inmortales essent; C 72. quodsi in hoc erro, qui animos hominum inmortales esse credam; C 85.

corpus: si nullum corpus inmortale sit, nullum esse corpus sempiternum; corpus autem inmortale nullum esse, ne individuum quidem; N III, 29. si esset corpus aliquod inmortale, non esset omne mutabile; N III, 30.

deus: f. **deus** (47 St.) B. I, S. 655, ff.

homines: isto modo, quoniam homines mortales sunt, sint aliqui inmortales; N I, 109.

individuum: f. corpus; N III, 29.

memoria: si huius aeterni beneficii inmortalem memoriam delevisses; P 29.

natura: a beata inmortalique natura et iram et gratiam segregari; N I, 45. ais, quoniam sit natura mortalis, inmortalem etiam esse oportere; N I, 109. ut, cum de dis inmortalibus disputemus, dicamus indigna iis ‖ indigna naturis immortalibus ‖; N III, 64. ut fortuna non numquam tamquam ipsa mortalis cum inmortali natura pugnare videatur; O I, 120.

principium: cum accepissent inmortale principium mortalis animantis; Ti 47.

B, I. procreo ex: ut ... mortalis ex inmortali procreatos (videremus); N I, 42.

II. condicio: qui mortalis natus condicionem postules inmortalium; T III, 36.

multitudo: si mortalium tanta multitudo sit, esse inmortalium non minorem; N I, 50.

immortalitas (inm.), Unsterblichkeit, Unvergänglichkeit: I. consequitur: non censet (Ennius) lugendam esse mortem, quam inmortalitas consequatur; C 73.

est: de posteris nostris et de illa immortalitate rei publicae sollicitor, quae poterat esse perpetua, si ..; R III, 41.

peccat: f. II, 2. antepono.

pertinet: quae (immortalitas) nihil ad bene vivendum pertinet; N II, 153.

potest: f. est.

II, 1. consequor: homines eos, qui inmortalitatem essent consecuti (Chrysippus deos dicit esse); N I, 39.

do: Crotoniates .. Alcmaeo ... non sensit sese mortalibus rebus inmortalitatem dare; N I, 27.

opto: nisi ... inmortalitatem optare vellet; Lae 11.

quaero: qui (Hercules) tum dolore frangebatur, cum inmortalitatem ipsa morte quaerebat; T II, 20.

repudio: siquidem etiam ille sapientissimus vir, Ithacam ut videret, inmortalitatem scribitur repudiasse; L II, 3.

2. antepono: est .. unus dies bene et ex praeceptis tuis actus peccanti inmortalitati anteponendus; T V, 5.

habeo: vide .., ne virtutibus hominum isti honores habeantur, non inmortalitatibus; N III, 46.

3. cogito de: cum ... mecum ipse de immortalitate animorum coepi cogitare; T I, 24.

credo de: *ut facilius intellegi possit tum* de Rom*u*li inmortalitate creditum; R II, 20.

depello de: me nemo de inmortalitate depellet; T I, 77.

dico de: quae de animae immortalitate dicerentur caeloque; R VI, 3. deinceps dicit eadem illa de inmortalitate animorum ‖ [deinceps ... animorum] ‖; L II, 68.

disputo de: cum .. (Socrates) de inmortalitate animorum disputavisset; T I, 103.

dissero contra: acerrume .. deliciae meae Dicaearchus contra hanc immortalitatem disseruit; T I, 77. — de: quae Socrates supremo vitae die de inmortalitate animorum disseruisset; C 78.

iudico de: naturam ipsam de inmortalitate animorum tacitam iudicare; T I, 31.

nitor ad: haud optimi cuiusque animus maxime ad inmortalitatem et ‖ inmortalitatis ‖ gloriam niteretur; C 82.

sollicito de: f. I. est.

sum de: cuius disputationis fuit extremum fere de inmortalitate animorum; Lae 14.

III. gloriosus ad: quod nobis ... ad inmortalitatem memoriae gloriosum; L III, 21.

IV, 1. gloria: f. II, 3. nitor ad.

spes: nemo umquam sine magna spe inmortalitatis se pro patria offerret ad mortem; T I, 32. hanc totam spem inmortalitatis relinquamus; T I, 39.

2. sententia de: huius (Platonis) hanc unam sententiam de inmortalitate animorum (Panaetius) non probat; T I, 79.

V. cedere: vita ... nulla alia re nisi inmortalitate ... cedens caelestibus; N II, 153.

vinci: ut inmortalitate vincamur ab ea natura, sic ..; N I, 96.

immunis (inm.), abgabenfrei, undienstfertig: piratae: qui piratas inmunes, socios vectigales habemus; O III, 49.
virtus: non .. est inhumana virtus neque inmunis neque superba; Lae 50.

immunitas, Befreiung: qui (Strato) det isti deo immunitatem magni quidem muneris; A II, 121.

immutabilis (inm.), unveränderlich, unwandelbar: alqd: Melissus hoc, quod esset infinitum et immutabile, et fuisse semper (dixit) et fore; A II, 118. nec magis inmutabile ex vero in falsum „necatus est Scipio“ quam „necabitur Scipio“; Fa 18. qui dicunt inmutabilia esse, quae futura sint; Fa 20. tam est inmutabile (Catonem) venturum, cum est verum, quam venisse; Fa 28. concordi populo ... nihil esse inmutabilius, nihil firmius; R I, 49.
aeternitas: quod .. aeternitate inmutabile continetur; Ti 7.
causae: nec ... sequitur ilico esse causas inmutabilis, easque aeternas; Fa 28.
comprehensio: quam (scientiam) nos non comprehensionem modo rerum, sed eam stabilem quoque et immutabilem esse censemus; A II, 23.
constantia: cum vidissent ... omnia .. ratis ordinibus moderata inmutabilique constantia; N II, 90.
continuatio: quasi fatalem et immutabilem continuationem ordinis sempiterni (appellant); A I, 29.
cursus: cum ... cernerent ... eorum .. (astrorum) omnium .. in omni aeternitate ratos inmutabilesque cursus; N II, 95.
lex: omnes gentes ... una lex et sempiterna et immutabilis continebit; R III, 33.
res: accessit eo numerus, res ... una inmutabilis et aeterna; R III, 3. cum de re stabili et inmutabili disputat oratio; Ti 8.
spatia: quorum (siderum) alterum (genus) spatiis inmutabilibus ab ortu ad occasum commeans; N II, 49.
vera: quia (vera in praeteritis) sunt inmutabilia nec in falsum e vero praeterita possunt convertere; Fa 14.

immutabilitas (inm.), Unveränderlichkeit: in factis inmutabilitatem apparere, in futuris quibusdam, quia non apparet, ne inesse quidem videri; Fa 17.

immutatio, Veränderung: Zenoni ... obtrectans nihil novi reperienti, sed emendanti superiores immutatione verborum; A II, 16.

immutatus (inm.), unverändert: cum ... orbis illius generis alterius inmutatus et rectus omnia animo mentique denuntiat, tum ..; Ti 28.

immuto (inm.), verändern, umwandeln: alqm: eos, qui antea commodis fuerint moribus, imperio, potestate, prosperis rebus inmutari; Lae 54.
alqd: (stella) nihil inmutat sempiternis saeclorum aetatibus, quin eadem isdem temporibus efficiat; N II, 52.
animum: illi regi ... amabili, Cyro, subest ad inmutandi animi licentiam crudelissimus ille Phalaris; R I, 44.
caelum: ut eius orbis una quaeque pars alia alio modo moveat inmutetque caelum; D II, 89.
concentum: quem (concentum) inmutatum aut discrepantem aures eruditae ferre non possunt; R II, 69.
genus: licet etiam (genus hoc interrogationis) inmutare ... hoc modo; Fa 29.
litteram: nomen .. productum, ut Portunus a portu, sic Neptunus a nando paulum primis litteris immutatis; N II, 66. Ceres tamquam „Geres“, casuque prima littera itidem immutata, ut a Graecis; N II, 67.
mores: quarum (civitatum) mores lapsi ad mollitias || mollitis || pariter sunt inmutati cum cantibus; L II, 38.
naturam: ut ... in corpore immutari || mutari hominis natura videatur; F V, 35.
rem: non quo ipsa res immutari soleat aut possit; T III, 54. tot rebus ipsis se inmutantibus; N II, 19.
scientiam: quam (augurandi scientiam) vel usu iam vel doctrina vel vetustate immutatam videmus; D II, 70.
speciem: tum vel eadem species vel interdum inmutata redditur, cum ..; Ti 49.
vocabula: sive, ut Zenoni visum est, rebus non commutatis inmutaverunt vocabula; L I, 38.

impar (inp.), ungleich, ungerade: intervalla: (sonus) intervallis disiunctus inparibus; R VI, 18.
numerus: stellarum numerus par an impar sit; A II, 32. 110.

imparatus (inp.), unvorbereitet, ungerüstet: alqs: non (Pompeius) inparatus arma sumpsisset; T I, 86. »ut ... ne me inparatum cura laceraret repens;« T III, 29.

impartio (inp.) s. **impertio.**

impedimentum (inp.), Hindernis: opponuntur ... labores, ... leve sane inpedimentum vigilanti et industrio, neque solum in tantis rebus ... contemnendum; R I, 4.

impedio (inp.), verwickeln, hemmen, behindern, abhalten, verhindern: I. **absolut:** alqs: tum Laelius: non inpedio, praesertim quoniam feriati sumus; R I, 20. de rebus ipsis utere tuo iudicio ⟨nihil enim impedio⟩; O I, 2.
alqd: si ... omnia removentur, quae obstant et impediunt; A II, 19. hoc .. ipsum impediet, quod statuet ..; A II, 109.
dolor: nullo dolore nec impediente nec impendente; F I, 40.
res: quid impediet actionem eius, qui probabilia sequitur, nulla re impediente? A II, 108. quod omne pondus nulla re inpediente moveatur ... necesse est; Fa 48. si nulla res impediat; Lae 68.
vis: nulla vi impediente; T V, 38.
II. **mit Ergänzung:** ne: prohiberi melius fuit impedirique, ne (Cinna) tot summos viros interficeret; N III, 81. id in hac disputatione de fato casus quidam ne facerem inpedivit; Fa 1.
quo minus: libero tempore, ... cum .. nihil impedit, quo minus ... facere possimus; F I, 33. ut ne quid impediat, quo minus suo sensus quisque munere fungatur; F V, 36. nulla res obiecta impediet, quo minus (animus) percipiat, quale quidque sit || est ||; T I, 47. ne impediant divitiae, quo minus iuvetur; O II, 71. nec aetas impedit, quo minus ... agri colendi studia teneamus; C 60.
III. **mit Object:** alqm: nec (se) ulla communione visorum impediri; A II, 44. probabilia vos sequi, si nulla re || re nulla || impediamini. pri-

mum qui potestis non impediri, cum a veris falsa non distent? A II, 59. istuc te .. impediet in navigando, in conserendo; A II, 109. pudore impedior; F IV, 2. aut cogitatione aut aliqua vi morbi impediti ... nec videmus nec audimus; T I, 46. quoniam te nulla vincula impediunt ullius certae disciplinae; T V, 82. ille (M. Marcellus) dicebat, ... ne impediretur auspiciis, lectica operta facere iter se solere; D II, 77. nec nos impediet illa ignava ratio, quae dicitur; F 28. se responsitando et lectitando et scriptitando ne impediat; R V, 5. uterque ... se a suo munere non inpedit; R V, 5. suis studiis quibusdam occupationibusve sic impediuntur, ut ..; O I, 28. qui aut valetudinis inbecillitate aut aliqua graviore causa impediti a re publica recesserunt; O I, 71.

aciem: hic vir impediri etiam animi aciem aspectu oculorum arbitrabatur; T V, 114.

actionem: s. l. res; A II, 108.

animum: vigilantes animi ... diiungunt .. se a societate divina vinclis corporis inpediti; D I, 110. neque inpedito animo res tanta suscipi potest; L I, 8.

comitiatus: auspicia (dantur), ut multos inutiles comitiatus probabiles inpedirent morae; L III, 27.

comprehensionem: (voluptas) nihil impedit hanc nostram comprehensionem summi boni; F V, 45.

consilium: impedit .. consilium voluptas; C 42.

homines: cum (homines) re nulla impediantur necessaria; F V, 56.

iter: si (Neoptolemus) Lycomedem ... multis cum lacrimis iter suum impedientem audire voluisset; Lae 75.

iucunditatem: quodsi corporis gravioribus morbis vitae iucunditas impeditur, quanto magis animi morbis impediri necesse est! F I, 59.

naturam: universam .. naturam nulla res potest impedire; N II, 35. ut (natura) et praesit omnibus et eam nulla res possit inpedire; N II, 36.

philosophos: discendi .. studio (philosophi) impediti, quos tueri debent, deserunt; O I, 28.

rationem: non impediri rationem amicitiae; F I, 70.

rem: inpediri .. bonam rem melius quam concedi malae; L III, 42. quas (res) qui impedire vult; Lae 75.

sapientes: sapientes ... nulla re impediri, nulla prohiberi, nulla egere; F III, 26.

severitatem: ne blanditiis eius (voluptatis) illecebrisque impediatur disputandi severitas; F III, 1.

sidera: tum || tunc || (sidera) ex alterius naturae motione transversa in eiusdem naturae motum incurrentia in eaque haerentia atque inpedita ... movebantur; Ti 30.

similitudinem: cum (sapiens) possit sine adsensione ipsam veri similitudinem non impeditam sequi; A II, 107.

spiritum: quod (operculum) ob eam causam datum est, ne ... spiritus impediretur; N II, 136.

visionem: sive tu probabilem visionem, sive probabilem et, quae non impediatur, ... sive aliud quid proferes, quod sequare; A II, 33.

visum: ut sit visum illud probabile neque ulla re impeditum; A II, 101. neque tamen omnia eius modi visa adprobari || adprobavit ||, sed ea, quae nulla re impedirentur; A II, 104.

voluptates: quae (voluptates agricolarum) nec ulla impediuntur senectute et ..; C 51.

utilitates: ne intemperata quaedam benivolentia ... impediat magnas utilitates amicorum; Lae 75.

IV. **mit Object und Infinitiv:** quid est, quod te inpediat aut solem aut mundum aut mentem aliquam sempiternam in deorum numero || natura || ponere? N I, 87. quid est .., quod me impediat ea ... sequi? O II, 8.

impeditio (inp.), Hemmung: viget .. animus in somnis liber ab sensibus omnique inpeditione curarum; D I, 115.

impello (inp.), bewegen, treiben, antreiben, reizen: I. **absolut:** 1. satis ad: philosophiam .. multis locis inchoasti, ad impellendum satis, ad edocendum parum; A I, 9.

2. appetitus: appetitus inpellit ad agendum; O I, 132.

conversiones, dies: dies noctesque oculis cognitae, tum mensum annorumque conversiones ... ad quaestionem totius naturae inpulerunt; Ti 52.

divinum: cui (divino) semper ipse (Socrates) paruerit numquam impellenti, saepe revocanti; D I, 122.

libido: nullum malum facinus esse, ad quod suscipiendum non libido voluptatis inpelleret; C 40.

natura: ad id (bonum) adipiscendum impellit ipsa natura; T IV, 12.

noctes: s. conversiones.

ratio: non .. actionis aut officii ratio impellit ad ea ... appetenda; F IV, 48. inpellit (ratio) rursum et incitat ad conspiciendas ... varias voluptates; T III, 33. ratio ... ad recte faciendum impellens et a delicto avocans; L II, 10.

II. **mit ut:** quae (res) prima inpulit etiam, ut suspiceremus in caelum; R III, 3. natura ... impellit .., ut (homo) hominum coetus ... a se obiri velit; O I, 12.

III. **mit Object:** alqm: qua (adpetitione) ad agendum impellimur; A II, 24. qua (altera natura) impulsi multa faciant || faciunt || nullam quaerentes voluptatem; F V, 74. inpelluntur, feriuntur, abiciuntur, cadunt; T II, 36. a quo (Bruto) non modo inpulsi sumus ad philosophiae || philosophas || scriptiones, verum etiam lacessiti; T V, 121. cum imperiti facile ad credendum inpellerentur; R II, 18. quo scelere inpulsus mare haberet infestum uno myoparone; R III, 24. (libidines) ad omne facinus inpellunt eos, quos inlecebris suis incenderunt; R VI, 1. quoniam libitum est vobis me ad haec inpellere; L II, 69. facillime .. ad res iniustas inpellitur, ut quisque altissimo animo est, gloriae cupiditate; O I, 65. ad eorum studia institutaque impellimur; O I, 118. maxuma .. culpa in eo, qui ... in fraudem obsequio inpellitur; Lae 89. quae res ad necem Porsennae C. Mucium inpulit sine ulla spe salutis suae? P 12.

animum: ad nullam rem umquam (animus) impelletur; A II, 25. si (animus) sua cupiditate, non utilitate communi inpellitur; O I, 63.

atomum: neque extrinsecus inpulsam atomum loco moveri et declinare dicis; Fa 47.

ianuam: »adveniens digito impellam ianuam«; T IV, 67.

imitationem: quae voluptate quasi mercede aliqua ad officium impellitur, ea non est virtus, sed fallax imitatio simulatioque virtutis; A II, 140.

naturam: necesse est nec (natura) vim ullam nanciscatur, qua *a* primo impulsa moveatur; T I, 54. a primo inpulsa; R VI, 27.

perturbationes: (perturbationes) ipsae se impellunt; T IV, 42.

simulationem, virtutem: s. imitationem.

IV. **mit Object und ut:** (nos) a natura ipsa,

ut eos, quos genuerimus, amemus impelli; F III, 62. impellimur .. natura, ut prodesse velimus; F III, 65. cum ea causa impulerit eos, ... ut ... se ... collocarent; T V, 2. horum (siderum) .. aspectus impulit illos veteres et admonuit, ut plura quaererent; T V, 69. sin autem quis requirit, quae causa nos inpulerit, ut ... mandaremus; N I, 7. quae ratio poëtas maxumeque Homerum inpulit, ut ... adiungeret; N II, 166. nec me solum ratio ac disputatio impulit, ut ita crederem, sed nobilitas etiam summorum philosophorum et auctoritas; C 77. quaeramus .. causam, quae inpulerit eum, qui haec machinatus sit || est ||, ut ... quaereret; Ti 9.

impendeo (inp.), herüberhangen, schweben, bevorstehen, nahe sein, drohen: alqd: quorum alterum saepe adest, alterum semper inpendet; T V, 15. s. fata.

calamitates: ut amicis inpendentis calamitates praedicant; D II, 54.

circumitus: quos (orbes, circumitus) prospicere inpendentis in gubernanda re publica moderantem cursum ... divini paene est viri; R I, 45.

dolor: nullo dolore nec impediente nec impendente; F I, 40. cum et praeteriti doloris memoria recens est et futuri atque impendentis torquet timor; F II, 95.

fata: haec ita multa quasi fata inpendere amicitiis, ut ..; Lae 35.

gladius: ut (gladius) impenderet illius beati cervicibus; T V, 62.

imbres: ventos aut imbres inpendentes quibusdam praesentire signis; D II, 14.

malum: si aliquod aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur; F I, 55. et metus opinio magni mali inpendentis et aegritudo est opinio magni mali praesentis; T III, 25. metus (est) opinio impendentis mali; T IV, 14. metus .. est diffidentia expectati et inpendentis mali; T IV, 80. neque ... signum sibi ullum ... a deo quasi mali alicuius inpendentis datum; D I, 124.

metus: quibus (ira, gratia) remotis nullos a superis impendere metus; N I, 45.

montes: adde huc ..., inpendentium montium altitudines; N II, 98.

mors: quae (mors) quasi saxum Tantalo semper impendet; F I, 60. redeo ad mortem inpendentem; C 67. mortem .. omnibus horis inpendentem timens qui poterit animo consistere? C 74.

orbes: s. circumitus.

poena: clamant .. inexpiabilis poenas impendere iis, a quibus violatum sit animal; R III, 19. semper ut adesse, semper ut impendere aliquam poenam putes, damna *; R III, 26.

res: quarum .. rerum praesentia sumus in aegritudine, easdem inpendentes et venientes timemus; T III, 14.

saxum: quam vim mali significantes poëtae impendere apud inferos saxum Tantalo faciunt; T IV, 35. s. mors; F I, 60.

tempestas: num ..., quae tempestas inpendeat, vates || vatis || melius coniciet quam gubernator? D II, 12.

terror: omnibus ..., quorum mens abhorret a ratione, semper aliqui talis terror impendet; T IV, 35. satisne videtur declarasse Dionysius nihil esse ei beatum, cui semper aliqui terror impendeat? T V, 62.

timor: ille .. semper inpendebit timor, ne rex ... exsistat iniustus; R II, 50.

venti: s. imbres.

impendium (inp.), Aufwand, Kosten: cum plebes publica calamitate inpendiis debilitata deficeret; R II, 59.

impendo, aufwenden: cum ego emerim, aedificarim, tuear, impendam; O II, 83.

impensa (inp.), Aufwand, Kosten: I. absolut: illae impensae meliores, muri, navalia, portus, aquarum ductus omniaque, quae ..; O II, 60.

II, 1. expleri: quarum (cupiditatum) ea ratio est, ut necessariae nec opera multa nec impensa expleantur; F I, 45.

2. sine: quae perdiscenda quaeque observanda essent, multa constituit, sed ea sine inpensa; R II, 27.

imperator (inp.— induperator: s. I, 2. sum; D I, 107), Gebieter, Befehlshaber, Feldherr: I, 1. adsequitur: num ... vates || vatis || ... belli administrationem prudentius quam inperator coniectura adsequetur? D II, 12.

capiunt: nostri .. magistratus imperatoresque ex hac una re maximam laudem capere studebant; O II, 27 (26).

cedunt: cui (Viriatho) .. etiam exercitus nostri imperatoresque cesserunt; O II, 40.

conicit: num ... vates ... melius coniecerit ... evasurum ... ex insidiis exercitum ... quam imperator? D II, 13.

consequuntur: ut nec medici nec imperatores ... quicquam magna laude dignum sine usu et exercitatione consequi possunt, sic ..; O I, 60.

consulunt: consilium illud imperatorium fuit, quod Graeci στρατήγημα appellant, sed eorum imperatorum, qui patriae consulerent, vitae non parcerent; N III, 15.

deversatur: nuper, cum Athenis imperator apud eum (Aristum) deversarer; T V, 22.

devovent: ut quidam imperatores etiam se ipsos dis inmortalibus capite velato verbis certis pro re publica devoverent; N II, 10.

exsistunt: ab his imperatores ac rerum publicarum principes exstiterunt; F V, 7.

fugit: num imperatorum scientia nihil est, quia summus imperator nuper fugit amisso exercitu? D I, 24.

habet: eum (Antiochum) secum et quaestor habuit et post aliquot annos imperator; A II, 4.

immittit: rebantur .. fore ut exercitus imperatorem equo incitato se in hostem inmittentem persequeretur; N III, 15.

imperat: haec (ratio) ut imperet illi parti animi ... ut imperator militi; T II, 48.

liberat: qui (Themistocles) cum imperator bello Persico servitute Graeciam liberavisset; Lae 42.

lustrat: cum imperator exercitum, censor populum lustraret, bonis nominibus, qui hostias ducerent, eligebantur; D I, 102.

omittit: ex acuminibus ... iam M. Marcellus ille quinquiens consul totum omisit, idem imperator; D II, 77.

parcunt: s. consulunt.

possunt: s. consequuntur.

prodest: nec plus Africanus, singularis et vir et imperator, ... profuit; D I, 76.

providet: medicus morbum ingravescentem ratione providet, insidias imperator; D II, 16.

student: s. capiunt.

tenet: [Popilius imperator tenebat provinciam]; O I, 36.

triumphant: sine qua (urbe) numquam nostri imperatores ex Transalpinis bellis triumpharunt; O II, 28.

vovent: nostri imperatores pro salute patriae sua capita voverunt; F V, 64.

2. sum: tantus .. imperator in omni genere belli fuit, ut ..; A II, 3. »omnibus cura viris, uter esset induperator«; D I, 107. unus .. erit communis quasi magister et imperator omnium deus; R III, 33. nolo .. eundem populum imperatorem et portitorem esse terrarum; R IV, 7. ille videat, quo modo imperator esse possit; P 41.
abl. abs.: imperatore .. patre Hannibalis Hamilcare; O III, 99.
ohne Verb: neminem consulem, praetorem, imperatorem, nescio an ne quinquevirum quidem quemquam nisi sapientem? A II, 136.
II, 1. appello: laudetur .. hic imperator aut etiam appelletur aut hoc nomine dignus putetur! P 33.
facio: in Asiam factus imperator venit; A II, 2.
habeo: dum .. his || iis || (dominis) oboediet, non modo imperator, sed liber habendus omnino non erit; P 33.
laudo, puto: f. appello.
persequor: f. I, 1. immittit.
2. credo: caruneulae vitulinae mavis quam imperatori veteri credere? D II, 52.
pareo: huius (Ulixi) animi pars illa mollior rationi sic paruit, ut severo imperatori miles pudens; T II, 50.
propono: ut .. gubernatori cursus secundus, medico salus, imperatori victoria ... proposita est; R V, 7. 8.
quaero: quis est, qui aut bellatori aut imperatori aut oratori quaerat aliquid? T IV, 53.
relinquo: ut non multum imperatori sub ipsis pellibus otii relinquatur; A II, 4.
III. gravis: quod (Xenophon) diceret eosdem labores non aeque gravis esse imperatori et militi; T II, 62.
IV. clades: clades imperatorum ... sine hominum opibus ... effici (non) possunt; O II, 20.
consilium: eo .. die rem praeclare esse gestam non haruspicis consilio, sed imperatoris; D II, 65. f. I, 1. consulunt.
fides: qui armis positis ad imperatorum fidem confugieut; O I, 35.
imperia: sic regum, sic imperatorum, sic magistratuum ... imperia civibus sociisque praesunt ut corporibus animus; R III, 37.
iniussu: vetat .. Pythagoras iniussu imperatoris, id est dei, de ... statione vitae decedere; C 73.
monimenta: unde .. esset illa laus in summorum imperatorum incisa monimentis? R III, 24.
praeda: Paulus tantum in aerarium pecuniae invexit, ut unius inperatoris praeda finem attulerit tributorum; O II, 76.
praesensio: et medici et gubernatoris et imperatoris praesensio est rerum fortuitarum; D II, 13.
scientia: f. I, 1. fugit.
V. ab: quae .. a te scis || scio || et consule et imperatore summa cum religione esse servata; D I, 103. cum ab eo (Metello), imperatore suo, (Marius) Romam missus esset; O III, 79.

imperatorius, des Feldherrn: consilium: consilium illud imperatorium fuit, quod Graeci στρατήγημα appellant; N III, 15.
labor: quod ipse honos laborem leviorem faceret imperatorium; T II, 62.
laus: quod ab eo laus imperatoria non admodum exspectabatur, qui ..; A II, 2.
mortes: praeclarae mortes sunt imperatoriae; F II, 97.

imperfectus, unvollkommen: imperfecto .. nec absoluto simile pulchrum esse nihil potest; Ti 11.

imperiosus, gebietend, mächtig, herrisch: alqs: utrum .. censes, Torquate, Imperiosum illum ... tuamne de se orationem libentius auditurum fuisse an meam? F II, 60.
domina: illa cupiditas ... honoris, imperii, provinciarum, quam dura est domina, quam imperiosa, quam vehemens! P 40.
philosophus: ut nimis imperiosi philosophi sit vetare meminisse; F II, 10.
urbes: „urbes magnas atque imperiosas", ut appellat Ennius; R I, 3.

imperite, ungeschickt, einfältig, unkundig: exordior: nec .. imperite exorsus es; fr V, 28.
facio: non nulli isti ... faciunt imperite; L I, 4.
fingo: neque solum fictum (id est), sed etiam imperite absurdeque fictum; R II, 28.
vocito: »has Graeci stellas Hyadas vocitare suërunt«, [a pluendo; ὕειν enim est pluere] nostri imperite Suculas; N II, 111.

imperitus (inp.), unerfahren, unkundig, unwissend, ungebildet: A. alqs: Academicus ... ab eis, quos deseret, insanus, imperitus temerariusque clamabitur; A fr 20 (B. 28). quos quidem video esse multos, sed imperitos; F I, 55. quem (amorem) Caecilius »deum qui non summum putet, aut stultum aut rerum esse imperitum« existumat; T IV, 68.
multitudo: qui ex errore imperitae multitudinis pendet; O I, 65.
rector: noster hic rector, ... (iuris) civilis non inperitus, sed ita, ut astrorum gubernator, physicorum medicus; R V, 5.
B, I. conscribunt: si quae inscii inperitique pro salutaribus mortifera conscripserunt; L II, 13.
laudant: ut delectentur imperiti laudentque ea, quae laudanda non sint; O III, 15.
tribuunt: qui (imperiti) non membra solum hominis deo tribuant, sed usum etiam membrorum; N I, 101.
II, 1. capio: his capiuntur imperiti; T V, 28.
delecto: f. I. laudant.
fallo: ista sententia maxime .. fallit imperitos; L III, 34.
impello: cum imperiti facile ad credendum inpellerentur; R II, 18.
induco: ea difficultas induxit et vulgo imperitos et similes philosophos inperitorum, ut ..; N II, 45.
2. sum: sunt .. illa imperitorum; N III, 39.
3. probo: quod imperitis ea probari posse non arbitrabantur; T IV, 6.
4. consto ex: contio, quae ex imperitissimis constat, tamen iudicare solet ..; Lae 95.
dico apud: apud imperitos tum illa dicta sunt; F IV, 74. apud imperitos (ille) audebat haec dicere? R I, 28.
loquor apud: ut apud imperitos isto modo loquar; F II, 74.
III. similis: f. II, 1. induco.
IV. animi: quo facilius animos imperitorum ad deorum cultum a vitae pravitate converterent; N I, 77.
clamores: qui clamores vulgi atque imperitorum excitantur in theatris! F V, 63.
error: ut tollatur error omnis imperitorum; F I, 37. sive haec in errore inperitorum posita esse ... didicimus; R I, 56.
inscitia: nec .. volgi atque imperitorum inscitiam despicere possum; N III, 39.
opinio: sapienter aiebant ad opinionem imperitorum esse fictas religiones; D I, 105. nec fictus (Romuli auguratus) ad opiniones inperitorum, sed a certis acceptus; D I, 107.

vulgus: quanto melius haec vulgus imperitorum! N I, 101.
V. ab: quae (nomina) irrideri ab imperitis solent; F III, 75.

imperium (inp.), Befehl, Vorschrift, Herrschaft, Kommando, Gewalt, Reich, Regierung, Behörde, Befehlshaber: I. **Subject:** augent, continent: »imperia, potestates, legationes, quom senatus creverit populusve iusserit, ex urbe exeunto, duella iusta iuste geruuto, sociis parcunto, se et suos contiuento, populi sui gloriam augento, domum cum laude redeunto«; L III, 9.

est: imperia severiora nulla esse putant sine aliqua acerbitate iracundiae; T IV, 43. quod .. imperium, qui magistratus, quod regnum potest esse praestantius quam ..? R I, 28. si in animis hominum regale || si || imperium sit, unius fore dominatum, consilii scilicet; R I, 60. in qua (re publica), si in plures translata res sit, intellegi iam licet nullum fore, quod praesit, inperium, quod quidem, nisi unum sit, esse nullum potest; R I, 60. gravioribus .. bellis etiam sine collega omne imperium nostri penes singulos esse voluerunt; R I, 63. nihil .. tam aptum est ad ius condicionemque naturae ... quam imperium; L III, 3. »iusta imperia sunto;« L III, 6. numquam .. ego ... imperia (istorum) ... in bonis rebus aut expetendis esse duxi; P 6.

exeunt: f. augent.

floret: bene apud maiores nostros senatus, tum, cum florebat imperium, decrevit, ut ..; D I, 92.

gerunt: f. augent.

nascuntur: ex eisdem verborum praestigiis et regna nata vobis sunt et imperia; F IV, 74.

parcunt: f. augent.

potest: f. est; R I, 58. 60.

praeest: sic regum, sic imperatorum, sic magistratuum, sic patrum, sic populorum imperia civibus sociisque praesunt ut corporibus animus; R III, 37. f. est; R I, 60.

redeunt: f. augent.

II. **nach Verben:** 1. abrogo: cum Collatino collegae Brutus imperium abrogabat; O III, 40.

accipio: nec .. imperia expetenda ac potius aut non accipienda interdum aut deponenda non numquam; O I, 68.

adipiscor: honoribus imperiisque adipiscendis; F V, 57.

amitto: ad exemplum amissi imperii portari in triumpho Massiliam vidimus; O II, 28.

antepono: ubi eos inveniemus, qui honores, magistratus, imperia, potestates, opes amicitiae non anteponant? Lae 63.

appeto: qui inperia consulatusque nostros in necessariis, non in expetendis rebus, muneris fungendi gratia subeundos, non praemiorum aut gloriae causa adpetendos putet; R I, 27.

confero: ut ... omnes ad eum (improbum) honores, omnia imperia, omnes opes, omnes undique copiae conferantur; R III, 27.

continuo: ea (imperia) continuantur, praesidiis etiam, ut Athenis Pisistratus, saepiuntur; R I, 68.

depono: f. **depono** imperium (3 St.) B. 1, S. 645, a.

despicio: si despicere se dicant ea, quae plerique mirentur, imperia et magistratus; O I, 71.

do: da divitias, honores, imperia, opes, gloriam; T V, 45. cui (duci) quia privato sunt oppositi timores, dantur imperia; R I, 68.

efficio: quid .. efficitur ...? imperia, regna vel privatis vel populis; R III, 24. honores, imperia, victoriae ... sine hominum opibus ... effici (non) possunt; O II, 20.

expeto: si gloriae causa imperium expetundum est; O III, 87. f. accipio.

fulcio: quod (imperium) gloria debet fultum esse et benivolentia sociorum; O III, 88.

guberno: regna, imperia, nobilitas, honores, divitiae, opes eaque, quae sunt his contraria, in casu sita temporibus gubernantur; O I, 115.

habeo: qui (xviri) .. summum imperium haberent; R II, 61.

mando: mandant inperia, magistratus; R I, 47.

miror: f. despicio.

nomino: illud patrocinium orbis terrae verius quam imperium poterat nominari; O II, 27.

obicio: huic tu viro quas divitias obicies? quae imperia? quae regna? R III, 40.

obtineo: ut quisquam inveterata potestate aut ad deponendum imperium tardior esset aut ad optinendum munitior; R II, 23.

pario: quorum rebus gestis quamquam imperium Lacedaemoniis *partum* putatur; O I, 76.

recuso: habent .. (voluptates agricolarum) rationem cum terra, quae numquam recusat imperium; C 51.

saepio: f. continuo. — subeo: f. appeto.

teneo: consules summum imperium statim deponere (maluerunt) quam id tenere punctum temporis contra religionem; N II, 11. quam diu imperium populi Romani beneficiis tenebatur, non iniuriis; O II, 26. tenebat (Appius) non modo auctoritatem, sed etiam imperium in suos; C 37.

traduco: si consuetudo ac licentia ... imperium .. nostrum ad vim a iure traduxerit; R III, 41.

2. paenitet: ut me imperii nostri, quo quasi punctum eius (terrae) attingimus, paeniteret; R VI, 16.

3. pareo: si .. isdem imperiis et potestatibus parent; L I, 23. »iis .. (imperiis) cives modeste ac sine recusatione parento;« L III, 6. quando ... (sidera) animantia orta sunt eaque imperio parere didicerunt; Ti 30.

praebeo: hanc urbem sedem aliquando et domum summo esse imperio praebituram; R II, 10.

praesum: magnis imperiis et provinciis praefui; P 37.

studeo: frustra se aut pecuniae studuisse aut imperiis aut opibus aut gloriae; F I, 60.

subicio: subiciunt se homines imperio alterius et potestati de causis pluribus; O II, 22.

4. careo: usque eo (Dionysius) imperio carere non poterat; T III, 27.

sum: »regio imperio duo sunto;« L III, 8.

utor: quem ad modum utendum (sit) pecunia, quem ad modum honore, quem ad modum imperio; D II, 11.

5. constituo contra: ut contra consulare imperium tribuni pl., sic illi contra vim regiam constituti; R II, 58.

consulo de: is .. (Tullus Hostilius) de imperio suo exemplo Pompilii populum consuluit curiatim; R II, 31.

decerto de: cum .. de imperio decertatur; O I, 38. cum duobus ducibus de imperio in Italia est decertatum, Pyrrho et Hannibale; Lae 28.

dimico de: cum Latinis, Sabinis, Samnitibus, Poenis, Pyrrho de imperio dimicabatur; O I, 38.

sum cum: qui (Ap. Claudius) tum erat *cum* summo imperio; F II, 66. qui cum imperio sunt; C 64. — in: eum (filium) non talem videri fuisse in imperio, quales eius maiores fuissent; F I, 24.

III. **nach Adjectiven:** 1. cupidus: cur .. regem appellem Iovis optimi nomine hominem dominandi cupidum aut imperii singularis, ... non tyrannum potius? R I, 50.

expers: sunt .. expertes imperii; R I, 47.

2. contrarius: s. II, 1. guberno.
inimicus: duabus urbibus eversis inimicissimis huic imperio; Lae 11.
turpis: ei (Philippo) senatus est assensus. turpe imperio; O III, 87.
utilis: potest .. ulli imperio ... utile esse odium et infamia? O III, 88.
3. dignus: recta, honesta, digna imperio, digna populo Romano, ... haec cum loqueris; F II, 76.
praeditus: magnae .. res ... a .. viris summo imperio praeditis ... gerebantur; R II, 56.
IV. **nach Substantiven:** 1. adversarius: perfuga ... gravem adversarium imperii sustulisset; O III, 86.
cupiditas: adde imperii, adde gloriae cupiditatem; R I, 60. cum in imperiorum, honorum, gloriae cupiditatem inciderunt; O I, 26. quod in maximis animis ... plerumque existunt honoris, imperii, potentiae, gloriae cupiditates; O I, 26. illa cupiditas ... honoris, imperii, provinciarum, quam dura est domina! P 40.
dedecus: quae (libido) cum probro privato coniungeret imperii dedecus; C 42.
dignitas: imperii dignitatem suis armis esse defensam; D I, 27.
disciplina: ut dolore suo sanciret militaris imperii disciplinam; F I, 35.
exemplum: s. II, 1. amitto.
fines: FINIS IMPERII PROPAGAVIT; R III, 24.
genus: novum .. id genus imperii visum est et proximum similitudini regiae; R II, 56. quod genus imperii primum ad homines iustissimos et sapientissimos deferebatur; L III, 4.
gloria: ea bella, quibus imperii proposita gloria est; O I, 38. Cyrum minorem, ... praestantem ingenio atque imperii gloria; C 59.
insignia: ne plura insignia essent inperii in libero populo quam in regno fuissent; R II, 55.
ius: cum (T. Torquatus) ipsi naturae patrioque amori praetulerit ius maiestatis atque imperii; F I, 23.
modus: neque imperii nec libidinum (modus est); F I, 51.
spes: quae (urbes) ad spem diuturnitatis conderentur atque imperii; R II, 5.
summa: cum imperii summam rex teneret; R II, 50.
vis: si minima vis adhibeatur imperii; R I, 67. nec .. ulla vis imperii tanta est, quae ..; O II, 25.
2. bella de: bella aut pro sociis aut de imperio gerebantur; O II, 26.
certamen de: cum .. de imperio certamen esset cum rege generoso; O III, 86.
lex de: is .. ut de suo imperio legem tulit; R II, 35. s. **curiatus,** lex (3 St.) B. I, S. 593, b.
V. **Umstand:** 1. adfici: eos ... sic ut aliquo honore aut imperio affectos observare et colere debemus; O I, 149.
amplificare: eorum imperiis rem publicam amplificatam, qui religionibus paruissent; N II, 8.
attingere: s. II, 2.
augere: ut ... rem publicam augeant imperio, agris, vectigalibus; O II, 85.
coërcere: vitiosas .. animi partes ut servos asperiore imperio coërceri; R III, 37. qui vi oppressos imperio coërcent; O II, 24.
cogere: qui (civis) id cogit omnis imperio legumque poena, quod vix paucis persuadere oratione philosophi possunt; R I, 3.
gerere: nec, quia nusquam erat scriptum ..., idcirco minus Coclitem illum rem gessisse tantam fortitudinis lege atque imperio putabimus; L II, 10.
gubernari: singulari imperio et potestate regia tum melius gubernari et regi civitates, si ..; R II, 15.
immutari: eos, qui antea commodis fuerint moribus, imperio, potestate, prosperis rebus immutari; Lae 54.
praeesse: cum (C. Coponius) praetorio imperio classi Rhodiae praeesset; D I, 68. libidinose .. omni imperio et acerbe et avare populo praefuerunt; R II, 63.
regi: s. gubernari.
teneri: cuius (populi) imperio iam orbis terrae tenetur; R III, 24.
abl. comp.: qui nihil melius homini, ... nihil praestantius honoribus, imperiis, populari gloria iudicaverunt; T III, 3.
2. ab: posse a summis imperiis et summis potestatibus comitiatus et concilia vel instituta dimittere vel habita rescindere; L II, 31.
sine: sine quo (imperio) nec domus ulla nec civitas ... stare ... potest; L III, 3.

impero (inp.), befehlen, herrschen, gebieten, anbefehlen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** a. **substantivisch:** α. accommodo ad: ratio habet ... quiddam ... ad imperandum magis quam ad parendum accommodatum; F II, 46.
deligo ad: eos ad imperandum deligi solitos; O II, 42.
β. dissimilitudines: et imperandi et serviendi sunt dissimilitudines cognoscendae; R III, 37.
genus: ostendi .., quod esset imperandi genus; T II, 53.
modus: divitiae, nomen, opes vacuae consilio et vivendi atque aliis imperandi modo; R I, 51. neque solum his || iis || (magistratibus) praescribendus est imperandi, sed etiam civibus obtemperandi modus; L III, 5.
ratio: quae lex est recta ratio imperandi atque prohibendi; L I, 42.
sapientia: quod (aeternum) universum mundum regeret imperandi prohibendique sapientia; L II, 8.
b. **verbal:** est .. inpudens luctus maerore se conficientis, quod imperare non liceat liberis; T III, 26. sapientia iubet .. imperare quam plurimis; R III, 24. ut filiis imperari corporis membris propter oboediendi facilitatem; R III, 37. non .. aurum habere praeclarum sibi videri dixit, sed eis, qui haberent aurum, imperare; C 55 (56).
2. **persönlich:** alqs: reliquum est, ut tute tibi imperes; T II, 47. ut alter imperet, alter pareat; T II, 47. cum .. praecipitur, ut nobismet ipsis imperemus; T II, 47. is .. sive ea ratio ... sic illi parti imperabit inferiori, ut iustus parens probis filiis; T II, 51. totum in eo est, ut tibi imperes; T II, 53. qui tam scelerate imperavit; T V, 56. illi .., qui in auspicium adhibetur, cum ita imperavit is, qui auspicatur: DICITO, SI SILENTIUM ESSE VIDEBITUR; D II, 72. iam de caelo servare non ipsos censes solitos, qui auspicabantur? nunc imperant pullario; D II, 74. cum is, qui inperat aliis, servit ipse nulli cupiditati; R I, 52. et qui bene imperat, paruerit aliquando necesse est, et qui modeste paret, videtur, qui aliquando imperet, dignus esse. itaque oportet et eum, qui paret, sperare se aliquo tempore imperaturum et illum, qui imperat, cogitare brevi tempore sibi esse parendum; L III, 5. »militiae ab eo, qui imperabit, provocatio nec esto;« L III, 6. »militiae, quibus iussi erunt, imperanto ..., domi ..;« L III, 6. ut nemini parere animus bene informatus a natura velit nisi ... utilitatis causa iuste et legitime imperanti; O I, 13. uter esset, non uter imperaret; O I, 38. Lacedaemonios iniuste imperantes nonne repente omnes fere socii

deseruerunt? O II, 26. non essem passus diutius eos (Romanos) imperare; O II, 75. quo modo aut cui tandem hic libero imperabit, qui non potest cupiditatibus suis imperare? P 33. tum incipiat aliis imperare, cum ipse improbissimis dominis, dedecori ac turpitudini, parere desierit; P 33.

animus: cur .. deus homini, animus imperat corpori, ratio libidini ceterisque vitiosis animi partibus? R III, 36. cur .. deus homini, animus imperat corpori, ratio libidini iracundiaeque et ceteris vitiosis eiusdem animi partibus? R III, 37. ut animus corpori dicitur imperare, dicitur etiam libidini, sed corpori ut rex civibus suis aut parens liberis, libidini autem ut servis dominus, quod eam coërcet et frangit; R III, 37. eum .. (animum deus) ut dominum atque imperantem oboedienti praefecit corpori; Ti 21.

civitas: nulla est tam stulta civitas, quae non iniuste imperare malit quam servire iuste; R III, 28. qui (rex) civitatem ... gentibus imperantem servire sibi coëgisset; O III, 84.

deus, dominus: f. animus; R III, 36. 37.

egestas: sunt ii ... »superstitiosi vates ... aut quibus egestas imperat«; D I, 132.

homines: cum homines benivolentia coniuncti .. cupiditatibus iis, quibus ceteri serviunt, imperabunt; Lae 82.

magistratus: si unus omnibus reliquis magistratibus imperabit; L III, 15.

mulier: an ille mihi liber, cui mulier imperat? P 36. qui nihil imperanti (mulieri) negare potest, nihil recusare audet; P 36.

parens: f. alqs; T II, 51. animus; R III, 37.

patria: imperantem .. patriam Lacedaemoniis (Epaminondas) relinquebat, quam acceperat servientem; T II, 59.

populus: noster populus in pace et domi imperat; R I, 63. quae si populo Romano iniuste imperanti accidere potuerunt; O II, 29.

ratio: haec (ratio) ut imperet illi parti animi, quae oboedire debet, id videndum est viro; T II, 47. f. alqs; T II, 51. animus; R III, 36. 37.

res publica: tenere tantam et tam fuse lateque imperantem rem publicam; R V, 1.

rex: f. animus; R III, 37.

II. **mit Ergänzung**: 1. **ut**: Iovem imperavisse, ut (Hannibal) Italiae bellum inferret; D I, 49. rebus .. divinis, quae publice fierent, ut „FAVERENT LINGUIS“, imperabatur inque feriis imperandis, ut „LITIBUS ET IURGIIS SE ABSTINERENT;“ D I, 102. ut si quis medicus aegroto imperet, ut sumat »terrigenam«; D II, 133. ita .. (Cimonem) instituisse et vilicis imperavisse, ut omnia praeberentur; O II, 64.

2. **Infinitiv**: »imperavi egomet mihi omnia adsentari«, ut ait .. Terentius; Lae 93. qui (Agamemnon) ... »solvere imperat secundo rumore adversaque avi«; D I, 29.

III. **mit Object**: alqd: quae praescripta et quasi imperata sint; A II, 8. si imperes, quod facere non possim; F II, 105. eam .. (naturalem legem) vim obtinere recta imperantem prohibentemque contraria; N I, 36. graves .. dominae cogitationum lubidines infinita quaedam cogunt atque imperant; R VI, 1. »quod .. is, qui bellum geret, imperassit, ius ratumque esto;« L III, 6.

ferias: f. II, 1. ut; D I, 102.

impertio (inp., inpartio: f. II. alqd; R I, 69), **zuteilen, gewähren, widmen**: I, 1. **unpersönlich**: saepe idoneis hominibus indigentibus de re familiari impertiendum, sed diligenter atque moderate; O II, 54.

2. alqs: et amicis inpertientes et rei publicae; O I, 92.

II. alqd: quae (iustitia) non modo numquam nocet cuiquam, sed contra semper *impertit* aliquid || aliquid adfert ||; F I, 50. placet ... esse aliud auctoritati principum inpartitum ac tributum; R I, 69. (mercatura) multa undique apportans multisque sine vanitate impertiens; O I, 151. ut ... inpertiant ea suis communicentque cum proximis; Lae 70. f. ius. potestatem. studia.

calorem: quarta pars mundi ... ceteris naturis omnibus salutarem inpertit ... calorem; N II, 27.

divinationem: illius (Epicuri) .. deus nihil habens nec sui nec alieni negotii non potest hominibus divinationem inpertire; vester autem deus potest non inpertire, ut nihilo minus ... hominibus consulat; D II, 40.

donum: ut donum hoc divinum rationis et consilii ad fraudem hominibus, non ad bonitatem impertitum esse videatur; N III, 75.

familias: quod molestiis || molestias || senectutis suae vestras familias || vestris familiis || impertire posset; R V, 10.

ius: si aut nihil iuris impertias aut parum; R IV, 8.

molestias: f. familias.

potestatem: inperti etiam populo potestatis aliquid; R II, 50.

studia: ut aliquid suorum studiorum philosophiae quoque impertiat; F V, 6.

impetibilis, **unerträglich**: quem .. (dolorem) vos, cum improbis poenam proponitis, impetibilem facitis; F II, 57.

impetrio (inp.), **durch günstige Wahrzeichen zu erlangen suchen**: I. alqs: qui evenit, ut is, qui impetrire velit, convenientem hostiam rebus suis immolet? D II, 35.

II. rem: cum .. magna vis videretur esse .. inpetriendis consulendisque rebus ... in haruspicum disciplina; D I, 3. ut nunc extis, ... sic tum avibus magnae res inpetriri solebant; D I, 28.

impetro (inp.), **bewirken, erlangen, erreichen, Erfolg haben**: I. alqs: quid multa? impetrat; O III, 59. si contendisset, impetraturum non fuisse; Lae 39.

II, 1. de: [nisi de redimendis iis, qui capti erant, impetrassent]; O I, 40. nisi de redimendis captivis impetravissent; O III, 113.

2. ut: cum ab Epicuro ... non impetrent, ut verum esse concedat, quod ita effabimur; A II, 97. a te impetrarim lubenter, ut ... —; T V, 82. si inpetraritis, ut concedamus ..; N I, 94. a rege opulento vir summus facile impetravit, ut grandi pecunia adiuvaretur; O II, 82. si ... nec ab eo, quicum pepigerat, impetret, ut ... liceat; O III, 92.

III. alqd: quo impetrato in maximos luctus incidit; O I, 32. quodsi rectum statuerimus vel concedere amicis, quidquid velint, vel inpetrare ab iis || eis ||, quidquid velimus; Lae 38. considerandum est, et quid postules ab amico et quid patiare a te impetrari; Lae 76.

exceptionem: a me istam exceptionem numquam impetrabunt; A II, 97.

optatum: quo optato impetrato Theseus in maxumis fuit luctibus; O III, 94.

rem: re a senatu non impetrata; O III, 113.

impetus (inp.), **Umschwung, Ungestüm, Angriff, Andrang, Drang, Trieb**: I. adveniunt: quibus (animis) eorum (casuum et eventuum) advenientes impetus diuturna praemeditatione frangantur; T III, 31.

conficit: cum .. impetum caeli cum admirabili celeritate moveri vertique videamus || videmus || constantissime conficientem vicissitudines anniversarias; N II, 97.

habet: populi impetus periculi rationem sui non habet; L III, 23.

pertinent: ut, earum (ferarum) motus et impetus quo pertineant, non intellegamus; F I, 34.

sunt: multo .. et in hostem et *in* inprobum civem vehementiores iratorum impetus esse; T IV, 43.

II, 1. cohibeo: cum (sapiens) insanos atque indomitos impetus volgi cohibere non possit; R I, 9.

converto: »cum fortuna mutata impetum convertat || convertit || ;« T III, 71. consolatores ipsos confiteri se miseros, cum ad eos impetum suum *fortuna* converterit; T III, 73.

facio: f. **facio,** III. impetum (4 St.) S. 17, a.

frango: f. I. adveniunt. — habeo: f. **habeo,** III. impetus (3 St.) S. 126, a.

moveo: f. I. conficit.

reformido: ut (bestiae) ... nullos impetus, nullos ictus reformident; T V, 79.

reprimo: saepe .. populi impetum iniustum auspiciis di immortales represserunt; L III, 27.

sustineo: Athenienses cum Persarum impetum nullo modo possent sustinere; O III, 48. est .. prudentis sustinere ut cursum, sic impetum benivolentiae; Lae 63.

verto: f. I. conficit.

2. sum: horum sunt auguria non divini impetus, sed rationis humanae; D I, 111.

3. libero: * *impetu* liberavissent, nec C. || G. || Duelius ... terrore Karthaginis; R I, 1.

4. vindico ab: sapientiam .. esse solam, quae nos a libidinum impetu et a formidinum terrore vindicet; F I, 46.

III, 1. concitari: an quodam animi ardore atque impetu concitati (fortes viri proelium ineunt)? F II, 60.

concuti: leniter atque placide fides, non vi et impetu, concuti debere *; R fr 9.

consumi: quarum (beluarum) impetu docet quaedam hominum genera esse consumpta; O II, 16.

contendere: ut (tauri) pro vitulis contra leones summa vi impetuque contendant; F III, 66.

deleri: quanto plures deleti sint homines hominum impetu, id est bellis aut seditionibus; O II, 16.

efferri: iactationes .. animorum incitatae et impetu inconsiderato elatae; T V, 15.

ferri: illae (beluae) ... ad eam .. (voluptatem) feruntur omni impetu; O I, 105.

incitari: vel morbo in omnes vel repentino quodam quasi vento impetu animi incitati; O I, 49.

incurrere: nec tantum in alios caeco impetu (cupiditates) incurrunt; F I, 44.

infligere: »hos ... non biformato impetu Centaurus ictus corpori inflixit meo«; T II, 20.

terreri: se neque fortunae impetu nec multitudinis opinione ... terreri; T V, 30.

venire: cum (Xerxes) tanto impetu in Graeciam venisset; F II, 112.

zum Satz: »quoniam || quom iam || quieti corpus nocturno inpetu dedi«; D I, 44.

2. ex: ex hoc cursu atque impetu animorum ad veram laudem atque honestatem illa pericula adeuntur in proeliis; T II, 58.

impie, gottlos, ruchlos: I. committo: »sacrum commissum, quod neque || nec || expiari poterit, impie commissum esto;« L II, 22.

cruento: ut ... etiam trucidare aliquem et impie cruentari (videatur); D I, 60.

facio: non indocte solum, verum etiam impie faciat, si deos esse neget; N II, 44.

II. ingratus: tam impie ingratus esse (audet), ut eam accuset, quam vereri deberet? T V, 6.

impietas (inp.), Gottlosigkeit, Ruchlosigkeit: I. facit: si nihil est, quod tam miseros faciat quam impietas et scelus; F IV, 66.

II. adiungo ad: ad impietatem in deos in homines adiunxit iniuriam; N III, 84.

III. duces: qui ipsi fuerint impietatis duces; Lae 42.

expiatio: scelerum in homines atque in *deos inpietatum* || impietatum || nulla expiatio est; L I, 40.

impigritas (inp.), Unermüdlichkeit: numquam viri fortissimi fortitudinis, inpigritatis, patientiae *; R III, 40.

impingo, aufdrängen: quid? huic calix mulsi impingendus est, ut plorare desinat, aut aliquid eius modi? T III, 44.

impius (inp.), gottlos, ruchlos, gewissenlos, frevelhaft: A. alqs: saepe visae formae deorum quemvis non aut hebetem aut impium deos praesentes esse confiteri coëgerunt; N II, 6. qui ... praeter ceteros in omni religione iupii (fuerant); L II, 42. quae qui tollunt, etiam adversus deos inmortales impii iudicandi sunt; O III, 28.

alqd: cui (gloriae) dedecori esse nefas [et vitium] || et impium || iudicandum est; O I, 121.

arma: a re publica forensibusque negotiis armis impiis vique prohibiti; O III, 1.

audacia: sacerdos ... audaciam in * et inmittendis || in admittendis || religionibus foedis || foedas || damnet atque impiam iudicet; L II, 37.

bellum: ut omne bellum, quod denuntiatum indictumque non esset, id iniustum esse atque inpium iudicaretur; R II, 31.

causa: secutus est, qui in causa impia ... non singulorum civium bona publicaret, sed ..; O II, 27.

consuetudo: mala .. et impia consuetudo est contra deos disputandi; N II, 168.

fabulae: physica ratio non inelegans inclusa est in impias fabulas; N II, 64.

fraus: ne .. neglectis iis (auspiciis rebusque divinis) impia fraude ... obligemur; D I, 7.

genus: hoc omne genus pestiferum atque impium ex hominum communitate exterminandum est; O III, 32. est .. totum (hoc genus) sceleratum et impium; O III, 37.

manus: si impias propinquorum manus effugeris; R VI, 12.

puer: qui (puer) primum, ut impio dignum fuit, patribus omnem honorem eripuit; L III, 19.

rex: illud etiam apud Accium ... quamquam ab impio rege dicitur, luculente tamen dicitur; O III, 102.

sententiae: cum (is philosophus) impiis sententiis damnatus esset; D I, 124.

B, I. abnuit: quorum (impiorum) tamen nemo tam audax umquam fuit, quin ... abnueret ..; L I, 40.

appellant: quae si appellare audent impii; L I, 40.

audent: »impius ne audeto placare donis iram deorum«; L II, 22. donis impii ne placare audeant deos, Platonem audiant; L II, 41. f. appellant.

audiunt: f. audent; L II, 41.

est: f. abnuit. mutant.

mutant: omnes scelerati atque impii, quorum tu te ducem esse profiteris, quos leges exilio adfici volunt, exules sunt, etiamsi solum non mutarunt; P 31.
placant: ſ. audent; L II, 22. 41.
II, 1. adficio: ſ. I. mutant.
defendo: nocentem aliquando, modo ne nefarium impiumque, defendere; O II, 51.
vexo: quaenam sollicitudo vexaret impios sublato suppliciorum metu? L I, 40.
2. convenio inter: quod inter omnis nisi admodum impios convenit; N III, 7.
dico de: quid de sacrilegis, quid de impiis periurisque dicemus? N I, 63.
III. alqs: ſ. I. abnuit. — dux: ſ. I. mutant.
poenae: dicit ... de ... reliqua post mortem tranquillitate bonorum, poenis impiorum || [dicit ... impiorum] ||; L II, 68.
ratio: piorum .. et impiorum (deos) habere rationem; L II, 15.
IV. ab: qui illam custodem urbis ... violari ab impiis passi non sumus; L II, 42.

implacabilis (inp.), unverſöhnlich: »nec mihi Iunonis terror inplacabilis .. tantum invexit ... mali«; T II, 20.

impleo (inp.), anfüllen, erfüllen: animos: implet .. (stips) superstitione animos et exhaurit domus; L II, 40.
libros: alter .. de ipsa iustitia quattuor implevit sane grandis libros; R III, 12. innumerabilia nascuntur, quibus implentur iuris consultorum libri; L II, 48.
volumen: de quibus (rebus) volumina impleta sunt non a nostris solum, sed etiam a Chrysippo; A II, 87. tuis .. oraculis Chrysippus totum volumen inplevit; D II, 115.

implicatio (inp.), Verflechtung: huc adde nervos ... eorumque inplicationem corpore toto pertinentem; N II, 139.

implico (inp.), verwickeln, verſchlingen, verknüpfen, verbinden: alqm: dum me ... rei publicae ... cura ... multis officiis implicatum et constrictum tenebat; A I, 11. ante implicatur aliquo certo genere cursuque vivendi, quam potuit, quod optimum esset, iudicare; O I, 117. qui ... conducunt locant contrahendisque negotiis implicantur; O II, 40. satis superque esse sibi suarum cuique rerum, alienis nimis implicari molestum esse; Lae 45. implicati ultro et citro vel usu diuturno vel etiam officiis repente ... amicitias ... disrumpimus; Lae 85.
alqd: nec .. in Torquati sermone quicquam implicatum aut tortuosum fuit; F III, 3. quae quattuor quamquam inter se colligata atque implicata sunt; O I, 15.
animos: ne natura ... animos .. dederit ... separatim suis angoribus et molestiis implicatos; T V, 3. quo minus (animi) se admiscuerint atque implicuerint hominum vitiis et erroribus, hoc ..; fr V, 97.
deum: nullis occupationibus (deus) est inplicatus; N I, 51. ne ille (deus) est inplicatus molestis negotiis et operosis! N I, 52.
hominem: ut (homo) ... se implicet primum civium, deinde omnium mortalium societate; F II, 45.
imitatricem, matrem: ſ. voluptatem.
probabile: eo (probabili) .. expedito, soluto, libero, nulla re implicato; A II, 105.
rationem: neglecta (ratio) multis implicatur erroribus; T IV, 58.
vim: quam (vim di immortales) tum terrae cavernis includunt, tum hominum naturis implicant; D I, 79.
voluptatem: quae penitus in omni sensu inplicata insidet, imitatrix boni, voluptas, malorum autem mater omnium; L I, 47.

imploro (inp.), anflehen, anrufen: alqm: Iovem Olympium ... (athleta) inplorabit; T II, 40.
fidem: ſ. **fides**, II, 1. imploro (3 St.) S. 46, b.
memoriam: ille Heracliti memoriam implorans; A II, 11.
opem: ut ille, qui navigat, cum subito mare coepit horrescere, et ille aeger ingravescente morbo unius opem inplorat, sic ..; R I, 63.

impono (inp.), auflegen, hinauflegen, aufſtellen, ſetzen, einſchiffen, auferlegen, geben, zufügen: alqm: Metellum .. multi filii filiae, nepotes neptes in rogum inposuerunt; T I, 85. qui (Er) rogo impositus revixisset; R VI, 3
alqd: nec e lapide excitari plus nec inponi, quam quod capiat laudem mortui; L II, 88.
animos: quasi in currum universitatis (animos) inposuit; Ti 43.
apicem: ab aquila Tarquinio apicem inpositum; L I, 4.
bona: qui (Critolaus) cum in alteram lancem animi bona imponat, in alteram corporis et externa; T V, 51.
chorum: iste chorus virtutum in oculeum impositus; T V, 13.
coronam: quod »coronam virtute partam« et ei, qui peperisset, et eius parenti sine fraude esse lex inpositam iubet; L II, 60.
dominum: inposuistis in cervicibus nostris sempiternum dominum; N I, 54.
exercitum: cum M. Crassus exercitum Brundisii inponeret; D II, 84.
exspectationem: permagnam tu quidem exspectationem ... inponis orationi meae; R I, 37.
fastigium: quoniam operi inchoato, prope tamen absoluto tamquam fastigium inponimus; O III, 33.
hermas: nec hermas, quos vocant, licebat inponi; L II, 65.
iniurias: cum calamitates clarissimorum virorum iniuriasque iis ab ingratis inpositas civibus colligunt; R I, 4.
iuga: nos onera quibusdam bestiis, nos iuga inponimus; N II, 151.
leges: ille vir bonus ... cur has sibi tam graves leges imposuerit; A II, 23. qui legibus impositis disputant; T V, 33. cum is, qui inperat aliis, ... nec leges inponit populo, quibus ipse non pareat; R I, 52. si triginta illi Athenis leges inponere voluissent; L I, 42. cui (mulier) leges imponit; P 36.
mulierem: ea (mulier) laeta prosequentibus suis una cum viro in rogum imponitur; T V, 78.
nomen: qua ex similitudine etiam nomen ei rei, quod ante non fuerat, κατάληψιν imposuit; A II, 145. quibus rebus haec nomina imponam; A fr 19. nomen imponis, in motu ut sit (voluptas) et faciat aliquam varietatem; F II, 75. nobis, quibus etiam verba parienda sunt imponendaque nova rebus novis nomina; F III, 3. vide, ne magis .. tuum fuerit ... non nova te rebus nomina imponere; F III, 10. si .. Zenoni licuit ... inauditum quoque ei rei nomen imponere; F III, 15. quaecumque rebus iis ... nomina imponis, memoriae mando; F III, 40. quis .. ferre posset ..., quibus rebus eandem vim tribueret, alia nomina imponentem? F IV, 21. qui primus, quod summae sapientiae Pythagorae visum est, omnibus rebus

imposuit nomina; T I, 62. ineptias (quod enim levius || lenius || huic levitati nomen imponam?) T I, 95.

onera: ſ. iuga.

personam: nobis .. personam imposuit ipsa natura magna cum excellentia praestantiaque animantium reliquarum; O I, 97. quam (personam) casus aliqui aut tempus inponit; O I, 115.

pondera: ut .. necesse est lancem in libram || libra || ponderibus impositis deprimi, sic ..; A II, 38.

puteal: supra .. inpositum puteal accepimus; D I, 33.

vulnera: quae hic (C. Gracchus) rei publicae vulnera imponebat, eadem ille (Drusus) sanabat; F IV, 66.

importo (inp.), einführen, bringen, herbeiführen, verursachen: alqd: haec casus importat; T V, 29. ſ. incommodum.

aegritudines: inportant .. (animorum motus) aegritudines anxias atque acerbas; T IV, 34.

artes: non esse nos transmarinis nec inportatis artibus eruditos, sed genuinis domesticisque virtutibus; R II, 29.

avaritiam, cupiditates: Poeni primi mercaturis et mercibus suis avaritiam et magnificentiam et inexplebiles cupiditates omnium rerum inportaverunt in Graeciam; R III, fr 3.

incommodum: si quid importetur nobis incommodi; O II, 18.

invitamenta: quae (invitamenta) vel capiuntur vel importantur; R II, 8.

magnificentiam: ſ. avaritiam.

merces, mores: inportantur non merces solum adventiciae, sed etiam mores; R II, 7.

sollicitudines: eas .. ipsas sollicitudines ... a dis immortalibus supplicii causa importari putant; F I, 51.

Lücke: hoc est verum esse, confidere suis testibus et † inportata insistere! A II, 80.

importunitas (inp.), Rücksichtslosigkeit, Schroffheit: I. est: inportunitas .. et inhumanitas omni aetati molesta est; C 7.

II. alqs: quamquam miror, illa superbia et inportunitate (Tarquinius) si quemquam amicum habere potuit; Lae 54.

III. venire: tu non vides unius inportunitate et superbia Tarquinii nomen huic populo in odium venisse regium? R I, 62.

importunus (inp.), ungünstig, rücksichtslos, ungestüm: alqs: nollem me ab eo ortum, tam importuno tamque crudeli; F I, 35.

alqd: fac ista esse non importuna; F II, 85.

homo: summo cruciatu supplicioque Q. Varius, homo importunissumus, periit; N III, 81.

rex, tyrannus: tam .. esse clemens tyrannus quam [rex] inportunus potest; R I, 50.

impotens, ohnmächtig, schwach, zügellos: A. homo: neque homini infanti aut impotenti iniuste facta conducunt; F I, 52.

laetitia: qui ... nulla impotenti laetitia ecferantur; T V, 17.

B. cupiditates: sic distrahuntur in contrarias partis impotentium cupiditates; T V, 60.

impotentia (inp.), Unbändigkeit, Zügellosigkeit: I. adipiscitur, al.: animorum motus inflammant ... inpotentiam quandam animi a temperantia et moderatione plurimum dissidentem. quae si quando adepta erit id, quod ei fuerit concupitum, tum ecferetur alacritate, ut „nihil ei constet, quod agat“; T IV, 34. 35.

habet: color, vox, oculi, spiritus, inpotentia dictorum ac factorum quam partem habent sanitatis? T IV, 52.

II. dico al.: ſ. I. adipiscitur.

III. ob: »ob scelera animique inpotentiam et superbiloquentiam«; T IV, 35.

impressio, Eindruck, Ausdruck: 1. explano: in lingua etiam explanatam vocum impressionem (esse); A I, 19.

2. intersum inter: inter ipsas impressiones nihil interesse, sed inter species et quasdam formas eorum (visorum); A II, 58.

in primis ſ. in, B, IV, 7.

imprimo (inp.), aufdrücken, eindrücken, abdrücken, einprägen: alqd: esse aliquid perspicui, verum illud quidem, || et || impressum in animo atque mente; A II, 34. quo modo ista aut perspicua dicemus aut *in animo* impressa subtiliter? A II, 34. qui (Peripateticus) id percipi posse diceret, quod impressum esset a || e || vero, neque adderet illam magnam accessionem: „quo modo imprimi non posset a falso;“ A II, 112. cetera .. usque ad temporis ortum impressa || expressa || ab illis, quae imitabatur, ecfinxerat; Ti 34.

animum, ceram: an inprimi quasi ceram animum putamus? T I, 61.

intellegentias: quae .. in animis imprimuntur ... inchoatae intellegentiae, similiter in omnibus inprimuntur; L I, 30.

litteram: sus rostro si humi A litteram inpresserit; D I, 23.

notionem: unde postea notiones rerum in animis imprimerentur; A I, 42. quod in omnium animis eorum (deorum) notionem inpressisset ipsa natura; N I, 43.

notitias: quo e genere nobis notitiae rerum imprimuntur; A II, 21. si .. essent eae (notitiae) falsae aut eius modi visis impressae, qualia ..; A II, 22.

sigilla: quid, si in eiusdem modi cera centum sigilla hoc anulo impressero? A II, 86.

signa: similitudines .. aut geminorum aut signorum anulis impressorum pueriliter consectantur; A II, 54. ut signa quaedam sic verba rebus inpressit; R III, 3.

speciem: visum obiectum inprimet ... et quasi signabit in animo suam speciem; Fa 43.

sulcum: cum terra araretur et sulcus altius esset impressus; D II, 50.

verba: ſ. signa; R III, 3.

visum: visum .. impressum effictumque ex eo, unde esset; A II, 18. cum visa in animos || animis || imprimantur; A II, 58. (visum) ex eo, quod esset, sicut esset, impressum et signatum et effictum; A II, 77.

improbe (inp.), unredlich, schlecht: do: si plures sunt ii, quibus inprobe datum est, quam illi, quibus iniuste ademptum est; O II, 79.

facio: ut (is) dolere alterius improbo || improbe || facto videatur; F II, 54. qui aliquid improbe faciat; F II, 57. improbe feceris, nisi monueris, ne assidat; F II, 59. quaero, ... num (venditor) id iniuste aut inprobe fecerit; O III, 54.

pario: quas (cupiditates) nulla praeda umquam improbe parta minuit; F I, 51.

utor: qua (calliditate) perpauci bene utuntur, ... innumerabiles autem improbe utuntur; N III, 75. quae (providentia) rationem dederit iis, quos scierit ea perverse et inprobe usuros; N III, 78.

improbitas (inp.), Unredlichkeit, Schlechtigkeit, Frechheit: I. adest, al.: *improbitas si* cuius

in mente consedit, hoc ipso, quod adest, turbulenta est; si vero molita quippiam est, quamvis occulte fecerit, numquam tamen id confidet fore semper occultum; F I, 50.

est: quia nulla sit in dolore nec fraus nec improbitas; F IV, 52. ſ. adest.

sinit, versatur: non ob ea solum incommoda ... fugiendam improbitatem putamus, sed multo etiam magis, quod, cuius in animo versatur, numquam sinit eum respirare, numquam acquiescere; F I, 53.

II, 1. fugio: ſ. I. sinit.

mando: simiae .. Dodonaeae improbitatem historiis Graecis mandatam esse demiror; D II, 69.

2. utor: videturne (Atreus) summa inprobitate usus non sine summa esse ratione? N III, 69.

3. arceo ab: quae vis est .., quae magis arceat homines ab improbitate omni, quam si senserint ..? P 23.

III. patrocinium: cum me improbitatis patrocinium suscipere voltis; R III, 8.

improbo (inp.), mißbilligen, tadeln, verwerfen: alqd: qui etiamsi haec non improbent, tamen ..; A II, 5. hoc negas te posse nec adprobare nec improbare; qui igitur magis illud? A II, 96. cum (sapiens) se a respondendo, ut aut adprobet quid aut improbet || [ut ... improbet] ||, sustineat; A II, 104. an est aliquid, quod positum (sapiens) vel improbare vel adprobare possit, dubitare non possit? A II, 107. haec inprobantur a Peripateticis, a Stoicis defenduntur; D I, 72. ea, quae probabilia mihi videantur, sequi, quae contra, inprobare; O II, 8.

definitiones: plerique ... definitiones ipsarum etiam evidentium rerum non improbant; A II, 18.

ἐποχήν: *ἐποχὴν* illam omnium rerum improbans || comprobans, non probans ||; A II, 148.

genera: ant ea quoque genera divinandi sunt, quae tu rectissume improbas, aut ..; D II, 109.

necessitatem: Chrysippus .. cum .. necessitatem inprobaret; Fa 41.

quaestus: improbantur ii quaestus, qui in odia hominum incurrunt; O I, 150.

res: rebus sumptis adiungam ex iis sequendas esse alias, *alias* improbandas; A II, 95.

studia: iacent .. ea (studia) semper, quae apud quosque improbantur; T I, 4.

improbus (inp.), unredlich, böse, schlecht, ruchlos, verworfen: A. **bei Substantiven:** alqs (vgl. B): ut ... contra .. || *cum* ||, qui sit improbissimus, (civitas) existimet esse summa probitate ac fide; R III, 27. quos improbos, maledicos || maleficos ||, fraudulentos putant; O II, 36. omnes non inprobi humiles ... praesidium sibi paratum vident; O II, 70. ergo et Pythius et omnes aliud agentes, aliud simulantes perfidi, improbi malitiosi; O III, 60. ut inprobo et stulto et inerti nemini bene esse potest, sic bonus vir ... miser esse nemo potest; P 19. ego vero te non stultum, ut saepe, non inprobum, ut semper, sed dementem * || insanire * ||; P 27.

alqd: id .. improbum est; O III, 40.

civis: multo .. et in hostem et *in* inprobum civem vehementiores iratorum impetus esse; T IV, 43. Carbonis est tertia (lex) ..., seditiosi atque inprobi civis; L III, 35.

civitas: qui (viri) illa urbe pulsi carere ingrata civitate quam manere *in* inproba maluerunt; L III, 26.

domini: tum incipiat aliis imperare, cum ipse improbissimis dominis, dedecori ac turpitudini, parere desierit; P 33.

factum: quae .. tanta ex improbis factis ad minuendas vitae molestias accessio potest fieri, quanta ad augendas? F I, 51. ut (is) dolere alterius improbo || improbe || facto videatur; F II, 54.

homines: populares homines inprobos, ... Cleonem, Cleophontem, Hyperbolum (comoedia) laesit; R IV, 11.

tribunus: ut caveres, ne quis improbus tribunus plebis ... arriperet te; A II, 63.

B. **allein:** I. appetunt: inprobi .. et avari, quoniam incertas ... possessiones habent et plus semper adpetunt, nec eorum quisquam adhuc inventus est, quoi, quod haberet, esset satis, inopes ac pauperes existimandi sunt; P 52.

curat: non .. de improbo, sed *de* callido improbo quaerimus, qualis Q. Pompeius in foedere Numantino infitiando fuit, nec vero omnia timente, sed primum qui animi conscientiam non curet; F II, 54.

habent: ista omnia talia videmus, ut et || etiam || inprobi habeant et absint probis; P 7. ſ. appetunt.

indicant: multi (improbi) etiam, ut te consule, ipsi se indicaverunt; F I, 50.

possunt: nec ob aliam causam ullam boni improbis, improbi bonis amici esse non possunt, nisi quod tanta est inter eos quanta maxima potest esse, morum studiorumque distantia; Lae 74.

sunt: isto modo ne improbos quidem (reprehenderem), si essent boni viri; F II, 23. || cum || animi conscientia improbos excruciari, tum etiam poenae timore, qua aut afficiantur aut semper sint in metu ne afficiantur aliquando; F II, 53. non .. ita dicunt eos (improbos) esse servos, ut mancipia, ... sed ... quis neget omnes leves, omnes cupidos, omnes denique improbos esse servos? P 35. ſ. possunt. — II, 2. statuo.

timet: ſ. curat.

vivit: ut Plato ... nihilo melius quam quivis improbissimus nec beatius vixerit; F IV, 21.

ohne Verb: igitur omnes improbi servi || servi ig. om. imp. ||; P 35.

II, 1. adficio: quae (leges) supplicio inprobos adficiunt, defendunt ac tuentur bonos; L II, 13. ſ. I. sunt; F II, 53.

castigo: qua (oratione animus) castiget improbos; L I, 62.

colo, diligo: ut ... contra .. ille improbus laudetur, colatur, ab omnibus diligatur, omnes ad eum honores ... conferantur, vir denique optimus omnium existimatione ... iudicetur; R III, 27.

excrucio: ſ. I. sunt; F II, 53.

existimo: ita prorsus existimo, bonos beatos, improbos miseros; T V, 35. ſ. colo. — I. appetunt.

habeo: incauti potius habendi sunt inprobi; L I, 40.

invenio: ſ. I. appetunt.

iudico, laudo: ſ. colo.

moveo: quae (lex) ... nec improbos iubendo aut vetando movet; R III, 33.

reprehendo: ſ. I. sunt; F II, 23.

2. evenio: quae (incommoda) eveniunt improbis; F I, 53. nec minus (dies deficiat), si commemorem, quibus improbis optime (evenerit); N III, 81.

haereo: quod ... improbis semper aliqui scrupus in animis haereat, semper iis ante oculos iudicia et supplicia versentur; R III, 26.

pareo: ne pareant inprobis neve ab isdem lacerari rem publicam patiantur; R I, 9.

propono: quem quidem (dolorem) vos, cum improbis poenam proponitis, impetibilem facitis; F II, 57.

statuo: inprobis .. poena statuenda est, nec vero minor iis, qui secuti erunt alterum, quam iis, qui ipsi fuerint impietatis duces; Lae 42.

versor: f. haereo.
3. confero ad: f. 1. colo.
demigro ab: mortemne mihi minitaris, ut omnino ab hominibus, an exilium, ut ab inprobis demigrandum sit? P 18.
mereor de: causa non fuit, cur (deus) de inprobis bene mereretur; N I, 23.
quaero de: f. I. curat.
sum inter: f. I. possunt.
venio ad: a quo .. rei familiaris ad paucos, cupiditatum ad multos inprobos venit hereditas; O II, 28.
III. amicus: f. I. possunt.
IV. alqs: f. I. appetunt.
consensio: talis inproborum consensio non modo excusatione amicitiae tegenda non est, sed potius supplicio omni vindicanda est; Lae 43.
consensus: omitto nobilitatem famamque popularem stultorum inproborumque consensu excitatam; T V, 46.
facta: plerumque improborum facta primo suspicio insequitur, dein sermo atque fama, tum accusator, tum iudex || iudex ||; F I, 50.
ignominia: qua (oratione animus) ... facta .. et consulta fortium et sapientium cum improborum ignominia sempiternis monumentis prodere (possit); L I, 62.
laetitia: maiorem .. laetitiam ex desiderio bonorum percepimus quam ex laetitia improborum dolorem; R I, 7.
prosperitates, res: inproborum .. prosperitates secundaeque res redarguunt ... vim omnem deorum ac potestatem; N III, 88.
vita: neque inter eorum vitam et improbissimorum quicquam omnino interesse; F IV, 21.
V. ab: quom vir nemo bonus ab inprobo se donari velit; L II, 41. in quod invadi solere ab inprobis et invidis audio; O I, 77. lacerari: f. II, 2. pareo.

improvidus (inp.), arglos, unvorsichtig: aetas: iis .. (Dionysius) se adulescens inprovida aetate irretierat erratis; T V, 62.
senes: haec .. etiam in fabulis stultissima persona est inprovidorum et credulorum senum; Lae 100.

improviso (inp.), unvermutet: evenio: cum mihi nihil inproviso ... pro tantis meis factis evenisset; R I, 7.
inrumpo: inproviso eos (Syracusanos) in castra inrupisse; D I, 50.
offero: »di rem tantam || sed in re tanta || haud temere inproviso offerunt«; D I, 45.
opprimo: cum .. tyrannum Nicoclem improviso oppressisset; O II, 81.

improvisus (inp.), unvorhergesehen, unvermutet: A. alqd: quod efficiat multa improvisa et necopinata nobis propter obscuritatem ignorationemque causarum; A I, 29. id .. non dubium, quin omnia, quae mala putentur, sint inprovisa graviora; T III, 30. qui (sapiens) semper animo sic excubat, ut ei nihil inprovisum accidere possit, nihil inopinatum; T IV, 37. quid est, quod tantam gravitatem constantiamque perturbet? an inprovisum aliquid aut repentinum? T IV, 57.
B. de: »de inproviso Chrysis ubi me aspexerit;« T IV, 67.

imprudens (inp.), ahnungslos, unabsichtlich, unvermutet, unvorsichtig, unklug: alqs: ita (Philo) imprudens eo, quo minime volt, revolvitur; A II, 18. qua (definitione) tu etiam imprudens utebare non numquam; F II, 5. velle aliquem imprudentem super eam (aspidem) assidere; F II, 59. quorum etiamsi inprudentes (Aegyptii) quippiam fecerint; T V, 78. qui (Ti. Gracchus) cum tabernaculum vitio cepisset inprudens; D I, 33. si inprudentes (laedunt), neglegentiae est, si scientes, temeritatis; O II, 68. in eam (plagam) aliquis incurrat inprudens? O III, 68.
imbecillitas: in altum .. (imbecillitas) provehitur imprudens; T IV, 42.
sapiens: si sapiens adulterinos nummos acceperit inprudens pro bonis; O III, 91.
Voluptas: ut (Voluptas) caveret, ne quid faceret imprudens, quod ..; F II, 69.

imprudenter, unwissend, aus Unwissenheit: illud imprudenter, si alios esse Academicos † qui dum appellantur || tum appellarentur, al. ||, alios Peripateticos arbitrantur; A I, 22.

imprudentia (inp.), Unabsichtlichkeit, Unbesonnenheit: adicio: quo ne inprudentiam quidem oculorum adici fas fuit; L II, 36.
expio, libero: publicus .. sacerdos inprudentiam consilio expiatam metu liberet; L II, 37.

impudens (inp.), unverschämt, schamlos: alqs: utrum .. nos impudentes ... an illi adrogantes? A II, 115. impudentes sumus, qui, cum || quod || tam perspicuum sit, non concedamus; D II, 109.
alqd: Tarquinio .. quid inpudentius? T III, 27. Metrodori ... multa inpudentiora recitabat; N I, 113. qui (Epicurei) ..., cum id pudet, illud tamen dicunt, quod est inpudentius; Fa 37.
harioli: (sunt ii) »superstitiosi vates inpudentesque harioli«; D I, 132.
intemperantia: quod ... senectus ... facit adulescentium inpudentiorem intemperantiam; O I, 123.
luctus: est .. inpudens luctus maerore se conficientis, quod imperare non liceat liberis; T III, 26.
negotium: audax negotium, dicerem impudens; F II, 1.
voluptas: (voluptas) sit impudens; F III, 1.

impudenter (inp.), unverschämt, schamlos: dico: terrae motum dixit futurum. parum, credo, inpudenter; D II, 31.
postulo: quae tu vide ne impudenter etiam postules, non solum adroganter; A II, 126.
resisto: ut satius fuerit illud ipsum, de quo ambigebatur, concedere quam tam inpudenter resistere; N I, 69.
rogo: si irascamur aut intempestive accedentibus aut inpudenter rogantibus; O I, 88.
volo: plerique perverse, ne dicam inpudenter, habere talem amicum || tal. am. hab., al. || volunt, quales ipsi esse non possunt; Lae 82.

impudentia (inp.), Unverschämtheit, Schamlosigkeit: I. ohne Verb: in orationibus .. multa, sed inepta elatio, summa inpudentia || † multas ineptus datio summam inpudentiam ||; L I, 7.
II. condemno: condemnemus, inquam, hos aut stultitiae aut vanitatis aut inpudentiae; D I, 36.
III, 1. exsuperare: »quis homo te exsuperavit usquam gentium inpudentia«? T IV, 77.
2. cum: ut ... multa .. facere inpure atque taetre cum temeritate et inpudentia (videatur); D I, 60.

impulsio (inp.), Einwirkung, Antrieb: I. appello. al.: quos (sensus) iunctos esse censuit

e quadam quasi impulsione oblata extrinsecus, quam ille φαντασίαν, nos visum appellemus licet; A I, 40. f. II.
II. vis: aliam .. quandam vim motus (atomi) habebant a Democrito inpulsionis, quam plagam ille appellat, a te, Epicure, gravitatis et ponderis; Fa 46.
III. frangi, labefactari: omnis .. coagmentatio corporis vel caloris vel frigoris *vi* || vi cal. vel fr., al. || vel aliqua inpulsione vehementi labefactatur et frangitur; Ti 17.

impulsus (inp.), Antrieb, Anregung: 1. dicere: qui (Proculus Iulius) inpulsu patrum ... in contione dixisse fertur ..; R II, 20.
effici: hic est .. ille (sonus), qui ... inpulsu et motu ipsorum orbium efficitur; R VI, 19.
exsistere: cuius (irae) inpulsu existit etiam inter fratres tale iurgium; T IV, 77.
fieri: num ... Veneris id inpulsu fieri malumus quam casu dicere? D II, 121.
moveri: quoniam ... is .. ardor non alieno inpulsu, sed sua sponte movetur; N II, 32.
violare: qui ... inpulsu .. libidinum ... deorum et hominum iura violaverunt; R VI, 29.
2. sine: quae (scientia) potest esse etiam sine motu atque inpulsu deorum; D I, 109.

impune (inp.), straflos, ohne Gefahr, ohne Nachteil: facio: optimum est facere (iniuriam), impune si possis; R III, 23.
fingo: quod in metu et periculo cum creduntur facilius, tum finguntur inpunius; D II, 58.
lucror: cum lucrari inpune posset auri pondo decem; P 21.
nego: poterat .. impune (negare); F II, 55.
occido: ut dictator, quem vellet civium, *indemnatum* aut indicta causa inpune posset occidere; L I, 42.
sum: esse .. quam vellet iniquus (Pompeius) poterat impune; F II, 57.

impunitas (inp.), Straflosigkeit: I. est: tanta est inpunitas garriendi; N I, 108.
II. amitto: vim quaerit, cuius inpunitatem amittit hac lege; L III, 42.
do: inpunitas .. peccatorum data videtur eis, qui ignominiam et infamiam ferunt sine dolore; T IV, 45.
propono: aut occultatione proposita aut impunitate aut || ac || licentia; F II, 73. omni impunitate proposita; F III, 36. si responderint se inpunitate proposita facturos, quod expediat; O III, 39. qui impunitate et ignoratione omnium proposita abstinere possit iniuria; O III, 72.
III. spes: imbecillis || imbecillus || .. est pudoris magister timor, qui si quando paululum aberravit, statim spe impunitatis exultat; fr V, 72.

impunite, ungestraft: improbe feceris, nisi monueris, ne assidat; sed impunite tamen; F II, 59.

impunitus (inp.), ungestraft: nisi .. multorum inpunita scelera tulissemus; O II, 28.

impure (inp.), schändlich, lasterhaft: facio: ut ... multa .. facere inpure atque taetre cum temeritate et inpudentia (videatur); D I, 60.
vivo: quem impure ac flagitiose putet vivere; F III, 38.

impurus (inp.), schändlich, lasterhaft, verworfen: A. alqs: (Carbo) tam periurus aut tam inpurus fuisset? N I, 63.
adversarii: cum inpuris atque inmanibus adversariis decertantem; R I, 9.
belua: quas (strages) ... furor edere potuit inpurae beluae; L III, 22.
dux: deligitur ... dux contra illos principes adflictos iam ... audax, inpurus; R I, 68.
homo: si ita sensit, ut loquitur, est homo impurus; R III, 32.
B. sententia: impuri cuiusdam aut ambitiosi ... esse sententiam; Lae 59.

in (vgl. **endo,** B. I, S. 810, a), A. **mit Accusativ:** in, in — hinein, nach, auf, gegen, für, zu: I. **nach Verben:** abdo: cur (deus) se contra naturam in terram abdiderat || abdiderit, abdidit || ? D II, 51.
abduco: Xenocrates ... abduxit legatos ad cenam in Academiam; T V, 91.
abicio: quod (Polycrates) anulum ... in mari || mare || abiecerat; F V, 92. quem (Cleombrotum Callimachus) ait ... e muro se in mare abiecisse lecto Platonis libro; T I, 84. qui suas omnes cogitationes abiecerunt in rem tam humilem; Lae 32.
accedo: Pittacus omnino accedere quemquam vetat in funus aliorum || alienorum ||; L II, 66. si in opertum Bonae Deae accessisses; P 32.
accipio: ut maiores nostri Tusculanos, Aequos ... in civitatem etiam acceperunt; O I, 35. »in os prius accipiam ipse, quam ..;« T IV, 48.
accommodo: ut iidem versus alias in aliam rem posse accommodari viderentur; D II, 111.
adduco: quod ex infinita societate generis humani ... ita contracta res est et adducta in angustum, ut ..; Lae 20. quid .. necesse est, tamquam meretricem in matronarum coetum, sic voluptatem in virtutum concilium adducere? F II, 12. Carneades tuus ... rem in summum discrimen adduxit; F III, 41. cum me in summam exspectationem adduxeris; T I, 39. qui (Marius) optimum ... civem ... in invidiam falso crimine adduxerit; O III, 79. adducta res in iudicium est; O III, 67. eas (particulas) primum confusas, postea in ordinem adductas mente divina; A II, 118. quicquid erat, ... id .. (deus) ex inordinato in ordinem adduxit; Ti 9.
adfero: eos, qui aut non plus mille quingentos aeris aut omnino nihil in suum || suum in || censum praeter caput attulissent, proletarios nominavit; R II, 40. cotem in comitium allatam ... novacula esse discissam; D I, 32. ille (Cn. Octavius) in suam domum consulatum primus attulit; O I, 138. communes utilitates in medium afferre (debemus); O I, 22. mihi .. multa eximia ... videntur Athenae tuae ... in vitam hominum attulisse; L II, 36.
adficio: eodem modo sapiens erit affectus erga amicum, quo in se ipsum; F I, 68.
adhibeo: qui in auspicium adhibetur; D II, 72. adhibuit sibi in consilium quindecim principes; O II, 82. cum adhibent in pecuda pastores; R IV, 1.
admisceo: ex ea materia, quae individua est, ... et ex ea, quae ... dividua gignitur, tertium materiae genus ex duobus (deus) in medium admiscuit; Ti 21. »ortus ubi atque obitus partem admiscetur in unam«; N II, 108.
admitto: qualis quisque sit, quid agat, quid in se admittat; L II, 15. in quam (domum) et hospites multi recipiendi et admittenda hominum cuiusque modi || generis || multitudo; O I, 139.
adveho: ita sacerdos advecta in fanum; T I, 113.
ago: in crucem qui agitur, beatus esse non potest; F V, 84. si (Polycrates) sapiens, ne tum

quidem miser, cum ab Oroete ... in crucem actus est; F V, 92.

animo: ut, quem ad modum (sapientes) sint in se ipsos animati, eodem modo sint erga amicos; F II, 83. ut, quem ad modum in se quisque sit || quisque ||, sic in amicum sit animatus; Lae 57.

arcesso: accersitus in civitatem sum; P 28. a villa in senatum arcessebatur et Curius et ceteri senes; C 56.

arieto: »eius (arietis) germanum cornibus conitier, in me arietare«; D I, 44.

ascendo: f. **ascendo,** I. alqs in (6 St.) B. I, S. 243, b.

ascisco: quo foedere .. Sabinos in civitatem adscivit sacris communicatis; R II, 13. adscivit eos (Latinos) in civitatem; R II, 33.

averto: quod L. Papirius P. Pinarius censores multis dicendis vim armentorum a privatis in publicum averterant; R II, 60.

aufero: velletne Clazomenas in patriam || [in patriam] || ... auferri; T I, 104.

cado: f. **aegritudo,** I, 1. cadit (9 St.) B. I, S. 94, b. **animus,** I, 1. cadit (2 St.) B. I, S. 181, b. **cado** (50 St.) B. I, S. 364, f.

cedo: nimia .. illa libertas et populis et privatis in nimiam servitutem cadit || cedit, al. ||; R I, 68.

cogo: quid est .. se ipsum colligere nisi dissupatas animi partis rursum in suum locum cogere? T IV, 78. (aër) concretus in nubes cogitur; N II, 101.

committo: ut tam in praecipitem locum non debeat se sapiens committere; A II, 68.

commuto: nec magis commutari ex veris in falsa posse ea, quae futura, quam ea, quae facta sunt; Fa 17.

compello: cur eam (orationem) tantas in angustias et Stoicorum || in || dumeta compellimus? A II, 112. cuius (philosophiae) in sinum cum ... nostra voluntas studiumque nos compulisset; T V, 5.

concedo: si (Academicus) in illos aut in istos concesserit; A fr 20 (Z. 27). apes in alvarium concesserant || alvearium congesserant ||; fr I, 14.

concludo: artior .. colligatio est societatis propinquorum; ab illa enim inmensa societate humani generis in exiguum angustumque concluditur; O I, 53. ut hoc (ius) civile, quod dicimus, in parvum quendam et angustum locum concludatur; L I, 17.

confero: quom hanc benivolentiam ... vir sapiens in aliquem pari virtute praeditum contulerit; L I, 34. in quem beneficium confertur; O I, 45. si in eos, quos speramus nobis profuturos, non dubitamus officia conferre; O I, 48. si, ut quisque erit coniunctissimus, ita in eum benignitatis plurimum conferetur; O I, 50. fructus .. ingenii ... tum maxumus capitur, cum in proxumum quemque confertur; Lae 70. quae (officia) meminisse debet is, in quem conlata sunt; Lae 71. conferamus .. in pauca; O III, 118. in actiones omnemque vitam nullam discrepantiam conferre debemus; O I, 111. si (mercatura) ... ex ipso portu se in agros possessionesque contulit; O I, 151. si ... animum quoque contulisti in istam rationem et quasi artem; R I, 37. prius quam Theseus eos (Atticos) ... in astu, quod appellatur, omnis se conferre iussit || iussisset ||; L II, 5. haec (beneficia) tum in universam rem publicam, tum in singulos cives conferuntur; O II, 65. species istas hominum conlatas in deos aut consilio quodam sapientium ... aut superstitione; N I, 77. eas (denicales) in eos dies conferre ius || est ||, ut ..; L II, 55. dierum quinque scholas, ut Graeci appellant, in totidem libros contuli; T I, 8. ne si in unum locum quidem || quidem locum, nec si in un. loc. || conlata omnia (mala) sint; T II, 30. ut (mercatura) saepe ex alto in portum ... se ... contulit; O I, 151. possessiones: f. agros. rationem: f. artem. quod quidam nimis magnum studium ... in res obscuras ... conferunt; O I, 19. ego ... omnis meas curas cogitationesque in eam (rem publicam) conferebam; O II, 2. f. cives. sua .. vitia insipientes et suam culpam in senectutem conferunt; C 14. quia nihil conferunt in eam (vitae societatem) studii; O I, 29. nisi forte eam pecuniam in rei publicae magnum aliquod tempus contulerit; O III, 93. vitam: f. actiones. neque cuncta ingenia conlata in unum tantum posse uno tempore providere, ut ..; R II, 2. se contulisse (Demaratus dicitur) Tarquinios, in urbem Etruriae florentissimam; R II, 34.

confluo: rapide .. dilapsus (Fibrenus) cito in unum confluit; L II, 6.

confugio: f. **confugio** (5 St.) B. I, S. 485, a.

confundo: per quas (vias) lapsus cibus ... in eam venam, quae cava appellatur, confunditur; N II, 137.

congero: f. **congero** (5 St.) B. I, S 485, b.

conglobo: terra ... solida et globosa et undique ipsa in sese nutibus suis conglobata; N II, 98.

congrego: quae est .. civitas? ... omnisne etiam fugitivorum ac latronum congregata unum in locum multitudo? P 27.

conicio: (Scipio) convertit se in porticu et coniecit in medium Laelium; R I, 18. in hunc oculi omnium coniciuntur; O II, 44. existimare debes omnium oculos in te esse coniectos unum; Lae 6. (Theramenes) coniectus in carcerem triginta iussu tyrannorum; T I, 96. (P. Vatinius) in carcerem coniectus est; N II, 6. ut fere nos in Consolatione omnia in consolationem unam coniecimus; T III, 76. haec etiam in eculeum coiciuntur; T V, 13 (12). te mirificam in latebram coniecisti; D II, 46. ego tibi illa ipsa ... ludens conieci in communes locos; P 3. se interfectum in plaustrum a caupone || cop. || esse coniectum; D I, 57. gubernatores cum exsultantis lolligines viderunt aut delphinos se in portum conicientes; D II, 145. quod (Pericles) tantam pecuniam in praeclara illa propylaea coniecerit; O II, 60. quam legem (Solonis) eisdem prope verbis nostri decemviri in decimam tabulam coniecerunt; L II, 64. etsi quinquennio ante D. || Decimum || Brutum et P. Scipionem consules ... C. Curiatius in vincula coniecit; L III, 20.

conligo: cum multa in conventu vitia conlegisset in eum (Socratem) Zopyrus; T IV, 80.

conloco: cum (Caecilia Metelli) vellet sororis suae filiam in matrimonium conlocare; D I, 104.

contendo: Platonem ... primum in Aegyptum discendi causa, post in Italiam et in Siciliam contendisse; R I, 16.

contorqueo: ut quosdam ... amnes .. in alium cursum contortos et deflexos videmus; D I, 38.

convenio: nec .. hoc in te convenit, unum || unum convenit, * || moribus domesticis ... limatum, sed cum in reliquos vestros, tum in eum maxime; N II, 74. totam .. brevi tempore in eum locum Etruriam convenisse; D II, 50. uno in loco || unum in locum || omnes adversariorum copiae convenissent; D II, 52. in eam (rem) quae conveniunt, congerunt omnia; T V, 18.

converto: in te unum atque in tuum nomen se tota convertet civitas; R VI, 12. omnia nimia ... in contraria fere convertuntur; R I, 68.

utrum ex homine se convertat quis in beluam an ..; O III, 82. Hecubam ... in canem esse conversam; T III, 63. si omnium pecudum exta eodem tempore in eundem habitum se coloremque converterent; D II, 30. falsum: f. **converto,** I. (4 St.) B. I, S. 543, a. si nemo est, quin emori malit quam converti in aliquam figuram bestiae; R IV, 1. si homines rationem ... in fraudem malitiamque convertunt; N III, 78. ut ... unius .. vitio genus rei publicae ex bono in deterrumum conversum sit; R II, 47. habitum: f. colorem. cavendum vero, ne etiam in graves inimicitias convertant se amicitiae; Lae 78. licet ... in Latinum illa convertere; T III, 29. qnem (librum) nos ... e Graeco in Latinum convertimus; O II, 87. malitiam: f. fraudem. omnia haec tum intereunt, cum in naturam aliam convertuntur; N III, 31. nomen: f. alqm. in eadem sunt iniustitia, ut si in suam rem aliena convertant; O I, 42. sola .. sapientia in se tota conversa est; F III, 24. quod .. illa prima (genera) facile in contraria vitia convertuntur; R I, 69.

convoco: ille (Epicurus) convocata de hortulis in auxilium quasi Liber ‖ libera ‖ turba temulentorum ... instat; A fr 20 (Z. 20). Gellium ... Athenis philosophos ... in locum unum convocasse; L I, 53. tu dissipatos homines in societatem vitae convocasti; T V, 5. discriptus ‖ descr. ‖ ... populus ... plus adhibet ad suffragium consilii quam fuse in tribus convocatus; L III, 44.

correpo: quod cum efficere vultis, in dumeta conrepitis; N I, 68.

decido: quod unius vitio praecipitata (res publica) in perniciosissimam partem facillime decidit; R II, 43. seminane deorum decidisse de caelo putamus in terras? N I, 91.

deduco: cum ... ea contraherent in angustumque deducerent; A I, 38. coloniarum .. quae est deducta a Graiis in Asiam, Thracam, Italiam, Siciliam, Africam praeter unam Magnesiam, quam unda non adluat? R II, 9. quem in locum multis post annis rex Ancus coloniam deduxit; R II, 5. ut omnes bene sanos in viam placatae, ... beatae vitae deduceret; F I, 71. f. **deduco,** II. alqm in (5 St.) B. I, S. 625, a.

defero: quorum (amicorum) de sententia lecticula in curiam (rusticum) esse delatum; D I, 55. qui ... eam .. (custodem urbis) ex nostra domo in ipsius patris domum detulimus; L II, 42. quem cum ex alto ignotas ad terras tempestas et in desertum litus detulisset; R I, 29. deinde (haec) in hunc locum delata sunt; F V, 88.

defigo: f. intendo; A II, 46.

deflecto: f. contorqueo.

defluo: unde haec in terram nisi ab superis defluere potuerunt? N II, 79. ne quid in terram defluat; Lae 58.

delabor: delabitur (Chrysippus) in eas difficultates, ut necessitatem fati confirmet invitus; Fa 39. cum tu ... provectus subito atque delapsus in flumen nusquam apparuisses; D I, 58. cuius (Phalaridis) in similitudinem dominatus nnius proclivi cursu et facile delabitur; R I, 44. ut ne ... elati .. voluptate in aliquam turpitudinem delabamur; O I, 104.

deligo: quamquam cum Tatio in regium consilium delegerat principes; R II, 14.

demergo: est .. animus caelestis ex altissimo domicilio depressus et quasi demersus in terram; C 77.

demigro: si ex hac in aliam haud paulo meliorem domum sine mora demigrare (volumus); fr V, 97.

demitto: qui (Dionysius) cum ... equum ipse demisisset in flumen; D I, 73.

depello: haruspices in Tiberim id (caput) depulsum esse dixerunt; D I, 16.

deprimo: vitiis et sceleribus contaminatos deprimi in tenebras ... docuerunt; fr IX, 12. terram: f. demergo.

derigo: cum .. admiraretur Lysander et proceritates arborum et derectos ‖ dir. ‖ in quincuncem ordines; C 59.

derivo: cum (sapiens) ... iustitia nihil in suam domum inde derivet; T V, 72.

descendo: f. **descendo,** II. alqs in. homines. vita (11 St.) B. I, S. 646, b.

detorqueo: eam .. (coniunctionem), quae erat eiusdem, detorsit a latere in dexteram partem; Ti 25.

detrudo: cum speculorum levitas ... ita dextera detrusit in laevam partem oculorum laevaque in dexteram; Ti 49.

deveho: qui (lucus Vestae) a Palatii radice in novam viam devexus est; D I, 101.

deverto: qnicumque Laciades in villam suam devertisset; O II, 64.

dico: eadem in veteres Academicos Peripateticosque dicenda; A II, 132. vide, ne (haruspices) in eum dixerint, qui rogator centuriae fuisset; D II, 75. cum res ipsa admonuerit, ut in eos dicamus, qui ..; R II, 48. quod apud Platonem est in philosophos dictum; O I, 28. quod item ad contrariam laudem in virtute ‖ virtutem ‖ dici potest; L I, 51.

diduco: coniectura omnis ... ingeniis hominnm in multas aut diversas aut etiam contrarias partis saepe diducitur; D II, 55.

differo: reliqua ... differamus in crastinum; R II, 70. Zenonis ... conclusiones in eam partem sermonis, quam modo dixi, differemus; N III, 18. quae .. eorum (siderum) sit conlocatio, in sermonem alium differendum est; Ti 30. in aliud tempus ea quaestio differatur; F V, 45. ut, si quam habent ulciscendi vim, differant in tempus aliud; T IV, 78. tertium et quartum ... puto esse in aliud tempus differenda; N II, 3. quarum (rerum) consolatio et maior est et in aliud tempus differenda; C 1.

diffundo: est .. vera lex recta ratio naturae congruens, diffusa in omnes, constans, sempiterna; R III, 33. eo .. modo ex his partibus ... sanguis per venas in omne corpus diffunditur; N II, 138. cum rerum natura tanta tamque praeclara in omnes partes motusque diffusa; D II, 29.

dilato: haec lex dilatata in ordinem cunctum coangustari etiam potest; L III, 32.

dimitto: quod multas navis in omnem oram maritimam dimisisset; T V, 40.

dirigo: f. derigo.

discedo: animus ... in ea profecto loca discessit, quo ..; C 84.

discribo: habuit plebem in clientelas principum discriptam ‖ descr. ‖; R II, 16. qnamquam ... populum ... in tribus tris curiasque triginta discripserat ‖ descr. ‖; R II, 14. »censores ... populi .. partis in tribus discribunto«; L III, 7.

dispertio(r): in singulis .. rebus, quas in minima dispertiunt, volunt efficere ..; A II, 42. iuris consulti ... saepe, quod positum est in una cognitione, id in infinitam dispertiuntur; L II, 47. haec Graeci in singulas scholas et in singulos libros dispertiunt; T III, 81.

distinguo: incidit has (voces) et distinxit in partis; R III, 3.

distraho: sic distrahuntur in contrarias partis

impotentium cupiditates; T V, 60. in quo considerando saepe animi in contrarias sententias distrahuntur; O I, 9.

distribuo: relicuum populum distribuit in quinque classis; R II, 39. a corde .. in totum corpus (cibus) distribuitur per venas; N II, 137. in tres .. partes et a plerisque et a vobismet ipsis distributa sapientia est; A II, 116. cum videmus ... in eodem orbe in duodecim partes distributo quinque stellas ferri; T I, 68. ita ... (ratio) in quinque partes distribui debere reperitur; O I, 10. quarta parte, quae erat reliqua, in regiones || reliqua in regione || distributa; D I, 31.

divido: in alqd: ſ. partes; A II, 42. iidem .. diviserunt naturam hominis in animum et corpus; F IV, 16. cum .. omnis populi Romani religio in sacra et in auspicia divisa sit; N III, 5. ut facile ... omnia ... in reliquum corpus dividantur; N II, 136. depulso .. de pectore et in omne corpus diviso et mitificato cibo; D II, 57. ſ. animum. in quos (locos) honesti naturam vimque divisimus; O I, 18. ea .. ab iis in naturam et || in || mores dividebantur; A I, 20. dividunt .. in partes, et eas quidem magnas, primum in sensus, deinde in ea, quae ducuntur a sensibus; A II, 42. totam philosophiam tris in partis diviserunt; F IV, 4. quod .. est definitioni adiunctum, ut res in partes dividatur; F IV, 8. qui animum in duas partes dividunt; T IV, 10. omnino dividunt nostri totam istam de dis inmortalibus quaestionem in partis quattuor; N II, 3. eam .. disputationem tris in partes nostri fere dividunt; N II, 75. quoniam quattuor in partes totam quaestionem divisisti; N III, 20. cum .. in quattuor partis vineam divisisset; D I, 31. caelum in sedecim partis diviserunt Etrusci; D II, 42. tota illius ratio tribunatus divisit populum unum in duas partis; R I, 31. divisus (Fibrenus) aequaliter in duas partes latera haec adluit; L II, 6. interiorem .. (coniunctionem) cum (deus) in sex partis divisisset; Ti 25. de natura ... ita dicebant || docebant ||, ut eam dividerent in res duas; A I, 24. sacra: ſ. auspicia. sensus: ſ. partes; A II, 42.

do: »nec (pater) sese dedit in conspectum corde cupitus«; D I, 41. in quam exercitationem ita nos studiose || operam || dedimus, ut ..; T I, 7. quamquam || enim ||, quod praesens tamquam in manum datur, iucundius est; O II, 60. illud Accii: »probae etsi in segetem sunt deteriorem datae fruges, tamen ipsae suapte natura enitent; T II, 13. dabit .. se in tormenta vita beata; T V, 80.

dominor: si (senectus) usque ad ultimum spiritum dominatur in suos; C 38.

duco: duxerat .. consul ille in Aetoliam ... Ennium; T I, 3. qui (nervi) ... in corpus omne ducuntur; N II, 139. homines secundis rebus ecfrenatos ... tamquam in gyrum rationis et doctrinae duci oportere; O I, 90. quae (coniectura) in varias partis duci possit, non numquam etiam in contrarias; D II, 147. in qua (oratione Cato) obiecit ut probrum M. Nobiliori, quod is in provinciam poëtas duxisset; T I, 3. quae spiritu in pulmones anima ducitur; N II, 138.

edo: »ubi esset aliquis in lucem editus;« T I, 115. simul atque editi in lucem et suscepti sumus; T III, 2. cuius muneris colendi efficiendique causa nati et in lucem editi simus; L I, 16.

educo: ut in expeditionem exercitum educeret; D I, 72. cum in expeditionem || exercitum || eductnrus esset; D II, 65.

effero: quamvis eam (amicitiam) Epicurus ... in caelum efferat laudibus; F II, 80. quorum non corpora sunt in caelum elata; R III, 40.

eicio: tot legibus eiectus in exilium; P 32.

emancipo: quem (filium) in adoptionem D. Silano emancipaverat; F I, 24.

eo: beatam .. vitam ... conantem ire in eculeum retinet ipsa prudentia || [ipsa prudentia] ||; T V, 14.

erumpo: erumpunt saepe vitia amicorum tum in ipsos amicos, tum in alienos; Lae 76.

escendo: ſ. **escendo** (4 St.) B. I, S. 828, b.

evado: si ... ex illis abditis sedibus evadere in haec loca ... atque exire potuissent; N II, 95.

exacuo: nisi mucronem aliquem tribunicium exacuisset in nos; L III, 21.

excedo: ille ... vir sapiens laetus ex his tenebris in lucem illam excesserit; T I, 74. cum, ut Herculi contigit, mortali corpore cremato in lucem animus excesserit; D I, 47.

excutio: posse ex iis (formis litterarum) in terram excussis annales Ennii ... effici; N II, 93.

exeo: (consobrini, sobrini) in alias domos tamquam in colonias exeunt; O I, 54. loca: ſ. evado. Caeciliam Metelli ... exisse in quoddam sacellum ominis capiendi causa; D I, 104. Herculem ... exisse in solitudinem; O I, 118.

exigo: exacti in exilium innocentes; R I, 62.

expello: qui (Themistocles) cum ... propter .. invidiam in exilium expulsus esset; Lae 42.

fero: quodsi in Scythiam aut in Britanniam sphaeram aliquis tulerit hanc; N II, 88. si (Tib. Gracchus) te in Capitolium faces ferre vellet; Lae 37. in privatos homines leges ferri noluerunt; id est enim privilegium; L III, 44. ut illae (partes) superiores in medium locum mundi gravitate ferantur et pondere, sic ..; T I, 40. si atomi ferrentur in locum inferiorem suopte pondere; N I, 69. quae .. in medium locum mundi et quae a medio in superum ... feruntur; N II, 84. ut ... terrena et umida (corpora) ... ad paris angulos in terram et in mare ferantur; T I, 40. haec aut pondere deorsum aut levitate [in] sublime ferri; N II, 44. qui (sonus) natura [in] sublime fertur; N II, 141. in eam (tellurem) feruntur omnia nutu suo pondera; R VI, 17. terram: ſ. mare.

fluo: si lacus Albanus redundasset isque in mare fluxisset; D II, 69. ut ... flumina .. in contrarias partes fluxerint; D I, 78.

fugio: qui (Salinator) amisso oppido fugerat in arcem || fuerat in arce ||; C 11.

fundo: aër ... in omnes partes se ipse fundit; N II, 117. ne (vitis) silvescat sarmentis et in omnes partes nimia fundatur; C 52. iustitia, ut ipsa fundet se usu || se fundet [usu] || in ceteras virtutes, sic illas expetet; F V, 66.

iacio: »iace, obsecro, in me vim coruscam fulminis!« T II, 21. iactam et inmissam a te nefariam in me iniuriam semper duxi; P 28. quid .. (Iuppiter) proficit, cum in medium mare fulmen iecit? quid, cum in altissimos montis ...? quid, cum in desertas solitudines? quid, cum in earum gentium oras, in quibus haec ne observantur quidem? D II, 45.

immergo: illi (ambitus) in flumen inmersi neque tenebant neque tenebantur; Ti 48.

immigro: cum repente (animus) in tam insolitum ... domicilium inmigravit; T I, 58.

immitto: in alqm: ſ. iacio; P 28. quae (vis) patrem Decium, quae filium devota vita inmisit in armatas hostium copias? P 12. qui (Codrus) se in medios inmisit hostis veste famulari || [qui ... famulari] ||; T I, 116. imperatorem equo incitato se in hostem inmittentem; N III, 15. quas

(perturbationes) in vitam hominum stultitia quasi quasdam furias inmittit atque incitat; T III, 25.
impello: qui ... in fraudem obsequio inpellitur; Lae 89.
impono: ita quasi in currum universitatis (animos) inposuit; Ti 43. iste chorus virtutum in eculeum impositus; T V, 13. qui (Critolaus) cum in alteram lancem animi bona imponat, in alteram corporis et externa; T V, 51. ut .. necesse est lancem in libram || libra || ponderibus impositis deprimi, sic ..; A II, 38. Metellum .. .. multi filii filiae, nepotes neptes in rogum inposuerunt; T I, 85. ea (mulier) laeta prosequentibus suis una cum viro in rogum imponitur; T V, 78.
importo: Poeni ... inexplebiles cupiditates omnium rerum inportaverunt in Graeciam; R III, fr 3.
imprimo: cum visa in animos || animis || imprimantur; A II, 58.
incido: s. **incido** (48 St.).
incito: si ... tribunicia .. vis in me populum, sicut Gracchus in Laenatem, Saturninus in Metellum, incitasset; L III, 26. vel morbo in omnes vel repentino quodam quasi vento impetu animi incitati; O I, 49. vitam: s. immitto in vitam.
inclino: inclinato iam in postmeridianum tempus die; T III, 7.
includo: in carcerem quodam modo ipse se (Dionysius) incluserat; T V, 58. quam (opinationem) in omnis definitiones superiores inclusimus; T IV, 15. physica ratio non inelegans inclusa est in impias fabulas; N II, 64.
incumbo: incubuit .. in eas disputationes, ut ..; A II, 77.
incurro: s. **incurro** (19 St.).
induco: rem perniciosissimam in civitatem inducunt, seditionem; O I, 85. ut amici iacentem animum excitet inducatque *in* spem cogitationemque meliorem; Lae 59. induxit (natura) in ea, quae inerant, tamquam elementa virtutis; F V, 59. est scientem in errorem alterum inducere; O III, 55 (54). quae te ... ratio in istam spem induxit, ut ..? O II, 53. s. cogitationem.
induo: Philo ... in id ipsum se induit, quod timebat; A II, 18. cur .. vos induitis in eas captiones, quas numquam explicetis? D II, 41. cum .. (anhelitus terrae) se in nubem induerint; D II, 44.
infero: quamcumque in domum stuprum (homines) intulerint; P 23. (Dionysius) in † typanidis || [tyrannidis] || rogum inlatus est; N III, 84. qui in sacrificium cogitatam libidinem intulit; L II, 36. hoc est in tenebras extinctum lumen inferre; fr V, 99.
infigo: in imagines: s. intendo; N I, 49. cum ... gladium .. hosti in pectus infixerit; T IV, 50.
inflecto: simul atque .. se inflexit hic rex in dominatum iniustiorem; R II, 48.
influo: ut ... in amnes mare influxerit; D I, 78. nihil tam facile in animos teneros ... influere quam varios canendi sonos; L II, 38. ut in universorum animos tamquam influere possimus; O II, 31. quibus blanditiis C. Papirius nuper influebat in auris || aures || contionis! Lae 96. quod urbem perennis amnis ... et in mare late influentis posuit in ripa; R II, 10. qui (Hypanis fluvius) ab Europae parte in Pontum influit; T I, 94. in quem (ventriculum cordis) sanguis a iecore per venam illam cavam influit; N II, 138. influxit ... non tenuis quidam e Graecia rivulus in hanc urbem; R II, 34.
infundo: quod (vitiosi principes) ... vitia ... infundunt in civitatem; L III, 32. portus usque in sinus oppidi et ad urbis crepidines infusi; R III, 43. quo tamquam in aliquod vas ea, quae meminimus, infundantur; T I, 61.
ingredior: ingrediar in ea, quae nota sunt omnibus; R I, 70. ingrediar in disputationem ea lege, qua ..; R I, 38. decebit ingredi in sermonem; R I, 38.
inicio: in quam (magnitudinem regionum) se iniciens animus et intendens; N I, 54. »quem sanari, quem in morbum inici (velit)«; T IV, 68. prius quam in os iniecta gleba est; L II, 57.
inlabor: quam sensim pernicies inlapsa *in* civium animos ... totas civitates everteret; L II, 39.
inlicio: »qui non sat habuit coniugem inlexe in stuprum«; N III, 68.
inligo: cum Archimedes lunae, solis, quinque errantium motus in sphaeram inligavit; T I, 63.
innato: cum pisciculi parvi in concham hiantem innataverunt; N II, 123.
inquiro: in eum, quid agat ..., inquiritur; O II, 44. ne nimis diligenter inquiras in ea; L I, 4.
inrepo: ut, si (vir bonus) digitis concrepuerit, possit in locupletium testamenta nomen eius inrepere; O III, 75.
inrumpo: atrocitas .. ista tua quo modo in veterem Academiam inruperit, nescio; A II, 136. (P. Decius) in aciem Latinorum inrupit armatus; D I, 51. imagines extrinsecus in animos nostros per corpus inrumpere? A II, 125. inproviso eos (Syracusanos) in castra inrupisse; D I, 50.
inruo: cum (P. Decius) ... in mediam aciem Latinorum irruebat; F II, 61. cum (Decii) in aciem eorum (hostium) inruebant; T II, 59. cum in mala scientes irruunt; F V, 29.
inscendo: cum (Callanus) inscenderet in rogum ardentem; D I, 47.
insinuo: si Zeno Citieus ... insinuasse se in antiquam philosophiam videtur; T V, 34.
insulto: (convenit in) hominem sine arte, sine litteris, insultantem in omnes; N II, 74.
intendo: quod parum defigunt animos et intendunt in ea, quae perspicua sunt; A II, 46. ut in haec intenta mens nostra beatam illam naturam ... putet; N I, 105. in eas imagines mentem intentam infixamque nostram intellegentiam capere, quae sit ..; N I, 49. magnitudinem: s. inicio; N I, 54. idem ita acrem in omnis partis aciem intendit, ut ..; T IV, 38.
intereo: (quae materia possit) interire, non in nihilum, sed in suas partes; A I, 27.
intro: nisi animus, ante quam in corpus intravisset, in rerum cognitione viguisset; T I, 57. intrandum .. est in rerum naturam; F V, 44.
introduco: et (philosophiam) in urbibus conlocavit et in domus etiam introduxit; T V, 10. qui (haruspices) recentibus comitiis in senatum introducti; D I, 33. quos (haruspices) cum Ti. Gracchus ... in senatum introduxisset; D II, 74. nos .. consules introduximus paene in urbem currum clarissimi viri; A II, 3.
introspicio: tute introspice in mentem tuam ipse; F II, 118.
intueor: dum ... tu .. in ea intuens te continebis; T II, 31. quicumque intueatur in aliquod maius malum; T III, 28. quot .. et quales animalium formas mens in speciem rerum intuens poterat cernere; Ti 34.
invado: de L. Bruto fortasse dubitarim, an ... ecfrenatius in Arruntem invaserit; T IV, 50. in quod (platalea) ipsa invaderet; N II, 124. si (Academia) invaserit in haec; L I, 39.

in quod invadi solere ab inprobis et invidis audio; O I, 77. (avis) fame enecta si in offam pultis invadit || invasit ||; D II, 73. si in eam (philosophiam) ... conetur invadere; T II, 4. modo .. hoc malum in hanc rem publicam invasit; O II, 75. negat .. (Panaetius) ullam pestem maiorem in vitam hominum invasisse quam eorum opinionem; O III, 34.
inveho: Aeschines in Demosthenem invehitur, quod ..; T III, 63. quia Carneades lubenter in Stoicos invehebatur; N II, 162. acerbius in aliquem invehi; Lae 57. Paulus tantum in aerarium pecuniae invexit, ut ..; O II, 76. cum eris curru in Capitolium invectus; R VI, 11. in quam (Mesopotamiam Euphrates) quot annos quasi novos agros invehit; N II, 130. vehementius ... tu .. invectus es in eam Stoicorum rationem; N III, 94.
inverto: idem (Gyges) rursus videbatur, cum in locum anulum inverterat; O III, 38.
invito: simul ad cenam hominem in hortos invitavit in posterum diem; O III, 58.
iuratus: se in legem Voconiam iuratum contra eam facere non audere; F II, 55.
meditor: eius (Atrei) qui meditatur poenam in fratrem novam; T IV, 77.
mergo: qui (P. Claudius) ... mergi eos (pullos) in aquam iussit; N II, 7.
migro: video te ... velle in caelum migrare; T I, 82. ut ... in alium quendam locum ex his locis morte migretur; T I, 97.
mitto: quam .. Graecia coloniam misit in Aeoliam, Ioniam, Asiam, Siciliam, Italiam sine Pythio aut Dodonaeo aut Hammonis oraculo? D I, 3. cum in Aequimaelium misimus, qui adferat agnum; D II, 39. »scibam me in mortiferum bellum, non in epulas mittere«; T III, 28. meos amicos, in quibus est studium, in Graeciam mitto; A I, 8. quae nobis in Graeciam Roma responsa haruspicum missa sunt! D II, 52. quae (Lacaena) cum filium in proelium misisset; T I, 102. luna ... eam lucem, quam a sole accepit, mittit in terras; N II, 103. ut id, quod agri efferant sui, quascumque velint in terras, portare possint ac mittere; R II, 9.
moveo: huic (Aristoni) summum bonum est in his rebus neutram in partem moveri; A II, 130. tamquam paribus examinatus ponderibus (animus) nullam in partem movetur; T I, 43.
nascor: in miseriam nascimur sempiternam; T I, 9.
navigo: quod erat constitutum ... Lucullo in Neapolitanum, mihi in Pompeianum navigare; A II, 9.
numero: si singulos numeremus in singulas (civitates); R III, 7.
nuntio: in Tusculanum mihi nuntiabantur gladiatorii sibili; fr VIII, 11.
obrepo: nullae .. imagines obrepunt in animos dormientium extrinsecus; D II, 139.
occido: erit aliquid, quod aut ex nihilo oriatur aut in nihilum subito occidat; D II, 37.
partior: sunt .. omnia in quaedam genera partita aut inchoata nulla ex parte perfecta; Ti 11. id ipsum in ea, quae decuit, membra (deus) partitus est; Ti 22.
pello: quod (genus motus) in anticam partem a conversione eiusdem et similis pelleretur; Ti 36.
penetro: ut nulla acies humani ingenii tanta sit, quae penetrare in caelum ... possit; A II, 122. hominum ratio non in caelum usque penetravit? N II, 153. cum Romuli animus haec ipsa in templa penetravit; R VI, 24.
peregrinor: ille (Democritus) *in* infinitatem omnem peregrinabatur; T V, 114.
pergo: in oppidum ad Pomponium perreximus omnes; F V, 96.
permano: Pythagorae .. doctrina ... permanavisse mihi videtur in hanc civitatem; T IV, 2. permanat in venas et inhaeret in visceribus illud malum; T IV, 24.
persequor: ista .. me imago Marii in campum Atinatem persequebatur? D II, 137.
pertineo: (cibus) distribuitur per venas admodum multas in omnes partes corporis pertinentes; N II, 137.
pervado: ne quid in eas (nares), quod noceat, possit pervadere; N II, 145.
pervenio: posse animos ... in caelum quasi in domicilium suum pervenire; T I, 24. quae (imagines), in Capitolium cum pervenerim || pervenerint ||, tum ad animum meum referantur; N I, 106. non video, quo pacto ille ... „in domum aeternam patris“ ex illo ardore pervenerit; N III, 41. quam multi ... in portum .. salvi pervenerint; N III, 89.
pervolo: quibus (curis) agitatus ... animus velocius in hanc sedem et domum suam pervolabit; R VI, 20.
porrigo: nec manum porrigebat in mensam; T V, 62.
porto: f. mitto in terras.
praecipito: (Fibrenus) praecipitat in Lirem; L II, 6.
procedo: ut in agrum Rutulorum Aboriginumque || ve || procederet; R II, 5.
prodeo: qui (philosophi) in aciem non saepe prodeunt; T II, 60. ut in scaenam sine subligaculo prodeat nemo; O I, 129.
produco: doctrinam ... non modo in solem atque in pulverem, sed in ipsum discrimen aciemque produxit; L III, 14. sermonem in multam noctem produximus; R VI, 10.
profero: eundem .. (Dionysium) ferunt haec ... sublata de fanis in forum protulisse; N III, 84. f. lucem; P 4. cum res occultissimas aperueris in lucemque protuleris; A II, 62. temptare volui possentne proferri in lucem [id est in forum]; P 4. (quam rationem) profiteri et in medium proferre non audeas; F II, 76.
proficiscor: (L. Lucullus) in Asiam quaestor profectus; A II, 1. ipsi illi maiorum gentium di qui habentur, hinc *a* nobis || hinc || profecti in caelum reperientur; T I, 29. nos quasi in mercatus quandam celebritatem ex urbe aliqua sic in hanc vitam ex alia vita et natura profectos alios gloriae servire, alios pecuniae; T V, 9. qui (P. Nigidius) cum me in Ciliciam proficiscentem Ephesi expectavisset; Ti 2. o praeclarum diem, cum in illud divinum animorum concilium coetumque proficiscar! C 84. profectus in exsilium Tubulus || est ||; F II, 54. cum legiones scribat Cato saepe alacris in eum locum profectas, unde ..; T I, 101. cum recorder || recordor || ... legiones nostras ... in eum locum saepe profectas alacri animo ..., unde ..; C 75. vitam: f. celebritatem.
profugio: qui (Mercurius) .. dicitur ... || in || Aegyptum profugisse; N III, 56. (C. Blossius) in Asiam profugit; Lae 37.
profundo: qui ... ludorum venationumque apparatu pecunias profundunt in eas res, quarum ..; O II, 55.
proicio: quas (sicas C. Gracchus) ipse se proiecisse in forum dixit; L III, 20. qui in nave necatus, deinde in mari || mare || proiectus esset; L II, 57.
prospicio: vgl. IV, 2. tempus; R I, 71.
provehor: in altum .. (imbecillitas) provehitur imprudens; T IV, 42. flumen: vgl. delabor; D I, 58.

provideo: vgl. IV, 2. posterum.
rapio: opinionibus vulgi rapimur in errorem; L II, 43. cur rapior in invidiam? A II, 126. necesse est .. in suum quaeque locum natura rapiatur; N III, 34.
recedo: »interea sol albus recessit in infera noctis«; D I, 108.
recido: in agro ambulanti ramulum adductum, ut remissus esset, in oculum suum recidisse; D I, 123. quia et recidunt omnia in terras et oriuntur e terris; N II, 66.
recipio: »recipit .. in sese omnia omniumque idemst pater«; D I, 131. quos quasi novos et adscripticios cives in caelum receptos putant; N III, 39. * facile in civitatem receptus esset; R II, 35. qui (pinoteres) ... in eandem || eam || .. (concham) cum se recepit, includitur; F III, 63. (Gyges) in concilium se pastorum recepit; O III, 38. domum: ſ. admitto; O I, 139. qui civitates aut nationes devictas bello id fidem recepissent; O I, 35. Plato ex materia in se omnia recipiente mundum factum esse censet a deo sempiternum; A II, 118. qui illum in eandem navem recepissent; N III, 89. ut, quem in portum se recipiant, scire non possint; F V, 15. ſ. solitudinem. ille (Africanus) ... e coetu hominum frequentiaque interdum tamquam in portum se in solitudinem recipiebat; O III, 2.
recurro: (lunae) forma mutatur tum crescendo, tum defectibus in initia recurrendo; N II, 50.
redeo: se ... in Pyrrbi castra rediturum; O III, 86. se in castra rediturus ea; O III, 113. cum esset spes ex illo somnio in Cyprum illum (Eudemum) ex Sicilia esse rediturum; D I, 53. ut ... in gratiam iam cum voluptate redeamus; C 56. his .. ipsis (sepulcris) legendis in memoriam redeo mortuorum; C 21. in urbem .. redeatur; L III, 18.
redigo: brevi tempore aut vivum aut mortuum Iugurtham se in potestatem populi Romani redacturum; O III, 79.
redundo: quae (exempla) nata et frequentata apud illos (Athenienses) etiam in gravissumam civitatem nostram dicuntur redundasse; R I, 5.
refero: hoc .. opus in acceptum ut referas, nihil postulo; P 5. in eo (libro Clitomachi) est disputatio scripta Carneadis, quam se ait in commentarium rettulisse; T III, 54. eodem .. in libro rursus terram et caelum (Ponticus Heraclides) refert in deos; N I, 34. quodsi nubes rettuleris in deos, referendae certe erunt tempestates; N III, 51. hic ... in domum multiplicatam non repulsam solum rettulit, sed ignominiam etiam; O I, 138. ut ... id ante diem certam in suum quidque fanum referret; N III, 84. illi .. etiam P. Africanum referre in eundem numerum solent; A II, 13. nostri .. oratorii libri in eundem librorum numerum referendi videntur; D II, 4.
remigro: Antiocho id magis licuerit, ... remigrare in domum veterem e nova quam nobis in novam e vetere? A I, 13. ut .. in aeternam et plane in || plane || nostram domum remigremus; T I, 18.
remitto: ut (patria) ... tantum .. nobis in nostrum privatum usum, quantum ipsi superesse posset, remitteret; R I, 8.
repono: homines iam morte deletos reponere in deos; N I, 38. pisces, canes, lupos, faelis, multas praeterea beluas in deorum numerum reponemus; N III, 47.
reservo: omnia ... in idem tempus reservabo; N III, 18.
restituo: is (Tarquinius) cum restitui in regnum nec Veientium nec Latinorum armis potuisset; T III, 27.
retraho: si (Scipio) Hannibalem in Africam retraxisset; F II, 56.
revertor: qui in castra revertissent eadem fraude, ut iure iurando liberarentur; O III, 115. nec (eorum animi) hunc in locum nisi multis exagitati saeculis revertuntur; R VI, 29. ex quibus (provinciis) admodum pauci in patriam revertuntur; T V, 106.
sero: ſ. spargo; Ti 46.
serpo: hoc aut in inmensum serpet, aut nihil horum recipiemus; N III, 52. statum: ſ. volo.
spargo: credo deos inmortales sparsisse animos in corpora humana, ut essent, qui terras tuerentur; C 77. alios in terram, alios in lunam, alios in reliquas mundi partes ... spargens quasi serebat; Ti 46. tum in optimam segetem praeclara essent sparsa semina; R V, 11. quod (genus humanum) sparsum in terras atque satum divino auctum sit animorum munere; L I, 24. ſ. lunam.
specto: quae (domus) spectat in nos solos; O I, 58. »ni prius ... sancta Iovis species claros spectaret in ortus;« D I, 20.
subrogo: in annum posterum decemviros alios subrogaverunt; R II, 61.
subvolo: ut ... hae (partes) rursum rectis lineis in caelestem locum subvolent; T I, 40.
succedo: nisi in voluptatis locum dolor forte successerit; F I, 56. in eius (ducis) locum succedit || proxima, al. || (grus) ex iis, quae adquierunt; N II, 125. ut ... in eorum (heredum) locum ipse succedat; O III, 76.
sum: in quem (Roscium) etiam illud est eius (Catuli): »constiteram ..;« N I, 79. ut eris in famulos, si aliter teneri non possunt; O II, 24. hoc si est in libris, in quem hominem et in quod tempus est? D II, 110.
sumo: ut ... Epicurum .. et Metrodorum non fere praeter suos quisquam in manus sumit; T II, 8.
suscipio: ut ille Cato ... in populi Romani civitatem susceptus est; L II, 5.
suspicio: quae (res) prima inpulit etiam, ut suspiceremus in caelum; R III, 3.
tempero: ea cum tria (deus) sumpsisset, in unam speciem temperavit; Ti 22.
tollo: in caelum: ſ. **caelum**, II, 4. tollo in (5 St.) B. 1, S. 369, b. in currum cum Phaëthontem filium (Sol) sustulit; N III, 76. optavit (Phaëthon), ut in currum patris tolleretur; O III, 94.
trado: ut de principum filiis x ex || sex, x, al. || singulis Etruriae populis in disciplinam traderentur; D I, 92.
transeo: cum (bestia) in disparis animantis vitam transire non possit; T V, 38.
transfero: si in plures translata res sit; R I, 60. id .. (verbum) proprie quidem in disparibus coloribus dicitur, sed transfertur in multa disparia; F II, 10. quod nisi idem in amicitiam transferetur, verus amicus numquam reperietur; Lae 80. hanc quoque iucunditatem, si vis, transfer in animum; F II, 14. qui hos || eos || deos ex hominum genere in caelum translatos non re, sed opinione esse dicunt; N III, 53. quae (studia) sero admodum expetita in hanc civitatem e Graecia transtulerunt; T IV, 1. quoniam vera || [vel] illa vera || definitio transferri non possit in falsum; A II, 43. quod Spartiatae etiam in feminas transtulerunt; T II, 36. eum secundus ortus in figuram muliebrem transferet; Ti 45. in suis moribus simillimas figuras pecudum

et ferarum transferetur; Ti 45. nihil est .., quod de suo genere in aliud genus transferri possit; A II, 50. homo .. iustus ... nihil cuiquam, quod in se transferat, detrahet; O III, 75. num illa definitio possit in aliam rem transferri quamlubet; A II, 43. quod (genus) ab Ennio positum in una re transferri in permultas potest; O I, 51. quod idem licet transferre in voluptatem; F I, 55. ut huius quoque generis laudem iam languenti Graeciae eripiant et transferant in hanc urbem; T II, 5.

transmitto: Caesar cum a summo haruspice moneretur, ne in Africam ante brumam transmitteret; D II, 52.

tribuo: omnem vim loquendi ... in duas tributam esse partes; F II, 17. est .. animus in partis tributus duas; T II, 47.

trudo: in quorum (pecorum) societatem et hominem et sapientem trudere nefas esse; A fr 20 (S. 18).

vado: † vadit .. in eundem carcerem atque in eundem paucis post annis scyphum Socrates; T I, 97.

valeo: „vincere te Romanos" nihilo magis in se quam in Romanos valere; D II, 116. qui ita fatum introducunt, ut necessitatem adiungant, in eos valebit illa conclusio; qui autem causas antecedentis non dicent perfectas neque principalis, in eos nihil valebit; Fa 42. quaecumque est hominis definitio, una in omnis valet; L I, 29. Fortuna .. sit || *quae* est || .. Huiusce || *huius* || diei ⟨nam valet in omnes dies⟩; L II, 28. hoc evenit, ut in volgus insipientium opinio valeat honestatis; T II, 63.

venio: cum (Cato) venerat ad se in Sabinos; R III, 40. cum in Africam venissem; R VI, 9. in Asiam factus imperator venit; A II, 2. cum (animus) exierit et in liberum caelum quasi domum suam venerit; T I, 51. perfuga ab eo (rege) venit in castra Fabrici; O III, 86. si (motus fortunae mutationesque rerum) in virtutis certamen venerint; F V, 71. mulieres .. in India ... in certamen iudiciumque veniunt; T V, 78. eum (filium) ... in conspectum suum venire vetuit; F I, 24. id, quod a nostris hominibus saepissime usurpatum iam in proverbii consuetudinem venit; O II, 55. venit .. iam in contentionem, utrum ..; D II, 129. si res in contentionem veniet; O II, 71. Aristides .. in contionem magna exspectatione venit; O III, 49. quae in controversiam veniunt; F IV, 24. ad eam (uxorem Alexander) ex epulis in cubiculum veniens; O II, 25. cum ad me in Cumanum salutandi causa uterque venisset; F I, 14. cum res agatur in discrimenque ventum sit; O II, 33. si quis in domum aliquam aut in gymnasium aut in forum venerit; N II, 15. quasi in familiam patriciam venerit, (Fibrenus) amittit nomen obscurius; L II, 6. cum (Dionysius) ... in fanum venisset Iovis Olympii; N III, 83. veniamus in forum; N III, 74. ſ. domum. cum (Xerxes) tanto impetu in Graeciam venisset; F II, 112. quom (Gellius) pro consule ex praetura in Graeciam venisset; L I, 53. gymnasium: ſ. domum. cum in hortos D. Bruti auguris commentandi causa ... venissemus; Lae 7. ventum in insulam est; L II, 6. qui (Pythagoras) cum Superbo regnante in Italiam venisset; T I, 38. Platonem ferunt, ut Pythagoreos cognosceret, in Italiam venisse; T I, 39. qui (Pythagoras) cum post hunc Phliasium sermonem in Italiam venisset; T V, 10. iudicium: ſ. certamen; T V, 78. cum ambulandi causa in Lyceum venissemus; D I, 8. tum .. primum (isti libri) in Antiochi manus venerant; A II, 11. quae in manus meas venerunt; O III, 34. prima veniat in medium Epicuri ratio; F I, 13. illud .. mihi ante hoc tempus numquam in mentem venit a te requirere; A I, 3. qui, quodcumque in mentem veniat, aut quodcumque occurrat, se sequi dicent; F IV, 47. venit .. mihi Platonis in mentem; F V, 2. ego .. facile sum passus ne in mentem quidem mihi aliquid contra venire; T I, 55. quo (sapiente) quid sit beatius, mihi certe in mentem venire non potest; T V, 81. mihi .. non tam facile in mentem venire solet, quare verum sit aliquid, quam quare falsum; N I, 57. quia multa venirent in mentem acuta atque subtilia; N I, 60. haec mihi fere in mentem veniebant; N II, 168. quid in mentem venit Callistheni dicere deos gallis signum dedisse cantandi? D II, 57. miror, quid in mentem venerit Theophrasto in eo libro; O II, 56. ne in odium veniam; F II, 79. tu non vides unius ... superbia Tarquinii nomen huic populo in odium venisse regium? R I, 62. ne veniet quidem in eum ordinem quisquam vitii particeps; L III, 29. cum .. in eam ipsam partem orbis venerint, in qua ..., aut in eam, quae ..; D II, 89. Sybarim et Crotonem et in eas Italiae partis Pythagoras venisse reperitur; R II, 28. ut ... videar aliquando .. in portum ex longa navigatione esse venturus; C 71. tamquam in possessionem suam venerit; O I, 134. Terinaeum quendam Elysium ... venisse in psychomantium; T I, 115. Gracchus cum ... rem .. illam in religionem populo venisse sentiret; N II, 10. si constitueris cuipiam te advocatum in rem praesentem esse venturum; O I, 32. cum in sua rura venerunt; T V, 102. quod in eam (Samum) pater eius (Epicuri) Neocles agripeta venerat; N I, 72. veniet in senatum Cato; Fa 28. in senatum (Regulus) venit; O III, 100. venio in senatum frequens; C 38. hinc, quodcumque in solum venit, ut dicitur, effingis; N I, 65. cum .. venissemus in Academiae non sine causa nobilitata spatia; F V, 1. si progredientem rem publicam atque in optimum statum ... venientem videris; R II, 30. nonne aspicis, quae in templa veneris? R VI, 17. cum Athenis ludis quidam in theatrum grandis natu venisset; C 63. ut ventum est in trivium; D I, 123. veniet in Tusculanum Hortensius; Fa 28. qui quondam in vacua venerunt; O I, 21. veni in eius (pueri Luculli) villam; F III, 7. cum in villam Luculli ventum esset; fr V, 17. intelleget, quem ad modum a natura subornatus in vitam venerit; L I, 59.

vergo: omnibus eius (terrae) partibus in medium vergentibus; N II, 116.

verto: quod fit, cum terra in aquam se vertit; N III, 31. forum: vgl. II. versus. semina malorum, quae in iis mediis inclusa sint, in contrarias partis se vertere; D II, 33. reliqua se in sanguinem vertunt; N II, 137.

vindico: aliqua potestas sit, vindicet se in libertatem; A fr 15. his terroribus ab Epicuro soluti et in libertatem vindicati; N I, 56. et a regum et a patrum dominatione solere in libertatem rem populi vindicari; R I, 48. in libertatem vindicari volt? P 41.

vivo: nos in diem vivimus; T V, 33.

voco: Hannibalem ... visum esse in somnis a Iove in deorum concilium vocari; D I, 49. quid me ... in invidiam et tamquam in contionem vocas? A II, 144. alii de vita, alii de gloria et benivolentia civium in discrimen vocantur; O I, 83. nec .. (fortis civis) criminibus falsis in odium aut invidiam quemquam vocabit; O I, 86. ſ. contionem. cum (P. Sulpicius) seditiosum ... civem, C. Norbanum, in iudicium vocavit;

O II, 49. (Sophocles) a filiis in iudicium vocatus est; C 22. SI IN IUS VOCAT; L II, 9. odium: ſ. invidiam. in longum sermonem me vocas; L I, 13.

volo: *neque* .. serpit, sed volat in optimum statum instituto tuo sermone res publica; R II, 33.

vomo: qui (asoti) in mensam vomat; F II, 23.

utor: qua (benignitate) quo in plures usus sis, eo minus in multos uti possis; O II, 52.

II. **nach Adjectiven und Adverbien:** aequabilis: quod (status) non esset in omnis ordines civitatis aequabilis; R II, 62.

beneficus: ii .. arbitrantur se beneficos in suos amicos visum iri; O I, 43. si sunt di, benefici in homines sunt; D II, 104. cum in hos (socios) benefici esse deberemus; O III, 88.

crudelis: eos (Torquatos) ... in liberos atque in sanguinem suum tam crudelis fuisse, .. ut ..? F I, 34.

difficilis: »parentem habere avarum, inlepidum, in liberos difficilem«; N III, 72.

gloriosus: nisi forte, quod gloriosum sit in vulgus, id honestum velimus dicere; A II, 140.

hospitalis: Cimonem Athenis || [Athenis] || etiam in suos curiales Laciadas || [Laciadas] || hospitalem fuisse; O II, 64.

immutabilis: nec magis inmutabile ex vero in falsum „necatus est Scipio“ quam „necabitur Scipio“; Fa 18.

ingratus: cum Epicurus ... in Democritum ipsum ... fuerit ingratus; N I, 93.

iniquus: desitum est .. videri quicquam in socios iniquum; O II, 27.

iniuriosus: quod ... primum in eo peccant, quod iniuriosi sunt in proximos; O I, 44.

iniustus: id quam iniustum in patriam et quam turpe || [et quam inutile] || esset, non videbat; O III, 82.

liberalis: qui aliis nocent, ut in alios liberales sint; O I, 42. ut facultas sit, qua in nostros simus liberales; O I, 52.

nefarius: multa praeterea commemorarem nefaria in socios; O II, 28.

nobilis: erat .. illa (sphaera) venustior et nobilior in volgus; R I, 21.

perindulgens: qui (vir) perindulgens in patrem, idem acerbe severus in filium; O III, 112.

pius: ipsi patriae conducit pios habere cives in parentes; O III, 90.

propensus: in eum fere est voluntas nostra propensior; O II, 69. propensior benignitas esse debebit in calamitosos; O II, 62. ut in iis rebus, inter quas nihil interest, neutram in partem propensiores sumus, item ..; F V, 30.

qualis: quales in eos esse debemus, qui iam profuerunt? O I, 48. non est .. amici talem esse in eum, qualis ille in se est; Lae 59.

redux: ſ. III. dux. — severus: ſ. perindulgens.

taeter: qui (Critias) in eum (Theramenem) fuerat taeterrimus; T I, 96.

talis: ſ. qualis; Lae 59.

versus: is (Crassus) primus instituit in forum versus agere cum populo; Lae 96.

usque: ſ. I. infundo in sinus. penetro; N II, 153.

III. **nach Substantiven und Verbindungen von Substantiven und Verben:** aditus: quae (emendatio philosophiae) omnino aditum nullum habere potest in urbem, in forum, in curiam; F IV, 21.

adventus: vos .. (talem conformationem) adventum in animos et introitum imaginum dicitis; N I, 105.

amor: natura ... ingenerat .. in primis praecipuum quendam amorem in eos, qui procreati sunt || [ingenerat ... procreati sunt] ||; O I. 12.

ascensus: »propter quae datur homini ascensus in caelum«; L II, 19. hoc iis (animis) faciliorem adscensum et reditum in caelum fore; fr V, 97.

auctoritas: tenebat (Appius) non modo auctoritatem, sed etiam imperium in suos; C 37.

beneficium: nisi meo in rem publicam beneficio, ubi triumpharet, esset habiturus; O I, 78.

benivolentia: prima .. commendatio proficiscitur a modestia cum pietate in parentes, in suos benivolentia; O II, 46. ut nostra in amicos benivolentia illorum erga nos benivolentiae pariter aequaliterque respondeat; Lae 56.

bonitas: quid dicam ... de pietate in matrem, liberalitate in sorores, bonitate in suos, iustitia in omnes? Lae 11.

caerimoniae: neque solum in homines obsequia, sed etiam in deos caerimoniae religionesque tolluntur || tollentur || ; L I, 43.

caritas: ut in fabulis ... retinent .. caritatem in pastores; Lae 70.

commendatio: vide, ne plus commendatio in vulgus ... molestiae habeat; T V, 103.

commutatio: ita fit, ut commutatio ex vero in falsum ne in futuro quidem ulla fieri possit; Fa 17.

conscensio: conscensionem in naves || navis || cum fuga ... fore; D I, 68.

crudelitas: nec .. levitatis Atheniensium crudelitatisque in amplissimos civis exempla deficiunt; R I, 5. cum exstitisset in cives tanta crudelitas; O II, 27.

cursus: nec .. omnibus iidem illi sapientes arbitrati sunt eundem cursum in caelum patere; fr IX, 12.

dux: quae (vita) in claris viris et feminis dux || redux || in caelum soleret esse; T I, 27.

elogium: in quem (*A* Atilium Calatinum) illud elogium: „hunc unum ..;“ C 61.

epigramma: Callimachi quidem epigramma in Ambraciotam Cleombrotum est; T I, 84.

imperium: ſ. auctoritas.

impetus: multo .. et in hostem et *in* inprobum civem vehementiores iratorum impetus esse; T IV, 43. ſ. **facio,** III. impetum (4 St.) S. 17, a.

impietas: ita ad impietatem in deos in homines adiunxit iniuriam; N III, 84. scelerum in homines atque in d*eos inp*ietatum || impietatum || nulla expiatio est; L I, 40.

iniuria: in homines: ſ. impietas; N III, 84. quae .. lex ... in mulieres plena est iniuriae; R III, 17.

introitus: ſ. adventus.

iter: Eudemum Cyprium ... iter in Macedoniam facientem Pheras venisse; D I, 53.

iussum: quom legis haec *v*is sit: ||, ut sit || scitum et iussum in omnis; L III, 44.

iustitia: in alqm: ſ. bonitas. [maximum .. exemplum est iustitiae in hostem a maioribus nostris constitutum]; O I, 40.

leges: ſ. I. fero in homines. — liberalitas: ſ. bonitas. — luctus: ſ. sumptus.

migratio: migrationem esse mortem in eas oras, quas, qui e vita excesserunt, incolunt; T I, 98.

moderatio: mundi divina [in homines] moderatio profecto nulla est; N III, 85.

mutatio: quae .. ex alio in aliud (genus esset) vicissitudo atque mutatio; T V, 69.

obsequia: ſ. caerimoniae.

odium: canum ... tam .. amans dominorum adulatio tantumque odium in externos ... quid significat? N II, 158. ut odium mulierum, ut in hominum universum genus; T IV, 25.

pietas: ut augerent pietatem in deos; L II, 26. matrem: s. bonitas. parentes: s. benivolentia; O II, 46.

poena: vgl. I. meditor.

potestas: horum (consilii, rationis, mentis) .. potestas in totum animum esse debet; T IV, 77. nostri .. omnes reges vocitaverunt, qui soli in populos perpetuam potestatem haberent; R II, 49. * sunt .. omnes, qui in populum vitae necisque potestatem habent, tyranni; R III, 23.

reditus: iis .. (animis) reditum in caelum patere; Lae 13. s. ascensus; fr V, 97. reditu .. in castra liberatum se esse iure iurando interpretabatur; O III, 113. docti homines ... aperuerunt sibi reditum in hunc locum; R VI, 18. si reditum in hunc locum desperaveris; R VI, 25.

religiones: s. caerimoniae. — scelera: s. impietas; L I, 40. — scitum: s. iussum.

sumptus: »bonos || nos, sos || leto datos divos habento; sumptum in ollos luctumque minnunto«; L II, 22.

tribunum reperio: neminem in nos mercede ulla tribunum potuisse reperiri, nisi ..; L III, 21.

via: ea vita via est in caelum et in hunc coetum eorum, qui ..; R VI, 16. ut (interit) ... gradus unus in ea via, quae est hinc in Indiam; F III, 45.

vicissitudo: s. mutatio.

vis: negat (Epicurus) ullam in sapientem vim esse fortunae; T III, 49.

IV. **zum ganzen Satz gehörige Bestimmungen:** 1. **Raum:** hanc ... coniunctionem duplicem in longitudinem (deus) diffidit mediaeque accommodans mediam quasi decussavit, deinde in orbem intorsit; Ti 24. quod eorum (astrorum) motus in orbem circumque ferretur; N II, 44. eum (mundum deus) ... caelo ... in orbem incitato conplexus est; Ti 20. s. longitudinem. partem: s. 3.

2. **Zeit:** solis defectiones itemque lunae praedicuntur in multos annos ab iis, qui ..; D II, 17. vgl. I. subrogo. deorum cultus religionumque sanctitates exsistunt in dies maiores atque meliores; N II, 5. s. **dies**, V, 3. in (7 St.) B. I, S. 704, a. ut, si fieri possit, (sapiens) virtutem in perpetuum abiciat, ut dolore omni liberetur; F V, 93. ea lege esse nos natos, ut nemo in perpetuum esse posset expers mali; T III, 59. quis .. te potius ... dixerit ... de consiliis in posterum providendis? R I, 71. admirandum tantum maiores in posterum providisse; L III, 44. haec in posterum gratiora; O II, 60. quod (amicitia) bonam spem praelucet in posterum; Lae 23. quo minus (sapiens) in omne tempus rei publicae suisque consulat; T I, 91. quibus (rebus) ab aeterno tempore fluentibus in aeternum ratio tamen mensque moderatur; T V, 70. defectiones solis et lunae cognitae praedictaeque in omne posterum tempus; N II, 153. cum tu duobus huius urbis terroribus depulsis in omne tempus prospexeris; R I, 71.

3. **Weise:** in utramque partem multa disseruntur; A I, 46. ut (disputationes) in utramque partem dicendo et audiendo || dicendo || eliciant et tamquam exprimant aliquid; A II, 7. ea (visa relinqui), quae interrogati in utramque partem respondere possimus; A II, 104. hac de re in utramque partem et dicta sunt et scripta multa; A II, 108. utramque in partem multa dicuntur; A II, 124. quae dicuntur in utramque partem; A II, 133. illa nobis simplex fuit in utramque partem disputatio; F III, 3. ut in utramque partem ita paria redderent, uti nulla selectione uterentur; F III, 12. ab Aristotele .. principe de singulis rebus in utramque partem dicendi exercitatio est instituta; F V, 10. non sentientis .., nihil est, ullam in partem quod intersit; T I, 24. mihi semper Peripateticorum Academiaeque consuetudo de omnibus rebus in contrarias partis disserendi ... placuit; T II, 9. quorum oratio nihil ipsa iudicat, sed habetur in omnis partis; T V, 83. si inmensam et interminatam in omnis partis magnitudinem regionum videretis; N I, 54. quoniam in utramque partem vobis licet disputare; N II, 168. quod in ista partitione || [perspicuum in istam partem] || ne egere quidem oratione dixisses; N III, 8. ut in utramque partem perpetua explicaretur oratio; Fa I. cum ... neque sit ignota consuetudo tua contrarias in partis disserendi; R III, 8. quorum (sonorum) dici vix potest quanta sit vis in utramque partem; L II, 38. quibus (praeceptis) in omnis partis usus vitae conformari possit; O I, 7. ingenii magni est ... aliquanto ante constituere, quid accidere possit in utramque partem et quid agendum sit; O I, 81. studiose .. plerique praesertim in hanc partem facta principum imitantur; O I, 140. magnam vim esse in fortuna in utramque partem .. quis ignorat? O II, 19. quamquam fortuita sunt, tamen sine hominum opibus et studiis neutram in partem effici possunt; O II, 20. quae qui in utramque partem excelso animo ... despiciunt; O II, 37. testes sunt permulti in utramque partem; O II, 43. facillume .. et in optimam partem cognoscuntur adulescentes, qui ..; O II, 46. in utramque partem (Hecato) disputat; O III, 89. vgl. I. fundo. moveo. innumerabilia dici possunt in hanc sententiam; F III, 38. est quidam Graecus vulgaris in hanc sententiam versus; D II, 12. hoc idem significat Graecus ille in eam sententiam versus; D II, 25. cum .. proprium sit Academiae ... conferre causas et, quid in quamque sententiam dici possit, expromere; D II, 150. plura .. in eam sententiam ab eisdem contra verecundiam disputantur; O I, 128. sunt haec ... [in significatione] eventis || in significationem eventus, al. || animadversa et notata; D I, 12. Epicurus ... de (re) illustri et facili et iam in vulgus pervagata loquitur; F II, 15. fani pulchritudo et vetustas Praenestinarum etiam nunc retinet sortium nomen, atque id in volgus; D II, 86. quo minus in vulgus et in foro diceret; R III, 42. Cato .., perfectus mea sententia Stoicus, .. ea sentit, quae non sane probantur in volgus || vulgus ||; P 2. illum .. quasi parentem huius universitatis ... indicare in vulgus nefas; Ti 6. s. I. valeo. II. gloriosus. nobilis. III. commendatio.

4. **distributiv:** perspicuum est .., quanta in singulos reges rerum bonarum et utilium fiat accessio; R II, 37. vgl. I. numero.

V. **Ellipsen:** pari animo Lacedaemonii in Thermopylis occiderunt, in quos Simonides: »dic, hospes ..;« T I, 101. post in Africam, inde ad consulatum; A II, 1. in aurem Pontius: „Scipio", inquit, „vide, quid agas"; Fa fr 5. Marius ab subselliis in rostra recta; O III, 80.

VI. **Lücken:** horum † in severitatem dicitur inhoruisse primum civitas; R IV, 6. ut ... sentiant mulieres naturam || in naturam || feminarum omnem castitatem pati; L II, 29. † convertem lex in omnis est; L III, 17.

B. **mit Ablativ:** in, an, auf, unter, bei, während, hinsichtlich: I. **nach Verben:** abicio: quod (Polycrates) anulum, quo delectabatur, in mari || mare || abiecerat; F V, 92. unda: s. adfligo.

abstrudo: naturam accusa, quae in profundo veritatem, ut ait Democritus, penitus abstruserit; A II, 32.

absum: »vis in populo abesto«; L III, 11.

acquiesco: senes in adulescentium caritate adquiescimus, ut in vestra, ut in Q. Tuberonis;

Lae 101. in cupressetis Gnosiorum et spatiis silvestribus (Plato) crebro insistens, interdum adquiescens; L I, 15. qui iam aetate provecti in nostris libris adquiescunt; D II, 5. quia facillime in nomine tuo acquiesco; F III, 6. spatiis: f. cupressetis.

adfigo: nos in exigua eius (terrae) parte adfixi; R I, 26.

adfligo: »quem (anguem Iovis satelles) ... abicit || abiecit || ecflantem et laceratum adfligit in unda«; D I, 106.

adsido: in bibliotheca, quae in Lycio est, adsedimus; D II, 8.

adsisto: quia nusquam erat scriptum, ut contra omnis hostium copias in ponte unus adsisteret; L II, 10.

adsum: qui ... quasi doctissimorum hominum in concilio adsint; R I, 28. quod .. Nonis in conlegio nostro non adfuisses; Lae 8. quod aderam Laenati et Rupilio consulibus in consilio; Lae 37. si nuper in hortis Scipionis ... adfuisses; Lae 25. in quibus (locis) eorum, quos diligimus aut admiramur, adsunt vestigia; L II, 4. in obsequio .., quoniam Terentiano verbo lubenter utimur, comitas adsit; Lae 89. quod Diana, cum in partu Olympiadis adesse voluisset, afuisset domo; N II, 69.

aedifico: quod in excelsiore loco Veliae coepisset aedificare eo ipso, ubi rex Tullus habitaverat; R II, 53. quod praeclaram aedificasset in Palatio ... domum; O I, 138.

agnosco: qui illa in Socrate vitia non agnoscerent; T IV, 80. quae (virtus) cum ... ostendit suum lumen et idem aspexit adgnovitque in alio; Lae 100.

alo: alterius mens rationibus agitandis ... alebatur ..., alterius in caede et || in || iniuriis; T V, 66.

ambulo: f. **ambulo**, II. alqs, familiaris (5 St.) B. I, S. 152, b.

animadverto: quod .. quale sit, etiam in bestiis quibusdam animadverti potest; Lae 27. cum magnam animadverteret in bonis et possessionibus difficultatem; O II, 81. cum caelum discessisse visum est || esset || atque in eo animadversi globi; D I, 97. in nubibus numquam animadvertisti leonis formam aut hippocentauri? D II, 49. possessionibus: f. bonis.

appareo: in quo (Volcano) stante atque vestito leviter apparet claudicatio non deformis; N I, 83. in quo vis morbi tanta non appareat; Fa 17. in quo aliqua significatio virtutis appareat; O I, 46. in quibus nulla temeritas, sed ordo apparet et artis quaedam similitudo; N II, 82. quid est in his (rebus terrestribus), in quo non naturae ratio intellegentis appareat? N II, 120. ut in eo moderatio et temperantia appareat cum specie quadam liberali; O I, 96. id .. (augurium saeclorum futurorum) in maximis ingeniis altissimisque animis et exsistit maxime et apparet facillime; T I, 33. quod plenus aër sit inmortalium animorum, in quibus tamquam insignitae notae veritatis appareant; D I, 64. similitudo magis apparet in bestiis; T I, 80. quid loquar, quanta ratio in bestiis ad perpetuam conservationem earum generis appareat? N II, 128. quodsi hoc apparet in bestiis; Lae 81. quae (similitudo) etiam in ingeniis, non solum in corporibus appareat; T I, 79. ignoretur in omnibus cubiculis apparere serpentes || [ignoretur ... serpentes] ||; O III, 54. ut in tantis discriptionibus divina sollertia appareat; N II, 110. nec video, qui magis in multitudinis dominatu rei publicae nomen appareat; R III, 45. in factis inmutabilitatem apparere; Fa 17. quae similitudo in genere etiam humano apparet; F V, 42. ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat; Lae 68. ea in optima quaque indole maxime apparent; F V, 61. ingeniis: f. animis; T I, 33. corporibus. de qua (humatione et sepultura) Socrates .. quid senserit, apparet in eo libro, in quo moritur; T I, 102. locis: f. rebus; N II, 162. quoniam illud maiorum vigiliarum munus in tuo nomine apparuit; P 5. non solum in hac parte honestatis, ... sed etiam in tribus superioribus quid deceat apparet; O I, 94. cum eae (similitudines) plurimis in rebus appareant; A II, 54. quae (divinatio) multis locis, rebus, temporibus apparet cum [in] privatis tum maxume || in || publicis; N II, 162. quia nulla in visis distinctio appareat; A II, 48. in multis etiam vitiis (haec proclivitas) apparet; T IV, 28.

aspergo: aspersa temere pigmenta in tabula oris liniamenta efficere possunt; D I, 23.

aspicio: f. agnosco; Lae 100.

caveo: in iure cavere ... vehementer .. ad opes augendas pertinet; O II, 65.

cedo: nec in philosophia cuiquam cessit et vitae gravitate praestitit; fr V, 66.

cerno: illud .. honestum ... etiam si in alio cernimus, [tamen] nos movet; O I, 55. ut magis in aliis cernamus quam in nobismet ipsis, si quid delinquitur; O I, 146. sive in singulis sive in universo genere (animal) cernatur; Ti 11. id .. ipsum cernitur in duobus; O I, 67. f. bonis. ut ... iustitia in suo cuique tribuendo (cernatur); F V, 67. in infirma aetate imbecillaque mente vis naturae quasi per caliginem cernitur; F V, 43. facile est hoc cernere in primis puerorum aetatulis; F V, 55. quam similitudinem cernere possumus in iis aquis, quae ..; N II, 27. oculi in iis artibus, quarum iudicium est oculorum, in pictis, fictis caelatisque formis, in corporum etiam motione atque gestu multa cernunt subtilius; N II, 145. virtus in animi bonis et in corporis cernitur et in quibusdam, quae ..; A I, 21. ea .. actio in hominum commodis tuendis maxime cernitur; O I, 153. quae (virtutes) in communitate cernuntur et in societate generis humani; O III, 118. quarum (partium) altera in animi excellentis magnitudine et praestantia cernitur, altera in conformatione et moderatione continentiae et temperantiae; O III, 96. quoniam decorum illud in omnibus factis, dictis, in corporis denique motu et statu cernitur; O I, 126. ut ... prudentia in dilectu bonorum et malorum (cernatur); F V, 67. quarum (bestiarum) in fetu et in educatione laborem cum cernimus; F III, 62. factis: f. dictis. formis, gestu: f. artibus. genere: f. aliquo; Ti 11. si iam possent in homine vivo cerni omnia, quae nunc tecta sunt; T I, 50. ut fortitudo in laboribus periculisque cernatur; F V, 67. quae (animi elatio) cernitur in periculis et laboribus; O I, 62. magnitudine, moderatione: f. conformatione. mente: f. aetate. motione: f. artibus. motu: f. dictis. in qua (parte honestatis) verecundia et quasi quidam ornatus vitae ... cernitur; O I, 93. periculo: f. laboribus. praestantia: f. conformatione. in quibus (pueris) ut in speculis natura cernitur; F V, 61. ut, quem ad modum stellae in radiis solis, sic istae (accessiones) in virtutum splendore ne cernantur quidem; F V, 71. est .. primum (principium), quod cernitur in universi generis humani societate; O I, 50. f. communitate. ut .., qui se tradidit || tradet ita, al. || quieti praeparato animo, ... certa et vera cernit in somnis, sic ..; D I, 121. speculis: f. pueris. splendore: f. radiis. statu: f. dictis. ut ... temperantia in praetermittendis voluptatibus

(cernatur); F V, 67. in ea (voluptate) .. spernenda et repudianda virtus vel maxime cernitur; L I, 52.

cesso: neque (Leontinus Gorgias) umquam in suo studio atque opere cessavit; C 13.

cognosco: quibus (litteris) in hoc ipso mundo caelum, terras, maria cognoscimus; T V, 105. multa in eo viro praeclara cognovi; C 12.

cohibeo: interest inter causas fortuito antegressas et inter causas cohibentis in se efficientiam naturalem; Fa 19.

commentor: satisne vobis videor pro meo iure in vestris auribus commentatus? F V, 75.

commoror: in quibus (locis) diutius commorati sumus; Lae 68.

compareo: cum .. aliquid actum est, in quo media officia compareant; O III, 15.

condo: in causis conditae sunt res futurae; D I, 128. qui omne bonum in visceribus medullisque condideris; T V, 27. ii .. (Amphilochus et Mopsus) urbis in ora marituma Ciliciae Graecas condiderunt; D I, 88. ut ... in ostio Tiberino ... urbem ipse conderet; R II, 5. in || † in || eo sepulchro ... regem nostrum Numam conditum accepimus; L II, 56. visceribus: ſ. medullis.

congrego: Polemo et Crates unaque Crantor in Academia congregati; A I, 34. qui (magi) congregantur in fano commentandi causa; D I, 90.

congruo: in .. his omnibus responsa haruspicum cum Sibyllae versibus congruebant; D I, 97.

conloco: ſ. **conloco** (30 St.) B. I, S. 493 f.

conquiesco: qui potest esse vita „vitalis", ut ait Ennius, quae non in amici mutua benivolentia conquiescit? Lae 22.

consentio: illa, in quibus consentiunt; A II, 135. si universi videre optimum et in eo consentire possent; R I, 52.

conservo: qui ... conservat .. eos, quibus est praepositus, quam optima in condicione vivendi; R II, 47.

consido: ſ. **consido** (12 St.) B. I, S. 504.

consigno: ut ... quasi consignatas in animis notiones, quas ἐννοίας vocant, haberemus; T I, 57. quem (diem) apud Ennium et in maximis annalibus consignatum videmus; R I, 25.

consisto: ſ. **consisto** (17 St.) B. I, S. 507, b.

conspicio: quod ... conspicio in meo regno et his tectis P. Cornelium Scipionem; R VI, 9.

constituo: praedonum ille concursus et te duce latrocinium in foro constitutum, ... non civitas erat; P 27. qui (Epicurus) omne iudicium in sensibus et in rerum notitiis et in voluptate constituit; A II, 142. qui in una virtute constituunt finem bonorum; F IV, 45.

consto: nec officia nec virtutes in ea ratione nec amicitiae constare possunt; F V, 22.

construo: dentibus .. in ore constructis manditur ... cibus; N II, 134.

consumo: ſ. **consumo** (25 St.) B. I, S. 522, f.

contero: an ille ... se, ut Plato, in musicis, geometria, numeris, astris contereret? F V, 72. quodsi (philosophi) essent eo animo, ut nollent aetatem in litibus conterere; L I, 53. ut eos ... in rebus quaerendis explicandisque naturis aetates conterere videamus; F V, 57.

contineo: ut ... referendae gratiae principia in nobis contineremus; F V, 43. ut omnia, quae alantur et quae crescant || aluntur atque crescunt ||, contineant in se vim caloris; N II, 23. in his .. tribus continetur cura etiam illa, ut probemur iis; O I, 126. (deus) animal unum aspectabile, in quo omnia animalia continerentur, effecit; Ti 12. quod (artes) ... contineant quiddam in se ratione constitutum et via; F III, 18. in quibus (libris) omnis eius loci quaestio continetur; D II, 3. motus .. voluntarius eam naturam in se ipse continet, ut sit in nostra potestate; Fa 25. quae causa in rerum natura continebatur, fore ut is (Philoctetes) in insula Lemno linqueretur? Fa 36. dum illa (patria) sit maior, haec in ea contineatur; L II, 5. in qua (sapientia) continetur deorum et || [deorum et] || hominum communitas et societas inter ipsos; O I, 153. dolus .. malus in simulatione, ut ait Aquilius, continetur; O III, 61. agitatio mentis ... potest nos in studiis cognitionis etiam sine opera nostra continere; O I, 19.

contueor: »(me) resupinum in caelo contueri maximum ac mirificum facinus«; D I, 44.

convenio: uno in loco || unum in locum || omnes adversariorum copiae convenissent; D II, 52.

cubo: in eo conclavi ei (Deiotaro) cubandum fuisset, quod proxuma nocte corruit; D II, 20.

cunctor: is ... cunctari illum (Diagoram) diutius in vita fortunae obiectum inutile putabat ipsi; T I, 111.

defigo: ut ... disputes non vaganti oratione, sed defixa in una re publica; R II, 22.

defodio: cotem .. illam et novaculam defossam in comitio ... accepimus; D I, 33.

delector: in hoc admodum delector, quod ..; L II, 17. qui tuis || in || litteris delectantur; L I, 5. quae manus significet illum (Chrysippum) in hac esse rogatiuncula delectatum: „numquidnam ..?" F I, 39.

deliro: nec adducar .. in extis totam Etruriam delirare; D I, 35.

delitisco: qui (Arcesilas) in eorum auctoritate delitesceret || delitisceret ||, qui ..; A II, 15. ut (bestiae) in cubilibus delitiscant; N II, 126.

demergo: qui demersi sunt in aqua; F III, 48. cerebro, corde: ſ. sanguine. (C. Marius) expulsus, egens, in palude demersus; F II, 105. in profundo veritatem esse demersam; A I, 44. ne || nec || tam vegeta mens aut in corde cerebrove aut in Empedocleo sanguine demersa iaceat; T I, 41.

depono: Alexander in Cilicia deposuisse apud Solensis in delubro pecuniam dicitur; L II, 41.

describo: (eum) animadvertisse dicunt in arena geometricas formas quasdam esse descriptas; R I, 29. qui (Archimedes) dum in pulvere quaedam describit attentius; T V, 50.

desudo: in his (exercitationibus, curriculis) desudans atque elaborans; C 38.

desum: in iis non deerit sapienti, nec quid faciat nec quid respondeat; A II, 110. in quo defuit fortasse ratio; R II, 57.

dominor: dominans ille in nobis deus; T I, 74. in his ipsis rebus ... natura dominatur; L II, 2.

dormio: Platoni cum in cunis parvulo dormienti apes in labellis consedissent; D I, 78.

duco: ſ. **duco**, IV, 1. (9 St.) B. I, S. 775, a. **bonus**, B, b, II, 5. duco in (4 St.) B. I, S. 358, b.

effingo: speciem (natura) ita formavit oris, ut in ea penitus reconditos mores effingeret; L I, 26.

elaboro: ſ. **elaboro**, II, 2 (11 St.) B. I, S. 804, b.

eluceo: ut ... animi excellentia magnitudoque cum in augendis opibus utilitatibusque et sibi et suis comparandis, tum multo magis in his ipsis despiciendis eluceat; O I, 17. ſ. **eluceo**, alqd. decorum. lumen. scintilla (B. I, S. 807, b).

erro: errat in eo, quod ... existumat; O III, 26. quodsi in hoc erro, qui animos hominum inmortales esse credam, libenter erro; C 85.

ut ait Homerus de Bellerophonte: »qui miser in campis maerens errabat Aleis«; T III, 63. eandem gentem in fulgoribus errare; D I, 35. nisi forte se intellexerit errasse in deligendo genere vitae; O I, 120. cum in locis solis maestus errares; D I, 59. si aut res ignoratur aut erratur in nomine; F IV, 57. errabat .. multis in rebus antiquitas; D II, 70. hominum est parum considerate loquentium atque in maxumis rebus errantium; O II, 6. in his (signis) si qui erraverunt; N II, 12. »ignaris homines in vita mentibus errant;« T I, 115. nos in nostra urbe peregrinantis errantisque ... tui libri ... reduxerunt; A I, 9.

evigilo: in quo evigilarunt curae et cogitationes meae? P 17.

exaedifico: in eorum (Larum) sedibus exaedificatum templum Licentiae; L II, 42.

excello: in quo non possint plures excellere; O I, 26. nihil tamen esse, in quo se animus excellens tollere; fr V, 62. ut quisque sibi plurimum ‖ plurimum sibi ‖ confidit, ... ita in amicitiis expetendis colendisque maxime excellit; Lae 30. in qua (arte) .. excellis ipse; R I, 20. Scylax, ... excellens in astrologia; D II, 88. in qua (cognitione, scientia) excellere pulchrum putamus; O I, 18. quae in corpore excellerent; F IV, 20. genere: s. genus, II, 5. excello in (4 St.) S. 100, a. ii student plerumque eodem in genere laudis excellere, ut Q. Mucius P. f. in iure civili, Pauli filius Africanus in re militari; O I, 116. quarum (virtutum) est excellens in animorum laude praestantia; F V, 36. si in ceteris .. naturis id cuique esset ultimum, quod in quaque excelleret; F IV, 33. in officiis deligendis id genus officiorum excellere, quod teneatur hominum societate; O I, 160. cum (Anchialus et Cassander) in ceteris astrologiae partibus excellerent; D II, 88. qui (Demetrius) cum in hac ipsa philosophia ... excelleret; F V, 54. cuius (Tulli Hostilii) excellens in re militari gloria magnaeque extiterunt res bellicae; R II, 31. s. iure. scientia: s. cognitione. in qua (sermone) Socratici maxime excellunt; O I, 134. ipsarum .. virtutum in alia alius mavult excellere; O I, 115.

excubo: ut (Lacedaemonii) ... in agro excubarent; D I, 112. qui praeerant Lacedaemoniis, in Pasiphaae fano ... somniandi causa excubabant; D I, 96.

exerceo: in utroque exercebantur; F IV, 6. bene .. illo Graecorum proverbio praecipitur: »quam quisque norit artem, in hac se exerceat«; T I, 41. in quibus (casibus) me fortuna vehementer exercuit; T V, 3. haec aetas ... exercenda .. (est) in labore patientiaque et animi et corporis; O I, 122. hanc (naturam animi atque vim) tu exerce optimis in rebus! R VI, 29. M. .. Cethegum ... quanto studio exerceri in dicendo videbamus etiam senem! C 50. ut ... exerceamur in venando ad similitudinem bellicae disciplinae; N II, 161.

exercito: quam multa, quae nos fugiunt in cantu, exaudiunt in eo genere exercitati! A II, 20. earum .. rerum scientiam non doctis hominibus ac sapientibus, sed in illo genere exercitatis concedendam putant; R I, 11. in quibus (rebus sapiens) versatus exercitatusque sit; A II, 110. alii .. in re publica exercitati; D I, 111.

exorior: in his locis, quae nos incolimus, post solstitium Canicula exoritur; D II, 93. nonne ... exortus est, ut in optuma re publica Ti. Gracchus, ... sic Arcesilas? A II, 15.

exsisto: ineunte vere in iis, quae relicta sunt, existit ... ea, quae gemma dicitur; C 53. Tages quidam dicitur in agro Tarquiniensi ... extitisse repente; D II, 50. animis: s. animus, II, 5. exsisto in (3 St.) B. I, S. 191, a. in Lysandri ... statua ... in capite corona subito exstitit ex asperis herbis; D I, 75. in Lysandri statuae capite Delphis extitit corona ex asperis herbis; D II, 68. hinc ... in liberis civitatibus regnandi existunt cupiditates; O III, 36. si qui magnis ingeniis in eo genere extiterunt; T I, 3. in qua (gloria) multi apud maiores nostros exstiterunt; O II, 45. (animorum morbi et perturbationes) in hominibus solum existunt; T IV, 31. quae (ratio, disciplina) perficit in bonis ingeniis, id quod iam persaepe perfecit, ut incredibilis quaedam ... virtus exsisteret; R III, 4. quod in maximis animis splendidissimisque ingeniis plerumque existunt honoris, imperii, potentiae, gloriae cupiditates; O I, 26. s. appareo in animis; T I, 33. fingebat Carneades in Chiorum lapicidinis saxo diffisso caput extitisse Panisci; D I, 23. potest .. tale aliquid etiam sua sponte in lapicidinis Chiorum extitisse; D II, 49. illa .. tertia parte animi, in qua irarum existit ardor, sedata; D I, 61. si quando aliquod officium extitit amici in periculis aut adeundis aut communicandis; Lae 24. et in nostro populo et in ceteris deorum cultus ... exsistunt; N II, 5. quaecumque mutatio morum in principibus extiterit; L III, 31. existunt .. in re publica plerumque largitores et factiosi; O I, 64. statua: s. capite. quia fetus extitit in sterilitate naturae; D I, 36.

exsto: quod extat in annalibus; D I, 51. si multo maiore ex parte exstat in utraque (mercatura, aratione) felicitas; T V, 86. si in ea (domo, re publica) nec recte factis praemia extent ulla nec supplicia peccatis; N III, 85. hominum .. similitudo in corporum figura magis exstat; T I, 80. quod ‖ in ‖ litteris exstet; T I, 38. mercatura: s. aratione. re publica: s. domo.

exstruo: in qua (area) civitatem extrueret arbitratu suo; R II, 21.

exsulto: in eis ipsis potiundis exultans gestiensque laetitia turpis est; T IV, 66. cum sit .. campus, in quo exsultare possit oratio; A II, 112. quae in omni crudelitate sic exultat, ut vix hominum acerbis funeribus satietur; R II, 68. in qua (virtutum laude) maxime ceterorum philosophorum exultat oratio; F I, 54.

figo: »obstipum caput at ‖ a, ac ‖ tereti cervice reflexum obtutum in cauda maioris figere dicas«; N II, 107. cum videmus ... globum terrae eminentem e mari, fixum in medio mundi universi loco; T I, 68. arma, .. quae fixa in parietibus fuerant; D I, 74. »quae (cura) nunc te coquit et versat in pectore fixa«; C 1.

fingo: in agris: s. gigno; D I, 94. „non est corpus, sed quasi corpus.“ hoc intellegerem quale esset, si in ceris fingeretur aut fictilibus figuris; N I, 71.

fundo: vim .. omnem eam ... in omnibus corporibus vivis aequabiliter esse fusam; T I, 21. qui (umor, calor) est fusus in corpore; N II, 18. calidum illud atque igneum ita in omni fusum esse natura, ut ..; N II, 28.

gestio: s. exsulto; T IV, 66.

gigno: quod animal in eo (aethere) gignatur; N II, 42. cum in aethere astra gignantur; N II, 42. in quibus (agris) multa propter fecunditatem fingi gignique possunt; D I, 94. quae gignuntur in corpore; T I, 80. quae (materia) in corporibus dividua gignitur; Ti 21. sive quae aliae voluptates in toto homine gignuntur quolibet sensu; T III, 41. si ea genera beluarum, quae in rubro mari Indiave gignantur, nulla esse dicamus; N I, 97. absurdum esse Aristoteli videtur

in ea parte ... animal gigni nullum putare; N II, 42. quae (bestiae aquatiles) gignuntur in terra; N II, 124. quicumque gignantur in omni terra; D II, 92. qui in terra gignuntur || gignantur ||; D II, 93. quae in terris gignantur; O I, 22.

glorior: isti in eo multum etiam gloriari solent, se ... nec didicisse ..; R I, 11. ſ. **glorior,** II, 2 (4 St.) S. 111, b.

habeo: si (sapiens) in hoc haberet cognitionis notam, eadem uteretur in ceteris; A II, 110. quicquam potest casu esse factum, quod omnes habet in se numeros veritatis? D I, 23. quae .. omnia eam vim seminis habent in se, ut ex uno plura generentur; N II, 127. hunc tu quas conscientiae labes in animo censes habuisse, quae vulnera? O III, 85. omnem .. naturam necesse est ... habere aliquem in se principatum, ut in homine mentem, in belua quiddam simile mentis; N II, 29. quae (turpitudo) si in deformitate corporis habet aliquid offensionis; O III, 105. horum annorum, quos in fastis habemus; fr V, 35. qui in foro turbaque, quicum conloqui libeat, non habeant; R I, 28. homine, natura: ſ. belua. ſ. insculpo; A II, 2. insero; T I, 57. T III, 63. N I, 100. scribo; D II, 42. I, 100. **habeo,** IV, 1 (66 St.) S. 130, b. ſ.

habito: Aegyptii et Babylonii in camporum patentium aequoribus habitantes; D I, 93. habitent gratis in alieno; O II, 83. Theophrastus ... habitavit ... in eo genere rerum; L III, 14. antea (deus) videlicet tempore infinito in tenebris tamquam in gurgustio habitaverat; N I, 22. vides habitari in terra raris et angustis in locis; R VI, 20. habitari ait Xenophanes in luna; A II, 123. gustatus ... habitat in ea parte oris; N II, 141. cum quidam etiam disputent ceteras voluptates in ipsis habitare sensibus; T V, 111. tenebris: ſ. gurgustio. terra: ſ. locis. qui potest .. habitare in beata vita summi mali metus? F II, 92.

haereo: ſ. **haereo** (15 St.) S. 136, a.

humo: ut ab eius (Amphiarai) solo || solio ||, in quo est humatus, oracla peterentur; D I, 88.

iaceo: sceleribus contaminatos deprimi in tenebras atque in caeno iacere docuerunt; fr IX, 12. cerebro, al.: ſ. demergo; T I, 4. si (Caesar) divinasset fore ut in eo senatu ... in curia Pompeia ante ipsius Pompeii simulacrum ... trucidatus .. iaceret; D II, 23. lecto: ſ. tecto. iam decimum annum (Philoctetes) in spelunca iacet; F II, 94. ille certe non fortis, qui iacet »in tecto || lecto || umido«; T II, 33.

iacto: in quo .. maxime consuevit iactare vestra se oratio; F I, 36. homo demens ... in his undis et tempestatibus ad summam senectutem maluit iactari; R I, 1.

impedio: istuc te .. impediet in navigando, in conserendo ... in uxore ducenda, in liberis procreandis plurimisque in rebus; A II, 109.

implico: ſ. insideo.

impono: imposuistis in cervicibus nostris sempiternum dominum; N I, 54. in libram || libra || ponderibus impositis; A II, 38.

imprimo: quo modo ista aut perspicua dicemus aut *in animo* impressa subtiliter? A II, 34. ſ. **animus,** II, 5. imprimo in (6 St.) B. I, S. 191, a. quid, si in eiusdem modi cera centum sigilla hoc anulo impressero? A II, 86. esse aliquid perspicui, ... impressum in animo atque mente; A II, 34.

inambulo: ſ. **inambulo** (3 St.).

incido: qui (Sardanapallus) incidi iussit in busto: »haec habeo ..;« T V, 101. unde .. esset illa laus in summorum imperatorum incisa *monimentis*? R III, 24. notum est carmen incisum in sepulcro; C 61.

includo: ſ. **includo** (16 St.).

infigo: in quo (globo) sunt infixi illi, qui volvuntur, stellarum cursus sempiterni; R VI, 17. quo modo .. deus iste ... aut infixus aut infusus esset in mundo? N I, 28. est infixum in ipsa natura; F V, 27.

infundo: ſ. infigo; N I, 28.

inhaereo: nescio quo modo inhaeret in mentibus quasi saeclorum quoddam augurium futurorum; T I, 33. permanat in venas et inhaeret in visceribus illud malum; T IV, 24.

inhaeresco: qui (poëtae) ... ediscuntur et inhaerescunt penitus in mentibus; T III, 3. ut ... in sordibus aurium tamquam in visco (bestiola) inhaeresceret; N II, 144.

inligo: in eo (corpore) influente atque effluente animi divini ambitus inligabant; Ti 47.

innascor: tantus est .. innatus in nobis cognitionis amor et scientiae, ut ..; F V, 48. animo: ſ. insculpo; N II, 12. quod in hac elatione et magnitudine animi facillime pertinacia et nimia cupiditas principatus innascitur; O I, 64.

inscribo: nostri philosophi nonne in iis libris ipsis, quos scribunt de contemnenda gloria, sua nomina inscribunt? T I, 34. in quibus (mensis) cum more veteris Graeciae inscriptum esset BONORUM DEORUM; N III, 84. quos (senariolos) in eius monumento esse inscriptos acceperam; T V, 64. „quid aliud“, inquit Aristoteles, „in bovis, non in regis sepulcro inscriberes?“ T V, 101.

insculpo: ille in animo res insculptas habebat; A II, 2. omnibus .. innatum est et in animo quasi insculptum esse deos; N II, 12. eadem (natura) insculpsit in mentibus, ut eos (deos) aeternos ... haberemus; N I, 45. perfracto saxo sortis erupisse in robore insculptas priscarum litterarum notis; D II, 85.

insero: ut a pueris tot rerum atque tantarum insitas ... in animis notiones ... haberemus; T I, 57. quae nemo probaret, nisi insitum illud in animis haberemus, ... oportere; T III, 63. habebam, inquis, in animo insitam informationem quandam dei; N I, 100. si modo ... lex est ratio summa insita in || [in] || natura; L I, 18. quod ... calorem insitum in terris contineat || continet || artius; N II, 25.

insideo: quae penitus in omni sensu implicata insidet, imitatrix boni, voluptas; L I, 47.

insido: facile in animo forti contra mortem habita insedit oratio; T II, 11. cum .. in locis semen insedit; N II, 128. cum .. hic fervor concitatioque animi inveteravit || inveteraverit || et tamquam in venis medullisque insedit || insederit; T IV, 24.

insisto: sin autem usque ad novem verbi gratia sine dubitatione respondes pauca esse, in decumo insistis; A II, 94. in qua (celeritate) non video ubinam mens constans et vita beata possit insistere; N I, 24. in quo (cingulo) qui insistunt, adversa vobis urgent vestigia; R VI, 21. cupressetis, spatiis: ſ. acquiesco; L I, 15. ut (animus) nullam .. oram ultimi || ultimam || videat, in qua possit insistere; N I, 54. || in || inlustribus .. rebus insistis; A II, 94. ille (sapiens) in reliquis rebus non poterit eodem modo insistere? A II, 107. cum in rebus singulis insistas; F II, 3.

instruo: ut Phormio possit dicere: »cedo senem; iam instructa sunt mi in corde consilia omnia«; N III, 73.

insum: ſ. **insum** (120 St.).

intersum: si *ne* in eius modi quidem rebus maiores natu nolent interesse; O I, 122.

invenio: Pythagoras, cum in geometria quid-

dam novi invenisset, Musis bovem immolasse dicitur; N III, 88. Ioves quoque pluris in priscis Graecorum litteris invenimus; N III, 42. quid aut in natura ... aut in operibus manu factis tam compositum ... inveniri potest? F III, 74. cum in eadem re paria contrariis in partibus momenta rationum invenirentur; A I, 45. cum is ipse anulus in praecordiis piscis inventus est; F V, 92. si in eius modi rebus, veri simile quod sit, invenerit; A II, 128. ſ. partibus. nostra in re publica .., quae per vim oblatum stuprum voluntaria morte lueret, inventa est; F V, 64. prima sit haec forma et species et origo tyranni inventa nobis in ea re publica ..., non in illa; R II, 51. inventus est .. ordo in iis stellis; D II, 146. quae (libido, cupiditas) in omnibus stultis invenitur; T IV, 12. animorum nulla in terris origo inveniri potest; T I, 66. fr IX, 10. inventum est caput in Tiberi; D II, 45.

investigo: causam .. investigato in re nova atque admirabili, si poteris; D II, 60.

inveterasco: quamquam intellego in nostra civitate inveterasse iam bonis temporibus, ut ..; O II, 57.

laboro: digitorum .. contractio facilis facilisque porrectio ... nullo in motu laborat; N II, 150. in enodandis .. nominibus, quod miserandum sit, laboratis; N III, 62.

lateo: quae latet in animis hominum quaeque pars animi mens vocatur; R II, 67. inest nescio quid et latet in animo ac sensu meo; L II, 3. omnia latere censebat in occulto; A I, 45. nec .. supra terram, sed etiam in intumis eius tenebris plurimarum rerum latet utilitas; N II, 162.

laudo: nec .. Aristoteles non laudandus est in eo, quod ... censuit; N II, 44. ut laudandus Regulus in conservando iure iurando; O III, 113.

linquo: fore ut is (Philoctetes) in insula Lemno linqueretur; Fa 36.

loco: te ... adprobantibus dis inmortalibus ipsis in eorum coetu locatam; fr IX, 11. ipsi animi magni refert quali in corpore locati sint; T I, 80. prudentia est .. locata in dilectu bonorum et malorum; O III, 71. tanto in dominatu (ratio) locatur, ut ..; F IV, 38. quas (partis deus) *in* intervallis ita locabat, ut ..; Ti 23. »te patria in media virtutum mole locavit«; D I, 22. »quos censores in partibus populi locassint || locasint ||«; L III, 11. quas (partes Plato) *suis* locis, iram in pectore, cupiditatem subter praecordia, locavit; T I, 20. in quo (praesidio) a populo Romano locatus sum; F I, 10. terra ... locata in media sede mundi; N II, 98. »quae (stellae) sint signorum in sede locatae«; D I, 17. »haec ... species ... consule te tandem celsa est in sede locata«; D I, 21.

maneo: quod [et] in iis etiam, qui nunc regnant, manet; L III, 4. quod ... in uno illo aut, si forte, in liberis eius manet gratia; O II, 70. sive in Academia vetere cum Speusippo, Xenocrate, Polemone manserunt; L I, 38. qui (viri) illa urbe pulsi carere ingrata civitate quam manere *in* inproba maluerunt; L III, 26. (aestimatio) in suo genere manebit; F III, 34. *ne* is (Critolaus) quidem in patriis institutis manet; F V, 14. ut nihil possit in patriis institutis manere integrum; R II, 7. earum quaeque (bestiarum) suum tenens munus ... manet in lege naturae; T V, 38. liberis: ſ. aliquo; O II, 70. manere in patria; O III, 99. ut maneamus in perspicuis firmius et constantius; A II, 45. mansisset eadem voluntas in eorum posteris; R I, 64. qua in sede (animi) maneant; T I, 36. cum ... Zeno .. et ii, qui ab eo essent profecti, manerent in antiquorum philosophorum sententia; D I, 5. is ..., qui cuncta conposuit, constanter in suo manebat statu; Ti 47. neque .. natura pateretur, ut id, quod esset e terra, nisi in terra maneret; R III, 40. cum ... in villa quadam campi Atinatis maneres; D I, 59. viris: ſ. vita; C 22. huius officium est in vita manere; F III, 60. et sapientis esse aliquando officium excedere e vita ... et stulti manere in vita; F III, 60. et manendi in vita et migrandi ratio omnis iis rebus ... metienda; F III, 61. perspicuum est etiam stultorum ... officium esse manere in vita; F III, 61. non sine causa dicitur iis ... esse in vita manendum; F III, 61. neque ea (ingenia manent) solum in claris et honoratis viris, sed in vita etiam privata et quieta; C 22. ut in urbe manerent; O III, 48.

mergo: quae (aves) se in mari mergerent; N II, 124.

moror: quid moror in terris? R VI, 15.

nascor: vita expetitur, quia nos, in quo nati sumus, continet; L I, 31. quoniam (homines) nascuntur in terra, nascantur in aqua; N I, 109. Ioves tres numerantur ..., ex quibus primum et secundum natos in Arcadia; N III, 53. quem ad modum ... in corpore morbi aegrotationesque nascuntur, sic ..; T IV, 23. alter (Apollo) Corybantis filius, natus in Creta; N III, 57. L. Pauli nepos, ... nobilissima in familia atque in hac tam clara re publica natus; R I, 31. etiamsi in amplissima familia natus sit; P 36. mihi .. haec in Graecorum gymnasiis nata consuetudo videtur; T IV, 70. sunt quaedam (bestiae) etiam quae || in || igne nasci putentur; N I, 103. quae (bestiae) primo, in quo loco natae sunt, ex eo se non commovent; F V, 42. hoc ipso in loco ... me scito esse natum; L II, 3. licuit vel altius: „utinam ne in Pelio nata ulla umquam esset arbor!“ Fa 35. vel innumerabiles potius (mundos) in omni puncto temporis alios nasci, alios interire; N II, 94. Calanus || Callanus || Indus, ... in radicibus Caucasi natus; T II, 52. cum (Agamemnon) devovisset Dianae, quod in suo regno pulcherrimum natum esset illo anno; O III, 95. o virum magnum dignumque, qui in re publica nostra natus esset! O II, 83. ſ. familia; R I, 31. quippe quae (potestas) in seditione et ad seditionem nata sit; L III, 19. terra: ſ. aqua.

navigo: non plus (dominus eripiet) quam navigantem in alto eicere de navi velit, quia sua sit; O III, 89.

nitor: tu eris unus, in quo nitatur civitatis salus; R VI, 12. in qua (coniectura) nititur divinatio; D II, 55.

nomino: quinque eos (deos esse Xenocrates dicit), qui in stellis vagis nominantur; N I, 34.

numero: in quo haruspices, augures coniectoresque numerantur; D I, 72. in qua (Academia vetere) ... non ii soli numerantur, qui Academici vocantur, ... sed etiam Peripatetici veteres; F V, 7. in quibus (artibus) ea numeretur in primis, quae est vivendi ars; F IV, 16. haec cum corporis bona sint, eorum conficientia certe in bonis numerabis; F V, 81. ſ. **bonus,** B, **b,** II, 5. numero in (9 St.) B. I, S. 358, b. genere: ſ. **genus,** II, 5. numero in (3 St.) S. 100, a. cur nec voluptas in bonis sit numeranda nec in malis dolor; F I, 31. quae (disciplinae) rem ullam virtutis expertem aut in bonis aut in malis numerent; F III, 11. cum aestimatio ... neque in bonis numerata sit nec rursus in malis; F III, 34. cum in omnis bonos ea, quae ille in malis numerat, cadere possint; T V, 25. cum ea, quae supra enumeravi, in malis numerent; T V, 30. eadem, quae vulgus, in malis et bonis numerare concedi

nullo modo potest; T V, 31. scutum, gladium, galeam in onere nostri milites non plus numerant quam umeros, lacertos, manus; T II, 37. eam .. (comprehensionem) neque in rectis neque in pravis numerabat, sed soli credendum esse dicebat; A I, 42. in quibus (primis naturae) numerant incolumitatem conservationemque omnium partium; F V, 18. rectis: s. pravis. quippe qui (Hieronymus) ne in expetendis quidem rebus numeret voluptatem; F II, 19. nec non saepe laudabo sapientem illum, Biantem, ut opinor, qui numeratur in septem; P 8. quod (Diana) in septem numeratur tamquam vagantibus; N II, 68.

observo: quid est .., quod observatum sit in fulgure? D II, 42.

occulto: non latebra danda (fuit) populo, in qua ... tabella vitiosum occultaret suffragium; L III, 34. ut ... alites tum in hac, tum in illa parte se occultent; D I, 120. ne quod in vestimentis telum occultaretur; O II, 25.

occupo: mens mundi ... haec potissimum providet et in his maxime est occupata; N II, 58. omne animal ... esse .. in se conservando occupatum; F IV, 34. omne officium munusque sapientiae in hominis cultu esse occupatum; F IV, 36. omne animal ... in eius unius occupatum esse custodia; F IV, 34. qui ... in ea (patria) funditus delenda occupati et sunt et fuerunt; O I, 57. quia Chrysippus et Stoici, cum de animi perturbationibus disputant, magnam partem in his || iis || partiendis et definiendis occupati sunt; T IV, 9. in quibus (rebus) omnes ante eum philosophi occupati fuerunt; A I, 15. nos in vocibus occupatos inanis sonos fundere; T V, 73.

orior: quae (astra) oriantur in ardore caelesti; N II, 41. ut se conservaret in ea natura, in qua (homo) ortus esset; F IV, 41. in quo (solo) tu ortus et procreatus es; L II, 4.

pecco: in hoc eodem peccat Hieronymus; F II, 32. ut haec non in posteris et in consequentibus, sed in primis continuo peccata sunt, sic ..; F III, 32. in quibus si peccetur distortione et depravatione quadam ac motu statuve deformi; F V, 35. quod in eo ipso peccet, cuius profitetur || profiteatur || scientiam; T II, 12. quod ... in eo peccant, quod iniuriosi sunt in proximos; O I, 44. quid in eo peccatum sit, exquirunt; O I, 147. in quo peccatur, id potest aliud alio maius esse aut minus; P 20. quoniam in eo est peccatum, si non licuit; P 20. hi .. ipsi di poëtici ... peccasse in beneficio putarentur; N III, 77. in gubernando nihil, in officio plurimum interest, quo in genere peccetur; F IV, 76. quo magis cavendum est, ne quid in eo genere peccetur; O I, 26. quo in genere etiam in re publica multa peccantur; O I, 33. philosophus in vitae ratione peccans hoc turpior est, quod ..; T II, 12. in iis rebus peccant, cum ..; F I, 55. si in re ipsa nihil peccatur a superioribus; F IV, 58. quasi nihil inter res quoque ipsas, in quibus peccatur, intersit! F IV, 77. quae peccentur in his rebus; F IV, 77. nec ulla in re peccare posset; F V, 41. s. re publica; Lae 43. utilitatis specie in re publica saepissime peccatur; O III, 46. ut (boni) ab amicis in magna aliqua re publica || re, al. || peccantibus non discedant; Lae 42. s. genere; O I, 33. illud .. interest, quod in servo necando, si id fit iniuria, semel peccatur, in patris vita violanda multa peccantur; P 25. in vita tu ... in syllaba te peccasse dices? P 26. vita: s. servo. syllaba.

peregrinor: s. erro in urbe.

perficio: ut ... omnia .. in omnibus, quantum in ipsis sit || est ||, ... perfecta sint; T V, 37. sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito in geometriaque perfecto; F I, 20. genere: s. **genus,** II, 5. perficio in (3 St.) S. 100, b.

permaneo: quae (vita) in ceteris humi retineretur et permaneret tamen; T I, 27. quae (philosophia) ducta a Socrate in Peripateticis adhuc permansit; T IV, 6. in eo magistra vitae philosophia tot saecula permanet; T II, 16. qui (Nearchus Tarentinus) in amicitia populi Romani permanserat; C 41. cum (Cato) ... semper .. in proposito susceptoque consilio permansisset; O I, 112. animantium ... quanta ad eam rem vis (est), ut in suo quaeque genere permaneat! N II, 121. quae (Academia) usque ad Carneadem perducta ... in eadem [Arcesilae] ratione permansit; A I, 46. quae cum diceret constanter et in ea sententia permaneret; A I, 16. ecce ... alii .. numquam in sententia permanentes; F I, 61. hic (Heracleotes Dionysius) si Peripateticus fuisset, permansisset, credo, in sententia; F V, 94. magis esset pudendum, si in sententia permaneres; T II, 14. tu fortasse in sententia permanes; T II, 67. perseveras tu quidem et in tua vetere sententia permanes; L III, 26.

pernocto: pernoctant venatores in nive in montibus; T II, 40.

perpolio: cum superiores alii fuissent in disputationibus perpoliti, quorum res gestae nullae invenirentur; R I, 13.

persevero: * Asia Ti. Gracchus, perseveravit in civibus; R III, 41. homo acutus ... in eadem sententia perseverabat; N III, 83. si (Ulixes) in illa simulatione perseveravisset; O III, 98.

perspicio: in singulis si perspiciunt necopinata quaedam bona; O II, 36. quod in eo quasi lumen aliquod probitatis et virtutis perspicere videamur; Lae 27. in quo maxume vis perspicitur decori; O I, 99. etiam in bestiis vis naturae perspici potest; F III, 62. facilius .. etiam in bestiis ... vis ipsius naturae perspici potest; T V, 38. in qua (civitate) ratio rerum civilium perspici posset; R II, 52. cuius (generis) similitudine perspecta in formarum specie ac dignitate; F II, 47. quod primum in terrena natura perspici potest; N II, 25. quorum vita perspecta in rebus honestis atque magnis est; O I, 149. specie: s. dignitate. in quibus (viris) existumant se excellentes quasdam ... perspicere virtutes; O II, 36. quod in quo viro perspectum sit || est ||, hunc igni spectatum arbitrantur; O II, 38.

persto: negant .. (fieri) posse et in eo perstant; O III, 39. tamenne in ista pravitate perstabitis? A II, 26.

pingo: iubebat eos, qui audiebant, secum ipsos cogitare pictam in tabula Voluptatem; F II, 69.

plecto: ut in suo vitio quisque plectatur; L III, 46.

pono: quam (adsensionem animorum) esse vult in nobis positam et voluntariam; A I, 40. omnia .. sibi in sese esse posita; T V, 30. nisi omnia sibi in se posita censebit; T V, 42. quoniam certum in Fabio ponitur, natum esse eum Canicula oriente; Fa 12. ut omnia tua in te posita esse ducas; Lae 7. ut nullo egeat suaque omnia in se ipso posita iudicet; Lae 30. qui .. in se uno sua ponit omnia; P 17. tantum studium tamque multam operam ponendam in eo non arbitrantur; F I, 1. in eo .. voluptas omnium Latine loquentium more ponitur, cum percipitur ... iucunditas; F II, 14. quod (summum bonum) cum positum sit in eo; F III, 21. in eo .. positum est id, quod dicimus esse expetendum; F III, 32. quod (bonum) in eo positum est, ut naturae consen-

tiat; F III, 45. nec ... nihil in his poni; F III, 53. quod (officium) neque in bonis ponatur neque in contrariis; F III, 58. est .. officium eius generis, quod nec in bonis ponatur nec in contrariis; F III, 58. non esse in iis || his || partem maximam positam beate aut secus vivendi; F IV, 59. omni animali illud, quod appetit, positum est in eo, quod naturae est accommodatum; F V, 24. in eo .. summum bonum poni necesse est; F V, 37. cum augeri id non possit, in quo uno positum est beatum esse; F V, 83. ne in eo, quod attingendum fuit, quam in eo, quoius causa id attingimus || attigimus ||, longior ponatur oratio; Ti 30. ſ. voluptate; F II, 86. quorum (Eretriacorum) omne bonum in mente positum et mentis acie; A II, 129. recte facta sola in bonis actionibus ponens, prave, id est peccata, in malis; A I, 37. hoc non est positum in nostra actione; F IV, 15. in qua (aegritudine) operae plurimum ponitur; T IV, 40. ut virtutibus exceptis atque vitiis cetera in summa aequalitate ponerent; L I, 38. animo: ſ. **animus,** II, 5. pono in (4 St.) B. I, S. 191, b. una pars in appetitu posita est, ... altera in ratione; O I, 101. aqua: ſ. voluptate; F II, 72. quoniam tantum in ea arte ponitis; A II, 92. cuius (animi) principatum, id est rationem, (Plato) in capite sicut in arce posuit; T I, 20. non .. est (hoc opus) tale, ut in arce poni possit quasi illa Minerva Phidiae; P 5. genus ... hoc sermonum positum in hominum veterum auctoritate; Lae 4. avocatione: ſ. re; T III, 33. bonis: ſ. **bonus,** B, **b,** II, 5. pono in (8 St.) B. I, S. 359, a. capite: ſ. arce; T I, 20. certae scholae sunt ... de omni casu, in quo nomen poni solet calamitatis; T III, 81. quoniam (inprobi et avari) incertas atque in casu positas possessiones habent; P 52. extirpari .. (vitia) et funditus tolli, ... non est id positum in naturalibus causis, sed in voluntate, studio, disciplina; Fa 11. hanc vim non esse in die positam, sed in cogitatione diuturna; T III, 74. honestum .. id ... totum est positum in animi cura et cogitatione; O I, 79. cognitione: ſ. **cognitio,** II, 3. pono in (6 St.) B. I, S. 441, a. fecisset idem, ut voluptatem illam [Aristippi] in prima commendatione poneret; F II, 35. totum .. discrimen summi boni in earum (virtutis, voluptatis) comparatione positum putat; F II, 44. certe in optimorum consiliis posita est civitatium salus; R I, 51. illa .. superiora ... posita non tam in consiliis nostris quam in fortunae temeritate; Lae 20. conspectu: ſ. **conspectus,** II, 2. pono in (4 St.) B. I, S. 509, a. sanitatem .. animorum positam in tranquillitate quadam constantiaque (maiores) censebant; T III, 9. (vitae ratio) in contemplatione et cognitione posita rerum; F V, 11. qui in rerum contemplatione studia ponebant; T V, 8. contemptione: ſ. virtute; T I, 95. cura: ſ. cogitatione. tres (sunt fines) ..., una simplex, cuius Zeno auctor, posita in decore tota, id est in honestate; F II, 35. quarum (rerum) una in rerum externarum despicientia ponitur; O I, 66. ſ. virtute; T I, 95. die: ſ. cogitatione; T III, 74. in quibus (diiunctionibus) „aut etiam aut non“ poneretur; N I, 70. quorum alia sunt posita in monumentis et disciplina; D I, 72. ſ. causis. unus (animi fetus) in cognitione rerum positus et in explicatione naturae, alter in discriptione expetendarum fugiendarumque || fugiendarumve || rerum *et in ratione* vivendi, tertius in iudicando, quid cuique rei sit consequens, quid repugnans; T V, 68. dolore: ſ. voluptate; F II, 86. sive haec in errore inperitorum posita esse ... didicimus; R I, 56. explicatione: ſ. discriptione. vera ... animi magnitudo honestum illud ... in factis positum, non in gloria iudicat; O I, 65. cum .. fundamentum esset philosophiae positum in finibus bonorum et malorum; D II, 2. formositate: ſ. re; O I, 126. in quibus (domesticis fortitudinibus) plus etiam quam in his (militaribus) operae studiique ponendum est; O I, 78. talium .. rerum, quae in fortuna positae sunt, praesensio divinatio est; D II, 14. ſ. malis; F V, 75. non ... hastam in foro ponere; O II, 83. in foro castra posuisti; P 31. in quo (fructu amicitiarum) doctis positum est .. consilium omnis vitae consentiens; T V, 72. cum .. hominem in eo genere posuisset, ut ei tribueret animi excellentiam; F IV, 28. ut summum bonum in eo genere ponant, quod sit extra nostram potestatem; F IV, 36. omne .. genus coniecturale in hoc fere genere ponebas; D II, 26. gloria: ſ. factis. is .. est gradus, in quo rerum omnium natura ponitur; N II, 36. quacumque .. ingredimur, in aliqua historia vestigium ponimus; F V, 5. quem .. intellegimus divitem aut hoc verbum in quo homine ponimus? opinor in eo, quoi ..; P 42. ſ. parte; F IV, 33. [in qua (honestate) una omne bonum poneretur]; F V, 21. ſ. decore. honesto: ſ. virtute; F V, 83. cum in inbecillitate gratificationem et benivolentiam ponitis; N I, 122. non in eis (iudiciis, opinionibus) perturbationes solum positas esse dicunt, verum illa etiam, quae efficiuntur perturbationibus; T IV, 15. recte .. Magnus ille noster me audiente posuit in iudicio rem publicam ... gratias agere posse; L II, 6. illud .. ipsum, quod in iure positum est, habet consul, ut ..; L III, 16. virtutis .. amplitudinem quasi in altera librae lance ponere (audebo); F V, 91. ut illi aequitatis, sic nos dilectus || delectus || vim in lege ponimus; L I, 19. ut in lege posui; L II, 47. quae (ratio) ... a me .. posita est in sexto libro de re publica; T I, 53. quo modo .. istae (sortes) positae in illo loco? D II, 86. quae .. potest esse indignitas voluptatis ad molestiam nisi in magnitudine aut longitudine alterius utrius posita? fr II, 4. ſ. virtute; T I, 95. qui mortem in malis ponit; F III, 29. qui dolorem in malis ponunt; F III, 42. cum id officium nec in bonis ponamus nec in malis; F III, 58. qui multum in fortuna secunda aut adversa, multum in bonis aut malis corporis ponerent; F V, 75. obliviscor etiam malorum, ... eoque facilius, quod ea ne in malis quidem ponenda censeo; T III, 37. ponam in medio sententias philosophorum de natura deorum; N I, 13. vim divinam in ratione esse positam et in universae naturae animo atque mente; N I, 39. ſ. acie. monumentis: ſ. disciplina. moribus: ſ. virtute; A I, 34. voluntate; R II, 50. quo facilius ius in natura esse positum intellegi possit; L I, 34. ea (honesta, turpia) .. in opinione existimare, non in natura posita dementis est; L I, 45. ſ. numero; N I, 87. quid est, quod te inpediat aut solem aut mundum aut mentem aliquam sempiternam in deorum numero || natura || ponere? N I, 87. in primis ... Cato noster in horum librorum numero ponendus est; D II, 3. ut ... in officiis ponatur depositum reddere; F III, 59. per se .. hoc ipsum reddere in officio ponitur; F III, 59. opinione: ſ. iudicio; T IV, 15. natura; L I, 45. ordine, ornatu: ſ. re; O I, 126. quae (hominis natura) summum bonum non in toto homine, sed in parte hominis poneret; F IV, 33. in (parte) participe rationis ponunt tranquillitatem, ... in illa altera motus turbidos cum irae, tum cupiditatis; T IV, 10. hanc rerum tantam potentiam non ferme facilius ulla in parte Italiae posita urbs tenere

potuisset; R II, 10. in qua (parte) sapientiam et prudentiam ponimus; O I, 15. in qua (patria) nostra omnia ponere et quasi consecrare debemus; L II, 5. hoc positum in Phaedro a Platone probavit Epicurus; F II, 4. (ne boni viri) mirentur .. in ea (philosophia) tantum me operae et temporis ponere; O II, 2. in physicis (Epicurus) plurimum posuit; F I, 63. id oportere totum poni in potestate sapientis; F II, 86. alterum (genus est), quod positum est in praeceptis; O I, 7. nec in praemiis humanis spem posueris rerum tuarum; R VI, 25. qui (Zeno) eas (divitias) in praepositis poneret; F IV, 73. cum .. (Zeno) summum bonum posuisset in ingenii praestantia; F IV, 54. in principiis .. naturalibus plerique Stoici non putant voluptatem esse ponendam; F III, 17. cum (Protagoras) in principio libri sic posuisset: „de divis ..;“ N I, 63. quae (natura) formam nostram ... posuit in promptu; O I, 126. quod aiunt quadringenta septuaginta milia annorum in periclitandis experiundisque pueris, quicumque essent nati, Babylonios posuisse, fallunt; D II, 97. hic omnes (virtutes) in ratione ponebat; A I, 38. ſ. appetitu. discriptione. mente. non .. in ipsa sapientia positum est beatum esse, sed in iis rebus ..; F II, 89. si voluptatem natura posuisse in iis rebus videatur; F III, 17. quam (inconstantiam) tu ponis in verbis, ego positam in re putabam; F V, 90. levationem .. aegritudinis (Epicurus) in duabus rebus ponit, avocatione a cogitanda molestia et revocatione ad contemplandas voluptates; T III, 33. quod in rebus honestis et cognitione dignis operae curaeque ponetur; O I, 19. quod (genus) ab Ennio positum in una re transferri in permultas potest; O I, 51. quoniam ... id .. (decorum) positum est in tribus rebus, formositate, ordine, ornatu ad actionem apto; O I, 126. totos .. nos in contemplandis rebus perspiciendisque ponemus; T I, 44. omnis .. in ea (re publica) cogitatio et cura ponenda (est); D II, 7. in qua (re publica) omnis mea cura, cogitatio, opera poni solebat; O II, 3. revocatione: ſ. re; T III, 33. quod urbem perennis amnis ... posuit in ripa; R II, 10. robore: ſ. virtute; T I, 95. sapientia: ſ. re; F II, 89. qui (Erillus) in cognitione et scientia summum bonum ponit; A II, 129. nos .. beatam vitam in animi securitate et in omnium vacatione munerum ponimus; N I, 53. ut (voluptas) sola ponatur in summi boni sede; F II, 37. non .. in selectione virtus ponenda erat; F IV, 46. indicia rerum (Epicurus) in sensibus ponit; F I, 22. quod sit positum iudicium eius (voluptatis) in sensibus; F III, 3. qui (senarioli) declarabant in summo sepulcro sphaeram esse positam cum cylindro; T V, 64. spe beate vivendi tantam in eo studio curam operamque posuerunt; T V, 2. si quid in his studiis operae posuerim; P 33. in his studiis nobis omnis opera et cura ponenda est; fr V, 97. ſ. causis. temeritate: ſ. consiliis; Lae 20. quam (sphaeram) ab eodem Archimede factam posuerat in templo Virtutis Marcellus idem; R I, 21. tranquillitate: ſ. constantia. vacatione: ſ. securitate. in qua (vacuitate aegritudinis) vita beata posita est; T V, 42. verbis: ſ. re; F V, 90. in una virtute esse positam beatam vitam, nec tamen beatissimam, nisi ..; A I, 22. quod negavit in ea (virtute) sola positum esse beate vivere; A I, 33. quae (pars philosophiae) posita est in virtute et moribus; A I, 34. (Zeno is erat), qui omnia, quae ad beatam vitam pertinerent, in una virtute poneret; A I, 35. Zeno in una virtute positam beatam vitam putat; A II, 134. id (summum bonorum) qui in una virtute ponunt; F I, 42. qui bonum omne in virtute ponit; F II, 88. qui (philosophi) summum bonum in animo atque in virtute posuerunt; F III, 30. uno .. modo in virtute sola summum bonum recte poneretur; F IV, 28. quod (Stoici) finem bonorum in una virtute ponunt; F IV, 43. totam .. eam (beatam vitam) in una virtute ponitis; F IV, 57. in virtute .. sola et in ipso honesto cum sit bonum positum; F V, 83. concedendum est in virtute positam *esse* vitam beatam; F V, 83. nec dubitatum, quin in virtute omnis ut bene, sic etiam beate vivendi spes poneretur; F V, 88. cum tantum .. in virtute ponant ii; F V, 93. totam .. vim bene vivendi in animi robore ac magnitudine et in omnium rerum humanarum contemptione ac despicientia et in omni virtute ponamus; T I, 95. quod (beate vivere) est in una virtute positum; T II, 29. eorum .. malorum in una virtute posita sanatio est; T IV, 35. † tum ut ‖ num, al. ‖ totum hoc beate vivere in una virtute poneret; T V, 33. videturne omnem hic (Socrates) beatam vitam in una virtute ponere? T V, 35 (36). quid ... prohibet ... Xenocratem ... in virtute non beatam modo vitam, sed etiam beatissimam ponere? T V, 51. honesta in virtute ponuntur ‖ ut honesta ... ponantur ‖, in vitiis turpia; L I, 44. qui .. in virtute summum bonum ponunt; Lae 20. Chrysippus concedens adsensionis proximam et continentem causam esse in viso positam; Fa 44. quoniam „confidens“ mala consuetudine loquendi in vitio ponitur; T III, 14. ſ. virtute; L I, 44. quae (virtutes) in voluntate positae; F V, 36. quae (fortuna populi) posita est in unius ... *vel* voluntate vel moribus; R II, 50. ſ. causis. hoc (extremum et ultimum bonorum) Epicurus in voluptate ponit; F I, 29. nec Aristippus ... in voluptate ponit non dolere; F II, 19. is haec loquitur, qui in voluptate nihil ponens negat eum bene cenare, qui omnia ponat in voluptate; F II, 24. quarum (virtutum) omnium fundamenta vos in voluptate tamquam in aqua ponitis; F II, 72. quoniam ... beate .. vivere alii in alio, vos in voluptate ponitis, item contra miseriam omnem in dolore; F II, 86. quae (vita) posita est in voluptate; F IV, 31. ſ. **bonus,** B, **b,** II, 1. pono; F I, 70. II, 25. 32. 39. 70. 88. O III, 116. 117 (B. I, S. 357). virtus in usu sui tota posita est; R I, 2. quae (voluptas) est a te posita in non dolendo; F II, 31. in agendo plus quam in scribendo operae poneremus; O II, 3. ſ. discriptione.

possum: quid in eo genere possem; T I, 7.

procedo: in quibus quamvis multum processeris; F IV, 65. qui cum in philosophia, tum in optimo genere philosophiae tantum processeris; F III, 6. nihil .. adiuvat procedere et progredi in virtute, quo minus miserrimus sit; F IV, 64. multum in virtute (Ti. Gracchus) processerat; F IV, 65.

proficio: nos .. quantum in utroque profecerimus, aliorum sit iudicium; O I, 3. quo in genere tantum profecisse videmur, ut ..; N I, 8. si modo in philosophia aliquid profecimus; O III, 37.

progredior: quatenus amor in amicitia progredi debeat; Lae 36. virtute: ſ. procedo; F IV, 64.

prosemino: sollertiam .. eam, *quae* posset vel in tegulis proseminare ostreas; fr V, 78.

prosum: et amici cultus et parentis ei, qui officio fungitur, in eo ipso prodest, quod ..; F V, 69. quo plus in negotiis gerendis res quam verba prosunt, hoc ..; A II, 2. nec plus Africanus ... in excindenda ‖ exscind. ‖ Numantia rei publicae profuit quam eodem tempore P. Nasica privatus; O I, 76. cuius mihi consilium

et auctoritas quid tum in maximis rebus profuisset, dicerem; A II, 3.

provehor: quodsi qui longius in amicitia provecti essent; Lae 34.

provideo: futura eloquentia provisa in infante est; D I, 78.

puto: in quibus nihil virtutis, nihil animi, nihil nervorum putant; O II, 36. ne vitationem quidem doloris ipsam per se quisquam in rebus expetendis putavit, nisi ..; F V, 20. qui imperia consulatusque nostros in necessariis, non in expetendis rebus ... putet; R I, 27.

quaero: firmamentum .. stabilitatis constantiaeque est eius, quam in amicitia quaerimus, fides; Lae 65. || in || quibus .. artibus ... utilitas quaeritur, ut medicina, ut architectura, ut doctrina rerum honestarum; O I, 151. neque ulla alia in re nisi in natura quaerendum esse illud summum bonum; A I, 19. bonum, quod est quaesitum in ea (potestate), sine isto malo non haberemus; L III, 23. re: ſ. natura.

quiesco: si (T. Albucius) in re publica quiescens Epicuri legibus paruisset; T V, 108.

refero: qui (Democritus) .. imagines earumque circumitus in deorum numero refert; N I, 29.

regno: honestum non esse in ea civitate ... regnare; O III, 83.

relinquo: [eos omnes censores ... in aerariis reliquerunt]; O I, 40. quam multa non solum praecepta in artibus, sed etiam exempla in orationibus bene dicendi reliquerunt! F IV, 5. quid haberent, quod in bonis relinquerent, si illa detraxissent; T III, 42. qui (homines) relicti in castris fuissent; O III, 114. quod (genus librorum) in commentariis reliquerunt; F V, 12. ut ea (bona corporis) ne in conspectu quidem relinquantur; F V, 93. neque (populum) ut in cunabulis vagientem relictum, sed adultum iam; R II, 21. uno in genere relinqui videbatur vocis suffragium ... perduellionis; L III, 36. qui ... nullam in eo (homine) neque animi neque corporis partem vacuam tutela reliquerunt; F IV, 36. relinquetur in insula Philoctetes; Fa 37. is sibi ne in latrocinio quidem relinquit locum; O II, 40. neutra .. in mediis relinquebat; A I, 36. ut nihil relinqueretur in mediis; F III, 53, aliquantum agri in medio relictum est; O I, 33. in medio relictum quod erat; O I, 33. orationibus: ſ. artibus. ut nihil in praeteritis relinquamus; A II, 45. »censores ... probrum in senatu ne relinquonto || relinquunto ||; L III, 7. ne relinquatur aliquid erroris in verbo; T I, 88.

remaneo: qui (motus) quam diu remanet in nobis, tam diu sensus et vita remanet; N II, 23. (nomen) proprie in eo, qui arma contra ferret, remansit; O I, 37. ne in animo quidem .. sensus remanet; T I, 82. [cum amore pugnandi (Catonis filius) in exercitu remansisset]; O I, 36. [si eum (filium) patitur in exercitu remanere]; O I, 36. si in vita remaneas; O III, 30.

reperio: verae amicitiae difficillime reperiuntur in iis, qui in honoribus ... versantur; Lae 64. quae (intellegentia atque ratio) nisi in animo nulla alia in natura reperiantur; Ti 50. in eadem propemodum brevitate, qua illae bestiolae, reperiemur; T I, 94. quia nusquam possumus nisi in laude, decore, honestate utilia reperire; O III, 101. quem (mucronem tribunicium) quom homines scelerati ... non modo ulla in domo, sed nulla in gente reperirent; L III, 21. epistula: ſ. scribo; F II, 99. cum .. eae partes in extis non reperiuntur; D I, 119. in quibus (fabulis) ... tria vix amicorum paria reperiuntur; F I, 65. gente: ſ. domo. honestate, laude: ſ. decore. nonne ... in Sibyllae libris eaedem repertae praedictiones sunt? D I, 98. magnae etiam opportunitates ad cultum hominum ... aliae aliis in locis reperiuntur; N II, 130. *non* nullos in omni memoria reperies perniciosos tribunos; L III, 24. natura: ſ. animo. in omnibus iis rebus, quae coniectura investigari videntur, anceps reperitur oratio; D II, 55. nihil ut tale ulla in re publica reperiatur; R II, 42. negat se reperire in asotorum vita, quod reprendat; F II, 70.

repono: quod semper in se ipse || ipso || omnem spem reponet sui; T V, 36. alii (philosophi) ... in animo reponunt omnia; T V, 119. quem (deum) ... in animi notione tamquam in vestigio volumus reponere; N I, 37. quas (stellas) tu innumerabilis in deorum numero reponebas; N III, 23. cur .. Arqui species non in deorum numero reponatur? N III, 51. non possumus ea ipsa (sidera) non in deorum numero reponere; N II, 54. eae .. (grues) in tergo praevolantium colla et capita reponunt; N II, 125. vestigio: ſ. notione.

requiesco: ut sibi concederet, paulisper ut in eius sella requiesceret; D I, 104. requiescere in sepulcro putat mortuum; T I, 107.

requiro: in quo equidem maiorum nostrorum saepe requiro prudentiam; P 7. quodsi universi corpus planum et aequabile explicaretur neque in eo quicquam esset † requisitum; Ti 14. ut nemo sit nostrum, qui in sensibus sui cuiusque generis iudicium requirat acrius; A II, 19.

resideo: in corpore .. perspicuum est vel extincto animo vel elapso nullum residere sensum; T I, 104. quorum non in sententia solum, sed etiam in nutu residebat auctoritas; C 61.

resido: nos ... in viridi opacaque ripa inambulantes, tum autem residentes; L I, 15.

resisto: ego in hoc resisto; F IV, 50. incolumis in patria Regulus restitisset; O III, 110.

retineo: ut et utilitas in amicitia et fides retineatur; Lae 88. piis omnibus retinendus animus est in custodia corporis; R VI, 15. quam .. (iuris cognitionem atque interpretationem) ante hanc confusionem temporum in possessione sua principes retinuerunt; O II, 65. quos (orbes, circumitus) prospicere inpendentis in gubernanda re publica moderantem cursum atque in sua potestate retinentem ... divini paene est viri; R I, 45. neque * virtute retinetur in vita; F III, 61.

scribo: in nostris commentariis scriptum habemus: „Iove tonante ..;" D II, 42. nihil in hac praeclara epistula scriptum ab Epicuro ... conveniens decretis eius reperietis; F II, 99. in isdem .. fatis scriptum Veientes habere fore ut ..; D I, 100. apud Agathoclem scriptum in historia est Hamilcarem ... visum esse audire vocem; D I, 50. ut in Sullae scriptum historia videmus; D I, 72. ad eam (aram) quom lamina esset inventa et in ea scriptum lamina || † domina ||: „Honoris"; L II, 58. quod ... solitum fieri ... in oratione Crassi scriptum copiose videmus; O II, 63.

sedeo: M. Catonem ... vidi in bibliotheca sedentem; F III, 7. offendi eum (C. Cottam) sedentem in exedra || exhedra ||; N I, 15. qui (Iuppiter) lactens || [lactens] || cum Iunone Fortunae in gremio sedens; D II, 85. domi in hemicyclio sedentem (Scaevolam); Lae 2. cum ... ille .. (gubernator) clavum tenens quietus sedeat in puppi; C 17. cum virgo staret et Caecilia in sella sederet; D I, 104. quo (die Caesar) primum in sella aurea sedit; D I, 119. Voluptatem pulcherrimo vestitu ... in solio sedentem; F II, 69. quo minus more patrio sedens in solio consulentibus responderem; L I, 10.

signo: nihil ita signari in animis nostris a vero posse, quod non eodem modo posset || possit || a falso; A II, 71. visum obiectum inprimet ... et quasi signabit in animo suam speciem; Fa 43. an ... putamus .. esse memoriam signatarum rerum in mente vestigia? T I, 61.

sisto: »prius ... quam gladium in stomacho furi || † suria, al. || ac pulmonibus sisto«; T IV, 48.

specto: quod (decorum) spectatur in uno quoque genere virtutis; O I, 98.

sto: stare etiam oportet in eo, quod sit || est || iudicatum; F I, 47. cum Carneades et Stoicus Diogenes ad senatum in Capitolio starent; A II, 137. quod eos omnes, qui in contione stabunt, exsules, servos, insanos esse dicatis; A II, 144. animum advertit Gracchus in contione Pisonem stantem; T III, 48.

sum: quam (memoriam) fuisse in Themistocle ... singularem ferunt; A II, 2. in eodem tanta prudentia fuit in constituendis temperandisque civitatibus, tanta aequitas, ut ..; A II, 3. sunt etiam, qui negent in iis || his || ... fuisse earum rerum ... scientiam; A II, 7. quam (dissimulationem) ait etiam in Africano fuisse Fannius, idque propterea vitiosum in illo non putandum, quod idem fuerit in Socrate; A II, 15. industriae plurimum in Clitomacho fuit ⟨declarat multitudo librorum⟩, ingenii non minus in Hagnone, in Charmada eloquentiae, in Melanthio Rhodio suavitatis; A II, 16. id ... in eo, qui rei nulli adsentietur, non erit; A II, 38. nisi tanta in Arcesila, multo etiam maior in Carneade et copia rerum et dicendi vis fuisset; A II, 60. quod negatis actionem ullius rei posse in eo esse, qui ..; A II, 108. cum in iis esset tanta sollertia; A II, 146. quarum (litterarum) summum erat in utroque studium; F I, 14. in quibusdam neque pecuniae modus est neque honoris; F I, 51. quis est .., in quo sit cupiditas, quin recte cupidus dici possit? F II, 27. sententias .. eorum, in quibus nulla inest || est || virtutis adiunctio; F II, 39. „oculorum", inquit Plato, „est in nobis sensus acerrimus"; F II, 52. satis est tibi in te, satis in legibus ... praesidii; F II, 84. erat .. in eo (M. Catone) aviditas legendi; F III, 7. in quo .. plura sunt, quae secundum naturam sunt; F III, 60. in quo .. aut sunt plura contraria aut fore videntur; F III, 60. ea ... gravitas in eo (Aristone) non fuit; F V, 13. haec ipsa nimia in quibusdam futura non fuisse, nisi ..; F V, 31. qui ductus oris, qui vultus in quoque sit; F V, 47. quem .. ardorem studii censetis fuisse in Archimede? F V, 50. quae tam excellens in omni genere virtus in ullis fuit, ut sit cum maioribus nostris comparanda? T I, 2. sed alias, ubi sit animus, certe quidem in te est; T I, 70. cum .. perspicuum sit nihil posse in eo esse, qui ipse non sit, quid potest esse in eo odiosum, qui nec careat nec sentiat? T I, 90. in quo .. erit perfecta sapientia; T II, 51. quae (ratio) erit in eo perfecta atque absoluta; T II, 51. quando .. virtus est adfectio animi ... laudabiles efficiens eos, in quibus est; T IV, 34. quae (diligentia) summa esset in eis, qui ..; T IV, 46. quis .. potest, in quo libido cupiditasve sit, non libidinosus et cupidus esse? in quo ira, non iracundus? in quo angor, non anxius? in quo timor, non timidus? T IV, 57. si quis aegre ferat nihil in se esse virtutis; T IV, 61. C. Caesaris, in quo mihi videtur specimen fuisse humanitatis; T V, 55. ecquos (deos) silos, flaccos, frontones, capitones (arbitramur), quae sunt in nobis? N I, 80. »cui, quod in me est, exsecrabor hoc, quod lucet, quicquid est«; N II, 65. cum .. sint in nobis consilium, ratio, prudentia; N II, 79. quanta .. intellegentia ... esset in nobis; N II, 147. quantum .. in te est, Balbe; N III, 15. non in eo est culpa, qui obnuntiavit, sed in eo, qui non paruit; D I, 29. est .. ars in iis, qui novas res coniectura persequuntur; D I, 34. neque .. in pastoribus illis ... nec in ipso Romulo haec calliditas esse potuit, ut ..; D I, 105. * quorum in aliis, ut in Antipatro poëta, ut in brumali die natis, ut in simul aegrotantibus fratribus, ut in urina, ut in unguibus, ut in reliquis eius modi, naturae contagio valet, ... vis est nulla fatalis; in aliis autem fortuita quaedam esse possunt, ut in illo naufrago, ut in Icadio, ut in Daphita; Fa 5. fatemur, acuti hebetesne, valentes inbecilline simus, non esse id in nobis; Fa 9. esse aliquid in nobis; Fa, fr 1. plus in illo Siculo ingenii, quam videretur natura humana ferre potuisse, iudicavi || iudicabam, al. || fuisse; R I, 22. quae (virtus) .. in paucis est; R I, 51. qui (optimates) ... plus .. fore dicant in pluribus consilii quam in uno; R I, 55. si iustitia est in pluribus; R I, 61. tanta fuit in eo vis ingenii atque virtutis, ut ..; R II, 20. erat in eo praeterea summa comitas; R II, 35. quid .. interest, haec (sapientia) in unone sit an in pluribus? R III, 47. nec est ullus hebetior sensus in vobis; R VI, 19. nihil, quantum in ipso sit, praetermittere, quo minus ..; L I, 56. in quibus .. maior est animus; O I, 25. in quibus .. eadem studia sunt, eaedem voluntates; O I, 56. erat in L. Crasso, in L. Philippo multus lepos, maior etiam magisque de industria in C. Caesare L. filio; at isdem temporibus in M. Scauro et in M. Druso adulescente singularis severitas, in C. Laelio multa hilaritas, in eius familiari Scipione ambitio maior, vita tristior; O I, 108. hoc idem fuisse in P. Scipione Nasica; O I, 109. nihil fuit in Catulis, ut eos exquisito iudicio putares uti litterarum; O I, 133. illos, in quibus eas virtutes esse remur; O II, 32. in quibus nullus labor, nulla industria, nulla cura est; O II, 36. videmus, quibus exstinctis oratoribus quam in paucis spes, quanto in paucioribus facultas, quam in multis sit audacia; O II, 67. siquidem in illo (Pontio) tantum fuit roboris; O II, 75. nullum .. vitium taetrius est ... quam avaritia, praesertim in principibus et rem publicam gubernantibus; O II, 77. tanta in eo peccandi libido fuit, ut hoc ... delectaret; O II, 84. in iis .., in quibus sapientia perfecta non est, ipsum illud quidem perfectum honestum nullo modo, similitudines honesti esse possunt; O III, 13. in quibus est virtutis indoles; O III, 16. quod maximum in eo (Regulo) est, id reprehenditis; O III, 110. quibus .. nihil est in ipsis opis ad bene beateque vivendum; C 4. an in omnibus his studiorum agitatio vitae aequalis fuit? C 23. summam esse in eo (Masinissa) siccitatem corporis || corp. s. ||; C 34. quanta (auctoritas) fuit in L. Caecilio Metello, quanta in A. Atilio Calatino! C 61. hanc esse in te sapientiam existumant, ut ..; Lae 7. quae est in me facultas? Lae 17. ut ... nec sit in eis ulla cupiditas, libido, audacia; Lae 19. ut quisque minimum esse in se arbitraretur, ita ad amicitiam esset aptissimus; Lae 29. saepe .. in quibusdam aut animus abiectior est aut spes amplificandae fortunae fractior; Lae 59. in iis perniciosus est error, qui ..; Lae 83. si ne in uno quidem quoque unus animus erit idemque semper; Lae 92. ad id (lumen virtus) se admovet vicissimque accipit illud, quod in altero est; Lae 100. || [in quo virtus sit, ei nihil deesse ad beate vivendum] ||; P II. ſ. populo; R III, 28. in quibus erat ipsa philosophia || phil. ipsa ||; A I, 20. in eo, quod efficeret, vim esse censebant, in eo autem, quod efficeretur, materiam

quandam, in utroque tamen utrumque; A I, 24. nec (ut) sit in duobus aut pluribus nulla re differens ulla communitas; A II, 54. si via, si vis denique conclusionis valet, eadem est in utroque; A II, 96. videri oportet || oportere ||, in quo sit etiam adsensus; A II, 108. in quibus .. (probabile) est; A II, 110. cum .. in eo sit id bonum; F III, 21. in eo vides esse conclusum; F III, 27. quid verum sit in singulis, extrema conclusio est; F IV, 8. quanta (excellentia) in quoque sit ad beate vivendum; F IV, 32. qui (Zeno) ... ad appetitionem .. rerum esse in iis momenta diceret; F IV, 47. quantum in quoque sit ponderis; F IV, 58. quod quoniam in quo sit magna dissensio est; F V, 16. in iis esse ad bene vivendum momenta maxima; F V, 37. quod (genus) est in iis, in quibus completur illud extremum; F V, 68. quodsi tanta vis est ad habitum mentis in iis, quae gignuntur in corpore; T I, 80. in quo quid potest esse mali? T I, 91. totum .. in eo est, ut tibi imperes; T II, 53. non sunt in hoc omnia; T III, 52. duplex est .. ratio veri reperiendi non in iis solum, quae mala, sed in iis etiam, quae bona videntur; T III, 56. in his tot et tantis ... potest esse sapiens; T V, 29. ut ... omnia .. in omnibus, quantum in ipsis sit || est ||, ... perfecta sint; T V, 37. in quo sit totius naturae principatus; N II, 29. quae (libertas) non in eo est, ut iusto utamur domino, sed ut nul*lo* *; R II, 43. quoniam .. eadem est ratio iuris in utroque; R III, 24. quid in iis mortale et caducum (sit); L I, 61. in quo uno fuit civitatis salus; L III, 24. ut in eo sit ipsa libertas; L III, 39. in eo est .. illud; O I, 67. etsi in eo ipso vis maxima est, ut simus ii, qui haberi velimus; O II, 44. in eo cum ex ipso (bono viro) fructus est, tum etiam ex ceteris; O II, 63. nequaquam in isto sunt omnia; C 8. mihi ne diuturnum quidem quicquam videtur, in quo est aliquid extremum; C 69. id in quo est omnis vis amicitiae; Lae 15. cum amicitiae vis sit in eo, ut unus quasi animus fiat ex pluribus; Lae 92. eo .. motu, cuius orbis semper in eodem erat; Ti 24. quod (genus motus) semper esset in eodem; Ti 36. f. aliquo; Fa 5. integritate. mundo; N II, 38. voluptate; F II, 16. quid dicam, quantus amor bestiarum sit in educandis custodiendisque iis, quae procreaverunt? N II, 129. modo, in quocumque fuerit actu, (histrio) probetur; C 70. qui (fratres) in Adelphis sunt; C 65. in iis adulescentibus bonam spem esse dicemus et magnam indolem? F II, 117. si ea sunt in adulescente; O II, 48. adulescentem, in quo est senile aliquid; C 38. f. aliquo; O I, 108. quod est in adulescentia vitiosissimum; C 39. quarum .. rerum praesentia sumus in aegritudine; T III, 14. f. **aegritudo,** II, 5. sum in (5 St.) B. I, S. 96, b. cum .. aliorum animantium ortus in terra sit, aliorum in aqua, in aëre aliorum; N II, 42. sunt .. maxumae res in hac memoria atque aetate nostra; L I, 8. f. more; C 7. in qua (aeternitate) quid est boni praeter summam voluptatem? F II, 89. quod (Pasiphaae fanum) est in agro propter urbem; D I, 96. in agris erant tum senatores, id est senes; C 56. cum (M. Valerius Corvinus) esset acta iam aetate in agris; C 60. qui (exercitus) tum erat in Algido; R II, 63. amicitia: f. **amicitia,** II, 4. sum in (7 St.) B. I, S. 156, a. meos amicos, in quibus est studium, in Graeciam mitto; A I, 8. omne animal applicatum esse ad id, quod in eo sit optimum; F IV, 34. sunt ... indicia naturae, maxime scilicet in homine, sed in omni animali, ut appetat animus agere ..; F V, 55. nullum potest esse animal, in quo non et adpetitio sit et declinatio naturalis; N III, 33.

in omni .. animante est summum aliquid atque optimum, ut in equis, in canibus; F IV, 37. qui (vultus) nullo in animante esse praeter hominem potest; L I, 27. utrum capacitatem aliquam in animo putamus esse? T I, 61. quod in perturbato animo sicut in corpore sanitas esse non posset; T III, 9. quo maior est in eis (animis) praestantia et divinior, eo maiore indigent diligentia; T IV, 58. tum fuit in auribus animisque mutatis etiam huic mutationi locus; L II, 38. f. **animus,** II, 5. sum in (21 St.) B. I, S. 192, a. quod (somnium) in nostri || numerum || Fabii Pictoris Graecis annalibus eius modi est, ut ..; D I, 43. aqua: f. aëre. summam vim esse dicebat in omnibus iis arbitriis, in quibus adderetur EX FIDE BONA; O III, 70. in omni arte ... multam novitatem nominum esse; F III, 3. quia sit in iis (artibus) aliquid dignum assumptione; F III, 18. quod idem in artibus non sit, ... nec haec eadem in artibus esse videamus; F III, 50. qui (Salinator) amisso oppido fugerat in arcem || fuerat in arce ||; C 11. quae (pars) est in avibus ceterisque signis[que] disciplinae nostrae; L II, 32. auribus: f. animo; L II, 38. maius est peccatum in auro quam in palea; F IV, 76. Q. FABI, TE MIHI IN AUSPICIO ESSE VOLO; D II, 71. f. **auspicium,** II, 5. sum in (3 St.) B. I, S. 289, b. in quo (bello) ita magna rei militaris esse occupatio solet, ut ..; A II, 4. [summa erat observatio in bello movendo]; O I, 36. si ratio esset in beluis; N I, 78. ut in beneficentia dilectus esset dignitatis; O I, 45. in collocando beneficio et in referenda gratia ... hoc maxume officii est ..; O I, 49. bestia: f. **bestia,** II, 3. sum in (3 St.) B. I, S. 342, a. in quibus (bibliothecis Graecis) multitudo infinita librorum ... est; T II, 6. nisi in bonis amicitiam esse non posse; Lae 18. reperiebant esse in iis (animi bonis) iustitiae semina; F IV, 17. f. **bonus,** B, **b,** II, 5. sum in (11 St.) B. I, S. 359, a. caelo: f. **caelum,** II, 4. sum in (4 St.) B. I, S. 369, b. cane: f. animante; F IV, 37. mundo; N II, 38. quam (Fidem) in Capitolio „vicinam Iovis optimi maximi“ ... maiores nostri esse voluerunt; O III, 104. quicquid || quidquid || in capite est; D II, 68. f. loco; T I, 70. Telmessus || Telmesus, al. || in Caria est; D I, 91. cum pater in Macedonia consul esset et essemus in castris; R I, 23. quod externum, id in casu est; F II, 89. si ... tot (sunt bona) extra corpus in casu atque fortuna; T V, 25. catulo: f. mundo; N II, 38. causa: f. **causa,** II, 4. sum in (8 St.) B. I, S. 395, a. Athenis ... statua est in Ceramico Chrysippi; F I, 39. alii in corde, alii in cerebro dixerunt animi esse sedem et locum; T I, 19. quod in illis (civitatibus) singuli fuissent fere, qui ..; R II, 2. f. **civitas,** II, 5. sum in (7 St.) B. I, S. 428, a. columba: f. videor; A II, 79. in ipsa .. communitate sunt gradus officiorum; O I, 160. qui in compedibus corporis semper fuerunt; T I, 75. primum .. quod est in conexo; Fa 14. quod primum in conexo est; Fa 14. prima societas in ipso coniugio est, proxima in liberis; O I, 54. quae est in collatione ista similitudo? N III, 70. conlegio: f. **conlegium,** II, 2. sum in (3 St.) B. I, S. 492, a. quod (officii initium) erat in conservatione earum rerum, quas natura praescriberet; A I, 23. in quo (consessu theatri) sunt mulierculae et pueri; T I, 37. ut et potestatis satis in magistratibus et auctoritatis in principum consilio et libertatis in populo sit; R II, 57. cum vos mihi essetis in consilio; R III, 28. simile quiddam est in Consolatione Crantoris; T I, 115. erat .. illis paene in conspectu

praestanti sapientia et || sapientiae || nobilitate Pythagoras; T IV, 2. quod est in consuetudine sermonis Latini; T III, 11. in qua (contione) rebus fictis et adumbratis loci plurimum est; Lae 97. divitiarum est fructus in copia; P 47. corde: f. cerebro. animos, dum in corporibus essent mortalibus, vivere; C 80. f. **corpus,** II, 5. sum in (22 St.) B. I. S. 553, a. an (veritas est) in individuis corpusculis? N I, 67. culpa: f. **culpa,** II, 3. sum in (4 St.) B. I, S. 566, b. in Cumano nuper cum mecum Atticus noster esset; A I, 1. qui (Roscius) cum esset in cunabulis; D I, 79. ut in cunis fuerit anguis; D II, 66. cupiditate: f. ratione; fr V, 97. in lunae quoque cursu est et brumae quaedam et solstitii similitudo; N II, 50. f. ratione; fr V, 97. cum (Socrates) esset in custodia publica; D I, 52. »haec .. (Cynosura) parva est, sed nautis usus in hac est«; N II, 106. in ipso .. dedecore mali nihil esse, nisi sequantur dolores; T II, 28. si (homines) senserint nullum in delictis esse discrimen; P 23. iucunditatem .. victus esse in desiderio, non in satietate; T V, 100 (99). diutius .. iam in hoc desiderio esse non possum; Lae 104. quam (vitam beatam) tu ne in deo quidem esse censes, nisi plane otio langueat; N I, 67. f. **deus,** II, 5. sum in (11 St.) B. I, S. 666, a. in dialectica .. vestra (Epicurus) nullam existimavit esse .. ad melius vivendum ... vim; F I, 63. disciplina: f. **disciplina,** II, 3. sum in (3 St.) B. I, S. 719, b. erit .. res iam in discrimine; A II, 132. in qua (discriptione corporis partium) nihil inane, nihil sine causa, nihil supervacaneum est; N I, 92. tanta sunt in varietate et dissensione, ut ..; N I, 2. quantum .. in eo (dolore) esset alieni; F IV, 23. f. **dolor,** II, 4. sum in (6 St.) B. I, S. 762, a. si est in ea (domo) solitudo; O I, 139. quorum in villa ac domo nihil splendidum, nihil ornatum fuit praeter ipsos; P 38. eculeo: f. mundo; N II, 38. quae sunt in effectu; F III, 32. in quo (equitatu) suffragia sunt etiam senatus; R IV, 2. equo: f. animante; F IV, 37. mundo; N II, 38. quae sunt isdem in erratis fere, quibus ea, quae de Platone diximus; N I, 31. cuius (Zenonis) discipuli Aristonis non minus magno in errore sententia est; N I, 37. si in eo sit errore civitas, ut ... putet; R III, 27. quo in genere multum mali etiam in exemplo est; O I, 140. in qua (explanatione aequitatis) iuris erat interpretatio; R V, 3. cur avunculus meus, P. Rutilius, in exilio est? N III, 80. extis: f. **exta,** II, 3. sum in (4 St.) B. I, S. 932, b. eorum nihil est eius generis, ut sit in fine atque extremo bonorum; F V, 67. ut in fabulis est; O I, 32. parum .. esset auctoritatis in fabula; C 3. si iuste depositum reddere in recte factis sit; F III, 59. quod ita fungi officio in recte factis est; F V, 69. ut in magna familia sunt alii lautiores, ut sibi videntur, servi; P 37. familiari: f. aliquo; O I, 108. qui aliquamdiu ... in famulatu fuerunt || fuerint ||; Lae 70. fano: f. **fanum,** II, 3. sum in (3 St.) S. 32, b. quae (insula) est in Fibreno; L II, 1. nec rationem esse nisi in hominis figura; N I, 89. ad eum pastum capessendum ... quae sit in figuris animantium ... discriptio partium; N II, 121. in qua (figura) esset species honesta; O I, 126. filio: f. aliquo; O I, 108. fine: f. **finis,** II, 3. sum in (3 St.) S. 56, a. quam multos (annos) ante hunc (Dionysium) in ipso Graeciae flore Pisistratus (tyrannus fuit)! N III, 82. in quo (fonte) sint prima invitamenta naturae; F V, 17. quae (mundi volubilitas) nisi in globosa forma esse non posset; N II, 49. nuper, cum essemus in Formiano; R I, 61. quod ... in formica non modo sensus (sit), sed etiam mens, ratio, memoria; N III, 21. in qua (fortitudine) est magnitudo animi; R V, 9. magnam vim esse in fortuna in utramque partem ... quis ignorat? O II, 19. f. casu; T V, 25. fratribus: f. aliquo; Fa 5. ut in fronte ostentatio sit, intus veritas occultetur? F II, 77. siquidem .. in Gallia Druidae sunt; D I, 90. cum (L. Flamininus) esset consul in Gallia; C 42. est .. quiddam etiam in barbaris gentibus praesentiens atque divinans; D I, 47. genere: f. **genus,** II, 5. sum in (25 St.) S. 100, b. gloria: f. **gloria,** II, 4. sum in (3 St.) S. 110, a. ut mos in Graecia est; T V, 103. ut, qui illam (vitam) eripuerit, in maxima et gratia futurus sit et gloria; O III, 85. referenda: f. beneficio. gravitate: f. opinione; T V, 46. saepe .. excellentiae quaedam sunt, qualis erat Scipionis in nostro, ut ita dicam, grege; Lae 69. in quibus (gustatu, odoratu) intellegentia, etsi vitiosa || vilior ||, est quaedam tamen; A II, 20. Cato ... in ea est haeresi, quae nullum sequitur florem orationis; P 2. quibus (viribus) ... consul in Hispania fuerim; C 32. nec .. sum nescius esse utilitatem in historia, non modo voluptatem; F V, 51. hoc item in Sileni ... Graeca historia est; D I, 49. ut nulla sit in iis (hominibus) fraudis iniuriaeque suspicio; O II, 33. f. **homo,** II, 5. sum in (23 St.) S. 168, b. in quo (honesto) uno vultis esse omnia; F IV, 68. in omni .. honesto ... nihil est tam illustre ... quam coniunctio ... hominum; F V, 65. honore: f. **honos,** II, 4. sum in (4 St.) S. 184, a. ego ... sum multum equidem cum Phaedro ... in Epicuri hortis; F V, 3. cum P. Africanus hic ... constituisset in hortis esse; R I, 14. qui erat in hospitio; D I, 57. non perspicitis aleam quandam esse in hostiis deligendis? D II, 36. iecore: f. **iecur,** II, 3. sum in (3 St.) S. 204, b. quoniam, ut dicitis, omnis in inbecillitate est et gratia et caritas; N I, 124. eum (filium) non talem videri fuisse in imperio, quales eius maiores fuissent; F I, 24. in quo (inani) nihil nec summum nec infimum ... sit; F I, 17. neque in illo inani ... quicquam fuisse causae (dicis), cur ea (atomus) non e regione ferretur; Fa 47. in incertis .. nihil est probabile; A II, 110. in qua (infinitate) nihil neque sentiens neque coniunctum potest esse; N I, 28. neque motum sensui iunctum et continentem in infinito ullum esse posse; N I, 26. neque (virtus est) alio ullo in genere || ingenio || praeterea; L I, 25. iniuria: f. re; F I, 53. in eadem sunt iniustitia, ut si in suam rem aliena convertant; O I, 42. neque .. dici potest in ulla rerum institutione non esse aliquid extremum atque perfectum; N II, 35. quae .. aestimanda essent, eorum in aliis satis esse causae, quam ob rem quibusdam anteponerentur, ut in valetudine, ut in integritate sensuum, ut in doloris vacuitate, ut gloriae, divitiarum, similium rerum; F III, 51. ut videas, quae sit in ea (intellegentia tua) [species] forma || species [forma] || et notio viri boni; O III, 81. quas (partis deus) in intervallis ita locabat, ut in singulis essent bina media; Ti 28. qui (Pythagoras) fuit in Italia; T IV, 2. si lis in iudicio sit; O I, 59. maxima est admiratio in iudiciis; O II, 49. f. re; A II, 7. in iugo cum esset luna; D II, 98. video, quae sint in pontificio iure; L II, 58. quae (res) sunt in iure societatis humanae; O I, 60. quid est ... in iure iurando? O III, 102. in qua (iustitia) virtutis est splendor maximus; O I, 20. aëneum .. equum ... animadvertit, cuius in lateribus fores essent; O III, 38. ut et in laude et in vitio nomen hoc (aemula-

tionis) sit; T IV, 17. ille (Epicurus) dixerit sane idem in Phalaridis tauro, quod, si esset in lectulo; T II, 18. satis est tibi in te, satis in legibus ... praesidii; F II, 84. an .. in legibus varietatem esse dicunt? R III, 18. deinceps in lege est, ut de ritibus patriis colantur optuma || optumi ||; L II, 40. quaero, ecquidnam || quidnam || sit in legibus; L II, 58. haec praeterea sunt in legibus † de uncturaque; L II, 60. qua in lege quom esset: »neve aurum addito«; L II, 60. || octo genera poenarum in legibus esse, damnum vincula verbera, talionem, ignominiam, exilium, mortem, servitutem ||; L fr 4. sit ista in Graecorum levitate perversitas; F II, 80. qualis (amor) in Leucadia est; T IV, 72. ut in libris est Etruscorum; D II, 50. hoc si est in libris; D II, 110. est hoc in Chrysippi libro somnium; D II, 134. quae (ratio) nusquam est in Graecorum libris; R II, 21. liberis: f. coniugio. in libidine esse peccatum est etiam sine effectu; F III, 32. extremitatem et quasi libramentum (esse), in quo nulla omnino crassitudo sit; A II, 116. lingua: f. parte; A I, 19. litteris: f. re; D II, 10. innumerabiles paribus in locis esse eisdem nominibus, honoribus? A II, 125. etsi multa in omni parte Athenarum sunt in ipsis locis indicia summorum virorum; F V, 4. in quo .. loco est (mens)? credo equidem in capite; T I, 70. sin quis extiterit, alio in loco et apud alios sit; T V, 105. cum .. illi orbes ... varietatem maxumam habeant aliique in aliis locis sint; D II, 92. quarum rerum in proxumis locis tantae dissimilitudines saepe sunt || sint ||, ut ..; D II, 94. cum essem in Puteolano Hirtiusque noster ... isdem in locis; Fa 2. in aliis (locis) esse pituitosos et quasi redundantis, in aliis exsiccatos atque aridos; Fa 7. in quo (loco) omnia sunt magnis et praestantibus viris; R VI, 25. erit his in locis quercus, quam Marianam quercum || [quercum] || vocabunt; L I, 2. aram in eo loco fuisse memoriae proditum est; L II, 58. quom multa in eo loco sepulchra fuissent; L II, 58. quia (vitia) sunt in lubrico; T IV, 42. »(oportet) quicquid praeter spem eveniat, omne id deputare esse in lucro;« T III, 30. si qui forte, cum se in luctu esse vellent, aliquid fecerunt humanius; T III, 64. quorum (hominum) omnis cultus esset futurus in luctu; N I, 38. quo optato impetrato Theseus in maxumis fuit luctibus; O III, 94. sic .. percontantur † ut || ut || est in Naevi poëtae Ludo || † ludo ||; C 20. in bibliotheca, quae in Lycio est, adsedimus; D II, 8. cum (filius) in Macedonia bello Persico miles esset; O I, 37. f. castris. magistratibus: f. consilio; R II, 57. qui ... eum, qui in his omnibus (malis) sit, beatum fore censeat, si sapiens sit; A II, 134. qui in summo malo est, is tum, cum in eo est, non est beatus; F II, 104. negaret esse in malis capi, venire, interfici, patriam amittere? F IV, 22. potest is quoque (beatus) esse, qui est in parvis malis; F V, 78. quia, si mala sunt, is, qui erit in iis, beatus non erit; F V, 86. cur ... mors .. non sit in malis; T I, 77. concesseras .. nullo in malo mortuos esse; T I, 111. eos, quibus orbati sumus, esse cum aliquo senen in iis malis, quibus volgo opinantur; T I, 111. difficile dictu videtur eum non in malo esse, et magno quidem, qui ita clamare cogatur; T II, 19. omnia, quae natura aspernetur, in malis esse, quae adsciscat, in bonis; T II, 30. qui (Epicurus) censet necesse esse omnis in aegritudine esse, qui se in malis esse arbitrentur; T III, 32. sit .. summum malum dolere; in eo igitur qui non est, si malo careat, continuone fruitur summo bono? T III, 40. philosophi summi nequedum tamen sapientiam consecuti nonne intellegunt in summo se malo esse? T III, 68. ut .. metus, sic reliquae perturbationes sunt in malo; T IV, 80. mihi .. non videbatur quisquam esse beatus posse, cum in malis esset; in malis autem sapientem esse posse; T V, 22. cui concesserim in malis esse dolores corporis, in malis naufragia fortunae; T V, 25. cum (sapiens) vel in omnibus his (malis) uno tempore esse possit; T V, 29. quamquam .. (ii) sint in quibusdam malis; T V, 85. in summis malis omnes sumus; N III, 79. cui (amori) »in manu sit, quem esse dementem velit«; T IV, 68. quae (quaestio) nunc in manibus est; N III, 19. milites bellum illud, quod erat in manibus, reliquisse; R II, 63. qui (locus) nunc est in manibus; L I, 36. est in manibus laudatio; C 12. septimus mihi liber Originum est in manibus; C 38. est in manibus oratio; Lae 96. f. parte; A I, 19. ipsa Peloponnesus fere tota in mari est; R II. 8. quid est illo auspicio divinius, quod apud te in Mario est? D I, 106. ex qua (materia) et in qua omnia sint; N III, 92. maturis: f. mundo; N II, 38. in quibus (mediis) ponebat nihil omnino esse || [esse] || momenti; A I, 36. in mediis ea momenta, quae Zeno voluit, nulla esse censuit; A II, 130. modo dixeras nihil in istis (mediis) esse, quod interesset; F IV, 71. ut est in Melanippo: »quisnam ..?« T III, 20. memoria: f. aetate; L I, 8. in qua (mente) sit mirabilis quaedam vis rationis et cognitionis et scientiae virtutumque omnium; F V, 34. qui censent esse in mentibus hominum tamquam oraclum aliquod; D II, 100. ut illa divina mens summa lex est, item ... * in mente || est || sapientis; L II, 11. est .. quaedam opinione species deorum in oculis, non solum in mentibus; L II, 26. sit voluptas non minor in nasturcio illo ... quam in Syracusanis mensis; F II, 92. qua (poena improbi) ... semper sint in metu ne afficiantur aliquando; F II, 53. nihilo minus in miseria est quam ille; F III, 48. odium mulierum, quale in μισογύνῳ Atilii est; T IV, 25. si in ea (mundi moderatione) discrimen nullum est bonorum et malorum; N III, 85. sollicitari, dolere, in molestia esse (aegritudinis est); T III, 83. C. Marium ... dixisse in eo (monumento) tibi salutem fore; D I, 50. [qui .. in morbo sunt, sani non sunt, et omnium insipientium animi in morbo sunt]; T III, 9. qui est .. animus in aliquo morbo, ... non magis est sanus quam id corpus, quod in morbo est; T III, 10. esset .. miseriae finis in morte; T I, 9. esse in morte sensum; T I, 27. (cygni) providentes, quid in morte boni sit; T I, 73. ne si interirent quidem animi, quicquam mali esse in morte; T I, 81. quin tantus interitus in morte sit, ut ne minima quidem suspicio sensus relinquatur; T I, 88. imaginem mortis ... cotidie induis, et dubitas, quin sensus in morte nullus sit? T I, 92. in qua (morte) aut summum bonum aut nullum malum esse cognovimus; T I, 110. ut nihil boni est in morte, sic certe nihil mali; Lae 14. carere .. sentientis est, nec sensus in mortuo; ne carere quidem igitur in mortuo est; T I, 88. non est .. vitium in oratione solum, sed etiam in moribus; F II, 30. bene .. nostri, cum omnia essent in moribus vitia, ... iracundos solos morosos nominaverunt; T IV, 54. erunt (leges) fere in more maiorum, qui tum ut lex valebat; L II, 23. oraclum editum est; „eas (religiones tenerent), quae essent in more maiorum"; L II, 40. reliqua sunt in more; L II, 61. quod .. in patriis est moribus; O II, 66. omnium istius modi querelarum || querellarum || in moribus est culpa, non in aetate; C 7. illa .. voluptas ipsius restinctionis in motu est; F II, 9. cum .. vescamur

iis rebus, ... tum esse in motu voluptatem; F II, 10. sin autem (Epicurus) voluptatem putat adiungendam eam, quae sit in motu; F II, 16. quod ea voluptas, quae in motu sit, et parvos ad se alliciat et bestias, non illa stabilis; F II, 32. nomen imponis, in motu ut sit (voluptas); F II, 75. quam (voluptatem) in motu esse dicitis; F II, 77. quae (res) sunt in utriusque (corporis, animi) motu et statu; F V, 37. intellegatur .. perturbationem iactantibus se opinionibus inconstanter et turbide in motu esse semper; T IV, 24. eum (deum) ... esse .. inmensum et infinitum et semper in motu; N I, 26. cum ex illis individuis ... in reliquis mundis, et in iis quidem innumerabilibus, innumerabiles Q. Lutatii Catuli non modo possint esse, sed etiam sint; A II, 55. cum in uno mundo ornatus hic tam sit mirabilis; A II, 125. ex quo efficeretur mundus omnesque partes mundi, quaeque in eo essent; F I, 19. ubi est veritas? in mundis, credo, innumerabilibus; N I, 67. qui (homo) nihil in omni mundo melius esse quam se putet; N II, 16. nihil est .. in omni mundo, quod non pars universi sit; N II, 30. qui (Chrysippus) similitudines adiungens omnia in perfectis et maturis docet esse meliora, ut in equo quam in eculeo, in cane quam in catulo, in viro quam in puero, item, quod in omni mundo optimum sit, id in perfecto aliquo atque absoluto esse debere; N II, 38. est .. in eo (mundo) virtus; N II, 39. ut in eo (mundo) eximia pulchritudo sit atque omnis ornatus; N II, 58. eadem ratio in reliquo mundo est; N II, 83. deorum et hominum causa factum esse mundum quaeque in eo [mundo] sint omnia; N II, 133. quae sint in hoc mundo; N II, 154. quae .. in eo (mundo) sunt || [quae ... sunt] ||; N II, 154. quaecumque sunt in omni mundo, deorum atque hominum putanda sunt; N II, 154. homo .. haec, quae in mundo sunt, efficere non potest; N III, 25. si nullus (animus) fuerit in mundo; N III, 27. nihil esse animal || animale || intrinsecus in natura atque mundo praeter ignem; N III, 36. quid in omni munere vitae optimum et verissimum sit, exquirere; F I, 11. in hoc fere uno (officio et munere) sunt cetera; R II, 69. nasturcio: f. mensis. cum sit nihil omnino in rerum natura minimum, quod dividi nequeat; A I, 27. negas tantam similitudinem in rerum natura esse; A II, 84. nulla .. est in natura rerum talis necessitas; A II, 97. quis .. est, qui non videat haec esse in natura rerum tria? F II, 16. reliquas .. naturas nihil aliud agere, nisi ut id conservent, quod in quaque optimum sit; F IV, 34. in qua (natura) si nihil est praeter rationem; F IV, 41. cum in natura tria sint, unum gaudere, alterum dolere, tertium nec gaudere nec dolere; T III, 47. ex quo intellegitur non in natura, sed in opinione esse aegritudinem; T III, 71. qui (amor) si quis est in rerum natura sine sollicitudine, ... sit sane; T IV, 72. an quicquam eximium potest esse in ea natura? N I, 116. si ... est aliquid in rerum natura, quod ..; N II, 16. quid esse potest in rerum natura homine melius? N II, 16. ut in omni natura nihil eo (deo) sit praestantius; N II, 45. quoniam esset aliquid in rerum natura, quod ab homine effici non posset; N III, 18. quo (mundo) nihil in rerum natura melius esset; N III, 20. nihil est mundo melius in rerum natura. ne in terris quidem urbe nostra; N III, 21. idem .. (Chrysippus), si dei non sint, negat esse in omni natura quicquam homine melius; N III, 26. est .. in ea (natura) iste quasi consensus, quam συμπάθειαν Graeci vocant; N III, 28. (animus) omnia, quae in natura rerum sunt, videt; D I, 115. esse censet (Posidonius) in natura signa quaedam rerum futurarum; D I, 130. ut .. iam sit aliqua in natura rerum contagio, quam esse concedo; D II, 33. quoniam in naturis hominum dissimilitudines sunt; Fa 8. quae .. nova causa in natura est, quae declinet atomum || qua .. atomus |? Fa 46. quod certe in natura est; L I, 45. quae sit in natura || hominis || excellentia et dignitas; O I, 106. f. mundo; N III, 36. naufrago: f. aliquo; Fa 5. qui in navi || nave || sunt; A II, 81. (Attus Navius) erat in magno nomine et gloria; D I, 31. notionibus: f. ratione; A I, 32. qui (Stoici) nihil aliud in bonorum numero nisi honestum esse voluerunt; F III, 36. si hi fratres sunt in numero deorum; N III, 44. quorum patres di, non erunt in deorum numero? N III, 45. ob eam .. ipsam causam Erechtheus Athenis filiaeque eius in numero deorum sunt; N III, 50. nisi maiores eos, qui ex hac vita migrassent, in deorum numero esse voluissent; L II, 55. cum .. et mares et feminas complures ex hominibus in deorum numero esse videamus; fr IX, 11. sin autem nihil esse in observatione putant; D I, 113. si in oculis sis multitudinis; T II, 63. f. mente; L II, 26. odoratu: f. gustatu. de benivolentia || benev. || ... primum illud est in officio, ut ..; O I, 47. f. munere; R II, 69. in operto fuisti; P 32. est .. causa omnis in opinione, nec vero aegritudinis solum, sed etiam reliquarum omnium perturbationum; T III, 24. est .. aegritudo ... in opinione mali recenti; T III, 26. unde intellegi debet perturbationem quoque omnem esse in opinione; T IV, 79. quid erit in philosophi gravitate quam in volgi opinione stultorumque turba quod dicatur aut gravius aut grandius? T V, 46. f. natura; T III, 71. ora: f. parte; N II, 164. ex quo licet existumare in aliis quoque oraculis Delphicis || [Delph.] || aliquid non sinceri fuisse; D II, 118. ut in Catonis oratione est; O III, 104. quanta illa || illi (Scipioni) || ... fuit gravitas, quanta in oratione maiestas! Lae 96. f. more; F II, 30. oratoribus: vgl. aliquo; O II, 67. vim quandam esse aiunt signifero in orbe .. talem, ut ..; D II, 89. in quo (ordine) nihil est temerarium; N II, 43. quamquam est in Originibus solitos esse ... canere convivas; T I, 3. qui in ore sunt ceterorum omnium philosophorum || phil. omn. ||; F II, 67. at vero illa ... semper tibi in ore sunt in iudiciis, in senatu; F II, 76. Harmodius in ore *est* et Aristogiton; T I, 116. cui .. (Aelio Sexto) ... in ore semper erat ille de Iphigenia Achilles || erant illa ... Achillis ||; R I, 30. si ... ad eum, qui tibi semper in ore est, Catonem, ... venias; L I, 6. qui (sermo) tum forte || fere || multis erat in ore; Lae 2. quae (curia Saliorum) est in Palatio; D I, 30. palea: f. auro. corporis .. alia ponebant esse in toto, alia in partibus, valetudinem, vires, pulchritudinem in toto, in partibus autem sensus integros et praestantiam aliquam partium singularum, ut in pedibus celeritatem, vim in manibus, claritatem in voce, in lingua etiam explanatam vocum impressionem; A I, 19. dicitis esse e regione nobis in contraria parte terrae, qui ..; A II, 123. si (stulti) sint in maiore parte rerum earum || earum rerum ||; F III, 61. in his || iis || .. partibus duabus nihil erat, quod Zeno commutare gestiret; F IV, 8. qui (homines) ubique sunt quacumque in ora ac parte terrarum; N II, 164. in qua (parte animi) feritas quaedam sit; D I, 60. perinde ut quaeque stellae in his finitumisque partibus sint quoque tempore; D II, 89. in qua (parte orbis) sit ortus eius, qui nascatur; D II, 89. f. loco; F V, 4. videte, .. quam in parvo lis sit; A II, 83. in quibus (passer-

culis) nullum erat monstrum; D II, 65. pastoribus: f. aliquo; D I, 105. quod tum erat res in pecore et locorum possessionibus; R II, 16. pedibus: f. parte; A I, 19. perfectis: f. mundo; N II, 38. in omni permotione naturalem volebant esse quendam modum; A II, 135. est .. in omnibus quattuor perturbationibus illa distinctio, utrum ..; T IV, 59. cum (ceteri) sunt in aliqua perturbatione aut metus aut laetitiae aut cupiditatis; T IV, 82. duo esse haec maxima in philosophia, indicium veri et finem bonorum; A II, 29. quae (res) sunt in philosophia multae atque magnae; A II, 91. nihil debet esse in philosophia commenticiis fabellis loci; D II, 80. nullus feracior in ea (philosophia) locus est nec uberior quam de officiis; O III, 5. nullum esse locum in tota philosophia tam necessarium; O III, 8. nemo aliter philosophus sensit, in quo modo esset auctoritas; D I, 86. eum ... quaesisse ex eo (bubulco), quid esset in plaustro; D I, 57. poëta: f. aliquo; Fa 5. an ille tempus .. in poëtis evolvendis ... consumeret, in quibus nulla solida utilitas omnisque puerilis est delectatio? F I, 72. si puella nata biceps esset, seditionem in populo fore, corruptelam et adulterium domi; D I, 121. illa .. est civitas popularis, ... in qua in populo sunt omnia; R I, 42. in libero .. populo, ut Rhodi, ut Atheuis, nemo est civium, qui *; R I, 47. est in ipsis (populis) magnus dilectus hominum et dignitatum; R I, 53. qui (summi et infimi) sint in omni populo necesse est; R I, 53. ita acta pleraque, ut in populo essent omnia; R I, 62. ne plura insignia essent inperii in libero populo quam in regno fuissent; R II, 55. quod in singulis, idem est in populis; R III, 28. quom potestas in populo, auctoritas in senatu sit; L III, 28. humiles, quae magna in populo multitudo est; O II, 70. f. consilio; R II, 57. possessionibus: f. pecore. ut sit aliquid in nostra potestate; A II, 38. vitia in ipsorum esse potestate; A II, 39. eae (res) non sunt in potestate sapientis; F II, 89. in nostrane est potestate, quid meminerimus? F II, 104. quae (res) sunt secundum naturam neque sunt in nostra potestate; F IV, 15. quod maximae res essent in potestate sapientis; F IV, 17. multi cum in potestate essent hostium aut tyrannorum, ... dolorem ... levarunt; F V, 53. quia non sint || sunt || in potestate mentis; T III, 11. non est .. in nostra potestate ... dissimulatio vel oblivio; T III, 35. in potestate est abicere dolorem, cum velis, tempori servientem; T III, 66. quoniam .. res in nostra potestate est; T III, 66. ut intellegatur, non modo quam vitiosae (perturbationes), sed etiam quam in nostra sint potestate; T IV, 14. omnis eas (perturbationes) esse in nostra potestate; T IV, 65. cum sit omne et bonum eius (Epicuri) et malum in potestate fortunae; T V, 73. sequatur necesse est, ut, cuius in potestate summum bonum, in eiusdem vita beata sit; T V, 82. Paulus Persi deprecanti, ne in triumpho duceretur, „in tua id quidem potestate est"; T V, 118. Epicurus cum videret, ... nihil fore in nostra potestate; N I, 69. cum esset in unius potestate res publica; D II, 6. nihil esset in nostra potestate, si ita se res haberet; Fa 9. motus .. voluntarius eam naturam ... continet, ut sit in nostra potestate nobisque pareat; Fa 25. id si verum est, nihil est in nostra potestate; est autem aliquid in nostra potestate; Fa 31. si causa adpetitus non est sita in nobis, ne ipse quidem adpetitus est in nostra potestate; Fa 40. non sunt .. neque adsensiones neque actiones in nostra potestate; Fa 40. quae (causae) si ipsae non sunt || sint || in nostra potestate, non sequitur, ut ne adpetitus quidem sit in nostra potestate. at hoc sequeretur, si omnia perfectis et principalibus causis fieri diceremus, ut, cum eae causae non essent in nostra potestate, ne ille quidem esset in nostra potestate; Fa 41. adsensio nostra erit in potestate; Fa 43. cum hae causae antegressae sint, non esse in nostra potestate, quin illa eveniant, quorum causae fuerint, quibusdam autem in rebus causis antegressis in nostra tamen esse potestate, ut illud aliter eveniat; Fa 45. quibus in rebus, cum causae antecesserint, non sit in nostra potestate, ut aliter illa || illae || eveniant, eas fato fieri; quae autem in nostra potestate sint, ab iis fatum abesse *; Fa 45. si modo hoc in Lycurgi potestate potuit esse; R II, 24. ut suffragia non in multitudinis, sed in locupletium potestate essent; R II, 39. vides .. ne illam quidem, quae tota sit in factionis potestate, posse vere dici rem publicam; R III, 44. cum per populum agi dicuntur et esse in populi potestate omnia; R III, 45. cum furiosorum bona legibus in adgnatorum potestate sint; R III, 45. quod pater familias in eius donatione, qui in ipsius potestate est, adprobavit, ratum est; L II, 50. quae (res publica) sit in potestate optimorum; L III, 37. demus (beneficia) necne, in nostra potestate est; O I, 48. quae erunt in ipsius potestate; O I, 121. quicquid .. esset in praedio vitii; O III, 65. nec solum in rectis, sed etiam in pravitatibus insignis est humani generis similitudo; L I, 31. qui (Caepio) ... in principibus iam esset, si viveret; F III, 8. nisi in quibusdam principibus temporibus illis fuissent studia doctrinae; T IV, 5. quanta differentia est in principiis naturalibus; F V, 19. si etiam tum essent in profundo; F III, 48. qui sint in profundo; F IV, 64. ea dicam, quae mihi sunt in promptu; A I, 4. a me .. ea, quae in promptu erant, dicta sunt; A II, 10. haec ipsa mihi erunt in promptu; F II, 119. haec .. in promptu fuerint; nunc interiora videamus; D II, 124. quae quamquam ita sunt in promptu, ut res disputatione non egeat, tamen ..; O I, 6. in probris maxime in promptu est, si quid tale dici potest; O I, 61. ut non recondita quadam ratione (decorum) cernatur, sed sit in promptu; O I, 95. illud non sunt admonendi ⟨est enim in promptu⟩; O II, 68. qualis comparatio fieri ... debeat, non est necesse disputare; est enim in promptu; O II, 74. videsne, ut in proverbio sit ovorum inter se similitudo? A II, 57. „fortis ... fortuna adiuvat," ut est in vetere proverbio; T II, 21. ut in Graecorum proverbio est, amicorum esse communia omnia; O I, 51. qui in provinciis sunt; L III, 18. publico: f. urbe; T V, 102. quae memoria est in iis (pueris) bene merentium! F V, 61. f. mundo; N II, 38. Puteolano: f. loco; Fa 2. quae (pars) erat in ratione et in disserendo; A I, 30. scientiam .. nusquam esse censebant nisi in animi notionibus atque rationibus; A I, 32. cum .. superiores non omnem virtutem in ratione esse dicerent; A I, 38. ita sunt in plerisque contrariarum rationum paria momenta; A II, 124. duplex ratio .. orationis, quarum in altera sermo sit || est ||, in altera contentio; O II, 48. quo magis hi (animi) fuerint semper in suo cursu, id est in ratione et investigandi cupiditate; fr V, 97. rectis: f. pravitatibus. qui .. (libertas) aequa potest esse, omitto dicere in regno, ... sed ..? R I, 47. f. populo; R II, 55. in remo sentio non esse id, quod videatur; A II, 79. non quod (comprehensio) omnia, quae essent in re, comprehenderet, sed ..; A I, 42. etsi ... ea .. est et in ipsis rebus obscuritas et in iudiciis nostris infirmitas, ut ..; A II, 7. plus .. in ipsa iniuria detrimenti est quam in iis rebus emolu-

menti, quae pariuntur iniuria; F I, 53. quid in quaque re sit; F II, 18. est .. aliquid in his rebus probabile; F III, 58. quoniam .. in iis rebus ... est .. quiddam, quod usui possit esse; F III, 58. erit in mediis rebus officium; F III, 59. si in ceteris rebus esset quicquam, quod aliud alio melius esset aut peius; F IV, 54. qui in rebus iis, in quibus nihil aut honestum aut turpe sit, negant esse ullam causam, cur aliud alii anteponatur; F V, 23. utrum .. sit voluptas in iis rebus ... necne sit; F V, 45. nihilne est in his rebus, quod dignum libero aut indignum esse ducamus? F V, 47. quia dubitatio in re nulla erat; F V, 64. positum est a nostris in iis esse rebus, quae secundum naturam essent, non dolere; F V, 73. si potest esse beatus is, qui est in asperis reiciendisque rebus; F V, 78. in his (rebus) est .. aliqua obscuritas; T I, 78. proinde || perinde || quasi ... certi quicquam sit in rebus humanis; T I, 86. quid in quaque re veri simile esset; T II, 9. si .. (malum) in re esset, cur fierent provisa leviora? T III, 31. cogitatio .. diuturna nihil esse in re mali dolori medetur; T III, 74. in illa re ... mali nihil fuisse? T III, 77. quid sit in quaque re maxime probabile; T IV, 7. quid est in his (rebus terrestribus), in quo non naturae ratio intellegentis appareat? N II, 120. »quod re in summa summum esse arbitror periclum, matres coinquinari regias«; N III, 68. num quid .. in his rebus est, quod provisione ... sentiamus? D II, 9. eadem in litteris ratio est reliquisque rebus, quarum est disciplina; D II, 10. in rebus tam severis non est iocandi locus; D II, 25. eadem ignoratio si in rebus usitatis est, non miramur; D II, 49. quaedam .. sunt, inquit (Chrysippus), in rebus simplicia, quaedam copulata; Fa 30. quid in re quaque verissimum sit; O I, 16. harum rerum duarum splendor omnis, amplitudo ... in posteriore est, causa autem et ratio efficiens magnos viros in priore; O I, 67. omni .. in re quid sit veri videre et tueri decet; O I, 94. quarum (rerum) una est in perspiciendo, quid in quaque re verum sincerumque sit; O II, 18. quid in una quaque re vitii sit; O III, 15. in eadem re utilitas et turpitudo esse non potest; O III, 35. qui || quis || esset tantus fructus in prosperis rebus, nisi ..? Lae 22. una est .. amicitia in rebus humanis, de cuius utilitate omnes uno ore consentiunt; Lae 86. numquam .. ego ... neque imperia (istorum) neque ... voluptates in bonis rebus aut expetendis esse duxi; P 6. haec ... facile adduci solent ut in bonis rebus esse negent; P 14. ſ. virtute; F IV, 47. esse in providendis rebus augurandi scientiam; D II, 70. ſ. P 6. quos bonos viros ... audivimus in re publica fuisse; F III, 11. quae essent in re publica rerum inclinationes et momenta temporum; F V, 11. cur in una re publica duo senatus et duo paene iam populi sint; R I, 31. miri .. sunt orbes et quasi circumitus in rebus publicis commutationum et vicissitudinum; R I, 45. qui sunt cives in eadem re publica; R I, 49. in qua (re publica) ... intellegi iam licet nullum fore, quod praesit, imperium; R I, 60. etsi minime facile eas (commutationes) in ea re publica futuras puto; R I, 65. placet .. esse quiddam in re publica praestans et regale; R I, 69. in qua re publica est unus aliquis perpetua potestate, ... quamvis in ea sit .. senatus ..., tamen ..; R II, 43. quae (leges) non sint in nostra re publica nec fuerint; L II, 23. quae (tribunorum potestas) *est* in re publica nostra; L III, 19. quandoquidem eos (censores) in re publica semper volumus esse; L III, 47. neque .. periculum in re publica fuit gravius umquam; O I, 77. quantam eius (iustitiae) vim inter leges et iudicia et in constituta re publica fore putamus? O II, 40. propter dissensionem .., quae erat in re publica; Lae 77. cum ... senatus || † senatus || nomen in re publica non erat; P 27. cum esset in re publica consul; P 28. quaero, ... cur similem animi usum in sapiente esse nolitis; F II, 115. nos .. id agimus, ut id (malum) in sapiente nullum sit omnino; T III, 22. eam (voluntatem) illi putant in solo esse sapiente; T IV, 12. ea .. (cautio) intellegatur in solo esse sapiente; T IV, 13. (virtutem) in solo esse sapiente; T IV, 30. perpetuas et contextas voluptates in sapiente fore semper; T V, 96. illud .. honestum, quod proprie ... dicitur, id in sapientibus est solis; O III, 13. satietate: ſ. desiderio; T V, 100. scelus absit, in quo non potest esse gloria; O III, 87. fuisti saepe ... in scholis philosophorum; T II, 26. quem ad modum in senatu semper est aliquis, qui interpretem postulet, sic ..; F V, 89. cum summa esset auctoritas in senatu; R II. 61. ſ. populo; L III, 28. non sunt || ne sint || in senectute vires; C 34. quae nisi essent in senibus, non summum consilium maiores nostri appellassent senatum; C 19. senem, in quo est aliquid adulescentis, probo; C 38. non est voluptatum tanta quasi titillatio in senibus; C 47. mens .. et ratio et consilium in senibus est; C 67. quamquam oriretur || oreretur || a sensibus, tamen non esse iudicium veritatis in sensibus; A I, 30. meo .. iudicio ita est maxima in sensibus veritas, si ..; A II, 19. quis est, quin cernat, quanta vis sit in sensibus? A II, 20. quae vis esset in sensibus; A II, 30. cum vim, quae esset in sensibus, explicabamus; A II, 37. si .. in sensibus ipsius (sapientis) est aliqua forte gravitas aut tarditas; A II, 53. si parum magnam vim censet in iis (sensibus) esse ad ea, quae sub eos subiecta sunt, iudicanda; A II, 74. falsi esse aliquid in sensibus; A II, 101. in sensibus est sua cuiusque virtus; F V, 36. eos ... non ipsos in ea sententia esse, sed audire velle contraria; F II, 2. quae sequuntur, in eadem sententia sunt; T III, 42. in qua sententia Democritus, Heraclitus, Empedocles, Aristoteles fuit; Fa 39. ego in ista sum sententia, ... ut ..; L III, 33. nec .. in Torquati sermone quicquam implicatum aut tortuosum fuit; F III, 3. quid censes in Latino (sermone) fore? F III, 15. probabile est .. praestantem intellegentiam in sideribus esse; N II, 43. quo in signo quaeque errantium stellarum quoque tempore futura sit; D II, 17. ſ. avibus. cum *in* eius (mortis) simulacro videas esse nullum sensum; T I, 92. similis est error in somniis; D II, 119. quid in his || iis || (sortibus) potest esse certi? D II, 86. quas (species) mirifice Plato erat amplexatus, ut in iis quiddam divinum esse diceret; A I, 33. nec esse in ea (specie dei) ullam soliditatem; N I, 105. etiamsi Icadius tum in spelunca non fuisset; Fa 6. non et sunt in sphaera maximi orbes, et ii non medii inter se dividuntur; Fa 15. possum dicere: „si in sphaera maximi orbes erunt", possum dicere: „quia in sphaera maximi orbes erunt"; Fa 16. cuius plurimum intererat esse in optimo statu civitatem; R II, 40. ſ. motu; F V, 37. in his (stellis) vim et mentem esse divinam; N II, 55. tanta .. est vis talibus in studiis, ut ..; F V, 57. in pari stultitia sunt, quos signa ... nimio opere delectant; P 36. in surditate .. quidnam est mali? T V, 116. me ... delectant ... pocula, sicut in Symposio Xenophontis est, minuta atque rorantia; C 46. mihi libet exclamare, ut *est* || ille || in Synephebis: »pro deum ..;« N I, 13. in Syria cum (Antiochus) esset mecum; A II, 61.

in quo (tactu) Cyrenaici solo putant veri esse iudicium, cui adsentiatur || quia sentiatur ||; A II, 20. in Phalaridis tauro si (sapiens) erit; T II, 17. si paulo ante cor fuerit in tauro opimo; D II, 37. ſ. virtute; F V, 85. in quo (tempore) mali nihil esse concedis; T I, 16. dum erimus in terris; T I, 75. qui in hac terra fuerunt magnamque Graeciam ... erudierunt; Lae 13. ſ. aëre. natura; N III, 21. qualis (oratio) est in Timaeo Platonis; F II, 15. ut in iis (tormentis) beata vita ... esse non possit; F II, 92. toto: ſ. parte; A I, 19. qui potest esse in eius modi trunco sapientia? N I, 84. num manus adfecta recte est, cum in tumore est? T III, 19. erat .. in tumore animus; T III, 76. turba: ſ. opinione; T V, 46. in Tusculano cum essem; F III, 7. in Tusculano cum essent complures mecum familiares; T I, 7. quot dies erimus in Tusculano; T I, 119. cum essem cum Q. fratre in Tusculano; D I, 8. salutem hominum in eius (Iovis) esse tutela; F III, 66. Apollinem eum, cuius in tutela Athenas antiqui historici esse voluerunt; N III, 55. vacuitate, valetudine: ſ. integritate. varietate: ſ. dissensione. in tua villa nos esse; A II, 145. ſ. domo; P 38. qui in vinculis essent damnati rei capitalis; C 42. quae (uva) maxima esset in vinea; D I, 31. voltus semper idem, quem dicitur Xanthippe praedicare solita in viro suo fuisse [Socrate] || Socratam, Socratem ||; T III, 31. in sapientibus viris ... nihil potest esse tale; O III, 45. erat .. in illo viro comitate condita gravitas; C 10. ſ. mundo; N II, 38. in qua (viriditate) etiam nunc erat Scipio; Lae 11. hoc idem in virtute non esse; A II, 39. dum .. in una virtute sic omnia esse voluerunt, ut ..; F II, 43. quae (res) neque in virtutibus sunt neque in vitiis; F III, 58. sit in una virtute finis bonorum; F IV, 41. qui (Zeno) nulla in re nisi in virtute aut vitio || [aut vitio] || propensionem ... esse diceret; F IV, 47. quid .. esset in virtute tantum? F IV, 59. ego .. volo in virtute vim esse quam maximam; F V, 77. in qua (virtute) sit ipsum etiam beatum; F V, 84. alterum fortasse dubitabunt, sitne tantum in virtute, ut ea praediti vel in Phalaridis tauro beati sint; F V, 85. magna vis est in virtutibus; T III, 36. si praesidii ad beate vivendum in virtute satis est; T V, 2. ad bene vivendum satisne est praesidii in virtute? T V, 12. satis magnam in virtute ad beate vivendum esse vim; T V, 19. si vita beata in virtute sit; T V, 21. si Zenonis rationi consentaneum sit satis magnam vim in virtute esse ad beate vivendum; T V, 32. nonne fatendum est eandem vim *in* virtute esse ad beatam vitam? T V, 50. si in virtute satis est praesidii ad bene vivendum, satis est etiam ad beate; satis est enim certe in virtute, ut fortiter vivamus; T V, 53. in qua (virtute) plurimum est praesidii; Lae 51. in ea (virtute) est .. convenientia rerum, in ea stabilitas, in ea constantia; Lae 100. quis ... dubitet, quin in virtute divitiae sint? P 48. in qua (vi infinitatis) intellegi necesse est eam esse naturam; N I, 50. in eo .. (viso) si erit communitas cum falso; A II, 34. quod videretur esse quaedam in visis differentia; A II, 111. in eorum vita nulla est intercapedo molestiae; F I, 61. ut quisque optime natus institutusque est, esse omnino nolit in vita, si ..; F V, 57. qua in vita est aliquid mali, ea beata esse non potest; F V, 91. quae .. potest in vita esse iucunditas? T I, 14. illud ... excruciat: discessus ab omnibus iis, quae sunt bona in vita; T I, 83. nec in misera vita quicquam est praedicabile aut gloriandum nec in ea, quae nec misera sit nec beata. et est in aliqua vita praedicabile aliquid et gloriandum; T V, 49. quod ita multa sunt incommoda in vita, ut ..; N 1, 23. quoniam mors aut meliorem, qui est in vita, aut certe non deteriorem adlatura est statum; L fr 1. esse .. magni animi et fuisse multos etiam in vita otiosa; O I, 92. cum ex eo (Leontino Gorgia) quaereretur, cur tam diu vellet esse in vita; C 13. quale cuiusque studium in superiore vita fuit; C 26. nos .. ea, quae sunt in usu vitaque communi, ... spectare debemus; Lae 18. in qua (tyrannorum vita) nulla fides ... potest esse; Lae 52. (cultura vitium) statuat .. nihil esse melius in vite quam se; F IV, 38. etsi hoc .. est in vitio, dissolutionem naturae tam valde perhorrescere; F V, 31. inflatus et tumens animus in vitio est; T III, 19. cum fatentur satis magnam vim esse in vitiis ad miseram vitam; T V, 50. in hominum vitiis ais esse culpam; N III, 76. quae genera (rerum publicarum) .. sunt in iis singula vitiis, quae ante dixi; R I, 44. tam est in vitio, quam si ... patriam deserat; O I, 23. ea animi elatio ... si ... pugnat ... pro suis commodis, in vitio est; O I, 62. ſ. laude; T IV, 77. virtute; F III, 58. IV, 47. unguibus: ſ. aliquo; Fa 5. principia mentis, quae sint in eodem universo, deos esse dicit; N I, 120. inter eum, qui doleat, et inter eum, qui in voluptate sit, nihil interesse? A II, 21 (20). qui in ea voluptate velit esse, quam nihil molestiae consequatur; F I, 32. eum necesse est aut in voluptate esse aut in dolore; F I, 38. quia, quod dolore caret, id in voluptate est; F I, 39. nullus in ipsis error est finibus bonorum et malorum, id est in voluptate aut in dolore; F I, 55. his rebus instructus (sapiens) semper est in voluptate; F I, 62. quod ais, cum dolore careamus, tum in summa voluptate nos esse; F II, 10. haec esse in natura rerum tria: unum, cum in voluptate sumus, alterum, cum in dolore, tertium hoc, in quo nunc equidem sum, credo item vos, nec in dolore nec in voluptate; ut in voluptate sit, qui epuletur, in dolore, qui torqueatur; F II, 16. omnis .., qui sine dolore sint, in voluptate, et ea quidem summa, esse dico. — ergo in eadem voluptate eum ... et eum? F II, 17. quid .. dubitamus, quin ... non esse in voluptate dolor sit maximus? F II, 28. si id (honestum) non sit in voluptate; F II, 49. cui .. in voluptate summum bonum est; F II, 91. siquidem in voluptate sunt omnia; F II, 111. quodsi esset in voluptate summum bonum; F II, 114. quibus summa (bonorum) est in voluptate; F IV, 46. sin autem est in ea (voluptate), quod quidam volunt; F V, 45. semper in pluribus bonis esse sapientem, quia semper sit in voluptatibus; T V, 110. habet (deus) exploratum fore se semper cum in maximis, tum in aeternis voluptatibus; N I, 51. quid .. est horum in voluptate? P 15. voce: ſ. parte; A I, 19. ego tibi, Carneade, praetor esse non videor, ... nec haec urbs nec in ea civitas; A II, 137. est .. earum rerum omnium *in* nostra urbe summa in publico copia; T V, 102. ut ... omnia .., quae sint in his urbibus, eorum populorum recte esse dicuntur; N II, 154. num .. idcirco in urbe esse rationem, cogitationem, mentem putas? N III, 21. quod in urbe sensus sit nullus; N III, 21. delubra esse in urbibus censeo; L II, 26. urina: ſ. aliquo; Fa 5. usu: ſ. vita; Lae 18. quarum (artium) omne opus est in faciendo atque agendo; A II, 22. ecquae poterit in agnoscendo esse distinctio? A II, 86. estne ... sitienti in bibendo voluptas? F II, 9. summo bono a te ita constituto, ut id totum in non dolendo sit; F II, 11 siquidem nullum esset in experiundo periculum L I, 12. ſ. ratione; A I, 30. re; O II, 18.

suspicor: in quo (orbe) neque figuram divinam

neque sensum quisquam suspicari potest; N I, 28.

teneo: in Nausiphane Democriteo (Epicurus) tenetur; N 1, 73. est .. boni viri ... haec duo tenere in amicitia; Lae 65. in quo (anno) vix dicere audeo quam multa hominum saecula teneantur; R VI, 24. Epicurus una in domo ... quam magnos ... tenuit amicorum greges! F I, 65. quia virtus ... altissimum locum in homine et maxime excellentem tenet; F IV, 37. Socrates ... tum paene in manu iam mortiferum illud tenens poculum; T I, 71. quae vis Coclitem contra omnes hostium copias tenuit in ponte solum? P 12. quod semper in re publica tenendum est; R II, 39. tenuit .. hoc in statu senatus rem publicam; R II, 56. dum modo plus in virtute teneamus, quam ille tenuit, firmitatis et roboris; F V, 12.

valeo (f. sum in aliquo; Fa 5): quamquam hoc Chrysippo non videtur valere in omnibus; Fa 14. nec .. in hoc, quod est animal, sed in iis etiam, quae sunt inanima, consuetudo valet; Lae 68. plurimum in amicitia amicorum bene suadentium valeat auctoritas; Lae 44. in quo (bello) et suscipiendo et gerendo et deponendo ius ut plurimum valeret et fides, ... sanximus; L II, 34. valeat id necesse est non in hominibus solum, verum in bestiis etiam; D II, 98. num hoc in latere aut in caemento, ex quibus urbs effecta est, potuit valere? D II, 99. quod in omnibus causis et debet et solet valere plurimum; T I, 26. non .. erat illa tum civitas, cum leges in ea nihil valebant; P 27. Archimedem arbitrantur plus valuisse in imitandis sphaerae conversionibus quam naturam in efficiendis; N II, 88. valet .. in fulguribus observatio diuturna; D II, 42. hominibus: f. bestiis. latere: f. caemento. in qua (re militari) cum virtute nostri multum valuerunt, tum plus etiam disciplina; T I, 2. quibus in rebus temeritas et casus, non ratio nec consilium valet; D II, 85. id .. [ut] || et || in re publica nostra maxime valuit; L III, 4. is valebat in suffragio plurimum, cuius ..; R II, 40. valet hoc in vivis; T I, 87. neque .. genus id orationis in consolando non valet, sed id || [id] || haud sciam an plurimum; T III, 55.

vehor: equus, in quo ego vehebar; D II, 140. tamquam in rate in mari inmenso nostra vehitur ratio; T I, 73. quaesivit .., num etiam in iis navibus Diagoram vehi crederent; N III, 89. rate: f. mari.

versor: ex quo efficitur (officium) versari in iis, quae media dicamus; F III, 59. in quo prudentia versaretur et quod assequi vellet; F V, 17. ratio .. vera, quae versatur in iis, quae sunt semper eadem, et in iis, quae mutantur; Ti 28. temere .. in acie versari; O 1, 81. in magnis interdum versatur angustiis; F II, 28. in eo (animo) et formae versantur et actiones; D II, 139. f. **animus,** II, 5. versor in (4 St.) B. I, S. 192, b. »mirabile monstrum vidimus in mediis divom versarier aris;« D II, 64. cum constituantur earum rerum vocabula, quae in quaque arte versentur; F III, 3. est .. perspicuum nullam artem ipsam in se versari; F V, 16. f. **ars,** II, 5. versor in (3 St.) B. I, S. 240, b. ea versentur || ea, quae versantur || in caelo; F III, 37. sermo in circulis, disputationibus, congressionibus familiarium versetur; O 1, 132. non possum .. dicere me ulla in cogitatione ... diligentius solere versari quam in ista ipsa; R I, 35. quorum studia vitaque omnis in rerum cognitione versata est; O I, 155. congressionibus: f. circulis. omnis .. cogitatio motusque animi .. in consiliis capiendis de rebus honestis ... versabitur; O I, 19. qui in horum librorum disputatione versantur; R III, 5. quae in hominum doctorum disputatione versantur; L I, 28. f. circulis. neque hoc ... ulla est umquam in dubitatione versatum; R II, 29. errore: f. **error,** II, 5. versor in (8 St.) B. I, S. 826, b. aut .. (honestum) in perspicientia veri sollertiaque versatur aut in hominum societate tuenda tribuendoque suum cuique et rerum contractarum fide aut in animi excelsi atque invicti magnitudine ac robore aut in omnium, quae fiunt quaeque dicuntur, ordine et modo; O I, 15. id .. (fidei bonae nomen) versari in tutelis societatibus, fiduciis mandatis, rebus emptis venditis; O III, 70. quorum (poëtarum) fabulis in hoc flagitio versari ipsum videmus Iovem; T IV, 70. in eisdem (fontibus honestatis) versemur; O III, 96. quae multa et varia in hominum vita fortuna que versantur; O I, 67. quid .. exspectamus? an dum in foro nobiscum di immortales, dum in viis versentur? D 1, 79. genere: f. **genus,** II, 5. versor in (3 St.) S. 101, a. quod et in recenti memoria et in Arpinati homine versere; L I, 4. quod (decorum) in omni honestate versatur; O I, 96. honoribus: f. re publica; Lae 64. cum (P. Decius) in mediis hostibus versaretur; D I, 51. in summo errore necesse est homines atque in maximarum rerum ignoratione versari; N I, 2. quorum || quarum || .. prima aetas propter humilitatem et obscuritatem in hominum ignoratione versatur; O II, 45. veram .. illam honestatem expetens ... (optumus quisque) in summa inanitate versatur; T III, 3. quae (opiniones) in maxima inconstantia veritatis ignoratione versantur; N I, 43. quae omnes artes in veri investigatione versantur; O I, 19. quod (philosophi) in veri investigatione versentur; O I, 28. ea non versari in oculorum ulla iucunditate; T V, 111. in quibus (locis) memoria dignos viros acceperimus multum esse versatos; F V, 2. difficili in loco versor; N I, 78. invita in hoc loco versatur oratio; N III, 85. tamquam in clarissima luce versetur; O II, 44. magnitudine: f. fide. quod aegritudo et metus in malis opinatis ... versetur; T V, 43. mandatis: f. fiduciis. aliqua ei (divinationi) materia danda est, in qua versari possit; D II, 12. quam (materiam virtus) tractet et in qua versetur; O I, 16. memoria: f. homine. mente: f. ratione; N I, 39. modo: f. fide. non .. credo nullo percepto aut ceteros artifices versari in suo munere, aut ..; Fa 11. ut || † ut || omnis ea iudicatio versatur tantum modo || tantum || in nomine; R IV, 6. laetitia .. et libido in bonorum opinione versantur; T IV, 12. ordine: f. fide. quarum (rerum) ... altera versetur in levissima parte naturae; F V, 22. non de partibus iis (dici), in quibus aegritudines, irae libidinesque versentur; T I, 80. etiam susceptae (perturbationes) continuo in magna pestis parte versantur, T IV, 42. ut ea, quae gustemus, olfaciamus, tractemus, audiamus, in ea ipsa, ubi sentimus, parte versentur; T V, 111. eos (viros) magna professos in parvis esse versatos; L I, 14. perspicientia: f. fide. in omni continuo pravitate et in summa opinionum perversitate versamur; T III, 2. is (Diodotus) ... cum in philosophia multo etiam magis adsidue quam antea versaretur; T V, 113. de illis .. rebus, quae in philosophia versantur; D II, 10. quamquam in antiquissima nobilissimaque philosophia Cratippo auctore versaris; O II, 8. pravitate: f. perversitate. in qua (civili prudentia) omnis haec nostra versatur oratio; R II, 45. qui (Stoici) mihi videntur in hac quaestione versari acutissime; T IV, 11. quorum nunc in

ratione versamur; F V, 58. eius ipsius (mundi) principatum, qui in mente et ratione versetur; N I, 39. levitates comicae parumne semper || saepe || in ratione versantur? N III, 72. quoniam in populari ratione omnis nostra versatur oratio; L I, 19. quoniam omnis haec in religione versatur oratio; L II, 34. qui (Graeci) in his rebus tot iam saecula versantur; A I, 25. agri cultura ... eas res, in quibus versatur, nominibus notavit novis; F III, 4. ut illa prudentia ... in earum trium rerum aliqua versetur; F V, 18. quod in aliis rebus aliisque sententiis versaris atque ille (Plato); L II, 17. versabor in re difficili; L III, 33. perpaucae res sunt, in quibus non dolus malus iste versetur; O III, 64. ſ. fiduciis. exercito; A II, 110. nihil .. adferunt, qui in re gerunda versari senectutem negant; C 17. quae (res) in re publica versantur; D II, 12. eos .. septem, quos Graeci sapientis nominaverunt, omnis paene video in media re publica esse versatos; R I, 12. apud ... homines .. in maxima re publica summa cum gloria belli domique versatos cum loquar; R I, 38. doctissimos homines non nimis in re publica versatos multos commemorare possumus; L III, 14. utinam ... isto animo atque virtute in summa re publica nobiscum versari quam in municipali maluisses! L III, 36. quod ignorari ab iis, qui in re publica versantur, turpissimum puto; L III, 48. cum versaremur in re publica; O I, 76. verae amicitiae difficillime reperiuntur in iis, qui in honoribus reque publica versantur; Lae 64. robore: ſ. fide. ut omnium artium recte dici potest commune esse, ut in aliqua scientia versentur, ... sic ..; F V, 26. ut in eodem simili verser; T II, 13. societatibus: ſ. fiduciis. societate tuenda, sollertia: ſ. fide. qui in aliquo maiore studio et arte versantur; T I, 59. cogitatio motusque animi ... in studiis scientiae cognitionisque versabitur; O I, 19. in his studiis ab initio versatus aetatis; O II, 4. ea circum terras infra lunam ... in terrisque versantur; N II, 56. tutelis: ſ. fiduciis. a viris in rerum publicarum varietate versatis inventa ... res; R III, 4. cogitatio in vero exquirendo maxume versatur; O I, 132. viis: ſ. foro. eos invidiosum nomen voluptatis fugere, sed in vicinitate versari; A II, 138. ea sunt .. maxima, quae in ipso animo atque in ipsa virtute versantur; A I, 22. quod inscientia multa versaretur in vita; A II, 146. ſ. fortuna. optabile esset maxima in || in max. || voluptate ... dies noctesque versari; F II, 114. tribuendo: ſ. fide.

vertor: quod cogitatio in se ipsa vertitur; O I, 156. virtus omnis tribus in rebus fere vertitur; O II, 18. cum .. (ratio) in illis rebus vertitur, quae ..; Ti 28.

video: etiam in te saepe vidi et ... in Aesopo, familiari tuo, tantum ardorem vultuum atque motuum, ut ..; D I, 80. ut ... nemo in eo (Stilpone) libidinis vestigium viderit; Fa 10. quod in Catulo, et in patre et in filio, itemque || idemque || in Q. Mucio † Mancia || Mucio Mancia || vidimus; O I, 109. in eo ipso (Epicurus) parum vidit; F I, 26. tu sapientiam maiorum in illo vide; L III, 24. in quibus (bestiis) non corporum solum, ut in suibus, sed etiam animorum aliqua ex parte motus quosdam videmus; F V, 38. quam similitudinem videmus in bestiis; F V, 42. quas (Fidem, Mentem) in Capitolio dedicatas videmus proxime a M. Aemilio Scauro; N II, 61. propter has amplitudines sepulchrorum, quas in Ceramico videmus || vidimus ||; L II, 64. a se visum esse in eo colle Romulum, qui nunc Quirinalis vocatur; R II, 20. cum aut in foro magistratus aut in curia senatum video; D II, 142. anulum .. aureum in digito (vidit); O III, 38. quam multa vident pictores in umbris et in eminentia! A II, 20. nec in his eum (Gygen) facinoribus quisquam potuit videre; O III, 38. familiari: ſ. aliquo; D I, 80. numquam vidi .. animam rationis consiliique participem in ulla alia nisi humana figura; N I, 87. filio: ſ. aliquo; O I, 109. foro: ſ. curia. videmus in quodam volucrium genere non nulla indicia pietatis, cognitionem, memoriam; F II, 110. quamquam in eis ipsis (gladiatoribus) videmus saepe constantiam; T IV, 48. Cn. Aufidius ... Graecam scribebat historiam et videbat in litteris; T V, 112. in qua (natura) egregium nihil videmus || videamus ||; N I, 117. Febris .. fanum in Palatio et *Orbonae ad* aedem Larum ... videmus; N III, 63. patre: ſ. aliquo; O I, 109. in augurum precatione Tiberinum, Spinonem, ... alia propinquorum fluminum nomina videmus; N III, 52. non sine causa eas, quas dixi, in pueris virtutum quasi scintillas videmus; F V, 43. qui mihi videtur ex omnibus in re publica vidisse plurimum; R II, 37. ut saepe in nostra re publica videmus; O II, 22. ut videmus in scriptis; N I, 72. suibus: ſ. bestiis; F V, 38. umor || humor || adlapsus extrinsecus, ut in tectoriis videmus austro, sudorem videtur imitari; D II, 58. quem (globum) in hoc templo medium vides; R VI, 15. umbris: ſ. eminentia. in multis (volucribus) etiam desideria videmus; F II, 110.

videor: mihi summum in animo bonum videtur, illi (Epicuro) autem in corpore, mihi in virtute, illi in voluptate; T III, 50. in columba pluris videri colores nec esse plus uno; A II, 79. dixisti plus in dedecore mali tibi videri quam in dolore; T II, 47. virtute, voluptate: ſ. animo.

vigeo: cohortationes, consolationes, interdum etiam obiurgationes in amicitiis vigent maxime; O I, 58. nisi animus, ante quam in corpus intravisset, in rerum cognitione viguisset; T I, 57. vigebat in illa domo patrius mos || mos pat. || et disciplina; C 37. quorum (Pythagoreorum) disciplina ... cum aliquot saecla in Italia Siciliaque viguisset; Ti 1. cum .. eo tempore in iis || his || locis Pythagorae nomen vigeret; R I, 16. in omni natura rerum id vivere, id vigere, quod caleat; N III, 35. ut eorum et in bellicis et in civilibus officiis vigeat industria; O I, 122. ut haec in philosophia ratio contra omnia disserendi ... viguit; N I, 11. Sicilia: ſ. Italia. viget .. animus in somnis; D I, 115.

vivo: qui velit ... in omnium rerum abundantia vivere; Lae 52. vixerunt .. non nulli (philosophi, homines) in agris delectati re sua familiari; O I, 69. si .. exstingui tranquille volumus, cum in his artibus vixerimus; fr V, 97. qui in maxima celebritate atque in oculis civium quondam vixerimus; O III, 3. quod in illa fortuna (Harpalus) tam diu viveret; N III, 83. quis tam esset amens, qui semper in laboribus et periculis viveret? T I, 33. semper .. in his studiis laboribusque viventi non intellegitur quando obrepat senectus; C 38. ut Artemisia illa, ... quam diu vixit, vixit in luctu; T III, 75. natura: ſ. vigeo; N III, 35. oculis: ſ. celebritate. homo demens ... maluit iactari quam in illa tranquillitate atque otio iucundissime vivere; R I, 1. quod in patria vivebat; T V, 109. ut sine iniuria in pace vivatur; O I, 35. periculis: ſ. laboribus; T I, 33. nobis ... caventibus .., ne quando illa (mentis acies) hebescat, id est in philosophia viventibus, magna spes est ..; fr V, 97. bestiarum .. terrenae sunt aliae, partim aquatiles, aliae quasi ancipites in utraque sede

viventes; N I, 103. recte .. in ea (senectute) vivitur, quoad ..; C 72. vivere in solitudine ... in maximis voluptatibus abundantem omnibus copiis; O III, 25. in quibus (studiis) nos a pueritia viximus; Fa 2. in quibus (studiis) a pueritia vixeram; R I, 7. f. laboribus; C 38. etiam in tormentis recte ... vivi potest; T V, 12. qua (sapientia) praeceptrice in tranquillitate vivi potest; F I, 43. f. otio. in qua una (voluptate) ... liberaliter possimus vivere; F IV, 12. f. solitudine.

volito: quae (bestiae) ... appareant .. in ardentibus fornacibus saepe volitantes; N I, 103. in hac .. inmensitate latitudinum, longitudinum, altitudinum infinita vis innumerabilium volitat atomorum; N I, 54.

II. **nach Adjectiven, adjectivischen Participien und Adverbien:** acer: (Dionysium fuisse) in rebus .. gerundis virum acrem et industrium; T V, 57.

acerbus: conveniet .. cum in dando munificum esse, tum in exigendo non acerbum, in omnique re contrahenda, vendundo emendo, conducendo locando, vicinitatibus et confiniis, aequum, facilem; O II, 64.

adfabilis: cum (Ulixes) ... in omni sermone omnibus adfabilem [et iucundum] esse se vellet; O I, 113.

aequabilis: ut haec patientia dolorum ... in omni genere se aequabilem praebeat; T II, 65.

aequus: f. acerbus.

alienus: in physicis, quibus (Epicurus) maxime gloriatur, primum totus est alienus; F I, 17.

bonus: cum ... artificem ... nihil aliud ... curare videam, nisi quo sit in illo genere melior; R I, 35.

caecus: quis tam caecus in contemplandis rebus umquam fuit, ut non videret ..? N I, 77.

clemens: etsi satis clemens sum in disputando; F II, 12.

comis: quamvis comis (Epicurus) in amicis tuendis fuerit; F II, 80.

constans: qui .. utraque in re gravem, constantem, stabilem se in amicitia praestiterit; Lae 64. quid Chalcidico Euripo in motu identidem reciprocando putas fieri posse constantius? N III, 24. quod ... multi Epicurei et fuerunt et hodie sunt et in amicitiis fideles et in omni vita constantes et graves; F II, 81.

cupidus: quis .. est tam cupidus in perspicienda cognoscendaque rerum natura, ut ..? O I, 154.

curiosus: permulta alia colligit Chrysippus, ut est in omni historia curiosus; T I, 108.

diligens: Caria tota praecipueque Telmesses ... in ostentis animadvertendis diligentes fuerunt; D I, 94. (Scipio) querebatur, quod omnibus in rebus homines diligentiores essent; Lae 62. quo (Polybio) nemo fuit in exquirendis temporibus diligentior; R II, 27.

effusus: ut ... (deorum) effusas in omni intemperantia libidines, adulteria, vincula (videremus); N I, 42.

exercitatus: f. I.

facilis: in re contrahenda, al.: f. acerbus. re .. intellecta in verborum usu faciles esse debemus; F III, 52.

felix: si minus felices in diligendo || deligendo || fuissemus; Lae 60.

fidelis: f. constans; F II, 81.

fortis: fortis deus intellegi qui potest? in dolore? an in labore? an in periculo? N III, 38. vidi in dolore podagrae nihilo ... Posidonium quam Nicomachum Tyrium ... fortiorem; fr V, 44. me ... fortiorem ... in patiendo dolore (fore), ... si ..; F IV, 72. si (sapiens) fortis est in perferendo, officio satis est; T II, 18.

gravis: f. constans.

impius: qui ... praeter ceteros in omni religione inpii (fuerant); L II, 42.

incolumis: ut (omne animal) se salvum in suo genere incolumeque vellet; F IV, 19.

inconstans: vitiositas .. est habitus aut adfectio in tota vita inconstans; T IV, 29.

industrius: f. acer.

inlustris: Panaetius ... fuit .. in altero genere mitior, in altero illustrior; F IV, 79.

intus: intus .. in animis inclusae (cupiditates) inter se dissident; F I, 44. ea (membra), quae sunt intus in corpore; F III, 18. quia nondum omne animal in mundo intus incluserat; Ti 34.

iucundus: f. adfabilis.

laudabilis: quo perfectiores sint (partes) et magis in suo genere laudabiles; F V, 37.

longus: in rebus apertissimis nimium longi sumus; F II, 85.

magnus: in quo etsi (Strato) est magnus, tamen ..; F V, 13. quorum generum in utroque magnus noster Cato est; L III, 40. quae (iustitia, pietas) cum magna in parentibus et propinquis, tum in patria maxima est; R VI, 16. mediocriter doctos magnos in re publica viros ... multos commemorare possumus; L III, 14.

malitiosus: f. vafer.

malus: qui minime sunt in disserendo mali; R III, 26.

mitis: f. inlustris.

mollis: qui ... voluptatem severissime contemnant, in dolore sint molliores; O I, 71.

multus: Antipatrum .. Stoicum, qui multus in eo fuisset, reprehendebant; A II, 17. est .. (Theophrastus) multus in laudanda magnificentia et apparatione popularium munerum; O II, 56. nolo in stellarum ratione multus vobis videri; N II, 119.

munificus: f. acerbus.

neglegens: in amicis eligendis || delig. dilig. || neglegentis || neglegentes || (homines) esse; Lae 62.

nimius: quamquam .. vereor, ne nimius in hoc genere videar; F V, 55.

nobilis: qui (Crantor) in nostra Academia vel in primis fuit nobilis; T III, 12. homo sane in ista philosophia ... probatus et nobilis; A II, 11.

occupatus: f. I.

par: ut ... sint || sunt || .. pares in amore; Lae 32. ut par sis in utriusque orationis facultate; O I, I.

paratus: qua in disputatione quoniam tu paratior es; R I, 34.

patiens: animi adfectio .. in adeundo periculo et in labore ac dolore patiens; T V, 41. quo in genere versutissimum et patientissimum Lacedaemonium Lysandrum accepimus; O I, 109.

penitus: »Triton fuscina evertens specus subter radices penitus undanti in freto«; N II, 89. f. I. abstrudo. inhaeresco; T III, 3. insideo.

perfectus, perpolitus: f. I.

perspicuus: maxime .. in hoc .. genere vis est perspicua naturae; F V, 32.

pertinax: reperies .. in hoc quidem pertinacem; F II, 9. contentiones concertationesque in disputando pertinaces indignae philosophia mihi videri solent; F I, 27. Arcesilas tuus, etsi fuit in disserendo pertinacior; F V, 94.

plumbeus: nisi plane in physicis plumbei sumus; T I, 71.

praestans: nec .. (Q. Maximus) in armis praestantior quam in toga; C 11. quod (Calatinus) praestantissimus fuisset in conficiendis voluptatibus? F II, 117. princeps ille, quo nemo in scribendo praestantior fuit; R II, 21.

pressus: quis te aut est aut fuit umquam in partiundis rebus, in definiendis, in explicandis pressior? fr V, 56.

princeps: Eudoxus, ... in astrologia iudicio doctissimorum hominum facile princeps; D II, 87. Scylax, ... in regenda sua civitate princeps; D II, 88. P. Decius, princeps in ea familia consulatus; F II, 61. cum in re publica princeps esse velles; F IV, 61. qualem in re publica principem esse conveniret; F V, 11. qui in re publica princeps vellet esse; O I, 25. principem in sacrificando Ianum esse voluerunt; N II, 67.

probabilis: cum superiores ... alii (fuissent) in gerendo probabiles, in disserendo rudes; R I, 13.

probatus: ſ. nobilis; A II, 11.

prudens: nec .. eius (Aristotelis) condiscipulus Xenocrates in hoc genere prudentior || est ||; N I, 34. Acilius (sapiens appellabatur), quia prudens esse in iure civili putabatur; Lae 6.

rudis: rudem .. esse omnino in nostris poëtis .. inertissimae segnitiae est; F I, 5. disserendo: ſ. probabilis.

salvus: ſ. incolumis.

sapiens: in hoc sumus sapientes, quod naturam optumam ducem tamquam deum sequimur; C 5.

seditiosus: populares homines inprobos, in re publica seditiosos ... (comoedia) laesit; R IV, 11.

similis: Democritus huic in hoc similis, uberior in ceteris; A II, 118.

singularis: licetne ⟨omitto „per Aristotelem", meo iudicio in philosophia prope singularem⟩ per ipsum Antiochum? A II, 132.

situs: ubi .. virtus, si nihil situm est in ipsis nobis? A II, 39. est .. situm in nobis, ut .. adversa ... oblivione obruamus; F I, 57. haec in nobis ipsis sita videmus; N III, 88. si causa adpetitus non est sita in nobis; Fa 40. ne illa quidem, quae adpetitu efficiuntur, sunt sita in nobis; Fa 40. tu in eo sitam vitam beatam putas? T V, 35. summam eruditionem Graeci sitam censebant in nervorum vocumque cantibus; T I, 4. regna, imperia ... eaque, quae sunt his contraria, in casu sita temporibus gubernantur; O I, 115. cum (Romuli lituus) situs esset in curia Saliorum; D I, 30. existimare omnia iusta esse, quae sita || sancita || sint in populorum institutis aut legibus; L I, 42. obscenas voluptates ... in medio sitas esse dicunt; T V, 94. terram in medio mundo sitam ... puncti instar obtinere; T I, 40. qui (Strato) omnem vim divinam in natura sitam esse censet; N I, 35. nec arboris nec equi virtus, quae dicitur, ... in opinione sita est, sed in natura; L I, 45. cum id sit in sapientis situm non officio solum, verum etiam potestate; T V, 82. in eo .. (officio) et colendo sita vitae est honestas omnis et neglegendo turpitudo; O I, 4. opinione: ſ. natura; L I, 45. in ore sita lingua est finita dentibus; N II, 149. in ea (parte) situm esse necesse est illud ... optumum; T V, 67. terra sita in media parte mundi; N II, 91. quae (adsensio) est in nostra potestate sita; A II, 37. sitne ea (beata vita) tota sita in potestate sapientis; F V, 12. ſ. officio; T V, 82. quod (ius hominum) situm est in generis humani societate; T I, 64. quod .. sit a virtute profectum vel in ipsa virtute situm; T II, 46. in voluptate corporis .. situm est vivere beate; F II, 89.

sollers: erat in omni vel officio vel sermone sollers; R II, 37.

stabilis: ſ. constans; Lae 64.

superior: nos non modo non vinci a Graecis verborum copia, sed esse in ea etiam superiores; F III, 5.

surdus: hi in illorum et illi in horum sermone surdi, omnesque item || id, al. || nos in iis linguis, quas non intellegimus, ... surdi profecto sumus; T V, 116.

tantus: tantus .. imperator in omni genere belli fuit, ut ..; A II, 3.

vafer: quia ... non sunt in disputando vafri, non veteratores, non malitiosi; R III, 26.

uber: ſ. similis.

versutus: in genere: ſ. patiens; O I, 109. neque .., qui defendunt eam (voluptatem), versuti in disserendo sunt; F III, 2.

volutabundus: cupido .. et expetenti et lubidinoso et volutabundo in voluptatibus; R II, 68.

III. **nach Substantiven:** alqs: quam multi, ut Tauri in Axino, ... ut Galli, ut Poeni, homines immolare .. pium ... esse duxerunt! R III, 15.

alqd: multa .. alia in aliis locis commemorabilia proferre possum; N II, 131. quid est .. in vita tantopere quaerendum quam cum omnia in philosophia, tum id, quod ..? F I, 11. omnia .. vera in praeteritis necessaria sunt; Fa 14. iam cetera in XII minuendi sumptus sunt lamentationisque funebris; L II, 59. canorum illud in voce splendescit etiam nescio quo pacto in senectute; C 28. vgl. vestigium.

aegritudo, aegrotatio: proprie, ut aegrotatio in corpore, sic aegritudo in animo nomen habet non seiunctum a dolore. doloris huius igitur origo nobis explicanda est, id est causa efficiens aegritudinem in animo tamquam aegrotationem in corpore; T III, 23.

aequabilitas: praeclara .. est aequabilitas in omni vita et idem semper vultus; O I, 90.

aequitas: quis hanc maximi animi aequitatem in ipsa morte laudaret, si mortem malum iudicaret? T I, 97. vgl. prudentia.

alacritas: canum ... tanta alacritas in venando quid significat aliud nisi ..? N II, 158.

Ampsanctus: mortifera quaedam pars est, ut et Ampsancti in Hirpinis et in Asia Plutonia; D I, 79.

ara: ara vetusta in Palatio Febris et altera Esquiliis Malae Fortunae detestataque || detestanda atque || omnia eius modi repudianda sunt; L II, 28.

breviloquentia: breviloquentiam in dicendo colat; R V, 11.

conlega: qui eius (Africani) collega fuit in censura, L. Mummius; O II, 76. videmus Papum Aemilium || C. || Luscino familiarem fuisse, ... collegas in censura; Lae 39.

consilium: tuum .. in ea re consilium probo; A ep 2.

constantia: hanc .. in stellis constantiam ... non possum intellegere sine mente; N II, 54.

continentia: valetudo sustentatur ... continentia in victu omni atque cultu corporis tuendi causa; O II, 86. adde siccitatem, quae consequitur hanc continentiam in victu; T V, 99. ſ. cultu.

copia: ea .. disciplina effecit tantam illorum utroque in genere dicendi copiam; F IV, 6.

cupiditas: pestem .. nullam maiorem esse amicitiis quam in plerisque pecuniae cupiditatem; Lae 34.

dementia: cum poëtarum .. errore coniungere

licet portenta magorum Aegyptiorumque in eodem genere dementiam; N I, 43.

Elis: Elis in Peloponneso familias duas certas habet ... haruspicinae nobilitate praestantes; D I, 91.

excellentia: decorum id esse, quod consentaneum sit hominis excellentiae in eo, in quo ..; O I, 96.

exercitatio: egregia quadam exercitatione in dialecticis ... rem in .. discrimen adduxit; F III, 41.

extremum: cum quaeritur in his (bonis, malis), quid sit extremum, quid ultimum; F V, 17. invenitur, quid sit, quod natura spectet extremum in bonis, quid in malis ultumum; T V, 71.

fana: ut illa plurima in sua patria sacrificia et fana contemneret; F II, 63.

feritas: ista in figura hominis feritas et inmanitas beluae a communi tamquam humanitatis corpore segreganda est; O III, 32.

fissum: similiter, quid fissum in extis, quid fibra valeat, accipio; D I, 16.

fores: ex quo ... fores .. in liminibus profanarum aedium „ianuae" nominantur; N II, 67.

immanitas: istuc nihil dolere non sine magna mercede contingit inmanitatis in animo, stuporis in corpore; T III, 12. f. feritas.

iniquitas: hereditatis spes quid iniquitatis in serviendo non suscipit? P 39.

iucunditas: voluptas. huic verbo ... subiciunt laetitiam in animo, commotionem suavem iucunditatis in corpore; F II, 13.

labor: labor in venatu, sudor, cursus ad Eurotam (defuerunt); T V, 98.

laetitia: f. iucunditas.

latrocinia: qui expulsiones vicinorum, qui latrocinia in agris ... recordetur; P 46.

lex: »hominem mortuum,« inquit lex in XII || tabulis || »in urbe ne sepelito«; L II, 58. id indicant leges in duodecim tabulis, indicant sacratae; O III, 111.

locus: Aristoteles inlustravit omnem hunc civilem in disputando locum; L III, 14.

luci: eandem .. rationem luci habent in agris; L II, 27.

mansio: et excessum e vita et in vita mansionem (ad media referri); F III, 60.

modus: erat in homine ... modus in dicendo; R II, 1. quid sit, quod deceat, in factis dictisque qui || quid || modus; O I, 14.

motus: dolor .. (est) motus asper in corpore alienus a sensibus; T II, 35. est .. (voluptas) iucundus motus in sensu; F II, 75.

naevus: naevus || naevos || in articulo pueri delectat Alcaeum; N I, 79.

oratio: vestra oratio in causis ... potest esse vehemens et gravis ..., nisi ..? D I, 80.

ostentatio: gloriosa ostentatio in constituendo summo bono (causa est); F IV, 68. quae est ista in commemoranda pecunia tua tam insolens ostentatio? P 42.

pactiones: qui (videt) tuas mercedum pactiones in patrociniis; P 46.

parasiti: nec parasitorum in comoediis adsentatio faceta nobis videretur, nisi essent milites gloriosi; Lae 98.

Plutonia: f. Ampsanctus.

prandia: ut Oresti nuper prandia in semitis decumae nomine magno honori fuerunt; O II, 58.

principatus: quae (bella civilia) gravis et fortis civis et in re publica dignus principatu fugiet; O I, 86.

prudentia: in eodem tanta prudentia fuit in constituendis temperandisque civitatibus, tanta aequitas, ut ..; A II, 3.

pugna: multa ante Lacedaemoniorum malam pugnam in Leuctricis || Leuctris || a Callisthene commemorata dixisti; D II, 54.

quadrigulae: Philippus hasne in capulo quadrigulas vitare monebatur? Fa 5.

ratio: etiamsi cui videbitur illa in optimis studiis et artibus quieta vitae ratio .. beatior; R III, 6. quae (lex) est recta ratio in iubendo et vetando; L I, 33.

sacrificia: f. fana.

severitas: tristitia .. et in omni re severitas habet illa quidem gravitatem, sed ..; Lae 66.

signa: »astrologorum signa in caelo quid fit || sit || observationis || quaesit, observat Iovis ||, cum ..!« R I, 30.

silentium: Nioba fingitur lapidea propter aeternum, credo, in luctu silentium; T III, 63.

simulatio: nec ulla pernicies vitae maior inveniri potest quam in malitia simulatio intellegentiae; O III, 72.

simulator: in omni oratione simulatorem, quem εἴρωνα Graeci nominarunt, Socratem accepimus; O I, 108.

species: dum videntur, eadem est in somnis species eorum*que*, quae vigilantes videmus; A II, 52.

stupor: f. immanitas.

Summanus: cum Summanus in fastigio Iovis optumi maxumi ... e caelo ictus esset; D I, 16.

temeritas: omnibus in rebus temeritas in adsentiendo errorque turpis est; D I, 7.

temperantia: summam fuisse eius (Dionysii) in victu temperantiam; T V, 57.

testamenta: ex quo in procinctu testamenta perierunt; N II, 9.

vestigium: illud in silice, quod hodie apparet apud Regillum tamquam vestigium ungulae, Castoris equi credis esse? N III, 11.

veterator: f. II. vafer.

villa: quom ... antiquo more parva esset villa, ut illa Curiana in Sabinis; L II, 3.

ultimum: sicut || sic || nos ultimum in bonis dicimus; F III, 22. homini id esse in bonis ultimum, secundum naturam vivere; F V, 26. f. extremum.

voluptas: sic .. (Epicurus) appellat hanc dulcem (voluptatem): „in motu", illam nihil dolentis „in stabilitate"; F II, 16. hanc in motu voluptatem ... interdum ita extenuat, ut ..; F II, 30.

urbs: Pheras .., quae erat urbs in Thessalia tum admodum nobilis; D I, 53.

usus: non .. dubito, quin ... usu .. in re publica rerum maximarum facile omnis viceris; R I, 37.

IV. **zum ganzen Satz gehörige Bestimmungen** (vgl. I. congruo, consentio, excello, exsulto, procedo, proficio, progredior, prosum u. a.): 1. **Pronomina**: a. **persönliche**: in nobis; F V, 57. T I, 108. nobismet ipsis; F V, 30. ><. te; T I, 88. se; L I, 59.

b. **possessiv**: in nostris; T I, 108.

c. **demonstrative, relative, allgemeine**: in alio; N I, 28. aliis; T IV, 27. ><. aliis .. compluribus (neutr.); O III, 15. altero; T I, 85. Lae 24. (neutr.) Ti 28. alterum || altero ||; O I, 28. cetero || ceteris || (neutr.); L II, 45. ceteris; T I, 27. (neutr.) A II, 110. F III, 16. O I, 139. hoc; N I, 28. O III, 94. (neutr.) F IV, 30. T I, 89. V, 4. O I, 22. III, 34. hoc ipso; A II, 143. F II, 4. his; F V, 14. R VI, 2. O I, 69. (neutr.) A II, 40. 134. F III, 60. O III, 18. aliis || his ||; C 24. his .. ipsis; O II, 59. *in* eodem; Ti 28. illo; A II. 15. F V, 88. N I, 59. O II, 27. illis || illos ||; O I, 146. (ipso: f. hoc, his, eo, quo). eo; T IV, 16. Fa 17. ><.

L II, 57. fr VI, 14. »in ea (Argo)«; T I, 45. eo (neutr.); A II, 60. F I, 2. II, 6. IV, 22. 37. V, 12. T IV, 70. N III, 83. D I, 125. II, 39. R I, 22. O I, 26. 71. II, 73. eo ipso; O I, 39. iis; A II, 12. F IV, 66. L II, 57. O I, 25. 56. II, 62. eis; Lae 29. iis (neutr.); A II, 40. F III, 59. V, 49. N I, 31. L I, 40. O III, 70. multis; O I, 139. omnibus; D II, 147. L I, 54. O I, 119. (s. quibus). plerisque; T III, 53. O III, 70. ut in || uti || plerisque; Lae 13. quo (neutr.); F I, 4. II, 36. IV, 12. V, 86. 90. T I, 3. V, 56. 121. N I, 26. II, 45. 124. III, 62. D I, 29. II, 14. Fa 10. R II, 40. 53. L I, 45. II, 28. III, 39. O I, 35. ><. 45. 49. 70. 75. 79. 91. 96. II, 1. III, 81. quibus; F I, 4. O I, 147. (neutr.); A II, 10. F I, 18. III, 56. IV, 29. V, 26. 68. R II, 26. III, 39. L I, 17. O III, 37. 47. quibus omnibus; O II, 57. quo (indef.); F III, 32. talibus; Lae 82. ullo; F IV, 22. utroque; T I, 85. (neutr.); F IV, 17. utrisque (neutr.); T IV, 64.

2. **Zahlen:** in secundo; D I, 117. septem; L II, 26.

3. **Eigennamen:** a. **Länder, Gebiete, Berge, Orte:** in Academia; A I, 17. II, 55. F II, 2. V, 1. 8. qua (Academia); T II, 9. »in .. Academia umbrifera«; D I, 22. Aetna; D II, 43. Africa; R II, 67. O I, 112. III, 99. Arcadia; N III, 57. Arpinati nostro; T V, 74. Asia; A II, 2. D I, 58. Aventino; D I, 98. »in alto .. Aventino«; D I, 107. Boeotia; N III, 49. Capitolio; N I, 106. D I, 98. R II, 36. Cilicia; L II, 41. Creta; N II, 126. R II, 58. Cumano; A ep. 1. Gallia; D I, 78. Graecia; T I, 4. 29. N III, 39. 46. L II, 38. III, 47. Lae 42. 45. ipsa .. Graecia; T II, 4. ipsa Graecia; N I, 11. media Graecia; L II, 37. reliqua Graecia || Gr. rel. ||; Lae 6 (7). Hispania; N III, 80. Hyrcania; T I, 108. India; T V, 78. Italia; T IV, 2. Lae 28. tota .. in Italia; D I, 78. Latino; T I, 92. »in ... nitido .. Lyceo«; D I, 22. Oeta; T II, 19. Peloponneso; T III, 53. Ponto; A II, 2. Sabinis; C 46. Salaria; N III, 11. Sicilia; D I, 39. Solonio || Selonio ||; D I, 79. Solonio; D II, 66. Syria; D I, 91. Thermopylis; F II, 97. T I, 101. Thessalia; D II, 114. Tusculano; T I, 7. II, 2. 9. III, 6. IV, 7. V, 11. Tusculanis nostris; A II, 148. Umbria; D I, 92.

b. **Völker, Klassen:** in Liguribus; D I, 78. Persis || [in Persis] ||; D I, 46. Persis; D I, 90. Pythagoriis duobus illis; T V, 63. Stoicis; F I, 6. N I, 15.

c. **einzelne Personen:** in Albucio; O II, 50. eo M. Crasso; F V, 92. Dionysio; D I, 73. Libera, Libero; N II, 62. Lucullo; A II, 4. Romulo; R II, 18. P. Scipione; Lae 41. Tarquinio; T I, 88. quo (Telamone); T III, 39.

d. **Schriften, Bild:** in Academicis; O II, 8. Ti 1. Adelphis; C 65. Andria; Lae 89. Bruto Accii || Accius, Atti ||; D I, 43. Callisthene suo; T V, 25. Catone maiore; O I, 151. Lae 4. Chryse; D I, 131. Consolatione; T I, 65. 76. III, 70. 76. D II, 22. Cresphonte; T I, 115. quibusdam Ennianis; D II, 111. Eunucho; N III, 72. Gorgia; T V, 34 (35). Hortensio; T II, 4. III, 6. Legibus; N I, 30. Leuctricis || Leuctris ||; D II, 54. Mario; L I, 1. 4. Niptris; T II, 48. extremis Niptris; T II, 50. Originibus; T IV, 3. C 75. Phaedro; T I, 53. Phaedro Platonis; D I, 80. L II, 6. Platonis Politia; D I, 60. Sibyllinis; D II, 112. Synephebis; T I, 31. N III, 72. C 24. Timaeo; A II, 123. T I, 63. N I, 30. ><. Trachiniis; T II, 20. — Venere Coa; N I, 75. Coa Venere; O III, 10.

4. **Gattungsnamen:** in abundantia; P 7. acervo tritici; A II, 92. acie (6 St.) B. I, S. 33, a. actionibus; F V, 88. quibus (actionibus); L III, 42. actu; C 64. adsensionibus; Fa 40. aedificiis; N II, 141. iuris aequabilitate; O I, 88. aerario; L III, 11. aere illo; R I, 22. illo aere alieno || illo consilio aeri alieno ||; R II, 59. aetate (6 St.) B. I, S. 107, b. aeternitate (6 St.) B. I, S. 108, a. aethere; N II, 117. agro (8 St.) B. I, S. 111, b. »in alto«; A II, 66. N II, 106. alvo; N II, 136. ambulatione; O I, 144. amicitia (17 St.) B. I, S. 157, a. amicissimo quoque; Lae 88. amore (4 St.) B. I, S. 164, b. »in annuis anfractibus«; L II, 19. angulis; R I, 2. quantis in angustiis; R VI, 22. iis animantibus; N II, 128. utroque (animo, corpore); F II, 14. animis; F II, 114. (13 St.) B. I, S. 199, b. binas in singulis annis reversiones; N II, 102. hoc medio apparatu; T V, 62. aqua; F IV, 64. T V, 13. Fa 5. araneolis; N II, 123. quibus (arbitriis); O III, 70. arbore; N I, 99. »in armis«; T II, 49. armis civilibus; D II, 6. arte (10 St.) B. I, S. 241, b. similibus .. artibus; A II, 22. arce; L I, 2. O III, 66. astrologia; O I, 19. ipsa atomo; Fa 47. in || cum || facinorosis et audacibus; A fr 12. auguriis; D I, 105. avibus; D I, 118. 120. auspiciis; D II, 71. 81.

in arborum bacis; C 5. illa barbaria; N II, 88. barbaria; N II, 126. bello (12 St.) B. I, S. 333, b. optimis quibusque; Lae 34. quo (bono); T IV, 14. bonis; T IV, 30. 65. brevitate temporis; F II, 87. tam exigua brevitate vitae; T IV, 37.

in caelo; R VI, 13. (9 St.) B. I, S. 371, a. inveteratae || in inveterata (calamitate) ||; T III, 54. cantu (8 St.) B. I, S. 377, a. caritate (3 St.) B. I, S. 385, b. Aratio carmine; L II, 7. casa; T V, 97. castris eius; D I, 50. castris; R I, 23. illo suo casu; T V, 112. cavea; D II, 72. prima cavea, ... ultima; C 48. causa (22 St.) B. I, S. 396, a. celeritate tanta; N I, 33. cena; F II, 26. una centuria; R II, 40. circo; R II, 12. cive excelso; R IV, 7. civitate; P 37. civitatibus; C 63. (15 St.) B. I, S. 429, b. prima classe tota; R II, 40. omni coetu; F II, 77. animi .. cognitione; T I, 71. cognitione || incogniti, al. ||; L I, 14. hoc conspectu et cognitione naturae; L I, 61. coitionibus candidatorum; P 46. eo in colle; R II, 20. disparibus coloribus; F II, 10. prima commendatione; F II, 35. suis commentariis; D I, 6. quibusdam commentariis; O III, 8. hac comparatione; O III, 18. comparatione rerum; O III, 19. quo (caeli complexu); N II, 101. concha patula; F III, 63. omni coetu concilioque; F II, 77. omnibus istis conclusionibus; F IV, 52. qua (conclusione); D II, 103. summa in pace concordiaque; R II, 27. hac iuncta moderateque permixta conformatione rei publicae; R I, 69. congressu; F III, 8. vestro || nostro || collegio; C 64. filiarum collocatione; O II, 56 (55). conloquio; T I, 101. omni conquisitione; Ti 7. huius modi sermone et consessu; N I, 61. consiliis; O I, 14. s. aere; R II, 59. consolationibus; T III, 77. hoc conspectu et cognitione naturae; L I, 61. prima .. constitutione; F IV, 54. consuetudine; A II, 75. hominum consuetudine; F I, 69. qua (contentione); Fa 17. illis contentionibus; O I, 137. contione (11 St.) B. I, S. 533, a. qua (controversia); L I, 55. conventu (4 St.) B. I, S. 542, a. conversionum*que* || in conversione || caeli; N II, 15. convivio (4 St.) B. I, S. 544, b. summo otio maximaque copia; F III, 7. summa copia; C 8. utroque (corpore, animo); F II, 14. corpore; F V, 46. (15 St.) B. I, S. 557, b. altera corruptione opinionum, ... altera; T IV, 29. cruciatu; T V, 73. summo cruciatu; T V, 73. cubiculo suo; Fa 18. cuius in cubiculo; R II, 61. agresti cultu; R II, 4. cunis; T I, 93. C 83. ipsa cupiditate; T IV, 62. ipsa curia; F III, 7. curia; R III, 48. O III, 2. curriculo; C 27. cursu (8 St.) B. I, S. 597, a. custodia; F V, 53. cylindro; Fa 43.

in ea dea; N II, 67. suo decreto; A II, 29. qua deliberatione; O I, 119. qua (deliberatione); O III, 12. deliberatione; O III, 81. delicto; T IV, 45. delubris communibus; L II, 45. desiderio; T I, 111. deo; N I, 45. (6 St.) B. I, S. 672, a. primis dialecticis; T I, 14. dialecticis; O I, 19. illa dictatura ..., hac; O II, 29. bis in die; T V, 100. omnibus diiunctionibus; N I, 70. his (diiunctionibus); Fa 37. dilectu; D I, 102. hac tota disceptatione; O III, 53. qua una (disciplina puerili); R IV, 3. iis Graeciae disciplinis; R IV, 4. discordia dominorum; F I, 58. disputatione (12 St.) B. I, S. 727, a. hac dissensione; R IV, 8. dissensione civili; R VI, 1. Corinthi disturbatione; O III, 46. divinatione; D I, 86. II, 108. omni divinatione; D II, 81. divisione (3 St.) B. I, S. 743, b. divitiis Croesi; F III, 45. Croesi divitiis; F IV, 31. tanta diuturnitate; N II, 28. dolore (13 St.) B. I, S. 764, a. optimatium dominatu; R I, 43. domo pulchra; N III, 18. domo clari hominis; O I, 139. donatione; L II, 50. eius donatione; L II, 50.

in elementis: A II, 143. ipso in eiulatu; T II, 60. quo (epigrammate); F II, 106. epilogo; F IV, 22. qua (epistula); T V, 100. O I, 37. epistula quadam; O II, 53. quadam epistula; O III, 10. epulis; T I, 3. 4. ‖in‖ ipso equo; Lae 68. illo errore diuturno; O I, 113. εὐταξία, in qua ..; O I, 142. in iis .. exemplis, in quibus ..; O III, 73. dicendi exercitatione; O I, 1. [in cuius exercitu]; O I, 36. exsilio; F V, 53. bonis extis; D I, 85. extis; D I, 118. extremis; Ti 24.

in fabulis (5 St.) S. 2, b. in ‖cum‖ facinorosis; A fr 12. omnibus factis; F II, 52. consiliis factisque; O I, 14. omnibus et opinionibus et factis; O I, 14. Rhodiorum inopia et fame; O III, 50. honesta in familia; F III, 38. privatis familiis; R IV, 7. familia; P 38. »in famulis«; L II, 19. fano (4 St.) S. 32, b. febri; T I, 88. claris viris et feminis; T I, 27. festinationibus; O I, 131. ‖in‖ ... tanta fide; F II, 98. [in fide]; O I, 40. fidibus (10 St.) S. 47, b. fiducia; O III, 61. hominis figura; N I, 47. R IV, 1. alia figura; N II, 48. eo filio; F I, 24. optimo filio; C 68. foedere Numantino; F II, 54. quibus ipsis (formulis); O III, 60. fortuna; T V, 23. omni fortuna; O I, 82. amplissimis fortunis; T I, 86. foro (17 St.) S. 74, a. altero (fratre) ..., altero; C 65. exspectatis ad amplissimam dignitatem fratribus; C 68. arborum bacis terraeque fructibus; C 5. frugibus; F IV, 37. fuga; T V, 97. illa fuga nobis gloriosa, patriae calamitosa; D I, 59. fulgoribus; D I, 118. funeribus; T II, 55. furore; A II, 48. 53. 88. T IV, 52. futuro; Fa 12. 17. futuris; Fa 13.

in geminis; A II, 54. gente (6 St.) S. 94, a. utroque genere; O I, 130. (27 St.) S. 103, b. geometria (4 St.) S. 104, b. gestu; O I, 130. gravitate; F I, 40. ipsa gubernatione; F IV, 76. gymnasiis (5 St.) S. 121, b.

in harena; T II, 46. haruspicina; D II, 85. historia; N II, 69. L I, 5. 7. illa (historia); L I, 5. ea (historia); L I, 5. homine; Lae 27. (13 St.) S. 176, a. hortulis suis; L I, 39. hoste; Lae 29.

in his inmanibus iacturis; O II, 56. Cannensi ignominia; C 75. umbra et imagine civitatis; R II, 52. aliarum formarum imitatione; N I, 77. ipsa immolatione; D II, 37. infinito inani; F I, 17. maximo incendio, D II, 80. qua (optima indole); F V, 61. magnis animis ingeniisque; O I, 74. *in* ingressu; O I, 131. ‖in‖ quattuor initiis rerum illis; A I, 39. omni iniustitia; O I, 27. Rhodiorum inopia; O III, 50. summa inopia; C 8. gubernatoris inscitia; P 20. qua (institutione); F IV, 3. nostris institutis; T IV, 4. beatorum insulis; F V, 53. fr V, 50. qua (insula); N I, 88. illa insula; N III, 53. Liguribus, Gallia compluribusque insulis; D I, 78. insula; L II, 1. interitu Romuli; fr V, 54. quarum (reversionum) in intervallo; N II, 102. primis intervallis; Ti 28. ea ipsa (investigatione naturae); A I, 34. itinere; A fr 16. O I, 144. iudicio; F II, 74. iudiciis; F II, 76. iudiciis populi; D II, 75. quibus (iudiciis); O III, 61. iurgio; T IV, 52. C 8. iure legum; D II, 74. iure; L I, 17. iure civili; O I, 19. iure iurando; O III, 104.

in mediis vitae laboribus; T I, 117. labore; N III, 38. agresti cultu laboreque; R II, 4. cotidianis laboribus; O III, 97. laetitia; F II, 97. T IV, 66. »in quo (lapatho)«; F II, 24. laudationibus; A I, 8. laudibus; O I, 61. suis lectulis; F II, 97. suo lectulo; N III, 84. legatione illa nobili; A II, 5. [in eadem legione]; O I, 36. lege (8 St.): f. **lex.** libellis; F IV, 22. libro (66 St.): f. **liber.** liberis; L II, 29. tanta libertate; R I, 67. aliqua libidine ..., aliqua; P 21. ea lingua; F III, 5. lingua copiosa; F III, 51. hac inopi lingua; F III, 51. litteris; A II, 91. F V, 50. L II, 3. quibus (litteris); F I, 12. istorum otio ac litteris; R III, 4. loco (14 St.): f. **locus.** longinquitate; F I, 40. maximis lucris; F V, 91. desiderio et luctu; T I, 111. luctu; T III, 62. 63. domestico luctu; T III, 64. luna; N II, 88. luce; C 12.

in macello; D II, 59. ipsis quasi maculis; R VI, 20. maerore; T III, 59. medio ... maerore; T IV, 63. eo magistratu; F II, 74. isto magistratu; F II, 76. magistratu; R I, 67. L III, 47. magistratibus; L III, 48. hac .. magnificentia; L I, 61. magnitudine maris Aegaei; F III, 45. eo (malo); T III, 25. malis opinatis; T IV, 14. 65. quo (malo); T IV, 14. malis; T IV, 30. O II, 5. mancipio; O III, 67. mari (18 St.): f. **mare.** membris; F III, 63. V, 46. mendacio; R II, 28. mente; N I, 114. hominis mente; L I, 18. illis (mercennariis); O I, 150. metu; D II, 58. ea militia; D I, 52. monte Oetaeo; N III, 41. »Albano in monte«; D I, 18. † »in monte«; D I, 107. monumento Marii; D I, 59. morbo; T II, 65. corporis morbis; T III, 6. non minus in animorum morbis quam in corporum; T III, 76. morbo levi; R I, 63. morte; T I, 88. Lae 14. discrimen in ‖discrimen‖ morte; L II, 59. mortuo; T I, 88. tantis motionibus; N II, 15. statu et motu corporis; F V, 47. maxumis motibus ... caeli; D II, 94. dissimillimis motibus; R I, 22. gestu motuque; O I, 130. muliere ignota; P 20. multa; R II, 60. multitudine; O II, 48. mundo (10 St.): f. **mundus.** hoc municipio; L III, 36. musicis; A II, 91. maxumis motibus mutationibusque caeli; D II, 94.

qua in natione; D I, 2. natura (17 St.): f. **natura.** navi; R I, 63. nave; L II, 57. qua (necessitate); R I, 10. amicitiae coniunctionisque necessitudine; Lae 71. mediocribus vel studiis vel officiis vel vero etiam negotiis; R I, 4. omnibus .. negotiis; O I, 73. »in nemore«; F I, 5. »in nemore Pelio«; N III, 75. Fa 35. notatione cuiusque vitae; D II, 87. nugis; P 26. quo in numero; A II, 93. famulorum *in* numero; R II, 37. numero vestro; L I, 7.

in quibus (obiurgationibus); O I, 136. ‖in‖ obscuratione; fr V, 54. obscuris; A II, 94. oculis .. exercitus; F I, 35. oculis; T V, 111. oculis civium; C 12. odore; A II, 19. *ex* ‖in‖ isto egregio tuo officio; F II, 98. officio; F IV, 76. T II, 12. officiis; F V, 10. mediocribus vel studiis vel officiis; R I, 4. omni officio; O I, 59. ullo officio; O I, 119. deorum opinione; N I, 29. omnibus .. opinionibus; O I, 14. eo .. oppido;

D I, 53. optatis; N I, 36. operibus nostrarum artium; N II, 57. suo .. opere; R I, 35. oratione (9 St.): f. **oratio.** illa aureola oratiuncula; N III, 43. eodem orbe in duodecim partes distributo; T I, 68. infimo .. orbe; R VI, 17. orbibus eorum (deorum); Ti 37. in ... tam multarum rerum ... ordinibus, in quibus ..; N II, 15. primo ortu; F V, 17. 59. vestro ortu; Ti 41. ostentis; D I, 118. II, 42. otio (9 St.): f. **otium.**

in parte (10 St.): f. **pars.** ista partitione ‖ [istam partem] ‖; N III, 8. *in* parvis; F III, 17. parvis; F V, 31. pastu; N II, 126. »in patribus«; L III, 10. 40. veris patribus certisque; Lae 70. pace; D I, 95. II, 58. R I, 63. ><. summa in pace; R II, 27. ceteris peccatis; Lae 40. pecuniis creditis; O II, 79. parva pecunia ..., magna; Lae 63. pecude; N II, 35. ipso .. peregrino; O I, 149. periculo; N III, 38. metu et periculo; D II, 58. isto periculo; L I, 4. in parentis, in amici re aut periculo; O I, 154. cotidianis laboribus et periculis; O III, 97. hac pernicie rei publicae; O II, 79. perpetuitate temporis; F II, 87. perpetuitate vitae; O I, 119. inlustribus in personis; R II, 35. Gnathonis persona; Lae 93. omni perturbatione; T IV, 76. philitiis; T V, 98. philosophia (17 St.): f. **philosophia.** ipsis .. philosophis; F II, 1. physicis; F I, 26. IV, 13. N I, 60. 73. iis (physicis); F I, 26. picturis; O III, 15. poculo; C 26. poëmate; L I, 5. hoc (poëmate); L I, 5. poëmatis; O III, 15. pompa; T V, 91. decem milibus pondo auri; P 21. omni in populo; T V, 105. populo libero; R II, 56. populis; L II, 13. populo; L II, 13. III, 31. liberis .. populis; O I, 88. porca; L II, 55. porticu; R I, 18. portu; D II, 84. potestate hostium; F V, 82. his .. utilitatum praeceptis; O II, 86. praedictione; D II, 87. praediis; O III, 71. praesentia; F V, 21. T I, 14. V, 100. praetura; O I, 144. precibus; N I, 36. athletorum probatione; O I, 144. probris; O I, 61. omni procuratione negotii; O II, 75. proelio (9 St.): f. **proelium.** his ipsis antiquitatum prooemiis; A I, 8. provincia; F I, 24. puero; D II, 99. pueris; Lae 9. pueritia; F V, 55. ipsa .. pugna; T IV, 49. qua in pugna; D I, 75. Cannensi pugna; D II, 71. ipsa pugna; R II, 36. eadem pulchritudine; F II, 47.

in quaestione (8 St.): f. **quaestio.** quiete; A II, 51. D I, 53. 58. 126. II, 145. Lae 24.

»platani in ramo«; D II, 63. hac ratione tota; F IV, 12. tota ratione ea; T IV, 65. regia; F III, 52. regione pestilenti; R II, 11. regnis; N III, 86. R I, 43. 49. superstitioso et religioso; N II, 72. re (103 St.); f. **res.** re familiari; O II, 89. respiratu ‖ intrante spiritu ‖; N II, 136. re publica (26 St.): f. **res publica.** qua (adsensionis retentione); A II, 59. iis (rhetoricis); Fa 3. rivo; Fa 5. rogatione ‖ [in ... rogatione] ‖; L III, 33. rosa; F II, 65. T V, 73. rotundo; T V, 69.

in nocturnis (sacris); L II, 36. sapiente; F IV, 22. sapore; A II, 19. scaena; R IV, 11. 12. O I, 114. C 65. Lae 97. scholis; A II, 81. T I, 83. 113. D II, 31. P 5. schola; F V, 89. Epicuri schola; F II, 67. ulla in schola; O II, 87. in ... quavis scientia; F II, 81. XII scriptis; fr V, 60. seditione; F I, 58. senatu (13 St.): f. **senatus.** »in senecta«; C 25. senectute (11 St.): f. **senectus.** senibus; C 35. sensibus; N II, 142. L I, 47. ea ipsa sententia; T V, 28. illis selectis eius ... sententiis; N I, 85. hac ita exposita sententia; N I, 85. sententia ‖ [in sententia] ‖; L III, 40. C. Figuli sepulchro; L II, 62. publicis sepulturis; L II, 65. omnibus sepultis; L II, 57. sermone (20 St.): f. **sermo.** servis; L II, 29. [in significatione] ‖ in significationem, al. ‖; D I, 12. signo leonis; D I, 121. quo (simili); T I, 43. eius modi similitudine; F III, 22. simpulo; L III, 36. sinu; T III, 51. »in medio .. sinu«; N II, 114. qua (societate); O I, 51. vitae societate; P 26. sole; F IV, 29. N II, 88. summa solitudine; F III, 65. solitudine; D II, 22. O III, 1. quo (solo); L II, 4. somnis ‖ somniis ‖; A II, 47. somno (23 St.): f. **somnus.** soritis; A II, 107. sortibus; D II, 38. hoc ipso vitae spatio; F I, 68. aeterno praeteriti temporis spatio; N II, 36. qua (specie civitatis); R I, 51. illo ipso acerbissimo ... spectaculo; T III, 66. sphaera; T I, 63. N II, 116. Fa 15. 16. illa sphaera; R I, 22. extremo spiritu; F II, 99. stadio; T II, 56. naturae statu; F III, 20. optimo sui generis statu; F V, 26. statu et motu corporis; F V, 47. quo in statu rei publicae; R II, 60. hoc statu rei publicae; R II, 62. his stellis; N II, 51. quinque stellis errantibus; N II, 88. stellis; D I, 118. stranguria sua; T II, 45. studio (11 St.): f. **studium.** omnibus stultis; F IV, 77. ><. hac subtilitate sermonis; N III, 9. suffragiis; L III, 33. 39. quo (suggesto); D I, 124. summa; F V, 12. his ... infinitis .. sumptibus; O II, 56. superstitioso; N II, 72. sue; F V, 38.

in tabellis; T I, 115. tabella; Lae 41. Phalaridis tauro; T II, 18. qua (temperatione); Ti 42. tempestate; R I, 68. illa tempestate horribili Gallici adventus; R II, 11. templo Herculis; D I, 74. tempore; T II, 45. ipso immolationis tempore; D I, 119. inlustribus in personis temporibusque; R II, 55. ‖ in ‖ tempore; O I, 104. tenebris; L I, 41. O III, 77. tenebris rei publicae; L III, 21. terris; A I, 29. T I, 45. R VI, 13. 17. 21. quibus (terris); N II, 42. terra; N II, 129. continentibus .. terris; fr V, 87. testamento; F II, 55. L II, 50. textili; L II, 45. theatris; F V, 63. theatro; R III, 48. fidibus aut tibiis; R II, 69. O I, 145. »in ‖ [in] ‖ cantu et fidibus et tibiis«; L II, 22. maximarum rerum timore; F II, 86. toga; O II, 66. omnibus tormentis; F III, 42. cruciatu atque tormentis; T V, 73. summo cruciatu atque tormentis; T V, 73. tormentis; N III, 82. torminibus; T II, 45. usu et ‖ [usu et] ‖ tractatione beluarum; O II, 17. ea, quam saepe usurpabas, tranquillitate; F II, 118. tranquillo; O I, 83. tribunatu; O II, 73. triumpho; T V, 118. O II, 28. »in tumulis«; D I, 80. *in* tutela; O III, 61.

in tanta animantium varietate; A fr 44. magna varietate personarum; O I, 98. mancipiorum venditione; O III, 71. huiusce modi verbis; A I, 25. quo verbo ‖ [verbo] ‖; O II, 9. uno .. versu; N II, 93. quo (vestitu); O I, 130. ea via; F III, 45. nova via; D II, 69. tantis motionibus tantisque vicissitudinibus; N II, 15. laetitia et victoria; F II, 97. clarissima victoria; R I, 5. Hortensii villa; A II, 9. villis; P 49. civium vinclis; R I, 5. viola; T V, 73. tanto .. viro; F II, 61. claris viris; T I, 27. forti viro; T II, 39. bono viro; T V, 47. perfecto et spectato viro; Lae 9. talibus viris; Lae 39. aliqua generosa ... virgine; P 20. ipsa virtute; F II, 81. virtute; F III, 49. IV, 37. ‖ virtutem ‖; L I, 51. virtutibus; F V, 30. omni virtute; O I, 95. iis (visis); A II, 40. 48. somniantium visis; D I, 118. somniorum visis; D II, 147. vita (46 St.): f. **vita.** vite; N II, 35. quo vitio; O I, 24. vivo; T I, 88. umbra; T I, 101. umbra et imagine civitatis; R II, 52. illis alnorum umbraculis; L fr 4. quibus (amicorum voluntatibus); Lae 61. voluptate; T II, 52. istis .. ipsis voluptatibus; C 46. summis voluptatibus; fr V, 81. votis; N I, 36. vocibus; A II, 19. furentium vocibus; D I, 118. cantu ipso ac vocibus; R II, 69. voce; O I, 133. urbe (16 St.): f. **urbs.** usu; L I, 14. in usu et ‖ [usu et] ‖ tractatione beluarum; O II, 17. volnere; T II, 49.

in xysto; A II, 9.

5. **Gerundium:** »ast quid turbassitur in agendo, fraus actoris esto«; L III, 11. eadem .. levitate cupiditas est in appetendo, qua laetitia in fruendo; T IV, 66. an obliviscimur, quantopere in audiendo in ‖ [in] ‖ legendoque moveamur? F V, 62. ut in comparando ‖ conp. ‖ difficile ad eligendum sit, quid maxime velis; R I, 55. iam istuc te quoque impediet in navigando, in conserendo; A II, 109. Chrysippus .. caput esse censet in consolando detrahere illam opinionem maerenti; T III, 76. fit ut distrahatur in deliberando animus; O I, 9. ii solent in deliberando honestum cum eo, quod utile putant, comparare; O III, 18. ruit (Epicurus) in dicendo; F II, 18. facillume corriguntur in discendo; O I, 146. disputando: s. **disputo**, I, 1, a, δ. in (4 St.) B. I, S. 727, b. ea .. se uti regula et in agenda vita et in quaerendo ac disserendo; A II, 32. vitiosum est .. in dividendo partem in genere numerare; F II, 26. cum praeterire aliquid maxumum vitium in dividendo sit; O I, 10. docendo: s. **doceo**, I, 1, a, δ. in (3 St.) B. I, S. 751, b. si etiam bestiae multa faciunt ... indulgenter vel cum labore, ut in gignendo, in educando; F II, 109. si .. aliquid in eloquendo nec verum nec falsum est; Fa 38. fruendo: s. appetendo. gignendo: s. educando. in gubernando nihil, in officio plurimum interest, quo in genere peccetur; F IV, 76. quodquoniam (sapiens) numquam fallitur in iudicando; F III, 59. suffragia in magistratu mandando ac de reo iudicando ‖ [in ... iudicando] ‖ ... ferri; L III, 33. quasi tibi ipsi in iudicando placeat multitudo! D II, 81. legendo: s. audiendo. similes .. sunt ‖ [sim. sunt] ‖, ut si qui gubernatorem in navigando nihil agere dicant; C 17. s. conserendo. apud nostros Iunonem Lucinam in pariendo invocant; N II, 68. fortitudo est ... adfectio animi in patiendo ac perferendo summae legi parens sine timore; T IV, 53. quae (oratio) me in perorando cohortabatur, ut ..; N III, 5. prohibenda .. maxime est ira in puniendo; O I, 89. omnis .. in quaerendo ... oratio praescribere primum debet ... EA RES AGETUR; F II, 3. s. disserendo. quod ... in redeundo ... auspicari esset oblitus; N II, 11. Stoici .. tantum modo praeponendam in seligendo (illam vitam putant); F IV, 63. utrum .. censemus dormientium animos per sese ipsos in somniando moveri an ..? D II, 120. cum in vendundo rem eam scisset; O III, 66.

6. **Gerundiv:** ea .. se uti regula .. in agenda vita; A II, 32. in rebus aut expetendis aut fugiendis ut rationem sequamur; F I, 47. est .. tibi edicendum, quae sis observaturus in iure dicendo; F II, 74. quid .. tanto opus est instrumento in optimis artibus comparandis? F II, 111. qui ... adiungunt ei (virtuti) .. aliquid summo in bono finiendo; F IV, 51. in enumerandis .. corporis commodis si quis praetermissam a nobis voluptatem putabit; F V, 45. quem cupiditatum incendiis inflammatum in iis potiendis, quae acerrime concupivisset, tanta laetitia perfundi arbitramur, quanta ..? F V, 70. in omnibus officiis persequendis animi est adhibenda contentio; T II, 55. pugiles ... in iactandis caestibus ingemescunt; T II, 56. cum videas eos ... in eo persequendo atque adipiscendo dolore non frangi; T II, 66. in aegritudine lenienda, quam quisque curationem recipere possit, videndum est; T III, 79. in his (perturbationibus) explicandis veterem illam ... discriptionem sequar; T IV, 10. utamur .. in his perturbationibus discribendis Stoicorum definitionibus; T IV, 11. fortitudo est .. adfectio animi legi summae in perpetiendis rebus obtemperans; T IV, 53. in .. feriis imperandis, ut „LITIBUS ET IURGIIS SE ABSTINERENT“ (imperabatur); D I, 102. in lustranda colonia ... bonis nominibus, qui hostias ducerent, eligebantur; D I, 102. ut comitiorum vel in iudiciis populi vel in iure legum vel in creandis magistratibus principes civitatis essent interpretes; D II, 74. qui in praerogativa referenda subito concidisset; D II, 74. cum in flectendis promunturiis ventorum mutationes maxumas saepe sentiunt; D II, 94. ut iidem et in gerenda re publica aliquid essemus memoria dignum consecuti et in explicandis rationibus rerum civilium quandam facultatem ... † essemus auctores; R I, 13. qua (lege) credo omnibus in rebus disserendis utendum esse; R I, 38. quos (circumitus) prospicere inpendentis in gubernanda re publica moderantem cursum .. divini paene est viri; R I, 45. illi iniusto domino ... aliquam diu in rebus gerundis prospera fortuna comitata est; R II, 44. in conservanda civium libertate esse privatum neminem; R II, 46. nec ratio divina non hanc vim in rectis pravisque sanciendis habet; L II, 10. in his (deis) colendis nocturnas pervigilationes sic Aristophanes ... vexat, ut ..; L II, 37. sacerdos ... audaciam in * et inmittendis ‖ in admittendis ‖ religionibus foedis ‖ foedas ‖ damnet; L II, 37. est iniqua in omni re accusanda ... malorum enumeratio; L III, 23. suffragia in magistratu mandando ac de reo iudicando *sciscenda*que in lege aut rogatione ‖ [in mag. ... rog.] ‖ clam an palam ferri melius esset; L III, 33. in quo considerando saepe animi in contrarias sententias distrahuntur; O I, 9. ut ‖ in ‖ inferenda ne cui noceant iniuria; O I, 28. in his omnibus officiis tribuendis videndum erit, quid ..; O I, 59. ut vicinum citius adiuveris in fructibus percipiendis quam .. fratrem; O I, 59. ut (corpus) oboedire consilio rationique possit in exsequendis negotiis et in labore tolerando; O I, 79. in adeundis periculis consuetudo imitanda medicorum est; O I, 83. est .., quod differat in hominum ratione habenda inter iustitiam et verecundiam; O I, 99. in tota vita constituenda multo est ei rei cura maior adhibenda; O I, 119. utriusque (naturae, fortunae) omnino habenda ratio est in deligendo genere vitae; O I, 120. in omni re gerenda consilioque capiendo servare constantiam; O I, 125. in omni .. actione suscipienda tria sunt tenenda; O I, 141. haec in deligendo officio saepe inter se comparentur necesse est; O I, 152. ut non difficile sit in exquirendo officio, quid cuique sit praeponendum, videre; O I, 160. in accusando .. M'. Aquilio L. Fufi cognita industria est; O II, 50. qui ... opitulantur in re vel quaerenda vel augenda; O II, 56 (55). in deligendis idoneis iudicium ... adhibere (debemus); O II, 62. eam .. iniuriam in ‖ iniuriam ‖ deterrenda liberalitate sibi etiam fieri ... putant; O II, 63. cum in hominibus iuvandis aut mores spectari aut fortuna soleat; O II, 69. se in beneficiis collocandis mores hominum, non fortunam sequi; O II, 69. quis est .., qui inopis et optimi viri causae non anteponat in opera danda gratiam fortunati et potentis? O II, 69. fuerat .. (Collatinus) in regibus expellendis socius Bruti consiliorum; O III, 40. ut in iis (praediis) vendendis vitia dicerentur; O III, 65. in mancipio vendundo dicendane vitia? O III, 91. qui (L. Brutus) in liberanda patria est interfectus; C 74 (75). ut eam diligentiam adhiberemus in amicitiis comparandis, ut ..; Lae 60. in illis .. parandis (homines) adhibere curam; Lae 62. est etiam quaedam calamitas in amicitiis dimittendis non numquam necessaria; Lae 76. cum multis in rebus

neglegentia plectimur, tum maxime in amicis et diligendis || delig. || et colendis; Lae 85. Brutum si qui roget, quid egerit in patria liberanda; P 12. an quisquam in potiendis voluptatibus gloriando se .. ecfert? P 15. cuiusnam animantium deus in fingendo mundo similitudinem secutus sit; Ti 11. magna .. animi contentio adhibenda est in explicando Aristotele || Aristoteli, al. ||; fr V, 29. veteres illi sive vates sive in sacris initiisque tradendis divinae mentis interpretes; fr V, 95.

7. **in primis: a. Adjectiva, Participia, Zahl:** Antiochum, hominem in primis acutum; N I, 16. philosophi .., nec ii quidem contemptissimi, sed i. acuti; D II, 150. Polybius, bonus auctor i.; O III, 113. i. .. versutum et callidum factum Solonis; O I, 108. L. .. Philippus Q. f., magno vir ingenio i.que clarus; O II, 59. iis rebus ... hoc i. consentaneum (est); A I, 11. C. Triarius, i. gravis et doctus adulescens; F I, 13. Ponticus Heraclides, vir doctus i.; T V, 8. duas .. (partes) ... i. (animal) amplectitur, animum et corpus; F II, 33. L. .. Tarutius Firmanus, ... i. Chaldaicis || Chaldaeicis || rationibus eruditus; D II, 98. postea a magno homine et i. erudito, Panaetio (tractata sunt); L III, 14. homo i. ingenuus et gravis, ... Panaetius; F IV, 23. ∫. doctus; F I, 13. illud vero minime consectarium, sed i. hebes; F IV, 50. ingenuus: ∫. gravis. i. magna dissensio est; N I, 2. Democritus, vir magnus i.; N I, 120. T. Manlius is est, qui ... magnus vir i.; O III, 112. accipite ... orationem Archytae .., magni i. et praeclari viri; C 39. i. .. (reprehensio Antiochi) est nobilis; A II, 111. Alcidamas .., rhetor antiquus i. nobilis; T I, 116. qui (Crantor) in nostra Academia vel i. fuit nobilis; T III, 12. qui (acupenser) ... est piscis ... i. nobilis; Fa fr 5. Xenocratem .., nobilem i. philosophum; R I, 3. qui (Brutus) iuris civilis i. peritus fuit; O II, 50. praeclarus: ∫. magnus; C 39. versutus: ∫. callidus.

b. **Adverb:** superiores definitiones erant Sphaeri, hominis in primis bene definientis; T IV. 53.

c. **Pronomina:** placet omnibus fere mihique ipsi in primis deos esse; N I, 62. nostrae .. legis interpretes ... hoc intellegant i., sepulchrorum magnificentiam esse minuendam; L II, 62. respondentur et alia et hoc i.: »proveniebant ..;« C 20. multa in vestro || nostro || collegio praeclara, sed hoc, de quo agimus, i., quod ... principatum tenet; C 64. quamquam utriusque cum multa non probo, tum illud i., quod ... disseruerunt; F I, 18. cuius (Xenophontis) i. laudabat illud, quod diceret ..; T II, 62. i. meditemur illud, ut ... se .. praebeat; T II, 65. scitis, quae sequantur, et illa i.: »o pater ..!« T III, 44. nonne cum multa alia mirabilia, tum illud i.? D I, 16. in quibus (artibus) ea numeretur i., quae est vivendi ars; F IV, 16. (Scipio) salutavit ... Spurium Mummium, quem i. diligebat; R I, 18.

d. **Substantiva:** hoc ... vos negatis, Antiochus in primis; A II, 113. i. ... Cato noster in horum librorum numero ponendus est; D II, 3. quod i. Carneades quaerere solebat; D II, 9. ∫. familiaris. pater. quo minus et ceterarum rerum et i. agri colendi studia teneamus usque ad ultimum tempus senectutis; C 60. natura ... ingenerat .. i. praecipuum quendam amorem in eos, qui procreati sunt || [ingenerat ... procreati sunt] ||; O I, 12. eius (Draconis) cum totius est || sit || praeclara species, *tum* i. aspicienda est figura capitis atque ardor oculorum; N II, 107. solebam .. Scipionem, Catonem, Laelium, nostrum vero i. avum cogitare; F V, 2. ut prodesse velimus ... i. .. docendo rationibusque prudentiae tradendis; F III, 65. dubitationem ad rem publicam adeundi i. debui tollere; R I, 12. legimus ... Panaetium, multos alios i.que familiarem nostrum Posidonium; F I, 6. figura: ∫. ardor. (vita beata) iustitiam, temperantiam i.que fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam prosecuta; T V, 80. i. .. hominis est propria veri inquisitio atque investigatio; O I, 13. desunt omnino ei populo multa, *qui* sub rege est, i.que libertas; R II, 43. magnitudo: ∫. fortitudo. medicus i. .., quod erit ei perspectum in arte, non ita proponet ..; Fa 15. patientia: ∫. fortitudo. quod et ipse hominem diligebam et i. patri meo Paulo probatum et carum fuisse cognoveram; R I, 23. rationibus tradendis: ∫. docendo. quo in genere est i. senectus; C 4.

e. **Sätze:** in primis .. reperiebant esse in iis (animi bonis) iustitiae semina; F IV, 17. nos ... omnes omnia ad huius adulescentiam conferamus, i.que ut aliquid suorum studiorum philosophiae quoque impertiat; F V, 6. i. .. refutetur ac reiciatur Philocteteus ille clamor; T II, 55. i., quo quisque animo, studio, benivolentia fecerit, ponderandum est; O I, 49. i. .. constituendum est, quos nos ... esse velimus; O I, 117. videat i., quibus de rebus loquatur; O I, 134. i. .. provideat, ne sermo vitium aliquod indicet inesse in moribus; O I, 134. omnis ratio atque institutio vitae adiumenta hominum desiderat, i.que ut habeat ..; O II, 39. i. .. videndum erit ei, qui rem publicam administrabit, ut suum quisque teneat; O II, 73. i. .. operam dabunt || dab. op. ||, ut ... suum quisque teneat; O II, 85.

V. **Ellipsen:** in quo (Agamemnone) facetum illud Bionis, perinde ..; T III, 62. sapientiae studium vetus id quidem in nostris, sed tamen ..; T IV, 5. sed in illo (Africano) alia maiora; O II, 76. quid si haec paria in utroque? O III, 90. maxuma autem culpa in eo, qui et veritatem aspernatur et in fraudem obsequio inpellitur; Lae 98. vgl. alq re; N I, 97. at mores in utroque dispares; N I, 97. sed de hoc loco plura in aliis, nunc hactenus; D II, 76. in omnibus summa communis, et quidem non solum in animalibus, sed etiam in rebus omnibus iis, quas natura alit; F V, 26. ergo haec in animis; F II, 113. in arbitrio rei uxoriae MELIUS AEQUIUS; O III, 61. quartus (Apollo) in Arcadia; N III, 57. extremum autem praeceptum in beneficiis operaque danda, ne ..; O II, 71. an omnia emendata in illis (dis)? N I, 80. atque ille (Ulixes) non inmoderate magno in dolore: »retinete!« T II, 50. idem (Ennius) in Epicharmo: »nam videbar somniare med ego esse mortuum«; A II, 51. in Epitaphio quo modo idem (Socrates)? T V, 36. et in mare || mari || et in femina commiscendorum corporum mirae libidines; N II, 128. tres (sunt fines), in quibus honestas cum aliqua accessione; F II, 35. ut quibusdam in formulis EA RES AGETUR; F II, 3. non enim, ut tu Velleius, quocumque veneris, sic idem in Italia Volcanus, idem in Hispania; N I, 84. si nihil in eo (homine), quod || in eo; in quo || perficiendum est, praeter motum ingenii quendam; F IV, 35. quintus (Hercules) in India; N III, 42. Italia: ∫. Hispania. unde in laboribus et periculis fortitudo? R I, 2. dices: quid in pace, quid domi, quid in lectulo? T II, 60. et haec quidem in primo libro de natura deorum; N I, 41. in quo (libro) multa praeclare, illud absurde; O II, 56. mare: ∫. femina. atque haec in moribus; O I, 46. opera danda: ∫. beneficiis. in orationibus autem multa, sed inepta elatio, summa inpudentia || † multas ineptus datio summam inpudentiam ||; L I, 7. vis enim maior in illis (orationibus) dicendi; O I, 3. »tum gelidum valido de pectore frigus anhelans

corpore semifero magno Capricornus in orbe«; N II, 112. pace: ſ. lectulo. periculis: ſ. laboribus. deinde nominum non magnus numerus ne in pontificiis quidem nostris; N I, 84. ex hoc ille animus in proeliis paratus ad volnera; T II, 37. sed haec in pueris; F V, 62. rebus: ſ. animalibus. hinc ... in nostra re publica non solum seditiones, sed etiam pestifera bella civilia; O I, 86. at in eo rege, qui urbem condidit, non item; O III, 40. quid in levioribus studiis, sed tamen acutis? C 50. unde est hoc contritum vetustate proverbium: „quicum in tenebris“? F II, 52. atque id in multis (verbis); A I, 25. et tamen in illis veteribus nostris ... multa admixta ex intima philosophia; A I, 8. inde in vicinia nostra Averni lacus, »unde animae excitantur«; T I, 37. an hoc usque quaque, aliter in vita? F V, 91. sed cum in agendo multa populariter, tum illud male; O I, 73.

VI. **Lücken:** † malcho in opera adfixa; A fr 17. ut ne in omnium quidem rerum affluen*tia* ... *; R I, 39.

inaequabilis, ungleichmäßig: quod (Archimedes) excogitasset, quem ad modum in dissimillimis motibus inaequabiles et varios cursus servaret una conversio; R I, 22.

inaestimabilis, nicht schätzenswert: aestimabile esse dicunt ... id, quod ..., contraque inaestimabile, quod sit superiori contrarium; F III, 20.

inambulo, umhergehen: alqs: qui erant cum Aristotele, Peripatetici dicti sunt, quia disputabant inambulantes in Lycio; A I, 17. cum (Scipio) paululum inambulavisset in porticu; R I, 18. non longe a tuis aedibus inambulans post excessum suum Romulus; L I, 3. nos inter has procerissimas populos in viridi opacaque ripa inambulantes, tum autem residentes; L I, 15.

inanimus, unbeseelt, leblos: A. alqd: inanimum est .. omne, quod pulsu agitatur externo; T I, 54. R VI, 28. ut hic primo aspectu inanimum quiddam sensuque vacuum se putat cernere, ... sic ..; N II, 90. partim sunt inanima, ut aurum, argentum, ut ea, quae gignuntur e terra, ut alia generis eiusdem, partim animalia; O II, 11. ea .. ipsa, quae inanima diximus, pleraque sunt hominum operis effecta; O II, 12. nec .. in hoc, quod est animal, sed in iis etiam, quae sunt inanima, consuetudo valet; Lae 68. quae (sollertia) efficit, ut, inanima quae sint, vivere et spirare videantur; fr V, 20.

argentum, aurum: ſ. alqd; O II, 11.

genus: quae .. (esset) cuiusque generis vel inanimi vel animantis vel muti vel loquentis origo; T V, 69.

natura: sive (est) inanima natura sive necessitas ... haec pulcherrima opera efficiens; N II, 76.

quadrupes: »quadrupes ... eviscerata, inanima, cum animali sono«; D II, 133.

res: (Zeno) rebus inanimis atque mutis per quandam significationem haec docet tributa nomina; N I, 36. eos .. (deos) aut beluarum nomine appellas ... aut rerum inanimarum, ut Argo, ut Aram, ut Coronam; N III, 40. qui fructus ... ex rebus iis, quae sint || sunt || inanimae, percipiantur; O II, 14. quae in rebus inanimis quaeque in usu et || [usu et] || tractatione beluarum fiunt utiliter ad hominum vitam; O II, 17. quid .. tam absurdum quam delectari multis inanimis || inanibus || rebus, ... animante ... non admodum delectari? Lae 49.

B, I. intersum inter: cum inter inanimum et animal hoc maxime intersit, quod animal agit aliquid; A II, 37.

loquor de: tamquam de inanimo aliquo loquantur; F IV, 36.

II. incendia, al. ab: fortuna .. casus rariores habet, primum ab inanimis procellas, tempestates, naufragia, ruinas, incendia, deinde a bestiis ictus, morsus, impetus; O II, 19.

inanis, leer, gehaltlos, seelenlos, nichtig, vergeblich: A. **bei Substantiven:** alqs: inanem redire turpissimum est (te) dedecorantem et urbis auctoritatem et magistri; O III, 6. quamvis illa (arca) sit plena, dum te inanem videbo, divitem non putabo; P 44.

alqd: tune .. inane quicquam putes esse, cum ita completa et conferta sint omnia, ut ..? A II, 125. cum praesertim ipse quoque animus non inane nescio quid sit, ... sed in quodam genere corporis; F IV, 36. illa inania: »ipse summis saxis fixus asperis, evisceratus;« T I, 107. illud vero perquam inane: »neque sepulcrum, quo recipiat, habeat portum corporis;« T I, 107. in qua (discriptione corporis partium) nihil inane, nihil sine causa, nihil supervacaneum est; N I, 92. alter (coniector) praegnantem || praegnatem || (matronam) esse dixit; nam inane obsignari nihil solere; D II, 145. quibus (physicis) inane esse nihil placet; Fa 24. honores ... quam multi ita contemnunt, ut nihil inanius, nihil esse levius existiment! Lae 86.

aegritudo: quod (aegritudo) inanis sit, quod frustra suscipiatur; T III, 82.

alacritas: inanis alacritas, id est laetitia gestiens, (non multum differt ab amentia); T IV, 36.

corpus: ebur ex inani corpore extractum haud satis castum donum deo; L II, 45.

cupiditates: inanium .. cupiditatum nec modus ullus nec finis inveniri potest; F I, 46 (45). quae (cupiditates) .. inanes sunt, iis parendum non est; F I, 53. animi .. morbi sunt cupiditates immensae et inanes divitiarum, gloriae; F I, 59. duo genera cupiditatum, naturales et inanes; F II, 26. quod (cupiditates) essent plane inanes neque necessitatem modo, sed ne naturam quidem attingerent; T V, 93.

laetitia: inani .. laetitia exultans et temere gestiens; T V, 16.

motus: omnem .. talem conformationem animi ceteri philosophi motum inanem vocant; N I, 105. cum motum animi dico esse inanem; N I, 106.

nomen: honesti inane nomen esse, voluptatem esse summum bonum; A II, 71. nihil esse omnino animum, et hoc esse nomen totum inane; T I, 21.

ostentatio: quodsi qui simulatione et inani ostentatione ... stabilem se gloriam consequi posse rentur; O II, 43.

religio: quod hominibus perturbatis inanem religionem timoremque deiecerat; R I, 24.

reprensio: ne reprensionem quidem vulgi inanem reformidans; F III, 7.

res: ſ. **inanimus,** res; Lae 49.

sollicitudines: (philosophia) medetur animis, inanes sollicitudines detrahit; T II, 11.

sonus: cum (Epicurus) ... dicat .. nos in vocibus occupatos inanis sonos fundere; T V, 73. ut ... omne ... id illi (philosophi) cassum quiddam et inani vocis sono decoratum esse dicant; T V, 119.

timor: in qua (superstitione) inest timor inanis deorum; N I, 117. ſ. religio.

vas: ut, cum vas inane dicimus, non ita loquimur, ut physici, ... sic ..; Fa 24.
verba: neque .. flumine conturbor inanium verborum; N II, 1.
visiones: ad has omnes visiones inanes Antiochus ... permulta dicebat; A II, 49.
visa: omnium .. inanium visorum una depulsio est; A II. 51. sin vera visa divina sunt, falsa autem et inania humana; D II, 127.
voluptas: idem .. si ... nulla ecferatur animi inani voluptate; T V, 17.
vox: ait eos voce inani sonare ... neque intellegere ..., quae sit subicienda sententia; F II, 48. si vellent voces inanis fundere; T III, 42. »cum clamore paratis inanis fundere voces«; D I, 15.
B. **allein:** I, 1. est: Leucippus plenum et inane (dixit esse); A II, 118. quae (Epicurus) sequitur, sunt tota Democriti, ‖ Democriti. ‖ atomi, inane, imagines, quae εἴδωλα nominant; F I, 21. nullum inane, nihil esse individuum potest; N I, 65.
potest: ſ. est; N I, 65.
2. sum: omnium, quae sint, naturam esse corpora et inane, quaeque his ‖ iis ‖ accidant; N II, 82.
II, 1. dico: (Epicurus) dicit eadem, atomos, inane, imagines, infinitatem locorum innumerabilitatemque mundorum; N I, 73.
intericio: qui asperis et levibus et hamatis uncinatisque corporibus concreta haec esse dicat interiecto inani; A II, 121. quae (atomi) interiecto inani cohaerescunt tamen inter se; N I, 54.
2. fero per: neque in illo inani, per quod feratur atomus, quicquam fuisse causae (dicis), cur ea non e regione ferretur; Fa 47.
intersum inter: quis ... non ... sentit, quid intersit inter perspicua et inania? A II, 51.
moveo per: de ipsa atomo dici potest, cum per inane moveatur gravitate et pondere, sine causa moveri; Fa 24.
sum in: ſ. fero per. III.
III. in: ille (Democritus) atomos ... censet in infinito inani, in quo nihil nec summum nec infimum nec medium nec intimum ‖ ultimum ‖ nec extremum sit, ita ferri, ut concursionibus inter se cohaerescant; F I, 17.

inanitas, leerer Raum, Nichtigkeit, Eitelkeit: I. amputo, circumcido: amputata circumcisaque inanitate omni et errore; F I, 44.
condemno: cuius (Panaetii) ... sententia condemnata mihi videtur esse inanitas ista verborum; F IV, 23.
2. fero per: cum duo individua per inanitatem ferantur; Fa 18.
versor in: veram .. illam honestatem expetens ... (optumus quisque) in summa inanitate versatur; T III, 3.

inaniter, vergeblich, unnütz, ohne Grund: commoveo: me ... Oedipodis ... species .. commovit, inaniter scilicet, sed commovit tamen; F V, 3.
exsulto: cum .. inaniter et effuse animus exultat, tum illa laetitia gestiens vel nimia dici potest; T IV, 13.
moveo: cum sit incertum, vere inaniterne (*animus*) moveatur ‖ moveamur ‖; A II, 34. cum animi inaniter moveantur eodem modo rebus iis, quae nullae sint, ut iis, quae sint; A II, 47.

inauditus, unerhört, unbekannt: alqd: quibus (prudentissimis) haec inaudita non sint; P 33.
nomen: si .. Zenoni licuit ... inauditum quoque ei rei nomen imponere; F III, 15.
ratio: cum prudenter illi principes novam et inauditam ceteris gentibus interregni ineundi rationem excogitaverunt; R II, 23.
sors: ista sors inaudita Graecis est; D II, 116.
verba: dabitis .. profecto, ut in rebus inusitatis ... utamur verbis interdum inauditis; A II, 24.

inauro, vergolden: columnam: cum (Hannibal) dubitaret, .. utrum ea (columna) solida esset an extrinsecus inaurata; D I, 48.
pellem: quae est nominata »Argo, quia Argivi in ea delecti ‖ dilecti ‖ viri vecti petebant pellem inauratam arietis«; T I, 45.

inauspicato, ohne Anstellung von Auspicien: quod (Ti. Gracchus) inauspicato pomerium transgressus esset; D I, 33.

inb— ſ. **imb—**

incallide, ungeschickt: in his .. tribus generibus, quoquo modo possunt, non incallide tergiversantur; O III, 118.

incautus, unvorsichtig, unbesonnen: alqs: quae cum Cotta dixisset, tum Velleius: ne ego, inquit, incautus! N II, 1.
improbi: incauti potius habendi sunt inprobi; L I, 40.

incedo, einhergehen: alqs: illa deinceps: »† incede, incedo ‖ incedunt, incedunt ‖; adsunt, me expetunt«; A II, 89. »caeruleo incinctae angui incedunt, circumstant cum ardentibus taedis«; A II, 89.
belua: visam beluam ..., quacumque incederet, omnia arbusta ... pervertere; D I, 49.

incendium, Brand, Glut, Feuersbrunst: I. oritur: non duo Scipiones oriens incendium belli Punici secundi sanguine suo restinxissent, nec id excitatum maioribus copiis aut Q. Maximus enervavisset aut M. Marcellus contudisset aut a portis huius urbis avolsum P. Africanus compulisset intra hostium moenia; R I, 1.
II, 1. avello, al.: ſ. I.
excito: hic amor Medeae quanta miseriarum excitavit incendia! T IV, 69. ſ. I.
facio: † appellet inimicus ‖ *exul non* appelletur is ‖, ... qui incendium fecerit? P 31.
habeo: fortuna .. casus rariores habet, primum ab inanimis procellas, tempestates, naufragia, ruinas, incendia, deinde ..; O II, 19.
restinguo: ſ. I.
vereor: (lex) incendium veretur † acerbum ‖ ut arceatur ‖ vetat; L II, 61.
2. effugio, fugio ex: si natus sis, quam primum ‖ mori et ‖ tamquam ex incendio fugere ‖ effugere violentiam ‖ fortunae; fr IX, 9.
III. respectus: fugientibus .. mirabilem respectum incendiorum fore; D I, 68.
IV, 1. amitti: quae (virtus) ... neque naufragio neque incendio amittitur; P 51.
inflammari: quem cupiditatum incendiis inflammatum ... tanta laetitia perfundi arbitramur? F V, 70.
obvolvi: »adest, adest fax obvoluta sanguine atque incendio«; D I, 67.
2. in: omitte .. lituum Romuli, quem in maximo incendio negas potuisse comburi; D II, 80.

incendo, anzünden, erwärmen, entzünden, erregen: I. alqs: ſ. II. alqm; F IV, 7.
stella: cum summa (stella) Saturni refrigeret, media Martis incendat; N II, 119.
II. alqm: incendit .. eos, qui audiunt. — quid? ille incendat? F IV, 7. beate .. vivendi cupiditate

incensi omnes sumus; F V, 86. omnes .. incenduntur ad studia gloria; T I, 4. cum .. corporis facibus inflammari soleamus ad omnis fere cupiditates eoque magis incendi, quod ..; T I, 44. quae perferant ... laudis studiosi gloriae gratia, amore incensi cupiditatis; T V, 79. tum Gracchus ... incensus ira: „itane vero?“ N II, 11. quibus (oratoriis studiis) etiam te incendi, quamquam flagrantissumum acceperam; Fa 3. ut me sic audiatis, ... ut unum e togatis ... studio .. discendi a pueritia incensum; R I, 36. (lubidines) ad omne facinus inpellunt eos, quos inlecebris suis incenderunt; R VI, 1. incensus Canius cupiditate contendit a Pythio, ut venderet; O III, 59.

aedes: privatorum domos, aedes sacras incendisti; P 30.

classem: classem Lacedaemoniorum ... clam incendi posse; O III, 49.

domos: f. aedes.

homines: homines ... Romanos instituto Romuli bellicis studiis ut vidit incensos; R II, 25.

iram: ut auditoris iram oratoris incendat actio; T IV, 43.

lunam: huius (solis) hanc lustrationem eiusdem incensa radiis menstruo spatio luna complet; N I, 87.

odores: incendes odores et || odores || sertis redimiri iubebis? T III, 43. incendebantur odores; T V, 62.

onerarias: quas (onerarias) incenderant milites; D I, 69.

philosophiam: haec .. pulchritudo ... philosophiam cognitionis cupiditate incensam excitavit; T I, 45.

populum: non satiaris eum (populum) libertate, sed incenderis cupiditate libertatis; R II, 50. aliquando (populus) incenditur. — et quidem saepe sedatur; L III, 24.

scutellam: hedychri incendamus scutellam; T III, 46.

studium: cogitatio de vi et natura deorum studium incendit illius (mentis) aeternitatem || aeternitatis || imitandi; T V, 70.

tabularium: qui tabularium incenderit; N III, 74.

inceptio, Beginnen: quod nulla fuerit novo consilio inito tam praeclari operis inceptio; A II, 119.

incertus, unsicher, zweifelhaft, ungewiß: A alqd: nec ea, quae incerta permanent, inventa esse possunt; A II, 26. si ea, quae disputentur || disputent ||, vera sint, tum omnia fore incerta; A II, 32. qui etiam queruntur, quod eos insimulemus omnia incerta dicere; A II, 32. quo omnia sic incerta dicunt, ut, stellarum numerus par an impar sit; A II, 32. cum sit incertum, vere inaniterne (*animus*) moveatur || moveamur ||; A II, 34. ne hoc quidem cernunt, omnia se reddere incerta; A II, 54. ea dico incerta, quae ἄδηλα Graeci; A II, 54. (sapiens) non metuit, ne confundere omnia videatur et incerta reddere; A II, 110. »incerta haec si tu postules ratione certa facere«; T IV, 76. quid est tam incertum quam talorum iactus? D II, 121. cum ... neque coniectura ... quicquam sit incertius; D II, 147. ut ceteri alia certa, alia incerta esse dicunt, sic ..; O II, 7. moriendum .. certe est, et || et id || incertum an hoc ipso die; C 74. illa .. superiora caduca et incerta; Lae 20. quia semper, quid futurum sit, incertum est; fr V, 83.

avis: omnibus avi incerta; fr IV, 3.

casus: quae (mors) propter incertos casus cotidie imminet; T I, 91. sin autem virtus subiecta sub varios incertosque casus famula fortunae est; T V, 2. Fors, in quo incerti casus significantur magis; L II, 28.

commendatio: prima illa commendatio ... incerta et obscura est; F V, 41.

dominatus: quod earum rerum videatur ei ... incertus dominatus; R I, 27.

institutio: hanc initio institutionem confusam (animal) habet et incertam; F V, 24.

luctatio: cum Academicis incerta luctatio est; F II, 43.

possessiones: quoniam (inprobi et avari) incertas atque in casu positas possessiones habent; P 52.

res: prudenter .. Academicos a rebus incertis adsensionem cohibuisse; N I, 1. de rebus et obscuris et incertis ad Apollinem censeo referundum; D I, 122. quid .. minus a physicis dici debet quam quicquam certi significari rebus incertis? D II, 43. quamquam Ennius recte: »amicus certus in re incerta cernitur«; Lae 64.

status: vel rex aequus ... vel delecti ... cives vel ipse populus ... posse videtur aliquo esse non incerto statu; R I, 42.

via: habet .. ipsa incertam et indefinitam viam || certam et definitam viam ||; fr V, 70.

visa: incidit (animus) in visa varia et incerta; D II, 128.

B, 1. habeo: quid .. stultius quam incerta pro certis habere, falsa pro veris? C 68.

2. intersum inter: quantum .. intersit inter incertum et id, quod percipi non possit, docere conantur; A II, 32.

sum in: in incertis .. nihil est probabile; A II, 110.

incessus, Gang: I. teneo: status incessus, sessio accubitio ... teneat || teneant || illud decorum; O I, 128.

II. fingo: quodsi vultum tibi, si incessum fingeres; F II, 77.

incestum, Unzucht, Blutschande: 1. dico: stupra dico et corruptelas et adulteria, incesta denique; T IV, 75.

sancio: »incestum pontifices supremo supplicio sanciunto«; L II, 22.

2. disputo de: de periuriis, de incesto nihil sane hoc quidem loco disputandum est; L II, 41.

incestus, Blutschande: repete ... posteriora, de incestu rogatione Peducaea; N III, 74.

inchoo (incoho), anfangen, beginnen, begründen: I. exordium: »neve inde navis inchoandi || inchoandae || exordium coepisset || cepisset || «; Fa 35.

II. alqd: in qua (philosophia) quod inchoatum est neque absolutum, progressio quaedam ad virtutem appellatur; A I, 20. inchoata persequimur; F V, 51. expediri, quae restant, vix poterunt, si hoc incohatum reliqueris; R I, 55. eadem .. cum accepisset homines inconditis vocibus inchoatum || incohatum || quiddam et confusum sonantes; R III, 3.

animantia: sunt .. omnia (animantia) in quaedam genera partita aut inchoata nulla ex parte perfecta; Ti 11.

animum: animum (deus) haud ita, ut modo locuti sumus, tum denique, cum corpus ei effecisset, inchoavit; Ti 21.

cognitionem, contemplationem: cognitio contemplatioque || rerum || naturae manca quodam modo atque inchoata sit; O I, 133.

fundamenta: f. intellegentiam; L I, 26.

hominem: non .. ipsa (sapientia) genuit hominem, sed accepit a natura inchoatum; F IV, 34. qualem .. hominem natura inchoavit? F IV, 35.

intellegentiam: rerum plurimarum obscuras nec satis * intellegentias inchoavit || enudavit, al. || quasi fundamenta quaedam scientiae; L I, 26. quorum ex prima et inchoata intellegentia genera (natura) cognovit; L I, 27. quae .. in animis inprimuntur ... inchoatae intellegentiae, similiter in omnibus inprimuntur; L I, 30.

mundum: ita a principio inchoatum esse mundum, ut certis rebus certa signa praecurrerent; D I, 118.

naturas: si a primis inchoatisque naturis ad ultimas perfectasque volumus procedere; N II, 33.

navem: f. I.

officium: quoniam .. id est perfectum officium, erit etiam inchoatum; F III, 59. hoc .. inchoati cuiusdam officii est, non perfecti; F IV, 15.

opus: quoniam operi inchoato, prope tamen absoluto tamquam fastigium inponimus; O III, 33.

partem: qui (pictor) in Coa Venere eam partem, quam Apelles inchoatam reliquisset, absolveret; O III, 10.

philosophiam: philosophiam .. multis locis inchoasti; A I, 9.

rem: erat .. difficile rem tantam tamque praeclaram inchoatam relinquere; N I, 56. ut || † et || communis intellegentia nobis notas res efficit easque in animis nostris inchoavit; L I, 44.

signum: ut Phidias ... potest ab alio inchoatum (signum) accipere et absolvere; F IV, 34.

vim: ut (naturae vis) progredi possit longius, per se sit tantum inchoata; F V, 43.

virtutem: virtutem ipsam (natura) inchoavit, nihil amplius; F V, 59.

incido, hineinfallen, fallen, hineingeraten, treffen, stoßen, eintreten: I. **unpersönlich**: I. allein: non nasci longe optimum nec in hos scopulos incidere vitae; fr IX, 9.

2. ut: cum inciderit, ut id apte fieri possit; F I, 7. vel ut non idem expediret, incidere saepe, vel ut de re publica non idem sentiretur; Lae 33. vgl. II. res; Lae 75.

II. **mit Subject**: alqs: incidebat in eius modi visum, quod percipi non posset; A II, 84. quod inciderint in inculta quaedam et horrida, de malis Graecis Latine scripta deterius; F I, 8. ne ... incidant in maiorem (dolorem); F I, 48. numquam in tantas salebras incidisset; F II, 30. in Aristonea vitia || et peccata || incidemus et peccata; F IV, 40. in Aristonem incidunt; F IV, 78. non (Pompeius) exercitu amisso nudus in servorum ferrum et manus incidisset; T I, 86. quod cum exanclavisset omnes labores, tum incideret in mortis malum sempiternum; T I, 118. qui (Anaxarchus) cum Cypri in manus Timocreontis || Nicocr. || regis incidisset; T II, 52. dicit Callisthenem incidisse in hominem summa potentia summaque fortuna, sed ignarum; T III, 21. id .. ipsum dolendum esse dicebat, quod in tam crudelem necessitatem incidissemus; T III, 60. ne sobrius in violentiam vinulentorum incidat; T V, 118. cum .. ii, qui alia via fugerant, in hostium equitatum inciderunt; D I, 123. id neque, si fatum fuerat, (Deiotarus) effugisset nec, si non fuerat, in eum casum incidisset; D II, 20. eos, qui nascuntur || nascantur || eodem tempore, posse in dissimilis incidere naturas propter caeli dissimilitudinem; D II, 93. ne ipse (Chrysippus) incidat in Diodorum; Fa 15. eorum ego in libros incidi; L II, 32. cum in imperiorum, honorum, gloriae cupiditatem inciderunt; O I, 26. alterum [iustitiae genus] assequuntur, ... in alterum incidunt || in altero delinquunt ||; O I, 28. quo impetrato in maximos luctus incidit; O I, 32. ne ... in morositatem inutilem et odiosam incidamus; O I, 88. si cavebimus, ne in perturbationes atque exanimationes incidamus; O I, 131. in has clades incidimus; O II, 29. si ... annis aliquot post inciderit in eundem morbum; O III, 92. memini ... in eum sermonem illum (Scaevolam) incidere, quae ..; Lae 2. tum Scaevola cum in eam ipsam mentionem incidisset; Lae 3. quodsi qui longius in amicitia provecti essent, tamen saepe labefactari, si in honoris contentionem incidissent; Lae 34. cum in praedonum Etruscorum manus incidissent; fr V, 95.

alqd: cum aliquid huius modi inciderat; A II, 98. quodcumque in mentem incideret; F IV, 43. si quid incidit, (araneolae) arripiunt idque consumunt; N II, 123. si quid in eam (asperam arteriam) cibi forte incidisset; N II, 136. palpebrae ... aptissime factae et ad claudendas pupulas, ne quid incideret, et ad aperiendas; N II, 142. quibus (pilis) .. apertis oculis, si quid incideret, repelleretur; N II, 143. ut ea || eam (repugnantiam) || sine errore diiudicaremus, si quando incidissent || incidisset ||; O III, 34. f. malum.

adulescentes: facilius in morbos incidunt adulescentes; C 67.

aes: quod ingeniosi, ut aes Corinthium in aeruginem, sic illi in morbum et incidunt tardius et recreantur ocius, hebetes non item; T IV, 32.

aetas: tua .. aetas incidit in id bellum; O II, 45.

animus: incidit (animus) in visa varia et incerta; D II, 128.

bestiae: (bestiae) in perturbationes non incidunt; T IV, 31.

boni: si (boni) in eius modi amicitias ignari casu aliquo inciderint; Lae 42.

casus: si qui eius modi forte casus inciderit, ut id faciendum sit; F III, 68.

causa: nostra .. causa, quae ... incidit in tribuniciam potestatem; L III, 25. incidunt multae saepe causae; O III, 40. incidunt ... saepe causae, cum repugnare utilitas honestati videatur; O III, 50.

comparatio, contentio: eorum .. ipsorum, quae honesta sunt, potest incidere saepe contentio et comparatio; O I, 152.

ferae: suntne .. insidiae tendere plagas ...? ipsae enim ferae nullo insequente saepe incidunt; O III, 68.

imagines: omnium || hominum || in me incidere imagines, Homeri, Archilochi, Romuli ..; N I, 107.

ingeniosi: f. aes.

ingenium: ut moleste ferrem tantum ingenium ... in tam leves, ne dicam in tam ineptas sententias incidisse; N I, 59.

luna: tum ipsa (luna) incidens in umbram terrae ... interpositu interiectuque terrae repente deficit; N II, 103. ex quo ... incideret luna tum in eam metam, quae esset umbra terrae, cum sol e regione *; R I, 22.

malum: nihil posse mali incidere sapienti; F III, 29.

obiurgationes: obiurgationes etiam non numquam incidunt necessariae; O I, 136.

repugnantia: f. alqd; O III, 34.

res: quae res tandem inciderat? inquit Philus. tum ille (Scipio): de solibus istis duobus; R I, 17. saepe incidunt magnae res, ut discedendum sit ab amicis; Lae 75.

res publica: utinam res publica ... nec in homines non tam commutandarum quam evertendarum rerum cupidos incidisset! O II, 3.

sapiens: si ista mala sunt || sint ||, in quae potest incidere sapiens; F V, 81. si sapiens in aegritudinem incidere posset, posset etiam in misericordiam, posset in invidentiam; T II, 20.

saxum: quid mirum .. ex spelunca saxum in crura eius (Icadii praedonis) incidisse? Fa 6.

semen: si (semen) inciderit in concipientem conprendentemque naturam; N II, 81.

sententiae: quod (sententiae Pyrrhonis, Aristonis, Erilli) in hunc orbem, quem circumscripsimus, incidere non possunt; F V, 23.

tempora: quia non numquam eius modi tempora incidunt, ut ... quaerat; F I, 32. incidunt saepe tempora, cum ea ... commutantur; O I, 31.

incido, einschneiden, zerteilen, sondern, eingraben: alqd: qui (Sardanapallus) incidi iussit in busto: »haec habeo ..;« T V, 101. quae (figura) nihil incisum angulis, nihil anfractibus, nihil eminens, nihil lacunosum (habere potest); N II, 47. ut (id) haberet ... nihil incisum angulis, nihil anfractibus; Ti 17.

carmen: notum est carmen incisum in sepulcro; C 61.

laudem: unde .. esset illa laus in summorum imperatorum incisa *monimentis*? R III, 24. quod capiat laudem mortui incisam ne plus quattuor herois versibus; L II, 68.

nervos: Zeno .. nullo modo is erat, qui, ut Theophrastus, nervos virtutis incideret || inciderit ||; A I, 35. siquidem illa severa Lacedaemo nervos iussit, quos || quo || plures quam septem haberet, in Timothei fidibus incidi; L II, 39.

pulmonem: quid .. habet haruspex, cur pulmo incisus ... dirimat tempus? D I, 85.

voces: incidit has (voces) et distinxit in partis; R III, 3.

incingo, umgürten: »caeruleo incinctae angui incedunt, circumstant cum ardentibus taedis;« A II, 89.

incipio, anfangen, beginnen: I. **absolut:** 1. ratio: ut incipiendi ratio fuerit, ita sit desinendi modus; O I, 135.

2. **verbal:** qui (Aratus) magnis de rebus dicere exordiens a Iove incipiendum putat; R I, 56.

II. **mit Infinitiv:** quod (initium) sapientia, cum quid agere incipiat, sequatur; A II, 24. (animal) sensim incipit progredi seseque agnoscere et intellegere, quam ob causam habeat eum ... animi appetitum; F V, 24. ut ne quando amare inciperemus eum, quem aliquando odisse possemus; Lae 60. incipiunt .. (parvi) commentari aliquid et discere; F V, 42. equidem ... huic incipio sententiae diffidere interdum et humani generis imbecillitatem fragilitatemque extimescere; T V, 3. ut ne nimis cito diligere incipiant neve non dignos; Lae 78. discere: s. commentari. quae cum (animal) leviter agnovit, tum || tunc || discernere incipit; F II, 33. quae (ratio) non tum denique incipit lex esse, quom scripta est, sed tum, quom orta est; L II, 10. quo tempore incipiat sepulchrum esse et religione teneatur; L II, 55. extimescere: s. diffidere. quod idem contingit insanis, ut .. incipientes furere sentiant; A II, 52. tum .. bella gerere nostri duces incipiunt, cum auspicia posuerunt; N II, 9. tum incipiat aliis imperare, cum ipse improbissimis dominis, dedecori ac turpitudini, parere desierit; P 33. in qua (selectione) primum inesse incipit et intellegi, quid sit ..; F III, 20. intellegi: s. agnoscere, inesse. incipit labi, deinde ilico desinit: »operite ..;« T II, 50. in iis animantibus, quae lacte aluntur, omnis fere cibus matrum lactescere incipit; N II, 128. revertitur (Chrysippus) ad cylindrum et ad turbinem suum, quae moveri incipere nisi pulsa non possunt; Fa 42. ex quo leges quoque (cives) incipiunt neglegere; R I, 67. ut homines mortem vel optare incipiant vel certe timere desistant; T I, 117. progredi: s. agnoscere. tum ea sequi incipimus, ad quae nati sumus; F V, 41. ut hic ... signis certioribus, quale sit id, de quo dubitaverat, incipit suspicari; N II, 90.

incitatio, Erregung, Bewegung: I. sum: est .. (poëma) magis artis et diligentiae quam incitationis et motus; D II, 111.

II. divinare: Priamus nonne et Helenum .. et Cassandram .. divinantes habebat, alterum auguriis, alteram mentis incitatione et permotione divina? D I, 89.

ferri: qui (sol) tanta incitatione fertur, ut celeritas eius quanta sit, ne cogitari quidem possit; A II, 82.

incito, antreiben, erregen, aufregen, reizen, begeistern, part. schnell: I. ratio: inpellit (ratio) rursum et incitat ad conspiciendas totaque mente contrectandas varias voluptates; T III, 33.

II. alqm: ii ... ad servandum genus hominum natura incitantur; F III, 66. quos ... nullae libidines incitant; T V, 16. terrae vis Pythiam Delphis incitabat, naturae Sibyllam; D I, 79. ii ... ardore aliquo inflammati atque incitati; D I, 114. qui sono quodam vocum et Phrygiis cantibus incitantur; D I, 114. quo (anhelitu terrae) Pythia mente incitata oracla || oracula || ederet; D II, 117. quoniam ... ad hanc voluptatem ipsius naturae stimulis incitamur; R I, 3. (vis sonorum) et incitat languentes et languefacit excitatos; L II, 38. Sulla .. acerbiore odio incitatus, quam *si tam* sapiens fuisset, quam fuit vehemens; L II, 56. aut ira aut aliqua perturbatione incitatus; O I, 23. vel morbo in omnes vel repentino quodam quasi vento impetu animi incitati; O I, 49. (Archytas) fingere animo iubebat tanta incitatum aliquem voluptate corporis, quanta percipi posset maxima; C 41.

animum: animus perturbatus et incitatus nec cohibere se potest nec, quo loco vult, insistere; T IV, 41. cum duobus modis animi sine ratione et scientia motu ipsi suo soluto et libero incitarentur, uno furente || furentes ||, altero somniante || somniantes ||; D I, 4. cum (animi hominum) ... mente permoti per se ipsi liberi || † liberi, libere || incitati || [incitati] || moventur; D I, 129. si aut furore divino incitatus animus aut somno relaxatus solute moveatur ac libere; D II, 100.

caelum: eum (mundum deus) ... caelo .. solivago et volubili et in orbem incitato conplexus est; Ti 20.

conversionem: hic .. tantus est totius mundi incitatissima conversione sonitus, ut ..; R VI, 19.

corpus: quod .. in nostro corpore si minima ex parte † significetur || sic incitetur ||, molestum sit; N I, 24.

cupiditatem: s. libidinem; T IV, 12.

cursum: qui (Decii) ad voluntariam mortem cursum equorum incitaverunt; C 75.

equum: imperatorem equo incitato se in hostem inmittentem; N III, 15.

furias: s. perturbationes.

furorem: ipse Alcmaeo tuus ... nonne ibidem incitato furore: »unde haec flamma oritur?« A II, 89.

iactationes: iactationes .. animorum incitatae et impetu inconsiderato elatae; T V, 15.

libidinem: quae a ratione aversa incitata est vehementius, ea libido est vel cupiditas effrenata; T IV, 12. cuius voluptatis || [voluptatis] || avidae libidines temere et ecfrenate ad potiendum incitarentur; C 39.

motus: quarum (stellarum) motus tum incitantur, tum retardantur, saepe etiam insistunt; N II, 103. nec .. silentio tanti motus incitari possunt; R VI, 18.

multitudinem: cum quibus (hominibus) ... confligere .. multitudine praesertim incitata miserum et periculosum sit; R I, 9.

necessitatem: sive (est) inanima natura sive necessitas vi magna incitata haec pulcherrima opera efficiens; N II, 76.

opifices: facile (opifices) contra vos incitabuntur; A II, 144.

perturbationes: quas (perturbationes) in vitam hominum stultitia quasi quasdam furias inmittit atque incitat; T III, 25.

physicos: isti physici raro admodum ... exclamant quasi mente incitati ... abstrusa esse omnia; A II, 14.

plebem: non .. plebes incitata || [incitata] || nostris rebus invidit, sed vincula soluta sunt et servitia concitata ‖ incitata ||; L III, 25.

populum: si ... tribunicia .. vis in me populum, sicut Gracchus in Laenatem, Saturninus in Metellum, incitasset; L III, 26.

servitia: f. plebem.

statum: huic (temperantiae) inimica intemperantia omnem animi statum inflammat, conturbat, incitat; T IV, 22.

studium: deinde ad investigandam veritatem studio incitato (is vir sit necesse est); T V, 68. quorum studio legendi meum scribendi studium vehementius in dies incitatur; D II, 5.

vitia: quia (vitia) sunt in lubrico incitataque semel proclivi labuntur; T IV, 42.

incitus, schnell: »† sicut ‖ sic aut ‖ inciti atque alacres rostris perfremunt delphini«; N II, 89.

inclinatio, Neigung, Abweichung, Veränderung: I. sunt: quae essent in re publica rerum inclinationes et momenta temporum, quibus esset moderandum, utcumque res postularet; F V, 11.

II, 1. adhibeo: ingressus, cursus, accubitio, inclinatio, sessio (erit eadem adhibenda deo); N I, 94.

2. moderor: f. I.

3. dico de: quod paulo ante de inclinatione atomorum dixi; N I, 73.

inclino, wenden, neigen, sich neigen, wanken: I. alqs: »cum Danais inclinantibus summam rem perfecit«; T IV, 52.

res: cum sciatis, quo quaeque res inclinet; R II, 45.

sententia: cum sententia senatus inclinaret ad pacem cum Pyrrho foedusque faciendum; C 16.

II. alqm: quam vellem .. te ad Stoicos inclinavisses! F III, 10.

aciem: »ubi fortuna Hectoris nostram acrem aciem inclinatam —« et cetera explicat in dolore; T II, 39.

diem: inclinato iam in postmeridianum tempus die; T III, 7.

genus: (rei publicae genus) inclinatum et quasi pronum ad perniciosissimum statum; R II, 47.

inclitus, berühmt: »iudicabit inclitum iudicium inter deas tris aliquis«; D I, 114.

includo, einschließen, einsperren, umschließen, einfügen: alqm: ita propter iniustam dominatus cupiditatem in carcerem quodam modo ipse se (Dionysius) incluserat; T V, 58. dum sumus inclusi in his compagibus corporis; C 77.

alqd: ego ... haec inclusa habebam; A I, 11.

animal: quia nondum omne animal in mundo intus incluserat; Ti 34.

animum: non potuit animus haec in corpore inclusus adgnoscere; T I, 58. si iam tum, cum (animus) erit inclusus in corpore, eminebit foras; R VI, 29. (deus) intellegentiam in animo, animum inclusit in corpore; Ti 10.

avem: inclusa (avis) in cavea et fame enecta si in offam pultis invadit || invasit ||; D II, 73.

calorem: omne .., quod vivit, ... id vivit propter inclusum in eo calorem; N II, 24. ut intellegi facile possit in tantis illis umoribus esse inclusum calorem; N II, 26.

causas: non inclusae (sunt causae) in rerum natura atque mundo; Fa 28.

cupiditates: intus .. in animis inclusae (cupiditates) inter se dissident; F I, 44.

deum: deus inclusus corpore humano iam, non Cassandra loquitur; D I, 67. quod deos ... inclusos parietibus contineri nefas esse duceret; R III, 14. quod (templa) parietibus includerent deos; L II, 26.

homines: inclusorum hominum gemitu mugiebat taurus; R III, 42.

intellegentiam: f. animum; Ti 10.

loca: ex tortuosis locis et inclusis *soni* referuntur ampliores; N II, 144.

membra: quae .. (membra) intus inclusa sunt; N II, 121.

mentem: »aetheris aeterni saepta (mens divina) atque inclusa cavernis«; D I, 17.

opinationem: quam (opinationem) in omnis definitiones superiores inclusimus; T IV, 15.

pinoteram: qui (pinoteres) ... in eandem || eam || .. (concham) cum se recepit, includitur; F III, 63.

pisces: primus balneola suspendit, inclusit pisces; fr V, 76.

praesagitionem: inest .. in animis praesagitio extrinsecus iniecta atque inclusa divinitus; D I, 66.

rationem: physica ratio non inelegans inclusa est in impias fabulas; N II, 64.

salutem: quod corporum adiumenta adhibentur extrinsecus, animorum salus inclusa in his || [iis] || ipsis est; T IV, 58.

semen: suis in quoque seminibus inclusis; T V, 37. id .. semen inclusum est in intuma parte earum bacarum; N II, 127. semina malorum, quae in iis mediis inclusa sint, in contrarias partis se vertere; D II, 33.

speciem: quid .. Phidias sui similem speciem inclusit in clupeo Minervae? T I, 34.

viriditatem: culmo .. erecta geniculato vaginis iam quasi pubescens (viriditas) includitur; C 51.

vim: quam (vim di immortales) tum terrae cavernis includunt, tum hominum naturis implicant; D I, 79.

incognitus, unbekannt, ungekannt: A. alqd: fuerint illa veteribus, si voltis, incognita; A II, 16. cum tam vitiosum esse constet adsentiri quicquam aut falsum aut incognitum; A II, 68. mihi verenti, ne ... aliquid adsciscam et comprobem incognitum; A II, 138.

causa: ceteros causa incognita condemnatis; N II, 73.

effata: »quod (genus sacerdotum) interpretetur fatidicorum et vatium ecfata incognita«; L II, 20.

res: cum aut falsa aut incognita res approba-

retur; A I, 45. infirmissimo tempore aetatis ... de rebus incognitis iudicant; A II, 8. sapientem ... numquam adsentiri rei vel falsae vel incognita; A II, 59. si est ars ulla rerum incognitarum; D II, 33.

vocabula: nisi (opifices) vocabulis uterentur nobis incognitis, usitatis sibi; F III, 4.

B, I, 1. habeo: ne incognita pro cognitis habeamus iisque temere assentiamur; O I, 18.

2. adsentior: s. **adsentior,** I, 2. alqs incognito (4 St.) B. I, S. 84, b.

II. communis cum: quae (opinio) esset imbecilla et cum falso incognitoque communis; A I, 41.

III. constitutio: hanc .. esse regulam totius philosophiae, constitutionem veri falsi, cogniti incogniti; A II, 29.

iudicium: iudicium tollit incogniti et cogniti; A II, 18.

IV. verdorbene Stelle: id .. (ius civile) in cognitione || incogniti de, al. || tenue est; L I, 14.

incoho s. **inchoo,** alqd; R I, 55. III, 3.

incola, Einwohner, Insaß: I, 1. dubitant: audiebam Pythagoram Pythagoreosque, incolas paene nostros, ... numquam dubitasse, quin ..; C 78.

versatur: cuius (loci) incola Sophocles ob oculos versabatur; F V, 3.

2. sum: alias bestias nantis aquarum incolas esse (natura) voluit; T V, 38. sunt .. ex terra homines non ut incolae atque habitatores, sed quasi spectatores ..; N II, 140.

II. arbitror: totius .. mundi se incolam et civem (Socrates) arbitrabatur; T V, 108.

III. officium: peregrini .. atque incolae officium est nihil praeter suum negotium agere; O I, 125.

incolo, bewohnen: agros: quod (Telmesses) agros uberrumos maximeque fertiles incolunt; D I, 94. qui tum eos agros, ubi hodie est haec urbs, incolebant; R II, 4.

castrum: »qua miser sollertia transverberatus castrum hoc Furiarum incolo«; T II, 23.

cingulum: hic .. alter (cingulus) subiectus aquiloni, quem incolitis; R VI, 21.

insulam: qui (homines) quasi magnam quandam insulam incolunt; N II, 165.

locum: quibus (Cimmeriis) aspectum solis ademerat .. eius loci, quem incolebant, situs; A II, 61. ubi sunt .. ii, quos miseros dicis, aut quem locum incolunt? T I, 11. quae (loca) nos incolimus; N II, 95. qui iam vixerunt et corpore laxati illum incolunt locum, quem vides; R VI, 16. e locis .. ipsis, qui a quibusque incolebantur; D I, 93. in his locis, quae nos incolimus; D II, 93.

oram: quarum (orarum) altera, quam nos incolimus, »sub axe posita ad stellas septem«; T I, 68. migrationem esse mortem in eas oras, quas qui e vita excesserunt, incolunt; T I, 98.

partem: quae (sidera) .. aetheriam partem mundi incolant; N II, 43. qui viderit, quam parva sit ... ea pars eius (terrae), quam homines incolant; R I, 26.

regiones: propter planitiam magnitudinemque regionum, quas (Assyrii) incolebant; D I, 2.

terram: cum has terras incolentes circumfusi erant caligine; T I, 45. qui terras incolant eas, in quibus aër sit purus ac tenuis; N II, 42. in ... parte terrarum ab huiusce terrae, quam nos incolimus, continuatione distantium; N II, 164. quicumque gignantur in omni terra, quae incolatur; D II, 92. qui incolunt terram; R VI, 20.

urbem: quin et praetor ille esset et Roma urbs et eam civitas incoleret; A II, 137. qui incolunt eas urbes, non haerent in suis sedibus; R II, 7. quod ubique genitum || gentium || est, ut ad eam urbem, quam incolas, possit adnare; R II, 9. melius Graii || grati, Graeci || atque nostri, qui ... easdem illos (deos) urbis quas nos incolere voluerunt; L II, 26.

incolumis, unverletzt, unversehrt, wohlbehalten, am Leben: alqs: quod dives, quod honoratus, quod incolumis (esset, gratias dis egit); N III, 87. quod (Iuppiter) nos salvos, incolumis, opulentos, copiosos (efficiat); N III, 87. (P. Decius) incolumis exercitum obsidione liberavit; D I, 51. incolumis in patria Regulus restitisset; O III, 110.

acies: bonum incolumis acies, misera caecitas; F V, 84.

animal: ut (omne animal) se salvum in suo genere incolumeque vellet; F IV, 19.

arx: ut (arx) etiam in illa tempestate horribili Gallici adventus incolumis atque intacta permanserit; R II, 11.

coniunctio: hoc .. spectant leges ..., incolumem esse civium coniunctionem; O III, 23.

partes: ut .. (animus) omnis partis suas habeat incolumis; F V, 36.

regnum: hic (Priamus) si vivis filiis incolumi regno occidisset; T I, 85.

Fragment: quo stante et incolume; fr VIII, 10.

incolumitas, Unverletztheit, Erhaltung: I, 1. numero: in quibus (primis naturae) numerant incolumitatem conservationemque omnium partium; F V, 18.

2. consentio ad: quae ... quasi consentiens ad mundi incolumitatem coagmentatio naturae quem non movet; N II, 119.

invenio ad: constat .. ad salutem civium civitatumque incolumitatem ... inventas esse leges; L II, 11.

refero ad: concordi populo et omnia referente ad incolumitatem et ad libertatem suam nihil esse inmutabilius; R I, 49.

valeo ad: quod ... neque ad incolumitatem solum, sed etiam ad opes ... valet plurimum; O II, 24.

II. custodia: ore .. (gustatus) continetur et ad usum apte et ad incolumitatis custodiam; N II, 145.

vinculum: concordia, ... optimum omni in re publica vinculum incolumitatis; R II, 69.

incommode, ungünstig: cum illo (Scipione) quidem ... actum optime est, mecum incommodius; Lae 15.

incommodo, Beschwerde verursachen: quod ... animi .. ipsa scientia, etiamsi incommodatura sit, gaudeant; F V, 50.

incommodum, Unbequemlichkeit, Unannehmlichkeit, Nachteil, Schaden, Unglück: I. est: incommoda .. et commoda ... communia esse voluerunt, paria noluerunt; F III, 69. commoda .. et incommoda in eo genere sunt, quae praeposita et reiecta dicimus || diximus ||; F III, 69. non plus incommodi est, quam quanti quaeque earum rerum est; F V, 15. haec .. incommoda sunt carentis; T I, 87. quod ita multa sunt incommoda in vita, ut ea sapientes commodorum conpensatione leniant, stulti nec vitare venientia possint nec ferre praesentia; N I, 23.

eveniunt: quae (incommoda) eveniunt improbis; F I, 53.

veniunt: f. est; N I, 23.
II, 1. enumero: quibus (amicis) respondens vitae humanae enumerat incommoda; T I, 84.
fero: f. fero, III. incommodum (3 St.) S. 41, b.
imperto, propulso: per eosdem .., si quid impertetur nobis incommodi, propulsemus; O II, 18.
lenio: f. I. est; N I, 23.
subeo: magis .. esse contra naturam ... quam omnia incommoda subire vel externa vel corporis * || corporis || ; O III, 28.
2. refero ad: quod ea non ad corporis incommodum referuntur, sed ad turpes actiones; F III, 39.
III. alqd: f. I. est; F V, 15. — II. 1. importo.
cautio, provisio: omnium horum vitiorum atque incommodorum una cautio est atque una provisio; Lae 78.
IV, 1. abduci: nec .. ab isto officio ... abduci incommodo meo debui; Lae 8.
adfici: f. adficio, II. alqm incommodo (3 St.) B. I, S. 66, b.
angi: suis .. incommodis graviter angi non amicum, sed se ipsum amantis est; Lae 10.
augere: hominem hominis incommodo suum commodum augere; O III, 21.
contrahi: ut (virtus) et bonis amici quasi diffundatur || diffundantur || et incommodis contrahatur || contrahantur ||; Lae 48.
maerere: nemo .. maeret suo incommodo; T I, 30.
moveri: aegritudinem ... moveri fortunae et corporis incommodis, non animi malis; T III, 78.
2. ob: non ob ea solum incommoda ... fugiendam improbitatem putamus; F I, 53.

incommodus, unbequem, lästig: alqd: quae ... aspera .. et incommoda et reicienda et aliena naturae esse concedunt; F V, 78. non est incommodum, quale quidque eorum sit, ex aliis iudicare; O I, 146.
pater: idem .. facilem et liberalem patrem incommodum esse amanti filio disputat; N III, 73.
res: quom ... paupertatem, debilitatem, dolorem incommodas (res appellet), non malas; L I, 55.

incommutabilis, unveränderlich: non posse hunc incommutabilem rei publicae conservari statum; R II, 57.

incomptus, unbeschnitten: turba ... quaerentium .., quem incomptis unguibus bacchantes asperoque ore discerpant; A fr 20 (Z. 22).

incondite, regellos, kunstlos, plump: cogito: nihil tam praepostere, tam incondite, tam monstruose cogitari potest, quod non possimus somniare; D II, 146.
dico: quos (versus) dicam, ut potero, incondite fortasse, sed tamen, ut res possit intellegi; O III, 82.
fingo: antiquitas .. recepit fabulas fictas etiam non numquam incondite; R II, 19.

inconditus, regellos, plump: eadem .. cum accepisset homines inconditis vocibus inchoatum || incohatum || quiddam et confusum sonantes; R III, 3.

inconsiderate, unüberlegt, unbesonnen: ago: ut ne quid temere ac fortuito, inconsiderate neglegenterque agamus; O I, 103.
concludo: Carneades ... nimis inconsiderate concludi hanc rationem putabat; Fa 31.
dico: nihil potest dici inconsideratius; A II, 132. iam mallem Cerberum metueres quam ista tam inconsiderate diceres; T I, 12. nos multa inconsiderate ac temere dicimus; Ti 21.
scribo: quod multi iam esse libri Latini dicuntur scripti inconsiderate; D I, 6.

inconsideratus, unüberlegt, unbesonnen: alqs: nos .. ita leves atque inconsiderati sumus, ut ..? D II, 59.
impetus: iactationes .. animorum incitatae et impetu inconsiderato elatae; T V, 15.
laudatrix: illa ... temeraria atque inconsiderata et plerumque peccatorum ... laudatrix, fama popularis; T III, 4.

inconstans, unbeständig: A. alqd: si ea (falsa somnia) quoque divina, quid inconstantius deo? D II, 127.
adfectio, habitus: vitiositas .. est habitus aut adfectio in tota vita inconstans et a se ipsa dissentiens; T IV, 29.
ratio: quae (ratio) tibi videtur inconstans; F V, 95.
B. efficio: quae (causae) vacantes prudentia inconstantia perturbataque efficiunt; Ti 51.

inconstanter, unregelmäßig, ohne Grundsätze, nicht folgerecht: dico: haec dicuntur inconstantissime; F II, 88.
iacto: intellegatur .. perturbationem iactantibus se opinionibus inconstanter et turbide in motu esse semper; T IV, 24.
loquor: illud attendimus, in hoc omni genere quam inconstanter loquamur? A II, 53.

inconstantia, Unbeständigkeit, Veränderlichkeit: I. deterret: haec inconstantia mutabilitasque mentis quem non ipsa pravitate deterreat? T IV, 76.
est: quae .. inconstantia deorum est, ut primis minentur extis, bene promittant secundis? D II, 38. inconstantia, quod est vitium, sua natura * || *iudicabitur* ||; L I, 45. tanta est stultitiae inconstantia atque perversitas; C 4.
II, 1. efficio: ita fit, ut in altera corruptione opinionum morbus efficiatur et aegrotatio, in altera inconstantia et repugnantia; T IV, 29.
fero: nec .. Theophrasti inconstantia ferenda est; N I, 35.
iudico: f. I. est; L I, 45.
miror: ut mirari satis istorum inconstantiam non possim; F IV, 39.
pono: quam (inconstantiam) tu ponis in verbis, ego positam in re putabam; F V, 90.
recipio: nec inconstantiam virtus recipit, nec varietatem natura patitur; R III, 18.
2. sum: quoniam .. omne peccatum imbecillitatis et inconstantiae est; F IV, 77.
3. sum: eadem imbecillitate et inconstantia L. Tubulum fuisse, qua illum ... P. Scaevolam; F IV, 77.
4. dico de: f. de, I. dico de inconstantia (3 St.) B. I, S. 610, b.
seiungo ab: quam (Fortunam) nemo ab inconstantia et temeritate seiunget; N III, 61.
versor in: quae (opiniones) in maxima inconstantia veritatis ignoratione versantur; N I, 43.
III. crimen: vocabulis rerum mutatis inconstantiae crimen ille (Zeno) effugit; F V, 88. venio ad inconstantiae crimen; F V, 99.
IV. levari: quamvis .. (Antiochus) fuerit acutus, ut fuit, tamen inconstantia levatur auctoritas; A II, 69.

inconsulte, unüberlegt: dico: ea qui

consideret quam inconsulte ac temere dicantur; N I, 43.
largior: multi .. patrimonia effuderunt inconsulte largiendo; O II, 54.

incontentus, ungespannt: fides: ut .. in fidibus pluribus, si nulla earum ita contenta nervis sit, ut concentum servare possit, omnes aeque incontentae sint, sic ..; F IV, 75. aeque .. contingit omnibus fidibus, ut incontentae sint, illud non continuo, ut aeque incontentae; F IV, 75.

incontinenter, unenthaltsam: nihil iniuste, nihil libidinose, nihil incontinenter esse faciendum; O III, 37.

incorrupte, unverfälscht, unbefangen: ipsa natura incorrupte atque integre iudicante; F I, 30.

incorruptus, unverdorben, unverfälscht, unbestechlich, rein: alqd: cum .. nihil tam incorruptum esse debeat in re publica quam suffragium, quam sententia; R V, 11. quod non ita incorrupta, ut ea, quae semper idem, sed ab iis secundum sumebat; Ti 42.
animus: qui (animus) si permanet incorruptus suique similis; T I, 43. castos .. [animos], puros, integros, incorruptos ... ad deos ... pervolare; fr IX, 12.
gens: in illa incorrupta maxime gente Aegyptiorum ... bovem quendam putari deum; R III, 14.
mens: ut eos (deos) semper pura, integra, incorrupta et mente et voce veneremur; N II, 71.
sensus: contentane sit (natura) suis integris incorruptisque sensibus, an postulet melius aliquid; A II, 19.
testes: si tota oratio nostra omnem sibi fidem sensibus confirmat, id est incorruptis atque integris testibus; F I, 71.
testimonium: unde ... copia depromi maior gravissimorum exemplorum quasi incorruptorum testimoniorum potest? fr V, 27.
vox: ea (gloria) est ... incorrupta vox bene iudicantium de excellenti virtute; T III, 3. s. mens.

increbresco, zunehmen: ait rursus idem Demetrius increbruisse eam funerum sepulchrorumque magnificentiam, quae ..; L II, 66.

incredibilis, unglaublich, außerordentlich: alqd: tibi hoc incredibile, quod beatissimum. quid? tuum credibile? F V, 85. ad usum .. orationis incredibile est ... quanta opera machinata natura sit; N II, 149. quod quibusdam incredibile videatur, sit autem necessarium; L I, 34. hoc primo || [auditu] || incredibile nobis videri; O II, 56. nihil est tam incredibile, quod non dicendo fiat probabile; P 3.
aeternitas: neque aliud est quicquam, cur incredibilis iis animorum videatur aeternitas, nisi quod ..; T I, 50.
calamitates: is (Pompeius) propagatione vitae quot, quantas, quam incredibiles hausit calamitates! T I, 86.
celeritas: cernes ... incredibili cursus maritimos celeritate; N II, 161. ut (animi) vigeant vigilantes ... suo motu incredibili quadam celeritate; D II, 130.
clamor: id .. (senatus consultum) frequentissimo theatro incredibili clamore et plausu (esse) comprobatum; D I, 59.
constantia: earum .. (stellarum) perennes cursus atque perpetui cum admirabili incredibilique constantia declarant ... vim ... esse divinam; N II, 55. caelestium .. admirabilem ordinem incredibilemque constantiam ... qui vacare mente putat; N II, 56. sunt .. (stellae) admirabili incredibilique constantia; N III, 23.
contentio: adulescentium greges Lacedaemone vidimus ipsi incredibili contentione certantis pugnis; T V, 77.
copia: (Carneades) incredibili quadam fuit facultate et copia *dicendi;* A I, 46.
cursus: progressio admirabilis incredibilisque cursus ad omnem excellentiam factus est; T IV, 1.
deliratio: o delirationem incredibilem! D II, 90.
dissimilitudo: ut incredibilis varietas dissimilitudoque sit; D II, 96.
fabrica: illa potius explicetur incredibilis fabrica naturae; N II, 138.
fabulae: haec ... *non* somniantium philosophorum esse commenta nec fabulas incredibiles, ... sed prudentium coniecturas; R VI, 3.
facultas: s. copia.
gravitas: Catoni cum incredibilem tribuisset natura gravitatem; O I, 112.
magnitudo: incredibilis quaedam ingenii magnitudo non desideravit indocilem usus disciplinam; A II, 2.
multitudo: quorum omnium incredibilis multitudo insatiabili varietate distinguitur; N II, 98.
oportunitas: urbi .. locum ... incredibili oportunitate delegit; R II, 5.
ordo: incredibilis .. me rerum traxit ordo; F III, 74.
partus: partus hic mulae nonne ... praedictus est ab haruspicibus incredibilis partus malorum? D I, 36.
plausus: s. clamor.
sagacitas: canum ... tam incredibilis ad investigandum sagacitas narium ... quid significat? N II, 158.
scientia: adfert .. vetustas omnibus in rebus longinqua observatione incredibilem scientiam; D I, 109.
sententia: huic incredibili sententiae ratiunculas suggerit; N III, 73.
varietas: s. dissimilitudo.
virtus: ut incredibilis quaedam et divina virtus exsisteret; R III, 4. qui (Scipio) summam spem civium ... continuo adulescens incredibili virtute superavit; Lae 11.
vis: (venae, arteriae) vim quandam incredibilem artificiosi operis ... testantur; N II. 138.

incredibiliter, unglaublich, außerordentlich: cado: || ex || augurum praedictis multa incredibiliter vera cecidisse; L II, 33.
delecto: venio nunc ad voluptates agricolarum, quibus ego incredibiliter delector; C 51.

incrementum, Wachstum, Zuwachs: adfero: negat .. summo bono afferre incrementum diem; F II, 88.
commemoro: quid ego vitium ortus, satus, incrementa commemorem? C 52.

increpo, ausschelten, tadeln: adrogantiam: Parmenides, Xenophanes ... versibus increpant eorum adrogantiam quasi irati, qui ..; A II, 74.
dialecticam, al.: tum || tunc || pseudomenon et soritam et totam dialecticam aut illudis aut increpas || increpas? ||; fr V, 55.

inculco, einzwängen, einmischen, aufdrängen: fatum: quid .. adtinet inculcare fatum? Fa 6.

imagines: vos .. non modo oculis imagines, sed etiam animis inculcatis; N I, 108.
verba: ne, ut quidam, Graeca verba inculcantes iure optimo rideamur; O I, 111.

incultus, unbebaut, ungepflegt, ungebildet: alqd: quod inciderint in inculta quaedam et horrida, de malis Graecis Latine scripta deterius; F I, 8. nihil (est) tam horridum, tam incultum, quod non splendescat oratione et tamquam excolatur; P 3.
agri: (Democritus) agros deseruit incultos; F V, 87.
pars: cum videmus ... ceteras partis incultas, quod aut frigore rigeant aut urantur calore; T I, 69. cum ... nec ulla pars eius (philosophiae) inculta ac deserta sit; O III, 5.
regiones: terrae maxumas regiones inhabitabilis atque incultas videmus; N I, 24.
vita: omni .. illo antiquo ex inculta hominum vita errore sublato; R II, 18. ut ... vita inculta et deserta ab amicis non possit esse iucunda; Lae 55.

incumbo, sich befleißigen, anstrengen: incubuit .. in eas disputationes, ut doceret ..; A II, 77.

incunabula, Wiege, Ursprung: 1. cognosco, ostendo: gaudeo .. me incunabula paene mea tibi ostendisse. — equidem me cognosse admodum gaudeo; L II, 4. 5.
2. accedo ad: omnes veteres philosophi, maxime nostri, ad incunabula accedunt; F V, 55.

incuria, Vernachlässigung: quo etiam magis vituperanda est rei maxime necessariae tanta incuria; Lae 86.

incurro, hineingeraten, angreifen, stoßen, eintreten: I. unpersönlich: spe dubiae salutis in apertam perniciem incurrere; N III, 69.
II. alqs: in quorum rixam si Academicus incurrerit; A fr 20 (S. 26). plerique ... ob eam .. causam ... tum in morbos gravis, tum in damna, tum in dedecora incurrunt; F I, 47. in quantam hominum facetorum urbanitatem incurratis, non dico; F II, 103. sinistra dum non exquirimus, in dira et in vitiosa incurrimus; D I, 28 (29). incurret etiam in illum * et || illum || memorabilem annum suum; L I, 8. qui altero genere iniustitiae vacant, in alterum incurrunt; O I, 29. in eam (plagam) aliquis incurrat inprudens? O III, 68. s. imago.
alqd: omnia ista ... in virtutis tamquam in solis radios incurrere; F V, 90.
adulescentia: in ea, quae non volt, saepe etiam adulescentia incurrit; C 25.
aselli, canes: ut ... in .. tanta libertate canes etiam et equi, aselli denique liberi sic incurrant, ut iis de via decedendum sit; R I, 67.
casus: qui (casus) in sapientem potest incurrere; T V, 29.
cupiditates: nec tantum in alios caeco impetu (cupiditates) incurrunt; F I, 44.
dolores: dolores .. si qui incurrunt; F I, 62.
emptor: emptorem pati ruere et per errorem in maximam fraudem incurrere; O III, 55 (54).
equi: s. aselli.
imago: Orpheus, id est imago eius, ut vos vultis, in animum meum saepe incurrit. quid, quod eiusdem hominis in meum aliae, aliae in tuum? N I, 107. 108.
labor: non eram nescius ... fore ut hic noster labor in varias reprehensiones incurreret; F I, 1.
luna: quando illa (luna) e regione solis facta incurrat in umbram terrae; D II, 17.
quaestus: qui (quaestus) in odia hominum incurrunt, ut portitorum, ut faeneratorum; O I, 150.
sidera: (sidera) ex alterius naturae motione transversa in eiusdem naturae motum incurrentia ... movebantur; Ti 30.
tempora: subsiciva quaedam tempora incurrunt; L I, 9.

incursio, Andrang: agitari, al.: cum (deus) sine ulla intermissione pulsetur agiteturque atomorum incursione sempiterna; N I, 114.
cogitare, al.: εἴδωλα ..., quorum incursione non solum videamus, sed etiam cogitemus; F I, 21.

incurvesco, sich krümmen: (non intermittunt) »rami bacarum ubertate incurvescere«; T I, 69.

incurvo, krümmen: ut bacillum aliud est inflexum et incurvatum de industria, aliud ita natum, sic ..; F II, 33.

incurvus, krumm: lituus, id est incurvum et leviter a summo inflexum bacillum || [id ... bacillum] ||; D I, 30.

incus, Amboß: quas (rerum formas et figuras) vos effici posse sine follibus et incudibus non putatis; N I, 54.

incutio, einflößen: quibus .. temporibus ... (di) rursus .. emersi terrorem incutiant rationis expertibus; Ti 37.

indagatio, Erforschung: habet: indagatio ipsa rerum cum maximarum, tum etiam occultissimarum habet oblectationem; A II, 127.
inest: ex ea parte ... inest indagatio atque inventio veri; O I, 15.
nascitur: inde est indagatio nata initiorum et tamquam seminum; T V, 69.

indagatrix, Erforscherin: o virtutis (philosophia) indagatrix expultrixque vitiorum! T V, 5.

indago, aufspüren, entdecken: I. nascor ad: ut ... ad indagandum canem, sic hominem ad duas res ... esse natum; F II, 40.
II. res: quas (res) a natura occultatas et latentes indagare ratio potest; F V, 58.
sepulcrum: cuius (Archimedis) ego quaestor ignoratum ab Syracusanis ... indagavi sepulcrum; T V, 64.

inde, von da, von dort, darauf: 1. accipio: quam (rem publicam) patres nostri nobis acceptam iam inde a maioribus reliquerunt; R I, 70.
aufero: »quem (patrem) neque quo pacto fallam nec quid || neque ut || inde auferam ... scio«; N III, 73.
capio: si maior pars pecuniae legata est || [si ... legata est] ||, si inde quippiam ceperit; L II, 49.
derivo: cum (sapiens) ... iustitia nihil in suam domum inde derivet; T V, 72.
eligo: »duos consanguineos arietes inde eligi«; D I, 44.
inchoo: »neve inde navis inchoandi exordium coepisset || cepisset ||;« Fa 35.
nascor: inde est indagatio nata initiorum et tamquam seminum; T V, 69.
ordior: inde ... ordiendum est; F V, 83.
orior: deinde retrorsum vicissim ex aethere aër (oritur), inde aqua; N II, 84.

pendeo: altera est nexa cum superiore et inde apta atque || apteque, al. || pendens; fr V, 52.
perlabor: inde .. perlapsus ad nos et usque ad Oceanum Hercules ... habetur deus; T I, 28.
pertineo: inde aliae (viae) *alio* pertinentes sunt; N II, 137.
venio: veniunt (rhetores) inde ad propiora; T I, 116.
video: »si solis ad ortum conversa (Iovis species) inde patrum sedes populique videret«; D I, 20.
II. aptus: s. I. pendeo.
III. intervalla: intervalla infinita ... a sole ad Martis, inde ad Iovis, ab eo ad Saturni stellam, inde ad caelum ipsum; D II, 91.
IV. zum Satz: inde vario sermone sex illa a Dipylo stadia confecimus; F V, 1. post vero Lepidum, Carbonem, Gracchos (fuisse), inde ita magnos nostram ad aetatem, ut ..; T I, 5. uri se patiuntur Indi || patiuntur. inde, patiuntur ||; T II, 40. inde Anaxagoras ... primus omnium rerum discriptionem ... mentis infinitae vi ac ratione dissignari et confici voluit; N I, 26. *inde* in lunae quoque cursu est et brumae quaedam et solstitii similitudo; N II, 50. »inde Fides posita et leviter || leviter posita et || convexa videtur. inde est ales Avis lato sub tegmine caeli«; N II, 112. »inde Nepae cernes propter fulgentis acumen Aram«; N II, 114. admirandum est, congressune aliquo inter se (bestiolae) an iam inde ab ortu natura ipsa congregatae sint; N II, 124. »conspicit inde sibi data Romulus esse priora«; D I, 108. unam principio partem (deus) detraxit, ... deinde tertiam ..., deinde quartam ..., quintam inde ..., tum sextam ..., postremo septimam; Ti 22.
V. elliptisch: post in Africam, inde ad consulatum; A II, 1. inde ad iurgium; A fr 20 (Z. 12). inde Homeri tota *νέκυια*, inde ea, quae meus amicus Appius *νεκυομαντεῖα* faciebat, inde in vicinia nostra Averni lacus; T I, 37. inde illa actio: OPE CONSILIOQUE TUO FURTUM AIO FACTUM ESSE, inde tot iudicia de fide mala, tutelae, mandati, pro socio, fiduciae ..., inde iudicium publicum rei privatae lege Plaetoria, inde everriculum malitiarum omnium, iudicium de dolo malo; N III, 74.

indecore, unschicklich: facio: cavet .. (natura ratioque), ne quid indecore effeminateve faciat; O I, 14. ut ea si non decore, at quam minime indecore facere possimus; O I, 114.

indecorus, unpassend, unschicklich: alqd: si nihil malum, nisi quod turpe, inhonestum, indecorum, pravum, flagitiosum, foedum; F III, 14. iniusta .., ut turpia, sic indecora (sunt); O I, 94. quod contra (fit), id ut turpe, sic indecorum (videtur); O I, 94. si Aeacus aut Minos diceret: »oderint, dum metuant,« ... indecorum videretur; O I, 97.

indefinitus, unbestimmt: habet .. ipsa incertam et indefinitam viam || certam et definitam viam ||; fr V, 70.

indemnatus, unverurteilt: ut dictator, quem vellet civium, *indemnatum* aut indicta causa inpune posset occidere; L I, 42.

index, Angaben, Verkünder, Verzeichnis: I. insequitur: plerumque improborum facta primo suspicio insequitur, dein sermo atque fama, tum accusator, tum index || index ||; F I, 50.
II. do: velim dari mihi, Luculle, iubeas indicem tragicorum; fr V, 48.
habeo: cum orationis indicem vocem habeamus; O I, 133.
III. greges: qui videt domi tuae pariter accusatorum atque indicum consociatos greges; P 46.

indicium, Anzeige, Anzeichen, Beweis: I. sunt: etsi multa in omni parte Athenarum sunt in ipsis locis indicia summorum virorum; F V, 4. sunt ... indicia naturae, maxime scilicet in homine, sed in omni animali, ut appetat animus agere ..; F V, 55.
II, 1. cognosco: sin tantum modo (ista studia) ad indicia veteris memoriae cognoscenda (spectant), curiosorum (sunt); F V, 6.
do: quae (animi partes) quo sunt excelsiores, eo dant clariora indicia naturae; F V, 48.
facio: quo (tempore) fieret indicium coniurationis in senatu; D II, 46.
teneo: quibus (notis) et conloquia cum absentibus et indicia voluntatum ... tenerentur; R III, 3.
video: videmus in quodam volucrium genere non nulla indicia pietatis; F II, 110.
2. interpretor ex: quae (hominum vestigia) videlicet ille ... ex doctrinae indiciis interpretabatur; R I, 29.
III. denuntiare: terra continens adventus hostium ... multis indiciis ... denuntiat; R II, 6.

indico, angeben, anzeigen, bekannt machen, offenbaren, verraten, den Preis bestimmen: I. historia: ut indicat ipsius (Albini) historia scripta Graece; A II, 137.
pueri: indicant pueri; F V, 61.
scripta: ut indicant scripta Polemonis; A II, 131.
II, 1. directe Rede: indicant duodecim tabulae: AUT STATUS DIES CUM HOSTE, itemque: ADVERSUS HOSTEM AETERNA AUCTORITAS; O I, 37.
2. indirecte Frage: quid .. mihi displiceat in nocturnis (sacris), poëtae indicant comici; L II, 36. quam .. civitati (Scipio) carus fuerit, maerore funeris indicatum est; Lae 11.
3. accus. c. infin.: nonne indicat (Antiochus) non posse illa probanda esse sapienti? A II, 133. ista ... summorum officiorum in extremo spiritu conservatio indicat innatam esse ..; F II, 99. quarum rerum aspectus ipse satis indicaret non esse ea fortuita; N II, 15. quoniam ... hanc Academicorum contra propositum disputandi consuetudinem indicant te suscepisse Tusculanae disputationes; Fa 4. ab omni iudicio poenaque provocari licere indicant XII tabulae conpluribus legibus; R II, 54. lex .. indicat omnium quidem animos inmortalis esse, sed fortium bonorumque divinos; L II, 27. quod .. (lex) addit: „neve urito," indicat, non qui uratur, sepeliri, sed qui humetur; L II, 58. in primis .. provideat, ne sermo vitium aliquod indicet inesse in moribus; O I, 134. indicetne ei vir bonus aurum illud esse? O III, 92.
III. alqm: multi (improbi) etiam, ut te consule, ipsi se indicaverunt; F I, 50. is ... tantum abest ut se indicet, perficiet etiam, ut ..; F II, 54. te indicares? F II, 79.
alqd: ut ipsa (perspicuitas) per sese ea, quae sint, nobis, ita ut sint, indicet; A II, 45. altera (admonitione) prompta et aperta iudicari || indicari ||; F I, 30. id .. indicatur eorum patientia, qui ..; T III, 67. id .. cum coniectura probabile est, tum quibusdam etiam vestigiis indicatur; T IV, 2. haec rerum || rei || exitus indicavit; L III, 25. indicetne id magistratibus filius? O III, 90. id indicant leges in duodecim tabulis, indicant sacratae, indicant foedera ..., indicant notiones animadversionesque censorum; O III, 111.

coniurationem: quo (tempore) coniuratio indicabatur; D II, 47.
conscios: Zeno proponatur Eleates, qui perpessus est omnia potius, quam conscios delendae tyrannidis indicaret; T II, 52.
fundum: cum postulasset, ut sibi fundus, cuius emptor erat, semel indicaretur; O III, 62.
mores: is, qui appellatur vultus, ... indicat mores; L I, 27.
parentem: illum .. quasi parentem huius universitatis ... indicare in vulgus nefas; Ti 6.
vim: facile indicabat ipsa natura vim suam; Lae 24.

indico, ansagen: bellum: s. **bellum,** II, 1. indico (6 St.) B. I, S. 331, b.
funus: funus ut indicatur, si quid ludorum; L II, 61.

indictus, unverhört, ohne Verteidigung: ut dictator, quem vellet civium, *indemnatum* aut indicta causa inpune posset occidere; L I, 42.

indidem, ebendaher: orior: »indidem .. eadem aeque || que, quae || oriuntur de integro«; D I, 131.
traho: refundunt eadem et rursum trahunt indidem; N II, 118.

indifferens, gleichgültig: id .. ita definimus: quod sit indifferens cum aestimatione mediocri; quod enim illi *ἀδιάφορον* dicunt, id mihi ita occurrit, ut indifferens dicerem; F III, 53.

indigentia, Bedürfnis, Hülfsbedürftigkeit, Ungenügsamkeit: I. est: ut ... indigentia (sit) libido inexplebilis; T IV, 21. ut ... indigentia rerum ipsarum sit || est ||, ut honorum, ut pecuniae; T IV, 21.
II, 1. subicio: lubidini (subiecta sunt) ira, ... indigentia, desiderium et cetera eius modi; T IV, 16.
2. nascor ex: quam (amicitiam) ex inopia atque indigentia natam volunt; Lae 29.
orior ab: a natura mihi videtur potius quam ab indigentia orta amicitia; Lae 27.
III. 1. Ablativ: amare .. nihil est aliud nisi eum ipsum diligere, quem ames, nulla indigentia, nulla utilitate quaesita; Lae 100.
2. propter: tantum .. abest, ut amicitiae propter indigentiam colantur, ut ..; Lae 51.

indigeo, bedürfen, brauchen, ermangeln: I. alqs: cum opem indigentibus salutemque ferres; F II, 118. triste .. est nomen .. carendi, quia subicitur haec vis: habuit, non habet, desiderat, requirit, indiget; T I, 87. aut opera benigne fit indigentibus aut pecunia; O II, 52. quid .. eloquentia praestabilius vel admiratione audientium vel spe indigentium? O II, 66.
homines: saepe idoneis hominibus indigentibus de re familiari inpertiendum; O II, 54.
II. alicuius: Africanus indigens mei? minime hercule! ac ne ego quidem illius; Lae 30. qui opibus et copiis maximeque virtute ... minime alterius indigeant || indigent ||; Lae 51.
commentationis, exercitationis: quod haec (virtus) plurimae commentationis et exercitationis indigeat; F III, 50.
opis: ut quisque maxume opis indigeat, ita ei potissimum opitulari; O I, 49.
pastus: non eisdem vobis placet omnem ignem pastus indigere? N III, 37.
III. adiumento: ut (animus) nihil aut non multum adiumento ullo ad suam confirmationem indigeret; F V, 59.
auctoritate, consilio: continet .. rem publicam consilio et auctoritate optimatium semper populum indigere; L II, 30.
bono: ne vivus quidem bono caret, si eo non indiget; T I, 88.
diligentia: quo maior est in eis (animis) praestantia et divinior, eo maiore indigent diligentia; T IV, 58.

indignitas, Unwürdigkeit: quae .. potest esse indignitas voluptatis ad molestiam nisi in magnitudine aut longitudine alterius utrius posita? fr II, 4.

indignus, unwürdig, unschicklich, schmachvoll, empörend, unverdient: A. alqs: quas (divitias) cum quivis quamvis indignus habere possit, in bonis non numero; T V, 46.
alqd: quod ... eius modi esse indico, ut nihil homine videatur indignius; F I, 23. nihilne est in his rebus, quod dignum libero aut indignum esse ducamus? F V, 47. de turpi contraria, nihil tam taetrum, nihil tam aspernandum, nihil homine indignius; T II, 46. quid tam temerarium tamque indignum sapientis gravitate atque constantia (est) quam ..? N I, 1. si hoc uno quicquam sol vidisset indignius; O II, 28. id .. eo indignius, quod eo tempore hoc contigit, cum ..; O II, 65.
concertationes, al.: maledicta, contumeliae, tum iracundiae, || iracundae || contentiones concertationesque in disputando pertinaces indignae philosophia mihi videri solent; F I, 27.
dubitatio: indigna homine dubitatio! Lae 67.
filius: illum filium Solis nonne patris ipsius luce indignum putas? T III, 26.
homines: misericordiam (utilem esse) ad opem ferendam et hominum indignorum calamitates sublevandas; T IV, 46.
voluptates: nec me angoribus dedidi ... nec rursum indignis homine docto voluptatibus; O II, 2.
B, a. precor ab: precari ab indigno, supplicare; Lae 57.
b. audio: etiamsi nobis indigna audiamus; O I, 137.
dico: ut, cum de dis inmortalibus disputemus, dicamus indigna iis || indigna naturis immortalibus ||; N III, 64.

indisertus, unberedt, wortarm: alqs: neque indisertum Academicum pertimuissem nec sine ista philosophia rhetorem quamvis eloquentem; N II, 1.
interpretes: ut interpretes indiserti solent; F III, 15.

indissolubilis, unauflöslich: quoniam estis orti, inmortales vos quidem esse et indissolubiles non potestis, neutiquam tamen dissolvemini; Ti 40.

indissolutus, unauflöslich: quorum operum ego parens effectorque sum, haec sunt indissoluta me invito; Ti 40.

individuus, unteilbar, untrennbar, neutr. Atom: A. alqd: nullum inane, nihil esse individuum potest; N I, 65.
animal: si omne animal secari ac dividi potest, nullum est eorum individuum, nullum aeternum; N III, 29.
coniunctio: principatum dedit superiori (coniunctioni), quam solam individuam reliquit; Ti 25.
corpus: atomos quas (Democritus) appellat, id est corpora individua propter soliditatem; F I, 17.

censet .. (Epicurus) eadem illa individua et solida corpora ferri deorsum suo pondere ad lineam; F I, 18. illam .. funditus eiciamus individuorum corporum levium et rotundorum || rut. || concursionem fortuitam; T I, 42. dum (Epicurus) individuorum corporum concretionem fugit; N I, 71. omnis .. ista rerum effigies ex individuis quo modo corporibus oritur? N I, 110. corpora quaedam solida atque individua vi et gravitate ferri; N II, 93. corpus .. immortale nullum esse, ne individuum quidem; N III, 29. si gravitate feruntur ad perpendiculum corpora individua rectis lineis, ut Epicuro placet; Fa 22. id Democritus ... accipere maluit, ... quam a corporibus individuis naturalis motus avellere; Fa 23.

corpuscula: an (veritas est) in individuis corpusculis tam praeclara opera ... fingentibus? N I, 67.

materia: quae (materia) individua est et quae semper unius modi; Ti 21. cum (animus) materiam mutabilem arripuit et cum rursus individuam atque simplicem; Ti 27.

B, I. declinat: ut, cum duo individua per inanitatem ferantur, alterum e regione moveatur, alterum declinet; Fa 18.

possunt, sunt: „individua" cum dicitis et „intermundia", quae nec sunt ulla nec possunt esse, intellegimus; F II, 75.

II, 1. dico: f. I. possunt.

fero: ipsius individui hanc esse naturam, ut pondere et gravitate moveatur, eamque ipsam esse causam, cur ita feratur; Fa 25. f. I. declinat.

moveo: f. fero. I. declinat.

2. consto ex: concedam .. ex individuis constare omnia; N I, 67.

exsisto ex: cum infinita simillumarum imaginum series || species || ex innumerabilibus individuis existat; N I, 49.

intericio inter: id .. (materiae genus) interiecit (deus) inter individuum atque id, quod dividuum esset in corpore; Ti 21.

sum ex: cum ex illis individuis ... in reliquis mundis ... innumerabiles Q. Lutatii Catuli non modo possint esse, sed etiam sint; A II, 55.

III. natura: f. II, 1. fero.

indocilis, ungelehrig, unlehrbar: alqs: quia nimis indociles quidam tardique sunt, admonendi videntur saepius; N I, 12.

disciplina: incredibilis quaedam ingenii magnitudo non desideravit indocilem usus disciplinam; A II, 2.

indocte, ungebildet: non indocte solum, verum etiam impie faciat, si deos esse neget; N II, 44.

indoctus, ungelehrt, ungebildet, ungeschickt: A. alqs: quibusdam, et iis || his || quidem non admodum indoctis, totum hoc displicet, philosophari; F I, 1. addidisti ad extremum etiam indoctum fuisse (Epicurum); F I, 26. non .. Epicurus ineruditus, sed ii indocti, qui ..; F I, 72. Themistocles .. aliquot ante annos || annis || cum in epulis recusaret lyram, est habitus indoctior; T I, 4. Calanus || Callanus || Indus, indoctus ac barbarus, ... sua voluntate vivus combustus est; T II, 52.

alqd: nihil potest esse indoctius, quam quod a vobis adfirmari solet; N II, 48.

adulescentes: quod .. adulescentes, et ii quidem non solum indocti, sed etiam rustici, contemnunt, id docti senes extimescent? C 75.

aniculae: cui (philosophiae) tamquam aniculis, et iis quidem indoctis, facto fieri videantur omnia; N I, 55.

auriga: ut auriga indoctus e curru trahitur; R II, 68.

genus: ex levissimo .. et indoctissimo genere (isti) constant; D II, 129.

homines: inter omnis .. hoc constat, nec doctos homines solum, sed etiam indoctos, virorum esse fortium ... dolorem pati; T II, 43.

B, I. accipiunt: quae (verba) ... indocti ne a nobis quidem accipient; A I, 5.

consentiunt: quem unum omnium deorum et hominum regem esse omnes docti indoctique † expoliri || pariter || consentiunt; R I, 56.

dissentiunt: res .. nulla est, de qua tantopere || tanto opere || non solum indocti, sed etiam docti dissentiant; N I, 5.

intellegunt: quae nec indocti intellegere possent nec docti legere curarent; A I, 4.

iudicant: si id ipsum rudes et indocti iudicare potuissent; A II, 9.

possunt: f. intellegunt. iudicant.

ohne Verb: quanti quidque sit, aliter docti et indocti; F V, 89. haec igitur indocti; quid vos philosophi? qui meliora? N III, 40.

II. consto inter: quod quoniam fere constat inter omnis non philosophos solum, sed etiam indoctos; N I, 44.

III. animi: hic error et haec indoctorum animis offusa caligo est; T V, 6.

oratio: nec me ex ea opinione ... ullius umquam oratio aut docti aut indocti movebit; N III, 5.

IV. ab: quod (illa) et tam facile ediscantur et ab indoctis probentur; T IV, 7.

indolentia, Schmerzlosigkeit, Unempfindlichkeit gegen den Schmerz: I. debet, potest: quae (indolentia) nec potest ulla esse nec debet; T III, 12.

est: num propterea idem voluptas est, quod, ut ita dicam, indolentia? F II, 11. f. debet.

II, 1. adiungo: indolentiam .. honestati Peripateticus Diodorus adiunxit; T V, 85.

laudo: qui istam nescio quam indolentiam magno opere laudant; T III, 12.

2. utor pro: neque Hieronymus ... voluptatis nomine umquam utitur pro illa indolentia; F II, 19.

III. metiri: ut ii (dicunt), qui res expetendas vel voluptate vel indolentia metiuntur; O III, 12.

indoles, Anlage, Talent: I. est: in iis adulescentibus bonam spem esse dicemus et magnam indolem? F II, 117. iis (officiis) omnes, in quibus est virtutis indoles, commoventur; O III, 16.

II, 1. tueor: virtute, labore, industria tueretur summi viri indolem; R V, 9.

2. appareo in: ea in optima quaque indole maxime apparent, in qua haec honesta, quae intellegimus, a natura tamquam adumbrantur; F V, 61.

III. praeditus: ut .. adulescentibus bona indole praeditis sapientes senes delectantur, ... sic ..; C 26.

IV. in: f. I, 2.

indomitus, ungebändigt, wild: impetus: cum (sapiens) insanos atque indomitos impetus volgi cohibere non possit; R I, 9.

populus: negant oportere indomiti populi vitio genus hoc totum liberi populi repudiari; R I, 49. ex hoc .. populo indomito vel potius immani deligitur aliqui plerumque dux ..; R I, 68.

indotiae f. **indutiae.**

induco, einführen, vorbringen, veranlassen, verleiten: I. **absolut:** natura: induxit (natura) in ea, quae inerant, tamquam elementa virtutis; F V, 59.

II. **mit einfachem Object:** alqm: his initiis inducti omnia vera diligimus; F II, 46. Sisenna ... insolenter, credo ab Epicureo aliquo inductus, disputat somniis credi non oportere; D I, 99. „quae te, malum!“ inquit, „ratio in istam spem induxit, ut ... putares?“ O II, 53. hinc ille Gyges inducitur a Platone; O III, 38. est scientem in errorem alterum inducere; O III, 55 (54).

animum: (amici est) efficere, ut amici iacentem animum excitet inducatque *in* spem cogitationemque meliorem; Lae 59. f. **animus,** II, 1. induco (3 St.) B. I, S. 188, b.

deos: dum, qua eloqnentia (Cotta) falsos deos sustulit, eadem veros inducat; N II, 2. perturbatis animis (di) inducuntur; N II, 70.

discordiam: rem perniciosissimam in civitatem inducunt, seditionem atque discordiam; O I, 85.

exordinm: sese .. ipse versans (animus) divinum sempiternae sapientisque vitae induxit exordinm; Ti 26.

genera: qua .. ratione haec (genera divinandi) inducis, eadem illa possunt esse, quae tollis; D II, 109.

imagines: quod et Democritus simulacra et Epicurus imagines inducens quodam pacto negat; N II, 76.

naturam: sin autem est quinta qnaedam natura, ab Aristotele inducta primum; T I, 65.

probabile: sic .. inducto et constituto probabili; A II, 105.

rationem: ita tripartita ab iis inducitur ratio bonorum; A I, 21. hanc Epicurus rationem induxit ob eam rem, quod veritus est, ne ..; Fa 23.

rem: f. discordiam.

repugnantiam: induxit eam, quae videretur esse, non quae esset, repugnantiam; O III, 34.

seditionem: f. discordiam.

simulacra: f. imagines.

temperantiam: etiam temperantiam inducunt non facillime illi quidem, sed tamen quoqno modo possunt; O III, 118.

III. **mit Object und ut:** alqm: te ipsum, dignissimum maioribus tuis, voluptasne induxit, ut .. eriperes ..? F II, 62. ita .. ut facerem, et orationibus inducebar tuis et versibus; L II, 2. vgl. II. alqm; O II, 53.

imperitos, philosophos: ea difficultas induxit et vulgo inperitos et similes philosophos inperitorum, ut ... possent; N II, 45.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** alqm: augurem Tiresiam ... numquam inducunt deplorantem caecitatem suam; T V, 115. duobus (libris) Pherecratem quendam Phthiotam senem ... disserentem inducit nihil esse omnino animum; T I, 21. quasi .. ipsos induxi loquentes, ne „inquam“ et „inqnit“ saepius interponeretur; Lae 3. ut ille Pacuvianus, qui in Chryse physicus inducitur, minime naturam rerum cognosse videatur; D I, 131. hoc sentit Homerus, cum querentem Iovem inducit, quod ..; D II, 25. is quoque, qui a vobis sapiens inducitur, multa sequitur probabilia; A II, 99. ut in Catone Maiore ... Catonem induxi senem disputantem; Lae 4.

anum: anum fatidicam πρόνοιαν a Stoicis induci, id est providentiam || [id est providentiam] ||; N II, 73.

augurem: f. alqm; T V, 115.

deos: qui (poëtae) et ira inflammatos et libidine furentis induxerunt deos; N I, 42. deos .. ipsos iocandi causa induxit Epicurus perlucidos et perflabilis et habitantis ..; D II, 40.

sapientem: ab Epicuro sapiens semper beatus inducitur; F I, 62.

senem: f. alqm; T I, 21.

viros: lamentantis (poëtae) inducunt fortissimos viros; T II, 27.

inductio, Hineinleiten, Vorsatz, Entschluß: dare: nos aquarum inductionibus terris fecunditatem damus; N II, 152.

languescere: cedet profecto virtuti dolor et animi inductione languescet; T II, 31.

indulgenter, bereitwillig: si etiam bestiae multa faciunt ... indulgenter vel cum labore, ut in gignendo, in educando; F II, 109.

indulgentia, Nachsicht, Güte: I. discedo ab: quom animus ... a || ab || corporis obsequio indnlgentiaque discesserit; L I, 60.

II. contineri: omnes inter se naturali quadam indulgentia et benivolentia || [et benevolentia] ||, tum etiam societate iuris contineri; L I, 35.

indulgeo, nachsichtig sein, nachgeben, nachhängen: alqs: sibi .. indulgentis et corpori deservientis ... in hortulis suis iubeamus dicere; L I, 39. [sperni ab iis veteres amicitias, indulgeri novis]; Lae 54.

homines: videamus, ne haec oratio sit hominum adsentantium nostrae inbecillitati et indulgentium mollitudini; T III, 13.

imbecillitas: ipsa .. sibi inbecillitas indulget; T IV, 42.

obsequium: obseqnium multo molestius, quod peccatis indulgens praecipitem amicum ferri sinit; Lae 89.

induo, anziehen, anlegen, bekleiden, einhüllen, annehmen, eingehen, sich verwickeln: alqm: Philo ... in id ipsum se induit, quod timebat; A II, 18. cur .. vos induitis in eas captiones, quas numquam explicetis? D II, 41. intellegendum etiam est duabus quasi nos a natura indutos esse personis; O I, 107.

anhelitus: cum .. (anhelitus terrae) se in nubem induerint; D II, 44.

anulum: quem (anulum Gyges) ut detraxit, ipse induit; O III, 38.

cognomen: si ... ex eius (Galli) spoliis sibi et torquem et cognomen induit ullam aliam ob causam, nisi quod ..; F II, 73.

deos: qui (di) induti specie humana fabulas poëtis suppeditaverunt; N II, 63.

imaginem: habes somnum imaginem mortis eamque cotidie induis; T I, 92.

personam: qui (Epicurus) tantum modo induit personam philosophi; T V, 73. ponit .. (vir bonus) personam amici, cum induit iudicis; O III, 43.

torquem: f. cognomen.

tunicam: cui (Herculi) cum Deianira sanguine Centauri tinctam tunicam induisset; T II, 20.

induperator f. **imperator.**

industria, Thätigkeit, Fleiß, Regsamkeit: I. adlicit: nec patientia nec assiduitas nec vigiliae nec ipsa, quae laudatur, industria (per se ipsa allicit); F I, 49.

est: e quibus industriae plurimum in Clitomacho fuit ⟨declarat multitudo librorum⟩; A II, 16. in quibus nullus labor, nulla industria, nulla cura est; O II, 36.

manat: latissime .. eorum manat industria; O II, 67.
patet: quorum (adulescentium) .. in re publica late patere poterit industria; D II, 5.
permanet: manent ingenia senibus, modo permaneat studium et industria; C 22.
potest: f. patet.
viget: ut eorum et in bellicis et in civilibus officiis vigeat industria; O I, 122.
II, 1. cognosco: in accusando etiam M'. Aquilio L. Fufi cognita industria est; O II, 50.
imitor: sustines .. non parvam expectationem imitandae industriae nostrae; O III, 6.
lando: f. I. adlicit.
2. statuo: sin laboramus, quis est, qui alienae modum statuat industriae? F I, 3.
3. consto ex: quae (benignitas) constet || constat || ex opera et industria; O II, 54.
deterreo ab: non .. illum (vicinum) ab industria, sed ab illiberali labore deterret; F I, 3.
duco ad: quo (Catone) omnes, qui isdem rebus studemus, quasi exemplari ad industriam virtutemque ducimur; R I, 1.
III. praeditus: cum fratre pari pietate et industria praedito; A II, 1.
IV. alqd: f. I. est; A II, 16.
V, 1. adferre: si aliquid oratoriae laudis nostra attulimus industria; T I, 6.
beneficus, liberalis: qui opera, id est virtute et industria, benefici et liberales erunt; O II, 53.
transferre: sicut reliquas omnis (laudes) ... studio atque industria sua maiores nostri transtulerunt; T II, 5.
tueri: virtute, labore, industria tueretur summi viri indolem; R V, 9.
vinci: qui (Demosthenes) dolere se aiebat, si quando opificum antelucana victus esset industria; T IV, 44.
2. de: si .. de industria facias, ut Heraclitus; F II, 15. ut bacillum aliud est inflexum et incurvatum de industria, aliud ita natum, sic ..; F II, 33. nec .. ab illis (Stoicis) ita dicuntur de industria; F IV, 2. quae (iniuriae) nocendi causa de industria inferuntur; O I, 24. maior etiam (lepos erat) magisque de industria in C. Caesare L. filio; O I, 108.

industrius, thätig, fleißig: A. homines: industrios homines illi (Graeci) studiosos vel potius amantis doloris appellant, nos commodius laboriosos; T II, 35.
vir: (Dionysium fuisse) in rebus .. gerundis virum acrem et industrium; T V, 57.
B. levis: opponuntur ... labores, ... leve sane inpedimentum vigilanti et industrio; R I, 4.

indutiae (indotiae), Waffenstillstand: I. absolut: »iniuriae, suspiciones, inimicitiae, indutiae, bellum, pax rursum«! T IV, 76.
II. facio: cum triginta dierum essent cum hoste indutiae factae; O I, 33.
paciscor: quod dierum essent pactae, non noctium indutiae; O I, 33.
III. foedera: »foederum pacis, belli || [belli] ||, indotiarum ratorum || † oratorum || fetiales iudices, nontii || † non || sunto«; L II, 21.

inedia, Hungern, Fasten: I. fero: aniculae saepe inediam biduum aut triduum ferunt; T II, 40.
II, 1. necari: qui (Regulus) in potestate hostinm vigiliis et inedia necatus est; F V, 82.
2. per: quo || in quo || (libro) a vita quidam per inediam discedens revocatur ab amicis; T I, 84.

inelegans, unschön: physica ratio non inelegans inclusa est in impias fabulas; N II, 64.

ineleganter, unschön, unrichtig: divisit ineleganter; duo enim genera quae erant, fecit tria; F II, 26.

inenodabilis, unerklärbar: cur Epicurus ... uno tempore suscipiat res duas inenodabiles; Fa 18.

ineo, betreten, hineingehen, anstellen, beginnen, anfangen: I. adulescentia: ineunte .. adulescentia, cum est maxima inbecillitas consilii; O I, 117. sunt ineuntis adulescentiae (studia certa); num ea constans iam requirit aetas, quae media dicitur? C 76.
aetas: f. **aetas,** I. init (5 St.) B. 1, S. 105, b.
ver: ineunte vere in iis, quae relicta sunt, existit ... ea, quae gemma dicitur; C 53.
II. certamen: ut magnum et difficile certamen iniens; F IV, 31.
communitatem: propter necessitatem vitae ... initam esse cum hominibus communitatem et societatem; O I, 158.
consilium: quod nulla fuerit novo consilio inito tam praeclari operis inceptio; A II, 119. difficultas ineundi consilii rem a rege ad plures ... transtulit; R I, 52.
epulas: sequebantur epulae, quas inibant || inirent || propinqui coronati; L II, 63.
gratiam: magnam ineat gratiam; F IV, 31. ut non ineunda, sed referenda sit gratia; O I, 47.
interregnum: cum prudenter illi principes novam ... interregni ineundi rationem excogitaverunt; R II, 23.
magistratum: cum magistratum inieris; F II, 74.
pericula: cum (P. Decius) pericula proeliorum iniret audacius; D I, 51.
proelinm: fortes viri voluptatumne calculis subductis proelium ineunt, ... an .. animi ardore ... concitati? F II, 60. quarum (rationum) praesidio (sapiens) iniret difficile illud ... magnumque proelium; F IV, 31. monet .., ut caveat, ne proelium ineat; O I, 37.
rationem: Medea .. et Atreus ... inita subductaque ratione nefaria scelera meditantes; N III, 71. aliquot ante annis ... inita ratio est, ut ... se abdicarent; R II, 61. quis .., cum utatur voluptate ea, ... adtendere animo, inire rationem, cogitare omnino quidquam potest? fr V, 81. non et sine ea cogitatione ineundis subducendisque rationibus; fr V, 94.
societatem: f. communitatem.

inepte, thöricht, läppisch: elliptisch: inepte, quisquis Minervam docet; A I, 18. pleni libri sunt contra ista ipsa (portenta) disserentinm philosophorum. — inepte sane; T I, 11.

ineptiae, Thorheiten, Possen: I, 1. contemno: contemnamus .. omnis ineptias ⟨quod enim levius || lenius || huic levitati nomen imponam?⟩ T I, 95.
imitor: ut imitetur ineptias Stoicorum; fr VIII, 8.
pello: pellantur .. istae ineptiae paene aniles, ante tempus mori miserum esse; T I, 93.
2. vaco: histrionum non nulli gestus ineptiis non vacant; O I, 130.
3. redeo ab: ad ineptias redis; T II, 29.
II. servus: intuentem te, admirantem, clamores tollentem cum video, servum esse ineptiarum omnium iudico; P 37.

ineptus, thöricht, albern, ungereimt: A. alqd: nisi ineptum putarem in tali disputatione id facere; A II, 65.
elatio: in orationibus .. multa, sed inepta elatio, summa inpudentia || † multas ineptus datio summam inpudentiam ||; L I, 7.
negotium: ineptum sane negotium et Graeculum; T I, 86.
philosophi: isti philosophi superstitiosi et paene fanatici quidvis malle videntur quam se non ineptos; D II, 118.
sententiae: ut moleste ferrem tantum ingenium ... in tam leves, ne dicam in tam ineptas sententias incidisse; N I, 59.
B. elliptisch: num .., ut inepti, Veneris id inpulsu fieri malumus quam casu dicere? D II, 121.

inermis, wehrlos: iam in altera philosophiae parte ... iste vester (Epicurus) plane ... inermis ac nudus est; F I, 22.

inerrans, nicht irrend, unbeweglich: stellae: quae (stellae) inerrantes vocantur; N II, 54. habent .. suam sphaeram stellae inerrantes ab aetheria coniunctione secretam et liberam; N II, 55. solem dico et lunam et vagas stellas et inerrantes; N II, 80. sequitur stellarum inerrantium maxima multitudo; N II, 104. — etiam Lucifer ceteraeque errantes numerum deorum obtinebunt; igitur etiam inerrantes; N III, 51.

iners, ungeschickt, unthätig, träg: alqs: quibus (artibus) qui carebant, inertes a maioribus nominabantur; F II, 115. sunt ii ... »superstitiosi vates ... aut inertes aut insani«; D I, 132. ego ... non me inertiorem esse confitear quam opificem quemquam, si ..? R I, 35. ut inprobo et stulto et inerti nemini bene esse potest, sic bonus vir ... miser esse nemo potest; P 19.
genus: recte genus hoc interrogationis ignavum atque iners nominatum est; Fa 29.
homo: inertissimos homines ... videmus tamen et corpore et animo moveri semper; F V, 56. haec oratio non modo deos spoliat motu et actione divina, sed etiam homines inertis efficit; N I, 102. ut ab homine inerti atque inutili ad sapientem, bonum, fortem virum transferantur res ad vivendum necessariae; O III, 31.
poëta: a qua (natura) non veri simile est ... extremum actum tamquam ab inerti poëta esse neglectum; C 5.
segnitia: rudem .. esse omnino in nostris poëtis .. inertissimae segnitiae est; F I, 5.
senectus: senectutis .. non inertis grato atque honesto fungerer munere; L I, 10. videtis, ut senectus non modo languida atque iners non sit, verum etiam sit operosa; C 26. quae vitia sunt non senectutis, sed inertis, ignavae, somniculosae senectutis; C 36.
servus: quid horum est liberi? quid denique servi non inertis? P 39.

inertia, Trägheit, Verdrossenheit: impediri: aut .. neglegentia, pigritia, inertia aut suis studiis ... impediuntur; O I, 28.
tardus: redemptor ... non inertia aut inopia tardior fuit; D II, 47.

ineruditus, ungebildet, unwissenschaftlich: alqs: non .. Epicurus ineruditus, sed ii indocti, qui ..; F I, 72.
alqd: modo ne quis illud tam ineruditum absurdumque respondeat; A II, 132.

inexercitatus, ungeübt: alqs: rudem illum et inexercitatum (videmus) quamvis levi ictu ploratus turpissimos edere; T II, 38.
histriones: ii mihi videntur fabulam aetatis peregisse nec tamquam inexercitati histriones in extremo actu corruisse; C 64.
miles: adduc pari animo inexercitatum militem, mulier videbitur; T II, 37.

inexorabilis, unerbittlich: fortasse etiam inexorabiles iudices, Minos et Rhadamanthus (te terrent)? T I, 10.

inexpiabilis, unsühnbar: fraudes: quibus (libidinibus animi) caecati ... re publica violanda fraudes inexpiabiles concepissent; T I, 72.
poenae: clamant .. inexpiabilis poenas impendere iis, a quibus violatum sit animal; R III, 19.
religio: nec (caerimonias sepulcrorum) violatas tam inexpiabili religione sanxissent; T I, 27.

inexplebilis, unersättlich: cupiditas: quem ... videmus ... omnia rabide adpetentem cum inexplebili cupiditate; T V, 16. Poeni ... inexplebiles cupiditates omnium rerum inportaverunt in Graeciam; R III, fr 3.
fauces: cum ... inexplebiles populi fauces exaruerunt libertatis siti; R I, 66.
libido: ut ... indigentia (sit) libido inexplebilis; T IV, 21.

inexplicabilis, unauflösbar: alqd: haec scilicet inexplicabilia esse dicitis; A II, 95. postulant, ut excipiantur haec inexplicabilia; A II, 97.

inexpugnabilis, unüberwindlich: volumus .. eum, qui beatus sit, tutum esse, inexpugnabilem, saeptum atque munitum; T V, 41.

infacetus, unfein: C. Canius, eques Romanus, nec infacetus et satis litteratus; O III, 58.

infamia, übler Ruf, Schmach, Schande: I. comitatur: etiamsi nulla comitetur infamia; F II, 60.
consequitur: quom ipsa infamia propter rei turpitudinem consequatur; L I, 51.
est, potest: potest .. ulli imperio ... utile esse odium et infamia? O III, 88.
redundat: quorum (vitiorum) .. ad amicos redundet infamia; Lae 76.
II. facio: si quis occentavisset sive carmen condidisset, quod infamiam faceret flagitiumve alteri; R IV, 12.
fero: inpunitas .. peccatorum data videtur eis, qui ignominiam et infamiam ferunt sine dolore; T IV, 45.
timeo: quid, si idem ... paupertatem, ignominiam, infamiam timet? T V, 15. videntur ... offensionum et repulsarum quasi quandam ignominiam timere et infamiam; O I, 71.
III. metus: si pudor, si modestia, si pudicitia, si uno verbo temperantia poenae aut infamiae metu coërcebuntur; F II, 73. infamiaene metu non esse petulantis an legum et iudiciorum? L I, 50. possumus eos, qui a stupro arcentur infamiae metu, pudicos dicere? L I, 51.
IV, 1. frangi: qui ... gloriam neglegant, frangantur infamia; O I, 71.
2. cum: non poterunt (opes) utiles esse cum infamia; O III, 87.

infamis, verrufen: invidiosum nomen est, infame, suspectum; F II, 12.

infans, unberedt, jung, kleines Kind: A. filius: Croesi filium, cum esset infans, locutum; D I, 121.
homo: neque homini infanti aut impotenti iniuste facta conducunt; F I, 52.
pueri: si infantes pueri, mutae etiam bestiae paene loquuntur; F I, 71.
B, 1. conquiescunt, al.: videmus .., ut conquiescere ne infantes quidem possint; cum vero paulum processerunt, lusionibus vel laboriosis delectantur, ut ne verberibus quidem deterreri possint; F V, 55.
II, 1. moveo: nec ut voluptatem expetat, natura movet infantem; F II, 33.
2. provideo in: ita futura eloquentia provisa in infante est; D I, 78.

infectus, nichtig: quae .. augur iniusta nefasta, vitiosa dira defixerit || deixerit ||, inrita infectaque sunto;» L II, 21.

infelicitas, Unglück: neque .. tanta est infelicitas haruspicum, ut ne casu quidem umquam fiat, quod futurum illi esse dixerint; D II, 62.

infelix, unglücklich: alqs: infelix (Polycrates) una molestia, felix rursus, cum ... anulus ... inventus est? F V, 92. proinde || perinde || quasi .. plures fortunati sint quam infelices; T I, 86. »heu me infelicem«! nihil verius; T IV, 73. „a te infelicem", inquit vilico, „quem necassem iam verberibus, nisi iratus essem"; R I, 59. nec .. ego M. Regulum aerumnosum nec infelicem nec miserum umquam putavi; P 16.

infensus, feindselig: nec tam fuit hominum generi infensa atque inimica natura, ut ..; T IV, 58.

inferiae, Totenopfer: tertius (Hercules) est ex Idaeis Digitis, cui inferias adferunt || adferunt Coi ||; N III, 42.

infernus, unterirdisch: »hic sese infernis e partibus erigit Hydra«; N II, 114.

infero, hineintragen, hinbringen, beisetzen, erregen, zufügen, anthun: alqm: in suo lectulo mortuus (Dionysius) in † typanidis || [tyrannidis] || rogum inlatus est; N III, 84. tanta religio est sepulchrorum, ut extra sacra et gentem inferri fas negent esse; L II, 55.
alqd: quae meditata et praeparata inferuntur; O I, 27. turpe ... in re severa convivio digna aut delicatum aliquem inferre sermonem; O I, 144. hic (Paulus) nihil domum suam intulit praeter memoriam nominis sempiternam; O II, 76.
alienum: »ne quis ea (sepulchra) deleat neve alienum inferat«; L II, 64.
bellum: f. **bellum,** II, 1. infero (10 St.) B I, S. 331, b.
causam: cum Persis ... Alexander ... hanc bellandi causam inferebat, quod vellet ..; R III, 15.
crimina: addendum eodem est, ut ne criminibus aut inferendis delectetur aut credat oblatis; Lae 65.
faces: cum tectis sceleratas faces inferebas; P 28.
iniuriam: iniustitiae genera duo sunt, unum eorum, qui inferunt, alterum eorum, qui ab iis, quibus infertur, si possunt, non propulsant iniuriam; O I, 23. quae (iniuriae) nocendi causa de industria inferuntur; O I, 24. de inferenda .. iniuria satis dictum est; O I, 27. ut || in || inferenda ne cui noceant iniuria; O I, 28.
lampades: cui „in monte Octaeo illatae lampades fuerint || fuerunt ||", ut ait Accius; N III, 41.
libidinem: qui in sacrificium cogitatam libidinem intulit; L II, 36.
lumen: hoc est in tenebras extinctum lumen inferre; fr V, 99.
maestitiam: qui (modi) totis theatris maestitiam inferant; T I, 106.
periculum: duri .. hominis ... videtur periculum capitis inferre multis; O II, 50.
sermonem: f. alqd; O I, 144.
stuprum: hac oportunitate anuli usus (Gyges) reginae stuprum intulit; O III, 38. quamcumque in domum stuprum (homines) intulerint; P 23.

inferus, untere, untergeordnet, gering, nachstehend, pl. Unterwelt: A. **bei Substantiven:** alqs: ipsum (Chrysippum) sibi respondentem inferiorem fuisse; A II, 87. cur .., cum ceteris rebus inferiores simus, forma pares sumus? N I, 96. ceteris rebus aut pares aut etiam inferiores reperiemur; N II, 8. quod ... voluptatibus erant inferiores nec pecuniis ferme superiores; R II, 59. qui (Timotheus) cum belli laude non inferior fuisset quam pater; O I, 116.
alqd: in quo (inani) nihil nec summum nec infimum ... sit; F I, 17. supina etiam ora cernuntur depulsione luminum; quae convertens inferiora reddit, quae sunt superiora; Ti 49.
aetas: quis hunc philosophum non anteponit Cleanthi, Chrysippo, reliquis inferioris aetatis? A II, 73.
ambulatio: ut .. in inferiorem ambulationem descendimus; T IV, 7.
ara: ut ... ab infima ara subito anguis emergeret; D I, 72.
casus: ut ... humanos .. casus virtute inferiores putes; Lae 7.
condicio: est .. infima condicio et fortuna servorum; O I, 41.
cursus: gravissimo .. (sono) hic lunaris atque infimus (cursus movetur); R VI, 18.
di: ut (Scipio) ex tam alto dignitatis gradu ad superos videatur deos potius quam ad inferos pervenisse; Lae 12.
fortitudines: sunt .. domesticae fortitudines non inferiores militaribus; O I, 78.
fortuna: quid, quod homines infima fortuna ... delectantur historia? F V, 52. f. condicio.
homo: consules ... homo omnium infimus et sordidissimus, tribunus plebis C. Curiatius, in vincula coniecit; L III, 20.
humana: ex quo efficitur, ut (sapientia) divina imitetur, humana omnia inferiora virtute ducat; T IV, 57. despicientem omnia humana et inferiora sapientia ducentem; R I, 28.
locus: motum naturalem omnium ponderum ... e regione inferiorem locum petentium; F I, 19. qui (locus) est idem infimus in rotundo; T V, 69. si atomi ferrentur in locum inferiorem suopte pondere; N I, 69. qui (locus) est infimus; N II, 84. quarum (naturarum) suum quaeque locum habeat, ... alia infimum, alia summum, alia medium; N III, 34. in civitate, qui se istarum rerum cupiditatibus dediderunt, ipsius servitutis locum paene infimum obtinent; P 37.
orbis: huic .. (stellae Iovis) proximum inferiorem orbem tenet Πυρόεις; N II, 53. in infimo .. orbe luna radiis solis accensa convertitur; R VI, 17.
ordo: ex summis et infimis et mediis || et || interiectis ordinibus ut sonis moderata ratione civitas ... concinit; R II, 69. quod iis, qui inferioris ordinis essent, liceret; L III, 30. numquam

se ille (Scipio) Philo ... anteposuit, numquam inferioris ordinis amicis; Lae 69.
pars: ea ratio ... sic illi parti imperabit inferiori, ut iustus parens probis filiis; T II, 51. genae .. ab inferiore parte tutantur subiectae; N II, 143.
stella: infima est quinque errantium terraeque proxima stella Veneris; N II, 53.
tellus: tellus ... infima est; R VI, 17.
terra: terram .. esse infimam; N II, 17. ex aqua terra infima (oritur); N II, 84.
vicinus: duo se habere vicinos, superiorem equitem Romanum, inferiorem libertinum; L III, 30.
B. **allein: a. masc.:** I. debent, dolent: ut .. ii, qui sunt in amicitiae ... necessitudine superiores, exaequare se cum inferioribus debent, sic inferiores non dolere se a suis aut ingenio aut fortuna aut dignitate superari; Lae 71. s. extollunt.
extollunt: ut ii, qui superiores sunt, summittere se debent in amicitia, sic quodam modo inferiores || se || extollere; Lae 72.
sunt: cum .. par habetur honos summis et infimis, qui sint in omni populo necesse est, ipsa aequitas iniquissima est; R I, 53.
II, 1. fingo: cuius ignoratio finxit inferos easque formidines; T I, 36.
2. habeo: s. I. sunt.
3. ceno apud: [hodie apud inferos fortasse cenabimus]; T I, 101.
exaequo cum: s. I. debent; Lae 71.
facio apud: ut .. ea fieri apud inferos fingerent, quae ..; T I, 37.
fluo apud: illi, qui fluere apud inferos dicuntur, Acheron, Cocytus, Pyriphlegethon; N III, 43.
narro de: qui (Er) rogo impositus revixisset multaque de inferis secreta narrasset; R VI, 3.
sum apud: si .. apud inferos miseri non sunt, ne sunt quidem apud inferos ulli; T I, 11.
III, 1. par: maximum est in amicitia parem esse inferiori; Lae 69.
2. par cum: aequitate constituenda summos cum infimis pari iure retinebat; O II, 41.
IV, 1. caligo: »ubi rigida constat crassa caligo inferum«; T I, 37.
2. Cerberus apud: num te illa terrent, triceps apud inferos Cerberus, Cocyti fremitus? T I, 10.
iustitia adversus: meminerimus .. etiam adversus infimos iustitiam esse servandam; O I, 41.
portenta apud: quae quondam credebantur apud inferos portenta; N II, 5.
via ad: undique .. ad inferos tantundem viae est; T I, 104.
V. apud: s. **apud,** IV. inferos (3 St.) B. I, S. 227, b.
b. neutr.: I. sum: id .. medium infimum in sphaera est; N II, 116. vgl. A. alqd; F I, 17.
II, 1. concedo: ipsa .. ratio conexi, cum concesseris superius, cogit inferius concedere; A II, 96.
facio, al.: omnia infima summis paria fecit, turbavit, miscuit; L III, 19.
teneo: ut terra infimum teneat; N I, 103.
video: ut omnia supera infera, prima ultima media videremus; T I, 64.
2. recedo in: »interea sol albus recessit in infera noctis«; D I, 108.

infestus, unsicher: cum quaereretur ex eo, quo scelere inpulsus mare haberet infestum uno myoparone, „eodem“, inquit, „quo tu orbem terrae“; R III, 24.

inficio, tränken, bekannt machen, anstecken, beflecken: alqm: tum plane inficimur opinionum pravitate a naturaque desciscimus; T III, 3.
animum: nos umbris, deliciis, otio, languore, desidia animum infecimus; T V, 78. qui teneros et rudes (animos) quom acceperunt, inficiunt et flectunt, ut volunt; L I, 47.
civitatem: ut .. cupiditatibus principum et vitiis infici solet tota civitas, sic emendari et corrigi continentia; L III, 30.
puerum: (puer) iam infici debet iis artibus; F III, 9.
Lücke: aquae tinctum quodam modo et infectum *; A fr 7.

infidelis, treulos: A. alqs: »multi iniqui atque infideles regno, pauci benivoli,« inquit Accius; O III, 84.
B. do: »fregistin fidem? neque dedi neque do infideli cuiquam«; O III, 102. »neque dedi ..:« O III, 106. si hoc sibi sument, nullam esse fidem, quae infideli data sit; O III, 106.

infidelitas, Treulosigkeit: quantopere .. (Dionysius) amicitias desideraret, quarum infidelitatem extimescebat, declaravit ..; T V, 63.

infidus, treulos: alqd: nihil est .. stabile, quod infidum est; Lae 65.
amici: tum se intellexisse, quos fidos amicos habuisset, quos infidos, cum ..; Lae 53.

infigo, heften, hineinstoßen, befestigen, einprägen, pass. haften: alqm: »Saturnius me sic infixit Iuppiter«; T II, 23.
alqd: est .. infixum in ipsa natura; F V, 27.
astra: astra suspeximus cum ea, quae sunt infixa certis locis, tum illa non re, sed vocabulo errantia; T I, 62.
cladem: »haec vetusta saeclis glomerata horridis luctifica clades nostro infixa est corpori«; T II, 25.
cursus: in quo (globo) sunt infixi illi, qui volvuntur, stellarum cursus sempiterni; R VI, 17.
deum: quo modo .. deus iste ... aut infixus aut infusus esset in mundo? N I, 28.
gladium: cum ... gladium .. hosti in pectus infixerit; T IV, 50.
intellegentiam: cum maximis voluptatibus in eas imagines mentem intentam infixamque nostram intellegentiam capere, quae sit ..; N I, 49.
semina: quae .. (semina) ipsa (terra) ex se generata stirpibus infixa contineat; N II, 26.
sidera: cum (sapientis animus) ... sidera .. viderit innumerabilia caelo inhaerentia cum eius ipsius motu congruere certis infixa sedibus; T V, 69. quae (sidera) infixa caelo sunt; N I, 34. ex quo genere ea sunt sidera, quae infixa caelo non moventur loco; Ti 36.
signum: timide fortasse signifer (signum) evellebat, quod fidenter infixerat; D II, 67.

infinitas, Unendlichkeit, unendliche Weite: I. est: is .. (Anaximander) infinitatem naturae dixit esse, e qua omnia gignerentur; A II, 118.
II, 1. cognosco: quibus (litteris) infinitatem rerum atque naturae ... cognoscimus; T V, 105.
dico: (Epicurus) dicit eadem, atomos, inane, imagines, infinitatem locorum innumerabilitatemque mundorum; N I, 73.
2. gigno ex: s. I. est.
peregrinor in: ille (Democritus) *in* infinitatem omnem peregrinabatur; T V, 114.
reprehendo de: Xenophanes ... de ipsa mente item reprehenditur, ut ceteri, de infinitate autem vehementius; N I, 28.

sum in: in qua (infinitate) nihil neque sentiens neque coniunctum potest esse; N I, 28.

III. vis: summa .. vis infinitatis et magna ac diligenti contemplatione dignissima est; N I, 50.

infinite, endlos, bis ins Unendliche: concupisco: illi ... signa, tabulas, suppellectilem et vestem infinite concupiscenti; P 49.

divido: quae (partes) infinite secari ac dividi possint; A I, 27. quae intervalla item infinite dividi possint; A I, 27.

regredior: similiter .. superiora repetentem regredi infinite licet; Fa 35.

seco: s. divido; A I, 27.

infinitio, Unendlichkeit: infinitio ipsa, quam ἀπειρίαν vocant, tota ab illo (Democrito) est; F I, 21.

infinitus, unbestimmt, grenzenlos, unbeschränkt, allgemein gültig, unendlich: A. **bei Substantiven:** alqd (vgl. B): Melissus hoc, quod esset infinitum et immutabile, et fuisse semper (dixit) et fore; A II, 118. quamquam id .. infinitum est in hac urbe; F V, 5. qui (Xenophanes) mente adiuncta omne praeterea, quod esset infinitum, deum voluit esse; N I, 28. etiam ea, quae conservent, infinita esse debere; N I, 50. videsne Epicurum, ... quem ad modum, quod in natura rerum „omne" esse || [esse] || dicimus, id infinitum esse concluserit? D II, 103. nihil .. (quod omne est) cum habeat extremum, infinitum sit necesse est; D II, 103. esset infinitum; L II, 18. ne esset infinitum; L II, 30.

abundantia: ne cum infinita quidem voluptatum abundantia; F III, 65.

aër: eius (Anaximandri) auditor Anaximenes infinitum aëra (dixit esse); A II, 118.

altitudo: cum ad infinitam altitudinem terra desedisset || desid., disid. ||; D I, 97.

cognitio: iuris consulti ... saepe, quod positum est in una cognitione, id *in* infinitam || infinita || dispertiuntur; L II, 47.

conexa, coniunctiones: si Chaldaei ita loquantur, ut negationes infinitarum coniunctionum potius quam infinita conexa ponant; Fa 15.

corpora: ut ... neque deficiat umquam ex infinitis corporibus similium accessio; N I, 105.

cupiditas: modo (luxuria) sit vacua infinita cupiditate et timore; F II, 30. quibus rebus effectum est, ut infinita pecuniae cupiditas esset; O I, 25.

deus: eum .. (deum) esse .. inmensum et infinitum; N I, 26.

inane: ille (Democritus) atomos ... censet in infinito inani ... ita ferri, ut concursionibus inter se cohaerescant; F I, 17.

intervallum: reliqua .. tria intervalla infinita et inmensa, a sole ad Martis (stellam), inde ..; D II, 91. quae potest .. contagio ex infinito paene intervallo pertinere ad lunam vel potius ad terram? D II, 92.

laus: cum animum infinita quadam laude anteponerent corpori; F IV, 16.

licentia: ex hac infinita .. licentia haec summa cogitur, ut ..; R I, 67.

malum: si aliquod aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur; F I, 55. quia ... infinitum quoddam et sempiternum malum haberemus in vita || [in vita] ||; T I, 15.

materia: Anaxagoras materiam infinitam (dixit esse); A II, 118.

memoria: in quibus (animi partibus) inest memoria rerum innumerabilium, in te quidem infinita; F II, 113. habet (animus hominis) .. memoriam, et eam infinitam rerum innumerabilium; T I, 57.

mens: Anaxagoras ... primus omnium rerum discriptionem ... mentis infinitae vi ac ratione dissignari ... voluit; N I, 26.

multitudo: in quibus (bibliothecis Graecis) multitudo infinita librorum propter eorum est multitudinem, qui scripserunt; T II, 6. quoniam ... eorum .., qui his (copiis) egeant, infinita est multitudo; O I, 52. nesciunt (homines) hos siderum errores id ipsum esse, quod rite dicitur tempus, multitudine infinita ... praeditos; Ti 33.

odium: propter infinitum odium tyranni; T IV, 50.

pondus: Xerxes ... non infinito pondere auri contentus; T V, 20.

quaestiones: non persequor quaestiones infinitas; A II, 117.

ratio: nec illa infinita ratio superstitionis probabitur; N III, 52.

regiones: qui innumerabilis mundos infinitasque regiones ... mente peragravisset; F II, 102.

res: qui rebus infinitis modum constituant; F I, 2.

senator: ut (senator) loco dicat, id est rogatus; ut modo, ne sit infinitus; L III, 40.

series: cum infinita simillumarum imaginum series || species || ex innumerabilibus individuis existat; N I, 49.

societas: ut .. ab illa infinita (societate) discedatur; O I, 53. quod ex infinita societate generis humani ... ita contracta res est et adducta in angustum, ut ..; Lae 20.

soni: qui sonos vocis, qui infiniti videbantur, paucis litterarum notis terminavit; T I, 62. qui (soni) videbantur infiniti; R III, 3.

species: s. series.

sumptus: in his inmanibus iacturis infinitisque sumptibus nihil nos magnopere mirari; O II, 56.

tempus: neque maiorem voluptatem ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ..; F I, 63. negat infinito tempore aetatis voluptatem fieri maiorem quam finito atque modico; F II, 88. an .. ab iis (deis) ... omnia ... ad infinitum tempus regantur atque moveantur; N I, 2. fuit quaedam ab infinito tempore aeternitas; N I, 21. antea (deus) videlicet tempore infinito in tenebris tamquam in gurgustio habitaverat; N I, 22. minui .. tempus et, quod erat infinitum, annuum feci; L III, 18.

timor: s. cupiditas; F II, 30.

vetustas: in quibus (ordinibus) nihil umquam inmensa et infinita vetustas mentita sit; N II, 15.

vis: in hac .. inmensitate latitudinum, longitudinum, altitudinum infinita vis innumerabilium volitat atomorum; N I, 54. adde etiam infinitam .. vim marmoris; N II, 98.

B. **allein:** 1. cogo impero: graves .. dominae cogitationum lubidines infinita quaedam cogunt atque imperant; R VI, 1.

complector, noto: quo modo .. haec infinita et semper nova aut memoria conplecti aut observando notare possumus? D II, 146.

2. sum in: (Anaxagoras) non vidit neque motum sensui iunctum et continentem in infinito ullum esse posse neque ..; N I, 26.

infirmitas, Schwäche: I. est: etsi ... ea .. est ... in iudiciis nostris infirmitas, ut ..; A II, 7.

habet: ut et infirmitas puerorum et ferocitas iuvenum ... naturale quiddam habeat, quod ..; C 33.

II. convinco: haec duo levitatis et infirmitatis plerosque convincunt; Lae 64.

III. medius inter: inter infirmitatem unius temeritatemque multorum medium optimates possederunt locum; R I, 52.
IV. propter: ut superioris filius Africani ... propter infirmitatem valetudinis non tam potuit patris similis esse, quam ille fuerat sui; O I, 121.

infirmo, entkräften, erschüttern: alqd: hoc enm infirmat tollitque Philo; A II, 18. quae vos Academici infirmatis et tollitis; N II, 147.
genera: his de generibus quid sentias et quibus ea rationibus infirmes, audire sane velim; D II, 100.
sortes: tu .. non hostiarum causam || casum || confirmas sortium similitudine, sed infirmas sortis conlatione hostiarum; D II, 38.

infirmus, schwach, angegriffen, unselbständig: A. alqs: sum admodum infirmus; A I, 14.
aetas: in infirma aetate ... vis naturae ... cernitur; F V, 43.
corpus: cum (natura) corpora nobis infirma dedisset; T V, 3. qui ex animo constet et corpore caduco et infirmo; N I, 98. quod (senectus) corpus faciat infirmius; C 15. quae (res) vel infirmis corporibus animo tamen administrentur; C 15.
senes: quid mirum .. in senibus, si infirmi sint || sunt || aliquando? C 35.
tempus: infirmissimo tempore aetatis ... iudicant; A II, 8.
valetudo: qui (pater) quom esset infirma valetudine; L II, 3.
B. utilitas: cum summa utilitate infirmorum; R III, 37.

infitior, leugnen, nicht anerkennen: alqd: quae qui infitiatus esset, dupli poenam subiret; O III, 65.
foedus: qualis Q. Pompeius in foedere Numantino infitiando fuit; F II, 54.

inflammo, entzünden, entflammen, erregen, reizen: alqm: quarum (voluptatum) potiendi spe inflammati multos labores magnosque susceperant; F I, 60. quem cupiditatum incendiis inflammatum ... tanta laetitia perfundi arbitramur? F V, 70. cum .. corporis facibus inflammari soleamus ad omnis fere cupiditates eoque magis incendi, quod ..; T I, 44. de Africano ... vel iurare possum non illum iracundia tum inflammatum fuisse; T IV, 50. quem libidinibus inflammatum et furentem videmus; T V, 16. ii ... ardore aliquo inflammati atque incitati; D I, 114. ad quas (res) plerique inflammati aviditate rapiuntur; O II, 38. quorum (bonorum) cupiditate quidam inflammantur; Lae 86.
alqd: »haec omnia vidi inflammari;« T I, 85. III, 45.
animam: qui (animus) ... ex inflammata anima constat; T I, 42.
animum: qui eas (voluptates) inflammato animo concupiscunt; T IV, 68. multis .. rebus inflammantur tales animi, qui corporibus non inhaerent; D I, 114.
cupiditates: quas (cupiditates) nulla praeda umquam improbe parta minuit *et* || sed || potius inflammat; F I, 51. quas inflammant cupiditates! R IV, 9.
deos: qui (poëtae) et ira inflammatos et libidine furentis induxerunt deos; N I, 42.
fana: eam .. unam ob causam Xerses inflammari Atheniensium fana iussisse dicitur, quod ..; R III, 14.
furorem: quas (strages) ... furor edere potuit inpurae beluae multorum inflammatus furoribus; L III, 22.
impotentiam: iidem (animorum motus) inflammant adpetitione nimia, quam tum cupiditatem, tum libidinem dicimus, inpotentiam quandam animi; T IV, 34.
invidiam: si nos multitudinis furentis inflammata invidia pepulisset; L III, 26.
libidinem: cum libido ad id, quod videtur bonum, inlecta et inflammata rapiatur; T IV, 12.
morem: omnem morem Lacedaemoniorum inflammatum esse cupiditate vincendi; O I 64.
statum: huic (temperantiae) inimica intemperantia omnem animi statum inflammat, conturbat, incitat; T IV, 22.
templa: quibus (magis) auctoribus Xerses inflammasse templa Graeciae dicitur; L II, 26.

inflatio, Blähung: quod habet inflationem magnam is cibus tranquillitati mentis quaerenti vera contrariam; D I, 62.

inflatus, Blasen, Einhauchen, Eingebung: praenuntiare: quae (vis et natura) ... aliquo instinctu inflatuque divino futura praenuntiat; D I, 12.
renovari: »cum .. adesum inflatu renovatumst iecur«; T II, 24.
zum Satz: qui primo inflatu tibicinis Antiopam esse aiunt aut Andromacham; A II, 20.

inflecto, beugen, krümmen, wenden, lenken, verändern: bacillum: ut bacillum aliud est inflexum et incurvatum de industria, aliud ita natum, sic ..; F II, 33. litnus, id est incurvum et leviter a summo inflexum bacillum || [id ... bacillum] ||; D I, 30.
cursum: inflectens .. sol cursum tum ad septentriones, tum ad meridiem aestates et hiemes efficit; N II, 49.
feram: qui ... levi admonitu † non actu || ac nutu || inflectit illam feram; R II, 67.
nomen: sic .. suum nomen ex Graeco nomine inflexerat; R II, 35.
remum: dum de remo inflexo aut de collo columbae respondeam; A II, 19.
regem: simul atque .. se inflexit hic rex in dominatum iniustiorem; R II, 48.
vestigium: quorum (siderum) alterum (genus) ... nullum umquam cursus sui vestigium inflectat; N II, 49.

inflexio, Windung: omnis .. orbis eorum (siderum) quasi helicae inflexione vertebat; Ti 31.

infligo, schlagen, zufügen: »hos non hostilis dextra, non Terra edita moles Gigantum, non biformato impetu Centaurus ictus corpori inflixit meo, non Graia vis, non barbara ulla immanitas, non saeva terris gens relegata ultimis, ... sed ..;« T II, 20.

inflo, blasen, die Backen voll nehmen, aufblasen, aufblähen, übermütig machen: I. alqs: Fannii .. aetati || aetate || coniunctus Antipater paulo inflavit vehementius; L I, 6.
tibicen: simul inflavit tibicen, a perito carmen agnoscitur; A II, 86.
II. alqm: estne quisquam tanto inflatus errore, ut sibi se illa scire persuaserit? A II, 116.
animum: inflatus et tumens animus in vitio est; T III, 19.
homines: cum homines inflati opinionibus turpiter irridentur; O I, 91.
mare: »ventos praemonstrat saepe futuros inflatum mare«; D I, 13.
mentem: credo etiam anhelitus quosdam fuisse

terrarum, quibus inflatae mentes oracla funderent; D I, 115. faba .. Pythagorei utique abstinere, quasi vero eo cibo mens, non venter infletur; D II, 119.
ventrem: f. mentem; D II, 119.
vesiculas: inflatas rumpi vesiculas; D II, 33.

influo, hineinfließen, eindringen, sich einschleichen: alqs: ut in universorum animos tamquam influere possimus; O II, 31. quibus blanditiis C. Papirius nuper influebat in auris || aures || contionis! Lae 96.
alqd: nihil tam facile in animos teneros atque molles influere quam varios canendi sonos; L II, 38.
amnis: quod urbem perennis amnis ... et in mare late influentis posuit in ripa; R II, 10. influxit .. non tenuis quidam e Graecia rivulus in hanc urbem sed abundantissimus amnis illarum disciplinarum et artium; R II, 34
corpus: in eo (corpore) influente atque effluente animi divini ambitus inligabant; Ti 47.
fluvius: qui (Hypanis fluvius) ab Europae parte in Pontum influit; T I, 94.
mare: ut ... in amnes mare influxerit; D I, 78.
rivulus: f. amnis; R II, 34.
sanguis: in quem (ventriculum cordis) sanguis a iecore per venam illam cavam influit; N II, 138.
soni: f. alqd.

informatio, Vorstellung, Begriff: I. antecapio, appello: quam (anticipationem) appellat πρόληψιν Epicurus, id est anteceptam animo rei quandam informationem, sine qua nec intellegi quicquam nec quaeri nec disputari potest; N I, 43.
do: quae .. nobis natura informationem ipsorum deorum dedit; N I, 45.
habeo, insero: habebam, inquis, in animo insitam informationem quandam dei. et barbati quidem Iovis, galeatae Minervae; N I, 100.
II. sine: f. I. antecapio.

informo, gestalten, bilden, vorstellen, unterrichten: I. indirecte Frage: quibus quasi informatum est, quid hominis natura postulet; F V, 36 (37).
II. alqd: quod ita sit informatum anticipatumque || informatum || mentibus nostris, ut ..; N I, 76. ut, quae numquam vidimus, ea tamen informata habeamus, oppidorum situs, hominum figuras; D II, 138. qui haec disciplinis informata alia moribus confirmarunt, sanxerunt autem alia legibus; R I, 2.
animum: ut nemini parere animus bene informatus a natura velit nisi praecipienti; O I, 13.
deos: turbam ... deorum .. ita ignotorum, ut eos ne coniectura quidem informare possimus; N I, 39.
figuras, situs: f. alqd; D II, 138.
notiones: Cleanthes ... quattuor de causis dixit in animis hominum informatas deorum esse notiones; N II, 13.
virtutem: quod .. dicitis, informari non posse virtutem; F IV, 45.
visa: sive illa (inania visa) cogitatione informantur ... sive in quiete; A II, 51.

infra, unterhalb, unter, unten: A. Präposition: I. duco: vir ... magno animo, vere fortis, infra se omnia humana ducens; F III, 29.
fero: infra hanc (stellam) propius a terra Iovis stella fertur, quae Φαέθων dicitur; N II, 52.
pono: qui invictus sit, eum (necesse est) res humanas despicere atque infra se positas arbitrari; T III, 15.
sum: ut (sapientia) omnia, quae homini accidant, infra se esse iudicet; F III, 25. infra hanc .. (stellam) stella Mercurii est; N II, 53.
versor: ea circum terras infra lunam ... in terrisque versantur; N II, 56.
II. stellae: cum ... infra .. Martem duae (stellae) Soli oboediant; N II, 119.
B. Adverb: I. sum: tunc ... putes ... innumerabilis supra infra, dextra sinistra, ante post, alios dissimiles, alios eiusdem modi mundos esse? A II, 125. infra .. iam nihil est nisi mortale et caducum praeter animos; R VI, 17. — ipsius (stomachi) .. partes eae, quae sunt infra quam id, quod devoratur, dilatantur; N II, 135.
II zum Satz: deinde paulo infra: „saepe quaesivi“, inquit (Epicurus) ..; T III, 42.

infractio, Niedergeschlagenheit: cadere in eundem timorem et infractionem quidem animi et demissionem; T III, 14.

infringo, brechen: tu .. te negas infracto remo neque columbae collo commoveri; A II, 79.

infundo, eingießen, eindringen lassen: alqd: quo tamquam in aliquod vas ea, quae meminimus, infundantur; T I, 61.
deum: quo modo .. deus iste ... aut infixus aut infusus esset in mundo? N I, 28.
portus: portus usque in sinus oppidi et ad urbis crepidines iufusi; R III, 43.
vitia: quod (vitiosi principes) non solum vitia concipiunt ipsi, sed ea infundunt in civitatem; L III, 32.

infusco, schwärzen, entstellen: »situm inter oris barba paedore horrida || atque || intonsa infuscat pectus inluvie scabrum;« T III, 26.

ingemesco, seufzen, ächzen: alqs: »quem vidit nemo ulli ingemescentem malo«; T II, 21. num tum iugemuisse Epaminondam putas, cum ..? T II, 59. hic cum exclamasset Laelius ingemuissentque vehementius ceteri; R VI, 12.
gladiator: quis mediocris gladiator ingemuit, quis vultum mutavit umquam? T II, 41.
puer: quorum (puerorum) non modo nemo exclamavit umquam, sed ne ingemuit quidem; T II, 34. pueri Spartiatae non ingemescunt verberum dolore laniati; T V, 77.
pugiles: pugiles caestibus contusi ne ingemescunt quidem; T II, 40. pugiles .., etiam cum feriunt adversarium, in iactandis caestibus ingemescunt, non quod || quo || doleant animove succumbant, sed quia ... corpus intenditur; T II, 56.
vir: ingemescere non numquam viro concessum est, idque raro, eiulatus ne mulieri quidem; T II, 55. nec vero umquam ne ingemescit quidem vir fortis ac sapiens; T II, 56.

ingenero, einpflanzen, anerschaffen: alqd: quodsi haec astro ingenerata et tradita essent, nulla res ea mutare posset; D II, 96.
amorem: natura ... ingenerat .. in primis praecipuum quendam amorem in eos, qui procreati sunt || [ingenerat ... procreati sunt] ||; O I, 12.
animum: animum esse ingeneratum a deo; L I, 24.
appetitum: iure ... illum appetitum rerum ad naturam accommodatarum ingeneratum putaverunt omnibus; F V, 33.
cupiditatem: in tanta animantium varietate homini ut soli cupiditas ingeneraretur cognitionis et scientiae; A fr 14.
virtutes: quae (virtutes) ingenerantur suapte natura appellanturque non voluntariae; F V, 36.

ingeniose, geiſtvoll: tractantur ista ingeniose; A II, 87.

ingeniosus, geiſtvoll, ſcharfſinnig: A. alqs: eas .. virtutes qui habent, ingeniosi vocantur; F V, 36.
genus: alterum (iocandi genus) elegans, urbanum, ingeniosum, facetum; O I, 104.
B, I. incidunt: quod ingeniosi ... in morbum et incidunt tardius et recreantur ocius, hebetes non item; T IV, 32.
nascuntur: ut et ingeniosi et tardi ita nascantur antecedentibus causis; Fa 9.
sunt: Aristoteles .. ait omnis ingeniosos melancholicos esse; T I, 80.
II, 1. recreo: ſ. I. incidunt.
2. sum: ista studia ... ingeniosorum sunt; F V, 6.
III. animus: nec .. in omnem morbum ac perturbationem animus ingeniosi cadit; T IV, 32.

ingenium, Fähigkeit, Geiſt, Scharfſinn, Erfindungsgeiſt, Talent, Genie: I. **Subject:** caret: magnum ingenium L. Luculli ... caruit .. rebus urbanis; A II, 1.
complectuntur: neque cuncta ingenia conlata in unum tantum posse uno tempore providere, ut omnia complecterentur; R II, 2.
deest: nec .. illis aut voluntas defuit ... aut ingenium; R III, 13.
est: e quibus industriae plurimum in Clitomacho fuit ..., ingenii non minus in Hagnone; A II, 16. hebetiora ut sint hominum ingenia propter caeli pleniorem naturam; N II, 17. plus in illo Siculo ingenii, quam videretur natura humana ferre potuisse, iudicavi || iudicabam, al. || fuisse; R I, 22. si ingenia omnium paria esse non possunt; R I, 49. neque .. fidum potest esse multiplex ingenium et tortuosum; Lae 65. vgl. II, I. video.
exardescit: contra eos (Stoicos) potissimum Academicorum exarsit ingenium; A fr 20 (B. 8). contra quorum (Stoicorum) disciplinam ingenium eius (Carneadis) exarserat; T V, 83.
excellit: non perfecti .. homines et tamen ingeniis excellentibus praediti excitantur saepe gloria; F V, 69. qui excellenti ingenio doctrinae sese dediderunt; O I, 71.
exsistit: neque ullum ingenium tantum extitisse dicebat, ut ..; R II, 2.
incidit: ut moleste ferrem tantum ingenium ... in tam leves ... sententias incidisse; N I, 59.
manent: manent ingenia senibus, modo permaneat studium et industria, neque ea solum in claris et honoratis viris, sed in vita etiam privata et quieta; C 22.
potest: ſ. complectuntur. est; R I, 49. Lae 65.
praestat: ſ. II, 4. opus est. IV, 2. homines.
provident: ſ. complectuntur.
quaerunt: tot ingeniis tantisque studiis (verum) quaerentibus; A II, 76.
II. **nach Verben:** 1. acuo: ut (istae artes) paulum acuant et tamquam inritent ingenia puerorum; R I, 30.
admiror: cuius (Pythagorae) ingenium et eloquentiam cum admiratus esset Leou; T V, 8.
agnosco: quem (consulatum) ita gessit, ut diligentiam admirarentur omnes, ingenium agnoscerent; A II, 1.
confero: ſ. I. complectuntur.
confirmo, corroboro: omnino amicitiae corroboratis iam confirmatisque et ingeniis et aetatibus iudicandae sunt; Lae 74.
consumo: quantum Aristoxeni ingenium consumptum videmus in musicis? F V, 50.
declaro: ipsorum interpretum coniecturae nonne magis ingenia declarant eorum quam vim consensumque naturae? D II, 144.
dico: quod alterius ingenium sic || dulce, acidum || ut acetum Aegyptium, alterius sic acre, ut mel Hymettium, dicimus; fr V, 89.
fero: ſ. I. est; R I, 22.
fingo: ex eo .. ingenia, mores, animum, corpus, actionem vitae, casus cuiusque eventusque fingi; D II, 89.
gigno: sunt partes agrorum ... aliae, quae acuta ingenia gignant, aliae, quae retunsa || retusa ||; D I, 79.
inrito: ſ. acuo.
iudico: an ingenia natura, virtutes et vitia, quae existunt ab ingeniis, aliter iudicabuntur? L I, 46.
miror: cum multis locis nostrorum hominum ingenia virtutesque .. soleo mirari, tum maxime in iis studiis, quae ..; T IV, 1.
nosco: *suum* quisque .. noscat ingenium; O I, 114.
probo: * probavit, nos || *an arboris aut equi ingenium natura* probabimus, || ingenia iuvenum non item? L I, 45.
puto: ingenium .. in se suum sicut simulacrum aliquod dicatum putabit; L I, 59.
quaero: ad hoc, de quo agitur, non quaerimus gentem, ingenia quaerimus; R I, 58.
retundo: ſ. gigno.
transfero: si ad eorum (civium) cognitionem divina illa ingenia transferrem; F I, 7.
video: licet videre acutiora ingenia et ad intellegendum aptiora eorum, qui ..., quam illorum, qui ..; N II, 42.
2. sum: magni .. est ingenii sevocare mentem a sensibus et cogitationem ab consuetudine abducere; T I, 38. quamquam hoc animi, illud etiam ingenii magni est, praecipere cogitatione futura; O I, 81. sin aliquando necessitas nos ad ea detruserit, quae nostri ingenii non erunt; O I, 114. est .. munus eius (oratoris) non ingenii solum, sed laterum etiam et virium; C 28.
3. addo: »id viri est officium, fletus muliebri ingenio additus;« T II, 50.
innascor: sunt .. ingeniis nostris semina innata virtutum; T III, 2.
propono: iudiciis .. magistratuum, disceptationibus legitimis propositam vitam, non poëtarum ingeniis, habere debemus; R IV, 12.
4. opus est: ad haec mediocri opus est prudentia an .. ingenio praestanti? D II, 130.
sum: quamquam fuit acri ingenio; A I, 34. sit ingenio divino; A II, 117. si fuerit is ... hebeti ingenio atque nullo; T V, 45. ingenio eximio (is vir) sit necesse est; T V, 68. Chrysippus .., quamquam est acerrimo ingenio, tamen ea dicit, ut ..; N II, 16. bene meriti de rebus communibus ut genere etiam putarentur, non solum ingenio esse divino; R II, 4. ſ. V, 2. moveri.
5. appareo in: id .. (augurium futurorum) in maximis ingeniis altissimisque animis et exsistit maxime et apparet facillime; T I, 33. quae (similitudo) etiam in ingeniis, non solum in corporibus appareat; T I, 79.
eluceo in: ea .. in maximis ingeniis maxime elucere; F IV, 4.
exsisto ab: ſ. 1. iudico. — in: ſ. in, B, I. exsisto in ingeniis (3 St.) S. 259, b.
quaero de: de ingenio eius (Epicuri) in his disputationibus, non de moribus quaeritur; F II, 80. non .. hoc loco de ingeniis aut de orationibus nostris, sed de specie figuraque quaeritur; N I, 78.
sum in: neque (virtus est) alio ullo in genere || ingenio || praeterea; L I, 25.

III. nach Adjectiven: 1. proprius: naturae celeritatem ad discendum et memoriam dabant, quorum utrumque mentis esset proprium et ingenii; A I, 20.

2. aptus: figuram .. corporis habilem et aptam ingenio humano (natura) dedit; L I, 26.

3. praeditus: tali ingenio praeditus Lucullus adiunxerat etiam illam, quam Themistocles spreverat, disciplinam; A II, 2. quodetsi ingeniis magnis praediti quidam dicendi copiam sine ratione consequuntur; F IV, 10. quas (caerimonias sepulcrorum) maxumis ingeniis praediti nec tanta cura coluissent, nec ..; T I, 27. f. I. excellit; F V, 69.

IV. nach Substantiven: 1. alqd: f. I. est; A II, 16. R I, 22.

abundantia: abundantia quadam ingenii praestabat ... Aristoteles; A I, 18.

acies: ut nulla acies humani ingenii tanta sit, quae penetrare in caelum, terram intrare possit; A II, 122. optima .. parte hominis, ... ingenii et mentis acie fruuntur; F V, 57. quom animus ... exacuerit illam, ut oculorum, sic ingenii aciem ad bona seligenda || eligenda || et reicienda contraria; L I, 60.

acumen: cuius ... ratio quamquam floruit .. acumine ingenii; A II, 16.

bonitas: quae (officia) et ingenii bonitate multi assequuntur || assecuntur || et progressione discendi; O III, 14.

calumnia: qui (Carneades) saepe optimas causas ingenii calumnia ludificari solet; R III, 9.

exercitationes: haec || hae || sunt exercitationes ingenii, haec curricula mentis; C 38.

fructus: fructus .. ingenii et virtutis omnisque praestantiae tum maxumus capitur, cum in proxumum quemque confertur; Lae 70.

gloria: maxima fuit (Anaxagoras) et gravitatis et ingenii gloria; A II, 72. (Timotheus) ad eam (belli) laudem doctrinae et ingenii gloriam adiecit; O I, 116.

laus: quae (celeritas) eadem ingenii etiam laus habetur; T IV, 31.

lumen: hic tu, Africane, ostendas oportebit patriae lumen animi, ingenii consiliique tui; R VI, 12. in ipso ioco aliquod probi ingenii lumen eluceat; O I, 103.

magnitudo: incredibilis quaedam ingenii magnitudo non desideravit indocilem usus disciplinam; A II, 2. quem cum eo (Democrito) conferre possumus non modo ingenii magnitudine, sed etiam animi? A II, 73. a sede .. ipsa tanta ingenii magnitudine orbata desiderari illam vocem puto; F V, 4. (Socratis) ingenii magnitudo Platonis memoria et litteris consecrata; T V, 11. qui aut excellenti ingenii magnitudine aut praeclara eruditione atque doctrina ... ornati; O I, 119.

monumenta: nulla .. eius (Africani) ingenii monumenta mandata litteris; O III, 4.

motus: non membra, non sensus, non ingenii motum (in primis naturalibus esse); F II, 34. si nihil in eo, quod || in eo, in quo || perficiendum est, praeter motum ingenii quendam, id est rationem; F IV, 35.

munus: vgl. II, 2. C 28.

nomen: quae fere omnia appellantur uno ingenii nomine; F V, 36.

opes: opes vel fortunae vel ingenii liberalitati magis conveniunt; F I, 52.

pabulum: est .. animorum ingeniorumque naturale quoddam quasi pabulum consideratio contemplatioque naturae; A II, 127.

partes: ut (patria) plurimas et maximas nostri animi, ingenii, consilii partis ipsa sibi ad utilitatem suam pigneraretur; R I, 8.

praestantia: cum .. (Zeno) summum bonum posuisset in ingenii praestantia, quam virtutem vocamus; F IV, 54. si minus imitatione tantam ingenii praestantiam consequi possumus; O III, 1. si quam praestantiam virtutis, ingenii, fortunae consecuti sint || sunt ||; Lae 70.

ratio: nec .. figura corporis nec ratio excellens ingenii humani significat ..; F II, 41. ut ea, quae vix summa ingenii *ratione comprehendantur* || *comprehendat* ||, *nulla* ratione moveri putet; L II, 16.

scintilla: non latuit scintilla ingenii, quae iam tum elucebat in puero; R II, 37.

signa: multa iam mihi dare signa puerum et pudoris et ingenii; F III, 9.

sollertia: in Syria Chaldaei cognitione astrorum sollertiaque ingeniorum antecellunt; D I, 91.

vir: quo verius in causa nostra vir magni ingenii summaque prudentia, L. Cotta, dicebat ..; L III, 45.

vis: diutius, quam vellem, tanta vis virtutis atque ingenii peregrinata afuit ab oculis et fori et curiae; A II, 3. o magnam vim ingenii! F IV, 21. nec figuram situmque membrorum nec ingenii mentisque vim talem effici potuisse fortuna; N II, 153. tanta fuit in eo vis ingenii atque virtutis, ut ..; R II, 20. utrum .. has corporis an Pythagorae tibi malis vires ingenii dari? C 33.

2. alqs: tune ... putes ... innumerabiles paribus in locis esse eisdem nominibus, honoribus, rebus gestis, ingeniis, formis, aetatibus? A II, 125. te isto nomine, ingenio, gloria, ... quid ... iudices, non audere in conventu dicere; F II, 74. magno hic (Themistocles) ingenio; F II, 105. si qui magnis ingeniis in eo genere extiterunt; T I, 3. optimo quisque ingenio ... totum se in cognitione et scientia collocaret; O I, 158. optimo quisque et splendidissimo ingenio longe illam vitam huic anteponit; O III, 25. f. I. excellit; O I, 71.

homines: istorum .. verborum amore ... praestantissimis ingeniis homines se ad philosophiae studium contulerunt; F II, 51. non eos tibi non probatos, tantis ingeniis homines tantaque auctoritate; F IV, 62. qui (homines) praestantibus ingeniis in vita humana divina studia coluerunt; R VI, 18.

philosophi: quae summis ingeniis exquisitaque doctrina philosophi Graeco sermone tractavissent; F I, 1.

vir: ut Aristoteles, vir summo ingenio, scientia, copia, ... dicere *docere* coepit adulescentes ..., sic ..; T I, 7. accessit acerrumo vir ingenio, Chrysippus; D I, 6. singulari vir ingenio Aristoteles et paene divino ipsene errat? D I, 53. L. .. Philippus Q. f., magno vir ingenio in primisque clarus, gloriari solebat ..; O II, 59.

V. Umstand: 1. constitui: quod ... nostra .. res publica non unius esset (constituta) ingenio, sed multorum; R II, 2. adsentiamur eorum sapientiae, quorum ingeniis et inventis omnem vitam legibus et institutis excultam constitutamque habemus; fr IX, 11.

deduci: coniectura omnis ... ingeniis hominum in multas aut diversas aut etiam contrarias partis saepe diducitur; D II, 55.

eludere: quae est || ista || ars coniectoris eludentis ingenio? D II, 145.

excellere: cum .. e philosophis ingenio scientiaque putaretur Antiochus, Philonis auditor, excellere; A II, 4. quorum aut ingenio aut virtute animus excellit; T I, 35.

excogitari: legem neque hominum ingeniis excogitatam nec scitum aliquod esse populorum, sed aeternum quiddam; L II, 8.

excoli: f. constitui; fr IX, 11.

explicari: nihilne tot saeculis summis ingeniis, maxumis studiis explicatum putamus? A II, 15.
moveri: qui modo ingenio possit moveri || sit mediocri ||; L II, 46.
perfici: qui (veteres philosophi) existimavissent philosophiam suis ingeniis esse perfectam; T III, 69.
persequi: eae res, quas ingenio ac ratione persequimur, gratiores sunt quam illae, quas viribus; O II, 46.
praestare, praestans: Aristoteles, longe omnibus ... praestans et ingenio et diligentia, ... censet ..; T I, 22. non ..., Scipio, dubito, quin tibi ingenio praestiterit nemo, usu quidem ... omnis viceris; R I, 37. vir ingenio et virtute praestans, L. Brutus, depulit ... iugum; R II, 46. quo (ingenio) omnibus praestiterunt; R III, 13. Cyrum minorem, Persarum regem, praestantem ingenio atque imperii gloria, ... agrum ... ostendisse; C 59. quem (pontificem Scaevolam) unum nostrae civitatis et ingenio et iustitia praestantissimum audeo dicere; Lae 1.
reperiri: ea quae nuper, id est paucis ante saeclis, medicorum ingeniis reperta sunt; N II, 126.
seri: sata est .. (quercus) ingenio; L I, 1.
singularis: qui ingenio atque animo singulares, num astro quoque uno? D II, 97.
superari: inferiores non dolere (debent) se a suis aut ingenio aut fortuna aut dignitate superari; Lae 71.
2. in: id in magnis animis ingeniisque plerumque contingit; O I, 74.
sine: ne in sphaera quidem eosdem motus Archimedes sine divino ingenio potuisset imitari; T I, 63.

ingens, außerordentlich, ungeheuer: clades: »omnes (voces) civilem ... vitare ingentem cladem pestemque monebant«; D I, 20.
gratiae: »magnas .. agere gratias Thais mihi?« satis erat respondere: „magnas"; „ingentes," inquit; Lae 98.
imagines: ingentis quasdam imagines tantasque, ut universum mundum conplectantur extrinsecus, (deos esse dicit); N I, 120.
pestis: f. clades.
sonitus, spiritus: »tanta moles labitur fremibunda ex alto ingenti sonitu et spiritu«; N II, 89.

ingenue, anständig, edel: quis .. honesta in familia institutus et educatus ingenue non ipsa turpitudine ... offenditur? F III, 38.

ingenuitas, Aufrichtigkeit, Edelsinn: ut probitatem quandam prae se et ingenuitatem ferat || ferret ||; A I, 33.

ingenuus, frei geboren, aufrichtig, edel: A. alqd: nec .. quicquam ingenuum habere potest officina; O I, 150.
artes: ut omittam has artis elegantes et ingenuas; F III, 4. qui ingenuis studiis atque artibus delectantur; F V, 48. relinquitur sola haec disciplina digna studiosis ingenuarum artium; F V, 74. quam .. erat miserum ... homini praesertim docto a puero et artibus ingenuis erudito! T V, 63.
delectatio: tum maxume (existit) ingenua delectatio et digna sapientia; T V, 72.
disciplinae: ab iis (Graecis) philosophiam et omnes ingenuas disciplinas habemus; F II, 68.
genus: ut ... esset .. quoddam genus eorum, idque vel maxime ingenuum, qui ..; T V, 9. ipsum .. genus iocandi non profusum nec immodestum, sed ingenuum et facetum esse debet; O I, 103.
homo: esse .. hominis ingenui et liberaliter educati velle bene audire; F III, 57. homo in primis ingenuus et gravis, ... Panaetius, cum ... scriberet; F IV, 23. non aperti (hominis hoc genus est), non simplicis, non ingenui, non iusti; O III, 57.
iocus: facilis .. est distinctio ingenui et inliberalis ioci; O I, 104.
oblectationes: cum .. non habeant ingenuas ex doctrina oblectationes; F V, 56.
studia: f. artes; F V, 48.
B, I, 1. sum: aperte .. vel odisse magis ingenui est quam fronte occultare sententiam; Lae 65.
2. sum: disciplinam puerilem ingenuis ... nullam certam aut destinatam legibus ... esse voluerunt; R IV, 3.
II. amor: apud quos (Eleos, Thebanos) in amore ingenuorum libido etiam permissam habet ... licentiam; R IV, 4.

ingigno, einpflanzen: alqd: ut (hominis natura) habeat quiddam ingenitum quasi civile atque populare, quod Graeci πολιτικόν vocant; F V, 66.
cupiditatem: quoniam eadem natura cupiditatem ingenuit homini veri videndi; F II, 46.
custodiam: tantam ingenuit animantibus conservandi sui natura custodiam; N II, 124.
notitias: ingenuit .. (natura) sine doctrina notitias parvas rerum maximarum; F V, 59.
vim: sive ... maior aliqua causa atque divinior hanc vim ingenuit, sive ..; F V, 33.

inglorius, unberühmt, ruhmlos: alqs: miseri .. (videntur), qui sunt inglorii; L I, 32.
senex: qui (rex) .. senem .. fortunatum esse dicit, quod inglorius sit atque ignobilis ad supremum diem perventurus; T III, 57.
vita: sunt ... certa, quae de vita inhonorata et ingloria dici soleant; T III, 81.

ingratus, undankbar: A. alqs: tam impie ingratus esse (audet), ut eam accuset, quam vereri deberet? T V, 6. cum Epicurus ... in Democritum ipsum ... fuerit ingratus; N I, 93. si .. ingrati universi ... suis virtutem praemiis spoliant; R III, 40. ut iis ingratis esse non liceat; O II, 63.
cives: cum calamitates clarissimorum virorum iniuriasque iis ab ingratis inpositas civibus colligunt; R I, 4.
civitas: qui (viri) illa urbe pulsi carere ingrata civitate quam manere *in* inproba maluerunt; L III, 26. mihi .. quicquid acciderit in tam ingrata civitate; P 17.
patria: (Themistocles) ingratae patriae iniuriam non tulit; Lae 42.
B. aspernor, odi: quae (natio) ... crudeles, quae ingratos non aspernatur, non odit? L I, 32.

ingravesco, schwerfällig werden, zunehmen: aetas: quibus facillime rationibus ingravescentem aetatem ferre possimus; C 6. mutari etiam mores hominum saepe dicebat ... aetate ingravescente; Lae 33.
corpora: corpora .. exercitationum defatigatione || defet. || ingravescunt; C 36.
morbus: medicus morbum ingravescentem ratione providet; D II, 16. ut ... ille aeger ingravescente morbo unius opem inplorat, sic ..; R I, 63.

ingredior, gehen, hineingehen, eingehen, sich einlassen, betreten, antreten, anfangen: I, 1, a. membra: ad hanc .. conversionem ... ingrediendi membra non dedit; Ti 19.

b. verbal: quod si convenerit, tum demum || [tum demum], et || decebit ingredi in sermonem; R I, 38.

2. alqs: quacumque .. ingredimur, in aliqua historia vestigium ponimus; F V, 5. si aut manibus ingrediatur quis aut non ante, sed retro; F V, 35. qui in compedibus corporis semper fuerunt, etiam cum soluti sunt, tardius ingrediuntur; T I, 75. || iam || ingrediar in disputationem ea lege, qua ..; R I, 38. ingrediar in ea, quae nota sunt omnibus; R I, 70. videmus, et te quidem ingressum ratione ad disputandum nova; R II, 21. es .. ita ingressus, ut ..; R II, 22. a pueritia vestigiis ingressus patris et tuis; R VI, 26. Olympiae per stadium ingressus esse Milo dicitur, cum humeris || umeris || sustineret bovem; C 33.

adulescens: ille (adulescens), ut ingressus est, confestim gladium destrinxit; O III, 112.

aries: quod, qua vellet, (aries) ingredi posset; T V, 115.

homo: ita audies, ut Romanum hominem, ut timide ingredientem ad hoc genus disputandi; Fa 4.

II. Infinitiv: quotiens illum (C. Galum) lux noctu aliquid describere ingressum ... oppressit! C 49. quod nos facere nunc ingredimur, ut contra Academicos disseramus; A II, 17. ingressus est sic loqui Scipio; R II, 1. nunc postea quam sum ingressus res eas ... mandare monumentis; A I, 3. de divinatione ingressi sumus his libris scribere; D II, 3.

III. iter: cum (Masinissa) ingressus iter pedibus sit, in equum omnino non ascendere; C 34.

mare: nostri .. duces mare ingredientes inmolare hostiam fluctibus consuerunt; N III, 51.

simulacra: cum .. (oratio) ingressa est imitata et efficta simulacra; Ti 8.

viam: quam quisque viam vivendi sit ingressurus; O I, 118. Herculem ... dubitasse ..., utram (viam) ingredi melius esset; O I, 118. tamquam longam aliquam viam confeceris, quam nobis quoque ingrediundum sit; C 6.

vitam: ut, ... quam vitam ingrediar, definias; A II, 114. qui vitam honestam ingredi cogitant; O III, 6.

ingressio, Einherschreiten: cuius (Aiacis) ... ingressio laetitiam attulit sociis, terrorem autem hostibus; T IV, 49.

ingressus, Gang: I. adhibeo: ingressus, cursus, accubitio, inclinatio, sessio (erit eadem adhibenda deo); N I, 94.

sustineo: ei (mundo deus) nec manus adfixit ... nec pedes aut alia membra, quibus ingressum corporis sustineret; Ti 19.

II. in: ne .. tarditatibus utamur in ingressu mollioribus; O I, 131.

sine: quid .. pedibus opus est sine ingressu? N I, 92.

ingurgito, überladen: qui (asoti) ... crudi .. postridie se rursus ingurgitent; F II, 23.

inhabitabilis, unbewohnbar: terrae maxumas regiones inhabitabilis atque incultas videmus; N I, 24.

inhaereo, haften, hangen, schweben, kleben: animi: multis .. rebus inflammantur tales animi, qui corporibus non inhaerent; D I, 114.

astra: ab Eudoxo Cnidio ... eandem illam (sphaeram) astris stellisque || astris ||, quae caelo inhaererent || astris caelo inhaerentibus ||, esse descriptam; R I, 22.

augurium: nescio quo modo inhaeret in mentibus quasi saeclorum quoddam augurium futurorum; T I, 33.

beluae: quot genera ... partim submersarum ... beluarum, partim ad saxa nativis testis inhaerentium! N II, 100.

cursus: nec habent (eae stellae) aetherios cursus neque caelo inhaerentes; N II, 54.

linguae: quorum linguae sic inhaererent, ut loqui non possent; D II, 96.

malum: inhaeret in visceribus illud malum; T IV, 24.

opinatio: opinationem ... inhaerentem et penitus insitam; T IV, 26. opinatio ... inhaerens et penitus insita; T IV, 26.

opinio: opinionem ... inhaerentem et penitus insitam; T IV, 26. ea .. (opinio) inhaerens et penitus insita; T IV, 27.

reliquiae: incidit (animus) in visa varia ... ex reliquiis ... inhaerentibus earum rerum, quas vigilans ... gesserit; D II, 128.

sidera: cum (sapientis animus) ... sidera .. viderit innumerabilia caelo inhaerentia cum eius ipsius motu congruere certis infixa sedibus; T V, 69. (ea sidera) suis sedibus inhaerent et perpetuo manent; Ti 36.

statuae: illa divina virtus non statuas plumbo inhaerentes ... desiderat; R VI, 18.

stellae: s. astra.

stirpes: stirpes .. terrae inhaerent; N II, 83.

tunica: cui (Herculi) cum Deianira sanguine Centauri tinctam tunicam induisset inhaesissetque ea visceribus; T II, 20.

vestis: »quae (vestis) latere || lateri || inhaerens morsu lacerat viscera;« T II, 20.

virtutes: quem ad modum eae (virtutes) semper voluptatibus inhaererent; F I, 68.

inhaeresco, hangen bleiben, haften: alqd: ut (araneolae), si quid inhaeserit, conficiant; N II, 123.

bestiola: provisum etiam, ut ... in sordibus aurium tamquam in visco (bestiola) inhaeresceret; N II, 144.

poëtae: qui (poëtae) ... audiuntur, leguntur, ediscuntur et inhaerescunt penitus in mentibus; T III, 3.

inhonestus, ehrlos, unsittlich: si nihil malum, nisi quod turpe, inhonestum, indecorum, pravum, flagitiosum, foedum; F III, 14.

inhonoratus, ungeehrt, ohne Ehrenamt: alqs: de contemnendo honore (agitur), multi inhonorati proferuntur, et quidem propter id ipsum beatiores; T III, 57.

vita: sunt ... certa, quae de vita inhonorata et ingloria dici soleant; T III, 81.

inhorresco, wogen, erbeben: civitas: horum † in severitatem dicitur inhorruisse primum civitas; R IV, 6.

mare: »interea prope iam occidente sole inhorrescit mare«; D I, 24.

inhospitalitas, Ungastlichkeit: est: ut inhospitalitas est; T IV, 25. ut inhospitalitas sit opinio vehemens valde fugiendum esse hospitem; T IV, 27.

inhumane, unnatürlich: dico: alios .. dicere aiunt multo etiam inhumanius; Lae 46.
facio: inhumane feceris contraque naturae legem; O III, 30.

inhumanitas, Unfreundlichkeit: inportunitas .. et inhumanitas omni aetati molesta est; C 7.

inhumanus, unmenschlich, grausam, roh, rücksichtslos, unfreundlich, ungebildet: alqs: ut Terentianus Chremes non inhumanus, ... sic isti curiosi; F I, 3. inhumanus videatur inscitia temporis; O I, 144. cum sit is inhumanus, qui non concedat; O III, 92.
alqd: quid est tam inhumanum quam eloquentiam ... ad bonorum pestem perniciemque convertere? O II, 51. usu .. urbis prohibere peregrinos sane inhumanum est; O III, 47.
lex: quibus (tabulis) ... haec (conubia) illi (xviri) ut ne plebei cum || plebi et || patribus essent, inhumanissima lege sanxerunt; R II, 63.
neglegentia: quae (munditia) fugiat agrestem et inhumanam neglegentiam; O I, 130.
senes: moderati .. et nec difficiles nec inhumani senes tolerabilem senectutem agunt; C 7.
spectaculum: crudele gladiatorum spectaculum et inhumanum non nullis videri solet; T II, 41.
testes: utor neque perantiquis neque inhumanis ac feris testibus; R I, 58.
virtus: non .. est inhumana virtus neque inmunis neque superba: Lae 50.
vox: quoniam .. illa vox inhumana et scelerata ducitur eorum; F III, 64.

inhumatus, unbeerdigt: alqs: Diogenes ... proici se iussit inhumatum; T I, 104. difficile est non eos, qui inhumati sint, miseros iudicare; T I, 106. is (Alcibiades) cum esset proiectus inhumatus; D II, 143.

inicio, hineinwerfen, werfen, stürzen, erheben, anlegen, einflößen, verursachen: alqm: »quem sanari. quem in morbum inioi (velit)«; T IV, 68.
amorem: amorem .. eis (civibus) otii et pacis iniecit; R II, 26.
animum: in quam (magnitudinem regionum) se iniciens animus et intendens; N I, 54.
frenum: »ut iniecto eculei freno repente tactu exagitantur novo;« T III, 67.
glebam: prius quam in os iniecta gleba est; L II, 57. iniecta gleba † tum et illis humatus est, et gleba vocatur; L II, 57.
humum: quos humus iniecta contexerat; L II, 57.
ignes: »pater altitonans ... Capitolinis iniecit sedibus ignis«; D I, 19. II, 45.
pallium: ei .. (Iovi) laneum pallium iniecit; N III, 83.
praesagitionem: inest in animis praesagitio extrinsecus iniecta atque inclusa divinitus; D I, 66.
stercus: se interfectum in plaustrum a caupone || cop. || esse coniectum et supra stercus iniectum; D I, 57.
terrorem: quia etiam „ferae", inquit Pacuvius, ... iniecto terrore mortis „horrescunt"; F V, 31.
vincula: cuius (sapientis) etiamsi corpus constringatur, animo tamen vincula inici nulla possint; F III, 76 (75).

inimice, feindselig: qui inimice insectantur, repellendi (sunt); N I, 5.

inimicitia, Feindschaft, Gegnerschaft: I. est: ut ... inimicitia (sit) ira ulciscendi tempus observans; T IV, 21. quae (inimicitiae) .. si tolerabiles erunt, ferendae || ferundae, al. || sunt; Lae 78.
exsistunt: ex quo inimicitias maximas saepe inter amicissimos exstitisse; Lae 34.
ohne Verb: »iniuriae, suspiciones, inimicitiae, indutiae, bellum, pax rursum!« T IV, 76.
II, 1. fero: s. I. est; Lae 78.
persequor: ut .. (L. Lucullus) admodum adulescens ... paternas inimicitias magna cum gloria est persecutus; A II, 1.
subicio: lubidini (subiecta sunt) ira, excandescentia, odium, inimicitia, discordia ..; T IV, 16.
suscipio: inimicitias aut laborem aut sumptus suscipere nolunt; O I, 28. cavendum erit, ne non solum amicitiae depositae, sed etiam inimicitiae susceptae videantur; Lae 77.
2. converto in, gigno ex: cavendum .., ne etiam in graves inimicitias convertant se amicitiae; ex quibus iurgia, maledicta, contumeliae gignuntur; Lae 78.
III. stipendia: tamquam emeritis stipendiis libidinis, ambitionis, contentionis, inimicitiarum; C 49.
tempus: ferendum id Scipio potius quam inimicitiarum tempus cogitandum putabat; Lae 60.

inimicus, feindlich, feindselig, Feind, Gegner, Feindin: A. bei Substantiven: alqs: s. B.
alqd: cum docebimus ea, quae videantur esse utilia neque sint, quam sint virtutis inimica; O III, 96. huic divino muneri ac dono nihil tam esse inimicum quam voluptatem; C 40.
appetitus: quia (appetitus animi) sit sibi inimicus; F V, 28.
crudelitas: est .. hominum naturae ... maxime inimica crudelitas; O III, 46.
intemperantia: huic (temperantiae) inimica intemperantia omnem animi statum inflammat; T IV, 22.
motus: motus ... contrarios inimicosque rationi; T IV, 10. turbidi animorum ... motus, aversi a ratione et inimicissimi mentis vitaeque tranquillae; T IV, 34. cuius (voluptatis) motus ut quisque est maximus, ita est inimicissimus philosophiae; fr V, 81.
natura: nec tam fuit hominum generi infensa atque inimica natura, ut ..; T IV, 58.
pars: quo modo est conlatum || conlata || inter ipsos (haruspices), quae pars inimica, quae pars familiaris esset? D II, 28.
ratio: Cynicorum .. ratio tota est eicienda; est enim inimica verecundiae; O I, 148.
res: tristis .. res est sine dubio, aspera, amara, inimica naturae; T II, 18.
rex: nostri consules regem inimicissimum ... monuerunt, ... ut caveret; F V, 64.
sententia: quae est tota Diodori vobis inimica sententia; Fa 13.
urbs: duabus urbibus eversis inimicissimis huic imperio; Lae 11.
voluptas: rationi (voluptas) inimica est; C 42.
vox: negabat (Scipio) ullam vocem inimiciorem amicitiae potuisse reperiri quam eius, qui dixisset ..; Lae 59.
B. allein: a. masc.: I, 1. dicit: cum ... dixisset ei (Lacedaemonio) quidam inimicus: „contemnisne leges Lycurgi?" T I, 100. illos (acerbos inimicos) verum saepe dicere, hos (dulces amicos) numquam; Lae 90.
merentur: melius de quibusdam acerbos inimicos mereri quam eos amicos, qui dulces videantur Lae 90.

spoliant: si ... inimici potentes suis virtutem praemiis spoliant; R III, 40.

2. sum: quis .. tam inimicus paene nomini Romano est, qui ..? F I, 4. »hinc hostis mi Albucius, hinc inimicus«; F I, 9. si quis ipse sibi inimicus est; F V, 28. quotienscumque dicetur .. quis .. sibi .. inimicus esse atque hostis; F V, 29. idem (Aelius Sextus) ... Zethum illum Pacuvii nimis inimicum doctrinae esse dicebat; R I, 30. qui nisi odissent patriam, numquam inimici nobis fuissent; L II, 43. quis umquam tam audax, tam nobis inimicus fuisset, ut ..? L III, 21. ut .. cum civi aliter contendimus, si est inimicus, aliter, si competitor; O I, 38. sunt alii ... veritatis cultores, fraudis inimici; O I, 109. cui res erepta est, est inimicus; O II, 79. quonam .. modo quisquam amicus esse poterit ei || eius ||, cui se putabit inimicum esse posse; Lae 59.

II, 1. appello: † appellet inimicus || *exul non* appelletur is ||, qui cum telo fuerit? ... qui ..? P 31.

nomino: ut nostrum inimicum potissimum nominem; A II, 14.

poenior: cum multi inimicos etiam mortuos poeniuntur; T I, 107.

puto: neque ..., ut || [ut] || ille apud Terentium, ... inimicus ipse sibi putandus est; F V, 28.

ulciscor: cuius (rei publicae) inimicos ulcisci saepius non est reprehendendum; O II, 50.

2. irascor: nec .. audiendi, qui graviter inimicis irascendum putabunt; O I, 88.

III, 1. calumnia: inimicorum calumnia triennio tardius quam debuerat triumphavit; A II, 3.

iniuria: quem (statum) neque fortunae temeritas neque inimicorum labefactaret iniuria; P 17.

lis: benivolorum || benev. || concertatio, non lis inimicorum, iurgium dicitur; R IV, 8.

2. bellum cum: cum Celtiberis, cum Cimbris bellum ut cum inimicis gerebatur; O I, 38.

contentiones cum: in illis contentionibus, quae cum inimicissimis fiunt; O I, 137.

b. femin.: est .. temperantia libidinum inimica, libidines autem consectatrices voluptatis; O III, 117.

c. neutr.: vgl. A. alqd.

inintellegens, vernunftlos: nihil esse eorum, quae natura cernerentur, inintellegens intellegente in toto genere praestantius; Ti 10.

iniquitas, Ungleichheit, Unbilligkeit, Härte: I. est: quae fuit eorum (deorum) tanta iniquitas, ut placari ... non possent? N III, 15.

II. interioio: nullis interiectis iniquitatibus aut cupiditatibus; R I, 42.

suscipio, III. alqd: hereditatis spes quid iniquitatis in serviendo non suscipit? P 39.

iniquus, ungleich, unbillig, nachteilig, ungerecht, parteiisch, feindselig: A. alqs: esse .. quam vellet iniquus (Pompeius) poterat impune; F II, 57. Venerem unam excludit ut iniquam; T IV, 73. »multi iniqui atque infideles regno, pauci benivoli,« inquit Accius; O III, 84.

alqd: etsi iniquum est praescribere mihi te, quem ad modum a me disputari velis; T V, 15. qui vetant quicquam agere, quod dubites aequum sit an iniquum; O I, 30. desitum est .. videri quicquam in socios iniquum; O II, 27. quod .. eos, quos ipse restituerat, ... egere iniquissimum esse arbitrabatur; O II, 81. in vita sibi quemque petere, quod pertineat ad usum, non iniquum est; O III, 42.

aequabilitas: ipsa aequabilitas est iniqua, cum habet nullos gradus dignitatis; R I, 43. ea .., quae appellatur aequabilitas, iniquissima est; R I, 53.

aequitas: cum .. par habetur honos summis et infimis, ... ipsa aequitas iniquissima est; R I, 53.

animus: quod ii ferunt animo iniquo, qui ..; T II, 5. quod sapientissimus quisque aequissimo animo moritur, stultissimus iniquissimo; C 83.

enumeratio: est iniqua in omni re accusanda praetermissis bonis malorum enumeratio vitiorumque selectio; L III, 23.

iudicium: cum Palamedem, cum Aiacem, cum alios iudicio iniquo circumventos convenirem; T I, 98.

leges: duabus tabulis iniquarum legum additis; R II, 63.

selectio: f. enumeratio.

vicissitudo: in sermone communi vicissitudinem non iniquam putet; O I, 134.

B, a. eiuro: eiuro, inquit arridens, iniquum, hac quidem de re; F II, 119.

b. discerno: aequa iniqua, honesta turpia, utilia inutilia, magna parva (discernere) poterat; T V, 114.

postulo: * nisi iniquum postulo, arbitratu meo; F IV, 2.

initio, weihen, einweihen: alqm: reminiscere, quoniam es initiatus, quae tradantur mysteriis; T I, 29. »neve quem initianto nisi, ut adsolet, Cereri Graeco sacro«; L II, 21. excipis, credo, illa (sacra), quibus ipsi initiati sumus; L II, 36.

gentes: omitto Eleusinem ..., »ubi initiantur gentes orarum ultimae«; N I, 119.

mulieres: ut ... initientur .. (mulieres) eo ritu Cereri, quo Romae initiantur; L II, 37.

initium, Anfang, Ursprung, Grundstoff, Weihe, Gottesdienst: I. **absolut:** 1. est: ex hac discriptione ... officii ipsius initium reperiebatur, quod erat in conservatione earum rerum, quas natura praescriberet; A I, 23. quae sint initia rerum, ex quibus nascuntur omnia; D II, 11.

proficiscuntur: et appetendi et refugiendi et omnino rerum gerendarum initia proficiscuntur aut a voluptate aut a dolore; F I, 42.

2. sum: Thales .. Milesius ... aquam dixit esse initium rerum; N I, 25.

II. **nach Verben:** 1. accommodo: id .. initium esse naturae accommodatum; A II, 24. dicitis initia proponi necesse esse apta et accommodata naturae; F IV, 46.

adfero: quaerendi initium ratio attulit; A II, 26. ut, quo modo initium nobis rerum omnium ortus noster adferat, sic exitum mors; T I, 91.

appello: initia .. ut appellantur (mysteria), ita re vera principia vitae cognovimus; L II, 36.

concedo: non quaero ex his (geometris) illa initia mathematicorum, quibus non concessis digitum progredi non possunt; A II, 116.

constituo: constitui necesse esse initium, quod sapientia, cum quid agere incipiat, sequatur; A II, 24. initiis .. ita constitutis, ut ..; F III, 20.

declaro: Olympias .. secunda et sexagesima eadem Superbi regni initium et Pythagorae declarat adventum; R II, 28.

dico: illa initia et, ut e Graeco vertam, elementa dicuntur; A I, 26. quam (iram) bene Ennius „initium" dixit „insaniae"; T IV, 52.

do: his initiis *et*, ut ante dixi, seminibus a natura datis; F IV, 18.

duco: ita ex quattuor temporum mutationibus omnium ... initia causaeque ducuntur; N II, 49.

facio: initiis factis a P. Crasso et Appio Claudio; R I, 31.
ignoro: nec sapientem posse esse, qui aut cognoscendi [esse] initium ignoret aut extremum expetendi; A II, 29.
peto: iure .. gravissimi philosophi initium summi boni a natura petiverunt; F V, 33.
propono: f. accommodo; F IV, 46. — quaero: f. concedo. — reperio; f. I, 1. est; A I, 23.
sequor: f. constituo; A II, 24.
sumo: quoniam ... tibi aliud dicendi initium sumendum est; L II, 1.
teneo: sic et initium quaerendi et exitus percipiundi et comprendendi tenetur; A II, 26.
trado: quorum vobis initium statusque tradetur a me; Ti 41. ut interdum veteres illi sive vates sive in sacris initiisque tradendis divinae mentis interpretes ... aliquid vidisse videantur; fr V, 95.
2. adhibeo: ut ‖in‖ quattuor initiis rerum illis quintam hanc naturam ... non adhiberet; A I, 39.
3. convenio cum: ut extrema cum initiis convenirent; F II, 35.
loquor de: cum de rerum initiis omnique mundo locuti essent; F V, 9.
nascor ex: f. I, 1. est; D II, 11.
proficiscor ab: f. a, I. proficiscor ab initio (4 St.) B. I, S. 9, a. — ex: Pythagorei ex numeris et mathematicorum initiis proficisci volunt omnia; A II, 118.
progredior ab: Zenonem ... a communibus initiis progredientem; F IV, 45.
recurro in: (lunae) forma mutatur tum crescendo, tum defectibus in initia recurrendo; N II, 50.
III. nach Substantiven: 1. cognitio: quae (sapientia) ... initiorum causarumque cuiusque rei cognitione hoc pulcherrimum nomen apud antiquos adsequebatur; T V, 7.
indagatio: inde est indagatio nata initiorum et tamquam seminum; T V, 69.
selectio: quorum (initiorum) ex selectione virtus possit exsistere; F IV, 46.
2. spatium ad: quantum spatium aetatis maiores ‖ nostri ‖ ad senectutis initium esse voluerunt, tantus ..; C 60.
IV. Umstand: 1. induci: his initiis inducti omnia vera diligimus; F II, 46.
locupletari: (rationem) ipsis initiis naturae et totius perfectione vitae locupletatam; F II, 38.
zum Satz: primum, quod initio dixisti, videamus quale sit; A II, 72. Chius Metrodorus initio libri, qui est de natura: „nego" inquit „scire nos ..; A II, 73. hanc initio institutionem confusam (animal) habet et incertam; F V, 24. si, ut initio dixi, simul atque ortus esset, se quisque cognosceret; F V, 41. si, ut initio concessisti, turpitudo peius est quam dolor; T II, 31. haec sunt illae fibrae stirpium, quas initio dixi, persequendae; T III, 84. an .. oblitus es, quid initio dixerim? N II, 2. quoniam coepi secus agere, atque initio dixeram; N II, 23. providentia deorum mundum et omnes mundi partes et initio constitutas esse et omni tempore administrari; N II, 75. initio belli Marsici et deorum simulacra sudavisse, et ..; D I, 99. id .. tenetote, quod initio dixi; R II, 57. tecta ... unde aut initio generi humano dari potuissent aut postea subvenire ‖ subveniri ‖? O II, 13. ita fit verum illud, quod initio dixi; Lae 65.
2. ab: minime mirum est primo nos sapientiae commendari ab initiis naturae, post ..; F III, 23. — in his studiis ab initio versatus aetatis; O II, 4.

iniucunditas, Unangenehmes: ne quid habeat iniucunditatis oratio; N II, 138.

iniucundus, unangenehm: alqd: post annalis pontificum maximorum, quibus nihil potest esse ieiunius ‖ iniucundius, al. ‖; L I, 6.
labor: quos offendit noster minime nobis iniucundus labor; F I, 3.

iniuratus, unvereidigt: scite .. Euripides: »iuravi lingua, mentem iniuratam gero«; O III, 108.

iniuria, Unrecht, Rechtsverletzung, Gewaltthat, Beleidigung, Kränkung, Entehrung: I. absolut: 1. dat: reditum mihi gloriosum iniuria tua dedit; P 29.
exardescit: nisi quaedam admodum intolerabilis iniuria exarserit; Lae 76.
exsistunt: existunt etiam saepe iniuriae calumnia quadam; O I, 33.
labefactat: quem (statum) neque fortunae temeritas neque inimicorum labefactaret iniuria; P 17.
occurrunt: quocumque adspexisti, ut furiae sic tuae tibi occurrunt iniuriae, quae te suspirare libere ‖ suspirare ‖ non sinunt; P 18.
pervenit: pervenisse ad me (iniuriam) numquam putavi; P 28.
proficiscuntur; illae .. iniuriae ... saepe a metu proficiscuntur; O I, 24.
sinunt: f. occurrunt.
ohne Verb: »iniuriae, suspiciones, inimicitiae, indutiae, bellum, pax rursum!« T IV, 76.
2. Prädicat: ex quo illud „summum ius summa iniuria" factum est iam tritum sermone proverbium; O I, 33.
II. nach Verben: 1. accipio: f. accipio, III. iniuriam (6 St.) B. I, S. 28, b.
adiungo: ita ad impietatem in deos in homines adiunxit iniuriam; N III, 84.
adiuvo: qualis habendus est is, qui non modo non repellit, sed etiam adiuvat iniriam? O III, 74.
cogito: utrum perturbatione aliqua animi ... an consulto et cogitata fiat iniuria; O I, 27.
coniungo: nec .. rectum est cum amicis aut bene meritis consociare aut coniungere iniuriam; F III, 71.
conligo: cum calamitates clarissimorum virorum iniuriasque iis ab ingratis inpositas civibus colligunt; R I, 4.
consocio: f. coniungo.
defendo: si is, qui non defendit iniuriam neque propulsat, cum potest, iniuste facit; O III, 74. f. 3. obsisto.
diiudico: nec solum ius et iniuria natura diiudicaretur, sed omnino omnia honesta et turpia; L I, 44.
excepto, exspecto: neque (esse) liberi ... exspectare ‖ exceptare ‖ sapienti non ferendas iniurias; R I, 9.
facio: f. facio, III. iniuriam (18 St.) S. 17, a.
fero: f. fero, III. iniuriam (5 St.) S. 41, b.
fugio: fugienda semper iniuria est; O I, 25.
iacio, immitto: iactam et inmissam a te nefariam in me iniuriam semper duxi; P 28.
impono: f. conligo.
infero: f. infero, II. iniuriam (4 St.) S. 300, a.
odi: vana, falsa, fallentia odimus, ut fraudem, periurium, malitiam, iniuriam; F II, 46.
patior: secundum (est) nec facere nec pati (iniuriam); R III, 23. ut is in culpa sit, qui faciat, non, qui patiatur iniuriam; Lae 78.
propulso: qui ab iis, quibus infertur, si possunt, non propulsant iniuriam; O I, 23. magna-

nimi sunt habendi, non qui faciunt, sed qui propulsant iniuriam; O I, 65.

relinquo: iniurias fortunae, quas ferre nequeas, defugiendo relinquas; T V, 118.

repello: s. adiuvo.

supero: varietates .. iniuriasque fortunae facile veterum philosophorum praeceptis instituta vita superabat; F IV, 17.

ulciscor: Etruscorum iniurias bello est ultus; R II, 38.

2. paenitet: haud scio an satis sit eum, qui lacessierit, iniuriae suae paenitere; O I, 33 (34).

3. obsisto: qui .. non defendit nec obsistit, si potest, iniuriae; O I, 23.

4. abstineo: qui impunitate et ignoratione omnium proposita abstinere possit iniuria; O III, 72.

prohibeo: qui cum prohiberet iniuria tenuiores; O II, 41.

5. abstineo ab: qui, ne malum habeat, abstinet se ab iniuria; F II, 71.

alo in: alterius (mens alebatur) in caede et || in || iniuriis cum et diurno et nocturno metu; T V, 66.

arceo ab: quodsi homines ab iniuria poena, non natura arcere deberet; L I, 40.

contendo pro: ne quid contra aequitatem contendas, ne quid pro iniuria; O II, 71.

facio ad: quod ne liceret fieri ad alterius iniuriam, lege sanxerunt; T IV, 4. — ex: quor ius ex iniuria lex facere possit? L I, 44.

sum in: plus .. in ipsa iniuria detrimenti est quam in iis rebus emolumenti, quae pariuntur iniuria; F I, 53.

III. **nach Adjectiven:** 1. plenus: quae .. ipsa lex ... in mulieres plena est iniuriae; R III, 17. hoc iter vitae tam confragosum putamus, tam plenum iniuriarum ac miseriarum atque laborum; fr IX, 17.

2. tardus ad: ut ... ceteri sint ad iniuriam tardiores; O I, 33 (34).

IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: s. **facio,** III. iniuriam; F V, 28. T III, 65. O III, 92 (S. 17, b).

cogitatio: dubitatio cogitationem significat iniuriae; O I, 30.

cura: facile iniuriarum omnium compensarem curam et molestiam; R I, 7.

genus: propter hoc iniuriae genus Lacedaemonii Lysandrum ephorum expulerunt; O II, 80.

molestia: s. cura.

recordatio: civitas recordatione superbiae Tarquinii multarumque iniuriarum et ipsius et filiorum ... iussit; R II, 46.

regula: ea (lex est) iuris atque iniuriae regula; L I, 19.

suspicio: ut nulla sit in iis (hominibus) fraudis iniuriaeque suspicio; O II, 33.

2. adiutores ad: ut (amici) ... adiutores essent ad iniuriam; Lae 35.

causa ad: ut ne ... hanc causam habeat illud ad iniuriam; O III, 31.

V. **Umstand:** 1. accidere: non iniuria sibi illud accidere; N III, 89.

accusare: quem (Platonem) non iniuria Dicaearchus accusat; T IV, 71.

adfici: quod ... nullis praesidiis saepti multis afficientur iniuriis; O II, 39.

audire: quod (M. Crassus) male audiebat, etiamsi, ut mihi videbatur, iniuria; T V, 116.

commoveri: animi aegritudo fortunae magna et gravi commota iniuria; N I, 9.

delectare: quarum (stellarum) te cursus aequabiles aeternique delectabant, nec mehercule iniuria; N III, 23.

fieri: quod in servo necando, si id fit iniuria, semel peccatur; P 25.

laborare: misericordia est aegritudo ex miseria alterius iniuria laborantis; T IV, 18.

lacessi: ut ne cui quis noceat nisi lacessitus iniuria; O I, 20. qui ... noceat nemini nisi lacessitus iniuria; O III, 76.

laedere: ut ira sit libido poeniendi eius, qui videatur laesisse iniuria; T IV, 21.

pari: s. II, 5. sum in.

pelli: princeps huius civitatis Phalereus Demetrius cum patria pulsus esset iniuria; F V, 54.

teneri: quam diu imperium populi Romani beneficiis tenebatur, non iniuriis; O II, 26.

verberare: aeque peccat, qui parentem et qui servum iniuria verberat; F IV, 76.

videri: maxume iustitia ... mirifica quaedam multitudini videtur, nec iniuria; O II, 38.

2. ob: cum ... mulier .. pudens ... ob illam iniuriam sese ipsa morte multavisset; R II, 46.

per: inest .. in tali liberalitate cupiditas plerumque rapiendi et auferendi per iniuriam; O I, 44.

sine: quae .. cupiditates a natura proficiscuntur, facile explentur sine ulla iniuria; F I, 53. ut bestiis homines uti ad utilitatem suam possent || possint || sine iniuria; F III, 67. sine iniuria (rem publicam geri) non posse; R II, 70. ut sine iniuria in pace vivatur; O I, 35. modo id facere possit sine iniuria; O I, 48. quod tam longo spatio multa hereditatibus, multa emptionibus, multa dotibus tenebantur sine iniuria; O II, 81. quod sine alterius iniuria fiat; O III, 42. et parenti non numquam adimi vita sine scelere potest et servo saepe sine iniuria non potest; P 24.

iniuriosus, ungerecht: alqs: quod ... primum in eo peccant, quod iniuriosi sunt in proximos; O I, 44.

vita: quodsi poena ||[si poena]||, si metus supplicii, non ipsa turpitudo deterret ab iniuriosa facinerosaque vita; L I, 40.

iniurius, ungerecht: negat (Hecato), quia sit iniurium; O III, 89.

iniussus, ohne Befehl: decedo: vetat .. Pythagoras iniussu imperatoris, id est dei, de praesidio et statione vitae decedere; C 73.

demigro: vetat .. dominans ille in nobis deus iniussu hinc nos suo demigrare; T I, 74.

facio: iniussu .. populi senatusque (pacem) fecerant; O III, 109.

lego: ut ... iniussu senatus ne legantur quidem libri; D II, 112.

migro: nec iniussu eius, a quo ille (animus) est vobis datus, ex hominum vita migrandum est; R VI, 15.

regno: post eum Servius Tullius primus iniussu populi regnavisse traditur; R II, 37.

iniuste, ungerecht, unrecht: adimo: si plures sunt ii, quibus inprobe datum est, quam illi, quibus iniuste ademptum est; O II, 79.

consequor: qui id iniuste consecutus sit; O III, 84.

facio: neque homini infanti aut impotenti iniuste facta conducunt; F I, 52. quam multa .. iniuste fieri possunt! F II, 57. qui iniuste impetum in quempiam facit; O I, 23. nihil iniuste, nihil libidinose, nihil incontinenter esse faciendum; O III, 37. Brutus ... poterat videri facere id iniuste; O III, 40. quaero, ... num (venditor) id iniuste aut inprobe fecerit; O III, 54. si is, qui non defendit iniuriam neque propulsat, cum potest, iniuste facit; O III, 74.

impero: nulla est tam stulta civitas, quae non iniuste imperare malit quam servire iuste; R III, 28. Lacedaemonios iniuste imperantes nonne repente omnes fere socii deseruerunt? O II, 26. quae si populo Romano iniuste imperanti accidere potuerunt; O II, 29.

praesum: cum ... triginta viri illi urbi iniustissime praefuerunt; R III, 44.

vivo: quos (motus animi) qui ratione rexerit, iuste vixerit, qui autem iis se dediderit, iniuste; Ti 44.

utor: non novam potestatem nactus || nanctus ||, sed, quam habebat, usus iniuste; R II, 51.

iniustitia, Ungerechtigkeit: I. est: omnium insipientiam, iniustitiam, alia vitia similia esse; F IV, 21.

ohne Verb: totius .. iniustitiae nulla capitalior quam eorum, qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, ut viri boni esse videantur; O I, 41.

II, 1. approbo: utrum moderatas perturbationes adprobent an moderatam iniustitiam; T IV, 42.

fugio: iniustitiam et intemperantiam cum dicimus esse fugienda propter eas res, quae ex ipsis eveniant; F III, 39.

2. sum: qui propter avaritiam clam depositum non reddidit, quod est iniustitiae; T III, 17.

3. vaco: ipsius animi (incommoda subire), quae vacent iustitia || iniustitia ||; O III, 28.

4. evenio ex: f. 1. fugio.

exorior ex: horum (xvirum) ex iniustitia subito exorta est maxima perturbatio; R II, 63.

sum in: in eadem sunt iniustitia, ut si in suam rem aliena convertant; O I, 42.

III. genus: iniustitiae genera duo sunt, unum eorum, qui inferunt, alterum eorum, qui ... non propulsant iniuriam; O I, 23. qui altero genere iniustitiae vacant, in alterum incurrunt; O I, 29. quando || quoniam || .. duobus generibus iniustitiae propositis adiunximus causas utriusque generis; O I, 29.

semina: iniustitiae ..., intemperantiae, timiditatis quae semina essent? N III, 71.

IV, 1. concidere: vides unius iniustitia concidisse genus illud totum rei publicae; R I, 64.

pari: nullum iniustitia partum praemium tantum (esse), semper ut timeas; R III, 26.

2. in: in omni iniustitia permultum interest, utrum ..; O I, 27.

iniustus, ungerecht: A. alqs: qui id (ius civile) conservaret, eum iustum, qui migraret, iniustum fore; F III, 67. quae (iustitia) .. ita dicet dupliciter esse te iniustum, cum ..; T III, 36. miser ergo Archelaus? — certe, si iniustus; T V, 35. si fuerit is, qui haec habet, iniustus, intemperans, timidus; T V, 45. eundem .. (Dionysium fuisse) maleficum natura et iniustum; T V, 57. nemo est iniustus; L I, 40. quam (legem) qui ignorat, is est iniustus; L I, 42. eam (opinionem iustitiae) si non habebunt, [iniusti habebuntur]; O II, 39.

alqd: essent iusta et iniusta eadem omnibus; R III, 13. id .. iniustissimum ipsum est, iustitiae mercedem quaerere; L I, 49. quae .. augur iniusta nefasta, vitiosa dira defixerit || deixerit ||, inrita infectaque sunto; L II, 21. quo (privilegio) quid est iniustius? L III, 44. intellegat nihil nec expedire nec utile esse, quod sit iniustum; O III, 76. id quam iniustam in patriam et quam turpe || [et quam inutile] || esset, non videbat; O III, 82.

bellum: ut omne bellum, quod denuntiatum indictumque non esset, id iniustum esse atque inpium iudicaretur; R II, 31. illa iniusta bella sunt, quae sunt sine causa suscepta; R III, 35.

cupiditas: propter iniustam dominatus cupiditatem; T V, 58.

derelictio: communis utilitatis derelictio contra naturam est; est enim iniusta; O III, 30.

dominatus: simul atque .. se inflexit hic rex in dominatum iniustiorem; R II, 48.

dominus: illi iniusto domino atque acerbo aliquam diu in rebus gerundis prospera fortuna comitata est; R II, 44.

impetus: saepe .. populi impetum iniustum auspiciis di immortales represserunt; L III, 27.

iugum: depulit a civibus suis iniustum illud durae servitutis iugum; R II, 46.

iussa: qui perniciosa et iniusta populis iussa descripserint; L II, 11.

res: facillime .. ad res iniustas inpellitur, ut quisque altissimo animo est, gloriae cupiditate; O I, 65. rebus iniustis iustos maxime dolere; Lae 47.

rex: cum rex iniustus esse coepit; R I, 65. tyranni; nam hoc nomen Graeci regis iniusti esse voluerunt; R II, 49. ille .. semper inpendebit timor, ne rex ... exsistat iniustus; R II, 50. occurrit animis rex etiam iniustus; R III, 47. nos .. de iniusto rege nihil loquimur nunc; R III, 47.

servitus: ex hac maxima libertate tyrannus gignitur et illa iniustissima et durissima servitus; R I, 68. est .. genus iniustae servitutis, cum ii sunt alterius, qui sui possunt esse; R III, 37.

vituperatio: quam (verecundiam) natura homini dedit quasi quendam vituperationis non iniustae timorem; R V, 6.

B, I. sunt: iniusta, ut turpia, sic indecora (sunt); O I, 94.

II. distinctio: est lex iustorum iniustorumque distinctio ad illam antiquissimam ... expressa naturam; L II, 13.

inlabor (ill.), hinabgleiten, sich einschleichen: alqd: quo primum inlabuntur ea, quae accepta sunt ore; N II, 135.

pernicies: quam sensim pernicies inlapsa in civium animos malis studiis malisque doctrinis repente totas civitates everteret; L II, 39.

voluptas: quae (voluptas) ad eos (sensus) cum suavitate afflueret et illaberetur; F I, 39.

inlacrimo(r), weinen, beweinen: I. alqs: qui (Milo Crotoniates) ... aspexisse lacertos suos dicitur inlacrimansque dixisse: „at hi quidem mortui iam sunt“; C 27.

II. morti: cuius (Socratis) morti inlacrimari soleo Platonem legens; N III, 82.

pestibus: »nate, inlacrima patris pestibus!« T II, 21.

inlecebra (ill.), Anreizung, Lockung: I. sum: quae (voluptas) etsi est inlecebra turpitudinis, tamen ..; L I, 31. quae (voluptates corporis) vere ... a Platone dictae sunt illecebrae esse atque escae malorum; fr V, 81.

II. habeo: habet .. amoenitas ipsa vel sumptuosas vel desidiosas inlecebras multas cupiditatum; R II, 8.

III. excitari: stupra .. et adulteria et omne tale flagitium nullis excitari aliis inlecebris nisi voluptatis; C 40.

impediri: ne blanditiis eius (voluptatis) illecebrisque impediatur disputandi severitas; F III, 1.

incendere: (lubidines) ad omne facinus inpellunt eos, quos inlecebris suis incenderunt; R VI, 1.

invitari: quod invitabantur inlecebris blandis voluptatis; T IV, 6.

trahere: suis te oportet inlecebris ipsa virtus trahat ad verum decus; R VI, 25.

inlepidus, unfein, unzart: »parentem habere avarum, inlepidum, in liberos difficilem«; N III, 72.

inliberalis, unedel, unpassend, unanständig: genus: unum (iocandi genus) inliberale, petulans, flagitiosum, obscenum; O I, 104.
iocus: facilis .. est distinctio ingenui et inliberalis ioci; O I, 104.
labor: non .. illum (vicinum) ab industria, sed ab illiberali labore deterret; F I, 3.
quaestus: inliberales .. et sordidi quaestus mercennariorum omnium; O I, 150.

inliberalitas, Kargheit: ut inliberalitatis avaritaeque absit suspicio; O II, 64.

inliberaliter, unedel: ut me sic audiatis, ... ut unum e togatis patris diligentia non inliberaliter institutum; R I, 36.

inlicio, anlocken, verlocken, verführen: coniugem: »qui non sat habuit coniugem inlexe in stuprum«; N III, 68.
libidinem: cum libido ad id, quod videtur bonum, inlecta et inflammata rapiatur; T IV, 12.

inlicitator, Scheinkäufer: non inlicitatorem || licitatorem || venditor ... apponet; O III, 61.

inlido, anstoßen: ut Prometheus ille Aeschyli ... respondit: »siquidem qui tempestivam medicinam admovens non adgravescens volnus inlidat manu«; T III, 76.

inligo, binden, befestigen, anbringen, verwickeln, verstricken: alqm: »ipse inligatus peste interimor || interemor || textili;« T II, 20.
ambitus: in eo (corpore) influente atque effluente animi divini ambitus inligabant; Ti 47.
motus: cum Archimedes lunae, solis, quinque errantium motus in sphaeram inligavit; T I, 63.
personas: qui sermonibus eius modi nolint personas tam graves inligari; A II, 6.

inliquefacio, in Fluß bringen: cuneolos: crebris quasi cuneolis inliquefactis unum efficiebant ex omnibus corpus; Ti 47.
voluptates: quae sunt omnes unius generis ad perfundendum animum tamquam inliquefactae voluptates; T IV, 20.

inlucesco, aufleuchten, anbrechen: dies: f. **dies,** I, 1. inlucescit (4 St.) B. I, S. 702, a.
sol: cum .. tertio die sol inluxisset; N II, 96.

inludo (ill.), verspotten, zum Besten haben:
I. absolut: f. II. alqm; Lae 99.
II. alqm: ut ... spoliati magnis quibusdam bonis, inlusi destitutique videamur; T I, 95. ut is, qui inlusus sit, plus vidisse videatur. quid autem turpius quam inludi? quod ut ne accidat, magis cavendum est. »ut me hodie ante omnes comicos stultos senes versaris atque inlusseris || elusseris || lautissume«; Lae 99.
artem: pergisne eam, Laeli, artem inludere, .. in qua excellis ipse? R I, 20.
dialecticam, al.: tum || tunc || pseudomenon et soritam et totam dialecticam aut illudis aut increpas || increpas? ||; fr V, 55.
senes: contemni se (senes) putant, despici, inludi; C 65.

inlumino, bescheinen: ut ... ab eo .. (Sole) Luna inluminata gravitates et partus adferat; N II, 119.

inlustris (ill.), hell, glänzend, strahlend, deutlich, klar, offenbar, berühmt, ausgezeichnet: A. alqs: Panaetius ... fuit .. in altero genere mitior, in altero illustrior; F IV, 79.
alqd: si ea, quae dixi, sole ipso illustriora et clariora sunt; F I, 71. in omni .. honesto ... nihil est tam illustre ... quam coniunctio ..; F V, 65. nihil mathematicis inlustrius; T I, 5. mihi .. ne haec quidem notiora et inlustriora carere vi divina videntur; T I, 64. sunt inlustriora, quae publice fiunt; R III, 24.
Ara: (Centaurus) »inlustrem truculentus cedit ad Aram«; N II, 114.
candor: solis ... candor inlustrior est quam ullius ignis; N II, 40.
causae: causarum inlustrium, quascumque defendi, nunc cum maxime conficio orationes; C 38.
conspectus: videamus animi partes, quarum est conspectus illustrior; F V, 48.
corpus: »hanc (Cassiepiam) .. inlustri versatur corpore propter Andromeda«; N II, 111. »hanc Aries tegit ... Fluminis inlustri tangentem corpore ripas«; N II, 114.
domicilia: qui sub terra semper habitavissent bonis et inlustribus domiciliis; N II, 95.
exempla: plurimis nostris exemplis usus es, et iis quidem claris et inlustribus; D II, 8.
facies: hos esse deos, quorum insignem vim et inlustrem faciem videremus; N II, 80.
facta: de clarorum hominum factis illustribus et gloriosis satis hoc loco dictum sit || est || ; F I, 37.
homines: videorne tibi non ... nominare modo inlustres homines, sed etiam || sed || imitari numquam nisi clarum, nisi nobilem? A II, 75. est ... valde decorum patere domus hominum inlustrium hospitibus inlustribus; O II, 64. genus .. hoc sermonum positum in hominum veterum auctoritate, et eorum inlustrium; Lae 4.
hospites: f. homines; O II, 64.
laudes: quorum ad popularis inlustrisque laudes has etiam minus notas ... adiungimus; A II, 6.
locus: ostendebat .. Karthaginem de excelso et pleno stellarum illustri et claro quodam loco; R VI, 11.
nomen: quamvis ... sit eius (Themistoclis) nomen quam Solonis inlustrius; O I, 75.
oratio: orationem nullam putabant inlustriorem ipsa evidentia reperiri posse; A II, 17. his de rebus et splendida est eorum et illustris oratio; F V, 11.
personae: inlustribus in personis temporibusque exempla hominum rerumque definio; R II, 55.
ratio: his rationibus tam certis tamque inlustribus opponuntur ab iis, qui contra disputant, primum labores; R I, 4. haec civilis (vitae ratio) laudabilior est certe et inlustrior; R III, 6.
res: || in || inlustribus .. rebus insistis; A II, 94. earum etiam rerum auctoritatem se, quae inlustriores videantur, amittere; A II, 128. Epicurus ... de (re) illustri et facili et iam in vulgus pervagata loquitur; F II, 15. ut nemo sine eo instrumento ad ullam rem illustriorem satis ornatus possit accedere; F V, 7. nec ... ita disseram de re tam inlustri tamque nota, ut ..; R I, 38. non committam, ut *non* sit inlustrior illa ipsa res ... quam oratio mea; R I, 38.
signum: »haec (Capra) est magno atque inlustri praedita signo«; N II, 110.
somnium: quaero .., cur Alexandro tam inlustre somnium, tam certum, nec huic eidem alias; D II, 141.
spicum: »spicum inlustre tenens splendenti corpore Virgo«; N II, 110.
stella: sin inlustris et perlucida stella apparuerit; D I, 130.

tempora: s. personae.
verba: ne tu, .. Cato, verbis illustribus! F III, 40.
vir: quis vir inlustrior utitur sortibus? D II, 87.
virtutes: quae (virtutes) notae illustresque sunt; F IV, 4.
visus: quia (probabilia) visum quendam haberent insignem et inlustrem || [quia ... inlustrem] ||; N I, 12.
B. cohibeo ab: etiam a certis et inlustrioribus cohibes adsensum; A II, 94.

inlustro, leuchten, beleuchten, aufklären, aufhellen, verherrlichen, berühmt machen: A. stella: cum ... his || iis || (stellis) interiecta Iovis inlustret et temperet; N II, 119.
B. alqd: vita atque factis inlustrata sunt summorum virorum haec, quae verbis subtilius, quam satis est, disputari videntur || [haec ... videntur] ||; P 10.
cogitationes: qui eas (cogitationes) nec disponere nec inlustrare possit; T I, 6.
dubia: vos .. cum perspicuis dubia debeatis illustrare; F IV, 67.
eloquentiam: etiam P. Sulpici || Sulpicii || eloquentiam accusatio inlustravit; O II, 49.
intellegentias: quibus (intellegentiis) inlustratis; L I, 59.
laudes: hominis amicissimi, Cn. Pompeii, laudes inlustrabit; L I, 8.
locum: ut ... nullum philosophiae locum esse pateremur, qui non Latinis litteris inlustratus pateret; D II, 4. post Aristoteles inlustravit omnem hunc civilem in disputando locum; L III, 14.
nomina: temporum illorum tantum fere regum inlustrata sunt nomina; R II, 33.
philosophiam: philosophiam .. veterem illam a Socrate ortam Latinis litteris illustrare; A I, 3. quae (philosophia) inlustranda et excitanda nobis est; T I, 5. quintus (liber) cum locum conplexus est, qui totam philosophiam maxime inlustrat; D II, 2.
studium: hoc (studium sapientiae) mihi Latinis litteris inlustrandum putavi; T I, I.
verum: si modo id (verum) patefactum et inlustratum est; Lae 97.

inluvies, Schmutz: »barba paedore horrida || atque || intonsa infuscat pectus inluvie scabrum;« T III, 26.

inm— s. **imm—**

innascor, angeboren werden: I. acc. c. inf.: omnibus .. innatum est et in animo quasi insculptum esse deos; N II, 12.
II. amor: tantus est .. innatus in nobis cognitionis amor et scientiae, ut ..; F V, 48.
cognitiones: quoniam insitas eorum (deorum) vel potius innatas cognitiones habemus; N I, 44.
conversio: quam (conversionem) habebat in se ipse eiusdem et similis innatam et insitam; Ti 45.
cupiditas: nos ... habere etiam insitam quandam vel potius innatam cupiditatem scientiae; F IV, 4. quod in hac elatione et magnitudine animi facillime pertinacia et nimia cupiditas principatus innascitur; O I, 64.
pertinacia: s. cupiditas; O I, 64.
probitas: innatam esse homini probitatem gratuitam, non invitatam voluptatibus; F II, 99.
ratio: quibus a principio innascitur ratio recta constansque; N II, 34.
semina: sunt .. ingeniis nostris semina innata virtutum; T III, 2.
sermo: ut .. sermone eo debemus uti, qui innatus est nobis, ... sic ..; O I, 111.

innato, hineinschwimmen: cum pisciculi parvi in concham biantem innataverunt; N II, 123.

innitor, sich stützen: alqs: »intendit crinitus Apollo arcum auratum, luna innixus«; A II, 89.
dux: quia (dux) non habet, ubi nitatur || cui innitatur ||; N II, 125.

inno, darauf schwimmen: quot genera ... partim submersarum, partim fluitantium et innantium beluarum, partim ad saxa nativis testis inhaerentium! N II, 100.

innocens, unschuldig, rechtschaffen, unbescholten, uneigennützig: A. alqs: ut mihi .., qui tam magno animo fuerit, innocens damnatus esse videatur; T I, 100. ut .. innocens is dicitur, non qui leviter nocet, sed qui nihil nocet, sic ..; T V, 41. Conlatinum innocentem suspicione cognationis expulerunt; R II, 53. innocentes .. et verecundi sunt, ut bene audiant; L I, 50. ne quem umquam innocentem iudicio capitis arcessas; O II, 51.
vir: cur avunculus meus, vir innocentissumus idemque doctissumus, P. Rutilius, in exilio est? N III, 80.
Lücke: * ... innocentes necaverint; R IV, 8.
B, 1. reportant: nihil .. praeter laudem bonis atque innocentibus neque ex hostibus neque a sociis reportandum; L III, 18.
II. exigo: tum exacti in exilium innocentes; R I, 62.

innocentia, Unschuld, Unbescholtenheit, Rechtschaffenheit: I. est, al.: omnis .. abstinentia, omnis innocentia ⟨quae apud Graecos usitatum nomen nullum habet, sed habere potest ἀβλάβειαν; nam est innocentia adfectio talis animi, quae noceat nemini⟩ — reliquas etiam virtutes frugalitas continet; T III, 16.
II. opinio: P. Rutili || Rutilii || adulescentiam ad opinionem et innocentiae et iuris scientiae P. Muci || Mucii || commendavit domus; O II, 47.

innoxius, unschuldig: »magistratus nec oboedientem et noxium || innoxium || civem multa, vinculis verberibusve coherceto«; L III, 6.

innumerabilis, unzählig, zahllos: A. alqs: cum ex illis individuis ... in reliquis mundis, et in iis quidem innumerabilibus, innumerabiles Q. Lutatii Catuli non modo possint esse, sed etiam sint; A II, 55. talis innumerabilis nostra civitatis tulit; T I, 101. vgl. philosophi. s. **altus,** A, III. innumerabiles (3 St.) B. I, S. 137, a.
alqd: tu ... perficies, ut ego ista innumerabilia complectens nusquam labar? A II, 114. haec et alia innumerabilia cum audiam; A II, 141. haec .. et alia innumerabilia cum cernimus; T I, 70. si, quae interimant, innumerabilia sint; N I, 50. ex quo ista innumerabilia nascuntur, ut utilia cum honestis pugnare videantur; O III, 72.
animi: qui (animus) quia versatus .. est cum innumerabilibus animis; D I, 115.
artes: artes .. innumerabiles repertae sunt docente natura; L I, 26. s. utilitates.
atomi: in hac .. immensitate latitudinum ... infinita vis innumerabilium volitat atomorum; N I, 54.
cupiditates: qui .. non filias plures, sed innumerabiles cupiditates habet; P 44.
di: qui (di) a te, Balbe, innumerabiles explicati sunt; N III, 93.
dissimilitudines: innumerabiles aliae dissimilitudines sunt naturae morumque; O I, 109.

fabulae: quamquam et apud Herodotum ... et apud Theopompum sunt innumerabiles fabulae; L I, 5.

flammae: ex aethere .. innumerabiles flammae siderum exsistunt; N II, 92.

formae: si innumerabiles unius et viginti formae litterarum ... aliquo coiciantur; N II, 93.

individua: cum infinita simillumarum imaginum series ‖ species ‖ ex innumerabilibus individuis existat; N I, 49.

laudes: cum ea res innumerabilibus officiis et laudibus contineretur; O III, 77.

libidines: quae (libidines) sunt innumerabiles; R I, 60.

linguae: quae (linguae) sunt innumerabiles; T V, 116.

milia: cur .. non sescenta milia esse mundorum, sed innumerabilia ausus es dicere? N I, 96.

mundi: ais Democritum dicere innumerabiles esse mundos; A II, 55. ut inter eos (mundos) nihil prorsus intersit [, et eos quidem innumerabiles]; A II, 55. innumerabilis ... alios dissimiles alios eiusdem modi mundos esse? A II, 125. infinitio ipsa ... tota ab illo (Democrito) est, tum innumerabiles mundi; F I, 21. qui innumerabilis mundos infinitasque regiones ... mente peragravisset; F II, 102. eos .. (deos) innumerabilis esse mundos; N I, 25. in mundis, credo, (veritas est) innumerabilibus; N I, 67. ut innumerabilis natura mundos effectura sit, efficiat, effecerit; N I, 53. innumerabiles .. mundos alios aliarum esse formarum; N II, 48. innumerabiles potius (mundos) in omni puncto temporis alios nasci, alios interire; N II, 94. rectene .. unum mundum diximus, an fuit pluris aut innumerabilis dictu melius? Ti 12. ſ. alqs; A II, 55.

numerus: nominum non magnus numerus ne in pontificiis quidem nostris, deorum autem innumerabilis; N I, 84.

officia: ſ. laudes.

oracula: collegit innumerabilia oracula Chrysippus; D I, 37.

peccata: ex quo nascuntur innumerabilia peccata; O I, 91.

philosophi: in qua (perpetua peregrinatione) aetates suas philosophi nobilissimi consumpserunt, Xenocrates, Crantor, ... innumerabiles alii; T V, 107.

praesensiones: sunt innumerabiles praesensiones non fortuitae; D II, 109.

res: eo cum accessit ... rerum .. innumerabilium multitudo; A II, 30. in quibus (animi partibus) inest memoria rerum innumerabilium, in te quidem infinita; F II, 113. habet (animus hominis) primum memoriam, et eam infinitam rerum innumerabilium; T I, 57. quod iam pueri ... ita celeriter res innumerabilis arripiant, ut ..; C 78.

responsa: quid ego haruspicum responsa commemorem (possum equidem innumerabilia), quae ..? D II, 52.

saecula: cur mundi aedificatores ... innumerabilia saecla dormierint; N I, 21. eandem artem etiam Aegyptii longinquitate temporum innumerabilibus paene saeculis consecuti putantur; D I, 2. cum ... casus .. innumerabilibus paene saeculis in omnibus plura mirabilia quam in somniorum visis effecerit; D II, 147. ea .. (quercus), ut ait Scaevola de fratris mei Mario, »canescet saeclis innumerabilibus;« L I, 1 (2).

sidera: sidera ... innumerabilia caelo inhaerentia cum eius ipsius motu congruere; T V, 69.

somnia: quo modo isti ... non ex multis (somniis) potius uni fidem derogent quam ex uno innumerabilia confirment; D II, 146.

stellae: quas (stellas) tu innumerabilis in deorum numero reponebas; N III, 23.

varietates: somnia observari possunt? quonam modo? sunt enim innumerabiles varietates; D II, 146.

viri: omitto innumerabilis viros, quorum ..; R I, 1.

utilitates: enumerari .. non possunt ... utilitates ‖ † artes, al. ‖ denique innumerabiles ad victum et ad vitam necessariae; N II, 132.

B, a, I. nascuntur: quod .. tempus, quo non innumerabiles nascantur ‖ nascuntur ‖? D II, 97.

sunt: innumerabiles paribus in locis esse eisdem nominibus, honoribus ..? A II, 125.

utuntur: qua (calliditate) perpauci bene utuntur, ... innumerabiles autem improbe utuntur; N III, 75.

II. reperio: reperiam multos, vel innumerabiles potius; F II, 28.

b, I. nascuntur: innumerabilia nascuntur, quibus implentur iuris consultorum libri; L II, 48.

possunt: ſ. II. dico. traho.

significant: an ea, quae dixi, et innumerabilia, quae conlecta habent Stoici, quicquam significant nisi acumen hominum? D II, 145.

sunt: ne plura complectar (sunt enim innumerabilia); F II, 118. innumerabilia sunt, ex quibus effici ... possit ..; N III, 34. sunt .. eius generis innumerabilia; D I, 71. II, 107.

II. dico: innumerabilia dici possunt in hanc sententiam; F III, 38.

facio: quae .. omnia et innumerabilia praeterea ... qui fecerint; F V, 64.

traho: ex insanorum aut ebriorum visis innumerabilia coniectura trahi possunt, quae futura videantur *; D II, 121.

video: haec et innumerabilia ex eodem genere qui videat; N II, 12.

innumerabilitas, Unzahl, zahllose Menge: I. facit, al.: innumerabilitas, inquis, suppeditat atomorum. num eadem ergo ista faciet, ut sint omnia sempiterna? N I, 109.

II. dico: (Epicurus) dicit eadem, atomos, ... infinitatem locorum innumerabilitatemque mundorum; N I, 73.

innumerabiliter, unzähligemal: in qua (aeternitate) cum paene innumerabiliter res eodem modo evenirent isdem signis antegressis; D I, 25.

inopia, Mangel, Armut, Not: I. nascor ex: quam (amicitiam) ex inopia atque indigentia natam volunt; Lae 29.

II, 1. circumveniri: qui aeque vir bonus »multis modis« esset, ut Ennii Alcmaeo, »circumventus morbo, exsilio atque inopia«; F IV, 62.

constitui: nostrum .. otium negotii inopia, non requiescendi studio constitutum est; O III, 2.

enecari: ea .. parte animi, quae voluptate alitur, nec inopia enecta nec satietate affluenti ‖ afluenti ‖; D I, 61.

tardus: redemptor ... non inertia aut inopia tardior fuit, sed ..; D II, 47.

2. in: qui „in amore summo summaque inopia suave esse" dicit »parentem habere avarum«; N III, 72. in Rhodiorum inopia et fame summaque annonae caritate; O III, 50. nec .. in summa inopia levis esse senectus potest ne sapienti quidem; C 8.

propter: utrum propter inbecillitatem atque inopiam desiderata sit amicitia, ... an ..; Lae 26.

inopinatus, unvermutet: A. alqd: hoc

.. fere tum habemus in promptu, nihil oportere inopinatum videri; T III, 55. qui (sapiens) semper animo sic excubat, ut ei nihil inprovisum accidere possit, nihil inopinatum, nihil omnino novum; T IV, 37. nihil, cum acciderit, admirari, ut inopinatum ac novum accidisse videatur; T V, 81. nec hoc tam re est quam dictu inopinatum atque mirabile; P 35.

B, I. accidit, II. alqd: sunt qui satis putent ostendere nihil inopinati accidisse, *ut Cyrenaici*; T III, 76.

III. ex: ut in araneolis aliae quasi rete texunt, ... aliae autem ex inopinato observant; N II, 123.

inops, hülflos, machtlos, arm, dürftig: A. avari: inprobi et avari ... non modo non copiosi ac divites, sed etiam inopes ac pauperes existimandi sunt; P 52.

Graecia: o verborum inops interdum, quibus abundare te semper putas, Graecia! T II, 35.

improbi: s. avari.

lingua: Latinam linguam non modo *non* inopem ..., sed locupletiorem etiam esse quam Graecam; F I, 10. quod nobis in hac inopi lingua non conceditur; F III. 51.

multitudo: cum premeretur inops multitudo ab iis, qui maiores opes habebant; O II, 41.

tyranni: intellegitur, quam fuerint inopes (tyranni) amicorum; Lae 53.

vir: quis est .., qui inopis et optimi viri causae non anteponat in opera danda gratiam fortunati et potentis? O II, 69.

B, I. habet, al.: inops ille, si bonus est vir, etiamsi referre gratiam non potest, habere certe potest; O II, 69.

quaerunt: ut ... magis amicitiarum praesidia quaerant ... inopes quam opulenti; Lae 46.

II. admoneo: quam multi inopes digni praesidio deorum nullo somnio ad thensaurum reperiendum admonentur! D II, 134.

defendo: sin autem inopem, probum tamen et modestum (defenderis); O II, 70.

inordinatus, ungeordnet, Unordnung: quicquid erat, ... id .. (deus) ex inordinato in ordinem adduxit; Ti 9.

inp— s. **imp—**

inquam, sagen, sprechen, antworten, fragen: inquam: quasi .. ipsos induxi loquentes, ne „inquam" et „inquit" saepius interponeretur; Lae 3. — et ego: ista quidem, inquam, Varro, iam diu exspectans non audeo tamen flagitare; A I, 3. tum ego: sunt, i., ista, Varro; A I, 9. quod audio. quanam, i., de re? A I, 13. quid? ergo, i., Antiocho id magis licuerit, nostro familiari? A I, 13. et simul: adsidamus, i., si videtur; A I, 14. quid me, i., putas? A I, 18. tu vero, i., Varro, bene etiam meriturus mihi videris de tuis civibus; A I, 26. nos vero volumus, i., ut pro Attico etiam respondeam; A I, 33. mihi vero, i., videtur; A I, 35. comprendibile — (feretis hoc? nos vero i.); A I, 41. breviter sane ... exposita est, i., a te, Varro, ... ratio; A I, 43. tum ego: cum Zenone, i., ... Arcesilas sibi omne certamen instituit; A I, 44. non numquam, veri simile est || non, inquam v. s. sit, al. ||; A II, 48. optume, i.; A II, 148. habeo, i., sententiam tuam; A II, 148. teneo te, i.; A II, 148. »„χαῖρε", i., „Tite"!« F I, 9. vide, quantum, i., fallare, Torquate; F I, 15. nisi mihi Phaedrum, i., mentitum ... putas; F I, 16. principio, i., in physicis, quibus (Epicurus) maxime gloriatur, primum totus est alienus; F I, 17. haec igitur Epicuri non probo, i.; F I, 26. fieri, i., Triari, nullo pacto potest, ut ..; F I, 27. an me, i., nisi te audire vellem, censes haec dicturum fuisse? F I, 28. tuo vero id quidem, i., arbitratu; F I, 28. certe, i., pertinax non ero; F I, 28. ut placet, i.; F I, 29. primum, i., deprecor, ne ... putetis; F II, 1. me ipsum esse dicerem, i.; F II, 6. atqui, i., aut Epicurus, quid sit voluptas, aut omnes mortales ... nesciunt; F II, 6. istam voluptatem, inquit, Epicurus ignorat? non semper, i.; F II, 7. ego vero non dubito, i., quin ..; F II, 7. quid est, ... quod requiras? dicam, i.; F II, 8. tenesne igitur, i., Hieronymus Rhodius quid dicat esse summum bonum? F II, 8. idem iste (Hieronymus), i., de voluptate quid sentit? F II, 8. non dolere, i., istud quam vim habeat, postea videro; F II, 9. estne, quaeso, i., sitienti in bibendo voluptas? F II, 9. cur igitur, i., res tam dissimiles eodem nomine appellas? F II, 9. nonne meministi ...? memini vero, i.; F II, 10. immo sit sane nihil melius, i.; F II, 11. quid dubitas igitur, i., ... id tenere unum? F II, 11. rhetorice igitur, i., nos mavis quam dialectice disputare? F II, 17. Zenonis est, i., hoc Stoici; F II, 17. si (Epicurus) alia sentit, i., alia loquitur; F II, 21. pudebit te, i., illius tabulae; F II, 69. delector enim, ... delector, i., et familia vestra et nomine; F II, 72. quam omnes urbani, rustici, omnes, i., qui Latine loquuntur, voluptatem vocant; F II, 77. sit voluptas non minor in nasturcio illo ...; sit, i., tam facilis, quam vultis, comparatio voluptatis; F II, 92. age sane, i.; F II, 119. heri, i., ludis commissis ex urbe profectus veni ad vesperum; F III, 8. aetatem vides. video equidem, i.; F III, 9. commentarios quosdam, i., Aristotelios ... veni ut auferrem; F III, 10. vide, ne magis, i., tuum fuerit ... non nova te rebus nomina imponere; F III, 10. dicuntur ista .. magnifice, i.; F III, 11. eadem, i., dicere posses; F III, 12. hanc eorum, i., sententiam sequi nos censes oportere? minime vero istorum quidem, inquit; F III, 12. istud quidem, i., optime dicis; F III, 13. si quidem, inquit, (discrimen) tollerem, sed relinquo. quonam modo? i.; F III, 13. 14. unum istud, quod honestum appellas, rectum, laudabile, decorum, ... id igitur, i., si solum est bonum; F III, 14. minime id quidem, i., alienum; F III, 14. facillimum id quidem est, i.; F III, 15. sedulo, i., faciam; F III, 16. est, ut dicis, i.; F III, 19. iste vir altus ..., is, i., quem efficere volumus; F III, 29. ne tu, i., Cato, verbis illustribus! F III, 40. ego autem: ne tu, i., Cato, ista exposuisti; F IV, 1. tum ego: non mehercule, i., soleo temere contra Stoicos; F IV, 2. cur igitur easdem res, i., Peripateticis dicentibus verbum nullum est, quod non intellegatur? F IV, 2. atqui, i., Cato, si istud obtinueris; F IV, 2. immo istud quidem, i., quo loco quidque *; F IV, 2. existimo igitur, i., Cato, veteres illos ..; F IV, 3. habes, i., Cato, formam eorum ... philosophorum; F IV, 19. ego autem a te elegantiora desidero. a mene tu? i.; F IV, 24. optime, i.; F IV, 44. T I, 119. scrupulum, i., abeunti; sed videbimus; F IV, 80. hic ego: Pomponius quidem, i., noster iocari videtur; F V, 4. hic ego: etsi facit hic quidem, i., Piso, ut vides, ea, quae praecipis, tamen ..; F V, 6. atque ego: scis me, i., istud idem sentire, Piso; F V, 8. ne ... vobis molestus sim. mihi, i., qui te id ipsum rogavi? F V, 8. ita prorsus, i.; F V, 27. »ego sum Orestes«, contraque ab altero: »immo enimvero ego sum, i., Orestes;« F V, 63. et ego: tu vero, i., Piso, ... visus es; F V, 75. respondebo me non quaerere, i., hoc tempore, quid virtus efficere possit, sed quid constanter dicatur, quid ipsum a se dissentiat. quo, inquit, modo? quia, cum a Zenone i., hoc magnifice tamquam ex

oraculo editur: „virtus ad beate vivendum se ipsa contenta est", quare? inquit; respondet: „quia ..;" F V, 79. ego vero isti, i., permitto; F V, 76. non est ista || ita ||, i., Piso, magna dissensio; F V, 76. et ego: Piso, i., si est quisquam ..; F V, 78. animadverti, i., te isto modo paulo ante ponere; F V, 81. quid me istud, i., rogas? F V, 83. tamen a proposito, i., aberramus; F V, 83. ne longius, prorsus, i., Piso, si ista mala sunt, (liber ille) placet; F V, 85. id quaeris, i., in quo ..? F V, 86. tu vero, i., ducas (discipulum) licet, si sequetur; F V, 86. atqui iste locus est, Piso, tibi etiam atque etiam confirmandus, i.; F V, 95. quid aliud agimus, ... quid, i., tum agimus, nisi animum ad se ipsum advocamus? T I, 75. aliud, i., est dolere, aliud laborare; T II, 35. dabit, i., se in tormenta vita beata; T V, 80. atque || atqui || mihi quoque videor, i., venisse ... oportune || opportune ||; N I, 16. Critolaus, i., evertit Corinthum; N III, 91. optime vero, i.; D I, 8. arcem tu quidem Stoicorum, i., Quinte, defendis; D I, 10. ego vero, i., philosophiae, Quinte, semper vaco; D I, 11. *condemnemus* ... eos, qui ..., condemnemus i., hos aut stultitiae aut vanitatis; D I, 36. tuae partes sunt, tuum, i, auspiciorum patrocinium debet esse; D I, 105. quae cum dixisset Quintus, praeclare tu quidem, i., paratus *; D I, 132. atque ego: adcurate tu quidem, i., Quinte, et Stoice Stoicorum sententiam defendisti; D II, 8. de quibus (divinandi generibus), Quinte, i., si placet, disseramus. mihi vero, inquit, placet; D II, 100. sum exorsus dicere: non ignoro, i., Quinte, te semper ita sensisse, ut ..; D II, 101. tu vero, i., vel audire vel dicere (potes); Fa 3. quam ob rem, i., ... hodie, utro (studio) frui malis, optio sit tua; Fa 3. an mihi, i., potest quicquam esse molestum, quod ..? Fa 4. quaeso, i., pater sanctissime atque optime, ... quid moror in terris? R VI, 15. quid? hic, i., quis est, qui conplet aures meas tantus ... sonus? R VI, 18. ego vero, i., Africane, ... euitar; R VI, 26. haec est, i., societas, in qua omnia insunt, quae putant homines expetenda; Lae 84. virtus, virtus, i., || virtus, i. ||, C. Fauni, et tu, Q. Muci, .. conciliat amicitias; Lae 100. quid? tu, i., soles ... summam ... non probare? fr V, 59.

inquis: si, inquis, deus te interroget ..; A II, 80. an me, i., tam amentem putas, ut ..? F II, 74. nihil equidem (meream), i., ut rationem vitae beatae ... deseram; N I, 67. ratio || ratio, inquis, || docuit; N I, 96. habebam, i., in animo insitam informationem quandam dei; N I, 100. innumerabilitas, i., suppeditat atomorum; N I, 109. quae ergo vita? suppeditatio, i., bonorum nullo malorum interventu; N I, 111. evenire .. (haec) te ipsum dico videre casu, i.; D I, 23. f. inquies; D II, 117.

inquit: Atticus: omitte ista ..., quaeso, inquit; A I, 2. sed de te ipso quid est, i., quod audio? A I, 13. relictam a te veterem Academiam, i.; A I, 13. est, i., ut dicis; A I, 13. sane istuc quidem, i.; A I, 14. sed quid ago? i.; A I, 18. tum Atticus: tu vero, i., perge, Varro; A I, 18. pergamus igitur, i., quoniam placet; A I, 18. audebimus ergo, i., novis verbis uti te auctore; A I, 26. et recte, i., respondes; A I, 33. tum || tunc || Varro: tuae sunt nunc partes, i., ... docere ..; A I, 43. hic Catulus: etsi heri, i., id ... paene explicatum est, ... tamen ..; A II, 10. tum ille: non sane, i., Hortensi, conturbat me exspectatio tua; A II, 10. at ille: cum Alexandriae pro quaestore, i., essem; A II, 11. non solemus, i., ostendere; A II, 60. ut, qui audient, i., ratione potius quam auctoritate ducantur; A II, 60. tum mihi Catulus: si te, i., Luculli oratio flexit; A II, 63. Chius Metrodorus initio libri, qui est de natura: „nego" i., „scire nos ..;" A II, 73. nihil me laedit, i.; A II, 94. cautum est, i.; A II, 93. sic me, i., ante sustineo; A II, 94. si enim, i., alterutrum concessero necessarium esse; A II, 97. non concedo, i., Epicuro; A II, 101. hoc, i., ipsum impediet, quod statuet ..; A II, 109. non me quidem, i., sed sapientem dico scire; A II, 115. praecide, i.; A II, 133. Zeno in una virtute positam beatam vitam putat. quid Antiochus? etiam, i., beatam, sed non beatissimam; A II, 134. tum Lucullus: non moleste, i., fero nos haec contulisse; A II, 148. quid Catulus sentit? ... tum Catulus: egone? i.; A II, 148. Synephebos ego, i., potius Caecilii aut Andriam Terentii quam utramque Menandri legam? F I, 4. Torquatus: quoniam nacti te, i., sumus aliquando otiosum; F I, 14. quam ob rem tandem, i., (Epicurus) non satisfacit? F I, 15. quid igitur est? i.; F I, 17. quae cum dixissem, ... tum Triarius leniter arridens: tu quidem, i., ... sustulisti; F I, 26. tum Torquatus: prorsus, i., assentior; F I, 28. utrum igitur, i., || igitur || percurri omnem Epicuri disciplinam placet, an ..? F I, 28. sic faciam igitur, i.: unam rem explicabo; F I, 28. tibi, .. si mihi probabis ea, quae dices, libenter assentiar. probabo, i.; F I, 28. 29. primum igitur, i., sic agam, ut ..; F I, 29. „eadem", i., „sententia confirmavit animum, ne ..;" F I, 68. quae cum dixisset, explicavi, i., sententiam meam; F I, 72. quis, quaeso, i., est, qui, quid sit voluptas, nesciat? F II, 6. tum ille ridens: hoc vero, i., optimum, ut is ... nesciat! F II, 6. nesciunt. quonam, i., modo? F II, 6. quasi vero me pudeat, i., istorum; F II, 7. quid est igitur, i., quod requiras? F II, 8. ego quoque, i., didicerim libentius, si quid attuleris, quam te reprehenderim; F II, 8. teneo, i., finem illi [Hieronymo) videri nihil dolere; F II, 8. negat (Hieronymus) esse eam (voluptatem), i., propter se expetendam; F II, 9. et quidem, i., vehementer (Hieronymus) errat; F II, 9. atqui reperies, i., in hoc quidem pertinacem; F II, 9. quis istud possit, i., negare? F II, 9. restincta .. sitis stabilitatem voluptatis habet || habet, inquit ||; F II, 9. quid paulo ante, i., dixerim, nonne meministi? F II, 10. an potest, i. [ille], quicquam esse suavius quam nihil dolere? F II, 11. plane idem, i., (voluptas est) et maxima quidem; F II, 11. non vides ...? non prorsus, i.; F II, 17. tum ille: finem, i., interrogandi, si videtur; F II, 17. quasi vero, i. perpetua oratio rhetorum solum, non etiam philosophorum sit; F II, 17. obsecro, i., Torquate, haec dicit Epicurus?. ... at ille non pertimuit saneque fidenter: istis quidem ipsis verbis, i.; F II, 21. »es homo miser, i.«; F II, 24. non laboro, i., de nomine; F II, 28. „quod (gloriosum)", i., „quamquam voluptatibus quibusdam est saepe iucundius, tamen expetitur propter voluptatem;" F II, 48. prodest, i., mihi eo esse animo; F II, 78. non minor, i., voluptas percipitur ex vilissimis rebus quam ex pretiosissimis; F II, 91. traditur, i., ab Epicuro ratio neglegendi doloris; F II, 93. maximus dolor, i.. brevis est; F II, 93. „moriatur", i.; F II, 95. „cum ageremus", i., „vitae beatum et eundem supremum diem"; F II, 96. „compensabatur", i., „tamen cum his omnibus animi laetitia"; F II, 96. „compensabatur", i., „cum summis doloribus laetitia"; F II, 97. „praeteritis", i., „gaudeo." quibusnam praeteritis? F II, 98. Themistocles ... „oblivionis (artem)", i., „mallem"; F II, 104. quod .. ne vivus quidem, i., diutius sentire poterat, quam dum fruebatur; F II, 106. recte, i., intellegis; F II, 119. tum Triarius: posthac quidem, i., audacius; F II, 119. quid tu, i., huc? a villa enim, credo; F III, 8. praeclare, i.,

facis; F III, 9. sed residamus, i., si placet; F III, 9. quam vellem, i., te ad Stoicos inclinavisses! F III, 10. egone quaeris, i., quid sentiam? F III, 11. non ignoranti tibi, i., quid sim dicturus, ... respondebo; F III, 14. experiamur igitur, i.; F III, 15. bene facis, i., quod me adiuvas; F III, 16. placet his, i., ... animal ... conciliari; F III, 16. quoniam, i., ab his principiis naturae discessimus; F III, 20. tum ille: his igitur ita positis, i., sequitur magna contentio; F III, 41. ut enim, i., nemo dicit in regia regem ... productum esse ..., sic ..; F III, 52. tum ille: ain tandem? i.; F IV, 1. obscura, i., quaedam esse confiteor; F IV, 2. easdemne res (dicentibus)? i.; F IV, 2. putabam equidem satis, i., me dixisse; F IV, 2. ut placet, i.; F IV, 2. mihi vero, i., placet agi subtilius; F IV, 24. rogarem te, i., ut diceres pro me tu idem; F IV, 62. quarum, i., artium summae crescere possunt; F IV, 67. media illa, i., ... tamen eius modi sunt, ut ..; F IV, 71. ista, i., quae dixisti, ... „bona" non dico; F IV, 72. ut, i., in fidibus pluribus ... omnes aeque incontentae sint, sic ..; F IV, 75. ut enim, i., gubernator aeque peccat, si ..., item ..; F IV, 76. tum Piso: naturane nobis hoc, i., datum dicam an errore quodam, ut ..? F V, 2. tum Quintus: est plane, Piso, ut dicis, i.; F V, 3. tum Piso: quoniam igitur aliquid omnes, quid Lucius noster? i.; F V, 5. et ille, cum erubuisset: noli, i., ex me quaerere; F V, 5. tum Piso: atqui, Cicero, i., ista studia ... ingeniosorum sunt; F V, 6. tum ille amicissime, ut solebat: nos vero, i., ... conferamus; F V, 6. sed utrum hortandus es nobis, Luci, i., an etiam tua sponte propensus es? F V, 6. tum ille ... verecunde: facio, i., equidem; F V, 6. tum Piso: etsi hoc, i., fortasse non poterit sic abire, ... tamen ..; F V, 7. et ille ridens: age, age, i., ... exponamus adulescenti, si quae forte possumus; F V, 8. exposita igitur, i., terminatione rerum expetendarum; F V, 27. quid est? i.; F V, 75. est, ut dicis, i.; F V, 75. tum mihi Piso: quid ergo? i., dasne adulescenti veniam? F V, 76. an vero, i., quisquam potest probare, quod perceptum ... non habet? F V, 76. utrum igitur tibi, i., non placet, virtutisne esse tantam vim ..., an ..? F V, 77. atqui, i., si Stoicis concedis, ut ..; F V, 78. istic sum, i.; F V, 78. immo vero, i., ad beatissime vivendum parum est, ad beate satis; F V, 81. ergo, i., tibi Q. Metellus ... nonne beatior quam ... Regulus? F V, 82. quid igitur, i., eos (Stoicos) responsuros putas? F V, 83. inde igitur, i., ordiendum est; F V, 83. audeo dicere, i.; F V, 84. quem hunc appellas, Zeno? beatum, i. — etiam beatissimum? quippe, inquiet; F V, 84. Theophrasti igitur, i., tibi liber ille placet de beata vita? F V, 85. nonne igitur, i., tibi (ista) videntur mala? F V, 86. in quo ... verses te huc atque illuc necesse est. quo tandem modo? i.; F V, 86. et ille ridens: video, i., quid agas; F V, 86. audi igitur, i., Luci; F V, 86. mane, quaeso, i., Charmide noster; F V, 94. tum Quintus: mihi quidem, i., satis hoc confirmatum videtur; F V, 96. nondum (puer) gustaverat, i., vitae suavitatem; T I, 93. quo sonitu reddito adridens (Theramenes) „propino", i., „hoc pulchro Critiae"; T I, 96. „magna me", i., „spes tenet, iudices, ..;" T I, 97. „sed tempus est", i., „iam hinc abire me"; T I, 99. e quibus (Lacedaemoniis) unus ... „in umbra igitur", i., „pugnabimus"; T I, 101. quae (Lacaena) ... „idcirco", i., „(filium) genueram, ut esset, qui ..;" T I, 102. „istis, quaeso", i., „ista horribilia minitare purpuratis tuis"; T I, 102. rogatus (Socrates) ... „multam vero", i., „operam, amici, frustra consumpsi"; T I, 103. Diogenes ... proici se iussit inhumatum. tum amici: „volucribusne et feris?" „minime vero", i.; T I, 104. praeclare Anaxagoras, qui ... quaerentibus amicis, velletne Clazomenas ... auferri, „nihil necesse est", i.; T I, 104. qui (Laco) ... accessit ad senem et gratulatus: „morere, Diagora", i.; T I, 111. hic .. noster: »nemo me lacrimis decoret,« i., »nec funera fletu faxit!« T I, 117. „nihil est", i., „malum, nisi quod turpe atque vitiosum est"; T II, 29. „numquam quicquam (interest, doleas)", i., „ad beate quidem vivendum"; T II, 29. ille exercitatus ... medicum modo requirens ... »o Patricoles,« i., »ad vos adveniens auxilium ... peto;« T II, 38. „neglege", i., „dolorem"; T II, 44. „si summus dolor est," i., „brevem necesse est esse"; T II, 44. „ergo," i., „dolor diuturnus habet laetitiae plus quam molestiae"; T II, 44. »pedetemptim«, i., »et sedato nisu;« T II, 48. at ille: „tu vero", i., „potes (me audire)"; T II, 61. nec absurde Crantor ille ... „minime", i., „adsentior iis, qui ..;" T III, 12. „ne aegrotus sim; si", i., „fuero || fuerat; si sim, qui fuerat ||, sensus adsit"; T III, 12. »nolite«, i., »hospites ad me adire!« T III, 26. deinde paulo infra: „saepe quaesivi", i., „ex iis, qui ..;" T III, 42. explanavit, quid diceret. „saporem", i., „et corporum complexum"; T III, 46. „nolim", i., „mea bona, Gracche, tibi viritim dividere libeat"; T III, 48. »occidam illum equidem et vincam, si id quaeritis, i.«; T IV, 48. „fortitudo est", i., „scientia rerum perferendarum"; T IV, 53. qui (Archytas) ... „quo te modo", i., „accepissem, nisi iratus essem!" T IV, 78. quod idem melioribus etiam verbis Metrodorus: „occupavi te", i., „Fortuna"; T V, 27. velut in Gorgia Socrates ... „haud scio", i.; T V, 35. „cui viro", i., „ex se ipso apta sunt omnia, quae ..;" T V, 36. qui (Laco) ... „non sane optabilis ista quidem", i., „rudentibus apta fortuna"; T V, 40. „visne igitur", i., „o Damocle ... ipse eam (vitam) degustare?" T V, 61. „utinam ego", i., „tertius vobis amicus adscriberer!" T V, 63. Socrates ... „quam multa non desidero!" i.; T V, 91. „vos hesterna", i., „cenula non intellexistis me pecunia non egere?" T V, 91. Diogenes liberius ... Alexandro ... „nunc quidem paululum", i., „a sole"; T V, 92. Socrates quidem cum rogaretur, cuiatem se esse diceret, „mundanum", i.; T V, 108. cuius (Antipatri Cyrenaici) caecitatem cum mulierculae lamentarentur, „quid agitis?" i.; T V, 112. Theodorus Lysimacho mortem minitanti „magnum vero", i., „effecisti, si ..;" T V, 117. quae (lex) in Graecorum conviviis obtinetur: „aut bibat", i., „aut abeat"; T V, 118. tum, ut me Cotta vidit, peroportune || peropportune ||, i., venis; N I, 15. tum Cotta: si, i., liber Antiochi nostri ... vera loquitur; N I, 16. quam ob rem, i., Vellei, nisi molestum est, repete, quae coeperas; N I, 17. tum Velleius fidenter sane ...: audite, i., non futtilis || futilis || sententias; N I, 18. tum Cotta comiter, ut solebat: atqui i. Vellei ..; N I, 57. „quia, quanto diutius considero," i., „tanto mihi res videtur obscurior"; N I, 60. „numquam vidi," i., „animam rationis ... participem in ulla alia nisi humana figura"; N I, 87. nihil habet (deus), i., negotii; N I, 102. quae cum Cotta dixisset, tum Velleius: ne ego, i., incautus! N II, 1. an, i., oblitus es, quid initio dixerim? N II, 2. tum Lucilius: ne egere quidem videtur, i., oratione prima pars; N II, 4. „si enim", i., „est aliquid in rerum natura"; N II, 16. „nihil", i., „quod animi ... est expers, id generare ex se potest animantem conpotemque rationis"; N II, 22. „ergo", i., „cum sol igneus sit ..;" N II, 40. praeclare ergo Aristoteles: „si essent", i., „qui ..;" N II, 95. atque hoc loco me intuens: utar, i.,

carminibus Aratiis || Arateis ||; N II, 104. quae cum Balbus dixisset, tum adridens Cotta: sero, i., mihi, Balbe, praecipis, quid defendam; N III, 1. hic Velleius: nescis, i., quanta cum exspectatione, Cotta, sim te auditurus; N III, 2. tum Cotta: sic mehercule, i., Vellei; N III, 3. tum Cotta: optime, i.; N III, 5. tum Balbus: quam igitur a me rationem, i., Cotta, desideras? et ille: quadripertita, i., fuit divisio tua; N III, 6. tum Cotta: primum quidque videamus, i.; N III, 7. tum Cotta: quia sic adgredior, i., ad hanc disputationem, quasi ..; N III, 7. dic igitur, i, quid requiras; N III, 8. quia te quoque, i., animadverti, Cotta, ... onerare iudicem; N III, 8. tum Cotta: quam simile istud sit, i., tu videris; N III, 9. tum Lucilius: an tibi, i., fabellae videntur? N III, 13. tum Cotta: rumoribus, i., mecum pugnas, Balbe; N III, 13. is (Chrysippus) igitur: „si aliquid est", i., „quod homo efficere non possit"; N III, 25. „si domus pulchra sit, intellegamus eam dominis", i., „aedificatam esse, non muribus"; N III, 26. non inurbane Stratonicus ...: „ergo", i., „mihi Alabandus, tibi Hercules sit iratus!" N III, 50. tum Balbus: interpellare te, i., Cotta, nolo; N III, 65. »adde || addo ||«, i., »huc, quod mihi portento caelestum pater prodigium misit«; N III, 68. ridens (Dionysius) „videtisne", i., „amici, quam bona ... navigatio .. detur?" N III, 83. Diagoras ... „ita fit", i.; N III, 89. non animadvertunt, i., omnia di; N III, 90. Lucilius autem: vehementius, i., Cotta, tu quidem invectus es ..; N III, 94. perlegi, [ille] i. || i. ille ||, tuum paulo ante tertium ..; D I, 8. tum Quintus: dicitur quidem istuc, i., a Cotta; D I, 8. atque ille: mihi vero, i., satis est argumenti ..; D I, 10. nihil, i., equidem novi; D I, 11. siquidem ad mortem proficiscens Callanus Indus ... „o praeclarum discessum", i., „e vita"! D I, 47. „optime", i.; D I, 47. „quid est", i., „mea Tertia? quid tristis es?" „mi pater", i., „Persa periit." tum ille artius puellam conplexus: „accipio", i., „mea filia, omen"; D I, 103. Socrates ... „et nostrum quidem", i., „humanum est consilium"; D I, 122. haec habui, i., de divinatione quae dicerem; D I, 131. „ain tu?" i., „carunculae vitulinae mavis ... credere?" D II, 52. „tum esset", i., „ostentum, si anguem vectis circumplicavisset"; D II, 62. attulit, i., in cavea pullos is, qui ..; D II, 72. „quod finitum est", i., „|| id || habet extremum"; D II, 103. „si sine oculis", i., non potest exstare officium et munus oculorum"; D II, 107. „si", i., „|| cum || aliquando oculi peccent, tamen ..;" D II, 108. quid est perspicuum? „multa vera", i., „evadere"; D II, 109. tum ille (coniector): „nihilne", i., „de vitello?" D II, 134. quod .. Marii corpus erat? ex eo, i., quod fuerat; D II, 137. at ille (coniector): „vinces", i.; D II, 144. is (Antipho) autem: „vincare", i., „necesse est"; huic eidem (cursori) Antipho: „baro", i., „victum te esse non vides?" D II, 144. tum Hirtius: gratissumum, i., et tuorum omnium simile; Fa 3. ita, i., audiam te disputantem, ut ..; Fa 4. quoniam igitur, i., tantum natura a natura distat; Fa 8. quia futura vera, i., non possunt esse ea, quae ..; Fa 26. „quaedam enim sunt", i., „in rebus simplicia, quaedam copulata"; Fa 30. „causarum enim," i., „aliae sunt perfectae et principales, aliae ..; Fa 41. „ut igitur", i., „qui protrusit cylindrum, dedit ei principium motionis, ... sic ..; Fa 43. „declinat", i., „atomus"; Fa 46. in aurem Pontius: „Scipio", i., „vide, quid agas"; Fa fr 5. quid tu, i., tam mane, Tubero? R I, 14. tum Philus: non mihi videtur, i., ... alius nobis sermo esse quaerendus; R I, 19. tum Laelius: non audeo quidem || equidem ||, i., ad ista, Scipio, dicere; R I, 30. hic Philus: non hercule, i., Scipio, dubito, quin ..; R I, 37. tum Laelius: quid tu, i., Scipio? R I, 54. credo, i., sed ..; R I, 55. quid habet illius carminis simile haec oratio? tantum, i., ut ..; R I, 56. dabo tibi testes .... istos, i., volo; R I, 58. ista || ea || (aetas) vero, i., adulta vix; R I, 58. permittis illi iracundiae dominatum animi tui? non mehercule, i.; R I, 59. sic, i., est; R I, 60. probas igitur animum ita adfectum? nihil vero, i., magis; R I, 60. pluresne praesunt negotiis tuis? immo vero unus, i. || [inquit] ||; R I, 61. adducor, i., ut prope modum adsentiar; R I, 61. tu non vides ...? video vero, i.; R I, 62. est, i., ut dicis; R I, 62. vides eum (dictatorem), Laeli, magistrum populi appellari. video, i.; R I, 63. vides unius iniustitia concidisse ... . video vero, i.; R I, 64. ergo ex hac infinita, i., licentia haec summa cogitur, ut ..; R I, 67. tum Laelius: prorsus, i., expressa sunt a te, quae ..; R I, 68. tum Laelius: tuum vero, i., Scipio; R I, 71. cognoscere mehercule, i., consuetudinem istam; R I, fr 4. quod habemus, i., institutae rei publicae tam clarum ... exordium quam ..? R II, 4. tum Scipio: falsum est enim || est ||, Manili, i., id totum; R II, 28. ita est, i.; R II, 33. et Philus: heia vero, i., geram morem vobis; R III, 8. quo scelere inpulsus mare haberet infestum ..., „eodem", i., „quo tu orbem terrae"; R III, 24. Scipio quasi quodam gaudio elatus multas tu quidem, i., Laeli, saepe causas ita defendisti, ut ..; R III, 42. hic Scipio: adgnosco, i., tuum morem istum, Spuri; R III, 47. si urgeant, i.; R IV, 8. (senex) suspexit ad caelum et: grates, i., tibi ago; R VI, 9. ille (Africanus): ades, i., animo ..., Scipio; R VI, 10. leniter arridens Scipio: st! quaeso, i., ne me e somno excitetis; R VI, 12. immo vero, i., hi || ii || vivunt, qui ..; R VI, 14. hic est, i., ille (sonus), qui ..; R VI, 18, tum Africanus: sentio, i., te sedem etiam nunc hominum ... contemplari; R VI, 20. »hoc plus«, i., »ne facito«; L II, 59. »homini«, i., »mortuo ne ossa legito«; L II, 60. poena .. est, »si quis bustum ... aut monimentum«, i., »aut columnam violarit«; L II, 64. ac nostro quidem † qui ‖ avo ‖ ... M. Scaurus consul: „utluam", i., „M. Cicero..!" L III, 36. praeclarum illud Platonis: „non", i., „solum scientia ..;" O I, 63. „quae te, malum!" i., „ratio in istam spem induxit, ut ..?" O II, 53. „ego vero", i., „malo virum, qui pecunia egeat, quam ..;" O II, 71. tum Cato: „quid hominem", i., „occidere?" O II, 89. scite Chrysippus, ut multa: „qui stadium", i., „currit ..;" O III, 42. tum Canius: „quaeso", i., „quid est hoc, Pythi?" O III, 59. et ille: „quid mirum?" i.; O III, 59. „nullae (feriae sunt), quod sciam", i.; O III, 59. ut Themistocles fertur ... respondisse ...: „nec hercule", i., „si ego Seriphius essem ..;" C 8. qui (Leontinus Gorgias) ... „nihil habeo", i., „quod accusem senectutem"; C 13. bene Sophocles ... „di meliora!" i.; C 47. „sic me colitote," i., „ut deum"; C 81. „numquam", i., „|| numquam || voluisset id quidem"; Lae 37. »magnas vero agere gratias Thais mihi?« satis erat respondere: „magnas"; „ingentes," i.; Lae 98. cum (Bias) esset admonitus a quodam, ut idem ipse faceret, „ego vero", i., „facio"; P 8. parva, i., est res; P 20. „a philosophis", i., „ista sumis"; P 23. „Romae sum", i.; P 32. „at sumus", i., „principes civitatis"; P 36. „magna", i., „bella gessi"; P 37. captum me fortasse, i., putas et id, quod nollem, confiteri coactum; fr V, 63. f. iuquam; Lae 3. F II, 7. III, 12. 13. V, 79. D II, 100. — „cum" enim inquit „inexplebiles populi fauces exaruerunt libertatis siti"; R I, 66. — tantum .. te modo || non modo, al. || monuit, inquit a d r i d e n s, ut caveres ..; A II, 63.

eiuro, i. arridens, iniquum, hac quidem de re; F II, 119. ambo enim, i. adridens, ab eodem Philone nihil scire didicistis; N I, 17. cum ... Salinatori ... ita dicenti: „mea opera, Q. Fabi, Tarentum recepisti": „certe," i. ridens; C 11. — nos vero, inquit Atticus; A I, 25. equidem, i. Hortensius, feci plus quam vellem; A II, 10. per me vel stertas licet, i. Carneades, non modo quiescas; A II, 93. „oculorum", i. Plato, „est in nobis sensus acerrimus"; F II, 52. si scieris, i. Carneades, aspidem occulte latere uspiam; F II, 59. habeo, i. Torquatus, ad quos ista referam; F II, 119. vives, i. Aristo, magnifice atque praeclare; F IV, 69. quin etiam „ferae", i. Pacuvius, ... iniecto terrore mortis „horrescunt"; F V, 31. non (acutiorem philosophiam) quam nostram quidem, i. Pomponius iocans; F V, 96. „quid aliud", i. Aristoteles, „in bovis, non in regis sepulcro inscriberes?" T V, 101. „veni Athenas", i. Democritus, „neque me quisquam ibi adgnovit"; T V, 104. mihi vero, i. Cotta, videtur; N I, 17. minime vero, i. Cotta; N II, 3. haec, si recte memini, partitio fuit. rectissume, i. Balbus; N III, 6. quid est, i. Balbus, ... cur a me velis discere? N III, 7. optime, i. Cotta; N III, 20. mihi vero, i. Velleius, valde videtur; N III, 65. quippe, i. Velleius qui etiam somnia putet ad nos mitti ab Iove; N III, 95. „aliquot somnia vera", i. Ennius, „sed omnia noenum necesse est"; D II, 127. quae res tandem inciderat? i. Philus. tum ille: de solibus istis duobus; R I, 17. ain tandem? i. Tubero; R I, 23. nec vero, i. Africanus, ita disseram ..., ut ..; R I, 38. est igitur, i. Africanus, res publica res populi; R I, 39. quid? i. Laelius. et ille: quid censes, nisi ..? R I, 56. quinam, i. Laelius, isti sunt? et ille: qui ..; R I, 56. optime, i. Scipio; R I, 60. est vero, i. Scipio, in pace et otio; R I, 63. ergo, i. Scipio, cum ... temptaret; R II, 23. verene, i. Manilius, hoc memoriae proditum est, Africane? R II, 28. di inmortales, i. Manilius, quantus iste est hominum ... error! R II, 29. atqui multo id facilius cognosces, i. Africanus, si ..; R II, 30. ita est, i. Scipio; R II, 37. sane, i. Scipio, et libenter quidem; R II, 64. atqui id tibi, i. Laelius, verendum || non || est; R III, 8. et multo etiam magis, i. Mummius; R III, 46. quae tandem ista sunt (praemiorum genera)? i. Laelius. tum Scipio ..; R VI, 8. quaeso, i. Africanus, quousque humi defixa tua mens erit? R VI, 17. „utinam", i. C. Pontius Samnis, „ad illa tempora me fortuna reservavisset!" O II, 75. „ille vero", i. Antipater; O III, 55. »multi iniqui atque infideles regno, pauci benivoli,« i. Accius; O III, 84. — minime vero, inquit ille; A I, 2. minime vero, i. ille, (ratio) consentit; F III, 10. neutrum vero, i. ille; F IV, 44. verum hoc idem faciamus saepe. nos vero, i. ille; F IV, 80. „condimenta .. defuerunt." „quae tandem?" i. ille; T V, 98. quo de libro, Balbe, velim scire quid sentias. egone? i. ille; N I, 16. qui tandem? i. ille; N III, 3. mihi vero, i. ille, nihil potest esse iucundius; D II, 150. quibus actis, quid ergo? i. ille, ... possumne aliquid audire? Fa 3. tum Scipio: utere igitur argumento, Laeli, tute ipse sensus tui. cuius, i. ille, sensus? R I, 59. non desinam te uti teste .... me, i. ille, quonam modo? R I, 61. puto .. tibi haec esse nota. vero mihi, i. ille, notissima; R I, 66. non est ita, i. ille; R VI, 15. f. inquit; F II, 11. D I, 8. — „saepe," inquit Publii filius, „ex patre audivi ..;" L II, 47. »hominem mortuum,« i. lex in XII || tabulis ||, »in urbe ne sepelito«; L II, 58. — „a te infelicem", inquit vilico, „quem necassem ..;" R I, 59.

inquiunt: cum dicatis, inquiunt, visa quaedam mitti a deo; A II, 47. ut enim, i., si hoc fingamus ..., sic ..; F III, 54. quoniam, i., omne peccatum imbecillitatis ... est; F IV, 77. natura adfert dolorem, cui quidem Crantor, i., vester cedendum putat; T III, 71. cogitat (deus), i., adsidue beatum esse se; N I, 114. nihil est, i., quod deus efficere non possit; D II, 86.

inquiebat: cum (Zeno) extensis digitis adversam manum ostenderat, „visum", inquiebat, „huius modi est"; A II, 145.

inquies: cur enim, inquies, ... in hoc tanto mundo Catulus alter non possit effici? A II, 55. neutrum, i., illorum; A II, 68. nostra, i., sola vera sunt; A II, 115. negat .. vos Zeno, negat Antiochus scire quicquam. quo modo? i.; A II, 144. age, i., ista parva sunt; F II, 90. non potuit, i., fieri sapiens, nisi natus esset; F II, 103. quo modo igitur, i., verum esse poterit omnia referri ad summum bonum? F V, 69. haec (ratio) ut imperet .... quonam modo? i.; T II, 47. 48. id enim est, i., ostentum; D II, 56. quid? i., remex ille de classe Coponii nonne ea praedixit, quae facta sunt? D II, 114. quae (vis loci divina) quo tandem modo evanuit? vetustate, i. || inquis ||; D II, 117.

inquiet: et nunc idem dico, inquiet; F IV, 71. f. inquit; F V, 84. — „immo vero", inquiet ille, „|| vero || (dicere) necesse est"; O III, 53. „memini", i. ille; O III, 53.

inquino, verunreinigen, beflecken, besudeln: alqm: quisquam ... hoc parricidio se inquinare audet? T V, 6.

animos: quibus (libidinibus animi) caecati .. domesticis vitiis atque flagitiis se inquinavissent; T I, 72.

aquam: Darius in fuga cum aquam turbidam et cadaveribus inquinatam bibisset; T V, 97.

factum: cum (eorum factum) sit tot vitiis inquinatum; O III, 60.

homines: homines sceleribus et parricidiis inquinatos nihilo miseriores esse quam eos; F IV, 63.

rationem: quae sordidissima est illa quidem ratio et inquinatissima; O II, 21.

splendorem: ad eas .. res referre, quae agas, ... obscurantis est omnem splendorem honestatis, ne dicam inquinantis; F V, 22.

inquiro, untersuchen, nachforschen: I, 1. consumere: ut (sapientes) omne tempus inquirendo ac discendo in naturae cognitione consumant; F V, 53.

2. alqs: ne nimis diligenter inquiras in ea; L I, 4.

II. indir. Frage: in eum, quid agat, quem ad modum vivat, inquiritur; O II, 44.

inquisitio, Erforschung: in primis .. hominis est propria veri inquisitio atque investigatio; O I, 13.

inquisitor, Erforscher: non .. vocabulorum opificem, sed rerum inquisitorem decet esse sapientem; A fr 19.

inrepo, sich einschleichen: ut, si (vir bonus) digitis concrepuerit, possit in locupletium testamenta nomen eius inrepere; O III, 75.

inretio (irr.), umstricken, fangen: alqm: quid .. ad illum, qui te captare vult, utrum tacentem inretiat te, an loquentem? A II, 94. »haec (Oenei partu edita) me inretivit veste furiali inscium«; T II, 20. iis .. (Dionysius) se adulescens inprovida aetate inretierat erratis; T V, 62.

virum: si cantiunculis tantus vir irretitus || irr. vir || teneretur; F V, 49.

inrideo (irr.), spotten, verspotten, verhöhnen: I. alqs: licet inrideat, si qui vult; P 8.
cives: Numerium Suffustium ... perterritum visis irridentibus suis civibus id agere coepisse; D II, 85.
II. quod: qui (Cynici) reprehendunt et inrident, quod ea, quae turpia non sint, || nominibus ac || verbis flagitiosa ducamus || dicamus ||; O I, 128.
III. alqm: qui ita interrogant, ab iis irridentur; A II, 35. vos ab illo (Epicuro) inridemini; A II, 123. ut a patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente; F I, 39. quis non iure optimo irrideatur? F IV, 31. facete M. Piso ... hoc modo || loco || Stoicos irridebat; F IV, 73. qui iam conticuerunt paene ab ipso foro inrisi; T II, 3. ipsi, qui inridentur, Aegyptii nullam beluam nisi ob aliquam utilitatem ... consecraverunt; N I, 101. salem istum ... *in* inridendis nobis nolitote consumere; N II, 74. quem (App. Claudium augurem) inridebant collegae tui; D I, 105. doleo tantam Stoicos nostros Epicureis inridendi sui facultatem dedisse; D II, 39. ne omnes physici inrideant nos || inrideamur ||; Fa 25.
alqd: quia nihil tam inridet Epicurus quam praedictionem rerum futurarum; N II, 162
augurem: f. alqm; D I, 105.
deos: qui (P. Claudius) etiam per iocum deos inridens; N II, 7.
dialecticam: qui (Epicurus) totam dialecticam et contemnit et inridet; A II, 97.
ductus: ductus .. aquarum ... quis non, quom haec videat, inriserit? L II, 2.
errorem: non vereor, ne hunc errorem meum philosophi mortui irrideant; C 85.
fatum: totum omnino fatum etiam Atellanio versu iure mihi esse inrisum videtur; D II, 25.
haruspices: inrideamus haruspices; D I, 36.
homines: cum homines inflati opinionibus turpiter irridentur; O I, 91.
honesta: cum (Epicurus) ... haec nostra honesta, turpia inrideat; T V, 73.
nomina: quae (nomina) irrideri ab imperitis solent; F III, 75.
partum: qui inridetur, partus hic mulae; D I, 36.
physicos: confugis ad physicos eos, qui maxime in Academia inridentur; A II, 55.
praedictionem: f. alqd.
turpia: f. honesta.

inrigatio (irr.), Bewässerung: addo: adde ductus aquarum, derivationes fluminum, agrorum inrigationes; O II, 14.
profero: quid ego irrigationes, quid fossiones agri repastinationesque proferam, quibus fit multo terra fecundior? C 53.

inrigo, bewässern: Aegyptum: Aegyptum Nilus inrigat; N II, 130.
hortulos: cuius (Democriti) fontibus Epicurus hortulos suos inrigavit; N I, 120.

inrisio, Spott, Hohn: I. liber ab: liber .. a tali inrisione Socrates, liber Aristo Chius; A II, 123.
II. cum: deforme .. est ... cum inrisione audientium imitari militem gloriosum; O I, 137.

inrisor, Spötter: veniant .. isti inrisores huius orationis ac sententiae et iam vel ipsi iudicent, utrum se horum alicuius ... an C. Fabrici ... similes malint; P 13.

inrito, anregen, reizen: animum: quae (res publica) ... nec puniendo inritet animum inmanem ac ferum; R II, 41.
ingenia: ut (istae artes) paulum acuant et tamquam inritent ingenia puerorum; R I, 30.

inritus, ungültig: »quae .. augur iniusta nefasta, vitiosa dira defixerit || deixerit ||, inrita infectaque sunto;« L II, 21.

inrogo, vorschlagen, durchsetzen, auferlegen: I. magistratus: »quom magistratus iudicassit inrogassitve, per populum multae poenae certatio esto«; L III, 6.
II. privilegia: »privilegia ne inroganto;« L III, 11.

inrumpo, einbrechen, eindringen: alqs, atrocitas, imagines: f. **in,** A. inrumpo (4 St.) S. 251, b.
bestiola: si qua minima bestiola conaretur inrumpere; N II, 144.

inruo, hineinstürzen, eindringen: alqs: f. **in,** A. inruo (3 St.) S. 251, b.

insanabilis, unheilbar: cum (natura) ... iis .. (corporibus) et morbos insanabilis et dolores intolerabilis adiunxisset; T V, 3.

insania, Tollheit, Thorheit, Wahnsinn: I, 1. cadit: ut furor in sapientem cadere possit, non possit insania; T III, 11.
est: quod cum maius esse videatur quam insania; T III, 11. potest utilis esse insania? T IV, 79.
patet: hanc .. insaniam, quae iuncta stultitia patet latius, a furore disiungimus; T III, 11.
2. sum: insanitas quaedam (animi), quae est insania eademque dementia; T III, 10.
videor: tibi omnisne animi commotio videtur insania? T III, 8.
II, 1. appello: quia nomen insaniae significat mentis aegrotationem et morbum[, id est insanitatem et aegrotum animum, quam appellarunt insaniam]; T III, 8. his rebus mentem vacuam (maiores) appellarunt insaniam; T III, 9.
dico: dicamus igitur utilem insaniam? T IV, 53.
disiungo: f. I, 1. patet.
2. sum: quod velle efficere non mediocris insaniae est; A II, 54.
3. absum ab: quorum .. ita perturbantur animi, ut non multum absint ab insania; T III, 4. qui (amor) nihil absit aut non multum ab insania; T IV, 72.
differo ab: siquidem (sapientia) non multum differt ab insania; T III, 8.
III. similis: an est quicquam similius insaniae quam ira? T IV, 52.
IV. dubitatio: ira .., quae quam diu perturbat animum, dubitationem insaniae non habet; T IV, 77.
initium: quam (iram) bene Ennius „initium" dixit „insaniae"; T IV, 52.
nomen: f. II, 1. appello; T III, 8.
simulatio: insimulant eum (Ulixem) tragoediae simulatione insaniae militiam subterfugere voluisse; O III, 97.
V. per: sive illa (inania visa) cogitatione informantur ..., sive per vinum, sive per insaniam; A II, 51.

insanio, rasen, toll sein: alqs: ita qui sentiat || sentiet, sentient ||, non apertissime insaniat? A II, 21 (20). »cum (Aiax) ... manu sua restituit

proelium insaniens«; T IV, 52. »nihilo plus agas, quam si des operam, ut cum ratione insanias«; T IV, 76. si gladium quis apud te sana mente deposuerit, repetat insaniens; O III, 95. ego vero te non stultum, ut saepe, ... sed dementem * || insanire * ||; P 27.
fortitudo: an fortitudo, nisi insanire coepit, impetus suos non habet? T IV, 50.
insipientes: [omnes insipientes .. insaniunt]; T III, 9.
stulti: sic se dicere omnes stultos insanire, ut male olere omne caenum; T IV, 54. ὅτι πᾶς ἄφρων μαίνεται. || [omnes stultos insanire] ||; P IV.

insanitas, Ungesundheit: I, 1. est, 2. sum: ita fit, ut »sapientia sanitas sit animi, insipientia autem quasi insanitas quaedam, quae est insania eademque dementia; T III, 10.
II. significo: s. **insania**, II, I. appello; T III, 8.

insanus, toll, rasend, unsinnig: A. alqs: quod eos omnes, qui in contione stabunt, exsules, servos, insanos esse dicatis; A II, 144. Academicus ... ab eis, quos deseret, insanus, imperitus temerariusque clamabitur; A fr 20 (Z. 28). qui contra adfecti sint, hos insanos appellari necesse est; T III, 11. non est scriptum „SI INSANUS", sed „SI FURIOSUS ESCIT"; T III, 11. hic insanus videtur etiam suis; T IV, 73. ut ii, qui ista finxerunt, non modo non insani, sed etiam fuisse sapientes videantur; N III, 62. sunt ii ... »superstitiosi vates ... aut inertes aut insani«; D I, 132.
impetus: cum (sapiens) insanos atque indomitos impetus volgi cohibere non possit; R I, 9.
insipientes: qui (Stoici) omnes insipientes insanos esse dicunt; T IV, 54.
porticus: nonne apertum est totam illam porticum insanam ... videri Epicuro? A fr 20 (Z. 39).
stulti: *stultos* omnia contraria, quos etiam insanos esse vultis; F IV, 74. qui illos (stultos) insanos esse dicatis; N III, 11.
B, I, 1. dicunt: quod idem contingit insanis, ut et incipientes furere sentiant et dicant aliquid ... videri .. et, cum relaxentur, sentiant; A II, 52.
efficiunt: maiores .. quam ulli insani efficerent motus somniantes; D II, 122.
faciunt: quod et insani et ebrii multa faciunt saepe vehementius; T IV, 52.
narrant: an quod insani sua visa coniectori non narrant, narrant, qui somniaverunt? D II, 122.
sentiunt: s. dicunt.
videt: ut, quae sapiens non videat, ea videat insanus; D II, 110.
2. sum, videor: vgl. A.
3. Vocativ: nescis, insane, nescis, quantas vires virtus habeat; P 17.
II, 1. relaxo: s. I. 1. dicunt.
2. sum: hoc scriptoris est, non furentis, adhibentis || est non f. adh. || diligentiam, non insani; D II, 112.
3. contingo: s. I, 1. dicunt.
videor: ut nihil intersit, utrum ita cui videatur ut insano, an *ut* sano; A II, 54. quid dicam, insanis, quid ebriis quam multa falsa videantur? D II, 120.
3. loquor de: quid loquar de insanis? A II, 89.
III. visa: ex insanorum aut ebriorum visis innumerabilia coniectura trahi possunt, quae futura videantur *; D II, 121. quodsi insanorum visis fides non est habenda, quia falsa sunt; D II, 122.

insatiabilis, unersättlich, nicht sättigend: cupiditas: cupiditates .. sunt insatiabiles; F I, 43. quod .. natura inest in mentibus nostris insatiabilis quaedam cupiditas veri videndi; T I, 44.
gaudium: ex quo (mens) insatiabili gaudio compleatur || completur ||; T V, 70.
pulchritudo: caeli signorum admirabilem ordinem insatiabilemque pulchritudinem magis spectat; fr V, 53.
species: nulla est .. insatiabilior species; N II, 155.
varietas: quorum omnium incredibilis multitudo insatiabili varietate distinguitur; N II, 98.
voluptas: inest in eadem explicatione naturae insatiabilis quaedam e cognoscendis rebus voluptas; F IV, 12.

insaturabiliter, unersättlich: quia .. aetas ... annis .. praeteritis insaturabiliter expletur; N II, 64.

inscendo, hinaufsteigen: cum (Callanus) inscenderet in rogum ardentem; D I, 47.

insciens, nicht wissend: quod eo (patre familias) insciente factum est, si id is non adprobat, ratum non est; L II, 50.

inscienter, unverständig: eos ... inscienter facere dicebant; A II, 17.

inscientia, Nichtwissen, Unkenntnis, Unwissenheit: I, 1. est: ut (quaestio) magno argumento esse debeat causam et || causa, al. || principium philosophiae esse inscientiam; N I, 1.
versatur: ita teneri (quemque voluerunt), „si sciens falleret," quod inscientia multa versaretur in vita; A II, 146.
2. Ausruf: o admirabilem licentiam et miserabilem inscientiam disserendi! Fa 38.
II, 1. nomino: si ita erat comprensum, ut convelli ratione non posset, scientiam, sin aliter, inscientiam nominabat; ex qua exsisteret etiam opinio; A I, 41.
2. conloco inter: inter scientiam et inscientiam comprehensionem illam, quam dixi, collocabat; A I, 42.
exsisto ex: s. 1.
III. excusatio: deo ne excusatio quidem est inscientiae; N III, 90.
IV. falsus: male coniecta maleque interpretata (signa) falsa sunt non rerum vitio, sed interpretum inscientia; D I, 118.
fugi: simili .. inscitia || inscientia || mors fugitur quasi dissolutio naturae; L I, 31.
perturbari: quodsi vitam omnem perturbari videmus errore et inscientia; F I, 46.

inscite, ungeschickt: comparo: inscite .. medicinae et gubernationis ultimum cum ultimo sapientiae comparatur; F III, 25.
dico: ut non inscite illud dictum videatur in sue; F V, 38. non inscite .. (hoc) dicitur; T II, 47.
disputo: non inscite Heracleotes Dionysius ad ea disputat, quae ..; T III, 18.
nugor: Democritus .. non inscite nugatur, ut physicus; D II, 30.
respondeo: quod etiam coniector quidam et interpres portentorum non inscite respondisse dicitur ei || † ei ||, qui ..; D II, 62.

inscitia, Unwissenheit, Ungeschick, Unüberlegtheit: I, 1. constituo: ineuntis .. aetatis inscitia senum constituenda et regenda prudentia est; O I, 122.
despicio: nec .. volgi atque imperitorum inscitiam despicere possum; N III, 39.

rego: f. constituo.

2. videor: nihil .. putare esse praeter voluptatem ... summae mihi videtur inscitiae; F II, 34.

praedor ex: neminem id agere, ut ex alterius praedetur inscitia; O III, 72.

II, 1. facere: quod ille (Epicurus) inscitia plane loquendi fecerat, fecisse consulto; N I, 85.

fugi: simili .. inscitia || inscientia || mors fugitur quasi dissolutio naturae; L I, 31.

videri: inhumanus videatur inscitia temporis; O I, 144.

2. ad: successere huic † belli ‖ Gellius ‖ Clodius, Asellio, nihil ad Coelium || Caelium ||, sed potius ad antiquorum languorem et inscitiam; L I, 6.

in: auri navem evertat gubernator an paleae, in re aliquantum, in gubernatoris inscitia nihil interest; P 20.

inscitus, unverständig: alqd: quid .. est inscitius quam eam naturam ... non optumam dici? N II, 36. quid inscitius . . est quam mentes mortalium falsis ... visis concitare? D II, 127.

inscius, unwissend: A. alqs: »haec (Oenei partu edita) me inretivit veste furiali inscium«; T II, 20.

B, I. attingunt: ceteras quidem res ... inscii non attingunt; fr V, 84.

conscribunt: si quae inscii inperitique pro salutaribus mortifera conscripserunt; L II, 13.

II. distinguo ab: quam || quas || (perceptionem) si subtraxeris, qui distingues artificem ab inscio? A II, 22.

inscribo, anschreiben, aufschreiben, mit einer Inschrift, einem Titel versehen, benennen: I. alqd: „quid aliud“, inquit Aristoteles, „in bovis, non in regis sepulcro inscriberes?“ T V, 101. in quibus (mensis) cum more veteris Graeciae inscriptum esset BONORUM DEORUM; N III, 84.

nomen: cum inscribere *nomen* non || nomen || liceret || [cum ... liceret] ||; T I, 34. nostri philosophi nonne in iis libris ipsis, quos scribunt de contemnenda gloria, sua nomina inscribunt? T I, 34. qui (Epicurus) tantum modo induit personam philosophi et sibi ipse hoc nomen inscripsit; T V, 73.

robur: quis robur illud cecidit, dolavit, inscripsit? D II, 86.

senariolos: quos (senariolos) in eius monumento esse inscriptos acceperam; T V, 64.

II. librum: quem Diogenes Babylonius consequens in eo libro, qui inscribitur de Minerva; N I, 41. — qui (liber) Sosus inscribitur; A II, 12. in illo libro, qui inscribitur Menon, pusionem ... interrogat; T I, 57. Antisthenes in eo libro, qui physicus inscribitur, ... tollit vim ... deorum; N I, 32. cohortati sumus ... ad philosophiae studium eo libro, qui est inscriptus Hortensius; D II, 1. de amicitia alio libro dictum est, qui inscribitur Laelius || [qui inscr. Lael.] ||; O II, 31. has res commodissime Xenophon Socraticus persecutus est in eo libro, qui Oeconomicus inscribitur; O II, 87. qui (Isocrates) eum librum, qui Panathenaicus inscribitur, quarto et nonagesimo || non. quarto || anno scripsisse se dicit; C 13. qui (liber) est de tuenda re familiari, qui Oeconomicus inscribitur; C 59.

insculpo, eingraben, einprägen: I, 1. ut: eadem (natura) insculpsit in mentibus, ut eos (deos) aeternos et beatos haberemus; N I, 45.

2. acc. c. inf.: omnibus .. innatum est et in animo quasi insculptum esse deos; N II, 12.

II. res: ille in animo res insculptas habebat; A II, 2.

sortes: perfracto saxo sortis erupisse in robore insculptas priscarum litterarum notis; D II, 85.

insector, verfolgen, bedrängen: I, 1. unpersönlich: acerbius in aliquem invehi insectarique vehementius; Lae 57.

2. alqs: qui inimice insectantur, repellendi (sunt); N I, 5. multae (bestiae) etiam insectantis odoris intolerabili foeditate depellunt; N II, 127.

II. alqm: qui (Graeci) maledictis insectantur eos, a quibus de veritate dissentiunt; F II, 80. quamvis licet insectemur istos; T IV, 53. quem vos ut deditum Epicuro insectari soletis; F V, 3. eos agitant || ut eos agitent || insectanturque furiae non ardentibus taedis ..., sed angore conscientiae; L I, 40.

aves: ista .. avis insectans alias avis et agitans; D II, 144.

insepultus, unbestattet: quod insepultos reliquissent eos; R IV, 8.

insequor, folgen, verfolgen, zusetzen, ereilen: I. alqs: (Carneades) insequebatur. quid enim? aiebat, si ..? N III, 44. reprimam iam || iam me || et non insequar longius; L II, 44. ipsae .. ferae nullo insequente saepe incidunt; O III, 68.

aegritudo: illa opinio mali, quo viso atque persuaso aegritudo insequitur necessario; T III, 72.

praedones: si cui naviganti, praedones *si* insequantur, deus qui dixerit: „eice te“; T II, 67.

II. alqm: mors insecuta Gracchum est; D II, 62.

adulescentes: nonne »modo pueros, modo adulescentes in cursu a tergo insequens nec opinantis adsecuta est« senectus? T I, 94.

facta: plerumque improborum facta primo suspicio insequitur, dein sermo atque fama, tum accusator, tum index || iudex ||; F I, 50.

magistratus, principes: tum (populus) magistratus et principes ... insequitur, insimulat, arguit; R I, 66.

pueros: f. adulescentes.

insero, einpflanzen, part. angeboren: alqd: unum illud erat insitum priscis ‖ in primis ‖ illis, quos „cascos“ appellat Ennius; T I, 27. nisi insitum illud in animis haberemus, ... oportere; T III, 63. ut esset insitum militibus nostris aut vincere aut emori; O III, 114.

amorem: quod erat insitus menti cognitionis amor; F IV, 18.

animos: cum .. animos corporibus necessitate insevisset; Ti 44.

calorem: quod ... calorem insitum in terris contineat || continet || artius; N II, 25.

cognitiones: quoniam insitas eorum (deorum) vel potius innatas cognitiones habemus; N I, 44.

conversionem: quam (conversionem) habebat in se ipse eiusdem et similis innatam et insitam; Ti 45.

cupiditatem: nos ... habere etiam insitam quandam vel potius innatam cupiditatem scientiae; F IV, 4.

informationem: habebam, inquis, in animo insitam informationem quandam dei; N I, 100.

notionem: aiunt hanc quasi naturalem atque insitam in animis nostris inesse notionem, ut ..; F I, 31. ut a pueris tot rerum ... insitas ... in animis notiones ... haberemus; T I, 57.

opinationem: opinationem ... inhaerentem et penitus insitam; T IV, 26. opinatio ... inhaerens et penitus insita; T IV, 26.

opinionem: opinionem ... inhaerentem et penitus insitam; T IV, 26. ea .. (opinio) inhaerens et penitus insita; T IV, 27.
rationem: si modo ... lex est ratio summa insita in || [in] || natura; L I, 18.
vitia: cum illa (vitia) sibi insita, sed ratione a se deiecta diceret; T IV, 80.

insero, einfügen: »hos ille (Mulciber) cuneos fabrica crudeli inserens perrupit artus;« T II, 23.

inservio, dienen, ergeben sein, betreiben: alicui: etiamsi ille iis non eget, tamen ei potissimum inserviunt; O I, 49.
commodis: quos (adulescentes) suis commodis inservituros ... arbitrabimur; F II, 117.
honoribus: posteaquam honoribus inservire coepi; O II, 4.
mulieribus: cum (Ulixes) mulieribus ... inserviret; O I, 113.

insideo, sitzen, haften, sich befinden, besetzt halten: I. alqs: qui ... immani et vastae insidens beluae; R II, 67.
imitatrix, mater: s. voluptas.
mala: his .. malis insidentibus; T IV, 84.
Penates: sive a penu ducto nomine ... sive ab eo, quod (Penates) penitus insident; N II, 68.
voluptas: quae penitus in omni sensu inplicata insidet, imitatrix boni, voluptas, malorum autem mater omnium; L I, 47.
II. montem: milites ... primum montem sacrum, ... deinde Aventinum ar*matos insedisse;* R II, 63.

insidiae, Hinterhalt, Nachstellung, Hinterlist: I. sum: suntne .. insidiae tendere plagas? O III, 68.
II, 1. habeo: quae (pax) nihil habitura sit insidiarum; O I, 35.
provideo: medicus morbum ingravescentem ratione providet, insidias imperator; D II, 16.
tendo: animis omnes tenduntur insidiae; L I, 47.
2. evado ex: num ... vates ... melius coniecerit ... ex insidiis (evasurum) exercitum ... quam imperator? D II, 13.
III. plenus: cum solitudo et vita sine amicis insidiarum et metus plena sit; F I, 66. possunt .. cuiquam esse utiles ... diurni et nocturni metus. vita insidiarum periculorumque plenissima? O III, 84.
IV. alqd: s. II, 1. habeo.
metus: etsi eram perterritus non tam mortis metu quam insidiarum a meis; R VI, 14.
V, 1. consequi: qui fortitudinis gloriam consecutus est insidiis et malitia; O I, 62.
interire: cum Tarquinius insidiis Anci filiorum interisset; R II, 38.
vinci: ego ... vel hominum vitiis vel subsidiis || insidiis || temporum victus; L II, 45.
2. de: qui nihil ex occulto, nihil de insidiis agendum putant; O I, 109.
ex: qui (Phalaris) non ex insidiis interiit; O II, 26. M. Atilius Regulus cum consul iterum in Africa ex insidiis captus esset; O III, 99.
sine: Diogeni (videtur) venditorem ... dicere vitia oportere, cetera sine insidiis agere; O III, 51.

insidior, nachstellen: facile celare, tacere, dissimulare, insidiari, praeripere hostium consilia; O I, 108.

insidiose, hinterlistig: ratio .. hoc postulat, ne quid insidiose, ne quid simulate, ne quid fallaciter; O III, 68.

insido, sich festsetzen, einprägen: alqd: quae ex igni, anima, aqua, terra turbulenta et rationis expertia insederint; Ti 45.
concitatio, fervor: cum .. hic fervor concitatioque animi inveteravit || inveteraverit || et tamquam in venis medullisque insedit || insederit ||, tum ..; T IV, 24.
oratio: facile in animo forti contra mortem habita insedit oratio; T II, 11.
semen: cum .. in locis semen insedit; N II, 128.

insigne, Kennzeichen, Abzeichen, Zierde: I, 1. debet: ut .. confidant, notum iis esse debebit insigne veri, quo obscuro et oppresso quod tandem verum sibi videbuntur attingere? A II, 36.
decidunt: stellae .. aureae, ... eorum insignia deorum, stellae aureae, quas dixi, Delphis positae ... deciderunt neque repertae sunt; D I, 75.
sunt: ne plura insignia essent inperii in libero populo quam in regno fuissent; R II, 55. s. debet.
2. sum: lituus, ... quod clarissumum est insigne auguratus; D I, 30.
II, 1. opprimo: s. I, 1. debet.
pono, reperio: s. I, 1. decidunt.
video: cum .. horum insignia, solem, lunam stellasque, vidissent; N I, 100.
2. utor: ne insignibus quidem regiis Tullus nisi iussu populi est ausus uti; R II, 31.
3. absum ab: tincta .. absint nisi a bellicis insignibus; L II, 45.

insignio, deutlich machen: quod plenus aër sit inmortalium animorum, in quibus tamquam insignitae notae veritatis appareant; D I, 64.

insignis, kenntlich, auffallend, ausgezeichnet: alqd: ut hoc quoque pluribus nominibus insigne faciamus; F III, 14. quoniam is ... habet insigne quiddam ad decus et ad gloriam; F III, 28.
audacia: quorum alter optimus vir, ... singulari fide, alter insigni scelere et audacia; R III, 27.
nota: ut ei (sapienti) vera multa videantur, neque tamen habere insignem illam et propriam percipiendi notam; A II, 101.
puer: quom esset cito necatus || legatus, al. || tamquam ex XII tabulis insignis ad deformitatem puer; L III, 19.
scelus: s. audacia.
similitudo: nec solum in rectis, sed etiam in pravitatibus insignis est humani generis similitudo; L I, 31.
studium: cuius (A. Torquati) quantum studium et quam insigne fuerit erga me temporibus illis; F II, 72.
temeritas: quae (temeritas) tum esset insignis, cum ..; A I, 45.
titulus: quos si titulus hic delectat insignis et pulcher; T V, 30.
virtus: (virtus illius viri) etiam posteris erit clara et insignis; Lae 102.
vis: hos esse deos, quorum insignem vim et inlustrem faciem videremus; N II, 80.
visus: quia (probabilia) visum quendam haberent insignem et inlustrem || [quia ... inlustrem] ||; N I, 12.

insimulo, beschuldigen, verdächtigen: I. alqm: etsi Democritum insimulat Epicurus; T I, 82.
magistratus, principes: tum (populus) magistratus et principes ... insequitur, insimulat, arguit; R I, 66.
II. alqm: qui etiam queruntur, quod eos in-

simulemus omnia incerta dicere; A II, 32. insimulant eum (Ulixem) tragoediae simulatione insaniae militiam subterfugere voluisse; O III, 97. quod ... peccati .. se insimulant, quod dolere intermiserint; T III, 64.

insinuo, eindrängen: se: si Zeno Citieus ... insinuasse se in antiquam philosophiam videtur; T V, 34. callidus ille et occultus ne se insinuet, studiose cavendum est; Lae 99.

insipiens, unweise, unverständig, thöricht: A. bei Substantiven: alqs: etsi, quamcumque (sententiam, disciplinam) eliget, insipiens eliget; A II, 117. iam insipientes alios ita esse, ut nullo modo ad sapientiam possent pervenire; F IV, 56. ille (Polycrates) .., si insipiens, ⟨quod certe, quoniam tyrannus⟩, numquam beatus; F V, 92. ego insipientior quam illi ipsi, qui ..; D II, 51.
adfectio: ut eorum ... adfectio est illa quidem discrepans sibi ipsa, dum est insipiens; T IV, 29.
animus, corpus: nec .. tum animum esse insipientem, cum ex insipienti corpore evasisset; C 80.
fortunatus: nec ‖ neque ‖ quicquam insipiente fortunato intolerabilius fieri potest; Lae 54.
mundus: mundus .. si in aeterno praeteriti temporis spatio fuit insipiens; N II, 36.
philosophi: sunt .. (philosophi) insipientes; T III, 68.
B. allein: I. comprendit: nos .. defendimus etiam insipientem multa comprendere; A II, 144.
conferunt: sua .. vitia insipientes et suam culpam in senectutem conferunt; C 14.
habet: erat facile ... negare umquam laetitia adfici posse insipientem, quod nihil umquam haberet boni; T IV, 66.
insaniunt: [omnes insipientes .. insaniunt]; T III, 9.
potest: f. habet.
reicit, sumit: tam insipientem quam sapientem sumpturum, quae secundum naturam sint, reiecturumque contraria; F III, 59.
sunt: ut iam omnes insipientes sint miseri, quod profecto sunt; F IV, 66. quod a Socrate acceptum diligenter Stoici retinuerunt, omnis insipientes esse non sanos; T III, 10. qui (Stoici) omnes insipientes insanos esse dicunt; T IV, 54.
ohne Verb: insipientes omnes peregrinos, exsules, servos, furiosos? A II, 136.
II, 1. adficio: f. I. habet.
2. contingo: quod insipientibus contingit omnibus ‖ [quod ... omnibus] ‖; T III, 4.
sum: nec insipienti etiam in summa copia non gravis (senectus esse potest); C 8.
3. cado in: quod cadere in non nullos insipientes potest; F IV, 15. est .. quaedam animi sanitas, quae in insipientem etiam cadat; T IV, 30.
III. animi: [omnium insipientium animi in morbo sunt]; T III, 9.
officium: ita est quoddam commune officium sapientis et insipientis; F III, 59.
opinio: hoc evenit, ut in volgus insipientium opinio valeat honestatis; T II, 63.
sermo: quid turpius quam sapientis vitam ex insipientium sermone pendere? F II, 50.
vita: quae (perturbationes animorum) vitam insipientium miseram ... reddunt; F III, 35.

insipienter, thöricht: insipienter (adulescens) sperat; C 68.

insipientia, Thorheit, Unverstand: I. est: omnium insipientiam, iniustitiam, alia vitia similia esse; F IV, 21. ita fit, ut sapientia sanitas sit animi, insipientia autem quasi insanitas quaedam; T III, 10.
II. fugio: insipientiam propter molestias esse fugiendam; F I, 46.
III. abl. comp.: neque insipientia ullum maius malum est; T III, 68.

insisto, auftreten, stehen bleiben, Halt machen, verweilen, beharren: I, 1. unpersönlich: hoc est ... confidere suis testibus et † inportata insistere! A II, 80.
2. alqs: tanta vis inerat in verbis, ... ut interdum insisteres; F II, 51. Zenonem cum Polemone disceptantem ... videre, ubi primum insisteret; F IV, 45. quae cum dixisset paulumque institisset; F V, 75. in cupressetis Gnosiorum et spatiis silvestribus (Plato) crebro insistens, interdum adquiescens; L I, 15. f. in, B, I. insisto in decumo, cingulo, rebus; A II, 94. F II, 3 (S. 260, b).
animus: iunctis ex anima tenui et ex ardore solis temperato ignibus (animus) insistit; T I, 43. animus perturbatus et incitatus nec cohibere se potest nec, quo loco vult, insistere; T IV, 41. ut (animus) nullam .. oram ultimi ‖ ultimam ‖ videat, in qua possit insistere; N I, 54. naturam .. eam dico, qua numquam animus insistens agitatione et motu esse vacuus potest; D II, 128.
mens: in qua (celeritate) non video ubinam mens constans et vita beata possit insistere; N I, 24.
motus: quarum (stellarum) motus tum incitantur, tum retardantur; saepe etiam insistunt; N II, 103.
sapiens: ille (sapiens) in reliquis rebus non poterit eodem modo insistere? A II, 107.
stellae: quia (hae stellae) ... tum omnino ne moventur quidem, sed ad quoddam tempus insistunt; N II, 51.
vita: f. mens.
II. adsimulare: »furere assimulare, ne coiret, (Ulixes) institit;« O III, 98.

insitio, Einpfropfen: nec consitiones modo delectant, sed etiam insitiones, quibus nihil invenit agri cultura sollertius; C 54.

insitivus, eingepfropft: hoc loco primum videtur insitiva quadam disciplina doctior facta esse civitas; R II, 34.

insolens, lästig, dreist, übermütig: alqs: nec erat ei (Nestori) verendum, ne vera praedicans de se nimis videretur aut insolens aut loquax; C 31.
alacritas: quem ... temperantia ... insolenti alacritate gestire non sinat; T V, 42.
fastidium: unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium; F I, 10.
ostentatio: * *neque in*solens ostentatio; R I, 24. quae est ista in commemoranda pecunia tua tam insolens ostentatio? P 42.
superbia: divitiae, nomen, opes vacuae consilio ... dedecoris plenae sunt et insolentis superbiae; R I, 51.

insolenter, dreist, übermütig: disputo: Sisenna ... insolenter ... disputat somniis credi non oportere; D I, 99.
effero: iactatio est voluptas gestiens et se efferens insolentius; T IV, 20. quod aut cupias ardenter aut adeptus ecferas te insolenter; T IV, 39.

insolentia, Überhebung, Übermut: I. miror: soleo saepe mirari non nullorum insolentiam philosophorum; T I, 48.

II. effrenatus: quam (flammam) non facilius sit sedare quam effrenatam insolentia multitudinem; R I, 65.

exsultare: Tarquinio exacto mira quadam exultasse populum insolentia libertatis; R I, 62. victoriis divitiisque subnixus (rex) exultabat insolentia; R II, 45.

insolitus, ungewohnt: cum repente (animus) in tam insolitum tamque perturbatum domicilium immigravit; T I, 58.

insomnia, Schlaflosigkeit: caret .. (senectus) etiam vinulentia || vinol. || et cruditate et insomniis; C 44.

inspecto, zuschauen: alqs: quod te inspectante factum est, ut ..; D I, 72.

centuriones: tot centurionibus suis inspectantibus; D II, 23.

populus, rex: cotem ... inspectante et rege et populo novacula esse discissam; D I, 32.

sapiens: prius, quam Archimedes eo (sapiente) inspectante rationes omnes descripserit eas; A II, 116.

insperatus, unerwartet: Cyrenaici non omni malo aegritudinem effici censent, sed insperato et necopinato malo; T III, 28.

inspergo, daraufstreuen: iam abscedet (caput iecoris, cor), simul ac molam et vinum insperseris; D II, 37.

inspicio, beschauen: exta: s. **exta,** II, 1. inspicio (3 St.) B. 1, S. 932, b.

ovum: ii cum ovum inspexerant; A II, 57.

tabellam: ne quis inspiciat tabellam; L III, 38.

instantia, Nähe, Gegenwart: ut praeterita ea vera dicimus, quorum superiore tempore vera fuerit instantia, sic futura, quorum consequenti tempore vera erit instantia, ea vera dicemus; Fa 27.

instar, wie, so viel wie: ut omnia ex altera parte collocata vix minimi momenti instar habeant; O III, 11. id .. si accidat, mortis instar putemus; F V, 55. patrocinio .. se usos aut clientes appellari mortis instar putant; O II, 69. terram ... ad universi caeli complexum quasi puncti instar obtinere; T I, 40.

instaurativus, erneuert: ludis intermissis instaurativi constituti sunt; D I, 55.

instauro, erneuern: somnio comprobato a senatu ludos illos iterum instauratos memoriae proditum est; D I, 55.

instillo, eintränfeln, benetzen: oleum: haec (mens, animus) quoque, nisi tamquam lumini oleum instilles, extinguuntur senectute; C 36.

saxa: »quae (guttae) saxa adsidue instillant Caucasi«; T II, 25.

instinctus, Antrieb, Eingebung: 1. concitari: cum a corpore animus abstractus divino instinctu concitatur; D I, 66.

fundi: quae (oracla) instinctu divino adflatuque funduntur; D I, 34.

praenuntiare: quae (vis et natura) ... aliquo instinctu inflatuque divino futura praenuntiat; D I, 12.

2. sine: ut ego .. poëtam grave plerumque carmen sine caelesti aliquo mentis instinctu putem fundere; T I, 64.

instinguo, anreizen, aufregen: cum vinolenti adulescentes tibiarum etiam cantu ... instincti mulieris pudicae fores frangerent; fr X, 3.

institio, Stillstand: qui errantium stellarum cursus, praegressiones, institiones notavit; T I, 62.

instituo, einsetzen, einrichten, einführen, bestimmen, festsetzen, ordnen, beginnen, beabsichtigen, unterrichten, bilden: I. **absolut:** alqs: perge, ut instituisti; R II, 22. sequar .., ut institui, divinum illum virum; L III, 1. ut institui, nostra iura attingam; L III, 13. de iure populi Romani, quem ad modum instituisti, dicendum nihil putas? L III, 48.

II. **mit Ergänzung:** 1. ut: Arcesilas eum (morem) revocavit instituitque, ut ii ... non quaererent, sed ipsi dicerent; F II, 2. instituit (Dionysius), ut cadentibus iuglandium putaminibus barbam sibi et capillum adurerent; T V, 58. Democritus .. censet sapienter instituisse veteres, ut hostiarum immolatarum inspicerentur exta; D I, 131. instituit .. primus, ut singulis consulibus alternis mensibus lictores praeirent; R II, 55. ita .. (Cimonem) instituisse et vilicis imperavisse, ut omnia praeberentur; O II, 64.

2. Infinitiv: is (Crassus) primus instituit in forum versus agere cum populo; Lae 96. nec dubito, quin ... † lautum victum et elegantem magnifice ... colere instituissent; fr V, 43. hoc ipsum instituamus, ut placuit, pluribus verbis dicere, quod uno non poterimus; F III, 55. id .. (Epicurus) instituit docere sic; F I, 29. quasi instituit (natura) docere; F V, 59. (deus) instituit dupla et tripla intervalla explere partis rursus ex toto desecans; Ti 23. quos (ludos) tum primum anniversarios in circo facere instituisset; R II, 12. de quo (genere) instituerat paulo ante Tubero quaerere; R I, 17. centum et octo annis postquam Lycurgus leges scribere instituit; R II, 18. Philo ... instituit alio tempore rhetorum praecepta tradere, alio philosophorum; T II, 9.

III. **mit Object:** alqm: quis .. honesta in familia institutus et educatus ingenue non ipsa turpitudine ... offenditur? F III, 38. ut quisque optime natus institutusque est; F V, 57. qui ad laudem et ad decus nati, suscepti, instituti sumus; F V, 63. Antiochus, Posidonius, a quibus instituti sumus; N I, 6. ut me sic audiatis, ... ut unum e togatis patris diligentia non inliberaliter institutum; R I, 36. Theophrastus .. institutus ab Aristotele; L III, 14. quae (studia doctrinae) .. prudentibus et bene institutis pariter cum aetate crescunt; C 50. s. dictatorem.

alqd: ad hunc .. ipsum ... quaedam institui; A I, 2. ea ... nonne ab illis (antiquis) instituta sunt [inventa sunt]? F IV, 9. quod .. institutum rei publicae causa est; D II, 74. neque tam facile interrupta contexo quam absolvo instituta; L I, 9. quod institutum perite a Numa posteriorum pontificum neglegentia dissolutum est; L II, 29. s. II, 2. dicere.

adulescentes: ut (senectus) adulescentes doceat, instituat, ad omne officii munus instruat; C 29.

bonum: qui summum bonum sic instituit, ut nihil habeat cum virtute coniunctum; O I, 5.

certamen: cum Zenone ... Arcesilas sibi omne certamen instituit; A I, 44. nullum ut certamen instituam; T III, 51.

cives: quas ad res civis instituit et vocat; R I, 52.

civitates: nobis mox de instituendis et conservandis civitatibus aptiorem .. fore disserundi locum; R II, 65.
coetus: hi coetus .. hac ... causa instituti; R I, 41.
comitiatus, concilia: posse a summis imperiis et summis potestatibus comitiatus et concilia vel instituta dimittere vel habita rescindere; L II, 31.
consuetudines: primos congressus copulationesque et consuetudinum instituendarum voluntates fiori propter voluptatem; F I, 69.
dictatorem: his ipsis temporibus dictator etiam est institutus, ... T. Larcius; R II, 56.
disputationem: nunc ad institutam disputationem revertamur; D II, 7. quod his libris erat instituta et suscepta mihi de re publica disputatio; R I, 12.
exercitationem: ab Aristotele .. principe de singulis rebus in utramque partem dicendi exercitatio est instituta; F V, 10.
formam: Platonis .. auctoritate ... una et consentiens duobus vocabulis philosophiae forma instituta est; A I, 17.
genus: quod ... aliud dicendi instituisti genus; L I, 11.
gladiatores: illi (gladiatores), qui bene instituti sunt; T II, 41.
historiam: historia .. nec institui potest nisi praeparato otio nec exiguo tempore absolvi; L I, 9.
magisteria: me ... magisteria delectant a maioribus instituta; C 46.
orationem: tecum .. mihi instituenda oratio est; F V, 96.
rationem: male instituta ratio exitum reperire non potest; N I, 104. nec .. nostra quaedam est instituenda nova et a nobis inventa ratio; R I, 13.
res: omnibus publicis rebus instituendis ... ex singulis tribubus singulos cooptavit augures; R II, 16. quibus rebus institutis; R I, 27.
rem publicam: quod habemus .. institutae rei publicae tam clarum ... exordium quam ..? R II, 4.
Sabazia: cui (Dionyso) Sabazia sunt instituta; N III, 58.
sermonem: est .. ambulantibus ad hunc modum sermo ille nobis institutus; T II, 10. volat in optimum statum instituto tuo sermone res publica; R II, 33. ad rationem instituti sermonis sapientius; L I, 20.
signum: ut Phidias potest a primo instituere signum idque perficere; F IV, 34. (sapientia) debet institutum illud quasi signum absolvere; F IV, 34.
virum: eos (viros) melius a natura institutos fuisse, quam institui potuissent a philosophia; F III, 11. ut (vir) numquam a se ipso intuendo || instituendo || contemplandoque discedat; R II, 69.
vitam: iniurias .. fortunae facile veterum philosophorum praeceptis instituta vita superabat; F IV, 17. ad cuiusque vitam institutam accommodandum est* ..; O II, 30.

institutio, Einrichtung, Anweisung, Unterricht: I. debet: omnis .., quae [a] || quae || ratione suscipitur de aliqua re institutio, debet a definitione proficisci; O I, 7.
desiderat, al.: omnis ratio atque institutio vitae adiumenta hominum desiderat, in primisque ut habeat, quibuscum possit familiares conferre sermones; O II, 39.
dicit: ipsa hominis institutio || inst. hom. || si loqueretur, hoc diceret; F IV, 41.
est: haec .. fuit apud eos morum institutio; A I, 23. quorum fuit haec institutio, in qua animadvertas velim quid mutandum putes; F IV, 3.
loquitur: f. dicit. — potest: f. II, 1. reperio; F I, 70. — proficiscitur: f. debet.
II, 1. confundo: hanc initio institutionem confusam (animal) habet et incertam; F V, 24.
contineo: quod earum ipsarum rerum ... prima institutio et quasi disciplina illo libro continetur; A II, 102.
habeo: f. confundo.
reperio: sine hoc institutionem omnino amicitiae non posse reperiri; F I, 70. neque reliquarum virtutum nec ipsius rei publicae reperiatur ulla institutio; R I, 41.
suscipio: f. I. debet.
2. obliviscor: quae .. natura suae primae institutionis oblita est? F IV, 32.
3. specto ad: quia (ea officia) magis ad institutionem vitae communis spectare videntur; O I, 7.
sum in: neque .. dici potest in ulla rerum institutione non esse aliquid extremum atque perfectum; N II, 35.
III, 1. erudiri: complures .. Graecis institutionibus eruditi; N I, 8.
2. in: f. I. est; F IV, 3.

institutum, Unternehmen, Absicht, Einrichtung, Anordnung, Grundsatz: I. **Subject:** distant: vitae .. instituta sic distant, ut ..; R III, 15.
II. **nach Verben:** 1. capio: duarum .. vitarum nobis erunt instituta capienda; F IV, 40.
cognosco: omnium fere civitatum ... ab Aristotele mores, instituta, disciplinas ... cognovimus; F V, 11. cum Pythagorae disciplinam et instituta cognoscerent; T IV, 3.
consequor: ut non nulli omissa imitatione maiorum suum quoddam institutum consequantur; O I, 116.
perficio: quod adsequar profecto, si instituta perfecero; D II, 6.
perscribo: leges etiam et instituta ac mores civitatum perscripsimus; F IV, 61.
retineo: veterem morem ac maiorum instituta retinebant excellentes viri; R V, 1.
sequor: eorum (virorum) se institutum sequi dicunt; A II, 13.
sero: vir magnus leges, instituta, rem publicam non seret? T I, 31.
servo: ut hodie stet Asia Luculli institutis servandis et quasi vestigiis persequendis; A II, 3.
teneo: nos institutum tenebimus; T IV, 7.
transfero: nisi hoc institutum postea translatum ad nostros philosophos || phil. nostros || esset; F II, 1.
tueor: mores et instituta vitae nos profecto .. melius tuemur; T I, 2. maiorum instituta tueri sacris caerimoniisque retinendis sapientis est; D II, 148.
2. paenitet: eo .. me minus instituti mei paenitet, quod ..; N I, 8.
3. abundo: quamquam te ... abundare oportet praeceptis institutisque philosophiae; O I, 1.
utor: instituto veterum, quo etiam Stoici utuntur, hinc capiamus exordium; F V, 23.
4. dico de: quis .. te potius .. de maiorum dixerit institutis? R I, 71. si pauca prius de instituto ac de iudicio meo dixero; O II, 1.
disputo de: ut ille (Plato) ... de institutis rerum publicarum ac de optimis legibus disputat || disputavit, al. ||; L I, 15.
facio contra: sapientis esse nihil contra mores, leges, instituta facientem habere rationem rei familiaris; O III, 63.

habeo in: quae habemus etiam in publicis institutis atque legibus; L III, 43.
impello ad: ad eorum studia institutaque impellimur; O I, 118.
loquor de: ut de moribus institutisque maiorum ... loquamur; T IV, 1.
maneo in: *ne* is (Critolaus) quidem in patriis institutis manet; F V, 14. ut nihil possit in patriis institutis manere integrum; R II, 7.
pergo ad: iam ad instituta pergamus; O II, 8.
sumo ex: ex eorum .. scriptis et institutis .. omnis doctrina liberalis ... sumi potest; F V, 7.

III. **nach Adjectiv und Adverb:** simul cum: quae (insulae) fluctibus cinctae natant paene ipsae simul cum civitatum || civitatium, al. || institutis et moribus; R II, 8.
situs in: existimare omnia iusta esse, quae sita || sancita || sint in populorum institutis aut legibus; L I, 42.

IV. **nach Substantiven:** 1. genera: genera .. si velim iuris, institutorum ... describere; R III, 17.
mutatio: facienda morum institutorumque mutatio est; O I, 120.
neglegentia: in qua (disciplina puerili) una Polybius ... nostrorum institutorum neglegentiam accusat; R IV, 3.
2. obtemperatio: quodsi iustitia est obtemperatio scriptis legibus institutisque populorum; L I, 42.
3. alqd ex: illud ex institutis pontificum et haruspicum non mutandum est; L II, 29.

V. **Umstand:** 1. accipere: et mundum deum esse et caelum ... et animos et eos, quos maiorum institutis accepimus; N I, 30.
adduci: ut (plebes) multis *institutis* praeclarissimis adduceretur, ut auctoritati principum cederet; L III, 25.
agi: quae .. more agentur institutisque civilibus; O I, 148.
alere: quod illi verbis et artibus aluerunt naturae principia, hi autem institutis et legibus; R III, 7.
capere: s. II, 3. utor.
confirmari: non institutis opinio est confirmata, non legibus; T I, 30.
consecrari: maiorum institutis mens, fides, virtus, concordia consecratae et publice dedicatae sunt; N II, 79.
constituere: cum a primo urbis ortu regiis institutis, partim etiam legibus auspicia (essent constituta); T IV, 1. cum .. non instituto aliquo aut more aut lege sit opinio constituta; N I, 44. qui suam quisque rem publicam constituissent legibus atque institutis suis; R II, 2. quorum ingeniis et inventis omnem vitam legibus et institutis excultam constitutamque habemus; fr IX, 11.
dedicari: s. consecrari.
effici: id hominibus effici ex re publica debet partim institutis, alia legibus; R IV, 3.
erudire: qui in hac terra fuerunt magnamque Graeciam ... institutis et praeceptis suis erudierunt; Lae 13.
excoli: s. constituere; fr IX, 11.
exornare: exornavit (Pythagoras) eam Graeciam, quae magna dicta est, ... praestantissimis et institutis et artibus; T V, 10.
geri: ut ... pleraque senatus auctoritate et instituto ac more gererentur; R II, 56.
habere: qui Platonis instituto in Academia ... coetus erant et sermones habere soliti; A I, 17. quae (instrumenta animi) natura quaeque civilibus institutis habuit; R III, 5.
incendi: homines .. Romanos instituto Romuli bellicis studiis ut vidit incensos; R II, 25.
instruere: ut cum maiorum institutis, tum doctrina se instrueret; R III, 6.
mittere: institutis eorum, a quibus ortus erat, dona ... misit; R II, 44.
perficere: perfecit .. (verecundiam) institutis et disciplinis; R V, 6.
temperare: rem .. publicam nostri maiores certe melioribus temperaverunt et institutis et legibus; T I, 2.
teneri: opinionibus et institutis omnia teneri; A I, 44.
vacare: et legibus et institutis vacat aetas nostra muneribus iis, quae ..; C 34.
vagari: nostro instituto vagabimur; T III, 13.
vivere: quis .. tam agrestibus institutis vivit, ... ut ..? F III, 37. si patriis viveretur institutis et moribus; R III, 41.
uti: quibus (verbis) instituto veterum utimur pro Latinis, ut ipsa philosophia, ut rhetorica; F III, 5.
2. in: multa etiam sunt in nostris institutis ducta ab illis; T IV, 4. s. III. situs in.

insto, bevorstehen, nahe sein, eindringen, drängen: alqs: ille (Epicurus) ... voluptatis nomen ... exaggerans instat acriter, ut ..; A fr 20 (3. 24).
alqd: sed id alias, nunc, quod instat; T III, 10. quae .. venientia metuuntur, eadem adficiunt aegritudine instantia; T IV, 11. quibus .. rationibus instantia feruntur, eisdem contemnuntur sequentia; T IV, 64. cur et ea, quae praeterierunt, facta sint et, quae instant, fiant et, quae sequuntur || sequentur ||, futura sint; D I, 126.
acredula: »matutinis acredula vocibus instat, vocibus instat et adsiduas iacit ore querellas«; D I, 14.
dolor: premit .. (dolor) atque instat; T III, 71.
iter: quamquam iter instaret; D I, 59.
mors: id ipsum vident, qui sunt morbo gravi ... adfecti, instare mortem; D I, 63.
motus: quod terrae motus instaret; D I, 112. quod (Pherecydes) ... terrae motus dixit instare; D I, 112.
procellae: »fulix ... nuntiat horribilis clamans instare procellas«; D I, 14.
res: nos ... earum .. rerum rationem, quae nunc instant, explicaturos; R I, 33.
superstitio: instat .. (superstitio) et urget; D II, 149.

instructio, Aufstellung: quae .. classium navigatio aut quae instructio exercitus ... tantam naturae sollertiam significat, quantam ipse mundus? N II, 85.

instrumentum, Werkzeug, Hülfsmittel: I. absolut: iam aes atque ferrum duelli instrumenta, non fani; L II, 45.
II, 1. eripio: ii ... haec ipsa eripiunt vel instrumenta vel ornamenta vitae; A II, 31.
habeo: quae (instrumenta animi) natura quaeque civilibus institutis habuit; R III, 5. quanta .. instrumenta habeat ad obtinendam adipiscendamque sapientiam; L I, 59.
2. adiungo ad: quodsi quis ad ea instrumenta animi ... adiungendam sibi etiam doctrinam ... putavit; R III, 5.
III. opus: quid .. tanto opus est instrumento in optimis artibus comparandis? F II, 111.
IV, 1. esse: tantus .. imperator ... fuit proeliis, oppugnationibus, navalibus pugnis totiusque belli instrumento et adparatu; A II, 3.

2. sine: ut nemo sine eo instrumento ad ullam rem illustriorem satis ornatus possit accedere; F V, 7.

instruo, einrichten, versehen, ausrüsten, unterrichten, unterweisen: alqm: vellem equidem .. ipse (Epicurus) doctrinis fuisset instructior; F I, 26. nec ante aggrediar, quam te ab istis, quos dicis, instructum videro; F II, 119. cum ... ad eam .. (rem publicam) tuendam ... maxime a nobis ornari atque instrui posses; F IV, 61. eriget ipse se, suscitabit, instruet, armabit; T II, 51. omnibus .. virtutibus instructos et ornatos tum sapientis, tum viros bonos dicimus; T V, 28. video te testimoniis satis instructum; R I, 59. ut cum maiorum institutis, tum doctrina se instrueret; R III, 6. quasi muneribus deorum nos esse instructos et ornatos; L I, 35. nos .. a doctoribus atque doctrina instructi ad eam (rem publicam) et ornati accessimus; O I, 155. qui .. in libera civitate ita se instruunt, ut metuantur; O II, 24. quos improbos ... putant et ad faciendam iniuriam instructos; O II, 36.

alqd: quae satis scite nobis instructa et composita videntur; L I, 39.

adulescentes: ut (senectus) adulescentes doceat, instituat, ad omne officii munus instruat; C 29.

animum: ut (animus) .. sensibus instructus sit; F V, 34.

consilia: ut Phormio possit dicere: »cedo senem; iam instructa sunt mi in corde consilia omnia«; N III, 72.

domicilia: quae (domicilia) essent ornata signis atque picturis instructaque rebus iis omnibus; N II, 95.

domum: »o Priami domus! ... vidi ego te ... auro, ebore instructam regifice«; T III, 44.

fortitudinem: fortitudo ... satis est instructa parata, armata per sese; T IV, 52.

hortos: emit (hortos) instructos; O III, 59.

officinas: qui (philosophi) quasi officinas instruxerunt sapientiae; L I, 36.

sapientem: his rebus instructus (sapiens) semper est in voluptate; F I, 62. erit .. (sapiens) instructus ad mortem contemnendam, ad exsilium, ad ipsum etiam dolorem; F II, 57. sapientem plurimis et gravissimis artibus atque virtutibus instructum et ornatum; F II, 112.

viros: qui (Peripatetici) claros viros a se instructos dicant rem publicam saepe rexisse; A II, 115. vgl. alqm; T V, 28.

vitam: a quibus vita hominum instructa primis sit; T V, 6.

insuavis, ohne Reiz: insuavem illam admirationem ei fore; Lae 88.

insula, Insel, Mietshaus: I, 1. conlucent: quorum .. (hominum) operibus agri, insulae litoraque collucent distincta tectis et urbibus; N II, 99.

est: visne ... in insula, quae est in Fibreno, sermoni reliquo demus operam sedentes? L II, 1. hac .. (insula) nihil est amoenius; L II, 6.

natant: quid dicam insulas Graeciae? quae fluctibus cinctae natant paene ipsae; R II, 8.

2. sum: omnis .. terra ... parva quaedam insula est circumfusa illo mari; R VI, 21.

II, 1. antepono: an ... dubium est, quin fundos et insulas amicis anteponamus? F II, 83.

cingo, dico: s. I, 1. natant. — circumfundo: s. I, 2. — distinguo: s. I, 1. conlucent.

emo: ut ... Claudius proscripsit insulam [vendidit] || insulam ||, emit P. Calpurnius Lanarius; O III, 66.

incolo: qui (homines) quasi magnam quandam insulam incolunt, quam nos orbem terrae vocamus; N II, 165.

nomino, teneo: qui (Volcanus) ... tenuit insulas propter Siciliam, quae Volcaniae nominabantur; N III, 55.

proscribo, vendo: s. emo.

2. egredior ex: si Seriphi natus esses nec umquam egressus ex insula, in qua lepusculos vulpeculasque saepe vidisses; N I, 88.

linquo in: fore ut is (Philoctetes) in insula Lemno linqueretur; Fa 36.

relinquo in: relinquetur in insula Philoctetes; Fe 37.

venio in: ventum in insulam est; L II, 6.

III, 1. multitudo, varietas: quae multitudo et varietas insularum! N II, 100.

partes: qui (homines) partes eius insulae tenent, Europam, Asiam, Africam; N II, 165.

2. certamen de: cuius (Apollinis) de illa insula cum Iove ipso certamen fuisse traditur; N III, 57.

IV. in: in beatorum insulis .. qualis futura sit vita sapientium; F IV, 53. cuius (Iovis) in illa insula sepulcrum ostenditur; N III, 53. tantos terrae motus in Liguribus, Gallia compluribusque insulis ... factos esse, ut ..; D I, 78. si nobis ... in beatorum insulis immortale aevum ... degere liceret; fr V, 50. s. I, 1. est; L II, 1. — II, 2. egredior ex.

insulanus, Inselbewohner: Achillem Astypalaeenses insulani sanctissume colunt; N III, 45.

insulsus, geistlos: tu mihi videris Epicharmi, acuti nec insulsi hominis ut Siculi, sententiam sequi; T I, 15.

insulto, verhöhnen: (convenit in) hominem sine arte, sine litteris, insultantem in omnes; N II, 74.

insum, darin, daran sein, innewohnen, sich befinden, beruhen: I. indir. Frage: in qua (selectione) primum inesse incipit et intellegi, quid sit, quod vere bonum possit dici; F III, 20.

2. Infinitiv: in qua (voluptate) tantum inest nihil dolere; F II, 32. cogitare .. et providere et discere et docere ... in horum quattuor generum inesse nullo putat; T I, 22. inest .. velle in carendo; T I, 88.

II. alqd: partes .. esse mundi omnia, quae insint in eo; A I, 28. teneatur modo illud, non inesse in iis (sensibus) quicquam tale, quale ..; A II, 99. in quibus (animis) doctissimi illi veteres inesse quiddam caeleste et divinum putaverunt; F II, 114. omnia ... inesse debent in summa bonorum; F IV, 46. in quibus (bestiis) inest aliquid simile virtutis, ut in leonibus, ut in canibus, || ut || in equis; F V, 38. in motu et in statu corporis nihil inest, quod ..? F V, 47. quae sunt extrinsecus, id est quae nec || neque || in animo insunt neque in corpore; F V, 68. haec et similia eorum in horum quattuor generum inesse nullo putat; T I, 22. quae declarant inesse in animis hominum divina quaedam; T I, 56. his .. in naturis nihil inest, quod vim memoriae, mentis, cogitationis habeat; T I, 66. fr IX, 10. in qua opinione illud insit, ut aegritudinem suscipere oporteat; T III, 74. necesse est haec inesse in eo, quod optimum esse concedimus; N II, 18. in ea parte ... haec inesse necesse est, et acriora quidem atque maiora; N II, 30. quoniam ... neque est quicquam, quod non insit in eo (mundo); N II, 38. quae cum in sideribus inesse videamus;

N II, 54. in qua rerum natura inest id futurum? D II, 18. hoc inerat in rebus futuris et causas naturalis habebat, an ..? D II, 143. quare inest nescio quid et latet in animo ac sensu meo; L II, 3. fateor in ista ipsa potestate inesse quiddam mali; L III, 33. non solum ex malis eligere minima oportere, sed etiam excerpere ex his ipsis, si quid inesset boni; O III, 3. quod insit in iis aliquid probi, quod capiat ignaros; O III, 15. haec est .. societas, in qua omnia insunt, quae putant homines expetenda, honestas, gloria, tranquillitas animi atque iucunditas; Lae 84.

actio: quod non inest in primis naturae conciliationibus honesta actio; F III, 22.

adiunctio: in quibus (sententiis) nulla inest || est || virtutis adiunctio; F II, 39.

aequitas: in quibus (feris) inesse fortitudinem saepe dicimus, ut in equis, in leonibus, iustitiam, aequitatem, bonitatem non dicimus; O I, 50.

anima, animus: neque in homine inesse animum vel animam nec in bestia; T I, 21.

architectus: inesse aliquem non solum habitatorem in hac caelesti ac divina domo, sed etiam rectorem et moderatorem et tamquam architectum tanti operis tantique muneris; N II, 90.

bonitas: f. aequitas.

bonum: f. alqd; O III, 3.

calor: cuius (cibi) etiam in reliquiis inest calor iis, quas natura respuerit; N II, 24.

capita: quasi ... non in omni marmore necesse sit inesse vel Praxitelia capita! D II, 48.

causa: digni .. sunt amicitia, quibus in ipsis inest causa, cur diligantur; Lae 79. f. vis; N II, 28.

certatio: »nequaquam istuc istac ibit; magna inest certatio«; N III, 65.

commoditas: in his vitiis inest illa magna commoditas, ut ..; R II, 9.

concordia: quodsi inest in hominum genere mens, fides, virtus, concordia; N II, 79. aut .. in nobismet insunt ipsis, ut mens, ut spes, ut fides, ut virtus, ut concordia, aut ..; N III, 61.

coniectura: in quibus (animi partibus) inest memoria rerum innumerabilium, in te quidem infinita, inest coniectura consequentium non multum a divinatione differens, inest moderator cupiditatis pudor, inest ad humanam societatem iustitiae fida custodia, inest in perpetiendis laboribus adeundisque periculis firma et stabilis doloris mortisque contemptio; F II, 113.

consilium: in qua (parte animi) inest ratio atque consilium; F II, 115.

constantia: nulla .. in caelo nec fortuna nec temeritas nec erratio nec vanitas inest contraque omnis ordo, veritas, ratio, constantia; N II, 56.

contemptio: f. coniectura.

contractio: quod in hoc inest omnis animi contractio ex metu mortis; T I, 90.

cultura: si .. illa cultura vitium in vite insit ipsa; F IV, 38.

cupiditas: quod .. natura inest in mentibus nostris insatiabilis quaedam cupiditas veri videndi; T I, 44. inest .. in tali liberalitate cupiditas plerumque rapiendi et auferendi per iniuriam; O I, 44.

cura: quando .. inest in omni virtute cura quaedam quasi foras spectans; F V, 67.

custodia: f. coniectura.

deus: sive in ipso mundo deus inest aliquis, qui regat; N I, 52.

dignitas: in formis aliis dignitatem inesse, aliis venustatem; O I, 107.

effectio: ut in ipsa (arte) insit, non foris petatur extremum, id est artis effectio; F III, 24.

elementa: induxit (natura) in ea, quae inerant, tamquam elementa virtutis; F V, 59.

erratio: f. constantia. — extremum: f. effectio.

facinus: in ipsa .. dubitatione facinus inest; O III, 37.

fides: f. concordia.

figura: in qua (columella) inerat sphaerae figura et cylindri; T V, 65.

firmitas: inesse .. necesse est in eo ... firmitatem animi nec mortem nec dolorem timentis; F I, 40.

fortitudo: f. aequitas.

fortuna: f. constantia.

fructus: amicitiam, ... quod omnis eius fructus in ipso amore inest, expetendam putamus; Lae 31.

genera: ut in hoc universo inessent genera illa universa; Ti 16.

gloria: f. alqd; Lae 84.

gravitas: si .. inest in oratione mixta modestia gravitas; O II, 48.

habitator: f. architectus.

honestas: f. alqd; Lae 84.

honestum: honestum ... nos ... illi, in quo id inesse videtur, amicos facit; O I, 55.

ignis: quoniam is (ignis), cum inest in corporibus nostris, efficit, ut sentiamus; N III, 36.

imagines: censet imagines divinitate praeditas inesse in universitate rerum; N I, 120.

immutabilitas: in factis inmutabilitatem apparere, in futuris quibusdam, quia non apparet, ne inesse quidem videri; Fa 17.

indagatio: velut ex ea parte ..., in qua sapientiam ... ponimus, inest indagatio atque inventio veri; O I, 15.

intellegentia: ex hoc quoque intellegi poterit in eo (mundo) inesse intellegentiam, quod ..; N II, 32. consentaneum est in iis (astris) sensum inesse et intellegentiam; N II, 42.

inventio: f. indagatio.

invitamenta: intellegi necesse est in ipsis rebus ... invitamenta inesse; F V, 52.

iucunditas: f. alqd; Lae 84.

iustitia: f. aequitas.

lepos: insit in eo (sermone) lepos; O I, 134.

luctus: in qua (aegritudine) luctus inest; T III, 68.

mala: (haec mala) non inerant in iis, quae tibi casus invexerat; T III, 26. f. alqd; L III, 33.

memoria: f. coniectura.

mens: f. concordia. ratio; L II, 16.

moderatio: in quo (genere honesti) inest ordo et moderatio; F II, 47.

moderator: f. architectus. coniectura.

modestia: in quo inest modestia et temperantia; O I, 15.

modus: modestiam, quo in verbo modus inest; O I, 142.

mollitia: in primo .. ortu inest teneritas ac mollitia quaedam; F V, 58.

mollitudo: in pulmonibus .. inest raritas quaedam et adsimilis spongiis mollitudo; N II, 136.

motus: in quo (sphaerae genere) solis et lunae motus inessent et earum quinque stellarum, quae ..; R I, 22.

musica: idem || item || scilicet censeres in platanis inesse musicam; N II, 22.

natura: f. vis; D I, 15.

nota: non inesse in iis propriam ... veri et certi notam; A II, 103. ut in iis (veris) nulla insit certa indicandi et adsentiendi nota; N I, 12.

notio: aiunt hanc quasi naturalem atque insitam in animis nostris inesse notionem, ut ..; F I, 31.

obscuritas: inest in rebus ipsis obscuritas; F IV, 2.

ordo: f. constantia. moderatio.

pars: in qua (voluptate) virtutis nulla pars insit; T III, 49. in eo, QUOD MELIUS AEQUIUS, potest ulla pars inesse fraudis? O III, 61.
pietas: in specie .. fictae simulationis, sicut reliquae virtutes, item pietas inesse non potest; N I, 3.
praesagitio: inest .. in animis praesagitio extrinsecus iniecta atque inclusa divinitus; D I, 66.
principatus: in arborum .. et earum rerum, quae gignuntur e terra, radicibus inesse principatus putatur; N II, 29. in qua (parte) mundi inest principatus; N II, 30.
probum: ſ. alqd; O III, 15.
prudentia: quibus || in quibus, al. || .. artibus aut prudentia maior inest aut non mediocris utilitas quaeritur; O I, 151.
pudor: ſ. coniectura. — raritas: ſ. mollitudo.
ratio: quae natura sentiente teneantur, in qua ratio perfecta insit; A I, 28. quoniam ... nec ratio usquam inesse nisi in hominis figura (potest); N I, 48. tu .. sumebas nisi in hominis figura rationem inesse non posse; N I, 98. videmus .. in partibus mundi ... inesse sensum atque rationem; N II, 30. in quo (mundo) necesse est perfectam illam atque absolutam inesse rationem; N II, 34. qui ... neget in his ullam inesse rationem eaque casu fieri dicat; N II, 97. hac in re tanta inest ratio atque sollertia, ut ... solis defectiones reputatae sint; R I, 25. ut in se rationem et mentem putet inesse, in caelo mundoque non putet; L II, 16. rationem inesse in ea (natura omnium rerum) confitendum est; L II, 16. ſ. consilium. constantia.
rector: ſ. architectus.
res: quae (res) inessent in omni mundo cum magno usu et commoditate generis humani; N II, 80. quae (res) inesse in homine perspiciantur ab iis, qui se ipsi velint nosse; L I, 62.
scientia: in quibus (virtutibus) solis inesse etiam scientiam dicimus; A II, 23. num dubitares, quin inesset in oliva tibicinii quaedam scientia? N II, 22.
sensus: ſ. intellegentia; N II, 42. ratio; N II, 30.
sententia: ſ. vis; L II, 11.
similitudo: inest .. in ea condicione populi similitudo quaedam servitutis; R I, 43.
sollertia: ſ. ratio; R I, 25.
sortes: cum .. legati .. *vas* illud, in quo inerant sortes, collocavissent; D I, 76.
spes: ſ. concordia; N III, 61.
subtilitas: in quo inest omnis cum subtilitas disserendi, tum veritas indicandi; T V, 68.
temeritas: ſ. constantia. — temperantia: ſ. modestia. — teneritas: ſ. mollitia.
timor: in qua (superstitione) inest timor inanis deorum; N I, 117.
tranquillitas: ſ. alqd; Lae 84. — vanitas: ſ. constantia. — venustas: ſ. dignitas.
veritas: ſ. constantia. subtilitas.
vestigia: inerant .. in utrinsque nostrum animis vigilantium cogitationum vestigia; D II, 140.
virtus: ut eos diligamus, in quibus ipsa (virtus) inesse videatur; O I, 56. ſ. concordia. pietas.
vis: tanta vis inerat in verbis, ... ut ..; F II, 51. tanta vis admonitionis inest in locis, ut ..; F V, 2. in ipsa (vite) .. parum magna vis inest, ut ... possit; F V, 39. quam diu in illo opinato malo vis quaedam insit; T III, 75. quorum nihil tale est, ut in eo vis divina inesse videatur; N I, 40. quanta vis insit caloris in omni corpore; N II, 24. ut in eo (calido, igneo) insit procreandi vis et causa gignendi; N II, 28. res ipsa, in qua vis inest maior aliqua, sic appellatur, ut ..; N II, 61. his .. in verbis omnibus inest vis legendi eadem, quae in religioso; N II, 72. quare .. in iis (rebus) vis deorum insit, tum intellegam, cum cognovero; N III, 61. inest in || † in re vis et, in rubetis et || ranunculis vis et natura quaedam; D I, 15. ut in seminibus vis inest earum rerum, quae ex iis progignuntur, sic ..; D I, 128. si .. || cum || aliquando oculi peccent, tamen ... inest in iis vis videndi; D II, 108. in ipso nomine legis interpretando inesse vim et sententiam iusti et veri legendi; L II, 11. maxuma vis decori in hac inest parte, de qua disputamus; O I, 100.
vitium: in primis .. provideat, ne sermo vitium aliquod indicet inesse in moribus; O I, 134.
voluntas: quamquam .. in utroque || utraque || inest gratificandi liberalis voluntas; O II, 52.
voluptas: in his primis naturalibus voluptas insit necne, magna quaestio est; F II, 34. si ... neque in ea (honestate) voluptatem dicant inesse; F II, 48. inest in eadem explicatione naturae insatiabilis quaedam e cognoscendis rebus voluptas; F IV, 12.

insusurro, zuflüstern: 1. directe Rede: qui (Demosthenes) illo susurro delectari se dicebat aquam ferentis mulierculae ... insusurrantisque alteri: „hic est ille Demosthenes"; T V, 103.
2. acc. c. inf.: quoniam non solum nauta significat, sed etiam Favonius ipse insusurrat navigandi nobis .. tempus esse; A II, 147.

intactus, unversehrt: ut (arx) etiam in illa tempestate horribili Gallici adventus incolumis atque intacta permanserit; R II, 11.

integer, unverletzt, unbeschädigt, ungeschwächt, unversehrt, unverdorben, unentschieden, statthaft, unbefangen, unschuldig: A. alqs: primus .. appetitus ille animi tantum agit, ut salvi atque integri esse possimus; F V, 41. quae .. (vera somnia) multo plura evenirent, si ad quietem integri iremus; D I, 60.
alqd: multo etiam integriora ac puriora sunt; T I, 41. alterum .. iam integrum non est; T V, 17. ei (Dionysio) ne integrum quidem erat, ut ad iustitiam remigraret; T V, 62. quoniam est integrum, libenter tibi, Laeli, ut de eo disseras, equidem concessero; R I, 20. ut nihil possit in patriis institutis manere integrum; R II, 7.
animus: qui (animi) .. se integros castosque servavissent; T I, 72. animi .. integri, non vitiosi est corporis || [corporis] || divinatio; D I, 81. cum (animus) omni admixtione corporis liberatus purus et integer esse coepisset, tum esse sapientem; C 80. castos .. [animos], puros, integros, incorruptos ... ad deos ... pervolare; fr IX, 12.
ardor: qui (mundus) integro et libero et puro ... ardore teneatur; N II, 31.
aures: saepe ... apertis atque integris et oculis et auribus nec videmus nec audimus; T I, 46.
causa: integram .. (causam) legi, accusatori iudicioque servari; L III, 47.
corpus: ut ignavus miles ... pereat non numquam etiam integro corpore; T II, 54.
discipulus: rudem me et integrum discipulum accipe; N III, 7.
infans: (natura movet infantem,) ut integrum se salvumque velit; F II, 33.
iudicium: cum .. proprium sit Academiae ... nulla adhibita sua auctoritate iudicium audientium relinquere integrum ac liberum; D II, 150.
lituus: qui .. Romuli lituus ... inventus est integer; D I, 30.
mens: ut eos (deos) semper pura, integra, incorrupta et mente et voce veneremur; N II, 71. rex ille ... optimi regis caede maculatus integra

mente non erat; R II, 45. cum integra mente certisque sensibus opus ipsa suum ... natura dissolvit; C 72.
oculi: f. aures.
partes: aptas .. et integras omnis partis corporis ... habere; F III, 17.
potestas: quod integra nobis est iudicandi potestas; A II, 8.
ratio: (animus) concitatus et abstractus ab integra certaque ratione; T IV, 38.
res: totam .. rem Lucullo integram servatam oportuit; A II, 10. rem .. integram ad reditum suum iussit esse; O II, 82.
sensus: in partibus .. (esse) sensus integros; A I, 19. contentane sit (natura) suis integris incorruptisque sensibus; A II, 19. sanis modo et integris sensibus num amplius quid desideres; A II, 80. alia .. ob utramque rem (praeposita dicentur), ut integri sensus: F III, 56. in quibus (primis naturae) numerant ... valetudinem, sensus integros; F V, 18. praestans valetudine, viribus, forma, acerrumis integerrumisque sensibus; T V, 45.
testes: si tota oratio nostra omnem sibi fidem sensibus confirmat, id est incorruptis atque integris testibus; F I, 71.
valetudo: color egregius, integra valetudo; F II, 64. vitium .. integra valetudine ipsum ex se cernitur; T IV, 29.
vox: f. mens; N II, 71.
B. de: »indidem .. eadem aeque || que, quae || oriuntur de integro«; D I, 131.

integre, unbefangen, unparteiisch, unbescholten: iudico: ipsa natura incorrupte atque integre iudicante; F I, 30.
vivo: qui cum caste et integre viverent; F IV, 63.

integritas, Unversehrtheit, Unverdorbenheit, Redlichkeit: I. est: non eandem esse vim neque integritatem dormientium et vigilantium nec mente nec sensu; A II, 52. non integritatem corporis, non valetudinem (esse); F II, 34.
ohne Verb: bonum integritas corporis, misera debilitas; F V, 84.
II, 1. addo: adde integritatem valetudinis; T V, 100.
dico: dicis ... valetudinem, vires, staturam, formam, integritatem unguiculorum omnium *bona*; F V, 80.
pono: bonam valetudinem, ... integritatem oculorum reliquorumque sensuum ponere in bonis potius; F IV, 20.
probo: qui ... ita vivunt, ut eorum probetur fides, integritas, aequitas, liberalitas; Lae 19.
2. cumulo ex: quod (summum) cumulatur ex integritate corporis et ex mentis ratione perfecta; F V, 40.
sum in: satis esse causae ..., ut in valetudine, ut in integritate sensuum; F III, 51.

intellegenter, mit Einsicht: quod .. munus prudentiae? an legere intellegenter voluptates? O III, 117.

intellegentia, Einsicht, Erkenntnis, Verständnis, Erkenntnisvermögen: 1. cadit: nullo modo viderunt, animi natura intellegentis || et intellegentia || in quam figuram cadere posset; N I, 23.
capit: cum maximis voluptatibus in eas imagines mentem intentam infixamque nostram intellegentiam capere, quae sit .. beata natura; N I, 49.
efficit: ut || † et || communis intellegentia nobis notas res efficit easque in animis nostris inchoavit; L I, 44.
est: in quibus (gustatu, odoratu) intellegentia, etsi vitiosa || vilior ||, est quaedam tamen; A II, 20. quia difficilis erat animi, quid aut qualis esset, intellegentia; T I, 51. probabile est .. praestantem intellegentiam in sideribus esse; N II, 43. quanta .. intellegentia ... esset in nobis; N II, 147. nobis ... acuentibus .. intellegentiam, quae est mentis acies; fr V, 97.
inchoat: f. efficit.
inest: intellegi poterit in eo (mundo) inesse intellegentiam; N II, 32. consentaneum est in iis (astris) sensum inesse et intellegentiam; N II, 42.
oritur: ex qua (natura) ratio et intellegentia oriretur; F IV, 12.
permanat: quod quaedam animalis intellegentia per omnia ea permanet et transeat; A II, 119.
potest: f. cadit. — praestat: f. est; N II, 43.
transit: f. permanat.
II, 1. acuo: f. I. est; fr V, 97.
adumbro: quoniam principio rerum omnium quasi adumbratas intellegentias animo ac mente conceperit; L I, 59.
attingo: istam .. intellegentiam aut maris aut terrae non modo comprehendere animo, sed ne suspicione quidem possum attingere; N III, 64.
capio: simul .. (homo) cepit intellegentiam vel notionem potius; F III, 21. vgl. I. capit.
cieo: qui unus (motus) ex septem motibus mentem atque intellegentiam cieret maxime; Ti 19.
comprehendo: f. attingo.
concipio: f. adumbro.
confero: illi ipsi ... ad hominum utilitatem suam prudentiam intellegentiamque potissimum conferunt; O I, 156.
declaro: sensum .. astrorum atque intellegentiam maxume declarat ordo eorum atque constantia; N II, 43.
enudo: f. inchoo; L I, 26.
excutio, explico: explica atque excute intellegentiam tuam; O III, 81.
imprimo: quae .. in animis inprimuntur ... inchoatae intellegentiae, similiter in omnibus inprimuntur; L I, 30.
inchoo: rerum plurimarum obscuras nec satis * intellegentias inchoavit || enudavit, al. || quasi fundamenta quaedam scientiae; L I, 26. quorum ex prima et inchoata intellegentia genera (natura) cognovit; L I, 27. f. imprimo.
includo: (deus) intellegentiam in animo, animum inclusit in corpore; Ti 10.
infigo: f. I. capit.
inlustro: quibus (intellegentiis) inlustratis; L I, 59.
refero: qui (Democritus) ... scientiam intellegentiamque nostram (in deorum numero refert); N I, 29.
reperio: quae ... careant .. omni intellegentia atque ratione, quae nisi in animo nulla alia in natura reperiantur; Ti 50.
trado: quae (ars) ... tradit ... ambiguorum intellegentiam; A II, 92.
2. coniungo: intellegentiae iustitia coniuncta, quantum volet, habebit ad faciendam fidem virium; O II, 34.
3. careo: f. 1. reperio.
opus est, utor: quid .. (huic opus est) rationе? quid intellegentia? quibus utimur ad eam rem, ut apertis obscura adsequamur; N III, 38.
4. cado in: quod (honestum) in nostram intellegentiam cadit; O III, 17. — sub: est (animus) ... rationis concentionisque ... sempiternarum rerum et sub intellegentiam cadentium compos; Ti 27.

converto ad: quae nos magis ad cognitionem intellegentiamque convertant; T V, 68.
dico de: de quibus (intellegentiis) ante dixi; L I, 30.
sum in: ut videas, quae sit in ea (intellegentia tua) [species] forma || species [forma] || et notio viri boni; O III, 81.
III, 1. particeps: quae .. pars animi rationis atque intellegentiae sit particeps; D I, 70.
2. fretus: fretus intellegentia vestra dissero brevius, quam causa desiderat; N I, 49.
IV. 1. amator: qui intellegentiae sapientiaeque se amatorem profitetur; Ti 51.
complexus: omnes .., qui animo cernuntur ..., animantes conplexu rationis et intellegentiae ... comprehenduntur; Ti 11.
notio: aperta simplexque mens ... fugere intellegentiae nostrae vim et notionem videtur; N I, 27.
simulatio: nec ulla pernicies vitae maior inveniri potest quam in malitia simulatio intellegentiae; O III, 72.
vis: ſ. notio.
2. causae cum: quae (causae) cum intellegentia sunt efficientes pulcherrimarum rerum; Ti 51.
V, 1. comprehendi: quorum alterum intellegentia et ratione conprehenditur; Ti 3.
contineri: quae (res) manentes semper eadem || eaedem || non sensu, sed intellegentia continentur *; Ti 28.
tenere: leges (tollunt astutias), quatenus manu tenere || teneri || possunt, philosophi, quatenus ratione et intellegentia; O III, 68.
2. cum: vivere cum intellegentia rerum earum; F II, 34. Neptunum esse dicis animum cum intellegentia per mare pertinentem; N III, 64.
ex: ſ. II, 1. inchoo; L I, 27.

intellego, einsehen, merken, wahrnehmen, erkennen, begreifen, verstehen, meinen, beurteilen, part. einsichtig, verständig, kundig, mit Vernunft begabt: I. **absolut: 1. substantivisch: a. Gerundium:** α. adduco ad: quem ad intellegendum poterit adducere? A I, 6.
dico ex: ut ... || tamquam || ex diligendo diligentes, ex intellegendo intellegentes (dicti sunt); N II, 72.
habeo ad: si omnia ad intellegendum non habeo, quae habere vellem; T I, 67.
nascor ad: hominem ad duas res, ut ait Aristoteles, ad intellegendum et || et ad || agendum, esse natum quasi mortalem deum; F II, 40.
β. aptus ad: licet videre acutiora ingenia et ad intellegendum aptiora eorum, qui ..; N II, 42.
γ. artificium: ut ... idem .. etiam disputandi et intellegendi iudicium dicas te et artificium traditurum; A II, 114.
astutia: »quibus (feris) abest ad praecavendum intellegendi astutia«; F V, 31.
iudicium: ſ. artificium.
δ. causa: sin me interrogare (voles) non tam intellegendi causa quam refellendi; N III, 4.
b. **Supinum:** facilis: ex quo facile intellectu est ... verbis eos, non re dissidere; Fa 44.
2. **verbal: a. unpersönlich:** ut e Socraticorum libris maximeque Platonis intellegi potest; A I, 16. ut e Platone intellegi potest; F II, 2. quasi ita dixerim, intellegatur; Ti 23.
b. **persönlich:** alqs: non .. satis intellegebam; A II, 63. eam si varietatem diceres, intellegerem, ut etiam non dicente te intellego; F II, 10. „individua“ cum dicitis et „intermundia“, ... intellegimus; F II, 75. recte .. intellegis; F II, 119. sic intellegamus; F IV, 38. sic prorsus intellego; T IV, 9. quidnam est istuc? non enim intellego; T IV, 9. nec consulto dicis occulte tamquam Heraclitus, sed ... ne tu quidem intellegis; N I, 74. puderet me dicere non intellegere, si vos ipsi intellegeretis, qui ista defenditis; N I, 109. Pacuvianus Amphio »quadrupes tardigrada« ... cum dixisset obscurius, tum Attici respondent: »non intellegimus, nisi si aperte dixeris«; D II, 133. haud mediocris hic, ut ego quidem intellego, vir fuit; R II, 55. ut et ipse intellego et ex te persaepe audio; L I, 5. praeclare intellego; L II, 13. ſ. 1, a, α. dico ex.
alqd: nihil esse eorum, quae natura cernerentur, inintellegens intellegente in toto genere praestantius; Ti 10.
animal: hunc mundum animal esse idque intellegens; Ti 10.
animus: nullo modo viderunt, animi natura intellegentis || et intellegentia || in quam figuram cadere posset; N I, 23.
dei: si concedimus intellegentes esse deos; N II, 77.
mundus: necesse est intellegentem esse mundum et quidem etiam sapientem; N II, 36.
natura: quid est in his (rebus terrestribus), in quo non naturae ratio intellegentis appareat? N II, 120. illum ... necesse est intellegentis sapientisque naturae primas causas conquirere; Ti 51.
sidera: ut ea (sidera) quoque rectissime ... sentire atque intellegere dicantur; N II, 39.
vir: perspicue (istius modi res) expedire posse docti et intellegentis viri (est); F III, 19.
volgus: quatenus .. (volgus) intellegit, nihil putat praetermissum; O III, 15.
II. **mit Ergänzung: 1. indirecte Frage:** magnum est efficere, ut quis intellegat, quid sit illud . . bonum; A I, 7. cum .. (vinulenti) edormiverunt, illa visa quam levia fuerint, intellegunt; A II, 52. numquam se intellegere potuisse, quid Carneadi probaretur; A II, 139. te, quoquo modo loqueretur, intellegere, quid diceret; F I, 26. ut, earum (ferarum) motus et impetus quo pertineant, non intellegamus; F I, 34. ut ... intellegatur .., ea (disciplina) ... quam gravis ... sit; F I, 37. qui ... splendore nominis capti, quid natura postulet, non intellegunt; F I, 42. eo .. intellegi potest, quanta voluptas sit non dolere; F I, 56. cum ... intellegas, quid quisque concedat; F II, 3. eum (Epicurum) ... non intellegere interdum, quid sonet haec vox voluptatis; F II, 6. qui testificetur ne intellegere quidem se posse, ubi sit ... bonum; F II, 7. non intellegere nos, quam dicat Epicurus voluptatem; F II, 12. egone non intellego, quid sit ἡδονή Graece, Latine voluptas? F II, 12. ergo illi intellegunt, quid Epicurus dicat, ego non intellego? ut scias me intellegere, ... dico ..; F II, 13. si ego non intellegam, quid Epicurus loquatur; F II, 15. non negatis nos intellegere, quid sit voluptas; F II, 15. ut nos non intellegamus, quae vis sit istius verbi; F II, 15. qui, quid dicat, intellegit; F II, 16. numquam intellegam, quid (Epicurus) sentiat; F II, 21. quod non intellegeret, quid suavissimum esset; F II, 24. qua (voluptate) sublata neget se intellegere omnino, quid sit bonum; F II, 29. quod (honestum) quale sit, non tam definitione ... intellegi potest, quamquam aliquantum potest, quam communi omnium iudicio; F II, 45. ait eos ... neque intellegere nec videre, ... quae sit subicienda sententia; F II, 48. philosophus nobilis, ... honestum quid sit, ... negat se intellegere; F II, 49. quibus demptis negat se Epicurus intellegere quid sit bonum; F II, 64. non intellegere nos, quam dicatis voluptatem; F II, 75. intellego, quid velit; F II, 101. in qua (selectione)

primum inesse incipit et intellegi, quid sit, quod ..; F III, 20. quid inter parentem et servulum intersit, intellegi et potest et debet; F IV, 76. cum intellegitur, quid sit .. bonorum extremum; F V, 15. nec quid ipsius natura sit, (animal) intellegit; F V, 24. (animal) incipit ... intellegere, quam ob causam habeat eum ... animi appetitum; F V, 24. intellegi .., quid dicatur, potest; F V, 30. neque est dubium, quin, frons, oculi, aures et reliquae partes quales propriae sint hominis, intellegatur; F V, 35. dum modo, quantum tribuendum sit, intellegas; F V, 72. haec quo modo conveniant, non sane intellego; F V, 77. non intellegere eum, quid sibi dicendum sit; F V, 80. ecquid .. intellegis, quantum mali de humana condicione deieceris? T I, 15. tum denique, quam hoc late pateat, intelleges; T I, 29. quod nequeunt, qualis animus sit vacans corpore, intellegere et cogitatione comprehendere. quasi vero intellegant, qualis sit in ipso corpore; T I, 50. nisi ‖ si ‖ .., quod numquam vidimus, id quale sit, intellegere non possumus; T I, 51. ne hoc quidem ipsum quam subtiliter conclusum sit, intellegent; T I, 55. quae sit illa vis et unde sit, intellegendum puto; T I, 60. non intellego, quid metuat; T I, 107. intelleges, quam sit obsistendum dolori; T II, 28. non .. satis intellego, quid summum dicas esse; T II, 44. solent .. isti negare nos intellegere, quid dicat Epicurus; T III, 37. quivis ut intellegat, quam voluptatem norit Epicurus; T III, 42. ut intellegatur, ... quam vitiosae (perturbationes) ... sint; T IV, 14. quis ... non intellegit, quid apud Euripidem .. loquatur ... Laius? T IV, 71. dum modo intellegas, quid nunc dicam „bene“; T V, 12. qui beatus est, non intellego, quid requirat, ut sit beatior; T V, 23. quibus positis intellegis quid sequatur; T V, 50. spatio .. qualis ea (aeternitas) fuerit, intellegi *non* potest; N I, 21. id quale esse possit, intellegi non potest; N I, 30. qui (di) quo sensu beati esse possint, intellegi non potest; N I, 34. quam legem quo modo (Zeno) efficiat animantem, intellegere non possumus; N I, 36. „non est corpus, sed quasi corpus“. hoc intellegerem quale esset, si in ceris fingeretur ...; in deo quid sit „quasi corpus“ ..., intellegere non possum; N I, 71. corpus quid sit, ... intellego, quasi corpus ... quid sit, nullo prorsus modo intellego; N I, 74. qui (di) quam ob rem colendi sint, non intellego; N I, 116. Epicurus ... dicat se non posse intellegere, qualis sit ... rotundus deus; N II, 46. fac nunc ego intellegam, tu quid sentias; N III, 6. quae (divinatio) unde oriatur, non intellego; N III, 15. quod quale sit, ne intellegi quidem potest; N III, 34. qui (Heraclitus) quoniam quid diceret intellegi noluit, omittamus; N III, 35. ego .. non intellego, quo modo calore extincto corpora intereant; N III, 35. quare .. in iis (rebus) vis deorum insit, tum intellegam, cum cognovero; N III, 61. non intellego, quid intersit, utrum ..; N III, 79. ut intellegeretis, quam esset obscura (natura deorum); N III, 93. quoniam, quid eveniat, intellego; D I, 15. hoc sum contentus, quod, ... quid fiat, intellego; D I, 16. aut semper aut ... plerumque, ... non numquam certe, quid futurum sit, intellegunt; D I, 128. ut ..., quid contra quemque philosophum diceretur, intellegi posset; D II, 2. ut intellegeremus, quid esset eventurum; D II, 55. peritum .. esse necesse est eum, qui, silentium quid sit, intellegat; D II, 71. modo intellegatur, quae sit causarum distinctio; Fa 43. numquam .., quale sit illud, de quo disputabitur, intellegi poterit, nisi, quid sit, fuerit intellectum prius; R I, 38. intelleget, quem ad modum a natura subornatus in vitam venerit; L I, 59. haec (animus) ... vallabit ... arte quadam intellegendi, quid quamque rem sequatur; L I, 62. quom intellegat, quam multa firmentur iure iurando; L II, 16. nec satis intellexi, quid ... vellent; L III, 33. ut intellegatur, quid sit id, de quo disputetur; O I, 7. qualis .. differentia sit honesti et decori, facilius intellegi quam explanari potest; O I, 94. quale sit id, quod decere dicimus, intellectum puto; O I, 99. intellegemus, quam sit turpe diffluere luxuria; O I, 106. haud sane intellego, quidnam sit, quod laudandum putet; O II, 5. quod volgus, quid absit a perfecto, non fere intellegit; O III, 15. in iure iurando non qui metus, sed quae vis sit, debet intellegi; O III, 104. semper .. in his studiis laboribusque viventi non intellegitur quando obrepat senectus; C 38. avaritia .. senilis quid sibi velit, non intellego; C 66. tum intellegitur, quam fuerint inopes (tyranni) amicorum; Lae 53. tum se intellexisse, quos fidos amicos habuisset, quos infidos, cum ..; Lae 53. optume .. (virtus) se ipsa novit, quamque amabilis sit, intellegit; Lae 98. non intellegunt homines, quam magnum vectigal sit parsimonia; P 49. tum intellegas, quam illud non sit necessarium, quod redundat; fr V, 73. s. III, 2. alqd; Lae 23. pietatem. significationes. — **cur,** B, 1. intellego (10 St.) B. I, S. 590, b. — **ex,** I. intellego ex alq. re; T I, 48. IV, 36. N II, 140. 147. O I, 59. C 81. Lae 20. compositione. convenientia. gradibus. mysteriis (B. I, S. 893, b. f.).

2. **ut**: in nobismet ipsis .. *ne* intellegi quidem (potest), *ut* propter aliam quampiam rem, verbi gratia propter voluptatem, nos amemus; F V, 30. ex quo intellegitur, ut fatum sit non id, quod superstitiose, sed id, quod physice dicitur, causa aeterna rerum; D I, 126.

3. **ut ne**: s. III, 2. alqd; F IV, 41.

4. **nomin. c. infin.**: ea .. (cautio) intellegatur in solo esse sapiente; T IV, 13. ex quo esse beati (dei) atque aeterni intellegantur; N I, 106. an etiam sine aeternitate naturali, futura quae sint, ea vera esse possint intellegi; Fa 32.

5. **accus. c. infin.**: a **vollständiger Infinitiv**: quas (partes) a te probari intellexisse mihi videbar; A ep. 1. (Arcesilan) verum invenire voluisse sic intellegitur; A II, 76. ut (sapiens) intellegat se opinari; A II, 148. homines optimi non intellegunt totam rationem everti; F I, 25. animo .. ac ratione intellegi posse .. voluptatem ... esse expetendam; F I, 31. saluti prospexit civium, qua intellegebat contineri suam; F I, 35. quibus rebus intellegitur nec timiditatem ... vituperari nec ..; F I, 49. qui (maerores) exedunt animos conficiuntque curis hominum non intellegentium nihil dolendum esse ..; F I, 59. quod .. posse fieri intellegimus; F I, 70. ut facile intellegi possit eos ... non ipsos in ea sententia esse; F II, 2. modo intellegas inter illum ..., et eum ... esse illum medium; F II, 14. nonne intellegas eo maiorem vim esse naturae, quod ..; F II, 58. ut intellegas facta eius (Epicuri) cum dictis discrepare; F II, 96. intellegi necesse est pluris id, quod honestum sit, aestimandum esse quam illa media; F III, 39. non intellegunt valetudinis aestimationem spatio indicari, virtutis oportunitate; F III, 47. haec mirabilia videri intellego; F III, 48. pertinere .. ad rem arbitrantur intellegi natura fieri, ut ..; F III, 62. facile intellegitur nos ad coniunctionem ... hominum ... esse natos; F III, 65. neque intellegunt se rerum illarum pulchrarum ... fundamenta subducere; F IV, 42. ut intellegamus omne animal se ipsum diligere; F V, 27. qui potest intellegi aut cogitari esse aliquod animal, quod se oderit? F V, 28.

intellegatur aliquam subesse eius modi causam, ut ex eo ipso intellegi possit sibi quemque esse carum; F V, 29. hoc magis intellegendum est haec ipsa nimia in quibusdam futura non fuisse, nisi ..; F V, 31. non intellegunt idcirco esse ea (studia) propter se expetenda, quod ..; F V, 50. intellegi necesse est in ipsis rebus ... invitamenta inesse; F V, 52. quis est quin intellegat .. eos ... immemores fuisse ..? F V, 64. qui omnis motus fortunae ... imbecillos fore intellegant; F V, 71. quod malle te intellego; T I, 23. ut facile intellegi possit animum et videre et audire; T I, 46. in vivo intellegi .. potest regno te carere, ... at in mortuo ne intellegi quidem; T I, 88. intellegamus ..., si mors malum sit, esse sempiternum malum; T I, 100. id curent vivi, sed ita, ut intellegant nihil id ad mortuos pertinere; T I, 109. intellegit poëta prudens ferendi doloris consuetudinem esse non contemnendam magistram; T II, 49. hi .. omnes ... intellegebant eas (res humanas) nequaquam pro opinione volgi esse extimescendas; T III, 58. ut licere quidvis rhetori intellegas; T III, 63. cum ... intellectum .. est nihil profici maerendo; T III, 64. cum est intellectum nil profici; T III, 66. intellegi necesse est non rem ipsam ... fontem esse maeroris; T III, 67. philosophi summi nequedum tamen sapientiam consecuti nonne intellegunt in summo se malo esse? T III, 68. cum (philosophi) se in media stultitia ... haerere intellegant, aegritudine premuntur; T III, 70. cum intellegas nil || nihil || posse profici; T III, 77. intellegatur .. perturbationem iactantibus se opinionibus inconstanter ... in motu esse semper; T IV, 24. tracta definitiones fortitudinis, intelleges eam stomacho non egere; T IV, 53. unde intellegi debet perturbationem quoque omnem esse in opinione; T IV, 79. nihil intellego dici potuisse constantius; T V, 25. vos hesterna .. cenula non intellexistis me pecunia non egere? T V, 91. tum intelleges, qui voluptatem maxime sequantur, eos minime consequi; T V, 100 (99). quam (rationem) nunc prope modum orbam esse in ipsa Graecia intellego; N I, 11. non intellegens (Aristoteles) caelum mundi esse partem; N I, 33. intellegi necesse est esse deos; N I, 44. intellegitur .. a beata inmortalique natura et iram et gratiam segregari; N I, 45. in qua (vi infinitatis) intellegi necesse est eam esse naturam; N I, 50. quos intellegimus nec sibi fingere ullam molestiam nec alteri quaerere; N I, 56. quod ab eo (familiari) te mirifice diligi intellegebam; N I, 58. ut ... esse aliquem intellegat, qui ..; N II, 15. ut intellegi facile possit in tantis illis umoribus esse inclusum calorem; N II, 26. quod intellegi debet calidum illud ... ita ... fusum esse .., ut ..; N II, 28. ut ... non intellegat ea ... perfectiores habere naturas; N II, 86. qui .. conveuit ... intellegere declarari horas arte, non casu? N II, 87. philosophi debuerunt ... intellegere inesse ... habitatorem; N II, 90. ut intellegamus nihil horum esse fortuitum; N II, 128. facilius .. intellegetur a dis inmortalibus hominibus esse provisum; N II, 133. statim nos intellegere esse aliquod numen, quo haec regantur; N III, 10. non .. adhuc ... intellego deos esse, quos equidem credo esse; N III, 15. illud non modo non adrogantis, sed potius prudentis, intellegere se habere sensum et rationem, haec eadem Orionem ... non habere; N III, 26. si domus pulchra sit, intellegamus eam dominis .. aedificatam esse, non muribus; N III, 26. quibus intellegis resistendum esse; N III, 60. haec posse contemni vel etiam rideri praeclare intellego; D I, 104. intellegendum est in ipso immolationis tempore eas partes, quae absint, interisse; D I, 119. quarum rerum (divinatio) sit, nihil prorsus intellego; D II, 12. quod .. intellegeres fore ut premerere; D II, 46. tum intellegas illud, quod iam expolitum sit, intus fuisse; D II, 48. ut medici, quamquam intellegunt saepe, tamen numquam aegris dicunt illo morbo eos esse morituros; D II, 54. quod non intellegunt seminum vim ... funditus tolli; D II, 94. non || nonne || intellegis eadem (conclusione) uti posse .. haruspices? D II, 109. intellegendum est nullam vim esse divinam effectricem somniorum; D II, 124. an non intellegis quattuor ante te cucurrisse? D II, 144. quaero, quae tu esse maiora intellegas; R I, 31. in qua (re publica) ... intellegi iam licet nullum fore, quod praesit, imperium; R I, 60. quoniam testibus meis intellexi .. te non valde moveri; R I, 61. ita intellegimus vulgo existimari; R II, 28. quod multa intelleges etiam aliunde sumta meliora apud nos multo || [multo] || esse facta ... intellegesque non fortuito populum Romanum ... confirmatum esse; R II, 30. ut intellegatis discrepare ab aequitate sapientiam; R III, 16. praeclare intellego .. te ... cum populis nobilissimis ... malle ... luctari; R IV, 4. intellego te .. alias in historia leges observandas putare, alias in poëmate; L I, 5. intellego equidem a me istum laborem iam diu postulari; L I, 8. plane intellegi nos ad iustitiam esse natos; L I, 28. quo facilius ius in natura esse positum intellegi possit; L I, 34. intellegi sic oportet ,.. hoc ... vim habere ..; L II, 9. quod quom dico, legem a me dici intellegi volo; L III, 3. quod exactis regibus intellego placuisse nostris maioribus; L III, 15. nec se (homines) intellegunt esse consanguineos; L fr 2. intellegendum .. est ... splendidissimum videri, quod ..; O I, 61. intellegendum etiam est duabus quasi nos a natura indutos esse personis; O I, 107. nisi forte se intellexerit errasse in deligendo genere vitae; O I, 120. est .. proprium munus magistratus intellegere se gerere personam civitatis; O I, 124. quibus rebus intellegitur studiis officiisque scientiae praeponenda esse officia iustitiae; O I, 155. ut honestis consiliis ... se intellegant ea ... consequi posse; O II, 10. quamquam intellego in nostra civitate inveterasse iam bonis temporibus, ut ..; O II, 57. danda erit opera, ut omnes intellegant ... necessitati esse parendum; O II, 74. intellegendum (est), ubi turpitudo sit, ibi utilitatem esse non posse; O III, 35. intellegat nihil nec expedire nec utile esse, quod sit iniustum; O III, 76. cum .. intellexero te hoc scientiae genere gaudere; O III, 121. te .. non cognomen solum Athenis deportasse, sed humanitatem et prudentiam intellego; C 1. nec minus intellego me vobis quam mihi vos esse iucundos; C 26. ut intellegeretis ... magnam habendam esse || esse hab. || senectuti gratiam; C 42. non intellego ne in istis quidem ipsis voluptatibus carere sensu senectutem; C 46. ut intellegatis nihil ei (Xenophonti) tam regale videri quam studium agri colendi; C 59. ipsi .. intellegamus natura gigni sensum diligendi; Lae 32. ut iis, qui honeste rem quaerunt, ... intellegimus opus esse quaesito, sic ..; P 46. ſ. III, 2. alqd; A II, 104. F III, 66. V, 30. 33. T III, 58. N II, 17. 48. D II, 37. 104. Fa 41. L I, 33. II, 62. O I, 46. 103. III, 68. Ti 33. — ex, I. intellego ex alq. re, magistratibus, rebus (28 St.) B. I, S. 893, b. f.

b. **Particip:** quibus (laqueis Stoicorum) u s u m me pluribus, quam soleo, intellego; T V, 76. ex quo intellegitur ... nos consecutos ..; N II, 150. — quam (Epicuri rationem) a nobis sic intelleges e x p o s i t a m, ut ..; F I, 13. maioribus .. nostris hoc ita visum intellego multis saeculis ante

Socratem; T III, 8. quorum exitio intellegi potest ... rem publicam amplificatam; N II, 8. in plerisque civitatibus intellegi potest augendae virtutis gratia ... virorum fortium memoriam ... consecratam; N III, 50. *ut facilius intellegi possit tum* de *Romuli* inmortalitate creditum; R II, 20. — ex quo intellegitur, ... sapientem sumpturum ..; F III, 59. ex quo debet intellegi talibus praemiis propositis numquam defutura bella civilia; O II, 29. — quod humana *humane* || humana, humanae || ferenda intellegit; T III, 34. intellegendum est .. nec gloriam popularem ipsam per sese expetendam nec ignobilitatem extimescendam; T V, 104.

III. **mit einfachem Object:** 1. **Genetiv:** generis: erat (L. Thorius) et cupidus voluptatum et eius || cuiusvis || generis intellegens et copiosus; F II, 63.

2. **Accusativ:** alqm: vide, ne ... sit aliqua culpa eius, qui ita loquatur, ut non intellegatur; F II, 15.

alqd: quae sine eruditione Graeca intellegi non possunt; A I, 4. quae nec indocti intellegere possent nec docti legere curarent; A I, 4. quae quo facilius minus docti intellegerent; A I, 8. neque esse quidquam, quod cerni aut intellegi posset; A I, 45. sine quibus (notitiis) nec intellegi quidquam nec quaeri disputarive potest; A II, 21. cum hoc intellegatur, omnino eum (sapientem) rei nulli adsentiri; A II, 104. (iste philosophus) dicit plane, quod intellegam; F I, 15. neque erat umquam controversia, quid ego intellegerem, sed quid probarem; F I, 16. qui, quo magis id intellegat, definitionem aliquam desideret; F II, 6. (Epicurus) plane dicit, quod intellegit || intellegam ||; F II, 21. si modo id pictura intellegi posset; F II, 69. id .. *in* parvis intellegi potest; F III, 17. ex quo intellegitur idem illud, .. bonum esse; F III, 29. quod primum intellegi debet figura membrisque corporum; F III, 62. hoc intellegi volumus, salutem ... esse; F III, 66. ita multa dicunt, quae vix intellegam; F IV, 2. quantum equidem intellego; F IV, 13. neque .. id possum intellegere; F IV, 36. quid .. aliud intellegetur, nisi uti ne quae pars naturae neglegatur? F IV, 41. illud quoque intellegendum est, neminem esse ..; F V, 30. concedo, ut ... vel hoc intellegant, ... hominem dicere me: F V, 33. id .. cum multis aliis rebus, tum e pontificio iure et e caerimoniis sepulcrorum intellegi licet; T I, 27. quae sine corporibus nec fieri possent || possunt || nec intellegi; T I, 37. id (est memoria, inventio), quo ne in deo *quidem* quicquam maius intellegi potest; T I, 65. tantum (Epicurus) monet, quantum intellegit; T II, 44. intellecto eo, quod rem continet, illud malum ... nequaquam esse tantum; T III, 58. hoc non ex hominum more solum, sed etiam ex bestiis intellegi potest; T V, 98. sine qua (informatione) nec intellegi quicquam nec quaeri nec disputari potest; N I, 43. quid est, quod Velleius intellegere possit, Cotta non possit? N I, 74. fac id, quod ne intellegi quidem potest, mihi esse persuasum; N I, 75. an ne hoc quidem intellegimus, omnia supera esse meliora? N II, 17. ne hoc quidem physici intellegere potuistis, ... non potuisse ..? N II, 48. quo facilius id, quod docere volumus, intellegi possit; N II, 81. nihilo probabilius deos .. nihil intellegentium (bestiarum) causa tantum laborasse; N II, 133. quod .. intellegitur etiam significationibus rerum futurarum; N II, 166. quae minus intellegebam; N III, 1. quae minus intellexi; N III, 4. qui ista intellecta sint; N III, 14. reliqua qui tandem non modo concedi, sed omnino intellegi possunt? N III, 41. qui fit, ut alterum intellegas, sine corde non potuisse bovem vivere? D II, 37. quae sine interpretibus non possimus intellegere; D II, 54. hoc intellegere perfecti auguris est; D II, 72. ego id ipsum ... nego posse intellegi; D II, 91. illud ... tenue, quod sentiri nullo modo, intellegi autem vix potest; D II, 94. tantum sat est intellegi, id sumere istos pro certo, quod dubium ... sit; D II, 104. quae ipsi per nos intellegamus; D II, 131. intellegi .. a nobis di velle debebant ea, quae ..; D II, 132. mea causa me mones, quod non intellegam? quid me igitur mones? D II, 133. id .. diligenter intellegi volo; D II, 148. cum dicimus omnia fato fieri causis antecedentibus, non hoc intellegi volumus: causis perfectis ..; Fa 41. hoc in omni hac disputatione sic intellegi volo, *ius* ... natura || naturam || esse; L I, 33. hoc oportet intellegi, ... esse ... id servandum ..; L II, 24. hoc veteres interpretes Sex. Aelius, L. Acilius non satis se intellegere dixerunt; L II, 59. nostrae .. legis interpretes ... hoc intellegant in primis, sepulchrorum magnificentiam esse minuendam; L II, 62. quantum e vultu eius intellego; L III, 37. etiam hoc intellegendum puto, neminem omnino esse neglegendum, in quo ..; O I, 46. est .. quiddam, idque intellegitur in omni virtute, quod deceat; O I, 95. haec ita intellegi possumus existimare ..; O I, 97. ex quibus illud intellegitur, ... appetitus ... sedandos .. esse; O I, 103. nos ... magna saepe intellegemus ex parvis; O I, 146. iis fidem habemus, quos plus intellegere quam nos arbitramur; O II, 33. quem (sapienter dicentem) qui audiunt, intellegere etiam et sapere plus quam ceteros arbitrantur; O II, 48. ut illud intellegas, non placuisse maioribus nostris astutos; O III, 68. quod quo magis intellegi posset; C 41. id .. cum in vita, tum in scaena intellegi potest ex iis fratribus, qui in Adelphis sunt; C 65. id si minus intellegitur, quanta vis amicitiae ... sit; Lae 23. illud perspici et intellegi potest, ... annum ... compleri ..; Ti 33. f. significationes.

amphiboliam: hanc amphiboliam versus (Pyrrhus) intellegere potuisset; D II, 116.

animantes: omnes .., qui animo cernuntur et ratione intelleguntur, animantes; Ti 11. animantis eos, qui ratione intelleguntur; Ti 12.

animum: haec reputent isti, qui negant animum sine corpore se intellegere posse; videbunt, quem in ipso corpore intellegant; T I, 51.

bonum: quod (summum bonum) tertia significatione intellegitur; F IV, 15. tu ... ne intellegere quidem te || te quidem || alia ulla (bona) dicebas; T III, 46. quibus (vocibus) ille (Epicurus) testatur se ne intellegere quidem ullum bonum, quod sit ..; N I, 111.

capacitatem: qui .. fundus aut quae talis animi figura intellegi potest aut quae tanta omnino capacitas? T I, 61.

causam: non sic causa intellegi debet, ut ..; Fa 34.

conservationem: illa est *εὐταξία*, in qua intellegitur ordinis conservatio; O I, 142.

constantiam, convenientiam: hanc .. in stellis constantiam, hanc tantam tam variis cursibus in omni aeternitate convenientiam temporum non possum intellegere sine mente; N II, 54.

decorum: et generale quoddam decorum intellegimus ... et aliud huic subiectum; O I, 96.

delicta: quae .. parva videntur esse delicta neque a multis intellegi possunt; O I, 145.

deum: deus ipse, qui intellegitur a nobis; T I, 66. fr IX, 10. vgl. **deus,** II, 1. intellego (6 St.) B. I, S. 664, a.

dolorem: age, si voluptatem non intellegimus, ne dolorem quidem? T III, 49.

figuram: f. capacitatem.
formam: qui (Aristo) neque formam dei intellegi posse censeat neque ..; N I, 37.
fundum: f. capacitatem.
futura: quae (gens) non significari futura et a quibusdam intellegi praedicique posse censeat; D I, 2.
honesta: haec honesta, quae intellegimus; F V, 61.
linguam: quas (linguas) non intellegimus; T V, 116. qui linguam avium intellegunt; D I, 131.
morbos: medici ex quibusdam rebus et advenientis et crescentis morbos intellegunt; D II, 142.
motum: eum .. motum atomorum nullo a principio, sed ex aeterno tempore intellegi convenire; F I, 17.
naturam: si ... est animus ... quinta illa non nominata magis quam non intellecta natura; T I, 41.
nomen: qui nomen honestatis a se ne intellegi quidem dicant; A II, 140.
orationem: cum rerum obscuritas, non verborum, facit, ut non intellegatur oratio; F II, 15.
pietatem: nec .. pietas adversus || advorsum || deos, nec quanta iis gratia debeatur, sine explicatione || explanatione || naturae intellegi potest; F III, 73.
quaestiunculas: quas (quaestiunculas), qui intellegat † non, si ad caput referat, per se ipse facile perspiciat; L II, 51.
rem: re .. intellecta in verborum usu faciles esse debemus; F III, 52. ut res intellegatur; F III, 55. in .. rebus ... difficilibus ad eloquendum, sed satis erit intellegi; O I, 126. quos (versus) dicam, ut potero, incondite fortasse, sed tamen, ut res possit intellegi; O III, 82.
sapientem: nemo .. horum sic sapiens, ut sapientem volumus intellegi; O III, 16.
significationes: non nullas etiam valetudinis significationes, ut hoc ipsum, pleni enectine simus, ex quodam genere somniorum intellegi posse (medici) dicunt; D II, 142.
somnia: quotus . est quisque, qui somniis pareat, qui intellegat? D II, 125.
thensaurum: ut thensaurus ex ovo intellegi debeat; D II, 142.
tranquillitatem: ut maris .. tranquillitas intellegitur nulla ... aura fluctus commovente, sic ..; T V, 16.
verbum: nec nos fortasse (verbum voluptatis) intellegimus; F II, 75. si haec verba ... minus intelleguntur; F III, 17. cur ... verbum nullum est, quod non intellegatur? F IV, 2.
virtutem: prudentiamne vis esse, sine qua ne intellegi quidem ulla virtus potest? T II, 31.
vim: quo facilius vis verbi intellegatur; F III, 51.
voluptatem: voluptas ... a nobis intellegi non potest? F II, 75. f. dolorem.
IV. **mit Object und prädicativem Zusatz: 1. indirecte Frage:** alqd: quod intellegi quale sit vix potest; A II, 124. quod .. dicitis, id non intellego quale sit; F II, 94. ut plane qualia sint intellegantur; F V, 58. quae ... intellegi qualia sint sine summa ratione non possunt; N II, 115. f. II, 1. N I, 71. vgl. T I, 51. N III, 34.
deos: deus pertinens per naturam cuiusque rei, per terras Ceres, per maria Neptunus, alii per alia, poterunt intellegi qui qualesque sint; N II, 71.
2. **mit doppeltem Accusativ:** alqm: quem .. intellegimus divitem? P 42. eos .. sanos quoniam intellegi necesse est, quorum ..; T III, 11.
alqd: quo (honesto) detracto quid poterit beatum intellegi? T V, 45. nec .. habeo, quod intellegam bonum illud; T III, 41. honestum: f. **honestus,** B, II, 1. intellego (4 St.) S. 182, a. quod .. pulcherrimum in rerum natura intellegi potest; Ti 12. istuc „quasi corpus“ et „quasi sanguinem“ quid intellegis? N I, 73.
appetitum: ut perturbatio sit adpetitus vehementior, vehementior autem intellegatur is, qui procul absit a naturae constantia; T IV, 47.
deum: f. **deus,** II, 1. intellego (7 St.) B. I, S. 664, a.
obtrectationem: obtrectatio .. est, ea quam intellegi ζηλοτυπίαν volo, aegritudo ex eo, quod ..; T IV, 17 (18).
proclivitatem: haec .. proclivitas ... aegrotatio dicatur, dum ea intellegatur ad aegrotandum proclivitas; T IV, 28.
prudentiam: prudentiam .., quam Graeci φρόνησιν dicunt || φρόνησιν ||, aliam quandam intellegimus; O I, 153.

intemperans, ungemäßigt, ohne Mäßigung, unbesonnen: A. alqs: ecce ... alii audaces, protervi, iidem intemperantes et ignavi; F I, 61. si fuerit is ... iniustus, intemperans, timidus; T V, 45.
adulescentia: libidinosa .. et intemperans adulescentia effetum corpus tradit senectuti; C 29.
gloria: sic est .. intemperans militaris in forti viro gloria; T II, 39.
B. sum: intemperantis .. arbitror esse scribere, quod occultari velit || velis ||; A I, 2.

intemperanter, ohne Mäßigung: mandare quemquam litteris cogitationes suas, qui eas nec disponere nec inlustrare possit ..., hominis est intemperanter abutentis et otio et litteris; T I, 6.

intemperantia, Unmäßigkeit, Zügellosigkeit: I. accedit: sin autem etiam libidinum intemperantia accessit; O I, 123.
conturbat, al.: huic (temperantiae) inimica intemperantia omnem animi statum inflammat, conturbat, incitat; T IV, 22.
est: omnium perturbationum matrem esse arbitrabatur immoderatam quandam intemperantiam; A I, 39. omnium .. perturbationum fontem esse dicunt intemperantiam; T IV, 22.
II, 1. approbo: an (adprobent) ... moderatam ignaviam, moderatam intemperantiam; T IV, 42.
caveo: caveant intemperantiam, meminerint verecundiae; O I, 122.
facio: quod ... senectus ... facit adulescentium inpudentiorem intemperantiam; O I, 123.
fugio: nec intemperantiam propter se esse fugiendam temperantiamque expetendam; F I, 48. iniustitiam et intemperantiam cum dicimus esse fugienda propter eas res, quae ex ipsis eveniant; F III, 39.
2. avoco ab: ille ab intemperantia ... avocari potest || [ille ... potest] ||; T IV, 60.
effundo in: ut ... (deorum) effusas in omni intemperantia libidines, adulteria, vincula (videremus); N I, 42.
evenio ex: f. 1. fugio; F III, 39.
gigno ex: et aegritudines et metus et reliquae perturbationes omnes gignuntur ex ea (intemperantia); T IV, 22.
loquor de: cum de avaritia, cum de intemperantia ... loquetur; F II, 27.
II. semina: iniustitiae .., intemperantiae, timiditatis quae semina essent? N III, 71.

intemperate, unmäßig: qui .. immoderate et intemperate vixerit; Ti 45.

intemperatus, ungemäßigt: ne intemperata quaedam benivolentia .. impediat magnas utilitates amicorum; Lae 75.

intemperies, Zügellosigkeit: propter unius ex illis xviris intemperiem; R II, 63.

intempestive, ungelegen: si irascamur .. intempestive accedentibus; O I, 88.

intempestivus, unzeitig, ungelegen: numquam (amicitia) intempestiva, numquam molesta est; Lae 22.

intendo, ausdehnen, spannen, anspannen, richten: aciem: intendi acies longius non potest; A II, 80. idem ita acrem in omnis partis aciem intendit, ut .. videat ..; T IV, 38.

animum: quod parum defigunt animos et intendunt in ea, quae perspicua sunt; A II, 46. qui (Pythagoras) censuit animum esse per naturam rerum omnem intentum et commeantem; N I, 27. in quam (magnitudinem regionum) se iniciens animus et intendens; N I, 54. s. **animus**, II, 1. intendo (3 St.) B. I, S. 188, b.

arcum: »intendit crinitus Apollo arcum auratum«; A II, 89. intentum .. animum tamquam arcum (Appius) habebat; C 37.

corpus: quia profundenda voce omne corpus intenditur; T II, 56.

fauces, latera, linguam: qui volunt exclamare maius, num satis habent latera, fauces, linguam intendere? T II, 56.

mentem: in eas imagines mentem intentam infixamque nostram intellegentiam capere, quae sit ..; N I, 49. ut in haec intenta mens nostra beatam illam naturam ... putet; N I, 105.

sensus: ut sensus ad res percipiendas intenderemus; A II, 30.

virum: ut (vir fortis) se intendat ad firmitatem; T II, 56.

vim: quam (vim mens) intendit ad ea, quibus movetur; A II, 30.

intentio, Anspannung, Anstrengung: I, 1. elliptisch: ut ... Aristoxenus ... ipsius corporis intentionem quandam; T I, 19.

2. traduco ab: mentes suas a cogitationum intentione cantu fidibusque ad tranquillitatem traducere; T IV, 3.

II. depellere: animus intentione sua depellit pressum omnem ponderum; T II, 54.

firmari: quam (patientiam dolorum) saepe iam animi intentione dixi esse firmandam; T II, 65.

intento, drohend richten: is (dolor) ardentes faces intentat; T V, 76.

inter, zwischen, unter, während, bei (nachgestellt s. III. societas; Lae 83. IV. situm): I. nach Verben: cohaereo: ea ... praeclare inter se cohaerere; F V, 79. s. II. aptus; N III, 4.

cohaeresco: conversione luminum, cum ea inter se non cohaerescunt; Ti 49. ut (atomi) concursionibus inter se cohaerescant; F I, 17. quae (atomi) interiecto inani cohaerescunt tamen inter se; N I, 54.

commetior: ceterorum .. siderum ambitus .. homines ... neque inter se numero commetiuntur; Ti 23.

communico: ad ... communicandum .. inter omnes ius nos natura esse factos; L I, 33.

comparo: haec in deligendo officio saepe inter se comparentur necesse est; O I, 152. haec inter se comparare ... turpissimum est; O III, 18. ut ... deus ... ea .. inter se compararet et proportione coniungeret; Ti 15. s. confero; N II, 148. ipsa inter se corporis (commoda) ... comparari solent .... ipsa inter se corporis sic, ut ..; O II, 88.

complector: nos .. inter nos esse conplexos; D I, 58.

compono: nisi forte Manilius interdictum aliquod inter duos soles putat esse componendum, ut ..; R I, 20.

concerto: s. controversor.

concilio: quae (ratio, oratio) docendo, discendo ... conciliat inter se homines; O I, 50.

concino: omnibus inter se concinentibus mundi partibus; N II, 19.

conecto: ut ... (sint) omnia inter se apta et conexa; F IV, 53. cum ... tam .. inter se omnia conexa et apta viderit; N II, 97. universa ... inter se conexa atque coniuncta; N II, 163.

confero: cotidie .. inter nos ea, quae audiebamus, conferebamus; F I, 16. nisi contulerimus inter nos, ... quid .. sit ipsum bonum; F II, 4. ex quibus conlatis inter se et comparatis artes quoque efficimus; N II, 148. quo modo est conlatum || conlata || inter ipsos (haruspices), quae pars inimica ... esset? D II, 28. an haec inter se haruspices Etrusci, Elii, Aegyptii, Poeni contulerunt? D II, 28.

confundo: omnes homines inter se natura confusi pravitate dissentiunt; L fr 2.

congruo: neque .. haec inter se congruere possent, ut ..; F III, 62. cum ea congruunt inter se, e quibus constamus; T IV, 30. omnibus partibus inter se congruentibus; L fr 2.

coniungo: inter nos natura ad civilem communitatem coniuncti et consociati sumus; F III, 66. et cum iis et inter se coniunctissimos fuisse M'. Curium, Ti. Coruncanium; Lae 39. alqd: s. comparo; Ti 15. conecto; N II, 163. augures: s. convenio; D II, 82. inter se .. (esse deos) quasi civili conciliatione et societate coniunctos; N II, 78.

conligo: quae quattuor quamquam inter se colligata atque implicata sunt; O I, 15. homines .. antea dissociatos iucundissimo inter se sermonis vinclo conligavit; R III, 3. res: s. II. aptus; N I, 9.

conloco: inter scientiam et inscientiam comprehensionem illam ... collocabat; A I, 42.

conloquor: hi conlocuti inter se; T IV, 49. cum essent perpauca inter se ... conlocuti; R I, 18. qui (magi) congregantur in fano commentandi causa atque inter se conloquendi; D I, 90.

consentio: quod inter se omnes partes cum quodam lepore consentiunt; O I, 98.

consocio: s. coniungo; F III, 66.

constituo: constituimus inter nos, ut ..; F V, 1.

consto: [id quod constat inter omnes]; A I, 15. quod ... constat .. inter omnis; F IV, 33. cum .. constet inter omnes .. officium ... esse occupatum; F IV, 36. constitit .. fere inter omnes ... oportere ..; F V, 17. inter omnis omnium gentium summa constat; N II, 12. quod esset perspicuum et inter omnis constaret; N III, 8. quasi vero ... hoc perspicuum sit constetque inter omnis, eos esse deos, quos ..; N III, 11. cum constiterit inter doctos, quanti res quaeque sit; F V, 89. inter omnis .. hoc constat, ne doctos homines solum, sed etiam indoctos, virorum esse fortium ... dolorem pati; T II, 43. quod quoniam fere constat inter omnis non philosophos solum, sed etiam indoctos; N I, 44. cum inter omnes philosophos constet ... habere ..; O II, 35. s. indoctos.

contendo: qui inter se contenderent, uter potius rem publicam administraret; O I, 87. quoniam verbis inter nos contendimus, non pugnis; P 23.
contineo: omnes inter se naturali quadam indulgentia ... contineri; L 1, 35. si ... omnes eius (mundi) partes undique aequabiles ipsae per se atque inter se continentur; N II, 116.
contingo: cum .. (di) inter se paene contingant; Ti 37.
controversor: ut ... inter vos de huiusce modi rebus controversemini, non concertetis; fr II, 3.
convenio: ut inter eos, qui ambigunt, conveniat ..; F II, 4. ut convenire debet inter nos; F IV, 32. quod inter omnis nisi admodum impios convenit; N III, 7. de quo inter omnis conveniat; N III, 9. si posset inter eos aliquid convenire; L I, 53. alqd: f. II. aptus; O I, 144. quae .. est inter augures conveniens et coniuncta constantia? D II, 82. inter omnis .. (philosophos) convenire oportet commotiones ... esse vitiosas; T IV, 61.
copulo: eas .. (particulas) inter se copulabant ..; Ti 47.
decerto: ubi Demosthenes et Aeschines inter se decertare soliti sunt; F V, 5.
devincio: quod (vinclum) primum homines inter se rei publicae societate devinxit; R I, 42.
differo: nihil .. inter Peripateticos et illam veterem Academiam differebat; A I, 18. quid inter Indos et Persas, Aethiopas et Syros differat corporibus, animis; D II, 96. haec cogitatione inter se differunt; T IV, 24. Academiam: f. alqm; A I, 18. ut ea (honesta, commoda) inter se magnitudine ... differrent; N I, 16. eorum definitiones paulum oppido inter se differunt; F III, 33. si .. nihil inter deum et deum differt; N I, 80. quantum inter se homines studiis, moribus ... differant; fr V, 37. honesta: f. commoda. est .., quod differat in hominum ratione habenda inter iustitiam et verecundiam; O I, 99. multa .. sunt alia, quae inter locum et locum plurimum differant; Fa 7. ne quid inter privatum et magistratum differat; R I, 67. verecundiam: f. iustitiam. ut non multum differat inter summos et mediocris viros; O II, 30.
digladior: de quibus inter se digladiari soleant; O I, 28. quibus (sicis) digladiarentur inter se cives; L III, 20.
diiudico: utrum .. inter has sententias diiudicare malumus an ..? T I, 23.
discepto: an Stoicis ipsis inter se disceptare, cum iis non licebit? A II, 126.
discordo: f. dissideo; F I, 44.
discrepo: ut haec duo verbo inter se discrepare ... videantur; O III, 83.
dispertio: f. distinguo.
dissentio: dissentientium inter se reprehensiones non sunt vituperandae; F I, 27. illi inter se dissentiunt; F II, 19. concitationibus tam .. ipsis inter se dissentientibus atque distractis; T V, 43.
dissero: inter quos disseritur; F II, 3. quae saepissime inter me et Scipionem de amicitia disserebantur; Lae 33. f. principes. an, partus ancillae sitne in fructu habendus, disseretur inter principes civitatis, P. Scaevolam, M'.que Manilium? F I, 12.
dissideo: qui inter se dissident; A II, 143. intus .. in animis inclusae (cupiditates) inter se dissident atque discordant; F I, 44. quorum opiniones cum tam variae sint tamque inter se dissidentes; N I, 5. vitium (appellant), cum partes corporis inter se dissident; T IV, 29. has sententias eorum philosophorum re inter se magis quam verbis dissidere; F III, 41.
distinguo: ut ... extrema illa et summa ... inter animalium genera distincta et dispertita sint; F V, 25.
disto: septem alia (sidera) suos quaeque tenere cursus multum inter se aut altitudine aut humilitate distantia; T V, 69.
distraho: f. dissentio; T V, 43.
divido: momenta: f. partior. in sphaera maximi orbes medii inter se dividuntur; Fa 15. 16. non et sunt in sphaera maximi orbes, et ii non medii inter se dividuntur; Fa 15.
eluceo: erat .. is splendidissimo candore inter flammas circus elucens; R VI, 16.
exsisto: ex quo inimicitias maximas saepe inter amicissimos exstitisse; Lae 34.
habito: deos ... induxit Epicurus ... habitantis tamquam inter duos lucos sic inter duos mundos; D II, 40.
inambulo: nos inter has procerissimas populos in viridi opacaque ripa inambulantes; L I, 15.
intericio: alqm: f. philosophos. tu .. inter haec tantam multitudinem hominum interiectam non vides? F II, 16. f. individuum. inter horum aetates interiectus Cato; P 12. aër ... interiectus inter mare et caelum; N II, 66. id .. (materiae genus) interiecit (deus) inter individuum atque id, quod dividuum esset in corpore; Ti 21. mare: f. caelum. qui ... interiecti inter philosophos et eos, qui rem publicam administrarent; O I, 29.
intersum: f. **intersum,** IV. inter (56 St.)
iudico: »iudicabit inclitum iudicium inter deas tris aliquis«; D I, 114.
iugo: omnes .. inter se nexae (virtutes) et iugatae sunt; T III, 17.
iungo: ut omnis caritas aut inter duos aut inter paucos iungeretur; Lae 20. ut et ipsae (coniunctiones) secum et inter se ex commissura, quae e regione esset, iungerentur; Ti 24. maxime .. corpora inter se iuncta permanent; N II, 115. tu eos (homines) inter se primo domiciliis, deinde coniugiis ... iunxisti; T V, 5.
iurgo: iurgare .. lex putat inter se || vetat || vicinos, non litigare; R IV, 8.
licet: quod inter nos liceat; N I, 74.
litigo: f. iurgo.
loco: inter recte factum atque peccatum officium et contra officium media locabat quaedam; A I, 37.
loquor: nos id locutos esse inter nos, quod numquam locuti sumus; A ep. 1. diligentius saepiusque ista loquemur inter nos; F III, 9.
necto: f. iugo.
partior: quasi (quattuor corpora) partita habeant inter se ac divisa momenta; T I, 40.
pono: ut inter ignem atque terram aquam deus animamque poneret; Ti 15.
pugno: inter sese ipsa pugnant; F II, 90. pugnant .. haec inter se; Fa 12. si quando ea, quae dixi, pugnare inter se viderentur; O II, 9.
recipio: hi tibi tres libri inter Cratippi commentarios tamquam hospites erunt recipiendi; O III, 121.
repugno: haec inter se quam repugnent; T III, 72. quae et per se sunt falsa perspicue et inter se vehementer repugnantia; N I, 30.
serpo: »has inter (stellas) ... torvus Draco serpit«; N II, 106.
socio: omne genus hominum sociatum inter se esse; L I, 32.
sum: inter eum, qui potiatur ... voluptatibus, et eum, qui excrucietur ..., esse eum, qui utroque careat; F II, 14. inter quos .. est communio

legis, inter eos communio iuris est; L I, 23. inter quos ea (beneficia) sunt; O I, 56. inter illa ... aliquid tamen, quod differret, esse voluerunt; F III, 50. quae (mediocritas) est inter nimium et parum; O I, 89. amicitiam nisi inter bonos esse non posse; Lae 65. ut etiam inter deos Myrmecides aliqui minutorum opusculorum fabricator fuisse videatur; A II, 120. cum (Hercules) inter homines esset; T I, 32. qui (aditus) esset inter Esquilinum Quirinalemque montem; R II, 11. inter quae (visa) nihil sit omnino; A II, 47.

versor: versari quandam inter homines divinationem; D I, 1.

vivo: quod inter haec velit virtute tamquam lege vivere; L I, 56.

II. **nach Adjectiven:** aptus: quam .. apta inter se et cohaerentia (dicta sint); N III, 4. ut ... in vita omnia sint apta inter se et convenientia; O I, 144. f. conecto. ut ... omnes (res) inter se aptae conligataeque videantur; N I, 9.

bonus: huius .. operis maximi inter homines atque optimi illum (moderatorem) esse perfectorem volo; R V, 8.

clarus: »agnum inter pecudes aurea clarum coma quondam ‖ quem clam, al. ‖ Thyestem clepere ausum esse e regia«; N III, 68.

communis: inter quos .. ratio, inter eosdem etiam recta ratio [et] communis est; L I, 23. quibus .. haec sunt inter eos ‖ [inter eos] ‖ communia; L I, 23. quaedam esse .. inter se animalibus reliquis ... communia; F V, 25. multa .. sunt civibus inter se communia; O I, 53. homines: f. par; L I, 35. voluptatem .. illam Epicuri solis inter se pecoribus esse communem; A fr 20 (S. 18). de ceteris sunt inter illos (philosophos) non nulla communia; A II, 70.

contrarius: septem orbis dispares ... (deus) moveri iussit contrariis inter se cursibus; Ti 25.

dispar: quinque stellas ferri eosdem cursus constantissime servantis disparibus inter se motibus; T I, 68. quattuor (orbis deus fecit) et inter se dispares; Ti 25.

diversus: e quibus (cingulis) duos maxime inter se diversos ... obriguisse pruina vides; R VI, 21.

magnus: f. bonus.

medius: modo intellegas inter illum ... et eum ... esse illum medium; F II, 14. non placuit Epicuro medium esse quiddam inter dolorem et voluptatem; F I, 38. inter infirmitatem unius temeritatemque multorum medium optimates possederunt locum; R I, 52.

necessarius: hoc ... constet .., bonis inter bonos quasi necessariam benivolentiam; Lae 50.

par: nihil est .. unum uni tam simile, tam par, quam omnes inter nosmet ipsos sumus; L I, 29. sunt .. omnes pares inter se praeter Superbum; P 11. unam esse hominum inter ipsos vivendi parem communemque ‖ et communem ‖ rationem; L I, 35. mundos: f. similis; A II, 55. quodsi virtutes sunt pares inter se, paria esse etiam vitia necesse est; P 21.

similis: alqm: f. par; L I, 29. sic quosdam (mundos) inter sese non solum similes, sed undique perfecte et absolute ita ‖ [ita] ‖ pares, ut ..; A II, 55. ut omnes earum (formarum) partes sint inter se simillumae; N II, 47. ex ea (materia) particulas, similes inter se, minutas; A II, 118.

III. **nach Substantiven und Verbindungen von Substantiv und Verb:** adhaesiones: ita effici complexiones et copulationes et adhaesiones atomorum inter se; F I, 19.

agnati: f. fratres.

amicitia: talis .. inter viros amicitia tantas oportunitas habet, quantas vix queo dicere; Lae 22.

arbiter: ego plane vellem me arbitrum inter antiquam Academiam et Zenonem datum; L I, 53.

bellum gero: quod (bellum) Athenienses et Lacedaemonii summa inter se contentione gesserunt; R I, 25.

benivolentia elucet: haec (benivolentia) etiam magis elucet inter aequales, ut inter me et Scipionem; Lae 101.

caritas: nulla est caritas naturalis inter bonos? N I, 122. quae (caritas) est inter natos et parentes; Lae 27.

certatio: haec inter eos sit ‖ est ‖ honesta certatio; Lae 32.

commendatio: ut etiam communis hominum inter homines naturalis sit commendatio; F III, 63.

communitas: ut ... sit inter eos (amicos) omnium rerum, consiliorum, voluntatum sine ulla exceptione communitas; Lae 61. deos, homines: f. societas; O I, 153. 20.

comparatio: cum solis et lunae et quinque errantium ad eandem inter se comparationem ... est facta conversio; N II, 51.

complexiones: f. adhaesiones.

concertatio: nulla inter eos concertatio umquam fuit; T III, 51.

concursatio: ea .. concursatione, *quam* inter se ‖ ea .. inter se concursationes, al. ‖ habent Lucifer, Mercurius, sol; Ti 29.

concursiones: lusiones .. deorum et inter ipsos deos ‖ [deos] ‖ concursiones ... si .. explicare conemur; Ti 37.

congressus: congressune aliquo inter se (bestiolae) ... congregatae sint; N II, 124.

coniunctio: nec (est) quod latius pateat quam coniunctio inter homines hominum; F V, 65. f. societas; L I, 16. 28.

contentio: est .. inter eos ... de tota possessione contentio; A II, 132.

controversia: quae sit inter eos philosophos ... controversia; O III, 92. si perspexerit, rerum inter eas (rationes) verborumne sit controversia; F II, 38.

contumeliae: alternis .. versibus intorquentur inter fratres gravissimae contumeliae; T IV, 77.

copulationes: f. adhaesiones.

digressus, discessus: non longinquum inter nos digressum et discessum fore; C 84.

discrepantia: maiorem multo inter Stoicos et Peripateticos rerum esse aio discrepantiam quam verborum; F III, 41.

dissensio: nec ... est ... inter ipsos dissensio; F V, 12. est quaedam inter nos parva dissensio; L I, 8. esset .. inter eos de re maxima ... dissensio; L I, 55. est in conlegio vestro inter Marcellum et Appium, optimos augures, magna dissensio; L II, 32. qualis fuit inter P. Africanum et Q. Metellum sine acerbitate dissensio; O I, 87. augures: f. alqm; L II, 32. tanta inter eos (deos) dissensio (est), saepe etiam inter proxumos, ut ..; D II, 38. qua de re cum sit inter doctissimos summa dissensio; F I, 11. controversam rem et plenam dissensionis inter doctissimos; L I, 52. est .. inter magnos homines summa dissensio; A II, 117. de .. eo est inter philosophos ... omnis dissensio; F V, 17. qua de re est .. inter summos viros maior dissensio? A II, 129.

distantia: quod tanta est inter eos (bonos et improbos), quanta maxima potest esse, morum studiorumque distantia; Lae 74.

distinctio: quae .. distinctio sit inter ea, quae gignantur, et ea, quae sint semper eadem; Ti 27.

foedus: alios foedus quoddam inter se facere sapientis, ut ..; F II, 83.
fratres: *quos* (deos) fratres inter se agnatosque usurpari atque appellari videmus; Ti 39.
iurgium: cuius (irae) inpulsu eristit etiam inter fratres tale iurgium; T IV, 77.
ius: fuit .. hoc in amicitia quasi quoddam ius inter illos, ut ..; R I, 18. iura certe paria debent esse eorum inter se, qui sunt cives in eadem re publica; R I, 49. quo modo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic ..; F III, 67.
locum habeo: inter ista ... verba ... non habet ullum voluptas locum; F II, 77.
notitia: »quamquam haec inter nos nuper notitia admodum est«; F II, 14.
pactio: quasi pactio fit inter populum et potentis; R III, 23.
quaestio: qui (L. Tubulus) cum praetor quaestionem inter sicarios exercuisset; F II, 54.
repugnantia: pravarum opinionum conturbatio et ipsarum inter se repugnantia sanitate spoliat animum; T IV, 23.
seditio: magnam seditionem in castris eius (Hamilcaris) inter Poenos et Siculos milites esse factam; D I, 50.
sermonem habeo: feci .. sermonem inter nos habitum in Cumano; A ep. 1.
similitudo: est inter haec quaedam .. similitudo; T II, 35. videsne, ut in proverbio sit ovorum inter se similitudo? A II, 57.
societas: societas est ... omnium inter omnes; O III, 69. ut inter omnes esset societas quaedam, maior autem, ut quisque proxume accederet; Lae 19. quae si quos inter societas aut est aut fuit aut futura est; Lae 83. quam .. sancta sit societas civium inter ipsos; L II, 16. in qua (sapientia) continetur deorum et || [deorum et] || hominum communitas et societas inter ipsos; O I, 153. quae sit coniunctio hominum, quae naturalis societas inter ipsos; L I, 16. si hominum inter ipsos societatem coniunctionemque perspexeris; L I, 28. qua (ratione) societas hominum inter ipsos et vitae quasi communitas continetur; O I, 20. tum artibus, tum opera, tum facultatibus devincire (debemus) hominum inter homines societatem; O I, 22. latissime .. patens hominibus inter ipsos, omnibus inter omnes societas haec est; O I, 51. ab iis (dis) .. constitutam inter homines societatem evertunt; O III, 28. esse inter homines natura coniunctam societatem; O III, 53. f. deos.
vincula: f. ius; F III, 67.
IV. **zum Satz:** utinam quietis temporibus ... haec inter nos studia exercere possemus! A ep. 2. cum ipsi inter nos viles neglectique simus; F III, 66. in eo non numquam variari inter eos et dubitari videtur; F V, 12. cur legendi sint nisi ipsi inter se, qui idem sentiunt, non intellego; T II, 7. hoc mirabilius (videtur), quod vos inter vos risum tenere possitis; N I, 71. cum Achivi coepissent »inter se || sese || strepere aperteque artem obterere extispicum«; D I, 29. ea .. (consuetudine) inter nos ... quam saepissime utemur; D II, 150. »simul inter sese sic memorant: o Romule ..;« R I, 64. neque hoc inter eos, qui diligentissime persecuti sunt temporum annales, ulla est umquam in dubitatione versatum; R II, 29. ut nihil inter ipsos ab aliis ad alios manare possit; R VI, 20. Damonem et Phintiam Pythagoreos ferunt hoc animo inter se fuisse, ut ..; O III, 45. vgl. I. licet. ut .. deorum animi ... sentiunt inter se, quid quisque sentiat; D I, 129. inter arma civium ... (potestatis ortum) procreatum videmus || vidimus ||; L III, 19. num sortiuntur (atomi) inter se, quae declinet, quae non? Fa 46. INTER BONOS BENE AGIER; O III, 61. ><. 70. bene .. Ennius: »flagiti principium est nudare inter civis corpora«; T IV, 70. (corpora) pellere se ipsa et agitari inter se concursu fortasse possent; N I, 110. ita fit, ut ... ipsi dei inter se ab aliis alii neglegantur; N I, 121. qui (di) ... inter se diligunt; N I, 122. ut ipsi (homines) inter se aliis alii prodesse possent; O I, 22. cum homines ... neque solum colent inter se ac diligent, sed etiam verebuntur; Lae 82. f. **homines,** V, 2. inter (2 St.) S. 176, a. quantam eius (iustitiae) vim inter leges et iudicia ... fore putamus? O II, 40. populos: vgl. I. inambulo. »situm inter oris barba paedore horrida .. infuscat pectus«; T III, 26. tamquam || tanq. || pilam rapiunt inter se rei publicae statum tyranni ab regibus; R I, 68. sustinuero Epicureos, ... tam inter se amantes viros; A II, 115.
V. **ohne unmittelbaren Zusammenhang:** 1. **Ellipsen:** posthac ..., mi Varro, quam plurima, si videtur, et de nobis inter nos; A ep. 2. pauca primo inter nos de litteris; F I, 14.
2. **Lücke:** quia nihil aliter possit ... evenire || † inter ||; A I, 29.

interaresco, vertrocknen: nihil .. interarescere, nihil extingui, nihil cadere debet eorum, in quibus ..; T V, 40.

intercalo, einschalten: diligenter habenda ratio intercalandi est; L II, 29.

intercapedo, Unterbrechung: in eorum vita nulla est intercapedo molestiae; F I, 61.

intercedo, dazwischentreten, vergehen, eintreten, sich widersetzen: I, 1. unpersönlich: simul atque intercessum turbarique coeptum sit; L III, 42.
2. anni: nisi multa annorum intercesserint milia; F II, 102.
conlega: quod (Ti. Gracchus) potestatem intercedenti collegae abrogavit; L III, 24.
dissensio: sin autem ... in rei publicae partibus dissensio intercesserit; Lae 77.
II. alicui: nisi mihi levis || † levis || tribunus plebis tum intercessisset; L III, 18.
homini: ut ei (homini) cum genere humano quasi civile ius intercederet; F III, 67.

intercessor, Verhinderer: I. est: »intercessor rei malae salutaris civis esto«; L III, 11. 42 (43).
evertit, al.: Ti. Gracchum non solum neglectus, sed etiam sublatus intercessor evertit; L III, 24.
II. pareo: parere iubet intercessori, quo nihil praestantius; L III, 42.

intercludo, versperren: aditum: f. **aditus,** II, 1. intercludo (3 St.) B. I, S. 73, a.
adventum: qui (Cn. et P. Scipiones) Carthaginiensium || Karth. || adventum corporibus suis intercludendum putaverunt; P 12.

intercurro, sich einmischen: his laboriosis exercitationibus .. dolor intercurrit non numquam; T II, 36.

intercus, unter der Haut: si quis medicamentum cuipiam dederit ad aquam intercutem; O III, 92.

interdico, untersagen, verbieten, befehlen: 1. ut: quia animum adverti nuper ... te familiae valde interdicere, ut uni dicto audiens esset; R I, 61.

2. ne: id neque feci adhuc nec mihi tamen, ne faciam, interdictum puto; F I, 7. ex quo etiam Pythagoriis || Pythagoricis || interdictum putatur, ne faba vescerentur; D I, 62.

3. bonis: quem ad modum nostro more male rem gerentibus patribus bonis interdici solet, sic ..; C 22.

interdictum, Verbot: I. exsistit: qui (Arcades et Athenienses), credo, timentes hoc interdictum iustitiae ne quando existeret; R III, 25.

II. compono: nisi forte Manilius interdictum aliquod inter duos soles putat esse componendum, ut ita caelum possideant, ut uterque possederit; R I, 20.

interdum, zuweilen, manchmal: I. bei Verben: imperia ... potius aut non accipienda interdum aut deponenda non numquam; O I, 68. in cupressetis Gnosiorum ... (Plato) crebro insistens, i. adquiescens; L I, 15. ipse mea legens sic adficior i., ut ..; Lae 4. accipio (visa) iisque i. etiam adsentior; A II, 66. quod idem i. virtutis nomine amplectimur || complectimur ||; T II, 30. quam i. eandem necessitatem appellant; A I, 29. te suspicor eisdem rebus quibus me ipsum i. gravius commoveri; C I. complector: s. amplector. Rutilius ... solebat mecum i. eius modi aliquid conquirere; R I, 17. quid? cum saepe lapidum, sanguinis non numquam, terrae i., quondam etiam lactis imber defluxit? D I, 98. Carneadem ... solitum esse *eo* delabi i., ut diceret ..; A II, 59. quod i. soletis dicere; A II, 58. quod vos i. vel potius nimium saepe dicitis; F II, 41. equidem ... huic incipio sententiae diffidere i.; T V, 3. dirimi .. (amores) i. contentione vel uxoriae condicionis vel commodi alicuius; Lae 34. dubito: s. revoco. ut neque cessaret umquam et i. conloquio alterius non egeret; O III, 1. quarum (rerum) perturbatione mirabiles i. existunt species somniorum; D II, 128. hanc in motu voluptatem ... i. ita extenuat, ut ..; F II, 30. quod ... fieri i. solet; A II, 65. sine quo fieri i. non potest, ut ..; F II, 4. etsi illi .. etiam voluptates faciunt i. gloriosas; F IV, 51. fit .. i., ut ..; O I, 116. Empedocles .. ut i. mihi furere videatur; A II, 14. haesito: s. revoco. tum vel eadem species vel i. inmutata redditur, cum ..; Ti 49. ut i. insisteres; F II, 51. eum (Epicurum) ... non intellegere i., quid sonet haec vox voluptatis; F II, 6. ut mihi in hoc Stoici iocari videantur i.; F IV, 30. ne ... labamur i. errore sermonis; L II, 8. hanc ... voluptatem ... i. ita laudat, ut ..; F II, 30. quibus (fructibus) aliqua ex parte i. ... metu liberemur; T II, 2. ea migrare i. et non servare fit iustum; O I, 31. id .. i. est || est int. || necesse; F II, 94. i. (istam voluptatem Epicurus) nimis etiam novit; F II, 7. i. obiciebatur animo metus quidam et dolor; T II, 10. quas (causas) i. obtines; F IV, 1. si ... diceret ille sapientem i. opinari; A II, 112. ille (Africanus) ... e coetu hominum ... i. tamquam in portum se in solitudinem recipiebat; O III, 2. i. ... respondent: „quid ergo istud ad nos?" A II, 32. vinulenti ... dubitant, haesitant, revocant se i.; A II, 52. servo: s. migro. i. soleo subirasci; F II, 12. vereor i., ne talium personarum cum amplificare velim, minuam etiam gloriam; A II, 5. i. vereor, ne quibusdam bonis viris philosophiae nomen sit invisum; O II, 2. in magnis i. versatur angustiis; F II, 28. ut i. veteres illi .. vates ... aliquid vidisse videantur; fr V, 95. ut i. nulli (di) esse videantur; N I, 61. ut i. Pronoea nostra Epicurea fuisse videatur; N II, 160. in talibus rebus aliud utile i., aliud honestum videri solet; O III, 74. cohortationes, consolationes, i. etiam obiurgationes in amicitiis vigent maxime; O I, 58. ut idem vincatur i.; T V, 52. si sibi ipse consentiat et non i. naturae bonitate vincatur; O I, 5. dabitis ..., ut in rebus inusitatis ... utamur verbis i. inauditis; A I, 24.

II. bei Adjectiven: est .. non modo liberale paulum non numquam de suo iure decedere, sed interdum etiam fructuosum; O II, 64. quam (rhetoricam forensem) necesse est, cum populariter loquatur, esse i. paulo hebetiorem; F II, 17. o verborum inops i., quibus abundare te semper putas, Graecia! T II, 35. quae (vis populi) ducem quod || quom || habet, i. lenior est, quam si nullum haberet; L III, 23.

III. bei Adverb: populariter interdum loqui necesse erit; L I, 19.

interea, inzwischen, unterdessen: »ut ... ipsa interea effugeret«; N III, 67. i. .. noli .. prae te ferre vos plane expertes esse doctrinae; N III, 47. »i. prope iam occidente sole inhorrescit mare«; D I, 24. »puerum i. obtruncat«; N III, 67. »i. sol albus recessit in infera noctis«; D I, 108. i. hoc tenebo, ... virtutem ... causam non fuisse; F I, 35. — elliptisch: i., unde isti versus? non enim adgnosco; T II, 26.

intereo, untergehen, umkommen, vergehen, ausgehen: alqs: se texit, ne interiret; F I, 35. paucis .. diebus interiturum Alexandrum tyrannum; D I, 53. cum Tarquinius insidiis Anci filiorum interisset; R II, 38. qui (Phalaris) non ex insidiis interiit, ut is, quem modo dixi, Alexander, non a paucis, ut hic noster; O II, 26.

alqd: non quaerimus, quid obscuretur aut intereat; F IV, 31. quae si cernerem quem ad modum nasci possent, etiam quem ad modum interirent viderem; T I, 56. nihil .. ille (Plato) putat esse, quod oriatur et intereat; T I, 58. volt .. (Panaetius), quod nemo negat, quicquid natum sit, interire; T I, 79. quod .. in morbum cadat, id etiam interiturum; T I, 79. nihil ut fere intereat aut admodum paululum || paulum ||; N II, 118. horum .. nihil est, quin intereat; N III, 30. omnia haec tum intereunt, cum in naturam aliam convertuntur; N III, 31. quodsi ea intereunt, e quibus constat omne animal; N III, 31. nihil esse, quod sensum habeat, quin id intereat; N III, 34. quod interire possit, id aeternum non esse natura; N III, 37. id gignitur et interit nec umquam esse vere potest; Ti 3.

accessio, aestimatio: ut interit *in* magnitudine maris Aegaei stilla mellis, et ut in divitiis Croesi teruncii accessio et gradus unus in ea via, quae est hinc in Indiam, sic ... omnis ista rerum corporearum aestimatio splendore virtutis et magnitudine obscuretur et obruatur atque intereat necesse est; F III, 45.

animal: omne .. animal intereat necesse est; N III, 33.

animantes: animantis, cum calor defecerit, tum interire; N III, 35.

animus: s. **animus,** I, 1. interit (10 St.) B. I, S. 185, a.

classes: s. **classis,** I. intereunt (1 St.) B. I, S. 432, b.

cor: indicandum esse tum interisse cor, cum (victuma) immolaretur; D II, 36. tu .. quid habes, quare putes ... subito id (cor) in ipsa immolatione interisse? D II, 37.

corpus: s. **corpus,** I, 1. interit (3 St.) B. I, S. 550, a.

deus: nec .. video, quo modo non vereatur || pereat, al. || iste deus beatus, ne intereat; N I, 114.
exercitus: quodsi fatum fuit bello Punico secundo exercitum populi Romani ad lacum Trasumennum || Trasumenum || interire; D II, 21. aut .. non fato interiit exercitus, aut, si fato, ... idem eventurum fuisset; D II, 21.
frater: eodem sibi leto, quo ipse (frater) interisset, esse pereundum; D I, 56.
gradus: ſ. accessio.
homo: neque excessu vitae sic deleri hominem, ut funditus interiret; T I, 27.
ignis: ignem .. interiturum esse, nisi alatur; N III, 37.
materia: quae (materia) ... possit ... etiam interire, non in nihilum, sed in suas partes; A I, 27.
mores: mores .. ipsi interierunt virorum penuria; R V, 2.
mundus: qui (mundi) et oriantur et intereant cotidie; F I, 21. innumerabiles .. (mundos) in omni puncto temporis alios nasci, alios interire; N II, 94. si omnis hic mundus intereat et concidat; R III, 34.
natura: nihil .. valentius esse, a quo (natura) intereat; A I, 28.
partes: intellegendum est in ipso immolationis tempore eas partes, quae absint, interisse; D I, 119.
stilla: ſ. accessio.
tyrannus: ſ. alqs; D I, 53.

interficio, vernichten, umbringen, töten, ermorden: I. 1. unpersönlich: negaret esse in malis capi, venire, interfici, patriam amittere? F IV, 22.
2. dolor: qui (dolor), simul atque arripuit, interficit; F II, 93.
II. alqm: ut (L. Thorius) in acie sit ob rem publicam interfectus; F II, 63. beatusne .., qui hos interfecit? T V, 55. utrumque iussit interfici, alterum, quia ..., alterum, quia ..; T V, 60. se interfectum in plaustrum a caupone || cop. || esse coniectum; D I, 57. tribus iis horis concisus exercitus atque ipse (C. Flaminius) interfectus est; D I, 77. interfecto Publio filio exercituque deleto; D II, 22. quale est (somnium) de illo interfecto a caupone || copone || Megaris; D II, 135. eo (Tatio) interfecto; R II, 14. ab ea (coniuge) est .. ipsa propter pelicatus || pael. || suspicionem (Alexander Pheraeus) interfectus; O II, 25. ille (adulescens) ... iuravit .. se illum (Pomponium) statim interfecturum; O III, 112. qui (L. Brutus) in liberanda patria est interfectus; C 74 (75).
angues: cum (ibes) volucris anguis ... interficiunt atque consumunt; N I, 101.
archipiratam: (archipirata) aut interficiatur a sociis aut relinquatur; O II, 40.
bestias: ab eisdem .. (hominibus) .., quae (bestiae) nocent, interficiuntur; O II, 14.
filiam: (inventus est), qui filiam interficeret, ne stupraretur; F V, 64.
filium: quae (Lacaena) cum filium in proelium misisset et interfectum audisset; T I, 102. ſ. alqm; D II, 22.
herbas: nullo modo facilius arbitror posse neque herbas arescere et interfici neque ..; fr I, 12.
patrem: cur ab eo (Oedipode) patrem interfici necesse esset; Fa 33.
regem: si rex interfectus esset, victrices Athenas fore || [si ... fore] ||; T I, 116.
sodalem: cur sodalis meus interfectus domi suae, Drusus? N III, 80.
tyrannum: ab uxoris fratribus interfectum tyrannum; D I, 53. sin per se populus interfecit aut eiecit tyrannum; R I, 65.

viros: quid in hac re publica tot tantosque viros ob rem publicam interfectos cogitasse arbitramur? T I, 32. prohiberi melius fuit impedirique, ne (Cinna) tot summos viros interficeret; N III, 81.

intericio, dazwischenstellen, einfügen: alqm: qui ... interiecti inter philosophos et eos, qui rem publicam administrarent; O I, 92. inter horum aetates interiectus Cato; P 12.
alqd: his ipsis alia interiecta et media numerabat; A I, 36. neque quicquam interiectum est, quod obstet; A II, 80. unum interiectum medium et se ipsum et ea, quibus esset interpositum, conligaret; Ti 14.
aëra: aër ... interiectus inter mare et caelum Iunonis nomine consecratur; N II, 66.
cupiditates: nullis interiectis iniquitatibus aut cupiditatibus; R I, 42.
genus: id .. (materiae genus) interiecit (deus) inter individuum atque id, quod dividuum esset in corpore; Ti 21.
inane: qui asperis et levibus ... corporibus concreta haec esse dicat interiecto inani; A II, 121. quae (atomi) interiecto inani cohaerescunt tamen inter se; N I, 54.
iniquitates: ſ. cupiditates.
intervallum: nullo intervallo interiecto; F II, 114. quae quasi longo intervallo interiecto videmus; O I, 30.
librum: interiectus est etiam nuper liber is, quem ..; D II, 3.
multitudinem: tu .. inter haec tantam multitudinem hominum interiectam non vides nec laetantium nec dolentium? F II, 16.
murum: nasus .. ita locatus est, ut quasi murus oculis interiectus esse videatur; N II, 143.
ordines: ex summis et infimis et mediis || et || interiectis ordinibus ut sonis moderata ratione civitas consensu dissimillimorum concinit; R II, 69.
pallia: conplexus .. concubitusque permittunt palliis interiectis; R IV, 4.
solitudines: vides ... in ipsis quasi maculis, ubi habitatur, vastas solitudines interiectas; R VI, 20.
stellam: cum ... his || iis || (stellis) interiecta Iovis inlustret et temperet; N II, 119.

interiectus, Dazwischentreten: ipsa (luna) incidens in umbram terrae ... interpositu interiectuque terrae repente deficit; N II, 103.

interim, unterdessen: si ... interim graviter aegrotare filius coeperit; O I, 32. cum interim illis silentibus C. Amafinius extitit dicens; T IV, 6.

interimo (interemo), aus dem Wege räumen, beseitigen, vernichten, töten: I. 1. vis: quod est contra naturam, id habet vim interimendi || interemendi ||; N III, 33.
2. alqd: si, quae interimant, innumerabilia sint, etiam ea, quae conservent, infinita esse debere; N I, 50. quia sunt || sint || quae interimant, sint quae conservent; N I, 109. ea ipsa, quae sentiuntur, ... cum amplificata sunt, interimunt || interemunt ||; N III, 34.
II. alqm: Lucretia ... testata civis se ipsa interemit; F II, 66. Priamum tanta progenie orbatum ... hostilis manus interemit; T I, 85. »ipse inligatus peste interimor || interemor || textili«; T II, 20. »feminae || feminea || vir feminea interimor manu«; T II, 20. qui cum interemisset Clitum familiarem suum; T IV, 79. quia viam demonstravisset interimendi sui; T V, 60. qui

(Mercurius) Argum dicitur interemisse; N III, 56. secundum (Dionysum) Nilo (natum), qui Nysam dicitur interemisse; N III, 58. cur Marcellum Hannibal interemit? N III, 80. nec (Dionysium) Aesculapius misero ... morbo tabescentem interemit; N III, 84. Amulium .. regem interemisse fertur; R II, 4. cum (P. Nasica) Ti. Gracchum interemit; O I, 76. ceteris forsitan vitio datum esset, si se interemissent; O I, 112. cuius dictatoris iussu magister equitum C. Servilius Ahala Sp. Maelium regnum adpetentem occupatum interemit; C 56.

dominum: ea .. (regina) adiutrice regem dominum (Gyges) interemit; O III, 38.

draconem: »haec (dextra) interemit tortu multiplicabili draconem auriferam obtutu adservantem arborem«? ||;|| T II, 22.

familiarem: ſ. alqm; T IV, 79.

fratrem: fratrem interemit; O III, 41.

filiam: cum Decimus quidam Verginius virginem filiam ... in foro sua manu interemisset; R II, 63.

patrem: quinta (Minerva) Pallantis, quae patrem dicitur interemisse virginitatem suam violare conantem; N III, 59. ſ. uxorem.

principes: cur ante etiam tot civitatis principes a Cinna interempti? N III, 80.

regem: ſ. alqm; R II, 4. dominum. — virginem: ſ. filiam. — virum: ſ. alqm; T II, 20.

uxorem: cum (Hercules) uxorem interemebat, cum conabatur etiam patrem; A II, 89.

interior, innere, vertrauter, geheimer: A. alqd: erit aliquid interius, ex quo illud animal nominetur; quid autem interius mente? cingatur igitur corpore externo; N I, 26. interius etiam est eiusdem esse civitatis; O I, 53. omne, quod erat ... corporeum, (deus) substernebat animo interiusque faciebat; Ti 26.

coniunctio: interiorem .. (coniunctionem) cum (deus) in sex partis divisisset; Ti 25.

cursus: (Cynosura) »cursu interiore brevi convertitur orbe«; A II, 66. N II, 106.

litterae: qui interiores scrutantur et reconditas litteras; N III, 42.

membra: nec externa (membra) magis (frustra habebit deus) quam interiora, cor, pulmones, iecur, cetera? N I, 92.

motus: quod .. est animal, id motu cietur interiore et suo; T I, 54. R VI, 28. neque est ullum, quod non ita vigeat interiore quondam motu, ... ut ... fruges fundat; T V, 37.

orbis: cum (deus) alterum esset exteriorem, *alterum interiorem* amplexus orbem; Ti 25.

societas: interior (societas) eorum, qui eiusdem gentis sint ||sunt||; O III, 69.

tactus: quid de tactu, et eo quidem, quem philosophi interiorem vocant, aut doloris aut voluptatis? A II, 20.

B, I. est: ſ. A. alqd; N I, 26.

II. cognosco: nos .. illa externa cum multis, haec interiora cum paucis ex ipso (Lucullo) saepe cognovimus; A II, 4.

video: haec .. in promptu fuerint, nunc interiora videamus; D II, 124.

intimus (intumus), innerste, tiefste: alqd: in quo (inani) nihil ... nec medium nec intimum ||ultimum|| nec extremum sit; F I, 17.

animus, cor: ut ... discordia (sit) ira acerbior intimo animo ||odio, al.|| et corde concepta; T IV, 21.

dentes: intimi .. (dentes escas) conficiunt, qui genuini vocantur; N II, 134.

odium: ſ. animus.

os: a pulmonibus arteria usque ad os intimum pertinet; N II, 149.

palatum: is (stomachus) ... palato extremo atque intimo terminatur; N II, 135.

pars: ex intimis maris partibus agitatione (tepor est) excitatus; N II, 26. id .. semen inclusum est in intuma parte earum bacarum; N II, 127.

permotiones: qui (Cyrenaici) praeter permotiones intumas nihil putant esse iudicii; A II, 142.

philosophia: in illis veteribus nostris ... multa admixta ex intima philosophia; A I, 8. neque a duodecim tabulis, ... sed penitus ex intima philosophia hauriendam iuris disciplinam putas; L I, 17.

res: quod (ea dea) est rerum custos intumarum; N II, 67.

sermo: quae sunt ista arma? contentio, confirmatio sermoque intumus; T II, 51.

tactus: ea se sola percipere, quae tactu intumo sentiant, ut dolorem, ut voluptatem; A II, 76.

tenebrae: nec .. supra terram, sed etiam in intumis eius tenebris plurimarum rerum latet utilitas; N II, 162.

interitus, Untergang, Vernichtung: I. absolut: 1. adest: aderit ... interitus patriae, exilium, servitus denique; T V, 29.

adferunt: ut apud Homerum cotidianae neces interitusque multorum sedationem maerendi adferunt; T III, 65.

caret: cuius (M. Marcelli) interitum ne crudelissimus quidem hostis honore sepulturae carere passus est; C 75.

consequitur: quod .. nisi fit, virtutum interitus consequetur; T V, 51. dum (Epicurus) individuorum corporum concretionem fugit, ne interitus et dissipatio consequatur; N I, 71.

declarat: nec .. huius tyranni solum ... interitus declarat ..., sed reliquorum similes exitus tyrannorum; O II, 23.

debet: ſ. 2.

est: est .. interitus quasi discessus et secretio ac diremptus earum partium, quae ..; T I, 71. quin tantus interitus in morte sit, ut ne minima quidem suspicio sensus relinquatur; T I, 88. talis .. interitus non est sine gravi sensu; T I, 107. unde essent omnia orta ..., quae (cuiusque generis) vita, qui interitus; T V, 69. si ortus est deorum, interitus sit necesse est; N I, 68. nullus interitus est rei publicae naturalis ut hominis; R III, 34. sin autem illa veriora, ut idem interitus sit animorum et corporum; Lae 14.

oritur: ut ex nimia potentia principum oritur interitus principum, sic ..; R I, 68.

sequitur: dolor in maximis malis ducitur ..., quod naturae interitus videtur sequi; L I, 31.

tollit: ſ. 2.

venit: ad quem .. dolor veniat, ad eundem etiam interitum venire; N III, 36.

videtur: ſ. sequitur.

2. sum: mortem non interitum esse omnia tollentem atque delentem, sed ... migrationem; T I, 27.

II. nach Verben: 1. accipio: quod .. dolorem accipit, id accipiat etiam interitum necesse est; N III, 32.

adfero: quae (philosophia) non interitum afferat pravitatis, sed sit contenta mediocritate vitiorum; F II, 27. quae (res) interitum videantur afferre; F III, 16.

approbo: [ita ne hostis quidem ... interitum cum scelere (senatus) approbavit]; O I, 40.

caveo: ſ. video; D I, 119.

conficio: non .. omnium ortus || interitus || atque obitus natura conficiet; D II, 37.
deploro: Theophrastus interitum deplorans Callisthenis, sodalis sui; T III, 21. admonebat me res, ut hoc quoque loco intermissionem eloquentiae, ne dicam interitum, deplorarem; O II, 67.
dico: pleraque dicit eadem ..., eorum (mundorum) ortus, interitus; N I, 73. ſ. deploro; O II, 67.
efficio: interitus exercituum, ut proxime trium, saepe multorum, ... sine hominum opibus ... effici (non) possunt; O II, 20.
effugio: quorum (tyrannorum) haud fere quisquam talem interitum effugit; O II, 23.
facio: facto interitu universo; T I, 90.
nuntio: qui (Labienus) cum interitum exercitus nuntiavisset; D I, 68.
opto: optavit (Theseus) interitum Hippolyti filii; O III, 94.
paro: quod sibi a caupone interitus pararetur; D I, 57.
probo: probat .. legum et libertatis interitum; O III, 83.
timeo: quod non fieret, nisi (parvi) statum suum diligerent, interitum timerent; F III, 16.
video: ut ... (deorum) ortus, interitus (videremus); N I, 42. quae ... portendebantur, ... ut (Caesar) videret interitum, non ut caveret; D I, 119.
2. abhorreo ab: satis argumenti est ab interitu naturam abhorrere; F V, 31.
alieno ab: animal ... alienari .. ab interitu; F III, 16.
opto de: quod de Hippolyti interitu iratus optavit; O I, 32.
III. **nach Substantiven:** 1. causa: nec Hecubam causam interitus fuisse Troianis, quod Alexandrum genuerit, nec Tyndareum Agamemnoni, quod Clytaemnestram; Fa 34.
invidia: quo illi (patres) a se invidiam interitus Romuli pellerent; R II, 20.
2. aegritudo ex: luctus (est) aegritudo ex eius, qui carus fuerit, interitu acerbo; T IV, 18.
liber de: est Dicaearchi liber de interitu hominum; O II, 16.
scholae de: separatim certae scholae sunt de exilio, de interitu patriae, de servitute; T III, 81.
IV. **Umstand:** 1. contaminare: ſ. obruere; T V, 56. — desiderare: ſ. occidere.
maerere: omnis bonos interitu suorum quam gravissime maerere oportere; T III, 63.
obruere: talis viri interitu sex suos obruere consulatus et contaminare extremum tempus aetatis; T V, 56. sermo ... ille ... obruitur hominum interitu et oblivione posteritatis extinguitur; R VI, 25.
occidere: non .. hominum interitu sententiae quoque occidunt, sed lucem auctoris fortasse desiderant; N I, 11.
2. ante: ſ. **ante,** A, III, 3. interitum (3 St.) B I, S. 203, b.
in: ut easdem tenebras efficiat, quas effecit in interitu Romuli; fr V, 54.
post: cum .. omnes post interitum Caesaris novarum perturbationum causae quaeri viderentur; Fa 2. post interitum .. Tatii cum ad eum (Romulum) dominatus || potentatus || omnis reccidisset; R II, 14.

intermenstruus, während des Neumondes: etsi non omni intermenstruo, tamen id fieri non posse nisi certo intermenstruo tempore; R I, 25.

interminatus, unbegrenzt: si immensam et interminatam in omnis partis magnitudinem regionum videretis; N I, 54.

intermissio, Unterbrechung, Verfall: I. deploro: admonebat me res, ut hoc quoque loco intermissionem eloquentiae, ne dicam interitum, deplorarem; O II, 65.
facio: a qua (actione) tamen fit intermissio saepe; O I, 19. ut ulla intermissio fiat officii; Lae 8.
II. propter: nunc .. propter intermissionem forensis operae .. lucubrationes detraxi; D II, 142.
sine: cum (deus) sine ulla intermissione pulsetur agiteturque atomorum incursione sempiterna; N I, 114. dies et noctes sine ulla minimi temporis intermissione; fr V, 81.

intermitto, unterbrechen, unterlassen, aufhören: I. galli: gallos gallinaceos in eo loco sic adsidue canere coepisse, ut nihil intermitterent; D I, 74.
II. Infinitiv (vgl. I): ne quando intermitterem consulere rei publicae; D II, 1. hic .., ubi habitamus, non intermittit suo tempore »caelum nitescere, arbores frondescere, vites laetificae pampinis pubescere, rami bacarum ubertate incurvescere, segetes largiri fruges, florere omnia, fontes scatere, herbis prata convestirier«; T I, 69. de maxumis .. rebus nihil fere intermisimus postea nec disputare nec scribere; T III, 6. peccati .. se insimulant, quod dolere intermiserint; T III, 64.
III. alqd: audivi ... non te ea intermittere, sed accuratius tractare; A I, 3. vgl. I.
admirationem, investigationem: nec .. intermittunt aut admirationem earum rerum ... aut investigationem novarum; F V, 57.
libertatem: acriores .. morsus sunt intermissae libertatis quam retentae; O II, 24.
ludos: ita .. ludis intermissis instaurativi constituti sunt; D I, 55.
punctum: nullo puncto temporis intermisso; N I, 52.
studia: quae (studia) retenta animo, remissa temporibus, longo intervallo intermissa revocavi; T I, 1.

intermundia, Räume zwischen den Welten: I. sunt, al.: „individua" cum dicitis et „intermundia", quae nec sunt ulla nec possunt esse, intellegimus; F II, 75.
II. descendo ex: tamquam (Velleius) modo ex deorum concilio et ex Epicuri intermundiis descendisset; N I, 18.

internecio, Vernichtung, Übergang: »quinam Tantalidarum internecioni || internic. || modus paretur?« N III, 90.

internosco, unterscheiden: I. indir. Frage: ut (mens) ... non internoscat, vera illa visa sint anne falsa; A II, 48.
II. alqm: an non videmus hoc usu venire, ut, quos numquam putassemus a nobis internosci posse, eos consuetudine adhibita tam facile internosceremus, uti ..? A II, 56.
alqd: quae aut nulla sunt aut internosci a falsis non possunt; A II, 22. si notionem veri et falsi, propterea quod ea non possunt internosci, nullam habemus; A II, 33. quo modo .. sumis, ut, si quid cui simile esse possit, sequatur, ut etiam difficiliter internosci possit || possint || ? deinde, ut ne internosci quidem? A II, 50.
amicum: secerni .. blandus amicus a vero et internosci tam potest adhibita diligentia quam ..; Lae 95.
geminos: ut mater geminos internoscit con-

suetudine oculorum, sic tu internosces, si adsueveris; A II, 57.
ova: nobis satis est ova illa non internoscere; A II, 58.
rem: nihil interest, omnibusne partibus visa res nihil differat, an internosci non possit, etiamsi differat; A II, 85.
somnia: quae (somnia) si alia falsa, alia vera, qua nota internoscantur, scire sane velim; D II, 128.
visum: cur illa (visa deus efficere) non possit, quae perdifficiliter, internoscantur tamen; A II, 47. sin autem (falsa visa probabilia) sunt, cur non etiam, quae non facile internoscantur? A II, 48. cur deinde non ut (visum) difficiliter a vero internoscatur? deinde, ut ne internoscatur quidem? A II, 49.

internuntius, vermittelnd, Bote: haec || hae || sunt .. aves internuntiae Iovis! D II, 72.

interpellatio, Unterbrechung: quoniam sumus ab ipsa calce eius interpellatione revocati; R fr 7.

interpellator, Störer: ubi se oblectare sine interpellatoribus posset; O III, 58.

interpello, unterbrechen: alqm: nihil te interpellabo; T I, 16. egone ut te interpellem? ne hoc quidem vellem; T II, 42. tum Balbus: interpellare te, inquit, Cotta, nolo; N III, 65. sane gaudeo, quod te interpellavi; L III, 1.

interpono, einschalten, verstreichen lassen, geltend machen, aufstellen: I. alqd: quasi .. ipsos induxi loquentes, ne „inquam" et „inquit" saepius interponeretur; Lae 3. unum interiectum medium et se ipsum et ea, quibus esset interpositum, conligaret; Ti 14.
iudicium: cum .. proprium sit Academiae iudicium suum nullum interponere; D II, 150.
moram: nullam moram interponendam putavimus, quin videremus hominem; A I, 1.
versus: cum ipse paucis interpositis versibus dicas ..; D I, 131.
II. deos: diis inmortalibus interpositis tum iudicibus, *tum* testibus; L II, 16.

interpositus, Dazwischenkunft: ipsa (luna) incidens in umbram terrae ... interpositu interiectuque terrae repente deficit; N II, 103.

interpres, Vermittler, Erklärer, Ausleger, Dolmetscher: I. **absolut**: 1. accedunt: quorum omnium interpretes, ut grammatici poëtarum, proxime ad eorum, quos interpretantur, divinationem || divinitatem || videntur accedere; D I, 34.
adiuvant: quid .. aut ostenta aut eorum interpretes vel Lacedaemonios olim vel nuper nostros adiuverunt? D II, 55.
congruit: f. discrepat.
declarat: hoc ille (coniector, interpres) responso satis aperte declaravit nihil habendum esse, quod fieri posset, ostentum; D II, 62.
dicit: quorum (versuum) interpres nuper falsa quadam hominum fama dicturus in senatu putabatur eum ... appellandum .. esse regem; D II, 110. ut hic iuris noster interpres alia nunc Manilius iura dicat esse ..., alia solitus sit adulescens dicere; R III, 17. hoc veteres interpretes Sex. Aelius, L. Acilius non satis se intellegere dixerunt, sed suspicari ..; L II, 59. qui (vates, interpretes) nos ob aliqua scelera suscepta in vita superiore poenarum luendarum causa natos esse dixerunt; fr V, 95.
discrepat: interpres .. mentis oratio verbis discrepat sententiis congruens; L I, 30.
eget: ut interpres egeat interprete; D II, 115.
haerent: f. II, 1. audio.
intellegunt: nostrae .. legis interpretes ... hoc intellegant in primis, sepulchrorum magnificentiam esse minuendam; L II, 62. f. dicit; L II, 59.
monent: si quid praedictionis causa ex portentis et monstris Sibyllae interpretes haruspicesve monuerunt; N III, 5.
noscunt: ut ne caeli quidem naturam interpretes istos caeli nosse appareat; D II, 92.
possunt: f. utuntur.
respondet: huic (Dionysii matri) interpretes portentorum, qui Galeotae tum in Sicilia nominabantur, responderunt ..; D I, 39. quod etiam coniector quidam et interpres portentorum non inscite respondisse dicitur ei || † ei ||, qui quondam || quodam, cum || ad eum rettulisset quasi ostentum, quod ..; D II, 62.
solent: ut interpretes indiserti solent; F III, 15. f. dicit; R III, 17.
sunt: quorum .. interpretes sunt, eos ipsos esse certe necesse est; deorum autem interpretes sunt; deos igitur esse fateamur; N II, 12. eorum .. ut publici interpretes essent, lege sanximus; L II, 34. f. II, 1. deligo.
suspicantur: f. dicit; L II, 59.
vident: »interpretes .. Iovis optumi || optimi || maxumi, publici augures, signis et auspiciis † postea || ostenta || vidento«; L II, 20. ut interdum veteres illi sive vates sive in sacris initiisque tradendis divinae mentis interpretes ... aliquid vidisse videantur; fr V, 95.
videntur: f. accedunt. vident; fr V, 95.
utuntur: non || nonne || intellegis eadem (conclusione) uti posse et haruspices et fulguratores et interpretes ostentorum? D II, 109.
ohne Verb: f. II, 3. defero ad.
2. exsisto: (Etrusci) ostentorum exercitatissimi interpretes exstiterunt; D I, 93.
sum: an vos ... barbari ... interpretes esse comitiorum potestis? N II, 11. ut comitiorum vel in iudiciis populi vel in iure legum vel in creandis magistratibus principes civitatis essent interpretes; D II, 74.
videor: tum avis illa videri posset interpres et satelles Iovis; D II, 73.
II. **nach Verben**: 1. audio: si nulla (nota) est, quid istos interpretes audiamus? sin quaepiam est, aveo audire, quae sit; sed haerebunt; D II, 128.
conloco: sensus .. interpretes ac nuntii rerum in capite tamquam in arce ... conlocati sunt; N II, 140.
deligo: eorum (versuum Sibyllinorum) decem interpretes delectos e civitate esse voluerunt; D I, 4.
exercito: f. I, 2. exsisto.
habeo: qui (Chrysippus) Stoicorum somniorum vaferrumus habetur interpres; N I, 39. non (habeo nauci) interpretes somniorum; D I, 132. si (di) ... neque ea (significant), quorum interpretes habere possimus; D II, 131.
nomino: f. I, 1. respondet; D I, 39.
postulo: quem ad modum in senatu semper est aliquis, qui interpretem postulet, sic ..; F V, 89.
quaero: neque est quaerendus explanator aut interpres eius (legis) alius; R III, 33. censorem quaerit || quaerat || interpretem; L III, 28.
sequor: sequemur ... Stoicos non ut interpretes, sed ..; O I, 6.
2. egeo: f. I, 1. eget.

utor: ut sit utendum interpretibus somniorum potius, quam ..; D II, 127.
3. defero ad: ad interpretem (cursor) detulit aquilam se in somnis visum esse factum. at ille: „vicisti"; D II, 144.
refero ad: s. I, 1. respondet; D II, 62.
reicio ad: qui (Plato) lusta funerum reicit ad interpretes religionum; L II, 67.
III. nach Substantiven: acumen: quae (somnia) Antiphontis interpretatione explicata declarant ... acumen interpretis; D I, 39.
coniecturae: ipsorum interpretum coniecturae nonne magis ingenia declarant eorum quam vim ... naturae? D II, 144.
explanationes: somniis, vaticinationibus, oraclis ... explanationes adhibitae sunt interpretum; D I, 116.
ingenia: s. coniecturae.
inscientia: male .. interpretata (signa) falsa sunt non rerum vitio, sed interpretum inscientia; D I, 118.
munus: quid, si || quod si || nos non interpretum fungimur munere, sed ..? F I, 6. fungar .. iam interpretis munere; T III, 41.
IV. Umstand: cum: isti (Stoici) nobis cum interprete audiendi sunt; F V, 89.
sine: quae sine interpretibus non possimus intellegere; D II, 54. similes .. sunt dei, ... tamquam si Poeni aut Hispani in senatu nostro loquerentur sine interprete; D II, 131.

interpretatio, Erklärung, Deutung, Auslegung: I. aufert: ne ... ad illam causarum operam ... adiungatur haec iuris interpretatio, quae non tam mihi molesta sit propter laborem, quam quod dicendi cogitationem auferat; L I, 12.
est: in qua (explanatione aequitatis) iuris erat interpretatio; R V, 3. quod optime constituti iuris civilis summo semper in honore fuit cognitio atque interpretatio; quam quidem ante hanc confusionem temporum in possessione sua principes retinuerunt; O II, 65. s. aufert.
exoritur: hic magna quaedam exoritur, neque ea naturalis, sed artificiosa somniorum [Antiphontis] interpretatio; D I, 116.
II. adiungo: s. I. aufert.
explico: quae (somnia) Antiphontis interpretatione explicata; D I, 39.
facio: eius .. somnii a coniectoribus quae sit interpretatio facta, videamus; D I, 45.
retineo: s. I. est; O II, 65.
III. exsistere: existunt ... iniuriae ... nimis callida, sed malitiosa || [sed malitiosa] || iuris interpretatione; O I, 33.
revocari: quae (genera ostentorum) cum facta sunt, tum ad coniecturam aliqua interpretatione revocantur; D II, 66.

interpretor, erklären, deuten, auslegen, verstehen, übersetzen: I. alqs: cum tu tardius faceres, id est, ut ego interpretor, diligentius; A ep 1. quarum (Eumenidum) et Athenis fanum est et apud nos, ut ego interpretor, lucus Furinae; N III, 46. huic praestantissimae rei nomen nostri a divis, Graeci, ut Plato interpretatur, a furore duxerunt; D I, 1. si modo interpretari potuero; L II, 45. nec quicquam aliud est philosophia, si interpretari velis, praeter studium sapientiae; O II, 5.
II, 1. directe Rede: dicatur .. tam „aether" Latine, quam dicitur aër, etsi interpretatur Pacuvius: »hoc, quod memoro, nostri caelum, Graii perhibent aethera«; N II, 91.
2. indirecte Frage: vestri ... haec ... confirmant interpretando, quorsum quidque pertineat; N III, 60. eadem .. (Etruria) interpretatur, quid quibusque ostendatur monstris atque portentis; D I, 92.
3. acc. c. inf.: reditu .. in castra liberatum se esse iure iurando interpretabatur, non recte; O III, 113.
III. alqm: quae Menippum imitati, non interpretati, quadam hilaritate conspersimus; A I, 8. quem (Euhemerum) noster et interpretatus et secutus est praeter ceteros Ennius; N I, 119. quem ipsum (Heraclitum) non omnes interpretantur uno modo || [non ... modo] ||; N III, 35. quorum omnium interpretes, ut grammatici poëtarum, proxime ad eorum, quos interpretantur, divinationem || divinitatem || videntur accedere; D I, 34. quem (Panaetium) multum in his libris secutus sum, non interpretatus; O II, 60.
alqd: e virtute ... vivere, quod ita interpretantur: vivere cum intellegentia rerum earum, quae ..; F II, 34. secundum naturam vivere, quod ita interpretemur: vivere ex hominis natura undique perfecta; F V, 26. nocere audientibus philosophos iis, qui bene dicta male interpretarentur; N III, 77. quid ego, quae magi Cyro illi principi interpretati sint, ex Dinonis Persicis proferam? D I, 46. utrum philosophia dignius, sagarum superstitione ista interpretari an explicatione naturae? D II, 129. ex quo nostri idem illud secuti atque interpretati; R II, 50. in donatione hoc iidem (Scaevolae) secus interpretantur; L II, 50.
disputationem: quod perverse philosophorum disputationem interpretarentur || [quod ... interpretarentur] ||; N III, 77.
effata: »quod (genus sacerdotum) interpretetur fatidicorum et vatium ecfata incognita«; L II, 20.
epistulam: quam (epistulam) modo totidem fere verbis interpretatus sum; F II, 100.
exta: alios .. (haruspices) alio more videmus exta interpretari; D II, 28.
facta: quorum (Torquatorum) facta quem ad modum, quaeso, interpretaris? F I, 34.
fulgora: quae est .. gens aut quae civitas, quae non aut extispicum aut monstra aut fulgora interpretantium ... praedictione moveatur? D I, 12.
ius: qui (viri) id (ius civile) interpretari populo et responsitare soliti sint; L I, 14.
modestiam: quam (modestiam) ita interpretamur, ut dixi; O I, 142.
monstra: cum .. magna vis videretur esse ... monstris interpretandis ac procurandis in haruspicum disciplina; D I, 3. s. fulgora.
nomen: in ipso nomine legis interpretando inesse vim et sententiam iusti et veri legendi; L II, 11. quod nos prope idem Graecum, *non* interpretatum nomen tenemus; L II, 29.
originem: s. theogoniam.
portenta: eandem gentem ... fallaciter portenta interpretari; D I, 35.
praedicta: sunt ad placandos deos alii (sacerdotes) constituti ..., ad interpretanda alii praedicta vatium neque multorum; L II, 30.
sapientiam: eam sapientiam interpretantur, quam adhuc mortalis nemo est consecutus; Lae 18.
sententiam: animadverte .., rectene hanc sententiam interpreter; F II, 20. rectene interpretor sententiam tuam? T III, 37. sententias interpretari perfacile est; L II, 17.
signa: male coniecta maleque interpretata (signa) falsa sunt non rerum vitio, sed interpretum inscientia; D I, 118.
somnium: ex quo ita illud somnium esse interpretatum, ut ..; D I, 53. cum ... ii, qui (somnia) interpretantur, coniecturam adhibeant, non naturam; D II, 147.

σφαῖραν: globus (sic enim *σφαῖραν* interpretari placet); N II, 47.
theogoniam: cum .. (Zeno) Hesiodi theogoniam [id est originem deorum] interpretatur; N I, 36.
verbum: poteram ego verbum ipsum interpretans (perturbationes animorum) morbos appellare; F III, 35. hoc .. verbum sic interpretantur, ut ..; T III, 75.
vestigia: quae (hominum vestigia) videlicet ille non ex agri consitura, quam cernebat, sed ex doctrinae indiciis interpretabatur; R I, 29.
vim: nec ii ... fati necessitatem confirmant, sed verborum vim interpretantur; Fa 20.
virtutem: iam virtutem ex consuetudine vitae sermonisque nostri interpretemur; Lae 21.
IV. *εὐταξίαν*: non hanc (*εὐταξίαν*), quam interpretamur modestiam; O I, 142.

interregnum, Zwischenregierung: I. ineo: cum prudenter illi principes novam et inauditam ceteris gentibus interregni ineundi rationem excogitaverunt; R II, 23.
II. cum: iis .. regiis quadraginta annis et ducentis paulo cum interregnis fere amplius praeteritis; R II, 52.

interrex, Zwischenkönig: fert: quam (legem) interrex noster tulit, ut ..; L I, 42.
rogat: mortuo rege Pompilio Tullum Hostilium populus regem interrege rogante comitiis curiatis creavit; R II, 31.

interrogatio, Frage, Befragung, Schluß: I. sunt: ita faciles interrogationes sunt, ut ..; T I, 57.
II, 1. dissolvo: cum eas (interrogationes) dissolvere non possunt; A II, 46.
2. occurro: ut occurrere possimus interrogationibus eorum captionesque discutere; A II, 46.
III, 1. genus: quod captiosissimo genere interrogationis utuntur; A II, 49. recte genus hoc interrogationis ignavum atque iners nominatum est; Fa 29.
2. dissimilitudo cum: quanta ... eorum (argumentorum) .. cum captiosis interrogationibus dissimilitudo! F IV, 9.
IV. circumscribi, decipi: fallacibus et captiosis interrogationibus circumscripti atque decepti quidam; A II, 46.
concludere: qui ... nihil apta interrogatione concludunt; A I, 5.

interrogatiuncula, kurze Frage, Schluß: I, 1. minuo: quae (haeresis) ... minutis interrogatiunculis quasi punctis, quod proposuit, efficit; P 2.
2. adsentior: pungunt quasi aculeis interrogatiunculis angustis, quibus etiam qui assentiuntur ..; F IV, 7.
II. efficere, pungere: f. I.

interrogo, fragen, befragen, schließen: I. **absolut:** I, a. finis: tum ille (Torquatus): finem, inquit, interrogandi, si videtur; F II, 17.
genus: quod tu modo dicebas esse vitiosum interrogandi genus; A II, 92.
b. elicere: is (Socrates) .. percontando atque interrogando elicere solebat eorum opiniones, quibuscum disserebat; F II, 2.
2. alqs: qui ita interrogant, ab iis irridentur; A II, 35. me .. ante sustineo nec diutius captiose interroganti respondeo; A II, 94. uti oratione perpetua malo quam interrogare aut interrogari; F I, 29. docet .. (Socrates) quemvis ... bene interroganti respondentem declarare ..; T I, 57.
II. **mit directer Rede:** sic .. interrogant: „si fatum tibi est ex hoc morbo convalescere, ... convalesces“; Fa 28.
III. **mit einfachem Object:** alqm: sequitur .., qui te ex somno excitet et eodem modo interroget; A II, 93. quae (visa) interrogati in utramque partem respondere possumus; A II, 104. siu me interrogare (voles) non tam intellegendi causa quam refellendi; N III, 4. cum me interrogaturus esse videare; N III, 19. f. I, 2. F I, 29.
IV. **mit Object und Ergänzung:** 1. directe Rede: ut ... a quibusdam interrogentur: „ergo istuc quidem percipis?“ A II, 35.
2. de: f. 4. T I, 57.
3. indir. Frage: si .. deus te interroget, ... num .. quid desideres; A II, 80. minutatim interrogati, dives pauper, clarus obscurus sit, multa pauca, magna parva; A II, 92. cum (Chrysippus) gradatim interrogetur verbi causa, tria pauca sint anne multa; A II, 93. Zeno vel Chrysippus si interrogetur || interrogarentur ||, quis sit sapiens; A fr 20 (Z. 8). (Academicus) interrogatus, quid ei videatur, dubitare se dicet; A fr 20 (Z. 30).
4. doppelter Accusativ: pusionem quendam Socrates interrogat quaedam geometrica de dimensione quadrati; T I, 57. non quemvis hoc idem interrogarem; T V, 55. vgl. 3. A II, 92. — III. A II, 104.

interrumpo, unterbrechen, trennen: alqm: eos .., qui incolunt terram, ... interruptos ita esse, ut ..: R VI, 20.
alqd: contingere idem terrae necesse est, ut ... nihil interrumpat; N II, 116. neque tam facile interrupta contexo quam absolvo instituta; L I, 9.
nimbum: »ita dum interruptum credas nimbum volvier«; N II, 89.

intersaepio, verstopfen: nunc ... (foramina illa) terrenis concretisque corporibus sunt intersaepta quodam modo; T I, 47.

interscindo, abbrechen: ut ... a tergo .. pontem interscindi iuberet; L II, 10.

intersum, dazwischen sein, verschieden sein, sich unterscheiden, gegenwärtig sein, daran gelegen sein: I. **absolut:** alqs: non lubet (haruspicum responsa) commemorare, nec vero necesse est, tibi praesertim, qui interfuisti; D II, 53.
alqd: si nihil interest, nulla regula est; A II, 33. ut ... nec in iis quicquam intersit; A II, 40. nihil interesse .., non modo si omni ex parte eiusdem modi sint, sed etiam si discerni non possint; A II, 40. quae visa sunt eius modi, ut in iis nihil intersit; A II, 40. primum sumpseras, tamquam interesset; A II, 44. ut in iis (visis) nihil intersit omnino; A II, 48. cur non, ut plane nihil intersit? A II, 48. eadem est ... species .... primum interest; sed id omittamus; A II, 52. ut tum diceremus interesse, ... tum nihil interesse; A II, 53. si .. res se ita habeant, ut nihil intersit; A II, 54. ut in hoc quoque nostro mundo aliquid alicui sic sit par, ut nihil differat, nihil intersit; A II, 55. si nihil erit, quod intersit; A II, 58. erat .. veri similius hunc mentiri, cuius interesset, quam illum; F II, 55. etiamsi eorum (parvorum) nihil intersit; F III, 17. nisi statuerit nihil esse, quod intersit aut differat aliud ab alio, praeter honesta et turpia; F III, 25. fieri .. potest, ut id ipsum, quod interest, non sit magnum; F IV, 30. modo dixeras nihil in istis (mediis) esse, quod interesset; F IV, 71. ad virtutes et ad vitia nihil interesse; F IV, 71. quibus tantum praestat mentis excellens perfectio, ut vix cogitari possit, quid intersit; F V, 60. quis ..

in illa aetate pudorem, constantiam, etiamsi sua nihil intersit, non tamen diligat? F V, 62. non sentientis .., nihil est, ullam in partem quod intersit; T I, 24. quod (natura) cervis et cornicibus vitam diuturnam, quorum id nihil interesset, hominibus, quorum maxime interfuisset, tam exiguam vitam dedisset; T III, 69. quaeres, quid intersit; N I, 90. id quid interest? D II, 42. quodsi interesse quippiam tantulum modo potuerit in *amicitia*; L I, 34. quae cogitarat, || *cum ipsius intererat, tum* || ea perfecit, cum eius iam nihil interesset; O II, 84.

anni: »eumdem magistratum, ni interfuerint decem anni, ne quis capito;« L III, 9.

visum: qui illa visa ... negant quicquam a falsis interesse; A II, 27. cui (viso vero) non adpositum sit visum aliud, quod ab eo nihil intersit; A II, 83.

II. **mit Ergänzungssatz: 1. quod**: tantum interest, quod tu, cum es commotus, adsciscis, adsentiris, adprobas; A II, 141. hoc interest, quod voluptas dicitur etiam in animo; F II, 13. quid interest, nisi quod ego res notas notis verbis appello, illi ..? F V, 89. hoc in ratione utriusque generis interfuit, quod ... aluerunt; R III, 7. illud tamen interest, quod in servo necando, si id fit iniuria, semel peccatur, in patris ..; P 25. s. IV. inter alqm; A II, 8. animal. beluam.

2. **indirecte Frage**: si negaret quicquam interesse ad beate vivendum, quali uteretur victu; F II, 90. ut nihil interesse nostra fateamur, sint illa necne sint; F IV, 29. aurum paleamne (navis) portet, ad bene aut ad male gubernandum nihil interesse; F IV, 76. in gubernando nihil, in officio plurimum interest, quo in genere peccetur; F IV, 76. neminem esse, qui, quo modo se habeat, nihil sua censeat interesse; F V, 30. si ... item in nobismet ipsis, quem ad modum affecti simus, nihil nostra arbitrabimur interesse; F V, 30. utrum .. sit voluptas ... necne sit, ad id, quod agimus, nihil interest; F V, 45. hoc doce, doleam necne doleam, nihil interesse. „numquam quicquam“, inquit (Zeno), „ad beate quidem vivendum“; T II, 29. quin etiam cibo quo utare, interesse aliquid ad mentis aciem putant; N II, 43. ut ad prosperam adversamve fortunam, qualis sis aut quem ad modum vixeris, nihil intersit; N III, 89. ut in maxumis motibus ... caeli nihil intersit, qui ventus, qui imber, quae tempestas ubique sit; D II, 94. s. **an**, B, **b**, II, I, a. interest (5 St.) b. interest (2 St.). 2, a. interest (3 St.). b, α. interest (10 St.) B. I, S. 170, f.

3. **Infinitiv**: ut in sole ... lucernam adhibere nihil interest; F IV, 29. civitatum .. hoc multarum in Graecia interfuit, antiquom vocum conservare || conservari || modum; L II, 38. quod interest omnium recte facere; F II, 72. medici ipsi || ipsa ||, quorum intererat ea nosse, aperuerunt, ut viderentur; A II, 122. nihil interesse hominum scire, quid sit futurum; D I, 82. II, 101. neque nostra nihil interest scire ea, quae eventura sunt || sint ||; D I, 82. II, 102. nostra interest scire ea, quae eventura sunt || sint ||; D II, 105. quorum intersit id scire; O III, 57. cuius magis intersit vel sua vel rei publicae causa vivere; O III, 90.

4. **accus. c. infin.**: magni existimans interesse ad decus et ad laudem civitatis res tam gravis ... Latinis etiam litteris contineri; N I, 7. cuius plurimum intererat esse in optimo statu civitatem; R II, 40. quid .. interest ab iis, qui postea nascentur, sermonem fore de te? R VI, 23. ut intersit rei publicae quicquam illorum facere sapientem; O I, 159. s. 3. conservare.

III. **mit Dativ**: alc. rei: ut ea conplectatur, quibus ipse interfuit; L I, 8.

altercationi: cui (altercationi) pro tuo studio non est alienum te interesse; N I, 15.

cantibus: non placet Stoicis singulis iecorum fissis aut avium cantibus interesse deum; D I, 118.

disputationi: cum C. Triarius, in primis gravis et doctus adulescens, ei disputationi interesset; F I, 13.

fissis: s. cantibus.

querelis: saepe .. interfui querelis || querellis || aequalium meorum; C 7.

rebus: quodsi tales dei sunt, ut rebus humanis intersint; N III, 47.

senibus: Lacedaemonii ... senibus ⟨sic enim consilium publicum appellant⟩ augurem interesse voluerunt; D I, 95.

sermoni: cum .. ei sermoni interfuisset Plato Atheniensis; C 41.

IV. **mit Präpositionen**: in: si *ne* in eius modi quidem rebus maiores natu nolent interesse; O I, 122.

inter: nec inter nos et eos, qui se scire arbitrantur, quidquam interest, nisi quod .. non dubitant ..; A II, 8. potestne .. quisquam dicere inter eum, qui doleat, et inter eum, qui in voluptate sit, nihil interesse? A II, 21 (20). quid inter eum et vel Pyrrhonem vel Aristonem interesset? F IV, 60. is plane perspiciet inter Hippocentaurum, qui numquam fuerit, et regem Agamemnonem nihil interesse; T I, 90. nec quicquam inter Alcibiadem summo loco natum et quemvis baiolum interesse; T III, 77. inter acutos .. et inter hebetes interest, quod ..; T IV, 32. quid inter eos (philosophos) et reliquos interesset; T V, 8 (9). inter Zenonem et Peripateticos nihil praeter verborum novitatem interesse; T V, 32. miror Antiochum ... non vidisse interesse plurimum inter Stoicos ... et Peripateticos; N I, 16. quid .. interest inter unum et plures, si iustitia est in pluribus? R I, 61. ut nihil inter te atque inter quadripedem aliquam putes interesse; P 14. quantum .. intersit inter incertum et id, quod percipi non possit, docere conantur; A II, 32. quid dubitamus .. adfirmare nihil inter haec interesse? A II, 50. s. hominem. interesse .. inter argumentum conclusionemque rationis et inter mediocrem animadversionem atque admonitionem; F I, 30. cum inter inanimum et animal hoc maxime intersit, quod animal agit aliquid; A II, 37. baiolum: s. alqm; T III, 77. inter hominem et beluam hoc maxime interest, quod haec ... se accommodat; O I, 11. interest inter causas fortuito antegressas et inter causas cohibentis in se efficientiam naturalem; Fa 19. quid intersit inter popularem, id est adsentatorem et levem civem, et inter constantem, severum || et severum, al. || et gravem; Lae 95. conclusionem: s. argumentum. cum inter duos consulatus anni decem interfuissent; C 16. cuius (M. Valerii Corvini) inter primum et sextum consulatum sex et quadraginta anni interfuerunt; C 60. interest aliquid inter laborem et dolorem; T II, 35. ut inter ebrietatem et ebriositatem interest; T IV, 27. cur tantum interest inter novum et veterem exercitum, quantum experti sumus? T II, 38. interesse oportet, ut inter rectum et pravum, sic inter verum et falsum; A II, 33. cum visa in animos || animis || imprimantur, non vos id dicere, inter ipsas impressiones nihil interesse, sed inter species et quasdam formas eorum; A II, 58. quid .. interest motu animi sublato non dico inter pecudem et hominem, sed inter hominem et truncum aut saxum aut quidvis generis eiusdem? Lae 48. s. beluam.

ss dicere || sed differre || inter honestum et turpe nimium quantum, nescio quid immensum ... interesse; F IV, 70. quis ... non ... sentit, quid intersit inter perspicua et inania? A II, 51. inanimum: f. animal. incertum: f. alqd; A II, 32. inter quae (media) nihil interest; F IV, 71. ut inter eos (mundos) nihil prorsus intersit; A II, 55. si mundus ita sit par alteri mundo, ut inter eos ne minimum quidem intersit; A II, 55. quid inter naturam et rationem intersit, non distinguitur; N III, 26. inter locorum naturas quantum intersit, videmus; Fa 7. nihilo .. magis ..., quam si || quasi || inter illa (ova) omnino nihil interesset; A II, 58. nihil ut esset, qui distingueretur tremor ille et pallor, neque ut quicquam interesset inter intestinum et oblatum; A II, 48. quid inter parentem et servulum intersit, intellegi et potest et debet; F IV, 76. pecudem: f. hominem, philosophos: f. alqm; T V, 8. pravum, rectum: f. falsum. quadripedem: f. alqm; P 14. rationem: f. naturam; N III, 26. cum inter res eas ... nihil omnino interesset; F III, 50. nihil omnino inter eas res iisque contrarias interesse; F IV, 20. nec esse res ullas praeter virtutes et vitia, inter quas quicquam omnino interesset; F IV, 47. ut inter eas res, quas Zeno exaequaret, nihil interesset; F IV, 55. ut inter eas (res) nihil interesset; F IV, 69. inter ceteras res nihil omnino interesse; F IV, 70. quasi nihil inter res quoque ipsas, in quibus peccatur, intersit! F IV, 77. qui ... nec inter eas res quicquam omnino putant interesse; F V, 23. ut in iis rebus, inter quas nihil interest, neutram in partem propensiores sumus, item ..; F V, 30. regem: f. alqm; T I, 90. saxum: f. hominem. servulum: f. parentem. species: f. formas. tremorem: f. pallorem. truncum: f. hominem. turpe: f. honestum. verum: f. falsum. visum; A II, 49. quia iis visis, inter quae nihil interest, aequaliter omnibus abrogatur fides; A II, 36. inter quae visa nihil intersit; A II, 41. 83. inter falsa visa et vera nihil interesse; A II, 44. postremo, ut nihil inter hoc (visum) et illud (verum) intersit; A II, 49. si efficeretur, ut inter visa differentium generum nihil interesset; A II, 50. si .. inter visa nihil interesset; A II, 53. ut tum diceremus interesse inter vigilantium visa et sobriorum et sanorum et eorum, qui essent aliter adfecti, tum nihil interesse; A II, 58. inter visa vera et falsa ad animi adsensum nihil interesse; A II, 90. neque inter eorum vitam et improbissimorum quicquam omnino interesse; F IV, 21. ut inter optime valere et gravissime aegrotare nihil prorsus dicerent interesse; F II, 43.

intervallum, Entfernung, Zwischenraum, Zwischenzeit, Pause: I. absolut: reliqua .. tria intervalla infinita et inmensa, a sole ad Martis, inde ad Iovis, ab eo ad Saturni stellam, inde ad caelum ipsum; D II, 91.

II, 1. anquiro: studiose .. ab iis siderum magnitudines, intervalla, cursus anquirebantur et cuncta caelestia; T V, 10.

contraho, diduco: intervalla aut contrahimus aut diducimus; A II, 19.

distinguo: (sonus) intervallis disiunctus inparibus, sed tamen pro rata parte ratione distinctis; R VI, 18.

divido: quae intervalla item infinite dividi possint; A I, 27.

do: si (dolor) longus, levis; dat enim intervalla et relaxat; F II, 94.

expleo: deinde (deus) instituit dupla et tripla intervalla explere partis rursus ex toto desecans; quas in intervallis ita locabat, ut in singulis essent bina media; Ti 23. f. sumo.

habeo: parvos (dolores) multa habere intervalla requietis; F I, 49.

intericio: nullo intervallo interiecto; F II, 114. quae quasi longo intervallo interiecto videmus; O I, 30.

iudico: quo (iudicio) iudicatur ... varietas sonorum, intervalla, distinctio et vocis genera permulta; N II, 146.

relinquo: eius .. particulae intervallo relicto; Ti 24.

sumo: sesquialteris .. intervallis et sesquitertiis et sesquioctavis sumptis ex his conligationibus in primis intervallis sesquioctavo intervallo sesquitertia omnia explebat, cum particulam singulorum relinqueret; Ti 23.

2. loco in: f. 1. expleo.

nosco ex: harmonian || harmoniam || .. ex intervallis sonorum nosse possumus; T I, 41.

pertineo ex: quae potest .. contagio ex infinito paene intervallo pertinere ad lunam vel potius ad terram? D II, 92.

sum in: f. 1. expleo.

III. particula: f. II, 1. sumo.

IV, 1. declinare: cum declinat atomus intervallo minimo ⟨id (Epicurus) appellat ἐλάχιστον⟩; Fa 22. cur (atomi) minimo declinent intervallo, maiore non? aut cur declinent uno minimo, non declinent duobus aut tribus? Fa 46.

disiungi: f. II, 1. distinguo.

distare: quantum ... (luna) alio intervallo distet a sole; D II, 91.

distingui: illi .. octo cursus ... septem efficiunt distinctos intervallis sonos; R VI, 18.

explere: f. II, 1. sumo.

extenuari: quae (sidera) ... marinis terrenisque umoribus longo intervallo extenuatis alantur; N II, 43.

intermitti: quae (studia) retenta animo, remissa temporibus, longo intervallo intermissa revocavi; T I, 1.

abl. comp.: neque (stella Mercurii) a sole longius umquam unius signi intervallo discedit; N II, 53. neque umquam (stella Veneris) ab sole duorum signorum intervallo longius discedit; N II, 53.

zum Satz: † satis eum || tum, al || longo intervallo ad suam villam reduximus; A I, 1. quae .. moveantur, omnia intervallis moveri; A I, 27. Anaximandri .. opinio est nativos esse deos longis intervallis orientis occidentisque; N I, 25. ita audies, ... ut (hominem) longo intervallo haec studia repetentem; Fa 4. id ... non longo intervallo ... (populus) consecutus || secutum, al. || est; R II, 57. cum ... astra ... eandem .. totius caeli discriptionem || descr. || longis intervallis rettulerint; R VI, 24. septem orbis dispares duplo et triplo intervallo (deus) moveri iussit contrariis inter se cursibus; Ti 25. satis .. et quasi sparsis animis fore uti certis temporum intervallis oreretur animal; Ti 43.

2. in: quarum (reversionum) in intervallo (sol) tum quasi tristitia quadam contrahit terram, tum vicissim laetificat; N II, 102. f. II, 1. sumo.

intervenio, dazukommen, eintreten: alqs: ut hic, qui intervenit ⟨me intuens⟩, ne ignoret, quae res agatur; N I, 17. cui sermoni nos intervenimus? R I, 19.

dolor: dolore non interveniente aut, si interveniret, si summus foret, futurum brevem; T III, 38.

fortuna: f. **fortuna,** II, 1. intervenit (3 St.) S. 71, b.

vir: intervenit vir prudens ... M'. || M. || Manilius; R I, 18.

interventor, störender Besucher: in his deliberationibus consumebatur oratio, idque et saepe alias et quodam liberiore, quam solebat, et magis vacuo ab interventoribus die; Fa 2.

interventus, Dazwischenkunft: I. dirimit: num sermonem vestrum aliquem diremit noster interventus? R I, 17.
II. Ablativ: quae .. vita? suppeditatio, inquis, bonorum nullo malorum interventu; N I, 111.

intestinus, innerlich, Eingeweide: A. pallor, tremor: neque ut quicquam interesset inter intestinum et oblatum (tremorem, pallorem); A II, 48.
B, I. astringunt, al.: quem ad modum .. reliquiae cibi depellantur tum astringentibus se intestinis, tum relaxantibus; N II, 138.
II. duco ab, al.: ex intestinis .. secretus a reliquo cibo sucus is, quo alimur, permanat ad iecur per quasdam a medio intestino usque ad portas iecoris ... ductas et decretas || dir. || vias; N II, 137.

intexo, einweben, einfügen: utraeque .. (venae, arteriae) crebrae multaeque toto corpore intextae; N II, 138.

intimus s. **interior.**

intolerabilis, unerträglich: alqd: quid .. perversius, quid intolerabilius, quid stultius quam bonam valetudinem ... ponere in bonis? F IV, 20. beatus, cui nihil humanarum rerum aut intolerabile ad demittendum animum aut nimis laetabile ad ecferendum videri potest; T IV, 37. nec || neque || quicquam insipiente fortunato intolerabilius fieri potest; Lae 54.
dolor: qui (vir) statuit ... intolerabili dolore lacerari potius, quam .. officium prodat; A II, 23. illa suspicio intolerabili dolore cruciat; T I, 111. cum (natura) ... iis (corporibus) ... dolores intolerabilis adiunxisset; T V, 3.
foeditas: multae (bestiae) etiam insectantis odoris intolerabili foeditate depellunt; N II, 127.
iniuria: nisi quaedam admodum intolerabilis iniuria exarserit; Lae 76.
malum: quod (malum) intolerabile esse videatur; T IV, 14.

intolerandus, unerträglich: nihil, quod homini accidere possit, intolerandum putare; O III, 100.

intoleranter, unerträglich: cum ipsum Herculem tam intoleranter dolere videamus; T II, 22.

intono, donnern: »partibus intonuit caeli pater ipse sinistris«; D I, 106.

intonsus, unbeschnitten: barba: »barba paedore horrida || atque || intonsa infuscat pectus inluvie scabrum;« T III, 26.
coma: ille Agamemno Homericus et idem Accianus »scindens dolore identidem intonsam comam;« T III, 62.

intorqueo, drehen, wenden, schleudern: anguem: »quem (anguem) se intorquentem lanians (Iovis satelles) ... abicit;« D I, 106.
coniunctionem: deinde (deus hanc coniunctionem) in orbem intorsit; Ti 24.
contumelias: alternis .. versibus intorquentur inter fratres gravissimae contumeliae; T IV, 77.

intra, innerhalb: compello: nec id (incendium belli) ... P. Africanus compulisset intra hostium moenia; R I, 1.
gigno: qui (di) intra caelum gignerentur; Ti 37.
produco: »tu produxisti nos intra luminis oras«; R I, 64.
sum: quoniam usus capionem duodecim tabulae intra quinque pedes esse noluerunt || voluerint ||; L I, 55.

intractatus, nicht zugeritten: nemo est, quin || qui non || eo (equo), quo consuevit, libentius utatur quam intractato et novo; Lae 68.

intrico, verwickeln: Chrysippus ... intricatur hoc modo || intricator ||; Fa, fr 1.

intrinsecus, innerlich: nihil esse animal || animale || intrinsecus in natura atque mundo praeter ignem; N III, 36.

intro, eintreten, eindringen: I, 1. unpersönlich: intrandum .. est in rerum naturam; F V, 44.
2. alqd: flexuosum iter (auditus) habet, ne quid intrare possit; N II, 144.
animus: nisi animus, ante quam in corpus intravisset, in rerum cognitione viguisset; T I, 57.
spiritus: qui (pulmones) ... in respiratu || intrante spiritu || dilatant; N II, 136.
II. pomerium: cum pomerium postea intrasset habendi senatus causa; N II, 11.
terram: ut nulla acies humani ingenii tanta sit, quae penetrare in caelum, terram intrare possit; A II, 122.

introduco, hineinführen, einführen: I, 1. indir. Frage: Aristo, qui ... introduxit .., quibus commotus sapiens appeteret aliquid; F IV, 43.
2. acc. c. inf.: introducebat etiam Carneades, non quo probaret, sed ut opponeret Stoicis, summum bonum esse ..; A II, 131.
II. comparationem: putant quidam hanc comparationem non recte introductam; O III, 13.
currum: nos .. consules introduximus paene in urbem currum clarissimi viri; A II, 3.
declinationem: id fuit defendi melius quam introducere declinationem; Fa 23.
deliberationem: non videtur (Panaetius) debuisse eius modi deliberationem introducere; O III, 12.
fatum: qui ita fatum introducunt, ut necessitatem adiungant; Fa 42.
haruspices: haruspices introducti responderunt non fuisse iustum comitiorum rogatorem; N II, 10. qui (haruspices) recentibus comitiis in senatum introducti; D I, 33. quos (haruspices) cum Ti. Gracchus ... in senatum introduxisset; D II, 74.
philosophiam: Socrates ... philosophiam in domus etiam introduxit; T V, 10.
seriem: qui introducunt causarum seriem sempiternam; Fa 20.
virtutem: introduci .. virtus nullo modo potest, nisi ..; F IV, 40.
III. mundum: qui non modo natum mundum introduxerit, sed etiam manu paene factum; N I, 20.
prudentiam: prudentiam introducunt scientiam suppeditantem voluptates, depellentem dolores; O III, 118.

introeo, eintreten: quem fuerat aequius, ut prius introieram, sic prius exire de vita; Lae 15.

introitus, Eingang, Eintritt: I. dico: vos .. (talem conformationem) adventum in animos et introitum imaginum dicitis; N II, 105.
habeo: duros et quasi corneolos (aures) habent introitus multisque cum flexibus; N II. 144. similiter nares ... contractiores habent introitus; N II, 145.
II. potiri: qui (Aratus) ... profectus Argis Sicyonem clandestino introitu urbe est potitus; O II, 81.

introspicio, hineinblicken: I. alqs: tute introspice in mentem tuam ipse; F II, 118.
II. casas: scilicet casas omnium introspicere, ut (di) videant, quid cuique conducat; D II, 105.

intueor, ansehen, hinschauen, betrachten, beachten: I. alqs: dum ... tu .. in ea intuens te continebis; T II, 31. quicumque intueatur in aliquod maius malum; T III, 28. intuentem te, admirantem, clamores tollentem cum video; P 37.
mens: quot .. et quales animalium formas mens in speciem rerum intuens poterat cernere; Ti 34.
II. indirecte Frage: qualis quisque sit, ... qua mente, qua pietate colat religiones, (deos) intueri; L II, 15.
III. alqm: haec cum dixisset Catulus, me omnes intueri; A II, 63. ipse .. hic radiatus (sol) me intueri videtur; A II, 126. hic cum uterque me intueretur; F II, 1. ut nos intuens quasi testificarere laudari honestatem; F II, 51. ut hic, qui intervenit ⟨me intuens⟩, ne ignoret, quae res agatur; N I, 17. hoc loco me intuens: utar, inquit, carminibus Aratiis || Arateis ||; N II, 104. te senatus, te omnes boni, te socii, te Latini intuebuntur; R VI, 12.
alqd: cum ea, quae praeterierunt, acri animo et attento intuemur; F I, 57. haec ille intuens atque suspiciens; T V, 71. quae cum intuerer stupens; R VI, 18.
aciem: mentis acies se ipsa intuens non numquam hebescit; T I, 73.
amicum: verum .. amicum ... qui intuetur, tamquam exemplar aliquod intuetur sui; Lae 23.
caelum: s. **caelum,** II, I. intueor (3 St.) B. I, S. 368, b.
curiam: equidem etiam curiam nostram ... solebam intuens Scipionem, Catonem, Laelium ... cogitare; F V, 2.
exemplar: s. amicum.
fabricam: quibus .. oculis [animi] intueri potuit vester Plato fabricam illam tanti operis? N I, 19.
fortunam: nomen invidiae, quod verbum ductum est a nimis intuendo fortunam alterius; T III, 20.
gravitatem: illi ipsi ... personae gravitatem intuentes non dubitant dicere ..; T II, 49.
lasciviam: ut (exercitus, rectores) „profectione laeti piscium lasciviam intuerentur“, ut ait Pacuvius; D I, 24.
mare: s. terram; A II, 105.
molestias: vetat .. ratio intueri molestias; T III, 33.
motus: ut ... nec frustra siderum motus intueremur; R III, 3.
naturam: hanc (naturam) .. intuens (sapientia) debet institutum illud quasi signum absolvere; F IV, 34. mihi .. naturam animi intuenti; T I, 51. quodsi talis nos natura genuisset, ut eam ipsam intueri et perspicere ... possemus; T III, 2. raros esse quosdam, qui ... rerum naturam studiose intuerentur; T V, 9.
nitorem: Lysandrum intuentem purpuram eius (Cyri) et nitorem corporis ornatumque Persicum ... dixisse ..; C 59.
nutum: eos .. (pueros iussit) nutum illius intuentis diligenter ministrare; T V, 61.
ornatum, purpuram: s. nitorem.
res: mutari saepe volumus .. situs earum rerum, quas intuemur; A II, 19.
solem: qui † cum acriter oculis deficientem solem intuerentur; T I, 73. sicut intueri solem adversum nequitis; R VI, 19.
speciem: si is ... eam speciem, quae semper eadem est, intuebitur ...; sin autem eam, quae gignitur ..; Ti 4.
terram: iisdem .. hic sapiens ... oculis, quibus iste vester, caelum, terram, mare intuebitur; A II, 105. nemo cunctam intuens terram de divina ratione dubitaret; N II, 99. quam (terram) cum magis intuerer; R VI, 17.
veritatem: ex quo omnibus bene veritatem intuentibus videri necesse est (Dionysium) miserrimum; T V, 57.
virum: ut (vir) numquam a se ipso intuendo || instituendo || contemplandoque discedat; R II, 69.
voluptas: adulescentia voluptates propter intuens magis fortasse laetatur; C 48.

intus, inwendig, darin, innen: I. includo: intus .. in animis inclusae (cupiditates) inter se dissident atque discordant; F I, 44. quae .. (membra) intus inclusa sunt; N II, 121. quia nondum omne animal in mundo intus incluserat; Ti 34.
occulto: ut in fronte ostentatio sit, intus veritas occultetur? F II, 77.
sum: quae (membra) sunt intus in corpore; F III, 18. intellegas illud, quod iam expolitum sit, intus fuisse; D II, 48.
II. praestans: nec .. ille (Q. Maximus) in luce modo ... magnus, sed intus domique praestantior; C 12.

invado, eindringen, angreifen, losgehen: idem .. (ignis), quocumque invasit, cuncta disturbat ac dissipat; N II, 41. s. **in,** A, I. invado (8 St.) S. 251, b.

invectio, Einfuhr, Einfahrt; adficit: quem Tiberina descensio festo illo die tanto gaudio affecit, quanto L. Paullum ... eodem flumine invectio? F V, 70.
est: et earum rerum, quibus abundaremus, exportatio et earum, quibus egeremus, invectio certe nulla esset; O II, 13.

inveho, einführen, hineinführen, einjagen, pass. eindringen, losfahren: I. unpersönlich: acerbius in aliquem invehi insectarique vehementius; Lae 57.
II. alqm (alqs): Aeschines in Demosthenem invehitur, quod is ... hostias immolavisset. at quam rhetorice, quam copiose! T III, 63. Triton .. natantibus invehens beluis adiunctis humano corpore; N I, 78. quia Carneades lubenter in Stoicos invehebatur; N II, 162. vehementius ... tu quidem invectus es in eam Stoicorum rationem; N III, 94. si quis illo Pacuviano „invehens alitum anguium curru“; R III, 14. cum eris curru in Capitolium invectus; R VI, 11.
alqd: s. malum; T II, 20. pecuniam.
agros: in quam (Mesopotamiam Euphrates) quot annos quasi novos agros invehit; N II, 130.
angues: cum (ibes) volucris anguis ex vastitate Libyae vento Africo invectas interficiunt; N I, 101.

casum: quemcumque casum fortuna invexerit; T IV, 38.
diritatem: »si qua invecta diritas casu foret;« T III, 29.
malum: »nec mihi Iunonis terror inplacabilis nec tantum invexit tristis Eurystheus mali, quantum una vaecors Oenei partu edita«; T II, 20. (haec mala) non inerant in iis, quae tibi casus invexerat; T III, 26. »nec sors (est) nec ira caelitum invectum malum, quod ..;« T IV, 63.
metus: quos invehunt metus! R IV, 9.
pecuniam: Paulus tantum in aerarium pecuniae invexit, ut ..; O II, 76.
res: ut .. res ... invectas acciperet ex terra; R II, 10.

invenio, finden, antreffen, entdecken, ausfindig machen, erfinden (sup.: f. III. alqm; Lae 64): I. **absolut:** 1. ars: cum .. duae sint artes, ... una inveniendi, altera disserendi; F IV, 10.
2. Infinitiv: quae .. divina? vigere, sapere, invenire, meminisse; T I, 65.
II. **mit Ergänzung:** 1. indirecte Frage: *inventum* igitur ‖ est igitur, cum exigitur ‖, quo quidque referatur; F V, 16. ita facillime, quid veri simillimum esset, inveniri posse Socrates arbitrabatur; T I, 8. nec invenietur umquam, unde ad hominem venire possint nisi a deo; T I, 66. fr IX, 10. quod aliter non posset, quid in quaque re veri simile esset, inveniri; T II, 9. nec hercule invenio, quo nomine alio (amor) possit appellari; T IV, 68. invenitur, quid sit, quod natura spectet extremum in bonis; T V, 71. si ... erit inventus aliquis, qui, quid verum sit, invenerit; N I, 13. velut Epicurus ... invenit, quo modo necessitatem effugeret; N I, 69. qui principes inveniendi fuerunt, quem ex quaque belua usum habere possemus; O II, 14.
2. nom. c. inf.: saepe .. tempore fit, ut, quod turpe plerumque haberi soleat, inveniatur non esse turpe; O III, 19.
III. **mit einfachem Object:** alqm: quamquam aliquid ipse poteram, tamen invenire malo paratiores; F II, 119. non facile est invenire, qui ... non tradat ..; F III, 66. nostra in re publica .., quae per vim oblatum stuprum voluntaria morte lueret, inventa est; F V, 64. qui .. utraque re excelleret ..., quis facile praeter hunc (Demetrium) inveniri potest? — puto posse, et quidem aliquem de tribus nobis; L III, 14. quod vix invenitur, qui ... non quasi mercedem rerum gestarum desideret gloriam; O I, 65. inventi .. multi sunt, qui ... parati essent; O I, 84. ubi eos inveniemus, qui honores, magistratus ... amicitiae non anteponant? Lae 63. ubi .. istum invenias, qui honorem amici anteponat suo? Lae 64. ad quas (calamitatum societates) non est facile inventu qui descendant; Lae 64. f. avarum. — II, 1. N I, 13.
alqd: ut non sine causa antiquissimi et doctissimi invenire se posse, quod cuperent, diffisi sint; A II, 7. nec ea, quae incerta permanent, inventa esse possunt, sed cum ea, quae quasi involuta fuerunt, aperta sunt, tum inventa dicuntur; A II, 26. quo modo quemquam aut conclusisse aliquid aut invenisse diceremus? A II, 27. volo .. videre, quid invenerint; A II, 60. cum gaudeam, si simile veri quid invenerim; A II, 66. quid inventum sit, paulo post videro; A II, 76. nihil eius modi invenio; A II, 113. si in eius modi rebus, veri simile quod sit, invenerit; A II, 128. si quid ratione per se ipsi (parvi) invenerint; F III, 17. quid .. aut in natura ... aut in operibus ... tam compositum tamque compactum et coagmentatum inveniri potest? F III, 74. ea ... nonne ab illis (antiquis) instituta sunt [inventa sunt]? F IV, 9. omnia nostros aut invenisse per se sapientius quam Graecos aut accepta ab illis fecisse meliora; T I, 1. utar post alio, si invenero melius; T I, 14. invenire aliquid et tam multa alia meminisse, ‖ et meminisse, et tam multa alia ‖ ... in horum quattuor generum inesse nullo putat; T I, 22. ut ea, quae dico, mihi liceret invenire; T I, 98. a quibus (haec) inventa, disputata, conscripta sunt; T II, 11. quae talia sunt, ut optata magis quam inventa videantur; N I, 19. haec quamquam et inventa sunt acutius et dicta subtilius ab Epicuro, ... tamen ..; N I, 49. ad inventa animo, percepta sensibus adhibitis opificum manibus omnia nos consecutos; N II, 150. ea parata ad fructum hominum et inventa sunt ‖ [ea ... sunt] ‖; N II, 154. quo somnio quid inveniri potest certius? D I, 56. quo modo .. haec aut quando aut a quibus inventa dicemus? D II, 80. nihil novi vobis adferam, neque quod a me sit cogitatum aut inventum; R I, 21. qui (Aelius Sextus) ... „catus“ fuit, ... non quod ea quaerebat, quae numquam inveniret, sed quod ..; R I, 30. nihil .. inutilius ei, qui id iniuste consecutus sit, invenio; O III, 84. quibus (insitionibus) nihil invenit agri cultura sollertius; C 54. tertium certe nihil inveniri potest; C 66. certe ne bono quidem melius quicquam inveniri potest; P 22. quid .. aut Herodoto dulcius aut Thucydide gravius aut Philisto brevius aut Theopompo acrius aut Ephoro mitius inveniri potest? fr V, 25. f. aurum, cogitationem, novum.
adulescentes: mane (adulescentis) inventos esse mortuos; T I, 113.
animal: animal nullum inveniri potest, quod neque natum umquam sit et semper sit futurum; N III, 32.
anulum: cum is ipse anulus in praecordiis piscis inventus est; F V, 92.
anum: quae .. anus tam excors inveniri potest, quae illa ... portenta extimescat? N II, 5.
aram: f. nomen; D II, 69.
arma: arma, .. quae fixa in parietibus fuerant, ea sunt humi inventa; D I, 74.
avarum: quoniam ... nec eorum (improborum et avarorum) quisquam adhuc inventus est, quoi, quod haberet, esset satis; P 52.
auctorem: isti rogationi ‖ rationi ‖ neque lator quisquam est inventus nec auctor umquam bonus; L III, 34.
aurum: fodit, invenit auri aliquantum, idque circumdatum argento; D II, 134.
auspicia: auspiciis maioribus inventis; R II, 26.
cantus: ante quam hi (cantus) sint inventi; T V, 116.
caput: cum ... nec usquam eius simulacri caput inveniretur; D I, 16. id .. (caput) inventum est eo loco, qui est ab haruspicibus demonstratus; D I, 16. si .. id (caput iecoris) non est inventum; D II, 32. inventum est caput in Tiberi; D II, 45.
causam: ut medici causa morbi inventa curationem esse inventam putant, sic ..; T III, 23. idem .. (Pompilius) mercatus, ludos omnesque conveniundi causas et celebritates invenit; R II, 27.
celebritates: f. causam; R II, 27.
cogitationem: illud .., quod vincit haec omnia, rationem dico et, si placet pluribus verbis, mentem, consilium, cogitationem, prudentiam, ubi invenimus? N II, 18.
cognomen: f. **cognomen,** I. invenio (3 St.) B. I, S. 441, b.
conformationem: inventa vitae via est conformatioque omnium officiorum; F V, 15.

consilium: ſ. cogitationem.
copiam: operibus || operis || hominum, id est manibus, cibi etiam varietas invenitur et copia; N II, 151.
culpam: [qui iuris iurandi fraude culpam invenerat]; O I, 40.
cultum: omnes magni, etiam superiores, qui fruges, qui vestitum, qui tecta, qui cultum vitae, qui praesidia contra feras invenerunt; T I, 62.
cupiditatem: quae (libido, cupiditas) in omnibus stultis invenitur; T IV, 12.
curationem: ſ. causam; T III, 23.
curriculum: ratione .. et mente divina ad originem temporis curriculum inventum est solis et lunae; Ti 29.
evolsionem: tertius (Aesculapius) Arsippi et Arsinoae, qui primus purgationem alvi dentisque evolsionem, ut ferunt, invenit; N III, 57.
falsa: nemo invenit falsa; A II, 26.
finem: inanium .. cupiditatum nec modus ullus nec finis inveniri potest; F I, 46 (45). neque .. umquam finem inveniet libido; T V, 20.
fissum: quis invenit fissum iecoris? N III, 14.
fontem: ſ. **fons,** II, 1. invenio (3 St.) S. 63, a.
formam: prima sit haec forma et species et origo tyranni inventa nobis in ea re publica, quam ..; R II, 51.
fruges: ſ. cultum.
gallinarium: quoniam gallinarium invenisti Deliacum illum, qui ova cognosceret; A II, 86.
iecur: an censes, eundem vitulum si alius delegerit, sine capite iecur inventurum || inventum iri ||, si alius, cum capite? D II, 36.
improbum: ſ. avarum.
iudicium: si ... nec eorum ullum iudicium invenitur; A II, 95.
Ioves: Ioves quoque pluris in priscis Graecorum litteris invenimus; N III, 42.
ius: quod (ius) per se iustissime inventum sanxit fetiali religione; R II, 31.
laminam: ad eam (aram) quom lamina esset inventa et in ea scriptum lamina || † domina ||: „Honoris"; L II, 58.
leges: constat .. ad salutem civium civitatumque incolumitatem ... inventas esse leges; L II, 11. leges sunt inventae; O II, 42.
levationem: nostris .. acerbissimis doloribus ... alia nulla potuit inveniri levatio; T V, 121.
libidinem: ſ. cupiditatem.
locum: nec locus nec materia invenitur, cui divinationem praeficere possimus; D II, 12.
ludos: ſ. causam; R II, 27.
magistros: virtutis magistri, philosophi, inventi sunt, qui summum malum dolorem dicerent; T II, 28. discentium studiis inveniuntur magistri; O I, 132.
materiam: ſ. locum.
medicinam: cur ... animi .. medicina nec tam desiderata sit, ante quam inventa, nec ..; T III, 1. cum ipsam medicinam corporis animus || [animus] || invenerit; T III, 5.
mentem: ſ. cogitationem. — mercatus: ſ. causam; R II, 27. — modum: ſ. finem.
momenta: cum in eadem re paria contrariis in partibus momenta rationum invenirentur; A I, 45.
munus: neque ullum sapientiae munus aut opus inveniretur; F III, 50.
naturam: auribus oblectatio magna parta est inventa et temperata varietate et natura sonorum; T I, 62.
nomen: ut (stellae) ex notarum figurarum similitudine nomina invenerint; N II, 104. quod (bacillum) ab eius litui, quo canitur, similitudine nomen invenit || [quod ... invenit] ||; D I, 30. Aius iste Loquens, cum || quom, quo || eum nemo norat, et aiebat et loquebatur *et* ex eo nomen invenit || [ex ... invenit] ||; posteaquam et sedem et aram et nomen invenit, obmutuit? D II, 69. a quoius (sapientiae) amore Graeco verbo philosophia nomen invenit; L I, 58.
notas: a simili etiam mente vocis ... soni paucis notis inventis sunt omnes signati; R III, 3.
novum: Pythagoras cum in geometria quiddam novi invenisset; N III, 88.
officium: ex qua (praestantia) ratio inveniendi officii exquiritur; O I, 107.
opus: ſ. munus.
orationem: haec, quae est habita de universitate oratio a nobis, haud umquam esset inventa, si ..; Ti 52.
ordinem: inventus est .. ordo in iis stellis, qui non putabatur; D II, 146.
originem: animorum nulla in terris origo inveniri potest; T I, 66. fr IX, 10. ſ. formam.
parentem: illum .. quasi parentem huius universitatis invenire difficile et, cum iam inveneris, indicare in vulgus nefas; Ti 6.
perniciem: nec ulla pernicies vitae maior inveniri potest quam in malitia simulatio intellegentiae; O III, 72.
philosophiam: quae (philosophia) nuper inventa est; D I, 86.
philosophum: quotus .. quisque philosophorum invenitur, qui sit ..? T II, 11. ſ. magistros; T II, 28.
praesidia: ſ. cultum. — prudentiam: ſ. cogitationem. — purgationem: ſ. evolsionem.
radiculam: qua (radicula) inventa .. Ptolomaeus || Ptolem. || sanatus dicitur; D II, 135.
rationem: e quibus (notionibus) non principia solum, sed latiores quaedam ad rationem inveniendam viae aperirentur; A I, 42. quam (rationem) ut maxime inveneris; A II, 81. ex quo ... beate vivendi ratio inveniri et comparari potest; F V, 16 nec .. nostra quaedam est instituenda nova et a nobis inventa ratio; R I, 13. inventa est ratio, cur pecunia sacrorum molestia liberaretur; L II, 53. ſ. cogitationem.
reiectionem: qua inventa selectione et item reiectione; F III, 20.
rem: cum rem aliquam invenisset inusitatam; F III, 15. nec tam fuit hominum generi infensa ... natura, ut corporibus tot res salutaris, animis nullam invenerit; T IV, 58. a physicis rebus bene atque utiliter inventis; N II, 70. tota res est inventa fallaciis aut ad quaestum aut ad superstitionem aut ad errorem; D II, 85. cum superiores alii fuissent in disputationibus perpoliti, quorum res gestae nullae invenirentur, alii ..; R I, 13. sive a viris in rerum publicarum varietate versatis inventa ... res; R III, 4.
scientiam: si ... neque naturae || est || societas ulla cum somniis neque observatione inveniri potuit scientia; D II, 147.
scuta: ea .. scuta, quae fuerant sublime fixa, sunt humi inventa; D II, 67.
sedem: ſ. aram. — selectionem: ſ. reiectionem. — societatem: ſ. scientiam.
speciem: ſ. formam.
specillum: qui (Aesculapius) specillum invenisse primusque volnus dicitur obligavisse; N III, 57.
suem: sue inventa (Attus Navius) ... dicitur constitisse; D I, 31.
tecta: ſ. cultum.
temperamentum: inventum est temperamentum, quo tenuiores cum principibus aequari se putarent; L III, 24.
thesaurum: qui thesaurum inventum iri ...

dicunt; D II, 18. cur .. hic nescio qui thensaurum solus invenit? D II, 134.
tribunos: nondum inventis || notis || seditiosis tribunis plebis, ne cogitatis quidem; L III, 44.
varietatem: s. copiam. naturam.
venas: nos aeris, argenti, auri venas penitus abditas invenimus; N II, 151.
verbum: nullum inveniri verbum potest, quod magis idem declaret Latine, quod Graece, quam declarat „voluptas"; F II, 13.
verum: qui verum invenire sine ulla contentione volumus; A II, 7. qui .. possum non cupere verum invenire? A II, 66. veri inveniundi causa contra omnia dici oportere et pro omnibus; A II, 60. nonne putarem post illos veteres tot saeculis inveniri verum potuisse; A II, 76. Arcesilan ... verum invenire voluisse sic intellegitur; A II, 76. nec modus est ullus investigandi veri, nisi inveneris; F I, 3. verum .. invenire volumus; F I, 13. utinam tam facile vera invenire possim || possem || quam falsa convincere! N I, 91. quod ita facillume verum inveniri putes; R III, 8.
vestitum: s. cultum.
viam: s. conformationem.
virtutem: quodsi ab iis inventa et perfecta virtus est; T V, 2.
voluptatem: ut nulla tam exquisita posset inveniri voluptas, qua (L. Thorius) non abundaret; F II, 63. Xerxes ... praemium proposuit, qui invenisset novam voluptatem; T V, 20.
utilitatem: a quibus magna utilitas ad vitae cultum esset inventa; N I, 38. quae (utilitas) ad usum hominum orta ab hominibus solis invenitur; N II, 162.
uvam: (Attus Navius) mirabili magnitudine uvam ... invenit; D I, 31.
IV. **mit doppeltem Accusativ**: alqm: his adiutor contra patriam inventus est nemo; Lae 42. cum cogniti sunt et aut deorum aut regum filii inventi; Lae 70. latorem: s. III. auctorem.
anum: s. III.
columnam: Hannibalem Coelius scribit ... (columnam auream) perterebravisse, cumque solidam invenisset, statuisse tollere; D I, 48.
dialecticam: dialecticam inventam esse dicitis veri et falsi quasi disceptatricem et iudicem; A II, 91.
lituum: qui .. Romuli lituus ... inventus est integer; D I, 30.

inventio, Auffindung, Ermittelung, Erfindung, Erfindungskraft: I. est: quaestionis .. finis (est) inventio; A II, 26. quid est .. memoria rerum et verborum? quid porro inventio? profecto id, quo ne in deo *quidem* quicquam maius intellegi potest; T I, 65.
inest: ex ea parte ... inest indagatio atque inventio veri; O I, 15.
II, 1. dico: quae (vis) investigat occulta, quae inventio atque cogitatio dicitur; T I, 61.
tollo: Erillus ... omnem consilii capiendi causam inventionemque officii sustulit; F V, 23.
trado: videamus, clarissumarum sortium quae tradatur inventio; D II, 85.
video: illud erat philosophi potius || philosophi ||, totius augurii primum naturam ipsam videre, deinde inventionem; D II, 80.
2. consecro: cur ... corporis curandi tuendique causa || [causa] || quaesita sit ars atque eius utilitas deorum inmortalium inventioni consecrata; T III, 1.
3. agnosco ex: ex memoria rerum et inventione et celeritate motus ... vim divinam mentis adgnoscito; T I, 70.

coniungo cum: quid habere mundus potest cum thesauri inventione coniunctum? D II, 33.
III. aditus ad: ut ad officii inventionem aditus esset; O I, 6.

inventor, Finder, Begründer, Urheber, Erfinder: I, 1. dat: Lycurgus, .. ille legum optumarum et aequissumi iuris inventor, agros locupletium plebi ut servitio colendos dedit; R III, 16.
est: unus .. erit ... imperator .. deus, ille legis huius inventor, disceptator, lator; R III, 33.
reperit: quae (aristolochia) nomen ex inventore repperit, rem ipsam inventor ex somnio; D I, 16.
2. sum: qui (Zeno) inventor et princeps Stoicorum fuit; A II, 131. Zeno ..., eorum (Stoicorum) princeps, non tam rerum inventor fuit quam verborum novorum; F III, 5. nec .. Pythagoras nominis solum inventor, sed rerum etiam ipsarum amplificator fuit; T V, 10.
II, 1. dico: Aristaeus, qui olivae dicitur inventor; N III, 45.
probo: quorum (generum radicum) ... utilitate et ars est et inventor probatus; D I, 13.
veneror: qui (philosophi) naturae cognitionem admirantur eiusque inventori et principi gratias exultantes agunt eumque venerantur ut deum; T I, 48.
2. ago: s. I. veneror.
tribuo: non satis magnam tribuunt inventoribus gratiam; F IV, 13.
3. dissentio ab: quid .. attulerit, quam ob rem ab inventoribus tamquam a parentibus dissentiret; F IV, 14.
reperio ex: s. I. reperit.
III. ab: quae ab illo inventore veritatis et quasi architecto beatae vitae dicta sunt; F I, 32.
per: liberatos .. se per eum (inventorem) dicunt gravissimis dominis, terrore .. et ... metu; T I, 48.

inventrix, Erfinderin, Urheberin: I. sum: tu inventrix legum, tu magistra morum ... fuisti; T V, 5.
II. fero: quam (Minervam) principem et inventricem belli ferunt; N III, 53. quam (Minervam) Arcades *Κορίαν* nominant et quadrigarum inventricem ferunt; N III, 59.

inventum, Erfindung: I, 1. est: si vera sunt tua scripta et inventa; F II, 98. ut (Persaeus) ne hoc quidem diceret, illa inventa esse deorum, sed ipsa divina; N I, 38. dicebat .. Gallus sphaerae illius alterius solidae atque plenae vetus esse inventum; R I, 22. cum tanta celeritas animorum sit, ... tantae scientiae || [tanta sc.] ||, tot inventa; C 78.
2. sum: philosophia ... quid est aliud nisi, ut Plato, donum, ut ego, inventum deorum? T I, 64 sunt .. artis inventa, non vetustatis; D II, 33.
II. admiror: in eo admirandum esse inventum Archimedi, quod excogitavisset ..; R I, 22.
colo: quoniam sapientium praecepta et inventa coluerunt; R III, 7.
dico: an Pisidarum aut Cilicum aut Phrygum ista inventa dicemus? D II, 80.
perdisco: Platonem ... in Italiam et in Siciliam contendisse, ut Pythagorae inventa perdisceret; R I, 16.
III. memoria: quam (laetitiam) capiebam memoria rationum inventorumque nostrorum; F II, 96. qui ... maxumis .. doloribus adfectus eos ipsos inventorum suorum memoria et recordatione confutat; T V, 88.
recordatio: s. memoria; T V, 88.

IV. constitui, excoli: adsentiamur eorum sapientiae, quorum ingeniis et inventis omnem vitam legibus et institutis excultam constitutamque habemus; fr IX, 11.
oblectare: cum eorum (doctissimorum hominum) inventis scriptisque se oblectent; R I, 28.

inverecundus, unbescheiden: dubium est, uter nostrum sit, leviter ut dicam, inverecundior? A II, 126.

inverto, umdrehen: idem (Gyges) rursus videbatur, cum in locum anulum inverterat; O III, 38.

investigatio, Aufspürung, Erforschung: I. est: in primis .. hominis est propria veri inquisitio atque investigatio; O I, 13.
II, 1. facio: qua ex cognitione facilior facta est investigatio rerum occultissimarum; F V, 10.
intermitto: nec intermittunt ... investigationem novarum (rerum); F V, 57.
2. confero ad: cum ... totum .. se ad investigationem naturae contulisset, in ea ipsa plurimum dissedit a suis; A I, 34.
consequor ex: (Democritus) ex illa investigatione naturae consequi volebat, bono ut esset animo; F V, 87.
versor in: quae omnes artes in veri investigatione versantur; O I, 19. quod (philosophi) in veri investigatione versentur; O I, 28.
III, 1. Ablativ: illum (Africanum) mentis agitatione investigationeque earum rerum ... nec otiosum nec solum umquam fuisse; O III, 4.
2. in: s. II, 2. confero ad.

investigator, Erforscher: fuit .. ille vir ... acer investigator et diligens earum rerum, quae a natura involutae videntur; Ti 1.

investigo, aufspüren, erforschen: I, 1. adhibeo ad: sapientis .. cogitatio non ferme ad investigandum adhibet oculos advocatos; T V, 111.
2. cupiditas: quo magis hi (animi) fuerint semper in suo cursu, id est in ratione et investigandi cupiditate; fr V, 97.
sagacitas ad: canum .... tam incredibilis ad investigandum sagacitas narium ... quid significat? N II, 158.
II. alqd: nihilne est .. actum, quod (illa) investigata sunt? A II, 16. soles .. tu haec studiose investigare; R I, 17. id quod Graecorum investigatur annalibus; R II, 18. qui aut investigarent aut conarentur magna quaedam; O I, 92. si modo investigari aliquid coniectura potest; Ti 10.
causam: causam .. investigato in re nova atque admirabili, si poteris; D II, 60.
naturam: natura sic ab iis investigata est, ut nulla pars ... praetermissa sit; F V, 9.
occulta: quae (vis) investigat occulta, quae inventio atque cogitatio dicitur; T I, 61.
res: maximam materiam ex rebus per se investigatis ad rerum occultarum cognitionem attulerunt; F V, 9. quae (res) coniectura investigari videntur; D II, 55.
suem: quo (lituo Attus Navius) ad investigandum suem regiones vineae terminavit; N II, 9.
veritatem: ad investigandam veritatem studio incitato (is vir sit necesse est); T V, 68. si a principe investigandae veritatis huius disputationis principium duxero; N II, 57. ubi .. apud antiquiores latuit amor iste investigandae veritatis? fr V, 32.
verum: nec modus est ullus investigandi veri, nisi inveneris; F I, 3. quae (peccata) ille (Zeno) veri investigandi cupidus nullo modo ferre potuerit; F IV, 20. ut excitaret homines non socordes ad veri investigandi cupiditatem; N I, 4.

inveterasco, alt werden, einwurzeln: I. ut: quamquam intellego in nostra civitate inveterasse iam bonis temporibus, ut splendor aedilitatum ab optimis viris postuletur; O II, 57.
II. concitatio, fervor: cum .. hic fervor concitatioque animi inveteravit || inveteraverit || et tamquam in venis medullisque insedit || insederit ||; T IV, 24.
mala: sive illa (mala) ante provisa et expectata sint sive inveteraverint; T III, 32.

inveteratio, eingewurzelter Fehler: inveteratio .., ut in corporibus, aegrius depellitur quam perturbatio; T IV, 81.

invetero, alt machen, pass. einwurzeln: alqd: ut ... aliter ferant inveterata, aliter recentia; T IV, 39.
aegrotatio: existit .. morbus et aegrotatio, quae evelli inveterata non possunt; T IV, 24.
calamitas: tanta .. calamitatis praesentis adhibetur a philosopho medicina, quanta inveteratae || inveterata, in inveterata || ne desideratur quidem; T III, 54.
conglutinatio: omnis conglutinatio recens aegre, inveterata facile divellitur; C 72.
doctrinae: iam inveteratis litteris atque doctrinis; R II, 18.
dolor: qui, *quod* a natura datum est, auxilium extorqueas inveterati doloris; T III, 35.
error: quantus iste est hominum et quam inveteratus error! R II, 29.
fama: concedamus .. famae hominum, praesertim non inveteratae solum, sed etiam sapienter a maioribus proditae, ... ut ..; R II, 4.
invidia: magna .. se et inveterata invidia (M. Seius) ... liberavit; O II, 58.
ira: ut ... odium (sit) ira inveterata; T IV, 21.
litterae: s. doctrinae.
malum: inveterato malo, cum tumor animi resedisset; T III, 26.
morbus: s. aegrotatio.
opinio: nec (opinio) una cum saeclis aetatibusque hominum inveterari potuisset; N II, 5.
potestas: ut quisquam inveterata potestate .. ad deponendum imperium tardior esset; R II, 23.
querela: eorum querela inveterata ... familiaritates exstingui solere; Lae 35.
vita: cum iam inveterata vita hominum ac tractata esset et cognita; R II, 20.

invicem, abwechselnd, gegenseitig: fatum est conexio rerum per aeternitatem se invicem tenens; Fa, fr 2.

invictus, unbesiegt, unüberwindlich: alqs: qui magni animi sit, (eundem) invictum (esse necesse est); qui invictus sit, eum res humanas despicere; T III, 15. ut nulla re umquam terreamur semperque simus invicti; T V, 53. nec (est consentaneum), qui invictum se a labore praestiterit, vinci a voluptate; O I, 68.
alqd: ratio habet ... altum quiddam et excelsum, nihil timens, nemini cedens, semper invictum; F II, 46.
animus: (honestum versatur) in animi excelsi atque invicti magnitudine ac robore; O I, 15.
natura: est .. ea (natura) semper invicta; T V, 78.

sapiens: recte (sapiens appellabitur) invictus; F III, 76 (75).

vir: numquam ex animo meo discedit illius optimi atque invictissimi viri memoria; R VI, 9.

virtus: nos virtutem semper liberam volumus, semper invictam; T V, 52.

Lücke: * rebus ad victum necessariis esse invictus potest; P 27.

invidentia, Mißgunst, Scheelsucht: I. est: quem ad modum misericordia aegritudo est ex alterius rebus adversis, sic invidentia aegritudo est ex alterius rebus secundis; T III, 21. invidentiam esse dicunt aegritudinem susceptam propter alterius res secundas; T IV, 16 (17).

II, 1. dico: ab invidendo .. invidentia recte dici potest; T III, 20.

subicio: ut aegritudini (subicitur) invidentia ⟨utendum est enim docendi causa verbo minus usitato⟩; T IV, 16.

2. incido in: si sapiens in aegritudinem incidere posset, posset etiam in misericordiam, posset in invidentiam; T III, 20.

invideo, scheel sehen, neidisch sein, beneiden, mißgönnen: I, I, a, α. cadit: s. **cado**, II, 2. (2 St.) B. I, S. 364, a.

est: et invidere aegritudinis est et aemulari; T III, 83. cum invidere aegritudinis sit, malis autem alienis voluptatem capere laetitiae; T IV, 66.

β. appello: misereri, invidere, gestire, laetari, haec omnia „morbos“ Graeci appellant, motus animi rationi non obtemperantis; T III, 7.

dico ab: ab invidendo .. invidentia recte dici potest; T III, 20.

b. verbal: non dixi invidiam, quae tum est, cum invidetur; T III, 20.

2. alqs: quoniam invidia non in eo, qui invidet, solum dicitur, sed etiam in eo, cui invidetur; T IV, 16. quae (res secundae) nihil noceant invidenti; T IV, 16 (17). si qui doleat eius rebus secundis, a quo ipse laedatur, non recte dicatur invidere, ut si Hectori Agamemno; qui autem, cui alterius commoda nihil noceant, tamen eum doleat iis || his || frui, is invideat profecto; T IV, 17. alia est .. lugenti, alia miseranti aut invidenti adhibenda medicina; T IV, 59.

II. alicui: probus .. invidet nemini; Ti 9. s. I, 2. T IV, 16. 17.

aetati: quia non modo non invidetur illi aetati, verum etiam favetur; O II, 45.

commodis, factis: recte factis commodisque amicorum necesse erit || [nec. erit] || angi, dolere, invidere; Lae 59.

flori: ut .. „videre“, sic „invidere florem“ rectius quam „flori“; T III, 20.

mortuis: qui mihi videntur non solum vivis, sed etiam mortuis invidere; A II, 7.

rebus: non .. plebes incitata || [incitata] || nostris rebus invidit; L III, 25.

vivis: s. mortuis.

III. florem: ut est in Melanippo: »quisnam florem liberum invidit meum?« T III, 20. s. II. flori.

invidia, Neid, Mißgunst, Haß, Gehässigkeit, üble Nachrede: I. adversantur: ut odia, invidiae, despicationes adversantur voluptatibus, sic ... amicitiae ... effectrices sunt voluptatum; F I, 67.

est: s. II, 1. dico; T III, 20.

obest: ut ... neque locupletibus ad sua vel tenenda vel recuperanda obsit invidia; O II, 85.

pellit: si nos multitudinis furentis inflammata invidia pepulisset; L III, 26.

possunt: s. II, 1. efficio.

II, 1. commemoro: vel offensio commemoratur Ahalae vel invidia Nasicae; R I, 6.

deprecor: quia ... collegae .. non modo invidia pari non erant, sed etiam Claudii invidiam Gracchi caritas deprecabatur; R VI, 2.

detestor: quae .. is (Epicurus) de deis inmortalibus dixerit, invidiae detestandae gratia dixisse; N I, 123.

dico: non dixi invidiam, quae tum est, cum invidetur; T III, 20. quoniam invidia non in eo, qui invidet, solum dicitur, sed etiam in eo, cui invidetur; T IV, 16.

efficio: invidiae .. multitudinis ... sine hominum opibus ... effici (non) possunt; O II, 20.

inflammo: s. I. pellit.

pello: quo illi (patres) a se invidiam interitus Romuli pellerent; R II, 20.

subeo: ne quid invidiae (Epicurus) subeat aut criminis; N III, 3.

timeo: cum Cleombrotus invidiam timens temere cum Epaminonda conflixisset; O I, 84.

vito: odium .. et invidiam facile vitabis; F II, 84.

2. careo: invidia .. summus ordo caret; L III, 24.

libero: ut omni me invidia liberem; N I, 13. magna .. se et inveterata invidia (M. Seius) ... liberavit; O II, 58.

sum: s. 1. deprecor.

3. adduco in: qui (Marius) optimum ... civem ... in invidiam falso crimine adduxerit; O III, 79.

rapio in: cur rapior in invidiam? A II, 126.

voco in: quid me ... in invidiam et tamquam in contionem vocas? A II, 144. nec .. (fortis civis) criminibus falsis in odium aut invidiam quemquam vocabit; O I, 86.

III. alqd: s. II, 1. subeo.

metus: invidiae metu non audeant || audent || dicere; O I, 84.

nomen: ut effugiamus ambiguum nomen invidiae, quod verbum ductum est a nimis intuendo fortunam alterius; T III, 20.

IV, 1. labefactari: ne invidia verbi labefactetur oratio mea; F I, 43.

posse: utile ei videbatur plurimum posse alterius invidia; O III, 82.

2. propter: qui (Themistocles) cum ... propter .. invidiam in exilium expulsus esset; Lae 42.

sine: licet verum exquirere sine invidia; D II, 28.

invidiose, gehässig: num minus haec invidiose dicuntur? A II, 146.

invidiosus, gehässig, mißliebig, Mißgunst erregend: alqd: sint (haec) falsa sane, invidiosa certe non sunt; A II, 105. expromam primum illa invidiosa, quod ... dicatis; A II, 144.

nomen: eos invidiosum nomen voluptatis fugere, sed in vicinitate versari; A II, 138. invidiosum nomen est, infame, suspectum; F II, 12. sibi habeant sapientiae nomen et invidiosum et obscurum; Lae 18.

res: aurum .. et argentum in urbibus et privatim et in fanis invidiosa res est; L II, 45.

invidus, neidisch, mißgünstig: A. alqs: quis est tam invidus, qui ab eo nos abducat? F I, 3. ecce .. alii ... malevoli, invidi, difficiles, lucifugi, maledici, morosi || monstrosi ||; F I, 61. qui .. natura dicuntur iracundi aut misericordes aut invidi; T IV, 80. si ... invidi multi ... suis virtutem praemiis spoliant; R III, 40.

vituperatores: qua .. in causa et benivolos || benev. || obiurgatores placare et invidos vituperatores confutare possumus; N I, 5.

B, I. tenent: obtrectatores .. et invidi Scipionis ... tenent nihilo minus illis mortuis senatus alteram partem dissidentem a vobis; R I, 31.

II, 1. fero: et invidi et malivoli || malev. || ..., quia proclives || proclive, al || ad eas perturbationes, non quia semper, feruntur || semper feruntur ||; T IV, 28.
2. sum: maerere hoc eius (Scipionis) eventu vereor ne invidi magis quam amici sit; Lae 14.
III. ab: in quod invadi solere ab inprobis et invidis audio; O I, 77.

inviolate, unverletzt: vos ... memoriam nostri pie inviolateque servabitis; C 81.

invisitatus, ungesehen, unbekannt, neu: alqd: quod ... multa invisitata || inusitata || partim e caelo, alia ex terra oriebantur, quaedam etiam ex hominum pecudumve conceptu et satu; D I, 93.
forma: quae est .. forma tam invisitata, tam nulla, quam non sibi ipse fingere animus possit? D II, 138.
magnitudo: fores ..; quibus apertis corpus hominis mortui vidit magnitudine invisitata; O III, 38.

inviso, erblicken: locum: an eum locum libenter invisit? F V, 5.
natos: »natos Geminos invises sub caput Arcti«; N II, 110.

invisus, verhaßt: alqs: ut ... eum ... aut invisum deo aut neglectum a deo indicemus; N II, 167. quo .. quis versutior et callidior, hoc invisior et suspectior est || suspectior ||; O II, 34.
animal: quo (tyranno) neque taetrius neque foedius nec dis hominibusque invisius animal ullum cogitari potest; R II, 48.
medicina: cur ... animi .. medicina ... pluribus etiam suspecta et invisa (sit); T III, 1.
nomen: interdum vereor, ne quibusdam bonis viris philosophiae nomen sit invisum; O II, 2.
philosophia: philosophia ... multitudinem consulto ipsa fugiens eique ipsi et suspecta et invisa; T II, 4.

invitamentum, Reiz, Lockung: I. insunt: intellegi necesse est in ipsis rebus, quae discuntur et cognoscuntur, invitamenta inesse, quibus ad discendum cognoscendumque moveamur; F V, 52.
sunt: in quo (fonte) sint prima invitamenta naturae; F V, 17.
II. adfero: voluptates .. nulla ad res necessarias invitamenta adferunt senibus; fr V, 80.
capio, al.: multa etiam ad luxuriam invitamenta perniciosa civitatibus subpeditantur mari, quae vel capiuntur vel inportantur; R II, 8.
III. moveri: f. I. insunt.

invitatio, Einladung, Aufforderung: quod (aegritudo) non natura exoriatur, sed iudicio, sed opinione, sed quadam invitatione ad dolendum; T III, 82.

invito, einladen, ermuntern, auffordern: I. senectus: ad quem (agrum) fruendum non modo non retardat, verum etiam invitat atque adlectat senectus; C 57.
II. alqm: iucunditate quadam ad legendum invitati; A I, 8. ita .. (Sirenes) invitant Ulixem; F V, 49. qui non levantur, ipsi *se* ad miseriam invitant; T III, 73. quod invitabantur inlecebris blandis voluptatis; T IV, 6. cum .. Scipio unum et alterum ex iis, qui eum salutatum venerant, nvitavisset pluresque etiam invitaturus videretur; Fa fr 5. quoniam .. me quodam modo invitas; R I, 15.
alqd: id .. ipsa natura non invitaret solum, sed etiam cogeret; R fr 1.
amicos: quo invitare amicos ... posset; O III, 58.
appetitum: ut ipsum per se invitaret et alliceret appetitum animi; F V, 17.
familiares: invitat Canius postridie familiares suos; O III, 59.
hominem: ad cenam hominem in hortos invitavit in posterum diem; O III, 58.
naturam: ut nemo dubitare possit, quin ad eas res hominum natura nullo emolumento invitata rapiatur; F V, 48.
probitatem: innatam esse homini probitatem gratuitam, non invitatam voluptatibus nec praemiorum mercedibus evocatam; F II, 99.
sanos: invitat .. vera ratio bene sanos ad iustitiam, aequitatem, fidem; F I, 52.
vanitatem: quamquam blanda ista vanitas apud eos valet, qui ipsi illam adlectant et invitant; Lae 99.

invitus, wider Willen, ungern, unfreiwillig: alqs: cum iidem fabellas Latinas ad verbum e Graecis expressas non inviti legant; F I, 4. ego .. ipse cum eodem isto (Platone) non invitus erraverim; T I, 40. num quis .. quicquam decernit invitus? T III, 65. deorum cognationem agnoscerem non invitus; N I, 91. quod illi (Panaetio) in aliqua re invitissumis Stoicis Stoico facere licuit; D I, 6. »Apollo fatis fandis dementem invitam ciet«; D I, 66. necesse est .. in rebus contrariis duabus ... invito Epicuro || [inv. Ep.] || alterum verum esse, alterum falsum; Fa 37. delabitur (Chrysippus) in eas difficultates, ut necessitatem fati confirmet invitus; Fa 39. ego huc declinabam, nec invitus: L I, 57. invito eo, qui cum populo ageret, seditionem non posse fieri; L III, 42. quia nihil decet invita Minerva, ut aiunt; O I, 110. ad hoc genus castigandi raro invitique veniemus nec umquam nisi necessario; O I, 136. utendum etiam est excusatione adversus eos, quos invitus offendas, quacumque possis; O II, 68. ut ... tu me invito fruare meo? O II, 83. invitus feci, ut ... T. Flaminini fratrem, L. Flamininum, e senatu eicerem; C 42. feci non invitus, ut prodessem multis rogatu tuo; Lae 4. quamquam etiam ab istis saepe quaesivi et audivi non invitus equidem; Lae 25. meis curis ... stare te invitissimo rem publicam || cum ... staret ... res publica ||; P 29. quorum operum ego parens effectorque sum, haec sunt indissoluta me invito; Ti 40.
dominus: quod (lex) »rogum bustumve novum« vetat »propius sexaginta pedes adigi || adici || aedes alienas invito domino«; L II, 61.
oratio: invita in hoc loco versatur oratio; N III, 85.
ratio: defervescere .. certe significat ardorem animi invita ratione excitatum; T IV, 78.
sapiens: sapientis est .. proprium nihil, quod paenitere possit, facere, nihil invitum; T V, 81. soli .. hoc contingit sapienti, ut nihil faciat invitus; P 34.
senatus: qui (C. Flaminius) legem agrariam ... tribunus plebis tulerit invito senatu; A II, 13.

inultus, ungerächt, ungestraft: ut ... mortem suam ne inultam esse pateretur; D I, 57.

inundo, überschwemmen: ut ... hanc (terram) inundet aqua; N I, 103.

invocatus, ungerufen: quid, quod etiam ad dormientem veniunt (imagines) invocatae? N I, 108.

invoco, anrufen: I. alqm: »te, Apollo sancte, fer opem, teque, omnipotens Neptune, invoco vosque adeo, venti!« T IV, 73. ut apud Graecos Dianam, eamque Luciferam, sic apud nostros Iunonem Lucinam in pariendo invocant; N II, 68.
ventos: f. alqm; T IV, 73.
II. mit doppeltem Accusativ: qui potuisset adsensu omnium dicere Ennius: »aspice hoc sublime ‖ sublimen ‖ candens, quem invocant omnes Iovem«, illum vero et Iovem et dominatorem rerum et omnia nutu regentem et, ut idem Ennius, »patrem divumque hominumque« et praesentem ac praepotentem deum? N II, 4. »aspice ... Iovem«; N II, 65. III, 10. »sublime ... Iovem«; N III, 40. — f. I. N II, 68.

involucrum, Hülle, Decke: scite .. Chrysippus, ut clipei causa involucrum, vaginam autem gladii, sic ... omnia aliorum causa esse generata; N II, 37.

involvo, einhüllen, verhüllen: alqd: cum ea, quae quasi involuta fuerunt, aperta sunt, tum inventa dicuntur; A II, 26. altera (conclusione) occulta quaedam et quasi involuta aperiri; F I, 30.
causam: latet (causa) fortasse obscuritate involuta naturae; D I, 35.
notionem: quam (notionem) habemus omnes de fortitudine tectam atque involutam; T IV, 53.
oculos: quibus (pilis) ... somno coniventibus (oculis) ... † ut qui ‖ [ut qui], al. ‖ tamquam involuti quiescerent; N II, 143.
res: a rebus occultis et ab ipsa natura involutis; A I, 15. fuit .. ille vir ... acer investigator ... earum rerum, quae a natura involutae videntur; Ti I.

inurbane, unwitzig: apud quos (Alabandenses) non inurbane Stratonicus, ut multa, ...: „ergo“, inquit ..; N III, 50.

inuro, einbrennen, zufügen: proprium est .. irati cupere, a quo laesus videatur, ei quam maxumum dolorem inurere; T III, 19.

inusitatus, ungewöhnlich, ungebräuchlich: alqd: quod ... multa invisitata ‖ inusitata ‖ ... oriebantur; D I, 93.
res: dabitis .., ut in rebus inusitatis ... utamur verbis interdum inauditis; A I, 24. cum rem aliquam invenisset inusitatam; F III, 15.
verba: ut doctissimi homines de rebus non pervagatis inusitatis verbis uterentur; F III, 5.

inutilis, unbrauchbar, unnütz, untauglich, nachteilig, schädlich: A. alqd: is ... cunctari illum (Diagoram) diutius in vita fortunae obiectum inutile putabat ipsi; T I, 111. ipsum illud aemulari, obtrectare non esse inutile; T IV, 46. ut id (promissum, conventum) effici sit inutile vel ei, cui promissum sit, vel ei, qui promiserit; O I, 32. [in quo tum quaeri dixi, quid utile, quid inutile]; O II, 1. cum dubitarent ..., utilene (id) esset an inutile; O III, 7. haec tot ... nonne inutile est vitiorum subire nomina? O III, 57. id quam iniustum in patriam et quam turpe ‖ [et quam inutile] ‖ esset, non videbat; O III, 82. nihil .. inutilius ei, qui id iniuste consecutus sit, invenio; O III, 84. potest .., quod inutile rei publicae sit, id cuiquam civi utile esse? O III, 101.
civis: cum (P. Sulpicius) seditiosum et inutilem civem, C. Norbanum, in iudicium vocavit; O II, 49.
comitiatus: auspicia (dantur), ut multos inutiles comitiatus probabiles inpedirent morae; L III, 27.
genus: quod et acutum genus est et ad usus civium non inutile; F I, 12.
homo: ut ab homine inerti atque inutili ad sapientem ... virum transferantur res ad vivendum necessariae; O III, 31.
leges, mores: cum quaeritur, ... quae leges, qui mores aut utiles aut inutiles (sint); D II, 11.
morositas: ne ... in morositatem inutilem et odiosam incidamus; O I, 88.
promissa: quae (promissa) sint iis, quibus promiseris, inutilia; O I, 32.
res: si dilectum rerum utilium et inutilium non habebit; L fr 3.
umor: umorem .. (nares) semper habent ad pulverem multaque alia depellenda non inutilem; N II, 145.
B. discerno: aequa iniqua, honesta turpia, utilia inutilia ... (discernere) poterat; T V, 114.

iocor, scherzen: I, 1, a. aptus ad: hic quam volet Epicurus iocetur, homo non aptissimus ad iocandum; N II, 46.
b. genus: ipsum .. genus iocandi non profusum nec immodestum, sed ingenuum et facetum esse debet; O I, 103. duplex omnino est iocandi genus, unum inliberale ..., alterum elegans; O I, 104.
locus: in rebus tam severis non est iocandi locus; D II, 25.
c. causa: deos .. ipsos iocandi causa induxit Epicurus perlucidos; D II, 40.
2. alqs: me appellabat iocans; A II, 17. me .., iocansne an ita sentiens ..., (Hortensius) coepit hortari, ut ..; A II, 63. A. Albinum, ... doctum sane hominem, ... iocantem dixisse Carneadi: „ego tibi ..;“ A II, 137. ut mihi in hoc Stoici iocari videantur interdum; F IV, 30. non ego tecum iam ita iocabor, ut isdem his de rebus, cum ..; F IV, 74. Pomponius ... noster iocari videtur, et fortasse suo iure; F V, 4. non (acutiorem philosophiam) quam nostram quidem, inquit Pomponius iocans; F V, 96. ita iocaris, quasi ego dicam eos miseros, qui ..; T I, 13. f. 1, a.
familiaris: hic cum quidam familiaris iocans dixisset: „huic quidem certe vitam tuam committis“; T V, 60.
homo: f. alqs; A I, 137.
II. de: f. I, 2. alqs; F IV, 74.

iocosus, scherzhaft: videat .., quibus de rebus loquatur; si seriis, severitatem adhibeat, si iocosis, leporem; O I, 134.

iocularis, spaßhaft: alqd: ioculare istuc quidem .. et a multis saepe derisum; L I, 53.
licentia: o licentiam iocularem! Fa 15.

iocus, Scherz: I. est: facilis .. est distinctio ingenui et inliberalis ioci. alter est, si ‖ si in ‖ tempore fit, ut ‖ aut ‖ si remisso animo, *gravissimo* ‖ magno ‖ homine dignus, alter ne libero quidem; O I, 104.
II, 1. facio: f. I.
elliptisch: quicum ioca seria, ut dicitur, quicum arcana? F II, 85.
2. utor: ludo .. et ioco uti illo quidem licet; O I, 103.
3. eluceo in: in ipso ioco aliquod probi ingenii lumen eluceat; O I, 103.
facio ad: ut ad ludum et iocum facti esse videamur; O I, 103.
III, 1. beatus: non ... risu aut ioco, comite levitatis, ... sunt beati; F II, 65.
2. per: qui (P. Claudius) etiam per iocum deos inridens ... mergi eos (pullos) in aquam iussit; N II, 7.

ipse, selbst, in eigner Person, eben, gerade, sogar, schon: **A. bei Substantiven: I. attributiv: 1. ohne Zusatz: a. Eigennamen:** ipse Antiochus; A II, 133. Antiochum ipsum; A II, 63. ipsi Antiocho; A II, 109. per ipsum Antiochum; A II, 132. ipsius Appi; C 16. ipsum Aristotelem; A II, 143. ipse Caesar; D II, 52. ipse Carneades; A II, 16. ipse Cassius; L III, 36. ipsius Catonis; C 3. ipsi Collatino; O III, 40. Coponium ipsum; D II, 114. ipse Cotta; D I, 8. ipse Cyclops; T V, 115. in Democritum ipsum; N I, 93. ipse Epicurus; F II, 58. ipse ... Epicurus; F III, 3. Epicurus ipse; N I, 44. ipsum Epicurum; F II, 6. ab ipso Epicuro; F II, 82. cum ipso Epicuro; N I, 87. ipsum .. Eudemum || [Eudemum] ||; D I, 53. Fortuna ipsa; T V, 72. P 34. ipsa Fortuna; Lae 54. »Fortunam ipsam«; T IV, 67. ipse augur Ti. Gracchus; D I, 33. ipsum Ti. Gracchum; L III, 24. ipsum Hectorem; T IV, 49. Herculem ipsum; F II, 119. T II, 20. ipsum Herculem; T II, 19. 22. ipse Iuppiter; N II, 64. »pater ipse Iuppiter«; Fa fr 3. ipsum .. Iovem; T IV, 70. cum Iove ipso; N III, 57. cum ipso Lachete; D I, 123. Laelium .. ipsum; Lae 5. ipse .. Metrodorus; F II, 92. Metrodorum ... ipsum; F II, 7. ipse Neptunus; N III, 62. ipso auctore Philone; N I, 59. Platoni ipsi; F IV, 61. ipsius Pompeii; D II, 23. ipse Postumius; O III, 109. »pater rex ipse Priamus«; D I, 42. ipsi .. Pyrrho; C 43. ipse Pythagoras; F V, 87. ipsius Pythagorae; T IV, 2. Pythagorae ipsius; R II, 28. in ipso Romulo; D I, 105. de ipso Roscio; D II, 66. Saturnum ipsum; N II, 63. Socraten ipsum; N I, 93. ab ipso .. Socrate; T IV, 80. ipse Sol; N II, 119. Soles ipsi; N III, 54. Virtus ipsa; T II, 45. — ipsi ... Aegyptii; N I, 101. ipsos Corinthios; T III, 53. Graeci ipsi; A I, 24. ipsos .. Graecos; F I, 6. Lacedaemonii ipsi; R IV, 4. Stoici ipsi; A II, 15. ab ipsis Stoicis; F IV, 15. — ipsi Graeciae; F III, 4. in ipsa .. Graecia; T II, 4. in ipsa Graecia; N I, 11. ipsa Peloponnesus; R II, 8. Salamina ipsam; T I, 110. — Favonius ipse; A II, 147. »Geminis ... sub ipsis«; N II, 114. — Latinis ipsis; R I, 14.

b. Gattungsnamen: acies .. ipsa; N II, 142. in ipsum discrimen aciemque; L III, 14. ipsa actio; D I, 80. ipsis (adulescentibus); F II, 117. ipsam aegritudinem; T III, 61. IV, 45. 60. ipsa aequabilitas; R I, 43. ipsa aequitas; R I, 53. ipsam aequitatem; L I, 48. ipse .. aër; N II, 26. 27. 83. aetas ipsa; Lae 104. ipse (agricola); T I, 31. ipsi agricolae; C 56. ipsam amicitiam; F I, 67. in ipsa amicitia; Lae 62. ipsi (amici); T III, 73. de ipso amico; O III, 43. in ipsos amicos; Lae 76. amoenitas ipsa; R II, 8. amor ipse; F II, 78. Lae 51. amorem ipsum; T IV, 72. ipsi naturae patrioque amori; F I, 23. in ipso amore; Lae 31. animam ipsam; N II, 160. ipsum .. animal; A II, 31. ipsius (animalis); F V, 24. ipse .. animus; F IV, 36. T I, 19. ipse animus; T I, 18. 53. ipse (animus); T I, 82. D I, 115. animus ipse; D I, 80. P 16. ipsum animum; T I, 22. animum ipsum; T I, 56. N II, 147. ipsius animi; F IV, 36. O III, 28. animo ipso; T I, 52. ipsi animi; T I, 80. in ipso animo; A I, 22. ipse .. adpetitus; Fa 40. arcus .. ipse; N III, 51. arma ipsa; O I, 77. artem ipsam; F V, 16. ipsius artis; F I, 42. ipsae rhetorum artes; F III, 4. in ipsa (arte); F III, 24. aspectus ipse; A II, 19. N II, 15. de ipsa atomo; Fa 24. in ipsa atomo; Fa 47. ipsi auctori; F I, 29. ipsa auctoritate; F I, 49. ipse augur Ti. Gracchus; D I, 33. de ipsis auspiciis; N I, 14.

e barbaris .. ipsis; R II, 9. in ipso bello; A II, 4. ipsas bestias; N II, 158. ipsum bonum; F II, 4. III, 45. bonum ipsum; F II, 5. ipsum .. bonum; L I, 46.

ad caelum ipsum; D II, 91. in ipso caelo; R I, 22. ab ipsa calce; R fr 7. in cantu ipso; R II, 69. ipsa capita; A II, 49. ipsa caritas; F V, 65. causas ipsas; D I, 127. de causa .. ipsa; A II, 68. ipsa certamina; F V, 61. societas civium inter ipsos; L II, 16. ipsa .. cogitatio; T V, 70. cogitationis ipsius; A II, 142. cognitio ipsa rerum; R I, 19. ipsa cognitione; F V, 48. ipsa commotio; T IV, 61. in ipsa .. communitate; O I, 160. conclusio ipsa; A II, 101. in ipso coniugio; O I, 54. conscientia ipsa; R VI, 8. ipsius conscientiae; N III, 85. cognitio ipsa rerum consideratioque; R I, 19. ipsa consuetudo; A II, 68. de ipsa contagione rerum; Fa 7. ipsorum conviviorum; C 45. cor ipsum; T I, 18. (acc.) T I, 19. ipsae .. coronae; T V, 62. ipsius corporis; T I, 19. ipsa corpora; T III, 5. in ipso corpore; F II, 114. T I, 50. 51. »deum .. ipse creator«; D II, 64. cultura et natura ipsa; C 53. in ipsa cupiditate; T IV, 62. in ipsa curia; F III, 7.

ipsa declinatio; F I, 19. decus ipsum; O I, 141. in ipso .. dedecore; T II, 28. ipsa deliberatio; O III, 37. dentibus ipsis; N II, 122. ipsa detractio molestiae; F I, 37. deus ipse; T I, 66. 74. N I, 22. Fa 33. L II, 25. O III, 44. Ti 31. fr IX, 10. »deus ipse«; L II, 19. ipse (deus); N II, 77. ipse deus; R VI, 17. 26. deum ipsum; T I, 51. N I, 88. ipsum deum; D I, 54. deum ... ipsum; O III, 102. ipsius dei; N II, 60. ipsi deo; L II, 25. cum ipso deo; T V, 38. ex ipso (deo); N I, 114. ipsi di; D I, 64. ipsi .. di; D I, 82. II, 101. ipsi (di); D II, 106. Ti 40. ipsos deos; A II, 121. N I, 85. deos ipsos; N I, 77. L II, 28. deos .. ipsos; D II, 40. ipsorum deorum; N I, 45. II, 166. dis inmortalibus ipsis; fr IX, 11. ab ipsis (dis); D I, 82. II, 102. inter ipsos deos; Ti 37. per ipsos deos; N I, 105. brumali ipso die; D II, 33. ipse animi discessus; T I, 82. in ipsum discrimen; L III, 14. ipsa diuturnitas; T III, 74. dolorem ipsum; F I, 32. ipsum .. dolorem; T II, 53. ad ipsum .. dolorem; F II, 57. domus ipsa; O II, 76. in ipsa .. dubitatione; O III, 37. ipse dux; N II, 125. ipse (dux); N II, 125.

ipso in eiulatu; T II, 60. || in || ipso equo; Lae 68. ipsa evidentia; A II, 17.

faber ... ipse; N fr 2. ipsae .. fabulae; N II, 7. ipsa facies; N I, 99. s. forma. ipsa fama et opinione liberalitatis; O II, 32. ipsae .. ferae; O III, 68. istum || † ipsum || finem; A II, 139. in ipsis ... finibus; F I, 55. in ipso Graeciae flore; N III, 82. fontem ipsum; O II, 52. formam .. ipsam ... et tamquam faciem honesti; O I, 15. fortuna ... tamquam ipsa mortalis; O I, 120. ipsius fortunae; F I, 46 (vgl. a). ab ipso foro; T II, 3. ipse (frater); D I, 56. ipsa frugalitas; T III, 17. fulminibus ipsis; R I, 7. fusio: s. liquor.

»ipse deum genitor«; D I, 19. ipsum regale genus civitatis; R II, 43. ipsum .. genus iocandi; O I, 103. genus ipsum (acc.); N II, 126. R II, 66. generis ipsius; F IV, 6. regio .. ipsi (generi); R I, 69. genere ipso; R II, 56. ipsa genera; R I, 69. in ipsa gubernatione; F IV, 76.

inter ipsos (haruspices); D II, 28. homo ipse; T V, 47. ipse .. homo; N II, 37. hominem .. ipsum; T I, 69. ipsum .. hominem; N II, 86. L I, 26. hominis ipsius; C 55. ipsi homini; F II, 45. ipsi (homines); Lae 24. in ipsis hominibus; F II, 110. ipsis .. in hominibus; L I, 24. inter ipsos homines; N I, 98. societas (hominum) inter ipsos; L I, 16. hominum inter ipsos societatem; L I, 28. hominum inter ipsos vivendi rationem; L I, 35. societas hominum

inter ipsos; O I, 20. patens hominibus inter ipsos ... societas; O I, 51. hominum ... societas inter ipsos; O I, 153. ipsam (honestatem); A fr 20 (8. 15). T II, 63. ipsam honestatem; F V, 69. ipsius honestatis; F I, 36. ipso honos; T II, 62.

ipse (ignis); N III, 36. in ipsa immolatione; D II, 37. inter ipsas impressiones; A II, 58. indagatio ipsa; A II, 127. ipsa infamia; L I, 51. infinitio ipsa; F I, 21. ipsis initiis naturae; F II, 38. in ipsa iniuria; F I, 53. ex ipsis (intemperantia, iniustitia); F III, 39. ipsi (irrisores); P 13. ipsa hominis institutio || inst. hom. ||; F IV, 41. ipsorum interpretum; D II, 144. in ipso ioco; O I, 103. ipsa iracundia; T III, 11. ipsam iracundiam; A II, 135. F III, 35. ius ipsum; L I, 48. ipsius iuris; L I, 20. genere ipso ac iure; R II, 56. de ipsa iustitia; R III, 12.

ipse labor; T II, 36. lex ipsa; O III, 31. ipsam legem; L II, 14. legem ipsam; L III, 2. legibus ipsis; O I, 51. ad ipsas .. leges; L III, 5. in ipsa lege; L II, 34. 35. ipsa liberatione et vacuitate omnis molestiae; F I, 37. propter ipsos (liberos); F III, 57. libertas ipsa; A II, 120. R I, 68. ipsa libertas; R III, 44. lubido ipsa; T IV, 62. ipse liquor aquae .. et fusio; N II, 26. locus ipse; F II, 23. L III, 47. O I, 35. locus .. ipse; L II, 46. O I, 160. ipso loco; fr V, 19. locis ipsis; L II, 4. Lae 68. e locis .. ipsis; D I, 93. in ipsis locis; F V, 4. luna ... ipsa; N II, 103. ><. ipsa relinquenda luce; F V, 32.

in ipsis quasi maculis; R VI, 20. ipsis magistratibus; R I, 63. ipsum .. mare; N II, 100. ipsa (mater); D I, 46. materiam ipsam; A I, 24. 28. matronis ipsis; R II, 13. ipsam medicinam corporis; T III, 5. medici ipsi || ipsa ||; A II, 122. ipsa (membra); O III, 32. membra ipsa (acc.); F II, 113. mens .. ipsa; A II, 30. mens ... ipsa; T I, 66. fr IX, 10. ipsa mens; N I, 25. R IV, 1. animum ipsum mentemque hominis; N II, 147. cogitationis ipsius et mentis; A II, 142. mentis .. ipsius; D II, 119. mente ipsa; N III, 92. de ipsa mente; N I, 28. ipsa merces; O I, 150. ipse .. metus; T III, 22. ipsius metus; T IV, 64. ipsis moenibus; N III, 94. sub ipsis Numantiae moenibus; R I, 17. ipsa sepulcrorum monumenta || [monumenta] ||, elogia; T I, 31. mors .. ipsa; T I, 18. mors ipsa; R III, 34. morti .. ipsi; T V, 56. morte ipsa; T I, 25. ipsa morte; T II, 20. R II, 46. de ipsa morte; T V, 118. in ipsa morte; T I, 97. mos ipse patrius; R V, 1. mores ipsi; R V, 2. ipse mundus; N I, 52. II, 85. 154. III, 40. L III, 3. ipse (mundus); N II, 86. 88. ipsum (mundum); A II, 119. mundum ipsum; N I, 18. 23. 33. II, 80. 86. ipsum mundum; N I, 37. 100. ipsum .. mundum; N I, 39. mundum .. ipsum; N II, 28. ipsius .. mundi; N II, 58. in ipso mundo; N I, 52.

ipsa natura; A II, 44. F I, 23. 46 (45). II, 90. V, 47. T III, 58. IV, 12. V, 102. N I, 26. 43. II, 81. Fa 25. R fr 1. O I, 97. Lae 20. 24. natura .. ipsa; F IV, 59. T III, 74. ipsa (natura); F V, 33. natura ipsa; T II, 16. III, 2. O I, 126. C 53. Lae 19. ipsa ... natura; T III, 2. ipsa (universa natura); N II, 35. natura rerum ipsa; R II, 57. ipsa rerum publicarum natura; R II, 57. ipsam naturam; A I, 39. naturam ipsam; F I, 37. III, 11. T I, 31. D II, 80. ipsam .. naturam; F III, 11. naturae ipsius; F III, 62. ipsius naturae; T V, 38. R I, 3. ipsi naturae; F I, 23. ipsa natura (abl.); F I, 30. T I, 40. natura ipsa; F V, 58. N II, 124. D II, 9. O I, 129. ab ipsa natura; A I, 15. N II, 16. R III, 37. a natura ipsa; F I, 30. III, 62. O I, 147. II, 32. Lae 26. in ipsa natura; F V, 27. ipsam (nivem); A II, 100. nomen ipsum; T I, 87. D II, 19. ipsum nomen; R I, 63. nomen ipsum (acc.); R IV, 7. ipsum nomen; R VI, 1. nomine ipso; F III, 35. R III, fr 4. R VI, 9. nominibus ipsis; R II, 40. in ipso nomine legis interpretando; L II, 11.

ipsum officium; F II, 72. ipsum .. officium; F IV, 26. officii ipsius; A I, 23. ipsius .. opinionis; A II, 45. ipsa fama et opinione liberalitatis; O II, 32. ipsae opes; O III, 87. orae ipsae; T I, 44. oratio .. ipsa; T V, 83. »ipsa oratio«; N II, 91. ipsa .. oratio; N III, 5. ipsorum orbium; R VI, 18. ora ipsa; O I, 102.

»ipse .. parens«; O I, 97. »pater ipse«; D I, 106. »pater ipse Iuppiter«; Fa fr 3. patris ipsius; T III, 26. ipsius patris; L II, 42. ipsius (patris familias); L II, 50. ipsi patres || [patres] ||; L II, 26. ipsa patria; F V, 68. ipsa (patria); R I, 8. ipsius (patriae); T I, 90. ipsi (patriae); R I, 8. ipsi patriae; O III, 90. sub ipsis pellibus; A II, 4. ipsa (perspicuitas); A II, 45. perturbatio ipsa; T IV, 75. de ipsa .. perturbatione; T IV, 62. ipsa philosophia || phil. ipsa ||; A I, 20. ipsa .. philosophia; A II, 27. philosophia ... ipsa; T II, 4. ipsa „philosophia"; D II, 11. philosophiam ipsam; A II, 31. philosophiae .. ipsius; T IV, 44. ipsa philosophia (abl.); F III, 5. philosophi ... ipsi; T V, 120. ipsis || iis, al. || (philosophis); L I, 58. in ipsis .. philosophis; F II, 1. ipsa (platalea); N II, 124. ipsum poëma; D II, 111. ex ipso poëta; L I, 3. ipse populus; R I, 42. populus ipse; R III, 43. ipse populus Romanus; O I, 61. populum ipsum Romanum; O III, 84. ipsi .. populi; R I, 53. in ipsis (populis); R I, 53. ex ipso portu; O I, 151. posteritatem ipsam; T I, 91. postulatione ipsa; Lae 35. ipsa pravitate; T IV, 76. ipsi (principes); L III, 32. ><. ipsos principes; R I, 68. ipsum (principium); T I, 54. R VI, 27. principium ... ipsum; T I, 54. R VI, 27. prudentia ipsa; T V, 14. ipsa prudentia || [ipsa prud.] ||; T V, 14. ipsi .. pueri; N I, 102. in ipsa .. pugna; T IV, 49. in ipsa pugna; R II, 36.

ipsa ratio; A II, 26. T I, 109. ipsa .. ratio; A II, 96. ipsa veritas et gravis et recta ratio; A II, 139. ratio ipsa; F I, 66. Fa 38. ratio ... ipsa; N I, 46. ipsa naturae ratio; O III, 23. ratio et veritas ipsa; P 41. ipsa remissio luctus; T III, 64. ipsa res; T III, 54. N II, 61. res ipsa; T III, 65. N II, 10. 61. D II, 36. R II, 48. rem ipsam; F II, 27. T III, 67. D I, 16. ipsius rei; T III, 56. re ipsa; R V, 2. O I, 154. reapse || re ipsa ||; Lae 47. ipsae res; F III, 19. res .. ipsae; D II, 47. ipsae (res); Ti 51. ipsas res; F IV, 60. ipsas .. res utiles; N I, 38. ipsarum .. evidentium rerum; A II, 18. rerum ipsarum; F IV, 6. T I, 61. IV, 21. rerum .. ipsarum; T V, 10. rebus ipsis; F V, 13. T V, 14. a re ipsa; A II, 70. de ipsa re; A II, 64. de ipsis rebus; F III, 6. de rebus ipsis; O I, 2. in re ipsa; F IV, 58. in ipsis rebus; A II, 7. F V, 52. in rebus ipsis; F IV, 2. inter res .. ipsas; F IV, 77. propter rem ipsam; F III, 57. ipsa (res publica); O II, 80. ipsius rei publicae; R I, 41. ad ipsam rem publicam; R I, 30. ipsius rei publicae causa; N I, 7. de ipsa regali re publica; R III, 47. ipsius restinctionis; F II, 9. ipse rex; R II, 23. ipse (rex); R II, 45. regem ipsum; F III, 52. R II, 46. ex ipso (Deiotaro rege); D I, 27.

sacrorum .. ipsorum; R II, 27. ipse sapiens; A II, 53. ipse (sapiens); T V, 34. O III, 29. ipsius (sapientis); A II, 53. F II, 105. de ipso sapiente; F V, 32. ipsa .. sapientia; A II, 24. ipsa (sapientia); F IV, 34. ipsam sapientiam; F III, 23. ><. sapientiam .. ipsam; T V, 7. sapientia ipsa (abl.); R I, 3. in ipsa sapientia;

F II, 89. »Iovis ... pinnata satelles ... ipsa«; D I, 106. ipsa saxa; T I, 107. ipsa cognitione et scientia; F V, 48. ipsa scientia; F V, 50. scientia .. ipsa; R I, 2. ipsis scriptis; O II, 3. a sede .. ipsa; F V, 4. ipse (senatus); R II, 23. ipsa senectus; O I, 123. in ipsa senectute; Lae 4. sensus ipsos; A II, 108. membra ipsa sensusque; F II, 113. sensibus ipsis; A II, 21. F II, 36. de sensibus ipsis; A I, 40. in ipsis .. sensibus; T V, 111. sententiae: ſ. summae. ipsis sepulchris; L II, 61. ipsius servitutis; P 37. ipsa ... similitudo; N I, 97. ipsam veri similitudinem; A II, 107. ipse .. socer; O III, 82. solem ipsum; A II, 116. sole ipso; F I, 71. terrenam ipsam viscerum soliditatem; N II, 18. cum ipsa solitudine; T III, 63. ex ipsa hominum sollertia; N II, 18. ipsa sors; D I, 34. sors ipsa; D II, 115. sortes ipsas; D I, 76. speciem ipsam; F II, 107. R I, 21. ipso ab spiritu; N II, 138. ipsius (stomachi); N II, 135. ex ipsis (stultitia, timiditate); F III, 39. suavitatem ipsam; F II, 25. ipsa suavitate; N I, 42. ipsae summae rerum atque sententiae; L II, 18. de ipsa summa mali; T III, 55. in summa .. ipsa; F V, 12.

ipse (taurus); D II, 37. ipsam temperantiam; T IV, 30. temporibus ipsis; R II, 19. in ipso immolationis tempore; D I, 119. ipsa terga; N II, 159. ipsum || ipse || ad tergum; N II, 111. ipsa terra; N II, 83. R VI, 16. terra ipsa; N III, 52. ipsius terrae; C 51. circum terram ipsam; R VI, 29. ipsas ... tibias; L I, 11. ipso trunco; T III, 83. ipsa turpitudo; L I, 40. ipsius turpitudinis; O III, 36. ipsa turpitudine; F III, 38.

vacuitas: ſ. liberatio. ipsa varietas; D II, 109. Fa fr 2. verbum ipsum; F II, 75. (acc.) F III, 35. verba ipsa; D I, 93. verbis ac nominibus ipsis; R II, 40. ipsa veritas; A II, 139. F IV, 55. veritas ipsa; O II, 35. P 41. veritatem .. ipsam; A II, 142. verticibus ipsis; R VI, 21. ipse (vir bonus); O III, 29. ipsi (viri boni); Lae 57. ex ipso (bono viro); O II, 63. ipsa virtus; F II, 65. IV, 20. V, 66. T IV, 34. R VI, 25. ipsa (virtus); O I, 56. P 17. virtus ipsa; Lae 86. virtutem ipsam; F II, 43. III, 12. V, 59. ipsam .. virtutem; F IV, 39. virtutis ipsius; T IV, 62. virtuti ipsi; F IV, 40. virtute .. ipsa; Lae 98. ipsae (virtutes); T V, 81. ipsarum .. virtutum; F I, 54. O I, 115. ipsis .. virtutibus; fr V, 50. ex ipsa virtute; T V, 4. in ipsa virtute; A I, 22. F II, 81. T II, 46. praeter virtutem ipsam; F IV, 42. praeter ipsam (virtutem); T V, 29. vis ipsa; T III, 11. vim ipsam; T IV, 31. C 52. vita .. ipsa (abl.); T I, 87. de ipsa beata vita; F IV, 57. ipsae vites; F V, 39. in vite .. ipsa; F IV, 38. in ipsa (vite); F V, 39. vitio ipso; L I, 50. ipsorum (vitiorum); A II, 39. ex ipsis vitiis; L I, 51. ipsa .. umbra; N II, 49. mente ipsa ac voluntate; N III, 92. voluptas ipsa; F I, 37. ipsam voluptatem; F I, 32. voluptatem ipsam; F II, 91. de ipsa voluptate; A II, 131. vox ipsa; L II, 59. in cantu ipso ac vocibus; R II, 69. urbis .. ipsius; R II, 11. ipse usus; F V, 46.

2. **mit Zusatz** (Pronomina, Zahlen): aliquod (signum) ... ipsum; D I, 24. — homines ... alii ipsi; T III, 4. — de istis ipsis duobus generibus; D II, 101. — ego ipse pontifex ... is; N I, 61. — hic: ſ. **hic,** A, I, 2. ipse (52 St.) S. 147, a. — ipsa .. eadem ... natura; C 72. eodem tempore ipso; D II, 95. — ille (animus) ... ipse; L I, 61. ſ. **ille,** A, I, 2. ipse (15 St.) S. 221, a. — eo ipso ... Hercule || [Hercule] ||; T II, 17. Iovem Olympium, eum ipsum; T II, 40. id ipsum (animal); F IV, 28. in his || [iis] || ipsis (animis); T IV, 58. is ipse anulus; F V, 92. eorum .. ipsorum (beneficiorum); O II, 72. earum ipsarum (bestiarum); T V, 38. eius ipsius (caeli); T V, 69. ob eam ipsam causam; F II, 22. N II, 17. L I, 59. II, 12. O III, 27. Lae 75. ob eam .. ipsam causam; N III, 50. rerum .. cognitiones ... eas .. ipsas; F III, 17. ab ea (coniuge) ... ipsa; O II, 25. eo ipso die; T I, 57. N II, 6. ea ipsa die; D I, 103. iis ... ipsis ... doctoribus; R I, 3. eos ipsos (dolores); T V, 88. eius ipsius generis; L II, 46. in eis ipsis (gladiatoribus); T IV, 48. eas ipsas (imagines); O III, 69. in ea ipsa (investigatione) naturae; A I, 34. ea .. ipsa (levatione); N I, 9. in iis libris ipsis; T I, 34. in excelsiore loco ... eo ipso; R II, 53. eam .. ipsam (μανίαν); T III, 11. in eam ipsam mentionem; Lae 3. ei .. ipsi (multitudini); T II, 4. eius ipsius (mundi); N I, 39. ea (natura) .. ipsa; N I, 116. eam ipsam (naturam); T III, 2. id ipsum nomen; N II, 64. ii .. ipsi (parietes); O II, 29. ea (pars mundi) .. ipsa tota .. fervida est; N II, 27. in eam ipsam partem; D II, 89. in ea ipsa ... parte; T V, 111. eum ipsum || ipse || (ponticulum); T V, 59. ego ipse pontifex ... is; N I, 69. ea ipsa (res); N II, 61. earum ipsarum rerum; A II, 102. R I, 2. ex iis rebus ipsis; N II, 47. ob eam .. rem ipsam; O I, 109. in ea ipsa sententia; T V, 28. ea ipsa (sidera); N II, 54. eas .. ipsas sollicitudines; F I, 51. ex eo ipso (somno); D II, 150. eo tempore ipso; D I, 78. eo ipso tempore; D II, 46. circum eam ipsam (terram); N II, 102. iis ipsis verbis; N I, 113. eorum ipsorum (virorum); F V, 2. C 80. virtutes eas ipsas; F III, 25. eas .. ipsas virtutes; F IV, 4. id .. visum .. ipsum; A I, 41. ea ipsa vitia; N II, 61. ea ipsa (voluptas animi); F II, 89. eam ipsam voluptatem; F II, 20. eas voluptates ... ipsas; F I, 66. — ista .. avis ... ipsa; D II, 144. in ista ipsa (cogitatione); R I, 35. ipsa ista || ista ipsa || defectio virium; C 29. ista ipsa ... fortitudo; T IV, 50. istud ipsum genus orationis; R I, 38. de istis ipsis duobus generibus; D II, 101. istam ipsam legem; L II, 24. istum ipsum locum; F V, 49. de istis ipsis obscurationibus; F IV, 32. contra ista ipsa (portenta); T I, 11. in ista ipsa potestate; L III, 23. ista ipsa de re; A I, 4. istam ipsam rem publicam; R II, 64. istam ipsam || istam || sphaeram; R I, 28. istis .. ipsis verbis; F II, 21. istis ipsis voluptatibus; C 48. in istis .. ipsis voluptatibus; C 46. — nullus: ſ. per se, genus. — quae (mediocris amicitia) .. ipsa; Lae 22. qui (animus Reguli) ... ipse; P 16. qui (animus) ... ipse; Ti 27. quae (ars vivendi) ipsa; A II, 23. quae (artes) ipsae; A II, 107. de quo ipso (bello Punico); T III, 51. quod (summum bonorum) ipsum; F I, 42. quod (summum bonum) ... ipsum; F V, 44. quae .. ipsae (causae); Fa 41. qui (colles) ... ipsi; R II, 11. ad quas ipsas consultationes; O III, 33. qui .. ipsi (di immortales); D I, 79. qui (dolores) ... ipsi; T V, 117. in quibus ipsis (formulis); O III, 60. qui (homo) ... ipse; Lae 81. e qua ipsa (ignoratione rerum); F I, 63. quae (insulae) ... ipsae; R II, 8. quae .. ipsa lex; R III, 17. quae (membra) ipsa; F III, 62. quae (mens) ... ipsa; A II, 30. qui .. (metus) ipsi; D II, 150. quae (natura) ... ipsa; T I, 54. || R VI, 28 ||. L I, 27. qui (philosophus) .. ipse; T II, 11. qui (pisces) ... ipsi; A II, 81. quae ipsa (somnia); N III, 95. quae (terra) ... ipsa; N II, 83. qua ipsa (voluptate); T V, 20. quae (utilitas) .. ipsa; Lae 100. — fragore quodam et sonitu ipso; R II, 6. — Lucretia ... se ipsa interemit; F II, 66. mentis acies se ipsa intuens; T I, 73. aër ... in omnes partes se ipse fundit; N II, 117. quod se ipsi (amores) contineat; T IV, 70. si

(amplitudo,exaggeratio animi) vacet populo neque plausum captans se tamen ipsa delectet; T II, 64. angustia .. conclusae orationis non facile se ipsa tutatur; N II, 20. omne .. animal ... et se ipsum et omnes partes suas diligit; F II, 33. omne animal se ipsum diligit; F V, 24. ut intellegamus omne animal se ipsum diligere; F V, 27. non valet tantum animus, ut se || ipsum || ipse videat; T I, 67. ille (animus) ... quam se ipse noscet! L I, 61. quia (animus) se ipse moveat; C 78. quia (animus) numquam se ipse sit relicturus; C 78. sese .. ipse versans (animus); Ti 26. qui (animus) ... se ipse conversans; Ti 27. quarta .. anxitudo ... semper .. ipsa se sollicitans; R II, 68. quodsi hoc apparet in bestiis, ... ut se ipsae || se, al. || diligant; Lae 81. consolatores ipsos confiteri se miseros; T III, 73. (corpora) pellere se ipsa et agitari inter se concursu fortasse possent; N I, 110. exaggeratio: f. amplitudo. qui (homo) .. se ipse diligit; Lae 81. ut quidam imperatores etiam se ipsos dis inmortalibus ... devoverent; N II, 10. tantum (natura movet infantem,) ut se ipse diligat; F II, 33. vicissim .. iustitia, ut ipsa fundet se usu || se fundet [usu] || in ceteras virtutes, sic illas expetet; F V, 66. ut ipsa se mens agnoscat; T V, 70. ex quo ipse (mundus) se concordi quadam amicitia ... complectitur; Ti 15. se ipse (mundus) consumptione ... alebat sui; Ti 18. quae (natura animi atque vis) si est una ex omnibus, quae se ipsa [semper] moveat; T I, 54. sese || se ipsa ||; R VI, 28. quin multi ... corrigerentur ab natura, cum se ipsa revocasset; D II, 96. (perturbationes) ipsae se impellunt; T IV, 42. tot rebus ipsis se inmutantibus; N II, 19. quam diu res publica per eos gerebatur, quibus se ipsa commiserat; O II, 2. a sapientia praecipitur, se ipsam, si usus sit, sapiens ut relinquat; F III, 61. senectus honesta est, si se ipsa defendit; C 38. valvae clausae repagulis subito se ipsae aperuerunt; D I, 74. facile etiam absentibus nobis veritas se ipsa defendet; A II, 36. qui (vir), quicquid fecerit, ipse se cruciet; F II, 53. f. de se; O III, 31. sin autem virtus ... nec tantarum virium est, ut se ipsa tueatur; T V, 2. maxime .. suo decore (virtus) se ipsa sustentat; R III, 40. optume .. (virtus) se ipsa novit; Lae 98. vis: f. natura; T I, 54. qui ... constantia quietus animo est sibique ipse placatus; T IV, 37. Iunius necem sibi ipse conscivit; N II, 7. in illa (re publica), quam ... sibi ipse Socrates tripertito || peripatetico, al. || illo in sermone depinxerit; R II, 51. quid .. iratus Iuppiter plus nocere potuisset, quam nocuit sibi ipse Regulus? O III, 102. ne iratus quidem Iuppiter plus Regulo nocuisset, quam sibi nocuit ipse Regulus; O III, 105. ut eorum ... adfectio est illa quidem discrepans sibi ipsa; T IV, 29. quos (viros) sibi ipsi (adulescentes) delegerint ad imitandum; O II, 46. ipsum (animal) sibi conciliari et commendari ad se conservandum; F III, 16. quod omne animal ipsum sibi commendatum; F IV, 19. quatenus non ipse (animans) bene factus sua culpa sibi aliquid miseriae quaereret; Ti 46. quae est .. forma tam invisitata ..., quam non sibi ipse fingere animus possit? D II, 138. quod (caelum) nec desideraret alterum satis sibi ipsum notum et familiare; Ti 20. alter (consul) mortem sibi ipse conscivit; D II, 71. ipsa .. sibi inbecillitas indulget; T IV, 42. ut (patria) ... maximas nostri animi ... partis ipsa sibi ad utilitatem suam pigneraretur; R I, 8. qui (philosophus) obtemperet ipse sibi et decretis suis pareat; T II, 11. regem alienigenam patribus auctoribus sibi ipse populus adscivit; R II, 25. ipsum se contentum esse mundum; Ti 18. f. ad, II. contentus (6 St.) B. I, C. 54, b. vitiositas .. est habitus aut adfectio ... a se ipsa dissentiens; T IV, 29. animus a se ipse dissidens secumque discordans; F I, 58. nec accidere posse, ut ipse (animus) umquam a se deseratur; T I, 55. negabat .. ullam esse artem, quae ipsa a se proficisceretur; F V, 16. cum ipse (mundus) per se et a se pateretur et faceret omnia; Ti 18. quid aliud agimus, ... nisi animum ad se ipsum advocamus? T I, 75. una conversione atque eadem ipse circum se (mundus) torquetur et vertitur; Ti 19. quas plagas ipsi contra se Stoici texuerunt; A II, 147. secum animus: f. a se; F I, 58. quod secum ipsum (caelum) propter virtutem facile esse posset; Ti 20. ut .. ipsae (coniunctiones) secum et inter se ... iungerentur; Ti 24. ut ... oratio ... ex omni parte secum ipsa consentiat; Ti 8. ut (sapiens) ... [quamvis] omnia ... summo otio secum ipse consideret; O I, 153. Socrates .. de se ipse detrahens; A II, 15. ita fit, ut animus de se ipse tam iudicet, cum ..; T III, 1. si haec ... (dialectica) iudicat, de se ipsa iudicat; A II, 91. quid .. homines doctissimi et summi poëtae de se ipsis .. carminibus edunt? T IV, 71. quae (sapientia) neque de se ipsa dubitare debet neque de suis decretis; A II, 27. ipse (sapiens vir) de se bene existimans seseque diligens; O III, 31. quodsi ignis ex sese ipse animal est; N III, 36. horum posteri ... ita degenerant, ut ipsi ex se nati esse videantur; F V, 13. quibus (bestiis) ipsa terra fundit ex sese pastus varios; F II, 111. quae .. (semina) ipsa (terra) ex se generata stirpibus infixa contineat; N II, 26. cui viro .. ex se ipso apta sunt omnia; T V, 36. vitium .. integra valetudine ipsum ex se cernitur; T IV, 29. eodem modo sapiens erit affectus erga amicum, quo in se ipsum; F I, 68. ut, quem ad modum (sapientes) sint in se ipsos animati, eodem modo sint erga amicos; F II, 83. est .. perspicuum nullam artem ipsam in se versari; F V, 16. quod cogitatio in se ipsa vertitur; O I, 156. motus .. voluntarius eam naturam in se ipse continet, ut ..; Fa 25. terra ... undique ipsa in sese nutibus suis conglobata; N II, 98. an Stoicis ipsis inter se disceptare, cum iis non licebit? A II, 126. ipsa inter se corporis (commoda) ... comparari solent; O II, 88. ipsa inter se corporis (commoda) sic (comparantur), ut ..; O II, 88. concitationibus tam .. ipsis inter se dissentientibus atque distractis; T V, 43. coniunctiones: f. secum; Ti 24. corpora: f. se (acc.) corpora. ita fit, ut ... ipsi dei inter se ab aliis alii neglegantur; N I, 121. ut ipsi (homines) inter se aliis alii prodesse possent; O I, 22. pravarum opinionum conturbatio et ipsarum inter se repugnantia; T IV, 23. si ... omnes eius (mundi) partes undique aequabiles ipsae per se atque inter se continentur; N II, 116. quando .. virtus est adfectio animi ... ipsa per se sua sponte ... laudabilis; T IV, 34. aequitas .. lucet ipsa per se; O I, 30. nec iustitia nec amicitia esse omnino poterunt, nisi ipsae per se expetuntur || expetantur ||; F III, 70. tum ipsum (amicum) amari per se; F II, 82. si non ipse amicus per se amatur toto pectore, ut dicitur; L I, 49. animos .. per se ipsos viventis; T I, 37. quod provideat animus ipse per sese; D I, 64. cum (animi hominum) ... mente permoti per se ipsi liberi || † liberi, libere || incitati || [incitati] || moventur; D I, 129. utrum .. censemus dormientium animos per sese ipsos in somniando moveri an ... externa ... visione pulsari? D II, 120. sive per se ipsi animi moventur; D II, 126. tum agitatur (animus) ipse per sese; D II, 139. cum is ardor ... per se ipse ac sua sponte

moveatur; N II, 31. dolorem ipsum per se esse fugiendum; F I, 31. qui (dolores) .. per se ipsi plerumque conficiunt hominem; T V, 117. quoniam eorum (generum) nullum ipsum per se separatim ‖ separatum ‖ probo; R I, 54. intellegendum est .. nec gloriam popularem ipsam per sese expetendam nec ignobilitatem extimescendam; T V, 104. nec virtutis usum modo, ... sed ipsum habitum per se esse praeclarum; A I, 38. cum ipsi homines sibi sint per se et sua sponte cari; F V, 37. qui honestatem ipsam per se non amatis; F II, 94. ne iustitiam quidem recte quis dixerit per se ipsam optabilem; F I, 53. retinenda iustitia est .. ipsa per sese; O II, 42. ſ. amicitia. (mens) istam κατάληψιν ... ipsam per se amat; A II, 31. hic homo severus luxuriam ipsam per se reprendendam non putat; F II, 23. cum mens moveatur ipsa per sese; A II, 48. qui .. ipsi (metus) per se minus valerent; D II, 150. mundus: ſ. a se; Ti 18. ut ea (natura) debeat ipsa per se ad se colendam allicere sapientem; N I, 116. vis et natura quaedam significans aliquid per se ipsa satis certa; D I, 15. ipsam per se naturam longius progredi; quae ... confirmat ipsa per se rationem; L I, 27. ut ab aliis possit (oratio) ipsa per sese nullius auctoritate adiuncta iudicari; T V, 83. facit .. per se ‖ persaepe ‖ ipsa sibi audientiam diserti senis ... mitis oratio; C 28. quin ... partes quoque et corporis et animi ... per se ipsae appetantur; F V, 37. ſ. inter se; N II, 116. neque laborum perfunctio neque perpessio dolorum per se ipsa allicit nec patientia nec assiduitas nec vigiliae nec ipsa, quae laudatur, industria; F I, 49. ipsas perturbationes per se esse vitiosas; T IV, 60. sceleris .. poena ... per se ipsa maxima est; L II, 43. cum ‖ quaeque ‖ (ratio) *in* eodem et in altero movetur ipsa per sese; Ti 28. mirabiliter est laudata per se ipsa rerum scientia; F V, 73. (natura) hunc statum corporis per se ipsum expetit; F V, 47. si turpitudinem non ipsam per se fugiendam esse statuemus; F III, 38. nisi eos (homines) per se foeditate sua turpitudo ipsa deterreat; F III, 38. virtutem iis per se ipsam causam non fuisse; F I, 35. ut ... virtutes omnes per se ipsas gratis diligant; F II, 83. quid est, cur virtus ipsa per se non efficiat beatos? T V, 17. virtutem ipsam per se beatam vitam efficere posse; T V, 22. quorum (philosophorum) ea sententia est, ut virtus per se ipsa nihil valeat; T V, 119. vis: ſ. natura; D I, 15. id .. visum cum ipsum per se cerneretur; A I, 41. ne vitationem quidem doloris ipsam per se quisquam in rebus expetendis putavit, nisi ..; F V, 20. ut (vitis) ... per se ipsa moveatur; F V, 40. an (vitis) ea, quae per vinitorem antea consequebatur, per se ipsa curabit? F V, 40. voluptatem ipsam per se esse expetendam; F I, 31. eas voluptates ... esse per se ipsas tam expetendas; F I, 66. ut voluptatem ipsam per se ... semper optandam *et* expetendam ‖ expetendamque ‖ putet; T V, 95. culpa .. omni carens (virtus) praeter se ipsam nihil censet ad se pertinere; T V, 4. si (voluptas) ipsa pro se loquatur; F III, 1. ut ... ipsi amici propter se ipsos amentur; F I, 69. artis etiam ipsas propter se assumendas putamus; F III, 18. quod (summum bonum) certe universum sua sponte ipsum expeti et propter se necesse est; F V, 44. rerum .. cognitiones ... eas .. ipsas propter se adsciscendas arbitramur; F III, 17. hanc ... bonam famam ipsam propter se ... sumendam esse dixerunt; F III, 57. quid est cur non recte pulchritudo etiam ipsa propter se expetenda ducatur? F V, 47. valetudinem, vires, vacuitatem doloris non propter utilitatem solum, sed etiam ipsas propter se expetemus; F V, 47. — suus: ſ. per se, adfectio. si nulla caritas erit, quae faciat amicitiam ipsam sua sponte ... expetendam; F II, 83. cum duobus modis animi ... motu ipsi suo soluto et libero incitarentur; D I, 4. quae (astra) ... forma ipsa figuraque sua momenta sustentant; N II, 117. ipsae (fruges) suapte natura enitent; T II, 13. cum ... opus ipsa suum eadem, quae coagmentavit, natura dissolvit; C 72. »pater altitonans ... ipse suos quondam tumulos ... petivit«; D I, 19. II, 45. sequitur .., ut (sidera) ipsa sua sponte, suo sensu ac divinitate moveantur; N II, 43. haec est ... virtutem ipsam suis laudibus amplificantis oratio; F V, 72. ſ. sibi: animans, patria, philosophus. de se; A II, 27. per se: ardor, homines, turpitudo, virtus; T IV, 34. propter se; F IV, 44. — ipse Alcmaeo tuus; A II, 89.

II. **prädicativ**: 1. **ohne Zusatz**: vgl. E, I, **a.** 2. **mit Zusatz**: hic: ſ. **hic**, A II, 2. ipse (4 St.) S. 149, a. ipsi illi maiorum gentium di qui habentur; T I, 29. illa .. ipsa praecepta sunt; O I, 148. eam .. ipsam esse causam, cur (individuum) ita feratur; Fa 25. est .. ipse senator is, ... qui ..; L III, 40. eos .. (viros) esse ipsos, quos nos colere ... soleamus; N I, 119. quia ista animi tranquillitas ea est ipsa beata vita; F V, 23. tum .. eam ipsam vis, ... tum aliam quandam summam voluptatem; F II, 74. istuc ipsum vereor ne malum sit; T I, 26. ſ. is; F V, 23. quod ipsum (ποιότης) apud Graecos non est vulgi verbum, sed philosophorum; A I, 25. quamquam est magnum hoc per se ipsum malum; L III, 31.

B. **bei Adjectiven und Pronomina**: I. **attributiv**: 1. **ohne Zusatz**: ipsum .. beatum; F V, 84. bonum: ſ. A. frustrari ... me ipsum velim? A II, 65. esse; F II, 6. ames; F II, 85. convertebat; F V, 3. abducas licebit; F V, 95. commoveri; C 1. levari volo; C 2. ad me ipsum iam revertar; C 45. mihi ipsi ... grata non essent; F II, 72. accidit; T I, 99. tempestiva fuerunt; T I, 109. placet; N I, 62. nuntiatum est; D I, 59. medetur; D II, 3. esse veniendum; C 84. a me ipso scripta; D II, 54. disputatum sit; O II, 35. recedam; C 56. effecta *si* sint; Ti 41. de me ipso dicendum esset; A II, 3. viderer queri; O II, 67. dicere; C 30. ut de me ipse ‖ ipso ‖ ... glorier; C 82. ego, nos, nobis: ſ. **ego**, B, II. ipse (18 St.) B. I, S. 802, b. nosmet, nobismet: ſ. **ego**, B, V. (32 St.) B. I, S. 803, a. ipsum (extremum et ultimum bonorum); F I, 29. vel furiosorum vel somniantium .. ipsorum; A II, 90. hic: ſ. **hic**, B, I, 1, a. ipse (54 St.) S. 150, a. ipsum .. honestum; F III, 21. honestum ipsum ... exstinxeris; F III, 10. ipso honesto movemur; L I, 41. in ipso honesto ... positum; F V, 83. ille: ſ. **ille**, B, I, 1, a. ipse (29 St.) S. 222, b. ipsius individui; Fa 25. is ... servit ipse; R I, 52. is ipse ... avocetur; Fa 11. mentis expers habendus est; N II, 56. cum ipsi ‖ ipsum ‖ cernunt; L I, 49. eum ipsum diligere; Lae 100. ut ii ... ipsi dicerent; F II, 2. ut ii ipsi (putaverunt); R III, 5. falluntur; D II, 16. eos ipsos ... addubitare coget ..; N I, 14. esse; F II, 2. N II, 12. rogantem; O II, 67. in eorum ipsorum numero; N I, 43. tyranni; R I, 68. ne obsit ... iis ipsis; O I, 42. ignotum; T II, 3. utilia; O III, 94. se ... ab eo ipso ... descripsisse; A II, 11. dissideret; F IV, 3. voltis ... ab iis ipsis, qui ..? P 11. ad eum ipsum (referatur); F V, 30. apud eos ipsos valere; T II, 11. memoriam consequi possit; R VI, 24. est .. ex eis ipsis ... bella copia; R II, 67. id ipsum ... acquireret; F IV, 46. aegrotet; T III, 1.

quid et quale sit; F II, 6. sit magnum; F IV, 30. odiosum est; T I, 90. cur ita sit; N III, 7. est deos non putare; D I, 104. quid sit; R I, 38. iniustissimum .. est; L I, 49. hoc ... id ipsum est; O II, 9. si ita est; O III, 27. diuturnum sit futurum; P 18. miserrimum est; fr V, 39. habet aliquid divini; D II, 38. sequitur; F III, 12. cernitur; O I, 67. est gestum; O I, 76. pervertendum fuit; fr V, 58. referretur; F II, 5. absurdum; F II, 93. quam callide; N III, 68. aliquanto minus quam olim; D I, 28. esse dormire; D II, 119. hos siderum errores id ipsum esse, quod ..; Ti 23. habere .. negotii quicquam; N I, 45. comprendi et percipi posse; A II, 28. dicere posse comprendi; A II, 109. posse intellegi; D II, 91. dolendum esse; T III, 60. natum; L III, 30. agere conarer; Lae 16. sensum appellabat; A I, 41. confirmare volo; N II, 23. didiceram; D II, 6. efficientes; D I, 125. expedire possunt; F I, 64. expecto; L III, 49. iudicare potuissent; A II, 9. partitus est; Ti 22. perceptum ... diceretis; A II, 28. rogavi; F V, 8. scire; A I, 16. II, 73. stipulatus est; L II, 53. vetat; L II, 59. vident; D I, 63. utrum lubebit; C 58. id eo ipso vitium nominatum puto; F III, 40. ea ipsa mihi nota essent; C 26. amplificata sunt; N III, 34. dicta; F V, 88. fuisse longiora; C 55. cogitantem; C 38. concludamus; Lae 100. consequebatur; T V, 57. contemnere; T IV, 64. dixit; F I, 26. dissereret; Lae 4. explicabo; F I, 32. fabricati paene videantur; N I, 4. nosset; L II, 30. eorum .. ipsorum ... contentio; O I, 152. pulchritudinem; O I, 14. ad ea ipsa ... hebetes et obtusi; A fr 18. de eo ipso ... dixeris; N III, 8. ex eo ipso intellegi possit; F V, 29. suscipi; T III, 77. nominatur pullarius; D II, 72. in id ipsum se induit; A II, 18. in eo ipso parum vidit; F I, 26. prodest; F V, 69. peccet; T II, 12. sit .. libertas; L III, 39. est ... fides conservanda; O I, 39. vis maxima est; O II, 44. in eis ipsis potiundis exultans; T IV, 66. ob id ipsum ... non alienum videri; F III, 63. miseros (esse); T I, 11. 13. dolorem ... esse fugiendum; T V, 95. civitas estne ob *id* ipsum habenda nullo loco? L II, 12. propter id ipsum beatiores; T III, 57. anteponas .. istum .. ipsum; Lae 10. (dico); L III, 1. (quaero); R II, 67. isti ipsi ... clamant; F V, 93. ut istud efficere possimus ipsum; R I, 33. istuc ipsum ... miserrimum puto; T I, 12. ista ipsa ... a te .. apte; F IV, 7. quam exilia! F IV, 7. contemnit; T V, 111. explicas; L I, 13. ipsis (parvis); F V, 42. pauca ipsa ... prosunt; T II, 2. in ipso .. peregrino; O I, 149. ipse privatus; T IV, 51. qui ... ipse decedens; Ti 2. demisisset; D I, 73. non sit; T I, 90. non sitiens; F II, 17. verser; P 50. ipse qui .. non teneretur; L III, 16. quem ipsum ... interpretantur; N III, 35. qui ipsi .. adlectant; Lae 99. gesserint; R I, 12. fuerint .. duces; Lae 42. opprimuntur; N III, 75. in quo .. ipso ... memoria .. moriatur; O II, 56. quibus in ipsis inest causa; Lae 79. quod .. ipsum secundum naturam sit; F III, 20. quale esset; T I, 20. non videtur; N II, 47. agitatur; T I, 53. R VI, 27. conceditur; D II, 106. quae ... ipsa falsa esse ... potuerunt; D II, 66. in quo ipso considerandum est; O I, 73. potest quisquam ... ipse esse non bonus? P 7. sapiens: f. A. se ipsum amantis est; Lae 10. [se ipsam posse cognoscere]; T I, 52. colligere; T IV, 78. ut aeque quisque altero delectetur ac se ipso; O I, 56. se ipsos diligant; F I, 70. se ipsi || ipsos || ... diligant; F III, 59. perdiderunt; F I, 49. a se ipso sumendam esse sapientiam; N III, 88. conceptum; N III, 91. intuendo || instituendo || ... discedat; R II, 69. a se ipse || ipso || .. exigat; Lae 80. a se ipsi || ipsis || petunt; C 4. ad se ipsos || se || pertinere; C 82. de se ipso loquitur; T III, 30. in se ipse || ipso || ... reponet; T V, 36. in se ipso posita; Lae 30. quod a se ipso moveatur; R VI, 28. tu ipse ... dicebas; N I, 94. existimas; A I, 13. || tu || .. iacis ... pie || ipse ||; L I, 63. qui .. aeque ac tu ipse gauderet; Lae 22. gloriari videbare; F II, 51. habeas; F III, 10. (mortuus es); C 27. responderis; L I, 3. quid sentias; N II, 2. te ipsum probaturum esse; F I, 28. sumere; N III, 21. videre; D I, 23. esse commotum; D I, 68. visum .. delectari; D I, 59. te ipse || ipsum || cognosces; Lae 5. delectat; R I, 19. fefellerunt; D I, 24. induxit; F II, 62. tibi ipsi ... placeat; D II, 81. est visa propensior; D I, 9. utor te ipso duce; T III, 37. iudice; A II, 76. vos ipsi ut dicitis; A II, 117. dicere soletis; N III, 92. intellegeretis; N I, 109. vosmet ipsi ... conceditis; A II, 72. ut vobismet ipsis placet; A II, 106. a te ipso minuatur; A II, 62. provocatus; F I, 8. (causam) tractatam; F IV, 1. dictum est; N II, 73. res ... mandata monumentis; D I, 33. ordiare; R II, 67. a vobismet ipsis distributa sapientia est; A II, 116. ad vosmet ipsos ... pertinent; A II, 144. de te ipso quid est .. quod audio? A I, 13. dices; F II, 74. quaerere; T IV, 58. quid sentiam; N I, 57. audivi .. ex te ipso; D I, 59. audivi; D I, 68. cognovi; L I, 56. ad verum ipsum; A II, 36. ipsi voluptarii; F V, 74.

2. **mit Zusatz:** h a e c ipsa nimia in quibusdam futura non fuisse, nisi ..; F V, 31. quod hoc ipsum probabile elucere non posset; O II, 8. quae secundum naturam i l l i ipsi gloriosi esse fateantur || fatebantur, fatentur ||; F V, 72. ipsum .. illud honestum ... deserendum est; F IV, 68. tale est illud ipsum honestum; F V, 66. in iis ... ipsum illud quidem perfectum honestum nullo modo, similitudines honesti esse possunt; O III, 13. quem non ipsum amet propter i p s u m; F II, 78. coniunctio .. cum honestate vel voluptatis vel non dolendi id ipsum honestum ... id efficit turpe; F V, 22. dices i s t a ipsa obscura planius; T IV, 10. ea .. ipsa, quae inanima diximus, p l e r a q u e sunt hominum operis effecta; O II, 12. ego, ... quamvis amem ipse m e, tamen non audeo dicere ..; N I, 78. quid ille Terentianus „ipse se poeniens", id est ἑαυτὸν τιμωρούμενος? T III, 65. multi (improbi) etiam ipsi se indicaverunt; F I, 50. unum interiectum medium .. se ipsum ... conligaret; Ti 14. neminem esse, qui ipse se oderit; F V, 30. quod se ipsum movet; T I, 53. quod se ipsum moveat; T I, 54. qui se ipse norit; L I, 59. qui se ipsi velint nosse; L I, 62. † quae se ipsa comest; fr V, 30. f. sibi; Lae 97. quanti quisque se ipse facit || faciat ||; Lae 56. faciat; Lae 59. ipse .. se quisque diligit; Lae 80. s u i nemo ipse tam similis esset, quam omnes essent || sunt || omnium; L I, 29. ut non numquam mortem s i b i ipse consciscere alius debeat; O I, 112. neque, ... ut || [ut] || ille apud Terentium, ... inimicus ipse sibi putandus est; F V, 28. videmus ea ... multa quodam modo efficere ipsa sibi per se; F V, 26. quod multi ... mortem sibi ipsi consciscerent; T I, 83. quid potest reperiri, quod ipsum sibi repugnet magis? A II, 44. quod ipsi Antiocho pingue videbatur et sibi ipsum contrarium; A II, 109. qui ipse sibi notus sit; F II, 16. qui ipsi sibi bellum indixissent; F V, 29. qui (Epicurus) ... sibi ipse hoc nomen inscripsit; T V, 73. qui (sapiens) ipse sibi prodesse non quiret; O III, 62. qui ipse sibi adsentetur et se maxime ipse delectet; Lae 97. si quis ipse sibi inimicus est;

F V, 28. quod ... ipsum a se oritur; F II, 78. quod ipsum a se movetur; T I, 54. R VI, 27. qui .. omnia bona a se ipsi || ipsis || petunt; C 4. quid ipsum a se dissentiat; T V, 79. ego, ... quid contra dicerem, mecum ipse meditabar; N III, 1. iubebat eos, qui audiebant, secum ipsos cogitare pictam in tabula Voluptatem; F II, 69. qui nullo arbitro .. secum ipsi loquantur; R I, 28. tu videlicet tecum ipse rides; F II, 76. quod ipsum ex se conexum sit; A II, 98. quod ipsum ex se sua sponte moveatur; N II, 32. an est aliquid per se ipsum flagitiosum? F II, 60. haec ... partim sunt per se ipsa praeposita; F III, 56. haec ipsa per sese quam habent levitatem! T IV, 76. quae honesta et recta sint, ipsa esse optabilia per sese; F II, 99. recta et honesta quae sint, ea facere ipsa per se laetitiam; F I, 25. s. sibi; F V, 26. te ... ipsum per se nihil delectat? F II, 107. si quid ratione per se ipsi (parvi) invenerint; F III, 17. quae essent prima natura quaeque ipsa per sese expetenda; A I, 22. quae clara sint ipsa per sese; A II, 45. quod sit ipsum per se rectum atque laudabile; F II, 49. quod sit .. ipsum .. per se, sua vi, sua sponte, sua natura laudabile; F II, 50. quod ... vituperabile est per se ipsum; F III, 40. quod .. ipsum per se primum appetatur; F V, 23. quod ipsum sit optandum per se; T II, 46. quod .. ipsum per se odiosum est; T IV, 42. quod per se ipsum laudabile esset; L I, 37. qui per se ipse spectari velit; L III, 40. si qui tremerent et exalbescerent .. ipsi per se motu mentis aliquo; A II, 48. omnia turpia per se ipsa fugienda esse; O III, 39. tibi ipsi pro te erit maxima corona causa dicenda; T I, 10. ut ea ... ipsa propter se sumenda sint; F III, 20. ea nobis ipsa cara esse propter se; F V, 37. quod (honestum) sit ipsum sua vi propter seque expetendum; F II, 44. quod possit ipsum propter se iure laudari; F II, 50. quod ... magis .. ipsum propter se expetendum (est); F V, 60. tute introspice in mentem tuam ipse; F II, 118. utere .. argumento .. tute ipse sensus tui; R I, 59. suus: s. ex se; N II, 32. per se; F II, 50. propter se; F II, 44.

II. **prädicativ:** ut (Persaeus) ne hoc quidem diceret, illa inventa esse deorum, sed ipsa divina; N I, 38. vgl. I, 1. id.

C. **bei Infinitiven und Wörtern:** I. **attributiv:** neque ... pluris sit coniunctum quam sapere ipsum separatim || separatum ||; F III, 44. — per se .. hoc ipsum reddere in officio ponitur; F III, 59. ipsum illud aemulari, obtrectare non esse inutile; T IV, 46. ipsum .. illud peccare, quoquo veteris, unum est; P 20. — „carum" ipsum verbum est amoris; N I, 122. nisi (Epicurus) idem hoc ipsum „honeste, sapienter, iuste" ad voluptatem referret; T V, 26.

II. **prädicativ:** id ipsum esse dormire; D II, 119. id ipsum est deos non putare; D I, 104.

D. **bei Adverb:** quem (M. Regulum) ... tum ipsum, cum vigiliis ... cruciaretur, clamat virtus beatiorem fuisse quam ..; F II, 65. tum ipsum, cum immolare velis, extorum fieri mutatio potest; D I, 118. ratio talium largitionum ... tum ipsum .. ad facultates accommodanda ... est; O II, 60.

E. **allein und auf Eigennamen bezogen:** I. **ohne Zusatz:** a. **masc.:** 1. **Singular:** a. **ipse:** α. acceperat; R I, 25. »accipiam ipse«; T IV, 48. adfirmet; A I, 16. adiuverit; O I, 75. aedifices; O I, 140. ait; F V, 28. ascenderes; fr V, 45. audivi; Lae 103. careat; T IV, 17. cognovi; D I, 90. C 83. coluit; F II, 80. conplexus est; R I, 52. concidit; D I, 77. conciderit; D II, 67. concupiverit; T IV, 18. condidit; R II, 16. conderet; R II, 5. coniunxi; O I, 1. conscripsi; C 83. consequatur; O III, 26. constituit; F I, 19. contempsisset; P 38. cooptasset; D II, 23. cuperem; R III, 32. visne ... degustare? T V, 61. deposcit; L I, 8. depromerem; F III, 7. descripserit; A fr 20 (Z. 9). designarit; N I, 33. detraxerat; T V, 58. dixisti; F IV, 24. dixit; N I, 10. L III, 20. dixerat || dixerit ||; N I, 41. dicet; T IV, 67. dicas; D I, 131. dicat; T IV, 73. diceret; N I, 70. dixeris; R III, 32. dixissem; N II, 3. dicere solebat; O III, 58. diligebam; R I, 23. didicisti; A I, 5. didicit; A II, 107. didicerat; R II, 37. potuit ... didicisse; D II, 51. eruditius .. disputare, quam consuevit ipse; C 3. docet; A II, 121. doceat; T I, 41. efficere possis; Lae 73. emerat; O III, 67. errat; D I, 53. est: s. sum. excellis; R I, 20. excellas; A I, 3. expulerat; T I, 89. exequi nequeas; C 28. fecisti; A I, 9. faciat; T IV, 73. faceret; N fr 2. P 8. fateatur || fatebatur ||; T III, 77. finxero; R II, 3. ut ... tribuere aliis malis quam ... ipse fingere; R II, 22. habeat; T IV, 56. haberet; R II, 61. coepit ... habere; A II, 69. incidat; Fa 15. induit; O III, 38. intellego; L I, 5. interfuit; L I, 8. loquitur; D I, 43. loquerer; F I, 26. »ipse manet«; N II, 109. mentiebatur; D I, 79. minuit; L II, 66. est mortuus; D I, 36. erat nanctus; N III, 84. negat; F II, 70. negaret; F IV, 57. non vult; N I, 72. norit; O III, 54. pareat; R I, 52. paruerit; D I, 122. parere desierit; P 33. »ipse ... pendens, .. spargens«; T I, 107. persequens; A II, 121. poteram; F II, 119. praestabis; L III, 37. probat; N II, 46. rediit; O III, 100. rediret; O III, 99. reperias; R II, 22. repperisse videatur; N II, 16. reportaret; R II, 16. restituerat; O II, 81. roboravisset; O I, 112. scit; T I, 99. sciat; A I, 16. F III, 66. scriberem; A ep 1. sentiebat; D II, 78. sentiam; N III, 64. D I, 10. 11. C 77. sentiat; P 44. sensisset; T II, 60. sequeretur; A II, 7. succedat; O III, 76. sum .. augur; L II, 31. erat Pythagoras; N I, 10. erat; D II, 88. (defensor fuit); F II, 44. bonus vir fuit; F II, 81. »cuius ipse princeps iuris iurandi fuit«; O III, 98. erit; A II, 84. sis clarissimis .. maioribus; R I, 71. sis quasi unicum exemplum; R III, 8. heres esset; L II, 51. potens esset; O III, 82. fuisset instructior; F I, 26. augur fuisset; F V, 82. auctor fuisset; O III, 110. augur vellet esse; D I, 5. optumus augur fuisse traditur; D I, 3. sumpsisset; A II, 71. supponis; P 43. triumphasset; F V, 82. venit; O III, 59. venissem; F III, 8. O III, 121. ventitarem; L I, 13. videbat; O III, 38. vidi; T II, 61. videret; F II, 97. viderit; T V, 34. 114. vidisset; A II, 146. viveretne; R VI, 14.

β. afficiatur; O I, 24. diligatur; Lae 52. sum ... amicior .. factus; L II, 4. »ipse ... fixus .., eviseeratus«; T I, 107. »ipse ... interimor || interemor ||«; T II, 20. interfectus est; D I, 77. laedatur; T IV, 17. »ipsum || ipse || ad tergum .. vertitur«; N II, 111.

γ. **Ellipsen:** quaere potius, ecquid ipse novi; A I, 2. ne sui || sues || quidem id velint, non modo ipse; T I, 92. ut .. ipse ne quid tale posthac; O I, 33 (34).

b. **ipsum:** α. poenas dare; N III, 81. esse suspiciosum; Lae 65. esse virum bonum; Lae 82. — β. audiamus; F II, 96. videntur ... ponere; F V, 2. ea moderantem ... prenderit; L I, 61. venientem vidimus; A I, 1.

c. **ipsius:** α. || *ipsius intererat* ||; O II, 84. — β. cives; L II, 15. condicione vitae; T III, 77. consilio; F I, 63. familiares; Fa 10. feriae; L II, 55. in i. paterno genere; R I, 30. ex i. ha-

bitu; L I, 45. historia; A II, 137. iniuriarum; R II, 46. iudicium; P 34. moribus; F II, 99. in i. potestate; O I, 121. probitate; F II, 99. ratione; F I, 63. rogatu; N I, 15. scripta; F IV, 79. ab i. sententia, F II, 100. a virtute i.; D II, 79. voluntas; P 34. — γ. causa; O I, 137.

d. **ipsi**: α. attulit; N II, 7. »ipsi lucet«; O I, 51. 52. opus esse videretur; O III, 115. placet; Fa 18. videbantur; D I, 122. — β. commodum est; N II, 1. inutile; T I, 111. periculosum .. est; O II, 50. »fuit utilius .. ipsi«; T I, 115. potest utilis esse; O III, 85. — γ. esse moriendum; D I, 86. moriendum esset; O III, 45.

e. **ipso**: ab: proficiscuntur; P 34. dicitur; A II, 130. D I, 122. dissoluta; A II, 96. ex: audiebam; D I, 27. audiebamus; A I, 13. R III, 40. cognovimus; A II, 4. erat notior; R VI, 10. in: quantum ... sit; L I, 56.

2. **Plural**: a. **ipsi**: α. accepimus; D I, 86. acceperint; O II, 69. adipiscentur; O II, 85. appellant; F III, 41. audimus; D I, 86. ceperint; L II, 50. cernimus; D I, 86. ‖ ipsum ‖ cernunt; L I, 49. cognovimus; O I, 19. consequi possumus; T II, 8. debeant; C 21. dicitis; F II, 58. dicunt; F III, 40. T V, 44. D I, 36. II, 91. dixerant; O I, 33. dicatis; A II, 48. solent dicere; A II, 145. dant operam; O I, 127. egeamus; O III, 42. eluditis; A II, 123. facimus; O I, 60. faciatis; F II, 58. fecerint ‖ iecerint, al. ‖; F V, 72. fatentur; F IV, 33. auxilium ferre ... non queant; R I, 9. fingere (solent); T I, 113. gerere ... velimus; O I, 115. habent; R I, 47. intellegamus; Lae 32. non laborant; T II, 7. legimus; D I, 86. loquentur; R VI, 22. metuant; O II, 24. occidimus; N II, 23. »ipsi petunt«; D I, 132. praestare debemus; A ep 2. praefuimus; D I, 2. putant; Lae 72. repperisse ‖ peperisse ‖ putamur; T IV, 4. sentiamus; N I, 10. statuerunt; F I, 47. auctores ... fuerunt; T III, 73. di ... futuri sumus; T I, 76. qui simus; F IV, 25. similes esse videantur; A II, 13. quales .. esse non possunt; Lae 82. suscipere ... debemus; T IV, 56. tenebatis; R I, 70. tramittant; R I, 6. tribuunt; Lae 82. vident; R III, fr 2. videbant; T V, 112. vidimus; F III, 11. T V, 77. videant; R VI, 25. vitemus; O I, 146. (vivere) velint; fr V, 39. — β. erant conligati; Ti 47. extinguimur; N II, 28. initiati sumus; L II, 36. — γ. Lücke: R I, 44.

b. **ipsos**: α. servare ... solitos; D II, 74. — β. induxi loquentes; Lae 3. — γ. inter: dissensio; F V, 12. manare possit; R VI, 20. praeter: P 38. propter: F III, 64. V, 46.

c. **ipsorum**: disciplinam; A II, 98. in i. .. potestate; A II, 39. ad i. voluntatem; Lae 98.

d. **ipsis** (dat.): satis; A II, 146. F II, 82.

e. **ipsis** (abl.): α. mortuis; F III, 64. — β. ab: accepimus; D II, 50. didicimus; D II, 106. [ab ipsis ... appellantur]; P 4. soleat .. explicari; F I, 13. de: iudicium ... futurum sit; D I, 36. in: nihil est ... opis; C 4. quantum ... sit ‖ est ‖; T V, 37.

b. femin.: »ipsa .. effugeret«; N III, 67. habet; fr V, 70. mortua est; D I, 194.

II. **mit Zusatz: a. masc.**: in hoc me ipse castigo, quod ..; T V, 4. me ipse consolabar; C 84. me ipse consolor; Lae 10. tu ... sic te ipse abicies atque prosternes, ut ..? P 14. te ipse ‖ ipsum ‖ cognosces; Lae 5. quod te ipse mutasti; L I, 11. percontare ipse te; F II, 118. si te ipse et tuas cogitationes et studia perspexeris; F II, 69. si ipse se audiret; T V, 31. simul ac se ipse commovit atque ad se revocavit; A II, 51. iam se ipse doceat eum virum bonum esse; O III, 76. eriget ipse se, suscitabit, instruet, armabit; T II, 51. ut ... fugere plane se ipse ... videatur; F V, 35. ipse se fugiet; R III, 33. in carcerem quodam modo ipse se (Dionysius) incluserat; T V, 58. quom se ipse perspexerit totumque temptarit ‖ temptarit totumque perspexerit ‖; L I, 59. nec .. sese ipsi accusarent; F V, 29. quod se ipsi continent et coërcent; T IV, 70. dum se ipsi conligant; T IV, 78. quoniam se ipsi ‖ ipsos ‖ omnes natura diligant; F III, 59. ea commendatione naturae, qua se ipsi diligunt; F V, 33. ipsi se ad miseriam invitant; T III, 73. — si mihi ipse confiderem; Lae 17. mihi ipse diffidens; D II, 8. illud philosophiae studium mihi quidem ipse sumo; A I, 7. quarta etiam (persona adiungitur), quam nobismet ipsi iudicio nostro accommodamus; O I, 115. quae cogitatione nobismet ipsi ‖ ipsis ‖ possumus fingere; N III, 47. haec mala ... ipse tibi addidisti; T III, 26. si sibi ipse consentiat; O I, 5. ista effutientem ... ipsum sibi displicere; N I, 84. ex ea urbe, quam sibi ipse fingit; R IV, 5. quem (principatum) sibi ipse opinionis errore finxerat; O I, 26. sibi ipse peperit maxumam laudem; O II, 47. ipsum (Chrysippum) sibi respondentem inferiorem fuisse; A II, 87. nec ipsi sibi exemplo sunt; Lae 80. — »sic me ipse viduus pestes excipio anxias«; T II, 25. — ipsi .. quaeramus a nobis ..; F V, 51. quoniam ipsi a nobis diligamur; F V, 37. si ... a constantia atque a mente atque a se ipse discessit? D II, 114. ipse .. se quisque diligit, non ut aliquam a se ipse ‖ ipso ‖ mercedem exigat caritatis suae; Lae 80. ita redarguitur ipse (Epicurus) a sese ‖ se ‖; F II, 99. ad se: f. se; A II, 51. hoc est ipsum esse contra se copiosum et disertum; D II, 83. cum ... mecum ipse de immortalitate animorum coepi cogitare; T I, 24. sive quid mecum ipse cogito; L II, 1. eos casus ... mecum ipse considerans; T V, 3. qua (ratione) tecum ipse et cum tuis utare; F II, 76. apud alios loqui videlicet (Demosthenes) didicerat, non multum ipse secum; T V, 103. si qui ... secum ipse meditetur; O I, 144. quod (Epicurus) secum ipse pugnat; T III, 47. potestne magis secum ipse pugnare? T III, 47. sermo .. intumus, cum ipse secum: „cave turpe quicquam"; T II, 51. populum de se ipse consuluit; R II, 38. ut de me ipse ‖ ipso ‖ aliquid more senum glorier; C 82. deforme etiam est de se ipsum praedicare falsa praesertim; O I, 137. quam (conversionem) habebat in se ipse eiusdem et similis innatam et insitam; Ti 45. quod semper in se ipse ‖ ipso ‖ omnem spem reponet sui; T V, 36. cum ipsi inter nos viles neglectique simus; F III, 66. cur legendi sint nisi ipsi inter se; T II, 7. quae ipsi per nos intellegamus; D II, 131. quas (quaestiunculas), qui intellegat † non ... per se ipse facile perspiciat; L II, 51. quod quisque minus per se ipse posset; Lae 26. cum contente pro se ipse lege Varia diceret; T II, 57. ipse mea legens; Lae 4. ut nostram ipsi sententiam tegeremus; T V, 11. sin ipse tua sponte processeris; A II, 49. f. te; F II, 69. tecum. »ipse (Bellerophon) suum cor edens«; T III, 63. ipse de suo imperio curiatam legem tulit; R II, 25. suos libros ipsi legunt cum suis; T I, 6. cum ipse nihil ex praeda domum suam reportaret; R II, 16.

b. femin.: an, cum videat me et meos comites, fortitudinem, ... gravitatem, fidem, ipsa se subducat? fr V, 64. parumne ratiocinari videtur et sibi ipsa nefariam pestem machinari? N III, 66.

c. neutr.: dum possint se ipsa defendere; N II, 129. — ut non repugnet ipsum sibi; F IV, 29. si a falsis principiis profecta congruunt ipsa sibi; F IV, 53. inter sese ipsa pugnant; F II, 90.

ut ... per se ipsum possit iure laudari; F II, 45. ut ipsum per se invitaret et alliceret appetitum animi; F V, 17. et nascuntur et educantur ipsa per sese; N II, 129.

F. **alte Formen:** »ipsus hortatur me frater, ut ..;« T IV, 77. — »sentire ea aetate eumpse || ipsum || esse odiosum alteri«; C 25. vgl. **reapse. sepse.**

ira, Zorn, Erbitterung, Rache: I, 1. abest: ira procul absit; O I, 136.

defervescit: dum defervescat ira; T IV, 78.

est: ut ira sit libido poeniendi eius, qui videatur laesisse iniuria, excandescentia autem sit ira nascens et modo existens, quae θύμωσις Graece dicitur, odium ira inveterata, inimicitia ira ulciscendi tempus observans, discordia ira acerbior intimo animo || odio, al. || et corde concepta; T IV, 21. est .. ira ... ulciscendi libido; T IV, 44. an est quicquam similius insaniae quam ira? T IV, 52. quis .. potest ..., in quo ira (sit), non iracundus (esse)? T IV, 57. si naturalis esset ira; T IV, 79. (ius iurandum) non ad iram deorum, quae nulla est, sed ad iustitiam ... pertinet; O III, 104.

exardescit: ira exardescit; T II, 58.

existit: ne .. ira existat; O I, 136. post (exsistere) iram et metum; Ti 44. f. est; T IV, 21.

habet: ira ..., quae quam diu perturbat animum, dubitationem insaniae non habet; T IV, 77.

nascitur, observat: f. est; T IV, 21.

paret: duas partes ei (rationi Plato) parere voluit, iram et cupiditatem; T I, 20.

perducit: Aiacem .. ira ad furorem mortemque perduxit; T IV, 52.

perturbat: f. habet.

progreditur: quid est .., quo non progrediatur eodem ira, quo furor? T IV, 77.

versantur: in quibus (partibus) aegritudines, irae libidinesque versentur; T I, 80.

2. sum: f. I. est; T IV, 21.

II, 1. adhibeo: quid igitur huc adhibetis iram? T IV, 50.

concipio: f. I. I. est; T IV, 21.

dico: quam (iram) bene Ennius „initium" dixit „insaniae"; T IV, 52.

habeo: ipsam illam iram centurio habeat aut signifer vel ceteri; T IV, 55.

incendo: ut auditoris iram oratoris incendat actio; T IV, 48.

loco: quas (partes Plato) *suis* locis, iram in pectore, cupiditatem subter praecordia, locavit; T I, 20.

placo: »impius ne audeto placare donis iram deorum«; L II, 22.

prohibeo: prohibenda .. maxime est ira in puniendo; O I, 89.

provideo: »divorum .. iras (augures) providento«; L II, 21.

recludo: »quibus (repagulis) ego iram omnem recludam«; N III, 66.

removeo, segrego: intellegitur .. a beata inmortalique natura et iram et gratiam segregari; quibus remotis nullos a superis impendere metus; N I, 45.

subicio: lubidini (subiecta sunt) ira, excandescentia, odium ..; T IV, 16.

2. sum: consilio .. dominante nullum esse libidinibus, nullum irae, nullum temeritati locum; R I, 60.

3. differo ab: quae (iracundia) ab ira differt; T IV, 27.

pertineo ad: f. I, 1. est; O III, 104.

III, 1. ardor: illa etiam tertia parte animi, in qua irarum existit ardor, sedata; D I, 61.

impulsus: cuius (irae) inpulsu existit etiam inter fratres tale iurgium; T IV, 77.

motus: in illa altera (parte ponunt) motus turbidos cum irae, tum cupiditatis; T IV, 10.

pars: si (animus) est, trisne partes habeat, ut Platoni placuit, rationis, irae, cupiditatis, an ..? A II, 124.

2. metus ab: metus omnis a vi atque ira deorum pulsus esset; N I, 45.

IV, 1. efferri: »usque adeo studio atque odio illius ecferor ira;« T IV, 48.

excandescere: haec nullam habent || habere || vim, nisi ira excanduit || excanduerit || fortitudo; T IV, 43.

incendi: tum Gracchus ... incensus ira: „itane vero?" N II, 11.

incitari: aut ira aut aliqua perturbatione incitatus; O I, 23.

inflammari: qui (poëtae) .. ira inflammatos ... induxerunt deos; N I, 42.

invehi: »nec sors (est) nec ira caelitum invectum malum«; T IV, 63.

teneri: (id) neque ira neque gratia teneri; N I, 45.

turgescere: »cor .. meum penitus turgescit tristibus iris«; T III, 18.

2. cum: cum qua (ira) nihil recte fieri, nihil considerate potest; O I, 136.

per: quemquam paeniteret, quod fecisset per iram? T IV, 79.

iracunde, zornig: ago: hi nimis iracunde agunt; T III, 51.

facio: nihil ne in ipsa quidem pugna iracunde rabioseve fecerunt; T IV, 49. nisi forte, quae vehementer, acriter, animose fiunt, iracunde fieri suspicamur; T IV, 51.

iracundia, Zorn, Eifer, Jähzorn, Heftigkeit: I, 1. adest: quae (iracundia) etiamsi non adsit, tamen verbis atque motu simulandam arbitrantur; T IV, 43.

cadit: videtur mihi cadere in sapientem aegritudo. — num reliquae quoque perturbationes animi, formidines, libidines, iracundiae? T III, 7. sin autem caderet in sapientem aegritudo, caderet etiam iracundia; T III, 19.

differt: in aliis iracundia dicitur, quae ab ira differt; T IV, 27.

dissidet: Archytas iracundiam videlicet dissidentem a ratione seditionem quandam animi vere || ab animo removendam || ducebat; R I, 60.

est: ipsam iracundiam fortitudinis quasi cotem esse dicebant; A II, 135. quamquam ipsa iracundia libidinis est pars; T III, 11. iracundiam ... cotem fortitudinis esse dicunt; T IV, 43. ne ... sit .. iracundia tota levitatis; T IV, 50. ista bellatrix iracundia, cum domum rediit, qualis est cum uxore, cum liberis, cum familia? an tum quoque est utilis? T IV, 54.

redit: f. est; T IV, 54.

solent, videntur: iracundiae, || iracundae || contentiones concertationesque in disputando pertinaces indignae philosophia mihi videri solent; F I, 27.

tenent: non probares, si consilio pulso libidines ... iracundiaeve tenerent omnia? R I, 60.

2. sum: quem (Herculem) in caelum ista ipsa, quam vos iracundiam esse vultis, sustulit fortitudo; T IV, 50.

II, 1. accipio: accepimus .. deorum cupiditates, aegritudines, iracundias; N II, 70.

advoco: f. desidero.

definio: sic .. definitur iracundia: ulciscendi libido; T III, 11.

desidero: non .. desiderat fortitudo advocatam iracundiam; T IV, 52.
dico: quis .. misericordiam aut ipsam iracundiam morbum solet dicere? F III, 35. ubi sunt .. isti, qui iracundiam utilem dicunt ... aut naturalem? T IV, 79. f. I, 1. differt.
do: modo ne (Peripatetici) laudarent iracundiam et dicerent utiliter a natura datam; O I, 89.
duco: f. I, I. dissidet.
fatigo: (ut sapientia vitiosas partes fatigat), ut libidines, ut iracundias; R III, 37.
laudo: multis verbis iracundiam laudant; T IV, 43. f. do.
removeo: remove perturbationes maxumeque iracundiam; T IV, 54. f. I, I. dissidet.
repello: rectum est ... gravitatem retinere, iracundiam repellere; O I, 137.
repudio: illa .. (iracundia) omnibus in rebus repudianda est; O I, 89.
restinguo: hac (eloquendi vi) cupiditates iracundiasque restinguimus; N II, 148.
simulo: f. I, I. adest.
teneo: refrenet .. libidines, spernat voluptates, iracundiam teneat; P 33.
2. impero: cur ... ratio (imperat) libidini iracundiaeque? R III, 37.
medeor: »mederi posse rationem || ratione || iracundiae«; T III, 76.
permitto: tum, cum tu es iratus, permittis illi iracundiae dominatum animi tui? R I, 59.
3. vaco: qua (iracundia) quoniam (sapiens) vacat; T III, 19. vacandum ... est ... voluptate nimia || voluptate || et iracundia; O I, 69.
III. acerbitas: imperia severiora nulla esse putant sine aliqua acerbitate iracundiae; T IV, 43.
aculei: oratorem .. non modo accusantem, sed ne defendentem quidem probant sine aculeis iracundiae; T IV, 43.
IV, 1. duci: quae (leges) ad puniendum non iracundia, sed aequitate ducuntur; O I, 89.
efferri: iracundia etiam multi efferuntur; F V, 29.
ferri: cum exisse ex potestate dicimus eos, qui ecfrenati feruntur aut libidine aut iracundia; T III, 11.
inflammari: de Africano ... vel iurare possum non illum iracundia tum inflammatum fuisse; T IV, 50.
moveri: quasi vero atra bili solum mens ac non saepe .. iracundia graviore ... moveatur; T III, 11.
abl. comp.: quod nullum (vitium) erat iracundia foedius; T IV, 54.
2. cum: nec cum iracundia aut pertinacia recte disputari potest; F I, 28.
sine: nos ... et refellere sine pertinacia et refelli sine iracundia parati sumus; T II, 5. sine hac gladiatoria iracundia videmus progredientem apud Homerum Aiacem multa cum hilaritate; T IV, 49.

iracundus, jähzornig, heftig: A. alqs: est .. aliud iracundum esse, aliud iratum; T IV, 27. quis .. potest ..., in quo ira (sit), non iracundus (esse)? T IV, 57. quo modo ... si naturalis esset ira, .. alius alio magis iracundus esset? T IV, 79. qui .. natura dicuntur iracundi; T IV, 80.
contentiones: iracundiae, || iracundae || contentiones ... indignae philosophia mihi videri solent; F I, 27.
homines: ut ... alii (homines) libidinosi, alii iracundi aut crudeles aut superbi sint; Fa 8.
sapiens: libidinosum .. et iracundum ... censemus esse sapientem? T IV, 57.
senes: sunt morosi et anxii et iracundi et difficiles senes; C 65.
B, I. est: iracundus non semper iratus est; lacesse, iam videbis furentem; T IV, 54.
II. nomino: bene .. nostri, cum omnia essent in moribus vitia, quod nullum erat iracundia foedius, iracundos solos morosos nominaverunt; T IV, 54.

irascor, zürnen: I. alqs: desinerent irasci; A II, 146. virum denique videri negant, qui irasci nesciat; T IV, 43. an quisquam potest sine perturbatione mentis irasci? T IV, 54. an tibi irasci tum videmur, cum quid in causis acrius et vehementius dicimus? T IV, 55. qui (Iuppiter) neque irasci solet nec nocere; O III, 104.
cives: ut, si minima vis adhibeatur imperii, (cives) irascantur; R I, 67.
condiscipuli: (condiscipuli) solent .., id quod virorum bonorum est, admodum irasci; L I, 21.
deus: quem (deum) omnino irasci posse negatis; N III, 91. numquam nec irasci deum nec nocere; O III, 102.
orator: oratorem .. irasci minime decet; T IV, 55.
sapiens: numquam .. sapiens irascitur; nam si irascitur, etiam concupiscit; T III, 19. quod quoniam non cadit in sapientem, ne ut irascatur quidem cadit; T III, 19.
II. alicui: si quando, si forte || [si forte] || tibi visus es irasci alicui; R I, 59. si irascamur aut intempestive accedentibus aut inpudenter rogantibus; O I, 88.
inimicis: nec .. audiendi, qui graviter inimicis irascendum putabunt; O I, 88.
poëtis: quid poëtis irascimur? T II, 28.

iratus, zornig, erzürnt: A. alqs: Parmenides, Xenophanes ... versibus increpant eorum adrogantiam quasi irati, qui ..; A II, 74. est .. aliud iracundum esse, aliud iratum; T IV, 27. ut magis placati quam irati esse videantur; T IV, 48. »iratus pugno«; T IV, 48. ego ne Torquatum quidem illum ... iratum existimo Gallo torquem detraxisse, nec Marcellum apud Clastidium ideo fortem fuisse, quia fuerit iratus; T IV, 49. Herculem ... iratumne censes conflixisse cum Erymanthio apro aut leone Nemeaeo? an etiam Theseus Marathonii tauri cornua conprehendit iratus? T IV, 50. mihi ne Scipio quidem ille pontufex maxumus ... iratus videtur fuisse Ti. Graccho tum, cum ..; T IV, 51. si quid (fortiter) fecimus, certe irati non fecimus; T IV, 52. cum iam rebus transactis et praeteritis orationes scribimus, num irati scribimus? T IV, 55. num aut egisse umquam iratum Aesopum aut scripsisse existimas iratum Accium? T IV, 55. qui (Archytas) cum vilico factus esset iratior, „quo te modo“, inquit, „accepissem, nisi iratus essem!“ T IV, 78. cum civili bello victor iratus (Marius) necessariis Catuli deprecantibus ... respondit ..; T V, 56. mihi Alabandus, tibi Hercules sit iratus! N III, 50. quod ... neque ita (me) gessi, quasi homini aut temporibus iratus; D II, 6. tum, cum tu es iratus, permittis illi iracundiae dominatum animi tui? R I, 59. „a te infelicem“, inquit vilico, „quem necassem iam verberibus, nisi iratus essem“; R I, 59. quod de Hippolyti interitu iratus optavit; O I, 32. iratus qui accedet ad poenam; O I, 89. ut ea facere videamur irati; O I, 136. num iratum timemus Iovem? O III, 102. quid .. iratus Iuppiter plus nocere potuisset, quam nocuit sibi ipse Regulus? O III, 102. non fuit Iuppiter metuendus ne iratus noceret; O III, 104. ne iratus quidem Iuppiter plus Regulo nocuisset, quam sibi nocuit ipse Regulus; O III, 105.

animus: iratus animus eius modi est; numquam igitur sapiens irascitur; T III, 19.
deus: hi duo illos oculos orae maritumae effoderunt, non iratus aliqui ... deus; N III, 91.
filius: qui (Pomponius) illum (filium) iratum allaturum ad se aliquid contra patrem arbitraretur; O III, 112.
iracundus: iracundus non semper iratus est; lacesse, iam videbis furentem; T IV, 54.
pontifex: f. alqs; T IV, 51.
victor: f. alqs; T V, 56.
B, 1. exeunt: iratos proprie dicimus exisse de potestate, id est de consilio; T IV, 77.
II. cognosco: iratum propitium, laetantem dolentem (oculi cognoscunt); N II, 145.
III. proprius: proprium est .. irati cupere, a quo laesus videatur, ei quam maxumum dolorem inurere; T III, 19.
IV. impetus: multo .. et in hostem et *in* inprobum civem vehementiores iratorum impetus esse; T IV, 43.
ora: licet ora ipsa cernere iratorum; O I, 102.

ironia, Ironie: ironiam .. alterius, perpetuam praesertim, nulla fuit ratio persequi; A II, 74.

irr— f. **inr—**

is, er, derjenige, derselbe, so beschaffen: A. **bei Substantiven:** I. **attributiv:** 1. **ohne Zusatz:** a. **Eigennamen:** is, quem modo dixi, Alexander; O II, 26. Apollinem eum; N III, 55. Apollinum antiquissimus is; N III, 57. ad eum, qui tibi semper in ore est, Catonem; L I, 6. is, qui ... est missus, Cineas; T I, 59. in eo M. Crasso; F V, 92. eius, qui nunc floret, Cratippi; D II, 100. eius, quem dico, Deci; C 43. Diogenes, et is quidem *idem* sentiens; T I, 104. eum, quem ... vidistis Romae, Diogenem Stoicum; C 23. is, cuius modo mentionem feci, Ennius; C 14. eius ... quem dixi, Hegesiae; T I, 84. is Hercules; N III, 42. *Lycurgus γέροντας Lacedaemone* appellavit, nimis is quidem paucos; R II, 50. Marcellum eum; Fa 33. P. Scipionem ... eum; O III, 1. is .. Tages; D II, 50. eum Torquatum; F I, 23. Volcanum eum; N I, 83. — ab eo ... Stoico; A II, 98. — eius Academiae; A II, 113. — eam Graeciam; T V, 10. — ab iis Parilibus; D II, 98.
b. **Gattungsnamen:** ea (honesta actio); F III, 22. ea .. actio; O I, 153. eam (actionem); F III, 44. eas (actiones); O I, 83. ad eas actiones; F V, 60. *eius* (adfectionis); T V, 27. ea ... adsensio; A II, 37. ea (adsensio); Fa 43. eas (adsensiones); Fa 40. 44. eam (adsentationem); Lae 97. ea (adsentatione); Lae 97. adversarius is; A II, 12. eum (adulescentem); F V, 76. adulescentes, et ii quidem ... indocti; C 75. iis (adulescentibus); R I, 67. in iis adulescentibus; F II, 117. eae (aedes); O III, 67. aedes eas; O III, 67. aegritudo .., sed ‖sit‖ ea modica; T IV. 40. eam (aegritudinem); T III, 25. aegritudinem ... eam; T III, 78. ea (aegritudine); T III, 15. IV, 14. in ea (aegritudine); T IV, 83. ea (aemulatione); T IV, 17. eae (iustitia, aequitas); A I, 23. eius (aequitatis); A II, 23. is (aër); N II, 101. eum (aëra); T I, 43. N II, 66. ei (aëri); N II, 66. eo (aëre); N II, 66. ab aëre eo; N II, 18. ex eo (aëre); A II, 118. sine eo (aëre); N II, 83. eorum (argenti, aëris); D I, 116. ea aestimatio; F III, 34. ea (aestimatio); F III, 44. eorum (aestuum); N III, 24. ea (aetas); N I, 51. ista ‖ea‖ (aetas); R I, 58. eius aetatis; C 76. ea aetate; O II, 47. »ea aetate«; C 25. in iis aetatibus; F V, 62. ea (aeternitas); N I, 21. eum, quem ante dixi, aethera; N I, 39. cum eo (aethere); N II, 66. in eo (aethere); N II, 42. eum (agrum); C 54. eos (agros); N II, 130. C 60. eos agros; R II. 4. ex ... eo (agro); L II, 67. is .. agnus; D II, 39. ad eum agnum; D II, 39. ea (alvus); N II, 136. eos (ambitus); Ti 33. eae (amicitia, iustitia); A I, 23. ea (amicitia); Lae 19. eam (amicitiam); F II, 80. eas (iustitiam, amicitiam); F III, 70. eius (amicitiae); Lae 31. 32. ex ea (amicitia); Lae 82. ob eam (amicitiam); Lae 25. propter eam (amicitiam); Lae 48. sine ea (amicitia); F II, 82. eos (amicos); O I, 43. Lae 84. amicos ... eos; Lae 79. eos amicos; Lae 90. eorum (amicorum); Lae 61. iis (amicis); O I, 91. ab iis ‖eis‖ (amicis); Lae 38. ab iis (amicis); Lae 82. de iis amicis; Lae 38. inter eos (amicos); Lae 61. ea, quam dixi, .. amputatio; C 53. iis (angoribus); O II, 2. eas angustias; T I, 45. iis angustiis; T III, 16. angustiis .. iis; R VI, 25. eos anhelitus; D II, 44. aniculis, et iis quidem indoctis; N I, 55. ea (anima); N II, 138. ex ea (anima); N II, 138. id (animal); F IV, 28. (acc.) N II, 42. Ti 10. ei (animali); F V, 24. eorum (animalium); N III, 29. ><. O II, 11. ab eo (animali); F IV, 18. ab iis animalibus; F II, 31. in eo (animali); F IV, 34. eius (animantis); Ti 46. eo (animante); Lae 49. earum (animantium); F IV, 28. eorum .. animantium; N II, 133. in iis animantibus; N II, 128. is (animus); F IV, 36. T I, 46. D II, 128. is .. animus; T I, 42. is animus; C 83. eum (animum); T I, 60. III, 5. V, 87. C 66. 78. 79. Ti 21. eius (animi); T I, 50. 62. IV, 30. V, 39. ei (animo); A II, 25. F IV, 58. T I, 43. 56. 70. D I, 113. Ti 21. eo .. animo; F II, 78. T III, 51. eo ... animo; T I, 118. eo animo; L I, 53. eo (animo); L I, 60. ei ... animi; T IV, 80. eos (animos); F I, 47. D II, 119. iis (animis); T I, 72. ><. II, 13. Lae 13. fr V, 97. ad eum (animum); T I, 46. in eo (animo); T I, 56. III, 76. D II, 139. in eis (animis); T IV, 58. per eum (animum); T I, 56. eo .. anno; O III, 95. eius anuli; O III, 38. eius appetitionis; F IV, 58. eae (adpetitiones); T IV, 22. is (adpetitus); T IV, 47. eum, quem diximus, .. appetitum; F V, 24. eum (adpetitum); T IV, 11. ii (appetitus); O I, 102. earum (aquarum); N II, 27. in iis aquis; N II, 27. ad eam (aram); L II, 58. is ardor; N II, 31. is .. ardor; N II, 32. eorum (argenti, aeris); D I, 116. id (argumentum); A II, 36. eorum (argumentorum); F IV, 9. eius (arietis); T V, 115. »eius (arietis)«; D I, 44. arma ... ea; D I, 74. ea res ‖ars‖; A I, 3. ars ea; F III, 72. eam .. artem; R I, 20. eius (artis); T III, I. ea (arte); R I, 2. artes eae; O I, 150. eae (artes); O I, 151. eas .. artes; F I, 72. eas artis; R I, 33. earum (artium); F IV, 67. N II, 87. earum .. artium; N III, 23. D I, 24. iis (artibus, abl.); A II, 107. ><. iis artibus; F I, 26. III, 9. R I, 62. in ea arte; A II, 92. in iis (artibus); F III, 18. in iis artibus; N II, 145. ea (aspera arteria); N II, 136. in eam (asperam arteriam); N II, 136. eos (artifices); Fa 11. ex iis (arvis); N I, 122. iis (asellis); R I, 67. asperitate ea; Lae 87. super eam (aspidem); F II, 59. ea (astra); T I, 62. ><. eorum (astrorum); N II, 43. 44. in iis (astris); N II, 42. ea (atomus); Fa 22. 47. eas (atomos); Fa 18. earum (atomorum); N I, 69. iis auctoribus; O II, 42. ea (auctoritas); C 61. Lae 44. eius (auditus); N II, 144. eum (App. Claudium augurem); D I, 105. eorum (augurum); L II, 31. id (augurium); T I, 33. eam (avem); N II, 124. eius (avis); D II, 73. ei (avi); D II, 73. eae (aves); N II, 160. eas aves; D I, 27. earum (avium); N II, 124. ad eas avis; N II, 124. eas (aures); O III, 5. id (aurum); D II, 134. ex eo

auro; D I, 48. eorum auspiciorum; D I, 27. iis .. auspiciis; D II, 21. iis (auspiciis, abl.); D I, 7. II, 76. ><. eum (avum); C 19. eius (avi); F IV, 66.

earum bacarum; N II, 127. earum (bacarum); D I, 116. basis ... ea; N II, 125. ea (sive beatitas sive beatitudo); N I, 95. eius belli; O III, 49. ea bella; O I, 38. in id bellum; O II, 45. beluam, et eam docilem; R II, 67. earum (beluarum); N II, 161. iis (beluis); N II, 161. ex ea (belua); N I, 101. ea (beneficia); O I, 49. 56. iis beneficiis; O II, 63. de iis (beneficiis); O II, 72. eae bestiae; N II, 128. || eae || (bestiae); O II, 14. eas (bestias); O II, 14. earum (bestiarum); T V, 38. N II, 128. Lae 27. iis (bestiis); F II, 109. N II, 128. iis || his || (bestiis); T V, 38. ab iis (bestiis); F II, 32. ex iis (bestiis); O II, 14. in bestiis aquatilibus iis; N II, 124. id (summum bonum); F II, 42. V, 22. 37. id bonum; F III, 21. bonum ... id; F III, 33. id ... summum bonum (acc.); F I, 57. V, 87. id (summum bonum); O I, 5. eius (summi boni); F V, 44. eius (boni); T I, 99. eo (bono); T I, 88. ea (bona); F V, 93. T V, 45. (acc.) T V, 76. eorum .. bonorum; F III, 43. eorum (bonorum); F V, 81. iis bonis; F I, 57. ab eo (summo bono); F III, 2. ad id (summum bonum); A I, 21. F IV, 8. ex iis (bonis); F II, 78. T V, 45. in iis (bonis); F IV, 17. sine iis (bonis); T V, 47. eorum (boum); N II, 159. ex eo (bubulco); D I, 57. eam (buculam); D I, 48.

eius (caeli); D I, 130. Ti 19. in eo (caelo); D I, 97. eas (caerimonias); N III, 5. calorem eum; N II, 31. eius caloris; N II, 27. de .. eo calore; N III, 18. iis (canibus); R I, 67. eos (cantus); T I, 41. capedunculis iis; N III, 43. in eas captiones; D II, 41. id .. caput; N II, 108. id (caput); D I, 16. id (caput iecoris); D II, 32. id (caput, acc.); D I, 16. id (caput iecoris); D II, 37. ab eo quasi capite; F V, 17. eam ... caritatem; O II, 29. ea. quam exposui, caritate; F V, 66. ea (caritate); O II, 30. ex ea caritate; Lae 27. ex iis (carminibus); N II, 104. in castra .. ea; O III, 113. eos casus; T V, 3. eorum (casuum); T III, 31. in eum casum; D II, 20. is (catulus); F III, 48. ii (catuli); F IV, 64. eos (caules); N II, 120. ea causa; T V, 2. Fa 34. eam (causam); A I, 10. T I, 90. eam causam; F IV, 19. Fa 44. quartam causam esse, eamque vel maximam; N II, 15. eam .. causam; N III, 37. eius (causae); L II, 46. eae causae; Fa 41. eas (causas); D I, 126. esse causas inmutabilis, easque aeternas; Fa 28. nulla .. earum est causa; Fa 36. earum ... causarum; C 15. ad eam causam; R I, 41. in ea causa; R III, 26. ob: s. **causa,** V, 2. ob (44 St.) B. I, S. 396, b. ea (cautio); T IV, 13. ea celeritate; N I, 24. eos (censores); L III, 47. »ad eos (censores)«; L III, 11. in id certamen; T II, 62. is (cibus); N II, 24. is cibus; N II, 123. D I, 62. eo cibo; F II, 64. N II, 137. D II, 119. eo (cibo); N II, 128. is ... circus; R VI, 16. eos (cives); A I, 26. R I, 54. II, 26. eorum (civium); F I, 7. eis (civibus); R II, 26. eius (civitatis); O I, 124. eius civitatis; O II, 81. eae (civitates); O III, 87. eas (civitates); N III, 93. earum (civitatum); O I, 35. iis (civitatibus); O III, 87. ex ea civitate; T II, 27. in ea civitate; R II, 34. O III, 83. in ea (civitate); P 27. in iis civitatibus; R I, 53. eas || eos || (classis); R II, 39. eas (cogitationes); T I, 6. ab ea cogitatione; A II, 66. sine ea cogitatione; fr V, 94. eius (cognitionis); T I, 48. cognomen id; R VI, 11. id .. cognomen (acc.); F V, 4. in eo colle; R II, 20. ><. eam (coloniam); D I, 102. ea (columna); D I, 48. ea (comitia); R II, 36. ea commendatione; F V, 33. ea (commoda); N I, 16. iis || his || (commodis); T IV, 17. eas (commutationes); R I, 65. ea .. conparatione; Ti 15. eam (comprehensionem); A I, 42. non comprehensionem modo rerum, sed eam stabilem; A II, 23. in eam (comprehensionem); A I, 42. is .. concentus; R II, 69. eas (conchas); N II, 124. in eandem || eam || (concham); F III, 63. ex iis (conchis); N II, 124. in eo conclavi; D II, 20. ea conclusio; A II, 40. conclusio ... ea; D II, 103. ea (concordia); R II, 69. eam (concordiam); F III, 21. ea .. concursatione; Ti 29. ea .. condicione; T I, 93. in ea condicione; R I, 43. ad eum (coniectorem); D II, 62. ea (coniectura); D I, 25. eam (coniecturam); D II, 129. ab iis coniecturis; D II, 13. eam (coniunctionem); Ti 25. ea coniunctione; L I, 43. eas (coniunctiones); Ti 24. ea .. conlatione; T IV, 27. consectionis eius; D I, 116. id .. consilium; R I, 41. id (consilium, acc.); O III, 49. consilio .. ei; O I, 75. eo .. consilio; F I, 72. ea consilia; Fa 2. ad eos (consolatores); T III, 73. ea .. constantia; A II, 23. eas (constantiam, virtutem); O II, 6. constantiae .. eius; Lae 65. ad eam, quam ... tracto, constantiam; Lae 65. eam constitutionem; F V, 45. eius .. constitutionis; O III, 117. ista consuetudo, eaque Graecorum; Lae 17. ea (consuetudine); D II, 150. ad eam consuetudinem; T V, 111. ei (consuli); L III, 16. eos (consules); D II, 74. ante eum consulem; C 43. unum consulatum .., et eum quidem cum repulsa; T V, 54. consulatus eius; F II, 76. eius (consultationis); L II, 46. id (senatus consultum); D I, 59. eam .. controversiam; F III, 6. eam (controversiam); L I, 54. earum (controversiarum); F IV, 57. id (conventum); O I, 32. eo .. convivio; T V, 100. eas rerum copias; N II, 158. eas (copias); O I, 44. in ea (verborum copia); F III, 5. eius copulationis; Ti 22. id (cor); D II, 37. ><. eam (corniocem); A II, 128. cornibus iis; N II, 149. id corpus; T III, 10. (acc.) R VI, 26. eorum corporum; N II, 93. iis (corporibus); T V, 3. (abl.) T I, 36. iis corporibus; N II, 59. ab iis (corporibus); T I, 72. ex eo (corpore); D II, 137. ex eis (corporibus); C 80. in eo (corpore); Ti 14. 47. fr V, 96. eam ... correctionem; A I, 35. ab ea (corruptela); L I, 33. id (crimen); C 67. in ea culpa; R II, 60. ea .. cupiditas; F V, 55. ea (cupiditas); T IV, 62. eam (cupiditatem); F II, 27. eam cupiditatem; T IV, 24. eae (cupiditates); F I, 44. earum cupiditatum; F I, 45. earum (cupiditatum); F I, 64. iis (cupiditatibus); F I, 53. cupiditatibus iis; Lae 82. ea (curia); D I, 30. eum cursum; R I, 3. eum .. cursum; R I, 10. lunae cursus ... eique proxima ..; Ti 29. eam (custodem); L II, 42. ei (cylindro); Fa 43.

in ea dea; N II, 67. ob eam .. debilitatem; F I, 49. id ... decretum; A II, 29. in eo (decreto); A II, 29. eam definitionem; A II, 18. ea definitione; A II, 43. ea (delectatio); O II, 56. ab iis (delictis); O II, 145. eas (denicales); L II, 55. eorum (dentium); N II, 134. [ab iis (dentibus)]; N II. 134. ea (detrimenta); F III, 69. deus is; R VI, 15. Ti 20. is deus; Ti 40. deum, et eum quidem deum; T I, 114. eum (deum); N I, 22. 26. 104. eius (dei); T I, 70. ><. N I, 29. 34. 103. Ti 17. ei (deo); A I, 29. eo (deo); N II, 45. eos (deos); N I, 25. 39. 45. 112. II, 3. 44. 71. ><. ><. 76. III, 6. 40. 64. D I, 10. 132. II, 40. 104. hos || eos || deos; N III, 53. eorum (deorum); T III, 72. N I, 42. 43. 44. 116. II, 45. 60. 75. 79. III, 15. 40. 44. 70. 84. D I, 117. L II, 15. 32. Ti 37. 38. 39. fr IX, 11. eorum .. deorum; D I. 75. eosdem || eorum (deorum) ||; L II, 32. eorum || eos || (deorum); Ti 37. eorum || [eorum] ||

(deorum); Ti 38. iis (dis); F III, 73. O II, 12. (abl.) N III, 64. ab eo (deo); N I, 121. II, 77. ab iis (dis); F III, 66. N I, 2. ><. 3. ><. 50. 116. II, 3. 166. III, 6. D I, 10. 104. II, 105. O III, 28. in iis (dis); N II, 79. inter eos (deos); D II, 38. eum (dictatorem); R I, 63. dictum id; T V, 60. ea (dicta); O I, 104. is dies; D I, 50. eum (diem); F II, 103. ><. eum diem; T V, 88. eius diei; T I, 114. eo .. die; D II, 65. eorum (dierum); L I, 9. in eum diem; R II, 70. in eos dies; L II, 55. per eos dies; R I, 14. eam (differentiam); A II, 111. ea difficultas; N II, 45. ex ea difficultate; F IV, 68. in eas difficultates; Fa 39. eius .. dignitatis; F I. 11. is, quem exquirimus, dilectus; O III, 46. eo dilectu; F I, 36. eam diligentiam; Lae 60. ea .. disciplina; A II, 114. F IV, 6. ea (disciplina); F I, 37. O II, 6. eam disciplinam; F I, 13. III, 26. eam (disciplinam); D II, 50. eius disciplinae; F V, 9. D I, 6. eius ..., de qua loquor, disciplinae; T IV, 4. eas (disciplinas); F III, 11. ab ea disciplina; A I, 34. T II, 7. ad eam (disciplinam); A II, 8. ad eam .. disciplinam; T IV, 6. in iis .. disciplinis; R IV, 4. praeter eam (disciplinam); A II, 7. iis (discipulis); R I, 67. ea (discriptio); L III, 12. ea disputatio; T III, 57. eam .. disputationem; N II, 75. eius disputationis; Lae 3. ei disputationi; F I, 13. eas (disputationes); T I, 8. ex ea disputatione; T II, 2. in eas disputationes; A II, 77. ea (dissensio); N I, 2. ea .. dissensio; R VI, 1. earum (dissimilitudinum); A II, 43. ea dissimulatione; A II, 15. ea divinatio; D I, 127. ea (divinatio); D II, 21. eam (divinationem); D II, 13. 25. eius (divinationis); D II, 130. ei (divinationi); D II, 12. eas (divitias); F III, 49. IV, 73. »divos .. eos«; L II. 19. is (dolor); T V, 76. ><. ><. dolorem eum; F I, 32. eum (dolorem); F II, 88. 93. IV, 72. T II, 33. eius (doloris); F I, 40. V, 94. eos (dolores); F I, 49. III, 42. in eo (dolore); F IV, 23. iis (dominis); T II, 41. his || iis || (dominis); P 33. domus ... una, eaque communis; D I, 131. eam (domum); N III, 26. in domo, et ea quidem augusta; F I, 65. in ea (domo); N III, 85. O I, 139. id donum; N III, 87. draco is; D II, 135. ex ea (dulcedine); F III, 1. eius (ducis); N II, 125. Lae 28.

ea animi elatio; O I, 62. cum ea (eloquentia); fr V, 45. ea (emolumenta); F III, 69. ea (epistula); F II, 100. epistulam ... eam; F II, 100. eo (equo); Lae 68. iis (equis); R I, 67. (abl.) O I, 90. iis ... erratis; T V, 62. eo errore; N II, 73. Lae 10. erroribus .. iis (dat.); A II, 45. in eo .. errore; R III, 27. ob eum .. errorem; F I, 43. iis escis; N II, 59. eventis, iis praesertim; D II, 27. praeter eos eventus; L II, 48. eorum (eventuum); T III, 31. ea, quam ... commemorabas, eversio; A II, 99. id ... exemplar; Ti 4. id (exemplar); Ti 6. plurimis .. exemplis ..., et iis quidem claris; D II, 8. in iis .. exemplis; O III, 78. exercitationum earum; P 5. iis exercitationibus; F II, 64. ex ea (exercitatione); F I, 32. eos (exitus); N III, 89. in ea .. expletione; F V, 40. id (exilium); T V, 106. eam (expectationem); R I, 37.

eam fabulam; C 22. ea facie; N I, 81. ad id (facinus); O III, 37. id ... factum; O III, 86. eius facti; F III, 58. eo facto; T V, 60. ea facultas; fr V, 88. eam .. facultatem; N II, 168. eam facultatem; N III, 8. eius (famae) causa; F III, 57. ex ... ea || ex || fama; L II, 44. sine ea (populari fama); F II, 50. ab ea familia; T I, 55. in ea familia; F II, 61. »praeter ... famulos, eosque iustis diebus«; L II, 22. id fatum; Fa 39. earum (ferarum); F I, 34. »eas (ferias)«; L II, 19. eorum (aeris, ferri); D I, 116. eius (fidei); A II, 23. earum (fidium); F IV, 75. D II, 9. ea (figura); T IV, 31. ea figura; R VI, 26. eam (figuram); D I, 23. ea figura (abl.); N I, 48. II, 47. eae ... figurae; N I, 54. ea (filia); F II, 66. eum (filium); F I, 24. ><. [O I, 36. ><.] 37. eius (filii); F I, 24. eos (filios); F V, 82. R II, 34. in eo filio; F I, 24. eius (finis); F III, 54. ad eum, quem dixi, finem; F III, 54. ad finem ... eum; F IV, 68. usque ad eum finem; N II, 129. id (flumen); L II, 6. ea .. forma; R II. 43. eam formam; R I, 53. ea forma (abl.); N I, 24. 107. R VI, 10. Ti 17. ea (forma); N I, 90. eae .. formae; N I, 54. formas eas; T III, 46. earum (formarum); N II, 47. ex iis (formis); N II, 93. eas .. formidines; T I, 36. formulam composuerunt, et eam quidem plenam; A I, 17. eam (fortitudinem); T IV, 53. O I, 62. eius (fortitudinis); T II, 32. ea fortuna; R II, 50. eius (fortunae); O II, 19. eius .. fossae; T V, 59. is (frater); Lae 69. ex iis fratribus; C 65. eos (fructus); T II, 2. eius (frugalitatis); T III, 17. eas fruges atque fructus; N II, 37. earum (frugum); D I, 116. id (fulmen); D II, 44. ad ea, quae posui ..., fundamenta; O I, 31. eum (fundum); O II, 84. is furor; D I, 80.

eas (gallinas); N II, 124. ab iis (gallinis); N II, 124. ille gemitus .... ei qui se dederit ..; T II, 57. ea gens; R VI, 19. earum gentium; D II, 45. apud eas (gentes); N I, 62. in ea .. gente; T V, 77. quam sit subtile ... disserendi genus, idque cum Graecis, tum magis nobis; F III, 3. neque .. genus id ... non valet, sed id || [id] || haud sciam an plurimum; T III, 55. id genus; T III, 81. R II, 56. genus ..., idque vel maxime ingenuum; T V, 9. id, quod Scipio laudabat, ... genus; R III, 23. id .. genus; R III, 46. id (genus); R I, 69. III, 47. id (genus, acc.); R II, 65. L II, 17. Ti 21. genus id; R IV, 10. id ... genus; O I, 117. id genus; O I, 160. eius || cuiusvis || generis; F II, 63. eius generis; F III, 58. ><. V, 67. D I, 71. 121. II, 107. O III, 50. generis eius; O I, 51. ei generi; P 51. eo (genere); T III, 81. ea genera; D I, 9. 72. ea, quae dico, .. genera; D I, 85. ea (genera); D I, 113. II, 109. ea .. genera; D II, 109. tria genera ..., eaque mortalia; Ti 41. ea genera (acc.); A I, 38. N I, 97. ea (genera); D II, 100. eorum (generum; N II, 84. R I, 54. ab iis (generibus); T I, 42. ad id genus; D I, 130. de eo genere; R II, 31. O II, 72. III, 13. ex eo genere; F III, 70. IV, 8. 15. Fa 12. Ti 50. ex eis (generibus); R II, 65. in eo (genere); A I, 3. in eo genere; A II, 20. F III, 69. IV, 28. 29. 36. T I, 3. 7. V, 40. N I, 15. L III, 14. O I, 17. 26. C 45. sine eo genere; F II, 115. eos (gladiatores); T II, 41. ea (gloria); T III, 3. ><. O II, 31. eius (gloriae); T III, 4. ><. iis (gradibus); P 11. ab eo (grassatore); Fa 34. »ea gratia«; N III, 67. ea, quae desideratur ..., gravitas; F V, 13. eam (gravitatem); O I, 112. ex iis (gregibus); N I, 122. eae (grues); N II, 125. grues ...; ab iis || [ab iis] ||; N II, 125. (grus) ex iis; N II, 125. in eo (gymnasio); F V, 1.

in ea .. haeresi; P 2. eorum (haruspicum); D II, 86. eam, qua erat transfixus, hastam; F II, 97. eius hereditatis; P 48. eorum (heredum); O III, 76. in ea (historia); L I, 5. iis (histrionibus); O I, 129. is homo; L I, 41. is (homo); O III, 75. eum (hominem); A I, 21. F IV, 37. R I, 1. eum .. hominem; P 17. eius (hominis); F IV, 36. T V, 47. O I, 96. eius hominis; R II, 51, ei (homini); F III, 67. IV, 28. || ei || (homini); L I, 26. iusto homine eoque ..; O I, 31. eos (homines); F III, 38. 67. T V, 5. N II, 140. R II, 25. O III, 114. homines eos; N I, 39. eorum (hominum); A II, 43. R I, 28. de .. hominum

memoria .., et eorum maxume; T 1, 59. hominum, .. urbium earum; N I, 108. in hominum .. auctoritate, et eorum inlustrium; Lae 4. iis (hominibus, dat.); N III, 70. 71. R VI, 15. O I, 147. III, 52. ab eo (homine); T II, 45. ad eum (hominem) augendum; O II, 21. cum iis (hominibus); F II, 45. O I, 46. his || iis || de hominibus; L III, 29. in eo (homine); F IV, 36. N II, 16. P 42. in iis (hominibus); O II, 33. ea (honestas); O III, 35. eam (honestatem); F IV, 59. eius (honestatis); F V, 69. in ea (honestate); F II, 48. sine ea (honestate); F II, 50. T V, 87. eos (honores); T V, 104. ad eos (honores); A fr 4. eum (hostem); R II, 6. eorum (hostium); T II, 59.

»eo .. ictu«; D I, 44. eius (iecoris); N II, 137. ei (iecori); N II, 137. is (ignis); N III, 36. «eum (ignem)»; T II, 23. eum (ignem); Ti 35. ×. aut ei ... igni ... aut ei; N II, 40. eorum ignium; N II, 41. || eis (ignibus) ||; N II, 27. ab eo (igne); A II, 118. cum eo igne; Ti 49. eam (imaginem); T I, 92. earum (imaginum); N I, 29. in eas imagines; N I, 49. ea .. inmanitate; Lae 87. ea, quam dixi, ... inmissio; C 53. eorum imperatorum; N III, 15. id (imperium); N II, 11. ea (imperia); R I, 68. »iis (imperiis)«; L III, 6. ei (inpotentiae); T IV, 35. ×. id (incendium); R I, 1. ea (incommoda); N I, 23. ob ea .. incommoda; F I, 53. ea ... infirmitas; A II, 7. ea (ingenia); C 22. id .. initium; A II, 24. eam .. iniuriam; O II, 63. ad ea instrumenta; R III, 5. sine eo instrumento; F V, 7. eius insulae; N II, 165. in ea (intellegentia); O III, 81. ex ea (intemperantia; T IV, 22. ad eum (interpretem); D II, 62. eorum (interpretum); D II, 144. magna ..., neque ea naturalis ... interpretatio; D I, 116. eas interrogationes; A II, 46. eum (inventorem); T I, 48. per eum (inventorem); T I, 48. ob eas (invidias); O II, 20. »sis || iis || (iris)«; L II, 21. ea, quae ... moveat, iucunditas; F II, 14. iudices ii; T I, 98. eorum (iudicum); F II, 36. id (iudicium); Lae 92. ea (iudicia); T I, 113. in eis (iudiciis); T IV, 15. id (ius); L I, 14. II, 47. (acc.) F III, 67. 71. L I, 14. O II, 42. eo (iure); L III, 16. de ... eo (iure); L II, 47. eae (iustitia, aequitas); A I, 23. ea (iustitia); L I, 42. 48. O II, 34. eas (iustitiam, amicitiam); F III, 70. eam iustitiam, ... non eam; R III, 18. eius (iustitiae); O II, 40. iuvenes ii; T I, 113.

lacus is; D I, 100. II, 60. »eam (laetitiam)«; L II, 22. in ea (lamina); L II, 58. ea lanx; F V, 92. eas (laudes); L II, 62. »earum .. laudum«; L II, 19. ad eam laudem; O I, 116. ad eas laudes; O I, 116. iis (legatis); T V, 91. ex iis (legatis); D I, 100. ea (lex); L I, 19. ×. ×. eam (legem); N I, 36. legem ... eam; R II, 53. eius (legis); R III, 33. eius legis || [legis] ||; L II, 14. ea lege; T III, 48. 59. R I, 38. IV, 12. ea .. lege; O III, 52. eae leges; L I, 42. eas (leges); L I, 42. P 34. eas ... leges; L II, 14. earum (legum); R V, 5. O III, 83. ab ea (lege); L I, 58. contra eam (legem); F II, 55. liber is; D II, 3. eum librum; T I, 24. C 13. eo libro; F I, 2. D II, 1. eos (libros); F III, 7. T II, 7. ex eo libro; T V, 1. in eo libro; A II, 102. F II, 100. T I, 83. 102. V, 24. N I, 32. 41. O II, 56. 87. C 54. 59. ×. in eo .. libro; T III, 41. in eo (libro); T III, 54. in iis libris; N I, 37. D II, 148. R IV, 1. L I, 27. O II, 60. III, 63. in aliis || illis, iis || libris ... itemque in iis; Fa 1. eam (liberalitatem); O II, 63. ea liberalitate; O I, 43. earum (legum et libertatis); O III, 83. eam (libidinem); R III, 37. eas (libidines); L III, 31. eas, quae nullae essent, libidines; fr V, 50. eam (licentiam); O I, 103. ea (lingua); N II, 149. eius (linguae); N II, 135. eae (linguae); D II, 96. in ea (lingua); F III, 5. in iis linguis; T V, 116. iis .. litteris; T V, 105. eius litui; D I, 30. eo (lituo); D I, 30. locus is; A II, 94. is locus; F V, 1. D II, 2. is ... locus; D II, 85. eum locum; F I, 66. III, 67. IV, 5. V, 5. D I, 101. II, 2. O III, 9. eius loci; A II, 61. D II, 3. P 32. loci eius; D II, 117. eo loco; F II, 50. D I, 16. R I, 10. L II, 51. Lae 40. eo .. loco; D II, 47. ea loca; F V, 2. locorum, urbium earum; N I, 108. ab eo loco; D II, 135. ex eo (loco); F V, 42. ex iis (locis); F V, 2. in eum locum; T I, 101. D II, 50. C 75. in ea .. loca; C 84. in eo loco; D I, 7. 74. II, 86. L I, 3. II, 58. ×. in iis || his || locis; R I, 16. eorum ludorum; T II, 62. eo (lumine honestatis); T II, 58. ad id (lumen); Lae 100. eam (lunam); A II, 123. D II, 17. eius (lunae); N II, 50. ab ea (luna); N II, 50. eam lucem; N II, 103.

is (magister populi); F III, 75. eos (magistratus); L III, 5. eorum (magistratuum); L III, 12. his || iis || (magistratibus); L III, 5. ex .. eis (magistratibus); L III, 10. in eo magistratu; F II, 74. eam ... magnificentiam; L II, 66. ea .. malitia; O III, 71. id (malum); T III, 28. 80. eo malo; F II, 41. ea mala; F V, 92. eorum (malorum); T III, 29. eorum .. malorum; T IV, 35. in eo (summo malo); F II, 104. in eo (malo); T III 26. 40. in iis (malis); F V, 86. in iis malis; T I, 111. in iis mediis (malis); D II, 33. earum (mammarum); N II, 128. eius (maris); A fr 7. eam materiam; N fr 2. eius (materiae); N III, 92. ea (materia, abl.); N fr 2. ex materia ea; A I, 6. ex ea (materia); A II, 118. N III, 92. ex ea materia ... et ex ea; Ti 21. eius (materterae); D I, 104. eam (matronam); D II, 145. eo medicamento; O III, 92. ×. eo (medicamento); O III, 92. ei (medico): Fa 15. earum (medietatum); Ti 23. per eas (membranas); N II, 142. ea (membra); F III, 18. (acc.) F III, 66. N I, 92. eorum (membrorum); F III, 18. V, 46. N II, 121. eorum membrorum; N III, 3. in ea, quae decuit, membra; Ti 22. memoriam, et eam infinitam; T I, 57. eam (memoriam); C 21. ei (memoriae); A II, 106. ea memoria (abl.); A II, 4. ea mens; F IV, 28. ea (mens) || eas (res) ||; D II, 117. eam (mentem); F II, 118. T I, 70. N III, 93. D II, 117. eam mentem; N I, 25. aliquam mentem, et eam quidem acriorem; N II, 18. eius (bonae mentis); T V, 67. ei (menti); A II, 31. mercatum eum; T V, 9. in eam metam; R I, 22. ei (militi); T II, 54. in ea militia; D I, 52. in ea (moderatione); N III, 85. is (modus); O II, 55. eum .. modum; A II, 96. eius modi: s. **modus** (77 St.). eo modo; N II, 138. eam molestiam; Lae 90. ea momenta; A II, 130. in eo (monumento); D I, 59. ei .. morbo; T IV, 24. eorum (morborum); F II, 96. eis (morbis); T IV, 23. 24. eam .. mortem; F II, 61. eam (mortem); F III, 29. mortem eam; T I, 96. eius (mortis); T I, 92. ab ea (morte); C 77. ad eam (mortem); T I, 100. eum (morem); F II, 2. O III, 44. eum morem; L II, 18. eum .. morem; L II, 57. eorum (morum); L II, 38. eas ..., eas etiam ... suavis motiones; T III, 41. is .. motus; T III, 24. eum .. motum; F I, 17. eum motum; N I, 106. motum ... eum; Ti 19. eo .. motu; Ti 24. iis (motibus); Ti 44. || his ||; Ti 44. ea (mulier); T V, 78. eius .. mulieris; F II, 66. eius (mulieris); F II, 66. ei (mulieri); F II, 58. earum (mulierum); T V, 78. eius (multitudinis); T II, 63. eum (mundum); A II, 119. F III, 64. N I, 20, II, 29. 80. III, 20. Ti 12. 16. 19. 20. 36. eius mundi; F III, 64. eius (mundi); F III, 73. IV, 12. N I, 39. 100. II, 90. 115. 116. Ti 6. 7. ei (mundo); N II, 38. Ti 19. eo (mundo); N III, 23. eorum (mundorum); N I, 73. ab eo

(mundo); Ti 19. nisi ex eo (mundo) || sine deo ||; N III, 23. ex eo (mundo); N III, 23. in eo (mundo); A I, 28. F I, 19. N II, 32. 38. 39. 58. 154. Ti 20. in eo [mundo]; N II, 133. in reliquis mundis, et in iis quidem innumerabilibus; A II, 55. inter eos (mundos) ..., [et eos quidem innumerabiles]; A II, 55. inter eos (mundos); A II, 55. ex eo (municipio); L II, 6. id munus; R I, 11. ei muneri; L I, 14. eo munere; C 2. muneribus iis; C 34. eam mutationem; O I, 120.

earum (narium); N II, 141. in eas (nares); N II, 145. earum (nationum); O I, 35. ea (natura); F I, 30. V, 44. T I, 93. V, 78. N II, 77. III, 28. L I, 17. II, 67. ea ... natura; F I, 63. praestantissima natura .., eaque beata; N I, 96. natura ..., et ea quidem non sine sensu; N II, 29. ea natura; N II, 89. 115. eam (naturam); A I, 24. N II, 36. 57. III, 93. D II, 148. eam .. naturam; N II, 24. eam naturam; N II, 36. Fa 25. C 78. naturam .. eam; N II, 30. eius naturae; N I, 117. eius (naturae); L I, 56. ei (naturae); A I, 19. C 5. ei vel necessitati vel naturae; N II, 77. ea (natura, abl.); O I, 110. earum (naturarum); N II, 86. iis .. naturis; N I, 103. naturis his || iis || (abl.); N II, 84. ab ea (natura); A I, 39. II, 19. N II, 76. 81. Lae 88. ab ea natura; N I, 96. ad eam (naturam); L II, 8. cum .. ea (natura); T V, 82. ex ea (natura); F IV, 48. ex iis .. naturis; N II, 86. in ea natura; F IV, 41. N I, 116. in ea (natura); N III, 28. L II, 16. Ti 30. secundum eam naturam; F V, 40. eorum (natorum); T IV, 77. ab eis (natis); Lae 27. id (navigium); N II, 87. in iis navibus; N III, 89. eorum (nautarum); O I, 87. ei .. necessitati; N II, 77. ea .. necessitate; T II, 5. ab ea (necessitate); A I, 29. ea, quae ... Appius *νεκυομαντεῖα* faciebat; T I, 37. eorum (nervorum); N II, 139. eos (nidos); N II, 129. id ... nomen; T V, 8. id nomen; R I, 58. (acc.) R III, 7. O I, 37. id (nomen); O III, 70. eo nomine; F II, 21. T IV, 36. D I, 103. R I, 38. [51]. nominibus .. iis; F IV, 61. iis nominibus; R I, 50. ii (*νομοφύλακες*); L III, 46. eam ... notam; A II, 69. ea nota (abl.); A II, 84. eae (notitiae); A II, 22. iis (notitiis); A II, 22. eius (nubis); D II, 44. ad eum numerum; A II, 93. ex eo numero; fr I, 7. eos (nummos); O III, 91.

ea (oblectatione); N I, 12. ea ... obscuritas; A II, 7. eum .. oculum; D I, 48. eorum (oculorum); Ti 52. in iis (oculis); D II, 108. offensiones eae; T IV, 24. id (officium, acc.); F III, 20. 58. O I, 153. Lae 24. ea (officia); O I, 7. II, 43. III, 14. ea officia (acc.); O I, 153. iis .. officiis; F V, 69. iis (officiis); O III, 16. in eo (officio); O I, 4. id (onus); C 2. eis (oneribus); C 14. ea (opinio); T IV, 27. D I, 1. eam (opinionem); O II, 39. eae ... opiniones; F II, 77. earum (opinionum); N I, 5. ex ea opinione; N III, 5. in eis (opinionibus); T IV, 15. in eo .. oppido; D I, 53. habeo opus magnum ..., *id*que iam pridem; A I, 2. in eas oras; T I, 98. id oraculum; D I, 38. ea (oracla); D I, 34. oratio ... est ea quidem utilior; T IV, 60. ea (oratio); O II, 48. eam (orationem); A II, 112. T IV, 9. eo ... voltu, oratione; T III, 53. oratione ea; N III, 5. oratorem ..., nec eum primo eruditum; T I, 5. eius (oratoris); C 28. iis (oratoribus); O I, 129. eius orbis; D II, 89. ii (orbes); Fa 15. »is ordo«; L III, 10. 28. eum (ordinem); C 77. in eum ordinem; L III, 29. ortum unum fore omnibus, eumque moderatum; Ti 43. eorum (ostentorum); D II, 55. id (otium); R I, 52. in eo (otio); A II, 6. earum (ovium); N II, 158. id (ovum); A II, 57.

id (pallium); N III, 83. eorum (parentium); O I, 118. eorum (parentum) ... eisque ..; Lae 70. eo (parricidio); O III, 83. ea pars; A II, 12. 108. D I, 60. R I, 26. ea (pars); F V, 11. R II, 67. eam partem; F IV, 5. D I, 70. Fa 1. O III, 10. Ti 28. eam (partem); D I, 60. 70. O I, 96. eius partis; A I, 23. F IV, 32. eius .. partis; F V, 36. ei (parti); D I, 61. ea parte; N II. 64. D I, 61. ea .. parte; D I, 61. partes eae; N II, 135. eae partes; D I, 119. eas partis; T I, 46. N I, 33. eas partes; D I, 119. Fa 10. O I, 127. eas (partes); R I, 60. O I, 126. earum partium; T I, 71. earum (partium); N II, 165. O I, 127. ab iis partibus; O I, 152. ad eam partem; A II, 42. L II, 7. cum ea parte; F II, 115. de partibus iis; T I, 80. ex ea parte; O I, 15. Ti 34. in eam partem; N III, 18. in eam (partem); D II, 89. in partes, et eas quidem magnas; A II, 42. in eas .. partis; R II, 28. in ea (parte); T V, 67. in ea parte; N II, 30. 42. 141. eius .. particulae; Ti 24. eas (particulas); A II, 118. Ti 47. ii (partus); N II, 69. pastum ... eum; N II, 121. ad eum pastum capessendum; N II, 121. eo (patre familias) insciente ..., si is ..; L II, 50. ad eum (patrem); N III, 73. ea (patria); L II, 5. ><. eam (patriam); L II, 5. ei (patriae); R fr 2. O I, 57. in ea (patria); L II, 5. O I, 57. ea (paupertas); T III, 56. eam (paupertatem); L II, 25. ea pecunia; L II, 51. 53. ><. ea .. pecunia; L II, 51. ea (pecunia); L II, 53. eam pecuniam; L II, 49. 51. O III, 93. eam (pecuniam); L II, 49. iis (personis); F IV, 6. [eae perturbationes]; F III, 35. eas perturbationes; A I, 39. eas (perturbationes); T IV, 14. earum .. perturbationum; T IV, 59. iis (perturbationibus); Fa 2. in his || iis || (perturbationibus) partiendis; T IV, 9. ad eas perturbationes; T IV, 28. eam philosophiam; A II, 61. F V, 96. eam (philosophiam); F III, 11. T II, 5. 12. N I, 6. eius (philosophiae); A I, 4. II, 6. T II, 11. 33. III, 84. N I, 9. O III, 5. ei (philosophiae); F III, 40. V, 96. T III, 13. ea philosophia (abl.); P 2. nullius philosophiae || [phil.] || earum quidem; N I, 16. ab ea (philosophia); F V, 96. T IV, 84. in eam (philosophiam); T II, 4. in ea (philosophia); O II, 2. III, 5. eius philosophi; D I, 124. ei (philosopho); D I, 111. quidam e philosophis, et ii quidem non mediocres; A II, 17. ii (philosophi); F III, 31. ii philosophi ... ei || et || ..; T V, 119. alii philosophi, et ii quidem magni; N I, 4. philosophi .., nec ii quidem contemptissimi; D II, 150. eos (philosophos); F III, 30. T III, 69. N II, 90. D II, 150. O I, 28. philosophorum sententias, eorum dico ..; F III, 30. eorum philosophorum; F III. 41. eorum, de quibus loquor, philosophorum; F IV, 19. eorum (philosophorum); T II, 12. Fa 39. L I, 36. O I. 73. III, 102. iis (philosophis); T II, 12. ipsis || iis, al. || (philosophis); L I, 53. antiquis philosophis, iisque maximis; fr V, 97. ab iis (philosophis); T II, 26. ad eos (philosophos); Fa 39. inter eos (philosophos); T V, 8 (9). inter eos philosophos; O III, 92. ad physicos eos; A II, 55. eam (picturam); R V, 2. eius (picturae); R V, 2. eam (pinam); F III, 63. is (pinoteres); F III, 63. eos (piscatores); O III, 58. ab iis (piscatoribus); O III, 58. eam plagam; Fa 21. in eam (plagam); O III, 68. »eius (plebis)«; L III, 9. || eam (poenam) ||; L II, 44. ea poena (abl.); T I, 100. eae poenae; N III, 90. eorum (pomorum); N II, 158. eum ipsum || ipse || (ponticulum); T V, 59. is (populus); F II, 44. eum (populum); R II, 50. eius (populi); R I, 39. III, 23. ei populo; R II, 43. eorum populorum; N II, 154. eis (populis); Lae 50. ab eo populo; R I, 67. »ea .. potestas«; L III, 7. eam .. potestatem; N III, 84. eam ... potestatem; L III, 19. in ea (potestate); L III, 23.

iis ... potionibus; N II, 59. ea praeceptio; O I, 6. in iis (praediis) vendendis; O III, 65. eius (Icadii praedonis); Fa 6. ei (praedoni); Fa 5. ea (praesagitio); D I, 66. ea ... praestantia; F IV, 19. praestantiae .. eius; O I, 107. »is (praetor)«; L III, 8. propter eum ... principatum; O I, 26. ea .. principia; O III, 52. ad ea principia; F V, 60. eam (probitatem); Lae 29. ex iis (proletariis); R II, 40. id (promissum); O I, 32. promissa ... ea; O I, 32. ea (promissa); O I, 32. eorum (propinquorum) ... eisque ..; Lae 70. id, quod iam contritum est vetustate, proverbium; O III, 77. eam (providentiam); N III, 78. eius (providentiae); N III, 78. ab ea (providentia); N III, 93. ea (prudentia); T II, 31. eam (prudentiam); F V, 16. ab ea (prudentia); O III, 71. »eum (puerum)«; D I, 42. eius (pueri Luculli); F III, 7. eos (pueros); T V, 61. ab iis (pueris); T III, 64. de eo iam puero; Lae 11. in iis (pueris); F V, 61. eam pugnam; N II, 6. ea (pulchritudine); T I, 45. ex eo (pullario); D I, 77. eos (pullos); N II, 7. eorum (pullorum); N II, 129.

ea quaestio; F V, 45. N I, 113. totius .. quaestionis eius; F V, 17. in ea quaestione; N I, 69. ii quaestus; O I, 150. earum .. qualitatum; A I, 26. ex iis (qualitatibus); A I, 26. ><. ea (quercus); L I, 1. eam (quercum); L I, 2.

eius (radiculae); D II, 135. ea (ratio); F V, 46. T II, 15. L I, 23. ea ratio; T II, 51. III, 57. D I, 117. O I, 20. illa .. altera ratio et oratio ... est ea quidem utilior; T IV, 60. ea ... ratio; D I, 90. ea .. ratio; R V, 7. eam (rationem); F II, 38. V, 43. O I, 102. eam .. rationem; F II, 76. eam rationem; T IV, 66. rationem .. eam; N I, 62. eam ... rationem; N III, 76. rationis ... eius; O I, 107. rationis || sermonis || eius; L II, 8. ei (rationi); T I, 20. ea ratione; F IV, 70. || D II, 115 ||. ea (ratione); N III, 78. O II, 21. rationes eae; T I, 116. rationes eas; A II, 116. eas (rationes); N III, 19. ab ea ratione; N II, 75. ad eam (rationem); O II, 21. ex ea (ratione); F IV, 58. in eam .. rationem; N III, 94. in ea ratione; F V, 22. in tota ratione ea; T IV, 65. inter eas (rationes); F II, 38. ea (regina); O III, 38. earum (regionum); N I, 24. ea ... regula; A II, 32. ea, quae ... prodita est ..., religio; L II, 27. eas (religiones); N III, 5. L II, 40. in reliquiis ... iis; N II, 24. eam, quae videretur esse ..., repugnantiam; O III, 34. eam (requietem); F V, 54. tota .. ea res || ars ||; A I, 3. EA RES; F II, 3. ea res; T IV, 79. D I, 65. II, 83. R I, 43. O II, 72. III, 77. 80. unam rem .., eamque maximam; F I, 28. eam rem; N I, 53. D I, 77. Fa 36. L I, 42. eam .. rem; L I, 19. eam (rem familiarem); O I, 92. II, 55. totam .. eam rem; O III, 49. rem eam; O III, 66. eius rei; A II, 35. Fa 25. R I, 38. O III, 55. eius (rei familiaris); O I, 92. ei rei; A II, 145. F III, 15. O I, 119. III, 35. »ei rei«; T III, 28. ea re; A II, 36. 111. F V, 92. || T I, 88 ||. T IV, 83. O III, 53. eae (res); F II, 89. N II, 77. eae res; Fa 35. O II, 5. 46. res eas; A I, 3. C 78. eas res; A II, 128. F III, 4. T III, 15. L II, 46. O II, 38. eas (res); F III, 37. IV, 62. T III, 58. D II, 9. || 117 ||. Fa 45. R I, 36. L I, 44. C 38. 78. eas .. res; O I, 29. earum rerum; A I, 23. ><. 41. 44. II, 5. 7. 19. F I, 33. 50. II, 51. III, 3. 12. 31. ><. IV, 14. 25. 32. 39. V, 15. 33. 37. 57. 74. T IV, 8. 21. 25. 53. 65. N I, 108. II, 29. 80. 96. 130. D I, 9. 128. II, 9. 12. 13. 15. 30. 55. 122. 128. 138. R I, 27. O II, 1. 13. 74. III, 4. Lae 33. Ti 1. 37. 51. »earum rerum«; L III, 11. earum .. rerum; A I, 26. II, 128. F IV, 27. V, 39. D I, 13. 119. R I, 11. 33. rerum earum; F II, 34. N II, 98. D II, 140. O I, 142. rerum earum || earum rerum ||; F III, 61. earum (rerum); F V, 39. 58. N II, 152. D II, 9. L I, 62. O I, 11. II, 13. earum ... rerum; O II, 12. iis rebus; A I, 11. 41. II, 23. rebus iis; F III, 40. IV, 56. iis (rebus); F IV, 20. iis .. rebus; O I, 17. eodem modo rebus iis ... ut iis (abl.); A II, 47. rebus iis; A II, 74. 131. ><. F V, 20. iis rebus; F II, 10. III, 61. T III, 35. O II, 87. quae rebus || quae || iis perfruatur; F V, 44. iis (rebus); D I, 7. C 48. ab .. iis .. rebus; F III, 16. ab iis rebus; F III, 31. 33. D II, 13. O I, 60. ab iis (rebus); Fa 45. a rebus gerendis ... iis; C 15. ad eam rem; T V, 18. N II, 121. III, 38. L II, 65. »ad eam rem«; L II, 20. ad eam rem constituendam; O II, 82. ad eas .. res; F II, 84. V, 22. ad eas res; F V, 48. ad eas res parandas; O I, 17. cum iis rebus; Ti 8. ea de re; A II, 107. T V, 1. de ea re; F II, 54. ea .. de re; O II, 31. de iis rebus; A II, 107. de rebus iis; F IV, 13. eis de rebus; T IV, 64. iis de rebus; N II, 3. O II, 22. ex ea (re); A I, 24. ex iis rebus; A II, 39. F IV, 15. 60. N II, 47. C 79. Ti 15. ex iis (rebus); A II, 95. D I, 128. Fa 37. ex rebus iis; O II, 14. in eam (rem); T V, 18. in eas res; O II, 55. in ea re; A ep. 2. in iis rebus; F I, 53. 55. II, 89. III, 17. 18. V, 30. 36. 45. in rebus iis; F V, 23. in iis .. rebus; F V, 73. D II, 9. O I, 114. in eis rebus; T IV, 53. in iis (rebus); N III, 61. inter res eas; F III, 50. inter eas res; F IV, 20. 55. V, 23. inter eas (res); F IV, 69. ob eam .. rem; A I, 16. F II, 55. 82. III, 30. V. 48. T I, 66. II, 38. fr. IX, 10. ob eam rem; F III, 56. T I, 98. 110. V, 12. Fa 23. O III, 81. 116. ob eas res; N III, 87. pro rebus iis; D I, 16. propter eas res; F III, 39. ea res publica; D I, 127. ea (res publica); R I, 10. eam (rem publicam); N I, 7. O I, 86. eius rei publicae; R I, 42. L I, 20. eius (rei publicae); R I, 47. L II, 14. O I, 71. ei (rei publicae); L III, 4. eae (res publicae); D II, 6. earum (rerum publicarum); O I, 92. ad eam (rem publicam); F IV, 61. R I, 70. O I, 155. cum ea (re publica); R I, 70. in eam (rem publicam); O II, 2. in ea (re publica); N III, 85. D II, 7. R II, 43. V, 5. in ea re publica; R I, 49. 65. II, 51. is (rex); R II, 24. eum (regem); T V, 92. R I, 44. 65. [O I, 40]. regis .. eius; T IV, 3. eius (regis); T V, 92. R II, 46. ><. O III, 41. ei regi; O III, 84. eos (reges); R V, 3. ab eo (rege); O III, 86. apud eum (regem Prusiam); D II, 52. in eo rege; O III, 40. in iis (rhetoricis); Fa 4. eo ritu; L II, 37. rogationem .. eam; O III, 109. is (rogator centuriae); D II, 75.

ea, quae praeposita erat oraclo, sacerdos; D I, 76. »eorum .. sacerdotum«; L II, 20. ei sacerdotio; C 30. ea (sacra); L II, 48. ea (saecla); N I, 21. in id saeculum; R II, 18. eum (sapientem); A II, 67. 101. 104. R I, 10. III, 26. O III, 93. ><. eius (sapientis); T V, 48. Lae 48. ei (sapienti); A II, 57. 101. T IV, 37. R I, 11. O III, 93. eo (sapiente); A II, 116. T V, 72. eos (sapientes); F IV, 20. ab eo || [ab eo] || (sapiente); F I, 63. ab eo (sapiente); F II, 105. ex eo (sapiente); A II, 110. ea (sapientia); F I, 3. O I, 153. eam (sapientiam); T V, 54. L I, 63. ab ea (sapientia); F IV, 35. post .. eam sationem; Ti 46. ea scientia; F I, 68. scientia .. ea; O I, 142. ob eam scientiam; R I, 32. eas, quas dixi ..., scintillas; F V, 43. ea scripta; F I, 12. ea .. scuta; D II, 67. eam (seditionem); R I, 20. ea (selectio); F III, 20. id (semen); N II, 81. id .. semen; N II, 127. id (semen, acc.); C 51. ea (semina); N II, 26. D I, 6. ex eo (semine); C 51. is (senatus); L III, 28. »eius (senatus)«; L III, 10. 28. senatus eius; O I, 75. in eo senatu; D II, 23

ea (senectus); C 44. eam (senectutem); C 4. 39. 55. 65. eam .. senectutem; C 62. eius (senectutis); C 35. ei (senectuti); C 67. in ea (senectute); C 72. eos (senes); C 56. sensus moriendi ..., isque ad exiguum tempus; C 74. eos (sensus); A II, 73. eorum (sensuum); F V, 40. ad eos (sensus); F I, 39. in iis (sensibus); A II, 74. 99. sub eos (sensus); A II, 74. quarum (sententiarum) est una sola defensa, eaque vehementer; F V, 20. ea (sententia); L I, 58. eam .. sententiam; A II, 9. eam (sententiam); A II, 119. 139. 148. eius sententiae; F II, 44. eas sententias; F IV, 36. earum sententiarum; T I, 23. earum (sententiarum); N I, 13. iis sententiis ... et iis; F III, 31. ad eam (sententiam); F I, 34. in eam sententiam; D II, 25. O I, 128. in ea sententia; A I, 16. F II, 2. id (sepulchrum); L II, 65. »ea (sepulchra)«; L II, 64. in ‖ † in ‖ eo sepulchro; L II, 56. is sermo; C 46. ei sermoni; C 41. sermone eo; O I, 111. eo sermone; C 30. »sermone bono«, quid ex eo? F II, 25. in eum sermonem; Lae 2. in eo sermone; F III, 2. T I, 21. 57. in eo (sermone); O I, 134. iis sicis; L III, 20. id (sidus); Ti 31. ea (sidera); N II, 39. Ti 30. ea .. sidera ..., quae sunt animantia, eaque divina; Ti 36. ea (sidera, acc.); N II, 40. Ti 30. ea ... sidera; D II, 91. eorum (siderum); N II, 155. D II, 93. Ti 30. 31. eorum siderum; Ti 30. ab iis sideribus; D II, 89. id (signum); A II, 36. F IV, 34. ea (signa); D I, 118. ea signa; R I, 3. iis signis; D II, 21. iis (signis, abl.); T V, 102. eam (similitudinem); T I, 110. eae (similitudines); A II, 54. similitudines eas; F IV, 64. earum (similitudinum); A II, 43. eius simulacri; D I, 16. ex iis (simulacris); D I, 46. ea (societas); O I, 57. eius (societatis); O I, 50. ei, quam saepe commemoro, humanae societati; O III, 31. a communitate et ea, quam exposui, ... societate; F V, 66. in eam (societatem); O I, 29. is (sol); N II, 41. 95. 102. eum (solem); A II, 82. D I, 46. eius (solis); A II, 82. N II, 40. 95. 103. D II, 17. R VI, 19. eam solitudinem; O III, 3. ea (sollertia); fr V, 20. sollertiam .. eam; fr V, 78. eius .. somnii; D I, 45. ea (somnia); D II, 127. (acc.) D II, 147. ei somno; T I, 97. eum (sonitum); R VI, 19. eos (soritas); A II, 93. eae .. sortes; D I, 34. sortes eae; D II, 70. in his ‖ iis ‖ (sortibus); D II, 86. ea species; N I, 49. ea (species); N I, 107. eam (speciem); O III, 99. Ti 4. eam speciem; Ti 4. speciem dei percipi ..., eamque esse eius visionem; N I, 105. in ea (specie); N I, 105. L I, 26. species, quas ... erat amplexatus, ut in iis ..; A I, 33. ad eam spem; O II, 10. ea sphaera; N II. 88. eam (sphaeram); R I, 22. ea, quam ... tractamus, stabilitas; Lae 82. stabilitatis ... eius; Lae 65. ad eas (statuas); O III, 80. eius status; F III, 16. eo statu; N II, 87. P 17. ea (stella); N II, 52. >< 53. >< >< R VI, 16. eae stellae; N II, 54. 103. R VI, 16. eas (stellas); D II, 68. earum (stellarum); N II, 55. 119. earum stellarum; N II, 106. his ‖ iis ‖ (stellis); N II, 119. stellis iis (abl.); N II, 14. in iis stellis; D II, 146. eam (stipem); L II, 40. is (stomachus); N II, 135. ><. eas (strages); L III, 22. id studium; A I, 3. studium vetus id quidem; T IV, 5. ea (studia); T I, 4. IV, 2. C 76. ea studia (acc.); F V, 50. ea (studia); F V, 50. O II, 19. C 76. >< eorum studiorum; F III, 6. ad ea studia; T I, 1. in eo studio; T V, 2. N I, 6. O I, 2. in iis studiis; T IV, 1. eo (subsidio); O II, 22. sucus is; N II, 137. eam (summam bonorum); F IV, 46. eam (superstitionem); D II, 148. ab ea (sue); D I, 23. una (sue) ex iis amissa; D I, 31. ea (συμπάθεια); N III, 28.

eam (tabulam); O III, 89. iis (tabulis); T V, 102. de tactu, et eo quidem, quem ..; A II, 20. sine iis (talis); C 58. ea, quae est media ..., tellus, ... in eam ..; R VI, 17. eam (temperantiam); T IV, 30. eius temporis; R VI, 12. eo tempore; D II, 114. R I, 16. O II, 65. 80. eo (tempore); C 69. iis (temporibus); F IV, 6. ad id tempus; fr V, 16. iis (terminis); L I, 56. eam (terram); N II, 99. L II, 67. eius (terrae); T I, 45. N II, 116. 162. R I, 26. >< VI, 16. terras .. eas; N II, 42. ad eam (terram) utendam; L II, 45. eum .. terrorem; D II, 60. sine iis (tesseris); C 58. eum (testem); A II, 81. earum (tibiarum); D II, 9. in iis (tormentis); F II, 92. eam, quam dico, tranquillitatem; O I, 69. in ea, quam saepe usurpabas, tranquillitate; F II, 118. eius (trianguli); N II, 125. »ii (tribuni)«; L III, 9. ea (tunica); T II, 20. eum .. tyrannum; T I, 89. ab iis (tyrannis); R I, 68.

eam (valetudinem); F III, 44. is (vapor); N II, 27. vaporibus .. iis; N II, 118. ‖ »eorum (vatium)« ‖; L II, 20. eam (ubertatem orationis); F III, 19. eis (vectoribus); N III, 89. in eam venam ... perque eam; N II, 137. id (venenum); T I, 96. id (verbum); F II, 10. eo verbo; A I, 41. N I, 44. ea verba ..., ea; F III, 5. ea .. verba; T III, 84. iis verbis; F II, 51. verbis .. iis; F III, 4. ex ea (veritate); Lae 89. eorum (versuum); D I, 4. una via .., eaque simplex; C 33. eam .. viam; T I, 32. eam viam; T III, 42. eas vias; A II, 98. ex ea (via); fr V, 70. in ea via; F III, 45. ea .. vicissitudo; N II, 125. idem victus, isque communis; Lae 103. vinculorum id est aptissimum; Ti 13. iis vinclis; A II, 61. ea vina; Lae 67. is (vir); F III, 29. T V, 68. vir is; T V, 42. eius (viri); O III, 50. 75. ei (viro); R III, 27. eos (viros); F III, 11. R I, 1. L I, 14. Lae 21. eos viros; O II, 36. viros ... eos; Lae 21. eorum (virorum); A II, 13. >< F I, 36. L II, 4. iis (viris); R I, 4. ad eos .. viros; C 84. in eo viro; C 12. ea (virgo filia); F II, 66. eas (virgines); R II, 12. earum (virginum); R II, 14. eam viriditatem; L 11. ea (virtus); F V, 93. O III, 12. ea virtus; T III, 16. O I, 157. eam (virtutem); F II, 43. IV, 21. T V, 87. Lae 21. eam .. virtutem; T III, 16. eam virtutem; R III, 12. eas (constantiam, virtutem); O II, 6. earum (virtutis, voluptatis); F II, 44. eius (virtutis) .. adipiscendae; T III, 47. eius (virtutis); R I, 2. L I, 45. eius .. virtutis; O I, 15. ei (virtuti); F II, 43. IV, 51. ea (virtute); A I, 38. F V, 85. T V, 87. Lae 84. 104. eae (virtutes); F I, 68. eas (virtutes); F I, 42. T III, 36. V, 13. eas .. virtutes; F V, 36. eas virtutes; O II, 32. earum (virtutum); F V, 36. 71. virtutibus iis; F IV, 59. ab ea (virtute); T II, 43. ad eam (virtutem); F IV, 64. ad eas .. virtutes; F III, 72. ad eas virtutes; F IV, 4. ad eas (virtutes); T V, 13. ex ea (virtute); T IV, 34. ex iis (virtutibus); F V, 64. ex iis, quas commemoravi, virtutibus; O II, 32. in ea (virtute); A I, 33. Lae 100. ea ... vis; F I, 63. ea vis; F V, 30. R I, 1. ea (vis); T I, 62. N II, 25. O II, 40. magna vis ..., eaque duplex; O I, 132. eam ... vim; F III, 49. D II, 89. vim quandam ..., eamque animalem; N I, 32. eam vim; N II, 127. Ti 52. eam (vim); D II, 29. illas ‖ eas ‖ .. vires; C 29. iis .. viribus; C 32. ad eam (vim); L II, 8. id (visum); A II, 77. id visum; Fa 42. id .. visum (acc.); D I, 57. II, 127. ea (visa); A II, 27. ea (visa, acc.); A II, 41. 47. 80. 104. >< 111. eorum (visorum); A II, 40. 58. 83. iis (visis); A I, 41. II, 66. (abl.) A II, 30. visis ... movebantur, iisque .. nocturnis; T I, 29. ab eo (viso); A II, 83. ex iis (visis); A II, 41. in eo (viso); A II, 34. in iis (visis); A II, 40. 48. ea (vita); F I, 49. V, 12. 91. T V, 67. ea ..

vita; F IV, 15. V, 37. ea vita; F IV, 63. T V, 50. R VI, 16. O I, 153. eam (vitam); F II, 41. IV, 57. ><. T V, 61. 81. eam vitam; F IV, 30. V, 44. R I, 4. Lae 87. eam .. vitam; C 77. eius vitae; F IV, 31. O III, 85. ei (vitae); F IV, 15. T V, 14. ei vitae; F V, 88. ea (vita); T V, 80. ad eam (vitam); O I, 11. in ea (vita); T V, 49. id (vitellum); D II, 134. eam (vitem); F V, 39. eius (vitis); F V, 40. ei (viti); F V, 40. ><. ><. ><. ><. id vitium; O III, 67. ea (vitia); O III, 91. ea vitia; C 65. ea (vitia, acc.); L III, 32. iis vitiis; O II, 37. ab iis .. vitiis; F I, 62. ad ea (vitia); Fa 11. in iis .. vitiis; R I, 44. propter ea vitia; R II, 9. ei .. umores; N II, 137. eam (universitatem generis humani); N II, 164. iis (voluminibus); O III, 121. ea (voluntas); T V, 106. eam (voluntatem); T IV, 12. ea (voluptas); F I, 55. IV, 31. T V, 95. C 41. P 15. ea voluptas; F II, 32. eam (voluptatem); F II, 9. 13. 16. 29. 31. 35. ><. 61. 75. ><. ><. III, 2. V, 19. O I, 106. eam voluptatem; F II, 18. 28. 29. 41. eam, quam ... capiant, voluptatem; F V, 48. earum (virtutis, voluptatis); F II, 44. eius (voluptatis); F III, 1. 3. O I, 106. C 44. ei (voluptati); F II, 37. O III, 120. ea (voluptate); A fr 20 (Z. 24). F I, 30. C 44. voluptate ea; fr V, 81. eae voluptates; T III, 42. eae .. voluptates; T V, 94. eas (voluptates); F IV, 29. T IV, 68. V, 94. C 48. eas voluptates; T III, 41. voluptates eas; T III, 46. eas, quibus .. astricti sunt, voluptates; P 6. earum (voluptatum); F I, 41. R VI, 29. ab ea (voluptate); F I, 50. L I, 47. ab iis (voluptatibus); T V, 94. ad eam (voluptatem); O I, 105. in ea voluptate; F I, 32. II, 39. in voluptate, et ea quidem summa; F II, 17. in ea (voluptate); F V, 45. L II, 52. praeter summam voluptatem, et eam sempiternam; F II, 89. propter eam (voluptatem); F V, 30. propter eas (voluptates); F I, 48. eam (vocem); F I, 71. quarundam || earum, al. || .. vocum; N I, 111. ab iis || his || vocibus; N II, 144. eam (urbem); A II, 137. D II, 98. urbi ..., ei quam || ei, quam || ille condidit; D II, 47. eas urbes; R II, 7. earum urbium; N II, 165. urbibus eis; R II, 5. ad eam urbem; R II, 9. ex ea urbe; R IV, 5. O II, 28. in ea (urbe); A II, 137. in .. ea (urbe); T III, 27. in iis (urbibus); T IV, 2. eam (utilitatem); Lae 100. eas (utilitates); O II, 14. earum (utilitatum); Lae 30. iis (utilitatibus); O III, 42. ad eam (utilitatem); O I, 85. III, 101. eo .. vulnere; D II, 135. vulneribus iis; R I, 5. is (voltus); T III, 31. ab ea (uxore); O II, 25. ad eam (uxorem); O II, 25. ad eas (uxores); T V, 59. ex ea (uxore); F III, 68. Fa 30. — **elliptisch:** in eo (quarto de finibus); T V, 32.

2. **mit Zusatz** (Pronomina, Zahlen): alter: vgl. 1. ratio; T IV, 60. eas ambas (dialecticam, physicam); F III, 72. ea duo genera; D I, 113. duo .. ii numeri; R VI, 12. in his || iis || .. partibus duabus; F IV, 8. duabus iis personis; O I, 115. ea duo tempora; N II, 49. ego ipse pontifex ... is; N I, 61. idem: s. qui; N III, 56. ipse: s. **ipse,** A, I, 2. is (64 St.) S. 363, a. eius, quem tu in ore semper habes, proavi mei; F III, 37. formam nostram reliquamque figuram ... eam; O I, 126. quod eos (piscatores) nullos videret; O III, 59. etiamsi voluptas ea ... nulla successerit; F I, 56. ea (utilitas) nulla erat; O III, 48. omnis animantis eos; Ti 12. in omnibus iis arbitriis; O III, 70. omnibus iis artibus; R II, 37. omne bellum ... id; R II, 31. omnium .. eorum commodorum; F IV, 59. deorum omnium ... eorum; Ti 37. omnis ea iudicatio; R IV, 6. eo ... omni reliquo motu et statu; T III, 53. omnes .. eae (perturbationes); F III, 35. omnis eas (perturbationes); T IV, 65. omnis ea, quae quaeratur ..., prudentia; F III, 31. quaestiones .. omnes eae; O III, 32. rationes omnes .. eas; A II, 116. omnes .. eae (res); N II, 16. eas omnis (res); R I, 52. omnium earum (rerum); F IV, 34. omnium rerum ... earum; F V, 38. earum rerum omnium; T V, 102. earum .. omnium rerum; N II, 156. omnibus ... rebus iis; F IV, 15. iis rebus omnibus; F IV, 57. rebus iis omnibus; N II, 95. in rebus omnibus iis; F V, 26. in omnibus iis rebus; D II, 55. omnis eos (sapientes); T V, 72. eos omnes ... senes; C 50. status: s. motus. eorum .. omnium (temporum); T I, 68. omnes .. eae virtutes; O III, 118. omnium .. earum virtutum; O II, 32. vim .. omnem eam; T I, 21. iis visis ... omnibus; A II, 36. ea .. omni vita; F IV, 20. iis ... quadraginta annis et ducentis; R II, 52. eorum quattuor (generum); A I, 26. iis || his || quattuor Academicis libris; N I, 11. earum .. quattuor rerum; Ti 16. Atrei ..., eius qui meditatur poenam; T IV. 77. ad L. Censorinum, eum, qui consul ... fuit; A II, 102. Dionysii .., eius qui Syracosiorum tyrannus fuit; D I, 39. Epicurum ..., eum quem ego arbitror unum vidisse verum; F I, 14. Epicurus, is quem ... esse deditum dicitis; F I, 57. C. Laelius, is qui Sapiens usurpatur; O II, 40. Q. Maximum, eum qui Tarentum recepit || [eum ... recepit] ||; C 10. alter (Mercurius) ..., is qui sub terris habetur idem Trophonius; N III, 56. Sex. Peducaeus ..., is qui hunc .. reliquit ... filium; F II, 58. Socrates ..., is qui esset omnium sapientissimus ... iudicatus; C 78. Strato, is qui physicus appellatur; N I, 35. T. Torquatus, is qui consul ... fuit; F I, 24. Graecia ..., ea quae magna dicta est; T IV, 2. animam, eam quae ducta est spiritu; N II, 136. P. Africani filius, is qui te adoptavit; C 35. eam quae maxime est secundum naturam, humani generis societatem; O III, 21. urbi ..., ei quam || ei, quam || ille condidit; D II. 47. earum quinque stellarum; N II, 51. R I, 22. in iis sex libris; T IV, I. iis solis (hominibus); N III, 70. tribus iis horis; D I, 77. in iis tribus libris; D I, 7. eorum .. trium (orbium); Ti 25. iis tribus (philosophis); F III, 30. trium earum rerum; F III, 30. earum trium rerum; F V, 18. ea .. tua laus; O II, 45. unus: s. qui; F I, 14. ob eam unam causam; F II, 45. eam .. unam ob causam; R III, 14.

II. **prädicativ: 1. ohne Zusatz:** hic T. Manlius is est, qui ..; O III, 112. qui .. aër per maria manaret, eum esse Neptunum; N I, 40. quodsi is esset Panaetius, qui ...; sed cum sit is, qui ..; O III, 12. Saturnum .. eum esse voluerunt, qui ..; N II, 64. Zeno .. nullo modo is erat, qui ..; A I, 35. ut eos adversarios existimemus, qui arma contra ferant, non eos, qui ..; O I, 87. aethera esse eum, quem homines Iovem appellarent; N I, 40. est .. ea iucundissima amicitia, quam ..; O I, 58. est .. (verus amicus) is, qui ..; Lae 80. id animal esse non potest; N III, 33. quoniam .. is animi appetitus a principio fuit, ut ..; F V, 44. id satis magnum argumentum esse dixisti, cur ..; N I, 62. auctorem habes || et || eum, qui ..; A II, 79. quidquid enuntietur (id autem appellant ἀξίωμα); A II, 95. qui summum bonum dicant id esse, si ..; A II, 138. quoniam .. id est vel summum vel ultimum vel extremum bonorum; F I, 42. non potest esse dubium, quin id sit summum atque extremum bonorum omnium; F I, 54. cum id ne in cena quidem (summum bonum dicere) posse videamur; F II, 26. qui (Diogenes) bonum definierit id, quod esset natura absolutum; F III, 33. summum bonum

id constituit, ... ut ..; F IV, 28. id esse summum bonum; F V, 44. si ea bona esse sentires, quae ..; T III, 35. sive, quod honestum est, id sit summum bonum; T IV, 62. non sunt .. ea bona dicenda nec habenda, quibus ..; T V, 44. ea si bona ducemus; T V, 46. sive, quod honestum est, id ita summum bonum est ..., ut ..; O III, 11. id .. est caput civilis prudentiae, ... videre ..; R II, 45. id .. querebatur caput esse exitiorum omnium; L I, 34 (33). quodsi is casus fuisset rerum, ... ut ..; L III, 26. qui quod tibi parum videtur eruditus, ea causa est, quod ..; F I, 71. [eam esse causam, cur ..;] N I, 77. si .. ea causa calamitatis fuit; D I, 29. causa .. ea est, quae id efficit, cuius est causa; Fa 34. ea causa fuit, *ut* ..; L II, 58. quae harmonia a musicis dicitur in cantu, ea est in civitate concordia; R II, 69. cum eius vitae ea condicio sit, ut ..; O III, 85. »ii .. *a* praeeundo, iudicando, consulendo praetores, iudices, consules appellamino;« L III, 8. quod ex utroque, id † iam corpus et quasi qualitatem quandam nominabant; A I, 24. ea libido est vel cupiditas effrenata; T IV, 12. eos *dicit* esse habitos deos, a quibus ..; N I, 38. utilitatum .. magnitudine constituti sunt ei di, qui ..; N II, 62. eos esse deos, quos ..; N III, 11. id .. esse praeclarissimum sapientiae munus maximumque virtutis vel documentum vel officium puto; R I, 33. eum dominum esse rerum suarum vetant duodecim tabulae; T III, 11. non eros nec dominos appellabant eos, quibus ..., denique ne reges quidem; R I, 64. quae (domus nostra) non ea est, quam parietes nostri cingunt; R I, 19. cuius (urbis) is est tractus ductusque muri ..., *ut* ..; R II, 11. ecfatum esse id, quod ..; A II, 95. erus: f. dominus; R I, 64. fore eos eventus rerum, qui acciderunt; D I, 58. quod esset ea maxuma dicendi exercitatio; T II, 9. || *exul non* appelletur is? || P 31. furum id magis factum quam deorum videtur; D II, 68. fatum .. id appello, quod Graeci εἱμαρμένην; D I, 125. ut fatum sit non id, quod ..; D I, 126. cum sit is bonorum finis, quem Stoici dicunt; F III, 45. is .. finis bonorum ... a Xenocrate ... constitutus est; F IV, 15. cum omnium artium finis is esset, quem ..; F IV, 19. id illi firmamentum esse disciplinae putant; T IV, 7. cum .. ea sit, quam exposui, forma naturae; F V, 41. nec .. ea frons erat, quae ..; T III, 31. id esse fulmen; D II, 44. id .. est iustitiae fundamentum; O I, 42. is .. est gradus, in quo ..; N II, 36. quod is homo sit; O III, 27. quod ... is hostis vocaretur; O I, 37. hostis .. apud maiores nostros is dicebatur, quem ..; O I, 37. eum ... communem hostem tenuiorum putant; O II, 63. aliorum (animalium) ea est humilitas, ut ..; N II, 122. imitatio: f. virtus; A II, 140. indices: f. consules. necesse erit .. appellare eam legem, quae ..; L I, 19. quae .. ita composita ... essent, eas leges .. nominarent || nominarunt, al. ||; L II, 11. ea (lex) est Gabinia; L III, 35. eae leges sunt, quas ..; L III, 46. libido: f. cupiditas. is .. erat locus alter de vitiis senectutis; C 27. »is .. ave sinistra dictus populi magister esto«; L III, 9. erant ... eae magnitudines omnium (stellarum), quas ..; R VI, 16. cum (luxuriosi) ... nec haberent ... aliquid ... aegrum, id est autem malum; F II, 21. quia summum id malum non erat; F II, 93. ea nos mala dicimus; F V, 78. quos non pudet ea, quae Stoici aspera dicunt, mala dicere; F V, 93. si id summum malum esse decreverit; T II, 16. cum id, quod mihi horribile videtur, tu omnino malum negas esse; T II, 29. quo modo id, quod ego miserrimum existimem, ne malum quidem sit; T II, 29. etiamsi, quicquid asperum ... sit, id appellari placeat malum; T II, 66. si ea mala sunt; T V, 29. id .. non modo [non] summum malum, sed ne malum quidem esse; O III, 105. munus: f. documentum. quoniam .. ea natura esset hominis, ut ..; F III, 67. eam .. naturam esse quattuor omnia gignentium corporum, ut ..; T I, 40. eam esse vim et naturam deorum, ut ..; N I, 49. eam esse naturam, ut ..; N I, 50. non est .. aetheris ea natura, ut ..; N II, 54. naturam .. eam dico, qua ..; D II, 128. animorum est ea vis eaque natura, ut ..; D II, 139. Lyceum ... ⟨id enim superiori gymnasio nomen est⟩; D I, 8. *id* illi alteri flumini nomen est; L II, 1. quod .. ratione actum est, id officium appellamus; F III, 58. id .. est perfectum officium; F III, 59. »id viri est officium«; T II, 50. ut, rectum quod sit, id officium perfectum esse definiant; medium autem officium id esse dicunt, quod ..; O I, 8. f. documentum. adpetitio ⟨eam enim volumus esse ὁρμήν⟩; A II, 24. id .. est .. .. ostentum; D II, 56. quamvis is ... ab oppressis civibus parens nominetur; O III, 83. ea est .. animi pars optima; R I, 60. eam patriam ducimus, ubi ..; L II, 5. quod ... nec eos, a quibus vita hominum instructa primis sit, fuisse philosophos arbitrantur; T V, 6. ea communis poena stultitiae est; T IV, 35. maxumum id portentum haruspices esse dixerunt; D II, 59. si, quod raro fit, id portentum putandum est; D II, 61. nec, quod (fieri) potuerit, id portentum esse; D II, 61. praetores: f. consules. nec .. esset id principium, quod gigneretur aliunde; T I, 54. R VI, 27. quom ... ea sint principia naturae; L I, 46. id .. est principium urbis et quasi seminarium rei publicae; O I, 54. id est .. privilegium; L III, 44. dum ea intellegatur ad aegrotandum proclivitas; T IV, 28. non ea ..., sed ea ... προηγμένα ... nominentur; F III, 52. ea triangula illi et quadrata nominant; D II, 89. qualitatem: f. corpus. quarum (cupiditatum) ea ratio est, ut ..; F I, 45. ea .. est summa ratio et sapientia boni civis; O II, 83. constituere eam rem publicam, quae ..; R III, 7. eam .. optimam rem publicam esse dico, quam ..; L III, 37. quamquam populus curiatis eum comitiis regem esse iusserat; R II, 25. f. dominus; R I, 64. saecla nunc dico non ea, quae ..; N I, 21. respondebit eum esse (sapientem), quem ..; A fr 20 (8. 9). hic, quisquis est, ... is est sapiens, quem quaerimus, is est beatus; T IV, 37. eam sapientiam interpretantur, quam ..; Lae 18. f. ratio; O II, 83. ea .. ei (animo) demum naturalis est sedes; T I, 43. seminarium: f. principium; O I, 54. quorum (philosophorum) ea sententia est, ut ..; T V, 119. eam .. optumam illi esse censent sepulturam; T I, 108. id .. „silentium“ dicimus in auspiciis, quod ..; D II, 71. simulatio: f. virtus; A II, 140. qui etiam socerum habere voluit eum, cuius ..; O III, 82. solitudo erat ea, quam volueramus; F V, 1. cum ... is esset rei publicae status, ut ..; N I, 7. optimum longe statum civitatis esse eum, quem ..; R I, 34. is est .. status, ut ..; R II, 43. num id studium censes esse vilici? R V, 5. summa ea fieret, quae ..; T IV, 40. qui .. eam .. superstitionem inbecilli animi ... putent; D II, 125. is eius (solis) tactus est, .. ut ..; N II, 40. terram .. eam esse, quae Ceres diceretur; N I, 40. ut .. nos ex annalium monimentis testes excitamus eos, quorum ..; F II, 67. tractus: f. ductus. triangula: f. quadrata. »ei tribuni eius (plebis) sunto«; L III, 9. eam si varietatem diceres; F II, 10. sunt ii ... »superstitiosi vates ... aut inertes aut insani«; D I, 132. ea est ex omni aeternitate

fluens veritas sempiterna; D I, 125. non is vir est, ut ..; F II, 50. vix eum virum dixerim; T II, 57. *is* est .. (vir), qui ... tueri potest; R II, 51. sive vir bonus est is, qui prodest, quibus potest; O III, 64. eum virum bonum esse, qui prosit, quibus possit; O III, 76. ea non est virtus, sed fallax imitatio simulatioque virtutis; A II, 140. ea .. animi est virtus; T IV, 30. eam vim deorum esse, ut ..; N III, 90. cuius (legis) ea vis sit, ut ..; L I, 19. cuius (amicitiae) est ea vis, ut ..; L I, 34. huius vis ea est, ut ..; O I, 93. ſ. natura; N I, 49. D II, 139. speciem dei ..., eamque esse eius visionem, ut ..; N I, 105. vitam .. beatam illi eam (appellant), quae ..; F IV, 60. id eo ipso vitium nominatum puto; F III, 40. id .. non proprium senectutis vitium est; C 35. eam nos dicere voluptatem, quam ..; T III, 41. non istam (Epicurus) dicit voluptatem. — dicat quamlibet; nempe eam dicit, in qua ..; T III, 49. cuius (Solis) urbem Aegyptii volunt esse eam, quae Heliopolis appellatur; N III, 54.

2. **mit Zusatz** (Pronomina, Zahlen): non .. sumus ii nos augures, qui ..; D II, 70. hic T. Manlius is est, qui ..; O III, 112. ea, quae Zeno aestimanda ... esse dixit, eadem illi bona appellant; F IV, 60. ipse: ſ. **ipse,** A, II, 2. is (5 St.) S. 365, b. utrum ea vestra an nostra culpa est? A II, 95. nullum .. id quidem argumentum est; T II, 13. ut id in sapiente nullum (malum) sit omnino; T III, 22. omnia .. ea sunt opiniones ac iudicia levitatis; F III, 35. omnem .. orationem fuisse eam, qua ..; D II, 50. »is primus ascensus esto«; L III, 7. primam (causam) posuit eam, de qua modo dixi; N II, 13. ea est .. prima causa coëundi; R IV, 3. sumptiones ⟨ea quae λήμματα appellant dialectici⟩; D II, 108. obtrectatio .. est, ea quam intellegi ζηλοτυπίαν volo, aegritudo ex eo, quod ..; T IV, 17 (18). per quas (angustias) penetravit ea, quae est nominata »Argo«; T I, 45. ea .., quae appellatur aequabilitas, iniquissima est; R I, 53. cum ipsum poëma declarat, ... tum vero ea, quae ἀκροστιχίς dicitur; D II, 111. in quibus (artibus) ea numeretur in primis, quae est vivendi ars; F IV, 16. cum libido ad id, quod videtur bonum, inlecta ... rapiatur; T IV, 12. ea est .., quam eloquentiam dicimus; O II, 48. pervertunt homines ea, quae sunt fundamenta naturae; O III, 101. existit tamquam ad articulos sarmentorum ea, quae gemma dicitur; C 53. sic (vitiositatem) malo quam malitiam appellare eam, quam Graeci κακίαν appellant; T IV, 34. eam .., quam lenitatem nos dicimus, vitioso lentitudinis nomine appellant; T IV, 43. mulierositas, ut ita appellem eam, quae Graece φιλογυνία dicitur; T IV, 25. omnibus .. artibus volumus attributam esse eam, quae communis appellatur prudentia; F IV, 76. ut ea, quae ille (Epicurus) propter firmitatem στερέμνια appellat; N I, 49. hic ea, quae videbatur utilitas, plus valuit quam honestas; O III, 109. si quando ea, quae videtur utilitas, honestati repugnat; O III, 120. is, qui appellatur vultus, ... indicat mores; L I, 27. quinque eos (deos esse Xenocrates dicit), qui in stellis vagis nominantur; N I, 34. quod honestum est, id bonum solum habendum est; F III, 28. id solum bonum appellat; F IV, 60. si .. solum id, quod honestum sit, bonum iudices; O I, 67. qui id solum bonum iudicet, quod honestum sit; O III, 12. quod rectum et honestum ... est, id solum opinor bonum; P 9. ſ. **bonus,** B, **b,** I, 2. sum; A II, 71. 129. F III, 11. 26. 39. 50. 58. 75. IV, 45. 68. 78. V, 20. 83. T V, 21. 45. O III, 35 (B. I, S. 353, b, ff). ea est sola officii tamquam custodia; T II, 55. appellari ceteros homines, esse solos eos, qui ..; R I, 28. solum id esse malum, quod turpe sit; F III, 39. id (esse) malum solum, quod turpe; F III, 50. solum audent malum dicere id, quod turpe sit; O III, 106. beatam .. vitam eam solam (appellat), quae ..; F IV, 60. si ea sola voluptas esset, quae ..; F I, 39. vester: ſ. noster. unus is modus est, de quo satis dixi; N III, 16.

B. **bei Adjectiven, Pronomina, Zahlen und Genetiv** (adversarius, propinquus u. a.: ſ. A): I. **Adjectiva, Pronomina, Zahlen:** I. **attributiv:** a. **ohne Zusatz:** id (adversum); A II, 121. eum aegrotum; N III, 78. eos (aegrotos); D II, 54. eorum (aequalium); D I, 64. cum iis (aequalibus); F V, 42. aliquid, quod non sit, id videri sibi; A II, 52. id potest aliud alio maius esse; P 20. ea ... alia .. virent, alia ... frondescunt; T V, 37. eorum (avarorum); P 52. barbarum et eum quidem ... conpunctum; O II, 25. is (optumus quisque); T I, 35. inter eos (bonos et improbos); Lae 74. in eo (optimo); R I, 52. bonum: ſ. A. eorum (caelestium); T V, 8. in eo (calido); N II, 28. id (decorum); O I, 126. eius (decori); O I, 96. ex eo decoro; O I, 97. eas (denicales); L II, 55. eos (divinos); Fa 15. ex iis duobus; F III, 27. id extremum ... bonorum; F II, 6. id (extremum); C 69. ad id (extremum bonorum); F I, 29. ab eo (familiari); N I, 58. || »eorum (fatidicorum)« ||; L II, 20. ea fortuita; D II, 14. eorum (furiosorum); R III, 45. id futurum; D II, 18. id (futurum); Fa 17. ea (futura); Fa 26. 32. (acc.) D I, 82. II, 101. Fa 27. 32. ✕. ea futura; T V, 16. ei (grandi natu); C 63. id (honestum); F II, 49. id, quod quaerimus, honestum; O I, 14. id honestum; O III, 17. eo (honesto); F II, 44. ea (honesta); L I, 45. ex eo (honesto); F III, 39. ea, quae vos „percipi" ..., eadem nos ... „videri" dicimus; A II, 105. in eo (igneo); N II, 28. ille: ſ. **ille,** B, I, I, a. is (4 St.) S. 222, b. eos (improbos); P 35. eorum (improborum); P 52. iis (improbis); R III, 26. iis (inprobis); Lae 42. ✕. ad eum (improbum); R III, 27. iis (inanimis); O II, 12. ipse: ſ. **ipse,** B, I, I. is (106 St.) S. 365, b. eos (luxuriosos); F II, 21. ex .. iis (maioribus natu); O I, 122. ad ea (magna); O II, 45. malum: ſ. A. id .. medium; N II, 116. eorum (mediorum); F IV, 71. ✕. ad ea (media); F III, 60. eum (mendicum); F V, 84. eum (mortalem); D I, 127. iis (mortalibus); D II, 129. eum (mortuum); D I, 56. eos (mortuos); T I, 108. III, 72. Lae 23. ad eos (mortuos); Lae 13. multi, et ii docti; C 84. qui plura habeat ea; F III, 43. eorum || bellorum || multorum; R I, 6. duo naufragi, eique sapientes; O III, 90. ex iis (necopinatis); T III, 55. omnes hi || ii || ... dixissent; L II, 33. eos omnes ... insanos esse; A II, 144. [eos omnes ... reliquerunt]; O I, 40. omnes eos contemnunt; O II, 36. eorum omnium fortunas; T I, 99. sententia; F IV, 36. iis omnibus ... — his || iis || omnibus haec ... probentur; L I, 38. id omne tale est; A II, 40. oritur; F I, 64. consumebatur; O II. 4. perpolirent; Ti 46. omne .. id ... voluptas est; F I, 37. oritur; O I, 15. »omne id .. esse in lucro«; T III, 30. cassum quiddam ... esse; T V, 119. ea .. omnia ... honesta dicuntur; F V, 60. omnia *ea* ... pugnent; T V, 43. omnia || ea || ... mutabilia sunt; N III, 30. omnia ... ea ... tribuenda sunt; N III, 24. ea .. omnia ... esse expetenda; F IV, 20. laeta fieri; T IV, 39. »ea ... omnia ... determinat«; D I, 19. parva ducens; T V, 42. habere ea ... vel omnia vel plurima vel maxima; T IV, 27. omnia ... ea ... obteri posse; F IV, 59. coniungerent; F II, 42. deserueritis; F IV, 26. habet .. comprensa; A II, 106. eorum .. omnium ... cognitiones;

F V, 51. ortus et occasus; N II, 95. perceptio; A II, 30. spe; T III, 41. summa; F IV, 32. salutares ... iis .. omnibus; N II, 131. discessus ab omnibus iis; T I. 83. per omnia ea permanet et transeat; A II, 119. eos (optimates) ..., eorum liberos; R II, 23. cum iis, quos dixi, otiosis; O I, 70. eorum (parvorum); F III, 17. iis (parvis); F V, 31. ab iis (parvis); F II, 32. non nulla ..., sed ea pauca; F IV, 12. eos (peregrinos); O III, 47. ea .. collegit permulta; O I, 159. id (perspicuum); A II, 34. ea (perspicua); A II, 46. physicis, eisque maxume, qui ..; D II, 33. ad physicos eos; A II, 55. in iis (physicis, neutr.); F I, 26. iis (praecipuis); T V, 46. ab eo (praecipuo); T V, 38. ea (praeclara); T III, 4. praeterita ea; Fa 27. praeterita .. ea; Fa 33. is primus; Lae 96. id .. primum; T III, 13. ea (prima naturae); F IV, 43. ><. ad ea (prima naturae); F V, 45. eos .. privatos; R I, 67. eo (probabili); A II, 105. iis (probabilibus); N I, 12. [id quod constat]; A I, 15. id quod ... antiquius est; F IV, 17. est luce clarius; T I, 90. maximum est; A II, 38. turpissimum dictu est; L I, 52. virorum bonorum est; L 1, 21. fuit sapientis ... viri; O II, 83. ante oculos ... est; L I, 48. evenit; N III, 15. R 1, 65. C 12. fr VI, 14. in proverbii consuetudinem venit; O II, 55. fieri non potuit; D II, 65. investigatur; R II, 18. est ... laudatum; F IV, 53. ostendetur; D I, 127. proditum est; D II, 112. acceperat; R I, 25. admirari .. soleo; T III, 8. dicere necesse est; D II, 92. dixi; C 62. existimas; Fa 3. expetunt; F V, 16. fecit; O III, 99. »id quod maluisti«; F I, 9. perfecit; R III, 4. scriptum reliquit; D II, 87. respuit; T II, 16. retinemus; R II, 16. vultis; N I, 103. id in quo est omnis vis amicitiae; Lae 15. ea quae ... reperta sunt; N II, 126. ea || ea, || quae ... tractari coepta sunt; T I, 29. quibusdam, et iis || his || quidem non admodum indoctis; F I, 1. eum (rusticum); D I, 55. eius (rustici); D I, 55. sapiens: s. A. eos septem; R I, 12. ii soli legunt; T II, 8. numerantur; F V, 7. eos solos || solum || convenire aveo; C 83. solos eos diceres miseros; T I, 9. iis solis ... esse parata; N II, 157. id solum agitur; T IV, 62. relinquetur; T III, 13. tollatur; T IV, 62. esse; T I, 58. fieri posse; Fa 13. 17. percipi posse; A II, 113. continet ea disputatio; T III, 57. neque vero id solum; N I, 4. ea .. sola percipere; A II, 76. ad id solum ... se accommodat; O I, 11. eorum || quorum || (stultorum); L I, 44. eorum (superiorum); F IV, 58. id (summum bonorum); F I, 42. ad id (summum bonorum); F I, 42. talia sequuntur ea, quae ..; A II, 21. totum .. id externum est; F II, 89. quid et quale sit; T III, 11. falsum est ... id totum; R II, 28. in non dolendo sit; F II, 11. evertitur; F I, 36. est positum; O I, 79. dixi; L III, 42. poni; F II, 86. trecentos eos ... opposuit; F II, 97. ea cum tria sumpsisset; Ti 22. ex iis tribus; O II, 36. ea (turpia); L I, 45. ab iis (veteribus); Fa 40. ex iis (veteribus, neutr.); T I, 29. id (verum); Lae 97. (acc.) A II, 7. in iis (veris); N I, 12. id ultimum bonorum; F II, 6. ad id (ultimum bonorum); F I, 29. eos aliquid .. esse universos; T V, 104. unum accepimus, et eum quidem ... sapientissimum iudicatum; Lae 7. eum unum secutus esset; F I, 21. id unum ... exceperit; O III, 82. expetentes; F II, 86. sciat; A I, 16. id tenere unum, id tueri, id defendere; F II, 11. »unum id sat est«; C 25. in eius unius (neutr.) ... custodia; F IV, 34. id (utile); O III, 26. ea (utilia); O III, 101.

b. **mit Zusatz:** iis o m n i b u s ... veris; A II, 42. id ... s o l u m (honestum); F III, 14. id solum (honestum); F III, 21. neque ei soli (sacrilego) ..., sed etiam ei; L II, 40.

2. **prädicativ** (Adjectiva s. D): ego is sum, qui ..; A II, 66. ego sum is, qui ..; T III, 50. quae .. (sapientia) me eum, quicumque sum, effecit; L I, 63. ea sunt haec; A II, 41. »ea ... haec fore«; D I, 19. ut eadem sint ea, quae ..; Ti 14. ut omnia ... ea fuerint, quae ..; D I, 43. quartus is (profertur); N III, 54. si modo ea sunt quaedam; A II. 68. quid .. id est? L II, 35 (34). quid sit id; F II, 3. 4. O I, 7. quid .. id esset; A II, 77. quae sunt ea? T I, 19. id .. quid potius dixeris quam deum? N II, 16. quidnam id est? L II, 18. mens cuiusque is est quisque; R VI, 26. is ... poterit ... esse ... suus; F IV, 10. is es profecto tu; F V, 78. nec .. tu is es, quem ..; R VI, 26. tu is es, qui ..; L I, 36. sin autem is tu sis, qui ..; O III, 30. non .. te puto esse eum, qui ..; D II, 43. cum ... id .. sit unum, quod ..; F V, 12.

II. **Genetiv: I. attributiv: a. ohne Zusatz:** qui id aetatis sumus; R III, 41. nec, quod in campum descenderim, id fuisse causae, cur pila luderem; Fa 34. corporis ea, quae diximus; F V, 60. tamquam (Fibrenus) id habuerit operis ac muneris, ut ..; L II, 6. ut *id* illis (filiis dea) praemii || praemium || daret ..., quod ..; T I, 113. quod is locus ab omni turba id temporis vacuus esset; F V, 1.

b. **mit Zusatz:** i l l u d Antipatri Cyrenaici est *id* quidem paulo obscenius; T V, 112.

2. **prädicativ:** id .. magis est attenti animi quam furentis; D II, 111. ea .. fere artis sunt; D I, 12. quoniam id est in rerum natura longe maximi consilii, constituere ..; R III, 7. id arbitror fuisse gravitatis; O III, 93. non modo .. id virtutis non est, sed est potius inmanitatis; O I, 62. sunt .. ea mathematicorum, non hariolorum; D II, 10. nec fuisse id humanitatis tuae; Lae 8. ut ... vix eum sanae mentis existimem; N II, 44. ea sunt eius modi; A II, 88. id eius modi est, ut ..; F II, 100. sin autem id non sit eius modi; O III, 30. philosophi id quidem; T V, 26. id .. est sapientis, providere; fr V, 33. id .. est magni viri || viri magni ||; O I, 82. id .. magnanimi et fortis viri esse; O I, 88. virtutis: s. immanitatis.

C. **bei Infinitiven: 1. ohne Zusatz:** si id esset carere; T I, 90. neque .. id est celare, quicquid reticeas, sed ..; O III, 57. quiescere, id est ... ἡσυχάζειν; A II, 93. Demosthenes quidem ... iam tum φιλιππίζειν Pythiam dicebat, id est quasi cum Philippo facere; D II, 118. est ausus ... poscere quaestionem, id est iubere dicere, qua de re quis vellet audire; F II, 1. ex natura vivere ..., id est vita modica et apta || e || virtute perfrui; L I, 56. aut naturam sequi et eius quasi lege vivere, id est nihil ... praetermittere; L I, 56. is ... dicitur praesagire, id est futura ante sentire || [is ... sentire] ||; D I, 65. iam ritus familiae patrumque servare id est ... a dis quasi traditam religionem tueri; L II, 27. solum bonum esse, quod honestum sit, idque esse beate vivere; F III, 29. id est convenienter congruenterque naturae vivere; F III, 31. id est convenienter naturae vivere, a natura discedere; F IV, 41.

2. **mit Zusatz:** contrahi .. animum .. et quasi ... concidere, id i p s u m esse dormire; D II, 119. id ipsum est deos non putare, quae ab iis significantur, contemnere; D I, 104.

D. **allein und auf Eigennamen bezogen: a. masc.: 1. Singular: 1. is: a. Subject: α. Activ:** aberat; D II, 135. addidisset; O III, 112. attulit; D II, 72. afferre videtur; O I, 23. (adsciscebat); T II, 26. adsecutus sit; D II, 110. agnoscat; L I, 25. sit acturus; L I, 41.

arderet; F V, 94. audivisset; T III, 71. canat; T II, 12. caret; C 47. potest .. carere; T I, 87. videtur carere; N II, 147. cavebit; F II, 102. censet; D II, 30. censeat; T V, 31. comparat || comparavit ||; T II, 2. confessus est; D I, 54. consuluit; R II, 31. conveniet; F II, 88. credidit; A II, 106. curavit; A II, 71. deferret; F II, 55. deflagravit; O III, 94. deliberat; F II, 115. desideret; F IV, 46. detraxisset; D II, 79. dicit; A II, 73. T V, 26. dixit; A II, 118. F II, 2. dicat; T V, 75. dixerit; N I, 20. 123. (diceret); T V, 26. dixisset; T I, 8. dubitavit dicere; C 16. potest dicere; F II, 88. dicere solebat; R II, 2. (disputare solitus est); T V, 83. dissideret; Lae 2. dedit; N III, 70. dedisset; D II, 79. docuit; T I, 62. duxisset; T I, 3. elicere solebat; F II, 2. eripuisset; D II, 79. poterit eruere; F IV, 10. non est beatus; F II, 104. infirmus est; Lae 75. est iniustus; L I, 42. proxumus est; T IV, 35. [ut gratulator laetior sit quam is]; F II, 108. non est .. aeque miser ... et is; F IV, 66. est antiquior parens quam is; R I, fr 2. Eretria fuit; A II, 129. beatus non erit; F V, 86. fuerit ... iniustus; T V, 45. non beatus sit; T V, 17. sit catus; A II, 97. sit .. inhumanus; O III, 92. miser sit; F II, 108. in culpa sit; Lae 78. esset; O II, 65. esset nihil nisi animus; F IV, 27. suspectus esset; O III, 94. si potest esse beatus is ..., potest is quoque esse; F V, 78. beatus esse non possit; T V, 24. excaecat; A II, 74. »is ... expellat«; D I. 45. explere (potest); A II, 22. extimescit; T III, 14. facit; O III, 74. idem faciunt, quod is; O III, 82. faciat; F III, 23. fecisset; O III, 77. potest facere; A II, 107. fateatur; O III, 75. ferat; C 3. tulit; R II, 35. debebat (frui); O III, 8. gaudeat; F II, 108. »is ... gerat«; D I, 45. possit gloriari; P 15. habet; F III, 28. D I, 71. II, 107. Fa 15. potest ... habere; A II, 33. existumandus sit habere; D II, 108. hausit; T I, 86. ignorat; D II, 49. immolet; D II, 35. immolavisset; T III, 63. imperavit; D II, 72. imperabit; T II, 51. »is ... imperavisset«; L III, 6. indicet; F II, 54. inferat; O III, 95. inquit; A II, 73. N III, 25. D II, 144. intuebitur; Ti 4. invideat; T IV, 17. potest .. laudare; O III, 117. loquitur; F II, 24. ludere vellet; T V, 60. manet; F V, 14. manebat; Ti 47. meminisse debet; Lae 71. minuit; L II, 66. morietur; Fa 12. || ><. ||. 15. ><. negat; F II, 25. nesciat; F II, 6. optulit || optudit ||; R VI, 2. omittat is || omittas, omittat ||; T II, 67. opinetur; T III, 25. orbat; A II, 74. patefaciat; Lae 97. pati non possit; Lae 87. percipit; A II, 128. perceperit; A II, 22. perrumpet; L I, 42. persecutus est; D I, 49. perspiciet; T I, 90. postulavisset; O III, 45. praedicit; D II, 20. dicitur praesagire; D I, 65. praestat; N III, 25. praestitit; D II, 91 (90). protulit; F II, 42. pronuntiavit; O III, 66. prodesse (voluit); N III, 70. putat; T I, 80. putabat; A II, 89. T I, 111. regnavit; Lae 41. reliquit; O II, 40. scribit; R VI, 2. scripsit; T I, 77. sensurus esse videatur; N II, 55. sequitur; A II, 99. R II, 37. sequatur; L I, 48. solvat; L II, 51. stipulatus est; L II, 53. suscipit; T IV, 42. teneat; O I, 120. teneret; N III, 83. timet; O I, 24. videtur ... timere; T V, 88. tollit; A II, 39. valebat; R II, 40. venit; O II, 82. venerat; T III, 48. venisset; O III, 99. versaretur; T V, 113. videt; Fa 9. vidisse videatur; Lae 99. violat; O III, 104. vivebat; F II, 63. vivere ... potest; T II, 2. vult; Lae 98. utitur; N III, 70.

β. **Passiv**: adficiatur; T III, 59. angatur; T IV, 61. (astringitur); L II, 48. condemnatus est; T IV, 77. innocens .. dicitur; T V, 41. dicitur ... exponi iussus esse; R II, 4. orator ... est habitus; L I, 7. proinde habeatur, quasi ..; L II, 49. haberetur filius; R II, 37. sapientissimus .. haberi solet; O I, 16. sine metu .. habendus est; T V, 41. qualis habendus est; O III, 74. dicitur humatus esse; N III, 57. laudandus .. sit; F III, 64. linqueretur; Fa 36. prohibitus esse dicatur; T I, 83. esset proiectus; D II, 143. pulsus; L II, 42. restitui ... potuisset; T III, 27. violatur; P 25. ><. ><. ><.

γ. **Ellipsen**: facete is quidem; F I, 7. is hoc melior quam Pyrrho, quod ..; F IV, 43. in quo beatior ille ... quam is, qui ..; T V, 56. tum is ...: „minime mirum"; T V, 98.

b. **Prädicat**: non .. is sum, qui ..; A II, 19. is .. fueram, cui ..; R I, 7.

2. **eum**: a. **Subject im acc. c. inf.**: *α.* **Activ**: adsecutum; C 8. agere; A II, 104. appetere; F V, 28. arbitrari; T III, 15. cenare; F II, 24. curare; T I, 92. despicere; F III, 29. T III, 15. dicere; F II, 90. C 43. dixisse; A II, 137. D I, 68. 100. C 59. dixisse *eum*; D I, 56. disputavisse; T II, 61. disseruisse; T V, 8. esse; T I, 12. ibi ... esse; P 32. esse aegrum; T II, 61. beatum; F V, 85. T III, 38. constantem; T III, 18. liberum; P 41. peritum; D II, 71. primum; A fr 20 (§. 4). tutum; T V, 41. nihil hominis; T III, 77. || *eum* || esse summa probitate; R III, 27. in summo .. bono; F V, 22. in malo; T II, 19. in voluptate; F I, 38. in eadem voluptate; F II, 17. ><. inter eum ... et eum; F II, 17. amicum fuisse; F II, 72. auditorem; T IV, 3. ducem; D I, 87. perstudiosum; C 3. praesto ad portam; D I, 57. studiosum; T I, 5. anxio animo; F II, 55. cum Archyta; R I, 16. beatum fore; A II, 134. clarissimum; D I, 39. iustum; F III, 67. excipere; A II, 28. facere; D II, 78. fecisse; F II, 60. facturum; A II, 30. laturum fuisse; F II, 60. frui; T IV, 17. fugere; F V, 28. habiturum; A II, 140. intellegere; F II, 6. V, 80. laetari; T III, 19. locutum esse; N I, 86. lusisse; R VI, 4. mandasse; R II, 20. natum esse; Fa 12. occidisse; D I, 53. praefuisse; N III, 58. prehendisse; D I, 59. putare; A II, 88. F V, 28. quaesisse; D I, 49. 57. recubuisse; D I, 57. salutare solitum; C 21. scire; F II, 12. »eum scire«; T II, 39. sentire; T I, 105. sperare; L III, 5. surrexisse; D I, 57. posse ... sustinere; T IV, 41. venisse; A I, 1. beate vivere; T V, 12. usum; T I, 97.

β. **Passiv**: appellandum .. esse regem; D II, 110. conprehendi; D I, 54. esse deceptum; O III, 67. delectari; F III, 8. dictatorem esse factum; C 56. frangi; O I, 68. lacerari; T I, 105. laudandum; T II, 43. moveri; A II, 104. privatum; T I, 30. rogatum; F II, 58. superatum; O III, 86.

b. **Object**: abstraxisse ... videretur; D I, 80. accivit; R II, 25. dicitur ... adfatus esse; D II, 50. adligaret; N II, 64. admirantur; O II, 38. aleret; N I, 72. aluissent; R II, 4. amare inciperemus; Lae 60. appellare; O I, 37. arcesseret; D I, 32. attingat; T V, 17. audiebant; F II, 2. posset audire; T II, 61. audire; N I, 115. celare; A I, 3. colere coepi; C 10. consolabitur eam || eum ||; fr V, 69. contineret; F IV, 17. deduxisset; T II, 60. delectabat; R I, 30. C 49. delectaret; O II, 84. depellere; O III, 42. (dico); N II, 62. beatum ... dixerim; T V, 76. dubitabisne ... miserum dicere? T V, 45. potes ... miserum dicere? T V, 12. diligam; L III, 1. diligat; Lae 53. ><. erudiit; R II, 37. exsecrari .. solebat; L I, 33. meliorem facit; P 14. facimus ... respondentem; C 3. pluris .. faciat; F III, 23. fecisset heredem; O III, 74. fefellit; O II, 25. ferre posset; F IV, 21. finge ... callidum; F II, 57. habuit; A II, 4. velle .. imitari; L I, 7.

inpulerit; Ti 9. insimulant; O III, 97. invisum deo ... iudicemus; N II, 167. iuvaret; F IV, 17. laesura .. sit; F III, 38. laudaveris; L III, 1. mactavit; R II, 60. necaturum; O III, 86. norat; D II, 69. offendi; N I, 15. oscularetur; T I, 92. paenitebat; A II, 69. paenitere; O I, 33 (34). privemus; T III, 44. beatum putat; T II, 17. divitiorem quemquam putet quam eum; R I, 28. eum ‖ tum, al. ‖ ... reduximus; A I, 1. reprehenderit; F I, 32. retinuit; O III, 100. rogaret; D I, 47. rogarent; T V, 91. salutavit; R I, 17. ><. salutatum; Fa fr 5. secuti sunt; T II, 9. secuti; A II. 129. sinit .. respirare; F I, 53. spoliare; O III, 32. supplantare; O III, 42. sustulissent; R II, 4. transferet; Ti 45. tueretur; F IV, 17. videt; F III, 38. vidisset; T V, 100. potuit videre; O III, 38.

c. **mit Präpositionen:** ad: sit ... admovenda; T IV, 61. ire; A I, 1. reccidisset; R II, 14. referret; D I, 32. referrent; D I, 31. transire; R II, 55. venit; R I, 14. venissem; N I, 15. venisset; C 59. venire; R I, 18. P 40. ventitaturos .. esse; R I, 14. — ante: A I, 15. C 43. — apud: deversarer; T V, 22. habet locum; O III, 117. polleat; P 84. **zum Satz:** T II, 23. L II, 37. — in: conferetur; O I, 50. conlegisset; T IV, 80. (convenit); N II, 74. dixerint; D II, 75. inquiritur; O II, 44. propensior; O II, 69. taeterrimus; T I, 96. talem; Lae 59. — inter: interesset; F IV, 60. interesse; A II, 21 (22). ><. esse; F II, 14. ><. ><. — post: F V, 73. R II, 33. 37. — praeter: A II, 107.

3. **eius: a. nach Verben:** omnia dicentur; F III, 75. interesset; O II, 84. est istorum quidque; Lae 55. haec .. erant; F II, 102. quae (bona) .. fuerint; L II, 88. esse eum locum; F III, 67. esse ... mentionem facere; T III, 49. rem esse cuiusquam nisi eius; R I, 27.

b. **nach Pronomina:** illud; N I, 79. quid; F I, 27.

c. **nach Substantiven:** actionem; A II, 108. acta constanter; Lae 6. de acumine; T III, 46. ex e. adsentatoribus; T V, 61. aequalis; O III, 1. amicus; L I, 7. ‖ eius ‖; Lae 59. amici; A II, 131. F II, 44. animus; Lae 93. artus; T II, 61. adspectu; D II, 50. auctoritas; Lae 13. auctoritate; A II. 63. auditor; A I, 34. II, 118. F V, 2. 14. N I, 35. D I, 6. auditori; T V, 83. augurio; N II, 9. avia; F II, 103. avi; F III, 8. bonum; T V, 73. caput; N II, 111. in castris; D I, 50. causa; O II, 61. civem; R I, 28. civitas; O II, 81. condiscipulus; N I, 34. collega; F II, 61. N II, 7. D I, 29. O II, 76. consilium; O III, 33. copias; T V, 61. copiis; D I, 81. corpus; P 16. (acc.) D II, 143. »eius ... corpore«; N II, 109. ad e. corpus; D II, 23. de creditoribus; L II, 48. culpa; F II, 15. decretis; F II, 99. dictum; O II, 44. dicta; R VI, 10. diligentiam; C 59. discipulus; T I, 38. discipulo; O III, 51. discipuli (pl.); R I, 3. a discipulo; O III, 8. doctor; T I, 20. in e. donatione; L II, 50. equus; D I, 77. II, 67. eventu; Lae 14. factum; F II, 61. O II, 44. III, 86. facta; F II, 96. R VI, 10. familiaris; D II, 135. familiarissimi (pl.); R I, 14. in e. familiari; O I, 108. felicitate; F IV, 22. ferociam; R VI, 1. ferocitatem; O II, 40. filiae; N III, 50. filius; D I, 36. R II, 37. L III, 36. filium; F V, 12. filii (pl.); O II, 43. fratrem; F V, 8. Lae 73. gravitas; P 16. de e. heredibus; L II, 51. imago; N I, 107. imaginem; D II, 137. ex imagine; R VI, 10. ingenium; T V, 83. ingenii; O III, 4. de ingenio; F II, 80. iniussu; R VI, 15. ex e. ... interitu; T IV, 18. interpellatione; R fr. 7. librum; T I, 24. libri (pl.); A II, 98. N I, 63. in liberis; O II, 70. libido poeniendi e.; T IV, 21. libido e. ... videndi; T IV, 21. ex e. lingua; C 31. magister; F IV, 51. magnitudo animi; P 16. malum; T V, 73. morte; L II, 48. post e. mortem; C 14. propter mortem; D II, 74. mores; O I, 45. nepos *eius*; R II, 20. nomen; O I, 75. oratio; A I. 16. F II, 20. T I, 97. R II, 64. orationem; N III, 4. L II, 69. orationi; D I, 9. oratione; F II, 3. ortus; D II, 89. parenti; L II, 60. pater; N I, 72. patrem; N III, 44. O I, 109. cum ... patre; C 41. persona; Lae 4. cum summa e. philosophia; F II, 100. picturam, non poësin; T V, 114. provisa prudenter; Lae 6. prudentia; Lae I. purpuram; C 59. rebus; T IV, 17. responsa acute; Lae 6. scripta; F II, 99. sententias; T III, 46. in ... e. ... sententiis; N I, 85. sollertiam; C 59. ab e. solo ‖ solio ‖; D I, 88. species; N II, 107. speciem; D II, 137. ex e. spoliis; F II, 73. superbiam; T III, 27. temperantiam; T V, 57. testamento; L II, 48. in e. .. tutela; F III, 66. vas ... eius sistendi; O III, 45. verbum; D II, 83. verba; D II, 50. ad vicem; L II, 48. ab e. villa; A I, 1. virtutis; Lae 30. virtute; F IV, 22. de virtute; A II, 1. vim; R VI, 1. vita; O I, 108. P 19. vitam; F IV, 62. voluntas; N III, 70. vomicam; N III, 70. vocem; Lae 59. usu; Lae 32. ad e. ... utilitatem; O I, 88. e vultu; L III, 37.

4. **ei: a. nach Verben:** acciderat; F V, 92. accidisset; T I, 84. potuerit ... accidere; T I, 85. potest accidere; T IV, 57. addatur; F IV, 30. attulisset; T V, 113. adtulisset; C 59. attulissent; T V, 91. sit allatum; O I, 154. adimendus est; A II, 37. ademisse; A II, 33. admoverentur; T II, 61. est assensus; O III, 87. est auguratus; T I, 96. canere potuit; D II, 78. cedat; O III, 90. confirmaret; N III, 50. crederem; N I, 72. credere; A II, 9. debuerit; L II, 49. debetur; N I, 116. deberi videtur; F II, 117. deberi potest; N I, 116. deest; T V, 40. potest ... deesse; T V, 42. ‖ [ei .. deesse] ‖; P II. detraxit; N III, 83. dixit; D I, 32. dicerent; N III, 89. dixisset; T I, 100. dixisse; D I, 46. O III, 77. dedit; N III, 70. »ei ... dato«; L III, 10. dedisse scribitur; T I, 114. datum; D I, 49. eripuisset; D II, 79. evenisset; T I, 85. facit; F III, 61. fiat; O III, 92. fieri; T III, 32. gratiam habere debemus; F I, 71. inpositam; L II, 60. indicet; O III, 92. iniecit; N III, 83. inserviunt; O I, 49. inurere; T III, 19. largiar; A II, 30. legerentur; T V, 113. liceret; T V, 55. O III, 12. et ‖ ei, cui ‖ ... moventur; Fa 15. nocere .. nemini potest nisi ei; Lae 97. obtigisset; D I, 103. opitulari; O I, 49. ostendisse; C 59. erit .. persuasum; A II, 119. placebat; A II, 71. est pollicitus; O III, 86. polliceretur; F II, 104. praecepisse; D I, 49. prodest; F V, 69. reliquisti; F I, 26. respondeam; N III, 43. respondisse dicitur ei ‖ † ei ‖; D II, 62. responderi ‖ respondere ‖ posse; A II, 64. responsum (est); F I, 13. sapiat; F II, 24. subveniatur; O II, 51. onus est; R I, 37. fas .. nec est nec .. fuit ... facere ..; Ti 10. erat .. cibus; F V, 54. auctor ... erat; R II, 36. fas erat (dicere); O III, 34. honori fuit; O III, 80. »ei (ius esto)«; L III, 10. traditurum; A II, 2. tribuit; N I, 33. tribuamus; O I, 47. tribuere voluisset; R I, 16. videbatur; D II, 134. O III, 82. videbantur; F II, 73. visa sunt; D I, 43. videatur; A fr 20 (B. 30). T III, 46. IV, 37. R I, 27. videantur; F IV, 69. V, 76. visus esset; D I, 46. videri; C 59. visus .. dicitur; D II, 135. visum; D I, 53. visum esse; D I, 57. visam esse; D I, 48. — **elliptisch:** cum ... ei quidam amicus; N III, 89. Pythius ei quidam; O III, 58.

b. **nach Adjectiven:** amicus esse poterit ei

|| eius ||; Lae 59. nihil esse .. beatum; T V, 62. consentaneum sit dicere; F II, 70. O III, 117. dicere ... consentaneum esse; A II, 28. 109. facile; Lae 25. fuit ... facillimum; R II, 5. insuavem ... fore; Lae 88. integrum .. erat; T V, 62. sit inutile; O I, 32. inutilius; O III, 84. satis magnam .. esse; O I, 25. esse .. nota; T II, 1. esse utile; O III, 83.

c. **beim Passiv:** cubandum fuisset; D II, 20. proficiscendum est; F III, 73. est ... providendum; R II, 5. tenendum esse; O I, 106. erat .. verendum; C 31. videndum erit; O II, 73. videndum fuisse; L III, 26.

5. **eo:** a. **abl. absol.**: invito; L III, 42. interfecto; R II, 14.

b. **nach Verb:** quam ... delecter; F V, 3.

c. **abl. comp.:** quid eo miserius dici ... potest? F I, 41.

d. **mit Präpositionen:** ab: accepisse; N III, 57. principia || principium || capiamus; R I, 56. discessit; D II, 79. dissentiunt; F I, 14. dissentiret; A I, 46. dissenserit; A II, 129. exspectabatur; A II, 2. divinationem habere videantur; T I, 73. impetret; O III, 92. ordiamur; T V, 88. ortum; F I, 35. essent profecti; D I, 5. esse ... quaerenda; T II, 45. requiratur; O I, 121. sunt; F IV, 7. intervalla; D II, 91. »ab eo ... provocatio nec esto«; L III, 6. acceptus esset; D II, 79. appellari; F IV, 73. armatum esse; A II, 87. commemoratur; O II, 16. erant ... creati; Ti 47. delectari; F I, 14. esse .. delectatos; R III, 42. dicuntur; F II, 7. 28. dici; T III, 46. disputatum; A II, 78. disputata; Lae 1. 4. edomitam et conpressam esse; Fa 10. eligebantur; D I, 102. inluminata; N II, 119. interfici; Fa 33. indicatum; N I, 10. laudatur; C 59. missus est; N I, 16. missus esset; O III, 79. moneri viens est; D I, 56. monitum; D II, 84. negarentur; F IV, 73. percepta; A II, 1. praetermissum fuisset; L II, 51. sit probatum; F IV, 19. probatum; A II, 78. provocatus; O III, 112. repudiati; A II, 118. rogatus sit; O III, 93. rogatum; F II, 55. (tractata sunt); L III, 14. vetitus est navigare; D II, 135. — cum: conferre possumus; A II, 73. conlocutus sum; T V, 35. disseras; O III, 26. »pari iure cum eo«; L III, 9. una; N I, 37. bellum gerere; Lae 77. zum Satz: R I, 21. C 10. — de: quicquam et mutatum; T III, 74. — ex: audivi; Lae 103. audientes; C 43. cognoscerem; A II, 12. natus; F II, 61. quaererem; T I, 81. quaereret; F II, 112. N I, 60. C 47. quaereretur; R I, 3. III, 24. O III, 60. C 13. esset ... quaesitum; T V, 34 (35). quaesitum .. esset; T V, 97. quaerere; A II, 11. quaesivisse; T V, 8. est; N III, 42. sumerent; A II, 71. — in: haereat; D I, 30. inesse; F I, 40. N I, 98. ×. ×. ×. perspicere videamur, Lae 27. remansit; O I, 37. est; D I, 29. ×. O III, 110. erat; F III, 7. R II, 35. fuit; F V, 13. R II, 20. O II, 84. erit; A II, 38. T II, 51. esse; A II, 108. T I, 90. ×. C 34. viderit; Fa 10. elliptisch: Lae 89. zum Satz: T IV, 16. Fa 17. ×. L II, 57. fr VI, 14. — pro: D I, 79. — sine: Lae 22.

II. **Plural:** 1. **ii:** a. **Subject:** α. **Activ:** aberrnnt; O II, 85. abundant; N II, 95. adficiuntur || adficiunt ||; O II, 37. adhibeant; D II, 147. adipiscuntur; F I, 48. arbitrantur; O I, 43. capiunt; Lae 90. carent; D I, 34. cernunt; D I, 114. solent ... comparare; O III, 18. conciliare ... possunt; O II, 77. condiderunt; D I, 88. confirmant; Fa 20. debent contendere; O II, 45. convenissent; O I, 144. cucurrerint || cucurrerunt ||; T II, 62. devinciunt; Fa 20. dicunt; F V, 80. dicent; T I, 17. non dubitant ... dicere; O III, 106. dirimunt; O III, 28. ab his || at ii || ... dissentiunt; Lae 32. disserebant; Fa 40. elaborant; O I, 116. || ii || ... emere cogerentur; O II, 56. eripiunt, ... evertunt; A II, 31. exaequare .. debent; Lae 71. student ... excellere; O I, 116. expedire possunt; F I, 64. exquirunt; O I, 147. faciunt; O III, 73. famulantur; R III, 37. et || ii, hi || .. fatentur; T III, 71. ferunt; T II, 5. habeant; N I, 12. habuisse videantur; P 10. inciderunt; D I, 123. inspexerant; A II, 57. interpretantur; Fa 20. indicant; O II, 10. manerent; D I, 5. moderantur; T V, 104. negant; D II, 106. numerant; N III, 53. parere voluerunt; L III, 4. videntur ... peregisse; C 64. perspicere non possint; D I, 131. ponant; F V, 93. praedicunt; D I, 128. putant; T I, 45. magis ... quaerant ... quam ii; Lae 46. quaererent; F II, 2. respondissent; F II. 2. (revertuntur); F IV, 57. (sentiunt); Lae 86. ×. ×. ×. sentiant; T II, 7. spectare ... debent; O II, 45. sufficiunt; fr V, 23. ubi sunt? T I, 11. divini; D I, 132. alterius; R III, 37. plures; O II, 79. ×. fuerunt; Lae 19. sapientes; O III, 16. beati sint; F V, 77. T V, 17. legum similes; O I, 89. liberalissimi; Lae 51. patroni essent; O I, 35. fuisse sapientes videantur; N III, 62. summittere se debent; Lae 72. tollunt; F V, 23. sustulerunt; N I, 118. hi || ii ||; F III, 12. tollere videntur || ii ||; Lae 47. tradunt; N III, 42. vident; D I, 127. hi || ii || vivunt; R VI, 14. vixerunt; D II, 91 (90). (volunt); O I, 147. velint || ii ||; F II, 48. hi || ii || ... uti ... putabantur; O I, 133.

β. **Passiv:** amarentur; F IV, 17. appellabantur; A II, 72. appellandi videntur; T I, 55. conservandi (sunt); O I, 35. contemnuntur; O II, 36. siti dicuntur; L II, 57. erunt .., et ii || hi || quidem eruditi ..; F I. I. falluntur; D I, 118. II, 16. incitantur; F III, 66. nominantur senes; C 20. obligari ... volunt; O II, 69. recipiendi; O I, 35. vocarentur; A II, 70.

γ. **Ellipsen:** ii indocti, qui ..; F I, 72. et ii ... et ii ... miseri; T I, 9. ut ii; A II, 70. T I, 75. D I, 114. O II, 50. III, 12.

b. **Prädicat:** non .. sumus ii, quibus ..., sed ii, qui ..; N I, 12. non .. sumus ii, quorum ..; O II, 7. ut simus ii, qui ..; O II, 44.

2. **ei:** aetatem agunt; T V, 77. transtulerunt; F V, 74. viderentur ... vivere; T I, 29. — habendi sunt; L I, 23. subtrahendi sunt; T IV, 78.

3. **eos:** a. **Subject im acc. c. inf.:** α. **Activ:** agere; Fa 9. egisse; T III, 66. ambulare; Fa 9. andire ... velle; F V, 52. cernere; T I, 35. compensare; F V, 48. concessuros; D II, 108. se conferre; L II, 5. consequi; T V, 100 (99). conterere; F V, 57. demigrare; L II, 5. dissidere; Fa 44. egere; O II, 81. equitare ... posse; N III, 12. errare; A II, 103. esse; T I, 12. 13. miseros; F IV, 21. T I, 9. 14. 15. L I, 51. in iis malis; T I, 111. turbulentos; T IV, 9. beatos; T V, 85. et mundum deum esse ... et eos; N I, 30. rerum naturas; N III, 63. in deorum numero; L II, 55. nihilo miseriores esse quam eos; F IV, 63. fuisse; L II, 58. ×. tam crudelis fuisse; F I, 34. immemores; F V, 64. expertis; L I, 14. iustos; O I, 97. propius fore; F IV, 64. fideles; O II, 53. exisse; T III, 11. peius existimare eos ... quam eos; fr VIII, 13. exponere; Fa 15. facere; A II, 17. 138. ×. O I, 87. facere posse; T IV, 53. fecisse; F I, 34. esse facturos; F IV, 49. tulisse; L II, 11. debere ... fluctuari; A II, 29. fingere; A II, 138. habere; F V, 48. N III, 70. D I, 81. ignorare; O III, 57. imperare; O II, 75. incidere; D II, 93. inrupisse; D I, 50. lamentari .. coepisse; T III, 66. legere velle; F V, 52. nuntiavisse; N III, 11. ostendisse; L II, 11. percipere .. debuisse; A II, 29. perpeti; F V, 48. pugnare

potuisse; N III, 12. eos ... nihilo magis respirare posse quam eos; F IV, 64. posse respondere; D II, 10. responsuros; F V, 83. sedere; Fa 9. sensisse; T III, 10. sonare; F II, 48. stare; R VI, 20. venisse; N III, 11. uti; O I, 133.

β. **Passiv:** absolutos putamus; F IV, 37. simili nos affectos esse supplicio atque eos; fr V, 95. adflictari ... coepisse; T III, 66. alligari; L II, 52. agi || exagitari, al. ||; R IV, 11. agitari, ... appellari; R I, 67. esse anteponendos; R I, 3. deligi solitos; O II, 42. desertos esse; O I, 28. (dicendos esse beatos); T V, 28. frangi; T II, 66. immutari; Lae 54. sanos .. intellegi; T III, 11. interruptos .. esse; R VI, 20. notatos; O III, 115. orbatos; T I, 30. perfectos putamus; F IV, 37. probatos; F IV, 62. (productos esse); F III, 52. vituperandos; T III, 72.

b. **Object:** accusamus; F I, 33. adficiamus; O II, 18. agitant || agitent ||; L I, 40. agnoscunt; F V. 42. agnoscere; D I, 132. amemus; F III, 62. T III, 73. anteferre .. debeat; R III, 5. versutos .. appello; N III, 25. adscivit; R II, 33. attingat; T III, 61. audivi; F I, 16. audiant; R I, 12. capiat; O I, 26. coërcent; O III, 23. coëgit .. falsum putare; C 4. servire coëgit; P 40. colere debemus; O I, 149. complectitur; O I, 156. *condemnemus* || contemnamus ||; D I, 36. colligam; A II, 75. consequuntur; F I, 32. conservat; R II, 47. contemnunt; O II, 36. >< . convenire; T I, 98. delectant; T V, 116. delectet; F I, 4. despiciunt; O II, 36. dico; T I, 78. dicam miseros; T I, 13. >< . Argivos ... diceres; T III, 53. calamitosos (dicere solemus); T IV, 82. possumus ... pudicos dicere? L I, 51. diligamus; O I, 56. Lae 28. diligere videamur; O I, 136. eas || eos || ... disparavit; R II, 39. (datos); L III, 43. docuisset; A II, 146. dignissimos ducimus; F I, 33. duceret; N I, 118. efficit caecos; Lae 54. laudabiles efficiens; T IV, 34. excitemus; T II, 6; exsecrari solitum; O III, 11. fallant; D I, 124. ferunt laudibus; R I, 67. figebat maledictis; N I, 93. habent; Lae 7. habere || debent || necessarios; Lae 74. imitari .. velis; F V, 6. inpellunt; R VI, 1. impulerit; T V, 2. incendit; F IV, 7. insectantur; F II, 80. insimulemus; A II, 82. internosceremus; A II, 56. inveniemus; Lae 63. iudicarent; Lae 62. miseros iudicare; T I, 106. laedunt; O II, 68. >< . laudant; T III, 72. legunt; T II, 8. mactant honoribus; R I, 67. metuimus; N I, 56. moneat; D II, 125. proletarios nominavit; R II, 40. novi; C 21. observare ... debemus; O I, 149. paenitet; D I, 63. probabat; F IV, 60. pungat; T III, 61. rettulit; N II, 10. insepultos reliquissent; R IV, 8. revocent; R I, 3. revocare .. solitae; F V, 49. roget; A II, 43. salutavit; R I, 18. cogimur .. sequi; A II, 143. solverent; R I, 30. statuit; L III. 5. vereri ... videamur; O I, 136. vidimus .. ardentis; L II, 43. vituperabas; N I, 100. ulciscamur; O II, 18.

c. **mit Präpositionen:** ad: adhibemus; A II, 32. converte te; F V. 7. fatur; Ti 40. pertineat; T I. 35. pertinere; D II, 93. venire; T I, 98. — adversus: excusatione; O II, 68. officia; O I, 33 (34). — apud: acciderat; O II. 80. fiebant; D I, 93. est; F III, 40. erat; F IV, 6. fuit; A I, 23. esse; N I, 81. valet; Lae 99. **zum Satz:** N III, 56. — contra: dici possunt; F III, 2. disputem; D II, 51. desitum est disputari; F II, 43. exarsit; A fr 20 (S. 7). — in: conferre; O I, 48. dicamus; R II, 48. valebit; Fa 42. >< . quales; O I, 48. amorem; O I, 12. — inter: conveniat; F II, 4. posset ... convenire; L I, 53. interiecti; O I, 92. interest; A II, 8. est; L I, 23. inter eos || [inter eos] || communia; L I, 23. certatio; Lae 82. concertatio; T III, 51. contentio; A II, 132. dissensio; L I, 55. **zum Satz:** F V, 12. R II, 29. — per: O II, 2. — post: A I, 34. F III, 57. — praeter: T I, 6. L III, 24.

3. **eorum: a. nach Verb:** haec sunt; T IV, 61.

b. **nach Adjectiven:** propria; A II, 69. similes; F IV, 49. D I, 88.

c. **nach Pronomina:** aliquis; P 38. aliquem; T III, 7. C 42. alter; T IV, 5. alteri; O III, 45. nemo; T V, 87. neminem; T I, 9. D II, 99. nemini; T V, 58. O II, 59. quisquam; F I, 25. quemquam; A II, 3. cuiquam; O II, 40. quisque; T III, 79. [O I, 40]. unus; N III, 54. uterque; F V, 11.

d. **nach Substantiven:** adfectio; T IV, 29. adrogantiam; A II, 74. adventus; R I, 18. aequitas; Lae 19. (amicitia); Lae 22. animi; F I, 51. R VI, 29. adprobationem; O I, 98. ad e. approbationem; O I, 143. argumenta; F III, 27. (acc.) A II, 47. arte; O II, 86. adstipulator; A II, 67. auctoritas; N I, 10. Lae 13. auctoritatem; D II, 81. auctoritate; O III, 109. in e. auctoritate; A II, 15. auditores; F IV, 61. (acc.) F IV, 3. avos; C 21. bonitatem; Lae 29. captiones; A II, 46. causas; O II, 82. >< . ab e. causa; A II, 43. in .. coetum; R VI, 16. comitatus; Lae 83. de coniectura; D II. 16. consilium; A II, 32. consilio; O I, 84 (abl.); O I, 79. consolationes; F IV, 6. constantiam; T IV, 60. consuetudo; F III, 41. controversias; T IV, 6. copiam; R III, 13. definitiones; F III, 33. delectationibus; T V, 66. delubra; fr IX, 11. divinationem; D I, 112. ad e. ... divinationem || divinitatem ||; D I, 34. enumeratio; T IV, 63. ad e. epulas; F II, 101. errorem; A I, 13. exempla; Lae 38. exitium; L II, 44. extremum; A II, 97. factum; O III, 60. fastidio; R I, 48. fides; Lae 19. fidem; O III, 45. e fontibus; O I, 6. fortuna; T I, 93. frater; N III, 43. fratres; N III, 44. frequentia; D II, 81. genus; T II, 7. V, 9. D I, 111. O I, 23. 119. Ti 44. (genus, acc.); D II, 26. gloriam; A II, 6. gradus; N II, 34. gratia; O II, 66. gravitatem; T IV, 60. imperiis; N II, 8. industria; O I, 122. II, 67. ingenia; N II, 42. iniustitia; O I, 41. institutis; R II, 44. ad e. .. instituta; O I, 118. ex e. ... institutis; F V, 7. integritas; Lae 19. interrogationibus; A II, 46. iudicium; A II, 95. iura; R I, 49. (acc.) R V, 3. laudationes; F II, 116. in libros; L II, 32. liberalitas; Lae 19. libidines; L III, 31. luctus; T III, 58. memoriam; F III, 9. mentes; L III, 40. in e. mentibus; T I, 27. metum; F V, 31. mos; F II, 1. mores; O I, 112. multitudo; O I, 52. propter e. .. multitudinem; T II, 6. munus; L I, 14. (natura); T I, 32. id .. e. nomen; T V, 8. nomina; F V, 42. 52. odia; O II, 54. officia; F IV, 46. opinionem; T I, 36. O III, 34. opiniones; F II, 2. oratio; F V, 11. T IV, 9. Ti 38. orationis; A II, 53. ora; O I, 102. patres; C 21. patientia; T III, 67. posteri; L II, 58. in e. posteris; R I, 64. princeps; F III, 5. querela; F V, 29. (abl.) Lae 35. cum ... querela; F III, 5. ratio; F III, 42. T V, 108. rationis; A II, 40. ratione; A II, 27. ratiunculas; T IV, 43. recordatio; A II, 90. >< . cum e. ... rebus; R I, fr 5. fr V, 42. sapientiae; fr IX, 11. ex e. .. scriptis; F V, 7. in e. sedibus; L II, 42. senectus; C 26. (sententia); F IV, 36. sententiam; F II, 55. III, 12. sententias; F II, 39. N I, 2. sententiis; T III, 22. sepulchrum; L II, 57. servitus; P 39. similitudo; T I, 79. (societas); O III, 69. >< . sollertia; D II, 24. sorores; N III, 44. studia; O II, 54. studiis; T V, 66. L I, 5. ad e. studia; O I, 118. cum e. studiis; O II, 6. ex e. ... superbia; R I, 48. tarditatem; N I, 24. de temeritate; A II, 81. »eorum

.. tribuni«; L III, 6. vestigia; L II, 4. villas; L III, 31. virtutem; Lae 29. inter .. visa; A II, 53. vita; T III, 57. O I, 112. (vita); O I, 70. (abl.) F II, 81. in e. vita; F I, 61. inter e. vitam; F IV, 21. vitia; T IV, 81. voluntatem; R III, 13. voluntates; L III, 40. vox; F III, 64. voce; T II, 45. ad e. .. voces; T IV, 2. ad e. utilitatem; O I, 85. ✕. vultus; L III, 40. **elliptisch**: F IV, 6.

e. **mit Präposition**: causa; N II, 157.

4. **iis (dat.)**: a. **nach Verben**: videtur ... accidere; T III, 58. affert; F IV, 11. his || iis || ... est adhibenda curatio; T III, 4. essent || † est || ... adiuncta || [essent ... adiuncta] ||; L II, 48. assentior; F V, 33. O III, 9. adsentior; T III, 12. D I, 34. Lae 13. assentientem; F V, 75. aemulemur; T I, 44. anteibat; T I, 5. anteponuntur; C 64. esse anteponendos; R I, 3. cedere (debemus); O I, 149. committebat; T V, 58. conceditur; D II, 103. concedendum sit; O I, 71. ✕. consulendum est; O I, 35. esse ... consulendum; F III, 64. non .. contingit nisi iis; Lae 72. credat; D II, 99. debentur; O I, 58. dediti sunt; O III, 109. dederit; N III, 78. vitio dandum; O I, 71. eripitur; A II, 38. fidem habemus; O II, 33. impendere; R III, 19. licet dicere; F II, 91. licet ... negare; T V, 85. id .. licebit .. existimare; F I, 12. ingratis esse non liceat; O II, 63. quod si liceret, ut iis; A fr 16. liceret; L III, 30. minamur; F V, 31. facere .. necesse est; N I, 11. dicere necesse est; D II, 92. nocere; N III, 77. ✕. obiecta est || obiecta ||; O II, 37. obest; N I, 10. occurrunt; D I, 68. opus esse; P 46. iis || his || ... placet; L III, 18. ponatur; Lae 17. probemur; O I, 126. probatus videretur; F I, 2. possunt ... probari; O I, 137. resisti ... posse; A II, 75. respondeam; A II, 6. responderem; F IV, 62. satis facere; F I, 4. satis fieri; O II, 81. servire (debeo); F I, 10. causa ... fuit; R III, 13. malum .. videtur esse mors. iisne, qui ..? T I, 9. causam .. fuisse; F I, 35. susceneam; T I, 99. tribuebat; A II, 15. (videtur); A II, 81. videtur; F V, 58. videbatur; F IV, 26. videatur; T I, 50. videri; F III, 12. potest videri; C 4. usu venit; T I, 73. usu venire solet; A II, 35.

b. **nach Adjectiven**: esse .. acerba; T III, 30. est ... adversarium; A II, 10. erit ... dulcius; L III, 19. gravis esset; C 4. sunt ... honestae; O I, 151. ratio .. inquinatissima; O II, 21. sint ... inutilia; O I, 32. posset .. esse laetum; D II, 24. necessaria est; O II, 40. notum .. esse debebit; A II, 36. periculosae; O I, 83. simillimo; O II, 8. || est || terribilis; P 18. ✕. ✕. sunt .. utilia; O I, 52. est ... utile; O II, 64.

c. **beim Passiv**: est ... adhibenda; O I, 73. sit .. adhibenda; O II, 24. adipiscendi; O I, 72. dicendum est; Fa 33. faciendum est; T V, 75. faciendum sit; F IV, 46. fatendum est; N II, 76. gerenda ... est; O I, 72. esse ... manendum; F III, 61. est oppetenda; F III, 61.

5. **eis (dat.)**: solet ... accidere; T IV, 60. adiungimus; F I, 6. data videtur; T IV, 45. imperare; C 55 (56). (probentur); L I, 37. respondentem; C 3. (suscensetis); A II, 123. — gravis est; C 4. — emendum .. sit; F II, 42.

6. **iis (abl.)**: a. **abl. absol.**: auctoribus; O II, 42.

b. **nach Verben**: eget; O I, 49. uti; O II, 18.

c. **abl. instrum.**: contineri; L III, 12. **zum Satz**: F V, 65.

d. **abl. comp.**: nihil potest esse dementius; O II. 24.

e. **mit Präpositionen**: ab: potui cognoscere; T III, 42. dissentiet; F I, 12. evaseris; T I, 98. flagitat; T I, 34. habemus; F II, 68. nominabantur; A II, 129. percipiuntur; Lae 26. »ab iis ... petunt«; D I, 132. propulsant; O I, 23. quaeritote; Lae 24. est quaerenda; T II, 45. ab his || iis || .. removendum; A II, 74. nolle sumere; N III, 84. transferam; F I, 7. **elliptisch**: R I, 2. ab iis ... sermonem fore ..., cum ... ab iis nullus fuerit; R VI, 23. administrantur; D II, 77. anquirebantur; T V, 10. arguerentur || † arguerentur ||; Lae 35. cerni; D I, 126. colitur; O III, 17. ab iis || his || .. comprenditur; A II, 40. confirmatum .. sit; R I, 2. conquisita et collecta sunt; F IV, 13. defendatur; T III, 51. devitari; T II, 62. ab iis || his || dicitur; A II, 93. dicta sunt; F I, 6. dici solent; R III, 26. disputari solent; R I, 53. dividebantur; A I, 20. exponitur; F IV, 15. fingi; N II, 73. geri; O I, 92. ignorari; L III, 48. inducitur; A I, 21. [indulgeri]; Lae 54. irridentur; A II, 35. inventa ... est; T V, 2. investigata est; F V, 9. digni iudicaremur; O II, 36. neglectum; D I, 3. opponuntur; R I, 4. partum ... sit; R I, 2. perfecta .. est; T V, 2. perscripti ... sunt; A I, 16. perspiciantur; L I, 62. ponitur; F III, 54. praedicuntur; D II, 17. est praetermissus; O I, 156. premeretur; O II, 41. spernerentur; C 7. [sperni ab iis]; Lae 54. tenduntur; L I, 47. esse sublatum; D I, 50. ab iis || his || est traditum; Ti 39. neque ... tradi possunt nisi aut ab iis ... aut ab iis; O I, 6. — cum: coniunctissimos; Lae 39. (disceptare); A II, 126. discrepare; F IV, 60. disputare; A II, 17. stantem; F IV, 45. vixisse ... videor; A II, 74. bellum gereret; T III. 27. — de: male existumant; O II, 36. existimandum est; O III, 58. [de redimendis iis ... impetrassent]; O I, 40. praeiudicent; L III, 47. **elliptisch**: O III, 17. — ex: capio; D II, 5. cognovi; A I, 46. efficitur; L III, 27. quaesivi; T III, 42. unum et alterum; Fa fr 5. principes fuerant; L II, 42. quendam; C 64. — in: manet; L III, 4. reperiuntur; Lae 64. est; D I, 34. Lae 83. esset; A II, 146. A II, 7. esse possunt; O III, 13. in iis || his || fuisse; A II, 7. **zum Satz**: A II, 12. F IV, 66. L II, 57. O I, 25. 56. II, 62. — sine: L II, 30.

7. **eis (abl.)**: ab: petatis; Lae 17. clamabitur; A fr 20 (8. 28). disseruntur || disserentur ||; O III, 20. — ex: quaereretur; N I, 10. — in: sit; Lae 19. esset; T IV, 46. **zum Satz**: Lae 29.

b. femin.: I. **Singular**: 1. **ea**: dicere audet; T IV, 69. si dea est; N III, 47. fingitur; P 34. — ea .. (Proserpina) est, quae ..; N II, 66. ea est .. (Vesta). quae ..; N II, 67.

2. **eam**: curare; T IV, 78. corruptam diceret; D II, 118. — accuset; T V, 6. admonerent; F II, 69. Upim ... appellant; N III, 58. consolabitur eam || eum ||; fr V, 69. docebas; fr I, 8. Dianam, eamque Luciferam, ... invocant; N II, 68. tenent; A II, 66. — ad: posset ... pervenire; F II, 55. — in: venerat; N I, 72.

3. **eius**: aras delubraque; N III, 46. fata; D II, 98. filium; N III, 39. vis; N II, 67.

4. **ei**: non ferebant; R IV, 6. colendae .. praesint; L II, 29. reddit; Fa 8.

5. **ea (abl.)**: ab: susceptum ... est; D I, 3. ex: quid ... ceciderit; D I, 28. ecflorescere ... solet; R I, 45. excitatos; A ep. 1. natus .. dicitur; N III, 59. **elliptisch**: N II, 69. — in: T I, 45.

II. **Plural**: earum: ad e. saxa; F V, 49. templa; N III, 43.

c. neutr.: I. **Singular**: 1. **id (nom.)**: a. **Subject**: α. **Activ**: abhorrebit; F V, 66. abest; O I, 43. accidit; Fa 42. accidat; F V, 55. accideret; C 7. acciderit; T I, 78. accidere non possit; T V, 107. non potuerit accidere; D II, 36. accipiat;

N III, 32. apparet; O I, 7. 94. »itaque ‖ idque ‖ ... cadat«; L II, 19. conducat; O I, 9. constet; T I, 80. contingit; T IV, 13. O I, 74 contigit; N I, 57. ‖ contingit ‖; Lae 48. contingat; T I, 82. contingeret; O II, 42. contigisset; D I, 121. conveniat; N I, 89. decet; O I, 113. 120. potest .. deesse; N II, 38. absurdum est; N II, 33. beatius; T I, 98. melius; N II, 16. ><. III, 23. id melius est quam id; N II, 21. III, 22. commune; A I, 25. N III, 36. difficile; D I, 128. difficile factu; L III, 29. dubium; L III, 33. O II, 48. 54. exiguum; T I, 82. facillimum; F III, 15. facilius; D I, 120. improbum; O III, 40. infinitum; F V, 5. magnificentius; L I, 23. magnum; T III, 52. maximum; C 9. periculosum; O II, 50. perspicuum; A II, 107. primum; N III, 7. probabile; T IV, 2. proprium; T V, 39. L I, 58. O II, 78. quale id cumque est; N II, 76. rectius; T IV, 10. senile; C 30. superbum; T I, 17. verum; Fa 19. 31. 38. Lae 26. verius; L III, 32. (mit Pronomina: f. B, I, 2). extrinsecus; F V, 39. ita; Fa 21. Lae 14. satis; F V, 30. satin? N I, 114. causa; Fa 36. ><. nefas; O III, 90. (Genetiv: f. B, II, 2). cordi; Lae 15. ornamento; O II, 64. contra nos; A II, 58. contra naturam; N III, 33. in casu; F II, 89. in tua ... potestate; T V, 118. in sapientibus; O III, 13. in voluptate; F I, 39. quae sunt infra quam id; N II, 135. si Epicurum, id est si Democritum probarem; A I, 6. Antiochus; A II, 97. cum Aristotele; T V, 39. Arpinum; L II, 5. adsentatorem; Lae 95. animum terrore liberum; F V, 87. unius astri; R VI, 24. incurvum ... bacillum ‖ [id ... bacillum] ‖; D I, 30. bellis; O II, 16. causa efficiens aegritudinem; T III, 23. confisio; T IV, 80. de consilio; T IV, 77. constantiam; T IV, 10. constantia; O I, 23. in contione; Lae 97. corpora individua; F I, 17. a corpore; T I, 75. cultu deorum; N II, 8. dei; C 73. de divinatione; D I, 9. ἑαυτὸν τιμωρούμενος; T III, 65. effectio; F III, 24. contemptissimis escis; F II, 90. fortitudine; T II, 33. [id est in forum]; P 4. dolorum fuga; F I, 33. [id est genus .. tormenti]; F V, 24. homines; N III, 11. in honestate; F II, 35. cum humanitate; T V, 66. ignem; N II, 57. imago; N I, 107. anteceptam ... informationem; N I, 43. [id est insanitatem]; T III, 8. iure gentium; O III, 23. laetitia; T III, 24. laetitia gestiens; T IV, 36. de laetitia; T IV, 65. summum malum; F II, 92. manibus; N II, 151. mentem; O III, 44. miseria; T III, 27. morbum; T III, 23. morte; F II, 101. motus animi; O I, 136. mundo; N II, 34. ad naturam sui similem; fr IX, 12. officii; F IV, 48. opinationem; A II, 108. orationis; A I, 32. ordinem; D I, 125. [id est originem deorum]; N I, 36. cum animi levissima parte; F II, 115. partium corporis; F III, 18. iuvans pater; N II, 64. peccata; A I, 37. quasi perfectio naturae; A I, 20. in philosophia viventibus; fr V, 97. philosophos; T V, 9. praesensionem; D I, 1. producta; F III, 52. προηγμένον; F III, 52. progenies; R II, 40. providentiam ‖ [i. e. prov.] ‖; N II, 73. rationes has; A II, 66. rationem; F IV, 35. T I, 20. N I, 20. absoluta ratio; T V, 39. ratione; N III, 71. in ratione; fr V, 97. rem populi; R I, 48. rem publicam; R III, 43. adsensionis retentio; A II, 59. paucis ante saeclis; N II, 126. sanitate; T III, 11. sapientia; R III, 37. senes; C 56. ex societate ..; O I, 157. spatium temporis; N II, 64. speculatorem; N I, 83. incorruptis ... testibus; F I, 71. aequabilem tributionem; N I, 50. vestibulum; L II, 61. bonis viris; O II, 33. cum virtute; F III, 29. e virtute; F IV, 26. in virtute; F IV, 37. virtutibus; T V, 72. virtute; O II, 53. vi; O I, 41. voluptatem; F I, 23. 25. in voluptate; F I, 55. voluptate; F II, 88. animalem; T I, 42. beneficentissimus; N II, 64. fidelia; F II, 46. igneam; N II, 64. modesta; L III, 49. patrium; R I, 65. quasi maxime ratas; F II, 20. sapientium; F V, 93. Lae 100. spirabiles; T I, 40. utilis; T III, 16. melius; F I, 72. diligentius; A ep. 1. honeste; F II, 34. numquam adsentiri; A II, 59. rem declarantibus; F IV, 57. quasi ferendi; N III, 29. obsisti; L III, 34. opinabor; A II, 113. opinaturum; A II, 148. peccatorum; A II, 59. poscendo; R IV, 6. providentes; D I, 111. rogatus; L III, 40. (Infinitiv: f. C). Sätze: A I, 8. 32. A fr. 19. F II, 6. 18. 34. 70. III, 26. V, 68. T I, 16. 75. III, 25. R III, 6. L I, 41. O I, 110. III, 105. Lae 65. erat ita honestum; O III, 40. proprium; L II, 57. tertium; A I, 21. apud maiores; L III, 46. facile ... fuit; D II, 42. Lae 25. mirabilius; A II, 1. falsum erit; Fa 20. verbum e verbo; F III, 52. in eo; A II, 38. futurum est; D II, 20. id sit melius quam id; N II, 46. consequens; F IV, 68. falsum; A II, 36. T I, 14. honestum; F III, 27. V, 19. T II, 58. O I, 9. certum .. hoc sit, idque .. primum; O II, 30. pulcherrimum; F I, 3. quale; A II, 40. F I, 29. II, 94. IV, 29. T I, 51. N II, 90. D I, 9. Fa 42. O I, 99. III, 18. situm; T V, 82. utile; O III, 78. ita; A II, 104. satis; O I, 28. causa; Fa 34. esset; L III, 16. commune; T I, 56. id ‖ [id], al. ‖ consentaneum esset; A II, 28. honestum; O III, 7. iniustum; O III, 82. quale; R II, 66. simile; F IV, 32. ultimum; F IV, 33. ita; A II, 111. verbum .. e verbo; T III, 7. quo iure; O III, 67. nihil esset in eo nisi id; T I, 56. futurum sit; N III, 14. Fa 13. O III, 39. ita; Fa 13. aegrum esse .. possit; T I, 79. album e. videatur; A II, 34. miserum e. .. potest; T I, 119. quale e. possit; N I, 30. verum; R VI, 4. potest ... utile e.? O III, 101. non potest e. cum altero; Ti 12. fore diceretur; Fa 18. evenit; T I, 42. N II, 6. D I, 64. II, 49. R I, 68. eveniat; A II, 105. F V, 35. O II, 74. evenerit; T III, 34. D II, 52. potest evenire; D II, 24. potuerit .. evenire; D II, 48. exhibet; N I, 85. »id .. exsuperat«; D II, 25. fugit; R I, 25. fugerat; F IV, 63. generare ... potest; N II, 22. habet; F IV, 6. N I, 85. III, 33. ‖ D II, 103 ‖. O III, 13. habebat; Fa 33. habeat; D I, 9. inesse videtur; O I, 55. interit; Ti 3. intereat; N III, 34. interest; D II, 42. interesset; T III, 69. liberet; C 42. liceret; L III, 30. licuerit; A I, 13. maneat; D I, 38. maneret; R III, 40. mori (potest); T I, 54. R VI, 27. nascitur; Lae 81. natum .. est; N I, 68. nasci potest; T I. 54. R VI, 27. est necesse; F II, 94. necesse fuerit; O II, 68. occurrit; F III, 53. patet; L III, 41. O I, 26. patebit; L I, 28. potuit .. permanere; F II, 106. pertineat; L I, 22. »id ... portendit«; D I, 45. potest; T I, 23. IV, 41. D II, 106. (fieri); O III, 39. posset; O III, 39. pudet; Fa 37. pugnaret; O III, 7. pugnare videtur; O I, 9. pugnare .. videbitur; O III, 19. necesse est sentiat; N III, 33. 36. sequitur; D II, 106. sequebatur; A I, 24. valuit; D I, 30. L III, 4. valeat; T V, 23. Fa 17. valeat .. necesse est; D II, 98. magnum videtur; F IV, 73. decorum videtur; O I, 94. indecorum (videtur); O I, 94. magnum ... videtur; O III, 81. melius videbatur; D II, 82. videatur clarius; D I, 6. simile videri potest; D II, 68. miserum videri solet; R I, 4. vivit; N II, 24.

β. Passiv: accommodatum ... sit; A II, 25. agitur; A II, 88. 126. T I, 52. IV, 3. V, 12. D I, 86. actum est; Lae 96. agendum; O I, 136. possit amitti; T V, 40. animadvertendum fuit; N III, 86. animadverti solet; O I, 145. adprobandum; T V, 45. adprobari ‖ adprobare, al. ‖

possit; T IV, 56. potest ... augeri; F III, 26. augeri ... possit; F V, 83. cernitur; D II, 103. cietur; T I, 54. R VI, 28. cogitur; L II, 33. »id .. ne committi possit«; L II, 19. comparatur; O III, 46. comparetur; Ti 14. est comparandum; O III, 17. erit ... compensandum; O II, 68. conceditur; D I, 128. C 30. concedatur; F IV, 30. concedendum est; A I, 25. est concedendum; F III, 5. concedi ... potest; D II, 107. concluditur; F IV, 34. concoqui possit; N II, 136. confirmatur; A II, 35. T V, 47. confirmari potest; O I, 153. continetur; O I, 93. contineri potest; F III, 49. corrigatur; O I, 147. crederetur; R II, 20. erat ... curandum; T IV, 73. dicitur honestum; F II, 48. dicitur; F III, 32. N II, 73. O I, 97. ‖[id]‖ efficiens dici potest; F III, 55. discerni non poterit; A II, 25. detur; N I, 80. dubitari poterat; A II, 11. editum esset; Fa 13. efficitur; N II, 77. D II, 103. L II, 33. O I, 56. sit ... effectum; F V, 60. effectum sit; R I, 32. effici solet; T I, 30. effici ... debet; R IV, 3. expetendum est; T V, 45. debet expletum esse; F III, 32. explicatum est; A II, 10. exploratum .. potest esse; F II, 92. exploratum possit esse; T II, 17. honestum fieri ... potest; O III, 78. f. **facio,** III. alqd, id (32 St.) S. 11, a. f. prae se ferendum; T V, 48. fugi .. potest; D II, 28. potest .. flecti; D II, 21. gignitur; Ti 3. habendum sit antiquissimum; L II, 40. haustum est; T III, 81. iudicatur; T III, 67. IV, 2. intellegitur; O I, 95. Lae 23. intellegi potest; F III, 17. C 65. possit; N II, 81. posset; F II, 69. iudicatum est; O III, 86. est .. iunctum; L III, 47. laudabitur; O I, 19. laudetur; F II, 49. mutari ... possit; N II, 136. est .. numerandum; L II, 12. potest ... ornari; F III, 26. percipi non potest; A II, 40. 106. videtur esse perfectum; O III, 15. persuaderetur; C 43. positum est; F III, 32. est .. positum; Fa 11. praedicandum; T V, 43. praesentiri et praedici potest; D II, 15. probaretur; Fa 1. est .. probandum; R I, 42. probari potest; F II, 108. est pronuntiatum; T I, 14. sit ‖est, fuit‖ propositum; T III, 25. melius putatur; T I, 93. vitiosum ... putandum; A II, 15. quaeritur; A II, 88. 90. N III, 17. D I, 86. quid est ... tantopere quaerendum quam ... id? F I, 11. *id* .. refellendum est; N II, 167. relinqueretur; F III, 53. repudiandum; N III, 44. requiratur; O I, 121. retinebatur; R II, 56. servandum est; O III, 107. spectandum est; O III, 117. temptatur; O II, 22. tenetur; P 20. tenebitur; Fa 38. tenendum est; O III, 104. tollendum ... est; F III, 58. tribuatur; O I, 51. verendum est; R III, 8. videndum est; T II, 47. vitari potuit; D II, 21. vocatur voluptas; T III, 40.

γ. **Ellipsen:** id quidem non falso; A I, 22. atque id in multis (verbis); A I, 25. si id tantum modo, ut taceas, nihil adsequeris; A II, 94. tuo vero id quidem .. arbitratu; F I, 28. quia, quod bene, id recte; F II, 25. fortasse id optimum; F II, 95. an eiusdem modi (dies esse potest)? ne id quidem; F II, 102. nec id ex animi solum partibus; F II, 118. minime id quidem .. alienum; F III, 14. si id, non etiam diligendum; F III, 27. id autem honestum; F III, 27. id .. propter rem ipsam, non propter usum; F III, 57. nec id ob aliam rem, sed propter ipsos; F V, 46. absurdum id quidem; T I, 61. quamquam fortasse id quoque; T I, 67. praeclare id ‖ is ‖ quidem; T I, 108. minime mirum id quidem; T II, 11. (Ulixes) alios quoque obiurgat, idque moriens; T II, 50. ingemescere non numquam viro concessum est, idque raro; T II, 55. sed id alias; T III, 10. humanum id quidem; T III, 12. ergo id quidem non dubium, quin ..; T III, 30. videtur .. ad exitum venisse quaestio. — propemodum id quidem; T V, 18. gladiatorium id quidem; T IV, 48. recte id quidem; T V, 25. quod tale autem, id etiam gloriosum; T V, 43. quod bonum igitur, id honestum; T V, 43. sapienter id quidem; N I, 85. »id ea gratia, ut ..;« N III, 67. siquidem (di) hominum generi consulebant. sin id minus ..; N III, 80. fani pulchritudo ... retinet sortium nomen, atque id in volgus; D II, 86. in his deliberationibus consumebatur oratio, idque et saepe alias et ..; Fa 2. ut ... nobis .. pareat, nec id sine causa; Fa 25. multo iam id in regnis minus; R I, 49. nec id tamen ex illa erudita Graecorum copia; L I, 7. quid tandem id ‖[id]‖ ad rem? L I, 53. reddam vero, et id, si potero, brevi; L II, 34. id quoque ordine; L II, 48. te ... annum iam audientem Cratippum, idque Athenis; O I, 1. id .. eo indignius, quod ..; O II, 65. illum fortasse (magnitudo divitiarum) adiuvat, qui habet. ne id quidem semper; O II, 71. quod autem bonum, id certe utile; ita, quicquid honestum, id utile; O III, 35. vere id quidem; O III, 62. moriendum ... est, et ‖ et id ‖ incertum an hoc ipso die; C 74. cuiusnam ... similitudinem secutus sit. nullius profecto id quidem, quae ..; Ti 11. ut in hoc universo inessent genera illa universa, id ob eas causas, .. ut ..; Ti 16. falsum id quidem; fr V, 39.

b. **Prädicat:** hunc ipsum sive finem sive extremum sive ultimum definiebas id esse, quo omnia ... referrentur; F II, 5. id est .., de quo quaerimus; F V, 34. idne est, quo traducti luctum levemus? T III, 40. quid est ... inventio? profecto id, quo ..; T I, 65. omne corpus aut aqua aut aër aut ignis aut terra est aut id, quod ..; N III, 30. id .. est profecto, quod ... contineat ..; L II, 69.

2. **id (acc.): a. Subject im acc. c. inf.:** α. **Activ:** accidere potuisse; N III, 28. accidisse; T III, 28. D II, 108. posse .. contingere; C 8. contigisse; O I, 3. aut esse aut non esse; T I, 14. aut esse iam aut futurum esse; Fa 17. aestimabile esse; F III, 20. aeternum; T I, 54. N III, 37. R VI, 28. ἀκατάληπτον ‖ καταληπτόν ‖; A II, 18. alienum; D II, 105. aptum et accommodatum; F V, 17. aptissimum; O I, 13. certum; Fa 21. commodius; T I, 23. decorum; O I, 96. >< honestum; F V, 20. infinitum; D II, 103. laudabile; F IV, 50. >< miserum; T I, 87. mutabile; A II, 118. naturale; T III, 80. optabile; F IV, 50. perspicuum; N III, 9. rectum; T III, 80. salutare; P 34. turpissimum; A II, 114. verum; A II, 105. 142. N I, 44. R VI, 4. ultimum; F V, 26. [utile]; O II, 10. utile; O III, 11. 49. ita; F III, 16. T I, 24. satis; A II, 103. deum; A II, 118. fatum; N III, 14. ignem; F IV, 12. motum aut statum; F III, 33. in nobis; Fa 9. in perfecto aliquo atque absoluto; N II, 38. in remo; A II, 79. sine sensu; F II, 100. >< iustum .. atque aequum fore; F III, 71. honestum; F III, 71. occultum; F I, 50. futurum esse; Fa 17. futurum .. veri simile; D II, 30. utile futurum; O II, 22. evadere; D II, 121. evanuisse; D II, 118. posse evenire; T II, 16. eventurum; N II, 118. ferire; T III, 52. fluxisse; N I, 55. interiturum; T I, 79. licere; T V, 55. pertinere; F II, 83. 100. IV, 76. T I, 109. V, 88. videri; T II, 28. verum ... videri; A II, 25. id vivere, id vigere; N III, 35.

β. **Passiv:** aestimandum esse; F III, 39. appellari τύμβον; L II, 64. cognitum .. esse; A II, 18. commendari; T II, 8. comparari; O III, 17. posse concedi; Lae 18. esse .. confitendum; D I, 125. contemnendum; L II, 39. declaratum; R II,

28. defendi; Fa 23. definitum; A II, 18. effici posse; D II, 5. experiendum || experiundum ... id, al. ||; L I, 12. esse ... expetendum; F III, 36. IV, 50. V, 20. O III, 33. extinctum esse; D II, 118. fieri honestum; O III, 103. 110. s. **facio,** III. alqd, id (23 St.) S. 11, a. s. ferundum; T III, 60. ferendum; Lae 60. fingi; A II, 98. fugiendum; O III, 26. gratum ... habendum; T V, 45. iactum; N I, 44. intellegi; T I, 27. D II, 148. esse mirandum; N II, 69. esse neglectum; D I, 48. percipi posse; A II, 43. 112. posse .. percipi; A II, 83. posse percipi; A II, 109. perceptum ... esse; A II, 18. perfectum; D II, 106. esse persuasum; N I, 75. praestari; O III, 65. 67. praestandum; O III, 55. probari; L I, 12. quaeri; D I, 9. quaerendum; T V, 33. esse ... servandum; L II, 24. id || [id] || ... esse susceptum; O I, 137. teneri; N I, 45. timendum; L II, 39.

b. **Object:** acciperet; Lae 26. videbantur accusare; C 7. adduxit; Ti 9. adfirmare; D I, 126. adepta erit; T IV, 35. adipiscare; O III, 49. adepti simus; F V, 44. adipisci .. posse; O I, 70. volumus adipisci; Lae 84. admirari solere; C 85. adsentior; N III, 21. adsequitur; Ti 13. assecutus est; F I, 19. adsequatur; A II, 44. assequi nequeas; F V, 19. assequi posset; O III, 41. assumo; O I, 2. adsumpsit; Ti 9. adsumat; O III, 23. ago: s. **ago,** III. alqd, id (17 St.) B. I, S. 114, a. aleret; T I, 118. amplectamur; O II, 24. appellat ἐλάχιστον; Fa 22. οἰκεῖον appellant; A II, 38. appellaret honestum; A I, 35. adpetimus; A II, 24. potest ... adpetere; A II, 38. adprobat; A II, 128. L II, 50. adprobav*issent*; R I, 34. attingimus || attigimus ||; Ti 30. audivisset; F II, 97. velim audire; T V, 82. aufert; C 39. auget; Lae 98. cavebit; F II, 102. cernemus; N II, 25. cerneret; A I, 30. cognosces; R II, 30. cogit; R I, 3. cogeret; R fr 1. communicem; A II, 3. possum .. comprehendere; N III, 21. concedo; T V, 17. conceditis; A II, 83. concupierit; T III, 19. id || [id] || ... concludimus; N II, 147. concludant; A II, 41. confiteri; fr V, 63. consensisse; F II, 117. consecutus || secutum, al. || est; R II, 37. consecutus est; C 68. consecuti sumus; T V, 11. consequemur; Ti 8. consecutus sit; T III, 19. O III, 84. consequi possumus; T II, 8. conservent; F IV, 34. consideret; O I, 73. consideremus; Ti 5. consumunt; N II, 123. potest ... contemnere; F III, 29. contendimus; F II, 72. contenditis; A II, 54. credo; N III, 88. crederemus; A fr 8. curavit; R V, 2. curem; F II, 70. curent; T I, 109. potest ... curare; F III, 29. declarant; T IV, 4. declaravit; O I, 26. declarantibus; F III, 40. liceat defendere; O III, 20. definimus; F III, 53. deseruit; F V, 59. desiderat; F V, 35. desiderabit; N II, 87. principatum ... dico; N II, 29. dicere .. extremum; F III, 26. honestum velimus dicere; A II, 140. suave dicturum; T II, 17. s. **dico,** III. alqd, id (28 St.) B. I, S. 690, a. discebant; T I, 4. dispertiuntur; L II, 47. disputes; T IV, 59. dissaepiunt; R IV, 4. dat; F V, 8. damus; N I, 89. dant aliquid, idque non parvum; D I, 113. dabas; A II, 146. daturum; T I, 114. docet; T III, 54. instituit docere; F I, 29. desine ... docere; T II, 29. dubito; L I, 3. solere dubitare; O I, 161. duceret; F II, 24. edixit; O III, 80. efficit; N III, 25. Fa 34. 36. R II, 67. O I, 56. efficiunt; T III, 55. effecit; T I, 30. efficietis; F II, 108. effecerit; D II, 31. 143. efficere; N II, 57. efficere potuisset; D II, 57. effecturam; T III, 84. effugisset; D II, 20. effugere ... potest; N III, 14. effugere possint; C 35. eloqui .. possit; T I, 6. exegisset; L II, 51. licebit .. existimare; F I, 12. explanare velles; F II, 60. explanare posse; F V, 8. expleas; P 45. explicemus; L I, 32. exprimere .. potuero; R I, 65. exsolvit; O III, 7. extimescent; C 75. extimescere; T II, 43. facio: s. **facio,** III. alqd, id (68 St.) S. 11, a. s. factitabat; T V, 60. tulit; R II, 23. ferret, T IV, 40. ferre; T II, 43. fugiunt; F IV, 78. gigneret; T I, 118. habet; D I, 24. habent ratum; N I, 10. habebis; T II, 15. habeas; T I, 87. habeat; T IV, 56. P 15. habere propositum quasi finem; F V, 26. habere potest; T V, 46. ignorarent; F II, 49. ignorare; O III, 57. indicant; O III, 111. indicetne? O III, 90. honestum ... intellegimus; F II, 45. intellegat; F II, 6. possum intellegere; F IV, 36. invitaret; R fr 1. iudicat; O I, 154. iudicavit; L II, 55. turpe iudicet; L I, 41. O III, 50. laudo; T I, 78. loquitur; T III, 30. locutos esse; A ep. 1. malis; A II, 68. metuit; T II, 2. mittere (possint); R II, 9. molitus ... est; Ti 21. narrare gestiant; F V, 48. neget; N II, 44. ><. nesciebam; F II, 102. nuntiare; D I, 55. obtinebis; T I, 26. possis ... optinere; O III, 77. omittamus; A II, 52. 78. optemus; T II, 4. ostendit; O I, 154. patiare; T I, 88. paterer; F II, 20. percepisset; N III, 83. perfecerit; O III, 83. perfecturi sumus; L I, 56. persequar; R II, 42. portare possint; R II, 9. possidet; P 14. postulo; T I, 16. praecipit; T I, 52. videtur ... praedixisse; O II, 77. probas; F V, 77. probares; F II, 79. probare soleo; N I, 10. probare videantur; C 45. utile .. putaverunt; O III, 49. honestum putent; T II, 63. turpe putantes; T III, 71. putare; N III, 26. quaero; A II, 34. F II, 11. quaeris; F V, 86. N III, 8. quaerimus; L I, 17. »id quaeritis«; T IV, 48. redderet; Lae 26. Ti 15. referret; N III, 84. reprehenditis; O III, 110. reprehendunt; F I, 1. rescierit; O III, 91. reseco; Lae 18. respondeo; Lae 8. retinuissent; L II, 33. rimatur; D I, 130. rogasse; F II, 55. »id ... sacrasti«; D I, 22. scit; T I, 99. scire non potes; T V, 35. scire potuisset; D II, 14. scire; O III, 57. scripserit; F II, 58. sentire; F II, 77. T I, 80. N III, 1. sequuntur; A II, 107. sequemur; O I, 100. ><. ><. sequantur; O III, 37. sequi; A II, 35 (36). T II, 3. sequi volunt; F II, 43. servare ... possunt; F I, 47. significat; D II, 144. significant; F II, 116. somniavit; A II, 88. sumunt; T V, 18. sumere; D II, 104. suspicemur; A II, 20. suspicaturum; O III, 75. teneat; O I, 21. tenetote; R II, 57. tenere ... possunt; F I, 47. tollit; N I, 121. tollere; A II, 146. tornavit; Ti 17. tradidit; T V, 58. attribuito || id tribuito ||; C 3. tribuere; R III, 18. *id valent*; R I, 30. (vides); T I, 60. videmus; F V, 34. vidit; R II, 24. videamus; F II, 86. Lae 36. videns; N I, 123. videor ... vindicare; O I, 2. volumus; F II, 72. velint; T I, 92. vellem; T V, 21. voluisset; Lae 37.

c. **mit Präpositionen:** ad: accedat; A II, 7. accommodatur; P 44. est ... accommodatum; L II, 48. adducit; A II, 26. applicatum esse; F IV, 34. attexitote; Ti 41. disputabam; T I, 7. est effectus; Ti 7. est ... explorata ... ad id ... confirmandum; N I, 64. ad id adipiscendum impellit; T IV, 12. interest; A II, 85. F V, 45. pertineat; L I, 57; perveniendum esse; T I, 16. *ad* id ... progredi possumus; T II, 5. potest ... referre; T V, 48. respondeas; F V, 78. respondisse; R II, 65. valet; Ti 8. veniret; O I, 113. utebantur ad probandum et ad concludendum id; A I, 32. apte ceciderit; D II, 83. apta (sint); F V, 25. accessio; F IV, 67. nihil ad id; T I, 70. — inter: interiecit; Ti 21. intersit; A II, 32. — praeter: F III, 10. O III, 33. — || propter ||: A II, 56.

3. **eius:** a. **nach Adjectiv:** similem; Ti 11. *eius* || ei || similem; Ti 12.

b. **nach Substantiven:** ab e. (motu); Ti 31. ab e. natura; L I, 51. partes; fr V, 58. partis; F V, 56. ratio; F III, 58. visione et specie; T II, 42.

4. **ei:** adsentiatur; A II, 39. comparetur; Ti 14. credi; A II, 25. causa sit; Fa 34. tribuenda est; T V, 45.

5. **eo:** a. **abl. absol.:** concesso; T I, 78. D II, 35. intellecto; T III, 58.

b. **nach Verben:** careat; T IV, 17. L II, 12. egere; T II. 88. potiatur; T IV, 17. 18. utetur; A II, 99. decet uti; C 27.

c. **nach Adjectiv:** estis contenti; A II, 54. erant .. contenti; O II, 42. contenta est; T V, 54. contentae; T V, 98.

d. **abl. instrum.:** tueri; P 45.

e. **bei Comparativen:** α. abl. mensurae: s. **eo,** B, II, 2 (B. I, S. 816, a. eo .. magis; N II, 28).

β. abl. comp.: quid eo levius? A II, 35.

f. **mit Präpositionen:** ab: abducat; F I, 3. aberravit; T III, 80. absum; F III, 6. abest; T I, 76. appellatur; R I, 63. differens esse possit; A II, 99. ducto nomine; N II, 68. ducitur; O I, 100. ordiamur; F V, 27. ordienda est; L I, 21. ordiri volui; O I, 4. proficiscatur; F V, 23. tale esset; A II, 77. **elliptisch:** T III, 18. ×. — cum: comparatur; O III, 46. compararetur; O III, 12. solent ... comparare; O III, 18. pugnaret; O III, 7. — de: (dicunt); Fa 1. disputari potest; O III, 11. disseras; R I, 20. disseri; D I, 9. gratificari volnnt; F V, 42. est mutatum; T III, 74. neque pelli neque moveri potes; A II, 141. est controversia; A II, 68. est ... dissensio; F V, 17. — ex: appareat; N III, 70. appellatur; F V, 92. (appellatum esse); F IV, 73. cogi; Fa 9. est consecutus; F I, 35. demoveri possit; F IV, 59. dicerent; D II, 42. (dicitur); F II, 14. efficiatur; T V, 19. effictum; A II, 18. 77. evenit; D I, 32. exquirimus; O I, 119. exsistet; F V, 19. impressum; A II, 18. 77. intellegi debet; Fa 18. metiuntur; P 44. nascnntur; L I, 43. nascantur || nascuntur ||; P 20. oriantur; T IV, 79. paritur; O III, 81. perciperet; F I, 23. quaerimus; D II, 44. sciri potest; T I, 42. signatum; A II, 77. est; T I. 30. sit; T I. 54. R VI, 27. esse non posset; A II, 18. aegritudo; T IV, 17 (18). **zum Satz:** F I, 8. II, 28. N I, 105. D II, 69. ×. 89. O I, 107. R II, 60. Lae 46. — in: appareat: O I, 96. esse conclusum; F III, 27. collocatum; F III, 21. consistere; F V, 44. consumpsimus; T II, 9. consumeret; F II, 25. elaborant; O I, 116. debeo ... elaborare; F I, 10. errat; O III, 26. gloriari; T I, 48. R I, 11. inclusum; N II, 24. inesse; N I, 40. II, 18. O III, 61. laudandus est; N II, 44. peccant; O I, 44. est peccatum; P 20. peccatum sit; O I, 147. permanet; T II, 16. perstant; O III, 39. ponitur; F II, 14. ponatur; Ti 30. ×. positum est; F III, 32. 45. V, 24. positum sit; F III, 21. poni; F V, 37. ponendam; F I, 1. stare; F I, 47. est; T II, 53. R II, 43. O I, 67. II, 63. sit; F III, 21. Lae 92. esse; A I, 24. ×. multus ... fuisset; A II, 17. sitam; T V, 35. excellentiae; O I, 96. **zum Satz:** A II, 60. F I, 2. II, 6. IV, 22. 37. V, 12. T IV, 70. N III, 83. D I, 125. II, 39. R I, 22. O I, 26. 71. II, 73. in eo persequendo; T II, 66. **elliptisch:** si nihil in eo; F IV, 35. — pro: esse aestimanda; F IV, 58. — sine: F II, 50.

II. **Plural:** 1. **ea (nom.):** a. **Activ:** •ea ... accidunt•; D I, 45. apparent; F V, 61. appetunt; N II, 128. augent; Fa 3. cadere possint; T V, 25. cecidisse potuerunt; D II, 66. cogunt; L II, 16. cohaerescunt; Ti 49. congruunt; T IV, 30. declarant; A II, 48. docerent; F II, 21. efficiunt; N II, 84. eveniunt; D I, 24. existant; N II, 86. habent; F V, 34. D II, 18. habeant; Fa 26. inlabuntur; N II, 135. interennt; N III, 31. liberarent; F II, 21. minuunt; Fa 3. movent; L I, 30. nasci putantur; T IV, 25. nata videantur; L I, 25. oriuntur; T IV, 24. patere videntur; O I, 4. pertineant; F IV, 40. pugnare ... viderentur; O II, 9. repugnarent; O III, 13. sequuntur; F IV, 21. significant; D II, 145. spectant; L II, 58. sunt; T I, 80. L II, 33. absurdiora sunt; N I, 42. aperta; A II, 26. meliora sunt quam ea; N II, 21. meliora; N II, 87. clariora; F I, 71. falsa; F IV, 54. finitima; A II, 68. sunt in anima, ... ut ea; O II, 11. leviora .. snnt ea ... qnam ea; O I, 27. maxima; A I, 22. nota; A II, 124. vera; F II, 98. ut ea sunt; T IV, 55. in adulescente; O II, 48. sunt isdem in erratis .., quibus ea; N I, 31. erant ... notissima; A II, 102. fuerint ... amplissima; L I, 63. consentanea (sint); F III, 48. falsa sint; F IV, 55. fortuita; N II, 87. virtutis inimica; O III, 96. quanta; F I, 62. talia; A II, 42. vera; A II, 8. 32. verissima; D I, 84. essent nota; A I, 8. possunt paria non esse; F III, 69. versantur; N II, 56. O I, 17. versentur; F III, 37. T V, 111. communia .. videntur; O I, 51. maiora videantur; T III, 55. minora; T III, 58. vera; F I, 14. prima visa sunt; F II, 34. vivunt et vigent; N II, 83.

b. **Passiv:** definiuntur || definiunt ||; T IV, 21. deliberanda ... sunt; O III, 37. (bona dicantur); T V, 46. (sunt) dicenda optima; F II, 91. praestantia debent .. dici; T V, 38. dicuntur: s. **dico,** III. alqd, ea (10 St.) B. I, S. 690, b. erant discripta || descr. ||; R II, 14. disseruntur; F III, 2. dividebantur; A I, 20. •donata ... videantur; L I, 25. efficiantur; F I, 17. D II, 89. sedatiora sunt efficienda; T IV, 65. expientur; D II, 130. explicari ... possunt; D II, 145. explorata .. sunt; R I, 19. explorata .. sint; D I, 117. exposita sunt; T III, 6. fiunt: s. **facio,** III. alqd, ea (7 St.) S. 12, a. sunt ... ferenda; R II, 28. generata (sint); L I, 61. gubernantur; O I, 115. infundantur; T I, 61. instituta sunt; F IV, 9. possunt internosci; A II, 38. [inventa snnt]; F IV, 9. inventa sunt || [ea ... inventa sunt] ||; A II, 26. inventa esse possunt; A II, 26. prima ... sunt iudicanda; F III, 32. moveri videntur; D II, 120. ea honesta, ea pulchra, ea laudabilia ... nominantur; F IV, 58. obtineri ne *ea non* possint || possnnt, al. ||; L III, 33. ponderarentur; T V, 120. procurentur; D II, 130. referuntur; F III, 39. revocari .. possunt; D II, 145. separantur; N III, 19. tollenda (sunt); T III, 44. tribuuntur; O II, 17. vincuntur; O III, 114.

c. **Ellipsen:** primo ea, quae ..; Fa 2. nihil .. tam dissimile quam .. ea, quae ..; L II, 17. atque ea quidem non satis constanter; O I, 71. sed ea, quae ... discrepant, ... aut si qua est alia magna perversitas, facile apparet; O I, 145. quod non ita incorrupta, nt ea, quae ..; Ti 42.

2. **ea (acc.):** a. **Subject im acc. c. inf.:** α. **Activ:** accidere posse; T I, 86. adtinere; R I, 15. augescere; N II, 28. cohaerere; F V, 79. consecutura; D II, 22. elucere; F IV, 4. certa esse; L II, 33. fortuita; N II, 15. vera; Fa 33. utilia; O III, 115. caput; F IV, 8. (deos esse); N I, 39. infinita esse debere; N I, 50. fuisse .. vera; A II, 88. eventura esse; D II, 114. habere; F V, 35. ea ... perfectiores habere naturas quam ea; N II, 86. nasci; N II, 28. nata esse; N II, 157. pertinere; A II, 99. (pugnare posse); O III, 34. significare; D II, 120. valere et vigere; F V, 35. versari; T V, 111. videri; A II, 72.

β. Passiv: aestimanda; F IV, 57. esse aestimanda; F IV, 58. cognita esse; D II, 28. commissa; O I, 124. commutari ... posse; Fa 17. comprendi; A II, 119. sic .. comprensam .., ut ea; A II, 119. definita; A II, 118. definienda; A II, 17. dignanda; A I, 36. discerni; O III, 7. esse discenda; F I, 72. expetenda; F II, 56. esse expetenda; F V, 38. fieri; T I, 37. N II, 15. 97. D I, 109. facta esse; D II, 67. ferri .. posse; T IV, 68. ficta; N II, 7. esse generata; N II, 75. geri; N II, 81. L II, 15. C 11. habita esse; N I, 118. intellegi; D II, 132. (iudicari); L I, 46. visa .. mitti ..., velut ea; A II, 47. monstrari; N II, 7. moveri; L II, 16. esse nexa; Fa 38. ostendi; N II, 7. esse parata; N II, 157. percipi; A II, 119. percipi .. posse; T I, 17. ponenda; T III, 37. portendi, praedici; N II, 7. praeponderari; O III, 18. praesentiri; D I, 128. praestari; O III, 65. probari posse; T IV, 6. (esse procreata); L I, 25. referri; F III, 22. sciri; D II, 55. valida servari; F V, 33. sumi; D II, 106. sumenda; A I, 36. sustineri; N II, 33. tribuenda; D II, 14.

b. Object: accipere; N III, 84. addisceret; F V, 87. adhibituram; A II, 44. ademisse; A II, 33. adipiscantur; O I, 24. adiungunt; F IV, 43. assequamur; F V, 20. auferre; N III, 84. aestimavisset; F IV, 57. possit agnoscere; N I, 49. agamus; T I, 119. agerent; D II, 122. animadvertunt; F V, 42. anteferre .. audeo; R I, 36. anteponit; O II, 38. praeposita appellabat; A I, 37. appetat; F II, 33. appetens; F IV, 32. coeptat ... appetere; F V, 24. adtingam; L II, 41. attingamus; T V, 68. audemus attingere; F III, 5. audimus; Lae 88. audiamus; L III, 26. audivisset; A II, 11. audite; Lae 33. audire voluistis; R I, 70. avertunt; N II, 141. cernimus; T I, 46. cernunt; D I, 129. cernebat; T I. 26. cernere .. potest; A II, 22. cernere videatur; R I, 15. cognovit; A II, 4. cognoscas; F III, 6. licet ... commemores; F II, 84. commiserat; T V, 62. communicent; Lae 70. communicare non poterant; N I, 8. conpararet; Ti 15. comperisse; A II, 62. conplectatur; L I, 8. conprendimus; N II, 147. comprendere ... posse; A II, 44. conprobare; N II, 19. conferebamus; F I, 16. conferamus; F IV, 24. N II, 85. coniungeret; Ti 15. conligaret; Ti 14. conquirens; D I, 39. consequatur; L I, 56 consequi ... possemus; O I, 158. consequi posse; O II, 10. conservet; O I, 86. conservent; N I, 109. considero; N III, 39. multa constituit, sed ea sine impensa; R II, 27. contemnant; O I, 28. possit contemnere; T V, 87. contemnere; O I, 67. contemplans; R VI, 29. contineant; F III, 49. contraherent; A I, 38. contrahere; Lae 24. corrumpit; F I, 21. corruperit; R V, 11. credere; D II, 118. curabit; F V, 40. declinet; O I, 11. deducerent; A I, 38. defendere; T II, 5. definiunt; T IV, 18 (19). O I, 8. demoliri; O III, 66. deponere; A I, 3. depravare videatur; F I, 17. deserat; F IV, 37. desiderare; P 6. despiciens; T V, 4. despicere; O I, 71. dico incerta; A II, 54. contraria ... dico; A II, 97. Fa 37. dixi; F IV, 44. dicam; F I, 28. flagitiosa ducamus || dicamus ||; O I, 128. s. dico, III. alqd, ea (9 St.) B. I, S. 690, b. ea || eam || ... diiudicaremus; O III, 34. discere; F V, 76. discere ... possimus; N II, 148. didicisse videamur; T IV, 4. discerniset; D II, 8. disserere malui; N III, 95. dissipare; Lae 24. distingnit; F II, 18. distinguere (conantur); A II, 32. distinguere; F IV, 10. dant; R I, 57. doce; R III, 7. docere possimus; N II, 148. donaverit; N II, 158. flagitiosa ducamus || dicamus ||; O I, 128. pro nihilo ducere; T V, 30. parva ducere; O I, 67. efficit; D I, 120. || ea || efficiunt; C 52. (efficere) possit; A II, 47. efficere .. possemus; O I, 158. efficere; D II, 42. eligentem; F II, 34. eruere coner; T I, 29. exoptant; O I, 118. explicabo; T I, 17. exquirimus; D II, 32. exspecto; A II, 10. facio: s. facio, III. alqd, ea (7 St.) S. 12, a. ferre; O I, 67. laturos; L II, 11. non occurrentia fingunt; F IV, 43. fugiat; T I, 108. gessimus; F II, 62. gesseris; D I, 22. gessisse; F II, 119. tam multa ... gignit, neque ea uno tempore anni; N II, 131. gignere videtur; N II, 156. habes; T IV, 33. neque ita habemus, ut ea; A II, 51. habent; P 6. habeat; F IV, 56. informata habeamus; D II, 138. expleta cumulataque habeamus || habemus ||; O II, 18. habeant; T I, 44. quam perfectissima .. haberemus; F V, 44. in promptu habere; A II, 46. hauriant; A I, 8. ignorant; D I, 82. II, 102. inpertiant; Lae 70. inprobare; O II, 8. indicet; A II, 45. intermittere; A I, 3. intuemur; F I, 57. liceret invenire; T I. 98. iubet; L I, 18. iudicant; D II, 91. iunget; F V, 40. labefactare volet; A II, 36. laudamus; O I, 61. laudemus; F V, 64. laudent; O III, 15. lego; Fa 4. mandat; T II, 13. mandaremus; F I, 1. O II, 3. 5. praeterita meminit; R IV, 1. migrare; O I, 31. moderantem; L I, 61. moderari; O I, 113. molientium; N II, 59. mutare posset; D II, 96. neglegemus; F IV, 40. || ea ||; F IV, 40. nescire; D II, 105. novit; A II, 91. nosse; A II, 122. numerent; T V, 30. obiciunt; D II, 131. studeat parare; O I, 12. percipimus; N II, 147. O I, 30. percontantibus; A I, 2. perferant; F V, 32. perfecit; O II, 85. persequamur; L fr 4. persecutum; O III, 10. perspicere; A II, 44. pertractemus; T IV, 23. ponderanti; O II, 57. possideat; R I, 28. praedicunt; D II, 17. praedixit; D II, 114. (praedixit); D II, 114. praestitisse; N I, 7. praetereo; N I, 119. probas; A I, 43. probavit; A II, 130. probabis; F I, 28. probaturus sim; A II, 10. probare; F III, 40. D II, 150. potest ... probare; F V, 76. probare possitis; C 85. procurantem; A I, 29. pro nihilo putabit; L I, 61. putent; O I. 28. putare; F V, 72. quaerebat; R I, 30. quaerenti; N III, 4. reddere; O I, 48. refers; F II, 107. referunt; T V, 108. referemus; F IV, 40. perstiteris ... referre; F II, 107. reformidet; T I, 108. regentem; L I, 61. relinquam; L III, 20. relinquamus; F IV, 41. cogito ... requirere; N III, 4. requirendi (causa); N III, 1. respondebat; R I, 30. responderunt; D I, 98. restituat; fr V, 68. volunt retinere; F IV, 78. scire; D I, 82. II, 102. 105. ><. scripseris; D I, 22. nolui scribere; A I, 4. scripturos; L II, 11. sentit; N III, 33. P 2. sentimus; O I, 30. sentiret; F IV, 60. sentirent; F IV, 61. sentire; A II, 65. 130. sequuntur; T IV, 12. sequi incipimus; F V, 41. sequi; O II, 8. servare; O I, 31. significant || significat ||; D II, 131. ><. significantes; D II, 54. ><. ea ..., non ea ... spectare debemus; Lae 18. sumitis; D II, 104. sumunt; D II. 103. aut ea sumere ... aut ea; F IV, 52. sustinere vix poterant; A II, 18. tenebit; F IV, 41. teneat; F III, 20. tenere ... possimus; F III, 72. timeret: N I, 86. timens; T V, 15. tractare; A I, 3. R I, 15. transfero; P 5. tuemur; F I, 6. V, 69. tuebantur; A I, 34. tueretur; N II, 33. tueri .. possimus; F III, 72. videt; T I, 58. videat; D II, 110. videamus; A II, 40. N III, 65. D I, 13. videant; D I, 117. vitet; N II, 142. velle; O I, 124.

c. mit Präpositionen: ad: accedit; F I. 41. accedam; F IV, 24. volt ... accommodare; N I, 41. adgrediar; N I, 57. ad ea eligenda adhibere; O I, 147. commendari ... ad ... ea ... diligenda; F III, 16. detruserit; O I, 114. diceret; F II, 2.

dici; A II, 17. dicendum est; D II, 8. disputat; T III, 18. impellit ad ea ... appetenda; F IV, 48. intendit; A II, 30. pergamus; O II, 45. (pertinet); L I, 63. pertinet; O III, 44. posset ... pervenire; Lae 83. profecerit; F III, 14. respondet; T I, 57. revocat; F II, 106. veniam; A II, 87. veniamus; F I, 24. conciliatio; F III, 21. vim; A II, 74. elliptisch: nunc ad ea; A II, 71. ad ea primum; F IV, 2. — contra: dicere; D I, 22. — in: dividunt; A II, 42. incurrit; C 25. induxit; F V, 59. ingrediar; R I, 70. inquiras; L I, 4. defigunt et intendunt; A II, 46. intuens; T II. 31. — inter: distinctio sit inter ea ... et ea; Ti 27. — ob: F III, 28.

3. **eorum**: a. **nach Verb**: facere omnia voluptatis causa ... aut non dolendi ... aut eorum, quae secundum naturam sunt, adipiscendi; F V, 19.

b. **nach Adjectiv**: similia; F IV, 28. T I, 22.

c. **nach Adverb**: eorum ... partim satis habere causae ..., partim non item; F III, 51.

d. **nach Pronomina**: aliquid; F III, 58. ad e. aliquid; F V, 18. alia; A II. 40. ><. F III, 50. (acc.) A II, 40. 41. in aliis; F III, 51. alterum; F IV, 9. T V, 21. neutrum; D II, 124. (acc.) Fa 37. nihil; F III, 21. V, 67. T V, 40. N II, 83. D II, 25. (acc.) A II, 64. F V, 31. P 13. Ti 10. quid (interrog.); N I, 60. D II, 11. O I, 146. quae; D II, 10. quid (indef.); F V. 35. T III, 82. V, 18. quidque; D I, 128. O I, 146. quia suum cuiusque fit eorum || fit, eorum ||; O I, 21. utrum; D II, 116. ad utrum; F IV, 59. utrumque; F I, 55. III, 48. IV, 16. utriusque; F IV, 16. utrumvis; F I, 56.

e. **nach Substantiven**: accessione; O III, 12. de comparatione; O I, 10. cura; O I, 11. ab e. curatione; F IV, 39. decessione; O III, 12. propter e. exiguitatem; F IV, 29. genera; N II, 141. interpretes; L II, 34. ex aliqua parte; N III, 30. propter e. ... praestantiam; O III, 10. species; A II, 52. stirpes; N II, 120. virtutes; F IV, 19.

4. **iis (dat.)**: a. **nach Verben**: his || iis || accidant; N II, 82. adsentior; N III, 65. adsentiuntur; A II, 52. assentiamur; O I. 18. anteponant; F I, 6. anteponuntur; O III, 20. confidere; A II, 29. dant; N II, 120. praestent; L II, 16. praesit; T I, 70. iis || his || resistatur; Lae 41. tribuat; F IV, 23.

b. **nach Adjectiv**: finitima sunt; A II, 68.

5. **iis (abl.)**: a. **abl. absol.**: auditis; T I, 83. cognitis; T I, 102. probatis; A II, 44.

b. **nach Verben**: sunt iis || his || carentia; N II, 21. confidere: s. 4. fruantur; Lae 57. perfruatur; F V, 44. potiens; T III, 41. utamur; F IV, 24. uti licebit; T I, 67. iis || his || uti; N II, 79.

c. **mit Präpositionen**: ab: depellamur; A II. 45. posse ... distinguere; A II, 67. proficiscuntur; F V, 18. profecta; L I, 27. secundum, tertium; Ti 42. commovetur; F IV, 48. — cum: conferamus; F IV, 24. — de: his || iis || ... certatur; N I, 2. dicamus; Ti 51. dictum; O III, 95. disseramus; F IV, 24. unum efficit; Ti 13. est praecipiendum; O I, 148. quicquam; O III, 34. componunt ... artem; A II, 40. sit .. distinctio; Ti 7. — ex: est concretum; N III, 30. iis || his || ecferantur; N II, 86. aliquid; N II, 157. alia; A I, 37. **zum Satz**: L I, 35. 48. — in: deerit; A II, 110. existit; C 53. habebis; Fa 13. inerant; T III, 26. insit; O III, 15. inesse; A II, 103. esse ... positam; F IV, 59. est; F V, 68. T I, 80. III, 56. ><. sit in educandis ... iis; N II, 129. sit; L I, 61. esse; F IV, 47. V, 87. valet; Lae 68. versatur; Ti 28. versari; F III, 59. **zum Satz**: A II, 40. F III, 59. V, 49. N I, 31. L I, 40. O III, 70. iis potiendis; F V, 70.

6. **eis (abl.)**: in eis elaborant; C 24.

E. **alte Formen**: »ast im cum illo (auro) sepeliet uretve. || sepelirei ureive || se fraude esto«; L II, 60. »divorum .. iras (augures) providento sisque || iisque || apparento«; L II, 21.

istac, da, auf dem Wege: »nequaquam istac istac ibit; magna inest certatio«; N III, 65.

iste, istic, dieser, der da: A. **bei Substantiven**: I. **attributiv**: 1. **ohne Zusatz**: Aius iste Loquens; D II, 69. »Graiugena de istoc«; N II, 91. isti Tyndaridae; N III, 12. istius veteris, quam commemoras, Academiae; F V, 8. — istae accessiones; F V, 71. istae (accessiones); F V, 71. acupenser || accip. || iste; Fa fr. 5. ista adsentatio; Lae 97. ista (aegritudo); T IV, 8. ista aequabilitas; R II, 42. ista .. aequitate; T I, 28. isti callidi .. aestimatores; P 51. ista || ea || (aetas); R I, 58. ista .. aetate; O II, 87. quae ista amicitia est? F II, 79. quis est .. iste amor? T IV, 70. amor iste; fr V, 32. isti ... amores; T IV, 70. angor iste; Lae 48. istarum angustiarum; F IV, 68. ex his || istis || angustiis; F IV, 69. isto animo; R I, 60. L III, 36. istarum arborum; C 59. quae sunt ista arma? T II. 51. ars ista; A II, 94. 96. quae est || ista || ars? D II, 145. istam (artem); T I, 112. istae .. artes; R I, 30. in istam rationem et quasi artem; R I, 37. de ista auctoritate; N I, 66. quae .. ista auguratio est? D II, 65. ista .. avis; D II. 144. auspicia ista; L II, 32. — ista ... belua; R III, 45. isto .. bono; T V, 27. isto bono; C 33. ista bona; T V, 45. — horribilis ista caecitas; T V, 111. quae est .. ista calliditas? D I, 35. istam calliditatem; N III, 75. ab isto capite; F II, 34. ista ... caritas; F II, 99. quis iste tantus casus? N I, 90. ista causa; A II, 79. quae ista causa est? F II, 67. L II, 3. causam istam; A II, 107. D II, 46. istam (causam); F IV, 1. istam causam; L I, 11. iste chorus; T V, 13. ista civitas; T V, 109. in istis civitatibus; R I, 47. ista commendatio; F II, 99. collatio .. ista; F IV, 75. istam coniunctionem; O III, 119. in collatione ista; N III, 70. iste quasi consensus; N III, 28. ista ... officiorum ... conservatio; F II, 99. ista constitutio; L II, 23. consuetudinem istam; R I, fr. 4. de ista consultatione; R I, 36. iste conventus; R III, 45. istuc „quasi corpus"; N I, 73. quod est istud crimen? C 67. cursus istos; R I, 64. istis ... custodiis; R VI, 15. — declinationem istam; F I, 28. istam declinationem; Fa 47. declinationes istae; Fa 48. ista ... defectio; A I, 43. istarum definitionum; T IV, 53. denuntiatio: s. significatio. deus iste; N I, 28. iste deus; N I, 114. isti deo; A II, 121. isti rotundo deo; N I, 24. deos istos; N I, 109. istorum adumbratorum deorum; N I, 75. ista ... quasi dictata; N I, 72. ista discriptio; L III, 13. istam disputationem; F IV, 44. ista dissensio; A II, 69. ista ... dissensio; T V, 22. ista distinctio; D II. 127. ista divinatio; N III, 14. D II, 21. istum dolorem; F II, 93. cum istis doloribus; F II, 98. iste dolus malus; O III, 61. dolus malus iste; O III, 64. isti doli; N III, 73. — quinam est iste epilogus? T I, 112. iste .. epilogus; T I, 119. ad istam epistulam; F II, 104. quantus iste est ... error! R II. 29. istam exceptionem; A II, 97. ista explanatio; F IV, 41. — qualis ista „fabrica" est? A II, 87. ista ... fama; Lae 15. de isto fato; D II, 19. ista ... feritas; O III, 32. istum || † ipsum || finem; A II, 139. ista .. flagitia; N I, 66. forma ista; R VI, 26. ista ... fortuna; T V, 40. furor iste; D II, 110. — istud ... genus; L III, 13. istius generis; F II, 23. Fa 30. quae .. ista sunt (genera)? R VI, 8.

in genere isto; F II, 114. ista .. gloria; R VI, 25. isto nomine, .. gloria; F II, 74. — ab istis (haruspicibus); D II, 52. istorum hominum; T V, 28. isti honores; N III, 46. ad istam horam; D II, 47. — ista ... imago; D II, 137. istae imagines; D II, 138. istas imagines; N 1, 121. ab ista pictura imaginibusque; T V, 14. ista ... inmanitas; O III, 32. inanitas ista; F IV, 23. istae ineptiae; T I, 93. isto .. ingenio; F II, 74. isti irrisores; P 13. istam .. intellegentiam; N III, 64. interpretes istos; D II, 92. istos interpretes; D II, 128. ista bellatrix iracundia; T IV, 54. iudicia ista; A II, 141. — iste (labor); N I, 22. istum laborem; L I, 8. isti (lacerti); C 27. quae est ista laus? F II, 50. ista laus; O III, 111. istam .. legem; L II, 36. istius caelestis legis; L II, 9. istas leges; L II, 17. || ista || libertatem istam; L III, 38. iste locus; F V, 95. L II, 9. istum, ubi tu es natus, ... locum; L II, 4. istum ... locum; L III, 30. istum (locum); L III, 30. ad istum locum; A II, 29. — in isto magistratu; F II, 76. sine isto malo; L III, 23. ista mediocritas; T III, 22. ista ... memoria; F II, 99. qualis est ista mens? T I, 67. qualis .. ista mens est? D II, 131. quae .. esset ista mens? O II, 7. mentem istam; N 1, 26. istis ... minis; P 17. quis erit .. modus iste? T IV, 40. istius modi; F III, 19. N III, 90. D II, 31. C 7. isto modo; A I, 18. F II, 23. 74. 103. V, 27. 81. T I, 11. 14. 78. III, 8. IV, 9. V, 15. 23. 33. N I, 59. 109. 122. III, 23. D II, 117. Fa 16. L I, 4. P 23. isto .. modo; T IV, 52. N I, 83. L III, 23. Lae 74. momenta ista; F V, 72. ex isto morbo; Fa 29. ><. motum istum; N III, 69. munera .. ista; T V, 90. quae sunt .. ista mysteria? A II, 60. — ista (natura); L I, 20. isto nomine; F II, 74. — quae ista potest esse oblectatio? N I, 22. ista (observatio); D II, 28. ab isto officio; Lae 8. ista opinio; N I, 77. ad istas opiniones; N I, 95. ista oratio; L I, 10. fr V, 57. istam orationem; L I, 52. ordo iste; L III, 5. isti ordini; P 43. ista ... ornamenta; F I, 14. quae est ista ... ostentatio? P 42. — in ista partitione || [perspicuum in istam partem] ||; N III, 8. pater iste; N III, 23. perfectio ista; F IV, 37. in isto periculo; L 1, 4. permotiones istas; A II, 135. perturbationes istas; T IV, 43. ista ... perversitas; F II, 80. qualis ista philosophia est? F II, 27. ista (philosophia); F III, 40. quae est .. ista philosophia? F IV, 22. in ista philosophia; A II, 11. sine ista philosophia; N II, 1. istius philosophi; F I, 15. isti (philosophi); T III, 40. isti philosophi; D II, 118. istorum philosophorum; L 1, 50. physicus: f. B. ab ista pictura; T V, 14 (13). ista potestate; L III, 17. 24. de ista potestate; L III, 19. ista .. divina praedicta; Fa 13. in ista pravitate; A II, 26. ista „producta"; F V, 90. isti providentiae; N fr 2. — istas quaestiones; A II, 127. — ratio ista; F II, 80. quae .. ista ratio est? F II, 93. ista ratio; N I, 64. istam rationem; L II, 69. isti .. rationi; L II, 34. isti rogationi || rationi ||; L III, 34. in istam rationem; R I, 37. ista ... „reducta"; F V, 90. quae ista regula est? A II, 33. quae est ista relaxatio? F II, 95. ista res; F II, 79. T I, 49. L II, 62. ista .. res; F V, 27. istam rem; F V, 84. »rem istam«; D I, 81. istius rei; L II, 62. isti rei; L I, 10. istarum rerum; D II, 47. R 1, 32. P 37. istis de rebus; L II, 46. in ista .. re; L III, 22. in istis rebus mediis; F III, 59. istam (rem publicam); R III, 45. iste rex; R II, 33. regem istum Numam; R II, 28. istius regis; R II, 33. isti rogationi || rationi ||; L III, 34. — salem istum; N II, 74. sanguis: f. C, I. N 1, 73. ista gloriosa sapientia; T III, 8. quae est .. ista securitas? Lae 47. quae .. est Epicharmi ista sententia? T I, 15. ista sententia; T I, 82. L III, 34. istam sententiam; A II, 62. isti .. sententiae; T 1, 55. ad istam sententiam; T I, 26. contra istam sententiam; T V, 82. in ista .. sententia; L III, 33. in isto sermone; L I, 28. quae est ista servitus? P 41. quae est .. ista ... significatio et quasi denuntiatio? D II, 54. ad similitudines istas; A II, 57. ista societas; O III, 53. ista (somnia); D II, 141. istorum (somniorum); D II, 136. istis .. somniis; N I, 93. ista sors; D II, 116. istae (sortes); D II, 86. isto ... spatio; N I, 22. species istas; N 1, 77. in istam spem; O II, 53. consuetudinem istam et studium sermonis || sermonemque ||; R I, fr 4. »in ista .. squilla«; F II, 24. iste non dolendi status; F II, 28. ista divina studia; C 24. ista senilis stultitia; C 36. — ista ... tela; P 28. istos (testes); R 1, 58. istam tranquillitatem; O III, 97. turpitudo ista; O III, 102. — istam vacuitatem doloris; F II, 39. ista vanitas; Lae 99. ista varietas quae sit; F II, 10. istius verbi; F II, 15. verba ista; L III, 33. istorum .. verborum; F II, 51. inter ista ... verba; F II, 77. isti versus; T II, 26. iste vir altus; F III, 29. istum virum bonum; O III, 64. istam ... virtutem; F III, 11. isto animo atque virtute; L III, 36. ista vis; D II, 117. ista vi; T I, 85. visa .. ista; A II, 66. ista visa (acc.); D II, 126. istius vitii; A II, 92. istam voluptatem; F II, 7. 89. utilitas ista; O III, 82.

2. **mit Zusatz** (Pronomina, Zahlen): de isto altero sole; R I, 15. ista duo (divinandi genera); D II, 101. de istis ipsis duobus generibus; D II, 101. isti libri duo; A II, 11. de solibus istis duobus; R I, 17. istas duas sumptiones; D II, 108. idem: f. **idem,** A, I, 2. iste (4 St.) S. 201, a. vir iste fuit ille *quidem* prudens; L 1, 54. ipse: f. duo; D II, 101. is. **ipse,** A, I, 2. iste (17 St.) S. 363, b. quia ista animi tranquillitas ea est ipsa beata vita; F V, 23. istam nescio quam indolentiam; T III, 12. omnes istos aculeos; A II, 98. omnis ista ... aestimatio; F III, 45. in omnibus istis conclusionibus; F IV, 52. omnem istam disputationem; R I, 16. omnis .. ista rerum effigies; N I, 110. omnis iste .. error; F I, 32. in omni isto genere; R I, 15. omnia ista nomina; F III, 75. de istis omnibus verbis; F IV, 73. quis .. iste dies inluxerit; A II, 69. quae .. istae imagines vestrae? N I, 107. controversiam totam istam; L I, 54. istum .. locum totum; N III, 22. locum istum totum; L III, 13. totam istam ... quaestionem; N II, 3. e tribus istis (generibus); R I, 54. ex tribus istis modis; R I, 46. atrocitas .. ista tua; A II, 136. tua ista conclusio; D II, 109. istam paupertatem vel potius egestatem ac mendicitatem tuam; P 45. explicatio tua ista; F III, 14. tuum morem istum; R III, 47. *ex* || in || isto egregio tuo officio et tanta fide; F II, 98. tuus iste Stoicus sapiens; A II, 119. tua ista studia; R I, 29. istam artem vestram; A II, 107. isti vestro deo; A II, 81. quae .. istae imagines vestrae? N I, 107. lituus iste vester; D I, 30. vestra ista providentia; N III, 78. iste vester (sapiens); A II, 105. istae .. vestrae eximiae ... virtutes; F I, 42. quod Zaleucum istum negat ullum fuisse; L II, 15. in ista una disputatione; A II, 12. una ista in re; L III, 26.

II. **prädicativ:** 1. **ohne Zusatz:** non erit ista amicitia, sed mercatura quaedam utilitatum suarum; N I, 122. ista, sive beatitas sive beatitudo dicenda est, ... ea, quaecumque est, cur ..? N I, 95. qui ista bona dicit; F IV, 23. ista, .. quae dixisti, valere, locupletem esse, non dolere, „bona" non dico; F IV, 72. sint sane ista bona, quae putantur, honores, divitiae; T IV, 66. tibi istam

iustam causam puto ‖ esse ‖, cur ..; L II, 4. doctorum est ista consuetudo, eaque Graecorum, ut ..; Lae 17. hominum esse istam culpam, non deorum; N III, 76. ista .. magna diiudicatio est; L 1, 56. non est ista ‖ ita ‖ ... magna dissensio; F V, 76. quare sint nobis isti ... magni homines, ut sunt; R III, 4. an Pisidarum aut Cilicum aut Phrygum ista inventa dicemus? D II, 80. levamentum: ſ. oblectatio. praeclara ... ista lex ‖ est ‖; L III, 28. si ista mala sunt ‖ sint ‖; F V, 81. sunt; F V, 85. mercatura: ſ. amicitia. eorum erat iste mos; F II, 1. mathematicorum iste mos est, non est philosophorum; T V, 18. non solum beatae vitae istam esse oblectationem videmus, sed etiam levamentum miseriarum; F V, 53. quod mihi ista παράδοξα quae appellant maxime videntur esse Socratica; P 4. ista ... dicam Graece προηγμένα, Latine autem „producta“; F IV, 72. Iovis iste quidem pronepos; T III, 26. physicorum est ista prudentia; D II, 11. sit ista res magna, sicut est; L I, 17. ista Academiae est propria sententia; A II, 148. istum non modo servum, sed nequissimum servum ... appellandum puto; P 36. ista studia ... ingeniosorum sunt; F V, 6. ista .. est veritas? N I, 67. est ista recta docendi via; L II, 8. cum vitiorum ista vis non sit, ut ..; F III, 61. sunt .. ista non naturae vitia, sed culpae; T III, 73. sit sane ista voluptas; F II, 75. non istam (Epicurus) dicit voluptatem. — dicat quamlibet; nempe eam dicit, in qua ..; T III, 49.

2. **mit Zusatz**: istuc ipsum vereor ne malum sit, non dico carere sensu, sed carendum esse; T I, 26. cum ego ista omnia bona dixero; F V, 90. totus .. iste, qui volgo appellatur amor, ... tantae levitatis est, ut ..; T IV, 68.

B. **bei Adjectiven, Pronomina und Genetiv**: I. **Adjectiva, Pronomina**: 1. **attributiv**: a. **ohne Zusatz**: ista Antiochea; A II, 115. ista Democritea; D II, 32. istis ... Latinis; F III, 16. — ista tam absurda; N I, 81. istis, quae te ... delectant, brevibus et acutis; F IV, 52. iste optimus; R I, 50. ista caelestia; R I, 31. divini isti; N III, 14. ista tam aperte ... et perversa et falsa; A II, 60. isti grandiloqui; T V, 89. istud honestum; F III, 12. ista horribilia; T I, 102. idem: ſ. **idem**, B, 1, 1, a. iste (6 St.) S. 202, b. ista innumerabilia nascuntur; O III, 72. complectens; A II, 114. ipse: ſ. **ipse**, B, I, 1. iste (10 St.) S. 366, a. quae sunt .. ista maiora? T I, 16. quaenam ista (maiora) sunt? R 1, 62. in istis (mediis); F IV, 71. ista necopinata; T III, 55. non nulli isti ... faciunt imperite; L I, 4. nuda ista si ponas; P 24. omnes isti videntur ... adfirmare; A II, 14. quid tam exile quam isti omnes? L 1, 6. omnia ista ... dicuntur; T I, 94. sunt ... orta; T IV, 57. latent ista omnia; A II, 122. omnia ista ... obscurari nec apparere et ... incurrere; F V, 90. condiri; T V, 97. ista sum omnia dimensus; C 59. ista omnia talia videmus; P 7. perversa: ſ. falsa. isti physici; A II, 14. physica ista; A II, 128. ista popularia; F IV, 24. ista praeclara; O II, 8. istum quaestuosum; P 49. »isti qui linguam avium intellegunt«; D I, 131. superstitiosa ista; D II, 81. ista ... sunt tota commenticia; N I, 94. cum ista tua mihi ne probabilia quidem videantur; A II, 126. iste vester ... nudus est; F I, 22. ista vestra ... dictata sunt; F II, 95.

b. mit Zusatz: dices ista ipsa obscura planius; T IV, 10. unum istud, quod honestum appellas, ... id igitur, inquam, si solum est bonum; F III, 14. istis ... ista horribilia minitare purpuratis tuis; T I, 102. nec (virtus) dubitabit isti vestro beato M. Regulum anteponere; F II, 65. quod est .. istuc vestrum probabile? A II, 35. Antiochea ista conruent universa; A II, 98.

2. **prädicativ** (**Adjectiva**: ſ. D): vide, ne ista sint Manliana vestra; F II, 105. est istud ‖ istuc ‖ quidem .. aliquid; C 8. iam istuc quidem nihil negotii est; T I, 16. quis .. est iste? T II, 17. quinam ... isti sunt? R I, 56. quidnam est istuc? T IV, 9.

II. **Genetiv**: sint ista Graecorum; F II, 68. naturae ista sunt; N III, 27. poëtarum ista sunt; N III, 77.

C. **bei Infinitiven und Ausdrücken**: I. **attributiv**: non dolere istud quam vim habeat; F II, 9. istuc nihil dolere non sine magna mercede contingit inmanitatis ..; T III, 12. — quid .. est istuc gradatim? N I, 89. istuc „quasi corpus“ et „quasi sanguinem“ quid intellegis? N I, 73.

II. **prädicativ**: praecipitare istuc quidem est, non descendere; N I, 89.

D. **allein**: **a. masc.**: I. **Singular**: iudicatur iste optimus; R I, 50. ne iste quidem pervetus? R I, 58. istum cessare; A I, 2. sapientem virum fuisse; P 23. appellet; N III, 11. invenias; Lae 64. »istius ... audaciam«: O III, 98. isti .. permitto; F V, 76. ab isto .. praedicari; L I, 8.

II. **Plural**: 1. isti: abiecerunt; F IV, 42. adseverant; N II, 94. amplexantur; T II, 30. appellant; P 11. avocabant; R I, fr 6. carere non possunt; O III, 59. derogent; D II, 146. dicunt; A II, 27. T V, 47. dicere ... solent; R I, 11. disputant; D II. 89. doceant; F IV, 26. facere non possint; D II, 129. se gerant atque gesserint; L III, 18. gloriari solent; R I, 11. solent ... negare; T III, 37. numerant; T V, 44. personant; R I, 2. praecipiunt; fr V, 41. putant; A II, 97. R I, 1. reliquerunt; A II, 61. reputent; T I, 51. solent; N I, 18. ubi sunt? T IV, 79. vocant; L II, 2. volunt; T I, 82. Fa 28. — audiendi sunt; F V, 89. sunt .. audiendi; Lae 48. — curiosi; F 1, 3.

2. istos: id sumere; D II, 104. — (dimittamus); T 1, 78. ferret; L III, 31. insectemur; T IV, 53. nec me ‖ nec ‖ pudet, ut istos, fateri ..; T I, 60. — nihil est .. apud istos, quod ..; T I, 22. in istos concesserit; A fr 20 (Z. 27).

3. istorum: acutissimus; T III, 38. — aliquem; P 38. — artem; D II, 45. omnis i. disputatio; R I, fr 5. fr V, 42. inmanitas; O I, 57. imperia; P 6. inconstantiam; F IV, 39. in i. otio ac litteris; R III, 4. ad i. normam; Lae 18. opes; P 6. oratio; A II, 44. R I, 3. in i. otio; R III, 4. pecunias; P 6. (sententiam); F III, 12. tecta, voluptates; P 6.

4. istis (dat.): responsurus essem; F IV, 62. — notam esse; D II, 91.

5. istis (abl.): ab: quaesivi et audivi; Lae 25. instructum; F II, 119. cum: pugnare (debeo); F 1, 10. cum istis alias; T III, 51. zum Satz: T I, 39.

b. neutr.: I. **Singular**: 1. istud (nom.): simile .. sit; N III, 9. — quid .. istud ad nos? A II, 32. istud ... arbitratu meo; F IV, 2.

2. istuc (nom.): »nequaquam istuc istac ibit«; N III, 65. est ... honestum; O III, 75. quale est? L I, 1. quale sit; C 6. impediet; A II, 109. necesse est; Lae 16. placet; L III, 5. — dicitur; D I, 8. fieri potest; L I, 53. — sane istuc quidem; A I, 14. Stoicum istuc ‖ est, sed est ‖ quidem nec admodum credibile; A II, 85. ioculare istuc quidem .. et a multis saepe derisum; L I, 53. quo tandem istuc modo? L I, 53. quorsum istuc? L II, 7.

3. istud (acc.): poterunt ... concedere; F IV, 50. dicis; F III, 13. dicam; T I, 12. dicere necesse est; N I, 84. dabit; F IV, 49. possit ..

negare; F II, 9. nesciebat; F IV, 72. obtinueris; F IV, 2. rogas; F V, 83.

4. istuc (acc.): concessimus; T I, 25. considerabo; A I, 13. dixti; F II, 10. negat; N III, 70. percipis; A II, 35. vides; L I, 55.

5. isto: nihil .. esse iucundius; O III, 117. — de: concedatis; fr II, 3. conlocuti sumus; L I, 8. dissensio est; F IV, 75. — in: sunt omnia; C 8.

II. **Plural:** 1. ista (nom.): delectant; A I, 18. T V, 13. C 46. evaserunt deteriora; F IV, 69. exciderant; L II, 45. manarunt; L III, 45. movent; T V, 13. moveant; T I, 11. nascuntur; A II, 8. sunt; A I, 9. Lae 6. sunt .., ut dicis; R I, 16. parva sunt; F II, 90. similia non sunt; F IV, 65. vera; A II, 26. sint .. pulchriora; N II, 47. similia; D II, 108. vera; A II. 119. non essent; N III, 76. videantur; A II, 87. — adfirmentur; A II, 87. aguntur; T IV, 55. fuerint ... decreta; A II, 135. descripta ... sunt; F IV, 61. dicuntur; F III, 11. disputantur; A II, 87. disserantur; T I, 23. explicari non possunt; A II, 95. venusta habeantur; P 38. intellecta sint; N III, 14. quaesita, ... notata, praecepta sunt; F IV, 61. probata sunt; F V, 76. reciprocantur; D I, 10. tractantur; A II, 87. tractata sunt; L III, 14. — uberius ista, quaeso; T I, 16. vetera iam ista et religione omnium consecrata; T I, 32. sed ista mox; R I, 20.

2. ista (acc.): esse; T I, 10. esse non importuna; F II, 85. iucunda; F I, 25. magna; L II, 32. vera; D II, 48. ista || ita || dici; A II, 102. interpretari; D II, 129. || ista || patefieri; L I, 16. renovari; A I, 14. — agnosco; L II, 43. agemus; F III, 9. asciveris; A II, 125. aspernor; A II, 123. audire cupio; L I, 16. cognovisti; N I, 66. cognoverim; T I, 77. condidit; Ti 18. conligunt; T IV, 54. credunt; D II, 51. defenditis; N I, 109. derideant; D II, 39. perspicua dicemus; A II, 34. diceres; T I, 12. diceret; A II, 102. dixerit; A II, 119. dicere; A II, 12. dicere solitum; F V, 75. didicisset; F I, 25. disputant; Lae 24. disserunt; O III, 106. distraxerint; O III, 34. effutientem; N I, 84. exposuisti; F IV, 1. exspectans; A I, 3. fecerint; F I, 35. facere; T III, 36. finxerunt; N III, 62. non audeo .. flagitare; A I, 3. habeo; L II, 45. habeat; N I, 112. iunxit; Ti 18. loquemur; F III, 9. nosse; F V, 75. observans; D II, 83. omitte; A I, 2. L III, 29. peperit; N II, 74. probare; F V, 76. profitentur; Lae 17. putat humana; R III, 40. quaeris; L I, 4. quaerunt; Lae 7. quaerere; F IV, 32. referam; F II, 119. scire; A II, 115. N I, 74. D I, 35. sequimur; F I, 49. D II, 59. significaret; D II, 44. sumis; P 23. tetigit; A II, 136. timeat; T I, 48. tractant; P 37. potes ... tueri; F II, 69. aperta et patefacta viderunt; T I, 46. vindicabat; L II, 39. voluisse; T III, 46. — tu ista lenius; F II, 19. quis .. ista melius? F IV, 26. vgl. 1. — ad: dicere; R I, 30. dicere aliquid (videntur), itaque expecto, quid ad ista; T IV, 46. ad ista alias; N II, 1. contra: dicamus; N III, 94. dicerem; T I, 10.

3. istorum: nihil; A II, 123. quid? T V, 40. quidque; Lae 55. — pudeat; F II, 7.

istic, da, dort: sum: istic sum .. exspectoque, quid ... repondeas; F V, 78.

ohne Verb: »nolite .. hospites ad me adire! ilico istic || istinc, isti ||«; T III, 26.

istinc, von da, von dort: libenter || ego || vero istinc sicut ab domino agresti ... profugi; C 47. f. **istic.**

istuc, dahin: quid opus erat te gradatim istuc pervenire? N I, 89.

ita, so, also, auf diese Weise, so sehr, in dem Grade, in so fern, unter der Bedingung: I. **allein:** 1. **bei Verben:** ita ... nunc fugientes conspectum sceleratorum ... abdimus nos, quantum licet; O III, 3. neque .. erant causae fatales, cur ita accideret; Fa 19. quod ni ita accideret; C 67. accommodo: f. copulo. ita duae res ... illum acuebant; O III, 1. adduco: f. contraho. ita cum (Epicurus) attulisset nullam causam, quae ..; Fa 47. cum (manus) ita esset affecta; F I, 39. qui ita sit affectus; F I, 40. V, 85. T III, 11. P 35. vix .. posse videmur ita adfectum non miserum dicere; T II, 25. te .. ita adfectum ne virum quidem quisquam dixerit; T II, 32. sapientis animus ita semper adfectus est, ut ratione optime utatur; T III, 15. sapiens semper ita adfectus est; T V, 43. si modo temperatis escis ... ita (animus) est adfectus, ut ... vigilet; D I, 115. probas .. animum ita adfectum? R I, 60. omnino .. ita iustitiae honestatique (fortis civis) adhaerescet, ut ... offendat; O I, 86. ita ad impietatem in deos in homines adiunxit iniuriam; N III, 84. ut ... ne existiment ita se alligatos, ut ... non discedant; Lae 42. quod ... neque .. ita aut adulatus aut admiratus fortunam sum alterius, ut me meae paeniteret; D II, 6. ita neque illi adsentior, qui ..; L II, 33. cui (Socrati) quidem ita sunt Stoici adsensi, ut ... censerent; O III, 11. ita ... non tanta studia assequuntur eorum, quibus dederunt, quanta odia eorum, quibus ademerunt; O II, 54. semper .. (natura) ita assumit aliquid, ut ... non deserat; F IV, 37. ita sacerdos advecta in fanum ... precata a dea dicitur, ut ..; T I, 113. adulor: f. admiror. quae (bestiae) ex se natos ita amant ad quoddam tempus et ab eis ita amantur, ut ... appareat; Lae 27. ita semper angi aut accipiendo aut cogitando malo; T III, 32. nihil ita animato homine miserius ducerem; R I, 60. quod ita sit informatum anticipatumque || informatum || mentibus nostris, ut ... occurrat ..; N I, 76. corpusculorum ⟨ita enim appellat atomos⟩; A I, 6. cur ita semper deum appellet Epicurus beatum || Ep. app. b., al. || et aeternum; F II, 88. recta effectio ⟨κατόρθωσιν enim ita appello⟩; F III, 45. quae vel ita appellemus ... vel promota et remota; F III, 52. incommoda .. et commoda ⟨ita enim εὐχρηστήματα et δυσχρηστήματα appello⟩; F III, 69. ius .., quod ita dici appellarique possit; F III, 71. mulierositas, ut ita appellem eam, quae Graece φιλογυνία dicitur; T IV, 25. qui ita appelletur || appellatur ||; N I, 36. cur quidque ita appellatum sit; N III, 63. [ita ne hostis quidem ... interitum cum scelere (senatus) approbavit]; O I, 40. ita mehercule attendi; L III, 33. quae (causa) te non attingit, Tite || [ita] ||; L II, 3. istae imagines ita nobis dicto audientes sunt, ut ... accurrant? D II, 138. quod ita cecidit; Fa 19. »itaque || idque || ut ita cadat in annuis anfractibus, descriptum esto;« L II, 19. ita consiliis diligentiaque nostra celeriter ... arma .. ceciderunt; O I, 77. ita caritate nos capiunt reges, ... ut ... difficile ... sit ..; R I, 55. ita pulcherrima illa ... carent amicitia per se et propter se expetita; Lae 80. ita ne praeterita quidem ea ... Apollini nota esse (Carneades) censebat; Fa 33. f. II. que; T I, 72. qui ita clamare cogatur; T II, 19. nec ita claudenda res est familiaris, ut eam benignitas aperire non possit, nec ita reseranda, ut pateat omnibus; O II, 55. levis .. ratiunculas eorum (esse), qui ita cogitarent; T IV, 43. ita cogimur dissensione sapientium dominum nostrum ignorare; A II, 126. Ita necessi-

tas cogit, ut eadem sint ea, quae diiuncta fuerant; Ti 14. quod ... mundus .. ita cohaeret ad permanendum, ut nihil ne excogitari quidem possit aptius; N II, 115. se comparet hic civis ita necesse est, ut sit ... armatus; R VI, 1. quoniam .. ita ratio comparata est vitae naturaeque nostrae, ut alia *ex alia* aetas oriatur; Lae 101. nobis ita conplectenda in hac disputatione tota causa est ..., ut ... concludatur; L I, 17. cum ita completa et conferta sint omnia, ut ... cedat; A II, 125. quae .. ita conposita sanctaque essent; L II, 11. si ita erat comprensum, ut convelli ratione non posset; A I, 41. ita res somnium conprobavit; D I, 50. concito: ſ. 2. mobilis. ita concludam; N I, 101. Zeno .. ita concludit; N III, 22. ita ... concludere solent; D II, 41. cum (virtutes) ita copulatae conexaeque sint, ut ... participes sint; F V, 67. si .. est verum, quod ita conectitur; Fa 12. confercio: ſ. compleo. ita illi ipsi ... ad hominum utilitatem suam prudentiam ... conferunt; O I, 156. ita sermone confecto Catulus remansit; A II, 148. nec iis ita confidere, ut moveri non possint; A II, 29. ita et necessitatem et fatum confirmari (Epicurus) putat; Fa 21. ita .. (Pomponius) se Athenis collocavit, ut sit paene unus ex Atticis; F V, 4. ita consensisse gentes decretis videlicet principum, nihil esse rege melius; R I, 56. ita facillime, quae volemus, ... consequemur; O II, 24. summo bono a te ita constituto, ut id totum in non dolendo sit; F II, 11. initiis .. ita constitutis, ut ... sumenda sint; F III, 20. quem (finem) ... ita constitui necesse est, ... quam maxima adipisci; F IV, 25. et ita figuratum corpus, ut excellat aliis, animumque ‖ et animum ‖ ita constitutum, ut ... instructus sit; F V, 34. quodsi omnes mundi partes ita constitutae sunt, ut neque ... potuerint; N II, 87. honores ... quam multi ita contemnunt, ut ... nihil esse levius existiment! Lae 86. si nulla earum (fidium) ita contenta nervis sit, ut concentum servare possit; F IV, 75. ita, credo, de honore aut de dignitate contendimus; T III, 50. ea (futura), quorum causas natura ita contineret, ut ea fieri necesse esset; Fa 32. quod ita contigit; D I, 46. 47. ita contigit, ut ... poneret; Ti 15. quod ex infinita societate generis humani ... ita contracta res est et adducta in angustum, ut ... iungeretur; Lae 20. copulo: ſ. conecto; F V, 67. ita, quae (Epicurus) mutat, ea corrumpit; F I, 21. nonne ita credit ‖ credidit ‖ (Iliona) filium locutum, ut experrecta etiam crederet? A II, 88. ita credo; F I, 39. L II, 46. nec me solum ratio ... impulit, ut ita crederem; C 77. si eius (animi) acies ita curata est, ut ne caecaretur erroribus; T V, 39. * ita aqua Albana deducta ad utilitatem agri suburbani; D II, 69. ego .. a patre ita eram deductus ad Scaevolam ..., ut ... numquam discederem; Lae 1. numquam hoc ita defendit Epicurus; F I, 25. haec ... ita defenditis, ut ... videantur; N III, 62. multas ... saepe causas ita defendisti, ut ..; R III, 42. ita re magis quam summa ‖ quam ‖ auctoritate causa illa defensa est; Lae 96. cum is (P. Sextilius Rufus) rem ad amicos ita deferret, se esse heredem; F II, 55. argumenti conclusio ... ita definitur: „ratio ..;“ A II, 26. tum illum (Zenonem) ita definisse: ex eo ..; A II, 77. id .. ita definimus: quod sit ..; F III, 53. quod percipiendi vis ita definitur a Stoicis, ut negent ..; F V, 76. quae ita definiunt, ut satis magno aestimanda sint; F V, 90. quam (laetitiam) ita definiunt: sine ratione animi elationem; T IV, 13. quod .. nascitur ex offensione, ita definiunt: opinionem ..; T IV, 26. ita .. definit, ut perturbatio sit ..; T IV, 47. Zeno .. naturam ita definit, ut .. dicat ..; N II, 57. te ... eam .. (divinationem) ita definire: divinationem esse ..; D II, 13. horum posteri ... ita degenerant, ut ipsi ex se nati esse videantur; F V, 13. alter (Aristoxenus) ita delectatur suis cantibus, ut ... conetur; T I, 41. quae (carmina Aratia) ... ita me delectant, quia Latina sunt, ut ... teneam; N II, 104. haec ‖ haec, quae ‖ nos a Scaevola didicimus non ita descripta ‖ sunt ‖ ab antiquis; L II, 49. estne quisquam ita desipiens, qui credat ..? D II, 51. de natura ... ita dicebant ‖ docebant ‖, ut eam dividerent in res duas; A I, 24. ita cum aliud diceret atque sentiret; A II, 15. nec vero quicquam ita dicam, ut quisquam id fingi suspicetur; A II, 98. quamquam nihil mihi tam mirum videtur quam ista ‖ ita ‖ dici; A II, 102. atqui ita dicas necesse est; A II, 114. quod ita putant dici ab illo (Epicuro), ... ea facere ..; F I, 25. de qua (amicitia) Epicurus quidem ita dicit, ... nihil esse maius; F I, 65. ubi .. is, qui audire vult, ita dixit: „voluptas mihi videtur ..;“ F II, 2. id .. si ita dicit, non esse reprehendendos, ... dicit absurde; F II, 21. utilitates ⟨malo .. ‖ ita ‖ dicere quam voluptates⟩; F II, 61. non ita dicimus, ut cum illo ... haec pugnare videatur oratio; F III, 39. quicquid ita fit aut dicitur; F III, 59. nec tamen ab illis (Stoicis) ita dicuntur de industria; F IV, 2. cum ita dicant, ... sumpturum sapientem; F IV, 30. quin potius ita dicis, omne animal applicatum esse ..? F IV, 34. posthac non ita dicam, miseros esse, sed tantum miseros; T I, 13. certe ita dicant necesse est; T I, 87. *ita* ‖ *ea re* ‖ carere ‖ † carere ‖ in morte non dicitur; T I, 88. quae (iustitia) tamen ita dicet dupliciter esse te iniustum, cum ..; T III, 36. nec vero ita dici potest, mentis laetitiam solam esse in bonis; T III, 41. qui ita dicat: »pol mihi ..;« T III, 44. apud quem (Homerum) ita dicitur: »namque ..;« T III, 65. tamen [ita] ceteros ... commotos modo ... dicere solemus; T IV, 82. ita .. dicebas, non corpus esse in deo, sed quasi corpus; N I, 68. istud quidem ita vobis dicere necesse est; N I, 84. hunc (Iovem) .. Ennius ... nuncupat ita dicens: »aspice ..;« N II, 65. medici quoque ⟨ita enim dicebas⟩ saepe falluntur; N III, 15. vos .. ita dicitis, omnem vim esse igneam; N III, 35. si est Ceres a gerendo ⟨ita enim dicebas⟩; N III, 52. quod certe vobis ita dicendum est; D II, 21. ut ita sua percepta pronuntient: „si quis“ ..., sed potius ita dicant: „non .. natus est ..;“ Fa 15. item .. geometres non ita dicet: „in sphaera“ ..., sed potius illo modo: „non ..;“ Fa 15. cum ita dicimus, velle aliquid quempiam ... sine causa; Fa 24. ita .. dicimus „sine causa“, ut dicamus: sine externa ... causa; Fa 24. ut vere dicantur, quae ita dicentur: „veniet in senatum Cato“; Fa 28. cum ita dicunt, accedere ..; R I, 9. quod si ita recte dicitur; L I, 19. ita principem legem illam et ultimam mentem esse dicebant ... dei; L II, 8. ex altera (parte) ita de utilitate dicitur, ut ... sit; O III, 56. quasi ita dixerim, intellegatur; Ti 23. ſ. appello; F III, 71. ut ita dicam: ſ. **dico,** I, 2, b, *β*. ut mit Conjunctiv (21 St.) B. I, S. 677, a. haec duo proposita non praetervolant, sed ita dilatant, ut ... adhibeant; A II, 42. ita diligi a sese quemque, ut ... referatur; F V, 30. ego .. numquam ita te in hoc sermone dimittam, .. uti ... possit; T I, 76. ita discessimus, ut (videretur) ..; N III, 95. ita cotem in comitium allatam ... novacula esse discissam; D I, 32. quod ita didici, omne ... verum esse; A II, 98. quarum

(stellarum) ita discripta || descr. || distinctio est, ut ... invenerint; N II, 104. eas || eos || .. (classis) ita disparavit, ut ... essent; R II, 39. hic in omnibus fere sermonibus ... ita disputat, ut ... refellat; A I, 16. omnino .. de istis omnibus verbis a Zenone mutatis ita disputabat; F IV, 73. haec tamen ita disputant, ut resecanda esse fateantur; T IV, 46. errore quodam fallimur ita disputando; R III, 47. qui ita disserunt; A II, 43. sed ita sentio et saepe disserui, Latinam linguam ... locupletiorem .. esse; F I, 10. nunc .. ita disserunt, .. se dicere ..; T IV, 54. ii .. ita disserebant: „si omnia fato fiunt ..;“ Fa 40. nec vero ... ita disseram de re tam inlustri ..., ut ... revolvar; R I, 38. quae cum ita dissignasset || design. ||; Ti 46. ita, nec ut emat melius nec ut vendat, quicquam simulabit aut dissimulabit vir bonus; O III, 61. Epicurus, qui ita dividit: ... naturam esse ..; N II, 82. semel aliquid esse ita divinatum, .. ut ... videatur; D I, 71. ita esse; D II, 107. ut membra nobis ita data sunt, ut ... appareant, sic ..; F III, 23. neque umquam mihi visus es ita te ad dicendum dedisse, ut ius civile contemneres; L I, 13. doceo: ſ. dico; A I, 24. oratorum .. laus ita ducta ab humili venit ad summum, ut iam ... senescat; T II, 5. ita me ad credendum tua ducit oratio; T II, 42. ita ex quattuor temporum mutationibus omnium ... initia causaeque ducuntur; N II, 49. ita et nascuntur et educantur ipsa per sese; N II, 129. sin autem (lacus) ita esset eductus, ut ad mare pervenire non posset; D I, 100. quod ita effabimur: „aut ..;“ A II, 97. ita effici complexiones et copulationes ... atomorum inter se; F I, 19. quod nisi ita efficitur; F V, 77. ita efficitur animantem ... mundum esse; N II, 47. ita efficitur, ut omne corpus mortale sit; N III, 30. ſ. fingo. quod ita enuntiatur: „descendit ..;“ Fa 19. ut (Lucullus) ita erudiatur, ut ... respondeat; F III, 8. ita sive dissipantur, procul a terris id evenit, sive ..; T I, 42. ita, cum || ita cum || evenerint, fato evenerint; Fa 26. et vero ita existimo. — humanum id quidem, quod ita existimas; T III, 12. tum Varro ita exorsus est: „Socrates ..;“ A I, 15. cum ita esset exorsus; A II, 10. (hoc) ita expedire, ut turpe non sit; O III, 53. qui motus hominum ... non ita expictus est, ut ... effecerit? T V, 114. haec cum ita sint a Chrysippo explicata; Fa 44. in hac ita exposita sententia sunt qui existiment ..; N I, 85. ita finis bonorum exsistit secundum naturam vivere ..; F V, 24. hanc in motu voluptatem ... interdum ita extenuat, ut ... putes; F II, 30. ita facta est ... ars quaedam philosophiae; A I, 17. quis .. tibi dederit aut omnia deum posse aut ita facturum esse, si possit? A II, 50. quod ne ita || [id] || facere posses; A II, 79. cur non id || id non || ita fit? F II, 28. ita fit beatae vitae domina fortuna; F II, 89. ita fit ... splendidior oratio; F III, 19. est .. officium, quod ita factum est, ut eius facti probabilis ratio reddi possit; F III, 58. ita fit illa conclusio non solum vera, sed ita perspicua, ut ... putent; F IV, 55. cum ... consilium ita faciendi per se expetendum ... sit; F V, 20. id .. quo magis quidam ita faciunt, ut iure etiam reprehendantur; F V, 31. sive hoc ita fit fortuito; F V, 33. cum ita nati factique simus, ut ... contineremus; F V, 43. rationem, cur ita fiat, (Aristoteles) adfert; T I, 80. nec ... idcirco minus id || [id] || ita faciendum esse sentimus; T II, 8. nisi ita facies; T II, 33. haec omnia faciunt opinantes ita fieri oportere; T III, 63. quod se ita putet oportere facere; T III, 79. cum id decreverimus ita fieri oportere; T III, 82. ita fit semper vita beata sapientis; T V, 82. an hoc non ita fit omni in populo? T V, 105. cur ita (Simonides) faceret; N I, 60. haec ita fieri ... profecto non possent; N II, 19. ita factum est in superstitioso et religioso alterum vitii nomen, alterum laudis; N II, 72. ita fit credibile ... factum esse ..; N II, 133. Diagoras ... „ita fit“, inquit; N III, 89. nec tamen, cur ita fiat, videmus; D I, 15. quaeris, .. cur haec ita fiant? D I, 23. qui (philosophi) censerent omnia ita fato fieri, ut id fatum vim necessitatis adferret; Fa 39. ego vero ita esse faciendum censeo; L I, 20. modo hoc ita faciat, ut ne ... hanc causam habeat ad iniuriam; O III, 31. cum ... id .. venditor ita fecisset; O III, 62. et hercule ita (C. Blossius) fecit; Lae 37. ita fit verum illud; Lae 65. ſ. dico; F III, 59. **facio,** II, 3 (30 St.) S. 8, b. ſ. ita isti faveo sententiae; T I, 55. ille (Democritus) atomos ... censet ... ita ferri, ut concursionibus inter se cohaerescant; F I, 17. necesse est (animus) ita feratur, ut penetret ..; T I, 43. fidenti animo, si ita res feret, gradietur ad mortem; T I, 110. ita (Marius) et tulit dolorem ut vir et ut homo maiorem ferre ... noluit; T II, 53. illi (di) ... ita feruntur moderanturque cursus, ut ... consensisse videantur; N II, 60. eam .. ipsam esse causam, cur (individuum) ita feratur; Fa 25. ea ... ita ferre, ut nihil ... discedas; O I, 67. (Ennius) ita ferebat duo ... onera .., ut eis paene delectari videretur; C 14. corpus ... ita figuratum, ut temperatione naturae vigeat; T I, 21. ſ. constituo; F V, 34. ut id (semen) ... ita fingat et efficiat in suo quidque genere, .. ut ... alantur ..., ut ... possint; N II, 81. speciem (natura) ita formavit oris, ut in ea penitus reconditos mores effingeret; L I, 26. qui .. ita frui volunt voluptatibus, ut nulli ... consequantur dolores; F I, 48. quom ... ceteri .. ita fugerent, ut multa de suis rebus asportarent; P 8. calidum illud ... ita in omni fusum esse natura, ut ... insit ..; N II, 28. quod ita fungi officio in recte factis est; F V, 69. ita semper (sapiens vir) officio fungetur utilitati consulens hominum; O III, 31. tam diu, dum ita gauderet; C 41. non est .. singulare ... genus hoc, sed ita generatum, ut ... *; R I, 39. neque .. ita generati a natura sumus, ut ... videamur; O I, 103. quem (consulatum) ita gessit, ut diligentiam admirarentur omnes; A II, 1. quae aut ita in animis sunt aut ita geruntur; F V, 60. quod ita se gessit, ut ea facere ei liceret; T V, 55. qui ita se gerunt, ita vivunt, ut eorum probetur fides; Lae 19. ita ... quod honestum est, id bonum solum habendum est; F III, 28. ita tamen se res habet; N I, 79. ita (Cato) ... habuit alteram loci patriam, alteram iuris; L II, 5. iustis ... hominibus ... ita fides habetur, ut ... sit; O II, 33. ſ. **habeo,** III. se, alqd (4 St.) res (9 St.) S. 122, a. fore ut (Caesar) ... trucidatus ita iaceret, ut ... ne servorum quidem quisquam accederet; D II, 23. ita iacere talum, ut rectus assistat; F III, 54. qui ita talus erit iactus, ut cadat rectus; F III, 54. ita nobilissima Graeciae civitas ... monumentum ignorasset; T V, 66. illi ... cum ita imperavit is, qui auspicatur; D II, 72. ſ. instituo. ita a principio inchoatum esse mundum, ut certis rebus certa signa praecurrerent; D I, 118. ita cum ea volunt retinere ..., in Aristonem incidunt; F IV, 78. ita ... in carcerem quodam modo ipse se (Dionysius) incluserat; T V, 58. ita tripartita ab iis inducitur ratio bonorum; A I, 21. informo: ſ. anticipo. es .. ita ingressus, ut ... malis; R II, 22. ita .. (Cimonem) instituisse et vilicis imperavisse, ut omnia praeberentur; O II, 64.

qui .. in libera civitate ita se instruunt, ut metuantur; O II, 24. haec ita intellegi possumus existimare ..; O I, 97. quod ita interpretantur; F II, 34. secundum naturam vivere, quod ita interpretemur: vivere ..; F V, 26. ex quo ita illud somnium esse interpretatum, ut ... videatur; D I, 53. qui ita interrogant, ab iis irridentur; A II, 35. eos .., qui incolunt terram, ... interruptos ita esse, ut ... possit; R VI, 20. qui ita fatum introducunt, ut necessitatem adiungant; Fa 42. ita facillime, quid veri simillimum esset, inveniri posse Socrates arbitrabatur; T I, 8. quod ita facillume verum inveniri putes; R III, 8. ita .. (Sirenes) invitant Ulixem; F V, 49. quod ita iudico, (Antiochum) politissimum ... philosophorum; A II, 113. ita priori posterius ... non iungitur; A II, 44. quod .. ita iuratum est, ut mens conciperet fieri oportere; O III, 107. ita || ista || libertatem istam largior populo, ut ... valeant ... boni; L III, 38. hanc ... voluptatem ... interdum ita laudat, ut ... neget; F II, 30. neminem videbis ita laudatum, ut ... diceretur; F II, 116. nasus .. ita locatus est, ut ... interiectus esse videatur; N II, 143. cum sol ita locatus fuisset, ut ... non posset ..; R I, 23. ut ita virtutem locetis, ... ut ... putetis; Lae 104. quas (partis deus) *in* intervallis ita locabat, ut in singulis essent bina media; Ti 23. cum ita loquuntur: „est hoc ..;" A II, 36. qui ita loquatur, ut non intellegatur; F II, 15. quis .. ferre posset ita loquentem eum? F IV, 21. quid, si ... tecum ita loquantur? „nos cum te ..;" F IV, 61. Socrates ... locutus ita est, ut ... videretur; T I, 71. quod (Ephesii) ... ita locuti sint: „nemo ... excellat"; T V, 105. si Chaldaei ita loquantur, ut negationes .. ponant; Fa 15. illorum (Chaldaeorum) .. nemo ita loquitur; Fa 17. cuius (Platonis) in libris multis locis ita loquitur Socrates, ut ... studeat ..; R I, 16. quod quidem ego a principio ita me malle dixeram; F II, 17. ita turpitudo manet diuturnitate sublata; L III, 18. cuius generis error ita manat, ut non videam ..; A II, 93. ita (Epicurus) metuit, ne quid umquam didicisse videatur; N I, 73. haec ... ita mixta fuerunt ..., ut ... fuerint; R II, 42. cuius (alterius) animum (homo) ita cum suo misceat, ut efficiat paene unum; Lae 81. quod ita esse dies declarat, quae procedens ita mitigat, ut ... leniatur aegritudo; T III, 53. moderor: ſ. fero; N II, 60. ita ... (Epaminondas) in laetitia et victoria est mortuus; F II, 97. cum ita moveatur illa vis; A I, 28. me .. oratio Luculli de ipsa re ita movit, ut docti hominis ..., non tamen, ut ei responderi || respondere || posse diffiderem; A II, 64. cum ita movemur, ut in bono simus aliquo; T IV, 13. sol ... ita movetur, ut ... opacet; N II, 49. adflatus e terra mentem ita movens, ut ... efficiat; D II, 117. cum ita moveretur animus, ut atomorum motu cogeretur; Fa 23. ita totum animal movebatur ..., ut sex motibus veheretur; Ti 48. ſ. II. que; F V, 17. ut ita munita arx ... niteretur; R II, 11. cum (Ennius) somniavit, ita narravit: »visus ..;« A II, 51. ut bacillum aliud est inflexum et incurvatum de industria, aliud ita natum, sic ..; F II, 33. qui cum viderent ita nos esse natos, ut ... essemus; F IV, 4. ergo ita nascetur exordium; T I, 8. omnia (membra) ... ita nata atque ita locata sunt, ut ... sit; N II, 121. cum ita nati essent, ut ... haberent; D II, 96. ut .. et ingeniosi et tardi ita nascantur antecedentibus causis; Fa 9. ita natos esse nos, ut inter omnes esset societas; Lae 19. ſ. educo. facio; F V, 43. ita necesse esse ne id ipsum quidem ... percipi ullo modo posse; A II, 28. posse hominem nihil opinari, nec solum posse, sed ita necesse esse sapienti; A II, 77. ita miser sit aliquando necesse est is; F II, 108. ita ... illud ... aeternum sit necesse est; T I, 66. fr IX, 10. haec nunc enucleare non ita necesse est; T V, 23. ita necesse fuit aut haec flagitia concipere animo aut ..; N I, 66. ita necesse est illud etiam ... esse omnium óptimum; N II, 29. ita ... iaceat necesse est omnis eorum sollertia; D II, 24. ita vero necesse est; L II, 18. istuc ... ita necesse est; Lae 16. ita tu nunc, Catule, lucere nescis; A II, 145. non vult: ſ. fero; T II, 53. ἰδέαν .. [iam a Platone ita nominatam]; A I, 30. qua de causa quaeque essent ita nominata; A I, 32. ita nosse ista visus es, ut ... non ... putarem; F V, 75. laetantem .. mentem ita novi; T III, 41. quas (res) diuturnus usus ita notavit, ut artem divinationis efficeret; N II, 166. tantulum .. (malum dolorem) esse, ut a virtute ita obruatur, ut nusquam appareat; T II, 66. quos (antiquos mores) ita oblivione obsoletos videmus, ut ... iam ignorentur; R V, 2. an dubium est, quin virtus ita maximam partem obtineat in rebus humanis, ut reliquas obruat? F V, 91. quod .. illi ἀδιάφορον dicunt, id mihi ita occurrit, ut indifferens dicerem; F III, 53. quam ob rem ita oporteret; A II, 23. qui (Democritus) ita sit || est || ausus ordiri: „haec loquor ..;" A II, 73. quod ita ortum esset e terra, ut stirpibus suis niteretur; T V, 37. ita orientur animantes, quos ... alatis; Ti 41. »proinde ita parent se in vita, ut vinci nesciant«; T V, 52. cum (robustus animus) ... ad dolores ita paratus est, ut meminerit ..; F I, 49. quodsi ita natura paratum esset, ut ea dormientes agerent, quae somniarent; D II, 122. qui ita pateretur; T II, 43. ita perfectum est, ut ... discederent; O II, 82. eam .. (voluptatem) ita persequitur; F II, 29. quod tibi ita persuasum est; N I, 85. mihi .. ita persuasi, Romulum ... fundamenta iecisse; N III, 5. quorum .. ita perturbantur animi, ut non multum absint ab insania; T III, 4. numquam ita pervolgatum illud esset, ut iam proverbii locum obtineret; T IV, 36. ita placere: tale visum nullum esse; A II, 99. cum ita placeat, ... vitam fieri ..; F III, 43. scio tibi ita placere; R I, 46. cum ita placuisset; R II, 70. haec .. tu ita posuisti; F II, 31. quod ita positum est; F II, 100. his .. ita positis; F III, 41. cum ita positum esset, videri ..; T III, 54. (sapiens) praesentibus ita potitur, ut animadvertat ..; F I, 62. ita praecurrit amicitia iudicium tollitque experiendi potestatem; Lae 62. si domini iussu ita praeco praedicet: „domum pestilentem vendo;" O III, 55. si unum aliquid ita sit praedictum praesensumque, ut ... cadat; D I, 125. »ita omnes meos dolos ... praestrinxit commoditas patris«; N III, 73. iis ... ita probatis, ut ... possint; A II, 44. ita plane probo; A II, 113. et tamen ita probanda est mansuetudo ... ut adhibeatur ... severitas; O I, 88. nescio .. cur ita memoriae proditum sit, Socratem ... reiecisse; R I, 16. an Achivorum exercitus ... non ita profecti sunt ab Ilio, ut ... intuerentur? D I, 24. et adhuc quidem ita nobis progressa ratio est, ut .. duceretur; F V, 46. quibus (temporibus iuventus) ita prolapsa est, ut ... coërcenda sit; D II, 4. is (M. Cato) .. iudex ita pronuntiavit: ... praestari oportere; O III, 66. ſ. dico; Fa 15. medicus ... non ita proponet: „si cui ..;" Fa 15. non (bestiae) pro suo partu ita propugnant, ut vulnera excipiant? T V, 79. hi .. ignes ... ita prosunt, ut ... necesse sit; N II, 92. ita futura eloquentia provisa in infante est; D I, 78.

errorem .. eorum, qui ita putarunt, coarguit; A I, 13. et hi quidem ita non sola virtute finem bonorum contineri putant, ut .. tamen ... anteponant; F IV, 49. si .. hoc semper ita putatum est; D I, 84. quod cum ita putarem; P 3. ita redarguitur ipse (Epicurus) a sese || se ||; F II, 99. nec vero id ita refellendum est, ut ... iudicemus; N II, 167. eas (rationes) tu ita refellis, ut ... avertas orationem; N III, 19. ita neque color neque corpus ... relinquitur; A II, 34. ita tris relinquit sententias; A II, 138. ita relinquet duas (rationes); F II, 38. ita . . relinquitur ... virtuti cum voluptate certatio; F II, 44. ita relinquitur sola haec disciplina digna studiosis ingenuarum artium; F V, 74. ita relinqui nihil praeter ignem; N II, 118. ita relinquitur, ut ea fortuita divinari possint, quae ..; D II, 14. ita ... (ratio) in quinque partes distribui debere reperitur; O I, 10. ita fere officia reperientur, cum quaeretur, quid deceat; O I, 125. ferocitatem .. eius (Viriathi C. Laelius) ita repressit, ut facile bellum reliquis traderet; O II, 40. resero: ſ. claudo. quibus (hominibus) ita restiti, ut hoc totum malum ... tolleretur; O II, 84. ita incolumis in patria Regulus restitisset; O III, 110. ita (Philo) imprudens eo, quo minime volt, revolvitur; A II, 18. ruo: ſ. II. que; F I, 34. sancio: ſ. compono. scriptum est ita; A II, 102. etsi ... credo .. Clitomacho ita scribenti, ... laborem exanclatum; A II, 108. ita graviter et severe voluptatem secernit a bono; F II, 24. ita sensim sine sensu aetas senescit; C 38. ita qui sentiat || sentiet, sentient ||; A II, 21 (20). iocansne (Hortensius) an ita sentiens; A II, 63. si (Erillus) ita sensit, nihil esse bonum praeter scientiam; F V, 23. haec || hoc || ita sentimus natura duce; T I, 30. de morte .. ita sentit, ut dissoluto animante sensum extinctum putet; T V, 88. non ignoro ... te semper ita sensisse, ut de ceteris divinandi generibus dubitares; D II, 101. neque vero hoc, quia sum ipse augur, ita sentio, sed ..; L II, 31. ſ. dissero; F I, 10. nunc (ultima bonorum) ita separantur, ut diiuncta sint; F IV, 40. ita sequebatur (sapientem) etiam opinari; A II, 67. nihil ita signari in animis nostris a vero posse, quod non eodem modo posset || possit || a falso; A II, 71. simulo: ſ. dissimulo. cum (animus hominis) ita solutus est et vacuus, ut ei plane nihil sit cum corpore; D I, 113. si haec ita non sunt; A I, 11. id cum ita sit; A II, 104. id ita esset, si ..; A II, 111. haud scio an ita sit; A II, 126. sit sane ita; A II, 139. quod cum ita sit; F I, 42. T I, 71. D I, 125. Fa 26. R I, 69. O III, 13. quod quom ita sit; L I, 25. si .. ita est; F II, 95. quod si ita sit; F III, 11. quod si ita est; F III, 12. T V, 32. 45. ⤫. N I, 45. II, 32. III, 44. Fa 21. 31. 40. L I, 45. O III, 27. 53. quae cum ita sint; F III, 29. T I, 117. quae quom ita sint; L III, 5. quod ut ita sit; T I, 49. etiamsi ita sit; T I, 77. si ita sit; T I, 82. III, 73. si ita est; T V, 15. quod ni ita esset; T V, 18. N I, 77. II, 4. O III, 108. si || ni || ita esset; T V, 33. si .. ita esset; N I, 89. quod ni ita sit; N I, 122. ni ita esset; N II, 32. cum haec ita sint; Fa 18. id si ita est; Fa 21. ita est; R II, 33. 37. non est ita; R VI, 15. sit ita sane; L I, 1 (2). non ita est; L I, 18. ni ita esset; L I, 46. quod ni ita est; L I, 49. est vero ita; L II, 7. credo hercle ita esse; L II, 34. non est .. ita; L III, 17. non est ita; O I, 158. quod ni ita fuisset; C 35. si haec ita sunt; C 81. sit ita sane; Lae 18. quod si ita esset; Lae 29. cum ita negaret quidquam esse, quod comprehendi posset; A II, 18. qui (Anaxagoras) id non modo ita esse negabat, sed ..; A II, 100. hoc .. si ita sit, ut unum modo sensibus falsum videatur; A II, 101. tibi aut concedendum est ita esse ... aut ..; A II, 106. ita sunt in plerisque contrariarum rationum paria momenta; A II, 124. si ita melius sit; F I, 62. ita tres sunt fines expertes honestatis; F II, 35. cum corpus bene constitutum sit et sit exploratum ita futurum; F II, 92. id ita esse sic probant, quod ... appetant; F III, 16. ita non solum ad discendum propensi sumus, verum etiam ad docendum; F III, 66. ita est quoddam commune officium sapientis et insipientis; F III, 59. quod si ita est, ut ... beati sint; F III, 76. catuli aeque caeci, prius quam dispexerunt, ac si ita futuri semper essent; F IV, 65. ita ne hoc quidem modo paria || modo paria quidem || peccata sunt; F IV, 76. rationes .., cur hoc ita sit, afferendas puto; F V, 27. ita similis erit ei (viti) finis boni, atque antea fuerat; F V, 40. si .. non sunt, nihil possunt esse; ita ne miseri quidem sunt; T I, 12. ita, qui nondum nati sunt, miseri iam sunt, quia non sunt; T I, 13. ita ne moriendum quidem esse malum est; T I, 16. id .. primum ita esse velim, deinde, etiamsi non sit, mihi persuaderi tamen velim; T I, 24. ita nihil est aliud discere nisi recordari; T I, 58. ut credam ita esse, quam est id exiguum! T I, 82. ita est utraque res sine altera debilis; T II, 13. cui corpus bene constitutum sit et exploratum ita semper fore; T II, 17. crudele gladiatorum spectaculum ... videri solet, et haud scio an ita sit, ut nunc fit; T II, 41. ita esse quattuor (partes); T IV, 11. quod ita rectum esse videatur; T IV, 83. ita erit beata vita melius aliquid; T V, 50. ita perpetuas et contextas voluptates in sapiente fore semper; T V, 96. cum ex eis (Pythagoreis) quaereretur, quare ita esset; N I, 10. ita nullum inane, nihil esse individuum potest; N I, 65. ita nec beatus est vester deus nec aeternus; N I, 114. ita (mundus) erit homine deterior; N II, 36. ita ... eadem ratio in reliquo mundo est; N II, 83. id .. ipsum ... cur ita sit, nihil tu me doces; N III, 7. ita tres (libri) erunt de oratore; D II, 4. argumentis et rationibus oportet, quare quidque ita sit, docere, non eventis; D II, 27. ita omnino nullum esse portentum; D II, 61. si vere dicatur de futuro, idque ita futurum sit, dicas esse necessarium; Fa 13. ita et semper verum fuit „morietur Epicurus ..;“ Fa 19. si ita fatum erit || sit, est ||: „nascetur Oedipus Laio“; Fa 30. quia ita fatum sit .. concubiturum ... Laium; Fa 30. et profecto ita est, ut id habendum sit antiquissimum; L II, 40. quae quamquam ita sunt in promptu, ut res disputatione non egeat; O I, 6. ita propria est ea praeceptio Stoicorum, Academicorum, Peripateticorum; O I, 6. ita non iidem erunt necessitudinum gradus, qui temporum; O I, 59. sive ... id ita summum bonum est ..., ut ... habeant; O III, 11. id .. ipsum si ita est; O III, 27. ita ... tantus illi (M. Valerio Corvino) cursus honorum fuit; C 60. id si ita est, ut optumi cuiusque animus in morte facillime evolet; Lae 14. quod etsi ita esse pluribus verbis disserendum est; P 35. ſ. gero; F V, 60. mitigo. bellum .. ita suscipiatur, ut nihil aliud nisi pax quaesita videatur; O I, 80. quod ni ita tenebimus; T V, 46. etiam maria agitata ventis ita tepescunt, ut intellegi .. possit ..; N II, 26. ita te ... nec traiectio stellae nec faces visae terrebunt; D II, 60. reperiemus asotos ... ita mortem non timentes, ut illud in ore habeant ..; F II, 22. ita ... ex uno Epicuri capite ... perceptio et comprehensio tollitur; A II, 101. nonne (Democritus) deum omnino ita tollit, ut nullam opinionem eius reliquam faciat? N I, 29. ita benigni-

tate benignitas tollitur; O II, 52. ſ. praecurro. ita sordido ... artificio regiae virgines ut tonstriculae tondebant barbam ... patris; T V, 58. id .. ita tornavit, ut nihil efficere posset rotundius || rutundius ||; Ti 17. ut ipsae vites, si loqui possint, ita se tractandas tuendasque esse fateantur; F V, 39. ita [...] pro vera ... iustitia simulationem nobis iustitiae traditis; F II, 71. ita nobis maiores nostros tradidisse; N III, 9. alterum ita traditum clarum admodum somnium; D I, 57. qui se tradidit || tradet ita, al. || quieti praeparato animo; D I, 121. ita (pullos) tuentur, ut .. pinnis foveant; N II, 129. ſ. tracto. ut quicquam possit ita *verum* videri, ut non eodem modo falsum etiam possit videri; A II, 33. quod ita mihi videatur verum, ut non possit item falsum videri; A II, 34. quae ita videantur, ut etiam alia eodem modo videri possint; A II, 40. si tibi ita videatur; A II, 68. quaere rationem, cur ita videatur; A II, 81. sequentes tantum modo, quod ita visum sit; A II, 104. quod tibi ita videri necesse est; F I, 26. mihi ita videtur; T I, 9. maioribus quoque nostris hoc ita visum intellego; T III, 8. cum quid ita visum sit, ut magnum quoddam malum adesse ... videatur; T III, 28. etiam Chrysippo ita videri scio, quod provisum ante non sit, id ferire vehementius; T III, 52. quod .. omnium gentium ... hominibus ita videretur; N I, 62. »ita sola ... errare videbar«; D I, 40. ita nobis sinistra videntur, Graiis ... dextra meliora; D II, 82. ita barbarorum agris quasi adtexta quaedam videtur ora esse Graeciae; R II, 9. ita videtur eadem vis ordinis et collocationis fore; O I, 142. ita fortasse (oratio) etiam brevior videbitur; O II, 20. quod non ita vigeat interiore quodam motu, ... ut ... fruges fundat; T V, 37. quod (luxuriosi) ita viverent, ut persequerentur ... voluptates; F II, 22. is (L. Thorius) ita vivebat, ut ... posset; F II, 63. ita .. vivunt quidam, ut eorum vita refellatur oratio; F II, 81. quasi vero quisquam ita nonaginta annos velit vivere, ut ... reliquos dormiat! T I, 92. qui ita vixerint; T III, 61. quoniam ita vixi, ut non frustra me natum existumen; C 84. ſ. gero; Lae 19. fecerit, si ita vis, Torquatus propter suas utilitates; F II, 61. ita voltis, .. nihil esse animal ..; N III, 36. vgl. incido. qui vel semel ita est usus oculis, ut vera cerneret; D I, 71. II, 107.

2. **bei Adjectiven:** (animatus, desipiens, figuratus u. a. ſ. 1): idem ita acrem in omnis partis aciem intendit, ut .. videat; T IV, 38. ita sunt altae stirpes stultitiae; T III, 13. qua ex coniunctione caelum ita aptum est, ut sub aspectum ... cadat; Ti 15. cum .. ipsa virtus efficiat ita beatam vitam, ut beatior esse non possit; F IV, 20. ego L. Metellum memini ... ita bonis esse viribus extremo tempore aetatis, ut adulescentiam non requireret; C 30. an quod (sapientia) ita callida est, ut optime possit architectari voluptates? F II, 52. quorum (sensuum) ita clara iudicia et certa sunt, ut ... non videam ..; A II, 19. quod ita naturae consentaneum sit, ut ... appareat; O I, 96. qui ... earum rerum disputationem principibus civitatis non ita decoram putent; A II, 5. ita mihi dives (ea philosophia) videbatur, ut ab ea petere possem ..; F V, 96. ita sunt .. dulces (poëtae), ut ... ediscantur; T II, 27. ita .. parvae et exiguae sunt istae accessiones bonorum, ut ... ne cernantur quidem; F V, 71. ita faciles interrogationes sunt, ut ... perveniat; T I, 57. sed ita falsa sunt ea, ... ut ... non possint; F IV, 54. ut ita fastidiosae mollesque mentes evadant civium, ut ... nequeant; R I, 67. ita .. finitima sunt falsa veris ..., ut ... non debeat; A II, 68. sunt .. quaedam partim ita foeda, partim ita flagitiosa, ut ... facturus sit; O I, 159. cuius (P. Decii) mors ita gloriosa fuit, ut eandem concupisceret filius; D I, 51. non sum ita hebes, ut istud dicam; T I, 12. quod erat utile, patriae consulere, id erat ita honestum, ut ... deberet; O III, 40. turbam ... deorum .. ita ignotorum, ut eos ne coniectura quidem informare possimus; N I, 39. multi ita sunt inbecilli senes, ut nullum ... munus exsequi possint; C 35. nos .. ita leves atque inconsiderati sumus, ut ... monstrum putemus? D II, 59. insipientes alios ita esse, ut ... possent; F IV, 56. mihi .. ita iucunda huius libri confectio fuit, ut ... absterserit ..; C 2. levis: ſ. inconsideratus. de qua (morte) non ita longa disputatione opus esse videtur; C 74 (75). in quo (bello) ita magna rei militaris esse occupatio solet, ut ... relinquatur; A II, 4. non est ista || ita || magna dissensio; F V, 76. ita magnos nostram ad aetatem (fuisse), ut non multum ... cederetur; T I, 5. ita magnam habet vim disciplina verecundiae; R IV, 6. cum id ... non ita magnum ... videtur; O III, 81. quod (res) aut ita essent parvae, ut sub sensum cadere non possent, aut ita mobiles et concitatae, ut nihil umquam unum esset; A I, 31. umor ita mollis est, ut facile premi ... possit; N III, 31. ſ. fastidiosus. nisi ita morata civitas fuisset; R V, 1. ita multi sermones perscripti sunt; A II, 74. ita multa dicunt, quae vix intellegam; F IV, 2. ita multa meminerunt; T I, 59. ita sunt multi, quibus ..; T I, 116. contra quos (philosophos) Carneades ita multa disseruit, ut excitaret ..; N I, 4. quod ita multa sunt incommoda in vita, ut ea sapientes commodorum conpensatione leniant; N I, 23. haec ita multa quasi fata inpendere amicitiis, ut ... diceret; Lae 35. ita taetra quaedam (Posidonius collegit), ita obscena, ut dictu quoque videantur turpia; O I, 159. obsoletus: ſ. 1. (mundos) undique perfecte et absolute ita || [ita] || pares, ut ... nihil .. intersit; A II, 55. si mundus ita sit par alteri mundo, ut inter eos ne minimum quidem intersit; A II, 55. ut in utramque partem ita paria redderent, uti nulla selectione uterentur; F III, 12. ut reliqua non illa quidem nulla, sed ita parva sint, ut nulla esse videantur; F V, 72. ita parvum malum, ut id obruatur sapientia; T III, 80. acies .. ipsa, qua cernimus, ... ita parva est, ut ... vitet; N II, 142. iam ipsa terra ita mihi parva visa est, ut ... paeniteret; R VI, 16. ſ. exiguus. mobilis. ita fit illa conclusio non solum vera, sed ita perspicua, ut ... putent; F IV, 55. esse .. deos ita perspicuum est, ut ... existimem; N II, 44. utuntur non ita probabili; F II, 42. atque haec ita iustitiae propria sunt, ut sint virtutum reliquarum communia; F V, 65. reperiemus asotos .. ita non religiosos, ut „edint de patella"; F II, 22. Africani fratris nepos, ... ita omnium perditorum ita similis, ut esset facile deterrimus; T I, 81. quod ita stabilis est mundus ..., ut ... possit; N II, 115. erat (L. Thorius) ... ita non superstitiosus, ut ... contemneret; F II, 63. ita taetra sunt quaedam, ut ea fugiat ... oratio; T I, 108. ſ. obscenus. erat (L. Thorius) ... ita non timidus ad mortem, ut ... sit ... interfectus; F II, 63. ut Mario praeripere collegis .. popularem gratiam non ita turpe ... videbatur; O III, 81. vacuus: ſ. 1. solvo. ita variis inbuimur erroribus, ut vanitati veritas ... cedat; T III, 2. ita venusta habeantur ista non ut vincla virorum sint, sed ut oblectamenta puerorum; P 38. verus: ſ. 1. videor; A II, 33. 34.

3. **bei Adverbien:** ita sunt alte repetita quasi fundamenta quaedam verecundiae; R IV, 4. ita aperte cepit pecunias ob rem iudicandam, ut ... tribunus .. ferret; F II, 54. quae .. (arma) ita geruntur apte, ut ... possint; T II, 37. ita apte (mundus) cohaeret, ut dissolvi nullo modo queat; Ti 15. quod iam pueri ... ita celeriter res innumerabiles arripiant, ut ... videantur; C 78. ita graviter aegrum Eudemum fuisse, ut omnes medici diffiderent; D I, 53. naturam omnem appetendarum rerum ita late patere, ut ... permanaret; F IV, 42. animus ... ita late longeque peregrinatur, ut nullam .. oram .. videat; N I, 54. longe: f. late; N I, 54. cum cor animantis alicuius evolsum ita mobiliter palpitaret, ut imitaretur igneam celeritatem; N II, 24. dicemus, neque ita multo post; O II, 19. cuius (Calliphontis) .. sententiam Carneades ita studiose defensitabat, ut eam probare etiam videretur; A II, 139. in quam exercitationem ita nos studiose || operam || dedimus, ut ... auderemus; T I, 7. certe ita temere de mundo effutiunt, ut ... videantur; N II, 94. quibus mediocres homines non ita valde moventur; N I, 86. Pompeium .. quod una ista in re non ita valde probas; L III, 26.

4. **bei Substantiv:** nonne (M'. Curius) hunc hominem ita servum iudicet, ut ... putet? P 38.

5. **zum Satz:** ergo ita: non posse honeste vivi, nisi honeste vivatur? F II, 50. ergo et probandum; ita etiam laudabile; F III, 27. ita, quem ad modum in senatu semper est aliquis, qui interpretem postulet, sic ... audiendi sunt; F V, 89. ita male instituta ratio exitum reperire non potest; N I, 104. expers virtutis igitur (deus); ita ne beatus quidem; N I, 110. doceo deos vestros esse voluptatis expertes, ita vestro iudicio ne beatos quidem; N I, 113. ita salem istum ... in irridendis nobis nolitote consumere; N II, 74. »ita dum interruptum credas nimbum volvier«; N II, 89. ita aut illa obnuntiatio nihil valuit aut ..; D I, 30. ita ne divinatio quidem (est), quoniam ea rerum futurarum est; D II, 21. ita ... aut nescit hoc deus aut frustra somniorum significatione utitur; D II, 125. ita nec prohibebatur quisquam iure suffragii, et ..; R II, 40. ita qui primum illud adsequi *; R III, 23. ita, quicquid honestum, id utile; O III, 35.

II. **Verbindungen:** atque: Chrysippus ... magnam turbam congregat ignotorum deorum, atque ita ignotorum, ut ... possimus; N I, 39. f. **atque,** II, 1. ita (11 St.) B. I, S. 257, a. 2, i. ita (16 St.) B. I, S. 266, a.

et: Theophrastus .., vir et oratione suavis et ita moratus, ut ... ferat; A I, 33. neque .. ortum esse umquam mundum ... et ita esse eum undique aptum, ut ... queat; A II, 119. est .. aliquid in his rebus probabile, et quidem ita, ut ... possit, ergo ut ... possit; F III, 58. causam nec perniciosam et ita popularem, ut non posset obsisti; L III, 26. f. ut; L I, 24. I. constituo; F V, 34. **et,** C, II, **a,** I, k. ita (13 St.) B. I, S. 849, b.

ne: tum Gracchus ... incensus ira: „itane vero?“ N II, 11. casu, inquis. itane vero? D I, 23. extitit corona ex asperis herbis, et quidem subita || subito ||. itane? D II, 68. itane? ... ea res tibi .. timorem adferet? D II, 83.

plane: non dicis igitur: „miser est M. Crassus“, sed tantum: „miser M. Crassus“? — ita plane; T I, 13.

perinde: f. ut, do; T I, 94. utcumque.

prorsus: ita prorsus existimo; F I, 28. T I, 10 (9). 11. II, 14. V, 35. existimarem; N III, 26. ita prorsus, inquam; F V, 27. ita prorsus, et illud quidem ante meridiem; T II, 67. — tum prorsus ita acta pleraque, ut in populo essent omnia; R I, 62. immo prorsus || prosus || ita censeo; L II, 23. scis solere .. in huius modi sermone ... dici „admodum“ aut „prorsus || prosus || ita est“; L III, 26.

quasi: cum dicimus ... extremum esse, ... non ita accipiendum est, quasi dicamus unum esse ..; F V, 26. alii .., quasi corpus nullum sit hominis, ita praeter animum nihil curant; F IV, 36. omne, quod ita disiunctum sit, quasi „aut etiam aut non“; A II, 97. sapientis est .. proprium ... nihil ita exspectare quasi certo futurum; T V, 81. cuius (Q. Maximi) sermone ita tum cupide fruebar, quasi iam divinarem ..; C 12. quod ... neque ita (me) gessi, quasi homini ... iratus; D II, 6. ita iocaris, quasi ego dicam eos miseros, qui ..; T I, 13. sed nescio quo modo animus erigens se posteritatem ita semper prospiciebat, quasi ... victurus esset; C 82. nunc ita seiungam, quasi possit quisquam ... iustus esse; O II, 35. quod eo loco res est ita soluta hereditate, quasi ea pecunia legata non esset; L II, 51.

que: quod ita moveat itaque a natura in primo ortu appetatur; F V, 17. »itaque || idque || ut ita cadat in annuis anfractibus, descriptum esto«; L II, 19. itaque ... admonita ... pina comprimit conchas; N II, 123. ita .. (Socrates) censebat itaque disseruit, duas esse vias; T I, 72. itaque fecimus; F III, 9. itaque ut facerem, et orationibus inducebar tuis et versibus; L II, 2. itaque, ut litteris consignamus, quae monumentis mandare volumus, sic ille in animo res insculptas habebat; A II, 2. itaque insequebatur; N III, 44. itaque ludis intermissis instaurativi constituti sunt; D I, 55. sex .. reliquos motus ab eo (mundo deus) separavit itaque ab omni erratione eum liberavit; Ti 19. itaque eorum vocabula nobis prodiderunt; Ti 38. id ne ferae quidem faciunt, ut ita ruant itaque turbent, ut ..; F I, 34.

quem ad modum: si omne futurum ex aeternitate verum est, ut ita certe eveniat, quem ad modum sit futurum; Fa 32.

quid? ecquis id || sit quid, id quis || dixerit? certe nemo. quid ita? quia ..; T I, 87. neque tamen (philosophi) lugent. quid ita? quia ..; T III, 68. quam molestum est uno digito plus habere! quid ita? quia . ; N I, 99. qui ius civile cognosset. totumne? quid ita? quid ..? L II, 47. habitent gratis in alieno? quid ita? ut ... tu me invito fruare meo? O II, 83.

quoad: si ullum probarem simplex rei publicae genus, sed ita, quoad statum suum retinet; R II, 43.

sed: ut ... opinaturum sapientem existumem, sed ita, ut intellegat ..; A II, 148. Democritea dicit (Epicurus) perpauca mutans, sed ita, ut ea ... depravare videatur; F I, 17. agnoscit ille (animus) quidem naturae vim, sed ita, ut ... possit; F V, 43. complent ea quidem beatissimam vitam, sed ita, ut ... possit ..; F V, 71. id curent vivi, sed ita, ut intellegant ..; T I, 109. dicendum est mihi, ... sed ita, nihil ut adfirmem; D II, 8. ego ... tractabo ... ius civile nostrum, sed ita, locus ut ipse notus sit; L II, 46. habenda .. ratio est rei familiaris, ... sed ita, ut ... absit suspicio; O II, 64. ut etiam singulis consulatur, sed ita, ut ... prosit ..; O II, 72. f. quoad. ut; R V, 5. vgl. 1. dilato. necesse est; A II, 77. u. a.

si: a patribus acceptos deos ita placet coli, si huic legi paruerint ipsi patres; L II, 26. cetera

autem, quae secundam naturam essent, ita legere, si ea virtuti non repugnarent; O III, 13. meo .. indicio ita est maxima in sensibus veritas, si et sani sunt ..., et ..; A II, 19. hoc ipsum ita iustum est, quod recte fit, si est voluntarium; O I, 28. ita .. senectus honesta est, si se ipsa defendit; C 38. ita teneri (quemque voluerunt), „si sciens falleret"; A II, 146. haec .. omnia ... caste tribuenda deorum numini ita sunt, si animadvertuntur ab iis; N I, 3. s. tamen; D I, 10.

tamen: hic locus est ... non neglegendus in nostris, ita tamen, ut ... sentiamus ‖ [ita ... sentiamus] ‖; T I, 108. de quibus (divinationis generibus) quid ipse sentiam, ... exponam, ita tamen, si vacas animo; D I, 10. quae (conexio rerum) suo ordine ... ‖ sic ‖ variatur, ita tamen ‖ [ita tamen] ‖, ut ipsa varietas habeat aeternitatem; Fa, fr 2.

tamquam: quoniam ... ex vita ita discedo tamquam ex hospitio, non tamquam e domo; C 84. sensim ab utroque latere, tamquam remis, ita pinnis cursus avium levatur; N II, 125. tamquam in clarissima luce versetur, ita nullum obscurum potest ... eius esse .. factum; O II, 44.

vero: s. ne; N II, 11. D I, 23. vgl. I, 1. necesse est; L II, 18. refello. sum; L II, 7.

ut: ut (animal) ... ita sit affectum, ut optime secundum naturam affectum esse possit; F V, 24. cum ita sis affectus animo, ut supra dixi; O I, 66. qui dixisset ita amare oportere, ut si aliquando esset osurus; Lae 59. nisi vero Ennium non putamus ita totum illud audivisse: »o pietas animi«, ... ut si vigilans audiret; A II, 88. ita audies, ut Romanum hominem, ut timide ingredientem ad hoc genus disputandi; Fa 4. ita .. audiam te disputandem, ut ea lego, quae scripsisti; Fa 4. ut, cum evenerit, ita cadat, ut praedictum sit; D I, 125. initia .. ut appellantur (mysteria), ita re vera principia vitae cognovimus; L II, 36. ut, quod medium sit, ut ei primum proportione, ita id postremo comparetur; Ti 14. si quid ita conexum est, ut hoc; A II, 143. cum (Hercules), ut Eurysthei filios, ita suos configebat sagittis; A II, 89. constituo: s. moratus. regis, ut ex se natis, ita consulentis suis civibus; R I, 54. non ita dicimus, ut glaebam aut fragmentum lapidis, ... sed ut arborem, ut animal; N II, 82. ego Q. Maximum ... senem adulescens ita dilexi, ut aequalem; C 10. omnia ista, perinde ut cuique data sunt pro rata parte, ita aut ‖ avita aut ‖ longa aut brevia dicuntur; T I, 94. »qui volt esse, quod volt, ita dat se res, ut operam dabit«; N III, 66. an ita factum de Mario, ut scribis, acceperis; L I, 3. domini autem servos ita fatigant, ut ... sapientia ... vitiosas ... partes, ut libidines, ut iracundias, ut perturbationes ceteras; R III, 37. quae (sidera) ... mutabili erratione labuntur, ita generata sunt, ut supra diximus; Ti 36. ad iuvenilem lubidinem copia voluptatum ‖ si ... accessit, al. ‖, gliscit illa ‖ ita ‖ ut ignis oleo; fr V, 74. ne si navigare quidem velim, ita gubernem, ut somniaverim; D II, 122. neque (visa illa) ita habemus, ut ea, quae in foro gessimus; A II, 51. animum (deus) haud ita, ut modo locuti sumus, ... inchoavit; Ti 21. quam (modestiam) ita interpretamur, ut dixi; O I, 142. non ego tecum iam ita iocabor, ut isdem his de rebus, cum ..; F IV, 74. dum modo is furor ita laudetur, ut in Phaedro Platonis laudatus est; D I, 80. ut, cum vas inane dicimus, non ita loquimur, ut physici, ... sed ita, ut ... dicamus ‖ dicimus ‖, sic ..; Fa 24. ut volgus, ita nos hoc loco loquimur, ut ... dicamus; O II, 35. qui ... velit ita moveri suos sensus, ut moventur in summis voluptatibus; fr V, 81. s. I, 1. moveo; A II, 64. animum autem (natura) reliquis rebus ita perfecit, ut corpus; F V, 59. ut (duo soles) ita caelum possideant, ut uterque possederit; R I, 20. ut .. magistratibus leges, ita populo praesunt magistratus; L III, 2. ut ille solebat, ita nunc mea repetet oratio populi ‖ Romani ‖ originem; R II, 3. qui si ea, quae dicit, ita sentiret, ut verba significant; F IV, 60. si ita sensit, ut loquitur; R III, 32. si est ita, ut dicis; T II, 12. et nimirum ita est, ut disputatur ‖ [sunt, ut disputantur] ‖; L I, 24. est ita, ut dicis; L II, 7. ut incipiendi ratio fuerit, ita sit desinendi modus; O I, 135. animum .. ut in eo medio (mundo deus) conlocavit, ita per totum tetendit; Ti 20. ut ... haec ita teneantur, ut sit ‖ est ‖ constitutum legibus ipsis; O I, 51. tondeo: vgl. I, 1. tondeo. res ... non ita tractantur, ut debent; F IV, 7. ut nihil intersit, utrum ita cui videatur ut insano, an ut sano; A II, 54. quae (domus) si tibi parva, ut est, ita videtur; R VI, 20. si animal omne, ut vult, ita utitur motu sui corporis; D I, 120. quibus (servis) non male praecipiunt qui ita iubent uti, ut mercennariis; O I, 41. quod non ita incorrupta, ut ea, quae semper idem; Ti 42. qui (philosophus) sit ita moratus, ita animo ac vita constitutus, ut ratio postulat; T II, 11. sunt certa legum verba, .. neque ita prisca, ut in veteribus XII sacratisque legibus; L II, 18. physica ... possem scribere ita plane, ut Amafinius; A I, 6. non .. ita dicunt eos (improbos) esse servos, ut mancipia; P 35. ut ipsa (perspicuitas) per sese ea, quae sint, nobis, ita ut sint, indicet; A II, 45. ita ut constantibus hominibus par erat; D II, 114. noster hic rector, ... (iuris) civilis non inperitus, sed ita, ut astrorum gubernator; R V, 5. cum ... Orestes .., ita ut erat, Orestem se esse perseveraret; Lae 24. — ut .. quisque maxume ad suum commodum refert, quaecumque agit, ita minime est vir bonus; L I, 49. colendum .. esse ita quemque maxime, ut quisque maxime ... erit ornatus; O I, 46. ut quisque maxume opis indigeat, ita ei potissimum opitulari; O I, 49. si, ut quisque erit coniunctissimus, ita in eum benignitatis plurimum conferetur; O I, 50. ut quisque animi magnitudine maxume excellet ‖ excellit ‖, ita maxume vult princeps omnium ... esse; O I, 64. quae ... in aliis civitatibus, ut quaeque optime morata est, ita diligentissime observantur; C 63. quod, ut quisque aetate antecedit, ita sententiae principatum tenet; C 64. ut quisque minimum esse in se arbitraretur, ita ad amicitiam esset aptissimus; Lae 29. ut .. quisque sibi plurimum ‖ plurimum sibi ‖ confidit, et ut quisque maxime virtute et sapientia sic munitus est, ut nullo egeat ..., ita in amicitiis expetendis colendisque maxime excellit; Lae 30. ut quisque minimum firmitatis haberet minimumque virium, ita amicitias adpetere maxime; Lae 46. ut .. est quisque maxime boni particeps, ita est laudabilis maxime; P 15. siquidem, ut quisque, quod plurimi sit, possideat, ita divitissimus ‖ ditissimus ‖ habendus sit ‖ est, possidet, ... est ‖; P 48. cuius (voluptatis) motus ut quisque est maximus, ita est inimicissimus philosophiae; fr V, 81.

utcumque: perinde, utcumque temperatus sit aër, ita pueros orientis animari; D II, 89.

itaque, also, daher: I. allein: 1. Aussage: a. direct: accedam; F II, 44. accidit; F IV, 29. accepimus; O III, 11. 44. † itaque attulit; F I, 19. attulit; O I, 138. adficior; Lae 4. adfixit; Ti 19. adhibebat; R V, 1. adiunxit; F IV, 38. administrantur; N II, 9. arripit; A II, 30. adsentior; A II, 113. ait; A II, 103. T III, 69.

aiunt; F I, 31. alebat; Ti 18. amissa ... sunt; D I, 28. apparet; O I, 94. appellant; T II, 35. appellabant; A I, 31. aperuerunt; A II, 122. applicant; O I, 115. arbitramur; O II, 33. arbitrantur; L I, 19. aspiciebat; T V, 62. audent; O III, 106. audebit; O III, 77. audimus; T I, 46. cedo; A II, 66. cessit; A II, 70. fr V, 66. cernit; T IV, 58. cogito; N III, 4. cogimur; C 34. colunt; N III, 45. commemorat; T I, 73. commoventur; O III, 16. concedo; F I, 55. T V, 17. fr V, 60. concisus ... est; D I, 77. concluditur; T IV, 7. condemnatus est; N II, 7. contuli; T I, 8. conficit; O II, 38. confecta .. sunt; O I, 79. conscivit; Lae 42. constat; N II, 12. consumpsimus; A II, 12. contendit; Fa 21. continuatus ... est; N II, 117. corriguntur; O I, 146. credo; T I, 38. est creatus; R II, 35. intellegi debet; Fa 34. decrevit; L II, 57. O III, 113. decernet; O III, 31. dedicavit; N III, 52. definiunt; T IV, 14. definitur; O I, 62. delectat; Lae 15. demetunt; R III, 15. deserta sunt; D I, 28. destitit; R II, 15. deterret; T I, 91. dico; F IV, 72. D II, 46. dicit; F II, 49. T III, 21. dicimus; F V, 39. T IV, 27. 77. dicunt; F V, 29. dicebat; F IV, 73. Fa 32. dicebant; T IV, 64. dixerit; F I, 53. dicitur; T IV, 63. D I, 31. dicuntur; T III, 59. dicti sunt; R II, 49. dicta sunt; O I, 143. diligebat; R II, 37. discedit; F IV, 39. R VI, 9. disputat; T III, 18. »dant operam«; D I, 107. durescit; N II, 26. ecferunt; O II, 36. efferuntur; Lae 54. est .. effectum; Ti 15. exclamat; T II, 19. existimo; O III, 18. exponitur; F IV, 15. existit; C 53. existunt; T IV, 31. exsistunt; N II, 5. expecto; T IV, 46. extant; L III, 34. feci; Lae 4. factus est; O III, 79. tulisti; P 45. fertur; N II, 117. fractus est; T III, 71. frondescunt; T V, 37. fruuntur; N II, 157. functus est; O II, 57. generavit; Ti 9. gessit; R II, 15. gignitur; R I, 68. gignuntur; T IV, 22. 29. habet; R I, 47. habemus; D II, 42. habebat; T II, 62. habuit; O II, 40. haerebitis; F IV, 68. implicatur; O I, 117. inposuistis; N I, 54. inducunt; T V, 115. induxit; O III, 34. intulit; O III, 38. erat insitum; T I, 27. insedit; T II, 11. intellego; N I, 74. interfectus est; D I, 77. invehitur; T III, 63. est inventus; L III, 34. iussit; D I, 77. R II, 55. largita est; L I, 25. laudantur; T III, 29. legunt; T I, 6. libet; N I, 13. loquuntur; O II, 69. luunt; L I, 40. mandabam; Lae 1. manent; O II, 29. metienda; F III, 61. metuit; A II, 110. miror; O II, 56. mirabar; O III, 59. moventur; T II, 63. narrabat; T II, 61. negat; A II, 80. F I, 30. negabat; A I, 45. negabo; L II, 5. nescit; N III, 92. nesciunt; Ti 38. nolui; A I, 4. nominaverunt; T III, 22. nominabantur; A II, 129. nominata est; R IV, 6. obiciuntur; D I, 60. obiurgat; T II, 50. occurrit; Fa 41. occurrunt; D I, 63. oportet; L III, 5. oritur; Fa 22. patior; O II, 75. peccat; F II, 32. pulsus ... sum; P 28. periit; D II, 71. perfertur; T III, 61. perreximus; A I, 1. placebat; N III, 28. placuit; F I, 38. T II, 9. accommodari potest; T V, 108. imitari ... potest; N I, 92. potest esse; N II, 48. decertare .. possunt; T II, 65. poterat nominari; O II, 27. praecipitur; F III, 61. praestitit; fr V, 66. praeterierunt; N III, 19. premebat; Fa 31. privabo; A II, 3. probantur; D I, 113. probanda .. sunt; A II, 99. proditum est; D I, 55. profugit; Lae 37. pugno; N I, 62. putat; O I, 28. putamus; F I, 53. putaverunt; O III, 49. quaerunt; Lae 7. est quaerendum; T IV, 62. quaerendum est; N III, 64. rapient; T V, 81. refertur; F V, 60. est reiectus; F II, 43. reperiuntur; Lae 64. repudiata est; Lae 96. respondebo; A I, 4. revertit; D I, 27. scripsimus; O III, 4. est scriptum; T III, 11. sentio; R I, 45. sentit; O I, 14. sensit; A I, 22. sinent; T V, 81. dici solet; F II, 12. placere .. solet; T V, 24. solet .. concludere; D I, 71. solent dicere; N II, 149. stant; O II, 29. multus est labor; F III, 40. consentaneum est; F III, 48. facile est; F III, 66. contra est; F IV, 41. obscura est; F V, 41. nostrum est; F V, 60. est dissensio; F V, 76. prima definitio est; T IV, 14. prima sententia est; N I, 85. sacrificatio extrema est; N II, 67. apta .. est; N II, 150. est divinior; D I, 63. vitium est; D II, 43. interitus est ... naturalis; R III, 34. est animal; L I, 24. in promptu est; O I, 61. laus .. est hominis; O III, 111. perniciosus est error; Lae 83. sumus apti; F III, 63. sumus liberi; T V, 33. prima sunt; A I, 26. sunt ... monumenta; T IV, 6. eae leges sunt; L III, 46. in honore fuit; O II, 65. suscepta ... sunt; O I, 79. suspiciunt; O II, 36. neque tenebant neque tenebantur; Ti 48. tenetur; F I, 33. terminavit; O I, 33. torquetur; Ti 19. traditis; A II, 96. transeunt; D II, 77. tribuuntur; O II, 17. vacat; O I, 127. vacabit; F III, 35. valet; L I, 29. valuit; O III, 40. vehitur; T I, 73. veniunt; C 67. versantur; D II, 139. vertitur; Ti 19. video; T V, 55. vides; F IV, 7. videmus; T I, 46. vidimus; O II, 28. videndum est; O I, 28. videris; F III, 40. videtur; T IV, 83. R II, 42. O II, 77. videmini; F IV, 37. videntur; F IV, 43. 78. V, 36. D II, 139. C 71. videbare; F II, 51. videatur; O I, 157. virent; T V, 37. volumus; A II, 19. O I, 63. voluit; C 32. voluerunt; T II, 36. O III, 69. velim; N I, 61. urgebatur; fr V, 34. utitur; F II, 32. utimur; Lae 22. utuntur; F III, 4. utatur; O III, 75. **elliptisch:** beatior Africanus cum patria illo modo loquens; F II, 106. ad tempus ad Pisonem omnes; F V, 1. nihil mathematicis inlustrius; T I, 5. nihil melius, quam quod est ..; T III, 11. pingues Thebani; Fa 7. alter semper magnus; O I, 90. cives potiores quam peregrini; Lae 19.

b. **indirect:** ab eo (Chrysippo) armatum esse Carneadem; A II, 87. ea pertinere ad superiorem divisionem; A II, 99. primos congressus ... fieri propter voluptatem; F I, 69. eos (sapientes) id agere, ut ..; F IV, 20. aurum paleamne (navis) portet, ad bene ... gubernandum nihil interesse! F IV, 76. illos septem ... habitos esse sapientis; T V, 7. hoc usurum compensatione sapientem, ut ..; T V, 95. (id) neque ira neque gratia teneri; N I, 45. vitio creatos consules esse; N II, 11. animantis, cum calor defecerit, tum interire; N III, 35. (Hannibalem) ex eo auro ... buculam curasse faciendam; D I, 48. Simonidem redisse; D I, 56. perfracto saxo sortis erupisse; D II, 85. solere in libertatem rem populi vindicari; R I, 48. ei (Lutatio) dixisse Fimbriam ..; O III, 77. (Masinissam) omnia exequi regis officia; C 34.

2. **Frage:** quid (Regulus) fecit? O III, 100. non vides ... quaeri ..? L III, 39.

3. **Ausruf:** quantum adiit periculum! F II, 56 quae sunt eorum consolationes, quae cohortationes! F IV, 6. vgl. I, b. F IV, 76.

4. **Aufforderung:** omittamus contra omnino velle aliquid; F IV, 1. ab his ordiamur; F V, 34. victus cultusque corporis ad valetudinem referatur; O I, 106. videas rebus iniustis iustos maxime dolere; Lae 47.

II. **Verbindungen:** cum: scriberet; F IV, 23. in potestate essent; F V, 58. s. **cum,** A, II. itaque (16 St.) B. I, S. 573, b.

dum: sinistra dum non exquirimus, in dira ... incurrimus; D I, 28 (29).

etsi non omni intermenstruo, tamen id fieri, non posse nisi ..; R I, 25.

nisi ineptum putarem ..., iurarem ..; A II, 65. ea virtus ... attingat cognitionem rerum ..; O I, 157.

postquam adamavi hanc quasi senilem declamationem; T II, 26.

quamquam in eo sermone ... non remissi fuimus, tamen ... est ... parata contentio; F III, 2. non haec una res efficit maximam aegritudinem, tamen ..; T III, 30. iter instaret, || te, se ||, tamen ..; D I, 59.

quoniam quattuor in partes totam quaestionem divisisti; N III, 20.

si voluptas ... sit in bonis; F III, 49. requietem natura non quaereret; F V, 54. Cyrus ille Perses iustissimus fuit ... rex; R I, 43. vos tantum modo pontifices essetis; L II, 52. quando aliquod officium extitit; Lae 24. ne si iucundissimis quidem nos somniis usuros putemus; F V, 55.

simul ut experrecti sumus, visa illa contemnimus; A II, 51.

sive casu accidit sive consilio, percommode factum est; T IV, 64.

tum ... exposuit; Lae 3. iussit; N II, 11. nuncupabant; N II, 60. erat in meliore causa; O III, 100.

ut ... adduxerunt; F II, 12. dixi; T III, 46. quisque ... haberet; Lae 46. quisque optime natus institutusque est; F V, 57. apud Graecos Dianam, ... sic ... invocant; N II, 68. tum carere ... non poterat; R II, 52. referebas; L II, 2. sentiunt; O I, 146. versatur; R IV, 6. alia nos melius multa quam Graeci; D I, 1. — appellemus; O I, 142. diiudicare possimus; O III, 19.

item, ebenso, auf gleiche Art, desgleichen, ebenfalls, auch: I. **allein:** 1. **Substantiva:** Aristodemum, tragicum item actorem, ... legatum ad Philippum Athenienses saepe miserunt; R IV, 13. Dianae item plures; N III, 58. qui (Menoeceus) item oraculo edito largitus est patriae suum sanguinem; T I, 116. ut (Q. Metellus) sapiens fuerit, nonne beatior quam, ut item sapiens fuerit, ... Regulus? F V, 82. credo ex hoc item Scaevola (quaerunt); Lae 7. pergratum mihi feceris, spero item Scaevolae; Lae 16. etiam Spartae ... sunt item quinque ... constituti; R II, 58. Volcani item complures; N III, 55. — his .. (aegrotationibus) item oppositae contrariae offensiones (ex perturbationibus conficiuntur); T IV, 23. commune item || autem || animantium omnium est coniunctionis adpetitus; O I, 11. sunt item (praecipua) in animo; T IV, 30. auriumque item est admirabile quoddam ... iudicium; N II, 146. item de contrariis; F IV, 8. recta .. effectio, item convenientia, denique ipsum bonum ... crescendi accessionem nullam habet; F III, 45. item *de* dolore certa habet; T V, 88. mihi .. ista valde probata sunt, quod item fratri puto; F V, 76. Romulus augur ... cum fratre item augure ... »dant operam«; D I, 107. quae intervalla item infinite dividi possint; A I, 27. ergo item iustitia nihil expetit praemii; L I, 48. quod item ad contrariam laudem in virtute || virtutem || dici potest; L I, 51. »quis homo te exsuperavit ... inpudentia? — quis autem || item || malitia te?« T IV, 77. qui (animi motus) item ad naturam accommodati sunt; O I, 100. nariumque item .. gustandi ... magna iudicia sunt; N II, 146. ordo item || autem || et constantia et moderatio et ea, quae sunt his similia, versantur in eo genere; O I, 17. quod idem || item, autem || in poëmatis, in picturis usu venit in aliisque compluribus; O III, 15. earum .. item rerum, quae noceant et obsint, eadem divisio est; O II, 12. si quis item reliquos eiusdem consilii socios (roget); P 12. item igitur somniis, vaticinationibus, oraclis ... explanationes adhibitae sunt interpretum; D I, 116. a quo (viro) item funerum sumptus praefinitur; L II, 68. relinqui eius modi visa ..., item ea, quae ..; A II, 104. item beatam vitam ... ex multo maiore parte obtinere nomen suum; T V, 22.

2. **Adjectiva und Pronomina:** »† item alia multa Silvani || »delphini«. item alia multa: »Silvani« || melo consimilem ad aures cantum et auditum refert«; N II, 89. ceteris item multum illam (consolationem) profuturam puto; D II, 3. cetera item funebria ... XII sustulerunt; L II, 60. omnes .. item || id, al. || nos in iis linguis, quas non intellegimus, ... surdi profecto sumus; T V, 116. quod ita mihi videatur verum, ut non possit item falsum videri; A II, 34. hoc item in Sileni ... Graeca historia est; D I, 49. item ... is ... existumandus sit habere vim divinandi; D II, 108. quae sunt item duo; A II, 41. quod item || idem || est reprehendendum in dolore; F V, 31. hoc, in quo nunc equidem sum, credo item vos; F II, 16. terrenorum item commodorum omnis est in homine dominatus; N II, 152.

3. **bei Adverb:** quia nunc item ab eodem ... sunt nobis agendi capienda primordia; L II, 7.

4. **zum Satz:** quoniam ... item contra miseriam omnem in dolore (ponitis); F II, 86. ut ea ... ipsa propter se sumenda sint, contrariaque item reicienda; F III, 20. item si nihil haberet animus hominis, nisi ut appeteret aut fugeret; T I, 56. idem || item || scilicet censeres in platanis inesse musicam; N II, 22. ut .. faber ... non ipse facit materiam, sed ea utitur, quae sit parata, fictorque item cera; N fr 2. item igitur ... satis est ad confirmandam divinationem semel aliquid esse ita divinatum, ut ..; D I, 71. II, 107. scriptum est item ... (Socratem) quaesivisse ..; D I, 123. item, si fatum tibi est ex hoc morbo non convalescere, ... non convalesces; Fa 29. verumne sit, *ut* || verene || Athenis non longe item a tua illa antiqua domo Orithyiam Aquilo sustulerit; L I, 3.

II. **Verbindungen:** atque: solem quoque animantem esse oportet, et quidem || atque item || reliqua astra; N II, 41.

et: cum et || et cum || Heraclitum studiose audirem contra Antiochum disserentem et item Antiochum contra Academicos; A II, 12. qua inventa selectione et item reiectione; F III, 20.

non: cum alterum percepta et comprehensa tenere videmus, alterum non item; A II, 22. itemque eorum ... partim satis habere causae, quam ob rem reicerentur, ... partim non item; F III, 51. quod vestri non item; F V, 83. corporum offensiones sine culpa accidere possunt, animorum non item; T IV, 31. quod ingeniosi ... in morbum et incidunt tardius et recreantur ocius, hebetes non item; T IV, 32. quod in Libera servant, in Libero non item; N II, 62. quia sunt haec cotidiana, angues non item; D II, 62. * probavit, nos || *an arboris aut equi ingenium natura* probabimus, || ingenia iuvenum non item? L I, 45. hoc Herculi ... potuit fortasse contingere, nobis non item; O I, 118. at in eo rege, qui urbem condidit, non item; O III, 40.

que: in quibus solis inesse etiam scientiam dicimus ... itemque sapientiam, artem vivendi; A II, 23. i. nihil umquam omnino (animus) aget; A II, 25. ut inter eos (mundos) nihil prorsus intersit [...] i. homines; A II, 55. i. cetera: »intendit ..;« A II, 89. i. inter eum, qui potiatur

... voluptatibus, et eum, qui excrucietur ..., esse eum, qui utroque careat; F II, 14. ut ... i. omnibus mensibus vicesimo die lunae dent ad eorum epulas; F II, 101. appetitio animi ... ad quandam formam vivendi videtur data, i. et ratio et perfecta ratio; F III, 23. i. alium magis alio vel peccare vel recte facere; F III, 48. illa (pina) ... isque (pinoteres) ... i. formicae, apes, ciconiae aliorum etiam causa quaedam faciunt; F III, 63. ea .. omnia ... i. illa ... stulte antiquos dixisse per se esse expetenda; F IV, 20. naturalem .. appetitionem ... i. officium ... volunt esse earum rerum, quae secundum naturam sunt; F IV, 39. Cretum .. leges ... i. Lycurgi laboribus erudiunt iuventutem; T II, 34. i. cum ita movemur, ut in bono simus aliquo, dupliciter id contingit; T IV, 13. i. viribus corporis ... similes similibus quoque verbis animi vires nominantur; T IV, 31. i. nares ... recte sursum sunt; N II, 141. cur .. sol .. nec longius progrediatur solstitiali orbi i. brumali; N III, 37. i. † Leonaticum est delubrum Athenis; N III, 50. idemque || itemque || (Ti. Gracchus) et summus augur et vir sapiens; D I, 36. i. Elis in Peloponneso familias duas certas habet ..; D I, 91. Lacedaemonii regibus suis augurem adsessorem dederunt, i. senibus ... augurem interesse voluerunt; D I, 95. i. in lustranda colonia ... eligebantur; D I, 102. cum .. Aristoteles i. Theophrastus ... cum philosophia dicendi etiam praecepta coniunxerint; D II, 4. solis defectiones i. lunae praedicuntur; D II, 17. quod .. in aliis libris feci, ... i. in iis, quos de divinatione edidi; Fa I. ut .. et ingeniosi et tardi ita nascantur antecedentibus causis i. valentes et inbecilli; Fa 9. i. geometres non ita dicet; Fa 15. i., si ex aeternitate falsum hoc fuit; Fa 29. i. illi ... dicent ..; Fa 44. i. ex ea genus aliquod ecflorescere ... solet; R I, 45. i. de imperio suo legem curiatam tulit; R II, 33. i. ab omni iudicio poenaque provocari licere indicant XII tabulae conpluribus legibus; R II, 54. constans et perpetua ratio vitae ... itemque inconstantia ... sua natura * || indicabitur || ; L I, 45. quom ... i. dedecus illi summum malum, hic solum (dicat); L I, 55. »i. alios ad dies ubertatem lactis feturaeque servanto;« L II, 20. ligneum ... dicato i. lapideum; L II, 45. i. cetera huius exempli dona sunto; L II, 45. placuit P. Scaevolae et Ti. Coruncanio, ... i. ceteris eos ... sacris alligari; L II, 52. i. duobus propositis utrum utilius (sit deliberari solet); O I, 10. indicant duodecim tabulae: AUT STATUS DIES CUM HOSTE, i. ADVERSUS HOSTEM AETERNA AUCTORITAS; O I, 37. i. alii de vita, alii de gloria ... in discrimen vocantur; O I, 83. ut de Socrate i. de C. Laelio accepimus; O I, 90. i. in formis aliis dignitatem inesse, aliis venustatem; O I, 107. i. (sunt) alii, qui quidvis perpetiantur; O I, 109. i. in sermonibus alium [quemque] || aliquem || , quamvis praepotens sit, efficere, ut ..; O I, 109. quod in Catulo ... i. || idemque || in Q. Mucio † Mancia vidimus; O I, 109. i. magnitudo animi remota || a || communitate ... humana feritas sit quaedam; O I, 157. [i. quod honestum, idem iustum (esse censent)]; O II, 10. multo magis est secundum naturam excelsitas animi et magnitudo i. comitas, iustitia; O III, 24. i. magis est secundum naturam ... labores ... suscipere; O III, 25. i. necesse est, quod honestum sit, id esse ..; O III, 35. de prudentia ... i. de iustitia ... disputatum est; O III, 96. i. cetera ... permulti sunt qui pro nihilo putent; Lae 86. i. peccata ... sint aequalia necesse est; P 22. corporeum .. et aspectabile i. tractabile omne necesse est esse, quod natum est; Ti 13. ſ. non; F III, 51.

quem ad modum: non .. (sapiens), quem ad modum, si quaesitum ex eo sit, stellarum numerus par an impar sit, item, si de officio ..., nescire se dicat; A II, 110.

sed: pluris (Hercules) .. tradunt nobis ii, ... antiquissimum Iove natum, sed item Iove antiquissimo; N III, 42.

sicut: in specie .. fictae simulationis, sicut reliquae virtutes, item pietas inesse non potest; N I, 3.

ut: ut .. de sensibus hesterno sermone vidistis, item faciunt de reliquis; A II, 42. ut ii, qui sub Novis solem non ferunt, item ille (Antiochus) ... umbram secutus est; A II, 70. ut ... nihilo magis respirare possunt, ... item ... nihilo minus in miseria est quam ille; F III, 48. ut ... gubernator aeque peccat, si ... evertit, ... item aeque peccat, qui ..; F IV, 76. ut in iis rebus, inter quas nihil interest, neutram in partem propensiores sumus, item in nobismet ipsis, quem ad modum affecti simus, nihil nostra arbitrabimur interesse; F V, 30. ut illic alii corporibus exercitatis gloriam ... peterent ..., item nos ... alios gloriae servire, alios pecuniae; T V, 9. Xenophanes ... de ipsa mente item reprehenditur, ut ceteri, de infinitate autem vehementius; N I, 28. ut animi, item corporis (praestantia nos vinci); N I, 96. omnia in perfectis ... esse meliora, ut in equo quam in eculeo ..., item, quod in omni mundo optimum sit, id in perfecto aliquo atque absoluto esse debere; N II, 38. ut ... nihil esset cereum, quod commutari non posset, item nihil argenteum, nihil aëneum; N III, 30. ut .. iure civili, qui est matre libera, liber est, item iure naturae, qui dea matre est, deus sit necesse est; N III, 45. non, ut hic (Epicurus) sibi constat, item Stoici; D II, 40. ut illa divina mens summa lex est, item ... * in mente || est || sapientia; L II, 11. nec tamen, ut hoc fugiendum est, item est habendum religioni nocentem ... defendere; O II, 51.

iter, Weg, Straße, Reise, Fahrt, Gang, Marsch:
I. debet: ſ. est; T I, 96.

est: quod iter sit naturae quaeque progressio; F IV, 37. iis (animis) devium quoddam iter esse, seclusum a concilio deorum; T I, 72. quam illud iter iucundum esse debet! T I, 96. iter huius sermonis quod sit, vides; L I, 37.

instat: quamquam iter instaret; D I, 59.

patet: flexuosum iter (auditus) habet, ne quid intrare possit, si simplex et derectum || dir. || pateret; N II, 144.

II, 1. conficio: quo (itinere) confecto nulla reliqua cura ... sit; T I, 96.

constituo: qui (Deiotarus rex) cum ex itinere quodam proposito et constituto revertisset aquilae admonitus volatu; D I, 26.

consumo: cum totum iter et navigationem consumpsisset .. in percontando; A II, 2.

derigo: ſ. I. patet.

facio: ſ. **facio,** III. iter (4 St.) S. 17, b.

habeo: nullum est .. genus illarum rerum publicarum, quod non habeat iter ad finitimum quoddam malum praeceps ac lubricum; R I, 44. ſ. I. patet.

impedio: si (Neoptolemus) Lycomedem ... multis cum lacrimis iter suum impedientem audire voluisset; Lae 75.

ingredior: cum (Masinissa) ingressus iter pedibus sit; C 34.

obstruo: duos Scipiones, qui iter Poenis vel corporibus suis obstruere voluerunt; C 75.

patefacio: in ea parte oris, qua esculentis et potulentis iter natura patefecit; N II, 141.

propono: s. constituo.
puto: hoc iter vitae tam confragosum putamus, tam plenum iniuriarum ac miseriarum atque laborum; fr IX, 17.
secludo: s. I. est; T I, 72.
suscipio: nescis ... meum illud iter ob praeclarissimas res a me gestas esse susceptum? P 30.
video: id .. est caput civilis prudentiae, ... videre itinera flexusque rerum publicarum; R II, 45.
2. revertor ex: persaepe (Deiotarus rex) revertit ex itinere; D I, 27. s. 1. constituo.
revoco ex: quod Deiotarum ... ex itinere aquila revocavit; D II, 20.
III, 1. pervenire: ut .. in vite, ut in pecude ... videmus naturam suo quodam itinere ad ultimum pervenire, ... sic ..; N II, 35.
venire: rem publicam ... in optimum statum naturali quodam itinere et cursu venientem; R II, 30.
2. in: qui in itinere deerravissent; A fr 16. si qui ... in itinere aut in ambulatione secum ipse meditetur; O I, 144.

itero, wiederholen: »iteradum eadem ista ||et ista, itaec|| mihi!« A II, 88. T II, 44.

iterum, abermals, zum zweiten Male, wiederholt: I. bei Verben: ne quis iterum idem consecrato; L II, 45. cum (avus) consul iterum me consule creatus esset; C 19. quando .. ab eadem parte sol eodemque tempore iterum defecerit; R VI, 24. deligere ||delegere|| iterum consul absens; R VI, 11. quattuor (partis) ... duplicare, post idem iterum facere; D II, 42. qui (Scipio) ... factus consul ||[consul]|| est bis, primum ante tempus, iterum sibi suo tempore; Lae 11. nemo est, quin saepe iactans Venerium iaciat aliquando, non numquam etiam iterum ac tertium; D II, 121. ludos illos iterum instauratos memoriae proditum est; D I, 55. iterum (rusticum) esse idem iussum; D I, 55. quod semel ille (Sophocles) iterumque neglexit; D I, 54. T. Veturius et Sp. Postumius cum iterum consules essent; O III, 109. quo quom (Athenienses) iterum venissent; L II, 40. ut iterum eo (medicamento) liceat uti; O III, 92.
II. bei Substantiv: quos cum Ti. Gracchus consul iterum crearet; N II, 10. nonne C. Flaminius consul iterum neglexit signa rerum futurarum? D I, 77. L. Paulus consul iterum ... filiolam suam Tertiam ... osculans ..; D I, 103. id ... a C. Fabricio consule iterum ... iudicatum est; O III, 86. M. Atilius Regulus cum consul iterum in Africa ex insidiis captus esset; O III, 99. qui (Q. Maximus) consul iterum ... C. Flaminio tribuno plebis ... restitit; C 11. ille (Ennius) .. Caepione et Philippo iterum consulibus mortuus est; C 14. vgl. I. sum u. a.

itidem, auf gleiche Weise, ebenso, ebenfalls: casu .. prima littera itidem immutata, ut a Graecis; N II, 67. itidem ... nullum est eorum (animalium) individuum, nullum aeternum; N III, 29. vinctum itidem a filio Saturnum; N III, 62. »cana fulix itidem fugiens e gurgite ponti«; D I, 14. ea, quae movent sensus, itidem movent omnium; L I, 30.

itio, Gehen, Reise: Rhodiorum classi propinquum reditum ac domum itionem dari; D I, 68.

iuba, Mähne: 1. quatio: »huic (Andromedae) Equus ille iubam quatiens fulgore micanti summum contingit caput alvo«; N II, 111.
2. consido in: cuius (equi) in iuba examen apium consederat; D I, 73.
habeo in: Dionysii equus quid attulit admirationis, quod ... habuit apes in iuba? D II, 67.

iubeo, befehlen, gebieten, verordnen, genehmigen, heißen, auffordern, nötigen: I. absolut: 1, a. aptus ad: lex vera atque princeps apta ad iubendum et ad vetandum ratio est recta summi Iovis; L II, 10.
idoneus ad: est .. (illa lex) ratio mensque sapientis ad iubendum et ad deterrendum idonea; L II, 8.
b. ratio in: quae (lex) est recta ratio in iubendo et vetando; L I, 33.
c. movere: quae (lex) .. neque probos frustra iubet aut vetat nec improbos iubendo aut vetando movet; R III, 33.
sancire: necesse erit .. appellare eam legem, quae scripta sancit, quod vult, aut iubendo *aut prohibendo*, ut vulgus appellat; L I, 19.
vocare: quae (lex) vocet ad officium iubendo, vetando a fraude deterreat; R III, 33.
2. alqs: laboribus hic (Africanus) praeteritis gaudet, tu iubes voluptatibus; F II, 106. obliviscor etiam malorum, ut iubes; T III, 37. qui (Archytas) cum ad villam venisset et omnia aliter offendisset ac iusserat; R I, 59.
Necessitas: »vita omnibus metenda, ut fruges. sic iubet Necessitas;« T III, 59.
populus: »quom senatus creverit populusve iusserit;« L III, 9.
senatus: »prodigia, portenta ad Etruscos haruspices ||arusp.||, si senatus iussit, deferunto;« L II, 21.
II. mit Ergänzung: I. Infinitiv: caste iubet lex adire ad deos; L II, 24. ut (volucres) ... tum vetent (aliquid) agere, tum iubeant aut cantu aut volatu; D II, 80. sapientia iubet augere opes, amplificare divitias, proferre finis; R III, 24. quom omni vitio carere lex iubeat; L III, 29. est ausus ... poscere quaestionem, id est iubere dicere, qua de re quis vellet audire; F II, 1. ut iumenta iubeant diiungere; D II, 77. discedere: s. 3. L III, 11. efferri: s. 3. L II, 66. »templa deum .. adeo flammis urbemque iubebant eripere et stragem horribilem caedemque vereri;« D I, 20. tum Attum iussisse experiri; D I, 32. cuius (legis) ea vis sit, ut recte facere iubeat, vetet delinquere; L I, 19. (Archytas) fingere animo iubebat tanta incitatum aliquem voluptate corporis, quanta percipi posset maxima; C 41. qui (sapientes) iubent tempori parere et sequi deum et se noscere et nihil nimis; F III, 73. tu oblivisci iubes? T III, 35. parere iubet intercessori; L III, 42. s. noscere. ponere iubebam, de quo quis audire vellet; T I, 7. proferre: s. augere. iubet .. Plato sic ad somnum proficisci corporibus adfectis, ut ..; D I, 62. quodsi ea, quae utenda acceperis, maiore mensura, si modo possis, iubet reddere Hesiodus; O I, 48. cum ... ipse privatus, ... qui rem publicam salvam esse vellent, se sequi iussit; T IV, 51. s. noscere. vereri: s. eripere. quibus (servis) non male praecipiunt qui ita iubent uti, ut mercennariis; O I, 41.
2. nomin. c. infin.: quis (gladiator), cum decubuisset, ferrum recipere iussus collum contraxit? T II, 41. qui (aegrotus) iussus sit vinum sumere; N III, 78. id .. ab eodem iussum esse eum (rusticum) senatui nuntiare; D I, 55. somniis crebris ... cum (Numerius Suffustius) iuberetur certo in loco silicem caedere; D II, 85. quam .. ob causam tam est obscure admonitus ... potius quam aperte thensaurum quaerere iuberetur?

D II, 134. dicitur (Romulus) ab Amulio ... ad Tiberim exponi iussus esse; R II, 4. iussus .. regnare legem de imperio suo curiatam tulit; R II, 38. quo capite iubentur sumptum || sumptus || et luctum removere a deorum Manium iure; L II, 62. Claudium aedes postea proscripsisse, quam esset ab auguribus demoliri iussus; O III, 66. elliptisch: »militiae, quibus iussi erunt, imperanto«; L III, 6.

3. **accus. c. infin.:** meos amicos ... in Graeciam mitto, [id est ad Graecos ire iubeo]; A I, 8. ut seditiosi tribuni solent, occludi tabernas iubes? A II, 144. ut eum (filium) ... causam apud se dicere iuberet; F I, 24. iubebat eos, qui audiebant, secum ipsos cogitare pictam in tabula Voluptatem; F II, 69. (Epaminondas) evelli iussit eam, qua erat transfixus, hastam; F II, 97. (voluptatem) suis se finibus tenere iubeamus; F III, 1. iubet .. nos Pythius Apollo noscere nosmet ipsos; F V, 44. Diogenes ... proici se iussit inhumatum; T I, 104. Iphigenia Aulide duci se immolandam iubet; T I, 116. iubes me bona cogitare, oblivisci malorum; T III, 35. sertis redimiri iubebis et rosa? T III, 43. Cinna collegae sui ... praecidi caput iussit; T V, 55. utrumque iussit interfici; T V, 60. conlocari iussit hominem in aureo lecto; T V, 61. ad mensam eximia forma pueros delectos iussit consistere; T V, 61. fulgentem gladium e lacunari saeta equina aptum demitti iussit; T V, 62. cum postridie (legati) rogarent eum (Xenocratem), cui (pecuniam) numerari iuberet; T V, 91. qui (Sardanapallus) incidi iussit in busto: »haec habeo ..;« T V, 101. qui (P. Claudius) ... mergi eos (pullos) in aquam iussit; N II, 7. illos (haruspices) exire iussit; N II, 11. cur ... C. Marius Q. Catulum ... mori potuit iubere? N III, 80. idem .. (Dionysius) Aesculapii Epidauri barbam auream demi iussit; N III, 83. etiam mensas argenteas (Dionysius) de omnibus delubris iussit auferri; N III, 84. Iuppiterne cornicem a laeva, corvum ab dextera canere iussisset; D I, 12. Areopagitae conprehendi iubent eum, qui a Sophocle erat nominatus; D I, 54. silentium fieri iussisse *se*; D I, 59. prehendisse eum (C. Marium) dextram tuam et bono animo te iussisse esse; D I, 59. (C. Flaminius) signa convelli et se sequi iussit; D I, 77. quotiens senatus decemviros ad libros ire iussit! D I, 97. Pythagoras et Plato ... praeparatos (nos) quodam cultu atque victu proficisci ad dormiendum iubent; D II, 119. ego (habeo dicere) de Mario cum fascibus laureatis me in suum deduci iubente monumentum; D II, 136. eum .. (P. Rutilium Scipio) ut salutavit, propter Tuberonem iussit adsidere; R I, 17. memoria teneo C. Sulpicium Gallum, doctissimum ... hominem, ... sphaeram ... iussisse proferri; R I, 21. quam (urbem) e suo nomine Romam iussit nominari; R II, 12. cum Sabinas honesto ortas loco || honeste ortas || virgines ... Consualibus || [Consualibus] || rapi iussit; R II, 12. quamquam populus curiatis eum comitiis regem esse iusserat; R II, 25. civitas ... exulem et regem ipsum et liberos eius et gentem Tarquiniorum esse iussit; R II, 46. eadem .. mente P. Valerius .. fasces primus demitti iussit; R II, 53. Publicola lege illa de provocatione perlata statim securis de fascibus demi iussit; R II, 55. suos .. ad eum ... lictores transire iussit; R II, 55. eam .. unam ob causam Xerses inflammari Atheniensium fana iussisse dicitur, quod ..; R III, 14. omnia qui (Lycurgus) prorsus iubet esse communia; R IV, 5. certe .. Romulus ... templum .. sibi dedicari in eo loco iusserit; L I, 3. omnia ... voluptatibus et doloribus ponderantis ... in hortulis suis iubeamus dicere; L I, 39. prius quam Theseus eos (Atticos) demigrare ex agris et in astu ... omnis se conferre iussit || iussisset ||; L II, 5. ut ... a tergo .. pontem interscindi iuberet; L II, 10. quod .. (lex) pietatem adhiberi, opes amoveri iubet; L II, 25. quod .. ex hominum genere consecratos ... coli lex iubet; L II, 27. siquidem illa severa Lacedaemo nervos iussit, quos || quo || plures quam septem haberet, in Timothei fidibus incidi; L II, 39. C. Marii sitas reliquias apud Anienem dissipari iussit Sulla victor; L II, 56. quod »coronam virtute partam« et ei, qui peperisset, et eius parenti sine fraude esse lex inpositam iubet; L II, 60. ante lucem iussit efferri; L II, 66. »iuris disceptator, qui privata iudicet iudicarive iubeat, praetor esto«; L III, 8. discedere et tabellam iubebo dari; L III, 11. quae (suffragia) iubeo nota esse optimatibus, populo libera; L III, 33. quod .. actoris iubeo esse fraudem; L III, 42. quos in auspicio esse iusserit; L III, 43. barbarum ... destricto gladio iubebat anteire; O II, 25. rem .. integram ad reditum suum iussit esse; O II, 82. cum ... augures ... iussissent .. Ti. Claudium Centumalum ... demoliri ea, quorum altitudo officeret auspiciis; O III, 66. criminabatur (M. Pomponius) etiam, quod (L. Manlius) Titum filium ... ruri habitare iussisset; O III, 112. remotis .. arbitris ad se adulescentem iussit venire; O III, 112. cum omnes te leges exulem esse iubeant *; P 31. septem orbis dispares duplo et triplo intervallo (deus) moveri iussit contrariis inter se cursibus; Ti 25. velim dari mihi, Luculle, iubeas indicem tragicorum; fr V, 48. vgl. I. sequi. elliptisch: »huic (praetori) potestate pari, quotcumque senatus creverit populusve iusserit, tot sunto«; L III, 8.

III. **mit einfachem Object:** alqm: s. I, 1, c. movere.

alqd: cum cornix cecinerit, tum aliquid eam aut iubere aut vetare; A II, 128. quae (ratio) iubet ea, quae facienda sunt, prohibetque contraria; L I, 18. cui (mulier) leges imponit, praescribit, iubet, vetat, quod videtur; P 36.

leges: Carbonis est tertia (lex) de iubendis legibus ac vetandis; L III, 35.

IV. **mit doppeltem Object:** iterum (rusticum) esse idem iussum; D I, 55.

iucunde, ergötzlich, angenehm, mit Vergnügen: bibo: Darius ... negavit umquam se bibisse iucundius; T V, 97.

memini: ut ... secunda iucunde ac suaviter meminerimus; F I, 57.

moveor: qua (voluptate) sensus dulciter ac iucunde movetur; F II, 18. quibus (formis) oculi iucunde moveantur; T III, 46.

narro: Q. || Quintus || Mucius augur multa narrare de C. Laelio socero suo memoriter et iucunde solebat; Lae 1.

vivo: fatendum est summum esse bonum iucunde vivere; F I, 42. clamat Epicurus ... non posse iucunde vivi, nisi sapienter, honeste iusteque vivatur, nec sapienter, honeste, iuste, nisi iucunde; F I, 57. perspicuum est nihil ad iucunde vivendum reperiri posse, quod ..; F I, 70. quae, ... si essent vera, nihil afferrent, quo iucundius, id est quo melius viveremus; F I, 72. nemo nostrum istius generis asotos iucunde putat vivere; F II, 23. non posse iucunde vivi nisi etiam honeste; F II, 49. sine ea (populari fama) .. iucunde negat posse *se* vivere? F II, 50. cum honestatem eo loco habeat, ut sine ea iucunde neget posse vivi; F II, 50. ut ... sine eo neget iucunde vivi posse; F II, 50. non posse iucunde vivi, nisi honeste et sapienter et iuste viveretur;

F II, 51. at negat Epicurus ... quemquam, qui honeste non vivat, iucunde posse vivere; F II, 70. cur omnium horum magister, Orata, non iucundissime vixerit; F II, 70. quod, *si* || cum || sine ea (amicitia) tuto et sine metu vivi non posset, ne iucunde quidem posset; F II, 82. qui iucunde vixerit annos decem; F IV, 30. negat Epicurus iucunde posse vivi, nisi cum virtute vivatur; T III, 49. negat (Epicurus) quemquam iucunde posse vivere, nisi idem honeste, sapienter iusteque vivat; T V, 26. homo demens ... maluit iactari quam in illa tranquillitate atque otio iucundissime vivere; R I, 1.

ohne Verb: quid nunc „honeste" dicit? idemne, quod „iucunde"? F II, 50.

iucunditas, Annehmlichkeit, Lieblichkeit: I. est: quae .. potest in vita esse iucunditas? T I, 14. iucunditatem .. victus esse in desiderio, non in satietate; T V, 100 (99). ut Menelao Laconi quaedam fuit suaviloquens iucunditas; R V, 10.

inest: in qua (societate) omnia insunt, ... honestas, gloria, tranquillitas animi atque iucunditas; Lae 84.

movet: cum percipitur ea, quae sensum aliquem moveat, iucunditas; F II, 14.

potest: f. est; T I, 14.

II, 1. adfero: quia (iustitia) iucunditatis vel plurimum afferat; F I, 53.

impedio: quodsi corporis gravioribus morbis vitae iucunditas impeditur, quanto magis animi morbis impediri necesse est! F I, 59.

percipio: f. I. movet.

pono: in quo (fructu amicitiarum posita est) ... summa iucunditas e cotidiano cultu atque victu; T V, 72.

teneo: quodquia nullo modo sine amicitia firmam et perpetuam iucunditatem vitae tenere possumus; F I, 67.

tollo: caritate .. benivolentiaque sublata omnis est e vita sublata iucunditas; Lae 102.

transfero: hanc quoque iucunditatem, si vis, transfer in animum; F II, 14.

2. do: cum relaxare animos et dare se iucunditati volent; O I, 122.

3. conduco ad: ad vitae commoditatem iucunditatemque ... conducat id; O I, 9.

versor in: ea non versari in oculorum ulla iucunditate; T V, 111.

III. alqd: f. II, 1. adfero.

commotio: voluptas. huic verbo subiciunt laetitiam in animo, commotionem suavem iucunditatis in corpore; F II, 13.

IV, 1. invitari: iucunditate quadam ad legendum invitati; A I, 8.

perfundi: quam (voluptatem) sensus accipiens movetur et iucunditate quadam perfunditur; F II, 6.

2. cum: quae (voluptas) ... cum iucunditate quadam percipitur sensibus; F I, 37.

iucundus, erfreulich, angenehm: A. **bei Substantiven:** alqs: cum (Ulixes) ... in omni sermone omnibus adfabilem [et iucundum] esse se vellet; O I, 113. »sentire ea aetate eumpse || ipsum || esse odiosum alteri.« iucundum potius quam odiosum; C 25. 26. nec minus intellego me vobis quam mihi vos esse iucundos; C 26.

alqd: si concederetur ... ista sua sponte et per se esse iucunda; F I, 25. diligi et carum esse iucundum est; F I, 53. ut (sapiens) animadvertat quanta sint ea quamque iucunda; F I, 62. omnium rerum ... nihil esse maius amicitia, nihil uberius, nihil iucundius; F I, 65. quod (gloriosum) .. quamquam voluptatibus quibusdam est saepe iucundius; F II, 48. nihil visum est illo pane iucundius; T V, 97. mihi ... nihil potest esse iucundius; D II, 150. quamquam, quod praesens tamquam in manum datur, iucundius est; O II, 60. fac nihil isto esse iucundius; O III, 117. quid .. est iucundius senectute stipata studiis iuventutis? C 28. satiatis .. et expletis iucundius est carere quam frui; C 47. hoc non desiderare dico esse iucundius; C 47. nihil est otiosa senectute iucundius; C 49. qua (amicitia) nihil a dis inmortalibus melius habemus, nihil iucundius; Lae 47. nihil est .. remuneratione benivolentiae, nihil vicissitudine studiorum officiorumque iucundius; Lae 49. tum .. illud fit, quod ab amico est profectum, iucundum, si cum studio est profectum; Lae 51.

admiratio: quae (admiratio) iucundissima fuisset, si aliquem, cui narraret, habuisset; Lae 88.

adventus: cum ... Lucullo .. noster adventus et gratus et iucundus fuisset; fr V, 18.

amicitia: est .. ea iucundissima amicitia, quam similitudo morum coniugavit || [est ... coniugavit] ||; O I, 58.

aspectus: nisi forte ... eorum .. (pomorum) iucundus non gustatus solum, sed odoratus etiam et aspectus dubitationem adfert, quin ..; N II, 158.

cenae: vestrae .. cenae non solum in praesentia, sed etiam postero die iucundae sunt; T V, 100.

confectio: mihi .. ita iucunda huius libri confectio fuit, ut ..; C 2.

conscientia: quia conscientia bene actae vitae multorumque bene factorum recordatio iucundissima est; C 9.

cumulus: non .. tam cumulus bonorum iucundus esse potest quam molesta decessio; T I, 110.

gustatus: f. aspectus.

iter: quam illud iter iucundum esse debet! T I, 96.

labores: vulgo .. dicitur: „iucundi acti labores"; F II, 105.

maturitas: quae .. (maturitas) mihi tam iucunda est, ut ..; C 71.

memoria: quid, si etiam iucunda memoria est praeteritorum malorum? F II, 105.

motus: nec manus esse contenta posset nec ulla pars vacuitate doloris sine iucundo motu voluptatis; F I, 39. omnes .. iucundum motum ... Graece ἡδονήν, Latine voluptatem vocant; F II, 8. est .. (voluptas) iucundus motus in sensu; F II, 75.

occasus: iucundum nobis perfunctis muneribus humanis occasum neque molestam exstinctionem ... vitae fore; fr V, 97.

odoratus: f. aspectus.

recordatio: f. conscientia.

senectus: ut (huius libri confectio) non modo omnes absterserit senectutis molestias, sed effecerit mollem etiam et iucundam senectutem; C 2. poteratne tantus animus efficere non iucundam senectutem? C 56. his mihi rebus ... levis est senectus, nec solum non molesta, sed etiam iucunda; C 85.

sermo: iucundus .. Balbo nostro sermo tuus contra Epicurum fuit; N III, 2.

severitas: quae solebant quondam compleri severitate iucunda Livianis et Naevianis modis; L II, 39.

somnia: si iucundissimis .. nos somniis usuros putemus; F V, 55.

vinolum: homines .. antea dissociatos iucundissimo inter se sermonis vinclo conligavit; R III, 3.

vir: intervenit vir prudens omnibusque illis et iucundus et carus, M'. || M. || Manilius; R III, 18.
vita: ei ... si aeque vita iucunda menstrua addatur; F IV, 30. nullis, si vita longior daretur, posset esse iucundior; T I, 94. quo modo .. iucunda vita potest esse, a qua abeit prudentia? T V, 101. ut ... vita inculta et deserta ab amicis non possit esse iucunda; Lae 55.
vitia: nobis ... etiam vita saepe iucunda sunt; N I, 79.
B. **allein:** I. accipio: nec potest (animal) ullo sensu iucunda accipere, non accipere contraria; N III, 32.
antepono: (voluptas) si honestis iucunda anteponat; F III, 1.
dico: „iuvare" .. in utroque (corpore, animo) dicitur, ex eoque „iucundum"; F II, 14.
gigno: quod (natura) tam multa ad vescendum, tam varia et tam iucunda gignit; N II, 131.
habeo: sin (dolor) productior (foret), plus habiturum iucundi quam mali; T III, 38.
iudico, refero: omnia .. iucunda, quamquam sensu corporis iudicentur, ad animum referri tamen; T V, 95.
II, 1. alqd: f. I. habeo.
2. accessio ad: quia momentum aliquod habeat ad iucundum accessio; F IV, 30.

iudex, Richter, Beurteiler: I, 1. absolvunt: f. 3. T I, 98.
addunt: in quo frustra iudices solent, cum sententiam pronuntiant, addere: „si quid mei iudicii est"; F II, 36.
adficit: quo timore (iudex) nocentes adficit! P 40.
cognoscunt: quae .. iurati iudices cognovissent, ut ea non esse facta, sed ut „videri" pronuntiarentur; A II, 146.
desunt: corona tibi et iudices defuerunt; N II, 1.
est: nec misericordem iudicem esse oportere? F IV, 22.
facit: praeclarum a maioribus accepimus morem rogandi iudicis, si eum teneremus, QUAE SALVA FIDE FACERE POSSIT; O III, 44.
habet: iudex .. quantum habet dominatum! P 40.
insequitur: plerumque improborum facta primo suspicio insequitur, dein sermo atque fama, tum accusator, tum iudex || iudex ||; F I, 50.
potest: f. facit.
pronuntiat: is (M. Cato) .. iudex ita pronuntiavit; O III, 66. f. addunt.
removent: ut ... illum (Sophoclem) quasi desipientem a re familiari removerent iudices; C 22.
solent: f. addunt.
terrent: fortasse etiam inexorabiles iudices, Minos et Rhadamanthus (te terrent)? T I, 10.
timent: f. 3. T I, 98.
2. sum: mentem volebant rerum esse iudicem; A I, 30. *cum* privatarum litium iudices sumus; F II, 36. nisi ... is (animus) omnium iudex solus esset; T I, 46. nemo est .. eorum, quin bonorum animum putet esse iudicem; T V, 87. »foederum pacis, belli || [belli] ||, indotiarum ratorum || † oratorum || fetiales iudices, nontii || † non || sunto«; L II, 21. neque ... vir bonus faciet, ne si iudex quidem erit de ipso amico; O III, 43. C. Fimbriam consularem audiebam de patre nostro puer iudicem M. Lutatio Pinthiae fuisse; O III, 77.
abl. absol.: quid inventum sit, paulo post videro, te ipso quidem iudice; A II, 76.
3. Vocativ: magna me .. spes tenet, iudices, bene mihi evenire, quod ..; T I, 97. ne vos quidem, iudices ii, qui me absolvistis, mortem timueritis; T I, 98.
II, 1. appello: tene ... ad eos venire, qui vere iudices appellentur, Minoem, Rhadamanthum, Aeacum, Triptolemum! T I, 98. »ii .. *a* praeeundo, iudicando, consulendo praetores, iudices, consules appellamino«; L III, 8.
audio: nos cum te, M. Cato, ... optimum iudicem, religiosissimum testem, audiremus; F IV, 61.
constituo: quod .. non iudex, sed deus ipse vindex constituitur; L II, 25.
corrumpo: mihi .. hoc plus mali facere videtur, qui oratione, quam qui pretio iudicem corrumpit, quod ..; R V, 11.
defatigo: ille (ordo) ... non modo censores, sed etiam iudices omnes potest defatigare; L III, 29.
deligo: sunt .. expertes ... iudicii delectorum iudicum; R I, 47.
habeo: qui (A. Varius) est habitus iudex durior; F II, 62. quia te habeo aequissimum eorum studiorum ... existimatorem et iudicem; F III, 6.
interpono: diis inmortalibus interpositis tum iudicibus, *tum* testibus; L II, 16.
invenio: dialecticam inventam esse dicitis veri et falsi quasi disceptatricem et iudicem; A II, 91.
onero: te ... saepe quam plurimis posses argumentis onerare iudicem; N III, 8.
praebeo: acrem .. se et bonorum et vitiorum suorum iudicem praebeat; O I, 114.
puto: te .. iudicem aequum puto; F I, 15.
rogo: f. I, 1. facit.
timeo: qui (homo) nihil timet nisi testem et iudicem; L I, 41.
2. sum: iudicis est semper in causis verum sequi; O II, 51. in iis magni esse iudicis statuere, ... quid quemque cuique praestare oporteret; O III, 70.
3. commendo: licet .. opera prodesse multis ... commendantem iudicibus, magistratibus; O II, 67.
recito: tum senex dicitur eam fabulam, ... Oedipum Coloneum, recitasse iudicibus; C 22.
4. adhibeo, defendo apud: apud quos (iudices) nec te L. Crassus defendet nec M. Antonius nec ... poteris adhibere Demosthenen || Demosthenem ||; T I, 10.
ago apud: quoniam apud Graecos iudices res agetur; T I, 10.
dico apud: et apud iudices et apud populum et apud senatum dicendo; O II, 49.
valeo apud: apud me, ut apud bonum iudicem, argumenta plus quam testes valent; R I, 59.
utor apud: qua (oratione) facit eum (Socratem) Plato usum apud iudices; T I, 97.
III, 1. supplex: Socrates ... nec iudicibus supplex fuit; T I, 71.
2. contentus: est .. philosophia paucis contenta iudicibus; T II, 4.
IV. iudicium: si .. non fuit eorum (iudicum) iudicii; F II, 36. f. II, 1. deligo.
numerus: cum ab iis, qui se iudicum numero haberi volunt, evaseris; T I, 98.
persona: ponit .. (vir bonus) personam amici, cum induit iudicis; O III, 43.
scelus: † vadit .. in eundem carcerem ... Socrates eodem scelere iudicum, quo tyrannorum Theramenes; T I, 97.
sententiae: si sententiis iudicum iura constituerentur; L I, 43. sententiis iudicum (Sophocles) est liberatus; C 22.
V. a: quae paulo ante dixi honeste amico a iudice posse concedi; O III, 44.

iudicatio, Untersuchung, Urteil: 1. versatur: ut ‖ † ut ‖ omnis ea iudicatio versatur tantum modo ‖ tantum ‖ in nomine; R IV, 6.

2. sum: haec .. opinatio est iudicatio se scire, quod nesciat; T IV, 26.

iudicialis, gerichtlich: ut .. in causis iudicialibus alia coniectura est accusatoris, alia defensoris; D II, 55.

iudicium, Gericht, Gerichtsbarkeit, Urteil, Entscheidung, Meinung, Überzeugung, Überlegung, Vorbedacht: I. **Subject:** adfert: s. offert.

concordant: cum eius (animi) iudicia opinionesque concordant; T IV, 30.

est: quamquam oriretur ‖ oreretur ‖ a sensibus, tamen non esse iudicium veritatis in sensibus; A I, 30. quorum (sensuum) ita clara iudicia et certa sunt, ut ..; A II, 19. in quo (tactu) Cyrenaici solo putant veri esse iudicium, cui adsentiatur ‖ quia sentiatur ‖; A II, 20. hoc ipsum, ex quo omne veri falsique iudicium esset, percipere eos debuisse; etenim duo esse haec maxima in philosophia, iudicium veri et finem bonorum; A II, 29. nullum erit iudicium, quia proprium communi signo notari non potest; A II, 34. quod iudicium est veri, cum sit commune falsi? A II, 59. cum iudicia ista dialecticae nulla sint; A II, 141. aliud iudicium Protagorae est, ... aliud Cyrenaicorum, qui praeter permotiones intumas nihil putant esse iudicii, aliud Epicuri; A II, 142. Plato .. omne iudicium veritatis ... cogitationis ipsius et mentis esse voluit; A II, 142. omnia .. ea sunt opiniones ae iudicia levitatis; F III, 35. meum semper iudicium fuit .. nostros .. invenisse ..; T I, 1. verum multitudinis iudicium de bonis si quando est, magis laudandum est quam illi ob eam rem beati; T I, 110. est .. nulla alia (causa) nisi opinio et iudicium magni praesentis ... mali; T III, 61. sunt .. iudicia libera; T IV, 7. quae iudicia quasque opiniones perturbationum esse dixi; T IV, 15. quod cibi et potionis iudicium magnum earum (narium) est; N II, 141. oculi in iis artibus, quarum iudicium est oculorum ..., multa cernunt subtilius; N II, 145. aurium ... est admirabile quoddam artificiosumque iudicium; N II, 146. narium ... et gustandi † et parte ‖ arte ‖ tangendi magna iudicia sunt; N II, 146. iudicium hoc omnium mortalium est; N III, 88. saeculorum reliquorum iudicium quod de ipsis futurum sit; D I, 36. quae (iudicia) quondam nusquam erant, hodie multifariam nulla sunt, ubi sunt, tamen persaepe falsa sunt; L I, 40. »creatio magistratuum, iudicia populi, iussa vetita quom suffragio cosciscentur, optumatibus nota, plebi libera sunto«; L III, 10. nos .. quantum in utroque profecerimus, aliorum sit iudicium; O I, 3. multa .. sunt civibus ... communia, ... leges, iura, iudicia, suffragia; O I, 53. sit .. omne iudicium. non quam locuples, sed qualis quisque sit; O II, 71. quod ad Phalarim attinet, perfacile iudicium est; O III, 32. ubi .. iudicium emptoris est; O III, 55. cum in plerisque essent iudicia contraria; O III, 70. non .. suo iudicio stetit, sed suscepit causam, ut esset iudicium senatus; O III, 110. nec est ulla res, quae plus apud eum polleat quam ipsius voluntas atque iudicium; P 34.

exstant: graviora iudicia de potentissimis hominibus extant vocis quam tabellae; L III, 34.

iacent: cum iudicia iacebant; P 27.

offert: censoris iudicium nihil fere damnato nisi ruborem offert ‖ adfert, al. ‖; R IV, 6.

oritur: s. est; A I, 30.

pollet: s. est; P 34.

versantur: quod ... semper iis (improbis) ante oculos iudicia et supplicia versentur; R III, 26.

ohne Verb: inde tot iudicia de fide mala, tutelae, mandati, pro socio, fiduciae, ... inde iudicium publicum rei privatae lege Plaetoria, inde everriculum malitiarum omnium, iudicium de dolo malo; N III, 74.

II. **nach Verben:** 1. adhibeo: desinunt .. suum iudicium adhibere; N I, 10. in deligendis idoneis iudicium et diligentiam adhibere (debemus); O II, 62.

adiungo: quid, si ‖ quod si ‖ ... eis .. nostrum iudicium ... adiungimus? F I, 6.

adultero: s. tollo; Lae 92.

antepono: cuius (Bruti) ego iudicium ... longe antepono tuo; T V, 12.

cognosco: tuum iudicium ut cognoscerem; F I, 72.

confirmo: opinionis .. commenta delet dies, naturae iudicia confirmat; N II, 5.

conscisco: s. I. est; L III, 10.

consequor: nos ... iudicia senatus, Italiae, gentium denique omnium conservatae patriae consecuti sumus; L II, 42.

conservo: quem ad modum .. temperantia ... conservat .. considerata iudicia mentis; T IV, 22. scientia ... conservans earum rerum stabile iudicium; T IV, 53.

considero: s. conservo; T IV, 22.

constituo: qui (Epicurus) omne iudicium in sensibus et in rerum notitiis et in voluptate constituit; A II, 142. cognitionis regula et iudicio ab eodem illo ‖ eadem illa ‖ (Epicuro) constituto; F I, 64.

defendo: nullo modo poterimus sensuum iudicia defendere; F I, 64.

deleo: extincto .. senatu deletisque iudiciis; O III, 2.

derigo: ad quam (regulam) omnia iudicia rerum derigentur; F I, 63.

do: omnibus magistratibus auspicia et indicia dantur, iudicia, ut esset populi potestas, ad quam provocaretur; L III, 27.

expono: exposui fere non philosophorum iudicia, sed delirantium somnia; N I, 42.

exquiro: s. 4. utor; O I, 133.

facio: quid opus esset eloquentia, cum iudicia nulla fierent? fr V, 50.

fingo: s. profero; T I, 113. — habeo: s. **habeo,** III. iudicium (3 St.) S. 126, a.

interpono: cum .. proprium sit Academiae iudicium suum nullum interponere; D II, 150.

invenio: si ... nec eorum ullum iudicium invenitur; A II, 95.

iudico: »iudicabit inclitum iudicium inter deas tris aliquis«; D I, 114.

laudo: s. I. est; T I, 110.

perrumpo: vidimus ... iudicia perrupta ab isdem corruptela ‖ [corrupta] ‖ hominum, non deorum; L II, 43.

pono: iudicia rerum (Epicurus) in sensibus ponit; F I, 22. quod sit positum iudicium eius (voluptatis) in sensibus; F III, 3.

praecurro: ita praecurrit amicitia iudicium; Lae 62.

probo: quorum iudicium in eo ... difficile factu est non probare; O I, 71.

profero: deorum immortalium iudicia solent in scholis proferre de morte, nec vero ea fingere ipsi, sed ..; T I, 113. quod (iudicium) C. Aquillius ... protulit; N III, 74.

puto: bestiarum .. nullum iudicium puto; F II, 33.

quaero: quaerimus gravitatis, constantiae, firmitatis, sapientiae iudicium; A II, 58.

reformido: quorum ille (Lucilius) iudicium reformidans; F I, 7.
relinquo: cum .. proprium sit Academiae ... iudicium audientium relinquere integrum ac liberum; D II, 150.
requiro: ut nemo sit nostrum, qui in sensibus sui cuiusque generis iudicium requirat acrius; A II, 19.
retineo: qui suum iudicium retinent; F I, 48.
sequor: tu is es, qui in disputando non tuum iudicium sequare, sed auctoritati aliorum pareas; L I, 36.
tollo: iudicium tollit incogniti et cogniti; A II, 18. sublato .. iudicio illo, quo oportet agnosci; A II, 84. sublatum esse omne iudicium veri et falsi (Epicurus) putat; F I, 22. sublatis legibus et iudiciis; O II, 75. tollit .. (simulatio) iudicium veri idque adulterat; Lae 92.
trado: ut ... disputandi et intellegendi iudicium dicas te et artificium traditurum; A II, 114.
vito: qui (philosophi) ullum || † ullum || iudicium vitare nisi vitio ipso vitat*o honest*um putant; L I, 50.
2. sum: nihil .. possumus iudicare, nisi quod est nostri iudicii. in quo frustra iudices solent ... addere: „si quid mei iudicii est". si enim non fuit eorum iudicii ..; F II, 36.
3. adsentio: f. I. est; A II, 20.
antepono: f. I. antepono.
do: dedit huic quoque iudicio C. Coelius || Caelius || tabellam; L III, 36.
propono: iudiciis .. magistratuum ... propositam vitam, non poëtarum ingeniis, habere debemus; R IV, 12.
servo: placet ... esse quasdam res servatas iudicio voluntatique multitudinis; R I, 69. integram .. (causam) legi, accusatori iudicioque servari; L III, 47.
4. spolio: quae (philosophia) ... spoliat nos iudicio; A II, 61.
utor: tuo tibi iudicio est utendum; T II, 63. cum .. suo cuique iudicio sit utendum; N III, 1. de rebus ipsis utere tuo iudicio; O I, 2. nihil fuit in Catulis, ut eos exquisito iudicio putares uti litterarum; O I, 133.
5. adduco in: adducta res in iudicium est; O III, 67.
cado sub: prima .. illa naturae ... sub iudicium sapientis et dilectum cadunt; F III, 61.
dico de: quid tibi sit deinde dicendum. — mihine? de iudiciis arbitror; L III, 47. si pauca prius de instituto ac de iudicio meo dixero; O II, 1.
differo a: huic (Epicuro) ... non multum differenti a iudicio ferarum oblivisci licebit sui? T V, 73.
dubito de: de iudicio Panaeti || Panaetii || dubitari non potest; O III, 11.
elaboro ad: ad quorum iudicium elaboraret; F I, 7.
orior ex: quae (perturbationes) omnes oriuntur ex iudiciis opinionum et voluntatibus; T IV, 82.
pertineo ad: quarum (rationum) ... quinta ad eligendi iudicium (pertinet); O II, 9.
pono in: non in eis (iudiciis, opinionibus) perturbationes solum positas esse dicunt; T IV, 15. recte .. Magnus ille noster me audiente posuit in iudicio rem publicam ... gratias agere posse; L II, 6.
provoco a: ab omni iudicio poenaque provocari licere; R II, 54.
quaero ad: Socrates nec patronum quaesivit ad iudicium capitis nec iudicibus supplex fuit; T I, 71.
sum in: etsi ... ea .. est ... in iudiciis nostris infirmitas, ut ..; A II, 7. si lis in iudicio sit; O I, 59. maxima est admiratio in iudiciis; quorum ratio duplex est. nam ex accusatione et ex defensione constat; O II, 49.
venio in: mulieres .. in India ... in certamen iudiciumque veniunt; T V, 78.
voco in: cum (P. Sulpicius) seditiosum .. civem, C. Norbanum, in iudicium vocavit; O II, 49. (Sophocles) a filiis in iudicium vocatus est; C 22.
III. **nach Adjectiv:** expers: sunt .. expertes imperii, consilii publici, iudicii delectorum iudicum; R I, 47.
IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: f. I. est; A II, 142.
aequabilitas: in animo opinionum iudiciorumque aequabilitas et constantia ... pulchritudo vocatur; T IV, 31.
aequitas: ut iuris et iudiciorum aequitate suum quisque teneat; O II, 85.
conservatio: vel (fortitudo est) conservatio stabilis iudicii in eis rebus, quae formidolosae videntur, subeundis et repellendis; T IV, 53.
constantia: f. aequabilitas.
corruptela: qui (videt) nocentes et pecuniosos reos eodem te actore corruptelam iudicii molientes; P 46.
disceptationes: contentio disceptationibus tribuatur iudiciorum, contionum, senatus; O I, 132.
domini: quippe qui (populi) domini sint legum, iudiciorum, belli, pacis, foederum; R I, 48.
fides: multa .. facimus usque eo, dum aspectus ipse fidem faciat sui iudicii; A II, 19.
formulae: an (hortaris) ut stipulationum et iudiciorum formulas conponam? L I, 14.
metus: infamiaene metu non esse petulantis an legum et iudiciorum? L I, 50. tantum [Italicum] bellum propter iudiciorum metum excitatum; O II, 75. te metus exanimant iudiciorum atque legum; P 18.
offensio: offensione iudicii hominum miserias ponderamus; L II, 43.
poenae: saepe etiam legum iudiciorumque poenis obligantur; F I, 47.
ratio: f. II, 5. sum in; O II, 49.
testimonium: quoniam .. tam praeclarum mihi dedisti iudicii tui testimonium; L III, 1.
verba: reliquorum .. iudiciorum haec verba maxime excellunt; O III, 61.
2. edictum cum: conscripserunt communiter edictum cum poena atque iudicio; O III, 80.
lex de: secuta biennio post (lex) Cassia est de populi iudiciis; L III, 35.
volumen de: cuius rationis vim atque utilitatem ex illo caelesti Epicuri de regula et iudicio volumine accepimus; N I, 43.
V. **Umstand:** 1. accommodare: quam (personam) nobismet ipsi iudicio nostro accommodamus; O I, 115.
acutus: homines meo quidem iudicio acutissimi; L II, 52.
adsequi: quamquam Africanus maiorem laudem meo iudicio assequebatur; O III, 4.
advenire: »quo iudicio Lacedaemonia mulier, Furiarum una, adveniet;« D I, 114.
agnosci: f. II, 1. tollo; A II, 84.
arcessere: ne quem umquam innocentem iudicio capitis arcessas; O II, 51.
beatus: doceo deos vestros esse voluptatis expertes, ita vestro iudicio ne beatos quidem; N I, 113.
circumveniri: cum Palamedem, cum Aiacem, cum alios iudicio iniquo circumventos convenirem; T I, 98.
comprobari: haec .. laus Academiae prae-

stantissumi philosophi iudicio et testimonio conprobata est; D I, 7. ut eorum exitium et iudicio vivorum et gaudio conprobetur; L II, 44.
conf i ci: omnia conficiebantur iudiciis regiis; R V, 3.
constitui: haec cum constituta sunt iudicio atque sententia; T IV, 51.
contrahi: quicquid esset in aegritudine mali, id non naturale esse, sed voluntario iudicio et opinionis errore contractum; T III, 80.
corrigi: f. fieri; O I, 147.
damnari: iure .. alter (consul) populi iudicio damnatus est; D II, 71.
dedere: cui .. (Catoni) .. patris utriusque iudicio ... me totum ab adulescentia dedidi; R II, 1.
defendere: nec probrum audire (debemus) nisi ea lege, ut respondere liceat et iudicio defendere; R IV, 12.
deferri: quae (beneficia) indicio, considerate constanterque delata sunt; O I, 49.
emergere: emergunt .. haec aliquando .. iudiciis tacitis; O II, 24.
esse: meo .. iudicio ita est maxima in sensibus veritas; A II, 19.
exoriri: quod (aegritudo) non natura exoriatur, sed iudicio, sed opinione; T III, 82.
ferri: alii multitudinis iudicio feruntur; O I, 118.
fieri: maxime .. declaratur || declarat || hoc quasi officii iudicio fieri, quod ..; T III, 64. omnes perturbationes iudicio censent fieri et opinione; T IV, 14. aliorum iudicio permulta nobis et facienda et non facienda et mutanda et corrigenda sunt; O I, 147.
geri: ea .., quae gerantur, eorum (deorum) geri iudicio | vi, dicione || ac numine; L II, 15.
haurire: e fontibus eorum (Stoicorum) iudicio arbitrioque nostro, quantum quoque modo videbitur, hauriemus; O I, 6.
intellegi: non tam definitione ... intellegi potest ... quam communi omnium iudicio; F II, 45.
indicari: quo (iudicio) indicatur ... varietas sonorum, intervalla; N II, 146.
luere: poenas luunt non tam iudiciis, ... sed ..; L I, 40.
maerere: illum (maerentem) suo indicio ... maerere; T III, 79.
moveri: fama et multitudinis iudicio moventur; T II, 63.
mutari: f. fieri; O I, 147.
ponderare: homini .. ea, quae fiunt, iudicio certo ponderanti; O II, 57.
praestare: quod eius (dei) iudicio praestabat dissimilitudini similitudo; Ti 17.
primus: eum recte primum esse suo iudicio, qui omnium ceterorum iudicio sit secundus; A fr 20 (B. 5).
princeps: Panaetius, princeps prope meo quidem iudicio Stoicorum; A II, 107. Epaminondas, princeps meo iudicio Graeciae; T I, 4. Eudoxus, ... in astrologia iudicio doctissimorum hominum facile princeps; D II, 87. Cratippus, Peripateticorum omnium ... meo indicio facile princeps; Ti 2.
probari: orationes, quas nos multitudinis iudicio probari volebamus; T II, 3.
putare: quodsi, quo modo est natura, sic iudicio homines „humani ... nihil a se alienum putarent"; L I, 33.
sanciri: leges .. quom magis iudiciis quam verbis sanciendae sint || quae quoniam ... sancienda sunt |; L III, 46.
secundus: f. primus.
singularis: licetne (omitto „per Aristotelem," meo iudicio in philosophia prope singularem); A II, 132.
stare: te ... eius (multitudinis) iudicio stare nolim; T II, 63. sapientis est .. proprium ... suis stare indiciis; T V, 81. f. I. est; O III, 110.
suscipi: perturbationes voluntarias esse putabat opinionisque iudicio suscipi; A I, 39. voluntate .. et iudicio suscipi aegritudinem confitendum est; T III, 66. omnis eas (perturbationes) esse ... iudicio susceptas, omnis voluntarias; T IV, 65. nullam esse (perturbationem) nisi opinabilem, nisi iudicio susceptam, nisi voluntariam; T IV, 76.
tolli: videsne .. deorum iudicio ... discrimen esse sublatum? N III, 82.
tueri: qui suo iudicio tueri rem publicam velint; O I, 87.
venire: auditorem (me venisse) ... libero iudicio, nulla eius modi adstrictum necessitate, ut ... sit; N I, 17.
videre: emolumenta .. rerum fallacibus iudiciis vident; O III, 36.
vindicari: iste dolus malus et legibus erat vindicatus ... et sine lege iudiciis, in quibus additur EX FIDE BONA; O III, 61.
zum Satz: scripsit ... perite meo quidem iudicio; L III, 49.
2. in: tu eadem ista dic in iudicia aut ... dic in senatu; F II, 74. illa ... semper tibi in ore sunt in iudiciis, in senatu; F II, 76. ut comitiorum vel in iudiciis populi vel in iure legum vel in creandis magistratibus principes civitatis essent interpretes; D II, 74. f. 1. vindicari.
inter: quantam eius (iustitiae) vim inter leges et iudicia ... fore putamus? O II, 40.
sine: multi .. faciunt multa temeritate quadam sine iudicio; O I, 49.

iudico, Recht sprechen, urteilen, entscheiden, beurteilen, dafür halten, glauben, erklären: I. **absolut:** 1. **substantivisch:** a. adipiscor ad: aliquantum se ... adeptos et ad dicendum et ad iudicandum; O I, 1.
appello a: »ii .. a praeeundo, iudicando, consulendo praetores, indices, consules appellamino;« L III, 8.
b. facilis ad: haec ad iudicandum sunt facillima; O III, 30.
c. nota: ut in iis (veris) nulla insit certa iudicandi et adsentiendi nota; N I, 12.
potestas: quod integra nobis est iudicandi potestas; A II, 8.
veritas: in quo inest omnis cum subtilitas disserendi, tum veritas iudicandi; T V, 68.
d. conciliare: quae (ratio, oratio) docendo, discendo, communicando, disceptando, iudicando conciliat inter se homines; O I, 50.
in: quodquoniam (sapiens) numquam fallitur in iudicando; F III, 59. quasi tibi ipsi in iudicando placeat multitudo! D II, 81.
2. **verbal:** a. **unpersönlich:** quod in elementis dialectici docent, quo modo iudicare oporteat; A II, 143. ita fit, ut animus de se ipse tum indicet, cum id ipsum, quo iudicatur, aegrotet; T III, 1. decipere hoc quidem est, non iudicare; O I, 33. iudicare difficile est sane nisi expertum; Lae 62. cum iudicaris || iudicaveris ||, diligere oportet, non, cum dilexeris, iudicare; Lae 85.
b. **persönlich:** alqs: iudicaverunt .. re semel audita; A II, 9. non ea nota iudicabis, qua dicis oportere; A II, 84. quos ego posse iudicare arbitrarer; F I, 2. si, ut Appius iudicat, (illa obnuntiatio) valuit; D I, 30. sic plane iudico; R III, 44. rectissime .. iudicas; R III, 44. vere .. si volumus iudicare; O I, 74. ne .. spoliaret fama

probatum hominem, si contra iudicavisset; O III, 77. aequum est .. meminisse et me, qui disseram, hominem esse et vos, qui iudicetis; Ti 8. ſ. a. Lae 62. 85.

deus: iudicavisse deum dicunt; T I, 114.

magistratus: »quom magistratus iudicassit inrogassitve;« L III, 6.

maiores: cum re ac factis (maiores nostri) longe aliter iudicavissent; P 7.

natura: ipsa natura incorrupte atque integre iudicante; F I, 30.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** ſ. **de,** I. iudico (18 St.) B. I, S. 605, a.

2. **indirecte Frage:** tertia (ratio) de disserendo et, ... quid consentiens, quid repugnans esset, iudicando; A I, 19. ceteri .. ante tenentur adstricti, quam, quid esset optimum, iudicare potuerunt; A II, 8. in geometriane quid sit verum aut falsum, dialecticus iudicabit, an in litteris? A II, 91. quod sit summum bonum, quid habet, ut queat iudicare? A II, 91. necesse est, quid aut ad naturam aut contra sit, a natura ipsa iudicari; F I, 30. qui ... negent satis esse, quid bonum sit aut quid malum, sensu iudicari; F I, 31. nec .. satis est iudicare, quid faciendum non faciendumve sit; F I, 47. quae (dialectica) una continet omnem ... scientiam .. iudicandi, quale quidque sit || sit quidque ||; F II, 18. ut tum denique iudicetur, beatusne fuerit, cum ..; F III, 76. si ... iudicare .. posset, quae vis ... esset naturae; F V, 41. ut possit iudicari, verum id falsumne sit; T I, 14. quamquam hic .. tyrannus ipse iudicavit, quam esset beatus; T V, 61. tertius (animi fetus positus) in iudicando, quid cuique rei sit consequens; T V, 68. qui, quae sit earum (sententiarum) vera, iudicent; N I, 13. ut facilius iudicarem, quam illa bene refellerentur; N I, 59. dum palato, quid sit optimum, (Epicurus) iudicat; N II, 49. aut, quid sit optimum, (divina providentia) non potest iudicare; N III, 92. in quo (loco) iudicandum est, quantum auspiciis ... tribuamus; D I, 7. ortum videamus haruspicinae; sic facillume, quid habeat auctoritatis, iudicabimus; D II, 50. ne nota quidem ulla, pacatus an hostis sit, discerni ac iudicari potest; R II, 6. facile, quod cuiusque temporis officium sit, poterimus ... iudicare; O I, 29. poëtae, quid quemque deceat, ex persona iudicabunt; O I, 97. ante implicatur aliquo certo genere ... vivendi, quam potuit, quod optimum esset, iudicare; O I, 117. ex oculorum optutu ..., ex maestitia, ex hilaritate, ex risu, ex locutione, ex reticentia, ex contentione vocis, ex summissione, ex ceteris similibus facile iudicabimus, quid eorum apte fiat; O I, 146. quo in genere non est incommodum, quale quidque eorum sit, ex aliis iudicare; O I, 146. qui (ignari) .., quid in una quaque re vitii sit, nequeant iudicare; O III, 15. ex quo, quantum boni sit in amicitia, iudicari potest; Lae 23. contio, quae ex imperitissimis constat, tamen iudicare solet, quid intersit ..; Lae 95. ipsi (irrisores) iudicent, utrum se horum alicuius ... an C. Fabrici ... similes malint; P 13. ſ. IV, 2.

3. **nomin. c. infin.:** ut omne bellum, quod denuntiatum indictumque non esset, id iniustum esse atque inpium iudicaretur; R II, 31.

4. **accus. c. infin.:** a. **vollständiger Infinitiv:** quod dicunt omnia se credere ei, quem iudicent fuisse sapientem; A II, 9. ut hoc pulcherrimum esse iudico, vera videre, sic ..; A II, 66. quo modo .. hoc conclusum esse iudicas? A II, 96. nec reperio, quo modo iudicem „si lucet, lucet“ verum esse; A II, 98. iudicabit nulla ad legendum his esse potiora; F I, 11. quod ... eius modi esse iudico, ut nihil homine videatur indignius; F I, 23. quibus ex omnibus iudicari potest ... non impediri rationem; F I, 70. sensibus ipsis iudicari voluptatem bonum esse; F II, 36. ego .. hoc etiam turpe esse saepe iudico; F II, 49. eiusdem (Epicuri) testamentum ... ab ipsius sententia iudico discrepare; F II, 100. ut (sapientia) omnia, quae homini accidant, infra se esse iudicet; F III, 25. iudicat .. (sapiens), cum agit, officium illud esse; F III, 59. quod animadvertendum esse ipsa natura iudicet; F V, 47. licet etiam mortalem esse animum iudicantem aeterna moliri; T I, 91. simul .. iudico malum illud opinionis esse, non naturae; T III, 31. quod .. sensu careat, (ut) nihil ad nos id iudicet pertinere; T V, 88. iudico .. de re obscura atque difficili a te dictum esse dilucide; N I, 58. ante .. iudicasti Epicureum te esse oportere, quam ista cognovisti; N I, 66. ne hoc quidem vos movet, ... ut iudicetis membris humanis deos non egere? N I, 92. ut ... non possit ea sine causa fieri iudicare; N II, 15. ut ... mundum ... animantem esse et deum iudicem; N II, 45. hominum facta esse causa || hom. c. f. e. || iudicandum est; N II, 155. quod esse clara et perspicua divinationis genera iudico; D I, 10. mentiri (hos) iudicemus; D I, 36. iudicandum esse tum interisse cor, cum ..; D II, 36. cum augures iudicassent eos (consules) vitio creatos esse; D II, 74. plus in illo Siculo ingenii ... iudicavi || iudicabam, al. || fuisse; R I, 22. * maiores nostros .. probavisse maxime ... iudico; R II, 64. quod eo magis iudico verum esse, quia lex Solonis id ipsum vetat; L II, 59. iudicavit neque illis adimi ... oportere; O II, 81. qui cum ex sua vita, tum ex eius .. Deci facto iudicabant esse ... aliquid ..; C 43. cum homines, quod facere ipsi non possent, id recte fieri in altero iudicarent; Lae 24. quia id salutare esse maxime iudicat; P 34. te .. clamores tollentem cum video, servum esse ineptiarum omnium iudico; P 37. sic iudico, post illos nobiles Pythagoreos ... hunc (P. Nigidium) extitisse, qui ..; Ti 1. hoc .. (deus) iudicabat esse praestantius; Ti 9. ſ. III. alqd; F IV, 59. R II, 15. O I, 92.

b. **Particip:** nec reperio, quo modo ... non iudicem „si mentiris, mentiris“ eodem modo ex se || [esse] || conexum; A II, 98. nec ego multorum aegrorum salutem non ab Hippocrate potius quam ab Aesculapio datam iudico; N III, 91. fuerit hoc censoris, si iudicabat (C. Ateium) ementitum; D I, 29. sapiens animi magnitudo honestum illud ... in factis positum, non in gloria iudicat; O I, 65. ut ... sua .. omnia in se ipso posita iudicet; Lae 30. ſ. IV. alqm invisum. — ubi .. quicquid esset, quod disci posset, eo veniendum iudicaverunt; T IV, 44. quid tandem a Socrate et Platone profectis philosophis faciendum iudicas || vides, putas || ? T V, 119. quo magis reprehendendos Calliphontem || Calliphonem || et Dinomachum iudico; O III, 119. ſ. IV. alqd; T III, 3.

III. **mit einfachem Object:** alqm: nec habere (homines) quasi signa quaedam et notas, quibus eos, qui ad amicitias || amicitiam || essent idonei, iudicarent; Lae 62. hunc ex maxime raro genere hominum iudicare debemus et paene divino; Lae 64.

alqd: si id ipsum rudes et indocti iudicare potuissent; A II, 9. quo .. omnia iudicantur; A II, 33. si parum magnam vim censet in iis (sensibus) esse ad ea, quae sub eos subiecta sunt, iudicanda; A II, 74. quid .. (dialecticus) iudicabit? A II, 91. si haec et horum similia (dialectica) iudicat, de se ipsa iudicat; A II, 91. haec .. iudicare ad ceteras res ... non est satis; A II, 91. aut .. hoc et illud aut, nisi hoc, ne illud

quidem iudicabo; A II, 98. altera (admonitione) prompta et aperta iudicari || indicari ||; F I, 30. ea (natura) quid percipit aut quid iudicat, quo aut petat aut fugiat aliquid, praeter voluptatem et dolorem? F I, 30. stare .. oportet in eo, quo sit || est || iudicatum; F I, 47. nihil .. possumus iudicare, nisi quod est nostri iudicii; F II, 36. nihilo magis hoc non addito illud est iudicatum; F II, 36. quid iudicant sensus? F II, 36. huic omnia sensu, non ratione sunt iudicanda; F II, 91. ut hoc iudicaremus, non esse ... positam; F IV, 59. quorum oratio nihil ipsa indicat, sed habetur in omnis partis; T V, 83. omnia .. iucunda, quamquam sensu corporis iudicentur, ad animum referri tamen; T V, 95. id habent ratum, quod ab eo, quem probant, iudicatum vident; N I, 10. colorum etiam et figurarum *, tum || figurarum [tum] || venustatem atque ordinem et, ut ita dicam, decentiam oculi iudicant, atque etiam alia maiora; N II, 145. quae hominum solum auribus iudicantur; N II, 146. sessum it praetor. quid ut iudicetur? N III, 74. ea, quae disputavi, disserere malui quam iudicare; N III, 95. haec .. et a dis significata et a nostris maioribus iudicata contemnimus? D I, 101. (Chaldaei) oculorum fallacissimo sensu indicant ea, quae ratione atque animo videre debebant; D II, 91. vidit iudicavitque idem, quod Spartae Lycurgus paulo ante viderat, ... melius gubernari ..; R II, 15. id .. apud maiores nostros A. Torquatus in gente Popillia iudicavit; L II, 55. illud .. sic est iudicandum, maximas geri res ..; O I, 92. id optimus quisque re ipsa ostendit et iudicat; O I, 154. non .. numero haec iudicantur, sed pondere; O II, 79. quod si recte iudicavit; O III, 67. quamquam id .. cum saepe alias, tum Pyrrhi bello ... iudicatum est; O III, 86. hoc maxime iudicaretur, si ..; Lae 87.

aestimationem: non intellegunt valetudinis aestimationem spatio iudicari, virtutis oportunitate; F III, 47.

amicitias: omnino amicitiae conroboratis iam confirmatisque et ingeniis et aetatibus iudicandae sunt; Lae 74.

benivolentiam: benivolentiam non adulescentulorum more ardore quodam amoris, sed stabilitate potius et constantia iudicemus; O I, 47.

bonum: quom et bonum et malum natura iudicetur; L I, 46.

catum: quis .. prudentem et ... catum non ex ipsius habitu, sed ex aliqua re externa iudicet? L I, 45.

causam: his et talibus auctoribus usi confirmant causam rebus || [rebus] || a dis immortalibus iudicatam; T I, 116.

consequentia, contraria: f. falsum; L I, 45.

controversiam: quorum (philosophorum) controversiam solebat tamquam honorarius arbiter iudicare Carneades; T V, 120.

decentiam: f. alqd; N II, 145.

distinctionem: quo (iudicio) iudicatur ... varietas sonorum, intervalla, distinctio et vocis genera permulta; N II, 146.

dolorem: quod corporis gravitatem et dolorem animo iudicamus; T III, 1.

falsum: ut vera et falsa, ut consequentia et contraria sua sponte, non aliena iudicantur, sic ..; L I, 45. haec (animus) ... vallabit ... veri et falsi iudicandi scientia; L I, 62.

genera: f. distinctionem.

gravitatem: f. dolorem.

honesta: honesta quoque et turpia simili ratione diiudicanda || iudicanda || ... sunt; L I, 46.

inconstantiam: constans et perpetua ratio vitae ... itemque inconstantia ... sua natura * || iudicabitur ||; L I, 45.

ingenia: an ingenia natura, virtutes et vitia, quae existunt ab ingeniis, aliter iudicabuntur? L I, 46.

intervalla: f. distinctionem.

iudicium: »iudicabit inclitum iudicium inter deas tris aliquis«; D I, 114.

lites: »litis contractas iudicanto;« L III, 6.

malum: f. bonum.

orationem: ut ab aliis possit (oratio) ipsa per sese nullius auctoritate adiuncta iudicari; T V, 83.

ordinem: f. alqd; N II, 145.

privata: »iuris disceptator, qui privata iudicet iudicarive iubeat, praetor esto«; L III, 8.

prudentem: f. catum.

rationem: f. inconstantiam.

rem: ita aperte cepit pecunias ob rem iudicandam, ut ..; F II, 54. ut haec in philosophia ratio contra omnia disserendi nullamque rem aperte iudicandi ... viguit; N I, 11. placet .. tantas res opinione stultorum iudicari? N III, 11. repete superiora, Tubuli de pecunia capta ob rem iudicandam; N III, 74. in theatro et in curia res capitalis et reliquas omnis iudicabant iidem; R III, 48. controversam rem et plenam dissensionis inter doctissimos, sed aliquando iam iudicandam; L I, 52. ei (Lutatio) dixisse Fimbriam se illam rem numquam iudicaturum; O III, 77.

reum: suffragia in magistratu mandando ac de reo iudicando || [in ... iudicando] || ... ferri; L III, 33.

turpia: f. honesta. — varietatem: f. distinctionem. — venustatem: f. alqd; N II, 145.

verum: f. falsum.

virtutem: quae (virtus) ... a paucis iudicatur et cernitur; R I, 51. f. ingenia.

visa: quasi vero non specie visa iudicentur! A II, 58.

vitam: nos beatam vitam non depulsione mali, sed adeptione boni iudicemus; F II, 41.

vitia: f. ingenia.

IV. **mit Object und Zusatz:** 1. **de:** erat aequius Triarium aliquid de dissensione nostra iudicare; F II, 119.

2. **indirecte Frage:** nuda ista si ponas, iudicari, qualia sint, non facile possint || iudicare ... possim; P 24.

3. **doppelter Accusativ:** alqm: non benefici neque liberales, sed perniciosi adsentatores iudicandi sunt; O I, 42. qui .. iudicatur iste optimus? doctrina, artibus, studiis *; R I, 50. ut cum admiratione hominum honore ab iis digni iudicaremur; O II, 36. quae qui tollunt, etiam adversus deos inmortales impii iudicandi sunt; O III, 28. ut ... eum ... aut invisum deo aut neglectum a deo iudicemus; N II, 167. ut nimis adflicti molestia, sic nimis elati laetitia iure iudicantur leves; T IV, 66. liberales: f. beneficos. difficile est non eos, qui inhumati sint, miseros iudicare; T I, 106. quem (Cratippum) ego parem summis Peripateticis iudico; D I, 5. ut apud eum (Aristophanem) Sabazius et quidam alii dei peregrini iudicati e civitate eiciantur; L II, 37. quod ita iudico, (Antiochum) politissimum et acutissimum omnium nostrae memoriae philosophorum; A II, 113. haud scio an soli iam philosophi iudicarentur; D II, 150. quo etiam sapientiorem Socratem soleo iudicare; R I, 15. quae Socrates ... disseruisset, is qui esset omnium sapientissimus oraculo Apollinis || Ap. or. || iudicatus; C 78. Athenis unum accepimus, et eum quidem etiam Apollinis oraculo sapientissimum iudicatum; Lae 7. quem Apollo ...

sapientissimum iudicavit; Lae 10. qui Apollinis oraculo sapientissimus est iudicatus; Lae 13. quos sapientes nostri maiores iudicabant; Lae 18. possumusne aut illum Marium virum bonum iudicare aut hunc? O III, 81.

alqd: quid optimum denique in vita iudices; F II, 74. ut, quod honestum sit, id solum bonum iudicemus; F III, 26. qui nihil melius homini, nihil magis expetendum, nihil praestantius honoribus, imperiis, populari gloria iudicaverunt; T III, 3. ex tribus istis modis rerum publicarum velim scire quod optimum iudices; R I, 46. si .. solum id, quod honestum sit, bonum iudices; O I, 67. cum (Panaetius) sit is, qui id solum bonum iudicet, quod honestum sit; O III, 12. quae deseri a me ... nefas iudico; N III, 94. cui (gloriae) dedecori esse nefas [et vitium] ‖ et impium ‖ iudicandum est; O I, 121. otii oblectationem hanc honestissimam iudico; A I, 11. hanc .. perfectam philosophiam semper iudicavi, quae ..; T I, 7. non minus praeclarum hoc quam illud iudicandum est; O I, 75. praestans: f. bonum; T III, 3. ea, quae proficiscuntur a virtute, susceptione prima, non perfectione recta sunt iudicanda; F III, 32. quod ita natura turpe iudicet; L I, 41. qui (bonus vir) celaturus Rhodios non sit, si id turpe iudicet; O III, 50. vitium: f. nefas.

animum: animus oportet tuus se iudicet divitem, non hominum sermo neque possessiones tuae; P 43.

ardorem: tum (Cleanthes) ultimum et altissimum ... ardorem, qui aether nominetur, certissimum deum iudicat; N I, 37.

audaciam: sacerdos ... audaciam ... damnet atque impiam iudicet; L II, 37.

bona: qui (vir) ista putat humana, sua bona divina iudicat; R III, 40.

calamitatem: (calamitatem) communem fortunae bellicae iudicantem (Regulum) tenere consularis dignitatis gradum; O III, 99.

deos: f. alqm peregrinum.

dolorem: fortis .. dolorem summum malum iudicans ... esse .. nullo modo potest; O I, 5.

hominem: nonne (M'. Curius) hunc hominem ita servum iudicet, ut ..? P 38.

imagines: quis (istas imagines) ... religione dignas iudicare (potest)? N I, 121.

improbum: ut ... (improbus) vir .. optimus omnium existimatione et dignissimus omni fortuna optima iudicetur; R III, 27.

malitiam: ii saepe versutos homines ... admirantes malitiam sapientiam iudicant; O II, 10.

mortem: quis hanc maximi animi aequitatem in ipsa morte laudaret, si mortem malum iudicaret? T I, 97.

mundum: cur .. mundus non animans sapiensque iudicetur? N II, 22.

sententiam: nimis superstitiosam de divinatione Stoicorum sententiam iudicabam; D II, 100.

speciem: eam (utilitatis speciem) ... falsam iudicavit; O III, 99.

subtilitatem: hanc ego subtilitatem philosophia .. dignissimam iudico; A II, 43.

valetudinem: qui valetudinem aestimatione aliqua dignam iudicamus; F III, 44.

visa: habeo .. regulam, ut talia visa vera iudicem, qualia falsa esse non possint; A II, 58.

iugatio, Verbindung: adminiculorum ordines (me delectant), capitum iugatio, religatio et propagatio vitium; C 53.

iugis, zusammengespannt, dauernd, beständig: aqua: etiamne (terrae motum) futurum esse aquae iugis colore praesentiunt? D II, 31.

auspicium: quod nos augures praecipimus, ne iuges ‖ iuge, al. ‖ auspicium obveniat, ut iumenta iubeant diiungere; D II, 77.

puteus: ex puteis iugibus aquam calidam trahi; N II, 25. cum vidisset haustam aquam de iugi puteo; D I, 112.

iuglans, Wallnuß: instituit (Dionysius), ut candentibus iuglandium putaminibus barbam sibi et capillum adurerent; T V, 58.

iugo, verbinden: omnes .. inter se nexae (virtutes) et iugatae sunt; T III, 17.

iugulo, schlachten: ne stridorem quidem serrae (audiunt), tum cum acuitur, aut grunditum, cum iugulatur, suis; T V, 116.

iugulum, Kehle: do: si nudus es, da iugulum; sin tectus „Volcaniis armis", id est fortitudine, resiste; T II, 33.

habeo: stupidum esse Socraten (Zopyrus physiognomon) dixit et bardum, quod iugula concava non haberet; Fa 10.

iugum, Joch, Wage: 1. depello: L. Brutus depulit a civibus suis iniustum illud durae servitutis iugum; R II, 46.

impono: nos onera quibusdam bestiis, nos iuga imponimus; N II, 151.

2. accedo ad: iuvenes ii ... veste posita corpora oleo perunxerunt, ad iugum accesserunt; T I, 113.

mitto sub: legionibus nostris sub iugum missis; O III, 109.

nascor ad: cervices .. natae ad iugum; N II, 159.

sum in: Romam .., in iugo cum esset luna, natam esse dicebat; D II, 98.

iumentum, Zugtier: I. morantur: cum .. illam (sacerdotem) ... curru vehi ius esset satis longe ab oppido ad fanum, morarenturque iumenta; T I, 113.

II. diiungo: quod nos augures praecipimus, ne iuges ‖ iuge, al. ‖ auspicium obveniat, ut iumenta iubeant diiungere; D II, 77.

iunctio, Verbindung: quae (partes) ante interitum iunctione ‖ coniunctione ‖ aliqua tenebantur; T I, 71.

iungo, verbinden, vereinigen, zusammenfügen: alqm: dicitur quidam, cum in somnis complexu Venerio iungeretur, calculos eiecisse; D II, 143. quod ... eloquentia complectitur eos, quibuscum communitate iuncti sumus; O I, 156.

alqd: ita priori posterius, posteriori superius non iungitur; A II, 44. sic (vitis) ad illa ... iunget ea; F V, 40. thensaurus .. et hereditas et honos et victoria et multa generis eiusdem qua cum somniis naturali cognatione iunguntur? D II, 142. id est .. iunctum magistratibus; L III, 47. qui ista iunxit et condidit; Ti 18.

aëra: (aër) mari continuatus et iunctus est; N II, 117.

animum: qui (animus) ex eadem iunctus alteraque natura adiuncta materia; Ti 27.

caritatem: ut omnis caritas aut inter duos aut inter paucos iungeretur; Lae 20.

causam: post .. causa fuit propior et cum exitu iunctior; Fa 36.

conformationem: in hac iuncta moderateque permixta conformatione rei publicae; R I, 69.
coniunctiones: ut et ipsae (coniunctiones) secum et inter se ex commissura, quae e regione esset, inngerentur; Ti 24.
corpora: maxime .. corpora inter se iuncta permanent; N II, 115.
dentes: »cui auro dentes vincti escunt || iuncti essent ||«; L II, 60.
expositiones: iunctae .. et duplices expositiones summi boni tres omnino fuerunt; F V, 21.
exspectationem: cum expectatio speratarum voluptatum *cum* perceptarum memoria iungeretur; T V, 96.
formas: quodsi fingere nobis et iungere formas velimus; N I, 78. »stella .. iungens una tenet duplices communi lumine formas«; N II, 111.
Hellespontum: Hellesponto iuncto, Athone perfosso; F II, 112.
hereditatem: f. alqd; D II, 142.
hominem: virtus ... pecudum illos motus esse dicit, hominem iungit deo; A II, 139. (homines) litterarum et vocum communione iunxisti; T V, 5.
honorem: f. alqd; D II, 142.
ignem: iunctis ex anima tenui et ex ardore solis temperato ignibus (animus) insistit; T I, 43. mundum efficere moliens deus terram primum ignemque iungebat; Ti 13.
laetitiam: »eam .. (popularem laetitiam) cum divum honore iunguntoe«; L II, 22.
motum: neque motum sensui iunctum et continentem in infinito ullum esse posse; N I, 26.
naturam: quae (natura) non solitaria sit neque simplex, sed cum alio iuncta atque conexa; N II, 29. quae (rerum natura) ut uno consensu iuncta sit et continens; D II, 33.
prudentiam: ut Aristoteles ... coepit ... prudentiam cum eloquentia iungere; T I, 7.
religionem: quae (religio) est iuncta cum cognitione naturae; D II, 149.
sensus: quos (sensus) iunctos esse censuit e quadam quasi impulsione oblata extrinsecus; A I, 40.
sidera: quaecumque (sidera) lunae iuncta videantur; D II, 91.
stultitiam: quae (insania) iuncta stultitia patet latius; T III, 11.
terram: f. ignem; Ti 13. — thensaurum, victoriam: f. alqd; D II, 142.
ultima: magni philosophi haec ultima bonorum iuncta fecerunt; F II, 19.

iunior f. **iuvenis.**

iuratus, geschworen, vereidigt: A. alqs: cum ... iuratus .. dixeris ea te comperisse; A II, 62. se in legem Voconiam iuratum contra eam facere non audere; F II, 55. (Regulus) iuratus missus est ad senatum, ut ... rediret ipse Carthaginem || Karth. ||; O III, 99. ut ... nulla fraus sit || est ||, ne si iuratus quidem id non feceris; O III, 107. quos post Cannensem pugnam iuratos ad senatum misit Hannibal se ... redituros; O III, 113.
iudices: quae .. iurati iudices cognovissent, ut ea non esse facta, sed ut „videri" pronuntiarentur; A II, 146.
B. dicit: cum .. iurato sententia dicenda erit || sit, est ||; O III, 44.

iurgium, Wortwechsel, Zank, Streit: I. exsistit: cuius (irae) impulsu existit etiam inter fratres tale iurgium; T IV, 77.
II. 1. amoveo: »feriis iurgia amovento || ne movento ||;« L II, 19.
dico: benivolorum || benev. || concertatio, non lis inimicorum, iurgium dicitur; R IV, 8.
gigno: ex quibus (inimicitiis) iurgia, maledicta, contumeliae gignuntur; Lae 78.
moveo: f. amoveo.
2. abstineo: in .. feriis imperandis, ut „LITIBUS ET IURGIIS SE ABSTINERENT" imperabatur; D I, 102.
III. requies: feriarum festorumque dierum ratio in liberis requietem litium habet et iurgiorum; L II, 29.
2. ad: inde ad iurgium; A fr 20.
in: quid Achille Homerico foedius, quid Agamemnone in iurgio? T IV, 52. ut Themistocles fertur Seriphio cuidam in iurgio respondisse ..; C 8.

iurgo, zanken, streiten: alqs: si iurgant; R IV, 8.
vicini: iurgare .. lex putat inter se || vetat || vicinos, non litigare; R IV, 8.

iuro, schwören, beschwören: I. alqs: qui (maiores) .. iurare „ex sui animi sententia" quemque voluerunt; A II, 146. magna mehercule laus et eo ipso, per quem iuravi, Hercule || [Hercule] || digna! T II, 17. scite .. Euripides: »iuravi lingua, mentem iniuratam gero;« O III, 108. iuravit hoc terrore coactus Pomponius; O III, 112.
sapiens: si adigam ius iurandum sapientem, nec prius, quam Archimedes ... descripserit, ... iuraturum putas? A II, 116.
II, 1. acc. c. inf.: iurarem per Iovem deosque penates me .. ardere studio veri reperiendi; A II, 65. nec ille, qui dixit, iurare possit || posset || ita se rem habere, neque ego non ita; A II, 123. sive anima sive ignis sit || est || animus, eum iurarem esse divinum; T I, 60. Athenienses iurare etiam publice solebant omnem suam esse terram, quae ..; R III, 15. Regulus ... cum ... iurasset .. se rediturum; O I, 39. ille (adulescens) ... iuravit .. se illum (Pomponium) statim interfecturum; O III, 112. f. III. alqd; R I, 7.
2. de und acc. c. inf.: de Africano ... vel iurare possum non illum iracundia tum inflammatum fuisse; T IV, 50.
III. alqd: * salvam esse consulatu abiens in contione populo Romano idem iurante iuravissem || iurassem ||; R I, 7. quod .. ita iuratum est, ut mens conciperet fieri oportere; O III, 107. non .. falsum iurare periurare est, sed, quod EX ANIMI TUI SENTENTIA iuraris, ... id non facere periurium est; O III, 108.
falsum: f. alqd; O III, 108.

ius, Brühe, Suppe: negavit (Dionysius) se iure illo nigro, quod cenae caput erat, delectatum; T V, 98.

ius, Recht, Gericht: I. absolut: 1. Subject: adversatur: in urbe mundove communi non adversatur ius, quo minus ..; F III, 67.
confirmat: eum .. morem ius pontificale confirmat; L II, 57.
consequuntur: haec iura pontificum auctoritate consecuta sunt, ut ..; || [haec ... ut] ||; L II, 48.
debet: f. est; R I, 49. O III, 69.
est: quo modo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic homini nihil iuris esse cum bestiis; F III, 67. ius .., quod ita dici appellarique possit, id esse natura; F III, 71. quod (ius hominum) situm est in generis humani

societate; T I, 64. cum quibus (dis) quid potest nobis esse iuris? N I, 116. fuit .. hoc in amicitia quasi quoddam ius inter illos, ut ..; R I, 18. cum lex sit civilis societatis vinculum, ius autem legis aequale; R I, 49. iura certe paria debent esse eorum inter se, qui sunt cives in eadem re publica; R I, 49. ut sit aliquod etiam populi ius, ... tamen ..; R II, 43. ius .., de quo quaerimus, civile est aliquod, naturale nullum; nam si esset, ut calida et frigida ..; R III, 13. ut hic iuris noster interpres alia nunc Manilius iura dicat esse de mulierum legatis et hereditatibus, alia solitus sit adulescens dicere; R III, 17. quid .. est tantum, quantum ius civitatis? L I, 14. id .. (ius civile) in cognitione || incogniti de. al. || tenue est, in usu necessarium; L I, 14. hoc in omni hac disputatione sic intellegi volo, *ius* quod dicam, natura ‖ naturam ‖ esse; L I, 33. nisi separatim hoc ipsum, natura esse ius, disputarint; L I, 36. est .. unum ius, quo ‖ quoi ‖ devincta est hominum societas; L I, 42. »deorum Manium iura sancta sunto«; L II, 22. maximum .. et praestantissimum in re publica ius est augurum cum auctoritate || quoniam auctoritati est ‖ coniunctum; L II, 31. id .. (ius) quantulum est! L II, 47. quae .. in porca contracta iura sint; L II, 55. »cum populo patribusque agendi ius esto consuli, praetori, magistro populi equitumque«; L III, 10. »tribunis ... ius esto cum patribus agendi«; L III, 10. sequitur, quibus ius sit cum populo agendi aut cum senatu; L III, 40. multa .. sunt civibus ... communia, ... leges, iura, iudicia, suffragia; O I, 53. hi sibi nihil iuris, nullam societatem communis utilitatis causa statuunt esse cum civibus; O III, 28. maiores aliud ius gentium, aliud ius civile esse voluerunt; quod civile, non idem continuo gentium, quod autem gentium, idem civile esse debet; O III, 69. haec sunt quasi controversa iura Stoicorum; O III, 91. adversus quem (hostem) et totum ius fetiale et multa sunt iura communia; O III, 108. s. IV, 1. memoria.

habet: nihil habet .. naturale ius; R III, 18.

intercedit: ut ei (homini) cum genere humano quasi civile ius intercederet; F III, 67.

latent: in quibus ne nostri quidem populi latebunt, quae vocantur, iura civilia; L I, 17.

oritur: ex iis || his || .., quae dixisti, † Attico videtur mihi quidem certe ex natura ortum esse ius; L I, 35.

permanet: Athenis ... permansit hoc ius || corpus || terra humandi; L II, 63.

potest: s. est; F III, 71. N I, 116.

valet: in quo (bello) et suscipiendo et gerendo et deponendo ius ut plurimum valeret et fides; L II, 34.

videtur: non ius .. illud solum superbius populo et violentius videri necesse erat; L III, 17. s. oritur.

vindicat: nec vero in praediis solum ius civile ductum a natura malitiam fraudemque vindicat; O III, 71.

ohne Verb: unde ius aut gentium aut hoc ipsum civile quod dicitur? R I, 2. ex quo illud „summum ius summa iniuria“ factum est iam tritum sermone proverbium; O I, 33.

2. **Prädicat:** sum: cum .. illam (sacerdotem) ad sollemne ... sacrificium curru vehi ius esset; T I, 113. ius esset latrocinari, ius adulterare, ius testamenta falsa supponere; L I, 43. non esse ius in loco publico fieri sepulchrum; L II, 58. »quod .. is, qui bellum geret, imperassit, ius ratumque esto;« L III, 6. negat .. ius esse, qui miles non sit, cum hoste pugnare; O I, 37. ius .. semper est quaesitum aequabile; neque enim aliter esset ius; O II, 42. quod pertineat ad usum, ... alteri deripere ius non est; O III, 42. quibus (animantibus) ius esset doceri; Ti 31.

ohne Verb: eas (denicales) in eos dies conferre ius ‖ est ‖, ut nec ‖ ut ‖ ipsius neque publicae feriae sint; L II, 55.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accommodo: gaudeo nostra iura ad naturam accommodari; L II, 62.

amitto: [quia priore (militiae sacramento) amisso iure cum hostibus pugnare non poterat]; O I, 36.

amo: omnes viri boni ipsam aequitatem et ius ipsum amant; L I, 48.

aperio: tu sacrorum iura, tu sacerdotum ... aperuisti; A I, 9.

appello: s. I, 1. est; F III, 71.

appeto: s. 5. appeto ad.

ascisco: ut plusculum sibi iuris populus adscisceret liberatus a regibus; R II, 57.

attingo: nostra iura attingam; L III, 13.

cognosco: si noster hic rector studuerit sane iuri et legibus cognoscendis; R V, 5. qui ius civile cognosset. totumne? L II, 47.

colo: s. **colo,** II. ius (3 St.) B. I, S. 447, a.

communico: sequitur .. ad participandum alium alio communicandumque inter omnes ius nos natura esse factos; L I, 33.

complector: gleba vocatur ac tum denique multa religiosa iura conplectitur; L II, 57.

compono: tum haec tractanda, quae conposita sunt et discripta || descr. ‖ iura et iussa populorum; L I, 17.

concludo: nobis ita conplectenda in hac disputatione tota causa est universi iuris ac legum, ut hoc civile, quod dicimus, in parvum quendam et angustum locum concludatur; L I, 17.

confirmo: si natura confirmatura ius non erit, *virtutes omnes* tollentur; L I, 43.

coniungo: quod (ius) cum religione coniunctum est; L II, 47. s. I, 1. est; L II, 31.

consequor: id (ius) si ab uno iusto et bono viro consequebantur, erant eo contenti; O II, 42.

conservo: s. **conservo,** II. ius (3 St.) B. I, S. 102, b. — constituo: s. **constituo,** III. ius (7 St.) B. I, S. 513, b.

contemno: neque umquam mihi visus es ita te ad dicendum dedisse, ut ius civile contemneres; L I, 13.

converto: * ius natura converteret; Ti 29.

definio: ne ... ignoremus .. vim rationis || sermonis || eius, qua || quo, quom || iura nobis definienda sint; L II, 8.

describo: s. compono. discribo; R I, 2.

desero: quod qui recusarent, quamvis honeste id facerent, ius tamen amicitiae deserere arguerentur || † arguerentur || ; Lae 35.

dico: s. I, 1. ohne Verb; R I, 2. **dico,** III. ius (5 St.) B. I, S. 695, a.

diiudico: nec solum ius et iniuria natura diiudicatur, sed omnino omnia honesta et turpia; L I, 44.

discribo: a quibus civitatibus iura discripta || descr. || sunt; R I, 2. se ... debere ... servare leges, iura discribere; O I, 124. s. compono.

do: si lex (data est), ius quoque; et omnibus ratio; ius igitur datum est omnibus; L I, 33. quid religiosius (est) quam cum populo, cum plebe agendi ius aut dare aut non dare? L II, 31. »qui coeret, populus creato eique ius coerandi dato;« L III, 10.

duco: s. I, 1. vindicat.

exerceo: hoc (ius) civile, quod vocant, eatenus exercuerunt, quoad populo || populum, al. || praestare voluerunt; L I, 14.

expeto: et ius et omne honestum sua sponte

esse expetendum; L I, 48. per se .. ius est expetendum et colendum; quodsi ius, etiam iustitia; L I, 48.
facio: quor ius ex iniuria lex facere possit? L I, 44.
fallo: »fide sacratae ius perpetuo (Ulixes) falleret;« O III, 98.
habeo: habeo ius pontificium; L II, 52. »militiae summum ius habento«; L III, 8. qui .. haberent ius suum disputandi de officio; O I, 6.
impertio: si aut nihil iuris impertias aut parum; R IV, 8.
interpretor: qui (viri) id (ius civile) interpretari populo et responsitare soliti sint; L I, 14.
invenio: quod (ius) per se iustissime inventum sanxit fetiali religione; R II, 31.
mando: qui cum cetera litteris mandarent, alii ius civile, alii orationes suas, alii monumenta maiorum; T IV, 5.
migro: qui id (ius) conservaret, eum iustum, qui migraret, iniustum fore; F III, 67. ne communia iura migrare videatur; D I, 8.
minuo: hoc ... minuit consulare ius, quod exstitit, ipse qui eo non teneretur; L III, 16.
neglego: sociorum nominisque Latini iura neglexit ac foedera; R III, 41.
participo: f. communico.
partior: »minores magistratus partiti iuris ploeres ‖ plures ‖ im ploera sunto;« L III, 6.
perverto: qui (C. Caesar) omnia iura divina et humana pervertit; O I, 26.
peto: quod ius privati petere solebant a regibus; R V, 3.
polluo: omnia tum ‖ hominibus, cum ‖ perditorum civium scelere discessu meo religionum iura polluta sunt; L II, 42.
pono: quo facilius ius in natura esse positum intellegi possit; L I, 34.
praefero: cum (T. Torquatus) ipsi naturae patrioque amori praetulerit ius maiestatis atque imperii; F I, 23.
praescribo: a quibus iura civibus praescribebantur; C 27.
propono: cum ex altera parte proposita haec sint, ex altera ius amicitiae; Lae 63.
quaero: f. I, 2. sum; O II, 42.
reddo: ut ... civibus libertatem et iura redderet; T V, 62.
relinquo: quid iuris bonis viris Ti. Gracchi tribunatus reliquit? L III, 20.
repeto: quom scias, a quo sit capite (ius) repetendum; L II, 46.
respondeo: si te ad ius respondendum dedisses; L I, 12. plures .. deorum omnium, singuli singulorum sacerdotes ... respondendi iuris ... facultatem adferunt; L II, 29.
responsito: f. interpretor.
retineo: retinetur .. ad magnas utilitates rei publicae mos, religio, disciplina, ius augurium ‖ augurum ‖, collegii auctoritas; D II, 70. existimo .. ius augurum ‖ augurium ‖, etsi divinationis opinione principio constitutum sit, tamen postea rei publicae causa conservatum ac retentum; D II, 75. si (senectus) ius suum retinet; C 38.
sancio: * sanxisset iura nobis, et omnes isdem et iidem non alias aliis uterentur; R III, 18. f. invenio.
seiungo: qui iam licet nobis a natura leges et iura seiungere? L I, 35.
servo: [est .. ius etiam bellicum fidesque iuris iurandi saepe cum hoste servanda]; O III, 107.
teneo: ut ius suum et libertatem tenerent; T II, 65. poëta ius suum tenuit et dixit audacius; T III, 20. an vos Tusci ac barbari auspiciorum populi Romani ius tenetis? N II, 11. si .. ius suum populi teneant, negant quicquam esse praestantius, liberius, beatius; R I, 48. ut non difficile sit, ... quaecumque nova causa consultatiove acciderit, eius tenere ius; L II, 46. »oenus ne amplius sex menses, si senatus creverit, idem iuris, quod duo consules, teneto«; L III, 9. non .., ubi quisque erit, eius loci ius tenebit, si ..; P 32.
tollo: f. IV, 1. scientia; L II, 52.
tracto: ego ... tractabo, quoad potero, eius ipsius generis ius civile nostrum; L II, 46. ius augurium ‖ augurum ‖, pontificium, civile tracto; C 38. f. compono.
trado: qui aliter ius civile tradunt; L I, 18.
tribuo: qui (maiores) mortuis tam religiosa iura tribuerunt; Lae 13.
tueor: (lex) tuetur ius sepulchrorum; L II, 61.
violo: qui ... inpulsu .. libidinum voluptatibus oboedientium deorum et hominum iura violaverunt; R VI, 29. »poena violati iuris esto;« L II, 22. violabit ius humanae societatis; O I, 21. »si violandum est ius, regnandi gratia violandum est;« O III, 82.
voco: f. exerceo. I, 1. latent.
urgueo: ius Crassus urguebat, ... aequitatem Antonius; O III, 67.

2. **Genetiv:** sum: f. 1. partior.

3. **Dativ:** studeo: a primo tempore aetatis iuri studere te memini; L I, 13.

4. **Ablativ:** prohibeo: ita nec prohibebatur quisquam iure suffragii, et ..; R II, 40.
sum: ut ... uxores eodem iure sint, quo viri; R I, 67. nec eum esse deceptum, qui, id, quod emerat, quo iure esset, teneret; O III, 67.
utor: f. 1. sancio.

5. **mit Präpositionen:** accedo ex: quid huc accessit ex iure civili? L II, 53.
appeto ad: quid sit, quod ad ius pontificium civile appetatis; L II, 52.
applico ad: se alii ad philosophiam, alii ad ius civile, alii ad eloquentiam applicant; O I, 115.
caveo in: non .. id quaerimus hoc sermone, ... quem ad modum caveamus in iure; L I, 17. in iure cavere ... vehementer et ad opes augendas pertinet et ad gratiam; O II, 65.
cedo de: multa multis de suo iure cedentem; O II, 64.
cogito de: nos .. de iure naturae cogitare per nos atque dicere debemus, de iure populi Romani quae relicta sunt et tradita; L III, 49.
conscribo de: quin ... conscribis de iure civili subtilius quam ceteri? L I, 13.
decedo de: est .. non modo liberale paulum non numquam de suo iure decedere, sed interdum etiam fructuosum; O II, 64.
dico de: de iure populi Romani ... dicendum nihil putas? L III, 48. f. cogito de.
disputo de: faciendum tibi est, ut ... de potestatum iure disputes; L III, 48.
dissero de: tu paulo ante de lege et de iure disserens; L II, 2.
erudio ad: haec (philosophia) nos primum ad illorum (deorum) cultum, deinde ad ius hominum ... erudivit; T I, 64.
excello in: student ... excellere, ut Q. Mucius P. f. in iure civili, Pauli filius Africanus in re militari; O I, 116.
exspecto de: quae expectabam a te de iure civili; L I, 28.
intellego ex: id ... e pontificio iure et e caerimoniis sepulcrorum intellegi licet; T I, 27.
nascor ex: ex quo (iure civili) haec omnis est nata oratio; L I, 34.

pertineo ad: quod (eae res) et ad pontificium ius et ad civile pertinent; L II, 46.
pono in: illud .. ipsum, quod in iure positum est, habet consul. ut ..; L III, 16.
quaero a: quin ... defensionem .. facinoris a naturae iure aliquo quaereret; L I, 40. — de: si de iure quaerimus; L II, 31. ſ. I, 1. est; R III, 13.
relinquo de: ſ. cogito de.
removeo a: quo capite iubentur sumptum || sumptus || et luctum removere a deorum Manium iure; L II, 62.
resto de: nunc de sacris perpetuis et de Manium iure restat; L II, 45.
saucio de: de iure .. praediorum sanctum apud nos est iure civili, ut ..; O III, 65.
scio de: quid scire Etrusci haruspices ... de pomerii iure potuerunt? D II, 75.
seiungo a: qui primus utilitatem a iure seiunxisset; L II, 33.
sentio de: de iure civili quid sentias; L I, 14.
sequor de: sequitur de iure belli; L II, 34.
specto ad: ea non tam ad religionem spectant quam ad ius sepulchrorum; L II, 58.
sum ex: hoc .. nihil ad pontificium ius et || sed || e medio est iure civili, ut ..; L II, 53. — in: video, quae sint in pontificio iure; L II, 58. quae (res) sunt in iure societatis humanae; O I, 60.
trado de: ſ. cogito de.
traduco a: si consuetudo ac licentia ... imperium .. nostrum ad vim a iure traduxerit; R III, 41.
venio ad: tum ad ius civile veniam; L I, 34.
voco in: a parvis ... didicimus „SI IN IUS VOCAT" atque || atque alia || eius modi „leges" alias nominare; L II, 9.

III. **nach Adjectiven**: 1. **Genetiv**: consultus: ſ. **consultus** (5 St.) B. I, S. 522, a.
expers: in regnis nimis expertes sunt ceteri communis iuris et consilii; R I, 43. nec .. eos ... universi iuris fuisse expertis existimo; L I, 14.
imperitus: ſ. peritus; R V, 5.
peritus: noster hic rector, ... summi iuris peritissimus, sine quo iustus esse nemo potest, civilis non inperitus; R V, 5. Scaevolae .., pontifices ambo et eidem iuris peritissimi; L II. 47. quod iidem iuris civilis estis peritissimi; L II, 52. qui (Brutus) iuris civilis in primis peritus fuit; O II, 50. cum .. omnes non possint, ne multi quidem, .. iuris periti esse; O II, 67.

2. **Dativ**: contrarius: nihil (est) tam contrarium iuri ac || et || legibus, quam ..; L III, 42.

3. **mit Präpositionen**: aptus ad: nihil .. tam aptum est ad ius condicionemque naturae ... quam imperium; L III, 3.
prudens in: Acilius (sapiens appellabatur), quia prudens esse in iure civili putabatur; Lae 6.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: alqd: ſ. I, I. est; F III, 67. N I, 116. O III, 28. II, 1. ascisco. impertio. relinquo. teneo; L III, 9.
aequabilitas: aequabilitas quidem iuris ... neque servari potest ..., eaque, quae appellatur aequabilitas, iniquissima est; R I, 53. in liberis .. populis et in iuris aequabilitate; O I, 88.
aequitas: ut iuris et iudiciorum aequitate suum quisque teneat; O II, 85.
causa: ſ. II, 1. concludo.
cognitio: quod optime constituti iuris civilis summo semper in honore fuit cognitio atque interpretatio; O II, 65.
communio: qui (sibi) .. cum omni hominum genere nullam iuris communionem ... velit; R II, 48. inter quos .. est communio legis, inter eos communio iuris est; L I, 23.
compensatio: nisi aequabilis haec in civitate conpensatio sit et iuris et officii et muneris; R II, 57.
compositio: tota .. huius iuris conpositio pontificalis magnam religionem caerimoniamque declarat; L II, 55.
condicio: unam omnium animantium condicionem iuris esse denuntiant; R III, 19.
consensus: populus (est) ... coetus multitudinis iuris consensu et utilitatis communione sociatus; R I, 39. quia .. mihi populus non est, ... nisi qui consensu iuris continetur; R III, 45.
controversia: quicquid quaeritur, id habet ... facti aut iuris aut nominis controversiam; F IV, 6.
custos: »is (praetor) iuris civilis custos esto;« L III, 8.
disceptator: »iuris disceptator, qui privata iudicet iudicarive iubeat, praetor esto«; L III, 8. »quicumque erit iuris disceptator;« L III, 9.
disciplina: neque a duodecim tabulis, ... sed penitus ex intima philosophia hauriendam iuris disciplinam putas; L I, 17.
discriptio: ex quo leges moresque constituti, tum iuris aequa discriptio; O II, 15.
effigies: nos veri iuris germanaeque iustitiae solidam ... effigiem nullam tenemus; O III, 69.
exordium: a lege ducendum est iuris exordium; L I, 19.
fons: his .. explicatis fons legum et iuris inveniri potest; L I, 16. quoniam iuris natura fons sit; O III, 72.
fundamentum: quod fundamentum iuris est; L I, 43.
genera: genera .. si velim iuris, institutorum, morum consuetudinumque describere; R III, 17.
ignoratio: potius ignoratio iuris litigiosa est quam scientia; L I, 18. plerosque in magistratibus ignoratione iuris sui tantum sapere, quantum apparitores velint; L III, 48.
interpres: ſ. I, 1. est; R III, 17.
interpretatio: in qua (explanatione aequitatis) iuris erat interpretatio; R V, 3. ne ... ad illam causarum operam ... adiungatur haec iuris interpretatio; L I, 12. existunt ... iniuriae ... nimis callida, sed malitiosa || [sed malitiosa] || iuris interpretatione; O I, 33. ſ. cognitio.
inventor: Lycurgus, .. ille legum optumarum et aequissumi iuris inventor; R III, 16.
mater: illa .. diuturna pax Numae mater huic urbi iuris et religionis fuit; R V, 3.
memoria: cum ... esset iuris et aequitatis, quae vincla sunt civitatis, repetita memoria; P 28.
natura: natura .. iuris explicanda nobis est eaque ab hominis repetenda natura; L I, 17.
ortus: visne .. ipsius iuris ortum a fonte repetamus? L I, 20.
pars: locus ut ipse notus sit, ex quo ducatur quaeque pars iuris; L II, 46.
patria: ita (Cato) ... habuit alteram loci patriam, alteram iuris; L II, 5.
principia: nunc iuris principia videamus; L I, 18. quam tu longe iuris principia repetis! L I, 28.
ratio: quoniam .. eadem est ratio iuris in utroque; R III, 24.
regula: ea (lex est) iuris atque iniuriae regula; L I, 19.
scientia: civilis .. iuris scientia pontificium quodam modo tollitis; L II, 52. P. Rutili || Rutilii || adulescentiam ad opinionem et innocentiae et iuris scientiae P. Muci || Mucii || commendavit domus; O II, 47. quanta notitia antiquitatis, scientia iuris augurii! C 12. nec .. scientia iuris

maioribus suis Q. Aelius Tubero defuit, doctrina etiam superfuit; fr III, 2. ſ. ignoratio; L I, 18.
societas: haec (eloquendi vis) nos iuris, legum, urbium societate devinxit; N II, 148. quid est .. civitas nisi iuris societas? R I, 49. omnes inter se naturali quadam indulgentia ..., tum etiam societate iuris contineri; L I, 35.
stirps: repetam stirpem iuris a natura; L I, 20.
studium: quid de P. Licini Crassi et pontificii et civilis iuris studio loquar? C 50.
temperatio: ut ... possit ex temperatione iuris ... teneri ille moderatus ... civitatis status; L III, 28.
verba: praeclare .. iam nunc a te verba usurpantur civilis iuris et legum; L I, 56.
vinculum: cum ... neque esset unum vinculum iuris; R III, 43. ſ. I, 1. est; F III, 67.
2. **Ablativ:** alqs: »equitatum .. qui regat, habeto pari iure cum eo, quicumque ..;« L III, 9.
3. **mit Präpositionen:** contentio de: plebes de suo iure periculosas contentiones nullas facit; L III, 24.
libelli de: quid hortaris? ut libellos conficiam de stillicidiorum ac de parietum iure? L I, 14.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** accidere: cui (sapienti) iure id accidere non possit; T V, 107.
adripere: arripere .. mihi videmini quasi vestro iure rem nullo modo probabilem; N I, 77.
caedi: eius (Ti. Gracchi) filii ... mortui numerum optinent iure caesorum; O II, 43.
comprehendere: qui ... universas provincias regionesque uno calamitatis iure comprehenderet; O II, 27. huius modi reticentiae iure civili || omnes || comprehendi non possunt; O III, 67.
consciscere: ſ. damnari.
constitui: quae (oratio) sit anteponenda bene constitutae civitati publico iure et moribus; R I, 3. natura, id est iure gentium, ... constitutum est; O III, 23. quatenus iure civili constitutum sit; O III, 51.
contingere: quod non possit nisi honestae vitae iure contingere; F III, 28.
damnari: iure .. alter (consul) populi iudicio damnatus est, alter mortem sibi ipse conscivit; D II, 71.
defendere: ut, quodcumque maxime probabile occurrat, id nostro iure liceat defendere; O III, 20.
devinciri: ſ. 1, 1. est; L I, 42.
deus: ut .. iure civili, qui est matre libera, liber est, item iure naturae, qui dea matre est, deus sit necesse est; N III, 45.
dici: qui (Socrates) parens philosophiae iure dici potest; F II, 1. ut ob ea, quae tanta sint, beatus dici iure possit; F III, 28.
discere: docebo meliora me didicisse de colendis dis inmortalibus iure pontificio et more maiorum ... quam rationibus Stoicorum; N III, 43.
discribi: quae discripta sunt legibus et iure civili; O I, 51.
evenire: quis .. potest ... non ... extimescere, ne id (adversum) iure evenerit? A II, 121.
exsulare: iure exulantem consolari non oportet; T V, 107.
fieri: quae (mancipia) sunt dominorum facta nexo aut aliquo iure civili; P 35.
gloriari: quod non possit sine honestate contingere, ut iure quisquam glorietur; F IV, 50. illi ... non dabunt fortasse vitam beatam habere, in quo possit iure gloriari; F IV, 51.
gravis: iure igitur gravis, cuius de laudibus omnium esset fama consentiens; C 61.
idem: iure .. erat semper idem voltus; T III, 31.
indici: constituit .. ius, quo bella indicerentur; R II, 31.
inrideri: quis non iure optimo irrideatur? F IV, 31. totum omnino fatum etiam Atellanio versu iure mihi esse inrisum videtur; D II, 25.
iocari: Pomponius ... noster iocari videtur, et fortasse suo iure; F V, 4.
iudicari: ut nimis adflicti molestia, sic nimis elati laetitia iure iudicantur leves; T IV, 66.
laudari: ut ... per se ipsum possit iure laudari; F II, 45. quod possit ipsum propter se iure laudari; F II, 50. quod .. eius (P. Decii) factum nisi esset iure laudatum; F II, 61. cui contingit ut iure laudetur; F III, 28. ex hoc et illa iure laudantur: »ego cum genui ..;« T III, 28. propter virtutem .. iure laudamur; N III, 87. id iure laudabitur; O I, 19. quamvis .. Themistocles iure laudetur; O I, 75. tales .. nos esse putamus, ut iure laudemur; O I, 91. etiam (mercatura) ... videtur iure optimo posse laudari; O I, 151. Aratus Sicyonius iure laudatur; O II, 81.
liber: ſ. deus.
liberari: quae .. (promissa) pleraque iure praetorio liberantur, non nulla legibus; O I, 32.
lugere: quid ego nunc lugeam vitam hominum? vere et iure possum; T I, 83.
miser: ut ... (bonus vir) postremo iure etiam optimo omnibus miserrimus esse videatur; R III, 27.
obtineri: quod (regnum) a Tantalo et Pelope proditum iure optinebatur; O III, 84.
odisse: illam (filiam) .. oderas, et iure fortasse; T III, 26.
ornare: tu .. istam (artem) ne reliqueris, quam semper ornasti, et quidem iure; T I, 112.
parere: vobis .. iure et lege volentes pareant; Ti 41.
perscribi: belli .. aequitas sanctissime fetiali populi Romani iure perscripta est; O I, 36.
petere: iure .. gravissimi philosophi initium summi boni a natura petiverunt et ... putaverunt ..; F V, 33.
plecti: iure .. plectimur; O II, 28.
postulare: isto .. modo nutrices et paedagogi iure vetustatis plurimum benivolentiae postulabunt; Lae 74.
praetermitti: (voluptas) iure praetermissa est; F V, 45.
probare: multis se probavit. et quidem iure fortasse; F II, 81.
putare: ſ. petere.
redhiberi: quae (vitia) nisi dixeris, redhibeatur mancipium iure civili; O III, 91.
regius: uti consules potestatem haberent tempore dumtaxat annuam, genere ipso ac iure regiam; R II, 56.
reprehendere: quis ... eum iure reprehenderit, qui ..? F I, 32. iure reprehenderer; F III, 6. id .. quo magis quidam ita faciunt, ut iure etiam reprehendantur; F V, 31.
respondere: quibus natura iure responderit non esse verum ..; F IV, 47. pro hoc .., qui minor est natu, meo iure respondeo; Lae 32.
retinere: aequitate constituenda summos cum infimis pari iure retinebat; O II, 41.
rideri: ne ... Graeca verba inculcantes iure optimo rideamur; O I, 111.
rogari: leges non iure rogatas || legem, si ... rogata est || tollere; L II, 31.
sanciri: hoc quamquam video ... neque aut lege sanciri aut iure civili, tamen naturae lege sanctum est; O III, 69, ſ. II, 5. sancio de.
sociari: nihil est .. illi principi deo ... acceptius quam concilia coetusque hominum iure sociati; R VI, 13.

sumere: quid opus erat te gradatim istuc pervenire? sumpsisses tuo iure; N I, 89.
tenere: quo iure societas civium teneri potest, cum par non sit condicio civium? R I, 49. quod eorum posteri iure tenuerunt; L II, 58. f. II, 1. minuo.
vinci: ut neque disceptatione vinci se nec ullo publico ac legitimo iure patiantur; O I, 64.
vindicare: cui soli vere liceat omnia non Quiritium, sed sapientium iure pro suis vindicare: R I, 27. videor id meo iure quodam modo vindicare; O I, 2.
vivere: soli .. (di, homines) ratione utentes iure ac lege vivunt; N II, 154. privatum .. oportet aequo et pari cum civibus iure vivere; O I, 124.
elliptisch: sed iure Mucius; F I, 10. sic pontificio iure sanctitudo sepulturae; R IV, 8.
2. Präpositionen: ad: f. II, 5. sum ex.
de: quid .. ad pontificem de iure parietum aut aquarum aut ullo omnino nisi eo, quod ..? L II, 47.
in: ut comitiorum vel in iudiciis populi vel in iure legum vel in creandis magistratibus principes civitatis essent interpretes; D II, 74. ut ... in geometria Sex. Pompeium ipsi cognovimus, multos in dialecticis, plures in iure civili; O I, 19.
pro: satisne vobis videor pro meo iure in vestris auribus commentatus? F V, 75.
sine: f. III, 1. peritus; R V, 5.

ius iurandum, Eid, Schwur: I, 1. debet: f. est; O III, 107.
est: est .. ius iurandum adfirmatio religiosa; O III, 104. cum hoc (pirata) nec fides debet nec ius iurandum esse commune; O III, 107.
pertinet: (ius iurandum) non ad iram deorum, ... sed ad iustitiam et ad fidem pertinet; O III, 104.
valet: tantum temporibus illis ius iurandum valebat; O III, 112.
2. Ausruf: praeclare Ennius: »o Fides alma apta pinnis et ius iurandum Iovis!« O III, 104.
II, 1. adigo: si adigam ius iurandum sapientem, ... iuratorum putas? A II, 116.
conservo: f. **conservo,** II. ius iurandum (3 St.) B. I, S. 502, b.
do: nisi (Pomponius) ius iurandum sibi dedisset se patrem missum esse facturum; O III, 112.
violo: qui ius .. iurandum violat, is Fidem violat; O III, 104.
2. libero: reditu .. in castra liberatum se esse iure iurando interpretabatur; O III, 113. qui in castra revertissent eadem fraude, ut iure iurando liberarentur; O III, 115.
solvo: [egressus e castris iure iurando se solutum putabat]; O I, 40.
3. existimo de: quid de religione, pietate, sanctitate, caerimoniis, fide, iure iurando ... existimandum sit; N I, 14.
facio contra: neque contra ius iurandum ac fidem amici causa vir bonus faciet; O III, 43.
indico de: qui (censores) nulla de re diligentius quam de iure iurando iudicabant; O III, 111.
sum contra: quod contra fidem, contra ius iurandum ... esset; Lae 39. — in: quid est ... in iure iurando? O III, 102. vgl. IV, 2.
valeo contra: haec .. ratio non magis contra Reguli quam contra omne ius iurandum valet; O III, 104.
III. fides: »cuius ipse princeps iuris iurandi fuit, ... solus neglexit fidem«; O III, 98. [est .. ius etiam bellicum fidesque iuris iurandi saepe cum hoste servanda]; O III, 107.
fraus: [qui iuris iurandi fraude culpam invenerat]; O I, 40.
princeps: f. fides; O III, 98.
IV, 1. astringi: [quos decem Hannibal Romam astrictos misit iure iurando se redituros esse]; O I, 40.
firmari: quom intellegat, quam multa firmentur iure iurando; L II, 16.
teneri: quam diu iure iurando hostium teneretur, non esse se senatorem; O III, 100.
abl. comp.: nullum .. vinculum ad astringendam fidem iure iurando maiores artius esse voluerunt; O III, 111.
2. in: in iure iurando non qui metus, sed quae vis sit, debet intellegi; O III, 104.

iussum, Befehl, Verordnung, Vorschrift: I. habent: et hoc et alia iussa ac vetita populorum vim habere ad recte facta vocandi et a peccatis avocandi; L II, 9.
sunt: »creatio magistratuum, iudicia populi, iussa vetita quom suffragio consciscentur, optumatibus nota, plebi libera sunto; L III, 10. huic (senatori) iussa tria sunt: ut adsit; ... ut loco dicat ...; ut modo; L III, 40.
ohne Verb: quom legis haec vis sit: || ,ut sit || scitum et iussum in omnis; L III, 44.
II, 1. compono, al.: tum haec tractanda, quae conposita sunt et discripta || descr. || iura et iussa populorum; L I, 17.
conscisco: f. I. sunt; L III, 10.
describo: qui perniciosa et iniusta populis iussa descripserint; L II, 11. f. compono.
2. obtempero: hominum vita iussis supremae legis obtemperat; L III, 3.
sum: quae || quod || si tanta potestas est stultorum sententiis atque iussis, ut ..; L I, 44.
III. constitui: quodsi populorum iussis, si principum decretis, si sententiis iudicum iura constituerentur; L I, 43.

iussus, Befehl, Geheiß, Verordnung, Beschluß: conici: (Theramenes) coniectus in carcerem triginta iussu tyrannorum; T I, 96.
dicere: quod ... multa .. comitate usus iussu Tarquinii se ius dicere probavisset; R II, 38.
exterminari: Protagoras ... Atheniensium iussu urbe atque agro est exterminatus; N I, 63.
fieri: eorum .. (haruspicum) iussu ex illa olea arcam esse factam; D II, 86.
interimere: cuius dictatoris iussu magister equitum C. Servilius Ahala Sp. Maelium ... occupatum interemit; C 56.
praedicare: si domini iussu ita praeco praedicet; O III, 55.
regnare: cum ... Servius ... regnare coepisset non iussu, sed voluntate atque concessu civium; R II, 38.
uti: ne insignibus quidem regiis Tullus nisi iussu populi est ausus uti; R II, 31.

iuste, gerecht, rechtmäßig: depono: si iuste depositum reddere in recte factis sit; F III, 59.
facio: quanto id in hominum consuetudine facilius fieri poterit || potuerit || et iustius? F I, 69. quod cum faciamus, prudenter facere dicimur, iuste non dicimur; R III, 16.
gero: »imperia, potestates, legationes ... duella iusta iuste gerunto«; L III, 9.
impero: nemini parere ... nisi ... utilitatis causa iuste et legitime imperanti; O I, 13.
invenio: quod (ius) per se iustissime inventum sanxit fetiali religione; R II, 31.
pareo: non eros nec dominos appellabant eos, quibus iuste paruerunt; R I, 64.

servio: nulla est tam stulta civitas, quae non iniuste imperare malit quam servire iuste; R III, 28.

vivo: clamat Epicurus ... non posse iucunde vivi, nisi sapienter, honeste iusteque vivatur, nec sapienter, honeste, iuste, nisi iucunde; F I, 57. non posse iucunde vivi, nisi honeste et sapienter et iuste viveretur; F II, 51. qui iuste *et* cum fide vixerint; T I, 98. negat (Epicurus) quemquam iucunde posse vivere, nisi idem honeste, sapienter iusteque vivat; T V, 26. quos (motus animi) qui ratione rexerit, iuste vixerit, qui autem iis se dediderit, iniuste; Ti 44.

ohne Verb: illo .. addito „iuste" fit recte factum; F III, 59. nisi (Epicurus) idem hoc ipsum „honeste, sapienter, iuste" ad voluptatem referret; T V, 26.

iustitia, Gerechtigkeit: I. **absolut:** 1. adfert: ne iustitiam quidem recte quis dixerit per se ipsam optabilem, sed quia iucunditatis vel plurimum afferat; F I, 53. f. impertit.

auget: f. IV, 1. vis.

conficit: illa tria ... omnia iustitia conficit, et benivolentiam, quod prodesse vult plurimis, et ob eandem causam fidem et admirationem, quod eas res spernit et neglegit, ad quas ..; O II, 38.

convalescit: || in || quibus facillime iustitia et fides convalescit; R II, 26.

delectat: quod eum (sapientem) sua sponte ac per se bonitas et iustitia delectet; R III, 26.

dicit: quae (iustitia) .. ita dicet dupliciter esse te iniustum, cum ..; T III, 36.

distribuit: quae (iustitia) suum cuique distribuit || tribuit ||; N III, 38.

efficit: quamquam omnis virtus nos ... allicit, ... tamen iustitia et liberalitas id maxime efficit; O I, 56.

eminet: iustitia foras spectat et proiecta tota est atque eminet; R III, 11.

est: nec iustitia nec amicitia esse omnino poterunt, nisi ipsae per se expetuntur || expetantur ||; F III, 70. quid .. interest inter unum et plures, si iustitia est in pluribus? R I, 61. in quibus adsentior sollicitam et periculosam iustitiam non esse sapientis; R III, 39. quae (iustitia, pietas) cum magna in parentibus et propinquis, tum in patria maxima est; R VI, 16. quodsi iustitia est obtemperatio scriptis legibus institutisque populorum; L I, 42. ita fit, ut nulla sit omnino iustitia, si neque natura est, ea || eaque || quae propter utilitatem constituitur, et || constituitur || utilitate illa convellitur; L I, 42. omnino iustitia nulla est; L I, 49. iis etiam, qui vendunt emunt, ... iustitia ad rem gerendam necessaria est; O II, 40. aliter iustitia non esset; O II, 42. fundamentum .. est perpetuae commendationis et famae iustitia; O II, 71. comitas, iustitia, liberalitas (multo magis est secundum naturam) quam voluptas, quam vita, quam divitiae; O III, 24. quae (iustitia) semper est utilis; O III, 96. f. ohne Verb; O I. 20. — II, 1. sequor.

expetit: vicissim .. iustitia, ut ipsa fundet se usu || se fundet [usu] || in ceteras virtutes, sic illas expetet; F V, 66. iustitia nihil expetit praemii, nihil pretii; L I, 48.

exsistit: unde et amicitia exsistebat et iustitia atque aequitas, eaeque et voluptatibus et multis vitae commodis anteponebantur; A I, 23.

firmat: f. IV, 1. vis.

fundit: f. expetit; F V, 66.

habet: cum ea (iustitia) sine prudentia satis habeat auctoritatis; O II, 34. intellegentiae iustitia coniuncta, quantum volet, habebit ad faciendam fidem virium; O II, 34.

iacet: iustitia vacillat vel iacet potius omnesque eae virtutes; O III, 118.

impertit: quae (iustitia) non modo numquam nocet cuiquam, sed contra semper *impertit* aliquid || aliquid adfert ||; F I, 50.

inest: iustitiam, aequitatem, bonitatem (in feris inesse) non dicimus; O I, 50.

neglegit: f. conficit. — nocet: f. impertit.

pertinet: iustitia ... quid pertinet ad deos? N III, 38.

pollet: harum .. duarum (rerum) ad fidem faciendam iustitia plus pollet; O II, 34.

potest: an coli iustitia poterit ab homine propter vim doloris enuntiante commissa? T II, 31. iustitia sine prudentia multum poterit || [iustitia ... poterit] ||; O II, 34. f. est; F III, 70. — II, 1. servo; F V, 66.

praecipit: iustitia .. praecipit parcere omnibus, consulere generi hominum; R III, 24.

prodest: f. conficit.

proficiscitur: nisi aequitas, fides, iustitia proficiscantur a natura; F II, 59.

restat: iustitia restat, ut de omni virtute sit dictum; F I, 50.

ruit: caritas, amicitia, iustitia, reliquae virtutes (ruunt); A II, 140.

sinit: ne iustitia quidem sinet te ista facere; T III, 36.

spectat: f. eminet. — spernit: f. conficit.

tranquillat: quod (iustitia) tranquillet animos; F I, 50.

tribuit: f. distribuit. — vacillat: f. iacet.

videtur: maxume iustitia ... mirifica quaedam multitudini videtur, nec iniuria; O II, 38.

vult: f. conficit. habet.

ohne Verb: unde iustitia, fides, aequitas? R I, 2. cuius (rationis) partes duae || sunt ||, iustitia ... et huic coniuncta benificentia; O I, 20.

2. sum: est .. pietas iustitia adversum deos; N I, 116.

II. **nach Verben:** 1. absolvo: temperantia, modestia, iustitia et omnis honestas perfecte absoluta est; F IV, 18.

adfero: magnitudinem animi (cognitio rerum caelestium affert) deorum opera et facta cernentibus, iustitiam etiam; F IV, 11.

antepono: f. I, 1. exsistit.

appello: quas (virtutes) appellamus voluntarias, ut prudentiam, temperantiam, fortitudinem, iustitiam; F V, 36.

ascisco: aut iustitiam aut amicitiam propter utilitates adscisci aut probari; F III, 70.

cerno: ut ... iustitia in suo cuique tribuendo (cernatur); F V, 67.

colo: f. **colo,** II. iustitiam (7 St.) B. I, S. 447, a.

complector: sapientia .. et animi magnitudinem complectitur et iustitiam; F III, 25. eo tris virtutes, fortitudinem, iustitiam, prudentiam frugalitas complexa est; T III, 17.

coniungo: cui (pietati) coniuncta iustitia est reliquaeque virtutes; N II, 153. f. I, 1. habet.

constituo: f. I, 1. est; L I, 42.

contineo: quando ... eas .. res ante constituimus, quibus iustitia contineretur; O I, 29.

convello: f. I, 1. est; L I, 42.

defendo: facile id .. fuit, iustitiam iustissimo viro defendere; Lae 25.

detraho: si (utilitas ista) boni viri nomen eripuerit, fidem iustitiamque detraxerit; O III, 82.

dico: iustitiam dico, temperantiam; F IV, 4. quae animi affectio ... iustitia dicitur; F V, 65. f. I, 1. adfert.

expeto: per se .. ius est expetendum et colendum; quodsi ius, etiam iustitia; sin ea || si

iustitia ‖, reliquae quoque virtutes per se colendae sunt; L I, 48. per se .. (iustitia) expetitur; L I, 48. societas .. hominum et aequalitas et iustitia per se *est* expetenda; L I, 49. ſ. I, 1. est; F III, 70.
fruor: mihi ... iustitiae fruendae causa videntur olim bene morati reges constituti; O II, 41.
fundo: ſ. I, 1. expetit; F V, 66.
labefacto: eaedem .. utilitates poterunt eas (iustitiam, amicitiam) labefactare atque pervertere; F III, 70.
laudo: laudari honestatem et iustitiam aliquando ab Epicuro; F II, 51. cur iustitia laudatur? F II, 52. quorum (decemvirum) non similiter fides ‖ est ‖ nec iustitia laudata; R II, 61.
perverto: ſ. labefacto.
praesto: illa .. praestare debebit, ... iustitiam, fidem, liberalitatem ..; O I, 121.
probo: ſ. ascisco.
procreo: hominum .. societas et communitas, ut vos dicitis, iustitiam procreavit; N III, 38.
proicio: ſ. I, 1. eminet.
prosequor: (vita beata) iustitiam, temperantiam in primisque fortitudinem ... prosecuta; T V, 80.
puto: ſ. sequor.
quaero: cum iustitiam quaeramus, rem multo omni auro cariorem; R III, 8.
retineo: omni .. ratione colenda et retinenda iustitia est; O II, 42.
sequor: an ... dicunt natura .. viros bonos eam iustitiam sequi, quae sit, non eam, quae putetur? R III, 18.
servo: servari .. iustitia nisi a forti viro, nisi a sapiente non potest; F V, 66. meminerimus .. etiam adversus infimos iustitiam esse servandam; O I, 41.
tollo: haud scio an ... una excellentissima virtus, iustitia, tollatur; N I, 4. qua (societate) sublata beneficentia, ... iustitia funditus tollitur; O III, 28.
2. adhaeresco: ita iustitiae honestatique (fortis civis) adhaerescet, ut ..; O I, 86.
adiungo: cui (iustitiae) sunt adiunctae pietas, bonitas, liberalitas, benignitas, comitas; F V, 65.
coniungo: ſ. I, 1. ohne Verb; O I, 20.
sum: nec iustitiae ullus esset nec bonitati locus; F III, 66. cui (iustitiae) minimum esse videtur in hac causa loci; T III, 36.
3. egeo: nec .. fortitudine egeremus ... nec iustitia; fr V, 50.
fruor: ſ. 1.
vaco: ea animi elatio ... si iustitia vacat; O I, 62. nihil .. honestum esse potest, quod iustitia vacat; O I, 62. nullum .. est tempus, quod iustita vacare debeat; O I, 64. ipsius animi (incommoda subire), quae vacent iustitia ‖ iniustitia ‖; O III, 28.
4. coniungo cum: si existimabimur adepti coniunctam cum iustitia prudentiam; O II, 33.
dico contra: si ea dixeris, quae contra iustitiam dici solent; R III, 8. — de: ea ... quam magnifice sunt dicta ... de iustitia, de temperantia ..! F IV, 6. de iustitia satis dictum; O I, 41. de qua (iustitia) multa iam dicta sunt; O I, 46. quid dicam de ... liberalitate in sorores, bonitate in suos, iustitia in omnes? Lae 11.
differo inter: est .., quod differat in hominum ratione habenda inter iustitiam et verecundiam; O I, 99.
discedo a: (Marius) a fide iustitiaque discessit; O III, 79.
disputo de: de iustitia ... disputatum est; O III, 96.
invito ad: invitat .. vera ratio bene sanos ad iustitiam, aequitatem, fidem; F I, 52.
indico de: sic de iustitia iudicandum est; F I, 50.
nascor ad: ad quam (iustitiam) nati esse videamur; F III, 70. nos ad iustitiam esse natos; L I, 28.
nomino ex: ex qua (iustitia) viri boni nominantur; O I, 20.
pertineo ad: (ius iurandum) non ad iram deorum, ... sed ad iustitiam et ad fidem pertinet; O III, 104.
refero ad: ad quam (iustitiam) haec referenda sunt omnia; O I, 42.
remigro ad: ei (Dionysio) ne integrum quidem erat, ut ad iustitiam remigraret; T V, 62.
removeo ab: scientia, quae est remota ab iustitia, calliditas potius quam sapientia est appellanda; O I, 63.
sum contra: quae videntur esse utilitates contra iustitiam simulatione prudentiae; O III, 95. — in: in qua (iustitia) virtutis est splendor maximus; O I, 20.
III. nach Adjectiven: 1. plenus: * plenam esse iustitiae; R II, 70.
proprius: haec ita iustitiae propria sunt, ut sint virtutum reliquarum communia; F V, 65. quae (aequitas) est iustitiae maxume propria; O I, 64.
2. alienus a: alienum esse a iustitia ... detrahere quid de aliquo, quod sibi assumat; F III, 70.
IV. nach Substantiven: 1. amor: istorum .. verborum amore, ... sapientiae, fortitudinis, iustitiae, temperantiae; F II, 51.
custodia: in quibus (animi partibus) ... inest ad humanam societatem iustitiae fida custodia; F II, 113.
effigies: nos veri iuris germanaeque iustitiae solidam et expressam effigiem nullam tenemus; O III, 69.
exemplum: [maximum .. exemplum est iustitiae in hostem a maioribus nostris constitutum]; O I, 40. nec ... ab hoc (Fabricio) iustitiae tamquam a sapiente petitur exemplum; O III, 16.
fundamentum: fundamentum .. est iustitiae fides; O I, 23. referri .. decet ad ea, quae posui principio, fundamenta iustitiae; O I, 31. id .. est iustitiae fundamentum; O I, 42.
genus: alterum [iustitiae genus] assequuntur, ... in alterum incidunt ‖ in altero delinquunt ‖; O I, 28.
interdictum: timentes hoc interdictum iustitiae ne quando existeret; R III, 25.
laus: quae sunt ex media laude iustitiae; O I, 63.
mater: iustitiae non natura nec voluntas, sed inbecillitas mater est; R III, 23.
merces: id .. iniustissimum ipsum est, iustitiae mercedem quaerere; L I, 49.
munus: iustitiae primum munus est, ut ne cui quis noceat ..., deinde ut ..; O I, 20.
oblivio: maxume .. adducuntur plerique, ut eos iustitiae capiat oblivio, cum ..; O I, 26.
officia: quibus rebus intellegitur studiis officiisque scientiae praeponenda esse officia iustitiae; O I, 155. qui .. adipisci veram gloriam volet, iustitiae fungatur officiis; O II, 43.
opinio: amor .. commovetur ... opinione ... iustitiae, fidei; O II, 32. etiam solitario homini ... opinio iustitiae necessaria est; O II, 39.
partes: iustitiae partes sunt non violare homines, verecundiae non offendere; O I, 99.
particula: ut ne illi quidem ... possint sine ulla particula iustitiae vivere; O II, 40.
patronus: qualis tum patronus iustitiae fuit (Laelius) contra accuratam orationem Phili! Lae 25.

semina: reperiebant esse in iis (animi bonis) iustitiae semina; F IV, 17.
simulatio: pro vera certaque iustitia simulationem nobis iustitiae traditis; F II, 71.
viae: non tam iustitiae quam litigandi tradunt vias; L I, 18.
vis: cuius (iustitiae) tanta vis est, ut ..; O II, 40. cum .. tanta vis iustitiae sit, ut ea etiam latronum opes firmet atque augeat, quantam eius vim inter leges et iudicia et in constituta re publica fore putamus? O II, 40.
2. vir: quorum alter optimus vir, aequissimus, summa iustitia, singulari fide; R III, 27.
3. libri de: alter .. de ipsa iustitia quattuor implevit sane grandis libros; R III, 12.
opinio de: quorum de iustitia magna esset opinio multitudinis; O II, 42.
V. **Umstand**: 1. comprobari: leges .. poena, non iustitia nostra comprobantur; R III, 18.
dari: vitam, honorem, decus sibi datum esse iustitia regis existimabant || existimant ||; R I, 64.
derivare: cum (sapiens) ... iustitia nihil in suam domum inde derivet; T V, 72.
fieri: noster hic populus ... iustitia an sapientia est e minimo omnium *maximus factus*? R III, 24.
gandere: cum homines ... aequitate iustitiaque gaudebunt; Lae 82.
ornari: ut quisque maxime virtutibus his lenioribus erit ornatus, modestia, temperantia, hac ipsa ... iustitia; O I, 46.
par: ut ... sint vi potius superiores quam iustitia pares; O I, 64.
praestans: quem (pontificem Scaevolam) unum nostrae civitatis et ingenio et iustitia praestantissimum audeo dicere; Lae 1.
regi: si Massilienses ... per delectos et principes cives summa iustitia reguntur; R I, 43. ut unius perpetua potestate et iustitia omnique sapientia regatur salus ... civium; R II, 43.
servari: qui ob eam (amicitiam) summa fide, constantia iustitiaque servatam maxumam gloriam ceperit; Lae 25.
2. pro: f. IV, 1. simulatio.
sine: ea .. (concordia) sine iustitia nullo pacto esse potest; R II, 69. sine summa iustitia rem publicam geri nullo modo posse; R II, 70. prudentia sine iustitia nihil valet ad faciendam fidem; O II, 34. sine iustitia nihil valebit prudentia; O II, 34. sine qua (iustitia) nihil potest esse laudabile; O II, 71.

iustus, recht, gerecht, rechtmäßig, gebührend, berechtigt, begründet, triftig: A. **bei Substantiven**: alqs: ut propemodum iustioribus utamur illis ... quam his; F I, 2. nec .., dum metuit, iustus est, et certe, si metuere destiterit, non erit; F II, 71. qui id (ius) conservaret, eum iustum, qui migraret, iniustum fore; F III, 67. Aristides ... nonne ob eam causam expulsus est patria, quod praeter modum iustus esset? T V, 105. ego non iustus, qui et consul rogavi et augur et auspicato? N II, 11. quod (Iuppiter) nos iustos, temperatos, sapientes efficiat; N III, 87. singulorum dominatus, si modo iusti sint, esse optimos; R I, 61. sine quo (summo iure) iustus esse nemo potest; R V, 5. reliqui iustiores; O I, 38. quod eos fuisse iustos accepimus; O I, 97. quasi possit quisquam, qui non idem prudens sit, iustus esse; O II, 35. nemo .. iustus esse potest, qui mortem, qui dolorem, qui exilium, qui egestatem timet; O II, 38. cum Fabricius [aut Aristides] iustus nominatur; O III, 16. is et infirmus est mollisque natura et ob eam ipsam causam in amicitia parum iustus; Lae 75.

alqd: quicquid aequum iustumque esset, id etiam honestum vicissimque, quicquid esset honestum, id iustum etiam atque aequum fore; F III, 71. essent iusta et iniusta eadem omnibus; R III, 13. existimare omnia iusta esse, quae sita || sancita || sint in populorum institutis aut legibus; L I, 42. hoc ipsum ita iustum est, quod recte fit, si est voluntarium; O I, 28. ea migrare interdum et non servare fit iustum; O I, 31. nihil est .. liberale, quod non idem iustum; O I, 43. [quicquid .. iustum sit, id etiam utile esse censent, itemque quod honestum, idem iustum]; O II, 10.
bellum: extra ulciscendi aut propulsandorum hostium causam bellum geri iustum nullum potest; R III, 35. nullum bellum iustum habetur nisi denuntiatum, nisi indictum, nisi repetitis rebus; R III, 35. nullum bellum esse iustum, nisi quod ..; O I, 36. f. duella.
causa: o magnam vim ingenii causamque iustam! F IV, 21. non iusta causa, cur Laomedonti tanta fieret iniuria; T I, 65. cum .. causam iustam deus ipse dederit; T I, 74. proinde quasi bonis et fortibus et magno animo praeditis ulla sit ad rem publicam adeundi causa iustior, quam ..; R I, 9. Masinissam .. regem, familiae nostrae iustis de causis amicissimum; R VI, 9. ego .. tibi istam iustam causam puto || esse ||, cur ..; L II, 4. heredum causa iustissima est; L II, 48. quas dixi paulo ante iustas causas esse bellorum; O I, 38. earum ... causarum quanta quamque sit iusta una quaeque, videamus; C 15. haec nimirum gignendi mundi causa iustissima; Ti 9.
comitia: praerogativam etiam maiores omen iustorum comitiorum esse voluerunt; D I, 103.
defectio: ut videamus, satisne ista sit iusta defectio; A I. 43.
dies: »praeter Idaeae matris famulos, eosque iustis diebus, ne quis stipem cogito«; L II, 22.
discidia: magna etiam discidia et plerumque iusta nasci; Lae 35.
dolor: quin ... iusti sui doloris causam aliquam fingeret; L I, 40.
dominus: quae (libertas) non in eo est, ut iusto utamur domino, sed ut nullo *; R II, 43. C. Caesaris pecuniarum translatio a iustis dominis ad alienos non debet liberalis videri; O I, 43.
duella: »imperia, potestates, legationes ... duella iusta iuste geranto«; L III, 9.
excusatio: ea vitia ... habent aliquid excusationis non illius quidem iustae, sed quae probari posse videatur; C 65.
facta: ut honestis consiliis iustisque factis, non fraude et malitia se intellegant ea ... consequi posse; O II, 10.
gratiae: rem publicam nostram iustissimas huic municipio gratias agere posse, quod ..; L II, 6.
homo: nos vero iustissimi homines; R III, 16. si iusti hominis et si boni est viri parere legibus; R III, 18. quod genus imperii primum ad homines iustissimos et sapientissimos deferebatur; L III, 4. quae maxime videntur digna esse iusto homine; O I, 31. iustis .. [et fidis] hominibus, id est bonis viris, ita fides habetur, ut ..; O II, 33. non aperti (hominis hoc genus est), non simplicis, non ingenui, non iusti; O III, 57. homo .. iustus ... nihil cuiquam, quod in se transferat, detrahet; O III, 75.
honores: f. laudationes.
hostis: cum iusto .. et legitimo hoste res gerebatur; O III, 108.
imperia: »iusta imperia sunto;« L III, 6.
laudationes: ex quo efficitur, ut nec laudationes iustae sint nec vituperationes nec honores nec supplicia; Fa 40.

leges: num idcirco eae leges iustae haberentur? L I, 42.
nuptiae: ad vitam .. usumque vivendi ea discripta || descr. || ratio est iustis nuptiis; R V, 7.
odium: eos ... iusto odio dignissimos ducimus, qui ..; F I, 33.
officium: si (maerens) se officio fungi putet iusto atque debito; T III, 76.
parens: ea ratio ... sic illi parti imperabit inferiori, ut iustus parens probis filiis; T II, 51.
philosophi: quod (philosophi) in veri investigatione versentur ..., propterea iustos esse; O I, 28.
poenae: (C. Blossius) poenas rei publicae graves iustasque persolvit; Lae 37.
populus: cum omnia per populum geruntur quamvis iustum atque moderatum; R I, 43.
potestas: eam .. potestatem ... quasi iustam et legitimam hereditatis loco (Dionysius) filio tradidit; N III, 84.
ratio: prudens, temperata, fortis, iusta ratio; F V, 58.
recusatio: poena .. violatae religionis iustam recusationem non habet; L II, 41.
religio: discriptio || descr. || .. sacerdotum nullum iustae religionis genus praetermittit; L II, 30.
reprehensio: (Sophocles) iusta reprehensione caruisset; O I, 144.
rex: si Cyrus ille Perses iustissimus fuit sapientissimusque rex; R I, 43. quo .. modo adsequi poterat Lacedaemo, ... ut bonis uteretur iustisque regibus? R I, 50. iustissimus (rex erat); R I, 58. * iusto .. rege cum est populus orbatus; R I, 64. si quando .. regi iusto vim populus attulit; R I, 65.
rogator: haruspices introducti responderunt non fuisse iustum comitiorum rogatorem; N II, 10. qui (haruspices) ... negaverunt iustum comitiorum rogatorem fuisse; D I, 33. (haruspices) non iustum rogatorem fuisse dixerunt; D II, 74.
supplicia: f. laudationes.
veneratio: habet .. venerationem iustam, quicquid excellit; N I, 45.
vir: Sex. Peducaeus, ... cum doctus, tum omnium vir optimus et iustissimus; F II, 58. nec vir bonus ac iustus haberi debet, qui ..; F II, 71. quos bonos viros, fortes, iustos, moderatos .. audivimus in re publica fuisse; F III, 11. nos cum te, M. Cato, studiosissimum philosophiae, iustissimum virum ... audiremus; F IV, 61. esse .. hoc boni viri et iusti; R III, 18. noster .. hic natura iustus vir ac bonus etiam conloquetur; L I, 41. id (ius) si ab uno iusto et bono viro consequebantur; O II, 42. facile id .. fuit, iustitiam iustissimo viro defendere; Lae 25.
vituperationes: f. laudationes.
voluntas: ut minus iustae amicorum voluntates adiuvandae sint; Lae 61.
uxor: e quibus (filiis) septemdecim iusta uxore natis; T I, 85.
B. **allein: a. masc.:** I. dolent: videas rebus iniustis iustos maxime dolere, inbellibus fortes; Lae 47.
sunt: ex quo illud efficitur, ne iustos quidem esse natura; R III, 18.
II. pateo: iis .. (animis) reditum in caelum patere, optimoque et iustissimo cuique expeditissimum; Lae 13
b. neutr.: I. sunt: iusta omnia decora sunt; O I, 94.
II, 1. conficio: † ad iusta confecta erant; L II, 63.
facio: nec .. eorum ante sepulchrum est, quam iusta facta et porcus caesus est || sit ||; L II, 57.
lego: in ipso nomine legis interpretando inesse vim et sententiam iusti et veri legendi; L II, 11.
praebeo: operam exigendam, iusta praebenda; O I, 41.
reicio: qui (Plato) iusta funerum reicit ad interpretes religionum; L II, 67.
2. careo: sepultura et iustis exsequiarum caruerunt; L II, 42.
II. distinctio: est lex iustorum iniustorumque distinctio; L II, 13.

iuvencus, junger Stier: »(proles ausa est) gustare manu vinctum domitumque iuvencum«; N II, 159.

iuvenilis, jugendlich: ad iuvenilem lubidinem copia voluptatum || si ... accessit, al. ||, gliscit illa || ita || ut ignis oleo; fr V, 74.

iuveniliter, jugendlich: hic (Q. Maximus) ... Hannibalem iuveniliter exultantem patientia sua molliebat; C 10.

iuvenis, Jüngling, junger Mann, jung: A. di: dis, ut ita dicam, iunioribus permisit, ut ..; Ti 46.
B, I, 1. accedunt: iuvenes ii, quos modo nominavi, veste posita corpora oleo perunxerunt, ad iugum accesserunt; T I, 113.
dicit: cum e praefectura Reatina Romam venienti (P. Vatinio) noctu duo iuvenes cum equis albis dixissent regem ... captum; N II, 6. ei (Eudemo) visum in quiete egregia facie iuvenem dicere fore ut ..; D I, 53.
faciunt: cum ... ille (gubernator) ... non faciat || facit || ea, quae iuvenes, at vero multo maiora et meliora faciat || facit ||; C 17.
gerunt: f. 3. — perungunt: f. accedunt.
videtur: f. dicit; D I, 53.
2. sum: ii, simul ac iuvenes esse coeperunt; O II, 45.
3. Vocativ: »vos .., iuvenes, animum geritis muliebrem, illa« virgo »viri«; O I, 61.
II, 1. nomino: f. I, 1. accedunt.
video: iuvenibus visis auditoque nautico cantu; N II, 89.
2. divido a: seniores .. a iunioribus divisit easque (classis) || eosque || ita disparavit, ut ..; R II, 39.
III. amor: fortis vir ... quae de iuvenum amore scribit Alcaeus! T IV, 71. cum omnia concedunt in amore iuvenum praeter stuprum; R IV, 4.
comitatus: mihi .. et Cn. et P. Scipiones et avi tui duo ... comitatu nobilium iuvenum fortunati videbantur; C 29.
corpora: illi ... corpora iuvenum firmari labore voluerunt; T II, 36.
ferocitas: ut et infirmitas puerorum et ferocitas iuvenum et gravitas iam constantis aetatis et senectutis maturitas naturale quiddam habeat; C 33.
ingenia: * probavit nos || *an arboris aut equi ingenium natura* probabimus, || ingenia iuvenum non item? L I, 45.
officia: quoniam ... alia .. (officia) sunt iuvenum, alia seniorum; O I, 122.

iuventa, Jugend: »e quibus ereptum primo iam a flore iuventae te«; D I, 22.

iuventus, Jugend, junge Leute, junge Mannschaft: I. audit: iuventuti nostrae minime audiendus; R III, 32.

prolabitur: quibus (temporibus iuventus) ita prolapsa est, ut omnium opibus refrenanda atque coërcenda sit; D II, 4.

II, 1. adiuvo: ut (senes) et amicos et iuventutem ... consilio et prudentia quam plurimum adiuvent; O I, 123.

coërceo: f. I. prolabitur.

doceo: quod .. munus ... adferre maius ... possumus, quam si docemus atque erudimus iuventutem? D II, 4.

erudio: Cretum quidem leges ... itemque Lycurgi laboribus erudiunt iuventutem; T II, 34. f. doceo.

refreno: f. I. prolabitur.

2. expono: vitam suam exponere ad imitandum iuventuti; A fr 5.

III. exercitatio: iuventutis .. exercitatio quam absurda in gymnasiis! R IV, 4.

studia: quid .. est iucundius senectute stipata studiis iuventutis? C 28.

IV, 1. geri: a rebus gerendis senectus abstrahit. quibus? an iis, quae iuventute geruntur et viribus? C 15.

2. a: ut ... levior .. fit senectus eorum, qui a iuventute coluntur et diliguntur; C 26.

iuvo, unterstützen, helfen, erfreuen: I, 1. appello a: Iuppiter, id est „iuvans pater," quem conversis casibus appellamus a iuvando Iovem; N II, 64.

nomino a: Iunonem a iuvando credo nominatam; N II, 66.

b. verbal: „iuvare" .. in utroque (corpore, animo) dicitur, ex eoque „iucundum"; F II, 14. consilio iuvare || [cons. iuv.] || atque hoc scientiae genere prodesse quam plurimis; O II, 65. — quid .. iuvat aut quid adfert ad cavendum scire aliquid futurum? N III, 14.

2. alqd: aut quod prodesset, aut quod iuvaret; F II, 5.

deus: quorum (virorum) neminem nisi iuvante deo talem fuisse credendum est; N II, 165.

materia: ut ... nec ... materia .. quicquam || quid || iuvaret, nisi consectionis eius fabricam haberemus; D I, 116.

pater: f. 1, a. appello a.

vir: iustus vir ... iuvabit, in viam deducet; L I, 41.

II. alqm: ut (sapientia) ... in utroque iuvaret eum ac contineret; F IV, 17. quae etiam concessa te nihil iuvent; F IV, 52. collatio .. ista te nihil iuvat; F IV, 75. sin autem dei neque possunt nos iuvare nec volunt; N I, 3. quo iuvaremur in vita; L I, 54. quibus et se possit iuvare et suos; O I, 9. ut animadvertant || animum adv. ||, cum iuvare alios velint, ne quos offendant; O II, 68. ne impediant divitiae, quo minus iuvetur, modo ne adiuvent; O II, 71. quid .. hunc (Scipionem) paucorum annorum accessio iuvare potuisset? Lae 11. num Vecellinum || Viscellinum || amici regnum adpetentem, num || Sp. || Maelium debuerunt iuvare? Lae 36.

disciplinam: quod nullam eruditionem esse duxit, nisi quae beatae vitae disciplinam iuvaret; F I, 71.

gentes: pro omnibus gentibus ... conservandis aut iuvandis maximos labores ... suscipere; O III, 25.

homines: qui se natos ad homines iuvandos, tutandos, conservandos arbitrantur; T I, 32. cum in hominibus iuvandis aut mores spectari aut fortuna soleat; O II, 69.

Kalendae, erste Tag des Monats: ut ... Idibus potius quam Kalendis (ambulemus); Fa 8.

Labefacto, wankend machen, erschüttern, schädigen: alqm: quodsi qui longius in amicitia provecti essent, tamen saepe labefactari, si in honoris contentionem incidissent; Lae 34.

alqd: si quis .. ea, quae dicta sunt, labefactare volet; A II, 36.

aequitatem: f. fundamenta.

amicitiam: eaedem .. utilitates poterunt eas (iustitiam, amicitiam) labefactare atque pervertere; F III, 70.

Carthaginem: nec .. ulla res magis labefactatam diu et Carthaginem et Corinthum pervertit aliquando quam hic error ac dissipatio civium; R II, 7.

causam: etsi (causa) hesterno sermone labefactata est; A II, 10.

coagmentationem: omnis .. coagmentatio corporis vel caloris vel frigoris vi || vi cal. vel fr., al. || vel aliqua inpulsione vehementi labefactatur et frangitur; Ti 17.

concordiam: f. fundamenta.

contentionem: quo labefactari possit tanta contentio gravitatis et ponderum; N II, 116.

Corinthum: f. Carthaginem.

definitiones: dum huius (Zenonis) definitiones labefactare volt; A II, 16.

fundamenta: labefactant fundamenta rei publicae, concordiam primum ..., deinde aequitatem; O II, 78.

iustitiam: f. amicitiam.

orationem: ne invidia verbi labefactetur oratio mea; F I, 43.

regnum: dicitur (Romulus) ab Amulio, rege Albano, ob labefactandi regni timorem ad Tiberim exponi iussus esse; R II, 4.

rem publicam: quae (cupiditates) ... totam etiam labefactant saepe rem publicam; F I, 43. maximas res publicas ab adulescentibus labefactatas, a senibus sustentatas et restitutas reperietis; C 20.

sententiam: in quo (libro) disputatio Cottae quamquam labefactavit sententiam meam, non funditus tamen sustulit; D I, 8.

species: Aristoteles .. primus species, quas paulo ante dixi, labefactavit; A I, 33.

statum: ut cogitaret umquam de statu nostro labefactando; L III, 21. quem (statum) neque fortunae temeritas neque inimicorum labefactaret iniuria; P 17.

vitam: an possit (beata vita) aut labefactari aut eripi rebus adversis; F V, 12.

labellum, Lippe: Platoni cum in cunis parvulo dormienti apes in labellis consedissent; D I, 78.

labellum, Wasserbecken: super terrae tumulum noluit quicquam statui nisi columellam ... aut mensam aut labellum; L II, 66.

labes, Einsinken, Sturz, Unheil, Verderben, Schande: I. est: quamcumque in domum stuprum (homines) intulerint, eandem esse labem lubidinis; P 23.

evanescit, potest: animi labes nec diuturnitate evanescere nec amnibus ullis elui potest; L II, 24.

II. defero: delata .. ad senatum labe agri Privernatis; D I, 97.

eluo: f. I. evanescit.

facio: ut ... multis locis labes factae sint terraeque desederint ‖ desiderint ‖; D I, 78. videtis, in tabella iam ante quanta sit facta labes, primo Gabinia lege, biennio autem post Cassia; Lae 41.

habeo: hunc tu quas conscientiae labes in animo censes habuisse, quae vulnera? O III, 85.

opprimo: quom animus ... voluptatem .. sicut labem aliquam dedecoris oppresserit; L I, 60.

repello: coërceat avaritiam, ceteras animi labes repellat; P 33.

vereor: ille ... sapientissimus Graeciae vir ... valde hanc labem veretur; L II, 39.

III. terrere: quae (causa) terreret animos ... labibus aut repentinis terrarum hiatibus; N II, 14.

labo, wanken, schwanken: alqs: labamus mutamusque sententiam clarioribus etiam in rebus; T I, 78.

alqd: quid non sic aliud ex alio nectitur, ut, si ullam ‖ unam ‖ litteram moveris, labent omnia? F III, 74.

disciplina: ais, si una littera commota sit, fore tota ut labet disciplina; F IV, 53.

labor, gleiten, straucheln, sinken, fallen, abkommen, abschweifen, entschwinden: I. unpersönlich: labi .., errare, nescire, decipi et malum et turpe ducimus; O I, 18. falli, errare, labi, decipi tam dedecet quam delirare; O I, 94.

II. alqs: tu ... perficies, ut ego ista innumerabilia complectens nusquam labar, nihil opiner? A II, 114. qui labi nolumus; A II, 115. mihi verenti, ne labar ad opinationem; A II, 138. labor eo, ut adsentiar Epicuro aut Aristippo; A II, 139. Epicurus .., in quibus sequitur Democritum, non fere labitur; F I, 18. »quin ... doctior ad patrias lapsus pervenerit oras;« F V, 49. incipit labi; T II, 50. sermonis errore labimur; T V, 55. Empedocles ... in deorum opinione turpissume labitur; N I, 29. labor longius; ad propositum revertar; D II, 79. labebar longius, nisi me retinuissem; L I, 52. ne ... labamur interdum errore sermonis; L II, 8.

alqd: quia continenter laberentur et fluerent omnia; A I, 31. sine ulla mutatione aut varietate »cetera labuntur celeri caelestia motu«; N II, 104.

animus: contrahi .. animum Zeno et quasi labi putat atque concidere, id ipsum esse dormire; D II, 119.

cibus: per quas (vias) lapsus cibus ... in eam venam, quae cava appellatur, confunditur; N II, 137.

consuetudo: in quo verbo ‖ [verbo] ‖ lapsa consuetudo deflexit de via; O II, 9.

di: eorum ‖ eos ‖ (deorum) qui prope copulentur contrariaque regione et pone quos aut ante labantur; Ti 37.

fortuna: »ut scias, quanto e loco, quantis opibus, quibus de rebus lapsa fortuna occidat ‖ accidat ‖;« T III, 44.

lubido: lapsa est lubido in muliere ignota; P 20.

moles: »tanta moles labitur fremibunda ex alto ingenti sonitu;« N II, 89.

mores: quarum (civitatum) mores lapsi ad mollitias ‖ mollitis ‖ pariter sunt inmutati cum cantibus; L II, 38.

naufragus: quid .. magnum aut ‖ [aut], est, et ‖ naufragum illum sine nomine in rivo esse lapsum? Fa 5.

philosophus: quod (philosophus) in officio, cuius magister esse vult, labitur; T II, 12.

res: quae (res) proclivis ‖ proclivius ‖ ad perniciem, cum semel coepit, labitur; Lae 41.

sidera: quae (sidera) .. vaga et mutabili erratione labuntur; Ti 36.

vitia: quia (vitia) sunt in lubrico incitataque semel proclivi labuntur; T IV, 42.

voces: ne adiectae voces laberentur atque errarent; N II, 144.

labor, Arbeit, Anstrengung, Mühsal, Beschwerde: I. Subject: attingit: f. est; N I, 22.

consequitur: pigritiam metum consequentis laboris (definiunt); T IV, 18 (19).

deest: „labor in venatu, sudor, cursus ad Eurotam (defuerunt)“; T V, 98.

est: in rebus minime obscuris non multus est apud eos disserendi labor; F III, 40. ut, ubi virtus sit, ... ibi esse miseria et aerumna non possit, tamen labor possit, possit molestia; F V, 95. interest aliquid inter laborem et dolorem. sunt finitima omnino, sed tamen differt ‖ differunt ‖ aliquid. labor est functio quaedam vel animi vel corporis gravioris operis et muneris, dolor autem motus asper in corpore alienus a sensibus; T II, 35. »quibus (Lacaenis virginibus) magis ... labor, militia ‖ militiae ‖ studio est quam fertilitas barbara«; T II, 36. quod (Xenophon) diceret eosdem labores non aeque gravis esse imperatori et militi; T II, 62. iste (labor) nec attingit deum nec erat ullus; N I, 22. in quibus nullus labor, nulla industria, nulla cura est; O II, 36. si discendi labor est potius quam voluptas; O III, 6.

incurrit: non eram nescius ... fore ut hic noster labor in varias reprehensiones incurreret; F I, 1.

obducit: ipse labor quasi callum quoddam obducit dolori; T II, 36.

offendit: quos offendit noster minime nobis iniucundus labor; F I, 3.

pariunt: »tibi moenimenta mei peperere labores;« F II, 106.

potest: f. est; F V, 95. suppetit.

reddit: difficultas laborque discendi disertam neglegentiam reddidit; D I, 105.

suppetit: »non potis ‖ potest ‖ ecfari tantum dictis, quantum factis suppetit laboris«; T II, 39.

videntur: f. II, 1. minuo; O I, 128.

ohne Verb: qui labor, ‖ et ‖ quantus agminis, ferre plus dimidiati mensis cibaria, ferre ..; T II, 37. f. II, 1. ago.

II. nach Verben: 1. ago: vulgo .. dicitur: „iucundi acti labores“; F II, 105.

augeo: f. minuo; L I, 12.

cerno: quarum (bestiarum) in fetu et in educatione laborem cum cernimus; F III, 62.

effor: f. I. suppetit.

exanclo: Herculi quendam laborem exanclatum a Carneade; A II, 108. cum exanclavisset omnes labores; T I, 118.

facio: omnes clari et nobilitati labores † contemplo ‖ contendendo ‖ fiunt etiam tolerabiles;

T II, 62. quod ipse honos laborem leviorem faceret imperatorium; T II, 62.
fero: ferre laborem ... consuetudo docet; T II, 38. ſ. tolero; D II, 63.
finio: »qui labores morte finisset gravis;« T I, 115.
fugio: ſ. **fugio,** II. laborem (3 St.) S. 83, a.
habeo: quamquam nostri casus plus honoris habuerunt quam laboris; R I, 7. huius (M. Valerii Corvini) extrema aetas hoc beatior quam media, quod auctoritatis habebat plus, laboris minus; C 60. quid habet .. vita commodi? quid non potius laboris? C 84.
minuo: vereor, ne, dum minuere velim laborem, augeam; L I, 12. senibus .. labores corporis minuendi ... videntur; O I, 123.
nobilito: ſ. facio; T II, 62.
nomino: sic .. maiores nostri labores non fugiendos tristissimo tamen verbo aerumnas ‖ [aerumnas] ‖ etiam in deo nominaverunt; F II, 118.
omitto: ut omittam pericula, labores, dolorem etiam; F I, 24.
oppono: his rationibus ... opponuntur ... labores; R I, 4.
perfero: quos illi (pueri) labores [non] perferunt, ut aequalium principes sint! F V, 61.
perpetior: in perpetiendis laboribus adeundisque periculis; F II, 113.
postulo: intellego .. a me istum laborem iam diu postulari; L I, 8.
praetereo: ſ. IV, 1. memoria. V. gaudere.
propono: nec .. fortitudine egeremus nullo proposito aut labore aut .. periculo; fr V, 50.
puto: patibiles et dolores et labores putandi; T IV, 51.
recuso: quem (laborem) non recusarem; L I, 8.
suscipio: ut frustra omnis suscipiatur *labor*; A I, 5. quarum (voluptatum) potiendi spe inflammati multos labores magnosque susceperant; F I, 60. quos .. labores (sapiens) propter suam voluptatem susciperet, eosdem suscipiet propter amici voluptatem; F I, 68. si ... erunt ... labores suscipiendi, adeundum vitae periculum; F II, 79. aut inimicitias aut laborem aut sumptus suscipere nolunt; O I, 28. laboribus susceptis periculisque aditis; O I, 65. magis est secundum naturam ... labores ... suscipere imitantem Herculem illum; O III, 25. an censes ... me tantos labores diurnos nocturnosque domi militiaeque suscepturum fuisse, si ..? C 82. frustra suscipiatur labor; Ti 37.
sustineo: qui (labores) sint re publica defendenda sustinendi; R I, 4.
timeo: videntur labores et molestias ... timere; O I, 71.
tolero: »ferte, viri, et duros animo tolerate labores«; D II, 63. ut (corpus) oboedire consilio rationique possit ... in labore tolerando; O I, 79. magnam laudem ... consequebare ... omni militari labore tolerando; O II, 45.
2. sum: quid? exercitatio legionum, quid? ille cursus, concursus, clamor quanti laboris est! T II, 37.
3. libero: cum defensionum laboribus ... essem aliquando liberatus; T I, 1.
4. cerno in: ut fortitudo in laboribus periculisque cernatur; F V, 67. quae (animi elatio) cernitur in periculis et laboribus; O I, 62.
compenso cum: eos cum maximis curis et laboribus compensare eam ... voluptatem; F V, 48.
consumo in: quorum omnis vita consumpta est in laboribus gloriosis; F II, 67.
deterreo a: non .. illum (vicinum) ab industria, sed ab illiberali labore deterret; F I, 3.
exerceo in: haec aetas ... exercenda .. (est) in labore patientiaque et animi et corporis; O I, 122.
intersum inter: ſ. I. est; T II, 35.
vivo in: quis tam esset amens, qui semper in laboribus et periculis viveret? T I, 33. semper .. in his studiis laboribusque viventi non intellegitur quando obrepat senectus; C 38.
III. **nach Adjectiven:** 1. plenus: ut res geras ... [ut] vehementer arduas plenasque laborum et periculorum; O I, 66. hoc iter vitae ... putamus tam plenum iniuriarum ac miseriarum atque laborum; fr IX, 17.
2. invictus a: nec (est consentaneum), qui invictum se a labore praestiterit, vinci a voluptate; O I, 68.
patiens in: animi adfectio .. in adeundo periculo et in labore ac dolore patiens; T V, 41.
IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: ſ. I. suppetit. II, 1. habeo.
consuetudo: consuetudo .. laborum perpessionem dolorum efficit faciliorem; T II, 35.
contemptio: quae (fortitudo) est dolorum laborumque contemptio; O III, 117.
fructus: equidem ex iis etiam fructum capio laboris mei, qui ..; D II, 5.
fuga: qui officia deserunt mollitia animi, id est laborum et dolorum fuga; F I, 33.
medicina: nisi (somnus) requietem corporibus et medicinam quandam laboris afferret; F V, 54.
memoria: nec male Euripides ...: »suavis laborum est praeteritorum memoria«; F II, 105.
merces: (Trophonius et Agamedes) petiverunt mercedem non parvam .. operis et laboris sui; T I, 114.
metus: ſ. I. consequitur.
patientia: magnitudo animi, patientia laborum, mortis dolorumque contemptio; fr V, 67.
perfugium: perfugium videtur omnium laborum et sollicitudinum esse somnus; D II, 150.
perfunctio: neque laborum perfunctio neque perpessio dolorum per se ipsa allicit; F I, 49.
quies: umbram noctemque .. cum ad numerum dierum aptam, tum ad laborum quietem; R IV, 1.
requies: feriarum ... ratio ... in servis operum et laborum (requietem habet); L II, 29.
susceptio: ex quo laborum dolorumque susceptio multorum magnorumque recti honestique causa; A I, 23.
V. **Umstand:** 1. conficere: nutu, quod volet, conficiet, nullo labore, nulla molestia; T II, 51.
contendere: quantum coniti animo potes, quantum labore contendere; O III, 6.
deserere: quoniam forensibus operis, laboribus, periculis non deseruisse mihi videor praesidium; F I, 10.
doctus: ut sint opera, studio, labore meo doctiores cives mei; F I, 10.
erudire: Cretum .. leges ... itemque Lycurgi laboribus erudiunt iuventutem, venando currendo, esuriendo sitiendo, algendo aestuando; T II, 34.
firmari: illi ... corpora iuvenum firmari labore voluerunt; T II, 36.
gaudere: laboribus hic (Africanus) praeteritis gaudet, tu iubes voluptatibus; F II, 106.
gerere: quae pro salute gentium summo labore gessisset; F II, 119.
quaerere: ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem; F I, 32. nobis ... vix ... (pastus) suppetunt multo labore quaerentibus; F II, 111.
reddere: quoniam ... studemus .. nostris consiliis et laboribus tutiorem ... vitam hominum reddere; R I, 3.
tueri: virtute, labore, industria tueretur summi viri indolem; R V, 9.

2. cum: si etiam bestiae multa faciunt ... partim indulgenter vel cum labore; F II, 109. multitudo nec cessantium deorum nec ea, quae agant, molientium cum labore operoso ac molesto; N II, 59. quod ... cum labore aliquo suo factum queant dicere; Lae 71.

in: quid melius quam in mediis vitae laboribus obdormiscere? T I, 117. fortis deus intellegi qui potest? in dolore? an in labore? an in periculo? N III, 38. unde in laboribus et periculis fortitudo? nempe ab iis, qui ..; R I, 2. cum ... pastores .. eum (Romulum) ... in agresti cultu laboreque aluissent; R II, 4. ullum tu decus in cotidianis laboribus et periculis cum hac tranquillitate conferendum putas? O III, 97.

propter: quae (iuris interpretatio) non tam mihi molesta sit propter laborem, quam quod ..; L I, 12.

sine: nihil esse, quod deus efficere non possit, et quidem sine labore ullo; N III, 92. qui (agri) ... colerentur .. sine regum opera et labore; R V, 3. nec „ferrum, aes" ... effoderetur ... sine hominum labore et manu; O II, 13. otiosam aetatem ... sine ullo aut || ullo || labore aut || et || contentione traducere; C 82.

laboriosus, mühsam, beschwerlich, sich abmühend, geplagt: alqs: nec tamen (Cn. Octavius) miser esse ..., tantum modo laboriosus videbatur; F II, 93.

alqd: nihil erit iis urbe ... dulcius nec laboriosius molestiusque provincia; L III, 19.

aegritudo: aerumna (est) aegritudo laboriosa; T IV, 18.

deus: hunc deum rite beatum dixerimus, vestrum vero laboriosissimum; N I, 52

exercitatio: quis nostrum exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut ..? F I, 32. his laboriosis exercitationibus .. dolor intercurrit non numquam; T II, 36.

homines: industrios homines illi (Graeci) studiosos vel potius amantis doloris appellant, nos commodius laboriosos; T II, 35.

lusiones: lusionibus vel laboriosis (infantes) delectantur; F V, 55.

laboro, sich anstrengen, abmühen, bekümmern, leiden, in Not, Gefahr sein: I. **absolut:** 1. unpersönlich: aliud est .. laborare, aliud dolere; T II, 35. aliud, inquam, est dolere, aliud laborare; T II, 35.

2. alqs: sin laboramus, quis est, qui alienae modum statuat industriae? F I, 3. nec .. quisquam stultus non horum morborum aliquo laborat; F I, 59. laboro .. non sine causa; F III, 8. num .. eum (Eudymionem) curare censes, cum Luna laboret? T I, 92. ea (prudentia) patieturne te quicquam facere nihil proficientem et *frustra* laborantem, an ..? T II, 31. cum (C. Marius) aestu magno ducebat agmen, laborabat; T II, 35. cum (Heracleotes Dionysius) ex renibus laboraret; T II, 60. ego sum is, qui dicam me non laborare; actum habiturum, quod egerint; T III, 50. misericordia est aegritudo ex miseria alterius iniuria laborantis; T IV, 18. in enodandis .. nominibus, quod miserandum sit, laboratis; N III, 62. cetera cum parant, cui parent || parantur, cui parentur ||, nesciunt, nec cuius causa laborent; Lae 55.

artus: quod vehementer eius (Posidonii) artus laborarent; T II, 61.

causa: maneant illa omnia; laborat || † lacerat, al. || ista causa; A II, 79.

contractio: digitorum .. contractio facilis facilisque porrectio ... nullo in motu laborat; N II, 150.

di: nihilo probabilius deos ... nihil intellegentium (bestiarum) causa tantum laborasse; N II, 133.

homo: diserti .. hominis et facile laborantis ... beneficia et patrocinia late patent; O II, 66.

naves: idem (Diagoras) ... ostendit eis (vectoribus) in eodem cursu multas alias (naves) laborantis; N III, 89.

porrectio: s. contractio.

II. **mit Ergänzung:** 1. de: non laboro .. de nomine; F II, 28. quasi de verbo, non de re laboretur; T II, 29. de qua (disciplina puerili) Graeci multum frustra laborarunt; R IV, 3. s. III. T I, 103.

2. Infinitiv: posterior (pars orationis tuae faciebat), ut modo (mori) non nollem, modo non laborarem; T I, 112.

3. ut: s. III. T III, 46.

4. indirecte Frage: quia non laboro, quam valde ea, quae dico, probaturus sim; A II, 10. ampulla .. sit necne sit, ... si laboret; F IV, 31. quoniam, quem ad modum dicant, ipsi non laborant; T II, 7. quam .. sibi constanter ... dicat, (Epicurus) non laborat: T V, 26. quid ... a tergo fieret, ne (Hannibal) laboraret; D I, 49. Chrysippus aestuans laboransque, quonam *pacto* || hoc modo || explicet ..; Fa fr 1.

III. **mit Object:** alqd: quibus (bestiis) ipsa terra fundit ex sese pastus varios ... nihil laborantibus; F II, 111. qui (Socrates) ... se ostenderit de hoc toto genere nihil laborare; T I, 103. quid .. laboro, nisi ut veritas in omni quaestione explicetur? T III, 46. quid est tandem, di boni, quod laboremus? T V, 117. quid .. ego laboravi aut quid egi? P 17. vgl. I, 2. di.

labrum, Lippe: I. consido in: quas (apes) dixisti in labris Platonis consedisse pueri; D II, 66.

habeo in: qui illud nescio quid, quod in primoribus habent, ut aiunt, labris; fr V, 93.

II. gustare: hunc censes primis, ut dicitur, labris gustasse physiologiam? N I, 20.

lac, Milch: I. abundo: villa ... abundat ... lacte, caseo, melle; C 56.

vescor: lacte, caseo, carne vescor; T V, 90.

II. imber: cum ... quondam etiam lactis imber defluxit; D I, 98.

ubertas: »alios ad dies ubertatem lactis feturaeque servanto;« L II, 20.

III, 1. ali: in iis animantibus, quae lacte aluntur, omnis fere cibus matrum lactescere incipit; N II, 128.

mactare: »cum ... laeto mactasti lacte Latinas«; D I, 18.

2. cum: ut paene cum lacte nutricis errorem suxisse videamur; T III, 2.

laceratio, Zerfleischung: ex hac opinione sunt illa ... genera lugendi, paedores, muliebres lacerationes genarum, pectoris, feminum, capitis percussiones; T III, 62.

lacero, zerreißen, zerfleischen: I. causa: laborat || † lacerat, al. || ista causa; A II, 79.

res: (eae res) lacerant, vexant, stimulos admovent; T III, 35.

II. alqm: lacerari eum (Hectorem) et sentire, credo, (Achilles) putat; T I, 105. »me ... tristi advolatu aduncis lacerans unguibus Iovis satelles pastu dilaniat fero«; T II, 24. »ut ... ne me inparatum cura laceraret repens;« T III, 29.

anguem: »quem (anguem Iovis satelles) ... laceratum adfligit in unda«; D I, 106.

animum: aegritudo ... lacerat, exest animum planeque conficit; T III, 27.
corpus: »miserandum aspice evisceratum ‖ eviscerati ‖ corpus laceratum patris!« T II, 21.
deum: Pythagoras ... non vidit distractione humanorum animorum discerpi et lacerari deum; N I, 27.
membra: metuit, ne laceratis membris minus bene utatur, ne combustis, non extimescit; T I, 106.
patriam: qui lacerarunt omni scelere patriam; O I, 57.
rem publicam: ne pareant inprobis neve ab isdem lacerari rem publicam patiantur; R I, 9.
virum: qui (vir) statuit omnem cruciatum perferre, intolerabili dolore lacerari potius, quam .. officium prodat; A II, 23.
viscera: »quae (vestis) latere ‖ lateri ‖ inhaerens morsu lacerat viscera;« T II, 20.

lacerta, Eidechse: anguibus .. comprehensis haruspices ... convocatos. qui magis anguibus quam lacertis, quam muribus? D II, 62.

lacertus, Oberarm: I. moriuntur, al.: qui (Milo Crotoniates) ... aspexisse lacertos suos dicitur inlacrimansque dixisse: „at hi quidem mortui iam sunt". non vero tam isti quam tu ipse, nugator! neque enim ex te umquam es nobilitatus, sed ex lateribus et lacertis tuis; C 27.
II. numero: scutum, gladium, galeam in onere nostri milites non plus numerant quam umeros, lacertos, manus; T II, 37.
III. tori: »o pectora, o terga, o lacertorum tori!« T II, 22.

lacesso, reizen, herausfordern: I. alqs: iracundus non semper iratus est, lacesse, iam videbis furentem; T IV, 54. haud scio an satis sit eum, qui lacessierit, iniuriae suae paenitere; O I, 33 (34).
II. alqm: a quo (Bruto) non modo inpulsi sumus ad philosophiae ‖ philosophas ‖ scriptiones, verum etiam lacessiti; T V, 121. ut ne cui quis noceat nisi lacessitus iniuria; O I, 20. eum virum bonum esse, qui prosit, quibus possit, noceat nemini nisi lacessitus iniuria; O III, 76.

lacrima (lacruma), Thräne: I. peredunt: »lacrimae peredere umore exsanguis genas;« T III, 26.
II, 1. adfero: qui risus classe devicta multas ipsi lacrimas ... attulit; N II, 7.
2. dedo: si se (illa pars animi) lamentis muliebriter lacrimisque dedet; T II, 48.
3. careo: ille sapiens: »mors mea ne careat lacrimis;« T I, 117.
III. vis: equidem vim lacrimarum profudi; R VI, 14.
IV, 1. decorare: s. **decoro** alqm (3 St.) B. I, S. 621, b.
finire: »quo magis est aequum ... luctum lacrimis finire diurnis; T III, 65.
2. cum: si (Neoptolemus) Lycomedem ... multis cum lacrimis iter suum impedientem audire voluisset; Lae 75.
sine: quae sine lacrimis non possumus dicere; D II, 22. propinqui quid in P. Scipione effecerint, sine lacrimis non queo dicere; Lae 41.

lacrimo (lacrumo), weinen: non male ait Callimachus multo saepius lacrimasse Priamum quam Troilum; T I, 93. cum se Alcibiades adflictaret lacrimansque Socrati supplex esset, ut ..; T III, 77. »talia tum memorat lacrimans exterrita somno«; D I, 40. »quamquam multa manus ad caeli caerula templa tendebam lacrumans«; D I, 41.

lacteo, saugen: alqs: Romulus lactens fulmine ictus; D II, 47. qui (Iuppiter) lactens ‖ [lactens] ‖ cum Iunone Fortunae in gremio sedens mammam adpetens; D II, 85.
hostiae: quibus hostiis immolandum quoique deo, quoi maioribus, quoi lactentibus; L II, 29.

lactesco, sich in Milch verwandeln: in iis animantibus, quae lacte aluntur, omnis fere cibus matrum lactescere incipit; N II, 128.

lacteus, aus Milch: quem vos, ut a Graiis accepistis, orbem lacteum nuncupatis; R VI, 16.

lacunar, getäfelte Decke: in hoc medio apparatu fulgentem gladium e lacunari saeta equina aptum demitti iussit; T V, 62.

lacunosus, lückenhaft: alqd: quae (figura) ... nihil eminens, nihil lacunosum (habere potest); N II, 47. ut (id) haberet .... nihil eminens, nihil lacunosum; Ti 17.

lacus, See: I. crescit: cum lacus Albanus praeter modum crevisset; D I, 100.
fluit, al.: si lacus Albanus redundasset isque in mare fluxisset, Romam perituram; si repressus esset, Veios *; D II, 69.
pervenit, al.: Veios capi non posse, dum lacus is redundaret, et, si lacus emissus lapsu et cursu suo ad mare profluxisset, perniciosum populo Romano; sin autem ita esset eductus, ut ad mare pervenire non posset, tum salutare nostris fore; D I, 100.
sunt: nostri sunt amnes, nostri lacus; N II, 152.
ohne Verb: inde in vicinia nostra Averni lacus, »unde animae excitantur«; T I, 37.
II. ad: quodsi fatum fuit bello Punico secundo exercitum populi Romani ad lacum Trasumennum ‖ Trasumenum ‖ interire; D II, 21.

laedo, verletzen, beschädigen, beleidigen: I. alqs: ut ira sit libido poeniendi eius, qui videatur laesisse iniuria; T IV, 21.
II. alqm: nihil me laedit; A II, 94. etiamsi eum (turpitudo) laesura non sit; F III, 38. a quo laesus videatur; T III, 19. si qui doleat eius rebus secundis, a quo ipse laedatur; T IV, 17. quem Hipponactis iambus laeserat; N III, 91. populares homines inprobos, ... Cleonem, Cleophontem, Hyperbolum (comoedia) laesit; R IV, 11. saepe .. aut eos laedunt, quos non debent, aut eos, quos non expedit; O II, 68.
aciem: palpebrae ... mollissimae tactu, ne laederent aciem; N II, 142.
bustum, al.: »si quis bustum ... aut monimentum .. aut columnam violarit, laeserit ‖ deiecerit ‖, fregerit«; L II, 64.
homines: s. alqm; R IV, 11.
pullos: ita (pullos) tuentur, ut .. pinnis foveant, ne frigore laedantur; N II, 129.

laetabilis, erfreulich: alqd: quid habet ista res aut laetabile aut gloriosum? T I, 49. beatus, cui nihil humanarum rerum aut intolerabile ad demittendum animum aut nimis laetabile ad ecferendum videri potest; T IV, 37. quae magna et laetabilia ducuntur; T IV, 65. quod .. laetabile, id praedicandum; T V, 48.
bonum: omne bonum laetabile est; T V, 43

laetifico, erfreuen, befruchten: agros: Indus ... aqua .. agros laetificat et mitigat; N II, 130.

terram: quarum (reversionum) in intervallo (sol) tum quasi tristitia quadam contrahit terram, tum vicissim laetificat; N II, 102.

laetificus, Freude bringend: (non intermittunt) »arbores frondescere, vites laetificae pampinis pubescere«; T I, 69.

laetitia, Freude, Fröhlichkeit: I. **absolut:** 1. accidit: potuit accidisse alia quoque laetitia, qua (galli) ad cantum moverentur; D II, 56.

adipiscitur: cum ... laetitia ut adepta iam aliquid concupitum ecferatur et gestiat; T IV, 12.

cadit: quae (laetitia, libido) si non cadent in sapientem; T IV, 8.

differt: inanis alacritas, id est laetitia gestiens, (non multum differt ab amentia); T IV, 36.

efficit: ut ... laetitia profusam hilaritatem (efficiat); T IV, 15.

est: si (voluptas) ... pluris esse contendat dulcedinem corporis ex eave natam laetitiam; F III, 1. non similis aegrotationis est libido, non inmoderata laetitia, quae est voluptas animi elata et gestiens; T III, 23. nec .. ita dici potest, mentis laetitiam solam esse in bonis; T III, 41. ut sit laetitia praesentium bonorum, libido futurorum; T IV, 11. laetitia (est) opinio recens boni praesentis; T IV, 14. in eis ipsis potiundis exultans gestiensque laetitia turpis est; T IV, 66. eadem .. levitate cupiditas est in appetendo, qua laetitia in fruendo; T IV, 66. haec laetitia quam turpis sit; T IV, 68.

exsultat: f. est; T IV, 66. liquefaciunt.

gestit: f. **gestio**, I, 2. laetitia (7 St.) S. 106, b.

habet: habet ardorem libido, levitatem laetitia gestiens; T III, 27.

liquefaciunt: quos ... nullae futtiles laetitiae exultantes languidis liquefaciunt voluptatibus T V, 16.

nascitur: ex bonis libidinem et laetitiam ... nasci censent; T IV, 11. f. est; F III, 1.

oritur: cum doceas nec bonum illud esse, ex quo laetitia aut libido oriatur; T IV, 60.

pervagantur: molestiae, laetitiae ... similiter omnium mentes pervagantur; L I, 32.

potest: f. accidit.

restat: restant duae perturbationes, laetitia gestiens et libido; T IV, 8.

sequitur: fit, ut aegritudo sequatur, si illa mala sint, laetitia, si bona ‖ si bona, laetitia ‖; F I, 57.

versatur: laetitia .. et libido in bonorum opinione versantur; T IV, 12. quod ... in bonorum .. errore laetitia gestiens libidoque versetur; T V, 43.

II. **nach Verben:** 1. adfero: quamquam .. et laetitiam nobis voluptas animi et molestiam dolor afferat; F I, 55. cuius (Aiacis) ... ingressio laetitiam attulit sociis, terrorem autem hostibus; T IV, 49.

appello: quam (perturbationem) ego malo laetitiam appellare, quasi gestientis animi elationem voluptariam; F III, 35.

capio: quam (laetitiam) capiebam memoria rationum inventorumque nostrorum; F II, 96.

compenso: compensabatur .. cum his omnibus animi laetitia; F II, 96. compensabatur .. cum summis doloribus laetitia; F II, 97.

definio: quam (laetitiam) ita definiunt: sine ratione animi elationem; T IV, 13.

dico: ille apud Trabeam „voluptatem animi nimiam" laetitiam dicit eandem, quam ille Caecilianus; F II, 13. quod ... non dicitur laetitia nec gaudium in corpore; F II, 13. cum .. inaniter et effuse animus exultat, tum illa laetitia gestiens vel nimia dici potest; T IV, 13.

distinguo: quoniam docendi causa a gaudio laetitiam distinguimus; T IV, 66.

effero: voluptas gestiens, id est praeter modum elata laetitia, opinione praesentis magni alicuius boni; T III, 24. f. I. adipiscitur.

facio: dici ab illo (Epicuro), recta et honesta quae sint, ea facere ipsa per se laetitiam, id est voluptatem; F I, 25.

habeo: dolor diuturnus habet laetitiae plus quam molestiae; T II, 44.

iungo, modero: »loedis publicis ... popularem laetitiam in ‖ [in] ‖ cantu et fidibus et tibiis moderanto eamque cum divum honore iunganto«; L II, 22.

moveo: quae cupiditatem laetitiamve moveant; T IV, 61.

percipio: maiorem .. laetitiam ex desiderio bonorum percepimus quam ex laetitia improborum dolorem; R 1, 7.

subicio: voluptas. huic verbo ... subiciunt laetitiam in animo, commotionem suavem iucunditatis in corpore; F II, 13.

2. sum: cum invidere aegritudinis sit, malis autem alienis voluptatem capere laetitiae; T IV, 66.

3. orior ex: ea .. oriuntur ex libidine et ex laetitia; T IV, 24.

percipio ex: f. 1. percipio.

video de: videamus nunc de bonorum (opinione), id est de laetitia et de cupiditate; T IV, 65.

III. **nach Substantiven:** alqd: f. II, 1. habeo.

perturbatio: cum (ceteri) sunt in aliqua perturbatione aut metus aut laetitiae aut cupiditatis; T IV, 82.

IV. **Umstand:** 1. adfici: erat facile sequentem eam rationem ... negare umquam laetitia adfici posse insipientem; T IV, 66.

augeri: qui dicat: »tanta laetitia auctus sum, ut nihil constet«; F II, 14.

efferre: cum ... natura .. (hominem) ... extimescere et efferri laetitia dicerent; A I, 38. sapientis animum numquam ... laetitia ecferri; A II, 135. si (parvi) vicerunt, efferunt se laetitia; F V, 42. ut illi (pueri) efferuntur laetitia, cum vicerunt! F V, 61. nimis elati laetitia iure iudicantur leves; T IV, 66. qui ecferunt se laetitia tum, cum fruuntur Veneriis voluptatibus; T IV, 68. qui ... nulla impotenti laetitia ecferantur; T V, 17.

excitari: quodsi (galli) victores alacritate et quasi laetitia ad canendum excitantur; D II, 56.

exsequi: »hunc omni amicos (decebat) laude et laetitia exsequi«; T I, 115.

exsultare: inani .. laetitia exultans et temere gestiens; T V, 16.

gestire: quorum alter laetitia gestiat, alter dolore crucietur; F II, 14. f. exsulto.

laetari: laetamur amicorum laetitia aeque atque nostra; F I, 67.

laetus: qui „omnibus laetitiis laetum" esse se narrat; F II, 13.

moveri: f. I. accidit.

perfundi: quem ... tanta laetitia perfundi arbitramur, quanta ..? F V, 70.

2. cum: cum laetitia vivendi rationem accepimus; L II, 36.

in: (Epaminondas) in laetitia et victoria est mortuus; F II, 97. eodem .. vitio est ecfusio animi in laetitia, quo in dolore contractio; T IV, 66.

laetor, sich freuen: I, 1. unpersönlich: cupere timere, angi laetari ... in horum quattuor generum inesse nullo putat; T I, 22. misereri, invidere, gestire, laetari, haec omnia „morbos" Graeci appellant, motus animi rationi non obtemperantis; T III, 7. ut cavere || confidere, providere || decet, timere non decet, sic gaudere decet laetari non decet; T IV, 66. hoc proprium est animi bene constituti, et laetari bonis rebus et dolere contrariis; Lae 47.

2. alqs: ut ... earum .. (voluptatum) assidua recordatione laetetur; F I, 41. ut iis bonis erigimur, quae exspectamus, sic laetamur iis, quae recordamur; F I, 57. et laetamur amicorum laetitia aeque atque nostra et pariter dolemus angoribus; F I, 67. qui nec laetetur nec angatur; F II, 14. qui .. id concupierit, eum necesse est, si id consecutus sit, magno opere laetari; T III, 19. neque .. laetabitur umquam nec maerebit nimis; T V, 36. iratum propitium, laetantem dolentem (oculi cognoscunt); N II, 145. an Cn. Pompeium censes tribus suis consulatibus, tribus triumphis, maximarum rerum gloria laetaturum fuisse, si sciret ..? D II, 22. si talibus monitis || monumentis || praeceptisque laetabere; O III, 121.

adulescentia: adulescentia voluptates propter intuens magis fortasse laetatur; C 48.

bestiae: partim (bestiae) cursu et peragratione laetantur; F II, 109.

di: non .. ambrosia deos aut nectare aut Iuventate pocula ministrante laetari arbitror; T I, 65.

homines: tu .. inter haec tantam multitudinem hominum interiectam non vides nec laetantium nec dolentium? F II, 16. cum (homines) tantopere eius (honestatis) adumbrata opinione laetentur; F V, 69.

malivolentia: voluptati (subiecta est) malivolentia || malev. || laetans malo alieno || [laet. m. al.] ||; T IV, 16.

mens: laetantem .. mentem ita novi; T III, 41.

natura: quae (natura) sua voluptate laetans nihil .. actura sit umquam; N I, 116.

populus: (populus) sua re gesta laetatur; R I, 65.

sapiens: ut (sapiens) laetetur etiam, non postulo; T II, 18.

II. acc. c. inf.: laetor .. eam philosophiam ... — hanc igitur laetor etiam acutiorem repertam quam ceteras; F V, 96. quem (Scipionem) tamen esse natum et nos gaudemus et haec civitas, dum erit, laetabitur; Lae 14.

laetus, froh, freudig, heiter, lachend, angenehm: alqs: qui „omnibus laetitiis laetum" esse se narrat; F II, 13. (Sextilius) illa hereditate dives ob eamque rem laetus; F II, 55. nos ... laeti et agentes gratias pareamus; T I, 118. »laetus sum laudari me abs te, pater«; T IV, 67. »otia qui studiis laeti tenuere decoris«; D I, 21. tum te repente laetum exstitisse; D I, 58. (Dionysius) equum alacrem laetus aspexit; D I, 73.

alqd: ea .. omnia aut nimis tristia aut nimis laeta errore fieri; T IV, 39. quid .. posset iis esse laetum exitus suos cogitantibus? D II, 24. cum (nimia) vel in tempestate vel in agris vel in corporibus laetiora fuerunt; R I, 68. qua (uva, vite) quid potest esse cum fructu laetius, tum aspectu pulchrius? C 53.

dies: quos (dies Scipio) in vita celeberrimos, laetissimosque viderit; Lae 12.

fructus: quarum (vitium) uberrumi laetissumique fructus nihil omnino ad bestias pertinent; N II, 156.

gratulator: [ita fit, ut gratulator laetior sit quam is, cui gratulatur]; F II, 108.

lac: »cum ... laeto mactasti lacte Latinas«; D I, 18.

mulier: ea (mulier) laeta prosequentibus suis una cum viro in rogum imponitur; T V, 78.

nomina: illa laetioribus nominibus appellari ab eo (Zenone) quam a nobis, haec tristioribus; F IV, 73.

rectores: (navium rectores) „profectione laeti"; D I, 24.

res: nec .. segetibus solum et pratis et vineis et arbustis res rusticae laetae sunt, sed hortis etiam et pomariis; C 54.

tempestas: »tertia te Phthiae tempestas laeta locabit«; D I, 52.

vir: ne ille medius fidius vir sapiens laetus ex his tenebris in lucem illam excesserit; T I, 74.

voltus: cum (Lacedaemonius) ... esset voltu hilari atque laeto; T I, 100.

laevus, link: A. alqd: dextra .. videntur, quae laeva sunt; Ti 49.

avis: »simul ex alto longe pulcherruma praepes laeva volavit avis;« D I, 108.

genus: »cuius (Persei) propter laevum genus omni ex parte locatas parvas Vergilias || laevum genu »Vergilias || ... videbis"; N II, 112.

humerus: „Capra laevum umerum clara obtinet"; N II, 110.

manus: cum .. laevam manum admoverat; A II, 145.

pars: utrique idem faciunt, ut si laevam partem neglegerent, dexteram tuerentur; F IV, 36. Auriga »sub laeva Geminorum obductus parte feretur«; N II, 110. hanc .. (coniunctionem) citimam a mediana linea dixerit ad laevam (partem); Ti 25. cum speculorum levitas ... ita dextera detrusit in laevam partem oculorum laevaque in dexteram; Ti 49.

B, **a. femin.:** I. cursus a: »quod ad dexteram || quod dexterum || cepit cursum ab laeva signum praepotens«; D I, 45.

II. a: »Diana facem iacit a laeva;« A II, 89. »cum subito a laeva Roscius exoritur«; N I, 79. Iuppiterne cornicem a laeva, corvum ab dextera canere iussisset; D I, 12. cur .. aliis a laeva, aliis a dextra datum est avibus ut ratum auspicium facere possint? D II, 80.

ad: et ante et pone et ad laevam et ad dextram; Ti 48.

b. neutr.: I. respondent, al.: respondent .. dextera dexteris, laeva laevis conversione luminum, cum ea inter se non cohaerescunt; Ti 49.

tonat: »tum tonuit laevum bene tempestate serena«; D II, 82.

II. detrudo: s. A. pars; Ti 49.

lamentabilis, klagend: funera: posteaquam || postea cum ||, ut scribit Phalereus, sumptuosa fieri funera et lamentabilia coepissent; L II, 64.

vox: lamentabili voce deplorans audies: „o virum fortem!"? T II, 32.

lamentatio, Wehklagen, Jammer: I. est: illa lugubris lamentatio fletusque maerens ex eo est, quod ..; T I, 30. lamentatio (est) aegritudo cum eiulatu; T IV, 18.

II. minuo: iam cetera in XII minuendi sumptus sunt lamentationisque funebris; L II, 59. quo lamentatio minueretur; L II, 65.

subicio: ut aegritudini (subiciuntur) ... dolor, lamentatio, sollicitudo; T IV, 16.

tollo: tollit etiam lamentationem; L II, 59.

video: ut ... (deorum) querellas, lamentationes (videremus); N I, 42.

lamentor, wehklagen, bejammern: I, 1. unpersönlich: dum tibi turpe ... videbitur lamentari, frangi, debilitari dolore; T II, 31. aerumna adfici (aegritudinis est), lamentari, sollicitari, dolere; T III, 83.
2. alqs: satis tu quidem in Consolatione es lamentatus; T I, 76. non nimis in Niptris ille sapientissimus Graeciae saucius lamentatur vel modice potius; T II, 48. apud illum (Sophoclem) .. perquam flebiliter Ulixes lamentatur in volnere; T II, 49. Cimbri et Celtiberi in proeliis exultant, lamentantur in morbo; T II, 65. tum (eos) adflictari lamentarique coepisse; T III, 66. »sanun es, qui temere lamentare«? T IV, 73.
viri: lamentantis (poëtae) inducunt fortissimos viros; T II, 27.
II. caecitatem: cuius (Antipatri Cyrenaici) caecitatem cum mulierculae lamentarentur; T V, 112.
fortunam: »conqueri fortunam adversam, non lamentari decet«; T II, 50.
mortem: haec .. vita mors est, quam lamentari possem, si liberet; T I, 75.

lamentum, Wehklagen: 1. dedo: si se (illa pars animi) lamentis muliebriter lacrimisque dedet; T II, 48.
2. vaco: quo (elogio Solon) se negat velle suam mortem dolore amicorum et lamentis vacare; C 73.
3. exprimo de: de lamentis .. expressa verbis sunt: »mulieres genas ne radunto« ..; L II, 64.

lamina, Platte: ad eam (aram) quom lamina esset inventa et in ea scriptum lamina || † domina ||: „Honoris"; L II, 58.

lampas, Fackel: cui „in monte Oetaeo illatae lampades fuerint || fuerunt || ", ut ait Accius; N III, 41.

lana, Wolle: ut ii, qui conbibi purpuram volunt, sufficiunt prius lanam medicamentis quibusdam, sic ..; fr V, 23.

laneus, wollen: ei .. (Iovi) laneum pallium iniecit; N III, 83.

languefacio, beruhigen: (vis sonorum) et incitat languentes et languefacit excitatos; L II, 38.

langueo, matt sein: alqs: qui in eo (otio) non modo nosmet ipsos hebescere et languere nolumus, sed etiam, ut plurimis prosimus, enitimur; A II, 6. cum otio langueremus; N I, 7. s. languefacio.
consul: cum consulem languentem reliquit; T IV, 51.
deus: quam (vitam beatam) tu ne in deo quidem esse censes, nisi plane otio langueat; N I, 67.
Graecia: ut huius quoque generis laudem iam languenti Graeciae eripiant; T II, 5.
pars: cum dormientibus ea pars animi, quae ... rationis sit particeps, sopita langueat; D I, 60.
solitudo: nec eam solitudinem languere patior; O III, 3.
vox: sine contentione vox nec languens nec canora; O I, 133.

languesco, matt werden, erschlaffen: alqs: corpore alius languescit || nescit ||; F IV, 65. nec (Appius) languescens succumbebat senectuti; C 37.
dolor: cedet profecto virtuti dolor et animi inductione languescet; T II, 31.
orator: orator metuo ne languescat senectute; C 28.

languide, matt: negant ab ullo philosopho quicquam dictum esse languidius; T V, 25.

languidus, matt, schlaff: alqd: est in animis ... quiddam .. humile, enervatum quodam modo et languidum; T II, 47. cave turpe quicquam, languidum, non virile; T II, 51.
artus: »quoniam || quom iam || quieti corpus nocturno inpetu dedi sopore placans artus languidos«; D I, 44.
pecus: ut tardam aliquam et languidam pecudem ad pastum ... hoc divinum animal ortum esse voluerunt; F II, 40.
senectus: videtis, ut senectus non modo languida atque iners non sit, verum etiam sit operosa; C 26.
voluptates: quos ... nullae futtiles laetitiae exultantes languidis liquefaciunt voluptatibus T V, 16.

languor, Mattigkeit, Erschlaffung: I, 1. adfero: quae (res) languorem adferunt ceteris; O III, 1.
2. dedo: nihil .. magis cavendum est senectuti, quam ne languori se desidiaeque dedat; O I, 123.
II, 1. deseri: cum .. haec (membra) subtracta sunt desertusque || est || animus languore corporis; D II, 139.
inficere: nos umbris, deliciis, otio, languore, desidia animum infecimus; T V, 78.
uti: is (animus) cum languore corporis nec membris uti nec sensibus potest; D II, 128.
2. ad: successere huic † belli || Gellius || Clodius, Asellio, nihil ad Coelium || Caelium ||, sed potius ad antiquorum languorem et inscitiam; L I, 6.

laniatus, Zerreißen: quid .. mihi ferarum laniatus oberit nihil sentienti? T I, 104.

laniger, Wolle tragend: »visust in somnis pastor || visum est ... pastorem || ad me appellere pecus lanigerum«; D I, 44.

lanio, zerreißen, zerfleischen: alqm: pro sua quisque facultate parat, a quibus (canibus) lanietur; T I, 108.
anguem: »quem (anguem) ... lanians rostroque cruentans (Iovis satelles) ... abicit«; D I, 106.
aurigam: ut auriga indoctus e curru trahitur, opteritur, laniatur, eliditur; R II, 68.
corpora: magorum mos est non humare corpora suorum, nisi a feris sint ante laniata; T I, 108.
pueros: pueri Spartiatae non ingemescunt verberum dolore laniati; T V, 77.
viscera: »cui (genetrici draco) ferus inmani laniavit viscera morsu«; D II, 63.

lanius, Fleischer: quae (artes) ministrae sunt voluptatum: »cetarii, lanii, coqui, fartores, piscatores,« ut ait Terentius; O I, 150.

lanx, Schale: I. deprimit, al.: terram ... ea lanx et maria deprimet; F V, 92. qui (Critolaus) cum in alteram lancem animi bona imponat, in alteram corporis et externa, tantum propendere illam [boni lancem] putet, ut terram et maria deprimat; T V, 51.

II, 1. deprimo: ut .. necesse est lancem in libram || libra || ponderibus impositis deprimi, sic ..; A II, 38.
2. impono in: f. I. deprimit; T V, 51.
pono in: virtutis .. amplitudinem quasi in altera librae lance ponere (audebo); F V, 91.

lapathus, Sauerampfer: I. Vocativ: »o lapathe, ut iactare, nec es satis cognitus qui sis! in quo Laelius clamores σοφὸς ille solebat edere«; F II, 24.
II. suavitas: nec lapathi suavitatem acupenseri Gallonii Laelius anteponebat; F II, 25.

lapicidinae, Steinbrüche: exsisto in: fingebat Carneades in Chiorum lapicidinis saxo diffisso caput extitisse Panisci; D I, 23. potest .. tale aliquid etiam sua sponte in lapicidinis Chiorum extitisse; D II, 49.

lapideus, steinern: A. alqs: Nioba fingitur lapidea propter aeternum ... silentium; T III, 63.
draco: qui (draco), id quod fieri non potuit, lapideus dicitur factus; D II, 65.
imber: quae (causa) terreret animos ... lapideis .. imbribus; N II, 14. te ... nec lapideus aut sanguineus imber (terrebit); D II, 60.
B. dico: lapideum (dicato) in delubris communibus; L II, 45.

lapis, Stein: I. adlicit, al.: si magnetem lapidem esse dicam, qui ferrum ad se adliciat et attrahat || trahat ||; D I, 86.
II. excido: eadem .. ratione nec lapides ex terra exciderentur ad usum nostrum necessarii; O II, 13.
III, 1. conflictus: lapidum conflictu atque tritu elici ignem videmus; N II, 25.
emissiones: ut .. balistae lapidum ... eo graviores emissiones habent, quo sunt ... (adductae) vehementius, sic ..; T II, 57.
fragmentum: non ita dicimus, ut glaebam aut fragmentum lapidis; N II, 82.
imber: quid? cum saepe lapidum ... imber defluxit? D I, 98.
tritus: f. conflictus.
2. alqd ex: nec e lapide excitari plus nec inponi, quam quod capiat laudem mortui; L II, 68.
IV. obruere: Cyrsilum quendam suadentem, ut in urbe manerent Xersemque || Xerxemque || reciperent, lapidibus obruerunt; O III, 48.

lapsio, Neigung zum Fall: haec in bonis rebus ... facilitas nominetur, in malis proclivitas, ut significet lapsionem; T IV, 28.

lapsus, Bewegung, Flug, Fall: I. Ausruf: qui volucrium || volucrum || lapsus atque cantus! N II, 99.
II. contineo a: ab omni lapsu continere temeritatem; A I, 45.
III. amputare: quam (vitem) serpentem multiplici lapsu et erratico ferro amputans coërcet ars agricolarum; C 52.
cadere: »ea, quae lapsu tandem cecidere vetusto, haec fore« ..; D I, 19.
ferri: »quae (stellae) ... re vera certo lapsu spatioque feruntur«; D I, 17.
pervolare: puros, integros ... leni quodam et facile lapsu ad deos ... pervolare; fr IX, 12.
profluere: si lacus emissus lapsu et cursu suo ad mare profluxisset; D I, 100.
volare: »hanc (Iovis satellitem) ubi praepetibus pinnis lapsuque volantem conspexit Marius«; D I, 106.

laqueatus, getäfelt: tecta: »astante ope barbarica tectis caelatis, laqueatis;« T I, 85. III, 44. pavimenta marmorea et laqueata tecta contemno; L II, 2.

laqueus, Schlinge, Fallstrick: 1. quaero: si non nulli reperiuntur, qui aut laqueos aut alia exitia quaerant; F V, 28.
2. utor: ut iam a laqueis Stoicorum, quibus usum me pluribus, quam soleo, intellego, recedamus; T V, 76.
3. recedo a: f. 2. utor.
revertor ad: ad Chrysippi laqueos revertamur; Fa 7.

large, reichlich, freigebig: comparo: pastum .. animantibus large et copiose natura ... comparavit; N II, 121.
do: an melius fuerit ... motum ... cogitationis non dari omnino quam tam munifice et tam large dari; N III, 69.
ministro: nisi (magistratus et principes) ... large sibi libertatem ministrent; R I, 66.

largior, schenken, spenden, austeilen, gewähren: I, a, α. suppeto ad: ut ad largiendum suppetant copiae; O I, 44.
β. benignitas: erat in eo ... summa in omnis civis opis, auxilii, defensionis, largiendi etiam benignitas; R II, 35.
genus: in illo .. altero genere largiendi ... non uno modo in disparibus causis adfecti esse debemus; O II, 61.
γ. effundere: multi .. patrimonia effuderunt inconsulte largiendo; O II, 54.
b. verbal: || dignis .. largiendum est ||; L fr 5. non numquam tamen est largiendum; O II, 54.
II. ut: si quis deus mihi largiatur, ut ... repuerascam; C 83.
III. alqd: qui eripiunt aliis, quod aliis largiantur; O I, 43.
fruges: (non intermittunt) »segetes largiri fruges«; T I, 69.
libertatem: ut verear, ne maiorem largiar ei, qui contra dicturus est, libertatem et licentiam; A II, 30. ita || ista || libertatem istam largior populo, ut ..; L III, 38.
licentiam: f. libertatem; A II, 30.
rationem: quod iis (hominibus mens divina) est largita rationem; N III, 70.
sanguinem: qui (Menoeceus) item oraculo edito largitus est patriae suum sanguinem; T I, 116.
tempus: tempus .. largitur longitudo diei; L III, 30.
tranquillitatem: quae (philosophia) .. vitae tranquillitatem largita nobis es; T V, 5.
ubertatem: ad hominum commoditates et usus tantam rerum ubertatem natura largita est, ut ..; L I, 25.
usuram: Stoici .. usuram nobis largiuntur tamquam cornicibus; T I, 77.

largitas, Freigebigkeit: I. deest: Pyrrhi videlicet || videt || largitas Fabricio | † acos || aut Samnitium copiae Curio defuerunt; R III, 40.
II. cum: quae (terra) cum maxuma largitate fundit; N II, 156.

largitio, Freigebigkeit, Schenkung, Spende, Bestechung: I. est: melius etiam, quod largitionem „corruptelam“ dixit esse; O II, 53.
exhaurit: largitio .., quae fit ex re familiari, fontem ipsum benignitatis exhaurit; O II, 52. f. ohne Verb.

habet: omnino meminisse debemus ... „largitionem fundum non habere"; O II, 55.

ohne Verb: C. Gracchi frumentaria magna largitio; exhauriebat igitur aerarium; modica M. Octavi et rei publicae tolerabilis et plebi necessaria; ergo et civibus et rei publicae salutaris; O II, 72.

II, 1. facio: C. Gracchus, cum largitiones maximas fecisset et effudisset aerarium; T III, 48. f. I. exhaurit.

propono: cum reges popularesve homines largitiones aliquas proponunt; O II, 21.

quaero: qui novam largitionem quaerunt aliquo plebei scito reddendorum equorum; R IV, 2.

sequor: etiam sequuntur largitionem rapinae; O II, 54.

2. antepono: hanc .. consuetudinem benignitatis largitioni munerum longe antepono; O II, 63.

III. causa: causa .. largitionis est, si aut necesse est aut utile; O II, 58.

genus: ab hoc .. genere largitionis, ut aliis detur, aliis auferatur, aberunt ii, qui ..; O II, 85.

ratio: tota .. ratio talium largitionum genere vitiosa est, temporibus necessaria; O II, 60.

spes: ducuntur (homines) ... spe largitionis promissisque capti; O II, 22.

IV. acquiri: si quando aliqua res maior atque utilior populari largitione adquiritur; O II, 58.

consectari: Alexandrum filium Philippus accusat, quod largitione benivolentiam Macedonum consectetur; O II, 53.

corrumpi: ut omittam largitione corrupta suffragia; L III, 39.

dari: quae .. opera, non largitione beneficia dantur; O II, 65.

largitor, Bestechung ausübend: existunt .. in re publica plerumque largitores et factiosi; O I, 64.

largus, reichlich, freigebig: A. lux: cum (sol) terras larga luce compleverit; N II, 49.

B. alqs, genera: omnino duo sunt genera largorum, quorum alteri prodigi, alteri liberales; O II, 55.

lascivia, Lustigkeit: I. intueor: ut (navium rectores) „profectione laeti piscium lasciviam intuerentur", ut ait Pacuvius; D I, 24.

II. beatus: non .. hilaritate nec lascivia ... sunt beati; F II, 65.

lascivio, ausgelassen sein: licet .. lascivire, dum nihil metuas; R I, 63.

late, weit, breit, weitläufig: conluceo: qui (sol) in inmenso mundo tam longe lateque conluceat; N II, 40.

dico: latius aliquanto dicenda sunt et diffusius; T III, 22. de cuius (sapientis) excellentia multa quidem dici quamvis fuse lateque possunt, sed brevissime illo modo; T IV, 57. quae dici latius uberiusque potuerunt; R V, 6.

diffundo: quae .. est alia causa erroris tanti, tam longe lateque diffusi? F II, 115. vim .. suam (di immortales) longe lateque diffundunt; D I, 79. benivolentiam tam late longeque diffusam; L I, 34.

emano: f. mano; O II, 80.

erro: f. vagor; A II, 66.

fluo: Pythagorae .. doctrina cum longe lateque flueret; T IV, 2.

fundo: quod maximas partes continet latissimeque funditur; F V, 92. non solum illa subtili disputatione (animus) sibi utendum putabit, sed etiam fusa latius perpetua oratione; L I, 62. efficitur, ut .. illud ... decorum quam late fusum sit, appareat; O I, 98. f. transfundo.

impero: tenere tantam et tam fuse lateque imperantem rem publicam; R V, 1.

influo: quod urbem perennis amnis ... et in mare late influentis posuit in ripa; R II, 10.

loquor: quod latius loquerentur rhetores, dialectici autem compressius; F II, 17.

mano: latius .. manabit haec ratio; T II, 66. quae si consuetudo ac licentia manare coeperit latius; R III, 41. latissime .. eorum manat industria; O II, 67. quae (contagiones malorum) a Lacedaemoniis profectae manarunt || profecta emanarunt || latius; O II, 80. fidei .. bonae nomen existimabat manare latissime; O III, 70.

pando: dum ... alia .. illa divina (bona) longe lateque se pandant; T V, 76.

pateo: haec ratio late patet; F I, 36. hoc dictum in una re latissime patet; F II, 52. naturam omnem appetendarum rerum ita late patere, ut ..; F IV, 42. nec (est) quod latius pateat quam coniunctio inter homines hominum; F V, 65. quam hoc late pateat, intelleges; T I, 29. hoc praeceptum, quod de dolore datur, patet latius; T II, 58. hanc .. insaniam, quae iuncta stultitia patet latius, a furore disiungimus; T III, 11. haec aliorum ad alios morbos proclivitas late patet; T IV, 27 (28). hoc nomen beati longe et late patet; T V, 85. quod nomen patuit postea latius; N II, 72. quorum (adulescentium) .. in re publica late patere poterit industria; D II, 5. hoc late patebit; Fa 6. qui locus patet latius; L II, 47. et late patet, ut vitio careat ordo, et || [† et laterat ... et] || ..; L III, 28. id .. late patet; L III, 41. latissime patere videntur ea; O I, 4. de tribus .. reliquis latissime pateat ea ratio; O I, 20. in quo vitio latissime patet avaritia; O I, 24. id latius patet; O I, 26. latissime .. patens hominibus inter ipsos, omnibus inter omnes societas haec est; O I, 51. quod earum (rerum publicarum) administratio latissime pateat; O I, 92. quod .. latissume patet; O II, 24. quin illa benignitas ... latius pateat; O II, 54. hominis ... multorum causas ... gratuito defendentis beneficia et patrocinia late patent; O II, 66. ea (officia) communia sunt et late patent; O III, 14. exempli causa ponatur aliquid, quod pateat latius; O III, 19. societas est, ... latissime quidem quae pateat, omnium inter omnes; O III, 69.

peregrinor: in quam (magnitudinem regionum) se iniciens animus ... ita late longeque peregrinatur, ut ..; N I, 54.

transfundo: sunt alia (studia) liberiora et transfusa || fusa || latius; R I, 30.

vagor: eo fit, ut errem et vager latius; A II, 66. quam .. nos ... speremus .. nostrum nomen volitare et vagari latissime; R I, 26.

video: (Helice) »late prima confestim a nocte videtur«; N II, 106.

volito: f. vagor; R I, 26.

latebra, Schlupfwinkel, Ausflucht: 1. adhibeo: adhibuit etiam latebram obscuritatis, ut iidem versus alias in aliam rem posse accommodari viderentur; D II, 111.

do: non latebra danda (fuit) populo, in qua ... tabella vitiosum occultaret suffragium; L III, 34.

habeo: si „tuam" (villam) dicerem, latebram haberes; ad corpus diceres pertinere; F II, 107.

quaero: videant, ne quaeratur latebra periurio; O III, 106.

2. conicio in: te mirificam in latebram coniecisti; D II, 46.

occulto in: f. 1. do.

lateo, verborgen, versteckt sein, sich versteckt halten: alqd: sic omnia latere censebat in occulto; A I, 45. latent ista omnia crassis occultata et circumfusa tenebris; A II, 122. inest nescio quid et latet in animo ac sensu meo; L II, 8.
amor: ubi .. apud antiquiores latuit amor iste investigandae veritatis? fr V, 32.
aspis: si scieris ... aspidem occulte latere uspiam; F II, 59.
causa: latet (causa) fortasse obscuritate involuta naturae; D I, 35.
fax: »multos annos (fax) latuit«; D I, 67.
iura: in quibus ne nostri quidem populi latebunt, quae vocantur, iura civilia; L I, 17.
mens: quae latet in animis hominum quaeque pars animi mens vocatur; R II, 67.
oculi: latent .. utiliter (oculi); N II, 143.
res: quas (res) a natura occultatas et latentes indagare ratio potest; F V, 58.
scintilla: non latuit scintilla ingenii; R II, 37.
signum: potest aliquod (signum) latuisse aut ipsum, aut quod esset illi contrarium; D I, 124.
utilitas: nec .. supra terram, sed etiam in intumis eius tenebris plurimarum rerum latet utilitas; N II, 162.

later, Ziegel: num hoc in latere aut in caemento, ex quibus urbs effecta est, potuit valere? D II, 99.

latex, Wasser, Quelle: »nos circum latices gelidos fumantibus aris aurigeris divom placantes numina tauris«; D II, 63.

latibulum, Schlupfwinkel: ut ... omnia ... anquirat et paret, ut pastum, ut latibula; O I, 11.

Latine, lateinisch: dico: quamquam Latine ea dici poterant; F III, 5. ista ... dicam Graece προηγμένα, Latine autem „producta"; F IV, 72. dicatur .. tam „aether" Latine, quam dicitur aër; N II, 91. quae Graece ἀναλογία, Latine ... comparatio proportiove dici potest; Ti 13.
doceo: mihi videris Latine docere philosophiam; F III, 40.
loquor: quam omnes urbani, rustici omnes, inquam, qui Latine loquuntur, voluptatem vocant; F II, 77. scis .. me Graece loqui in Latino sermone non plus solere quam in Graeco Latine; T I, 15. quasi vero non Graius hoc dicat. at Latine loquitur; N II, 91. Latine Apollo numquam locutus est; D II, 116. demus ... sumptiones ⟨ea quae λήμματα appellant dialectici, sed nos Latine loqui malumus⟩; D II, 108.
nescio: nostri Graece fere nesciunt nec Graeci Latine; T V, 116.
scio: qui Latine sciunt; F II, 18.
zum Satz: male Latine videtur, sed praeclare Accius; T III, 20.

latitudo, Breite: I. nascuntur: vires umerorum et latitudines (natae) ad aratra [ex]trahenda; N II, 159.
II, 1. lustro: (stella Veneris) et latitudinem lustrans signiferi orbis et longitudinem; N II, 53.
2. careo: liniamentum (esse), *longitudinem* || † sine || latitudine carentem; A II, 116.
III. immensitas: in hac .. inmensitate latitudinum, longitudinum, altitudinum infinita vis innumerabilium volitat atomorum; N I, 54.

lator, Antragsteller: I. est: unus .. erit ... imperator .. deus, ille legis huius inventor, disceptator, lator; R III, 33.
II. fero: ferretne civitas ulla latorem istius modi legis? N III, 90.
invenio: isti rogationi || rationi || neque lator quisquam est inventus nec auctor umquam bonus; L III, 34.

latro, Straßenräuber, Bandit: I. dicunt: de quo servi et latrones scivisse se aliquid dicerent; L III, 45.
habet: propter aequabilem praedae partitionem .. Bardulis Illyrius latro || [latro] || ... magnas opes habuit; O II, 40.
observant, parent: quin etiam leges latronum esse dicuntur, quibus pareant, quas observent; O II, 40.
sanciunt: quae non magis legis nomen adtingunt, quam si latrones aliquas consessu suo sanxerint; L II, 13.
sciscunt: s. dicunt.
II, 1. armo: armatis latronibus templa tenuisti; P 30.
2. sum de: de quo (latrone) est apud Theopompum; O II, 40.
III. leges: s. I. observant.
multitudo: quae est .. civitas? ... omnisne etiam fugitivorum ac latronum congregata unum in locum multitudo; P 27.
opes: ut ea (iustitia) etiam latronum opes firmet atque augeat; O II, 40.
IV. tenere: s. II, 1. armo.

latrocinium, Raub, Räuberbande: I. est: s. II. constituo.
II, 1. constituo: praedonum ille concursus et te duce latrocinium in foro constitutum, ... non civitas erat; P 27.
recordor: qui expulsiones vicinorum, qui latrocinia in agris ... recordetur; P 46.
2. relinquo in: is sibi ne in latrocinio quidem relinquit locum; O II, 40.
III. tela: vide, quam ista tui latrocinii tela contempserim; P 28.

latrocinor, Räuberei treiben: I, a. causa: alteri (erant maritumi) mercandi causa, latrocinandi alteri; R II. 9.
b. verbal: ut Cretes et Aetoli latrocinari honestum putent; R III, 15. ius esset latrocinari; L I, 43. latrocinari, fraudare, adulterare re turpe est, sed dicitur non obscene; O I, 128.
II. alqs: tot milia latrocinantur morte proposita; N I, 86. qui una latrocinantur; O II, 40.

latus, breit, weit: A. alqd: qui frugi homines χρησίμους appellant, id est tantum modo utilis; at illud est latius; T III, 16.
agri: ob eas .. causas agri arvi et arbusti et pascui lati atque uberes definiebantur; R V, 3.
fossa: cum (Dionysius) fossam latam cubiculari lecto circumdedisset; T V, 59.
locus: non quo non latus locus sit; A II, 37.
species: clarissimos Septemtriones (teneo), id est rationes has latiore specie, non ad tenue elimatas; A II, 66.
tegmen: »inde est ales Avis lato sub tegmine caeli«; N II, 112.
terra: »omnia .. e latis rerum vestigia terris (tenemus)«; F V, 49. quae (terra) colitur a vobis, angustata || angusta || verticibus, lateribus latior; R VI, 21.
viae: e quibus (notionibus) ... latiores quaedam ad rationem inveniendam viae aperirentur; A I, 42. viae latae, porticus (nihilo magis efficiebant); R III, 43.
B. sunt: multa pauca, magna parva, longa brevia, lata angusta (sint); A II, 92.

latus, Seite: I. dolent, possunt: possunt oculi (dolere), potest caput, latera; T II, 44.

II, 1. adluo: divisus (Fibrenus) aequaliter in duas partes latera haec adluit; L II, 6.

intendo: qui volunt exclamare maius, num satis habent latera, fauces, linguam intendere, e quibus eici vocem et fundi videmus? T II, 56.

2. sum: est .. munus eius (oratoris) non ingenii solum, sed laterum etiam et virium; C 28.

3. inhaereo: f. IV, 1. inhaerere.

4. detorqueo a: eam .. (coniunctionem), quae erat eiusdem, detorsit a latere in dexteram partem; Ti 25.

discedo a: ut ... a senis latere numquam discederem; Lae 1.

eicio, fundo ex: f. 1. intendo.

nobilito ex: neque .. ex te umquam es nobilitatus, sed ex lateribus et lacertis tuis; C 27.

sum in: aëneum .. equum ... animadvertit, cuius in lateribus fores essent; O III, 38.

III. figura, vis: quod fieri ... nec sine faucium, laterum, pulmonum vi et figura potest; T I, 37.

IV, 1. inhaerere: »quae (vestis) latere || lateri || inhaerens morsu lacerat viscera;« T II, 20.

latus: quae (terra) colitur a vobis, angustata || angusta || verticibus, lateribus latior; R VI, 21.

pendere: »ipse ... latere pendens, saxa spargens tabo, sanie et sanguine atro«. non ipsa saxa magis sensu omni vacabunt quam ille „latere pendens“; T I, 107.

redundare: tuus .. deus ... redundat ... lateribus, alvo, tergo; N I, 99.

suadere: cum ego ... legem Voconiam magna voce et bonis lateribus suasi || suasissem ||; C 14.

2. a: sensim ab utroque latere, tamquam remis, ita pinnis cursus avium levatur; N II, 125.

laudabilis, lobenswert, löblich: A. bei Substantiven: alqs: adfectio animi ... laudabiles efficiens eos, in quibus est; T IV, 34. ut .. est quisque maxime boni particeps, ita est laudabilis maxime; P 15.

alqd (vgl. B): mihi quidem laudabiliora videntur omnia, quae ..; T II, 64. nihil .. laudabilius ... placabilitate atque clementia; O I, 88. sine qua (iustitia) nihil potest esse laudabile; O II, 71.

adfectus: adfectus .. animi in bono viro laudabilis; T V, 47.

bonum: non omne bonum esse laudabile; F III, 27. bonum omne laudabile, laudabile autem omne honestum, bonum igitur omne honestum; F IV, 48. si .. omne bonum laudabile est, omne honestum est; F IV, 48. bonum .. omne laudabile; T V, 45. quod laudabile bonum est || est, bonum ||, in se habeat, quod laudetur, necesse est; L I, 46.

defensio: quarum etsi laudabilior est defensio; O II, 49.

exemplum: haud facile quis dixerit hoc exemplo aut laudabilius aut praestantius; O III, 110.

lex: omnem .. legem ... esse laudabilem; L II, 11.

opiniones: quae (opiniones) honestae, quae laudabiles, quae gloriosae (sint); F II, 77.

partes: quo perfectiores sint (partes) et magis in suo genere laudabiles; F V, 37.

ratio: haec civilis (vitae ratio) laudabilior est certe et inlustrior; R III, 6.

res: perspicuum est omnis rectas res atque laudabilis eo referri, ut cum voluptate vivatur; F I, 42. (ubi sint) res .. magnae et summe laudabiles virtute gestae; F V, 95.

vir: melioremne (voluptas) efficit aut laudabiliorem virum? P 15.

virtus: quis eas (virtutes) aut laudabilis aut expetendas arbitraretur? F I, 42. virtus ... ipsa per se sua sponte separata etiam utilitate laudabilis; T IV, 34.

vita: et vita .. laudabilis boni viri, et honesta ergo, quoniam laudabilis; T V, 47. beata .. vita laudabilis; T V, 48. ex quo illorum (mortuorum) beata mors videtur, horum (amicorum) vita laudabilis; Lae 23.

B. allein: 1. est: illud homini longe optumum esse ..., sua sponte laudabile; T II, 46.

ohne Verb: f. A. bonum; F IV, 48.

2. sum: quod sit ipsum per se rectum atque laudabile; F II, 49. ut (illud) ... sua tamen pulchritudine esset specieque laudabile; F II, 49. quod sit .. ipsum .. per se, sua vi, sua sponte, sua natura laudabile; F II, 50. quod est bonum, omne laudabile est; quod autem laudabile est, omne est honestum; F III, 27. quod laudabile sit, honestum esse conceditur; F III, 27. qui valetudinem, vires, divitias, gloriam, multa alia bona esse dicant, laudabilia non dicant; F IV, 49. quod expetendum (sit), id laudabile; F IV, 50. tibi nemo dabit, quod expetendum sit, id esse laudabile; F IV, 50. eorum commodorum ... longe praestantissimum esse, quod honestum esset atque laudabile; F IV, 59. quod si ita est, laudabile sit necesse est; T V, 45. qui potest vir bonus non ad id, quod laudabile sit, omnia referre, quae ..? T V, 48. quod honestum nos et laudabile esse dicimus; T V, 119. quod per se ipsum laudabile esset; L I, 37. quod .. (honestum) vere dicimus ... natura esse laudabile; O I, 14. quod laudabile esset || esse || et praeclarum; P 12. quicquid est laudabile, idem et beatum et florens et expetendum videri decet; P 19.

ohne Verb: ita etiam laudabile; F III, 27. si vero gloriosum, certe laudabile; quod laudabile autem, profecto etiam honestum; T V, 43. nec quicquam sine virtute laudabile; T V, 48. haec laudabilia et locupletibus fere cum plebe communia; L II, 59.

II. appello: unum istud, quod honestum appellas, rectum, laudabile, decorum; F III, 14.

dico: quae nec honesta nec laudabilia dicantur; F IV, 58.

facio: qui sine ulla doctrina naturam ipsam secuti multa laudabilia fecerunt; F III, 11.

nomino: ea honesta, ea pulchra, ea laudabilia, illa autem superiora naturalia nominantur; F IV, 58.

laudabiliter, löblich, ruhmvoll: vivo: ad recte, honeste, laudabiliter, postremo ad bene vivendum satisne est praesidii in virtute? T V, 12. etiam in tormentis recte, honeste, laudabiliter et ob eam rem bene vivi potest; T V, 12.

laudatio, Belobung, Lobrede: I. constat: Alcidamas ... scripsit etiam laudationem mortis, quae constat ex enumeratione humanorum malorum; T I, 116.

est: ex quo efficitur, ut nec laudationes iustae sint nec vituperationes; Fa 40. est in manibus laudatio; C 12.

II. lego: lege laudationes, Torquate, non eorum, qui sunt ab Homero laudati ..., lege nostrorum hominum, lege vestrae familiae; F II, 116. quam (laudationem) cum legimus, quem philosophum non contemnimus? C 12.

scribo: f. I. constat.

III. in: in laudationibus, in his ipsis antiqui tatum prooemiis † philosophie scribere voluimus A I, 8.

laudator, Lobredner, Belobungszeuge: adhibeo: quae (causa) nec testes ullos e claris viris nec laudatores poterit adhibere; F II, 67.

cognosco: e quibus (Druidis) ipse Divitiacum Haeduum, hospitem tuum laudatoremque, cognovi; D I, 90.

laudatrix, Lobrednerin: illa ... temeraria atque inconsiderata et plerumque peccatorum vitiorumque laudatrix, fama popularis, simulatione honestatis formam eius (gloriae) pulchritudinemque corrumpit; T III, 4.

laudo, loben, anerkennen, preisen: I. **absolut:** alqs: huic ego, si negaret ..., concederem, laudarem etiam; F II, 90. nec .. reprehendere libet nec laudare possum; L III, 22.

II. **mit Object:** alqm: Democritum, laudatum a ceteris, ab hoc (Epicuro) ... nollem vituperatum; F I, 21. lege laudationes, Torquate, non eorum, qui sunt ab Homero laudati; F II, 116. neminem videbis ita laudatum, ut ..; F II, 116. hosne .. laudas? F III, 12. cui contingit ut iure laudetur; F III, 28. ex quo fit, ut laudandus is sit, qui ..; F III, 64. quis *huius* urbis conservatorem Codrum, quis Erechthei filias non maxime laudat? F V, 62. nec .. quisquam fuit, qui eum, qui ita pateretur, non laudandum putaret; T II, 43. laudant .. eos, qui aequo animo moriantur; T III, 72. »laetus sum laudari me abs te, pater, a laudato viro«; T IV, 67. etsi vereor laudare praesentem; N I, 58. laudamus Athenis Volcanum eum, quem fecit Alcamenes; N I, 83. nec .. Aristoteles non laudandus est in eo, quod ..; N II, 44. propter virtutem .. iure laudamur; N III, 87. tu .. eum (Platonem) nec nimis valde umquam nec nimis saepe laudaveris; L III, 1. qui neminem nisi suum laudari volunt; L III, 1. quis non studiose rei publicae subvenerit hac tam praeclara legis voce laudatus? L III, 43. quamvis .. Themistocles iure laudetur; O I, 75. tales .. nos esse putamus, ut iure laudemur; O I, 91. Ti. || Tiberius || .. Gracchus P. f. tam diu laudabitur, dum ..; O II, 43. laudat Africanum Panaetius, quod fuerit abstinens. quidni laudet? O II, 76. Aratus Sicyonius iure laudatur; O II, 81. ut laudandus Regulus in conservando iure iurando, sic decem illi ... vituperandi; O III, 113. honores (oportuni sunt), ut laudere, voluptates, ut gaudeas; Lae 22. nec non saepe laudabo sapientem illum, Biantem; P 8.

alqd: quod tale est, ut per se ipsum possit iure laudari; F II, 45. honestum quid sit ..., nisi forte illud, quod multitudinis rumore laudatur; F II, 49. tum esse non turpe, cum id a multitudine laudetur; F II, 49. non ob eam causam ..., quia laudetur a multis, sed quia tale sit, ut ... esset ... laudabile; F II, 49. quod possit ipsum propter se iure laudari; F II, 50. id quod est a te laudatum; F IV, 58. cum ea laudemus; F V, 64. laudo id quidem; T I, 78. si reperiebantur non nulli, qui nihil laudarent, nisi quod se imitari posse confiderent; T II, 3. quod .. et postulatur a fortibus et laudatur, cum fit, id ..? T II, 43. cuius (Xenophontis) in primis laudabat illud, quod diceret ..; T II, 62. cum id honestum putent, quod a plerisque laudetur; T II, 63. ex hoc et illa iure laudantur: »ego cum genui ..;« T III, 28. apud Euripiden || Euripidem || a Theseo dicta laudantur; T III, 29. ex quo illud laudatur Archytae; T IV, 78. ea, quae Anticlea laudat Ulixi pedes abluens: »lenitudo orationis, mollitudo corporis«; T V, 46. quod laudabile bonum est || est, bonum ||, in se habeat, quod laudetur, necesse est; L I, 46. quid aut laudari rite aut vituperari potest, si ab eius natura || eo || recesseris, quod aut laudandum aut vituperandum putes? L I, 51. id iure laudabitur; O I, 19. in laudibus ... ea nescio quo modo quasi pleniore ore laudamus; O I, 61. in utroque genere quae sunt recta et simplicia, laudantur; O I, 130. haud sane intellego, quidnam sit, quod laudandum putet; O II, 5. ut delectentur imperiti laudentque ea, quae laudanda non sint; O III, 15.

adfectionem: nemo est .., quin hanc affectionem animi probet atque laudet; F V, 63.

aegritudinem: iam aegritudinem laudare, unam rem maxime detestabilem, quorum est tandem philosophorum? T IV, 55.

aequitatem: quis hanc maximi animi aequitatem in ipsa morte laudaret, si mortem malum iudicaret? T I, 97.

apparitionem: s. magnificentiam.

artem: ut ... gubernatoris ars, quia bene navigandi rationem habet, utilitate, non arte laudatur; F I, 42.

auctorem: quem .. auctorem de illo (Socrate) locupletiorem Platone laudare possumus? R I, 16.

bonitatem: cum .. fidem alicuius bonitatemque laudant; O III, 77.

bonum: ut statueret in eo collocatum summum illud hominis per se laudandum et expetendum bonum; F III, 21. nullum habendum magnum bonum, nisi quod vere laudari sua sponte posset; L I, 37.

carmen: Carneades ... reprendere Chrysippum solebat laudantem Euripideum carmen illud: »mortalis ..;« T III, 59. quod (carmen) valde Panaetius laudat epistula quadam; T IV, 4.

civitates: quot || quod || et sunt laudandae civitates et fuerunt; R III, 7.

cognomen: numquam esset L. Pisonis cognomen tanto opere laudatum; T III, 16.

conservatorem: s. alqm; F V, 62.

constantiam: s. gravitatem.

culturam: quam copiose ab eo (Xenophonte) agri cultura laudatur in eo libro, qui ..! C 59.

dicta: huius (Catonis) .. facta, illius dicta laudantur; Lae 10.

dolorem: ut perspiciatis, unde omnis iste natus error sit voluptatem accusantium doloremque laudantium; F I, 32.

domum: quodsi ... non existimantur fefellisse, ... multo minus, qui domum non laudarunt; O III, 55.

epistulam: ut epistulam laudandam arbitror eam, ... sic ..; F II, 100.

factum: s. **factum,** II, 1. laudo (4 St.) S. 23, a.

fidem: s. bonitatem. iustitiam; R II, 61.

filias: s. alqm; F V, 62.

filium: s. alqm; O II, 43.

formam: qui eam formam rei publicae maxime laudant; R I, 53.

fortitudinem: nec timiditatem ignaviamque vituperari nec fortitudinem patientiamque laudari suo nomine; F I, 49.

fortunam: eorum .., qui exacta aetate moriuntur, fortuna laudatur; T I, 93. cum ariete etiam conloquentem (Polyphemum Homerus) facit eiusque laudare fortunas, quod ..; T V, 115.

fratrem: mihi .. videris fratrem laudando suffragari tibi; L I, 1.

furorem: dum modo is furor ita laudetur, ut in Phaedro Platonis laudatus est; D I, 80.

genus: ex quo exstitit id, quod Scipio laudabat, coniunctum civitatis genus; R III, 23.

gravitatem: cum .. eorum gravitatem constantiamque laudamus, qui; T IV, 60.

hominem: veteribus displicuisse Romanis vel

laudari quemquam in scaena vivum hominem vel vituperari; R IV, 12.
honestatem: laudari honestatem et iustitiam aliquando ab Epicuro; F II, 51. quae (honestas) est a nostris laudata maxime; F V, 73.
honestum: etiamsi (honestum) a nullo laudetur; O I, 14.
hospitalitatem: recte etiam a Theophrasto est laudata hospitalitas; O II, 64.
imperatorem: laudetur .. hic imperator aut etiam appelletur! P 33.
improbum: ut ... ille improbus laudetur, colatur; R III, 27.
indolentiam: qui istam nescio quam indolentiam magno opere laudant; T III, 12.
industriam: nec ipsa, quae laudatur, industria (per se ipsa allicit); F I, 49.
iracundiam: multis verbis iracundiam laudant; T IV, 43. modo ne (Peripatetici) laudarent iracundiam; O I, 89.
iudicium: (multitudinis iudicium) magis laudandum est quam illi (boni) ob eam rem beati; T I, 110.
iustitiam: cur iustitia laudatur? F II, 52. quorum (decemvirum) non similiter fides || est || nec iustitia laudata; R II, 61. f. honestatem; F II, 51.
legem: ex quo || qua || illa lex, quam di humano generi dederunt, recte est laudata; L II, 8. laudemus .. prius legem ipsam veris et propriis generis sui laudibus; L III, 2.
liberalitatem: eo .. eam (liberalitatem) studiosius plerique laudant, quod ..; O II, 63.
libidinem: nec .. solum hanc libidinem laudant, sed ..; T IV, 44. libidinem .. laudare cuius est libidinis? T IV, 55.
magnificentiam: est .. (Theophrastus) multus in laudanda magnificentia et apparatione popularium munerum; O II, 56.
maiores: nec me .. laudandis maioribus meis corrupisti; F I, 34.
mediocritates: mediocritates .. malorum quis laudare recte possit? T IV, 57.
mercaturam: (mercatura) videtur iure optimo posse laudari; O I, 151.
mores: nec .., quoius virtus moresque laudandi sunt, eius non laudanda vita est; P 19.
oratores: oratores .. laudari video; A I, 10.
patientiam: f. fortitudinem.
perfectionem: in homine perfectio ista in eo potissimum, quod est optimum, id est in virtute, laudatur; F IV, 37.
philosophiam: si quodam in libro vere est a nobis philosophia laudata; A II, 6. ut (philosophia) proinde, ac de hominum est vita merita, laudetur; T V, 6. numquam .. digne satis laudari || laud. s. d. || philosophia poterit; C 2.
proverbium: nec .. umquam sum adsensus veteri illi laudatoque proverbio; C 32.
prudentiam: quae (prudentia) quaeratur laudeturque; F III, 31.
puerum: quam cupiunt (pueri) laudari! F V, 61 Fanni, causa difficilis laudare puerum; R fr 5.
rectorem: et ubi est, quod et vestrae litterae illum laudant patriae rectorem? R V, 8.
rem: honestatem ... absolutam, rem unam praeclarissimam omnium maximeque laudandam; F V, 69. non .. res laudanda, sed spes est; R fr 5. f. aegritudinem.
rem publicam: laudavisse mihi videris nostram rem publicam; R II, 64. istam ipsam rem publicam, quam laudas; R II, 64.
regem: tum || et || Laelius: laudandus etiam iste rex; R II, 33.
sapientem: f. alqm; P 8.
sapientiam: hoc ipso sapientiam maiorum statues esse laudandam, quod ..; R II, 30. laudata quidem || est || (sapientia) a te graviter et vere; L I, 62.
scientiam: saepe ab Aristotele, a Theophrasto mirabiliter est laudata per se ipsa rerum scientia; F V, 73.
senectutem: in omni oratione mementote eam me senectutem laudare, quae ..; C 62.
senem: qui (rex) laudat senem et fortunatum esse dicit, quod ..; T III, 57.
sententiam: quod (Theophrastus) in Callisthene suo laudarit illam sententiam; T V, 25.
spem: f. rem; R fr 5.
temperantiam: qui potest temperantiam laudare is, qui ponat summum bonum in voluptate? O III, 117.
temperationem: haec est ..., quam Scipio laudat in *illis* libris ... temperationem rei publicae; L III, 12.
victum: laudat (Epicurus) tenuem victum; T V, 26.
virum: qua (oratione animus) laudet claros viros; L I, 62. quem (virum) quadam admiratione commotus saepius fortasse laudo, quam necesse est; L III, 1. f. alqm; T IV, 67.
virtutem: omnis eius oratio tantum in virtute laudanda ... consumebatur; A I, 16. bene laudata virtus voluptatis aditus intercludat necesse est; F II, 118. laudat (Epicurus) saepe virtutem; T III, 48. Cyrenaici ... philosophi ... virtutem .. censuerunt ob eam rem esse laudandam || conlaudandam ||, quod efficiens esset voluptatis; O III, 16. f. mores.
vitam: eorum .., qui privatum otium negotiis publicis antetulerunt, nominatim vita laudatur; T III, 57. neque .. fugienda vita est, quae laudanda est; P 19. una .. essemus beati cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50. f. mores.
voluptatem: cum .. eam ipsam voluptatem ... laudat locis plurimis; F II, 20. hanc ... voluptatem ... interdum ita laudat, ut ..; F II, 30. quamvis (Epicurus) spernat voluptates eas, quas modo laudavit; T III, 46.

lavo, baden: filios: nostro .. more cum parentibus puberes filii ... non lavantur; O I, 129.
generos: cum soceris generi non lavantur; O I, 129.

laurea, Lorbeerkranz, Lorbeerzweig: arescunt: nec (virtus) triumphos arescentibus laureis, sed stabiliora quaedam et viridiora praemiorum genera desiderat; R VI, 8.
concedit: »cedant arma togae, concedat laurea laudi;« O I, 77.

laureatus, mit Lorbeeren geschmückt: fasces: visum tibi esse ... C. Marium cum fascibus laureatis quaerere ex te, quid tristis esses; D I, 59. ego (habeo dicere) de Mario cum fascibus laureatis me in suum deduci iubente monumentum; D II, 136.

laus, Lob, Anerkennung, Ruhm, Verdienst: I. absolut: 1. cadit: tua laus pariter cum re publica cecidit; O II, 45.
consentit: ea (gloria) est consentiens laus bonorum; T III, 3.
consistit: virtutis .. laus omnis in actione consistit; O I, 19.
emoritur: quorum laus emori non potest; P 18.
est: laudem et caritatem (consecutus est), quae

sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima; F I, 35. quae est ista laus, quae possit e macello peti? F II, 50. si cothurni laus illa esset, ad pedem apte convenire; F III, 46. quod huic officium, quae laus, quod decus erit tanti, quod adipisci cum dolore corporis velit, qui ..? T II, 16. antiquiorem .. sibi fuisse laudem et gloriam quam regnum et possessiones suas; D II, 78. quo .. e collegio laus est illa eximia C. Iulii; R II, 61. laus abstinentiae non hominis est solum, sed etiam temporum illorum; O II, 76. ista laus non est hominis, sed temporum; O III, 111. quia ... summa laus senectutis est, quod ea voluptates nullas magnopere desiderat; C 44.

potest: f. emoritur. est; F II, 50. reperit.

reperit: quodsi ne ipsarum quidem virtutum laus, in qua maxime ceterorum philosophorum exultat oratio, reperire exitum potest, nisi derigatur ad voluptatem; F I, 54.

senescit, venit, videtur: .. oratorum .. laus ita ducta ab humili venit ad summum, ut iam senescat brevique tempore ad nihilum ventura videatur; T II, 5.

viget: apud quos .. venandi et equitandi laus viget; T II, 62.

ohne Verb: *beatus* (Epicurus) sibi videtur esse moriens. magna laus; F II, 97.

2. sum: brevitas non modo senatoris, sed etiam oratoris magna laus est in sententia || [in sententia] ||; L III, 40, f. 1. consentit.

3. Ausruf: magna mehercule laus et eo ipso, per quem iuravi, Hercule, || [Hercule] || digna! T II, 17.

II. nach Verben: 1. accipio: laudes unius cuiusque nostrum a patribus acceptas posteris prodere; R VI, 23. quidam .. ad eas laudes, quas a patribus acceperunt, addunt aliquam suam; O I, 116.

addo: f. accipio; O I, 116.

adfero: si aliquid oratoriae laudis nostra attulimus industria; T I, 6.

adipiscor: f. **adipiscor** laudem (3 St.) B. I, S. 72, b.

adiungo: quorum ad popularis inlustrisque laudes has etiam minus notas minusque pervolgatas adiungimus; A II, 6.

adsequor: cum ... multi .. in nostra re publica adulescentes ... dicendo laudem assecuti sint; O II, 49. quamquam Africanus maiorem laudem meo iudicio assequebatur; O III, 4.

attondeo: ut Epaminondas: »consiliis nostris laus est attonsa Laconum«; T V, 49.

cano: ut deinceps, qui accubarent, canerent ad tibiam clarorum virorum laudes atque virtutes; T IV, 3.

capio: nec e lapide excitari plus nec inponi, quam quod capiat laudem mortui incisam ne plus quattuor herois versibus; L II, 68. nostri .. magistratus imperatoresque ex hac una re maximam laudem capere studebant; O II, 27 (26).

comprobo: haec .. laus Academiae praestantissumi philosophi iudicio et testimonio comprobata est; D I, 7.

concedo: cum eius (rei publicae) administrandae potestatem aliis laudemque concederent; O I, 71.

consequor: magnam laudem et a summo viro et ab exercitu consequebare; O II, 45. f. I, 1. est; F I, 35.

derigo: f. I, 1. reperit.

desero: omne decus, omnis vera laus deserenda est; F II, 44.

dico: quas (laudes) ante dixi; F II, 47.

duco: f. I, 1. senescit.

eripio: ut huius quoque generis laudem iam languenti Graeciae eripiant et transferant in hanc urbem, sicut reliquas omnis ... studio atque industria sua maiores nostri transtulerunt; T II, 5.

expeto: quae .. (laudes) erant expetendae; T II, 5. * *civitatibus*, in quibus expetunt laudem optumi et decus, ignominiam fugiunt ac dedecus; R V, 6.

exspecto: quod ab eo laus imperatoria non admodum exspectabatur, qui ..; A II, 2.

fero: non intellego, cur, qui ea pecunia corruperit, poena dignus sit, qui eloquentia, laudem etiam ferat; R V, 11.

habeo: nihil .. (natura) habet praestantius, nihil, quod magis expetat quam honestatem, quam laudem; T II, 46. quae (celeritas) eadem ingenii etiam laus habetur; T IV, 31.

incido: unde .. esset illa *laus* in summo*rum* imperatoru*m* inci*sa monimentis*; R III, 24. f. capio; L II, 68.

inlustro: hominis amicissimi, Cn. Pompeii, laudes inlustrabit; L I, 8.

memoro: honoratorum virorum laudes in contione memorentur; L II, 62.

mutuor, pario: L. .. Crassus ... non aliunde mutuatus est, sed sibi ipse peperit maxumam laudem; O II, 47.

pervolgo: f. adiungo.

petesso: qui hanc (laudem) petessunt, nullum fugiunt dolorem; T II, 62.

peto: qui laudem cum dolore petendam esse dicant || dicunt ||; T V, 85. f. I, 1. est; F II, 50.

prodo: f. accipio; R VI, 23.

prosequor: eas .. (laudes) etiam cantus ad tibicinem prosequatur; L II, 62.

relinquo: quam .. relinquis populari rei publicae laudem? R III, 48.

transfero: f. eripio.

tribuo: huic nec laus magna tribuenda nec gratia est; O III, 63.

2. sum: „confidens", ... ductum verbum a confidendo, quod laudis est; T III, 14. ea (aemulatione) nihil hoc loco utimur; est enim laudis; T IV, 17.

3. adsumo: tum nihil nostrae laudi adsumptum arbitramur; N III, 87.

concedo: »cedant arma togae, concedat laurea laudi;« O I, 77.

do: si Fabio, nobilissimo homini, laudi datum esset, quod pingeret; T I, 4. iis non modo non laudi, verum etiam vitio dandum puto; O I, 71.

studeo: quia (Ti. Gracchus) studebat laudi et dignitati; F IV, 65. tum .. vel maxume laudi student; D I, 63.

4. abundo: vir abundans bellicis laudibus, Cn. Pompeius; O I, 78.

orbo: »cum decore atque omni me orbatum laude recordor«; T III, 18.

5. addo ad: f. 1. accipio; O I, 16.

adicio ad: (Timotheus) ad eam laudem doctrinae et ingenii gloriam adiecit; O I, 116.

adiungo ad: f. 1. adiungo.

capio ex: »nec quisquam e nostris spolia cepit laudibus«; T II, 22.

communico cum: privabo potius illum debito testimonio quam id cum mea laude communicem; A II, 3.

consentio de: iure .. gravis, cuius de laudibus omnium esset fama consentiens; C 61.

consequor ad: ad laudem hunc omnia consecutum puto; R III, 6.

dico ad: quod item ad contrariam laudem in virtute || virtutem || dici potest; L I, 51. — de: Cato ... de omni laude virtutis ... solet dicere; P 3. f. **de**, I. dico de laude (3 St.) B. I, S. 601, b.

exsulto in: f. I, 1. reperit.

instituo ad: qui ad laudem et ad decus nati, suscepti, instituti sumus; F V, 63.
intersum ad: magni existimans interesse ad decus et ad laudem civitatis res ... contineri; N I, 7.
nascor ad: ſ. instituo ad.
pertineo ad: quod ad summam laudem clarorum virorum pertineret; R III, 5. haec .. ad laudem pertinent; R V, 6.
praedico de: apud quos (propinquos) de mortui laude † quomni quid veri erat praedicatum; L II, 63.
reperio in: quia nusquam possumus nisi in laude, decore, honestate utilia reperire; O III, 101.
scribo ad: neque haec scribunt (familiares) vituperantes, sed potius ad laudem; Fa 10.
sum ex: quae sunt ex media laude iustitiae; O I, 63. — in: ut et in laude et in vitio nomen hoc (aemulationis) sit; T IV, 17.
suscipio ad: ſ. instituo ad.
III. **nach Adjectiven:** 1. studiosus: quae perferant ... laudis studiosi gloriae gratia; T V, 79.
2. dignus: si quas (res) dignas laude gessimus; A I, 11. nihil .. arbitror esse magna laude dignum, quod ..; F II, 80. si minus sapientis (tulit civitas), ... at certe summa laude dignos; R III, 7. ut nec medici nec imperatores nec oratores ... quicquam magna laude dignum sine usu et exercitatione consequi possunt, sic ..; O I, 60. gere .. animum laude dignum; P 37.
IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: ſ. II, 1. adfero.
appetentia: unde ... fuga turpitudinis, adpetentia laudis et honestatis? R I, 2.
bona: suis et propriis bonis laudis et gloriae ... mortui non carent; T I, 109.
certamen: quicum laudis certamen fuisset; O III, 86.
delubra: »earum .. laudum delubra sunto, ne uncula || neve ulla || vitiorum;« L II, 19.
genus: Brutus ..., excellens omni genere laudis; A I, 12. ii student plerumque eodem in genere laudis excellere; O I, 116.
nomen: ita factum est in superstitioso et religioso alterum vitii nomen, alterum laudis; N II, 72.
ornamenta: illa iam significatio est laudis ornamenta ad mortuos pertinere; L II, 60.
praecepta: qua (oratione animus) praecepta salutis et laudis apte ad persuadendum edat suis civibus; L I, 62.
signa: »ubi ... Marius ... fausta .. signa suae laudis reditusque notavit«; D I, 106.
testimonium: orationem illam vanam testimonium esse laudum suarum putant; Lae 98.
2. portenta: »haec portenta .. dedit ... tarda et sera nimis, sed fama ac laude perenni«; D II, 64.
3. alqd ex: ex tota hac laude Reguli unum illud est admiratione dignum, quod captivos retinendos censuit; O III, 111.
cursus, impetus ad: ex hoc cursu atque impetu animorum ad veram laudem atque honestatem .. pericula adeuntur; T II, 58.
V. **Umstand:** 1. adfici: qua aetate qui exercentur, laude adfici solent; O II, 47.
amplificare: haec est ... virtutem ipsam suis laudibus amplificantis oratio; F V, 72.
anteponere: cum animum infinita quadam laude anteponerent corpori; F IV, 16.
consolari: cum suis se laudibus vita occidens consolari potest; T I, 109.
contineri: cum ea res innumerabilibus officiis et laudibus contineretur; O III, 77.
efferre: cum tantis laudibus philosophiam extuleris; A II, 61. quamvis eam (amicitiam) Epicurus ... in caelum efferat laudibus; F II, 80. Pompeium .. nostrum ceteris rebus omnibus semper amplissimis summisque ecfero laudibus; L III, 22. eos viros suspiciunt maxumisque ecferunt laudibus; O II, 36. quis est, qui id (officium amici) non maximis ecferat laudibus? Lae 24.
exsequi: »hunc omni amicos (decebat) laude et laetitia exsequi«; T I, 115.
ferre: eos .., qui in magistratu privatorum similes esse velint, ... ferunt laudibus; R I, 67.
inferior: qui (Timotheus) cum belli laude non inferior fuisset quam pater; O I, 116.
laudare: laudemus .. prius legem ipsam veris et propriis generis sui laudibus; L III, 2.
metiri: non eam (similitudinem) fama populari, sed vera bonorum laude metiens; T I, 110.
praeesse: ibi permultos || per multos || annos admirabili quadam laude provinciae praefuit; A II, 1.
2. cum: »imperia, potestates, legationes ... domum cum laude redeunto«; L III, 9. »domum cum laude redeunto«; L III, 18. quod etiam tum (L. Crassus) poterat domi cum laude meditari; O II, 47.
ex: ex his tribus laudibus ... et temeritatem reformidat et ..; F II, 47.
in: quarum (virtutum) est excellens in animorum laude praestantia; F V, 36. in laudibus ... ea nescio quo modo quasi pleniore ore laudamus; O I, 61.
praeter: nihil .. praeter laudem bonis atque innocentibus neque ex hostibus neque a sociis reportandum; L III, 18.

laute, anständig, prächtig: aedifico: hanc vides villam ... lautius aedificatam patris nostri studio; L II, 3.
eludo, al.: »ut me hodie ante omnes comicos stultos senes versaris atque inlusseris || elusseris || lautissume«; Lae 99.
tueor: mores et instituta vitae resque domesticas ac familiaris nos profecto et melius tuemur et lautius; T I, 2.

lautus, ansehnlich, vornehm, rühmlich: alqd: mihi quidem etiam lautius videtur, quod eligitur; F V, 90.
liberalitas: illa (liberalitas) lautior ac splendidior; O II, 52.
servi: ut in magna familia sunt alii lautiores, ut sibi videntur, servi; P 37.
victus: nec dubito, quin ... † lautum victum et elegantem magnifice ... colere instituissent; fr V, 43.

laxitas, Geräumigkeit: in domo clari hominis ... adhibenda cura est laxitatis; O I, 139.

laxo, erleichtern, befreien: alqm: cum laxati curis sumus; T I, 44. qui iam vixerunt et corpore laxati illum incolunt locum, quem vides; R VI, 16.
maiores natu: qui (maiores natu) se .. libidinum vinculis laxatos esse non moleste ferrent; C 7.

laxus, schlaff: commodissimum esse quam laxissimas habenas habere amicitiae; Lae 45.

leaena, Löwin: statuerunt † gloria leaena || aeream leaenam ||; fr VIII, 12.

lectica, Sänfte: ille (M. Marcellus) dicebat, ... ne impediretur auspiciis, lectica operta facere iter se solere; D II, 77.

lecticula, Sänfte: lecticula in curiam (rusticum) esse delatum; D I, 55.

lectio, Lesen: I, 1. neglego: lectionem sine ulla delectatione neglego; T II, 7.
2. commendo: nobis .. videtur, quicquid litteris mandetur, id commendari omnium eruditorum lectioni decere; T II, 8.
II. delectari: delectabatur .. (Lucullus) mirifice lectione librorum, de quibus audiebat; A II, 4.

lectito, oft lesen: se respousitando et lectitando et scriptitando ne impediat; R V, 5.

lector, Leser: adlicio: qui ... nec delectatione aliqua allicere lectorem (possit); T I, 6.
timeo: ego .. quem timeam lectorem? F I, 8.

lectulus, Lagerstatt, Bett, Ruhebett: I. oblectat: me lectulus meus oblectaret; C 38.
II. surgo ex: (Pomponius) surrexit e lectulo; O III, 112.
sum in: ille (Epicurus) dixerit sane idem in Phalaridis tauro, quod, si esset in lectulo; T II, 18.
III. in: philosophi .. in suis lectulis plerumque moriuntur; F II, 97. dices: quid in pace, quid domi, quid in lectulo? T II, 60. in suo lectulo mortuus (Dionysius); N III, 84.

lectus, Lagerstatt, Bett, Speisesofa: I, 1. sterno: quod erat factitatum, ut uni plura *funera* fierent lectique plures sternerentur; L II, 60. f. 2. conloco in; T V, 61.
2. circumdo: cum (Dionysius) fossam latam cubiculari lecto circumdedisset; T V, 59.
3. concurso circum: deosne inmortalis ... concursare *circum* omnium mortalium ... non modo lectos, verum etiam grabatos; D II, 129.
conloco in: conlocari iussit hominem in aureo lecto strato pulcherrimo textili stragulo; T V, 61. eum ., (L. Furium Scipio) ut salutavit, amicissime adprehendit et in lecto suo conlocavit; R I, 17.
iaceo in: ille certe non fortis, qui iacet »in tecto || lecto || umido«; T II, 33.
II. fascea: defert ad coniectorem quidam somniasse se ovum pendere ex fascea lecti sui cubicularis; D II, 134.
III. sub: respondit coniector thensaurum || thes. || defossum esse sub lecto; D II, 134.

legatio, Gesandtschaft, Legatenstelle: I. augent, al.: »imperia, potestates, legationes, quom senatus creverit populusve iusserit, ex urbe exeunto, duella iusta iuste gerunto, sociis parcunto, se et suos continento, populi sui gloriam augento, domum cum laude redeunto«; L III, 9.
II, 1. obeo: quam (legationem) ante censuram obiit; A II, 5.
postulo: legationem aliquam nimirum ista oratio postulat; L I, 10.
2. decedo ex: qui (P. Nigidius) cum me ..., Ephesi expectavisset Romam ex legatione ipse decedens; Ti 2.
III. genus: quod .. genus legationis ego consul ... sustulissem; L III, 18.
IV, 1. persequi: qui legatione hereditatis aut syngraphas suas persequuntur; L III, 18.
2. in: cum ... P. .. Africani historiae loquantur in legatione illa nobili ... Panaetium unum omnino comitem fuisse; A II, 5.

legatum, Vermächtnis: alia ... iura .. esse de mulierum legatis et hereditatibus; R III, 17.

legatus, Gesandter, Unterfeldherr, Legat: I, 1. accusant, arguunt: Macedonum legatis accusantibus, quod pecunias praetorem in provincia cepisse arguerent; F I, 24.
adferunt: vgl. **lego,** II. alqm; T V, 91.
conlocant: cum ... legati .. *vas* illud, in quo inerant sortes, collocavissent; D I, 76.
obit: cum ... censor .. fueris et obieris legatus Aegyptum, Syriam, Asiam, Graeciam; R VI, 11.
rogant: cum postridie (legati) rogarent eum (Xenocratem), cui (pecuniam) numerari iuberet; T V, 91.
versatur: qui et miles et tribunus et legatus et consul versatus sum in vario genere bellorum; C 18.
2. sum: cum legatus noster esset anno fere ante, quam consul est declaratus; R I, 23. tibi cum essem legatus; R II, 67. »rei suae ergo ne quis legatus esto;« L III, 9. C. Marius ... Q. Metellum, cuius legatus erat, ... criminatus est bellum illum ducere; O III, 79. cuius (optimi civis) legatus (Marius) ... esset; O III, 79. cum (C. Fabricius) apud regem Pyrrhum legatus esset; C 43. qui (Lacedaemonii) legati cum essent; C 63.
II, 1. abduco: Xenocrates ... abduxit legatos ad cenam in Academiam; T V, 91.
mitto: is, qui a Pyrrho legatus ad senatum est missus, Cineas; T I, 59. Stoicum Diogenen || Diogenem || et Academicum Carneadem video ad senatum ab Atheniensibus missos esse legatos; T IV, 5. cum .. Veientes bello fessi legatos ad senatum misissent; D I, 100. Aristodemum ... maximis de rebus pacis et belli legatum ad Philippum Athenienses saepe miserunt; R IV, 13.
video: quos (legatos) cum tristiores vidisset; T V, 91.
2. appono: iis (legatis) apposuit tantum, quod satis esset, nullo apparatu; T V, 91.
III. alqs ex: ex iis (legatis) quidam dixisse dicitur non omnia illum transfugam ausum esse senatui dicere; D I, 100.

legio, Legion: I. arbitrantur, al.: cum legiones scribat Cato saepe alacris in eum locum profectas, unde redituras se non arbitrarentur; T I, 101. cum recorder || recordor || ... legiones nostras ... in eum locum saepe profectas alacri animo et erecto, unde se redituras numquam arbitrarentur; C 75.
II, 1. dimitto: [cum .. Popilio videretur unam dimittere legionem]; O I, 36.
duco: qui (C. Flaminius) ... cum ... contra Hannibalem legiones duceret; D I, 77.
mitto: quia ... legionibus nostris sub iugum missis pacem cum Samnitibus fecerant; O III, 109.
tueor: ut eo tueri sex legiones et magna equitum ac peditum auxilia possis; P 45.
2. milito in: [Catonis quoque filium, qui in eadem legione militabat, dimisit]; O I, 36.
III, 1. exercitatio: exercitatio legionum ... quanti laboris est! T II, 37.
2. tribunus ad: cum in Africam venissem M'. Manilio consuli ad quartam legionem tribunus ... militum; R VI, 9.

legitime, gesetzmäßig, rechtmäßig: nemini parere ... nisi praecipienti || [praecipienti] || aut docenti aut utilitatis causa iuste et legitime imperanti; O I, 13.

legitimus, gesetzmäßig, rechtmäßig, gebührend: alqd: ea, quae erant cotidiana et quasi legitima nobis, de pace et de otio; Fa 2.
disceptationes: iudiciis .. magistratuum,

disceptationibus legitimis propositam vitam, non poëtarum ingeniis, habere debemus; R IV, 12.
hostis: cum iusto .. et legitimo hoste res gerebatur; O III, 108.
ius: ut neque disceptatione vinci se nec ullo publico ac legitimo iure patiantur; O I, 64.
liberi: discripta || descr. || ratio est legitimis liberis; R V, 7.
potestas: vir sapiens ... tamquam a magistratu aut ab aliqua potestate legitima ... emissus; T I, 74. eam .. potestatem ... quasi iustam et legitimam hereditatis loco (Dionysius) filio tradidit; N III, 84.

lego, als Gesandten senden, zum Legaten ernennen, vermachen, hinterlassen: I. absolut: s. II, alqd; L II, 53.
II. alqm.: cum legati ab Alexandro quinquaginta ei (Xenocrati) talenta attulissent; T V, 91. nihil esse turpius quam [est] quemquam legari nisi rei publicae causa; L III, 18. quom esset cito necatus || legatus, al. || tamquam ex XII tabulis insignis ad deformitatem puer; L III, 19.
alqd: cui plus legatum sit, quam sine religione capere liceat; L II, 51. si is, cui legatum est, stipulatus est id ipsum, quod legatum est; L II, 53.
partem: si maior pars pecuniae legata est || [si ... legata est] ||; L II, 49.
pecuniam: quod eo loco res est ita soluta hereditate, quasi ea pecunia legata non esset; L II, 51. ut ... eodem loco res sit, quasi ea pecunia legata non esset; L II, 53.
senatorem: quaero, quid reapse sit turpius quam sine procuratione senator legatus, sine mandatis, sine ullo rei publicae munere; L III, 18.

lego, lesen, aussuchen, wählen, sammeln: I. absolut: 1. unpersönlich: a. appello a: eam .. rem illi Graeco putant nomine a suum cuique tribuendo appellatam, ego nostro a legendo; L I, 19.
consumo in: id .. omne consumebatur in legendo; O II, 4.
invito ad: iucunditate quadam ad legendum invitati; A I, 8.
b. potior ad: indicabit nulla ad legendum his esse potiora; F I, 11.
c. aviditas: erat ... in eo (M. Catone) aviditas legendi; F III, 7.
scientia: Musae scribendi, legendi, ceterarum artium scientiam somniantibus non dabunt? D II, 123.
studium: quorum studio legendi meum scribendi studium vehementius in dies incitatur; D II, 5. quamquam .. libri nostri complures non modo ad legendi, sed etiam ad scribendi studium excitaverunt; O II, 2.
vis: his .. in verbis omnibus inest vis legendi eadem, quae in religioso; N II, 72.
d. renovare: haec, ... ne obsolescerent, renovabam, cum licebat, legendo; A I, 11.
in: an obliviscimur, quantopere in audiendo in || [in] || legendoque moveamur? F V, 62.
2. persönlich: alqs: puto fore ut, cum legeris, mirere nos id locutos esse; A ep 1. quamquam id .. licebit iis existimare, qui legerint; F I, 12. qui (M. Cato) ... in ipsa curia soleret legere saepe; F III, 7. nescio quo modo, dum lego, adsentior; T I, 24. etsi .. flemus, cum legimus; T I, 96. magna etiam animi contentio adhibenda est in explicando Aristotele || Aristoteli, al. ||, si leges; fr V, 29.
II. mit Ergänzung: 1. des s. de, I. lego (3 St.) B. I, S. 605, b.
2. indirecte Frage: Socraten nonne legimus quem ad modum notarit Zopyrus physiognomon? Fa 10.
3. acc. c. inf.: legi apud Clitomachum ... A. Albinum ... iocantem dixisse Carneadi ..; A II, 137. legi etiam scriptum esse avem quandam, quae platalea nominaretur; N II, 124.
III. mit Object: alqm: hunc a se maiorem ducem cognitum quam quemquam eorum, quos legisset; A II, 3. qui se dicant in Graecis legendis operam malle consumere; F I, 1. ne ipsos quidem Graecos est cur tam multos legant, quam legendi sunt; F I, 6. legimus tamen Diogenem, Antipatrum, Mnesarchum, Panaetium, multos alios in primisque familiarem nostrum Posidonium; F I, 6. quodsi Graeci leguntur a Graecis iisdem de rebus alia ratione compositis, quid est, cur nostri a nostris non legantur? F I, 6. dum modo de iisdem rebus ne Graecos quidem legendos putent; F I, 8. cur legendi sint nisi ipsi inter se, qui idem sentiunt, non intellego; T II, 7. ut Platonem reliquosque Socraticos et deinceps eos, qui ab his profecti sunt, legunt omnes, sic hos Latinos ii soli legunt, qui illa recte dici putant; T II, 8. cuius (Socratis) morti inlacrimari soleo Platonem legens; N III, 82. ut (Sisenna) unum Clitarchum neque praeterea quemquam de Graecis legisse videatur; L I, 7.
alqd: existimavi ... Graeca potius quam nostra lecturos; A I, 4. quae nec indocti intellegere possent nec docti legere curarent; A I, 4. aut .. Graeca legere malent, qui erunt eruditi, aut ne haec quidem, qui illa nescient; A I, 10. an »utinam ne in nemore« nihilo minus legimus quam hoc idem Graecum? F I, 5. nec ... recusabo, quo minus omnes mea legant; F I, 7. nec cum istis tantopere pugnare (debeo), qui Graeca legere malint, modo legant illa ipsa; F I, 10. qui diligenter haec, quae de philosophia litteris mandamus, legere assueverit; F I, 11. ut ... nihil aliud legere debeat; F IV, 7. nisi omnia, quae (virtus) leget quaeque reiciet, unam referentur ad summam; F IV, 40. quae sumenda quaeque legenda aut optanda sunt; F IV, 46. illa non dico me expetere, sed legere; F IV, 72. nos ... haec a pueritia || et a p., a p. et || legimus et ediscimus || discimus, al. ||; T II, 27. vestra .. solum legitis; N II, 73. si velim scribere quid aut legere; D II, 122. ita .. audiam te disputantem, ut ea lego, quae scripsisti; Fa 4. »† Manium Persium haec legere nolo, Iunium Congum volo;« R I, fr 1. quoniam illa sic scripta sunt, ut ne legantur quidem; L I, 8. sive [aut] quid scribo aut lego; L II, 1. nostra legens non multum a Peripateticis dissidentia; O I, 2. orationem .. Latinam efficies profecto legendis nostris pleniorem; O I, 2. ut scriptum legimus; O II, 25. cetera .., quae secundum naturam essent, ita legere, si ea virtuti non repugnarent; O III, 13. quodsi legere aut audire voletis externa; C 20. ipse mea legens sic adficior interdum, ut ..; Lae 4. vgl. II, 3. N II, 124.
Andriam: Synephebos ego .. potius Caecilii aut Andriam Terentii quam utramque Menandri legam? F I, 4.
annales: ut (annales) deinceps legi possint; N II, 93.
cantus: multo maiorem percipi posse legendis his (cantibus) quam audiendis voluptatem; T V, 116.
commentarios: quos (commentarios) legerem; F III, 10.
Consolationem: quam (Consolationem) cum lego; T I, 76.
disputationem: quam (disputationem) legens te ipse || ipsum || cognosces; Lae 5.

divinationem: quam (divinationem) et cernimus ipsi et audimus et legimus; D I, 86.
Electram: ut, cum Sophocles vel optime scripserit Electram, tamen male conversam Atilii mihi legendam putem; F I, 5.
fabellas: cum iidem fabellas Latinas ad verbum e Graecis expressas non inviti legant; F I, 4.
fabulas: quid, cum fictas fabulas ... cum voluptate legimus? F V, 51.
familiarem: f. alqm; F I, 6.
iustum: in ipso nomine legis interpretando inesse vim et sententiam iusti et veri legendi; L II, 11.
laudationem: lege laudationes, Torquate, non eorum, qui sunt ab Homero laudati ..., lege nostrorum hominum, lege vestrae familiae; F II, 116. quam (laudationem) cum legimus; C 12.
librum: legimus omnes Crantoris, veteris Academici, de luctu; A II, 135. suos libros ipsi legunt cum suis; T I, 6. quem (Cleombrotum Callimachus) ait ... e muro se in mare abiecisse lecto Platonis libro; T I, 84. quos (libros) non contemno equidem, quippe quos numquam legerim; T II, 7. legimus librum Clitomachi, quem ille eversa Karthagine misit consolandi causa ad captivos cives suos; T III, 54. quia legi tuum nuper quartum de finibus; T V, 32. cum .. ei (Diodoto) libri noctes et dies legerentur; T V, 113. si me non modo ad legendos libros, sed etiam ad totam philosophiam pertractandam dedissem; N I, 9. cum legeret libros; N II, 11. iam efficies, ut mundus optime librum legere videatur; N III, 23. ut ... iniussu senatus ne legantur quidem libri; D II, 112. hunc locum satis ... in iis libris, quos legistis, expressit Scipio; R IV, 1. L I, 27. ut non solum orationes meas, sed hos etiam de philosophia libros ... studiose legas; O I, 3. quos (Xenophontis libros) legite, quaeso, studiose; C 59.
lucum: lucus .. ille et haec Arpinatium quercus agnoscitur saepe a me lectus in Mario; L I, 1.
orationem: lege orationes Gracchi, patronum aerarii esse dices; T III, 48. f. libros; O I, 3. poëma; F II, 107.
ossa: »homini«, inquit, »mortuo ne ossa legito, quoi pos || quo post || funus faciat;« L II, 60.
patres: ut iam || etiam, al. || Romulum patribus lectis fecisse diximus; R II, 50.
philosophos: f. poëtas; A I, 10.
poëma: poëma, orationem cum aut scribis aut legis; F II, 107. Philo et proprio numero || [et proprium] noster || et lecta poëmata et loco adiungebat; T II, 26.
poëtas: quid .. causae est, cur poëtas Latinos Graecis litteris eruditi legant, philosophos non legant? A I, 10. ita sunt deinde dulces (poëtae), ut non legantur modo, sed etiam ediscantur; T II, 27. qui (poëtae) ... audiuntur, leguntur, ediscuntur; T III, 3.
quercum: f. lucum.
res: cum .. iter ... consumpsisset ... partim in rebus gestis legendis; A II, 2. res .. bonas verbis electis graviter ornateque dictas quis non legat? F I, 8. maxime .. eos videre possumus res gestas audire et legere velle; F V, 52.
scriptorem: de quo (Atilio) Licinus || Licinius ||: „ferreum scriptorem“! verum, opinor scriptorem tamen, ut legendus sit; F I, 5.
scriptum: nos .. ea scripta reliquaque eiusdem generis et legimus libenter et legemus; F I, 12. si quando eorum ipsorum (virorum) ... scriptum aliquod legamus; F V, 2.
sepulcra: nec sepulcra legens vereor, quod aiunt, ne memoriam perdam; his enim ipsis legendis in memoriam redeo mortuorum; C 21.
Synephebos: f. Andriam. — verum: f. iustum.
voluptates: quod .. munus prudentiae? an legere intellegenter voluptates? O III, 117.
elliptisch: f. librum; A II, 135. T V, 32.

legumen, Hülsenfrucht: terra .. feta frugibus et vario leguminum genere; N II, 156.

lena, Kupplerin: I, 1. observat: »lena delenita argento nutum observabit meum«; T IV, 67.
2. sum: quam blanda conciliatrix et quasi sui sit lena natura; N I, 77.
II. delenio: f. I, 1. observat.

lenio, lindern, mildern, besänftigen: adventum: haec .. praemeditatio futurorum malorum lenit eorum adventum, quae venientia longe ante videris; T III, 29.
aegritudinem: f. **aegritudo**, II, 1. lenio (5 St.) B. I, S. 96, a.
animos: quia (temperantia) pacem animis afferat et eos quasi concordia quadam placet ac leniat; F I, 47.
desiderium: Homerus ... Laërtam lenientem desiderium ... colentem agrum ... facit; C 54.
incommoda: quod ita multa sunt incommoda in vita, ut ea sapientes commodorum conpensatione leniant; N I, 23.
luctus: eorum .., qui (orbitates liberum) gravius ferunt, luctus aliorum exemplis leniuntur; T III, 58.
motus, sollicitudines: motus animi, sollicitudines aegritudinesque oblivione leniuntur; T V, 110.

lenis, sanft, mild, gelind, ruhig, gelassen: adversarius: est adversarius lenior; A II, 12.
aegritudines: defetigatio .. miseriarum aegritudines cum faciat leniores; T III, 67.
homo: homo natura lenissumus ... stomachari tamen coepit; A II, 11.
lapsus: puros, integros ... leni quodam et facili lapsu ad deos ... pervolare; fr IX, 12.
magistratus: nisi (magistratus et principes) valde lenes et remissi sint; R I, 66.
nomen: ineptias ⟨quod enim levius || lenius || huic levitati nomen imponam?⟩; T I, 95.
principes: f. magistratus.
senectus: est etiam quiete ... actae aetatis placida ac lenis senectus; C 13.
sermo: sit .. hic sermo ... lenis minimeque pertinax; O I, 134.
virtutes: ut quisque maxime virtutibus his lenioribus erit ornatus, modestia, temperantia, hac ipsa ... iustitia; O I, 46.
vis: quae (vis populi) ducem quod || quom || habet, interdum lenior est, quam si nullum haberet; L III, 23.
vita: quod lenior eorum vita et mores fuerant faciliores; O I, 112.

lenitas, Sanftmut, Milde, Gelassenheit: I, 1. appello, dico: eam .., quam lenitatem nos dicimus, vitioso lentitudinis nomine appellant; T IV, 43.
2. absum a: ut iam oratio tua non multum a philosophorum lenitate absit; L I, 11.
II. mitigari: lenitate verbi rei tristitiam mitigatam; O I, 37.

leniter, sanft, mild, gelind, gelassen, ruhig: adrideo: quae cum dixissem, ... tum Triarius leniter arridens ... inquit ..; F I, 26. leniter arridens Scipio: st! quaeso, inquit; R VI, 12.
ago: aguntur (ista) leniter et mente tranquilla; T IV, 55.

concutio: leniter atque placide fides, non vi et impetu, concuti debere *; R fr 9.
conloquor: hi conlocuti inter se ... leniter et quiete; T IV, 49.
curo: qui (medici) leviter aegrotantes leniter curant; O I, 83.
disputo: cum quo Antiochum saepe disputantem audiebam, sed utrumque leniter; A II, 11.
emineo: genae .. ab inferiore parte tutantur subiectae leniterque eminentes; N II, 143.
fero: quamquam potest id (genus) lenius ferri; R III, 47.
gemo: huic (Ulixi) leviter || leniter || gementi illi ipsi ... non dubitant dicere ..; T II, 49.
loquor: alterum exercitatio augebit, alterum imitatio presse loquentium et leniter; O I, 133.
ohne Verb: tu .. ista lenius, hic (Triarius) Stoicorum more nos vexat; F II, 119.

lenitudo, Milde: ea, quae Anticlea laudat Ulixi pedes abluens: »lenitudo orationis, mollitudo corporis«; T V, 46.

leno, Kuppler: „a philosophis", inquit, „ista sumis". metuebam, ne „a lenonibus" diceres; P 23.

lenocinium, Lockung: perspicuum est, ... quo ciborum conditiones, quo corporum lenocinia processerint; N II, 146.

lenocinor, locken: nullo .. commodo extrinsecus posito et quasi lenocinante mercede; A fr 20 (Z. 17).

lente, langsam, lässig: dico: Crassum, qui lentius, ut scitis, dicere solebat; fr V, 22.
disputo: haec videri possunt odiosiora, cum lentius disputantur; P 10.
fero: qui cum publicas iniurias lente tulisset, suam non tulit; fr V, 86.

lentiscus, Mastixbaum: »semper viridis semperque gravata lentiscus triplici solita grandescere fetu ter fruges fundens tria tempora monstrat arandi«; D I, 15.

lentitudo, Langsamkeit: eam .., quam lenitatem nos dicimus, vitioso lentitudinis nomine appellant; T IV, 43.

lentus, langsam: Marcellus ut acer et pugnax. Maximus ut consideratus et lentus; R V, 10.

leo, Löwe: I. antefert: an tu aquilam aut leonem aut delphinum ullam anteferre censes figuram suae? N I, 77.
defendunt: ut ... se ... defendant cornibus tauri, ... morsu leones; N II, 127.
efflat, frendit: »vestrone pressu quondam Nemeaeus leo frendens efflavit graviter extremum halitum?« T II, 22.
sunt: ut ... non crederes leones et pantheras esse, cum tibi, quales essent, diceretur; N I, 88.
II, 1. pario: si mulier leonem peperisse visa esset; D I, 121.
2. confligo cum: Herculem ... iratumne censes conflixisse cum ... leone Nemeaeo? T IV, 50.
contendo contra: ut (tauri) pro vitulis contra leones summa vi impetuque contendant; F III, 66.
insum in: in quibus (bestiis) inest aliquid simile virtutis, ut in leonibus; F V, 38. in quibus (feris) inesse fortitudinem saepe dicimus, ut in equis, in leonibus; O I, 50.
III. forma: in nubibus numquam animadvertisti leonis formam? D II, 49.
vis: fraus quasi vulpeculae, vis leonis videtur; O I, 41.

lepos, Anmut, Feinheit: I. est: erat in L. Crasso, in L. Philippo multus lepos, maior etiam magisque de industria in C. Caesare L. filio; O I, 108. erat in homine ... gravitate mixtus lepos; R II, 1.
inest: insit in eo (sermone) lepos; O I, 134.
II. adhibeo: quibus de rebus loquatur; si seriis, severitatem adhibeat, si iocosis, leporem; O I, 134.
contexo: (Plato) leporem Socraticum subtilitatemque sermonis cum obscuritate Pythagorae ... contexuit; R I, 16.
misceo: s. I. est; R II, 1.
III, 1. specimen: C. Caesaris, in quo mihi videtur specimen fuisse humanitatis, salis, suavitatis, leporis; T V, 55.
2. homo sine: hominem ... sine acumine ullo, sine auctoritate, sine lepore; N II, 74.
IV, 1. florere: cuius ... ratio quamquam floruit ... admirabili quodam lepore dicendi; A II, 16.
2. cum: quod inter se omnes partes cum quodam lepore consentiunt; O I, 98.

lepusculus, Häschen: in qua (insula) lepusculos vulpeculasque saepe vidisses; N I, 88.

lessus, Totenklage: habeo: »mulieres genas ne radunto neve lessum funeris ergo habento;« L II, 59. 64.
elliptisch: L. Aelius „lessum" quasi lugubrem eiulationem, ut vox ipsa significat; L II, 59.

letum, Tod, Untergang: I, 1. do: »bonos || nos, sos || leto datos divos habento«; L II, 22.
2. potior: »Euthynous potitur fatorum numine leto«; T I, 115.
3. aspello a: »longe a leto numine aspellor Iovis«; T II, 25.
II. interire, perire: eodem sibi leto, quo ipse (frater) interisset, esse pereundum; D I, 56.

levamentum, Linderungsmittel: nos .. non solum beatae vitae istam esse oblectationem videmus, sed etiam levamentum miseriarum; F V, 53.

levatio, Erleichterung, Verminderung: I, 1. adfero: qui .. gemitus si levationis aliquid adferret; T II, 57.
facio: levatio .. vitiorum magna fit in || fit || iis; F IV, 66. levationem vitiorum fieri negant; F IV, 67.
habeo: quae levationem habeant aegritudinum, formidinum, cupiditatum; T I, 119.
invenio: nostris .. acerbissimis doloribus variisque ... molestiis alia nulla potuit inveniri levatio; T V, 121.
pono: levationem .. aegritudinis (Epicurus) in duabus rebus ponit; T III, 33.
reperio: cuius (aegritudinis) si maiorem aliquam levationem reperire potuissem, non ad hanc potissimum confugissem; ea vero ipsa nulla ratione melius frui potui, quam si ..; N I, 9.
2. fruor, 3. confugio ad: s. 1. reperio.
II. alqd: s. I, 1. adfero.

leviculus, ziemlich eitel: leviculus sane noster Demosthenes; T V, 103.

levis, glatt: alqd: neque quicquam ad nos pertinere, nisi quod aut leve aut asperum in corpore sentiatur; T V, 73.
corpora: qui asperis et levibus et hamatis uncinatisque corporibus concreta haec esse dicat interiecto inani; A II, 121. illam .. funditus eiciamus individuorum corporum levium et rotundorum || rut. || concursionem fortuitam; T I, 42.
corpuscula: Democritum, ... levibus et rotundis corpusculis efficientem animum concursu quodam fortuito; T I, 22. esse corpuscula quaedam levia, alia aspera, rotunda || rutunda || alia; N I, 66.
genus: (iudicatur genus) canorum fuscum, leve asperum; N II, 146.
mundus: levem illum (mundum deus) effecit et undique aequabilem; Ti 20.
species: quae (species deorum) nihil concreti habeat, nihil solidi, nihil expressi, nihil eminentis, sitque pura, levis, perlucida; N I, 75.

levis, leicht, sanft, geringfügig, unbedeutend, flüchtig, leichtsinnig, wankelmütig: A. **bei Substantiven:** alqs: ut nimis adflicti molestia, sic nimis elati laetitia iure iudicantur leves; T IV, 66. nos .. ita leves atque inconsiderati sumus, ut ..? D II, 59. neque .. pauci neque leves sunt, qui se duo soles vidisse dicant; R I, 15. quidam saepe in parva pecunia perspiciuntur quam sint leves; Lae 63.
alqd: si, quod cuique occurrit, ... id confirmatur, quid eo levius? A II, 35. ad ea, quae hoc non minus declarant, sed videntur leviora, veniamus; F I, 24. nulla spe proposita fore levius aliquando; F I, 41. sunt .. levia et perinfirma; F II, 53. illa tandem num leviora censes, quae ..? T I, 56. totum .. hoc leve est, qualecumque est; T I, 82. si .. (malum) in re esset, cur fierent provisa leviora? T III, 31. ut .. illud ... ostendatur quam leve, quam contemnendum, quam nihili sit omnino; T IV, 74. quid hoc levius? T V, 103. quod cum leve per se, tum etiam falsum est; N I, 62. leviora .. sunt ea, quae repentino aliquo motu accidunt; O I, 27. quae videntur levia atque communia; C 63. honores ... quam multi ita contemnunt, ut nihil inanius, nihil esse levius existiment! Lae 86.
admonitus: qui ... levi admonitu † non actu || ac nutu || inflectit illam feram; R II, 67.
aestimatio: levis aestumatio pecudum in multa lege C. Iulii P. Papirii consulum constituta est; R II, 60.
amicitiae: sed nescio quo pacto ab amicitiis perfectorum hominum ... ad leves amicitias defluxit oratio; Lae 100.
armatura: haec fuerit nobis tamquam levis armaturae prima orationis excursio; D II, 26.
causa: qui leviore de causa (dolores excipiunt); F III, 42. possunt .. praeterea non nullae esse (causae) leviores; O II, 32.
civis: quid intersit inter popularem, id est adsentatorem et levem civem, et inter constantem, severum || et severum, al. || et gravem; Lae 95.
dolor: quod ... dolor in longinquitate levis, in gravitate brevis soleat esse; F I, 40. si (dolor) gravis, brevis; si longus, levis; F II, 22. 95. quod .. magnum dolorem brevem, longinquum levem esse dicitis; F II, 94. si (dolor) longus, levis; F II, 94.
fructus: quod earum rerum videatur ei levis fructus; R I, 27. ex levissimo .. et indoctissimo genere (isti) constant; D II, 129.
homo: homo sane levis, Heracleotes Dionysius; T II, 60. quamvis .. multis nominibus est hoc vitium notandum levium hominum atque fallacium; Lae 91.
humana: quiddam ... omnia humana non tolerabilia solum sed etiam levia ducens; F II, 46.
ictus: rudem illum ... (videmus) quamvis levi ictu ploratus turpissimos edere; T II, 38.
impedimentum: opponuntur ... labores, ... leve sane inpedimentum vigilanti et industrio; R I, 4.
labor: quod ipse honos laborem leviorem faceret imperatorium; T II, 62.
mala: neque vetustate minui mala nec fieri praemeditata leviora; T III, 32.
militia: quam levis epheborum illa militia! R IV, 4.
morbus: licet .. lascivire, dum nihil metuas, ut in navi ac saepe etiam in morbo levi; R I, 63.
mors: quam (mortem) qui leviorem faciant, somni simillimam volunt esse; T I, 92.
motus: qui omnis motus fortunae mutationesque rerum et temporum levis et imbecillos fore intellegant; F V, 71.
multitudo: in || nisi || his ... concursu levissimae multitudinis et aere congesto funus desubito esset ornatum; R VI, 2.
mutationes: s. motus.
nomen: ineptias ⟨quod enim levius || lenius || huic levitati nomen imponam?⟩; T I, 95.
nutus: s. admonitus.
opinio: opinio est .. quaedam effeminata ac levis; T II, 52.
oratio: s. somnia.
pars: quod is ... cum cupiditate, id est cum animi levissima parte, deliberat; F II, 115. quarum (rerum) ... altera versetur in levissima parte naturae; F V, 22.
peccata: si vis, sane || visa || sint breviora (peccata), leviora qui possunt videri || possunt || ? P 26.
plaga: graviorem .. plagam (Epicurus) accipiebat, ut leviorem repelleret; N I, 70.
ratiunculae: levis .. ratiunculas eorum (esse), qui ita cogitarent; T IV, 43.
reprehensio: certe levior reprehensio est; A II, 102.
res: quasi vero clarorum virorum ... esse oporteat ... rerum conloquia leviorum! A II, 6. non levissuma de re; N I, 13. et secundas res splendidiores facit amicitia et adversas partiens communicansque leviores; Lae 22.
scripta: sunt illius scripta leviora; F I, 7.
senectus: nec .. in summa inopia levis esse senectus potest ne sapienti quidem; C 8. at ... levior .. fit senectus eorum, qui a iuventute coluntur; C 26. his mihi rebus ... levis est senectus; C 85.
senes: ista senilis stultitia ... senum levium est; C 36.
sententiae: ut moleste ferrem tantum ingenium ... in tam leves ... sententias incidisse; N I, 59.
somnia: quae ipsa (somnia) tamen tam levia non sunt, quam est Stoicorum de natura deorum oratio; N III, 95.
studia: quid in levioribus studiis, sed tamen acutis? C 50.
tribunus: nisi mihi levis || † levis || tribunus plebis tum intercessisset; L III, 18. leves etiam, non || quam || bonos fortasse plures (reperies tribunos); L III, 24.
vina: tamquam levia quaedam vina nihil valent in aqua, sic ..; T V, 13.
visa: cum .. (vinulenti) edormiverunt, illa visa quam levia fuerint, intellegunt; A II, 52.
voluptates: has leviores ducis voluptates; N I, 113.

B. **allein: a. masc.:** I. sunt: quis neget omnes leves, omnes cupidos, omnes denique improbos esse servos? P 35.

II. odi: quis non odit sordidos, vanos, leves, futtiles? F III, 38.

III. ab, in: cum ... ea .. (delectatio) a levissumo quoque (*capiatur*), in quo tamen ipso una cum satietate memoria quoque moriatur voluptatis; O II, 56.

b. neutr.: 1. iudico: quid iudicant sensus? dulce amarum, leve asperum, prope longe; F II, 36.

pono: haec leviora ponam; F II, 107.

repello: quod a gravioribus leviora natura repellantur; T I, 40.

2. venio ad: ut ad leviora veniamus; D I, 80.

levitas, Glätte: I. adsumit, al.: id fit, cum speculorum levitas hinc illincque || illinc || altitudinem adsumpsit et ita dextera detrusit in laevam partem oculorum laevaque in dexteram; Ti 49.

II. circumdare: omni .. totam figuram mundi levitate (deus) circumdedit; Ti 18.

levitas, Leichtigkeit, Flüchtigkeit, Veränderlichkeit, Unbeständigkeit, Leichtsinn: I. desiderat: cuius opinionis levitas confutata a Cotta non desiderat orationem meam; N II, 45.

versantur: levitates comicae parumne semper || saepe || in ratione versantur? N III, 72.

II, 1. adipiscor: cum || tum || ... (animus) sui similem et levitatem et calorem adeptus *est*; T I, 43.

confuto: f. I. desiderat.

contemno: ille .. (vir sapiens) nostras ambitiones levitatesque contemnet; T V, 104.

excludo: levitate, vanitate, malitia exclusa || exclusam || divinationem probo; D I, 132.

habeo: habet ardorem libido, levitatem laetitia gestiens; T III, 27. haec ipsa per sese quam habent levitatem, quae videntur esse mediocria! T IV, 76.

omitto: ut omittam levitatem temere adsentientium; A II, 120.

perspicio: ex hoc genere toto perspici potest levitas orationis eorum; A II, 53.

titillo: illa (benignitas est) quasi adsentatorum populi multitudinis levitatem voluptate quasi titillantium; O II, 63.

2. convinco: haec duo levitatis et infirmitatis plerosque convincunt; Lae 64.

sum: ne ... sit .. iracundia tota levitatis; T IV, 50. iste, qui volgo appellatur amor, ... tantae levitatis est, ut ..; T IV, 68. in cive excelso ... blanditiam, adsentationem, ambitionem † meam esse levitatis; R IV, 7. ut adversas res, sic secundas inmoderate ferre levitatis est; O I, 90. quod amici genus adhibere omnino levitatis est; Lae 93.

3. dedo: ecce ... alii .. etiam amatoriis levitatibus dediti; F I, 61.

impono: ineptias (quod enim levius || lenius || huic levitati nomen imponam?) ; T I, 95.

4. excludo: f. 1. excludo.

sum: eadem .. levitate cupiditas est in appetendo, qua laetitia in fruendo; T IV, 66.

5. aberro a: non multum ab Erilli levitate aberrabimus; F IV, 40.

dico de: quamquam de ipsius metus inconstantia, inbecillitate, levitate dicendum est; T IV, 64.

sum in: sit ista in Graecorum levitate perversitas; F II, 80.

III. plenus: haec ... plena sunt futtilitatis || futil. || summaeque levitatis; N II, 70.

IV, 1. auctor: quae (poëtica) amorem flagitii et levitatis auctorem in concilio deorum conlocandum putet; T IV, 69.

comes: non ... risu aut ioco, comite levitatis, ... sunt beati; F II, 65.

exempla: nec .. levitatis Atheniensium ... exempla deficiunt; R I, 5.

iudicia, opiniones: omnia .. ea sunt opiniones ac iudicia levitatis; F III, 35.

2. philosophi: videre licet alios (philosophos) tanta levitate et iactatione, ut ..; T II, 12.

V. consolari: cuius (doloris) magnitudinem brevitate consolatur, longinquitatem levitate; T V, 88.

delectari: levitate .. et suavitate || levitatis enim et suavitatis, * al. || delectans (voluptas) sic ab errore mentis tamquam salutare aliquid adsciscitur; L I, 31.

efferri: elatus ille levitate ... nonne tanto miserior, quanto sibi videtur beatior? T V, 16.

ferri: haec aut pondere deorsum aut levitate [in] sublime ferri; N II, 44. huic (mari) .. continens aër fertur ille quidem levitate sublime || sublimi, al. ||; N II, 117.

abl. comp.: nihil est .. ab ea cogitatione ... errore, levitate, temeritate diiunctius; A II, 66.

leviter, leicht, unerheblich, unbedeutend, erträglich: aegroto: qui (medici) leviter aegrotantes leniter curant; O I, 83.

agnosco: quae cum (animal) leviter agnovit, tum || tunc || discernere incipit; F II, 38.

appareo: in quo (Volcano) stante atque vestito leviter apparet claudicatio non deformis; N I, 83.

cado: addunt (haruspices) ad extremum omnia levius casura rebus divinis procuratis; D II, 25.

dico: dubium est, uter nostrum sit, leviter ut dicam, inverecundior? A II, 126.

gemo: huic (Ulixi) leviter || leniter || gementi illi ... non dubitant dicere ..; T II, 49.

inflecto: lituus, id est incurvum et leviter a summo inflexum bacillum || [id ... bacillum] ||; D I, 30.

noceo: ut .. innocens is dicitur, non qui leviter nocet, sed qui nihil nocet, sic ..; T V, 41.

pono: f. II. convexus.

II. convexus: »inde Fides posita et leviter || leviter posita et || convexa videtur«; N II, 112.

levo, erleichtern, abhelfen, mindern, unterstützen: alqm: omnium .. rerum natura cognita levamur superstitione; F I, 63. pravitate membrorum et cruciatu dolorum si quis quem levet; F IV, 31. hi curatione adhibita levantur in dies; F IV, 65. levantur vitiis, levantur erroribus; F IV, 65. emitti .. nos e custodia et levari vinclis arbitremur; T I, 118. huiusne vitae propositio et cogitatio aut Thyestem levare poterit aut Aeetam? T III, 39. quod aiunt plerosque consolationibus nihil levari; T III, 73. qui non levantur, ipsi *se* ad miseriam invitant; T III, 73. alios, si possumus, levare aegritudine (debemus); T IV, 56. ut ... errore alios levaremus; T V, 11. hoc onere ... senectutis et te et me etiam || me || ipsum levari volo; C 2. qui hac opinione non modo verbis, sed etiam opere levandi sunt; Lae 72.

alqd: quae si potest (sapiens) singula consolando levare, universa quo modo sustinebit? F V, 84. si .. nihil fit extra fatum, nihil levari re divina potest; D II, 25.

aegritudinem: f. **aegritudo,** II, 1. levo (3 St.) B. I, S. 96, a.

animum: ut .. animus molestiis hac potissimum re levaretur; D II, 7. animi .. exercendo || exercitando || levantur; C 36.

auctoritatem: quamvis .. (Antiochus) fuerit acutus, ... tamen inconstantia levatur auctoritas; A II, 69.
curam: »mater, te appello, tu, quae curam somno suspensam levas;« T I, 106. »o Tite, si quid ego || te || adiuero curamve levasso«; C 1.
cursum: sensim ab utroque latere, tamquam remis, ita pinnis cursus avium levatur; N II, 125.
dolorem: s. **dolor,** II, 1. levo (5 St.) B. I, S. 760, b.
luctum: quae cogitatio magno opere luctum levat; T III, 60. idne est, quo traducti luctum levemus? T III, 40.
maerorem: perinde stultissimum regem in luctu capillum sibi evellere, quasi calvitio maeror levaretur; T III, 62.
metum: his (Deciis) levabat omnem volnerum metum nobilitas mortis et gloria; T II, 59.
onus: cuius (paupertatis) onus disputando levamus; T III, 56.

lex, Gesetz, Verordnung, Gebot, Antrag, Vorschlag, Bedingung: I. **absolut: 1. Subject:** addit: quod .. (lex) addit: „neve urito," indicat, non qui uratur, sepeliri, sed qui humetur; L II, 58.
adfert: nihil est .., quod tam obtundat elevetque aegritudinem ... quam vitae lex commentatioque parendi, quae non hoc adfert, ut semper maereamus, sed ut numquam; T III, 34. neque .. leges Porciae ... quicquam praeter sanctionem attulerunt novi; R II, 54.
adficiunt: quae (leges) supplicio inprobos adficiunt, defendunt ac tuentur bonos; L II, 13.
anteponunt: ut .. leges omnium salutem singulorum saluti anteponunt, sic ..; F III, 64.
aufert: quis .. non sentit omnem auctoritatem optimatium tabellariam legem abstulisse? L III, 34.
cavet: quarum (legum) altera privatorum aedificiis, altera ipsis sepulchris cavet; L II, 61.
coërcent: eos morte, exsilio, vinclis, damno (leges) coërcent; O III, 23.
conservat: lex ipsa naturae, quae utilitatem hominum conservat et continet, decernet profecto, ut ..; O III, 31.
constituit: quod (ius) lex constituit una; L I, 42.
continet: et omnes gentes et omni tempore una lex et sempiterna et immutabilis continebit; R III, 33. expectate leges, quae genus illud optumum rei publicae contineant; L II, 23. quae lex hanc sententiam continet, ut omnes leges tollat; L III, 38. s. conservat.
decernit: s. conservat.
defendunt: s. adficiunt.
deterret: quae (lex, ratio) vocet ad officium iubendo, vetando a fraude deterreat; R III, 33.
elabuntur: »elapsae .. vetusto numine leges«; D I, 19.
elevat: s. adfert.
erudiunt: Cretum .. leges ... itemque Lycurgi laboribus erudiunt iuventutem; T II, 34.
est: fortitudinis quaedam praecepta sunt ac paene leges, quae effeminari virum vetant in dolore; F II, 94. Zeno ... naturalem legem divinam esse censet, eamque vim obtinere recta imperantem prohibentemque contraria; N I, 36. ut ... eadem veritas utrobique sit eademque lex, quae est recti praeceptio pravique depulsio; N II, 79. cum quaeritur, ... quae leges, qui mores aut utiles aut inutiles (sint); D II, 11. cum lex sit civilis societatis vinculum, ius autem legis aequale; R I, 49. quae (leges Porciae) tres sunt trium Porciorum; R II, 54. quae ... lex ... in mulieres plena est iniuriae; R III, 17. quaero .., si iusti hominis et si boni est viri parere legibus, quibus? an quaecumque erunt? R III, 18. est .. vera lex recta ratio naturae congruens, diffusa in omnes, constans, sempiterna; R III, 33. nec erit alia lex Romae, alia Athenis, alia nunc, alia posthac, sed ..; R III, 33. si modo ... lex est ratio summa insita in || [in] || natura; L I, 18. ea (lex) est .. naturae vis, ea mens ratioque prudentis, ea iuris atque iniuriae regula; L I, 19. isdem etiam recta ratio data est, ergo et || etiam || lex, quae est recta ratio in iubendo et vetando; si lex, ius quoque; et omnibus ratio; L I, 33. omnia iusta esse ...; etiamne, si quae leges sint [sunt || tyrannorum? L I, 42. quae lex est recta ratio imperandi atque prohibendi; L I, 42. quoniam vitiorum emendatricem legem esse oportet commendatricemque virtutum; L I, 58. legem neque hominum ingeniis excogitatam nec scitum aliquod esse populorum, sed aeternum quiddam; L II, 8. ita principem legem illam et ultimam mentem esse dicebant omnia ratione aut cogentis aut vetantis dei; ex quo || qua || illa lex, quam di humano generi dederunt, recte est laudata; est enim ratio mensque sapientis ad iubendum et ad deterrendum idonea; L II, 8. si regnante *L.* Tarquinio nulla erat Romae scripta lex de stupris, idcirco non contra illam legem sempiternam Sex. Tarquinius vim Lucretiae ... attulit; L II, 10. lex vera atque princeps apta ad iubendum et ad vetandum ratio est recta summi Iovis; L II, 10. omnem .. legem ... esse laudabilem quibusdam talibus argumentis docent; L II, 11. neque medicorum praecepta dici vere possunt ... neque in populo lex, cuicuimodi || † cuicuimodi || fuerit illa; L II, 13. est lex iustorum iniustorumque distinctio ad illam antiquissimam et rerum omnium principem expressa naturam; L II, 13. quae (leges) non sint in nostra re publica nec fuerint, tamen erunt fere in more maiorum, qui tum ut lex valebat; L II, 23. duae sunt praeterea leges de sepulchris; L II, 61. vere .. dici potest magistratum legem esse loquentem, legem autem mutum magistratum; L III, 2. »ollis salus populi suprema lex esto«; L III, 8. † convertem lex in omnis est; L III, 17. praeclara ... ista lex || est ||; L III, 28. sunt .. quattuor leges tabellariae, quarum prima de magistratibus mandandis. ea est Gabinia; L III, 35. Carbonis est tertia (lex) de iubendis legibus ac vetandis; L III, 35. extremae leges sunt nobis non usitatae, rei publicae necessariae; L III, 46. eae leges sunt, quas apparitores nostri volunt; L III, 46. multa .. sunt civibus ... communia, ... leges, iura, iudicia, suffragia; O I, 53. quin etiam leges latronum esse dicuntur, quibus pareant, quas observent; O II, 40. nulla (lex) antea cum fuisset; O II, 75.
excipit: *videte*, quam humane excipiat altera lex; L II, 60.
exstant: qui (Numa) legum etiam scriptor fuisset, quas scitis extare; R V, 3.
facit: quor ius ex iniuria lex facere possit, bonum eadem facere non possit ex malo? L I, 44. pontes etiam lex Maria fecit angustos; L III, 38.
imperat: s. est; N I, 36.
indicat: lex .. indicat omnium quidem animos inmortalis esse, sed fortium bonorumque divinos; L II, 27. id indicant leges in duodecim tabulis, indicant sacratae, indicant foedera; O III, 111. s. addit.
inquit: »hominem mortuum,« inquit lex in XII || tabulis || »in urbe ne sepelito neve urito;« L II, 58. s. II, 1. obtineo.
iubet: quae (lex) .. neque probos frustra iubet aut vetat nec improbos iubendo aut vetando

movet; R III, 33. cuius (legis) ea vis sit, ut recte facere iubeat, vetet delinquere; L I, 19. caste iubet lex adire ad deos; L II, 24. quod .. (lex) pietatem adhiberi, opes amoveri iubet; L II, 25. quod .. ex hominum genere consecratos, sicut Herculem et ceteros, coli lex iubet; L II, 27. quod »coronam virtute partam« et ei, qui peperisset, et eius parenti sine fraude esse lex inpositam iubet; L II, 60. quom omni vitio carere lex iubeat; L III, 29. an, cum omnes te leges exulem esse iubeant * || *non eris tu exul?* || P 31.

loquuntur: quae (leges) cum omnibus semper una atque eadem voce loquerentur; O II, 42. s. est; L III, 2.

movet: s. iubet; R III, 33.

nascitur: quae (lex) saeclis omnibus ante nata est quam scripta lex ulla; L I, 19.

obtinet: s. est; N I, 36.

obtundit: s. adfert; T III, 34.

permittunt: plus tribuit sensibus, quam nobis leges permittunt; F II, 36.

potest: s. facit; L I, 44. — II, 1. coangusto.

praesunt: ut .. magistratibus leges, ita populo praesunt magistratus; L III, 2.

prohibet: s. est; N I, 36.

putat: iurgare .. lex putat inter se || vetat || vicinos, non litigare; R IV, 8.

sancit: Lucii .. Valerii Potiti et M. Horatii Barbati ... consularis lex sanxit, ne ..; R II, 54. necesse erit .. appellare eam legem, quae scripta sancit, quod vult, aut iubendo *aut prohibendo*, ut vulgus appellat; L I, 19. sequitur lex, quae sancit eam tribunorum plebis potestatem; L III, 19.

sequitur: secuta biennio post (lex) Cassia est de populi iudiciis; L III, 35. s. sancit; L III, 19.

significat: (lex) significat probitatem gratam esse deo, sumptum esse removendum; L II, 25.

spectant: hoc .. spectant leges, hoc volunt, incolumem esse civium coniunctionem; O III, 23.

tegunt: quae (leges) tegunt omni ratione suffragium; L III, 38.

tenent: s. tollit; O III, 68.

tollit: nec (lex) tollit castimoniam corporis; L II, 24. quarum (legum) altera privilegia tollit, altera de capite civis rogari nisi maximo comitiatu vetat; L III, 44. aliter leges, aliter philosophi tollunt astutias, leges, quatenus manu tenere || teneri || possunt, philosophi, quatenus ratione et intellegentia; O III, 68. s. continet; L III, 38.

tuetur: s. adficiunt. vetat; L II, 61.

valet: sin † valuerint tamen || tantum || leges ut ne sim || desinat || ambitus; L III, 39. non .. erat illa tum civitas, cum leges in ea nihil valebant; P 27. s. est; L II, 23.

veretur: s. vetat; L II, 61.

vetat: nec .. (vir sapiens) illa vincla carceris ruperit ⟨leges enim vetant⟩; T I, 74. quae (lex naturae) vetat ullam rem esse cuiusquam nisi eius, qui tractare et uti sciat; R I, 27. quae (lex) de capite civis Romani nisi comitiis centuriatis statui vetaret; R II, 61. *ut* in urbe sepeliri lex vetat, sic ..; L II, 58. quod eo magis iudico verum esse, quia lex Solonis id ipsum vetat; L II, 59. quod (lex) »rogum bustumve novum« vetat »propius sexaginta pedes adigi || adici || aedes alienas invito domino«, incendium veretur † acerbum || ut arceatur || vetat; quod autem »forum,« id est vestibulum sepulchri, »bustumve usu capi« vetat, tuetur ius sepulchrorum; L II, 61. s. est; F II, 94. iubet; R III, 33. L I, 19. putat. tollit; L III, 44.

videtur: meministis, ... quam popularis lex de sacerdotiis C. Licini Crassi videbatur! Lae 96.

vigent: [fuit haec gens fortis, dum Lycurgi leges vigebant]; T I, 101.

vocat: s. deterret.

vult: quid sibi lex aut quid verba ista vellent; L III, 33. quorum (sceleratorum atque impiorum) tu te ducem esse profiteris, quos leges exilio adfici volunt; P 31. s. sancit; L I, 19. spectant.

abl. abs.: cur ... P. Crassi filia posset habere ... aeris milliens salva lege, mea triciens non posset; R III, 17.

ohne Verb: *tum* gravis et, ut arbitror, praeclara lex; L III, 40. postea tot leges et proxumae quaeque duriores, ... ut ..; O II, 75. s. est; L III, 35.

2. **Prädicat:** sum: scripta Lycurgi, Solonis, duodecim tabulas nostras non esse leges? A II, 136. eadem ratio quom est in hominis mente confirmata et confecta || perfecta ||, lex est; L I, 18. arbitrantur prudentiam esse legem; L I, 19. quae (ratio) quom sit lex; L I, 23. quae (ratio) non tum denique incipit lex esse, quom scripta est, sed tum, quom orta est; L II, 10. ut illa divina mens summa lex est, item ..; L II, 11. quae (naturae ratio) est lex divina et humana; O III, 23. s. 1. est; L III, 2.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abrogo: s. **abrogo** legem (4 St.) B. I. S. 19, b. — accipio: s. **accipio**, III. legem (3 St.) B. I, S. 28, b.

accommodo: quoniam ... omnes .. leges adcommodandae (sunt) ad illud civitatis genus; L I, 20. accommodabimus hoc tempore leges ad illum, quem probamus, civitatis statum; L III, 4.

adimo: nobis nostras (leges) ne ademeris; L II, 36.

antiquo: vos ... legem antiquastis sine tabella; L III, 38. quam (legem agrariam) .. antiquari (Philippus) facile passus est; O II, 73.

appello: quae .. recte lex appellari possit; L II, 11. nec vero iam aliam esse ullam legem puto non modo habendam, sed ne appellandam quidem; L II, 13. s. I, 1. sancit; L I, 19.

coangusto: haec lex dilatata in ordinem cunctum coangustari etiam potest; L III, 32.

cognosco: a Theophrasto leges etiam (omnium fere civitatum) cognovimus; F V, 11. si noster hic rector studuerit sane iuri et legibus cognoscendis; R V, 5.

colo: s. 3. pareo; P 34.

commonstro: commonstravit .. leges fatales ac necessarias; Ti 43.

commuto: quas (leges) cum vellet Lysander commutare; D I, 96.

comprobo: leges .. poena, non iustitia nostra comprobantur; R III, 18.

concludo: conclusa .. est a te permagna || tam magna || lex sane quam brevi; L II, 23.

confirmo: Lycurgus ... leges suas auctoritate Apollinis Delphici confirmavit; D I, 96.

conicio: quam legem (Solonis) eisdem prope verbis nostri decemviri in decimam tabulam coniecerunt; L II, 64.

considero: considerandae leges, quibus civitates regi debeant; L I, 17.

constituo: ex quo leges moresque constituti; O II, 15. eadem .. constituendarum legum fuit causa, quae regum; O II, 41.

contemno: qui quodam motu aut statu videntur naturae legem et modum contempsisse; F V, 47. cum ... dixisset ei (Lacedaemonio) quidam inimicus: „contemnisne leges Lycurgi?" T I, 100.

demergo: quamvis .. sint demersae leges alicuius opibus; O II, 24.

derigo: ad quam (naturam) leges hominum deriguntur || dirig. ||; L II, 13.

describo: s. discribo.

desidero: nec || te || Lycurgi leges neque Solonis neque Charondae neque Zaleuci nec nostras

duodecim tabulas nec plebiscita desidero; L I, 57. quam (legem) populus liber numquam desideravit, idem oppressus dominatu ac potentia principum flagitavit; L III, 34.

dico: cuius (summi rectoris) ad naturam apta ratio vera illa et summa lex a philosophis dicitur; F IV, 11. quod quom dico, legem a me dici intellegi volo; L III, 3. ſ. I, 1. est; L II, 13.

dilato: ſ. coangusto. — dirigo: ſ. derigo.

discribo: quae sunt .. varie et ad tempus discriptae || descr. || (leges) populis; L II, 11.

dissuadeo: quaerit (Gracchus) ..., qui sibi (Piso) constet, cum ea lege frumentum petat, quam dissuaserit; T III, 48.

divido: nos legem bonam a mala nulla alia nisi naturae norma dividere possumus; L I, 44.

do: ſ. **do,** III. legem (6 St.) B. I, S. 748, b.

duco: quae (leges) ad puniendum non iracundia, sed aequitate ducuntur; O I, 89.

edo: leges .. a me edentur non perfectae, ... sed ipsae summae rerum atque sententiae; L II, 18.

efficio: quam legem quo modo (Zeno) efficiat animantem, intellegere non possumus; N I, 36.

eripio: quoniam non recognoscimus nunc leges populi Romani, sed aut repetimus ereptas aut novas scribimus; L III, 37.

excogito: ſ. I, 1. est; L II, 8.

explico: explicanda est oratione communis condicio lexque vitae; T IV, 62.

exprimo: ſ. I, 1. est; L II, 13.

expromo: iam exprome ... istas leges de religione; L II, 17. ſ. propono; L II, 18.

exspecto: ſ. I, 1. continet; L II, 23. — fero: ſ. **fero,** III. legem (15 St.) S. 42, a. **curiatus,** lex (3 St.) B. I, S. 593, b. **de,** III. legem fero (5 St.) B. I, S. 610, b.

habeo: num idcirco eae leges iustae haberentur? nihilo, credo, magis illa, quam interrex noster tulit, ut dictator, quem vellet civium, *indemnatum* aut indicta causa inpune posset occidere; L I, 42. necesse est .. legem haberi in rebus optimis; L II, 12. ſ. appello; L II, 13. propono; R II, 26

ignoro: quam (legem) qui ignorat, is est iniustus; L I, 42.

impono: ſ. **impono** leges (5 St.) S. 243, b.

invenio: constat profecto ad salutem civium ... inventas esse leges; L II, 11. leges sunt inventae; O II, 42.

iubeo: ſ. I, 1. est; L III, 35.

laudo: laudemus .. prius legem ipsam veris et propriis generis sui laudibus; L III, 2. ſ. I, 1. est; L II, 8.

muto: negat .. mutari posse musicas leges sine mutatione legum publicarum; L II, 39.

neglego: ex quo leges quoque (cives) incipiunt neglegere; R I, 67. quod se legem illam praeclaram neglecturum negaret; R II, 61. negleget leges easque perrumpet, si poterit, is, qui ..; L I, 42.

nomino: a parvis ... didicimus „SI IN IUS VOCAT“ atque || atque alia || eius modi „leges“ alias nominare; L II, 9. quae .. ita conposita sanctaque essent, eas leges videlicet nominarent || nominarunt, al. ||; L II, 11.

observo: intellego te .. alias in historia leges observandas putare, alias in poëmate; L I, 5. ſ. I, 1. est; O II, 40.

obtineo: quae (lex) in Graecorum conviviis obtinetur: „aut bibat“, inquit, „aut abeat“; T V, 118.

perfero: lege illa de provocatione perlata; R II, 55.

perficio: ſ. edo.

perrumpo: ſ. neglego; L I, 42.

perscribo: leges etiam et instituta ac mores civitatum perscripsimus; F IV, 61.

peto: a librariis (leges) petimus; L III, 46. ut modo a te dictum est leges a librariis peti; L III, 48.

praefero: cum is, qui inperat aliis, ... suam vitam ut legem praefert suis civibus; R I, 52.

prodo: cum .. decretum proditur, lex veri rectique proditur; A II, 27.

profero: quid ego communes leges profero, quibus omnibus es exul? P 32.

propono: propositis legibus his || [his] ||, quas in monumentis habemus; R II, 26. expromam equidem (leges), ut potero, et ... legum leges || [leges] || voce proponam; L II, 18. quoniam || quom || de religione leges proposueras; L III, 48.

puto: omni .. in re consensio omnium gentium lex naturae putanda est; T I, 30. qui (philosophus) disciplinam suam non ostentationem scientiae, sed legem vitae putet; T II, 11. tu Titias et Apuleias leges nullas putas? — ego vero ne Livias quidem; L II, 14.

recito: ut, prius quam ipsam legem recitem, de eius legis || [legis] || laude dicam; L II, 14. lex recitata est; L III, 11. sic .. a me recitata lex est de suffragiis; L III, 38.

recognosco, repeto: ſ. eripio.

repudio: lex popularis suffragiis populi repudiata est; Lae 96.

rogo: lex utilitatis virorum gratia rogata; R III, 17. eas tu .. leges rogabis videlicet, quae numquam abrogentur; L II, 14. si quae (leges) forte a me hodie rogabuntur; L II, 23. leges non iure rogatas || legem, si ... rogata est || tollere, ut Titiam decreto conlegii, ut Livias consilio Philippi consulis et auguris? L II, 31. tu .. istam Romae legem rogato; L II, 36.

sacro: sunt certa legum verba, .. neque ita prisca, ut in veteribus XII sacratisque legibus; L II, 18. ſ. I, 1. indicat; O III, 111.

sancio: quas (Cretum leges) *sive Iuppiter* sive Minos sanxit de Iovis quidem sententia, ut poëtae ferunt; T II, 43. quae non magis legis nomen adtingunt, quam si latrones aliquas consessu suo sanxerint; L II, 31. leges .. quom magis iudiciis quam verbis sanciendae sint || quae quoniam ... sancienda sunt ||; L III, 46. haec .. lex in amicitia sanciatur, ut neque rogemus res turpes nec faciamus rogati; Lae 40. haec .. prima lex amicitiae sanciatur, ut ab amicis honesta petamus; Lae 44.

scisco: suffragia ... *sciscenda* .. in lege aut rogatione || [in ... rogatione] || clam an palam ferri melius esset; L III, 33.

scribo: centum et octo annis postquam Lycurgus leges scribere instituit, prima posita est Olympias; R II, 18. x viros, qui leges scripserint, sine provocatione creatos; R II, 54. qui (x viri) ... leges scriberent; R II, 61. sive est illa (lex) scripta uspiam sive nusquam; L I, 42. quodsi iustitia est obtemperatio scriptis legibus institutisque populorum; L I, 42. quom .. illi non studii et delectationis, sed rei publicae causa leges civitatibus suis scripserunt; L II, 14. ſ. eripio. I, 1. est; L II, 10. nascitur. sancit; L I, 19.

seiungo: qui iam licet nobis a natura leges et iura seiungere? L I, 35.

sequor: ſ. 3. pareo; P 34.

sero: vir magnus leges, instituta, rem publicam non seret? T I, 31.

servo: mihi .. in vita servanda videtur illa lex; T V, 118. hoc consilio leges Atheniensium, hoc maiorum instituta servantur; O I, 75. se ... debere ... servare leges; O I, 124.

stabilio: qua (oratione animus) stabiliat leges; L I, 62.

suadeo: suade .. istam ipsam legem; L II, 24. cum ego ... legem Voconiam magna voce et bonis lateribus suasi || snasissem ||; C 14.

timeo: quae (diligentia) summa esset in eis, qui leges, qui magistratus ... timerent; T IV, 46.

tollo: lex illa tota sublata est; R II, 53. quae (leges) praesertim uno versiculo senatus puncto temporis sublatae sint; lex autem illa ... neque tolli neque abrogari potest; L II, 14. sublatis legibus et iudiciis; O II, 75. f. rogo; L II, 31. — f. 1. continet; L III, 38.

trado: qui (Mercurius) .. dicitur ... Aegyptiis leges et litteras tradidisse; N III, 56.

transfero: tum leges praeclarissimae de duodecim tabulis translatae || tralatae || duae; L III, 44.

veto: f. I, 1. est; L III, 35.

volo: f. I, 1. est; L III, 46.

2. **Genetiv:** sum: quos imitatus Plato videlicet hoc quoque legis putavit esse, persuadere aliquid; L II, 14.

3. **Dativ:** confero: ne minima quidem ex parte Lycurgi legibus et disciplinae (Pausanias, Lysander) conferendi sunt; O I, 76.

obrogo: huic legi nec obrogari fas est neque ..; R III, 33.

obsequor: »dum sanctis patriae legibus obsequimur;« T I, 101.

obtempero: fortitudo est .. adfectio animi legi summae in perpetiendis rebus obtemperans; T IV, 53.

pareo: nos .. praeceptis dialecticorum et oratorum etiam ... sic parentes, ut legibus; A I, 5. vir bonus et sapiens et legibus parens; F III, 64. quibus (legibus) in philosophia necessario pareamus; T IV, 7. vel (fortitudo est) adfectio animi in patiendo ac perferendo summae legi parens sine timore; T IV, 53. qui legibus suis paruisset; T V, 19. si (T. Albucius) in re publica quiescens Epicuri legibus paruisset; T V, 108. si huic legi paruerint ipsi patres || [patres] ||; L II, 26. si parebunt his legibus; L III, 19. si proximae legi parebitur; L III, 28. si qui (homines) forte his legibus parere voluerint; L III, 29. qui ne legibus quidem propter metum paret, sed eas sequitur et colit; P 34. veteri legi morique parendum est; Ti 38. f. I, 1. est; R III, 18. O II, 40.

servo: integram .. (causam) legi, accusatori iudicioque servari; L III, 47.

4. **Ablativ:** careo: lege .. carens civitas estne ob *id* ipsum habenda nullo loco? L II, 12.

opus est: nihil nobis opus esse lege; L III, 45.

solvo: nec .. aut per senatum aut per populum solvi hac lege possumus; R III, 33. si qui hoc ... virtutis causa soluti legibus consecuti sunt; L II, 58.

sum: qua quisque sit lege, condicione, foedere; L III, 41.

utor: ingrediar in disputationem ea lege, qua credo omnibus in rebus disserendis utendum esse, si errorem velis tollere; R I, 38.

5. **mit Präpositionen:** adgredior ad: prius quam adgrediamur ad leges singulas; L II, 8.

capio a: constituendi .. iuris ab illa summa lege capiamus exordium, quae ..; L I, 19.

coniungo cum: ut (magistratus) praesit praescribatque recta et utilia et coniuncta cum legibus; L III, 2.

conscribo de: qui (Plato) princeps de re publica conscripsit idemque separatim de legibus eius; L II, 14.

derogo ex: neque derogari ex hac (lege) aliquid licet; R III, 33.

dico contra: Piso ille Frugi semper contra legem frumentariam dixerat; T III, 48.

dimico pro: convenit dimicare pro legibus; T IV, 43.

discrepo a: non multum discrepat ista constitutio religionum a legibus Numae; L II, 23.

disputo de: ut ille (Plato) ... de optimis legibus disputat || disputavit, al. ||; L I, 15.

dissero de: tu paulo ante de lege et de iure disserens; L II, 2.

divido a: f. 1. divido.

duco a: a lege ducendum est iuris exordium; L I, 19. ut ... ab ea (lege) vivendi doctrina ducatur; L I, 58.

facio contra: inhumane feceris contraque naturae legem; O III, 30. sapientis esse nihil contra mores, leges, instituta facientem habere rationem rei familiaris; O III, 63. f. iuro in. — de: sane quidem, sicut de religionum lege fecisti; L III, 2.

habeo in: quae habemus etiam in publicis institutis atque legibus; L III, 43.

iuro in: se in legem Voconiam iuratum contra eam facere non audere; F II, 55.

maneo in: earum quaeque (bestiarum) suum tenens munus ... manet in lege naturae; T V, 38.

pertineo ad: qui (locus) ad leges ... pertineret; O I, 156.

pono in: ut illi aequitatis, sic nos dilectus || delectus || vim in lege ponimus; L I, 19. ut in lege posui; L II, 47.

proficiscor a: doctissimis viris proficisci placuit a lege; L I, 18.

revoco ad: ii (νομοφύλακες) ... facta hominum observabant ad legesque revocabant; L III, 46.

scribo de: quam multa illi de re publica scripserunt, quam multa de legibus! F IV, 5. consequens esse videtur, ut scribas tu idem de legibus; L I, 15.

sum in: f. **in,** B. sum in legibus (7 St.) S. 269, a.

transfero de: cetera in XII ... translata de Solonis fere legibus; L II, 59.

venio ad: ante quam ad populares leges venias; L II, 9. ad ipsas iam leges veniamus; L III, 5.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** aequalis: f. I, 1. est; R I, 49.

proprius: proprium .. utrumque legis est; L I, 19.

similis: optandum .. (est), ut ii, qui praesunt rei publicae, legum similes sint; O I, 89.

2. **Dativ:** contrarius: nihil (est) tam contrarium iuri ac || et || legibus, quam ..; L III, 42.

3. **Ablativ:** liber: »nec eo magis (privati) lege liberi sunto;« L III, 11.

4. **mit Präpositionen:** situs in: existimare omnia iusta esse, quae sita || sancita || sint in populorum institutis aut legibus; L I, 42.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** aequitas: qui (xviri) cum x tabulas summa legum || [legum] || aequitate prudentiaque conscripsissent; R II, 61.

aera: aera legum de caelo tacta quid habent observatum ac vetustum? D II, 47.

auctores: P. Crassum et P. Scaevolam aiunt Ti. Graccho auctores legum fuisse; A II, 13.

causa: nobis ita conplectenda in hac disputatione tota causa est universi iuris ac legum, ut ..; L I, 17.

communio: inter quos porro est communio legis, inter eos communio iuris est; L I, 23.

culpa: Cassiae legis culpam Scipio tuus sustinet; L III, 37.

custodia: legum custodiam nullam habemus; L III, 46.

disceptator: f. inventor; R III, 33.
domini: qui (populi) domini sint legum, iudiciorum; R I, 48.
exitium: »legum exitium constanti voce ferebant;« D I, 20.
explanator: f. interpres; R III, 33.
fides: »censores ‖ cesoris ‖ fidem legum custodiunto;« L III, 11.
fons: fontis .. earum (legum) utique perspexerit; R V, 5. his .. explicatis fons legum et iuris inveniri potest; L I, 16.
genus: quod ad cumque legis genus me disputatio nostra deduxerit; L II, 46.
gloria: non possum .. dicere ... Lycurgum, Solonem legum et publicae disciplinae carere gloria; T I, 110.
interitus: probat .. legum et libertatis interitum earumque oppressionem taetram et detestabilem gloriosam putat; O III, 83.
interpres: neque est quaerendus explanator aut interpres eius (legis) alius; R III, 33. nostrae .. legis interpretes ... hoc intellegant in primis, sepulchrorum magnificentiam esse minuendam; L II, 62.
inventor: Lycurgus, .. ille legum optumarum et aequissumi iuris inventor; R III, 16. unus .. erit ... imperator .. deus, ille legis huius inventor, disceptator, lator; R III, 33.
inventrix: tu inventrix legum ... fuisti; T V, 5.
ius: ut comitiorum vel in iudiciis populi vel in iure legum ... principes civitatis essent interpretes; D II, 74.
iussa: hominum vita iussis supremae legis obtemperat; L III, 3.
lator: ferretne civitas ulla latorem istius modi legis, ut condemnaretur filius? N III, 90. f. inventor; R III, 33.
laus: f. II, 1. recito; L II, 14.
libri: qui (Plato) ... in Legum .. libris, quid sit omnino deus, anquiri oportere non censeat; N I, 30.
metus: infamiaene metu non esse petulantis an legum et iudiciorum? L I, 50. te metus exanimant iudiciorum atque legum; P 18.
mutatio: f. II, 1. muto.
natura: videamus ... vim naturamque legis, ne, quom referenda sint ad eam nobis omnia, labamur; L II, 8.
nomen: favore magis quam re legum nomen tenent; L II, 11. in ipso nomine legis interpretando inesse vim et sententiam iusti et veri legendi; L II, 11. f. II, 1. sancio; L II, 13.
norma: haec habemus in XII sane secundum naturam, quae norma legis est; L II, 61.
oppressio: f. interitus.
ordo: quoniam tenes ordinem legum; L III, 30.
poena: saepe etiam legum iudiciorumque poenis obligantur; F I, 47. quanta (accessio fit) ad augendas (molestias) ... poena legum; F I, 51. qui (civis) id cogit omnis imperio legumque poena, quod vix paucis persuadere oratione philosophi possunt; R I, 3. poenam non dico legum, ... sed ipsius turpitudinis ... non vident; O III, 36.
praemium: (L. Lucullus) absens factus aedilis, continuo praetor ⟨licebat enim celerius legis praemio⟩; A II, 1.
prooemium: habes legis prooemium ‖ prohoem. al. ‖; sic enim haec ‖ hoc ‖ appellat Plato; L II, 16.
prudentia: f. aequitas.
scriptores: nec haec a sapientissimis legum scriptoribus neglecta sunt; L II, 63. f. I, I. exstant.
societas: haec (eloquendi vis) nos iuris, legum, urbium societate devinxit; N II, 148.
suasor: cum .. ille (Q. Maximus) admodum senex suasor legis Cinciae de donis et muneribus fuit; C 10.
tabulae: duabus tabulis iniquarum legum additis; R II, 68.
verba: praeclare .. iam nunc a te verba usurpantur civilis iuris et legum; L I, 56. f. II, 1. sacro; L II, 18.
vinculum: f. I, 1. est; R I, 49.
vis: idem .. (Chrysippus) etiam legis perpetuae et aeternae vim ... Iovem dicit esse; N I, 40. vim istius caelestis legis explana; L II, 9. cuius (legis) vim explicavi; L II, 14. quom legis haec vis sit: ‖, ut sit ‖ scitum et iussum in omnis; L III, 44. f. natura. — I, I. iubet; L I, 19.
vox: quis non studiose rei publicae subvenerit hac tam praeclara legis voce laudatus? L III, 43. f. II, 1. propono; L II, 18.

2. **Dativ:** obtemperatio: f. II, 1. scribo; L I, 42.

3. **mit Präposition:** oratio de: omnem .. orationem eius (Platonis) de legibus peroratam esse uno aestivo die; L II, 69.

V. **Umstand:** I. **Ablativ:** adimere: qui (Sulla) tribunis plebis sua lege iniuriae faciendae potestatem ademerit, auxilii ferendi reliquerit; L III, 22.
agi: nobis, ... de quibus nihil omnino actum esset legibus; L III, 45.
alere: quod illi verbis et artibus aluerunt naturae principia, hi autem institutis et legibus; R III, 7.
amittere: vim quaerit, cuius inpunitatem amittit hac lege; L III, 42.
astringi: (nos) nullis ‖ nullius ‖ .. unius disciplinae legibus adstricti; T IV, 7.
audire: nec probrum audire (debemus) nisi ea lege, ut respondere liceat; R IV, 12.
confirmari: non institutis opinio est confirmata, non legibus; T I, 30. quod senatus lege nostra confirmatur auctoritas; L III, 27.
coniungi: sacra cum pecunia pontificum auctoritate, nulla lege coniuncta sunt; L II, 52.
conservare: rem publicam ... quibus moribus aut legibus constituere vel conservare possimus; R II, 64.
consociari: lege .. consociati homines cum dis putandi sumus; L I, 23.
constituere: cum ... regiis institutis, partim etiam legibus auspicia (essent constituta); T IV, 1. cum .. non instituto aliquo aut more aut lege sit opinio constituta; N I, 44. qui suam quisque rem publicam constituissent legibus atque institutis suis; R II, 2. annis postea xx ... levis aestumatio pecudum in multa lege C. Iulii P. Papirii consulum constituta est; R II, 60. quae (poena) est constituta legibus; R V, 5. magistratibus lege constitutis; L III, 48. ut ... haec ita teneantur, ut sit ‖ est ‖ constitutum legibus ipsis; O I, 51. neque .. hoc solum natura, ... sed etiam legibus populorum ... eodem modo constitutum est; O III, 23. quorum ingeniis et inventis omnem vitam legibus et institutis excultam constitutamque habemus; fr IX, 11. f. conservare.
contineri: quibus (legibus) in singulis civitatibus res publica continetur; O III, 23. una continemur omnes et eadem lege naturae; O III, 27.
dari: lege nostra libertatis species datur; L III, 39.
delectari: si omnes Athenienses delectarentur tyrannicis legibus; L I, 42.
destinari: disciplinam puerilem ingenuis ... nullam certam aut destinatam legibus ... esse voluerunt; R IV, 3.

dicere: cum contente pro se ipse (M. Antonius) lege Varia diceret; T II, 57.
discribi: quae discripta sunt legibus et iure civili; O I, 51.
dissipari: parumne declaravit vir gravis et sapiens lege Sempronia patrimonium publicum dissupari? T III, 48.
educare: neque .. hac nos patria lege genuit aut educavit, ut ..; R I, 8.
effici: id hominibus effici ex re publica debet partim institutis, alia legibus; R IV, 3.
eici: tot legibus eiectus in exilium; P 32.
esse: ut tum fuit Romae, cum erant reges, ut Spartae Lycurgi legibus; R II, 43. cum furiosorum bona legibus in adgnatorum potestate sint; R III, 45. sunt .. privata ... aut vetere occupatione ... aut victoria ... aut lege, pactione, condicione || conditione || sorte; O I, 21. si ibi eum legibus esse non oportebit; P 32.
excipi: cum essent agri in Boeotia deorum inmortalium excepti lege censoria; N III, 49.
excoli: f. constituere; fr IX, 11.
exsul: f. II, 1. profero.
facere: ut id sua sponte facerent, quod cogerentur facere legibus; R I, 3. videtis, in tabella iam ante quanta sit facta labes, primo Gabinia lege, biennio autem post Cassia; Lae 41.
generari: homines .. sunt hac lege generati; R VI, 15.
gerere: nec, quia nusquam erat scriptum ..., idcirco minus Coclitem illum rem gessisse tantam fortitudinis lege atque imperio putabimus; L II, 10.
gignere: f. educare.
indicare: ab omni iudicio poenaque provocari licere indicant XII tabulae conpluribus legibus; R II, 54.
ingredi: f. II, 4. utor.
iudicium: inde iudicium publicum rei privatae lege Plaetoria; N III, 74.
liberari: quae .. (promissa) pleraque iure praetorio liberantur, non nulla legibus; O I, 32.
minuere: quam consuetudinem lege minuit ipse (Demetrius); L II, 66.
nasci: ea lege esse nos natos, ut ..; T III, 59. cum ... ea .. lege natus sis ..., ut ..; O III, 52.
parere: vobis .. iure et lege volentes pareant; Ti 41.
pari: magni .. aestimabat pecuniam non modo non contra leges, sed etiam legibus partam; F II, 55.
pervenire: quorum (virorum) nemo censuit plus Fadiae dandum, quam posset ad eam lege Voconia pervenire; F II, 54.
petere: f. II, 1. dissuadeo.
praescribi: dum modo ea moderata sint, ut lege praescribitur; L II, 38.
prohiberi: violare alterum naturae lege prohibemur; O III, 27.
quaestiones: repete ... tum haec cotidiana, sicae, veneni, peculatus, testamentorum etiam lege nova quaestiones; N III, 74.
regere: nec Mamilia lege singuli, sed e XII tres arbitri finis regemus; L I, 55. f. II, 1. considero.
relinquere: f. adimere.
respondere: cum ego te hac nova lege videam eodem die accusatori respondere; F IV, 1.
retineri: lege nostra ... auctoritas bonorum retinetur; L III, 39.
sancire: quod ne liceret fieri ad alterius iniuriam, lege sanxerunt; T IV, 4. qui haec disciplinis informata alia moribus confirmarunt, sanxerunt autem alia legibus; R I, 2. haec (conubia) illi (xviri) ut ne plebei cum || plebi et || patribus essent, inhumanissima lege sanxerunt; R II, 63. eorum .. ut publici interpretes essent, lege sanximus; L II, 34. id quoque || quodque, al. || ne fieret, lege sanctum est; L II, 60. post aliquanto ... lege sanctum est »ne quis ..;« L II, 64. hoc quamquam video ... neque aut lege sanciri aut iure civili, tamen naturae lege sanctum est; O III, 69.
servare: »aevitatem annali lege servanto;« L III, 9.
subici: cui (rationi appetitus) sunt subiecti lege naturae; O I, 102.
temperare: rem .. publicam nostri maiores certe melioribus temperaverunt et institutis et legibus; T I, 2.
tollere: omnia nocturna ... in media Graecia Diagondas Thebanus lege perpetua sustulit; L II, 37. Solonis lege (funera) sublata sunt; L II, 64. lege nostra ... contentionis causa tollitur; L III, 39.
vacare: et legibus et institutis vacat aetas nostra muneribus iis, quae ..; C 34.
variari: quae (conexio rerum) suo ordine et lege || sic || variatur; Fa, fr 2.
vindicare: omnia non Quiritium ... iure pro suis vindicare, nec civili nexo, sed communi lege naturae; R I, 27. iste dolus malus et legibus erat vindicatus, ut *in* tutela duodecim tabulis, circumscriptio adulescentium lege Plaetoria, et sine lege iudiciis; O III, 61.
vivere: soli .. (di, homines) ratione utentes iure ac lege vivunt; N II, 154. quod inter haec velit virtute tamquam lege vivere; L I, 36. naturam sequi et eius quasi lege vivere; L I, 56.
2. **Präpositionen:** ante: quibus hoc ante hanc legem virtutis causa tributum est; L II, 58.
contra: f. 1. pari. — I, 1. est; L II, 10.
in: idem (Plato) et in Timaeo dicit et in Legibus .. mundum deum esse; N I, 30. quae (libamenta) dicta in lege sunt; L II, 29. iam de haruspicum religione, de expiationibus et procurationibus sat esse plane || satis esse iam || in ipsa lege dictum puto; L II, 34. excepto praesertim in ipsa lege sollemni sacrificio ac publico; L II, 35. † diligentiam || de diligentia || votorum satis in lege dictum est ac votis || † ac voti || sponsio; L II, 41. ut Charondas in suis facit legibus; L III, 5. nihil habui sane, non *modo* multum, quod putarem novandum in legibus; L III, 12. ut in religionis lege fecisti admonitu et rogatu meo; L III, 13. f. II, 1. sacro. — III, 4.
inter: quantam eius (iustitiae) vim inter leges et iudicia et in constituta re publica fore putamus? O II, 40.
per: ut orandae litis tempus, quoad per leges liceat, accommodet; O III, 43.
sine: f. 1. vindicare; O III, 61.

libamentum, Opfer: dico, servo: quod *ad* tempus ut sacrificiorum || [sacrificiorum] || libamenta serventur fetusque pecorum, quae dicta in lege sunt; L II, 29.
mitto: dona magnifica quasi libamenta praedarum Delphos ad Apollinem misit; R II, 44.

libellus, Schrift, Heft, Buch: I. est: est .. non magnus, verum aureolus et, ut Tuberoni Panaetius praecipit, ad verbum ediscendus libellus; A II, 135.
II. conficio: quid hortaris? ut libellos conficiam de stillicidiorum ac de parietum iure? L I, 14.
do: si quem tuorum adflictum maerore videris, huic acupenserem || acip. || potius quam aliquem Socraticum libellum dabis? T III, 43.
edisco: f. I. est.
III. in: quae (philosophia) communi more in foro loquitur, in libellis suo; F IV, 22.

libens, willig, gern: sumus .. multi, ut constituimus, parati ... abuti tecum hoc otio. — libente me vero; R I, 14.

libenter (lub.), gern, bereitwillig, mit Vergnügen: adeo: quo libentius rei publicae causa periculum adiret optimus quisque; N III, 50.

adsentior: tibi, .. si mihi probabis ea, quae dices, libenter assentiar; F I, 28.

ago: cum sit nihil aliud, quod lubenter agere possim; D I, 11.

audio: utrum tandem censes, Torquate, Imperiosum illum ... tuamne de se orationem libentius auditurum fuisse an meam? F II, 60. multum .. illum (Aelium Sextum) audiebam et libenter; R I, 30. ex me audies .... — sane, inquit Scipio, et libenter quidem; R II, 64. ego vero libenter audierim; L I, 13.

ceno: *non* negat libenter umquam cenasse Gallonium ⟨mentiretur enim⟩, sed bene; F II, 24. qui bene cenent, omnis libenter cenare, qui libenter, non continuo bene; F II, 24. quem (Gallonium) libenter cenasse nemo negat. cur igitur non bene? F II, 25.

cogito: qui nihil dicit, nihil facit, nihil cogitat denique nisi lubenter ac libere; P 34.

concedo: libenter tibi, Laeli, ut de eo disseras, equidem concessero; R I, 20.

congrego: (parvi) aequalibus delectantur libenterque se cum iis congregant; F V, 42.

dico: nihil de me, de Scipione dicam lubentius; Lae 96. s. cogito.

disco: ego quoque .. didicerim libentius, si quid attuleris, quam te reprehenderim; F II, 8. ego discam libenter; N III, 41.

dissipo: »a parco patre quod sumas, quanto dissipes libentius«; N III, 73.

do: id quoque damus, et libenter quidem; N I, 89.

edisco: cuius edidici etiam versus, et lubenter quidem; D I, 17.

erro: quodsi in hoc erro, qui animos hominum inmortales esse credam, libenter erro; C 85.

facio: facio et lubenter et, ut spero, recte, quod ..; L I, 63. quod libenter facias, curare, ut id diutius facere non possis; O II, 54. s. cogito.

fruor: quodsi istis ipsis voluptatibus bona aetas fruitur libentius; C 48.

impetro: a te impetrarim lubenter, ut ..; T V, 82.

invehor: quia Carneades lubenter in Stoicos invehebatur; N II, 162.

invideo: an eum locum libenter invisit? F V, 5.

lego: nos .. ea scripta reliquaque eiusdem generis et legimus libenter et legemus; F I, 12.

pareo: ut omnes ... aequo animo illi libenterque parerent; R II, 4.

profugio: libenter ‖ego‖ vero istinc sicut ab domino agresti ac furioso profugi; C 47.

prolabor: libenter .., frater, † quod istam orationem tecum prolaber; L I, 52.

recordor: externa libentius in tali re quam domestica recordor; O II, 26.

scribo: eo .. hos locos scripsi libentius, quod ..; P 4.

sum: fuisti saepe, credo, ... in scholis philosophorum. — vero, ac libenter quidem; T II, 26.

venio: cur huc libentius venias; L II, 4.

video: quem (Q. Tuberonem) cum comiter Scipio appellavisset libenterque vidisset; R I, 14.

utor: libenter uti solitus est ea dissimulatione, quam Graeci εἰρωνείαν vocant; A II, 15. qua (divisione) noster Antiochus libenter uti solet; F V, 16. libenter .. etiam verbo utor Catonis; R II, 3. illo loco libentissime soleo uti; L II, 1. nemo est, quin ‖qui non‖ eo (equo), quo consuevit, libentius utatur quam intractato et novo; Lae 68. in obsequio ..., quoniam Terentiano verbo lubenter utimur, comitas adsit; Lae 89.

ohne Verb: cedo caput cenae: »sermone bono,« quid ex eo? »si quaeris, libenter;« F II, 25.

liber, frei, unbeschränkt, unbehindert, selbständig, freimütig, zügellos: A. bei Substantiven: alqs: hoc .. liberiores et solutiores sumus, quod integra nobis est iudicandi potestas; A II, 8. liber .. a tali irrisione Socrates, liber Aristo Chius; A II, 123. soli sumus liberi; T V, 33. his tu tam gravibus concitationibus ... quem vacuum, solutum, liberum videris; T V, 43. qui aut libertate dignus esset aut vellet omnino liber esse; T V, 63. ut .. iure civili, qui est matre libera, liber est; N III, 45. in quibus (civitatibus) verbo sunt liberi omnes; R I, 47. ut ... absit omnis pudor, ut plane liberi sint; R I, 67. quis .. non modo liber, *sed* servus libertate dignus fuit, cui ..? L III, 25. si ... ab omni animi perturbatione liber sis; O I, 67. dum .. his ‖iis‖ (dominis) oboediet, ... liber habendus omnino non erit; P 33. nisi sapientem liberum esse neminem; P 33. nisi qui ita sit adfectus, esse liberum neminem; P 35. an ille mihi liber, cui mulier imperat? P 36. dominum mutare, non liber esse volt; P 41. cum eum ne liberum quidem esse ratio ... convincat; P 41.

alqd: quod (Epicurus) veritus est, ne ... nihil liberum nobis esset; Fa 23. ea ... a fati necessitate esse libera; Fa 38. si .. ius suum populi teneant, negant quicquam esse praestantius, liberius, beatius; R I, 48. quibus (dis) omnia deberent esse patentia ac libera; L II, 26.

amicitia: amicitia remissior esse debet et liberior et dulcior; Lae 66.

amores: in quibus (Graecorum gymnasiis) isti liberi et concessi sunt amores; T IV, 70. quam contrectationes et amores soluti et liberi! R IV, 4.

animus: robustus animus et excelsus omni est liber cura et angore; F I, 49. ἀθαμβίαν appellat, id est animum terrore liberum; F V, 87. cum, quo natura fert, liber animus pervenerit; T I, 46. viget .. animus in somnis liber ab sensibus omnique inpeditione curarum; D I, 115. cum (animi hominum) ... mente permoti per se ipsi liberi ‖† liberi, libere‖ incitati ‖[incitati]‖ moventur; D I, 129. quando .. ista observans quieto et libero animo esse poteris? D II, 83. multa .. (animi), cum remissi et liberi sunt, futura prospiciunt; C 81.

ardor: qui (mundus) integro et libero et puro eodemque acerrimo et mobilissimo ardore teneatur; N II, 31.

aselli: ut ... in .. tanta libertate canes etiam et equi, aselli denique liberi sic incurrant, ut iis de via decedendum sit; R I, 67.

auspicium: tum .. esset auspicium ⟨si modo esset ei liberum⟩ se ‖auspicium, si ... liberum, se‖ ostendisse; D II, 73.

bestiae: cum (bestiae) copiosius alantur, quam si essent liberae; F V, 56.

caelum: cum (animus) ... in liberum caelum quasi domum suam venerit; T I, 51. alias (bestias natura voluit) volucres caelo frui libero; T V, 38.

canes: s. aselli.

cessatio, cessio: eius modi quampiam cessationem ‖cessionem‖ liberam atque otiosam (ista oratio postulat); L I, 10.

civitas: qui .. in libera civitate ita se instruunt, ut metuantur; O II, 24. hinc ... etiam in liberis civitatibus regnandi existunt cupiditates;

O III, 36. quae (civitas) libera fuerit quaeque esse debeat; O III, 83. qui (rex) civitatem .. non modo liberam, sed etiam gentibus imperantem servire sibi coëgisset; O III, 84. voltis post liberam civitatem ab iis ipsis, qui liberaverunt? P 11.

consensus: cum ... (in re publica) esset consensus populi liber; P 28.

contrectationes: f. amores; R IV, 4.

contumacia: Socrates ... adhibuit .. liberam contumaciam; T I, 71.

creatio: »creatio magistratuum, iudicia populi, iussa vetita quom suffragio cosciscentur, optumatibus nota, plebi libera sunto«; L III, 10.

custodia: ut sit libera et non sollicita suae rei cuiusque custodia; O II, 78.

dies: quodam liberiore, quam solebat, et magis vacuo ab interventoribus die; Fa 2.

homo: ludimur ab homine ... ad scribendi licentiam libero; N I, 123. nihil est agri cultura ... homine libero dignius; O I, 151.

iudicium: sunt .. iudicia libera; T IV, 7. auditorem (me venisse) ... libero iudicio; N I, 17. cum .. proprium sit Academiae ... iudicium audientium relinquere integrum ac liberum; D II, 150. f. creatio.

iussa: f. creatio. — mater: f. alqs; N III, 45.

mens: nec .. deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi mens soluta quaedam et libera; T I, 66. fr IX, 10. ista duo (divinandi genera), furoris et somnii, quae a libera mente fluere viderentur; D II, 101.

motus: cum duobus modis animi ... motu ipsi suo soluto et libero incitarentur, uno furente || furentes ||, altero somniante || somniantes ||; D I, 4. qui ... concitatione quadam animi aut soluto liberoque motu futura praesentiunt; D I, 34.

populus: in libero .. populo, ut Rhodi, ut Athenis, nemo est civium, qui *; R I, 47. non ex liberis populis reges requiri aut potestatem atque opes optimatium; R I, 48. negant oportere indomiti populi vitio genus hoc totum liberi populi repudiari; R I, 49. quodsi liber populus deliget, quibus se committat; R I, 51. quam (aequabilitatem iuris) amplexantur liberi populi; R I, 53. sic hunc nimis liberum populum libertas ipsa servitute adficit; R I, 68. ne plura insignia essent imperii in libero populo quam in regno fuissent; R II, 55. ut in populo libero pauca per populum ... gererentur; R II, 56. vel regnum malo quam liberum populum; R III, 46. nos .. quoniam leges damus liberis populis; L III, 4. quam (legem) populus liber numquam desideravit, idem oppressus dominatu ... principum flagitavit; L III, 34. in liberis .. populis et in iuris aequabilitate; O I, 88.

privati: »nec eo magis (privati) lege liberi sunto;« L III, 11.

probabile: eo (probabili) .. expedito, soluto, libero; A II, 105.

ratio: illorum ratio soluta ac libera est; Fa 33.

sapiens: (sapientem) solum civem, solum liberum? A II, 136. recte solus (sapiens appellabitur) liber; F III, 75. solum (sapientem) praeterea formosum, solum liberum; F V, 74. illum (sapientem) .. putas omni perturbatione esse liberum; T IV, 58. || [omnes sapientes liberos esse et stultos omnes servos] ||; P V.

sphaera: habent .. suam sphaeram stellae inerrantes ab aetheria coniunctione secretam et liberam; N II, 55.

studia: sunt alia (studia) liberiora et transfusa || fusa || latius; R I, 30.

suffragia: quae (suffragia) iubeo nota esse optimatibus, populo libera; L III, 33. »optimatibus (suffragia) nota, plebi libera sunto;« L III, 38.

tempus: libero tempore ... omnis voluptas assumenda est; F I, 33. si mihi ullum tribueretur vacuum tempus et liberum; L I, 8.

turba: ille (Epicurus) convocata de hortulis in auxilium quasi Liber || libera || turba temulentorum ... instat; A fr 20 (S. 21).

vetita: f. creatio.

vir: defugit || fugit || patriam vir liber ac fortis; R II, 34.

virtus: nos virtutem semper liberam volumus; T V, 52.

voluntas: ii mentem hominis voluntate libera spoliatam necessitate fati devinciunt; Fa 20.

voluptas: quo minus animus ... gustare partem ullam liquidae voluptatis et liberae potest; F I, 58.

B. **allein:** I. carent, possunt: qua (aequabilitate) carere diutius vix possunt liberi; R I, 69.

decertat, al.: neque (esse) liberi cum inpuris atque inmanibus adversariis decertantem vel contumeliarum verbera subire vel exspectare || exceptare || sapienti non ferendas iniurias; R I, 9.

II, 1. sum: quid horum est liberi? quid denique servi non inertis? P 39. f. I. decertat.

2. impero: est .. inpudens luctus maerore se conficientis, quod imperare non liceat liberis; T III, 26. cui tandem hic libero imperabit, qui non potest cupiditatibus suis imperare? P 33.

III, 1. gratus: haec pueris et mulierculis et servis et servorum simillimis liberis esse grata; O II, 57.

2. dignus: nihilne est in his rebus, quod dignum libero aut indignum esse ducamus? F V, 47. alter (iocus) ne libero quidem (dignus est); O I, 104. quae (adsentatio) non modo amico, sed ne libero quidem digna est; Lae 89. quae .. (artes) dignae libero essent; Ti 1.

indignus: f. dignus; F V, 47.

IV. in: feriarum festorumque dierum ratio in liberis requietem litium habet et iurgiorum; L II, 29.

liber, Bast, Buch, Schrift, Abhandlung: I. **Subject:** aequant: qui (libri) iam illis (orationibus) fere se aequarunt; O I, 3.

aperiunt: totidem subsecuti libri Tusculanarum disputationum res ad beate vivendum maxime necessarias aperuerunt; D II, 2.

complectitur: quintus (liber) eum locum conplexus est, qui totam philosophiam maxime inlustrat; docet enim ad beate vivendum virtutem se ipsa esse contentam; D II, 2.

continet: in eo .. libro, qui continet omnem disciplinam tuam, ... dicis haec; T III, 41.

declarant: quod Etruscorum declarant et haruspicini et fulgurales et rituales libri, vestri etiam augurales; D I, 72. provocationem .. etiam a regibus fuisse declarant pontificii libri, significant nostri etiam augurales; R II, 54.

docet: f. complectitur.

efficit: quod maxime efficit Theophrasti de beata vita liber; F V, 12.

est: Chius Metrodorus initio libri, qui est de natura: „nego“ inquit „scire nos ..;“ A II, 73. quattuor eius (Clitomachi) libri sunt de sustinendis adsensionibus; A II, 98. cuius (Xenocratis) libri sunt de ratione loquendi multi et multum probati; A II, 143. cuius (Nicomachi) accurate scripti de moribus libri dicuntur illi quidem esse Aristoteli, sed non video ..; F V, 12. pleni libri sunt contra ista ipsa (portenta) disserentium philosophorum; T I, 11. evolve diligenter eius (Platonis) eum librum, qui est de animo; T I, 24. Hegesiae liber est Ἀποκαρτερῶν; T I, 84. quorum dicuntur esse Latini sane multi libri; T II, 7.

totus .. liber, qui est de summo bono, refertus *est* et verbis et sententiis talibus; T III, 42. et de honesto et de summo bono separatim libri sunt; T V, 19. cuius (Xenocratis) in libris, qui sunt de natura deorum, nulla species divina describitur; N I, 34. liber est Epicuri de sanctitate; N I, 122. primus .. (liber) est de contemnenda morte, secundus de tolerando dolore, de aegritudine lenienda tertius, quartus de reliquis animi perturbationibus; D II, 2. tres (libri) erunt de oratore, quartus Brutus, quintus orator; D II, 4. magnus Dicaearchi liber est nescire ea melius esse quam scire; D II, 105. horum somniorum et talium plenus est Chrysippi liber, plenus Antipatri; D II, 144. quod .. in iis libris dictum est, qui sunt de natura deorum; D II, 148. quod .. in aliis || illis, iis || libris feci, qui sunt de natura deorum, itemque in iis, quos de divinatione edidi; Fa 1. est Dicaearchi liber de interitu hominum; O II, 16. quamquam ea quoque de re duo sunt nostri libri; O II, 31. plenus est sextus liber de officiis Hecatonis talium quaestionum; O III, 89. septimus mihi liber Originum est in manibus; C 38. multas ad res perutiles Xenophontis libri sunt; C 59. quam copiose ab eo (Xenophonte) agri cultura laudatur in eo libro, qui est de tuenda re familiari, qui Oeconomicus inscribitur! C 59.

excitant: quamquam .. libri nostri complures non modo ad legendi, sed etiam ad scribendi studium excitaverunt; O II, 2.

loquitur: si .. liber Antiochi nostri ... vera loquitur; N I, 16.

medetur: nec, si aliquot annis post idem ille liber captivis missus esset, volneribus mederetur, sed cicatricibus; T III, 54.

placet: Theophrasti ... tibi liber ille placet de beata vita? — ... prorsus ... placet; F V, 85.

reducunt: nos ... tamquam hospites tui libri quasi domum reduxerunt; A I, 9.

subsequuntur: s. aperiunt.

valent: ut ... valeant .. (libri) ad deponendas potius quam ad suscipiendas religiones; D II, 112.

veniunt: isti libri duo Philonis ... tum erant adlati Alexandriam tumque primum in Antiochi manus venerant; A II, 11.

II. **nach Verben:** 1. abicio: haec Epicuro confitenda sunt aut ea ... tollenda de libro vel totus liber potius abiciundus; T III, 44.

adfero: s. I. veniunt.

adnumero: his libris adnumerandi sunt sex de re publica; D II, 3.

aequo: s. I. aequant.

attingo: nec quisquam (libros) attingit praeter eos, qui ..; T I, 6.

comburo: libri .. eius (Protagorae) in contione combusti (sunt); N I, 63.

confercio: est .. (liber) confertus voluptatibus; T III, 44.

conscribo: quem (librum) in medio ... maerore et dolore conscripsimus; T IV, 63.

contemno: quos (libros) non contemno equidem, quippe quos numquam legerim; T II, 7.

converto: quem (librum) nos ... e Graeco in Latinum convertimus; O II, 87.

depromo: ut eos (libros) ipse ... depromerem; F III, 7.

describo: se ... ab eo ipso illos duo libros .. descripsisse; A II, 11.

edo: s. **edo,** III. librum (7 St.) B. I, S. 785, a.

evolvo: s. I. est; T I, 24.

habeo: tu .. cum ipse tantum librorum habeas; F III, 10.

impleo: alter .. de ipsa iustitia quattuor implevit sane grandis libros; R III, 12. innumerabilia nascuntur, quibus implentur iuris consultorum libri; L II, 48.

inscribo: s. **inscribo,** II. librum (9 St.) S. 324, a. — intericio: s. mitto; D II, 3.

lego: s. **lego,** III. librum (14 St.) S. 444, a.

mitto: quem (librum) ad me de virtute misisti; F I, 8. legimus librum Clitomachi, quem ille eversa Karthagine misit consolandi causa ad captivos cives suos; T III, 54. ad Brutum .. nostrum hos libros alteros quinque mittemus; T V, 121. qui (liber) ab eo (Antiocho) nuper ad hunc Balbum missus est; N I, 16. interiectus est etiam nuper liber is, quem ad nostrum Atticum de senectute misimus; D II, 3. hunc librum ad te de senectute misimus; C 3. s. I. medetur.

nomino: quem (librum) modo nominavi; F II, 100.

occupo: numquam .. sunt illi (libri) occupati; R I, 14.

perficio: quibus rebus || [rebus], libris || editis tres libri perfecti sunt de natura deorum; D II, 3.

perlego: perlegi tuum paulo ante tertium de natura deorum; D I, 8.

pono: cum posui librum; T I, 24.

probo: qui liber cum et tibi probatus videretur et iis, quos ..; F I, 2. s. I. est; A II, 143.

profero: proferrem libros, si negares; N I, 113.

promo: ut quosdam hinc libros promerem; F III, 8.

recipio: quamquam hi tibi tres libri inter Cratippi commentarios tamquam hospites erunt recipiendi; O III, 121.

refercio: Ponticus Heraclides puerilibus fabulis refersit libros; N I, 34. quo genere (iocandi) ... philosophorum Socraticorum libri referti sunt; O I, 104. s. I. est; T III, 42.

refero: nostri quoque oratorii libri in eundem librorum numerum referendi videntur; D II, 4.

requiro: quos (libros) hic tandem requiris? F III, 10.

rodo: si Epicuri de voluptate liber rosus esset, putarem annonam in macello cariorem fore; D II, 59.

scribo: accipe, quem ad modum eadem dicantur a Clitomacho in eo libro, quem ad C. Lucilium scripsit poëtam || [poëtam] ||; A II, 102. quod multi iam esse libri Latini dicuntur scripti inconsiderate ab optimis illis quidem viris, sed non satis eruditis; T I, 6. is .. (Dicaearchus) tris libros scripsit, qui Lesbiaci vocantur; T I, 77. qui eos (libros) scribunt; T II, 7. quem (librum) ad me accuratissime scripsisti; T V, 1. in iis libris, quos (Cleanthes) scripsit contra voluptatem; N I, 37. quos (libros) tum scripsimus, cum gubernacula rei publicae tenebamus; D II, 3. qui (Isocrates) eum librum, qui Panathenaicus inscribitur, quarto et nonagesimo || non. quarto || anno scripsisse se dicit; C 13. s. **de,** I. scribo librum (10 St.) B. I, S. 608, b.

voco: s. scribo; T I, 77.

2. adiungo: quibus (libris), ut est in animo, de fato si adiunxerimus; D II, 3.

adnumero: s. 1. adnumero.

3. utor: cum ... vellem .. e bibliotheca pueri Luculli quibusdam libris uti; F III, 7.

4. acquiesco in: qui iam aetate provecti in nostris libris adquiescunt; D II, 5.

appareo in: s. V, 2. in; T I, 102.

audio de: delectabatur .. (Lucullus) mirifice lectione librorum, de quibus audiebat; A II, 4.

confero in: dierum quinque scholas, ut Graeci appellant, in totidem libros contuli; T I, 8.

contineo in: in quibus (libris) omnis eius loci quaestio continetur; D II, 3.

dico de: de quibus (libris) heri dictum a Catulo est; A II, 11. de quo (libro) iam tam multa diximus; T I, 102.
dispertio in: haec Graeci in singulas scholas et in singulos libros dispertiunt; T III, 81.
eo ad: quotiens senatus decemviros ad libros ire iussit! D I, 97.
incido in: eorum ego in libros incidi; L II, 32.
inscribo in: nostri philosophi nonne in iis libris ipsis, quos scribunt de contemnenda gloria, sua nomina inscribunt? T I, 34.
intellego e: ut e Socraticorum libris maximeque Platonis intellegi potest; A I, 16.
pono in: quae (ratio) ... a me .. posita est in sexto libro de re publica; T I, 53.
praecipio ex: f. V, 1. praecipi.
profero ex: cum antistitibus agamus, ut quidvis potius ex illis libris quam regem proferant; D II, 112.
reperio in: nonne ... in Sibyllae libris eaedem repertae praedictiones sunt? D I, 98.
sentio de: quo de libro, Balbe, velim scire quid sentias; N I, 16. — ex: placere .. tibi admodum sensi .. ex eo libro; T V, 1.
sum in: f. **in**, B, I. sum in libris (4 St.) S. 269, a.
sumo de: haec ... sunt sumpta de primo (libro); A II, 98.
tollo de: f. 1. abicio.
III. **nach Adjectiv:** vacuus ad: mihi .. omne tempus est || tempus || ad meos libros vacuum; R I, 14.
IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: f. II, 1. habeo.
caput: nec .. ferent, si audierint te primum caput libri || viri || optimi prodidisse; L I, 21.
confectio: mihi .. ita iucunda huius libri confectio fuit, ut ..; C 2.
disputatio: qui in horum librorum disputatione versantur; R III, 5.
genera: de summo .. bono quia duo genera librorum sunt; F V, 12.
initium: f. I. est; A II, 73.
lectio: f. II, 4. audio de.
multitudo: e quibus industriae plurimum in Clitomacho fuit ⟨declarat multitudo librorum⟩; A II, 16. in quibus (bibliothecis Graecis) multitudo infinita librorum propter eorum est multitudinem, qui scripserunt; T II, 6.
numerus: in primis ... Cato noster in horum librorum numero ponendus est; D II, 3. f. II, 1. refero.
principium: cum (Protagoras) in principio libri sic posuisset: „de divis ..;“ N I, 63.
2. sermo de: multum .. fluxisse video de libris nostris ... variumque sermonem; N I, 6.
V. **Umstand:** 1. circumfundi: M. Catonem ... vidi in bibliotheca sedentem, multis circumfusum Stoicorum libris; F III, 7.
cohortari: cohortati sumus ... ad philosophiae studium eo libro, qui est inscriptus Hortensius; D II, 1.
concludi: expositis tridui disputationibus quartus dies hoc libro concluditur; T IV, 7.
conlaudari: quamquam philosophiae .. vituperatoribus satis responsum est eo libro, quo a nobis philosophia defensa et collaudata est; F I, 2.
consequi: quod compluribus iam libris me arbitror consecutum; D II, 1.
contineri: quod earum ipsarum rerum ... prima institutio et quasi disciplina illo libro continetur; A II, 102.
convinci: voluptatem ... concessuram arbitror convictam superiore libro dignitati; F III, 1.
defendi: f. conlaudari.
delectari: his libris eum (Lucullum) malo quam reliquo ornatu villae delectari; F III, 8.
dicere: quoniam duobus superioribus (libris) de morte et de dolore dictum est; T III, 6. quae ipse (Chrysippus) primo libro de deis inmortalibus dixerat || dixerit ||; N I, 41. de amicitia alio libro dictum est, qui inscribitur Laelius || [qui inscr. Lael.] ||; O II, 31.
disputare: de qua (utilitate) hoc libro disputatum est; O II, 87. officia, de quibus his libris disputamus; O III, 14.
disserere: de quibus (officiis) his libris disserimus; O III, 15.
ducere: quoniam a quattuor fontibus honestatis primo libro officia duximus; O III, 96.
exponere: quem (sermonem) Corinthi habitum tribus libris exponit; T I, 21. his .. libris exposita sunt ea, quae ..; T III, 6. eius disputationis sententias memoriae mandavi, quas hoc libro exposui arbitratu meo; Lae 3.
explicare: qui (Chrysippus) totam de divinatione duobus libris explicavit sententiam, uno praeterea de oraclis, uno de somniis; D I, 6. quae (ratio) a te secundo libro est explicata dilucide; D I, 117. de quibus (officiis) est nobis his libris explicandum; O I, 7. quem ad modum officia ducerentur ..., satis explicatum arbitror libro superiore; O II, 1. Panaetius ... de duobus generibus primis tribus libris explicavit; O III, 7.
facere: Dicaearchus .. in eo sermone ... doctorum hominum disputantium primo libro multos loquentis facit; T I, 21. quod alio quodam libro fecimus; O II, 6.
helluari: quo magis tum in summo otio maximaque copia quasi helluari libris ... videbatur; F III, 7.
inducere: duobus (libris) Pherecraten quendam Phthiotam senem ... disserentem inducit nihil esse omnino animum; T I, 21.
institui: quod his libris erat instituta et suscepta mihi de re publica disputatio; R I, 12.
obduci: obducuntur .. libro aut cortice trunci; N II, 120.
ostendere: quod genus philosophandi ... maxime ... elegans arbitraremur, quattuor Academicis libris ostendimus; D II, 1.
perpurgari: perpurgatus est is locus a nobis quinque libris; D II, 2.
perscribi: quadridui .. sermonem superioribus ad te perscriptum libris misimus; T V, 11.
persequi: qui (Plato) certe tam multis libris haec persecutus non esset, nisi probavisset; A II, 74.
praecipi: ad quas ipsas consultationes || ex || superioribus libris satis multa praecepta sunt; O III, 33.
provocari: quamquam a te ipso id .. facio provocatus gratissimo mihi libro; F I, 8.
putare: aliis .. libris rationem quandam per omnem naturam rerum pertinentem vi divina esse adfectam (Zeno) putat; N I, 36.
quaeri: quod his libris quaeritur, qui sit finis; F I, 11.
refercire: ex quo libris omnia referserunt; T II, 6.
responderi: iis || his || quattuor Academicis libris satis responsum videtur; N I, 11. f. conlaudari.
revocari: quo || in quo || (libro) a vita quidam per inediam discedens revocatur ab amicis; T I, 84.
scribere: de divinatione ingressi sumus his libris scribere; D II, 3. quae superiore libro scripta sunt; D II, 8. hoc libro ad amicum amicissimus scripsi de amicitia; Lae 5.

sequi: quam .. (disciplinam) his libris propterea sequimur, quod ..; O III, 20.
suscipi: f. institui.
vexari: vexatur idem Theophrastus et libris et scholis omnium philosophorum, quod ..; T V, 25.
2. in: quamquam Antiochi magister Philo ... negat in libris ... duas Academias esse; A I, 13. cuius (Platonis) in libris nihil adfirmatur; A I, 46. si quodam in libro vere est a nobis philosophia laudata; A II, 6. qui in nostris libris disputent; A II, 7. in alio .. libro, in quo breviter comprehensis gravissimis sententiis quasi oracula edidisse sapientiae dicitur, scribit his verbis; F II, 20. de .. his rebus satis multa in nostris de re publica libris sunt dicta a Laelio; F II, 59. scripsit ... breviter aperteque in eo libro ... mortem ... pertinere; F II, 100. in quo (libro) multum admodum fortunae datur; F V, 12. in illo libro, qui inscribitur Menon, pusionem ... interrogat; T I, 57. in quibus (libris Dicaearchus) volt efficere animos esse mortalis; T I, 77. fecimus hoc in eo libro, in quo nosmet ipsos, quantum potuimus, consolati sumus; T I, 83. de qua (humatione et sepultura) Socrates quidem quid senserit, apparet in eo libro, in quo moritur; T I, 102. satis accurate in Academicis quattuor libris explicata arbitramur; T II, 4. in eo (libro Clitomachi) est disputatio scripta Carneadis; T III, 54. aliis haec locis satis accurate a nobis dicta sunt maximeque in iis sex libris, quos ..; T IV, 1. etsi aegritudinis sedatio et hesterna disputatione explicata est et in Consolationis libro; T IV, 63. vexatur .. (philosophus) ab omnibus primum in eo libro, quem scripsit de vita beata, in quo multa disputat, quam ob rem ... non possit. in eo etiam putatur dicere in rotam [...] beatam vitam non escendere; T V, 24. in eo (quarto de finibus) mihi videbare contra Catonem disserens hoc velle ostendere; T V, 32. multa .., quae dicentur in his libris, colligunt; N I, 4. qui (Plato) ... in Legum .. libris, quid sit omnino deus, anquiri oportere non censeat; N I, 30. Antisthenes in eo libro, qui physicus inscribitur, ... tollit vim et naturam deorum; N I, 32. Aristoteles .. in tertio de philosophia libro multa turbat; N I, 33. eodem .. in libro rursus terram et caelum (Ponticus Heraclides) refert in deos; N I, 34. et haec quidem in primo libro de natura deorum; in secundo autem (Chrysippus) volt Orphei, Musaei ... fabellas accommodare ad ea, quae ..; N I, 41. quem Diogenes Babylonius consequens in eo libro, qui inscribitur de Minerva; N I, 41. quo modo in his (libris Epicurus) loquitur? N I, 115. quod familiaris omnium nostrum Posidonius disseruit in libro quinto de natura deorum; N I, 123. ut fecimus in iis tribus libris, quos de natura deorum scripsimus; D I, 7. in quo (libro) disputatio Cottae quamquam labefactavit sententiam meam, non funditus tamen sustulit; D I, 8. satis .. defensa religio est in secundo libro a Lucilio; D I, 9. ut in extremo tertio (libro) scribis; D I, 9. quod praetermissum est in illis libris; D I, 9. quos (versus) in secundo *de* consulatu || consulatus || Urania Musa pronuntiat; D I, 17. quod .. ab ipso (Socrate) in libris Socraticorum saepe dicitur; D I, 122. in libris .. sententiam dicebamus, contionabamur; D II, 7. quod .. in aliis libris feci ... itemque in iis, quos ..; Fa 1. cuius (Platonis) in libris multis locis ita loquitur Socrates, ut ..; R I, 16. in nostris libris vides eum (dictatorem) .. magistrum populi appellari; R I, 63. hunc locum satis ... in iis libris, quos legistis, expressit Scipio; R IV, 1. quam (rem publicam) optumam esse docuit in illis sex libris Scipio; L I, 20. in quo (libro) scripsit nihil curare deum nec sui nec alieni; L I, 21. hunc locum satis ... in iis libris, quos legistis, expressit Scipio; L I, 27. quom in illis de re publica libris persuadere videatur Africanus ... nostram (rem publicam) ... fuisse optumam; L II, 23. quoniam ..., quae .. de optima re publica sentiremus, in sex libris ante diximus; L III, 4. haec est .., quam Scipio laudat in *illis* libris ... temperationem rei publicae; L III, 12. pleraque sunt dicta in illis libris; L III, 13. haec ... in illis libris tractata sunt diligentius; L III, 32. etsi satis dixit pro se in illis libris Scipio; L III, 38. ea (iustitiae officia) quae essent, dictum est in libro superiore; O II, 43. miror, quid in mentem venerit Theophrasto in eo libro; O II, 56. in quo (libro) multa praeclare, illud absurde; O II, 56. quem (Panaetium) multum in his libris secutus sum, non interpretatus; O II, 60. de hoc genere toto in iis libris, quos de re publica scripsi, diligenter est disputatum; O II, 60. has res commodissime Xenophon Socraticus persecutus est in eo libro, qui Oeconomicus inscribitur; O II, 87. in extremo libro tertio de hac parte pollicetur se deinceps esse dicturum; O III, 9. Hecatonem ... video in iis libris ... dicere „sapientis esse“ ..; O III, 63. ut in primo libro disserui; O III, 74. qui (M. Cato) si eruditius videbitur disputare, quam consuevit ipse in suis libris; C 3. dixi in eo libro, quem de rebus rusticis scripsi; C 54. Socrates in eo libro loquitur cum Critobulo Cyrum ... ostendisse; C 59. f. I. revocari. — I. continet. est; N I, 34. D II, 148. Fa 1. C 59. — II, 1. scribo; A II, 102. N I, 37.

liberalis, anständig, edel, freigebig: alqs: an sine misericordia liberales esse non possumus? T IV, 56. qui liberalis benignusve dicitur; L I, 48. qui aliis nocent, ut in alios liberales sint; O I, 42. non tam natura liberales quam quadam gloria ductos, ut benefici videantur; O I, 44. ut facultas sit, qua in nostros simus liberales; O I, 52. qui opera, id est virtute et industria, benefici et liberales erunt; O II, 53. liberales .. (sunt), qui suis facultatibus .. captos a praedonibus redimunt; O II, 56 (55). ut .. benefici liberalesque sumus, non ut exigamus gratiam, ... sic ..; Lae 31. ut ii, qui opibus ... minime alterius indigeant || indigent ||, liberalissimi sint et beneficentissimi; Lae 51.
alqd: ut illic liberalissimum esset spectare nihil sibi adquirentem, sic ..; T V, 9. nihil est .. liberale, quod non idem iustum; O I, 43. est .. non modo liberale paulum non numquam de suo iure decedere, sed interdum etiam fructuosum; O II, 64.
adsentatores: non benefici neque liberales, sed perniciosi adsentatores iudicandi sunt; O I, 42.
cupiditas: quae (cupiditas) videtur esse liberalior; P 40.
doctrina: tum omnis liberalis et digna homine nobili ab eo percepta doctrina; A II, 1. ex eorum .. scriptis et institutis .. omnis doctrina liberalis ... sumi potest; F V, 7. f. eruditio.
eruditio: nos ... hanc eruditionem liberalem et doctrinam putamus; T II, 27.
largi: quorum (largorum) alteri prodigi, alteri liberales; O II, 55.
pater: idem .. facilem et liberalem patrem incommodum esse amanti filio disputat; N III, 73.
quaestus: qui (quaestus) liberales habendi, qui sordidi sint; O I, 150.
species: ut in eo moderatio et temperantia appareat cum specie quadam liberali; O I, 96. ut ea, quae pertinent ad liberalem speciem et dignitatem, moderata sint; O I, 141.

sumptus: quae (pecunia) perpetuos sumptus suppeditet, nec solum necessarios, sed etiam liberales; O II, 42.
translatio: C. Caesaris pecuniarum translatio a iustis dominis ad alienos non debet liberalis videri; O I, 43.
virtus: quae (virtus) est una, si modo est, maxime munifica et liberalis; R III, 12.
voluntas: quamquam .. in ntroque || utraque || inest gratificandi liberalis voluntas; O II, 52.

liberalitas, edle Denkart, Wohlwollen, Güte, Freigebigkeit: I. efficit: quamquam omnis virtus nos ... allicit, ... tamen iustitia et liberalitas id maxime efficit; O I, 56.
est: quid? liberalitas gratuitane est an mercennaria? si sine praemio benigna || benignus || est, gratuita, si cum mercede, conducta; L I, 48. facilior est haec posterior (liberalitas), locupleti praesertim, sed illa lautior ac splendidior et viro forti claroqne dignior; O II, 52. temeritate .. remota gratissima est liberalitas; O II, 63. comitas, iustitia, liberalitas (multo magis est secundum naturam) quam voluptas, quam vita, quam divitiae; O III, 24. neque .. bonitas nec liberalitas nec comitas esse potest; O III, 118.
exsistit: ubi .. liberalitas ... poterit existere? L I, 43.
habet: de beneficentia ac de liberalitate dicatur, qua quidem nihil est naturae hominis accommodatius, sed habet mnltas cautiones; O I, 42.
nocet: quae (liberalitas) prosit amicis, noceat nemini; O I, 43.
potest: f. est; O III, 118. exsistit.
prodest: f. nocet.
II, 1. adiungo: cui (iustitiae) sunt adiunctae pietas, bonitas, liberalitas, benignitas, comitas; F V, 65.
aestimo: ntrum ... hereditatem L. Pauli an liberalitatem Africani (pluris aestimemus)? P 48.
appello: quam (beneficentiam) eandem vel benignitatem vel liberalitatem appellari licet; O I, 20.
aspernor: ne aspernari regis liberalitatem videretur; T V, 91.
colo: hic ... neque amicitiam colere possit nec iustitiam nec liberalitatem; O I, 5.
conduco: f. I. est; L I, 48.
deterreo: eam .. iniuriam in || iniuriam || deterrenda liberalitate sibi etiam fieri ... putant; O II, 63.
laudo: eo .. eam (liberalitatem) studiosius plerique laudant, quod ..; O II, 63.
praesto: illa .. praestare debebit, ... iustitiam, fidem, liberalitatem; O I, 121.
probo: qui ... ita vivunt, ut eorum probetur fides, integritas, aequitas, liberalitas; Lae 19.
refero: vulgaris liberalitas referenda est ad illum Enni || Ennii || finem: »nihilo minus ipsi lucet;« O I, 52.
tollo: qua (societate) sublata beneficentia, liberalitas, bonitas, iustitia funditus tollitur; O III, 28.
2. obliviscor: oblitus liberalitatis meae ... plura complector; N I, 67.
3. coniungo: talis .. simulatio vanitati est coniunctior quam .. liberalitati; O I, 44.
convenio: opes vel fortunae vel ingenii liberalitati magis conveniunt; F I, 52.
pareo: nec (res familiaris) lubidini potius luxuriaeque quam liberalitati et beneficentiae pareat; O I, 92.
4. utor: qua (liberalitate) qui utuntur, benivolentiam || benev. || sibi conciliant et ... caritatem; F I, 52. qua (liberalitate) tecum paulo ante uti coeperam; N I, 67. videndum est .., ut ea liberalitate utamur; O I, 43. posse .. liberalitate uti non spoliantem se patrimonio nimirum est pecuniae fructus maximus; O II, 64.
5. confero ad: nihil (est) honestius ... quam pecuniam, ... si habeas, ad beneficentiam liberalitatemque conferre; O I, 68.
dico de: quid dicam de ... liberalitate in sorores? Lae 11. f. I. habet. IV. ratio.
insum in: inest .. in tali liberalitate cupiditas plerumque rapiendi et auferendi per iniuriam; O I, 44.
proficiscor a: quod (genus largiendi) a liberalitate proficiscitur; O II, 61.
utor ad: tantis vectigalibus ad liberalitatem utens; F II, 84.
III. propensus ad: natura propensi ad liberalitatem sumus; Lae 31.
IV. fama: vehementer .. amor multitudinis commovetur ipsa fama et opinione liberalitatis, beneficentiae; O II, 32.
fructus: mihi .. ille fructus liberalitatis ... multo .. maior videtur; O II, 56.
genus: cum duo genera liberalitatis sint, unum dandi beneficii, alterum reddendi; O I, 48. homines externos hoc liberalitatis genere in urbe nostra non egere; O II, 64.
opinio: f. fama.
principia: ut ... liberalitatis ... principia in nobis contineremus; F V, 43.
ratio: de beneficentia ac de liberalitate dicendum est, cuius est ratio duplex; O II, 52.
V. abl. comp.: f. I. habet.

liberaliter, anständig, gütig, freundlich, reichlich: ago: vide, quam tecum agam liberaliter; N I, 62.
educo: esse .. hominis ingenui et liberaliter educati velle bene audire; F III, 57.
erudio: qui liberaliter eruditi ... ratione et via philosophantur || philosophentur ||; T II, 6.
vivo: in qua una (voluptate) ... vacui negotiis honeste ac liberaliter possimus vivere; F IV, 12. sine amicitia vitam esse nullam, si modo velint aliqua ex parte liberaliter vivere; Lae 86. quoi (homini) tanta possessio sit || est ||, ut ad liberaliter vivendum facile contentus sit; P 42.

liberatio, Befreiung: quoniam ... ipsa liberatione et vacuitate omnis molestiae gaudemus; F I, 37.

libere, frei, ungebunden, unbehindert, freimütig, furchtlos: cogito: qui nihil dicit, nihil facit, nihil cogitat denique nisi lubenter ac libere; P 34.
defendo: quod quamquam Aristippi est a Cyrenaicisque melius liberiusque defenditur; F I, 23.
dico: haec .. liberius ab eo (Epicuro) dicuntur; F II, 28. ut sine retractatione libere dicere auderent sapientis esse semper beatissimos; T V, 82. f. cogito.
disputo: contra deum licet disputare liberius; N III, 76. quae fuse olim disputabantur ac libere; L I, 36.
do: consilium .. dare audeamus libere; Lae 44.
facio: id multo tum faciemus liberius; T I, 44. ut .. proprium est verae amicitiae .. alterum libere facere, non aspere, alterum patienter accipere, non repugnanter; Lae 91. f. cogito.
frnor: bestiae furtim ... fruuntur, domini palam et libere; N II, 157.
gero: ex quo fit, ut etiam servi se liberius gerant; R I, 67.
incito: cum (animi hominum) ... mente per-

moti per se ipsi liberi || † liberi, libere || incitati || [incitati] || moventur; D I, 129.
inquam: Diogenes liberius, ut Cynicus, Alexandro ... „nunc quidem paululum", inquit, „a sole"; T V, 92.
moveo: si aut furore divino incitatus animus aut somno relaxatus solute moveatur ac libere; D II, 100.
suspiro: tuae tibi occurrunt iniuriae, quae te suspirare libere || suspirare || non sinunt; P 18.

liberi, Kinder: I. cadunt: f. nascuntur.
effingunt: quis .. non videt et formas et mores et plerosque status ac motus effingere a parentibus liberos? D II, 94.
emoriuntur: qui (Saguntini) parentes suos liberos emori quam servos vivere maluerunt; P 24.
nascuntur: et nascentibus et cadentibus cum reliquis commodis, tum maxime liberis; T V, 36.
sunt: ut liberis consultum velimus, etiamsi postumi futuri sint, propter ipsos, sic ..; F III, 57. quae sunt extrinsecus, ... ut amici, ut parentes, ut liberi; F V, 68. qui ... precabantur ..., ut sibi sui liberi superstites essent, superstitiosi sunt appellati; N II, 72. civitas ... exulem et regem ipsum et liberos eius ... esse iussit; R II, 46. cari sunt parentes, cari liberi; O I, 57. proximi (sint) liberi totaque domus; O I, 58.
verentur: metuebant (Appium) servi, verebantur liberi; C 37.
ohne Verb: bonum liberi, misera orbitas; F V, 84.
II, 1. amo: natura fieri, ut liberi a parentibus amentur; F III, 62.
appello: quod ex nobis natos „liberos" appellamus, idcirco Cerere nati nominati sunt Liber et Libera; N II, 62.
commendo: cur deinde Metrodori liberos commendas? F II, 98. quorum uterque tibi testamento liberos suos commendavit; F III, 9.
committo: his (hominibus) liberos rectissime committi arbitramur; O II, 33.
creo: »multis sunt humandi liberi, rursum creandi«; T III, 59.
defleo: [non liberi defleti (essent)]; T I, 86.
depono: coniugibus et liberis Troezene depositis; O III, 48.
habeo: qui (Tarquinius) admodum parvos tum haberet liberos; R II, 37.
humo: f. creo.
nomino: quibus (optimatibus) ipse rex tantum tribuisset, ut eos patres vellet nominari patriciosque eorum liberos; R II, 23.
numero: in bonis numerabis amicos, liberos, propinquos; F V, 81.
procreo: istuc .. te impediet ... in uxore ducenda, in liberis procreandis; A II, 109. ibi (Damaratus) suas fortunas constituit ac liberos procreavit; T V, 109.
tueor: tu ... fac ut Metrodori tueare liberos: F II, 96.
volo: ut sapiens velit ... uxorem adiungere et velle ex ea liberos; F III, 68.
2. consulo: f. I. sunt; F III, 57.
discribo: discripta || descr. || ratio est ... legitimis liberis; R V, 7.
do: liberis dare operam re honestum est, nomine obscenum; O I, 128.
impero: corpori (animus imperat) ut rex civibus suis aut parens liberis; R III, 37.
prodo: quorum (beneficiorum) memoria liberis posterisque prodatur; O II, 63.
suppedito: quae ... nec sibi soli (suppeditent), sed coniugi, liberis; O I, 12.
sum: neque .. solum nobis divites esse volumus, sed liberis, propinquis; O III, 63.
trado: optuma .. hereditas a patribus traditur liberis ... gloria virtutis; O I, 121.
3. careo: caret oculis, odiosa caecitas; liberis, orbitas; T I, 87.
4. expeto a: ut ... expetantur eae poenae a liberis, a nepotibus, a posteris; N III, 90.
maneo in: quod ... in uno illo aut, si forte, in liberis eius manet gratia; O II, 70.
sum cum: ista bellatrix iracundia ... qualis est cum uxore, cum liberis? T IV, 54. esse domui suae cum uxore, cum liberis; O III, 99. — in: prima societas in ipso coniugio est, proxima in liberis; O I, 54.
III. crudelis in: sicine eos (Torquatos) ... in liberos atque in sanguinem suum tam crudelis fuisse, .. ut ..? F I, 34.
difficilis in: »parentem habere avarum, inlepidum, in liberos difficilem«; N III, 72.
IV. amissio: magis fugiendam censet ... amissionem etiam liberorum, propinquorum, amicorum quam facere cui quam iniuriam; O III, 26.
flos: ut est in Melanippo: »quisnam florem liberum invidit meum?« T III, 20.
mors: quid, si ... mors liberorum accessisset? T IV, 40.
orbitates: similiter commemorandis exemplis orbitates quoque liberum praedicantur; T III, 58.
porticus: »Aesculapi liberorum saucii opplent porticus«; T II, 38.
procreatio: quid procreatio liberorum, quid propagatio nominis ... (significat,) nisi ..? T I, 31.
V. causa: coniugum et liberorum et familiarum suarum (causa frumentum condunt); N II, 157.
propter: f. I. sunt; F III, 57.

libero, befreien, freisprechen: I. absolut: 1. unpersönlich: superstitione ... facile est liberari; N I, 117.
2. alqs: voltis post liberam civitatem ab iis ipsis, qui liberaverunt? P 11.
philosophia: (philosophia) cupiditatibus liberat, pellit timores; T II, 11.
II. mit Object: alqm: administratione rei publicae liberatus; A I, 11. ne ille et deum opere magno liberat et me timore; A II, 121. errore maximo ... liberabuntur; F I, 42. liberamur mortis metu; F I, 63. cum defensionum laboribus senatoriisque muneribus aut omnino aut magna ex parte essem aliquando liberatus; T I, 1. si, ut ista non disserantur, liberari mortis metu possumus; T I, 23. liberatos .. se per eum (inventorem) dicunt gravissimis dominis, terrore sempiterno et diurno ac nocturno metu. quo terrore? quo metu? T I, 48. quibus (fructibus) aliqua ex parte interdum aut cupiditate aut aegritudine aut metu liberemur; T II, 2. hoc genere molestiae sic ... sum liberatus, ut ..; T II, 10. me .. biduo duarum rerum, quas maxime timebam, spero liberatum metu; T II, 67. metu magna ex parte liberati sumus; T IV, 64. ut omni me invidia liberem; N I, 13. si nihil aliud quaereremus, nisi ... ut superstitione liberaremur; N I, 45. quis ... beatiorem (quemquam putet), quam qui sit omni perturbatione animi liberatus? R I, 28. nisi .. deus is ... istis te corporis custodiis liberaverit; R VI, 15. rursus sacris liberantur; L II, 53. magna .. se et inveterata invidia (M. Seius) ... liberavit; O II, 58. reditu .. in castra liberatum se esse iure iurando interpretabatur; O III, 113. qui in castra revertissent eadem fraude, ut iure iurando liberarentur; O III, 115. sententiis iudicum (Sophocles) est liberatus; C 22.

adsensiones: qui .. ab iis (veteribus) dissentiebant, fato adsensiones liberabant; Fa 40.
animum: et || nec || deum ipsum et || nec || divinum animum corpore liberatum cogitatione complecti possumus; T I, 51. cum (animus) omni admixtione corporis liberatus purus et integer esse coepisset; C 80. ſ. **animus,** II, 1. libero (3 St.) B. I, S. 188, b.
civitatem: qui etiam liberata iam civitate dominationes adpetiverunt; R II, 48. quas civitates L. Sulla pecunia accepta ex senatus consulto liberavisset; O III, 87. vgl. I, 2. alqs.
corpus: ut ... animum .. et corpus ... molestia liberemus; F I, 49.
deum: ſ. alqm; A II, 121.
exercitum: (P. Decius) incolumis exercitum obsidione liberavit; D I, 51.
Graeciam: qui (Themistocles) cum imperator bello Persico servitute Graeciam liberavisset; Lae 42.
imprudentiam: publicus .. sacerdos inprudentiam consilio expiatam metu liberet; L II, 37.
linguas: ut, quorum linguae sic inhaererent, ut loqui non possent, eae scalpello resectae liberarentur; D II, 96.
luxuriosos: si ea ... liberarent eos (luxuriosos) deorum et mortis et doloris metu; F II, 21.
matres: volatus eorum (pullorum) matres prosequuntur, reliqua cura liberantur; N II, 129.
motus: qui (philosophi) necessitate motus animorum liberatos volunt; Fa 39.
mundum: ab omni erratione eum (mundum deus) liberavit; Ti 19
nexa: cum sunt propter unius libidinem omnia nexa civium liberata; R II, 59.
obaeratos: quod ... obaeratos .. pecunia sua liberavisset; R II, 38.
patriam: quibus (temporibus) L. Brutus patriam liberavit; T IV, 2. Themistoclem patria, quam liberavisset, pulsum; R I, 5. cui (Ptolomaeo) cum exposuisset patriam se liberare velle; O II, 82. L. Brutum, qui in liberanda patria est interfectus; C 74 (75). Brutum si qui roget, quid egerit in patria liberanda; P 12.
pecuniam: iuventa est ratio, cur pecunia sacrorum molestia liberaretur; L II, 53.
populum: (Pericles) populum liberavit metu; R I, 25. ut plusculum sibi iuris populus adscisceret liberatus a regibus; R II, 57.
promissa: quae .. (promissa) pleraque iure praetorio liberantur, non nulla legibus; O I, 32.
pullos: cum cavea liberati pulli non pascerentur; N II, 7.
rem publicam: dominatu regio re publica liberata; T IV, 1. rem .. publicam adventu suo liberavit; O II, 81.
sapientem: (sapientes) cura omni liberatos; F V, 53. ut (sapiens) dolore omni liberetur; F V, 93.
templa: »urbem .. et agros [et] templa liberata et effata augures habento;« L II, 21.
vadem: ut vadem suum liberaret; T V, 63.
Lücke: * *im*petu liberavissent, nec C. || G. || Duelius, A. Atilius, L. Metellus terrore Karthaginis; R I, 1.

libertas, Freiheit, Unabhängigkeit, Ungebundenheit, Freimütigkeit: I. adficit: sic hunc nimis liberum populum libertas ipsa servitute adficit; R I, 68.
amittit: cum vindicias amisisset ipsa libertas; R III, 44.
cadit, cedit: nimia .. illa libertas et populis et privatis in nimiam servitutem cadit || cedit, al. ||; R I, 68.
deest: desunt omnino ei populo multa, *qui* sub rege est, in primisque libertas; R II, 43.
emergit: ſ. II, 1. timefacio.
est: quae (libertas), si aequa non est, ne libertas quidem est. qui autem aequa potest esse, omitto dicere in regno, ... sed in istis civitatibus, in quibus ..? R I, 47. quae (libertas) non in eo est, ut iusto utamur domino, sed ut null*o* *; R II, 43. ut et potestatis satis in magistratibus ... et libertatis in populo sit; R II, 57. ut in eo sit ipso libertas; L III, 39. quid est .. libertas? potestas vivendi, ut velis; P 34.
habet: nulla alia in civitate, nisi in qua populi potestas summa est, ullum domicilium libertas habet; R I, 47.
potest: ſ. est; R I, 47.
II, 1. aestimo: quanti libertas ipsa aestimanda est non mihi necesse esse, quod tibi est, *dicere* ..! A II, 120.
amitto: scilicet tua libertas disserendi amissa est; L I, 36.
antepono: num stulte (Damaratus) anteposuit exilii libertatem domesticae servituti? T V, 109.
conservo: in conservanda civium libertate esse privatum neminem; R II, 46.
defendo: ſ. **defendo,** III. libertatem (3 St.) B. I, S. 626, b.
dico: si .. populus plurimum potest, ... dicitur illa libertas, est vero licentia; R III, 23.
do: qui (vir) modica libertate populo data facilius tenuit auctoritatem principum; R II, 55. aut plebi re, non verbo danda libertas; quae tamen sic data est, ut ..; L III, 25.
eripio: cum (Dionysius) omnia moliendo eripuerit civibus suis libertatem; R I, 28. eripit .. (gloriae cupiditas) libertatem; O I, 68.
existimo: quae servitus est, si haec libertas existimari potest? P 40.
haurio: cum ... inexplebiles populi fauces exaruerunt libertatis siti malisque usus ille ministris non modice temperatam, sed nimis meracam libertatem sitiens hausit, tum ..; R I, 66.
intermitto: acriores .. morsus sunt intermissae libertatis quam retentae; O II, 24.
largior: ut verear, ne maiorem largiar ei, qui contra dicturus est, libertatem et licentiam; A II, 30. ita || ista || libertatem istam largior populo, ut ..; L III, 38.
ministro: nisi (magistratus et principes) ... large sibi libertatem ministrent; R I, 66.
puto: quam (licentiam) illi solam libertatem putant; R I, 68.
recipio: sexagesimo anno post libertatem receptam; F II, 66.
reddo: ut ... civibus libertatem et iura redderet; T V, 62.
retineo: ſ. intermitto. — tempero: ſ. haurio.
teneo: ut ius suum et libertatem tenerent; T II, 65.
timefacio: quamvis .. sint demersae leges alicuius opibus, quamvis timefacta libertas, emergunt tamen haec; O II, 24.
2. parco: »eorundem libertati me parcere certum est;« O I, 38.
3. careo: hac (libertate) omnes carere, sive regi sive optimatibus serviant; R I, 55.
utor: utamur .. libertate, qua nobis solis in philosophia licet uti; T V, 83. ut ... libertate uterentur, cuius proprium est sic vivere, ut velis; O I, 70.
4. dimico pro: „convenit dimicare pro legibus, pro libertate, pro patria"; T IV, 43.
do pro: ut ... neque iis (civitatibus) pecuniam, quam pro libertate dederant, redderemus; O III, 87.

gigno ex: ex hac maxima libertate tyrannus gignitur et illa iniustissima et durissima servitus; R I, 68.

pugno pro: qui pugnantes pro patriae libertate ceciderunt; N III, 49.

refero ad: concordi populo et omnia referente ad incolumitatem et ad libertatem suam nihil esse inmutabilius; R I, 49.

vindico in: s. **in**, A, 1. vindico (4 St.) S. 254, b.

III, 1. particeps: in optimatium dominatu vix particeps libertatis potest esse multitudo; R I, 43.

plenus: ut necesse sit in eius modi re publica plena libertatis esse omnia; R I, 67.

proprius: s. II, 3. utor; O I, 70.

2. dignus: neminem, qui aut libertate dignus esset aut vellet omnino liber esse, (Dionysius) sibi amicum arbitrabatur; T V, 63. quis .. non modo liber, *sed* servus libertate dignus fuit, cui ..? L III, 25.

IV, 1. alqd: s. I. est; R II, 57.

causa: hic dolor populi Romani ... causa civitati libertatis fuit; F II, 66.

cupiditas: non satiaris eum (populum) libertate, sed incenderis cupiditate libertatis; R II, 50.

insolentia: Tarquinio exacto mira quadam exultasse populum insolentia libertatis; R I, 62.

interitus, oppressio: probat .. legum et libertatis interitum earumque oppressionem taetram et detestabilem gloriosam putat; O III, 83.

morsus: s. II, 1. intermitto.

sitis: s. II, 1. haurio.

species: lege nostra libertatis species datur; L III, 39.

vindex: habeat sane populus tabellam quasi vindicem libertatis; L III, 39.

2. contentio pro: pro qua (libertate) magnanimis viris omnis debet esse contentio; O I, 68.

V, 1. capere: ita caritate nos capiunt reges, consilio optimates, libertate populi, ut ..; R I, 55.

satiare: s. IV, 1. cupiditas.

abl. comp.: qua (libertate) ... nihil potest esse dulcius; R I, 47. libertate ne feris quidem quicquam esse dulcius; R I, 55.

2. in: ut ... in .. tanta libertate canes etiam et equi, aselli denique liberi sic incurrant, ut iis de via decedendum sit; R I, 67.

post: s. II, 1. recipio.

libertinus, Freigelassener: duo se habere vicinos, superiorem equitem Romanum, inferiorem libertinum; L III, 30.

libertus, Freigelassener: 1. dimissiones: qui (videt) ... dimissiones libertorum ad defaenerandas diripiendasque provincias; P 46.

2. societates cum: qui cum servis, cum libertis, cum clientibus societates ... recordetur; P 46.

libet (lubet), belieben, wollen: I. absolut: illa .., morbum, egestatem, dolorem, non appello mala, sed, si libet, reiectanea; F IV, 72. haec .. vita mors est, quam lamentari possem, si liberet; T I, 75. adde etiam, si lubet, pernicitatem et velocitatem; T V, 45.

II. Infinitiv: ut mihi .. admirari luberet in homine esse Romano tantam scientiam; N I, 91. hic primum si ‖primum‖ mihi libeat adsentiri Epicuro; Fa 21. de C. Gracchi .. tribunatu quid expectem, non lubet augurari; Lae 41. non lubet (haruspicum responsa) commemorare; D II, 53. qui in foro turbaque, quicum conloqui libeat, non habeant; R I, 28. non lubet mihi deplorare vitam; C 84. de quo primum hoc libet dicere; D II, 27. nolim .. mea bona, Gracche, tibi viritim dividere libeat; T III, 48. mihi libet exclamare, ut *est* ‖ille‖ in Synephebis: »pro deum ..;« N I, 13. quoniam libitum est vobis me ad haec inpellere; L II, 69. si mihi libeat ... negare omnem enuntiationem aut veram esse aut falsam; Fa 21. nec .. reprehendere libet; L III, 22.

III. alqd: aut quod iuvaret, aut quod liberet modo; F II, 5. nihil .. quemquam, nisi quod lubeat, praeclare facere posse; T IV, 44. quae (senectus) efficeret, ut id non liberet, quod non oporteret; C 42. nobis senibus ex lusionibus multis talos relinquant et tesseras, id ipsum utrum lubebit; C 58.

libidinose (lub.), mutwillig, willkürlich, ausschweifend: cogito: in omnibus et opinionibus et factis ne quid (natura ratioque) lubidinose aut faciat aut cogitet; O I, 14.

facio: nihil iniuste, nihil libidinose, nihil incontinenter esse faciendum; O III, 37.

praesum: libidinose .. omni imperio et acerbe et avare populo praefuerunt; R II, 63.

libidinosus (lub.), ausschweifend, wollüstig, zügellos: A. alqs: quis .. potest, in quo libido cupiditasve sit, non libidinosus et cupidus esse? T IV, 57

adulescentia: quis est, qui non oderit libidinosam, protervam adulescentiam? F V, 62. libidinosa .. et intemperans adulescentia effetum corpus tradit senectuti; C 29.

amores: horum omnium lubidinosos esse amores videmus; T IV, 71.

homines: ut ... alii (homines) libidinosi, alii iracundi ... sint; Fa 8.

sapiens: libidinosum .. et iracundum ... censemus esse sapientem? T IV, 57.

sententiae: tu Epicurum existimas ista voluisse, aut libidinosas eius fuisse sententias? T III, 46.

voluptates: animi .. morbi sunt cupiditates ... dominationis, libidinosarum etiam voluptatum; F I, 59.

B. allein: cupido autem et expetenti et lubidinoso et volutabundo in voluptatibus; R II, 68.

libido (lub.), Lust, Verlangen, Begierde, Trieb, Wollust, Sinnlichkeit, Ausschweifung, Willkür, Belieben: I. absolut: 1. cadit: videtur mihi cadere in sapientem aegritudo. — num reliquae quoque perturbationes animi, formidines, libidines, iracundiae? T III, 7. quae (laetitia, libido) si non cadent in sapientem; T IV, 8.

cogunt: graves .. dominae cogitationum lubidines infinita quaedam cogunt atque imperant; R VI, 1.

coniungit: quae (libido) cum probro privato coniungeret imperii dedecus; C 42.

dominatur: nec .. libidine dominante temperantiae locum esse; C 41.

efficit: ut ... lubido effrenatam adpetentiam (efficiat); T IV, 15.

est: quem ad modum temeritas et libido et ignavia semper animum excruciant et semper sollicitant turbulentaeque sunt, sic ..; F I, 50. (perturbationes) sunt ... aegritudo, formido, libido; F II, 35. non similis aegrotationis est libido; T III, 23. ut sit laetitia praesentium bonorum, libido futurorum; T IV, 11. lubido (est) opinio venturi boni; T IV, 14. ut libido sit earum rerum, quae dicuntur de quodam aut quibusdam, quae κατηγορήματα dialectici appellant; T IV, 21. quis ..

potest, in quo libido cupiditasve sit, non libidinosus et cupidus esse? T IV, 57. et in mare || mari || et in femina commiscendorum corporum mirae libidines (sunt); N II, 128. quae (libidines) sunt innumerabiles; R I 60. tanta in eo peccandi libido fuit, ut ..; O II, 84. est .. temperantia libidinum inimica, libidines autem consectatrices voluptatis; O III, 117. ut petulantia, ut libido magis est adulescentium quam senum, nec tamen omnium adulescentium, sed non proborum, sic ..; C 36. ut ... nec sit in eis ulla cupiditas, libido, audacia; Lae 19. lapsa est lubido in muliere ignota, dolor ad pauciores pertinet, quam si petulans fuisset in aliqua generosa ac nobili virgine; peccavit vero nihilo minus; P 20. nec temperantia (egeremus), quae regeret eas, quae nullae essent, libidines; fr V, 50.

excruciat: f. est; F I, 50.

gliscit: f. II, 5. accedo ad.

habet: habet ardorem libido; T III, 27. finem haberet prius, quam esset ulta, ulciscendi libido? T IV, 79. apud quos (Eleos, Thebanos) in amore ingenuorum libido etiam permissam habet ... licentiam; R IV, 4.

haurit: »haec habeo, quae edi, quaeque exsaturata libido hausit;« T V, 101.

impellit: (lubidines) ad omne facinus inpellunt eos, quos inlecebris suis incenderunt; R VI, 1. nullum malum facinus esse, ad quod suscipiendum non libido voluptatis inpelleret; C 40.

imperant: f. cogunt.

incendunt: f. impellit; R VI, 1.

incitant: quos ... nullae libidines incitant; T V, 16.

invenit: neque .. umquam finem inveniet libido; T V, 20.

labitur: f. est; P 20.

nascitur: ex bonis libidinem et laetitiam ... nasci censent; T IV, 11.

oboediunt: qui ... inpulsu .. libidinum voluptatibus oboedientium deorum et hominum iura violaverunt; R VI, 29.

oritur: cum doceas nec bonum illud esse, ex quo laetitia aut libido oriatur, nec ..; T IV, 60.

peccat: f. est; P 20.

potest: f. II, 1. expleo. probo.

proicit, proripit: quae libido non se proripiet ac proiciet? F II, 73.

restat: restant duae perturbationes, laetitia gestiens et libido; T IV, 8.

sollicitat: f. est; F I, 50.

tenent: non probares, si consilio pulso libidines ... iracundiaeve tenerent omnia? R I, 60.

torquent: *te* tuae || te, al. || lubidines torquent; P 18.

valet: valet .. salus plus quam libido; R I, 63.

versatur: non de partibus iis (dici), in quibus aegritudines, irae libidinesque versentur; T I, 80. laetitia .. et libido in bonorum opinione versantur; T IV, 12. quod ... in bonorum .. errore laetitia gestiens libidoque versetur; T V, 48.

videntur: f. cadit; T III, 7.

ulciscitur: f. habet; T IV, 79.

2. sum: quae .. *a* ratione aversa incitata est vehementius, ea libido est vel cupiditas effrenata, quae in omnibus stultis invenitur; T IV, 12. quae .. libidini subiecta sunt, ea sic definiuntur || definiunt ||, ut ira sit libido poeniendi eius, qui videatur laesisse iniuria, ... indigentia libido inexplebilis, desiderium libido eius, qui nondum adsit, videndi; T IV, 21. est .. ira, ut modo definivi, ulciscendi libido; T IV, 44.

II. **nach Verben:** 1. addo: adde gloriae cupiditatem, adde libidines; R I, 60.

aspernor: temperantia lubidinem (aspernatur atque odit); Lae 47.

coërceo: libidini .. (animus imperat) ut servis dominus, quod eam coërcet et frangit; R III, 37.

cogito: qui in sacrificium cogitatam libidinem intulit; L II, 36.

concito: ira exardescit, libido concitatur; T II, 58.

definio: sic .. definitur iracundia: ulciscendi libido; T III, 11.

dico: quarum (perturbationum) altera, voluptas gestiens, ... altera ... vel cupiditas recte vel libido dici potest; T III, 24. adpetitione nimia, quam tum cupiditatem, tum libidinem dicimus; T IV, 34.

effundo: ut ... (deorum) effusas in omni intemperantia libidines (videremus); N I, 42.

eripio: suffragandi nimia libido in non bonis causis eripienda fuit potentibus; L III, 34.

expleo: quae (lubidines) quia nec expleri nec satiari ullo modo possunt; R VI, 1.

exsaturo: f. I, 1. haurit.

fatigo: (ut sapientia vitiosas partes fatigat) ut libidines, ut iracundias; R III, 37.

frango: quis non frangeret eorum libidines? L III, 31. qui eas (libidines) frangere deberent; L III, 31. f. coërceo.

habeo: cum sit hoc natura commune animantium, ut habeant lubidinem procreandi; O I, 54.

incito: cuius voluptatis || [voluptatis] || avidae libidines temere et ecfrenate ad potiendum incitarentur; C 39.

infero: f. cogito.

inflammo, inlicio: cum libido ad id, quod videtur bonum, inlecta et inflammata rapiatur; T IV, 12.

invenio: f. I, 2. T IV, 12.

laudo: nec .. solum hanc libidinem laudant; T IV, 44. libidinem .. laudare cuius est libidinis? T IV, 55.

moveo: bonum illud necne sit, quod lubidinem moveat; T IV, 62.

noto: notandam putavi libidinem; C 42.

odi: f. aspernor. — perdo: f. probo.

perficio: quae .. libido, quae avaritia, quod facinus aut suscipitur nisi consilio capto aut sine animi motu et cogitatione, id est ratione, perficitur? N III, 71.

probo: mihi vero et Flacco neutiquam probari potuit tam flagitiosa et tam perdita libido; C 42.

proicio, proripio: f. I, 1. proicit.

rapio: f. inflammo.

refreno: refrenet .. libidines; P 33.

rego: neque suos mores regere poterat neque suorum libidines; R II, 45. f. I, 1. est; fr V, 50.

suscipio: f. perficio.

tollo: lubido ipsa tollenda est; T IV, 62.

turbo: haec duo genera, voluptas gestiens et libido, bonorum opinione turbantur; T III, 25.

video: cum Aegisthi libidinem aut cum Paridis videmus; N III, 91. f. effundo.

voco: vos studia libidinem vocatis? T IV, 55.

2. sum: f. 1. laudo; T IV, 55.

3. adversor: (frugalitatem) adversantem libidini moderatam in omni re servare constantiam; T III, 17.

dedo: L. Verginius ... virgineun filiam sua manu occidit potius, quam ea Ap. Claudii libidini ... dederetur; F II, 66.

do: qui (animi) ... se totos libidinibus dedissent, quibus caecati vel domesticis vitiis atque flagitiis se inquinavissent vel ..; T I, 72.

impero: cur ... ratio (imperat) libidini? R III, 36. 37. ut animus corpori dicitur imperare, dicitur etiam libidini; R III, 37. f. 1. coërceo.

pareo: satisne .. pudori consulat, si quis sine teste libidini pareat? F II, 60. nec (res familiaris) lubidini potius luxuriaeque quam liberalitati et beneficentiae pareat; O I, 92.
subicio: lubidini (subiecta sunt) ira, excandescentia, odium, inimicitia, discordia, indigentia, desiderium et cetera eius modi; T IV, 16. s. I, 2. sum; T IV, 21.
substerno: si quando ... populus ... totam rem publicam substravit libidini suae; R I, 65.
sum: consilio .. dominante nullum esse libidinibus ... locum; R I, 60.
trado: plerique ... victi et debilitati obiecta specie voluptatis tradunt se libidinibus constringendos; F I, 47.
4. vaco: vacat .. (is amor) omni libidine; T IV, 72.
5. accedo ad: ad iuvenilem lubidinem copia voluptatum || si ... accessit, al. ||, gliscit illa || ita || ut ignis oleo; fr V, 74.
adhibeo ad: distinctio, utrum ad universam perturbationem ... an ad singulas, ut ad metum, lubidinem, reliquas, melius adhibeatur oratio; T IV, 59.
arceo a: maxime .. haec aetas a libidinibus arcenda est; O I, 122.
avoco a: quem ... temperantia .. a libidine avocet; T V, 42.
orior ex: ea .. oriuntur ex libidine et ex laetitia; T IV, 24.
sum in: in libidine esse peccatum est etiam sine effectu; F III, 32.
III. **nach Substantiven**: 1. genus: ipsum illud genus vel libidinis vel cupiditatis ad summam utilitatem esse dicunt a natura datum; T IV, 44.
impetus: sapientiam .. esse solam, quae nos a libidinum impetu ... vindicet; F I, 46.
impulsus: s. I, 1. oboediunt.
inimica: s. I, 1. est; O III, 117.
intemperantia: sin autem etiam libidinum intemperantia accessit; O I, 123.
labes: si (homines) senserint, ... quamcumque in domum stuprum intulerint, eandem esse labem lubidinis; P 23.
licentia: qui existumant lubidinum peccatorumque omnium patere in amicitia licentiam; Lae 83.
ministri: ut (amici) .. libidinis ministri ... essent; Lae 35.
modus: neque imperii nec libidinum (modus est); F I, 51.
pars: quamquam ipsa iracundia libidinis est pars; T III, 11.
servi: videre licet ... multos (philosophos) multos libidinum servos; T II, 12.
stipendia: tamquam emeritis stipendiis libidinis; C 49.
vestigium: ut ... nemo in eo (Stilpone) libidinis vestigium viderit; Fa 10.
vincula: qui (maiores natu) se .. libidinum vinculis laxatos esse non moleste ferrent; C 7.
voluptates: omnis se secum libidinum voluptates abstulisse || se omnes secum abst. lib. vol. ||; F II, 106.
2. oratio de: haec .. de libidine oratio est; T IV, 72.
vir sine: vir ... sine || nulla || libidine nonne beatus? T V, 48.
IV. **Umstand**: 1. caecari: s. II, 3. do.
commoveri: qui aut lubidine aliqua aut metu commoti sunt; O I, 102.
cruciari: ea qui habent libidine augendi cruciantur; P 6.
ferri: qui voluptatum libidine feruntur; T III, 4. qui ecfrenati feruntur aut libidine aut iracundia T III, 11.
furere: quem libidinibus inflammatum et furentem videmus; T V, 16. qui (poëtae) ... libidine furentis induxerunt deos; N I, 42.
inflammari: s. furere; T V, 16.
abl. comp.: quid inmanius libidine ... dici potest? L I, 51.
2. ad: ipsa declinatio ad libidinem fugitur; F I, 19.
causa: cum aliquid divitiarum, potentiae, dominationis, libidinis causa feceris; O III, 39.
in: qui se in aliqua libidine continuerit, in aliqua effuderit; P 21.
prae: eam (Venerem) prae lubidine negat curare quicquam; T IV, 73.
propter: quasi vero ipse non propter lubidinem tanta flagitia et faciat et dicat; T IV, 73. cum sunt propter unius libidinem omnia nexa civium liberata; R II, 59.

libo, entnehmen, opfern: alqd: quoniam ... libas .. ex omnibus (disciplinis), quodcumque te maxime specie veritatis movet; T V, 82.
animos: a qua (natura deorum) ... haustos animos et libatos habemus; D I, 110. unde omnes animos haustos aut acceptos || [aut acceptos] || aut libatos haberemus; D II, 26.
bacas, fruges: »certas .. fruges certasque bacas sacerdotes publice libanto; hoc || [sac. publ.] libanto || certis sacrificiis ac diebus«; L II, 19.

libra, Wage: I. habet: quo loco quaero, quam vim habeat libra illa Critolai; T V, 51.
II. impono in: ut .. necesse est lancem in libram || libra || ponderibus impositis deprimi, sic ..; A II, 38.
III. lanx: virtutis .. amplitudinem quasi in altera librae lance ponere (audebo); F V, 91.
IV. per: cavent, ut ... is per aes et libram heredes testamenti solvat; L II, 51. ut per aes et libram heredem testamenti solvant; L II, 53.

libramentum, Horizontalebene: extremitatem et quasi libramentum (esse), in quo nulla omnino crassitudo sit; A II, 116.

librariolus, Bücherabschreiber, Skribler: nec id (argutiarum) .. ex illa erudita Graecorum copia, sed ex librariolis Latinis; L I, 7.

librarius, Schreiber: peto a: a librariis (leges) petimus; L III, 46. ut modo a te dictum est leges a librariis peti; L III, 48.

libro, im Gleichgewicht erhalten: unde terra et quibus librata ponderibus; T V, 69.

licenter, willkürlich, zügellos: at quam licenter! N I, 109.

licentia, Freiheit, Erlaubnis, Ungebundenheit, Willkür, Zügellosigkeit, Ausschweifung: I, 1. coepit: s. manat.
est: quae est ista designandi licentia, ut hoc deus, hoc natura fecerit potius quam ..? D II, 127. si .. populus plurimum potest, ... dicitur illa libertas, est vero licentia; R III, 23. ut .. pueris non omnem ludendi licentiam damus, sed eam, quae ab honestatis actionibus non sit aliena, sic ..; O I, 103.
manat: quae si consuetudo ac licentia manare coeperit latius; R III, 41.
patet: qui existumant lubidinum peccatorumque omnium patere in amicitia licentiam; Lae 83.

pervenit: numquam ad unum tanta pervenisset licentia; O II, 28.
traducit: si consuetudo ac licentia ... imperium .. nostrum ad vim a iure traduxerit; R III, 41.
ohne Verb: a Democrito omnino haec licentia; N I, 107.
2. Ausruf: o licentiam iocularem! Fa 15. o admirabilem licentiam et miserabilem inscientiam disserendi! Fa 38.
II, 1. adsequor: magnis illi et divinis bonis hanc licentiam assequebantur; O I, 148.
concedo: ut muliebris amores omittam, quibus maiorem licentiam natura concessit; T IV, 71.
do: f. do, III. licentiam (4 St.) B. I, S. 749, a.
habeo: tantum Epicuri hortus habuit licentiae; N I, 93. apud quos (Eleos, Thebanos) in amore ingenuorum libido etiam permissam habet et solutam licentiam; R IV, 4.
largior: ut verear, ne maiorem largiar ei, qui contra dicturus est, libertatem et licentiam; A II, 30.
permitto: qui eandem licentiam scribendi sibi permitti volunt; T I, 6. f. habeo; R IV, 4.
polliceor: luxuriae licentiam pollicetur; F II, 70.
propono: aut occultatione proposita aut impunitate aut || ac || licentia; F II, 73.
puto: quam (licentiam) illi solam libertatem putant; R I, 68.
solvo: f. habeo; R IV, 4.
2. resisto: quorum (philosophorum) licentiae nisi Carneades restitisset; D II, 150.
3. abutor: abuteris ad omnia atomorum regno et licentia; N I, 65.
4. cogo ex: ex hac infinita .. licentia haec summa cogitur, ut ..; R I, 67.
converto ad: Atheniensium populi potestatem omnium rerum ipsi ... ad furorem multitudinis licentiamque conversam pesti *; R I, 44.
exsisto, nascor ex: ex hac nimia licentia ... ait ille (Plato) ut ex stirpe quadam existere et quasi nasci tyrannum; R I, 68.
III. liber ad: ludimur ab homine non tam faceto quam ad scribendi licentiam libero; N I, 123.
IV. alqd: tantum licentiae dabat gloria; C 44. f. II, 1. habeo; N I, 93.
V, 1. fingi: quodsi ea ficta credimus licentia fabularum, Mopsum, Tiresiam, Amphiaraum; N II, 7.
2. ad: illi regi ... amabili, Cyro, subest ad inmutandi animi licentiam crudelissimus ille Phalaris; R I, 44.

liceor, bieten: non qui contra se liceatur, emptor apponet; O III, 61.

licet, es ist erlaubt, es steht frei, man kann, darf, obgleich: I. **absolut:** haec, ... ne obsolescerent, renovabam, cum licebat, legendo; A I, 11. (L. Lucullus) absens factus aedilis, continuo praetor ⟨licebat enim celerius legis praemio⟩; A II, 1. »vive, Ulixes, dum licet«; A II, 89. cupio sequi Stoicos. licetne ⟨omitto „per Aristotelem" ...⟩ per ipsum Antiochum? A II, 132. licuit vel altius: „utinam ne in Pelio nata ulla umquam esset arbor!" Fa 35. licebit alias; nunc id agamus, quod coepimus; L I, 57. ego ... salubritatem hanc sequor, raro autem licet; L II, 3. quia populo licere satis est; L III, 39. a litibus .., quantum liceat et nescio an paulo plus etiam, quam liceat, abhorrentem; O II, 64. ut orandae litis tempus, quoad per leges liceat, accommodet; O III, 43. ut, quoad possem et liceret, a senis latere numquam discederem; Lae 1. quoniam in eo est peccatum, si non licuit, quod semper unum et idem est; P 20.

II. **mit Subjectivsatz:** 1. **Conjunctiv:** quin etiam Graecis (verbis) licebit utare cum voles; A I, 25. quam (impulsionem) ille φαντασίαν, nos visum appellemus licet; A I, 40. hic pugnes licet; A II, 57. per me vel stertas licet; A II, 93. licet .. haec || hoc || quivis arbitratu suo reprehendat; A II, 102. licet hic rursus ea commemores; F II, 84. huc et illuc ... vos versetis licet; F II, 99. quas (rerum cognitiones) vel comprehensiones vel perceptiones vel ... καταλήψεις appellemus licet; F III, 17. traducas me ad te totum licebit; F IV, 2. ducas (discipulum) licet, si sequetur; F V, 86. non modo meum Ciceronem, sed etiam me ipsum abducas licebit; F V, 95. licet concurrant omnes plebeii philosophi; T I, 55. fulmina fortunae contemnamus licebit; T II, 66. digladientur illi per me licet; T IV, 47. quamvis licet insectemur istos; T IV, 53. ut ad quietum me licet venias; T V, 90. quamvis licet Menti delubra .. consecremus; N III, 88. quamvis enumeres multos licet; L III, 24. licet inrideat, si qui vult; P 8.

2. **Infinitiv:** quom licet pluris dies abesse; L II, 3. exoravit tyrannum, ut abire liceret; T V, 62. stultitiam .. accusare quamvis copiose licet; T III, 73. licet .. mihi versibus eisdem adfari te, Attice; C 1. quem (soritam) ... Latino verbo liceat „acervalem" appellare; D II, 11. cui cum liceret aut maiores ex otio fructus capere quam ceteris ... aut ... fortunae condicionem subire; R I, 7. cui plus legatum sit, quam sine religione capere liceat; L II, 51. licet ora ipsa cernere iratorum; O I, 102. ut iam liceat una comprehensione omnia complecti; F V, 26. cum poëtarum .. errore coniungere licet portenta magorum; N I, 43. ut .. conloqui cum Orpheo, Musaeo, Homero, Hesiodo liceat; T I, 98. liceat tandem mihi considerare, utram sententiam sequar; A II, 133. ut numquam liceat quieta mente consistere; D II, 149. contemnere: f. dicere; T V, 73. licet ... oculis quodam modo contemplari pulchritudinem rerum earum; N II, 98. licet .. contrahere universitatem generis humani; N II, 164. cum totam terram contueri licebit; T I, 45. licet, in Latinum illa convertere; T III, 29. corrigere: f. 4. A fr 16. quibus (eventis) mihi liceat non credere; D II, 27. mihi liceret .. isti rei, quam desideras, ... operae quantum vellem dare; L I, 10. licet ... eam .. (universitatem generis humani) gradatim ad pauciores, postremo deducere ad singulos; N II, 164. provide etiam, ne uni tibi istam sententiam minime liceat defendere; A II, 62. nec probrum audire (debemus) nisi ea lege, ut respondere liceat et iudicio defendere; R IV, 12. ut, quodcumque maxime probabile occurrat, id nostro iure liceat defendere; O III, 20. si nobis ... in beatorum insulis immortale aevum degere liceret; fr V, 50. animo .. multis modis variisque delectari licet; T V, 111. M. .. Catoni ... certe licuit Tusculi se in otio delectare; R I, 1. iis licet dicere se acupenserem maenae non anteponere; F II, 91. quamquam haec .. „praeposita" recte et „reiecta" dicere licebit; F III, 15. licebit etiam finem pro extremo aut ultimo dicere; F III, 26. quod nobis non licet dicere; F III, 48. isto .. modo licet dicere utilem vinulentiam ad fortitudinem; T IV, 52. quid est causae, quin ... liceat idem Peripateticis dicere? T V, 32. an Epicuro ... dicere licebit ... nullum sapienti esse tempus ..., quin ..? T V, 73. huic (Epicuro) ... non multum differenti a iudicio ferarum oblivisci licebit sui et tum fortunam con-

temnere, cum ..., et tum dicere se beatum in summo cruciatu atque tormentis, cum ..? T V, 73. cui dicere hoc, si sibi constare vellet, non liceret; T V, 75. Stoicorum πρόνοιαν, quam Latine licet providentiam dicere; N I, 18. »pace mihi liceat, caelestes, dicere vestra;« N I, 79. isto modo dicere licebit Iovem semper barbatum ... esse; N I, 83. id haud scio an liceat de cuncta Graecia verissime dicere; R II, 8. licet eadem de Pausania Lysandroque dicere; O I, 76. quod .. his temporibus in multis licet dicere; O I, 139. vellem nobis hoc idem vere dicere liceret; O III, 1. liceret ei dicere utilitatem aliquando cum honestate pugnare; O III, 12. hoc vere .. licet dicere; Lae 12. boni viri, quem eundem sapientem licet dicere; Lae 65. cui liceat concilium ... dimittere; L III, 42. ab hac (regula) mihi non licet transversum, ut aiunt, digitum discedere; A II, 58. an Stoicis ipsis inter se disceptare, cum iis non licebit? A II, 126. quoniam in utramque partem vobis licet disputare; N II, 168. contra deum licet disputare liberius; N III, 76. tam licet de his erroribus ... quam de somniis disputare; D II, 120. esse pro cive, qui civis non sit, rectum est non licere; O III, 47. quamquam id .. licebit iis existimare, qui legerint; F I, 12. *ex* quo licet existumare in aliis quoque oraculis Delphicis || [Delph.] || aliquid non sinceri fuisse; D II, 118. omnia .. (argumenta) physicorum licet explicare; A II, 117. licet verum exquirere sine invidia, mihi praesertim de plerisque dubitanti; D II, 28. quod ita se gessit, ut ea facere ei liceret; T V, 55. reliquis quidem licet facere id, quod fere faciunt; T V, 85. quod illi (Panaetio) in aliqua re invitissumis Stoicis Stoico facere licuit; D I, 6. nisi eo loco sis, ut tibi id facere liceat; R I, 10. liceat .. fingere aliquid eius modi; F IV, 27. licet ... fingere aliquid docendi causa; F IV, 38. hac .. fortuna frui licet senibus; C 60. licet .. mihi ... apud te gloriari; O I, 78. nobis quoque licet in hoc quodam modo gloriari; O II, 59. quae (aequitas) tollitur omnis, si habere suum cuique non licet; O II, 78. licet etiam (genus hoc interrogationis) inmutare; Fa 29. quod imperare non liceat liberis; T III, 26. si .. Zenoni licuit ... inauditum quoque ei rei nomen imponere, cur non liceat Catoni? F III, 15. cum inscribere *nomen* non || nomen || liceret || [cum ... liceret] ||; T I, 34. ut ea, quae dico, mihi liceret invenire; T I, 98. licet .. lascivire, dum nihil metuas; R I, 63. totam licet animis tamquam oculis lustrare terram; N II, 161. mirari licet, quae sint animadversa a medicis herbarum genera; D I, 13. nec .. licet iis ... negare eos esse beatos, qui illam (laudem) adepti sunt || sint ||; T V, 85. licetne per vos nescire, quod nescio, an ..? A II, 126. ut non liceat sui commodi causa nocere alteri; O III, 23. nec .. Epicuri licet oblivisci, si cupiam; F V, 3. s. dicere; T V, 73. opinari: s. percipere. etsi peccare nemini licet; T V, 55. nihilo plus sibi licere putet (sapiens) peccare, quam si (anulum) non haberet || [peccare ... haberet] ||; O III, 38. peccare certe licet nemini; P 20. licebat .. nihil percipere et tamen opinari; A II, 78. nationum varios errores perspicere cum liceat; T I, 108. quo utinam velis passis pervehi liceat! T I, 119. nonne meministi licere mihi ista probare? F V, 76. tum licebit otiose ista quaerere; F IV, 32. non reddere (beneficia) viro bono non licet; O I, 48. remigrare: s. III. A I, 13. respondere: s. defendere; R IV, 12. qui iam licet nobis a natura leges et iura seiungere? L I, 35. subire: s. capere; R I, 7. ut paulo ante caecos ad aurium traducebamus voluptatem, sic licet surdos ad oculorum; T V, 117. quod idem licet transferre in voluptatem; F I, 55. licet .. Epicuro ... non vereri, ne omnia fato fieri sit necesse; Fa 19. videre licet alios (philosophos) tanta levitate et iactatione, ut ..; T II, 12. licet videre acutiora ingenia ... eorum, qui ..; N II, 42. licet .. videre ... nationes huic scientiae deditas; D I, 91. licet videre ... talem civitatem fuisse; L III, 31. videre etiam licet plerosque ... facere multa, quae ..; O I, 44. hoc || hic || .. videre licet, eos ... inmutari; Lae 54. cui soli vere liceat omnia ... pro suis vindicare; R I, 27. sine varietate colorum licebat vivere beate, sine notione rerum non licebat; T V, 114. quorum (ignium) illis (Cimmeriis) uti lumine licebat; A II, 61. an ... ne iis quidem, quae habeo, mihi per te uti licebit? T I, 67. utamur .. libertate, qua nobis solis in philosophia licet uti; T V, 83. utinam, quem ad modum oratione sum usurus aliena, sic mihi ore uti liceret alieno! R III, 8. confugiendum est ad posterius (genus decertandi), si uti non licet superiore; O I, 34. ludo .. et ioco uti illo quidem licet; O I, 103. magnam .. partem clementi castigatione licet uti; O I, 137. licere uti Canio, si vellet, (hortis) ut suis; O III, 58. ut iterum eo (medicamento) liceat uti; O III, 92.

3. **mit prädicativem Dativ:** licuit esse otioso Themistocli, licuit Epaminondae, licuit ... mihi; T I, 33. cui (tribuno) ne esse quidem licuisset tribuno; L III, 21. ut iis ingratis esse non liceat; O II, 63.

4. **accus. c. infin.:** quod si liceret, ut iis, qui in itinere deerravissent, sic vitam deviam secutos || secutis || corrigere errorem paenitendo; A fr 16. nunc totum illud concludi sic licet; F II, 104. ut .. liceat ... non dubitantem .. dicere omnem naturam esse servatricem sui; F V, 26. id ... e caerimoniis sepulcrorum intellegi licet; T I, 27. licet etiam mortalem esse animum iudicantem aeterna moliri; T I, 91. quae (semina virtutum) si adolescere || adul. || liceret; T III, 2. quod ne liceret fieri ad alterius iniuriam, lege sanxerunt; T IV, 4. non sunt .. ea bona dicenda ..., quibus abundantem licet esse miserrimum; T V, 44. sescenta licet eiusdem modi proferri, ut ..; D II, 34. similiter .. superiora repetentem regredi infinite licet; Fa 35. intellegi iam licet nullum fore, quod praesit, inperium; R I, 60. ut sibi duodecim lictores cum fascibus anteire liceret *; R II, 31. ab omni iudicio poenaque provocari licere indicant XII tabulae; R II, 54. neque derogari ex hac (lege) aliquid licet; R III, 33. nec hermas, quos vocant, licebat inponi, nec de mortui laude nisi in publicis sepulturis ... dici licebat; L II, 65. quam (beneficentiam) eandem vel benignitatem vel liberalitatem appellari licet; O I, 20. haec praescripta servantem licet magnifice ... vivere; O I, 92. licet .. opera prodesse multis beneficia petentem; O II, 67. s. III. N I, 117.

III. **mit Subject:** alqd: Antiocho id magis licuerit, ... remigrare in domum veterem e nova quam nobis in novam e vetere? A I, 13. ne hic sibi ... hoc licere putet soli; A II, 17. quod mihi quoque licebat; A II, 62. hoc per me licet; A II, 106. est aliquid, quod nobis non liceat, liceat illis; F II, 68. cum utrumvis liceat; F III, 17. ut licere quidvis rhetori intellegas; T III, 63. id .. licere dicimus, quod cuique conceditur; T V, 55. si liceat, quod quibusdam Graecis cotidie; T V, 113. quod inter nos liceat; N I, 74. cui (Protagorae) neutrum licuerit, nec esse deos nec non esse; N I, 117. concedi sibi oportere, quod

iis, qui inferioris ordinis essent, liceret; L III, 30. quibus id, si tu non faceres, non liceret; L III, 30. nec quemquam hoc errore duci oportet, ut ... idem sibi arbitretur licere; O I, 148. nunc fugientes conspectum sceleratorum ... abdimus nos, quantum licet; O III, 3. sin hoc non licet per Cratippum; O III, 33. omnino tantum se negat facturum compendii sui causa, quod non liceat; O III, 63. quod .. non licet, id hoc uno tenetur, si arguitur non licere; P 20. nos in vita ... quantum cuique liceat, spectare debemus. quicquid non oportet, scelus esse, quicquid non licet, nefas putare debemus, P 25. f. I. O II, 65.

lictor, Liktor: I. anteeunt: ut sibi duodecim lictores cum fascibus anteire liceret *; R II, 31.
deducit: C. Marium ... te ... lictori .. proxumo tradidisse, ut te in monumentum suum deduceret; D I, 59.
inquiunt: „χαῖρε," inquam, „Tite!" lictores, turma omnis cohorsque: „χαῖρε, Tite!"" F I, 9.
praeeunt: instituit .. primus, ut singulis consulibus alternis mensibus lictores praeirent; R II, 55.
transeunt: suos .. ad eum, quod erat maior natu, lictores transire iussit; R II, 55.
II, 1. trado: f. I. deducit.
2. utor: dominus .. funeris (ut) utatur accenso atque lictoribus; L II, 61.

ligneus, hölzern: A. ponticulus: cum (Dionysius) ... eius .. fossae transitum ponticulo ligneo coniunxisset; T V, 59.
B. dico: ligneum .., quod *quis*que ‖ quodcumque ‖ voluerit, uno e ligno dicato; L II, 45.

lignum, Holz: f. ligneus, B.

ligurritio, Leckerhaftigkeit: aegrotationi ... subiecta sunt ... pervicacia, ligurritio, vinulentia ‖ vinol. ‖, cuppedia; T IV, 26.

limen, Schwelle: I. relinquo extra: solane beata vita .. relinquitur extra ostium limenque carceris? T V, 13.
resisto extra: nec (vita beata) ... resistet extra fores ... limenque carceris; T V, 80.
II. fores in: ex quo transitiones perviae „iani" foresque in liminibus profanarum aedium „ianuae" nominantur; N II, 67.

limes, Weg, Straße: siquidem bene meritis de patria quasi limes ad caeli aditum patet; R VI, 26.

limo, feilen, abschleifen, genau untersuchen: alqm: nec vero hoc in te convenit, unum ‖ unum convenit, * ‖ moribus domesticis ac nostrorum hominum urbanitate limatum; N II, 74.
alqd: quae ... limantur a me politius; A I, 2.
genus: unum (genus librorum) populariter scriptum, quod ἐξωτερικόν appellabant, alterum limatius; F V, 12.
tenuitatem: ista maxime propter limatam quandam et rerum et verborum tenuitatem; F III, 40.
veritatem: cum veritas ipsa limatur in disputatione; O II, 35.

linea, Schnur, Lot, Linie, Grenzlinie: 1, I. scribo: verbis praecipiens (Diodotus) discentibus, unde quo quamque lineam scriberent; T V, 113.
transeo: siquidem est peccare tamquam transire lineas; P 20.
2. dirigo a: hanc .. (coniunctionem) citimam a mediana linea direxit ad laevam (partem); Ti 25.
II, 1. ferri: si gravitate feruntur ad perpendiculum corpora individua rectis lineis; Fa 22.
subvolare: ut ... sic hae (partes) rursum rectis lineis in caelestem locum subvolent; T I, 40.
2. ad: censet .. (Epicurus) eadem illa individua et solida corpora ferri deorsum suo pondere ad lineam; F I, 18. si omnia deorsus ‖ deorsum ‖ e regione ferrentur et ... ad lineam; F I, 19.

lingua, Zunge, Rede, Sprache, Mundart: I. efficit: ea (lingua) vocem inmoderate profusam fingit et terminat atque sonos vocis distinctos et pressos efficit, cum et ad dentes et ad alias partes pellit oris; N II, 149.
est: Latinam linguam non modo *non* inopem, ... sed locupletiorem etiam esse quam Graecam; F I, 10. quorum (Graecorum) copiosior est lingua quam nostra; T II, 35. quae (linguae) sunt innumerabiles; T V, 115.
fingit: f. efficit.
inhaerent: ut, quorum linguae sic inhaererent, ut loqui non possent, eae scalpello resectae liberarentur; D II, 96.
pellit, terminat: f. efficit.
ohne Verb: quot hominum linguae, tot nomina deorum; N I, 84.
II, 1. augeo: decet augentem linguam Latinam nominare (eam partem philosophiae) „moralem"; Fa 1.
dico: quamquam tu hanc (linguam) copiosiorem etiam soles dicere; F III, 51. plectri similem linguam nostri solent dicere, chordarum dentes; N II, 149.
excipio: linguam .. ad radices eius haerens excipit stomachus; N II, 135.
finio: in ore sita lingua est finita dentibus; N II, 149.
habeo: habebit .. linguam deus et non loquetur; N I, 92.
intellego: omnes ... nos in iis linguis, quas non intellegimus, ... surdi profecto sumus; T V, 116. „qui linguam avium intellegunt"; D I, 131.
intendo: quid? qui volunt exclamare maius, num satis habent latera, fauces, linguam intendere, e quibus eici vocem et fundi videmus? T II, 56.
libero: f. I. inhaerent.
nescio: utram tandem linguam nescio? F II, 12.
puto: quam (linguam) plerique uberiorem putant; F III, 5.
reseco: f. I. inhaerent.
2. do: sin id nomen moribus dandum est, non linguis, non Graecos minus barbaros quam Romanos puto; R I, 58.
3. utor: hi ‖ ii ‖ (Catuli) .. optime uti lingua Latina putabantur; O I, 133.
4. adnecto ad: ostium .. adiunctum ... paulo supra, quam ad linguam stomachus adnectitur; N II, 136.
eicio e: f. I. intendo.
fluo ex: ut ait Homerus, „ex eius (Nestoris) lingua melle dulcior fluebat oratio;" C 31.
fundo e: f. 1. intendo.
sum in: in lingua etiam explanatam vocum impressionem (esse); A 1, 19.
III. surdus in: f. II, 1. intellego; T V, 116.
IV. agitatio, motus: is (stomachus) agitatione et motibus linguae cum depulsum et quasi detrusum cibum accepit, depellit; N II, 135.
radices: cum aspera arteria ... ostium habeat adiunctum linguae radicibus; N II, 136. f. II, 1. excipio.

societas: propior est eiusdem gentis, nationis, linguae (societas); O I, 53.

V, 1. favere: rebus .. divinis, quae publice fierent, ut „FAVERENT LINGUIS", imperabatur; D I, 102. iam illa: „favete linguis" et „praerogativam, omen comitiorum"; D II, 83.

iurare: scite .. Euripides: »iuravi lingua, mentem iniuratam gero«; O III, 108.

nuncupari: cum ex duodecim tabulis satis esset ea praestari, quae essent lingua nuncupata; O III, 65.

philosophari: qui quavis lingua philosophari possint; F III, 40.

2. a: quae confectio etiam a lingua adiuvari videtur; N II, 134.

in: quodsi in ea lingua ... concessum est, ut ..; F III, 5. cum (Zeno) uteretur in lingua copiosa factis tamen nominibus ac novis, quod nobis in hac inopi lingua non conceditur; F III, 51.

sine: quod fieri nec sine lingua nec sine palato ... potest; T I, 37. ut .. deorum animi sine oculis, sine auribus, sine lingua sentiunt ..., sic ..; D I, 129.

liniamentum, Linie, Umriß, Grundriß, äußere Gestalt: I. est: liniamentum (esse), *longitudinem* || † sine || latitudine carentem; A II, 116. lunae quae liniamenta sint, potesne dicere? A fr 6. animi .. liniamenta sunt pulchriora quam corporis; F III, 75.

manent: quibus detractis deum tamen nosse te dicis, modo liniamenta maneant; N I, 98.

II, 1. cedo: cedo mihi istorum adumbratorum deorum liniamenta atque formas; N I, 75.

efficio: aspersa temere pigmenta in tabula oris liniamenta efficere possunt; D I, 23.

servo: ut formam saltem eius (picturae) et extrema tamquam liniamenta || lineam. || servaret; R V, 2.

2. pervenio ad: cum multa sunt detracta et ad liniamenta oris perventum est; D II, 48.

III. conformatio: quae conformatio liniamentorum, quae figura, quae species humana potest esse pulchrior? N I, 47.

IV. similis: ut homunculi similem deum (Epicurus) fingeret, liniamentis dumtaxat extremis, non habitu solido; N I, 123.

linquo, zurücklassen, lassen, verlassen: alqm: quae causa in rerum natura continebatur, fore ut is (Philoctetes) in insula Lemno linqueretur? Fa 36.

lumina: »cum terribili perculsus || percussus || fulmine civis luce serenanti vitalia lumina liquit«; D I, 18. »qui non funestis liquerunt lumina fatis«; D II, 63. »hic situs est vitae iam pridem lumina linquens, qui ..;« fr VIII, 9.

maerorem: »linquamus amicis maerorem, ut celebrent funera cum gemitu;« T I, 117.

sonum: gravitatis suae liquit illum tristem et plenum dignitatis sonum; R VI, 2.

tecta: ut (Lacedaemonii) urbem et tecta linquerent; D I, 112.

vestigia: »avolsa (altrix) pedum vestigia liquit«; D I, 20.

urbem: s. tecta.

lippitudo, Augentriefen: citius .. repentinus oculorum tumor sanatur, quam diuturna lippitudo depellitur || [depellitur] ||; T IV, 81.

liquefacio, schmelzen, entnerven: alqm: quos ... nullae futtiles laetitiae exultantes languidis liquefaciunt voluptatibus; T V, 16.

aquam: nisi eadem (aqua) se admixto calore liquefacta et dilapsa diffunderet; N II, 26.

liqueo, klar, einleuchtend sein: I, 1. de: de quo Panaetio non liquet; D I, 6.

2. indir. Frage: s. III. alqd; N I, 29.

II. alqd: si habes, quod liqueat, neque respondes, superbe; A II, 94. qui (Protagoras) sese negat omnino de deis habere quod liqueat, sint, non sint qualesve sint; N I, 29. quodsi haberem aliquid, quod liqueret, tamen te vicissim audire vellem; N II, 3.

liquesco, weichlich werden: qua (voluptate) cum liquescimus fluimusque mollitia; T II, 52.

liquide, unbedenklich: quod eo liquidius faciet, si ..; F II, 38.

liquidus, rein: quo minus animus ... gustare partem ullam liquidae voluptatis et liberae potest; F I, 58.

liquo, schmelzen: »e quo (corpore) liquatae solis ardore excidunt guttae«; T II, 25.

liquor, schmelzen, fließen: I. vis: quae vim habeant refrigerandi calfaciendi, concrescendi liquendi; Ti 50.

II. orbis: »dextrorsum orbem flammeum radiatum solis liquier cursu novo«; D I, 44.

liquor, Flüssigkeit: I. declarat: aquae etiam admixtum esse calorem primum ipse liquor aquae declarat et fusio || declarat effusio, declarat ||; N II, 126.

II. addo: adde huc ... liquores perlucidos amnium; N II, 98.

III. spumari: »saxa .. cana salis niveo spumata liquore«; D I, 13.

lis, Streit, Prozeß, Streitsache: I. est: videte, .. quam in parvo lis sit; A II, 83. si lis in iudicio sit; O I, 59.

II, 1. contraho: »litis contractas iudicanto;« L III, 6.

dico: benivolorum || benev. || concertatio, non lis inimicorum, iurgium dicitur; R IV, 8.

habeo: mecum .. quid habent litium? A II, 98.

iudico: s. contraho.

oro: ut orandae litis tempus, quoad per leges liceat, accommodet; O III, 43.

2. abstineo: in .. feriis imperandis, ut „LITIBUS ET IURGIIS SE ABSTINERENT" (imperabatur); D I, 102.

opus est: nihil opus est litibus; F II, 103. nihil .. opus est hoc loco litibus; L I, 39.

3. abhorreo a: a litibus .., quantum liceat ..., abhorrentem; O II, 64.

contero in: quodsi (philosophi) essent eo animo, ut nollent aetatem in litibus conterere; L I, 53.

III. alqd: s. II, 1. habeo.

arbiter: nec .. quisquam privatus erat disceptator aut arbiter litis; R V, 3.

iudices: *cum* privatarum litium iudices sumus; F II, 36.

requies: feriarum festorumque dierum ratio in liberis requietem litium habet et iurgiorum; L II, 29.

liticen, Zinkenbläser: quin etiam accensis velatis, liticinibus, cornicinibus, proletariis *; R II, 40.

litigiosus, zänkisch, Streit erregend: disputatio: habent (haec) ... satis litigiosam disputationem; F V, 76.

ignoratio: potius ignoratio iuris litigiosa est quam scientia; L I, 18.

litigo, streiten: I. viae: non tam iustitiae quam litigandi tradunt vias; L I, 18.
II. alqs: Zeno .. etiam litigabat; N I, 93.
callidus: qui (callidus et occultus) etiam ... litigare se || litigare || simulans blandiatur; Lae 99.
philosophi: qui (philosophi) in eo litigant cum Epicuro; T IV, 70.
vicini: iurgare .. lex putat inter se || vetat || vicinos, non litigare; R IV, 8.

lito, unter günstigen Vorzeichen opfern: unpersönlich: proxuma hostia litatur saepe pulcherrime; D II, 36. cum pluribus deis immolatur, qui tandem evenit, ut litetur aliis, aliis non litetur? D II, 38.

littera, Buchstabe, pl. Schreiben, Brief, Schrift, Urkunde, Wissenschaften, Gelehrsamkeit, Studium, Litteratur: A. **Singular** (s. B, II, 1. conscribo. exprimo. immuto. trado. 2. conecto ex. IV, 1. formae. notae. V, 1. praetexi. 2. cum): I. commoveo: ais, si una littera commota sit, fore tota ut labet disciplina. utrum igitur tibi litteram videor an totas paginas commovere? F IV, 53.
facio: quodsi ... non modo operam nostram numquam a populari coetu removimus, sed ne litteram quidem ullam fecimus nisi forensem; A II, 6.
immuto: casu .. prima littera itidem immutata, ut a Graecis; N II, 67.
imprimo: sus rostro si humi A litteram impresserit; D I, 23.
moveo: ut, si ullam || unam || litteram moveris, labent omnia; F III, 74.
II. explicare: quamquam ... nullum erit nomen, quod non possis una littera explicare unde ductum sit; N III, 62.
B. **Plural: I. Subject:** adferunt: quid huic Triario litterae, quid historiae cognitioque rerum ... voluptatis affert? F I, 25.
conticescunt: illae scilicet litterae conticuerunt forenses et senatoriae; O II, 3.
laudat: quod .. vestrae litterae illum laudant patriae rectorem; R V, 8.
loquuntur: dum Latinae loquentur litterae, quercus huic loco non deerit, quae Mariana dicatur || dicetur ||; L I, 1 (2).
ohne Verb: multae etiam, ut in homine Romano, litterae; C 12.
II. **nach Verben:** 1. adfero: post a Paulo litteris allatis cum idem dies constitisset; N II, 6.
adripio: quas .. (litteras Graecas) sic avide arripui, ... ut ..; C 26.
amo: sunt .. multi, qui omnino Graecas non ament litteras; A II, 5.
conscribo: quem (Herculem) aiunt Phrygias litteras conscripsisse; N III, 42.
contemno: erunt etiam, et ii || hi || quidem eruditi Graecis litteris, contemnentes Latinas, qui dicant ..; F I, 1.
desidero: s. 3. utor; F I, 10.
disco: cum Graecas litteras M. Catonem in senectute didicisse acceperim; A II, 5. qui litteras Graecas senex didici; C 26.
explico: dabant .. hae feriae tibi oportunam || opp. || sane facultatem ad explicandas tuas litteras; R I, 14.
exprimo: litterae neque expressae neque oppressae; O I, 133.
habeo: s. 3. utor; F I, 10.
immuto: nomen .. productum, ut Portunus a portu, sic Neptunus a nando paulum primis litteris immutatis; N II, 66.
invetero: iam inveteratis litteris atque doctrinis; R II, 18.
mitto: e provincia litteras ad collegium misit se ... recordatum esse; N II, 11.
observo: nec ii (νομοφύλακες) solum litteras, ... sed etiam facta hominum observabant ad legesque revocabant; L III, 46.
odi: quod se iisdem Euripidis fabulis delectari dicat, Latinas litteras oderit; F I, 4.
opprimo: s. exprimo.
recondo: qui interiores scrutantur et reconditas litteras; N III, 42.
scio: nihil opus esse eum, philosophus qui futurus sit || qui fut. s. phil. ||, scire litteras; F II, 12. ut ... dispensator litteras scit; R V, 5.
scrutor: s. recondo.
trado: qui (Mercurius) .. dicitur ... Aegyptiis leges et litteras tradidisse; N III, 56.
2. absum: abest .. historia litteris nostris; L I, 5.
adfero: plurimum .. idem (tu) ... Latinis et litteris luminis et verbis attulisti; A I, 9.
attribuo: attribuito || id tribuito || litteris Graecis, quarum constat eum (M. Catonem) perstudiosum fuisse in senectute; C 3.
mando: cum ... ea Latinis litteris mandaremus; F I, 1. quae de philosophia litteris mandamus; F I, 11. mandare quemquam litteris cogitationes suas ... hominis est intemperanter abutentis et otio et litteris; T I, 6. nobis .. videtur, quicquid litteris mandetur, id commendari omnium eruditorum lectioni decere; T II, 8. qui cum cetera litteris mandarent, alii ius civile, alii orationes suas, alii monumenta maiorum; T IV, 5. ut haec tam sero litteris mandaremus; N I, 7. qui omnia verba eius (Tagetis) exceperint litterisque mandarint; D II, 50. ut ea litteris mandaremus; O II, 5. nulla .. eius (Africani) ingenii monumenta mandata litteris; O III, 4.
tribuo: s. attribuo.
3. absum: vgl. 2. absum.
abutor: s. 2. mando; T I, 6.
egeo: illud .. Romanis .. hominibus gloriosum, ut Graecis de philosophia litteris non egeant; D II, 5.
utor: iis servire (debeo), qui vel utrisque litteris uti velint vel, si suas habent, illas non magnopere desiderent; F I, 10. multum etiam Graecis litteris utor; C 38.
4. conecto ex: cum deinceps ex primis *primi cuiusque* versus || primis versuum, al. || litteris aliquid conectitur, ut in quibusdam Ennianis: Q. ENNIUS FECIT; D II, 111.
delector in: s. V, 1. delectari.
elaboro in: in litteris certe elaboravi; C 26.
exsto in: s. V, 1. exstare.
invenio in: Ioves quoque pluris in priscis Graecorum litteris invenimus; N III, 42.
sum in: eadem in litteris ratio est; D II, 10.
video in: Cn. Aufidius ... Graecam scribebat historiam et videbat in litteris; T V, 112.
voco ad: aliquos futuros suspicor, qui me ad alias litteras vocent; F I, 1.
III. **nach Adjectiven:** perstudiosus: s. II, 2. attribuo.
rudis: ut non modo Graecarum litterarum rudes, sed etiam docti aliquantum se arbitrentur adeptos; O I, 1.
IV. **nach Substantiven:** 1. auctor: nec litterarum Graecarum nec philosophiae iam ullum auctorem requiro; A V, 5.
communio: (homines) litterarum et vocum communione iunxisti; T V, 5.
formae: si innumerabiles unius et viginti formae litterarum vel aureae vel qualeslibet aliquo coiciantur, posse ex iis in terram excussis annales Ennii ... effici; N II, 93.

genus: quin coniunctionem studiorum amorisque nostri, quo possem litterarum genere, declararem; A ep 1. da ... te huic etiam generi litterarum; A I, 12. maiore .. studio Lucullus cum omni litterarum generi, tum philosophiae deditus fuit, quam ..; A II, 4. doctrina Graecia nos et omni litterarum genere superabat; T I, 3.

iudicium: nihil fuit in Catulis, ut eos exquisito iudicio putares uti litterarum; O I, 133.

lumen: nec (philosophia) ullum habuit lumen litterarum Latinarum; T I, 5.

monumenta: illa res .. celebrata monumentis plurimis litterarum; R II, 63. hoc idem etiam post mortem monumentis litterarum assequuntur; O I, 156.

notae: qui sonos vocis, qui infiniti videbantur, paucis litterarum notis terminavit; T I, 62. perfracto saxo sortis erupisse in robore insculptas priscarum litterarum notis; D II, 85.

studium: quarum (litterarum) summum erat in utroque studium; F I, 14.

2. homo sine: (convenit in) hominem sine arte, sine litteris; N II, 74.

V. **Umstand:** 1. abdicare: Ti. Gracchi litteris Scipio et Figulus consules ... magistratu se abdicaverunt; D II, 74.

adsequi: quae (nostri) natura, non litteris adsecuti sunt; T I, 2.

celebrari: ea fere sunt et Graecis litteris celebrata et Latinis; A II, 4.

cognoscere: s. abl. comp.

consecrari: (Socratis) ingenii magnitudo Platonis memoria et litteris consecrata; T V, 11.

consignare: ut litteris consignamus, quae monumentis mandare volumus, sic ..; A II, 2. publicis litteris consignatam memoriam publicam nullam habemus; L III, 46.

continere: res tam gravis ... Latinis etiam litteris contineri; N I, 7. quae (gens Aegyptiorum) plurimorum saeculorum ... memoriam litteris continet; R III, 14.

delectari: qui tuis || in || litteris delectantur; L I, 5.

describi: s. 2. cum.

erudiri: quid .. causae est, cur poëtas Latinos Graecis litteris eruditi legant, philosophos non legant? A I, 10. ut me sic audiatis, ... ut unum ... domesticis praeceptis multo magis eruditum quam litteris; R I, 36. s. II, 1. contemno.

excoli: litteris talibusque doctrinis ante excoli animos et ad sapientiam concipiendam inbui et praeparari decet; fr V, 23.

explicari: cum philosophiam viderem diligentissime Graecis litteris explicatam; A I, 4. hanc omnem quaestionem ... fere a nobis explicatam esse his litteris arbitramur; F I, 12.

exstare: quod || in || litteris exstet, Pherecydes Syrius primum || primus || dixit ..; T I, 38.

imbui: s. excoli.

inlustrare: philosophiam .. veterem illam a Socrate ortam Latinis litteris illustrare; A I, 3. hoc (studium sapientiae) mihi Latinis litteris inlustrandum putavi; T I, 1. ut ... nullum philosophiae locum esse pateremur, qui non Latinis litteris inlustratus pateret; D II, 4.

nasci: ut ... philosophia nascatur Latinis quidem litteris ex his temporibus; T II, 5.

percipi: non quia philosophia Graecis et litteris et doctoribus percipi non posset, sed ..; T I, 1.

persequi: Brutus ... sic philosophiam Latinis litteris persequitur, .. ut ..; A I, 12. hanc amplissimam omnium artium, bene vivendi disciplinam, vita magis quam litteris persecuti sunt; T IV, 5.

praeparari: s. excoli.

praetexi: in Sibyllinis ex primo versu cuiusque sententiae primis litteris illius sententiae carmen omne praetexitur; D II, 12.

scribi: s. 2. cum.

usitatus: illud nomen veterum litteris usitatius; N III, 48.

abl. comp.: quid est .. dulcius otio litterato? iis dico litteris, quibus infinitatem rerum atque naturae ... cognoscimus; T V, 105.

2. cum: ut, quod est rectum ..., neque cum litteris, quibus scita scribuntur || describuntur ||, aut oriatur aut occidat; L II, 11.

de: pauca primo inter nos de litteris; F I, 14.

in: in geometriane quid sit verum aut falsum, dialecticus iudicabit, an in litteris? A II, 91. in quibus (litteris), quantum potuimus, ... quid ... diceretur, persecuti sumus; F I, 12. quo studio Aristophanem putamus aetatem in litteris duxisse? F V, 50. sive etiam in istorum otio ac litteris tractata res; R III, 4. hic (pater) fere aetatem egit in litteris; L II, 3.

per: Philippo minitante per litteras se omnia ... prohibiturum; T V, 42. »per litteras avertas aliquod nomen;« N III, 73.

litteratus, gelehrt, wissenschaftlich gebildet: alqs: quamquam (Catuli) erant litterati; sed et alii; O I, 133.

alqd: quod litteratum est, id est melius, quam quod non est litteratum; N III, 23.

eques: C. Canius, eques Romanus nec infacetus et satis litteratus, .. dictitabat ... se velle; O III, 58.

mundus: litteratus .. est mundus; N III, 23.

otium: quid est .. dulcius otio litterato? iis dico litteris, quibus ..; T V, 105.

litus, Ufer, Strand, Gestade: I. conlucent: quorum .. (hominum) operibus agri, insulae litoraque collucent distincta tectis et urbibus; N II, 99.

II, 1. compleo: »fera velivolantibus navibus complebit manus litora«; D I, 67.

desero: quem cum ex alto ... tempestas .. in desertum litus detulisset; R I, 29.

distinguo: s. I. conlucent.

2. adludo: mare sic terram appetens litoribus alludit || eludit, cludit ||, ut ..; N II, 100.

3. curso per: »fusca .. non numquam cursans per litora cornix«; D I, 14.

defero in: s. 1. desero.

III. amoenitates: quae amoenitates orarum ac litorum! N II, 100.

lituus, Krummstab, Augurnstab, Zinke: I. est: s. II. invenio. trado.

II. comburo: s. omitto.

contemno: an Atti Navii lituus ille, quo ad investigandum suem regiones vineae terminavit, contemnendus est? N II, 9. nec possum Atti Navii, quem commemorabas, lituum contemnere; N III, 14.

invenio: qui .. Romuli lituus, id est incurvum et leviter a summo inflexum bacillum || [id ... bacillum] ||, quod ab eius litui, quo canitur, similitudine nomen invenit || [quod ... invenit] ||, cum situs esset in curia Saliorum, ... inventus est integer; D I, 30.

omitto: omitte .. lituum Romuli, quem in maximo incendio negas potuisse comburi; D II, 80.

trado: lituus iste vester, quod clarissimum est insigne auguratus, unde vobis est traditus? nempe eo Romulus regiones direxit tum, cum urbem condidit; D I, 30.

III. similitudo: s. II. invenio.

IV, 1. cani: f. II. invenio. — dirigere: f. II. trado. — terminare: f. II. contemno; N II, 9.
2. per: quae sit ab Atto || Attio, al. || Navio per lituum regionum facta discriptio; D I, 31.

lividus, mißgünstig, neidisch: ergo et invidi et malivoli || malev. || [et lividi] ..., quia proclives ad eas perturbationes, non quia semper, feruntur; T IV, 28.

loco, stellen, hinstellen, aufstellen, verdingen, vermieten, verpachten: I, 1. in: in omni .. re contrahenda, vendundo emendo, conducendo locando, vicinitatibus et confiniis, aequum, facilem (esse); O II, 64.
2. alqs: qui ... conducunt locant contrahendisque negotiis implicantur; O II, 40.
II. alqm: in quo (praesidio) a populo Romano locatus sum; F I, 10. »te patria in media virtutum mole locavit;« D I, 22. »tertia te Phthiae tempestas laeta locabit;« D I, 52. »quos endo caelo merita locaverint || conlocav. ||, Herculem, Liberum ..;« L II, 19. »quos censores in partibus populi locassint || locasint ||; L III, 11. eo loco ... locati sumus, ut ..; Lae 40. te ... adprobantibus dis inmortalibus ipsis in eorum coetu locatam; fr IX, 11.
alqd: inter recte factum atque peccatum officium et contra officium media locabat quaedam; A I, 37. quae ex empto aut vendito aut conducto aut locato contra fidem fiunt; N III, 74.
animos: ipsi animi magni refert quali in corpore locati sint; T I, 80.
corpus: redditur .. terrae corpus et ita locatum ac situm quasi operimento matris obducitur; L II, 56.
cupiditatem, iram: f. partes; Ti 23.
facta: praeclare Ennius: »bene facta male locata male facta arbitror;« O II, 62.
membra: omnia (membra) ... ita nata atque ita locata sunt, ut ..; N II, 121.
nasum: nasus .. ita locatus est, ut quasi murus oculis interiectus esse videatur; N II, 143.
partes: quas (partes Plato) *suis* locis, iram in pectore, cupiditatem subter praecordia, locavit; T I, 20. quas (partis deus) *in* intervallis ita locabat, ut in singulis essent bina media; Ti 23.
prudentiam: prudentia est .. locata in dilectu bonorum et malorum; O III, 71.
rationem: tanto in dominatu (ratio) locatur, ut ..: F IV, 38.
res: (fidei bonae nomen versari in) rebus emptis venditis, conductis locatis; O III, 70.
signum: quod ... signum Iovis biennio post, quam erat locatum, in Capitolio conlocabatur; D II, 46.
solem: cum sol ita locatus fuisset, ut ..; R I, 23.
speciem: »haec ... species ... consule te tandem celsa est in sede locata«; D I, 21.
stellas: »quae (stellae) sint signorum in sede locatae«; D I, 17.
terram: terra ... locata in media sede mundi; N II, 98.
Vergilias: »cuius (Persei) propter laevum genus omni ex parte locatas parvas Vergilias || laevum genu »Vergilias || tenui cum luce videbis«; N II, 112.
Vincla: »quae (Vincla) retinent Pisces caudarum a parte locata«; N II, 114.
virtutem: vos .. hortor, ut ita virtutem locetis, ... ut ..; Lae 104.

locuples, wohlhabend, bemittelt, reich, zuverlässig, glaubwürdig: A. bei Substantiven: alqs: ista, .. quae dixisti, valere, locupletem esse, non dolere, bona non dico; F IV, 72. huius (posterus), Lyco, oratione locuples, rebus ipsis ieiunior; F V, 13. ex quo pecuniosi et locupletes vocabantur; R II, 16. qui se locupletes, honoratos, beatos putant; O II, 69. sit .. omne iudicium, non quam locuples, sed qualis quisque sit; O II, 71. imitatus patrem Africanus nihilo locupletior Carthagine || Karth. || eversa; O II, 76.
auctor: collegit innumerabilia oracula Chrysippus nec ullum sine locuplete auctore atque teste; D I, 37. Pythagoras et Plato, locupletissimi auctores; D II, 119. quem .. auctorem de illo (Socrate) locupletiorem Platone laudare possumus? R I, 16. num locupletiores quaeris auctores? O III, 100.
exsules: sescentos exsules || sexc. exules ||, qui locupletissimi fuerant eius civitatis, restituit; O II, 81.
homo: emit homo cupidus et locuples tanti, quanti Pythius voluit; O III, 59. L. Minuci Basili, locupletis hominis, falsum testamentum quidam e Graecia Romam attulerunt; O III, 73.
lingua: Latinam linguam non modo *non* inopem, ut vulgo putarent, sed locupletiorem etiam esse quam Graecam; F I, 10.
natura: locupletior .. hominum natura ad beate vivendum est quam deorum; N I, 112.
posterus: f. alqs; F V, 13.
senex: hereditatis spes ... quem nutum locupletis orbi senis non observat? P 39.
testis: accedit eodem testis locuples Posidonius; O III, 10. quem .. locupletiorem (testem) quaerimus quam principem populi Romani? O III, 105. f. auctor; D I, 37.
villa: villa .. tota locuples est, abundat porco, haedo, agno, gallina, lacte, caseo, melle; C 56.
viri: bonis viris [locupletibus] || loc. || perturbatis; R I, 31. hasta posita cum bona in foro venderet et bonorum virorum et locupletium; O II, 27.
vita: ut (civium vita) opibus firma, copiis locuples ... sit; R V, 7. 8.
urbs: quam (sphaeram) M. Marcelli avus captis Syracusis ex urbe locupletissima atque ornatissima sustulisset; R I, 21.
B. allein: I. perdunt: ut locupletes suum perdant, debitores lucrentur alienum; O II, 84.
II, 1. appello: qui cum locupletis assiduos appellasset ab asse dando; R II, 40.
2. obsum: ut ... neque locupletibus ad sua vel tenenda vel recuperanda obsit invidia; O II, 85.
III. communis: haec laudabilia et locupletibus fere cum plebe communia; L II, 59.
facilis: facilior est haec posterior (liberalitas), locupleti praesertim; O II, 52.
IV. agri: Lycurgus ... agros locupletium plebi ut servitio colendos dedit; R III, 16.
familiae: quos ex familiis locupletium servos delegerat; T V, 58.
potestas: ut suffragia non in multitudinis, sed in locupletium potestate essent; R II, 39.
proscriptiones: qui proscriptiones locupletium || locupletum || ... recordetur; P 46.
testamenta: ut, si (vir bonus) digitis concrepuerit, possit in locupletium testamenta nomen eius inrepere; O III, 75.

locupleto, wohlhabend machen, bereichern: alqm: maxima auri argentique praeda locupletatus votum patris Capitolii aedificatione persolvit; R II, 44. locupletari tenuiores; O II, 63.
amicos: si locupletent eos (amicos) quacumque ratione; O I, 43.

cives: locupletare civis non destitit; R II, 15. rationem: (rationem) ipsius initiis naturae et totius perfectione vitae locupletatam; F II, 38. sapientem: sapientem locupletat ipsa natura; F II, 90.

locus, Ort, Platz, Grundstück, Stelle, Rang, Stand, Gelegenheit, Lage, Umstände, Zustand, Gegenstand, Punkt, Satz, Gedanke, Beweismittel: I. **Subject:** abhorrent: Catonem ... locos ... tractare abhorrentes ab hoc usu forensi et publico; P 1. abundat: locum .. delegit et fontibus abundantem et in regione pestilenti salubrem; R II, 11. adhortatur: ne posset aliquando ad bellum faciendum locus ipse adhortari; O I, 35.

admonet: quid? si nos tacemus, locus ipse te non admonet, quid .. sit .. dicendum? L III, 47. attingit: ex quattuor .. locis ... primus ille ... maxime naturam attingit humanam; O I, 18. qui locus attingit hanc quaestionem, nihil fieri, quod non necesse fuerit; Fa 17.

consistit: qui (locus) in veri cognitione consistit; O I, 18.

convertit: me ipsum huc modo venientem convertebat ad sese Coloneus ille locus; F V, 3. debet: nihil debet esse in philosophia commenticiis fabellis loci; D II, 80.

deest: locus certe non deerit; L III, 30.

delectat: nescio quid .., quo me plus hic locus fortasse delectet; L II, 3.

est: non quo non latus locus sit, sed ..; A II, 37. equos sustinebo, eoque magis, si locus is, quo ferentur equi, praeceps erit; A II, 94. fateare (oportet) esse ei (memoriae) locum; A II, 106. non est omnino hic docendi locus; F I, 10. erit .. iam de omnium virtutum cursu ad voluptatem proprius disserendi locus; F I, 37. omnium (virtutum) sententia (ratio) pronuntiabit primum de voluptate, nihil esse ei loci; F II, 37. amicitiae .. locus ubi esse potest? F II, 78. neque virtutibus neque amicitiis usquam locum esse; F II, 85. nec iustitiae ullus esset nec bonitati locus; F III, 66. eius esse eum locum, quem quisque occuparit; F III, 67. quod is locus ab omni turba id temporis vacuus esset; F V, 1. Oedipodis ... illo mollissimo carmine, quaenam essent haec ipsa loca, requirentis; F V, 3. alii in corde, alii in cerebro dixerunt animi esse sedem et locum; T I, 19. quae conformatio, quae magnitudo, qui locus (animi sit); T I, 50. cui (iustitiae) minimum esse videtur in hac causa loci; T III, 36. nec .. hic locus est, ut ..; T IV, 1. qui (locus) est idem infimus in rotundo; T V, 69. quod eius (dei) est domicilium? quae sedes? qui locus? N I, 103. locus .. iis etiam naturis, quae sine animis sunt, suus est cuique proprius; N I, 103. magnus sane locus est et a vestris, Cotta, vexatus; N II, 73. tertius est locus, qui ducitur ex admiratione rerum caelestium atque terrestrium; N II, 75. qui (locus) est infimus; N II, 84. qui locus est proximus; N II, 94. cui (temperantiae) si locus in caelo est, est etiam voluptatibus; N III, 38. ubi .. locus fuit errori deorum? N III, 76. ut ... nullum philosophiae locum esse pateremur, qui non Latinis litteris inlustratus pateret; D II, 4. qua (fortuna) sublata qui locus est divinationi? D II, 19. in rebus tam severis non est iocandi locus; D II, 25. inter locorum naturas quantum intersit, videmus; alios esse salubris, alios pestilentis; Fa 7. consilio .. dominante nullum esse libidinibus, nullum irae, nullum temeritati locum; R I, 60. ut iam doctis hominibus ... ad fingendum vix quicquam esset loci; R II, 19. erit hoc de genere nobis alius aptior dicendi locus, R II, 48. nobis mox de instituendis et conservandis civitatibus aptiorem .. fore disserundi locum; R II, 65. qui (locus) nunc est in manibus; L I, 36. hunc locum, id est ... Arpinum, germanam patriam esse vestram; L II, 5. quoniam et locus et sermo familiaris est; L II, 18. tum fuit in auribus animisque mutatis etiam huic mutationi locus; L II, 38. locus ut ipse notus sit, ex quo ducatur quaeque pars iuris; L II, 46. si quid fuerit loci aut temporis; L III, 29. alter locus erat cautionis, ne benignitas maior esset quam facultates; O I, 44. qui locus est sane lubricus; O I, 65. locum .. actionis oportunitatem temporis esse dicunt; O I, 142. cum ... neque esset usquam consilio aut auctoritati locus; O II, 2. tantum erat philosophiae loci, quantum superfuerat amicorum et rei publicae temporibus; O II, 4. quoniam hic locus erat quartus, a Panaetio praetermissus; O II, 88. nullus feracior in ea (philosophia) locus est nec uberior quam de officiis; O III, 5. cum scribat nullum esse locum in tota philosophia tam necessarium; O III, 8. is .. erat locus alter de vitiis senectutis; C 27. nec .. libidine dominante temperantiae locum esse; C 41. in qua (contione) rebus fictis et adumbratis loci plurimum est; Lae 97. s. debet. II, 1. complector; L II, 6.

habet: prius quam in os iniecta gleba est, locus ille, ubi crematum est corpus, nihil habet religionis; L II, 57. cum .. hic locus nihil habeat dubitationis, quin ..; O II, 17.

inlustrat: quintus (liber) eum locum conplexus est, qui totam philosophiam maxime inlustrat; D II, 2.

patet: de sacris .., qui locus patet latius; L II, 47. s. est; D II, 4.

pertinet: qui (locus) ad leges, qui ad mores, qui ad disciplinam rei publicae pertineret; O I, 156.

potest: hic .. locus concludi iam potest; N III, 79. statuit .. collegium locum publicum non potuisse privata religione obligari; L II, 58. s. adhortatur. est; F II, 78.

respondet: respondeat his ... locus ipse, aedificium; F II, 23.

restat: restat locus huic disputationi vel maxime necessarius de amicitia; F I, 65.

superest: s. est; O II, 4.

vacat: nullius philosophiae || [philosophiae] || earum quidem, quae in honore sunt, vacaret locus; N I, 16.

ohne Verb: signum, tabula, locus amoenus; F II, 107. magnus locus philosophiaeque proprius; D II, 3. difficilis auguri locus ad contra dicendum. Marso fortasse, sed Romano facillumus; D II, 70. † unde .. illa Pythagorea vox [de amicitia locus]; L I, 34. in qua (tyrannorum vita) ... nullus locus amicitiae; Lae 52.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accolo: ea gens, quae illum locum adcolit; R VI, 19.

accommodo: ordinem (Stoici) sic definiunt: compositionem rerum aptis et accommodatis locis; O I, 142.

adamo: si loca, si fana ... adamare solemus; F I, 69.

amo: istum, ubi tu es natus, plus amabo posthac locum; L II, 4.

aperio: inmissi cum falcibus multi || famuli, al. || purgarunt et aperuerunt locum; T V, 65.

appello: quem (locum) civilem recte appellaturi videmur, Graeci πολιτικόν; F IV, 5.

attingo: tantum locus attingendus fuit; O II, 74.

capesso: omnes .. partes eius (mundi) undique medium locum capessentes nituntur aequaliter; N II, 115.

circumscribo: exilium .. illis (terribile est), quibus quasi circumscriptus est habitandi locus; P 18.
complector: terra . . . complexa medium mundi locum; R VI, 18. Fibrenus ... tantum conplectitur, quod satis sit modicae palaestrae, loci; L II, 6. f. I. inlustrat.
concludo: f. I. potest.
conficio: Telamo .. uno versu locum totum conficit, cur di homines neglegant; N III, 79.
confirmo: iste locus est .. tibi etiam atque etiam confirmandus; F V, 95.
contemno: totus .. hic locus est contemnendus in nobis, non neglegendus in nostris; T I, 108.
contineo: stabit illud, quod hunc locum continet, de quo agimus, esse deos; D I, 117.
definio: omnibus, qui patriam conservaverint, adiuverint, auxerint, certum esse in caelo definitum locum; R VI, 13.
deligo: urbi .. locum ... incredibili oportunitate delegit; R II, 5. f. I. abundat.
demonstro: id .. (caput) inventum est eo loco, qui est ab haruspicibus demonstratus; D I, 16.
dilato: istum .. locum totum illa vetus Zenonis brevis et ... acuta conclusio dilatavit; N III, 22.
diligo: cur ... hunc locum diligas; L II, 4.
do: f. **do,** III. locum (5 St.) B. I, S. 749, a.
duco: f. I. est; N II, 75.
expeto: qua omnia delata gravitate medium mundi locum semper expetant; T V, 69. cum (mare) supra terram sit, medium tamen terrae locum expetens conglobatur; N II, 116.
expingo: quae ora, qui locus Graeciae ... non ita expictus est, ut ..? T V, 114.
explico: f. **explico,** III. locum (4 St.) B. I, S. 923, a.
exprimo: hunc locum satis ... in iis libris, quos legistis, expressit Scipio; R IV, 1. L I, 27.
habeo: f. **habeo,** III. locum (3 St.) S. 126.
ignoro: etsi eius (dei) ignores et locum et faciem; T I, 70. animum tibi tuum notum esse oportere, etiamsi ignores et locum et formam; T I, 70.
includo: ex tortuosis locis et inclusis *soni* referuntur ampliores; N II, 144.
incolo: f. **incolo** locum (6 St.) S. 290, a.
inlustro: post Aristoteles inlustravit omnem hunc civilem in disputando locum Heraclidesque Ponticus; L III, 14. f. I. est; D II, 4.
invenio: nec locus nec materia invenitur, cui divinationem praeficere possimus; D II, 12.
inviso: an eum locum libenter invisit; F V, 5.
muto: visne ... locum mutemus? L II, 1.
neglego: f. contemno. — obligo: f. I. potest.
obsideo: corporibus .. omnis obsidetur locus; N I, 65. occupatis et obsessis urbis locis; L III, 19.
obtineo: ea, quae secundum locum obtinent, *προηγμένα*, id est producta, nominentur; F III, 52. numquam ita pervolgatum illud esset, ut iam proverbii locum obtineret; T IV, 36. hunc locum ceterarum disciplinarum philosophi quem ad modum obtinere possint, ipsi viderint; T V, 120. sidera .. aetherium locum obtinent; N II, 42. oculi tamquam speculatores altissimum locum obtinent; N II, 140. in civitate, qui se istarum rerum cupiditatibus dediderunt, ipsius servitutis locum paene infimum obtinent; P 37.
occupo: haec ratio .. aliquanto maiorem locum quam de uno dolore occupabit; T II, 66. f. I. est; F III, 67. — II. obsideo.
opaco: quoniam ... nequedum satis ab his novellis arboribus omnis hic locus opacatur; L fr 4.
patefacio: patefactus .. locus est ipse; O I, 160.
perpurgo: perpurgatus est is locus a nobis quinque libris; D II, 2.
perstringo: quem locum breviter paulo ante perstrinxi; Lae 46.
peto: motum naturalem omnium ponderum ... e regione inferiorem locum petentium; F I, 19. grues cum loca calidiora petentes maria transmittant; N II, 125.
possido: inter infirmitatem unius temeritatemque multorum medium optimates possederunt locum; R I, 52.
praetereo: tu .. et istum (locum repetes), Attice, et si quem alium praeteriero; L III, 30.
praetermitto: qui locus a Panaetio est praetermissus; O I, 152. nec .. locus ullus est praetermissus ab iis; O I, 156. hic locus a Panaetio est ... praetermissus; O I, 161. qui negant eum locum a Panaetio praetermissum, sed consulto relictum, nec omnino scribendum fuisse; O III, 9. f. I. est; O II, 88.
purgo: f. aperio.
relinquo: memoriae quidem certe ... nihil omnino loci relinquitur; A II, 22. is sibi ne in latrocinio quidem relinquit locum; O II, 40. f. praetermitto; O III, 9.
reperio: in altum .. (imbecillitas) provehitur imprudens nec reperit locum consistendi; T IV, 42.
repeto: repetam a te istum de educatione et de disciplina locum; L III, 30. f. praetereo.
requiro: gallinae avesque reliquae .. quietum requirunt ad pariendum locum; N II, 129.
saepio: is est hodie locus saeptus religiose propter Iovis pueri; D II, 85.
scribo: eo .. hos locos scripsi libentius, quod ..; P 4. f. praetermitto; O III, 9.
suppedito: ut (patria) ... suppeditaret .. tranquillum ad quietem locum; R I, 8.
tango: aliquotiens iam iste locus a te tactus est; L II, 9. quem locum miror a Posidonio breviter esse tactum in quibusdam commentariis; O III, 8.
teneo: quoniam .. omne, quod est bonum, primum locum tenere dicimus; F III, 53. quia virtus ... altissimum locum in homine et maxime excellentem tenet; F IV, 37. quem (locum) si tenueris; F V, 95. qui (servi) ungunt, qui verrunt, qui spargunt, non honestissimum locum servitutis tenent; P 37.
timeo: quae ... timeretis, „Acherunsia templa alta Orci, pallida Leti, obnubila tenebris loca"; T I, 48.
tracto: cum (Theophrastus) tractat locos ab Aristotele ante tractatos; F I, 6. a veteribus Peripateticis Academicisque ... eum locum ... graviter et copiose esse tractatum; F IV, 5. hic locus a Zenone tractatus post a Cleanthe et Chrysippo pluribus verbis explicatus est; N II, 63. locus ... a Platone, Aristotele, Theophrasto totaque Peripateticorum familia tractatus uberrime; D II, 3. animadverti . . saepe Catonem ... locos graves ex philosophia tractare; P 1. f. I. abhorrent.
transfero: locos .. quosdam ... transferam, et maxime ab iis, quos modo nominavi; F I, 7.
tueor: alii cum ... negarent, ... tuentur tamen eum locum; F I, 66.
verto: verti, ut quaedam Homeri, sic istum ipsum locum; F V, 49.
vexo: f. I. est; N II, 73.
video: cum ea loca videamus; F V, 2. neque (me) ad hospitem ante devertisse, quam Pythagorae ipsum illum locum ... sedemque viderim; F V, 4. ut semper videat sedem sibi ac locum sine mo-

lestia atque angore vivendi; T IV, 38. quid, quod hominum, locorum, urbium (imagines incurrunt) earum, quas numquam vidimus? N I, 108. qui iam vixerunt et corpore laxati illum incolunt locum, quem vides; R VI, 16.

urgeo: ut eundem locum diutius urgeam; N 1, 97.

ohne Verb: quem quidem locum cum multa venustate et omni sale idem Lucilius; F I, 9.

2. Dativ: do: »corpora sancta avium praepetibus sese pulchrisque locis dant«; D I, 108.

desum: dum Latinae loquentur litterae, quercus huic loco non deerit, quae Mariana dicatur || dicetur ||; L 1, 1 (2).

occurro: huic loco sic soletis occurrere; N III, 70.

praeficio: s. 1. invenio.

repugno: ne Carneade quidem huic loco valde repugnante; A II, 112.

respondeo: ne cui loco non videatur esse responsum; F II, 85.

satisfacio: nec .. satis fieri censent huic loco ... nisi ... disputarint; L I, 36.

3. Ablativ: depello: deligitur ... dux contra illos principes adflictos iam et depulsos loco audax; R I, 68.

desino: desine, quaeso, communibus locis; A II, 80.

insisto: animus perturbatus et incitatus nec cohibere se potest nec, quo loco vult, insistere; T IV, 41.

moveo: pavorem metum mentem loco moventem (definiunt); T IV, 19. quae causa eum (deum) loco moveat, si modo movetur aliquando; N I, 104. si (sidera) mota loco sint; N II, 92. cum signifer primi hastati || astati || signum non posset movere loco; D I, 77. neque extrinsecus inpulsam atomum loco moveri et declinare dicis; Fa 47. sidera, quae infixa caelo non moventur loco; Ti 36.

utor: illo loco libentissime soleo uti; L II, 1.

4. mit Präpositionen: absum a: neque is (Alexander) longe aberat ab eo loco; D II, 135.

accedo ad: Antiochus ad istum locum pressius videbatur accedere; A II, 29.

adsum in: in quibus (locis) eorum, quos diligimus aut admiramur, adsunt vestigia; L II, 4.

aedifico in: quod in excelsiore loco Veliae coepisset aedificare eo ipso, ubi rex Tullus habitaverat; R II, 53.

ago de: s. 1. contineo.

appareo in: s. V, 1. apparere.

aufero de: simulacra deorum de locis sanctissimis ablata videmus a nostris; N I, 82.

cerno e: ego Catuli Cumanum ex hoc loco cerno; A II, 80.

cogo in: quid est .. se ipsum colligere nisi dissupatas animi partis rursum in suum locum cogere? T IV, 78.

committo in: ut tam in praecipitem locum non debeat se sapiens committere; A II, 68.

commoror in: quom || quin, cum || locis ipsis delectemur, montuosis etiam et silvestribus, in quibus diutius commorati sumus; Lae 68.

commoveo e: quae (bestiae) .., in quo loco natae sunt, ex eo se non commovent; F V, 42.

concludo in: ut hoc (ius) civile, quod dicimus, in parvum quendam et angustum locum concludatur; L I, 17.

confero in: ne si in unum locum quidem || quidem locum, nec si in un. loc. || conlata omnia (mala) sint; T II, 30.

congrego in: quae est .. civitas? ... omnisne etiam fugitivorum ac latronum congregata unum in locum multitudo? P 27.

conicio in: ego tibi illa ipsa, quae vix in gymnasiis ... Stoici probant, ludens conieci in communes locos; P 3.

consido in: quinto .. die cum eodem in loco consedissemus; T V, 11. placitum est, ut in aprico maxime pratuli loco ... considerent; R I, 18. qui (Lacedaemonii) legati cum essent, certo in loco consederant; C 63.

conspicio e: ex quo (loco oculi) plurima conspicientes funguntur suo munere; N II, 140.

contionor e: ita || [ita] || velut superiore e loco contionandum (est), ut ..; T I, 117.

convenio in: totam .. brevi tempore in eum locum Etruriam convenisse; D II, 50. — uno in loco || unum in locum || omnes adversariorum copiae convenissent; D II, 52.

convoco in: Gellium ... Athenis philosophos, qui tum erant, in locum unum convocasse; L I, 53.

deduco in: quando .. me in hunc locum deduxit oratio; N III, 43. quem in locum multis post annis rex Ancus coloniam deduxit; R II, 5.

defero in: (haec) in hunc locum delata sunt; F V, 88.

deprimo in: est .. animus ... depressus ... in terram, locum divinae naturae aeternitatique contrarium; C 77.

depromo e: e quibus locis quasi thesauris argumenta depromerentur; F IV, 10.

dico de: et de figuris deorum et de locis atque sedibus ... multa dicuntur; N I, 2.

differo inter: multa .. sunt alia, quae inter locum et locum plurimum differant; Fa 7.

discedo in: animus .. non me deserens, sed respectans in ea profecto loca discessit, quo ..; C 84.

divido in: in quos (locos) honesti naturam vimque divisimus; O I, 18.

duco e: s. ex, I. duco e loco (3 St.) B. I, S. 889, b.

erro in: cum in locis solis maestus errares; D I, 59.

evado, exeo in: si ... ex illis abditis sedibus evadere in haec loca ... atque exire potuissent; N II, 95.

exorior in: in his locis, quae nos incolimus, post solstitium canicula exoritur; D II, 93.

fero in: s. in, A, I. fero in locum (3 St.) S. 250, b.

figo in: cum videmus ... globum terrae ... fixum in medio mundi universi loco; T I, 68.

habito in: vides habitari in terra raris et angustis in locis; R VI, 20.

insido in: cum .. in locis semen insedit; N II, 128.

insum in: tanta vis admonitionis inest in locis, ut ..; F V, 2.

labor e: »ut scias, quanto e loco ... lapsa fortuna occidat || accidat || ;« T III, 44.

migro e, in: ut ... in alium quendam locum ex his locis morte migretur; T I, 97.

nascor in: hoc ipso in loco ... me scito esse natum; L II, 3. s. commoveo e.

pertineo ad: illim assumes, quae ad hunc locum pertinebunt; O I, 151.

pono in: quo modo .. istae (sortes) positae in illo loco? D II, 86.

proficiscor e: si iam ex hoc loco (sapiens) proficiscatur Puteolos stadia triginta; A II, 100. — in: cum legiones scribat Cato saepe alacris in eum locum profectas, unde ..; T I, 101. cum recorder || recordor || ... legiones nostras ... in eum locum saepe profectas alacri animo et erecto, unde ..; C 75.

rapio in: necesse est .. in suum quaeque locum natura rapiatur; N III, 34.

rapto per: »me visus homo pulcher per amoena salicta et ripas raptare locosque novos«; D I, 40.
refero ex: s. 1. includo.
reperio in: magnae etiam oportunitates ad cultum hominum atque abundantiam aliae aliis in locis reperiuntur; N II, 130.
revertor in: nec (eorum animi) hunc in locum nisi multis exagitati saeculis revertuntur; R VI, 29.
subvolo in: ut ... hae (partes) rursum rectis lineis in caelestem locum subvolent; T I, 40.
succedo in: s. **in**, A, 1. succedo (3 St.) S. 253, b. — sum in: s. **in**, B, I. sum in loco (12 St.) S. 269, a.
trado e: idem nonne poterat deus hominibus disciplinam superiore e loco tradere? D II, 51.
venio ad: paucis additis (ea ars) venit ad soritas, lubricum sane et periculosum locum; A II, 92. cum (Labeo) ad locum venisset; O I, 33. — in: populare *est* sane neminem in summum locum nisi per populum venire; L III, 27.
versor in: in quibus (locis) memoria dignos viros acceperimus multum esse versatos; F V, 2. difficili in loco versor; N I, 78. invita in hoc loco versatur oratio; N III, 85.
video e: erant .. eae stellae, quas numquam ex hoc loco vidimus; R VI, 16.
vigeo in: cum .. eo tempore in iis || his || locis Pythagorae nomen vigeret; R I, 16.

III. **nach Adjectiven und Adverb**: 1. **Genetiv**: proprius: huius loci de magistratibus || [de magistratibus] || sunt propria quaedam a Theophrasto ... quaesita; L III, 13.
quo: visus ei (Alexandro) dicitur draco ... simul dicere, quo illa (radicula) loci nasceretur; D II, 135.
2. **Ablativ**: dignus: »Samnis, spurcus homo, vita illa dignus locoque;« T II, 41.
3. **mit Präposition**: primus ex: s. 1. attingit.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: alqd: ut ... paulum loci mihi, ut iis responderem, dares; F IV, 62. s. I. debet. est; F II, 37. T III, 36. R II, 19. L III, 29. O II, 4. Lae 97. — II, 1. complector; L II, 6. relinquo; A II, 22.
admonitus: ut acrius aliquanto et attentius de claris viris locorum admonitu cogitemus; F V, 4.
commutatio: si supremus ille dies non extinctionem, sed commutationem adfert loci, quid optabilius? T I, 117.
dissimilitudo: dissimilitudo locorum nonne dissimilis hominum procreationes habet? D II, 96.
finis: sit iam huius loci finis; O III, 115.
ignoratio: timentibus ceteris propter ignorationem locorum; R I, 29.
imago: s. II, 1. video; N I, 108.
incola: cuius (loci) incola Sophocles ob oculos versabatur; F V, 3.
infinitas: (Epicurus) dicit eadem, atomos, inane, imagines, infinitatem locorum; N I, 73.
ius: non .., ubi quisque erit, eius loci ius tenebit, si ..; P 32.
mutatio: loci .. mutatione tamquam aegroti non convalescentes saepe curandus est; T IV, 74.
natura: quid .. loci natura adferre potest, ut in porticu Pompeii potius ... ambulemus? Fa 8. ut .. ad quasdam res natura loci pertinet aliquid, ad quasdam autem nihil, sic ..; Fa 8. s. I. est; Fa 7.
oportunitas: Karthaginem ... (maiores) sustulerunt; nollem Corinthum, sed credo aliquid secutos, oportunitatem || opp. || loci maxume; O I, 35.
orae: orae ipsae locorum illorum, quo pervenerimus; T I, 44.
patria: ita (Cato) ... habuit alteram loci patriam, alteram iuris; L II, 5.
possessiones: quod tum erat res in pecore et locorum possessionibus; R II, 16.
quaestio: in quibus (libris) omnis eius loci quaestio continetur; D II, 3.
scientia: eum .. (Calchantem) ducem classium fuisse ad Ilium, auspiciorum credo scientia, non locorum; D I, 87.
sedes: tu sedem || sedum, al. || regionum, locorum ... aperuisti; A I, 9.
situs: quibus (Cimmeriis) aspectum solis ... ademerat .. eius loci, quem incolebant, situs; A II, 61.
vis: evanuisse aiunt vetustate vim loci eius, unde anhelitus ille terrae fieret; D II, 117. de vi loci agitur, neque solum naturali, sed etiam divina; D II, 117. tanta vis est et loci et temporis; O I, 144.
vocabulum: illi (Academici) ... e loci vocabulo nomen habuerunt; A I, 17.
2. **mit Präpositionen**: alqd in: multa .. alia in aliis locis commemorabilia proferre possum; N II, 131.
reditus in: docti homines ... aperuerunt sibi reditum in hunc locum; R VI, 18. si reditum in hunc locum desperaveris; R VI, 25.

V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: apparere: quae (divinatio) multis locis, rebus, temporibus apparet cum [in] privatis tum maxume || in || publicis; N II, 162.
conlocare: ut modestia sit scientia rerum earum, quae agentur aut dicentur, loco suo collocandarum; O I, 142.
constituere: hi coetus ... sedem primum certo loco domiciliorum causa constituerunt; R I, 41.
contineri: hoc loco continetur id, quod dici Latine decorum potest; O I, 93.
defendere: quos (sensus) tu, Luculle, communi loco defendis; A II, 79.
delectare: M. .. Catoni ... licuit Tusculi se in otio delectare salubri et propinquo loco; R I, 1. mirabar ... te tam valde hoc loco delectari; L II, 2. hic primum Catulus delectatus ipso loco; fr V, 19. s. II, 4. commoror in.
distinguere: an tu civem ab hoste natura || natione, fortuna || ac loco, non animo factisque distinguis? P 29.
esse: in vita non ea, quae primo || priore, al. || loco sunt, sed ea ... προηγμένα ... nominentur; F III, 52. nisi eo loco sis, ut tibi id facere liceat; R I, 10. ut ... eodem loco res sit, quasi ea pecunia legata non esset; L II, 53. hoc loco est, Syracusis quicquid est piscium, hic aquatio; O III, 59.
habere: cum honestatem eo loco habeat, ut sine ea iucunde neget posse vivi; F II, 50. lege .. carens civitas estne ob *id* ipsum habenda nullo loco? L II, 12.
infigi: quae (astra) sunt infixa certis locis; T I, 62.
locare: quas (partes Plato) *suis* locis ... locavit; T I, 20. eo loco ... locati sumus, ut ..; Lae 40.
metiri: non genere aut loco aut ordine, sed forma, aetate, figura (voluptates) metiendas putant; T V, 94.
moveri: movemur .. nescio quo pacto locis ipsis; L II, 4.
nasci: nec quicquam inter Alcibiadem summo loco natum et quemvis baiolum interesse; T III, 77. qui (Dionysius) cum esset bonis parentibus atque honesto loco natus; T V, 58. Marcios .. fratres, nobili loco natos; D I, 89. per quem

(vitae cursum) equestri loco natus pervenirem ad honorem amplissimum; R I, 10.

numerare: qui (Socrates) voluptatem nullo loco numerat; F II, 90.

oriri: cum Sabinas honesto ortas loco || honeste ortas || virgines ... Consualibus || [Consualibus] || rapi iussit; R II, 12.

saepire: quam (sedem) cum locis manuque saepsissent; R I, 41.

similis: multi .. Gnathonum similes cum sint loco, fortuna, fama superiores; Lae 94.

tenere: hoc loco tenere se Triarius non potuit; F II, 21.

zum Satz: philosophiam .. multis locis inchoasti; A I, 9. cum (physici) haerent aliquo loco; A II, 14. nec .. hoc loco exspectandum est, dum ... respondeam; A II, 19. cum hoc (Antiocho) alio loco plura; A II, 71. idcirco heri non necessario loco contra sensus tam multa dixeram; A II, 79. re mihi (Epicurus) non aeque satisfacit, et quidem locis pluribus; F I, 15. de clarorum hominum factis illustribus ... satis hoc loco dictum sit || est ||; F I, 37. quo loco videtur quibusdam stabilitas amicitiae vacillare; F I, 66. hoc loco sumo ... Epicurum nosse; F II, 8. cum .. eam ipsam voluptatem ... laudat locis plurimis; F II, 20. hoc loco discipulos quaerere videtur; F II, 30. idem (philosophus) natura victus ... dicit alio loco id; F II, 49. quid .. hoc loco (philosophus) intellegit honestum? F II, 50. quam .. appellant εὐδοξίαν, aptius est bonam famam hoc loco appellare quam gloriam; F III, 57. hoc loco tantum dico, ... locum ... esse tractatum; F IV, 5. quid, quod pluribus locis quasi denuntiant, ut ..? F IV, 9. hoc .. loco ... ego quoque exponam; F IV, 14. quonam modo aut quo loco corpus subito deserueritis; F IV, 26. hoc loco similitudines eas ... dissimillimas proferebas; F IV, 64. facete M. Piso ... hoc modo || loco || Stoicos irridebat; F IV, 73. hoc loco ... non intellegunt ..; F V, 50. hoc .. loco tantum explicemus, haec honesta ... esse expetenda; F V, 61. ut omnibus locis a Platone disseritur; T I, 58. quem .. (Platonem Panaetius) omnibus locis divinum ..; appellat; T I, 79. adfirmat .. (Epicurus) quodam loco, si uratur sapiens ..; T II, 17. Philo et proprio numero || [et proprium] noster || et lecta poëmata et loco adiungebat; T II, 26. quod tot locis perferatur; T II, 46. quod aliis quoque multis locis reperietur; T III, 10. quod alio loco fortasse tractabimus; T III, 84. cetera, quotienscumque voletis, et hoc loco et aliis parata vobis erunt; T III, 84. multis locis nostrorum hominum ingenia virtutesque .. soleo mirari; T IV, 1. aliis haec locis satis accurate a nobis dicta sunt; T IV, 1. hoc .. loco consideranti mihi studia doctrinae multa sane occurrunt, cur ..; T IV, 2. de ceteris studiis alio loco et dicemus, si usus fuerit, et saepe diximus; T IV, 5. ea (aemulatione) nihil hoc loco utimur; T IV, 17. hoc loco nimium operae consumitur a Stoicis; T IV, 23. ut aliis locis de virtute et diximus et saepe dicendum erit; T IV, 34. etsi alio loco disputata sunt; T V, 18. quid cuique .. consentaneum sit, alio loco; T V, 22. quae scripsit || scripta sit, al. || etiam Antiochus locis pluribus; T V, 22. non ego hoc loco id quaerendum puto; T V, 33. quo loco quaero, quam vim habeat libra illa Critolai; T V, 51. hoc loco multa ab Epicureis disputantur; T V, 94. quocumque haec (voluptas) loco suppeditetur; T V, 108. dictum est omnino de hac re alio loco diligentius; N I, 12. quo .. loco convocandi omnes videntur; N I, 13. quem (mundum) alio loco ipse (Aristoteles) designarit deum; N I, 33. hic idem (Zeno) alio loco aethera deum dicit; N I, 36. non deest hoc loco copia rationum; N I, 76. non .. hoc loco de ingeniis ... nostris, sed de specie figuraque quaeritur; N I, 78. etsi hoc loco non populum metuis, sed ipsos deos; N I, 85. multis aliis locis et illum (Epicurum) et Metrodorum tam aperte (locutum esse) quam paulo ante te; N I, 86. planius (Ennius nuncupat) quam alio loco idem; N II, 65. docet idem alio loco: »Graiugena de istoc aperit ipsa oratio«; N II, 91. atque hoc loco me intuens: utar, inquit, carminibus Aratiis || Arateis ||; N II, 104. eodem .. tempore illa omnia ... loco suo quaerentur; N III, 18. eam .. potestatem ... hereditatis loco (Dionysius) filio tradidit; N III, 84. cum ... plurumis .. locis gravis auctor Democritus praesensionem rerum futurarum conprobaret; D I, 5. ut ... multis locis labes factae sint; D I, 78. id quod alio loco ostendetur; D I, 127. de quibus singulis dicam suo loco; nunc de universis; D II, 16. de auspiciis alio loco, nunc de fulgoribus; D II, 43. eo .. loco .. Prognostica nostra pronuntiabas; D II, 47. hoc loco cum urguentur || urgentur ||; D II, 117. hoc loco Chrysippus aestuans falli sperat Chaldaeos; Fa 15. contraria .. hoc loco ea dico, quorum alterum ait quid, alterum negat; Fa 37. illo .. se loco copiosos et disertos putant, cum ..; R I, 4. cuius (Platonis) in libris multis locis ita loquitur Socrates, ut ..; R I, 16. * hoc loco appellatur; R I, 54. hoc loco primum videtur insitiva quadam disciplina doctior facta esse civitas; R II, 34. multa .. alia multis locis diutius commemoratione manent quam natura stare potuerunt; L I, 2. de qua (ratione) dicitur idoneo loco; L I, 23. secundo .. loco unam esse hominum inter ipsos vivendi parem ... rationem; L I, 35. nihil .. opus est hoc loco litibus; L I, 39. de incesto nihil sane hoc quidem loco disputandum est; L II, 41. tertio loco ... is, qui de bonis ... usu ceperit plurimum possidendo. quarto, qui ... de creditoribus eius plurimum servet; L II, 48. quod eo loco res est ita soluta hereditate, quasi ..; L II, 51. hoc ego loco multisque aliis quaero a vobis, ... quid sit ..; L II, 52. »loco senator et modo orato«; L III, 11. ut (senator) loco dicat, id est rogatus; L III, 40. quid .. hoc loco est quod requiras? L III, 48. sunt a nobis alio loco disputata; O I, 6. de qua (parte honestatis) hoc loco disserendum est; O I, 94. de quo (decoro) alio loco plura dici solent; O I, 97. hoc .. loco de moderatione ... quaerimus; O I, 143. quae erant prudentiae propria, suo loco dicta sunt; O I, 143. longiores hoc loco sumus, quam necesse est; O II, 16. secundo .. loco voluntate benefica benivolentia movetur || [voluntate ... movetur] ||; O II, 32. ut volgus, ita nos hoc loco loquimur, ut ..; O II, 35. admonebat me res, ut hoc quoque loco intermissionem eloquentiae ... deplorarem; O II, 67. hoc loco philosophi quidam ... dicunt ..; O III, 39. neque .. de sicariis, veneficis ... hoc loco disserendum est; O III, 73. quamvis multis locis dicat Epicurus ... satis fortiter de dolore; O III, 117. ut ... de continentia et temperantia dicit ille (Epicurus) quidem multa multis locis; O III, 117. de hoc ... alio loco pluribus; nunc ad propositum; O III, 119. nec .. quemquam senem audivi oblitum, quo loco thesaurum obruisset; C 21. (amicitia) nullo loco excluditur; Lae 22. non aqua, non igni, ut aiunt, locis pluribus utimur quam amicitia; Lae 22. quae est .. ista securitas? specie quidem blanda, sed reapse || re ipsa || multis locis repudianda; Lae 47. existit .. hoc loco quaedam quaestio subdifficilis; Lae 67. vetustas .. suo loco conservanda (est); Lae 68. quid quoque loco aut

modo aut tempore contingat; Ti 27. f. II, 1. accommodo. demonstro.

Lücke: quo loco quidque *; F IV, 2.

2. Präpositionen: de: sed de hoc loco plura in aliis, nunc hactenus; D II, 76. ostendebat .. Karthaginem de excelso et pleno stellarum illustri et claro quodam loco; R VI, 11.

exadversus: ara .. Aio Loquenti ... exadversus eum locum consecrata est; D I, 101.

in: quo in loco ad fluctum aiunt declamare solitum Demosthenem; F V, 5. quanta spectacula animus in locis caelestibus esset habiturus; T I, 47. cibus in hoc ipso loco ... confunditur; N II, 137. quid Oceani fervore (putas fieri posse constantius) illis in locis? N III, 24. tum in eo loco maxime (error turpis est), in quo iudicandum est, quantum ..; D I, 7. gallos gallinaceos in eo loco sic adsidue canere coepisse, ut ..; D I, 74. somniis ... cum (Numerius Suffustius) iuberetur certo in loco silicem caedere; D II, 85. in eo loco, ubi Fortunae nunc est aedes, mel ex olea fluxisse dicunt; D II, 86. ceteris .. in locis sortes plane refrixerunt; D II, 87. ut ... domi vicissim Laelium observaret in parentis loco Scipio; R I, 18. quo in loco cum (Romulus) esset silvestris beluae sustentatus uberibus; R II, 4. certen ... Romulus ... templum .. sibi dedicari in eo loco iusserit; L I, 3. quid (faciet is homo) in deserto quo loco nactus ... inbecillum? L 1, 41. nihil .. his in locis nisi saxa et montes cogitabam; L II, 2. non esse ius in loco publico fieri sepulchrum; L II, 58.

locutio, Sprechen: ex locutione, ex reticentia, ex contentione vocis ... iudicabimus; O I, 146.

loedus f. **ludus.**

lolligo, Backfisch: gubernatores cum exsultantis lolligines viderunt aut delphinos se in portum conicientes, tempestatem significari putant; D II, 145.

longe, weit, fern, lange, bei weitem: I. bei Verben: abeo: ne longe abeam; F II, 96. nec .. longius abibo; R III, 28.

absum: quod ... absit longissime a vero; A II, 36. ne ille (sapiens) longe aberit ut argumentis credat philosophorum; A II, 117. si non longe absunt a summo; F III, 48. quae (mors) ... propter brevitatem vitae numquam potest longe abesse; T I, 91. longe .. abest (Philoctetae dolor) a summo dolore; T II, 44. qui non longe a sapientia absunt; T IV, 29. nec longe absunt ab hac vi di Penates; N II, 68. quantum (luna) absit a proxuma Mercurii stella, multo autem longius a Veneris; D II, 91. neque is (Alexander) longe aberat ab eo loco; D II, 135. neque ulla re longius absumus a natura ferarum; O I, 50. C. Marius cum a spe consulatus longe abesset; O III, 79. abest .. (villa) non longe a me; C 55.

antecedo: cum ... tota .. ea res || ars || longe ceteris ... artibus antecedat; A I, 3.

antecello: cum honore longe antecellerent ceteris; R II, 59.

antepono: cuius (Bruti) ego iudicium ... longe antepono tuo; T V, 12. eos, qui ..., iis, qui ..., longe duco sapientia ipsa esse anteponendos; R I, 8. haud scio an (regale genus) reliquis simplicibus longe anteponendum; R II, 43. hanc .. consuetudinem benignitatis largitioni munerum longe antepono; O II, 63. optimo quisque ... ingenio longe illam vitam huic anteponit; O III, 25.

aspello: »longe a leto numine aspellor Iovis;« T II, 25.

cerno: is animus, qui plus cernat et longius; C 83.

conloco: virtutem in illo divino solio non longe a sapientia conlocare; R III, 12.

conluceo: qui (sol) *in* inmenso mundo tam longe lateque conluceat; N II, 40.

diffundo: quae .. est alia causa erroris tanti, tam longe lateque diffusi? F II, 115. vim .. suam (di immortales) longe lateque diffundunt; D I, 79. benivolentiam tam late longe*que* diffusam; L I, 34.

diiungo: diiunge longius; Fa 8.

discedo: vehementiorem eum (adpetitum) volunt esse, qui longius discesserit a naturae constantia; T IV, 11. neque (stella Mercurii) a sole longius umquam unius signi intervallo discedit; N II, 53. neque umquam (stella Veneris) ab sole duorum signorum intervallo longius discedit; N II, 53. ne (sol) longius discedat a cibo; N III, 37.

dissentio: ab his || at ii || ... longe dissentiunt; Lae 32.

effero: ut a terra longissime se ecferant; T I, 41.

evagor: qui appetitus longius evagantur; O I, 102.

facio: non faciam longius; L I, 22.

fluo: Pythagorae .. doctrina cum longe lateque flueret; T IV, 2.

fundo: cuius (Hydrae) longe corpus est fusum; N II, 114.

insequor: non insequar longius; L II, 44.

intendo: intendi acies longius non potest; A II, 80.

labor: labor longius; D II, 79. quin labebar longius, nisi me retinuissem; L I, 52.

mano: nec pati (aegritudinem) manare longius; T III, 75. quem longe serpentem et manantem aspicies; N II, 114.

pando: dum ... illa divina (bona) longe lateque se pandaut; T V, 76.

pateo: hoc nomen beati longe et late patet; T V, 85.

peregrinor: in quam (magnitudinem regionum) se iniciens animus ... ita late longeque peregrinatur, ut ..; N I, 54.

pono: f. II. retro; T V, 87.

praesto: eorum commodorum ... longe praestantissimum esse, quod honestum esset; F IV, 59. cum longe multumque praestet mens atque ratio; F V, 40. Aristoteles, longe omnibus ... praestans et ingenio et diligentia; T I, 22. in vita longe omnibus studiis contemplationem rerum ... praestare; T V, 9. *ex* tribus primis generibus longe praestat mea sententia regium; R I, 69.

procedo: qui natura doctrinaque longe ad virtutem processissent; F IV, 21. sin (tempus aetatis) processerit longius; C 70.

progredior: qui poterunt longius progredi? A II, 44. progrediamur longius; A II, 45. ut (naturae vis) progredi possit longius; F V, 43. quo facilius oratio progredi possit longius; T II, 42. quae (ratio) ... progressa longius fit perfecta virtus; T II, 47. progrediar .. longius; T III, 13. quo longius mens humana progredi non potest; T IV, 47. cur .. sol .. nec longius progrediatur solstitiali orbi itemque brumali; N III, 37. quo possimus longius progredi; R II, 70. ipsam per se naturam longius progredi; L I, 27. modus .. est optimus decus ipsum tenere ... neo progredi longius; O I, 141. quam longe progrediare, cum semel transieris; P 20.

prospicio: ut nos longe prospicere oporteat futuros casus rei publicae; Lae 40.

provehor: iam sentio me esse longius pro-

vectum, quam proposita ratio postularet; F III, 74. quodsi qui longius in amicitia provecti essent; Lae 34.

provideo: consilium ... hominis .. iam tum longe providentis secutus est; R II, 12. graviter olim ista vindicabat vetus illa Graecia longe providens, quam ..; L II, 39.

rapio: volucri semper spe et cogitatione rapiuntur a domo longius; R II, 7.

repeto: quorum (somniorum) .. defensio repetita quam longe est! D II, 119. quam tu longe iuris principia repetis! L I, 28.

respicio: f. II. retro; T V, 6.

serpo: ut (homo) profectus a caritate domesticorum ac suorum serpat longius; F II, 45. illa ... quam longe serpant, non vides? N III, 51. f. mano; N II, 114.

sum: quae (mors) certe a senectute non potest esse longe; C 66.

supero: nos ... longe multumque superamur a bestiis; F II, 111.

vehor: cum .. illam (sacerdotem) ... curru vehi ius esset satis longe ab oppido ad fanum; T I, 113.

video: ut .. vera videamus, quam longe videmus? A II, 80. quaedam volucres longius (vident); A II, 81. neque tam quererer cum deo, quod parum longe, quam quod falsum viderem; A II, 81.

vinco: »quorum (vestrorum) pietasque fidesque praestitit et longe vicit sapientia cunctos«; D I, 21.

ohne Verb: ne longius, prorsus, inquam, Piso, si ista mala sunt, (liber ille) placet; F V, 85.

II. **bei Adjectiven und Adverbien:** aliter: multa ... longe .. aliter se habere, ac sensibus videantur; A II, 101. longe aliter se rem habere, atque hominum opinio sit; N III, 63. quod est longe aliter; L I, 47. cum re ac factis (maiores nostri) longe aliter iudicavissent; P 7.

ante: haec .. praemeditatio futurorum malorum lenit eorum adventum, quae venientia longe ante videris; T III, 29.

princeps: nobilissimi philosophi longeque principes; O I, 69.

retro: quod tam longe retro respicere non possunt; T V, 6. ut omnia, quae sine ea (honestate) sint, longe retro ponenda censeat; T V, 87.

secus: mihi .. longe videtur secus; T III, 60. quod longe secus est; D I, 105. Lae 29.

Superlative: (Silenum) docuisse regem non nasci homini longe optimum esse; T I, 114. volo .. dicere illud homini longe optumum esse, quod ..; T II, 46. Calchantem augurem scribit Homerus longe optumum ... fuisse; D I, 87. optimum longe statum civitatis esse eum, quem maiores nostri nobis reliquissent; R I, 34. non nasci longe optimum nec in hos scopulos incidere vitae; fr IX, 9. ut antiquis philosophis, iisque maximis longeque clarissimis, placuit; fr V, 97. ille .. sapientissimus Graeciae vir longeque doctissimus valde hanc labem veretur; L II, 39. quoniam id est in rerum natura longe maximi consilii, constituere ..; R III, 7. plurimum se et longe longeque plurimum tribuere honestati; F II, 68. praestantissimus: f. 1. praesto; F IV, 59. »ex alto longe pulcherruma praepes laeva volavit avis«; D I, 108. quod mihi ista παράδοξα quae appellant maxime videntur esse Socratica longeque verissima; P 4.

III. **zum Satz:** f. a, II. longe; L I, 3. >< N III, 57 (B. I, S. 12, a).

IV. **ohne Verbindung:** quid iudicant sensus? dulce amarum, leve asperum, prope longe; F II, 36.

longinquitas, Länge, lange Dauer: I. adfert: est .. tarda illa quidem medicina, sed tamen magna, quam adfert longinquitas et dies; T III, 35.

adsequitur, al.: nihil est .., quod non longinquitas temporum excipiente memoria prodendisque monumentis efficere atque adsequi possit; D I, 12.

II. consolor: cuius (doloris) magnitudinem brevitate consolatur, longinquitatem levitate; T V, 88.

III, 1. consequi: eandem artem etiam Aegyptii longinquitate temporum innumerabilibus paene saeculis consecuti putantur; D I, 2.

crescere: si negabit voluptatem crescere longinquitate; F II, 88.

produci: sin forte longinquitate producti (dolores) vehementius .. torquent; T V, 117.

2. in: quod ... dolor in longinquitate levis, in gravitate brevis soleat esse; F I, 40.

longinquus, weit, weit entfernt, lange dauernd, langwierig: alqd: ea nec plura paucioribus nec longinquiora brevioribus anteponentur || anteponent ||; F III, 46.

abscessus: quod pars earum (regionum) adpulsu solis exarserit, pars obriguerit nive pruinaque longinquo solis abscessu; N I, 24.

aetas: quorum (hominum) si aetas potuisset esse longinquior; T III, 69.

digressus, discessus: non longinquum inter nos digressum et discessum fore; C 84.

dolor: quod .. magnum dolorem brevem, longinquum levem esse dicitis; F II, 94. video .. et magnos et eosdem bene longinquos dolores; F II, 94.

observatio: adfert .. vetustas omnibus in rebus longinqua observatione incredibilem scientiam; D I, 109.

tempus: (coniunctio) permanens ad longinquum et inmensum paene tempus; N II, 85. quarum (stirpium, herbarum) utilitates longinqui temporis usu ... percepimus; N II, 161. quam longinquo tempore observari potuit? D II, 28.

voluptas: ea (voluptas), cum maior esset atque longinquior || longior ||; C 41.

longitudo, Länge, lange Dauer: I, 1. caret: liniamentum (esse) *longitudinem* || † sine | latitudine carentem; A II, 116.

largitur: tempus .. largitur longitudo diei; L III, 30.

2. sum: f. 1. caret.

II, 1. lustro: (stella Veneris) et latitudinem lustrans signiferi orbis et longitudinem; N II, 53.

2. pono in: quae .. potest esse indignitas voluptatis ad molestiam nisi in magnitudine aut longitudine alterius utrius posita? fr II, 4.

II. immensitas: in hac .. inmensitate latitudinum, longitudinum, altitudinum infinita vis innumerabilium volitat atomorum; N I, 54.

IV. in: hanc .. omnem coniunctionem duplicem in longitudinem (deus) diffidit; Ti 24.

longus, lang, weit, ausgedehnt, langwierig, weitläufig: alqs: in rebus apertissimis nimium longi sumus; F II, 85. nisi ... nos iam longiores sumus; F IV, 44. eo .. fui fortasse longior. — tu longior? non mihi quidem; T I, 111. 112. elatus studio vereor ne longior fuerim; N I, 56. nolo esse longus; N I, 101. ne sim longior; D II, 60. longiores hoc loco sumus, quam necesse est; O II, 16.

alqd: minutatim interrogati, ... longa brevia,

lata angusta (sint); A II, 92. omnia .. (argumenta) physicorum licet explicare; sed longum est; A II, 117. quae perspicua sunt, longa esse non debent; F III, 31. longum est .. ad omnia respondere; F IV, 73. nihil opus est exemplis hoc facere longius; F V, 16. quia ultra nihil habemus, hoc longum dicimus; T I, 94. omnia ista, perinde ut cuique data sunt pro rata parte, ita aut ‖ avita aut ‖ longa aut brevia dicuntur; T I, 94. »nec longius quicquam nobis, quam dextrae gladium dum accommodet alter«; T IV, 48. longum est ad omnia; N I, 19. de Platonis inconstantia longum est dicere; N I, 30. longum est mulorum persequi utilitates; N II, 159. ne longum fiat, videte; L II, 24. haec ‖ ea ‖ ipsa ... sentio fuisse longiora; C 55. f. aetas; T I, 94.

aetas: quae .. aetas longa est, aut quid omnino homini longum? T I, 94. confer nostram longissimam aetatem cum aeternitate; T I, 94. frustra .. consumptae tot noctes tam longa in aetate; D II, 141. haec quadringentorum annorum aetas ut urbis et civitatis num valde longa est? R I, 58. praeterita .. aetas quamvis longa cum effluxisset; C 4. o miserum senem, qui mortem contemnendam esse in tam longa aetate non viderit! C 66.

conversio: quae (conversio) quam longa sit, magna quaestio est; N II, 52.

coronae: »ne longae coronae nec acerrae« praetereantur; L II, 60.

digressus: cuius (lunae) tenuissimum lumen facit proximus accessus ad solem, digressus autem longissimus quisque plenissimum; N II, 50.

disputatio: habent (haec) ... bene longam ... disputationem; F V, 76. de qua (morte) non ita longa disputatione opus esse videtur; C 74 (75).

dolor: si (dolor) gravis, brevis; si longus, levis; F II, 22. 95. an dolor longissimus quisque miserrimus? F II, 88. si (dolor) longus, levis; F II, 94.

intervallum: † satis eum ‖ tum, al. ‖ longo intervallo ad suam villam reduximus; A I, 1. quae (studia) ... longo intervallo intermissa revocavi; T I, 1. Anaximandri .. opinio est nativos esse deos longis intervallis orientis occidentisque; N I, 25. quae (sidera) ... marinis terrenisque umoribus longo intervallo extenuatis alantur; N II, 43. ita audies, ... ut (hominem) longo intervallo haec studia repetentem; Fa 4. id ... non longo intervallo ... (populus) consecutus ‖ secutum, al. ‖ est; R II, 57. cum ... astra ... eandem .. totius caeli discriptionem ‖ descr. ‖ longis intervallis rettulerint; R VI, 24. quae quasi longo intervallo interiecto videmus; O I, 30.

mors: bonam mortem et bonum partum meliorem longum esse quam brevem; F III, 47.

navigatio: ut ... videar aliquando .. in portum ex longa navigatione esse venturus; C 71.

oratio: nec tua mihi oratio longa videri potest; F IV, 44. longa de mea disputatione detracta oratio est; N II, 3. longa est oratio; N II, 26. nec est umquam longa oratione utendum, nisi ..; L III, 40. quae si longior fuerit oratio; O II, 20. ne in eo ... longior ponatur oratio; Ti 30.

partus: f. mors.

sermo: in longum sermonem me vocas; L I, 13.

spatium: quod tam longo spatio multa hereditatibus ... tenebantur sine iniuria; O II, 81.

tempus: observatis longo tempore significationibus; D I, 12. quae (ratio) neque Solonem Atheniensem non longis temporibus ante fugerat; R II, 59. breve .. tempus aetatis satis longum est ad bene honesteque vivendum; C 70.

valetudo: si bona valetudo pluris aestimanda sit longa quam brevis; F III, 47.

verbum: longius verbum „praepositum“ quam „bonum“; F IV, 73.

versus: laudem mortui incisam ne plus quattuor herois versibus, quos „longos“ appellat Ennius; L II, 68. histrio, ... si versus pronuntiatus est syllaba una brevior aut longior, exsibilatur; P 26.

via: tamquam longam aliquam viam confeceris; C 6.

vita: nec (Stoicis videtur) magis expetenda beata vita, si sit longa, quam si brevis; F III, 46. nullis, si vita longior daretur, posset esse iucundior; T I, 94.

voluptas: ea (voluptas) cum maior esset atque longinquior ‖ longior ‖; C 41.

usus: sapientiae quoque usus longissimus quisque sit plurimi; F III, 47.

loquacitas, Geschwätzigkeit: cuius (Macri) loquacitas habet aliquid argutiarum; L I, 7.

loquax, geschwätzig, redselig: alqs: nec erat ei (Nestori) verendum, ne vera praedicans de se nimis videretur aut insolens aut loquax; C 31.

adulescentes: adulescentibus paulo loquacioribus est serviendum; P 40.

senectus: senectus est natura loquacior; C 55.

loquor, sprechen, reden, sagen, nennen, im Munde führen: I. **absolut: 1. unpersönlich:** a. **substantivisch:** consuetudo: quoniam „confidens“ mala consuetudine loquendi in vitio ponitur; T III, 14.

elementa: quae (ars) primo progressu festive tradit elementa loquendi; A II, 92.

inscitia: quod ille (Epicurus) inscitia plane loquendi fecerat, fecisse consulto; N I, 85.

opinio: bene loquendi de Catulis opinio non minor; O I, 133.

ratio: cuius (Xenocratis) libri sunt de ratione loquendi multi et multum probati; A II, 143.

vis: omnem vim loquendi ... in duas tributam esse partes; F II, 17. si loquendi vim ... teneret; F II, 30.

b. **verbal:** nihil attinet de adsensione omnino loqui; A II, 38. an sum etiam nunc vel Graece loqui vel Latine docendus? F II, 15. si magis placeret suo more loqui, quam ut »omnes Danai«; F II, 18. ut loqui deceat frugaliter; F II, 25. quoniam ... ab Epicuro loqui discimus; F II, 31. quid .. attinet gloriose loqui, nisi constanter loquare? F II, 89. sunt .. alii, quos in luctu cum ipsa solitudine loqui saepe delectat ‖ delectet ‖; T III, 63. apud alios loqui videlicet (Demosthenes) didicerat, non multum ipse secum; T V, 103. populariter interdum loqui necesse erit; L I, 19.

2. **persönlich:** alqs: enitar, ut Latine loquar; A I, 25. quoniam ipsi etiam illi solent non confuse loqui; A II, 47. illud attendimus, in hoc omni genere quam inconstanter loquamur? A II, 53. quod .. perpetuo Lucullo loquente fecerat; A II, 63. quid .. ad illum, qui te captare vult, utrum tacentem inretiat te, an loquentem? A II, 94. quid tu, Epicure? loquere; putas solem esse tantulum? A II, 123. quae cum dixissem, magis ut illum provocarem, quam ut ipse loquerer; F I, 26. quid ei (Epicuro) reliquisti, nisi te, quoquo modo loqueretur, intellegere, quid diceret? F I, 26. in eo .., voluptas omnium Latine loquentium more ponitur, cum ..; F II, 14. vide, ne ... sit aliqua culpa eius, qui ita loquatur, ut non intellegatur; F II, 15. Epicurus ... nec non vult, si possit, plane et aperte loqui, nec ..; F II, 15. ut ille (Epicurus) suo more loquatur, nostrum neglegat; F II, 15. cum uterque Graece egregie loquatur; F II, 19. ut M'. Curium putes loqui; F II, 30. ut apud imperitos isto modo loquar;

F II, 74. mene .. et Triarium dignos existimas, apud quos turpiter loquare? F II, 74. quam .. omnes ..., qui Latine loquuntur, voluptatem vocant; F II, 77. qui ... loquitur, ut Frugi ille Piso; F II, 90. video, quicum loquar; F II, 107. vides, quo modo loquantur; F IV, 7. quis .. ferre posset ita loquentem eum? F IV, 21. in contione .. si loqueretur; F IV, 22. hic loquebatur aliter atque omnes; F IV, 57. cur ..., cum de re conveniat, non malumus usitate loqui? F IV, 72. ut nulla pars caelo, mari, terra, ut poëtice loquar || [ut p. loquar] ||, praetermissa sit; F V, 9. scis .. me Graece loqui in Latino sermone non plus solere quam in Graeco Latine; T I, 15. Socrates ... locutus ita est, ut ..; T I, 71. si grammaticum se professus quispiam barbare loquatur; T II, 12. tantum admonebo, ... ut in sinu gaudeant, gloriose loqui desinant; T III, 51. si hilarius locuti sunt; T III, 64. loquimur nunc more communi; T IV, 66. non est ausus elate et ample loqui; T V, 24. qui secum loqui poterit, sermonem alterius non requiret; T V, 117. non animadvertunt hic cum (Epicurum) ambigue locutum esse, sed multis aliis locis et illum (Epicurum) et Metrodorum tam aperte quam paulo ante te; N I, 86. iam .. cum ipso Epicuro loquar; N I, 87. quo modo in his (libris Epicurus) loquitur? N I, 115. quasi vero non Graius hoc dicat. at Latine loquitur; N II, 91. si quidem nos non quasi Graece loquentem audiamus; N II, 91. deus inclusus corpore humano iam, non Cassandra loquitur; D I, 67. ara .. Aio Loquenti ... consecrata est; D I, 101. Aius iste Loquens et aiebat et loquebatur; D II, 69. quorum linguae sic inhaererent, ut loqui non possent; D II, 96. vere ut loquar; D II, 100. demus ... sumptiones ⟨ea quae λήμματα appellant dialectici, sed nos Latine loqui malumus⟩; D II, 108. Latine Apollo numquam locutus est; D II, 116. similes .. sunt dei, ... tamquam si Poeni aut Hispani in senatu nostro loquerentur sine interprete; D II, 131. ut vere loquamur; D II, 148. si Chaldaei ita loquantur, ut negationes infinitarum coniunctionum potius quam infinita conexa ponant; Fa 15. illorum (Chaldaeorum) .. nemo ita loquitur; Fa 17. cum vas inane dicimus, non ita loquimur, ut physici, ... sed ita, ut ..; Fa 24. cuius (Platonis) in libris multis locis ita loquitur Socrates, ut ..; R I, 16. qui nullo arbitro .. secum ipsi loquantur; R I, 28. apud prudentes .. homines ... cum loquar; R I, 38. qui (Chrysippus) suo quodam more loquitur, ut ..; R III, 12. si ita sensit, ut loquitur; R III, 32. ego ut primum fletu represso loqui posse coepi; R VI, 15. ipsi .., qui de nobis || vobis || loquuntur, quam loquentur diu? R VI, 22. quid de te alii loquantur, ipsi videant, sed loquentur tamen; R VI, 25. sentit idem, quod Xenocrates, ... loquitur alio modo; L I, 55. alterum exercitatio augebit, alterum imitatio presse loquentium et leniter; O I, 133. ut volgus, ita nos hoc loco loquimur, ut ..; O II, 35. illum ... in solitudine secum loqui solitum; O III, 1. et praesens tecum propediem ... et, dum aberis, absens loquar; O III, 121. quasi .. ipsos induxi loquentes, ne „inquam“ et „inquit“ saepius interponeretur; Lae 3. ut Catonem, non me loqui existimem; Lae 4. tum est Cato locutus; Lae 5. tu velim a me animum parumper avertas, Laelium loqui ipsum putes; Lae 5. ut iam cum utroque loquar; Lae 10. cum .. apud prudentissimos loquar; P 33. ut modo locuti sumus; Ti 21. f. I, 1, b. F II, 89. vgl. I, 1, b.

bestiae: an, dum bestiae loquantur, expectamus? D I, 84.

consuetudo: ut .. consuetudo loquitur; F II, 48.

deus: habebit .. linguam deus et non loquetur; N I, 92. f. alqs; D I, 67.

docti: si (docti) homines essent, usitate loquerentur; F V, 89.

dialectici: quod latius loquerentur rhetores, dialectici autem compressius; F II, 17.

draco: Alexandro draco loqui visus est; D II, 141. non .. audivit ille (Alexander) draconem loquentem, sed est visus audire, et quidem, quo maius sit, cum radicem ore teneret, locutus est; D II, 141.

filius: nonne ita credit || credidit || (Iliona) filium locutum, ut experrecta etiam crederet? A II, 88. Croesi filium, cum esset infans, locutum; D I, 121.

genus: quae .. cuiusque generis vel inanimi vel animantis vel muti vel loquentis origo; T V, 69.

geometrae, grammatici: geometrae .. et musici, grammatici etiam more quodam loquuntur suo; F III, 4.

homines: aliter homines, aliter philosophos loqui putas oportere? F V, 89. Dicaearchus .. in eo sermone ... doctorum hominum disputantium primo libro multos loquentis facit; T I, 21. hominum est parum considerate loquentium; O II, 6.

imagines: has .. imagines loqui volunt; T I, 37.

institutio: ipsa hominis institutio || inst. hom. || si loqueretur, hoc diceret; F IV, 41.

lex: vere .. dici potest magistratum legem esse loquentem, legem autem mutum magistratum; L III, 2. quae (leges) cum omnibus semper una atque eadem voce loquerentur; O II, 42.

litterae: dum Latinae loquentur litterae, quercus huic loco non deerit, quae Mariana dicatur || dicetur ||; L I, 1 (2).

musici: f. geometrae.

pastor: ille apud Accium pastor ... hoc modo loquitur; N II, 89.

pecudes: quam etiam pecudes, si loqui possent, appellarent voluptatem; F II, 18.

philosophia: quae (philosophia) communi more in foro loquitur, in libellis suo; F IV, 22.

philosophus: quo modo .. philosophus loquitur? F II, 26. (philosophus) confuse loquitur; F II, 27. f. homines; F V, 89.

physici: f. alqs; Fa 24.

poëtae: ab illo aureo genere, ut poëtae loquuntur; N II, 159.

rhetores: f. dialectici.

rhetorica: quam (rhetoricam forensem) necesse est, cum populariter loquatur, esse interdum paulo hebetiorem; F II, 17.

sol: nisi vero loqui solem cum luna putamus; N III, 27.

spes: hereditatis spes ... loquitur ad voluntatem; P 39.

statua: hoc ne statuam quidem dicturam pater aiebat, si loqui posset; F I, 39.

vites: ut ipsae vites, si loqui possint, ita se tractandas ... esse fateantur; F V, 39.

voluptas: si (voluptas) ipsa pro se loquatur; F III, 1.

vulgus: f. alqs; O II, 35.

II. **mit Ergänzung: 1. directe Rede:** quid .. tam absurde dici potest, quam cum ita loquuntur: „est hoc ..;“ A II, 36. beatior Africanus cum patria illo modo loquens: »desine, Roma, tuos hostes —«; F II, 106. quid, si reviviscant Platonis illi ... et tecum ita loquantur? „nos cum te ..;“ F IV, 61. sic est .. (Piso) locutus:

... satis est ... dictum; F V, 9 (8). loquetur eorum voce Virtus ipsa tecum: „tune ..?“ T II, 45. quod (Ephesii), cum civitate expellerent Hermodorum, ita locuti sint: „nemo ... excellat“; T V, 105. qui (Ennius) magno plausu loquitur adsentiente populo: »ego ... dixi ..;« D II, 104. ingressus est sic loqui Scipio: „Catonis hoc ..;“ R II, 1. declarat .. (Aiax) se velle, ut suum tumulum ... praetereuntes sic loquantur: »hic situs est ..;« fr VIII, 9.

2. **de:** s. **de,** I. loquor (52 St.) B. I, S. 605, b.

3. **indirecte Frage:** quis veterum scriptorum non loquitur, quae sit ... facta discriptio? D I, 31. oculi nimis || mimi, al. || arguti, quem ad modum animo affecti simus || sumus ||, loquuntur; L I, 27.

4. **ne,** 5. **ut:** Q. Fabium Labeonem ... cum utrisque separatim locutum, ne cupide quid agerent, ne adpetenter, atque ut regredi quam progredi mallent; O I, 33.

6. **accus. c. infin.:** cum ... P. .. Africani historiae loquantur in legatione illa nobili ... Panaetium unum omnino comitem fuisse; A II, 5. ut taceam, conclusio ipsa loquitur, „nihil posse percipi“; A II, 101. si infantes pueri, mutae etiam bestiae paene loquuntur ... nihil esse prosperum ..; F I, 71. an delectationis et otii consumendi causa locuti sumus sapientem ... vacare? T V, 48. dictu .. est proclive, itaque volgo loquuntur, se ... mores ... sequi; O II, 69. Socrates in eo libro loquitur cum Critobulo Cyrum ... ostendisse; C 59.

III. **mit einfachem Object:** alqm: ne semper Curios et Luscinos loquamur; P 50.

alqd: 1. **ohne Ergänzung:** nos id locutos esse inter nos, quod numquam locuti sumus; A ep 1. cum .. pauca in xysto locuti essemus; A II, 9. si ego non intellegam, quid Epicurus loquatur; F II, 15. quae modo loquebamur; F II, 18. si (Epicurus) alia sentit, .. alia loquitur; F II, 21. is haec loquitur, qui ..; F II, 24. officium, aequitatem, dignitatem, fidem, recta, honesta, digna imperio, digna populo Romano, omnia pericula pro re publica, mori pro patria, haec cum loqueris; F II, 76. diligentius saepiusque ista loquemur inter nos; F III, 9. pugnantia te loqui non vides? T I, 13. quid apud Euripidem et loquatur et cupiat Laius; T IV, 71. haec loqui, quae sunt magni cuiusdam et alti viri; T V, 31. hoc est non considerare, sed quasi sortiri, quid loquare; N I, 98. vide, quid Socrates in Platonis Politia loquatur; D I, 60. tum illum (Tagetem) plura locutum multis audientibus; D II, 50. tecum aperte, quod sentio, loquar; R I, 15. quod eramus locuti; R VI, 10. loquimur, quod traditum est; L II, 15. hoc, quod loquar; L II, 41. in quibus videndum est, non modo quid quisque loquatur, sed etiam quid quisque sentiat; O I, 147. si quid Socrates aut Aristippus contra morem consuetudinemque civilem fecerint locutive sint; O I, 148. haec cum C. Pontio Samnite ... locutum Archytam; C 41. quid dulcius quam habere, quicum omnia audeas sic loqui ut tecum? Lae 22. hoc vitium ... hominum ... ad voluntatem loquentium omnia, nihil ad veritatem; Lae 91. numquam, nec quid facias, considerabis, nec quid loquare? P 30. — 2. **mit Ergänzung:** a: »tum Calchas haec est fidenti voce locutus: quidnam ... obstipuistis«? D II, 64. — b. s. **de** I. loquor (20 St.) B. I, S. 605, b. — c. quid loquar, quanta ratio in bestiis ad perpetuam conservationem earum generis appareat? N II, 128.

aequitatem, al.: s. alqd; F II, 76.

fabulas, tragoedias: tragoedias loqui videor et fabulas; D I, 68.

verum: ut verum loquamur; F II, 23. verum si loqui volumus; T I, 112. si .. liber Antiochi nostri ... vera loquitur; N I, 16.

lubricus, schlüpfrig, unsicher, gefährlich: A. adsensus: etsi maximam actionem puto ... adsensus lubricos sustinere; A II, 108.

consuetudo: nobis ... ipsa consuetudo adsentiendi periculosa esse videtur et lubrica; A II, 68.

iter: nullum est .. genus illarum rerum publicarum, quod non habeat iter ad finitimum quoddam malum praeceps ac lubricum; R I, 44.

locus: (ea ars) venit ad soritas, lubricum sane et periculosum locum; A II, 92. qui locus est sane lubricus; O I, 65.

oculi: lubricos oculos (natura) fecit et mobiles; N II, 142.

B. sum in: quia (vitia) sunt in lubrico incitataque semel proclivi labuntur; T IV, 42.

lucellum, kleiner Gewinn: qua ex coniunctione naturae ... convenire potest .. fissum iecoris cum lucello meo? D II, 34.

luceo, hell, klar sein, leuchten, strahlen: 1, a. nomino a: cum ... Luna a lucendo nominata sit; eadem est enim Lucina; N II, 68.

b. verbal: „si dicis nunc lucere et verum dicis, *lucet; dicis autem nunc lucere et verum dicis*; lucet igitur“; A II, 96. „si lucet, lucet; lucet autem; lucet igitur;“ A II, 96. nec reperio, quo modo iudicem „si lucet, lucet“ verum esse; A II, 98. nec magis adprobabit nunc lucere, quam ... hunc mundum esse sapientem; A II, 119. non .. magis adsentiuntur nec adprobant lucere nunc, quam ... (cornicem) iubere; A II, 128. si dies est, lucet; A II, 143. ita nunc .. lucere nescis; A II, 145. ubi lucere coepisset; D I, 47.

2. alqd: »cui, quod in me est, exsecrabor hoc, quod lucet, quicquid est«; N II, 65.

aequitas: aequitas .. lucet ipsa per se; O I, 30.

lumen: »nihilo minus ipsi (lumen) lucet, cum illi accenderit«; O I, 51. vulgaris liberalitas referenda est ad illum Enni || Ennii || finem: »nihilo minus ipsi (lumen) lucet; O I, 52.

mentum: »uno mentum radianti sidere lucet«; N II, 107.

mundus: ut hunc (ignem) varietate distinctum bene Graeci κόσμον, nos lucentem mundum nominaremus; Ti 35.

stella: quae (stella) luce lucebat aliena; R VI, 16.

lucerna, Leuchte, Lampe: I, 1. adhibeo: ut in sole ... lucernam adhibere nihil interest; F IV, 29.

II, 1. lumen: ut .. obscuratur et offunditur luce solis lumen lucernae, ... sic ..; F III, 45. quodam obtutu oculorum duo (videntur) pro uno lucernae lumina; D II, 120. gemino .. lucernae lumine declarari dissensionem; D II, 120.

2. flammulae ex: Timagoras Epicureus negat sibi umquam ... duas ex lucerna flammulas esse visas; A II, 80.

lucifugus, lichtscheu: ecce .. alii ... malevoli, invidi, difficiles, lucifugi, maledici, morosi || monstrosi ||; F I, 61.

lucror, gewinnen: alienum: ut locupletes suum perdant, debitores lucrentur alienum; O II, 84.

pondo: cum lucrari inpune posset auri pondo decem; P 21.

lucrum, Gewinn, Vorteil: I. sum: quid lucri est emori! T I, 97.

II, 1. contineo: meum lucrum natura rerum continetur; D II, 33.

ostendo: num etiam, si fissum cuiusdam modi fuerit in iecore, lucrum ostenditur? D II, 34.

quaero: qui nec plausum nec lucrum quaererent; T V, 9.

2. sum in: »(oportet,) quicquid praeter spem eveniat, omne id deputare esse in lucro;« T III, 30.

III. alqd: s. I.

IV, 1. duci: ut ... alii emendi aut vendendi quaestu et lucro ducerentur; T V, 9.

2. in: nec mercatura quaestuosa, si in maximis lucris paulum aliquid damni contraxerit; F V, 91.

luctatio, Ringen, Kampf: I. est: cum Academicis incerta luctatio est; F II, 43. in qua (causa) tibi cum Diodoro ... magna luctatio est; Fa 12. est .. copulatum „luctabitur", quia sine adversario nulla luctatio est; Fa 30.

II. esse: † sint corporum certationes cursu et pugillatu || pugillatione || et luctatione; L II, 38.

luctificus, traurig, kläglich: »haec vetusta saeclis glomerata horridis luctifica clades nostro infixa est corpori«; T II, 25.

luctor, ringen, kämpfen: 1. valeo ad: alios videmus velocitate ad cursum, alios viribus ad luctandum valere; O I, 107.

2. alqs: ut, si esset dictum: „luctabitur Olympiis Milo" et referret aliquis: „ergo, sive habuerit adversarium sive non habuerit, luctabitur", erraret; est enim copulatum „luctabitur", quia sine adversario nulla luctatio est; Fa 30. te ... cum populis nobilissimis malle quam cum tuo Platone luctari; R IV, 4.

luctuosus, traurig, jammervoll: fugit (Deiotarus) e proelio cum Pompeio; grave tempus! discessit ab eo; luctuosa res! D II, 79.

luctus, Trauer: I. est: est .. inpudens luctus maerore se conficientis, quod imperare non liceat liberis; T III, 26. quod luctum et maerorem esse non putabant viri; T III, 71. luctus (est) aegritudo ex eius, qui carus fuerit, interitu acerbo; T IV, 18.

inest: in qua (aegritudine) luctus inest; T III, 68.

II, 1. abstergeo: plane luctum omnem absterseris; T III, 43.

addo: adde eodem exilia, luctus, orbitates; T V, 16.

augeo: cetera item funebria, quibus luctus augetur, XII sustulerunt; L II, 60. *auget* .. luctum concursus hominum; L II, 65.

continuo: ubi tantum luctus continuatur; T II, 39.

detraho: non tu illi (lugenti) luctum, sed stultitiam detraxeris; T III, 77.

do: »mihi maerores, illi luctum (dabo)«; N III, 66.

finio: »quo magis est aequum ... luctum lacrimis finire diurnis«; T III, 65.

lenio: eorum .., qui (orbitates liberum) gravius ferunt, luctus aliorum exemplis leniuntur; T III, 58.

levo: idne est, quo traducti luctum levemus? T III, 40. quae cogitatio magno opere luctum levat; T III, 60.

minuo: »sumptum in ollos luctumque minuunto«; L II, 22.

removeo: quo capite iubentur sumptum || sumptus || et luctum removere a deorum Manium iure; L II, 62.

subicio: ut aegritudini (subiciuntur) ... aemulatio, obtrectatio, misericordia, angor, luctus, maeror, aerumna; T IV, 16.

tollo: tolle hanc opinionem, luctum sustuleris; T I, 30.

2. incido in: quo impetrato in maximos luctus incidit; O I, 32.

sum in: s. **in,** B, I. sum in luctu (3 St.) S. 269, a.

vivo in: ut Artemisia illa, ... quam diu vixit, vixit in luctu; T III, 75.

III. pronus ad: quarta .. anxitudo prona ad luctum et maerens; R II, 68.

IV, 1. remissio: ipsa remissio luctus cum est consecuta intellectumque est nihil profici maerendo; T III, 64.

2. (liber) de: legimus omnes Crantoris, veteris Academici, de luctu; A II, 135.

silentium in: Nioba fingitur lapidea propter aeternum, credo, in luctu silentium; T III, 63.

V, 1. confici: eodem .. (luctu) etiam confecta (Artemisia) contabuit; T III, 75. qui (sapiens) ... nec id putet esse rectum, se quam maxime excruciari luctuque confici; T III, 80.

ponderare: morte aut dolore corporis aut luctu animi aut offensione iudicii hominum miserias ponderamus; L II, 43.

2. in: perinde stultissimum regem in luctu capillum sibi evellere, quasi calvitio maeror levaretur; T III, 62. sunt .. alii, quos in luctu cum ipsa solitudine loqui saepe delectat || delectet ||; T III, 63. si quid in domestico luctu hilarius ab iis (pueris) factum est; T III, 64. quod in desiderio et luctu haec est consolatio maxima; T I, 111.

lucubratio, Nachtarbeit: I. detraho: et lucubrationes detraxi et meridiationes addidi; D II, 142.

2. dignus: vix digna (ista sunt) lucubratione anicularum; N I, 94.

lucubro, bei Nacht arbeiten: accipies .. hoc parvum opusculum lucubratum his iam contractioribus noctibus; P 5.

luculente, treffend: dico: cum ipse paucis interpositis versibus dicas satis luculente: »quidquid ..;« D I, 131. quod apud Platonem est luculente dictum; R I, 65. illud etiam apud Accium ... quamquam ab impio rege dicitur, luculente tamen dicitur; O III, 102.

ohne Verb: hoc quidem sane luculente ut ab homine perito definiendi; O III, 60.

luculenter, gehörig, gut: cum Graece, ut videor, luculenter sciam; F II, 15.

luculentus, gewichtig: exsecratur luculentis sane versibus apud Ennium Thyestes; T I, 107.

lucus, Hain: I. est: quarum (Eumenidum) ... est apud nos, ut ego interpretor, lucus Furinae; N III, 46.

habent: eandem .. rationem luci habent in agris; L II, 27.

II, 1. agnosco: lucus .. ille et haec Arpinatium quercus agnoscitur saepe a me lectus in Mario; L I, 1.

deveho: qui (lucus Vestae) a Palatii radice in novam viam devexus est; D I, 101.

habeo: »lucos in agris habento et Larum sedes;« L II, 19.

lego: f. agnosco.
ostendo: cuius (Aesculapii) in Arcadia non longe a Lusio flumine sepulcrum et lucus ostenditur; N III, 57.
2. exaudio a: non multo ante urbem captam exaudita vox est a luco Vestae; D I, 101.
habito inter: deos ... induxit Epicurus ... habitantis tamquam inter duos lucos sic inter duos mundos; D II, 40.

ludibrium, Spielwerk: ille (Bias) haec ludibria fortunae ne sua quidem putavit, quae nos appellamus etiam bona; P 9.

ludicer, kurzweilig, spaßhaft, schauspielerisch: A. ars: cum artem ludicram scaenamque totam in probro ducerent; R IV, 10.
exercitatio: pueri, etiam cum cessant, exercitatione aliqua ludicra delectantur; N I, 102.
sermones: quasi vero clarorum virorum aut tacitos congressus esse oporteat aut ludicros sermones! A II, 6.
B. adamo: si canes, si equos, si || equos || ludicra exercendi aut venandi consuetudine adamare solemus; F I, 69.

ludificor, lächerlich machen: qui (Carneades) saepe optimas causas ingenii calumnia ludificari solet; R III, 9.

ludo, spielen, scherzen, tändeln, verspotten, täuschen: I, 1, a. do ad: dant .. (parvi) se ad ludendum; F V, 42.
b. exempla: suppeditant .. et campus noster et studia venandi honesta exempla ludendi; O I, 104.
licentia: ut .. pueris non omnem ludendi licentiam damus, sed eam, quae ..., sic ..; O I, 103.
modus: ludendi etiam est quidam modus retinendus; O I, 104.
2. alqs: si ludere Carneades solebat; A II, 98. lusisse putemur, si nihil sit; T III, 18. is (Dionysius) cum pila ludere vellet; T V, 60. quousque ludis? N I, 113. ludere (Epicurus) videtur satisque putare, si dixerit esse .. beatam naturam; N III, 3. nec, quod in campum descenderim, id fuisse causae, cur pila luderem; Fa 34. eum lusisse potius; R VI, 4. ego tibi illa ipsa, quae vix in gymnasiis ... Stoici probant, ludens conieci in communes locos; P 3.
parvi: si quando iis (parvis) ludentes minamur praecipitaturos alicunde; F V, 31.
poëtae: poëtas ludere sinamus; T IV, 70.
responsa: hoc civili bello ... quam multa (haruspicum responsa) luserunt! D II, 53.
vir: lusit vir egregius extremo spiritu; T I, 96.
II. alqm: hic ambiguo ludimur; F IV, 75. ludimur ab homine non tam faceto quam ad scribendi licentiam libero; N I, 123.
sophistas: et illum ... et ceteros sophistas ... lusos videmus a Socrate; F II, 2.

ludus (loedus: f. IV. zum Satz; L II, 22), Spiel, Scherz, Neckerei, Schule: I, 1. deest: o mortalem beatum! cui certo scio ludum numquam defuisse; D II, 30.
ohne Verb: signum, tabula, locus amoenus, ludi, venatio, villa Luculli —; F II, 107. funus ut indicatur, si quid ludorum; L II, 61.
2. sum: cum praesertim illa perdiscere ludus esset; F I, 27.
II, 1. addo: adde huc, si placet, unguentarios, saltatores totumque ludum talarium; O I, 150.
adhibeo: adhibentis ludos et quae sequuntur; F II, 23.
committo: heri ... ludis commissis ex urbe profectus; F III, 8.
constituo: ludis intermissis instaurativi constituti sunt; D I, 55.
dico: eundem primum ludos maximos, qui Romani dicti sunt, fecisse accepimus; R II, 36.
divido: ludi publici quoniam sunt cavea circoque divisi; L II, 38.
facio: f. facio, III. ludos (4 St.) S. 18, a.
instauro: somnio comprobato a senatu ludos illos iterum instauratos memoriae proditum est; D I, 55.
intermitto: f. constituo.
invenio: idem .. (Pompilius) mercatus, ludos ... invenit; R II, 27.
nomino: apud quos eorum ludorum, qui gymnici nominantur, magnus honos sit; T II, 62.
quaero: inertissimos homines ... aut alveolum poscere aut quaerere quempiam ludum; F V, 56.
elliptisch: „saporem“, inquit (Epicurus), „et corporum complexum et ludos atque cantus“; T III, 46.
2. utor: ludo .. et ioco uti illo quidem licet; O I, 103.
3. descendo ad: ut ... senes .. ad ludum adulescentium descendant; R I, 67.
facio ad: ut ad ludum et iocum facti esse videamur; O I, 103.
sum in: sic .. percontantur † ut || ut || est in Naevi poëtae Ludo || † ludo ||; C 20.
III. alqd: f. I, 1. ohne Verb; L II, 61.
apparatus: qui (mercatus) haberetur maxumo ludorum apparatu totius Graeciae celebritate; T V, 9. qui ... ludorum venationumque apparatu pecunias profundunt in eas res, quarum ..; O II, 55.
curatores: »sunto .. aediles curatores urbis, annonae ludorumque sollemnium;« L III, 7.
honos: f. II, 1. nomino.
magister: ludi magister fuit; N I, 73.
voluptates: quae sunt ... ludorum aut scortorum voluptates cum his voluptatibus comparandae? C 50.
IV. teneri: videmusne, ... ut (pueri) pompa, ludis atque eius modi spectaculis teneantur? F V, 48.
zum Satz: eo ipso die auditam esse eam pugnam ludis Olympiae memoriae proditum est; N II, 6. qui diceret praesulem sibi non placuisse ludis; D I, 55. »loedis publicis ... popularem laetitiam in || [in] || cantu et fidibus et tibiis moderanto;« L II, 22. cum Athenis ludis quidam in theatrum grandis natu venisset; C 63.

lugeo, trauern, betrauern: I, 1. genera: ex hac opinione sunt illa varia et detestabilia genera lugendi, paedores, muliebres lacerationes genarum, pectoris, feminum, capitis percussiones; T III, 62.
2, a. et invidere aegritudinis est et aemulari et obtrectare et misereri et angi, lugere, maerere; T III, 83.
b. alqs: quid, quos res ipsa lugere prohibet? T III, 65. nihil .. esse malum, quod turpe non sit, si lugenti persuaseris, non tu illi luctum, sed stultitiam detraxeris; T III, 77. alia est .. lugenti, alia miseranti aut invidenti adhibenda medicina; T IV, 59.
philosophi: neque tamen (philosophi) lugent; T III, 68.
viri: quid, qui non putant lugendum viris? T III, 70.
II. domum: »nos decebat coetus celebrantis domum lugere, ubi esset aliquis in lucem editus;« T I, 115.

mortem: quis est .., qui suorum mortem primum non eo lugeat, quod ..? T I, 30. non censet (Ennius) lugendam esse mortem, quam inmortalitas consequatur; C 73.
mortuos: etiam gratum mortuis se facere, si graviter eos lugeant, arbitrantur; T III, 72.
vitam: quid ego nunc lugeam vitam hominum? T I, 83.

lugubris, trauernd, trauervoll: cantus: cui nomen neniae, quo vocabulo etiam *apud* Graecos cantus lugubres nominantur; L II, 62.
carmen: praeclarum carmen! est enim et rebus et verbis et modis lugubre; T III, 46.
eiulatio: L. Aelius „lessum" quasi lugubrem eiulationem, ut vox ipsa significat; L II, 59.
lamentatio: illa lugubris lamentatio fletusque maerens ex eo est, quod ..; T I, 30.

lumen, Licht, Leuchte, Augenlicht, Tag, Klarheit, Vorbild, Zierde, Schmuck: I. **absolut:** 1. apparet: virtutis .. beataeque vitae ... serius lumen apparet; F V, 58. quos (igniculos) celeriter ... sic restinguimus, ut nusquam naturae lumen appareat; T III, 2.
cohaerescunt: respondent .. dextera dexteris, laeva laevis conversione luminum, cum ea inter se non cohaerescunt; Ti 49.
concrescit: »cum claram speciem concreto lumine luna abdidit«; D I, 18.
continent: illa sunt lumina duo, quae maxime causam istam continent; A II, 107.
elucet: in ipso ioco aliquod probi ingenii lumen eluceat; O I, 103.
est: hoc .. vestrum lumen est; F II, 70. ad id (lumen virtus) se admovet vicissimque accipit illud, quod in altero est; Lae 100. f. continent.
exsistit: alterum illud extitisset lumen civitatis; C 35.
flagrant: »e trucibus .. oculis duo fervida lumina flagrant«; N II, 107.
lucet: f. **luceo,** 2. lumen (2 St.) S. 481, b.
2. videor: illi (Alcaeo) .. hoc lumen videbatur; N I, 79.
II. **nach Verben:** 1. accendo: f. **accendo** lumen (2 St. comiter monstrat) B. I, S. 24, b.
accipio: f. I, 1. est; Lae 100.
adfero: plurimum .. idem (tu) poëtis nostris omninoque Latinis et litteris luminis et verbis attulisti; A I, 9. »eccita cum tremulis anus attulit artubus lumen«; D I, 40.
agnosco: quae (virtus) cum se extulit et ostendit suum lumen et idem aspexit adgnovitque in alio; Lae 100.
amitto: Democritus luminibus amissis alba scilicet discernere et atra non poterat, at vero bona mala; T V, 114.
appono: noctu lumine apposito experrecta nutrix animadvertit puerum dormientem circumplicatum serpentis amplexu; D I, 79.
aspicio: cuius (honestatis) si quasi lumen aliquod aspeximus; T II, 58. f. agnosco.
desidero: talpam num desiderare lumen putas? A II, 81.
exstinguo: f. **exstinguo** lumen (3 St.) B. I, S. 931, a.
facio: cuius (lunae) tenuissimum lumen facit proximus accessus ad solem, digressus autem longissimus quisque plenissimum; N II, 50.
habeo: nec (philosophia) ullum habuit lumen litterarum Latinarum; T I, 5. cum rerum natura ... duo lumina ab animo ad oculos perforata nos habere voluisset; N III, 9.
infero: hoc est in tenebras extinctum lumen inferre; fr V, 99.
linquo: f. **linquo** lumina (3 St.) S. 468, a.
muto: lumen mutari saepe volumus; A II, 19.
obscuro: ut .. obscuratur et offunditur luce solis lumen lucernae, ... sic ..; F III, 45. (luna) subiecta atque opposita soli radios eius et lumen obscurat; N II, 103. quando .. eadem luna subiecta atque opposita soli nostris oculis eius lumen obscuret; D II, 17.
offundo: f. obscuro; F III, 45.
ostendo: hic tu, Africane, ostendas oportebit patriae lumen animi, ingenii consiliique tui; R VI, 12. f. agnosco.
perforo: f. habeo; N III, 9.
perspicio: quod in eo quasi lumen aliquod probitatis et virtutis perspicere videamur; Lae 27.
progigno: qui illud lumen progenuit; O III, 66.
specto: »mollipedes .. boves spectantes lumina caeli«; D I, 15.
tollo: quid, quod ... ratio omnis tollitur quasi quaedam lux lumenque vitae? A II, 26.
video: quodam obtutu oculorum duo (videntur) pro uno lucernae lumina; D II, 120.
2. instillo: haec (mens, animus) quoque, nisi tamquam lumini oleum instilles, extinguuntur senectute; C 36.
3. careo: quod animi adfectionem lumine mentis carentem (maiores) nominaverunt amentiam eandemque dementiam; T III, 10.
potior: ut eo (lumine honestatis) potiamur; T II, 58.
utor: definitiones .. et partitiones et horum luminibus utens oratio ... est hominum ..; A II, 43. quorum (ignium) illis (Cimmeriis) uti lumine licebat; A II, 61. luna .. suo lumine an solis utatur? D II, 10.
4. accendo de: »quasi lumen de suo lumine accendat«; O I, 51.
admoveo ad: f. I. est; Lae 100.
III. **nach Substantiven:** 1. alqd: f. II, 1. adfero.
accretio: cum videmus ... lunam .. accretione et deminutione luminis quasi fastorum notantem et significantem dies; T I, 68.
conversio: f. I. cohaerescunt.
deminutio: f. accretio.
depulsio: supina etiam ora cernuntur depulsione luminum; quae convertens inferiora reddit, quae sunt superiora; Ti 49.
dux, moderator: sol .., dux et princeps et moderator luminum reliquorum; R VI, 17.
orae: »tu produxisti nos intra luminis oras«; R I, 64.
princeps: f. dux.
varietas: cernerent ... lunae .. luminum varietatem tum crescentis, tum senescentis; N II, 95.
IV. **Umstand:** attingere: ut (sol) lunam suo lumine non posset attingere; R I, 23.
conlustrare: »Iuppiter ... totum conlustrat lumine mundum«; D I, 17. quantum ... (luna) distet a sole, cuius lumine conlustrari putatur; D II, 91.
declarari: gemino .. lucernae lumine declarari dissensionem ac seditionem [moveri] || moveri ||; D II, 120.
lustrare: »tales sunt hominum mentes, quali pater ipse Iuppiter auctiferas lustravit lumine terras«; Fa, fr 3.
ornare: quid .. erat, quod concupisceret deus mundum signis et luminibus tamquam aedilis ornare? N I, 22.
tenere: »stella .. iungens una tenet duplices communi lumine formas«; N II, 111.
vestire: »quem (Capricornum) cum perpetuo vestivit lumine Titan«; N II, 112.

luna, Mond: I. **Subject:** abdit: »cum claram speciem concreto lumine luna abdidit«; D I, 18.
abest: quantum (luna) absit a proxuma Mercurii stella, multo autem longius a Veneris; D II, 91.
accipit: luna ... eam lucem, quam a sole accepit, mittit in terras; N II, 103.
candet: quod serena nocte subito candens et plena luna defecisset; R I, 23.
complet: huius (solis) hanc lustrationem eiusdem incensa radiis menstruo spatio luna complet; N I, 87.
congreditur: tum (luna) congrediens cum sole, tum digrediens ‖ degred. ‖; N II, 103.
consequitur: iam solis annuos cursus spatiis menstruis luna consequitur; N II, 50. mensis .., quando luna lustrato suo cursu solem consecuta est; Ti 32.
contingit: docet .. ratio mathematicorum, ... quanta humilitate luna feratur terram paene contingens; D II, 91.
crescit: (lunae) forma mutatur tum crescendo, tum defectibus in initia recurrendo; N II, 50. cernerent ... lunae .. luminum varietatem tum crescentis, tum senescentis; N II, 95.
deficit: ſ. **deficio,** I. luna (3 St.) B. I, S. 628, a.
digreditur: ſ. congreditur.
distat: quantum ... (luna) alio intervallo distet a sole, cuius lumine conlustrari putatur; D II, 91.
est: erit ei persuasum etiam solem, lunam, stellas, omnes terram, mare deos esse; A II, 119. eam .. (lunam) esse terram multarum urbium et montium; A II, 123. solem, lunam, sidera universitatemque rerum (Chrysippus deos dicit esse); N I, 39. ne sit .. sol, ne luna, ne stellae; N I, 88. quae (luna) omnium (stellarum) ultima est; N II, 56. quae (luna) est, ut ostendunt mathematici, maior quam dimidia pars terrae; N II, 103. cum (luna) est e regione solis; N II, 103. Romam .., in iugo cum esset luna, natam esse dicebat; D II, 98.
habet: luna ... varias ipsa lucis mutationes habet; N II, 103. quare ... et sol et luna et stellae sensum ac mentem haberent; N III, 18. sol, luna quem motum habeat? D II, 10.
incidit: ipsa (luna) incidens in umbram terrae ... deficit; N II, 103. ex quo ... incideret luna tum in eam metam, quae esset umbra terrae, cum sol e regione *; R I, 22.
incurrit: quando illa (luna) e regione solis facta incurrat in umbram terrae; D II, 17.
mittit: ſ. accipit.
moderatur: cum, ut ipsi (Chaldaei) dicunt, ortus nascentium luna moderetur; D II, 91.
nascitur: ſ. IV. cornua.
notat: cum videmus ... lunam .. accretione et deminutione luminis quasi fastorum notantem et significantem dies; T I, 68.
obscurat: (luna) subiecta atque opposita soli radios eius et lumen obscurat; N II, 103. quando .. eadem luna subiecta atque opposita soli nostris oculis eius lumen obscuret; D II, 17.
obsistit: qui (Ennius) ut scribit, anno trecentesimo quinquagesimo ‖ quinq. ccc, al. ‖ fere post Romam conditam »Nonis Iunis soli luna obstitit et nox«; R I, 25.
recurrit: ſ. crescit; N II, 50. — senescit: ſ. crescit; N II, 95. III, 2. simul cum. IV. cornua.
significat: ſ. notat.
stat: lunam, stellas, supera denique omnia stare censet; A II, 123.
subicit: cum tota se luna sub orbem solis subiecisset; R I, 25.
succedit: fiebat, ut soli luna totidem conversionibus in aere illo, quot diebus in ipso caelo, succederet; R I, 22.
vagatur: luna ... isdem spatiis vagatur, quibus sol; N II. 103.
utitur: luna .. suo lumine an solis utatur? D II, 10.
II. **nach Verben:** 1. accendo: in infimo .. orbe luna radiis solis accensa convertitur; R VI, 17.
adiungo: septimum solem (Xenocrates) adiungit octavamque lunam; N I, 34.
alo: ali .. solem, lunam, reliqua astra aquis, alia dulcibus, alia marinis; N III, 37.
attingo: ut (sol) lunam suo lumine non posset attingere; R I, 23.
conlustro: ſ. I. distat.
converto: ſ. accendo.
dico: solem dicam aut lunam aut caelum deum? N I, 84. solem dico et lunam; N II, 80.
facio: ſ. I. incurrit. — fero: ſ. I. contingit.
incendo: ſ. I. complet.
moveo: moveri .. solem et lunam et sidera omnia; N II, 44.
obscuro: quae (umbra terrae) est meta noctis, ut eam (lunam) obscurari necesse sit; D II, 17.
oppono: ſ. I. obscurat.
perimo: »cum ... luna ... subito stellanti nocte perempta est«; D I, 18.
subicio: ſ. I. obscurat. subicit.
video: cum .. horum insignia, solem, lunam stellasque, vidissent; N I, 100. et cum duo visi soles sunt ‖ essent ‖ et cum tres lunae; D I, 97.
2. do: qui (Alcmaeo) soli et lunae reliquisque sideribus ... divinitatem dedit; N I, 27.
iungo: cum ... ea ... notent sidera natalicia Chaldaei, quaecumque lunae iuncta videantur; D II, 91.
3. innitor: »intendit crinitus Apollo arcum auratum, luna innixus;« A II, 89.
4. coniungo cum: cur stella Iovis aut Veneris coniuncta cum luna ad ortus puerorum salutaris sit, Saturni Martisve contraria; D I, 85.
fluo a: multa .. ab ea (luna) manant et fluunt; N II, 50.
habito in: habitari ait Xenophanes in luna; A II, 123.
loquor cum: nisi vero loqui solem cum luna putamus; N III, 27.
mano a: ſ. fluo a.
pertineo ad: quae potest .. contagio ex infinito paene intervallo pertinere ad lunam? D II, 92.
spargo in: alios in terram, alios in lunam ... spargens quasi serebat; Ti 46.
III. **nach Adjectiv und Adverbien:** 1. similis: solis numquidnam aut lunae aut quinque errantium siderum simile vidisti? N I, 87.
2. pariter cum: ostreis .. et conchyliis omnibus contingere, ut cum luna pariter crescant pariterque decrescant; D II, 33.
simul cum: arbores .. ut hiemali tempore cum luna simul senescente ‖ senescentes ‖ ... tempestive caedi putentur; D II, 33.
IV. **nach Substantiven:** circumitus: circumitus solis et lunae reliquorumque siderum ... spectaculum hominibus praebent; N II, 155.
conversio: cum solis et lunae et quinque errantium ad eandem inter se comparationem ... est facta conversio; N II, 51.
cornua: cuius (lunae) et nascentis et senescentis alias hebetiora, alias acutiora videntur cornua; A fr 6.
curriculum: mente divina ad originem temporis curriculum inventum est solis et lunae; Ti 29.

cursus: in lunae quoque cursu est et brumae quaedam et solstitii similitudo; N II, 50. quod ii (partus) maturescunt aut septem non numquam aut, ut plerumque, novem lunae cursibus; N II, 69. ut terram lunae cursus proxime ambiret eique supra terram proxima solis circumvectio esset; Ti 29.

defectiones: defectiones solis et lunae cognitae praedictaeque in omne posterum tempus; N II, 153. solis defectiones itemque lunae praedicuntur in multos annos ab iis, qui ..: D II, 17. quam delectabat eum (C. Galum) defectiones solis et lunae multo ante nobis praedicere! C 49.

dies: ut ... omnibus mensibus vicesimo die lunae dent ad eorum epulas; F II, 101.

distinctio: quartam causam esse ... solis, lunae siderumque omnium distinctionem, varietatem, pulchritudinem, ordinem; N II, 15.

forma: neque solum eius (lunae) species ac forma mutatur, ... sed etiam regio; N II, 50. ſ. l. crescit; N II, 50.

liniamenta: lunae quae liniamenta sint, potesne dicere? A fr 6.

lumen: cuius (lunae) tenuissimum lumen facit proximus accessus ad solem, digressus autem longissimus quisque plenissimum; N II, 50. ſ. l. crescit; N II, 95.

motus: cum Archimedes lunae, solis, quinque errantium motus in sphaeram inligavit: T I, 63. qui solis et lunae reliquorumque siderum ortus, obitus motusque cognorunt; D I, 128. vident ex constantissimo motu lunae, quando illa ... incurrat in umbram terrae; D II, 17. quorum (aestuum) accessus et recessus lunae motu gubernantur; D II, 34. in quo (sphaerae genere) solis et lunae motus inessent; R I, 22.

obitus: (possent) aestus maritimi fretorumque angustiae ortu aut obitu lunae commoveri? N II, 19. ſ. motus; D I, 128.

oppositus: solem lunae oppositu solere deficere; R I, 25.

ordo: ſ. distinctio. — ortus: ſ. motus; D I, 128. obitus. — pulchritudo: ſ. distinctio.

regio, species: ſ. forma.

tactus: plus terrarum situs quam lunae tactus ad nascendum valere; D II, 97.

temperatio: si haec non vis et natura gignentium efficeret, sed temperatio lunae caelique moderatio; D II, 94.

varietas: ſ. distinctio.

vis: etiamne urbis natalis dies ad vim stellarum et lunae pertinebat? D II, 99.

V. **Umſtand:** a: quae a luna certisque sideribus caeli temperatio fiat; D II, 94.

in: cuius (sphaerae) singulae conversiones idem efficiunt in sole et in luna; N II, 88.

infra: ea circum terras infra lunam ... versantur; N II, 56.

supra: supra lunam sunt aeterna omnia; R VI, 17.

lunaris, des Mondes: gravissimo .. (sono) hic lunaris atque infimus (cursus movetur); R VI, 18.

luo, büßen, abbüßen: poenas: »quaenam umquam ob mortem Myrtili poenis luendis dabitur satias supplici«? N III, 90. naturam hominis aspernatus hoc ipso luet maximas poenas; R III, 33. poenas luunt non tam iudiciis, ... sed eos agitant || ut eos agitent || insectanturque furiae; L I, 40. qui (vates, interpretes) nos ob aliqua scelera suscepta in vita superiore poenarum luendarum causa natos esse dixerunt; fr V, 95.

stuprum: quae per vim oblatum stuprum voluntaria morte lueret; F V, 64.

temeritatem: qui (L. Paulus) morte luit || eluit || collegae in Cannensi ignominia temeritatem; C 75.

lupus, Wolf: I. sunt, 2. dico: ut, si lupi canibus similes || sunt ||, eosdem dices ad extremum; A II, 50.

repono: pisces, canes, lupos, faelis ... in deorum numerum reponemus; N III, 47.

III. similis: canis nonne similis lupo? N I, 97.

lusio, Spielen, Spiel: I, 1. explico: lusiones .. deorum ... si .. explicare conemur; Ti 37.

2. relinquo ex: nobis senibus ex lusionibus multis talos relinquant et tesseras; C 58.

II. delectari: lusionibus vel laboriosis (infantes) delectantur; F V, 55.

lustratio, Wanderung: compleo: huius (solis) hanc lustrationem ... menstruo spatio luna complet; N I, 87.

patior: bestiae ... non montivagos atque silvestris cursus lustrationesque patiuntur? T V, 79.

lustro, erleuchten, betrachten, muſtern, weihen, bereiſen, durchwandern, durchmachen: alqd: »multa alia victrix nostra lustravit manus;« T II, 22. ut (sol) cuncta sua luce lustret et compleat; R VI, 17. cum omnia ratione animoque lustraris; O I, 57.

Aegyptum: cur ipse Pythagoras .. Aegyptum lustravit? F V, 87.

artes: lustremus animo non has maximas artis, ... sed quaero ..; F II, 115.

coloniam: in lustranda colonia ab eo, qui eam deduceret, et cum imperator exercitum, censor populum lustraret, bonis nominibus, qui hostias ducerent, eligebantur; D I, 102.

cursum: mensis .., quando luna lustrato suo cursu solem consecuta est; Ti 32.

exercitum: qui (C. Flaminius) exercitu lustrato cum Arretium versus castra movisset; D I, 77. ſ. coloniam.

latitudinem, longitudinem: (stella Veneris) et latitudinem lustrans signiferi orbis et longitudinem; N II, 53.

maria: ſ. terram; N II, 161.

orbem: ea .. (stella) IIII et XX mensibus ... eundem lustrat orbem, quem duae superiores; N II, 53. quae (stella) anno fere vertente signiferum lustrat orbem; N II, 53. cum alia (sidera) maiorem lustrarent orbem, alia minorem, tardius quae maiorem, celerius quae minorem; Ti 30.

populum: ſ. coloniam.

terram: ultimas terras lustrasse Pythagoran, Democritum, Platonem accepimus; T IV, 44. totam licet animis tamquam oculis lustrare terram mariaque omnia; N II, 161. »tales sunt hominum mentes, quali pater ipse Iuppiter auctiferas lustravit lumine terras«; Fa fr 3.

tumulos: »cum tumulos Albano in monte nivalis lustrasti«; D I, 18.

verticem: eundem caeli verticem lustrat parva Cynosura; N II, 106.

lux, Licht, Tageslicht, Tag, Sonnenlicht, Lebenslicht, Leben: I. custodit: ut mulierum famam multorum oculis lux clara custodiat; L II, 37.

dat: »candida se radiis dedit icta foras lux«; D I, 108.

opprimit: quotiens illum (C. Galum) lux noctu aliquid describere ingressum, quotiens nox oppressit, cum mane coepisset! C 49.

serenat: »cum terribili perculsus || percussus || fulmine civis luce serenanti vitalia lumina liquit«; D I, 18.

II, 1. accipio: luna ... eam lucem, quam a sole accepit, mittit in terras; N II, 103.

aspicio: quodsi hoc idem ex aeternis tenebris contingeret, ut subito lucem aspiceremus; N II, 96. ut (deus) patefactus aratro lucem aspiceret; D II, 51.

desidero: non .. hominum interitu sententiae quoque occidunt, sed lucem auctoris fortasse desiderant; N I, 11.

diffundo: quod is (sol) diem efficeret toto caelo luce diffusa; N II, 95.

do: f. I. dat. — eripio: f. eripio, II. lucem (3 St.) B. I, S. 824, a. — ico: f. I. dat.

mitto: f. accipio.

relinquo: quin (sapiens) discessu a suis atque ipsa relinquenda luce moveatur; F V, 32.

tollo: quid, quod ... ratio omnis tollitur quasi quaedam lux lumenque vitae? A II, 26.

2. edo: »hunc (draconem) ... qui luci ediderat, genitor Saturnius idem abdidit«; D II, 64.

3. careo: omnis .. miseros (esse), qui hac luce careant; T I, 12.

orbo: tu te, Thyesta, damnabis orbabisque luce propter vim sceleris alieni? T III, 26.

4. conloco in: omnia .. bene facta in luce se conlocari volunt; T II, 64.

edo in: f. in, A. I. edo (3 St.) S. 250, a.

excedo in: ne ille ... vir sapiens laetus ex his tenebris in lucem illam excesserit; T I, 74. cum ... mortali corpore cremato in lucem animus excesserit; D I, 47.

profero in: cum res occultissimas aperueris in lucemque protuleris; A II, 62. temptare volui possentne proferri in lucem [id est in forum]; P 4.

versor in: tamquam in clarissima luce versetur; O II, 44.

III. indignus: illum filium Solis nonne patris ipsius luce indignum putas? T III, 26.

IV, 1. desiderium: cum se lucis magis quam utilitatis desiderio moveri diceret; F V, 54.

finis: fore aliquando finem huius lucis et amissionem omnium vitae commodorum; T II, 10.

mutationes: luna ... varias ipsa lucis mutationes habet; N II, 103.

orbis: continente ardore lucis orbem (Parmenides efficit), qui cingat caelum; N I, 28.

2. Vergiliae cum: »parvas Vergilias tenui cum luce videbis«; N II, 112.

V, 1. circumfundi: quanta luce ea (perspicua) circumfusa sint; A II, 46.

complere: cum (sol) terras larga luce compleverit; N II, 49. ut ... ipse Sol mundum omnem sua luce compleat; N II, 119. ut (sol) cuncta sua luce lustret et compleat; R VI, 17.

conlustrare: quorum (siderum) est princeps sol omnia clarissima luce conlustrans; N II, 92.

lucere: quae (stella) ... luce lucebat aliena; R VI, 66.

lustrare: f. complere; R VI, 17.

obscurari, offundi: ut .. obscuratur et offunditur luce solis lumen lucernae, ... sic ..; F III, 45.

refulgere: »fervidus ille Canis stellarum luce refulget«; N II, 114.

abl. comp.: nihil .. est ei (menti) veritatis luce dulcius; A II, 31. id quod est luce clarius; T I, 90. cum id ... reliquis eiusdem disciplinae solis luce videatur clarius; D I, 6.

zum Satz: »nimis multos atque omni luce cadentis cernimus«; T III, 65. ut (sapiens), ante quam hereditatem adeat, luce palam in foro saltet; O III, 93. f. I. serenat.

2. ad: ad lucem ... dormire te || dormitare || coepisse; D I, 59.

ante: Democritus ... causam explicat, cur ante lucem galli canant; D II, 57. ante lucem .. iussit efferri; L II, 66.

cum: (filius) cum primo luci || prima luce || Pomponi domum venisse dicitur; O III, 112.

in: nec .. ille (Q. Maximus) in luce modo atque in oculis civium magnus, sed intus domique praestantior; C 12.

luxuria, Üppigkeit, Schwelgerei, Prunksucht: I. est: luxuriam non reprendit, modo sit vacua infinita cupiditate et timore; F II, 30. luxuria .. cum omni aetati turpis, tum senectuti foedissima est; O I, 123.

II, 1. reprendo: hic homo severus luxuriam ipsam per se reprendendam non putat; F II, 23. f. I. F II, 30.

2. pareo: nec (res familiaris) lubidini potius luxuriaeque quam liberalitati et beneficentiae pareat; O I, 92.

polliceor: luxuriae licentiam pollicetur; F II, 70.

III, 1. magister: qui (Sulla) trium pestiferorum vitiorum, luxuriae, avaritiae, crudelitatis, magister fuit; F III, 75.

2. invitamenta ad: multa etiam ad luxuriam invitamenta perniciosa civitatibus subpeditantur mari; R II, 8.

IV. diffluere: intellegemus, quam sit turpe diffluere luxuria; O I, 106.

luxuriose, schwelgerisch: qui cum luxuriose viverent; F II, 21.

luxuriosus, üppig, schwelgerisch: A. alqs: unum nescio, quo modo possit, si luxuriosus sit, finitas cupiditates habere; F II, 22. luxuriosus (erit) eodem modo; F II, 27.

B, I. capiunt: nisi (luxuriosi) plane fatui sint, id est nisi aut cupiant aut metuant; F II, 70.

habent: cum undique (luxuriosi) complerentur voluptatibus nec haberent ulla ex parte aliquid aut dolens aut aegrum; F II, 21.

persequuntur, al.: nonne reprenderes ... luxuriosos ob eam ipsam causam, quod ita viverent, ut persequerentur cuiusque modi voluptates? F II, 22.

sunt: non esse reprendendos luxuriosos, si sapientes sint; F II, 21. f. cupiunt.

II, 1. compleo: f. I. habent.

doceo, libero: si ea, quae sunt luxuriosis efficientia voluptatum, liberarent eos deorum et mortis et doloris metu docerentque, qui essent fines cupiditatum; F II, 21.

reprehendo: f. I. persequuntur, sunt.

2. do: quid attinet luxuriosis ullam exceptionem dari? F II, 21.

sum: f. I. doceo.

III. vita: ipse (Epicurus) negat ... luxuriosorum vitam reprendendam; F II, 70.

lympho, wahnsinnig machen: qualis est illa »flexanima tamquam lymphata«; D I, 80.

lyra, Laute: Themistocles ... cum in epulis recusaret lyram, est habitus indoctior; T I, 4.

Macellum, Fleischmarkt: I. peto ex: quae est ista laus, quae possit e macello peti? F II, 50.
II. in: si Epicuri de voluptate liber rosus esset, putarem annonam in macello cariorem fore; D II, 59.

machina, Maschine, Gerüst, Vorkehrung, List: I. possunt: s. sunt; N III, 73.
sunt: qui vectes, quae machinae, qui ministri tanti muneris fuerunt? N I, 19. quid ..? isti doli, quid? machinae, quid? fallaciae praestrigiaeque || praestig. || num sine ratione esse potuerunt? N III, 73.
II. commolior: »quem dolum ad eum (patrem) aut machinam commoliar«; N III, 73.
requiro: ministros, machinas, omnem totius operis dissignationem || design. || atque apparatum (requiro); N I, 20.

machinatio, Mechanismus, Kunstgriff, List: I. do: data est quibusdam (bestiis) etiam machinatio quaedam atque sollertia; N II, 123.
II. moveri: cum machinatione quadam moveri aliquid videmus, ut sphaeram; N II, 97.

machinor, ersinnen, erdenken, bewerkstelligen: alqd: quod perpetuitatis causa machinata natura est; N II, 128. qui haec machinatus sit || est ||; Ti 9.
numerum: dies noctesque oculis cognitae, tum mensum annorumque conversiones .. numerum machinatae sunt; Ti 52.
opera: ad usum .. orationis incredibile est ... quanta opera machinata natura sit; N II, 149.
pestem: parumne ratiocinari videtur et sibi ipsa nefariam pestem machinari? N III, 66.

macies, Magerkeit: »refugere oculi, corpus macie extabuit;« T III, 26.

macte, Glück auf! macte virtute! ego enim ipse cum eodem isto (Platone) non invitus erraverim; T I, 40.

macto, verherrlichen, bestrafen, opfern, töten: alqm: eos .., qui in magistratu privatorum similes esse velint, eosque privatos, qui efficiant, ne quid inter privatum et magistratum differat, ferunt laudibus et mactant honoribus; R I, 67. eum .. (Sp. Cassium) ... cedente populo morte mactavit; R II, 60.
aves: »quot avis taetro mactatas dente videtis«; D II, 64.
excetram: »haec dextra Lernam taetra mactata excetra pacavit? || ; || « T II, 22.
Latinas: »cum ... laeto mactasti lacte Latinas«; D I, 18.
privatos: s. alqm; R I, 67.

macula, Fleck, Entstellung: I. sum: est corporis macula naevus || naevos ||; N I, 79.
II. in: in ipsis quasi maculis, ubi habitatur, vastas solitudines interiectas; R VI, 20.

maculo, besudeln: rex ille ... optimi regis caede maculatus; R II, 45.

madefacio, benetzen, tränken: madefactum iri minus xxx diebus Graeciam sanguine; D I, 68.

maena, kleiner Seefisch: iis licet dicere se acupenserem maenae non anteponere; F II, 91.

maereo, trauern, betrauern: I, 1, a. sedatio: ut apud Homerum cotidianae neces ... sedationem maerendi adferunt; T III, 65.
profici: cum ... intellectum .. est nihil profici maerendo; T III, 64.
b. verbal: sic timere, sic maerere ... peccatum est etiam sine effectu; F III, 32. et invidere aegritudinis est ... et angi, lugere, maerere; T III, 83. maerere hoc eius (Scipionis) eventu vereor ne invidi magis quam amici sit; Lae 14.
2. alqs: nemo .. maeret suo incommodo; T I, 30. maeres videlicet regni desiderio, non filiae; T III, 26. quae (vitae lex) non hoc adfert, ut semper maereamus, sed ut numquam. neque enim ... maeret, cum haec cogitat; T III, 34. quid iaces aut quid maeres? T III, 36. qua (consolatione) solemus uti, cum levare dolorem maerentium volumus; T III, 55. ut ille, qui maeret, ferundum sibi id censeat, quod ..; T III, 60. ut ait Homerus de Bellerophonte: »qui miser in campis maerens errabat Aleis«; T III, 63. quis tam demens, ut sua voluntate maereat? T III, 71. detrahere illam opinionem maerenti, si se officio fungi putet iusto; T III, 76. si quid sit de ipsius, qui maereat, (condicione) disputandum; T III, 77. magnum opus est probare maerenti illum suo iudicio ... maerere; T III, 79. cum obicimus maerentibus inbecillitatem animi ecfeminati; T IV, 60. talis .. nec maerens nec timens ... esse quisquam potest; T IV, 61. neque .. laetabitur umquam nec maerebit nimis; T V, 36. id .. caput »attingens defessa velut maerentis imago vertitur«; N II, 108. cum ... maerens ad exercitum ... confugisset; R II, 63.
aegritudo: aegritudo erit sublata illa maerens; T III, 83.
anxitudo: anxitudo prona ad luctum et maerens; R II, 68.
boni: omnis bonos interitu suorum quam gravissime maerere oportere; T III, 63.
fletus: illa lugubris lamentatio fletusque maerens ex eo est, quod ..; T I, 30.
III. mortem: cum (Elysius) graviter filii mortem maereret; T I, 115.
rem: illa sicut acerbissimam rem maeret: »vidi ... Hectorem ... raptarier«; T I, 105.

maeror, Trauer, Betrübnis: I. accedunt: accedunt aegritudines, molestiae, maerores; F I, 59.
conficiunt, exedunt: qui (maerores) exedunt animos conficiuntque curis hominum non intellegentium nihil dolendum esse ..; F I, 59.
est: quod luctum et maerorem esse non putabant viri; T III, 71. maeror (est) aegritudo flebilis; T IV, 18.
tardat: »illum (patrem) ut maeror tardaret sequi«; N III, 67.
II, 1. do: »mihi maerores, illi luctum (dabo)«; N III, 66.
levo: perinde stultissimum regem in luctu capillum sibi evellere, quasi calvitio maeror levaretur; T III, 62.
linquo: »linquamus amicis maerorem, ut celebrent funera cum gemitu;« T I, 117.
subicio: ut aegritudini (subiciuntur) ... angor, luctus, maeror, aerumna; T IV, 16.
2. vaco: »ut nemo possit maerore vacare«; T III, 65.
3. revoco a: revocari .. oportere a maerore ad cogitationem bonorum conveniret mihi cum Epicuro; T III, 46.
III. causa, fons: intellegi necesse est non rem ipsam causam atque || [causam atque] || fontem esse maeroris; T III, 67.
IV, 1. adfligi: si quem tuorum adflictum maerore videris; T III, 43.
augere: nos .. omnia adversa cum venientia metu augentes, tum maerore praesentia; T V, 4.

conficere: est .. inpudens luctus maerore se conficientis, quod imperare non liceat liberis; T III, 26. summam esse stultitiam frustra confici maerore; T III, 77.

indicari: quam .. civitati (Scipio) carus fuerit, maerore funeris indicatum est; Lae 11.

2. in: dicuntur non nulli in maerore ... gravius etiam tulisse; T III, 59. quem (librum) in medio ... maerore et dolore conscripsimus; T IV, 63.

maestitia, Traurigkeit: I. est: quod .. Nonis in conlegio nostro non adfuisses, valetudinem respondeo causam, non maestitiam fuisse; Lae 8.

II, 1. infero: qui (modi) totis theatris maestitiam inferant; T I, 106.

pello: sapientia .. est una, quae maestitiam pellat ex animis; F I, 43.

2. iudico ex: ex maestitia, ex hilaritate ... iudicabimus, quid eorum apte fiat; O I, 146.

revoco ad: quod ... revocant se rursus ad maestitiam; T III, 64.

maestus, traurig, betrübt: alqs: »Andromeda aufugiens aspectum maesta parentis«; N II, 111. cum in locis solis maestus errares; D I, 59.

cruciatus: »sic hanc custodem maesti cruciatus alo«; T II, 24.

fuga: »aut mortem acerbam aut exili maestam fugam ... meditabar«; T III, 29.

mulier: illa (mulier) || turba, al. || victa maesta discedit; T V, 78.

magis, mehr, **maxime,** am meisten, sehr, besonders, namentlich: I. **Substantiva** (vgl. IV. sum): ego semper civis, et tum maxime, cum ..; P 29. fuit ... hic vir civis e re publica maxime; L II, 66.

II. **Adjectiva und adjectivische Participia** (vgl. IV. sum): maxime .. absurdum vitia in ipsorum esse potestate; A II, 39. maxume .. sunt admirabiles motus earum quinque stellarum; N II, 51. »quo magis est aequum tumulis mandare peremptos firmo animo«; T III, 65. anxius: f. sollicitus. ut in aprico maxime pratuli loco ... considerent; R I, 18. huic aetati hoc maxime aptum est; A I, 11. ut verbis utamur ... quam maxime aptis; F IV, 57. ad quam quisque maxume rem aptus futurus sit; D II, 90. quae (communitas) maxime est apta naturae; O I, 159. quid cuique rei sit maxime aptum; Ti 27. »bellipotentes sunt magis (Aeacidae) quam sapientipotentes«; D II, 116. ignis .. et aër ... natura .. cedens est maxume et dissupabilis; N III, 31. formam .. et maxime cognatam et decoram (deus) dedit; Ti 17. quid maxime consentaneum sit; T II, 45. erit .. haec formula Stoicorum rationi disciplinaeque maxime consentanea; O III, 20. quod genus philosophandi minime adrogans maximeque et constans et elegans arbitraremur; D II, 1. ut nihil magis officio possit esse contrarium; O I, 43. quid valet .. illa ... copiosa magis quam sapiens oratio? P 41. nihil est profecto magis (decorum) quam aequabilitas ... vitae; O I, 111. f. cognatus. quae (bestiola) .. occidente sole (mortua est), decrepita (mortua est), eo magis, si ..; T I, 94. aegritudinem laudare, unam rem maxime detestabilem; T IV, 55. quae maxime videntur digna esse iusto homine; O I, 31. dissipabilis: f. cedens. e quibus (cingulis) duos maxime inter se diversos ... obriguisse pruina vides; R VI, 31. elegans: f. constans. quod (Telmesses) agros uberrumos maximeque fertiles incolunt; D I, 94. qui maxime forti et ... virili utuntur ratione; T III, 22. qui (aër) natura est maxime frigidus; N II, 26. hominum ... amicitia gratuita est. quanto igitur magis deorum! N I, 122. nec magis inmutabile ex vero in falsum „necatus est Scipio“ quam „necabitur Scipio“; Fa 18. in illa incorrupta maxime gente Aegyptiorum ... bovem quendam putari deum; R III, 14. ut ... esset .. quoddam genus eorum, idque vel maxime ingenuum, qui ..; T V, 9. est .. hominum naturae ... maxime inimica crudelitas; O III, 46. si ... alius alio magis iracundus esset; T IV, 79. quo perfectiores sint (partes) et magis in suo genere laudabiles; F V, 37. ut .. est quisque maxime boni particeps, ita est laudabilis maxime; P 15. »nec eo magis (privati) lege liberi sunto«; L III, 11. liberalis: f. munificus. maxime memorabilem C. Laeli et P. Scipionis familiaritatem fuisse; Lae 4. maxime .. hoc in hominum doctorum oratione mihi mirum videri solet, quod ..; R I, 11. quibus (fortibus viris) magis id miserum videri solet, ... quam ..; R I, 4. quae (virtus) est una ... maxime munifica et liberalis; R III, 12. ea .. forma civitatis mutabilis maxime est; R II, 43. maxume naturali carent amicitia per se et propter se expetita; Lae 80. qui cum maxime necessariam partem philosophiae ... reliquisset; A I, 34. restat locus huic disputationi vel maxime necessarius de amicitia; F I, 65. libri Tusculanarum disputationum res ad beate vivendum maxime necessarias aperuerunt; D II, 2. eodem .. ut flumine res ad victum cultumque maxime necessarias ... mari † absorberet; R II, 10. nullum .. officium referenda gratia magis necessarium est; O I, 47. id .. et primum et maxume necessarium (sit), familiaritates habere; O II, 30. etiam solitario homini ... opinio iustitiae necessaria est, eoque etiam magis, quod ..; O II, 39. quo etiam magis vituperanda est rei maxime necessariae tanta incuria; Lae 86. quom sit opus ... unum hoc oratorium maxime; L I, 5. nihilo || nihil || .. magis adsentiri par *est* hoc illud esse quam si || quasi || ..; A II, 58. particeps: f. laudabilis; P 15. quid est, quod magis perspicuum sit, *quam* ... carum sibi quemque ... esse? F V, 31. maxime .. in hoc .. genere vis est perspicua naturae; F V, 32. ne quid maxime quidem probabile sit; A II, 124. quid sit in quaque re maxime probabile; T IV, 7. quod cuique maxime probabile videretur; Fa 1. quodcumque maxime probalile occurrat; O III, 20. quae (virtutes) in voluntate positae magis proprio nomine appellari solent; F V, 36. viri .. propria maxime est fortitudo; T II, 43. quod maxime proprium est optimae praestantissimaeque naturae; N I, 121. artis maxume proprium esse creare et gignere; N II, 57. quae (aequitas) est iustitiae maxume propria; O I, 64. illud .. maxime rarum genus est eorum, qui ..; O I, 119. hunc ex maxime raro genere hominum iudicare debemus; Lae 64. Epicuri κυρίας δόξας, id est quasi maxime ratas; F II, 20. talibus exemplis ... historiae refertae sunt, et quidem maxime nostrae; F V, 64. quom in fanis essent maxime religiosis; L II, 26. quia id salutare esse maxime iudicat; P 34. qui est .. animus in aliquo morbo, ... non magis est sanus quam id corpus, quod in morbo est; T III, 10. secundus: f. IV. meditor. quod maxime veri simile est; N I, 2. decoloratio quaedam ex aliqua contagione terrena maxume potest sanguini similis esse; D II, 58. magis veri simile est vesanum || vaesanum || remigem an aliquem nostrum ... consilia deorum .. perspicere potuisse? D II, 114. quod mihi ista παράδοξα quae appellant maxime videntur esse Socratica longeque verissima; P 4. qui (amores) ut sint ...

pudici, solliciti tamen et anxii sunt, eoque magis, quod ..; T IV, 70. f. IV. ango; C 66. quis .. (putare potest) non magis solos esse, qui ..., quam qui ..? R I, 28. quam sit subtile ... disserendi genus, idque cum Graecis, tum magis nobis; F III, 3. in eo loco maxime (error turpis est); D I, 7. liberiore, quam solebat, et magis vacuo ab interventoribus die; Fa 2. qui clament nihilo magis vera illa esse quam falsa; A II, 43. si maxime verum sit ad corpus omnia referre sapientem; T III, 51. nec magis erat verum „morietur Scipio" quam „morietur illo modo"; Fa 18. virilis: f. fortis. cum sit verbum magis usitatum; F III, 15. ut ... res geras ... maxime utiles; O I, 66. [ex utilibus quid utilius aut quid maxime utile]; O II, 1. homines hominibus maxume utiles esse possunt; O II, 11.

III. **Adverbia:** is (Diodotus) ... cum in philosophia multo etiam magis adsidue quam antea versaretur; T V, 113. nec externa (membra) magis (frustra habebit deus) quam interiora; N I, 92. quod subtiliter magis quam dilucide dicitur; T I, 41.

IV. **Verba und Sätze:** nisi animum ... maxime .. a corpore abducimus; T I, 75. si (animus) ... quam maxime se a corpore abstrahet; R VI, 29. omnes veteres philosophi, maxime nostri, ad incunabula accedunt; F V, 55. ratio habet ... quiddam ... ad imperandum magis quam ad parendum accommodatum; F II, 46. id sibi quisque genus aetatis degendae constituit, quod maxime adamavit; O I, 117. maxume .. adducuntur plerique, ut eos iustitiae capiat oblivio; O I, 26. nec magis adfirmabunt signum illud ... sex pedum esse, quam solem ... esse; A II, 128. capessentibus .. rem publicam nihilo minus quam philosophis, haud scio an magis etiam, .. magnificentia ... adhibenda est; O I, 72. quo magis iis .. magnitudo est animi adhibenda; O I, 73. homines, ac multo etiam magis natura congregati adhibent agendi ... sollertiam; O I, 157. ceterae philosophorum disciplinae, omnino alia magis alia, sed tamen omnes ... eas ... nihil adiuvare arbitror ..; F III, 11. „fortis" .. non modo „fortuna adiuvat", ... sed multo magis ratio; T II, 11. ut (senes) et amicos et iuventutem et maxime rem publicam consilio ... quam plurimum adiuvent; O I, 123. multitudinem haec (causa) maxime allicit, quod ..; F I, 25. nihil est ..., quod magis adliciat ad diligendum; Lae 28. qui hunc (Democritum) maxime est admiratus; A II, 73. quem (Catonem) ... maxime .. sum admiratus; R II, 1. hoc eo magis est in Romulo admirandum, quod ..; R II, 18. maxime .. admirantur eum, qui pecunia non movetur; O II, 38. admirari soleo ... cum ... tuam sapientiam, tum vel maxime, quod ..; C 4. maxime .. admonendus est, quantus sit furor amoris; T IV, 75. non .. magis adsentiuntur nec adprobant lucere nunc, quam ... (cornicem) iubere; A II, 128. tum magis adsentiare, .. si ..; R I, 62. quae a te vel maxime agitata sunt; A II, 102. f. moveo; D II, 140. hac disputatione id maxume egimus; D II, 148. a falsa .. assensione magis nos alienatos esse quam a ceteris rebus; F III, 18. ut frequenter ducatur cibus animalis, quo maxime aluntur animantes; N II, 136. quaere, quem (Academicus) magis amet, Zenonem ... an Arcesilan; A fr 20 (S. 35). (mens) amplectitur maxime cognitionem; A II, 31. haec duo, quae maxime angunt; T V, 89. causa, quae maxime angere atque sollicitam habere nostram aetatem videtur; C 66. quod cum saepe alias, tum maxime animadverti, cum ..; N I, 15. quod, qui navigant, maxume animadvertunt; D II, 94. quam (honestatem) unam natura maxime anquirit; T III, 3. ea in optima quaque indole maxime apparent; F V, 61. iam similitudo magis apparet in bestiis; T I, 80. quae (divinatio) multis locis, rebus, temporibus apparet cum [in] privatis tum maxume || in || publicis; N II, 162. nec video, qui magis in multitudinis dominatu rei publicae nomen appareat; R III, 45. ut quisque minimum firmitatis haberet ..., ita amicitias adpetere maxime; Lae 46. hoc negas te posse nec adprobare nec improbare; qui igitur magis illud? A II, 96. nec magis adprobabit nunc lucere, quam ... hunc mundum esse sapientem; A II, 119. f. adsentior; A II, 128. maxume .. haec aetas a libidinibus arcenda est; O I, 122. quae vis est .., quae magis arceat homines ab improbitate omni, quam si senserint ..? P 23. eas, quibus maxume astricti sunt, voluptates; P 6. quae non magis legis nomen adtingunt, quam si latrones aliquas consessu suo sanxerint; L II, 13. primus ille (locus) ... maxime naturam attingit humanam; O I, 18. »magis audiendum quam auscultandum censeo«; D I, 131. multo magis aveo audire, de divinatione quid sentias; D I, 11. et nascentibus et cadentibus cum reliquis commodis, tum maxime liberis; T V, 36. quae .. (benivolentia) capitur beneficiis maxime; O II, 32. quo magis cavendum est, ne ..; O I, 26. nihil .. magis cavendum est senectuti, quam ne languori se ... dedat; O I, 123. quod ut ne accidat, magis cavendum est; Lae 99. eos ... cernere naturae vim maxume; T I, 35. in ea (voluptate) ... repudianda virtus vel maxime cernitur; L I, 52. fortis animus ... duabus rebus maxime cernitur; O I, 66. ut magis in aliis cernamus quam in nobismet ipsis, si quid delinquitur; O I, 146. ea .. actio in hominum commodis tuendis maxime cernitur; O I, 153. qui unus (motus) ... intellegentiam cieret maxime; Ti 19. »postque || plusque, priusque || magisque viri nunc gloria claret;« O I, 84. C 10. ut coërcendi magis quam dedocendi esse videantur; F I, 51. si maxime (caelestia) cognita essent; A I, 15. ut cognovi ex iis, qui illum audierant, maximeque ex Epicureo Zenone; A I, 46. rerum magis natura cognoscitur quam deorum; N I, 119. quid philosophia magis colendum aut quid est virtute divinius? F III, 76. qui (Hercules) Tyri maxime colitur; N III, 42. quem (Saturnum) volgo maxime colunt ad occidentem; N III, 44. hi ... apud quosdam etiam multo magis (coluntur); N III, 45. colendum .. esse ita quemque maxime, ut quisque maxime ... erit ornatus; O I, 46. nec magis commutari ex veris in falsa posse ea, quae futura, quam ea, quae facta sunt; Fa 17. aliud alio magis minusve comprehendi; A II, 128. nec .. hoc oratione solum, sed multo magis vita et factis et moribus (Epicurus) comprobavit; F I, 65. quanto id nobis magis concedendum est? A I, 25. quanto id nobis magis est concedendum? F III, 5. quicum || qui cum || similitudine verbi concinere maxime sibi videretur; A fr 2. se quam maxime excruciari luctuque confici; T III, 80. causarum inlustrium ... nunc cum maxime conficio orationes; C 38. qua maxime arte confideret; T V, 8. maxime .. virtutum cognitio confirmat ..; A II, 23. confirmat .. (Epicurus) illud vel maxime, quod ..; F I, 23. hanc opinionem ... Pythagoras maxime confirmavit; T I, 38. illud ... mihi videtur vel maxume confirmare deorum providentia consuli rebus humanis; N II, 162. nec .. quisquam magis confirmare mihi videtur ... fatum; Fa 48. multo etiam magis, si illam mentem ... mibi eripuisses, tum ... confiterer ..; P 29. ut (Cotta) Stoicorum magis argumenta

confutet quam hominum deleat religionem; D I, 8. saepius .. congredientes nos, et maxume in Tusculanis nostris; A II, 148. qua (societate) maxume homines coniunguntur; O I, 53. ut quam maxime caelum omnibus conluceret; Ti 31. multo etiam magis (natura ratioque) ... constantiam, ordinem in consiliis factisque conservandam ‖ conservanda, al. ‖ putat; O I, 14. in re publica maxime conservanda sunt iura belli; O I, 34. mihi ... maxime illud considerandum videri solet, utrum ..; Lae 26. me ipse consolor, et maxime illo solacio, quod ..; Lae 10. (constituimus) maxime quod is locus ... vacuus esset; F V, 1. hanc .. ob causam maxume, ut sua tenerentur ‖ tenerent ‖, res publicae civitatesque constitutae sunt; O II, 73. qui (rector) populi utilitati magis consulat quam voluntati; R V, 8. hoc loco nimium operae consumitur a Stoicis, maxime a Chrysippo; T IV, 23. qui (metus) ... magis contemnerentur, nisi ..; D II, 150. non quod ‖ quo ‖ eos (philosophos) maxume contemnamus; D II, 150. quae (memoria) ... omnes artes una maxime continet; A II, 22. lumina duo, quae maxime causam istam continent; A II, 107. quod .. continet non magis eam disciplinam ... quam vitam fortunasque nostras; F III, 26. quod .. maxime rem causamque continet; N I, 2. furoris divinationem Sibyllinis maxime versibus contineri arbitrati; D I, 4. quod rem publicam contineat maxime; L II, 69. quod maxime contingit aut dormientibus aut mente permotis; D I, 129. id in magnis animis ingeniisque plerumque contingit, eoque magis, si ..; O I, 74. hostium repens adventus magis aliquanto conturbat quam expectatus; T III, 52. opes ... ingenii liberalitati magis conveniunt; F I, 52. (convenit) cum in reliquos vestros, tum in eum maxime; N II, 74. quae nos magis ad cognitionem .. convertant; T V, 68. maxime .. convincuntur, cum ..; A II, 44. anguibus .. comprehensis haruspices ... convocatos. qui magis anguibus quam lacertis? D II, 62. recentissima quaeque sunt correcta et emendata maxime; A I, 13. qui magis haec crederet, si essent, quam credebat, quia videbantur? A II, 90. quod .. magis credo; Lae 9. conficiuntur et angore et metu maximeque cruciantur; F I, 60. nulla de re magis (audire cupio); L I, 16. maxime .. curandum est, ut ..; O I, 136. necessaria praesidia vitae debentur iis maxime, quos ante dixi; O I, 58. sunt .. officia, quae aliis magis quam aliis debeantur; O I, 59. cum ... cum illis (publicanis) sic agere (deberemus), ut cum colonis nostris soleremus, eoque magis, quod ..; O III, 88. id .. maxume quemque decet, quod est cuiusque maxume suum ‖ maxume ‖; O I, 113. id .. maxime decet; O I, 120. ut amicitias ... magis decere censet sapientes sensim diluere quam repente praecidere; O I, 120. nullum inveniri verbum potest, quod magis idem declaret Latine, quod Graece, quam declarat „voluptas"; F II, 13. maxime .. declaratur ‖ declarat ‖ hoc quasi officii iudicio fieri; T III, 64. (definitiones) declarant communis notiones, alia magis alia; T IV, 53. sensum .. astrorum ... maxume declarat ordo eorum; N II, 43. interpretum coniecturae nonne magis ingenia declarant eorum quam vim ... naturae? D II, 144. dormientium animi maxime declarant divinitatem suam; C 81. Etrusci ... extorum cognitioni se maxume dediderunt; D I, 93. quorum patrocinio maxime cultus agrorum ... defenditur; R II, 26. re magis quam summa ‖ quam ‖ auctoritate causa illa defensa est; Lae 96. »pol mihi fortuna magis nunc defit quam genus;« T III, 44. quanto magis philosophi delectabunt? A I, 10. an putas ullam esse ... beluam, quae non sui generis belua maxime delectetur? N I, 77. quae vos delectat maxime, similitudo; N I, 97. nescio quo modo me magis nostra delectant; D I, 55. quod .. me maxime delectat; D II, 8. magis eum (Aelium Sextum) delectabat Neoptolemus Ennii; R I, 30. ut Turpione Ambivio magis delectatur, qui in prima cavea spectat, delectatur tamen etiam, qui in ultima, sic ..; C 48. qui ... se maxime ipse delectet; Lae 97. si ... ea .. (voluptas) quo est maior, eo magis mentem ex sua sede ... demovet; P 15. utilitate ... officium derigit ‖ dir ‖ magis quam humanitate; O III, 89. cum viderem rebus his circumfluentis ea tamen desiderare maxime, quibus abundarent; P 6. »si qui sapientia magis vestra mors devitari potest«; T II, 38. quamquam nihil mihi tam mirum videtur quam ista ‖ ita ‖ dici, ab Antiocho quidem maxime; A II, 102. quae cum dixissem, magis ut illum provocarem, quam ut ipse loquerer; F I, 26. quid est, ... quod requiras? dicam, .. et quidem discendi causa magis, quam quo te ... reprensum velim; F II, 8. aliis haec locis satis accurate a nobis dicta sunt maximeque in iis sex libris, quos ..; T IV, 1. omnibus fere in rebus, sed maxime in physicis, ... dixerim; N I, 60. tum magis id diceres, .. si ..; Lae 25. quae (virtus) omnis magis quam sepse diligit; R III, 12. quem (Platonem) maxime diligis; L I, 15. quae cogitatio una maxime molestias omnis extenuat et diluit; T III, 34. dirigo: f. derigo. ut ... magis .. ille ... ab officio discedat; O I, 32. hoc magis ab eo (Carneade) disputatum quam probatum puto; A II, 78. a quibus (Peripateticis, Academicis) Stoici ipsi verbis magis quam sententiis dissenserunt; A II, 15. has sententias eorum philosophorum re inter se magis quam verbis dissidere; F III, 41. tales .. amicitiae sunt ... dissuendae magis quam discindendae; Lae 76. ea dant ‖ dant [magis] ‖, quae ..; R I, 47. non magis dolendum est, quam agricolae dolent ..; C 70. rebus iniustis maxime dolere; Lae 47. suo .. unus quisque studio maxime ducitur; F V, 5. nec (opinio effeminata est) in dolore magis quam eadem in voluptate; T II, 52. quod maxime efficit Theophrasti de beata vita liber; F V, 12. hoc vel maxime efficitur, ut ..; T V, 71. quibus concessis nihilo magis efficiatur, quod velitis; D II, 104. templa, muri nihilo magis efficiebant, .. ut ..; R III, 43. quamquam omnis virtus nos ... allicit, ... tamen iustitia et liberalitas id maxime efficit; O I, 56. hoc multo magis efficit ipsa naturae ratio; O III, 23. quod (vinculum) ex se atque de iis, quae stringit, quam maxime unum efficit; Ti 13. de quibus etsi a Chrysippo maxime est elaboratum; F IV, 9. in quo eo magis nobis est elaborandum, quod ..; T I, 6. maxime .. in eo plerumque elaborant ii; O I, 116. multo etiam magis elaborandum est, ne ..; O I, 131. ego, quam (vitam) ille (Zeno) praeponendam et magis eligendam, beatiorem hanc appello; F V, 88. ea .. in maximis ingeniis maxime elucere; F IV, 4. ut ... animi excellentia ... multo magis in his ipsis (opibus utilitatibusque) despiciendis eluceat; O I, 17. haec (benivolentia) etiam magis elucet inter aequales; Lae 101. emendo: f. corrigo. ex quo magis emergit, quale sit deorum illud; O I, 110. quae (exaggeratio animi) maxime eminet contemnendis ... doloribus; T II, 64. mihi videntur omnes quidem illi errasse ..., sed alius alio magis, Pyrrho scilicet maxime; F IV, 43. domesticis praeceptis multo magis eruditum quam litteris; R I, 36. maxime .. id in rebus publicis evenit;

R I, 68. quod maxume tum solet evenire, cum ..; O I, 134. quia virtus ... altissimum locum in homine et maxime excellentem tenet; F IV, 37. maxime .. ipse populus Romanus animi magnitudine excellit; O I, 61. ut quisque animi magnitudine maxume excellet || excellit ||, ita maxume vult princeps omnium ... esse; O I, 64. in quo (sermone) Socratici maxime excellunt; O I, 134. reliquorum .. iudiciorum haec verba maxime excellunt; O III, 61. ut .. quisque sibi plurimum || plurimum sibi || confidit, ... ita in amicitiis expetendis ... maxime excellit; Lae 30. proinde quasi novitas nos magis quam magnitudo rerum debeat ad exquirendas causas excitare; N II, 96. excrucio: f. conficio; T III, 80. quae .. maiori parti pulcherrima videntur, ea maxime exoptant; O I, 118. quid maxume in re familiari expediret; O II, 89. quem .. hoc statu praestabiliorem aut magis expetendum possimus dicere? F I, 40. ne eorum quidem bonorum ... frequentia beatiorem vitam fieri aut magis expetendam; F III, 43. coniunctum utrumque magis expetendum sit quam sapere solum; F III, 44. eam (actionem) magis esse expetendam, quam si esset eadem actio cum dolore; F III, 44. nec (Stoicis videtur) magis expetenda beata vita, si sit longa, quam si brevis; F III, 46. ea .. omni vita ... illam vitam ... magis expetendam non esse, sed magis sumendam; F IV, 20. eius ... optabiliorem fore vitam melioremque et ... magis expetendam quam illius; F IV, 62. ea maxime esse expetenda ex nostris; F V, 38. ut optimae cuiusque partis ... virtus sit expetenda maxime; F V, 38. quae duo maxime expetenda sunt; F V, 58. quod ... magis .. ipsum propter se expetendum (est) quam .. sensus; F V, 60. nec (Metelli vitam) magis expetendam, sed magis sumendam; F V, 88. sin autem nec expetenda ego magis quam tu eligenda; F V, 90. nihil .. (natura) habet praestantius, nihil, quod magis expetat quam honestatem, quam laudem, quam dignitatem, quam decus; T II, 46. qui nihil melius homini, nihil magis expetendum, nihil praestantius honoribus ... iudicaverunt; T III, 3. cum virtus maxime expetatur; T III, 47. mihi populi res ... non maxime expetenda fuisse illa videtur; R I, 43. qui maxime honestatem propter se dicant || ducant || expetendum; O I, 6. expetenda .. magis est decernendi ratio quam decertandi fortitudo; O I, 80. quod honestum sit, id esse maxume propter se expetendum; O III, 33. f. opto; T V, 42. quorum plerique aut queruntur semper aliquid aut etiam exprobrant, eoque magis, si ..; Lae 71. maxime nos .. exquirentes ea consilia, quae ..; Fa 2. id .. (augurium saeclorum futurorum) in maximis ingeniis ... exsistit maxime; T I, 33. tum maxume (existit) ingenua delectatio; T V, 72. hoc magis eas res et memini et expecto, quod ..; L II, 46. istud maxime expecto disserendi genus; L III, 13. hominum .. similitudo in corporum figura magis exstat; T I, 80. in qua (virtutum laude) maxime ceterorum philosophorum exultat oratio; F I, 54. extenuo: f. diluo. quanto quasi artificio natura fabricata esset primum animal omne, deinde hominem maxime; A II, 30. quo magis hoc philosopho faciendum est; F III, 4. alium magis alio vel peccare vel recte facere; F III, 48. quoniam ... nec diuturnitas magis ei vitam fugiendam facit; F III, 61. id .. quo magis quidam ita faciunt, ut iure etiam reprehendantur, hoc magis intellegendum est haec ... futura non fuisse; F V, 31. id maxime fieri temporibus hibernis; N II, 25. quod (animus) multo magis faciet post mortem; D I, 63. ne id bellandi magis fuga quam utilitatis ratione faciamus; O I, 80. aliter ampla domus dedecori saepe domino fit, ... et maxime, si ..; O I, 139. nihil admirabilius fieri potest, eoque magis, si ..; O II, 48. quod est multo profecto magis in veris patribus ... faciendum; Lae 70. quanto id magis in homine fit natura! Lae 81. divinae animationis maxime speciem faciebat ex igne; Ti 35. ista sententia maxime .. fallit imperitos; L III, 34. cum maxime fallunt; O I, 41. maxume .. omnium flagrasse amore Reginum Ibycum; T IV, 71. quibus temporibus (L. Lucullus) florere in foro maxime potuit; A II, 1. quorum auctoritas maxime florebat; R II, 59. quodsi vita doloribus referta maxime fugienda est; F I, 41. non ob ea solum incommoda ... fugiendam improbitatem putamus, sed multo etiam magis, quod ..; F I, 53. duo maxime sunt fugienda; O I, 129. magis fugiendam || fugienda || censet mortem, paupertatem, dolorem; O III, 26. tum vel maxime sapientiae fungitur munere; T III, 34. in physicis, quibus (Epicurus) maxime gloriatur; F I, 17. cum maxime contra fortunam glorietur; T V, 26. Stoicorum ista magis gustata quam potata delectant; T V, 13. qui se Graecos magis quam nostros haberi volunt; F III, 5. gradus istam rem non || non magis || habere quam virtutem; F V, 84. si .. isdem imperiis ... parent, multo iam magis (civitatis eiusdem habendi sunt); L I, 23. nihilo .. magis illa (lex iusta habetur); L I, 42. utriusque (naturae, fortunae) omnino habenda ratio est in deligendo genere vitae, sed naturae magis; O I, 120. f. ango; C 66. quo magis tum ... quasi helluari libris ... videbatur; F III, 7. multo .. nos (honesta actio) ad se expetendam magis hortatur quam superiora omnia; F III, 22. rettuli me ..., te hortante maxime ad ea studia; T I, 1. in quo .. maxime consuevit iactare vestra se oratio; F I, 36. impedio: f. necesse est; F I, 59. quae ratio poëtas maxumeque Homerum inpulit, ut ..; N II, 166. improbo: f. approbo; A II, 96. cum .. corporis facibus inflammari soleamus ... eoque magis incendi, quod .; T I, 44. ut quisque maxume opis indigeat, ita ei potissimum opitulari; O I, 49. qui opibus et copiis maximeque virtute ... minime alterius indigeant || indigent ||; Lae 51. qui (locus) totam philosophiam maxime inlustrat; D II, 2. qui maxime in Academia inridentur; A II, 55. cum ... ad eam .. (rem publicam) tuendam ... maxime a nobis ornari atque instrui posses; F IV, 61. ut e Socraticorum libris maximeque Platonis intellegi potest; A I, 16. quo magis id intellegat; F II, 6. quod quo magis intellegi posset; C 41. quanta .. vis amicitiae sit, ex hoc intellegi maxime potest, quod ..; Lae 20. f. facio; F V, 31. cum inter inanimum et animal hoc maxime intersit, quod animal agit aliquid; A II, 37. quorum (hominum) maxime interfuisset; T III, 69. inter hominem et beluam hoc maxime interest; O I, 11. cuius magis intersit vel sua vel rei publicae causa vivere; O III, 90. quam (terram) cum magis intuerer; R VI, 17. quam (rationem) ut maxime inveneris; A II, 81. quod eo magis iudico verum esse, quia ..; L II, 59. nihilo magis hoc non addito illud est iudicatum; F II, 36. hoc maxime iudicaretur, si ..; Lae 87. f. reprehendo; O III, 119. adulescentia voluptates propter intuens magis fortasse laetatur; C 48. quis Erechthei filias non maxime laudat? F V, 62. honestatem ... absolutam, rem unam praeclarissimam omnium maximeque laudandam; F V, 69. quae (honestas) est a nostris laudata maxime; F V, 73. (multitudinis iudicium) magis laudandum est quam illi (boni) ob eam rem beati; T I, 110. qui eam formam

rei publicae maxime laudant; R I, 53. Antiocho id magis licuerit ..., quam nobis ..? A I, 13. de communi hominum memoria loquor, et eorum maxume, qui ..; T I, 59. nihil malo quam has res relinquere, his vero modo auditis multo magis; T I, 76. ab || † ab || hac familia magis ista manarunt Platone principe; L III, 14. »cum secundae res sunt maxume, tum maxume meditari secum oportet ..;« T III, 30. meministi .. profecto, .. et eo magis, quod ..; Lae 2. ſ. exspecto; L II, 46. neque .. ipsorum conviviorum delectationem voluptatibus corporis magis quam coetu amicorum ... metiebar; C 45. quae (res) maxime metuuntur; T IV, 64. cum multis locis nostrorum hominum ingenia ... soleo mirari, tum maxime in iis studiis, quae ..; T IV, 1. quod eo magis miror, quia ..; O III, 8. haec ... veteres rerum magis eventis moniti quam ratione docti probaverunt; D I, 5. hoc .. vel maxime vos animadvertebam moveri; A II, 32. quae (voluptas) maxime dulcedine sensum moveret; F II, 39. ut ... magis moveamur, quam si ... legamus; F V, 2. cum se lucis magis quam utilitatis desiderio moveri diceret; F V, 54. visis quibusdam saepe movebantur, iisque maxime nocturnis; T I, 29. magis .. me moverant Corinthi subito aspectae parietinae quam ipsos Corinthios; T III, 53. ista me minime movent, non solum quia pervulgata sunt, sed multo magis, quia ..; T V, 13. quoniam ... libas .. ex omnibus quodcumque te maxime specie veritatis movet; T V, 82. haec me Peripateticorum ratio magis movebat; D II, 100. maxume .. reliquiae rerum earum moventur in animis et agitantur; D II, 140. ut quisque maxime virtute et sapientia sic munitus est, ut ..; Lae 30. nascor: ſ. cado. in quo .. magis tu mihi natare visus es quam ipse Neptunus; N III, 62. quanto magis animi morbis (vitae iucunditatem) impediri necesse est! F I, 59. hoc etiam magis necesse est (haec duo genera) ferantur ad caelum; T I, 42. multo magis ... statuat necesse est ab aliqua mente tantos naturae motus gubernari; N II, 15. in omni natura, ac multo etiam magis, necesse est absolvi aliquid; N II, 35. nec magis necesse mori Scipioni quam illo modo mori; Fa 18. quid cuique maxime necesse sit; O I, 59. haud optimi cuiusque animus maxime ad inmortalitatem ... niteretur; C 82. nolo in stellarum ratione multus vobis videri, maximeque earum, quae errare dicuntur; N II, 119. si ... est animus ... quinta illa non nominata magis quam non intellecta natura; T I, 41. studeo cursus istos mutationum non magis in nostra quam in omni re publica noscere; R I, 64. quo in genere vel maxime est Fortuna numeranda; N III, 61. obsum: ſ. fallo; L III, 34. maxime in pecuniis creditis occultat suum gaudium; O II, 79. mens mundi ... in his maxime est occupata, .. ut ... sit ..., maxume autem ut ..; N II, 58. quarum .. rerum eventa magis arbitror quam causas quaeri oportere; D I, 12. tantum abest, ut scribi contra nos nolimus, ut id etiam maxime optemus; T II, 4. qui .. illam maxume optatam et expetitam securitatem ... habere quisquam potest, cui ..? T V, 42. quae talia sunt, ut optata magis quam inventa videantur; N I, 19. civitatem .. optandam magis quam sperandam ... effecit; R II, 52. maxume .. optandum est, ut ..; Lae 101. mihi videtur ... orta amicitia adplicatione magis animi ... quam cogitatione, quantum ..; Lae 27. orno: ſ. colo; O I, 46. instruo. quem (tyrannum) armis oppressa pertulit civitas ac paret || apparet || cum maxume || maxime || mortuo; O II, 23. eos ... peccatorum suorum tum maxume paenitet; D I, 63. maxume ... gloria paritur ... defensionibus; O II, 51. ita fit, ut is adsentatoribus patefaciat aures suas maxime, qui ..; Lae 97. cum ... nihil possit addi, quo magis peccari posse videatur; P 26. ſ. facio; F III, 48. quia magis ea percipimus atque sentimus ... quam illa; O I, 30. quae .. (philosophia) adhuc peregrinari Romae videbatur et ista maxime propter limatam ... verborum tenuitatem; F III, 40. quia (honestum, decorum) ... maxime .. quasi perlucet ex iis ... virtutibus; O II, 32. ut quam maxime permaneant diuturna corpora; T I, 108. maxime .. corpora inter se iuncta permanent; N II, 115. bene vivendi disciplinam vita magis quam litteris persecuti sunt; T IV, 5. ut .. quisque maxime perspicit ..., is prudentissimus ... haberi solet; O I, 16. in quo maxume vis perspicitur decori; O I, 99. id ... ad voluptates percipiendas maxime pertinere; F II, 83. magis illa (ad vitam pertinent), cerebrum, cor; N I, 99. qua (reprehensione) ... Philonem maxime perturbatum; A II, 111. maxume .. perturbantur officia in amicitiis; O III, 43. nec .. ulla res magis ... Corinthum pervertit aliquando quam hic error ... civium; R II, 7. cum minime videbamur, tum maxime philosophabamur; N I, 6. si maxime hoc placeat; F I, 2. quod maxime placeat; F I, 33. si magis placeret suo more loqui, quam ut »omnes Danai«; F II, 18. vitae .. degendae ratio maxime illis quidem placuit quieta; F V, 11. quoniam, quae Graeci πάθη vocant, nobis perturbationes appellari magis placet quam morbos; T IV, 10. quod video placuisse physicis, eisque maxume, qui ..; D II, 33. quibus de causis maxime placeat ista discriptio; L III, 13. ut magis placati quam irati esse videantur; T IV, 48. cum multis in rebus neglegentia plectimur, tum maxime in amicis ... colendis; Lae 85. ut in stadio cursores exclamant, quam maxime possunt; T II, 56. cohortati sumus, ut maxime potuimus, ad philosophiae studium; D II, 1. contendere debet, quam maxume possit, ut vincat; O III, 42. quod (convivium) ad multam noctem, quam maxime possumus, vario sermone producimus; C 46. hoc uno vitio maxime mihi premi videntur tui Stoici, quod ..; F IV, 78. quem (Polemonem) Antiochus probat maxime; A II, 131. quam (sententiam) tibi ... maxime probatam existimo; F V, 8. quod .. eo probavi magis, quia ..; F V, 75. quae (ratio) maxume probatur de bonis et malis; T IV, 66. quam (rem) tu ex omnibus maxime probas; T V, 1. quartum quoddam genus rei publicae maxime probandum esse sentio; R I, 45. e tribus istis (generibus) quod maxime probas? — recte quaeris, quod maxime e tribus; R I, 54. probas .. animum ita adfectum? — nihil vero, inquit, magis; R I, 60. quod (genus rei publicae) maxime probo; R I, 65. * *maiores* nostros .. probavisse maxime; R II, 64. quam maxime probat temperationem rei publicae; L III, 12. neque .. solum corporis, ... sed multo etiam magis animi motus probandi; O I, 100. ut (Graeci), quod in eo genere minimum est, id maxime probare videantur; C 45. prudentiam ... procurantem caelestia maxime, deinde in terris ea, quae ..; A I, 29. quae proficisci ab ostentatione magis quam a voluntate videantur; O I, 44. prohibenda .. maxime est ira in puniendo; O I, 89. pulchrior et magis a natura ipsa profecta alia causa; Lae 26. cum magis properant; D II, 41. hoc idem || quidem || in dolore maxume est providendum, ne ..; T II, 55. magis esset pudendum, si ..; T II, 14. potestne (Epicurus) magis secum ipse pugnare? T III, 47. hoc

putarem philosophia nobisque dignum, et maxi-
me, cum ..; F IV, 52. ſ. conservo; O I, 14. cum
omnium artium finis is esset, quem natura maxi-
me quaereret; F IV, 19. aliunde .. est quae-
renda medicina, et maxime quidem ... ab iis,
quibus ..; T II, 45. cum ... ego .. haec ...
magis putem quaerenda; R I, 31. ex me quae-
runt, ... quonam pacto mortem Africani feras,
eoque magis, quod ..; Lae 7. ex eo fieri, ut mu-
lierculae magis amicitiarum praesidia quaerant
quam viri et inopes quam opulenti et calamitosi
quam ii, qui putentur || putantur || beati; Lae 46.
queror: ſ. exprobro. quoniam maxime rapimur
ad opes augendas generis humani; R I, 3. ut ..
quisque maxume ad suum commodum refert,
quaecumque agit, ita minime est vir bonus; L I,
49. »prior illa (Helice) magis stellis distincta re-
fulget;« N II, 106. eo (Tatio) interfecto multo
etiam magis Romulus patrum auctoritate regna-
vit; R II, 14. remove perturbationes maxume-
que iracundiam; T IV, 54. quo magis repre-
hendendos Calliphontem || Calliphonem || et
Dinomachum iudico; O III, 119. quid maxume
reprehendere Scipio solitus sit; Lae 59. tantum
abesse dicebat, ut id || [id], al. || consentaneum
esset, ut maxime etiam repugnaret; A II, 28.
quid potest reperiri, quod ipsum sibi repugnet
magis? A II, 44. is .. (dolor) huic maxime sen-
tentiae repugnat; T V, 76. omnium rerum simula-
tio ... amicitiae repugnat maxime; Lae 92. ut
... nihilo magis respirare possunt, ... quam
si ... essent; F III, 48. (eos) nihilo magis re-
spirare posse quam eos; F IV, 64. neque tot na-
tiones ad hoc tempus retinuissent, ut ... Cili-
cum maximeque Pisidarum; L II, 33. multa ruunt
et maxime communitas cum hominum genere; A
II, 140. leges .. quom magis iudiciis quam verbis
sanciendae sint || quae quoniam ... sancienda
sunt ||; L III, 46. etiamsi maxime sciemus; R
I, 32. quod ... permotione mentis magis quam
natura ipsa sentiamus; D II, 9. ſ. percipio.
quod cogitatione magis a virtute potest quam re
separari; O I, 95. cur non etiam, ac fortasse
magis, propter se formae dignitatem sequamur?
F V, 47. quam (philosophiam) nos maxime sequi-
mur; T II, 4. qui voluptatem maxime sequantur,
eos minime consequi; T V, 100 (99). credo ali-
quid (maiores) secutos, oportunitatem || opp. ||
loci maxume; O I, 35. quod (honestum animi
magnitudo) maxume natura sequitur; O I, 65.
cum optumus quisque maxume posteritati ser-
viat; T I, 35. »tu me amoris magis quam hono-
ris servavisti gratia«; T IV, 69. mundum ...
servari, eoque magis, quod ..; N II, 28. multo
esse in animis id servandum magis; L II, 24.
quo magis (mentem ab oculis) sevoco, eo mi-
nus ..; N III, 21. ut quam maxime significem;
T II, 46. in quo incerti casus significantur magis;
L II, 28. nec mihi magis umquam videor, quam
cum ... senatum video, somniare; D II, 142.
quia (ea officia) magis ad institutionem vitae com-
munis spectare videntur; O I, 7. caeli signorum
admirabilem ordinem ... magis spectat; fr V, 53.
tum .. vel maxume laudi student; D I, 63.
subvenire .. tempestati quavis ratione sapientis
(est), eoque magis, si ..; O I, 83. nec .. corpori
solum subveniendum est, sed menti atque animo
multo magis; C 36. statuere .., qui sit sapiens,
vel maxime videtur esse sapientis; A II, 9. uti-
nam esset ille Persius! Scipio vero et Rutilius
multo etiam magis; F I, 7. magis fuisse vestrum
agere Epicuri diem natalem quam illius .. ca-
vere ..; F II, 103. vide, ne magis .. tuum fue-
rit ..; F III, 10. qui (status corporis) est maxime
e natura; F V, 47. sunt ... indicia naturae,
maxime scilicet in homine; F V, 55. »quibus
(Lacaenis virginibus) magis ... labor, militia || mi-
litiae || studio est quam fertilitas barbara«; T II,
36. in hoc .. genere nescio quo pacto magis
quam in aliis suum cuique pulchrum est; T V, 63.
cum omnes stulti sint sine dubio miserrimi, maxi-
me quod stulti sunt; N I, 23. si maxime talis
est deus, ut ..; N I, 124. nihil esse animal ...
praeter ignem. qui magis quam praeter animam?
N III, 36. quorum patres di, non erunt in deo-
rum numero? quid, quorum matres? opinor, etiam
magis; N III, 45. est .. (poëma) magis artis ...
quam incitationis; D II, 111. id .. magis est
attenti animi quam furentis; D II, 111. maxime
.. tibi de hoc ipso cum Diodoro certamen est;
Fa 13. in quo (P. Valerius) fuit Publicola maxi-
me; R II, 53. omitto ... orationis vim, quae
conciliatrix est humanae maxime societatis; L I,
27. color .. albus praecipue decorus deo est
quom in cetero || ceteris ||, tum maxime in textili;
L II, 45. quod .. maxime e natura est; L II, 59.
hoc maxume officii est ..; O I, 49. in probris
maxime in promptu est, si quid tale dici potest;
O I, 61. maior etiam (lepos erat) magisque de
industria in C. Caesare L. filio; O I, 108. detra-
here .. alteri aliquid ... magis est contra natu-
ram quam mors, quam paupertas, quam dolor,
quam cetera; O III, 21. disrumpi necesse est,
eam quae maxime est secundum naturam, humani
generis societatem; O III, 21. multo magis est
secundum naturam excelsitas animi; O III, 24.
[detrahere .. de altero ... magis est contra na-
turam quam mors, quam dolor, quam cetera gene-
ris eiusdem]; O III, 24. magis est secundum na-
turam ... labores ... suscipere, ... quam vivere ..;
O III, 25. magis .. esse contra naturam homi-
nem homini detrahere sui commodi causa; O III,
28. non .. magis est contra naturam morbus ...
quam ... appetitio alieni; O III, 30. plena exem-
plorum est nostra res publica cum saepe, tum
maxime bello Punico secundo; O III, 47. ut libido
magis est adulescentium quam senum; C 36.
maerere hoc eius (Scipionis) eventu vereor ne in-
vidi magis quam amici sit; Lae 14. id .. eo
mihi magis est cordi, quod ..; Lae 15. aperte ..
vel odisse magis ingenui est quam fronte occul-
tare sententiam; Lae 65. nihil huc || hic, huic ||
addi potest, quo magis virtus sit; P 22. quo
magis hi (animi) fuerint semper in suo cursu, ...
hoc .. faciliorem adscensum ... fore; fr V, 97.
ſ. decet; O I, 113. ex hoc numero nobis exempla
sumenda sunt, et eorum quidem maxime, qui ..;
Lae 38. ſ. expeto; F IV, 20. V, 88. cur mihi
magis suscensetis ... quam eis, qui ..? A II,
123. maxime .. suo decore (virtus) se ipsa sus-
tentat; R III, 40. equos sustinebo, eoque
magis, si ..; A II, 94. »(alter piscis) magis hor-
riferis aquilonis tangitur auris«; N II, 111.
mihi .. videtur Numa noster maxime tenuisse
hunc morem veterem Graeciae regum; R V, 3.
favore magis quam re legum nomen tenent; L II,
11. quas (res) maxime timebam; T II, 67. nec
quemquam vidi, qui magis ea, quae timenda esse
negaret, timeret; N I, 86. nec .. quisquam ma-
gis .. mihi videtur ... sustulisse .. motus
animi voluntarios, quam hic (Epicurus); Fa 48.
quae ratio maxime tractata ab Euhemero est;
N I, 119. cur non se transtulit ad alios, et
maxime ad Stoicos? A II, 69. locos .. quosdam,
si videbitur, transferam, et maxime ab iis; F I, 7.
ceteris omnibus philosophis haec est tuenda sen-
tentia, maxime tamen Stoicis || his ||; F III, 86.
non ipsa saxa magis sensu omni vacabunt quam
ille „latere pendens"; T I, 107. „vincere te Ro-
manos" nihilo magis in se quam in Romanos

valere; D II, 116. id .. [ut] ‖ et ‖ in re publica nostra maxime valuit; L III, 4. haec .. ratio non magis contra Reguli quam contra omne ius iurandum valet; O III, 104. vereor, ne istam causam nemo noscat, ... et eo magis, quod ..; L I, 11. tum maxume ... religionem versari in animis, quom ..; L II, 26. cogitatio in vero exquirendo maxume versatur; O I, 132. cum ignoratione rerum bonarum et malarum maxime hominum vita vexetur; F I, 43. maxime .. eos videre possumus res gestas audire et legere velle; F V, 52. videndum est in vita ne forte quid discrepet, vel multo etiam magis, quo maior ..; O I, 145. mihi .. magis videtur (Antiochus) non potuisse sustinere concursum omnium philosophorum; A II, 70. furum id magis factum quam deorum videtur; D II, 68. maxume iustitia ... mirifica quaedam multitudini videtur; O II, 38. quodsi haec utilia non sunt, quae maxime videntur; O III, 85. eam (partem animi) tum maxume vigere, cum ..; D I, 70. cohortationes ... in amicitiis vigent maxime; O I, 58. nec magis est vituperandus proditor patriae quam communis ... salutis desertor; F III, 64. f. II. necessarius; Lae 86. quid maxime natura vellet; F IV, 41. quid maxime velis; R I, 55. ab eo ordiri maxime volui; O I, 4. neque .. solum nobis divites esse volumus, sed liberis ... maxumeque rei publicae; O III, 63. f. excello; O I, 64. quod (Arabes, Phryges, Cilices) pastu pecudum maxume utuntur; D I, 94. qui non uteretur praedictione divina; neque solum in pace, sed in bello multo etiam magis, quo maius erat certamen; D I, 95. elliptisch: quae contraria sunt his, malane (ei videantur)? nihilo magis; F IV, 69. et multo etiam magis, inquit Mummius; R III, 46. et noster Plato magis etiam quam Lycurgus; R IV, 5.

magister, Leiter, Anführer, Lehrer: I, 1. accedit: cum .. eodem quasi maxumus quidam magister populus *accessit*; T III, 3.
blanditur: magister ut discipulos metuat et iis blandiatur spernantque discipuli magistros; R I, 67.
castigant: pueros .. matres et magistri castigare etiam solent; T III, 64.
complet: cuius (Isocratis) magister Leontinus Gorgias centum et septem complevit annos; C 13.
dat: dabit hoc Zenoni Polemo, etiam magister eius; F IV, 51.
depravat: sensus nostros non parens, non nutrix, non magister ... depravat; L I, 47.
dicit: f. II, 1. habeo; D I, 112. invenio; T II, 28.
efficit: id multo artificiosius naturam efficere, id est ... ignem artificiosum, magistrum artium reliquarum; N II, 57.
est: »quando consules magisterve populi nec escunt ‖ erunt ‖ «; L III, 9.
imitantur: quorum vitia imitantur emendandi causa magistri; O I, 146.
interimit: magister equitum C. Servilius Ahala Sp. Maelium ... occupatum interemit; C 56.
metuit: f. blanditur.
negat: quamquam Antiochi magister Philo ... negat in libris ... duas Academias; A I, 13.
persequitur: ut tamquam magister persequerer omnia; R I, 38.
solent: f. castigant.
vivit: cur omnium horum magister, Orata, non iucundissime vixerit; F II, 70.
2. sum: rectius magister populi (sapiens appellabitur) ⟨is enim est dictator⟩ quam Sulla, qui trium pestiferorum vitiorum, luxuriae, avaritiae, crudelitatis, magister fuit; F III, 75. quod (philosophus) in officio, cuius magister esse vult, labitur; T II, 12. ludi magister fuit; N I, 73. sint veritatis et virtutis magistri; R III, 4. unus .. erit communis quasi magister et imperator omnium deus; R III, 33. »is .. ave sinistra dictus populi magister esto«; L III, 9. imbecillis ‖ imbecillus ‖ .. est pudoris magister timor; fr V, 72.
II, 1. accipio: cum Epicurus ... Nausiphanen, magistrum suum, a quo *non* nihil didicerat, tam male acceperit; N I, 93.
appello: in nostris libris vides eum (dictatorem) .. magistrum populi appellari; R I, 63. f. I, 2. sum; F III, 75.
habeo: cum .. (Epicurus) gloriaretur ... se magistrum habuisse nullum; N I, 72. ne Pherecydes quidem, ille Pythagorae magister, potius divinus habebitur quam physicus, quod ... dixit; D I, 112.
invenio: virtutis magistri, philosophi, inventi sunt, qui summum malum dolorem dicerent; T II, 28. discentium studiis inveniuntur magistri; O I, 132.
puto: nec ulli bonarum artium magistri non beati putandi, quamvis consenuerint vires; C 29.
sperno: f. I, 1. blanditur.
2. adsentior: adsentiris Antiocho, familiari meo, ⟨magistro enim non audeo dicere⟩; L I, 54.
concedo: hic .. (Aristoxenus), quamvis eruditus sit, ... haec magistro concedat Aristoteli; T I, 41. neque (concedo) communibus magistris nec veteribus illis, Aristoteli, Speusippo, Xenocrati, Polemoni, ut ..; T V, 30.
credo: quod multos annos tenuisset Zenonique magistro credidisset; A II, 71.
sum: »cum populo patribusque agendi ius esto consuli, praetori, magistro populi equitumque«; L III, 10.
trado: cum .. parentibus redditi, dein magistris traditi sumus, tum ..; T III, 2.
3. disco a: f. 1. accipio.
dissentio a: Aristoteles .. in tertio de philosophia libro multa turbat a magistro suo Platone *non* dissentiens; N I, 33. omnia .. vera in praeteritis necessaria sunt, ut Chrysippo placet dissentienti a magistro Cleanthe; Fa 14.
venio ad: ad magistros virtutis philosophos veniamus; T IV, 70.
III. approbatio: clamor et adprobatio populi quasi magni cuiusdam et sapientis magistri; R IV, 9.
auctoritas: inanem redire turpissimum est (te) dedecorantem et urbis auctoritatem et magistri; O III, 6.
clamor: f. approbatio.
pax: quaedam etiam Posidonius ⟨pace magistri dixerim⟩ comminisci videtur; Fa 5.
IV. sine: ea .., quae paulo ante nata sunt, sine magistro duce natura mammas appetunt; N II, 128. tunc obsequatur (*homo*) naturae, cum sine magistro senserit, quid natura desideret; fr V, 82.

magisterium, Aufsicht: me ... magisteria delectant a maioribus instituta; C 46.

magistra, Leiterin, Lehrerin: I, 1. permanet: in eo magistra vitae philosophia tot saecula permanet; T II, 16.
2. sum: ferendi doloris consuetudinem esse non contemnendam magistram; T II, 49. tu magistra morum et disciplinae fuisti; T V, 5. quae (legis vis) quasi dux vitae et magistra officiorum sit; N I, 40.
abl. abs.: magistra ac duce natura nihil esse

prosperum nisi voluptatem; F I, 71. natura ipsa magistra et duce; O I, 129.
II. contemno: f. I, 2. sum; T II, 49.

magistratus, Amt, Beamter: I. **absolut:** 1. adiuvat: peccante senatu nullo magistratu adiuvante; L III, 40.
capiunt: f. student.
coercet: »magistratus nec oboedientem ... civem multa, vinculis verberibusve coherceto«; L III, 6.
est: qui magistratus, quod regnum potest esse praestantius quam ..? R I, 28. tum (populus) magistratus et principes, nisi valde lenes et remissi sint et large sibi libertatem ministrent, insequitur, insimulat, arguit, praepotentes, reges, tyrannos vocat; R I, 66. reliquos sine provocatione magistratus non fuisse; R II, 54. vere .. dici potest magistratum legem esse loquentem, legem autem mutum magistratum; L III, 2. »minores magistratus partiti iuris ploeres || plures || im ploera sunto«; L III, 6. »reliqui magistratus annui sunto || [reliqui ... sunto] ||; L III, 7. »reliqui magistratus ne sunto«; L III, 9. placeretne unum in civitate esse magistratum, cui reliqui parerent; L III, 15.
gerit: f. III, 1. munus.
habent: »omnes magistratus auspicium iudiciumque habento, exque eis senatus esto;« L III, 10.
imperat: f. II, 2. impero.
inrogat, iudicat: »quom magistratus iudicassit inrogassitve«; L III, 6.
ministrant: f. est; R I, 66.
necat: (lex) ne quis magistratus civem Romanum adversus provocationem necaret neve verberaret; R II, 53.
parent: ut ei (consuli) reliqui magistratus omnes pareant excepto tribuno; L III, 16. f. est; L III, 15. — II, 2. adfero; L III, 16.
potest: f. est; R I, 28.
praescribit, praeest: videtis .. magistratus hanc esse vim, ut praesit praescribatque recta et utilia et coniuncta cum legibus. ut enim magistratibus leges, ita populo praesunt magistratus; L III, 2.
student: nostri .. magistratus imperatoresque ex hac una re maximam laudem capere studebant; O II, 27 (26).
verberat: f. necat.
utitur: nostri .. magistratus auspiciis utuntur coactis; D I, 27. quis .. magistratus ... utitur sortibus? D II, 87.
2. sum: f. I. est; L III, 2.
II. **nach Verben:** 1. adipiscor: iis ... adipiscendi magistratus et gerenda res publica est; O I, 72.
adiungo: non oppositis tribunis pl., nullis adiunctis magistratibus; R II, 62.
antepono: ubi eos inveniemus, qui honores, magistratus, imperia, potestates, opes amicitiae non anteponant? Lae 63.
arguo: f. I, 1. est; R I, 66.
audio: de privatis magistratibusve audiendis; L III, 48.
capio: »eumdem magistratum, ni interfuerint decem anni, ne quis capito«; L III, 9. ex iis .., qui magistratum ceperunt, quod senatus efficitur; L III, 27.
colo: nec .. solum ut obtemperent oboediantque magistratibus, sed etiam ut eos colant diligantque, praescribimus; L III, 5.
constituo: magistratibus lege constitutis; L III, 48.
creo: ut comitiorum ... in creandis magistratibus principes civitatis essent interpretes; D II, 74.
ne qui magistratus sine provocatione crearetur; R II, 54.
despicio: si despicere se dicant ea, quae plerique mirentur, imperia et magistratus; O I, 71.
diligo: f. colo.
gero: quem magistratum gessi consulibus Tuditano et Cethego; C 10. apud Lacedaemonios .. ii, qui amplissimum magistratum gerunt, ut sunt, sic etiam nominantur senes; C 20.
habeo: »censores ... bini sunto, magistratum quinquennium habento;« L III, 7. cedere iis (debemus), qui magistratum habebunt; O I, 149.
ineo: iam cum magistratum inieris et in contionem ascenderis; F II, 74.
insequor, insimulo: f. I, 1. est; R I, 66.
mando: mandant inperia, magistratus, ambiuntur, rogantur; R I, 47. suffragia in magistratu ac de reo iudicando || [in ... iudicando] || ... ferri; L III, 33. sunt .. quattuor leges tabellariae, quarum prima de magistratibus mandandis; L III, 35.
miror: f. despicio.
pello: cum ferro pulsis magistratibus senatus || † senatus || nomen in re publica non erat; P 27.
praeficio: huic procurationi certum magistratum praefecerat; L II, 66.
remitto: f. I, 1. est; R I, 66.
timeo: quae (diligentia) summa esset in eis, qui leges, qui magistratus ... timerent; T IV, 46.
video: cum .. in foro magistratus ... video; D II, 142.
voco: f. I, 1. est; R I, 66.
2. adfero: quod attulit auxilium reliquis non modo magistratibus, sed etiam privatis consuli non parentibus; L III, 16. aeque peccare se, si privatis ac si magistratibus manus adferant; P 23.
adversor: qui, ut illi (Titanes) caelestibus, sic hi adversentur magistratibus; L III, 5.
commendo: licet .. opera prodesse multis beneficia petentem, commendantem iudicibus, magistratibus; O II, 67.
do: deinceps .. omnibus magistratibus auspicia et iudicia dantur; L III, 27.
impero: si unus omnibus reliquis magistratibus imperabit; L III, 15.
indico: indicetne id magistratibus filius? O III, 90.
iungo: id est .. iunctum magistratibus; L III, 47.
minor: noster populus in pace et domi ... ipsis magistratibus minatur; R I, 63.
oboedio, obtempero: f. 1. colo.
pareo: f. I, 1. est; L III, 15.
praescribo: neque solum his || iis || (magistratibus) praescribendus est imperandi, sed etiam civibus obtemperandi modus; L III, 5.
praesum: f. I, 1. praeest.
3. abdico: f. **abdico,** II. (3 St.) B. I, S. 18, a.
abeo: apud eosdem (censores), qui magistratu abierint, edant et exponant, quid in magistratu gesserint; L III, 47.
opus est: magistratibus .. opus est; L III, 5.
4. dico de: dicam de magistratibus; L II, 69.
differo inter: qui (privati) efficiant, ne quid inter privatum et magistratum differat; R I, 67.
disputo de: reddes .. nobis ... sic de magistratibus ut disputes || [ut disputes] || ..; L III, 13. satis iam disputatum est de magistratibus; L III, 47.
intellego ex: et ex magistratibus et ex rebus gestis intellegimus; T V, 112.
sum ex: f. I, 1. habent. — in: ut et potestatis satis in magistratibus et auctoritatis in principum consilio et libertatis in populo sit; R II, 57.

III. nach Substantiven: 1. compositio: ex eorum (magistratuum) conpositione, quod cuiusque rei publicae genus sit, intellegi; L III, 12.
creatio: »creatio magistratuum, iudicia populi ... quom suffragio cosciscentur, optumatibus nota, plebi libera sunto«; L III, 10.
descriptio: s. discriptio.
diligentia: sine quorum (magistratuum) prudentia ac diligentia esse civitas non potest; L III, 5.
discriptio: quorum .. (magistratuum) discriptione ‖ descr. ‖ omnis rei publicae moderatio continetur; L III, 5. quam brevi .. in conspectu posita est a te omnium magistratuum discriptio ‖ descr. ‖; L III, 18. quae (temperatio rei publicae) effici non potuisset nisi tali discriptione magistratuum; L III, 12.
epulae: quod ... epulis magistratuum fides praecinunt; T IV, 4.
imperia: sic magistratuum, sic patrum, sic populorum imperia civibus sociisque praesunt ut corporibus animus; R III, 37.
iudicia: iudiciis .. magistratuum ... propositam vitam, non poëtarum ingeniis, habere debemus; R IV, 12.
munus: est .. proprium munus magistratus intellegere se gerere personam civitatis; O I, 124.
officia: de magistratuum, de privatorum [, de civium], de peregrinorum officiis dicere; O I, 124.
prudentia: s. diligentia.
vis: s. I, 1. praesst.
2. locus de: huius loci de magistratibus ‖ [de magistratibus] ‖ sunt propria quaedam a Theophrasto ... quaesita; L III, 13.
IV. Umstand: 1. contineri: magistratibus iisque, qui praesint, contineri rem publicam; L III, 12.
2. a: vir sapiens ... tamquam a magistratu aut ab aliqua potestate legitima ... emissus; T I, 74. »rem populum docento, doceri a magistratibus privatisque patiunto;« L III, 11.
extra: »ast quid erit, quod extra magistratus coerari oesus sit;« L III, 10.
in: ut dicas te in eo magistratu omnia voluptatis causa facturum esse; F II, 74. et in isto magistratu et in omni vita; F II, 76. qui in magistratu privatorum similes esse velint; R I, 67. plerosque in magistratibus ignoratione iuris sui tantum sapere, quantum apparitores velint; L III, 48. s. II, 3. abeo.
per: nihil domi, nihil militiae per magistratus gestum sine eorum (augurum) auctoritate posse cuiquam probari; L II, 31.

magnanimitas, Hochherzigkeit: quarum (partium) una sit ‖ est ‖ cognitionis, altera communitatis, tertia magnanimitatis, quarta moderationis; O I, 152.

magnanimus, hochherzig, mutig: alqs: fortes .. et magnanimi sunt habendi, non qui faciunt, sed qui propulsant iniuriam; O I, 65.
vir: virorum esse fortium et magnanimorum ... toleranter dolorem pati; T II, 43. quem magnanimum et fortem virum dicimus; T IV, 61. viros fortes et magnanimos eosdem bonos et simplices ... esse volumus; O I, 63. pro qua (libertate) magnanimis viris omnis debet esse contentio; O I, 68. qui ... id .. magnanimi et fortis viri esse censebunt; O I, 88.

magnes, Magnet: si magnetem lapidem esse dicam, qui ferrum ad se adliciat et attrahat ‖ trahat ‖; D I, 86.

II.

magnifice, prächtig, großartig, wortreich: appeto: cum ... eas .. ipsas virtutes viderent nos magnificentius appetere et ardentius; F IV, 4.
colo: nec dubito, quin ... † lautum victum et elegantem magnifice ... colere instituissent; fr V, 43.
dico: dicuntur ista .. magnifice; F III, 11. quae cum magnifice primo dici viderentur; F IV, 55. ea ... quam magnifice sunt dicta ab illis, quam splendide! F IV, 6. nimis admirabiliter nimisque magnifice dicere videntur; T IV, 36. quod gravius magnificentiusque dicatur; T V, 1.
edo: cum a Zenone .. hoc magnifice tamquam ex oraculo editur; F V, 79.
vivo: vives ... magnifice atque praeclare; F IV, 69. haec praescripta servantem licet magnifice, graviter animoseque vivere; O I, 92.

magnificentia, Hoheit, Hochherzigkeit, Pracht, Prunk: I. est, increbrescit: increbruisse eam funerum sepulchrorumque magnificentiam, quae nunc fere Romae est; L II, 66.
II. adhibeo: capessentibus .. rem publicam nihilo minus quam philosophis, haud scio an magis etiam .. magnificentia ... adhibenda est; O I, 72.
commemoro: cum ... commemoraret ... rerum abundantiam, magnificentiam aedium regiarum; T V, 61.
extenuo: extenuatur .. magnificentia et sumptus epularum; T V, 97.
imitor: quam multi villarum magnificentiam imitati ‖ [imitati] ‖ ! O I, 140.
importo: Poeni ... mercibus suis avaritiam et magnificentiam ... importaverunt; R III, fr 3.
laudo: est .. (Theophrastus) multus in laudanda magnificentia; O II, 56.
minuo: sepulchrorum magnificentiam esse minuendam; L II, 62.
obicio: quom esset obiecta magnificentia villae Tusculanae; L III, 30.
III, 1. delectari: verborum magnificentia est et gloria delectatus; F IV, 60.
metiri: nec eam (virtutem) ... verborum magnificentia metiamur; Lae 21.
prodire: cavendum .. est, ... ne extra modum sumptu et magnificentia prodeas; O I, 140.
2. in: in hac ille (animus) magnificentia rerum ... quam se ipse noscet! L I, 61.

magnificus, großartig, hochherzig, erhaben, rühmlich, prächtig: alqd: eadem ratio habet in se quiddam amplum atque magnificum; F II, 46. ad altiora quaedam et magnificentiora ... nati sumus; F II, 113. illud .. eius philosophi magnificum ac paene divinum, quod ... aequissimo animo se dixit mori; D I, 124. magnificum illud etiam Romanisque hominibus gloriosum, ut Graecis de philosophia litteris non egeant; D II, 5. ab Chrysippo nihil magnum nec magnificum desideravi; R III, 12. id in rerum natura tanto est magnificentius tantoque praeclarius, ut ..; L I, 23. quid magnificentius (est) quam posse decernere, ut magistratu se abdicent consules? L II, 31. nihil (est) honestius magnificentiusque quam pecuniam contemnere, si non habeas; O I, 68. nihil magnificum ac divinum suspicere possunt, qui ..; Lae 32.
aedificia: quos aedificia magnifica nimio opere delectant; P 36.
aedilitas: paulo post L. Crassus ... magnificentissima aedilitate functus est; O II, 57.
animus: quod (honestum) ex animo excelso magnificoque quaerimus; O I, 79.

63

apparatus: delectant etiam magnifici apparatus; O I, 25.
consultum: de tuo reditu magnificentissumum illud senatus consultum esse factum; D I, 59.
delubra: videat ... delubra magnifica humanis consecrata simulacris; R III, 14.
dona: dona magnifica quasi libamenta praedarum Delphos misit; R II, 44.
hospitium: cum .. (Caesar) ab eo (Deiotaro) magnificentissumo hospitio acceptus esset; D II, 79.
munera: magnificentissima .. nostri Pompei munera secundo consulatu; O II, 57.
opera: stragulo magnificis operibus picto; T V, 61. qui ex operibus magnificis atque praeclaris ... suspicati essent ..; N I, 100. me ... Athenae non tam operibus magnificis ... delectant quam recordatione summorum virorum; L II, 4.
persona: quam magnifica, quam constans conficitur persona sapientis! F III, 75.
Piraeus: num ... Piraeus ille magnificus rem publicam efficiebat? R III, 44.
res: magnifica quaedam res et salutaris; D I, 1.
tecta: neque tecta magnifica neque opes ... in bonis rebus ... esse duxi; P 6.
verba: inter ista tam magnifica verba tamque praeclara; F II, 77.
villae: magnificas .. villas et pavimenta marmorea ... contemno; L II, 2. quorum quom essent magnificae villae; L III, 30.
vox: magnifica .. vox et magno viro ... digna; O III, 1.

magnitudo, Größe, Bedeutung, Erhabenheit: I. **Subject:** adiuvat: quarum (divitiarum) magnitudo quid ad unum quemque nostrum pertinet? illum fortasse adiuvat, qui habet. ne id quidem semper; sed fac iuvare; O II, 71.
concedit: ut magnitudini medicinae doloris magnitudo concederet; T IV, 63.
consolatur: consolabitur eam ‖ eum ‖ magnitudo animi; fr V, 69.
debet: ſ. excitat.
desiderat: incredibilis quaedam ingenii magnitudo non desideravit indocilem usus disciplinam; A II, 2. rei magnitudo usum quoque exercitationemque desiderat; O I, 60.
effingit: ſ. est; T I, 61.
elucet: ut ... animi excellentia magnitudoque cum in augendis opibus ..., tum in his ipsis despiciendis eluceat; O I, 17.
est: quae tanta constantia, magnitudo animi ... in ullis fuit, ut sit cum maioribus nostris comparanda? T I, 2. quae conformatio, quae magnitudo, qui locus (animi sit); T I, 50. quae .. (potest esse) tam inmensa magnitudo, quae illa tam multa possit effingere? T I, 61. cui ... totius .. mundi nota sit magnitudo; T IV, 37. in qua (fortitudine) est magnitudo animi; R V, 9. erant ... eae magnitudines omnium (stellarum), quas esse numquam suspicati sumus; R VI, 16. magnitudo animi remota ‖ a ‖ communitate ... humana feritas sit quaedam; O I, 157. multo magis est secundum naturam excelsitas animi et magnitudo; O III, 24. ſ. mavult.
exardescit: admirabilis quaedam exardescit benivolentiae magnitudo; Lae 29.
excellit: qui .. excellenti ingenii magnitudine ... ornati; O I, 119.
excitat: proinde quasi novitas nos magis quam magnitudo rerum debeat ad exquirendas causas excitare; N II, 96.
exsistit: ex quo magnitudo quoque animi exsistebat, qua facile posset repugnari obsistique fortunae; F IV, 17. ex quo magnitudo animi existit; O I, 13.
indicat: vera .. et sapiens animi magnitudo honestum illud, quod maxume natura sequitur, in factis positum, non in gloria iudicat; O I, 65.
iuvat: ſ. adiuvat.
mavult: animi magnitudo ... principem .. se esse mavult quam videri; O I, 65.
negat: magnitudo animi et fortitudo negat (haec esse utilia); O III, 99.
pertinet: ſ. adiuvat. — potest: ſ. est; T I, 61. II, 1. declaro. — sequitur: ſ. indicat.
venit: ſ. II, 1. contemno.
videtur: ſ. mavult.
ohne Verb: magnitudo animi, patientia laborum, mortis dolorumque contemptio; fr V, 67.
II. **nach Verben:** adfero: magnitudinem animi (cognitio rerum caelestium affert) deorum opera et facta cernentibus; F IV, 11.
adhibeo: quo magis iis .. magnitudo est animi adhibenda; O I, 73.
anquiro: studiose .. ab iis siderum magnitudines, intervalla, cursus anquirebantur; T V, 10.
approbo: qui ceteras res eodem modo quo ‖ modo ‖ magnitudinem solis adprobat; A II, 128.
cognosco: cum ... nubium magnitudinem ventorumque vim cognovissent aspexissentque solem eiusque .. magnitudinem ... cognovissent; N II, 95.
comparo: ſ. I. est; T I, 2.
complector: sapientia ... animi magnitudinem complectitur; F III, 25.
consecro: (Socratis) ingenii magnitudo Platonis memoria ... consecrata; T V, 11.
consolor: ut eius (doloris) magnitudinem celeritas, diuturnitatem allevatio consoletur; F I, 40. cuius (doloris) magnitudinem brevitate consolatur, longinquitatem levitate; T V, 88.
contemno: contemno magnitudinem doloris, a qua me brevitas temporis vindicabit ante paene, quam venerit; T II, 44.
crucio: non .. magnitudo animi cruciabatur eius (Reguli) a Poenis; P 16.
debilito: is (dolor) fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam se debilitaturum minatur; T V, 76.
declaro: nec .. aliter ... declarari animi magnitudo potest; O I, 72.
finio: dicunt .. voluptatis magnitudinem doloris detractione finiri; O III, 118.
habeo: punctum esse, quod magnitudinem nullam habeat; A II, 116.
metior: etiamsi ... metiri mundi magnitudinem posse arbitretur; O I, 154.
percipio: magnitudo .. solis percipi non potest; A II, 128.
permetior: solis .. magnitudinem ... — vos ergo huius magnitudinem quasi decempeda permensi refertis; A II, 126.
probo: tibi ... magnitudinem solis probabo; F I, 28.
prosequor: (vita beata) fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam prosecuta; T V, 80.
puto: tantam vim et magnitudinem maris atque terrarum si tuum ac non deorum inmortalium domicilium putes; N II, 17.
refero: ſ. permetior.
removeo: ſ. I. est; O I, 157.
video: si inmensam et interminatam in omnis partis magnitudinem regionum videretis, in quam se iniciens animus et intendens ita late longeque peregrinatur, ut ..; N I, 54. cum videat me et meos comites, fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam; fr V, 64.
vinco: stellarum .. globi terrae magnitudinem facile vincebant; R VI, 16.
2. concedo: ſ. I. concedit.

respondeo: fortitudini comitibusque eius, magnitudini animi, gravitati ... quo modo respondebis? T II, 32.

3. orbo: a sede .. ipsa tanta ingenii magnitudine orbata desiderari illam vocem puto; F V, 4.

4. accedo ad: ut nihil ad eorum (morborum) magnitudinem posset accedere; F II, 96. ad paternam .. magnitudinem animi doctrina uberior accesserat; C 35.

capio ex: quam (causam) ceperimus ex magnitudine commodorum; N II, 13.

cerno in: quarum (partium) altera in animi excellentis magnitudine et praestantia cernitur; O III, 96.

comparo cum: cum magnitudine utilitatis (oratio) compararetur; O II, 20.

dico de: quae .. ab isdem ... de magnitudine animi, de omni honestate dicuntur; F IV, 19. Cato ... de magnitudine animi ... solet dicere; P 3.

duco a: Socrates ... adhibuit .. liberam contumaciam a magnitudine animi ductam; T I, 71.

erudio ad: haec (philosophia) nos ... ad modestiam magnitudinemque animi erudivit; T I, 64.

inicio in: f. 1. video; N I, 54.

innascor in: quod in hac elatione et magnitudine animi facillime ... nimia cupiditas principatus innascitur; O I, 64.

intendo in: f. 1. video; N I, 54.

pono in: totam .. vim bene vivendi in animi robore ac magnitudine ... ponamus; T I, 95. quae .. potest esse indignitas voluptatis ad molestiam nisi in magnitudine aut longitudine alterius utrius posita? fr II, 4.

quaero de: tum licebit otiose ista quaerere, de magnitudine rerum, de excellentia; F IV, 32.

versor in: (honestum versatur) in animi excelsi atque invicti magnitudine; O I, 15.

vindico a: f. 1. contemno.

III. **nach Adjectiv**: dignus: quid magnitudine animi dignissimum sit; T II, 53.

IV. **nach Substantiven**: 1. fomenta: magnitudinis animi, patientiae, fortitudinis fomentis dolor mitigari solet; F II, 95.

modus: homo catus || cautus || numquam terminat nec magnitudinis nec diuturnitatis modum; T II, 45.

2. corpus: corpus hominis mortui vidit magnitudine invisitata; O III, 38.

sidera: reliqua sidera magnitudinibus inmensis; N II, 92.

sol: sol obtinet, ... mens mundi et temperatio, tanta magnitudine, ut ..; R VI, 17.

uva: (Attus Navius) mirabili magnitudine uvam ... invenit; D I, 31.

V. **Umstand**: 1. conferre: quem cum eo (Democrito) conferre possumus non modo ingenii magnitudine, sed etiam animi? A II, 73.

constitui: utilitatum .. magnitudine constituti sunt ei di; N II, 62.

differre: ut ea (honesta, commoda) inter se magnitudine et quasi gradibus, non genere differrent; N I, 16.

discedere: ille .. Graecus, quid mirum, si magnitudine timoris ... a constantia ... discessit? D II, 114.

duci: ducuntur .. (homines) aut benivolentia aut || et || beneficiorum magnitudine; O II, 22.

eiulare: ipsum .. Herculem (Philoctetes) viderat in Oeta magnitudine dolorum eiulantem; T II, 19.

excellere: maxime .. ipse populus Romanus animi magnitudine excellit; O I, 61. ut quisque animi magnitudine maxume excellet || excellit ||; O I, 64.

interire: omnis ista rerum corporearum aestimatio splendore virtutis et magnitudine obscuretur et obruatur atque intereat necesse est; F III, 45.

obrui: ea mala virtutis magnitudine obruebantur; F V, 92. f. interire.

obscurari: f. interire. — obsisti, repugnari: f. 1. exsistit. — ornari: f. I. excellit.

saepiri: sapientis animus magnitudine consilii ... saeptus vincetur? P 27.

superari: cuius (solis) magnitudine multis partibus terra superatur; N II, 102.

valere: ea aestimatio genere valet, non magnitudine; F III, 34.

2. in: ut interit *in* magnitudine maris Aegaei stilla mellis, ... sic ..; F III, 45.

propter: qui ruunt nec cohaerere possunt propter magnitudinem aegritudinis; T III, 61. propter magnitudinem rerum occupationemque hominum; T IV, 6. quia (elephantus) propter magnitudinem corporis difficiles aditus habebat ad pastum; N II, 123 (122). propter planitiam magnitudinemque regionum, quas (Assyrii) incolebant; D I, 2. sicut ... ea gens, quae illum locum adcolit, propter magnitudinem sonitus sensu audiendi caret; R VI, 19. relinquendane sit honestas propter utilitatis magnitudinem; O III, 40.

magnopere f. **magnus**, A. opere.

magnus, groß, hoch, hochherzig, edel, angesehen, bedeutend, laut, alt: A. **bei Substantiven**: alqs: in quo etsi (Strato) est magnus; F V, 13. [qui (Ennius) fuit maior natu quam Plautus et Naevius]; T I, 3. omnes magni, etiam superiores, qui fruges, qui vestitum ... invenerunt; T I, 62. quod erat maior natu; R II, 55. quorum generum in utroque magnus noster Cato est; L III, 40. alter semper magnus, alter saepe turpissimus; O I, 90. ob eam .. rem ipsam (Nasicam) magnum et clarum fuisse; O I, 109. de qua (agri cultura) quoniam in Catone maiore satis multa diximus; O I, 151. est Dicaearchi liber de interitu hominum, Peripatetici magni et copiosi; O II, 16. in huius modi causis aliud Diogeni Babylonio videri solet, magno et gravi Stoico, aliud ..; O III, 51. nec .. ille (Q. Maximus) in luce modo atque in oculis civium magnus; C 12. apud Xenophontem .. moriens Cyrus maior haec dicit; C 79. quid? Africanus maior, *quid? minor* ... cogitassene ... videntur? P 12. vidi in dolore podagrae nihilo illum vel omnium maximum Stoicorum, Posidonium, ... fortiorem; fr V, 44.

alqd: quae sunt magna sane; A I, 2. quid est .. magnum ... de corpusculorum ... concursione fortuita loqui? A I, 6. magnum est efficere, ut quis intellegat, quid sit ..; A I, 7. adipisci, quae essent prima natura quaeque ipsa per sese expetenda, aut omnia aut maxima. ea sunt autem maxima, quae in ipso animo atque in ipsa virtute versantur; A I, 22. duo esse haec maxima in philosophia, iudicium veri et finem bonorum; A II, 29. id .. quod maximum est, ut sit aliquid in nostra potestate; A II, 38. quid potest esse sole maius? A II, 82. omnium rerum ... nihil esse maius amicitia; F I, 65. quod quam magnum sit, fictae veterum fabulae declarant; F I, 65. nec .. (M. Regulus) sua illa superiora tam magna ... ducebat quam illum ultimum casum; F II, 65. vide, ne ista sint Manliana vestra aut maiora etiam; F II, 105. haec ... non fiunt temporis productione maiora; F III, 46. habere ea, quae secundum naturam sint, vel omnia vel plurima et maxima; F IV, 27. fieri .. potest, ut id ipsum, quod interest, non sit magnum; F IV, 30. id mihi

magnum videtur; F IV, 73. ut, quo hae (res) maiores minoresve sint, eo, quae peccentur ..., aut maiora sint aut minora; F IV, 77. nihil umquam magnum ac ‖ † magna ‖ cognitione dignum amaverunt; F V, 50. est illud .. vel maxumum, animo ipso animum videre; T I, 52. id (est memoria, inventio), quo ne in deo *quidem* quicquam maius intellegi potest; T I, 65. haec magna, haec divina, haec sempiterna sunt; T I, 67. magna haec, et nimium fortasse, Graeci putant; T I, 111. ut *id* illis (filiis dea) praemii ‖ praemium ‖ daret pro pietate, quod maxumum homini dari posset a deo; T I, 113. nostros non norunt (rhetores), quos enumerare magnum est; T I, 116. quod cum maius esse videatur quam insania; T III, 11. est id .. magnum; T III, 52. omnia videri subita maiora; T III, 52. minora esse ea, quae sint visa maiora; T III, 54. ista (necopinata) non ‖ nam ‖ id efficiunt, ut ea, quae accidant, maiora videantur; quia recentia sunt, maiora videntur, non quia repentina; T III, 55. quid .. videatur ei magnum in rebus humanis? T IV, 37. quid ... in tam exigua brevitate vitae magnum sapienti videri potest? T IV, 37. quae magna et laetabilia ducuntur; T IV, 65. nihil a philosophia posse aut maius aut utilius optari quam haec; T IV, 82. si singulas disciplinas percipere magnum est, quanto maius omnis? N I, 11. tertium et quartum, quia maiora sunt, puto esse in aliud tempus differenda; N II, 3. in ea parte ... haec inesse necesse est, et acriora quidem atque maiora; N II, 30. quia maius est certeque gratius prodesse omnibus quam opes magnas habere; N II, 64. necesse est deos haec ipsa habere maiora; N II, 79. nihil .. nec maius nec melius mundo; N II, 80. nihil maius, quam quod ita stabilis est mundus; N II, 115. magnum illud etiam, quod addidit Coelius; D I, 78. haec in bello plura et maiora videntur timentibus; D II, 58. quo maius sit, cum radicem ore teneret (draco), locutus est. sed nihil est magnum somnianti; D II, 141. quid .. magnum .. naufragum illum sine nomine in rivo esse lapsum? Fa 5. maius est .. has contortiones orationis quam signorum ortus obitusque perdiscere; Fa 17. qui (Socrates), ... quae de natura quaererentur, .. maiora, quam hominum ratio consequi posset ‖ possit ‖, ... dixerit; R I, 15. quaero, quae tu esse maiora intellegas; R I, 31. quod .. erat ad optinendam ‖ [optinendam] ‖ potentiam nobilium vel maximum; R II, 56. ab Chrysippo nihil magnum nec magnificum desideravi; R III, 12. quod .. eo fuit maius, quia ..; R VI, 2. sunt .. haec maiora .. quam ipsa illa; L I, 28. sunt haec .. magna; L I, 28. quid .. maius est ... quam posse .. dimittere? L II, 31. ista video fateorque esse magna; L II, 32. in hoc ipso genere quam magnum illud Scaevolae faciunt! L II, 47. in quibus (actionibus) primum et maximum: »vis abesto;« L III, 42. magnum est .. eadem habere monumenta maiorum; O I, 55. quae magna et praeter opinionem suam animadverterunt; O II, 36. in illo (Africano) alia maiora; O II, 76. cum id, in quo violatur aequitas, non ita magnum ... videtur; O III, 81. quod maximum in eo (Regulo) est, id reprehenditis; O III, 110. illud maxumum; O III, 114. quamquam id .. maximum est; C 9. ut eam (probitatem) vel in eis, quos numquam vidimus, vel, quod maius est, in hoste etiam diligamus; Lae 29. maximum est in amicitia parem esse inferiori; Lae 69. quod cum optumum maxumumque sit; Lae 84. semper auget adsentator id, quod is, cuius ad voluntatem dicitur, vult esse magnum; Lae 98. quod eo maius est illi (Catoni) quam ... nobis, quia ..; P 2. in quo peccatur, id potest aliud alio maius esse aut minus; P 20. id si nec maius nec minus umquam fieri potest; P 20. reliquorum (deorum) ... et nosse et enuntiare ortum eorum ‖ [eorum] ‖ maius est, quam ut ..; Ti 38. adpendicem animi esse corpus, nihilque esse in eo magnum; fr V, 96. ut maiora omnia re quam fama viderentur; fr VI, 14.

accessio: qui (Peripateticus) ... neque adderet illam magnam accessionem; A II, 112. quod paucis annis magna accessio facta esset; T III, 69. magna .. facta esset accessio; T IV, 40.

actio: etsi maximam actionem puto repugnare visis; A II, 108. f. cognitio.

adiumentum: quam .. ad rem nos ... magnum attulimus adiumentum hominibus nostris; O I, 1.

administratio: f. cognitio.

admirabilitas: in quo (caeli complexu) cum admirabilitate maxima igneae formae cursus ordinatos definiunt; N II, 101. haec animi despicientia admirabilitatem magnam facit; O II, 38.

admiratio: quotiens hoc agitur, ecquandone nisi admirationibus maximis? F V, 63. magna est .. admiratio copiose sapienterque dicentis; O II, 48. maxima est admiratio in iudiciis; O II, 49.

adsensus: id quod ego magno quondam cum assensu omnium dixi; C 62.

aegritudo: quamquam non haec una res efficit maximam aegritudinem; T III, 30. quod idem adfingimus huic aegritudini, ... quae omnium maxuma est; T III, 68.

aequabilitas: haec constitutio .. habet aequabilitatem quandam magnam; R I, 69.

aes: numquam nec maius aes alienum fuit nec ..; O II, 84.

aestus: cum (C. Marius) aestu magno ducebat agmen; T II, 35.

agger: maximo aggere obiecto; R II, 11.

ambitio: in eius (C. Laelii) familiari Scipione ambitio maior, vita tristior (erat); O I, 108.

angustiae: in magnis interdum versatur angustiis; F II, 28.

animus: *numquam* quemquam stabili et firmo et magno animo ... effici posse, nisi ..; F III, 29. qui magno sit animo atque forti; F III, 29. vir ... magno animo, vere fortis; F III, 29. cum magno animo aliquid factum cognoscimus; F V, 62. homines magno animo erectoque viventes; F V, 71. quis hanc maximi animi aequitatem in ipsa morte laudaret? T I, 97. qui tam magno animo fuerit; T I, 100. num .. fortem virum, num magno animo ... potes dicere .. Philoctetam? T II, 33. praeterea necesse est, qui fortis sit, eundem esse magni animi; qui magni animi sit, invictum; T III, 15. ut magno animo (vivamus); T V, 53. quam ille (Marius) gravem suum casum magno animo, quam constanti tulisset; D II, 140. proinde quasi bonis et fortibus et magno animo praeditis ulla sit ad rem publicam adeundi causa iustior; R I, 9. quae cura exsuscitat etiam animos et maiores ad rem gerendam facit; O I, 12. in quibus .. maior est animus; O I, 25. quod in maximis animis splendidissimisque ingeniis plerumque existunt ... gloriae cupiditates; O I, 26. fortis animus et magnus in homine non perfecto ... ferventior plerumque est; O I, 46. quod animo magno elatoque ... factum sit; O I, 61. quae magno animo et fortiter excellenterque gesta sunt; O I, 61. fortis animus et magnus duabus rebus maxime cernitur; O I, 66. ea ... contemnere fortis animi magnique ducendum est; O I, 67. id in magnis animis ingeniisque plerumque contingit; O I, 74. haec sunt opera magni animi et excelsi; O I, 81. esse .. magni animi et fuisse

multos etiam in vita otiosa; O I, 92. quod .. viriliter animoque magno fit; O I, 94. quae qui in utramque partem excelso animo magnoque despiciunt; O II, 37. quae ... contemnere ... magni animi et excelsi est; O III, 24. quae (res publica) Cannensi calamitate accepta maiores animos habuit quam umquam rebus secundis; O III, 47. animum (deus) haud ita, ut modo locuti sumus, tum denique, cum corpus ei effecisset, incboavit; neque enim esset rectum minori parere maiorem; Ti 21. ſ. ingenium; O I, 81. res; O I, 92.

annales: quem (diem) ... in maximis annalibus consignatum videmus; R I, 25.

annus: quarum (stellarum) ex disparibus motionibus magnum annum mathematici nominaverunt; N II, 51. tria milia annorum magnum annum tenere; N fr 5. horum annorum, quos in fastis habemus, magnus XII DCCCCLIV amplectitur; fr V, 35.

apparatus: qui (mercatus) haberetur maxumo ludorum apparatu; T V, 9.

argumentum: hoc .. non videre, maximo argumento esse voluptatem illam —; F II, 29. maxumum .. argumentum est naturam ... iudicare; T I, 31. quod est .. maius argumentum nihil eam (philosophiam) prodesse, quam ..? T II, 12. quod .. maxumum argumentum est non dici illa subtiliter, quod ..; T IV, 7. ut (quaestio) magno argumento esse debeat causam ... esse ..; N I, 1. id satis magnum argumentum esse dixisti, cur ..; N I, 62. quod ne dubitare possimus, maximo est argumento, quod ..; D I, 119. magno .. esse argumento homines scire pleraque ante, quam nati sint, quod ..; C 78.

ars: maiore quadam opus est vel arte vel diligentia; A II, 45. lustremus animo non has maximas artis; F II, 115. nobis placet ... in hac maiore et uberiore arte versari; T I, 7. vir sapiens, multo arte maiore praeditus; T V, 104. si minus in maxima arte, quam illi (opifices) in minimis, operae consumpserim; R I, 35. ſ. studium; T I, 59.

artificia: si sine magnis artificiis ... nec videre nec audire possimus; A II, 86.

auctoritas: magna augurum auctoritas; N II, 12. cum .. huic rei magnam auctoritatem Pythagoras iam ante tribuisset; D I, 5. haruspicum disciplinae magna accessit auctoritas; D I, 33. nec cognovi quemquam, qui maiore auctoritate nihil diceret; D II, 139. magna auctoritas est ... ita consensisse gentes; R I, 56. quae .. (potentia atque auctoritas senatus) gravis et magna remanebat; R II, 59. cum (Pericles) iam suae civitati maxima auctoritate ... praefuisset; R IV, 11. iis .. (amicis) maior etiam quam ante (est) tribuenda auctoritas; O I, 91. id (dolere) ne malum quidem esse maxima auctoritate philosophi adfirmant; O III, 105. quo maiorem auctoritatem haberet oratio; C 3.

augures: quod ... iis etiam, qui cum imperio sunt, maiores natu augures anteponuntur; C 64.

auspicia: auspiciis maioribus inventis; R II, 26.

auxilia: ut ... magna habere possit auxilia a reliquorum philosophorum disciplinis; T II, 4. ut eo tueri ... magna equitum ac peditum auxilia possis; P 45.

bellum: bella magna gesserat; F II, 65. nisi eius augurio rex Hostilius maxima bella gessisset; N II, 9. quibus portentis magna populo Romano bella ... denuntiabantur; D I, 97. eius modi quiddam etiam bello illo maximo ... Pericles ille ... docuisse civis suos dicitur; R I, 25. post magnum illud Peloponnesiacum bellum; R III, 44. bellum .. maximum conficies; R VI, 11. magnum illud bellum perfuga unus ... sustulisset; O III, 86. magna .. bella gessi; P 37.

beneficium: aliae naturae deorum ex magnis beneficiis eorum ... constitutae ... sunt; N II, 60. nec dubium, quin maximo cuique (beneficio) plurimum debeatur; O I, 49. quae beneficia aeque magna non sunt habenda atque ea; O I, 49. quorum beneficiis maximis obligati sumus; O I, 58. cum ipsi quamvis magnum aliquod (beneficium) acceperint; O II, 69.

benignitas: ne maior benignitas sit quam facultates; O I, 42. ne benignitas maior esset quam facultates; O I, 44.

bonum: se magno bono frui; F II, 13. velle bonis aliquem affici quam maximis; F II, 78. neque magnum bonum (esse divitias); F IV, 73. tantum refert, quam magna (bona) dicam; F V, 90. ut ... spoliati magnis quibusdam bonis ... videamur; T I, 95. opinione praesentis magni alicuius boni; T III, 24. quae est inmoderata adpetitio opinati magni boni; T III, 24. nihil bonum nisi naturae primis bonis || [bonis] || aut omnibus aut maxumis frui; T V, 84. tria genera bonorum, maxuma animi, secunda corporis, externa tertia; T V, 85. nullum habendum magnum bonum, nisi quod vere laudari ... posset; L I, 37. id estne numerandum in bonis? — ac maxumis quidem; L II, 12. magnis illi et divinis bonis hanc licentiam asseqnebantur; O I, 148.

brevia: omnia .. brevia tolerabilia esse debent, etiamsi magna sunt; Lae 104.

caerimonia: ſ. religio.

calamitas: quae (stellae) nuper bello Octaviano magnarum fuerunt calamitatum praenuntiae; N II, 14 ob eam causam populum Romanum calamitatem maximam cepisse; D I, 29.

caritas: sitne boni viri in maxima caritate annonae familiam non alere; O III, 89.

Cato: ut in Catone Maiore ... Catonem induxi senem disputantem, ... sic ..; Lae 4.

causa: ego non minus commotus, quam soleo in causis maioribus; A II, 64. sive ... maior aliqua causa atque divinior hanc vim ingenuit; F V, 33. quartam causam esse, eamque vel maximam, aequabilitatem motus ... caeli; N II, 15. sine qua (dicendi cogitatione) ad nullam maiorem umquam causam sum ausus accedere; L I, 12. plures causae maioresque ponderis plus habebunt; O I, 45. quia non sine magna causa sit neglecta amicitia; Lae 63.

celebritas: qui in maxima celebritate ... vixerimus; O III, 3.

celeritas: id ... ut identidem fieri posset cum maxima celeritate; N II, 142.

census: * duodeviginti censu maximo; R II, 39.

certamen: ut magnum et difficile certamen iniens; F IV, 31. quo maius erat certamen et discrimen salutis; D I, 95.

certatio: »nequaquam istuc istac ibit; magna inest certatio«; N III, 65.

cingulus: medium .. illum et maximum (cingulum) solis ardore torreri; R VI, 21.

civis: quos (circumitus) prospicere inpendentis ... magni cuiusdam civis ... est; R I, 45.

civitas: ut civitate maxima reapse cerneretur quale esset id, quod ..; R II, 66.

clades: qui risus ... magnam populo Romano cladem attulit; N II, 7. nonne C. Flaminius ... neglexit signa ... magna cum clade rei publicae? D I, 77. quod ... post acceptam illam maximam cladem expiatum est; D I, 101.

clamor: cum obstipuisset bubulcus clamoremque maiorem cum admiratione edidisset; D II, 50.

classis: ut P. Claudius ... eiusque collega L. Iunius classis maxumas perdiderunt; D I, 29.

cognitio: maximae .. sunt primum ... consideratio cognitioque rerum caelestium ..., deinde rerum publicarum administratio aut administrandi scientia, tum ... iusta ratio reliquaeque virtutes et actiones virtutibus congruentes; F V, 58. ſ. alqd; F V, 50.

columen: »quae (Phoebi fax) magnum ad columen flammato ardore volabat«; D I, 18.

comitiatus: »de capite civis nisi per maximum comitiatum ... ne ferunto«; L III, 11. altera (lex) de capite civis rogari nisi maximo comitiatu vetat; L III, 44.

commoditas: in his vitiis inest illa magna commoditas, ut ..; R II, 9. quom .. plurimas et maximas commoditates amicitia contineat; Lae 23. ſ. usus; N II, 80.

communitas: magna etiam illa communitas est, quae ..; O I, 56.

concentus: quo maior et melior actionum quam sonorum concentus est; O I, 145.

confusio: perturbatio vitae sequitur et magna confusio; N I, 3.

consessus: magno consessu locum nusquam ei (grandi natu) datum a suis civibus; C 63.

consideratio: ſ. cognitio; F V, 58.

consilium: quoniam id est in rerum natura longe maximi consilii; R III, 7. || magnum audaxque consilium suscepisse Graeciam ||; L fr 2. quibus ... calida consilia quietis ... splendidiora et maiora videantur; O I, 82.

consolatio: quod in desiderio et luctu haec est consolatio maxima; T I, 111. quarum (rerum) consolatio .. maior est; C 1.

constantia: ea ... ita ferre ... est magnae .. constantiae; O I, 67. ut ... sint .. magna constantia; Lae 19.

contemplatio: summa .. vis infinitatis et magna ac diligenti contemplatione dignissima est; N I, 50.

contemptio: velut ex ea disputatione ... magna videbatur mortis effecta contemptio; T II, 2. in qua (fortitudine) est ... mortis dolorisque magna contemptio; R V, 9.

contentio: de quo Chrysippo fuit ... non magna contentio; A II, 140. sequitur magna contentio; F III, 41. quem (equum) cum maxima contentione non potuisset extrahere; D I, 73. in quibus (obiurgationibus) utendum est fortasse .. vocis contentione maiore; O I, 136. magna etiam animi contentio adhibenda est *in* explicando Aristotele || Aristoteli, al. ||; fr V, 29.

copia, copiae: quo magis tum in summo otio maximaque copia quasi helluari libris ... videbatur; F III, 7. qui (rex) maximas copias duxit ad Troiam; T I, 98. nec id (incendium belli) excitatum maioribus copiis .. Q. Maximus enervavisset; R I, 1. cum maior est copia; O III, 51. quae (cupiditates) brevi tempore maximas copias exhaurire possint; P 44. unde aut || autem || ad agendum aut ad dicendum copia depromi maior gravissimorum exemplorum quasi incorruptorum testimoniorum potest? fr V, 27. ſ. vis; A II, 60.

corona: tibi ipsi pro te erit maxima corona causa dicenda; T I, 10.

cothurni: ut ... neque multi cothurni paucis anteponerentur nec maiores minoribus, sic ..; F III, 46.

cruciatus: cum ... ponebas cumulatum ... cruciatibus maximis toto corpore; F II, 63.

culpa: requiescere in sepulcro putat mortuum, magna culpa Pelopis; T I, 107. ut (medicus) ... magna sit in culpa, sic ..; N III, 78. reges .. si scientes praetermittunt, magna culpa est; N III, 90. maxuma .. culpa in eo, qui .. veritatem aspernatur; Lae 89. parva, inquit, est res. at magna culpa; P 20.

cultus: deorum cultus religionumque sanctitates exsistunt in dies maiores atque meliores; N II, 5.

cupiditas: quod ... orae ..., quo faciliorem nobis cognitionem rerum caelestium, eo maiorem cognoscendi cupiditatem dabunt; T I, 44.

cura: est .. mihi magnae curae, ... ut ..; F III, 8. eos cum maximis curis et laboribus compensare eam ... voluptatem; F V, 48. quod omnibus curae sunt, et maxumae quidem, quae post mortem futura sint; T I, 31. magna adhibita cura est a providentia deorum, ut ..; N II, 127. »curantes magna cum cura tum cupientes || concupientes || regni dant operam simul auspicio augurioque«; D I, 107. maior quaedam cura adhibenda est; O I, 47. in tota vita constituenda multo est ei rei cura maior adhibenda; O I, 119. ut neve maior neve minor cura et opera suscipiatur, quam causa postulet; O I, 141. ſ. studium; O I, 78.

curia: quae (curia) minor mihi esse || esse mihi || videtur, posteaquam est maior; F V, 2.

dedecus: maius (Epicurus) dicet esse malum mediocrem dolorem quam maxumum dedecus; T II, 28. quo dedecus maius a philosopho nullum expecto; T II, 28. magnum dedecus et flagitium, ... eum ... scelere superatum; O III, 86.

desiderium: ne ille non magno desiderio tenebitur virium; C 33.

di: »do .. volentibus cum magnis dis«; O I, 38.

difficultas: cum magnam animadverteret in bonis ... difficultatem; O II, 81.

diiudicatio: ista .. magna diiudicatio est; L I, 56.

dilectus: est in ipsis (populis) magnus dilectus hominum et dignitatum; R I, 53.

diligentia: quo maior est in eis (animis) praestantia et divinior, eo maiore indigent diligentia; T IV, 58. ſ. ars; A II, 45.

discidia: magna etiam discidia et plerumque iusta nasci; Lae 35.

discordiae: hinc apud Atheniensis magnae discordiae; O I, 86.

discrepantia: maiorem multo inter Stoicos et Peripateticos rerum esse aio discrepantiam quam verborum; F III, 41.

discrimen: ſ. certamen; D I, 95.

dissensio: qua de re est .. inter summos viros maior dissensio? A II, 129. ecce multo maior etiam dissensio; A II, 134. de isto magna dissensio est; F IV, 75. ſ. **dissensio,** I. est; F II, 49. III, 44. V, 16. 76. T I, 18. N I, 2. L II, 32 (B. I, S. 729, a).

dissimilitudines: ut .. in corporibus magnae dissimilitudines sunt, ... sic ..; O I, 107.

distantia: quod tanta est inter eos (bonos et improbos), quanta maxima potest esse, morum studiorumque distantia; Lae 74.

divitiae: contentum .. suis rebus esse maximae sunt ... divitiae; P 51.

documentum: id .. esse ... maximum ... virtutis vel documentum vel officium puto; R I, 33.

dolor: ex quo laborum dolorumque susceptio multorum magnorumque; A I, 23. quia consequuntur magni dolores eos, qui ..; F I, 32. ut ... dolores suscipiantur maiorum dolorum effugiendorum gratia; F I, 36. quanti (dolores) in hominem maximi cadere possunt; F I, 41. ne ... incidant in maiorem (dolorem); F I, 48. ut (animus) meminerit maximos (dolores) morte finiri; F I, 49. quid .. dubitamus, quin ... non esse in voluptate dolor sit maximus? F II, 28. maximus dolor, inquit, brevis est. primum quid tu

dicis breve? deinde dolorem quem maximum? F II, 93. quod .. magnum dolorem brevem, longinquum levem esse dicitis; F II, 94. video .. et magnos et eosdem bene longinquos dolores; F II, 94. animi ... dolores (sapiens) percipiet omnibus partibus maiores quam corporis; F II, 108. bene plane magnus mihi quidem videtur (Philoctetae dolor), sed tamen non summus; T II, 44. „summum“ .. (dolorem) dico, etiamsi decem atomis est maior alius; T II, 45. qui (viri) complures annos doloribus podagrae crucientur maximis; T II, 45. »ne successu arripiat maior dolor«; T II, 48. ille (Ulixes) non inmoderate magno in dolore: »retinete!« T II, 50. (Marius) ut homo maiorem (dolorem) ferre sine causa necessaria noluit; T II, 53. proprium est .. irati cupere ... ei quam maxumum dolorem inurere; T III, 19. qui ... maxumis .. doloribus adfectus eos ipsos inventorum suorum memoria ... confutat; T V, 88. si ea (voluptas) maiorem dolorem effectura sit; T V, 95. ſ. voluptas; F I, 55. II, 108.

domus: si domum magnam pulchramque videris; N II, 17.

dux: hunc a se maiorem ducem cognitum quam quemquam eorum, quos legisset; A II, 3.

eloquentia: magna .. eloquentia est utendum; T I, 117.

error: sapiens magno aliquo emolumento commotus; F II, 56. quem (Epicurum) .. arbitror ... maximis .. erroribus animos hominum liberavisse; F I, 14. errore maximo, si Epicurum audire voluerint, liberabuntur; F I, 42. quam eorum opinionem magni errores consecuti sunt; T I, 36. Democritus ... nonne in maximo errore versatur? N I, 29. Aristonis non minus magno in errore sententia est; N I, 37. cum homines inflati opinionibus ... in maximis versantur erroribus; O I, 91.

excellentia: nobis .. personam imposuit ipsa natura magna cum excellentia praestantiaque animantium reliquarum; O I, 97.

exemplum: quae quaerimus exempla maiora? N II, 11. cuius generis duo sint ex multis exempla, sed maxuma; D I, 101. [maximum .. exemplum est iustitiae in hostem a maioribus nostris constitutum]; O I, 40.

exercitatio: quod esset ea maxuma dicendi exercitatio; T II, 9.

experimentum: hoc maxumum est experimentum; T III, 74.

exspectatio: ut etiam maiorem exspectationem mei faciam, quam modo fecit Hortensius; A II, 10. quamvis sit magna (expectatio), tamen eam vinces; R I, 37. sustines ... expectationem ... magnam honorum; O III, 6. Aristides ... in contionem magna exspectatione venit; O III, 49.

facinus: »facinus fecit maximum«; T IV, 52. »(me) resupinum in caelo contueri maximum ac mirificum facinus«; D I, 44.

facta: »hic (Ennius) vestrum panxit maxima facta patrum«; T I, 34.

faenus: quae (terra) ... nec umquam || cuiquam || sine usura reddit, quod accepit, sed alias minore, plerumque maiore cum faenore; C 51.

familia: ut in magna familia sunt alii lautiores, ut sibi videntur, servi; P 37.

filius: cum maior eius (regis) filius Lucretiae ... vim attulisset; R II, 46.

flagitium: ſ. dedecus; O III, 86.

fluctus: excitatis maximis fluctibus; R I, 11.

flumen: qui (Indus) est omnium fluminum maximus; N II, 130. tu equo advectus ad quandam magni fluminis ripam; D I, 58.

fortunae: ſ. opes; D II, 22.

fraus: emptorem pati ... per errorem in maximam fraudem incurrere; O III, 55 (54).

frequentia: est .. ad portas Agragentinas || Agragianas, al. || magna frequentia sepulcrorum; T V, 65.

fructus: cui cum liceret .. maiores ex otio fructus capere quam ceteris; R I, 7. mihi .. ille fructus liberalitatis ... multo .. maior videtur; O II, 56. posse .. liberalitate uti ... nimirum est pecuniae fructus maximus; O II, 64. fructus .. ingenii et virtutis omnisque praestantiae tum maxumus capitur, cum ..; Lae 70. ex quibus (amicis) sperant se maxumum fructum esse capturos; Lae 79.

gaza: Macedonum gaza, quae fuit maxima; O II, 76.

gens: qui (Cleanthes) quasi maiorum est gentium Stoicus; A II, 126. illi maiorum gentium di qui habentur; T I, 29. antiquos patres maiorum gentium appellavit, ... a se adscitos minorum; R II, 35. postea || post [quam] || bello subegit Aequorum magnam gentem et ferocem; R II, 36.

genus: ut obscurentur etiam maioribus minora (actionum genera) || minora maioribus ||; F V, 58. id genus aegritudinis, quod unum est omnium maxumum; T III, 81.

gloria: ut (L. Lucullus) ... paternas inimicitias magna cum gloria est persecutus; A II, 1. maxima fuit (Anaxagoras) et gravitatis et ingenii gloria; A II, 72. magna gloria proposita; F II, 56. *se* sibi in somnis visum esse ... occidere cum maxuma gloria; D I, 51. maxume .. et gloria pariter et gratia defensionibus, eoque maior, si ..; O II, 51. cum summa utilitate rei publicae magnam ipsi adipiscentur et gratiam et gloriam; O II, 85. ut, qui illam (vitam) eripuerit, in maxima et gratia futurus sit et gloria; O III, 85. qui ob eam (amicitiam) summa fide ... servatam maxumam gloriam ceperit; Lae 25. ſ. nomen.

Graecia: (Pythagoras) tenuit magnam illam Graeciam ... auctoritate; T I, 38. ea quae magna (Graecia) dicta est; T IV, 2. exornavit (Pythagoras) eam Graeciam, quae magna dicta est; T V, 10. qui ... magnam .. Graeciam ... praeceptis suis erudierunt; Lae 13.

gratia: non satis magnam tribuunt inventoribus gratiam; F IV, 13. magnam ineat gratiam; F IV, 31. maior ei (patriae) profecto quam parenti debetur gratia; R I, fr 2. »magnas .. agere gratias Thais mihi?« satis erat respondere: „magnas;“ „ingentes“, inquit; Lae 98. ſ. gloria. laus; O III, 63. **gratia,** II, 1. habeo (5 St.) S. 113, b.

greges: quam magnos ... tenuit amicorum greges! F I, 65.

hereditas: ſ. res; F II, 56.

homo: est .. inter magnos homines summa dissensio; A II, 117. subagreste consilium, sed ad muniendas opes regni ... sui magni hominis secutus est; R II, 12. sint nobis isti ... magni homines, ut sunt; R III, 4. a magno homine et in primis erudito, Panaetio (tractata sunt); L III, 14. alter (iocus) est ... *gravissimo* || magno || homine dignus; O I, 104. haec (benignitas) est gravium hominum atque magnorum; O II, 63. haec magnorum hominum sunt; O II, 85.

honos: || ut, et || apud quos eorum ludorum, qui gymnici nominantur, magnus honos sit; T II, 62. ut Oresti nuper prandia in semitis decumae nomine magno honori fuerunt; O II, 58. ea res ... ei (Mario) magno honori fuit; O III, 80.

hostia: quibus hostiis immolandum quoique deo, quoi maioribus, quoi lactentibus; L II, 29. hostia .. maxima parentare pietatis esse adiunctum || [adiunctum] || putabat; L II, 54.

iactura: etsi magnam iacturam causae fecero, si ..; D II, 34. f. invidia.
imbecillitas: ineunte .. adulescentia, cum est maxima inbecillitas consilii; O I, 117.
imbres: cum terra discessisset magnis quibusdam imbribus; O III, 38.
imperia: magnis imperiis et provinciis praefui; P 37.
incendium: omitte .. lituum Romuli, quem in maximo incendio negas potuisse comburi; D II, 80.
inconstantia: quae (opiniones) in maxima inconstantia veritatis ignoratione versantur; N I, 43.
indoles: in iis adulescentibus bonam spem esse dicemus et magnam indolem? F II, 117.
inflatio: quod habet inflationem magnam is cibus; D I, 62.
ingenium: magnum ingenium L. Luculli magnumque optimarum artium studium ... caruit .. rebus urbanis; A II, 1. magno hic (Themistocles) ingenio; F II, 105. ea .. in maximis ingeniis maxime elucere; F IV, 4. ingeniis magnis praediti; F IV, 10. si qui magnis ingeniis in eo genere extiterunt; T I, 3. maxumis ingeniis praediti; T I, 27. id .. (augurium saeclorum futurorum) in maximis ingeniis altissimisque animis .. exsistit maxime; T I, 33. magni .. est ingenii sevocare mentem a sensibus; T I, 38. vir magni ingenii summaque prudentia, L. Cotta; L III, 45. quamquam hoc animi, illud etiam ingenii magni est; O I, 81. L. .. Philippus Q. f., magno vir ingenio in primisque clarus; O II, 59. f. animus; O I, 74.
inimicitiae: ex quo inimicitias maximas saepe inter amicissimos exstitisse; Lae 34.
iniuria: animi aegritudo fortunae magna et gravi commota iniuria; N I, 9.
insula: qui (homines) quasi magnam quandam insulam incolunt; N II, 165.
interpretatio: hic magna quaedam exoritur ... somniorum [Antiphontis] interpretatio; D I, 116.
intervallum: cur minimo (atomi) declinent intervallo, maiore non? Fa 46.
invidia: magna .. se et inveterata invidia (M. Seius) nec turpi iactura, quando erat aedilis, nec maxima liberavit; O II, 58.
iudex: magni esse iudicis statuere ..; O III, 70.
iudicium: quod cibi et potionis iudicium magnum earum (narium) est; N II, 141. narium ... et gustandi † et parte || arte || tangendi magna iudicia sunt; N II, 146.
Iuppiter: Iovem cum Optimum et Maximum dicimus; F III, 66. f. **bonus**, A. Iuppiter (7 St.) B. I, S. 347, a.
ius: maximum .. et praestantissimum in re publica ius est augurum cum auctoritate || quoniam auctoritati est || coniunctum; L II, 31.
iustitia: quae (iustitia, pietas) cum magna in parentibus et propinquis, tum in patria maxima est; R VI, 16.
labores: multos labores magnosque susceperant; F I, 60. pro omnibus gentibus ... iuvandis maximos labores molestiasque suscipere; O III, 25. f. cura; F V, 48. dolor; A I, 23.
laetitia: maiorem .. laetitiam ex desiderio bonorum percepimus quam ..; R I, 7.
largitas: quae (terra) cum maxima largitate fundit; N II, 156.
largitio: C. Gracchus cum largitiones maximas fecisset; T III, 48. C. Gracchi frumentaria magna largitio; O II, 72.
laus: nihil .. arbitror esse magna laude dignum, quod ..; F II, 80. *beatus* (Epicurus) sibi videtur esse moriens. magna laus; F II, 97. magna mehercule laus! T II, 17. brevitas non modo senatoris, sed etiam oratoris magna laus est in sententia || [in sententia] ||; L III, 40. ut nec medici nec imperatores nec oratores ... quicquam magna laude dignum sine usu ... consequi possunt, sic ..; O I, 60. nostri .. magistratus ... ex hac una re maximam laudem capere studebant; O II, 27 (26). eos viros suspiciunt maxumisque ecferunt laudibus; O II, 36. magnam laudem .. a summo viro consequebare; O II, 45. L. .. Crassus ... sibi ipse peperit maxumam laudem; O II, 47. quamquam Africanus maiorem laudem meo iudicio assequebatur; O III, 4. huic nec laus magna tribuenda nec gratia est; O III, 63. quis est, qui id (officium amici) non maximis ecferat laudibus? Lae 24.
Leo: »pedibus .. (Arcti) tenetur magnus Leo«; N II, 110.
lepos: maior etiam (lepos erat) ... in C. Caesare; O I, 108.
levatio: levatio .. vitiorum magna fit in || fit || iis; F IV, 66. cuius (aegritudinis) si maiorem aliquam levationem reperire potuissem; N I, 9.
lex: conclusa .. est a te permagna || tam magna || lex sane quam brevi; L II, 23.
libellus: est .. non magnus, verum aureolus ... libellus; A II, 135.
liber: magnus Dicaearchi liber est nescire ea melius esse quam scire; D II, 105.
libertas: ut verear, ne maiorem largiar ei, qui contra dicturus est, libertatem et licentiam; A II, 30. ex hac maxima libertate tyrannus gignitur; R I, 68.
licentia: ut muliebris amores omittam, quibus maiorem licentiam natura concessit; T IV, 71. nobis .. nostra Academia magnam licentiam dat; O III, 20. f. libertas; A II, 30.
locus: haec ratio .. aliquanto maiorem locum quam de uno dolore occupabit; T II, 66. magnus sane locus est; N II, 73. magnus locus philosophiaeque proprius; D II, 3.
lucra: nec mercatura quaestuosa, si in maximis lucris paulum aliquid damni contraxerit; F V, 91.
luctatio: in qua (causa) tibi cum Diodoro ... magna luctatio est; Fa 12.
luctus: quo impetrato in maximos luctus incidit; O I, 32. quo optato impetrato Theseus in maxumis fuit luctibus; O III, 94.
ludi: cum bello Latino ludi votivi maxumi primum fierent; D I, 55. eundem primum ludos maximos, qui Romani dicti sunt, fecisse accepimus; R II, 36.
luna: quae (luna) est ... maior quam dimidia pars terrae; N II, 103.
magister: cum .. eodem quasi maxumus quidam magister populus *accessit*; T III, 3. adprobatio populi quasi magni cuiusdam et sapientis magistri; R IV, 9.
malum: iam id ipsum absurdum, maximum malum neglegi; F II, 93. dolorem existimo maxumum malorum omnium. — etiamne maius quam dedecus? T II, 14. eum non in malo esse, et magno quidem; T II, 19. etiamne maius (malum tibi dolor videretur) quam dedecus; T II, 28. maius tibi videri malum dedecus quam dolorem; T II, 28. qui dolorem malorum omnium maxumum dixerit; T II, 45. et metus opinio magni mali inpendentis et aegritudo est opinio magni mali praesentis; T III, 25. ut magnum quoddam malum adesse et urgere videatur; T III, 28. quicumque intueatur in aliquod maius malum; T III, 28. illud malum, quod opinatum sit esse maxumum; T III, 58. iudicium magni praesentis atque urgentis mali; T III, 61. ad hanc opinionem

magni mali cum illa etiam opinio accessit; T III, 61 (62). neque insipientia ullum maius malum est; T III, 68. sunt qui non magnum malum (illud esse putent); T III, 76. qua (aegritudine) nullum homini malum maius est; T IV, 82. cum dolorem non modo maxumum malum, sed solum malum etiam dixerit; T V, 26. quod (exilium) in maxumis malis ducitur; T V, 106. si stultitia consensu omnium philosophorum maius est malum, quam ..; N III, 79. dolor in maximis malis ducitur; L I, 31. magnum dicis malum; L III, 17. quamquam est magnum hoc per se ipsum malum; L III, 31. maximis .. in malis hoc tamen boni assecuti videmur, ut ..; O II, 5. an est ullum maius malum turpitudine? O III, 105. ſ. dedecus; T II, 28. moles.

manus: tunc Democriti manus urgebatur; est enim non magna; fr V, 34.

mare: »iamque mari magno classis cita texitur«; D I, 67. »iamque mari magno —«; D II, 112. quod (mare) Atlanticum, quod magnum, quem Oceanum appellatis in terris; R VI, 21.

materia: maximam materiam ex rebus per se investigatis ad rerum occultarum cognitionem attulerunt; F V, 9.

mathematicus: qui (Polyaenus) magnus mathematicus fuisse dicitur; A II, 106.

medicina: est .. tarda illa quidem medicina, sed tamen magna; T III, 35.

memoria: habuit .. divinam quandam memoriam rerum; verborum maiorem Hortensius; A II, 2

mensura: quodsi ea, quae utenda acceperis, maiore mensura ... iubet reddere Hesiodus; O I, 48.

mercatura: sin (mercatura) magna et copiosa (est); O I, 151.

merces: istuc nihil dolere non sine magna mercede contingit inmanitatis in animo, stuporis in corpore; T III, 12.

modus: ego .. maiore etiam quodam modo memoriam admiror; T I, 59.

moles: »maior mihi moles, maius miscendumst malum«; T IV, 77. N III, 68.

molestia: magnam molestiam suscepit ... Zeno; N III, 63. ſ. labores; O III, 25. voluptas; F I, 56.

momenta: in iis esse ad bene vivendum momenta maxima; F V, 37.

motus: cum ... Apulia .. maximis terrae motibus conquassata esset; D I, 97. ut in maxumis motibus mutationibusque caeli nihil intersit ..; D II, 94. maiores .. quam ulli insani efficerent motus somniantes; D II, 122. non sine causa maiores motus animorum concitantur; O I, 73. cuius (voluptatis) motus ut quisque est maximus, ita est inimicissimus philosophiae; fr V, 81.

multitudo: alia quoque ex ratione, et quidem physica, magna fluxit multitudo deorum; N II, 63. sequitur stellarum inerrantium maxima multitudo; N II, 104. relicua .. multo maior multitudo sex et nonaginta centuriarum neque excluderetur suffragiis; R II, 39. humiles, quae magna in populo multitudo est; O II, 70.

munus: nec ullum arbitror ... maius aut melius a dis datum munus homini; A I, 7. qui (Strato) det isti deo immunitatem magni quidem muneris; A II, 121. cuius (fortitudinis) munera duo sunt maxima, mortis dolorisque contemptio; T II, 43. quod .. munus rei publicae adferre maius meliusve possumus? D II, 4. P. Crassus cum cognomine dives, tum copiis functus est aedilicio maximo munere; O II, 57. habes a patre munus, Marce fili, mea quidem sententia magnum; O III, 121.

mutationes: cum in flectendis promunturiis ventorum mutationes maxumas saepe sentiunt; D II, 94. ſ. motus; D II, 94.

necessitas: quasi vero maior cuiquam necessitas accidere possit ‖ posset ‖, quam accidit nobis; R I, 10.

negotium: nonne (M'. Curius) hunc hominem ita servum iudicet, ut ne in familia quidem dignum maiore aliquo negotio putet? P 38.

nomen: (Attus Navius) erat in magno nomine et gloria; D I, 31.

noxiae: in quibus (rebus) peccata non maxumas adferunt noxias; fr V, 84.

numerus: nominum non magnus numerus ne in pontificiis quidem nostris, deorum autem innumerabilis; N I, 84. equitum magno numero ex omni populi summa separato; R II, 39. si exempli gratia vir bonus Alexandrea Rhodum magnum frumenti numerum advexerit; O III, 50.

oblectatio: auribus oblectatio magna parta est inventa ... natura sonorum; T I, 62.

occupatio: in quo (bello) ita magna rei militaris esse occupatio solet, ut ..; A II, 4.

odium: fraus odio digna maiore; O I, 41.

officium: num quod officium aliud alio maius sit; O I, 7. necesse est, quod a communitate ducatur officium, id esse maximum; O I, 153. ſ. documentum.

onera: (Ennius) ita ferebat duo, quae maxima putantur, onera, paupertatem et senectutem, ut ..; C 14.

opera: ſ. cura; O I, 141.

opere: nihil .. magnopere meorum miror; A I, 8. sin cesseris, non magnopere mirabor; A II, 63. nec magno opere contenderem; A II, 112. horum neutrum ante Zenonem magno opere defensum est; A II, 113. qui ... illas (litteras) non magnopere desiderent; F I, 10. quod ne in ipsis quidem philosophis magnopere umquam probavi; F II, 1. nihil praeterea est magnopere dicendum; F II, 85. neque magnum bonum (esse divitias) ... nec magnopere expetendum; F IV, 73. quos .. tibi studiose ... tractandos magnopere censeo; F IV, 79. cum rem non magnopere philosophia egere videamus; T I, 89. qui istam nescio quam indolentiam magno opere laudant; T III, 12. qui .. id concupierit, eum necesse est, si id consecutus sit, magno opere laetari; T III, 19. quae cogitatio magno opere luctum levat; T III, 60. ut eo (genere aegritudinis) sublato reliquorum remedia ne magnopere quaerenda arbitraremur; T III, 81. hic .. elegantissimus omnium philosophorum ... non magnopere reprehenditur; T V, 24. cur pecuniam magnopere desideret? T V, 89. quia mihi videtur Epicurus vester de dis inmortalibus non magnopere pugnare; N III, 3. nihil est, quod cum his magnopere pugnemus; D I, 113. quod magno opere ad rationes omnium rerum ‖ publicarum, civilium ‖ pertineret; R I, 13. Gellium ... ipsis .. ‖ iis, al. ‖ (philosophis) magno opere auctorem fuisse, ut ..; L I, 53. quam ob rem magnopere ‖ magno opere ‖ te hortor, mi Cicero, ut ... legas; O I, 3. etiam in rebus prosperis ... superbiam ‖ [superbiam] ‖ magnopere, fastidium arrogantiamque fugiamus; O I, 90. nec (perversitas) magnopere admonitionem et praecepta desiderat ‖ desiderant ‖; O I, 145. in his inmanibus iacturis ... nihil nos magnopere mirari; O II, 56. in his (exercitationibus, curriculis) ... elaborans corporis vires non magno opere ‖ magnopere ‖ desidero; C 38. quia ... summa laus senectutis est, quod ea voluptates nullas magnopere desiderat; C 44.

opes: non metuet .., sive celare poterit ‖ potuerit ‖, sive opibus magnis, quicquid fecerit, obtinere; F II, 71. cum (M. Crassus) maxumis

opibus fortunisque florebat; D II, 22. ut opes quam maxumas consequantur; O I, 64. si opes magnas habeant; O I, 70. propter aequabilem praedae partitionem .. Bardulis Illyrius latro || [latro] || . . . magnas opes habuit et multo maiores Viriathus Lusitanus; O II, 40. cum premeretur inops multitudo ab iis, qui maiores opes habebant; O II, 41. ſ. alqd; N II, 64.

opinator: ego .. ipse .. magnus .. sum opinator; A II, 66.

opinio: quorum de iustitia magna esset opinio multitudinis; O II, 42.

oportunitas: quem ad modum oportunitas || opp. || ... non fit maior productione temporis; F III, 45. magnae etiam oportunitates ad cultum hominum ... aliae aliis in locis reperiuntur; N II, 130.

opus: habeo opus magnum in manibus; A I, 2. ne ille et deum opere magno liberat et me timore; A II, 121. magnum opus est probare maerenti illum suo iudicio ... maerere; T III, 79. magnum opus et difficile; T III, 84. tu quod opus tandem magnum et egregium habes? N I, 100. huius .. operis maximi inter homines atque optimi illum (moderatorem) esse perfectorem volo; R V, 8. ut .. in reliquis rebus multo maiora opera sunt animi quam corporis, sic ..; O II, 46. quibus (rusticis) absentibus numquam fere ulla in agro maiora opera fiunt; C 24. magnum opus est; Lae 17.

orbis: »tum gelidum valido de pectore frigus anhelans corpore semifero magno Capricornus in orbe«; N II, 112. in sphaera maximi orbes medii inter se dividuntur; Fa 15. 16. non et sunt in sphaera maximi orbes, et ii non medii inter se dividuntur; Fa 15. possum dicere: „si in sphaera maximi orbes erunt“, possum dicere: „quia in sphaera maximi orbes erunt“; Fa 16. cum alia (sidera) maiorem lustrarent orbem, alia minorem, tardius quae maiorem, celerius quae minorem; Ti 30.

ornamentum: quae (eloquentia) .. principibus maximo ornamento est; F IV, 61. maxumum ornamentum amicitiae tollit, qui ex ea tollit verecundiam; Lae 82.

ostentum: id .. est, inquies, ostentum. magnum vero! D II, 56.

otium: neque .. periculum in re publica fuit gravius umquam nec maius otium; O I, 77.

pars: maiorem .. partem mihi quidem omnes isti videntur nimis etiam quaedam adfirmare; A II, 14. si magnam partem ... ad verum ipsum aut quam proxime accedant; A II, 36. dividunt .. in partes, et eas quidem magnas; A II, 42. quae (partes) maximae sunt; F II, 33. si (stulti) sint in maiore parte rerum earum || earum rerum ||; F III, 61. divina mente ... mundum universum atque eius maximas partis administrari; F IV, 12. non esse in iis || his || partem maximam positam beate aut secus vivendi; F IV, 59. non ex maxima parte de tota (vita) iudicabis? an dubium est, quin virtus ita maximam partem obtineat in rebus humanis, ut reliquas obruat? F V, 91. ex eo, quod maximas partes continet ..., tota res appellatur; F V, 92. cum defensionum laboribus ... aut omnino aut magna ex parte essem aliquando liberatus; T I, 1. se fruiturum (voluptatibus) aut in omni aut in magna parte vitae; T III, 38. quia Chrysippus et Stoici ... magnam partem in his || iis || (perturbationibus) partiendis et definiendis occupati sunt; T IV, 9. etiam susceptae (perturbationes) continuo in magna pestis parte versantur; T IV, 42. metu magna ex parte liberati sumus; T IV, 64. tibi nos, ut antea magna ex parte, sic nunc penitus totosque tradimus; T V, 5. ex maiore parte plerasque res nominari; T V, 22. beatam vitam ... ex multo maiore parte obtinere nomen suum; T V, 22. quod ex maiore parte unam quamque rem appellari spectarique dicunt; T V, 23. si multo maiore ex parte exstat in utraque (mercatura, aratione) felicitas; T V, 86. si multo maiore et graviore ex parte bona propendent; T V, 86. maximae rei publicae partes ... nullis auspiciis administrantur; N II, 9. tangam .. maximas (partes mundi); N II, 25. cum ... magnam .. partem noctis vigilasses; D I, 59. quem (senatum) maiore ex parte ipse (Caesar) cooptasset; D II, 23. ut (patria) plurimas et maximas nostri animi, ingenii, consilii partis ipsa sibi ... pigneraretur; R I, 8. ceteri (reges) ... magnam .. partem bella gesserunt; R V, 3. aut si maiorem partem pecuniae capiat, aut, si maior pars pecuniae legata est || [si ... legata est] ||, si inde quippiam ceperit; L II, 49. maximam .. partem ad iniuriam faciendam adgrediuntur, ut ..; O I, 24. quae .. maiori parti pulcherrima videntur, ea maxime exoptant; O I, 118. magnam .. partem clementi castigatione licet uti; O I, 137. maior .. pars eo fere deferri solet, quo a natura ipsa deducitur; O I, 147. voluptates ... maioris partis animos a virtute detorquent; O II, 37.

patria: dum illa (patria) sit maior, haec in ea contineatur; L III, 5.

peccatum: alia quaedam dicent, credo, magna antiquorum esse peccata; F IV, 20. maius est peccatum in auro quam in palea; F IV, 76. paucis verbis tria magna peccata; T III, 47.

pecunia: quae erat pecunia temporibus illis ... maxuma; T V, 91. fugisse (Demaratus) cum magna pecunia dicitur; R II, 34. ut nuper M. Crassus negabat ullam satis magnam pecuniam esse ei, qui ..; O I, 25. quidam .., quos parva (pecunia) movere non potuit, cognoscuntur in magna; Lae 63. filiam quis habet, pecunia est opus; duas, maiore; pluris, maiore etiam; P 44. tot dotes magnam quaerunt pecuniam; P 44.

penuria: cuius generis est magna penuria; Lae 62.

periculum: qui magno suo periculo causam agat; A II, 79. magnum periculum adiit; F I, 35.

pernicies: qua nulla pernicies maior hominum vitae potuit afferri; O II, 9. nec ulla pernicies vitae maior inveniri potest quam ..; O III, 72.

perturbatio: horum (xvirum) ex iniustitia subito exorta est maxima perturbatio; R II, 63.

perversitas: si qua est alia magna perversitas; O I, 145.

pestis: qua peste quae potest esse maior? O II, 73. negat .. (Panaetius) ullam pestem maiorem in vitam hominum invasisse quam eorum opinionem; O III, 34. pestem .. nullam maiorem esse amicitiis quam in plerisque pecuniae cupiditatem; Lae 34. sic habendum est nullam in amicitiis pestem esse maiorem quam adulationem; Lae 91.

philosophus: multi .. et magni philosophi haec ultima bonorum iuncta fecerunt; F II, 19. ea, quae desideratur a magno philosopho, gravitas; F V, 13. diceres aliquid, et magno quidem philosopho dignum, si ..; T III, 35. sunt .. alii philosophi, et ii quidem magni atque nobiles, qui ..; N I, 4. ut antiquis philosophis, iisque maximis longeque clarissimis, placuit; fr V, 97.

pietas: ſ. iustitia.

plaga: hoc .. efficitur, ut ex illo necopinato plaga maior sit; T III, 59.

plausus: qui (Ennius) magno plausu loquitur adsentiente populo; D II, 104.

poena: naturam hominis aspernatus hoc ipso luet maximas poenas; R III, 33. sceleris est poena tristis et ... per se ipsa maxima est; L II, 43. cavendum est etiam, ne maior poena quam culpa sit; O I, 89. poena maiore dignus est; P 25.

poëta: negat .. sine furore Democritus quemquam poëtam magnum esse posse; D I, 80.

pondus: Curio ... magnum auri pondus Samnites cum attulissent; C 55 (56).

pontifex: mihi ne Scipio quidem ille pontufex maxumus ... iratus videtur fuisse Ti. Graccho; T IV, 51. ut *Ti.* Coruncanium aut P. Scaevolam, pontifices maximos, te audire dicas; N I, 115. Ti. Coruncanium, P. Scipionem, P. Scaevolam, pontifices maximos, ... sequor; N III, 5. cur ... ante simulacrum Vestae pontifex maximus est Q. Scaevola trucidatus? N III, 80. post annalis pontificum maximorum; L I, 6. quaero a vobis, Scaevolae, pontifices maximi; L II, 52. placuit P. Scaevolae et Ti. Coruncanio, pontificibus maximis; L II, 52. Q. .. Scaevola, pontifex maximus, ... dicebat; O III, 70. qui (L. Metellus) cum quadriennio post alterum consulatum pontifex maximus factus esset; C 30. qui (P. Scipio) his paucis diebus pontifex maximus factus est; C 50. quem virum nuper P. Crassum, pontificem maximum, ... vidimus! C 61.

populus: noster hic populus ... iustitia an sapientia est e minimo omnium *maximus factus*? R III, 24.

porta: »mi soli caeli maxima porta patet;« R fr 6.

portentum: maximum .. illud portentum isdem Spartiatis fuit, quod ..; D I, 76. maxumum id portentum haruspices esse dixerunt; D II, 59.

possessio: cuius possessio quo est maior, eo plus requirit ad se tuendam; P 49.

potentia: ſ. auctoritas; R II, 59.

potestas: ut xviri maxima potestate sine provocatione crearentur; R II, 61. »ni par maiorve potestas populusve prohibessit«; L III, 6. »ast potestas par maiorve prohibessit || [ast ... proh.] ||«; L III, 10. »par maiorve potestas plus valeto«; L III, 11.

praeceptum: quod praeceptum quia maius erat, quam ut ab homine videretur; F V, 44.

praeda: maxima auri argentique praeda locupletatus; R II, 44.

praemium: ſ. alqd; T I, 113.

praesidium: magnum is sibi praesidium ad beatam vitam comparat || comparavit ||; T II, 2.

praestantia: ſ. diligentia; T IV, 58. excellentia.

probabilitas: quae nos fallerent probabilitate magna; A II, 75.

proelium: quarum (rationum) praesidio (sapiens) iniret difficile illud ... magnumque proelium; F IV, 31. cum ad fluvium Sagram Crotoniatas Locri maximo proelio devicissent; N II, 6.

promissum: ullum .. esse philosophiae promissum uberius aut maius; T V, 19.

provinciae: ſ. imperia.

prudentia: quibus || in quibus, al. || .. artibus .. prudentia maior inest; O I, 151.

quaestio: in his primis naturalibus voluptas insit necne, magna quaestio est; F II, 34. quae (philosophia) de maximis quaestionibus copiose posset ... dicere; T I, 7. quae (sententia sit) veri simillima, magna quaestio est; T I, 23. quae (conversio) quam longa sit, magna quaestio est; N II, 52. magna .. quaestio est; D I, 38. quo modo .. aut vates aut somniantes ea videant, ... magna quaestio est; D I, 117. quid sit „bene agi," magna quaestio est; O III, 70.

ratio: corporis nostri magnam natura ipsa videtur habuisse rationem; O I, 126. ſ. cognitio.

regiones: terrae maxumas regiones ... incultas videmus; N I, 24.

regnum: »utri magni victoria sit data regni«; D I, 108.

religio: tota .. huius iuris compositio pontificalis magnam religionem caerimoniamque declarat; L II, 55.

res: cuius mihi consilium ... quid tum in maximis rebus profuisset; A II, 3. quae (res) sunt in philosophia multae atque magnae; A II, 91. indagatio ipsa rerum .. maximarum ... habet oblectationem; A II, 127. in re eo moliore, quo maior sit; F I, 2. unam rem explicabo, eamque maximam; F I, 28. maximas .. ab eo || [ab eo] || (sapiente) et gravissimas res ... administrari; F I, 63. si magna res, magna hereditas agetur; F II, 56. beatus .. esse in maximarum rerum timore nemo potest; F II, 86. in hac ratione tota de maximis fere rebus Stoici illos secuti sunt; F IV, 12. de maxima .. re eodem modo; F IV, 12. omnibus aut maximis rebus iis, quae secundum naturam sint, fruentem vivere; F IV, 15. quod maximae res essent in potestate sapientis; F IV, 17. cur ... id non aut ex omnium earum (rerum) aut ex plurimarum et maximarum appetitione concluditur? F IV, 34. duci .. maiorum rerum contemplatione ad cupiditatem scientiae; F V, 49. ingenuit .. (natura) sine doctrina notitias parvas rerum maximarum; F V, 59. (ubi sint) res .. magnae ... virtute gestae; F V, 95. magna res est; T II, 15. de maxumis .. rebus nihil fere intermisimus postea nec disputare nec scribere; T III, 6. necesse est homines .. in maximarum rerum ignoratione versari; N I, 2. eos ipsos ... addubitare coget doctissimorum hominum de maxuma re tanta dissensio; N I, 14. oritur .. mihi magna de re altercatio cum Velleio; N I, 15. concedimus etiam providentes (esse deos), et rerum quidem maxumarum. ergo utrum ignorant, quae res maxumae sint, ... an ..? N II, 77. (deos) iis || his || uti in maxumis et optumis rebus; N II, 79. maximae res tacitae praeterierunt; N III, 19. nihil fere quondam maioris rei nisi auspicato ... gerebatur; D I, 28. tum avibus magnae res inpetriri solebant; D I, 28. iidem .. (Lacedaemonii) de rebus maioribus semper ... oraclum ... petebant; D I, 95. ad quem (Apollinem) etiam Athenienses publice de maioribus rebus semper rettulerunt; D I, 122. quaerenti mihi ... nulla maior (res) occurrebat, quam si ..; D II, 1. an Cn. Pompeium censes ... maximarum rerum gloria laetaturum fuisse, si sciret ..? D II, 22. quem (Philum) video maioribus iam de rebus quam me aut quam P. Mucium consuli; R I, 20. rem .. magnam adsecutus *est*, quod ..; R I, 24. non ... dubito, quin ... usu quidem in re publica rerum maximarum facile omnis viceris; R I, 37. qui magnis de rebus dicturus est; R I, 37. qui (Aratus) magnis de rebus dicere exordiens; R I, 56. cuius (Tulli Hostilii) ... magnae .. extiterunt res bellicae; R II, 31. magnae .. res temporibus illis ... gerebantur; R II, 56. cum rerum magnarum tractatio ... cum illarum artium studiis ... coniungitur; R III, 5. Aristodemum ... maximis de rebus pacis et belli legatum ad Philippum Athenienses saepe miserunt; R IV, 13. sunt .. maxumae res in hac memoria atque aetate nostra; L I, 8. mihi liceret ... multis uberioribus atque maioribus (rebus) operae quantum vellem dare; L I, 10. sit ista res magna, sicut est; L I, 17. esset .. inter eos de re maxima ... dissensio; L I, 55. maiorem .. rem nullam sciscam aliter; L II, 24. ut ... res geras magnas illas quidem et maxume utiles, sed [ut] vehementer arduas; O I, 66. qui se ... ad magnas res

gerendas accommodaverunt; O I, 70. cum plerique arbitrentur res bellicas maiores esse quam urbanas; O I, 74. multae res extiterunt urbanae maiores clarioresque quam bellicae; O I, 74. maximas geri res et maximi animi ab iis, qui ..; O I, 92. quorum vita perspecta in rebus honestis atque magnis est; O I, 149. nullam dicere maxumarum rerum artem esse ... hominum est ... in maxumis rebus errantium; O II, 6. neminem ... magnas res ... gerere potuisse; O II, 16. quandoquidem ea (gloria) in rebus maioribus administrandis adiuvat plurimum; O II, 31. si quando aliqua res maior atque utilior populari largitione adquiritur; O II, 58. qui (Ulixes) cum maximas res gesserit in bello; O III, 98. magna .. res est; O III, 119. »ille vir haud magna cum re, sed plenus fidei«; C 1. non viribus ... aut celeritate corporum res magnae geruntur; C 17. multitudinis arbitrio res maximas agi; Lae 41. saepe incidunt magnae res, ut discedendum sit ab amicis; Lae 75. f. alqd; F IV, 77. res publica; Lae 42.

res publica: apud ... homines .. in maxima re publica ... versatos cum loquar; R I, 38. maximas res publicas ab adulescentibus labefactatas, a senibus sustentatas ... reperietis; C 20. ut (boni) ab amicis in magna aliqua re publica || re, al. || peccantibus non discedant; Lae 42.

rex: ille rex post Alexandrum maxumus; A II, 3. tu .. ne de Persarum quidem rege magno potes dicere, beatusne sit? T V, 35.

salus: id quod retinemus hodie magna cum salute rei publicae; R II, 16.

sanctitates: f. cultus.

sapientia: ea (sapientia) si maxima est, ut est certe; O I, 153.

saxa: »advenio Acherunte ... per speluncas saxis structas ... maxumis;« T I, 37.

scelus: nec .. scaena solum referta est his sceleribus, sed multo vita communis paene maioribus; N III, 69. quod potest maius esse scelus quam ... familiarem hominem occidere? O III, 19.

scientia: f. cognitio.

seditio: magnam seditionem in castris eius (Hamilcaris) ... esse factam; D I, 50.

significatio: ex quibus magna significatio fit non adesse constantiam; O I, 131.

signum: »haec (Capra) est magno atque inlustri praedita signo«; N II, 110.

societas: cum hoc genere philosophiae ... magnam habet orator societatem; Fa 3. ut inter omnes esset societas quaedam, maior autem, ut quisque proxume accederet; Lae 19.

sol: quem (solem) mathematici amplius duodeviginti partibus confirmant maiorem esse quam terram; A II, 82. ne maiorem quidem multo putat esse (solem); A II, 82. multis partibus solem maiorem esse quam terram; A II, 116. solem ... plus quam duodeviginti partibus maiorem esse quam terram; A II, 128. sol Democrito magnus videtur; F I, 20. tantum .. (solem Epicurus) esse censet, quantus videtur, vel paulo aut maiorem aut minorem; F I, 20. sol ... multis partibus maior atque amplior quam terra universa; N II, 92. sol maiorne quam terra sit an tantus, quantus videatur; D II, 10.

solacium: magnum .. adfert || adferret, al. || mihi aetas ipsa solacium; Lae 104.

sophistes: Protagoras, ... sophistes temporibus illis vel maximus; N I, 63.

species: qui (poëtae) cum magnam speciem doctrinae ... prae se tulerunt; T III, 3.

spes: nemo umquam sine magna spe inmortalitatis se pro patria offerret ad mortem; T I, 32. magna me .. spes tenet .. bene mihi evenire; T I, 97. magna spes est ... fore ..; fr V, 97.

splendor: in qua (iustitia) virtutis est splendor maximus; O I, 20.

studium: maiore .. studio Lucullus ... philosophiae deditus fuit, quam ..; A II, 4. illum (Antiochum) audiebam .. magno studio; A II, 10. nihilne tot saeculis ... maxumis studiis explicatum putamus? A II, 15. qui in aliquo maiore studio et arte versantur; T I, 59. quod quidam nimis magnum studium in res obscuras ... conferunt; O I, 19. maiora .. *studia* || maior .. cura || (concitantur) efficiendi rem publicam gerentibus quam quietis; O I, 73. ad quaedam studia graviora atque maiora (facti sumus); O I, 103. f. ingenium; A II, 1.

stultitia: magna stultitia est earum rerum deos facere effectores; D II, 55.

συμπάθεια: ea (*συμπάθεια*), quo sua sponte maior est, eo minus divina ratione fieri existimanda est; N III, 28.

tempestas: in eundem portum ... magna iactati tempestate confugimus; T V, 5.

tempus: est .. boni auguris meminisse se maximis rei publicae temporibus praesto esse debere; L III, 43. nisi forte eam pecuniam in rei publicae magnum aliquod tempus contulerit; O III, 93.

testimonium: quod .. testimonium maius quaerimus? F II, 99.

theatrum: nullum theatrum virtuti conscientia maius est; T II, 64.

timor: f. opus; A II, 121.

turba: Chrysippus ... magnam turbam congregat ignotorum deorum; N I, 39.

varietas: cum .. illi orbes ... varietatem maxumam habeant; D II, 92. poëtae in magna varietate personarum, ... quid deceat, videbunt; O I, 98. in animis existunt maiores etiam varietates; O I, 107.

vectigal: non intellegunt homines, quam magnum vectigal sit parsimonia; P 49.

veritas: meo .. iudicio ita est maxima in sensibus veritas; A II, 19.

vigiliae: quoniam illud maiorum vigiliarum munus in tuo nomine apparuit; P 5.

vinculum: consilium meum, quod maius est vinculum ad perpetuitatem vestram quam illa, quibus ..; Ti 40.

vir: magnus vir, ut tu existimas ipse; A I, 13. Democritum .., magnum illum .. virum, ... omittamus; T I, 22. vir magnus leges, instituta ... non seret? T I, 31. quae sunt magni cuiusdam et alti viri; T V, 31. mihi ... Democritus, vir magnus in primis, ... nutare videtur; N I, 120. nemo .. vir magnus sine aliquo adflatu divino umquam fuit; N II, 167. magnis .. viris prosperae semper omnes res; N II, 167. non .. mediocres viri, sed maxumi et docti, Pythagoras et Empedocles, denuntiant ..; R III, 19. in quo (loco) omnia sunt magnis et praestantibus viris; R VI, 25. mediocriter doctos magnos in re publica viros ... multos commemorare possumus; L III, 14. vir magnus ..., L. Lucullus, ferebatur, quasi ..; L III, 30. hic in magnis viris non est habendus; O I, 65. ratio efficiens magnos viros in priore (est); O I, 67. id .. est magni viri || viri magni ||, rebus agitatis punire sontes; O I, 82. nihil magno et praeclaro viro dignius placabilitate; O I, 88. o virum magnum! O II, 83. vox .. magno viro ac sapiente digna; O III, 1. T. Manlius is est, qui ... magnus vir in primis; O III, 112. accipite ... orationem Archytae .., magni in primis et praeclari viri; C 39. cui .. praeter officium fortis et magni viri quicquam aliud propositum fuisse videatur; P 12.

virtus: maximas .. virtutes iacere omnis necesse est voluptate dominante; F II, 117. alterum .. genus est magnarum verarumque virtutum; F V, 36. f. cognitio.

vis: perspicuitas illa ... satis magnam habet vim, ut ..; A II, 45. nisi tanta in Arcesila, multo etiam maior in Carneade et copia rerum et dicendi vis fuisset; A II, 60. sapientis .. hanc censet Arcesilas vim esse maximam; A II, 66. si parum magnam vim censet in iis (sensibus) esse ad ea ... iudicanda; A II, 74. id, quod probabile esset, satis magnam vim habere ad artes; A II, 146. is || is, || (populus) qui auctoritatem minimam habet, maximam vim; F II, 44. nonne intellegas eo maiorem vim esse naturae, quod ..; F II, 58. mihi ... hoc videtur maior vis honestatis et minor voluptatis; F II, 81. opinio facit ... vim doloris aut maiorem aut minorem; F III, 42. haec (praecepta) sine physicis quam vim habeant ⟨et habent maximam⟩, videre nemo potest; F III, 73. o magnam vim ingenii! F IV, 21. in ipsa (vite) .. parum magna vis inest, ut ..; F V, 39. volo in virtute vim esse quam maximam; F V, 77. cuius (numeri) vis ... in natura maxuma esset; T I, 20. eloquentiam sine maiore quadam vi fluere abundantem sonantibus verbis; T I, 64. magnam habet vim rei publicae disciplina; T I, 102. consuetudinis magna vis est; T II, 40. magna vis est in virtutibus; T III, 36. satis magnam in virtute ad beate vivendum esse vim; T V, 19. exilia, orbitates magnam vim habere ad male misereque vivendum; T V, 24. si Zenonis rationi consentaneum sit satis magnam vim in virtute esse ad beate vivendum; T V, 32. cum fatentur satis magnam vim esse in vitiis ad miseram vitam; T V, 50. in pompa cum magna vis auri argentique ferretur; T V, 91. velut ibes maximam vim serpentium conficiunt; N I, 101. quod magna vis terrae cavernis contineatur || continetur || caloris; N II, 25. nec .. dici potest vi quadam maiore fieri, ut contra naturam astra moveantur; quae enim potest maior esse? N II, 44. res ipsa, in qua vis inest maior aliqua; N II, 61. cum .. in omnibus rebus vim haberent maxumam prima et extrema; N II, 67. aliquid profecto sit necesse est melius et maiore vi praeditum quam deus; N II, 76. sive (est) necessitas vi magna incitata haec pulcherrima opera efficiens; N II, 76. magnam .. vim seminum secum frumenti similium (Indus) dicitur deportare; N II, 130. cum .. magna vis videretur esse .. inpetriendis consulendisque rebus ... in haruspicum disciplina; D I, 3. o vim maxumam erroris! D II, 99 »Croesus Halyn penetrans magnam pervertet opum vim«; D II, 115. magnam habet vim disciplina verecundiae; R IV, 6. vis .. maior in illis (orationibus) dicendi; O I, 3. maxuma vis decori in hac inest parte; O I, 100. ad hanc .. rationem quoniam maximam vim natura habet, fortuna proximam; O I, 120. quoniam magna vis orationis est; O I, 132. magnam vim esse in fortuna in utramque partem; O II, 19. benivolentiae vim esse magnam, metus inbecillam; O II, 29. etsi in eo ipso vis maxima est, ut simus ii, qui haberi velimus; O II, 44. quin contentio orationis || [orationis] || maiorem vim habeat ad gloriam; O II, 48. [cum corporis externa (commoda) hoc modo (comparantur), dives esse potius quam maxumis corporis viribus]; O II, 88. maxima est .. vis vetustatis et consuetudinis; Lae 68. quae vim habere maximam dicitur, Fortuna; P 34. (animi divini ambitus) vi magna tum ferebant, tum ferebantur; Ti 48.

vitium: cum de maximis vitiis loquetur; F II, 27. vitia alia aliis esse maiora; F IV, 67. si .. propterea vitia alia aliis maiora non sunt, quia ..; F IV, 68. quoniam ... haec .. vitia in omnibus stultis aeque magna sunt; F IV, 77. quasi vero .. concedatur in omnibus stultis aeque magna esse vitia! F IV, 77. quod ... hoc ... non ferme sine magnis principum vitiis evenit; R I, 69. cum praeterire aliquid maxumum vitium in dividendo sit; O I, 10.

voluptas: ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem; F I, 32. ut (sapiens) .. reiciendis voluptatibus maiores alias consequatur; F I, 33. ut .. voluptates omittantur maiorum voluptatum adipiscendarum causa; F I, 36. maximam voluptatem illam habemus, quae ..; F I, 37. constituamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruentem ... voluptatibus; F I, 40. cum (homines) ... ob eum .. errorem .. voluptatibus maximis saepe priventur; F I, 43. ii voluptatem maximam adipiscuntur praetermittenda voluptate; F I, 48. temperantiam .. (esse) expetendam, non quia voluptates fugiat, sed quia maiores consequatur; F I, 48. nec ob eam causam non multo maiores esse et voluptates et dolores animi quam corporis; F I, 55. ut ea (voluptas) maior sit, si ..; F I, 55. animi maximam aut voluptatem aut molestiam plus aut ad beatam aut ad miseram vitam afferre momenti quam ..; F I, 56. perfrui .. maximis et animi et corporis voluptatibus; F I, 57. (sapiens) magna afficitur voluptate; F I, 62. neque maiorem voluptatem ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ..; F I, 63. plane idem .. (voluptas est), et maxima quidem, qua fieri nulla maior potest; F II, 11. est .. (pecunia) effectrix multarum et magnarum voluptatum; F II, 55. ut adipiscantur magnas voluptates; F II, 56. cum ... ponebas cumulatum aliquem plurimis et maximis voluptatibus; F II, 63. negat infinito tempore aetatis voluptatem fieri maiorem quam finito; F II, 88. maiores esse voluptates et dolores animi quam corporis; F II, 108. [maior est animi voluptas quam corporis]; F II, 108. cum (sapiens) maximas animo voluptates percipiat omnibusque partibus maiores quam corpore; F II, 108. optabile esset maxima in || in max. || voluptate ... dies noctesque versari; F II, 114. ut ... dolorem suscipiat maiorem efficientem voluptatem; T V, 95. multo maiorem percipi posse legendis his (cantibus) quam audiendis voluptatem; T V, 116. cum maximis voluptatibus in eas imagines mentem intentam infixamque nostram intellegentiam capere, quae sit ..; N I, 49. habet (deus) exploratum fore se semper .. in maximis ... voluptatibus; N I, 51. vivere in solitudine ... in maximis voluptatibus; O III, 25. quanta (voluptas) percipi posset maxima; C 41. ea (voluptas) cum maior esset atque longinquior || longior ||; C 41. qua voluptate animi nulla certe potest esse maior; C 50. ea .. (voluptas) quo est maior; P 15. congruere .. cum cogitatione magna voluptas corporis non potest; fr V, 81. qua (voluptate) nulla possit maior esse; fr V, 81.

vox: hoc ... Zeno ... magna voce dicere solebat; T III, 38. maxima voce clamat populus ..; R I, 55. cum ego ... legem Voconiam magna voce et bonis lateribus suasi || suasissem ||; C 14.

urbs: cum floreret in Italia Graecia potentissimis et maximis urbibus; T IV, 2. „urbes magnas atque imperiosas", ut appellat Ennius; R I, 3. quam (urbem) ait Timaeus Graecarum maxumam ... esse; R III, 43.

usus: si ipse usus membrorum non modo non maior, verum etiam minor futurus sit; F V, 46. quae (res) inessent in omni mundo cum magno usu et commoditate generis humani; N II, 80. magnos .. usus (materia) adfert ad navigia fa-

cienda; N II, 152. usus .. eius (virtutis) est maximus civitatis gubernatio; R I, 2.

utilitas: magna cum utilitate rei publicae; A II, 3. ipsam aegritudinem ... non sine magna utilitate a natura dicunt constitutam; T IV, 45. a quibus magna utilitas ad vitae cultum esset inventa; N I, 38. quicquid .. magnam utilitatem generi adferret humano; N II, 60. retinetur ... ad magnas utilitates rei publicae mos, religio; D II, 70. ut magnas utilitates adipiscimur conspiratione hominum; O II, 16. non habeo, ad volgi opinionem quae maior utilitas quam regnandi esse possit; O III, 84. quamquam utilitates multae et magnae consecutae sunt; Lae 30. utilitates ex amicitia maximae capientur; Lae 32. ne intemperata quaedam benivolentia ... impediat magnas utilitates amicorum; Lae 75. maxuma .. eorum (oculorum) utilitas ... deinceps explicetur; Ti 52.

uva: quae (uva) maxima esset in vinea; D I, 31.

vulnus: C. Flaminium ... cecidisse ... cum magno rei publicae vulnere; N II, 8.

elliptisch: »obstipum caput at || a, ac || tereti cervice reflexum obtutum in cauda maioris figere dicas«; N II, 107.

Lücke: apud imperitos (ille) audebat haec dicere? — ille vere et magna quidem cum *; R I, 23.

B. allein: a. masc.: I. Subject: accipiunt: ut maiores nostri Tusculanos, Aequos ... in civitatem etiam acceperunt, at Karthaginem ... funditus sustulerunt; nollem Corinthum, sed credo aliquid secutos; O I, 35.

adducunt: ut maiores nostri ab aratro adduxerunt Cincinnatum illum, ut dictator esset; F II, 12.

appellant: quae nisi essent in sensibus, non summum consilium maiores nostri appellassent senatum; C 19.

arbitrantur: f. faciunt; Lae 13.

audiunt: f. dicunt.

censent: quae (omina) maiores nostri quia valere censebant, idcirco omnibus rebus agendis „QUOD BONUM, FAUSTUM, FELIX FORTUNATUMQUE ESSET“ praefabantur; D I, 102.

consecrant: quem nostri maiores auguste sancteque [Liberum] || Liberum || cum Cerere et Libera consecraverunt; N II, 62.

dicunt: saepe audivi ex maioribus natu, qui se porro pueros a senibus audisse dicebant, mirari solitum C. Fabricium ..; C 43.

expellunt: hac mente tum nostri maiores .. Conlatinum expulerunt; R II, 53.

faciunt: si Graeci (mecum faciunt), si barbari, si maiores etiam nostri; D I, 84. maiores suos multa mira atque praeclara gloriae cupiditate fecisse; R V, 9. quod (maiores) non fecissent profecto, si nihil ad eos (mortuos) pertinere arbitrarentur; Lae 13.

ferunt: qui (maiores natu) se et libidinum vinculis laxatos esse non moleste ferrent nec a suis despicerentur; C 7.

intersunt: f. nolunt; O I, 122.

iudicant: quos sapientes nostri maiores iudicabant; Lae 18. cum re ac factis (maiores nostri) longe aliter iudicavissent; P 7.

nolunt: bellicam rem administrari maiores nostri nisi auspicato noluerunt; D II, 76. si *ne* in eius modi quidem rebus maiores natu nolent interesse; O I, 122.

nominant: sic .. maiores nostri labores non fugiendos ... nominaverunt; F II, 118. bene .. maiores accubitionem epularem amicorum, quia vitae coniunctionem haberet, convivium nominaverunt; C 45.

paret: vgl. A. animus; Ti 21.

praefantur: f. censent.

praestant: quorum .. patres aut maiores aliqua gleria praestiterunt; O I, 116.

probant: * *maiores* nostros et probavisse maxime et retinuisse sapientissime iudico; R II, 64.

provident: admirandum tantum maiores in posterum providisse; L III, 44.

putant: qui (maiores nostri) haec inbecilla et commutabilia [pecuniae membra] verbo „bona“ putaverunt appellanda; P 7.

relinquunt: optimum longe statum civitatis esse eum, quem maiores nostri nobis reliquissent; R I, 34.

requirunt: quoniam nihil ex te, Africane, hi maiores natu requirunt; R II, 64.

retinent: f. probant.

separant: non .. philosophi solum, verum etiam maiores nostri superstitionem a religione separaverunt; N II, 71.

sequuntur: f. accipiunt.

sunt: eum (filium) non talem videri fuisse in imperio, quales eius maiores fuissent; F I, 24. post .. Lepidum, Carbonem, Gracchos (fuisse), inde ita magnos nostram ad aetatem, ut ..; T I, 5.

temperant: rem .. publicam nostri maiores certe melioribus temperaverunt et institutis et legibus; T I, 2.

tollunt: f. accipiunt.

tradunt: ita nobis maieres nostros tradidisse; N III, 9.

transferunt: sicut reliquas omnis (laudes) ... studio atque industria sua maiores nostri transtulerunt; T II, 5.

tribuunt: qui (maiores) mortuis tam religiosa iura tribuerunt; Lae 13.

volunt: qui (maiores) .. iurare „ex sui animi sententia“ quemque voluerunt; A II, 146. praerogativam etiam maiores omen iustorum comitiorum esse voluerunt; D I, 103. firmiter .. maiores nostri stabilita matrimonia esse voluerunt; R VI, 2. nisi maiores eos, qui ex hac vita migrassent, in deorum numero esse voluissent; L II, 55. maiores aliud ius gentium, aliud ius civile esse voluerunt; O III, 69. quam (Fidem) in Capitolio „vicinam Iovis optimi maximi“ ... maiores nostri esse voluerunt; O III, 104. nullum .. vinculum ad astringendam fidem iure iurando maiores artius esse voluerunt; O III, 111. quantum spatium aetatis maieres || nostri || ad senectutis initium esse voluerunt, tantus ..; C 60.

II. nach Verben: 1. deligo: est .. adulescentis ... ex .. iis (maioribus natu) deligere optimos et probatissimos; O I, 122.

despicio: f. I. ferunt.

imitor: quoniam paulo ante dictum est imitandos esse maiores; O I, 121.

laudo: nec me .. laudandis maioribus meis corrupisti; F I, 34.

laxo: f. I. ferunt. — probo: f. deligo.

vereor: est .. adulescentis maiores natu vereri; O I, 122.

2. credo: maioribus .. nostris etiam nulla ratione reddita credere (debeo); N III, 6.

desum: nec .. scientia iuris maioribus suis Q. Aelius Tubero defuit, doctrina etiam superfuit; fr III, 2.

placeo: quod exactis regibus intellego placuisse nostris maioribus; L III, 15. non placuisse maieribus nostris astutos; O III, 68.

sum: † fuerat fortasse aliqua ratio maioribus nostris in illo aere alieno || illo consilio aeri alieno || medendi; R II, 59. ea facultas nostris maioribus erat, qui confectis senatus consultis; fr V, 88.

supersum: f. desum.

usu venio: eadem mihi usu venirent reliquisque omnibus maioribus natu; C 7.
videor: maioribus .. nostris hoc ita visum intellego multis saeculis ante Socratem; T III, 8.
3. orior: qui magna sibi proponunt obscuris orti maioribus; O I, 116.
sum: cum sis clarissimis ipse maioribus; R I, 71.
4. abhorreo a: civitatem ... a vita hominum abhorrentem et moribus || maioribus ||; R II, 21.
accipio a: s. **a**, I. accipio a maioribus (7 St.) B. I, S. 2, b.
audio de: saepe .. hoc de maioribus natu audivimus; R II, 28. — ex: audivi ex maioribus natu hoc idem fuisse in P. Scipione Nasica; O I, 109. s. I. dicunt.
comparo cum: quae tam excellens in omni genere virtus in ullis fuit, ut sit cum maioribus nostris comparanda? T I, 2.
constituo apud: mihi quidem non apud Medos solum, ut ait Herodotus, sed etiam apud maiores nostros ... videntur .. bene morati reges constituti; O II, 41.
deligo ex: s. 1. deligo.
dico de: fortasse etiam ... aliquid de maioribus tuis et de te ipso dices more maiorum; F II, 74.
facio apud: quod apud maiores nostros saepe fiebat propter aerarii tenuitatem; O II, 74.
factito apud: haec apud maiores nostros factitata; O II, 85.
sum apud: s. **apud**, I. sum apud maiores (5 St.) B. I, S. 226, a.
II. **nach Adjectiven:** 1. similis: sit hic (Timagoras) .. maiorum similis; A II, 80.
2. dignus: te ipsum, dignissimum maioribus tuis, voluptasne induxit, ut ..? F II, 62.
IV. **nach Substantiven:** alqd: num quid horum probat noster Antiochus? ille vero ne maiorum quidem suorum; A II, 143. multa praeclara maiorum; O II, 65.
auctoritas: quod mihi persuasum est auctoritate maiorum; N III, 7. plus apud me antiquorum auctoritas valet. vel nostrorum maiorum ... vel eorum, qui ..; Lae 13.
consuetudo: deflexit iam aliquantum || aliquantulum || de spatio ... consuetudo maiorum; Lae 40.
diligentia: quam rationem maiorum etiam comprobat diligentia; A II, 146.
exempla: minimam olim istius rei fuisse cupiditatem multa extant exempla maiorum; L II, 62. nosse exempla maiorum; L III, 41.
imitatio: ut non nulli omissa imitatione maiorum suum quoddam institutum consequantur; O I, 116.
instituta: ut de moribus institutisque maiorum ... loquamur; T IV, 1. et mundum deum esse ... et eos, quos maiorum institutis accepimus; N I, 30. maiorum institutis mens, fides, virtus, concordia consecratae ... sunt; N II, 79. maiorum instituta tueri sacris caerimoniisque retinendis sapientis est; D II, 148. quis .. te potius .. de maiorum dixerit institutis? R I, 71. ut cum maiorum institutis, tum doctrina se instrueret; R III, 6. veterem morem ac maiorum instituta retinebant excellentes viri; R V, 1. hoc consilio ... maiorum instituta servantur; O I, 75.
monumenta: qui cum cetera litteris mandarent, alii ius civile, ... alii monumenta maiorum; T IV, 5. s. A. alqd; O I, 55.
mos: docebo meliora me didicisse de colendis dis inmortalibus ... more maiorum; N III, 43. qui ... ad domesticum maiorumque morem etiam hanc a Socrate adventiciam doctrinam adhibuerunt; R III, 5. erunt (leges) fere in more maiorum, qui tum ut lex valebat; L II, 23. eas (religiones tenerent), quae essent in more maiorum; L II, 40. quom (Athenienses) ... maiorum .. morem dixissent saepe esse mutatum; L II, 40. ut ii ... earum (civitatum, nationum) patroni essent more maiorum; O I, 35. me (delectat) ... is sermo, qui more maiorum a summo adhibetur in poculo; C 46. s. instituta; T IV, 1. — II, 4. dico de.
prudentia: in quo equidem continentissimorum hominum, maiorum nostrorum, saepe requiro prudentiam; P 7.
sapientia: quin hoc ipso sapientiam maiorum statues esse laudandam; R II, 30. maiorum .. sapientia admodum delector; L II, 62. tu sapientiam maiorum in illo vide; L III, 24.
senectus quorum (maiorum natu) ego multorum cognovi senectutem sine querela || querella ||; C 7.
severitas: quo in genere severitatem maiorum senatus vetus auctoritas de Bacchanalibus ... declarat; L II, 37.
vestigia: hic sacra, hic genus, hic maiorum multa vestigia, L II, 3.
V. **Umstand:** a: quibus (artibus) qui carebant, inertes a maioribus nominabantur; F II, 115. multae .. aliae naturae deorum ... a maioribus nostris constitutae nominataeque sunt; N II, 60. Iuppiter ... a maioribus .. nostris „optumus maxumus" (dicitur); N II, 64. quorum (ostentorum) .. vim ... verba ipsa prudenter a maioribus posita declarant; D I, 93. ex quo illa admirabilis || mirabilis || a maioribus Albanae aquae facta deductio est; D I, 100. haec ... a nostris maioribus iudicata contemnimus? D I, 101. id quod proditum est a maioribus; D II, 112. cum mihi sit unum opus hoc a parentibus maioribusque meis relictum; R I, 35. concedamus .. famae hominum ... sapienter a maioribus proditae ..., ut ..; R II, 4. quae a maioribus prodita est quom dominis, tum famulis ... religio Larum; L II, 27. quae res quom sapientissime moderatissimeque constituta esset a maioribus nostris; L III, 12. huic (eloquentiae) ... a maioribus nostris est in toga dignitatis principatus datus; O II, 66. me ... magisteria delectant a maioribus instituta; C 46. s. A. exemplum; O I, 40.
apud: s. **apud**, IV. maiores (5 St.) B. I, S. 227, b.
b. neutr. (vgl. A. alqd): I. **absolut:** 1. sunt: multa pauca, magna parva (sint); A II, 92. quae sunt tandem ista maiora? T I, 16. quaenam ista (maiora) sunt? R I, 62. s. II, 1. molior.
2. sum: vgl. A. alqd.
II. **nach Verben:** 1. adipiscor: earum rerum, quae sint secundum naturam, quam plurima et quam maxima adipisci; F IV, 25. s. A. alqd; A I, 22.
antepono: nec ... contra officium est maius anteponi minori; O I, 32.
conor: qui aut investigarent aut conarentur magna quaedam; O I, 92.
curo: magna di curant, parva neglegunt; N II, 167.
discerno: utilia inutilia, magna parva (discernere) poterat; T V, 114.
disco: quo facilius (pueri) possint maiora discere; R I, 30.
efficio: Theodorus Lysimacho mortem minitanti „magnum vero", inquit, „effecisti, si cantharidis vim consecutus es"; T V, 117.
exclamo: qui volunt exclamare maius; T II, 56.
exspecto: maiora exspecto; N III, 65.

facio: cum ... ille (gubernator) ... non faciat || facit || ea, quae iuvenes, at vero multo maiora et meliora faciat || facit ||; C 17.
habeo: aegritudo maiora quaedam (habet), tabem, cruciatum; T III, 27.
ignoro: cum ... multa nobis et magna ignoranda sint; R I, 19.
intellego: magna saepe intellegemus ex parvis; O I, 146.
investigo: f. conor.
iudico: colorum .. et figurarum * ... ordinem et, ut ita dicam, decentiam oculi iudicant, atque etiam alia maiora; N II, 145.
molior: *maiora molior*; T I, 16. quae sunt ea, quae dicis te maiora moliri? T I, 16.
necto: cetera series deinde sequitur maiora nectens; A II, 21.
profiteor: eos (viros) magna professos in parvis esse versatos; L I, 14.
propono: qui magna sibi proponunt obscuris orti maioribus; O I, 116.
quaero: maiora fortasse quaeris; A II, 82.
specto: ii ... magna spectare et ad ea rectis studiis debent contendere; O II, 45.
spero: hic .. iam sperabat magna, quibus frui coeperat; T I, 93.
suscipio: nemo umquam animo aut spe maiora suscipiet, qui .. non ..; Lae 102.
verto: qui magna verteret, Mavors; N II, 67. Mavors, quia magna vertit; N III, 62.
video: cum a sensibus profecti (philosophi) maiora quaedam et diviniora vidissent; F IV, 42.
2. aestimo: f. **aestimo,** II. alqd (4 St.) B. I, S. 104, a.
interest: magni existimans interesse ad decus et ad laudem civitatis res ... contineri; N I, 7.
refert: ipsi animi magni refert quali in corpore locati sint; T I, 80.
3. confero: ut parva magnis conferamus; R III, 34. ut aliqua similitudine adductus maximis minima conferam; fr X, 3.
4. fruor: f. 1. spero.
5. conformo ad: ad maiora .. quaedam nos natura genuit et conformavit; F I, 23.
contendo ad: f. 1. specto.
dico de: cum de plurimis eadem dicit, tum certe de maximis; F IV, 13.
gigno ad: f. conformo ad.
nascor ad: quando ad maiora quaedam ... nati sumus; F V, 21.
pervenio ad: si ... ad maiora pervenero; R I, 62.
redeo ad: ad maiora redeamus; N II, 92.
venio ad: quas (artes) si, dum (puer) est tener, combiberit, ad maiora veniet paratior; F III, 9.
video de: nunc de maioribus consequentibusque videamus; F V, 58.
III. **Umstand;** aestimare: f. **aestimo,** II. alqd magno (4 St.) B. I, S. 104, a.

magus, Magier: I. augurantur: in Persis augurantur et divinant magi; D I, 90.
clamitant: clamitasse magos pestem ac perniciem Asiae proxuma nocte natam; D I, 47.
dicunt: ei || et || (Cyro) magos dixisse, quod genus sapientium et doctorum habebatur in Persis || [quod ... Persis] ||, ... portendi; D I, 46.
divinant: f. augurantur.
interpretantur: quae magi Cyro illi principi interpretati sint; D I, 46.
abl. abs.: quibus (magis) auctoribus Xerses inflammasse templa Graeciae dicitur; L II, 26.
II. adeo: cur ipse Pythagoras ... Persarum magos adiit? F V, 87.
congrego: qui (magi) congregantur in fano commentandi causa atque inter se conloquendi; D I, 90.
sequor: nec sequor magos Persarum; L II, 26.
III. disciplina: nec quisquam rex Persarum potest esse, qui non ante magorum disciplinam scientiamque perceperit; D I, 91.
mos: magorum mos est non humare corpora suorum, nisi a feris sint ante laniata; T I, 108.
portenta: cum poëtarum .. errore coniungere licet portenta magorum; N I, 43.
scientia: f. disciplina.
IV. de: haec de Indis et magis; D I, 47.

maiestas, Würde, Erhabenheit, Größe, Hoheit: I. est: quanta illa || illi (Scipioni) || ... fuit gravitas, quanta in oratione maiestas! Lae 96.
II, 1. commemoro: cum ... commemoraret ... opes || [opes] ||, maiestatem dominatus; T V, 61.
deduco: cuius (dei) quidem vos maiestatem deducitis usque ad apium formicarumque perfectionem; A II, 120.
2. sum: aut (di) non censent esse suae maiestatis praesignificare hominibus, quae sunt || sint || futura; D I, 82. II, 101.
3. cado in: sustinendi muneris propter inbecillitatem difficultas minime cadit in maiestatem deorum; N II, 77.
III, 1. consentaneus: obscura somnia minime consentanea maiestati deorum; D II, 135.
2. alienus: neque (di) hoc alienum ducunt maiestate sua; D I, 82. II, 102. negant id esse alienum maiestate deorum; D II, 105.
IV. ius: cum (T. Torquatus) ipsi naturae patrioque amori praetulerit ius maiestatis atque imperii; F I, 23.

mala, Kinnlade: »ipsus hortatur me frater, ut meos malis miser mandarem natos«; T IV, 77.

male, schlecht, schlimm, übel: I. accipio: cum Epicurus ... Nausiphanen ... tam male acceperit; N I, 93.
ago: audiet || audiret, al. || (deus), quam nobiscum male egerit || ageretur ||; A II, 80.
aio: non male ait Callimachus multo saepius lacrimasse Priamum quam Troilum; T I, 93.
audio: quod (M. Crassus) male audiebat; T V, 116.
ceno: ille (Gallonius) .. [male,] prave, nequiter, turpiter cenabat; non igitur *bene*; F II, 25.
cogito: cui (Karthagini) male iam diu cogitanti bellum multo ante denuntio; C 18.
conicio: male coniecta maleque interpretata (signa) falsa sunt ... interpretum inscientia; D I, 118.
consulo: quod se male suis rebus consuluisse dicerent; F V, 29.
converto: ut, cum Sophocles vel optime scripserit Electram, tamen male conversam Atilii mihi legendam putem; F I, 5.
dico: cum Epicurus ... Phaedoni Socratico turpissime male dixerit; N I, 93. si ... voluisset ... Caecilius Marco Catoni male dicere; R IV, 11.
evenio: dies deficiat, si velim numerare || enumerare ||, quibus bonis male evenerit; N III, 81.
existimo: de homine minime vafro male existimant; N I, 85. non .. omnes eos contemnunt, de quibus male existumant; O II, 36. eos haud contemnunt quidem || eos cont. q. neutiquam ||, sed de iis male existumant; O II, 36. de quo necesse erat peius existimare eos, qui ploderent, quam eos, qui non ploderent; fr VIII, 13.
facta: f. loco.
gero: qui propter temeritatem male rem gessit;

T III, 17. quem ad modum nostro more male rem gerentibus patribus bonis interdici solet, sic ..; C 22.
guberno: aurum paleamne (navis) portet, ad bene aut ad male gubernandum nihil interesse! F IV, 76.
habeo: male .. se res habet; O II, 22.
instituo: male instituta ratio exitum reperire non potest; N 1, 104.
interpretor: nocere audientibus philosophos iis, qui bene dicta male interpretarentur; N III, 77. f. conicio.
loco: praeclare Ennius: »bene facta male locata male facta arbitror«; O II, 62.
materio: male materiatae *sint* (aedes), ruinosae; O III, 54.
mereor: quamquam ... male .. mererer de meis civibus; F I, 7. quotienscumque dicetur male quis de se mereri; F V, 29.
narro: male hercule narras; T I, 10.
odi: sic se dicere omnes stultos insanire, ut male olere omne caenum; T IV, 54.
pasco: quid tertium: „male pascere“; O II, 89.
praecipio: quibus (servis) non male praecipiunt qui ita iubent uti, ut mercennariis; O I, 41.
pugno: cum apud Delium male pugnatum esset Lachete praetore; D I, 123. cum male pugnatum apud Caudium esset; O III, 109.
reprehendo: male reprehendunt (Epicurii) praemeditationem rerum futurarum; T III, 34.
sum: »bene bonis sit, male malis«; N III, 79.
vivo: potes ..., qui male vivat, non eum miserum dicere? T V, 12. exilia, orbitates magnam vim habere ad male misereque vivendum; T V, 24.
utor: etiam patrimoniis multos male uti; N III, 70. qui .. ipsi saepe a male (calliditate) utentibus opprimuntur; N III, 75.
II. Latine: male Latine videtur, sed praeclare Accius; T III, 20.
III. allein: nec male Euripides ...: »suavis laborum est praeteritorum memoria«; F II, 105. cum in agendo multa populariter, tum illud male; O II, 73. male etiam, qui peregrinos urbibus uti prohibent; O III, 47. male etiam Curio; O III, 88.

maledice, verleumderisch: cum studiose de absentibus detrahendi causa aut per ridiculum aut severe || severe, || maledice contumelioseque dicitur; O I, 134.

maledictum, Schmähung, Schimpfwort: I. solent, videntur: maledicta, contumeliae ... indignae philosophia mihi videri solent; F I, 27.
II. gigno: ex quibus (inimicitiis) iurgia, maledicta, contumeliae gignuntur; Lae 78.
III. figere: Zeno .. non eos solum, qui tum erant, Apollodorum, Silum, ceteros, figebat maledictis; N I, 93.
insectari: qui (Graeci) maledictis insectantur eos, a quibus de veritate dissentiunt; F II, 80.

maledicus, schmähsüchtig, übelredend: alqs: ecce .. alii ... malevoli, invidi, difficiles, lucifugi, maledici, morosi || monstrosi ||; F I, 61. quos improbos, maledicos || maleficos ||, fraudulentos putant; O II, 36.

maleficium, Übelthat, Verbrechen: I. conscientiae: te conscientiae stimulant maleficiorum tuorum; P 18.
fons: qui fons est fraudium, maleficiorum, scelerum omnium; O III, 75.
II. pasci: qui maleficio et scelere pascuntur; O II, 40.

maleficus, ruchlos: A. alqs: eundem .. (Dionysium fuisse) maleficum natura et iniustum; T V, 57. f. **maledicus:** O II, 36.
B. aspernor, odi: quae (natio) superbos, quae maleficos || [quae maleficos] || ... non aspernatur, non odit? L I, 32.

malev— f. **maliv—**

malitia, Schlechtigkeit, Bosheit: I. abest, distat: abest (malitia) ab ea (prudentia) distatque plurimum; O III, 71.
est: quia nulla sit in dolore nec fraus nec improbitas nec malitia; F IV, 52. malitia certi cuiusdam vitii nomen est, vitiositas omnium; T IV, 34. est .. malitia versuta et fallax ratio nocendi; N III, 75. f. vult; O III, 71.
imitatur: quam (prudentiam) vult imitari malitia; O III, 96.
nascuntur: ex ea difficultate illae „fallaciloquae“, ut ait Attius, „malitiae“ natae sunt; F IV, 68.
ponit: malitia, si omnia, quae turpia sunt, mala sunt, mala bonis ponit ante; O III, 71.
videtur, vult: quae (malitia) volt illa quidem videri se esse prudentiam; O III, 71. f. imitatur.
II, 1. appello: sic .. (vitiositatem) malo quam malitiam appellare eam, quam Graeci κακίαν appellant; T IV, 34.
aspernor: ut bonitas malitiam (aspernatur atque odit); Lae 47.
dico: sin κακίαν malitiam dixisses; F III, 40. una erit virtus, quae malitia rectissime dicetur; L I, 49.
do: si .. rationem hominibus di dederunt, malitiam dederunt; N III, 75.
excludo: levitate, vanitate, malitia exclusa || exclusam || divinationem probo; D I, 132.
iudico: ii saepe versutos homines .. admirantes malitiam sapientiam iudicant; O II, 10.
nomino: quas .. κακίας Graeci || Gr. κ. || appellant, vitia malo quam malitias nominare; F III, 39.
odi: vana, falsa, fallentia odimus, ut fraudem, periurium, malitiam, iniuriam; F II, 46. f. aspernor.
puto: ut, qui virtutem praemio metiuntur, nullam virtutem nisi malitiam putent; L I, 49.
tollo: astutiae tollendae sunt eaque malitia; O III, 71.
vindico: nec .. in praediis solum ius civile ... malitiam fraudemque vindicat; O III, 71.
2. excludo: f. I. excludo.
3. converto in: si homines rationem ... in fraudem malitiamque convertunt; N III, 78.
III, 1. everriculum: inde everriculum malitiarum omnium, iudicium de dolo malo; N III, 74.
2. simulatio in: nec ulla pernicies vitae maior inveniri potest quam in malitia simulatio intellegentiae; O III, 72.
IV. consequi: qui fortitudinis gloriam consecutus est insidiis et malitia; O I, 62. ut honestis consiliis ..., non fraude et malitia se intellegant ea ... consequi posse; O II, 10.
exsuperare: »quis homo te exsuperavit usquam gentium inpudentia? — quis autem || item || malitia te?« T IV, 77.
falsus, fingi: qui (testes) aut casu veri aut malitia falsi fictique esse possunt; D II, 27.

malitiose, boshaft, arglistig: cum dicitur INTER BONOS BENE AGIER, quicquam agi dolose aut malitiose potest? O III, 61.

malitiosus, boshaft: alqs: quia ...

non sunt in disputando vafri, non veteratores, non malitiosi; R III, 26. et Pythius et omnes aliud agentes, aliud simulantes perfidi, improbi, malitiosi; O III, 60.

audacia: »quodni Palamedi perspicax prudentia istius (Ulixis) percepset malitiosam audaciam;« O III, 98.

blanditiae: si sunt (hereditates) malitiosis blanditiis ... quaesitae; O III, 74.

genus: quidam Epicurei, viri optimi ⟨nam nullum genus est minus malitiosum⟩; T III, 50.

interpretatio: existunt ... iniuriae ... nimis callida, sed malitiosa ‖ [sed malitiosa] ‖ iuris interpretatione; O I, 33.

vir: non viri boni (hoc genus est), versuti potius, obscuri, astuti, fallacis, malitiosi, callidi, veteratoris, vafri; O III, 57.

malivolentia (malev.), Übelwollen, Haß: I. est: ut malivolentia ‖ malev. ‖ sit voluptas ex malo alterius sine emolumento suo; T IV, 20.

laetatur, II. subicio: voluptati (subiecta sunt) malivolentia ‖ malev. ‖ laetans malo alieno ‖ [laet. m. al.] ‖, delectatio, iactatio et similia; T IV, 16.

malivolus (malev.), übelwollend, neidisch: A. alqs: f. **maledicus**: F I, 61.

B, I. consolor: illam .. orationem ex commemoratione alienorum malorum ad malivolos ‖ malev. ‖ consolandos esse accommodatam; T III, 60.

corrigo: ut ... alia .. ratione malivolus ‖ malev. ‖, alia amator ... (sit) corrigendus; T IV, 65.

fero: et invidi et malivoli ‖ malev. ‖ ..., quia proclives ‖ proclive ‖ ad eas perturbationes, non quia semper, feruntur ‖ semper feruntur ‖; T IV, 28.

II. animus: enumeratio exemplorum, non ut animum malivolorum ‖ malev. ‖ oblectet, affertur; T III, 60.

malleolus, Setzling, Fechser: malleoli, plantae, sarmenta, viviradices, propagines nonne ‖ ea ‖ efficiunt, ut quemvis cum admiratione delectent? C 52.

malo, lieber wollen, vorziehen: I. **absolut:** Homerus .. humana ad deos transferebat; divina mallem ad nos; T I, 65. qui sit frugi .. vel, si mavis, moderatus; T III, 18.

II. **mit Ergänzung: 1. Conjunctiv:** illum (dolorem) mallem levares; F II, 93. iam mallem Cerberum metueres quam ista tam inconsiderate diceres; T I, 12. malo non roges; T I, 17.

2. **Infinitiv:** a. **activ:** quo modo illi (gladiatores) ... accipere plagam malunt quam turpiter vitare! T II, 41. id Democritus ... accipere maluit, necessitate omnia fieri, quam a corporibus individuis naturalis motus avellere; Fa 23. ut pecuniam accipere mallent, possessionibus cederent; O II, 82. sibi ut quisque malit, quod ad usum vitae pertineat, quam alteri adquirere; O III, 22. nullum est exemplum, cui malimus adsimulare rem publicam; R I, 34. quid .. agere malumus? L II, 24. quam (perturbationem) ego malo laetitiam appellare; F III, 35. sic .. (vitiositatem) malo quam malitiam appellare eam, quam Graeci κακίαν appellant; T IV, 34. tu scilicet mavis numine deorum id factum quam casu arbitrari ‖ arbitrari? ‖; D II, 47. nisi .. te audire nunc mallem; F IV, 62. continentem orationem audire malo; T I, 16. eundem equidem malim ‖ mallem ‖ audire Cottam; N II, 2. f. respondere. qui (viri) ... carere ingrata civitate quam manere in inproba maluerunt; L III, 26. vir sapientissimus ... peccatum suum ... confiteri maluit quam haerere in re publica religionem; N II, 11. qui se dicant in Graecis legendis operam malle consumere; F I, 1. nonne mavis illud credere, quod probari potest, ... quam eos ... pugnare potuisse? N III, 12. carunculae vitulinae mavis quam imperatori veteri credere? D II, 52. nos ... rerum naturam quam errorem nostrum damnare malumus; T V, 4. defendere: f. errare; A II, 9. perpetuisne malis voluptatibus perfruens in ea ... tranquillitate degere omnem aetatem sine dolore ..., an ..; F II, 118. consules summum imperium statim deponere (maluerunt) quam id tenere ..; N II, 11. cur (Epicurus) mavult dicere voluptatem quam vacuitatem doloris? F II, 16. malo .. ‖ ita ‖ dicere quam voluptates; F II, 61. cur maluerit Epicurus deos hominum similes dicere quam homines deorum; N I, 90. num ... Veneris id inpulsu fieri malumus quam casu dicere? D II, 121. vgl. III. praecipua. utrum .. inter has sententias diiudicare malumus an ad propositum redire? T I, 23. a te .. malo discedere; T II, 33. qui ... respondisse dicitur oblivisci se malle discere; A II, 2. si (Epicurus) a Polyaeno ... geometrica discere maluisset quam illum etiam ipsum dedocere; F I, 20. cum illo (Epicuro) malo disserere quam tecum; N I, 61. ea, quae disputavi, disserere malui quam iudicare; N III, 95. malunt .. disserere nihil esse in auspiciis quam, quid sit, ediscere; D I, 105. hic (Arcesilas) mallet non dolere; F V, 94. si nemo est, quin emori malit quam converti in aliquam figuram bestiae; R IV, 1. nescio quo modo plerique errare malunt eamque sententiam, quam adamaverunt, pugnacissime defendere quam ... exquirere; A II, 9. errare mehercule malo cum Platone ... quam cum istis vera sentire; T I, 39. ipsarum .. virtutum in alia alius mavult excellere; O I, 115. non .. dubium, quin (mundi artifex) aeternitatem maluerit exsequi; Ti 7. hodie, utro (studio) frui malis, optio sit tua; Fa 3. privatim aliquid gerere malunt; F V, 57. quod est nemo, quin ... aptas malit ... partis corporis quam, eodem usu, ... detortas habere; F III, 17. an malumus Epicurum imitari? T V, 26. (mundi artifex) speciem aeternitatis imitari maluit; Ti 6. nulla est tam stulta civitas, quae non iniuste imperare malit quam servire iuste; R III, 28. quamquam aliquid ipse poteram, tamen invenire malo paratiores; F II, 119. Graeca legere malent, qui erunt eruditi; A I, 10. qui Graeca legere malint; F. I, 10. cur ..., cum de re conveniat, non malumus usitate loqui? F IV, 72. nos Latine loqui malumus; D II, 108. te ... cum populis nobilissimis malle quam cum tuo Platone luctari; R IV, 4. viri fortes ... mori malunt quam tantum modo de dignitatis gradu demoveri; T II, 58. quas .. κακίας Graeci ‖ Gr. κ. ‖ appellant, vitia malo quam malitias nominare; F III, 39. alicui rei publicae obvenerit ⟨malo enim ‖ enim alii ‖ quam nostrae ominari⟩; O II, 74. Aiax ... milies oppetere mortem quam illa perpeti maluisset; O I, 113. Italiam ornare quam domum suam (L. Mummius) maluit; O II, 76. an (malis) ... vel Herculis perpeti aerumnas; F II, 118. quae (verba) docti ... a Graecis petere malent; A I, 5. malo .. Graecorum quam nostra proferre; T V, 105. (Regulus) ad supplicium redire maluit quam fidem hosti datam fallere; O I, 39. f. diiudicare. ut regredi quam progredi mallent; O I, 33. respondere ne mihi malis de singulis rebus quaerenti ... an universam audire orationem meam; N III, 4. ego ... respondere

malo; N III, 4. ut ... dolores .. quos vis suscipere malit quam deserere ullam officii partem; F I, 24. ut, quae ipse reperias, tribuere aliis malis quam ... ipse fingere; R II, 22. valere ut malis quam dives esse; O II, 88. utinam ... in summa re publica nobiscum versari quam in municipali maluisses! L III, 36. ad vestra propria (argumenta) venire malo; N I, 64. uti oratione perpetua malo quam interrogare aut interrogari; F I, 29.

b. **passiv**: malet existimari bonus vir || vir bonus ||, ut non sit, quam esse, ut non putetur; F II, 71. homo demens ... maluit iactari quam ... iucundissime vivere; R I, 1. dum metui quam cari esse et diligi malumus || maluimus ||; O II, 29.

3. **accus. c. infin.**: in quibus non, si *falsa* || si non, al. || fuerint, vinci me malim quam vincere; A II, 10. de causa .. ipsa malim .. te ab hoc dissentire; A II, 63. »Graecum te, Albuci, quam Romanum atque Sabinum ... maluisti dici«; F I, 9. qui .. alia malunt scribi a nobis; F I, 11. rhetorice igitur, inquam, nos mavis quam dialectice disputare? F II, 17. his libris eum (Lucullum) malo quam reliquo ornatu villae delectari; F III, 8. ut eandem illam rem ... non multis partibus malit ad sese ... sine facinore quam illo modo pervenire; F III, 36. an eum (adulescentem) discere ea mavis? F V, 76. evanuisse mavultis et extinctum esse id, quod ... aeternum esset, quam ea, quae non sunt credenda, non credere; D II, 118. (tyranni) se Iovis optimi nomine malunt reges vocari; R III, 23. quis tandem erit tam demens, qui dubitet, utrum se esse malit? R III, 27. quae ab isto malo praedicari quam, ut aiunt, de Remo et Romulo; L I, 8. nisi Quintus aliud quid nos agere mavult; L I, 13. te esse malo tuum; L II, 17. animi magnitudo ... principem .. se esse mavult quam videri; O I, 65. tantum (vir bonus) dabit amicitiae, ut veram amici causam esse malit; O III, 43. ego vero me minus diu senem esse mallem quam esse senem, ante quam essem; C 32. utrum .. has corporis an Pythagorae tibi malis vires ingenii dari? C 33. qui (Saguntini) parentes suos liberos emori quam servos vivere maluerunt; P 24. quis .. bona mente praeditus non mallet nullas omnino nobis a natura voluptates datas? fr V, 81. f. III. alqd; A II, 68. T IV, 9.

III. **mit einfachem Object**: alqd: quid est .., quod malim quam ... recordari? A I, 14. ut videndum tibi sit, idne malis, an aliquid opinaturum esse sapientem; A II, 68. »id quod maluisti«; F I, 9. quod .. ego a principio ita me malle dixeram; F II, 17. quod malle te intellego; T I, 23. nihil malo quam has res relinquere, his vero modo auditis multo magis; T I, 76. quam saepe apparet nihil eos (gladiatores) malle quam vel domino satis facere vel populo! T II, 41. utrum igitur mavis? statimne nos vela facere an ... remigare? T IV, 9. isti philosophi superstitiosi ... quidvis malle videntur quam se non ineptos; D II, 118. sin aliter (sensit), quod malo; R III, 32. cuius (amicitiae) est ea vis, ut, simul atque sibi aliquid alter maluerit, nulla sit; L I, 34. ut, cum ex altera parte proposita haec sint, ex altera ius amicitiae, non multo illa malint; Lae 63.

animum: ne ego haud paulo hunc animum malim quam eorum omnium fortunas, qui ..; T I, 99.

artem: Themistocles ... „oblivionis (artem)," inquit, „mallem"; F II, 104.

famem, ieiunitatem: qui ... ieiunitatem et famem se malle quam ubertatem et copiam dicerent; T II, 3.

praecipua, praeposita: ista ... dicam ... Latine .. producta ⟨sed „praeposita" aut „praecipua" malo⟩; F IV, 72.

regnum: vel regnum malo quam liberum populum; R III, 46.

virum: ego ... malo virum, qui pecunia egeat, quam pecuniam, quae viro; O II, 71.

IV. **mit doppeltem Accusativ**: alqm: utrum malles te ... semel ut Laelium consulem an ut Cinnam quater? T V, 54. quis est ..., qui se non hunc mathematicum malit quam illum tyrannum; T V, 66. ipsi (irrisores) iudicent, utrum se horum alicuius ... an C. Fabrici ... similes malint; P 13.

malum, Apfel: semina malorum, quae in iis mediis inclusa sint, in contrarias partis se vertere; D II, 33.

malus, schlecht, untauglich, schlimm, übel, böse, schädlich: A. **bei Substantiven**: alqs: qui minime sunt in disserendo mali; R III, 26.

alqd (vgl. B, b, I, 2): quid, si utrumque? || utroque? || num peius est? A II, 60. si in ceteris rebus esset quicquam, quod aliud alio melius esset aut peius; F IV, 54. quid .. minus est dignum, quam tibi peius quicquam videri dedecore, flagitio, turpitudine? T II, 14. ceteri ... idem fere, quod modo tu, malum illud quidem, sed alia peiora; T II, 15. qua (stultitia) nihil est peius; T III, 70. sin fugiendum id quidem censet, sed multo illa peiora, mortem, paupertatem, dolorem; O III, 26.

actiones: recte facta sola in bonis actionibus ponens, prave, id est peccata, in malis; A I, 37.

aedificium: sicut mali aedificii domino (crederem) glorianti se architectum non habuisse; N I, 72.

architecti: ego me quasi malis architectis mensurae vestrae nego credere; A II, 126.

causa: vi opprimi in bona causa est melius quam malae cedere; L III, 34.

consuetudo: quoniam „confidens" mala consuetudine loquendi in vitio ponitur; T III, 14. mala .. et impia consuetudo est contra deos disputandi; N II, 168. tantam .. esse corruptelam malae consuetudinis, ut ..; L I, 33.

custos: malus .. est custos diuturnitatis metus; O II, 23.

disciplina: ferarum natura non est ... depravata mala disciplina, sed natura sua; F II, 33. ad malam domesticam disciplinam ... cum accesserunt etiam poëtae; T II, 27.

doctrinae: quam sensim pernicies inlapsa *in* civium animos malis studiis malisque doctrinis repente totas civitates everteret; L II, 39.

dolus: inde everriculum malitiarum omnium, iudicium de dolo malo; N III, 74. nondum .. C. Aquilius collega et familiaris meus, protulerat de dolo malo formulas; in quibus ipsis, cum ex eo quaereretur, quid esset dolus malus ..; O III, 60. iste dolus malus et legibus erat vindicatus ... et sine lege iudiciis; O III, 61. dolus .. malus in simulatione, ut ait Aquilius, continetur; O III, 61. sive et simulatio et dissimulatio dolus malus est, perpaucae res sunt, in quibus non dolus malus iste versetur; O III, 64. QUAE (pacta, promissa) NEC VI NEC DOLO MALO, ut praetores solent, FACTA SINT; O III, 92.

facinus: nullum .. scelus, nullum malum facinus esse, ad quod suscipiendum non libido voluptatis inpelleret; C 40.

fides: inde tot iudicia de fide mala; N III, 74.

Graeca: quod inciderint in inculta quaedam et horrida, de malis Graecis Latine scripta deterius; F I, 8.

homo: venit Epicurus, homo minime malus vel potius vir optimus; T II, 44.
lex: nos legem bonam a mala nulla alia nisi naturae norma dividere possumus; L I, 44.
ministri: malis .. usus ille (populus) ministris; R I, 66.
mos: malis moribus opinionibusque depravati; T III, 2. opinionibus maloque more delenitum (animum) mollivimus; T V, 78.
opiniones: ſ. mos; T III, 2.
pestis: »prius quam oppeto malam pestem mandatam hostili manu«; T II, 38.
philosophus: philosophi quidam, minime mali illi quidem, sed non satis acuti ... dicunt ..; O III, 39.
pugna: multa ante Lacedaemoniorum malam pugnam in Leuctricis || Leuctris || a Callisthene commemorata dixisti; D II, 54.
ratio: bona ratio (opinio est), si vera, mala autem, si falsa est opinio; N III, 71.
res: fodicantibus iis rebus, quas malas esse opinemur; T III, 35. quom ... paupertatem, debilitatem, dolorem incommodas (res appellet), non malas; L I, 55. »intercessor rei malae salutaris civis esto«; L III, 11. 42 (43). ſ. **bonus**, A. res; A I, 15. II, 129. F I, 43. IV, 61. T I, 86. IV, 28. 81. V, 10. N III, 38. L III, 42. Lae 64. (B. I, S. 348).
studia: ſ. doctrinae.
valetudo: ei sunt constituti quasi mala valetudine animi; T IV, 80.
vita: eorum neque accessione meliorem vitam fieri nec decessione peiorem; O III, 12.
B. **allein: a. masc.:** I. sum: »si (di) curent, bene bonis sit, male malis«; N III, 79.
II. discrimen: si in ea (mundi moderatione) discrimen nullum est bonorum et malorum; N III, 85.
b. neutr. (peius vgl. A. alqd): I. **absolut: 1. Subject:** accidit: ut, quicumque intueatur in aliquod maius malum, si id sibi accidisse opinetur, sit continuo in aegritudine; T III, 28. etiam plura (mala) possunt accidere; T V, 29. nihil mali accidisse Scipioni puto, mihi accidit, si quid accidit; Lae 10.
adest: tum aegritudinem existere, cum quid ita visum sit, ut magnum quoddam malum adesse et urgere videatur; T III, 28.
apparet: ſ. II, 1. obruo; T III, 80.
appropinquat: timorem metum mali adpropinquantis (definiunt); T IV, 19. cui miseriae proxumus est is, qui adpropinquans aliquod malum metuit; T IV, 35.
consequitur: bonum illud et malum, quod saepe iam dictum est, postea consequitur; F III, 61.
est: esse quaedam et corporis et fortunae mala; A II, 134. hoc dixerit potius Ennius: »nimium boni est, cui nihil est * mali«; F II, 41. qua in vita est aliquid mali, ea beata esse non potest; F V, 91. quoniam post mortem mali nihil est; T I, 16. in quo (tempore) mali nihil esse concedis; T I, 16. ne si interirent quidem animi, quicquam mali esse in morte; T I, 81. ubi .. malum est, quoniam nihil tertium est? T I, 82. in quo quid potest esse mali? T I, 91. in qua (morte) aut summum bonum aut nullum malum esse cognovimus; T I, 110. si in his (doloribus) est summum malum; T II, 16. in ipso .. dedecore mali nihil esse, nisi sequantur dolores; T II, 28. videsne .. opinionis esse, non naturae malum? T II, 53. omne .. malum, etiam mediocre, malum est; nos autem id agimus, ut id in sapiente nullum sit omnino; T III, 22. est id (insperatum malum) .. non mediocre ad aegritudinem augendam; T III, 28. iudico malum illud opinionis esse, non naturae; si enim in re esset, cur fierent provisa leviora? T III, 31. satis esse odiosum malum omne, cum venisset; T III, 32. si .. ne futurum quidem (malum) sit, frustra suscipi miseriam voluntariam; T III, 32. quod videt malum nullum esse nisi culpam; T III, 34. illud malum, quod opinatum sit esse maxumum, nequaquam esse tantum, ut vitam beatam possit evertere; T III, 58. vides .. opinionis esse, non naturae malum; T III, 65. cogitatio .. diuturna nihil esse in re mali dolori medetur; T III, 74. erit .. in consolationibus prima medicina docere aut nullum malum esse aut admodum parvum; T III, 77. quid dicemus ..? num in illa re ... mali nihil fuisse? T III, 77. num quod || quid || esset malum, nisi quod idem dici turpe posset; T III, 80. quod (malum) intolerabile esse videatur; T IV, 14. »nec sors (est) nec ira caelitum invectum malum«; T IV, 63. qua (aegritudine) nullum homini malum maius est; T IV, 82. si essent ulla corporis aut fortunae mala; T V, 22. cum sit omne et bonum eius (Epicuri) et malum in potestate fortunae; T V, 73. in surditate .. quidnam est mali? T V, 116. cui mali nihil est nec esse potest; N III, 38. quamquam est magnum hoc per se ipsum malum; L III, 31. sensu carente (animo) nihil profecto est mali; L fr 1. duplex malum est; O I, 128. quo in genere multum mali etiam in exemplo est; O I, 140. an est ullum maius malum turpitudine? O III, 105. ut nihil boni est in morte, sic certe nihil mali; Lae 14. ſ. II, 1. contraho. iudico; L I, 46.
evenit: nec .. cuiquam bono mali quicquam evenire potest; T I, 99.
evertit: ſ. est; T III, 58.
facit: quasi culpa contractum malum aegritudinem acriorem facit; T III, 52.
habet: ſ. viget. — impendet: ſ. **impendeo**, malum (5 St.) S. 237, a.
incidit: nihil posse mali incidere sapienti; F III, 20.
inest: (haec mala) non inerant in iis, quae tibi casus invexerat; T III, 26. fateor in ista ipsa potestate inesse quiddam mali; L III, 23.
inhaeret: permanat in venas et inhaeret in visceribus illud malum; T IV, 24.
insident: his .. malis insidentibus; T IV, 84.
invadit: modo .. hoc malum in hanc rem publicam invasit; O II, 75.
inveterascunt: sive illa (mala) ante provisa et expectata sint sive inveteraverint; T III, 32.
manent: ut isdem malis manentibus ... aegritudo ... tollatur; T III, 53.
permanat: ſ. inhaeret.
pervenit: ut ... hoc malum usque ad bestias perveniat; R I, 67.
potest: ſ. est; T I, 91. III, 58. N III, 38. evenit. incidit. videtur; T III, 80.
vacat: ſ. videtur; T III, 80.
veniunt: quae (mala) et venientia metuat sapiens necesse est et venisse doleat; A II, 135. ſ. est; T III, 32.
videtur: dixisti plus in dedecore mali tibi videri quam in dolore; T II, 47. cui (sapienti) aut malum videri nullum potest, quod vacet turpitudine, aut ita parvum malum, ut ..; T III, 80. ſ. adest. est; T IV, 14. — II, 1. comparo.
viget: ut (malum) vigeat et habeat quandam viriditatem; T III, 75.
urget: est .. nulla alia (causa) nisi opinio et iudicium magni praesentis atque urgentis mali; T III, 61. ſ. adest.
2. **Prädicat:** sum: cetera .. etsi nec bona nec mala essent; A I, 36. nec (esse) malum, nisi quod

virtuti esset contrarium; A II, 130. qui ... negent satis esse, quid bonum sit aut quid malum, sensu iudicari, sed animo etiam ... intellegi posse ..; F I, 31. summum .. malum est vivere cum dolore; F I, 41. fit, ut aegritudo sequatur, si illa mala sint, laetitia, si bona ‖ si bona, laetitia ‖; F I, 57. cum (luxuriosi) ... nec haberent ulla ex parte aliquid aut dolens aut aegrum, id est autem malum; F II, 21. nihil (esse) malum nisi turpe; F II, 38. quia summum id malum non erat; F II, 93. nemo ulla in re potest id, quod malum esse decreverit, non curare; F III, 29. effectum est nihil esse malum, quod turpe non sit; F III, 29. quod positum est, solum id esse malum, quod turpe sit; F III, 39. id (esse) malum solum, quod turpe; F III, 50. necesse est nec bonum esse nec malum hoc; F III, 53. illa ... aut bona sunt aut mala; F III, 69. patronusne causae in epilogo ... negaret esse malum exsilium, publicationem bonorum? F IV, 22. non esse illud malum; F IV, 52. quae bona negarentur esse ab eo (Zenone) et quae mala; F IV, 73. necesse .. est ... eum, quae bona sunt, mala putare, bona contra, quae mala; F V, 28. si ista mala sunt ‖ sint ‖, in quae potest incidere sapiens; F V, 81. paupertas si malum est, mendicus esse beatus nemo potest, quamvis sit sapiens; F V, 84. dolere malum est; F V, 84. si ista mala sunt, (liber ille) placet; F V, 85. quia, si mala sunt, is, qui erit in iis, beatus non erit; si mala non sunt, iacet omnis ratio Peripateticorum; F V, 86. malum illud non esse, quia turpe non esset; F V, 94. est miserum .. (mors), quoniam malum; T I, 9. idcirco mortem censes esse sempiternum malum; T I, 10. quia ... ne mors quidem est malum; T I, 16. ita ne moriendum quidem esse malum est; id est enim perveniendum esse ad id, quod non esse malum confitemur; T I, 16. ut doceam ... non modo malum non esse, sed bonum etiam esse mortem; T I, 16. mors ut malum non sit, efficies; T I, 16. efficiet .. ratio, ut ... mors aut malum non sit aut sit bonum potius; T I, 23. istuc ipsum vereor ne malum sit, non dico carere sensu, sed carendum esse; T I, 26. tantum .. abest ab eo, ut malum mors sit, ut verear, ne homini nihil sit non malum aliud; T I, 76. dicitur illud: bono carere, quod est malum; T I, 88. nos .. teneamus, ut nihil censeamus esse malum, quod sit a natura datum omnibus, intellegamusque, si mors malum sit, esse sempiternum malum; T I, 100. si id summum malum esse decreverit; T II, 16. nec tam quaerendum est, dolor malumne sit, quam ..; T II, 28. cum id, quod mihi horribile videtur, tu omnino malum negas esse; T II, 29. quo modo id, quod ego miserrimum existimem, ne malum quidem sit; T II, 29. „nihil est", inquit (Zeno), „malum, nisi quod turpe atque vitiosum est"; T II, 29. si ... turpitudo peius est quam dolor, nihil est plane dolor; T II, 31. sitne .. malum dolere necne, Stoici viderint; T II, 42. nihil agis, dolor! quamvis sis molestus, numquam te esse confitebor malum; T II, 61. sit sane summum malum dolere; in eo igitur qui non est, si malo careat, continuone fruitur summo bono? T III, 40. neque insipientia ullum maius malum est; T III, 68. sunt qui unum officium consolantis putent ‖ putent docere ‖ malum illud omnino non esse, ut Cleanthi placet; sunt qui non magnum malum ut Peripatetici; T III, 76. nihil .. esse malum, quod turpe non sit, si lugenti persuaseris; T III, 77. suscipi aliquando aegritudinem posse ex eo ipso, quod esse summum malum [Cleanthes] ipse fateatur ‖ fatebatur ‖; T III, 77. an ratio parum praecipit nec bonum illud esse ... nec porro malum, quo ..? T IV, 39. paupertatem malum non esse; T IV, 59. nec malum (illud esse), ex quo aut metus aut aegritudo (oriatur); T IV, 60. quod quidem solet eis etiam accidere, qui illa mala esse censent, ferenda tamen aequo animo arbitrantur; T IV, 60. etiamsi vel ‖ nec, et ‖ mala sint illa ... vel ‖ nec, et ‖ bona; T IV, 61. si ea mala sunt; T V, 29. id (exilium) si propter alienam et offensam populi voluntatem malum est; T V, 106. si stultitia consensu omnium philosophorum maius est malum, quam si omnia mala et fortunae et corporis ex altera parte ponantur; N III, 79. quid bonum sit, quid malum, quid neutrum; D II, 10. quae mala perniciosaque sunt; L I, 44. ut Chius Aristo dixit solum bonum esse, quod honestum esset, malumque, quod turpe; L I, 55. nec .. tantum mali est peccare principes ... quantum illud, quod ..; L III, 31. malitia, si omnia, quae turpia sunt, mala sunt, mala bonis ponit ante; O III, 71. si nihil malum esset nisi dolere. id autem non modo [non] summum malum, sed ne malum quidem esse maxima auctoritate philosophi adfirmant; O III, 105. ſ. 1. est; T III, 22. 80. **dolor,** I, 1. est (25 St.) B. I, S. 758, b.

videor: cui praeter honestatem multa bona, praeter turpitudinem multa mala videntur; A II, 135. quae contraria sunt his, malane (si videantur)? F IV, 69. nonne ... tibi (ista) videntur mala? F V, 86. malum mihi videtur esse mors; T I, 9. cur mortem malum tibi videri dicis? T I, 25. ulla uti ratione mors tibi videri malum possit; T I, 76. tu ... rogatus a me, etiamne maius (malum tibi dolor videretur) quam dedecus; T II, 28. cum respondisti maius tibi videri malum dedecus quam dolorem; T II, 28. quibus, quod honestum sit ‖ est ‖, summum bonum, quod turpe, summum videtur malum; T II, 45. duplex est .. ratio veri reperiendi non in iis solum, quae mala, sed in iis etiam, quae bona videntur; T III, 56. ut (animus) ea, quae bona malave videantur, possit contemnere; T V, 87. iis nihil malum potest ‖ p. m. ‖ videri, quod naturae necessitas adferat; C 4.

ohne Verb: si nihil malum, nisi quod turpe, inhonestum, indecorum; F III, 14. nihil bonum, nisi quod honestum, nihil malum, nisi quod turpe; T II, 30. — IV, 2. alqd de. A. alqd; T II, 15.

3. **Ausruf:** „quae te, malum!" inquit, „ratio in istam spem induxit, ut ..?" O II, 53.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio: semper angi aut accipiendo aut cogitando malo; T III, 32.

addo: haec mala ... ipse tibi addidisti; ... et quidem inveterato malo; T III, 26.

adfero: ſ. **adfero,** II. malum (3 St.) B. I, S. 64, b.

adipiscor: si plus adipiscare re explicata boni quam addubitata mali; O I, 83.

adiungo: eos existimo (dicendos esse beatos), qui sint in bonis nullo adiuncto malo; T V, 28.

admisceo: cum constituisset deus bonis omnibus explere mundum, mali nihil admiscere; Ti 9.

antepono: ſ. I, 2. sum; O III, 71.

appello: bonum appello, quicquid secundum naturam est, quod contra, malum; F V, 89. ſ. **appello,** III, 2. alqd — malum (5 St.) B. I, S. 216, b.

aspernor: omne animal ... dolorem aspernari ut summum malum; F I, 30. (animal) aspernatur dolorem ut malum; F II, 31.

cogito: ſ. accipio.

comparo, confero: ut ... nec malum ‖ ne m. quidem ‖ ullum, ne si in unum locum quidem ‖ quidem locum, nec si in un. loc. ‖ conlata omnia sint, cum turpitudinis malo comparanda ‖ comparandum ‖ (videantur); T II, 30.

contraho: quicquid esset in aegritudine mali, id non naturale esse, sed voluntario iudicio et opinionis errore contractum; T III, 80. ſ. 1, 1. facit.

contueor: revocatio illa, quam (Epicurus) adfert, cum a contuendis nos malis avocat, nulla est; T III, 35.

definio: cum praesertim (Epicurus) omne malum dolore definiat, bonum voluptate; T V, 73.

deicio: ecquid .. intellegis, quantum mali de humana condicione deieceris? T I, 15.

depello: si aliud quippiam nacti sumus fortuiti boni aut depulimus mali; N III, 87.

dico: dicis ... deformitatem, morbum, debilitatem mala; F V, 80. (cruciari) asperum, difficile, odiosum, contra naturam dicunt, nec tamen malum; T II, 17. si hunc miserum (dicimus), certe dolorem malum; T II, 25. quom ... dedecus illi summum malum, hic solum (dicat); L I, 55. magnum dicis malum; L III, 17. ſ. 1, 1. consequitur. est; T III, 80. **dico,** IV, 2. alqd — malum (5 St.) B. 1, S. 698, a. dolorem — malum (7 St.) B. 1, S. 699, b.

diiudico: summum .. bonum et malum vagiens puer utra voluptate diiudicabit? F II, 31.

discerno: Democritus luminibus amissis alba scilicet discernere et atra non poterat, at vero bona mala; T V, 114.

do: vos .. quid mali datis! N I, 122.

duco: tantum (Hieronymus) in dolore duxit mali; T II, 15. qui (Zenon), nisi quod turpe esset, nihil malum duceret; T V, 27. si mala illa ducimus; T V, 29. labi .., errare, nescire, decipi et malum et turpe ducimus; O I, 18.

effero: »quod (malum) non natura humana patiendo ecferat«; T IV, 63.

existimo: dolorem existimo maxumum malorum omnium. — etiamne maius quam dedecus? T II, 14.

exspecto: ſ. I, 1. inveterascunt. IV, 1. diffidentia.

facio: qui .. semper cogitavisset accidere posse aliquid adversi, ei fieri illud sempiternum malum; T III, 32. mihi .. hoc plus mali facere videtur, qui oratione, quam qui pretio iudicem corrumpit, quod ..; R V, 11. ſ. minuo.

fero: ſ. I, 2. sum; T IV, 60.

habeo: quia ... infinitum quoddam et sempiternum malum haberemus in vita ‖ [in vita] ‖; T I, 15. ſ. **habeo,** III. malum (6 St.) S. 126, b.

inveho: »nec mihi Iunonis terror inplacabilis nec tantum invexit tristis Eurystheus mali, quantum una vaecors Oenei partu edita«; T II, 20. ſ. 1, 1. est; T IV, 63.

invetero: ſ. addo.

iudico: quis hanc maximi animi aequitatem in ipsa morte laudaret, si mortem malum iudicaret? T I, 97. quom et bonum et malum natura iudicetur et ea sint principia naturae; L I, 46. fortis .. dolorem summum malum iudicans ... esse .. nullo modo potest; O I, 5. qui dolorem summum malum dicat ‖ iudicat ‖; O III, 117.

memini: mala meminisse non oportere; F II, 104.

metior: qui dolore summum malum metiatur; T III, 49.

metuo: dolor .., id est summum malum, metuetur semper; F II, 92. ſ. I, 1. appropinquat; T IV, 35. veniunt.

minuo: neque vetustate minui mala nec fieri praemeditata leviora; T III, 32.

misceo: »maior mihi moles, maius miscendumst malum«; T IV, 77. N III, 68.

neglego: id ipsum absurdum, maximum malum neglegi; F II, 93.

obruo: ea mala virtutis magnitudine obruebantur; F V, 92. ut id (malum) obruatur sapientia vixque appareat; T III, 80.

opinor: ut, ... quam diu in illo opinato malo vis quaedam insit, ... tam diu appelletur recens; T III, 75. partes .. perturbationum volunt ex duobus opinatis bonis nasci et ex duobus opinatis malis; T IV, 11. eaque ‖ ea qua ‖ (aegritudine stulti) adficiuntur in malis opinatis; T IV, 14. ut in malis opinatis tolerabilia, sic in bonis sedatiora sunt efficienda ea, quae ..; T IV, 65. quod aegritudo et metus in malis opinatis ... versetur; T V, 43. ſ. I, 1. est; T III, 58.

persuadeo: ſ. IV, 1. opinio; T III, 72.

pono: ſ. 2. T III, 37. — I, 2. sum; N III, 79. O III, 71. — praemeditor: ſ. minuo.

praetereo: quid, si etiam iucunda memoria est praeteritorum malorum? F II, 105.

provideo: ſ. I, 1. inveterascunt.

puto: tu .. negas fortem esse quemquam posse, qui dolorem malum putet; F IV, 53. id .. non dubium, quin omnia, quae mala putentur, sint inprovisa graviora; T III, 30. an ad cetera, quae mala putantur, non et Epicurus et reliqui philosophi satis parati videntur? T V, 89. ſ. I, 2. sum; F V, 28.

reputo: »nos ... humanae vitae varia reputantis mala;« T I, 115.

secerno: secretis malis omnibus; T V, 29 (28).

sedo: non .. video, quo modo sedare possint mala praesentia praeteritae voluptates; T V, 74.

termino: qui bona voluptate terminaverit, mala dolore; O III, 117.

timeo: ne quod (animus) aut sempiternum aut diuturnum timeret malum; F I, 68.

tollo: quodam modo etiam paupertatis malum tollitur; T IV, 59. ut hoc totum malum de re publica tolleretur; O II, 84.

video: ſ. IV, 1. opinio; T III, 72.

2. **Genetiv:** obliviscor: iubes me bona cogitare, oblivisci malorum; T III, 35. obliviscor etiam malorum, ut iubes, eoque facilius, quod ea ne in malis quidem ponenda censeo; T III, 37.

3. **Dativ:** ingemesco: »quem vidit nemo ulli ingemescentem malo«; T II, 21.

sum: potestne bonum cuiquam malo esse? P 7.

4. **Ablativ:** careo: ſ. **careo,** II. malo (5 St.) B. 1, S. 384, a.

requiesco: »ubi remissa humana vita corpus requiescat malis;« T I, 107.

5. **mit Präpositionen:** abduco a: a malis .. mors abducit, non a bonis; T I, 83. sunt qui abducant a malis ad bona, ut Epicurus; T III, 76.

abstraho a: mors nos a malis, non a bonis abstraxisset; T I, 84.

accedo pro: si pro singulis malis aegritudines accederent; T IV, 40.

comparo cum: ſ. 1. comparo.

consto ex: illud, quod Alcibiades dolebat, non ex animi malis vitiisque constabat? T III, 78.

declino a: quoniam .., ut bona natura adpetimus, sic a malis natura declinamus; T IV, 13.

discedo a: utrum tandem (Priamus) a bonis an a malis discessisset? T I, 85.

disco de: quae de bonis et malis didicerimus; F III, 72.

duco in: ut mortem non ducerem in malis; T I, 112. ut ... nihil .. in malis ducamus, quod ..; T I, 118. quod (exilium) in maxumis malis ducitur; T V, 106. dolor in maximis malis ducitur; L I, 31.

eligo ex, excerpo ex: non solum ex malis eligere minima oportere, sed etiam excerpere ex his ipsis, si quid inesset boni; O III, 3.

facio ex: quor ... bonum eadem (lex) facere non possit ex malo? L I, 44.

habeo in: quae (philosophia) nihil aliud in bonis haberet || habet || nisi honestum, nihil nisi turpe in malis; F III, 11. qui dolorem in malis non habent; F III, 42. nihil earum rerum ... aut in bonis aut in malis esse habendum; T IV, 65.

incido in: quod cum exanclavisset omnes labores, tum incideret in mortis malum sempiternum; T I, 118. f. I, 2. sum; F V, 81.

inruo in: cum in mala scientes irruunt; F V, 29.

insum in: f. 1. opinor; T III, 75.

intueor in: f. I, 1. accidit; T III, 28.

iudico de: de malis .. et bonis ab iis animalibus ... ait optime iudicari; F II, 31. nec .. potest quisquam de bonis et malis vere iudicare nisi ..; F III, 73.

nascor ex: ex malis metum et aegritudinem nasci censent, metum futuris, aegritudinem praesentibus; T IV, 11. f. 1. opinor; T IV, 11.

numero in: f. **in,** B, I. numero in malis (6 St.) S. 261, b.

pono in: f. **in,** B, I. pono in malis (5 St.) S. 263, b. — probo de: f. IV, 2. ratio de.

sum in: in his tot et tantis (malis) ... potest esse sapiens; T V, 29. f. **in,** B, I. sum in malo (19 St.) S. 269.

versor in: f. I. opinor; T V, 43.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** communis: hoc .. commune malorum et bonorum, ut ..; T IV, 65.

expers: ea lege esse nos natos, ut nemo in perpetuum esse posset expers mali; T III, 59.

2. **Ablativ:** dignus: »malo quidem me quovis dignum deputem«. malo se dignum deputat, nisi miser sit; T III, 65.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: omnium bonorum virorum ... vitam omnibus partibus plus habere semper boni quam mali; F V, 93. sit .. aliquis, qui nihil mali habeat; T I, 85. sin (dolor) productior (foret), plus habiturum iucundi quam mali; T III, 38. num .. tantum mali turpitudo ista habebat, quantum ille cruciatus? O III, 102. f. I, 1. accidit; Lae 10. est; F II, 41. V, 91. T I, 16. ><. 81. 91. II, 28. III, 74. 77. V, 116. N III, 38. L fr 1. O I, 140. Lae 14. evenit. incidit. inest; L III, 23. videtur; T II, 47. 2. sum; L III, 31. II, I. adipiscor. admisceo. contraho. deicio. depellio. do. duco; T II, 15. facio; R V, 11. inveho; T II, 20. **adfero,** II. malum (3 St.) B. I, S. **64,** b.

adfectio: praesentis .. mali sapientis adfectio nulla est; T IV, 14.

causa: quae causa perspicua est malorum commutationumque Graeciae; R II, 9. enitar, ut cuiusque et boni publici et mali causam tamquam virgula videar attingere; R II, 52. f. ratio; R V, 2.

commemoratio: illam .. orationem ex commemoratione alienorum malorum ad malivolos || malev. || consolandos esse accommodatam; T III, 60.

contagiones: nec .. solum ipsa (res publica) cecidit, sed etiam reliquam Graeciam evertit contagionibus malorum; O II, 80.

depulsio: nos beatam vitam non depulsione mali, sed adeptione boni iudicemus; F II, 41.

diffidentia: metus .. est diffidentia expectati et inpendentis mali; T IV, 80.

dilectus (del.): ut ... prudentia in dilectu bonorum et malorum (cernatur); F V, 67. quid huic opus est dilectu bonorum et malorum? N III, 38. prudentia est .. locata in dilectu bonorum et malorum; O III, 71. ne prudentia quidem egeremus nullo delectu proposito bonorum et malorum; fr V, 50.

enumeratio: quae (laudatio mortis) constat ex enumeratione humanorum malorum; T I, 116. est iniqua in omni re accusanda praetermissis bonis malorum enumeratio; L III, 23.

esca: divine .. Plato „escam malorum“ appellat voluptatem; C 44. quae (voluptates corporis) vere ... a Platone dictae sunt illecebrae esse atque escae malorum; fr V, 81.

exspectatio: mali exspectationem esse necesse est metum; T IV, 80.

extremum: quid fugiat (natura) ut extremum malorum; F I, 11. cum intellegitur, quid sit et bonorum extremum et malorum; F V, 15. cum omnis haec quaestio ... quasi de extremis bonorum et malorum ab eo proficiscatur, quod ..; F V, 23. qui solum hoc malum dicit et malorum omnium extremum; T II, 17.

finis: f. **bonus,** B, **b,** IV, 1. finis; A II, 114. 132. F I, 12. 55. V, 19. T IV, 82. D II, 2. O I, 5. III, 119 (B. I, S. 360).

genus: quia huic generi malorum non adfingitur illa opinio; T III, 68. cum .. tria genera malorum esse dicant; T V, 23.

ignoratio: ignoratio futurorum malorum utilior est quam scientia; D II, 23.

inlecebrae: f. esca; fr V, 81.

interventus: suppeditatio .. bonorum nullo malorum interventu; N I, 111.

iudicium: f. 1, I. urget; T III, 61.

mater: imitatrix boni, voluptas, malorum autem mater omnium; L 1, 47.

mediocritates: mediocritates .. malorum quis laudare recte possit? T IV, 57.

meditatio: stultam ... esse meditationem futuri mali aut fortasse ne futuri quidem; T III, 32.

memoria: stulti .. malorum memoria torquentur; F I, 57. f. II, 1. praetereo.

metus: qui potest .. habitare in beata vita summi mali metus? F II, 92. est .. metus, ut aegritudo praesentis, sic ille futuri mali; T IV, 64. f. I, 1. appropinquat; T IV, 19.

moles: »semper aliquam molem meditabar mali;« T III, 29.

multitudo: cui aut adsit aut adesse possit multitudo malorum; T V, 42.

notio: veniamus nunc ad bonorum malorumque notionem; A II, 128.

opinio: cum ... is .. motus aut boni aut mali opinione citetur bifariam; T III, 24. ut duo reliqua (genera), metus et aegritudo, malorum (opinione turbantur). nam et metus opinio magni mali inpendentis et aegritudo est opinio magni mali praesentis, et quidem recens opinio talis mali, ut in eo rectum videatur esse angi; T III, 25. est .. aegritudo ... in opinione mali recenti; T III, 26. Epicuro .. placet opinionem mali aegritudinem esse natura; T III, 28. ad hanc opinionem magni mali cum illa etiam opinio accessit, oportere ..; T III, 61 (62). illa opinio mali, quo viso atque persuaso aegritudo insequitur necessario; T III, 72. satis dictum esse arbitror aegritudinem esse opinionem mali praesentis; T III, 74. ut illa opinio praesentis mali sit recens; T III, 75. est ... aegritudo opinio recens mali praesentis; T IV, 14. metus (est) opinio impendentis mali; T IV, 14. de malorum opinione hactenus; T IV, 65. f. I, 1. urget; T III, 61.

partus: partus hic mulae nonne ... praedictus est ab haruspicibus incredibilis partus malorum? D I, 36.

praedictio: omnis .. praedictio mali tum probatur, cum ..; D II, 54.

praemeditatio: haec .. praemeditatio futurorum malorum lenit eorum adventum, quae venientia longe ante videris; T III, 29.

radix: hunc errorem quasi radicem malorum

omnium stirpitus philosophia se extracturam pollicetur; T IV, 83.
ratio: ab isto capite fluere necesse est omnem rationem bonorum et malorum; F II, 34. cuius tanti mali non modo reddenda ratio nobis, sed etiam ... dicenda causa est; R V, 2.
sanatio: eorum .. malorum in una virtute posita sanatio est; T IV, 35.
sementis: hanc .. tantam a dis inmortalibus arbitramur malorum sementim esse factam? N III, 75.
seminator: qui est versus omnium seminator malorum; N III, 66.
sensus: hoc .. tempore (Priamus) sensum amisit malorum; T I, 85.
sententiae: sex .. hae sunt simplices de summa bonorum malorumque sententiae; F V, 21.
signum: neque ... signum sibi ullum ... a deo quasi mali alicuius inpendentis datum; D I, 124.
summa: ad quos (fines) et bonorum et malorum summa referatur; A II, 129. haec .. oratio de ipsa summa mali nihil detrahit; T III, 55.
terminus: »amore mortis terminum anquirens mali«; T II, 25. neque terminum malorum prius aspiciet, quam ..; Ti 45.
turba: aderit .. malorum ... turba quaedam, paupertas, ignobilitas, humilitas; T V, 29.
vis: quam vim mali significantes poëtae impendere apud inferos saxum Tantalo faciunt; T IV, 35.
2. mit Präpositionen: alqd de: minima de malis; O III, 102. quod aiunt: „minima de malis," id est ut turpiter potius quam calamitose; O III, 105.
discessus a: vide, ne „(discessus) a malis" dici verius possit; T I, 83.
disputatio de: omnis ab eo quasi capite de summo bono et malo disputatio ducitur; F V, 17.
dissensio de: quom praesertim ad id nihil pertineat haec de summo malo bonoque dissensio; L I, 57.
extremum in: cum quaeritur in his (bonis, malis) quid sit extremum, quid ultimum; F V, 17.
iter ad: nullum est .. genus illarum rerum publicarum, quod non habeat iter ad finitimum quoddam malum praeceps; R I, 44.
quaestio de: quae (quaestio) de bonis et malis appelletur; F III, 41.
ratio de: quae (ratio) maxume probatur de bonis et malis; T IV, 66.
ultimum in: invenitur, quid sit, quod natura spectet extremum in bonis, quid in malis ultumum; T V, 71. f. extremum in.
voluptas ex: ut malivolentia || malev. || sit voluptas ex malo alterius sine emolumento suo; T IV, 20.
V. Umstand: 1. Ablativ: adfici: ut ii, qui virtutis compotes sint, etiam quibusdam malis affecti beati sint; F V, 77. (Polycrates) multis malis affectus; F V, 92.
capere: cum invidere aegritudinis sit, malis autem alienis voluptatem capere laetitiae; T IV, 66.
effici: Cyrenaici non omni malo aegritudinem effici censent, sed insperato et necopinato malo; T III, 28.
gaudere: ex quo fit, ut alieno malo gaudeat; T III, 19.
laetari: voluptati (subiecta sunt) malivolentia || malev. || laetans malo alieno || [laet. m. al.] ||, delectatio, iactatio; T IV, 16.
moveri: aegritudinem ... moveri fortunae et corporis incommodis, non animi malis; T III, 78.
opprimi: illud vehementer repugnat, eundem beatum esse et multis malis oppressum; F V, 77.
urgeri: qui duorum generum malis omnibus urgeatur; T V, 23.
2. Präpositionen: in: in quo (malo) demitti contrahique animo rectum esse videatur; T IV, 14. ut in malis attingit animi naturam corporis similitudo, sic in bonis; T IV, 30. maximis .. in malis hoc tamen boni assecuti videmur, ut ..; O II, 5. f. II, 1. opinor; T IV, 14. 65. — IV, 1. opinio; T III, 25.
propter: ut ... propter mala is .. angatur; T IV, 61.
sine: bonum, quod est quaesitum in ea (potestate), sine isto malo non haberemus; L III, 23.

malus, Mastbaum: cum alii malos scandant, alii per foros cursent; C 17.

mamma, Brust, Zitze: I. appeto: ea .., quae paulo ante nata sunt, sine magistro duce natura mammas appetunt earumque ubertate saturantur; N II, 128. qui (Iuppiter) lactens || [lactens] || cum Iunone Fortunae in gremio sedens mammam adpetens; D II, 85.
dono: ut cauda (donata) pavoni, plumae versicolores columbis, viris mammae atque barba; F III, 18.
habeo: iis (bestiis) mammarum data est multitudo; quas easdem paucas habent eae bestiae, quae pauca gignunt; N II, 128.
II. multitudo: f. I. habeo.
ubertas: f. I. appeto; N II, 128.

mancipium, Kauf, Besitz, Sklave: I. sunt: non .. ita dicunt eos (improbos) esse servos, ut mancipia, quae sunt dominorum facta nexo aut aliquo iure civili; P 35.
II. facio: f. I.
redhibeo: quae (vitia) nisi dixeris, redhibeatur mancipium iure civili; O III, 91.
vendo: in mancipio vendundo dicendane vitia, non ea, ... sed haec? O III, 91.
III. venditio: in mancipiorum venditione venditoris fraus omnis excluditur; O III, 71.
IV. in: eae (aedes) serviebant, sed hoc in mancipio Marius non dixerat; O III, 67.

mancipo, zu eigen geben: si (senectus) nemini emancipata || mancipata || est; C 38.

mancus, gebrechlich, unvollständig: cognitio, contemplatio: cognitio contemplatioque || rerum || naturae manca quodam modo atque inchoata sit; O I, 153.
virtus: qui (philosophi) mancam fore putaverunt sine aliqua accessione virtutem; F III, 30.

mandatum, Auftrag, Bestellung: I, 1. expono: ei .. (mulieri) nihil opinanti viri mandatum exposuit; F II, 58. mandata (Regulus) exposuit; O III, 100.
2. versor in: id .. (fidei bonae nomen) versari in tutelis societatibus, fiduciis mandatis; O III, 70.
II. iudicia: inde tot iudicia de fide mala, tutelae, mandati; N III, 74.
III. sine: senator legatus sine mandatis, sine ullo rei publicae munere; L III, 18.

mando, auftragen, übergeben, anvertrauen: I. ut: ego .. mandavi, ut rogarent; A ep 1. eum (Romulum) sibi mandasse, ut populum rogaret, ut ..; R II, 20.
II. alqm: »qui || quis || salsis fluctibus mandet me ex sublimo vertice saxi?« T II, 19. »quo magis est aequum tumulis mandare peremptos firmo animo«; T III, 65.

alqd: ut litteris consignamus, quae monumentis mandare volumus; A II, 2. haec (philosophia) ... ea .. mandat iis (animis) et, ut ita dicam, serit, quae ..; T II, 13. quae vel statim consumantur vel mandentur condita vetustati; N II, 151. ipsis scriptis non ea, quae nunc, sed actiones nostras mandaremus; O II, 3. multa ab eo (Scaevola) prudenter disputata, multa etiam breviter et commode dicta memoriae mandabam; Lae 1. s. **littera,** B, II, 2. mando (6 St.) S. 469, b.

actiones: s. alqd; O II, 3.

cogitationes: mandare quemquam litteris cogitationes suas; T I, 6.

imperia: ferunt .. suffragia, mandant inperia, magistratus; R I, 47.

improbitatem: simiae .. Dodonaeae improbitatem historiis Graecis mandatam esse demiror; D II, 69.

ius: qui cum cetera litteris mandarent, alii ius civile, alii orationes suas, alii monumenta maiorum; T IV, 5.

magistratum: s. **magistratus,** II, 1. mando (3 St.) S. 496, b.

monumenta: nulla .. eius (Africani) ingenii monumenta mandata litteris; O III, 4. s. ius.

natos: »ipsus hortatur me frater, ut meos malis miser mandarem natos«; T IV, 77.

nomina: quaecumque rebus iis ... nomina imponis, memoriae mando; F III, 40.

numerum, ordinem: mandavi .. memoriae non numerum solum, sed etiam ordinem argumentorum tuorum; N III, 10.

orationes: s. ius.

pestem: »prius quam oppeto malam pestem mandatam hostili manu«; T II, 38.

rem: nunc postea quam sum ingressus res eas ... mandare monumentis; A I, 3. nota res est et a te ipso mandata monumentis; D I, 33.

sententias: eius disputationis sententias memoriae mandavi; Lae 3.

verba: qui omnia verba eius (Tagetis) exceperint litterisque mandarint; D II, 50.

mando, kauen: I. animalia: alia (animalia) sugunt, alia carpunt, alia vorant, alia mandunt; N II, 122.

II. cibum: dentibus .. in ore constructis manditur atque [ab iis] extenuatur et molitur cibus; N II, 134.

mane, früh, morgens: ut mane ad portam adesset; D I, 57. quotiens illum (C. Galum) lux noctu aliquid describere ingressum, quotiens nox oppressit, cum mane coepisset! C 49. quae (visa) illi (mortales) exterriti somno || somnio || ad coniectorem mane deferant; D II, 129. quoniam mane est eundum; T V, 121. mane (adulescentis) inventos esse mortuos; T I, 113. eum somnio commotum mane bubulco praesto ad portam fuisse; D I, 57. Latinis ipsis mane ad eum (P. Africanum) primus sororis filius venit Q. Tubero; R I, 14. quia (mare) nobismet ipsis modo caeruleum videbatur, mane ravum; A II, 105. ohne Verb: cursor ad Olympia proficisci cogitans visus est in somnis curru quadrigarum vehi. mane ad coniectorem; D II, 144. quid tu ... tam mane, Tubero? R I, 14.

maneo, bleiben, fortdauern, fortbestehen, warten: I, a. ratio: et manendi in vita et migrandi ratio omnis iis rebus ... metienda; F III, 61.

b. verbal: huius officium est in vita manere; F III, 60. et sapientis esse aliquando officium excedere e vita ... et stulti manere in vita; F III, 60. perspicuum est etiam stultorum ... officium esse manere in vita; F III, 61. manere in patria; O III, 99.

II. acc. c. inf.: maneat ergo, quod turpe sit, id numquam esse utile; O III, 49.

III. alqs: ut maneamus in perspicuis firmius et constantius; A II, 45. unde .. illa: »age adsta, mane, audi!« A II, 88. quoniam excedens e vita et manens aeque miser est; F III, 61. non sine causa dicitur iis ... esse in vita manendum; F III, 61. *ne* is (Critolaus) quidem in patriis institutis manet; F V, 14. mane, quaeso, .. Charmide noster; F V, 94. cum Socrates omnesque Socratici ... manerent in antiquorum philosophorum sententia; D I, 5. conclave illud, ubi (Deiotarus rex) erat mansurus; D I, 26. cum ... in villa quadam campi Atinatis maneres; D I, 59. etiam cum manent corpore, animo tamen exulant; R II, 7. sive in Academia vetere cum Speusippo, Xenocrate, Polemone manserunt; L I, 38. ut in urbe manerent Xersemque || Xerxemque || reciperent; O III, 48. is .., qui cuncta composuit, constanter in suo manebat statu; Ti 47.

alqd: maneant illa omnia; A II, 79. non necesse est .. illa pristina manere, ut tuenda sint? F V, 40. quia nihil semper suo statu maneat; N I, 29. modo maneat id, quod negari non potest; D I, 38. ut id, quod esset e terra, nisi in terra maneret; R III, 40. quid .. manet ex antiquis moribus? R V, 2. multa .. alia multis locis diutius commemoratione manent quam natura stare potuerunt; L I, 2. quod [et] in iis etiam, qui nunc regnant, manet; L III, 4. etiamsi illa maneant, quae sunt quasi dona Fortunae; Lae 55.

adfectiones: vitia .. adfectiones sunt manentes, perturbationes autem moventes; T IV, 30. ut (perturbationes) non possint adfectionum manentium partes esse; T IV, 30.

aestimatio: (aestimatio) in suo genere manebit; F III, 34.

amicitia: manebit .. amicitia tam diu, quam diu sequetur utilitas; F II, 78. difficile est amicitiam manere, si a virtute defeceris; Lae 37.

Anguitenens: »eius (Anguis) ipse (Anguitenens) manet religatus corpore torto«; N II, 109.

animus: s. **animus,** I, 1. manet (5 St.) B. I, S. 185, a.

auctoritas: si vos tantum modo pontifices essetis, pontificalis maneret auctoritas; L II, 52.

bestia: earum quaeque (bestiarum) suum tenens munus ... manet in lege naturae; T V, 38.

consensio: cum ... maneat .. ad unum omnium firma consensio; N I, 44.

dolor: summus dolor plures dies manere non potest? F II, 93.

gratia: quod ... in uno illo aut, si forte, in liberis eius manet gratia; O II, 70.

ingenia: manent ingenia senibus, modo permaneat studium; C 22.

liniamenta: quibus detractis deum tamen nosse te dicis, modo liniamenta maneant; N I, 98.

mala: ut isdem malis manentibus aegritudo .. in plerisque tollatur; T III, 53.

memoria: dum memoria rerum Romanorum manebit; O II, 43.

morbi: morbis .. manentibus vitia sublata esse possunt; T IV, 32.

nomen: sublata .. benivolentia amicitiae nomen tollitur, propinquitatis manet; Lae 19.

parietes: parietes modo urbis stant et manent; O II, 29.

quercus: si || sin, si enim || manet illa quercus, haec est profecto; L I, 1. manet (quercus) ... et semper manebit; L I, 1.

res: cum ... eaedem res maneant alio modo; F IV, 22. dum res maneant, verba fingant (docti) arbitratu suo; F V, 89. nomen tantum videbitur regis repudiatum, res manebit; L III, 15.
rex: s. alqs; D I, 26.
sensus: ut idem interitus sit animorum et corporum nec ullus sensus maneat; Lae 14.
sidera: (ea sidera) suis sedibus inhaerent et perpetuo manent; Ti 36.
terra: terra nona inmobilis manens una sede semper haeret; R VI, 18.
turpitudo: ita turpitudo manet diuturnitate sublata; L III, 18.
viri: qui (viri) illa urbe pulsi carere ingrata civitate quam manere *in* inproba maluerunt; L III, 26.
IV. alqd: ut nihil possit in patriis institutis manere integrum; R II, 7.
constitutio: illa praeclara constitutio Romuli cum ducentos annos et viginti fere firma mansisset *; R II, 53.
res: cum res eadem maneat || eaedem maneant ||; T IV, 39. cum .. (ratio) in illis rebus vertitur, quae manentes semper eadem || eaedem || non sensu, sed intellegentia continentur *; Ti 28.
sacra: »sacra privata perpetua manento;« L II, 22.
voluntas: mansisset eadem voluntas in eorum posteris; R I, 64.

manibiae s. **manubiae.**

mano, fließen, strömen, triefen, entspringen, sich ausbreiten: alqd: e quibus (philosophiae fontibus) etiam illa manabant; T I, 6. ea, quae natura fluerent atque manarent, ut et aquam et terram et aëra, (Chrysippus deos dicit esse); N I, 39. multa .. ab ea (luna) manant et fluunt; N II, 50. quod si probabile non est, ne illa quidem superiora, unde haec manant, probanda sunt; N III, 49. ut nihil inter ipsos ab aliis ad alios manare possit; R VI, 20. nisi ea fuerint, unde illa manant, amplissima; L I, 63. ab || † ab || hac familia magis ista manarunt Platone principe; L III, 14.
aegritudo: nec pati (aegritudinem) manare longius aut ad alia traducere; T III, 75.
aër: qui .. aër per maria manaret, eum esse Neptunum; N I, 40. s. alqd; N I, 39.
aqua: s. alqd; N I, 39.
causae: non .. aeternis causis naturae || e || necessitate manantibus || eman. || verum est id, quod ita enuntiatur; Fa 19.
consilia: si illam mentem, unde haec consilia manarunt, mihi eripuisses; P 29.
consuetudo: quae si consuetudo ac licentia manare coeperit latius; R III, 41.
contagiones: (contagiones malorum) a Lacedaemoniis profectae manarunt || profecta emanarunt || latius; O II, 80.
error: cuius generis error ita manat, ut non videam, quo non possit accedere; A II, 93.
honestas: cum proposita sint genera quattuor, e quibus honestas officiumque manaret; O I, 61. cum omnis honestas manet a partibus quattuor; O I, 152.
industria: latissime .. eorum manat industria; O II, 67.
licentia: s. consuetudo.
nomen: id .. eorum nomen usque ad Pythagorae manavit aetatem; T V, 8. fidei .. bonae nomen existimabat manare latissime; O III, 70.
officium: s. honestas; O I, 61.
oratio: ex hoc .. Platonis ... fonte nostra omnis manabit oratio; T V, 36 (37).
peccata: peccata, quoniam ex vitiis manant, sint aequalia necesse est; P 22.
philosophia: a quo (Socrate) haec omnis, quae est de vita et de moribus, philosophia manavit; T III, 8.
ratio: latius .. manabit haec ratio; T II, 66. quae (disserendi ratio et scientia) per omnis partis sapientiae manat et funditur; T V, 72.
scientia: s. ratio; T V, 72.
simulacrum: cum ... Herculis .. simulacrum multo sudore manavit; D I, 74.
terra: s. alqd; N I, 39.
elliptisch: quem longe serpentem et manantem aspicies; N II, 114.

manubiae, Beute: facio, saepio de: fecit .. idem et saepsit de manubiis || manibiis || comitium et curiam; R II, 31.
orno ex: quo (amiculo) Iovem ornarat e manubiis Karthaginiensium tyrannus Gelo; N III, 83.

mansio, Bleiben: et excessum e vita et in vita mansionem (ad media referri); F III, 60.

mansuefacio, mildern, gesitteter machen: a quibus mansuefacti et exculti a necessariis artificiis ad elegantiora defluximus; T I, 62.

mansuetudo, Milde, Gelassenheit, Sanftmut: I. consequitur: quas res et mansuetudo animorum consecuta et verecundia est; O II, 15.
II, 1. probo: ita probanda est mansuetudo atque clementia, ut adhibeatur ... severitas; O I, 88.
2. addo ad: quid ad hanc mansuetudinem addi potest? O I, 37.
pertineo ad: quae (virtutes) pertinent ad mansuetudinem morum ac facilitatem; O II, 32.
revoco ad: ad humanitatem atque mansuetudinem revocavit animos hominum studiis bellandi iam immanis ac feros; R II, 27.

mansuetus, mild, friedlich: ipsis .. in hominibus nulla gens est neque tam mansueta neque tam fera, quae non ..; L I, 24.

manus, Hand, Handarbeit, Faust, Tapferkeit, bewaffnete Mannschaft, Schar, Rotte: I. **absolut:** 1. accedit: nisi manus et ars accessisset; O II, 12.
adiuvant: ut ... alia (membra) etiam ceterorum membrorum usum adiuvant, ut crura, ut manus; F III, 63.
advenit, complet: »adveniet, fera velivolantibus navibus complebit manus litora«; D I, 67.
concallescit: callidos .. (eos appello), quorum, tamquam manus opere, sic animus usu concalluit; N III, 25.
consequitur: vim, ... cuius sollertiam nulla ars, nulla manus, nemo opifex consequi possit imitando; N II, 81.
desiderat: s. **desidero,** III. voluptatem; F I, 39. ✕. (B. I, S. 605, a).
efficit: quod .. in operibus nostrarum artium manus efficiat; N II, 57.
est: nec manus esse contenta posset nec ulla pars vacuitate doloris sine iucundo motu voluptatis; F I, 39. num manus adfecta recte est, cum in tumore est? T III, 19. ad pingendum, ad fingendum, ad scalpendum, ad nervorum eliciendos sonos ac tibiarum apta manus est admotione digitorum; N II, 150. s. II, 1. urgeo.
interimit: Priamum tanta progenie orbatum ... hostilis manus interemit; T I, 85.
lustrat: »multa alia victrix nostra lustravit manus;« T II, 22.

potest: s. consequitur. est; F I, 39.
significat: quae manus significet illum (Chrysippum) in hac esse rogatiuncula delectatum; F I, 39.
2. Vocativ: »o ante victrices manus!« T II, 21.
II. nach Verben: 1. abstineo: ut Alexandrum regem videmus, qui ... vix a se manus abstinuit; T IV, 79.
adfero: s. adfero, II. manus (4 St.) B. I, S. 64, b.
adficio: cum (manus) ita esset affecta; F I, 39. s. I, 1. est; T III, 19.
adfigo: ei (mundo deus) nec manus adfixit ... nec pedes; Ti 19.
adfligo: »haec (dextra) bicorporem adflixit manum? || ; ||« T II, 22.
adhibeo: ad inventa animo, percepta sensibus adhibitis opificum manibus omnia nos consecutos; N II, 150.
admoveo: cum .. laevam manum admoverat; A II, 145.
ascisco: »Iovis .. numen Mulciberi ascivit manus«; T II, 23.
consero: prius quam manum consererent; T IV, 49.
do: manus etiam data elephanto est; N II, 123 (122). quam .. aptas quamque multarum artium ministras manus natura homini dedit! N II, 150. qui (callidus et occultus) ... ad extremum det manus vincique se patiatur; Lae 99.
dono: alia (membra) videntur propter eorum usum a natura esse donata, ut manus, crura, pedes; F III, 18.
effugio: si impias propinquorum manus effugeris; R VI, 12.
habeo: praetorem .. decet non solum manus, sed etiam oculos abstinentes habere; O I, 144.
numero: scutum, gladium, galeam in onere nostri milites non plus numerant quam umeros, lacertos, manus; T II, 37.
ostendo: cum (Zeno) extensis digitis adversam manum ostenderat, „visum", inquiebat, „huius modi est"; A II, 145.
peto: »ad vos adveniens auxilium et vestras manus peto«; T II, 38.
porrigo: Athenis ... statua est in Ceramico Chrysippi sedentis porrecta manu; F I, 39. nec manum porrigebat in mensam; T V, 62. quae (Victoriolae, paterae, coronae) simulacrorum porrectis manibus sustinebantur; N III, 84.
tendo: »quamquam multa manus ad caeli caerula templa tendebam lacrumans«; D I, 41.
tollo: ut etiam manus saepe tolleret; A II, 63. cedo et manum tollo; fr IX, 13.
verto: qui fatentur se virtutis causa, nisi ea voluptatem faceret || crearet, al. ||, ne manum quidem versuros fuisse; F V, 93.
urgeo: tunc Democriti manus urgebatur; est enim non magna; fr V, 34.
2. opus est: quid manibus (opus est), si nihil conprehendendum est? N I, 92.
redundo: tum .. deus ... redundat ... poplitibus, manibus, pedibus; N I, 99.
utor: (parvi) manibus utuntur; F V, 42.
3. delabor de: de manibus audacissimorum civium delapsa arma ipsa ceciderunt; O I, 77.
depono de: nec (te ea) de manibus umquam deponere; A I, 3.
do in: quamquam || enim ||, quod praesens tamquam in manum datur, iucundius est; O II, 60.
habeo in: habeo opus magnum in manibus; A I, 2. semper Africanus Socraticum Xenophontem in manibus habebat; T II, 62. philosophi quamcumque rem habent in manibus; T V, 18. oratio Laelii, quam omnes habemus in manibus; R VI, 2. quam (fabulam senex) in manibus habebat et proxime scripserat; C 22. qui illam (virtutem) semper in manibus habui; Lae 102.
incido in: non (Pompeius) exercitu amisso nudus in servorum ferrum et manus incidisset; T I, 86. qui (Anaxarchus) cum Cypri in manus Timocreontis || Nicocr. || regis incidisset; T II, 52. cum in praedonum Etruscorum manus incidissent; fr V, 95.
sum in: vim in manibus (esse); A I, 19. s. in, B, I. sum in manu (7 St.) S. 269, b.
sumo in: ut ... Epicurum .. et Metrodorum non fere praeter suos quisquam in manus sumit; T II, 8.
teneo in: Socrates ... tum paene in manu iam mortiferum illud tenens poculum locutus ita est, ut ..; T I, 71.
venio in: tum .. primum (isti libri) in Antiochi manus venerant; A II, 11. quicquam, quod .. mihi probaretur, de iis, quae in manus meas venerunt; O III, 34.
III. nach Substantiv: motus: sessio accubitio, vultus oculi manuum motus teneat || teneant || illud decorum; O I, 128.
IV. Umstand: 1. abstrahi: »huc arripe ad me manibus abstractam (matrem) piis;« T II, 20.
appetere: ter eum (solem) scribit frustra adpetivisse manibus; D I, 46.
apprehendere: vites sic claviculis adminicula tamquam manibus adprehendunt; N II, 120.
complecti: vitis, ... ut se erigat, claviculis suis quasi manibus, quicquid est nacta, complectitur; C 52.
confici: quoniam (res) vi manuque confecta est; O I, 76.
confligere: manu cum hoste confligere immane quiddam ... est; O I, 81.
consecrari: bene vero, quod Mens, Pietas, Virtus, Fides consecratur manu || humana || ; L II, 28.
consequi: s. II, 1. adhibeo.
decertari: decertandum manu est; O I, 81.
deflagrare: aedis || aedes || Nympharum manu tua deflagravit; P 31.
depellere: supplantare eum, quocum certet, aut manu depellere nullo modo debet; O III, 42.
domari: s. vinciri. — duci: s. misceri.
efficere: nostris .. manibus in rerum natura quasi alteram naturam efficere conamur; N II, 152.
evertere: qui ... nec manibus, ut Xerses || Xerxes ||, sed rationibus deorum inmortalium templa et aras everterit; N I, 115.
fieri: quid .. aut in natura ... aut in operibus manu factis tam compositum ..., inveniri potest? F III, 74. qui non modo natum mundum introduxerit, sed etiam manu paene factum; N I, 20. adde ... moles oppositas fluctibus, portus manu factos; O II, 14.
ingredi: si aut manibus ingrediatur quis aut non ante, sed retro; F V, 35.
inlidere: ut Prometheus ille Aeschyli ... respondit: »siquidem qui tempestivam medicinam admovens non adgravescens volnus inlidat manu«; T III, 76.
interimere: »feminae || feminea || vir feminea interimor manu«; T II, 20. cum Decimus quidam Verginius virginem filiam ... in foro sua manu interemisset; R II, 63.
inveniri: operibus || operis || hominum, id est manibus, cibi etiam varietas invenitur et copia; N II, 151.
mandari: »prius quam oppeto malam pestem mandatam hostili manu«; T II, 38.
misceri: quae (sortes) Fortunae monitu pueri manu miscentur atque ducuntur; D II, 86.

occidere: L. Verginius ... virginem filiam sua manu occidit potius, quam ..; F II, 66.
prendi: (comprehensionem) similem iis rebus, quae manu prenderentur; A I, 41.
quaerere: agri multa efferunt manu quaesita; N II, 151. Galli turpe esse ducunt frumentum manu quaerere; R III, 15.
reprendere: revocat virtus vel potius reprendit manu; A II, 139.
restituere: »cum (Aiax) ... manu sua restituit proelium insaniens«; T IV, 52.
saepiri: quam (sedem) cum locis manuque saepsissent; R I, 41.
seri: multae etiam istarum arborum mea manu sunt satae; C 59.
sustineri: f. II, 1. porrigo; N III, 84.
tenere: Mercurium e patera, quam dextera manu teneret, sanguinem visum esse fundere; D I, 46. leges (tollunt astutias), quatenus manu tenere || teneri || possunt, philosophi, quatenus ratione et intellegentia; O III, 68.
tractare: qui (Epicurus) res occultas ... non modo viderit animo, sed etiam sic tractet, ut manu; N I, 49. ut oculis ea cernere videatur aut tractare plane manu; R I, 15.
vinciri: »(proles ausa est) gustare manu vinctum domitumque iuvencum«; N II, 159.
zum Satz: quod ei fuit illa manu copiisque facillimum, ut ..; R II, 5.
2. sine: qui sine manibus et pedibus constare deum posse decreverint || decreverunt ||; N I, 92. nec „ferrum, aes, aurum, argentum“ effoderetur „penitus abditum“ sine hominum labore et manu; O II, 13. eas (utilitates) nos nullo modo sine hominum manu atque opera capere potuisse; O II, 14.

mare, Meer: I. **Subject:** adludit, appetit: ipsum .. mare sic terram appetens litoribus alludit || eludit, cludit ||, ut ..; N II, 100.
albescit: f. videtur; A II, 105.
coepit: f. horrescit.
commovent: multos nemora silvaeque, multos amnes aut maria commovent; D I, 114.
conlucet: f. videtur; A II, 105.
est: erit ei persuasum etiam solem, lunam, stellas omnes, terram, mare deos esse; A II, 119. ita fit, ut mediterranei mare esse non credant; N I, 88. eadem ... ratione mare, cum supra terram sit, medium tamen terrae locum expetens conglobatur undique aequabiliter neque redundat umquam neque effunditur; N II, 116. sin terra (dea est), mare etiam, quem Neptunum esse dicebas; N III, 52. cave putes .. mare ullum aut flammam esse tantam, quam non facilius sit sedare quam effrenatam insolentia multitudinem; R I, 65. f. videtur; A II, 105.
expetit: f. est; N II, 116.
horrescit: cum subito mare coepit horrescere; R I, 63.
influit: ut ... in amnes mare influxerit; D I, 78.
inhorrescit: »prope iam occidente sole inhorrescit mare«; D I, 24.
murmurat: nec, cum quiescere volunt, fremitum murmurantis maris (audiunt); T V, 116.
oboediunt: huic (deo) oboediunt maria terraeque; L III, 3.
parent: cum videmus ... hominis utilitati agros omnis et maria parentia; T I, 69. cum omnes naturae numini divino, caelum, ignes, terrae, maria, parerent; N I, 22.
praemonstrat: »ventos praemonstrat saepe futuros inflatum mare«; D I, 13.
redundat: f. est; N II, 116.
tepescunt: maria agitata ventis ita tepescunt, ut ..; N II, 26.
tumescit: »cum (mare) subito penitusque tumescit«; D I, 13.
vibrat: f. videtur; A II, 105.
videtur: mare illud, quod nunc favonio nascente purpureum videtur, idem huic nostro (sapienti) videbitur, nec tamen adsentietur, quia nobismet ipsis modo caeruleum videbatur, mane ravum, quodque || quia, al. || nunc, qua a sole conlucet, albescit et vibrat dissimileque est proximo et continenti; A II, 105. quid tam planum videtur quam mare? e quo etiam aequor illud poëtae vocant; A fr 3.
abl. abs.: qui tranquillo mari gubernare se negent posse; R I, 11.
ohne Verb: quid? mare nonne caeruleum? A fr 7.

II. **nach Verben:** 1. agito: f. I. tepescunt.
ambulo: cum (Xerxes) tantis classibus tantisque equestribus et pedestribus copiis .. maria || mari || ambulavisset, terram || terra || navigasset; F II, 112.
appello: quod (mare) Atlanticum, quod magnum, quem Oceanum appellatis in terris; R VI, 21.
cognosco: quibus (litteris) in hoc ipso mundo caelum, terras, maria cognoscimus; T V, 105.
conglobo: f. I. est; N II, 116.
contemplor: qui (deus) ... terras et maria contemplans hominum commoda vitasque tueatur; N I, 52.
contingo: nec praeter Phliuntios ulli sunt, quorum agri non contingant mare; R II, 8.
deprimo: terram ... ea lanx et maria deprimet; F V, 92. qui (Critolaus) tantum propendere illam [boni lancem] putet, ut terram et maria deprimat; T V, 51.
effundo: f. I. est; N II, 116.
habeo: quo scelere inpulsus mare haberet infestum uno myoparone; R III, 24.
inflo: f. I. praemonstrat.
ingredior: nostri .. duces mare ingredientes inmolare hostiam fluctibus consuerunt; N III, 51.
intueor: iisdem .. hic sapiens ... oculis, quibus iste vester, caelum, terram, mare intuebitur; A II, 105.
lustro: totam licet animis tamquam oculis lustrare terram mariaque omnia; N II, 161.
moderor: fac (mentem divinam) esse distentam, caelum versantem, terram tuentem, maria moderantem; N III, 93.
peragro: sapientem ... non, ut illum (Xerxem), maria pedibus peragrantem, classibus montes; F II, 112.
perspicio: idem .. (animus) quom caelum, terras, maria ... perspexerit; L I, 61.
rego: qua (necessitate, natura) caelum, maria, terrae regantur; N II, 77.
sedo: f. I. est; R I, 65.
subicio: quod (mare) est ventis subiectum; T IV, 57.
sustineo: quibus cavernis maria sustineantur; T V, 69.
transmitto: cur (Pythagoras) tantas regiones barbarorum pedibus obiit, tot maria transmisit? F V, 87. grues cum loca calidiora petentes maria transmittant; N II, 125. cum ipsi discendi aut visendi causa maria tramittant *; R I, 6.
video: cum ipsum mundum, cum eius membra, caelum, terras, maria, ... vidissent; N I, 100. cum repente terram et maria caelumque vidissent; N II, 95. f. I. parent; T I, 69.
voco: f. I. videtur; A fr 3.

2. continuo, iungo: (aër) mari continuatus et iunctus est; N II, 117.

texo: »iamque mari magno classis cita texitur«; D I, 67. multi saepe vera vaticinati, ut Cassandra: »iamque mari magno—«; D II, 112.

3. abicio in: quem (Cleombrotum Callimachus) ait ... e muro se in mare abiecisse lecto Platonis libro; T I, 84. — quod (Polycrates) anulum, quo delectabatur, in mari || mare || abiecerat; F V, 92.

absum a: extra Peloponnesum Aenianes et Doris et Dolopes soli absunt a mari; R II, 8.

accipio a, ex: quo posset urbs .. accipere a || ex || mari, quo egeret; R II, 10.

admoveo ad: neque .. ad mare (urbem) admovit; R II, 5.

cado in: in hanc (sapientiam) tu .. tamquam in mare ... perturbationem cadere tibi dixisti videri? T IV, 57.

emineo e: cum videmus ... globum terrae eminentem e mari; T I, 68.

excipio e: quos e mari propter vim tempestatis excipere non potuissent; R IV, 8.

fero in: ut ... terrena et umida (corpora) ... ad paris angulos in terram et in mare ferantur; T I, 40.

fluo in: si lacus Albanus redundasset isque in mare fluxisset, Romam perituram; D II, 69.

iacio in: quid .. (Iuppiter) proficit, cum in medium mare fulmen iecit? D II, 45.

influo in: quod urbem .. amnis ... in mare late influentis posuit in ripa; R II, 10.

intericio inter: aër ... interiectus inter mare et caelum Iunonis nomine consecratur; N II, 66.

mano per: qui .. aër per maria manaret, eum esse Neptunum; N I, 40.

mergo in: eam (avem) sibi cibum quaerere advolantem ad eas avis, quae se in mari mergerent; N II, 124.

pertineo per: deus pertinens ... per terras Ceres, per maria Neptunus, alii per alia, poterunt intellegi qui qualesque sint; N II, 71. Neptunum esse dicis animum cum intellegentia per mare pertinentem; N III, 64.

pervenio ad, profluo ad: si lacus emissus lapsu et cursu suo ad mare profluxisset, perniciosum populo Romano; sin autem ita esset eductus, ut ad mare pervenire non posset, tum salutare nostris fore; D I, 100.

proicio in: in eo, qui in nave necatus, deinde in mari || mare || proiectus esset; L II, 57.

sum in: ipsa Peloponnesus fere tota in mari est; R II, 8.

vehor in: tamquam in rate in mari inmenso nostra vehitur ratio; T I, 73.

III. **nach Adjectiven:** continens: huic (mari) .. continens aër fertur levitate sublime || sublimi, al. ||; N II, 117.

finitimus: mari finitumus || finitimus || aër die et nocte distinguitur; N II, 101.

IV. **nach Substantiven:** 1. fremitus: s. I. murmurat.

intellegentia: istam .. intellegentiam aut maris aut terrae ... ne suspicione quidem possum attingere; N III, 64.

magnitudo: ut interit *in* magnitudine maris Aegaei stilla mellis, ... sic ..; F III, 45. tantam vim et magnitudinem maris atque terrarum si tuum ac non deorum inmortalium domicilium putes; N II, 17.

moderatio: earum (rerum) moderationem nos soli habemus, maris atque ventorum; N II, 152.

partes: ex intimis maris partibus agitatione (tepor est) excitatus; N II, 26.

pulchritudo, species: quanta maris est pulchritudo! quae species universi! quae multitudo et varietas insularum! N II, 100.

tempestas: maris subita tempestas quam ante provisa terret navigantes vehementius; T III, 52.

tranquillitas: ut maris .. tranquillitas intellegitur nulla ne minima quidem aura fluctus commovente, sic ..; T V, 16.

vapores: terrae, maris, aquarum vaporibus (stellae) aluntur iis; N II, 118.

vis: s. magnitudo; N II, 17.

unda: eius (maris) unda cum est pulsa remis, purpurascit; A fr 7.

2. terra cum: sapientem ... omne caelum totamque cum universo mari terram mente complexum; F II, 112.

V. **Umstand:** 1. circumfundi: omnis .. terra ... parva quaedam insula est circumfusa illo mari; R VI, 21.

suppeditari: multa etiam ad luxuriam invitamenta perniciosa civitatibus subpeditantur mari; R II, 8.

zum Satz: cur tam multa pestifera terra marique disperserit; A II, 120. ut nulla pars caelo mari, terra, ut poëtice loquar, || [ut p. loquar] || praetermissa sit; F V, 9. an putas ullam esse terra marique beluam, quae non sui generis belua maxime delectetur? N I, 77. quae terra, mari, paludibus, fluminibus exsistunt; N I, 97. quae terra marique gignuntur; N II, 49. eodem .. ut flumine res ad victum cultumque maxime necessarias ... mari † absorberet; R II, 10. s. II, 1. ambulo. vgl. I. abl. abs.

2. in: si ea genera beluarum, quae in rubro mari Indiave gignuntur, nulla esse dicamus; N I, 97. illi .. nusquam picti sunt, qui naufragia fecerunt in marique perierunt; N III, 89. ut (Boëthus) earum rationem rerum explicaret, quae in mari caelove fierent; D I, 13. si quis verbi causa oriente Canicula natus est, is in mari non morietur; Fa 12. si quis oriente Canicula natus est, || is || in mari non morietur; Fa 12. si Fabius oriente Canicula natus est, Fabius in mari non morietur. pugnant igitur haec inter se, Fabium oriente Canicula natum esse, et Fabium in mari moriturum; Fa 12. haec .. pugnant, et esse Fabium, et in mari esse moriturum. ergo haec quoque coniunctio est ex repugnantibus: „et est Fabius, et in mari Fabius morietur“; Fa 12. ergo illud: „morietur in mari Fabius“ ex eo genere est, quod fieri non potest; Fa 12. si illud vere conectitur: „si oriente Canicula natus es, in mari non moriere“; Fa 14. si naturalis est causa, cur in mari Fabius non moriatur, in mari Fabius mori non potest; Fa 14. si quis natus est oriente Canicula, is in mari non morietur; Fa 15. non et natus est quis oriente Canicula, et is in mari morietur; Fa 15. quid .. spectans deus ipse diceret Marcellum eum, qui ter consul fuit, in mari esse periturum? Fa 33. quos (fluctus) post filius eius Marius || [Marius] || in Aegaeo excitavit mari; L III, 36. si in mari iactura facienda sit; O III, 89.

marinus, zum Meere gehörig, des Meeres:

aestus: quid de fretis aut de marinis aestibus plura dicam? D II, 34.

aquae: ali .. solem, lunam, reliqua astra aquis, alia dulcibus, alia marinis; N III, 37.

ranae: ranae .. marinae dicuntur obruere sese harena solere et moveri prope aquam; N II, 125.

umores: quae (sidera) ... marinis terrenisque umoribus longo intervallo extenuatis alantur; N II, 43.

maritimus, zum Meere gehörig, an, auf dem Meere: alqs: qualis ille maritimus Triton pingitur; N I, 78.
aestus: (possent) aestus maritimi fretorumque angustiae ortu aut obitu lunae commoveri? N II, 19. enumerari .. non possunt ... aestus maritimi [multum] accedentes et recedentes ..., salinae ab ora maritima remotissimae; N II, 132. aestus maritimi vel Hispanienses vel Britannici ... sine deo fieri non possunt? N III, 24.
barbari: e barbaris .. ipsis nulli erant antea maritumi praeter Etruscos et Poenos; R II, 9.
cursus: ab isdem (ventis Etesiis) etiam maritimi cursus celeres et certi deriguntur || dir. ||; N II, 131. cernes ... incredibili cursus maritimos celeritate; N II, 161.
hostis: maritimus .. ille et navalis hostis ante adesse potest, quam ..; R II, 6.
nuptiae: nisi forte maritumae nuptiae terrenis anteponuntur; N III, 45.
ora: quod multas navis in omnem oram maritimam dimisisset; T V, 40. hi duo illos oculos orae maritumae effoderunt; N III, 91. ii ... (Amphilochus et Mopsus) urbis in ora marituma Ciliciae Graecas condiderunt; D I, 88. s. aestus; N II, 132.
perturbationes: de perturbationibus caelestibus et maritimis et terrenis non possumus dicere ... non esse multos, qui ..; N III, 16.
regnum: datum est .. Neptuno ... maritimum omne regnum; N II, 66.
res: plurimis .. maritimis rebus fruimur; N II, 152.
silvae: silvas maritimas omnis publicavit, quas ceperat; R II, 33.
situs: non esse oportunissimos situs maritimos urbibus eis, quae ..; R II, 5.
urbes: quod essent urbes maritimae non solum multis periculis oppositae, sed etiam caecis; R II, 5. est .. maritimis urbibus etiam quaedam corruptela ac demutatio morum; R II, 7. propter ea vitia maritimarum urbium; R II, 9.
vitia, utilitates: qui potuit .. divinius et utilitates conplecti maritimas Romulus et vitia vitare? R II, 10.

marmor, Marmor: I. sum in: quasi ... non in omni marmore necesse sit inesse vel Praxitelia capita! D II, 48.
II. vis: adde etiam reconditas auri argentique venas infinitamque vim marmoris; N II, 98.

marmoreus, aus Marmor: pavimenta: pavimenta marmorea et laqueata tecta contemno; L II, 2.
sola: illi aurata tecta in villis et sola marmorea facienti; P 49.
tecta: qui marmoreis tectis ebore et auro fulgentibus ... abundant; P 13.

mas, männlich, Männchen, Mann: I, 1. sunt: cum .. et mares et feminas complures ex hominibus in deorum numero esse videamus; fr IX, 11.
2. sum: quod et maris deos et feminas esse dicitis; N I, 95. aliae (bestiae) mares, aliae feminae sunt; N II, 128.
II. emitto: si marem (anguem) emisisset, uxori brevi tempore esse moriendum, si feminam, ipsi; D I, 36.
III. congressio: ut a prima congressione maris et feminae ... ordiar; R I, 38.
emissio: si ... emissio .. maris anguis erat mortifera Corneliae; D II, 62.
IV, 1. immolare: quibus hostiis immolandum quoique deo, ... quoi maribus, quoi feminis; L II, 29.
2. in: et in mare || mari || et in femina commiscendorum corporum mirae libidines; N II, 128.

matellio, Nachtgeschirr: si L. Mummius aliquem istorum videret matellionem Corinthium cupidissime tractantem; P 38.

mater, Mutter: I. absolut: 1. alit: draco is, quem mater Olympias alebat; D II, 135.
castigant: pueros .. matres et magistri castigare etiam solent; T III, 64.
consecrat: s. videt.
continet: Dionysii mater ... cum praegnans || praegnas || hunc ipsum Dionysium alvo contineret, somniavit se peperisse Satyriscum || Satur. ||; D I, 39.
dat: cum tibi sive deus sive mater, ut ita dicam, rerum omnium natura dederit animum; P 14.
dormit: ecce alius exoritur e terra, qui matrem dormire non sinat; T I, 106.
est: philosophia ..., omnium mater artium, quid est aliud nisi ..? T I, 64. mater .. est a gerendis frugibus Ceres tamquam „Geres"; N II, 67.
existimat: avia mea dicebat hoc, quod dicis, fato omnia fieri, mater autem, mulier sapiens, non existimavit; fr V, 103.
insidet: quae penitus in omni sensu inplicata insidet, imitatrix boni, voluptas, malorum autem mater omnium; L I, 47.
internoscit: ut mater geminos internoscit consuetudine oculorum, sic ..; A II, 57.
parit: quem illa (Dionysii mater) peperisset; D I, 39. quia »mater gravida parere *ex* se ardentem facem visast in somnis Hecuba«; D I, 42. s. continet.
potest: s. suppeditat.
prosequuntur: volatus eorum (pullorum) matres prosequuntur, reliqua cura liberantur; N II, 129.
solent: s. castigant. — somniat: s. continet.
suppeditat: quae .. terra fruges ferre et ut mater cibos suppeditare possit; L II, 67.
videt: matrem Phalaridis scribit Ponticus Heraclides ... visam esse videre in somnis simulacra deorum, quae ipsa domi consecravisset; D I, 46.
videtur: s. parit; D I, 42. videt.
ohne Verb: quorum patres di, non erunt in deorum numero? quid, quorum matres? opinor, etiam magis; N III, 45.
2. sum: omnium perturbationum matrem esse arbitrabatur immoderatam quandam intemperantiam; A I, 39. iustitiae non natura nec voluntas, sed inbecillitas mater est; R III, 23. illa .. diuturna pax Numae mater huic urbi iuris et religionis fuit; R V, 3. ita fit, ut mater omnium bonarum rerum *sit* sapientia; L I, 58.
3. Vocativ: Iliona somno illo: »mater, te appello«, nonne .. credit ..? A II, 88. »mater, te appello, tu, quae curam somno suspensam levas;« T I, 106. »mater, optumarum multo mulier melior mulierum«; D I, 66. »mea mater, tui me miseret, mei piget«; D I, 66.
II. nach Verben: 1. abstraho, adripio: »huc arripe ad me manibus abstractam (matrem) piis«; T II, 20.
appello: s. I, 3.
coinquino: »quod re in summa summum esse arbitror periclum, matres coinquinari regias«; N III, 68.
dico: Minerva prima, quam Apollinis matrem supra diximus; N III, 59.
habeo: siquidem istius regis matrem habemus, ignoramus patrem; R II, 33.
implico: s. I, 1. insidet.
libero: s. I, 1. prosequuntur.

perimo: »ubi (draco) tam teneros volucris matremque peremit«; D II, 64.
puto: »iam cernam, mene an illam (matrem) potiorem putes«; T II. 20.
trado: tertiae (Dianae) pater Upis traditur, Glauce mater; N III, 58.
2. miseret: f. I, 3. D I, 66.
3. respondeo: huic (Dionysii matri) interpretes portentorum ... responderunt ..; D I, 39.
sum: cur virgini Vestali sit heres, non sit matri suae? R III, 17.
4. nascor: hi dei sunt habendi mortalibus nati matribus? N III, 45. qui (Achilles) si deus est, et Orpheus et Rhesus di sunt, Musa matre nati; N III, 45. Mercurius unus Caelo patre, Die matre natus; N III, 56.
sum: ut .. iure civili, qui est matre libera, liber est, item iure naturae, qui dea matre est, deus sit necesse est; N III, 45. quae (Hecate) matre Asteria est, sorore Latonae; N III, 46.
5. misceo cum: ut .. cum matre corpus miscere videatur; D I, 60.
procreo de: ubi cum de matre familias Tarquiniensi duo filios procreavisset; R II, 34.
III. **nach Substantiven:** I. caritas: »ne me || neve || occidentem || occidente || matris superet caritas«; T II, 20.
cibus: in iis animantibus, quae lacte aluntur, omnis fere cibus matrum lactescere incipit; N II, 128.
famuli: »praeter Idaeae matris famulos ... ne quis stipem cogito«; L II, 22.
gremium: ut sinus et gremium quasi matris mortuo tribueretur; L II, 63.
operimentum: redditur .. terrae corpus et ita locatum ac situm quasi operimento matris obducitur; L II, 56.
sinus: f. gremium.
somnium: quod matris somnium immanis filii crudelitas conprobavit; D I, 46. multa etiam sunt a te ex historiis prolata somnia, matris Phalaridis, Cyri superioris, matris Dionysii; D II, 136.
2. pietas in: quid dicam de moribus facillimis, de pietate in matrem? Lae 11.
IV. **Umstand:** 1. procreari: quae (Medea) duobus avis, Sole et Oceano, Aeeta patre, matre Idyia procreata est; N III, 48.
2. a: quam (Proserpinam) frugum semen esse volunt absconditamque quaeri a matre fingunt; N II, 66. e quibus (anitum ovis) pulli orti primo aluntur ab iis (gallinis) ut a matribus, a quibus exclusi || excusi || fotique sunt; N II, 124. qui (Iuppiter) lactens || [lactens] || ... castissime colitur a matribus; D II, 85.
cum: post epulatos cum matre adulescentis somno se dedisse; T I, 113.

materia, Stoff, Holz, Bauholz, Aufgabe, Gegenstand: I. **Subject:** accipit: quae (materia) una omnia accipere possit omnibusque modis mutari atque ex omni parte atque || aeque, al. || etiam interire, non in nihilum, sed in suas partes; A I, 27.
adfert: magnos .. usus (materia) adfert ad navigia facienda; N II, 152.
caret: f. II, I. subicio; A I, 27.
cohaeret: neque .. materiam ipsam cohaerere potuisse, si nulla vi contineretur; A I, 24.
est: in eo, quod efficeret, vim esse censebant, in eo autem, quod efficeretur, materiam quandam; A I, 24. Anaxagoras materiam infinitam (dixit esse); A II, 118. cum in rerum natura duo quaerenda sint, unum, quae materia sit, ex qua quaeque res efficiatur, alterum ..; F I, 18. materiam .. rerum ... totam esse flexibilem et commutabilem; N III, 92. ex ea materia, quae individua est et quae semper unius modi suique similis, et ex ea, quae in corporibus dividua gignitur, tertium materiae genus ex duobus (deus) in medium admiscuit; Ti 21. f. II, 1. facio.
habet: f. II, 1. efficio. — interit: f. accipit.
iuvat: ut ... nec ... materia .. quicquam || quid || iuvaret, nisi consectionis eius fabricam haberemus; D I, 116.
potest: f. accipit. cohaeret.
recipit: Plato ex materia in se omnia recipiente mundum factum esse censet a deo sempiternum; A II, 118.
II. **nach Verben:** 1. adfero: maximam materiam ex rebus per se investigatis ad rerum occultarum cognitionem attulerunt; F V, 9.
adiungo: qui (animus) ex eadem iunctus alteraque natura adiuncta materia; Ti 27.
adripio: cum (animus) materiam mutabilem arripuit et cum rursus individuam atque simplicem; Ti 27.
colo: f. 3. utor.
commuto: materiam ipsam totam penitus commutari putant; A I, 28.
contineo: f. I. cohaeret.
do: aliqua ei (divinationi) materia danda est, in qua versari possit; D II, 12.
efficio: non est probabile eam materiam rerum ... esse divina providentia effectam, sed habere et habuisse vim et naturam suam; N fr 2.
facio: ut .. faber, cum quid aedificaturus est, non ipse facit materiam, sed ea utitur, quae sit parata, ... sic isti providentiae divinae materiam praesto esse oportuit, non quam ipse faceret, sed quam haberet paratam. quodsi non est a deo materia facta ..; N fr 2.
fingo, formo: quae (physica) cum contineantur ex effectione et ex materia ea, quam fingit et format effectio; A I, 6.
gigno: f. I. est; Ti 21. — habeo: f. facio.
invenio: nec locus nec materia invenitur, cui divinationem praeficere possimus; D II, 12.
muto: f. I. accipit.
nanciscor: si (semen) nanctum .. sit materiam, qua ali augerique possit; N II, 81.
paro: f. facio.
reperio: materiam .. rerum et copiam apud hos exilem, apud illos uberrimam reperiemus; F IV, 12 (13).
subicio: subiectam putant omnibus sine ulla specie atque carentem omni illa qualitate ... materiam quandam; A I, 27. est .. illa subiecta quasi materia sapientiae; F III, 61. huic (virtuti) quasi materia, quam tractet et in qua versetur, subiecta est veritas; O I, 16.
tracto: f. subicio; O I, 16.
2. praeficio: f. 1. invenio.
3. utor: omni .. materia et culta et silvestri partim ad calficiendum corpus igni adhibito et ad mitigandum cibum utimur, partim ad aedificandum; N II, 151. f. 1. facio.
4. admisceo ex: f. I. est; Ti 21.
contineo ex: f. I. fingo.
converto ex: ut nihil sit, quod non ex ea (materia) quamvis subito fingi convertique possit; N III, 92.
dissero de: quod ... de materia disseruerunt, vim et causam efficiendi reliquerunt; F I, 18.
efficio ex: f. I. est; F I, 18.
effingo ex, exprimo ex: e qua (materia) omnia expressa atque efficta sint; A I, 27.
facio ex: f. I. recipit.
fingo ex: f. converto ex.
permisceo cum: quae permiscens cum materia cum ex tribus (deus) effecisset unum; Ti 22.

sum ex, in: ex qua (materia) et in qua omnia sint; N III, 92.
tempero ex: partis singulas ex eodem et ex altero et ex materia (deus) temperavit; Ti 22.
versor in: s. I. do. subicio; O I, 16.
III. nach Substantiven: 1. consectio: s. I. iuvat.
fictrix, moderatrix: eius (materiae) .. universae fictricem et moderatricem divinam esse providentiam; N III, 92.
genus: s. I. est; Ti 21.
pars: extra quem (mundum) nulla materiae pars || pars mat. || sit nullumque corpus; A I, 28.
2. particulae ex: ex ea (materia) particulas, similes inter se, minutas; A II, 118.
IV. Umstand: 1. ali, augeri: s. II, 1. nanciscor.
differre: quae (virtutes) omnes similes artium reliquarum materia tantum ad meliorem partem et tractatione differunt; F IV, 4.
2. sine: neque vim (cohaerere potuisse) || esse || sine aliqua materia; A I, 24.

materio, aus Holz bauen: male materiatae *sint* (aedes), ruinosae; O III, 54.

matertera, der Mutter Schwester, Tante: puellam defatigatam petisse a matertera, ut sibi concederet, paulisper ut in eius sella requiesceret; illam autem dixisse: „vero, mea puella, tibi concedo meas sedes"; D I, 104.

mathematicus, Mathematiker: I, 1. confirmant: quem (solem) mathematici amplius duodeviginti partibus confirmant maiorem esse quam terram; A II, 82.
loquuntur: nec (Epicurus) de re obscura, ut physici, aut artificiosa, ut mathematici, sed de illustri ... loquitur; F II, 15.
nominant: quarum (stellarum) ex disparibus motionibus magnum annum mathematici nominaverunt; N II, 51.
ostendunt: quae (luna) est, ut ostendunt mathematici, maior quam dimidia pars terrae; N II, 103.
persuadent: persuadent.. mathematici terram in medio mundo sitam ... puncti instar obtinere; T I, 40.
proficiscuntur: mathematici, poëtae ... ex hac tamquam omnium artificum || artium || officina profecti sunt; F V, 7.
vocant: terram ... ad universi caeli complexum quasi puncti instar obtinere, quod κέντρον illi (mathematici) vocant; T I, 40.
2. sum: qui (Polyaenus) magnus mathematicus fuisse dicitur; A II, 106. isto modo etiam disertus et quidem || atque idem || mathematicus, musicus ... erit mundus; N III, 23.
II, 1. malo: qui se non hunc mathematicum malit quam illum tyrannum; T V, 66.
2. sum: sunt .. ea mathematicorum, non hariolorum; D II, 10.
III. initia: non quaero ex his (geometris) illa initia mathematicorum; A II, 116. Pythagorei ex numeris et mathematicorum initiis proficisci volunt omnia; A II, 118.
mos: mathematicorum iste mos est, non est philosophorum; T V, 18.
ratio: ut multa non modo probabili argumentatione, sed etiam necessaria mathematicorum ratione concluderent; F V, 9. docet .. ratio mathematicorum, ... quanta humilitate luna feratur terram paene contingens; D II, 91.
IV. abl. comp.: in summo apud illos (Graecos) honore geometria fuit, itaque nihil mathematicis inlustrius; T I, 5.

matrimonium, Ehe: I. stabilio: firmiter .. maiores nostri stabilita matrimonia esse voluerunt; R VI, 2.
II. conloco in: cum (Caecilia Metelli) vellet sororis suae filiam in matrimonium conlocare; D I, 104. — cum ... eas .. (virgines) in familiarum amplissimarum matrimoniis collocavit; R II, 12.
habeo in: cuius (M. Gratidii) in matrimonio sororem, aviam nostram, habebat; L III, 36.

matrona, Frau, Hausfrau: I. concipit, al.: parere quaedam matrona cupiens dubitans, essetne praegnans || praegnas ||, visa est in quiete obsignatam habere naturam. rettulit. negavit (coniector) eam, quoniam obsignata fuisset, concipere potuisse. at alter praegnantem || praegnatem || esse dixit; nam inane obsignari nihil solere; D II, 145.
orant: matronis ipsis, quae raptae erant, orantibus; R II, 13.
II. obsigno: s. I. concipit.
rapio: s. I. orant.
III. coetus: quid .. necesse est, tamquam meretricem in matronarum coetum, sic voluptatem in virtutum concilium adducere? F II, 12.
partus: quae quia partus matronarum tueatur, a nascentibus Natio nominata est; N III, 47.

mature, zeitig, früh: facio: quod (proverbium) monet „mature fieri senem, si diu velis senex esse"; C 32.
venio: quo .. etiam maturius venimus; A II, 9. invitat Canius postridie familiares suos, venit ipse mature; O III, 59.

maturesco, reifen: quod ii (partus) maturescunt aut septem non numquam aut, ut plerumque, novem lunae cursibus; N II, 69.

maturitas, Reife, Zeitigung, Entwicklung, Vollendung, Regelmäßigkeit: I. aufert, est: vitam adulescentibus vis aufert, senibus maturitas; quae quidem mihi tam iucunda est, ut ..; C 71.
exsistit: perpetuis cursibus || [cursibus] || conversionibus*que* caelestibus extitisse quandam maturitatem serendi generis humani; L I, 24.
habet: ut ... et gravitas iam constantis aetatis et senectutis maturitas naturale quiddam habeat, quod ..; C 33.
II. accommodo: cur (haec arbor) arandi maturitatem ad signum floris accommodet; D I, 16.
adfero: ut ... ab eo .. (Sole) Luna inluminata graviditates et partus adferat maturitatesque gignendi; N II, 119.
adsequor: quibus ... pubescant maturitatemque adsequantur, quae oriuntur e terra; N II, 50.
cognosco: cum .. temporum maturitates, mutationes vicissitudinesque cognovissent; N I, 100. eorum (siderum) .. cursus dimetati maturitates temporum et varietates mutationesque cognovimus; N II, 155.
III. aptus ad: cum videmus ... commutationes .. temporum quadrupertitas ad maturitatem frugum et ad temperationem corporum aptas; T I, 68.
IV. caducus, vietus: necesse fuit esse aliquid ... tamquam in arborum bacis terraeque fructibus maturitate tempestiva quasi vietum et caducum; C 5.
mitigare, torrere: cum ... terra ... aestiva || † afistula || maturitate alia mitigaverit, alia torruerit; R IV, 1.

maturo, reifen, zeitigen: alqd: quibus (caeli mutationibus) omnia, quae terra gignat, maturata pubescant; N I, 4.
uvam: quae (uva) ... primo est peracerba gustatu, deinde || dein || maturata dulcescit; C 53.

maturus, reif, bejahrt, rechtzeitig, früh: A. alqs: f. mors.
alqd: »edidit haec Calchas; quae iam matura videtis«; D II, 64.
aetas: ut .. non omne vinum, sic non omnis natura || aetas matura || vetustate coacescit; C 65.
mors: aequius esse censuit se maturam || maturum || oppetere mortem quam P. Africani filiam adulescentem; D I, 36.
poma: quasi poma ..., si matura et cocta (sunt), decidunt; C 71.
tempus: satietas vitae tempus maturum mortis adfert; C 76.
B. sum in: qui (Chrysippus) similitudines adiungens omnia in perfectis et maturis docet esse meliora; N II, 38.

matutinus, am frühen Morgen: tempora: multa mirabiliter efficiens (stella) ... tum vespertinis temporibus delitiscendo, tum matutinis rursum se aperiendo; N II, 52.
voces: »matutinis acredula vocibus instat«; D I, 14.

medeor, heilen, abhelfen, zu Hülfe kommen: I. facultas: si nos causa aegritudinis reperta medendi facultatem reperiemus; T III, 23.
ratio: omnium philosophorum ... una ratio est medendi; T IV, 62. † fuerat fortasse aliqua ratio maioribus nostris in illo aere alieno || illo consilio aeri alieno || medendi; R II, 59.
II. alicui: ut nosmet ipsi nobis mederi possimus, elaborandum est; T III, 6. quibus medetur dies; T III, 58. quae (Consolatio) mihi .. ipsi sane aliquantum medetur; D II, 3.
animo: (philosophia) medetur animis; T II, 11. qui .. probari potest, ut sibi mederi animus non possit? T III, 5. qua (oratione) medeantur animis; T IV, 9.
cicatricibus: nec, si aliquot annis post idem ille liber captivis missus esset, volneribus mederetur, sed cicatricibus; T III, 54.
dolori: cogitatio .. diuturna nihil esse in re mali dolori medetur, non ipsa diuturnitas; T III, 74.
iracundiae: »mederi posse rationem || ratione || iracundiae«; T III, 76.
parti: ut medici toto corpore curando minimae etiam parti, si condoluit, medentur, sic ..; T III, 82.
volneribus: f. cicatricibus.

medianus, mittlere: hanc .. (coniunctionem) citimam a mediana linea direxit ad laevam (partem); Ti 25.

medicamentum, Arznei, Heilmittel: I, 1. do: si quis medicamentum cuipiam dederit ad aquam intercutem; O III, 92.
promo: iam doloris medicamenta illa Epicurea tamquam de narthecio proment; F II, 22.
2. utor: ne illo medicamento umquam postea uteretur; O III, 92. ut iterum eo (medicamento) liceat uti; O III, 92.
II. plenus: enumerari ... non possunt ... medicamentorum salutarium plenissimae terrae; N II, 132.
III. fieri: si eo medicamento sanus factus esset; O III, 92. si eo medicamento sanus factus sit; O III, 92.
sufficere: ut ii, qui conbibi purpuram volunt, sufficiunt prius lanam medicamentis quibusdam, sic ..; fr V, 23.

medicina, Heilkunst, Heilmittel, Arznei: I, 1. est: quoniam .., ut medicina valetudinis, ... sic vivendi ars est prudentia; F V, 16. cur ... animi .. medicina ... nec tam multis grata et probata (sit), pluribus etiam suspecta et invisa; T III, 1. an quod corpora curari possint, animorum medicina nulla sit? T III, 4. est profecto animi medicina, philosophia; T III, 6. est .. tarda illa quidem medicina, sed tamen magna, quam adfert longinquitas et dies; T III, 35. est .. quaedam medicina certe; T IV, 58. ne aegri quidem quia non omnes convalescunt, idcirco ars nulla medicina || medicinae || est; N II, 12.
levat, potest: quaedam .. sunt aegritudines, quas levare illa medicina nullo modo possit; T IV, 61.
sanat: f. II, 1. adhibeo; T IV, 24.
ohne Verb: quid simile medicina ... et divinatio? N III, 15.
2. sum: erit .. in consolationibus prima medicina docere aut nullum malum esse aut admodum parvum, altera ..., tertia ..; T III, 77.
II, 1. adfero: nisi (somnus) requietem corporibus et medicinam quandam laboris afferret; F V, 54. f. I, 1. est; T III, 35.
adhibeo: tanta .. calamitatis praesentis adhibetur a philosopho medicina, quanta inveteratae || inveterata, in inveterata || ne desideratur quidem; T III, 54. nec adhibita .. ratio quasi quaedam Socratica medicina, quae sanaret || sanet || eam cupiditatem; T IV, 24. alia est .. lugenti, alia miseranti aut invidenti adhibenda medicina; T IV, 59.
admoveo: »siquidem qui tempestivam medicinam admovens non adgravescens volnus inlidat manu«; T III, 76.
cognosco, colo: cur ... animi .. medicina nec tam desiderata sit, ante quam inventa, nec tam culta, posteaquam cognita est; T III, 1.
desidero: f. adhibeo; T III, 54. cognosco.
do: si sine medico medicinam dabit Minerva; D II, 123. quae quoniam non dantur, medicina non datur; D II, 123.
fallo: quam (medicinam) .. multa fallunt; D I, 24.
invenio: cum ipsam medicinam corporis animus || [animus] || invenerit; T III, 5. f. cognosco.
peto: doloris medicinam a philosophia peto; A I, 11. a gravibus illis antiquis philosophis petenda medicina est, || est, si || non ab his voluptariis; T III, 40. qui .. convenit aegros a coniectore somniorum potius quam a medico petere medicinam? D II, 123.
polliceor: quarum ambarum rerum cum medicinam pollicetur; F II, 70.
probo: f. I, 1. est; T III, 1.
profiteor: talem .. medicinam philosophia profitetur; T II, 43.
puto: an medicina ars non putanda est? D I, 24.
quaero: aliunde .. est quaerenda medicina, et maxime quidem ... ab iis, quibus ..; T II, 45. semper .. huic generi ... aliqua sublevatio et medicina quaesita est; R II, 59.
reperio: si nulla reperietur alia medicina; O I, 136.
tollo: qua (medicina) sublata tollitur omnis auctoritas somniorum; D II, 123.
2. egeo: non egeo medicina; Lae 10.
III. similis: nec .. gubernationi aut medicinae similem sapientiam esse arbitramur; F III, 24.

IV. ars: ſ. I, 1. est; N II, 12.
magnitudo: ut magnitudini medicinae doloris magnitudo concederet; T IV, 63.
ratio: cuius (medicinae) ego rationem video; N III, 15.
ultimum: inscite .. medicinae et gubernationis ultimum cum ultimo sapientiae comparatur; F III, 25.
V. corrigi, al.: quin multi ... restituerentur et corrigerentur ab natura ... aut arte atque medicina; D II, 96.
quaeri: ‖ in ‖ quibus .. artibus ... utilitas quaeritur, ut medicina, ut architectura; O I, 151.

medicus, Arzt: I. accusat: ut si medicus gravitatem morbi, gubernator vim tempestatis accuset; N III, 76.
adhibet: qui (medici) ... gravioribus .. morbis periculosas curationes et ancipites adhibere coguntur; O I, 83.
adsequitur: num ... vates ‖ vatis ‖ ... morbi naturam acutius quam medicus ... coniectura adsequetur? D II, 12.
aperiunt: medici ipsi ‖ ipsa ‖, quorum intererat ea nosse, aperuerunt, ut viderentur; A II, 122.
conicit: num ... vates ... melius coniecerit .. e morbo evasurum aegrotum ... quam medicus? D II, 13.
consequuntur: ut nec medici nec imperatores ... quicquam magna laude dignum sine usu et exercitatione consequi possunt, sic ..; O I, 60.
curant: qui (medici) leviter aegrotantes leniter curant; O I, 83.
dicunt: ut medici, quamquam intellegunt saepe, tamen numquam aegris dicunt illo morbo eos esse morituros; D II, 54. non nullas etiam valetudinis significationes ... ex quodam genere somniorum intellegi posse (medici) dicunt; D II, 142. ſ. imperat.
diffidunt: in eo .. oppido ita graviter aegrum Eudemum fuisse, ut omnes medici diffiderent; D I, 53.
docent: ut non physici solum docent, verum etiam medici; T I, 46.
est: ut, si medicus sciat eum aegrotum, qui iussus sit vinum sumere, meracius sumpturum statimque periturum, magna sit in culpa, sic ..; N III, 78. ſ. II, 3. committo.
faciunt: quaero, ... cur idem medici ... facere non possint; Fa 15.
habent: medici signa quaedam habent ex venis et spiritu aegroti multisque ex aliis futura praesentiunt; D II, 145.
imperat: ut si quis medicus aegroto imperet, ut sumat »terrigenam« ... potius quam hominum more cocleam diceret ‖ dicere, [dicere] ‖; D II, 133.
intellegunt: medici ex quibusdam rebus et advenientis et crescentis morbos intellegunt; D II, 142. ſ. dicunt; D II, 54.
medentur: ut medici toto copore curando minimae etiam parti, si condoluit, medentur, sic ..; T III, 82.
possunt: ſ. consequuntur. faciunt. sanant.
praesentiunt: multa medici, multa gubernatores ... praesentiunt; D I, 112. ſ. habent.
proficiscuntur: mathematici, poëtae, musici, medici denique ex hac tamquam omnium artificum ‖ artium ‖ officina profecti sunt; F V, 7.
proponit: medicus ..., quod erit ei perspectum in arte, non ita proponet: „sic cui“ ..; Fa 15.
providet: medicus morbum ingravescentem ratione providet; D II, 16.
putant: ut medici causa morbi inventa curationem esse inventam putant, sic ..; T III, 23.
sanant: quam (vomicam) sanare medici non potuerant; N III, 70.
scit: ſ. est.
vident: qui (medici) ista aperta et patefacta viderunt; T I, 46.
ohne Verb: noster hic rector, ... (iuris) civilis non inperitus, sed ita, ut ... physicorum medicus; R V, 5.
II, 1. adduco: ad aegros non vates aut hariolos, sed medicos solemus adducere; D II, 9.
adhibeo: ſ. **adhibeo,** I. medicum (5 St.) B. 1, S. 70, a. — cogo: ſ. I. adhibet.
fallo: medici quoque ... saepe falluntur; N III, 15.
requiro: ille exercitatus et vetus ... medicum modo requirens, a quo obligetur; T II, 38.
2. interest: ſ. I. aperiunt.
3. committo: uni gubernatori, uni medico, si digni modo sint iis artibus, rectius esse alteri navem committere, aegrum alteri quam multis; R I, 62.
propono: ut ... medico salus, imperatori victoria (proposita est), sic ..; R V, 8.
sum: ſ. I. proponit.
4. utor: nec molliter (dolorem) ferret et tamen medicis plus quam philosophis uteretur; F II, 64.
5. peto a: qui .. convenit aegros a coniectore somniorum potius quam a medico petere medicinam? D II, 123.
III. consuetudo: in adeundis periculis consuetudo imitanda medicorum est; O I, 83.
curatio: cum curatione medicorum conturbatio mentis aufertur; T IV, 30.
ingenia: ea quae nuper, id est paucis ante saeclis, medicorum ingeniis reperta sunt; N II, 126.
praecepta: neque medicorum praecepta dici vere possunt, si ..; L II, 13.
praesensio: et medici et gubernatoris et imperatoris praesensio est rerum fortuitarum; D II, 13.
scientia: ut .. medicorum scientiam non ipsius artis, sed bonae valetudinis causa probamus, ... sic ..; F I, 42.
IV. a: quorum (membrorum) utilitas quanta sit, a medicis etiam disputatur; F III, 18. aspera arteria ⟨sic enim a medicis appellatur⟩; N II, 136. mirari licet, quae sint animadversa a medicis herbarum genera; D I, 13. ſ. II, 1. requiro.
sine: si sine medico medicinam dabit Minerva; D II, 123.

medietas, Mitte: ut in singulis (intervallis) essent bina media ⟨vix enim audeo dicere medietates, quas Graeci μεσότητας appellant; sed quasi ita dixerim, intellegatur ...⟩, earum alteram eadem parte praestantem extremis eademque superatam, alteram pari numero praestantem extremis parique superatam; Ti 23.

mediocris, mäßig, mittelmäßig, unbedeutend, gering: alqs: numquam ne mediocri quidem cuiquam, non modo prudenti (Apollinis operta) probata sunt; D II, 113.
alqd: haec ipsa per sese quam habent levitatem, quae videntur esse mediocria! T IV, 76.
admonitio: interesse .. inter argumentum conclusionemque rationis et inter mediocrem animadversionem atque admonitionem; F I, 30.
aestimatio: quod sit indifferens cum aestimatione mediocri; F III, 53.
amicitia: satis (est tibi) in mediocribus amicitiis praesidii; F II, 84. neque ego nunc de vulgari (amicitia) aut de mediocri, ... sed de vera et perfecta loquor; Lae 22.
amicus: quicum occulta omnia? tecum optime, deinde etiam cum mediocri amico; F II, 85.

animadversio: ſ. admonitio.
condimentum: accedat huc suavitas quaedam oportet sermonum atque morum, haudquaquam mediocre condimentum amicitiae; Lae 66.
cura: ut non mediocrem curam adhibeant et diligentiam; A II, 42. nec mediocrem a primo tempore aetatis in eo studio operam curamque consumpsimus; N I, 6.
diligentia: ſ. cura; A II, 42.
doctrina: ut urbanitas summa appareat, doctrina mediocris; F I, 7.
dolor: maius (Epicurus) dicet esse malum mediocrem dolorem quam maxumum dedecus; T II, 28.
error: quod non intellegunt seminum vim ... funditus tolli, mediocris erroris est? D II, 94.
gladiator: quis mediocris gladiator ingemuit ... umquam? T II, 41.
homines: quibus mediocres homines non ita valde moventur; N I, 86.
ingenium: qui modo ingenio possit moveri ‖ sit mediocri ‖; L II, 46.
insania: quod velle efficere non mediocris insaniae est; A II, 54.
malum: est id (insperatum malum) .. non mediocre ad aegritudinem augendam; T III, 28. omne .. malum, etiam mediocre, malum est; T III, 22.
negotia, officia: leve .. impedimentum ..., neque solum in tantis rebus, sed etiam in mediocribus vel studiis vel officiis vel vero etiam negotiis contemnendum; R I, 4.
opera: ſ. cura; N I, 6.
pecunia: est .. (mea pecunia) ad volgi opinionem mediocris, ad tuam nulla, ad meam modica; P 47. eundem non *modo* mediocri pecunia, sed etiam tenui percipere possumus; fr V, 92.
peregrinatio: haec peregrinatio mediocris vobis videri potest? T I, 98.
philosophi: id quidam e philosophis, et ii quidem non mediocres, faciundum omnino non putabant; A II, 17.
plaga: haec .. Lacedaemoniis plaga mediocris, illa pestifera; O I, 84.
prudentia: quod non modo philosophia dignum esset, sed mediocri prudentia; N I, 61. ad haec mediocri opus est prudentia an .. ingenio praestanti? D II, 130.
studia: ſ. negotia.
telum: nec mediocre telum ad res gerendas existimare oportet benivolentiam civium; Lae 61.
testis: testem non mediocrem, sed haud scio an gravissimum; O III, 105.
vir: haud mediocris hic ... vir fuit; R II, 55. non .. mediocres viri, sed maxumi et docti, Pythagoras et Empedocles, denuntiant ..; R III, 19. prorsus, ut non multum differat inter summos et mediocris viros; O II, 30.
utilitas: quibus ‖ in quibus, al. ‖ .. artibus ... non mediocris utilitas quaeritur; O I, 151.

mediocritas, Mittelmäßigkeit, Maß, Mittelstraße: I. caret: in animo ista mediocritas caret sanitate; T III, 22.
est: ut ... in omnibus fere rebus mediocritatem esse optumam existiment ‖ existimant ‖; T IV, 46. quae (mediocritates) si naturales sunt, quid opus est consolatione? natura enim ipsa terminabit modum; sin opinabiles, opinio tota tollatur; T III, 74. quae (mediocritas) est inter nimium et parum; O I, 89. in quo (vestitu), sicut in plerisque rebus, mediocritas optima est; O I, 130.
placet: quae (mediocritas) placet Peripateticis, et recte placet; O I, 89.
II, 1. adfero: hic mihi adferunt mediocritates; T III, 74.
desidero: qui ... in re eo meliore, quo maior sit, mediocritatem desiderent; F I, 2.
laudo: mediocritates .. malorum quis laudare recte possit? T IV, 57.
probo: mediocritates illi probabant; A II, 135. Peripatetici ... mediocritates vel perturbationum vel morborum animi mihi non sane probant; T III, 22.
teneo: numquam ..., iratus qui accedet ad poenam, mediocritatem illam tenebit; O I, 89.
transfero: eadem .. mediocritas ad omnem usum cultumque vitae transferenda est; O I, 140.
tueor: stultitiam .. censuerunt constantia, id est sanitate, vacantem posse tamen tueri mediocritatem officiorum; T III, 11.
2. revoco ad: quarum (villarum) ... est adhibendus modus ad mediocritatem*que* revocandus; O I, 140.
III. contentus: quae (philosophia) non interitum afferat pravitatis, sed sit contenta mediocritate vitiorum; F II, 27.
IV. regula: in his .. ipsis mediocritatis regula optima est; O II, 59.
V. moderari: ratio talium largitionum ... mediocritate moderanda est; O II, 60.

mediocriter, mäßig, in geringem Grade, wenig: I. delecto: Theophrastus mediocriterne delectat? F I, 6.
moveo: non .. mediocriter moveor auctoritate tua, Balbe, orationeque ea; N III, 5.
II. aeger: ut corpus, etiamsi mediocriter aegrum est, sanum non est, sic ..; T III, 22.
doctus: quod quidem nemo mediocriter doctus mirabitur cogitans ... novitatem nominum esse; F III, 3. quid sentiant ii, ... nemo *ne* mediocriter quidem doctus ignorat; T II, 7. mediocriter doctos magnos in re publica viros ... multos commemorare possumus; L III, 14.

meditatio, Nachdenken, Gedanke, Überlegung, Übung: I. est: stultam ... esse meditationem futuri mali; T III, 32.
obtundit: nihil est ..., quod tam obtundat ... aegritudinem ... quam meditatio condicionis humanae; T III, 34.
valet: tantum exercitatio, meditatio, consuetudo valet; T II, 41.
II. adhibeo: omnis adhibenda erit cura, meditatio, diligentia, ut ..; O I, 114.
III, 1. corroborare: quam (partem animi vir) non meditatione et ratione conroboret; T II, 41.
tollere: multi etiam naturae vitium meditatione atque exercitatione sustulerunt; D II, 96.
2. sine: sine qua meditatione tranquillo animo esse nemo potest; C 74.

mediterraneus, mitten im Lande, binnenländisch: ita fit, ut mediterranei mare esse non credant; N I, 88.

meditor, überlegen, sich vorbereiten, Bedacht nehmen, denken, bedenken: I. alqs: mihi .. videtur idem fere accidere iis, qui ante meditantur, quod iis, quibus medetur dies; T III, 58. ad quam (causarum operam) ego numquam nisi paratus et meditatus accedo; L I, 12. si qui ... in itinere aut in ambulatione secum ipse meditetur; O I, 144.
II, 1. indir. Frage: »omnis ... meditari secum oportet, quo pacto adversam aerumnam ferant«; T III, 30. ego .. te disputante, quid contra dicerem, mecum ipse meditabar; N III, 1. ſ. III. alqd; R I, 35.

2. ut: f. III. alqd; T II, 65. C 74.

III. alqd: in primis meditemur illud, ut ... se .. praebeat; T II, 65. quae meditare, quaeso, dies et noctes; T II, 66. cum ... artificem ... nihil aliud .. meditari, curare videam, nisi quo sit in illo genere melior; R I, 35. quae meditata et praeparata inferuntur; O I, 27. quod etiam tum (L. Crassus) poterat domi cum laude meditari; O II, 47. hoc meditatum ab adulescentia debet esse, mortem ut neglegamus; C 74.

fugam, molem, mortem: »aut mortem acerbam aut exili maestam fugam aut semper aliquam molem meditabar mali;« T III, 29.

humana: sint semper omnia homini humana meditata; T III, 30.

poenam: eius (Atrei) qui meditatur poenam in fratrem novam; T IV, 77.

scelera: Medea .. et Atreus ... inita subductaque ratione nefaria scelera meditantes; N III, 71.

medius, mitten, mittlere, in der Mitte: A. **bei Substantiven:** alqs: modo intellegas inter illum ... et eum ... esse illum medium; F II, 14.

alqd (vgl. B, b): his ipsis alia interiecta et media numerabat; A I, 36. inter recte factum atque peccatum officium et contra officium media locabat quaedam; A I, 37. in quo (inani) nihil nec summum nec infimum nec medium ... sit; F I, 17. non placuit Epicuro medium esse quiddam inter dolorem et voluptatem; F I, 38. illud .. ipsum, quod quibusdam medium videtur, cum || videretur || omni dolore careret || carere ||; F I, 38. ex quo intellegitur officium medium quiddam esse; F III, 58. ut, quod medium sit, ut ei primum proportione, ita id postremo comparetur; Ti 14. id, quod medium est, tum primum fit, tum postremum, postrema autem et prima media fiunt; Ti 14.

Academia: ex ea .. (Academia) media excitatos misi, qui ..; A ep 1.

acies: cum (P. Decius) ... equo admisso in mediam aciem Latinorum irruebat; F II, 61.

aetas: huius (M. Valerii Corvini) extrema aetas hoc beatior quam media, quod ..; C 60. num ea (studia) constans iam requirit aetas, quae media dicitur? C 76.

animus: ita (deus) medio (animo corporeum) medium accommodans copulabat; Ti 26.

apparatus: in hoc medio apparatu fulgentem gladium e lacunari ... demitti iussit; T V, 62.

ara: »mirabile monstrum vidimus in mediis divom versarier aris«; D II, 64.

Arctos: »subiectus mediae (Arcto) est Cancer«; N II, 110.

caelum: qui (orbes) caelum quasi medium dividunt; D II, 92.

cingulum: medium .. illum et maximum (cingulum) solis ardore torreri; R VI, 21.

coniunctio: hanc ... coniunctionem duplicem in longitudinem (deus) diffidit mediaeque accommodans mediam quasi decussavit; Ti 24.

corporeum: f. animus.

cursus: nisi me e medio cursu clara voce patria revocasset; O III, 121. repente in medio cursu amicitias ... dirumpimus; Lae 85.

dolor: f. maeror.

globus: quem (globum) in hoc templo medium vides; R VI, 15.

Graecia: omnia nocturna ... in media Graecia Diagondas Thebanus lege perpetua sustulit; L II, 37.

hostes: qui (Codrus) se in medios inmisit hostis || [qui ... hostis] ||; T I, 116. cum (P. Decius) in mediis hostibus versaretur; D I, 51.

Ianus: a quibusdam optumis viris ad Ianum medium sedentibus; O II, 87.

intestinum: sucus ... permanat ad iecur per quasdam a medio intestino usque ad portas iecoris ... ductas ... vias; N II, 137.

ius: hoc ... e medio est iure civili; L II, 58.

labores: quid melius quam in mediis vitae laboribus obdormiscere? T I, 117.

laus: quae sunt ex media laude iustitiae; O I, 63.

locus: ut illae (partes) superiores in medium locum mundi gravitate ferantur ..., sic ..; T I, 40. cum videmus ... globum terrae ... fixum in medio mundi universi loco; T I, 68. qua omnia delata gravitate medium mundi locum semper expetant; T V, 69. quae .. in medium locum mundi ... feruntur; N II, 84. omnes .. partes eius (mundi) undique medium locum capessentes nituntur aequaliter; N II, 115. (mare) medium .. terrae locum expetens conglobatur; N II, 116. quarum (naturarum) suum quaeque locum habeat, ... alia infimum, alia summum, alia medium; N III, 34. inter infirmitatem unius temeritatemque multorum medium optimates possederunt locum; R I, 52. terra ... complexa medium mundi locum; R VI, 18.

maeror: quem (librum) in medio ... maerore et dolore conscripsimus; T IV, 63.

mala: semina malorum, quae in iis mediis inclusa sint, in contrarias partis se vertere; D II, 33.

mare: quid .. (Iuppiter) proficit, cum in medium mare fulmen iecit? D II, 45.

moles: »te patria in media virtutum mole locavit«; D I, 22.

mundus: terram in medio mundo sitam ... puncti instar obtinere; T I, 40. animum .. ut in eo medio (mundo deus) conlocavit, ita per totum tetendit; Ti 20.

officium: officia .. [et] servata praetermissaque media putabat; A I, 37. officia media omnia aut pleraque servantem vivere; F IV, 15. et medium quoddam officium dicitur et perfectum; O I, 8. medium .. officium id esse dicunt, quod cur factum sit, ratio probabilis reddi possit; O I, 8. haec .. officia ... media Stoici appellant; O III, 14. cum .. aliquid actum est, in quo media officia compareant; O III, 15. ne illi quidem septem (sapientes fuerunt), sed ex mediorum || meliorum || officiorum frequentia similitudinem quandam gerebant ... sapientium; O III, 16.

orbis: in sphaera maximi orbes medii inter se dividuntur; Fa 15. 16. non et sunt in sphaera maximi orbes, et ii non medii inter se dividuntur; Fa 15.

ordines: ex summis et infimis et mediis || et || interiectis ordinibus ut sonis moderata ratione civitas consensu dissimillimorum concinit; R II, 69.

pars: terra sita in media parte mundi; N II, 91.

regio: subter mediam fere regionem sol obtinet; R VI, 17.

res: in istis rebus mediis aliquid agere sapientem; F III, 59. erit in mediis rebus officium; F III, 59.

res publica: eos .. septem, quos Graeci sapientis nominaverunt, omnis paene video in media re publica esse versatos; R I, 12.

sedes: terra ... locata in media sede mundi; N II, 98.

sinus: »in medio .. sinu fulgens Cratera relucet«; N II, 114.

stella: cum summa (stella) Saturni refrigeret, media Martis incendat; N II, 119.

stultitia: cum se in media stultitia ... haerere intellegant; T III, 70.

tellus: ea, quae est media et nona, tellus; R VI, 17.
terra: ut videamus, terra penitusne defixa sit ... an media pendeat; A II, 122.
vinea: (Attus Navius) in vinea media dicitur constitisse; D I, 31.
vir: »virum medium serpens sub pectora cingit«; N II, 109.
B. **absolut: a. masc.:** possum esse medius, ut ... Calliphontem sequar; A II, 139.
b. neutr. (vgl. A. alqd): I. conligat: unum interiectum medium et se ipsum et ea, quibus esset interpositum, conligaret; Ti 14.
est: media illa, .. inter quae nihil interest, tamen eius modi sunt, ut eorum alia eligenda sint, alia reicienda, alia omnino neglegenda, hoc est, ut eorum alia velis, alia nolis, alia non cures; F IV, 71. id .. medium infimum in sphaera est; N II, 116. quas (partis deus) *in* intervallis ita locabat, ut in singulis essent bina media; Ti 23.
respondent: respondent extrema primis, media utrisque, omnia omnibus; F V, 83.
II, 1. aestimo: intellegi necesse est pluris id, quod honestum sit, aestimandum esse quam illa media; F III, 39.
comparo: quae (media) ex eo (honesto) comparentur; F III, 39.
confero: ut ... vicissim .., ut extremum cum medio, sic medium cum primo conferatur; Ti 14.
conligo: f. I. conligat.
curo, al.: f. I. est; F IV, 71.
dico: quae media dicamus; F III, 59. ex quo efficitur (officium) versari in iis, quae media dicamus; F III, 59.
ferio: mihi .. videtur ... Chrysippus tamquam arbiter honorarius medium ferire voluisse; Fa 39.
interpono: f. I. conligat.
video: ut omnia supera infera, prima ultima media videremus; T I, 64.
2. absum a: ut ... a medio .. tantundem absit extremum; N II, 47.
adfero in: communes utilitates in medium afferre (debemus) mutatione officiorum; O I, 22.
admisceo in: ex ea materia, quae individua est, ... et ex ea, quae ... dividua gignitur, tertium materiae genus ex duobus (deus) in medium admiscuit; Ti 21.
confero cum: f. 1. confero.
conicio in: (Scipio) convertit se in porticu et coniecit in medium Laelium; R I, 18.
fero a: quae a medio in superum ... feruntur; N II, 84. — circum: quae .. conversione rotunda circum medium feruntur; N II, 84.
intersum inter: f. I. est; F IV, 71.
pello e: hoc .. deliberantium genus pellatur e medio; O III, 37.
pono in: iam ... ponam in medio sententias philosophorum de natura deorum; N I, 13.
profero in: (quam rationem) profiteri et in medium proferre non audeas; F II, 76.
proficiscor a: cum ab his (mediis) omnia proficiscantur officia, non sine causa dicitur ad ea referri omnes nostras cogitationes; F III, 60. animus a medio profectus; Ti 26.
rapio ad: quae (natura) ... ad medium rapit et convertit extrema; N II, 115.
refero ad: f. proficiscor a; F III, 60. — relinquo in: f. **in**, B, I. relinquo in medio (4 St.) S. 265, a. — sum in: f. **in**, B, I. sum in mediis (3 St.) S. 269, b.
venio in: prima veniat in medium Epicuri ratio; F I, 13.
vergo in: omnibus eius (terrae) partibus in medium vergentibus; N II, 116.

III. situs in: obscenas voluptates ... communis, in medio sitas esse dicunt; T V, 94.
IV, 1. copulari: cum ... solida .. omnia uno medio numquam, duobus semper copulentur; Ti 15.
2. a: cuius omnis extremitas paribus a medio radiis attingitur; Ti 17. deus .. illum (mundum) efficit ... a medio ad summum parem; Ti 20.

medius fidius, wahrlich: ne ille medius fidius vir sapiens laetus ex his tenebris in lucem illam excesserit; T I, 74.

medulla, Mark: 1. dico: quem (M. Cethegum) recte „Suadae medullam" dixit Ennius; C 50.
2. condo in: qui omne bonum in visceribus medullisque condideris; T V, 27.
insido in: cum .. hic fervor concitatioque animi ... tamquam in venis medullisque insedit || insederit ||; T IV, 27.

mehercule, mehercle f. **hercule,** 3, 4 (21 St.) S. 140, a.

mel, Honig: I. est: sentiri haec putat || hoc (putat) ||, ut calere ignem, nivem esse albam, mel dulce; F I, 30. ut .. mel, etsi dulcissimum est, suo tamen proprio genere saporis, non comparatione cum aliis dulce esse sentitur, sic ..; F III, 34.
fluit: in eo loco, ubi Fortunae nunc est aedes, mel ex olea fluxisse dicunt; D II, 86.
II, 1. aufero: si Xerxes ... mel se auferre ex Hymetto voluisse diceret; F II, 112.
dico: quod alterius ingenium sic || dulce, acidum || ut acetum Aegyptium, alterius sic acre, ut mel Hymettium, dicimus; fr V, 89.
2. abundo: villa ... abundat porco, haedo, agno, gallina, lacte, caseo, melle; C 56.
III. stilla: ut interit *in* magnitudine maris Aegaei stilla mellis, ... sic ..; F III, 45.
IV, 1. abl. comp.: ut ait Homerus, „ex eius (Nestoris) lingua melle dulcior fluebat oratio"; C 31.
2. causa: sapientem ... mellis causa dicemus tanta molitum; F II, 112.

melancholicus, melancholisch: alqs: qui valetudinis vitio furerent et melancholici dicerentur; D I, 81.
ingeniosi: Aristoteles .. ait omnis ingeniosos melancholicos esse; T I, 80.

melos, Lied, Gesang: »† item alia multa Silvani || »delphini«. item alia multa: »Silvani« || melo consimilem ad aures cantum et auditum refert«; N II, 89.

membrana, Häutchen: quae (natura) .. oculos membranis tenuissimis vestivit et saepsit; quas primum || (primum || perlucidas fecit, ut per eas cerni posset, firmas autem, ut continerentur; N II, 142.

membrum, Glied, Teil: I. **absolut:** 1. adiuvant: ut .. in membris alia sunt tamquam sibi nata, ut oculi, ut aures, alia etiam ceterorum membrorum usum adiuvant, ut crura, ut manus; F III, 63.
ardent: dei membra partim ardentia, partim refrigerata dicenda sunt; N I, 24.
carent: si (membra) .. ipsa sanguine et tamquam spiritu carere coeperunt; O III, 32.
declarant: quae (membra) ipsa declarant procreandi a natura habitam esse rationem; F III, 62.
est: non membra, non sensus, non ingenii motum (in primis naturalibus esse); F II, 34. f. videntur.

habet: num aliud quodpiam membrum tumidum ac turgidum non vitiose se habet? T III, 19. quae .. (membra) procreationis causa natura corpori adfinxit, ea frustra habebit deus, nec externa magis quam interiora, cor, pulmones, iecur, cetera, quae detracta utilitate quid habent venustatis? N I, 92. si unum quodque membrum sensum hunc haberet, ut posse putaret se valere, si proximi membri valetudinem ad se traduxisset; O III, 22.

nascuntur: omnia (membra) ... ita nata atque ita locata sunt, ut ..; N II, 121. ſ. adiuvant.

nocent: si (membra) ... nocent reliquis partibus corporis; O III, 32.

pertinent: quid haec ad vitam membra pertinent? N I, 99.

potest, al.: ſ. habet; O III, 22.

videntur: iam membrorum, id est partium corporis, alia videntur propter eorum usum a natura esse donata, ut manus, crura, pedes, ut ea, quae sunt intus in corpore ..., alia autem nullam ob utilitatem quasi ad quendam ornatum; F III, 18.

2. sum: arma .. membra militis esse dicunt; T II, 37.

II. nach Verben: 1. adfigo: ei (mundo deus) nec manus adfixit ... nec pedes aut alia membra, quibus ingressum corporis sustineret; Ti 19.

adfingo: ſ. I, 1. habet; N I, 92.

adiungo: ut ... si qua sint adiuncta ei (viti) membra tueatur; F V, 40.

amputo: ut membra quaedam amputantur; O III, 32.

appello: qui (maiores nostri) haec inbecilla et commutabilia [pecuniae membra] verbo „bona“ putaverunt appellanda; P 7.

caedo: aut tibi id ipsum pervertendum fuit ... aut eius partes quasi membra quaedam caedenda; fr V, 58.

comburo: metuit, ne laceratis membris minus bene utatur, ne combustis, non extimescit; T I, 106.

considero: tu .. etiam membra ipsa sensusque considera; F II, 113.

contineo: omnia .. sicut membra et partes suas (mundus) nutricatur et continet; N II, 86.

contorqueo, contraho: si animal omne ... membra .., quocumque vult, flectit, contorquet, porrigit, contrahit; D I, 120.

dico: ſ. I, 1. ardent.

dispergo: unum (deum esse Xenocrates dicit), qui ex omnibus sideribus ... ex dispersis quasi membris simplex sit putandus deus; N I, 34.

divido: »membra .. articulatim dividit«; N III, 67.

do: ut membra nobis ita data sunt, ut ad quandam rationem vivendi data esse appareant ‖ adpareat ‖; F III, 23. ad hanc .. conversionem ... ingrediendi membra non dedit; Ti 19.

dono: ſ. I. videntur. — flecto: ſ. contorqueo.

habeo: prius, quam didicimus, cuius ea (membra) causa utilitatis ‖ util. causa ‖ habeamus; F III, 66. eos .. (deos Epicurus) habere putat eadem membra, quae nos, nec usum ullum habere membrorum; D II, 40. ſ. I, 1. habet; N I, 92.

includo: quae .. (membra) intus inclusa sunt; N II, 121.

lacero: ſ. comburo. — loco: ſ. I, 1. nascuntur.

moveo: ut .. hominum membra nulla contentione mente ipsa ac voluntate moveantur, sic ..; N III, 92.

nosco: non ... id praecipit, ut membra nostra ... noscamus; T I, 52. omnes .. eius (philosophiae) partes atque omnia membra tum facillume noscuntur, cum ..; N I, 9.

nutricor: ſ. contineo. — porrigo: ſ. contorqueo. — refrigero: ſ. I, 1. ardent.

subtraho: cum .. haec (membra) subtracta sunt desertusque ‖ est ‖ animus languore corporis; D II, 139.

tribuo: qui (imperiti) non membra solum hominis deo tribuant, sed usum etiam membrorum; N I, 101.

tueor: ſ. adiungo.

video: cum ipsum mundum, cum eius membra, caelum, terras, maria, ... vidissent; N I, 100.

2. impero: ut filiis imperari corporis membris propter oboediendi facilitatem; R III, 37.

3. egeo: membris humanis deos non egere; N I, 92.

utor: quem ad modum .. membris utimur prius, quam didicimus, ... sic ..; F III, 66. is (animus) cum languore corporis nec membris uti nec sensibus potest; D II, 128. ſ. 1. comburo.

4. conligo, conquiro de: quam multa ab iis conquisita et collecta sunt de omnium animantium genere, ortu, membris, aetatibus! F IV, 13.

partior in: id ipsum in ea, quae decuit, membra (deus) partitus est; Ti 22.

III. nach Adjectiven: 1. praeditus: ut ... deum fingeret ... membris hominis praeditum omnibus, usu membrorum ne minimo quidem; N I, 123. deos ... membris .. humanis esse praeditos, sed eorum membrorum usum nullum habere; N III, 3.

vacuus: mentem aeternam figura membrisque corporis vacuam; N I, 95.

2. simplex ex: ſ. II, 1. dispergo.

IV. nach Substantiven: alqd: ut nihil eorum (membrorum) supervacaneum sit; N II, 121.

compactio: quod contingit animalibus sensuum distributione et quadam compactione membrorum; F V, 33.

compositio: quae conpositio membrorum, ... quae species humana potest esse pulchrior? N I, 47. ut .. pulchritudo corporis apta compositione membrorum movet oculos, ... sic ..; O I, 98.

conformatio: quae .. animantis figura conformatioque membrorum tantam naturae sollertiam significat? N II, 85.

defetigatio: ut (di) ... morbos metuant ex defetigatione membrorum; N II, 59.

deformitas, distortio: ex quo pravitas membrorum, distortio, deformitas; T IV, 29.

fabrica: quam .. admirabilis (sit) fabrica membrorum; N II, 121.

figura: nervos, venas, omnem denique membrorum et totius corporis figuram videor posse dicere, unde concreta et quo modo facta sint; T I, 56. ut corporis est quaedam apta figura membrorum ..., sic ..; T IV, 31. nec figuram situmque membrorum ... talem effici potuisse fortuna; N II, 153.

oportunitas: quae sit utilitas quaeque oportunitas in homine membrorum; N I, 92.

pravitas: pravitate membrorum ... si quis quem levet; F IV, 31. ſ. deformitas.

situs: membrorum .. situs ... vacans animo quam possit harmoniam efficere, non video; T I, 41. ſ. figura; N II, 153.

species: ut ... eorum (membrorum) .. species ad naturam revertatur; F V, 46.

usus: si ipse usus membrorum non modo non maior, verum etiam minor futurus sit; F V, 46. ſ. I, 1. adiuvant. videntur. II, 1. habeo; D II, 40. tribuo. III. praeditus.

utilitas: quorum (membrorum) utilitas quanta sit, a medicis etiam disputatur; F III, 18. ſ. oportunitas.

valetudo: ſ. I, 1. habet; O III, 22.

V. Umstand: 1. intellegi: quod primum intellegi debet figura membrisque corporum; F III, 62.

pugnare: ut (milites) ... abiectis oneribus expeditis armis ut membris pugnare possint; T II, 37.

sustineri: hi (animi) cum sustinentur membris et corpore ‖ [et corpore] ‖ et sensibus, omnia certiora cernunt, cogitant, sentiunt; D II, 139. s. II, 1. adfigo.

2. in: videsne, ut, si quae in membris prava aut debilitata aut imminuta sint, occultent homines? F V, 46. s. I, 1. adiuvant.

memini, sich erinnern, gedenken, eingedenk sein, wissen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** ut nimis imperiosi philosophi sit vetare meminisse; F II, 105. quae .. divina? vigere, sapere, invenire, meminisse; T I, 65. s. III, 2. alqd; T I, 22.

2. **persönlich:** alqs: memini vero, inquam; F II, 10. quid est .. illud, quo meminimus? T I, 59. ego vero memineram; T I, 81. haec, si recte memini, partitio fuit; N III, 6. si meministi, omnes erant ..; R III, 48. ut meministis; R VI, 2. ille, qui accepit iniuriam, .. meminit; O II, 79. „memini“, inquiet ille; O III, 53.

deus: siquidem est deus, qui viget, qui sentit, qui meminit; R VI, 26.

II. **mit Ergänzung:** 1. de: s. III, 2. alqd; D II, 65.

2. **Ausruf:** meministis, ... quam popularis lex de sacerdotiis C. Licini Crassi videbatur! Lae 96.

3. **indir. Frage:** quid paulo ante .. dixerim, nonne meministi, ... variari ... voluptatem? F II, 10. meminero, quod videatur ei (Epicuro) summum bonum; T III, 46. meministi .. profecto, ... quanta esset admiratio; Lae 2. s. III, 2. vadimonia.

4. **accus. c. infin.:** a. **vollständiger Infinitiv:** memini .. Antiochum ipsum ... sententia destitisse; A II, 63. ut (animus) meminerit maximos (dolores) morte finiri; F I, 49. ut (homo) ... non sibi se soli natum meminerit, sed patriae; F II, 45. memini me adesse P. Sextilio Rufo; F II, 55. memento te, quae nos sentiamus, omnia probare; F IV, 80. quod .. eo probavi magis, quia memini Staseam ... dicere solitum; F V, 75. nonne meministi licere mihi ista probare? F V, 76. ut meminissem me et Cottam esse et pontificem; N III, 5. memini me admodum adulescentulo ... perturbari exercitum nostrum religione et metu; R I, 23. quod memineram persaepe te cum Panaetio disserere solitum coram Polybio; R I, 34. a primo tempore aetatis iuri studere te memini; L I, 13. quia me ‖ quam, quoniam ‖ Athenis audire ex Phaedro meo memini Gellium ... convocasse; L I, 53. est .. boni auguris meminisse *se* maximis rei publicae temporibus praesto esse debere; L III, 43. meminerimus .. etiam adversus infimos iustitiam esse servandam; O I, 41. omnino meminisse debemus ... „largitionem fundum non habere“; O II, 55. meminerit deum se adhibere testem; O III, 44. siquidem meministi esse inter homines natura coniunctam societatem; O III, 53. ego L. Metellum memini puer ... ita bonis esse viribus extremo tempore aetatis, ut ..; C 30. in omni oratione mementote eam me senectutem laudare, quae ..; C 62. cum saepe multa, tum memini ... illum incidere ..; Lae 2. quae disputata ab eo (Laelio) meminisset Scaevola; Lae 4. ut memini Catonem anno ante, quam est mortuus, mecum ... disserere; Lae 11. aequum est .. meminisse .. me, qui disseram, hominem esse; Ti 8. qua (vi) me in vestro ortu usum esse meministis; Ti 41. s. III, 2. alqd; D II, 65.

b. **Particip:** »qui haec audita a docto meminissem viro«; T III, 29. quam multa huic ipsi Caesari a Chaldaeis dicta memini, neminem ... esse moriturum! D II, 99. se ... debere ... ea fidei suae commissa meminisse; O I, 124. s. III, 2. vadimonia.

III. **mit Object:** 1. **Genetiv:** praeteritorum: (animus) meminit praeteritorum, praesentia cernit, futura providet; D I, 63.

verecundiae: caveant intemperantiam, meminerint verecundiae; O I, 122.

vivorum: veteris proverbii admonitu vivorum memini; F V, 3.

2. **Accusativ:** alqm: L. Thorius Balbus fuit, Lanuvinus, quem meminisse tu non potes; F II, 63. Rupilius, quem ego memini; O I, 114. quem .. (Ennium) probe meminisse potestis; C 14. memineram Paulum, videram Galum ‖ Gallum ‖; Lae 9.

alqd: ea saepe audiendo facile cognovit, quae vel semel audita meminisse potuisset; A II, 4. quid quisquam meminit, quod non animo comprehendit et tenet? A II, 22. omnia, quae quisque meminit, habet ea comprensa atque percepta; A II, 106. in nostrane est potestate, quid meminerimus? F II, 104. memini etiam, quae nolo; F II, 104. invenire aliquid et tam multa alia meminisse ‖ et meminisse, et tam multa alia ‖, amare odisse ... in horum quattuor generum inesse nullo putat; T I, 22. quorum quanta mens sit, difficile est existimare; ita multa meminerunt; T I, 59. quo tamquam in aliquod vas ea, quae meminimus, infundantur; T I, 61. de angue illo, qui Sullae apparuit immolanti, utrumque memini, et Sullam ... immolavisse, et ..; D II, 65. mihi .. praeter hoc Marianum (somnium) nihil sane, quod meminerim; D II, 141. omnia, quae curant, (senes) meminerunt; C 21. quid? iuris consulti, quid? pontifices, quid? augures, quid? philosophi senes quam multa meminerunt! C 22. s. II, 4, a. Lae 2.

bona: bona praeterita non meminerunt; F I, 60.

dicta: cum senex ... omnia .. eius (Africani) non facta solum, sed etiam dicta meminisset; R VI, 10.

dogmata: omnia meminit Siron Epicuri dogmata; A II, 106.

facta: s. dicta.

hastam: dum homines perditi hastam illam cruentam et meminerint et sperabunt; O II, 29.

mala: mala meminisse non oportere; F II, 104.

officia: quae (officia) meminisse debet is, in quem conlata sunt, non commemorare, qui contulit; Lae 71.

praeterita: (sapiens) et praeterita grate meminit et praesentibus ita potitur, ut ..; F I, 62. ipsa mens ea, quae futura videt, praeterita meminit; R IV, 1.

res: hoc magis eas res et memini et expecto, quod ..; L II, 46.

secunda: ut ... secunda iucunde ac suaviter meminerimus; F I, 57.

somnia: quotus .. est quisque, qui somniis pareat, qui intellegat, qui meminerit? D II, 125.

vadimonia: vadimonia constituta (senes meminerunt), quis ‖ qui ‖ sibi, cui ipsi debeant; C 21.

visa: meminisse visa nisi comprensa non possumus? A II, 106.

memor, eingedenk: animal: animal hoc providum, sagax, multiplex, acutum, memor, ... quem vocamus hominem; L I, 22.

animus: quae .. natio ... non gratum animum et beneficii memorem diligit? L I, 32.

fama: quem (Herculem) hominum fama beneficiorum memor in concilio caelestium collocavit; O III, 25.

mens: »omnes memori portentum mente retentant«; D II, 63.

memorabilis, denkwürdig: annus: incurret etiam in illum * et || illum || memorabilem annum suum; L I, 8.

familiaritas: maxime memorabilem C. Laeli et P. Scipionis familiaritatem fuisse; Lae 4.

virtus: ne ego istam gloriosam memorabilemque virtutem non magno aestimandam putem; F III, 11.

memoria, Gedächtnis, Andenken, Erinnerung, Zeit, Geschichte: I. absolut: 1. Subject: adfert: quid poëtarum evolutio, quid tanta tot versuum memoria voluptatis affert? F I, 25.

constat: nec memoriam sine adsensione posse constare nec notitias rerum; A II, 38.

continet: quae (memoria) non modo philosophiam, sed omnem vitae usum || usus || omnesque artes una maxime continet; A II, 22.

deficit: nisi memoria forte defecerit; F II, 44.

discedit: numquam ex animo meo discedit illius optimi ... viri memoria; R VI, 9.

est: hoc erat memoria illa praestantior; A II, 2. quam (memoriam) fuisse in Themistocle ... singularem ferunt; A II, 2. quae potest .. esse memoria falsorum? A II, 22. si ... memoria perceptarum comprensarumque rerum est; A II, 106. cum .. praeteriti doloris memoria recens est; F II, 95. quid, si etiam iucunda memoria est praeteritorum malorum? F II, 105. nec male Euripides ...: »suavis laborum est praeteritorum memoria«; F II, 105. prioris generis est docilitas, memoria; F V, 36. quae memoria est in iis (pueris) bene merentium! F V, 61. memoriam, ... quam .. Plato recordationem esse volt vitae superioris; T I, 57. an ... putamus .. esse memoriam signatarum rerum in mente vestigia? T I, 61. quid est .. memoria rerum et verborum? profecto id, quo ne in deo *quidem* quicquam maius intellegi potest; T I, 65. quod ... in formica non modo sensus (sit), sed etiam mens, ratio, memoria; N III, 21. fructus .. senectutis est ... ante partorum bonorum memoria et copia; C 71. cum tanta celeritas animorum sit, tanta memoria praeteritorum futurorumque prudentia; C 78. quod amicitiae nostrae memoriam spero sempiternam fore; Lae 15.

excipit: nihil est .., quod non longinquitas temporum excipiente memoria prodendisque monumentis efficere possit; D I, 12.

indicat: ista ... memoria et caritas amicitiae ... indicat ..; F II, 99.

inest: in quibus (animi partibus) inest memoria rerum innumerabilium, in te quidem infinita; F II, 113.

manet: Ti. || Tiberius || .. Gracchus P. f. tam diu laudabitur, dum memoria rerum Romanorum manebit; O II, 43.

moritur: in quo .. ipso (levissumo quoque) una cum satietate memoria quoque moriatur voluptatis; O II, 56.

occidit: ne morte patris familias sacrorum memoria occideret || [ne ... occideret] ||; L II, 48. quarum rerum recordatio et memoria si una cum illo (Scipione) occidisset; Lae 104.

oritur: alia (visa mens) quasi recondit, e quibus memoria oritur; A II, 30.

potest: f. constat. est; A II, 22.

prosequitur: tantus eos (mortuos) honos, memoria, desiderium prosequitur amicorum; Lae 23.

ohne Verb: unde memoria, si nihil percipimus? A II, 106.

2. Ausruf: o miram memoriam, Pomponi, tuam! L II, 45.

II. nach Verben: 1. Accusativ: adfero: hortuli non memoriam solum mihi afferunt, sed ipsum (Platonem) videntur in conspectu meo ponere; F V, 2.

adhibeo: ad quas (notas) adhibita memoria et diligentia monumentis superiorum efficitur ea divinatio, quae artificiosa dicitur; D I, 127.

admiror: ego .. maiore etiam quodam modo memoriam admiror; T I, 59. pudet me non tui quidem, cuius etiam memoriam admiror; D II, 35.

celebro: velle post mortem epulis celebrari memoriam sui nominis; F II, 103.

colo: ut et sui et Metrodori memoria colatur; F II, 101.

compenso: non (te video compensare) memoriam corpore perceptarum voluptatum; F II, 98.

consecro: virorum fortium memoriam honore deorum immortalium consecratam; N III, 50.

consequor: cum apud eos ipsos ... nemo unius anni memoriam consequi possit; R VI, 24.

consigno: publicis litteris consignatam memoriam publicam nullam habemus; L III, 46.

contineo: quae (gens Aegyptiorum) plurimorum saeculorum et eventorum memoriam litteris continet; R III, 14.

deleo: si huius aeterni beneficii immortalem memoriam delevisses; P 29.

deposco: ipse .. aequalem aetatis suae memoriam deposcit; L I, 8.

do: naturae celeritatem ad discendum et memoriam dabant; A I, 20.

excipio: memoriam illius viri omnes excipiant anni consequentes; C 19.

exerceo: Pythagoreorum .. more exercendae memoriae gratia, quid quoque die dixerim, audierim, egerim, commemoro vesperi; C 38. f. minuo.

habeo: habuit .. divinam quandam memoriam rerum; verborum maiorem Hortensius; A II, 2. habet (animus hominis) primum memoriam, et eam infinitam rerum innumerabilium; T I, 57. f. consigno.

imploro: ille Heracliti memoriam implorans; A II, 11.

minuo: memoria minuitur. credo, nisi eam exerceas; C 21.

obruo: ante .. Salamina ipsam Neptunus obruet quam Salaminii tropaei memoriam; T I, 110.

perdo: nec sepulcra legens vereor, quod aiunt, ne memoriam perdam; C 21.

prodo: quorum (beneficiorum) memoria liberis posterisque prodatur; O II, 63.

propono: qui sibi non illius (Scipionis) memoriam atque imaginem proponendam putet; Lae 102.

relinquo: quarum (rerum) memoriam aut brevem aut nullam omnino sint relicturi; O II, 55.

remitto: memoriam mihi remittas oportet; A II, 106.

repeto: cum ... esset iuris et aequitatis ... repetita memoria; P 28.

replico: si velis replicare memoriam temporum; L III, 31.

retineo: etsi tuus est totus ordo gratissimamque memoriam retinet consulatus tui; L III, 29.

servo: vos .. deos verentes ... memoriam nostri pie inviolateque servabitis; C 81.

teneo: cum .. eorum memoriam tenes; F III, 9. si nihil eorum ipsorum (clarorum virorum) animi efficerent, quo diutius memoriam sui teneremus; C 80.

tollo: memoriam regni esse tollendam; O III, 40.

video: videmus in quodam volucrium genere non nulla indicia pietatis, cognitionem, memoriam; F II, 110. memoriam, motum, celeritatem || motus cel. || (animus) videt; T I, 67.

usurpo: quis est, qui C. Fabrici, M'. Curi non cum caritate aliqua benivola memoriam usurpet? Lae 28.

2. **Dativ:** mando: quaecumque rebus iis ... nomina imponis, memoriae mando; F III, 40. mandavi .. memoriae ... ordinem argumentorum tuorum; N III, 10. multa etiam breviter et commode dicta memoriae mandabam; Lae 1. eius disputationis sententias memoriae mandavi; Lae 3.

prodo: eo ipso die auditam esse eam pugnam ludis Olympiae memoriae proditum est; N II, 6. quid cuique significaretur, (Assyrii) memoriae prodiderunt; D I, 2. somnio comprobato a senatu ludos illos iterum instauratos memoriae proditum est; D I, 55. nescio, .. cur ita memoriae proditum sit, Socratem omnem istam disputationem reiecisse; R I, 16. verene ... hoc memoriae proditum est? R II, 28. quod proditum memoriae est, x viros ... sine provocatione creatos; R II, 54. quae isto modo memoriae sint || sunt || prodita; L I, 4. aram in eo loco fuisse memoriae proditum est; L II, 58. memoriae proditum est ... locum nusqnam ei datum; C 63. inter se coniunctissimos fuisse M'. Curium, Ti. Coruncanium memoriae proditum est; Lae 39.

relinquo: memoriae ... nihil omnino relinquitur; A II, 22.

sum: fateare (oportet) esse ei (memoriae) locum; A II, 106.

trado: qnae dicam, trade memoriae; R VI, 10. istum (Socratem) doctum et sapientem virum fuisse memoriae traditum est; P 23.

3. **Ablativ:** sum: qui .. esset ea memoria, qua ante dixi; A II, 4. tu si meliore memoria es; T I, 13. non quaero, quanta memoria Simonides fuisse dicatur; T I, 59.

3. **mit Präpositionen:** agnosco ex: ex memoria rerum et inventione et celeritate motus ... vim divinam mentis adgnoscito; T I, 70.

commoveo ad: me .. ad altiorem memoriam Oedipodis huc venientis ... species quaedam commovit; F V, 3.

haereo in: quod haerebant in memoria, quaecumque audierat et viderat; A II, 2.

iungo cum: cum expectatio speratarum voluptatum *cum* perceptarum memoria iungeretur; T V, 96.

loquor de: de communi hominum memoria loquor; T I, 59.

pertineo ad: quae ad posteritatis memoriam pertinerent; C 82.

redeo in: his .. ipsis (sepulcris) legendis in memoriam redeo mortnorum; C 21.

reperio in: *non* nullos in omni memoria reperies perniciosos tribunos; L III, 24.

sum in: sunt .. maxumae res in hac memoria atque aetate nostra; L I, 8.

versor in: quod .. in recenti memoria ... versere; L I, 4.

III. **nach Adjectiv und Adverbien: 1. Ablativ:** dignus: in quibus (locis) memoria dignos viros acceperimus multum esse versatos; F V, 2. qui illa (somnia) non modo cura, sed ne memoria quidem digna ducant; D II, 125. ut ... in gerenda re publica aliquid essemus memoria dignum consecuti; R I, 13.

2. **mit Präpositionen:** procul a: quia sunt *haud* procul ab aetatis huius memoria; R I, 1.

usque ad: gentem .. Corneliam usque ad memoriam nostram hac sepultura scimus esse usam; L II, 56.

IV. **nach Substantiven:** ars: pollicenti cuidam se artem ei memoriae ... traditurum respondisse dicitur ..; A II, 2. cum ei (Themistocli) Simonides an quis alius artem memoriae polliceretur; F II, 104.

disciplina: ut non sine causa ex iis (locis) memoriae ducta sit disciplina; F V, 2.

genus: videtis iam genus hoc omne || omne esse || scientiae, diligentiae, memoriae; L III, 41.

immortalitas: quod nobis ... ad inmortalitatem memoriae gloriosum; L III, 21.

indicia: sin tantum modo (ista studia) ad indicia veteris memoriae cognoscenda (spectant), curiosorum (sunt); F V, 6.

philosophi: (Antiochum) politissimum et acutissimum omnium nostrae memoriae philosophorum; A II, 113. a Cratippo .., principe huius memoriae philosophorum, haec te .. audire; O III, 5.

vis: terrane tibi hoc nebuloso et caliginoso caelo aut sata aut concreta videtur tanta vis memoriae? T I, 60. his .. in naturis nihil inest, quod vim memoriae, mentis, cogitationis habeat; T I, 66. fr IX, 10.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** accipere: quos (amicos) vidimus || videmus || aut de quibus memoria || memoriam || accepimus; Lae 38.

ali, augeri: nec illa extincta sunt alunturque potius et augentur cogitatione et memoria mea; Lae 104.

capere: quam (laetitiam) capiebam memoria rationum inventorumque nostrorum; F II, 96.

complecti: quo modo .. haec infinita et semper nova .. memoria conplecti ... possumus? D II, 146.

comprehendere: has quinque dierum disputationes memoria comprehendamus; T V, 121.

confutare: qui ... maxumis .. doloribus adfectus eos ipsos inventorum suorum memoria et recordatione confutat; T V, 88.

consecrari: (Socratis) ingenii magnitudo Platonis memoria et litteris consecrata; T V, 11.

florere: neque Atti Navii nomen memoria floreret tam diu; L II, 33.

moveri: avi eius (Luculli) memoria moveor; F III, 8.

pronuntiare: summa .. memoria (Philo) pronuntiabat plurimas Epicuri sententias iis ipsis verbis, quibus erant scriptae; N I, 113.

refertus: quibus (voluptatibus) ille (Epicurus) et praeteritarum memoria et spe consequentium sapientis vitam refertam putat; T III, 33.

repetere: unius aetatis clarissimorum ... virorum disputatio repetenda memoria est; R I, 13.

tenere: ut multa ex iis (carminibus) memoria teneam; N II, 104. memoria teneo C. Sulpicium Gallum ... sphaeram ... iussisse proferri; R I, 21. omnia memoria tenebat (Q. Maximus) non domestica solum, sed etiam externa bella; C 12.

torqueri: stulti .. malorum memoria torquentur; F I, 57.

Zeit: nostra .. memoria Philo ... instituit alio tempore rhetorum praecepta tradere, alio philosophorum; T II, 9. ut ... recentiore memoria iidem Tyndaridae Persem || Persen || victum nuntiaverunt; N II, 6. (di) singulos diligunt, ut ... Gracchum, Catonem patrumve memoria Scipionem, Laelium; N II, 165. memoria nostra templum Iunonis Sospitae L. Iulius ... refecit; D I, 4. solus .. (App. Claudius augur) multorum annorum memoria ... divinandi tenuit disciplinam; D I, 105. M'. Manilius patrum nostrorum memoria ... pauper tandem fuit? || fuit; || P 50.

2. **Präpositionen:** ante: ante nostram memoriam .. mos ipse patrius praestantes viros adhibebat; R V, 1.

ob: ob eius .. mulieris memoriam primo anno et vir et pater eius consul est factus; F II, 66.

praeter: hic (Paulus) nihil domum suam intulit praeter memoriam nominis sempiternam; O II, 76.

propter: quia (Africanus) notior est nobis propter recentem memoriam; T IV, 50.

memoriter, aus dem Gedächtnis, auswendig: conligo: quos (Torquatos) tu paulo ante cum memoriter, tum etiam erga nos amice et benivole || benev. || collegisti; F I, 34.
enumero: enumerasti memoriter et copiose ... usque a Thale Milesio de deorum natura philosophorum sententias; N I, 91.
expono: ista exposuisti, ut tam multa, memoriter, ut tam obscura, dilucide; F IV, 1.
habeo: quae (oratio) est habita memoriter, accurate, copiose; A II, 63.
narro: Q. || Quintus || Mucius augur multa narrare de C. Laelio ... memoriter et iucunde solebat; Lae 1.
pronuntio: nostra quaedam Aratea memoriter a te pronuntiata sunt; D II, 14.

memoro, erwähnen, erzählen: I, 1. de: Heraclitus, „cognomento qui σκοτεινός perhibetur, quia de natura nimis obscure memoravit"; F II, 15.
2. directe Rede: »simul inter sese sic memorant: »o Romule ..;« R I, 64.
3. acc. c. inf.: ut Oceanum Salaciamque Caeli satu Terraeque conceptu generatos ... memoremus; Ti 39.
II. alqd: etsi interpretatur Pacuvius: »hoc, quod memoro, nostri caelum, Graii perhibent aethera«; N II, 91. »talia tum memorat lacrimans exterrita somno«; D I, 40.
laudes: honoratorum virorum laudes in contione memorentur; L II, 62.

mendacium, Vorspiegelung, Lüge: I. est: opinionis .. esse mendacium, non oculorum; A II, 80.
II, 1. tollo: tollendum est ... ex rebus contrahendis omne mendacium; O III, 61.
2. dissero de: potius ... quam de oculorum sensuumque reliquorum mendaciis (disseramus); A II, 147.
III. in: ea sunt .. demum non ferenda in mendacio; R II, 28.

mendax, lügenhaft, trügerisch: alqs: ego me cupio non mendacem putari; L I, 4. in mancipio vendundo dicendane vitia ... haec, mendacem esse, aleatorem, furacem, ebriosum; O III, 91.
homo: cum mendaci homini ne verum quidem dicenti credere soleamus; D II, 146.
mancipium: vgl. alqs; O III, 91.
visum: quid inscitius .. est quam mentes mortalium falsis et mendacibus visis concitare? D II, 127.

mendicitas, Bettelarmut: fero: istam paupertatem vel potius egestatem ac mendicitatem tuam numquam obscure tulisti; P 45.
perpetior: cum .. mendicitatem multi perpetiantur, ut vivant; F V, 32.

mendicus, Bettler: paupertas si malum est, mendicus esse beatus nemo potest, quamvis sit sapiens. at Zeno eum non beatum modo, sed etiam divitem dicere ausus est; F V, 84.

mens, Verstand, Sinn, Gesinnung, Geist, Charakter, Überlegung, Gedanken, Ansicht, Meinung, Absicht: I. absolut: 1. Subject: abhorret: quorum mens abhorret a ratione; T IV, 35. his .. rebus inbutae mentes haud sane abhorrebunt ab utili aut a vera sententia; L II, 16.
accipit: etsi (natura) dedit talem mentem, quae omnem virtutem accipere posset; F V, 59.
adest: quibus (partibus) tamen sentire nihil queat mens, nisi id agat et adsit; T I, 46.
adripit: (mens) alia visa sic arripit, ut iis statim utatur; A II, 30.
agit: hominis .. mens ... semper aliquid aut anquirit aut agit; O I, 105. s. adest.
agitat: quod (homines) rationem habent a natura datam mentemque acrem et vigentem celerrimeque multa simul agitantem et, ut ita dicam, sagacem; F II, 45.
agnoscit: ut ipsa se mens agnoscat coniunctamque cum divina mente se sentiat; T V, 70.
amat, amplectitur: ad rerum .. scientiam vitaeque constantiam aptissima cum sit mens hominis, amplectitur maxime cognitionem et istam κατάληψιν ... cum ipsam per se amat ..., tum etiam propter usum; A II, 31.
anquirit: s. agit.
aspernantur: aliquid sibi dicere (Epicurus) videtur, cum id dicat, quod omnium mentes aspernentur ac respuant; Fa 47.
audit: audit .. mens divina etiam de singulis; N III, 93.
capit: cum maximis voluptatibus in eas imagines mentem intentam infixamque nostram intellegentiam capere, quae sit ..; N I, 49.
cernit: quia (mens) sola cerneret id, quod semper esset simplex; A I, 30. quas (res) esse futuras aut concitata mens aut soluta somno cernit; D I, 128. ut ea (mens) || eas (res) || non modo cernat multo ante, sed etiam numero versuque pronuntiet; D II, 117. quot .. et quales animalium formas mens in speciem rerum intuens poterat cernere; Ti 34.
complectitur: quae (ratio, mens) et causas rerum et consecutiones videat et similitudines transferat et disiuncta coniungat et cum praesentibus futura copulet omnemque complectatur vitae consequentis statum; F II, 45.
concipit: quod .. ita iuratum est, ut mens conciperet fieri oportere, id servandum est; O III, 107.
coniungit: s. complectitur.
consistit: nec .. habet nostra mens quicquam, ubi consistat tamquam in extremo; F I, 41.
constat: *menti* .. *cur aquam* adiunxit, si ipsa mens constare potest vacans corpore? N I, 25.
construit: cetera .. (visa mens) similitudinibus construit, ex quibus efficiuntur notitiae rerum; A II, 30.
consulit: si mens voluntasque divina idcirco consuluit hominibus, quod iis est largita rationem, iis solis consuluit, quos bona ratione donavit; N III, 70.
continet: quantam vim rerum optimarum mens humana contineat; L I, 16.
copulat: s. complectitur.
corroborat: (mens) et sensibus utitur et artes efficit quasi sensus alteros et usque eo philosophiam ipsam corroborat, ut virtutem efficiat; A II, 31.
depingit: cum mens nostra quidvis videatur cogitatione posse depingere; N I, 39.
donat: s. consulit.
efficit: si ... est aliquid in rerum natura, quod hominis mens, quod ratio efficere non possit; N II, 16. eadem .. efficit in avibus divina mens, ut tum huc, tum illuc volent alites; D I, 120. s. corroborat.
est, sunt: quintum genus, e quo essent astra mentesque, singulare ... Aristoteles quoddam esse rebatur; A I, 26. mentem volebant rerum esse iudicem; A I, 30. quae (mens) sensuum fons est atque etiam ipsa sensus est; A II, 30. Aristoteles ... quintam quandam naturam censet esse, e qua

sit mens; T I, 22. quorum quanta mens sit, difficile est existimare; T I, 59. hoc e genere atque eadem e natura est humana mens. — ubi igitur aut qualis est ista mens? — ubi tua aut qualis? T I, 67. in quo .. loco est (mens)? credo equidem in capite; T I, 70. semper mens erit tranquilla sapientis; T IV, 8. perfecta mens, id est absoluta ratio, quod est idem virtus; T V, 39. si (Anaxagoras) mentem istam quasi animal aliquod voluit esse; N I, 26. modo || tamen modo, tum || mundum, tum mentem divinam esse (Ponticus Heraclides) putat; N I, 34. in homine rationem esse et mentem videbas; N I, 98. ex ipsa hominum sollertia esse aliquam mentem, et eam quidem acriorem et divinam existimare debemus; N II, 18. in his (stellis) vim et mentem esse divinam; N II, 55. talis .. mens mundi cum sit; N II, 58. num .. idcirco in urbe esse rationem, cogitationem, mentem putas? .. quoniam non sit ..; N III, 21. quod ... in formica non modo sensus (sit), sed etiam mens, ratio, memoria; N III, 21. qualis .. ista mens est deorum, si ..? D II, 131. »tales sunt hominum mentes, quali pater ipse Iuppiter auctiferas lustravit lumine terras«; Fa fr 3. mens cuiusque is est quisque, non ea figura, quae digito demonstrari potest; R VI, 26. principem legem illam et ultimam mentem esse dicebant ... dei; L II, 8. neque .. esse mens divina sine ratione potest; L II, 10. ut illa divina mens summa lex est, item, quom in homine est perfecta, ... in mente || est || sapientis; L II, 11. quae .. esset ista mens vel quae vita potius? O II, 7. mens .. et ratio et consilium in senibus est; C 67. f. amat.

evadunt: ut ita fastidiosae mollesque mentes evadant civium, ut ..; R I, 67.

fabricatur: hunc mundum ... habere mentem, quae et se et ipsum fabricata sit; A II, 119.

facit: est .. aliquid, quod perturbata mens melius possit facere quam constans? T IV, 54.

flectunt: »quo vobis mentes ... dementes sese flexere viai?« C 16.

fugit: aperta simplexque mens ... fugere intellegentiae nostrae vim et notionem videtur; N I, 27.

fundunt: credo etiam anhelitus quosdam fuisse terrarum, quibus inflatae mentes oracla funderent; D I, 115. mens .. ipsa ... naturalem vim habet, quam intendit ad ea, quibus movetur; A II, 30. ut ea mens nihil haberet in se, quod esset secundum naturam, ut valetudo est; F IV, 28. habere ... principatum, ut in homine mentem, in belua quiddam simile mentis; N II, 29. mentem, fidem, spem ... rerum vim habere videmus, non deorum; N III, 61. f. consistit.

iacet: ne || nec || tam vegeta mens aut in corde cerebrove aut in Empedocleo sanguine demersa iaceat; T I, 41.

inest: quodsi inest in hominum genere mens, fides, virtus, concordia; N II, 79. in nobismet insunt ipsis, ut mens, ut spes, ut fides; N III, 61. ut in se rationem et mentem putet inesse, in caelo mundoque non putet; L II, 16.

insistit: in qua (celeritate) non video ubinam mens constans et vita beata possit insistere; N I, 24.

intendit: f. habet; A II, 30. — internoscit: f. II, 1. moveo; A II, 48. — intuetur: f. I, 1. cernit; Ti 34.

laetatur: laetantem .. mentem ita novi; T III, 41.

largitur: f. consulit.

meminit: ipsa mens ea, quae futura videt, praeterita meminit; R IV, 1.

moderatur: quae (mens) ... omnia moderetur, moveat, regat; A II, 119. quibus (rebus) ab aeterno tempore fluentibus in aeternum ratio tamen mensque moderatur; T V, 70. fac (mentem divinam) esse distentam, caelum versantem, terram tuentem, maria moderantem; N III, 93.

movet: nec .. deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi mens soluta quaedam et libera, segregata ab omni concretione mortali, omnia sentiens et movens ipsaque praedita motu sempiterno; T I, 66. fr IX, 10. f. moderatur; A II, 119.

obtinet: mediam fere regionem sol obtinet, ... mens mundi et temperatio, tanta magnitudine, ut ..; R VI, 17.

patitur: cur (mens divina) tam multos deos nihil agere et cessare patitur? cur non rebus humanis aliquos otiosos deos praeficit? N III, 93.

pervenit: prudentiam .. et mentem a deis ad homines pervenisse; N II, 79.

potest: f. accipit. cernit; Ti 34. constat. depingit. est; L II, 10. facit. insistit. progreditur. sentit. — praeficit: f. patitur.

praestat: cum longe multumque praestet mens atque ratio; F V, 40.

progreditur: quo longius mens humana progredi non potest; T IV, 47.

pronuntiat: f. cernit; D II, 117.

providet: mens mundi ... haec potissimum providet et in his maxime est occupata, .. ut ..; N II, 58.

putat: ut in haec intenta mens nostra beatam illam naturam et sempiternam putet; N I, 105.

quit: f. adest.

recondit: alia (visa mens) quasi recondit, e quibus memoria oritur; A II, 30.

regit: f. moderatur; A II, 119.

respuunt: f. aspernantur.

retentat: »quae (mens divina) penitus sensus hominum vitasque retentat«; D I, 17.

sentit: nulla re adiuncta, qua (mens) sentire possit; N I, 27. f. adest. agnoscit. movet.

significat: si (di) neque ea nobis significant || significat (mens deorum) || in somnis, quae ipsi per nos intellegamus; D II, 131.

solent, stant: »rectae quae (mentes) stare solebant antehac«; C 16.

transfert: f. complectitur.

tuetur: f. moderatur; N III, 93.

vacat: quae (mens) omni turbido motu semper vacet; T I, 80. f. constat.

versat: f. moderatur; N III, 93.

versatur: versutos eos appello, quorum celeriter mens versatur; N III, 25.

videt: quorum furibunda mens videt ante multo, quae sint futura; D II, 114. f. complectitur. meminit.

videtur: f. depingit. fugit. — viget: f. agitat. utitur: f. adripit. corroborat.

abl. abs.: si gladium quis apud te sana mente deposuerit, repetat insaniens; O III, 95. cum integra mente certisque sensibus opus ipsa suum ... natura dissolvit; C 72.

2. **Prädicat:** sum: eandem .. esse mentem sapientiamque perfectam, quem deum appellant; A I, 29. deum .. (esse) eam mentem, quae ex aqua cuncta fingeret; N I, 25. ea (lex est) mens ratioque prudentis; L I, 19. principem legem ... mentem esse .. omnia ratione aut cogentis aut vetantis dei; L II, 8. est .. (illa lex) ratio mensque sapientis ad iubendum et ad deterrendum idonea; L II, 8.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** acuo: multa .. e corpore existunt, quae acuant mentem, multa, quae obtundant; T I, 80.

adhibeo: meminerit deum se adhibere testem, id est, ut ego arbitror, mentem suam; O III, 44.
adiungo: si di possunt esse sine sensu et mente, cur aquae *mentem* ... adiunxit? N I, 25. qui (Xenophanes) mente adiuncta omne praeterea, quod esset infinitum, deum voluit esse; N I, 28.
adripio: unde .. hanc (mentem) homo arripuit? N II, 18.
agnosco: s. I, 1. agnoscit. IV, 1. vis; T I, 70.
alo: alterius mens rationibus agitandis exquirendisque alebatur cum oblectatione sollertiae ..., alterius in caede et || in || iniuriis cum et diurno et nocturno metu; T V, 66. hominis .. mens discendo alitur et cogitando; O I, 105.
aperio: s. I, 1. fugit.
appello: his rebus mentem vacuam (maiores) appellarunt insaniam; T III, 9. mens mundi cum ... vel prudentia vel providentia appellari recte possit (Graece enim πρόνοια dicitur); N II, 58.
censeo: mentem ... solam censebant idoneam, cui crederetur; A I, 30.
cieo: qui unus (motus) ... mentem atque intellegentiam cieret maxime; Ti 19.
cingo: quid .. interius mente? cingatur igitur corpore externo; N I, 26.
colo: »olla ..., Mentem, Virtutem, (colunto)«; L II, 19.
commuto: de cuius (Oilei) commutata mente sic dicitur: »nec vero ..;« T III, 71.
compleo: ex quo (mens) insatiabili gaudio compleatur || completur ||; T V, 70.
concito: quae (vis terrae) mentem Pythiae divino adflatu concitabat; D I, 38. quid inscitius .. est quam mentes mortalium falsis ... visis concitare? D II, 127. s. I, 1. cernit; D I, 128.
coniungo: s. I, 1. agnoscit.
consecro, dedico: maiorum institutis mens, fides, virtus, concordia consecratae et publice dedicatae sunt; N II, 79.
defigo: quaeso, ... quousque humi defixa tua mens erit? R VI, 17.
definio: pavorem metum mentem loco moventem (definiunt); T IV, 19.
demergo: s. I, 1. iacet.
demoveo: si ... ea .. (voluptas) quo est maior, eo magis mentem ex sua sede et statu demovet; P 15.
devincio: ii mentem hominis voluntate libera spoliatam necessitate fati devinciunt; Fa 20.
dico: s. appello; N II, 58. — distineo: s. I, 1. moderatur; N III, 93. — do: s. I, 1. accipit.
duco: hominis .. mens ... videndi .. et audiendi delectatione ducitur; O I, 105.
efficio: ex qua (natura) superiores sensus et mentem effici rebantur; A I, 39. ut (adflatus e terra) eam (mentem) providam rerum futurarum efficiat; D II, 117.
eripio: si illam mentem, unde haec consilia manarunt, mihi eripuisses; P 29.
fabricor: quanto artificio esset sensus nostros mentemque ... fabricata natura! A II, 86. s. I, 1. fabricatur.
facio: hic .. (animus) si est excultus, ... fit perfecta mens; T V, 39.
fingo: actor .. moderatur et fingit non modo mentem ac voluntates, sed paene vultus eorum; L III, 40.
gero: scite .. Euripides: »iuravi lingua, mentem iniuratam gero«; O III, 108.
gigno: quae (natura) quidque gigneret et mentem atque sensus; A I, 39.
habeo: s. III, 2. similis. — **habeo,** III. mentem (5 St.) S. 126, b.
imbuo: quod ... nemo omnium tam sit || fit || inmanis, cuius mentem non imbuerit deorum opinio; T I, 30. quorum (Aegyptiorum) inbutae mentes pravitatis || pravis || erroribus quamvis carnificinam prius subierint, quam ..; T V, 78. s. I, 1. abhorret; L II, 16.
incito: quo (anhelitu terrae) Pythia mente incitata oracla || oracula || ederet; D II, 117.
includo: »aetheris aeterni saepta (mens divina) atque inclusa cavernis«; D I, 17.
inflo: faba .. Pythagorei utique abstinere, quasi vero eo cibo mens, non venter infletur; D II, 119. s. I, 1. fundunt.
intendo: s. I, 1. capit. putat.
invenio: rationem dico et, si placet pluribus verbis, mentem, consilium, cogitationem, prudentiam, ubi invenimus? N II, 18.
moderor: s. fingo.
moveo: cum mens moveatur ipsa per sese ..., veri simile est || inquam v. s. sit, al. || sic etiam mentem moveri, ut non modo non internoscat, vera illa visa sint anne falsa, sed ut ..; A II, 48. quasi vero atra bili solum mens ac non saepe vel iracundia graviore vel timore vel dolore moveatur; T III. 11. quid tam divinum .. quam adflatus e terra mentem ita movens, ut ..? D II, 117. s. definio. I, 1. habet; A II, 30.
nomino: quae (animi pars) princeps est, quaeque mens nominatur; F V, 36.
nosco: s. I, 1. laetatur. — obtundo: s. acuo.
occupo: videtis .. non esse eam (mentem divinam) tam occupatam, quam putabatis? N III, 93. s. I, 1. prodidet.
pello: visa .. ista cum acriter mentem sensumve pepulerunt; A II, 66.
perficio: animum ipsum mentemque hominis ... divina cura perfecta esse; N II, 147. s. facio. I, 1. est; T V, 39. L II, 11. — 2. A I, 29.
perterreo: his ille clamat omnium mortalium mentes esse perterritas; N I, 86.
pertracto: eam .. (mentem) omni cogitatione pertractans; F II, 118.
perturbo: quorum mens motu quasi morbo perturbata nullo sit; T III, 11. s. I, 1. facit.
pervagor: molestiae laetitiae, cupiditates timores similiter omnium mentes pervagantur; L I, 32.
pono: quid est, quod te inpediat ... mentem aliquam sempiternam in deorum numero || natura || ponere? N I, 87.
saepio: s. includo. — segrego: s. I, 1. movet.
sevoco: magni .. est ingenii sevocare mentem a sensibus; T I, 38.
significo: nec .. eae stellae ... non significant eandem mentem atque prudentiam; N II, 54.
solvo: s. I, 1. cernit; D I, 128. movet.
spolio: s. devincio.
traduco: mentes suas a cogitationum intentione cantu fidibusque ad tranquillitatem traducere; T IV, 3.
video: quamvis eam (mentem) non videas, ut deum non vides; T I, 70.
voco: quae latet in animis hominum quaeque pars animi mens vocatur; R II, 67.
2. **Genetiv:** efficio: vgl. IV, 1. comes.
existimo: ut, id qui neget, vix eum sanae mentis existimem; N II, 44.
sum: Plato .. omne iudicium veritatis veritatemque ipsam ... cogitationis ipsius et mentis esse voluit; A II, 142. ea parte animi, quae mentis et consilii est, agitata et erecta; D I, 61.
3. **Dativ:** adiungo: s. I, 1. constat.
comitor: tardis .. mentibus virtus non facile comitatur; T V, 68.
denuntio: cum ... orbis illius generis alterius inmutatus et rectus omnia animo mentique denuntiat, tum ..; Ti 28.

insero: quod erat insitus menti cognitionis amor; F IV, 18.
pareo: cui (menti) tota hominis natura pareat; F V, 34. parent .. huic caelesti discriptioni || descr. || mentique divinae et praepotenti deo; L I, 23.
subvenio: nec .. corpori solum subveniendum est, sed menti atque animo multo magis; C 36.
tribuo: cui (menti) regnum totius animi a natura tributum est; T III, 11. (Aristoteles) menti tribuit omnem divinitatem; N I, 33. (Theophrastus) menti divinum tribuit principatum; N I, 35. tum (Cleanthes) totius naturae menti atque animo tribuit hoc nomen; N I, 37.
4. **Ablativ:** sum: nec .. ignorare deus potest, qua mente quisque sit; D II, 125. dei erga homines mente qua sint; D II, 130. rex ille ... optimi regis caede maculatus integra mente non erat; R II, 45. qui (Plato) vetat dubitare, qua sit mente futurus deus; L II, 41. in quo (collegio) nemo e decem sana mente sit; L III, 24. eadem omnes, qui sana mente sunt, removent ab oculis; O I, 127.
vaco: caelestium .. admirabilem ordinem incredibilemque constantiam ... qui vacare mente putat; N II, 55.
utor: quid, quod ne mente quidem recte uti possumus multo cibo et potione completi? T V, 100.
5. **mit Präpositionen:** cado in: cur (beatitas, beatitudo) ... in aliquam mentem aeternam figura membrisque corporis vacuam cadere non potest? N I, 95.
cerno in: in ... imbecilla .. mente vis naturae quasi per caliginem cernitur; F V, 43.
coniungo cum: f. I, 1. agnoscit.
consido in: *improbitas si* cuius in mente consedit; F I, 50.
consto ex: si quod esset animal, quod totum ex mente constaret; F IV, 28.
decerpo ex: humanus .. animus decerptus ex mente divina; T V, 38.
delibo ex: Pythagoreos ... numquam dubitasse, quin ex universa mente divina delibatos animos haberemus; C 78.
dico de: (haec) sunt .. ignorantis, cum de aeternitate animorum dicatur, de mente dici; T I, 80. f. II, 1. commuto.
discedo a: ille .. Graecus, quid mirum, si ... a constantia atque a mente ... discessit? D II, 114.
discludo a: f. semoveo a.
duco a: per quam (arteriam) vox principium a mente ducens percipitur et funditur; N II, 149.
exeo de: iratos proprie dicimus exisse de potestate, id est de consilio, de ratione, de mente; T IV, 77.
fluo a: ista duo (divinandi genera), furoris et somnii, quae a libera mente fluere viderentur; D II, 101.
gigno ex: animum .. cum ille procreator mundi deus ex sua mente et voluntate genuisset; Ti 26.
haereo in: nisi haereret in eorum mentibus mortem ... esse ... migrationem; T I, 27.
imprimo in: esse aliquid perspicui, ... impressum in animo atque mente; A II, 34.
incido in: quodcumque in mentem incideret; F IV, 43.
inhaereo in: nescio quo modo inhaeret in mentibus quasi saeclorum quoddam augurium futurorum; T I, 33.
inhaeresco in: qui (poëtae) ... audiuntur, leguntur, ediscuntur et inhaerescunt penitus in mentibus; T III, 3.
insculpo in: eadem (natura) insculpsit in mentibus, ut eos (deos) aeternos et beatos haberemus; N I, 45.
insum in: quod .. natura inest in mentibus nostris insatiabilis quaedam cupiditas veri videndi; T I, 44.
introspicio in: tute introspice in mentem tuam ipse; F II, 118.
pono in: quorum (Eretriacorum) omne bonum in mente positum et mentis acie; A II, 129. ait .. (Chrysippus) vim divinam in ratione esse positam et in universae naturae animo atque mente; N I, 39.
reprehendo de: Xenophanes ... de ipsa mente item reprehenditur, ut ceteri; N I, 28.
semoveo a: quas (partes) is ... semotas a mente et disclusas putat; T I, 80.
sevoco a: non quod || quo || difficile sit mentem ab oculis sevocare, sed quo magis sevoco, eo minus id, quod tu vis, possum mente comprehendere; N III, 21.
signo in: an ... putamus .. esse memoriam signatarum rerum in mente vestigia? T I, 61.
sum in: f. **in,** B, I. sum in mente (4 St.) S. 269, b. — sine: f. I. adiungo; N I, 25. — venio in: f. **in,** A, I. venio in mentem (10 St.) S. 254, b.
versor in: eius ipsius (mundi) principatum, qui in mente et ratione versetur; N I, 39.
III. **nach Adjectiven und Adverb: 1. Genetiv:** compos: ita efficitur animantem, sensus, mentis, rationis mundum esse compotem; N II, 47.
expers: is ipse mentis expers habendus est; N II, 56. alia quae natura mentis et rationis expers haec efficere potuit? N II, 115.
inimicus: turbidi animorum ... motus, aversi a ratione et inimicissimi mentis vitaeque tranquillae; T IV, 34.
particeps: cum dormientibus ea pars animi, quae mentis et rationis sit particeps, sopita langueat; D I, 60.
proprius: quorum utrumque mentis esset proprium et ingenii; A I, 20.
similis: habere ... principatum, ut in homine mentem, in belua quiddam simile mentis; N II, 29.
2. **Dativ:** dulcis: nihil .. est ei (menti) veritatis luce dulcius; A II, 31.
3. **Ablativ:** praeditus: Zenoni ... aether videtur summus deus, mente praeditus; A II, 126. quis .. bona mente praeditus non mallet nullas omnino nobis a natura voluptates datas? fr V, 81.
refertus: cum .. omnia completa et referta sint aeterno sensu et mente divina; D I, 110.
4. **mit Präpositionen:** simul cum: orta .. (ratio) est simul cum mente divina; L II, 10.
vacuus a: huic (parti animi) omnia visa obiciuntur a mente ac ratione vacua; D I, 60.
IV. **nach Substantiven: 1. Genetiv:** alqs: vgl. II, 2. existimo.
acies: optima .. parte hominis, ... ingenii et mentis acie fruuntur; F V, 57. qui tum etiam, cum has terras incolentes circumfusi erant caligine, tamen acie mentis dispicere cupiebant; T I, 45. mentis acies se ipsa intuens non numquam hebescit; T I, 73. quin etiam cibo quo utare, interesse aliquid ad mentis aciem putant; N II, 43. in quo nihil est difficilius quam a consuetudine oculorum aciem mentis abducere; N II, 45. quorum utrumque praestringere aciem mentis solet; D I, 61. nobis ... acuentibus .. intellegentiam, quae est mentis acies; fr V, 97. f. II, 5. pono in; A II, 129.
aegrotatio: quia nomen insaniae significat mentis aegrotationem et morbum; T III, 8.
agitatio: anquirit animus ... mentis .. agitationem in deo; N I, 45. ad quod (genus) est

adhibenda actio quaedam, non solum mentis agitatio; O I, 17. agitatio mentis ... potest nos in studiis cognitionis etiam sine opera nostra continere; O I, 19. illum (Africanum) mentis agitatione ... nec otiosum nec solum umquam fuisse; O III, 4.

bonum: eius (bonae mentis) bono fruendum est .., si beati esse volumus; bonum autem mentis est virtus; T V, 67.

caecitas: furorem .. esse rati sunt mentis ad omnia caecitatem; T III, 11.

celeritas: ipsum .. hominem eadem natura ... celeritate mentis ornavit; L I, 26.

comes: comitem .. eum (ignem) sapientiae quam optimae mentis effecit; Ti 35.

concitatio: illud .. naturale (genus divinandi) .. concitatione mentis edi et quasi fundi videbatur; D II, 27.

coniunctio: hac .. mentis et ipsius divinitate et coniunctione cum externis mentibus cerni, quae sint futura; D II, 119.

conturbatio: cum curatione medicorum conturbatio mentis aufertur; T IV, 30.

curricula: haec || hae || sunt exercitationes ingenii, haec curricula mentis; C 38.

divinitas: ſ. coniunctio.

domicilium: tertiam rationem adfertis, quod nulla alia figura domicilium mentis esse possit; N I, 76.

error: levitate .. et suavitate || levitatis .. et suavitatis *, al. || delectans (voluptas) sic ab errore mentis tamquam salutare aliquid adsciscitur; L I, 31.

habitus: quodsi tanta vis est ad habitum mentis in iis, quae gignuntur in corpore; T I, 80.

incitatio: Priamus nonne et Helenum .. et Cassandram .. divinantes habebat, alterum auguriis, alteram mentis incitatione et permotione divina? D I, 89.

inconstantia: haec inconstantia mutabilitasque mentis quem non ipsa pravitate deterreat? T IV, 76.

instinctus: ut ego .. poëtam grave plerumque carmen sine caelesti aliquo mentis instinctu putem fundere; T I, 64.

interpres: interpres .. mentis oratio verbis discrepat sententiis congruens; L I, 30. ut interdum veteres illi sive vates sive in sacris initiisque tradendis divinae mentis interpretes ... aliquid vidisse videantur; fr V, 95.

iudicia: quem ad modum .. temperantia ... conservat .. considerata iudicia mentis; T IV, 22.

laetitia: nec .. ita dici potest, mentis laetitiam solam esse in bonis; T III, 41.

lumen: quod animi adfectionem lumine mentis carentem (maiores) nominaverunt amentiam eandemque dementiam; T III, 10.

metus: »quo facto pater rex ipse Priamus somnio mentis || mentem || metu perculsus«; D I, 42.

morbus: ſ. aegrotatio.

motus: ut si qui tremerent et exalbescerent ... motu mentis aliquo; A II, 48. ad quam .. rem (deus) motu mentis ac ratione utatur; N I, 104.

mutabilitas: ſ. inconstantia.

mutatio: cum mentis, a qua is (voltus) fingitur, nulla fieret mutatio; T III, 31.

numen: esse aliquod numen praestantissimae mentis, quo haec regantur; N II, 4.

• oculi: (voluptas) mentis, ut ita dicam, praestringit oculos; C 42.

pars: tum eveniet, ... ut illa tertia pars rationis et mentis eluceat; D I, 61.

perfectio: quibus tantum praestat mentis excellens perfectio, ut ..; F V, 60.

permotio: quod provisione aut permotione mentis magis quam natura ipsa sentiamus; D II, 9. ſ. incitatio.

perturbatio: ut haec tabificae mentis perturbationes sunt, ... sic ..; T IV, 36. an quisquam potest sine perturbatione mentis irasci? T IV, 54. perturbatio ipsa mentis in amore foeda per se est; T IV, 75.

potestas: quia non sint || sunt || in potestate mentis; T III, 11.

praestantia: ut (animus) ... habeat praestantiam mentis; F V, 34.

principia: principia mentis, quae sint in eodem universo, deos esse dicit; N I, 120.

ratio: quod (summum) cumulatur ex integritate corporis et mentis ratione perfecta; F V, 40. ſ. vis; N I, 26.

sensus: ut eum (Aesopum) vis quaedam abstraxisse a sensu mentis videretur; D I, 80.

studium: ipsa .. cogitatio de vi et natura deorum studium incendit illius (mentis) aeternitatem || aeternitatis || imitandi; T V, 70.

tranquillitas: quod habet inflationem magnam is cibus tranquillitati mentis quaerenti vera contrariam; D I, 62.

vis: his .. in naturis nihil inest, quod vim memoriae, mentis, cogitationis habeat; T I, 66. fr IX, 10. sic mentem hominis ..., ex ... omni .. pulchritudine virtutis vim divinam mentis adgnoscito; T I, 70. Anaxagoras ... primus omnium rerum discriptionem et modum || motum || mentis infinitae vi ac ratione dissignari et confici voluit; N I, 26. nec ingenii mentisque vim talem effici potuisse fortuna; N II, 153.

2. **mit Präpositionen**: coniunctio cum: ſ. 1. coniunctio.

defectio a: intemperantiam, quae est a tota mente [a recta ratione] defectio sic aversa a praescriptione rationis, ut ..; T IV, 22.

V. **Umstand**: 1. **Accusativ**: ſ. IV, 1. metus.

2. **Ablativ**: adduci: eas (particulas) primum confusas, postea in ordinem adductas mente divina; A II, 118.

administrari: divina mente atque natura mundum universum ... administrari; F IV, 12. qui (philosophi) deorum mente atque ratione omnem mundum administrari et regi censeant; N I, 4. mente consilioque divino omnia in hoc mundo ... administrari; N II, 132.

agi: aguntur (ista) leniter et mente tranquilla; T IV, 55.

agitare: quin tam diu, dum ita gauderet, nihil agitare mente, nihil ratione, nihil cogitatione consequi posset; C 41.

animari: (stellae) divinis animatae mentibus; R VI, 15.

anticipari: quod ita sit informatum anticipatumque || informatum || mentibus nostris, ut ..; N I, 76.

capi: non .. proferremus ... mente captos tam absurde, ut ..; A II, 53. labi, decipi tam dedecet quam delirare et mente esse captum; O I, 94.

cerni: ut (vis et natura deorum) .. non sensu sed mente cernatur; N I, 49.

colere: qua (quisque) mente, qua pietate colat religiones (deos) intueri; L II, 15.

complecti: sapientem ... omne caelum totamque cum universo mari terram mente complexum; F II, 112. animos .. per se ipsos viventis non poterant mente complecti; T I, 37.

compleri: ſ. III, 3. refertus.

comprehendere: quid, quod eadem mente res dissimillimas comprendimus, ut colorem, saporem, calorem, odorem, sonum? T I, 46. ſ. II, 5. sevoco a.

concipere: quoniam principio rerum omnium

quasi adumbratas intellegentias animo ac mente conceperit; L I, 59.
conficere: quae (natura) per omnem mundum omnia mente et ratione conficiens funditur; N II, 115.
consistere: ut numquam liceat quieta mente consistere; D II, 149.
constare: quo aut oppressus iaceas aut, ne opprimare, mente vix constes; T IV, 39.
contrectari: (ratio) incitat ad conspiciendas totaque mente contrectandas varias voluptates; T III, 33.
distingui: decorum ... mente et cogitatione distinguitur; O I, 95.
edere: ſ. II. 1. incito.
effici: quod (opus) effectum divina mente videatur; N I, 100. casune ipse (mundus) sit effectus ... an ratione ac mente divina; N II, 88.
errare: »ignaris homines in vita mentibus errant«; T I, 115.
expellere: hac mente tum nostri maiores ... Conlatinum expulerunt; R II, 53.
idem: non eandem esse vim neque integritatem dormientium et vigilantium nec mente nec sensu; A II, 52.
incitari: isti physici raro admodum ... exclamant quasi mente incitati ... abstrusa esse omnia; A II, 14.
informari: ſ. anticipari.
inveniri: ratione .. et mente divina ad originem temporis curriculum inventum est solis et lunae; Ti 29.
iubere: eadem .. mente P. Valerius ... fasces primus demitti iussit, cum ..; R II, 53.
moveri: (sapiens) movetur mente, movetur sensibus; A II, 101. ut .. hominum membra nulla contentione mente ipsa ac voluntate moveantur, sic ..; N III, 92.
noscere: quem (deum) mente noscimus; N I, 37.
notari: »omnia iam cernes divina mente notata«; D I, 17.
peragrare: qui innumerabilis mundos infinitasque regiones ... mente peragravisset; F II, 102.
permoveri: quod maxime contingit ... mente permotis; D I, 129. cum (animi hominum) ... mente permoti per se ipsi liberi || † liberi, libere || incitati || [incitati] || moventur; D I, 129.
petessere: »mente .. divina (Iuppiter) caelum terrasque petessit«; D I, 17.
regi: qua (mente) omnia regantur; A II, 126. deorum inmortalium vi, natura || [natura] ||, ratione, potestate, mente, numine ... naturam omnem regi; L I, 21. eorum .. (deorum) mente mundum regi; L II, 32. ſ. administrari; N I, 4.
retentare: »omnes memori portentum mente retentant«; D II, 63.
tradere: »ille traversa mente mi hodie tradidit repagula«; N III, 66.
venerari: ut eos (deos) semper pura, integra, incorrupta et mente et voce veneremur; N II, 71.
abl. comp.: quid est .. in homine sagaci ac bona mente melius? T V, 67. nihil .. est mente et ratione melius; N II, 38. qua (mente) nihil homini dedit deus ipse divinius; O III, 44. cum .. homini sive natura sive quis deus nihil mente praestabilius dedisset; C 40. ſ. II, 1. cingo.
Lücke: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.
3. Präpositionen: a: ſ. a, IV, 3, c. mente (3 St.) B. I, S. 16, b.
in: habet .. (deus) nihil aliud, quod agitet in mente; N I, 114. eadem ratio quom est in hominis mente confirmata ..., lex est; L I, 18.
per: ſ. II, 1. moveo; A II, 48.
sine: sine aliqua mente rem ullam effici posse praeclaram? A II, 125. quod quia quem ad modum natura efficere sine aliqua mente possit non videtis; N I, 53. hanc .. in stellis constantiam ... non possum intellegere sine mente, ratione, consilio; N II, 54.

mensa, Tisch, Tafel, Platte, Opfertisch: I, 1. aufero: mensas argenteas (Dionysius) de omnibus delubris iussit auferri; N III, 84.
exstruo: mensae conquisitissimis epulis extruebantur; T V, 62. caret (senectus) epulis extructisque mensis et frequentibus poculis; C 44.
statuo: super terrae tumulum noluit quicquam statui nisi columellam ... aut mensam aut labellum; L II, 66.
vitupero: quae (Syracusanae mensae) a Platone graviter vituperantur; F II, 92.
2. careo: ſ. 1. exstruo; C 44.
3. consisto ad: ad mensam eximia forma pueros delectos iussit consistere; T V, 61.
inscribo in: in quibus (mensis) cum more veteris Graeciae inscriptum esset BONORUM DEORUM; N III, 84.
porrigo in: nec manum porrigebat in mensam; T V, 62.
sum in: sit voluptas non minor in nasturcio illo ... quam in Syracusanis mensis; F II, 92.
vomo in: qui (asoti) in mensam vomant; F II, 23.
II. plenus: vita ... plena Italicarum Syracusiarumque mensarum; T V, 100.

mensis (gen. mensum, mensuum: ſ. III): Monat: I. cedunt: horae .. cedunt et dies et menses et anni; C 69.
sunt: »mihi sex menses satis sunt vitae, septimum Orco spondeo;« F II, 22.
II, 1. finio: ab hominum genere finitus est dies, mensis, annus; N II, 153.
genero: nox .. et dies ad hunc modum ... generata .. unum circumitum orbis efficit ..., mensis autem, quando luna lustrato suo cursu solem consecuta est; Ti 32.
nomino: qui (lunae cursus) quia mensa spatia conficiunt, „menses" nominantur; N II, 69.
sequor: mensem, credo, extremum anni, ut veteres Februarium, sic hic Decembrem sequebatur; L II, 54.
spondeo: ſ. I. sunt.
voco: eodem .. nomine (Theuth) anni primus mensis apud eos (Aegyptios) vocatur; N III, 56.
2. tribuo: idem (Zeno) astris hoc idem tribuit, tum annis, mensibus annorumque mutationibus; N I, 36.
III. auguratio: quae .. ista auguratio est ex passeribus annorum potius quam aut mensuum || mensium, mensum || aut dierum? D II, 65.
cibaria: qui labor, || et || quantus agminis, ferre plus dimidiati mensis cibaria; T II, 37.
conversio: dies noctesque oculis cognitae, tum mensum annorumque conversiones .. numerum machinatae sunt; Ti 52.
temperatio: quem mensum temperatio quemque ea, quae gignuntur nobis ad fruendum, non gratum esse cogunt; L II, 16.
IV, 1. Accusativ: summus dolor plures dies manere non potest? vide, ne etiam menses! F II, 93. quod ... complures iam menses Athenis haec ipsa te ex Antiocho videamus exquirere; F V, 8. »oenus ne amplius sex menses, si senatus creverit, idem iuris, quod duo consules, teneto«; L III, 9. Tib. Gracchus regnum occupare conatus est, vel regnavit is quidem paucos menses; Lae 41.
2. Ablativ: post: quod (bellum) paucis post mensibus exortum paucioribus a te est diebus oppressum; D I, 105.

zum Satz: ut ... dent, quod satis sit ad diem agendum natalem suum quotannis mense Gamelione, itemque omnibus mensibus vicesimo die lunae dent ad eorum epulas; F II, 101. ea .. (stella) IIII et XX mensibus ... eundem lustrat orbem, quem duae superiores; N II, 53. instituit .. primus, ut singulis consulibus alternis mensibus lictores praeirent; R II, 55. vicissitudines .. habebant, quibus mensibus populari munere fungerentur, quibus senatorio; R III, 48.

menstruus, monatlich, einen Monat dauernd: opus: textile ne operosius (dicato) quam mulieris opus menstruum; L II, 45.
spatium: huius (solis) hanc lustrationem eiusdem incensa radiis menstruo spatio luna complet; N I, 87. solis annuos cursus spatiis menstruis luna consequitur; N II, 50.
vita: ei ... si aeque vita iucunda menstrua addatur; F IV, 30.

mensura, Maß, Messung: I. declarat, est: ut esset mensura quaedam evidens, quae in octo cursibus celeritates tarditatesque declararet; Ti 31.
II. credo: ego me quasi malis architectis mensurae vestrae nego credere; A II, 126.
III. reddere: quodsi ea, quae utenda acceperis, maiore mensura ... iubet reddere Hesiodus; O I, 48.

mentio, Erwähnung: I. ohne Verb: nulla mentio pacis; O III, 47.
II, 1. facio: s. **facio,** III. mentionem (11 St.) S. 18, a.
2. incido in: Scaevola cum in eam ipsam mentionem incidisset; Lae 3.

mentior, lügen, sein Wort nicht halten, erdichten, täuschen, part. Trugschluß: I, 1, a. paratus ad: cum alter verum audire non vult, alter ad mentiendum paratus est; Lae 98.
b. verbal: mentiri nefas habebatur; L II, 63. cadit .. in virum bonum mentiri emolumenti sui causa? O III, 81.
2. alqs: etsi .. mentitur, tamen est adversarius lenior; A II, 12. Philo ... aperte mentitur; A II, 18. ne tu ... videare mentitus; A II, 87. si te mentiri dicis idque verum dicis, mentiris *an* verum dicis? A II, 95. si dicis te mentiri verumque dicis, mentiris; dicis autem te mentiri verumque dicis; mentiris igitur; A II, 96. „si mentiris, mentiris; mentiris autem; mentiris igitur;“ A II, 96. nec reperio, quo modo ... non iudicem „si mentiris, mentiris eodem modo ex se || [esse] || conexum; A II, 98. nisi mihi Phaedrum .. mentitum aut Zenonem putas, quorum utrumque audivi; F I, 16. *non* negat libenter umquam cenasse Gallonium ⟨mentiretur enim⟩, sed bene; F II, 24. erat .. veri similius hunc mentiri, cuius interesset, quam illum; F II, 55. nec mentiris; T II, 30. num fingo, num mentior? T III, 46. mentiri (hos) iudicemus; D I, 36. mentiri Xenophontem an delirare dicemus? D I, 53. num aut ipse (Roscius) aut pro eo Lanuvium totum mentiebatur? D I, 79. nihil .. proficiant, nisi admodum mentiantur; O I, 150. certe mentiar; Lae 10.
historia: num etiam Graiorum historia mentita est? D I, 37.
Lanuvium: s. alqs; D I, 79.
sapiens: (sapiens) honestius mentietur, si ex hereditate nihil ceperit, quam si ceperit; O III, 93.
sensus: si unus sensus semel in vita mentitus sit, nulli umquam esse credendum; A II, 79. ab hoc credulo, qui numquam sensus mentiri putat, discedamus; A II, 82.
signa: videmus haec signa numquam fere mentientia; D I, 15.
elliptisch: quo modo .. mentientem, quem *ψευδόμενον* vocant, dissolvas? D II, 11.
II. de: cum plurimis de rebus divini isti mentiantur; N III, 14. s. III. A II, 13.
III. alqd: de hoc (C. Mario) .. nihil mentiantur; A II, 13. ut oculi aut nihil mentiantur aut non multum mentiantur; A II, 82. cum Epicuro non multum, ut opinio mea fert, mentiente; T IV, 70. in quibus (ordinibus) nihil umquam inmensa et infinita vetustas mentita sit; N II, 15.

mentum, Kinn: I. lucet: »uno mentum radianti sidere lucet«; N II, 107.
II. attingere: (num te terret) »mento summam amnem || aquam || attingens enectus siti« Tantalus? T I, 10.

meracius, unvermischt, zu stark: si medicus sciat eum aegrotum ... meracius (vinum) sumpturum statimque periturum; N III, 78.

meracus, unvermischt: cum ... ille (populus) .. non modice temperatam, sed nimis meracam libertatem sitiens hausit; R I, 66.

mercator, Kaufmann: I. gloriatur: qui (Laco) glorianti cuidam mercatori, quod multas navis in omnem oram maritimam dimisisset, ... inquit ..; T V, 40.
solvunt: si idem (vir bonus) sciat complures mercatores Alexandrea solvisse; O III, 50.
II, 1. inquam: s. I. gloriatur.
2. mercor a: sordidi etiam putandi, qui mercantur a mercatoribus, quod statim vendant; O I, 150.

mercatura, Handel: I, 1. apportat, al.: mercatura .., si tenuis est, sordida putanda est; sin magna et copiosa, multa undique apportans multisque sine vanitate impertiens, non est admodum vituperanda, atque etiam, si satiata quaestu vel contenta potius, ut saepe ex alto in portum, ex ipso portu se in agros possessionesque contulit, videtur iure optimo posse laudari; O I, 151.
contrahit, al.: nec mercatura quaestuosa (esse potest), si in maximis lucris paulum aliquid damni contraxerit; F V, 91.
vacat: ut quaestuosa mercatura, fructuosa aratio dicitur, non si altera semper omni damno, altera omni tempestatis calamitate semper vacat, sed si multo maiore ex parte exstat in utraque felicitas, sic ..; T V, 86.
2. sum: non erit ista amicitia, sed mercatura quaedam utilitatum suarum; N I, 122.
II, 1. colligo: quid .. minuta colligimus, hereditates, mercaturas, venditiones fraudulentas? O III, 83.
dico: s. I, 1. vacat.
facio: qui honeste rem quaerunt mercaturis faciendis, operis dandis, publicis sumendis; P 46.
laudo, al.: s. I, 1. apportat.
2. exsto in: s. I, 1. vacat.
proficiscor ad: ad quos (Athenas, Cratippum) cum tamquam ad mercaturam bonarum artium sis profectus; O III, 6.
III. importare: Poeni primi mercaturis et mercibus suis avaritiam et magnificentiam ... importaverunt; R III, fr 3.

mercatus, Markt: I. videtur, II. habeo: Pythagoram .. respondisse similem sibi videri vitam hominum et mercatum eum, qui

haberetur maxumo ludorum apparatu totius Graeciae celebritate; T V, 9.

invenio: idem .. (Pompilius) mercatus, ludos omnesque conveniundi causas et celebritates invenit; R II, 27.

III. celebritas: nos quasi in mercatus quandam celebritatem ex urbe aliqua sic ... profectos; T V, 9.

mercennarius, bezahlt, Tagelöhner: A. liberalitas: liberalitas gratuitane est an mercennaria? L I, 48.

B, I. utor: quibus (servis) non male praecipiunt qui ita iubent uti, ut mercennariis; O I, 41.

II. operae, al. III. in: inliberales .. et sordidi quaestus mercennariorum omnium, quorum operae, non quorum artes emuntur; est enim in illis ipsa merces auctoramentum servitutis; O I, 150.

merces, Sold, Lohn, Belohnung, Preis: I. est: haec .. merces erat dialecticorum; A II, 98. vult plane virtus honorem, nec est virtutis ulla alia merces; R III, 40. est .. in illis (mercennariis) ipsa merces auctoramentum servitutis; O I, 150.

lenocinatur: nullo prorsus commodo extrinsecus posito et quasi lenocinante mercede; A fr 20 (Z. 17).

II, 1. accipio: quam (mercedem) .. illa (virtus) accipit facile, exigit non acerbe; R III, 40.

desidero: quod vix invenitur, qui ... non quasi mercedem rerum gestarum desideret gloriam; O I, 65.

exigo: omnibus .. ex rebus voluptatem quasi mercedem exigit; F II, 73. ipse .. se quisque diligit, non ut aliquam a se ipse || ipso || mercedem exigat caritatis suae, sed quod ..; Lae 80. f. accipio.

flagito: mercedem gloriae flagitat ab iis, quorum patres adfecerat gloria; T I, 34.

peto: qui (Trophonius et Agamedes) cum Apollini Delphis templum exaedificavissent, venerantes deum petiverunt mercedem non parvam quidem operis et laboris sui, nihil certi, sed quod esset optumum homini; T I, 114.

quaero: id .. iniustissimum ipsum est, iustitiae mercedem quaerere; L I, 49.

2. abduco ad: ne ars tanta propter tenuitatem hominum a religionis auctoritate abduceretur ad mercedem atque quaestum; D I, 92.

III. pactiones: qui (videt) tuas mercedum pactiones in patrociniis; P 46.

spes: amicitiam non spe mercedis adducti ... expetendam putamus; Lae 31.

III, 1. conduci: ducuntur (homines) ... aut spe largitionis promissisque capti aut postremo ... mercede conducti; O II, 22.

duci: postremo pretio ac mercede ducuntur; O II, 21.

evocari: innatam esse homini probitatem gratuitam, non ... praemiorum mercedibus evocatam; F II, 99.

impelli: quae voluptate quasi mercede aliqua ad officium impellitur, ea non est virtus; A II, 140.

reperiri: neminem in nos mercede ulla tribunum potuisse reperiri, nisi cui ..; L III, 21.

superari: summas familiaritates praediorum fructuosorum mercede superari; F II, 85.

2. cum: si sine praemio (liberalitas) benigna || benignus || est, gratuita, si cum mercede, conducta; L I, 48.

sine: istuc nihil dolere non sine magna mercede contingit inmanitatis in animo, stuporis in corpore; T III, 12.

mercor, handeln, kaufen: 1. a. cupiditas: quod mercandi cupiditate et navigandi et agrorum et armorum cultum reliquerant; R II, 7.

b. causa: alteri (erant maritumi) mercandi causa, latrocinandi alteri; R II, 9.

2. alqs: sordidi etiam putandi, qui mercantur a mercatoribus, quod statim vendant; O I, 150.

mereo, mereor, verdienen, erwerben, gewinnen, sich verdient machen: I, 1. propensus ad: ut ... sint || sunt || .. pares in amore et aequales propensioresque ad bene merendum quam ad reposcendum; Lae 32.

II. alqs: nec .. rectum est cum amicis aut bene meritis consociare aut coniungere iniuriam; F III, 71. quae memoria est in iis (pueris) bene merentium! F V, 61. ille tenuis ... non modo illi, qui est meritus, sed etiam illis, a quibus exspectat, ... gratum se videri studet; O II, 70.

II. de: f. **de,** I. mereor (4 St.) B. I, S. 606, a. **bene,** I. mereor (12 St.) B. I, S. 336, a.

III. alqd: quid .. mereri velis, ... quid merearis igitur, ut dicas ..? F II, 74. quid .. mereas, ut Epicureus esse desinas? nihil equidem, inquis, ut rationem vitae beatae veritatemque deseram; N I, 67.

gratias: meritas dis gratias ago; L II, 43.

meretricula, Buhlerin: meretricula .. Leontium contra Theophrastum scribere ausa est. scito illa quidem sermone et Attico, sed tamen; N I, 93.

meretrix, Buhlerin: I. accipit, al.: »ab amico amante argentum accipere meretrix non vult || nevolt || ;« N I, 13.

II. adduco: quid .. necesse est, tamquam meretricem in matronarum coetum, sic voluptatem in virtutum concilium adducere? F II, 12.

mergo, tauchen, untertauchen: aves: eam (avem) sibi cibum quaerere advolantem ad eas avis, quae se in mari mergerent; N II, 124.

pullos: qui (P. Claudius) etiam per iocum deos inridens ... mergi eos (pullos) in aquam iussit; N II, 7.

meridiatio, Mittagsruhe: nunc .. propter intermissionem forensis operae et lucubrationes detraxi et meridiationes addidi, quibus uti antea non solebam; D II, 142.

meridies, Mittag, Süden: I. devehora: quoniam sol paululum a meridie iam devexus videtur; L fr 4.

inflecto ad: inflectens .. sol cursum tum ad septentriones, tum ad meridiem aestates et hiemes efficit; N II, 49.

specto ad: sue inventa (Attus Navius) ad meridiem spectans in vinea media dicitur constitisse; D I, 31.

II. ante: cum ante meridiem dictioni operam dedissemus, ... post meridiem in Academiam descendimus; T II, 9. illud quidem ante meridiem, hoc eodem tempore; T II, 67.

post: constituerunt .., ut omnes simul in rostra post meridiem escenderent; O III, 80. f. ante; T II, 9.

meritum, Verdienst: I. est: quid omnino, cuius nullum meritum sit, ei deberi potest? N I, 116. sin erunt merita; O I, 47.

II. do, recipio: ut dandis recipiendisque meritis quod quisque minus per se ipse posset, id acciperet ab alio vicissimque redderet; Lae 26.

loco: »ollos, quos endo caelo merita locaverint || conlocav. ||, Herculem, Liberum (colunto)«; L II, 19.

merula, Amsel: evolare merulas; F V, 42.

merx, Ware: I. importo: inportantur non merces solum adventiciae, sed etiam mores; R II, 7.

II. importare: Poeni primi mercaturis et mercibus suis avaritiam et magnificentiam ... importaverunt; R III, fr 3.

messis, Ernte: qui caedes || clades || municipiorum, qui illam Sullani temporis messem recordetur; P 46.

meta, Kegel: I. sum: quando illa (luna) ... incurrat in umbram terrae, quae est meta noctis, ut eam obscurari necesse sit; D II, 17.

II. incido in: ex quo ... incideret luna tum in eam metam, quae esset umbra terrae, cum sol e regione *; R I, 22.

metior, messen, abmessen, beurteilen: I. utilitas: nos metiendi ratiocinandique utilitate huius artis (geometriae) terminavimus modum; T I, 5.

II. alqd: qui omnia voluptate metiuntur; F II, 56. qui voluptate et dolore omnia metiuntur; F V, 93. quod (Timocrates) dubitet omnia, quae ad beatam vitam pertineant, ventre metiri; N I, 113. qui nihil alterius causa faciet || facit || et metietur suis commodis omnia; L I, 41. si ... utilitate omnia metienda sunt; L I, 42. qui .. omnia metiuntur emolumentis et commodis; O III, 18.

aeternitatem: quam (aeternitatem) nulla circumscriptio temporum metiebatur; N I, 21.

amicitiam: vides .., si amicitiam sua caritate metiare, nihil esse praestantius, sin emolumento ..; F II, 85.

annum: homines .. populariter annum tantum modo solis, id est unius astri, reditu metiuntur; R VI, 24.

bonum: qui honestate summum bonum metiantur; F II, 48. qui ... id .. (summum bonum) suis commodis, non honestate metitur; O I, 5.

caritatem: quia tanta caritas patriae est, ut eam non sensu nostro, sed salute ipsius metiamur; T I, 90.

delectationem: neque .. ipsorum conviviorum delectationem voluptatibus corporis magis quam coetu amicorum et sermonibus metiebar; C 45.

magnitudinem: etiamsi dinumerare se stellas aut metiri mundi magnitudinem posse arbitretur; O I, 154.

malum: qui dolore summum malum metiatur; T III, 49.

modum: ex eo, quantum cuique satis est, metiuntur homines divitiarum modum; P 44.

peccata: nec .. peccata rerum eventis, sed vitiis hominum metienda sunt; P 20.

rationem: et manendi in vita et migrandi ratio omnis iis rebus ... metienda; F III, 61.

res: qui res expetendas vel voluptate vel indolentia metiuntur; O III, 12.

signum, solem: nec magis adfirmabunt signum illud, si erunt mensi, sex pedum esse, quam solem, quem metiri non possunt, ... maiorem esse ..; A II, 128.

similitudinem: non eam (similitudinem) fama populari, sed vera bonorum laude metiens; T I, 100.

spatia: qui (lunae cursus) quia mensa spatia conficiunt, „menses" nominantur; N II, 69.

studia: ut ... nos studia nostra nostrae naturae regula metiamur; O I, 110.

virtutem: qui virtutem praemio metiuntur; L I, 49. nec eam (virtutem) .. verborum magnificentia metiamur; Lae 21.

voluptates: non genere aut loco aut ordine, sed forma, aetate, figura (voluptates) metiendas putant; T V, 94.

meto, abmähen: »tum || tam, nam || vita omnibus metenda, ut fruges«; T III, 59.

metuo, fürchten, in Furcht sein, besorgt sein, befürchten: I. alqs: nec .., dum metuit, iustus est, et certe, si metuere destiterit, non erit; non metuet autem, sive celare poterit || potuerit ||, sive opibus magnis, quicquid fecerit, obtinere; F II, 71. ut, si Aeacus aut Minos diceret: »oderint, dum metuant« ..., indecorum videretur; O I, 97.

luxuriosi: nisi (luxuriosi) plane fatui sint, id est nisi aut cupiant aut metuant; F II, 70.

II. ne: ex ea .. (Academia) media excitatos misi, qui metuo ne te forte flagitent; A ep I. (sapiens) non metuit, ne confundere omnia videatur; A II, 110. hic, metuo, ne vix sibi constet; A II, 134. *quia* || si || metuant, ne cum dolore moriantur; F V, 31. metuit, ne laceratis membris minus bene utatur, ne combustis, non extimescit; T I, 106. metuo, ne soli philosophi sint; T IV, 53. ita (Epicurus) metuit, ne quid umquam didicisse videatur; N I, 73. Chrysippus metuit, ne ... non teneat omnia fato fieri; Fa 21. quod metuat, ne (id) emanet, id est ne malum habeat; L I, 41. non fuit Iuppiter metuendus ne iratus noceret; O III, 104. orator metuo ne languescat senectute; C 28. „a philosophis", inquit, „ista sumis". metuebam, ne „a lenonibus" diceres; P 23.

III. alqm: iam mallem Cerberum metueres quam ista tam inconsiderate diceres; T I, 12. nec metuimus eos ... et pie sancteque colimus naturam excellentem; N I, 56. cum metueret (rex) ipse poenam sceleris sui summam, metui se volebat; R II, 45. praeclare .. Ennius: »quem metuunt, oderunt«; O II, 23. qui .. in libera civitate ita se instruunt, ut metuantur; O II, 24. qui se metui volent, a quibus metuentur, eosdem metuant ipsi necesse est; O II, 24. dum metui quam cari esse et diligi malumus || maluimus ||; O II, 29. metuebant (Appium) servi, verebantur liberi, carum omnes habebant; C 37. quis .. aut eum diligat, quem metuat, aut eum, a quo se metui putet? Lae 53. f. II. O III, 104.

alqd: ut ea (voluptas) maior sit, si nihil tale metuamus; F I, 55. haec fortasse metuis; T I, 10. non intellego, quid metuat; T I, 107. qui id, quod vitari non potest, metuit, is ..; T II, 2. quae .. venientia metuuntur, eadem adficiunt aegritudine instantia; T IV, 11. multum prodest ea, quae metuuntur, ipsa contemnere; T IV, 64. qui nihil metuant, nihil angantur; T V, 17. sine metu is habendus est, non qui parva || pauca, al. || metuit, sed qui omnino metu vacat; T V, 41. non possumus dicere ... non esse multos, qui illa metuant; N III, 16. licet .. lascivire, dum nihil metuas; R I, 63.

cultros: qui (Dionysius) cultros metuens tonsorios candente carbone sibi adurebat capillum; O II, 25.

deos: si (parricidae) nec cupidi sint nec deos metuant nec mortem nec dolorem; F II, 21. etsi hoc loco non populum metuis, sed ipsos deos; N I, 85.

discipulos: magister ut discipulos metuat et iis blandiatur; R I, 67.

dolorem: dolor .., id est summum malum,

metuetur semper; F II, 92. quis .. potest mortem aut dolorem metuens ... esse non miser? T V, 15. f. deos; F II, 21.
filium: ut pater filium metuat; R I, 67.
malum: quae (mala) et venientia metuat sapiens necesse est et venisse doleat; A II, 135. cui miseriae proxumus est is, qui adpropinquans aliquod malum metuit; T IV, 35. f. dolorem; F II, 92.
morbos: ut (di) ... morbos metuant ex defetigatione membrorum; N II, 59.
mortem: f. deos; F II, 21. dolorem; T V, 15.
opes: cuius opes metuunt; O II, 21.
poenam: f. alqm; R II, 45.
populum: f. deos; N I, 85.
res: quod eis de rebus, quae maxime metuuntur, ... disputatum est; T IV, 64.
scelera: ii .. ipsi (parietes) iam extrema scelera metuentes; O II, 29.
solem: si me audietis, adulescentes, solem alterum ne metueritis; R I, 32.

metus, Furcht, Besorgnis: I. **absolut:** 1. **Subject:** abest: ut metus absit, caritas retineatur; O II, 24.
arcet: ut pudor civis non minus a delictis arceret quam metus; R V, 6.
cadit: in quem cadit aegritudo, in eundem metum cadere necesse est; T V, 52. in quem .. metus (cadit), in eundem formido, timiditas, pavor, ignavia; T V, 52.
concutit: f. II, 1. definio.
conturbat: metusne (animum sapientis) conturbet? T IV, 8.
deterret: si metus supplicii, non ipsa turpitudo deterret ab iniuriosa ... vita; L I, 40.
efficit: ut ... metus recessum quendam animi et fugam (efficiat); T IV, 15.
est: ipse etiam metus non est morbi admodum similis, quamquam aegritudini est finitimus, sed ..; T III, 23. et metus opinio magni mali inpendentis et aegritudo est opinio magni mali praesentis; T III, 25. earum rerum est absentium metus, quarum praesentium est aegritudo; T IV, 8. est .. metus a ratione aversa cautio; T IV, 13. metus (est) opinio impendentis mali; T IV, 14. aegritudini ... finitimus est metus; T IV, 64. est .. metus, ut aegritudo praesentis, sic ille futuri mali. itaque non nulli aegritudinis partem quandam metum esse dicebant; T IV, 64. quod (metus) esset quasi dux consequentis molestiae; T IV, 64. metus .. est diffidentia expectati et inpendentis mali; T IV, 80. mali exspectationem esse necesse est metum; T IV, 80. ut .. metus, sic reliquae perturbationes sunt in malo; T IV, 80. est .. metus futurae aegritudinis sollicita exspectatio; T V, 52. malus .. est custos diuturnitatis metus; O II, 23. possunt .. cuiquam esse utiles ... diurni et nocturni metus? O III, 84. in iure iurando non qui metus, sed quae vis sit, debet intellegi; O III, 104. an non est omnis metus servitus? P 40.
exanimant: te metus exanimant iudiciorum atque legum; P 18.
excutit: f. II, 1. definio.
exsistit: post (exsistere) iram et metum et reliquos motus animi; Ti 44.
habet: habet ardorem libido, levitatem laetitia gestiens, humilitatem metus; T III, 27. quaedam .. humanitatis quoque habent primam speciem, ut misericordia, aegritudo, metus; T IV, 32.
habitat: qui potest .. habitare in beata vita summi mali metus? F II, 92.
impendent: quibus (ira, gratia) remotis nullos a superis impendere metus; N I, 45.
movet: f. II, 1. definio.
nascitur: ex malis metum et aegritudinem nasci censent, metum futuris, aegritudinem praesentibus; T IV, 11. ex eo ipso (somno) plurumae curae metusque nascuntur; D II, 150.
oritur: nec malum (illud esse), ex quo aut metus aut aegritudo (oriatur); T IV, 60.
permanet: f. II, 1. definio.
potest: f. habitat.
premit: quae (vis imperii) premente metu possit esse diuturna; O II, 25.
revocat: quam multos divini supplicii metus a scelere revocarit; L II, 16.
subsequitur: f. II, 1. definio.
terrent: quos nulli metus terrent; T V, 16.
valent: qui .. ipsi (metus) per se minus valerent et magis contemnerentur, nisi ..; D II, 150.
versatur: quod aegritudo et metus in malis opinatis ... versetur; T V, 43.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** appello: alii .. metum praemolestiam appellabant; T IV, 64.
contemno: f. I, 1. valent.
definio: quae .. subiecta sunt sub metum, ea sic definiunt: pigritiam metum consequentis laboris, * terrorem metum concutientem, ... timorem metum mali adpropinquantis, pavorem metum mentem loco moventem, ... exanimationem metum subsequentem et quasi comitem pavoris, conturbationem metum excutientem cogitata, formidinem metum permanentem; T IV, 18. 19.
dico: nec .. dico eorum metum mortis; F V, 31. aegritudinem dico et metum; T IV, 36.
do: metum (a natura datum) cavendi causa, misericordiam aegritudinemque clementiae; A II, 135.
gigno: et aegritudines et metus et reliquae perturbationes omnes gignuntur ex ea (intemperantia); T IV, 22.
inveho: quos invehunt metus! R IV, 9.
levo: his (Deciis) levabat omnem volnerum metum nobilitas mortis et gloria; T II, 59.
moveo: quae metum aegritudinemve ... moveant; T IV, 61.
nomino: quae .. (declinatio fiet) sine ratione et cum exanimatione humili atque fracta, nominetur metus; T IV, 13.
obicio: interdum obiciebatur animo metus quidam et dolor; T II, 10.
pello: ut pellatur mortis et religionis metus; F IV, 11. metus omnis a vi atque ira deorum pulsus esset; N I, 45.
refero: omnes .. et metus et aegritudines ad dolorem referuntur; F I, 49.
tollo: sublata .. aegritudine sublatus est metus; T IV, 8. metum .. si qui sustulisset, omnem vitae diligentiam sublatam fore; T IV, 46. quaenam sollicitudo vexaret impios sublato suppliciorum metu? L I, 40.
turbo: ut duo reliqua (genera), metus et aegritudo, malorum (opinione turbantur); T III, 25.
2. **Ablativ:** libero: liberamur mortis metu; F I, 63. si ea ... liberarent eos (luxuriosos) deorum et mortis et doloris metu; F II, 21. si ... liberari mortis metu possumus; T I, 23. liberatos .. se ... dicunt ... terrore sempiterno et diurno ac nocturno metu. quo terrore? quo metu? T I, 48. quibus (fructibus) aliqua ex parte interdum aut cupiditate aut aegritudine aut metu liberemur; T II, 2. quae (mortis contemptio) non minimum valet ad animum metu liberandum; T II, 2. me .. biduo duarum rerum, quas maxime timebam, spero liberatum metu; T II, 67. metu magna ex parte liberati sumus; T IV, 64. (Pericles) populum liberavit metu; R I, 25. publicus ..

sacerdos inprudentiam consilio expiatam metu liberet; L II, 37.

vaco: sine metu is habendus est, non qui parva || pauca, al. || metuit, sed qui omnino metu vacat; T V, 41. vacandum ... est ... cum cupiditate et metu, tum etiam aegritudine; O I, 69.

3. **mit Präpositionen:** adhibeo ad: distinctio, utrum ad universam perturbationem ... an ad singulas, ut ad metum, lubidinem, reliquas, melius adhibeatur oratio; T IV, 59.

defendo contra: ut contra vim et metum suis se armis quaeque (bestiae) defendant || defendat ||; N II, 127.

dico de: de quo (metu) pauca dicenda sunt; T IV, 64.

nascor a: quae .. sunt his contraria, ea nasci putantur a metu; T IV, 25. — ex: quae omnes aegrotationes animi ex quodam metu nascuntur earum rerum, quas fugiunt et oderunt; T IV, 25.

proficiscor a: illae .. iniuriae ... saepe a metu proficiscuntur; O I, 24.

subicio sub: sub metum .. subiecta sunt pigritia, pudor, terror, timor, pavor, exanimatio, conturbatio, formido; T IV, 16. f. 1 definio.

sum in: qua (poena improbi) aut afficiantur aut semper sint in metu ne afficiantur aliquando; F II, 53.

vindico a: quem fortitudo ab aegritudine et a metu vindicet; T V, 42.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** plenus: cum solitudo et vita sine amicis insidiarum et metus plena sit; F I, 66.

2. **Ablativ:** praeditus: non ut parvo metu praeditus sit, sed ut nullo; T V, 41.

vacuus: quod vacua metu, cura, sollicitudine, periculo vita bonorum virorum sit; R III, 26.

3. **mit Präpositionen:** proclivis ad: ut sunt alii ad alios morbos procliviores ..., sic || sint || alii ad metum, alii ad aliam perturbationem; T IV, 27.

procul a: animi adfectio cum in ... dolore patiens, tum procul ab omni metu; T V, 41.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** imbecillitas, al.: quamquam de ipsius metus inconstantia, inbecillitate, levitate dicendum est, tamen ..; T IV, 64.

perturbatio: cum (ceteri) sunt in aliqua perturbatione aut metus aut laetitiae aut cupiditatis; T IV, 82.

vis: quod cum perspicuum sit, benivolentiae vim esse magnam, metus inbecillam; O II, 29.

2. **mit Präpositionen:** alqs sine: f. III, 2. vaco.

constantia contra: e physicis ... sumitur ... constantia contra metum religionis; F I, 64.

vir sine: vir .. temperatus, constans, sine metu, sine aegritudine ... nonne beatus? T V, 48.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adfligere: (animorum motus) animos ... adfligunt et debilitant metu; T IV, 34.

arceri: possumus eos, qui a stupro arcentur infamiae metu, pudicos dicere? L I, 51.

ardere: vidimus eos ... ardentis tum cupiditate, tum metu, tum conscientia; L II, 43.

audere: etsi optimum sit || est ||, tamen invidiae metu non audeant || audent || dicere; O I, 84.

augere: nos .. omnia adversa cum venientia metu augentes, tum maerore praesentia; T V, 4.

coërceri: iam si pudor, si modestia, si pudicitia, si uno verbo temperantia poenae aut infamiae metu coërcebuntur; F II, 73.

cogi: quae coactus quis metu ... promiserit; O I, 32.

commoveri: qui aut lubidine aliqua aut metu commoti sunt; O I, 102.

confici: conficiuntur et angore et metu; F I, 60.

confirmari: praesentis poenae metu religio confirmari videtur; L II, 25.

conservari: quas (caerimonias, religiones) non metu, sed ea coniunctione, quae est homini cum deo, conservandas puto; L I, 43.

continere: ut ... exercitum .. in gravissimo bello animadversionis metu contineret; F I, 35.

cruciari: neque solum ea qui habent libidine augendi cruciantur, sed etiam amittendi metu; P 6.

debilitare: f. adfligere.

duci: ducuntur (homines) ... metu, ne vi parere cogantur; O II, 22.

exalbescere: cui, mors cum appropinquet, non »refugiat timido sanguen atque exalbescat metu?« F V, 31. ut ait Ennius: »refugiat timido sanguen atque exalbescat metu«; fr V, 65.

exhorrescere: quae (sapientia) nos exhorrescere metu non sinat; F I, 43.

ferre: ferunt pudore alii, multi metu; T II, 46.

frangi: non est .. consentaneum, qui metu non frangatur, eum frangi cupiditate; O I, 68.

percelli: »quo facto pater rex ipse Priamus somnio mentis || mentem || metu perculsus«; D I, 42.

perterreri: naves subito perterriti metu conscendistis; D I, 69. etsi eram perterritus non tam mortis metu quam insidiarum a meis; R VI, 14.

perturbari: ut .. mortis metu omnis quietae vitae status perturbatur, ... sic ..; F I, 49. memini ... perturbari exercitum nostrum religione et metu; R I, 23.

praetermittere: quod te praetermissurum credam aut mortis aut doloris metu; F II, 80.

terreri: nec .. tam metu poenaque terrentur ... quam verecundia; R V, 6.

zum Satz: infamiaene metu non esse petulantis an legum et iudiciorum? L I, 50.

2. **Präpositionen:** cum: alterius (mens alebatur) in caede et || in || iniuriis cum et diurno et nocturno metu; T V, 66.

ex: quod in hoc inest omnis animi contractio ex metu mortis; T I, 90.

in: quod in metu et periculo cum creduntur facilius, tum finguntur inpunius; D II, 58.

propter: qui propter metum praesidium reliquit; T III, 17. deos ... induxit Epicurus ... habitantis ... inter duos mundos propter metum ruinarum; D II, 40. tantum [Italicum] bellum propter iudiciorum metum excitatum; O II, 75. qui ne legibus quidem propter metum paret, sed eas sequitur et colit; P 34.

sine: laudem et caritatem (consecutus est), quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima; F I, 35. ut sapiens solum ... naturae finibus contentus sine aegritudine possit et sine metu vivere; F I, 44. ut sine cura metuque vivamus; F I, 49. (sapiens) de dis immortalibus sine ullo metu vera sentit; F I, 62. *si* || cum || sine ea (amicitia) tuto et sine metu vivi non posset; F II, 82. malis ..., degere omnem aetatem sine dolore, assumpto etiam illo, quod ... adiungere soletis, ... sine doloris metu; F II, 118.

meus, mein: A. **bei Substantiven:** alqs: posthac .., mi Varro, quam plurima, si videtur; A ep 2. studet .. meus audire Cicero ..; F V, 8. non modo meum Ciceronem, sed etiam me ipsum abducas licebit; F V, 95. at hercule Bruto meo videtur; T V, 12. non facile concedo neque Bruto meo neque ... veteribus ..., ut ..; T V, 30. Cotta meus modo hoc, modo illud; N I, 47. „quid est," inquit, „mea Tertia? quid tristis es?" „mi pater", inquit, „Persa periit"; D I, 103. quia me || quam, quoniam || Athenis audire ex Phaedro

meo memini ..; L I, 53. nisi plane esse vellem meus; L II, 17. magnopere || magno opere || te hortor, mi Cicero, ut ..; O I, 3. tibi .., mi Cicero, ... haec nostra ... ignota esse nolui; O II, 8. quod tibi, mi Cicero, arbitror contigisse; O II, 44. cum tota philosophia, mi Cicero, frugifera ... sit; O III, 5. ego a te postulo, mi Cicero, ut mihi concedas ..; O III, 33. ego etiam cum Catone meo saepe dissensi; O III, 88. vale .., mi Cicero; O III, 121. proficiscar ... ad Catonem meum; C 84.

alqd: tu vero, ut videtur; nam praefinire non est meum; T V, 21. nihil neque meum est neque quoiusquam, quod auferri ... potest; P 29.

admonitus: ut in religionis lege fecisti admonitu et rogatu meo; L III, 13.

adsensus: non .. id agitur, ut aliquid adsensu meo comprobem; A II, 126.

adulescentia: qui (Livius) ... usque ad adulescentiam meam processit aetate; C 50.

aequalis: saepe .. interfui querelis || querellis || aequalium meorum; C 7.

amicus: meos amicos, in quibus est studium, in Graeciam mitto; A I, 8. inde ea, quae meus amicus Appius νεκυομαντεῖα faciebat; T I, 37. qui clamores tota cavea nuper in hospitiis et amici mei M. Pacuvi nova fabula! Lae 24.

animus: quae (imagines) ... ad animum meum referantur; N I, 106. Orpheus, id est imago eius, ut vos vultis, in animum meum saepe incurrit; N I, 107. quid, quod eiusdem hominis in meum (animum imagines incurrunt) aliae, aliae in tuum? N I, 108. numquam ex animo meo discedit illius optimi .. viri memoria; R VI, 9. inest nescio quid et latet in animo ac sensu meo; L II, 3. nec .., dum eram vobiscum, animum meum videbatis; C 79. si mihi eripuisses divinam animi mei conscientiam || constantiam ||; P 29.

arbitratus: ʃ. **arbitratus** (4 St.) B. I, S. 229, b.

auctoritas: quod et aetati tuae esset aptissimum et auctoritati meae; O I, 4.

avia: avia mea dicebat hoc, quod dicis, fato omnia fieri, mater autem, mulier sapiens, non existimavit; fr V, 103.

aures: hic .. quis est, qui conplet aures meas ... sonus? R VI, 18.

avunculus: cur avunculus meus ... P. Rutilius, in exilio est? N III, 80.

avus: ut Africanum avum meum scribit Cato solitum esse dicere; R I, 27.

beneficium: non diuturnum beneficii mei patria fructum tulisset; L III, 25. nisi meo in rem publicam beneficio, ubi triumpharet, esset habiturus; O I, 78.

bonum: nolim, .. mea bona .. tibi viritim dividere libeat; T III, 48.

casus: quem ego meum casum fortiter ferre visus sum; C 84.

causa: tu .. adhuc meam causam agis; T II, 26. — nisi eum (A. Torquatum) perspicerem mea causa mihi amicum fuisse, non sua; F II, 72. mea causa me mones, quod non intellegam? D II, 133.

cives: quamquam ... male, credo, mererer de meis civibus; F I, 7. debeo ... in eo ... elaborare, ut sint opera, studio, labore meo doctiores cives mei; F I, 10. si optimarum artium vias traderem meis civibus; D II, 1. dabunt .. mihi veniam mei cives; D II, 6.

cogitatio: ego ... meas cogitationes sic derigo || dirigo ||; A II, 66. traducis cogitationes meas ad voluptates; T III, 37. ego ... omnis meas curas cogitationesque in eam (rem publicam) conferebam; O II, 2. in qua (re publica) omnis mea cura, cogitatio, opera poni solebat; O II, 3. illa ... aluntur ... et augentur cogitatione et memoria mea; Lae 104. in quo evigilarunt curae et cogitationes meae? P 17.

comites: cum videat me et meos comites, fortitudinem, magnitudinem animi ..; fr V, 64.

commodum: [neminem ut violem commodi mei gratia]; O III, 29.

complexus: »Chrysis ... alacris ob viam mihi veniet complexum exoptans meum«; T IV, 67.

conlega: qui ambo mei collegae fuerunt; D II, 75. nondum .. C. Aquilius, collega et familiaris meus, protulerat de dolo malo formulas; O III, 60.

consilium: meis curis, vigiliis, consiliis stare te invitissimo rem publicam || cum ... staret ... res publica ||; P 29. neque vos ulla mortis fata periment || perement || nec fraus valentior quam consilium meum; Ti 40.

conspectus: hortuli ... ipsum (Platonem) videntur in conspectu meo ponere; F V, 2.

consulatus: (avus) mortuus est novem annis post meum consulatum; C 19.

contagio: »ne contagio mea bonis umbrave obsit«; T III, 26.

cor: »cor .. meum penitus turgescit tristibus iris«; T III, 18. »vix aegro tum corde meo me somnus reliquit«; D I, 41.

corpus: »hos non hostilis dextra ... ictus corpori inflixit meo«; T I, 20. »tanta || meo tanta, vobis || vis sceleris in corpore haeret«; T III, 26. »vires vitaque corpus meum nunc deserit omne«; D I, 40. cuius (Catonis mei) a me corpus est crematum, quod contra decuit, ab illo meum; C 84.

cura: ʃ. cogitatio; O II, 2. 3. P 17. consilium; P 29.

deliciae: acerrume .. deliciae meae Dicaearchus contra hanc immortalitatem disseruit; T I, 77.

discessus: omnia tum ‖ hominibus, cum ‖ perditorum civium scelere discessu meo religionum iura polluta sunt; L II, 42. meo discessu exulasse rem publicam; P 30.

discriptio: mei sunt ordines, mea discriptio; C 59.

disputatio: longa de mea disputatione detracta oratio est; N II, 3.

doli: »ita omnes meos dolos, fallacias, praestrigias ‖ praestigias ‖ praestrinxit commoditas patris«; N III, 73.

era: »numquam era errans mea domo ecferret pedem, Medea; Fa 35.

error: non vereor, ne hunc errorem meum philosophi mortui irrideant; C 85.

facta: »patris mei meum factum pudet«; D I, 66. cum mihi nihil improviso ... pro tantis meis factis evenisset; R I, 7.

facultas: utinam esset etiam facultatis meae! L I, 58.

fallaciae: ʃ. doli.

fama: si pauca ante quasi de fama mea dixero; A II, 64.

familiaris: aderant mei familiares, ... P. et C. Selii; A II, 11. sustinuero Epicureos, tot meos familiares; A II, 115. quo (dolore) ... Cn. Octavium, ... familiarem meum, confici vidi; F II, 93. cum apud C. Cottam, familiarem meum, ... disputatum est; N I, 15. adsentiris Antiocho, familiari meo, ⟨magistro enim non audeo dicere⟩; L I, 54. possum nominare ex agro Sabino rusticos Romanos, vicinos et familiares meos; C 24. quod in Andria familiaris meus dicit; Lae 89. ʃ. conlega; O III, 60.

filia: accipio, .. mea filia, omen; D I, 103. cur ... P. Crassi filia posset habere ... aeris milliens salva lege, mea triciens non posset? R III, 17.

filius: nihil (agebat) L. Paulus, ... socer optimi viri, filii mei? C 15. nolite arbitrari, o mihi ‖ mei ‖ carissimi filii, me ..; C 79.

fortuna: »Fortunam ipsam anteibo fortunis meis«; T IV, 67. visne ... fortunam experiri meam? T V, 61. quod ... neque .. ita ... admiratus fortunam sum alterius, ut me meae paeniteret; D II, 6.

frater: ut ait Scaevola de fratris mei Mario; L I, 1 (2). quia ... haec est mea et huius fratris mei germana patria; L II, 3.

gentilis: fuit .. (Pherecydes Syrius) meo regnante gentili; T I, 38.

gloria: si isdem finibus gloriam meam, quibus vitam, essem terminaturus; C 82. »mea semper gloria vivet«; fr VIII, 9.

gnatus: »decrevi tantisper me minus iniuriae .. meo gnato facere, dum fiam miser«; T III, 65.

hospes: vidi ... nihilo Posidonium, quam Nicomachum Tyrium, hospitem meum, fortiorem; fr V, 44. ſ. amicus; Lae 24.

incommodum: nec .. ab isto officio ... abduci incommodo meo debui; Lae 8.

incunabula: gaudeo .. me incunabula paene mea tibi ostendisse; L II, 4.

institutum: eo .. me minus instituti mei paenitet, quod ..; N I, 8. ſ. iudicium; O II, 1.

iter: nescis ... meum illud iter ob praeclarissimas res a me gestas esse susceptum? P 30.

iudicium: meo .. iudicio ita est maxima in sensibus veritas; A II, 19. Panaetius, princeps prope meo quidem iudicio Stoicorum; A II, 107. licetne (omitto „per Aristotelem", meo iudicio in philosophia prope singularem); A II, 132. si quid mei iudicii est; F II, 36. meum semper iudicium fuit ..; T I, 1. Epaminondas, princeps meo iudicio Graeciae; T I, 4. quaero a vobis, Scaevolae, ... homines meo quidem iudicio acutissimi; L II, 52. scripsit ... perite meo quidem iudicio; L III, 49. si pauca prius de instituto ac de iudicio meo dixero; O II, 1. quamquam Africanus maiorem laudem meo iudicio assequebatur; O III, 4. Cratippus, Peripateticorum omnium ... meo iudicio facile princeps; Ti 2.

ius: satisne vobis videor pro meo iure in vestris auribus commentatus? F V, 75. videor id meo iure quodam modo vindicare; O I, 2. pro hoc .., qui minor est natu, meo iure respondeo; Lae 32.

labor: »tibi moenimenta mei peperere labores«; F II, 106. equidem ex iis etiam fructum capio laboris mei, qui ..; D II, 5. ſ. cives; F I, 10.

laus: privabo potius illum debito testimonio quam id cum mea laude communicem; A II, 3.

lectulus: me lectulus meus oblectaret; C 38.

libri: mihi .. omne tempus est ‖ tempus ‖ ad meos libros vacuum; R I, 14.

liberalitas: oblitus liberalitatis meae; N I, 67.

liberi: ut est in Melanippo: »quisnam florem liberum invidit meum?« T III, 20.

lucellum: qua ex coniunctione naturae ... convenire potest aut fissum iecoris cum lucello meo aut meus quaesticulus cum caelo? D II, 34.

lucrum: meum lucrum natura rerum continetur; D II, 33.

magister: ſ. familiaris; L I, 54.

maiores: nec me .. laudandis maioribus meis corrupisti; F I, 34. cum mihi sit unum opus hoc a parentibus maioribusque meis relictum; R I, 35.

manus: quae in manus meas venerunt; O III, 34. multae etiam istarum arborum mea manu sunt satae; C 59.

mater: »mea mater, tui me miseret, mei piget«; D I, 66. ſ. avia.

memoria: ſ. cogitatio; Lae 104.

mors: ille sapiens: »mors mea ne careat lacrimis«; T I, 117. qualis res publica post mortem meam futura ... sit; Lae 43.

°mos: cum in armis civilibus nec tueri meo more rem publicam ... poteram; D II, 6. opinione fortasse non nulla, quam de meis moribus habebat; Lae 30. ſ. stultitia.

munus: quod .. meum munus dicis; F III, 9.

natura: ſ. stultitia.

natus: »ipsus hortatur me frater, ut meos malis miser mandarem natos«; T IV, 77. ſ. gnatus.

nepos: offendes rem publicam consiliis perturbatam nepotis mei; R VI, 11.

nomen: nec .. iam meo nomine abstinent; R I, 6. ab amicitia Q. Pompei meo nomine se removerat ... Scipio; Lae 77.

nutus: »lena delenita argento nutum observabit meum«; T IV, 67.

opera: mea opera ... Tarentum recepisti; C 11. ſ. cives; F I, 10. cogitatio; O II, 3.

opinio: ut opinio mea fert; F III, 8. T IV, 70. R I, 70. est .. (mea pecunia) ad volgi opinionem mediocris, ad tuam nulla, ad meam modica; P 47.

oratio: ne invidia verbi labefactetur oratio mea; F I, 43. utrum .. censes .. Imperiosum illum ... tuamne de se orationem libentius auditurum fuisse an meam? F II, 60. eadem nunc mea adversum te oratio est; F V, 80. cuius opinionis levitas confutata a Cotta non desiderat orationem meam; N II, 45. responderene mihi malis de singulis rebus quaerenti ... an universam audire orationem meam; N III, 4. permagnam tu quidem expectationem ... inponis orationi meae; R I, 37. non committam, ut *non* sit inlustrior illa ipsa res ... quam oratio mea; R I, 38. vereor, ... ne ... quasi praecipientis cuiusdam ... esse videatur oratio mea; R I, 70. ut ille solebat, ita nunc mea repetet oratio populi ‖ Romani ‖ originem; R II, 3. ad quae (exempla) reliqua oratio derigatur ‖ deregatur ‖ mea; R II, 55. ut non solum orationes meas, sed hos etiam de philosophia libros ... studiose legas; O I, 3.

ordines: ſ. discriptio.

parentes: ſ. maiores; R I, 35.

pater: hominem ... patri meo Paulo ... carum fuisse; R I, 23. ſ. facta; D I, 66. ſ. alqs; D I, 103.

patria: hanc meam esse patriam; L II, 5. ſ. frater; L II, 3.

pecunia: ut emas mea pecunia fundum; O II, 84. meam .. quoniam pecuniam contemnis; P 47.

pericula: non dubitaverim ... meis .. propriis periculis parere commune reliquis otium; R I, 7.

praedia: capit ille ex suis praediis sescena sestertia, ego centena ex meis; P 49.

praestrigiae: ſ. doli.

proavus: eius, quem tu in ore semper habes, proavi mei .., facta ... cognoscens; F III, 37.

puella: vero, mea puella, tibi concedo meas sedes; D I, 104.

quaesticulus: ſ. lucellum.

ratio: patere .. rationem meam cum tua ratione contendere; N III, 10.

regnum: »quod mihi portento caelestum pater prodigium misit, regni stabilimen mei«; N III, 68. quod ... conspicio in meo regno et his tectis P. Cornelium Scipionem; R VI, 9.

reliquiae: »neu relliquias semiesas sireis ‖ reliquias semi assi reis, quaeso meas sieris ‖ ... divexarier«; T I, 106.

responsio: tibi ... aliquid ... ex mea brevi responsione arripere cupienti; F III, 14.

rogatus: ſ. admonitus.

salus: cum meam salutem senatus exteris nationibus ... commendabat; P 29.

sapientia: si sapientiam meam admirari soletis; C 5.
sedes: f. puella.
senectus: ut meae senectutis requiem || requietem || ... noscatis; C 52.
sensus: vereor, ne cui vestrum ... non ex meo sensu deprompta || depromta || haec videatur oratio; P 6. f. animus; L II, 3.
sententia: explicavi .. sententiam meam; F I, 72. horum posteri meliores illi quidem mea sententia quam reliquarum philosophi disciplinarum; F V, 13. rem .. mea sententia minime dubiam argumentando dubiam facis; N III, 10. disputatio Cottae quamquam labefactavit sententiam meam; D I, 8. horum trium generum quodvis ... non ... mea sententia optimum *est*; R I, 42. *ex* tribus primis generibus longe praestat mea sententia regium; R I, 69. *ait* Theophrastus, auctor haud deterior mea quidem sententia; L II, 15. atque mea quidem *eadem* sententia est; L II, 24. mea quidem sententia paci ... semper est consulendum; O I, 35. ac mea quidem sententia omnis ratio ... desiderat ..; O II, 39. habes a patre munus, Marce fili, mea quidem sententia magnum; O III, 121. mea quidem sententia haud scio an nulla (senectus) beatior possit esse; C 56. Cato ..., perfectus mea sententia Stoicus, .. ea sentit; P 2.
sermo: ut iam ad sermonis mei auctorem || morem || revertar; R I, 68.
sodalis: cur sodalis meus interfectus domi suae, Drusus? N III, 80.
somnium: saepe tibi meum (somnium) narravi; D I, 58.
sponte: quamquam tua me oratio confirmavit, tamen etiam mea sponte nimis superstitiosam de divinatione Stoicorum sententiam iudicabam; D II, 100.
studium: quorum studio legendi meum scribendi studium vehementius in dies incitatur; D II, 5. nihil .. umquam abnuit meo studio voluntas tua; Fa 3. cui .. (Catoni) vel patris utriusque iudicio vel etiam meo studio me totum ... dedidi; R II, 1. f. cives; F I, 10.
stultitia: non modo stultitiam meam, sed etiam mores et naturam condemnandam puto; A II, 65.
testes: quoniam testibus meis intellexi .. te non valde moveri; R I, 61.
vectigal: ex meo tenui vectigali detractis sumptibus cupiditatis aliquid etiam redundabit; P 49.
versus: urges me meis versibus; D II, 45.
vicini: f. familiaris; C 24.
vigiliae: f. consilium; P 29.
vis: non curia vires meas desiderat; C 32. vos suscipite, ut ... imitemini || imitamini || .. vim meam; Ti 41.
vita: [non .. mihi est vita mea utilior quam animi talis adfectio]; O III, 29. f. gloria; C 82.
vitium: meum vitium fuerit; A II, 49. adhuc, meo fortasse vitio, quid ego quaeram, non perspicis; F V, 78.
umbra: f. contagio.
vox: quoniam his voluminibus ad te profecta vox est mea; O III, 121.
utilitas: ut ipse ad meam utilitatem semper cum Graecis Latina coniunxi; O I, 1.
B. **allein: a. masc.:** insidiae a: etsi eram perterritus non tam mortis metu quam insidiarum a meis; R VI, 1.
b. neutr.: I. deflagrant, ruunt: f. III. P 28.
delectant: te tua, me delectant mea; T V, 63.
II, 1. adveho: advexi, exposui, vendo meum non pluris quam ceteri; O III, 51.
amo: me .. ipsum ames oportet, non mea; F II, 85.
dico: dicam .. nec mea nec ea, in quibus ..; A II, 10.
expono: f. adveho.
lego: nec ... recusabo, quo minus omnes mea legant; F I, 7. ipse mea legens sic adficior interdum, ut ..; Lae 4.
miror: f. III. A I, 8.
porto: omnia mecum porto mea; P 8.
vendo: f. adveho.
2. fruor: ut ... tu me invito fruare meo? O II, 83.
III. alqd: nihil .. magnopere meorum miror; A I, 8. nisi forte, cum parietes disturbabas, ... meorum aliquid ruere aut deflagrare arbitrabare; P 28.

mico, zucken, funkeln, strahlen, schimmern, Fingerspiel spielen: 1, a. vinci: nullum erit certamen, sed quasi sorte aut micando victus alteri (tabulam) cedet alter; O III, 90.
b. verbal: quid .. sors est? idem prope modum, quod micare, quod talos iacere, quod tesseras; D II, 85.
2. alqs: dignum esse dicunt, „quicum in tenebris mices"; O III, 77.
anguis: »Iovis ... pinnata satelles ... subrigit ipsa feris transfigens unguibus anguem semianimum et varia graviter cervice micantem«; D I, 106.
arteriae: venae et arteriae micare non desinunt quasi quodam igneo motu; N II, 24.
concursus: »concursus .. gravis stellarum ardore micantis tu quoque ... vidisti«; D I, 18.
fulgor: »huic (Andromedae) Equus ille iubam quatiens fulgore micanti summum contingit caput alvo«; N II, 111.
stella: huic .. Booti »subter praecordia fixa videtur stella micans radiis, Arcturus nomine claro«; N II, 110.
venae: f. arteriae.

migratio, Wanderung: 1. evenit: migrationem et emptionem feliciter evenire volo; A ep 2.
2. sum: mortem ... esse ... quandam quasi migrationem commutationemque vitae; T I, 27. migrationem esse mortem in eas oras, quas, qui e vita excesserunt, incolunt; T I, 98.

migro, ziehen, ausziehen, auswandern, übertreten, überschreiten: I, 1, a. ratio: et manendi in vita et migrandi ratio omnis iis rebus ... metienda; F III, 71.
b. verbal: ut ... in alium quendam locum ex his locis morte migretur; T I, 97. nec iniussu eius, a quo ille (animus) est vobis datus, ex hominum vita migrandum est; R VI, 15.
2. alqs: video te alte spectare et velle in caelum migrare; T I, 82. ante quam ex hac vita migro; R VI, 9. nisi maiores eos, qui ex hac vita migrassent, in deorum numero esse voluissent; L II, 55. cum ex hac vita migrassemus; fr V, 50.
sapiens: (sapiens) non dubitat, si ita melius sit, migrare de vita; F I, 62.
II. alqd: »quod quis earum rerum migrassit«; L III, 11. ea migrare interdum et non servare fit iustum; O I, 31.
ius: qui id (ius) conservaret, eum iustum, qui migraret, iniustum fore; F III, 67. dicitur .. istuc .. a Cotta ..., credo, ne communia iura migrare videatur; D I, 8.

miles, Soldat: I, 1. est: quibus (viribus) aut miles bello Punico aut quaestor eodem bello ... fuerim; C 32. nec parasitorum in comoediis

adsentatio faceta nobis videretur, nisi essent milites gloriosi; Lae 98.
facit: haec veteranus miles facere poterit, doctus vir sapiensque non poterit? T II, 39.
fugit: ut .. fit in proelio, ut ignavus miles ac timidus, simul ac viderit hostem, abiecto scuto fugiat, quantum possit, ob eamque causam pereat non numquam etiam integro corpore, cum ei, qui steterit, nihil tale evenerit, sic ..; T II, 54.
incendunt: quas (onerarias) incenderant milites, quia sequi noluerant; D I, 69.
insidunt: milites ... primum montem sacrum, ... deinde Aventinum *armatos insedisse*; R II, 63.
nolunt: f. incendunt.
numerant: scutum, gladium, galeam in onere nostri milites non plus numerant quam umeros, lacertos, manus; T II, 37.
paret: huius (Ulixi) animi pars illa mollior rationi sic paruit, ut severo imperatori miles pudens; T II, 50.
perit: f. fugit.
possunt: ut (milites) ... abiectis oneribus expeditis armis ut membris pugnare possint; T II, 37. f. facit. fugit.
proficiscitur: cum .. eo (Q. Maximo) quartum consule adulescentulus miles ad Capuam profectus sum; C 10.
pugnant: f. possunt.
relinquunt: milites bellum illud, quod erat in manibus, reliquisse; R II, 63.
sequuntur: f. incendunt. — stat: f. fugit.
tuentur: hos admonitu oportebit ut bonos milites revocatos dignitatem tueri; T II, 48.
venit: ad quam tu (urbem) oppugnandam nunc venis paene miles; R VI, 11.
versatur: qui et miles et tribunus et legatus et consul versatus sum in vario genere bellorum; C 18.
videt: f. fugit.
videtur: adduc pari animo inexercitatum militem, mulier videbitur; T II, 37.
2. sum: cum (filius) in Macedonia bello Persico miles esset; O I, 37. negat .. ius esse, qui miles non sit, cum hoste pugnare; O I, 37.
II, 1. adduco: f. I, 1. videtur.
arma: f. I, 1. insidunt.
delinio: ut ... milites .. blande appellando [sermone] deliniant ‖ app. deleniant ‖; O II, 48.
facio: quod idem in dilectu consules observant, ut primus miles fiat bono nomine; D I, 102.
habeo: quid (res publica) habeat militum; L III, 41.
imitor: deforme .. est ... cum irrisione audientium imitari militem gloriosum; O I, 137.
revoco: f. I, 1. tuentur.
sano: qua (radicula) inventa et Ptolomaeus ‖ Ptolem. ‖ sanatus dicitur et multi milites; D II, 135.
vulnero: qui (milites) erant eodem genere teli vulnerati; D II, 135.
2. evenio: f. I, 1. fugit.
impero: haec (ratio) ut imperet .... „quonam modo?" inquies. vel ut dominus servo vel ut imperator militi; T II, 48.
insero: ut esset insitum militibus nostris aut vincere aut emori; O III, 114.
III. gravis: quod (Xenophon) diceret eosdem labores non aeque gravis esse imperatori et militi; T II, 62.
IV, 1. alqd: f. II, 1. habeo.
membra: arma .. membra militis esse dicunt; T II, 37.
tribunus: cum (P. Decius) esset tribunus militum; D I, 51. cum in Africam venissem M'. Manilio consuli ad quartam legionem tribunus, ut scitis, militum; R VI, 9.
2. seditio inter: magnam seditionem in castris eius (Hamilcaris) inter Poenos et Siculos milites esse factam; D I, 50.

milies (milliens), tausendmal, vielmal, hundert Millionen: I. aeris: cur ... P. Crassi filia posset habere ... aeris milliens salva lege, mea triciens non posset? R III, 17.
sestertium: cum ei (sapienti) testamento sestertium milies relinquatur; O III, 93.
II. malo: Aiax ... milies oppetere mortem quam illa perpeti maluisset; O I, 113.
muto: non modo in tot gentibus (genera iuris) varia, sed in una urbe ... milliens mutata demonstrem; R III, 17.

militaris, soldatisch, kriegerisch, militärisch: auspicium: ex acuminibus .., quod totum auspicium militare est, iam M. Marcellus ... totum omisit; D II, 77.
fortitudines: sunt .. domesticae fortitudines non inferiores militaribus; O I, 78.
gloria: sic est .. intemperans militaris in forti viro gloria; T II, 39.
imperium: ut dolore suo sanciret militaris imperii disciplinam; F I, 35.
labor: magnam laudem ... consequebare equitando, iaculando, omni militari labore tolerando; O II, 45.
ornatus: quod statuas .. videmus ornatu fere militari; O I, 61.
res: cum esset Roma profectus rei militaris rudis; A II, 2. in quo (bello) ita magna rei militaris esse occupatio solet, ut ..; A II, 4. quid loquar de re militari? T I, 2. cum ... equitum peditumque discriptio, tota res militaris divinitus esset constituta; T IV, 1. cuius (Tulli Hostilii) excellens in re militari gloria magnaeque extiterunt res bellicae; R II, 31. si sunt ad rem militarem apti; O I, 74. student ... excellere, ut Q. Mucius P. f. in iure civili, Pauli filius Africanus in re militari; O I, 116.
terror: adiuncto terrore etiam militari; L III, 25.
tribunus: cum tribunus militaris depugnavi apud Thermopylas M'. Glabrione consule; C 32.
vita: in vita occupata atque ... militari pauca ipsa multum saepe prosunt; T II, 2.

militia, Kriegsdienst, Feldddienst: I. est: »quibus (Lacaenis virginibus) magis ... labor, militia ‖ militiae ‖ studio est quam fertilitas barbara«; T II, 36. quocum (Scipione) et domus fuit et militia communis; Lae 15. neque solum militia, sed etiam peregrinationes rusticationesque communes (erant); Lae 103.
ohne Verb: quam levis epheborum illa militia! R IV, 4.
II, 1. dico: militiam vero — nostram dico, non Spartiatarum; T II, 37.
subterfugio: insimulant eum (Ulixem) tragoediae simulatione insaniae militiam subterfugere voluisse; O III, 97.
2. perfungor: Xenophon ... in ea militia, qua cum Cyro minore perfunctus est, sua scribit somnia; D I, 52.
3. eo ad: ad militiam euntibus dari solitos esse custodes, a quibus primo anno regantur; R IV, 3.
III. labor: f. I. est; T II, 36.
sacramentum: [Cato ad Popilium scripsit, ut ... secundo eum (filium) obliget militiae sacramento]; O I, 36.

IV, 1. **Genetiv**: »militiae ab eo, qui imperabit, provocatio nec esto«; L III, 6. »militiae, quibus iussi erunt, imperanto ..., domi pecuniam publicam custodiunto«; L III, 6. »militiae summum ius habento, nemini parento«; L III, 8. s. **domus,** V, 2, a, γ. T V, 55. D I, 3. R I, 18. II, 1. L II, 31. C 82. Lae 51 (B. I, S. 769, a).
2. in: s. II, 2.

milito, Kriegsdienste thun, dienen: filius: [in cuius (Popilii) exercitu Catonis filius tiro militabat]; O I, 36. [Catonis .. filium, qui in eadem legione militabat, dimisit]; O I, 36.

mille, tausend: A. **bei Substantiven:** I. equites: prioribus equitum partibus secundis additis ∞DCCC fecit equites; R II, 36.
stadia: ille nescio qui ..., mille et octingenta stadia quod abesset, videbat; A II, 81.
II. aeris: eos, qui aut non plus mille quingentos aeris aut omnino nihil in suum || suum in || censum praeter caput attulissent, proletarios nominavit; R II, 40.
annorum: nisi multa annorum intercesserint milia; F II, 102. qui centum milibus annorum ante occiderunt; T I, 9. si ad decem milia annorum gentem aliquam urbe nostra potituram putem; T I, 90. tria milia annorum magnum annum tenere; N fr 5. qui quadringenta septuaginta milia annorum, ut ipsi dicunt, monumentis comprehensa continent; D I, 36. quadringenta septuaginta milia annorum in periclitandis experiundisque pueris, quicumque essent nati, Babylonios posuisse; D II, 97.
denarium: quod sit mille denarium; O III, 92.
hominum: ut ... cotidiano in forum mille hominum cum palliis conchylio tinctis descenderent; R VI, 2. non esse in civitate duo milia hominum, qui rem haberent; O II, 73. octo hominum milia tenebat Hannibal; O III, 114.
mundorum: cur .. non sescenta milia esse mundorum, sed innumerabilia ausus es dicere? N I, 96.
pondo: si idem in decem milibus pondo auri || milibus, milibus pondo || non idem fecerit; P 21.
B. **allein: a.** latrocinantur: tot milia latrocinantur morte proposita; N I, 86.
b. addo: addidit centum milia; O III, 62.

millensimus, tausendste: neque necesse fuisse Cypselum regnare Corinthi, quamquam id millensimo ante anno Apollinis oraculo editum esset; Fa 13.

milliens s. **milies.**

miluus, Weihe: miluo est quoddam bellum quasi naturale cum corvo; ergo alter alterius ubicumque nanctus est ova frangit; N II, 125.

mimus, Mimenspieler: oculi nimis || mimi, al. || arguti, quem ad modum animo affecti simus || sumus ||, loquuntur; L I, 27.

mina, Mine: I. accipio: triginta minas accepit; T V, 91.
reddo: si recte conclusi, teneo; sin vitiose, minam Diogenes mihi reddet; A II, 98.
II, 1. emere: si emere aquae sextarium cogerentur || cogantur || mina; O II, 56.
2. a: a quo (viro) .. funerum sumptus praefinitur ex censibus a minis quinque usque ad minam; L II, 68.

minae, Drohungen: I. absolut: ubi .. illae minae superiorum extorum? D II, 36.
II. cogere: non omnia vi ac minis cogere; L II, 14.
corrumpi: nec eam (virtutem) minis || aut. minimis ||, blandimentis corrupta (beata vita) deseret; T V, 87.
terrere: eum tu hominem terreto ... istis mortis aut exilii minis; P 17.

minax, drohend: somniis crebris, ad extremum etiam minacibus cum (Numerius Suffustius) iuberetur certo in loco silicem caedere; D II, 85.

minister, Diener, Gehilfe, Beförderer: I, 1. sunt: quae machinae, qui ministri tanti muneris fuerunt? N I, 19.
2. sum: „an tu id agis, ut Macedones non te regem suum, sed ministrum et praebitorem sperent fore?“ bene „ministrum et praebitorem“, quia sordidum regi; O II, 53. ut (amici) aut libidinis ministri aut adiutores essent ad iniuriam; Lae 35.
videor: qui (sensus) tibi ... non comites solum virtutum, sed ministri etiam videbuntur; F II, 113.
II, 1. praebeo: qui ... earum (voluptatum) .. se quasi ministros praebuerunt; R VI, 29.
requiro: ministros, machinas, omnem totius operis dissignationem || design. || (requiro); N I, 20.
2. utor: malis .. usus ille (populus) ministris; R I, 66.

ministerium, Dienstleistung, Gehülfe: quibus utitur ministeriis deus, cum optimi speciem ... efficit; Ti 50.

ministra, Dienerin: I. sum: quas (virtutes) ... tu voluptatum satellites et ministras esse voluisti; F II, 37. cum a re familiari, quae est ministra et famula corporis, ... sevocamus animum; T I, 75. minime .. artes eae probandae, quae ministrae sunt voluptatum; O I, 150.
II. do: quam .. multarum artium ministras manus natura homini dedit! N II, 150.

ministrator, Diener, Aufwärter: nec pulchros illos ministratores aspiciebat; T V, 62.

ministro, dienen, bedienen, aufwarten, darreichen: I. artes: nisi tam multae nobis artes ministrarent; O II, 15.
pueri: adsint etiam formosi pueri, qui ministrent; F II, 23. eos .. (pueros iussit) nutum illius intuentis diligenter ministrare; T V, 61.
Virtutes: quae (Virtutes) nihil aliud agerent, ... nisi ut Voluptati ministrarent; F II, 69.
II. bibere: ut (Ganymedes) Iovi bibere ministraret; T I, 65.
III. libertatem: nisi (magistratus et principes) ... large sibi libertatem ministrent; R I, 66.
pocula: non ... deos ... Iuventate pocula ministrante laetari arbitror; T I, 65. poëtae ... comparant .. aut Iuventatem aut Ganymedem pocula ministrantem; N I, 112.

minitor, drohen, androhen: I. acc. c. inf.: Philippo minitante per litteras se omnia, quae (Lacedaemonii) conarentur, prohibiturum; T V, 42.
II. alqd: istis, quaeso, .. ista horribilia minitare purpuratis tuis; T I, 102.
casus: »multa ... vates oracla ... fundebant tristis minitantia casus«; D I, 18.
exsilium: mortemne mihi minitaris, ut omnino ab hominibus, an exilium, ut ab inprobis demigrandum sit? P 18.
mortem: Theodorus Lysimacho mortem minitanti ... inquit ..; T V, 117. s. exsilium.

minor, drohen, androhen: I. alqs: Minerva .., quae vel minueret vel minaretur; N II, 67. Minerva, quia minuit aut quia minatur; N III, 62.
di: quae .. inconstantia deorum est, ut primis minentur extis, bene promittant secundis? D II, 38.
filius: si nihil proficiet, accusabit (filius patrem), minabitur etiam; O III, 90.
mulier: eicit (mulier), abeundem (est); minatur, extimescendum; P 36.
populus: noster populus in pace ... ipsis magistratibus minatur; R I, 63.
II. accus. c. infin.: si quando iis (parvis) ludentes minamur praecipitaturos alicunde; F V, 31. is (dolor) fortitudinem ... se debilitaturum minatur; T V, 76. visam esse Iunonem ... minari .., si (Hannibal) fecisset, se curaturam, ut ... oculum ... amitteret; D I, 48.
III. crucem: cui (Theodoro) cum Lysimachus rex crucem minaretur; T I, 102.

minuo, vermindern, verkleinern, verringern, schmälern, beschränken: I, 1. alqd: quae (ars), nec augendi nec minuendi || augentis nec minuentis, al. || quid aut primum sit aut postremum, docet; A II, 94.
causae: quae (natura) causas gignendi, augendi, minuendi habeat, sed careat omni sensu et figura; N I, 35.
2. alqs: s. 1. alqd. **minor,** I. alqs.
II. avaritiam: avaritiamne minuis? F IV, 73.
auctoritatem: ne illarum .. rerum pulcherrimarum a te ipso minuatur auctoritas; A II, 62. causa populo nata est, ... ut potentia senatus atque auctoritas minueretur; R II, 59.
consuetudinem: quam consuetudinem lege minuit ipse (Demetrius); L II, 66. sensim hanc consuetudinem et disciplinam iam antea minuebamus; O II, 27.
contentiones: quantum .. potero, minuam contentiones; F II, 39.
controversiam: ut minuam controversiam; A II, 83.
cupiditates: quas (cupiditates) nulla praeda umquam improbe parta minuit *et* || sed || potius inflammat; F I, 51.
disciplinam: s. consuetudinem; O II, 27.
dolorem: quoniam multum potest provisio animi et praeparatio ad minuendum dolorem; T III, 30.
facultatem: nec ea ... minuunt, sed augent potius illam facultatem; Fa 3.
gloriam: vereor interdum, ne talium personarum cum amplificare velim, minuam etiam gloriam; A II, 5. gloriam .. non modo non minui, sed etiam augeri arbitramur eorum ..; A II, 6.
ius: hoc .. primum minuit consulare ius, quod ..; L III, 16.
laborem: vereor, ne, dum minuere velim laborem, augeam; L I, 12. senibus .. labores corporis minuendi, exercitationes animi etiam augendae videntur; O I, 123.
lamentationem: cetera in XII minuendi sumptus sunt lamentationisque funebris; L II, 59. quo lamentatio minueretur; L II, 65.
luctum: »bonos || nos, sos || leto datos divos habento; sumptum in ollos luctumque minuunto«; L II, 22.
magnificentiam: sepulchrorum magnificentiam esse minuendam; L II, 62.
mala: neque vetustate minui mala nec fieri praemeditata leviora; T III, 32.
memoriam: memoria minuitur; C 21.
molestias: quae .. tanta ex improbis factis ad minuendas vitae molestias accessio potest fieri, quanta ad augendas? F I, 51.
opinionem: minuenda est haec opinio; O I, 74.
potentiam: s. auctoritatem; R II, 59.
sumptum: is .. (Demetrius) sumptum minuit non solum poena, sed etiam tempore; L II, 66. s. lamentationem; L II, 59. luctum.
tempus: minui .. tempus et, quod erat infinitum, annuum feci; L III, 18.
terram: eam (terram) ne quis nobis minuat neve vivos neve mortuos || vivus .. mortuus ||; L II, 67.

minutatim, stückweise, nach und nach: addo, demo: cum aliquid minutatim et gradatim additur aut demitur; A II, 49.
interrogo: nulla omnino in re minutatim interrogati, dives pauper, clarus obscurus sit, ... quanto aut addito aut dempto certum respondeamus, [non] habemus; A II, 92.

minute, klein, kleinlich: concido: haec .. universa concidunt etiam minutius; A II, 42.
tracto: res ... graves, non ita tractantur, ut debent, sed aliquanto minutius; F IV, 7.

minutus, klein, unbedeutend, winzig: A. alqs: habebam molestos vobis, sed minutos, Stilponem, Diodorum, Alexinum; A II, 75. ecce .. alii minuti et angusti; F I, 61.
alqd: cogitantes .. supera atque caelestia haec nostra ut exigua et minima || minuta || contemnimus; A II, 127. ut omnia praeterea, quae bona corporis et fortunae putantur, perexigua et minuta videantur; T II, 30.
conclusiunculae: qui (Stoici) contortulis quibusdam et minutis conclusiunculis ... effici volunt ..; T II, 42.
interrogatiunculae: quae (haeresis) ... minutis interrogatiunculis quasi punctis, quod proposuit, efficit; P 2.
opuscula: ut etiam inter deos Myrmecides aliqui minutorum opusculorum fabricator fuisse videatur; A II, 120.
particulae: ex ea (materia) particulas, similes inter se, minutas; A II, 118.
philosophi: qui (Plato, Socrates) ut rationem non redderent, auctoritate tamen hos minutos philosophos vincerent; D I, 62. sin mortuus, ut quidam minuti philosophi censent, nihil sentiam; C 85.
pocula: me ... delectant ... pocula, sicut in Symposio Xenophontis est, minuta atque rorantia; C 46.
semina: quae (terra) ... ex ceterarum frugum aut stirpium minutissimis seminibus tantos truncos ramosque procreet; C 52.
somnia: Chrysippus multis et minutis somniis colligendis facit idem, quod Antipater; D I, 39.
B. colligo: quid .. minuta colligimus, hereditates, mercaturas, venditiones fraudulentas? O III, 83.

mirabilis, wunderbar, sonderbar, außerordentlich, bewunderenswert: A. alqd: id .. eo fuit mirabilius, quod ..; A II, 1. haec mirabilia videri intellego; F III, 48. multis etiam sensi mirabile videri eam nobis potissimum probatam esse philosophiam, quae ..; N I, 6. mirabile videtur, quod non rideat haruspex, cum haruspicem viderit; hoc mirabilius, quod vos inter vos risum tenere possitis; N I, 71. atque || at quam || illa mirabilia, quod ..; N II, 126. nonne cum multa alia mirabilia, tum illud in primis? D I, 16. esset mirabile, quo modo id (fulmen) Iuppiter totiens iaceret, cum unum haberet; D II, 44. mirabile .. illud, quod eo ipso tempore ... signum Iovis

... conlocabatur; D II, 46. haec ostentorum genera mirabile nihil habent; D II, 66. non sane mirabile hoc quidem! D II, 67. potest omnino hoc esse falsum, potest verum; sed utrum est, non est mirabile; D II, 141. ex quo (orbe) omnia mihi contemplanti praeclara cetera et mirabilia videbantur; R VI, 16. quod (Regulus) rediit, nobis nunc mirabile videtur; O III, 111. nec hoc tam re est quam dictu inopinatum atque mirabile; P 35.

amores: „quae (facies honesti) si oculis cerneretur, mirabiles amores", ut ait Plato, „excitaret sapientiae"; O I, 15.

apes: ut illa tritici grana in os pueri Midae congesta aut apes, quas dixisti in labris Platonis consedisse pueri, non tam mirabilia sint quam coniecta belle; D II, 66.

celeritas: quae (stellae) ... circulos suos orbesque conficiunt celeritate mirabili; R VI, 15.

commissurae: quae (ossa) subiecta corpori mirabiles commissuras habent; N II, 139.

contextus: mirabilis est apud illos (Stoicos) contextus rerum; F V, 83.

deductio: ex quo illa admirabilis || mirabilis || a maioribus Albanae aquae facta deductio est; D I, 100.

eventus: quorum (somniorum) eventus mirabiles exstiterunt; D I, 52.

exempla: ex multis mirabilibus exemplis haud facile quis dixerit hoc exemplo ... praestantius; O III, 110.

grana: s. apes.

magnitudo: (Attus Navius) mirabili magnitudine uvam ... invenit; D I, 31.

monstrum: »nos ... mirabile monstrum vidimus in mediis divom versarier aris«; D II, 64.

ornatus: cum in uno mundo ornatus hic tam sit mirabilis; A II, 125.

res: res mirabilis, propterea quia non saepe fit; D II, 49.

species: quarum (rerum) perturbatione mirabiles interdum existunt species somniorum; D II, 128.

vis: in qua (mente) sit mirabilis quaedam vis rationis et cognitionis; F V, 34.

B, I, 1. placent: quibusdam, quos audio sapientes habitos in Graecia, placuisse opinor mirabilia quaedam; Lae 45.

sunt: sunt .. Socratica pleraque mirabilia Stoicorum, quae παράδοξα nominantur; A II, 136.

2. sum: vgl. A. apes.

II. efficio: cum ... casus .. innumerabilibus paene saeculis in omnibus plura mirabilia quam in somniorum visis effecerit; D II, 147.

mirabiliter, wunderbar, sonderbar, außerordentlich: divino: permulta conlecta sunt ab Antipatro, quae mirabiliter a Socrate divinata sunt; D I, 123.

efficio: in quo cursu multa mirabiliter efficiens (stella) tum antecedendo, tum retardando; N II, 52. in alvo multa sunt mirabiliter effecta; N II, 136.

laudo: saepe ab Aristotele, a Theophrasto mirabiliter est laudata per se ipsa rerum scientia; F V, 73.

occulo: a primo .. mirabiliter occulta natura est; F V, 41.

produco: Phalereus ille Demetrius ... mirabiliter doctrinam ex umbraculis eruditorum ... produxit; L III, 14.

pugno: ut cum eorum (philosophorum) vita mirabiliter pugnet oratio; T II, 12.

tempero: quae .. natura tam mirabiliter temperari potest? T V, 101 (100).

miraculum, Wunder: (nec audite) portenta et miracula non disserentium philosophorum, sed somniantium; N I, 18.

miratio, Verwunderung: causarum .. ignoratio in re nova mirationem || admirationem || facit; D II, 49.

mirifice, wunderbar, erstaunlich, auffallend: amplexor: quas (species) mirifice Plato erat amplexatus; A I, 33.

congruo: quia de re una solum dissident, de ceteris mirifice congruunt; L I, 53.

conloco: sensus ... mirifice ad usus necessarios et facti et conlocati sunt; N II, 140.

contemno: hunc Platonicum mirifice contemnit Epicurus; N I, 73.

convenio: quod .. somnium Sisenna cum disputavisset mirifice ad verbum cum re convenisse; D I, 99.

delecto: delectabatur .. (Lucullus) mirifice lectione librorum, de quibus audiebat; A II, 4.

diligo: quod ab eo (familiari) te mirifice diligi intellegebam; N I, 58.

facio: s. conloco.

mirificus, wunderbar, sonderbar, außerordentlich, bewundernswert: copia: pugnasti commenticiorum exemplorum mirifica copia; D II, 27.

facinus: »(me) resupinum in caelo contueri maximum ac mirificum facinus«; D I, 44.

fructus: quae (artes exercitationesque virtutum) in omni aetate cultae ... mirificos ecferunt fructus; C 9.

iustitia: maxume iustitia ... mirifica quaedam multitudini videtur; O II, 38.

latebra: te mirificam in latebram coniecisti; D II, 46.

miror, sich wundern, bewundern: I. absolut: alqs: mirabar; nec enim umquam ante videram; A II, 11. hoc primo || [auditu] || incredibile nobis videri, omnesque mirari; O II, 56.

II. mit Ergänzung: 1. si: »ea si cui in somno accidunt, minus mirandum est || mirum est, sed ||«; D I, 45. eadem ignoratio si in rebus usitatis est, non miramur; D II, 49. quamquam miror, illa superbia et inportunitate (Tarquinius) si quemquam amicum habere potuit; Lae 54.

2. sin: sin cesseris, non magnopere mirabor; A II, 63. sin (fieri) potuerit, non esse mirandum; D II, 49.

3. quod: qui (Cato) mirari se aiebat, quod non rideret haruspex, haruspicem cum vidisset; D II, 51. mirari solitum C. Fabricium, quod ... audisset a Thessalo Cinea esse quendam Athenis, qui ..; C 43. s. III. alqd; D II, 63.

4. indirecte Frage: ego .. mirari *satis* || rimari || non queo, unde .. sit ..; F I, 10. equidem mirari satis non possum, unde ad istas opiniones vester ille princeps venerit; N I, 95. mirari licet, quae sint animadversa a medicis herbarum genera; D I, 13. ego .. miror ..., cur alteram utram (anguem Ti. Gracchus) emiserit; D II, 62. miror, quid in mentem venerit Theophrasto in eo libro; O II, 56. heri mirabar, quid accidisset; O III, 59.

5. accus. c. infin.: puto fore ut, cum legeris, mirere nos id locutos esse; A ep 1. miror Antiochum, hominem in primis acutum, non vidisse interesse ..; N I, 16. hic ego non miror esse quemquam, qui ..? N II, 93. non est .., ut mirandum sit ea praesentiri a divinantibus, quae nusquam sint; D I, 128. qui mulam peperisse miratur, is ..; D II, 49. miror deos immortales

|| inm. || histrioni futuro claritatem ostendisse, nullam ostendisse Africano; D II, 66. totas noctes somniamus ..., et miramur aliquando id, quod somniarimus, evadere? D II, 121. quale (est somnium) etiam de Alexandro, quod a te praeteritum esse miror; D II, 135. antea mirabar ..., sed mirabar, ut dixi, te tam valde hoc loco delectari; nunc contra miror te, quom Roma absis, usquam potius esse; L II, 2. quod a Panaetio praetermissum esse miror; O I, 7. (ne boni viri) mirentur .. in ea (philosophia) tantum me operae et temporis ponere; O II, 2. quem locum miror a Posidonio breviter esse tactum; O III, 8.

III. **mit Object:** alqm: qui (Zeno) cum ab eo (Carneade) plurimum dissentiret, unum tamen praeter ceteros mirabatur; A I, 46. cum miraretur ille (Atticus) .. utrumque, Phaedrum autem etiam amaret; F I, 16. Cyrenaeum Theodorum, philosophum non ignobilem, nonne miramur? T I, 102.

alqd: nihil .. magnopere meorum miror; A I, 8. quod .. nemo mediocriter doctus mirabitur cogitans ..; F III, 3. adiunxit minime id esse mirandum; N II, 69. illud .. ab Aristotele animadversum, a quo pleraque, quis potest non mirari? N II, 125. quod crebro videt, non miratur, etiamsi, cur fiat, nescit; D II, 49. illud mirarer, si crederem, quod ... dixisti ..; D II, 63. si despicere se dicant ea, quae plerique mirentur, imperia et magistratus; O I, 71. familiaritates habere fidas amantium nos amicorum et nostra mirantium; O II, 30. in his inmanibus iacturis ... nihil nos magnopere mirari; O II, 56. quod eo magis miror, quia ..; O III, 8.

diligentiam: eum (Lysandrum) dixisse mirari se non modo diligentiam, sed etiam sollertiam eius, a quo ..; C 59.

figuram: evolavit »nuntia fulva Iovis miranda visa figura;« L I, 2.

imperia: f. alqd; O I, 71.

inconstantiam: ut mirari satis istorum inconstantiam non possim; F IV, 39.

ingenia: cum multis locis nostrorum hominum ingenia virtutesque .. soleo mirari, tum maxime in iis studiis, quae ..; T IV, 1.

insolentiam: soleo saepe mirari non nullorum insolentiam philosophorum; T I, 48.

magistratus: f. alqd; O I, 71.

ordinem: quem (ordinem) ... nonne miraris? F III, 74.

philosophum: f. alqm; T I, 102. — sollertiam: f. diligentiam. — virtutes: f. ingenia.

mirus, wunderbar, sonderbar, erstaunlich, außerordentlich, bewundernswert: alqd: quamquam nihil mihi tam mirum videtur quam ista || ita || dici, ab Antiocho quidem maxime; A II, 102. minime mirum id quidem; T II, 11. tum is, qui illa coxerat: „minime mirum“; T V, 98. ut in cunis fuerit anguis, non tam est mirum, in Solonio praesertim; D II, 66. quid minus mirum quam illam monstruosissumam bestiam urnam evertisse? D II, 69. maiores suos multa mira atque praeclara gloriae cupiditate fecisse; R V, 9. ille (Pythius): „quid mirum?“ inquit; O III, 59. quamquam in aliis || his || minus hoc mirum est; C 24. — Hortensius .. vehementer admirans ⟨... nec mirum⟩; A II, 63. ne illam quidem praetermisisti .. reprehensionem Antiochi ⟨nec mirum⟩; A II, 111. non curat (divina providentia) singulos homines. non mirum; ne civitates quidem; N III, 93. ab his || at ii ||, qui pecudum ritu ad voluptatem omnia referunt, longe dissentiunt, nec mirum; Lae 32. — quid .. mirum, si hoc eodem modo homini natura praescripsit, ut ..? N I, 77. »ea si cui in somno accidunt, minus mirandum est || mirum est, sed ||«; D I, 45. quid mirum .., si in auspiciis ... inbecilli animi superstitiosa ista concipiant? D II, 81. ille .. Graecus, quid mirum, si magnitudine timoris ... a constantia ... discessit? D II, 114. quid mirum .. in senibus, si infirmi sint || sunt || aliquando? C 35. quid mirum est, si animi hominum moveantur, cum ..? Lae 29. si ... minus id ... consequemur, ... haut || haud, aut || sane erit mirum; Ti 8. — maxime .. hoc in hominum doctorum oratione mihi mirum videri solet, quod ... profiteantur ..; R I, 11. — ind. Frage: ut mihi mirum videatur, ... quo modo isti non ... uni (somnio) fidem derogent; D II, 146. — acc. c. inf.: minime mirum est primo nos sapientiae commendari ab initiis naturae, post ..; F III, 23. quam (scientiam) non erat mirum sapientiae cupido patria *esse* cariorem; F V, 49. quid mirum est omne ab ea (divina providentia) genus humanum esse contemptum? N III, 93. quid mirum .. ex spelunca saxum in crura eius (Icadii praedonis) incidisse? Fa 6. quid mirum est has dissimilitudines ex differentibus causis esse factas? Fa 8. f. alqd; A II, 102. D II, 69.

aequitas: o miram aequitatem deorum! N III, 90.

circumitus: miri .. sunt orbes et quasi circumitus in rebus publicis commutationum et vicissitudinum; R I, 45.

insolentia: Tarquinio exacto mira quadam exultasse populum insolentia libertatis; R I, 62.

libidines: et in mare || mari || et in femina commiscendorum corporum mirae libidines; N II, 128.

memoria: o miram memoriam, Pomponi, tuam! L II, 45.

orbes: f. circumitus.

misceo, mischen, vereinigen, vermengen, verwirren, anstiften: alqd: nihil .. est in animis mixtum atque concretum; T I, 66. fr IX, 10. haec .. simplicia, illa mixta; T V, 84 (85). »multa .. misceri nocturna strage putasti«; D I, 18. haec ... ita mixta fuerunt et in hac civitate et in Lacedaemoniorum et in Karthaginiensium, ut ..; R II, 42. omnia infima summis paria fecit, turbavit, miscuit; L III, 19.

amorem: deinde (exsistere) voluptate et molestia mixtum amorem; Ti 44.

animum: cuius (alterius) animum (homo) ita cum suo misceat, ut efficiat paene unum ex duobus; Lae 81.

bona: ea (bona) mixta ex dissimilibus si erunt, honestum ex iis effici nihil poterit; T V, 45.

corpus: ut aut cum matre corpus miscere videatur aut cum quovis alio vel homine vel deo, saepe belua; D I, 60.

finem: nec .. finis bonorum [et malorum] ... ex dissimillimis rebus misceri et temperari potest; O III, 119.

genus: »contaminari stirpem ac misceri genus«; N III, 68.

gravitatem: si .. inest in oratione mixta modestia gravitas; O II, 48.

leporem: erat in homine ... modus in dicendo et gravitate mixtus lepos; R II, 1.

malum, molem: »maior mihi moles, maius miscendumst malum«; T IV, 77. N III, 68.

mulsum: qui alteri misceat mulsum ipse non sitiens; F II, 17.

ruborem: nec ille fusus et candore mixtus rubor sanguis est; N I, 75.

sortes: quae (sortes) Fortunae monitu pueri manu miscentur atque ducuntur; D II, 86.

miser, elend, unglücklich, kläglich, bejammernswert: A. **bei Substantiven:** alqs: recte .. is negat umquam bene cenasse Gallonium, recte miserum; F II, 25. cum ... quaerebas, quis aut hoc miserior aut superiore illo beatior; F II, 63. timeat necesse est, ne aliquando amissis illis (bonis) sit miser; F II, 86. nec potest quisquam alias beatus esse, alias miser; qui enim existimabit posse se miserum esse, beatus non erit; F II, 87. nec .. (Cn. Octavius) miser esse ..., tantum modo laboriosus videbatur; at miser, si in flagitiosa atque vitiosa vita afflueret voluptatibus; F II, 93. miser sit aliquando necesse est is; F II, 108. quoniam excedens e vita et manens aeque miser est; F III, 61. eos ... summe esse miseros; F IV, 21. omnes, qui non sint sapientes, aeque miseros esse; F IV, 55. qui sapientes non sint, omnes aeque miseros esse; F IV, 63. nihil .. adiuvat procedere et progredi in virtute, quo minus miserrimus sit, ante quam ad eam pervenerit; F IV, 64. non est .. aeque miser, qui patriae consulit, et is, qui illam exstinctam cupit; F IV, 66. qui „decrevit tantisper se minus iniuriae suo nato facere, ... dum fiat miser;" F V, 28. si (Polycrates) sapiens, ne tum quidem miser, cum ab Oroete ... in crucem actus est; F V, 92. ergo et ii, quibus evenit iam, ut morerentur, et ii, quibus eventurum est, miseri; T I, 9. nemo ergo non miser. — prorsus nemo; T I, 9. omnes, quicumque nati sunt eruntve, non solum miseri, sed etiam semper miseri. nam si solos eos diceres miseros, quibus moriendum esset ..; T I, 9. necesse est .. miseros esse eos, qui centum milibus annorum ante occiderunt, vel potius omnis, quicumque nati sunt; T I, 9. ubi sunt ergo ii, quos miseros dicis? ... si enim sunt, nusquam esse non possunt. — ego vero nusquam esse illos puto. — igitur ne esse quidem? — prorsus isto modo, et tamen miseros ob id ipsum quidem, quia nulli sint; T I, 11. cum .. miserum esse dicis, tum || [tum] || eum, qui non sit, dicis esse; T I, 12. miserum esse verbi causa *M.* Crassum, qui illas fortunas morte dimiserit, miserum Cn. Pompeium, qui tanta gloria sit orbatus, omnis denique miseros, qui hac luce careant; T I, 12. sint .. oportet, si miseri sunt; T I, 12. si .. non sunt, nihil possunt esse; ita ne miseri quidem sunt; T I, 12. ita, qui nondum nati sunt, miseri iam sunt, quia non sunt, et nos, si post mortem miseri futuri sumus, miseri fuimus ante, quam nati. ego autem non commemini, ante quam sum natus, me miserum; T I, 13. quasi ego dicam eos miseros, qui nati non sint, et non eos miseros, qui mortui sunt || sint ||; T I, 13. quia non sint, cum fuerint, eo miseros esse; T I, 13. quid .. tam pugnat, quam non modo miserum, sed omnino quicquam esse, qui non sit? T I, 13. an tu egressus porta Capena cum Calatini, Scipionum ... sepulcra vides, miseros putas illos? T I, 13. posthac non ita dicam, miseros esse, sed tantum miseros, ob id ipsum, quia non sint. — non dicis igitur: „miser est M. Crassus", sed tantum: „miser M. Crassus"? — ita plane; T I, 13. cum .. dicis: „miser M. Crassus", aut hoc dicis: „miser est Crassus" ... aut nihil dicis omnino. — age, iam concedo non esse miseros, qui mortui sint, quoniam extorsisti, ut faterer, qui omnino non essent, eos ne miseros quidem esse posse. quid? qui vivimus, cum moriendum sit, nonne miseri sumus? T I, 14. ut concederem, qui mortui essent, eos miseros non esse; T I, 15. quae (mors) aut beatos nos efficiet animis manentibus aut non miseros sensu carentis; T I, 25. cum id agam, ne post mortem miseros nos putemus fore; T I, 83. num quis horum miser hodie? ne tum quidem post spiritum extremum; nec enim potest esse miser quisquam sensu perempto; T I, 89. difficile est non eos, qui inhumati sint, miseros iudicare; T I, 106. quis .. non miser non modo tunc, cum ..? T II, 16. »qua miser sollertia transverberatus castrum hoc Furiarum incolo;« T II, 23. vix .. posse videmur ita adfectum non miserum dicere et, si hunc miserum, certe dolorem malum; T II, 25. »heu miserum me! excrucior;« T II, 50. ut ait Homerus de Bellerophonte: »qui miser in campis maerens errabat Aleis«; T III, 63. »cupido cepit miseram nunc me proloqui ... Medeai miserias«; T III, 63. »decrevi tantisper me minus iniuriae .. meo gnato facere, dum fiam miser«. hic decernit, ut miser sit; T III, 65. malo se dignum deputat, nisi miser sit; T III, 65. cum dissolutus filius: »heu me miserum«! T IV, 45. »ipsus hortatur me frater, ut meos malis miser mandarem natos«; T IV, 77. eos, qui se aegritudini dediderunt, miseros, adflictos, aerumnosos, calamitosos (dicere solemus); T IV, 82. potes ..., qui male vivat, non eum miserum dicere? T V, 12. quis .. potest mortem aut dolorem metuens ... esse non miser? T V, 15. qui ... aegritudine eliditur, potest tandem esse non miserrimus? quid vero? illum ... nonne recte miserrimum dixeris? quid? elatus ille levitate ... nonne tanto miserior, quanto sibi videtur beatior? ergo ut hi miseri, sic contra illi beati; T V, 16. miser .. Archelaus? — certe, si iniustus; T V, 35. non sunt ea bona dicenda ..., quibus abundantem licet esse miserrimum; T V, 44. dubitabisne eum miserum dicere? qualia igitur ista bona sunt, quae qui habeat, miserrimus esse possit? T V, 45. mihi .. non solum eo videtur miser, quod ea fecit, sed etiam quod ita se gessit; T V, 55. ex quo omnibus bene veritatem intuentibus videri necesse est (Dionysium) miserrimum; T V, 57. miseri .. (videntur), qui sunt inglorii; L I, 32. eos ... propter damna aut detrimenta aut cruciatus aliquos miseros esse dicimus an propter vim turpitudinemque vitiorum? L I, 51. o miserum, qui fideliorem .. barbarum ... putaret quam coniugem! O II, 25. quid .. timeam, si aut non miser post mortem aut beatus etiam futurus sum? C 67. nec .. ego M. Regulum aerumnosum nec infelicem nec miserum umquam putavi; P 16. o miserum vel potius amentem! fr VIII, 13.

alqd: quid eo miserius dici aut fingi potest? F I, 41. istuc ipsum, non esse, cum fueris, miserrimum puto; T I, 12. miserius (istuc putas) quam omnino numquam fuisse? T I, 13. carere mortuos vitae commodis, idque esse miserum? T I, 87. quod .. omnibus necesse est, idne miserum esse uni potest? T I, 119. quo modo id, quod ego miserrimum existimem, ne malum quidem sit; T II, 29. quid .. est non miserius solum, sed foedius etiam ... quam aegritudine quis adflictus? T IV, 35. qua (vita) taetrius, miserius, detestabilius excogitare nihil possum; T V, 64. miserius .. stultitia quid possumus dicere? N I, 23. quibus (fortibus viris) magis id miserum videri solet, natura se consumi et senectute, quam sibi dari tempus, ut ..; R I, 4. ego .. nihil isto animo, nihil ita animato homine miserius ducerem; R I, 60. »in senecta hoc deputo miserrimum, sentire ..;« C 25. velle ..., quod non deceat, id ipsum miserrimum est, nec tam miserum est non adipisci, quod velis, quam adipisci velle, quod non oporteat; fr V, 39. — infin: digladiari ... *et* depugnare ... quis non cum miserrimum, tum etiam stultissimum dixerit? A fr 12. ut succumbere doloribus eosque humili animo ... ferre miserum est, ... sic ..; F I, 49. si mori etiam mortuis miserum esset; T I, 15. perfice, si potes, ut ne

moriendum quidem esse miserum putem; T I, 15. ante tempus mori miserum esse; T I, 93. quam huic (Dionysio) erat miserum carere consuetudine amicorum! T V, 63. sin abesse patria miserum est; T V, 106. cum quibus (hominibus) ... confligere ... miserum et periculosum sit; R I, 9. miserrimum digladiari semper tum faciendis, tum accipiendis iniuriis; R III, 23. quanto est miserius in hominis figura animo esse efferato! mihi quidem tanto videtur, quanto ..; R IV, 1. ſ. alqd; T I, 12. 13. C 25. fr V, 39. — acc. c. inf.: miserum est .. nihil proficientem angi; N III, 14. ſ. alqd; R I, 4.

ambitio: miserrima omnino est ambitio honorumque contentio; O I, 87.

animi: non esse miseros (animos concedo); T I, 25. cum miseri animi essent, quod plerisque contingeret, tum dei partem esse miseram; N I, 27.

caecitas: bonum incolumis acies, misera caecitas; F V, 84.

consolatores: consolatores ipsos confiteri se miseros, cum ad eos impetum suum *fortuna* converterit; T III, 73.

contentio: ſ. ambitio.

debilitas: bonum integritas corporis, misera debilitas; F V, 84.

dolor: an dolor longissimus quisque miserrimus? F II, 88.

exsilium: bonum patria, miserum exsilium; F V, 84.

famulatus: quam miser virtutis famulatus servientis voluptati! O III, 117.

homo: »es homo miser«; F II, 24. miserum hominem! F II, 96. homines sceleribus ... inquinatos nihilo miseriores esse quam eos; F IV, 63.

improbi: ita prorsus existimo, bonos beatos, improbos miseros; T V, 35.

insipientes: ut iam omnes insipientes sint miseri, quod profecto sunt; F IV, 66.

morbus: bonum valetudo, miser morbus; F V, 84. nec (Dionysium) Aesculapius misero diuturnoque morbo tabescentem interemit; N III, 84.

mors: mors si est misera, finis esse nullus potest; T I, 100.

mortui: quoniam .. etiam mortui miseri sunt; T I, 9.

orbitas: bonum liberi, misera orbitas; F V, 84.

pars: ſ. animi; N I, 27.

res: utrum ... a bonis rebus an a malis (Pompeius) discessisset? certe a miseris; T I, 86. taetra .. res est (aegritudo), misera, detestabilis; T III, 25.

ruinae: si (Academia) invaserit in haec, ... nimias || miseras || edet ruinas; L I, 39.

sapiens: si .. sapiens aliquis miser esse possit; F III, 11.

senectus: quia .. videtis nefas esse dictu miseram fuisse talem senectutem; C 13. quattuor reperio causas, cur senectus misera videatur; C 15. miseram esse senectutem, quae se oratione defenderet; C 62.

senex: o miserum senem, qui mortem contemnendam esse in tam longa aetate non viderit! C 66.

servitus: quam est illa misera, quam dura servitus! P 40.

spectaculum: cum in illo ipso acerbissimo miserrimoque spectaculo sibi timerent; T III, 66.

stultus: nemo .. *stultus* || est || non miser; F I, 59. cum (stultus) sit miser; F III, 60. qui (stulti) iidem miseri sint; F III, 61. cum omnes stulti sint sine dubio miserrimi, maxime quod stulti sunt; N I, 23.

vir: ut ... (bonus vir) omnibus miserrimus esse videatur; R III, 27. bonus vir et sapiens et fortis miser esse nemo potest; P 19.

vita: animi maximam aut voluptatem aut molestiam plus aut ad beatam aut ad miseram vitam afferre momenti quam ..; F I, 56. quaero, quis aut de misera vita possit gloriari aut de non beata; F III, 28. quae (perturbationes animorum) vitam insipientium miseram acerbamque reddunt; F III, 35. quid necesse est ... etiam vitam efficere deplorando miseriorem? T I, 83. vitae miserae mors finis esse videtur; T I, 100. nec in misera vita quicquam est praedicabile aut gloriandum nec in ea, quae nec misera sit nec beata; T V, 49. cum fatentur satis magnam vim esse in vitiis ad miseram vitam; T V, 50. esset .. fugienda (vita), si esset misera; P 19.

B. **allein: a,** I. sunt: si .. apud inferos miseri non sunt, ne sunt quidem apud inferos ulli; T I, 11.

II. facio: si nihil est, quod tam miseros faciat quam impietas et scelus; F IV, 66.

III. plenus: plenae miserorum provinciae sunt; T V, 106.

b. sum: est miserum .. (mors), quoniam malum; T I, 9.

miserabilis, beklagenswert, traurig: casus: qui (casus) nobis miserabilis videtur audientibus, illi perpetienti erat voluptarius; F II, 65.

ignoratio: nescio qui nos teneat error ac || aut || miserabilis ignoratio veri; fr IX, 8.

inscientia: o admirabilem licentiam et miserabilem inscientiam disserendi! Fa 38.

respectus: fugientibus .. miserabilem respectum incendiorum fore; D I, 68.

senectus: num .. horum senectus miserabilis fuit, qui se agri cultione oblectabant? C 56.

miserabiliter, beklagenswert, kläglich: etsi .. flemus, cum legimus, tamen non miserabiliter vir clarus emoritur; T I, 96.

misere, elend, unglücklich: vivo: quae nihil valerent ad beate misereve vivendum; F III, 50. exilia, orbitates magnam vim habere ad male misereque vivendum; T V, 24.

misereor, Mitleid fühlen, sich erbarmen: 1. unpersönlich: misereri, invidere, gestire, laetari, haec omnia „morbos“ Graeci appellant, motus animi rationi non obtemperantis; T III, 7. cadit .. in eundem et misereri et invidere; T III, 21. in quem .. cadit misereri, in eundem etiam invidere; non cadit autem invidere in sapientem; ergo ne misereri quidem; T III, 21. et invidere aegritudinis est et aemulari et obtrectare et misereri et angi, lugere, maerere; T III, 83. aemulari utile est, obtrectare, misereri; T IV, 56.

2. alqs: cur misereare potius quam feras opem? T IV, 56.

natus: »nate, inlacrima patris pestibus, miserere!« T II, 21.

sapiens: quodsi aegre ferre sapiens soleret, misereri etiam soleret; T III, 21.

miseret, es jammert: alicuius: »neque te mei miseret«; T I, 106. »mea mater, tui me miseret, mei piget«; D I, 66.

miseria, Elend, Unglück, Leiden, Ängstlichkeit: I, 1. est, potest: ut, ubi virtus sit, ... ibi esse miseria et aerumna non possit, tamen labor possit, possit molestia; F V, 95.

premunt: te miseriae, te aerumnae premunt omnes, qui te beatum ... putas; P 18.

2. sum: cum omnis perturbatio miseria est, tum carnificina est aegritudo; T III, 27.

II, 1. **attribuo**: non attribuere ad amissionem amicorum miseriam nostram; T III, 73.
commentor: »futuras mecum commentabar miserias;« T III, 29. 58.
contemplor: hebetem *facit* (ratio) aciem ad miserias contemplandas; T III, 33.
efficio: cum ... perturbationes animi miseriam, sedationes autem vitam efficiant beatam; T V, 43.
fleo: »gentes nostras flebunt miserias«; T II, 21.
pondero: morte aut dolore corporis aut luctu animi aut offensione iudicii hominum miserias ponderamus; L II, 43.
pono: quoniam ... miseriam omnem in dolore (ponitis); F II, 86.
proloquor: »cupido cepit miseram nunc me proloqui caelo atque terrae Medeai miserias«; T III, 63.
quaero: quatenus non ipse (animans) bene factus sua culpa sibi aliquid miseriae quaereret; Ti 46.
suscipio: si .. ne futurum quidem (malum) sit, frustra suscipi miseriam voluntariam; T III, 32.
2. careo: hanc (aegritudinem) nisi exuimus sic, ut abiciamus, miseria carere non possumus; T III, 27.
3. invito ad: qui non levantur, ipsi *se* ad miseriam invitant; T III, 73.
nascor in: in miseriam nascimur sempiternam; T I, 9.
sum in: nihilo minus in miseria est quam ille; F III, 48.
III, 1. plenus: hoc iter vitae tam confragosum putamus, tam plenum iniuriarum ac miseriarum atque laborum; fr IX, 17.
2. proximus: cui miseriae proxumus est is, qui adpropinquans aliquod malum metuit; T IV, 35.
IV, 1. alqd: s. II, 1. quaero.
caput: in ea (aegritudine) est .. fons miseriarum et caput; T IV, 83.
defetigatio: defetigatio .. miseriarum aegritudines cum faciat leniores; T III, 67.
finis: esset .. miseriae finis in morte; T I, 9. nisi sanatus animus sit, ... finem miseriarum nullum fore; T III, 13.
fons: s. caput.
incendia: hic amor Medeae quanta miseriarum excitavit incendia! L IV, 69.
levamentum: nos .. non solum beatae vitae istam esse oblectationem videmus, sed etiam levamentum miseriarum; F V, 53.
radices, rami: nos .. audeamus non solum ramos amputare miseriarum, sed omnis radicum fibras evellere; T III, 13.
2. aegritudo ex: misericordia est aegritudo ex miseria alterius iniuria laborantis; T IV, 18.
receptus a: a quibus (miseriis ratio) cum cecinit receptui; T III, 33.
V, 1. adfligi: esse .. angore, esse || angores † si, al. || miseria adflictas; R II, 68.
foedare: »quae (custos) me perenni vivum foedat miseria«; T II, 24.
opprimi: hoc tu .. censes sapienti accidere posse, ut aegritudine opprimatur, id est miseria? T III, 27.
subigi: »iam subactus miseriis obtorpui«; T III, 67.
2. cum: ne (Stoici) omnia cum superstitiosa sollicitudine et miseria crederent; D II, 86.

misericordia, Mitleid, Barmherzigkeit: I. est: quem ad modum misericordia aegritudo est ex alterius rebus adversis, sic invidentia aegritudo est ex alterius rebus secundis; T III, 21. misericordia est aegritudo ex miseria alterius iniuria laborantis; T IV, 18. misericordiam (utilem esse) ad opem ferendam et hominum indignorum calamitates sublevandas; T IV, 46.
habet: quaedam .. humanitatis quoque habent primam speciem, ut misericordia, aegritudo, metus; T IV, 32.
II, 1. dico: quis .. misericordiam aut ipsam iracundiam morbum solet dicere? F III, 35.
do: metum (a natura datum) cavendi causa, misericordiam aegritudinemque clementiae; A II, 135.
subicio: ut aegritudini (subiciuntur) ... aemulatio, obtrectatio, misericordia, angor, luctus, maeror, aerumna; T IV, 16.
2. incido in: si sapiens in aegritudinem incidere posset, posset etiam in misericordiam, posset in invidentiam; T III, 20.
III, 1. commoveri: nemo .. parricidae aut proditoris supplicio misericordia commovetur; T IV, 18.
2. sine: an sine misericordia liberales esse non possumus? T IV, 56.

misericors, mitleidig, barmherzig: A. alqs: qui .. natura dicuntur iracundi aut misericordes aut invidi aut tale quid; T IV, 80.
iudex: nec misericordem iudicem esse oportere? F IV, 22.
B. allein: et timidi et misericordes, quia proclives ad eas perturbationes, non quia semper, feruntur || s. f. ||; T IV, 28.

miseror, bemitleiden, beklagen: I. alqs: alia est .. lugenti, alia miseranti aut invidenti adhibenda medicina; T IV, 59.
II. alqd: in enodandis .. nominibus, quod miserandum sit, laboratis; N III, 62.
corpus: »accede, nate, adsiste, miserandum aspice eviseeratum || eviscerati || corpus laceratum patris!« T II, 21.

missio, Freilassung: qui (Silenus) cum a Mida captus esset, hoc ei muneris pro sua missione dedisse scribitur; T I, 114.

mitesco, reifen: cum .. adfecta iam prope aestate uvas a sole mitescere tempus est; fr I, 17.

mitifico, verdauen: depulso .. de pectore et in omne corpus diviso et mitificato cibo; D II, 57.

mitigo, mildern, lockern, reifen, versöhnen, besänftigen, friedlich machen: I. dies: quae (dies) procedens ita mitigat, ut ... leniatur aegritudo; T III, 53.
II. alqm: quibus (mysteriis) ex agresti immanique vita exculti ad humanitatem et mitigati sumus; L II, 36.
alqd: cum ... terra ... aestiva || † afistula || maturitate alia mitigaverit, alia torruerit; R IV, 1.
agros: Indus ... aqua . agros laetificat et mitigat; N II, 130.
animos: animos ... ardentis ... cupiditate bellandi religionum caerimoniis mitigavit; R II, 26.
cibum: materia ... ad calficiendum corpus igni adhibito et ad mitigandum cibum utimur; N II, 151.
dolorem: patientiae, fortitudinis fomentis dolor mitigari solet; F II, 95.
tristitiam: lenitate verbi rei tristitiam mitigatam; O I, 37.

mitis, mild, gelind, sanft: alqs: Panaetius ... fuit .. in altero genere mitior, in altero illustrior; L IV, 79.

alqd: nihil .. poterat fieri illo mitius; A II, 11. qua (aetate) progrediente omnia fiunt in dies mitiora; C 45. quid ... aut Theopompo acrius aut Ephoro mitius inveniri potest? fr V, 25.

dolor: haec cogitatio ... ipsum .. dolorem nescio quo pacto mitiorem facit; T II, 53.

exitus: exitus erant bellorum aut mites aut necessarii; O II, 26.

oratio: facit .. per se || persaepe || ipsa sibi audientiam diserti senis compta || composita || et mitis oratio; C 28.

mitto, schicken, abschicken, entlassen, entsenden, von sich ausgehen lassen, melden, übergehen: I. **absolut**: alqs: »operite, abscedite, iam tandem || iam iam || mittite«; T II, 50. quam ... amores soluti ...! mitto apud Eleos et Thebanos; R IV, 4. vgl. III. alqm; T III, 28.

II. **mit Ergänzung**: 1. **Relativsatz**: mittunt (gladiatores) etiam volneribus confecti ad dominos, qui quaerant, quid velint; T II, 41. cum in Aequimaelium misimus, qui adferat agnum, quem immolemus; D II, 39. emissi sunt || emisisse, et misisset, al. ||, qui illam radiculam quaererent; D II, 135.

2. **indirecte Frage**: mitto, unde (tabulam, signum) sustuleris, quo modo habeas; P 37.

III. **mit einfachem Object**: alqm: post ad Mithridaticum bellum (L. Lucullus) missus a senatu; A II, 1. mitto alios; etiamne nobis (vivere) expedit? T I, 84. magna me .. spes tenet, iudices, bene mihi evenire, quod mittar ad mortem; T I, 97. »ad Troiam cum misi ob defendendam Graeciam, scibam me in mortiferum bellum, non in epulas mittere«; T III, 28. »missa sum superstitiosis hariolationibus«; D I, 66. Regulus captus a Poenis cum de captivis commutandis Romam missus esset; O I, 39. [quos decem Hannibal Romam astrictos misit iure iurando seredituros esse]; O I, 40. cum ab eo (Metello), imperatore suo, (Marius) Romam missus esset; O III, 79. cuius (optimi civis) legatus (Marius) et a quo missus esset; O III, 79. (Regulus) iuratus missus est ad senatum, ut ..; O III, 99. Manlium missum fecit; O III, 112. qui tum erant missi; O III, 113.

alqd: neque, ut ea cognoscas, ... ad te mitto; F III, 6. misit coniectori, quantulum visum est de argento; D II, 134. ut id, quod agri efferant sui, quascumque velint in terras, portare possint ac mittere; R II, 9.

admonitores: misi .. ad te quattuor admonitores non nimis verecundos; nosti enim profecto os huius adulescentioris Academiae. ex ea igitur media excitatos misi, qui metuo ne te forte flagitent; A ep 1.

amicos: meos amicos, in quibus est studium, in Graeciam mitto; A I, 8.

coloniam: quam .. Graecia coloniam misit in Aeoliam, Ioniam ... sine Pythio aut Dodonaeo aut Hammonis oraculo? D I, 3.

cursum: s. plagam.

filium: quae (Lacaena) cum filium in proelium misisset; T I, 102. se audisse eum (filium) missum factum esse a consule; O I, 37.

imagines: illam naturam, quae imagines fundat ac mittat; N I, 29.

legatos: cum .. Veientes bello fessi legatos ad senatum misissent; D I, 100.

legiones: legionibus nostris sub iugum missis; O III, 109.

librum: si aliquot annis post idem ille liber captivis missus esset; T III, 54. s. **liber,** II, 1. mitto (6 St.) S. 446, b.

litteras: e provincia litteras ad collegium misit se ... recordatum esse; N II, 11.

lucem: luna ... eam lucem, quam a sole accepit, mittit in terras, N II, 103.

munera: Cethego, homini non probatissimo, .. (illa cupiditas) coëgit eos ... munera mittere; P 40.

patrem: nisi (Pomponius) ius iurandum sibi dedisset se patrem missum esse facturum; O III, 112.

plagam: sic vox, sic cursus, sic plaga hoc gravior, quo est missa contentius; T II, 57.

prodigium: »adde || addo || ... huc, quod mihi portento caelestum pater prodigium misit, regni stabilimen mei«; N III, 68.

responsa: quae nobis in Graeciam Roma responsa haruspicum missa sunt! D II, 53.

sermonem: quadridui .. sermonem superioribus ad te perscriptum libris misimus; T V, 11.

signum: »exspectant; veluti || exspectant veluti ||, consul quom mittere signum volt, omnes avidi spectant ad carceris oras, ... sic ..;« D I, 107. idem .. (deus) mittit .. signa nobis eius generis; D I, 121.

somnia: qui etiam somnia putet ad nos mitti ab Iove; N III, 95. si vera (somnia) a deo mittuntur, falsa unde nascuntur? D II, 127.

stabilimen: s. prodigium.

tutores: nos tutores regibus misimus; F V, 64.

visa: cum dicatis ... visa quaedam mitti a deo; A II, 47.

vocem: saepe etiam ... in rebus turbidis veridicae voces ex occulto missae esse dicuntur; D I, 101. s. plagam.

IV. **mit doppeltem Accusativ**: alqm — legatum: s. **legatus,** II, 1. mitto (3 St.) S. 442, b.

dona: dona magnifica quasi libamenta praedarum Delphos ad Apollinem misit; R II, 44.

mobilis, beweglich: ardor: qui (mundus) ... acerrimo et mobilissimo ardore teneatur; N II, 31.

fervor: mundi ille fervor purior, perlucidior mobiliorque *est* multo; N II, 30.

oculi: lubricos oculos (natura) fecit et mobiles; N II, 142.

pars: quae (sidera) ex mobilissima purissimaque aetheris parte gignuntur; N II, 39.

res: quod (res) .. ita mobiles et concitatae (essent), ut ..; A I, 31.

mobilitas, Beweglichkeit: necesse est ... id (animal) ... mobilitate celerrima esse; N II, 42.

mobiliter, schnell, heftig: agito: an natura fieri, ut mobiliter animus agitatus, quod vigilans viderit, dormiens videre videatur; D II, 129.

palpito: cum cor animantis alicuius evolsum ita mobiliter palpitaret, ut imitaretur igneam celeritatem; N II, 24.

moderate, gemäßigt, mit Mäßigung: constituo: quae res quom sapientissime moderatissimeque constituta esset a maioribus nostris; L III, 12.

fero: quod videat multos moderate et tranquille tulisse; T III, 60. moderatius .. (repulsam) ferre debuit; T IV, 40. te dolorem ... ferre moderate; Lae 8.

facio: qui ... moderatius .. id volunt fieri; F I, 2.

impertio: saepe idoneis hominibus indigentibus de re familiari inpertiendum, sed diligenter atque moderate; O II, 54.

permisceo: in hac iuncta moderateque permixta conformatione rei publicae; R I, 69.
utor: tertium (est) iis, quibuscum congregemur, uti moderate et scienter; O II, 18.

moderatio, Maßhalten, Mäßigung, Milde, Selbstbeherrschung, Leitung, Herrschaft, Articulation: I, 1. abest: quo modo .. iucunda vita potest esse, a qua absit prudentia, absit moderatio? T V, 101.
adest: moderatio modo virium adsit; C 33.
apparet: ut in eo moderatio et temperantia appareat cum specie quadam liberali; O I, 96.
efficit: si haec non vis et natura gignentium efficeret, sed temperatio lunae caelique moderatio; D II, 94.
elucet: ex quo elucebit omnis constantia omnisque moderatio; O I, 102.
est: qui videant, quanta sit etiam apud deos moderatio, quantus ordo; F IV, 11. sic mundi divina [in homines] moderatio profecto nulla est; N III, 85.
inest: in quo (genere honesti) inest ordo et moderatio; F II, 47.
versatur: ordo .. et constantia et moderatio et ea, quae sunt his similia, versantur in eo genere; O I, 17.
2. sum: quae (temperantia) est moderatio cupiditatum rationi oboediens; F II, 60. aderit temperantia, quae est eadem moderatio; T III, 36.
II, 1. appello: eam .. virtutem σωφροσύνην vocant, quam soleo equidem tum temperantiam, tum moderationem appellare, non numquam etiam modestiam; T III, 16. moderatio, a me quidem paulo ante appellata frugalitas; T III, 36.
contineo: quorum .. (magistratuum) discriptione || descr. || omnis rei publicae moderatio continetur; L III, 5.
habeo: earum (rerum) moderationem nos soli habemus, maris atque ventorum, propter nauticarum rerum scientiam; N II, 152.
novi: novi .. moderationem animi tui et aequitatem; C 1.
omitto: omitto oportunitates habilitatesque reliqui corporis, moderationem vocis; L I, 27.
sumo: e physicis ... sumitur ... moderatio; F I, 64.
tollo: moderatione et temperatione sublata; N II, 92.
2. antepono: num haec communitas ... sit etiam moderationi modestiaeque semper anteponenda; O I, 159.
3. cerno in: altera (pars) in conformatione et moderatione continentiae et temperantiae (cernitur); O III, 96.
dissideo a: iidem (animorum motus) inflammant ... inpotentiam quandam animi a temperantia et moderatione plurimum dissidentem; T IV, 34.
quaero de: hoc .. loco de moderatione et temperantia et harum similibus virtutibus quaerimus; O I, 143.
sum in: si in ea (mundi moderatione) discrimen nullum est bonorum et malorum; N III, 85.
III, 1. similis: f. II, 3. quaero de.
2. similis: f. I, 1. versatur.
IV, 1. pars: nobis .. cum a natura constantiae, moderationis, temperantiae, verecundiae partes datae sint; O I, 98. quarum (partium) una sit || est || cognitionis, altera communitatis, tertia magnanimitatis, quarta moderationis; O I, 152.
2. concentus ex: ut ... is .. concentus ex dissimillimarum vocum moderatione concors tamen efficitur; R II, 69.
V. continere: restat quarta pars, quae decore, moderatione, modestia, continentia, temperantia continetur; O III, 116.
movere: decorum ... movet adprobationem ... ordine et constantia et moderatione dictorum omnium atque factorum; O I, 98.
placari, quietus: qui moderatione et constantia quietus animo est sibique ipse placatus; T IV, 37.

moderator, Lenker: I, 1. est: huius .. operis maximi inter homines ... illum (moderatorem) esse perfectorem volo; R V, 8.
inest: in quibus (animi partibus) ... inest moderator cupiditatis pudor; F II, 113. inesse ... moderatorem et tamquam architectum tanti operis tantique muneris; N II, 90.
obtinet: mediam fere regionem sol obtinet, dux et princeps et moderator luminum reliquorum; R VI, 17.
praeest: quin iis praesit ... moderator tanti operis et muneris; T I, 70.
2. sum: dominos esse omnium rerum ac moderatores deos; L II, 15.
II, 1. video: cum videmus ... eorum .. omnium (temporum) moderatorem et ducem solem; T I, 68.
2. propono: huic moderatori rei publicae beata civium vita proposita est; R V, 8.

moderatrix, Lenkerin, Beherrscherin: sum: quae (temperantia) sit || est || moderatrix omnium commotionum; T V, 42. eius (materiae) .. universae fictricem et moderatricem divinam esse providentiam; N III, 92.

moderatus. mäßig, gemäßigt, besonnen, charakterfest: alqs: qui sit frugi .. vel, si mavis, moderatus et temperans; T III, 18. ex quo intellegitur, qualis ille sit, quem tum moderatum, alias modestum ... dicimus; T IV, 36. hic est ille moderatus, hic fortis, hic sapiens; T V, 36. in qua (vita) sapiens nemo efficietur umquam, moderatus vero multo minus; T V, 100. paulo post L. Crassus cum omnium hominum moderatissimo Q. Mucio magnificentissima aedilitate functus est; O II, 57. in eo (Philippus) vehementer se moderatum praebuit; O II, 73.
alqd: medium optimates possederunt locum, quo nihil potest esse moderatius; R I, 52. dum modo ea moderata sint, ut lege praescribitur; L II, 38. ut ea, quae pertinent ad liberalem speciem ..., moderata sint; O I, 141.
adfectiones: f. habitus.
constantia: (frugalitatem) adversantem libidini moderatam in omni re servare constantiam; T III, 17. cum vidissent ... omnia .. ratis ordinibus moderata inmutabilique constantia; N II, 90.
cultus: qui salubri et moderato cultu atque victu quieti se tradiderit; D I, 61.
habitus: moderati aequabilesque habitus, adfectiones ususque corporis apti esse ad naturam videntur; F V, 36.
ignavia, iniustitia, intemperantia: utrum moderatas perturbationes adprobent an moderatam iniustitiam, moderatam ignaviam, moderatam intemperantiam; T IV, 42.
ortus: ostendit primum ortum unum fore omnibus, eumque moderatum atque constantem; Ti 43.
perturbationes: f. ignavia.
populus: cum omnia per populum geruntur quamvis iustum atque moderatum, tamen ..; R I, 43. (populus) est moderatior, quod sentit et sapit; R I, 65.

ratio: ex summis et infimis et mediis ‖ et ‖ interiectis ordinibus ut sonis moderata ratione civitas consensu dissimillimorum concinit; R II, 69.
senes: moderati .. et nec difficiles nec inhumani senes tolerabilem senectutem agunt; C 7.
status: ut ... possit ex temperatione iuris ... teneri ille moderatus et concors civitatis status; L III, 28.
victus: f. cultus.
viri: quos bonos viros, fortes, iustos, moderatos .. audivimus in re publica fuisse; F III, 11.
vita: quae (vita) omni gestu moderatior esse debet; P 26.
usus: f. habitus.

modero, moderor, in Schranken halten, zügeln, beherrschen, lenken, leiten, regieren: I. natura, ratio: nulla moderante natura, nulla ratione; N I, 67.
providentia, sensus: quo (statu ea) cohaerere nullo modo potuerint nisi sensu moderante divinaque providentia; N II, 87.

II, 1. inclinationibus, momentis: inclinationes et momenta temporum, quibus esset moderandum, utcumque res postularet; F V, 11.
rebus: quibus (rebus) ab aeterno tempore fluentibus in aeternum ratio tamen mensque moderatur; T V, 70.
uxoribus: sit censor, qui viros doceat moderari uxoribus; R IV, 6.

2. alqd: quae (mens) ... omnia moderetur, moveat, regat; A II, 119. quom (animus) ... ipsum .. ea moderantem et regentem paene prenderit; L I, 61. ea .. moderari (oportebit); O I, 113.
cantum: an tibicines iique, qui fidibus utuntur, suo, non multitudinis arbitrio cantus numerosque moderantur? T V, 104.
consilia: quod ... multi Epicurei ... sunt ... nec voluptate, sed officio consilia moderantes; F II, 81.
corpus: qui tam regit et moderatur et movet id corpus ... quam hunc mundum ille princeps deus; R VI, 26.
cursum: illi (di) ... ita feruntur moderanturque cursus, ut ..; N II, 60. quos (orbes, circumitus) prospicere inpendentis in gubernanda re publica moderantem cursum ... divini paene est viri; R I, 45.

genus: quod (genus rei publicae) est ex his, quae prima dixi, moderatum et permixtum tribus; R I, 45.
laetitiam: »loedis publicis ... popularem laetitiam in ‖ [in] ‖ cantu et fidibus tibiis moderanto«; L II, 22.
maria: fac (mentem divinam) esse distentam, caelum versantem, terram tuentem, maria moderantem; N III, 93.
mentem: actor .. moderatur et fingit non modo mentem ac voluntates, sed paene vultus eorum; L III, 40.
mundum: f. corpus. — numeros: f. cantum.
ortus: cum ... ortus nascentium luna moderetur; D II, 91.
rationem: ratio talium largitionum ... mediocritate moderanda est; O II, 60.
religionem: quae (quaestio) ad moderandam religionem necessaria (est); N I, 1.
voluntates, vultus: f. mentem.

modeste, bescheiden, fügsam: pareo: qui modeste paret, videtur, qui aliquando imperet, dignus esse; L III, 5. »iis .. (imperiis) cives modeste ac sine recusatione parento«; L III, 6.

modestia, Bescheidenheit, Mäßigung, Milde, Sittsamkeit, Anstand: I. est: ut eandem nos modestiam appellemus, sic definitur a Stoicis, ut modestia sit scientia rerum earum, quae agentur aut dicentur, loco suo collocandarum; O I, 142. sic fit, ut modestia haec ... scientia sit oportunitatis idoneorum ad agendum temporum; O I, 142.
inest: in quo inest modestia et temperantia; O I, 15.
ohne Verb: »ubi paulo ante sapiens illa virginalis modestia?« D I, 66.
II, 1. absolvo: temperantia, modestia, iustitia et omnis honestas perfecte absoluta est; F IV, 18.
adfero: modestiam quandam cognitio rerum caelestium affert iis; F IV, 11.
appello: eam .. virtutem σωφροσύνην vocant, quam soleo equidem tum temperantiam, tum moderationem appellare, non numquam etiam modestiam; T III, 16. f. I. est.
cerno: in qua (parte honestatis) ... temperantia et modestia ... cernitur; O I, 93.
coërceo: si pudor, si modestia, si pudicitia, si uno verbo temperantia poenae aut infamiae metu coërcebuntur; F II, 73.
diligo: ut aequitatem, modestiam, virtutes omnes per se ipsas gratis diligant; F II, 83.
interpretor: non hanc (εὐταξίαν), quam interpretamur modestiam, quo in verbo modus inest; O I, 142. quam (modestiam) ita interpretamur, ut dixi; O I, 142.
praesto: illa .. praestare debebit, ... liberalitatem, modestiam, temperantiam; Q I, 121.
2. antepono: num haec communitas ... sit etiam moderationi modestiaeque semper anteponenda; O I, 159.
3. dico de: quae .. ab isdem de temperantia, de modestia ... dicuntur; F IV, 19.
erudio ad: haec (philosophia) nos ... ad modestiam magnitudinemque animi erudivit; T I, 64.
proficiscor a: prima .. commendatio proficiscitur a modestia cum pietate in parentes, in suos benivolentia; O II, 46.
transfero ad: transfer idem ad modestiam vel temperantiam; F II, 60.
III. contineri: restat quarta pars, quae decore, moderatione, modestia, continentia, temperantia continetur; O III, 116.
misceri: si .. inest in oratione mixta modestia gravitas; O II, 48.
ornari: ut quisque maxime virtutibus his lenioribus erit ornatus, modestia, temperantia; O I, 46.

modestus, bescheiden, mäßig, besonnen, ehrbar: A. alqs: ex quo intellegitur, qualis ille sit, quem tum moderatum, alias modestum ... dicimus; T IV, 36.
alqd: »modica sunto«, id est modesta atque sedata; L III, 40.
homines: Academicos .. prae illis (Stoicis) modestos cautosque homines videri Epicuro; A fr 20 (S. 39).
mores: deinde boni mores et modestiores; fr V, 51.
B, I. dolent: videas rebus iniustis iustos maxime dolere, inbellibus fortes, flagitiosis modestos; Lae 47.
II. defendo: sin autem inopem, probum tamen et modestum (defenderis); O II, 70.

modice, mäßig, mit Mäßigung, besonnen, ruhig: confundo: quae (res publica) ex tribus generibus illis, regali et optumati et populari, confusa modice; R II, 41.
epulor: epulabar .. cum sodalibus omnino modice, sed erat quidam fervor aetatis; C 45.

fero: quae (sapientia) ... ipsius fortunae modice ferre doceat iniurias; F I, 46. nostra causa susceptum dolorem modice ferre debemus; T I, 111. cum id ferret modice; T IV, 40. etsi te .. id (onus senectutis) modice ac sapienter ... et ferre et laturum esse certo || certe || scio; C 2.

lamentor: non nimis in Niptris ille sapientissimus Graeciae saucius lamentatur vel modice potius; T II, 48.

tempero: cum ... ille (populus) .. non modice temperatam, sed nimis meracam libertatem sitiens hausit; R I, 66. quod (genus) e tribus primis esset modice temperatum; R II, 65.

modicus, mäßig, unbedeutend, gemäßigt, besonnen: alqd: Graecis hoc modicum est: Leonidas, Epaminondas, tres aliqui aut quattuor; F II, 62. haec ipsa nimia in quibusdam futura non fuisse, nisi quaedam essent modica natura; F V, 31. »quae cum populo quaeque in patribus agentur, modica sunto;« L III, 10. »modica sunto«, id est modesta atque sedata; L III, 40. f. severitas.

accessus: solis tum accessus modici, tum recessus et frigoris et caloris modum temperant; N II, 49.

aegritudo: nata esset aegritudo nova, sed || sit || ea modica; T IV, 40.

cantus: »fulix ... haud modicos tremulo fundens e gutture cantus«; D I, 14.

convivia: quamquam inmoderatis epulis caret senectus, modicis tamen conviviis delectari potest; C 44.

exercitationes: utendum exercitationibus modicis; C 36.

largitio: modica M. Octavi (largitio) et rei publicae tolerabilis et plebi necessaria; O II, 72.

libertas: modica libertate populo data; R II, 55.

palaestra: Fibrenus ... tantum conplectitur, quod satis sit modicae palaestrae, loci; L II, 6.

pecunia: est .. (mea pecunia) ad volgi opinionem mediocris, ad tuam nulla, ad meam modica; P 47.

potiones: si modo temperatis escis modicisque potionibus ita (animus) est adfectus, ut ..; D I, 115.

recessus: f. accessus.

severitas: severitatem in senectute probo, sed eam, sicut alia, modicam; C 65.

temperatio: quo posteaquam modica et sapiens temperatio accessit; L III, 17.

tempus: negat infinito tempore aetatis voluptatem fieri maiorem quam finito atque modico; F II, 88.

tepor: vestita .. (uva) pampinis nec modico tepore caret et nimios solis defendit ardores; C 53.

vita: ex natura vivere ..., id est vita modica et apta || e || virtute perfrui; L I, 56.

modius, Scheffel: do: ne M. || Marco || quidem Seio vitio datum est, quod in caritate asse modium populo dedit; O II, 58.

edo: multos modios salis simul edendos esse, ut amicitiae munus expletum sit; Lae 67.

modo, nur, allein, gerade, eben, soeben, wofern, vorausgesetzt daß: I. einfach: 1. bei Verben: idem modo, cum te audirem, accidebat, ut ..; N I, 59. quae modo audivi; F II, 119. audistine modo de Carneade? F V, 6. nihil male quam has res relinquere, his vero modo auditis multo magis; T I, 76. Medea modo et Atreus commemorabantur a nobis; N III, 71. quam (sapientiae famam) modo Fannius commemoravit; Lae 15. [ita] ceteros ... commotos modo et perturbatos dicere solemus; T IV, 82. declaravit id modo temeritas C. Caesaris; O I, 26. modo etiam paulum ad dexteram de via declinavi; F V, 5. est .. ira, ut modo definivi, ulciscendi libido; T IV, 44. tamquam (Velleius) modo ex deorum concilio ... descendisset; N I, 18. quod tu modo dicebas esse vitiosum interrogandi genus; A II, 92. eo dilectu rerum, quem modo dixi, constituto; F I, 36. quod modo dicebas; F I, 55. quam (voluptatem) modo ego dixi; F II, 75. istis .., quae modo dixisti, utar potius Latinis; F III, 16. actioni illi .., quam modo dixi; F III, 24. ea .., quae modo dixisti; F IV, 24. modo dixeras nihil in istis (mediis) esse, quod interesset; F IV, 71. quem (aëra) modo dixi crassum; T I, 42. quae modo dixi; T II, 42. III, 82. ut modo dixi; T III, 10. D I, 64. quae modo expressa ad verbum dixi; T III, 44. nunc vela, quae modo dicebas, expectamus; T IV, 33. ut .. modo dixi; N I, 60. primam (causam) posuit eam, de qua modo dixi; N II, 13. in eam partem sermonis, quam modo dixi; N III, 18. modo dixi: „in sphaera ..;“ Fa 16. [de qua (sphaera) modo dicebatur]; R I, 28. ut modo tute dixisti; L II, 17. quod a te modo .. dictum est; L III, 39. ut modo a te dictum est leges a librariis peti; L III, 28. ut is (interiit), quem modo dixi, Alexander; O II, 26. ut modo docui; F I, 64. »hicine est ille Telamon, modo quem gloria ad caelum extulit?« T III, 39. ut (cetera) nec expetenda nec fugienda, sed eligenda modo aut reicienda sint; F II, 38. quos modo enumeravi; L I, 47. putemne talem esse (naturam deorum), qualis modo a te sit exposita; N I, 57. ut ... excandescentia .. sit ira nascens et modo existens; T IV, 21. ut etiam maiorem exspectationem mei faciam, quam modo fecit Hortensius; A II, 10. sum illi villae amicior modo factus; L II, 4. f. **facio,** III. mentionem (5 St.) S. 18, a. quam (epistulam) modo totidem fere verbis interpretatus sum; F II, 100. modo .. hoc malum in hanc rem publicam invasit; O II, 75. quamvis (Epicurus) spernat voluptates eas, quas modo laudavit; T III, 46. aut quod iuvaret, aut quod liberet modo; F II, 5. quae modo loquebamur; F II, 18. ut modo locuti sumus; Ti 21. quodsi illi tum in novis rebus quasi modo nascentes haesitaverunt; A II, 15. non proficiscitur animal illud modo natum a summa voluptate; F II, 31. qui (catulus) modo est natus; F III, 48. quoniam catuli, qui iam dispecturi sunt, caeci aeque et ii, qui modo nati; F IV, 64. tu .. modo negabas eos esse, qui mortui essent; T I, 12. quod modo negabas; D II, 49. quem modo nominavi; A II, 129. L III, 14. quos modo nominavi; F I, 7. IV, 45. O II, 59. quem (librum) modo nominavi; F II, 100. quos (iuvenes) modo nominavi; T I, 113. modo quos nominavi; Lae 19. perturbo: f. commoveo. quos (Epicuri hortos) modo praeteribamus; F V, 3. reicio: f. eligo. Caeciliae ... || e || somnio modo Marsico bello templum est a senatu Iunoni || Iunonis || Sospitae restitutum; D I, 99. modo .. (exhedra) fuit Carneadis; F V, 4. quanta (memoria fuisse dicatur) nuper Charmadas, quanta, qui modo fuit, Scepsius Metrodorus, quanta noster Hortensius; T I, 59. tribuebatur hoc modo M. Catoni; Lae 6. me ipsum huc modo venientem; F V, 3. quia (mare) nobismet ipsis modo caeruleum videbatur, mane ravum; A II, 105. elliptisch: ceteri ... idem fere, quod modo tu; T II, 15. modo .. ne suspicari quidem se quicquam bonum, nisi ..; T III, 47. nihil Sex. Aelius tale, nihil multis annis ante Ti. Coruncanius, nihil modo P. Crassus; C 27. Lücke: et M.

Manlius et Spurius Maelius regnum occupare voluisse dicti sunt, et modo *Tib. Gracchus**; R II, 49.

2. **bei Adjectiven:** (res familiaris) quam plurimis, modo dignis, se utilem praebeat; O I, 92. futura (bona) modo exspectant; F I, 60. sanis modo et integris sensibus num amplius quid desideres; A II, 80.

3. **bei Adverbien:** quod .. facere turpe non est, modo occulte, id dicere obscenum est; O I, 127. eloqui copiose, modo prudenter, melius est quam ..; O I, 156.

4. **bei Pronomina und Zahlen:** „quemlibet (sequere), modo aliquem"; A II, 132. illud modo videto, ut deum noris, ... sic ... oportere; T I, 70. illud modo explicant, de quo ante nihil scriptum est; T V, 18. ipsi .. dicunt ea se modo probare, quibus ..; F III, 40. non (efficitur), ut ... is modo aegritudine adficiatur, cui ..; T III, 59. quis est omnium, qui modo cum Musis ... habeat aliquod commercium, qui ..? T V, 66. ut quicquid obiectum est, quod modo a natura non sit alienum; T V, 98. nemo aliter philosophus sensit, in quo modo esset auctoritas; D I, 86. qui (rex) modo esset Herculis stirpe generatus; R II, 24. qui modo ingenio possit moveri || sit mediocri ||; L II, 46. quodsi interesse quippiam tantulum modo potuerit in *amicitia*; L I, 34. ut unum modo sensibus falsum videatur; A II, 101.

5. **bei Substantiven:** faciundum est, modo pro facultatibus; O II, 58. ille ... fortior medicum modo requirens; T II, 38. ut .. illa oculis modo agnoscuntur, sic reliqua visis; A II, 33. parietes modo urbis stant; O II, 29. verba modo mutantem; F IV, 21.

6. **mit Partikeln:** dum: s. **dum,** II. modo (11 St.) B. I, S. 777, b.

ne: modo ne quis illud tam ineruditum ... respondeat; A II, 132. si propterea (ea duo genera probantur), quod ea proficiscuntur a natura, sint summa sane, modo ne sola; D I, 113. aut .. nullus (sol alter) esse potest, aut sit sane, ut visus est, modo ne sit molestus; R I, 32. quae (mediocritas) placet Peripateticis ..., modo ne laudarent iracundiam; O I, 89. si quis est paulo ad voluptates propensior, modo ne sit ex pecudum genere; O I, 105. nocentem aliquando, modo ne nefarium impiumque, defendere; O II, 51. ne impediant divitiae, quo minus iuvetur, modo ne adiuvent; O II, 71. ut ... declinandum de via sit || est ||, modo ne summa turpitudo sequatur; Lae 61.

si modo consecuti sumus; A I, 8. ea sunt quaedam; A II, 68. id somniavit; A II, 88. probabilia sint; A II, 105. id pictura intellegi posset; F II, 69. sit aliquid esse beatum; F II, 86. dolor summum malum est; F II, 92. est aliqua patientia; T II, 33. aliquando fuerit; T II, 51. est orator; T IV, 55. est ulla virtus; T V, 4. (deus) movetur aliquando; N I, 104. (di) sunt; N II, 78. eam facultatem tibi daret causa; N III, 8. ulli (homines) sunt; N III, 70. a deo tantum rationem habemus, si modo habemus; N III, 71. magnifica quaedam res et salutaris, si modo est ulla; D I, 1. temperatis escis modicisque potionibus ita (animus) est adfectus, ut ..; D I, 115. tum esset auspicium ⟨si modo esset ei liberum⟩; D II, 73. istae .. artes, si modo aliquid valent, *id valent*, ut ..; R I, 30. (populus) salvus esse vult; R I, 51. iusti sint; R I, 61. uni gubernatori, uni medico, si digni modo sint iis artibus, rectius esse alteri navem committere, aegrum alteri quam multis; R I, 62. id exprimere Latine potuero; R I, 65. hoc in Lycurgi potestate potuit esse; R II, 24. si [quo] modo consequi potuero; R II, 52. quae (virtus) est una, si modo est, maxime munifica; R III, 12. opus extabit; R V, 5. lex est ratio summa insita in || [in] || natura; L I, 18. acceptae (leges) a duobus vobis erunt; L II, 14. interpretari potuero; L II, 45. quodsi ea ... maiore mensura, si modo possis, iubet reddere Hesiodus; O I, 48. quicquid ad rem publicam attulimus, si modo aliquid attulimus; O I, 155. in philosophia aliquid profecimus; O III, 37. velint aliqua ex parte liberaliter vivere; Lae 86. id (verum) patefactum et inlustratum est; Lae 97. investigari aliquid coniectura potest; Ti 10. hoc recte conversum videri potest; Ti 38.

tantum: ut tantum modo animo rem cernat; A II, 22. tantum .. te modo || non modo, al. || monuit, ... ut caveres ..; A II, 63. si id t. m., ut taceas, nihil adsequeris; A II, 94. sequentes t. m., quod ita visum sit, dum sine adsensu; A II, 104. nec tamen (Cn. Octavius) miser esse ..., t. m. laboriosus videbatur; F II, 93. Stoici .. t. m. praeponendam in seligendo (illam vitam putant); F IV, 68. sin t. m. (ista studia) ad indicia veteris memoriae cognoscenda (spectant), curiosorum (sunt); F V, 6. ut t. m. (animal) se tueatur, qualecumque sit; F V, 24. viri fortes ... mori malunt quam t. m. de dignitatis gradu demoveri; T II, 58. qui frugi homines χρησίμους appellant, id est t. m. utilis; T III, 16. haec .. oratio ... t. m. adfert, nihil evenisse, quod non opinandum fuisset; T III, 55. in animo t. m. cogitatione possumus morbum ab aegrotatione seiungere; T IV, 29. qui (Epicurus) t. m. induit personam philosophi; T V, 73. dum corporis (bona) *et* externa iaceant humi et t. m., quia sumenda sint, appellentur bona; T V, 76. si t. m. ad cogitationem (di) valent nec habent ullam soliditatem; N I, 105. ut t. m. per stirpes alantur suas; N II, 81. t. m. (Epicurus) negare deos esse non audet; N III, 3. non .. me deus ista scire, sed his t. m. uti voluit; D I, 35. si ... t. m. fieri ea, quae commemoravi, doceam; D I, 109. ut (patria) ... t. m. nostris ipsa commodis serviens tutum perfugium otio nostro suppeditaret; R I, 8. cum t. m. potestatem gustandi feceris; R II, 50. ut || † ut || omnis ea iudicatio versatur t. m. || tantum || in nomine; R IV, 6. homines .. populariter annum t. m. solis, id est unius astri, reditu metiuntur; R VI, 24. si vos t. m. pontifices essetis; L II, 52. quae natura agri t. m. efficere possit, ut mortuorum corpora sine detrimento vivorum recipiat; L II, 67.

7. **zum Satz** (vgl. 3. 5). teneatur modo illud; A II, 99. modo legant illa ipsa (Graeca), ne simulent; F I, 10. modo, quae dicat ille (Epicurus), bene noris; F I, 15. modo ista sis aequitate, quam ostendis; F I, 28. modo intellegas inter illum ... et eum ... esse illum medium; F II, 14. confuse loquitur; gerendus est mos, modo recte sentiat; F II, 27. modo (luxuria) sit vacua infinita cupiditate et timore; F II, 30. sint modo partes vitae beatae; F IV, 31. modo commutatis verbis ipsas res conferamus; F IV, 60. nos modo curationem eius (philosophiae) recipiamus; T III, 84. modo satis illa dilucide dixerimus pro rerum obscuritate; T IV, 38. quibus detractis deum tamen nosse te dicis, modo liniamenta maneant; N I, 98. modo possemus eum (mundum) animantem cogitare; N III, 20. modo maneat id, quod negari non potest; D I, 38. modo intellegatur, quae sit causarum distinctio; Fa 43. modo id facere possit sine iniuria; O I, 48. modo hoc ita faciat, ut ..; O III, 31. manent ingenia senibus, modo permaneat studium; C 22. moderatio modo virium adsit; C 33. modo, in quocumque fuerit actu, (histrio) probetur; C 70.

II. correspondierend: 1. modo: videantur (ista) sane, ne adfirmentur modo; A II, 87. cur eum beatum modo et non beatissimum etiam dixerim? T V, 76. existimo Panaetium ... hoc ipsum sensisse, quod dixerit, „solere" modo, non etiam „oportere"; O III, 18.

2. modo — modo: modo hoc, modo illud probabilius videtur; A II, 121. nonne »modo pueros, modo adulescentes ... adsecuta est« senectus? T I, 94. posterior (pars orationis tuae faciebat), ut modo (mori) non nollem, modo non laborarem; T I, 112. Cotta meus modo hoc, modo illud; N I, 47. ut (sol) ... easdem (terras) modo his, modo illis ex partibus opacet; N II, 49. Carneades concertationis studio modo || ait || hoc, modo illud ait || at ||; D I, 62. quodsi eorum (siderum) vi caelum modo hoc, modo illo modo temperatur; D II, 93. acumen hominum ex similitudine aliqua coniecturam modo huc, modo illuc ducentium; D II, 145. quae modo huc, modo illuc transferuntur; P 14. et sursum et deorsum, modo huc, modo illuc *; Ti 48.

3. modo — tum: eundem .. (Socratem) et solem et animum deum dicere, et modo unum, tum autem plures deos; N I, 31. (sol) modo accedens, tum autem recedens binas ... reversiones ... facit; N II, 102. — modo || tamen modo, tum || mundum, tum mentem divinam esse (Ponticus Heraclides) putat, errantibus etiam stellis divinitatem tribuit sensuque deum privat ... eodemque in libro rursus terram ... refert in deos; N I, 34. — modo .. (Theophrastus) menti divinum tribuit principatum, modo caelo, tum autem signis sideribusque caelestibus; N I, 35. — modo .. (Aristoteles) menti tribuit omnem divinitatem, modo mundum ipsum deum dicit esse, modo alium quendam praeficit mundo ..., tum caeli ardorem deum dicit esse; N I, 33.

4. modo — vicissim: vidimus eos ..., quidquid agerent, modo timentis, vicissim contemnentis religiones; L II, 43.

5. ne modo — sed etiam: caveat, ne id modo consideret, quam illa res honesta sit, sed etiam ut habeat efficiendi facultatem; O I, 73.

6. nec modo — sed, al.: nec virtutis usum modo, ut superiores, sed ipsum habitum per se esse praeclarum; A I, 38. nec vero ille (Q. Maximus) in luce modo atque in oculis civium magnus, sed intus domique praestantior; C 12. — neque vero ob duas modo causas, ... sed etiam modestiam ... affert; F IV, 11. nec modo (hic) vincetur, sed etiam serviet; T V, 52. nec consitiones modo delectant, sed etiam insitiones; C 54. — quod (cupiditates) essent plane inanes neque necessitatem modo, sed ne naturam quidem attingerent; T V, 93.

7. non modo: per me vel stertas licet, inquit Carneades, non modo quiescas; A II, 93. nec vero sum nescius esse utilitatem in historia, n. m. voluptatem; F V, 51. huic paulumne ad beatam vitam deesse dicemus, n. m. ad beatissimam? T V, 23. n. m. ut Spartae, rapere ubi pueri et clepere discunt; R IV, 3. nihil habui sane, non *modo* multum, quod putarem novandum in legibus; L III, 12. quem (virum bonum) Fimbria etiam, n. m. Socrates noverat; O III, 77. — ne sui || sues || quidem id velint, n. m. ipse; T I, 92. non *modo* eas || non eas? || (civitates divina providentia non curat), ne nationes quidem et gentes; N III, 93. numquam ne mediocri quidem cuiquam, n. m. prudenti (Apollinis operta) probata sunt; D II, 113. mihi vero quicquid acciderit in tam ingrata civitate, ne recusanti quidem evenerit, n. m. [non] || non || repugnanti; P 17.

8. non modo — sed (al.), verum (al.): quae (memoria) non modo philosophiam, sed omnem vitae usum || usus || omnesque artes una maxime continet; A II, 22. mihi .. n. m. ad sapientiam caeci videmur, sed ad ea ipsa, quae ... cerni videantur, hebetes; A fr 18. quae (cupiditates) n. m. singulos homines, sed universas familias evertunt; F I, 43. consequatur summas voluptates n. m. parvo, sed per me nihilo, si potest; F II, 92. ille .. vidit, n. m. quot fuissent adhuc philosophorum de summo bono (sententiae), sed quot ... esse possent; F V, 16. quid .. tam pugnat, quam n. m. miserum, sed omnino quicquam esse, qui non sit? T I, 13. quod n. m. facile ad credendum est, sed eo concesso, quod volunt, consequens; T I, 78. „fortis" .. n. m. „fortuna adiuvat", ... sed multo magis ratio; T II, 11. quae ut effugias, quis est n. m. recusandus, sed non ultro adpetendus ... dolor? T II, 14. tum n. m. tete viceris, ... sed omnis et omnia; T II, 63. ut isdem malis manentibus n. m. leniatur aegritudo, sed in plerisque tollatur; T III, 53. quid n. m. nos, sed omnino vita hominum sine te esse potuisset? T V, 5. se n. m. quattuor consulatus uni anteponere, sed unum diem Cinnae ..; T V, 55. cum praesertim deum n. m. aliqua, sed pulcherrima specie deceat esse; N I, 26. quod n. m. philosophia dignum esset, sed mediocri prudentia; N I, 61. ita fit, ut n. m. homines a deis, sed ipsi dei inter se ab aliis alii neglegantur; N I, 121. quae n. m. ut fierent ratione eguerunt, sed intellegi ... non possunt; N II, 115. reliqua qui tandem n. m. concedi, sed omnino intellegi possunt? N III, 41. nisi erit confirmatum n. m. falsum illud esse, ... sed hoc verissimum esse; R II, 70. n. m. in tot gentibus (genera iuris) varia, sed in una urbe ... milliens mutata demonstrem; R III, 17. eos .., qui incolunt terram, n. m. interruptos ita esse, ut ..., sed ... stare ..; R VI, 20. quae vis n. m. senior est quam aetas populorum ..., sed aequalis ... dei; L II, 9. doctrinam ... n. m. in solem ..., sed in ipsum discrimen ... produxit; L III, 14. n. m. ulla in domo, sed nulla in gente reperirent; L III, 21. quis .. n. m. liber, *sed* servus libertate dignus fuit, cui ..? L III, 25. actor .. moderatur et fingit n. m. mentem ac voluntates, sed paene vultus eorum; L III, 40. haec .. officia ... esse ... n. sapientium m. propria, sed cum omni hominum genere communia; O III, 15. si n. m. utilitas, sed vita omnis beata corporis firma constitutione ... continetur; O III, 117. istum n. m. servum, sed nequissimum servum ... appellandum puto; P 36. vgl. 9. non modo non; A II, 62. — non modo — sed etiam: f. **etiam,** II, 4. sed (B. I, S. 876, f.). nemo umquam superiorum non modo expresserat, sed ne dixerat quidem posse hominem nihil opinari; A II, 77. n. m. illa (voluptas), ... sed ne haec q. stabilis; F II, 77. mortuorum .. n. m. vitae commodis, sed ne vita q. ipsa quisquam caret; T I, 87. oratorem .. n. m. accusantem, sed ne defendentem q. probant sine aculeis iracundiae; T IV, 43. n. m. beati, sed ne sani q. esse possumus; T IV, 84. istam .. intellegentiam aut maris aut terrae n. m. comprehendere animo, sed ne suspicione q. possum attingere; N III, 64. ut ad eius (Caesaris) corpus n. m. amicorum, sed ne servorum q. quisquam accederet; D II, 23. cur ... deus somniis moneat eos, qui illa n. m. cura, sed ne memoria q. digna ducant; D II, 125. n. m. [non] aeternam, sed ne diuturnam q. gloriam adsequi possumus; R VI, 23. nec vero iam aliam esse ullam legem puto n. m. habendam, sed ne appellandam q.; L II, 13. talis vir n. m. facere, sed ne cogitare q. quicquam audebit, quod ..; O III, 77. non modo, quod non possumus, sed

ne quantum possumus q. cogimur; C 34. quae (adsentatio) n. m. amico, sed ne libero q. digna est; Lae 89. cum hac sententia n. m. verior, sed ne utilior q. hominum vitae reperiri ulla possit; P 23. — quam (scientiam) nos non comprehensionem modo rerum sed eam stabilem quoque et immutabilem esse censemus; A II, 23. — »huic (Draconi) non una modo caput ornans stella relucet, verum tempora sunt duplici fulgore notata«; N II, 107. — non modo — verum etiam: ſ. **etiam,** II, 4. verum (16 St.) B. I, S. 879, b. — ut ego non modo tecum Servium Galbam, ... verum ne Atticorum quidem oratorum quemquam aut suavitate *; R III, 42.

9. non modo mit zweiter Negation — sed (al.): nostra .. aetas ... non modo eam (picturam) coloribus eisdem, quibus fuerat, renovare neglexit, sed ne id quidem curavit, ut ... servaret; R V, 2. — qui (Anaxagoras) id n. m. ita esse negabat, sed sibi ... albam ipsam (nivem) esse ne videri q.; A II, 100. — quorum (puerorum) n. m. nemo exclamavit umquam, sed ne ingemuit q.; T II, 34. vgl. 8. sed ne quidem; A II, 77. — eas (disciplinas) n. m. nihil adiuvare arbitror .., quo meliores simus, sed .. depravare naturam; F III, 11. hi .. ignes ... n. m. nihil nocent terris rebusque terrestribus, sed ita prosunt, ut ..; N II, 92. n. m. nihil umquam tam eleganter explicabunt, sed ne hoc quidem ..; T I, 55. — n. m. non: ſ. 7. P 17. ut (mens) n. m. non internoscat, vera illa visa sint anne falsa, sed ut ..; A II, 28. quod n. m. recte fieri, sed omnino fieri non potest; A II, 62. n. m. non impediri rationem amicitiae, ... sed ... non posse ..; F I, 70. cum dei n. m. homines non colant, sed omnino nihil curent; N I, 115. illud n. m. non adrogantis, sed potius prudentis, intellegere ..; N III, 26. cur ... iam oracla Delphis non eduntur, n. m. nostra aetate, sed iam diu? D II, 117. ipsum regale genus civitatis n. m. non est reprehendendum, sed haud scio an ..; R II, 43. quos (antiquos mores) ita oblivione obsoletos videmus, ut n. m. non colantur, sed iam ignorentur; R V, 2. ut ego n. m. ad illa non properem ..., sed facile patiar ..; L I, 28. n. m. .. id virtutis non est, sed est potius inmanitatis; O I, 62. talis inproborum consensio non modo excusatione amicitiae tegenda non est, sed potius supplicio omni vindicanda est; Lae 43. dum .. his || iis || (dominis) oboediet, n. m. imperator, sed liber habendus omnino non erit; P 33. hoc est n. m. cor non habere, sed ne palatum quidem; F II, 91. ſ. 8. sed ne quidem; R VI, 23. iis n. m. non laudi, verum etiam vitio dandum puto; O I, 71. videtis, ut senectus n. m. languida ... non sit, verum etiam sit operosa; C 26. — quid, si n. m. utilitatem (amicus) tibi nullam afferet, sed iacturae rei familiaris erunt faciundae? F II, 79. vestrorum deorum n. m. beneficium nullum extare, sed ne factum quidem omnino; N I, 101. quae (iustitia) n. m. numquam nocet cuiquam, sed contra semper *impertit* aliquid || aliquid adfert ||; F I, 50. quodsi ... n. m. operam nostram numquam a populari coetu removimus, sed ne litteram quidem ullam fecimus nisi forensem; A II, 6.

modulate, melodisch: si ex oliva modulate canentes tibiae nascerentur; N II, 22.

modus, Maß, Grenze, Schranke, Ziel, Mäßigung, Art und Weise, Melodie: I. **absolut:** 1. **Subject:** adest: modus .. adsit; O II, 50.

est: in omni permotione naturalem volebant esse quendam modum; A II, 135. nec modus est ullus investigandi veri, nisi inveneris; F I, 3. in quibusdam neque pecuniae modus est neque honoris neque imperii nec libidinum nec epularum nec reliquarum cupiditatum; F I, 51. quis erit tandem modus iste? T IV, 40. sit iam huius disputationis modus; T IV, 82. erat in homine ... modus in dicendo; R II, 1. »auri, argenti, eboris sacrandi modus esto«; L II, 22. quid sit, quod deceat, in factis dictisque qui || quid || modus; O I, 14. est .. ulciscendi et puniendi modus; O I, 33 (34). ut incipiendi ratio fuerit, ita sit desinendi modus; O I, 135. quis potest modus esse? O II, 55. cuius (voluptatis) est fortasse quidam naturalis modus; C 46. ſ. II, 1. suscipio.

inest: modestiam, quo in verbo modus inest; O I, 142.

inferunt: haec cum pressis et flebilibus modis, qui totis theatris maestitiam inferant, concinuntur; T I, 106.

potest: ſ. est; O II, 55. — II, 1. invenio.

2. **Prädicat:** sum: modus .. est optimus decus ipsum tenere ... nec progredi longius; O I, 141.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accommodo: quantum .. cuique opus est, ad id accommodatur, ut ante dixi, divitiarum modus; P 44.

adhibeo: ſ. **adhibeo,** I. modum (6 St.) B. 1, S. 70, a.

appono: qui .. vitiis modum apponit; T IV, 42.

cerno: in qua (parte honestatis) ... rerum modus cernitur; O I, 93.

conficio: Anaxagoras ... primus omnium rerum discriptionem et modum || motum || mentis infinitae vi ac ratione dissignari et confici voluit; N I, 26.

conservo: civitatum .. hoc multarum in Graecia interfuit, antiquom vocum conservare || conservari || modum; L II, 38.

consigno: ex quibus (sideribus) erat modus temporis consignandus; Ti 30.

constituo: qui robus infinitis modum constituant; F I, 2.

contemno: qui quodam motu aut statu videntur naturae legem et modum contempsisse; F V, 47.

dissigno: ſ. conficio.

facio: ut aliquando controversiarum aliquem facerent modum; L I, 53.

figo: ſ. teneo; P 25.

finio: sepulchris .. novis finivit modum; L II, 66.

habeo: habet (vita) ... aut satietatem aut modum; C 84. ſ. **habeo,** III. modum (3 St.) S. 127, a.

invenio: inanium .. cupiditatum nec modus ullus nec finis inveniri potest; F I, 46 (45).

metior: ex eo, quantum cuique satis est, metiuntur homines divitiarum modum; P 44.

nomino: eorum .. fratres et sorores, qui a genealogis antiquis sic nominantur, Amor, Dolus, Metus || modus, Morbus ||, Labor ..; N III, 44.

nosco: si (ille divinus) surdus sit, (num possit) varietates vocum aut modos noscere? D II, 9.

paro: »quinam Tantalidarum internecioni || internic. || modus paretur?« N III, 90.

praescribo: neque solum his || iis || (magistratibus) praescribendus est imperandi, sed etiam civibus obtemperandi modus; L III, 5.

quaero: quaeramus .. modum aegritudinis; T IV, 40. qui modum .. vitio quaerit; T IV, 41. si vitae modum actionemque quaerimus; T V, 66.

refero: modus adhibeatur, isque referatur ad facultates; O II, 55.

requiro: requiro || credo, Quinte ||, ut ceteri sumptus, sic etiam sepulchrorum modum. — recte requiris || requiri ||; L II, 62.

retineo: ludendi etiam est quidam modus retinendus; O I, 104.
revoco: quarum (villarum) ... est adhibendus modus ad mediocritatem*que* revocandus; O I, 140.
statuo: sin laboramus, quis est, qui alienae modum statuat industriae? F I, 3. si pecuniae modus statuendus fuit feminis; R III, 17.
suscipio: Cleanthes ... quattuor modis formatos in animis hominum putat deorum esse notiones. unus is modus est, de quo satis dixi, qui est susceptus ex praesensione rerum futurarum, alter ex perturbationibus tempestatum et reliquis motibus, tertius ex commoditate rerum, quas percipimus, et copia, quartus ex astrorum ordine caelique constantia; N III, 16.
tempero: solis tum accessus modici, tum recessus et frigoris et caloris modum temperant; N II, 49.
teneo: nec diutius umquam ‖ unq. ‖ tenetur idem rei publicae modus; R I, 68. diligenter ei tenendum esse eius (voluptatis) fruendae modum; O I, 106. siquidem rerum modum figere non possumus, animorum modum tenere possumus; P 25.
termino: nos metiendi ratiocinandique utilitate huius artis (geometriae) terminavimus modum; T I, 5. homo catus ‖ cautus ‖ numquam terminat nec magnitudinis nec diuturnitatis modum; T II, 45. natura .. ipsa terminabit modum; T III, 74. non aestimatione census, verum victu atque cultu terminatur pecuniae modus; P 50.
trado: in docendo eum primum concludendi modum traditis; A II, 96.
transeo: (P. Rupilius) transisse videtur modum; T IV, 40. ii (appetitus) sine dubio finem et modum transeunt; O I, 102.
video: cum videat omnium rerum rationem, modum, disciplinam; N II, 15.
2. **Genetiv:** sum: cum (Zeno) extensis digitis adversam manum ostenderat, „visum", inquiebat, „huius modi est"; dein cum paulum digitos contraxerat, „adsensus huius modi"; A II, 145. sint .. astrologorum percepta huius modi; Fa 12. si omni ex parte eiusdem modi sint; A II, 40. ut falsa eiusdem modi nulla possint esse; A II, 44. si eiusdem modi esset visum verum, quale vel falsum; A II, 77. si id (visum) tale esset ab eo, quod est, ut eiusdem modi ab eo, quod non est, posset esse; A II, 77. ut doceret nullum tale esse visum a vero, ut non eiusdem modi etiam a falso posset esse; A II, 77. innumerabilis supra infra, ... alios dissimiles, alios eiusdem modi mundos esse? A II, 125. an eiusdem modi (dies esse potest)? F II, 162. an hoc eiusdem modi est, quale Pherecydeum illud? D II, 31. cum .. artium aliud eius modi genus sit, ut ..; A II, 22. quodsi omnia visa eius modi essent, qualia isti dicunt; A II, 27. quae visa sunt eius modi, ut in iis nihil intersit; A II, 40. ea sunt eius modi; A II, 88. quod ... ego nihil eius modi esse arbitror, cui ..; A II, 141. quod ... eius modi esse iudico, ut nihil homine videatur indignius; F I, 23. id (summum bonum) .. eius modi est, ut ... videatur; F II, 42. id eius modi est, ut ... dicat; F II, 100. alia .. non esse eius modi; F III, 51. media illa ... tamen eius modi sunt, ut ... eligenda sint ..., hoc est, ut ... velis; F IV, 71. haec .. fere sunt eius modi, quae Graeci πάθη appellant; T III, 7. quod cum maius esse videatur quam insania, tamen eius modi est, ut ... non possit; T III, 11. iratus animus eius modi est; T III, 19. eius modi sunt pleraque; T III, 52. offensionum .. definitiones sunt eius modi, ut .. sit; T IV, 27. quid .. eius modi istorum est? T V, 40. quod (somnium) in nostri ‖ numerum ‖ Fabii Pictoris Graecis annalibus eius modi est, ut ... fuerint; D I, 43. nonne eius modi sunt, ut ne caeli quidem naturam interpretes istos caeli nosse appareat? D II, 92. quae est continuatio coniunctioque naturae ... eius modi, ut thensaurus ex ovo intellegi debeat? D II, 142. interesse .. aiunt, utrum eius modi quid sit, sine quo effici aliquid non possit, an eius modi, cum quo effici aliquid necesse sit; Fa 36. quod erit eius modi, nihil ut tale ulla in re publica reperiatur; R II, 42. si quid eius modi est; L II, 47. quicquid eius modi est; O I, 26. eorum .. ipsorum (beneficiorum) partim eius modi sunt, ut ad universos cives pertineant, partim, singulos ut attingant; O II, 72. sin autem id non sit eius modi; O III, 30. omnia .. scire, cuiuscumque modi sint, cupere; F V, 49. ex animo constamus et corpore, quae sunt cuiusdam modi; F IV, 25. animus non esse solum, sed etiam cuiusdam modi debet esse; F V, 36. cuiusnam modi est Superbi Tarquinii somnium? D I, 43. principes (qualitates) sunt unius modi et simplices; A I, 26. quod .. esset ... unius modi; A I, 30. quae (materia) semper unius modi suique similis (est); Ti 21.
videor: ut eiusdem modi falsum etiam ‖ etiam falsum ‖ possit videri; A II, 40.
3. **mit Präpositionen:** aequo ex: quod (genus) erit aequatum et temperatum ex tribus optimis rerum publicarum modis; R I, 69.
dico de: f. 1. suscipio.
prodeo ex: cavendum .. est, ... ne extra modum sumptu et magnificentia prodeas; O I, 140.
progredior ultra: adhibent modum quendam, quem ultra progredi non oporteat; T IV, 38.
tempero ex: f. aequo ex.
versor in: aut (honestum versatur) in omnium, quae fiunt quaeque dicuntur, ordine et modo; O I, 15.

III. **nach Adjectiv:** vacuus: divitiae, nomen, opes vacuae consilio et vivendi atque aliis imperandi modo; R I, 51.

IV. **nach Substantiven** (vgl. II, 2): alqs: Lysippus eodem aere ... centum Alexandros eiusdem modi facere non posset? A II, 85.

alqd: nihil .. eum eius modi celare possumus; A I, 3. cum aliquid huius modi inciderat; A II, 98. nihil eius modi invenio; A II, 113. quamvis multa cuiusque modi (oratio) rapiat; F II, 3. his verbis tria significari Stoici dicunt, unum eius modi ..; F IV, 14. liceat .. fingere aliquid eius modi; F IV, 27. mihi .. Homerus huius modi quiddam vidisse videtur in iis; F V, 49. huic calix mulsi impingendus est, ut plorare desinat, aut aliquid eius modi? T III, 44. lubidini (subiecta sunt) ira ..., indigentia, desiderium et cetera eius modi; T IV, 16. si concessum esset huius modi aliquid; N I, 70. non ita dicimus, ut glaebam aut fragmentum lapidis aut aliquid eius modi; N II, 82. multa eius modi proferre possum; N II, 126. haec .. aliaque eius modi ex vetere Graeciae fama collecta sunt; N III, 60. salutem, concordiam ceteraque eius modi rerum vim habere videmus, non deorum; N III, 61. multa istius modi dicuntur in scholis; D II, 31. quando aliquid eius modi ab haruspice ... audivimus? D II, 32. sescenta licet eiusdem modi proferri, ut ..; D II, 34. * quorum in aliis, ... ut in unguibus, ut in reliquis eius modi, naturae contagio valet; Fa 5. nec de Oedipode potuisse Apollinem praedicere ... nec quicquam eius modi; Fa 33. Rutilius ... solebat mecum interdum eius modi aliquid conquirere; R I, 17. eius modi quiddam ... Pericles ille ... docuisse civis suos dicitur; R I, 25. detestataque ‖ detestanda atque ‖ omnia eius modi repudianda sunt; L II, 28. si quid eius

modi (dici potest); O I, 61. non .. magis est contra naturam morbus aut egestas aut quid eius modi; O III, 30. f. lex; L II, 9.

amicitiae: si (boni) in eius modi amicitias ignari casu aliquo inciderint; Lae 42.

animal: cuiuscumque .. modi animal constitueris; F IV, 28.

appetitio: eius modi adpetitionem Stoici βούλησιν appellant; T IV, 12.

argumenta: haec .. et quaedam eiusdem modi argumenta, cur sit divinatio, ducuntur a fato; D I, 128.

casus: si qui eius modi forte casus inciderit, ut id faciendum sit; F III, 68.

causa: aliquam subesse eius modi causam, ut ... intellegi possit; F V, 29. quis .. non (disertus esse posset) in eius modi causa? T I, 11. in huius modi causis aliud Diogeni Babylonio videri solet; O III, 51.

cera: quid, si in eiusdem modi cera centum sigilla hoc anulo impressero? A II, 86.

cessatio, cessio: eius modi quampiam cessationem || cessionem || liberam (ista oratio postulat); L I, 10.

cives: etsi eius modi cives a censore melius est quam a poëta notari; R IV, 11.

coniunctio: eius modi coniunctionem tectorum oppidum vel urbem appellaverunt; R I, 41.

consessus: in huius modi sermone et consessu facillimum (est negare); N I, 61.

cura: qui (Socrates) omnem eius modi curam deposuerit; R I, 15.

deliberatio: non videtur (Panaetius) debuisse eius modi deliberationem introducere; O III, 12.

dissimilitudines: Academicis placere esse rerum eius modi dissimilitudines, ut ..; A II, 103.

exempla: superioris generis huius modi sunt exempla; O I, 7.

falsum: quia possit eiusdem modi exsistere falsum aliquod, cuius modi hoc verum; A II, 101. vgl. II, 2. videor.

fissum: si fissum cuiusdam modi fuerit in iecore; D II, 34.

flexiones: ut ... cervices oculosque pariter cum modorum flexionibus torqueant || torquent? || L II, 39.

homines: in quam (domum) ... admittenda hominum cuiusque modi || generis || multitudo; O I, 139.

lex: ferretne civitas ulla latorem istius modi legis, ut condemnaretur filius? N III, 90. a parvis ... didicimus „SI IN IUS VOCAT“ atque || atque alia || eius modi „leges“ alias nominare; L II, 9.

monstra: multa .. eiusdem *modi* monstra (Parmenides efficit); N I, 28.

motus: eius modi motibus sermo debet vacare; O I, 136.

necessitas: auditorem (me venisse) ... nulla eius modi adstrictum necessitate, ut ..; N I, 17.

nota: quam haberet in C. Cotta ... agnoscendo eius modi notam, quae ..? A II, 84. ut non possit esse eiusdem modi (nota) falsa; A II, 84.

oracla: si Stoicis ... consentaneum est huius modi oracla ... conprobare; Fa 33.

oratio: cum adhibemus ad eos orationem eius modi; A II, 32. ego ... huius modi quadam oratione sum exorsus; A II, 64.

querelae: omnium istius modi querelarum || querellarum || in moribus est culpa, non in aetate; C 7.

res: si in eius modi rebus, veri simile quod sit, invenerit; A II, 128. istius modi .. res dicere ornate velle puerile est; F III, 19. si *ne* in eius modi quidem rebus maiores natu nolent interesse; O I, 122. eius modi .. credo res Panaetium persecuturum fuisse; O III, 33. ut ... inter vos de huiusce modi rebus controversemini; fr II, 3.

res publica: ut necesse sit in eius modi re publica plena libertatis esse omnia; R I, 67. neque potest eius modi res publica non regnum .. esse; R II, 43.

reticentiae: huius modi reticentiae iure civili || omnes || comprehendi non possunt; O III, 67.

scita: qui primum eius modi scita sanxerint; L II, 11.

sententiae: propter huius modi sententias istorum hominum est multitudo; T V, 28.

sermo: qui sermonibus eius modi nolint personas tam graves inligari; A II, 6. scis solere .. in huius modi sermone ... dici „admodum“; L III, 26. f. consessus.

similitudo: huic in eius modi similitudine omnia sint facienda, ut conliniet; F III, 22.

spectacula: videmusne, ... ut (pueri) pompa, ludis atque eius modi spectaculis teneantur? F V, 48.

tarditas: tarditate modorum et gravitate canentis illorum (adulescentium) furentem petulantiam consedisse || resedisse ||; fr X, 3.

tempora: quia non numquam eius modi tempora incidunt, ut ..; F I, 32.

truncus: qui potest esse in eius modi trunco sapientia? N I, 84.

verba: nisi in huiusce modi verbis, ut philosophiam aut rhetoricam ... appellem; A I, 25.

versiculi: huic (Elysio) in tabellis tris huius modi versiculos datos; T I, 115.

versus: quae (femina) ... diceret Homericum quendam eius modi versum; D I, 52.

verum: f. falsum.

visum: si .. essent eae (notitiae) falsae aut eius modi visis impressae, qualia ..; A II, 22. ab omnibus eiusdem modi visis perspicuitatem ... abesse dicemus; A II, 51. incidebat in eius modi visum, quod percipi non posset; A II, 84. huius modi .. visis (sapiens) consilia capiet et agendi et non agendi; A II, 100. relinqui || reliquit || eius modi visa, quibus ad actionem excitemur; A II, 104. neque .. omnia eius modi visa adprobari || adprobavit ||; A II, 104. quodsi eius modi visis credendum non est; D II, 120.

voluptates: quod (luxuriosi) ita viverent, ut persequerentur cuiusque modi voluptates; F II, 22.

V. **Umstand:** 1. **Genetiv:** fieri: si omnia fato fierent eius modi, ut nihil fieret nisi praegressione causae; Fa 44. vgl. IV. falsum.

2. **Ablativ:** accedere: a ratione ad humanam figuram quo modo accedis? N I, 89.

accipere: quoquo modo hoc accipietur; T I, 110. quo te modo .. accepissem, nisi iratus essem! T IV, 78.

adferre: ut, quo modo initium nobis rerum omnium ortus noster adferat, sic exitum mors; T I, 91.

adfici: tantum (se) sentire adfici se quodam modo; A II, 76. eodem modo sapiens erit affectus erga amicum, quo in se ipsum; F I, 68. quo modo caelo adfecto conpositisque sideribus quodque animal oriatur; D II, 98. non uno modo in disparibus causis adfecti esse debemus; O II, 61. ut eodem modo erga amicum adfecti simus, quo erga nosmet ipsos; Lae 56.

adhiberi: qualis ista „fabrica“ est? ubi adhibita? quando? cur? quo modo? A II, 87. refert, quo modo (illa consolatio) adhibeatur; T III, 79.

adlicere: quonam modo hominum studia ad utilitates nostras allicere atque excitare possimus; O II, 20.

admirari: ego .. maiore etiam quodam modo memoriam admiror; T I, 59.
adsentiri: nescio quo modo, dum lego, adsentior; T I, 24. nullo modo prorsus adsentior; N III, 21. quod sequitur, quo modo aut tu adsentiare *aut* ego reprehendam, sane quaero; L II, 34.
adsequi: quo .. modo adsequi poterat Lacedaemo illa tum, ... ut ..? R I, 50.
adsumere: adsumit .. Cratippus hoc modo; D II, 109.
aequare: superioris .. permixtionis reliquias fundens aequabat eodem modo ferme; Ti 42.
aestimari: qui (nutrices et paedagogi) neglegendi quidem non sunt, sed alio quodam modo *aestimandi* ‖ modo * ‖; Lae 74.
agere: quo modo primum obtinebit (sapientia) nomen sapientiae? deinde quo modo suscipere aliquam rem aut agere fidenter audebit? A II, 24. quonam modo vitam agere possimus; F IV, 69. quid ageretur et quo modo; T V, 9. facile patior te isto modo agere; T V, 15.
animatus: ut, quem ad modum (sapientes) sint in se ipsos animati, eodem modo sint erga amicos; F II, 83.
aperire: ecquid nos eodem modo rerum naturas persecare, aperire, dividere possumus? A II, 122.
appellare: uterque alio quodam modo (sapiens appellabatur); Lae 6. hunc quo modo ego appellabo divitem, cum ipse egere se sentiat? P 44.
appetere: quo modo non potest animal ullum non adpetere id, quod accommodatum ad naturam adpareat, ... sic ..; A II, 38.
approbare: qui ceteras res eodem modo quo ‖ modo ‖ magnitudinem solis adprobat; A II, 128.
arescere: nullo modo facilius arbitror posse neque herbas arescere et interfici neque terram ab sole percoqui; fr I, 12.
astringi: tribus modis sacris adstringi; L II, 49.
audere: f. agere; A II, 24.
auspicari: hoc modo Romulum auspicari solitum putas? D II, 73.
barbarus: dabo tibi testes nec nimis antiquos nec ullo modo barbaros; R I, 58.
bellare: quid est .. aliud Gigantum modo bellare cum dis? C 5.
bonus: quo modo .. optimum, si bonum praeterea nullum est? F IV, 34.
cadere: Cynicorum ... vitam alii cadere in sapientem dicunt, ... alii nullo modo; F III, 68.
capere: eas (utilitates) nos nullo modo sine hominum manu atque opera capere potuisse; O II, 14.
celare: † de quo et idem omnibus atque uno modo celaret; Ti 36.
cernere: quo modo .. geometres cernere ea potest? A II, 22.
cieri: eo .. motu, cuius orbis semper in eodem erat eodemque modo ciebatur; Ti 24.
circumveniri: qui aeque vir bonus »multis modis ... circumventus morbo, exsilio atque inopia«; F IV, 62.
clamare: ipsa veritas clamabat quodam modo non posse adduci, ut ..; F IV, 55.
cohaerere: quo (statu ea) cohaerere nullo modo potuerint nisi sensu moderante; N II, 87. semper .. (haec cohaerere) nullo modo possunt; N III, 34.
comparari: cum externis corporis (commoda) hoc modo comparantur, ... ut malis ..., [cum corporis externa hoc modo]; O II, 88.
complecti: quo modo ... haec infinita ... aut memoria conplecti aut observando notare possumus? D II, 146.
compleri: quae solebant quondam conpleri severitate iucunda Livianis et Naevianis modis; L II, 39.
componi: f. adfici; D II, 98.
comprendi: necesse esse ne id ipsum quidem ... comprendi et percipi ullo modo posse; A II, 28.
concedere: aut Callipho aut Diodorus quo modo poterunt tibi istud concedere? F IV, 50. eadem, quae vulgus, in malis et bonis numerare concedi nullo modo potest; T V, 31. id .., quod adsumit, concedi nullo modo potest; D II, 107.
concini: f. I, 1. inferunt.
concludere: quo modo .. hoc conclusum esse iudicas? A II, 96. quidquid .. eodem modo concluditur, probabitis; A II, 96. Antipatrum concludere hoc modo; D II, 101. concludit .. Chrysippus hoc modo; Fa 20. f. **concludo,** III rationem (4 St.) B. I, S. 474, a.
conecti: nec reperio, quo modo iudicem „si lucet, lucet" verum esse, ... non iudicem „si mentiris, mentiris" eodem modo ex se ‖ [esse] ‖ conexum; A II, 98.
conferri: quo modo est conlatum ‖ conlata ‖ inter ipsos (haruspices), quae pars inimica ... esset? D II, 28.
conformari: necesse est eam (vim) ... conformari quodam modo numine deorum; D II, 29.
confundi: haec scilicet in inbecillo ... animo multa omnibus modis confusa et variata versantur; D II, 140.
congregari: populus .. non (est) omnis hominum coetus quoquo modo congregatus, sed ..; R I, 39.
congruere: quamquam ea (epistula) cum summa eius (Epicuri) philosophia ‖ philosophiae, al. ‖ nullo modo congruebat; F II, 100.
coniungi: cum quibus coniungi vitam beatam nullo modo posse putavit; F V, 77.
consequi: posterum quodam modo et consequens putandum est; F III, 32. quo modo hoc sit consequens illi, sic illud huic; T V, 18. suas (voluptates) eum (regem Persarum) consequi nullo modo posse; T V, 92.
conservari: quo modo ... conservabitur, ut simile sit omnium naturarum illud ultimum? F IV, 33. quo modo .. caeli divinus ille sensus in celeritate tanta conservari potest? N I, 33.
constitui: ut nullo modo, nisi ut exposui, constitui possit finis bonorum; F IV, 28. constitui virtus nullo modo potest, nisi . ; F IV, 41. neque .. hoc solum natura, ... sed etiam legibus populorum ... eodem modo constitutum est; O III, 23.
contemnere: f. disserere.
contemplari: licet ... oculis quodam modo contemplari pulchritudinem rerum earum; N II, 98.
contineri: ut nullo modo adpetitiones animi nec regi nec contineri queant; T IV, 22.
contingere: quid quoque loco aut modo aut tempore contingat; Ti 27.
convenire: haec quo modo conveniant, non sane intellego; F V, 77.
corrumpi: ut profluens amnis aut vix aut nullo modo ... corrumpitur, sic ..; N II, 20.
dare: quo modo tu, si comprehendi nihil posset, artificia concidere dicebas nec mihi dabas id, quod probabile esset, satis magnam vim habere ad artes, sic ..; A II, 146. eodem .. modo tibi nemo dabit, quod expetendum sit, id esse laudabile; F IV, 50.
defendere: mihi .. (haec sunt defendenda) bono modo tantum, quantum videbitur; A II, 137. nullo modo poterimus sensuum iudicia defendere; F I, 64.

definire: haec .. definiunt hoc modo; T IV, 16 (17). idem .. (Chrysippus) somniorum coniectionem definit hoc modo; D II, 130.

deicere: ecquid .. intellegis, quantum mali de humana condicione deieceris? — quonam modo? T I, 15.

delectare: animo .. multis modis variisque delectari licet; T V, 111. nescio quo modo me magis nostra delectant; D I, 55.

depellere: supplantare eum, quocum certet, aut manu depellere nullo modo debet; O III, 42.

derogare: ut mihi mirum videatur, ... quo modo isti non ... uni (somnio) fidem derogent; D II, 146.

deserere: quonam modo aut quo loco corpus subito deserueritis; F IV, 26.

desiderare: vide ne (tua) desideretur constantia. — quonam modo? T V, 32.

dicere: me .. ista delectant, cum Latine dicuntur et isto modo; A I, 18. quonam .. alio modo καταληπτόν diceres? A I, 41. quo modo quemquam ... aliquid .. invenisse diceremus? A II, 27. quo .. modo perspicue dixeris album esse aliquid, cum ..? aut quo modo ista .. perspicua dicemus? A II, 34. explicavi ..., quo modo ista Carneades diceret; A II, 102. adiungit dupliciter dici adsensus sustinere sapientem, uno modo, ... altero ..; A II, 104. etsi ea ... quamvis ad aetatem recte isto modo dicerentur; F V, 27. (hoc) quoquo modo || quomodocumque || dicitur; F V, 30. dicitur .. alio modo etiam carere; T I, 88. quod omnes uno verbo „malum" appellamus, id tot modis posse dicere; T II, 30. quamquam hoc nescio quo modo dicitur, quasi duo simus; T II, 47. quae (Epicurii) dicant, videamus, quo modo, neglegamus; T III, 33. idem alio modo dicentibus Stoicis; T IV, 6. isto .. modo licet dicere utilem vinulentiam ad fortitudinem; T IV, 52. de cuius (sapientis) excellentia multa quidem dici quamvis fuse lateque possunt, sed brevissime illo modo; T IV, 57. isto .. modo dicere licebit Iovem semper barbatum ... esse; N I, 83. quo .. tu illa modo diceres! N II, 147. quo modo iidem dicitis non omnia deos persequi, iidem voltis a dis ... dividi somnia? N III, 93. quos prudentes possumus dicere, ... divinos nullo modo possumus; D I, 111. illud .. dici, praesertim a Stoicis, nullo modo potest; D II, 24. nescio quo modo nihil tam absurde dici potest, quod non dicatur ab aliquo philosophorum; D II, 119. geometres non ita dicet ..., sed potius illo modo; Fa 15. hoc .. modo viator quoque bene vestitus causa grassatori fuisse dicetur || diceretur ||, cur ab eo spoliaretur; Fa 34. quot modis quidque dicatur; R I, 38. cuius .. mali ... nobis ... tamquam reis capitis quodam modo dicenda causa est; R V, 2. ut (senator) loco dicat, id est rogatus; ut modo, ne sit infinitus; L III, 40. quod eodem modo de senectute dici potest; C 8. ſ. dare; A II, 146.

diffundi: eo .. modo ... sanguis per venas in omne corpus diffunditur; N II, 138.

diligere: pecudum greges diliguntur isto modo; N I, 122. cum propter virtutem ... etiam eos, quos numquam vidimus, quodam modo diligamus; Lae 28.

disceptari: hoc modo hanc causam disceptari oportet; Fa 46.

discerni: quo modo ea discerni oporteret; O III, 7.

discribere: voluptatis .. partes hoc modo discribunt, ut ..; T IV, 20.

disputare: tribus .. modis video esse a nostris de amicitia disputatum; F I, 66. Socrates disputabat isto modo; P 23. multa sunt a nobis ... saepe *cum* P. Nigidio Carneadeo more et modo disputata; Ti 1.

dissentire: quid ipsum a se dissentiat. quo, inquit, modo? F V, 79.

disserere: nescio quo modo doctissimus quisque [contemnit] || quisque || ... contra hanc immortalitatem disseruit; T I, 77.

dissolvere: quo modo .. mentientem ... dissolvas? D II, 11. ita apte (mundus) cohaeret, ut dissolvi nullo modo queat, nisi ..; Ti 15.

distingui: quo modo .. distingui possunt vera somnia a falsis? D II, 146.

distrahi, divelli: ut (sapientia, temperantia, fortitudo) ab ea (voluptate) nullo modo nec divelli nec distrahi possint; F I, 50.

dividere: ſ. aperire.

edi: cur isto modo iam oracla Delphis non eduntur? D II, 117.

efferre: aliis modis easdem res efferre possumus; Fa 16.

efficere: quod nullo modo arbitrabatur quidquam effici posse ab ea (natura), quae expers esset corporis; A I, 39. quaerunt, quonam modo, falsa visa quae sint, ea deus efficere possit probabilia; A II, 47. quo modo efficiatur concludaturque ratio; F I, 22. quonam modo ab isdem principiis profecti efficiatis, ut ..; F IV, 26. in quibus videmus ea ... multa quodam modo efficere ipsa sibi per se; F V, 26. quam legem quo modo (Zeno) efficiat animantem; N I, 36. nullo .. modo inmortalem deum efficitis; N I, 110. arcus .. ipse e nubibus efficitur quodam modo coloratis; N III, 51.

effugere: quo modo necessitatem effugeret; N I, 69. ut amicis inpendentis calamitates praedicant, quas illi effugere nullo modo possint; D II, 54.

enervari: est in animis ... quiddam .. humile, enervatum quodam modo et languidum; T II, 47.

eripere: animus quodam modo eripitur iis, quos ..; A II, 38. eripiamus huic aegritudinem. quo modo? T III, 46.

esse (Adjectiva, Substantiva): Zeno .. nullo modo is erat, qui ..; A I, 35. a quo (Antiocho) .. quaero, quo tandem modo sit eius Academiae, cuius esse se profiteatur; A II, 113. luxuriosus (erit) eodem modo; F II, 27. nihil esse ei (voluptati) loci ..., ne illo quidem modo, ut ..; F II, 37. (Stoici) quodam modo sunt non dissimiles Aristonis; F IV, 43. peccata .. partim esse tolerabilia, partim nullo modo; F IV, 56. ne hoc quidem modo paria || m. p. q. || peccata sunt; F IV, 76. quo modo ... verum esse poterit ..? F V, 69. quo modo hoc nihil negotii est? T I, 16. quo modo id ... ne malum quidem sit; T II, 29. virtutem sese esse contentam, quo modo ad bene vivendum, sic etiam ad beate; T III, 37. praeclarum carmen! est enim et rebus et verbis et modis lugubre; T III, 46. quod (aegritudinis nomen) cum sapientia esse atque, ut ita dicam, habitare nullo modo possit; T III, 83. quo modo .. in corpore est morbus, ... sic in animo; T IV, 28 (29). quo modo .., si naturalis esset ira, .. alius alio magis iracundus esset? T IV, 79. quo modo nunc est; T V, 82. quo modo .. iucunda vita potest esse, a qua absit prudentia? T V, 101. quo .. modo deus || modo, al. || moveri carens corpore aut quo modo semper se movens esse quietus et beatus potest? N I, 33. quo modo (deus) beatus sit, quo modo aeternus; N I, 104. isto modo, quoniam homines mortales sunt, sint aliqui inmortales; N I, 109. isto modo etiam disertus ..., musicus ... erit mundus; N III, 23. quo modo nunc quidem est; N III 41. si hi

(Orpheus, Rhesus) di non sunt, quia nusquam coluntur, quo modo illi sunt? N III, 45. eodem .. modo nihil est futurum, cuius ..; D I, 125. haec certe ... simulacra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo; D II, 71. sive .. sic est sive illo modo; D II, 120. simile est quodam modo, ... ac si omnis hic mundus intereat; R III, 34. quodsi, quo modo est natura, sic iudicio homines ... putarent; L I, 33. temperans voluptatem summum bonum statuens esse certe nullo modo potest; O I, 5. utentior || opulentior || sane sit, honestior vero quo modo? O II, 71. in iis ... perfectum honestum nullo modo, similitudines honesti esse possunt; O III, 13. te .. alio quodam modo ... studio et doctrina esse sapientem; Lae 6 (7). quonam .. modo quisquam amicus esse poterit ei || eius ||, cui ..? Lae 59. nescio quo modo verum est, quod ..; Lae 89. ille videat, quo modo imperator esse possit; P 41. ſ. inchoari.

evadere: cum eadem (somnia) ... evadant .. isdem non semper eodem modo; D II, 146.

evanescere: quae (vis loci divina) quo tandem modo evanuit? D II, 117.

evenire: quo modo .. evenit, ut ..? F IV, 33. cum ... res eodem modo evenirent; D I, 25. quod eodem modo evenit Agamemnoni; D I, 29. si .. id ... vel hoc vel illo modo potest evenire; D II, 24.

excitare: ſ. adlicere.

existimare: quod ego nullo modo existimo; T III, 25. eodem .. modo nec ego Publicio nescio cui ... credendum existimo; D II, 113.

exoriri: exoritur ... somniorum [..] interpretatio eodemque modo .. oraculorum; D I, 116.

expedire: fortitudinem quoque aliquo modo expediunt; O III, 118.

expeti: sin ipsae opes expetuntur quoquo modo; O III, 87.

expleri: quae (lubidines) quia nec expleri nec satiari ullo modo possunt; R VI, 1.

explicare: haec ratione explicari et ad naturam revocari facile possunt, ea vero ... nullo modo; D II, 145. Chrysippus .. laborans .., quonam *pacto* || hoc modo || explicet ..., intricatur hoc modo || intricatur ||; Fa fr 1. quo modo .. ambigua ambiguis explicabunt? fr V, 99.

exponi: quocumque .. modo summum bonum sic exponitur, ut ..; F V, 22.

exstingui: quorum (Pythagoreorum) disciplina extincta est quodam modo, cum ..; Ti 1.

extolli: ut ii, qui superiores sunt, summittere se debent in amicitia, sic quodam modo inferiores || se || extollere; Lae 72.

facere: nec id ullo modo fieri posse; A I, 38. nullo .. modo fieri potest, ut ..; A II, 23. quod fieri nullo modo potest; A II, 55 (54). F II, 20. quod duobus modis sine reprensione fit; F II, 15. nescio quo modo ... populus cum illis facit; F II, 44. neque .. illud fieri poterat ullo modo, ut ..; F III, 53. ut in actionibus praescribi solet, „DE EADEM RE [FECIT] ALIO MODO“; F V, 88. quo modo facta sint; T I, 56. nec .. fieri ullo modo posse, ut ..; T I, 57. quasi fieri ullo modo possit, ... ut ..; T III, 72. si hoc fieri potuisse dicis, doceas oportet, quo modo; N III, 12. cur || † quo, quo modo || quidquo fiat; D I, 16. quo || † quo || .. haec ... modo rituque fiant*; L II, 20. cum .. duobus modis ... fiat iniuria; O I, 41. fit .. nescio quo modo, ut ..; O I, 146. id .. eodem modo fecit Panaetius; O II, 35. ut .., quod turpe est, id ... honestum fieri nullo modo potest, sic ..; O III, 78. ne facere aliter ullo modo possumus; O III, 101.

fallere: quo modo occulte ... fallat; F II, 53.

ferre: quo modo eum tandem laturum fuisse existimas? F II, 60. quae (peccata) ille (Zeno) ... nullo modo ferre potuerit; F IV, 20. quo modo fert apud eum (Aeschylum) Prometheus dolorem! T II, 23. desiderium coniunctissimi ... viri ferre nullo modo possem; Lae 104. quo modo ... mortem filii (Cato) tulit! Lae 9. quo modo ille (Q. Maximus) mortem filii tulit; C 12.

formari: Cleanthes ... quattuor modis formatas in animis hominum putat deorum esse notiones; N III, 16. ſ. II, 1. suscipio.

frangere: Theophrastus ... vehementius etiam fregit quodam modo auctoritatem veteris disciplinae; A I, 33.

fugi: et honesta expetenda per se et eodem modo turpia per se esse fugienda; F III, 38.

fulciri: omnibus .. modis fulciendi sunt, qui ruunt; T III, 61.

fundi: utrumque eorum fundi quodam modo et quasi dilatari putant; F III, 48.

gerere: quoquo .. modo nos gesserimus; D II, 21. sine summa iustitia rem publicam geri nullo modo posse; R II, 70.

gloriari: nobis quoque licet in hoc quodam modo gloriari; O II, 59.

habere: quo modo possit, si luxuriosus sit, finitas cupiditates habere; F II, 22. quo modo se hoc habiturum sit corpus; F II, 92. quo modo se habeat; F V, 30. se isto modo res habet; T I, 78. mitto, unde (tabulam, signum) sustuleris, quo modo habeas; P 37.

habitare: ſ. esse; T III, 83.

iacere: esset mirabile, quo modo id (fulmen) Iuppiter totiens iaceret; D II, 43.

imitari: congregatione aliae (bestiae) coetum quodam modo civitatis imitantur; F II, 109. ut essent, qui .. caelestium ordinem contemplantes imititarentur eum vitae modo atque constantia; C 77.

immutare: licet etiam (genus hoc interrogationis) inmutare ... hoc modo; Fa 29. ſ. movere; D II, 89.

imperare: haec (ratio) ut imperet ...; „quonam modo?“ inquies; T II, 48. quo modo aut cui tandem hic libero imperabit? P 33.

imprimi: quo modo imprimi non posset a falso; A II, 112.

inchoari: cognitio contemplatioque || rerum || naturae manca quodam modo atque inchoata sit; O I, 153.

incitari: cum duobus modis animi sine ratione ... incitarentur; D I, 4.

includere: in carcerem quodam modo ipse se (Dionysius) incluserat; T V, 58.

inducere: temperantiam inducunt non facillime illi quidem, sed tamen quoquo modo possunt; O III, 118.

inufici: aquae tinctum quodam modo et infectum *; A fr 7.

infigi, infundi: quo modo .. deus iste ... aut infixus aut infusus esset in mundo? N I, 28.

inhaerere: nescio quo modo inhaeret in mentibus quasi ... augurium; T I, 33.

inridere: facete M. Piso ... hoc modo || loco || Stoicos irridebat; F IV, 73.

inrumpere: atrocitas ... tua quo modo in veterem Academiam inruperit, nescio; A II, 136.

insistere: ille (sapiens) in reliquis rebus non poterit eodem modo insistere? A II, 107.

intellegere: nec .. deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi ..; T I, 66. fr IX, 10. quasi sanguis quid sit, nullo prorsus modo intellego; N I, 74.

intercludere: tu ... Fortunae aditus interclusisti? quo modo? T V, 27.

interfici: ſ. arescere.

interire: non intellego, quo modo calore extincto corpora intereant; N III, 35.
interpretari: quem ipsum (Heraclitum) non omnes interpretantur uno modo || [non ... modo] ||; N III, 35.
interrogare: qui te ... eodem modo interroget; A II, 93.
intersaepiri: (foramina illa) terrenis ... corporibus sunt intersaepta quodam modo; T I, 47.
intricari: ſ. explicare; Fa fr 1.
introduci: introduci .. virtus nullo modo potest, nisi ..; F IV, 40.
inveniri: quo modo .. haec aut quando ... inventa dicemus? D II, 80.
invitare: quoniam .. me quodam modo invitas; R I, 15.
iudicare: quod ... dialectici docent, quo modo iudicare oporteat; A II, 143. eodem .. modo de Aristotele ... iudico; O I, 4.
languidus: ſ. enervari.
laudare: ea nescio quo modo quasi pleniore ore laudamus; O I, 61
levare: aegritudines, quas levare illa medicina nullo modo possit; T IV, 61.
licere: ſ. delectare; T V, 111. dicere; T IV, 52. N I, 83. immutare.
loqui: quoquo modo loquerentur; F I, 26. quo modo .. philosophus loquitur? F II, 26. ut apud imperitos isto modo loquar; F II, 74. Africanus cum patria illo modo loquens; F II, 106. vides, quo modo loquantur; F IV, 7. quo modo in his (libris Epicurus) loquitur? N I, 115. ille apud Accium pastor ... hoc modo loquitur; N II, 89. sentit idem, quod Xenocrates ..., loquitur alio modo; L I, 55.
malle: nescio quo modo plerique errare malunt ... quam ... exquirere; A II, 9. quo modo illi (gladiatores) ... accipere plagam malunt quam turpiter vitare! T II, 41. nescio quo modo isti philosophi ... quidvis malle videntur quam ..; D II, 118.
manere: cum ... eaedem res maneant alio modo; F IV, 22.
minuere: quid adiuvas? avaritiamne minuis? quo modo? F IV, 73.
moliri: id .. (deus) molitus tali quodam est modo; Ti 21.
mori: refert .., quo modo (moriantur); F II, 97. nec magis erat verum „morietur Scipio" quam „morietur illo modo", nec magis necesse mori Scipioni quam illo modo mori; Fa 18.
movere: quo modo .. moveri animus ad adpetendum potest? A II, 25. cum animi inaniter moveantur eodem modo rebus iis, quae nullae sint, ut iis, quae sint; A II, 47. quem fructum petentes scire cupimus illa ... quo modo moveantur? F III, 37. alius .. alio modo movetur; T III, 76. ut eius orbis una quaeque pars alia alio modo moveat inmutetque caelum; D II, 89.
mutari: quae (materia) ... possit omnibus .. modis mutari; A I, 27.
nasci: quaero, unde (constantia) nata sit aut quo modo; A II, 23. quo modo quisque natus est; O I, 119.
negari: negarine ullo modo possit ..? F III, 29.
nominari: Διόσκουροι etiam apud Graios multis modis nominantur; N III, 53.
notare: ſ. complecti.
nuntiare: Homericus Aiax ... hoc modo nuntiat; D II, 82.
obire: quo modo obitura (sint); L I, 61.
observari: somnia observari possunt? quonam modo? D II, 146.
obsisti: naturae obsisti nullo modo posse; T III, 71.
obsurdescere: obsurdescimus nescio quo modo; Lae 88.
obtinere: ſ. agere; A II, 24.
occidere: eodem .. modo (stellae) oriuntur et occidunt; N II, 103.
orare: »loco senator et modo orato«; L III, 11.
oriri: ista rerum effigies ex individuis quo modo corporibus oritur? N I, 110. ſ. occidere.
parere: is, quo modo equa pariat, ... ignorat; D II, 49.
percipere: nec (sensus) percipere ullo modo res ullas, quae ..; A I, 31. quae non sensibus ipsis percipi dicuntur, sed quodam modo sensibus; A II, 21. ſ. comprendi.
percoqui: ſ. arescere.
perfici: quam facile (illud) ... alio modo || [a. m.] || perfici ... possit; T IV, 74. homo ortus est ... nullo modo perfectus; N II, 37.
perhorrescere: quo modo ... nomen exulis non perhorrescis? P 32.
perire: ſ. vereri.
permanere: quo modo id potuit mortuo || mort. pot. || permanere? F II, 106. nec (ignem) permanere ullo modo posse, nisi alatur; N III, 37.
persequi: qui ... numeris et modis || [et motibus] || stellarum cursus persequuntur; D I, 36.
pervenire: illam rem ... ad sese ... illo modo pervenire; F III, 36. ut nullo modo ad sapientiam possent pervenire; F IV, 56.
placere: vita illa beata ... nullo modo mihi placuit; T V, 100. huic (Hecatoni) Scaevolae factum ... placere nullo modo potest; O III, 63.
ponere: uno .. modo in virtute sola summum bonum recte poneretur; F IV, 28. animadverti .. te isto modo paulo ante ponere; F V, 81. quo modo .. istae (sortes) positae in illo loco? D II, 86.
posse: in his .. tribus generibus, quoquo modo possunt, non incallide tergiversantur; O III, 118. Carbonem, quocumque || quoquo, al. || modo potuimus, propter recentem poenam Tib. Gracchi sustinuimus; Lae 41. ſ. adlicere. adsequi. agere. aperire, al.
posterus: ſ. consequi; F III, 32.
postulare: hoc .. modo potius erat ab his postulandum, ut ..; A II, 29. isto .. modo nutrices et paedagogi iure vetustatis plurimum benivolentiae postulabunt; Lae 74.
praecipere: praecipitis .. quodam modo, ut ..; F II, 71. quo modo in omni vita rectissime praecipitur, ut perturbationes fugiamus, ... sic ..; O I, 136.
praedici: eodem .. modo multa a vaticinantibus saepe praedicta sunt; D I, 114. quo modo .. id, quod temere fit, ... praesentiri et praedici potest? D II, 15.
praescribere: si hoc eodem modo homini natura praescripsit, ut ..; N I, 77.
praesentiri: ſ. praedici; D II, 15.
praetervolare: nescio quo modo praetervolavit oratio; F V, 77.
premere: (Carneades) premebat alio modo; Fa 31.
probabilis: arripere .. mihi videmini ... rem nullo modo probabilem; N I, 77.
probare: quae etsi mihi nullo modo probantur, nollem ..; F I, 21. nullo modo probari possit beatam vitam virtute effici; F III, 11. quo modo .. probas continenter imagines ferri? aut, si continenter, quo modo aeternae? N II, 109. reliqui .. omnes (philosophi) ... divinationem probaverunt, sed non uno modo; D I, 5. quas (atomos) .. esse mihi probari nullo modo potest; Fa 48.

haec ... gravi .. homini ... probari posse nullo modo; O II, 57. severitatem in senectute probo, ... acerbitatem nullo modo; C 65.

prodi: quae isto modo memoriae sint || sunt || prodita; L I, 4.

pronuntiare: quicquid isto modo pronunties; T I, 14.

proponere: medicus ... non ita proponet ..., sed potius illo modo; Fa 15.

prosper: si eventa quaerimus, ... nullo modo prospera Deiotaro; D II, 79.

prospicere: nescio quo modo animus erigens se posteritatem ita semper prospiciebat, quasi ..; C 82.

putare: quo modo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic ..; F III, 67. quo modo .. potes, si Latonam deam putas, Hecatam non putare? N III, 46.

queri: quae apud Homerum Achilles queritur hoc, ut opinor, modo; T III, 18.

quire: f. contineri. dissolvere; Ti 15.

refelli: omnes .. istius generis captiones eodem modo refelluntur; Fa 30.

regere: »qui (veteres) populos urbisque modo ac virtute regebant«; D I, 21. cum (populus) regeretur unius nutu ac modo; R I, 43.

relinqui: quaero .., quo modo hae tantae commendationes ... subito a sapientia relictae sint; F IV, 26.

reprehendere: isto modo ne improbos quidem (reprehenderem); F II, 23. hoc etsi multimodis || multis modis || reprendi potest; F II, 82. f. adsentiri; L II, 34.

respondere: rerum humanarum despicientiae quo modo respondebis? T II, 32.

restringi: in iis .., qui se adiuvari volent, ... restricti omnino esse nullo modo debemus; O II, 62.

revocari: f. explicare; D II, 145.

satiari: f. expleri.

sciri: cetera ... negat (Diogenes Stoicus) ullo modo posse sciri; D II, 90. quae ... quam diu adfutura sint, certum || certe || sciri nullo modo potest; L I, 52.

sedare: non .. video, quo modo sedare possint mala praesentia praeteritae voluptates; T V, 74.

sentiri: illud ... tenue, quod sentiri nullo modo ... potest; D II, 94.

serpere: serpit .. nescio quo modo per omnium vitas amicitia; Lae 87.

signari: nihil ita signari in animis nostris a vero posse, quod non eodem modo posset || possit || a falso; A II, 71.

significari: a dis futura significari necesse est. sed distinguendum videtur, quonam modo; D I, 117. 118.

somniare: tribus modis (Posidonius) censet deorum adpulsu homines somniare, uno, quod ..., altero, quod ..., tertio, quod ..; D I, 64.

stulte: at stulte, qui ... dissuaserit .... quo modo stulte? O III, 101.

sumere: quo modo .. sumis, ut ... sequatur? A II, 50. quo modo .. hoc, quasi concedatur, sumitis? N III, 36.

supplantare: f. depellere.

suscipere: f. agere; A II, 24.

sustinere: universa quo modo (sapiens) sustinebit? F V, 84. quia (vitia) ... sustineri .. nullo modo possunt; T IV, 42. Athenienses cum Persarum impetum nullo modo possent sustinere; O III, 48. f. posse; Lae 41.

temperari: quodsi eorum (siderum) vi caelum modo hoc, modo illo modo temperatur; D II, 93. ut (haec) temperata nullo fuerint modo; R II, 42.

tenere: quodquia nullo modo sine amicitia firmam ... incunditatem vitae tenere possumus; F I, 67. ut fati nomen ne adiungas et eandem tamen teneas sententiam, hoc modo; Fa 29.

tergiversari: f. posse; O III, 118.

tingi: f. infici.

tollere: ipsius .. opinionis errorem nullo modo sustulit; A II, 45. quodam modo etiam paupertatis malum tollitur; T IV, 59. qui (casus) nullo modo est ex hoc genere tollendus; D II, 75. civilis .. iuris scientia pontificium quodam modo tollitis; L II, 52.

tractari: quo .. eae (res) modo tractandae et tuendae (sint); N II, 77.

tradere: etsi id .. alius alio modo tradidit; T V, 58.

transferri: quid est, quod non possit isto modo ex conexo transferri ad coniunctionum negationem? Fa 16.

tueri: f. tractari.

vagari: Homerus ait ... „ceteros umbrarum vagari modo"; D I, 88.

valere: est ubi id isto modo valeat; T V, 23.

variari: f. confundi.

velle: f. dicere; N III, 93.

vereri: nec .. video, quo modo non vereatur || pereat, al. || iste deus beatus, ne intereat; N I, 114.

videre: quo modo .., quid cuique rei consentaneum esset ..., videremus? A II, 22. nullo modo viderunt, animi natura intellegentis || et intellegentia || in quam figuram cadere posset; N I, 23. quo modo .. aut vates aut somniantes ea videant, ... magna quaestio est; D I, 117.

videri: ut quicquam possit ita *verum* videri, ut non eodem modo falsum etiam possit videri; A II, 33. quae ita videantur, ut etiam alia eodem modo videri possint; A II, 40. tum, cum videbantur, quo modo viderentur, id quaeritur; A II, 88. nec .. ullo modo summum pecudis bonum et hominis idem mihi videri potest; F II, 111. quo modo Epicuro videtur; F IV, 11. quo modo .. aut cur mortem malum tibi videri dicis? T I, 25. quid ... quaerit, quo modo duo soles visi sint, non quaerit, cur ..? R I, 31. quae ... nec isdem semper uno modo videntur; L I, 47. e fontibus eorum (Stoicorum) ..., quantum quoque modo videbitur, hauriemus; O I, 6. viro bono ... nullo modo videri potest quicquam esse utile, quod non honestum sit; O III, 77.

vilicare: ut ... in ea (re publica) quodam modo vilicare possit; R V, 5.

vindicare: videor id meo iure quodam modo vindicare; O I, 2.

vitare: quod vitare nullo modo potuimus, nisi ..; T II, 3.

vituperari: isto .. modo vel consulatus vituperari potest; L III, 23.

vivere: neque ea ratione ullo modo posse vivi; F IV, 70. is vivere animo quieto nullo modo potest; T II, 2. si .. homo ille Tages fuit, quonam modo potuit terra oppressus vivere? D II, 51.

urgueri: illo modo potius putat urguendum fuisse Carneadem, ut ..; A II, 109.

uti: quo tandem iis (notitiis) modo uteremur? A II, 22. neque .., unde habeat ista deus tuus, video, nec quo modo utatur; N I, 112.

elliptisch und zum Satz: furiosorum visa imbecilliora esse dicebas quam ... sanorum. quo modo? A II, 88. negat .. vos Zeno ... scire quicquam. „quo modo?" inquies; A II, 144. aut Epicurus, quid sit voluptas, aut omnes mortales ... nesciunt. quonam, inquit, modo? F II, 6. sapientis .. nullo modo ... putare ullum esse cuiusquam diem natalem; F II, 102. non potuit, inquies, fieri sapiens, nisi natus esset. isto modo,

interire: non intellego, quo modo calore extincto corpora intereant; N III, 35.
interpretari: quem ipsum (Heraclitum) non omnes interpretantur uno modo || [non ... modo] ||; N III, 35.
interrogare: qui te ... eodem modo interroget; A II, 93.
intersaepiri: (foramina illa) terrenis ... corporibus sunt intersaepta quodam modo; T I, 47.
intricari: ſ. explicare; Fa fr 1.
introduci: introduci .. virtus nullo modo potest, nisi ..; F IV, 40.
inveniri: quo modo .. haec aut quando ... inventa dicemus? D II, 80.
invitare: quoniam .. me quodam modo invitas; R I, 15.
iudicare: quod ... dialectici docent, quo modo iudicare oporteat; A II, 143. eodem .. modo de Aristotele ... iudico; O I, 4.
languidus: ſ. enervari.
laudare: ea nescio quo modo quasi pleniore ore laudamus; O I, 61
levare: aegritudines, quas levare illa medicina nullo modo possit; T IV, 61.
licere: ſ. delectare; T V, 111. dicere; T IV, 52. N I, 83. immutare.
loqui: quoquo modo loquerentur; F I, 26. quo modo .. philosophus loquitur? F II, 26. ut apud imperitos isto modo loquar; F II, 74. Africanus cum patria illo modo loquens; F II, 106. vides, quo modo loquantur; F IV, 7. quo modo in his (libris Epicurus) loquitur? N I, 115. ille apud Accium pastor ... hoc modo loquitur; N II, 89. sentit idem, quod Xenocrates ..., loquitur alio modo; L I, 55.
malle: nescio quo modo plerique errare malunt ... quam ... exquirere; A II, 9. quo modo illi (gladiatores) ... accipere plagam malunt quam turpiter vitare! T II, 41. nescio quo modo isti philosophi ... quidvis malle videntur quam ..; D II, 118.
manere: cum ... eaedem res maneant alio modo; F IV, 22.
minuere: quid adiuvas? avaritiamne minuis? quo modo? F IV, 73.
moliri: id .. (deus) molitus tali quodam est modo; Ti 21.
mori: refert .., quo modo (moriantur); F II, 97. nec magis erat verum „morietur Scipio" quam „morietur illo modo", nec magis necesse mori Scipioni quam illo modo mori; Fa 18.
movere: quo modo .. moveri animus ad adpetendum potest? A II, 25. cum animi inaniter moveantur eodem modo rebus iis, quae nullae sint, ut iis, quae sint; A II, 47. quem fructum petentes scire cupimus illa ... quo modo moveantur? F III, 37. alius .. alio modo movetur; T III, 76. ut eius orbis una quaeque pars alia alio modo moveat inmutetque caelum; D II, 89.
mutari: quae (materia) ... possit omnibus .. modis mutari; A I, 27.
nasci: quaero, unde (constantia) nata sit aut quo modo; A II, 23. quo modo quisque natus est; O I, 119.
negari: negarine ullo modo possit ..? F III, 29.
nominari: Διόσκουροι etiam apud Graios multis modis nominantur; N III, 53.
notare: ſ. complecti.
nuntiare: Homericus Aiax ... hoc modo nuntiat; D II, 82.
obire: quo modo obitura (sint); L I, 61.
observari: somnia observari possunt? quonam modo? D II, 146.

obsisti: naturae obsisti nullo modo posse; T III, 71.
obsurdescere: obsurdescimus nescio quo modo; Lae 88.
obtinere: ſ. agere; A II, 24.
occidere: eodem .. modo (stellae) oriuntur et occidunt; N II, 103.
orare: »loco senator et modo orato«; L III, 11.
oriri: ista rerum effigies ex individuis quo modo corporibus oritur? N I, 110. ſ. occidere.
parere: is, quo modo equa pariat, ... ignorat; D II, 49.
percipere: nec (sensus) percipere ullo modo res ullas, quae ..; A I, 31. quae non sensibus ipsis percipi dicuntur, sed quodam modo sensibus; A II, 21. ſ. comprendi.
percoqui: ſ. arescere.
perfici: quam facile (illud) ... alio modo || [a. m.] || perfici ... possit; T IV, 74. homo ortus est ... nullo modo perfectus; N II, 37.
perhorrescere: quo modo ... nomen exulis non perhorrescis? P 32.
perire: ſ. vereri.
permanere: quo modo id potuit mortuo || mort. pot. || permanere? F II, 106. nec (ignem) permanere ullo modo posse, nisi alatur; N III, 37.
persequi: qui ... numeris et modis || [et motibus] || stellarum cursus persequuntur; D I, 36.
pervenire: illam rem ... ad sese ... illo modo pervenire; F III, 36. ut nullo modo ad sapientiam possent pervenire; F IV, 56.
placere: vita illa beata ... nullo modo mihi placuit; T V, 100. huic (Hecatoni) Scaevolae factum ... placere nullo modo potest; O III, 63.
ponere: uno .. modo in virtute sola summum bonum recte poneretur; F IV, 28. animadverti .. te isto modo paulo ante ponere; F V, 81. quo modo .. istae (sortes) positae in illo loco? D II, 86.
posse: in his .. tribus generibus, quoque modo possunt, non incallide tergiversantur; O III, 118. Carbonem, quocumque || quoquo, al. || modo potuimus, propter recentem poenam Tib. Gracchi sustinuimus; Lae 41. ſ. adlicere. adsequi. agere. aperire, al.
posterus: ſ. consequi; F III, 32.
postulare: hoc .. modo potius erat ab his postulandum, ut ..; A II, 29. isto .. modo nutrices et paedagogi iure vetustatis plurimum benivolentiae postulabunt; Lae 74.
praecipere: praecipitis .. quodam modo, ut ..; F II, 71. quo modo in omni vita rectissime praecipitur, ut perturbationes fugiamus, ... sic ..; O I, 136.
praedici: eodem .. modo multa a vaticinantibus saepe praedicta sunt; D I, 114. quo modo .. id, quod temere fit, ... praesentiri et praedici potest? D II, 15.
praescribere: si hoc eodem modo homini natura praescripsit, ut ..; N I, 77.
praesentiri: ſ. praedici; D II, 15.
praetervolare: nescio quo modo praetervolavit oratio; F V, 77.
premere: (Carneades) premebat alio modo; Fa 31.
probabilis: arripere .. mihi videmini ... rem nullo modo probabilem; N I, 77.
probare: quae etsi mihi nullo modo probantur, nollem ..; F I, 21. nullo modo probari possit beatam vitam virtute effici; F III, 11. quo modo .. probas continenter imagines ferri? aut, si continenter, quo modo aeternae? N II, 109. reliqui .. omnes (philosophi) ... divinationem probaverunt, sed non uno modo; D I, 5. quas (atomos) .. esse mihi probari nullo modo potest; Fa 48.

haec ... gravi .. homini ... probari posse nullo modo; O II, 57. severitatem in senectute probo, ... acerbitatem nullo modo; C 65.
prodi: quae isto modo memoriae sint || sunt || prodita; L I, 4.
pronuntiare: quicquid isto modo pronunties; T I, 14.
proponere: medicus ... non ita proponet ..., sed potius illo modo; Fa 15.
prosper: si eventa quaerimus, ... nullo modo prospera Deiotaro; D II, 79.
prospicere: nescio quo modo animus erigens se posteritatem ita semper prospiciebat, quasi ..; C 82.
putare: quo modo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic ..; F III, 67. quo modo .. potes, si Latonam deam putas, Hecatam non putare? N III, 46.
queri: quae apud Homerum Achilles queritur hoc, ut opinor, modo; T III, 18.
quire: ſ. contineri. dissolvere; Ti 15.
refelli: omnes .. istius generis captiones eodem modo refelluntur; Fa 30.
regere: »qui (veteres) populos urbisque modo ac virtute regebant«; D I, 21. cum (populus) regeretur unius nutu ac modo; R I, 43.
relinqui: quaero .., quo modo hae tantae commendationes ... subito a sapientia relictae sint; F IV, 26.
reprehendere: isto modo ne improbos quidem (reprehenderem); F II, 23. hoc etsi multimodis || multis modis || reprendi potest; F II, 82. ſ. adsentiri; L II, 34.
respondere: rerum humanarum despicientiae quo modo respondebis? T II, 32.
restringi: in iis .., qui se adiuvari volent, ... restricti omnino esse nullo modo debemus; O II, 62.
revocari: ſ. explicare; D II, 145.
satiari: ſ. expleri.
sciri: cetera ... negat (Diogenes Stoicus) ullo modo posse sciri; D II, 90. quae ... quam diu adfutura sint, certum || certe || sciri nullo modo potest; L I, 52.
sedare: non .. video, quo modo sedare possint mala praesentia praeteritae voluptates; T V, 74.
sentiri: illud ... tenue, quod sentiri nullo modo ... potest; D II, 94.
serpere: serpit .. nescio quo modo per omnium vitas amicitia; Lae 87.
signari: nihil ita signari in animis nostris a vero posse, quod non eodem modo posset || possit || a falso; A II, 71.
significari: a dis futura significari necesse est. sed distinguendum videtur, quonam modo; D I, 117. 118.
somniare: tribus modis (Posidonius) censet deorum adpulsu homines somniare, uno, quod ..., altero, quod ..., tertio, quod ..; D I, 64.
stulte: at stulte, qui ... dissuaserit .... quo modo stulte? O III, 101.
sumere: quo modo .. sumis, ut ... sequatur? A II, 50. quo modo .. hoc, quasi concedatur, sumitis? N III, 36.
supplantare: ſ. depellere.
suscipere: ſ. agere; A II, 24.
sustinere: universa quo modo (sapiens) sustinebit? F V, 84. quia (vitia) ... sustineri .. nullo modo possunt; T IV, 42. Athenienses cum Persarum impetum nullo modo possent sustinere; O III, 48. ſ. posse; Lae 41.
temperari: quodsi eorum (siderum) vi caelum modo hoc, modo illo modo temperatur; D II, 93. ut (haec) temperata nullo fuerint modo; R II, 42.
tenere: quodquia nullo modo sine amicitia firmam ... iucunditatem vitae tenere possumus; F I, 67. ut fati nomen ne adiungas et eandem tamen teneas sententiam, hoc modo; Fa 29.
tergiversari: ſ. posse; O III, 118.
tingi: ſ. infici.
tollere: ipsius .. opinionis errorem nullo modo sustulit; A II, 45. quodam modo etiam paupertatis malum tollitur; T IV, 59. qui (casus) nullo modo est ex hoc genere tollendus; D II, 75. civilis .. iuris scientia pontificium quodam modo tollitis; L II, 52.
tractari: quo .. eae (res) modo tractandae et tuendae (sint); N II, 77.
tradere: etsi id .. alius alio modo tradidit; T V, 58.
transferri: quid est, quod non possit isto modo ex conexo transferri ad coniunctionum negationem? Fa 16.
tueri: ſ. tractari.
vagari: Homerus ait ... „ceteros umbrarum vagari modo"; D I, 88.
valere: est ubi id isto modo valeat; T V, 23.
variari: ſ. confundi.
velle: ſ. dicere; N III, 93.
vereri: nec .. video, quo modo non vereatur || pereat, al. || iste deus beatus, ne intereat; N I, 114.
videre: quo modo .., quid cuique rei consentaneum esset ..., videremus? A II, 22. nullo modo viderunt, animi natura intellegentis || et intellegentia || in quam figuram cadere posset; N I, 23. quo modo .. aut vates aut somniantes ea videant, ... magna quaestio est; D I, 117.
videri: ut quicquam possit ita *verum* videri, ut non eodem modo falsum etiam possit videri; A II, 33. quae ita videantur, ut etiam alia eodem modo videri possint; A II, 40. tum, cum videbantur, quo modo viderentur, id quaeritur; A II, 88. nec .. ullo modo summum pecudis bonum et hominis idem mihi videri potest; F II, 111. quo modo Epicuro videtur; F IV, 11. quo modo .. aut cur mortem malum tibi videri dicis? T I, 25. quid ... quaerit, quo modo duo soles visi sint, non quaerit, cur ..? R I, 31. quae ... nec isdem semper uno modo videntur; L I, 47. e fontibus eorum (Stoicorum) ..., quantum quoque modo videbitur, hauriemus; O I, 6. viro bono ... nullo modo videri potest quicquam esse utile, quod non honestum sit; O III, 77.
vilicare: ut ... in ea (re publica) quodam modo vilicare possit; R V, 5.
vindicare: videor id meo iure quodam modo vindicare; O I, 2.
vitare: quod vitare nullo modo potuimus, nisi ..: T II, 3.
vituperari: isto .. modo vel consulatus vituperari potest; L III, 23.
vivere: neque ea ratione ullo modo posse vivi; F IV, 70. is vivere animo quieto nullo modo potest; T II, 2. si .. homo ille Tages fuit, quonam modo potuit terra oppressus vivere? D II, 51.
urgueri: illo modo potius putat urguendum fuisse Carneadem, ut ..; A II, 109.
uti: quo tandem iis (notitiis) modo uteremur? A II, 22. neque .., unde habeat ista deus tuus, video, nec quo modo utatur; N I, 112.
elliptisch und zum Satz: furiosorum visa imbecilliora esse dicebas quam ... sanorum. quo modo? A II, 88. negat .. vos Zeno ... scire quicquam. „quo modo?" inquies; A II, 144. aut Epicurus, quid sit voluptas, aut omnes mortales ... nesciunt. quonam, inquit, modo? F II, 6. sapientis .. nullo modo ... putare ullum esse cuiusquam diem natalem; F II, 102. non potuit, inquies, fieri sapiens, nisi natus esset. isto modo,

ne si avia quidem eius nata non esset; F II, 103. relinquo. quonam modo? inquam; F III, 14. de maxima .. re eodem modo; F IV, 12. Piso .. hoc modo; F IV, 73. peccata paria. — quonam modo? F IV, 75. in quo ... verses te huc atque illuc necesse est. quo tandem modo? inquit; F V, 86. igitur ne esse quidem (miseros putas)? — prorsus isto modo; T I, 11. haec quidem hoc modo; T I, 99. quaeres fortasse, quo modo; T II, 43. nisi quid aliud tibi videtur. — mihi vero isto modo; T III, 78. maioribus ... hoc ita visum intellego .... — quonam tandem modo? T III, 8. quaerebam .., utrum panderem vela ... an .... — isto modo vero; T IV, 9. quo modo .. Chrysippus? T IV, 53. paene ad exitum adducta quaestio est. — quo tandem modo? T V, 15. cum aliis isto modo, qui legibus impositis disputant; T V, 33. aliter id scire non potes? — nullo modo; T V, 35. in Epitaphio quo modo idem (Socrates)? T V, 36. non .. ille (Zeno), ut plerique, sed isto modo, ut tu, distincte, graviter, ornate; N I, 59. omnium in me incidere imagines .... quo modo illi ergo? N I, 107. videamus nunc de beato (deo). sine virtute certe nullo modo; N I, 110. idem .. (Zeno) hoc modo; N II, 22. non desinam te uti teste, ut hoc, quod dico, probem. me, inquit ille, quonam modo? R I, 61. nullius .. agricolae cultu stirps tam diuturna quam poëtae versu seminari potest. — quo tandem modo, Quinte, aut quale est istuc, quod poëtae serunt? L I, 1. omnis honestas eodem modo; L I, 45. ego plane vellem me arbitrum ... datum. — quo tandem istuc modo? L I, 53. de quibus non omnes uno modo; O III, 113. s. facere; F V, 88. probare; N I, 109. vgl. esse. percipere. stulte.

Lücke: senatui quae (bella) sint gerenda, praescribo, et quo modo Karthagini || modo. Karth. || *; C 18.

3. **Präpositionen:** ad: disputari poterat subtiliter ..., quem ad modum primo || primum, prima || visa nos pellerent; A II, 30, q. .. temperantia sedat adpetitiones ..., sic ..; T IV, 22. q. ... in corpore morbi ... nascuntur, sic ..; T IV, 23. s. **ad,** IV, 3. modum (B. I, S. 58, a. s.).

ex: ex tribus istis modis rerum publicarum velim scire quod optimum iudices; R I, 46.

praeter: voluptas gestiens, id est praeter modum elata laetitia; T III, 24. Aristides ... nonne ob eam causam expulsus est patria, quod praeter modum iustus esset? T V, 105. cum lacus Albanus praeter modum crevisset; D I, 100. dolorum cum admoventur faces, praeter modum plerique exterrentur; O II, 37.

prope: quam (rationem) nunc prope modum orbam esse in ipsa Graecia intellego; N I, 11. ut iam prope modum appareat multitudo ... deorum; N II, 59. quid .. sors est? idem prope modum, quod micare; D II, 85. adducor, .. ut prope modum adsentiar; R I, 61.

moenia, Mauern: I, 1. defendo: haec tibi ... tam sunt defendenda quam moenia; A II, 137.

2. appropinquo: nostri consules regem inimicissimum moenibus iam appropinquantem monuerunt, ... ut caveret; F V, 64.

3. compello intra: nec id (incendium belli) ... P. Africanus compulisset intra hostium moenia; R I, 1.

repello a: idem .. Sabinos cum a moenibus urbis reppulisset; R II, 36.

II, 1. cingere: diligentius .. urbem religione quam ipsis moenibus cingitis; N III, 94.

circumdari: quom (animus) ... sese .. non † omnis circumdatum moenibus popularem alicuius definiti loci || unius circ. m. loci ||, sed civem totius mundi ... agnoverit; L I, 61.

saepiri: sapientis animus ... virtutibus .. omnibus ut moenibus saeptus; P 27.

2. sub: Rutilius ... etiam sub ipsis Numantiae moenibus solebat mecum interdum eius modi aliquid conquirere; R I, 17.

mola, gesalzenes Schrotmehl: iam abscedet (caput iecoris, cor), simul ac molam et vinum insperseris; D II, 37.

moles, Masse, Last, Macht: I. erumpit: quo .. haec erumpit moles? T IV, 77.

infligit: »hos ... non Terra edita moles Gigantum ... ictus corpori inflixit meo«; T II, 20.

labitur, al.: »tanta moles labitur fremibunda ex alto ingenti sonitu et spiritu. prae se undas volvit, vertices vi suscitat, ruit prolapsa pelagus respergit, reflat«; N II, 89.

II, 1. addo: adde ... moles oppositas fluctibus, portus manu factos; O II, 14.

erigo, eruo: »nisi ... forte Triton ... molem ex profundo saxeam ad caelum eruit || erigit ||«; N II, 89.

meditor: »semper aliquam molem meditabar mali«; T III, 29.

misceo: »maior mihi moles, maius miscendumst malum«; T IV, 77. N III, 68.

2. loco in: »te patria in media virtutum mole locavit«; D I, 22.

moleste, beschwerlich, ungern: fero: non moleste .. fero nos haec contulisse; A II, 148. ut ego me tardiorem esse non moleste feram; T I, 80. moleste .. se .. ferre, quod eum non posset audire; T II, 61. ut moleste ferrem tantum ingenium ... in tam ineptas sententias incidisse; N I, 59. qui (maiores natu) se .. libidinum vinculis laxatos esse non moleste ferrent; C 7. peccasse .. se non anguntur, obiurgari moleste ferunt; Lae 90.

molestia, Beschwerde, Unannehmlichkeit, Unbehagen, Ärger, Verdruß: I. accedunt: accedunt aegritudines, molestiae, maerores; F I, 59.

adfert: animi maximam aut voluptatem aut molestiam plus aut ad beatam aut ad miseram vitam afferre momenti quam ..; F I, 56.

consequitur: qui in ea voluptate velit esse, quam nihil molestiae consequatur; F I, 32. quod (metus) esset quasi dux consequentis molestiae; T IV, 64.

est: ut, ubi virtus sit, ... ibi esse miseria et aerumna non possit, tamen labor possit, possit molestia; F V, 95. molestia (est) aegritudo permanens; T IV, 18.

pervagantur: molestiae laetitiae ... similiter omnium mentes pervagantur; L I, 32.

possunt: s. II, 1. depono.

II, 1. abstergeo: ut (huius libri confectio) .. omnes absterserit senectutis molestias; C 2.

adfero: quamquam .. et laetitiam nobis voluptas animi et molestiam dolor afferat; F I, 55. quia (virtutes) non nullas curas et molestias adferunt; Lae 48.

augeo: quae .. tanta ex improbis factis ad minuendas vitae molestias accessio potest fieri, quanta ad augendas? F I, 51.

capio: quod ii, qui monentur, eam molestiam, quam debent capere, non capiunt, eam capiunt, qua debent vacare; Lae 90.

circumfundo: nostris ... variis .. et undique circumfusis molestiis alia nulla potuit inveniri levatio; T V, 121.

cogito: levationem .. aegritudinis (Epicurus) in duabus rebus ponit, avocatione a cogitanda molestia et revocatione ad contemplandas voluptates; T III, 33.

compenso: facile iniuriarum omnium compensarem curam et molestiam; R I, 7.

depono: existimavi honestissime molestias posse deponi, si me ad philosophiam rettulissem; O II, 4.

diluo, extenuo: quae cogitatio una maxime molestias omnis extenuat et diluit; T III, 34.

excipio: quos dolores et quas molestias excepturi sint; F I, 33.

fingo: quos intellegimus nec sibi fingere ullam molestiam nec alteri quaerere; N I, 56.

fugio: nos ... nullam profecto molestiam fugere debemus; R III, 8.

habeo: dolor diuturnus habet laetitiae plus quam molestiae; T II, 44. vide, ne ... haec, quae expetitur, gloria (plus) molestiae habeat quam voluptatis; T V, 103. quamquam nostri casus ... neque tantum molestiae (habuerunt) quantum gloriae; R I, 7.

impertio: ſ. IV, 1. impertire.

intueor: vetat .. ratio intueri molestias; T III, 33.

minuo: ſ. augeo.

nomino: praeclare nostri ... molestiam, sollicitudinem, angorem propter similitudinem corporum aegrorum aegritudinem nominaverunt; T III, 22.

quaero: ſ. fingo.

recuso: ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae; F I, 33.

sedo: quibus (tectis) ... calorum molestiae sedarentur; O II, 13.

subicio: ut aegritudini (subiciuntur) ... dolor, lamentatio, sollicitudo, molestia; T IV, 16.

suscipio: magnam molestiam suscepit et minime necessariam .. Zeno; N III, 63. pro omnibus gentibus ... iuvandis maximos labores molestiasque suscipere; O III, 25. ne aliquas propter eam (amicitiam) suscipiamus molestias; Lae 48.

timeo: videntur labores et molestias ... timere; O I, 71.

2. **invenio**: ſ. 1. circumfundo.

3. **careo**: ut ... omni sensu molestiaque careamus; T I, 118.

levo: ut .. animus molestiis hac potissimum re levaretur; D II, 7.

libero: ut ... animum .. et corpus ... molestia liberemus; F I, 49. inventa est ratio, cur pecunia sacrorum molestia liberaretur; L II, 53.

vaco: vacare omni molestia Hieronymus (finem esse censuit); A II, 131. qui summum bonum dicant id esse, si vacemus omni molestia; A II, 138. cum .. certe nihil homini possit melius esse quam vacare omni dolore et molestia; F I, 57. quantis .. molestiis vacant, qui nihil omnino cum populo contrahunt! T V, 105. ſ. 1. capio.

4. **sum ad**: quae .. potest esse indignitas voluptatis ad molestiam nisi in magnitudine aut longitudine alterius utrius posita? fr II, 4. — **in**: aerumna adfici (aegritudinis est), ... in molestia esse, adflictari, desperare; T III, 83.

III, 1. **alqd**: ſ. I, 1. consequitur; F I, 32. — II, 1. habeo.

detractio: ut ... ipsa detractio molestiae consecutionem affert voluptatis, sic ..; F I, 37.

dux: ſ. I. consequitur; T IV, 64.

genus: hoc genere molestiae sic ... sum liberatus, ut ..; T II, 10.

intercapedo: in eorum vita nulla est intercapedo molestiae; F I, 61.

liberatio, vacuitas: quoniam ... ipsa liberatione et vacuitate omnis molestiae gaudemus; F I, 37.

2. **avocatio a**: ſ. II, 1. cogito.

IV, 1. **adfligi**: ut nimis adflicti molestia, sic nimis elati laetitia iure iudicantur leves; T IV, 66.

conficere: nutu, quod volet, conficiet, nullo labore, nulla molestia; T II, 51.

frangi: quod (turbulentum) vel exultat voluptate vel molestia frangitur; R III, fr 1.

impertire: quod molestiis || molestias || senectutis suae vestras familias || vestris familiis || impertire posset; R V, 10.

implicari: ne natura ... animos .. dederit ... separatim suis angoribus et molestiis implicatos; T V, 3.

infelix: infelix (Polycrates) una molestia; F V, 92.

misceri: (exsistere) voluptate et molestia mixtum amorem; Ti 44.

tabescere: ut nec tabescat molestiis nec frangatur timore; T IV, 37.

2. **propter**: insipientiam propter molestias esse fugiendam; F I, 46.

sine: quae nec percontari nec audire sine molestia possumus; A I, 2. qui (Hieronymus) censet summum bonum esse sine ulla molestia vivere; F II, 16. ut semper videat sedem sibi ac locum sine molestia atque angore vivendi; T IV, 38. vivere in solitudine . . . sine ullis molestiis; O III, 25. cui (philosophiae) qui pareat, omne tempus aetatis sine molestia possit degere; C 2.

molestus, beſchwerlich, läſtig, unangenehm: **alqs**: habebam molestos vobis, sed minutos, Stilponem, Diodorum, Alexinum; A II, 75. reperiam ... innumerabiles non tam curiosos nec tam molestos, quam vos estis; F II, 28. ne, dum huic obsequor, vobis molestus sim; F V, 8. cum quidam ei (Stratonico) molestus Alabandum deum esse confirmaret; N III, 50.

alqd: nisi molestum est; A I, 14. F I, 28. II, 5. T I, 26. N I, 17. R I, 46. C 6. quod cum ipsum per se odiosum est, tum eo molestius, quia ..; T IV, 42. nisi molestum sit || est ||; T V, 82. erat surdaster M. Crassus, sed aliud molestius, quod ..; T V, 116. quod .. in nostro corpore si minima ex parte † significetur || sic incitetur ||, molestum sit, cur hoc idem non habeatur molestum in deo? N I, 24. quam molestum est uno digito plus habere! N I, 99. si tibi non est molestum; Fa 4. an mihi .. potest quicquam esse molestum, quod tibi gratum futurum sit || est ||? Fa 4. nihil erit iis ... laboriosius molestiusque provincia; L III, 19. est .. in hoc genere molestum, quod ..; O I, 26. quae sunt iis utilia, qui accipiunt, danti non molesta; O I, 52. nihil .. est molestum, quod non desideres; C 47. alienis (rebus) nimis implicari molestum esse; Lae 45. — cupidis .. rerum talium odiosum fortasse et molestum est carere; C 47. ut eorum molestum sit dinumerare sententias; N I, 2. dicunt illi asperum esse dolere, molestum, odiosum; F IV, 52.

adsentatio: horum est adsentatio molesta, cum ..; Lae 95.

amicitia: numquam (amicitia) intempestiva, numquam molesta est; Lae 22. sunt .. quidam, qui molestas amicitias faciunt, cum ..; Lae 72.

decessio: non .. tam cumulus bonorum iucundus esse potest quam molesta decessio; T I, 110.

dolor: nihil agis, dolor! quamvis sis molestus, numquam te esse confitebor malum; T II, 61.

exstinctio: iucundum nobis ... occasum neque molestam exstinctionem et quasi quietem vitae fore; fr V, 97.

importunitas, inhumanitas: inportunitas .. et inhumanitas omni aetati molesta est; C 7.
interpretatio: quae (iuris interpretatio) non tam mihi molesta sit propter laborem, quam quod dicendi cogitationem auferat; L 1, 12.
labor: multitudo nec cessantium deorum nec ea, quae agant, molientium cum labore operoso ac molesto; N II, 59.
negotia: ne ille (deus) est inplicatus molestis negotiis et operosis! N I, 52.
obsequium: obsequium multo molestius, quod ..; Lae 89.
quies: f. exstinctio.
senectus: his mihi rebus ... levis est senectus, nec solum non molesta, sed etiam iucunda; C 85.
sol: modo ne sit molestus (alter sol); R I, 22.
soritae: frangite .. eos (soritas), si potestis, ne molesti sint; A II, 93.
veritas: molesta veritas, siquidem ex ea nascitur odium; Lae 89.
vita: minus aliis gravis aut molesta vita est otiosorum; O I, 70.

molior, in Bewegung setzen, betreiben, beabsichtigen, vorhaben, sich abmühen: I, 1. de: Sp. Cassium de occupando regno molientem; R II, 60.
2. Infinitiv: qui aliquod munus efficere molitur; Ti 4. mundum efficere moliens deus; Ti 13.
II. alqd: cum .. artium aliud eius modi genus sit, ... ut moliatur aliquid et faciat; A II, 22. si .. (*improbitas*) molita quippiam est; F 1, 50. sapientem ... mellis causa dicemus tanta molitum; F II, 112. utrum (di) ... nihil moliantur; N I, 2. multitudo nec cessantium deorum nec ea, quae agant, molientium cum labore operoso; N II, 59. cum (Dionysius) omnia moliendo eripuerit civibus suis libertatem; R I, 28. triumviris seditiosissimis aliquid cotidie novi molientibus; R I, 31. id .. (deus) molitus tali quodam est modo; Ti 21. f. **aliquis,** D, **b,** II, 1. molior (3 St.) B. I, S. 131, b.
aeterna: licet etiam mortalem esse animum iudicantem aeterna moliri; T I, 91.
corruptelam: qui (videt) nocentes et pecuniosos reos eodem te actore corruptelam iudicii molientes; P 46.
maiora: istuc .. nihil negotii est, *sed* || est || *maiora molior*; T I, 16. quae sunt ea, quae dicis te maiora moliri? T I, 16.
motus, mutationem: ut nulla vis tantos queat motus mutationemque moliri; A II, 119.
nives: »unde horrifer aquilonis stridor gelidas molitur nives;« T I, 68.
opera: nulla opera (deus) molitur; N 1, 51.

molitio, Zurüstung: I. est: quae molitio, quae ferramenta, qui vectes ... fuerunt? N 1, 19.
II. facio: propter paucos .. tanta est facta rerum molitio; N I, 23. hic quaeret || quaerat || quispiam, cuiusnam causa tantarum rerum molitio facta sit; N II, 133.
quaero: ut originem rerum et molitionem novam quaereret; Ti 9.

molitor, Erbauer: hanc .. habuit rationem effector mundi et molitor deus, ut unum opus ... absolveret; Ti 17.

mollio, erweichen, auflockern, verweichlichen, mildern, bändigen: alqm: hic (Q. Maximus) ... Hannibalem iuveniliter exultantem patientia sua molliebat; C 10.
agros: mollitos .. et oblimatos agros ad serendum (Nilus) relinquit; N II, 130.
animum: (poëtae) molliunt animos nostros; T II, 27. opinionibus maloque more delenitum (animum) mollivimus; T V, 78.
cantus: quarum (civitatum) mores lapsi ad mollitias || mollitis || pariter sunt inmutati cum cantibus; L II, 38.
gremium: quae (terra) cum gremio mollito ac subacto sparsum semen excepit; C 51.
verba: usu mollienda nobis verba sunt; N I, 95.
umorem: idem (umor) vicissim mollitur tepefactus et tabescit calore; N II, 26.

mollipes, schleppfüßig: »mollipedes .. boves spectantes lumina caeli«; D I, 15.

mollis, weich, zart, sanft, mild, schwach, weichlich: alqs: ordiamur ab eo, ... quem mollem, quem voluptarium dicimus; T V, 88. qui ... voluptatem severissime contemnant, in dolore sint molliores; O 1, 71. is .. infirmus est mollisque natura; Lae 75.
alqd: „praeposita“ aut „praecipua“ malo, sit || sic || tolerabilius et mollius; F IV, 72. est in animis omnium fere natura molle quiddam, demissum; T II, 47. est naturale || naturabile, natura, natura fere, al. || in animis tenerum quiddam atque molle; T III, 12. ne quid humile, summissum, molle, ecfeminatum ... faciamus; T IV, 64. quod nihil est eo (aëre) mollius; N II, 66. ne quid effeminatum aut molle (sit); O I, 129.
animus: »tu quoque, Ulixes, ... nimis paene animo es molli«; T II, 49. nihil tam facile in animos teneros atque molles influere quam varios canendi sonos; L II, 38.
artus: propter molles commissuras et artus; N II, 150.
carmen: Oedipodis ... illo mollissimo carmine, quaenam essent haec ipsa loca, requirentis; F V, 3.
cogitationes: nunc .. cogitationibus mollissimis effeminamur; T I, 95.
commissurae: f. artus.
cultus: quae (feminae) ceteris in urbibus mollissimo cultu „parietum umbris occuluntur“; T II, 36.
disciplina: quae voluptaria, delicata, mollis habeatur disciplina; F I, 37.
homines: quales (motus) protervorum hominum aut mollium esse solent; F V, 35.
mentes: ut ita fastidiosae mollesque mentes evadant civium, ut ..; R I, 67.
mores: deinde boni mores ... et ad capienda praecepta molliores; fr V, 51.
nomen: eum, quicum bellum geras, tam molli nomine appellare; O I, 37.
oratio: mollis et enervata putanda est Peripateticorum ratio et oratio; T IV, 38.
palpebrae: palpebrae ... mollissimae tactu, ne laederent aciem; N II, 142.
pars: vir natus ad gloriam ullam partem animi tam mollem habebit, quam non ... conroboret? T II, 41. si turpissime se illa pars animi geret, quam dixi esse mollem; T II, 48. huius (Ulixi) animi pars illa mollior rationi sic paruit, ut severo imperatori miles pudens; T II, 50.
poëma: o poëma tenerum et moratum atque molle! D 1, 66.
ratio: haec mihi videtur delicatior, ut ita dicam, molliorque ratio, quam ..; F IV, 12. f. oratio.
senectus: ut (huius libri confectio) ... effecerit mollem etiam et iucundam senectutem; C 2.
tarditates: ne .. tarditatibus utamur in ingressu mollioribus; O I, 131.
umor: umor ita mollis est, ut facile premi ... possit; N III, 31.
voluptates: Philo noster ferre non poterat aspernari Epicureos mollis et delicatas voluptates; N I, 113.

molliter, weich, gelassen, weichlich: fero: nec molliter (dolorem) ferret; F II, 64. quod (vietum et caducum) ferundum est molliter sapienti; C 5.
substerno: eos .. (nidos) quam possunt mollissume substernunt; N II, 129.
tracto: quam (contentionem) tractatam a Peripateticis mollius; F III, 41.
vivo: quam sit turpe ... delicate ac molliter vivere; O I, 106.

mollitia, Weichheit, Weichlichkeit, Schwäche: I. inest: in primo .. ortu inest teneritas ac mollitia quaedam; F V, 58.
II. existimo ex: quod ex aliorum et ex nostra fortasse mollitia, non ex ipsa virtute, de virtutis robore existumo; T V, 4.
labor ad: quarum (civitatum) mores lapsi ad mollitias ‖ mollitis ‖ pariter sunt inmutati cum cantibus; L II, 38.
III. deserere: simili .. sunt in culpa, qui officia deserunt mollitia animi, id est laborum et dolorum fuga; F I, 33.
fluere: qua (voluptate) cum liquescimus fluimusque mollitia; T II, 52.

mollitudo, Weichheit, Geschmeidigkeit, Weichlichkeit: I. inest: in pulmonibus .. inest raritas quaedam et adsimilis spongiis mollitudo ad hauriendum spiritum aptissima; N II, 136.
II, 1. laudo: ea, quae Anticlea laudat Ulixi pedes abluens: »lenitudo orationis, mollitudo corporis«; T V, 46.
2. indulgeo: videamus, ne haec oratio sit hominum adsentantium nostrae inbecillitati et indulgentium mollitudini; T III, 13.

momentum, Bewegung, Beweggrund, Bedeutung, Entscheidung, Einfluß, Gewicht, Wert: I. est: in quibus (mediis) ponebat nihil omnino esse ‖ [esse] ‖ momenti; A I, 36. ita sunt in plerisque contrariarum rationum paria momenta; A II, 124. in mediis ea momenta, quae Zeno voluit, nulla esse censuit; A II, 130. qui (Zeno) ... ad appetitionem .. rerum esse in iis momenta diceret; F IV, 47. quae essent in re publica rerum inclinationes et momenta temporum, quibus esset moderandum, utcumque res postularet; F V, 11. in iis esse ad bene vivendum momenta maxima; F V, 37. parva esse ad beate vivendum momenta ista corporis commodorum; F V, 72.
II, 1. adfero: animi maximam aut voluptatem aut molestiam plus aut ad beatam aut ad miseram vitam afferre momenti quam ..; F I, 56.
divido: quasi (quattuor corpora) partita habeant inter se ac divisa momenta; T I, 40.
habeo: f. divido. **habeo,** III. momentum (3 St.) S. 127, a.
invenio: cum in eadem re paria contrariis in partibus momenta rationum invenirentur; A I, 45.
partior: f. divido.
quaero: non .. tam auctores in disputando quam rationis momenta quaerenda sunt; N I, 10.
sustento: quae (astra) ... forma ipsa figuraque sua momenta sustentant; N II, 117.
2. moderor: f. I. F V, 11.
III. alqd: cetera aut omnino nihil habere momenti aut tantum, ut ..; F II, 38. f. I. A I, 36. — II, 1. adfero.
instar: ut omnia ex altera parte collocata vix minimi momenti instar habeant; O III, 11.
propensio: nulla in re nisi in virtute aut vitio propensionem ne minimi quidem momenti ad summum bonum adipiscendum esse; F IV, 47.
II.

IV. anteponere: ita sapientem beatum fore, nihil aliud alii momento ullo anteponentem; F III, 31.
detrahere, al.: parvis .. momentis multa natura aut adfingit aut mutat aut detrahit; D I, 118.
examinare: ut omnia verborum momentis, non rerum ponderibus examinet; R III, 12.
plus: nec ullo minimo momento plus ei vitae tribuo quam Stoici; F V, 88.

moneo, erinnern, ermahnen, zurechtweisen, warnen, auffordern, raten: I. absolut: 1, a. adhibeo ad: ea .. (amicorum auctoritas) adhibeatur ad monendum non modo aperte, sed etiam acriter; Lae 44.
b. verbal: quid est aliud nolle moneri a Iove nisi efficere, ut ..? D II, 78. ut .. et monere et moneri proprium est verae amicitiae; Lae 91.
2. alqs: ut peccatum haereat non in eo, qui monuerit, sed in eo, qui non obtemperarit; D I, 30.
di: qui et curare (deos) arbitror et monere etiam ac multa praedicere; D I, 132.
II. mit Ergänzung: 1. ut: temperantia est .., quae, ... ut rationem sequamur, monet; F I, 47. ut videatur monuisse, ut (pina) caveret; F III, 63. hanc habet vim praeceptum Apollinis, quo monet ‖ [quo monet] ‖, ut se quisque noscat; T I, 52. audita vox est monentis, ut providerent, ne a Gallis Roma caperetur; D II, 69. monet .., ut caveat, ne proelium ineat; O I, 37. ut recte praecipere videantur, qui monent, ut ... nos geramus ..; O I, 90.
2. ne: improbe feceris, nisi monueris, ne assidat; F II, 59.
3. Infinitiv: ratio ipsa monet amicitias comparare; F I, 66. quod (proverbium) monet „mature fieri senem, si diu velis senex esse"; C 32. »omnes (voces) civilem ... vitare ingentem cladem ... monebant«; D I, 20.
III. mit Object: alqm: te, hominem amicissimum ..., non dubitabo monere; A II 61. cur .. deus dormientes nos moneat, vigilantes neglegat? D I, 85. quid est .., cur his hominibus consulens deus somniis moneat eos, qui ..? D II, 125. ii, qui monentur; Lae 90.
alqd: tantum (Epicurus) monet, quantum intellegit; T II, 44. si quid praedictionis causa ex portentis et monstris Sibyllae interpretes haruspicesve monuerunt; N III, 5.
amicos: monendi amici saepe sunt ‖ sunt saepe al. ‖; Lae 88.
bellum: »variae nocturno tempore visae terribiles formae bellum motusque monebant«; D I, 18.
hominem: f. alqm; A II, 61.
motus: f. bellum.
pericula: ab aqua aut ab igni pericula (haruspices) monent; D II, 32.
veteres: haec ... veteres rerum magis eventis moniti quam ratione docti probaverunt; D I, 5.
IV. mit Object und Ergänzung: 1. de: a qua (Moneta) praeterquam de sue plena quid umquam moniti sumus? D II, 69.
2. Conjunctiv: dicamus, si placet, monitum ab eo Crassum, caveret ne iret; D II, 84.
3. indirecte Frage: obnuntiatio Ateii ... signo obiecto monuit Crassum, quid eventurum esset, nisi cavisset; D I, 30. nec .. (Iuppiter) fulminibus homines, quid .. faciendum esset ..., moneret; D II, 44.
4. ut: tantum .. te modo ‖ non modo, al. ‖ monuit, ... ut caveres ..; A II, 63. cum (P. Decius) ... moneretur .., ut cautior esset; D I, 51. qua (divinatione) ab Anaximandro physico moniti

Lacedaemonii sunt, ut ... relinquerent; D I, 112. nostri consules regem inimicissimum ... monuerunt, ... ut caveret; F V, 64.

5. ne: iterum (rusticum) esse idem iussum et monitum, ne vim suam experiri vellet; D I, 55. qui (Simonides) ... moneri visus est, ne id faceret, ab eo, quem sepultura adfecerat; D I, 56. ipse Caesar cum a summo haruspice moneretur, ne in Africam ante brumam transmitteret; D II, 52.

6. Infinitiv: Philippus hasne in capulo quadrigulas vitare monebatur? Fa 5.

7. Accusativ: quod ille unus e septem sapientibus non sapienter Croesum monuit; F III, 76. quid est, quod me moneant aut sortes aut exta aut ulla praedictio? D II, 20. intellegi .. a nobis di velle debebant ea, quae nostra causa nos monerent; D II, 132. mea causa me mones, quod non intellegam? quid me igitur mones? D II, 133. nec ea, quae ab ea (natura) monemur, audimus; Lae 88. f. 1.

monitio, Ermahnung, Warnung: habenda ratio et diligentia est, .. ut monitio acerbitate ... careat; Lae 89.

monitum, Ermahnung: I. sunt, al.: quae (sunt eorum) etiam monita et consilia scripta ad summos viros! F IV, 6.

II. laetari: si talibus monitis || monumentis || praeceptisque laetabere; O III, 121.

monitus, Wille, Wink: duci, al.: quae (sortes) Fortunae monitu pueri manu miscentur atque ducuntur; D II, 86.

tolli: eo .. conditas sortis, quae hodie Fortunae monitu tolluntur; D II, 86.

monogrammus, aus Umrissen bestehend, skizziert: Epicurus monogrammos deos et nihil agentes commentus est; N II, 59.

mons, Berg: I, 1. est: utinam ne esset mons ullus Pelius! Fa 35.

impendent: adde huc ... inpendentium montium altitudines; N II, 98.

possunt: f. II, 1. enumero.

2. sum: Endymion ... in Latmo obdormivit, qui est mons Cariae || [qui ... Cariae] ||; T I, 92.

II, 1. adiungo: idem Aventinum et Caelium montem adiunxit urbi; R II, 33.

cogito: nihil .. his in locis nisi saxa et montes cogitabam; L II, 2.

enumero: enumerari .. non possunt ... montes vestiti atque silvestres; N II, 132.

insido: milites ... primum montem sacrum, ... deinde Aventinum a*rmatos insedisse*; R II, 63.

occupo: plebs montem sacrum prius, deinde Aventinum occupavit; R II, 58.

peragro: sapientem ... non, ut illum (Xerxem), maria pedibus peragrantem, classibus montes; F II, 112. (Arabes, Phryges, Cilices) campos et montes hieme et aestate peragrantes; D I, 94.

vestio: f. enumero.

2. fruor: nos campis, nos montibus fruimur; N II, 152.

3. avello e: cum ... e monte || ex monte, monte || Taygeto extrema montis quasi puppis avolsa est; D I, 112.

conspicio e: ut procul ... novum vehiculum Argonautarum e monte conspexit; N II, 89.

habeo in: qui (Ti. Claudius) aedes in Caelio monte habebat; O III, 66.

iacio in: quid (Iuppiter proficit), cum in altissimos montis (fulmen iecit)? D II, 45.

pernocto in: pernoctant venatores in nive in montibus; T II, 40.

praecipito ex: ubi Nilus ad illa, quae Catadupa nominantur, praecipitat || praecipitatur || ex altissimis montibus; R VI, 19.

sum inter: qui (aditus) esset inter Esquilinum Quirinalemque montem; R II, 11.

III. altitudines: f. I. impendent.

puppis: f. II, 3. avello e.

terra: eam .. (lunam) esse terram multarum urbium et montium; A II, 123.

vertex: »densus stridor .. celso e vertice montis ortus«; D I, 13.

vestitus: cernes ... vestitus .. densissimos montium; N II, 161.

IV, 1. definiri: tractus ductusque muri ... definitus ex omni parte arduis praeruptisque montibus; R II, 11.

2. in: cui „in monte Oetaeo illatae lampades fuerint || fuerunt ||", ut ait Accius; N III, 41. »cum tumulos Albano in monte nivalis lustrasti«; D I, 18. † »in monte || hinc || Remus auspicio se devovet«; D I, 107.

monstro, zeigen, andeuten: I. alqd: quia .. ostendunt, portendunt, monstrant, praedicant || prodicunt ||, ostenta, portenta, monstra, prodigia dicuntur; D I, 93.

II. alqd: hominibus ea ostendi, monstrari, portendi, praedici; ex quo illa „ostenta, monstra, portenta, prodigia" dicuntur; N II, 7.

palmam: quod Homericus Ulixes Deli se proceram ... palmam vidisse dixit, hodie monstrant eandem; L I, 2.

tempora: »lentiscus ... ter fruges fundens tria tempora monstrat arandi«; D I, 15.

viam: quae (sapientia) ... omnis monstret vias, quae ad quietem ... ferant; F I, 46. »qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant viam«; D I, 132. »qui (homo) erranti comiter monstrat viam«; O I, 51. quid est .. aliud erranti viam non monstrare? O III, 55 (54). plus etiam est quam viam non monstrare; O III, 55 (54).

monstrum, Ungeheuer, Wahrzeichen, Wunder: I, 1. est: eum (Hannibalem) admiratum quaesisse de deo, quodnam illud esset tale monstrum; et deum respondisse vastitatem esse Italiae; D I, 49. in quibus (passerculis) nullum erat monstrum; D II, 65.

versatur: »nos .. timidi stantes mirabile monstrum vidimus in mediis divom versarier aris;« D II, 64.

2. sum: ortus androgyni nonne fatale quoddam monstrum fuit? D I, 98.

II, 1. dico: iam videbuntur monstra dicere; T IV, 54. f. **monstro,** I. II. alqd.

efficio: multa .. eiusdem *modi* monstra (Parmenides efficit); N I, 28.

interpretor: cum .. magna vis videretur esse ... monstris interpretandis ac procurandis in haruspicum disciplina; D I, 3. quae (gens, civitas) non ... monstra aut fulgora interpretantium ... praedictione moveatur? D I, 12.

probo: aut .. haec monstra probanda sunt aut prima illa tollenda; N III, 44.

procuro: f. interpretor.

puto: ut, si mures corroserint aliquid, ... monstrum putemus? D II, 59.

tollo: f. probo.

2. opinor de, venio ad: ad Chaldaeorum monstra veniamus; de quibus Eudoxus ... sic opinatur ..; D II, 87.

III, 1. ostendi: eadem .. (Etruria) interpretatur, quid quibusque ostendatur monstris atque portentis; D I, 92.

2. ex: si quid praedictionis causa ex portentis et monstris Sibyllae interpretes haruspicesve monuerunt; N III, 5.

monstruose, widernatürlich: nihil ... tam monstruose cogitari potest, quod non possimus somniare; D II, 146.

monstruosus (monstrosus), seltsam, sonderbar: alqs: ecce .. alii ... lucifugi, maledici, morosi || monstrosi ||; F I, 61.
bestia: quid minus mirum quam illam monstruosissumam bestiam urnam evertisse? D II, 69.

montivagus, Berge durchschweifend: bestiae ... non montivagos atque silvestris cursus lustrationesque patiuntur? T V, 79.

montuosus, gebirgig: quom || quin, cum || locis ipsis delectemur, montuosis etiam et silvestribus, in quibus diutius commorati sumus; Lae 68.

monumentum (monim.), Denkmal, Erinnerungszeichen, Andenken, Urkunde: I. declarant: Numerium Suffustium Praenestinorum monumenta declarant ... id agere coepisse; D II, 85.
significant: quid ipsa sepulcrorum monumenta || [monumenta] ||, elogia significant nisi nos futura etiam cogitare? T I, 31.
sunt: illius verae elegantisque philosophiae ... nulla fere sunt aut pauca admodum Latina monumenta; T IV, 6.
II, 1. adhibeo: ad quas (notas) adhibita memoria et diligentia et monumentis superiorum efficitur ea divinatio, quae artificiosa dicitur; D I, 127.
conligo: omnia antiquitatis monumenta colligo; C 38.
deicio, frango: »si quis bustum ... aut monimentum .. aut columnam violarit, laeserit || deiecerit ||, fregerit«; L II, 64.
habeo: magnum est .. eadem habere monumenta maiorum; O I, 55.
ignoro: ita nobilissima Graeciae civitas ... sui civis unius acutissimi monumentum ignorasset; T V, 66.
laedo: s. deicio.
mando: qui cum cetera litteris mandarent, alii ius civile, alii orationes suas, alii monumenta maiorum; T IV, 5. nulla .. eius (Africani) ingenii monumenta mandata litteris; O III, 4.
prodo: nihil est .., quod non longinquitas temporum ... prodendis .. monumentis efficere ... possit; D I, 12.
teneo: »quorum (veterum) monumenta tenetis«; D I, 21. quibus (notis) ... monumenta rerum praeteritarum tenerentur; R III, 3.
violo: s. deicio.
voluto: »artis scripta ac monumenta volutans«; D I, 20.
2. mando: nunc postea quam sum ingressus res eas ... mandare monumentis; A I, 3. ut litteris consignamus, quae monumentis mandare volumus, sic ..; A II, 2. nota res est et a te ipso mandata monumentis; D I, 33.
prodo: qua (oratione animus) ... facta .. et consulta fortium et sapientium ... sempiternis monumentis prodere (possit); L I, 62.
4. addo ex: eloquentiae ... quantum tibi ex monumentis nostris addidisses! F IV, 61.
cognosco ex: unde .. facilius quam ex annalium monumentis ... omnis rei pub. disciplina cognoscitur? fr V, 26.
deduco in: C. Marium ... te ... lictori .. proxumo tradidisse, ut te in monumentum suum deduceret; D I, 59. ego (habeo dicere) de Mario cum fascibus laureatis me in suum deduci iubente monumentum; D II, 136.
efficio pro: nisi si quis Athonem pro monumento vult funditus efficere || † efficere, effingere ||; R III, fr 5.
excito ex: ut .. nos ex annalium monimentis testes excitamus eos, quorum ..; F II, 67
habeo in: propositis legibus his || [his] ||, quas in monumentis habemus; R II, 26.
incido in: unde .. esset illa laus in summorum imperatorum incisa monimentis? R III, 24.
inscribo in: quos (senariolos) in eius monumento esse inscriptos acceperam; T V, 64.
pono in: quorum alia sunt posita in monumentis et disciplina; D I, 72.
sum in: C. Marium ... dixisse in eo (monumento) tibi salutem fore; D I, 59.
III, 1. elogia: non elogia monimentorum id significant; F II, 116.
2. alqd de: quaedam adiuncta sunt, ut mihi de monumento Marii; D II, 140.
IV, 1. adsequi: hoc idem etiam post mortem monumentis litterarum assequuntur; O I, 156.
celebrari: nota .. illa res et celebrata monumentis plurimis litterarum; R II, 63.
comprehendi, continere: qui quadringenta septuaginta milia annorum ... monumentis comprehensa continent; D I, 36.
consignari: quis est .., quem non moveat clarissumis monumentis testata consignataque antiquitas? D I, 87.
laetari: si talibus monitis || monumentis || praeceptisque laetabere; O III, 121.
efficere: s. II, 1. adhibeo. — prodere: vgl. II, 2. prodo. — testari: s. consignari.
2. in: in monumento Marii de tuo reditu magnificentissumum illud senatus consultum esse factum; D I, 59.

mora, Verzögerung, Verzug, Aufschub: I. impediunt: auspicia (dantur), ut multos inutiles comitiatus probabiles inpedirent morae; L III, 27.
II. interpono: nullam moram interponendam putavimus, quin videremus ..; A I, 1.
III. sine: si ex hac in aliam ... domum sine mora demigrare (volumus); fr V, 97.

moralis, moralisch: decet augentem linguam Latinam nominare (eam partem philosophiae) „moralem“; Fa 1.

moratus, geartet, gesittet, charaktervoll: alqs: etiam morati melius erimus; F I, 63.
civitas: nisi ita morata civitas fuisset; R V, 1. ut quaeque (civitas) optime morata est; C 63.
philosophus: qui (philosophus) sit ita moratus, ... ut ratio postulat; T II, 11.
poëma: o poëma tenerum et moratum atque molle! D I, 66.
reges: mihi ... iustitiae fruendae causa videntur olim bene morati reges constituti; O II, 41.
vir: Theophrastus .., vir et oratione suavis et ita moratus, ut ..; A I, 33.

morbus, Krankheit: I. absolut: 1. adsunt: tanti aderant vesicae et torminum morbi, ut ..; F II, 96.
adveniunt: medici ex quibusdam rebus et advenientis et crescentis morbos intellegunt; D II, 142.
attingit: »mortalis nemo est, quem non attingat dolor morbusque«; T III, 59. ne qui morbus eum (mundum) posset aut senectus attingere; Ti 16.
crescunt: s. adveniunt.

est: morbi perniciosiores pluresque sunt animi quam corporis; hoc enim ipso || hi .. ipsi || odiosi sunt, quod ad animum pertinent eumque sollicitant; T III, 5. quibus duobus morbis, ... aegritudine et cupiditate, qui tandem possunt in corpore esse graviores? T III, 5. quo modo .. in corpore est morbus, est aegrotatio, est vitium, sic in animo; T IV, 28 (29). morbi .. et aegrotationes partes sunt vitiositatis; T IV, 29. omnis (animi morbos) opinabilis esse et voluntarios; T IV, 83. non .. magis est contra naturam morbus aut egestas; O III, 30.

eveniunt: quorum (animorum) omnes morbi et perturbationes ex aspernatione rationis eveniunt; T IV, 31.

exsistit: tum exsistit et morbus et aegrotatio et offensiones eae, quae sunt eis morbis aegrotationibusque contrariae; T IV, 24. existit .. morbus et aegrotatio, quae evelli inveterata non possunt; T IV, 24. (animorum morbi et perturbationes) in hominibus solum existunt; T IV, 31.

habet: eorum, quae nulla aestimatione digna essent, partim satis habere causae, quam ob rem reicerentur, ut dolorem, morbum; F III, 51.

ingravescit: medicus morbum ingravescentem ratione providet; D II, 16. ut ... ille aeger ingravescente morbo unius opem inplorat, sic ..; R I, 63.

manent: morbis .. manentibus vitia sublata esse possunt; T IV, 32.

nascuntur: quem ad modum ... in corpore morbi aegrotationesque nascuntur, sic ..; T IV, 23. similiter .. ceteri morbi, ut gloriae cupiditas, ut mulierositas ..., ceterique similiter morbi aegrotationesque nascuntur; T IV, 25.

pertinent, sollicitant: s. est; T III, 5.

potest: s. exsistit; T IV, 24. — II, 1. evello.

ohne Verb: bonum valetudo, miser morbus; F V, 84.

2. sum: animi .. morbi sunt cupiditates immensae ... divitiarum, gloriae; F I, 59.

II. nach Verben: 1. adiungo: cum (natura) ... iis ... (corporibus) morbos insanabilis ... adiunxisset; T V, 3.

appello: poteram ego verbum ipsum interpretans (perturbationes animorum) morbos appellare; F III, 35. illa ..., morbum, egestatem, dolorem, non appello mala, sed, si libet, reiectanea; F IV, 72. [omnis .. perturbationes animi morbos philosophi appellant]; T III, 9. morbos .. hos perturbatos motus ... philosophi appellant; T III, 10. morbum appellant totius corporis corruptionem, aegrotationem morbum cum imbecillitate; T IV, 28 (29). s. **appello**, III, 2. alqd — morbum (3 St.) B. I, S. 216, b.

cogito: »damna ... semper secum cogitet ... aut uxoris mortem aut morbum filiae«; T III, 30.

conficio: ex perturbationibus .. primum morbi conficiuntur, quae vocant illi νοσήματα; T IV, 23.

dico: quis .. misericordiam aut ipsam iracundiam morbum solet dicere? F III, 35. motus concitati animi ... morbos .. non satis usitate (dixerimus); T III, 7. dicis ... deformitatem, morbum, debilitatem mala; F V, 80.

efficio: ita fit, ut in altera corruptione opinionum morbus efficiatur et aegrotatio; T IV, 29.

evello: aegrotationes .. morbique animorum difficilius evelli posse putantur quam summa illa vitia; T IV, 32. s. I, 1. exsistit; T IV, 24.

fero: eidem (Graeci) morbos toleranter atque humane ferunt; T II, 65.

gigno: illa duo, morbus et aegrotatio, ex totius valetudinis corporis conquassatione et perturbatione gignuntur; T IV, 29.

intellego: s. I, 1. adveniunt.

invetero: s. I, 1. exsistit; T IV, 24.

metuo: ut (di) ... morbos metuant ex defetigatione membrorum; N II, 59.

omitto: ut omittam alios (morbos); T III, 5.

provideo: s. I, 1. ingravescit; D II, 16.

reicio: s. I, 1. habet.

repello: eos (sapientes) id agere, ut a se dolores, morbos, debilitates repellant; F IV, 20.

sano: quia || quia hi, qui || (morbi) non tam celeriter sanantur, quam illa (vitia) tolluntur; T IV, 32.

seiungo: in animo tantum modo cogitatione possumus morbum ab aegrotatione seiungere; T IV, 29.

sentio: quod corporis gravitatem et dolorem animo iudicamus, animi morbum corpore non sentimus; T III, 1.

significo: quia nomen insaniae significat mentis aegrotationem et morbum; T III, 8.

suscipio: ea re .. (animi morbos) suscipi, quod ita rectum esse videatur; T IV, 83.

voco: (Graeci) vocant .. πάθος, id est morbum, quicumque est motus in animo turbidus. nos melius; T III, 23. vgl. conficio.

2. adhibeo: videamus, quanta sint, quae a philosophia remedia morbis animorum adhibeantur; T IV, 58. qui (medici) ... gravioribus .. morbis periculosas curationes ... adhibere coguntur; O I, 83.

comparo: dum morbis corporum comparatur morborum animi similitudo; T IV, 23.

elicio, eligo: ut ... multa .. ex earum (beluarum) corporibus remedia morbis et vulneribus eligamus || eliciamus ||; N II, 161.

sum: ei .. morbo nomen est avaritia; T IV, 24.

3. careo: hic omnibus his quasi morbis voluit carere sapientem; A I, 38.

vaco: [negant .. (philosophi) stultum quemquam his morbis vacare]; T III, 9. quod (opus) omni morbo et senio vacaret; Ti 17.

4. cado in: quod .. in morbum cadat, id etiam interiturum; T I, 79. nec .. in omnem morbum ac perturbationem animus ingeniosi cadit; T IV, 32.

compello ad: omnis .. coagmentatio corporis vel caloris vel frigoris *vi* || vi cal. vel fr., al. || ... ad morbos senectutemque conpellitur; Ti 17.

convalesco ex: s. **convalesco**, I, 2. Fa 28. 29 (B. I, S. 540, b).

evado ex: num ... vates ... melius coniecerit .. e morbo evasurum aegrotum ... quam medicus? D II, 13.

explico de: de omni animi, ut ego posui, perturbatione, morbo, ut Graeci volunt, explicabo; T III, 13.

incido in: quod ingeniosi ... in morbum et incidunt tardius et recreantur ocius; T IV, 32. si ... annis aliquot post inciderit in eundem morbum; O III, 92. facilius in morbos incidunt adulescentes; C 67.

incurro in: plerique ... ob eam .. causam ... in morbos gravis ... incurrunt; F I, 47.

inicio in: »quem sanari, quem in morbum inici (velit)«; T IV, 68.

pugno contra: s. IV, 1. vis; C 35. — sum in: s. **in**, B, I. sum in morbo (2 St.) S. 269, b.

III. nach Adjectiven: 1. similis: metus non est morbi admodum similis, quamquam aegritudini est finitimus; T III, 23.

2. contrarius: ea .. (ex perturbationibus conficiuntur), quae sunt eis morbis contraria; T IV, 23. s. I, 1. exstitit; T IV, 24.

3. proclivis ad: ut sunt alii ad alios morbos procliviores ..., sic ..; T IV, 27. ut optuma

quisque valetudine adfectus potest videri natura ad aliquem morbum proclivior, sic ..; T IV, 81.

IV. **nach Substantiven:** 1. causa: ut medici causa morbi inventa curationem esse inventam putant, sic ..; T III, 23. mors insecuta Gracchum est. causa quidem, credo, aliqua morbi gravioris, non emissione serpentis; D II, 62. causa .. ea est, quae id efficit, cuius est causa, ut vulnus mortis, cruditas morbi; Fa 34.

dolor: iidem omissa contentione dolorem morbi ferre non possunt; T II, 65.

gravitas: ut si medicus gravitatem morbi ... accuset; N III, 76.

magnitudo: ut nihil ad eorum (morborum) magnitudinem posset accedere; F II, 96.

mediocritas: Peripatetici ... mediocritates vel perturbationum vel morborum animi mihi non sane probant; T III, 22.

natura: num ... vates || vatis || ... morbi naturam acutius quam medicus ... coniectura adsequetur? D II, 12.

sanatio: et aegritudinis et reliquorum animi morborum una sanatio est; T IV, 83.

similitudo: s. II, 2. comparo.

vis: aliqua vi morbi impediti ... nec videmus nec audimus; T I, 46. in quo vis morbi tanta non appareat; Fa 17. pugnandum tamquam contra morborum vim || morbum || sic contra senectutem; C 35.

2. honestum cum: si duo honesta proposita sint, alterum cum valetudine, alterum cum morbo; F IV, 59.

proclivitas ad: haec aliorum ad alios morbos proclivitas late patet; T IV, 27 (28).

radices ad: quae (sint animadversa) radicum (genera) ad morsus bestiarum, ad oculorum morbos; D I, 13.

V. **Umstand:** 1. adfici: sit .. idem caecus, debilis, morbo gravissimo affectus; F V, 84. qui sunt morbo gravi et mortifero adfecti; D I, 63.

circumveniri: qui aeque vir bonus »multis modis« esset, ut Ennii Alcmaeo, »circumventus morbo, exsilio atque inopia;« F IV, 62.

contrahi: contractum aliquo morbo bovis exile ... cor ... fuisse; D II, 37.

deleri: quae vel morbo vel somno ... delentur; N I, 28.

impediri: quodsi corporis gravioribus morbis vitae iucunditas impeditur, quanto magis animi morbis impediri necesse est! F I, 59.

incitari: vel morbo in omnes vel repentino ... impetu animi incitati; O I, 49.

laborare: nec .. quisquam stultus non horum morborum aliquo laborat; F I, 59.

mori: ut medici ... numquam aegris dicunt illo morbo eos esse morituros; D II, 54. ut in eo, qui mortifero morbo urgeatur, verum sit „hic morietur hoc morbo“; Fa 17.

perturbari: quorum mens motu quasi morbo perturbata nullo sit; T III, 11. pravarum opinionum conturbatio ... sanitate spoliat animum morbisque perturbat; T IV, 23.

tabescere: nec (Dionysium) Aesculapius misero diuturnoque morbo tabescentem interemit; N III, 84.

temptare: quod animi valentes morbo temptari non possunt; T IV, 31.

urgeri: s. mori; Fa 17.

abl. comp.: s. I, 1. est; T III, 5.

2. in: Cimbri et Celtiberi in proeliis exultant, lamentantur in morbo; T II, 65. cuius (philosophiae) auxilium non ut in corporis morbis petendum est foris; T III, 6. sumendum tempus est non minus in animorum morbis quam in corporum; T III, 76. licet .. lascivire, dum nihil metuas, ut ... in morbo levi; R I, 63.

mordeo, beißen, verwunden: 1. unpersönlich: morderi est melius conscientia; T IV, 45.

2. paupertas: si paupertas momordit; T III, 82.

mordicus, mit Beißen, mit den Zähnen, hartnäckig, durchaus: premo: usque eo (plataleam) premere earum (avium) capita mordicus; N II, 124.

teneo: quam (perspicuitatem) mordicus tenere debemus; A II, 51. re (Stoici) eadem defendunt, quae Peripatetici, verba tenent mordicus; F IV, 78. nomen illi principes optimatium mordicus tenent, re autem carent [eo nomine]; R I, 51.

morior, sterben, vergehen: I. unpersönlich: 1. substantivisch: causa: Cato .. sic abiit e vita, ut causam moriendi nactum se esse gauderet; T I, 74.

dies: huic (Socrati), sive quid fecerit sive non fecerit, finitus est moriendi dies; Fa 30.

ratio: neque solum cum laetitia vivendi rationem accepimus, sed etiam cum spe meliore moriendi; L II, 36.

sensus: iam sensus moriendi aliquis esse potest, isque ad exiguum tempus, praesertim seni; C 74. moriendi .. sensum celeritas abstulit; Lae 12.

tempus: cum ... iam moriendi tempus urgueret; T I, 103.

2. verbal: cum sciret confestim esse moriendum; F II, 61. omnia pericula pro re publica, mori pro patria, haec cum loqueris; F II, 76. cum mori suadeas; F II, 95. huic (Dionysio) mori optimum esse propter desperationem sapientiae; F IV, 56. cum (sapiens) decreverit esse moriendum; F V, 32. qui vivimus, cum moriendum sit, nonne miseri sumus? T I, 14. cum dies et noctes cogitandum sit iam iamque esse moriendum; T I, 14. si mori etiam mortuis miserum esset; T I, 15. perfice, si potes, ut ne moriendum quidem esse miserum putem; T I, 15. ita ne moriendum quidem esse malum est; T I, 16. secernere .. a corpore animum ecquidnam aliud *est nisi* || quam || mori discere? T I, 75. ante tempus mori miserum esse; T I, 93. quia necesse est mori; T II, 2. moriendum .. certe est, et || et id || incertum an hoc ipso die; C 74. vgl. II. alqs; T I, 75. homo; T I, 114.

II. **persönlich:** alqs: qui mihi videntur non solum vivis, sed etiam mortuis invidere; A II, 7. idem (Ennius) in Epicharmo: »nam videbar somniare med ego esse mortuum«: A II, 51. paulo ante quam (Antiochus) est mortuus; A II, 61. ut moriare pro amico; F II, 79. moriatur, inquit; F II, 95. audi, ... moriens quid dicat Epicurus; F II, 96. ita ... (Epaminondas) in laetitia et victoria est mortuus; F II, 97. *beatus* (Epicurus) sibi videtur esse moriens; F II, 97. cum videamus tanta officia morientis; F II, 99. quo modo id potuit mortuo || mort. pot. || permanere? F II, 106. qui negant se recusare, quo minus ipsis mortuis terrarum omnium deflagratio consequatur; F III, 64. ex hac animorum affectione testamenta commendationesque morientium natae sunt; F III, 65. *quia* || si || metuant, ne cum dolore moriantur; F V, 31. quis Aristidem non mortuum diligit? F V, 62. malum mihi videtur esse mors. — iisne, qui mortui sunt, an iis, quibus moriendum est? T I, 9. ergo et ii, quibus evenit iam, ut morerentur, et ii, quibus eventurum est, miseri; T I, 9. si solos eos diceres miseros, quibus moriendum esset; T I, 9. moriendum est .. omnibus; T I, 9. quoniam .. etiam mortui miseri sunt; T I, 9. tu .. modo negabas eos esse, qui mortui essent; T I, 12. quasi ego dicam eos miseros, qui nati non sint, et non eos miseros, qui mortui sunt || sint ||; T I, 13. iam concedo non esse miseros,

qui mortui sint; T I, 14. »emori nolo, sed me esse mortuum nihili aestimo«; T I, 15. ut concederem, qui mortui essent, eos miseros non esse; T I, 15. sub terra censebant reliquam vitam agi mortuorum; T I, 36. »unde animae excitantur« ..., imagines mortuorum; T I, 37. disiungamus .. nos a corporibus, id est consuescamus mori; T I, 75. carere mortuos vitae commodis? T I, 87. valet hoc in vivis, mortuorum autem non modo vitae commodis, sed ne vita quidem ipsa quisquam caret. de mortuis loquor, qui nulli sunt; T I, 87. in vivo intellegi .. potest regno te carere, ... at in mortuo ne intellegi quidem. carere enim sentientis est, nec sensus in mortuo; ne carere quidem igitur in mortuo est; T I, 88. cum mors nec ad vivos pertineat nec ad mortuos. alteri nulli sunt, alteros non attinget; T I, 91. eorum .., qui exacta aetate moriuntur, fortuna laudatur; T I, 93. nec .. cuiquam bono mali quicquam evenire potest nec vivo nec mortuo; T I, 99. tempus est ... abire me, ut moriar, vos, ut vitam agatis; T I, 99. de qua (humatione et sepultura) Socrates .. quid senserit, apparet in eo libro, in quo moritur; T I, 102. qui (Anaxagoras) cum Lampsaci moreretur; T I, 104. requiescere in sepulcro putat mortuum; T I, 107. condiunt Aegyptii mortuos et eos servant domi, Persae etiam cera circumlitos condunt; T I, 108. ut mortuorum corpora nihil sentire vivi sentiamus || [ut ... sentiamus] ||; T I, 108. id curent vivi, sed ita, ut intellegant nihil id ad mortuos pertinere; T I, 109. suis et propriis bonis laudis et gloriae, quamvis non sentiant, mortui non carent; T I, 109. secundis .. suis rebus volet etiam mori; T I, 110. qui (Laco) ... gratulatus: „morere, Diagora“, inquit; T I, 111. concesseras .. nullo in malo mortuos esse; T I, 111. prior .. pars orationis tuae faciebat, ut mori cuperem, posterior, ut modo non nollem, modo non laborarem; T I, 112. (Trophonius et Agamedes) mortui sunt reperti; T I, 114. (Philoctetes) exclamat ... mori cupiens ..; T II, 19. in extremis Niptris (Ulixes) alios quoque obiurgat, idque moriens; T II, 50. »ego cum genui, tum morituros scivi«; T III, 28. Theophrastus .. moriens accusasse naturam dicitur, quod ..; T III, 69. etiam gratum mortuis se facere, si graviter eos lugeant, arbitrantur; T III, 72. laudant .. eos, qui aequo animo moriantur; T III, 72. Lacedaemonii ... quaesiverunt, num (Philippus) se esset etiam mori prohibiturus; T V, 42. cum (Marius) ... respondit ...: „moriatur“ (Catulus); T V, 56. qui eum diem, quo moritur, beatum appellat; T V, 88. haec habere se mortuum dicit; T V, 101. cur ... C. Marius Q. Catulum, praestantissuma dignitate virum, mori potuit iubere? N III, 80. cur .. Marius tam feliciter septimum consul domi suae senex est mortuus? N III, 81. in suo lectulo mortuus (Dionysius); N III, 84. si marem (anguem) emisisset, uxori brevi tempore esse moriendum, si feminam, ipsi; D I, 36. ipse (Ti. Gracchus) paucis post diebus est mortuus; D I, 36. Babylone paucis post diebus Alexander est mortuus; D I, 47. est apud Platonem Socrates ... dicens Critoni ... sibi post tertium diem esse moriendum; D I, 52. qui (Simonides) cum ignotum quendam proiectum mortuum vidisset eumque humavisset; D I, 56. mortuum erutum esse; D I, 57. iacet .. corpus dormientis ut mortui; D I, 63. iis occurrunt plerumque imagines mortuorum; D I, 63. divinare .. morientes illo etiam exemplo confirmat Posidonius, quod adfert. Rhodium quendam morientem sex aequales nominasse et dixisse, qui primus eorum, qui secundus, qui deinde || [deinde] || deinceps moriturus esset; D I, 64. qui (Hector) moriens propinquam Achilli mortem denuntiat; D I, 65. ipsa .. (Caecilia) brevi mortua est; D I, 104. fore ut ... Dareus .. moreretur; D I, 121. neminem eorum nisi senectute, nisi domi, nisi cum claritate esse moriturum; D II, 99. cum Ptolomaeus || Ptolem. ||, familiaris eius (Alexandri), in proelio telo venenato ictus esset eoque vulnere summo cum dolore moreretur; D II, 135. ut in eo, qui mortifero morbo urgeatur, verum sit „hic morietur hoc morbo“; Fa 17. „morietur Scipio“ talem vim habet, ut ..; Fa 17. sic si diceretur: „morietur noctu in cubiculo suo vi oppressus Scipio,“ vere diceretur; Fa 18. nec magis erat verum „morietur Scipio“ quam „morietur illo modo“, nec magis necesse mori Scipioni quam illo modo mori; Fa 18. semper verum fuit „morietur Epicurus, cum duo et septuaginta annos vixerit, archonte Pytharato“; Fa 19. simplex est: „morietur illo die Socrates“; Fa 30. Socrate mortuo; R I, 16. illis mortuis; R I, 31. quo .. ille mortuus, *eodem est anno natus Simonides*; R II, 20. cum tres et viginti regnavisset annos, (Ancus Marcius) est mortuus; R II, 33. mortuo Marcio; R II, 35. eundem ... mortuum .. esse, cum duodequadraginta regnavisset annos; R II, 36. cuius (L. Sestii) in cubiculo ecfossum esse se praesente mortuum diceret; R II, 61. L. Gellio mortuo; L I, 53. pro qua (patria) mori ... debemus; L II, 5. quod (poena divina) constet || eamque constare et || ex vexandis vivorum animis et ea || ex || fama mortuorum, ut eorum exitium ... conprobetur; L II, 44. quae (bona) eius fuerint, quom moritur; L II, 48. si qui ei, qui mortuus sit, pecuniam debuerit; L II, 49. quae (denicales) a nece appellatae sunt, quia residentur mortuis || mortui ||; L II, 55. si in mari mortuus esset, eadem praeter piaculum et ferias; L II, 57. illa iam significatio est laudis ornamenta ad mortuos pertinere; L II, 60. ut sinus et gremium quasi matris mortuo tribueretur; L II, 63. apud quos (propinquos) de mortui laude † quomni quid veri erat praedicatum; L II, 63. nec de mortui laude nisi in publicis sepulturis ... dici licebat; L II, 65. quae natura agri tantum modo efficere possit, ut mortuorum corpora sine detrimento vivorum recipiat; L II, 67. eam (terram) ne quis nobis minuat neve vivos neve mortuos || vivus .. mortuus ||; L II, 67. nec e lapide excitari plus nec inponi, quam quod capiat laudem mortui; L II, 68. in quo (bello) etiam mortui (Catonis) valuit auctoritas; O I, 79. Catoni ... moriendum potius quam tyranni vultus aspiciendus fuit; O I, 112. qui (Antipater Tyrius) Athenis nuper est mortuus; O II, 86. ut, si ille non revertisset, moriendum esset ipsi; O III, 45. quamquam alterum vivum amavi, alterum non odi mortuum; O III, 73. brevi tempore aut vivum aut mortuum Iugurtham se in potestatem populi Romani redacturum; O III, 79. qui (Plato) uno et octogesimo anno scribens est mortuus; C 13. ille (Ennius) .. Caepione et Philippo iterum consulibus mortuus est; C 14. his .. ipsis (sepulcris) legendis in memoriam redeo mortuorum; C 21. Cyrus .. apud Xenophontem eo sermone quem moriens habuit, ... negat ..; C 30. † mori videbamus || videbamus || in studio dimetiendi paene caeli ... C. Galum, familiarem patris tui, Scipio; C 49. apud Xenophontem .. moriens Cyrus maior haec dicit; C 79. Cyrus .. haec moriens; C 81 (82). quid? quod sapientissimus quisque aequissimo animo moritur, stultissimus iniquissimo? C 83. sin mortuus ... nihil sentiam; C 85. quo (Scaevola) mortuo; Lae 1. ut memini Catonem anno ante, quam est mortuus, mecum ... disserere; Lae 11. qui (maiores) mortuis tam religiosa iura tribuerunt, quod non fecissent pro-

fecto, si nihil ad eos pertinere arbitrarentur; Lae 13. et inbecilli valent et, quod difficilius dictu est, mortui vivunt; tantus eos honos, memoria, desiderium prosequitur amicorum. ex quo illorum beata mors videtur, horum vita laudabilis; Lae 23. qui cum hodie bellum cum mortuo gerant; fr V, 47. sic nostros animos cum corporibus copulatos ut vivos cum mortuis esse coniunctos; fr V, 95. si natus sis, quam primum || mori et || ... fugere ..; fr IX, 9. ſ. lacerti. I, 2. T I, 15. **mare,** V, 2 (9 St.) S. 525, b.

alqd: id .. nec nasci potest nec mori; T I, 54. R VI, 27.

adulescens: mane (adulescentis) inventos esse mortuos; T I, 113. adulescentes mihi mori sic videntur, ut cum aquae multitudine flammae vis opprimitur, senes autem sic, ut cum sua sponte ... consumptus ignis extinguitur; C 71.

aegri: ut medici ... numquam aegris dicunt illo morbo eos esse morituros; D II, 54.

amicus: si te amicus tuus moriens rogaverit, ut ..; F II, 58. ut (amicus) moriatur, optabis; F II, 79.

angues: ex quo fit, ut illae (angues) nec morsu vivae noceant nec odore mortuae; N I, 101.

avus: anno ante me censorem (avus) mortuus est; C 19.

bestiola: ex his (bestiolis) .. hora octava quae mortua est, provecta aetate mortua est; quae vero occidente sole, decrepita; T I, 94.

catellus: erat .. mortuus catellus eo nomine; D I, 103.

corpus: iacente et mortuo paene corpore; D I, 115. quorum corpora viva cum mortuis adversa adversis accommodata quam aptissime colligabantur; fr V, 95.

cygni: ut cygni ... cum cantu et voluptate moriantur, sic ..; T I, 73.

familiaris: ſ. alqs; D II, 135. C 49.

filius: qualis (fuit) M. Cato praetore designato mortuo filio; T III, 70. exin filium eius (rustici) esse mortuum; D I, 55. eius (Ti. Gracchi) filii nec vivi probabantur bonis et mortui numerum optinent iure caesorum; O II, 43.

homo: (Silenum) docuisse regem non nasci homini longe optimum esse, proximum autem quam primum mori; T I, 114. de homine .. dicitur, cui necesse est mori; Fa 17. »hominem mortuum«, inquit lex in XII || tabulis || »in urbe ne sepelito neve urito«; L II, 58. »homini .. mortuo ne ossa legito, quoi pos || quo post || funus faciat«; L II, 60. corpus hominis mortui vidit magnitudine invisitata; O III, 38.

inimici: cum multi inimicos etiam mortuos poeniuntur; T I, 107.

lacerti: qui (Milo Crotoniates) ... aspexisse lacertos suos dicitur inlacrimansque dixisse: „at hi quidem mortui iam sunt". non vero tam isti quam tu ipse, nugator! C 27.

memoria: in quo .. ipso (levissumo quoque) una cum satietate memoria quoque moriatur voluptatis; O II, 56.

pantherae: quo (remedio) cum (pantherae) essent usae, non morerentur; N II, 126.

philosophus: philosophi .. in suis lectulis plerumque moriuntur; F II, 97. illud .. eius philosophi magnificum ..., quod ... aequissimo animo se dixit mori; D I, 124. non vereor, ne hunc errorem meum philosophi mortui irrideant; C 85.

rex: mortuo rege Pompilio; R II, 31.

rogator: primus rogator ... ibidem est repente mortuus; N II, 10. is (rogator centuriae) .. erat mortuus; D II, 75.

senex: ſ. adulescens; C 71. vgl. alqs; N III, 81.

tyrannus: quem (tyrannum) armis oppressa pertulit civitas ac paret || apparet || cum maxume || maxime || mortuo; O II, 23.

vir: viri fortes ... mori malunt quam tantum modo de dignitatis gradu demoveri; T II, 58. cum est communis || cuius || earum (mulierum) vir mortuus; T V, 78. ſ. alqs; N III, 80.

vitis: et „vivere" vitem et „mori" dicimus; F V, 39.

uxor: ſ. alqs; D I, 36.

moror, verziehen, ausbleiben, verweilen: alqs: quid moror in terris? R VI, 15.

iumenta: cum ... morarentur .. iumenta; T I, 113.

species: »haec tardata diu species multumque morata«; D I, 21.

morositas, mürrisches Wesen: I. habet: morositas .. et ea vitia, quae dixi, habent aliquid excusationis; C 65.

II. incido in: ne ... in morositatem inutilem et odiosam incidamus; O I, 88.

morosus, mürrisch, launisch, eigensinnig: alqs: ecce .. alii ... difficiles, lucifugi, maledici, morosi || monstrosi ||; F I, 61.

iracundi: bene .. nostri, cum omnia essent in moribus vitia, ... iracundos solos morosos nominaverunt; T IV, 54.

senes: sunt morosi et anxii et iracundi et difficiles senes; C 65.

mors, Tod: I. **absolut:** 1. **Subject:** abducit: a malis .. mors abducit, non a bonis; T I, 83.

abest: quae (mors) ... propter brevitatem vitae numquam potest longe abesse; T I, 91.

abstrahit: mors nos a malis, non a bonis abstraxisset; T I, 84.

accedit: accedit etiam mors, ... tum superstitio; F I, 60. quid, si ... mors liberorum accessisset? T IV, 40.

adfert: ut, quo modo initium nobis rerum omnium ortus noster adferat, sit exitum mors; T I, 91. quoniam mors aut meliorem, quam qui est in vita, aut certe non deteriorem adlatura est statum; L fr 1.

adventat: si ante mors adventet, quam Chaldaeorum promissa consecuti sumus; T I, 95. praestat ... morti iam ipsi adventanti paulum procedere ob viam; T V, 56.

appropinquat: ſ. **appropinquo,** I. mors (3 St.) B. I, S. 223, a.

attingit: alteri (mortui) nulli sunt, alteros (vivos mors) non attinget; T I, 91.

aufert: ut .. sensus omnino omnes mors auferat; T I, 97.

caret: quod mors sensu careat; F I, 40. docebis || [docebis] || carere omni malo mortem; T I, 26. ille sapiens: »mors mea ne careat lacrimis«; T I, 117.

consequitur: quae (mors) brevi consecuta est; T I, 96.

deducit: si aliquo eum (animum mors) deducit, ubi sit futurus aeternus; C 66.

deterret: non deterret sapientem mors, ... quo minus ..; T I, 91.

dividit: mors Tiberii Gracchi ... divisit populum unum in duas partis; R I, 31.

efficit: quae (mors) aut beatos nos efficiet animis manentibus aut non miseros sensu carentis; T I, 25.

est: cuius mors tibi emolumentum futura sit; F II, 59. praeclarae mortes sunt imperatoriae;

F II, 97. bonam mortem et bonum partum meliorem longum esse quam brevem; F III, 47. malum mihi videtur esse mors; T I, 9. mors .. ipsa, quae videtur notissima res esse, quid sit, primum est videndum. sunt enim qui discessum animi a corpore putent esse mortem; T I, 18. mortem non interitum esse omnia tollentem atque delentem, sed quandam quasi migrationem commutationemque vitae; T I, 27. cur ... mors .. non sit in malis; T I, 77. sive sensus extinguitur morsque ei somno similis est, qui ..; T I, 97. migrationem esse mortem in eas oras, quas, qui e vita excesserunt, incolunt; T I, 98. vitae miserae mors finis esse videtur; mors si est misera, finis esse nullus potest; T I, 100. ita sunt multi, quibus videmus optabilis mortes fuisse cum gloria; T I, 116. portus .. praesto est, [quoniam mors ibidem est] aeternum nihil sentiendi receptaculum; T V, 117. cuius (P. Decii) mors ita gloriosa fuit, ut eandem concupisceret filius; D I, 51. ut ... mortem suam ne inultam esse pateretur; D I, 57. civitatibus .. mors ipsa poena est; R III, 34. || octo genera poenarum in legibus esse, damnum, vincula verbera, talionem, ignominiam, exilium, mortem, servitutem ||; L fr 4. detrahere alteri aliquid ... magis est contra naturam quam mors; O III, 21. [detrahere ... de altero ... magis est contra naturam quam mors]; O III, 24. quae (mors) certe a senectute non potest esse longe; C 66. sensi ego in optimo filio, tu in ... fratribus, Scipio, mortem omni aetati esse communem; C 68. f. ohne Verb. II, 1. facio. opto; R III, 34. **malus,** B, **b,** I, 2. sum: T I, 9. 10. 16. ><. ><. 23. 76. 100 (S. 517, a).

exstinguit: f. II, 1. neglego; C 66.

habet: quia nihil habet mors, quod sit horrendum; T II, 2.

imminet: quae (mors) propter incertos casus cotidie imminet; T I, 91.

impendet: f. **impendeo,** mors (3 St.) S 237, a.

insequitur: mors insecuta Gracchum est; D II, 62.

instat: id ipsum vident, qui sunt morbo gravi et mortifero adfecti, instare mortem; D I, 63.

permovet: vita mors, divitiae paupertas omnes homines vehementissime permovent; O II, 37.

pertinet: mortem nihil ad nos pertinere; F II, 100. cum mors nec ad vivos pertineat nec ad mortuos; T I, 91.

potest: f. abest. est; C 66. videtur; T I, 76. 77. — II, 1. devito.

solent: f. II, 1. oppeto; T I, 116.

vacat: quo (elogio Solon) se negat velle suam mortem dolore amicorum et lamentis vacare; C 73.

videtur: quo modo .. aut cur mortem malum tibi videri dicis? T I, 25. ulla uti ratione mors tibi videri malum possit. — qui potest, cum ista cognoverim? — qui possit, rogas? T I, 77. ex quo illorum (mortuorum) beata mors videtur, horum (amicorum) vita laudabilis; Lae 23. f. est; T I, 9. 18. 100. vindicat. II, 1. oppeto; T I, 116.

vindicat: quae (mors) videtur a poena singulos vindicare; R III, 34.

ohne Verb: mors || mors est || terribilis iis, quorum cum vita omnia extinguuntur, non iis, quorum laus emori non potest; P 18.

2. Prädicat: sum: haec .. vita mors est, quam lamentari possem, si liberet; T I, 75. vestra .., quae dicitur, vita mors est; R VI, 14.

II. nach Verben: 1. Accusativ: adfero: si emissio feminae anguis mortem adferebat Ti. Graccho; D II, 62.

antepono: non ego iam Epaminondae, non Leonidae mortem huius (Epicuri) morti antepono; F II, 97. mors servituti turpitudinique anteponenda (est); O I, 81.

auguror: vere .. (Theramenes) ei, cui venenum praebiberat, mortem eam est auguratus; T I, 96.

censeo: sin fugiendum id quidem censet, sed multo illa peiora, mortem, paupertatem, dolorem; O III, 26.

cogito: »damna ... semper secum cogitet aut fili peccatum aut uxoris mortem«; T III, 30.

concipio: cum (vir egregius) iam praecordiis conceptam mortem contineret; T I, 96.

concupisco: f. I, 1. est; D I, 51. — conscisco: f. **conscisco** mortem (4 St.) B. I, S. 496, a.

consequor: non censet (Ennius) lugendam esse mortem, quam inmortalitas consequatur; C 73.

contemno: f. **contemno,** II. mortem (7 St.) B. I, S. 524, b. — contineo: f. concipio.

demonstro: ab Euhemero .. et mortes et sepulturae demonstrantur deorum; N I, 119.

denuntio: qui (Hector) moriens propinquam Achilli mortem denuntiat; D I, 65.

devito: »si qui sapientia magis vestra mors devitari potest«; T II, 38.

dico: nec quemquam vidi, qui magis ea, quae timenda esse negaret, timeret, mortem dico et deos; N I, 86.

duco: omni .. oratione illud certe perfectum est, ut mortem non ducerem in malis; T I, 112.

excipio: excipit bellicam peregrinamque mortem; L II, 60.

expeto: cuius (Erechthei) etiam filiae cupide mortem expetiverunt pro vita civium; T I, 116.

extimesco: si ... nec mortem nec deos extimesceret; T III, 38.

facio: quam (mortem) qui leviorem faciunt, somni simillimam volunt esse; T I, 92.

fero: f. **fero,** III. mortem (4 St.) S. 42, a.

finio: »mors .. est finita omnibus, quae generi humano angorem nequicquam adferunt«; T III, 59.

fugio: f. **fugio,** II. mortem (3 St.) S. 83, a.

iudico: quis hanc maximi animi aequitatem in ipsa morte laudaret, si mortem malum iudicaret? T I, 97.

lamentor: f. I, 2. T I, 75.

lugeo: quis est .., qui suorum mortem primum non eo lugeat, quod ..? T I, 30. f. consequor.

maereo: cum (Elysius) graviter filii mortem maereret; T I, 115.

meditor: »aut mortem acerbam aut exili maestam fugam ... meditabar«; T III, 29.

metuo: si (parricidae) ... nec deos metuant nec mortem nec dolorem; F II, 21. quis .. potest mortem aut dolorem metuens ... esse non miser? T V, 15.

minitor: Theodorus Lysimacho mortem minitanti ... inquit ..; T V, 117. mortemne mihi minitaris? P 18.

neglego: (sapiens) neglegit mortem; F I, 62. si ipsa ratio minus perficiet, ut mortem neglegere possimus; T I, 109. neglegenda mors est; T IV, 51. cum tradunt rationem neglegendae mortis, perpetiendi doloris; O III, 118. quae (mors) aut plane neglegenda est, si omnino extinguit animum, aut etiam optanda, si ..; C 66. hoc meditatum ab adulescentia debet esse, mortem ut neglegamus; C 74.

nuntio: nuntiata morte filii; T III, 30.

obeo: (Pompeius) si mortem tum obisset; T I, 86.

occumbo: ut esset, qui pro patria mortem non dubitaret occumbere; T I, 102.

oppeto: nec iis, qui sine virtute sunt, mors est oppetenda; F III, 61. qui mortem oppetat pro re publica; F III, 64. profecto mors tum aequissimo animo oppetitur, cum ..; T I, 109. clarae .. mortes pro patria oppetitae non solum gloriosae rhetoribus, sed etiam beatae videri solent; T I, 116. aequius esse censuit se maturam || maturum || oppetere mortem quam P. Africani filiam adulescentem; D I, 36. pro qua (patria) quis bonus dubitet mortem oppetere, si ei sit profuturus? O I, 57. ut (fortis civis) ... mortem .. oppetat potius quam deserat illa, quae dixi; O I, 86. Aiax ... milies oppetere mortem quam illa perpeti maluisset; O I, 113.

opto: ut homines mortem vel optare incipiant vel certe timere desistant; T I, 117. haud sane periculum est, ne non mortem aut optandam aut certe non timendam putet; T V, 118. in quo (homine) mors non modo necessaria est, verum etiam optanda persaepe; R III, 34. f. neglego; C 66.

peto: cum (P. Decius) ... eam .. mortem ardentiore studio peteret, quam Epicurus voluptatem petendam putat; F II, 61.

pono: f. timeo; F III, 29.

praedico: Polyidum Corinthium nonne Homerus ... filio ad Troiam proficiscenti mortem praedixisse commemorat? D I, 89.

propono: cum esset proposita aut fuga turpis aut gloriosa mors; F II, 97. tot milia latrocinantur morte proposita; N I, 86.

timeo: inesse .. necesse est in eo ... firmitatem animi nec mortem nec dolorem timentis; F I, 40. (reperiemus asotos) ita mortem non timentes, ut ..; F II, 22. ut .., qui mortem in malis ponit, non potest eam non timere, sic nemo ... potest ..; F III, 29. quae .. (mors) si timeretur; T I, 89. ne vos quidem, iudices ii, qui me absolvistis, mortem timueritis; T I, 98. qui ... mortem non timet, magnum is sibi praesidium ad beatam vitam comparat || comparavit ||; T II, 2. quae (diligentia) summa esset in eis, ... qui ignominiam, qui mortem, qui dolorem timerent; T IV, 46. is tibi mortemne videtur aut dolorem timere? T V, 88. nemo .. iustus esse potest, qui mortem, qui dolorem .. timet; O II, 38. mortem .. omnibus horis inpendentem timens qui poterit animo consistere? C 74. f. dico. opto.

2. **Dativ:** addico: qui morti addictus esset; O III, 45.

antepono: f. 1. antepono; F II, 97.

inlacrimor: cuius (Socratis) morti inlacrimari soleo Platonem legens; N III, 82.

3. **mit Präpositionen:** absum a: quod (senectus) haud procul absit a morte; C 15. quo ab ea (morte) propius absum; C 77.

accedo ad: quo propius ad mortem accedam; C 71.

armo contra: contra mortem nostram atque nostrorum ... satis esse videmur ... armati; T V, 76.

concurro ad: quotiens universi .. exercitus ad non dubiam mortem concurrerunt! T I, 89.

consolor de: qui (Oileus) Telamonem antea de Aiacis morte consolatus esset; T III, 71.

dico de: quoniam duobus superioribus (libris) de morte et de dolore dictum est; T III, 6. multa primo die ... sunt dicta de morte; T V, 118. Cato ... de morte, de omni laude virtutis ... solet dicere; P 3.

disputo de: quod ... de morte et de dolore ... disputatum est; T IV, 64.

do ad: vadem te ad mortem tyranno dabis pro amico? F II, 79.

duco ad: eum ad eam (mortem Lacedaemonius) duceretur; T I, 100.

eripio a: quod (Iuppiter) Sarpedonem filium a morte contra fatum eripere non posset; D II, 25.

gradior ad: fidenti animo ... gradietur ad mortem; T I, 110.

habeo orationem contra: facile in animo forti contra mortem habita insedit oratio; T II, 11.

incito ad: qui (Decii) ad voluntariam mortem cursum equorum incitaverunt; C 75.

mitto ad: bene mihi evenire, quod mittar ad mortem; T I, 97.

offero ad: nemo umquam sine magna spe inmortalitatis se pro patria offerret ad mortem; T I, 32.

paro contra: quis .. parum est contra mortem aut dolorem paratus? T V, 88.

perduco ad: Aiacem .. ira ad furorem mortemque perduxit; T IV, 52.

proficiscor ad: siquidem ad mortem proficiscens Callanus Indus ... „o praeclarum discessum“, inquit, „e vita“! D I, 47.

quaero de: cum de ipsa morte quaereremus; T V, 118.

redeo ad: redeo ad mortem inpendentem; C 67.

sentio de: de morte .. ita sentit, ut dissoluto animante sensum extinctum putet; T V, 88. quid ipse sentiam de morte; C 77.

sum in: f. in, B, I. sum in morte (8 St.) S. 269, b.

trudo ad: ut (Socrates) non ad mortem trudi, verum in caelum videretur escendere; T I, 71.

III. **nach Adjectiven und Adverb:** 1. **Dativ:** ob viam: f. I, 1. adventat; T V, 56.

proximus: cui (morti) proxumum tempus est post mortem || [post mortem] ||; T I, 16.

similis: videtis nihil esse morti tam simile quam somnum; C 80.

2. **mit Präpositionen:** fortis contra: oculis .. nulla poterat esse fortior contra dolorem et mortem disciplina; T II, 41.

tempestivus ad: multa mihi ipsi ad mortem tempestiva fuerunt; T I, 109.

timidus ad: erat (L. Thorius) ... ita non timidus ad mortem, ut ..; F II, 63.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** amor: »amore mortis terminum anquirens mali«; T II, 25.

appropinquatio: cum ... angantur appropinquatione mortis confecti homines senectute; F V, 32. quarta restat causa, ... adpropinquatio mortis; C 66.

casus: quin etiam aetas illa multo plures quam nostra casus mortis habet; C 67.

causa: ut (vitia) causam afferant mortis voluntariae; F III, 61. causa .. ea est, quae id efficit, cuius est causa, ut vulnus mortis; Fa 34.

celeritas: oblata mortis celeritate; R III, 34.

commentatio: tota .. philosophorum vita ... commentatio mortis est; T I, 74.

contemptio: velut ex ea disputatione ... magna videbatur mortis effecta contemptio; T II, 2. in quibus (animi partibus) ... inest ... firma et stabilis doloris mortisque contemptio; F II, 113. cuius (fortitudinis) munera duo sunt maxima, mortis dolorisque contemptio; T II, 43. in qua (fortitudine) est magnitudo animi, mortis dolorisque magna contemptio; R V, 9. magnitudo animi, patientia laborum, mortis dolorumque contemptio; fr V, 67.

fata: neque vos ulla mortis fata periment || perement ||; Ti 40.

formido: turpis .. ab his formido mortis fortibus viris opponitur; R I, 4.

genus: quo de genere mortis difficile dictu est; Lae 12.

gloria: f. nobilitas.

hora: cum ... alter ... praesto fuisset ad horam mortis destinatam; T V, 63.
imago: habes somnum imaginem mortis; T I, 92.
instar: id .. si accidat, mortis instar putemus; F V, 55. patrocinio .. se usos aut clientes appellari mortis instar putant; O II, 69.
laudatio: Alcidamas ... scripsit etiam laudationem mortis; T I, 116.
malum: quod cum exanclavisset omnes labores, tum incideret in mortis malum sempiternum; T I, 118.
metus: ut .. mortis metu omnis quietae vitae status perturbatur, ... sic ..: F I, 49. liberamur mortis metu; F I, 63. si ea ... liberarent eos (luxuriosos) deorum et mortis et doloris metu; F II, 21. quod te praetermissurum credam aut mortis aut doloris metu; F II, 80. ut pellatur mortis et religionis metus; F IV, 11. nec .. dico eorum metum mortis; F V, 31. si, ut ista non disserantur, liberari mortis metu possumus; T I, 23. quod in hoc inest omnis animi contractio ex metu mortis; T I, 90. etsi eram perterritus non tam mortis metu quam insidiarum a meis; R VI, 14.
minae: eum tu hominem terreto ... istis mortis aut exilii minis; P 17.
nobilitas: his (Deciis) levabat omnem volnerum metum nobilitas mortis et gloria; T II, 59.
periculum: qui (homines) periculo mortis diffugissent; O III, 114.
simulacrum: cum in eius (mortis) simulacro videas esse nullum sensum; T I, 92.
tempus: se, cum tempus mortis venisset, totos esse perituros; T I, 49. satietas vitae tempus maturum mortis adfert; C 76.
terror: iniecto terrore mortis; F V, 31. quae (philosophia) et vitae tranquillitatem largita nobis es et terrorem mortis sustulisti; T V, 5.
timor: e physicis .. fortitudo sumitur contra mortis timorem; F I, 64. illos mortis timor terret; N I, 86. quom animus ... omnem .. mortis dolorisque timorem effugerit; L I, 60.
vas: quorum cum alterum vadem mortis || [mortis] || accepisset; T V, 63.
2. **mit Präpositionen:** aequitas in: ſ. II, 1. iudico.
disputatio de: de qua (morte) non ita longa disputatione opus esse videtur; C 74 (75).
iudicium de: deorum immortalium iudicia solent in scholis proferre de morte; T I, 113.
poenae, tranquillitas post: dicit ... de ... reliqua post mortem tranquillitate bonorum, poenis impiorum || [dicit ... impiorum] || ; L II, 68.
tempus post: ſ. III, 1. proximus.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** accipere: quem (dolorem) acceperis cum summi viri, tum amicissumi morte; Lae 8.
adfici: qua (morte) qui affecti sunt, in eadem causa sunt, qua ante quam nati; F I, 49.
capere: qui morte testamentove eius tantundem || tantumdem || capiat, quantum omnes heredes; L II, 48.
coërcere: eos morte, exsilio, vinclis, damno (leges) coërcent; O III, 23.
conficere: cum extremum vitae diem morte confecerit; F III, 76.
deleri: homines iam morte deletos reponere in deos; N I, 38. omnia morte deleri; Lae 13.
dissolvi: cum hominis natura morte dissolvitur; C 80.
dimittere: miserum esse ... M. Crassum, qui illas fortunas morte dimiserit; T I, 12.
effugere: haec morte effugiuntur; T I, 86. etiamsi quis morte poenas sceleris effugerit; N III, 90.
eluere: ſ. luere; C 75.
exstingui: cum dissolutione, id est morte, sensus omnis exstinguatur; F II, 101.
finire: maximos (dolores) morte finiri; F I, 49. »qui labores morte finisset gravis;« T I, 115.
interire: ſ. 2. post; T I, 25.
luere: nostra in re publica .., quae per vim oblatum stuprum voluntaria morte lueret, inventa est; F V, 64. qui (L. Paulus) morte luit || eluit || collegae in Cannensi ignominia temeritatem; C 75.
mactare: eum (Sp. Cassium) ... cedente populo morte mactavit; R II, 60.
migrari: ut ... in alium quendam locum ex his locis morte migretur; T I, 97.
multare: filium morte multavit; F I, 35. plurimi ... animos .. quasi capite damnatos morte multant; T I, 50. qua (oratione) facit eum (Socratem) Plato usum apud iudices iam morte multatum; T I, 97. universos ait Ephesios esse morte multandos; T V, 105. cum ... mulier ... nobilis ob illam iniuriam sese ipsa morte multavisset; R II, 46.
occidere: ne morte patris familias sacrorum memoria occideret || [ne ... occideret] || ; L II, 48.
ponderare: morte aut dolore corporis ... hominum miserias ponderamus; L II, 43.
privari: hoc ipsum concedatur, bonis rebus homines morte privari; T I, 87.
quaerere: qui (Hercules) tum dolore frangebatur, cum inmortalitatem ipsa morte quaerebat; T II, 20.
tolli: ſ. 2. in; L II, 59.
venire: ad quos eiusdem (patris familias) morte pecunia venerit || [ad ... venerit] || ; L II, 48.
2. **Präpositionen:** a: cuius (avi) a morte tertius hic et tricesimus annus est; C 19.
ante: qui (Scipio) ... perpaucis ante mortem diebus ... triduum disseruit de re publica; Lae 14.
in: *ita* carere || ea re, † carere || in morte non dicitur; T I, 88. tolli fortunae discrimen in || discrimen || morte; L II, 59. id si ita est, ut optumi cuiusque animus in morte facillime evolet; Lae 14.
ob: »quaenam umquam ob mortem Myrtili poenis luendis dabitur satias supplici«? N III, 90.
post: ut sit (dies natalis), etiamne post mortem coletur? F II, 102. nihil ad nos pertinere post mortem || p. m. ad n. pert. || ; F II, 102. velle post mortem epulis celebrari memoriam sui nominis; F II, 103. futurae post mortem famae .. esse propter rem ... consulendum; F III, 57. quia quasdam post mortem formidines extimescant; F V, 31. nos, si post mortem miseri futuri sumus, miseri fuimus ante, quam nati; T I, 13. quoniam post mortem mali nihil est; T I, 16. his sententiis omnibus nihil post mortem pertinere ad quemquam potest; T I, 24. dasne aut manere animos post mortem aut morte ipsa interire? T I, 25. animos remanere post mortem; T I, 26. quae post mortem futura sint; T I, 31. poëtae nonne post mortem nobilitari volunt? T I, 34. opifices post mortem nobilitari volunt; T I, 34. veri simile est ... esse aliquid, cuius is (optumus quisque) post mortem sensum sit habiturus; T I, 35. fac ... animos non remanere post mortem; T I, 82. num .. aliquis dolor aut omnino post mortem sensus in corpore est? T I, 82. cum id agam, ne post mortem miseros nos putemus fore; T I, 83. ut nihil pertinuit ad nos ante ortum, sic nihil post mortem pertinebit; T I, 91. nihil curandum esse post mortem; T I, 107. Aeschines in Demosthenem invehitur, quod is septimo die post filiae mortem hostias immolavisset; T III, 63. qui aut fortis aut claros aut potentis viros tradunt

post mortem ad deos pervenisse; N I, 119. quod (animus) multo magis faciet post mortem; D I, 63. post mortem .. (Cn. Pompei) ea consecutura, quae ..; D II, 22. anno fere centesimo et quadragesimo post mortem Numae primum Italiam Pythagoram attigisse; R II, 29. hoc idem etiam post mortem monumentis litterarum assequuntur; O I, 156. anno .. undevicensimo || undevicesimo || post eius (Ennii) mortem hi consules ... facti sunt; C 14. quid .. timeam, si aut non miser post mortem aut beatus etiam futurus sum? C 67. post mortem .. sensus aut optandus aut nullus est; C 74. nec .. clarorum virorum post mortem honores permanerent, si ..; C 80. sermonem ... habitum ... paucis diebus post mortem Africani; Lae 3. C. Fannius et Q. Mucius ad socerum veniunt post mortem Africani; Lae 5. hunc (Tib. Gracchum) etiam post mortem secuti amici et propinqui; Lae 41. mihi .. non minori curae est, qualis res publica post mortem meam futura || sit ||, quam qualis hodie sit; Lae 43.

propter: quos (haruspices) cum Ti. Gracchus propter mortem repentinam eius ... in senatum introduxisset; D II, 74.

morsus, Biß, Schmerz, Angriff, Ausbruch: I. est: fuisse acrem morsum doloris idem Marius ostendit; T II, 53. dolor corporis, cuius est morsus acerrimus; T III, 61. acriores .. morsus sunt intermissae libertatis quam retentae; O II, 24.

II, 1. efficio: ut aegritudo quasi morsum aliquem doloris efficiat; T IV, 15.

habeo: fortuna .. casus rariores habet, ... a bestiis ictus, morsus, impetus; O II, 19.

relinquo: morsus .. et contractiuncula quaedam animi relinquetur || contractiunculae ... relinquentur, al. ||; T III, 83.

2. munio contra: (viriditas) fundit frugem ... et contra avium minorum morsus munitur vallo aristarum; C 51.

possum ad: quid aristolochia ad morsus serpentium possit, ... video; D I, 16.

III. radices ad: quae (sint animadversa) radicum (genera) ad morsus bestiarum, ad oculorum morbos, ad vulnera; D I, 13.

IV, 1. admoneri: admonita squillae morsu pina || a squilla [pina] morsu ||; N II, 123.

certare: certantis .. calcibus, unguibus, morsu denique; T V, 77.

defendere: ut ... se ... defendant cornibus tauri, apri dentibus, morsu leones; N II, 127.

dividere: eorum (dentium) adversi acuti morsu dividunt escas; N II, 134.

lacerare: »quae (vestis) latere || lateri || inhaerens morsu lacerat viscera«; T II, 20.

laniare: »cui (genetrici draco) ferus inmani laniavit viscera morsu«; D II, 63.

nocere: ex quo fit, ut illae (angues) nec morsu vivae noceant nec odore mortuae; N I, 101.

saucius: »Iovis ... pinnata satelles ... serpentis saucia morsu; D I, 106.

ulcerari: nondum .. ulcerato serpentis morsu Philocteta; Fa 36.

2. ex: cui »e || cum »e || viperino morsu venae viscerum veneno imbutae taetros cruciatus cient«; F II, 94. T II, 19.

mortalis, sterblich, irdisch, vergänglich, Mensch: A. **bei Substantiven:** alqs: sic habeto, non esse te mortalem, sed corpus hoc; R VI, 26. vgl. B, a.

alqd: quidquid (animus) est, mortale sit an aeternum? A II, 124. quid in iis mortale et caducum (sit); L I, 61. si hoc, quo sentimus et sapimus, mortale et caducum est; fr V, 97. vgl. B, b.

animal: si homo est, animal est mortale, rationis particeps; A II, 21. mortale .. omne animal et dissolubile et dividuum sit necesse est; N III, 29. omne .. animal confitendum est esse mortale; N III, 32.

animans: cum accepissent inmortale principium mortalis animantis; Ti 47.

animus: in quibus (libris Dicaearchus) volt efficere animos esse mortalis; T I, 77. si mortales animi sunt; T I, 88. mortalem esse animum; T I, 91.

concretio: nec .. deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi mens ... segregata ab omni concretione mortali; T I, 66. fr IX, 10.

condicio: ut .. mortali condicione (ea genera) generentur; Ti 41.

corpus: ita efficitur, ut omne corpus mortale sit; N III, 30. mortali corpore cremato; D I, 47. animos, dum in corporibus essent mortalibus, vivere; C 80. dis ... iunioribus permisit, ut corpora mortalia effingerent; Ti 46. f. alqs.

deus: hominem ... esse natum quasi mortalem deum; F II, 40.

fortuna: ut fortuna non numquam tamquam ipsa mortalis cum inmortali natura pugnare videatur; O I, 120.

genus: quom .. alia, quibus cohaererent homines, e mortali genere sumpserint; L I, 24. tria genera nobis reliqua sunt, eaque mortalia; Ti 41.

homines: isto modo, quoniam homines mortales sunt, sint aliqui inmortales; N I, 109.

matres: hi dei sunt habendi mortalibus nati matribus? N III, 45.

mundus: sin (Pronoea) alia est, cur mortalem fecerit mundum, non ... sempiternum; N I, 20. ut mundum ex quadam parte mortalem ipse deus aeternus (movet), sic ..; R VI, 26.

natura: ex hacne tibi terrena mortalique natura et caduca concreta ea (vis) videtur? T I, 62. ais, quoniam sit natura mortalis, inmortalem etiam esse oportere; N I, 109. qua .. (re) proxime ad deorum vim natura mortalis possit accedere; D I, 1. non posse eam naturam ... esse mortalem; C 78.

pars: vos .. ad id, quod erit inmortale, partem attexitote mortalem; Ti 41.

res: Alcmaeo ... non sensit sese mortalibus rebus inmortalitatem dare; N I, 27.

B. **allein: a. masc.:** I, 1. adsequitur: quam opinionem nemo umquam mortalis adsequi potuit sine eximia virtutis gloria; R II, 17.

consequitur: eam sapientiam interpretantur, quam adhuc mortalis nemo est consecutus; Lae 18.

deferunt: quae (visa) illi (mortales) exterriti somno || somnio || ad coniectorem mane deferant; D II, 129.

est: »mortalis nemo est, quem non attingat dolor morbusque«; T III, 59. »mortalis visust pulchrior esse deo;« N I, 79. si quis mortalis possit esse, qui conligationem causarum omnium perspiciat animo; D I, 127. deosne inmortalis ... concursare *circum* omnium mortalium, qui ubique sunt, non modo lectos, verum etiam grabatos et ... obicere iis visa; D II, 129. f. nesciunt.

habent: hoc .. omnes mortales sic habent, externas commoditates ... a dis se habere; N III, 86.

intellegunt: hoc .. omnes mortales et intellegunt et re probant; Lae 24.

nesciunt: aut Epicurus, quid sit voluptas, aut omnes mortales, qui ubique sunt, nesciunt; F II, 6.

perspicit, potest: f. adsequitur. est; D I, 127.

probant: f. intellegunt.
videtur: f. est; N I, 79.
2. nascor: qui mortalis natus condicionem postules inmortalium; T III, 36.
3. Ausruf: o mortalem beatum! cui certo scio ludum numquam defuisse; D II, 30.
II, 1, attingo: f. I, 1. est; T III, 59.
exterreo: f. I, 1. deferunt.
fallo: nihil eum (mortalem) profecto fallat; D I, 127.
gigno: quem (Anaxagoram) ferunt nuntiata morte filii dixisse: „sciebam me genuisse mortalem“; T III, 30. hoc idem ... declarat ... Anaxagoras: „sciebam me genuisse mortalem“; T III, 58.
procreo: ut ... mortalis .. ex inmortali procreatos (videremus); N I, 42.
2. desum: f. I, 3.
divido: »unde ignis cluet mortalibus clam divisus;« T II, 23.
iacio: »Haedi exiguum iaciunt mortalibus ignem«; N II, 110.
obicio: f. I, 1. est; D II, 129. — sum: f. III.
3. credo de: quod multis iam ante saeculis nullo alio de mortali homines credidissent; R II, 20.
insum in: nisi in homine atque mortali (rationem inesse non posse); N I, 98.
III. beatus: quo beatius esse mortali nihil potest; P 16.
IV. genus: quo bono ... nullum praestantius neque datum est mortalium generi ... neque dabitur; Ti 52.
grabati, lecti: f. I, 1. est; D II, 129.
iudicium: iudicium hoc omnium mortalium est, fortunam ... petendam; N III, 88.
mentes: his ille clamat omnium mortalium mentes esse perterritas; N I, 86. quid inscitius .. est quam mentes mortalium falsis ... visis concitare? D II, 127.
multitudo: si mortalium tanta multitudo sit, esse inmortalium non minorem; N I, 50.
opinio: te ... ad opinionem omnium mortalium consecrabo; fr IX, 11.
societas: ut (homo) ... se implicet ... omnium mortalium societate; F II, 45.
b. neutr.: infra .. iam nihil est nisi mortale et caducum praeter animos; R VI, 17.

mortalitas, Sterblichkeit, Vergänglichkeit: quasi ... non omne, quod ortum sit, mortalitas consequatur; N I, 26.

mortifer, todbringend, tödlich: A. bellum: »scibam me in mortiferum bellum ... mittere«; T III, 28.
emissio: si ... emissio .. maris anguis erat mortifera Corneliae; D II, 62.
morbus: qui sunt morbo gravi et mortifero adfecti; D I, 63. qui mortifero morbo urgeatur; Fa 17.
pars: mortifera quaedam pars est, ut .. Ampsancti in Hirpinis; D I, 79.
poculum: Socrates ... tum paene in manu iam mortiferum illud tenens poculum; T I, 71.
B. conscribo: si quae inscii inperitique pro salutaribus mortifera conscripserunt; L II, 13.

mos, Sitte, Gewohnheit, Wesen, Charakter, Benehmen, Brauch, Art und Weise: I. **Subject:** adhibet: mos ipse patrius praestantes viros adhibebat; R V, 1.
est: illum complexi, ut mos amicorum est; A I, 1. eorum erat iste mos, qui tum sophistae nominabantur; F II, 1. magorum mos est non humare corpora suorum, nisi a feris sint ante laniata; T I, 108. morem apud maiores hunc epularum fuisse, ut ... canerent; T IV, 3. mathematicorum iste mos est, non est philosophorum; T V, 18. ut mos in Graecia est; T V, 103. cum quaeritur, ... quae leges, qui mores aut utiles aut inutiles (sint); D II, 11. quod lenior eorum vita et mores fuerant faciliores; O I, 112.
fundant: neque viri ... neque mores ... aut fundare aut tam diu tenere potuissent tantam ... rem publicam; R V, 1.
habet: scaenicorum .. mos tantam habet vetere disciplina verecundiam, ut ..; O I, 129.
intereunt: mores .. ipsi interierunt virorum penuria; R V, 2.
labuntur: quarum (civitatum) mores lapsi ad mollitias || mollitis || pariter sunt inmutati cum cantibus; L II, 38.
obsolescunt: f. II, 1. colo.
occidit: non .. erat illa tum civitas, ... cum mos patrius occiderat; P 27.
parant: ut huius (Tarquinii) ... mores veros amicos parare non potuerunt, sic ..; Lae 54.
possunt: f. fundant. parant.
sequuntur: dispares .. mores, disparia || mores disparia || studia sequuntur || secuntur ||; Lae 74.
solent: f. II, 1. dico. — tenent: f. fundant.
valet: mos valet, ratio non valebit? T II, 34. erunt (leges) fere in more maiorum, qui tum ut lex valebat; L II, 23.
viget: vigebat in illa domo patrius mos || mos pat. || et disciplina; C 37.
vincit: numquam naturam mos vinceret; T V, 78.
vindicat: imitator, ut sibi quidem videtur, naturae mos vindicat; fr V, 71.
abl. abs.: inter ipsos homines nonne et simillimis formis dispares mores et moribus *simillimis* figura dissimilis? N I, 98. si ... erudimus iuventutem; his praesertim moribus atque temporibus; D II, 4.
ohne Verb: mores in utroque dispares; N I, 97. deinde boni mores et modestiores et ad capienda praecepta molliores; fr V, 51. f. abl. abs.; N I, 98.
II. **nach Verben: 1. Accusativ:** accipio: f. teneo; O III, 44.
agnosco, averto: adgnosco .. tuum morem istum, Spuri, aversum a ratione populi; R III, 47.
cognosco: omnium fere civitatum ... ab Aristotele mores, instituta, disciplinas ... cognovimus; F V, 11.
colo: quos (antiquos mores) ita oblivione obsoletos videmus, ut non modo non colantur, sed iam ignorentur; R V, 2.
condemno: non modo stultitiam meam, sed etiam mores et naturam condemnandam puto; A II, 65.
confirmo: eum .. morem ius pontificale confirmat; L II, 57.
conformo: quarum (partium) cum una sit, qua mores conformari putantur; F IV, 5.
consequor: eum morem .. cum brevitate ... consequar; L II, 18.
constituo: ex quo leges moresque constituti; O II, 15.
corrigo: pauci honore ... amplificati vel corrumpere mores civitatis vel corrigere possunt; L III, 32.
corrumpo: corrupti mores depravatique sunt admiratione divitiarum; O II, 71. f. corrigo.
depravo: hac dulcedine corruptelaque depravati (mores); L II, 38. f. corrumpo.

dico: varii mores, varia fortuna, voluptas etiam varia dici solet; F II, 10.
effingo: quis .. non videt et formas et mores ... effingere a parentibus liberos? D II, 94. speciem (natura) ita formavit oris, ut in ea penitus reconditos mores effingeret; L I, 26.
emendo: cum emendati mores amicorum sint || sunt ||; Lae 61.
exquiro: cum (Plato) optimos mores ... exquireret; T II, 27.
fero: quidam homines ... graves nec populi nec principum mores ferre potuerunt; O I, 69.
fingo: ut mores fingas; A II, 114. ex eo .. ingenia, mores, animum ... cuiusque ... fingi; D II, 89.
gero: confuse loquitur; gerendus est mos, modo recte sentiat; F II, 27. geram tibi morem; T I, 17. N II, 3. geram morem vobis; R III, 8.
ignoro: Aegyptiorum morem quis ignorat? T V, 78. ſ. colo.
immuto: ſ. I. labuntur.
importo: inportantur non merces solum adventiciae, sed etiam mores; R II, 7.
indico: is, qui appellatur vultus, ... indicat mores; L I, 27.
inflammo: omnem morem Lacedaemoniorum inflammatum esse cupiditate vincendi; O I, 64.
instituo: Arcesilas eum (morem) revocavit; F II, 2.
laudo: quoius virtus moresque laudandi sunt; P 19.
muto: quom (Athenienses) ... maiorum .. morem dixissent saepe esse mutatum; L II, 40. nobilium vita victuque mutato mores mutari civitatum puto; L III, 32. nec senectus mores mutaverat; C 10. mutari etiam mores hominum saepe dicebat, alias adversis rebus, alias aetate ingravescente; Lae 33.
neglego: ut ille (Epicurus) suo more loquatur, nostrum neglegat; F II, 15.
novi: nosti morem dialogorum; A ep 1.
periclitor: † quo || quo || utamur ... amicitia ex || amicitiis, al. || aliqua parte periclitatis moribus amicorum; Lae 63.
pernosco: qui (Zopyrus physiognomon) se profitebatur hominum mores naturasque ex corpore, oculis ... pernoscere; Fa 10.
perscribo: leges etiam et instituta ac mores civitatum perscripsimus; F IV, 61.
recondo: ſ. effingo; L I, 26.
rego: neque suos mores regere poterat; R II, 45. »censores ... mores populi regunto«; L III, 7.
repudio: nec patrius mos tam contumaciter repudiandus (fuit); D II, 71.
retineo: qui mos cum a posterioribus non esset retentus; F II, 2. retinetur .. et ad opinionem vulgi et ad magnas utilitates rei publicae mos, religio, disciplina; D II, 70. equitatum ad hunc morem constituit, qui usque adhuc est retentus; R II, 36. veterem morem ac maiorum instituta retinebant excellentes viri; R V, 1.
sequor: quom (Athenienses) ... quaesissent .., quem morem potissimum sequerentur e variis, (Apollo) respondit: „optumum“; L II, 40. se in beneficiis collocandis mores hominum, non fortunam sequi; O II, 69. ſ. I. sequuntur.
sero: quoniam ... serendi etiam (sunt) mores nec scriptis omnia sancienda; L I, 20.
specto: mores eius erunt spectandi, in quem beneficium conferetur; O I, 45. cum in hominibus iuvandis aut mores spectari aut fortuna soleat; O II, 69.
teneo: quem morem eum Carneades acutissime copiosissimeque tenuisset; T V, 11. mihi .. videtur Numa noster maxime tenuisse hunc morem veterem Graeciae regum; R V, 3. quem nos morem tenemus; L II, 67. praeclarum a maioribus accepimus morem rogandi iudicis, si eum teneremus; O III, 44.
tueor: mores et instituta vitae ... nos profecto .. melius tuemur; T I, 2.
vitupero: ſ. IV, 1. dissimilitudo; O I, 109.

2. **Genetiv:** sum: morum .. putabant studia esse et quasi consuetudinem; A I, 20.

3. **Dativ:** adsuesco: coërcet beluam, et eam docilem et humanis moribus adsuetam; R II, 67.
do: sin id nomen moribus dandum est, non linguis, non Graecos minus barbaros quam Romanos puto; R I, 58.
pareo: veteri legi morique parendum est; Ti 38.

4. **Ablativ:** fruor: ut et usu eius, quem diligere coeperunt, fruantur et moribus; Lae 32.
sum: qui antea commodis fuerint moribus; Lae 54.

5. **mit Präpositionen:** abhorreo a: civitatem ... a vita hominum abhorrentem et moribus || maioribus ||; R II, 21.
adhibeo ad: qui ... ad domesticum maiorumque morem etiam hanc a Socrate adventiciam doctrinam adhibuerunt; R III, 5.
ago de: de acumine agitur eius (Epicuri), non de moribus; T III, 46.
congruo cum: si aliquem nacti sumus, cuius cum moribus et natura congruamus; Lae 27.
deduco ad: plerumque .. parentium praeceptis inbuti ad eorum consuetudinem moremque deducimur; O I, 118.
dico de: quid dicam de moribus facillimis? Lae 11.
discrepo a: non multum discrepat ista constitutio religionum a legibus Numae nostrisque moribus; L II, 23.
disputo de: cum (Socrates) de moribus ... disputet; R I, 16.
divido in: ea .. ab iis in naturam et || in || mores dividebantur; A I, 20.
facio contra: si quid Socrates aut Aristippus contra morem consuetudinemque civilem fecerint locutive sint; O I, 148. sapientis esse nihil contra mores, leges, instituta facientem habere rationem rei familiaris; O III, 63.
insum in: provideat, ne sermo vitium aliquod indicet inesse in moribus; O I, 134.
intellego ex: hoc non ex hominum more solum ... intellegi potest; T V, 98.
loquor contra: ſ. facio contra; O I, 148. — de: ut de moribus institutisque maiorum ... loquamur; T IV, 1.
pertineo ad: pleraeque .. quaestiones, quae ad vitam moresque pertinent, a virtutis fonte ducuntur; T IV, 34. * quia pertinet (ea pars) ad mores, quod ἦθος illi vocant; Fa 1. qui (locus) ad leges, qui ad mores, qui ad disciplinam rei publicae pertineret; O I, 156.
philosophor de: fuit .. iam accepta a Platone philosophandi ratio triplex, una de vita et moribus, altera ..; A I, 19.
pono in: quae (pars philosophiae) posita est in virtute et moribus; A I, 34. quae (fortuna populi) posita est in unius ... *vel* voluntate vel moribus; R II, 50.
quaero de: de ingenio eius (Epicuri) in his disputationibus, non de moribus quaeritur; F II, 80. (Socrates) coëgit de vita et moribus ... quaerere; T V, 10. Socratem ... tantum de vita et de moribus solitum esse quaerere; R I, 16.

revertor ad: ut iam ad sermonis mei auctorem || morem || revertar; R I, 68.
scribo de: cuius (Nicomachi) accurate scripti de moribus libri; F V, 12.
sum in: ſ. **in,** B. sum in more (7 St.) S. 269, b.
traho ad: ne aestus nos consuetudinis .. ad sermonis morem usitati trahat; L II, 9.

III. **nach Adjectiv und Adverb:** 1. **Dativ:** similis: in suis moribus simillimas figuras pecudum et ferarum transferetur; Ti 45.

2. **mit Präposition:** simul cum: quae (insulae) fluctibus cinctae natant paene ipsae simul cum civitatum || civitatium, al. || institutis et moribus; R II, 8.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** commutatio: sin autem aut morum aut studiorum commutatio quaedam ... facta erit; Lae 77.
corruptela, demutatio: est .. maritimis urbibus etiam quaedam corruptela ac demutatio morum; R II, 7.
dissimilitudo: innumerabiles aliae dissimilitudines sunt naturae morumque, minime tamen vituperandorum; O I, 109. quorum (morum, studiorum) dissimilitudo dissociat amicitias; Lae 74.
distantia: quod tanta est inter eos (bonos et improbos), quanta maxima potest esse, morum studiorumque distantia; Lae 74.
facilitas: quae (virtutes) pertinent ad mansuetudinem morum ac facilitatem; O II, 32.
genera: genera .. si velim iuris, institutorum, morum consuetudinumque describere; R III, 17.
immanitas: qui (tyrannus) ... morum .. immanitate vastissimas vincit beluas; R II, 48.
institutio: haec .. fuit apud eos morum institutio; A I, 23.
magistra: tu magistra morum et disciplinae fuisti; T V, 5.
mansuetudo: ſ. facilitas.
mutatio: quaecumque mutatio morum in principibus extiterit, eandem in populo secutam; L III, 31. facienda morum institutorumque mutatio est; O I, 120.
praestantia: hominum .. studia ... [virorum praestantium] sapientia || morum praestantia [sapientia] || ... excitantur; O II, 17.
severitas: quom severitas eorum (morum) ob alia vitia cecidisset; L II, 38.
similitudo: nihil .. est amabilius ... quam morum similitudo bonorum; O I, 56. est .. ea iucundissima amicitia, quam similitudo morum coniugavit || [est ... coniugavit] ||; O I, 58.
suavitas: accedat huc suavitas quaedam oportet sermonum atque morum; Lae 66.
vitium: haec morum vitia sunt, non senectutis; C 65. qui morum ac temporum vitio aliquantum etiam ipse fortasse in huius saeculi errore verser; P 50.

2. **mit Präpositionen:** alqd ex: quid .. manet ex antiquis moribus? R V, 2.
opinio de: ille (Africanus) vicissim opinione fortasse non nulla, quam de meis moribus habebat, me dilexit; Lae 30.
pars de: nos eam partem philosophiae „de moribus“ appellare solemus; Fa 1.
philosophia de: haec omnis, quae est de vita et de moribus, philosophia; T III, 8.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adhiberi: is sermo, qui more maiorum a summo adhibetur in poculo; C 46.
agere: Stoicorum more agamus; T III, 13. quae .. more agentur institutisque civilibus; O I, 148.
asper: (Stoici) horridiores evadunt, asperiores, duriores et oratione et moribus; F IV, 78.
commemorare: Pythagoreorum .. more exercendae memoriae gratia, quid quoque die dixerim, ... commemoro vesperi; C 38.
comprobare: nec .. hoc oratione solum, sed multo magis vita et factis et moribus (Epicurus) comprobavit; F I, 65.
concipi: sicut verbis concipitur more nostro; O III, 108.
concludere: non vestro more, sed dialecticorum ... argumento || argumenti, al. || sententiam conclusisti; N I, 89.
confirmare: qui haec disciplinis informata alia moribus confirmarunt, sanxerunt autem alia legibus; R I, 2.
coniungere: ut (Socrates) ... geometriam et harmoniam studeat Pythagorae more coniungere; R I, 16.
conservare: rem publicam ... quibus moribus aut legibus constituere vel conservare possimus; R II, 64.
constitui: cum .. non instituto aliquo aut more aut lege sit opinio constituta; N I, 44. quae (oratio) sit anteponenda bene constitutae civitati publico iure et moribus; R I, 3. ſ. conservare.
convinci: convincuntur .. scripta eius (Epicuri) probitate ipsius ac moribus; F II, 99.
deleniri: opinionibus maloque more delenitum (animum) mollivimus; T V, 78.
depravari: malis moribus opinionibusque depravati; T III, 2,
dicere: aliquid de maioribus tuis et de te ipso dices more maiorum; F II, 74. haec nostro more nos diximus. Epicurii dicunt suo; T III, 33. ut si quis medicus aegroto imperet, ut sumat »terrigenam« ... potius quam hominum more cocleam diceret || dicere, [dicere] ||; D II, 133. philosophorum more ... ea nunc articulatim distincta || † delecta, al. || dicuntur; L I, 36.
differre: quantum inter se homines studiis, moribus, omni vitae ratione differant; fr V, 37.
discere: docebo meliora me didicisse de colendis dis inmortalibus iure pontificio et more maiorum ... quam rationibus Stoicorum; N III, 43.
disputari: multa sunt a nobis .. saepe *cum* P. Nigidio Carneadeo more et modo disputata; Ti 1.
doceri: civitates quaedam universae more doctae parsimonia delectantur; T V, 99.
durus: ſ. asper.
effici: id .. vitioso more effici solet; T I, 30.
esse: quom ... antiquo more parva esset villa; L II, 3. ut ii ... earum (civitatum, nationum) patroni essent more maiorum; O I, 35.
fieri: quod fieri more veterum solebat; D I, 104. quae .. omnia dulciora fiunt et moribus bonis et artibus; C 65.
fingi: si ... „suis ea (Fortuna) cuique fingitur moribus“; P 34.
fundere: aliud est .. poëtarum more verba fundere; F IV, 10.
geri: ut ... pleraque senatus auctoritate et instituto ac more gererentur; R II, 56.
gloriari: ut de me ipse || ipso || aliquid more senum glorier; C 82.
habere: ut iam etiam scholas Graecorum more habere auderemus; T I, 7. cum (Dionysius) ... haberet etiam more Graeciae quosdam adulescentis amore coniunctos; T V, 58.
horridus: ſ. asper.
inscribi: in quibus (mensis) cum more veteris Graeciae inscriptum esset BONORUM DEORUM; N III, 84.
interdici: quem ad modum nostro more male rem gerentibus patribus bonis interdici solet, sic ..; C 22.

interpretari: alios .. (haruspices) alio more videmus exta interpretari; D II, 28.
iudicare: benivolentiam non adulescentulorum more ardore quodam amoris ... iudicemus; O I, 47.
lavari: nostro .. more cum parentibus puberes filii ... non lavantur; O I, 129.
limari: te .. unum moribus domesticis ... limatum; N II, 74.
loqui: si magis placeret suo more loqui, quam ut »omnes Danai« ..; F II, 18. musici, grammatici etiam more quodam loquuntur suo; F III, 4. quae (philosophia) communi more in foro loquitur, in libellis suo; F IV, 22. loquimur nunc more communi; T IV, 66. qui (Chrysippus) suo quodam more loquitur; R III. 12. s. II, 1. neglego.
molliri: s. deleniri.
neglegere: Flaminius re nuntiata suo more neglexit; D I, 77.
perfici: quasdam virtutes natura aut more perfectas (in ratione esse); A I, 38.
poni: in eo .. voluptas omnium Latine loquentium more ponitur, cum percipitur ... iucunditas; F II, 14.
pugnare: ille .. in Synephebis Academicorum more contra communem opinionem non dubitat pugnare ratione; N III, 72.
respondere, sedere: quo minus more patrio sedens in solio consulentibus responderem; L I, 10.
sapiens: te ... non solum natura et moribus, verum etiam studio et doctrina esse sapientem; Lae 6 (7).
similis: cum viri boni moribus similes sunt familiaritate coniuncti; O I, 55.
stare: »moribus antiquis res stat Romana virisque«; R V, 1. quibus (antiquis moribus) ille dixit rem stare Romanam; R V, 2.
tueri: cum in armis civilibus nec tueri meo more rem publicam ... poteram; D II, 6.
turpis: hoc quamquam video neque more turpe haberi neque ..; O III, 69.
vexare: hic (Triarius) Stoicorum more nos vexat; F II, 119.
vivi: si patriis viveretur institutis et moribus; R III, 41.
uti: cum (Diodotus) fidibus Pythagoreorum more uteretur; T V, 113.
2. **Präpositionen:** ad: s. II, 1. retineo; R II, 36.
de: haec ipsa de vita et moribus illi || * illi enim || simpliciter; A I, 6. haec fere de moribus; A I, 39. nova pleraque et perpauca de moribus; F V, 13.
in: atque haec in moribus; O I, 46.

motio, Bewegung, Erregung: I, 1. appello: continuo: ipsum animum ἐνδελέχειαν (Aristoteles) appellat novo nomine quasi quandam continuatam motionem et perennem; T I, 22.
detraho, percipio: detrahens eas, quae auditu et || e || cantibus, detrahens eas etiam, quae ex formis percipiuntur oculis, suavis motiones; T III, 41.
2. cerno in: oculi ... in corporum etiam motione atque gestu multa cernunt subtilius; N II, 145.
incurro ex: (sidera) ex alterius naturae motione transversa in eiusdem naturae motum incurrentia; Ti 30.
II. principium: ut ..., qui protrusit cylindrum, dedit ei principium motionis; Fa 43.
III. ex: quarum (stellarum) ex disparibus motionibus magnum annum mathematici nominaverunt; N II, 51.
in: in tantis motionibus tantisque vicissitudinibus; N II, 15.

motus, Bewegung, Erregung, Regung, Antrieb, Wirksamkeit, Leidenschaft, Unruhe, Aufstand: I. **absolut:** 1. **Subject:** adfligunt: inportant .. (animorum motus) aegritudines anxias atque acerbas animosque adfligunt et debilitant metu; iidem inflammant adpetitione nimia, quam tum cupiditatem, tum libidinem dicimus, inpotentiam quandam animi; T IV, 34.
aspernatur: s. 2. T III, 24.
ciet: qui unus (motus) ex septem motibus mentem atque intellegentiam cieret maxime; Ti 19.
congruunt: quae (actio corporis) motus et status naturae congruentes tenet; F V, 35.
continet: motus .. voluntarius eam naturam in se ipse continet, ut sit in nostra potestate nobisque pareat; Fa 25.
debilitant: s. adfligunt.
definiunt: quorum (siderum) vagi motus rata tamen ... sui cursus spatia definiant; T V, 69.
dissident: s. exsistunt.
est, sunt: virtus ... pecudum illos motus esse dicit; A II, 139. hunc naturalem esse omnium corporum motum; F I, 18. non membra, non sensus, non ingenii motum (in primis naturalibus esse); F II, 34. per se (sunt praeposita), ... ut status, ut motus; F III, 56. etiam sessiones quaedam et flexi fractique motus, quales protervorum hominum aut mollium esse solent, contra naturam sunt; F V, 35. qui omnis motus fortunae .. levis et imbecillos fore intellegant; F V, 71. vocant .. πάθος, id est morbum, quicumque est motus in animo turbidus; T III, 23. quin hic quoque motus animi sit totus opinabilis ac voluntarius; T IV, 79. neque motum sensui iunctum et continentem in infinito ullum esse posse; N I, 26. quod esset earum (atomorum) motus certus et necessarius; N I, 69. eum motum animi dico esse inanem; N I, 106. cui (Platoni) duo placet esse motus, unum suum, alterum externum; N II, 32. hunc .. motum in solis animis esse (Plato) ponit; N II, 32. restat .., ut motus astrorum sit voluntarius; N II, 44. maxume .. sunt admirabiles motus earum quinque stellarum; N II, 51. terrae motum dixit futurum. ... etiamne futurum esse aquae iugis colore praesentiunt? D II, 31. si est motus sine causa; Fa 20. motus .. sine causa nullus est; Fa 20. cum (Epicurei) docerent esse posse quendam animi motum voluntarium; Fa 23. cum .. (Epicurei) concessissent motum nullum esse sine causa; Fa 23. quibus (philosophis) viderentur sine ullo fato esse animorum motus voluntarii; Fa 39. qui (motus corporis) ad naturam apti sunt; O I, 100. palaestrici motus sunt saepe odiosiores; O I, 130. motus .. animorum duplices sunt, alteri cogitationis, alteri appetitus; O I, 132. motum .. (deus) dedit caelo eum, qui figurae eius esset aptissimus; Ti 19. cuius (voluptatis) motus ut quisque est maximus, ita est inimicissimus philosophiae; fr V, 81. s. continet.
exsistunt: post exsistere iram et metum et reliquos motus animi, comites superiorum et iis || bis || etiam contrarios || contrarie || dissidentes; Ti 44.
important, inflammant: s. adfligunt.
insistunt: quarum (stellarum) motus tum incitantur, tum retardantur, saepe etiam insistunt; N II, 103.
instat: quod terrae motus instaret; D I, 112. quod (Pherecydes) ... terrae motus dixit instare; D I, 112.
insunt: in quo (sphaerae genere) solis et lunae motus inessent et earum quinque stellarum, quae ..; R I, 22.

movent: stellarum motus ... quem ad modum nos moveant; F V, 51.
oboedit: f. 2. T III, 24. — obtemperant: f. II, 1. appello; T III, 7. fugio.
oritur: quoniam ex mundi ardore motus omnis oritur; N II, 32. tertius quidam motus oritur extra pondus et plagam; Fa 22.
paret: f. continet.
pertinent: earum (ferarum) motus et impetus quo pertineant; F I, 34.
potest: f. est; N I, 26. — II, 1. incito.
praedicunt: cum terrae saepe fremitus, ... saepe motus multa nostrae rei publicae ... gravia et vera praedixerint; D I, 35.
recedunt: multo .. magis elaborandum est, ne animi motus a natura recedant; O I, 131.
relinquunt, repellunt: quia motus turbulenti iactationesque animorum ... rationem omnem repellentes vitae beatae nullam partem relinquunt; T V, 15.
remanet: qui (motus) quam diu remanet in nobis, tam diu sensus et vita remanet; N II, 23.
solent: f. est; F V, 35.
tenet: vultus, oculi, manuum motus teneat || teneant || illud decorum; O I, 128.
vagantur: f. II, 1. nosco.
veniunt: si (motus fortunae) in virtutis certamen venerint; F V, 71.
versatur: omnis .. cogitatio motusque animi .. in consiliis capiendis de rebus honestis ... versabitur; O I, 19.
videntur: f. est; Fa 39.
abl. abs.: te .. permagnum est nancisci otiosum, hoc praesertim motu rei publicae; R I, 14.
2. **Prädicat:** sum: est .. (voluptas) iucundus motus in sensu; F II, 75. id .. sequens illud ... motum aut statum esse dixit e natura absoluto; F III, 33. dolor .. (est) motus asper in corpore alienus a sensibus; T II, 35. cum omnis perturbatio sit animi motus vel rationis expers vel rationem aspernans vel rationi non oboediens; T III, 24. quae (perturbationes) sunt ... turbidi animorum concitatique motus, aversi a ratione et inimicissimi mentis vitaeque tranquillae; T IV, 34.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accommodo: qui (animi motus) item ad naturam accommodati sunt; O I, 100.
adfero: quae (res) dulcem motum afferant sensibus; F II, 10. quod .. motum adfert alicui; T I, 53. R VI, 27.
agnosco: cuius (orbis) naturalem motum atque circuitum a primo discite adgnoscere || atque cognoscite ||; R II, 45.
appello: misereri, invidere, gestire, laetari, haec omnia „morbos“ Graeci appellant, motus animi rationi non obtemperantis; T III, 7. morbos .. hos perturbatos motus ... philosophi appellant; T III, 10.
avello: id Democritus ... accipere maluit, ... quam a corporibus individuis naturalis motus avellere; Fa 23.
averto: f. I, 2. T IV, 34.
cieo: ex corporis totius natura et figura varios motus cieri tamquam in cantu sonos; T I, 19. naturam esse censent vim quandam sine ratione cientem motus in corporibus necessarios; N II, 81.
cito: cum ... is .. motus aut boni aut mali opinione citetur bifariam; T II, 24.
cognosco: qui solis et lunae reliquorumque siderum ortus, obitus motusque cognorunt; D I, 128. f. agnosco.
cohibeo: alterum (est) cohibere motus animi turbatos, quos Graeci πάθη nominant; O II, 18.
concito: non sine causa maiores motus animorum concitantur; O I, 73. f. I, 2. T IV, 34.
conficio: Anaxagoras ... primus omnium rerum ... modum || motum || mentis infinitae vi ac ratione dissignari et confici voluit; N I, 26.
conservo: quod in omni aeternitate conservat progressus et regressus reliquosque motus constantis et ratos; N II, 51.
definio: sol duabus unius orbis ultimis partibus definiens motum; N I, 87.
desero: quae (natura) ... deserat ... ullius earum rerum ... aut motum aut statum; F IV, 32.
dico: nos .. hos eosdem motus concitati animi recte, ut opinor, perturbationes dixerimus, morbos autem non satis usitate; T III, 7. si omnis motus omniaque, quae certis temporibus ordinem suum conservant, divina dicimus; N III, 24.
disco: f. agnosco. — dissigno: f. conficio.
do: ut ... saltatori motus non quivis, sed certus quidam est datus, sic ..; F III, 24. bestiis .. sensum et motum (natura) dedit; N II, 34. haud scio an melius fuerit humano generi motum istum celerem cogitationis ... non dari; N III, 69. f. I, 1. est; Ti 19.
efficio: maiores .. quam illi insani efficerent motus somniantes; D II, 122.
effingo: quis .. non videt ... plerosque status ac motus effingere a parentibus liberos? D II, 94.
eripio: illum motum naturalem omnium ponderum ... sine causa (Epicurus) eripuit atomis; F I, 19.
expingo: qui motus hominum, qui ferarum non ita expictus est, ut ..? T V, 114.
facio: f. **facio,** III. motum (3 St.) S. 18, a.
fero: quod eorum (astrorum) motus in orbem circumque ferretur; N II, 44.
finio: cum vidissent motus eius (mundi) finitos et aequabiles; N II, 90.
flecto, frango: f. I, 1. est; F V, 35.
fugio: ut perturbationes fugiamus, id est motus animi nimios rationi non optemperantes; O I, 136.
guberno: statuat necesse est ab aliqua mente tantos naturae motus gubernari; N II, 15.
habeo: natura mundi omnis motus habet voluntarios; N II, 58. f. **habeo,** III. motum (3 St.) S. 127, a.
imitor: ne in sphaera quidem eosdem motus Archimedes sine divino ingenio potuisset imitari; T I, 63.
incito: nec .. silentio tanti motus incitari possunt; R VI, 18. f. I, 1. insistunt.
inligo: cum Archimedes lunae, solis, quinque errantium motus in sphaeram inligavit; T I, 63.
intellego: cum .. motum atomorum nullo a principio, sed ex aeterno tempore intellegi convenire; F I, 17.
intueor: ut ... nec frustra siderum motus intueremur; R III, 3.
iungo: f. I, 1. est; N I, 26.
lenio: motus animi, sollicitudines aegritudinesque oblivione leniuntur; T V, 110.
libero: qui (philosophi) necessitate motus animorum liberatos volunt; Fa 39.
molior: ut nulla vis tantos queat motus mutationemque moliri; A II, 119.
moneo: »variae nocturno tempore visae terribiles formae bellum motusque monebant«; D I, 18.
muto: quorum omnium voltus, voces, motus statusque mutantur; O I, 102.
nomino: f. cohibeo.
nosco: »si stellarum motus cursusque vagantis nosse velis«; D I, 17.

noto: Assyrii ... traiectiones motusque stellarum observitaverunt, quibus notatis, quid cuique significaretur, memoriae prodiderunt; D I, 2. astrologi motus errantium stellarum notaverunt; D II, 146.
observito: s. noto; D I, 2.
persequor: qui siderum motus numeris persequuntur || persecuntur ||; D II, 17.
perspicio: cum (sapientis animus) totius mundi motus conversionesque perspexerit; T V, 69.
perturbo: s. appello; T III, 10.
pono: in illa altera (parte ponunt) motus turbidos cum irae, tum cupiditatis, contrarios inimicosque rationi; T IV, 10.
probo: neque .. solum corporis, ... sed multo etiam magis animi motus probandi; O I, 100.
reciproco: quid Chalcidico Euripo in motu identidem reciprocando putas fieri posse constantius? N III, 24.
rego: ut tarditate et celeritate dissimillimos motus una regeret conversio; T I, 63. eius (frugalitatis) .. videtur esse proprium motus animi adpetentis regere et sedare; T III, 17. ut replicatione quadam mundi motum regat atque tueatur; N I, 33. quos (motus animi) qui ratione rexerit, iuste vixerit, qui autem iis se dediderit, iniuste; Ti 44.
requiro: (bestiae) motus .. solutos et vagos a natura sibi tributos requirunt; F V, 56.
retardo: s. insistunt. — sedo: s. rego; T III, 17.
separo: sex .. reliquos motus ab eo (mundo deus) separavit; Ti 19.
significo: ut ea, quae stant, *si* moveri || mov. si || videantur, terrae motum significare || significari || dicas; D II, 120.
solvo: cum duobus modis animi ... motu ipsi suo soluto et libero incitarentur, uno furente || furentes ||, altero somniante || somniantes ||; D I, 4. qui ... concitatione quadam animi aut soluto liberoque motu futura praesentiunt; D I, 34. s. requiro.
teneo: quam ob rem (atomus) naturalem motum sui ponderis non teneret; Fa 47. s. congruunt.
tollo: sublata .. adsensione omnem .. motum animorum ... sustulerunt; A II, 62. nec .. quisquam magis .. mihi videtur ... sustulisse .. motus animi voluntarios, quam hic (Epicurus); Fa 48. quid .. interest motu animi sublato ... inter hominem et truncum? Lae 48.
tracto: ab antiqua philosophia usque ad Socratem ... numeri motusque tractabantur; T V, 10.
tribuo: s. requiro. — tueor: s. rego; N I, 33.
turbo: s. cohibeo.
video: in quibus (bestiis) non corporum solum, ut in suibus, sed etiam animorum aliqua ex parte motus quosdam videmus; F V, 38. quorum (astrorum) conversiones omnisque motus qui animo || [animus] || vidit; T I, 62. memoriam, motum, celeritatem || motus cel. || (animus) videt; T I, 67. cum tam certos caeli motus ... viderit; N II, 97. »astrorum volucris te consule motus ... vidisti«; D I, 18. s. finio.
voco: omnes .. iucundum motum, quo sensus hilaretur, Graece ἡδονήν, Latine voluptatem vocant; F II, 8. omnem .. talem conformationem animi ceteri philosophi motum inanem vocant; N I, 105.
2. **Dativ**: dedo: s. 1. rego; Ti 44.
3. **Ablativ**: spolio: haec oratio ... deos spoliat motu; N I, 102.
sum: eo .. erant voltu, oratione, omni reliquo motu et statu, ut ..; T III, 53.
vaco: quae (mens) omni turbido motu semper vacet; T I, 80. eius modi motibus sermo debet vacare; O I, 136.
II.
utor: utile est .. uti motu animi, qui uti ratione non potest; T IV, 55. ad quam .. rem (deus) motu mentis ac ratione utatur; N I, 104. quod .. alitur et crescit, motu quodam utitur certo et aequabili; N II, 23. si animal omne, ut vult, ita utitur motu sui corporis, prono, obliquo, supino; D I, 120.
4. **mit Präpositionen**: accommodo ad: (ossa) commissuras habent ... adcommodatas ad motum et ad omnem corporis actionem; N II, 139.
adhibeo ad: ut ... alia ad alium motum curatio sit adhibenda; T IV, 65. quibus rebus ad illum primum motum animi et amoris adhibitis; Lae 29.
cerno in: quoniam decorum ... in corporis .. motu et statu cernitur; O I, 126.
cognosco ab: ut ... animantes ... ab eiusdem motu et ab eius, quod simile esset, numerorum naturam vimque cognoscerent; Ti 31.
congruo cum: cum (sapientis animus) ... sidera .. viderit innumerabilia caelo inhaerentia cum eius ipsius motu congruere; T V, 69.
diffundo in: cum rerum natura ... in omnes partes motusque diffusa; D II, 29.
incurro in: (sidera) ex alterius naturae motione transversa in eiusdem naturae motum incurrentia; Ti 30.
insum in: in motu et in statu corporis nihil inest, quod ..? F V, 47.
laboro in: digitorum .. contractio facilis ... nullo in motu laborat; N II, 150.
sum in: s. **in**, B, I. sum in motu (9 St.) S. 269, b.
suscipio ex: alter (modus est susceptus) ex perturbationibus tempestatum et reliquis motibus; N III, 16.
video ex: vident ex constantissimo motu lunae, quando illa ... incurrat in umbram terrae; D II, 17.
III. **nach Adjectiven**: 1. **Ablativ**: expers, orbus: quinque .. reliquis motibus orbum eum (mundum) voluit esse et expertem; Ti 36.
praeditus: nec .. deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi mens ... praedita motu sempiterno; T I, 66. fr IX, 10.
vacuus: naturam .. eam dico, qua numquam animus insistens agitatione et motu esse vacuus potest; D II, 128.
2. **mit Präpositionen**: proclivis ad: ut sit alius ad alios motus perturbationesque proclivior; T IV, 81.
unus ex: s. I, 1. ciet.
IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: aequabilitas: quartam causam esse ... aequabilitatem motus conversionum*que* || in conversione || caeli; N II, 15. hanc aequabilitatem motus ... in alia figura non potuisse servari; N II, 48.
ardor: in te saepe vidi ... tantum ardorem vultuum atque motuum, ut ..; D I, 80.
celeritas: ex ... inventione et celeritate motus ... vim divinam mentis adgnoscito; T I, 70. s. II, 1. video; T I, 67.
comites: s. I, 1. exsistunt.
finis: quod ... agitatur aliunde, quando finem habet motus, vivendi finem habeat necesse est; T I, 53. R VI, 27. ne finem quidem (animum) habiturum esse motus; C 78.
genus: dedit .. divinis duo genera motus; Ti 36.
orbis: s. V, 1. circumplecti.
poëma: est .. (poëma) magis artis et diligentiae quam incitationis et motus; D II, 111.
principium: ita fit, ut motus principium ex eo sit, quod ipsum a se movetur; T I, 54. R VI, 27. ab his .. (animis) principium motus esse ductum

(Plato) putat; N II, 32. cum .. semper agitetur animus nec principium motus habeat, quia se ipse moveat; C 78.

vis: aliam ... vim motus (atomi) habebant a Democrito inpulsionis, ... a te, Epicure, gravitatis et ponderis; Fa 46.

2. **mit Präpositionen:** causa ad: ad animorum motus voluntarios non est requirenda externa causa; Fa 25.

concentus ex: quarum (stellarum) tantus est concentus ex dissimillimis motibus, ut ..; N II, 119.

voluptas in: sic .. (Epicurus) appellat hanc dulcem (voluptatem): „in motu", illam nihil dolentis „in stabilitate"; F II, 16. hanc in motu voluptatem ... interdum ita extenuat, ut ..; F II, 30.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** accidere: leviora .. sunt ea, quae repentino aliquo motu accidunt; O I, 27.

agi: omne, quod est calidum et igneum, cietur et agitur motu suo; N II, 23.

agitare: naturae ista sunt ... omnia cientis et agitantis motibus et mutationibus suis; N III, 27.

cadere: si (tecta) ... terrae motu ... cecidissent; O II, 13.

cieri: quod .. est animal, id motu cietur interiore et suo; T I, 54. R VI, 28. s. agi. agitare.

circumplecti: eo .. motu, cuius orbis semper in eodem erat ..., undique (deus) est eas (coniunctiones) circumplexus; Ti 24.

cogi: cum ita moveretur animus, ut atomorum motu cogeretur; Fa 23.

conquassari: cum ... Apulia .. maximis terrae motibus conquassata esset; D I, 97.

constans: nihil est .. eo (mundo) .. ornatius aspectu motuque constantius; N III, 23.

contemnere: qui quodam motu aut statu videntur naturae legem et modum contempsisse; F V, 47.

depelli, detrudi: is (stomachus) agitatione et motibus linguae cum depulsum et quasi detrusum cibum accepit; N II, 135.

effici: ille (sonus), qui ... inpulsu et motu ipsorum orbium efficitur; R VI, 18.

exalbescere: si qui tremerent et exalbescerent ... motu mentis aliquo; A II, 48.

excitari: necesse erat sensum exsistere unum communemque omnium vehementiore motu excitatum; Ti 44.

exsistere: is .. (vapor) existit motu eius caloris, qui aquis continetur; N II, 27.

ferri: cum videmus ... quinque stellas ferri eosdem cursus constantissime servantis disparibus inter se motibus; T I, 68.

fieri: quidquid aut sit aut fiat, naturalibus fieri aut factum esse docet ponderibus et motibus; A II, 121.

gubernari: quorum (aestuum) accessus et recessus lunae motu gubernantur; D II, 34.

hilarari: s. II, 1. voco; F II, 8.

incitari: s. II, 1. solvo; D I, 4.

labi: »cetera labuntur celeri caelestia motu«; N II, 104.

micare: venae et arteriae micare non desinunt quasi quodam igneo motu; N II, 24.

moveri: motu unius eiusdemque naturae quae (sidera) velocissime movebantur; Ti 30. s. cogi.

peccari: in quibus si peccetur ... motu statuve deformi; F V, 35.

persequi: qui ... numeris et modis || [et motibus] || stellarum cursus persequuntur; D I, 36.

perturbari: quorum mens motu quasi morbo perturbata nullo sit; T III, 11.

praesentire: s. II, 1. solvo; D I, 84.

revalescere: cum (nostra corpora) motu atque exercitatione recalescunt; N II, 26.

simulari: quae (iracundia) etiamsi non adsit, tamen verbis atque motu simulandam arbitrantur; T IV, 43.

terrere: quae (causa) terreret animos ... terrae motibus et saepe fremitibus; N II, 14.

tremere: s. exalbescere.

vehi: ut (animal) sex motibus veheretur; Ti 48.

versari: cui (globo) subiecti sunt septem, qui versantur retro contrario motu atque caelum; R VI, 17.

vigere: neque est ullum, quod non ita vigeat interiore quodam motu, ... ut ..; T V, 37. ut (animi) vigeant vigilantes ... suo motu incredibili quadam celeritate; D II, 139.

abl. comp.: quarum (febrium) reversione et motu quid potest esse constantius? N III, 24.

2. **Präpositionen:** in: si turpitudinem fugimus in statu et motu corporis; F V, 47. ut in maxumis motibus mutationibusque caeli nihil intersit ..; D II, 94. quod (Archimedes) excogitasset, quem ad modum in dissimillimis motibus inaequabiles et varios cursus servaret una conversio; R I, 22. huic simile vitium in gestu motuque caveatur; O I, 130.

praeter: si nihil in eo, quod || in eo; in quo || perficiendum est, praeter motum ingenii quendam, id est rationem; F IV, 35.

sine: nec manus esse contenta posset ... vacuitate doloris sine iucundo motu voluptatis; F I, 39. quod facimus ... sine animi motu et cogitatione, id est ratione, perficitur? N III, 71. quae (scientia) potest esse etiam sine motu atque inpulsu deorum; D I, 109. horum cum fieri nihil potuerit sine aliquo motu; D II, 67.

moveo, bewegen, vorrücken, verrücken, entfernen, ausstoßen, erregen, einwirken, Eindruck machen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** a. fons, principium: ceteris, quae moventur, hic fons, hoc principium est movendi; T I, 53. R VI, 27.

vis: aër et ignis movendi vim habent et efficiendi; A I, 26.

b. **verbal:** huic (Aristoni) summum bonum est in his rebus neutram in partem moveri; A II, 130. quid iudicant sensus? ... stare movere, quadratum rotundum; F II, 36.

2. **persönlich:** alqd: illud .., quod movet, prius oportet videri; A II, 25. quod ita moveat; F V, 17. proponenda quaedam quasi moventia sunt; T V, 68.

adfectiones: vitia .. adfectiones sunt manentes, perturbationes autem moventes; T IV, 30.

voluptas: summum .. bonum ... vagiens puer utra voluptate diiudicabit, stante an movente? ... si movente ..; F II, 31.

II. **mit Object:** alqm: ego exspectatione promissi tui moveor, ut admoneam te, non ut flagitem; A ep 1. cum (Zeno) ... valde .. subtiliter dissereret et peracute moveretur || † moveretur ||; A I, 35. hoc .. vel maxime vos animadvertebam moveri; A II, 32. ut eius auctoritate moveare; A II, 63. me .. oratio Luculli de ipsa re ita movit, ut docti hominis; A II, 64. auctoritas .. tanta plane me movebat, nisi ..; A II, 64. apud Euripidem Hercules ... non perinde movebatur falsis, ut veris moveretur? A II, 89. cum || † nec ut || placeat eum ... moveri tamen et agere aliquid; A II, 104. qui (Antiochus) me valde movet; A II, 113. nihil .. me putatis ... moveri? tam moveor quam tu, Luculle; A II, 141. quod tu ... de .. eo nulla ratione neque pelli neque moveri potes; A II, 141. ut in omnibus factis re, non

teste moveamur; F II, 52. avi eius (Luculli) memoria moveor; F III, 8. ut ... magis moveamur, quam si ..; F V, 2. velut ego nunc moveor; F V, 2. ego illa moveor exhedra; F V, 4. alii dolore moventur, alii cupiditate; F V, 29. ut ... in his rebus summe nostra sponte moveamur; F V, 46. stellarum motus contemplationesque rerum caelestium eorumque omnium, quae naturae obscuritate occultantur, cognitiones quem ad modum nos moveant; F V, 51. quibus (invitamentis) ad discendum cognoscendumque moveamur; F V, 52. cum se lucis magis quam utilitatis desiderio moveri diceret; F V, 54. quis est tam dissimilis homini, qui non moveatur et offensione turpitudinis et comprobatione honestatis? F V, 62. an obliviscimur, quantopere in audiendo in || [in] || legendoque moveamur? F V, 62. cum (Aristoteles) motus esset Isocratis rhetoris gloria; T I, 7. quis .. est tam excors, quem ista moveant? T I, 11. visis quibusdam saepe movebantur; T I, 29. movemur .. saepe aliquo acute concluso; T I, 78. fama et multitudinis iudicio moventur; T II, 63. magis .. me moverant Corinthi subito aspectae parietinae quam ipsos Corinthios; T III, 53. alius .. alio modo movetur; T III, 76. cum ita movemur, ut in bono simus aliquo; T IV, 13. ista me minime movent; T V, 13. quoniam ... libas .. ex omnibus (disciplinis), quodcumque te maxime specie veritatis movet; T V, 82. ne hoc quidem vos movet, ... ut iudicetis membris humanis deos non egere? N I, 92. nihil nos P. Claudii bello Punico primo temeritas movebit? N II, 7. ex hoc, quod etiam ipse (Epicurus) probat, numquam me movebit; N II, 46. qui animis movemur et sensibus; N II, 58. quacumque movemur; N II, 83. quae copulatio rerum et ... coagmentatio naturae quem non movet; N II, 119. quae si singula vos forte non movent, universa certe tamen ... movere debebunt || debebant ||; N II, 163. non .. mediocriter moveor auctoritate tua .. orationeque ea; N III, 5. nec me ex ea opinione ... ullius umquam oratio aut docti aut indocti movebit; N III, 5. his .. auctoribus nonne debes moveri? N III, 13. quis est .., quem non moveat clarissumis monumentis testata ... antiquitas? D I, 87. me movet illud; D II, 9. ille (Pompeius) admodum extis et ostentis movebatur; D II, 53. haec me Peripateticorum ratio magis movebat; D II, 100. si qui sunt, qui philosophorum auctoritate moveantur; R I, 12. quoniam testibus meis intellexi .. te non valde moveri; R I, 61. qui non ipso honesto movemur, ut boni viri simus, sed utilitate aliqua atque fructu; L I, 41. movemur .. nescio quo pacto locis ipsis; L II, 4. qui modo ingenio possit moveri || sit mediocri ||; L II, 46. illud .. honestum ... etiam si in alio cernimus, [tamen] nos movet; O I, 55. maxime .. admirantur eum, qui pecunia non movetur; O II, 38. ego si Scipionis desiderio me moveri negem; Lae 10. moveor .. tali amico orbatus; Lae 10. quidam .., quos parva (pecunia) movere non potuit, cognoscuntur in magna; Lae 63. qui rebus isdem moveatur; Lae 65. qui non isdem rebus movetur; Lae 65.

alqd: quae .. moveantur, omnia intervallis moveri; A I, 27. haec .. habere dubia nec iis ita confidere, ut moveri non possint; A II, 29. quae (mens) ... omnia moderetur, moveat, regat; A II, 119. quem fructum petentes scire cupimus illa ... quo modo moveantur? F III, 37. nec .. quicquam est, quod moveri possit; F III, 74. quod semper movetur, aeternum est; T I, 53. R VI, 27. solum .., quod se ipsum movet, ... numquam ne moveri quidem desinit; T I, 53. sese movet || de se movetur ||; R VI, 27. ita fit, ut motus principium ex eo sit, quod ipsum a se movetur; T I, 54. R VI, 27. cum pateat .. aeternum id esse, quod se ipsum moveat; T I, 54. a se ipso moveatur; R VI, 28. nec .. deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi mens ... omnia sentiens et movens; T I, 66. fr IX, 10. an .. ab iis (deis) ... omnia ... ad infinitum tempus regantur atque moveantur; N I, 2. quae (natura) haec effecisset || ecfecisset ||, moveret, regeret, gubernaret; N I, 100. esse .. divinius, quod ipsum ex se sua sponte moveatur; N II, 32. nihil est .., quod ratione et numero moveri possit sine consilio; N II, 43. quod (Aristoteles) omnia, quae moventur, aut natura moveri censuit aut vi aut voluntate; N II, 44. quae .. natura moverentur; N II, 44. ut moveri etiam et sentire ... possint; N II, 81. cum machinatione quadam moveri aliquid videmus, ut sphaeram, ut horas, ut alia permulta; N II, 97. numine deorum omnia fingi, moveri mutarique posse; N III, 92. navigantibus moveri videntur ea, quae stant; D II, 120. ea, quae stant, si moveri || mov. si || videantur; D II, 120. revertitur (Chrysippus) ad cylindrum et ad turbinem suum, quae moveri incipere nisi pulsa non possunt; Fa 42. ut ea, quae vix summa ingenii *ratione comprehendantur* || *comprehendat* ||, *nulla* ratione moveri putet; L II, 16. quae in rerum natura ... constarent, quaeque moverentur; Lae 24. ſ. I, 1. a. fons.

admirationem: qui (Stoici) ... nominibus uterentur iis, quae prima specie admirationem, re explicata risum moverent; F IV, 61.

adsensionem: ea (adsensio) ... extrinsecus pulsa, quod reliquum est, suapte vi et natura movebitur; Fa 43. quod proxima illa et continens causa non moveat adsensionem; Fa 44.

aegritudinem: qui (Lyco) aegritudinem extenuans parvis ait eam rebus moveri, fortunae et corporis incommodis, non animi malis; T III, 78. etiamsi vel mala sint illa quae metum aegritudinemve, vel bona, quae cupiditatem laetitiamve moveant; T IV, 61.

aëra: (aër) movetur nobiscum; N II, 83.

anhelitum: anhelitus moventur; O I, 131.

animal: totum animal movebatur illud quidem, sed inmoderate et fortuito, ut sex motibus veheretur; Ti 48.

animum: ne moveri quidem se (animus sciet)? T I, 53. sentit .. animus se moveri; quod cum sentit, illud una sentit, se vi sua, non aliena moveri; T I, 55. cum perturbatio nulla est, qua (animus) moveri queat; T V, 16. quia (animus) se ipse moveat; C 78. ſ. **animus,** II, 1. moveo (15 St.) B. I, S. 189, a.

appetitionem: ſ. **appetitio,** II, 1. moveo (3 St.) B. I, S. 219, b.

appetitum: neque .. haec (voluptas) movere potest appetitum animi; F II, 32.

approbationem: hoc decorum ... movet adprobationem eorum, quibuscum vivitur; O I, 98.

ardorem: cum is ardor ... per se ipse ac sua sponte moveatur; N II, 31. quoniam ... is .. ardor non alieno inpulsu, sed sua sponte movetur; N II, 32.

astra: ut contra naturam astra moveantur; N II, 44.

atomum: de ipsa atomo dici potest, cum per inane moveatur gravitate et pondere, sine causa moveri; Fa 24. neque extrinsecus inpulsam atomum loco moveri ... dicis; Fa 47.

bellum: [summa erat observatio in bello movendo]; O I, 36.

beluam: quantum (belua) sensu movetur; O I, 11.

benivolentiam: voluntate benefica benivolentia movetur || [vol. ... mov.] ||; O II, 32.

bestiam: suo quaeque (bestia) appetitu movetur; F V, 42. cum homines bestiaeque hoc calore teneantur et propterea moveantur ac sentiant; N II, 31.
caelum: si stante terra caelum moveretur; A II, 123. ut eius orbis una quaeque pars alia alio modo moveat inmutetque caelum; D II, 89.
calorem: quod pellat atque moveat calorem eum; N II, 31.
castra: qui (C. Flaminius) ... cum Arretium versus castra movisset; D I, 77.
civitatem: quae est .. gens aut quae civitas, quae non aut extispicum aut monstra aut fulgora interpretantium aut augurum aut astrologorum aut sortium ... aut somniorum aut vaticinationum ... praedictione moveatur? D I, 12.
consessum: frequens .. consessus theatri ... movetur audiens tam grande carmen; T I, 37.
corpus: ut .., *qua* quodque movebitur corpus, *aliud* || quo quid movebitur corporum, *corpus* || cedat; A II, 125. reliquae partes totumve corpus statu cum est motum; T III, 15. qui tam regit et moderatur et movet id corpus ..., quam hunc mundum ille princeps deus; et ut mundum ex quadam parte mortalem ipse deus aeternus, sic fragile corpus animus sempiternus movet; R VI, 26.
cursum: summus ille caeli stellifer cursus ... acuto et excitato movetur sono, gravissimo autem hic lunaris atque infimus; R VI, 18.
cylindrum: ſ. alqd; Fa 42.
decretum: quod (decretum) movere nulla ratio queat; A II, 27.
deum: quo .. modo deus || modo, al. || moveri carens corpore aut quo modo semper se movens esse quietus et beatus potest? N I, 33. quae causa eum (deum) loco moveat, si modo movetur aliquando; N I, 104. qui (di) moventur; Ti 40.
furentes: qualis visio fuerit aut furentium aut somniantium tum, cum movebantur; A II, 90.
gallos: qua (laetitia galli) ad cantum moverentur; D II, 56.
gentem: ſ. civitatem.
genus: genus id hominum ... tribu moveri notatione censoria voluerunt; R IV, 10.
heredes: qui quodam quasi veneno perficiat, ut veros heredes moveat; O III, 76.
histrionem: histrio si paulum se movit extra numerum; P 26.
homines: inertissimos homines ... videmus .. et corpore et animo moveri semper; F V, 56. falsa .. eius visione et specie moveri homines dico vehementius; T II, 42. quibus mediocres homines non ita valde moventur; N I, 86. ſ. bestiam; N II, 31.
horas: ſ. alqd; N II, 97.
impetum: cum .. impetum caeli cum admirabili celeritate moveri vertique videamus || videmus ||; N II, 97.
improbos: quae (lex) ... nec improbos iubendo aut vetando movet; R III, 33.
individuum: ut, cum duo individua per inanitatem ferantur, alterum e regione moveatur, alterum declinet; Fa 18. ipsius individui hanc esse naturam, ut pondere et gravitate moveatur; Fa 25.
infantem: nec .. ut voluptatem expetat, natura movet infantem, sed tantum ut se ipse diligat; F II, 33.
iurgia: »feriis iurgia amovento || ne movento ||;« L II, 19.
libidinem: bonum illud necne sit, quod lubidinem moveat; T IV, 62.
litteram: ut, si ullam || unam || litteram moveris, labent omnia; F III, 74.
lunam: ſ. sidera; N II, 44.
membra: ut .. hominum membra nulla contentione mente ipsa ac voluntate moveantur, sic ..; N III, 92.
mentem: ſ. **mens,** II, 1. moveo (5 St.) S. 540, b.
mundum: ſ. corpus; R VI, 26.
naturam: quae (voluptas) suavitate aliqua naturam ipsam movet; F I, 37. quo primum natura moveatur vel ad appetendum vel ad repellendum; F V, 18. quod (prudentia) statuerit esse, quo primum natura moveatur; F V, 19. nec (natura) vim ullum nanciscatur, qua *a* primo impulsa moveatur; T I, 54. a primo impulsa; R VI, 27. quae (natura animi atque vis) si est una ex omnibus, quae se ipsa [semper] moveat; T I, 54. quae sese || se ipsa || moveat; R VI, 28.
navigium: quin id (navigium) ratione atque arte moveatur; N II, 87.
oculos: quibus (formis) oculi iucunde moveantur; T III, 46. ut .. pulchritudo corporis apta compositione membrorum movet oculos, ... sic ..; O I, 98.
orbis: septem orbis dispares duplo et triplo intervallo (deus) moveri iussit contrariis inter se cursibus; Ti 25.
partes: ſ. corpus; T III, 15.
parvos: parvi virtutum simulacris ... sine doctrina moventur; F V, 43.
perturbationes: [nec eae perturbationes vi aliqua naturali moventur]; F III, 35.
pondus: quod omne pondus nulla re inpediente moveatur et feratur necesse est; Fa 48.
possessiones: quod ... quinquaginta annorum possessiones moveri non nimis aequum putabat; O II, 81.
providentiam: hanc (divinam providentiam) .., quocumque se moveat, efficere posse, quicquid velit; N III, 92.
ranas: ranae .. marinae dicuntur obruere sese harena solere et moveri prope aquam; N II, 125.
rationem: cum || quaeque || (ratio) *in* eodem et in altero movetur ipsa per sese; Ti 28.
reliquias: maxume .. reliquiae rerum earum moventur in animis et agitantur; D II, 140.
rem: neque praeter terram rem ullam in mundo moveri; A II, 123. quae (res) necessario movent alias, cum ipsae ab aliis moventur; Ti 51.
risum: ſ. admirationem.
sapientem: quaecumque res eum (sapientem) sic attinget, ut sit visum illud probabile neque ulla re impeditum, movebitur; A II, 101. (sapiens) movetur mente, movetur sensibus; A II, 101. quin (sapiens) ... discessu a suis atque ipsa relinquenda luce moveatur; F V, 32.
seditionem: gemino .. lucernae lumine declarari dissensionem ac seditionem [moveri] || moveri ||; D II, 120.
sensum: sine voluptatibus sensum moventibus; A I, 7. voluptas ea, quae sensum moveat; F I, 56. quam (voluptatem) sensus accipiens movetur; F II, 6. ea, quae sensum aliquem moveat, iucunditas; F II, 14. qua (voluptate) sensus dulciter ac iucunde movetur; F II, 18. quae (voluptas) maxime dulcedine sensum moveret; F II, 39. cum omnes sensus dulcedine omni quasi perfusi moverentur; F II, 114. ea, quae movent sensus, itidem movent omnium; L I, 30. omnia .. talia sensum movent, sensusque moventia quae sunt, eadem in opinatione considunt; Ti 5. quis .. tantus est gurges, qui dies et noctes ... velit ita moveri suos sensus, ut moventur in summis voluptatibus? fr V, 81.
sidera: sequitur .., ut (sidera) ipsa sua sponte, suo sensu ac divinitate moveantur; N II, 43. moveri .. solem et lunam et sidera omnia; N II, 44. si (sidera) mota loco sint; N II, 92. motu unius eiusdemque naturae quae (sidera) velocissime mo-

vebantur; Ti 30. quae (sidera) infixa caelo non moventur loco; Ti 36.
signum: cum signifer primi hastati || astati || signum non posset movere loco; D I, 77.
solem: sol ... ita movetur, ut ..; N II, 49. f. sidera; N II, 44.
somniantes: f. furentes.
sphaeram: hanc sphaeram Gallus cum moveret; R I, 22. f. alqd; N II, 97.
stellas: quia (hae stellae) ... tum celerius moventur, tum tardius, tum omnino ne moventur quidem; N II, 51.
studia: veritus, ne movere hominum studia viderer, retinere non posse; F I, 2.
suspicionem: posteaquam ... suspicionem populi sensit moveri; R II, 53.
tellurem: tellus neque movetur et infima est; R VI, 17.
terram: Parmenides ignem (dixit esse), qui moveat terram; A II, 118.
turbinem: f. alqd; Fa 42.
venas: si cui venae sic moventur; Fa 15. venae sic *cui* moventur; Fa 15.
villam: iis, qui in navi || nave || sunt, moveri haec villa (videtur); A II, 81.
vim: cum ita moveatur illa vis, quam qualitatem esse diximus; A I, 28. eam .. vim varie moveri ab iis sideribus, quae vocantur || vocentur || errantia; D II, 89.
vitem: ut (vitis) ... per se ipsa moveatur; F V, 40.

mox, bald, nächstens: »quam mox (consul) emittat pictis e faucibus currus«; D I, 108. mox referam me ad ordinem; A II, 66. ad quae (somnia) mox revertar; D I, 47. nobis mox de instituendis ... civitatibus aptiorem .. fore disserundi locum; R II, 65. quae fuerit causa, mox videro; F I, 35. de summo bono mox ... videbimus; F IV, 8. quae .. cuiusque vis et natura sit, mox videbimus; F V, 60. sed hoc mox videro; T II, 26. quoi (Antiocho) .. ego adsentiar in omnibus necne, mox videro; L I, 54. ohne Verb: sed de physicis mox; A II, 87. qui sit .. finis bonorum, mox, hoc loco tantum dico ..; F IV, 5. hoc totum quale sit, mox; nunc autem concludatur illud; N III, 37. mox de sortibus; D II, 38. sed ista mox; nunc audiamus Philum; R I, 20.

mucro, Schwert, Dolch: nisi mucronem aliquem tribunicium exacuisset in nos. quem quom homines scelerati ... nulla in gente reperirent ..; L III, 21.

mugio, brüllen: inclusorum hominum gemitu mugiebat taurus; R III, 42.

mugitus, Brüllen, Dröhnen: cum terrae saepe fremitus, saepe mugitus, saepe motus multa nostrae rei publicae ... gravia et vera praedixerint; D I, 35.

mula, Mauleselin: I. concipit: f. parit; D II, 49.
parit: qui mulam peperisse miratur; D II, 49. utrum .. cum concepit mula an cum peperit, ostentum est? D II, 49. saepius .. mulam peperisse arbitror quam sapientem fuisse; D II, 61.
II. partus: partus hic mulae nonne ... praedictus est ab haruspicibus incredibilis partus malorum? D I, 36. mulae partus prolatus est a te; D II, 49.

muliebris, weiblich, des Weibes, weibisch: amores: ut muliebris amores omittam; T IV, 71.
animus: »vos .., iuvenes, animum geritis muliebrem, illa« virgo »viri«; O I, 61.
arculae: qui (stipatores) scrutarentur arculas muliebres; O II, 25.
figura: eum secundus ortus in figuram muliebrem transferet; Ti 45.
fletus: quid est .. fletu muliebri viro turpius? T II, 57.
ingenium: »id viri est officium, fletus muliebri ingenio additus;« T II, 50.
lacerationes: muliebres lacerationes genarum; T III, 62.
sententia: ad hanc enervatam muliebremque sententiam satis docilem se Epicurus praebuit; T II, 15.
superstitio: accedit superstitio muliebris quaedam; T III, 72.
venustas: venustatem muliebrem ducere debemus, dignitatem virilem; O I, 130.

muliebriter, weibisch: do: si se (illa pars animi) lamentis muliebriter lacrimisque dedet; T II, 48.
facio: ne quid ignave, ne quid serviliter muliebriterve faciamus; T II, 55.

mulier, Frau, Weib: I, 1. advenit: »quo iudicio Lacedaemonia mulier, Furiarum una, adveniet;« D I, 114.
carent: carent temeto omnes mulieres; R IV, 6.
discedit: f. est; T V, 78.
eicit: an ille mihi liber, cui mulier imperat, cui leges imponit, praescribit, iubet, vetat, quod videtur? qui nihil imperanti negare potest, nihil recusare audet? poscit, dandum est; vocat, veniendum est; eicit, abeundum; minatur, extimescendum; P 36.
est: mulieres .. in India, cum est communis || cuius || earum vir mortuus, in certamen iudiciumque veniunt, quam plurimum ille dilexerit ⟨plures enim singulis solent esse nuptae⟩; quae est victrix, ea laeta prosequentibus suis una cum viro in rogum imponitur, illa || turba, al. || victa maesta discedit; T V, 78.
exclamat: tune ... exclamabis ut mulier, non constanter ... feres? T II, 46.
existimat: avia mea dicebat hoc, quod dicis, fato omnia fieri, mater autem, mulier sapiens, non existimavit; fr V, 103.
habet: cur .. pecuniam non habeat mulier? R III, 17. »mulieres genas ne radunto neve lessum funeris ergo habento;« L II, 59. 64.
imperat, al.: f eicit.
multat: cum ... mulier .. pudens et nobilis ob illam iniuriam sese ipsa morte multavisset; R II, 46.
opinatur: ei .. (mulieri) nihil opinanti viri mandatum exposuit hereditatemque reddidit; F II, 58.
parit: si mulier leonem peperisse visa esset, fore ut ..; D I, 121.
poscit, praescribit: f. eicit.
radunt: f. habet; L II, 59. 64.
sentiunt: ut sentiant mulieres naturam || in naturam || feminarum omnem castitatem pati; L II, 29.
solent, veniunt: f. est. — vetat, vocat: f. eicit. — videtur: f. parit.
2. videor: adduc pari animo inexercitatum militem, mulier videbitur; T II, 37.
3. Vocativ: »mater, optumarum multo mulier melior mulierum«; D I, 66.
II, 1. appello: si Circe et Calypso mulieres appellandae sunt; O I, 113.
diligo, impono: f. I, 1. est.
initio: ut ... initientur .. (mulieres) eo ritu Cereri, quo Romae initiantur; L II, 37.

multo: s. I, 1. multat.
nubo, vinco: s. I, 1. est.
2. concedo: ingemescere non numquam viro concessum est, ... eiulatus ne mulieri quidem; T II, 55.
expono: s. I, 1. opinatur.
inservio: cum (Ulixes) et mulieribus ... inserviret; O I, 113.
nego, recuso: s. I, 1. eicit.
praepono: nec .. mulieribus praefectus praeponatur; R IV, 6.
reddo: s. I. 1. opinatur.
3. sum cum: sive fuerit Laius cum muliere sive non fuerit; Fa 30.
venio ad: ut Sex. Peducaeus ... ultro ad mulierem venit; F II, 58.
III. 1. alq.: s. I, 3.
celebritas: sublata .. erat celebritas virorum ac mulierum; L II, 65.
fama: ut mulierum famam multorum oculis lux clara custodiat; L II, 37.
fores: cum vinolenti adulescentes ... mulieris pudicae fores frangerent; fr X, 3.
hereditates, legata: alia ... iura .. esse de mulierum legatis et hereditatibus; R III, 17.
memoria: ob eius .. mulieris memoriam primo anno et vir et pater eius consul est factus; F II, 66.
odium: ut odium mulierum, quale in μισογύνῳ Atilii est; T IV, 25. similiter .. definitur .. mulierum odium, ut Hippolyti; T IV, 27.
opus: textile ne operosius (dicato) quam mulieris opus menstruum; L II, 45.
sacrificia: »nocturna mulierum sacrificia ne sunto praeter olla, quae pro populo rite fient;« L II, 21. de nocturnis sacrificiis mulierum; L II, 35.
vir: s. I, 1. est.
2. iniuria in: quae ... lex ... in mulieres plena est iniuriae; R III, 17.
IV. in: lapsa est lubido in muliere ignota; P 20.

muliercula, Weib, Weiblein: I. fert, insusurrat: qui (Demosthenes) illo susurro delectari se dicebat aquam ferentis mulierculae ... insusurrantisque alteri: „hic est“ ..; T V, 103.
lamentantur: cuius (Antipatri Cyrenaici) caecitatem cum mulierculae lamentarentur; T V, 112.
quaerunt: ex eo fieri, ut mulierculae magis amicitiarum praesidia quaerant quam viri; Lae 46.
sunt: in quo (consessu theatri) sunt mulierculae et pueri; T I, 37.
II. gratus: haec pueris et mulierculis et servis ... esse grata; O II, 57.
III. susurrus: s. I. fert.

mulierositas, Weibersucht: I. nascitur: similiter .. ceteri morbi, ut gloriae cupiditas, ut mulierositas, ut ita appellem eam, quae Graece φιλογυνία dicitur, ... nascuntur; T IV, 25.
II. subicio: aegrotationi .. talia quaedam subiecta sunt: avaritia, ambitio, mulierositas; T IV, 26.

mulierosus, weibersüchtig: alqs: hunc (Stilponem) scribunt ipsius familiares et ebriosum et mulierosum fuisse; Fa 10. addidit (Zopyrus) etiam mulierosum (esse Socraten); Fa 10.

mullus, Meerbarbe: videat (M'. Curius) aliquem summis populi beneficiis usum barbatulos mullos exceptantem de piscina et pertractantem; P 38.

mulsum, Met: I. bibo, misceo: eum, qui alteri misceat mulsum ipse non sitiens, et eum, qui illud sitiens bibat; F II, 17.
II. calix: huic calix mulsi impingendus est, ut plorare desinat? T III, 44.

multa, Strafe, Geldstrafe: I. dico: quod L. Papirius P. Pinarius censores multis dicendis vim armentorum a privatis in publicum averterant; R II, 60.
II, 1. certatio: »per populum multae poenae certatio esto«; L III, 6.
dictio: plebem ... multae .. dictione ovium et bovum || boum ||, ... non vi et suppliciis coërcebat; R II, 16.
2. lex de: gratam .. etiam illam legem || rem || ... de multa et sacramento Sp. Tarpeius et A. Aternius consules comitiis centuriatis tulerunt; R II, 60.
III, 1. coërcere: »magistratus nec oboedientem et noxium || innoxium || civem multa, vinculis verberibusve coherceto«; L III, 6.
sanciri: ut ... vis capite, avaritia multa, honoris cupiditas ignominia sanciatur; L III, 46.
2. in: levis aestumatio pecudum in multa lege C. Iulii P. Papirii consulum constituta est; R II, 60.

multifariam, an vielen Stellen: quae (iudicia) quondam nusquam erant, hodie multifariam nulla sunt; L I, 40.

multiformis, vielgestaltig: ex iis .. (principibus qualitatibus) variae ortae sunt et quasi multiformes; A I, 26.

multimodis, vielfach: hoc etsi multimodis || multis modis || reprendi potest, tamen accipio, quod dant; F II, 82.

multiplex, vielfach, mannigfaltig, verschiedenartig, vielseitig: alqs: qui (Plato) varius et multiplex et copiosus fuit; A I, 17.
alvus: est .. (alvus) multiplex et tortuosa; N II, 136.
animal: animal hoc providum, sagax, multiplex, acutum, ... quem vocamus hominem; L I, 22.
animus: si ne in uno quidem quoque unus animus erit idemque semper, sed varius, commutabilis, multiplex; Lae 92.
fetus: quae multiplices fetus procreant, ut sues, ut canes; N II, 128.
ingenium: neque .. fidum potest esse multiplex ingenium et tortuosum; Lae 65.
lapsus: quam (vitem) serpentem multiplici lapsu et erratico; C 52.
plausus: quibus (Lacedaemoniis) cum a cuncto consessu plausus esset multiplex datus; C 64.
ratio: cuius (Socratis) multiplex ratio disputandi ... plura genera effecit dissentientium philosophorum; T V, 11.
usus: est .. varius et multiplex usus amicitiae; Lae 88.

multiplicabilis, vielfältig: »haec (dextra) interemit tortu multiplicabili draconem«? || ; || T II, 22.

multiplico, vergrößern: hic ... in domum multiplicatam non repulsam solum rettulit, sed ignominiam etiam; O I, 138.

multitudo, Menge, Anzahl, Volk, Pöbel, Haufe: I. **absolut:** accedit: eo cum accessit rerum .. innumerabilium multitudo; A II, 30. cum .. eodem ... populus *accessit* atque omnis undique ad vitia consentiens multitudo; T III, 3.

adest: cui aut adsit aut adesse possit multitudo malorum; T V, 42.
apparet: ut iam prope modum appareat multitudo .. deorum; N II, 59.
caret: cum (multitudo) omni consilio communi ac potestate careat; R 1, 43.
confert: cuius (Amafinii) libris editis commota multitudo contulit se ad eam potissimum disciplinam; T IV, 6.
consentit: ſ. accedit; T III, 3.
declarat: industriae plurimum in Clitomacho fuit ⟨declarat multitudo librorum⟩; A II, 16.
diligit: si diligit multitudo, si fidem habet; O II, 31.
est: in quibus (bibliothecis Graecis) multitudo infinita librorum propter eorum est multitudinem, qui scripserunt; T II, 6. propter huius modi sententias istorum hominum est multitudo; T V, 28. si mortalium tanta multitudo sit, esse inmortalium non minorem; N I, 50. quanta .. est eorum (deorum) multitudo! N III, 40. in optimatium dominatu vix particeps libertatis potest esse multitudo; R I, 43. tantum poterat tantique erat, quanti multitudo *senatus* *; R III, 48. quoniam ... eorum .., qui his (copiis) egeant, infinita est multitudo; O I, 52. quae est .. civitas? ... omnisne etiam fugitivorum ac latronum congregata unum in locum multitudo? P 27.
facit: in quem (Phalarim) universa Agrigentinorum multitudo impetum fecit; O II, 26.
fluit: alia quoque ex ratione, et quidem physica, magna fluxit multitudo deorum; N II, 63.
furit: si nos multitudinis furentis inflammata invidia pepulisset; L III, 26.
habet: ſ. diligit.
pertinet: minus ad beatam vitam pertinet multitudo corporis commodorum; F III, 43.
placet: quasi tibi ipsi in iudicando placeat multitudo! D II, 81.
potest: ſ. adest. est; R I, 43.
putat: si (multitudo) cum admiratione quadam honore dignos putat; O II, 31. ſ. IV, 1. iudicium; T II, 63.
sequitur: sequitur stellarum inerrantium maxima multitudo; N II, 104. num plerisque in rebus sequitur eorum (Stoicorum) auctoritatem multitudo? D II, 81.
sumit: cum, de quocumque volt, supplicium sumit multitudo; R III, 45.
suscipit: (id consilium) aut uni tribuendum est aut delectis quibusdam aut suscipiendum est multitudini atque omnibus; R I, 42.
valet: relicua .. multo maior multitudo sex et nonaginta centuriarum neque excluderetur suffragiis ... nec valeret nimis; R II, 39.
vult: vult hoc multitudo; O II, 51.
ohne Verb: quae multitudo et varietas insularum! N II, 100. cumbarum ante oculos multitudo; O III, 58.
2. sum: humiles, quae magna in populo multitudo est; O II, 70.
II. nach Verben: 1. adlicio: multitudinem haec (causa) maxime allicit, quod ..; F I, 25.
admitto: in quam (domum) ... admittenda hominum cuiusque modi ‖ generis ‖ multitudo; O I, 139.
amputo, circumcido: circumcidit et amputat multitudinem (sententiarum); A II, 138.
commoveo, confero: ſ. I, 1. confert.
congrego: ſ. I, 1. est; P 27.
conservo: id .. est magni viri ‖ viri magni ‖, rebus agitatis punire sontes, multitudinem conservare; O I, 82.
delinio: quae (pecuniarum effusiones) fiunt ad multitudinem deliniendam; O II, 56.
dico: quid multitudinem suavitatemque piscium dicam? quid avium? N II, 160.
dispergo: brevi multitudo dispersa atque vaga concordia civitas facta erat; R I, 40.
distinguo: quorum omnium incredibilis multitudo insatiabili varietate distinguitur; N II, 98.
do: iis (bestiis) mammarum data est multitudo; N II, 128.
excito: ea (oratio) saepe universam (multitudinem) excitat [gloriam] ‖ excitat ‖; O II, 48.
excludo: ſ. I, 1. valet. — facio: ſ. dispergo.
fugio: philosophia ... multitudinem consulto ipsa fugiens eique ipsi et suspecta et invisa; T II, 4.
incito: multitudine .. incitata; R I, 9.
intericio: tu .. inter haec tantam multitudinem hominum interiectam non vides nec laetantium nec dolentium? F II, 16.
premo: cum premeretur inops multitudo ab iis, qui maiores opes habebant; O II, 41.
reperio: quanta iam reperiatur virorum excellentium multitudo! R III, 7.
sedo: quam (flammam) non facilius sit sedare quam effrenatam insolentia multitudinem; R I, 65.
video: cum videmus ... multitudinem pecudum; T I, 69. ſ. intericio.
2. commendo: nec satis commendati multitudini possunt esse; A fr 4.
videor: maxume iustitia ... mirifica quaedam multitudini videtur; O II, 38.
3. pertineo ad: quae iam non ad multitudinem ... pertinent; A II, 144. eadem bonitas etiam ad multitudinem pertinet; Lae 50.
transfero a: error et temeritas populorum (rem) a multitudine ad paucos transtulit; R I, 52.
III. nach Adjectiven: 1. carus: nemo umquam multitudini fuit carior; O III, 80.
invisus, suspectus: ſ. II, 1. fugio.
2. contentus: Xerxes ... non navium multitudine ... contentus; T V, 20.
praeditus: hos siderum errores ... multitudine infinita, varietate admirabili praeditos; Ti 33.
IV. nach Substantiven: 1. amor: vehementer .. amor multitudinis commovetur ipsa fama et opinione liberalitatis, beneficentiae; O II, 32.
animi: ut oratione benigna multitudinis animos ad benivolentiam alliciant; O II, 48.
arbitrium: an tibicines ... suo, non multitudinis arbitrio cantus numerosque moderantur? T V, 104. videre iam videor ... multitudinis arbitrio res maximas agi; Lae 41.
benivolentia: nulla .. re conciliare facilius benivolentiam multitudinis possunt ii ... quam abstinentia; O II, 77.
causae: collectis ceteris causis ... vastitatis, beluarum etiam repentinae multitudinis; O II, 16.
coetus: populus (est) ... coetus multitudinis iuris consensu ... sociatus; R 1, 39. qui (populus) est talis coetus multitudinis; R I, 41.
concursus: concursu levissimae multitudinis; R VI, 2.
consensus: sensus nostros ... non multitudinis consensus abducit a ‖ ab, ad ‖ vero; L I, 47.
delectatio: cum ... illa delectatio multitudinis ad breve ... tempus *capiatur*; O II, 56.
dominatus: nec video, qui magis in multitudinis dominatu rei publicae nomen appareat; R III, 45.
error: ut ad errorem multitudinis religionis simulacra fingerent; D I, 105. qui ex errore imperitae multitudinis pendet; O 1, 65.
furor: Atheniensium populi potestatem omnium rerum ... ad furorem multitudinis licentiamque conversam; R 1, 44.
invidia: invidiae .. multitudinis ... sine ho-

minum opibus ... effici (non) possunt; O II, 20. f. I, 1. furit.

iudicium: verum multitudinis iudicium de bonis si quando est; T I, 110. orationes, quas nos multitudinis iudicio probari volebamus; T II, 3. fama et multitudinis iudicio moventur; T II, 63. te ... eius (multitudinis) iudicio stare nolim nec, quod illa putet, idem putare pulcherrimum; T II, 63. placet ... esse quasdam res servatas iudicio voluntatique multitudinis; R I, 69. alii multitudinis iudicio feruntur; O I, 118.

levitas: illa (benignitas est) quasi adsentatorum populi multitudinis levitatem voluptate quasi titillantium; O II, 63.

licentia: f. furor.

oculi: si in oculis sis multitudinis; T II, 63.

opinio: se neque fortunae impetu nec multitudinis opinione ... terreri; T V, 30. quorum de iustitia magna esset opinio multitudinis; O II, 42.

potestas: ut suffragia non in multitudinis, sed in locupletium potestate essent; R II, 39.

rumor: quod multitudinis rumore laudetur; F II, 49.

scita, suffragia: si haec suffragiis aut scitis multitudinis probarentur; L I, 43.

testimonium: non gravissimum est testimonium multitudinis; F II, 81.

vis: convaluit .. vis multitudinis; L III, 17.

voluntas: f. iudicium; R I, 69.

2. aditus ad: est alius quoque quidam aditus ad multitudinem; O II, 31.

V. **Umstand:** 1. compleri: animorum .. consentientium multitudine conpletum esse mundum; D II, 119.

opprimi: cum aquae multitudine flammae vis opprimitur; C 71.

praestare: multitudine peccatorum praestat; P 25.

2. a: cum id a multitudine laudetur; F II, 49. haec ... quibus rebus pariuntur a singulis, eisdem fere a multitudine; O II, 31.

in: quae .. in multitudine cum contentione habetur oratio; O II, 48.

prae: solem prae iaculorum multitudine et sagittarum non videbitis; T I, 101.

propter: f. I, 1. est; T II, 6.

multo, strafen, bestrafen (alqm; T I, 97. V, 105. animos; T I, 50. filium; F I, 35. mulierem; R II, 46: f. **mors,** V, 1. multare, S. 586, b): alqm: posteaquam (Deiotarus rex) a Caesare tetrarchia et regno pecuniaque multatus est; D I, 27. qui me ea poena multaverit, quam ..; T I, 100.

exsules: multantur bonis exules; T V, 107.

regem: f. alqm; D I, 27.

multus (ploeres, ploera: f. A. magistratus): viel, bedeutend, häufig, zahlreich, breit, spät: A. **bei Substantiven** (acta, bona, dicta, facta u. a. f. C): alqs: Antipatrum .. Stoicum, qui multus in eo fuisset, reprehendebant; A II, 17. ne ipsos quidem Graecos est cur tam multos legant, quam legendi sunt; F I, 6. cur tam multi sint Epicurei; F I, 25. quos .. video esse multos; F I, 55. quod ... multi Epicurei ... sunt .. in amicitiis fideles; F II, 81. an censemus ... non multos etiam apud nos futuros Polyclitos et Parrhasios fuisse? T I, 4. Karthaginienses multi Romae servierunt; T III, 53. nolo in stellarum ratione multus vobis videri; N II, 119. pluris (Hercules) .. tradunt nobis ii; N III, 42. Iovès .. pluris in priscis Graecorum litteris invenimus; N III, 42. quoniam ... pluris Ioves etiam accepimus; N III, 42. Soles ipsi quam multi a theologis proferuntur! N III, 54. Dianae item plures; N III, 58. Dionysos multos habemus; N III, 58. »quamquam multa manus ad caeli caerula templa tendebam lacrumans«; D I, 41. quos .. plures, quam rebar, esse cognovi; D II, 5. sumus .. multi ... parati ... abuti tecum hoc otio; R I, 14. est .. (Theophrastus) multus in laudanda magnificentia ... popularium munerum; O II, 56. si plures sunt ii, quibus inprobe datum est, quam illi, quibus iniuste ademptum est, idcirco plus etiam valent; O II, 79.

alqd: minutatim interrogati, ... multa pauca, magna parva (sint); A II, 92. qui plura habeat ea, quae in corpore magni aestimantur; F III, 43. habere ea, quae secundum naturam sint, vel omnia vel plurima; F IV, 27. haec in bello plura et maiora videntur timentibus; D II, 58. quae scripsisti plura quam quisquam e nostris; L I, 9. quae multa et varia in hominum vita ... versantur; O I, 67. vgl. D, **b**, I, 2.

adiutores: quo pluribus profuerint, eo plures ad benigne faciendum adiutores habebunt; O II, 53.

adulescentes: cum ... multi .. in nostra re publica adulescentes ... dicendo laudem assecuti sint; O II, 49.

aemuli: post Amafinium . . multi eiusdem aemuli rationis multa cum scripsissent; T IV, 7.

agri: multos fertiles agros alios aliorum fructuum (proferre possum); N II, 131.

animi: si (animus) tamquam parturiat unus pro pluribus; Lae 45. ut unus quasi animus fiat ex pluribus; Lae 92.

anni: permultos || per multos || annos ... provinciae praefuit; A II, 1. quam multos (annos) ante hunc (Dionysium) ... Pisistratus (tyrannus fuit)! N III, 82. solus .. (App. Claudius augur) multorum annorum memoria ... divinandi tenuit disciplinam; D I, 105. solis defectiones ... praedicuntur in multos annos; D II, 17. quam multi anni sunt, cum ..! D II, 76. f. **annus,** V, 1. zum Satz; A II, 11. 17. 63. 69. 71. F V, 8. T I, 75. II, 60. V, 112. 113. D I, 67. R IV, 11. Lae 70. — 2. ante; N II, 61. D II, 14. O II, 79. C 27. post; D I, 31. A II, 61. T I, 29. V, 64. R I, 22. II, 5. O III, 109. zum Satz; O III, 4 (B. I, S. 201, f.).

ansae: quo plures (amicus) det sibi tamquam ansas ad reprehendendum; Lae 59.

arbores: multae .. istarum arborum mea manu sunt satae; C 59.

argumenta: qua ex omni copia plurima et certissima argumenta sumuntur; F IV, 13. te ... saepe quam plurimis posses argumentis onerare iudicem; N III, 8. multis argumentis deos esse docere voluisti; N III, 9.

arteriae: utraeque .. (venae, arteriae) crebrae multaeque toto corpore intextae; N II, 138.

artes: sapientem plurimis et gravissimis artibus atque virtutibus instructum et ornatum; F II, 112. ad quos sensus capiendos et perfruendos plures etiam, quam vellem, artes repertae sunt; N II, 146. quam .. multarum artium ministras manus natura homini dedit! N II, 150. (Plato) leporem Socraticum ... cum illa plurimarum artium gravitate contexuit; R I, 16. nisi tam multae nobis artes ministrarent; O II, 15.

auguria: multa auguria, multa auspicia ... neglegentia collegii amissa ... sunt; D I, 28.

aurum: quem multo auro spoliare possit; L I, 41. Lysandrum intuentem ... ornatum .. Persicum multo auro multisque gemmis dixisse ..; C 59.

auspicia: f. auguria.

bella: bella cum finitimis felicissime multa gessit; R II, 15.
beluae: lupos, faelis, multas praeterea beluas in deorum numerum reponemus; N III, 47.
beneficia: quoniam plura beneficia continet patria ... quam is, qui creavit; R I, fr 2.
bestiae: multae (bestiae) etiam insectantis odoris intolerabili foeditate depellunt; N II, 127.
calor: ille .. (aër) et multo quidem calore admixtus est; N II, 27. quem (calorem alvus) multum habet; N II, 136.
captivi: non pluris captivos acerbe quam praedones necatos; N III, 82.
casus: aetas illa multo plures quam nostra casus mortis habet; C 67.
causae: quam multae ... et causae ... et demonstrationes (conquisitae sunt)! F IV, 13. plures sunt causae suscipiendi doloris; T III, 72. multas tu ... saepe causas ita defendisti, ut ..; R III, 42. deserendi .. officii plures solent esse causae; O I, 28. plures causae maioresque ponderis plus habebunt; O I, 45. subiciunt se homines imperio alterius ... de causis pluribus; O II, 22. incidunt multae saepe causae; O III, 40. multae .. causae suspicionum offensionumque dantur; Lae 88.
cautiones: habet (beneficentia, liberalitas) multas cautiones; O I, 42.
cibus: quid, quod ne mente quidem recte uti possumus multo cibo et potione completi? T V, 100.
cives: multis .. (civibus) cum multis res rationesque contractae; O I, 53.
civitates: civitatum .. hoc multarum in Graecia interfuit ..; L II, 38.
colores: in columba pluris videri colores nec esse plus uno; A II, 79.
comitas: multa .. comitate usus; R II, 38.
comitiatus: auspicia (dantur), ut multos inutiles comitiatus probabiles inpedirent morae; L III, 27.
commentatio: quod haec (virtus) plurimae commentationis et exercitationis indigeat; F III, 50.
commoda: eae (amicitia, iustitia, aequitas) ... multis vitae commodis anteponebantur; A I, 23.
commoditates: commoditates corporis ... tam .. multae; F IV, 29. quom .. plurimas et maximas commoditates amicitia contineat; Lae 23.
cothurni: ut ... neque multi cothurni paucis anteponerentur; F III, 46.
curae: ex eo ipso (somno) plurumae curae metusque nascuntur; D II, 150.
demonstrationes: ſ. causae; F IV, 13.
di: eundem (Socratem) ... modo unum, tum autem plures deos (dicere); N I, 31. (Antisthenes) popularis deos multos, naturalem unum esse dicens; N I, 32. in Graecia multos habent ex hominibus deos; N III, 39. quare .. pluris adiungimus deos? N III, 40. mihi ... multi (di) videntur; N III, 40. cur (mens divina) tam multos deos nihil agere ... patitur? N III, 93. cum pluribus deis immolatur; D II, 38.
dies: summus dolor plures dies manere non potest? vide, ne etiam menses! F II, 93. quam multi dies reperiri possunt, qui ..! T I, 97. cum iam progressus esset (Deiotarus rex) multorum dierum viam; D I, 27. quom licet pluris dies abesse; L II, 3. P. Scipioni ex multis diebus ... illum diem clarissimum fuisse; Lae 12.
difficultates: etsi .. omnis cognitio multis est obstructa difficultatibus; A II, 7.
disciplinae: auribus fortasse multae, oculis quidem nulla poterat esse fortior contra dolorem ... disciplina; T II, 41.
dolores: ex quo laborum dolorumque susceptio multorum magnorumque recti honestique causa; A I, 23. ut ... multos .. etiam dolores curationis causa perferant; F V, 46.
elatio: in orationibus .. multa, sed inepta elatio || † multas ineptus datio ||; L I, 7.
errores: neglecta (ratio) multis implicatur erroribus; T IV, 58. ex ea (via) multis vitiis et erroribus depravata deducitur; fr V, 70.
eventa: quae (gens Aegyptiorum) plurimorum saeculorum et eventorum memoriam litteris continet; R III, 14.
exempla: quam multa non solum praecepta in artibus, sed etiam exempla in orationibus bene dicendi reliquerunt! F IV, 5. cuius generis duo sint ex multis exempla; D I, 101. plurimis nostris exemplis usus es; D II, 8. minimam olim istius rei fuisse cupiditatem multa extant exempla maiorum; L II, 62. ex multis mirabilibus exemplis; O III, 110.
exercitatio: ſ. commentatio.
exercitus: interitus exercituum, ut proxime trium, saepe multorum; O II, 20.
expositiones: nec .. plures (expositiones) ... esse potuerunt; F V, 21.
fàbulae: in quibus (fabulis) tam multis tamque variis; F I, 65.
facies: si plures (facies); N I, 80.
fana: ut illa plurima in sua patria sacrificia et fana contemneret; F II, 63. fana multa spoliata et simulacra deorum de locis sanctissimis ablata videmus a nostris; N I, 82. quod .. nunc multis fit in fanis; L II, 41.
fata: haec ita multa quasi fata inpendere amicitiis, ut ..; Lae 35.
fides: ut .. in fidibus pluribus ... omnes aeque incontentae sint; F IV, 75.
filiae: Metellum .. multi filii filiae, nepotes neptes in rogum inposuerunt; T I, 85. filiam quis habet, pecunia est opus; duas, maiore; pluris, maiore etiam; P 44. qui .. non filias plures, sed innumerabiles cupiditates habet; P 44.
filii: ſ. filiae; T I, 85.
flexus: duros ... (aures) habent introitus multis .. cum flexibus; N II, 144.
flumina: nec .. ullum hoc frigidius flumen attigi, quom ad multa accesserim; L II, 6.
fulmina: (Iuppiter) tam multa frustra fulmina emitteret! D II, 44.
funera: quod erat factitatum, ut uni plura *funera* fierent lectique plures sternerentur; L II, 66.
gemmae: ſ. aurum; C 59.
genera: actionum .. genera plura; F V, 58. cuius (Socratis) multiplex ratio disputandi ... plura genera effecit dissentientium philosophorum; T V, 11. quod (hominum natura) pluribus generibus fruitur voluptatum; N I, 112. noster (populus) quam multa genera (divinationis) conplexus est! D I, 3. multa genera sunt enuntiandi; Fa 16. cum sint plura causarum genera, quae ..; O II, 49.
gentes: „hunc unum ‖ unum hunc, al. ‖ plurimae consentiunt gentes populi primarium fuisse virum"; F II, 116. C 61. idne consensisse de Calatino plurimas gentis arbitramur? F II, 117. multas esse gentes sic inmanitate efferatas, ut ..; N I, 62. nos ... plurimis ignotissimi gentibus; R I, 26. si quis ... multas et varias gentis et urbes despicere ... possit; R III, 14.
gradus: (extremum appetendorum) multis gradibus adscendit; F V, 40. gradus .. plures sunt societatis hominum; O I, 53.
gubernatores: uni gubernatori, uni medico ... rectius esse alteri navem committere, aegrum alteri quam multis; R I, 62.

harmoniae: quorum (sonorum) varia compositio etiam harmonias efficit pluris; T I, 41.
hilaritas: videmus progredientem apud Homerum Aiacem multa cum hilaritate; T IV, 49. in C. Laelio multa hilaritas (erat); O I, 108.
homines: doctissimos homines non nimis in re publica versatos multos commemorare possumus; L III, 14. quanto plures deleti sint homines hominum impetu ... quam omni reliqua calamitate; O II, 16. plurimos (homines) occidisti; P 31.
homunculi: vgl. D, a, III, 3. unus ex.
hospites: in quam (domum) .. hospites multi recipiendi; O I, 139.
ignes: hi tanti ignes tamque multi ... nihil nocent; N II, 92.
impensa: s. opera; F I, 45.
incommoda: quod ita multa sunt incommoda in vita, ut ..; N I, 23.
indicia: etsi multa in omni parte Athenarum sunt in ipsis locis indicia summorum virorum; F V, 4. terra continens adventus hostium ... multis indiciis ... denuntiat; R II, 6.
iniuriae: recordatione superbiae Tarquinii multarumque iniuriarum; R II, 46. quod ... multis afficientur iniuriis; O II, 39.
inlecebrae: habet etiam || iam || amoenitas ipsa ... inlecebras multas cupiditatum; R II, 8.
inscientia: quod inscientia multa versaretur in vita; A II, 146.
insignia: ne plura insignia essent inperii in libero populo quam in regno fuissent; R II, 55.
instituta: ut (plebes) multis *institutis* praeclarissimis adduceretur, ut auctoritati principum cederet; L III, 25.
intervalla: parvos (dolores) multa habere intervalla requietis; F I, 49.
invitamenta: multa etiam ad luxuriam invitamenta perniciosa civitatibus subpeditantur mari; R II, 8.
iura: gleba vocatur, ac tum denique multa religiosa iura conplectitur; L II, 57. adversus quem (hostem) ... multa sunt iura communia; O III, 108.
labor: multos labores magnosque susceperant; F I, 60. nobis ... vix ... (pastus) suppetunt multo labore quaerentibus; F II, 111. in rebus minime obscuris non multus est apud eos disserendi labor; F III, 40. s. dolores; A I, 23.
lacrimae: qui risus classe devicta multas ipsi lacrimas ... attulit; N II, 7. si (Neoptolemus) Lycomedem ... multis cum lacrimis iter suum impedientem audire voluisset; Lae 75.
laquei: quibus (laqueis Stoicorum) usum me pluribus, quam soleo intellego; T V, 76.
lecti: s. funera.
lepos: erat in L. Crasso ... multus lepos; O I, 108.
libri: qui (Plato) certe tam multis libris haec persecutus non esset; A II, 74. cuius (Xenocratis) libri sunt de ratione loquendi multi et multum probati; A II, 143. M. Catonem ... vidi ... multis circumfusum Stoicorum libris; F III, 7. quod multi iam esse libri Latine dicuntur scripti inconsiderate; T I, 6. quorum dicuntur esse Latini sane multi libri; T II, 7.
litterae: multae etiam, ut in homine Romano, litterae; C 12.
loca: quae (divinatio) multis locis, rebus, temporibus apparet; N II, 162. s. **locus**, V, 1. zum Satz; A I, 9. F I, 15. II, 20. IV, 9. T III, 10. IV, 1. V, 22. N I, 86. D I, 5. 78. R I, 16. L I, 2. II, 52. O III, 117. ×. Lae 22. 47 (S. 476).
lusiones: nobis senibus ex lusionibus multis talos relinquant; C 58.
magistratus: »minores magistratus partiti iuris ploeres || plures || im ploera sunto;« L III, 6.

mala: eundem beatum esse et multis malis oppressum; F V, 77. (Polycrates) multis malis affectus; F V, 92. plura (mala) possunt accidere; T V, 29.
medici: s. gubernatores. — menses: s. dies; F II, 93. — metus: s. curae.
milia: nisi multa annorum intercesserint milia; F II, 102.
milites: et Ptolomaeus || Ptolem. || sanatus dicitur et multi milites; D II, 135.
modii: multos modios salis simul edendos esse; Lae 67.
modi: qui aeque vir bonus »multis modis« esset ... »circumventus morbo, exsilio atque inopia;« F IV, 62. animo .. multis modis variisque delectari licet; T V, 111. *Διόσκουροι* etiam apud Graios multis modis nominantur; N III, 53.
monstra: multa .. eiusdem *modi* monstra (Parmenides efficit); N I, 28.
montes: s. urbes.
monumenta: illa res .. celebrata monumentis plurimis litterarum; R II, 63.
morbi: morbi perniciosiores pluresque sunt animi quam corporis; T III, 5.
mulieres: plures .. (mulieres) singulis solent esse nuptae; T V, 78.
mundi: unusne mundus sit an plures; D II, 11. rectene .. unum mundum diximus, an fuit pluris aut innumerabilis dictu melius? Ti 12.
naturae: multae .. aliae naturae deorum ... constitutae ... sunt; N II, 60. aut simplex est natura animantis ... aut concreta || concretum || ex pluribus naturis; N III, 34.
naves: quod multas navis in omnem oram maritimam dimisisset; T V, 40. idem (Diagoras) ... ostendit ... multas alias (naves) laborantis; N III, 89.
nepotes, neptes: s. filiae; T I, 85.
nervi: nervos .., quos || quo || plures quam septem haberet; L II, 39.
nomina: ut hoc .. pluribus nominibus insigne faciamus; F III, 14. hisce ego pluribus || [pluribus] || nominibus unam rem declarari volo, sed utor, ut quam maxime significem, pluribus; T II, 46. ratio una omnium est aegritudinum, plura nomina; T III, 83. quid .. attinet, cum una (deorum) facies sit, plura esse nomina? N I, 84. in multis .. nominibus haerebitis; N III, 62. haec tot et alia plura nonne inutile est vitiorum subire nomina? O III, 57. quamvis .. multis nominibus est hoc vitium notandum; Lae 91.
novitas: in omni arte ... multam novitatem nominum esse; F III, 3.
nox: sermonem in multam noctem produximus; R VI, 10. qui ad multam noctem vigilassem; R VI, 10. quod (convivium) ad multam noctem ... vario sermone producimus; C 46.
numeri: propterea quod alia peccata plures, alia pauciores quasi numeros officii praeterirent; F IV, 56.
officia: dum me ... rei publicae ... cura ... multis officiis implicatum ... tenebat; A I, 11. an coli iustitia poterit ab homine ... multa officia relinquente? T II, 31.
opera: tam .. multam operam ponendam in eo non arbitrantur; F I, 1. ut necessariae (cupiditates) nec opera multa nec impensa expleantur; F I, 45. multam ... operam .. frustra consumpsi; T I, 103. quod quidam multam .. operam in res obscuras ... conferunt; O I, 19.
oppida: ut multa oppida corruerint; D I, 78.
oracla: »multa ... vates oracla furenti pectore fundebant«; D I, 18. quod erant multa (oracla) obscura, multa ambigua; D I, 116.

oratio: reliqua .. multa et varia oratione defendunt; A II, 41. de quibus (obscenis voluptatibus) multa ab illis habetur oratio; T V, 94.
oratores: videmus, ... quam in paucis (oratoribus) spes, quanto in paucioribus facultas, quam in multis sit audacia; O II, 67.
partes: multis partibus solem maiorem esse quam terram; A II, 116. ut eandem illam rem ... non multis partibus malit ad sese ... sine facinore quam illo modo pervenire; F III, 36. singulis perturbationibus partes eiusdem generis plures subiciuntur; T IV, 16. cum multis partibus sint illa perfecta quam haec simulata sollertius; N II, 88. sol ... multis partibus maior ... quam terra universa; N II, 92. cuius (solis) magnitudine multis partibus terra superatur; N II, 102. coniectura omnis ... ingeniis hominum in multas ... partis saepe diducitur; D II, 55. ut (patria) plurimas et maximas nostri animi ... partis ipsa sibi ... pigneraretur; R I, 8.
pecudes: multae et pecudes et stirpes sunt, quae ..; N II, 130.
perceptiones: quae (ars) non ex una aut ‖ et ‖ duabus, sed ex multis animi perceptionibus constat; A II, 22.
pericula: multa .. pericula depulsa sunt; N II, 163. quod essent urbes maritimae ... multis periculis oppositae; R II, 5.
perturbationes: (perturbationes) sunt genere quattuor, partibus plures; F III, 35. T III, 24.
philosophi: multi .. et magni philosophi haec ultima bonorum iuncta fecerunt; F II, 19. commune nobis est cum multorum aliorum philosophorum sententiis; F III, 36. videre licet ... alios (philosophos) pecuniae cupidos, gloriae non nullos, multos libidinum servos; T II, 12. de inbecillitate multorum ... philosophorum loquar; T II, 15.
portenta: multa .. alia portenta apud eosdem (Aegyptios consecrata); R III, 14.
potio: ſ. cibus.
praecepta: ſ. exempla; F IV, 5. vgl. D, b, II, 1. praecipio.
praedones: praedones multi saepe poenas dant; N III, 82.
propinqui: sequuntur conubia et adfinitates, ex quibus etiam plures propinqui; O I, 54.
quaestiunculae: quaestiunculae multae nascuntur; L II, 51.
rationes: longa est oratio multaeque rationes, quibus ..; N II, 26. quod multis rationibus caveri potest; O II, 84.
reditus: multi .. dantur ad studia reditus; O I, 19.
remedia: ut ... multa .. ex earum (beluarum) corporibus remedia ... eligamus ‖ eliciamus ‖; N II, 161.
res: cum eae (similitudines) plurimis in rebus appareant; A II, 54. quae (res) sunt in philosophia multae atque magnae; A II, 91. istuc .. te impediet ... plurimis .. in rebus; A II, 109. si quaesitum ex eo (sapiente) sit ... multis .. aliis de rebus; A II, 110. cum Cleanthe ... quam multis rebus Chrysippus dissidet? A II, 143. nonne multis in rebus dissentiunt? A II, 143. cum (voluptas) percipitur e multis dissimilibus rebus; F II, 10. cur ... id non aut ex omnium earum (rerum) aut ex plurimarum et maximarum appetitione concluditur? F IV, 34. quae (vita) constaret ex iis rebus, quas dixi, aut plurimis aut gravissimis; F IV, 60. id .. cum multis aliis rebus, tum e pontificio iure ... intellegi licet; T I, 27. ex quo tam multarum rerum cognitionis admiratio tollitur; T I, 58. propter animi multarum rerum brevi tempore percursionem; T IV, 31. cum multae res in philosophia nequaquam satis adhuc explicatae sint; N I, 1. in ... tam multarum rerum atque tantarum ordinibus; N II, 15. plurimis .. maritimis rebus fruimur; N II, 152. in intumis eius (terrae) tenebris plurimarum rerum latet utilitas; N II, 162. quibus (portentis) cognitis multae saepe res *ex* hominum sententia ... partae (sunt); N II, 163. cum plurimis de rebus divini isti mentiantur; N III, 14. multis .. rebus inflammantur tales animi, qui ..; D I, 114. errabat .. multis in rebus antiquitas; D II, 70. mihi liceret ... multis uberioribus atque maioribus (rebus) operae quantum vellem dare; L I, 10. rerum plurimarum obscuras nec satis * intellegentias inchoavit ‖ enudavit, al. ‖; L I, 26. ut res geras ... plenas ... periculorum cum vitae tum multarum rerum, quae ..; O I, 66. quo minus multis rebus (philosophi) egent; O I, 73. multae res extiterunt urbanae maiores ... quam bellicae; O I, 74. multas ad res perutiles Xenophontis libri sunt; C 59. quia (Cato) multarum rerum usum habebat; Lae 6. amicitia res plurimas continet; Lae 22. quae (virtus) ... est .. multis in rebus ... tractabilis; Lae 48. delectari multis inanimis ‖ inanibus ‖ rebus; Lae 49. multae .. res sunt, in quibus ..; Lae 57. cum multis in rebus neglegentia plectimur, tum ..; Lae 85. ſ. loca. D, b, II, 1. admoneo.
responsa: quam multa (haruspicum responsa) luserunt! D II, 53.
sacerdotes: plures .. deorum omnium, singuli singulorum sacerdotes; L II, 29.
sacrificia: ſ. fana; F II, 63.
saecula: multa .. saecula postea sic viguit Pythagoreorum nomen, ut ..; T I, 38. maioribus .. nostris hoc ita visum intellego multis saeculis ante Socratem; T III, 8. multis saeclis verax fuisse id oraculum; D I, 38. quod multis iam ante saeculis nullo alio de mortali homines credidissent; R II, 20. in quo (anno) vix dicere audeo quam multa hominum saecula teneantur; R VI, 24. nec (eorum animi) hunc in locum nisi multis exagitati saeculis revertuntur; R VI, 29. ne illi (C. Pontio) multa saecula exspectanda fuerunt; O II, 75. suum tumulum multis etiam post saeculis praetereuntes; fr VIII, 9. ſ. eventa. **ante,** B, a, III. saeculis (3 St.) B. I, S. 205, b.
sanguis: multo sanguine profuso; F II, 97. »ut multus e visceribus sanguis exeat«; T II, 34.
scripta: scripta sane et multa et polita; F V, 13. vgl. C. scripta.
senes: multi ita sunt inbecilli senes, ut ..; C 35.
sententiae: (Philo) pronuntiabat plurimas Epicuri sententias; N I, 113.
sepulchra: quom multa in eo loco sepulchra fuissent; L II, 58.
sermo: ita multi sermones perscripti sunt; A II, 74. sensi ... ex multis sermonibus tuis ..; T V, 1. multum .. fluxisse video de libris nostris ... variumque sermonem; N I, 6.
signa: multa iam mihi dare signa puerum ... ingenii; F III, 9. multis signis Lacedaemoniis Leuctricae pugnae calamitas denuntiabatur; D I, 75.
simulacra: ſ. fana; N I, 82.
solacia: ne illa (virtus) se multis solaciis oblectat; R III, 40.
somnia: multis et minutis somniis colligendis; D I, 39. multa (somnia) falsa; D I. 60. quae .. (vera somnia) multo plura evenirent, si ..; D I, 60. multa .. sunt a te ex historiis prolata somnia; D II, 136. quaero .., cur Alexandro tam inlustre somnium ..., nec multa ceteris; D II, 141. quo modo isti ... non ex multis (somniis) potius uni fidem derogent quam ..; D II, 146.

spectacula: quam multa, quam varia, quanta spectacula animus in locis caelestibus esset habiturus; T I, 47.

stirpes: quae stirpes sunt aegritudinis, quam multae! T III, 83. f. pecudes.

sudor: cum ... Herculis .. simulacrum multo sudore manavit; D I, 74.

tempora f. loca.

testes: magna auctoritas est multique testes, siquidem omnis multos appellari placet; R I, 56.

tormenta: propter tam varia et tam multa tormenta fortunae; T V, 1.

tribuni: leves .., non ‖ quam ‖ bonos fortasse plures (reperies tribunos); L III, 24.

turpitudines: sunt etiam turpitudines plurimae; F II, 117.

vates: ad interpretanda .. praedicta vatium neque multorum; L II, 30.

venae: (cibus) distribuitur per venas admodum multas; N II, 137. f. arteriae.

venustas: quem .. locum cum multa venustate ... Lucilius; F I, 9.

verba: quibus (verbis) ut aliis multis consuetudo iam utitur pro Latinis; A I, 25. id in multis (verbis); A I, 25. plurimis .. idem novis verbis ... usus est; A I, 41. scripsit .. et multis saepe verbis et breviter; F II, 100. soleo .., quod uno Graeci, ... idem pluribus verbis exponere; F III, 15. hoc ipsum instituamus ... pluribus verbis dicere, quod uno non poterimus; F III, 55. quod .. ego pluribus verbis, illi brevius; F IV, 26. multis verbis iracundiam laudant; T IV, 43. rationem dico et, si placet pluribus verbis, mentem, consilium, cogitationem, prudentiam, ubi invenimus? N II, 18. hic locus ... a Cleanthe et Chrysippo pluribus verbis explicatus est; N II, 63. ut .. ipsa „philosophia“ et multa verba Graecorum, sic ..; D II, 11. multa verba fecisti ..; D II, 46. haec pluribus a me verbis dicta sunt; R I, 12. multis .. verbis ultro citroque habitis; R VI, 9. pluribus verbis scripsit ..; L III, 49. quae pluribus verbis a Panaetio commemorantur; O II, 16. quod etsi ita esse pluribus verbis disserendum est; P 35.

versus: multos .. (versus admisceri) a Dionysio Stoico; T II, 26.

vestigia: vestigia .. Pythagoreorum quamquam multa colligi possunt, paucis tamen utemur; T IV, 3. hic maiorum multa vestigia; L II, 3.

viri: aderamus nos quidem adulescentes, sed multi amplissimi viri; F II, 55. multorum .. aliorum clarorum virorum ... nepotes et filii; T I, 81. multos .. possum bonos viros nominare, qui ..; T II, 45. (se anteponere) unum diem Cinnae multorum et clarorum virorum totis aetatibus; T V, 55. multos ... Graecia tulit singulares viros; N II, 165. quae (res) quondam a multis claris viris, nunc ab uno ... sustinetur; L I, 17. quae fateor ... multis bonis viris accidisse; L II, 43. mediocriter doctos magnos in re publica viros ... multos commemorare possumus; L III, 14. multos praestantes viros ... tanta esse conatos; C 82.

virtutes: animi ... plures sunt virtutes; F V, 36. f. artes; F II, 112.

visiones: fluentium frequenter transitio fit visionum, ut e multis una videatur; N I, 109.

visa: tale visum nullum esse, ut perceptio consequeretur ‖ consequatur ‖, ut autem probatio, multa; A II, 99.

vitia: in multis .. vitiis (haec proclivitas) apparet; T IV, 28. cum multa ... vitia conlegisset in eum (Socratem) Zopyrus; T IV, 80. qui singulis vitiis excellunt aut etiam pluribus; L I, 51. f. errores; fr V, 70.

vocabula: pluribus notatum vocabulis idem declarantibus; F III, 14.

volucres: in multis (volucribus) etiam desideria videmus; F II, 110.

voluptates: (T. Torquatus) privavisse se etiam videtur multis voluptatibus; F I, 23. constituamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruentem ... voluptatibus; F I, 40. est .. (pecunia) effectrix multarum et magnarum voluptatum; F II, 55. cum pecunia voluptates pariantur plurimae; F II, 56. cum ... ponebas cumulatum aliquem plurimis et maximis voluptatibus; F II, 63. una voluptas e multis obscuratur in illa vita voluptaria; F IV, 31.

urbes: eam .. (lunam) esse terram multarum urbium et montium; A II, 123. f. gentes; R III, 14.

utilitas: qui multam utilitatem rei publicae ... adferre possis; O III, 30. quamquam utilitates multae et magnae consecutae sunt; Lae 30.

B. **mit Genetiv:** auctoritatis: qui in ea causa eo plus auctoritatis habent, quia ..; R III, 26. quo plus auctoritatis habeant; L II, 18. quod (extrema aetas) auctoritatis habebat plus, laboris minus; C 60.

audaciae: videbatur .. nobis exercitus Caesaris et audaciae plus habere ... et roboris; D II, 114.

benignitatis: si, ut quisque erit coniunctissimus, ita in eum benignitatis plurimum conferetur; O I, 50.

benivolentiae: isto .. modo nutrices et paedagogi iure vetustatis plurimum benivolentiae postulabunt; Lae 74.

boni: cum sapientem semper boni plus habere vultis; F II, 57. omnium bonorum virorum ... vitam omnibus partibus plus habere semper boni quam mali; F V, 93. si plus adipiscare re explicata boni quam addubitata mali; O I, 83.

consilii: qui (optimates) ... plus .. fore dicant in pluribus consilii quam in uno; R I, 55. discriptus ‖ descr. ‖ .. populus ... plus adhibet ad suffragium consilii quam fuse in tribus convocatus; L III, 44.

detrimenti: plus .. in ipsa iniuria detrimenti est quam in iis rebus emolumenti, quae pariuntur iniuria; F I, 53.

dignitatis: quae plurimum habent dignitatis; F V, 38.

firmitatis: dum modo plus in virtute teneamus, quam ille tenuit, firmitatis et roboris; F V, 12.

generis: honos et victoria et multa generis eiusdem qua cum somniis naturali cognatione iunguntur? D II, 142.

gratiae: quod qui faciunt, plurimum gratiae consequuntur; O II, 67.

gravitatis: genus .. hoc sermonum ... plus nescio quo pacto videtur habere gravitatis; Lae 4.

honoris: quamquam nostri casus plus honoris habuerunt quam laboris; R I, 7.

incommodi: non plus incommodi est, quam quanti quaeque earum rerum est; F V, 15.

industriae: industriae plurimum in Clitomacho fuit ..., ingenii non minus in Hagnone; A II, 16.

ingenii: plus in illo Siculo ingenii, quam videretur natura humana ferre potuisse, iudicavi ‖ iudicabam, al. ‖ fuisse; R I, 22.

iucundi: sin (dolor) productior (foret), plus habiturum iucundi quam mali; T III, 38.

iucunditatis: quia (iustitia) iucunditatis vel plurimum afferat; F I, 53.

laetitiae: dolor diuturnus habet laetitiae plus quam molestiae; T II, 44.

loci: in qua (contione) rebus fictis ... loci plurimum est; Lae 97.

luminis: plurimum .. idem (tu) poëtis nostris ... luminis ... attulisti; A I, 9.

mali: plus in dedecore mali tibi videri quam in dolore; T II, 47. mihi .. hoc plus mali facere videtur, qui oratione, quam qui pretio iudicem corrumpit, quod ..; R V, 11. quo in genere multum mali etiam in exemplo est; O I, 40. plus .. mali pravitas voluntatis affert quam fortuna cuiquam boni; fr V, 39. ſ. boni; O I, 83.

modi: quamvis multa cuiusque modi (oratio) rapiat; F II, 3. multa .. eius modi proferre possum; N II, 126. multa istius modi dicuntur in scholis; D II, 31.

molestiae: vide, ne plus commendatio in vulgus ... molestiae habeat quam voluptatis; T V, 103.

momenti: animi maximam aut voluptatem aut molestiam plus ... afferre momenti quam eorum utrumvis, si ..; F I, 56.

negotii: cum Epicuro .. hoc plus est negotii, quod ..; F II, 44.

officii: quibus plurimum tribuendum sit officii; O I, 58.

operae: in qua (aegritudine) operae plurimum ponitur; T IV, 40. in quibus (domesticis fortitudinibus) plus etiam quam in his (militaribus) operae studiique ponendum est; O I, 78. in agendo plus quam in scribendo operae poneremus; O II, 3.

otii: ut non multum imperatori sub ipsis pellibus otii relinquatur; A II, 4.

poenarum: quo plus poenarum habeo quam petivi; L II, 44.

ponderis: ſ. A. causae; O I, 45.

praesidii: in qua (virtute) plurimum est praesidii; Lae 51.

prudentiae: ne scaenici plus quam nos videantur habere prudentiae; O I, 114.

rerum: earum rerum, quae sint secundum naturam, quam plurima et quam maxima adipisci; F IV, 25.

roboris: ſ. audaciae. firmitatis.

studii: ſ. operae; O I, 78.

temporis: multum temporis in ista una disputatione consumpsimus; A II, 12. cui (philosophiae) cum multum ... temporis tribuissem; O II, 4.

viatici: eo plus viatici quaerere; C 66.

virium: quamquam ex his alius alio plus habet virium; L I, 6.

voluptatis: neque .. tempus est ullum, quo (sapiens) non plus voluptatum habeat quam dolorum; F I, 62. ubi illud: „plus semper voluptatis“? F II, 95.

C. **mit Adjectiven, Pronomina, Participien** (vgl. A. alqd): acta: multa eius (Catonis) et in senatu et in foro vel provisa prudenter vel acta constanter vel responsa acute ferebantur; Lae 6.

acuta: quia multa venirent in mentem acuta atque subtilia; N I, 60.

admirabilia: nisi omnes hi ‖ si, ii ‖ multa ad veritatem admirabilia dixissent; L II, 33.

adversa: multa adversa reverens ... nostra vehitur ratio; T I, 73.

aegri: nec ego multorum aegrorum salutem non ab Hippocrate potius quam ab Aesculapio datam iudico; N III, 91.

alii, alia: multa .. sunt alia, quae inter locum et locum plurimum differant; Fa 7. ſ. **alius,** A, III. multi (5 St.), multa (17 St.) B. I, S. 137, a.

aspera: »o multa dictu gravia, perpessu aspera!« T II, 20.

bona: semper in pluribus bonis esse sapientem; T V, 110.

boni: plures .. boni in qua re publica rerum potientur; R III, 46.

commemorabilia: multa .. alia in aliis locis commemorabilia proferre possum; N II, 131.

commemorata, conlecta: multa ante Marsicum bellum a Sisenna collecta attulisti, multa ante Lacedaemoniorum malam pugnam in Leuctricis ‖ Leuctris ‖ a Callisthene commemorata dixisti; D II, 54.

contraria: in quo ... sunt plura contraria; F III, 60.

cupidi: sunt .. multi, et quidem cupidi splendoris ..., qui ..; O I, 43.

dicta: quam multa ego Pompeio, quam multa Crasso, quam multa huic ipsi Caesari a Chaldaeis dicta memini, neminem ... esse moriturum! D II, 99. multa .. multorum facete dicta; O I, 104. multa ab eo (Scaevola) prudenter disputata, multa etiam ... commode dicta memoriae mandabam; Lae 1.

disparia: id (verbum) ... transfertur in multa disparia; F II, 10.

disputata: ſ. dicta; Lae 1.

divitiores: *populo aliquis unus pluresve divitiores opulentioresque extitissent; R I, 48.

divina, eximia: mihi .. multa eximia divinaque videntur Athenae tuae peperisse; L II, 36.

externa: ceteris naturis multa externa ... possunt obsistere; N II, 35.

facta: quia conscientia ... multorum .. bene factorum recordatio iucundissima est; C 9.

falsa: quod multa falsa probabilia sint; A II, 103.

futura: multa (animi) ... futura prospiciunt; C 81.

gravia: cum terrae ... saepe motus multa nostrae rei publicae, multa ceteris civitatibus gravia et vera praedixerint; D I, 35. cum multa sint in philosophia et gravia et utilia accurate ... disputata; O I, 4. ſ. aspera.

haec: haec .. in inbecillo ... animo multa omnibus modis confusa et variata versantur; D II, 140. quorsum ‖ quorsus ‖ .. haec tam multa de Maximo? C 13.

illa: quae (magnitudo) illa tam multa possit effingere; T I, 61. »illa iacent multa et praeclara relicta«; T V, 101.

improbi: multi (improbi) ... ipsi se indicaverunt; F I, 50. a quo .. rei familiaris ad paucos, cupiditatum ad multos inprobos venit hereditas; O II, 28.

improvisa: quod efficiat multa improvisa et necopinata nobis; A I, 29.

impudentiora: Metrodori ... multa inpudentiora recitabat; N I, 113.

infideles, iniqui: »multi iniqui atque infideles regno, pauci benivoli.« ... quanto pluris ei regi putas? O III, 84.

inhonorati: multi inhonorati proferuntur; T III, 57.

inopes: quam multi inopes digni praesidio deorum nullo somnio ... admonentur! D II, 134.

invidi: si aut ingrati universi aut invidi multi ... suis virtutem praemiis spoliant; R III, 40.

invisitata: quod ... multa invisitata ‖ inusitata ‖ partim e caelo, alia ex terra oriebantur; D I, 93.

ii, ea: eorum ‖ bellorum ‖ multorum pestes (commemorantur), quae paulo post secutae sunt; R I, 6. — *ea* nec plura paucioribus ... anteponentur ‖ anteponent ‖; F III, 46.

laudabilia: qui ... multa laudabilia fecerunt; F III, 11.

maiores: quorum (maiorum natu) ego multorum cognovi senectutem sine querela ‖ querella ‖; C 7.

mira: maiores suos multa mira atque praeclara gloriae cupiditate fecisse; R V, 9.

mirabilia: cum ... casus ... in omnibus plura mirabilia quam in somniorum visis effecerit; D II, 147.
naturalia: qui pluribus naturalibus frui possint; F III, 61.
necessaria: cum volumus ... nota nobis esse ... multa .. minime necessaria; F V, 52.
necopinata: ſ. improvisa.
nefaria: multa .. commemorarem nefaria in socios; O II, 28.
opulentiores: ſ. divitiores.
pauperes: multi patientes pauperes commemorantur; T III, 57.
pestifera: cur tam multa pestifera terra marique disperserit; A II, 120.
praeclara: multa praeclara in illo calamitoso otio scripsit; F V, 54. multa praeclara maiorum; O II, 65. multa in eo viro praeclara cognovi; C 12. multa in vestro ‖ nostro ‖ collegio praeclara; C 64. ſ. mira.
praedicta, praesensa: non modo plura, sed etiam pauciora divine praesensa et praedicta reperiri; D I, 124.
praepotentes: multorum opes praepotentium excludunt amicitias fideles; Lae 54.
probabilia: is ... multa sequitur probabilia; A II, 99.
provisa, responsa: ſ. acta.
quaesita: agri multa efferunt manu quaesita; N II, 151.
qui: vgl. maiores.
sapientes: multos beate vixisse sapientes; T V, 116.
scripta: multa me consule a me ipso scripta recitasti; D II, 54. vgl. A scripta.
secreta: qui (Er Pamphylus) ... multa ... de inferis secreta narrasset; R VI, 3.
subtilia: ſ. acuta.
sumpta: quod multa intelleges etiam aliunde sumta meliora apud nos multo ‖ [multo] ‖ esse facta, quam ..; R II, 30.
turpia: ne ... multa turpia sequantur; F III, 17.
vera: plura .. vera discrepantia esse non possunt; A II, 115. ſ. gravia; D I, 35. vgl. D, b, I, 1. est; A II, 147.
vitiosa: quam multa vitiosa! F II, 31.
utilia: ſ. gravia; O I, 4.
D. **allein: a. masc.: 1. Subject:** accedunt: plures cum accederent; D I, 77.
adsequuntur: quae (officia) .. ingenii bonitate multi assequuntur ‖ assecuntur ‖; O III, 14.
aperiunt: inmissi cum falcibus multi ‖ famuli, al. ‖ purgarunt et aperuerunt locum; T V, 65.
audiunt: multis audientibus; D II, 50. O I, 78. multi ex te audierunt, cum diceres ..; P 45.
cadunt: ſ. II, 1. cerno.
concedunt: quos tibi Velleius multique praeterea ne animantis quidem esse concedant; N III, 11.
confluunt: si ad haec studia plures confluxerint; T II, 6.
consciscunt: quod multi iis auditis mortem sibi ipsi consciscerent; T I, 83.
contemnunt: honores ... quam multi ita contemnunt, ut ..! Lae 86.
creant: »multis sunt humandi liberi, rursum creandi«; T III, 59.
cupiunt: nimis multis iam stulte hanc utilitatem tolli cupientibus; R IV, 2.
despiciunt: multi divitias despiciunt; Lae 86.
dicunt: multos studiose contra esse dicturos; T II, 3.
discunt: plures .. discent, quem ad modum haec fiant, quam quem ad modum iis ‖ his ‖ resistatur; Lae 41.

ducunt: quam multi ... homines immolare .. pium ... esse duxerunt! R III, 15.
effugiunt: quam multi votis vim tempestatis effugerint in portumque salvi pervenerint; N III, 89.
effundunt: multi .. patrimonia effuderunt inconsulte largiendo; O II, 54.
emergunt: si plures ex alto emergere velint; F IV, 64.
erudiunt: erudiverunt multos, ... ut ... Syracosium Dionem Plato multique multos; O I, 155.
excellunt: in quo non possint plures excellere; O I, 26.
exsistunt: in qua (gloria) multi apud maiores nostros extiterunt; O II, 45.
faciunt: multi .. faciunt multa temeritate quadam sine iudicio; O I, 49. quod multi, et ii docti, saepe fecerunt; C 84.
ferunt: ferunt pudore alii, multi metu; T II, 46. saepe .. multi, qui ... tulerunt, iidem ... dolorem morbi ferre non possunt; T II, 65. quod videat multos moderate ... tulisse; T III, 60.
funguntur: (magnificentissima aedilitate functi sunt) C. Claudius App. f., multi post; O II, 57.
humant: ſ. creant.
imitantur: quam multi villarum magnificentiam imitati ‖ [imitati] ‖! O I, 140.
levant: multi, cum in potestate essent hostium ..., multi in custodia, multi in exsilio dolorem suum doctrinae studiis levarunt; F V, 53.
loquuntur: Dicaearchus .. in eo sermone ... multos loquentis facit; T I, 21.
multant, nituntur: plurimi contra nituntur animosque ... morte multant; T I, 50.
nominant: *ait* Theophrastus, auctor haud deterior mea quidem sententia ⟨meliorem multi nominant⟩; L II, 15.
obsunt: multi .. et, cum obesse vellent, profuerunt et, cum prodesse, obfuerunt; N III, 70.
perdunt: ut ... multi parentes, multi amicos ... perdiderunt; F I, 49.
perpetiuntur: cum .. mendicitatem multi perpetiantur, ut vivant; F V, 32.
perveniunt: ſ. effugiunt.
possunt: ſ. excellunt. ferunt; T II, 65. sunt; O II, 67.
praeponunt: divitias alii praeponunt, bonam alii valitudinem, ... multi etiam voluptates; Lae 20.
praesunt: domi pluresne praesunt negotiis tuis? — immo vero unus; R I, 61.
prosunt: ſ. obsunt.
poeniuntur: cum multi inimicos etiam mortuos poeniuntur; T I, 107.
purgant: ſ. aperiunt.
quaerunt: multi .. bella saepe quaesiverunt propter gloriae cupiditatem; O I, 74. quaerunt ... multi; Lae 8.
sentiunt: multi de dis prava sentiunt; T I, 30.
sunt: sunt .. multi, qui omnino Graecas non ament litteras, plures, qui philosophiam; A II, 5. quod .. et ipse (Epicurus) et amici eius et multi postea defensores eius sententiae fuerunt; F II, 44. proinde ‖ perinde ‖ quasi .. plures fortunati sint quam infelices; T I, 86. ita sunt multi, quibus videmus optabilis mortes fuisse cum gloria; T I, 116. multi .. sunt, qui statim convolent; T III, 50. non esse multos, qui illa metuant; N III, 16. quam multi vero (sunt), qui (somnia) contemnant! D II, 125. multi .. et sunt et fuerunt, qui ..; O I, 69. esse .. magni animi ... multos etiam in vita otiosa; O I, 92. cum .. omnes non possint, ne multi quidem, .. iuris periti esse; O II, 67. plures .. fuisse, qui in castra revertissent; O III, 115. multi .. Gnatho-

num similes cum sint loco; Lae 94. virtute .. ipsa non tam multi praediti esse quam videri volunt; Lae 98.

tollunt: multi .. naturae vitium ... exercitatione sustulerunt; D II, 96.

valent: curavit ... ne plurimum valeant plurimi; R II, 39. cum boni plus quam multi valent; R VI, 1.

vaticinantur: multi saepe vera vaticinati; D II, 112.

videntur: ſ. sunt; Lae 98.

volunt: ſ. emergunt. obsunt. sunt; Lae 98.

utuntur: quod multi eorum (deorum) beneficio perverse uterentur; etiam patrimoniis multos male uti; N III, 70.

II. **nach Verben:** 1. adficio: ut iis beneficiis quam plurimos adficiamus; O II, 63.

appello: vgl. A. testes.

censeo: in una centuria ... plures censebantur quam paene in prima classe tota; R II, 40.

cerno: »nimis multos atque omni luce cadentis cernimus«; T III, 65.

cognosco: ut ... multos in dialecticis, plures in iure civili (cognovimus); O I, 19.

commoveo: multos nemora silvaeque, multos amnes aut maria commovent; D I, 114.

condemno: ut minus multos tabella condemnet, quam solebat vox; L III, 39.

corrigo: ſ. restituo.

crucio: multis ... cruciatis et necatis; N III, 82.

effero: iracundia etiam multi efferuntur; F V, 29.

enumero: enumerat (Aristoteles) multos; T I, 80. quamvis enumeres multos licet; L III, 24.

erudio: ſ. I. erudiunt.

facio: tardiores ad hanc sententiam profitendam multos esse factos; N I, 63. ſ. 1. loquuntur.

fero: pluris .. haec tulit una civitas; R III, 7.

immitto: ſ. I. aperiunt.

invenio: inventi .. multi sunt, qui ..; O I, 84.

invito: cum .. Scipio unum et alterum ... invitavisset pluresque etiam invitaturus videretur; Fa fr 5.

neco: ſ. crucio.

persequor: ne pluris persequar; T I, 28.

praetereo: praetereo multos; F V, 14.

puto: nonne odio multos dignos putamus, qui ..? F V, 47.

reperio: reperiam multos, vel innumerabiles potius; F II, 28. reperias multos, quibus ..; O I, 82.

restituo: quin multi ... restituerentur et corrigerentur ab natura; D II, 96.

revoco: quam multos divini supplicii metus a scelere revocarit; L II, 16.

2. cedo: multa multis de suo iure cedentem; O II, 64.

concedo: philosophandi scientiam concedens multis; O I, 2.

contingo: id .. non posse multis contingere; C 8.

dico: C. .. Gracchus multis dixit ..; D I, 56. hoc ... dixisse *eum* (C. Gracchum) multis || illum dix. m. ||; D I, 56.

do: cum .. causam iustam deus ipse dederit, ut tunc Socrati, nunc Catoni, saepe multis; T I, 74.

impero: sapientia iubet ... imperare quam plurimis; R III, 24.

impertio: (mercatura) multa undique apportans multisque sine vanitate impertiens; O I, 151.

infero: duri ... hominis videtur periculum capitis inferre multis; O II, 50.

praebeo: (res familiaris) quam plurimis, modo dignis, se utilem praebeat; O I, 92.

probo: multis (Epicurus) se probavit; F II, 80. ſ. III, 2. gratus.

prosum: ut plurimis prosimus, enitimur; A II, 6. ut prodesse velimus quam plurimis; F III, 65. quanam re possem prodesse quam plurimis; D II, 1. quod (iustitia) prodesse vult plurimis; O II, 38. quin illa benignitas ... possit prodesse pluribus; O II, 54. hoc scientiae genere prodesse quam plurimis; O II, 65. licet .. opera prodesse multis beneficia petentem; O II, 67. ut prodessem multis rogatu tuo; Lae 4. ſ. A. adiutores.

sum: qui (sermo) tum forte || fere || multis erat in ore; Lae 2.

tribuo: ipsi .. populi ... praecipue multis multa tribuunt; R I, 53.

videor: multis .. sensi mirabile videri eam nobis potissimum probatam esse philosophiam, quae ..; N I, 6.

3. egeo: a quibus (ille tenuis) exspectat ⟨eget enim multis⟩; O II, 70.

opus est: qui si unus satis omnia consequi posset, nihil opus esset pluribus; R I, 52.

4. facio ex: efficitur .. id, quod Pythagoras vult in amicitia, ut unus fiat ex pluribus; O I, 56.

intersum inter: quid .. interest inter unum et plures, si iustitia est in pluribus? R I, 61.

pertineo ad: quod earum (rerum publicarum) administratio ... ad plurimos .. pertineat; O I, 92.

promereor de: tamquam exercitatiores (erunt) ad bene de multis promerendum; O II, 53.

sum in: quid .. interest, haec (sapientia) in unone sit an in pluribus? R III, 47. ſ. intersum inter. B. consilii.

transfero ad: difficultas ineundi consilii rem a rege ad plures ... transtulit; R I, 52. — in: si in plures translata res sit; R I, 60.

utor in: qua (benignitate) quo in plures usus sis, eo minus in multos uti possis; O II, 52.

III. **nach Adjectiven:** 1. gratus al.: cur ... animi .. medicina ... nec tam multis grata et probata (sit), pluribus etiam suspecta et invisa; T III, 1. haec .. opera grata multis; O II, 65.

pestifer: quoniam (ratio) pestifera est multis, admodum paucis salutaris; N III, 69.

utilis: ſ. II, 2. praebeo.

2. sollicitus pro: ne necesse sit unum sollicitum esse pro pluribus; Lae 45.

unus de: tenuis L. Verginius unusque de multis; F II, 66. ut unus de multis esse videatur; O I, 109. — e: ut homunculus unus e multis probabilia coniectura sequens; T I, 17.

IV. **nach Substantiven:** benivolentia: multorum te benivolentia praeclare tuebere; F II, 84.

bona: bona direpta multorum; R I, 62.

causae: hominis ... multorum causas ... gratuito defendentis beneficia ... late patent; O II, 66.

dicta: multa .. multorum facete dicta; O I, 104.

furores: furor ... inpurae beluae multorum inflammatus furoribus; L III, 22.

ingenium: quod ... nostra .. res publica non unius esset (constituta) ingenio, sed multorum; R II, 2.

interitus, neces: ut apud Homerum cotidianae neces interitusque multorum sedationem maerendi adferunt; T III, 65.

oculi: ut mulierum famam multorum oculis lux clara custodiat; L II, 37.

odia: multorum .. odiis nullas opes posse obsistere; O II, 23.

patrocinia: quae (voluptas) plurimorum patrociniis defenditur; P 15.

scelera: nisi .. multorum inpunita scelera tulissemus; O II, 28.
studia: quam multorum ... scribendi studia commoverim; N I, 8.
temeritas: inter infirmitatem unius temeritatemque multorum medium optimates possederunt locum; R I, 52.

V. **Umstand:** a: quia laudetur a multis; F II, 49. eadem .. dicuntur a multis; T II, 6. hoc, quod a tam multis ... perferatur; T II, 46. ut (philosophia) a plerisque neglecta a multis etiam vituperetur; T V, 6. ille (Democritus) reprehensus a multis est; N I, 107. alterum .. et a paucis et raro, alterum et saepe et a plurimis; N III, 69. scriptum a multis est ..; D I, 101. quae .. conscripta a multis sunt diligenter; L I, 14. istuc ... a multis saepe derisum; L I, 53. quae .. parva videntur esse delicta neque a multis intellegi possunt; O I, 145. si quid reprehensum sit a pluribus; O I, 147. a multisne opus sit an satis sit a paucis diligi; O II, 30. quamquam a multis virtus ipsa contemnitur et venditatio quaedam ... esse dicitur; Lae 86.

cum: nos .. illa externa cum multis, haec interiora cum paucis ex ipso saepe cognovimus; A II, 4.
in: quod .. his temporibus in multis licet dicere; O I, 139.

b. neutr.: 1. absolut: 1. adest: nonne clamant sapienti plus semper adesse, quod velit, quam quod nolit? F V, 93.
cadunt: ‖ ex ‖ augurum praedictis multa incredibiliter vera cecidisse; L II, 33.
desunt: desunt omnino ei populo multa, *qui* sub rege est; R II, 43.
est, sunt: in columba pluris videri colores nec esse plus uno; A II, 79. cum plus uno verum esse non possit; A II, 147. — conantur ostendere multa posse videri esse, quae omnino nulla sint; A II, 47. si satis est ad tollendam cognitionem similia esse multa multorum; A II, 54. qui (Stoici) multa falsa esse dicunt longeque aliter se habere, ac sensibus videantur; A II, 101. homuncio hic, qui multa putat praeter virtutem homini partim cara esse, partim etiam necessaria; A II, 134. in quo .. plura sunt, quae secundum naturam sunt; F III, 60. multa mihi ipsi ad mortem tempestiva fuerunt; T I, 109. multa erunt, quae nobis bona dicenda sint; T V, 46. multa esse probabilia ‖ [multa .. prob.] ‖; N I, 12. atqui ne curiosissimi quidem homines exquirendo audire tam multa possunt, quam sunt multa; N I, 97. multa .. sunt civibus inter se communia; O I, 53. credo .. esse multa; Lae 24. scitum est .. illud Catonis, ut multa; Lae 90. s. II, 1. quaero; L I, 4. A. colores.
evadunt: quid est perspicuum? „multa vera", inquit, „evadere". quid, quod multo plura falsa? D II, 109.
exsistunt: multa .. e corpore existunt, quae acuant mentem, multa, quae obtundant; T I, 80.
fallunt: quam (medicinam) .. multa fallunt; D I, 24. quia multa Cn. Pompeium, quaedam M. Catonem, non nulla etiam te ipsum fefellerunt; D I, 24. etiamsi multa fallant eos; D I, 124.
fluunt, manant: multa .. ab ea (luna) manant et fluunt; N II, 50.
habent: s. sunt; A II, 101. videntur; A II, 101.
occurrunt: si minus multa mihi occurrent; F IV, 24. multa sane occurrunt, cur ..; T IV, 2. multa .. occurrunt, quae conturbent; N I, 61.
patent: quo minus multa patent in eorum (philosophorum) vita, quae fortuna feriat; O I, 73.
possunt: quam multa .. iniuste fieri possunt! F II, 57. s. accidunt. sunt; A II, 47. — II, 1. comprehendo; A II, 23. dico; T IV, 57.
restant: satis .. multa restant; R II, 70.
ruunt: multa ruunt; A II, 140.
videntur: ut ei (sapienti) vera multa videantur, neque tamen habere insignem illam ... percipiendi notam; A II, 101. cui praeter honestatem multa bona, praeter turpitudinem multa mala videntur; A II, 135. quid dicam, insanis ... quam multa falsa videantur? D II, 120. s. sunt; A II, 47. 101. — II, 1. audio; D II, 139.
2. sum: cum (Chrysippus) gradatim interrogetur verbi causa, tria pauca sint anne multa; A II, 93. quo in numero conticuisti, si ad eum numerum unum addidero, multane erunt? A II, 93. plus etiam est quam viam non monstrare; O III, 55 (54).

II. **nach Verben:** 1. addisco: senescere se multa in dies addiscentem; C 50.
adfero: Peripatetici .. ad placandos animos multa adferunt; T IV, 9. multa adferre potuit dies, quae animadvertendo notarentur; D I, 131. qui .. non plus mille quingentos aeris ... in suum ‖ suum in ‖ censum ... attulissent; R II, 40.
adfingo: parvis .. momentis multa natura aut adfingit aut mutat aut detrahit; D I, 118.
adiungo: ad hanc providentiam naturae ... adiungi multa possunt; N II, 140.
admisceo: in illis veteribus nostris ... multa admixta ex intima philosophia; A I, 8.
admoneo: multa .. ostentis, multa extis admonemur multisque rebus aliis; N II, 166.
agito: quod (homines) rationem habent ... mentemque ... celerrime .. multa simul agitantem; F II, 45.
ago: »nihilo plus agas, quam si des operam, ut cum ratione insanias«; T IV, 76. numquam se plus agere, quam nihil cum ageret; R I, 27. plus egisse Dionysium tum, cum ..., quam eius civem Archimedem; R I, 28.
appeto: quoniam (inprobi et avari) ... plus semper adpetunt; P 52.
apporto: s. a, II, 2. impertio.
asporto: ut multa de suis rebus asportarent; P 8.
audio: multa sunt audienda etiam de obscenis voluptatibus; F II, 68. multa audiri, multa dici videntur; D II, 139. s. I. sunt; N I, 97.
capio: qui de bonis ... usu ceperit plurimum possidendo; L II, 48.
cedo: ut non multum aut nihil omnino Graecis cederetur; T I, 5. s. a, II, 2. cedo.
cerno: ut .., nec catulus ille ... plus cernit quam is; F III, 48. oculi ... multa cernunt subtilius; N II, 145. multa cernunt haruspices; N II, 163. is animus, qui plus cernat et longius; C 83.
commemoro: multa ex Sibyllinis vaticinationibus, multa ex haruspicum responsis commemorare possum; N II, 10.
complector: ne plura complectar; F II, 118. plura complector; N I, 67.
comprehendo: percipi et comprehendi multa posse; A II, 23. comprendi multa et percipi sensibus; A II, 37. etiam insipientem multa comprendere; A II, 144.
concludo: ut multa non modo probabili argumentatione, sed etiam necessaria mathematicorum ratione concluderent; F V, 9. multa .. a te ... Stoicorum ratione conclusa (sunt); T V, 82.
congero: ne plus aequo quid in amicitiam congeratur; Lae 58.
conligo: tam multa non collegisset, ... nisi ..; A II, 75. quam multa ab iis conquisita et collecta

sunt de omnium animantium genere, ortu, membris, aetatibus! quam multa de rebus iis, quae gignuntur e terra! F IV, 13. multa .., quae dicentur in his libris, colligunt; N I, 4. multa .. Stoici colligunt; D II, 33. te ... multa .. colligere ac docere, optimum .. statum civitatis esse eum ..; R I, 34.

conquiro: ſ. conligo; F IV, 13.

conscribo: multa sunt a nobis et in Academicis conscripta contra physicos et saepe *cum* P. Nigidio ... disputata; Ti 1.

conspicio: ex quo (loco oculi) plurima conspicientes fungantur suo munere; N II, 140.

constituo: quae .. observanda essent, multa constituit; R II, 27.

debeo: nec dubium, quin maximo cuique (beneficio) plurimum debeatur; O I, 49.

declaro: multa oraclis ‖ oraculis ‖ declarantur, multa vaticinationibus, multa somniis, multa portentis; N II, 163.

definio: qui (antiqui) .. definierunt plurima; F IV, 8.

desidero: ne naturales quidem (cupiditates) multa desiderant; F I, 46 (45). plus desidero; T II, 15. Socrates ... „quam multa non desidero"! inquit; T V, 91.

detraho: tollere aegritudinem funditus ... aut detrahere quam plurumum; T III, 75. cum multa sunt detracta; D II, 48. qui (sapiens vir) si occiderit, multum de communi utilitate detraxerit; O III, 31. multae .. res sunt, in quibus de suis commodis viri boni multa detrahunt detrahique patiuntur; Lae 57. ſ. adfingo.

dico: de .. his rebus satis multa ... sunt dicta a Laelio; F II, 59. multa dicta sunt ab antiquis de contemnendis ... rebus humanis; F V, 73. de quo (libro) iam tam multa diximus; T I, 102. de cuius (sapientis) excellentia multa .. dici ... possunt; T IV, 57. nemo de tenui victu plura dixit; T V, 89. parumne multa de toleranda paupertate dicuntur? T V, 107. multa primo die, ... non pauca etiam postero ... sunt dicta de morte; T V, 118. de figuris deorum ... multa dicuntur; N I, 2. a Balbo ... quam multa dicta sint; N III, 4. cur ... de eo ipso tam multa dixeris; N III, 8. de qua (providentia deorum) plurima a te .. dicta sunt; N III, 17. quibus de quaestionibus tu quidem strictim, nostri autem multa solent dicere; N III, 19. apud Stoicos de isto fato multa dicuntur; D II, 19. quid de fretis ... plura dicam? D II, 34. dixisti multa de casu; D II, 48. de quo ... plura me dicturum puto; R I, 62. multa .. nobis de eo genere dicenda sunt; R II, 31. de qua (iustitia) multa iam dicta sunt; O I, 46. de quo (decoro) alio loco plura dici solent; O I, 97. de qua (agri cultura) quoniam ... satis multa diximus; O I, 151. ut ... de continentia ... dicit ille (Epicurus) .. multa multis locis; O III, 117. de ceteris .. diximus multa; C 3. quid de pratorum viriditate ... plura dicam? C 57. ſ. scribo; A II, 108. **dico,** III. alqd, 1. multa, plura (17 St.) B. I, S. 690, b.

disco: multa sibi etiam atque etiam esse discenda; T III, 69.

disputo: in quo (libro) multa disputat, quam ob rem ..; T V, 24. hoc loco multa ab Epicureis disputantur; T V, 94. quod a Carneade multa acute ... contra Stoicos disputata sint; D I, 7. plura .. in eam sententiam ab eisdem contra verecundiam disputantur; O I, 128. ſ. conscribo. quaero; A II, 9.

dissero: in utramque partem multa disseruntur; A I, 46. Socrates ... de hoc ipso multa disseruit; T I, 71. contra quos (philosophos) Carneades ita multa disseruit, ut ..; N I, 4.

do: nemo censuit plus Fadiae dandum, quam posset ad eam lege Voconia pervenire; F II, 55. in quo (libro) multum admodum fortunae datur; F V, 12.

duco: multa .. sunt in nostris institutis ducta ab illis; T IV, 4.

effero: qui (agri fertiles) multo plus efferunt quam acceperunt; O I, 48.

efficio: ea ... multa quodam modo efficere ipsa sibi per se; F V, 26. multa mirabiliter efficiens (stella); N II, 52. in alvo multa sunt mirabiliter effecta; N I, 136.

exaudio: quam multa ... exaudiunt in eo genere exercitati! A II, 20.

excito: nec e lapide excitari plus nec inponi, quam quod capiat laudem mortui; L II, 88.

expono: ista exposuisti, ut tam multa, memoriter; F IV, 1.

facio: multa .. facimus usque eo, dum ..; A II, 19. sic multa ... temporibus fiunt non honesta; O III, 95. ita (C. Blossius) fecit vel plus etiam, quam dixit; Lae 37. ſ. **facio,** III. alqd, plus, multa (11 St.) S. 12, b.

fero: ferre plus dimidiati mensis cibaria; T II, 37.

fingo: in quibus (agris) multa propter fecunditatem fingi gignique possunt; D I, 94. ſ. quaero; L I, 4.

firmo: quam multa firmentur iure iurando; L II, 16.

genero: quae .. omnia eam vim seminis habent in se, ut ex uno plura generentur; N II, 127.

gigno: quam multa ex terra arboribusque gignuntur! T V, 99. quod (natura) tam multa ad vescendum ... gignit; N II, 131. ſ. fingo.

habeo: quod ... nos probabilia multa habemus, quae ..; A II, 8. ut non plus habeat sapiens, quod gaudeat, quam quod angatur; F I, 62. quam molestum est uno digito plus habere! N I, 99. nihil habui sane, non *modo* multum, quod putarem novandum in legibus; L III, 12. qui plura habemus; P 50.

ignoro: multa se ignorare; T III, 69. cum ... multa nobis et magna ignoranda sint; R I, 19.

impono: ſ. excito.

intellego: quos plus intellegere quam nos arbitramur; O II, 33. ſ. e, I, 2. sapio; O II, 48.

lego: cui plus legatum sit, quam sine religione capere liceat; L II, 51.

loquor: tum illum (Tagetem) plura locutum; D II, 50.

memini: ita multa meminerunt; T I, 59. philosophi senes quam multa meminerunt! C 22. cum saepe multa, tum memini ..; Lae 2.

mentior: ut oculi aut nihil mentiantur aut non multum mentiantur; A II, 82. cum Epicuro non multum ... mentiente; T IV, 70.

misceo: »multa .. misceri nocturna strage putasti«; D I, 18.

muto: plurima etiam in illa tertia philosophiae parte mutavit; A I, 40. pauca mutat, vel plura sane; F IV, 13. ſ. adfingo.

narro: Q. ‖ Quintus ‖ Mucius augur multa narrare de C. Laelio ... solebat; Lae 1.

nego: nimis .. praefracte videbatur ... omnia publicanis negare, multa sociis; O III, 88.

novo: quamquam ex omnibus philosophis Stoici plurima novaverunt; F II, 5.

patior: quam multa passus est Ulixes! O I, 113.

pecco: etiam in re publica multa peccantur; O I, 33. quod ... in patris vita violanda multa peccantur; P 25.

percipio: nisi is, qui artem tractabit, multa perceperit; A II, 22. ſ. comprehendo.

perpetior: qui cum multa sint saepe perpessi; T III, 67.
polleo: f. e, I, 2. polleo.
polliceor: plus .. (dialectica) pollicebatur; A II, 91.
pono: in physicis (Epicurus) plurimum posuit; F I, 63. qui multum in fortuna secunda aut adversa, multum in bonis aut malis corporis ponerent; F V, 75.
possum: f. e, I, 2. possum.
praecipio: ad quas ipsas consultationes || ex || superioribus libris satis multa praecepta sunt; O III, 33.
praedico: Polyidum Corinthium ... et aliis multa et filio ... mortem praedixisse; D I, 89. multa a vaticinantibus saepe praedicta sunt; D I, 114. (deos) multa praedicere; D I, 132.
praepono: quodsi in ipso corpore multa voluptati praeponenda sunt; F II, 114.
praesentio: multa medici, multa gubernatores, agricolae etiam multa praesentiunt; D I, 112.
praetereo: multa praetereunda sunt; N II, 131.
praetermitto: eorum .. omnium multa praetermittentium ... quasi curta sententia; F IV, 36.
probo: sensibus probanda multa sunt; A II, 99. nec plus uno (physico probare) poterit; A II, 117. quamquam utriusque .. multa non probo; F I, 18.
proficio: multum .. ad ea, quae quaerimus, explicatio tua ista profecerit; F III, 14. ad ferendum .. dolorem ... plurimum proficit ... cogitare ..; T II, 58.
propono: opifex plus sibi proponet ad formarum quam civis excellens ad factorum pulchritudinem? F II, 115.
provideo: multa augures provident; N II, 163.
quaero: quibus de rebus ... saepe nobis multa quaesita et disputata sunt; A II, 9. ut plura quaererent; T V, 69. quid aut plura aut vetera quaerimus? D I, 58. quoniam de re publica multa quaesierint et scripserint; R I, 12. multa quaeruntur in Mario fictane an vera sint; L I, 4.
recordor: multa .. de M. Atilio, Q. Caepione, M'. Aquilio (prudentia) recordatur; T V, 14.
reddo: ne plus reddat quam acceperit; Lae 58.
requiro: quid attinet de rebus tam apertis plura requirere? F V, 51. cuius possessio quo est maior, eo plus requirit ad se tuendum; P 49.
respondeo: a peritissimis sunt istis de rebus et responsa et scripta multa; L II, 46.
scio: plus (isti videntur) profiteri se scire, quam sciant; A II, 14. quia (Sirenes) multa se scire profitebantur; F V, 49. quia multa scire volunt; D I, 65. quo plura et difficiliora (iuris consulti) scire videantur; L II, 47.
scisco: quid, quod multa perniciose, multa pestifere sciscuntur in populis? L II, 13.
scribo: cum multa scribas; A I, 3. hac de re in utramque partem et dicta sunt et scripta multa; A II, 108. quod et scripta multa sunt (a nobis), sic ut plura nemini e nostris, et scribentur fortasse plura; F I, 11. quam multa illi de re publica scripserunt, quam multa de legibus! F IV, 5. cum statuissem scribere ad te aliquid hoc tempore, multa posthac; O I, 4. plura brevi tempore eversa quam multis annis stante re publica scripsimus; O III, 4. multa .. saepe ad te cohortandi gratia scripsimus; O III, 6. f. quaero; R I, 12. respondeo. A. aemuli.
servo: qui ... de creditoribus eius plurimum servet; L II, 48.
spero: a quo .. plurimum sperant; O I, 49.
suscipio: plura suscepi; F I, 2. quam multa vobis suscipienda sint; N I, 94. partim horum errore susceptum esse, partim superstitione, multa fallendo; D II, 83.
teneo: ut multa ex iis (carminibus) memoria teneam; N II, 104. quod tam longo spatio multa hereditatibus, multa emptionibus, multa dotibus tenebantur sine iniuria; O II, 81.
tollo: multa tollunt, quibus vitae ratio continetur; D I, 113.
tribuo: quibus ille secundum fratrem plurumum tribuebat; A II, 12. Socrates ... in disputatione plus tribuebat iis, quos volebat refellere; A II, 15. ille, vereor, ne virtuti plus tribuat, quam natura patiatur; A II, 134. plus tribuit sensibus, quam nobis leges permittunt; F II, 36. plurimum se et longe longeque plurimum tribuere honestati; F II, 68. cum ille ... nihilo plus iis tribuat quam tu; F IV, 23. quibus (commodis) non illi plus tribuunt ... quam Zeno; F IV, 59. plus tribui divitiis a Zenone ... quam ab Aristotele; F IV, 73. nec ullo minimo momento plus ei vitae tribuo quam Stoici; F V, 88. cum ... neque .. Peripatetici plus tribuerent divitiis ... quam Stoici; T V, 120. si ratio esset in beluis, non suo quasque generi plurimum tributuras fuisse? N I, 78. ut ei plurimum tribuamus, a quo plurimum diligamur || diligimur ||; O I, 47. tribuere etiam multum senectuti (debemus) O I, 149. f. a, II, 2. tribuo.
turbo: Aristoteles .. in tertio de philosophia libro multa turbat; N I, 33.
verto: verti .. multa de Graecis; T II, 26.
video: quam multa vident pictores in umbris et in eminentia! A II, 20. quae qui privatim habent, nec tam multa et raro vident; T V, 102. qui mihi videtur ex omnibus in re publica vidisse plurimum; R II, 37. »quod diu vivendo multa, quae non volt, videt«. et multa fortasse, quae volt! C 25. ut is, qui inlusus sit, plus vidisse videatur; Lae 99.
2. dico de: cum de plurimis eadem dicit, tum certe de maximis; F IV, 13.
eligo ex: nec pauca nisi e multis eligi possunt; T II, 1.
pervenio ad: aliquanto prius quam ad multa perveniat; A II, 93.
sum in: nec (ut) sit in duobus aut pluribus nulla re differens ulla communitas; A II, 54.
III. **nach Adjectiven:** primus: neque ultimum te paucorum neque primum multorum respondere posse; A II, 93.
similis: f. I. sunt; A II, 54.
IV. **Umstand:** 1. conscribere: cum .. uterque ... pluribus praeterea conscripsisset, qui esset optimus rei publicae status; F V, 11.
2. in: f. A. magistratus.
V. **Ellipsen:** posthac ... quam plurima, si videtur, et de nobis inter nos; A ep 2. sed cum hoc (Antiocho) alio loco plura; A II, 71. quam multa ille (Chrysippus) contra sensus, quam multa contra omnia, quae in consuetudine probantur! A II, 75. satis multa de auctoribus; A II, 76. quid plura? A II, 93. L II, 3. hi quoque multa a Platone; A II, 129. sed nimis multa; F II, 59. Euripides .., ut multa praeclare, sic hoc breviter || [breviter] ||; N II, 65. concinne .., ut multa, Timaeus; N II, 69. apud quos (Alabandenses) non inurbane Stratonicus, ut multa, ...: „ergo“, inquit ..; N III, 50. nos .. nimis multa de re apertissuma; N III, 79. sed haec alias pluribus; D II, 7. sed quid plura; D II, 50. 99. satis multa de ostentis; D II, 70. sed de hoc loco plura in aliis, nunc hactenus; D II, 76. ac, ne multa, dictator rem publicam constituas oportet; R VI, 12. in quo (libro) multa praeclare, illud absurde; O II, 56. cum in agendo multa populariter, tum illud male; O II, 73. scite Chrysippus, ut multa: „qui stadium“, inquit, „currit“ ..; O III, 42. quid

multa? O III, 59. 80. C 78. sed de hoc ... alio loco pluribus; nunc ad propositum; O III, 119. sed quid opus est plura? C 3. quorsus || quorsum || .. tam multa de voluptate? C 44. vgl. C. praeclara; O II, 65. C 64.

VI. Lücke: † non || sunt || .. multa ecferata et inmania; T IV, 32.

c. adverbielle Formen: I. **multum:** 1. dispar: sunt his alii multum dispares; O I, 109.

2. aberro: non multum ab Erilli levitate aberrabimus; F IV, 40.

abhorreo: haec .. habere dubia ... abhorrere a sapientia plurimum; A II, 29. a litibus .., quantum liceat et nescio an paulo plus etiam, quam liceat, abhorrentem; O II, 64.

absum: ab iis .. vitiis ... (sapiens) abest plurimum; F I, 62. ab eo plurimum absum; F III, 6. quorum .. ita perturbantur animi, ut non multum absint ab insania; T III, 4. qui (amor) nihil absit aut non multum ab insania; T IV, 72. quae (stella) a terra abest plurimum; N II, 52. eam (partem animi) tum maxume vigere, cum plurimum absit a corpore; D I, 70. ut iam oratio tua non multum a philosophorum lenitate absit; L I, 11.

accedo: enumerari .. non possunt ... aestus maritimi [multum] accedentes et recedentes; N II, 132.

adiuvo: ut (senes) ... rem publicam consilio ... quam plurimum adiuvent; O I, 123. quandoquidem ea (gloria) in rebus maioribus administrandis adiuvat plurimum; O II, 31.

agito: rem a me saepe deliberatam et multum agitatam requiris; A I, 4.

amo: ut me ille plus (amet) quam se, ego illum plus quam me; T III, 73. istum ... plus amabo posthac locum; L II, 4.

audio: multum .. illum (Aelium Sextum) audiebam et libenter; R I, 30.

clareo: »postque || plusque, al. || magisque viri nunc gloria claret«; O I, 84.

cogito: quod ista ipsa de re multum ... et diu cogitavi; A I, 4. mihi multum .. et diu cogitanti ..; D II, 1. ultro .. adfero res multum et diu cogitatas; C 38.

confido: ut .. quisque sibi plurimum || plurimum sibi || confidit, ... ita ..; Lae 30.

consulo: vir bonus ... utilitati omnium plus quam ... suae consulit; F III, 64. »nec plus quam de singulis rebus semel || semul || consulunto«; L III, 11.

credo: equidem Clitomacho plus quam ... Metrodoro credens; A II, 78. credo plus nemini; N I, 72.

decet: Periclen ... violari versibus ... non plus decuit, quam si ..; R IV, 11.

defendo: quae diu multumque defensa sunt; A II, 130.

delecto: quo me plus hic locus fortasse delectet; L II, 3.

desidero: nec nunc .. vires desidero adulescentis, ... non plus, quam adulescens tauri ... desiderabam; C 27.

differo: homines ... hoc uno plurimum a bestiis differunt, quod rationem habent; F II, 45. in quibus (animi partibus) ... inest coniectura consequentium non multum a divinatione differens; F II, 113. siquidem (sapientia) non multum differt ab insania; T III, 8. hilariores illae (perturbationes) ... non multum differunt ab amentia; T IV, 36. etsi .. omnis animi perturbatio gravis est nec multum differt ab amentia; T IV, 82. huic (Epicuro) ... non multum differenti a iudicio ferarum oblivisci licebit sui? T V, 73. multa .. sunt alia, quae inter locum et locum plurimum differant; Fa 7. multum .. differt, utrum ..; Fa 32. ut non multum differat inter summos et mediocris viros; O II, 30.

diligo: ne illos (amicos) plus, quam ipsi velint, si sentiant, plus certe quam nosmet ipsos diligamus; T III, 73. quam (mulierem) plurimum ille (vir) dilexerit; T V, 78. ut (vir sapiens) nihilo sepse || sese, al. || plus quam alterum diligat; L I, 34. f. b, II, 1. tribuo; O I, 47.

disco: apud alios loqui videlicet (Demosthenes) didicerat, non multum ipse secum; T V, 103.

discrepo: non multum discrepat ista constitutio religionum a legibus Numae; L II, 23. quae multum ab humanitate discrepant; O I, 145. quae non multum discrepent ab opinione populari; P 2.

dissentio: qui (Zeno) cum ab eo (Carneade) plurimum dissentiret; A I, 46. vides, quantum ab eo (Zenone Erillus) dissenserit et quam non multum a Platone; A II, 129.

dissideo: in ea ipsa (investigatione naturae) plurimum dissedit a suis; A I, 34. inpotentiam quandam animi a temperantia ... plurimum dissidentem; T IV, 34. nostra legens non multum a Peripateticis dissidentia; O I, 2. quae (temeritas) a sapientia dissidet plurimum; O II, 8.

disto: septem alia (sidera) ... multum inter se aut altitudine aut humilitate distantia; T V, 69. abest (malitia) ab ea (prudentia) distatque plurimum; O III, 71.

dormio: tam multum dormiens; D II, 142.

dubito: Herculem ... diu secum multumque dubitasse ..; O I, 118.

eloquor: uterque (venditor, emptor), ... non plus quam semel eloquetur; O III, 61.

emineo: animum adverti columellam non multum e dumis eminentem; T V, 65.

eripio: non plus (dominus eripiet) quam navigantem in alto eicere de navi velit, quia sua sit; O III, 89.

excello: quae .. proprie virtutes appellantur multumque excellunt; F V. 38.

gaudeo: ut is, qui propter me aliquid gaudeat, plus quam ego ipse gaudeat; F II, 108.

glorior: isti ... in eo multum etiam gloriari solent; R I, 11.

incido: laudem mortui incisam ne plus quattuor herois versibus; L II, 68.

indigeo: ut (animus) nihil aut non multum adiumento ullo ad suam confirmationem indigeret; F V, 59.

interest: in gubernando nihil, in officio plurimum interest, quo in genere peccetur; F IV, 76. interesse plurimum inter Stoicos ... et Peripateticos; N I, 16. nec sane multum interest, utrum ..; N II, 44. cuius plurimum interérat esse in optimo statu civitatem; R II, 40.

laboro: de qua (disciplina puerili) Graeci multum frustra laborarunt; R IV, 3.

licet: nihilo plus sibi licere putet (sapiens) peccare, quam si (anulum) non haberet || [peccare ... haberet] ||; O III, 38.

loquor: scis .. me Graece loqui in Latino sermone non plus solere quam in Graeco Latine; T I, 15.

mentior: f. b, II, 1. mentior.

moror: »haec tardata diu species multumque morata«; D I, 21.

noceo: plus .. exemplo quam peccato (vitiosi principes) nocent; L III, 32. si plus tibi ea (promissa) noceant quam illi prosint, cui promiseris; O I, 32. quid .. iratus Iuppiter plus nocere potuisset, quam nocuit sibi ipse Regulus? O III, 102. ne iratus quidem Iuppiter plus Regulo nocuisset, quam sibi nocuit ipse Regulus; O III, 105.

numero: scutum, gladium, galeam in onere

nostri milites non plus numerant quam umeros, lacertos, manus; T II, 37.

obsequor: auspiciis plurimum obsecutus est Romulus; R II, 16.

obsum: an in eo auctoritas nihil obest? mihi quidem videtur vel plurimum; A II, 60. homines hominibus obesse plurimum arbitrantur; O II, 12. ſ. prosum; O II, 17.

obtempero: Cilices et Arabum natio avium significationibus plurimum obtemperant; D I, 92.

polleo: »qui (Amor) plus pollet potiorque est patre«; T IV, 69. harum .. duarum (rerum) ad fidem faciendam iustitia plus pollet; O II, 34. nec est ulla res, quae plus apud eum polleat quam ipsius voluntas; P 34.

possum: quoniam multum potest provisio animi ... ad minuendum dolorem; T III, 30. quos prudentes possumus dicere ..., divinos nullo modo possumus, non plus quam Milesium Thalem; D I, 111. si .. populus plurimum potest; R III, 23. iustitia sine prudentia multum poterit ‖ [iustitia ... poterit] ‖; O II, 34. qui honeste posse multum volunt; O II, 64. utile ei videbatur plurimum posse alterius invidia; O III, 82. cum plurimum copiis, facultatibus, opibus possint; Lae 55.

praesto: qui (homo) ceteris animantibus plurimum praestat; F II, 110. cum longe multumque praestet mens atque ratio; F V, 40. multum .. is (Procles) fratri rerum gestarum gloria praestitit; D II, 91 (90). quom multum animus corpori praestet; L II, 24.

probo: ſ. A. libri; A II, 143.

procedo: in quibus quamvis multum processeris; F IV, 65. multum in virtute (Ti. Gracchus) processerat; F IV, 65.

prosum: quo plus in negotiis gerendis res quam verba prosunt; A II, 2. in vita occupata atque ... militari pauca ipsa multum saepe prosunt; T II, 2. multum prodest ea, quae metuuntur, ipsa contemnere; T IV, 64. ceteris item multum illam (Consolationem) profuturam puto; D II, 3. multum .. et nobismet ipsis et nostris profuturi videbamur, si ..; D II, 148. nec plus Africanus ... rei publicae profuit quam eodem tempore P. Nasica privatus; O I, 76. quo et tutior eius (Solonis) vita esset et plus aliquanto rei publicae prodesset; O I, 108. quin homines plurimum hominibus et prosint et obsint; O II, 17. quae tibi plus prodessent cognita quam tritici vilitas; O III, 52.

quaero: versabor in re ... multum et saepe quaesita; L III, 33.

recedo: ſ. accedo.

sapio: »qui ... plus .. ex alieno iecore sapiunt quam ex suo«; D I, 131. quem (sapienter dicentem) qui audiunt, intellegere etiam et sapere plus quam ceteros arbitrantur; O II, 48.

sequor: quem (Panaetium) multum in his libris secutus sum, non interpretatus; O II, 60.

sum: solem ... plus quam duodeviginti partibus maiorem esse quam terram; A II, 128. ego ... sum multum equidem cum Phaedro ... in Epicuri hortis; F V, 3. alterum fieri profecto potest, ut earum (opinionum) nulla, alterum certe non potest, ut plus una vera sit; N I, 5. multum una eramus; Fa 2. eum (Platonem) ... cum Timaeo Locro multum fuisse; R I, 16. neque .. bonitas ... esse potest, non plus quam amicitia; O III, 118.

supero: nos ... longe multumque superamur a bestiis; F II, 111.

supplico: ut ... non multum Graecis supplicandum putarem; F V, 75.

valeo: plus .. rectam naturam quam rationem pravam valere; F II, 58. nisi honestas natura plurimum valeat; F II, 117. qua (eloquentia) te audimus valere plurimum; F IV, 61. valet alter plus cotidie, alter videt; F IV, 65. in qua (re militari) cum virtute nostri multum valuerunt, tum plus etiam disciplina; T I, 2. quod in omnibus causis et debet et solet valere plurimum; T I, 26. tum (philosophia) valet multum, cum ..; T II, 11. cum ... ad corporum sanationem multum ipsa corpora et natura valeat; T III, 5. neque .. genus id orationis in consolando non valet, sed id ‖ [id] ‖ haud sciam an plurimum; T III, 55. quid est .., quod plus valeat ad ponendum dolorem, quam cum est intellectum ..? T III, 66. plus fortunam ... quam consilium valere; T V, 25. Archimedem arbitrantur plus valuisse in imitandis sphaerae conversionibus quam naturam in efficiendis; N II, 88. in optuma quaque re publica plurimum auspicia ... valuisse; D I, 95. fortuna valet plurimum; D II, 24. quae (seminum vis) ad gignendum ... plurimum valeat; D II, 94. plus terrarum situs quam lunae tactus ad nascendum valere; D II, 97. apud me ... argumenta plus quam testes valent; R I, 59. valet .. salus plus quam libido; R I, 63. is valebat in suffragio plurimum, cuius ..; R II, 40. in quo (bello) et suscipiendo et gerendo et deponendo ius ut plurimum valeret et fides; L II, 34. »par maiorve potestas plus valeto«; L III, 11. quod ... ad opes et potentiam valet plurimum; O II, 24. hic ea, quae videbatur utilitas, plus valuit quam honestas; O III, 109. plus apud me antiquorum auctoritas valet; Lae 13. plurimum in amicitia amicorum bene suadentium valeat auctoritas; Lae 44. angor iste ... non tantum valet, ut tollat e vita amicitiam, non plus quam ut virtutes ... repudientur; Lae 48. plus apud me .. vera ratio valebit quam vulgi opinio; P 8. ſ. **a,** I. valent (2 St.) A. alqs; O II, 79.

versor: in quibus (locis) memoria dignos viros acceperimus multum esse versatos; F V, 2. ut mihi temporibus illis multum in animo Marius versabatur; D II, 140.

video: ſ. valeo; F IV, 65.

vivo: cum diu multumque vixeris; C 9.

utor: quae (artes) ipsae fatentur coniectura se plus uti quam scientia; A II, 107. medicis plus quam philosophis uteretur; F II, 64. ut (natura) ... neque sane multum adiumentis externis ... uteretur; F V, 59. nos ... quam multum iis (auspiciis) utimur? D II, 76. multum etiam Graecis litteris utor; C 38. quod P. Sulpicio utebare multum; Lae 2. quia nos ea philosophia plus utimur, quae ..; P 2.

II. **pluris:** aestimo: ſ. **aestimo,** II. alqd, aurum, al. (13 St.) B. I, S. 104, a.

facio: ut is ... pluris eum faciat, cui commendatus, quam illum, a quo sit; F III, 23. nec pluris nunc facere M. Camillum hoc civile bellum, quam ego illo vivo fecerim Romam captam; T I, 90.

puto: sit sane adrogantis pluris se putare quam mundum; N III, 26. pluris putare, quod utile videatur, quam quod honestum sit ‖ est ‖; O III, 18.

sum: si (voluptas) ... pluris esse contendat dulcedinem corporis; F III, 1. neque ... pluris sit coniunctum quam sapere ipsum separatim ‖ separatum ‖; F III, 44. sapientiae .. usus longissimus quisque sit plurimi; F III, 47. quod .. pluris est ‖ sit ‖ haud paulo; F V, 60. hoc mum, quod plurimi est, (mundus) non habebit? N II, 18. mundum universum pluris esse necesse est quam partem aliquam universi; N II, 32. hominem ... pluris esse quam mundum omnem oporteret; N II, 32. quo pluris sint nostra oliveta nostraeque

vineae; R III, 16. [ita fit, ut agere considerate pluris sit quam cogitare prudenter]; O I, 160. habet senectus ... tantam auctoritatem, ut ea pluris sit quam omnes adulescentiae voluptates; C 61. ut quisque, quod plurimi sit, possideat, ita ..; P 48.

vendo: vendo meum non pluris quam ceteri, fortasse etiam minoris; O III, 51. si ... aedes .. vendiderit pluris multo, quam se venditurum putarit; O III, 54.

videor: neque tamen (valere) pluris illis videtur; F IV, 62.

III. **multo: 1. abl. pretii:** vendo: dicturusne sit id Rhodiis an silentio suum (frumentum) quam plurimo venditurus; O III, 50.

2. **abl. compar.:** absurdior: nec .. multo absurdiora sunt ea, quae ..; N I, 42.

accuratius: quem locum multo etiam accuratius (Socrates) explicat; T I, 57.

adseverantius: haec Antiochus fere et Alexandreae tum et multis annis post multo etiam adseverantius; A II, 61.

ante: non multo ante urbem captam exaudita vox est a luco Vestae; D I, 101. ut .. segetes agricolae subigunt aratris multo ante, quam serant; fr V, 24, ſ. **ante,** B, **a.** III. multo (10 St.) B. I, S. 205, a.

antecello: omnis .. sensus hominum multo antecellit sensibus bestiarum; N II, 145.

antepono: virtutem omnibus rebus multo anteponentes; F IV, 51.

artificiosius: id multo artificiosius naturam efficere; N II, 57.

beatior: id multo iam beatius est; T I, 98.

melius: multo .. hoc melius nos veriusque quam Stoici; F I, 61. haec ab Antiocho ... dicuntur multo melius et fortius, quam a Stasea dicebantur; F V, 75. multo .. melius haec notata sunt verbis Latinis quam Graecis; T III, 10.

melior: »mater, optumarum multo mulier melior mulierum«; D I, 66. illud .. multo etiam melius; D II, 35. nonne melius multo fuisset otiosam aetatem ... traducere? C 82. cum ... ... ille (gubernator) ... non faciat || facit || ea, quae iuvenes, at vero multo maiora et meliora faciat || facit ||; C 17. ſ. C. sumpta.

carior: haec multo esse cariora; F V, 40. cum iustitiam quaeramus, rem multo omni auro cariorem; R III, 8. esse te quidem mihi carissimum, sed multo fore cariorem, si ..; O III, 121.

certior: mihi .. ille fructus liberalitatis ... multo et maior videtur et certior; O II, 56.

coniunctius: multo haec coniunctius homines || multo * haec coniunctio est hominis ||; F III, 63.

constantior: multo .. (natura) et firmior est et constantior; O I, 120.

deformior: Sardanapallus ille vitiis multo quam nomine ipso deformior; R III, fr 4.

difficilior: mihi ... multo difficilior occurrit cogitatio, multo obscurior; T I, 51.

dilucidior: ea profecto tum multo puriora et dilucidiora cernentur, cum ..; T I, 46.

divinior: adpropinquante morte (animus) multo est divinior; D I, 63.

evidentior: quod in homine multo est evidentius; Lae 27.

facilior: vir is, quem quaerimus, non multo facilius tali animo reperietur quam civitas universa? T V, 42. quae sunt minus operosa et multo quidem faciliora || [faciliora] ||; N II, 94. multo id facilius cognosces; R II, 30.

fecundior: quid ego irrigationes, quid fossiones agri repastinationesque proferam, quibus fit multo terra fecundior? C 53.

firmior: ſ. constantior.

foedior: multo .. taetrior et foedior (puer) renatus est; L III, 19.

fortius: ſ. melius; F V, 75.

gelidior: Lirem .. (Fibrenus) multo gelidiorem facit; L II, 6.

gravior: si multo maiore et graviore ex parte bona propendent; T V, 86.

inhumanius: alios .. dicere aiunt multo etiam inhumanius; Lae 46.

integrior: multo etiam integriora ac puriora sunt, ut a terra longissime se ecferant; T I, 41.

liberius: id multo tum faciemus liberius; T I, 44.

longius: quantum (luna) absit a proxuma Mercurii stella, multo autem longius a Veneris; D II, 91.

magis: non ob ea solum incommoda ... fugiendam improbitatem putamus, sed multo etiam magis, quod ..; F I, 53. nec .. hoc oratione solum, sed multo magis vita ... (Epicurus) comprobavit; F I, 65. multo .. nos (honesta actio) ad se expetendam magis hortatur quam superiora omnia; F III, 22. nihil malo quam has res relinquere, his vero modo auditis multo magis; T I, 76. „fortis“ .. non modo „fortuna adiuvat“, ... sed multo magis ratio; T II, 11. non solum quia pervulgata sunt, sed multo magis, quia ..; T V, 13. multo magis ... statuat necesse est ab aliqua mente tantos naturae motus gubernari; N II, 15. hoc .. tempore ... multo magis aveo audire, de divinatione quid sentias; D I, 11. quod (animus) multo magis faciet post mortem; D I, 63. quis populus (fuit), qui non uteretur praedictione divina? neque solum in pace, sed in bello multo etiam magis; D I, 95. ut me sic audiatis, ... ut unum ... domesticis praeceptis multo magis eruditum quam litteris; R I, 36. multo etiam magis, inquit Mummius; R III, 46. si .. isdem imperiis ... parent, multo iam magis (civitatis eiusdem habendi sunt); L I, 23. multo esse in animis id servandum magis; L II, 24. ut ... animi excellentia ... multo magis in his ipsis (opibus utilitatibusque) despiciendis eluceat; O I, 17. neque .. solum corporis, ... sed multo etiam magis animi motus probandi; O I, 100. multo etiam magis elaborandum est, ne animi motus a natura recedant; O I, 131. hoc multo magis efficit ipsa naturae ratio; O III, 23. multo magis est secundum naturam excelsitas animi; O III, 24. nec .. corpori solum subveniendum est, sed menti atque animo multo magis; C 36. quod est multo profecto magis in veris patribus ... faciendum; Lae 70. ſ. **etiam,** II, 3. F I, 7. T V, 113. N II, 35. III, 45. R II, 14. O I, 14. 145. 157. P 29 (B. I, S. 873, a).

maior: nisi tanta in Arcesila, multo etiam maior in Carneade ... dicendi vis fuisset; A II, 60. ne maiorem quidem multo putat esse (solem); A II, 82. ecce multo maior etiam dissensio; A II, 134. nec ob eam causam non multo maiores esse ... dolores animi quam corporis; F I, 55. maiorem multo inter Stoicos et Peripateticos rerum esse aio discrepantiam quam verborum; F III, 41. beatam vitam ... ex multo maiore parte obtinere nomen suum; T V, 22. si multo maiore ex parte exstat in utraque (mercatura, aratione) felicitas; T V, 86. vir sapiens, multo arte maiore praeditus; T V, 104. multo maiorem percipi posse legendis his (cantibus) quam audiendis voluptatem; T V, 116. nec .. scaena solum referta est his sceleribus, sed multo vita communis paene maioribus; N III, 69. relicua .. multo maior multitudo; R II, 39. in tota vita constituenda multo est ei rei cura maior adhibenda; O I, 119. ut .. in reliquis rebus multo maiora opera sunt animi

quam corporis, sic ..; O II, 46. s. melior; C 17. certior. gravior.
malo: ut ... non multo illa malint; Lae 63.
peior: sin fugiendum id quidem censet, sed multo illa peiora; O III, 26.
mobilior: mundi ille fervor purior, perlucidior mobiliorque *est* multo; N II, 30.
molestior: obsequium multo molestius, quod ..; Lae 89.
plus: multo eam (concordiam) pluris aestimavit quam omnia illa; F III, 21. quae .. (vera somnia) multo plura evenirent, si ad quietem integri iremus; D I, 60. qui (agri fertiles) multo plus efferunt quam acceperunt; O I, 48. aetas illa multo plures quam nostra casus mortis habet; C 67. s. II. vendo; O III, 54. b, I, 1. evadunt. A. casus.
obscurior: s. difficilior.
minus: a Zenone minus multo (est elaboratum) quam ab antiquis; F IV, 9. in qua (vita) sapiens nemo efficietur umquam, moderatus vero multo minus; T V, 100. multo iam id in regnis minus; R I, 49. quodsi ... non existimantur fefellisse, ... multo minus, qui domum non laudarunt; O III, 55.
minor: Epicurus .. posse putat etiam minorem esse eum (solem), quam videatur, sed non multo; A II, 82. ut ea, quae acciderint, multo minora, quam quanta sint existimata, videantur; T III, 58.
perlucidior: s. mobilior.
perturbatior: cur credatur somniantium visis, quae multo etiam perturbatiora sunt; D II, 122.
post: dicemus, neque ita multo post; O II, 19.
praestantior: ut bestiis aliud alii praecipui a natura datum est, ... sic homini multo quiddam praestantius; T V, 38.
probabilior: multo est probabilius ..; D II, 41.
proclivior: quod est multo proclivius; R I, 11.
purior: s. dilucidior. integrior. mobilior.
saepius: multo saepius lacrimasse Priamum quam Troilum; T I, 93.
saevior: vis populi multo saevior multoque vehementior (est); L III, 23.
secus: nec multo secus eos (facere), qui ..; A II, 133. quae (res) aut sine animo sunt aut *non* multo secus; F V, 38. ut Peripatetici nec multo veteres Academici secus; T V, 85. nec multo secus Speusippus ... evellere ex animis conatur cognitionem deorum; N I, 32. dulcis .. non multo secus est ea (patria), quae genuit, quam illa, quae excepit; L II, 5.
serius: virtutis .. beataeque vitae ... serius lumen apparet, multo etiam serius, ut plane qualia sint intellegantur; F V, 58.
studiosius: multo studiosius philosophiae fontis aperiemus; T I, 6.
superior: religione ... multo superiores (reperiemur); N II, 8.
taetrior: s. foedior.
tardius: multo .. tardius fama deseret Curium, Fabricium; T I, 110.
uberior: spero .. multo uberiora fore, quae a te dicentur, quam illa ... omnia; R I, 37.
vehementior: multo ... vehementiores iratorum impetus esse; T IV, 43. s. saevior.
vigilantius: quamquam ... decori vestro non defui, nunc tamen ... enitar multo vigilantius; R VI, 26.

mulus, Maulesel: longum est mulorum persequi utilitates et asinorum; N II, 159.

mundanus, Weltbürger: Socrates .. cum rogaretur, cuiatem se esse diceret, „mundanum“ inquit; T V, 108.

munditia, Sauberkeit: adhibenda praeterea munditia est non odiosa neque exquisita nimis, tantum quae fugiat agrestem et inhumanam neglegentiam; O I, 130.

mundus, sauber, fein: mundos, elegantis, optimis cocis, pistoribus ... vitantes cruditatem; F II, 23.

mundus, Welt, Weltall, Weltkörper: I. absolut: 1. Subject: alit: se ipse (mundus) consumptione et senio alebat sui; Ti 18.
ardet: neque .. (audite) mundum ipsum animo et sensibus praeditum, rotundum, ardentem, volubilem deum; N I, 18.
cadunt: in mundis, credo, (veritas est) innumerabilibus omnibus minimis temporum punctis aliis nascentibus, aliis cadentibus; N I, 67.
canit: ad harmoniam canere mundum, ut Pythagoras existimat; N III, 27.
caret: non .. caret sensu mundus; N II, 22.
coërcet: qui (mundus) omnia conplexu suo coërcet et continet; N II, 58.
cohaeret: s. **cohaereo,** II. mundus (3 St.) B. I, S. 445, b.
complectitur: mundus quoniam omnia conplexus est; N II, 38. qui (mundus) et has ipsas artes et earum artifices et cuncta conplectatur; N II, 87. ipse (mundus) se concordi quadam amicitia et caritate conplectitur; Ti 15.
concidit: si omnis hic mundus intereat et concidat; R III, 34.
consequitur: s. est; N II, 36.
constat: nos cum dicimus natura constare administrarique mundum; N II, 82.
continet: omnia .. sicut membra et partes suas (mundus) nutricatur et continet; N II, 86. s. coërcet.
convertit: mundum totum se ad amorem suum sublevandum conversurum putat; T IV, 73.
deflagrat: fore .. aliquando, ut omnis hic mundus ardore deflagret; A II, 119.
desiderat: nec .. (mundus) desiderabat aut alimenta corporis aut detractionem confecti et consumpti cibi; Ti 18.
efficit: quas (res) mundus efficit; N II, 47.
eget: primum ut mundus quam aptissimus sit ad permanendum, deinde ut nulla re egeat; N II, 58. nec .. oculis (mundus) egebat ... nec auribus; Ti 18. ipsum se contentum esse mundum neque egere altero; Ti 18.
est: ais Democritum dicere innumerabiles esse mundos, et quidem sic quosdam inter sese non solum similes, sed undique perfecte et absolute ita ‖ [ita] ‖ pares, ut inter eos nihil prorsus interesit [, et eos quidem innumerabiles]; A II, 55. si mundus ita sit par alteri mundo, ut inter eos ne minimum quidem intersit; A II, 55. nec magis adprobabit nunc lucere, quam ... hunc mundum esse sapientem; A II, 119. neque .. ortum esse umquam mundum ... et ita esse eum undique aptum, ut ..; A II, 119. innumerabilis supra infra, dextra sinistra, ante post, alios dissimiles, alios eiusdem modi mundos esse; A II, 125. infinitio ipsa, quam ἀπειρίαν vocant, tota ab illo (Democrito) est, tum innumerabiles mundi; F I, 21. eum .. (mundum) esse quasi communem urbem et civitatem hominum et deorum; F III, 64. mundum hunc omnem oppidum esse nostrum; F IV, 7. ut, Circeiis qui habitet, totum hunc mundum suum municipium esse existimet; F IV, 7. quod ... is eum (mundum) dixerit fore sempiternum; N I, 20. non .., si mundus nullus erat, saecla non erant; N I, 21. qui .. mundum ipsum animantem sapientemque esse dixerunt; N I, 23.

modo (Aristoteles) mundum ipsum deum dicit esse, modo ..; N I, 33. modo || tum || mundum, tum mentem divinam esse (Ponticus Heraclides) putat; N I, 34. similiter effici potest sapientem esse mundum, similiter beatum, similiter aeternum; N II, 21. animans est .. mundus composque rationis; N II, 22. sapientem esse mundum necesse est; N II, 30. absurdum .. est dicere ... mundum esse sine sensu; N II, 31. ex quo efficitur animantem esse mundum; N II, 32. quod certe est mundus melior quam ulla natura; N II, 32. mundum universum pluris esse necesse est quam partem aliquam universi; N II, 32. sapiens sit mundus necesse est; N II, 32. hominem ... pluris esse quam mundum omnem oporteret; N II, 32. necesse est intellegentem esse mundum et quidem etiam sapientem; N II, 36. mundus .. si in aeterno praeteriti temporis spatio fuit insipiens, numquam profecto sapientiam consequetur; ita erit homine deterior; N II, 36. sapiens est .. (mundus) et propterea deus; N II, 39. ut .. hunc ipsum mundum ... animantem esse et deum iudicem; N II, 45. ita efficitur animantem, sensus, mentis, rationis mundum esse compotem; N II, 47. nec .. hunc ipsum mundum pro certo rotundum esse dicitis; nam posse fieri, ut sit alia figura, innumerabilesque mundos alios aliarum esse formarum; N II, 48. omnium .. rerum ... seminator et sator et parens, ut ita dicam, atque educator et altor est mundus; N II, 86. qui .. convenit ... mundum ... consilii et rationis esse expertem putare? N II, 87. nihil maius, quam quod ita stabilis est mundus; N II, 115. si mundus globosus est ob eamque causam omnes eius partes ... continentur; N II, 116. est .. mundus quasi communis deorum atque hominum domus aut urbs utrorumque; N II, 154. „litteratus .. est mundus“. isto modo etiam disertus et quidem || atque idem || mathematicus, musicus, omni denique doctrina eruditus, postremo philosophus erit mundus || [erit mundus] ||; N III, 23. concedam non modo animantem et sapientem esse mundum, sed fidicinem etiam et tubicinem? N III, 23. nihil .. adfert, ..., quare mundum ratione uti putemus, ne cur animantem quidem esse; N III, 23. unusne mundus sit an plures; D II, 11. quae (domus nostra) non ea est, quam parietes nostri cingunt, sed mundus hic totus; R I, 19. quorum (deorum) domus esset omnis hic mundus; R III, 14. quorum (deorum) hic mundus omnis templum esset et domus; L II, 26. de quo (mundo) id primum consideremus, ... semperne fuerit nullo generatus ortu, an ortus sit ab aliquo temporis principatu. ortus est, quandoquidem cernitur et tangitur et est undique corporatus; Ti 5. si pulcher est hic mundus et si probus eius artifex; Ti 6. ut sit necesse hunc, quem cernimus, mundum simulacrum aeternum esse alicuius aeterni; Ti 7. hunc mundum animal esse, idque intellegens et divina providentia constitutum; Ti 10. cuius .. omne animal quasi particula quaedam est, ... eius similem mundum esse dicamus; Ti 11. ut hic mundus esset animanti absoluto simillimus, hoc ipso, quod solus atque unus esset; Ti 12. ut (mundus) unus esset nulla parte, unde alter gigneretur, relicta; Ti 16. quinque .. reliquis motibus orbum eum (mundum) voluit esse et expertem, immobilem et stantem; Ti 36. f. eget. IV. milia. **deus,** I, 2. sum; N I, 24. 30. 37. 39. 52. II, 21. 30. 47. III, 20. 23. >< 40 (B. I, S. 662, a).

facit: cum ipse (mundus) per se et a se et pateretur et faceret omnia; Ti 18.

generat: mundus .. generat animantis compotesque rationis; N II, 22.

habet: hunc mundum ... habere mentem, quae et se et ipsum fabricata sit; A II, 119. an cetera mundus habebit omnia, hoc unum, quod plurimi est, non habebit? N II, 18. quare et mundus universus et sol ... sensum ac mentem haberent; N III, 18. quid habere mundus potest cum thesauri inventione coniunctum? D II, 33.

ignescit: ut ad extremum omnis mundus ignesceret; N II, 118.

interit: f. **intereo,** mundus (3 St.) S. 344, a.

legit: iam efficies, ut mundus optime librum legere videatur; N III, 23.

lucet: ut hunc (ignem) varietate distinctum bene Graeci κόσμον, nos lucentem mundum nominaremus; Ti 35.

nascitur: f. cadunt. II, 1. introduco. perficio; N II, 94.

nititur: sicut una eademque natura mundus ... cohaeret ac nititur, sic ..; L fr 2.

nutricatur: f. continet.

oriuntur: qui (mundi) et oriantur et intereant cotidie; F I, 21. f. est; A II, 119. Ti 5.

paret: hic (mundus) deo paret; L III, 3.

patitur: f. facit.

potest: qui potest ipse (mundus) non natura administrari? N II, 86. f. habet; D II, 33. stat.

procreat: cum (mundus) ex se procreet animantis atque sapientis; N II, 22.

quit: f. II, 1. conligo.

requirit: f. IV. extremum; Ti 18.

significat: quae procreatio vitis aut arboris ... tantam naturae sollertiam significat, quantam ipse mundus? N II, 85.

stat: nec rerum natura omnis nec ipse mundus (stare) potest; L III, 3. f. est; Ti 36.

sustinet: ei (mundo deus) nec manus adfixit ... nec pedes aut alia membra, quibus ingressum corporis sustineret; Ti 19.

videtur: f. legit.

utitur: ratione .. mundus utitur; N II, 21. III, 22. f. est; N III, 23.

ohne Verb: f. II, 1. dico; Ti 12.

2. Prädicat: sum: eos .. (deos) innumerabilis esse mundos; N I, 25.

II. nach Verben: 1. Accusativ: absolvo: deus .. illum (mundum) effecit ... a medio ad summum parem et perfectum atque absolutum ex absolutis atque perfectis; Ti 20.

administro: f. **administro** mundum (15 St.) B. I, S. 76, b. — aedifico: f. **aedifico,** II. mundum (3 St.) B. I, S. 93, b. — alo: f. I, 1. alit.

attingo: ne qui morbus eum (mundum) posset aut senectus attingere; Ti 16.

audio: f. I, 1. ardet.

cerno: f. I, 1. est; Ti 5. 7.

circumdo: eum (mundum deus) circumdedit corpore et vestivit extrinsecus caeloque solivago et volubili ... conplexus est; Ti 20.

cogito: modo possemus eum (mundum) animantem cogitare! N III, 20.

complector: imagines tantas .., ut universum mundum conplectantur extrinsecus, (deos esse dicit); N I, 120. f. circumdo. I, 1. complectitur; Ti 15.

compleo: ut ... ipse Sol mundum omnem sua luce compleat; N II, 119. animorum .. consentientium multitudine conpletum esse mundum; D II, 119.

conformo: si illum (mundum) aedificatum esse || aedificatum ||, non ... a natura conformatum putarem; N III, 26.

conligo: ita apte (mundus) cohaeret, ut dissolvi nullo modo queat nisi ab eodem, a quo est conligatus; Ti 15.

conlustro: »Iuppiter ... totum conlustrat lumine mundum«; D I, 17.

constituo: providentia deorum mundum et omnes mundi partes et initio constitutas esse et omni tempore administrari; N II, 75.
construo: qua (fabrica Plato) construi a deo atque aedificari mundum facit; N I, 19,
contemplor: ipse .. homo ortus est ad mundum contemplandum et imitandum; N II, 37.
contineo: quae (natura) contineat mundum omnem eumque tueatur; N II, 29. alius animans, qui eum (mundum) contineat, sit necesse est; Ti 12.
converto: ſ. I, 1. convertit.
corporo: ſ. I, 1. est; Ti 5.
designo: quem (mundum) alio loco ipse (Aristoteles) designarit deum; N I, 33.
dico: solem dico ... et mundum ipsum et earum rerum vim; N II, 80. rectene .. unum mundum diximus, an fuit pluris aut innumerabilis dictu melius et verius? unus profecto, siquidem factus est ad exemplum; Ti 12.
dissolvo: ſ. conligo. — efficio: ſ. **efficio**, III, 2. mundum (10 St.) IV. mundum (2 St.) B. I, S. 791, b. 793, a. — erudio: ſ. I, 1. est; N III, 23.
exaedifico: ne exaedificatum quidem hunc mundum divino consilio existimo; A II, 126.
existimo: mundum deorum domum existimare debemus; N III, 26. ut iam || est igitur || universus hic mundus una civitas *sit* communis deorum atque hominum existimanda; L I, 23.
expleo: cum constituisset deus bonis omnibus explere mundum; Ti 9.
fabricor: negat (Strato) opera deorum se uti ad fabricandum mundum; A II, 121. ſ. I, 1. habet; A II, 119.
facio: ſ. **facio**, III. mundum (4 St.). IV. mundum (2 St.) S. 18, a. 21, b.
fingo: cuiusnam animantium deus in fingendo mundo similitudinem secutus sit; Ti 11.
genero: sic .. generatus (mundus) ad id est effectus, quod ratione ... conprehenditur; Ti 7. I, 1. est; Ti 5.
gigno: haec nimirum gignendi mundi causa iustissima; Ti 9. ſ. I, 1. est; Ti 16.
guberno: quae (dea) mundum omnem gubernet et regat; N II, 73.
habeo: et sapiens a principio mundus et deus habendus est; N II, 36.
imitor: ſ. contemplor.
inchoo: ita a principio inchoatum esse mundum, ut certis rebus certa signa praecurrerent; D I, 118.
introduco: qui non modo natum mundum introduxerit, sed etiam manu paene factum; N I, 20.
indico: cur .. mundus non animans sapiensque iudicetur? N II, 22.
libero: sex .. reliquos motus ab eo (mundo deus) separavit itaque ab omni erratione eum liberavit; Ti 19.
moderor: qui tam regit et moderatur et movet id corpus ... quam hunc mundum ille princeps deus; R VI, 26.
moveo: ut mundum ex quadam parte mortalem ipse deus aeternus (movet), sic ..; R VI, 26. ſ. moderor.
nomino: ſ. I, 1. lucet.
nuncupo: caelum sive mundus, sive quo alio vocabulo gaudet, hoc a nobis nuncupatus sit; Ti 4.
orno: quid .. erat, quod concupisceret deus mundum signis et luminibus tamquam aedilis ornaré? N I, 22.
peragro: qui innumerabilis mundos infinitasque regiones ... mente peragravisset; F II, 102.
perficio: mundus ... perfectus undique est; N II, 38. ex corpusculis ... mundum esse perfectum, vel innumerabiles potius in omni puncto temporis alios nasci, alios interire; N II, 94. ob eas causas, .. ut mundus animans posset ex perfectis partibus esse perfectus; Ti 16. ſ. absolvo.
pono: quid est, quod te inpediat aut solem aut mundum ... in deorum numero || natura || ponere? N I, 87.
procreo: singularem deus hunc mundum atque unigenam procreavit; Ti 12.
puto: sit sane adrogantis pluris se putare quam mundum; N III, 26.
rego: mundum .. censent regi numine deorum; F III, 64. qui (philosophi) deorum mente atque ratione omnem mundum administrari et regi censeant; N I, 4. ab eo (deo) .. mundum necesse est regi; N II, 77. (deos) unum mundum ut ... urbem aliquam regentis; N II, 78. mundum regi confitendum est; N II, 85. ab iis (dis) mundum regi; N III, 6. videamus ... deorumne providentia mundus regatur; N III, 65. ut nihilo minus (vester deus) mundum regat; D II, 40. qui (deus) omnem mundum regit; R VI, 13. quod (aeternum) universum mundum regeret imperandi prohibendique sapientia; L II, 8. eorum .. (deorum) mente mundum regi; L II, 32. ſ. guberno. moderor.
servo: mundum etiam ipsum simili parique natura in tanta diuturnitate servari; N II, 28.
tango: ſ. I, 1. est; Ti 5.
teneo: qui (mundus) integro et libero et puro ... ardore teneatur; N II, 31. quo (calore) ille (mundus) teneatur; N II, 31.
torqueo: una conversione atque eadem ipse circum se (mundus) torquetur et vertitur; Ti 19.
tueor: ſ. contineo; N II, 29. — verto: ſ. torqueo. — vestio: ſ. circumdo.
video: nihil aliud dicis nisi: „numquam vidi solem aut mundum beatum". quid? mundum praeter hunc umquamne vidisti? N I, 96. cum ipsum mundum, cum eius membra, caelum, terras, maria, ... vidissent; N I, 100.
Lücke: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.
2. **Dativ**: adfigo: ſ. I, 1. sustinet.
coniungo: exta sunt coniuncta mundo; D II, 33.
desum: qui .. potest ei (mundo) deesse id, quod est optimum? N II, 38. haec (mens, ratio) mundo deesse non possunt; N II, 38.
praeficio: (Aristoteles) alium quendam praeficit mundo; N I, 33.
quaero: cum soliditas mundo quaereretur; Ti 15.
tribuo: quae (ratio recta) ... deo .. tribuenda (est), id est mundo; N II, 34.
3. **mit Präpositionen**: cado in: cur (beatitas, beatitudo) ... in hunc mundum ... cadere non potest? N I, 95.
cognosco in: quibus (litteris) in hoc ipso mundo caelum, terras, maria cognoscimus; T V, 105.
conloco in: earum .. quattuor rerum ... sic in omni mundo partes omnes conlocatae sunt, ut ..; Ti 16. animum .. ut in eo medio (mundo deus) conlocavit, ita per totum tetendit; Ti 20.
considero de: ſ. I, 1. est; Ti 5.
dico de: dictum est de universo mundo; N II, 59.
disputo de: ut tu paulo ante de Platonis mundo disputabas; N I, 68.
dubito de: hi .. dubitant de mundo, casune ipse sit effectus ... an ... mente divina; N II, 88.
effutio de: certe ita temere de mundo effutiunt, ut ..; N II, 94.

facio ex: ex quo (mundo) et oriuntur et fiunt omnia; N II, 88. nihil fieri nisi ex eo (mundo) ‖ sine deo ‖; N III, 23.
fundo per: quae (natura) per omnem mundum ... funditur; N II, 115.
habito inter: deos ... induxit Epicurus ... habitantis tamquam inter duos lucos sic inter duos mundos; D II, 40.
includo in: non inclusae (sunt causae) in rerum natura atque mundo; Fa 28. quia nondum omne animal in mundo intus incluserat; Ti 34.
infigo, infundo in: quo modo .. deus iste ... aut infixus aut infusus esset in mundo? N I, 28.
insum in: sive in ipso mundo deus inest aliquis, qui regat, qui gubernet; N I, 52. in eo (mundo) inesse intellegentiam; N II, 32. in quo (mundo) necesse est perfectam illam atque absolutam inesse rationem; N II, 34. quoniam ... neque est quicquam, quod non insit in eo (mundo); N II, 38. quae (res) inessent in omni mundo cum magno usu ... generis humani; N II, 80. ut in se rationem et mentem putet inesse, in caelo mundoque non putet; L II, 16. f. IV. pars; A I, 28.
intersum inter: f. I, 1. est; A II, 55. ><.
loquor de: cum de rerum initiis omnique mundo locuti essent; F V, 9.
mutuor a: particulas ignis et terrae et aquae et animae a mundo, quas rursus redderent, mutuabantur; Ti 47.
orior ex: f. facio ex; N II, 88.
pertineo per: eam caloris naturam vim habere in se vitalem per omnem mundum pertinentem; N II, 24.
procreo ex: quoniam earum .. artium homines ex eo (mundo) procreantur; N III, 23.
proficiscor a: quod ... ei proficiscendum est ab omni mundo atque ab eius procuratione; F III, 73.
separo a: f. 1. libero.
sum extra: extra quem (mundum) nulla materiae pars ‖ pars mat. ‖ sit nullumque corpus; A I, 28. — in: f. in, B. I, sum in mundo (17 St.) S. 270. s.
tendo per: f. conloco in; Ti 20.
tollo ex: solem .. e mundo tollere videntur ‖ ii ‖, qui amicitiam e vita tollunt; Lae 47.
torqueo, verto circum: f. 1. torqueo.
III. nach Adjectiven: 1. Genetiv: proprius: mundi est propria virtus; N II, 39.
2. Dativ: par: f. I, 1. est; A II, 55.
3. Ablativ: contentus: f. I, 1. eget; Ti 18.
4. mit Präpositionen: par, similis inter: f. I, 1. est; A II, 55.
situs in: terram in medio mundo sitam ... puncti instar obtinere; T I, 40.
IV. nach Substantiven: administratio: nihil est .. praeclarius mundi administratione; N II, 76. cuius .. (mundi) administratio nihil habet in se, quod reprehendi possit; N II, 86.
aedificator: audite ... non opificem aedificatoremque mundi, Platonis de Timaeo deum; N I, 18. cur mundi aedificatores repente exstiterint; N I, 21. quandoquidem neque mundo quicquam pulchrius neque eius aedificatore praestantius; Ti 7.
animus: quam vim animum esse dicunt mundi; A I, 29. ipsum .. mundum (Chrysippus) deum dicit esse et eius animi fusionem universam; N I, 39.
ardor: is ardor, qui est mundi; N II, 31. quoniam ex mundi ardore motus omnis oritur; N II, 32.
artifex: . I, 1. est; Ti 6

aspectus: si forte eos (philosophos) primus aspectus mundi conturbaverat; N II, 90.
civis: totius .. mundi se incolam et civem (Socrates) arbitrabatur; T V, 108. quom (animus) ... sese ... civem totius mundi quasi unius urbis agnoverit; L I, 61.
cohaerentia: circumitus ... siderum, quamquam etiam ad mundi cohaerentiam pertinent, tamen et spectaculum hominibus praebent; N II, 155.
condicio: nec ... non sit deterior mundi potius quam humana condicio; N II, 36.
consensus, convenientia: cum totius mundi convenientiam consensumque adferebas; N III, 18.
conversio: cum (sapientis animus) totius mundi motus conversionesque perspexerit; T V, 69. fateor ea (saecla) sine mundi conversione effici non potuisse; N I, 21. hic .. tantus est totius mundi incitatissima conversione sonitus, ut ..; R VI, 19.
corpus: ex iis rebus numero quattuor mundi est corpus effectum; Ti 15.
determinatio: restat ... caeli complexus, ... extrema ora et determinatio mundi; N II, 101.
divinitas: hac mundi divinitate perspecta: N II, 39.
effector: hanc .. habuit rationem effector mundi et molitor deus, ut ..; Ti 17.
extremum: quod (caelum) extremum atque ultumum mundi est; D II, 91. neque erant anima circumfusa extrema mundi, ut respirationem requireret; Ti 18.
fervor: mundi ille fervor purior, perlucidior mobiliorque *est* multo; N II, 30.
figura: omni .. totam figuram mundi levitate (deus) circumdedit; Ti 18.
incola: f. civis; T V, 108.
incolumitas: quasi consentiens ad mundi incolumitatem coagmentatio naturae; N II, 119.
innumerabilitas, interitus: (Epicurus) dicit eadem, ... infinitatem locorum innumerabilitatemque mundorum, eorum ortus, interitus; N I, 73.
locus: ut illae (partes) superiores in medium locum mundi gravitate ferantur; T I, 40. cum videmus ... globum terrae ... fixum in medio mundi universi loco; T I, 68. qua omnia delata gravitate medium mundi locum semper expetant; T V, 69. quae .. in medium locum mundi ... feruntur; N II, 84. terra ... complexa medium mundi locum; R VI, 18.
magnitudo: cui ... totius .. mundi nota sit magnitudo; T IV, 37. etiamsi .. se ... metiri mundi magnitudinem posse arbitretur; O I, 154.
membra: f. II, 1. video; N I, 100.
mens: talis .. mens mundi cum sit; N II, 58. mediam fere regionem sol obtinet, ... mens mundi et temperatio; R VI, 17.
milia: cur .. non sescenta milia esse mundorum, sed innumerabilia ausus es dicere? N I, 96.
moderatio: mundi divina [in homines] moderatio profecto nulla est; N III, 85.
molitor: f. effector.
motus: ut replicatione quadam mundi motum regat; N I, 33. cum vidissent motus eius (mundi) finitos et aequabiles; N II, 90. f. conversio; T V, 69.
natura: ipsius .. mundi ... natura non artificiosa solum, sed plane artifex ab eodem Zenone dicitur; N II, 58. natura mundi omnis motus habet voluntarios conatusque et adpetitiones; N II, 58. ea continentem mundi efficiunt unamque naturam. et cum quattuor genera sint corporum, vicissitudine eorum mundi continuata natura est; N II, 84. si quis in caelum ascendisset naturamque mundi ... perspexisset; Lae 88.

opifex: f. aedificator; N I, 18.
ora: f. determinatio.
ornatus: illa atomorum ... turbulenta concursio hunc mundi ornatum efficere non poterit; F I, 20. tantum .. ornatum mundi ... si tuum ... domicilium putes; N II, 17. ut .. perpetuus mundi esset ornatus; N II, 127.
ortus: de deorum natura ortuque mundi disserentes; Ti 8. f. innumerabilitas.
pars: partes .. esse mundi omnia, quae insint in eo; A I, 28. ipse .. (Strato) singulas mundi partes persequens; A II, 121. ex quo efficeretur mundus omnesque partes mundi, quaeque in eo essent; F I, 19. unum quemque nostrum eius mundi esse partem; F III, 64. divina mente atque natura mundum universum atque eius maximas partis administrari; F IV, 12. terra .. profecto, quoniam mundi pars est, pars est etiam dei; N I, 24. quae ... quoniam mundi partes sunt; N I, 24. non intellegens (Aristoteles) caelum mundi esse partem; N I, 33. haec ita fieri omnibus inter se concinentibus mundi partibus profecto non possent; N II, 19. mundi .. partes sentientes sunt; N II, 22. omnes .. partes mundi ... calore fultae sustinentur; N II, 25. reliqua quarta pars mundi, ea ... tota natura fervida est; N II, 27. cum omnes mundi partes sustineantur calore; N II, 28. videmus .. in partibus mundi ... inesse sensum atque rationem; N II, 30. qui (homo) est mundi pars; N II, 32. quae (sidera) .. aetheriam partem mundi incolant; N II, 43. sic ... mundi partium coniunctio continetur; N II, 84. quodsi mundi partes natura administrantur; N II, 86. quodsi omnes mundi partes ita constitutae sunt, ut neque ad usum meliores potuerint esse neque ad speciem pulchriores; N II, 87. terra sita in media parte mundi; N II, 91. omnes .. partes eius (mundi) undique medium locum capessentes nituntur aequaliter; N II, 115. alios in terram, alios in lunam, alios in reliquas mundi partes ... spargens quasi serebat; Ti 46. f. I, 1. est; N II, 116. — II, 1. constituo.
pater: qui (Plato) in Timaeo patrem huius mundi nominari neget posse; N I, 30.
principatus: eius ipsius (mundi) principatum, qui in mente et ratione versetur, (Chrysippus deum dicit esse); N I, 39. in qua (parte) mundi inest principatus; N II, 30.
procreator: animum .. cum ille procreator mundi deus ex sua mente et voluntate genuisset; Ti 26.
procuratio: f. II, 3. proficiscor a.
pulchritudo: quae .. in domo pulchra cum pulchritudine mundi comparabas; N III, 18. eam (aeternam naturam) suspiciendam ... hominum generi pulchritudo mundi ... cogit confiteri; D II, 148.
regio: quod (homines) in terra, hoc est in crassissima regione mundi, conlocati sint; N II, 17.
renovatio: a quo (igne) rursum animante ac deo renovatio mundi fieret; N II, 118.
sedes: terra ... locata in media sede mundi; N II, 98.
temperatio: f. mens; R VI, 17.
vis: omnem .. vim mundi natura divina contineri (necesse est); N II, 30.
ultimum: f. extremum; D II, 91.
volubilitas: ex utraque re et mundi volubilitas ... et stellarum rotundi ambitus cognoscuntur; N II, 49.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** comprehendi: sicut homines hoc mundo et pecudes et omnia, quae sub aspectum cadunt, conprehenduntur; Ti 11.
abl. compar.: nihil omnium rerum melius est mundo, nihil praestabilius, nihil pulchrius; N II, 18. nihil .. mundo melius; N II, 21. nec mundo quicquam melius; N II, 21. quid potest esse mundo valentius? N II, 31. est .. nihil mundo perfectius; N II, 39. quo (mundo) nihil excellentius fieri potest; N II, 45. mundo .. certe nihil est melius; N II, 46. nihil .. nec maius nec melius mundo; N II, 80. quo (mundo) nihil in rerum natura melius esset; N III, 20. cum mundo negas quicquam esse melius; N III, 21. nihil esse mundo sapientius; N III, 21. nihil est mundo melius in rerum natura; N III, 21. nihil .. mundo melius; N III, 22. 23. non est .. mundus deus, et tamen nihil est eo melius; nihil est enim eo pulchrius, nihil salutarius nobis, nihil ornatius aspectu motuque constantius; N III, 23. f. aedificator; Ti 7.
zum Satz: quae (vis sentiens) est toto confusa mundo; D I, 118. quae (vis divina) toto confusa mundo sit; D II, 35.
2. **Präpositionen:** in: ut in hoc quoque nostro mundo aliquid alicui sic sit par, ut nihil differat, nihil intersit. cur enim, inquies, ... in hoc tanto mundo Catulus alter non possit effici? A II, 55. neque praeter terram rem ullam in mundo moveri; A II, 123. in urbe mundove communi non adversatur ius; F III, 67. quod si in hoc mundo fieri sine deo non potest; T I, 63. efficitur .. in homine virtus; quanto igitur in mundo facilius! N II, 39. quippe qui (sol) in inmenso mundo tam longe lateque conluceat; N II, 40. mente consilioque divino omnia in hoc mundo ... administrari; N II, 132. quae in rerum natura totoque mundo constarent, quaeque moverentur; Lae 24. totidem et tales (animalium formas) in hoc mundo secum cogitavit effingere; Ti 34.
praeter: neque .. est quicquam aliud praeter mundum, cui nihil absit; N II, 37. praeter mundum cetera omnia aliorum causa esse generata; N II, 37. f. II, 1. video; N I, 96.

muneror, schenken: hereditatis spes ... adsectatur, adsidet, muneratur; P 39.

municeps, Municipalbürger, Mitbürger, Landsmann: 1. dico: »Graecum te, Albuci, quam Romanum atque Sabinum, municipem Ponti, Tritanni centurionum, ... maluisti dici;« F I, 9.
diligo: Q. Catulus ... dilexit municipem tuum Roscium; N I, 79.
2. sum: omnibus municipibus duas esse censeo patrias; L II, 5.

municipalis, kleinstädtisch: utinam ... isto animo atque virtute in summa re publica nobiscum versari quam in municipali maluisses! L III, 36.

municipium, Freistadt: I. sum: ut, Circeiis qui habitet, totum hunc mundum suum municipium esse existimet; F IV, 7.
II. ago, exsisto ex: rem publicam nostram iustissimas huic municipio gratias agere posse, quod ex eo duo sui conservatores extitissent; L II, 6.
III. caedes, clades: qui caedes ‖ clades ‖ municipiorum ... recordetur; P 46.
IV. in: avus noster singulari virtute in hoc municipio ... restitit M. Gratidio; L III, 36.

munifice, mildthätig, freigebig: do: an melius fuerit ... motum ... cogitationis non dari omnino quam tam munifice et tam large dari; N III, 69.
tueor: animi affectio ... hanc ... societatem coniunctionis humanae munifice et aeque tuens: F V, 65.

munificus, mildthätig, freigebig: alqs: conveniet ... in dando munificum esse; O II, 64.
virtus: quae (virtus) est una ... maxime munifica et liberalis; R III, 12.

munimentum (moen.), Bollwerk: »tibi moenimenta mei peperere labores«; F II, 106.

munio, befestigen, sichern, schützen, bahnen, gangbar machen: alqm: quodsi qui satis sibi contra hominum conscientiam saepti esse et muniti videntur; F I, 51. multorum te benivolentia praeclare tuebere et munies; F II, 84. volumus .. eum, qui beatus sit, tutum esse, inexpugnabilem, saeptum atque munitum; T V, 41. (Romulus) hoc consilio et quasi senatu || sen. quasi || fultus et munitus; R II, 15. ut quisquam inveterata potestate aut ad deponendum imperium tardior esset aut ad optinendum munitior; R II, 23. ut quisque maxime virtute et sapientia sic munitus est, ut nullo egeat; Lae 30.
arcem: ut ita munita arx circumiectu arduo ... saxo niteretur; R II, 11.
opes: subagreste consilium, sed ad muniendas opes regni ... sui magni hominis ... secutus est; N II, 12.
palpebras: munitae .. sunt palpebrae tamquam vallo pilorum; N II, 143.
pectus: »vide ne ... is sapientia munitum pectus egregie || egregium || gerat«; D I, 45.
viam: nisi (Hercules), cum inter homines esset, eam sibi viam munivisset; T I, 32.
viriditatem: (viriditas) fundit frugem ... et contra avium minorum morsus munitur vallo aristarum; C 51.
vitam: effectum .. (est), ut esset vita munitior; O II, 15.

munus, Geschäft, Pflicht, Dienst, Leistung, Gefälligkeit, Geschenk, Spende, Schauspiel: I. **absolut:** 1. apparet: quoniam illud maiorum vigiliarum munus in tuo nomine apparuit; P 5.
est: quamquam hoc quidem proprium tuum munus est; F III, 8. hoc sapientiae munus esse dicebant, ut ..; F IV, 17. quod est munus, quod opus sapientiae? F IV, 35. cuius (culturae vitium) hoc munus est, ut efficiat, ut ..; F IV, 38. proprium suum cuiusque (virtutis) munus est; F V, 67. cuius (fortitudinis) munera duo sunt maxima, mortis dolorisque contemptio; T II, 43. id .. esse praeclarissimum sapientiae munus; R I, 33. in hoc fere uno (officio et munere) sunt cetera; R II, 69. tuum est munus hoc, a te expectatur; L I, 7. quid .. (est) tam exiguum, quam est munus hoc eorum, qui consuluntur? L I, 14. eius .. virtutis hoc munus est proprium; O I, 15. iustitiae primum munus est, ut ne ... noceat; O I, 20. est .. munus eius (oratoris) non ingenii solum, sed laterum etiam et virium; C 28. f. II, 1. habeo; O III, 121.
exstat, potest: f. sustineo; C 34. **exsto,** munus (5 St.) B. I, S. 931, b.
ohne Verb: magnificentissima .. nostri Pompei munera secundo consulatu; O II, 57. quod .. munus prudentiae? an legere intellegenter voluptates? O III, 117.
2. sum (vgl. 1. est): extremum bonorum et summum munus esse sapientis obsistere visis; F III, 31. munus .. animi est ratione bene uti; T III, 15. est .. proprium munus magistratus intellegere se gerere personam civitatis; O I, 124.
2. Ausruf: o praeclarum munus deorum! N III, 73. o praeclarum munus aetatis, siquidem id aufert a nobis, quod est in adulescentia vitiosissimum! C 39.

II. **nach Verben:** 1. accipio: f. habeo; O III, 121.
adfero: quod .. munus rei publicae adferre maius meliusve possumus, quam si docemus atque erudimus iuventutem? D II, 4.
adsigno: ne munus humanum || [humanum] || adsignatum a deo defugisse videamini; R VI, 15.
augeo: neque .. (tenuis) verbis auget suum munus, si quo forte fungitur, sed etiam extenuat; O II, 70.
colo: cuius muneris colendi efficiendique causa nati ... simus; L I, 16.
debeo: tuum ..., Scipio, ac tuum quidem unius || debitum quidem munus, al. ||; R I, 71. non solum mihi videris eorum studiis, ... sed etiam patriae debere hoc munus, ut ..; L I, 5.
defugio: f. adsigno.
dico: quod .. meum munus dicis; F III, 9.
do: nec ullum arbitror ... maius aut melius a dis datum munus homini; A I, 7. qui (Silenus) cum a Mida captus esset, hoc ei muneris pro sua missione dedisse scribitur; T I, 114.
dono: munera .. ista ... vel civibus tuis vel dis immortalibus dona; T V, 90.
efficio: cumulate munus hoc, cui me Laelius praeposuit, ... effecero; R I, 70. qui aliquod munus efficere molitur; Ti 4. f. colo.
expleo: multos modios salis simul edendos esse, ut amicitiae munus expletum sit; Lae 67.
exsequor: f. **exsequor** munus (4 St.) B. I, S. 927, a. — exspecto: f. I, 1. est; L I, 7.
extenuo: f. augeo.
flagito: etsi munus flagitare, quamvis quis ostenderit, ne populus quidem solet nisi concitatus; A ep 1.
fungor: f. **fungor,** I. (2 St.) S. 86, b.
habeo: tamquam (Fibrenus) id habuerit operis ac muneris, ut hanc nobis efficeret sedem ad disputandum; L II, 6. habes a patre munus ... mea quidem sententia magnum, sed perinde erit, ut acceperis; O III, 121.
invenio: neque ullum sapientiae munus aut opus inveniretur; F III, 50.
mitto: Cethego ... (illa cupiditas) coëgit eos ... munera mittere; P 40.
obeo: qui diligentissime semper illum diem et illud munus solitus esses obire; Lae 7.
occupo: omne officium munusque sapientiae in hominis cultu esse occupatum; F IV, 36.
ostendo: f. flagito.
recuso: sin autem temporibus cogeretur, tum id munus denique (sapientem) non recusare; R I, 11.
sustineo: sustinendi muneris propter inbecillitatem difficultas minime cadit in maiestatem deorum; N II, 77. vacat aetas nostra muneribus iis, quae non possunt sine viribus sustineri; C 34.
teneo: earum quaeque (bestiarum) suum tenens munus ... manet in lege naturae; T V, 38.
tribuo: rei publicae tribuat hoc muneris; O II, 50.
tueor: (Diodotus) geometriae munus tuebatur; T V, 113. recte .. in ea (senectute) vivitur, quoad munus officii exsequi et tueri possit || possis ||; C 72.
2. desum: quem ad modum ... corpus statu cum est motum, deest officio suo et muneri, sic ..; T III, 15. Appium ... intellegimus in illo suo casu nec privato nec publico muneri defuisse T V, 112.
praeficio: video iam, illum, quem expectabam, virum cui praeficias officio et muneri. huic scilicet .. uni paene, ... ut ..; R II, 69.
praepono: f. 1. efficio; R I, 70.
praesum: qui ei muneri praefuerunt; L I, 14.

3. fungor: s. **fungor,** II. munere (17 St.) S. 86, b.
libero: cum defensionum laboribus senatoriisque muneribus ... essem aliquando liberatus; T I, 1.
orbo: pristinis orbati muneribus haec studia renovare coepimus; D II, 7. cur orbati rei publicae muneribus ad hoc nos studium potissimum contulissemus; O II, 6.
perfungor: dum sumus inclusi in his compagibus corporis, munere quodam necessitatis et gravi opere perfungimur; C 77. iucundum nobis perfunctis muneribus humanis occasum ... fore; fr V, 97.
vaco: s. 1. sustineo; C 34.
utor: utendum est .. his (muneribus), ... si viri volumus esse; T II, 43. s. III, 2. dignus; C 2.
4. eligo ad: numquam profecto scholis essent excitati neque ad illud munus electi, nisi ..; T IV, 5.
impedio a: (uterque) se a suo munere non inpedit; R V, 5.
instruo ad: ut (senectus) adulescentes ... ad omne officii munus instruat; C 29.
requiesco a: ille (Africanus) .. requiescens a rei publicae pulcherrimis muneribus; O III, 2.
sum in: quid in omni munere vitae optimum et verissimum sit, exquirere; F I, 11. s. I, 1. est; R II, 69.
vaco a: tantum huic studio relinquendum (est), quantum vacabit a publico officio et munere; D II, 7.
versor in: non .. credo nullo percepto aut ceteros artifices versari in suo munere, aut ..; Fa 11.

III. **nach Adjectiven:** 1. inimicus: huic divino muneri ac dono nihil tam esse inimicum quam voluptatem; C 40.
2. dignus: tanto .. munere deorum semper dignum aliquid .. faciet; L I, 59. mihi ... tu occurrebas dignus eo munere, quo uterque nostrum communiter uteretur; C 2.

IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: s. II, 1. do; T I, 114. habeo; L II, 6. tribuo.
apparatio: est .. (Theophrastus) multus in laudanda magnificentia et apparatione popularium munerum; O II, 56.
architectus: inesse ... moderatorem et tamquam architectum tanti operis tantique muneris; N II, 90.
compensatio: nisi aequabilis haec in civitate compensatio sit et iuris et officii et muneris; R II, 57.
functio: labor est functio quaedam vel animi vel corporis gravioris operis et muneris; T II, 35.
immunitas: qui (Strato) det isti deo immunitatem magni .. muneris; A II, 121.
largitio: hanc .. consuetudinem benignitatis largitioni munerum longe antepono; O II, 63.
magnificentia: s. apparatio.
ministri: quae machinae, qui ministri tanti muneris fuerunt? N I, 19.
moderator: quin iis praesit ... moderator tanti operis et muneris; T I, 70. s. architectus.
necessitas: sin quae necessitas huius muneris alicui rei publicae obvenerit; O II, 74.
procuratio: caput .. est in omni procuratione negotii et muneris publici, ut ..; O II, 75.
vacatio: nos .. beatam vitam in animi securitate et in omnium vacatione munerum ponimus; N I, 53.
2. lex de: cum .. ille (Q. Maximus) admodum senex suasor legis Cinciae de donis et muneribus fuit; C 10.

V. **Umstand:** 1. adfici: videsne .., quanto munere deorum simus adfecti? N III, 67.
augeri: quod (genus humanum) sparsum in terras ... divino auctum sit animorum munere; L I, 24.
dari: animos munere deorum hominum generi datos; R VI, 17. quo bono nullum optabilius ... neque datum est mortalium generi deorum concessu atque munere neque dabitur; Ti 52.
delectari: quibus (muneribus) es delectatus; T V, 90.
donari: maxuma .. eorum (oculorum) utilitas donata hominum generi deorum munere; Ti 52.
instrui, ornari: quasi muneribus deorum nos esse instructos et ornatos; L I, 35.
profundere: prodigi (sunt), qui epulis et visceratationibus et gladiatorum muneribus ... pecunias profundunt; O II, 55.
remunerari: ut possem te remunerari quam simillimo munere; A ep 1.
2. sine: senator legatus sine mandatis, sine ullo rei publicae munere; L III, 18. se sine ullo munere adeptum esse omnia, quae haberentur amplissima; O II, 59.

munusculum, kleines Geschenk: alieni facinoris munusculum non repudiaverunt; O III, 73.

murena, Muräne: videat (M'. Curius) aliquem ... murenarum copia gloriantem; P 38.

murmuro, rauschen: nec, cum quiescere volunt, fremitum murmurantis maris (audiunt); T V, 116.

murus, Mauer, Scheidewand, Schutz: I. efficiunt: templa, muri nihilo magis efficiebant, Dionysio tenente ut esset illa res publica; R III, 43.
sunt: est ... certamen .. pro deorum templis atque delubris proque urbis muris, quos vos, pontifices, sanctos esse dicitis; N III, 94.
ohne Verb: illae impensae meliores, muri, navalia, portus; O II, 60.
II, 1. cogito: num .., cum aut muros Babylonis aut Homeri faciem cogito, imago illorum me aliqua pellit? D II, 139.
habeo: ut ... urbes, muros, domicilia, delubra haberemus; N II, 150.
interlcio: nasus .. ita locatus est, ut quasi murus oculis interiectus esse videatur; N II, 143.
percutio: quamvis murum aries percusserit; O I, 35.
reficio: exaudita vox est, ... ut muri et portae reficerentur; D I, 101.
traicio: si Hannibal ad portas venisset murumque iaculo traiecisset; F IV, 22.
2. abicio e: quem (Cleombrotum Callimachus) ait ... e muro se in mare abiecisse lecto Platonis libro; T I, 84.
III, 1. causa: muri causam opposuit; O III, 41.
ductus, tractus: cuius (urbis) is est tractus ductusque muri ... definitus ex omni parte arduis ... montibus; R II, 11.
imago: s. II, 1. cogito.
2. certamen pro: s. I. sunt.
IV. dissaepire: Lacedaemonii ... tenui sane muro dissaepiunt id, quod excipiunt; R IV, 4.

mus, Maus: I. corrodunt, rodunt: ut, si mures corroserint aliquid, quorum est opus hoc unum, monstrum putemus? ante vero Marsicum bellum quod clipeos Lanuvii ... mures rosissent, maxumum id portentum haruspices esse dixerunt: quasi vero quicquam intersit, mures diem noctem aliquid rodentes scuta an cribra corroserint! nam,

si ista sequimur, quod Platonis Politian nuper apud me mures corroserunt, de re publica debui pertimescere; D II, 59.

II, 1. comprehendo: anguibus .. comprehensis haruspices ... convocatos. qui magis anguibus quam lacertis, quam muribus? D II, 62.

2. aedifico: an ... non possis adduci, ut ... muribus illam (domum) et mustelis aedificatam putes? N II, 17. si domus pulchra sit, intellegamus eam dominis .. aedificatam esse, non muribus; N III, 26.

III. opus: f. I.

IV. a: Lanuvii clipeos, quod haruspicibus tristissumum visum esset, a muribus esse derosos; D I, 99.

causa: neque .. homines murum aut formicarum causa frumentum condunt, sed coniugum ..; N II, 157.

musa, Muse, Gesang: »variis avido satiatus pectore musis || Musis ||«; F V, 49.

musculus, Mäuschen: I. exsistunt: qui (Arcades et Athenienses) ... commenti sunt se de terra tamquam hos ex arvis musculos extitisse; R III, 25.

II. iecuscula: musculorum iecuscula bruma dicuntur augeri; D II, 33.

musica, Musik: I. inest: censeres in platanis inesse musicam; N II, 22.

II. utor: quibus (verbis) ... utimur pro Latinis, ut ipsa philosophia, ut ... geometria, musica; F III, 5.

musicus, musikalisch, Musiker, n. Musik: A. alqs: vgl. B, a.

leges: negat .. mutari posse musicas leges sine mutatione legum publicarum; L II, 39.

mundus: vgl. B, a, I, 2.

B, a, I, 1. florent: in Graecia musici floruerunt; T I, 4.

loquuntur: geometrae .. et musici ... more quodam loquuntur suo; F III, 4.

proficiscuntur: mathematici, poëtae, musici, medici denique ex hac tamquam omnium artificum || artium || officina profecti sunt; F V, 7.

ohne Verb: ut ... Aristoxenus, musicus idemque philosophus, ipsius corporis intentionem quandam; T I, 19.

2. sum: isto modo etiam disertus et quidem || atque idem || mathematicus, musicus ... erit mundus; N III, 23.

II, 1. habeo: si absurde canat is, qui se haberi velit musicum; T II, 12.

2. accipio a: nec ... ab haruspicibus accipiunt earum (fidium, tibiarum) tractationem, sed a musicis; D II, 9.

III. plenus: cum iam plena Graecia poëtarum et musicorum esset; R II, 18.

IV. aures: ut in fidibus musicorum aures vel minima sentiunt, sic ..; O I, 146.

cantus: qui (Plato) musicorum cantibus ait mutatis mutari civitatum status; L III, 32.

V. a: quae harmonia a musicis dicitur in cantu, ea est in civitate concordia; R II, 69.

b, I. consumo in: quantum Aristoxeni ingenium consumptum videmus in musicis? F V, 50.

contero in: an ille ... se, ut Plato, in musicis, geometria ... contereret? F I, 72.

II. perstudiosus: musicorum .. perstudiosum || perstudioso || (Dionysium) ... || accepimus ||; T V, 63.

III. in: in geometriane quid sit verum aut falsum, dialecticus indicabit, ... an in musicis? A II, 91.

mustela, Wiesel: ut ... muribus illam (domum) et mustelis aedificatam putes; N II, 17.

mutabilis, veränderlich, wandelbar: alqd: neque id esse mutabile; A II, 118. si omnia || ea || [quae sunt], e quibus cuncta constant, mutabilia sunt, nullum corpus esse potest non mutabile; mutabilia autem sunt illa, ex quibus omnia constant, ut vobis videtur; omne igitur corpus mutabile est. at si esset corpus aliquod inmortale, non esset omne mutabile; N III, 30.

corpus: f. alqd; N III, 30.

erratio: quae (sidera) .. vaga et mutabili erratione labuntur; Ti 36.

forma: (Ponticus Heraclides) eius (dei) formam mutabilem esse vult; N I, 34. ea .. forma civitatis mutabilis maxime est; R II, 43.

materia: cum (animus) materiam mutabilem arripuit et cum rursus individuam atque simplicem; Ti 27.

mutabilitas, Veränderlichkeit: haec inconstantia mutabilitasque mentis quem non ipsa pravitate deterreat? T IV, 76.

mutatio, Veränderung, Wechsel, Austausch: I. est: qui omnis motus fortunae mutationesque rerum et temporum levis et imbecillos fore intellegant, si in virtutis certamen venerint; F V, 71. huius regiae (rei publicae) prima et certissima est illa mutatio; R I, 65.

exsistit, sequitur: quaecumque mutatio morum in principibus extiterit, eandem in populo secutam; L III, 31.

veniunt: f. est; F V, 71.

ohne Verb: inde est indagatio nata, ... quae .. ex alio (genere) in aliud vicissitudo atque mutatio; T V, 69.

II, 1. adiuvo: eam mutationem si tempora adiuvabunt; O I, 120.

cognosco: cum .. temporum maturitates, mutationes vicissitudinesque cognovissent; N I, 100. eorum (siderum) .. cursus dimetati maturitates temporum et varietates mutationesque cognovimus; N II, 155.

conservo: qui (deus) cursus astrorum, mutationes temporum, rerum vicissitudines ordinesque conservet; N I, 52.

facio: f. **facio,** III. mutationem (5 St.) S. 18, a.

habeo: luna ... varias ipsa lucis mutationes habet; N II, 103.

molior: ut nulla vis tantos queat motus mutationemque moliri; A II, 119.

perscribo: omnium .. rerum publicarum rectionis genera, status, mutationes ... perscripsimus; F IV, 61.

sentio: cum in flectendis promunturiis ventorum mutationes maxumas saepe sentiunt; D II, 94.

tribuo: caeli .. mutationes, quibus omnia, quae terra gignat, maturata pubescant, a dis inmortalibus tribui generi humano putant; N I, 4.

2. sum: quom severitas (morum) ... cecidisset, tum fuit in auribus animisque mutatis etiam huic mutationi locus; L II, 38.

tribuo: idem (Zeno) astris hoc idem tribuit, tum annis, mensibus annorumque mutationibus; N I, 36.

3. duco ex: ita ex quattuor temporum mutationibus omnium ... initia causaeque ducuntur; N II, 49.

III. alqd: nec in ipsa atomo mutationis aliquid factum est; Fa 47.

cursus: studeo cursus istos mutationum non magis in nostra quam in omni re publica noscere; R I, 64.

IV, 1. adferre: communes utilitates in medium afferre (debemus) mutatione officiorum; O I, 22.
agitare, ciere: naturae ista sunt ... omnia cientis et agitantis motibus et mutationibus suis; N III, 27.
curari: loci .. mutatione tamquam aegroti non convalescentes saepe curandus est; T IV, 74.
maturari, pubescere: f. II, 1. tribuo.
2. in: in maxumis motibus mutationibusque caeli; D II, 94.
sine: sine ulla mutatione aut varietate »cetera labuntur celeri caelestia motu«; N II, 104. negat .. mutari posse musicas leges sine mutatione legum publicarum; L II, 39.

muto, ändern, verändern, wechseln, vertauschen: alqd: plurima etiam in illa tertia philosophiae parte mutavit; A I, 40. quia possit fieri, ut patefacta et detecta mutentur; A II, 122. si perpauca mutavisset; A II, 132. Democritea dicit (Epicurus) perpauca mutans, sed ita, ut ea ... depravare videatur; F I, 17. quae (Epicurus) mutat, ea corrumpit; F I, 21. in qua (institutione) animadvertas velim quid mutandum putes; F IV, 3. pauca mutat, vel plura sane; F IV, 13. quid .. voluit sibi, qui illa mutaverit? F IV, 57. qui potest quicquam de dolore mutari, si neque de eo, propter quod dolet, quicquam est mutatum neque de eo, qui dolet? T III, 74. ut id mutari et concoqui possit; N II, 136. numine deorum omnia fingi, moveri mutarique posse; N III, 92. parvis .. momentis multa natura aut adfingit aut mutat aut detrahit; D I, 118. quodsi haec astro ingenerata ... essent, nulla res ea mutare posset; D II, 96. illud ex institutis pontificum et haruspicum non mutandum est; L II, 29. aliorum iudicio permulta nobis ... et mutanda et corrigenda sunt; O I, 147. ratio .. vera, quae versatur in iis, quae sunt semper eadem, et in iis, quae mutantur; Ti 28.
animos, aures: tum fuit in auribus animisque mutatis etiam huic mutationi locus; L II, 38.
cantus: qui (Plato) musicorum cantibus ait mutatis mutari civitatum status; L III, 32.
commoda: f. facultates.
constitutionem: neque (commodum) eam constitutionem summi boni ... mutaverit; F V, 45.
definitionem: muta definitionem divinationis; D II, 19.
dominum: dominum mutare, non liber esse volt; P 41.
facultates: ut dando et accipiendo mutuandisque || mutandisque || facultatibus et commodandis || commodis || nulla re egeremus; O II, 15.
fata: mutari .. fata non possunt; D II, 21.
finem: finis bonorum vobis mutandus est; F IV, 68.
formam: neque solum eius (lunae) species ac forma mutatur, ... sed etiam regio; N II, 50.
fortunam: »cum fortuna mutata impetum convertat || convertit ||«; T III, 71.
genera: non modo in tot gentibus (genera iuris) varia, sed in una urbe ... milliens mutata demonstrem; R III, 17.
leges: negat .. mutari posse musicas leges sine mutatione legum publicarum; L II, 39.
locum: visne ... locum mutemus? L II, 1.
lumen: et lumen mutari saepe volumus et situs earum rerum, quas intuemur; A II, 19.
materiam: quae (materia) ... possit omnibus .. modis mutari; A I, 27.
morem: f. **mos,** II, 1. muto (4 St.) S. 589, a.
motus: quorum omnium voltus, voces, motus statusque mutantur; O I, 102.
naturam: ut ... in corpore immutari || mutari || hominis natura videatur; F V, 35. quia natura mutari non potest; Lae 32.
nomen: causa non videtur fuisse mutandi nominis; F IV, 13. illi (Stoici) ... nomina tamquam rerum notas mutaverunt; F V, 74. nec potuit Titiensium et Rhamnensium et Lucerum mutare, cum cuperet, nomina; R II, 36.
notas: f. nomen; F V, 74.
principia: quid dubitas .. mutare principia naturae? F IV, 34.
regionem: f. formam.
sententiam: quo minus ... sententiam mutes; A II, 68. labamus mutamusque sententiam clarioribus etiam in rebus; T I, 78.
situs: f. lumen.
solum: omnes scelerati ... exules sunt, etiamsi solum non mutarunt; P 31.
speciem: f. formam.
status: f. cantus. motus.
verba: verba modo mutantem; F IV, 21. de istis omnibus verbis a Zenone mutatis ita disputabat; F IV, 73.
victum, vitam: nobilium vita victuque mutato mores mutari civitatum puto; L III, 32.
virtutem: quae (virtus) ... nec tempestatum nec temporum perturbatione mutatur; P 51.
vocabula: vocabulis rerum mutatis inconstantiae crimen ille (Zeno) effugit; F V, 88.
voces: f. motus.
vultum: quis mediocris gladiator ingemuit, quis vultum mutavit umquam? T II, 41. vultus mutantur; O I, 131. f. motus.

mutuatio, Anleihe: quam (poenam) sine mutuatione et sine versura possem dissolvere; T I, 100.

mutuor, leihen, entlehnen: facultates: ut ... mutuandis || mutandis || .. facultatibus et commodandis || commodis || nulla re egeremus; O II, 15.
laudem: L. .. Crassus ... non aliunde mutuatus est, sed sibi ipse peperit maxumam laudem; O II, 47.
nomen: quoniam a viris virtus nomen est mutuata; T II, 43.
particulas: particulas ignis et terrae et aquae et animae a mundo, quas rursus redderent, mutuabantur; Ti 47.
subtilitatem: subtilitatem .. (orator) ab Academia mutuatur; Fa 3.
verbum: mutuemur hoc quoque verbum; N II, 91.

mutus, stumm, still: beluae: ecquid ... mutis tribuemus beluis? R III, 19.
bestiae: si infantes pueri, mutae etiam bestiae paene loquuntur ..; F I, 71. nihilo probabilius deos mutarum et nihil intellegentium (bestiarum) causa tantum laborasse; N II, 133.
genus: quae .. cuiusque generis vel inanimi vel animantis vel muti vel loquentis origo; T V, 69.
historia: in vestris disputationibus historia muta est; F II, 67.
magistratus: vere .. dici potest magistratum legem esse loquentem, legem autem mutum magistratum; L III, 2.
res: (Zeno) rebus inanimis atque mutis per quandam significationem haec docet tributa nomina; N I, 36.
saxum, tectum: »quod (saxum) eiulatu ... resonando mutum flebiles voces refert;« F II, 94. »quod (tectum) ... flebilis« ..; T II, 33.

mutuus, gegenseitig, wechselseitig: beneficia: quae (beneficia) et mutua et grata dum sunt; O I, 56.
benivolentia: qui potest esse vita „vitalis," ut ait Ennius, quae non in amici mutua benivolentia conquiescit? Lae 22.

myoparo, Kaperschiff: cum quaereretur ex eo, quo scelere inpulsus mare haberet infestum uno myoparone; R III, 24.

mysteria, Geheimlehren, Geheimdienst: I. agunt: quid .. aget Iacchus ... et augusta illa mysteria? L II, 35.
sunt: quae sunt tandem ista mysteria? A II, 60.
II, 1. aperio: ne rhetorum aperiamus mysteria; T IV, 55.
appello: videntur Athenae .. peperisse atque in vitam hominum attulisse .. nihil melius illis mysteriis, quibus ex agresti immanique vita exculti ad humanitatem et mitigati sumus, initiaque ut appellantur, ita re vera principia vitae cognovimus; L II, 36.
2. intellego ex: quod quale sit, ex mysteriis intellegi potest; N II, 62.
III. excoli, al.: f. II, 1. appello.
tradi: reminiscere, quoniam es initiatus, quae tradantur mysteriis; T I, 29.

Naevus, Mal, Muttermal: I. delectat, al.: naevus || naevos || in articulo pueri delectat Alcaeum. at est corporis macula naevus || naevos ||. illi tamen hoc lumen videbatur; N I, 79.
II. habeo: ecquos (deos) naevum habere (arbitramur)? N I, 80.

nam, denn, nämlich, freilich: I. in Hauptsätzen: 1. Aussage: nam Pyrrho, Aristo, Erillus iam diu abiecti; F II, 35. domesticis exemplis abundamus; P 12. ad cuiusque vitam institutam accommodandum est ..; O II, 30. quaerendi initium ratio attulit; A II, 26. neque laborum perfunctio neque perpessio dolorum per se ipsa allicit; F I, 49. alterum [iustitiae genus] assequuntur; O I, 28. aderant mei familiares; A II, 11. libero tempore ... omnis voluptas assumenda est; F I, 33. »nam attrectatu et quassu saevum amplificatis dolorem«; T II, 50. haec omnia „morbos" Graeci appellant; T III, 7. numquam arbitror contra Academiam dictum esse subtilius; A II, 63. sine hac arte quemvis arbitrantur a vero abduci ... posse; F III, 72. ita facillime, quid veri simillimum esset, inveniri posse Socrates arbitrabatur; T I, 8. Aristum Athenis audivit aliquam diu; A I, 12. vacuo animo illum (Antiochum) audiebam; A II, 10. || stipem prohibeo; nam auget superstitionem ||; L fr 5. — in regem potius cadit domini similitudo; R III, 46. ista potestate nata gravitas optimatium cecidit; L III, 17. et voluptate capiuntur omnes; L I, 31. »nam isti qui ... intellegunt, ... magis audiendum ... censeo«; D I, 131. virtus in animi bonis et in corporis cernitur; A I, 21. tam vera quam falsa cernimus; A II, 111. omne, quod est calidum ..., cietur et agitur motu suo; N II, 23. et virtutes et vitia (oculi) cognoscunt || [cognoscunt] ||; N II, 145. cohortati sumus ... ad philosophiae studium; D II, 1. praestans deorum natura hominum pietate coleretur; N I, 45. vel exilium Camilli vel offensio commemoratur Ahalae; R I, 6. et complectitur verbis, quod vult, et dicit ..; F I, 15. sensibus eadem omnia conprehenduntur; L I, 30. iam || nam || istuc coacti a te paulo ante concessimus; T I, 25. hoc mihi etiam nostri illi ... concedunt, ut ..; L III, 1. ipse (Romulus) ... urbem condidit auspicato; R II, 16. ea (stella) ... xxx fere annis cursum suum conficit; N II, 52. sacra cum pecunia pontificum auctoritate ... coniuncta sunt; L II, 52. bonum illud et malum ... postea consequitur; F III, 61. ex horreis direptum ... frumentum vias omnis ... constraverat; D I, 69. urbem constituit; R II, 12. etiam Spartae ... sunt item quinque ... constituti; R II, 58. sunt ad placandos deos alii (sacerdotes) constituti; L II, 30. ex accusatione et ex defensione (iudiciorum ratio) constat; O II, 49. ista ipsa (sapiens) contemnit; T V, 111. omnis ratio vitae definitione summi boni continetur; A II, 132. istuc nihil dolere non sine magna mercede contingit inmanitatis; T III, 12. me ipsum ... convertebat ad sese Coloneus ille locus; F V, 3. »nam (Cynosura) cursu interiore brevi convertitur orbe«; N II, 106. — nec vir bonus ... haberi debet, qui ..; F II, 71. omnia ... inesse debent in summa bonorum; F IV, 46. aut omnium (rerum divinatio) debet esse, aut ..; D II, 12. »nam nos decebat ... domum lugere, ubi« ..; T I, 115. ratione uti ... prudenter ... decet; O I, 94. hunc ipsum sive finem sive extremum ... definiebas id esse ..; F II, 5. ordinem (Stoici) sic definiunt; O I, 142. pirata non est ex perduellium numero definitus || [definitus] ||; O III, 107. terra continens adventus hostium ... denuntiat; R II, 6. sensus nostros non parens ... depravat; L I, 47. ab Chrysippo nihil magnum ... desideravi; R III, 12. voluptates ... maioris partis animos a virtute detorquent; O II, 37. omne Latium bello devicit; R II, 44. hunc tibi totum dicamus diem; L II, 7. tantum abesse dicebat, ut ..; A II, 28. ab omnibus eiusdem modi visis perspicuitatem ... abesse dicemus; A II, 51. utramque in partem multa dicuntur; A II, 124. et ille apud Trabeam „voluptatem animi nimiam" laetitiam dicit eandem, quam ille Caecilianus; F II, 13. aliquando posse recte fieri dicunt; F II, 82. at enim [nam] dicitis || iam dicetis || virtutem non posse constitui; F IV, 40. voluptatis causa facere omnia ... nemo dixit; F V, 20. et agere animam et efflare dicimus; T I, 19. dixit ante; T I, 99. imitatio virtutis aemulatio dicitur; T IV, 17. obscenas voluptates ... faciles ... dicunt; T V, 94. et de figuris deorum et de locis ... multa dicuntur; N I, 2. contra Epicurum satis superque dictum est; N II, 2. musculorum iecuscula bruma dicuntur augeri; D II, 33. neque extrinsecus inpulsam atomum loco moveri ... dicis, neque ..; Fa 47. neque ullum ingenium tantum extitisse dicebat, ut ..; R II, 2. siti dicuntur ii, qui conditi sunt; L II, 57. et medium quoddam officium dicitur et perfectum; O I, 8. Polybius ... novem revertisse dicit; O III, 113. hoc dicet aliquis; P 24. quibusdam ... totum hoc displicet, philosophari; F I, 1. implicati ultro et citro ... repente ... amicitias ... dirumpimus; Lae 85. veteres verbo tenus acute ... disserebant; L III, 14. terrenum omne dividitur; N III, 31. sceleribus contaminatos ... in caeno iacere docuerunt; fr IX, 12. honestumne factu sit an turpe dubitant id; O I, 9. hunc (Laelium) illi (Catulo) duco simillimum; T V, 56. ea ... parva ducere ... fortis animi ducendum

est; O I, 67. — agri multa efferunt manu quaesita; N II, 151. »nam numquam era errans mea domo ecferret pedem, Medea«; Fa 35. efficit hoc philosophia; T II, 11. non || nam || id efficiunt, ut ..; T III, 55. erudiverunt multos; O I, 155. Aristonis, Pyrrhonis ... (sententiae) evanuerunt; T V, 85. contra eos (Stoicos) potissimum Academicorum exarsit ingenium; A fr 20 (8. 7). exaudita vox est a luco Vestae; D I, 101. cum in omnibus ... exquirimus, tum ... est ... cura ... adhibenda; O I, 119. * nam et in iis sine illius || ullis || suffimentis expiati sumus; L I, 40. maiora exspecto; N III, 65. id ... quorsus pertineat, expecto; L I, 22. haec (mens, animus) quoque ... extinguuntur senectute; C 36. — bestiae simile quiddam faciunt; T IV, 31. »nam facinus fecit maximum«; T IV, 52. aut opera benigne fit indigentibus aut pecunia; O II, 52. et secundas res splendidiores facit amicitia et ..; Lae 22. fateor ea (saecla) sine mundi conversione effici non potuisse; N I, 21. ipsa declinatio ad libidinem fingitur; F I, 19. et solitudinem fugeret et socium studii quaereret; O I, 158. — ceteri (reges) ... bella gesserunt; R V, 3. regna, imperia ... in casu sita temporibus gubernantur; O I, 115. — inter ista ... verba ... non habet ullum voluptas locum; F II, 77. a natura habemus ... speciem nullam aliam nisi humanam deorum; N I, 46. cum hoc genere philosophiae ... magnam habet orator societatem; Fa 3. „morietur Scipio" talem vim habet, ut ..; Fa 17. mentiri nefas habebatur; L II, 63. ita se res habet, ut ..; L III, 28. gravitatem res habet; L III, 40. iis fidem habemus, quos ..; O II, 33. habet natura ut aliarum omnium rerum || rer. om. ||, sic vivendi modum; C 85. nos quoque oculos eruditos habemus; P 38. terra nona ... una sede semper haeret; R VI, 18. — haec casus importat; T V, 29. eorum ego in libros incidi; L II, 32. terrae vis Pythiam Delphis incitabat; D I, 79. ista commendatio puerorum ... indicat ..; F II, 99. et perturbatis animis (di) inducuntur; N II, 70. medici ex quibusdam rebus ... crescentis morbos intellegunt; D II, 142. et generale quoddam decorum intellegimus ... et ..; O I, 96. in illo libro ... pusionem ... interrogat; T I, 57. Ioves quoque pluris ... invenimus; N III, 42. haec (oratio) ... haud umquam esset inventa, si ..; Ti 52. — et laetamur amicorum laetitia ... et ..; F I, 67. tam licet de his erroribus ... quam de somniis disputare; D II, 120. licet videre ... talem civitatem fuisse; L III, 31. tecum aperte ... loquar; R I, 15. oculi ..., quem ad modum animo affecti simus || sumus ||, loquuntur; L I, 27. — his libris eum (Lucullum) malo quam reliquo ornatu villae delectari; F III, 8. aut privatim aliquid gerere malunt aut ..; F V, 57. cum illo (Epicuro) malo disserere quam tecum; N I, 61. (sapiens) et praeterita grate meminit et ..; F I, 62. memini etiam, quae nolo; F II, 104. de angue illo ... utrumque memini; D II, 65. a primo tempore aetatis iuri studere te memini; L I, 13. »tum || tam, nam || vita omnibus metenda, ut fruges«; T III, 59. neque vetustate minui mala nec ..; T III, 32. illud mirarer, si crederem; D II, 63. et monendi amici saepe sunt || sunt saepe, al. || et obiurgandi; Lae 88. Babylone paucis post diebus Alexander est mortuus; D I, 47. avi eius (Luculli) memoria moveor; F III, 8. tellus neque movetur et ..; R VI, 17. — ex eisdem verborum praestigiis .. regna nata vobis sunt; F IV, 74. haec nascuntur ex eo, quia ..; L I, 48. aut Stoicus constituatur sapiens *necesse est* aut veteris Academiae; A II, 132. super terrae tumulum noluit quicquam statui nisi columellam; L II, 66. aut inimicitias aut laborem ... suscipere nolunt; O I, 28. ab illis (Graecis) quoque Δημήτηρ quasi Γημήτηρ nominata est; N II, 67. interdum (istam voluptatem Epicurus) nimis etiam novit; F II, 7. Quinti novi sententiam; L I, 21. scutum ... in onere nostri milites non plus numerant quam ..; T II, 37. illud mihi ipsi celeriter nuntiatum est; D I, 59. — oculi ... altissimum locum obtinent; N II, 140. quibusdam ... placuisse opinor mirabilia quaedam; Lae 45. iure exulantem consolari non oportet; T V, 107. vetus haec opinio Graeciam opplevit || nam cum ... opplevisset ||; N II, 63. e principio oriuntur omnia; T I, 54. ex || e ||; R VI, 27. ex terra aqua ... oritur; N II, 84. — et hic (mundus) deo paret, et ..; L III, 3. »nam tibi moenimenta mei peperere labores;« F II, 106. auribus oblectatio magna parta est; T II, 62. et Herculi eadem ista porta patuit; R fr 6. id facilius paterer; F II, 20. et Athenis ... permansit hoc ius || corpus || terra humandi; L II, 63. et prognosticorum causas persecuti sunt ... et ..; D II, 47. et ... otium persequimur et ..; O III, 1. adhuc, ... quid ego quaeram, non perspicis; F V, 78. neque indisertum Academicum pertimuissem nec ..; N II, 1. illud ... nihil ad hanc controversiam pertinebat; A II, 78. pertinet (haec proclivitas) ad omnes perturbationes; T IV, 27 (28). in iure cavere ... vehementer .. ad opes augendas pertinet; O II, 65. ad septuagesimum (annum Cyrus) pervenit; D I, 46. »nam pater altitonans ... templa petivit«; D I, 19. II, 45. (philosophari) omnino haud placere; T II, 1. R I, 30. non placet Stoicis singulis iecorum fissis ... interesse deum; D I, 118. nam || iam || *a* patribus acceptos deos ita placet coli, si ..; L II, 26. centum et octo annis postquam Lycurgus leges scribere instituit, prima posita est Olympias; R II, 18. »nam id ... populo commutationem rerum portendit fore perpropinquam«; D I, 45. omnia mecum porto mea; P 8. aliter adpetitio ... moveri non potest; A II, 24. concludi argumentum non potest nisi ..; A II, 44. corpore nihil nisi praesens ... sentire possumus; F I, 55. constitui virtus nullo modo potest, nisi ..; F IV, 41. aut voluptas adiungi potest ... aut ..; F V, 21. prius a se poterit quisque discedere quam ..; F V, 33. nullis, si vita longior daretur, posset esse iucundior; T I, 94. nec pauca nisi e multis eligi possunt nec ..; T II, 1. etiam in tormentis recte ... vivi potest; T V, 12. etiam Philo noster ferre non poterat ..; N I, 113. posse fieri, ut (mundus) sit alia figura; N II, 48. natura significari futura sine deo possunt; D I, 10. ad hostiam deligendam || dilig. || potest dux esse vis quaedam sentiens; D I, 118. illa amphibolia ... vel Chrysippum potuisset fallere; D II, 116. hanc rerum tantam potentiam non ferme facilius ulla in parte Italiae posita urbs tenere potuisset; R II, 10. id fieri potuit sine exemplo; R II, 66. extra ulciscendi causam bellum geri iustum nullum potest; R III, 35. neque viri ... neque mores ... tam diu tenere potuissent tantam ... rem publicam; R V, 1. id fieri non potest; L I, 37. neque medicorum praecepta dici vere possunt ... neque ..; L II, 13. mediocriter doctos magnos in re publica viros ... multos commemorare possumus; L III, 14. in sapientibus viris ... nihil potest esse tale; O III, 45. et natura futura praesentiunt; D I, 111. Peripatetici ... mediocritates ... mihi non sane probant; T III, 22. mihi egregie probata est oratio tua; T IV, 8. necessitas ferendae condicionis humanae quasi cum deo pugnare prohibet; T III, 60. amici cultus ... in eo ipso prodest, quod ..; F V, 69. vel profuerit aliquid ad cog *; R I, 46. et studio

rusticarum rerum provectus sum, et ..; C 55. perturbationes voluntarias esse putabat; A I, 39. Metrodorum non puto ipsum (se sapientem) professum; F II, 7. istuc ipsum ... miserrimum puto; T I, 12. et fruges et reliqua ... a dis inmortalibus tribui ... putant; N I, 4. Cleanthes ... quattuor modis formatas ... putat deorum esse notiones; N III, 16. »bustum« ⟨nam id puto appellari τύμβον⟩; L II, 64. — aut ipsius rei natura qualis ... sit, quaerimus, ... aut ..; T III, 56. — nos in nostra urbe peregrinantis ... tui libri ... reduxerunt; A I, 9. ex his tribus laudibus ... et temeritatem reformidat et ..; F II, 47. patrimonia spe bene tradendi relinquimus; N III, 76. principium extinctum nec ipsum ab alio renascetur nec ..; T I, 54. R VI, 27. quartum iam annum regnante Lucio Tarquinio Superbo Sybarim ... Pythagoras venisse reperitur; R II, 28. Antipatrum reprensum, quod ..; A II, 109. ipsum regale genus civitatis ... non est reprehendendum; R II, 43. illud vehementer repugnat; F V, 77. de vita beata nihil repugno; N I, 67. neque * virtute retinetur in vita, nec ..; F III, 61. — pluribus verbis scripsit ..; L III, 49. neque omnis aegritudo una ratione sedatur; T IV, 59. Strato ... ab ea disciplina omnino semovendus est; A I, 34. in remo sentio non esse id, quod videatur; A II, 79. cum antiquissimam sententiam, tum omnium populorum ... consensu conprobatam sequor; D I, 11. ego neque in causis ... argumentari soleo ... nec ..; N III, 9. inane obsignari nihil solere; D II, 145. illo loco libentissime soleo uti; L II, 1. et corporis commoda cum externis [et externa cum corporis] ... comparari solent; O II, 88. illi regi ... subest ... Phalaris; R I, 44. nobis satis est ova illa non internoscere; A II, 58. ista Academiae est propria sententia; A II, 148. diligi ... iucundum est; F I, 53. sunt et in animo praecipua quaedam et in corpore; F II, 33. ista vestra ... dictata sunt; F II, 95. haec ipsa mihi erunt in promptu; F II, 119. de isto magna dissensio est; F IV, 75. haec est propria natura animi atque vis; T I, 54. est innocentia adfectio talis animi, quae noceat nemini; T III, 16. duae (perturbationes) sunt ex opinione boni; T III, 24. et metus opinio magni mali inpendentis et aegritudo est opinio magni mali praesentis; T III, 25. revocatio illa ... nulla est; T III, 35. nullum genus est minus malitiosum; T III, 50. et invidere aegritudinis est et aemulari; T III, 83. malitia certi cuiusdam vitii nomen est, vitiositas omnium; T IV, 34. superiores definitiones erant Sphaeri; T IV, 53. solum habere velle summa dementia est; T IV, 56. et de honesto et de summo bono separatim libri sunt; T V, 19. praefinire non est meum; T V, 21. ista mihi .. cum Antiocho saepe ... dissensio fuit; T V, 22. illud Antipatri Cyrenaici est *id* quidem paulo obscenius; T V, 112. ista ... sunt tota commenticia; N I, 94. superstitione ... facile est liberari; N I, 117. et otiosi sumus et ..; N II, 3. solis .. candor inlustrior est quam ullius ignis; N II, 40. vobis .. minus notum est ..; N II, 73. primum aliae (bestiae) mares, aliae feminae sunt; N II, 128. multae et pecudes et stirpes sunt, quae ..; N II, 130. de Sagra Graecorum etiam est volgare proverbium; N III, 13. omnis opinio ratio est; N III, 71. cum omnibus in rebus temeritas in adsentiendo ... turpis est, tum ..; D I, 7. et medici et gubernatoris ... praesensio est rerum fortuitarum; D II, 13. esset mirabile ..; D II, 44. maiorum instituta tueri ... sapientis est; D II, 148. aut nihil omnino est fortuitum, aut ..; Fa 6. nihil esset in nostra potestate, si ..; Fa 9. divitiae, nomen, opes vacuae consilio ... dedecoris plenae sunt; R I, 51. et ipsa Peloponnesus fere tota in mari est; R II, 8. rex ille ... integra mente non erat; R II, 45. in hoc fere uno (officio) sunt cetera; R II, 69. haec est propria natura animi; R VI, 28. nec arboris nec equi virtus, quae dicitur, ... in opinione sita est; L I, 45. *id* illi alteri flumini nomen est; L II, 1. sententias interpretari perfacile est; L II, 17. esset infinitum; L II, 18. non solum scire aliquid artis est, sed . ; L II, 47. de tribus riciniis || reciniis || et pleraque illa Solonis sunt; L II, 64. proximum est ..; L III, 28. ego in ista sum sententia; L III, 33. brevitas ... oratoris magna laus est; L III, 40. sine corpore animo vigente divina vita est; L fr 1. hoc ipsum ita iustum est ..; O I, 28. fortis animus ... ferventior plerumque est; O I, 46. neglegere, quid de se quisque sentiat, ... arrogantis est; O I, 99. et palaestrici motus sunt saepe odiosiores, et ..; O I, 130. aliter iustitia non esset; O II, 42. pro amplitudine honorum ... sane exiguus sumptus aedilitatis fuit; O II, 59. esse pro cive, qui civis non sit, rectum est non licere; O III, 47. est scientem in errorem alterum inducere; O III, 55 (54). eadem utilitatis, quae honestatis, est regula; O III, 75 (74). apud Homerum ... talis de Ulixe nulla suscipio est; O III, 97. et praeclara res est et sumus ... otiosi; Lae 17. hoc est in tenebras extinctum lumen inferre; fr V, 99. princeps ille ... aream sibi sumsit; R II, 21. Cassiae legis culpam Scipio tuus sustinet; L III, 37. Carbonem ... propter recentem poenam Tib. Gracchi sustinuimus; Lae 41. — ceteri primum ante tenentur adstricti, quam ..; A II, 8. memoria teneo ..; R I, 21. illud vel aspersione aquae vel dierum numero tollitur; L II, 24. principio tollit convictum humanum; O III, 21. maxumum ornamentum amicitiae tollit, qui ..; Lae 82. reliquae causae ... tum tractabuntur a nobis, cum ..; N III, 17. Galbam, Africanum, Laelium doctos fuisse traditum est; T I, 5. post eum Servius Tullius primus iniussu populi regnavisse traditur; R II, 37. istum (Socratem) .. sapientem virum fuisse memoriae traditum est; P 23. »nam nemo haec umquam est transvectus caerula cursu, quin« ..; F V, 49. mores ... melius tuemur; T I, 2. — valet in omnes dies; L II, 28. verti ... istum ipsum locum; F V, 49. de summo bono mox ... videbimus; F IV, 8. videndum est in utrisque, ne ..; T IV, 64. Pythagoras ... non vidit ..; N I, 27. a beatis ad virtutem ... video te venisse gradibus; N I, 89. lapidum conflictu ... elici ignem videmus; N II, 25. mentem, fidem ... rerum vim habere videmus, non deorum; N III, 61. »nam primum astrorum volucris te consule motus ... vidisti«; D I, 18. et id ipsum vident; D I, 63. idem (Ennius) in Epicharmo: »nam videbar somniare med ego esse mortuum«; A II, 51. sanguinem, bilem, pituitam, ossa ... videor posse dicere, unde concreta ... sint; T I, 56. vitae miserae mors finis esse videtur; T I, 100. contra mortem nostram ... satis esse videmur ... armati; T V, 76. tenuis ... aether non satis aptus ad stellas continendas videtur; N II, 54. »nam me visus homo pulcher per amoena salicta ... raptare«; D I, 40. vide, ... quam sint ista similia; nam mihi non videntur; D II, 108. navigantibus moveri videntur ea, quae stant; D II, 120. vel rex aequus ... vel ipse populus ... posse videtur .. esse ..; R I, 42. mihi quom multa eximia ... videntur Athenae tuae peperisse ... tum ..; L II, 36. nonaginta vixit annos; A II, 16. et a te perfici istam disputationem volo, nec ..; F IV, 44. regem illum volunt esse, qui ..;

R II, 47. hoc nomen Graeci regis iniusti esse voluerunt; R II, 49.

Ellipsen: nam ante Aristippus, et illo (Epicuro) || ille || melius; F I, 26. Cotta meus modo hoc, modo illud; N I, 47. Phaedro nihil elegantius; N I, 93. nam || iam || Vestae nomen a Graecis || est ||; N II, 67. illud admodum ridiculum; D II, 78. illud vitiosum; L II, 28. praeclare Ennius; O II, 62. III, 104.

equidem: nam Fauni vocem equidem numquam audivi; N III, 15.

quidem: nam illam quidem orationem ... ad malivolos || malev. || consolandos esse accommodatam; T III, 60. dictator q. ab eo appellatur, quia dicitur; R I, 63. nondum id q. audeo dicere; F IV, 1. Cleanthes q. sapientem consolatur; T III, 77. vos q. nihil esse dicitis a sapiente tam alienum; A II, 132. illi (antiqui) q. his verbis docebant; L II, 49. nunc q. cogitationibus mollissimis effeminamur; T I, 95. Parmenides q. commenticium quiddam coronae simile efficit; N I, 28. Abderites q. Protagoras ... Atheniensium iussu urbe ... est exterminatus; N I, 63. illud q. ipsum ... habet consul; L III, 16. nunc q. ... (foramina illa) terrenis ... corporibus sunt intersaepta; T I, 47. isto q. modo licet dicere utilem vinulentiam ad fortitudinem; T IV, 52. L. q. Crassus ... non aliunde mutuatus est, sed ..; O II, 47. id q. interdum est || est int. || necesse; F II, 94. ex acuminibus q. ... iam M. Marcellus ... totum omisit; D II, 77. utilitates q. etiam ab iis percipiuntur saepe, qui ..; Lae 26. Aiacem q. ira ad furorem ... perduxit; T IV, 52. illud q. adduci vix possum, ut ..; F I, 14. illud q. dici ... nullo modo potest; D II, 24. aequabilitas q. iuris ... neque servari potest; R I, 53. isto q. modo vel consulatus vituperari potest; L III, 23. Xerxes q. ... praemium proposuit; T V, 20. haec q. indicare ad ceteras rés ... non est satis; A II, 91. corpus q. quasi vas est aut aliquod animi receptaculum; T I, 52. haec q. vita mors est; T I, 75. Anacreontis q. tota poësis est amatoria; T IV, 71. locus q. iis etiam naturis ... suus est cuique proprius; N I, 103. id q. adfirmare difficile est; D I, 126. e barbaris q. ipsis nulli erant antea maritumi praeter Etruscos et Poenos; R II, 9. id q. etiam apud maiores nostros erat; L III, 46. ista q. magna diiudicatio est; L I, 56. illud q. absurdum est; O III, 28. id q. improbum est; O III, 40. mihi q. (potestas) pestifera videtur; L III, 19. nostri q. magistratus auspiciis utuntur coactis; D I, 27. — **Ellipse:** illud q. ... idcirco recte a poëta, quia ..; O III, 106.

2. **Frage:** nam Dionysii equus quid attulit admirationis? D II, 67. quid aliud agimus, cum ..? T I, 75. »nam quid ego te appellem, Venus?« T IV, 73. quid ego hospitem nostrum ... commemorem? D I, 26. quid ego de Consolatione dicam? D II, 3. de viris quid dicam? R V, 2. quid ego de studiis dicam cognoscendi semper aliquid? Lae 104. ubi primum prudentiae locus dabitur? O III, 117. quid faciet is homo in tenebris? L I, 41. quid Marcum numerem? L I, 7. iustitia ... quid pertinet ad deos? N III, 38. quid possumus facere melius? F IV, 80. quid possum ... agere melius? T II, 1. quid ... magnum sapienti videri potest? T IV, 37. quid potest esse mundo valentius? N II, 31. fortis deus intellegi qui potest? N III, 38. qui potest pelli alia (atomus) ab alia? Fa 22. quid aut laudari rite aut vituperari potest? L I, 51. qui potest temperantiam laudare is, qui ..? O III, 117. quid profitetur (philosophia)? T V, 19. quid eum facturum putem de abditis rebus? A II, 30. quanto pluris (iniquos, infideles) ei regi putas? O III, 84. quid est, quod minus probari possit? N I, 107. quid est tam inhumanum quam ..? O II, 51. quis est, qui utilia fugiat? O III, 101. quis est ..., qui velit ..? Lae 52.

quidem: nam hoc quidem in talibus viris quid adtinet dicere? Lae 39. optimatis q. quis ferat, qui ..? R I, 50. sapientiam q. ipsam quis negare potest ... esse antiquam? T V, 7.

3. **Ausruf:** nam quanti verba illa: UTI NE ..! O III, 70.

4. **Aufforderung:** nam sic habetote; L I, 16. III, 12. hoc ipsum instituamus ... pluribus verbis dicere; F III, 55.

II. **vor Nebensätzen:** indir. **Frage:** nam e quibus locis quasi thesauris argumenta depromerentur, vestri ne suspicati quidem sunt; F IV, 10. bonum ex quo appellatum sit, nescio; F IV, 73.

cum: s. **cum,** A, II. nam (76 St.) B. I, S. 573, b (cum — tum: vgl. I, 1. exquiro. sequor. sum; D I, 7). — quom: s. **quom,** II. nam (4 St.) B. I, S. 576, b.

dum: nam dum tibi turpe ... videbitur gemere ..., cedet profecto virtuti dolor; T II, 31. dum haruspicinam veram esse vultis, physiologiam totam pervertitis; D II, 37. dum sumus inclusi in his compagibus corporis, munere quodam necessitatis ... perfungimur; C 77.

etsi: nam etsi non „sus Minervam“, ut aiunt, tamen inepte, quisquis Minervam docet; A I, 18. etsi quaedam (Epicurus) commutavit, ... tamen pleraque dicit eadem; N I, 73. etsi duce natura congregabantur homines, tamen ... urbium praesidia quaerebant; O II, 73.

ni: nam ni ita esset, hominem ... pluris esse ... oporteret; N II, 32. ni ita esset, beati quoque opinione essent; L I, 46.

nisi: nam nisi hoc obtineatur ..., nullo modo probari possit ..; F III, 11. nisi tu (Tarentum) amisisses, numquam recepissem; C 11.

prius quam: nam prius quam in os iniecta gleba est, locus ille ... nihil habet religionis; L II, 57.

quamquam: nam quamquam adsensio non possit fieri nisi commota viso, tamen ... hanc habet rationem; Fa 42.

qui: nam quo modo non potest animal ullum non adpetere id, ... sic non potest ..; A II, 38. qui voluit subvenire erroribus [Epicurus] iis, ... nihil profecit; A II, 45. qui summum bonum dicant id esse, ... eos ... fugere ..; A II, 138. quae voluptate quasi mercede aliqua ad officium impellitur, ea non est virtus; A II, 140. qui ad virtutem adiungunt .. voluptatem, ... accessione utuntur; F II, 42. quibus rebus efficiuntur voluptates, eae non sunt in potestate sapientis; F II, 89. quod ita positum est ..., id eius modi est, ut ..; F II, 100. quod laudabile sit, honestum esse conceditur; F III, 27. qui valetudinem aestimatione aliqua dignam iudicamus ..., iidem censemus ..; F III, 44. qui sciet, ubi quidque positum sit ..., is ... poterit eruere; F IV, 10. quae corporis sunt, ea ... cognitionem habent faciliorem; F V 34. cui proposita sit conservatio sui, necesse est ..; F V, 37. qui (animi) se humanis vitiis contaminavissent ..., iis devium quoddam iter esse; T I, 72. qui in compedibus corporis semper fuerunt, ... tardius ingrediuntur; T I, 75. qui id, quod vitari non potest, metuit, is vivere animo quieto nullo modo potest; T II, 2. qui dolet rebus alicuius adversis, idem alicuius etiam secundis dolet; T III, 21. »nam qui haec audita a docto meminissem viro, futuras mecum commentabar miserias«; T III, 29. et qui non levantur, ipsi se ad miseriam invitant, et ..; T III, 73.

et, qui beatus est, non intellego, quid requirat, ... et ..; T V, 23. cui viro .. ex se ipso apta sunt omnia ..., huic optume vivendi ratio comparata est; T V, 36. qui timebit, ne quid ex his deperdat, beatus esse non poterit; T V, 40. in quem cadit aegritudo, in eundem metum cadere necesse est; T V, 52. quae tibi Epicuri videtur, eadem erit Hieronymi ... causa; T V, 88. qui admonent amice, docendi sunt; N I, 5. qui totos dies precabantur ..., superstitiosi sunt appellati; N II, 72. quae spiritu in pulmones anima ducitur, ea calescit; N II, 138. quos ab hominibus pervenisse dicis ad deos, tu reddes rationem ..; N III, 41. quae vigilantibus accidunt vatibus, eadem nobis dormientibus; D I, 115. qui mulam peperisse miratur, is ... ignorat; D II, 49. »nam quot avis taetro mactatas dente videtis, tot nos ... exanclabimus annos«; D II, 64. quae perdiscenda ... essent, multa constituit; R II, 27. in qua re publica est unus aliquis perpetua potestate, ... excellit regium nomen; R II, 43. cum aetas tua septenos octiens solis anfractusque converterit, ... in te ... se tota convertet civitas; R VI, 12. quod semper movetur, aeternum est; R VI, 27. quae a me adhuc dicta sunt *; L I, 57. qui se ipse norit, ... sentiet ..; L I, 59. qui bene imperat, paruerit aliquando necesse est; L III, 5. qui summum bonum sic instituit, ... hic ... possit ..; O I, 5. qui iniuste impetum in quempiam facit, ... is ... videtur ..; O I, 23. qui gratificantur cuipiam, quod obsit illi, ... non benefici ... iudicandi sunt; O I, 42. et, quod decet, honestum est et; O I, 94. qui appetitus longius evagantur, ... ii ... modum transeunt; O I, 102. et qui principes inveniendi fuerunt, ... homines certe fuerunt, nec ..; O II, 14. quos improbos ... putant ..., eos haud contemnunt; O II, 36. qui eorum cuipiam ... furatur aliquid ..., is ... relinquit ..; O II, 40. cui res erepta est, est inimicus; O II, 79. qui e divisione tripertita duas partes absolverit, huic necesse est restare tertiam; O III, 9. quos ait Caecilius „comicos stultos senes“, hos || hoc || significat credulos; C 36. qui septem appellantur, eos ... in numero sapientium non habent; Lae 7.

quia: nam quia sapientia est conveniens actio, est *ex* illo pertinenti genere ..; F III, 55.

quisquis: nam quicquid quaeritur, id habet ... controversiam; F IV, 6. quicquid eius modi est ..., in eo fit ..; O I, 26.

quod: nam, quod dicunt omnia se credere ei ..., probarem; A II, 9. quod ait sensibus .. iudicari ..., plus tribuit ..; F II, 36. quod aiunt plerosque consolationibus nihil levari ..., utrumque dissolvitur; T III, 73. quod aiunt nimia resecari oportere ..., quid tandem potest ..? T IV, 57. quod et maris deos et feminas esse dicitis, quid sequatur, videtis; N I, 95. »nam quod ad dexteram || quod dexterum || cepit cursum ... signum praepotens, pulcherrume auguratum est« ..; D I, 45. quod haruspices responderint || responderunt || ..., miror ..; D II, 66. quod ... stellas aureas ... decidisse ... dixisti, furum id .. factum ... videtur; D II, 68. quod aiunt ... Babylonios posuisse, fallunt; D II, 97. quod (lex) ... vetat, ... incendium veretur; L II, 61. quod Herculem Prodicus dicit ... exisse, ... hoc ... potuit .. contingere; O I, 118. quod ad Phalarim attinet, perfacile iudicium est; O III, 32. quod aiunt: „minima de malis,“ id est ut turpiter potius quam calamitose; O III, 105. quod aiunt ... id fieri honestum, immo vero esse; O III, 110. quod (Regulus) rediit, nobis nunc mirabile videtur; O III, 111. quod vereris, ne non conveniat nostris aetatibus ista oratio; fr V, 57.

quoniam: nam quoniam ... vacuitate omnis molestiae gaudemus ..., recte nominata est ..; F I, 37.

si: nam si (notionem) habemus, interesse oportet ..; A II, 33. si, quod cuique occurrit, ... id confirmatur, quid eo levius? A II, 35. si in minimis rebus pertinacia reprehenditur, calumnia etiam coërcetur; A II, 65. si e contrariis disiunctio ... falsa potest esse, nulla vera est; A II, 97. si (sapiens) in hoc haberet cognitionis notam, eadem uteretur in ceteris; A II, 110. si dicent ab illis (Graecis) has res esse tractatas, ... est cur ..; F I, 6. si omnes atomi declinabunt, nullae umquam cohaerescent; F I, 20. si concederetur ... ista ... per se esse iucunda, per se esset .. virtus ... expetenda; F I, 25. si ea sola voluptas esset, ... nec manus esse contenta posset nec ..; F I, 39. si propter voluptatem (laudatur), quae est ista laus? F II, 50. si amitti vita beata potest, beata esse non potest; F II, 86. si quae sunt aliae (voluptates), falsum est ..; F II, 106. si „tuam“ (villam) dicerem, latebram haberes; F II, 107. si (Croesus) beatus umquam fuisset, beatam vitam ... pertulisset; F III, 76. si † omnino nos || omnino ea || neglegemus, in Aristonea vitia incidemus; F IV, 40. si pravitatem ... corporis propter se fugiendam putamus, cur non ..? F V, 47. si solos eos diceres miseros ..., neminem ... exciperes; T I, 9. si cor ... est animus, certe ... interibit; T I, 24. si supremus ille dies ... commutationem adfert loci, quid optabilius? T I, 117. si omnia fugiendae turpitudinis ... causa faciemus, ... stimulos doloris ... contemnamus licebit; T II, 66. si (sapiens) irascitur, etiam concupiscit; T III, 19. si .. eadem res est ..., qui potest ..? T III, 74. si qui doleat eius rebus secundis, a quo ipse laedatur, non recte dicatur invidere; T IV, 17. si singulas disciplinas percipere magnum est, quanto maius omnis? N I, 11. si plures (facies), aliam esse alia pulchriorem necesse est; N I, 80. si tantum modo ad cogitationem (di) valent ..., quid interest ..? N I, 105. si omnibus hominibus ... deos consulere censemus ..., his quoque hominibus consulunt; N II, 164. si stultitia ... maius est malum ..., in summis malis omnes sumus; N III, 79. »nam si (di) curent, bene bonis sit«; N III, 79. si animal omne, ut vult, ita utitur motu sui corporis ..., quanto id deo est facilius! D I, 120. si obscurior ... stella extiterit, pingue ... esse caelum; D II, 130. si casum in eo quoque dicis esse ..., doleo ..; D II, 39. si ista sequimur ..., debui pertimescere; D II, 59. si, quod raro fit, id portentum putandum est, sapientem esse portentum est; D II, 61. si ea (falsa somnia) quoque divina, quid inconstantius deo? D II, 127. si quis velit ... ita dicere ..., nihil dicat; Fa 32. si atomis, ut gravitate ferantur, tributum est necessitate naturae ..., necesse est ..; Fa 48. si ... Roma condita est secundo anno Olympiadis septumae, in id saeculum Romuli cecidit aetas; R II, 18. si esset (ius naturale) ..., essent iusta ... eadem omnibus; R III, 13. nam ... si .. ad Fannium ... venias ..., quid tam exile? L I, 6. si hoc non probas, ab eo .. causa ordienda est; L I, 21. si (Academia) invaserit in haec, ... nimias || miseras || edet ruinas; L I, 39. si opinione universa virtus, eadem eius etiam partes probarentur; L I, 45. nam ... si id mihi assumo, videor ..; O I, 2. si ... Neptunus, quod Theseo promiserat, non fecisset, Theseus .. filio non esset orbatus; O I, 32. si quis ab ineunte aetate habet causam celebritatis ... acceptam ..., in hunc oculi .. coniciuntur; O II, 44. si quid ... detraxeris, inhumane feceris; O III, 30. si omnia facienda

sint ..., coniurationes putandae sint; O III, 44. »nam si violandum est ius, regnandi gratia violandum est«: O III, 82 si ... vita omnis beata corporis firma constitutione ... continetur, certe haec utilitas ... cum honestate pugnabit; O III, 117. si id culpa senectutis accideret, eadem mihi usu venirent; C 7. si utilitas amicitias conglutinaret || congl. amic. ||, eadem commutata dissolveret; Lae 32.

sive: nam sive oblectatio quaeritur animi ..., quae conferri ... potest ...? sive ..; O II, 6. sive honestum solum bonum est ..., sive ..., dubitandum non est ..; O III, 11.

ut: nam ut Terentianus Chremes non inhumanus, ... sic isti curiosi; F I, 3. ut paulo ante docui, augendae voluptatis finis est ..; F II, 9. ut peccatum est patriam prodere ..., sic timere ... peccatum est; F III, 32. ut saepe iam dixi, in infirma aetate ... vis naturae ... cernitur; F V, 43. ut illa natura caelestis terra vacat ..., sic ... animus est expers; T I, 65. ut Platonem ... legunt omnes ..., sic hos Latinos ii soli legunt, qui ..; T II, 8. ut agri non omnes frugiferi sunt ..., sic animi ..; T II, 13. ut corpus ... sanum non est, sic in animo ..; T III, 22. ut medici ... curationem esse inventam putant, sic nos ..; T III, 23. ut illic alii ... nobilitatem coronae peterent, alii ..., item nos ..; T V, 9. ut quaestuosa mercatura ... dicitur, ... sic vita ... beata recte dici potest; T V, 86. ut profluens amnis .. vix ... conrumpitur, sic orationis flumine ..; N II, 20. ut nihil interest ..., sic non intellego, quid intersit ..; N III, 79. ut nunc extis, ... sic tum avibus magnae res inpetriri solebant; D I, 28. ut aurum ... frustra natura divina genuisset, nisi ..., sic ... ars aliqua coniuncta est ..; D I, 116. ut praeterita ea vera dicimus ..., sic futura ... ea vera dicemus; Fa 27. ut videtis, mors Tiberii Gracchi ... divisit populum; R I, 31. ut ex nimia potentia principum oritur interitus principum, sic hunc ... populum ..; R I, 68. ut animus corpori dicitur imperare ..., sic regum ... imperia ..; R III, 37. ut illi aequitatis, sic nos dilectus || del. || vim in lege ponimus; L I, 19. ut || † et || communis intellegentia nobis notas res efficit ..., honesta in virtute ponuntur; L I, 44. ut vera et falsa ... sua sponte, non aliena iudicantur, sic ... perpetua ratio vitae ..; L I, 45. ut modo a te dictum est leges a librariis peti, sic animadverto plerosque ... sapere; L III, 48. ut adversas res, sic secundas inmoderate ferre levitatis est; O I, 90. ut utilitatem nullam esse docuimus ..., sic ... dicimus ..; O III, 119. ut iis ... intellegimus opus esse quaesito, sic ... quis .. non putet ..? P 46. — nam, ut sint illa vendibiliora, haec uberiora certe sunt; F I, 12. ut illa praeteream ..., haec ipsa quam habent levitatem! T IV, 76. »nam ut ego illi || illis || supplicarem tanta blandiloquentia«? N III, 65. ut omittam ceteros populos, noster (populus) quam multa genera (divinationis) conplexus est! D I, 3. ut vere loquamur, superstitio ... oppressit ..; D II, 148. ut essent atomi, ... tamen declinationes istae umquam explicarentur; Fa 48. ut sibi duodecim lictores ... anteire liceret *; R II, 31. sibi ut .. malit ..., concessum est; O III, 22. ut tribuamus aliquid voluptati, ... utilitatis .. nihil habebit; O III, 120. vel ut non idem expediret, incidere saepe, vel ..; Lae 33.

III. **Lücken:** nam illa praedicta Veientium ... * nam *; R IV, 3. nam et ante et pone, ... modo huc, modo illuc *; Ti 48.

namque, nämlich, denn, ja auch, freilich: I. in **Hauptsätzen:** namque et Athenienses ... sacerdotes ... adhibuerunt et ..; D I, 95. Carneades ... modo || ait || hoc, modo illud ait || at ||; D I, 62. alii ... censent ..; N II, 81. »n. nimis multos ... cadentis cernimus«; T III, 65. »n. Apollo ... dementem invitam ciet«; D I, 66. »n. virum medium serpens sub pectora cingit«: N II, 109. et in Lysandri ... statua ... corona subito exstitit ..., stellaeque ..; D I, 75. (vis sonorum) et incitat languentes et languefacit excitatos; L II, 38. »n. Aesculapi liberorum saucii opplent porticus«; T II, 38. hoc praestat amicitia propinquitati, quod ..; Lae 19. »n. omnes memori portentum mente retentant«; D II, 63. »n. regnum suppetebat mi«; T III, 44. et illa tenenda est ferox *; R II, 67. »n. (Cepheus) ipsum || ipse || ad tergum Cynosurae vertitur Arcti«; N II, 111. alias bestias nantis aquarum incolas esse (natura) voluit; T V, 38. eorum animi ... circum terram ipsam volutantur; R VI, 29. **Ellipse:** namque horum posteri meliores illi quidem; F V, 13.

II. ut: »namque, ut videtis, .. arcere nequeo diram volucrem a pectore«; T II, 24. ut olim deficere sol ... visus est ..., expletum annum habeto; R VI, 24. — ut C. Flaminium ... relinquam, quid ... reliquit? L III, 20.

nanciscor, erlangen, gewinnen, erreichen, finden, antreffen: I. alqm: si me adsequi potueris aut sicubi nanctus eris; T I, 103. »qui (Pelope natus) quondam a socru || socero, socro || Oenomao rege Hippodameam raptis nanctust nuptiis«; T III, 26. quid (faciet is homo) in deserto quo loco nactus ... inbecillum atque solum? L I, 41. si aliquem nacti sumus, cuius cum moribus et natura congruamus; Lae 27.

alqd: vitis ... claviculis suis quasi manibus, quicquid est nacta, complectitur; C 52. s. bonum.

beluas: immanes et feras beluas nanciscimur venando; N II, 161.

bonum: si aliud quippiam nacti sumus fortuiti boni; N III, 87.

causam: Cato .. sic abiit e vita, ut causam moriendi nactum se esse gauderet; T I, 74.

commentarios: eum (Platonem) ... Philoleo commentarios esse nanctum; R I, 16.

ducem: nec est quisquam gentis ullius, qui ducem || ducem naturam || nactus ad virtutem pervenire non possit; L I, 30.

hominem: cum tu hominem terreto, si quem eris nanctus, istis ... minis; P 17.

materiam: si (semen) nanctum ... sit materiam, qua ali augerique possit; N II, 81.

nomen: quae (prudentia) ipsum nomen hoc nacta est ex providendo; R VI, 1.

ova: miluo est .. bellum ... cum corvo; ergo alter alterius ubicumque nanctus est ova frangit: N II, 125.

potestatem: quam (potestatem) ipse (Dionysius) per scelus erat nanctus; N III, 84. non novam potestatem nactus || nanctus ||; R II, 51.

solitudinem, tenebras: homines tenebras et solitudinem nacti; F III, 38.

vim: nec (natura) vim ullam nanciscatur, qua ... moveatur; T I, 54. R VI, 27.

II. alqm: quoniam nacti te .. sumus aliquando otiosum; F I, 14. te .. permagnum est nancisci otiosum .... atqui nactus || nanctus || es, sed mehercule otiosiorem opera quam animo; R I, 14.

naturam — ducem: s. I. ducem.

nares, Nase: I. habent, patent: nares, quae semper propter necessarias utilitates patent, contractiores habent introitus, ne quid in eas, quod noceat, possit pervadere, umoremque semper

habent ad pulverem multaque alia depellenda non inutilem; N II, 145.

sequuntur, sunt: nares et ... recte sursum sunt et, quod cibi et potionis indicium magnum earum est, non sine causa vicinitatem oris secutae sunt; N II, 141.

II, 1. adiungo: quod (os) adiunctis naribus spiritu augetur; N II, 134.

dico: nares cornibus iis (similes nostri solent dicere), qui ad nervos resonant in cantibus; N II, 149.

2 admoveo ad: fasciculum ad naris admovebis? T III, 43.

averto a: ut in aedificiis architecti avertunt ab oculis naribusque dominorum ea, ... sic ..; N II, 141.

perforo ad: viae quasi quaedam sunt ad oculos, ad auris, ad naris a sede animi perforatae; T I, 46.

pervado in: s. I. habent.

III. indicia: narium ... et gustandi † et parte || arte || tangendi magna iudicia sunt; N II, 146. s. I. sequuntur.

sagacitas: canum ... tam incredibilis ad investigandum sagacitas narium ... quid significat? N II, 158.

IV. ducere: »boves ... naribus umiferum duxere ex aëre sucum«; D I, 15.

narro, erzählen, Nachricht geben, mitteilen, reden: I. alqs: male hercule narras; T I, 10. quae (admiratio) iucundissima fuisset, si aliquem, cui narraret, habuisset; Lae 88. bene hercule narras; P 23.

II, 1. directe Rede: cum (Ennius) somniavit, ita narravit: »visus Homerus adesse poëta;« A II, 51. aliquis hoc animo, ut narrat Lucilius; »occidam illum« ..; T IV, 48. narrat ... apud Ennium Vestalis illa: »eccita ..;« D I, 40.

2. acc. c. inf.: qui „omnibus laetitiis laetum" esse se narrat; F II, 13. quod solebat narrare Pompeius, se ... audire voluisse Posidonium; T II, 61. narrabat eum (Posidonium) graviter ... disputavisse; T II, 61. se exclamasse Sallustius narrat reditum tibi celerem ... paratum; D I, 59.

III. alqd: videmusne, ... ut (pueri) id aliis narrare gestiant? F V, 48. Q. || Quintus || Mucius augur multa narrare de C. Laelio socero suo memoriter et iucunde solebat; Lae 1. s. II, 2. T II, 61.

disputationem: in qua (Academia) disputationem habitam non quasi narrantes exponimus, sed eisdem fere verbis; T II, 9.

rem: sic eas (disputationes) exponam, quasi agatur res, non quasi narretur; T I, 8.

secreta: qui (Er Pamphylus) ... multa .. de inferis secreta narrasset; R VI, 3.

somnium: saepe tibi meum (somnium) narravi; D I, 58. (tuum somnium) mihi saepius noster Sallustius narravit; D I, 59. te sibi somnium narravisse; D I, 59. cum Alexander experrectus narrasset amicis somnium; D II, 135.

visa: quod insani sua visa coniectori non narrant, narrant, qui somniaverunt; D II, 122.

vitia: quid .. est stultius quam venditorem eius rei, quam vendat, vitia narrare? O III, 55.

narthecium, Salbenkästchen: iam doloris medicamenta illa Epicurea tamquam de narthecio proment; F II, 22.

nascor, geboren, erzeugt werden, entstammen, entstehen, entspringen, herrühren, beginnen, part. geschaffen, geschickt, geeignet, alt: I. unpersönlich: 1, a. valeo ad: plus terrarum situs quam lunae tactus ad nascendum valere; D II, 97.

b. tempus: nihil ad agendam vitam nascendi tempus pertinere; D II, 95.

2. verbal: (Silenum) docuisse regem non nasci homini longe optimum esse; T I 114. non nasci longe optimum: fr IX, 9.

II. mit einfachem Subject: alqs (vgl. natus, gnata, guatus): quodsi illi tum in novis rebus quasi modo nascentes haesitaverunt; A II, 15. qua (morte) qui affecti sunt, in eadem causa sunt, qua ante quam nati; F I, 49. sibi quemque natum esse et suis voluptatibus; F II, 79. quo (die) natus ... est; F II, 103. nisi natus esset; F II, 103. ita nos esse natos, ut ..; F IV, 4. cum ita nati factique simus, ut ..; F V, 43. ut quisque optime natus institutusque est; F V, 57. qui ad laudem et ad decus nati, suscepti, instituti sumus; F V, 63. anno ante natum Ennium; T I, 3. quicumque nati sunt eruntve; T I, 9. in miseriam nascimur sempiternam; T I, 9. quicumque nati sunt; T I, 9. qui nondum nati sunt; T I, 13. miseri fuimus ante, quam nati; T I, 13. ante quam sum natus; T I, 13. qui nati non sint; T I, 13. hinc Liber Semela natus (deus habetur); T I, 28. Calanus || Callanus || Indus, ... in radicibus Caucasi natus; T II, 52. non .. silice nati sumus; T III, 12. qualis .. tibi ille videtur »Tantalo prognatus, Pelope natus«? T III, 26. ea lege esse nos natos, ut nemo in perpetuum esse posset expers mali; T III, 59. cum (Dionysius) quinque et viginti natus annos dominatum occupavisset; T V, 57. si Seriphi natus esses; N I, 88. nisi in eo, qui natus sit, (rationem inesse non posse); N I, 98. hunc dico Liberum Semela natum; N II, 62. qua nocte natus Alexander esset; N II, 69. pluris (Hercules) .. tradunt nobis ii, ... antiquissimum Iove natum, sed item Iove antiquissimo; N III, 42. alter (Hercules) traditur Nilo natus Aegyptius; N III, 42. quos omnis Erebo et Nocte natos ferunt; N III, 44. hi dei sunt habendi mortalibus nati matribus? N III, 45. qui (Achilles) si deus est, et Orpheus et Rhesus di sunt, Musa matre nati; N III, 45. quae quia partus matronarum tueatur, a nascentibus Natio nominata est; N III, 47. quia speciem habeat || habet || admirabilem, Thaumante dicitur *Iris* esse nata; N III, 51. ex quibus (Iovibus) primum et secundum natos in Arcadia, alterum patre Aethere, ... alterum patre Caelo; N III, 53. secundi (*Διόσκουροι*) Iove tertio nati et Leda, Castor et Pollux; N III, 53. qui (Atreus) Pelope natus fuit; N III, 53. Musae primae quattuor Iove altero natae, ... tertiae Piero natae et Antiopa; N III, 54. unus eorum (Solum) Iove natus, nepos Aetheris, alter Hyperione, tertius Volcano, Nili filio; N III, 54. Volcani item complures, primus Caelo natus ..., secundus Nilo natus, ... quartus Memalio natus; N III, 55. Mercurius unus Caelo patre, Die matre natus, ... tertius Iove tertio natus et Maia; N III, 56. alter (Apollo) Corybantis filius, natus in Creta ..., tertius Iove tertio natus et Latona; N III, 57. secunda (Diana) notior, quam Iove tertio et Latona natam accepimus; N III, 58. Dionysos multos habemus, primum Iove et Proserpina natum, secundum Nilo ..., tertium Cabiro patre ..., quartum Iove et Luna ..., quintum Niso natum et Thyone; N III, 58. Venus prima Caelo et Die nata, cuius Elide || Eli || delubrum vidimus, altera spuma procreata, ex qua et Mercurio Cupidinem secundum natum accepimus, tertia Iove nata et Diona, quae nupsit Volcano; N III, 59. quarta (Minerva) Iove nata et Coryphe, Oceani filia; N III, 59. Cupido primus Mercurio et Diana prima natus dicitur, secundus Mercurio et Venere secunda, tertius, qui idem est Anteros, Marte et Venere tertia; N III, 60. ut

praedici posset, ... quo quisque fato natus esset; D I, 2. cum (Cyrus) quadraginta natus annos regnare coepisset; D I, 46. in qua (parte orbis) sit ortus eius, qui nascatur; D II, 89. cum, ut ipsi (Chaldaei) dicunt, ortus nascentium luna moderetur; D II, 91. eadem .. omnibus, qui eodem statu caeli et stellarum nati sint, accidere necesse esse; D II, 92. qui potest eadem vis esse nascentium, cum caeli tanta sit dissimilitudo? D II, 93. eos, qui nascuntur || nascantur || eodem tempore, posse in dissimilis incidere naturas propter caeli dissimilitudinem; D II, 93. volunt .. illi omnis eodem tempore ortos, qui ubique sint nati, eadem condicione || conditione || nasci; D II, 93. estne sanorum hominum hoc ad nascentium ortus pertinere non dicere? D II, 94. quod uno et eodem temporis puncto nati dissimilis et naturas et vitas et casus habent; D II, 95. nisi forte putamus neminem eodem tempore ipso et conceptum et natum, quo Africanum; D II, 95. cum ita nati essent, ut quaedam ... depravata haberent; D II, 96. quod .. tempus, quo non innumerabiles nascantur || nascuntur || ? D II, 97. in aliis, ... ut in brumali die natis, ... naturae contagio valet; Fa 5. quoniam certum in Fabio ponitur, natum esse eum Canicula oriente; Fa 12. si ita fatum erit || sit, est ||: „nascetur Oedipus Laio“; Fa 30. cum esset habendus rex, quicumque genere regio natus esset; R I, 50. qui (Romulus) patre Marte natus; R II, 4. (Romulus) ut natus sit; R II, 4. quo .. ille *mortuus, eodem est anno natus Simonides*; R II, 20. quem (Servium Tullium) ferunt ex serva Tarquiniense || Tarquiniensi || natum; R II, 37. qui postea nascentur; R VI, 23. qui ante nati sunt; R VI, 23. cuius muneris colendi ... causa nati et in lucem editi simus; L I, 16. vita expetitur, quia nos, in quo nati sumus, continet; L I, 31. hoc ipso in loco ... me scito esse natum; L II, 3. ubi tu es natus; L II, 4. quom (Cato) esset Tusculi natus; L II, 5. sic nos et eam patriam ducimus, ubi nati, *et illam, a qua excepti* sumus; L II, 5. quoniam ... non nobis solum nati sumus; O I, 22. quo modo quisque natus est; O I, 119. superioris filius Africani, qui hunc Paulo natum adoptavit; O I, 121. quod contigit M. Bruto summo genere nato; O II, 50. utinam ... tum essem natus, quando ..! O II, 75. cum ... ea .. lege natus sis ..., ut ..; O III, 52. anno .. post (Q. Maximus) consul primum fuerat, quam ego natus sum; C 10. cum ego quinque et sexaginta annos natus legem Voconiam ... suasi || suasissem ||; C 14. annos septuaginta natus ⟨tot enim vixit Ennius⟩ ita ferebat duo ... onera ..; C 14. qui (Livius) cum sex annis ante, quam ego natus sum, fabulam docuisset; C 50. quoniam ita vixi, ut non frustra me natum existumem; C 84. sensu .. amisso fit idem, quasi (Scipio) natus non esset omnino, quem tamen esse natum .. nos gaudemus; Lae 14. ita natos esse nos, ut inter omnes esset societas; Lae 19. quae (bestiae) ex se natos ita amant ad quoddam tempus ..., ut ..; Lae 27. si parentibus nati sint humilibus; Lae 70. etiamsi in amplissima familia natus sit; P 36. qui (vates, interpretes) nos ob aliqua scelera suscepta in vita superiore poenarum luendarum causa natos esse dixerunt; fr V, 95. si natus sis; fr IX, 9. ſ. hospes. **ad,** I. nascor (9 St.) B. I, S. 44, a. **ex,** I. nascor ex aliquo (12 St.) B. I, S. 894, b. **locus,** V. 1. nasci (3 St.) S. 475, b. **mare,** V, 2 (9 St.) S. 525. b.

alqd: domi nobis ista nascuntur; A II, 80. ex hoc illud est natum, quod postulabat Hortensius; A II, 28. quod ... sua sponte nascitur; F II, 78. ex hoc nascitur, ut ..; F III, 63. praeclare .. Chrysippus, cetera nata esse hominum causa et deorum, eos autem ... societatis suae; F III, 67. e quibus haec nata sunt; F IV, 54. id .. nec nasci potest nec mori; T I, 54. R VI, 27. quae si cernerem quem ad modum nasci possent, etiam quem ad modum interirent viderem; T I, 56. nihil .. est in animis, ... quod ex terra natum atque fictum esse videatur; T I, 66. fr IX. 10. si haec nata sunt, ut Platoni videtur; T I, 70. volt (Panaetius), ... quicquid natum sit, interire; T I, 79. quae .. sunt his contraria, ea nasci putantur a metu; T IV, 25. quod .. nascitur ex offensione, ita definiunt; T IV, 26. quae crescentia perniciosa sunt, eadem sunt vitiosa nascentia; T IV, 41. quod || quia || .. ex atomis, id natum aliquando est; si natum, nulli dei ante quam nati; N I, 68. a quo (calido, igneo) et animantia omnia et ea, quorum stirpes terra continentur, et nasci sit necesse et augescere; N II, 28. illud, quod erat a deo natum; N II, 60. ea .., quae paulo ante nata sunt, ... duce natura mammas appetunt; N II, 128. ita et nascuntur et educantur ipsa per sese; N II, 129. nec ... illarum (bestiarum) quoque causa ea nata esse dicemus; N II, 157. unde haec nata sunt; N III, 47. quae sint initia rerum, ex quibus nascantur omnia; D II, 11. si ostenti simile natum factumve quippiam; D II, 149. * ... tum ex eorum fastidio et superbia nata esse commemorant; R I, 48. ut ea, quae gignuntur, donata consulto nobis, non fortuito nata videantur; L I, 25. haec nascuntur ex eo, quia natura propensi sumus ad diligendos homines; L I, 43. innumerabilia nascuntur, quibus implentur iuris consultorum libri; L II, 48. non vides, .. a te id ipsum natum, ut illi cuperent? L III, 30. ex quo ista innumerabilia nascuntur, ut utilia cum honestis pugnare videantur; O III, 72. id .. pariter cum omni animante nascitur; Lae 81. corporeum ... omne necesse est esse, quod natum est; Ti 13.

aegritudo: ex malis metum et aegritudinem nasci censent, metum futuris, aegritudinem praesentibus; T IV, 11. nata esset aegritudo nova; T IV, 40.

aegrotationes: quem ad modum ... in corpore morbi aegrotationesque nascuntur, sic ..; T IV, 23. similiter .. ceteri morbi, ut gloriae cupiditas, ut mulierositas ..., ceterique similiter morbi aegrotationesque nascuntur; T IV, 25. quae omnes aegrotationes animi ex quodam metu nascuntur earum rerum, quas fugiunt et oderunt; T IV, 25.

amicitia: quam (amicitiam) ex inopia atque indigentia natam volunt; Lae 29.

animal: simul atque (animal) natum sit; F I, 30. simul atque natum animal est; F II, 31. non proficiscitur animal illud modo natum a summa voluptate; F II, 31. simulatque natum sit animal; F III, 16. animal nullum inveniri potest, quod neque natum umquam sit et semper sit futurum; N III, 32.

animantia: ſ. alqd; N II, 28.

animus: nasci .. animos; T I, 79. nihil necessitatis adfert, cur nascantur animi, similitudo; T I, 80. quom .. (animus) se ad civilem societatem natum senserit; L I, 62.

arbor: utinam ne in Pelio nata ulla umquam esset arbor! Fa 35.

ars: videte, ne contra vos tota (ars) nata sit; A II, 92.

astra: has .. ob causas nata astra sunt; Ti 34.

avia: si avia .. eius (Epicuri) nata non esset; F II, 103.

aves: quamquam avis quasdam ... rerum augurandarum causa esse natas putamus; N II, 160.

aures: ſ. membra; F III, 63.

bacillum: ut bacillum aliud est inflexum ... de industria, aliud ita natum, sic ..; F II, 33.
bella: ex cupiditatibus odia, discidia, discordiae, seditiones, bella nascuntur; F I, 44.
bestiae: immanes quaedam bestiae sibi solum natae sunt; F III, 63. quae (bestiae) .. in quo loco natae sunt; F V, 42. sunt quaedam (bestiae) etiam, quae || in || igne nasci putentur; N I, 103.
bestiolae: apud Hypanim fluvium ... Aristoteles ait bestiolas quasdam nasci, quae unum diem vivant; T I, 94.
caritas: quae (caritas generis humani) nata a primo satu ... serpit sensim foras; F V, 65.
catulus: qui (catulus) modo est natus; F III, 48. quoniam catuli, qui iam dispecturi sunt, caeci aeque et ii, cui modo nati; F IV, 64.
causa: unde causa controversiae nasceretur; F IV, 45. causa populo nata est, ... ut potentia senatus ... minueretur; R II, 59.
cervices: cervices .. natae ad iugum, tum vires umerorum et latitudines ad aratra [ex]trahenda; N II, 159.
commendationes: ex hac animorum affectione testamenta commendationesque morientium natae sunt; F III, 65.
commoda: et nascentibus et cadentibus cum reliquis commodis, tum maxime liberis; T V, 36.
conclusio: ex quo illa conclusio nascitur; A II, 128.
conloquia: hinc patriae proditiones, hinc rerum publicarum eversiones, hinc cum hostibus clandestina colloquia nasci; C 40.
constantia: quaero, unde (constantia) nata sit aut quo modo; A II, 23.
consuetudo: mihi .. haec in Graecorum gymnasiis nata consuetudo videtur; T IV, 70.
controversia: utraque earum (controversiarum) nascitur; F IV, 57. ex hac .. non rerum, sed verborum discordia controversia est nata de finibus; L I, 55.
cupiditas: ſ. aegrotationes; T IV, 52.
curae: ex eo ipso (somno) plurumae curae metusque nascuntur; D II, 150.
decreta: e quibus (visis) omnia decreta sunt nata; A II, 27.
decus: quod (decus) ex virtute ac dignitate nascitur; R fr 8.
di: di semper fuerunt, nati numquam sunt, siquidem aeterni sunt futuri; N I, 90. ſ. alqd; F III, 67. **deus,** I, 1. nascitur (3 St.) B. I, S. 660, b.
direptiones: hinc furta, peculatus, expilationes direptionesque sociorum et civium (nascuntur); O III, 36.
discidia: magna etiam discidia et plerumque iusta nasci; Lae 35. ſ. bella.
discordiae: ex utilitatis varietatibus ... nasci discordias; R I, 49. ſ. bella.
divitiae: ex eisdem verborum praestigiis et regna nata vobis sunt et imperia et divitiae; F IV, 74.
dolores: animi .. voluptates et dolores nasci fatemur e corporis voluptatibus et doloribus; F I, 55.
ἐποχή: ex his illa necessario nata est ἐποχή, id est adsensionis retentio; A II, 59.
error: ut perspiciatis, unde omnis iste natus error sit voluptatem accusantium doloremque laudantium; F I, 32.
eversiones: ſ. conloquia.
exempla: quae (exempla) nata et frequentata apud illos (Athenienses); R I, 5.
exordium: ita nascetur exordium; T I, 8.
expilationes: ſ. direptiones.
favonius: mare illud, quod nunc favonio nascente purpureum videtur; A II, 105.

filius: e quibus (filiis) septemdecim iusta uxore natis; T I, 85.
fratres: Marcios .. fratres, nobili loco natos; D I, 89.
furta: ſ. direptiones.
genera: ex singulis certa officiorum genera nascuntur; O I, 15.
homo: ad unam hanc rem natum hominem, ut frueretur voluptatibus; F II, 41. ut (homo) ... non sibi se soli natum meminerit, sed patriae, sed suis; F II, 45. qui ... homines ... genere nobili natos esse optimos putant; R I, 51. ſ. **homo,** I, 1. nascitur (9 St.) S. 162, a.
hospes: hospes tuus avitus Masinissa quae faciat hodie nonaginta natus annos; C 34.
imbecilli, ingeniosi: ut .. et ingeniosi et tardi ita nascantur antecedentibus causis itemque valentes et inbecilli, non sequitur tamen ..; Fa 9.
imperia: ſ. divitiae.
indagatio: inde est indagatio nata initiorum et tamquam seminum; T V, 69.
ira: ut ... excandescentia .. sit ira nascens et modo existens; T IV, 21.
laetitia: si (voluptas) ... pluris esse contendat dulcedinem corporis ex eave natam laetitiam; F III, 1. ex bonis libidinem et laetitiam ... nasci censent; T IV, 11.
latitudines: ſ. cervices.
lex: quae (lex) saeclis omnibus ante nata est quam scripta lex ulla aut quam omnino civitas constituta; L I, 19.
liberi: ſ. commoda.
libido: ſ. laetitia; T IV, 11.
luna: cuius (lunae) et nascentis et senescentis alias hebetiora, alias acutiora videntur cornua; A fr 6.
malitiae: ex ea difficultate illae „fallaciloquae", ut ait Attius, „malitiae" natae sunt; F IV, 68.
membra: ut .. in membris alia sunt tamquam sibi nata, ut oculi, ut aures, alia ..; F III, 63. omnia (membra) ... ita nata atque ita locata sunt, ut ..; N II, 121.
metus: ſ. aegritudo; T IV, 11. curae.
morbi, mulierositas: ſ. aegrotationes.
mundus: qui non modo natum mundum introduxerit, sed etiam manu paene factum; N I, 20. in mundis .. (veritas est) innumerabilibus omnibus minimis temporum punctis aliis nascentibus, aliis cadentibus; N I, 67. innumerabiles .. (mundos) in omni puncto temporis alios nasci, alios interire; N II, 94.
natura: neque nata .. est (natura animi atque vis) et aeterna est; T I, 54. R VI, 28. quas (naturas) et nasci et extingui perspicuum est; N I, 29.
nepos: L. Pauli nepos, ... in hac tam clara re publica natus; R I, 31.
oculi: ſ. membra; F III, 63.
odium: molesta veritas, siquidem ex ea nascitur odium; Lae 89. ſ. bella.
oratio: ex quo (iure civili) haec omnis est nata oratio; L I, 34.
partes: partes .. perturbationum volunt ex duobus opinatis bonis nasci et ex duobus opinatis malis; T IV, 11.
parvi: »altrix, Martia, quae parvos Mavortis semine natos uberibus gravidis vitali rore rigabat;« D I, 20.
peccata: ex quo nascuntur innumerabilia peccata; O I, 91. quae ex eo peccata nascantur || nascuntur ||; P 20.
peculatus: ſ. direptiones.
pernicies: pestem ac perniciem Asiae proxuma nocte natam; D I, 47.
pestis: nulla tam detestabilis pestis est, quae

non homini ab homine nascatur; O II, 16. f. perniciies.
philosophia: ut ... philosophia nascatur Latinis .. litteris ex his temporibus; T II, 5.
portentosa: si quando aliqua portentosa aut ex pecude aut ex homine nata dicuntur; D II, 60.
posteri: horum posteri ... ita degenerant, ut ipsi ex se nati esse videantur; F V, 13.
potestas: ista potestate nata gravitas optimatium cecidit; L III, 17. quippe quae (potestas) in seditione et ad seditionem nata sit; L III, 19.
principium: vobis ... unde officii, unde agendi principium nascatur, non reperietis; F IV, 46. ipsum .. (principium) nulla ex re alia nasci potest; T I, 54. R IV, 27.
proditiones: quo e vitio et amicitiarum proditiones et rerum publicarum nasci solent; A II, 27. f. conloquia.
proverbium: a quibus (rusticis) natum est id ... proverbium; O III, 77.
puella: si puella nata biceps esset, seditionem in populo fore; D I, 121.
puer: »primus Priamo qui (puer) foret postilla natus«; D I, 42. quicumque (pueri) essent nati; D II, 97.
quaestiunculae: his propositis quaestiunculae multae nascuntur; L II, 51.
radicula: quo illa (radicula) loci nasceretur; D II, 135.
ratio: ex quo illa ratio nata est Platonis; T I, 53.
regna: f. divitiae.
res publica: si nostram rem publicam vobis et nascentem et crescentem et adultam et iam firmam atque robustam ostendero; R II, 3.
retentio: f. ἐποχή.
Roma: Romam ..., in iugo cum esset luna, natam esse dicebat; D II, 98.
seditiones: f. bella.
sententia: nata est sententia veterum Academicorum et Peripateticorum; F II, 34.
sicae: hinc sicae, hinc venena, hinc falsa testamenta nascuntur; O III, 36.
similitudo: ut ex ovo nasceretur || nosceretur || thensauri similitudo; D II, 134.
somnia: si vera (somnia) a deo mittuntur, falsa unde nascuntur? D II, 127.
tardi: f. imbecilli.
testamenta: f. commendationes. sicae.
tibiae: si ex oliva modulate canentes tibiae nascerentur; N II, 22.
timiditas: ex rebus .. timiditas, non ex vocabulis nascitur; F IV, 53.
tyrannus: ex hac nimia licentia ... ait ille (Plato) ut ex stirpe quadam existere et quasi nasci tyrannum; R I, 68.
valentes: f. imbecilli. — venena: f. sicae.
vir: vir natus ad gloriam; T II, 41. o virum magnum dignumque, qui in re publica nostra natus esset! O II, 83. quo (Catone meo) nemo vir melior natus est; C 84.
virtus: nos .. Virtutes sic natae sumus, ut tibi serviremus; F II, 69. quae (virtus) ... aliis nata potius quam sibi; R III, 12.
vis: illud, quo meminimus, .. quam habet vim aut unde natam? T I, 59. f. natura. — vires: f. cervices.
vitia: haec ex naturalibus causis vitia nasci possunt; Fa 11.
voluptates: f. dolores.
III. **mit doppeltem Nominativ:** alqm: qui mortalis natus condicionem postules inmortalium; T III, 36.
alqd: quod in suo regno pulcherrimum natum esset illo anno; O III, 95. qua (Iphigenia) nihil erat eo quidem anno natum pulchrius; O III, 95.
animal: quod .. hoc solum animal natum est pudoris ac verecundiae particeps; F IV, 18.
homo: hominem ad duas res, ut ait Aristoteles, ad intellegendum et || et ad || agendum, esse natum quasi mortalem deum; F II, 40.

nasturcium, Kresse: I. vescor, al.: sit voluptas non minor in nasturcio illo, quo vesci Persas esse solitos scribit Xenophon, quam in Syracusanis mensis; F II, 92.
II. praeter: quos (Persas) negat ad panem adhibere quicquam praeter nasturcium; T V, 99.

nasus, Nase: nasus .. ita locatus est, ut quasi murus oculis interiectus esse videatur; N II, 143.

natalicius, zur Geburt, Geburtsstunde gehörig: praedicta: qui haec Chaldaeorum natalicia praedicta defendunt; D II, 89.
sidera: cum ... ea ... noten sidera natalicia Chaldaei, quaecumque lunae iuncta videantur; D II, 91.

natalis, der Geburt: dies: quod satis sit ad diem agendum natalem suum; F II, 101. ullum esse cuiusquam diem natalem; F II, 102. nullus est .. cuiusquam dies natalis; F II, 102. magis fuisse vestrum agere Epicuri diem natalem; F II, 103. in notatione cuiusque vitae ex natali die; D II, 87. L. .. Tarutius Firmanus ... urbis etiam nostrae natalem diem repetebat ab iis Parilibus; D II, 98. etiamne urbis natalis dies ad vim stellarum et lunae pertinebat? D II, 99.

natatio, Schwimmübung: sibi (habeant) clavam et pilam, sibi natationes atque cursus; C 58.

natio, Volk, Völkerstamm, Gattung, Klasse: I. asperuatur: quae .. natio non comitatem, non benignitatem ... diligit? quae superbos, quae maleficos, || [quae maleficos] || quae crudeles, quae ingratos non asperuatur, non odit? L I, 32.
caret: quo (sale) caret vestra natio; N II, 74.
diligit: f. aspernatur.
facit: si ratio mecum facit, si eventa, si populi, si nationes; D I, 84.
obtemperat: Cilices et Arabum natio avium significationibus plurimum obtemperant; D I, 92.
odit: f. asperuatur.
retinent: neque tot nationes id ad hoc tempus retinuissent; L II, 33.
utuntur: omnes reges, populi, nationes utuntur auspiciis; D II, 81.
II, 1. contemno, curo: non *modo* eas || non eas? || (civitates divina providentia non curat), ne nationes quidem et gentes. quodsi has etiam contemnet ..; N III, 93.
dedo: licet .. videre et genera quaedam et nationes huic scientiae deditas; D I, 91.
devinco: ut ii, qui civitates aut nationes devictas bello in fidem recepissent, earum patroni essent more maiorum; O I, 35.
perdo, vexo: vexatis ac perditis exteris nationibus; O II, 28
recipio: f. devinco. — video: f. dedo.
2. commendo: cum meam salutem senatus exteris nationibus *ut* civis optumi commendabat; P 29.
praesum: quibus nationibus praefuimus ipsi; D I, 2.
III. consensus: permanere animos arbitramur consensu nationum omnium; T I, 36.

errores: nationum varios errores perspicere cum liceat; T I, 108.
opiniones: unde tibi notae sunt opiniones nationum? N I, 62.
patroni: f. II, 1. devinco.
portus, refugium: regum, populorum, nationum portus erat et refugium senatus; O II, 26.
societas: propior est eiusdem gentis, nationis, linguae (societas); O I, 53.
IV, 1. distinguere: an tu civem ab hoste natura ‖ natione, fortuna ‖ ... distinguis? P 29.
2. in: qua in natione Chaldaei ... diuturna observatione siderum scientiam putantur effecisse, ut ..; D I, 2.

nativus, durch Geburt entstanden, angeboren, natürlich: di: Anaximandri .. opinio est nativos esse deos longis intervallis orientis occidentisque; N I, 25.
praesidia: urbis .. ipsius nativa praesidia quis est tam neglegens qui non habeat animo notata? R II, 10.
testae: quod genera ... partim ... innantium beluarum, partim ad saxa nativis testis inhaerentium! N II, 100.

nato, schwimmen, schwanken: alqs: in quo .. magis tu mihi natare visus es quam ipse Neptunus; N III, 62.
beluae: Triton .. natantibus invehens beluis; N I, 78.
insulae: quae (insulae) fluctibus cinctae natant paene ipsae; R II, 8.

natrix, Wasserschlange: cur deus ... tantam vim natricum viperarumque fecerit; A II, 120.

natura, Geburt, Geburtsorgan, Natur, natürliche Beschaffenheit, Naturell, Charakter, Wesen, Naturkraft, Element, Substanz, Ding, Welt: I. **absolut:** 1. **Subject:** abdit: quae partes .. corporis ad naturae necessitatem datae aspectum essent deformem habiturae ..., eas (natura) contexit atque abdidit; O I, 126.
abhorret: satis argumenti est ab interitu naturam abhorrere; F V, 31.
abicit: quom ceteras animantes (natura) abiecisset ad pastum, solum hominem erexit; L I, 26.
abripit: quibus .. Romulum tenebris etiamsi natura ad humanum exitum abripuit; R I, 25.
abstrudit: naturam accusa, quae in profundo veritatem, ut ait Democritus, penitus abstruserit; A II, 32.
abundat: sive deest naturae quippiam sive abundat atque affluit ‖ afluit ‖; D I, 61.
accedit: qua .. (re) proxime ad deorum vim natura mortalis possit accedere; D I, 1.
adfert: natura adfert dolorem; T III, 71. quae .. res tum natura, tum casus adfert; D II, 55. quid .. loci natura adferre potest, ut in porticu Pompeii potius ... ambulemus? Fa 8.
adfingit: quae .. (membra) procreationis causa natura corpori adfinxit; N I, 92. parvis .. momentis multa natura aut adfingit aut mutat aut detrahit; D I, 118.
adfluit: f. abundat.
adhibet: his (adpetitionibus) consentaneas actiones (natura mundi) sic adhibet, ut nosmet ipsi; N II, 58.
adimit: quibus (Cimmeriis) aspectum solis sive deus aliquis sive natura ademerat; A II, 61.
adiungit: (natura) sensibus rationem adiunxit; F IV, 38. cum (natura) ... iis .. (corporibus) et morbos insanabilis et dolores intolerabilis adiunxisset; T V, 3.
adlicit: ut ea (natura) debeat ipsa per se ad se colendam allicere sapientem; N I, 116.
admiscet: nulla se alia admiscente natura; N III, 36.
admonet: tantum sibi persuaserant, quantum natura admonente cognoverant; T I, 29. cotidie nos ipsa natura admonet, quam paucis ‖ admonet ‖, quam parvis rebus egeat; T V, 102. de forma .. (deorum) partim natura nos admonet, partim ratio docet; N I, 46.
adnititur: sic natura solitarium nihil amat semperque ad aliquod tamquam adminiculum adnititur; Lae 88.
adsentitur: ea se modo probare, quibus natura tacita assentiatur; F III, 40.
adsumit: semper .. (natura) ita assumit aliquid, ut ..; F IV, 37.
adversatur: invita Minerva, ... id est adversante et repugnante natura; O I, 110. adversante et repugnante natura; O III, 78. C 71.
agit: reliquas .. naturas nihil aliud agere, nisi ut id conservent, quod in quaque optimum sit; F IV, 34. quae (natura) sua voluptate laetans nihil nec actura sit umquam neque agat neque egerit; N I, 116.
agitat: naturae ista sunt, Balbe, naturae non artificiose ambulantis, ut ait Zeno, ... sed omnia cientis et agitantis motibus et mutationibus suis; N III, 27.
alit: quas (res) natura alit, auget, tuetur; F V, 26.
amandat: natura res similis procul amandavit a sensibus; N II, 141.
amat: f. adnititur. — ambulat: f. agitat.
anquirit: quam (honestatem) unam natura maxime anquirit; T III, 3. cum tot signis eadem natura declaret, quid velit, anquirat, desideret; Lae 88.
antecedit: quantum natura hominis pecudibus reliquisque beluis antecedat; O I, 105.
anteit: satis docuisse videor, hominis natura quanto omnis anteiret animantes; N II, 153.
appetit: ipsa natura superiora adpetente; T I, 40.
approbat: quae prima natura approbavisset; F II, 42.
arcet: quodsi homines ab iniuria poena, non natura arcere deberet; L I, 40.
asciscit: omnia, quae natura aspernetur, in malis esse, quae adsciscat, in bonis; T II, 30.
aspernatur: recta .. et convenientia et constantia natura desiderat aspernaturque contraria; O III, 35. f. asciscit.
attribuit: ipsum .. hominem eadem natura non solum celeritate mentis ornavit, sed et ‖ ei ‖ sensus tamquam satellites adtribuit ac nuntios et ..; L I, 26.
auget: f. alit.
augescunt: ut ceterae naturae suis seminibus quaeque gignuntur, augescunt, continentur, sic ..; N II, 58.
cadit: animi natura intellegentis ‖ et intellegentia ‖ in quam figuram cadere posset; N I, 23.
caret: fore ut natura iis potiens dolore careat; T III, 41. quas (naturas) et nasci et extingui perspicuum est et sensu omni carere; N I, 29. quae (natura) causas gignendi, augendi, minuendi habeat, sed careat omni sensu et figura; N I, 35.
cavet: cavet .. (natura ratioque), ne quid indecore effeminateve faciat; O I, 14.
cedit: ut ... opinioni confirmatae natura ipsa cedat; T III, 2.
ciet: f. agitat.
clamat: sensus .. cuiusque et natura rerum ... clamabat quodam modo non posse adduci, ut ..; F IV, 55.

coacescit: ut .. non omne vinum, sic non omnis natura || aetas matura || vetustate coacescit; C 65.

coagmentat: cum integra mente ... opus ipsa suum eadem, quae coagmentavit, natura dissolvit; C 72.

cogitat: in omnibus et opinionibus et factis ne quid (natura ratioque) lubidinose aut faciat aut cogitet; O I, 14.

cognoscit: quorum ex prima et inchoata intellegentia genera (natura) cognovit; L 1, 27.

cogit: fatentur graviores aegritudines suscipi, quam natura cogat; T III, 71. ex his (corpusculis) effectum esse caelum atque terram nulla cogente natura, sed concursu quodam fortuito; N I, 66. quod fieri natura rerum ipsa cogebat, ut ..; R II, 57. id .. ipsa natura non invitaret solum, sed etiam cogeret; R fr 1.

cohaeret: e quibus omni natura cohaerente et continuata; A 1, 28. illa (natura) .. cohaeret et permanet || cohaerent et permanent || naturae viribus, non deorum; N III, 28.

cohibet: quod omnis naturas ipsa (universa natura) cohibet et continet; N II, 35.

commeant: naturis his || iis || ... sursus deorsus, ultro citro commeantibus; N II, 84.

comparat: pastum .. animantibus large et copiose natura ... comparavit; N II, 121.

complectitur: naturam .. eam, quae res omnes conplexa teneat, perfectione rationis excellere (necesse est); N II, 30. quae (natura) omnis res sit conplexa; N II, 36. non est .. aetheris ea natura, ut vi sua stellas conplexa contorqueat; N II, 54.

comprehendit: si (semen) inciderit in concipientem conprendentemque naturam; N II, 81.

concedit: ut muliebris amores omittam, quibus maiorem licentiam natura concessit; T IV, 71.

concidit: vel concidat omne caelum omnisque natura *et* consistat necesse est; T I, 54. R VI, 27.

conciliat: quas (res) primas homini natura conciliet; A II, 131. quas (res) primas natura conciliavisset; A II, 131. natura vi rationis hominem conciliat homini et ad orationis et ad vitae societatem; O I, 12. quam (societatem generis humani) conciliavit ipsa natura; Lae 20.

concipit: ſ. comprehendit.

conficit: quae (natura) per omnem mundum omnia mente et ratione conficiens funditur; N II, 115. non .. omnium ortus || interitus || atque obitus natura conficiet; D II, 37.

confirmat: quae (natura) etiam nullo docente profecta ab iis ... confirmat ipsa per se rationem et perficit; L I, 27. si natura confirmatura ius non erit, *virtutes omnes* tollentur; L I, 43.

conformat: ad maiora .. quaedam nos natura genuit et conformavit; F I, 23.

conglutinat: hominem eadem optime, quae conglutinavit, natura dissolvit; C 72.

consentit: de quo .. omnium natura consentit, id verum esse necesse est; N I, 44.

consequitur: si ... natura ... eam (requietem) posset alia quadam ratione consequi; F V, 54.

conservant: ſ. agit; F IV, 34.

consistit: in eo quasi in ultimo consistere naturam; F V, 44. ſ. concidit.

conspirat: quam (naturam) quasi cognatione continuata || cognationem continuatam || conspirare dicebas; N III, 28.

contegit: ſ. abdit.

continet: continet .. omnem sedationem animi humana in conspectu posita natura; T IV, 62. natura est .., quae contineat mundum omnem eumque tueatur, et ea quidem non sine sensu atque ratione; N II, 29. eodem .. modo nihil est futurum, cuius non causas id ipsum efficientes natura contineat; D I, 125. ea (futura), quorum causas natura ita contineret, ut ea fieri necesse esset; Fa 32. non posse eam naturam, quae res eas contineat, esse mortalem; C 78. ſ. cohibet.

contorquet: ſ. complectitur; N II, 54.

convenit: utrum conveniat necne natura hominis cum universa; F III, 73.

convertit: quae (natura) ... ad medium rapit et convertit extrema; N II, 115. * ius natura converteret; Ti 29.

creat: quas (res) et creat natura et tuetur; F V, 38.

curat: ut natura et procreari vellet et diligi procreatos non curaret; F III, 62. quae .. animans (esse potest) natura nihil curans? N I, 123.

custodit: naturam ... id .. habere propositum quasi finem et extremum, se ut custodiat quam in optimo sui generis statu; F V, 26.

dat: quod .. natura (comprehensionem) quasi normam scientiae et principium sui dedisset; A I, 42. rerum natura nullam nobis dedit cognitionem finium; A II, 92. ut (natura) ea, quae prima dederit, non deserat; F IV, 37. etsi (natura) dedit talem mentem, quae omnem virtutem accipere posset; F V, 59. ea (natura) quidem dedit usuram vitae tamquam pecuniae nulla praestituta die; T I, 93. atqui ab hoc (puero) acerbius exegit natura, quod dederat; T I, 93. parvulos nobis (natura) dedit igniculos; T III, 2. quod (natura) cervis et cornicibus vitam diuturnam ..., hominibus ... tam exiguam vitam dedisset; T III, 69. vereor .., ne natura, cum corpora nobis infirma dedisset ..., animos quoque dederit .. corporum doloribus congruentis; T V, 3. quae .. nobis natura informationem ipsorum deorum dedit; N I, 45. bestiis .. sensum et motum (natura) dedit; N II, 34. dedit .. eadem natura beluis et sensum et appetitum; N II, 122. quibus bestiis erat is cibus, ... aut vires natura dedit aut celeritatem; N II, 123. quam tempestivos .. dedit (natura) ... ventos Etesias! N II, 131. quam .. aptas ... manus natura homini dedit! N II, 150. ut ... natura ... nec fruges terrae bacasve arborum cum utilitate ulla generi humano dedisset, nisi earum cultus et conditiones tradidisset; D I, 116. quam (verecundiam) natura homini dedit quasi quendam vituperationis non iniustae timorem; R V, 6. figuram .. corporis habilem et aptam ingenio humano (natura) dedit; L I, 26. cum .. homini sive natura sive quis deus nihil mente praestabilius dedisset; C 40. commorandi .. natura devorsorium || divers. || nobis, non habitandi dedit; C 84. cum tibi sive deus sive mater, ut ita dicam, rerum omnium natura dederit animum; P 14.

debet: ſ. adlicit. arcet.

declarat: ſ. anquirit; Lae 88.

deducit: non esse dubium, ad utrum eorum natura nos ipsa deductura sit; F IV, 59.

delectat: quamquam me .. non fructus modo, sed etiam ipsius terrae vis ac natura delectat; C 51. cuius (vitis) non utilitas me solum, ... sed etiam cultura et natura ipsa delectat; C 53.

deserit: quae est .. (natura), quae se umquam deserat aut partem aliquam sui aut ..? F IV, 32. quod .. in homine praestantissimum ... est, id (natura) deseruit; F V, 59. ſ. dat; F IV, 37.

desiderat: quas (res) natura non depravata desideret; F I, 50. quid natura desideret; F I, 63. fr V, 82. quas (res) natura desideret; F IV, 57. quod cuiusque natura desideret || desiderat ||; F V, 25. id .. natura desiderat; F V, 35. docentes, quam parva et quam pauca sint, quae natura

desideret; T III, 56. si quaedam etiam suaviora natura desideret; T V, 99. cui nihil desit, quod quidem natura desideret; R I, 28. quae natura desideraret; O I, 158. quae natura desiderat; O II, 18. quas (res) natura desiderat; Lae 87. ʃ. anquirit; Lae 88. aspernatur.

detorquet: nisi quos (philosophos) a recta ratione natura vitiosa detorsisset; T V, 90.

detrahit: ʃ. adfingit; D I, 118.

differt: in quo natura eius (hominis) a reliquis animantibus differat; O I, 96.

diligit: omnis .. est natura diligens sui; F IV, 32.

dissolvit: ʃ. coagmentat. conglutinat.

distat: quoniam ... tantum natura a natura distat; Fa 8.

distinguit: causa .. haec, non natura distinguit; P 24.

docet: quasi instituit (natura) docere; F V, 59. nisi eadem (natura) docuisset, quem ad modum ... perveniretur; D I, 116. artes .. innumerabiles repertae sunt docente natura; L I, 26. cum .. eadem natura doceat non neglegere, quem ad modum nos adversus homines geramus; O I, 98.

dominatur: ut tu ... ad naturam referebas omnia, sic in his ipsis rebus ... natura dominatur; L II, 2.

donat: quin hominibus solis ea natura donaverit; N II, 158.

effert: »quod (malum) non natura humana patiendo ecferat«; T IV, 63.

efficit: ut innumerabilis natura mundos effectura sit, efficiat, effecerit. quod quia quem ad modum natura efficere sine aliqua mente possit non videtis ..; N I, 53. quae (natura) haec effecisset ‖ ecfecisset ‖, moveret, regeret, gubernaret; N I, 100. id multo artificiosius naturam efficere, id est, ... ignem artificiosum; N II, 57. sive (est) inanima natura sive necessitas ... haec pulcherrrima opera efficiens; N II, 76. quae natura efficit; N II, 85. alia quae natura mentis et rationis expers haec efficere potuit? N II, 115. cum id vel natura vel casus efficere potuisset; D II, 57. quae est .. natura, quae volucris huc et illuc passim vagantis efficiat ut significent aliquid? D II, 80. si haec non vis et natura gignentium efficeret, sed temperatio lunae; D II, 94. quae natura agri tantum modo efficere possit, ut mortuorum corpora sine detrimento vivorum recipiat, ea potissimum ut conpleatur; L II, 67.

effingit: speciem (natura) ita formavit oris, ut in ea penitus reconditos mores effingeret; L I, 26.

eget: ʃ. admonet; T V, 102.

erigit: ʃ. abicit.

est: quae (natura) sit eadem sempiterna; A I, 29. statuebat .. ignem esse ipsam naturam; A I, 39. si ... ab ea (natura) deus aliqui requirat, contentane sit suis integris incorruptisque sensibus, an postulet melius aliquid; A II, 19. quae nervorum natura sit, quae venarum; A II, 124. quibus (divitiis natura) contenta sit; F I, 46. hoc natura videlicet vult, salvam esse se; F II, 31. quod parvo esset natura contenta; F II, 91. quoniam .. ea natura esset hominis, ut ..; F III, 6. ut est rerum ipsarum natura, sic dicendi exercitatio duplex; F IV, 6. ars .. est dux certior quam natura; F IV, 10. num quinta quaedam natura videretur esse; F IV, 12. omnis natura vult esse conservatrix sui, ut et salva sit et in genere conservetur suo; F IV, 16. nulla profecto (natura) est, quin suam vim retineat a primo ad extremum; F IV, 32. quo modo .. evenit, ut hominis natura sola esset, quae hominem relinqueret? F IV, 33. nec quid ipsius natura sit, (animal) intellegit; F V, 24. quoniam .. sua cuiusque animantis natura est; F V, 25. quoniam omnium est natura communis; F V, 25. naturas esse diversas; F V, 26. omnem naturam esse servatricem sui; F V, 26. cum arborum et stirpium eadem paene natura sit; F V, 33. quae si natura neglegat, ipsa esse non possit ‖ possint ‖; F V, 33. quae sit hominis natura; F V, 34. occulta natura est nec perspici nec cognosci potest; F V, 41. suam .. cuique (bestiae) naturam esse ad vivendum ducem; F V, 42. quae .. cuiusque vis et natura sit; F V, 60. Aristoteles ... quintam quandam naturam censet esse, e qua sit mens; T I, 22. omnes .. esse vim et naturam divinam arbitrantur; T I, 30. quae est melior .. in hominum genere natura quam eorum, qui ..? T I, 32. eam .. naturam esse quattuor omnia gignentium corporum, ut ..; T I, 40. haec est propria natura animi atque vis; quae si est una ex omnibus, quae se ipsa [semper] moveat, neque nata certe est et aeterna est; T I, 54. quae sese ‖ se ipsa ‖; R VI, 28. sin autem est quinta quaedam natura, ab Aristotele inducta primum, haec et deorum est et animorum; T I, 65. singularis est .. quaedam natura atque vis animi seiuncta ab his usitatis notisque naturis; T I, 66. fr IX, 10. quae est ei (animo) natura? propria, puto, et sua; T I, 70. ipsius rei natura qualis et quanta sit, quaerimus; T III, 56. nec tam fuit hominum generi infensa atque inimica natura, ut ..; T IV, 58. est .. ea (natura) semper invicta; T V, 78. quod parvo cultu natura contenta sit; T V, 97. quattuor .. naturas, ex quibus omnia constare censet, (Empedocles) divinas esse vult; N I, 29. communem .. rerum naturam universitatemque omnia continentem (Chrysippus deum dicit esse); N I, 39. cum (deorum natura) et aeterna esset et beatissima; N I, 45. cum praestantissumam naturam, vel quia beata est vel quia sempiterna, convenire videatur eandem esse pulcherrimam; N I, 47. Epicurus ... docet eam esse vim et naturam deorum, ut .. non sensu, sed mente cernatur; N I, 49. quae sit et beata natura et aeterna; N I, 49. eam esse naturam, ut omnia omnibus paribus paria respondeant; N I, 50. roges me, qualem naturam deorum esse ducam ...; quaeras, putemne talem esse, qualis modo a te sit exposita; N I, 57. quam blanda conciliatrix et quasi sui sit lena natura; N I, 77. verendum est, ne (natura deorum) nulla sit omnino; N I, 94. quae sola divina natura est; N I, 96. qui ... suspicati essent aliquam excellentem esse praestantemque naturam; N I, 100. locus .. iis etiam naturis, quae sine animis sunt, suus est cuique proprius; N I, 103. ais, quoniam sit natura mortalis, immortalem etiam esse oportere; N I, 109. locupletior .. hominum natura ad beate vivendum est quam deorum, quod pluribus generibus fruitur voluptatum; N I, 112. est eorum (deorum) eximia quaedam praestansque natura; N I, 116. cum .. (Epicurus) optimam et praestantissimam naturam dei dicat esse; N I, 121. quae natura .. nulla esse potest; N I, 123. quae (natura) non solitaria sit neque simplex, sed cum alio iuncta atque conexa; N II, 29. quod certe est mundus melior quam ulla natura; N II, 32. quae (natura) quoniam talis est, ut .. praesit; N II, 36. quid .. est inscitius quam eam naturam ..., cum sit optuma, non primum animantem esse, deinde rationis et consilii compotem, postremo sapientem? qui enim potest aliter esse optuma? N II, 36. si (ea natura) stirpium similis sit aut etiam bestiarum ..., si rationis particeps sit nec sit tamen a principio sapiens ..; N II, 36. qualis eorum (deorum) natura sit; N II, 45. quia necesse sit praestantem esse aliquam naturam; N II, 46. ut eam

(naturam Zeno) dicat ignem esse artificiosum, ad gignendum progredientem via; N II, 57. hac .. ratione omnis natura artificiosa est, quod ..; N II, 57. non est .. natura deorum praepotens neque excellens; N II, 77. quid sit ipsa natura, explicandum est; N II, 81. alii naturam esse censent vim quandam sine ratione cientem motus in corporibus necessarios, alii autem vim participem rationis atque ordinis tamquam via progredientem; N II, 81. omnium, quae sint, naturam esse corpora et inane, quaeque his ‖ iis ‖ accidant; N II, 82. ex iis .. naturis, quae erant, quod effici optimum potuit, effectum est; N II, 86. dubitat (pastor) .., quae sit ea natura; N II, 89. cum alvi natura subiecta stomacho cibi et potionis sit receptaculum; N II, 136. esse quandam beatam naturam et aeternam; N III, 3. quam (rerum naturam) tu sapientem esse vis; N III, 9. si commutabilis esset natura argenti et aeris; N III, 30. aut simplex est natura animantis, ut vel terrena sit vel ignea vel animalis vel umida, aut concreta ‖ concretum ‖ ex pluribus naturis; N III, 34. cuius (Iridis) si divina natura est; N III, 51. ut intellegeretis, quam esset obscura (natura deorum); N III, 93. est .. vis et natura quaedam, quae ... futura praenuntiat; D I, 12. fortunam esse causam, non naturam esse ‖ [esse] ‖; D II, 109. animorum est ea vis eaque natura, ut vigeant vigilantes; D II, 139. esse praestantem aliquam aeternamque naturam; D II, 148. si fati omnino nullum nomen, nulla natura, nulla vis esset; Fa 6. ipsius individui hanc esse naturam, ut pondere ... moveatur; Fa 25. eius rei .. causa ipsa natura est; Fa 25. talis est quaeque res publica, qualis eius aut natura aut voluntas, qui illam regit; R I, 47. iustitiae non natura nec voluntas, sed inbecillitas mater est; R III, 23. duplex est .. vis animorum atque natura; O I, 101. multo .. (natura) et firmior est et constantior; O I, 120. quae natura rerum sit; O II, 69. quae natura deorum sit; O III, 52. quonium iuris natura fons sit; O III, 72. cum simplex animi esset natura ‖ nat. esset ‖ neque haberet in se quicquam admixtum dispar sui atque dissimile, non posse eum dividi; C 78. nihil est .. appetentius similium sui nec rapacius quam natura; Lae 50. inbecilla .. est natura ad contemnendam potentiam; Lae 63. cum duplex esset natura generis humani; Ti 44. ſ. continet; N II, 29. C 78. curat; N I, 123. diligit. efficit; N II, 78. D II, 80. vgl. II, 1. occulo.

excellit: ſ. **excello**, II. natura (5 St.) B. I, S. 905, a.

excitat: hominem (natura) .. ad caeli ... conspectum excitavit; L I, 26.

exigit: ſ. dat; T I, 98.

expetit: (natura) hunc statum corporis per se ipsum expetit; F V, 47. nihil .. (natura) habet praestantius, nihil, quod magis expetat quam honestatem; T II, 46.

fabricatur: quanto quasi artificio natura fabricata esset primum animal omne, deinde hominem maxime; A II, 30. quanto artificio esset sensus nostros mentemque et totam constructionem hominis fabricata natura; A II, 86. quamquam foramina illa ... callidissimo artificio natura fabricata est; T I, 47.

facit: opinio facit, non natura, vim doloris aut maiorem aut minorem; F III, 42. non .., quod (natura) facit in frugibus, ut, cum ad spicam perduxerit ab herba, relinquat et pro nihilo habeat herbam, idem facit in homine, cum eum ad rationis habitum perduxit ‖ perduxerit ‖; F IV, 37. quod facit ea natura; N II, 115. quas (membranas natura) .. perlucidas fecit; N II, 142. lubricos oculos (natura) fecit et mobiles; N II, 142. quae natura partum animantis faciat; D II, 49. quae est ista designandi licentia, ut hoc deus, hoc natura fecerit potius quam aut omnia deus ... aut omnia natura? D II, 127. ſ. cavet.

fert: ut, quo natura ferat, eo (res) possint ire; F V, 39. cum, quo natura fert, liber animus pervenerit; T I, 46. quod natura fert in omnibus fere rebus; T II, 5. plus in illo Siculo ingenii, quam videretur natura humana ferre potuisse, ... fuisse; R I, 22. cum hoc natura tulerit, ... ut ... parere summis velint; R I, 51. natura fert, ut extrema ... sonent; R VI, 18. si natura non feret, ut quaedam imitari possit; O I, 121.

fingit, format: natura .. corpus .. hominis sic et genuit et formavit, ut alia in primo ortu perficeret, alia progrediente aetate fingeret; F V, 59. ſ. effingit.

fruitur: ſ. est; N I, 112.

fugit: quid fugiat (natura) ut extremum malorum; F I, 11. ea (natura) quid percipit aut quid iudicat, quo aut petat aut fugiat aliquid, praeter voluptatem et dolorem? F I, 30. naturam .. illam, quam alterius diximus, vi cum eadem (deus) coniunxit fugientem et eius copulationis alienam; Ti 22.

fundit: qui (Democritus) ... illam naturam, quae imagines fundat ac mittat (in deorum numero refert); N I, 29.

gignit: quae (natura) quidque gigneret et mentem atque sensus; A I, 39. te natura excelsum quendam ... genuit; T II, 11. quodsi talis nos natura genuisset, ut eam ipsam intueri et perspicere ... possemus; T III, 2. quicquid (natura) genuit, non modo animal, sed etiam quod ita ortum esset e terra, ut stirpibus suis niteretur; T V, 37. quae (natura) per sese omnia gigneret; N II, 64. quod (natura) tam multa ad vescendum ... gignit; N II, 131. quas .. res violentissimas natura genuit; N II, 152. qua pecude ... nihil genuit natura fecundius; N II, 160. ut aurum et argentum, aes, ferrum frustra natura divina genuisset, nisi ..; D I, 116. quas (res) ad communem hominum usum natura genuit; O I, 51. ſ. conformat. format.

gubernat: ſ. efficit; N I, 100.

habet: quod ipsa natura divitias ... et parabiles et terminatas habet; F I, 46 (45). cum sic hominis natura generata sit, ut habeat quiddam ingenitum quasi civile atque populare, quod Graeci πολιτικόν vocant; F V, 66. natura .. *si* se sic habet, ut ... exitum mors (adferat); T I, 91. eam caloris naturam vim habere in se vitalem per omnem mundum pertinentem; N II, 24. omnem .. naturam necesse est ... habere aliquem in se principatum; N II, 29. quod (natura) habet quasi viam quandam et sectam, quam sequatur; N II, 57. natura mundi omnis motus habet voluntarios conatusque et adpetitiones; N II, 58. quarum (naturarum) suum quaeque locum habeat, ... alia infimum, alia summum, alia medium; N III, 34. quam difficilis explicatus (natura deorum) haberet; N III, 93. ad hanc .. rationem quoniam maximam vim natura habet, fortuna proximam; O I, 120. corporis nostri magnam natura ipsa videtur habuisse rationem; O I, 126. habet natura ut aliarum omnium rerum ‖ rer. om. ‖, sic vivendi modum; C 85. ſ. caret; N I, 35. custodit. est; C 78. expetit; T II, 46. facit; F IV, 37.

imitatur: ſ. fert; O I, 121.

impellit: ad id adipiscendum impellit ipsa natura; T IV, 12. natura ... ingenerat .. in primis praecipuum quendam amorem in eos, qui procreati sunt ‖ [ingenerat ... sunt] ‖, impellitque, ut (homo) hominum coetus ... esse ... velit; O I, 12.

imponit; nobis .. personam imposuit ipsa natura magna cum excellentia praestantiaque animantium reliquarum; O I, 97.

imprimit; quod in omnium animis eorum (deorum) notionem impressisset ipsa natura; N I, 43.

inchoat: qualem .. hominem natura inchoavit? F IV, 35. virtutem ipsam (natura) inchoavit; F V, 59.

indicat: facile indicabat ipsa natura vim suam; Lae 24.

inducit: induxit (natura) in ea, quae inerant tamquam elementa virtutis; F V, 59.

inest: inest in || † in revis et, in rubetis et || ranunculis vis et natura quaedam; D I, 15.

ingenerat: ſ. impellit; O I, 12.

ingignit: ſ. **ingigno** (3 St.) S. 307, b.

insculpit: eadem (natura) insculpsit in mentibus, ut eos (deos) aeternos et beatos haberemus; N I, 45.

instituit: ſ. docet; F V, 59.

intellegit: quid est in his (rebus terrestribus), in quo non naturae ratio intellegentis appareat? N II, 120. illum ... necesse est intellegentis sapientisque naturae primas causas conquirere; Ti 51.

interit: nihil .. valentius esse, a quo (natura) intereat; A I, 28.

invenit: ut (natura) corporibus tot res salutaris, animis nullam invenerit; T IV, 58.

invitat: ſ. cogit; R fr 1.

iudicat: ipsa natura incorrupte atque integre iudicante; F I, 30. quod animadvertendum esse ipsa natura iudicet; F V, 47. naturam ipsam de inmortalitate animorum tacitam iudicare; T I, 31. ſ. fugit; F I, 30.

laetatur: ſ. agit; N I, 116.

largitur: ad hominum ... usus tantam rerum ubertatem natura largita est, ut ..; L I, 25.

locupletat: sapientem locupletat ipsa natura; F II, 90.

machinatur: quod perpetuitatis causa machinata natura est; N II, 128. ad usum .. orationis incredibile est, ... quanta opera machinata natura sit; N II, 149.

meretur: de quibus (animis) hoc etiam (natura) est merita melius, quod ..; T IV, 58.

mittit: ſ. fundit.

moderatur: nulla moderante natura; N I, 67.

movet: nec .. ut voluptatem expetat, natura movet infantem; F II, 33. ſ. efficit; N I, 100. est; T I, 54. R VI, 28.

mutat: ſ. adfingit; D I, 118.

nanciscitur: nec (natura) vim ullam nanciscatur, qua a primo impulsa moveatur; T I, 54. a primo inpulsa; R VI, 27.

nascitur: ſ. caret; N I, 29. est; T I, 54. R VI, 28. — neglegit: ſ. est; F V, 33.

obliviscitur: quae .. natura suae primae institutionis oblita est? F IV, 32. quae (hominis natura) oblivisceretur corporis; F IV, 33.

occultat: quae .. natura occultavit; O I, 127.

offert: quae .. natura obtulit illam speciem Simonidi? D II, 143.

ornat: sensibus .. (natura animum) ornavit ad res percipiendas idoneis; F V, 59. ſ. attribuit.

paret: cui (menti) tota hominis natura pareat; F V, 34. cum omnes naturae numini divino, caelum, ignes, terrae, maria, parerent; N I, 22.

parit: cum his (propinquis) .. amicitiam natura ipsa peperit; Lae 19.

patefacit: cum .. ipsa natura accuratae orationis hoc profiteatur, se aliquid patefacturam; A II, 44. in ea parte oris, qua esculentis et potulentis iter natura patefecit; N II, 141.

patet: naturam omnem appetendarum rerum ita late patere, ut a principiis permanaret ad fines; F IV, 42.

patitur: quod rerum natura non patitur; A II, 54. ille, vereor, ne virtuti plus tribuat, quam natura patiatur; A II, 134. fieri || ferri || non potest; natura non patitur; T II, 46. veremur, ut hoc ... natura patiatur? illa vero non modo patitur, verum etiam postulat; T II, 46. nec inconstantiam virtus recipit, nec varietatem natura patitur; R III, 18. neque .. natura pateretur, ut ..; R III, 40. ut ... sentiant mulieres naturam || in naturam || feminarum omnem castitatem pati; L II, 29. illud natura non patitur, ut ..; O III, 22. cum constituisset deus ... mali nihil admiscere, quoad natura pateretur; Ti 9.

peccat: non deorum natura, sed hominum coniectura peccavit; N II, 12.

percipit: ſ. fugit; F I, 30.

perducit: ipsa nos ad beatam vitam natura perduceret; T III, 2. ſ. facit; F IV, 37.

perficit: animum .. (natura) reliquis rebus ita perfecit, ut corpus; F V, 59. ſ. confirmat; L I, 27. format.

permanat: ſ. patet.

permanet: ſ. cohaeret; N III, 28.

pertinet: ut .. ad quasdam res natura loci pertinet aliquid, ad quasdam autem nihil, sic ..; Fa 8.

pervenit: ut .. in vite, ut in pecude ... videmus naturam suo quodam itinere ad ultimum pervenire, ... sic ..; N II, 35.

petit: ſ. fugit; F I, 30.

ponit: si voluptatem natura posuisse in iis rebus videatur; F III, 17. quae (hominis natura) summum bonum non in toto homine, sed in parte hominis poneret; F IV, 33. quae (natura) formam nostram reliquamque figuram ... eam posuit in promptu; O I, 126.

postulat: quid natura postulet; F I, 42. L I, 56. quid hominis natura postulet; F V, 36 (37). quid ea (rerum natura) postulet; F V, 44. ſ. est; A II, 19. patitur; T II, 46.

potest: ſ. accedit. cadit. consequitur. curat; N I, 123. efficit; N I, 53. II, 115. D II, 57. L I, 67. est; F V, 33. 41. N I, 123. II, 36. fert; R I, 22. O I, 121. stat. — II, 1. perspicio; F I, 63. tempero.

potitur: ſ. caret; T III, 41.

praeest: ut (natura) et praesit omnibus et eam nulla res possit inpedire; N II, 36.

praeit: ad quorum ... usum iam corroborati natura ipsa praeeunte deducimur; F V, 58.

praenuntiat: ſ. est; D I, 12.

praescribit: quas (res) natura praescriberet; A I, 23. quid .. mirum, si hoc eodem modo homini natura praescripsit, ut ..? N I, 77. si hoc natura praescribit, ut homo homini ... consultum velit; O III, 27.

praestans: praestans deorum natura hominum pietate coleretur; N I, 45. pie sancteque colimus naturam excellentem atque praestantem; N I, 56. ſ. est; N I, 47. 100. 116. 121. II, 46. — II, 1. quaero; N I, 96. — III, 1. proprius.

probat: quod ipsa natura, ut ait ille (Epicurus), sciscat et probet; F I, 23.

proficiscitur: qui .. convenit ab alia voluptate dicere naturam proficisci? F II, 32. ſ. confirmat; L I, 27.

progreditur: ipsam per se naturam longius progredi; L I, 17.

providet: id .. (natura) providit ut identidem fieri posset cum maxima celeritate; N II, 142.

putat: quam similitudinem natura ratioque ab oculis ad animum transferens multo etiam magis

pulchritudinem, constantiam, ordinem in consiliis factisque conservandam || conservanda, al. || putat; O I, 14.

quaerit: quid (natura nostra) quaerat amplius; A II, 19. cum omnium artium finis is esset, quem natura maxime quaereret; F IV, 19. si .. requietem natura non quaereret; F V, 54.

rapit: s. convertit; N II, 115. — recipit: s. efficit; L II, 67. — regit: s. efficit; N I, 100.

relinquit: ratione effecta (natura) sensus non reliquit; F IV, 38. s. est; F IV, 33. facit; F IV, 37.

repetit: quid est .., quod querare, si (natura vitam) repetit, cum volt? T I, 93.

repugnat: causam non obtinens repugnante natura; F IV, 56. concessum est non repugnante natura; O III, 22.

requirit: eas .. (voluptates) si natura requirat; T V, 24. s. II, 5. vivo secundum; F V, 26.

respondet: quibus natura iure responderit non esse verum ..; F IV, 47.

respuit: id quod natura ipsa et quaedam generosa virtus statim respuit; T II, 16. cuius (cibi) etiam in reliquiis inest calor iis, quas natura respuerit; N II, 24.

retinet: s. est; F IV, 32.

saepit: quae (natura) .. oculos membranis tenuissimis vestivit et saepsit; N II, 142.

sanat: quod ratio quaedam sanat illos, hos ipsa natura; T III, 58.

sciscit: s. probat.

sentit: quae natura sentiente teneantur, in qua ratio perfecta insit; A I, 28. neque sensum omnino (esse posse), quo non ipsa natura pulsa sentiret; N I, 26. omnes res subiectas esse naturae sentienti; N II, 75. aut .. nihil est, quod sentiente natura regatur, aut mundum regi confitendum est; N II, 85.

sequitur: quid sequatur natura ut summum ex rebus expetendis; F I, 11. s. habet; N II, 57.

significat: vis et natura quaedam significans aliquid per se ipsa satis certa, cognitioni autem hominum obscurior; D I, 15.

solet: quae (natura deorum) cum mihi videretur perobscura, ut semper videri solet; N I, 17.

spectat: quid sit, quod natura spectet extremum in bonis, quid in malis ultumum; T V, 71.

stat: sine quo (imperio) ... nec rerum natura omnis nec ipse mundus (stare) potest; L III, 3.

tenet: s. complectitur; N II, 30.

terminat: natura .. ipsa terminabit modum; T III, 74.

tradit: s. dat; D I, 116.

transfert: s. putat.

tribuit: quibus natura nihil tribuit amplius, quam ut ea alendo atque augendo tueretur; N II, 33. Catoni cum incredibilem tribuisset natura gravitatem; O I, 112. quas (res) mihi aut fortuna aut natura tribuit; Lae 103.

tuetur: s. alit. continet; N II, 29. creat. tribuit; N II, 33.

vacat: ut illa natura caelestis et terra vacat et umore, sic ..; T I, 65. caelestem .. altissimam aetheriamque naturam, id est igneam, ... vacare voluerunt ea parte corporis; N II, 64.

valet: plus .. rectam naturam quam rationem pravam valere; F II, 58. ad tuendas amicitias et reliquas caritates quid natura valeat; F III, 73. cum .. ad corporum sanationem multum ipsa corpora et natura valeat; T III, 5. Archimedem arbitrantur plus valuisse in imitandis sphaerae conversionibus quam naturam in efficiendis; N II, 88.

vestit: s. saepit.

videtur: ut ... in corpore immutari || mutari || hominis natura videatur; F V, 35. ut una ex duabus naturis conflata videatur; N II, 100. s. est; F IV, 12. habet; O I, 126. ponit; F III, 17. solet.

vincit: vincit ipsa rerum publicarum natura saepe rationem; R II, 57.

utitur: ut (natura) ... neque sane multum adiumentis externis ... uteretur; F V, 59.

vult: nondum .. explanatum satis erat, quid maxime natura vellet; F IV, 41. quoniam .. natura suis omnibus expleri partibus vult; F V, 47. quae (natura) ... in suo quidque genere perfectum esse voluit; T V, 37. alias bestias nantis aquarum incolas esse (natura) voluit; T V, 38. cum rerum natura ... duo lumina ab animo ad oculos perforata nos habere voluisset; N III, 9. s. anquirit. curat; F III, 62. est; F II, 31. IV, 16.

abl. abs.: s. **dux,** I, 2. abl. abs. (12 St.) B. I, S. 783, a.

2. **Prädicat:** sum: si ... est animus ... quinta illa non nominata magis quam non intellecta natura; T I, 41. eos .., qui di appellantur, rerum naturas esse, non figuras deorum; N III, 63. est .. virtus nihil aliud nisi perfecta et ad summum perducta natura; L I, 25. s. V, 1. esse; L I, 33.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accuso: Theophrastus .. moriens accusasse naturam dicitur, quod ..; T III, 69. s. I, 1. abstrudit.

adhibeo: ut || in || quattuor initiis rerum illis quintam hanc naturam ... non adhiberet; A I, 39. cum ... ii, qui (somnia) interpretantur, coniecturam adhibeant, non naturam; D II, 147.

adiungo: (vitis) volet secundum eam naturam, quae postea ei adiuncta erit || sit, est ||, vivere; F V, 40.

adiuvo: quae (artes) naturam adiuvarent; F IV, 16.

admiror: eam (aeternam naturam) suspiciendam admirandamque hominum generi pulchritudo mundi ... cogit confiteri; D II, 148.

admisceo: s. I, 1. admiscet. V, 1. admisceri.

adsequor: num ... vates || vatis || morbi naturam acutius quam medicus ... coniectura adsequetur? D II, 12.

agnosco: cum .. animus naturam .. sui similem contigit et adgnovit; T I, 43.

aperio: ecquid nos eodem modo rerum naturas persecare, aperire, dividere possumus? A II, 122.

aspernor: naturam hominis aspernatus hoc ipso luet maximas poenas; R III, 33.

attingo: s. **attingo,** II. naturam (3 St.) B. I. S. 270, a.

cerno: quae (humana natura) quo facilius expressa cernatur; T IV, 62. s. **cerno,** III. naturam (3 St.) B. I, S. 407, b.

cogito: qui rerum naturam ... cogitat; T III, 34.

coguosco: s. **cognosco,** III. naturam (6 St.) B. I, S. 443, b. — cohibeo: s. I, 1. cohibet.

colo: s. **colo,** II. naturam (3 St.) B. I, S. 447, a.

complector: tum (philosophia) valet multum, cum est idoneam complexa naturam; T II, 11.

compleo: s. I, 1. efficit; L II, 67.

comprimo: vitiosam .. naturam ab eo (Stilpone) sic edomitam et conpressam esse doctrina, ut ..; Fa 10.

condemno: non modo stultitiam meam, sed etiam mores et naturam condemnandam puto; A II, 65.

conecto: s. I, 1. est; N II, 29. — conflo: s. I, 1. videtur; N II, 100. — coniungo: s. I, 1. fugit; Ti 22. — conservo: s. sequor; O I, 110. — I, 1. est; F IV, 16.

considero: cum diligenter necopinatorum naturam consideres; T III, 52.

constituo: multae .. aliae naturae deorum ex magnis beneficiis eorum non sine causa ... constitutae nominataeque sunt; N II, 60.
contineo: f. **contineo** naturam (5 St.) B. I, S. 530, a. — contingo: f. agnosco.
continuo: cum quattuor genera sint corporum, vicissitudine eorum mundi continuata natura est; N II, 84. f. I, 1. cohaeret; A I, 28.
custodio: f. I, 1. custodit.
damno: rerum naturam quam errorem nostrum damnare malumus; T V, 4.
dedico: terrena .. vis omnis atque natura Diti patri dedicata est; N II, 66.
definio: Zeno .. naturam ita definit, ut ..; N II, 57.
depravo: f. **depravo** naturam (3 St.) B. I, S. 645, b.
desero: illa (virtus), ut vobis placet, partem quandam tuetur, reliquam (naturam) deserit; F IV, 41. f. I, 1. deserit; F IV, 32.
dico: si quando naturam hominis dicam, hominem dicere me; F V, 33. naturam .. eam dico, qua numquam animus insistens agitatione et motu esse vacuus potest; D II, 128. f. I, 1. fugit; Ti 22. **dico,** IV, 2. naturam (3 St.) B. I, S. 700, a.
diffundo: cum rerum natura tanta tamque praeclara in omnes partes motusque diffusa; D II, 29.
diligo: f. I, 1. diligit.
dissolvo: cum hominis natura morte dissolvitur; C 80.
divido: f. **divido,** III. naturam (4 St.) B. I, S. 737, b.
do: haec .. sive vis sive ars sive natura ad scientiam rerum futurarum homini ... est ... data; N II, 163.
edomo: f. comprimo. — efficio: f. **efficio,** III, 2. naturam (3 St.) B. I, S. 791, b.
evolvo: ut ... naturam rerum omnium evolvas; A II, 114.
excito: cuius (Mercurii) obscenius excitata natura traditur; N III, 56.
exerceo: hanc (naturam animi atque vim) tu exerce optimis in rebus! R VI, 29.
expleo: necesse est finem .. omnium (animantium) hunc esse, ut ‖ ut sua cuiusque ‖ natura expleatur; F V, 25. f. I, 1. vult; F V, 47.
explico: natura cupiditatum generibusque earum explicatis; F I, 64. f. **explico,** III. naturam (4 St.) B. I, S. 923, a.
expono: f. I, 1. est; N I, 57. — exprimo: f. cerno. — exstinguo: f. I, 1. caret; N I, 29.
facio: fac (animi naturam) igneam, fac spirabilem; T I, 70.
fero: quo naturae vi (natura) feratur; N III, 34.
firmo: quae tolluntur omnia, si vis et natura fati ex divinationis ratione firmabitur; Fa 11.
fundo: f. I, 1. conficit; N II, 115.
genero: f. I, 1. habet; F V, 66.
gigno: f. I, 1. augescunt.
habeo: ne natura quidem rationis expers est habenda; N II, 87. quod ... eodem temporis puncto nati dissimilis et naturas et vitas et casus habent; D II, 95. matrona ... visa est in quiete obsignatam habere naturam; D II, 145. f. I, 1. habet; T I, 91. **habeo,** III. naturam (3 St.) S. 127, a.
imitor: quam (naturam) imitata ratio; L I, 26. si aliorum naturam imitans omittas tuam; O I, 111.
immuto: f. I, 1. videtur; F V, 34.
impedio: universam .. naturam nulla res potest impedire; N II, 35. f. I, 1. praeest.
impello: f. I, 1. nanciscitur.
inchoo: f. perficio; N II, 33.
induco: f. I, 1. est; T I, 65. — intellego: f. I, 2. T I, 41. — intueor: f. **intueor,** III. naturam (4 St.) S. 353, a.
invenio: inventa et temperata varietate et natura sonorum; T I, 62.
investigo: natura sic ab iis investigata est, ut ..; F V, 9.
invito: quin ad eas res hominum natura nullo emolumento invitata rapiatur; F V, 48.
iungo: quae (rerum natura) ut uno consensu iuncta sit et continens; D II, 33. f. I, 1. est; N II, 29.
moveo: f. **moveo,** II. naturam (7 St.) S. 596, b.
muto: quia natura mutari non potest, idcirco verae amicitiae sempiternae sunt; Lae 32. f. I, 1. videtur; F V, 35.
nanciscor: qui ducem ‖ ducem naturam ‖ nactus ad virtutem pervenire non possit; L I, 30.
nomino: f. constituo. I, 2. T I, 41.
nosco: ut ne caeli quidem naturam interpretes istos caeli nosse appareat; D II, 92. ut vilicus naturam agri novit, ... sic ..; R V, 5.
obsigno: f. habeo; D II, 145.
occulo: a primo .. mirabiliter occulta natura est; F V, 41.
odi: ut ... hominem exuens ex homine naturam odisse videatur; F V, 35.
omitto: ut .. omittam vim et naturam deorum; N I, 122. f. imitor; O I, 111.
pello: f. I, 1. sentit; N I, 26.
perduco: f. I, 2. L I, 25.
perficio: si a primis inchoatisque naturis ad ultimas perfectasque volumus procedere; N II, 33. ceteris naturis multa externa, quo minus perficiantur, possunt obsistere; N II, 35. nec .. hominis natura perfecta est; N II, 39. ut ... non intellegat ea ... perfectiores habere naturas quam ea; N II, 86. f. 5. vivo secundum; F V, 26. — I, 2. L I, 25.
pernosco: qui (Zopyrus physiognomon) se profitebatur hominum mores naturasque ex corpore, oculis, vultu, fronte pernoscere; Fa 10.
perseco: f. aperio.
persequor: Theophrastus .. (persecutus est) stirpium naturas; F V, 10.
perspicio: ea scientia ... natura orationis ... potest perspici; F I, 63. nisi .. rerum natura perspecta erit; F I, 64. qui ipse sibi notus sit, hoc est qui suam naturam sensumque perspexerit; F II, 16. qui (Zopyrus) se naturam cuiusque ex forma perspicere profitebatur; T IV, 80. idem .. (animus) quom ... rerum .. omnium naturam perspexerit; L I, 61. quis .. est tam cupidus in perspicienda cognoscendaque rerum natura, ut ..? O I, 154. si quis ... naturam .. mundi ... perspexisset; Lae 88. f. I, 1. est; F V, 41. gignit; T III, 2.
perturbo: quae (natura) tota perturbatur; F V, 47.
pervestigo: qui natura omnium rerum pervestiganda senserunt omnem hunc mundum mente*; R I, 56.
pono: is .. est gradus, in quo rerum omnium natura ponitur; N II, 36. f. I, 1. continet; T IV, 62.
pulso: ea ipsa vitia naturam vehementius saepe pulsant; N II, 61.
puto: ut ... mens nostra beatam illam naturam et sempiternam putet; N I, 105. neque ... (ea natura) optuma putanda sit potius quam deterruma; N II, 36.
quaero: si rerum naturam, non ignominiam nominis quaerimus; T V, 107. deorum .. natura quaeritur; N I, 67. cum praestantissima natura quaeratur, eaque beata et aeterna; N I, 96.

rapio: necesse est .. in suum quaeque locum natura rapiatur; N III, 34. f. invito.
refero: f. I, I. fundit.
rego: omnem .. regit ipse (deus) naturam; N II, 77. deorum inmortalium vi, natura ‖ [natura] ‖, ratione, potestate, mente, numine ... naturam omnem regi; L I, 21.
relinquo: quaesita .. virtus est, non quae relinqueret naturam, sed quae tueretur; F IV, 41. (Stoici) rursus naturam relinquunt; F IV, 43.
repeto: natura .. iuris explicanda nobis est eaque ab hominis repetenda natura; L I, 17.
seiungo: f. I, I. est; T I, 66. fr IX, 10.
sequor: qui sine ulla doctrina naturam ipsam secuti multa laudabilia fecerunt; F III, 11. quae (prima naturae Stoici) cum praeponunt, ... naturam videntur sequi; F IV, 43. naturam sequi et eius quasi lege vivere; L I, 56. ut contra universam naturam nihil contendamus, ea tamen conservata propriam nostram sequamur; O I, 110. nos .. naturam sequamur; O I, 128. est .. hominum naturae, quam sequi debemus, maxime inimica crudelitas; O III, 46. f. **dux,** II, 1. sequor (4 St.) B. I, S. 783, b.
significo: ordo .. siderum et in omni aeternitate constantia neque naturam significat ... neque fortunam; N II, 43.
subicio: siquidem ea (natura deorum) subiecta est ei vel necessitati vel naturae; N II, 77.
suspicio: f. admiror.
tempero: quae .. natura tam mirabiliter temperari potest? T V, 101 (100). f. invenio.
tollo: veri .. et falsi non modo cognitio, sed etiam natura tolletur; A II, 58. Antisthenes in eo libro, qui physicus inscribitur, ... tollit vim et naturam deorum; N I, 32. Diagoras ... posteaque Theodorus nonne aperte deorum naturam sustulerunt? N I, 63. non ut eam (naturam deorum) tollerem; N III, 93.
tribuo: quis est, qui hanc naturam animis esse tributam neget? T I, 54. R VI, 28.
tueor: sensus ... tuetur illam (naturam) quidem, sed etiam se tuetur; F IV, 38. f. relinquo; F IV, 41.
verto: ut eorum ‖ quorum ‖ (stultorum) suffragiis rerum natura vertatur; L I, 44.
video: si penitus rerum naturam videas; F V, 21. illud erat philosophi potius ‖ philosophi ‖, totius augurii primum naturam ipsam videre, deinde inventionem, deinde constantiam; D II, 80. videamus ... vim naturamque legis; L II, 8.
vinco: numquam naturam mos vinceret; T V, 78.
2. **Genetiv:** noto: illum (orbem deus) eiusdem naturae, hunc alterius notavit; Ti 25.
sum: una pars est naturae, disserendi altera, vivendi tertia; F V, 9. videsne .. opinionis esse, non naturae malum? T II, 53. iudico malum illud opinionis esse, non naturae; T III, 31. vides .. opinionis esse, non naturae malum; T III, 65. quorum (divinandi generum) alterum artis est, alterum naturae; D I, 11. quod (materiae genus) esset eiusdem naturae et quod alterius; Ti 21. f. I, 1. agitat.
3. **Dativ:** accommodo: id ... initium esse naturae accommodatum; A II, 24. id ... accommodatumne naturae sit an alienum; A II, 25. dicitis initia proponi necesse esse apta et accommodata naturae; F IV, 46. quae ... naturae accommodata esse concedit; F IV, 56. id ... aptum et accommodatum naturae esse oportere; F V, 17. quod diximus naturae esse aptum et accommodatum; F V, 23. quod naturae est accommodatum; F V, 24. quod sit naturae accommodatum; N I, 104. qua (beneficentia, liberalitate) quidem nihil est naturae hominis accommodatius; O I, 42.
adfero: naturae .. vim attulimus; T IV, 63.
adiungo: quae non tam naturae quam beatae vitae adiuncta sunt; A I, 21.
congruo: quae (actio corporis) motus et status naturae congruentes tenet; F V, 35. vita ... constans et naturae congruens existimari potest; F V, 66. qui (Stoici) cum finem bonorum esse senserint congruere naturae cumque ea convenienter vivere; T V, 82. est .. vera lex recta ratio naturae congruens; R III, 33.
coniungo: neque ulla officii praecepta firma, stabilia, coniuncta naturae tradi possunt; O I, 6. principio necesse erat sensum exsistere ... coniunctum .. naturae; Ti 44.
consentio: consequentes sunt fines bonorum, Aristippo simplex voluptas, Stoicis consentire naturae; F II, 34. quod (bonum) in eo positum est, ut naturae consentiat; F III, 45.
copulo: quid naturae copulatum habuit Alcibiadis quod scribitur somnium? D II, 143.
desum: f. I, 1. abundat.
do: naturae celeritatem ad discendum et memoriam dabant; A I, 20. si optio naturae nostrae detur; A II, 19.
impertio: quarta pars mundi ... ceteris naturis omnibus salutarem impertit et vitalem calorem; N II, 27,
oboedio: nulli .. est naturae oboediens aut subiectus deus; N II, 77. hominem naturae oboedientem homini nocere non posse; O III, 25.
obsequor: tunc obsequatur homo naturae, cum sine magistro senserit, quid natura desideret; fr V, 82.
obsisto: cui (naturae) obsisti non potest; F II, 49. naturae obsisti nullo modo posse; T III, 71. f. I. perficio; N II, 35.
pareo: ei .. (naturae) parendum esse dicebant; A I, 19. in hoc sumus sapientes, quod naturam optumam ducem tamquam deum sequimur eique paremus; C 5.
praefero: cum (T. Torquatus) ipsi naturae patrioque amori praetulerit ius maiestatis; F I, 23.
praesto: quom ... nefas .. sit dicere ullam rem praestare naturae omnium rerum; L II, 16.
reddo: quae (vita) .. esset reddenda naturae; R I, 4.
repugno: neque .. attinet naturae repugnare; O I, 110. quid est .. aliud Gigantum modo bellare cum dis nisi naturae repugnare? C 5.
subicio: omnia subiecta esse naturae; N II, 81. f. oboedio; N II, 77. — I. subicio. — I, I. est; N II, 75.
sum: cui (naturae) nomen est aër; N II, 91. f. I, I. est; N I, 103.
tribuo: non omnia ... ea deo potius tribuenda sunt quam naturae; N III, 24.
4. **Ablativ:** sum: si ... eos arbitramur, quia natura optima sint, cernere naturae vim maxume; T I, 35. f. V, 1. qualis.
utor: oculi .. vera cernentes utuntur natura atque sensu; D II, 108.
5. **mit Präpositionen:** absum a: neque ulla re longius absumus a natura ferarum; O I, 50.
accedo ad: cum (sensus) accessit ad naturam; F IV, 38.
accommodo ad: quo modo non potest animal ullum non adpetere id, quod accommodatum ad naturam adpareat, ... sic ..; A II, 38. quae (Stoici) ad naturam accommodata ... esse dicunt; F IV, 43. ut (res) haberentur ... ad naturam accommodatae; F IV, 56. non quo beatior ea vita sit, sed quod ad naturam accommodatior; F IV, 63. iure ... illum appetitum rerum ad naturam accommodatarum ingeneratum putaverunt omnibus; F V, 33. ut ... (statum) ad tempus,

ad controversiae naturam, ad personam accommodamus; T III, 79. gaudeo nostra iura ad naturam accommodari; L II, 62. qui (animi motus) item ad naturam accommodati sunt; O I, 100.

adipiscor a, e: adeptum esse omnia a ||e|| natura et animo et corpore et vita; A I, 19.

ago de: de natura agebamus deorum; N I, 17.

balbutio de: praeter Epicurum balbutientem de natura deorum; D I, 5.

capio ex: illud num dubitas, quin specimen naturae capi deceat ex optima quaque natura? T I, 32.

cieo ex: ex corporis totius natura et figura varios motus cieri tamquam in cantu sonos; T I, 19.

commeo per: qui (Pythagoras) censuit animum esse per naturam rerum omnem intentum et commeantem; N I, 27.

concretus ex: ex hacne tibi terrena mortalique natura et caduca concreta ea (vis) videtur? T I, 62. f. I, 1. est; N III, 34.

conflo ex: f. I, 1. videtur; N II, 100.

congruo cum: si aliquem nacti sumus, cuius cum moribus et natura congruamus; Lae 27.

coniungo cum: necesse est eam (vim) .. cum rerum natura esse coniunctam; D II, 29. f. I, 1. fugit; Ti 22.

conservo in: ut se conservaret in ea natura, in qua (homo) ortus esset; F IV, 41.

consto ex: ex quibus (naturis) omnia constant; N II, 84. f. I, 1. est; N I, 29.

contendo contra: f. 1. sequor; O I, 110.

contineo in: quae causa in rerum natura continebatur, fore ut ..? Fa 36.

convenio cum: qua ex coniunctione naturae ... convenire potest ... meus quaesticulus cum caelo, terra rerumque natura? D II, 34. f. I, 1. convenit.

converto in: omnia haec tum intereunt, cum in naturam aliam convertuntur; N III, 31.

derigo ad: f. V, 2. ad.

descisco a: (Stoici) desciscunt a natura; F IV, 43. tum ... a natura .. desciscimus; T III, 3.

dico de: f. de, I. dico de natura (3 St.) B. I, S. 602, a.

discedo a: id est convenienter naturae vivere, a natura discedere; F IV, 41.

disco a: ea (Chrysippus) dicit, ut ab ipsa natura didicisse, non ut ipse repperisse videatur; N II, 16.

discrepo a: quid ab officio naturaque discrepet; O I, 146.

dissero de: de deorum natura ortuque mundi disserentes; Ti 8.

disto a: f. I, 1. distat.

divido in: ea .. ab iis in naturam et ||in|| mores dividebantur; A I, 20.

doceo de: de natura ... ita dicebant ||docebant||, ut eam dividerent in res duas; A I, 24.

duco a: duxisti .. divinationem omnem a tribus rebus, a deo, a fato, a natura; D II, 27. ius civile ductum a natura; O III, 71.

efficio ex: ex qua (natura) superiores sensus et mentem effici rebantur; A I, 39. f. I, 1. est; N II, 86.

excello in: si in ceteris quoque naturis id cuique esset ultimum, quod in quaque excelleret; F IV, 33.

eximo ex: quodsi exemeris ex rerum natura benivolentiae coniunctionem; Lae 23.

facio contra: aut nihil existimat se facere contra naturam aut ..; O III, 26. si nihil existimat contra naturam fieri hominibus violandis; O III, 26. — secundum: omnia .., quae secundum naturam fiunt, sunt habenda in bonis; C 71.

fundo in: calidum illud atque igneum ita in omni fusum esse natura, ut ..; N II, 28.

habeo a: restant duo divinandi genera, quae habere dicimur a natura, non ab arte, vaticinandi et somniandi; D II, 100. f. a, I. habeo a natura (3 St.) B. I, S. 7, a. — ex: primam .. (nos) ex natura hanc habere appetitionem, ut conservemus nosmet ipsos; F IV, 25. — in: f. I, 1. est; C 78. habet; N II, 24.

haurio a: a qua (natura deorum) ... haustos animos et libatos habemus; D I, 110.

incido in: eos, qui nascuntur ||nascantur|| eodem tempore, posse in dissimilis incidere naturas propter caeli dissimilitudinem; D II, 93. f. I, 1. comprehendit.

includo in: non inclusae (sunt causae) in rerum natura atque mundo; Fa 28.

infigo in: est .. infixum in ipsa natura; F V, 27.

insero in: si modo ... lex est ratio summa insita in ||[in]|| natura; L I, 18.

insum in: his .. in naturis nihil inest, quod vim memoriae, mentis, cogitationis habeat; T I, 66. fr IX, 10. in qua rerum natura inest id futurum? D II, 18. rationem inesse in ea (natura omnium rerum); L II, 16. f. I, 1. sentit; A I, 28.

intendo per: f. commeo per.

intersum inter: quid inter naturam et rationem intersit, non distinguitur; N III, 26. inter locorum naturas quantum intersit, videmus; Fa 7.

intro in: intrandum .. est in rerum naturam; F V, 44.

invenio in: quid .. aut in natura ... aut in operibus manu factis tam compositum ... inveniri potest? F III, 74.

iungo ex: qui (animus) ex eadem iunctus alteraque natura adiuncta materia; Ti 27.

libo a: f. haurio a.

memoro de: quia (Heraclitus) de natura nimis obscure memoravit; F II, 15.

ordior a: unde .. ordiri rectius possumus quam a communi parente natura? T V, 37.

orior a: a natura mihi videtur potius quam ab indigentia orta amicitia; Lae 27. — ex: ex qua (natura) ratio et intellegentia oriretur; F IV, 12. videtur ... ex natura ortum esse ius; L I, 35.

perspicio in: quod primum in terrena natura perspici potest; N II, 25.

pertineo ad: ad eius (finis) vim naturamque (praeposita) nihil pertinent; F III, 54. — per: rationem quandam per omnem naturam rerum pertinentem vi divina esse adfectam; N I, 36. deus pertinens per naturam cuiusque rei; N II, 71.

pervenio ad: ad deorum naturam perveniamus necesse est; N II, 33.

pervolo ad: puros, integros ... leni quodam et facili lapsu ad deos, id est ad naturam sui similem pervolare; fr IX, 12.

peto a: f. a, I. peto a natura (4 St.) B. I, S. 8, b. — ex: ut ex ea (natura) petant agendi principium, id est officii; F IV, 48.

philosophor de: philosophandi ratio triplex, una de vita et moribus, altera de natura et rebus occultis, tertia de disserendo; A I, 19.

pono in: f. in, B, I. pono in natura (3 St.) S. 263, b.

praefor de: quae .. de deorum ... natura praefati sumus; Ti 37.

procedo a, ad: f. 1. perficio; N II, 33.

proficiscor a: f. a, I. proficiscor a natura (9 St.) B. I, S. 9, a. — ex: (nos) in hanc vitam ex alia vita et natura profectos; T V, 9.

pugno cum: ut fortuna non numquam tamquam ipsa mortalis cum inmortali natura pugnare videatur; O I, 120.

quaero de: s. de, I. quaero de natura (3 St.) B. I, S. 607, a. — in: neque ulla alia in re nisi in natura quaerendum esse illud summum bonum; A I, 19.

recedo a: s. a, I. recedo a natura (4 St.) B. I, S. 9, b. — refero ad: s. ad, I. refero ad naturam (6 St.) B. I, S. 49, a.

reperio in: quae (intellegentia atque ratio) nisi in animo nulla alia in natura reperiantur; Ti 50.

repeto a: primum mihi videtur ... a deo, ... deinde a fato, deinde a natura vis omnis divinandi ... repetenda; D I, 125. repetam stirpem iuris a natura; L I, 20.

requiro a: s. I, 1. est; A II, 19. — revertor ad: s. ad, I. revertor ad naturam (3 St.) B. I, S. 49, b.

revoco ad: haec ... ad naturam revocari facile possunt; D II, 145. ad suam cuiusque naturam consilium est omne revocandum; O I, 119.

scribo de: quos (libros) de natura deorum scripsimus; D I, 7.

segrego a: a beata inmortalique natura et iram et gratiam segregari; N I, 45.

seiungo a: qui iam licet nobis a natura leges et iura seiungere? L I, 35. s. I, 1. est; T I, 66. fr IX, 10.

sentio de: de naturis .. sic sentiebat; A I, 39.

sum a: a natura .. alia quaedam ratio est; D I, 129. — ad: necesse est, quid aut ad naturam aut contra sit, a natura ipsa iudicari; F I, 30. — contra: s. contra, A, I. sum contra naturam (22 St.) B. I, S. 534, b. f. — e: eadem e natura est humana mens; T I, 67. s. ex, I. sum e natura (4 St.) B. I, S. 898, b. — in: nihil esse animal || animale || intrinsecus in natura atque mundo praeter ignem; N III, 36. s. in, B, I. sum in natura (25 St.) S. 270, a. — secundum: alia secundum naturam dicebat, alia naturae esse contraria; A I, 36. quae .. s. n. essent; A I, 36. eligentem ea, quae essent s. n., reicientemque contraria; F II, 34. earum rerum, quae s. n. sint || sunt ||, habere dilectum || del. ||; F III, 12. quod .. ipsum s. n. sit aut tale quid efficiat, ut ..; F III, 20. quae s. n. sunt; F III, 20. IV, 48. V, 19. quae s. n. sint; F III, 20. prima est .. conciliatio hominis ad ea, quae sunt s. n.; F III, 21. est .. ea (honesta actio) s. n.; F III, 22. quae (res) sint s. n.; F III, 31. vivere ... seligentem, quae (res) s. n., et, quae contra naturam sint, reicientem; F III, 31. quae (res) sunt s. n.; F III, 33. IV, 15. quod aut s. n. esset aut contra; F III, 53. tam insipientem quam sapientem sumpturum, quae s. n. sint, reiecturumque contraria; F III, 59. in quo .. plura sunt, quae s. n. sunt; F III, 60. quas (res) s. n. esse dicimus; F III, 61. rebus iis, quae s. n. sint, fruentem vivere; F IV, 15. quae (vita) etiam ceteris rebus, quae essent s. n., abundaret; F IV, 20. earum rerum, quae sint s. n., quam plurima et quam maxima adipisci; F IV, 25. s. n. cum sint; F IV, 26. habere ea, quae s. n. sint, vel omnia vel plurima; F IV, 27. ut ea mens nihil haberet in se, quod esset s. n., ut valetudo est; F IV, 28. quae s. n. esse dicimus; F IV, 31. appetitio naturalis ea, quae s. n. sunt, appetens; F IV, 32. quae (res) s. n. sunt; F IV, 32. 39. cum aliquid ei (animo) s. n. esse videatur; F IV, 58. omnia, .. quae s. n. sint, aestimatione aliqua digna; F IV, 58. quae .. s. n. sint, partim nihil habere in sese eius appetitionis; F IV, 58. se omnia, quae s. n. sint, bona appellare, quae autem contra, mala; F IV, 72. quas (res) primas s. n. esse diximus; F V, 20. 45. facere omnia, ut adipiscamur, quae s. n. sunt || sint ||; F V, 20. quae s. n. illi ipsi gloriosi esse fateantur || fatebantur, fatentur ||; F V, 72. in iis esse rebus, quae s. n. essent, non dolere; F V, 73. bonum appello, quicquid s. n. est, quod contra, malum; F V, 89. audebo .. cetera, quae s. n. sint || sunt ||, bona appellare; F V, 91. an quicquam est s. n., quod fit repugnante ratione? T IV, 79. appetuntur .., quae s. n. sunt, declinantur contraria; N III, 33. quom antiqui omne, quod s. n. esset, ... bonum esse decreverint; L I, 54. cetera .., quae s. n. essent, ita legere, si ea virtuti non repugnarent; O III, 13. disrumpi necesse est, eam quae maxime est s. n., humani generis societatem; O III, 21. multo magis est s. n. excelsitas animi et magnitudo; O III, 24. magis est s. n. ... labores ... suscipere; O III, 25. quodsi ... nihil .. tam (est) s. n. quam utilitas; O III, 35. hoc s. n. esse; O III, 72. quid est .. tam s. n. quam senibus emori? C 71.

suscipio contra: s. V, 2. contra.

suspicor de: nec .. Protagoras ... quicquam videtur de natura deorum suspicari; N I, 29.

video in: in qua (natura) egregium nihil videmus || videamus ||; N I, 117.

vigeo in: in omni natura rerum id vivere, id vigere, quod caleat; N III, 35.

vivo ex: ut (sapiens) e natura vivat; F III, 68. ut ex natura vivere summum bonum sit, id est vita modica et apta || e || virtute perfrui; L I, 56. s. secundum; F V, 26. — in: s. vigeo in. — secundum: ut finem bonorum dicerent secundum naturam vivere; F II, 34. cum ... superiores ... s. n. vivere summum bonum esse dixissent; F IV, 14. quod .. ego pluribus verbis, illi brevius, s. n. vivere; F IV, 26. finem .. sibi constitueret (animus) s. n. vivere; F IV, 27. ita finis bonorum exsistit s. n. vivere sic affectum, ut ..; F V, 24. omnibus animalibus extremum esse s. n. vivere; F V, 26. commune animalium omnium s. n. vivere; F V, 26. homini id esse in bonis ultimum, s. n. vivere, quod ita interpretemur: vivere ex hominis natura undique perfecta et nihil requirente; F V, 26. omnes .. (naturae rationi) parebunt, qui s. n. volent vivere; O III, 23. s. II, 1. adiungo.

III. **nach Adjectiven und Adverbien: 1. Genetiv** (vgl. 2. alienus, inimicus): dispar, dissimilis: s. I, 1. est; C 78.

proprius: tollit (Epicurus) id, quod maxime proprium est optimae praestantissimaeque naturae; N I, 121.

2. **Dativ:** alienus: quae ... aspera .. et incommoda et reicienda et aliena naturae esse concedunt; F V, 78. ignoratio rerum aliena naturae deorum est; N II, 77.

aptus: coeptat (animal) ... ea, quae naturae sentit apta, appetere; F V, 24. quae Zeno ... apta naturae esse dixit; F IV, 60. quod verum, simplex sincerumque sit, id esse naturae hominis aptissimum; O I, 13. placet .. aptiora esse naturae ea officia, quae ex communitate, quam ea, quae ex cognitione ducantur; O I, 153. quae (communitas) maxime est apta naturae; O I, 159. nihil est .. tam naturae aptum; Lae 17. s. II, 3. accommodo; F IV, 46. V, 17. 23.

congruenter: s. **congruenter** (3 St.) B. I, S. 486, b.

consentaneus: non quaeritur .., quid naturae tuae consentaneum sit, sed quid disciplinae; F II, 80. ad extremum (sequitur selectio) constans consentaneaque naturae; F III, 20. consentaneum est huic naturae, ut sapiens velit ... administrare rem publicam; F III, 68. ut id decorum velint esse, quod ita naturae consentaneum sit, ut ..; O I, 96.

contrarius: est .. animus ... depressus ...

in terram, locum divinae naturae aeternitatique contrarium; C 77. f. II, 5. sum secundum; A I, 36.
convenienter: f. **convenienter** vivo (8 St.) B. I, S. 541, a.
inimicus: tristis .. res est ..., aspera, amara, inimica naturae; T II, 18. f. II, 1. sequor; O III, 46.
proprius: f. I, 1. est; N I, 103.
similis: cum .. eum (ignem) similem universi naturae efficere vellet; Ti 35.
3. **Ablativ:** alienus: etiamsi, quicquid asperum alienumque natura sit, id appellari placeat malum; T II, 66.
indignus: ut, cum de dis inmortalibus disputemus, dicamus indigna iis || indigna naturis immortalibus ||; N III, 64.
4. **mit Präpositionen:** accommodate ad: finis bonorum exsistit secundum naturam vivere sic affectum, ut optime affici possit ad naturamque accommodatissime; F V, 24.
alienus a: quod modo a natura non sit alienum; T V, 98.
aptus ad: f. **ad,** II. aptus ad naturam (5 St.) B. I, S. 53, a.
communis cum: cum rerum natura ... quid habere potest commune non dicam gallinaceum fel, ... sed tauri opimi iecur ... quid habet naturale ..? D II, 29.
situs in: qui (Strato) omnem vim divinam in natura sitam esse censet; N I, 35. nec arboris nec equi virtus, quae dicitur, ... in opinione sita est, sed in natura; L I, 45.
solus ex: solum ... ex tot animantium generibus atque naturis; L I, 22.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: quin omnium naturarum simile esset id, ad quod omnia referrentur; F IV, 32.
adiutrix: quae (sapientia) esset naturae comes et adiutrix; F IV, 17.
admiratio: quid est .., quod deos veneremur propter admirationem eius naturae? N I, 117.
animus: (Cleanthes) totius naturae menti atque animo tribuit hoc nomen; N I, 37. ait .. (Chrysippus) vim divinam ... esse positam .. in universae naturae animo atque mente; N I, 39. omnem animum universae naturae temperans permiscebat; Ti 42.
ars: quodsi ea, quae a terra stirpibus continentur, arte naturae vivunt et vigent, profecto ipsa terra eadem vi continetur || et || [arte naturae]; N II, 83.
asperitas: si quis asperitate ea est et inmanitate naturae, .. ut ..; Lae 87.
benignitas: illa quanta benignitas naturae, quod ..! N II, 131.
bonitas: si ... non interdum naturae bonitate vincatur; O I, 5. non nulli .. sive felicitate quadam sive bonitate naturae ... rectam vitae secuti sunt viam; O I, 118.
bonum: si ... non explet bona naturae voluptas; F V, 45. nihil bonum nisi naturae primis bonis || [bonis] || aut omnibus aut maxumis frui; T V, 84. eorum est habendus ad summum naturae bonum optumus ... comitatus; Lae 83.
causae: f. I, 1. intellegit; Ti 51.
coagmentatio: quae ... quasi consentiens ad mundi incolumitatem coagmentatio naturae quem non movet; N II, 119.
cognitio: sequitur disserendi ratio cognitioque naturae; F IV, 8. ut (sapientes) omne tempus inquirendo ac discendo in naturae cognitione consumant; F V, 53. qui (philosophi) naturae cognitionem admirantur; T I, 48. quae (religio) est iuncta cum cognitione naturae; D II, 149. in hoc conspectu et cognitione naturae; L I, 61. cognitio contemplatioque || rerum || naturae manca ... sit; O I, 153. una .. essemus beati cognitione naturae et scientia; fr V, 50.
comes: f. adiutrix.
commendatio: quia continentur || qui continetur || ea commendatione naturae, qua se ipsi diligunt; F V, 53. (extremum appetendorum) ductum a prima commendatione naturae; F V, 40. ut ea (ratio) duceretur omnis a prima commendatione naturae; F V, 46.
commoda: qui ad honestatem prima naturae commoda adiungerent; A II, 138. quoniam de primis naturae commodis satis dictum est; F V, 58.
concentus: f. coniunctio; D II, 34.
conciliatio: honeste .. vivere, quod ducatur a conciliatione naturae; A II, 131. quod non inest in primis naturae conciliationibus honesta actio; F III, 22.
condicio: nihil .. tam aptum est ad ius condicionemque naturae ... quam imperium; L III, 3.
coniunctio: qua ex coniunctione naturae et quasi concentu atque consensu, quam συμπάθειαν Graeci appellant, convenire potest ..? D II, 34. coniectores ex quadam convenientia et coniunctione naturae, quam vocant συμπάθειαν, quid ... sequatur intellegunt; D II, 124. quae est continuatio coniunctioque naturae, quam ... vocant συμπάθειαν? D II, 142.
consensus: illa mihi placebat oratio de convenientia consensuque naturae; N III, 28. ipsorum interpretum coniecturae nonne magis ingenia declarant eorum quam vim consensumque naturae? D II, 144. f. coniunctio; D II, 34.
conservatio: quae (via) deducit ad convenientiam conservationemque naturae; O I, 100.
conservatrix: quodne omnem naturam conservatricem sui dixerint, an ..? F IV, 19. f. I, 1. est; F IV, 16.
consideratio: est .. animorum ... naturale quoddam quasi pabulum consideratio contemplatioque naturae; A II, 127.
conspectus: f. cognitio; L I, 61.
constantia: vehementiorem eum (adpetitum) volunt esse, qui longius discesserit a naturae constantia; T IV, 11. ut ... vehementior .. intellegatur is (adpetitus), qui procul absit a naturae constantia; T IV, 47. naturae constantiam videre cupientis; N II, 105.
constitutio: ab iis constitutio illa prima naturae ... exponitur; F IV, 15.
contagio: * quorum in aliis, ... ut in unguibus, ... naturae contagio valet, ... vis est nulla fatalis; Fa 5.
contemplatio: f. cognitio; O I, 153. consideratio. — continuatio: f. coniunctio; D I, 142.
convenientia: si ullam esse convenientiam naturae cum extis concessero; D II, 34. f. coniunctio; D II, 124. consensus; N III, 28. conservatio.
desideria: veniebat .. (Laelius) ad cenam, ut animo quieto satiaret desideria naturae; F II, 25. appellet haec desideria naturae; F II, 27.
differentia: haec differentia naturarum tantam habet vim, ut ..; O I, 112.
dissimilitudines: innumerabiles aliae dissimilitudines sunt naturae morumque; O I, 109.
dissolutio: etsi hoc .. est in vitio, dissolutionem naturae tam valde perhorrescere; F V, 31. simili .. inscitia || inscientia || mors fugitur quasi dissolutio naturae; L I, 31.
divitiae: cuius (naturae) divitias Epicurus parabiles esse docuit; F II, 90. divitias .. naturae esse parabiles; T V, 93.
elementa: sunt .. quasi prima elementa naturae; F III, 19. sunt .. prima elementa naturae,

quibus auctis virtutis quasi germen efficitur; F V, 43.

exempla: feruntur .. (imagines) ex optimis naturae et veritatis exemplis; O III, 69.

explanatio: explanatio naturae nempe hoc effecerit, ut ..; F IV, 41. ſ. explicatio; F III, 73.

expletio: in ea .. expletione naturae summi boni finem consistere; F V, 40.

explicatio: nec .. pietas adversus || advorsum || deos ... sine explicatione || explanatione || naturae intellegi potest; F III, 73. similia dici possunt de explicatione naturae; F IV, 11. inest in eadem explicatione naturae insatiabilis quaedam e cognoscendis rebus voluptas; F V, 12. unus (animi fetus) in cognitione rerum positus et in explicatione naturae; T V, 68. utrum philosophia dignius, sagarum superstitione ista interpretari an explicatione naturae? D II, 129.

extremum: ut eam (rationem philosophus) quasi deum ducem subsequens ad naturae perveniat extremum; F V, 43.

fabrica: illa potius explicetur incredibilis fabrica naturae; N II, 138. hanc naturae tam diligentem fabricam imitata est hominum verecundia; O I, 127.

figura: si erit ... perspecta omnis .. humanae naturae figura atque perfectio; N II, 133.

fines: sapiens ... naturae finibus contentus; F I, 44.

fons: si omnia [dixi] hausta e fonte naturae; F I, 71.

forma: cum .. ea sit ... forma naturae; F V, 41.

fundamenta: pervertunt homines ea, quae sunt fundamenta naturae; O III, 101.

genus: qui .. ad naturae suae non vitiosae genus consilium vivendi omne contulerit; O I, 120.

imago: naturae imagine utendum est nobis; R II, 66.

imitator: deinde imitator, ut sibi quidem videtur, naturae mos vindicat; fr V, 71.

immanitas: ſ. asperitas.

indicia: quae (animi partes) quo sunt excelsiores, eo dant clariora indicia naturae; F V, 48. sunt .. etiam clariora ... indicia naturae, maxime scilicet in homine, sed in omni animali, ut appetat animus agere ..; F V, 55.

infinitas: is .. (Anaximander) infinitatem naturae dixit esse, e qua omnia gignerentur; A II, 118. quibus (litteris) infinitatem rerum atque naturae ... cognoscimus; T V, 105.

initia: (rationem) ipsis initiis naturae ... locupletatam; F II, 38. cum .. illa ... proficiscantur ab initiis naturae; F III, 22. minime mirum est primo nos sapientiae commendari ab initiis naturae; F III, 23.

interitus: dolor in maximis malis ducitur quom sua asperitate, tum quod naturae interitus videtur sequi; L I, 31.

investigatio: cum ... totum .. se ad investigationem naturae contulisset; A I, 34. (Democritus) ex illa investigatione naturae consequi volebat, bono ut esset animo; F V, 87.

invitamenta: in quo (fonte) sint prima invitamenta naturae; F V, 17.

iter: quod iter sit naturae quaeque progressio; F IV, 37.

iudicia: opinionis .. commenta delet dies, naturae iudicia confirmat; N II, 5.

ius: iure naturae, qui dea matre est, deus sit necesse est; N III, 45. quin ... defensionem .. facinoris a naturae iure aliquo quaereret; L I, 40. nos .. de iure naturae cogitare per nos atque dicere debemus; L III, 49. ſ. condicio.

lena: ſ. I, 1. est; N I, 77.

lex: qui quodam motu aut statu videntur naturae legem et modum contempsisse; F V, 47. omni .. in re consensio omnium gentium lex naturae putanda est; T I, 30. earum quaeque (bestiarum) suum tenens munus ... manet in lege naturae; T V, 38. omnia non Quiritium, sed sapientium iure pro suis vindicare, nec civili nexo, sed communi lege naturae; R I, 27. cui (rationi appetitus) sunt subiecti lege naturae; O I, 102. una continemur omnes et eadem lege naturae; O III, 27. violare alterum naturae lege prohibemur; O III, 27. inhumane feceris contraque naturae legem; O III, 30. lex ipsa naturae ... decernet profecto, ut ..; O III, 31. hoc quamquam video ... neque aut lege sanciri aut iure civili, tamen naturae lege sanctum est; O III, 69. ſ. II, 1. sequor; L I, 56.

lumen: quos (igniculos) celeriter ... sic restinguimus, ut nusquam naturae lumen appareat; T III, 2.

malum: vgl. II, 2. sum. — mens: ſ. animus.

motio: (sidera) ex alterius naturae motione transversa in eiusdem naturae motum incurrentia; Ti 30.

motus: ab aliqua mente tantos naturae motus gubernari; N II, 15. motu unius eiusdemque naturae quae (sidera) velocissime movebantur; Ti 30. ſ. motio.

necessitas: ea praedicunt .., quae naturae necessitas perfectura est; D II, 17. non .. aeternis causis naturae || e || necessitate manantibus || eman. || verum est id, quod ita enuntiatur; Fa 19. si atomis, ut gravitate ferantur, tributum est necessitate naturae; Fa 48. iis nihil malum potest || p. m. || videri, quod naturae necessitas adferat; C 4. ſ. I, 1. abdit.

nomen: sunt .., qui omnia naturae nomine appellent; N II, 82.

norma: nos legem bonam a mala nulla alia nisi naturae norma dividere possumus; L I, 44. ſ. praescriptio; A II, 140.

obscuritas: de obscuritate naturae (disseramus); A II, 147. quae naturae obscuritate occultantur; F V, 51. latet (causa) fortasse obscuritate involuta naturae; D I, 35.

opera: haec omnia esse opera providae sollertisque naturae; N II, 128.

pars: uti ne quae pars naturae neglegatur; F IV, 41. quarum (rerum) ... altera versetur in levissima parte naturae; F V, 22. quia cuiusque partis naturae et in corpore et in animo sua quaeque vis sit; F V, 46. ſ. I, 1. deserit; F IV, 32. vgl. II, 2. sum; F V, 9.

patria: unam (esse patriam) *naturae*, *alteram* civitatis; L II, 5.

perfectio: quod .. absolutum, virtus, id est || id est virtus || quasi perfectio naturae; A I, 20. ſ. figura.

praescriptio: quae (res) erant congruentes cum praescriptione naturae; A I, 23. hanc normam, hanc regulam, hanc praescriptionem esse naturae; A II, 140.

prima: quae sunt prima naturae; F III, 21. IV, 41. cum aut voluptatem aut vacuitatem doloris aut prima naturae in summis bonis ponerent; F III, 30. prima .. illa naturae, sive secunda sive contraria, sub iudicium sapientis et dilectum cadunt; F III, 61. ut omnia illa prima naturae huius (rationis) tutelae subiciantur; F IV, 38. si (Stoici) .. ponunt ... prima naturae; F IV, 43. aut voluptas adiungi potest ad honestatem ... aut doloris vacuitas ... aut prima naturae; F V, 21. quae .. constituta sunt prima naturae; F V, 45. ſ. bonum; T V, 84.

principatus: in quo sit totius naturae principatus; N II, 29.
principia: quoniam .. ab his principiis naturae discessimus; F III, 20. omnia officia eo referri, ut adipiscamur principia naturae; F III, 22. cum .. omnia officia a principiis naturae proficiscantur; F III, 23. quid dubitas .. mutare principia naturae? F IV, 34. quae essent principia naturae; F IV, 45. obliti mihi videntur, quae ipsi fecerint || iecerint, al. || principia naturae; F V, 72. quod illi verbis et artibus aluerunt naturae principia, hi autem institutis et legibus; R III, 7. quom et bonum et malum natura iudicetur et ea sint principia naturae; L I, 46. quae naturae principia sint communitatis et societatis humanae; O I, 50. cum ... ea habeas principia naturae, ... ut ..; O III, 52.
progressio: f. iter.
providentia: ad hanc providentiam naturae tam diligentem ... adiungi multa possunt; N II, 140.
quaestio: dies noctesque oculis cognitae ... ad quaestionem totius naturae inpulerunt; Ti 52.
ratio: omni cognita ratione naturae et vitae etiam deorum; F III, 73. hunc censes primis, ut dicitur, labris gustasse physiologiam, id est naturae rationem? N I, 20. eorum (mundorum) ortus, interitus, omnia fere, quibus naturae ratio continetur; N I, 73. qui (Divitiacus) .. naturae rationem, quam φυσιολογίαν Graeci appellant, notam esse sibi profitebatur; D I, 90. hanc .. rationem naturae difficile est fortasse traducere ad id genus divinationis, quod ..; D I, 130. eum .. terrorem ... naturae ratione depellito; D II, 60. utriusque (naturae, fortunae) omnino habenda ratio est in deligendo genere vitae, sed naturae magis; O I, 120. hoc multo magis efficit ipsa naturae ratio; O III, 23. quoniam .. ita ratio comparata est vitae naturaeque nostrae, ut alia *ex alia* aetas oriatur; Lae 101. f. I, 1. intellegit; N II, 120.
regula: ut ... nos studia nostra nostrae naturae regula metiamur; O I, 110. f. praescriptio; A II, 140.
scientia: f. cognitio; fr V, 50.
servatrix: f. I, 1. est; F V, 26.
societas: si ... neque naturae || est || societas ulla cum somniis; D II, 147.
sollertia: nulla ars imitari sollertiam naturae potest; N I, 92. quae procreatio vitis aut arboris ... tantam naturae sollertiam significat, quantam ipse mundus? N II, 85.
specimen: f. II, 5. capio ex.
speculator: non pudet ... physicum, id est speculatorem venatoremque naturae, ... petere ..? N I, 83.
specula: a parvis .. aut .. a bestiis, quae putat esse specula naturae; F II, 32.
status: primum est officium ..., ut se conservet in naturae statu; F III, 20. ut nihil a statu naturae discedas; O I, 67.
sterilitas: quia fetus extitit in sterilitate naturae; D I, 46.
stimuli: quoniam ... ad hanc voluptatem ipsius naturae stimulis incitamur; R I, 3.
studia: quis contra studia naturae tam vehementer obduruit, ut ..? F III, 37.
temperatio: corpus ... ita figuratum, ut temperatione naturae vigeat; T I, 21.
tempus: ante tempus mori miserum esse. quod tandem tempus? naturaene? T I, 93.
venator: f. speculator.
via: cursus est certus aetatis et una via naturae; C 33.
vis: vis .. est permagna naturae; F II, 28. nonne intellegas eo maiorem vim esse naturae, quod ..; F II, 58. perturbationes .. nulla naturae vi commoventur; F III, 35. etiam in bestiis vis naturae perspici potest; F III, 62. maxime .. in hoc quidem genere vis est perspicua naturae; F V, 32. quae vis et totius esset naturae et partium singularum; F V, 41. in ... imbecilla .. mente vis naturae quasi per caliginem cernitur; cum autem progrediens confirmatur animus, agnoscit ille quidem naturae vim, sed ita, ut ..; F V, 43. ut nobis optime naturae vim vidisse videantur, qui ..; T III, 3. facilius .. etiam in bestiis ... vis ipsius naturae perspici potest; T V, 38. est .. vis tanta naturae, ut ..; N I, 78. nec illam || ullam || vim esse naturae, ut sui dissimilia posset effingere; N III, 23. terrae vis Pythiam Delphis incitabat, naturae Sibyllam; D I, 79. quod .. vi naturae ... videmus effici; D II, 44. ut id, quod evenit, naturae vis, non opinio erroris effecerit; D II, 143. ea (lex) est .. naturae vis; L I, 19. nec .. illa parva vis naturae est rationisque, quod ..; O I, 14. f. consensus. II, 4. sum. — vires: f. I, 1. cohaeret; N III, 28. II, 1. fero.
vitium: sunt .. ista non naturae vitia, sed culpae; T III, 73. multi etiam naturae vitium meditatione atque exercitatione sustulerunt; D II, 96.
ultimum: quo modo ... conservabitur, ut simile sit omnium naturarum illud ultimum? F IV, 33.
voluntas: quod || qui || in pueritia facillime se arbitrentur || arbitrantur || naturae voluntatem posse cognoscere; F V, 55.
vox: hac exaudita quasi voce naturae; F I, 71. naturae ipsius vocem videmur audire; F III, 62. quodsi omnium consensus naturae vox est; T I, 35.
2. **Ablativ**: alqd: aliquid eius modi nulla cohaerendi natura; N II, 82.
3. **mit Präpositionen**: alqd contra: (cruciari) asperum, difficile, odiosum, contra naturam dicunt, nec tamen malum; T II, 17. definis tu mihi, non tollis dolorem, cum dicis asperum, contra naturam; T II, 30.
cogitatio de: cogitatio de vi et natura deorum studium incendit ..; T V, 70.
cognatio cum: cum rerum .. natura quam cognationem (haec) habent? D II, 33.
commotio contra: f. **contra,** A, III. commotio (2 St.) B. I, S. 535, b.
conceptio contra: conceptio contra naturam fortasse, sed partus prope necessarius; D II, 50.
liber de: f. **de,** III. liber de natura (8 St.) B. I, S. 611, a.
oratio de: Stoicorum de natura deorum oratio; N III, 95.
ortus a: erit eius (amicitiae) ortus a natura quam ab inbecillitate gravior; Lae 32.
prima secundum: ab iis alii, quae prima secundum naturam nominant, proficiscuntur; F V, 18. omne officium referent aut ad voluptatem aut ad non dolendum aut ad prima illa secundum naturam obtinenda; F V, 19.
quaestio de: perobscura quaestio est de natura deorum; N I, 1. quae (quaestio) est de natura deorum; N I, 61.
ratio de: ea ratio, quae est de natura deorum; D I, 117.
sententiae de: ponam in medio sententias philosophorum de natura deorum; N I, 13. enumerasti ... de deorum natura philosophorum sententias; N I, 91.
V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: abhorrere: *ut* perspicuum est natura nos a dolore abhorrere, sic apparet ..; F III, 62.
absolutus: qui (Diogenes) bonum definierit id, quod esset natura absolutum. id autem sequens

illud etiam ... motum aut statum esse dixit e natura absoluto; F III, 33.

acutus: e quo intellegi potest, quam acuti natura sint; T I, 48. quod acutum et perspicax natura est; O I, 100.

adlicere: quodsi ... voluptas .. est sola, quae nos vocet ad se et alliciat suapte natura; F I, 54.

administrari: quae (res) natura administrantur; N II, 86. ſ. **administro** mundum; F IV, 12. N II, 82. 85. 86. ✕ (B. I, S. 76, b).

admisceri: neque (sidera) ulla praeterea sunt || est || admixta natura; N II, 39.

adsequi: quae (nostri) natura, non litteris adsecuti sunt; T I, 2.

aeternus: quod interire possit, id aeternum non esse natura; N III, 37.

amplificari: quod his naturis relatus amplificatur sonus; N II, 144.

angere: quae (res) sua natura aut sollicitare possit aut angere; F I, 41.

appetere: quod esset natura appetendum; F II, 5. sumus .. natura ... studiosissimi adpetentissimique honestatis; T II, 58. quoniam .., ut bona natura adpetimus, sic a malis natura declinamus; T IV, 13.

aptus: natura sumus apti ad coetus, concilia, civitates; F III, 63. quod tibi nec usu nec natura sit aptum; T I, 87.

asciscì: quae prima sunt adscita natura; F III, 17.

bonus: qui natura boni sapientesque gignuntur; N II, 34. hic natura iustus vir ac bonus etiam conloquetur; L I, 41. ipsum .. bonum non est opinionibus, sed natura; L I, 46. quae natura bona sunt; L I, 47.

caducus: quae (vitis) natura caduca est; C 52.

carus: sibi quemque natura esse carum; F V, 34.

cedens: ignis .. et aër ... natura .. cedens est maxume et dissupabilis; N III, 31.

cerni: quae natura cernerentur; Ti 10.

certus: hos (sensus) natura certos putamus; L I, 47.

circumfundi: terra ... circumfusa undique est hac animali || animabili || spirabilique natura; N II, 91.

cohaerere: sicut una eademque natura mundus ... cohaeret ac nititur, sic omnes homines inter se natura confusi pravitate dissentiunt; L fr 2. qui primum haec natura cohaerentia opinione distraxissent; O III, 11.

commovere: quia (honestum, decorum) ... animos .. omnium natura et specie sua commovet; O II, 32.

communis: quae natura fuerant communia; O I, 21. cum sit hoc natura commune animantium, ut ..; O I, 54.

concupiscere, condolescere: natura .. (hominem) et condolescere et concupiscere et extimescere et efferri laetitia; A I, 38.

confundi: ſ. cohaerere; L fr 2.

congregabilis: ut apium examina ..., cum congregabilia natura sint, fingunt favos, sic homines, ac multo etiam magis natura congregati adhibent agendi ... sollertiam; O I, 157.

congregari: congressune aliquo inter se (bestiolae) an iam inde ab ortu natura ipsa congregatae sint; N II, 124. ſ. congregabilis.

congruere: ratio fecit hominem ... cum .. iis (hominibus) natura et sermone et usu congruentem; F II, 45.

coniungi: inter nos natura ad civilem communitatem coniuncti et consociati sumus; F III, 66. ut coniugia virorum et uxorum natura coniuncta esse dicerent; F IV, 17. quom animus ... omnis .. natura coniunctos suos duxerit; L I, 60. esse inter homines natura coniunctam societatem; O III, 53. ut bonos boni diligant adsciscantque sibi quasi propinquitate coniunctos atque natura; Lae 50.

consentire: qui non isdem rebus movetur naturaque consentit; Lae 65.

consequi: ex quo illud natura consequi, ut ..; F III, 64.

consociari: ſ. coniungi; F III, 66.

constare: natura constare administrarique mundum; N II, 82. hominem ... non constare natura; N II, 86.

constitui: neque .. hoc solum natura, id est iure gentium, sed etiam legibus populorum ... constitutum est; O III, 23.

consumi: natura se consumi et senectute; R I, 4.

contineri: omnem .. vim mundi natura divina contineri (necesse est); N II, 30. meum lucrum natura rerum continetur; D II, 33.

dari: quae prima data sint natura; F II, 33. ut tauris natura datum est, ut ..; F III, 66. naturane nobis hoc .. datum dicam an errore quodam, ut ..? F V, 2. quibus .. ratio a || ratio || natura data est; L I, 33.

declinare: ſ. appetere; T IV, 13.

depravari: ferarum natura non est illa quidem depravata mala disciplina, sed natura sua; F II, 33.

diiudicari: nec solum ius et iniuria natura diiudicatur, sed omnino omnia honesta et turpia; L I, 44. honesta quoque et turpia natura diiudicanda sunt; L I, 45.

diligere: quoniam se ipsi || ipsos || omnes natura diligant; F III, 59.

dissipabilis: ſ. cedens.

distinguere: an tu civem ab hoste natura || natione, fortuna || ac loco, non animo factisque distinguis? P 29.

efferri: ſ. concupiscere.

effici: docet omnia effecta esse natura; A II, 121. natura effectum esse mundum; N I, 53.

enitere: illud Accii: »probae ... fruges .. ipsae suapte natura enitent«; T II, 13.

esse: ius .., quod ita dici appellarique possit, id esse natura; F III, 71. est in animis omnium fere natura molle quiddam, demissum; T II, 47. est naturale || naturabile, natura, natura fere, al. || in animis tenerum quiddam atque molle; T III, 12. Epicuro .. placet opinionem mali aegritudinem esse natura; T III, 28. *ius* quod dicam, natura || naturam || esse; L I, 33. quodsi, quo modo est natura, sic iudicio homines „humani ... nihil a se alienum putarent“; L I, 33. natura esse ius; L I, 36. si (iustitia) neque natura est; L I, 42. esse profecto aliquid natura pulchrum atque praeclarum, quod sua sponte peteretur; C 48.

evenire: quae (res) natura evenirent; F II, 84. IV, 14. quae (res) natura eveniant; F III, 31.

exoriri: quod (aegritudo) non natura exoriatur, sed iudicio, sed opinione; T III, 82.

expeti: ut probet voluptatem natura expeti; F II, 32. cum omnes natura totos se expetendos putent; F V, 46. haec honesta ... suapte natura per se esse expetenda; F V, 61.

exsistere: si qui dentes et pubertatem natura dicat existere; N II, 86.

extimescere: ſ. concupiscere.

ferri: (aër) natura fertur ad caelum; N II, 117. qui (sonus) natura [in] sublime fertur; N II, 141. quarta pars mundi ... tota natura fervida est; N II, 27.

fieri: natura fieri, ut liberi a parentibus amentur; F III, 62. si .. extis pecuniae mihi amplificatio ostenditur idque fit natura; D II, 33.

utrum sit probabilius, deosne ... concursare ..., an natura fieri, ut mobiliter animus agitatus, quod vigilans viderit, dormiens videre videatur; D II, 129. ad ... communicandum .. inter omnes ius nos natura esse factos; L I, 33. quanto id magis in homine fit natura! Lae 81.
flammeus: sunt .. stellae natura flammeae; N II, 118.
fluere: quae natura fluerent atque manarent; N I, 39.
frigidus: qui (aër) natura est maxime frigidus; N II, 26.
fugere: natura .. omnes ea, quae bona videntur, sequuntur fugiuntque contraria; T IV, 12.
generari: est .. natura sic generata vis hominis, ut ..; F V, 43.
gigni: natura gigni sensum diligendi et benivolentiae caritatem facta significatione probitatis; Lae 32.
habere: quae (instrumenta animi) natura quaeque civilibus institutis habuit; R III, 5.
honestus: multa, quae honesta natura videntur esse, temporibus fiunt non honesta; O III, 95.
impelli: impellimur .. natura, ut prodesse velimus; F III, 65. qua (altera natura) impulsi multa faciant || faciunt || nullam quaerentes voluptatem; F V, 74.
impertire: quae (iustitia) ... *impertit* aliquid cum sua vi atque natura ... tum spe nihil de futurum; F I, 50.
implicare: quam (vim di immortales) tum terrae cavernis includunt, tum hominum naturis implicant; D I, 79.
incitari: ii ... ad servandum genus hominum natura incitantur; F III, 66.
inesse: quod .. natura inest in mentibus nostris insatiabilis quaedam cupiditas veri videndi; T I, 44.
infirmus: is .. infirmus est mollisque natura; Lae 75.
ingenerari: quae (virtutes) ingenerantur suapte natura appellanturque non voluntariae; F V, 36.
iniustus: eundem .. (Dionysium fuisse) maleficum natura et iniustum; T V, 57.
inseri: ſ. II, 5. insero in.
insistere: ſ. II, 1. dico; D II, 128.
invidus, iracundus: qui .. natura dicuntur iracundi aut misericordes aut invidi aut tale quid; T IV, 80.
iudicari: constans ... ratio vitae ... itemque inconstantia ... sua natura * || iudicabitur ||; L I, 45. an ingenia natura, virtutes et vitia, quae existunt ab ingeniis, aliter iudicabuntur? L I, 46. ſ. IV, 1. principia; L I, 46.
iustus: ex quo illud efficitur, ne iustos quidem esse natura; R III, 18.
laudabilis: quod sit .. ipsum .. per se, sua vi, sua sponte, sua natura laudabile; F II, 50. quod .. (honestum) vere dicimus ... natura esse laudabile; O I, 14.
lenis: homo natura lenissumus ... stomachari tamen coepit; A II, 11.
liberalis: non tam natura liberales quam quadam gloria ductos, ut benefici videantur; O I, 44.
loquax: senectus est natura loquacior; C 55.
maleficus: ſ. iniustus. — manare: ſ. fluere.
misericors: ſ. invidus.
modicus: haec ipsa nimia in quibusdam futura non fuisse, nisi quaedam essent modica natura; F V, 31.
mollis: ſ. infirmus.
moveri: quod (Aristoteles) omnia, quae moventur, aut natura moveri censuit aut vi aut voluntate; N II, 44. quae .. natura moverentur; N II, 44. ea (adsensio) ... extrinsecus pulsa, quod reliquum est, suapte vi et natura movebitur; Fa 43.
niti: ſ. cohaerere; L fr 2.
opinari: ut deos esse natura opinamur, quales[que] sint, ratione cognoscimus, sic ..; T I, 36.
parari: quodsi ita natura paratum esset, ut ea dormientes agerent, quae somniarent; D II, 122.
perfici: quasdam virtutes natura aut more perfectas esse; A I, 38. ut ea ... quam perfectissima natura haberemus; F V, 44. si .. meliora sunt ea, quae natura, quam illa, quae arte perfecta sunt; N II, 87.
perspicax: ſ. acutus; O I, 100.
praesentire: natura futura praesentiunt; D I, 111.
primus: adipisci, quae essent prima natura; A I, 22.
privatus: sunt .. privata nulla natura, sed ... occupatione; O I, 21.
probare: * probavit, nos || *an arboris aut equi ingenium natura* probabimus, || ingenia iuvenum non item? L I, 45.
procedere: qui natura doctrinaque longe ad virtutem processissent; F IV, 21.
proclivis: ut optuma quisque valetudine adfectus potest videri natura ad aliquem morbum proclivior, sic ..; T IV, 81.
propensus: quia natura propensi sumus ad diligendos homines; L I, 43. natura propensi ad liberalitatem sumus; Lae 31.
putare: ſ. expeti; F V, 46.
qualis: qualis || quali || quisque natura ... futurus sit; D II, 90.
referri: ſ. amplificari.
regi: qui haec omnia regi natura putant; F V, 33. qua (necessitate, natura) caelum, maria, terrae regantur; N II, 77. ſ. I, 1. sentit; N II, 85. — II, 1. rego; L I, 21.
repelli: quod a gravioribus leviora natura repellantur; T I, 40.
sapiens: te ... non solum natura et moribus, verum etiam studio et doctrina esse sapientem; Lae 6 (7). ſ. bonus; N II, 34.
sempiternus: non esse .. natura ignem sempiternum; N III, 37.
sentire: quod provisione aut permotione mentis magis quam natura ipsa sentiamus; D II, 9.
sequi: natura .. viros bonos eam iustitiam sequi, quae sit, non eam, quae putetur? R III, 18. quod (honestum animi magnitudo) maxume natura sequitur; O I, 65. ſ. fugere.
servari: mundum .. ipsum simili parique natura ... servari; N II, 28.
significari: natura significari futura sine deo possunt; D I, 10.
sollicitare: ſ. angere.
stare: multa .. alia multis locis diutius commemoratione manent quam natura stare potuerunt; L I, 2.
studiosus: ſ. appetere; T II, 58.
sustentari: tam natura putarem hominis vitam sustentari quam vitis; T I, 56.
tardus: si sis natura tardior; C 21.
teneri: si terra natura tenetur et viget; N II, 83. ſ. I, 1. sentit.
tribui: natura tributum esse .., ut ii, qui procreati essent, a procreatoribus amarentur; F IV, 17.
turpis: quod id natura turpe iudicet; L I, 41.
valere: nisi honestas natura plurimum valeat; F II, 117.
versari: suapte natura ... et cylindrum volvi et versari turbinem; Fa 42.
vigere: quae (res) natura vigeant; F V, 26. ſ. teneri.

vinci: idem (philosophus) natura victus; F II, 49.

vitiosus: qui .. non natura, sed culpa vitiosi esse dicuntur; T IV, 81.

volvi: s. versari.

abl. comp.: qua (natura) nihil est aptius, nihil discriptius || descr. ||; F III, 74. qua (natura) nihil sit melius; N II, 46. qua (natura) nihil potest esse callidius; N II, 142.

2. **Präpositionen:** a: ut ab ea (corruptela) tamquam igniculi extinguantur a natura dati; L I, 33. a qua (natura) ... cum ceterae partes aetatis bene discriptae || descr. || sint; C 5. s. **a**, V, 3, c. natura (64 St.) B. I, S. 16, b.

ad: est lex iustorum iniustorumque distinctio ad illam antiquissimam et rerum omnium principem expressa naturam, ad quam leges hominum deriguntur || dirig. ||; L II, 13. vgl. II, 5. sum ad.

contra: qui ... prope contra naturam vigilias suscipere soleamus; F V, 54. vgl. IV, 3. conceptio contra. s. **contra**, A, IV. naturam (4 St.) B. I, S. 535, b.

de: quorum (virorum) si nemo verum vidit de natura deorum; N I, 94.

ex: vgl. II, 5. sum e (B. I, S. 898, b). vivo ex.

in (acc.): s. I, 1. patitur; L II, 29. — (abl.): cum in rerum natura duo quaerenda sint; F I, 18. quid .. dubitamus in tota eius (hominis) natura quaerere quid sit effectum? F IV, 36. non pugnem cum homine, cur tantum aberret || habeat, al. || in natura boni; F V, 80. cuius (numeri) vis ... in natura maxuma esset; T I, 20. idem facit (Epicurus) in natura deorum; N I, 71. nihil .. ratione in rerum natura factum esse vultis; N I, 90. mihi .. etiam Democritus ... nutare videtur in natura deorum; N I, 120. in omni natura ... necesse est absolvi aliquid ac perfici; N II, 35. nostris .. manibus in rerum natura quasi alteram naturam efficere conamur; N II, 152. quod in natura rerum „omne“ esse || [esse] || dicimus; D II, 103. nullis in rerum natura causis praepositis, cur ab eo (Oedipode) patrem interfici necesse esset; Fa 33. quoniam id est in rerum natura longe maximi consilii, constituere ..; R III, 7. id in rerum natura tanto est magnificentius tantoque praeclarius, ut ..; L I, 23. quamquam, o di boni! quid est in hominis natura || vita || diu? C 69. quae in rerum natura totoque mundo constarent, quaeque moverentur; Lae 24. quod .. pulcherrimum in rerum natura intellegi potest; Ti 12. s. II, 5. excello in.

per: s. I, 1. adlicit. confirmat; L I, 27. progreditur.

praeter: quae (causa) terreret animos ... praeter naturam hominum pecudumque portentis; N II, 14. quis .. opifex praeter naturam ... tantam sollertiam persequi potuisset in sensibus? N II, 142. ut, etiamsi praeter consuetudinem extiterit, praeter naturam tamen non possit existere; D II, 60.

propter: hebetiora ut sint hominum ingenia propter caeli pleniorem naturam; N II, 17.

secundum: ut (animal) ... ita sit affectum, ut optime secundum naturam affectum esse possit; F V, 24. haec habemus in XII sane secundum naturam, quae norma legis est; L II, 61. necesse est secundum eandem naturam omnium utilitatem esse communem; O III, 27. vgl. II, 5. facio secundum. vivo secundum.

VI. **Lücke:** nisi nimis animose ferox natura illum nescio quo *; R V, 9.

naturabilis s. **naturalis**, B, I. est; T III, 12.

naturalis, leiblich, natürlich, von Natur, naturgemäß, naturnotwendig, die Natur betreffend: A. **bei Substantiven:** alqd: s. B.

aeternitas: an etiam sine aeternitate naturali, futura quae sint, ea vera esse possint intellegi; Fa 32.

amicitia: ita pulcherrima illa et maxume naturali carent amicitia per se et propter se expetita; Lae 80.

amor: si naturalis amor esset; T IV, 76.

appetitio: ut prima appetitio naturalis postulat; F IV, 25. si ... est quaedam appetitio naturalis ea, quae secundum naturam sunt, appetens; F IV, 32. naturalem .. appetitionem, quam vocant ὁρμήν, itemque officium ... volunt esse earum rerum, quae secundum naturam sunt; F IV, 39. nullum potest esse animal, in quo non et adpetitio sit et declinatio naturalis; N III, 33.

bellum: miluo est quoddam bellum quasi naturale cum corvo; N II, 125.

benivolentia: omnes inter se naturali quadam indulgentia et benivolentia || [et benevolentia] || ... contineri; L I, 35.

bonum: de summo .. atque naturali bono sic agunt; A I, 21. quae (voluptas) ... habet quiddam simile naturalis boni || naturali bono ||; L I. 31.

caritas: nulla est caritas naturalis inter bonos? N I, 122.

causa: hoc inerat in rebus futuris et causas naturalis habebat, an ... casus effecit? D II, 143. non .., si alii ad alia propensiores sunt propter causas naturalis et antecedentis, idcirco etiam nostrarum voluntatum atque adpetitionum sunt causae naturales et antecedentes; Fa 9. haec ex naturalibus causis vitia nasci possunt, extirpari autem, ... non est id positum in naturalibus causis, sed in voluntate, studio, disciplina; Fa 11. si naturalis est causa, cur in mari Fabius non moriatur; Fa 14. multum .. differt, utrum causa naturalis ex aeternitate futura vera efficiat, an ..; Fa 32.

circuitus: cuius (orbis) naturalem motum atque circuitum a primo discite adgnoscere || atque cognoscite ||; R II, 45. cum ... duo .. ii numeri ... circuitu naturali summam tibi fatalem confecerint; R VI, 12.

cognatio: ut distantium rerum cognatio naturalis appareat; D II, 34. thensaurus ... et victoria et multa generis eiusdem qua cum somniis naturali cognatione iunguntur? D II, 142.

commendatio: ut etiam communis hominum inter homines naturalis sit commendatio; F III, 63.

communitas: nos ... ad naturalem communitatem esse natos; F III, 65.

congregatio: eius (populi) .. prima causa coëundi est non tam inbecillitas quam naturalis quaedam hominum quasi congregatio; R I, 39.

conligatio: si omnia antecedentibus causis fiunt, omnia naturali conligatione conserte ... fiunt; Fa 31. omnia necesse est conligatione naturali conserte ... fieri; Fa 32.

contractiuncula: hanc (contractiunculam animi) dicant sane naturalem; T III, 83.

conversiones: naturales esse quasdam conversiones rerum publicarum; D II, 6.

cupiditates: s. **cupiditas,** 1. est; F I, 45. T V, 93. — IV. genus; F II, 26. ✕ (B. I, S. 585, b. 587, a).

cursus: rem publicam ... in optimum statum naturali quodam itinere et cursu venientem; R II, 30.

declinatio: s. appetitio; N III, 33.

deus: (Anthisthenes) popularis deos multos, naturalem unum esse dicens; N I, 32.
divinatio: ut de naturali divinatione dicam; D I, 37. altera divinatio est naturalis; D I, 110. quibus naturalis divinatio data est; D I, 127. cum ad naturalem divinationem venerimus; D II, 70.
divitiae: naturales divitias dixit parabiles esse; F II, 91.
domus: cum primum aquam quasi naturalem domum videre potuerunt; N II, 124.
efficientia: interest inter causas fortuito antegressas et inter causas cohibentis in se efficientiam naturalem; Fa 19.
genus: ea genera divinandi ... non naturalia, sed artificiosa dicuntur; D I, 72. duo .. genera divinandi esse dicebas, unum artificiosum, alterum naturale; ... naturale, quod animus arriperet aut exciperet extrinsecus ex divinitate; D II, 26. illud .. naturale (genus divinandi) aut concitatione mentis edi et quasi fundi videbatur aut ..; D II, 27. in hoc genere et naturali et honesto duo vitia vitanda sunt; O I, 18.
gravitas: si semper atomus gravitate ferretur naturali ac necessaria; Fa 23.
indulgentia: f. benivolentia.
interitus: nullus interitus est rei publicae naturalis ut hominis; R III, 34.
interpretatio: magna quaedam exoritur, neque ea naturalis, sed artificiosa somniorum [Antiphontis] interpretatio; D I, 116.
ira: si naturalis esset ira; T IV, 79.
iracundia: qui iracundiam utilem dicunt ... aut naturalem; T IV, 79.
iter: f. cursus.
ius: ius .., de quo quaerimus, civile est aliquod, naturale nullum; R III, 13.
lex: Zeno ... naturalem legem divinam esse censet; N I, 36.
malum: quicquid esset in aegritudine mali, id non naturale esse, sed voluntario iudicio ... contractum; T III, 80.
mediocritates: quae (mediocritates) si naturales sunt; T III, 74.
modus: in omni permotione naturalem volebant esse quendam modum; A II, 135. cuius (voluptatis) est fortasse quidam naturalis modus || motus ||; C 46.
motus: quidquid aut sit aut fiat, naturalibus fieri aut factum esse docet ponderibus et motibus; A II, 121. hunc naturalem esse omnium corporum motum; F I, 18. illum motum naturalem omnium ponderum ... sine causa (Epicurus) eripuit atomis; F I, 19. opus est ea valere et vigere et naturales motus usus que habere; F V, 35. id Democritus ... accipere maluit, ... quam a corporibus individuis naturalis motus avellere; Fa 23. quam ob rem naturalem motum sui ponderis (atomus) non teneret; Fa 47. f. circuitus; R II, 45. modus; C 46.
notio: hanc quasi naturalem atque insitam in animis nostris inesse notionem, ut ..; F I, 31.
pabulum: est .. animorum ingeniorumque naturale quoddam quasi pabulum consideratio contemplatioque naturae; A II, 127.
pastus: ut altero (appetitu beluae) conatum haberent ad naturales pastus capessendos; N II, 122.
perturbationes: cum .. eas perturbationes antiqui naturales esse dicerent et rationis expertes; A I, 39. quid, quod iidem Peripatetici perturbationes istas ... non modo naturalis esse dicunt, sed etiam utiliter a natura datas; T IV, 43.
pondera: f. motus; A II, 121.
principia: ut ... Carneadi frui principiis naturalibus esset extremum; F II, 35. in principiis .. naturalibus plerique Stoici non putant voluptatem esse ponendam; F III, 17. quanta differentia est in principiis naturalibus; F V, 19.
ratio: naturalem .. rationem omnium reddet; D II, 61.
res: Cupidinis et Voluptatis ... vocabula consecrata sunt, vitiosarum rerum neque naturalium; N II, 61.
sedes: ea .. ei (animo) demum naturalis est sedes, cum ad sui simile penetravit; T I, 43.
societas: quae sit coniunctio hominum, quae naturalis societas inter ipsos; L I, 16. quae (ratio, oratio) ... homines coniungit .. naturali quadam societate; O I, 50.
vis: mens .. ipsa ... naturalem vim habet; A II, 30. [nec eae perturbationes vi aliqua naturali moventur]; F III, 35. de vi loci agitur, neque solum naturali, sed etiam divina; D II, 117.
usus: f. motus; F V, 35.
B. **alleiu**: I. debet: f. II, 1. habeo; C 33.
declarat: f. II, 1. habeo; D II, 29.
est, potest: est naturale || naturabile, natura, natura fere, al. || in animis tenerum quiddam atque molle; T III, 12. quod aiunt nimia resecari oportere, naturalia relinqui, quid tandem potest esse naturale, quod idem nimium esse possit? T IV, 57. f. II, 1. habeo; D II, 29.
II, 1. habeo: nec (perturbationes) habere quicquam aut naturale aut necessarium; T IV, 60. tauri opimi iecur aut cor aut pulmo quid habet naturale, quod declarare possit, quid futurum sit? D II, 29. nihil habet .. naturale ius; R III, 18. ut et infirmitas puerorum et ferocitas iuvenum ... naturale quiddam habeat, quod suo tempore percipi debeat; C 33.
nomino: ea honesta, ea pulchra, ea laudabilia, illa autem superiora naturalia nominantur; F IV, 58.
percipio: f. habeo; C 33.
puto: haec .. duo naturalia putantur; D I, 12.
relinquo: f. I. T IV, 57.
2. fruor: qui pluribus naturalibus frui possint; F III, 61.
3. insum in: in his primis naturalibus voluptas insit necne, magna quaestio est; F II, 34.

naturaliter, natürlich, naturgemäß: divino: nec .. umquam animus hominis naturaliter divinat, nisi cum .. solutus est; D I, 113.
Lücke: illud quoque necesse est, declinare, quibusdam atomis vel, si volunt, omnibus naturaliter *; Fa 48.

natus, Sohn (vgl. **gnatus, nascor,** II. alqs): I, 1. accedit, al.: »accede, nate, adsiste, miserandum aspice evisceratum || eviscerati || corpus laceratum patris«! T II, 21.
audet, al.: »perge, aude, nate, inlacrima patris pestibus, miserere«! T II, 21.
usurpat: »o nate! vere hoc nomen usurpa patri«; T II, 20.
2. Vocativ: f. 1.
II, 1. diligo: quod || quo || a procreatoribus nati diliguntur; F V, 65.
inviso: »natos Geminos invises sub caput Arcti«; N II, 110.
mando: »ipsus hortatur me frater, ut meos malis miser mandarem natos«. eorum viscera apponit; T IV, 77.
sepelio: »surge et sepeli natum || tuum ||«; T I, 106.
2. facio: qui „decrevit tantisper se minus iniuriae suo nato facere, ... dum fiat miser"; F V, 28.
sum: »natis sepulchro ipse est parens«; O I, 97.

sum inter: quae (caritas) est inter natos et parentes; Lae 27.
III. artus: »dum nati dissipatos || dissupatos || artus captaret parens«; N III, 67.
viscera: s. II, 1. mando.

natus, Geburt, Alter: grandis: quamquam eum (Q. Maximum) colere coepi non admodum grandem natu, sed tamen iam aetate provectum; C 10. cum Athenis ludis quidam in theatrum grandis natu venisset; C 63.
maior: haec ... locutum Archytam Nearchus Tarentinus ... se a maioribus natu accepisse dicebat; C 41. quod ... iis etiam, qui cum imperio sunt, maiores natu augures anteponuntur; C 64. s. **magnus,** A. alqs; T I, 3. R II, 55. (S. 499, b). B, **a,** I. dicunt. nolunt. requirunt. II, 1. vereor. 2. usu venio. 4. audio de, ex (S. 510, f.).
minor: te, hominem amicissimum ... et aliquot annis minorem natu, non dubitabo monere; A II, 61. pro hoc ..., qui minor est natu, meo iure respondeo; Lae 32.

navalis, zu Schiffe, zur See, n. Werft: A. hostis: maritimus .. ille et navalis hostis ante adesse potest, quam ..; R II, 6.
pugnae: tantus .. imperator ... fuit proeliis, oppugnationibus, navalibus pugnis; A II, 3. ut pedestres navalesve pugnas ... recordentur; C 13.
victoria: post navalem illam victoriam Lysandri; D I, 75.
B. allein: illae impensae meliores, muri, navalia, portus; O II, 60.

nauci, gering, einen Heller wert: non habeo .. nauci Marsum augurem, non vicanos haruspices; D I, 132.

naufragium, Schiffbruch: I. sunt: in malis (esse) naufragia fortunae; T V, 25.
tollit: num igitur tot clarissimorum ducum regumque naufragium sustulit artem gubernandi? D I, 24.
II, 1. facio: qui naufragia fecerunt in marique perierunt; N III, 89.
habeo: fortuna .. casus rariores habet, .. ab inanimis procellas, tempestates, naufragia; O II, 19.
2. effero e: qui ea possideat, quae secum, ut aiunt, vel e naufragio possit ecferre; R I, 28.
III. tabula de: si tabulam de naufragio stultus arripuerit; O III, 89.
IV. amitti: quae (virtus) ... neque naufragio neque incendio amittitur; P 51.
interire: alteram (classem) naufragio ... interire; D II, 20.
perire: ut naufragio pereat Atreus; T I, 107. si (Simonides) navigavisset, eum naufragio esse periturum; D I, 56. M. Marcellum illum ... naufragio esse periturum; D II, 14.

naufragus, schiffbrüchig: I. labitur, al.: quid .. magnum aut || [aut], est, et || naufragum illum sine nomine in rivo esse lapsum? ⟨quamquam huic quidem hic scribit praedictum in aqua esse pereundum⟩; Fa 5.
sunt: si una tabula sit, duo naufragi, eique sapientes; O III, 80.
II. sum in: in aliis .. fortuita quaedam esse possunt, ut in illo naufrago; Fa 5.

navicula, Boot: nos ad naviculas nostras descendimus; A II, 148.

navigatio, Schiffahrt, Seefahrt: I. est, potest: neque .. valetudinis curatio neque navigatio ... sine hominum opera ulla esse potuisset; O II, 12.
significat: quae .. classium navigatio aut ... quae procreatio vitis ... tantam naturae sollertiam significat, quantam ipse mundus? N II, 85.
II, 1. consumo: cum totum iter et navigationem consumpsisset .. in percontando; A II, 2.
do: quam bona a dis inmortalibus navigatio sacrilegis detur; N III, 83.
2. venio ex: ut ... videar aliquando .. in portum ex longa navigatione esse venturus; C 71.
III. ars: ut medicina valetudinis, navigationis gubernatio ... ars est; F V, 16.

navigium, Fahrzeug, Schiff, Kahn: I. facio: magnos .. usus (materia) adfert ad navigia facienda, quorum cursibus subpeditantur omnes undique ad vitam copiae; N II, 152.
moveo: qui .. convenit ...., cum .. procul cursum navigii videris, non dubitare, quin id ratione atque arte moveatur? N II, 87.
II. cursus: s. I.
III. proficisci: si (sapiens) ... proficiscatur ... probo navigio; A II, 100.

navigo, schiffen, fahren, segeln, abfahren, eine Seefahrt machen, durchfahren: I, 1. a: cupiditas: quod mercandi cupiditate et navigandi et agrorum et armorum cultum reliquerant; R II, 7.
ratio: quia (gubernatoris ars) bene navigandi rationem habet; F I, 42.
tempus: quoniam ... Favonius ipse insusurrat navigandi nobis .. tempus esse; A II, 147.
b. in: istuc te quoque impediet in navigando, in conserendo; A II, 109. si qui gubernatorem in navigando nihil agere dicant; C 17.
2. alqs: quod erat constitutum ... Lucullo in Neapolitanum, mihi in Pompeianum navigare; A II, 9. si cui naviganti, praedones *si* insequantur, deus qui dixerit: „eice te *e* navi"; T II, 67. maris subita tempestas quam ante provisa terret navigantes vehementius; T III, 52. »si ... nec tam aerumnoso navigavissem salo, esset dolendi causa«; T III, 67. Dionysius ... navigabat Syracusas; N III, 83. cum ei (Diagorae) naviganti vectores ... dicerent ..; N III, 89. cum (P. Claudius, L. Iunius) vitio navigassent; D I, 29. si (Simonides) navigavisset, eum naufragio esse periturum; D I, 56. perisse ceteros, qui tum navigassent || navigavissent ||; D I, 56. qui navigant; D II, 94. navigantibus moveri videntur ea, quae stant; D II, 120. ne si navigare quidem velim, ita gubernem, ut somniaverim; D II, 122. sicut aperte Simonides vetitus est navigare; D II, 134. qui (Simonides) ab eo, quem humarat, vetitus est navigare; D II, 135. quae .. natura obtulit illam speciem Simonidi, a qua vetaretur navigare? D II, 143. ut ille, qui navigat, cum subito mare coepit horrescere, ... unius opem inplorat, sic ..; R I, 63. non plus (dominus eripiet) quam navigantem in alto eicere de navi velit, quia sua sit; O III, 89. non domini est navis, sed navigantium; O III, 89. s. II.
consules: P. Claudius || Clodius || L. Iunius consules, qui contra auspicia navigaverunt; D II, 71.
sapiens: sapiens num comprehensum animo habet ... se ex sententia navigaturum? A II, 100.
II, terram: cum (Xerxes) tantis classibus tantisque equestribus et pedestribus copiis ... maria || mari || ambulavisset, terram || terra || navigasset; F II, 112.

navis, Schiff: I. capit: s. II, 1. inchoo.

est: quoad .. perventum est eo, quo sumpta navis es t, non domini est navis, sed navigantium; O III, 89.
evadit: num ... vates ... melius coniecerit aut e morbo evasurum aegrotum aut e periculo navem quam medicus, quam gubernator? D II, 13.
flagrant: noctu ad oppidum respicientes flagrantis (naves) onerarias, quas incenderant milites, ... videbatis; D I, 69.
laborant: idem (Diagoras) ... ostendit eis (vectoribus) in eodem cursu multas alias (naves) laborantis; N III, 89.
petunt: si ... naves .. in cursu frumento onustas petentes Rhodum viderit; O III, 50.
portat: aurum paleamne (navis) portet; F IV, 76.
stat, videtur: videsne navem illam? stare nobis videtur; A II, 81.
vehit: cuius generis onus navis vehat; F IV, 76.
II, 1. adnecto: »navem ut horrisono freto ... timidi adnectunt navitae«; T II, 23.
committo: uni gubernatori ... rectius esse .. navem committere ..., quam multis; R I, 62.
conscendo: s. **conscendo** (4 St.) B. I, S. 495, b.
construo, destruo: ut navem, ut aedificium idem destruit facillime, qui construxit, sic ..; C 72.
dimitto: glorianti cuidam mercatori, quod multas navis in omnem oram maritimam dimisisset; T V, 40.
everto: s. **everto** navem (4 St.) B. I, S. 885, a.
incendo: s. I. flagrant.
inchoo: »neve inde navis inchoandi exordium coepisset ‖ cepisset ‖«; Fa 35.
ostendo: s. I. laborant. — sumo: s. I. est.
video: qui (pastor) navem numquam ante vidisset; N II, 89. s. I. flagrant. petunt. stat.
2. eicio de: „quid? dominus navis ‖ quid dom. navis? ‖ eripietne suum?“ „minime, non plus quam navigantem in alto eicere de navi velit, quia sua sit; O III, 89. — e: eice te e navi; T II, 67.
recipio in: qui illum in eandem navem recepissent; N III, 89.
sum in: iis, qui in navi ‖ nave ‖ sunt, moveri haec villa (videtur); A II, 81.
vehor in: num etiam in iis navibus Diagoram vehi crederent; N III, 89.
III, 1. dominus: s. II, 2. eicio de.
multitudo: Xerxes ... non navium multitudine ... contentus; T V, 20.
rectores: an Achivorum exercitus et tot navium rectores non ita profecti sunt ab Ilio, ut ..? D I, 24.
2. conscensio in: conscensionem in naves ‖ navis ‖ cum fuga ... fore; D I, 68.
IV, 1. complere: »fera velivolantibus navibus complebit manus litora«; D I, 67.
2. de: quid ego de nave? A II, 82.
in: licet .. lascivire, dum nihil metuas, ut in navi; R I, 63. qui in nave necatus, deinde in mari ‖ mare ‖ proiectus esset; L II, 57.

nauseo, Ekel empfinden: ista effutientem nauseare atque ipsum sibi displicere; N I, 84.

nauta, navita, Schiffer, Seemann, Matrose: I. adnectunt, al.: »navem ut horrisono freto noctem paventes timidi adnectunt navitae;« T II, 23.
certant: si nautae certarent, quis eorum potissimum gubernaret; O I, 87.
significat: quoniam ... nauta significat ... navigandi nobis .. tempus esse; A II, 147.
II. sum: »haec .. (Cynosura) parva est, sed nautis usus in hac est«; N II, 106.

nauticus, seemännisch, der Schiffer: cantus: audito .. nautico cantu; N II, 89.
res: earum (rerum) moderationem nos soli habemus, maris atque ventorum, propter nauticarum rerum scientiam; N II, 152.

ne, ja, fürwahr, wahrlich: ne ille (sapiens) longe aberit ut argumentis credat philosophorum; A II, 117. ne ista gloriosa sapientia non magno aestimanda est; T III, 8. ne ille medius fidius vir sapiens laetus ex his tenebris in lucem illam excesserit; T I, 74. ne tu, inquam, Cato, ista exposuisti, ut tam multa, memoriter; F IV, 1. ne illi (C. Pontio) multa saecula exspectanda fuerunt; O II, 75. ne ille (deus) est inplicatus molestis negotiis et operosis! N I, 52. ne ille et deum opere magno liberat et me timore; A II, 121. ne ego haud paulo hunc animum malim quam eorum omnium fortunas, qui ..; T I, 99. ne illa (virtus) se multis solaciis oblectat; R III, 40. ne ego istam gloriosam ... virtutem non magno aestimandam putem; F III, 11. ne ille non magno desiderio tenebitur virium; C 33. elliptisch: ne tu, inquam, Cato, verbis illustribus! F III, 40. quae cum Cotta dixisset, tum Velleius: ne ego, inquit, incautus! N II, 1.

ne, nicht: illa .. Alcmaeonis: »sed mihi neutiquam ‖ ne utiquam ‖ cor consentit cum oculorum aspectu;« A II, 52. vgl. **ne,** I, 1, f. L II, 66. 68.

ne, nicht, daß nicht, daß, damit nicht, gesetzt daß nicht: I. allein: 1. final: a. nach Verben:
accido: nihil .. est pro certo futurum, quod potest aliqua procuratione accidere ne fiat; D II, 21.
adsentior: agri .. ne consecrentur, Platoni prorsus adsentior; L II, 45.
ago: cum id agam, ne post mortem miseros nos putemus fore; T I, 83. numquam vehementius actum est quam me consule, ne solveretur; O II, 84.
animadverto: ut animadvertant ‖ animum adv. ‖, cum iuvare alios velint, ne quos offendant; O II, 68. ut animadvertant, ne callida adsentatione capiantur; Lae 99.
caveo: cavet .. (natura ratioque), ne quid indecore effeminateve faciat, tum in omnibus et opinionibus et factis ne quid lubidinose aut faciat aut cogitet; O I, 14. s. **caveo,** II, 1, b. ne (20 St.) B. I, S. 390. a.
confirmo: eadem .. sententia confirmavit animum, ne quod aut sempiternum aut diuturnum timeret malum; F I, 68.
considero: in quo ipso considerandum est, ne aut temere desperet propter ignaviam aut nimis confidat propter cupiditatem; O I, 73. de evertendis .. diripiendisque urbibus valde considerandum est ne quid temere, ne quid crudeliter; O I, 82.
contineo: contineo .. me, ne incognito adsentiar; A II, 133.
curo: curavit ..., ne plurimum valeant plurimi; R II, 39.
deprecor: deprecor, ne ... putetis ..; F II, 1. Paulus Persi deprecanti, ne in triumpho duceretur, „in tua id quidem potestate est“; T V, 118.
efficio: quae .. ars ‖ res ‖ efficit, ne necesse sit ... decantare; F IV, 10. eos .. privatos, qui efficiant, ne quid inter privatum et magistratum differat, ferunt laudibus; R I, 67.
elaboro: multo etiam magis elaborandum est, ne animi motus a natura recedant; O I, 131.
excipio: primum illud exceptum sit, ne vitia sint imitanda; O I, 121.

exquiro: qui (stipatores) ..., ne quod in vestimentis telum occultaretur, exquirerent; O II, 25.
extimesco: quis .. potest ... non ... extimescere, ne id (adversum) iure evenerit? A II, 121. metuit, ne laceratis membris minus bene utatur, ne combustis, non extimescit; T I, 106.
fugio: fugiendum illud etiam, ne offeramus nos periculis sine causa; O I, 83. quibus in rebus duo maxime sunt fugienda, ne quid effeminatum aut molle et ne quid durum aut rusticum sit; O I, 129.
impedio: prohiberi melius fuit impedirique, ne (Cinna) tot summos viros interficeret; N III, 81. id in hac disputatione de fato casus quidam ne facerem inpedivit; Fa 1.
interdico: id neque feci adhuc nec mihi tamen, ne faciam, interdictum puto; F I, 7. ex quo etiam Pythagoriis || Pythagoricis || interdictum putatur, ne faba vescerentur; D I, 62.
loquor: Q. Fabium Labeonem ... cum utrisque separatim locutum, ne cupide quid agerent, ne adpetenter; O I, 33.
metuo: s. **metuo**, II. (11 St.) S. 546, b.
moneo: improbe feceris, nisi monueris, ne assidat; F II, 59. s. **moneo**, IV, 5 (3 St.) S. 578, a.
obsecro: (filius) obsecrabit patrem, ne id faciat; O III, 90.
observo: nec (videtur vera amicitia) observare restricte || stricte ||, ne plus reddat quam acceperit; Lae 58.
pango: si quis ... pepigerit, ... ne illo medicamento umquam postea uteretur; O III, 92.
pertimesco: pertimuit (Epicurus), ne ... alterutrum fieret necessarium; N I, 70.
postulo: ratio .. hoc postulat, ne quid insidiose, ne quid simulate, ne quid fallaciter; O III, 68.
praecipio: tum ei (Hannibali) ducem illum praecepisse, ne respiceret; D I, 49. deum ... praecepisse ..., quid retro atque a tergo fieret, ne (Hannibal) laboraret; D I, 49. recte etiam praecipi potest in amicitiis, ne ... benivolentia ... impediat ..; Lae 75.
praedico: ei (Hannibali) secundum quietem visam esse Iunonem praedicere, ne id faceret; D I, 48.
prohibeo: s. impedio; N III, 81.
provideo: provide etiam, ne uni tibi istam sententiam minime liceat defendere; A II, 62. id ... ne accidat, providebo; T I, 78. hoc idem || quidem || in dolore maxume est providendum, ne quid abiecte, ne quid timide, ne quid ignave, ne quid serviliter muliebriterve faciamus; T II, 55. ut providerent, ne a Gallis Roma caperetur; D II, 69. in primis .. provideat, ne sermo vitium aliquod indicet inesse in moribus; O I, 134. id .. ne eveniat, multo ante erit providendum; O II, 74. ne sit aes alienum, quod rei publicae noceat, providendum est; O II, 84.
quaeso: leniter arridens Scipio: st! quaeso, inquit, ne me e somno excitetis; R VI, 12.
recuso: sententiam ne diceret, (Regulus) recusavit; O III, 100.
respuo: id quod natura ipsa et quaedam generosa virtus statim respuit, ne scilicet dolorem summum malum diceres; T III, 16.
retineo: vehementer id retinebatur, populi comitia ne essent rata, nisi ..; R II, 56.
rogo: ne desis, omnes te rogamus; R III, 32.
sancio: quod ne liceret fieri ad alterius iniuriam, lege sanxerunt; T IV, 4. Lucii .. Valerii Potiti et M. Horatii Barbati ... consularis lex sanxit, ne qui magistratus sine provocatione crearetur; R II, 54. id .. ne fieret, lege sanctum est; L II, 60. lege sanctum est, »ne quis sepulchrum faceret operosius, quam quod decem homines effecerint triduo«; L II, 64.
sustineo: me .. sustinebam, ne ad te ... quid scriberem; A ep 1. ipse sapiens sustinet se, in furore || se in furore, || ne adprobet falsa pro veris; A II, 53. sustinenda est potius omnis adsensio, ne praecipitet, si temere processerit; A II, 68.
tego: se texit, ne interiret; F I, 35. quae (leges) tegunt omni ratione suffragium, ne quis inspiciat tabellam, ne roget, ne appellet; L III, 38.
timeo: sapiensne non timeat, ne patria deleatur? A II, 135. timeat necesse est, ne aliquando amissis illis (bonis) sit miser; F II, 86. ne discipulum abducam, times; F V, 86. qui timebit, ne quid ex his deperdat; T V, 40. timuit Epicurus, ne, si unum visum esset falsum, nullum esset verum; N I, 70. timendum esse, ne et consilium et vita deficeret; D I, 119. quae omnes eo tempore ne acciderent timebamus; D II, 114. quae, sanus (ille Graecus) cum esset, timebat ne evenirent; D II, 114. qui (Arcades et Athenienses), credo, timentes hoc interdictum iustitiae ne quando existeret; R III, 25. quod haud scio an (Sulla) timens *ne* suo corpori posset accidere; L II, 57. cum is, qui nocere alteri cogitat, timet, ne ... afficiatur incommodo; O I, 24.
vereor: vereor interdum, ne talium personarum cum amplificare velim, minuam etiam gloriam; A II, 5. ut verear, ne maiorem largiar ei, qui contra dicturus est, libertatem; A II, 30. vereor, ne subadroganter facias, si ..; A II, 114. ille, vereor, ne virtuti plus tribuat, quam natura patiatur; A II, 134. mihi verenti, ne labar ad opinationem; A II, 138. plura suscepi veritus, ne movere hominum studia viderer, retinere non posse; F I, 2. qui (Epicurei) verentur, ne ... tota amicitia quasi claudicare videatur; F I, 69. nisi vererer, ne Herculem ipsum ea ... voluptatis causa gessisse diceres; F II, 119. de ipsis rebus .. saepenumero .. vereor ne reprehendar; F III, 6. quamquam .. vereor, ne nimius in hoc genere videar, tamen ... accedunt; F V, 55. vereor, ne vera sint; F V, 77. ego .. istuc ipsum vereor ne malum sit, non dico carere sensu, sed carendum esse; T I, 26. nonne verendum est, ... ne philosophiam falsa gloria exornes? T II, 12. vereor .., ne natura ... animos quoque dederit .. corporum doloribus congruentis; T V, 3. virtutes .. noli vereri ne expostulent et querantur, se a beata vita esse relictas; T V, 14. Velleius ... nihil tam verens, quam ne dubitare aliqua de re videretur; N I, 18. elatus studio vereor ne longior fuerim; N I, 56. nec .. video, quo modo non vereatur || pereat, al. || iste deus beatus, ne intereat; N I, 114. nobismet ipsis ... verentibus .., ne temere .. falsae rei ... adsentiamur; D I, 7. licet .. Epicuro ... non vereri, ne omnia fato fieri sit necesse; Fa 19. ut .. Epicurus veretur, ne, si hoc concesserit, concedendum sit fato fieri, quaecumque fiant; Fa 21. si, ut Graeci dicunt omnis aut Graios esse aut barbaros, vereor, ne (Romulus) barbarorum rex fuerit; R I, 58. vereor, ... ne .... quasi praecipientis cuiusdam ... esse videatur oratio mea; R I, 70. id tibi ... verendum || non || est, ... ne sic etiam sentire videare; R III, 8. vereor, ne, dum minuere velim laborem, augeam; L I, 12. non vereor, condiscipulorum ne quis exaudiat; L I, 21. etsi haec commemoratio vereor ne supra hominis fortunam esse videatur; L II, 41. vereor, ne a te rursus dissentiam; L III, 33. interdum vereor, ne quibusdam bonis viris philosophiae nomen sit invisum; O II, 2. ni vererer, ne de me ipso aliquid

viderer queri; O II, 67. nec sepulcra legens vereor, quod aiunt, ne memoriam perdam; C 21. nec erat ei (Nestori) verendum, ne vera praedicans de se nimis videretur aut insolens aut loquax; C 31. non vereor, ne hunc errorem meum philosophi mortui irrideant; C 85. maerere hoc eius (Scipionis) eventu vereor ne invidi magis quam amici sit; Lae 14. neque .. verendum est, ne quid excidat, aut ne quid in terram defluat, aut ne plus aequo quid in amicitiam congeratur; Lae 58. vereor, ne cui vestrum ex Socraticorum ‖ otiosorum, al. ‖ hominum disputationibus, non ex meo sensu deprompta ‖ depromta ‖ haec videatur oratio; P 6.

video: nec quidquam aliud videndum est nobis, ... nisi ne quid privatis studiis de opera publica detrahamus; A II, 6. vide, quaeso, etiam atque etiam, ne illarum quoque rerum pulcherrimarum a te ipso minuatur auctoritas; A II, 62. sapientis .. hanc censet Arcesilas vim esse maximam ..., cavere, ne capiatur, ne fallatur, videre; A II, 66. videte, ne contra vos tota (ars) nata sit; A II, 92. quae tu vide ne impudenter etiam postules, non solum adroganter; A II, 126. vide, ne ... sit aliqua culpa eius, qui ita loquatur, ut non intellegatur; F II, 15. vide .., ne non debeas verbis nostris uti, sententiis tuis; F II, 77. summus dolor plures dies manere non potest? vide, ne etiam menses! F II, 93. vide, ne facinus facias; F II, 95. vide, ne ista sint Manliana vestra; F II, 105. vide, ne magis, inquam, tuum fuerit ... non nova te rebus nomina imponere; F III, 10. vide, ne „(discessus) a malis“ dici verius possit; T I, 83. videamus, ne haec oratio sit hominum adsentantium nostrae inbecillitati; T III, 13. vide, ne fortitudo minime sit rabiosa; T IV, 50. videndum est in utrisque, ne quid humile ... faciamus; T IV, 64. tua quoque vide ne desideretur constantia; T V, 32. videamus, ne ... beata vita ex sui similibus partibus effici debeat; T V, 45. vide, ne plus commendatio in vulgus ... molestiae habeat; T V, 103. vide, quaeso, ... ne tertianas quoque febres ... divinas esse dicendum sit; N III, 24. vide .., ne virtutibus hominum isti honores habeantur, non immortalitatibus; N III, 46. »proin vide ne ... is sapientia munitum pectus egregie ‖ egregium ‖ gerat«; D I, 45. vide, ne (haruspices) in eum dixerint, qui rogator centuriae fuisset; D II, 75. quae (somniorum ratio) ... videamus ne nostra superstitione ... superetur; D II, 136. vide, ne idem dicant; Fa 44. ne longum fiat, videte; L II, 24. videndum est .., primum ne obsit benignitas ..., deinde ne maior benignitas sit quam facultates; O I, 42. videant, ne quaeratur latebra periurio; O III, 106.

vigilo: vigila, Chrysippe, ne tuam causam ... deseras; Fa 12.

vito: duo vitia vitanda sunt, unum, ne incognita pro cognitis habeamus iisque temere assentiamur; O I, 18.

volo: vellem (Epicurus) ... ne deterruisset alios a studiis; F I, 26.

b. nach Substantiven: argumentum: quod ne dubitare possimus, maximo est argumento, quod paulo ante interitum Caesaris contigit; D I, 119.

causa: ob eam causam, ne tu ... videare mentitus; A II, 87. quod (operculum) ob eam causam datum est, ne ... spiritus impediretur; N II, 136. eam .. causam Cleanthes adfert, cur se sol referat ..., ne longius discedat a cibo; N III, 37. causa iustior, quam ne pareant inprobis neve ab isdem lacerari rem publicam patiantur; R I, 9. id ob eas causas, ... ne qui morbus eum (mundum) posset aut senectus attingere; Ti 16.

cautio: alter locus erat cautionis, ne benignitas maior esset quam facultates; O I, 44.

lex: legem ... tulit ..., ne quis magistratus civem Romanum adversus provocationem necaret neve verberaret; R II, 53. vgl. a. tego; L III, 38.

metus: qua (poena improbi) ... semper sint in metu ne afficiantur aliquando; F II, 53. metu, ne vi parere cogantur; O II, 22.

opera: danda etiam opera est, ne ... tributum sit conferendum; O II, 74. danda opera est, ne qua amicorum discidia fiant; Lae 78.

periculum: est .. periculum, ne ... impia fraude ... obligemur; D I, 7. neque .. est periculum, ne te de re publica disserentem deficiat oratio; R I, 37.

praeceptum: alterum (praeceptum) ..., ne, dum partem aliquam tuentur, reliquas deserant; O I, 85. etiam hoc praeceptum officii diligenter tenendum est, ne quem .. innocentem ... arcessas; O II, 51. extremum .. praeceptum in beneficiis operaque danda, ne quid contra aequitatem contendas, ne quid pro iniuria; O II, 71.

ratio: quod (dialectica) habeat rationem, ne cui falso assentiamur neve umquam captiosa probabilitate fallamur; F III, 72. »id .. ne committi possit, ad eam rem, rationem ‖ ratione ‖ cursus annuos sacerdotes finiunto«; L II, 20.

regula: omnium una regula est ..., aut illud, quod utile videtur, turpe ne sit aut, si turpe est, ne videatur esse utile; O III, 81.

res: f. ratio; L II, 20.

signum: nec eam rem (C. Flaminius) habuit religioni obiecto signo, ... ne committeret proelium; D I, 77.

timor: ille .. semper inpendebit timor, ne rex ... exsistat iniustus; R II, 50.

vis: nulla .. vis fuit religionis ... . an ne (Regulus) turpiter faceret? O III, 102.

c. nach Adverb: idcirco: quod ne ita ‖ [id] ‖ facere posses, idcirco heri ... tam multa dixeram; A II, 79. quorum ne quid accideret ..., idcirco singularem deus hunc mundum ... procreavit; Ti 12.

d. nach Sätzen (vgl. a. tego. vito): ne ars tanta ... abduceretur ad mercedem; D I, 92. longe abeam; F II, 96. aestus nos consuetudinis absorbeat; L II, 9. »ne quid horum umquam accidat animo novum;« T III, 30. quo incommodo afficiare; F II, 79. adfligantur; O II, 62. sine fructu alligatus sis; F II, 79. sacris alligaretur; L II, 51. quis sit admiratus, cur ..; O II, 35. »ne successu arripiat maior dolor«; T II, 48. agam de singulis; O I, 149. rhetorum aperiamus mysteria; T IV, 55. appareat: f. exsistat. aram sanguine aspergeret; N III, 88. verbis solum attingamus ea; T V, 68. — (Epicurus) in offensionem Atheniensium caderet; N I, 85. quo ornamento ... careret Latina oratio; T II, 26. »ne coiret«; O III, 98. tonsori collum committeret; T V, 58. plura complectar; F II, 118. hoc „ephippiis“ ... potius quam „proëgmenis“ ... concedatur; F III, 15. sit aegritudini concedendum; T IV, 59. ipse (vir bonus) frigore conficiatur; O III, 29. confundam omnia; A II, 58. interitus et dissipatio consequatur; N I, 71. (Stoici) omnia .. crederent; D II, 86. — ab iis ... depellamur; A II, 45. saepius dicas me aberrare; F V, 90. f. **dico**, II, 1, a. ne (4 St.) B. I, S. 677, b. omnia dilabantur; T IV, 10. illos (amicos) plus ... quam nosmet ipsos diligamus; T III, 73. omnia disserantur; L I, 27. te omnia facere, ne doleas; F II, 76. — errarent: f. haberentur. error tollendus est, ne quis sequi existimet, ut duo sint ultima bonorum;

F III, 22. me existimes contra Stoicos solum dicere; F IV, 36. aut ira existat aut cupiditas aliqua aut pigritia ... appareat; O I, 136. susceptas publice religiones disputatio talis exstinguat; N fr 1. — voluptate victi faciant id; F I, 48. qui fallerentur; A II, 17. fundatur: s. silvescat. — malum habeat; F II, 71. (Saturnus) inmoderatos cursus haberet; N II, 64. quid habeat iniucunditatis oratio; N II, 138. quae (disputatio) ne frustra haberetur; R I, 12. — ne || nec || tam vegeta mens ... in Empedocleo sanguine demersa iaceat; T I, 41. ignoremus: s. labamur. impediatur disputandi severitas; F III, 1. impediretur auspiciis; D II, 77. se responsitando ... ne impediat; R V, 5. incidant in maiorem (dolorem); F I, 48. sobrius in violentiam vinulentorum incidat; T V, 118. quid incideret; N II, 142. ipse (Chrysippus) incidat in Diodorum; Fa 15. in morositatem ... incidamus; O I, 88. nimis diligenter inquiras in ea; L I, 4. omnes physici inrideant nos || inrideamur ||; Fa 25. quando intermitterem consulere rei publicae; D II, 1. „inquam" et „inquit" saepius interponeretur; Lae 3. — invidia verbi labefactetur oratio mea; F I, 43. adiectae voces laberentur atque errarent; N II, 144. labamur interdum errore sermonis ignoremusque vim rationis || sermonis || eius; L II, 8. (pulli) frigore laedantur; N II, 129. (palpebrae) laederent aciem; N II, 142. semper Curios et Luscinos loquamur; P 50. — necesse sit unum sollicitum esse pro pluribus; Lae 45. — (haec) obsolescerent; A I, 11. »ne contagio mea bonis umbrave obsit«; T III, 26. iuges || iuge, al. || auspicium obveniat; D II, 77. morte patris familias sacrorum memoria occideret || [ne ... occideret] ||; L II, 48. — pluris persequar; T I, 28. perturbentur religiones; N III, 60. in eo ... longior ponatur oratio; Ti 30. (Codrus) posset adgnosci || [ne .. adg.] ||; T I, 116. umquam ulla (fibra) possit existere; T III, 84. quid intrare possit; N II, 144. quid in eas (nares), quod noceat, possit pervadere; N II, 145. posset aliquando ad bellum faciendum locus ipse adhortari; O I, 35. quid praetermittamus; F V, 27. quid praetermitterent; R III, 5. (illa pecus) putisceret; F V, 38. (sus) putesceret; N II, 160. hic sibi ... hoc licere putet soli; A II, 17. duae sunt .. res quoque, ne tu verba solum putes; F II, 20. quid praetermissum ... putes; T I, 119. quis me putet fingere; T III, 41. — et vetera et externa quaeram; T I, 33. qui civis propriam aut suam rem ullam queat dicere; R IV, 5. quis se ... praetermissum queratur; R I, 1. — a me ipso recedam; C 56. relinquatur aliquid erroris in verbo; T I, 88. alios requiramus; R I, 44. omnia revocentur ad primas notiones; N I, 46. Graeca verba inculcantes ... rideamur; O I, 111. — multa turpia sequantur; F III, 17. (vitis) silvescat sarmentis et in omnes partes nimia fundatur; C 52. spoliaret fama probatum hominem; O III, 77. (filia) stupraretur; F V, 64. quid invidiae (Epicurus) subeat; N III, 3. (soritae) molesti sint; A II, 93. vobis molestus sim; F V, 8. genus esset ullum divinationis, quod neglectum ab iis videretur; D I, 3. sim longior; D II, 60. (senes) sint iis (adulescentibus) odiosi; R I, 67. superbum esset; R II, 39. esset periculosum; R II, 39. plura insignia essent inperii; R II, 55. esset infinitum; L II, 30. id, quod fuerat || fuerit ||, esset; L III, 16. (senator) sit infinitus; L III, 40. aut obscurum esset aut putidum; O I, 133. sollicitus sis; Lae 47. aliquas propter eam (amicitiam) suscipiamus molestias; Lae 48. — in odium veniam; F II, 79. nosmet ipsos amare videamur; T I, 111. ea ... aliunde didicisse videamur; T IV, 4. aspernari regis liberalitatem videretur; T V, 91. communia iura migrare videatur; D I, 8. munus humanum || [humanum] || ... defugisse videamini; R VI, 15. scaenici plus quam nos videantur habere prudentiae; O I, 114. ab omnibus eam (senectutem) vitiis videar vindicare; C 55. omnino bellum indixisse videar voluptati; C 46. — Lücke: sed ut ipsi † seu || ne || animum periclitentur sum || suum || vident, quid se putent esse facturos; R III, fr 2.

e. **unabhängig**: α. **Conjunctiv**: videantur (ista) sane, ne adfirmentur modo; A II, 87. donis impii ne placare audeant deos; L II, 41. »mors mea ne careat lacrimis«; T I, 117. »ne quis ea (sepulchra) deleat neve alienum inferat«; L II, 64. ne impediant divitiae, quo minus iuvetur, modo ne adiuvent; O II, 71. eam (terram) ne quis nobis minuat neve vivos neve mortuos || vivus .. mortuus ||; L II, 67. isto bono utare, dum adsit, cum absit, ne requiras; C 33. modo legant illa ipsa (Graeca), ne simulent; F I, 10. ne aegrotus sim; T III, 12. »ne me || neve || occidentem || occidente || matris superet caritas«; T II, 20. — nobis nostras (leges) ne ademeris; L II, 36. tu vero ista ne asciveris neve fueris commenticiis rebus adsensus; A II, 125. tu posse te (servire) dicito, quoniam quidem potes, debere ne dixeris; P 41. hoc facito, hoc ne feceris diceret; D II, 127. haec duo tenere in amicitia: primum ne quid fictum sit neve simulatum; ... deinde ..; Lae 65. si me audietis, adulescentes, solem alterum ne metueritis; R I, 32. tu vero istam (artem) ne reliqueris; T I, 112.

β. **Imperativ**: »impius ne audeto placare donis iram deorum«; L II, 22. »eumdem magistratum, ni interfuerint decem anni, ne quis capito«; L III, 9. »donum ne capiunto neve danto neve petenda neve gerenda neve gesta potestate«; L III, 11. »praeter Idaeae matris famulos, ne quis stipem cogito«; L II, 22. »quocirca || [quocirca] || ne quis agrum consecrato«; L II, 22. quocirca ne quis iterum idem consecrato; L II, 45. textile ne operosius (dicato) quam mulieris opus menstruum; L II, 45. »hoc plus .. ne facito. rogum ascea ne polito«; L II, 59. »privilegia ne inroganto; de capite civis nisi per maximum comitiatum ... ne ferunto«; L III, 11. »homini .. mortuo ne ossa legito«; L II, 60. »feriis iurgia amovento || ne movento ||«; L II, 19. polito: s. facito. »mulieres genas ne radunto neve lessum funeris ergo habento«; L II, 59. 64. »censores ... probrum in senatu ne relinquonto || relinquunto ||«; L III, 7. »hominem mortuum ... in urbe ne sepelito neve urito«; L II, 58. »earum .. laudum delubra sunto, ne uncula || neve ulla || vitiorum«; L II, 19. »nocturna mulierum sacrificia ne sunto«; L II, 21. »reliqui magistratus ne sunto«; L III, 9. »rei suae ergo ne quis legatus esto«; L III, 9. »oenus ne amplius sex menses ... idem iuris, quod duo consules, teneto«; L III, 9.

f. **elliptisch**: ne longius, prorsus ... (liber ille) placet; F V, 85. ac, ne multa, dictator rem publicam constituas oportet; R VI, 12. »ne sumptuosa respersio, ne longae coronae nec acerrae« praetereantur; L II, 60. noluit quicquam statui nisi columellam tribus cubitis ne altiorem; L II, 66. laudem mortui incisam ne plus quattuor herois versibus; L II, 68.

2. **concessiv**: utebatur ... vino et ad voluptatem, et ne noceret; F II, 64. quo aut oppressus iaceas aut, ne opprimare, mente vix constes; T IV, 39. ne sit sane (tanta similitudo); videri certe potest; A II, 84. ne sit (satis); illa certe debemus effugere; A II, 102. nihil ad rem! — ne sit sane; at certe gravius; F IV, 73. ne sit sane summum malum dolor, malum certe est;

T II, 14. ne sit igitur sol, ne luna, ne stellae; N I, 88. non sunt || ne sint || in senectute vires; C 34.

II. **Verbindungen:** forte: s. **fors,** II. ne (3 St.) S. 66, b.

modo: s. I, 1, e, α. O II, 71. **modo,** I, 6. ne (8 St.) S. 564, a.

nemo: vereor, ne istam causam nemo noscat; L I, 11. vide .., ne ... neminem tamen divinum reperire possimus; D II, 131.

nihil: ut verear, ne homini nihil sit non malum aliud, certe sit nihil bonum aliud potius; T I, 76. quod (Epicurus) veritus est, ne ... nihil liberum nobis esset; Fa 23.

non: Chrysippus metuit, ne ... non teneat omnia fato fieri; Fa 21. id ipsum ne non diuturnum sit futurum, times; P 18. quid est cur verear, ne ad eam (sententiam) non possim accommodare Torquatos nostros? F I, 34. vereor, ne non tam virtutis fiducia nitendum nobis ad spem beate vivendi quam vota facienda videantur; T V, 2. ut, si (deus) se commoverit, vereamur, ne beatus esse non possit; N I, 102. istorum disputatio ... vereor ne non tantum videatur attulisse || adt. || negotii hominibus, quantam oblectationem; R I, fr 5. fr V, 42. verentur (scaenici) .., ne ... aspiciantur non decore; O I, 129. quod vereris, ne non conveniat nostris aetatibus ista oratio; fr V, 57. s. I, 1, a. vereor; P 6. vide, ne ... non sit hoc proprium nomen omnium, sed ..; T II, 43. credere omnia vide ne non sit necesse; D II, 31. vide, ne non eadem sit illorum causa et Stoicorum; Fa 33. obtineri *ne ea non* possint || possunt, al. ||, videndum est; L III, 33. videndum est, ne non satis sit id; O I, 28. s. I, 1, a. video; N III, 46. — haud sane periculum est, ne non mortem aut optandam aut certe non timendam putet; T V, 118. — ne id non pudeat sentire, quod pudeat dicere; F II, 77. ne cui loco non videatur esse responsum; F II, 85. ne videatur non fuisse solvendo; O II, 79.

nullus: verendum est, ne (natura deorum) nulla sit omnino; N I, 94. vide, ne nulla sit divinatio; D II, 12.

ut: addendum eodem est, ut ne criminibus aut inferendis delectetur aut credat oblatis; Lae 65. alterum [iustitiae genus] assequuntur, ut || in || inferenda ne cui noceant iniuria; O I, 28. (animal) animadvertens .. in omnibus rebus, ... ut ne quid ab eo fieret nisi honeste; F IV, 18. quid .. turpius quam inludi? quod ut ne accidat, magis cavendum est; Lae 99. qui (Stoici) ... id non concedant || idcirco non dant, al. ||, ut ... (animus) ne intereat; T I, 78. quid, quod pluribus locis quasi denuntiant, ... ut eorum alterum ab altero *ne* separemus? F IV, 9. dant hoc Scaevolae, quom est partitio || [quod est p.] ||, ut ... sacris ne alligentur; L II, 50. ex quo efficitur, non ut voluptas ne sit voluptas, sed ut ..; F II, 24. efficere, ut .. ne fieri possit auspicium; D II, 78. neque hoc polliceor me effecturum, ut ne qua particula in hoc sermone praetermissa sit; R I, 38. quid .. aliud intellegetur, nisi uti ne quae pars naturae neglegatur? F IV, 41. praecipiendum est .. bonis, ut ... ne existiment ita se alligatos, ut ..; Lae 42. his idem propositum fuit, quod regibus, ut ne qua re egerent, ne cui parerent; O I, 70. ei dormienti eundem illum visum esse rogare, ut ... mortem suam ne inultam esse pateretur; D I, 57. quibus (tabulis) ... haec (conubia) illi (x viri) ut ne plebei cum | plebi et | patribus essent, inhumanissima lege sanxerunt; R II, 63. sin † valuerint tamen || tantum || leges ut ne sim || desinat || ambitus; L III, 39. — alqd: vgl. concedo, do, al. excitandam .. (esse) animadversionem et diligentiam, ut ne quid temere ... agamus; O I, 103. omnino omnium horum vitiorum ... una cautio est atque una provisio, ut ne nimis cito diligere incipiant neve non dignos; Lae 78. ut eam diligentiam adhiberemus ..., ut ne quando amare inciperemus eum, quem aliquando odisse possemus; Lae 60. s. animadversio. foedus esse quoddam sapientium, ut ne minus amicos quam se ipsos diligant; F I, 70. referri .. decet ad ea ... fundamenta iustitiae, primum ut ne cui noceatur, deinde ut ..; O I, 31. iustitiae primum munus est, ut ne cui quis noceat nisi lacessitus iniuria; O I, 20. provisio: s. cautio. — si eius (animi) acies ita curata est, ut ne caecaretur erroribus; T V, 39. ut etiam singulis consulatur, sed ita, ut ea res aut prosit aut certe ne obsit rei publicae; O II, 72. modo hoc ita faciat, ut ne ... hanc causam habeat ad iniuriam; O III, 31. — ut ex eodem (caelo) ne quid absit; Ti 41. ut fati nomen ne adiungas; Fa 29. ut eo (genere aegritudinis) sublato reliquorum remedia ne magnopere quaerenda arbitraremur; T III, 81. UTI NE PROPTER TE FIDEMVE TUAM CAPTUS FRAUDATUSVE SIM; O III, 70. ut ne quis concessum putet amicum vel bellum patriae inferentem sequi; Lae 43. ut hic, qui intervenit, ... ne ignoret, quae res agatur; N I, 17. ut ne quid omnino, quod venditor norit, emptor ignoret; O III, 51. ut ne quid impediat, quo minus suo sensus quisque munere fungatur; F V, 36. »ut ... ne me inparatum cura laceraret repens«; T III, 29. ut ne nimis omnia profundamus; O I, 104. ut, si probabilia dicentur, ne quid ultra requiratis; Ti 8. ut .. ipse ne quid tale posthac; O I, 33 (34).

utinam: an »utinam ne in nemore« nihilo minus legimus quam hoc idem Graecum? F I, 5. „utinam“ .., ut illa anus optat, »ne in nemore Pelio securibus caesae accidissent abiegnae || caesa accidisset abiegna || ad terram trabes«, sic istam calliditatem hominibus di ne dedissent! N III, 75. ex hoc genere illud est Ennii: »utinam ne in nemore Pelio securibus caesae accidissent abiegnae || caesa accidisset abiegna || ad terram trabes!« licuit vel altius: „utinam ne in Pelio nata ulla umquam esset arbor!“ etiam supra: „utinam ne esset mons ullus Pelius!“ Fa 35.

ne—quidem, nicht einmal, auch nicht, keineswegs, durchaus nicht: A. **ohne unmittelbaren Gegensatz:** I. **allein:** 1. **Substantiva:** quoniam ille (Pythagoras) ne Apollini quidem Delio hostiam immolare voluit; N III, 88. ne Apollinem q. futura posse dicere nisi ea, quorum ..; Fa 32. ad te ne Graecis q. cedentem in philosophia; F I, 8. dum modo ... ne Graecos q. legendos putent; F I, 8. ne M. || Marco || q. Seio vitio datum est, quod ..; O II, 58. ne Pherecydes q. ... potius divinus habebitur quam physicus; D I, 112. mihi ne Scipio q. ... iratus videtur fuisse; T IV, 51. ne Torquatum q. ... iratum .. Gallo torquem detraxisse; T IV, 49. — cum id ne adulescentes q. effugere possint; C 35. ne amores q. sanctos a sapiente alienos esse arbitrantur; F III, 68. non sequitur, ut ne adpetitus q. sit in nostra potestate; Fa 41. ne bibliothecis q. Graecis egebimus; T II, 6. ut ne caeli q. naturam interpretes istos caeli nosse appareat; D II, 92. ut ne casu q. umquam fiat, quod futurum illi esse dixerint; D II, 62. cum id ne in cena q. (summum bonum dicere) posse videamur; F II, 26. qui (sapientis animus) ne civitate q. pelli potest; P 27. quod ne in cogitationem q. cadit, ut ..; N I, 21. ut eos (deos) ne coniectura q. informare

possimus; N I, 39. ut ea (bona corporis) ne in conspectu q. relinquantur; F V, 93. quo ne in deo *quidem* quicquam maius intellegi potest; T I, 65. siquidem agens aliquid ne deus q. esse beatus potest; N I, 102. qua (scientia) ne in deo q. est res ulla praestantior; N II, 147. ut mihi ne in deum q. cadere videatur, ut sciat ..; D II, 18. detracta utilitate ne digitum q. eius (bonae famae) causa porrigendum esse; F III, 57. negat Epicurus *ne* ‖ nec ‖ diuturnitatem q. temporis ad beate vivendum aliquid afferre; F II, 87. quippe cum poenam ne dubitatio q. effugere potuisset; N I, 63. nonne (M'. Curius) hunc hominem ita servum iudicet, ut ne in familia q. dignum maiore aliquo negotio putet? P 38. libertate ne feris q. quicquam esse dulcius; R I, 55. quia ne ad finem q. bonorum eum ... quicquam potest accedere; F IV, 68. ita fit, ut ne ignem q. efficere possitis aeternum; N III, 36. quo ne inprudentiam q. oculorum adici fas fuit; L II, 36. ut conquiescere ne infantes q. possint; F V, 55. ne iustitia q. sinet te ista facere; T III, 36. is sibi ne in latrocinio q. relinquit locum; O II, 40. quo modo id, quod ego miserrimum existimem, ne malum q. sit; T II, 29. nec malum ‖ ne m. quidem ‖ ullum ... cum turpitudinis malo comparanda ‖ comparandum ‖; T II, 30. quod ea ne in malis q. ponenda censeo; T III, 37. quid, quod ne mente q. recte uti possumus multo cibo ... completi? T V, 100. si *ne* in eius modi q. rebus maiores natu nolent interesse; O I, 122. quia ... ne mors q. est malum; T I, 16. ne natura q. rationis expers est habenda; N II, 87. cuius (Lacedaemonii) ne nomen q. proditum est; T I, 100. qui (Archimedes) ... ne patriam q. captam esse senserit; F V, 50. ut ne ratione q. et coniectura ulla res percipi possit; A II, 42. ne rationem q. reddi .. oportere; F IV, 55. cui (Carboni) ne reditus q. ad bonos salutem a bonis potuit adferre; L III, 35. ne in regnis q. reges omnia minima curant; N III, 86. ne reprensionem q. vulgi inanem reformidans; F III, 7. ne re publica q. postulante; O I, 84. ne res publica q. pro se (haec) suscipi volet; O I, 159. si ne sensus q. vera nuntiant; A II, 79. nec habere ne spei q. extremum; N III, 14. hoc ne statuam q. dicturam; F I, 39. ne stridorem q. serrae (audiunt), tum cum acuitur; T V, 116. ut pueri ne verberibus q. a contemplandis rebus ... deterreantur; F V, 48. ut ne verberibus q. (infantes) deterreri possint; F V, 55. ut a Graecis ne verborum q. copia vinceremur; N I, 8. de qua (utilitate stercorandi) doctus Hesiodus ne verbum q. fecit; C 54. sine qua (honestate) ne utilitas q. esse potuisset; O III, 40.

2. **Pronomina**: a. **substantivische**: quae (verba) ... indocti ne a nobis quidem accipient; A I, 5. ne nobis q. suscenserent; A II, 146. a quibus (physicis) ne tu q. iam te abstinebis; A II, 55. ne vos q., iudices, ... mortem timueritis; T I, 98. ne vos q. T. Ponti centurionis vires habetis; C 33. ne noster q. probandus; O I, 38. ne his q. adsentiebatur; A I, 39. ne hoc q. cernunt; A II, 54. si ne hoc q. satis ample ... dici putas; F II, 76. an ne hoc q. Peripateticis concedis, ut ..? F V, 93. ne hoc q. ipsum quam subtiliter conclusum sit, intellegent; T I, 55. ne hoc q. vellem; T II, 42. ne hoc q. vos movet? N I, 92. nisi forte ne hoc q. attendis; N I, 99. an ne hoc q. intellegimus? N II, 17. ne hoc q. physici intellegere potuistis? N II, 48. ne hoc ‖ hic ‖ q. quaero, cur ..; D I, 16. ne hoc q. negari potest; D II, 103. ne haec q. curaturos; A I, 4. aut .. Graeca legere malent, qui erunt eruditi, aut ne haec q., qui illa nescient; A I, 10. ne de horum q. est veritate dubitandum; F III, 48. ut ne illi q. ... possint sine ulla particula iustitiae vivere; O II, 40. ne illud q. physici; F I, 20. ne illud q. est consentaneum, ut ..; F III, 43. ut ne illud q. sciam quale sit; D II, 20. ne illa q. ... sunt sita in nobis; Fa 40. haec Chrysippea sunt, ne ab ipso q. dissoluta; A II, 96. qui sapiens sit ..., ne ipsi q. solent dicere; A II, 145. at quae isti bona numerant, ne ipsi q. honesta dicunt; T V, 44. ita necesse esse ne id ipsum q. ... percipi ullo modo posse; A II, 28. ii remotis sensibus ne id ipsum q. expedire possunt, quod disserunt; F I, 64. ne id q., quod probet, posse percipi; A II, 109. quodsi ne id q. conceditur; D I, 128. ne id q. sequitur; D II, 106. illum fortasse (magnitudo divitiarum) adiuvat, qui habet. ne id q. semper; O II, 71. ne id q. facient; Lae 18. f. ipsum. cave Catoni anteponas ne istum q. ipsum, quem ..; Lae 10. si ne in uno q. quoque unus animus erit idemque semper; Lae 92.

b. **adjectivische**: ne nostri quidem populi latebunt ... iura civilia; L I, 17. ne noster q. Gratidianus officio viri boni functus est; O III, 80. ille (Bias) haec ludibria fortunae ne sua q. putavit; P 9. ne illam q. praetermisisti .. reprehensionem Antiochi; A II, 111. ne illa q. firmissima consolatio est; T III, 79. ne illam q. ... posse vere dici rem publicam; R III, 44. an ne illas ‖ eas ‖ q. vires senectuti relinquemus ‖ relinquimus ‖, ut ..? C 29. ne ipsos q. Graecos est cur tam multos legant, quam legendi sunt; F I, 6. quod ne in ipsis q. philosophis magnopere umquam probavi; F II, 1. nihil ne in ipsa q. pugna iracunde ... fecerunt; T IV, 49. quos .. augures ne ipsae q. fabulae adscivissent, si res omnino repudiaret; N II, 7. ea (futura) ne ipsi q. di significare possunt; D I, 82. II, 101. ne eorum q. bonorum ... frequentia beatiorem vitam fieri; F III, 43. ne ea q. (studia) quaeruntur in senectute; C 76. non intellego ne in istis q. ipsis voluptatibus carere sensu senectutem; C 46.

3. **Adjectiva**: ne aegri quidem quia non omnes convalescunt, idcirco ars nulla medicina ‖ medicinae ‖ est; N II, 12. quos ... ne animantis q. esse concedant; N III, 11. ea .. divinationum ratio ne in barbaris q. gentibus neglecta est; D I, 90. si est .., quod desit, ne beatus quidem est; T V, 23. ne in continentibus q. terris vestrum nomen dilatari potest; fr V, 87. cuius (M. Marcelli) interitum ne crudelissimus q. hostis honore sepulturae carere passus est; C 75. solusne (tu) dives? quid, si ne dives q.? P 42. quia (artes exercitationesque virtutum) numquam deserunt ne extremo q. tempore aetatis; C 9. ut commutatio ex vero in falsum ne in futuro q. ulla fieri possit; Fa 17. ne cum infinita q. voluptatum abundantia; F III, 65. ne iustos q. esse natura; R III, 18. ne maiorem q. multo putat esse (solem); A II, 82. ubi ne obscura q. est ... servitus; R I, 47. ut ne in omnium q. rerum affluentia ... *; R I, 39. propensionem ne minimi q. momenti ... esse; F IV, 47. ut ne minima q. suspicio sensus relinquatur; T I, 88. nulla ne minima q. aura fluctus commovente; T V, 16. qui ... iidem gloriae iacturam ne minimam q. facere vellent; O I, 84. numquam illum (Scipionem) ne minima q. re offendi; Lae 103. nominum non magnus numerus ne in pontificiis q. nostris; N I, 84. cum ista tua mihi ne probabilia q. videantur; A II, 126. ne repugnantia q. videmus? A II, 50. cum mendaci homini ne verum quidem dicenti credere soleamus; D II, 146. ne vinulenti ‖ vinolenti ‖ q., quae faciunt, eadem adprobatione faciunt, qua sobrii; A II, 52. nihil (est in animis) ne aut umidum q. aut flabile aut igneum; T I, 66. fr IX, 10.

4. **Adverbia:** hic: s. 2, a. hoc. quid sentiant ii, ... nemo *ne* mediocriter quidem doctus ignorat; T II, 7. si mundus ita sit par alteri mundo, ut inter eos ne minimum q. intersit; A II, 55. uti ne minimum q. similes esse ‖ similes ‖ viderentur, A II, 56. si ne postea q. pulli pascerentur; D I, 77. nihil fere quondam maioris rei nisi auspicato ne privatim q. gerebatur; D I, 28. ne tum q. te respicies? F II, 79. si (Polycrates) sapiens, ne tum q. miser, cum ..; F V, 92. ne tum q. (rusticum) esse ausum (nuntiare); D I, 55. si ne tum q. finem vitiorum faciet; Ti 45.

5. **Zahlwort:** quod nescio an ne in uno quidem versu possit tantum valere fortuna; N II, 93.

6. **Verba:** tantam vim esse virtutis, ut omnia, si ex altera parte ponantur, ne appareant quidem; F V, 90. ne argumentandum q. esse de voluptate; F III, 3. quem (Platonem) ne attingis q.; R IV, 4. quod tu ne attigisti q.; fr V, 58. quam (rem) ne audierant q.; O III, 49. ut ... istae (accessiones) in virtutum splendore ne cernantur q.; F V, 71. ut, celeritas eius (solis) quanta sit, ne cogitari q. possit; A II, 82. cui (celeritati) par nulla ne cogitari q. possit; N I, 24. ut ea ne conservandae q. patriae causa sapiens facturus sit; O I, 159. quos ne depellere q. a se sine ferro potuit res publica; L III, 20. qui ne dicerent q. sua summa bona esse a natura profecta; F IV, 45. quod ne dictu q. fas est: Ti 6. ne egere q. videtur .. oratione prima pars; N II, 4. quod ... ne egere q. oratione dixisses; N III, 8. ne exaedificatum q. hunc mundum divino consilio existimo; A II, 126. ut nihil ne excogitari q. possit aptius; N II, 115. quippe qui (Hieronymus) ne in expetendis q. rebus numeret voluptatem; F II, 19. hoc ... idem (philosophus) non videt ne expetendum q. esse; F II, 29. quod omnino ne fieri q. possit; N I, 69. quod ... ne fieri q. potest; Fa 12. num te emere coēgit, qui ne hortatus q. est? O III, 55. an tu dialecticis ne imbutus q. es? T I, 14. pugiles caestibus contusi ne ingemescunt q.; T II, 40. nomen honestatis a se ne intellegi q.; A II, 140. ne intellegere q. se posse, ubi sit ..; F II, 7. sine qua (prudentia) ne intellegi q. ulla virtus potest? T II, 31. se ne intellegere q. ullum bonum, quod sit ..; N I, 111. quod quale sit, ne intellegi q. potest; N III, 34. ut ... iniussu senatus ne legantur q. libri; D II, 112. quoniam illa sic scripta sunt, ut ne legantur q.; L I, 8. ut ne moriendum q. esse miserum putem; T I, 15. dic, quaeso, ne esse q. se (animus) sciet, ne moveri q. se? T I, 53. ii ne obligari q. beneficio volunt; O II, 69. in quibus (oris) haec ne observantur q.; D II, 45. ne optandum q. est in amicitia, ut ..; T III, 73. haut sciam an ne opus sit q. nihil umquam omnino deesse amicis; Lae 51. qua facie quidem (animus) sit ..., ne quaerendum q. est; T I, 67. quae (fana) ne reficienda q. Graii putaverunt; R III, 15. cui (tribuno) ne esse q. licuisset tribuno; L III, 21. s. moveri. quod bonum quale sit, omnino negat ‖ negat omnino ‖ Epicurus *se* sine voluptatibus sensum moventibus ne suspicari *quidem*; A I, 7. cum id nos ne suspicemur q.; A II, 20. ne suspicari q. se ullum bonum seiunctum ab illo Aristippeo genere voluptatis; F II, 20. ut, quid praeterea sit bonum, neget se posse ne suspicari q.; F II, 30. qui (poētae) haec ne suspicati q. sint ‖ sunt ‖; N I, 41. ne veniet q. in eum ordinem quisquam vitii particeps; L III, 29.

7. **Sätze:** *ne* si magnam partem quidem ... ad verum ipsum ... accedant, confidere sibi poterunt; A II, 36. ne si interirent q. animi, quicquam mali esse in morte; T I, 81. ne ut sedeamus q. aut ambulemus voluntatis esse; Fa 9. quia ne quod audiretur q. (relictum erat); Ti 18.

II. **mit andern Partikeln:** at: s. **at,** II. ne—quidem (10 St.) B. I, S. 251, b. — atque, ac: s. **atque,** II, 1. ne—quidem (7 St.), 2, i. vor einer Negation (3 St.) B. I, S. 257, a. 266, b. — atqui: s. **atqui,** II. ne—quidem (4 St.) B, I, S. 268, a.

autem: isti autem ... ne scintillam quidem ullam nobis ad dispiciendum reliquerunt; A II, 61. Pyrrho autem ea ne sentire q. sapientem, quae ἀπάθεια nominatur; A II, 130. in nobismet ipsis autem *ne* intellegi q. (potest), *ut* ..; F V, 30. alii (philosophi) autem haec ne bona q. ducunt; T V, 119. nunc autem (philosophi) mihi videntur ne suspicari q., quanta sit admirabilitas; N II, 90. saepe autem ne utile q. est scire, quid futurum sit; N III, 14. id autem postea ne nostrum q. Ennium fugit; R I, 25.

certe: certe ne bono q. melius quicquam inveniri potest; P 22.

enim: nihil enim agens ne cogitari q. potest quale sit; A II, 37. nos enim ne nunc q. oculis cernimus ea, quae videmus; T I, 46. tu enim paulo ante ne intellegere q. te ‖ te q. ‖ alia ulla (bona) dicebas; T III, 46. modo enim ne suspicari q. se quicquam bonum, nisi sensus quasi titillarentur voluptate; T III, 47. ea enim ipsa ... ne tum q. ... consequebatur; T V, 57. at enim ne iratus q. Iuppiter plus Regulo nocuisset, quam sibi nocuit ipse Regulus; O III, 105. nec enim in summa inopia levis esse senectus potest ne sapienti q.; C 8.

ergo: ne ceteri q. ergo di (sunt)? N III, 43. ergo ne iste (Romulus) q. pervetus? R I, 58.

hercule: ne hercule Icadii q. praedonis video fatum ullum; Fa 5.

iam: haec iam, mihi crede, ne aniculae q. existimant; D II, 36.

igitur: igitur ne suspicari q. possumus quemquam horum ab amico quippiam contendisse, quod contra fidem ... esset; Lae 39.

ita: ita ne hoc q. modo paria ‖ m. p. q. ‖ peccata sunt; F IV, 76. [ita ne hostis q. ... interitum cum scelere (senatus) approbavit]; O I, 40.

itaque: itaque, ne si iucundissimis q. nos somniis usuros putemus, Endymionis somnum nobis velimus dari; F V, 55.

quin: quin ne bestiae q. ... facile patiuntur sese contineri; F V, 56.

sed: sed mihi ne diuturnum q. quicquam videtur, in quo est aliquid extremum; C 69.

tamen: ac tamen *ne* is (Critolaus) q. in patriis institutis manet; F V, 14. tamen ne minima q. ex parte Lycurgi legibus ... (Pausanias, Lysander) conferendi sunt; O I, 76.

vero: ego vero facile sum passus ne in mentem q. mihi aliquid contra venire; T I, 55. mihi vero ne haec q. notiora ... carere vi divina videntur; T I, 64. nec vero umquam ne ingemescit q. vir fortis; T II, 56. si vero ne futurum q. (malum) sit; T III, 32. ceteras vero res publicas ne appellandas q. putant iis nominibus; R I, 50.

B. **mit unmittelbarem Gegensatz:** I. **ohne formellen Ausdruck:** mihi vero cum his ipsis (studiis) vix, his autem detractis ne vix quidem; A ep 2. cur deinde non, ut (visum) difficiliter a vero internoscatur? deinde, ut ne internoscatur q.? A II, 49. ut etiam difficiliter internosci possit? deinde, ut ne internosci q.? A II, 50. ferres me, si ego idem dicerem? tu, ne si dubitarem q.; A II, 72. tibi hoc repudiare ... necesse erit, mihi, ne ut dubitem q., relinquatur ‖ relinquetur ‖? A II, 119. putas solem esse tantulum? — ego ‖ egone? ‖ ne bis q. tantum; A II, 123.

sitne (animus) an ne sit q. ullus? A II, 124. horum aliquid vestro sapienti certum videtur, nostro, ne quid maxime q. probabile sit, occurrit; A II, 124. quae cum res tota ficta sit pueriliter, tum ne efficit *quidem*, quod vult; F I, 19. quod enim ne vivus q. .. diutius sentire poterat, quam dum fruebatur, quo modo id potuit mortuo permanere? F II, 106. nobis .. aut vix aut ne vix q. (pastus) suppetunt multo labore quaerentibus; F II, 111. priorem (artem) .. illi egregie tradiderunt, hi omnino ne attigerunt q.. nam e quibus locis ... argumenta depromerentur, vestri ne suspicati q. sunt, superiores autem artificio et via tradiderunt; F IV, 10. quae propter exiguitatem vix aut ne vix q. appareant; F IV, 32. quorum alter ne condoluisse q. umquam videtur, qui animum se habere non sentiat, alter ita delectatur suis cantibus, ut ..; T I, 41. solum igitur, quod se ipsum movet, quia numquam deseritur a se, numquam ne moveri quidem desinit; T I, 53. sese movet || de se movetur ||; R VI, 27. quid curet .. (Endymion), qui ne sentit q.? T I, 92. si puer parvus occidit, aequo animo ferendum putant, si vero in cunis, ne querendum q.; T I, 93. audies: „o virum fortem!“? te vero ita adfectum ne virum q. quisquam dixerit; T II, 32. ingemescere non numquam viro concessum est, idque raro, eiulatus ne mulieri q.; T II, 55. stultam .. etiam esse meditationem futuri mali aut fortasse ne futuri q.; T III, 32. tanta .. calamitatis praesentis adhibetur a philosopho medicina, quanta inveteratae || inveterata, in inveterata || ne desideratur q.; T III, 54. qui error stultis extenuetur die, sapientis ne attingat q. omnino; T IV, 39. haec habere se mortuum dicit, quae ne vivus q. diutius habebat quam fruebatur; T V, 101. nihil .. (Epicurus) olet ex Academia, nihil ex Lycio, nihil ne e puerilibus q. disciplinis; N I, 72. fac id, quod ne intellegi q. potest, mihi esse persuasum; N I, 75. simulacra deorum .. ablata videmus a nostris; at vero ne fando q. auditum est crocodilum ... violatum ab Aegyptio; N I, 82. expers virtutis igitur (deus); ita ne beatus q.; N I, 110. doceo deos vestros esse voluptatis expertes, ita vestro iudicio ne beatos q.; N I, 113. ut .. omittam vim ... deorum, ne homines q. censetis, nisi inbecilli essent, futuros beneficos ... fuisse? N I, 122. ut ... deum fingeret ... membris hominis praeditum omnibus, usu membrorum ne minimo q.; N I, 123. quodsi ea ficta credimus ..., ne domesticis q. exemplis docti numen deorum conprobabimus? N II, 7. at id quidem repudiandum. ne Orcus q. igitur (deus est); N III, 44. huic ut scelus, sic ne ratio q. defuit; N III, 68. aperte declarari oportebat, aut ne occulte q., si ea sciri (di) nolebant; D II, 55. illa amphibolia ... vel Chrysippum potuisset fallere, haec vero ne Epicurum q.; D II, 116. quem (optimum statum civitatis) si habemus, etsi ne nunc q., tum || tunc || vero quis te possit esse florentior? R I, 71. ne isdem de causis alii plectantur, alii ne appellentur q.; O I, 89. alter (iocus) est ... gravissimo homine dignus, alter ne libero q.; O I, 104. si nemo sciturus, nemo ne suspicaturus q. sit; O III, 39. haec non turpe est dubitare philosophos, quae ne rustici q. dubitent? O III, 77. studiis .. generorum .. cum difficile est, tum ne aequum q. obsistere; Lae 26. ut ... amicorum causa honesta faciamus, ne exspectemus q., dum rogemur; Lae 44. ego semper civis ..., tu ne nunc q.; P 29. „sumus“, inquit, „principes civitatis“. vos vero ne conservorum q. vestrorum principes estis; P 36. quo modo imperator esse possit, cum eum ne liberum q. esse ratio ... convincat; P 41.

II. **mit formellem Ausdruck:** at si ne id quidem (vides), at quantum sit, profecto vides; T I, 60.

atque: si testamenta amicorum ne expectas q. atque ipse supponis; P 43.

nec, neque: ut necessariae (cupiditates) nec opera multa nec impensa expleantur; ne naturales q. multa desiderant; F I, 46 (45). neque perpessio dolorum per se ipsa allicit ..., ne fortitudo q.. sed ista sequimur, ut ..: F I, 59. certe (animus) nec secerni ... nec distrahi potest, ne interire *quidem* igitur; T I, 71. nec sensus in mortuo (est); ne carere q. igitur in mortuo est; T I, 88. nec malum ullum, ne si in unum locum q. || q. locum, nec si in un. loc. || conlata omnia sint, cum turpitudinis malo comparanda; T II, 30. nec consulto dicis occulte tamquam Heraclitus, sed ... ne tu q. intellegis; N I, 74. nec vero id effici posse confido, quod ne postulandum q. est; D II, 5. nec vero (maritimus hostis) ... prae se fert, ... quid velit, denique ne nota quidem ulla, pacatus an hostis sit, discerni ... potest; R II, 6. neque ... vir bonus faciet, ne si iudex q. erit de ipso amico; O III, 43. cum ... animus nec principium motus habeat ..., ne finem q. habiturum esse motus; C 78. nec domus ulla nec urbs stare poterit, ne agri q. cultus permanebit; Lae 23. nec .. fortitudine egeremus ...; ne prudentia q. egeremus; fr V, 50. f. non; D I, 132. — quod (cupiditates) essent plane inanes neque necessitatem modo, sed ne naturam q. attingerent; T V, 93. nec solum nihil est, sed ne cogitari q. quicquam melius potest; N II, 18.

nego: Arcesilas negabat esse quidquam, quod sciri posset, ne illud q. ipsum, quod ..; A I, 45. qui sibi is conveniet, si negabit voluptatem crescere longinquitate? igitur ne dolorem q.; F II, 88.

nemo: neminem consulem, ... nescio an ne quinquevirum q. quemquam nisi sapientem? A II, 136. vgl. I. O III, 39.

nihil: (res ita) concitatae, ut nihil umquam unum esset *et* constans, ne idem q.; A I, 31. nego .. scire nos, sciamusne aliquid, an nihil sciamus, ne id ipsum q., nescire aut scire, scire nos; A II, 73. ad virtutis .. summam accedere nihil potest; ne vitia q. igitur crescere poterunt; F IV, 67. si .. non sunt, nihil possunt esse; ita ne miseri q. sunt; T I, 12. in quo (tempore) mali nihil esse concedis: ita ne moriendum q. esse malum est; T I, 16. nihil est mundo melius in rerum natura. ne in terris q. urbe nostra; N III, 21. nihil .. adfert, ... quare mundum ratione uti putemus, ne cur animantem q. esse; N III, 23. nihil fidum, nihil exploratum habeas, ne amare q. aut amari; Lae 97. vgl. I. N I, 72.

nisi: etsi munus flagitare ... ne populus q. solet nisi concitatus; A ep 1. aut .. hoc et illud aut, nisi hoc, ne illud q. iudicabo; A II, 98. ne urbes q. aut civitates (esse), nisi quae essent sapientium? A II, 136. quodsi ne ipsarum q. virtutum laus ... reperire exitum potest, nisi derigatur ad voluptatem; F I, 54. an eiusdem modi (dies esse potest)? ne id q., nisi multa annorum intercesserint milia; F II, 102. ne opifices q. tueri sua artificia possent, nisi vocabulis uterentur ..; F III, 4. ne vitationem q. doloris ipsam per se quisquam in rebus expetendis putavit, nisi etiam evitare posset; F V, 20. se virtutis causa, nisi ea voluptatem faceret || crearet, al. ||, ne manum q. versuros fuisse; F V, 93. quam (vitam beatam) tu ne in deo q. esse censes, nisi plane otio langueat; N I, 67. quam (Sospitam) tu numquam ne in somnis q. vides nisi cum pelle caprina; N I, 82. ne insignibus q. regiis Tullus nisi iussu populi est ausus uti; R II, 31. itaque eos (philosophos) ne

ad rem publicam q. accessuros putat nisi coactos; O I, 28.

nisi forte: nisi forte Diagoram aut Theodorum ... censes superstitiosos esse potuisse. ego ne Protagoram q.; N I, 117.

nolo; salem istum ... in inridendis nobis nolitote consumere, et mehercle, si me audiatis, ne experiamini q.; N II, 74.

non: a Graecis .. (ea) peti non poterant ac post L. Aelii nostri occasum ne a Latinis q.; A I, 8. sed, si hominum similitudo tanta esse non potest, ne signorum q.? A II, 85. si non habes (quod liqueat), ne tu q. percipis; A II, 94. non repugnarem, praesertim ne Carneade q. huic loco valde repugnante; A II, 112. respondet mihi non Aristoteles aut Theophrastus, ne Xenocrates q. aut Polemo, sed his || mihi, al. || minores; A II, 113. „non reprenderem asotos“ .... isto modo ne improbos q.; F II, 23. quod, si || cum || sine ea (amicitia) tuto ... vivi non posset, ne iucunde q. posset; F II, 82. non potuit .. fieri sapiens, nisi natus esset, isto modo, ne si avia q. eius nata non esset; F II, 103. si illud, hoc; non autem hoc; igitur ne illud q.; F IV, 55. qua in vita est aliquid mali, ea beata esse non potest, ne seges q. igitur spicis uberibus ..., si avenam uspiam videris; F V, 91. si .. apud inferos miseri non sunt, ne sunt q. apud inferos ulli; T I, 11. qui omnino non essent, eos ne miseros q. esse posse; T I, 14. non esse miseros (animos concedo), quoniam ne sint q.; T I, 25. quod si in hoc mundo fieri sine deo non potest, ne in sphaera q. eosdem motus Archimedes sine divino ingenio potuisset imitari; T I, 63. an, si omnia ad intellegendum non habeo ..., ne iis q., quae habeo, mihi per te uti licebit? T I, 67. sed ne vivus q. bono caret, si eo non indiget; T I, 88. non cadunt .. haec in virum fortem; igitur ne aegritudo q.; T III, 14. quod quoniam non cadit in sapientem, ne ut irascatur q. cadit; T III, 19. non cadit .. invidere in sapientem; ergo ne misereri q.; T III, 21. age, si voluptatem non intellegimus, ne dolorem q.? T III, 49. aliter id scire non potes? — nullo modo. — tu igitur ne de Persarum q. rege magno potes dicere, beatusne sit? T V, 35. intellegere non possum; ne tu q., Vellei, sed non vis fateri; N I, 71. quodsi mundus universus non est deus, ne stellae q.; N III, 23. hi (Panisci et Satyri) .. (di) non sunt; ne Nymphae [deae] q. igitur? N III, 43. quod si veri simile non est, ne illud q. est; N III, 47. quod si probabile non est, ne illa q. superiora, unde haec manant, probanda sunt; N III, 49. non animadvertunt .. omnia di, ne reges q.; N III, 90. non curat (divina providentia) singulos homines. non mirum; ne civitates q.; N III, 93. quodsi non est a deo materia facta, ne terra q. ... et ignis a deo factus est; N fr 2. non me sortilegos neque eos, qui quaestus causa hariolentur, ne psychomantia q. ... agnoscere; D I, 132. in factis inmutabilitatem apparere, in futuris quibusdam, quia non apparet, ne inesse q. videri; Fa 17. si tum non esset vera haec enuntiatio: „capiet Numantiam Scipio“, ne illa q. eversa vera est haec enuntiatio: „cepit Numantiam Scipio“; Fa 27. causas id efficientis non habebat. ita ne praeterita q. ea, quorum nulla signa tamquam vestigia extarent, Apollini nota esse (Carneades) censebat; Fa 33. at, si causa adpetitus non est sita in nobis, ne ipse q. adpetitus est in nostra potestate; Fa 40. ut, cum eae causae non essent in nostra potestate, ne ille (adpetitus) q. esset in nostra potestate; Fa 41. quae (libertas), si aequa non est, ne libertas q. est; R I, 47. cum ... omnes non possint, ne multi q., .. iuris periti esse; O II, 67. itaque Athenienses, quod honestum non esset, id ne utile q. putaverunt; O III, 49. hac vi non utatur, ne si exploratum q. habeat ..; O III, 75. quoniam, quae (tranquillitas) honesta non sit, ne utilem q. esse arbitror; O III, 97. non sunt in senectute vires. ne postulantur q. vires a senectute; C 34. non est voluptatum tanta quasi titillatio in senibus. credo, sed ne desideratio || desideratur || q.; C 47. — non modo: s. **modo,** II, 7. ne—quidem (4 St.) S. 565, a. non modo ut (voluptas) sola ponatur in summi boni sede ..., sed ne illo q. modo, ut ..; F II, 37. id .. (dolere) non modo [non] summum malum, sed ne malum q. esse; O III, 105. s. **modo,** II, 8. ne—quidem (14 St.) S. 565, b. — 9. ne—quidem (7 St.) S. 566, a. ut ego non modo tecum Servium Galbam, ... verum ne Atticorum q. oratorum quemquam aut *suavitate* *; R III, 42. — quae non solum ficta || facta || esse, sed ne fieri q. potuisse cernimus; R II, 28. non solum ab aliquo allatas criminationes repellere, sed ne ipsum q. esse suspiciosum; Lae 65.

nondum: nondum inventis || notis || seditiosis tribunis plebis, ne cogitatis q.; L III, 44.

nullus: corpus .. inmortale nullum esse, ne individuum q.; N III, 29. nullam eorum divinationem voco, ne illam q., qua ..; D I, 112. nullum est fatum; ita ne divinatio q.; D II, 21. tu Titias et Apuleias leges nullas putas? — ego vero ne Livias q.; L II, 14. patrem eius ... nullam comitatem habuisse sermonis, [ne Xenocratem q.]; O I, 109. ut ... nulla fraus sit || est ||, ne si inratus q. id non feceris; O III, 107. sin autem ... nullum quaestum turpem putas, cum isti ordini ne honestus q. possit esse ullus; P 43.

num: num quid horum probat noster Antiochus? ille vero ne maiorum q. suorum; A II, 143. num ... sensus in corpore est? ... ne in animo q. igitur sensus remanet; T I, 82. num quis horum miser hodie? ne tum q. post spiritum extremum; T I, 89.

numquam: numquam sensus mentiri .... quid || qui, quin || ? ne uno q.? A II, 82. quod (principium) si numquam oritur, ne occidit q. umquam; T I, 54. quodsi; R VI, 27. ut, si || ut || alia (atomus) ab alia numquam depellatur, || si || ne contingat q. alia aliam; Fa 22. quod turpe sit, id numquam esse utile, ne tum q., cum ..; O III, 49. vgl. I. T I, 53.

nusquam: nusquam illos esse puto. — igitur ne esse q.? T I, 12.

sed: eadem .. ratione ne temperantiam q. propter se expetendam esse dicemus, sed quia pacem animis afferat; F I, 47. itaque ne iustitiam q. recte quis dixerit per se ipsam optabilem, sed quia iucunditatis vel plurimum afferat; F I, 53. ut ne is (animus) q. virtute una contentus sit, sed appetat vacuitatem doloris; F IV, 36. ut (Persaeus) ne hoc q. diceret, illa inventa esse deorum, sed ipsa divina; N I, 38. quia (hae stellae) ... tum omnino ne moventur q., sed ad quoddam tempus insistunt; N II, 51. denique ne reges q. (appellabant eos), sed patriae custodes, sed patres, sed || et || deos; R I, 64. ne illi q. septem (sapientes fuerunt), sed similitudinem quandam gerebant ... sapientium; O III, 16. ne vendundum q. quicquam est, sed donandum; O III, 53. qui ne legibus q. propter metum paret, sed eas sequitur et colit, quia ..; P 34. s. nec; F I, 49. non; A II, 113. N I, 71.

ne, doch nicht, nicht, etwa, ob, ob etwa, oder: A. **Aussage:** Hortensius ... me quoque, iocansne an ita sentiens (non enim satis intellegebam), coepit hortari, ut sententia desisterem; A II, 63.

B. **Frage: a. direct: I. einfach: 1. allein: a. nach Substantiven:** Etrusci .. habent exaratum puerum auctorem disciplinae suae; nos quem? Attumne || Attiumne || Navium? D II, 80. quid adiuvas? avaritiamne minuis? F IV, 73. laboremne (Pronoea) fugiebat? N I, 22. ante tempus mori miserum esse. quod tandem tempus? naturaene? T I, 93. prudentiamne vis esse, sine qua ne intellegi quidem ulla virtus potest? T II, 31. seminane deorum decidisse de caelo putamus in terras? N I, 91. post .. varietatene eum (deum) delectari putamus? N I, 22. Diogenes ... proici se iussit inhumatum. tum amici: „volucribusne et feris?“ T I, 104.

b. **nach Pronomina:** putas solem esse tantulum? ego || egone? || ne bis quidem tantum; A II, 123. quid Catulus sentit ...? tum Catulus: „egone?“ inquit; A II, 148. egone quaeris, inquit, quid sentiam? F III, 11. egone ut te interpellem? T II, 42. quo de libro .. velim scire quid sentias. — egone? inquit ille; N I, 16. dic ..., quid requiras. egone? N III, 8. quid tandem hoc loco est quod requiras? — egone? L III, 48. pro di immortales! egone me audisse aliquid et didicisse non gaudeam? P 42. »men obesse, illos prodesse?« D I, 66. quid tibi sit deinde dicendum. — mihine? L III, 47. ego .. a te elegantiora desidero. a mene tu? inquam; F IV, 24. nobisne omnibus et Platoni ipsi nescio quem illum anteponebas? F IV, 61. tune ... eam philosophiam sequere, quae ..? A II, 61. tune .. inane quicquam putes esse? A II, 125. tu || tum, tun || ... honestatem cum voluptate ... copulabis? A II, 139. tune ... exclamabis ut mulier? T II, 46. tum || tune || pseudomenon ... increpas || increpas? ||; fr V, 55. tene ... ad eos venire, qui ..! T I, 98. — in nostrane est potestate, quid meminerimus? F II, 104. »vestrone pressu quondam Nemeaeus leo frendens efflavit graviter extremum halitum?« T II, 22. — ex hacne tibi terrena ... natura ... concreta ea (vis) videtur? T I, 62. »hicine est ille Telamon?« T III, 39. huncine hominem tantis || tantum || delectatum esse nugis, ut ..? D II, 30. aut Philippus hasne in capulo quadrigulas vitare monebatur? Fa 5. eademne (sitienti voluptas est) quae restincta siti? F II, 9. quid nunc „honeste“ dicit? idemne, quod „iucunde?“ F II, 50. isdemne ut finibus nomen suum, quibus vita, terminaretur? T I, 32. idne consensisse de Calatino plurimas gentis arbitramur? F II, 117. quod .. omnibus necesse est, idne miserum esse uni potest? T I, 119. idne est, quo traducti luctum levemus? T III, 40. sed hoc isne dicit, qui ..? T V, 26. istisne fidentes somniis ... dixerunt ..? N I, 93. — quisquamne istuc negat? N III, 70. — nihilne tot saeculis ... explicatum putamus? A II, 15. deinde nihilne praeterea diximus? A II, 79. nihilne te delectat umquam? F II, 107. nihilne est in his rebus, quod dignum libero ... esse ducamus? F V, 47. ille (coniector): „nihilne“, inquit, „de vitello“? D II, 134.

c. **nach Adjectiven und Zahlwort:** si ad eum numerum unum addidero, multane erunt? A II, 93. omnesne tibi illi delirare visi sunt, qui ..? N I, 92. quae est .. civitas? omnisne conventus etiam ferorum et immanium? omnisne etiam fugitivorum ac latronum congregata unum in locum multitudo? certe negabis; P 27. »sanun es, qui temere lamentare«? T IV, 73. similemne putas C. Laelii unum consulatum fuisse? T V, 54. solusne tu dives? ... solusne dives? P 42. qui ius civile cognosset. totumne? L II, 47. ain tandem? unane est solum dissensio? L I, 53.

d. **nach Adverbien:** adeone me delirare censes, ut ista esse credam? T I, 10. si malo careat, continuone fruitur summo bono? T III, 40. quotiens hoc agitur, ecquandone nisi admirationibus maximis? F V, 63. etiamne (sapiens beatus est), si sensibus carebit oculorum, si aurium? etiam; T V, 111. quicquid non licet, nefas putare debemus. etiamne in minimis rebus? etiam; P 25. s. **etiam,** II, 4. ne (11 St.) B. I, S. 874, b. extitit corona ex asperis herbis, et quidem subita || subito ||. itane? D II, 68. itane? ... ea res tibi aut timorem adferet aut alacritatem? D II, 83. numne, si Coriolanus habuit amicos, ferre contra patriam arma illi cum Coriolano debuerunt? Lae 36. numquamne ... te circumspicies? P 30. parumne declaravit vir gravis ... patrimonium publicum dissupari? T III, 48. parumne ratiocinari videtur? N III, 66. parumne subtiliter disputat ille in Eunucho? N III, 72. parumne Epicuro Carneadive respondeam? D I, 109. huic paulumne ad beatam vitam deesse dicemus, non modo ad beatissimam? T V, 23. rectene interpretor sententiam tuam? T III, 37. satisne hoc conclusum videtur? certe; F III, 27. satisne vobis videor pro meo iure in vestris auribus commentatus? F V, 75. satisne videtur declarasse Dionysius nihil esse ei beatum, cui ..? T V, 62. satin est id ad illam abundantem bonis vitam beatissimam? N I, 114. sicine eos (Torquatos) censes .. in armatum hostem impetum fecisse ..., ut ..? F I, 34. haec decessio capitis ... subitone fieri potest? D II, 36. tamenne in ista pravitate perstabitis? A II, 26. tamenne ista tam absurda defendes? N I, 81. „tantumne piscium? tantumne cumbarum?“ O III, 59. verene, inquit Manilius, hoc memoriae proditum est, Africane? R II, 28.

e. **nach Verben:** adflictusne et iacens ... audies: „o virum fortem!“? T II, 32. ain || an, al. || tu? aliter id scire non potes? T V, 35. „ain tu?“ inquit, „carunculae vitulinae mavis quam imperatori veteri credere?“ D II, 52. sed audistine modo de Carneade? F V, 6. »audisne haec, Amphiaraë sub terram abdite?« T II, 60. contemnisne leges Lycurgi? T I, 100. in mancipio vendundo dicendane vitia? O III, 91. dubitabisne eum miserum dicere? T V, 45. extorquebitne eam (tabulam) sapiens, si potuerit? O III, 89. ferretne civitas ulla latorem istius modi legis, ut condemnaretur filius? N III, 90. »fregistin fidem?« O III, 102. indicetne id magistratibus filius? O III, 90. cupio sequi Stoicos. licetne ... per ipsum Antiochum? A II, 132. oblitine sumus hoc nunc nobis esse propositum? T I, 81. pergisne eam .. artem inludere? R I, 20. sed potestne rerum maior esse dissensio? F III, 44. potestne (Epicurus) magis secum ipse pugnare? T III, 47. potestne bonum cuiquam malo esse, aut potest ..? P 7. possumusne hoc scire quale sit? F II, 4. possumusne dubitare, quin iis praesit aliquis .. effector? T I, 70. possumusne nos contemnere dolorem? T II, 22. poteratne tantus animus efficere non iucundam senectutem? C 56. possetne uno tempore florere, dein vicissim horrere terra? N II, 19. reddasne depositum? non credo; O III, 95. relinquesne (amicitiam)? F II, 79. si patriam prodere conabitur pater, silebitne filius? O III, 90. aut sumne sanus, qui haec vos doceo? A I, 18. estne quisquam tanto inflatus errore, ut ..? A II, 116. estne quisquam ita desipiens, qui credat ..? estne sanorum hominum hoc ad nascentium ortus pertinere non dicere? D II, 94. id estne numerandum in bonis? ac maxumis quidem; L II, 12. lege .. carens civitas estne ob *id* ipsum habenda nullo loco? L II, 12. si di sunt, suntne etiam Nymphae deae? N III, 43. tenemusne, quid sit animus, ubi sit? A II, 124. videsne, ut in proverbio sit ovorum inter se similitudo? A II, 57.

navem illam? A II, 81. quam sit magna dissensio? F II, 49. ut ... perspicuum sit, quid iis faciendum sit? F IV, 46. ut, si quae in membris prava ... sint, occultent homines? F V, 46. ut haec concinant? F V, 83. abundare me otio? T II, 26. ut obmutuerit ... castigatus animi dolor? T II, 50. quanta fuerit apud Academicos verecundia? T IV, 47. me non ea dicere, quae Carneades? D II, 97. Epicurum, ... quem ad modum ... id infinitum esse concluserit? D II, 103. ut ad rem dubiam *a* concessis rebus || non dubiis || (Epicurus) pervenerit? D II, 104. quod paulo ante secus tibi videbatur, doc *? R I, 26. illam urbem? R VI, 11. hoc proverbio neque Gygi illi posse veniam dari neque huic? O III, 78. sed videsne verborum gloriam tibi cum Pyrrhone ... esse communem? F III, 11. accessuram ei (viti) curam, ut ..? F V, 40. poëtae quid mali adferant? T II, 27. videmusne, ut pueri ne verberibus quidem a contemplandis rebus ... deterreantur? F V, 48. videmusne, ... nullum ab iis ... devitari dolorem? T II, 62. videtisne quam nihil praetermittatur, quod vitam adiuvet? F I, 57. quam bona ... navigatio .. detur? N III, 83. ut apud Homerum saepissime Nestor de virtutibus suis praedicet? C 31. sed videtisne, quanta series rerum sententiarumque sit? L I, 52. videorne tibi non ... nominare modo inlustres homines, sed etiam || sed || imitari numquam nisi clarum? A II, 75. videturne omnem hic (Socrates) beatam vitam in una virtute ponere? T V, 35. videturne (Atreus) summa inprobitate usus non sine summa esse ratione? N III, 69. sed visne ... locum mutemus? L II, 1.

2. **Verbindungen:** ergo: mene ergo et Triarium dignos existimas, apud quos turpiter loquare? F II, 74. tamne ergo abiectus tamque fractus? T III, 26. possumusne ergo in vita summum bonum dicere? F II, 26. visne ergo ipsius iuris ortum a fonte repetamus? L I, 20.

etiam: s. 1, c. P 27. — igitur: s. **igitur,** B, II, 1, e. ne (31 St.) S. 211, a.

non: egone non intellego, quid sit ἡδονή Graece, Latine voluptas? F II, 12. sapiensne non timeat, ne patria deleatur? A II, 135. vgl. 1, e. videtur; N III, 69.

quaeso: solane beata vita, quaeso, relinquitur extra ostium ... carceris? T V, 13. estne, quaeso, inquam, sitienti in bibendo voluptas? F II, 9.

quid? is tibi mortemne videtur aut dolorem timere? T V, 88. illudne dubium est, quin multi ... restituerentur? D II, 96. quae contraria sunt his, malane (ei videantur)? nihilo magis; F IV, 69. domi || quid domi? || pluresne praesunt negotiis tuis? — immo vero unus; R I, 61. qui pecuniae cupiditate ... feruntur, ... his || iis || nullane est adhibenda curatio? T III, 4. tibi omnisne animi commotio videtur insania? T III, 8. deum ipsum numne vidisti? N I, 88. levitates comicae parumne semper || saepe || in ratione versantur? N III, 72. quod ... dissimilis ... casus habent, parumne declarat nihil ad agendam vitam nascendi tempus pertinere? D II, 95. a Numa Pompilio minusne gratas dis inmortalibus capudines ... fuisse ... arbitramur? P 11. ad recte ... vivendum satisne est praesidii in virtute? T V, 12. mundum praeter hunc umquamne vidisti? negabis; N I, 96. innumerabiles alii ... cogitassene ... videntur ..? P 12. dominus navis || quid dom. navis? || eripietne suum? minime; O III, 89. lunae quae liniamenta sint, potesne dicere? A fr 6. quid enim? metusne (animum sapientis) conturbet? T IV, 8. prudentiamne deo tribuemus? N III, 38. obsecro te, terrane tibi ... sata ... videtur tanta vis memoriae? T I, 60. te ipsum ... voluptasne induxit, ut .. eriperes? F II, 62. si Daphitae fatum fuit ex equo cadere ..., ex hocne equo, qui ..? Fa 5. fortemne possumus dicere eundem illum Torquatum? F II, 72. quid ergo? huiusne vitae propositio ... Thyestem levare poterit? T III, 39. satin est hoc, ut non deliquisse videantur? O III, 73. possumne aliquid audire? Fa 3. quid hoc? dasne aut manere animos post mortem aut morte ipsa interire? — do vero; T I, 25. quid igitur? contra Brutumne me dicturum putas? T V, 21. possumusne aut illum Marium virum bonum iudicare aut hunc? O III, 81. quid tum? parumne multa de toleranda paupertate dicuntur? T V, 107. quid vero? negarine ullo modo possit ..? F III, 29.

tandem: satisne tandem ea nota sunt nobis? A II, 124. s. **aio,** I, 1. alqs (6 St.) B. I, S. 117, b.

vero: tum Gracchus ... incensus ira: „itane vero? ego non iustus?“ N II, 11. evenire autem (haec) te ipsum dico videre. casu, inquis. itane vero? quicquam potest casu esse factum, quod ..? D I, 23. ain vero? Phile, iam explorata nobis sunt ea, quae ad domos nostras ... pertineant? R I, 19.

II. **Doppelfrage:** an: s. **an,** B, **a,** II, 2, b (36 St.). f (4 St.). B. I, S. 168, b. 169.

b. indirect: I. **einfache Frage:** 1. animadverto: animadverte .., recteue hanc sententiam interpreter; F II, 20.

attendo: cuius (Pisonis) oratio attende, ... satisne videatur Antiochi complexa esse sententiam; F V, 8.

consulo: id possetne fieri, consuluit; D I, 32. Xenophonti consulenti, sequereturne Cyrum; D I, 122.

delibero: cum ... illud (deliberetur), possitne id, quod utile videatur, fieri non turpiter; O III, 40.

dico: ne de Persarum quidem rege magno potes dicere, beatusne sit? T V, 35.

dissero: an, partus ancillae sitne in fructu habendus, disseretur inter principes civitatis? F I, 12.

dubito: alterum fortasse dubitabunt, sitne tantum in virtute, ut ..; F V, 85. matrona .. dubitans, essetne praegnans || praegnas ||; D II, 145.

fero: ut ... tribunus plebis ferret ad plebem, vellentne de ea re quaeri; F II, 54.

iudico: ut tum denique iudicetur, beatusne fuerit, F III, 76.

quaero: ille ... quaerere ex eo, videreturne illa Philonis; A II, 11. quaesivit, salvusne esset clipeus; F II, 97. non quaero iam, verumne sit; F V, 79. quaerentibus amicis, velletne Clazomenas auferri; T I, 104. nec tam quaerendum est, dolor malumne sit, quam ..; T II, 28. si esset quaesitum, satisne ad beate vivendum virtus posset; T V, 18. non ego hoc loco id quaerendum puto, verumne sit ..; T V, 33. quaeras, putemne talem esse (naturam deorum), qualis ..; N I, 57. non id quaeritur, sintne aliqui, qui deos esse putent; N III, 17. quod ... Carneades quaerere solebat, quarumnam rerum divinatio esset, earumne, quae sensibus perciperentur; D II, 9. quaesivi .. viveretne ipse; R VI, 14. quaesitum .. ab illis est, placeret*ne* unum in civitate esse magistratum; L III, 15. a doctis ... quaerentibus, satisne constanter facere videamur; O II, 7. non quaerimus, possintne celare; O III, 39. quaerit (Hecato) etiam, ... soluturusne sit (sapiens) eos (adulterinos nummos) ... pro bonis. ... qui vinum fugiens vendat sciens, debeatne dicere; O III, 91. cum ex eo (Sophocle) quidam ... quaereret, utereturne rebus veneriis; C 47.

relinquo: hoc nudum relinquitur, possitne quis beatus esse, quam diu torqueatur; T V 14.

requiro: post requisitum, etiamne, si eiusdem modi esset visum verum, quale vel falsum; A II, 77. Panaetius requirens, Iuppiterne cornicem a laeva ... canere iussisset; D I, 12. haec requiro: omnesne, qui Cannensi pugna ceciderint, uno astro fuerint; D II, 97.

respondeo: ante quam mihi tu ipse responderis, .. certen || certene || ... Romulus Proculo Iulio dixerit se deum esse ..., et verumne sit, ut || verene || Athenis ... Orithyiam Aquilo sustulerit; L I, 3.

rogo: rogavit, essentne fusi hostes; F II, 97. roges .. Aristonem, bonane ei videantur haec; F IV, 69. tu ... rogatus a me, etiamne maius (malum tibi dolor videretur) quam dedecus; T II, 28.

video: videamus, idemne Attico placeat fieri a me; A I, 14. simul videre, satisne ea commode dici possint Latine; A I, 14. ut videamus, satisne ista sit iusta defectio; A I, 43. vide ergo, hanc conclusionem probaturusne sis; A II, 96. vide, quaeso, rectumne sit; F II, 77. hoc videndum est, possitne nobis hoc ratio philosophorum dare; F V, 87. videamus ea, quae sequuntur, videamus ... primum deorumne providentia mundus regatur, deinde consulantne di rebus humanis; N III, 65.

2. quaestio: perturbationes sintne eiusdem (vitiositatis) partes, quaestio est; T IV, 29. plenus est sextus liber ... talium quaestionum: sitne boni viri in maxima caritate annonae familiam non alere; O III, 89.

vis: haec est vis ... huius exempli: ... si id dis hominibusque futurum sit semper ignotum, sisne facturus; O III, 39.

3. elliptisch: sed quanta (in virtute vis) sit, alias; nunc tantum, possitne esse tanta; F V, 77. pacta et promissa semperne servanda sint; O III, 92.

II. **Doppelfrage: 1. ohne Fragepartikel im ersten Teil:** a. **folgt ne:** α. certo: »certabant, urbem Romam Remoramne vocarent«; D I, 107.

intellego: valetudinis significationes, ut hoc ipsum, pleni enectine simus, ... intellegi posse; D II, 142.

interest: aurum paleamne (navis) portet, ad bene aut ad male gubernandum nihil interesse! F IV, 76. si nihil interesse nostra putemus, valeamus aegrine simus; F IV, 69.

iudico: quo modo iudicare oporteat, verum falsumne sit, si ..; A II, 143. ut possit iudicari, verum id falsumne sit; T I, 14.

nescio: animae || anima || sit (illa vis) ignisne, nescio; T I, 60.

perspicio: si perspexerit, rerum inter eas (rationes) verborumne sit controversia; F II, 38.

quaero: qui (Democritus) ⟨vere falsone, quaerere *nolumus* || non quaeremus ||⟩ dicitur se oculis privasse; F V, 87.

sum: fatemur, acuti hebetesne, valentes inbecilline simus, non esse id in nobis; Fa 9.

video: ipsam iracundiam fortitudinis quasi cotem esse dicebant, recte secusne, alias viderimus; A II, 135.

β. incertus: cum sit incertum, vere inaniterne (*animus*) moveatur || moveamur ||; A II, 34.

γ. **elliptisch:** nobis aliter videtur; recte secusne postea; F III, 44.

b. **folgt anne:** s. **an,** B, **b,** II, 1, b (4 St.) B. I, S. 170, a.

2. **mit ne im ersten Teil:** a. **folgt an:** s. **an,** B, **b,** II, 2, a (41 St.). c (3 St.). B. I, S. 170, f.

b. **folgt necne:** quaero: quaeritur .. in ea quaestione, ... sintne di necne sint; N I, 61.

video: sitne .. malum dolere necne, Stoici viderint; T II, 42.

nebulosus, nebelig, dunstig: terrane tibi hoc nebuloso et caliginoso caelo aut sata aut concreta videtur tanta vis memoriae? T I, 60.

nec, neque, nicht, und nicht, auch nicht, und auch nicht, und zwar nicht, aber nicht, doch nicht, gar nicht, einerseits nicht, weder—noch: A. **absolut und elliptisch:** nonne »modo pueros, modo adulescentes in cursu a tergo insequens nec opinantis adsecuta est« senectus? T I, 94. »sacrum commissum, quod neque || nec || expiari poterit, impie commissum esto;« L II, 22. »magistratus nec oboedientem et noxium || innoxium || civem ... coherceto«; L III, 6. »militiae ab eo, qui imperabit, provocatio nec esto;« L III, 6. »ast quando consules magisterve populi nec escunt || erunt ||;« L III, 9. »senatori, qui nec aderit, aut causa aut culpa esto;« L III, 11. perge, quaeso, nec enim imperite exorsus es; fr V, 28. — quaecumque sint, docet omnia effecta esse natura, nec, ut ille, qui ..; A II, 121. ita prorsus existimo, neque eum Torquatum ... torquem illum hosti detraxisse ... propter voluptatem; F I, 23. »cui nec arae patriae domi stant, fractae et disiectae iacent«; T III, 44. quae (res publica) ex tribus generibus illis ... confusa modice nec puniendo inritet animum inmanem ac ferum; R II, 41. nam neque omnis aegritudo una ratione sedatur; T IV, 59. non enim neque tu possis, quamvis excellas, omnes tuos ad honores amplissimos perducere; Lae 73. nec vero perturbationes animorum; F III, 35.

B. **anreihend:** I. **einmal:** 1. **allein:** a. **am Anfang des Satzes:** nec plus uno (physico probare) poterit; A II, 117. mihi illud dixeris; F I, 25. magis est vituperandus proditor patriae quam ..; F III, 64. esuriens Ptolomaeus ederat; T V, 97. multo secus Speusippus ... evellere ex animis conatur cognitionem deorum; N I, 32. audiendus eius auditor Strato; N I, 35. ego nunc ipse aliquid adferam melius; N I, 60. dubium, quin ... id sit melius; N II, 46. longe absunt ab hac vi di Penates; N II, 68. unum genus est divinationis publice privatimque celebratum; D I, 3. sequitur ilico esse causas inmutabilis; Fa 28. nos impediet illa ignava ratio; Fa 28. si Carneadem ipsum Orcus remittat; R III, 9. nec video, qui magis in multitudinis dominatu rei publicae nomen appareat; R III, 45. tantum Karthago habuisset opum ..; R I, fr 3. dubito, quin iidem ... putent; L I, 4. est dubium, quin is ... officium, non fructum sequatur; L I, 48. haec a sapientissimis legum scriptoribus neglecta sunt; L II, 63. verum est, quod dicitur a quibusdam, ... initam esse ... societatem; O I, 158. eum fefellit; O II, 25. quae est igitur philosophia, Socrate? nec dubito, quin ... † lautum victum et elegantem magnifice neque minus, quam deceret, colere instituissent; fr V, 43.

neque id est contra nos; A II, 58. nos contra sensus aliter dicimus ac Stoici; A II, 101. is (Alexander) longe aberat ab eo loco; D II, 135. hoc ... ulla est umquam in dubitatione versatum; R II, 29. necesse est edisseri a nobis ..; L II, 55. ego nunc te celo; O III, 52. id ad vivum reseco; Lae 18.

nec enim umquam ante videram; A II, 11. possunt dicere aliud alio magis minusve comprehendi; A II, 128. sequitur, ut, cui cor sapiat, ei non sapiat palatus; F II, 24. ignoras, quanti fecerim Caepionem; F III, 8. ignoras iis istud honestum ... solum bonum videri; F III, 12. omnes avaritias si aeque avaritias esse dixerimus, sequetur, ut ..; F IV, 75. sum copiam, quam potui, ... persecutus; F V, 64. esset id principium, quod gigneretur aliunde; T I, 54. R VI, 27. potest

esse miser quisquam sensu perempto; T I, 89. licet iis ... negare eos esse beatos, qui ..; T V, 85. multo absurdiora sunt ea, quae ..; N I, 42. hunc ipsum mundum pro certo rotundum esse dicitis; N II, 48. ei (Deiotaro) cornix canere potuit ..; D II, 78. ullum hoc frigidius flumen attigi; L II, 6. tantum mali est peccare principes ... quantum illud, quod ..; L III, 31. aliter aut regi civitas aut declarari animi magnitudo potest; O I, 72. quicquam ingenuum habere potest officina; O I, 150. locus ullus est praetermissus ab iis; O I, 156. ulla res vehementius rem publicam continet quam fides; O II, 84. umquam sum adsensus veteri illi ... proverbio; C 32. illa prima (sententia) vera est; Lae 57. ut ad fabulas redeam, Troiam Neoptolemus capere potuisset, si ..; Lae 75. (callidus et occultus) facillime adgnoscitur; Lae 99. omnibus iidem illi sapientes arbitrati sunt eundem cursum in caelum patere; fr IX, 12. — neque enim quisquam repugnat; A II, 41. tempus est ullum, quo ..; F I, 62. id possum intellegere; F IV, 36. inimicus ipse sibi putandus est; F V, 28. est ulla fortitudo, quae rationis est expers; T IV, 50. umquam finem invenit libido; T V, 20. (Epicurus) tam desipiens fuisset, ut ..; N I, 123. dici potest ..; N II, 35. est quicquam aliud praeter mundum, cui nihil absit; N II, 37. mihi par ratio cum Lucilio est ac tecum fuit; N III, 3. convenire barbatum esse filium; N III, 83. illud verbum temere consuetudo adprobavisset; D I, 65. tanta est infelicitas haruspicum, ut ..; D II, 62. est ulla res, in qua ..; R I, 12. est periculum, ne te ... deficiat oratio; R I, 37. ita generati a natura sumus, ut ..; O I, 103. aliter esset ius; O II, 42. ei fas erat (dicere); O III, 34. quicquam est de hac parte post Panaetium explicatum; O III, 34. ipsorum conviviorum delectationem voluptatibus corporis magis quam coetu amicorum ... metiebar; C 45. adsentior iis, qui ..; Lae 13. est consentaneum ..; Lae 47. sunt isti audiendi, qui ..; Lae 48. verendum est, ne quid excidat; Lae 58. esset rectum minori (corpori) parere maiorem (animum); Ti 21.

nec equidem habeo, quod intellegam bonum illud, detrahens eas voluptates, quae ..; T III, 41.

nec hercule invenio, quo nomine alio (amor) possit appellari; T IV, 68.

nec, si id ipsi minus consequi possumus, idcirco minus id || [id] || ita faciendum esse sentimus; T II, 8.

nec minus illud acute, quod ..; T III, 10. intellego me vobis quam mihi vos esse iucundos; C 26.

nam nec vir bonus ac iustus haberi debet, qui ..; F II, 71.

non: f. vero; F I, 59. T IV, 4. N II, 44. D II, 71.

nec id quidem dubitari poterat; A II, 11.

nec quicquam sine virtute laudabile; T V, 48. quisquam rex Persarum potest esse, qui non ..; D I, 91. est quisquam gentis ullius, qui ..; L I, 30. f. enim; T I, 89. O I, 150. tamen; F III, 74. T I, 49. vero; A II, 98. F I, 59. P 43. O I, 150. C 21. — neque esse quidquam, quod cerni aut intellegi posset; A I, 45. Herculi quisquam decumam vovit umquam; N III, 88. f. enim; A II, 41. N II, 37. O III, 34. vero; R II, 6. 54.

nec sane multum interest, utrum id neget an ..; N II, 44.

nec tam quaerendum est, dolor malumne sit, quam firmandus animus ad dolorem ferendum; T II, 28. est enitendum, ut bona ... sequamur, quam ut vitia fugiamus; O I, 114. nec hoc tam re est quam dictu inopinatum; P 35. neque tam quererer cum deo, quod parum longe, quam quod falsum viderem; A II, 81. f. vero; R V, 6.

nec tamen ego is sum, qui nihil umquam falsi adprobem; A II, 66. nec eo tamen aiunt empirici notiora esse illa; A II, 122. istas quaestiones physicorum exterminandas puto; A II, 127. argumentum hoc Epicurus a parvis petivit; F II, 32. ullo modo summum pecudis bonum et hominis idem mihi videri potest; F II, 111. exprimi verbum e verbo necesse erit; F III, 15. quicquam est, quod moveri possit; F III, 74. ille (Ti. Gracchus) erat sapiens; F IV, 65. mihi sane quicquam occurrit, cur non ..; T I. 49. fieri potest, ut ..; N I, 12. video, quo modo non vereatur ..; N I, 114. ille ipse est praetereundus; N III, 68. didici ex oratione tua ..; R II, 64. eorum ante sepulchrum est, quam ..; L II, 57. ut hoc fugiendum est, item est habendum religioni nocentem ... defendere; O II, 51. omnes possunt esse Scipiones; C 13. — neque tamen (valere) pluris illis videtur; F IV, 62. (philosophi) lugent; T III, 68. (philosophi) aegritudine premuntur; T III, 70. quis non paupertatem extimescit? neque tamen quisquam philosophorum; T V, 89.

nec vero hoc loco exspectandum est, dum ... respondeam; A II. 19. satis constituere possum, quod sit eorum consilium; A II, 32. quicquam ita dicam, ut ..; A II, 98. recusabo, quo minus omnes mea legant; F I, 7. quisquam stultus non horum morborum aliquo laborat; F I, 59. audiendus Hieronymus; F II, 41. ullum probetur *oportet* summum bonum, quod virtute careat; F III, 2. ignoro varias philosophorum fuisse sententias; F III, 30. satis acute dicunt; F III, 47. minoris aestimanda ducebat ea ... quam illi; F IV, 57. alia sunt quaerenda contra Carneadiam illam sententiam; F V, 22. dico eorum metum mortis; F V, 31. intermittunt aut admirationem earum rerum ... aut investigationem novarum; F V, 57. umquam summum bonum assequi quisquam posset; F V, 68. quisquam fuit, qui ..; T II, 43. ita dici potest; T III, 41. »nec vero tanta praeditus sapientia quisquamst, qui non ..;« T III, 71. hic locus est, ut ... loquamur; T IV, 1. illud non eruditorum temporum argumentum est, quod ..; T IV, 4. in omnem morbum ac perturbationem animus ingeniosi cadit; T IV, 32. de bellatoribus solum disputant; T IV, 43. probare soleo id, quod de Pythagoreis accepimus; N I, 10. desertarum relictarumque rerum patrocinium suscepimus; N I, 11. Protagoras ... quicquam videtur de natura deorum suspicari; N I, 29. eius (Aristotelis) condiscipulus Xenocrates in hoc genere prudentior || est ||; N I, 34. Theophrasti inconstantia ferenda est; N I, 35. intellego, cur maluerit Epicurus ..; N I, 90. Aristoteles non laudandus est in eo, quod ..; N II, 44. dici potest vi quadam maiore fieri, ut ..; N II, 44. *id* ita refellendum est, ut ..; N II, 167. volgi atque imperitorum inscitiam despicere possum; N III, 39. somnia graviora ... a summo consilio neglecta sunt; D I, 4. id effici posse confido, quod ne postulandum quidem est; D II, 5. (Iuppiter) fulminibus homines ... moneret; D II, 44. non omni supplicio digni P. Claudius || Clodius || L. Iunius consules; D II, 71. superstitione tollenda religio tollitur; D II, 148. levitatis Atheniensium ... exempla deficiunt; R I, 5. ita disseram de re tam inlustri ..., ut ..; R I, 38. ulla res magis labefactatam diu ... Corinthum pervertit aliquando quam hic error ... civium; R II, 7. longius abibo; R III, 28. convenit ..; R III, 45. tam metu poenaque terrentur ... quam verecundia; R V, 6. hoc arroganter dictum existimari velim; O I, 2. illa parva vis naturae est rationis-

que; O I, 14. imperia expetenda; O I, 68. audiendi, qui graviter inimicis irascendum putabunt; O I, 88. audiendi sunt Cynici; O I, 128. histrionibus oratoribusque concedendum est, ut ..; O I, 129. alienum est ad ea eligenda ... adhibere doctos homines; O I, 147. est quicquam turpius vanitate; O I, 150. ulla vis imperii tanta est, quae ..; O II, 25. umquam bellorum civilium semen et causa deerit; O II, 29. aut ab illis (Deciis) fortitudinis aut ab hoc (Fabricio) iustitiae tamquam a sapiente petitur exemplum; O III, 16. finis bonorum [et malorum] ... ex dissimillimis rebus misceri ... potest; O III, 119. (Q. Maximus) in armis praestantior quam in toga; C 11. quemquam senem audivi oblitum, quo loco thesaurum obruisset; C 21. dubitat agricola ... respondere ..; C 25. clarorum virorum post mortem honores permanerent, si ..; C 80. se adduci posse, ut ..; Lae 59. — neque vero haec inter se congruere possent, ut natura ... vellet; F III, 62. quisquam potest hostis advolare terra, quin ..; R II, 6. satis id annalium publicorum auctoritate declaratum videmus; R II, 28. leges Porciae ... quicquam praeter sanctionem attulerunt novi; R II, 54.

nec ullum animal est sine sensu; N III, 34. est ullus hebetior sensus in vobis; R VI, 19. ulla pernicies vitae maior inveniri potest quam ..; O III, 72. f. enim; L II, 6. O I, 156. II, 84. tamen; F II, 111. vero; F III, 2. R II, 2. O II, 25. — neque est ullum bonum, de quo non is, qui id habeat, honeste possit gloriari; P 15. f. enim; F I, 62. T IV, 50. R I, 12.

nec umquam: f. enim; A II, 11. C 32. vero; F II, 68. O II, 29. — neque: f. enim; T V, 20.

b. **im Satz**: *α.* **Substantiva**: sed suis progressionibus usa (principia) augentur, nec sine causa; F V, 58. deos (appellabant); nec sine causa; R I, 64. maxume iustitia ... mirifica quaedam multitudini videtur, nec iniuria; O II, 38.

β. **Pronomina**: aliena (Epicurus) dixit in physicis nec ea ipsa, quae tibi probarentur; F I, 26. pauca enim, neque ea ipsa enucleate, ab hoc (Democrito) de virtute quidem dicta; F V, 88. motus .. voluntarius eam naturam ... continet, ut sit in nostra potestate nobisque pareat, nec id sine causa; Fa 25.

γ. **Adjectiva**: Stoicum istuc || est, sed est || quidem nec admodum credibile; A II, 85. dum tibi turpe nec dignum viro videbitur gemere; T II, 31. neque est dubium, quin ... intellegatur; F V, 35. nec dubium, quin maximo cuique (beneficio) plurimum debeatur; O I, 49. acuti nec insulsi hominis ut Siculi sententiam sequi; T I, 15. ego huc declinabam, nec invitus; L I, 57. quod ... fecerat, ut etiam manus saepe tolleret; nec mirum; A II, 68. ne illam quidem praetermisisti .. reprehensionem Antiochi ⟨nec mirum⟩; A II, 111. ab his || at ii || ... longe dissentiunt, nec mirum; Lae 32. quo ex genere Cupidinis et Voluptatis et Lubentinae Veneris vocabula consecrata sunt, vitiosarum rerum neque naturalium; N II, 61.

δ. **Verba** (vgl. *ε*): quod inchoatum est neque absolutum; A I, 20. imperfecto .. nec absoluto simile pulchrum esse nihil potest; Ti 11. facere iniuriam nec accipere; R III, 23. obscurari quaedam nec apparere; F IV, 29. dicunt nec dubitant: »mihi sic est usus«; F V, 29. teneo, quam optabam, occasionem neque omittam; L I, 5. opinans: f. A. stellae aureae ... deciderunt neque repertae sunt; D I, 75. si habes, quod liqueat, neque respondes, superbe; A II, 94. quod utile videbatur neque erat; O III, 41. quae videantur esse utilia neque sint; O III, 96. tum canebant (illae aves) nec vicerant; D II, 56.

ε. **ausgeführtere Satzteile und Sätze**: nec: nec se tenuit, quin ..; A II, 12. nec sapientem posse esse, qui ..; A II, 29. in columba pluris videri colores nec esse plus uno; A II, 79. me .. ante sustineo nec diutius captiose interroganti respondeo; A II, 94. nec reperio, quo modo iudicem ..; A II, 98. quae (artes) tantum id, quod videtur, sequuntur nec habent istam artem vestram; A II, 107. nec magno opere contenderem; A II, 112. si adigam ius iurandum sapientem, nec prius, quam Archimedes ... descripserit, ... iuratorum putas? A II, 116. nec magis adprobabit nunc lucere, quam ..; A II, 119. quod facere eos etiam, qui ..., nec multo secus eos, qui ..; A II, 138. tam moveor quam tu .., nec me minus hominem quam te putaveris; A II, 141. quo modo ... nec mihi dabas ..; A II, 146. habeo .. sententiam tuam nec eam admodum aspernor; A II, 148. vix admittuntur ad eos (honores) nec satis commendati multitudini possunt esse; A fr 4. tradunt se libidinibus .. nec, quid eventurum sit, provident; F I, 47. »o lapathe, ut iactare, nec es satis cognitus qui sis!« F II, 24. profectus in exsilium Tubulus || est || statim nec respondere ausus; F II, 54. dicet pro me ipsa virtus nec dubitabit isti vestro beato M. Regulum anteponere; F II, 65. nec male Euripides ...: »suavis laborum est praeteritorum memoria«; F II, 105. nec ante aggrediar, quam ..; F II, 119. si (voluptas) ... nec tam pertinaces habeat patronos; F III, 1. nec (M. Cato) satiari poterat; F III, 7. [nec eae perturbationes vi aliqua naturali moventur]; F III, 35. quae .. (philosophia) adhuc peregrinari Romae videbatur nec offerre sese nostris sermonibus; F III, 40. ut ... nec catulus ille ... plus cernit quam is; F III, 48. quoniam ... nec diuturnitas magis ei vitam fugiendam facit; F III, 61. nec exspectes, dum ad omnia dicam; F IV, 3. ut (virtutes) omnes omnium participes sint nec alia ab alia possit separari; F V, 67. quid minus probandum quam esse aliquem beatum nec satis beatum? F V, 81. nec dubitatum, quin in virtute omnis ... spes poneretur; F V, 88. nec (audebo cetera) fraudare suo vetere nomine potius quam ..; F V, 91. nec (vim eam) separabilem a corpore esse; T I, 21. nec accidere posse, ut ..; T I, 55. carere .. sentientis est, nec sensus in mortuo; T I, 88. nec ob eam rem ... capite damnarer; T I, 98. quae (vis) ... nec id gigneret aut aleret, quod ..; T I, 118. qui ... nec ultra ... progredi possumus; T II, 5. nec (opinio effeminata est) in dolore magis quam eadem in voluptate; T II, 52. plurimos .. annos in philosophia consumpsi nec (dolorem) ferre possum; T II, 60. nec committam, ut dolor corporis efficiat, ut ..; T II, 61. quid tergiversamur .. nec fatemur eam nos dicere voluptatem, quam ..? T III, 41. quod ... hic (Epicurus) primum et tertium putat idem esse nec distinguit a non dolendo voluptatem; T III, 47. nec siletur illud potentissimi regis anapaestum; T III, 57. qui ruunt nec cohaerere possunt propter magnitudinem aegritudinis; T III, 61. »si ... nec tam aerumnoso navigavissem salo«; T III, 67. premit .. (dolor) atque instat, nec resisti potest; T III, 71. nec pati (aegritudinem) manare longius; T III, 75. qua (oratione) medeantur animis nec eos turbulentos esse patiantur; T IV, 9. cum est concupita pecunia nec adhibita continuo ratio; T IV, 24. in altum .. (imbecillitas) provehitur imprudens nec reperit locum consistendi; T IV, 42. nec Marcellum apud Clastidium ideo fortem fuisse, quia fuerit iratus; T IV, 49. etsi .. omnis animi perturbatio gravis est nec multum differt ab amentia, tamen ..; T IV 82. sin autem virtus ... nec tantarum virium

est, ut se ipsa tueatur; T V, 2. ut ad eas (virtutes) cursim perrectura nec eas beata vita a se desertas passura videatur; T V, 13. cui ... nec suspensa aliorum aut bono casu aut contrario pendere ex alterius eventis ... coguntur; T V, 36. quod (praecipuum) suum quaeque (bestia) retinet nec discedit ab eo; T V, 38. ut idem vincatur interdum nec putet ... praeceptum ... pertinere; T V, 52. nec (vita beata), ... cum tortoris os viderit, consistet; T V, 80. ut Peripatetici nec multo veteres Academici secus; T V, 85. nec eam (virtutem) minis || aut, minimis ||, blandimentis corrupta (beata vita) deseret; T V, 87. qui ... nec haec sic agit, ut ..; T V, 88. nec externa (membra) magis (frustra habebit deus) quam interiora; N I, 92 omnium || hominum || in me incidere imagines ..., nec ea forma, qua illi fuerunt; N I, 107. doceas oportet ..., nec fabellas aniles proferas; N III, 12. nec possum Atti Navii ... lituum contemnere; N III, 14. ut ... repente avertas orationem nec des respondendi locum; N III, 19. ut ... „nec tuendi satietas capere posset;“ D I, 24. nec adducar aut in extis totam Etruriam delirare aut ..; D I, 35. mentiri (hos) iudicemus nec, saeculorum reliquorum iudicium quod de ipsis futurum sit, pertimescere; D I, 36. »pater ... repente recessit nec sese dedit in conspectum corde cupitus«; D I, 41. si ... potest ... errare aliquando nec vera cernere; D I, 71. II, 107. nec eam rem (C. Flaminius) habuit religioni; D I, 77. nec esse unam omnium (haruspicum) disciplinam; D II, 28. parendum .. religioni fuit nec patrius mos tam contumaciter repudiandus; D II, 71. nec eius (Romae) fata canere dubitabat; D II, 98. quia (vera in praeteritis) sunt inmutabilia nec in falsum e vero praeterita possunt convertere; Fa 14. nec posse verum futurum convertere in falsum; Fa 20. nec ob eam causam fatum aut necessitas extimescenda est; Fa 28. nec hoc ex vero in falsum poterat convertere; Fa 37. nec potuit Titiensium et Rhamnensium et Lucerum mutare ... nomina; R II, 36. quod ... voluptatibus erant inferiores nec pecuniis ferme superiores; R II, 59. cum iidem (x viri) essent nec alios subrogare voluissent; R II, 62. quae (urbs) renovat pristina bella nec potest quiescere; R VI, 11. quoniam ... serendi etiam (sunt) mores nec scriptis omnia sancienda; L I, 20. quae aliis sic, aliis secus nec isdem semper uno modo videntur; L I, 47. nec est viri boni errare et diligere, quod ..; L I, 48. nec sequor magos Persarum; L II, 26. opinionibus vulgi rapimur in errorem nec vera cernimus; L II, 43. »nec plus quam de singulis rebus semel || semul || consulunto«; L III, 11. »nec eo magis (privati) lege liberi sunto;« L III, 11. ita mehercule attendi nec satis intellexi, quid ... vellent; L III, 33. nec se (homines) intellegunt esse consanguineos et subiectos sub unam .. tutelam; L fr 2. qui classem ab Arginusis removendam nec cum Atheniensibus dimicandum putabant; O I, 84. nec (res familiaris) lubidini potius ... quam liberalitati ... pareat; O I, 92. ea .. moderari (oportebit) nec velle experiri, quam se aliena deceant; O I, 113. modus .. est optimus decus ipsum tenere ... nec progredi longius; O I, 141. nec (perversitas) magnopere admonitionem et praecepta desiderat || desiderant ||; O I, 145. quare id, quod feceris, necesse fuerit nec aliter facere potueris; O II, 68. nec (Panaetius) exsolvit id, quod promiserat; O III, 7. si quis ... nec ab eo ... impetret, ut ..; O III, 92. nec senectus mores mutaverat; C 10. nec sepulcra legens vereor, ... ne ..; C 21. nec erat ei (Nestori) verendum, ne ..; C 31. nec (Appius) languescens succumbebat senectuti; C 37. nec aetas impedit, quo minus ..; C 60. ii mihi videntur fabulam aetatis peregisse nec tamquam inexercitati histriones in extremo actu corruisse; C 64. cum .. semper agitetur animus nec principium motus habeat; C 78. nec miki hunc errorem ... extorqueri volo; C 85. multa narrare ... solebat nec dubitare illum ... appellare sapientem; Lae 1. quod (amicitia) bonam spem praelucet in posterum nec debilitari animos aut cadere patitur; Lae 23. nec (videtur vera amicitia) observare restricte || stricte ||, ne ..; Lae 58. nec habere (homines) quasi signa quaedam et notas; Lae 62. nec ... eos habere || debent || necessarios, quos ..; Lae 74. nec ipsi sibi exemplo sunt ..; Lae 80. obsurdescimus nescio quo modo nec ea ... audimus; Lae 88. quod (caelum) ... nec desideraret alterum; Ti 20.

neque: taceo neque te, quo minus ... sententiam mutes, deterrendum puto; A II, 63. itaque visis cedo neque possum resistere; A II, 66. qui (Peripateticus) ... neque adderet illam magnam accessionem; A II, 112. neque id esse mutabile; A II, 118. si ... neque in ea (honestate) voluptatem dicant inesse; F II, 48. neque exspectat (beata vita) ultimum tempus aetatis; F II, 87. quae (res) sunt secundum naturam neque sunt in nostra potestate; F IV, 15. neque eam causam Zenoni desciscendi fuisse; F IV, 19. neque intellegunt se ... fundamenta subducere; F IV, 42. neque (me) ad hospitem ante devertisse, quam ..; F V, 4. neque (commodum) eam constitutionem summi boni ... mutaverit; F V, 45. »Sisyphus versat saxum sudans nitendo neque proficit hilum«; T I, 10. neque excessu vitae sic deleri hominem, ut ..; T I, 27. »neque te mei miseret«; T I, 106. »neque sepulcrum, quo recipiat, habeat portum corporis«; T I, 107. sed (ratio, oratio) raro proficit neque est ad volgus adhibenda; T IV, 60. quae sunt humiliora neque se tollere a terra altius possunt; T V, 37. neque (cogitatio) se in brevitate vitae conlocatam || conlocata, conlocatum || putat; T V, 70. neque ea uno tempore anni (natura gignit); N II, 131. si vacas animo neque habes aliquid, quod ..; D I, 10. neque (se) esse passum te excitari; D I, 59. si sunt di neque ante declarant hominibus, quae futura sint; D I, 82. II, 101. neque ea signa audiamus, quae receptui canunt; R I, 3. quamquam nostri casus plus honoris habuerunt quam laboris neque tantum molestiae, quantum gloriae; R I, 7. quibus id (otium) tuendum est neque committendum, ut ..; R I, 52. ut, quod est rectum ..., neque cum litteris ... aut oriatur aut occidat; L II, 11. quae .. parva videntur esse delicta neque a multis intellegi possunt; O I, 145. ut suum quisque teneat neque de bonis privatorum publice deminutio fiat; O II, 73. qui ... neque ea volunt praeponderari honestate; O III, 18. ut ... neque iis (civitatibus) pecuniam ... redderemus; O III, 87. ipsum se contentum esse mundum neque egere altero; Ti 18.

ζ. Verbindungen: dum: s. nequedum.

equidem: nec equidem eam (ubertatem orationis) cogito consectari; F III, 19.

etiam: cum ... nec omnes, qui curari se passi sint, continuo etiam convalescant; T III, 5. s. idcirco; O II, 79.

idcirco: nec ... idcirco ... non eadem superstitione, qua ceterae gentes, conflictantur; L I, 32. nec, si plures sunt ii ..., idcirco plus etiam valent; O II, 79.

ita: haec .. habere dubia nec iis ita confidere, ut moveri non possint; A II, 29. visa illa contemnimus neque ita habemus, ut ea, quae in foro gessimus; A II, 51. sunt certa legum verba, .. neque ita prisca, ut ..; L II, 18. quibus .. ra-

tionibus ... assequi possimus, ... dicemus, neque ita multo post, sed pauca ante dicenda sunt; O II, 19.

meherculo: quarum (stellarum) te cursus ... delectabant, nec mehercule iniuria; N III, 23.

minus: ea dicta sunt a te, nec minus plane [verbis] quam dicuntur a Graecis [aptis]; F V, 96. nec minus (dies deficiat), si commemorem ..; N III, 81. [eos omnes censores ... in aerariis reliquerunt nec minus illum, qui ..;] O I, 40. nec minus (danda opera est), ut etiam singulis consulatur, sed ita, ut ..; O II, 72.

non: nec ob eam causam non multo maiores esse et voluptates et dolores animi quam corporis; F I, 55. utinam res publica ... nec in homines non tam commutandarum quam evertendarum rerum cupidos incidisset! O II, 3. nec ulli bonarum artium magistri non beati putandi, quamvis consenuerint vires atque defecerint; C 29. f. tamen; T I, 3. — neque potest eius modi res publica non regnum et esse et vocari; R II, 43. f. idcirco; L I, 32.

nullus: nec ob eam causam eos beneficium a patribus nullum habere; N III, 70.

omnino: cum ... nec quicquam omnino praeter haec tria possit esse; F V, 18. — neque inter eorum vitam et improbissimorum quicquam omnino interesse; F IV, 21.

praeterea: nec est praeterea, quem audiamus; F V, 6. — unum Clitarchum neque praeterea quemquam de Graecis; L I, 7. f. ullus; N II, 39. L I, 25.

profecto: nec profecto nobis delectatio deerit aliud ex alio quaerentibus; L I, 14.

quisquam: qui omnia ... in una virtute poneret nec quidquam aliud numeraret in bonis; A I, 35. ut etiam alia eodem modo videri possint nec in iis quicquam interesit; A II, 40. ut ... nec ei (virtuti) quicquam, .. unde oriretur, darent; F II, 43. nec quisquam (libros) attingit praeter eos, qui ..; T I, 6. »nec quisquam e nostris spolia cepit laudibus«; T II, 22. nec quisquam ante Marium solutus dicitur esse sectus; T II, 53. nec quicquam inter Alcibiadem ... et quemvis baiolum interesse; T III, 77. »nec longius quicquam nobis, quam ..;« T IV, 48. nec (perturbationes) habere quicquam aut naturale aut necessarium; T IV, 60. nec esse quicquam extra suam potestatem, quod ducant in bonis; T V, 30. nec quemquam vidi, qui ..; N I, 86. nec mundo quicquam melius; N II, 21. si ... nec ars efficit quicquam sine ratione; N II, 87. haec ... vis ... homini profecto est nec alii cuiquam a dis immortalibus data; N II, 163. qui ... nec facere cuiquam videantur iniuriam; O I, 29. nec quemquam hoc errore duci oportet, ut ..; O I, 148. nec quicquam aliud est philosophia ... praeter studium sapientiae; O II, 5. nec simulatum potest quicquam esse diuturnum; O II, 43. nec eas (aures tuas) ... quicquam aliud audire; O III, 5. quibus ... nec utile quicquam (videtur), quod non honestum; O III, 20. nec in his eum (Gygen) facinoribus quisquam potuit videre; O III, 38. cum ... nec ei quicquam fiat iniuriae; O III, 92. nec ‖ neque ‖ quicquam insipiente fortunato intolerabilius fieri potest; Lae 54. quoniam ... nec eorum quisquam adhuc inventus est, quoi ..; P 52. f. omnino. praeterea. vero; O I, 101. — qui ... neque eos existumet sine rabie quicquam fortiter facere posse; T IV, 53. veni Athenas, ... neque me quisquam ibi adgnovit; T V, 104. quoniam ... neque est quicquam, quod ..; N II, 38. ut ... neque in eo quicquam casu ... factum esse appareat; D I, 125. illa .. (Praxitelia capita) efficiuntur detractione, neque quicquam illuc adfertur a Praxitele; D II, 48. cum ... neque coniectura ... quicquam sit incertius; D II, 147. cum simplex animi esset natura ‖ nat. esset ‖ neque haberet in se quicquam admixtum dispar sui atque dissimile; C 78. quodsi universi corpus planum et aequabile explicaretur neque in eo quicquam esset † requisitum; Ti 14. f. omnino. praeterea. vero; O I, 101.

quoque: nec ... illarum (bestiarum) quoque causa ea nata esse dicemus; N II, 157.

sane: ut (natura) ... neque sane multum adiumentis externis ... uteretur; F V, 59.

solum: nec id ex animi solum partibus; F II, 113.

tam: ne ‖ nec ‖ tam vegeta mens ... demersa iaceat; T I, 41. nec tam flebiliter illa canerentur; T I, 85. nec tam fuit hominum generi infensa atque inimica natura, ut ..; T IV, 58. nec tam miserum est non adipisci, quod velis, quam ..; fr V, 39. — neque tam refellendi tui causa (meditabar) quam ea ... requirendi; N III, 1.

tamen: nec tamen (sapiens) adsentietur; A II, 105. cuius (Epicuri) est disciplina nunc notior, n. t. cum Cyrenaicis ... consentiens; A II, 131. illum motum ... eripuit atomis n. t. id ... assecutus est; F I, 19. quae (cupiditates) naturales essent n. t. necessariae; F I, 45. n. t. ut hoc sit bonorum ultimum; F III, 22. nec beatiorem t. (sapientem) ob eam causam fore; F IV, 30. illud audierat n. t. didicerat, malum illud non esse; F V, 94. n. t. Epicuri licet oblivisci; F V, 3. eo minora studia fuerunt, n. t. ... non satis Graecorum gloriae responderunt; T I, 3. (cruciari) asperum ... dicunt, n. t. malum; T II, 17. qui .. erunt firmiores n. t. robustissimi; T II, 48. si (ea natura) rationis particeps sit nec sit t. a principio sapiens; N II, 36. si ... n. t. exissent umquam supra terram; N II, 95. n. t., cur ita fiat, videmus; D I, 15. si concedunt anteire visa, n. t. fato fieri adsensiones; Fa 44. — esse aliquid perspicui, verum illud quidem, ‖ et ‖ impressum in animo atque mente, neque tamen id percipi ac comprendi posse; A II, 34. ut ei (sapienti) vera multa videantur, n. t. habere insignem illam et propriam percipiendi notam; A II, 101. sicut facit re, n. t. dividit verbis; F II, 20. n. t. ... pluris sit coniunctum quam sapere ipsum separatim ‖ separatum ‖; F III, 44. qui ... neque eam (valetudinem) t. in bonis ponimus; F III, 44. ut ... n. t. illa praepositio tali ad eum ... finem pertinebit; F III, 54. ita similis erit ei (viti) finis boni, atque antea fuerat, neque idem t.; F V, 40. si (exaggeratio animi) vacet populo neque plausum captans se t. ipsa delectet; T II, 64. virtutem ipsam per se beatam vitam efficere posse n. t. beatissimam; T V, 22. cum ... n. t. Peripatetici plus tribuerent divitiis ... quam Stoici; T V, 120.

vero: istuc quidem considerabo, nec vero sine te; A I, 13. n. v. id ... efficietis umquam; F II, 108. n. v. plures (expositiones) ... esse potuerunt; F V, 21. n. v. sese ipsi accusarent ob eam causam, quod ..; F V, 29. n. v. id conlocatio hominum ... effecit; T I, 30. n. v. cum (hostis) venit, prae se fert ..; R II, 6. n. v. ferent, si audierint ..; L I, 21. n. v. agere quicquam (debet), cuius non possit causam probabilem reddere; O I, 101. n. v. velim quasi decurso spatio ad carceres a calce revocari; C 83. inprobis .. poena statuenda est, n. v. minor iis ... quam iis; Lae 42.

ullus: nec ullum arbitror ... maius aut melius a dis datum munus homini; A I, 7. sensus ... tardos esse nec percipere ullo modo res ullas, quae subiectae sensibus viderentur; A I, 31. nec,

ut omnia ... defendamus, necessitate ulla cogimur; A II, 8. se dilucide perspicere nec ulla communione visorum impediri; A II, 44. nec ea, quae docere vult, ulla arte (Epicurus) distinguit; F II, 18. cum (luxuriosi) ... nec haberent ulla ex parte aliquid aut dolens aut aegrum; F II, 21. nec ulla de summo bono ratio ... probabitur; F II, 88. nec esse res ullas praeter virtutes et vitia, inter quas quicquam omnino interesset; F IV, 47. nec ulla in re peccare posset; F V, 41. nec ullo minimo momento plus ei vitae tribuo quam Stoici; F V, 88. nec rem ullam aliam per se expetendam (esse); F V, 73. nec (philosophia) ullum habuit lumen litterarum Latinarum; T I, 5. ut ... nec malum ‖ ne m. quidem ‖ ullum, ne si in unum locum quidem ‖ quidem locum, nec si in un. loc. ‖ conlata omnia sint, cum turpitudinis malo comparanda ‖ comparandum ‖; T II, 30. nec esse humana (forma) ullam pulchriorem; N I, 76. nec (vites) eos (caules) ulla ex parte contingere (dicuntur); N II, 120. nec me ex ea opinione ... ullius umquam oratio aut docti aut indocti movebit; N III, 5. nec potest (animal) ullo sensu iucunda accipere, non accipere contraria; N III, 32. collegit innumerabilia oracula Chrysippus nec ullum sine locuplete auctore atque teste; D I, 37. eos .. (deos Epicurus) habere putat eadem membra, quae nos, nec usum ullum habere membrorum; D II, 40. multa genera sunt enuntiandi nec ullum distortius quam hoc; Fa 16. (Carneades) premebat alio modo nec ullam adhibebat calumniam; Fa 31. nec ulla deformior species est civitatis quam illa; R I, 51. vult plane virtus honorem, nec est virtutis ulla alia merces; R III, 40. ut constare in perpetuitate vitae possimus nobismet ipsis nec in ullo officio claudicare; O I, 119. cum ... nec ulla pars eius (philosophiae) inculta ac deserta sit; O III, 5. nec habet (voluptas) ullum cum virtute commercium; C 42. ut idem interitus sit animorum et corporum nec ullus sensus maneat; Lae 14. nec sine virtute amicitia esse ullo pacto potest; Lae 20. nec (amicitia) ullam aetatis degendae rationem patitur esse expertem sui; Lae 87. nec est ulla res, quae ..; P 34. quid est, quod semper sit neque ullum habeat ortum, et quod gignatur nec umquam sit? Ti 3. s. non; C 29. — ut ea (visa) vel falsa esse possent, neque ea posset ulla notio discernere; A II, 27. ut sit visum illud probabile n. ulla re impeditum; A II, 101. n. praeter terram rem ullam in mundo moveri; A II, 123. n. ea ratione ullo modo posse vivi; F IV, 70. ut appetat animus agere semper aliquid n. ulla condicione quietem sempiternam possit pati; F V, 55. »neque sanguis ullo potis est pacto profluens consistere«; T II, 38. sunt .. (philosophi) insipientes, n. insipientia ullum maius malum est; T III, 68. n. est ullum, quod non ita vigeat; T V, 37. n. (sidera) ulla praeterea sunt ‖ est ‖ admixta natura; N II, 39. totas noctes somniamus ‖ tot noctes dorminus ‖, n. ulla est fere, qua non dormiamus ‖ somniemus ‖; D II, 121. iam vero virtus eadem in homine ac deo est n. alio ullo in genere praeterea; L I, 25. n. ulla re longius absumus a natura ferarum; O I, 50. quae (domus) spectat in nos solos n. aliud ullam potest habere perfugium; O I, 58.

umquam: te ea ... accuratius tractare nec de manibus umquam deponere; A I, 8. si Seriphi natus esset nec umquam egressus ex insula; N I, 88. nec diutius umquam ‖ unq. ‖ tenetur idem rei publicae modus; R I, 68. quorum vagetur animus errore nec habeat umquam, quid sequatur; O II, 7. s. ullus; N III, 5. — neque eam (sapientiam) umquam sui paenitet; T V, 54. ut ... n. deficiat umquam ex infinitis corporibus similium accessio; N I, 105. n. (stella Mercurii) a sole longius umquam unius signi intervallo discedit; N II, 53. n. umquam (stella Veneris) ab sole duorum signorum intervallo longius discedit; N II, 53. n. umquam mihi visus es ..; L I, 13. n. (honestum) a virtute divelli umquam potest; O III, 13. C. Marius cum ... n. petiturus umquam consulatum videretur; O III, 79. n. (Leontinus Gorgias) umquam in suo studio atque opere cessavit; C 13.

usquam: cum ... nec usquam eius simulacri caput inveniretur; D I, 16. — quo omnia, quae recte fierent, referrentur, neque id ipsum usquam referretur; F II, 5. stellas aureas ... decidisse, neque eas usquam repertas esse; D II, 68. cum ... neque esset usquam consilio aut auctoritate locus; O II, 2.

2. **nach einer Negation:** haud: quo .. me proficiscentem haud sane quis facile retraxerit nec tamquam Peliam recoxerit; C 83.

ne: »ne sumptuosa respersio, ne longae coronae nec acerrae« praetereantur; L II, 60. — ne necesse sit ... decantare neque a commentariolis suis discedere; F IV, 10.

ne — quidem: ne id ipsum quidem ... scire nos nec omnino, sitne aliquid, an nihil sit; A II, 73. negat Epicurus *ne* ‖ nec ‖ diuturnitatem quidem temporis ad beate vivendum aliquid afferre, nec minorem voluptatem percipi ..; F II, 87. ne seges quidem ... nec mercatura quaestuosa, si ..; F V, 91. ne stridorem quidem serrae (audiunt) nec, cum quiescere volunt, fremitum murmurantis maris; T V, 116. s. 1, b, γ. A II, 111.

nec: s. 1, a. nec; fr V, 43. vgl. C, a, II, 4. sed; P 6.

nego: qui ... negant esse ullam causam ..., nec inter eas res quicquam omnino putant interesse; F V, 23. qui negant eum locum a Panaetio praetermissum, sed consulto relictum, nec omnino scribendum fuisse; O III, 9. s. ne—quidem; F II, 87. — tu .. te negas infracto remo neque columbae collo commoveri; A II, 79. (Epicurus) negat opus esse ratione neque disputatione; F I, 30.

nemo: neminem ulla de re posse contendere nec adseverare sine aliqua ... nota; A II, 35. quae .. nemo adhuc docuerat nec erat unde studiosi scire possent; A I, 8. »quem nemo ferro potuit superare nec auro«; R III, 6. nemo .. horum sic sapiens, ut ..., nec ii ... sapientes fuerunt; O III, 16. s. **decoro** alqm (3 St.) B. I, S. 621, b. — »cui nemo civis neque hostis quivit ... reddere .. pretium«; R fr 4.

nescio: ita tu nunc, Catule, lucere nescis, nec tu, Hortensi, in tua villa nos esse; A II, 145. nescio, nec me ‖ nec ‖ pudet ... fateri nescire, quod nesciam; T I, 60. nostri Graece fere nesciunt nec Graeci Latine; T V, 116. cui parent ‖ parantur, cui parentur ‖, nesciunt, nec cuius causa laborent; Lae 55.

nihil: ut Plato ... nihilo melius quam quivis improbissimus nec beatius vixerit; F IV, 21. nihil est tam illustre nec quod latius pateat quam coniunctio inter homines hominum; F V, 65. nihil interesse, nec pluris nunc facere M. Camillum hoc civile bellum, quam ..; T I, 90. qui (sapiens) nihil opinione adfingat ..., nec id putet esse rectum ..; T III, 80. nihil fieri nisi ex eo, nec illam ‖ ullam ‖ vim esse naturae, ut ..; N III, 23. cui mali nihil est nec esse potest; N III, 38. aut nihil horum recipiemus, nec illa infinita ratio superstitionis probabitur; N III, 52. nihil ... novi, nec quod praeter ceteros ipse sentiam; D I, 11. cum mihi nihil inproviso nec gravius evenisset; R I, 7. ab Chrysippo nihil magnum nec

magnificum desideravi; R III, 12. nihil erit iis urbe ... dulcius nec laboriosius molestiusque provincia; L III, 19. nihil .. est amabilius nec copulatius quam morum similitudo bonorum; O I, 56. nihil fuisse necesse dici, nec eum esse deceptum, qui ..; O III, 67. nihil est .. appetentius similium sui nec rapacius quam natura; Lae 50. nihil porro igni vacuum ... videri potest nec vero tangi, quod careat solido; Ti 13. — nihil ut esset, qui distingueretur tremor ille et pallor, neque ut quicquam interesset inter intestinum et oblatum; A II, 48. nihil novi vobis adferam, neque quod a me sit cogitatum; R I, 21. tenent nihilo minus ... senatus alteram partem ... neque hunc ... his ... rebus subvenire patiuntur; R I, 31. quo (animo) nihil est praestantius neque divinius; P 14.

nolo: te ... eius (multitudinis) iudicio stare nolim nec ... idem putare pulcherrimum; T II, 63.

non: ut non *in* suo quidque genere sit tale, quale est, nec sit in duobus aut pluribus nulla re differens ulla communitas; A II, 54. si ista explicari non possunt, nec eorum ullum iudicium invenitur; A II, 95. quamquam ... non facile divellor nec quicquam habeo adhuo probabilius; A II, 139. non dubito, .. quin facile (ostendere) possis, nec est quod te pudeat sapienti assentiri; F II, 7. quod ... non dicitur laetitia nec gaudium in corpore; F II, 13. reperiam ... innumerabiles non tam curiosos nec tam molestos, quam vos estis; F II, 28. accessione utuntur non ita probabili, nec tamen, cur id tam parce ... faciant, intellego; F II, 42. verbum ipsum voluptatis non habet dignitatem, nec nos fortasse intellegimus; F II, 75. non audio nec eum, quod sentiat, dicere existimo; F II, 90. innatam esse homini probitatem gratuitam, non invitatam voluptatibus nec praemiorum mercedibus evocatam; F II, 99. Stoicis non videtur optabilior nec magis expetenda beata vita, si ..; F III, 46. haec reicienda esse, non fugienda? nec misericordem iudicem esse oportere? F IV, 22. non semper idem dicere videntur, nec in summa tamen ipsa .. varietas est ulla; F V, 12. se non tum illa discere, sed reminiscendo recognoscere, nec vero fieri ullo modo posse, ut ..; T I, 57. non ... arbitror, nec Homerum audio, qui ..; T I, 65. carere in morte non dicitur; nec enim esset dolendum; T I, 88. qui (Pelops) non erudierit filium nec docuerit, quatenus ..; T I, 107. militiam .. nostram dico, non Spartiatarum ..., nec adhibetur ulla sine anapaestis pedibus hortatio; T II, 37. non .. silice nati sumus ..., nec absurde Crantor ille ... inquit ..; T III, 12. non (adfectio est) distorta nec prava; T IV, 29. quae ... non circumcidenda nec amputanda sunt; T IV, 57. quod tam longe retro respicere non possunt nec eos ... fuisse philosophos arbitrantur; T V, 6. non sunt .. ea bona dicenda nec habenda; T V, 44. non est talis Argia || Argiva || nec Romana Iuno; N I, 82. non fit ..., nec, si is, qui accepit, bene utitur, idcirco is, qui dedit, amice dedit; N III, 70. cum signifer ... signum non posset movere loco nec quicquam proficeretur; D I, 77. non .. sunt di nec significant futura; D I, 83. non lubet (haruspicum responsa) commemorare, nec vero necesse est; D II, 53. quibus in rebus ... non ratio nec consilium valet; D II, 85. non .. di sunt nec significant nobis futura; D II, 102. non duo Scipiones oriens incendium belli ... restinxissent, nec id ... Q. Maximus enervavisset; R I, 1. non fortuito ..., nec tamen adversante fortuna; R II, 30. quorum (decemvirum) non similiter fides || est || nec iustitia laudata; R II, 61. quae (leges) non sint in nostra re publica nec fuerint; L II, 23. qui .. non defendit nec obsistit ... iniuriae; O I, 23. in homine non perfecto nec sapiente || sapienti ||; O I, 46. non est .. consentaneum ... frangi cupiditate nec ... vinci a voluptate; O I, 68. putant quidam hanc comparationem non recte introductam, nec omnino de eo genere quicquam praecipiendum fuisse; O III, 13. etiamsi excitaturus non sis nec agitaturus; O III, 68. non nasci longe optimum nec in hos scopulos incidere vitae; fr IX, 9. — non idem facere eas (divitias) in virtute neque in ceteris artibus; F III, 49. sin ea non neglegemus neque tamen ad finem summi boni referemus; F IV, 40. Critoni ... non persuasi me hinc avolaturum neque mei quicquam relicturum; T I, 103. pro qua (sententia) non in senatu, non in contione, non apud exercitum neque ad censores dicere audeant; T III, 51. non est .. natura deorum praepotens neque excellens; N II, 77. qui .. causas antecedentis non dicant perfectas neque principalis; Fa 42. non audeo ... ad ista .. dicere, neque tam te ... *; R I, 30. non eam (rem familiarem) ... exaggerantes neque excludentes ab eius usu suos; O I, 92. munditia .. non odiosa neque exquisita nimis; O I, 130. qui non defendit iniuriam neque propulsat, cum potest; O III, 74. non lubet .. mihi deplorare vitam ..., neque me vixisse paenitet; C 84. praesidii adiumentique causa, non benivolentiae neque caritatis amicitias esse expetendas; Lae 46. animus oportet tuus se iudicet divitem, non hominum sermo neque possessiones tuae; P 43.

nullus: orationem nullam putabant inlustriorem ipsa evidentia reperiri posse, nec ea, quae tam clara essent, definienda censebant; A II, 17. nulla regula est, nec potest is ... ullum habere iudicium; A II, 33. nulla exspectata nec quaesita voluptate; F II, 82. vincula inici nulla possint, nec (sapiens) exspectet ullum tempus aetatis; F III, 76. nulla .. arte alia id nec sapientia scire potuisset; D II, 14. auctoritatem .. nullam debemus nec fidem commenticiis rebus adiungere; D II, 118. quorum (regnorum) ... „nulla [regni] sancta societas nec fides est;“ R I, 49. »nulla sancta societas nec fides regni est;« O I, 26. nullus feracior in ea (philosophia) locus est nec uberior quam de officiis; O III, 5. — quodquia nullo modo sine amicitia ... iucunditatem vitae tenere possumus neque vero ipsam amicitiam tueri; F I, 67. qui (Anaxarchus) ... nullum genus supplicii deprecatus est neque recusavit; T II, 52. Cato ... in ea est haeresi, quae nullum sequitur florem orationis neque dilatat argumentum; P 2.

num: num minus haec invidiose dicuntur? nec tamen nimis eleganter; A II, 146.

numquam: numquam se minus otiosum esse, quam cum otiosus, nec minus solum, quam cum solus esset; O III, 1. numquam hoc ita defendit Epicurus neque Metrodorus aut quisquam eorum; F I, 25. quae (res) numquam omnino fuerunt neque esse potuerunt; N I, 108.

3. **vor einer Negation:** non: nec nunc quidem vires desidero adulescentis, ... non plus, quam adulescens tauri ... desiderabam; C 27. — nec vero sum nescius esse utilitatem in historia, non modo voluptatem; F V, 51. intellego nec vero iam aliam esse ullam legem puto non modo habendam, sed ne appellandam quidem; L II, 13.

4. **nach und vor einer Negation:** nihil: nihil proficientem augi nec habere ne spei quidem extremum et tamen commune solacium; N III, 14.

non: non me sortilegos neque eos, qui quaestus

causa hariolentur, ne psychomantia quidem ... agnoscere; D I, 132. non eandem esse vim neque integritatem dormientium et vigilantium nec mente nec sensu; A II, 52. non (di) ... nullas vias dant ..., nec, si dant vias non est divinatio; D I, 83. II, 102.

nullus: quod nullo modo arbitrabatur quidquam effici posse ab ea (natura), quae expers esset corporis, ... nec vero aut, quod efficeret aliquid, aut, quod efficeretur, posse esse non corpus; A I, 39. corpus .. immortale nullum esse, ne individuum quidem, nec quod dirimi distrahive non possit; N III, 29.

5. **mit folgender Adversativpartikel**: etiam: nec vero scientia iuris maioribus suis Q. Aelius Tubero defuit, doctrina etiam superfuit; fr III, 2.

nisi: in una virtute esse positam beatam vitam, nec tamen beatissimam, nisi adiungerentur ..; A I, 22. nec quidqnam aliud videndum est nobis, ... nisi ne ... detrahamus; A II, 6. nec inter nos et eos, qui se scire arbitrantur, quidquam interest, nisi quod .. non dubitant ..; A II, 8. sapientem ... retenturum adsensum nec umquam ulli viso adsensurum, nisi quod tale fuerit, quale ..; A II, 57. nec vero potest quisquam de bonis et malis vere iudicare nisi .. cognita ratione; F III, 73. nec vero deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi mens soluta quaedam; T I, 66. fr IX, 10. nec vero de hoc quisquam dubitare posset, nisi ... accideret; T I, 73. nec vero ego iis ... habeo quod suscenseam, nisi quod mihi nocere se crediderunt; T I, 99. nec vero umquam ne ingemescit quidem vir fortis ..., nisi forte, ut ..; T II, 56. nec rationem esse nisi in hominis figura; N I, 89. nec vero quicquam aliud adfertur, cur ea ... divinandi genera nulla sint, nisi quod ..; D I, 85. nec vero umquam animus hominis naturaliter divinat, nisi cum .. solutus est; D I, 113. ut ..., natura ... nec fruges terrae bacasve arborum cum utilitate ulla generi humano dedisset, nisi earum cultus ... tradidisset, materiave quicquam || quid || iuvaret, nisi consectionis eius fabricam haberemus; D I, 116. nec vero habere virtutem satis est quasi artem aliquam, nisi utare; R I, 2. nec probrum audire (debemus) nisi ea lege, ut respondere liceat; R IV, 12. nec (eorum animi) hunc in locum nisi multis exagitati saeculis revertuntur; R VI, 29. nec enim satis fieri censent huic loco ..., nisi ... disputarint; L I, 36. nec vero tam denicales ... quam ceterorum caelestium quieti dies feriae nominarentur, nisi maiores ... voluissent; L II, 55. nec est umquam longa oratione utendum, nisi ... utile est; L III, 40. nec parasitorum in comoediis adsentatio faceta nobis videretur, nisi essent milites gloriosi; Lae 98. — neque ulla alia in re nisi in natura quaerendum esse illud summum bonum; A I, 19. neque nostrae disputationes quidquam aliud agunt, nisi ut ... eliciant; A II, 7. neque peccare quemquam nisi adsensione; A II, 39. neque aliud est quicquam, cur incredibilis iis animorum videatur aeternitas, nisi quod nequeunt ..; T I, 50. neque ulla alia huic verbo ... subiecta notio est nisi ... cumulata bonorum complexio; T V, 29 (28). neque enim natura pateretur, ut id ... nisi in terra maneret; R III, 40.

sed: silent .. diutius Musae Varronis quam solebant, nec tamen istum cessare, sed celare, quae scribat, existimo; A I, 2. utrumque verum puto nec dico temporis causa, sed ita plane probo; A II, 113. nec ille ..., Laelius, eo dictus est sapiens, quod non intellegeret, ... sed quia ... duceret; F II, 24. nec lapathi suavitatem acupenseri Gallonii Laelius anteponebat, sed suavitatem ipsam neglegebat; F II, 25. nec vero ut voluptatem expetat, natura movet infantem, sed tantum ..; F II, 33. nec ego repugno, sed inter sese ipsa pugnant; F II, 90. nec enim gubernationi aut medicinae similem sapientiam esse arbitramur, sed actioni .. potius; F III, 24. nec tamen ab illis (Stoicis) ita dicuntur de industria, sed inest ..; F IV, 2. nec ... (sapiens) similem habeat vultum et si ampullam perdidisset, sed ... excitaret; F IV, 31. nec vero id satis est, ... sed illud quoque intellegendum est; F V, 30. nec (vitis) eundem finem habebit, quem cultor eius habebat, sed volet ... vivere; F V, 40. nec id ob aliam rem, sed propter ipsos; F V, 46. nec tamen (ea explicabo) quasi Pythius Apollo, ... sed ut homunculus; T I, 17. nec tamen (vir sapiens) illa vincla carceris ruperit ..., sed ... exierit; T I, 74. deorum immortalium iudicia solent in scholis proferre de morte, nec vero ea fingere ipsi, sed Herodoto auctore; T I, 113. nec mentiris; sed re succumbere non oportebat verbis gloriantem; T II, 30. nec vero ea frons erat, quae M. Crassi illius veteris, ... sed tranquilla et serena; T III, 31. nec ... volneribus mederetur, sed cicatricibus; T III, 54. nec vero illa sibi remedia comparavit ad tolerandum dolorem, ... sed ... dicit ..; T V, 74. nec enim ille externus et adventicius habendus est tepor, sed ex intimis maris partibus agitatione excitatus; N II, 26. nec vero hoc in te convenit, ... sed ... in eum maxime; N II, 74. nec tamen (Panaetius) ausus est negare vim esse divinandi, sed dubitare se dixit; D I, 6. „descendit in Academiam Carneades", nec tamen sine causis, sed interest ..; Fa 19. nec ii, qui dicunt ..., fati necessitatem confirmant, sed verborum vim interpretantur; Fa 20. nec vero nostra quaedam est instituenda nova et a nobis inventa ratio, sed ... disputatio repetenda .. est; R I, 13. cum is ... nec leges imponit populo, quibus ipse non pareat, sed suam vitam ... praefert; R I, 52. nec vero illis aut voluntas defuit ... aut ingenium ...; sed eorum ... copiam causa vicit; R III, 13. nec vero mulieribus praefectus praeponatur, ... sed sit censor; R IV, 6. nec in hac dissensione suscepi populi causam, sed bonorum; R IV, 8. nec vero quisquam privatus erat disceptator aut arbiter litis, sed omnia conficiebantur iudiciis regiis; R V, 3. nec enim tu is es, quem forma ista declarat, sed mens cuiusque is est quisque; R VI, 26. nec id (argutiarum) tamen ex illa erudita Graecorum copia, sed ex librariolis Latinis; L I, 7. nec vero eos ... universi iuris fuisse expertis existimo, sed ... exercuerunt; L I, 14. nec (lex) tollit castimoniam corporis, sed hoc oportet intellegi; L II, 24. nec mehercule ego sane a Quinto nostro dissentio, sed ea ... audiamus; L III, 26. nec vero rei familiaris amplificatio nemini nocens vituperanda est, sed fugienda semper iniuria est; O I, 25. uberior oratio L. Crassi nec minus faceta, sed bene loquendi de Catulis opinio non minor; O I, 133. nec vero ... excludat alios, sed ... putet; O I, 134. nec tamen nostrae nobis utilitates omittendae sunt aliisque tradendae, ... sed ... serviendum est; O III, 42. nec tamen (petulantia, libido est) omnium adulescentium, sed non proborum; C 36. nec (aetas) subito frangitur, sed diuturnitate extinguitur; C 38. nec enim, dum eram vobiscum, animum meum videbatis, sed ... intellegebatis; C 79. nec enim peccata rerum eventis, sed vitiis hominum metienda sunt; P 20. — neque se, quo quid colore aut quo sono sit, scire, sed tantum sentire ..; A II, 76. neque tamen omnia eius modi visa adprobari || adprobavit ||, sed ea, quae nulla re impedirentur; A II, 104. neque vero tu solus, sed ad suam quisque

(disciplinam) rapiet; A II, 114. neque porro quisquam est, qui dolorem ipsum, quia dolor sit, ... adipisci velit, sed quia ... tempora incidunt; F I, 32. ab eo plurimum absum neque, ut ea cognoscas, ... ad te mitto, sed quia ... acquiesco; F III, 6. neque enim vocum suavitate (Sirenes) videntur ... revocare eos solitae ..., sed quia multa se scire profitebantur; F V, 49. neque est enim ullus sensus in corpore, sed ... viae ... sunt; T I, 46. neque ea plane videt animus, cum repente ... inmigravit ..., sed, cum se ... recreavit; T I, 58. neque enim illum (dolorem) ... ratione aut sapientia tulerant, sed studio potius et gloria; T II, 65. neque enim ... maeret, cum haec cogitat, sed tum vel maxime sapientiae fungitur munere; T III, 34. quod (cupiditates) essent plane inanes neque necessitatem modo, sed ne naturam quidem attingerent; T V, 93. neque (Metrodorus) id semel dicit, sed saepius; N I, 113. neque nunc reprehendo, quod ad voluptatem omnia referantur, ... sed doceo ..; N I, 113. neque enim homines murum aut formicarum causa frumentum condunt, sed coniugum ..; N II, 157. neque id dicitis superstitiose atque aniliter, sed physica constantique ratione; N III, 92. hic magna quaedam exoritur, neque ea naturalis, sed artificiosa somniorum [Antiphontis] interpretatio; D I, 116. neque haec scribunt (familiares) vituperantes, sed potius ad laudem; Fa 10. neque eos neuros esse coniunctionibus || conexionibus ||, ut ita sua percepta pronuntient ..., sed potius ita dicant; Fa 15. neque enim hac nos patria lege genuit aut educavit, ut nulla quasi alimenta exspectaret a nobis, sed ut ... pigneraretur; R I, 8. neque enim (urbem) ad mare admovit ..., sed ... sensit ..; R II, 5. *neque* enim serpit, sed volat in optimum statum ... res publica; R II, 33. neque ego haec nunc sine causa ... decanto, sed ... exempla ... definio; R II, 55. neque vero hoc, quia sum ipse augur, ita sentio, sed quia sic existimare nos est necesse; L II, 31. neque nobis cum illa tum peste certamen fuit, sed cum gravissimo rei publicae tempore; L III, 25. neque (animadversio, castigatio) ad eius, ... sed ad rei publicae utilitatem referri (debet); O I, 88. neque tamen de nostra, sed de omni re publica disputo; O II, 74. neque enim id est celare, quicquid reticeas, sed cum ... velis; O III, 57. neque enim de sicariis ... disserendum est, ... sed .. consideremus; O III, 73. neque vero tum (Regulus) ignorabat se ad crudelissimum hostem ... proficisci, sed ... putabat; O III, 100. neque enim ex te umquam es nobilitatus, sed ex ... lacertis tuis; C 27. neque ego nunc de vulgari (amicitia) aut de mediocri, ... sed de vera ... loquor; Lae 22. neque enim beneficium faeneramur, sed natura propensi ad liberalitatem sumus; Lae 31. f. 1, b, ζ. ita; O II, 19. minus; O II, 72. — nec, neque — sed etiam: f. **etiam,** II. 4. sed, neque (5 St.) B. I, S. 875, b. — nec, neque modo — sed, sed etiam: f. **modo,** II, 6 (4 St.) S. 565, a. — nec vero ineunte aetate solum (philosophiae deditus fuit), sed et pro quaestore aliquot annos et ..; A II, 4. nec hoc in acervo tritici solum ..., sed nulla omnino in re ..; A II, 92. nec vero hoc oratione solum, sed multo magis vita et factis et moribus (Epicurus) comprobavit; F I, 65. catervae veniunt contra dicentium, nec solum Epicureorum, ... sed nescio quo modo ..; T I, 77. nec vero solum hanc libidinem laudant, sed ... dicunt; T IV, 44. nec vero haec solum admirabilia, sed nihil maius, quam quod ..; N II, 115. nec vero scaena solum referta est his sceleribus, sed multo vita communis paene maioribus; N III, 69. nec solum ius et iniuria natura diiudicatur, sed omnino omnia honesta et turpia; L I, 44. nec vero huius tyranni solum ... interitus declarat, ... sed reliquorum similes exitus tyrannorum; O II, 23. nec vero corpori solum subveniendum est, sed ... animo multo magis; C 36. neque enim solum nobis divites esse volumus, sed liberis, propinquis; O III, 63. leve .. impedimentum ..., neque solum in tantis rebus, sed etiam in mediocribus vel studiis vel officiis vel vero etiam negotiis contemnendum; R I, 4. f. **etiam,** II, 4. sed (40 St.) B. I, S. 877. — quae ... nec sibi soli (suppeditent), sed coniugi, liberis ceterisque; O I, 12. sed etiam: f. **etiam,** II, 4. sed (4 St.) B. I, S. 877, b.

tamen: oratorem .. complexi sumus, nec eum primo eruditum, aptum tamen ad dicendum; T I, 5.

tantum: nec tamen (Cn. Octavius) miser esse ..., tantum modo laboriosus videbatur; F II, 93.

verum: eosdem .. (deos) consulere rebus humanis, nec solum universis, verum etiam singulis; D I, 117. — neque solum ea (emolumenta, detrimenta) communia, verum etiam paria esse dixerunt; F III, 69.

6. **mit zweiter Negation und folgender Adversativpartikel:** nisi: nec ob aliam causam ullam boni improbis, improbi bonis amici esse non possunt, nisi quod .. est ..; Lae 74.

sed: nemo: vgl. 5. sed; O I, 25. — nec hoc ille non vidit, sed ... est ... delectatus; F IV, 60. neque tamen genus id orationis in consolando non valet, sed id || [id] || haud sciam an plurimum; T III, 55. his mihi rebus ... levis est senectus, nec solum non molesta, sed etiam iucunda; C 85.

verum: nec vero quisquam magis confirmare mihi videtur non modo fatum, verum etiam necessitatem et vim omnium rerum, ... quam hic; Fa 48.

7. **nach einer Negation mit folgender Adversativpartikel:** nego: qui .. valetudinem bonam expetendam negent esse, eligendam dicant, nec quia bonum sit valere, sed quia sit non nihilo aestimandum; F IV, 62. ille Metelli vitam negat beatiorem quam Reguli ... nec magis expetendam, sed magis sumendam; F V, 88.

nemo: nemo invenit falsa, nec ea, quae incerta permanent, inventa esse possunt, sed ... dicuntur; A II, 26.

nihil: nihil inest, quod ..., nec invenietur umquam, unde ad hominem venire possint nisi a deo; T I, 66. fr IX, 10. de officio nihil queant dicere, neque ulla officii praecepta firma ... tradi possunt nisi .. ab iis, qui ..; O I, 6. — eas (disciplinas) non modo nihil adiuvare arbitror neque afferre || † affirmare ||, quo meliores simus, sed .. depravare naturam; F III, 11. nihil pulchrius (est), nec solum nihil est, sed ne cogitari quidem quicquam melius potest; N II, 18. est .. nihil utile, quod idem non honestum, nec, quia utile, honestum, sed quia honestum, utile; O III, 110. nihil est .. praestabilius quam .. intellegi ..., neque opinione, sed natura constitutum esse ius; L I, 28. posse hominem nihil opinari, nec solum posse, sed ita necesse esse sapienti; A II, 77.

nisi: nisi somniorum patrocinium philosophi suscepissent, nec ii quidem contemptissimi, sed in primis acuti; D II, 150.

non: non ... placet omnem ignem pastus indigere nec permanere ullo modo posse, nisi alatur; N III, 37. hoc .. non est saepe faciendum nec umquam nisi .. rei publicae causa; O II, 50. — non † faciles illas || *res*, facilis illa || quidem nec contemnendas, ... sed ut hoc indicaremus;

F IV, 59. non .. temere nec fortuito sati et creati sumus, sed profecto fuit ..; T I, 118. non dubito, nec id nunc agitur, tu illum quantum ames, sed hoc ..; T V, 12. non eum, qui sustulerit ... religionem nec manibus, ... sed rationibus deorum ... aras evertit; N I, 115. id .. evenit non temere nec casu, sed quod ... declarant; N II, 6. ille Romuli auguratus pastoralis, non urbanus fuit nec fictus ..., sed a certis acceptus; D I, 107. non est .. singulare nec solivagum genus hoc, sed ita generatum, ut ... *; R I, 39. non esse nos transmarinis nec inportatis artibus eruditos, sed genuinis domesticisque virtutibus; R II, 29. etenim iustitiae non natura nec voluntas, sed inbecillitas mater est; R III, 23. haec ... *non* somniantium philosophorum esse commenta nec fabulas incredibiles, ... sed prudentium coniecturas; R VI, 3. virtus non statuas ... nec triumphos arescentibus laureis, sed stabiliora quaedam et viridiora praemiorum genera desiderat; R VI, 8. ut non bene provisa ... principia ponantur, nec tamen ut omnibus probentur, ... sed ut eis, qui ..; L I, 37. depasci ... non sinemus nec Mamilia lege singuli, sed e XII tres arbitri finis regemus; L I, 55. non .. de hoc senatu nec his ‖ iis ‖ de hominibus, qui nunc sunt, sed de futuris ... haec habetur oratio; L III, 29. ipsum .. genus iocandi non profusum nec immodestum, sed ingenuum et facetum esse debet; O I, 103. non (est dignitas) ex domo tota quaerenda nec domo dominus, sed domino domus honestanda est; O I, 139. non cani nec rugae repente auctoritatem arripere possunt, sed ... capit; C 62. haec vos dialectici non facitis, nec solum ea non sumitis ad concludendum, quae ab omnibus concedantur, sed ea sumitis, quibus ..; D II, 104. Pompeianum non cerno, neque quicquam interiectum est, quod obstet, sed intendi acies longius non potest; A II, 80. hoc .. ipsum bonum non accessione neque crescendo aut cum ceteris comparando, sed propria vi sua ... appellamus bonum; F III, 34. quae (natura) non solitaria sit neque simplex, sed cum alio iuncta atque conexa; N II, 29. cum is ardor ... non agitatus ab alio neque externo pulsu, sed per se ... moveatur; N II, 31. Amphiaraus et Tiresias non humiles et obscuri neque eorum similes, qui ..., sed clari et praestantes viri; D I, 88. horum trium generum quodvis ... non perfectum illud quidem neque mea sententia optimum *est*, sed ‖ optimum est ‖ tolerabile tamen; R I, 42. unius viri consilio non solum ortum novum populum neque ut in cunabulis vagientem relictum, sed adultum iam; R II, 21. non .. a praetoris edicto ... neque a duodecim tabulis, ... sed penitus ex intima philosophia hauriendam iuris disciplinam putas; L I, 17. non benefici neque liberales, sed perniciosi adsentatores iudicandi sunt; O I, 42.

nullus: quae (vis) nulla sit nec sit quicquam nisi corpus unum et simplex; T I, 21. — nulla .. earum est causa ...; nec id, sine quo quippiam non fit, causa est, sed id, quod ..; Fa 36. non potest .. dubitari, quin decretum nullum falsum possit esse sapientis neque satis sit non esse falsum, sed etiam stabile, fixum, ratum esse debeat; A II, 27. an nulla (senectus) beatior possit esse, neque solum officio, ... sed et delectatione ... et ..; C 56.

numquam: numquam profecto scholis essent excitati neque ad illud munus electi, nisi ... fuissent studia doctrinae; T IV, 5. numquam illud oraclum Delphis tam celebre ... fuisset neque tantis donis refertum ..., nisi omnis aetas ... esset experta; D I, 37. — quae (terra) numquam recusat imperium nec umquam ‖ cuiquam ‖ sine usura reddit, quod accepit, sed alias minore plerumque maiore cum faenore; C 51. mihi .. numquam persuaderi potuit animos ... emori, nec vero tum animum esse insipientem, cum ..., sed cum ... coepisset; C 80.

8. **nach einer Negation mit wiederholter Adversativpartikel:** nego: negat esse corpus deorum, sed tamquam corpus, nec sanguinem, sed tamquam sanguinem; N I, 71.

nihil: nihil esse bonum nisi virtutem nec malum, nisi quod virtuti esset contrarium; A II, 130.

non: non posse iucunde vivi, nisi sapienter ... vivatur, nec sapienter, honeste, iuste, nisi iucunde; F I, 57. — nos beatam vitam non depulsione mali, sed adeptione boni iudicemus, nec eam cessando ..., sed agendo aliquid ... quaeramus; F II, 41. non de improbo, sed *de* callido improbo quaerimus ..., nec vero omnia timente, sed primum qui animi conscientiam non curet; F II, 54. illa non dico me expetere, sed legere, nec optare, sed sumere; F IV, 72. non corpus esse in deo, sed quasi corpus, nec sanguinem, sed tamquam sanguinem; N I, 68. corpus illud non est, sed simile corporis, nec ... sanguis est, sed quaedam sanguinis similitudo; N I, 75. ad aegros non vates ..., sed medicos solemus adducere, nec vero ... ab haruspicibus accipiunt earum (fidium, tibiarum) tractationem, sed a musicis; D II, 9. omnia non Quiritium, sed sapientium iure pro suis vindicare, nec civili nexo, sed communi lege naturae; R I, 27. quod ... non unius esset ingenio, sed multorum, nec una hominis vita, sed aliquot (nostra res publica) constituta saeculis et aetatibus; R II, 2. te ... non solum natura ..., verum etiam studio ... esse sapientem, nec sicut vulgus, sed ut eruditi solent appellare sapientem; Lae 6 (7). non .. paruit ..., sed praefuit, nec se comitem illius (Ti. Gracchi) furoris, sed ducem (C. Blossius) praebuit; Lae 37. — non eros nec dominos appellabant eos, quibus iuste paruerunt, denique ne reges quidem, sed patriae custodes, sed patres, sed ‖ et ‖ deos; nec sine causa; R I, 64.

9. **mit andern Copulativpartikeln:** a. **zwei Partikeln:** atque: atque haec quidem vatium ratio est, nec dissimilis sane somniorum; D I, 115.

et: quod haec (virtus) plurimae commentationis ... indigeat, ... et quod virtus stabilitatem ... totius vitae complectatur, nec haec eadem in artibus esse videamus; F III, 50. qui (Stoici) contortulis quibusdam et minutis conclusiunculis nec ad sensus permanantibus effici volunt ..; T II, 42. cum virgo staret et Caecilia in sella sederet neque diu ulla vox exstitisset; D I, 104. non numquam .. est largiendum, nec hoc benignitatis genus omnino repudiandum est et saepe ... impertiendum; O II, 54. id gignitur et interit nec umquam esse vere potest; Ti 3. s. **et,** C, II, **b,** 2, a. F I, 10. V, 90. T IV, 30. Fa 17. O I, 102. III, 33. fr V, 97 (**B.** I, **S.** 857, b).

que: non esset imitatus ... filius, neque porro ex eo natus ... consul cecidisset in proelio seque e continenti genere tertiam victimam rei publicae praebuisset; F II, 61. nec vero rectum est ..., gravissimeque ... defenditur ..; F III, 71. bis in die saturum fieri nec umquam pernoctare solum ceteraque, quae ..; T V, 100. cur se sol referat nec longius progrediatur solstitiali orbi itemque brumali; N III, 37. ut suspiceremus in caelum nec frustra siderum motus intueremur dinumerationibusque noctium ac di*erum* *; R III, 3. ut eorum probetur fides ..., nec sit in eis ulla cupiditas, libido, audacia, sintque magna constantia; Lae 19. virtutem ex consuetudine vitae ...

interpretemur nec eam ... verborum magnificentia metiamur, virosque bonos eos, qui habentur, numeremus; Lae 31. vgl. 2. nibil; L III, 19. — accipio (visa) iisque interdum etiam adsentior nec percipio tamen; A II, 66. exiguam .. fortunam intervenire sapienti, maximasque ab eo ... res ... administrari, neque maiorem voluptatem ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ..; F I, 63. in Graecia musici floruerunt, discebantque id omnes, nec, qui nesciebat, satis excultus doctrina putabatur; T I, 4. cum ... inrideat dicatque nos ... inanis sonos fundere, neque quicquam ad nos pertinere, nisi quod ..; T V, 73. »errare videbar tardaque vestigare et quaerere te neque posse corde capessere«; D I, 40. ad hoc genus castigandi raro invitique veniemus nec umquam nisi necessario; O I, 136. omnes .. expetimus utilitatem ad eamque rapimur nec facere aliter ullo modo possumus; O III, 101.

b. **drei Partikeln:** atque eos ... audivi ..., cotidieque inter nos ea ... conferebamus, neque erat umquam controversia, quid ego intellegerem, sed quid probarem; F I, 16. concidat omne caelum omnisque natura *et* consistat necesse est nec vim ullam nanciscatur, qua *a* primo impulsa moveatur; T I, 54. R VI, 27. illud .. ingenii magni est, praecipere cogitatione futura et ... constituere, quid accidere possit ..., et quid agendum sit ..., nec committere, ut ..; O I, 81. officium perfectum atque absolutum est et ... omnes numeros habet nec praeter sapientem cadere in quemquam potest; O III, 14. nulla est .. societas nobis cum tyrannis, et potius summa distractio est, neque est contra naturam spoliare eum ..., quem est honestum necare, atque hoc omne genus pestiferum atque impium ... exterminandum est; O III, 32. ostendit primum ortum unum fore omnibus, eumque moderatum atque constantem nec ab ullo inminutum; Ti 43. s. **et**, C, II, **b**, 2, b (1 St.) B. I, S. 858, a.

II. **zweimal:** 1. **allein:** quos ... benivole collegisti, nec me tamen laudandis maioribus meis corrupisti nec segniorem ad respondendum reddidisti; F I, 34. ait eos voce inani sonare ... neque intellegere nec videre, ... quae sit subicienda sententia; F II, 48. si te amicus ... rogaverit ..., nec usquam id scripserit, ut scripsit Fadius, nec cuiquam dixerit; F II, 58. triumpharat nec tamen (M. Regulus) sua illa superiora tam magna neque tam praeclara ducebat quam illum ultimum casum; F II, 65. confunderetur omnis vita ..., neque ullum sapientiae munus aut opus inveniretur ..., neque ullum dilectum adhiberi oporteret; F III, 50. recte solus (sapiens appellabitur) liber nec dominationi cuiusquam parens nec oboediens cupiditati; F III, 75. occulta natura est nec perspici nec cognosci potest; F V, 41. „animus aeger ... semper errat neque pati || † pati, poti || neque perpeti potest"; T III, 5. si tantum modo ad cogitationem (di) valent nec habent ullam soliditatem nec eminentiam; N I, 105. mare ... conglobatur undique aequabiliter neque redundat umquam neque effunditur; N II, 116. adsuescunt animi neque admirantur neque requirunt rationes earum rerum; N II, 96. cur Alexandro tam inlustre somnium ..., nec huic eidem alias, nec multa ceteris; D II, 141. * *quae*dam quasi semina neque reliquarum virtutum nec ipsius rei publicae reperiatur ulla institutio; R I, 41. cum crudelitate unius oppressi essent universi, neque esset unum vinculum iuris nec consensus ac societas coetus, quod est populus; R III, 43. exultabat insolentia neque suos mores regere poterat neque suorum libidines; R II, 45. ut omnes ... suis (commodis) uterentur, nec bene vivi sine bona re publica posset nec esse || esset || quicquam civitate bene constituta beatius; R V, 7. extrui .. vetat sepulchrum altius ... nec e lapide excitari plus nec inponi, quam quod capiat laudem mortui; L II, 88. anni (cedunt), nec praeteritum tempus umquam revertitur, nec, quid sequatur, sciri potest; C 69. te dolorem ... ferre moderate nec potuisse non commoveri nec fuisse id humanitatis tuae; Lae 8.

2. **nach einer Negation:** neutiquam: neutiquam .. dissolvemini, neque vos ulla mortis fata periment || perement || nec fraus valentior quam consilium meum; Ti 40.

nihil: nihil .. fieri sine causa potest; nec quicquam fit, quod fieri non potest; nec, si id factum est, quod potuit fieri, portentum debet videri; D II, 61.

non: non .. magis adsentiuntur nec adprobant lucere nunc, quam ..., nec magis adfirmabunt ..; A II, 128. ego tibi .. praetor esse non videor, ... nec haec urbs nec in ea civitas; A II, 137. non .. hilaritate nec lascivia nec risu aut ioco ... sunt beati; F II, 65. audite ... non opificem aedificatoremque mundi ... nec anum fatidicam, Stoicorum πρόνοιαν, ... neque vero mundum ipsum ... volubilem deum; N I, 18. non tam stabilis opinio permaneret nec confirmaretur diuturnitate temporis nec una cum saeclis aetatibusque hominum inveterari potuisset; N II, 5. non (di) ... ossibus continentur nec iis escis aut potionibus vescuntur, ut ..., nec iis corporibus sunt, ut ..; N II, 59. meridiationes addidi, quibus uti antea non solebam, nec tamen multum dormiens ullo somnio sum admonitus ..., nec mihi magis umquam videor, quam cum ... senatum video, somniare; D II, 142. non .. est inhumana virtus neque inmunis neque superba; Lae 50.

nullus: nullae .. imagines obrepunt in animos dormientium extrinsecus, nec omnino fluunt ullae, nec cognovi quemquam, qui ..; D II, 139.

3. **mit folgender Adversativpartikel:** nisi: cum .. (Zeno) summum bonum posuisset in ingenii praestantia ... nec quicquam aliud esse bonum dixisset, nisi quod esset honestum, nec virtutem posse constare, si ..: F IV, 54.

sed: ex cupiditatibus ... bella nascuntur, nec eae se foris solum iactant nec tantum in alios ... incurrunt, sed intus etiam ... dissident; F I, 44. Cn. Octavium ... confici vidi, nec vero semel nec ad breve tempus, sed et saepe et plane diu; F II, 93.

4. **nach einer Negation und mit folgender Adversativpartikel:** nemo: quoniam ... beatus .. esse sine virtute nemo potest nec virtus sine ratione constare nec ratio usquam inesse nisi in hominis figura; N I, 48.

non: multa sequitur probabilia non comprehensa neque percepta neque adsensa, sed similia veri; A II, 99. ut (vis et natura deorum) primum non sensu, sed mente cernatur nec soliditate quadam nec ad numerum; ... sed ..; N I, 49. fortis .. animi ... est non perturbari in rebus asperis nec tumultuantem de gradu deici, ut dicitur, sed praesenti animo uti ... nec a ratione discedere; O I, 80.

5. **mit andern Copulativpartikeln:** id ... faciundum .. non putabant; nec vero esse ullam rationem ...; Antipatrumque ... reprehendebant nec definiri aiebant necesse esse, quid esset cognitio ...; eosque ... inscienter facere dicebant; A II, 17. speciem dei percipi cogitatione, non sensu, nec esse in ea ullam soliditatem, neque eandem ad numerum permanere, eamque esse eius visionem, ut ..., ex eoque fieri, ut ..; N I, 105. quae ... fortis civis ... oderit tradetque se totum rei publicae neque opes aut potentiam consectabitur

totamque eam sic tuebitur, ut ...; nec vero criminibus falsis in odium aut invidiam quemquam vocabit; O I, 86. cum homines ... primum cupiditatibus iis ... imperabunt, deinde aequitate ... gaudebunt, omniaque alter pro altero suscipiet, neque quicquam umquam nisi honestum et rectum alter ab altero postulabit, neque solum colent inter se ac diligent, sed etiam verebuntur; Lae 82.

III. **dreimal:** minora di neglegunt neque agellos singulorum nec viticulas persequuntur nec ... id Iovi animadvertendum fuit; N III, 86. non sic causa intellegi debet, ut ..., nec, quod in campum descenderim, id fuisse causae, cur pila luderem, nec Hecubam causam interitus fuisse Troianis, quod Alexandrum genuerit, nec Tyndareum Agamemnoni, quod Clytaemnestram; Fa 34. non placuit Syracusis fuisse rem publicam neq*ue* Agrigenti neq*ue* Athenis, cum ess*e*nt tyranni, nec hic, cum decemviri; R III, 45. — mit et und que: f. **et,** C, II, **b,** 3 (1 St.) B. I, S. 858, a.

IV. **viermal:** pares esse virtutes, nec bono viro meliorem nec temperante temperantiorem neo forti fortiorem nec sapiente || sapienti || sapientiorem posse fieri facillume potest perspici; P 21.

C. **correspondierend** (elliptisch: f. A): **a. mit nec, neque: I. zweimal: 1. allein: a. Substantiva, Pronomina:** neque Gygi illi posse veniam dari neque huic; O III, 78. »nec .. Iunonis terror inplacabilis nec ... tristis Eurystheus«; T II, 20. nec Veientium nec Latinorum armis; T III, 27. — dicam .. nec mea nec ea, in quibus ..; A II, 10. quae (sapientia) neque de se ipsa dubitare debet neque de suis decretis; A II, 27. qui (Tarquinius) nec se nec suos regere potuit; F III, 75. qui „nec sibi neo alteri", ut dicitur; O II, 36. — quae nec || neque || in animo insunt neque in corpore; F V, 68. quamquam nec argumentis nec rationibus certis eorum oratio confirmatur; Ti 38. cetera .. etsi nec bona nec mala essent; A I, 36. necesse est nec bonum esse nec malum hoc; F III, 53. cum id officium nec in bonis ponamus nec in malis; F III, 58. quod (officium) neque in bonis ponatur neque in contrariis; F III, 58. est .. officium eius generis, quod nec in bonis ponatur nec in contrariis; F III, 58. et || nec || deum ipsum et || nec || divinum animum ... cogitatione complecti possumus; T I, 51. quem (regem) Romae posthac nec di nec homines esse patientur; D II, 112. neo in dolore nec in voluptate; F II, 16. ut .. nec domus nec res publica ratione ... dissignata || design. || videatur; N III, 85. cum hoo (pirata) nec fides debet nec ius iurandum esse commune; O III, 107. (id) neque ira neque gratia teneri; N I, 45. huic nec laus magna tribuenda nec gratia est; O III, 63. ei (mundo deus) nec manus adfixit ... nec pedes aut alia membra; Ti 19. is (animus) cum ... nec membris uti nec sensibus potest; D II, 128. firmitatem animi nec mortem nec dolorem timentis; F I, 40. *si* ... nec mortem nec deos extimesceret; T III, 38. ordo .. siderum neque naturam significat ... neque fortunam; N II, 43. ut necessariae (cupiditates) neo opera multa nec impensa expleantur; F I, 45. eas neque partes neque earum usus suis nominibus appellant; O I, 127. neque eum (Regulum) caritas patriae retinuit neo suorum; O III, 100. quorum nec scientiam neque explanatorem habeamus; D II, 131. quia nec specie nec usu || speciem .. usum || alium quinque (digiti) desiderant; N I, 99. nec temporis unius nec hominis esse constitutionem rei publicae; R II, 37. ex quo nec timor eum nec angor attingat; T V, 17. eos nec valetudinis nec rei familiaris habere rationem; F V, 48. quae (res) neque in virtutibus sunt neque in vitiis; F III, 58. cum .. nec virtus ... nec honestum crescat; P V, 83. QUAE (pacta, promissa) NEC VI NEC DOLO MALO ... FACTA SINT; O III, 92. nec voluntatem sibi defuisse nec curam; R IV, 1. quod nec voluptatem sentiat neo dolorem; N III, 33. quod tibi nec usu nec natura sit aptum; T I, 87. quam (amicitiam) nec usu nec ratione habent cognitam; Lae 52.

b. **Adjectiva, Zahlwort, Participia:** ita nec beatus est vester deus nec aeternus; N I, 114. ex scientia rerum ... nec bonarum nec malarum; N III, 38. nec meliores ... nec beatiores esse possumus; R I, 32. etiamsi illa (villa) nec bona est nec aedificata ratione; O III, 55. haud scio an nec cardiacis hoc tribuendum sit nec phreneticis; D I, 81. moderati .. et nec difficiles nec inhumani senes tolerabilem senectutem agunt; C 7. quae nec honesta nec laudabilia dicantur; F IV, 58. si .. nec humano *visu* ... nec tali aliquo (di sunt); N I, 85. sine contentione vox nec languens nec canora; O I, 133. quae (vita) nec misera sit nec beata; T V, 49. quae (cupiditates) nec naturales (essent) nec necessariae; F I, 45. tria genera cupiditatum, naturales et necessariae, naturales et non necessariae, nec naturales nec necessariae; F II, 26. utor neque perantiquis neque inhumanis ac feris testibus; R I, 58. Appium ... nec privato nec publico muneri defuisse; T V, 112. se ... invidia nec turpi iactura ... nec maxima liberavit; O II, 58. id nec verum nec falsum erit; Fa 20. tales enuntiationes nec veras nec falsas esse; Fa 37. si .. aliquid in eloquendo nec verum nec falsum est; Fa 38. cum mors nec ad vivos pertineat nec ad mortuos; T I, 91. neque se uni neque paucis velle parere; R I, 55.

c. **Adverbia:** ea nec acutissime nec abscondite disseruntur; F III, 2. de quibus (voluptate, dolore) neque depravate iudicant neque corrupte; F I, 71.

d. **Verba:** nec cum (animus) adest nec cum discedit; C 80. quantum ego nec adgnosco nec postulo; Lae 9. sine qua (vi caloris) neque ali possent nec crescere; N II, 23. quae (ars), nec augendi nec minuendi || augentis nec minuentis, al. || quid aut primum sit aut postremum, docet; A II, 94. qui nec careat nec sentiat; T I, 90. (servire) nec debemus nec possumus; P 41. nec ut emat melius nec ut vendat; O III, 61. litterae neque expressae neque oppressae; O I, 133. quae sine corporibus nec fieri possent || possunt || neo intellegi; T I, 37. nec facere nec pati (iniuriam); R III, 23. tertium nec gaudere nec dolere; T III, 47. qui nec laetetur nec angatur; F II, 14. id .. nec nasci potest nec mori; T I, 54. R VI, 27. ut (sapiens) neque neget aliquid neque aiat; A II, 104. quae nec percontari nec audire sine molestia possumus; A I, 2. (haec) evelli ... nec posse nec opus esse; T IV, 46. agros ... qui bona nec putare nec appellare soleat; R I, 27. quae (oratio) neque redargui neque convinci potest; Ti 8. quos neque sentire neque adsentiri volunt; A II, 38. privatum .. oportet ... vivere neque summissum et abiectum neque se efferentem; O I, 124. talia .. (decreta) neque esse neque videri possunt; A II, 27. nec suspicit nec circumspicit; D II, 72. lex ... neque tolli neque abrogari potest; L II, 14. si sine magnis artificiis ... nec videre nec audire possimus; A II, 86. ut nec res videre optimas nec agere possint; F V, 58. integris et oculis et auribus nec videmus nec audimus; T I, 46.

e. **Wiederholung desselben Wortes:** do: si haec nec fecisti nec facere potuisti; P 29. de divis, neque ut sint neque ut non sint, habeo dicere;

N I, 63. s. h. quisquam; O III, 102. 106. ullus; F II, 75.

f. verschiedene Wortarten: unum quoddam bonum vidit, sed nec optimum, nec quo vita gubernari possit; F II, 43. prodest haec (consolatio), ... sed nec semper nec omnibus; T III, 79. ut nec || ut || ipsius neque publicae feriae sint; L II, 55.

g. ausgeführtere Satzteile und Sätze: quae nec indocti intellegere possent nec docti legere curarent; A I, 4. tamen nec illi defecerunt neque nos studium exquirendi defatigati relinquemus; A II, 7. qui (pisces) neque videntur a nobis ... neque ipsi nos suspicere possunt; A II, 81. neque ultimum de paucorum neque primum multorum respondere posse; A II, 93. cur nec voluptas in bonis sit numeranda nec in malis dolor; F I, 31. qui (homo impotens) nec facile efficere possit, quod conetur, nec obtinere, si effecerit; F I, 52. ut ... neque multi cothurni paucis anteponerentur nec maiores minoribus, sic ... ea nec plura paucioribus nec longinquiora brevioribus anteponentur || anteponent ||; F III, 46. nam neque * virtute retinetur in vita, nec iis, qui sine virtute sunt, mors est oppetenda; F III, 61. ut neque sensuum fidem sine ratione nec rationis *sine* sensibus exquiramus; F IV, 9. neque magnum bonum (esse divitias) et prae rectis honestisque contemnendum ac despiciendum nec magnopere expetendum; F IV, 73. Panaetius nec acerbitatem sententiarum nec disserendi spinas probavit; F IV, 79. ut nec absit quid eorum nec aegrum debilitatumve sit; F V, 35. nec voluptatem requirentes nec fugientes laborem; F V, 57. sin autem nec expetenda ego magis quam tu eligenda, nec illa pluris aestimanda ego ..; F V, 90. quas (caerimonias sepulcrorum) ... nec tanta cura coluissent nec violatas tam inexpiabili religione sanxissent; T I, 27. neque nos corpora sumus, nec ego tibi haec dicens corpori tuo dico; T I, 52. nam principium extinctum nec ipsum ab alio renascetur nec *ex* se aliud creabit; T I, 54. ex; R VI, 27. nec bonum illud esse, ex quo laetitia ... oriatur, nec malum, ex quo ..; T IV, 60. etiamsi vel || nec, et || mala sint illa, quae ..., vel || nec, et || bona, quae ..; T IV, 61. nec gloriam popularem ipsam per sese expetendam nec ignobilitatem extimescendam; T V, 104. ut ... stulti nec vitare venientia (incommoda) possint nec ferre praesentia; N I, 23. ut illae (angues) nec morsu vivae noceant nec odore mortuae; N I, 101. nam neque indisertum Academicum pertimuissem nec sine ista philosophia rhetorem quamvis eloquentem; N II, 1. multitudo nec cessantium deorum nec ea, quae agant, molientium cum labore operoso; N II, 59. ut (mundi partes) neque ad usum meliores potuerint esse neque ad speciem pulchriores; N II, 87. cum ... neque terra ali posset nec remearet aër; N II, 118. nec figuram situmque membrorum nec ingenii mentisque vim talem effici potuisse fortuna; N II, 153. nam ego neque in causis ... argumentari soleo ... nec ... idem facerem in hac subtilitate sermonis; N III, 9. »qui (pater) te nec amet nec studeat tui«; N III, 72. ea .. parte animi ... nec inopia enecta nec satietate affluenti || afluenti ||; D I, 61. nec haec ... profitentur se esse dicturos, nec eorum ... quae falsa sint; D II, 10. at id neque, si fatum fuerat, (Deiotarus) effugisset nec, si non fuerat, in eum casum incidisset; D II, 20. nec amnis transeunt auspicato nec tripudio auspicantur; D II, 77. si (di) neque ea nobis significant ... quae ..., neque ea, quorum ..; D II, 131. tamen neque illud tenue caelum efficiet, ut ..., neque crassum, ut ..; Fa 7. neque sapientis esse accipere habenas, ... neque liberi ... contumeliarum verba subire; R I, 9. * *neque insolens* ostentatio neque oratio abhorrens a persona hominis gravissimi; R I, 24. sed neque his contentus sum ... neque ea ... anteferre illis audeo; R I, 36. nam neque ullum ingenium tantum extitisse dicebat, ut ..., neque cuncta ingenia ... posse ..; R II, 2. multitudo ... neque excluderetur suffragiis ... nec valeret nimis; R II, 39. quae (lex) tamen neque probos frustra iubet aut vetat nec improbos iubendo aut vetando movet; R III, 33. neque te sermonibus vulgi dederis nec in praemiis humanis spem posueris rerum tuarum; R VI, 25. ita neque illi adsentior, qui ..., neque illi, qui ..; L II, 33. nec ephori Lacedaemone sine causa ... oppositi regibus nec apud nos consulibus tribuni; L III, 16. nec promissa igitur servanda sunt ea ..., nec ... contra officium est maius anteponi minori; O I, 32. nec actio rerum illarum aperta petulantia vacat nec orationis obscenitas; O I, 127. ea nec constanter fieri possunt neque iis, qui adsunt, probari; O I, 137. nec lapides ex terra exciderentur ... nec „ferrum ...“ effoderetur; O II, 13. nec ita claudenda res est familiaris, ut ..., nec ita reseranda, ut ..; O II, 55. ut ... neque tenuiores ... circumveniantur neque locupletibus ... obsit invidia; O II, 85. sed nec hoc otium cum Africani otio nec haec solitudo cum illa comparanda est; O III, 2. eorum neque accessione meliorem vitam fieri nec decessione peiorem; O III, 12. hoc neque more turpe haberi neque aut lege sanciri aut iure civili; O III, 69. ut illud breve vitae reliquum nec avide adpetendum senibus nec sine causa deserendum sit; C 72. ut neque rogemus res turpes nec faciamus rogati; Lae 40. quem (statum) neque fortunae temeritas neque inimicorum labefactaret iniuria; P 17. ceterorum .. siderum ambitus .. homines neque nomine appellant neque inter se numero commetiuntur; Ti 33. neque serit vitem neque, quae sata est, diligenter colit; fr I, 18.

h. Verbindungen: enim: neque enim materiam ipsam cohaerere potuisse, si nulla vi contineretur, neque vim || esse || sine aliqua materia; A I, 24. neque e. falsum percipi posse neque verum, si ..; A II, 77. neque e. disputari sine reprehensione nec cum iracundia aut pertinacia recte disputari potest; F I, 28. neque e. civitas in seditione beata esse potest nec in discordia dominorum domus; F I, 58. neque e. haec (voluptas) movere potest appetitum animi, nec ullum habet ictum ... status hic non dolendi; F II, 32. nec e. figura corporis nec ratio excellens ingenii humani significat ..; F II, 41. nec e. absolvi beata vita sapientis neque ad exitum perduci poterit; F II, 105. nec e., qui defendunt eam (voluptatem), versuti in disserendo sunt nec, qui contra dicunt, causam difficilem repellunt; F III, 2. neque e. omnes anxii, qui anguntur aliquando, nec, qui anxii, semper anguntur; T IV, 27. neque e. laetabitur umquam nec maerebit nimis; T V, 36. nec e. virtutes sine beata vita cohaerere possunt nec illa sine virtutibus; T V, 80. neque e., unde habeat ista deus tuus, video, nec quo modo utatur; N I, 112. neque e. flumine conturbor inanium verborum nec subtilitate sententiarum; N II, 1. neque e. ... (ea natura) optuma putanda sit potius quam deterruma, nec vero ... non sit deterior mundi potius quam humana condicio; N II, 36. nec e. Herculi nocere Deianira voluit, nec prodesse Pheraeo Iasoni is; N III, 70. neque e. in pastoribus illis ... nec in ipso Romulo haec calliditas esse potuit, ut ..; D I, 105. neque e. domo egredienti neque illud suggestum ... ascendenti signum tibi ullum ... datum; D I, 124. nec e. ignorare deos

potest ..., nec frustra ac sine causa quid facere dignum deo est; D II, 125. neque e. pauci neque leves sunt, qui ..; R I, 15. nec e. hoc suscepi, ut ..., neque hoc polliceor me effecturum, nt ..; R I, 38. neque e. occupata opera neque inpedito animo res tanta suscipi potest; L I, 8. nec e. reprehendere libet nec laudare possum; L III, 22. nec e. mihi placet nec Attico nostro; L III, 37. neque e. periculnm in re publica fuit gravius umquam nec maius otium; O I, 77. neque e. attinet naturae repugnare nec quicquam sequi, quod assequi non queas; O I, 110. nec e. libidine dominante temperantiae locum esse, neque omnino in voluptatis regno virtutem posse consistere; C 41. neque e. histrioni, nt placeat, peragenda fabula est, ... neque sapienti usque ad „Plaudite" veniendum est; C 70. nec e. melior vir fuit Africano quisquam nec clarior; Lae 6. nec e. ab isto officio ... abduci incommodo meo debui, nec ullo casu arbitror hoc constanti homini posse contingere, ut ..; Lae 8. neque e. fidum potest esse multiplex ingenium ..., neque vero, qui non isdem rebus movetur ... stabilis potest esse; Lae 65. ſ. ne—quidem. — d, 1. Fa 44.

hercule: nec hercule, .. si ego Seriphius essem, nec tu si Atheniensis ‖ esses ‖, clarus umquam fuisses; C 8.

ne — quidem: nec enim in summa inopia levis esse senectus potest ne sapienti quidem nec insipienti etiam in summa copia non gravis; C 8.

non: sed tamen nec ille ... iurare possit ‖ posset ‖ ita se rem habere, neqne ego non ita; A II, 123. nec (di), si significant, non dant vias aliquas ad scientiam significationis. ... nec, si dant vias, nulla est divinatio; D II, 106. quae (ratio) neque Solonem Atheniensem non longis temporibus ante fugerat neque post aliquanto nostrum senatum; R II, 59. iudicavit neque illis adimi nec iis non satis fieri, quorum illa fuerant, oportere; O II, 81. neque ego umquam bona perdidisse dicam, si ..., nec non saepe laudabo sapientem illum; P 8. ſ. enim; N II, 36. ne—quidem. porro; P 19. quisquam; F I, 61.

nullus: ſ. non; D II, 106.

omnino: ſ. enim; C 41.

porro: nec bonum illud esse ... nec porro malum; T IV, 39. nec vero, quoius virtus moresque laudandi sunt, eius non laudanda vita est, neque porro fugienda vita est, quae laudanda est; P 19.

quisquam: sed neque Saturninus ... simile quidquam habuit veterum illorum nec Arcesilae calumnia conferenda est cum Democriti verecundia; A II, 14. sine quibus (notitiis) nec intellegi quidquam nec quaeri disputarive potest; A II, 21. si nec percipere quicquam posset sapiens nec opinari sapientis esset; A II, 77. igitur neque stultorum quisquam beatus neque sapientium ‖ sapientum ‖ non beatus; F I, 61. quia nec honesto quicquam honestius nec turpi turpius; F IV, 75. si neque de eo, propter quod dolet, quicquam est mutatum neque de eo, qui dolet; T III, 74. cur neque deformem adulescentem quisquam amat neque formosum senem? T IV, 70. nec in misera vita quicquam est praedicabile aut gloriandum nec in ea, qnae ..; T V, 49. in quo (orbe) neque figuram divinam neque sensum quisquam suspicari potest; N I, 28. id nec habere ipsum negotii quicquam nec exhibere alteri; N I, 45. id nec habet nec exhibet cuiquam negotium; N I, 85. quod nec ipsi (Epicuro) nec cuiquam physico placet; Fa 18. ergo nec de Oedipode potuisse Apollinem praedicere ... nec quicquam eius modi; Fa 33. sunt ... constituti ... ad interpretanda alii praedicta vatium neque multorum ... neque ut ea ... quisquam extra conlegium nosset; L II, 30. isti rogationi ‖ rationi ‖ neque lator quisquam est inventus nec auctor umquam bonus; L III, 34. omninm .. rerum nec aptius est quicquam ... quam diligi nec alienius quam timeri; O II, 23. »neque dedi neque do (fidem) infideli cuiquam«; O III, 102. 106. ut neque diligat quemquam nec ipse ab ullo diligatur; Lae 52. quandoquidem neque mundo quicquam pulchrius neque eius aedificatore praestantius; Ti 7. quoniam nec capiendum quicquam erat nec repellendum; Ti 19. si igitur nec certi est quidquam nec opinari sapientis est; fr V, 100. ſ. enim; O I, 110.

rursum, rursus: cum aestimatio ... neque in bonis numerata sit nec rursus in malis; F III, 34. nec me angoribus dedidi ... nec rursum indignis homine docto voluptatibus; O II, 2.

sane: muri causam opposuit, speciem honestatis nec probabilem nec sane idoneam; O III, 41.

tam: nec tam valde id timendum nec plane contemnendum puto; L II, 39.

tamen: nec Stratoni tamen adsentior nec vero tibi; A II, 121. sed id neque feci adhuc nec mihi tamen, ne faciam, interdictum puto; F I, 7.

vero: nec vero pietas adversus ‖ advorsum ‖ deos, nec quanta iis gratia debeatur, sine explicatione ‖ explanatione ‖ naturae intellegi potest; F III, 73. secundum .. genus cupiditatum nec ad potiendum difficile esse censet nec vero ad carendum; T V, 93. nec vero neglegenda est fama, nec mediocre telum ad res gerendas existimare oportet benivolentiam civium; Lae 61. ſ. enim; Lae 65. porro; P 19. tamen; A II, 121.

ullus: nec litterarum Graecarum nec philosophiae iam ullum auctorem requiro; A II, 5. nec manus esse contenta posset nec ulla pars vacuitate doloris; F I, 39. inanium .. cupiditatum nec modus ullus nec finis inveniri potest; F I, 46 (45). quae (causa) nec testes ullos e claris viris nec laudatores poterit adhibere; F II, 67. quae (individua, intermundia) nec sunt ulla nec possunt esse; F II, 75. nec iustitiae ullus esset nec bonitati locus; F III, 66. iam illa ... neque cum Graecia neque ulla cum gente sunt conferenda; T I, 2. quae (indolentia) nec potest ulla esse nec debet; T III, 12. at iste (labor) nec attingit deum nec erat ullus; N I, 22. quos intellegimus nec sibi fingere ullam molestiam nec alteri quaerere; N I, 56. nec ratione igitur utentem nec virtute ulla praeditum deum; N III, 39. si in ea (domo, re publica) nec recte factis praemia extent ulla nec supplicia peccatis; N III, 85. quod neque causam habet ullam neque notam; D II, 17. dabo tibi testes nec nimis antiquos nec ullo modo barbaros; R I, 58. quae (lubidines) quia nec expleri nec satiari ullo modo possunt; R VI, 1. quoius (rei publicae) partem nec norunt ullam neque umqnam nosse voluerunt; L I, 39. animi labes nec diuturnitate evanescere nec amnibus nllis elui potest; L II, 24. neque tributa capitis comitia rata esse posse neque ulla privilegii; L III, 45. ut neque disceptatione vinci se nec ullo publico ac legitimo iure patiantur; O I, 64. sine qua (virtute) nec amicitiam neque ullam rem expetendam consequi possumus; Lae 84. ſ. enim; F II, 32. D I, 124. Lae 8. quisquam; Lae 52.

umquam: et ... nec Aristippus ... in voluptate ponit non dolere, neque Hieronymus ... voluptatis nomine umquam utitur pro illa indolentia; F II, 19. qui (asoti) solem, ut aiunt, nec occidentem umquam viderint nec orientem; F II, 23. nec id, quod non potuerit fieri, factum umquam esse, nec, quod potuerit, id portentum esse; D II, 61. quod (gubernare) nec didicerint nec umquam scire curaverint; R I, 11. eum (Platonem)

nec nimis valde umquam nec nimis saepe laudaveris; L III, 1. illum (Africanum) ... nec otiosum nec solum umquam fuisse; O III, 4. id si nec maius nec minus umquam fieri potest; P 20. s. enim; T V, 36. O I, 77. hercule. non; P 8. quisquam; L III, 34. ullus; L I, 39.

usquam: neque virtutibus neque amicitiis usquam locum esse; F II, 85.

2. **nach einer Negation**: nec: nec enim cuiquam bono mali quicquam evenire potest nec vivo nec mortuo, nec ..; T I, 99. s. non; A II, 52.

nego: hoc negas te posse nec adprobare nec improbare; A II, 96. quamquam negant nec virtutes nec vitia crescere; F III, 48. qui (Epicurus) negat quicquam deos nec alieni curare nec sui; D II, 104. s. B, I, 2. ne—quidem; F II, 87.

nemo: neminem deo nec deum nec hominem carum ... vultis; N I, 121. neminem neque ducem bello || belli || nec principem domi magnas res ... gerere potuisse; O II, 16.

nescio: cum (homines) ... ea .. nescirent nec ubi nec qualia essent; T III, 4.

neuter: cui (Protagorae) neutrum licuerit, nec esse deos nec non esse; N I, 117.

nihil: de maxumis .. rebus nihil fere intermisimus postea nec disputare nec scribere; T III, 6. in qua (infinitate) nihil neque sentiens neque coniunctum potest esse; N I, 28. quo nihil in quoque genere nec potest nec debet esse praestantius; N II, 29. nihil .. nec maius nec melius mundo; N II, 80. quorum nihil nec suscipi sine ratione nec effici potest; N III, 75. nihil publice sine auspiciis nec domi nec militiae gerebatur; D I, 3. illius (Epicuri) enim deus nihil habens nec sui nec alieni negotii non potest ..; D II, 40. sine qua (arte) nihil earum rerum nec fieri nec expediri potest; D II, 122. se ... nihil nec didicisse umquam nec docere; R I, 11. nihil curare deum nec sui nec alieni; L I, 21. nihil .. praeter laudem bonis ... neque ex hostibus neque a sociis reportandum; L III, 18. quibus nihil nec taetrius nec foedius excogitari potest; O III, 36. nihil nec expedire nec utile esse, quod sit iniustum; O III, 76. agro bene culto nihil potest esse nec usu uberius nec specie ornatius; C 57. nihil neque meum est neque quoiusquam, quod ..; P 29.

non: non eandem esse vim neque integritatem dormientium et vigilantium nec mente nec sensu; A II, 52. non deerit sapienti, nec quid faciat nec quid respondeat; A II, 110. tantam multitudinem hominum interiectam non vides nec laetantium nec dolentium? F II, 16. (Anaxagoras) non vidit neque motum sensui iunctum et continentem in infinito ullum esse posse neque sensum omnino, quo non ..; N I, 26. qui (homines) ... non patiuntur eam (terram) nec immanitate beluarum efferari nec stirpium asperitate vastari; N II, 99. non sunt .. neque adsensiones neque actiones in nostra potestate; Fa 40. urbes ... non potuissent nec aedificari nec frequentari; O II, 15. non .. videtur nec frumentarius ille Rhodios nec hic aedium venditor celare emptores debuisse; O III, 57.

nullus: qui ... nullam .. artem esse nec dicendi nec disserendi putant; A I, 5. quod tu ... de .. eo nulla ratione neque pelli neque moveri potes; A II, 141. nullo dolore nec impediente nec impendente; F I, 40. nulla praeterea neque praesenti nec exspectata voluptate; F I, 41. ut (sapientia, temperantia, fortitudo) ab ea (voluptate) nullo modo nec divelli nec distrahi possint; F I, 50. in dialectica ... nullam .. esse nec ad melius vivendum nec ad commodius disserendum vim; F I, 63. nullo nec praesenti nec futuro dolore; F II, 68. nulla nec adiuncta nec sperata voluptate; F II, 63. qui ... nullam in eo (homine) neque animi neque corporis partem vacuam tutela reliquerunt; F IV, 36. ut (honestas) nullis nec suppliciis nec praemiis demoveri possit ex eo, quod ..; F IV, 59. ut nullo modo adpetitiones animi nec regi nec contineri queant; T IV, 22. cum ... virtutes ... nullum .. recusent nec supplicium nec dolorem; T V, 13. nullo nec accepto ab iis (dis) nec sperato bono; N I, 116. gentem .. nullam video neque tam humanam atque doctam neque tam inmanem tamque barbaram, quae non ..; D I, 2. quae nulla nec arte nec sapientia provideri possunt; D II, 14. in hominibus nulla gens est neque tam mansueta neque tam fera, quae non ..; L I, 24. quae (res familiaris) .. bene parta sit nullo neque turpi quaestu neque odioso; O I, 92. nullum obscurum potest nec dictum eius esse nec factum; O II, 44. quo bono nullum optabilius, nullum praestantius neque datum est mortalium generi ... neque dabitur; Ti 52. nullo modo facilius arbitror posse neque herbas arescere et interfici neque terram ab sole percoqui; fr I, 12.

numquam: sapientis animum numquam nec cupiditate moveri nec laetitia ecferri; A II, 135. homo catus || cantus || numquam terminat nec magnitudinis nec diuturnitatis modum; T II, 45. numquam nec irasci deum nec nocere; O III, 102. si numquam consilio, numquam opera nostra nec domi nec militiae Scipio eguisset; Lae 51. numquam, nec quid facias, considerabis, nec quid loquare? P 30.

3. **vor einer Negation**: ne — quidem: at neque contra rem publicam neque contra ius iurandum ac fidem amici causa vir bonus faciet, ne si iudex quidem erit de ipso amico; O III, 43. nec domus ulla nec urbs stare poterit, ne agri quidem cultus permanebit; Lae 23.

4. **mit folgender Adversativpartikel**: nisi: nec gaudere quemquam nisi propter corpus nec dolere; F II, 97. etenim nec iustitia nec amicitia esse omnino poterunt, nisi ipsae per se expetuntur || expetantur ||; F III, 70. si neque virtus in ullo nisi in || nisi || sapiente nec felicitas vere dici potest; F IV, 22. quae (aqua) neque conglaciaret frigoribus neque nive pruinaque concresceret, nisi eadem se ... diffunderet; N II, 26. nec enim sanguis nec sudor nisi e corpore; D II, 58. historia .. nec institui potest nisi praeparato otio nec exiguo tempore absolvi; L I, 9. quae (inanima) nec haberemus, nisi manus et ars accessisset, nec iis sine hominum administratione uteremur; O II, 12. fas autem nec est nec umquam fuit quicquam nisi pulcherrimum facere ei, qui esset optumus; Ti 10.

sed: eam .. (comprehensionem) neque in rectis neque in pravis numerabat, sed soli credendum esse dicebat; A I, 42. nec timiditatem ignaviamque vituperari nec fortitudinem patientiamque laudari suo nomine, sed illas reici ..; F I, 49. ut (cetera) nec expetenda nec fugienda, sed eligenda modo aut reicienda sint; F II, 38. nec enim ... beneficium illud habendum est, sed faeneratio, nec gratia deberi videtur ei, qui ..; F II, 117. hominum *nec* || non || spinas vellentium ... nec ossa nudantium, sed eorum, qui ..; F IV, 6. aliis nec cor ipsum placet nec cerebri quandam partem esse animum, sed ... dixerunt ..; T I, 19. qui nec plausum nec lucrum quaererent, sed visendi causa venirent; T V, 9. neque tu me celas, ... nec consulto dicis occulte ..., sed ... ne tu quidem intellegis; N I, 74. nec enim ... oratoria illa studia deserui, ... nec ea, quae nunc tracto, minuunt, sed augent potius illam facultatem; Fa 3. ut me sic audiatis, neque ut omnino expertem

Graecarum rerum neque ut eas nostris ... anteponentem, sed ut ..; R I, 36. legem neque hominum ingeniis excogitatam nec scitum aliquod esse populorum, sed aeternum quiddam; L II, 8. nam nec arboris nec equi virtus, quae dicitur, ... in opinione sita est, sed in natura; L I, 45. illi (ambitus) in flumen inmersi neque tenebant neque tenebantur, sed vi magna tum ferebant, tum ferebantur; Ti 48. — nec vero ... bellis proeliisque (di) caruerunt nec solum, ut apud Homerum, ... sed etiam, ut cum Titanis, ... sua propria bella gesserunt; N II, 70.

5. **mit zweiter Negation und folgender Adversativpartikel**: nisi: nam nec pauca nisi e multis eligi possunt nec, qui pauca perceperit, non idem reliqua eodem studio persequetur; T II, 1.

sed: Epicurus autem, ut opinor, nec non vult, si possit, plane et aperte loqui, nec de re obscura ..., sed de illustri ... loquitur; F II, 15.

6. **mit wiederholter Adversativpartikel**: nisi: nam neque viri, nisi ita morata civitas fuisset, neque mores, nisi hi viri praefuissent, ... tenere potuissent tantam ... rem publicam; R V, 1.

sed: nec tamen ea species corpus est, sed quasi corpus, nec habet sanguinem, sed quasi sanguinem; N I, 49.

II. **dreimal: 1. allein**: nec memoriam sine adsensione posse constare nec notitias rerum nec artes; A II, 38. nec officia nec virtutes in ea ratione nec amicitiae constare possunt; F V, 22. sed nec quid sit nec quid possit, nec quid ipsius natura sit, (animal) intellegit; F V, 24. qui eas (cogitationes) nec disponere nec inlustrare possit nec delectatione aliqua allicere lectorem; T I, 6. apud quos (iudices) nec te L. Crassus defendet nec M. Antonius nec ... poteris adhibere Demosthenen ‖ Demosthenem ‖; T I, 10. quod fieri nec sine lingua nec sine palato nec sine faucium ... vi ... potest; T I, 37. quia, nec qui ... praesidium reliquit, ... nec qui ... depositum non reddidit, ... nec qui ... male rem gessit, frugi appellari solet; T III, 17. »neque tam terribilis ulla fando oratio est nec sors nec ira caelitum invectum malum«; T IV, 63. nec pulchros illos ministratores aspiciebat nec plenum artis argentum nec manum porrigebat in mensam; T V, 62. »quem (patrem) neque quo pacto fallam nec quid ‖ neque ut ‖ inde auferam nec quem dolum ad eum ... commoliar, scio quicquam«; N III, 73. sed nec omnium (rerum) divinatio est, ... nec locus nec materia invenitur, cui ..; D II, 12. nec ego Publicio nescio cui nec Marciis vatibus nec Apollinis opertis credendum existimo; D II, 113. ut ... nec sine rege civitas nec diuturno rege esset uno nec committeretur, ut ..; R II, 23. hic ... neque amicitiam colere possit nec iustitiam nec liberalitatem; O I, 5. mihi .. neque pueris nobis M. Scaurus C. Mario neque ... Q. Catulus Cn. Pompeio cedere videbatur; ... nec plus Africanus ... rei publicae profuit quam ..; O I, 76. ut neque rectum neque honestum sit nec fieri possit, ut ..; Lae 76. si neque sidera neque sol neque caelum sub oculorum aspectum cadere potuissent; Ti 52. — neque enim illud fieri poterat ullo modo, ut nihil relinqueretur ..., nec ... nihil in his poni, quod ..., nec hoc posito non aliqua esse praeposita; F III, 53. nec enim cuiquam bono mali quicquam evenire potest nec vivo nec mortuo, nec umquam eius res a dis inmortalibus neglegentur, nec mihi ipsi hoc accidit fortuito; T I, 99. neque enim decorum est nec dis dignum nec fieri ullo pacto potest; D I, 118. neque enim ‖ enim omnes ‖ isdem de rebus nec omni tempore nec similiter delectamur; O I, 135. neque enim ulla decessio fieri poterat neque accessio, nec vero erat unde; Ti 18. cum ... nec tueri meo more rem publicam nec nihil agere poteram nec, quid potius .... agerem, reperiebam; D II, 6. ſ. enim; F III, 53. nec vero eae stellae ... non significant eandem mentem atque prudentiam ... nec habent aetherios cursus neque caelo inhaerentes; N II, 54. ſ. enim; F III, 53. sine qua (informatione) nec intellegi quicquam nec quaeri nec disputari potest; N I, 43. ut nec medici nec imperatores nec oratores ... quicquam magna laude dignum sine usu ... consequi possunt, sic ..; O I, 60. nam neque extrinsecus inpulsam atomum loco moveri et declinare dicis, neque in illo inani ... quicquam fuisse causae ... nec in ipsa atomo mutationis aliquid factum est; Fa 47. ſ. enim; T I, 99. nec vero ego M. Regulum aerumnosum nec infelicem nec miserum umquam putavi; P 16. ſ. enim; Ti 18. non. quae (oves) .. neque ali neque sustentari neque ullum fructum edere ex se ... potuissent; N II, 158. si .. neque deus est effector somniorum neque naturae ‖ est ‖ societas ulla cum somniis neque observatione inveniri potuit scientia; D II, 147. tyrannus, quo neque taetrius neque foedius nec dis hominibusque invisius animal ullum cogitari potest; R II, 48. ſ. enim. umquam: ſ. enim; T I, 99. vero.

2. **nach einer Negation**: nihil: quae (natura) sua voluptate laetans nihil nec actura sit umquam neque agat neque egerit; N I, 116.

non: non facile concedo neque Bruto meo neque communibus magistris nec veteribus illis, ... ut ..; T V, 30.

nullus: hominem ... nulli .. neque homini neque perturbationi animi nec fortunae subcumbere (oportere); O I, 66.

numquam: qui (deus) numquam nobis occurrit neque in precibus neque in optatis neque in votis; N I, 36. numquam nec maius aes alienum fuit nec melius nec facilius dissolutum est; O II, 84.

3. **vor einer Negation**: ne — quidem: nec enim fortitudine egeremus ... nec iustitia ... nec temperantia ...; ne prudentia quidem egeremus; fr V, 50.

non: neque enim bonitas nec liberalitas nec comitas esse potest, non plus quam amicitia; O III, 118.

4. **mit folgender Adversativpartikel**: etiam: cur ... animi autem medicina nec tam desiderata sit, ante quam inventa, nec tam culta, posteaquam cognita est, nec tam multis grata et probata, pluribus etiam suspecta et invisa; T III, 1.

nisi: neque enim in aliqua parte, sed in perpetuitate temporis vita beata dici solet, nec appellatur omnino vita, nisi confecta atque absoluta, nec potest quisquam alias beatus esse, alias miser; F II, 87. nec vero Atlans sustinere caelum nec Prometheus adfixus Caucaso nec stellatus Cepheus cum uxore, genero, filia traderetur, nisi ... cognitio ... traduxisset; T V, 8.

sed: hic nec id ullo modo fieri posse disserebat, nec virtutis usum modo, ut superiores, sed ipsum habitum per se esse praeclarum, nec tamen virtutem cuiquam adesse, quia ..; A I, 38. »nec mi aurum posco nec mi pretium dederitis, nec ‖ non ‖ cauponantes bellum, sed belligerantes ... vitam cernamus«; O I, 38. nec enim (avus) excursione nec saltu nec eminus hastis aut comminus gladiis uteretur, sed consilio, ratione, sententia; C 19. ſ. nisi; F II, 87. neque enim umquam expletur nec satiatur cupiditatis sitis, neque solum ea qui habent libidine augendi cruciantur, sed etiam amittendi metu; P 6.

III. **viermal**: si (parricidae) nec cupidi sint nec

deos metuant nec mortem nec dolorem; F II, 21. se neque distincte neque distribute neque eleganter neque ornate scribere; T II, 7. ut nec tabescat molestiis nec frangatur timore nec sitienter quid expetens ardeat desiderio nec alacritate futtili gestiens deliquescat; T IV, 37. talis .. nec maerens nec timens nec cupiens nec gestiens esse quisquam potest; T IV, 61. se neque fortunae impetu nec multitudinis opinione nec dolore nec paupertate terreri; T V, 30. neque enim serendi neque colendi nec tempestive demetendi percipiendique fructus neque condendi ac reponendi ulla pecudum scientia est; N II, 156. neque enim ... a deo inmissum dolorem, non conceptum a se ipso continebat, nec ... a deo causam requirimus, cum culpae paene vocem audiamus, nec ego multorum aegrorum salutem non ab Hippocrate potius quam ab Aesculapio datam iudico, nec Lacedaemoniorum disciplinam dicam umquam ab Apolline potius Spartae quam a Lycurgo datam; N III, 91. quodsi nec earum rerum, quae subiectae sensibus sunt, ulla divinatio est nec earum ... nec earum ... nec earum ..; D II, 12. nec magis erat verum „morietur Scipio“ quam „morietur illo modo“, nec magis necesse mori Scipioni quam illo modo mori, nec magis inmutabile ex vero in falsum „necatus est Scipio“ quam „necabitur Scipio“; nec, cum haec ita sint, est causa, cur Epicurus fatum extimescat; Fa 18. ut nec laudationes iustae sint nec vituperationes nec honores nec supplicia; Fa 40. neque enim esse mens divina sine ratione potest, nec ratio divina non hanc vim in rectis pravisque sanciendis habet, nec, quia nusquam erat scriptum ..., idcirco minus putabimus, nec, si ... nulla erat ... lex ..., idcirco non contra illam legem sempiternam ... vim ... attulit; L II, 10. neque enim valetudinis curatio neque navigatio neque agri cultura neque frugum fructuumque reliquorum perceptio et conservatio sine hominum opera ulla esse potuisset; O II, 12. nec enim oculis (mundus) egebat ... nec auribus ..., neque erant anima circumfusa extrema mundi, ... nec vero desiderabat .. alimenta corporis; Ti 18. — non est certe (illa vis) nec cordis nec sanginis nec cerebri nec atomorum; T I, 60. nulla .. in caelo nec fortuna nec temeritas nec erratio nec vanitas inest; N II, 56. — certe (animus) nec secerni nec dividi nec discerpi nec distrahi potest, ne interire *quidem* igitur; T I, 71. — neque id (sepulchrum) opere tectorio exornari nec hermas, quos vocant, licebat inponi, nec de mortui laude nisi in publicis sepulturis nec ab alio, nisi qui publice ad eam rem constitutus esset, dici licebat; L II, 65. neque enim Iovem neque Iunonem neque Vestam neque quemquam, qui ita appelletur || appellatur ||, (Zeno) in deorum habet numero, sed ... docet; N I, 36.

IV. **fünfmal:** sin autem dei neque possunt nos iuvare nec volunt nec omnino curant nec, quid agamus, animadvertunt, nec est, quod ... permanare possit; N I, 3. at neque non (di) diligunt nos ... neque ignorant ea, quae ab ipsis constituta et designata sunt, neque nostra nihil interest scire ea, quae eventura sunt || sint ||, ... neque hoc alienum ducunt maiestate sua ... neque non possunt futura praenoscere; D I, 82. quae futura sunt; D II, 102. 106 (105). quod ... neque ego me abdidi neque deserui neque adflixi neque ita gessi, quasi homini aut temporibus iratus, neque porro ita aut adulatus aut admiratus fortunam sum alterius, ut ..; D II, 6. te nec terrae fremitus nec caeli discessus nec lapideus aut sanguineus imber nec traiectio stellae nec faces visae terrebunt; D II, 60. — in quo (inani) nihil nec summum nec infimum nec medium nec intimum || ultimum || nec extremum sit; F I, 17. quia nulla sit in dolore nec fraus nec improbitas nec malitia nec culpa nec turpitudo; F IV, 52. numquam hercule ego neque pecunias istorum neque tecta magnifica neque opes neque imperia neque eas ... voluptates in bonis rebus ... esse duxi; P 6.

V. **sechsmal:** ita neque color neque corpus nec veritas nec argumentum nec sensus neque perspicuum ullum relinquitur; A II, 34. in quibusdam neque pecuniae modus est neque honoris neque imperii nec libidinum nec epularum nec reliquarum cupiditatum; F I, 51. sine quo (imperio) nec domus ulla nec civitas nec gens nec hominum universum genus stare nec rerum natura omnis nec ipse mundus potest; L III, 3. virtus, quae nec eripi nec subripi potest neque naufragio neque incendio amittitur nec tempestatum nec temporum perturbatione mutatur; P 51. — nulla .. vitae pars neque publicis neque privatis neque forensibus neque domesticis in rebus, neque si tecum agas quid, neque si cum altero contrahas, vacare officio potest; O I, 4. — huic legi nec obrogari fas est neque derogari ex hac aliquid licet neque tota abrogari potest nec vero ... solvi hac lege possumus, neque est quaerendus ... interpres eius alius, nec erit alia lex Romae, alia Athenis ..., sed .. omnes gentes ... una lex ... continebit; R III, 33. nec || te || Lycurgi leges neque Solonis neque Charondae neque Zaleuci nec nostras duodecim tabulas nec plebiscita desidero, sed .. existimo ..; L I, 57. — neque laborum perfunctio neque perpessio dolorum per se ipsa allicit nec patientia nec assiduitas nec vigiliae nec ipsa, quae laudatur, industria, ne fortitudo quidem, sed ista sequimur, ut ..; F I, 49.

VI. **neunmal:** neque enim Polyidi neque Melampodis neque Mopsi neque Amphiarai neque Calchantis neque Heleni tantum nomen fuisset, neque tot nationes id ad hoc tempus retinuissent ..., nisi vetustas ea certa esse docuisset; nec vero Romulus noster auspicato urbem condidisset, neque Atti Navii nomen memoria floreret tam diu, nisi ... dixissent; L II, 33.

(**b. mit ne—quidem, non:** s. B, I, 2. 3. 4. II, 2. C, a, I, 2. u. a.).

c. mit et ober et non: 1. **zwei Partikeln:** et praedones multi saepe poenas dant, nec tamen possumus dicere non pluris captivos acerbe quam praedones necatos; N III, 82. et quidem omnia praeclara rara nec quicquam difficilius quam reperire ..; Lae 79. — nec molliter (dolorem) ferret et tamen medicis plus quam philosophis uteretur; F II, 64. ut neque quisquam nisi bonus vir et omnes boni beati sint; F III, 76. ea nec auctoritatem cum animi partibus comparandam et cognitionem habent faciliorem; F V, 34. haec est nec omnia spernentis praeter virtutem et virtutem ipsam suis laudibus amplificantis oratio; F V, 72. nec vero iam meo nomine abstinent et, credo, ... gravius etiam de nobis queruntur et amantius; R I, 6. ut neque cessaret umquam et interdum conloquio alterius non egeret; O III, 1. s. **et**, D, **g**, 1 (48 St.) B. I, S. 864, s.

2. **drei Partikeln:** quod ... multi Epicurei ... sunt et in amicitia fideles et in omni vita constantes et graves nec voluptate, sed officio consilia moderantes; F II, 81. et tibi .. et piis omnibus retinendus animus est ... nec iniussu eius, a quo ille est vobis datus, ex hominum vita migrandum est; R VI, 15. s. **et**, D, **g**, 2 (4 St.) B. I, S. 865, a.

3. **vier Partikeln:** et amarent omnes et semper amarent et idem amarent, neque alium pudor, alium cogitatio, alium satietas deterreret; T IV, 76. s. **et**, D, **g**, 3 (2 St.) B. I, S. 865, a.

d. mit que: 1. **zwei Partikeln:** nec enim divinationem ... ullam esse arbitror fatumque illud ... contemno; A II, 126. nec intemperantiam propter se esse fugiendam temperantiamque expetendam; F I, 48. nec enim in Torquati sermone quicquam implicatum aut tortuosum fuit nostraque ... dilucida oratio; F III, 3. neque ab ulla re, quae non sit in bonis, id, quod sit in bonis, contineri potest, ob eamque causam ..; F III, 49. tum neque te ipsum non esse commotum Marcumque Varronem (esse perterritum); D I, 68. at ii (Procles et Eurysthenes) nec totidem annos vixerunt; anno enim Procli vita brevior fuit, multumque is ... praestitit; D II, 91 (90). neque enim Chrysippus .. [neque] || neque || eam causam esse ad adsentiendum necessariam concedet; ... itemque illi ..; Fa 44. aequabilitas .. iuris ... neque servari potest ... eaque, quae appellatur aequabilitas, iniquissima est; R I, 53.

2. **drei Partikeln:** ut neque divinum numen horreat nec praeteritas voluptates effluere patiatur earumque assidua recordatione laetatur; F I, 41. neque vetustate minui mala nec fieri praemeditata leviora, stultamque etiam esse meditationem ..; T III, 32. animus perturbatus et incitatus nec cohibere se potest nec, quo loco vult, insistere, omninoque ... eadem sunt vitiosa ..; T IV, 41. qui (Aristo) neque formam dei intellegi posse censeat neque in deis sensum esse dicat dubitetque omnino ..; N I, 37. nec inconstantiam virtus recipit, nec varietatem natura patitur, legesque poena, non iustitia nostra comprobantur; R III, 18. quidam homines severi et graves nec populi nec principum mores ferre potuerunt, vixeruntque ..; O I, 69. cum praesertim neque necessitati subveniatur nec dignitas augeatur ipsaque .. delectatio ... *capiatur*; O II, 56. quocirca nec id, quod vere honestum est, fas est cum utilitatis repugnantia comparari, nec id, quod communiter appellamus honestum, ... cum emolumentis umquam est comparandum, tamque id honestum ... tuendum ... est quam illud; O III, 17. — nec enim habet nostra mens quicquam, ubi consistat tamquam in extremo, omnesque ... aegritudines ad dolorem referuntur, nec praeterea est res ulla, quae ..; F I, 41.

3. **fünf Partikeln:** quibus de causis nihil oportere neque profiteri neque adfirmare quemquam neque adsensione approbare cohibereque semper ... temeritatem ..., neque hoc quidquam esse turpius quam ..; A I, 45.

e. mit atque und que: vier Partikeln: hunc (Dionysium) igitur nec Olympius Iuppiter fulmine percussit nec Aesculapius misero diuturnoque morbo tabescentem interemit, atque ... inlatus est eamque potestatem ... filio tradidit; N III, 84. ut adpetitus ... eam .. (rationem) neque praecurrant nec propter pigritiam aut ignaviam deserant sintque tranquilli atque omni animi perturbatione careant; O I, 102.

f. mit et und que: nec illa extincta sunt aluntur que potius et augentur cogitatione et memoria mea, et ... adfert .. aetas .. solacium; Lae 104.
s. **et, D, m** (3 St.) B. I, S. 865: a.

D. **Lücken:** sed cum || † nec ut || placeat eum ... moveri tamen et agere aliquid; A II, 104. * impetu liberavissent, nec ... L. Metellus terrore Karthaginis; R I, 1. »nec doctissimis. † Manium Persium haec legere nolo«; R I, fr 1. et rerum plurimarum obscuras nec satis * intellegentias inchoavit || enudavit, al. || quasi fundamenta quaedam scientiae; L I, 26.

necessario, notgedrungen, notwendigerweise: confiteor: quodquoniam illud negatis, hoc necessario confitendum est; D II, 127.

consequor: quam (virtutem) n. gloria, etiamsi tu id non agas, consequatur; T I, 91.

efficio: id (causa est), quod cum accessit, id, cuius est causa, efficit n.; Fa 36.

habeo: quae profluentia n. taetri essent aliquid habitura; N II, 141.

insequor: opinio mali, quo viso atque persuaso aegritudo insequitur n.; T III, 72.

moveo: quae (res) n. movent alias, cum ipsae ab aliis moventur; Ti 51.

nascor: ex his illa n. nata est ἐποχή, id est adsensionis retentio; A II, 59.

pareo: quibus (legibus) in philosophia n. pareamus; T IV, 7.

sequor: n. sequitur omnes sapientes semper feliciter, absolute, fortunate vivere; F III, 26.

venio: ad hoc genus castigandi raro invitique veniemus nec umquam nisi n.; O I, 136.

necessarius, nötig, notwendig, unentbehrlich, unvermeidlich, Freund, Verwandter: A. **bei Substantiven:** alqd: omne, quod ita disiunctum sit, quasi „aut etiam aut non", non modo verum esse, sed etiam necessarium; A II, 97. si ... alterutrum concessero necessarium esse; A II, 97. homuncio hic, qui multa putat praeter virtutem homini partim cara esse, partim etiam necessaria; A II, 134. durum, sed Zenoni necessarium; A II, 135. quid, cum volumus nomina eorum ... nota nobis esse, parentes, patriam, multa praeterea minime necessaria? F V, 52. relinquetur id solum, quod erit necessarium; T III, 13. nec (perturbationes) habere quicquam aut naturale aut necessarium; T IV, 60. pertimuit (Epicurus), ne ... alterutrum fieret necessarium, totum hoc „aut etiam aut non" negavit esse necessarium; N I, 70. ut ... nihil ad vitam retinendam || detin. || non necessarium (sit); N II, 121. tibi .. nota sunt, mihi ad commemorandum non necessaria; D I, 128. si vere dicatur de futuro, idque ita futurum sit, dicas esse necessarium; Fa 13. si ... primum .. quod est in conexo: „natus es oriente Canicula," necessarium est ⟨omnia enim vera in praeteritis necessaria sunt ...⟩; si igitur, quod primum in conexo est, necessarium est, fit etiam, quod consequitur, necessarium; Fa 14. si .. alterum utrum ex aeternitate verum sit, esse id etiam certum et, si certum, etiam || certum || necessarium; Fa 21. quod quibusdam incredibile videatur, sit autem necessarium; L I, 34. non solum ei (Pompeio) quid esset optimum, videndum fuisse, sed etiam quid necessarium; L III, 26. est senatori necessarium nosse rem publicam; L III, 41. quae sint ad vivendum necessaria; O I, 11. id .. et primum et maxume necessarium (sit) familiaritates habere; O II, 30. tum intellegas, quam illud non sit necessarium, quod redundat; fr V, 78.

artes: artes .. efficimus partim ad usum vitae, partim ad oblectationem necessarias; N II, 148. s. utilitates; N II, 132.

artificia: a quibus ... exculti a necessariis artificiis ad elegantiora defluximus; T I, 62.

benivolentia: hoc ... constet ..., bonis inter bonos quasi necessariam benivolentiam; Lae 50.

calamitas: est etiam quaedam calamitas in amicitiis dimittendis non numquam necessaria; Lae 76.

carmen: discebamus .. pueri XII ut carmen necessarium; L II, 59.

causa: (Marius) ut homo maiorem (dolorem) ferre sine causa necessaria noluit; T II, 53. eam causam esse ad adsentiendum necessariam; Fa 44.

ut, si omnia fato fiant, omnia causis fiant antecedentibus et necessariis; Fa 44.

cognitio: cognitionem .. rerum .. occultarum ... ad beate vivendum necessariam ducimus; O I, 13.

comparatio: utilitatum comparatio ... saepe est necessaria; O II, 88.

cultus: (sapientes) nullum necessarium vitae cultum aut paratum requirentes; F V, 53.

cupiditates: f. **cupiditas,** I. est; F I, 45. T V, 93. — IV. genus; F II, 26. >< (B. I, S. 585, b. 587, a).

curae: cum sumus necessariis negotiis curisque vacui; O I, 13.

exitus: exitus erant bellorum aut mites aut necessarii; O II, 26.

gravitas: si semper atomus gravitate ferretur naturali ac necessaria; Fa 23.

ius: id .. (ius civile) in cognitione || incogniti de, al. || tenue est, in usu necessarium; L I, 14.

iustitia: iis etiam, qui vendunt emunt, ... iustitia ad rem gerendam necessaria est; O II, 40.

lapides: nec lapides ex terra exciderentur ad usum nostrum necessarii; O II, 13.

largitio: modica M. Octavi (largitio) et rei publicae tolerabilis et plebi necessaria; O II, 72.

leges: extremae leges sunt nobis non usitatae, rei publicae necessariae; L III, 46. commonstravit .. leges fatales ac necessarias; Ti 43.

locus: idcirco heri non necessario loco contra sensus tam multa dixeram; A II, 79. restat locus huic disputationi vel maxime necessarius de amicitia; F I, 65. nullum esse locum in tota philosophia tam necessarium; O III, 8.

molestia: magnam molestiam suscepit et minime necessariam .. Zeno; N III, 63.

mors: in quo (homine) mors non modo necessaria est, verum etiam optanda persaepe; R III, 34.

motus: quod esset earum (atomorum) motus certus et necessarius; N I, 69. naturam esse censent vim quandam sine ratione cientem motus in corporibus necessarios; N II, 81.

munus: quamquam (munus) est populo necessarium || [q. ... nec.] ||; L I, 14.

negotia: f. curae.

nomen: utilitatis nomen non tam splendidum quam necessarium ducimus; O III, 101.

obiurgationes: obiurgationes etiam non numquam incidunt necessariae; O I, 136.

officium: nullum .. officium referenda gratia magis necessarium est; O I, 47.

opinio: etiam solitario homini ... opinio iustitiae necessaria est; O II, 39.

oratio: qua oratione praetermissa minime necessaria; T IV, 23.

paratus: f. cultus.

pars: qui cum maxime necessariam partem philosophiae ... reliquisset; A I, 34.

partus: conceptio contra naturam fortasse, sed partus prope necessarius; D II, 50.

praesidia: necessaria praesidia vitae debentur iis maxime, quos ante dixi; O I, 58.

quaestio: quae (quaestio) ... ad moderandam religionem necessaria (est); N I, 1.

ratio: ut multa non modo probabili argumentatione, sed etiam necessaria mathematicorum ratione concluderent; F V, 9. ratio talium largitionum genere vitiosa est, temporibus necessaria; O II, 60.

res: confectis rebus necessariis; F IV, 12. cum (homines) re nulla impediantur necessaria; F V, 56. nos e terrae cavernis ferrum eligimus, rem ad colendos agros necessariam; N II, 151. libri Tusculanarum disputationum res ad beate vivendum maxime necessarias aperuerunt; D II, 2. qui inperia consulatusque nostros in necessariis, non in expetendis rebus ... putet; R I, 27. eodem .. ut flumine res ad victum cultumque maxime necessarias ... mari † absorberet; R II, 10. accessit eo numerus, res .. ad vitam necessaria; R III, 3. quam (naturam) imitata ratio res ad vitam necessarias sollerter consecuta est; L I, 26. ad eam .. (vitam) degendam (homo) praeparat res necessarias; O I, 11. quod ... operam in res obscuras ... conferunt easdemque non necessarias; O I, 19. quae (res) sunt || ad victum || necessariae; O II, 74. ut ab homine inerti ... ad sapientem ... virum transferantur res ad vivendum necessariae; O III, 31. quo etiam magis vituperanda est rei maxime necessariae tanta incuria; Lae 86. * rebus ad victum necessariis esse invictus potest; P 27. voluptates .. nulla ad res necessarias invitamenta adferunt senibus; fr V, 80.

solutio: quae (fides) esse nulla potest, nisi erit necessaria solutio rerum creditarum; O II, 84.

subsidium: quoniam non numquam hoc subsidium necessarium est; O II, 22.

sumptus: quae (pecunia) perpetuos sumptus suppeditet, nec solum necessarios, sed etiam liberales; O II, 42.

tempus: certo illud tempore fieri et necessario, cum tota se luna sub orbem solis subiecisset; R I, 25.

testes: utitur (Panaetius) in re non dubia testibus non necessariis; O II, 16.

voluptas: propter voluptatem et parvam et non necessariam; F I, 47.

usus: sensus ... mirifice ad usus necessarios .. facti ... sunt; N II, 140. expetuntur .. divitiae .. ad usus vitae necessarios; O I, 25. quarum ... partium corporis usus sunt necessarii; O I, 127.

utilitates: enumerari .. non possunt ... utilitates || † artes, al. || denique innumerabiles ad victum et ad vitam necessariae; N II, 132. quae (nares) semper propter necessarias utilitates patent; N II, 145.

B. **allein:** I. deprecantur: cum ... iratus (Marius) necessariis Catuli deprecantibus ... respondit ..; T V, 56.

II. habeo: nec ... eos habere || debent || necessarios, quos tum eodem studio praeditos dilexerunt; Lae 74.

revoco: quod Deiotarum, necessarium nostrum, ex itinere aquila revocavit; D II, 20.

necesse, nötig, notwendig, unvermeidlich: A. **est:** I. **absolut:** audebimus ... uti ..., si necesse erit; A I, 26. posse hominem nihil opinari, nec solum posse, sed ita n. esse sapienti; A II, 77. innumerabilia dici possunt in hanc sententiam, sed non n. est; F III, 38. praeclare Anaxagoras, qui ... quaerentibus amicis, velletne Clazomenas ... auferri, „nihil n. est," inquit; T I, 104. quae (stirpes aegritudinis) ... omnes eligendae || elidendae || sunt et, si n. erit, singulis disputationibus; T III, 83. curiosius id faciunt, quam n. est; N I, 10. quem (soritam), si n. sit, Latino verbo liceat „acervalem" appellare; sed nihil opus est; D II, 11. ita vero n. est; L II, 18. quem (virum) ... saepius fortasse laudo, quam n. est; L III, 1. longiores hoc loco sumus, quam n. est; O II, 16. causa .. largitionis est, si aut n. est aut utile; O II, 58.

II. **mit Conjunctiv:** omnino .. ante videri aliquid, quam agamus, necesse est, eique, quod visum sit, adsentiatur; A II, 39. ita dicas n. est; A II, 114. aut Stoicus constituatur sapiens *necesse est* aut veteris Academiae; A II, 132. quae (mala)

et venientia metuat sapiens n. est et venisse doleat; A II, 135. aliam .. vim voluptatis esse, aliam nihil dolendi ... concedas n. est; F II, 9. timeat n. est, ne aliquando amissis illis (bonis) sit miser; F II, 86. ita miser sit aliquando n. est is; F II, 108. bene laudata virtus voluptatis aditus intercludat n. est; F II, 118. ista rerum corporearum aestimatio splendore virtutis et magnitudine obscuretur et obruatur atque intereat n. est; F III, 45. quae sint paria n. est; F III, 69. qui (sapiens) ... semper sit n. est beatus; F III, 75. teneamus .. illud n. est; F IV, 68. haec antiquorum (sententia) valeat n. est; F V, 23. cum ... id .. bonum solum sit, quo qui potiatur, n. est beatus sit; F V, 83. in quo ... verses te huc atque illuc n. est; F V, 86. is .. animus ... superiora capessat n. est; T I, 42. hoc etiam magis n. est (haec duo genera) ferantur ad caelum; T I, 42. n. est (animus) ita feratur, ut ..; T I, 43. quando finem habet motus, vivendi finem habeat n. est; T I, 53. R VI, 27. vel concidat omne caelum omnisque natura *et* consistat n. est; T I, 54. et; R VI, 27. ita ... illud ... divinum ob eamque rem aeternum sit n. est; T I, 66. fr IX, 10. certe ita dicant n. est; T I, 87. n. est .. sit alterum de duobus; T I, 97. eodem paulo tardius referamur n. est; T I, 119. quae qui recipit, recipiat idem n. est timiditatem; T III, 14. diffidat n. est, qui bona dividit tripertito; T V, 40. quod si ita est, laudabile sit n. est; T V, 45. haec, quae sunt minima, tamen bona dicantur n. est; T V, 46. sit aliud n. est melius vita beata; T V, 50. ingenio eximio (is vir) sit n. est; T V, 68. cui (vitae) refertae tot tantisque gaudiis Fortuna ipsa cedat n. est; T V, 72. sequatur n. est, ut, cuius in potestate summum bonum, in eiusdem vita beata sit; T V, 82. careat .. (deus) sensu n. est, careat etiam prudentia, careat voluptate; N I, 30. si ortus est deorum, interitus sit n. est; N I, 68. conveniat id quoque n. est; N I, 89. multo magis ... statuat n. est ab aliqua mente tantos naturae motus gubernari; N II, 15. is .. ardor ... animus sit n. est; N II, 32. quod si ita est, sapiens sit mundus n. est; N II, 32. ad deorum naturam perveniamus n. est; N II, 33. n. est (sol) .. ei similis sit igni; N II, 40. aliquid profecto sit n. est melius ... quam deus; N II, 76. quae (coniunctio) aut sempiterna sit n. est hoc eodem ornatu ... aut certe perdiuturna; N II, 85. mortale .. omne animal et dissolubile et dividuum sit n. est; N III, 29. quod .. dolorem accipit, id accipiat etiam interitum n. est; N III, 32. sin autem quid ‖ quod ‖ animal est, id illa n. est sentiat; N III, 33. omne ergo animal intereat n. est; N III, 33. n. est .. in suum quaeque locum natura rapiatur; N III, 34. id n. est sentiat et voluptatem et dolorem; N III, 36. iure naturae, qui dea matre est, deus sit n. est; N III, 45. qui .. teneat causas rerum futurarum, idem n. est omnia teneat, quae futura sint; D I, 127. quoquo sese verterint Stoici, iaceat n. est omnis eorum sollertia; D II, 24. quicquid ‖ quidquid ‖ .. oritur, ... causam habeat a natura n. est; D II, 60. valeat id n. est non in hominibus solum, verum in bestiis etiam; D II, 98. nihil .. (quod omne est) cum habeat extremum, infinitum sit n. est; D II, 103. vincare .. n. est; D II, 144. quorum n. est plerumque aliquid eveniat; D II, 149. habeant .. causas n. est ea, quae vera sunt; Fa 26. quod omne pondus nulla re inpediente moveatur et feratur n. est; Fa 48. qui (summi et infimi) sint in omni populo n. est; R I, 53. se compareat hic civis ita n. est, ut ..; R VI, 1. quod laudabile bonum est ‖ est, bonum ‖, in se habeat, quod laudetur, n. est; L I, 46. qui bene imperat, paruerit aliquando n. est; L III, 5. haec in deligendo officio saepe inter se comparentur n. est; O I, 152. qui se metui volent, a quibus metuentur, eosdem metuant ipsi n. est; O II, 24. ut ... interire totum corpus necesse esset, sic ... societas hominum ... evertatur n. est; O III, 22. quae (virtus) n. est cum aliqua cura res sibi contrarias aspernetur atque oderit; Lae 47. id cum contigit ‖ contingit ‖, amor exoriatur n. est; Lae 48. item .. peccata, quoniam ex vitiis manant, sint aequalia n. est; P 22. si utroque (causa) adiuncta est, paria fiant n. est; P 24. praeclarum opus efficiat n. est; Ti 4. rursus .. alius animans, qui eum (mundum) contineat, sit n. est; Ti 12. f. IV. F V, 25.

III. **mit Infinitiv** (pass. f. IV): quid .. necesse est, tamquam meretricem in matronarum coetum, sic voluptatem in virtutum concilium adducere? F II, 12. ita n. fuit aut haec flagitia concipere animo aut susceptae philosophiae nomen amittere; N I, 66. cui nihil est n. nisi, ubi sit illud, quod veri simillimum videatur, anquirere; T IV, 47. non lubet (haruspicum responsa) commemorare, nec vero n. est, tibi praesertim; D II, 53. concipere: f. amittere. omnis eos (sapientes) beatos esse confiteri n. est; T V, 72. erit confiteri n. ..; Fa 28. credere omnia vide ne non sit n.; D II, 31. quin etiam n. erit cupere et optare, ut quam saepissime peccet amicus; Lae 59. an censes ... non n. esse optumae rei publicae leges dare consentaneas? L II, 23. quae .. ars ‖ res ‖ efficit, ne n. sit ... decantare neque ... discedere; F IV, 10. illud quoque n. est, declinare; Fa 48. tibi ... illud .. superius sic ut caput et famam tuam defendere n. erit; A II, 119. docuit, cur sibi causa desistere n. esset; O III, 112. quanti libertas ipsa aestimanda est non mihi n. esse, quod tibi est, *dicere* ..! A II, 120. istud .. ita vobis dicere n. est; N I, 84. id quod iis dicere n. est; D II, 92. nihil est n. dicere, quae sequuntur; D II, 104. non, quicquid tibi audire utile est, idem ‖ id ‖ mihi dicere n. est. „immo vero“, inquiet ille, .. „‖ vero ‖ n. est“; O III, 52. 53. nihil n. est mihi de me ipso dicere; C 30. discedere: f. decantare. quarum (rerum) qualis comparatio fieri soleat ..., non est n. disputare; O II, 74. recte factis commodisque amicorum n. erit ‖ [nec. erit] ‖ angi, dolere, invidere; Lae 59. quid n. est ... etiam vitam efficere deplorando miseriorem? T I, 83. haec nunc enucleare non ita n. est; T V, 23. quos (viros) enumerare non est n.; C 82. quod facere iis n. est, quibus ..; N I, 11. quid? quod aliis avibus utuntur, ... non n. est fateri ..? D II, 83. invidere: f. dolere. nihil n. est de gustatu et odoratu loqui; A II, 20. populariter interdum loqui n. erit; L I, 19. non modo quia n. est mori, verum etiam quia nihil habet mors, quod sit horrendum; T II, 2. de homine .. dicitur, cui n. est mori; Fa 17. nec magis n. (erat) mori Scipioni quam illo modo mori; Fa 18. optare: f. cupere. Neoptolemus .. apud Ennium „philosophari sibi“ ait „n. esse, sed paucis“; T II, 1. ego autem .. n. mihi quidem esse arbitror philosophari; ... sed non paucis; T II, 1. tibi hoc repudiare ... n. erit; A II, 119. quibus nesciret an aliquando uti n. esset; R I, 11.

IV. **mit accus. c. infin.:** nec definiri aiebant necesse esse, quid esset cognitio; A II, 17. constitui n. esse initium; A II, 24. n. est id ei (animo) verum, quod occurrit, videri; A II, 25. ita n. esse ne id ipsum quidem ... percipi ullo modo posse; A II, 28. ut .. n. est lancem in libram ‖ libra ‖ ponderibus impositis deprimi, sic ..; A II, 38. n. erit cras Hermarchum aut vivere aut non vivere;

A II, 97. ut ... iacere n. sit tot tam nobiles disciplinas; A II, 147. cum primas (partes) sibi quemque vindicare n. sit; A fr 20 (8. 3). quod tibi ita videri n. est; F I, 26. n. est, quid aut ad naturam aut contra sit, a natura ipsa iudicari; F I, 30. eum n. est aut in voluptate esse aut in dolore; F I, 38. inesse .. n. est in eo ... firmitatem animi; F I, 40. ex quo vitam amarissimam n. est effici; F I, 44. quanto magis animi morbis (vitae iucunditatem) impediri n. est! F I, 59. de hominibus dici non n. est; F I, 65. quam (rhetoricam forensem) n. est, cum populariter loquatur, esse interdum paulo hebetiorem; F II, 17. ab isto capite fluere n. est omnem rationem bonorum et malorum; F II, 34. quantum studium ... fuerit ..., scire n. est utrumque vestrum; F II, 72. maximas .. virtutes iacere omnis n. est voluptate dominante; F II, 117. nec tamen exprimi verbum e verbo n. erit; F III, 15. n. est ea ad haec referri; F III, 22. ab isdem (principiis naturae) n. est proficisci ipsam sapientiam; F III, 23. intellegi n. est pluris id, quod honestum sit, aestimandum esse quam illa media; F III, 39. n. est nec bonum esse nec malum hoc; F III, 53. quem (finem) ... ita constitui n. est; F IV, 25. n. est ... esse in animo quaedam . ; F IV, 28. n. est huic ultimum esse ex virtute agere; F IV, 35. initia proponi n. esse ... accommodata naturae; F IV, 46. Platonem quoque n. est ... aeque caecum animo ac Phalarim fuisse; F IV, 64. n. est paria esse peccata; F IV, 77. summum .. bonum si ignoretur, vivendi rationem ignorari n. est; F V, 15. n. est eam (prudentiam) quoque ab aliqua re esse constitutam; F V, 16. n. est omnino officium aut fugiendi aut sequendi ad eorum aliquid referri; F V. 18. n. est finem quoque omnium (animantium) hunc esse, ut ..., sed extrema illa ... dispertita sint; F V, 25. ut n. sit omnium rerum, quae natura vigeant, similem esse finem; F V, 26. n.que est ... eum, quae bona sunt, mala putare; F V, 28. n. est huic partes quoque sui caras esse; F V, 37. in eo .. summum bonum poni n. est; F V, 37. non n. est .. illa pristina manere, ut tuenda sint? F V, 40. quod (summum bonum) certe universum sua sponte ipsum expeti ... n. est; F V, 44. n. est eius etiam partis propter se expeti; F V, 46. intellegi n. est in ipsis rebus ... invitamenta inesse; F V, 52. omnia ista n. est obscurari; F V, 90. n. est .. miseros esse eos, qui ..; T I, 9. quasi non n. sit ... id aut esse aut non esse! T I, 14. siquidem n. est a principio oriri omnia; T I, 54. si summus dolor est, .. brevem n. est esse; T II, 44. eos .. sanos quoniam intellegi n. est, quorum ..., qui contra adfecti sint, hos insanos appellari n. est; T III, 11. n. est, qui fortis sit, eundem esse magni animi; T III, 15. qui sit frugi, ... eum n. est esse constantem; qui autem constans, quietum; T III, 18. qui .. id concupierit, eum n. est, si id consecutus sit, magno opere laetari; T III, 19. n. esse omnis in aegritudine esse, qui se in malis esse arbitrentur; T III, 32. n. esse homini tale aliquid accidere; T III, 55. intellegi n. est non rem ipsam ... fontem esse maeroris; T III, 67. qui perturbari animos n. dicunt esse; T IV, 38. ceteri, de quibus dici non n. est; T IV, 55. mali expectationem esse n. est metum; T IV, 80. in quem cadit aegritudo, in eundem metum cadere n. est; T V, 52. ex quo omnibus bene veritatem intuentibus videri n. est (Dionysium) miserrimum; T V, 57. in ea (parte) situm esse n. est illud ... optumum; T V, 67. hac (virtute) beatam vitam contineri n. est; T V, 67. quo ... gaudio adfici n. est sapientis animum! T V, 69. n. est semper beatum esse sapientem; T V, 83. in summo errore n. est homines ... versari; N I, 2. cum qua (pietate) simul sanctitatem ... tolli n. est; N I, 3. ut eam (rem publicam) unius consilio ... gubernari n. esset; N I, 7. intellegi n. est esse deos; N I, 44. de quo .. omnium natura consentit, id verum esse n. est; N I, 44. in qua (vi infinitatis) intellegi n. est eam esse naturam; N I, 50. si plures (facies), aliam esse alia pulchriorem n. est; N I, 80. florere in caelo Academiam n. est; N I, 80. quorum .. interpretes sunt, eos ipsos esse certe n. est; N II, 12. n. est haec inesse in eo, quod optimum esse concedimus; N II, 18. a quo (calido, igneo) .. animantia omnia ... et nasci sit n. et augescere; N II, 28. omnem .. naturam n. est ... habere aliquem in se principatum; N II, 29. ita n. est illud etiam ... esse omnium optimum; N II, 29. in ea parte ... haec inesse n. est; N II, 30. sapientem esse mundum n. est; N II, 30. mundum universum pluris esse n. est quam partem aliquam universi; N II, 32. in quo (mundo) n. est perfectam illam ... inesse rationem; N II, 34. in omni natura ... n. est absolvi aliquid ac perfici; N II, 35. n. est esse quartum illum et altissimum gradum; N II, 35. n. est intellegentem esse mundum; N II, 36. n. est ... id (animal) .. sensu acerrimo esse; N II, 42. quia n. sit praestantem esse aliquam naturam; N II, 46. esse .. (conversionem) certam et definitam n. est; N II, 52. ab eo (deo) .. mundum n. est regi; N II, 77. n. est, cum sint di, ... animantis esse; N II. 78. n. est deos haec ipsa habere maiora; N II, 79. n. est .. eum (mundum) deorum consilio ... administrari; N II, 80. n. est mundum ipsum natura administrari; N II, 86. ut ... conflagrare terras n. sit a tantis ardoribus; N II, 92. contingere idem terrae n. est, ut ..; N II. 116. n. est .. offa obiecta cadere frustum ex pulli ore; D I, 27. n. est cognatione || cognitione, contagione || divinorum animorum animos humanos commoveri; D I, 110. profecto hominibus a dis futura significari n. est; D I, 117. ut eam (lunam) obscurari n. sit; D II, 17. n. est eam (vim) .. cum rerum natura esse coniunctam; D II, 29. quasi ... non in omni marmore n. sit inesse vel Praxitelia capita! D II, 48. peritum .. esse n. est eum, qui, silentium quid sit, intellegat; D II, 71. quia, cum (pulli) pascuntur, n. est aliquid ex ore cadere; D II, 72. eadem .. omnibus, qui eodem statu caeli ... nati sint, accidere n. esse; D II, 92. n. est ortus occasusque siderum non fieri eodem tempore apud omnis; D II, 92. quicquid || quidquid || futurum sit, id (Diodorus) dicit fieri n. esse; Fa 13. neque n. fuisse Cypselum regnare Corinthi; Fa 13. licet .. Epicuro ... non vereri, ne omnia fato fieri sit n.; Fa 19. omnia n. est conligatione naturali conserte contexteque fieri; Fa 32. ea (futura), quorum causas natura ita contineret, ut ea fieri n. esset; Fa 32. nullis in rerum natura causis praepositis, cur ab eo (Oedipode) patrem interfici n. esset; Fa 33. an eius modi (quid sit), cum quo effici aliquid n. sit; Fa 36. n. est .. in rebus contrariis duabus, ... ex iis igitur n. est ... alterum verum esse, alterum falsum; Fa 37. n. est .. adsensionem viso commoveri; Fa 42. quibus (optimatibus) rem publicam tuentibus beatissimos esse populos n. est; R I, 52. ut n. sit in eius modi re publica plena libertatis esse omnia; R I, 67. propter eluviones exustionesque terrarum, quas accidere tempore certo n. est; R VI, 23. siquidem n. est a principio oriri omnia; R VI, 27. an ... honesta et turpia non ad naturam referri n. erit? L I, 46. melius esse aliquid quam virtutem n. est; L I, 52. n. est caritate eam (patriam) praestare; L II, 5. n. est .. legem haberi in rebus

optimis; L II, 12. quia sic existimare nos est n.; L II, 31. neque n. est edisseri a nobis, quae finis fonestae familiae ... fiat; L II, 55. non ius .. illud solum superbius populo ... videri n. erat; L III, 17. de qua (tribunorum potestate) disseri nihil n. est; L III, 19. n. est, quod a communitate ducatur officium, id esse maximum; O I, 153. qui e divisione tripertita duas partes absolverit, huic n. est restare tertiam; O III, 9. disrumpi n. est ... humani generis societatem; O III, 21. n. est secundum eandem naturam omnium utilitatem esse communem; O III, 27. cum .. aliqua species utilitatis obiecta est, commoveri n. est; O III, 35. n. est, quod honestum sit, id esse aut solum aut summum bonum; O III, 35. quo facto frangi Lacedaemoniorum opes n. esset; O III, 49. nihil fuisse n. (vitium) dici; O III, 67. n. fuit esse aliquid extremum; C 5. ne n. sit unum sollicitum esse pro pluribus; Lae 45. quodsi virtutes sunt pares inter se, paria esse etiam vitia n. est; P 21. omne .., quod gignitur, ex aliqua causa gigni n. est; Ti 3. ut sit n. hunc ... mundum simulacrum aeternum esse alicuius aeterni; Ti 7. corporeum ... omne n. est esse, quod natum est; Ti 13. principio n. erat sensum exsistere unum communemque omnium; Ti 44. illum ... n. est intellegentis sapientisque naturae primas causas conquirere; Ti 51. de quo n. erat peios existimare eos, qui; fr VIII, 13. f. II. A II, 39. O III, 22. — III. dolere.

V. **Ellipsen:** sed non necesse est nunc omnia; T III, 40. „aliquot somnia vera", inquit Ennius, „sed omnia noenum n. est"; D II, 127.

VI. **alqd:** quod hoc tempore non est necesse; A II, 3. id .. interdum est ‖ est int. ‖ n.; F II, 94. nisi quid n. erit, malo non roges; T I, 17. quod .. omnibus n. est, idne miserum esse uni potest? T I, 119. de quo (fato) alias; nunc quod n. est; D II, 19. nihil fieri, qood non n. fuerit; Fa 17. quid cuique maxime n. sit; O I, 59. quare id, quod feceris, n. fuerit nec aliter facere potueris; O II, 68. istuc ... ita n. est; Lae 16. f. III. anquirere. declinare.

B. **put:** (dicere) non necesse putat Diogenes; O III, 91.

necessitas, Notwendigkeit, Verhängnis, Schicksal, Nötigung, Zwang, Bedürfnis, Notdurft, Verbindlichkeit: I. **Subject:** accidit: quasi vero maior cuiquam necessitas accidere possit ‖ posset ‖, quam accidit nobis; R I, 10.

adfert: quam (solitudinem) mihi adfert necessitas, non voluntas; O III, 3. iis nihil malum potest ‖ p. m. ‖ videri, quod naturae necessitas adferat; C 4.

admonet: necessitas ferendae condicionis humanae quasi cum deo pugnare prohibet admonetque esse hominem; T III, 60.

cogit: cum cogeret eum (hominem) necessitas nulla; R I, 1. quod negant sapientem suscepturum ullam rei publicae partem, extra quam si eum tempus et necessitas coëgerit; R I, 10. ita necessitas cogit, ut eadem sint ea, quae diiuncta fuerant; Ti 14.

consequitur: fraudandi .. spe sublata solvendi necessitas consecuta est; O II, 84.

detrudit: sin aliquando necessitas nos ad ea detruserit, quae nostri ingenii non erunt; O I, 114.

efficit: sive (est) inanima natura sive necessitas vi magna incitata haec pulcherrima opera efficiens; N II, 76. quod si ita est, omnia necessitas efficit; Fa 31.

est: nulla .. est in natura rerum talis necessitas; A II, 97. tum fatalem vim ‖ † umbram, normam ‖ et necessitatem rerum futurarum (Chrysippus deum dicit esse); N I, 39. f. efficit; N II, 76.

exsistit: hinc vobis extitit .. illa fatalis necessitas, quam εἱμαρμένην dicitis; N I, 55.

iubet: •tum ‖ tam, nam ‖ vita omnibus metenda, ut fruges. sic iubet Necessitas ‖ nec. ‖•; T III, 59.

obvenit: sin quae necessitas huius muneris alicui rei publicae obvenerit; O II, 74.

perficit: ea praedicunt .., quae naturae necessitas perfectura est; D II, 17.

postulat: cum tempus necessitasque postulat; O I, 81.

potest: f. accidit. II, 1. removeo.

premit: cum ... nulla necessitate premente rem publicam regere nesciant; R I, 11.

prohibet: f. admonet.

II. **nach Verben:** 1. adfero: nihil necessitatis adfert, cur nascantur animi, similitudo; T I, 80.

adhibeo: quae (rationes) ... nullam adhibent persuadendi necessitatem; A II, 116.

adiungo: qui ita fatum introducunt, ut necessitatem adiungant; Fa 42.

appello: quam interdum eandem necessitatem appellant; A I, 29. eandem .. (legis vim) fatalem necessitatem appellat, sempiternam rerum futurarum veritatem; N I, 40.

attingo; quod (cupiditates) essent plane inanes neque necessitatem modo, sed ne naturam quidem attingerent; T V, 93.

confirmo: f. **confirmo,** III. necessitatem (4 St.) B. I, S. 483, a. — dico: f. I. exsistit.

do: tantam esse necessitatem virtutis generi hominum a natura ... (datam), ut ..; R I, 1.

effugio: f. **effugio,** II. necessitatem (3 St.) B. I, S. 794, b.

extimesco: nec ob eam causam fatum aut necessitas extimescenda est; Fa 28.

habeo: quodsi haec ... habent aliquam talem necessitatem; D II, 18.

improbo: Chrysippus .. cum .. necessitatem inprobaret; Fa 41.

incito: f. I. efficit; N II, 76.

propono: reliquis .. tribus virtutibus necessitates propositae sunt ad eas res parandas tuendasque; O I, 17.

removeo: negabant .. fato adsensionibus adhibito necessitatem ab his posse removeri; Fa 40.

vito: Epicurus declinatione atomi vitari necessitatem fati putat; Fa 22.

2. sum: ex quo intellegi potest cetera necessitatis esse, unum hoc voluntatis; fr V, 50.

elliptisch: haec oblectationis; illa necessitatis, cultus dico agrorum ..; N II, 150.

3. do: omnes mirari, sed cum attenderint, veniam necessitati dare; O II, 56.

pareo: ipsi .. necessitati dant operam ut quam occultissime pareant; O I, 127. danda erit opera, ut omnes intellegant ... necessitati esse parendum; O II, 74.

servio: vigilantes animi vitae necessitatibus serviunt; D I, 110.

subicio: siquidem ea (natura deorum) subiecta est ei vel necessitati vel naturae, qua caelum, maria, terrae regantur; N II, 77.

subvenio: cum praesertim neque necessitati subveniatur nec dignitas augeatur; O II, 56.

4. libero: qui (philosophi) necessitate motus animorum liberatos volunt; Fa 39.

5. do ad: quae partes .. corporis ad naturae necessitatem datae; O I, 126.

incido in: quod in tam crudelem necessitatem incidissemus; T III, 60.

mano e: f. V, 1. manare.

III. **nach Adjectiv:** liber a: ea non esse nexa causis aeternis et a fati necessitate esse libera; Fa 38.
IV. **nach Substantiven:** alqd: s. II, 1. adfero.
munus: dum sumus inclusi in his compagibus corporis, munere quodam necessitatis et gravi opere perfungimur; C 77.
vis: qui (philosophi) censerent omnia ita fato fieri, ut id fatum vim necessitatis adferret; Fa 39.
V. **Umstand:** 1. astringi: auditorem (me venisse) ... libero iudicio, nulla eius modi adstrictum necessitate, ut ..; N I, 17.
cogi: nec, ut omnia ... defendamus, necessitate ulla cogimur; A II, 8. qui convenit polliceri operam suam rei publicae tum denique, si necessitate cogantur? R I, 11.
constringi: qui ... ea .. necessitate constricti (sunt), ut ..; T II, 5.
devincire: ii mentem hominis voluntate libera spoliatam necessitate fati devinciunt; Fa 20.
effici: casune ipse (mundus) sit effectus aut necessitate aliqua an ratione ac mente divina; N II, 88. eas (adsensiones) .. veteres illi ... vi effici et necessitate dicebant; Fa 40.
emanare: s. manare.
evenire: aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet, ut .. voluptates repudiandae sint; F I, 33.
fieri: necessitate omnia fieri; Fa 23. quae a Romulo casu aut necessitate facta sunt; R II, 22.
inserere: cum .. animos corporibus necessitate inseviset; Ti 44.
manare: non .. aeternis causis naturae ‖ e ‖ necessitate manantibus ‖ eman. ‖ verum est id; Fa 19.
necti: cum (cogitatio) rerum causas alias ex aliis aptas et necessitate nexas videt; T V, 70.
regi: s. II, 3. subicio.
tribui: si atomis, ut gravitate ferantur, tributum est necessitate naturae; Fa 48.
2. a: quia nihil aliter possit, atque ab ea (necessitate) constitutum sit, evenire ‖ † inter ‖; A I, 29.
in: in qua (necessitate) quid facere potuissem, nisi tum consul fuissem? R I, 10.
propter: propter necessitatem vitae ... initam esse cum hominibus communitatem; O I, 158.

necessitudo, Verbindung, Verhältnis, Verwandtschaft: I. gradus: non iidem erunt necessitudinum gradus, qui temporum; O I, 59.
II. in: qui sunt in amicitiae coniunctionisque necessitudine superiores; Lae 71.

necne, oder nicht: I. direct: sunt haec tua verba necne? T III, 41. faciat (sapiens) quod promiserit, necne? O III, 93.
II. indirect: 1. ohne Partikel im ersten Teil: tum .. aut anquirunt aut consultant, ... ad opes, ad potentiam ... conducat id necne; O I, 9. qui (Aristo) ... dubitet .. omnino, deus animans necne sit; N I, 37. ipsa vero sapientia si se ignorabit, sapientia sit necne; A II, 24. ut nihil interesse nostra fateamur, sint illa necne sint; F IV, 29. si nihil interesse nostra putemus, ... frigus, famem propulsare possimus necne possimus; F IV, 69. hoc doce, doleam necne doleam, nihil interesse; T II, 29. ampulla .. sit necne sit, ... si laboret; F IV, 31. non est quaerendum, bonum illud necne sit, quod lubidinem moveat; T IV, 62. fiat necne fiat, id quaeritur; D I, 86. quae (aves) pascantur necne, quid refert? D II, 72. quoi (Antiocho) .. ego adsentiar in omnibus necne, mox videro; L I, 54. — demus (beneficia) necne, in nostra potestate est; O I, 48. in his primis naturalibus voluptas insit necne, magna quaestio est; F II, 34.
2. nach ne: quaeritur primum in ea quaestione, ... sintne di necne sint; N I, 61. sitne .. malum dolere necne, Stoici viderint, T II, 42.
3. nach utrum: omni cognita ratione naturae ..., et utrum conveniat necne natura hominis cum universa; F III, 73. utrum .. sit voluptas in iis rebus ... necne sit, ad id, quod agimus, nihil interest; F V, 45. di utrum sint necne sint, quaeritur; N III, 17.

neco, töten, umbringen: alqm: quo minus ambo una necaremini, non deprecarere ‖ precarere ‖? F II, 79. „ambo .. una necarier precamur“; F V, 63. qui (Regulus) in potestate hostium vigiliis et inedia necatus est; F V, 82. multis .. ante cruciatis et necatis; N III, 82. Zenonem Eleae in tormentis necatum; N III, 82. nec magis inmutabile ex vero in falsum „necatus est Scipio“ quam „necabitur Scipio“; Fa 18. „a te infelicem“, inquit vilico, „quem necassem iam verberibus, nisi iratus essem“; R I, 59. * ... innocentes necaverint; R IV, 8. qui in nave necatus, deinde in mari ‖ mare ‖ proiectus esset; L II, 57. Agim regem, quod numquam antea apud eos (Lacedaemonios) acciderat, necaverunt; O II, 80. neque est contra naturam spoliare eum, si possis, quem est honestum necare; O III, 32. se ... eum (Pyrrhum) veneno necaturum; O III, 86. cum (Regulus) vigilando necabatur; O III, 100. cum ... *Pylades* Orestem se esse diceret, ut pro illo necaretur; Lae 24. qui quondam ... crudelitate excogitata necabantur; fr V, 95.
captivos: nec tamen possumus dicere non pluris captivos acerbe quam praedones necatos; N III, 82.
civem: (lex) ne quis magistratus civem Romanum adversus provocationem necaret neve verberaret; R II, 53.
patrem: nihilne .. interest, ... patrem quis necet anne servum? P 24.
praedones: s. captivos.
puerum: quom esset cito necatus ‖ legatus, al. ‖ tamquam ex XII tabulis insignis ad deformitatem puer; L III, 19.
regem: [se venenum regi daturum et eum necaturum]; O I, 40. s. alqm; O II, 80.
servum: illud .. interest, quod in servo necando, si id fit iniuria, semel peccatur, in patris ..; P 25. s. patrem.

nec opinans s. nec, A. T I, 94 (S. 662, b).

necopinato, unvermutet, unerwartet: evenio: qui (Cyrenaici) tum aegritudinem censent existere, si necopinato quid evenerit; T III, 52. non (efficitur), ... ut ... is modo aegritudine adficiatur, cui ille necopinato casus evenerit; T III, 59.
video: quod cum accidisset, ut alter alterum necopinato videremus; F III, 8.

necopinatus, unvermutet, unerwartet: A. bona: in singulis si perspiciunt necopinata quaedam bona: O II, 36.
malum: Cyrenaici non omni malo aegritudinem effici censent, sed insperato et necopinato malo; T III, 28.
patrocinium: desertae .. disciplinae ... patrocinium necopinatum a nobis esse susceptum; N I, 6.
B. I. efficiunt, al.: ista necopinata non habent tantam vim, ut aegritudo ex iis omnis oriatur; feriunt enim fortasse gravius, non ‖ nam ‖

id efficiunt, ut ea, quae accidant, maiora videantur; quia recentia sunt, maiora videntur, non quia repentina; T III, 55.
sunt: sentit (poëta) omnia repentina et necopinata esse graviora; T III, 45. f. efficiunt.
II. efficio: quod efficiat multa improvisa et necopinata nobis propter obscuritatem ignorationemque causarum; A 1, 29.
III. natura: cum diligenter necopinatorum naturam consideres; T III, 52.
IV. ex: hoc .. efficitur, ut ex illo necopinato plaga maior sit; T III, 59.

nectar, Nektar: I. comparo: poëtae .. [nectar ambrosiam] epulas conparant; N I, 112.
II. laetari: non .. ambrosia deos aut nectare ... laetari arbitror; T I, 65.

necto, verbinden, verpflichten, verpfänden: I. cum sunt propter unius libidinem omnia nexa civium liberata nectierque postea desitum; R II, 59.
II. alqd: cetera series deinde sequitur maiora nectens; A II, 21. quid non sic aliud ex alio nectitur, ut, si ullam ‖ unam ‖ litteram moveris, labent omnia? F III, 74. ea non esse nexa causis aeternis; Fa 38. videtisne ut ex alio alia nectantur? L I, 52.
causam: cum (cogitatio) rerum causas alias ex aliis aptas et necessitate nexas videt; T V, 70. cum causae causa nexa rem ex se gignat; D I, 125.
rem: ut alia (res) ex alia nexa et omnes inter se aptae conligataeque videantur; N I, 9.
virtutes: omnes .. inter se nexae (virtutes) et iugatae sunt; T III, 17.
Lücke: altera est nexa cum superiore et inde apta atque ‖ apteque, al. ‖ pendens; fr V, 52.

nefarius, ruchlos, frevelhaft: A. alqd: quae Persae nefaria putaverunt; R III, 14. habere .. quaestui rem publicam non modo turpe est, sed sceleratum etiam et nefarium; O II, 77.
bellum: cum (Brennus) fano Apollinis Delphici nefarium bellum intulisset; D I, 81.
iniuria: inmissam a te nefariam in me iniuriam semper duxi; P 28.
pestis: parumne ratiocinari videtur et sibi ipsa nefariam pestem machinari? N III, 66.
scelera: Medea .. et Atreus ... nefaria scelera meditantes; N III, 71.
vir: ut (civitas) bonum illum virum sceleratum, facinorosum, nefarium putet; R III, 27.
vox: qui huic nefariae voci paruit; T V, 56. videtis, quam nefaria vox! Lae 37.
B, a. defendo: nocentem aliquando, modo ne nefarium impiumque, defendere; O II, 51.
b. commemoro: multa praeterea commemorarem nefaria in socios; O II, 28.

nefas, Frevel, Sünde: I. sum: quom ... nefas .. sit dicere ullam rem praestare naturae omnium rerum; L II, 16. in quorum (pecorum) societatem et hominem et sapientem trudere nefas esse; A fr 30 (Z. 19). — acc. c. inf.: quod deos ... inclusos parietibus contineri nefas esse duceret; R III, 14. cum ... aeque .. nefas sit tale aliquid et facere rogatum et rogare; Lae 39. — quia profecto videtis nefas esse dictu miseram fuisse talem senectutem; C 13. — indicetne id magistratibus filius? nefas id quidem est; O III, 90. quicquid non oportet, scelus esse, quicquid non licet, nefas putare debemus; P 25.
ohne Verb: „Iove tonante, fulgurante comitia populi habere nefas"; D II, 42. parentem huius universitatis invenire difficile et, cum iam inveneris, indicare in vulgus nefas; Ti 6.

II. habeo: quartus (Mercurius) Nilo patre, quem Aegyptii nefas habent nominare; N III, 56. mentiri nefas habebatur; L II, 63.
iudico: quae deseri a me ... nefas iudico; N III, 94. cui (gloriae) dedecori esse nefas [et vitium] ‖ et impium ‖ iudicandum est; O I, 121.

nefastus, sündhaft, verboten: »quae .. augur iniusta nefasta, vitiosa dira defixerit ‖ deixerit ‖, inrita infectaque sunto;« L II, 21.

negatio, Verneinung: 1. pono: si Chaldaei ita loquantur, ut negationes infinitarum coniunctionum potius quam infinita conexa ponant; Fa 15.
2. transfero ad: quid est, quod non possit isto modo ex conexo transferri ad coniunctionum negationem? Fa 16.

negito, leugnen: quam (veri et falsi notam) multos annos esse negitavisset; A II, 69.

neglegens, nachlässig, unachtsam: alqs: urbis .. ipsius nativa praesidia quis est tam neglegens qui non habeat animo notata? R II, 11.
homines: in amicis eligendis ‖ delig. dilig. ‖ neglegentis ‖ neglegentes ‖ (homines) esse; Lae 62.

neglegenter, achtlos: ut ne quid temere ac fortuito, inconsiderate neglegenterque agamus; O I, 103.

neglegentia, Nachlässigkeit, Unachtsamkeit: I, 1. accuso: in qua (disciplina puerili) una Polybius noster hospes nostrorum institutorum neglegentiam accusat; R IV, 3.
fugio: quae (munditia) fugiat agrestem et inhumanam neglegentiam; O I, 130.
reddo: difficultas laborque discendi disertam neglegentiam reddidit; D I, 105.
2. sum: si inprudentes (laedunt), neglegentiae est, si scientes, temeritatis; O II, 68.
3. vaco: omnis .. actio vacare debet temeritate et neglegentia; O I, 101.
II. amitti, deseri: multa auspicia ... neglegentia collegii amissa plane et deserta sunt; D I, 28.
dissolvi: quod institutum perite a Numa posteriorum pontificum neglegentia dissolutum est; L II, 29.
evanescere: quin haec disciplina et ars augurum evanuerit iam et vetustate et neglegentia; L II, 33.
everti: si in ipsa gubernatione neglegentia est navis eversa; F IV, 76.
impediri: neglegentia, pigritia, inertia ... impediuntur; O I, 28.
omitti: neglegentia nobilitatis augurii disciplina omissa; N II, 9.
plecti: cum multis in rebus neglegentia plectimur, tum maxime in amicis et diligendis ‖ delig. ‖ et colendis; Lae 85.

neglego, nicht beachten, übersehen, versäumen, vernachlässigen, gering achten: I. **absolut:** alqs: Flaminius re nuntiata suo more neglexit; D I, 77.
II. **mit Ergänzung:** 1. indirecte Frage: quae (Epicurii) dicant, videamus, quo modo, neglegamus; T III, 33. cum .. eadem natura doceat non neglegere, quem ad modum nos adversus homines geramus; O I, 98. neglegere, quid de se quisque sentiat, non solum arrogantis est, sed etiam omnino dissoluti; O I, 99.
2. Infinitiv: nostra .. aetas ... non modo eam (picturam) coloribus eisdem, quibus fuerat, renovare neglexit; R V, 2.

III. **mit Object:** alqm: cum ipsi inter nos viles neglectique simus; F III, 66. ut ... eum ... aut invisum deo aut neglectum a deo iudicemus; N II, 167. cur .. deus dormientes nos moneat, vigilantes neglegat? D I, 85. neminem omnino esse neglegendum, in quo ..; O I, 46.

alqd: haec, quae vitam omnem continent, neglegentur? F I, 12. si † omnino nos ‖ omnino ea ‖ neglegemus; F IV, 40. sin ea non neglegemus; F IV, 40. in quibus (rebus) neglectum est aliquid; F V, 15. quae si natura neglegat; F V, 33. quam facile (illud) vel aliunde vel alio modo ‖ [vel alio modo] ‖ perfici vel omnino neglegi possit; T IV, 74. magna di curant, parva neglegunt; N II, 167. minora di neglegunt; N III, 86. id .. ab homine acuto non esse neglectum; D I, 48. quod semel ille (Sophocles) iterumque neglexit; D I, 54. quod neglectum tum, cum ‖ negl. cum, n. tum ‖ caveri poterat; D I, 101. nec haec a sapientissimis legum scriptoribus neglecta sunt; L II, 63.

actum: a qua (natura) non veri simile est ... extremum actum tamquam ab inerti poëta esse neglectum; C 5.

amicitiam: quam (potentiam) etiamsi neglecta amicitia consecuti sint ‖ sunt ‖, obscuratum iri arbitrantur, quia non sine magna causa sit neglecta amicitia; Lae 63.

auspicia: f. rem; D I, 7.

commoda: ut sua commoda populus neglegi a principibus putet; R I, 52.

deos: ita fit, ut non modo homines a deis, sed ipsi dei inter se ab aliis alii neglegantur; N I, 121.

dolorem: traditur .. ab Epicuro ratio neglegendi doloris; F II, 93. „neglege“, inquit (Epicurus), „dolorem“; T II, 44.

famam: nec .. neglegenda est fama; Lae 61.

fidem: »cuius ipse princeps iuris iurandi fuit, ... solus neglexit fidem«; O III, 98.

foedera: sociorum nominisque Latini iura neglexit ac foedera; R III, 41.

genus: ne genus esset ullum divinationis, quod neglectum ab iis videretur; D I, 3.

gloriam: qui ... gloriam neglegant, frangantur infamia; O I, 71.

homines: cur di homines neglegant; N III, 79. f. deos.

honesta: qui omnia recta et honesta neglegunt; O III, 82.

humana: qui deos putas humana neglegere; N III, 89.

intercessorem: Ti. Gracchum non solum neglectus, sed etiam sublatus intercessor evertit; L III, 24.

iura: f. foedera.

lectionem: lectionem sine ulla delectatione neglego; T II, 7.

legem: f. **lex,** II, 1. neglego (3 St.) S. 450, a.

locum: totus .. hic locus est contemnendus in nobis, non neglegendus in nostris, ita tamen, ut ..; T I, 108.

malum: iam id ipsum absurdum, maximum malum neglegi; F II, 93.

media: ut eorum (mediorum) alia eligenda sint, alia reicienda, alia omnino neglegenda; F IV, 71.

mortem: f. **mors,** II, 1. neglego (6 St.) S. 584, b.

morem: ut ille (Epicurus) suo more loquatur, nostrum neglegat; F II, 15.

nutrices: qui (nutrices et paedagogi) neglegendi quidem non sunt, sed alio quodam modo *aestimandi* ‖ modo * ‖; Lae 74.

obnuntiationem: dirarum obnuntiatione neglecta; D I, 29.

officium: in eo .. (officio) et colendo sita vitae est honestas omnis et neglegendo turpitudo; O I, 4.

ornamenta: quod ista Platonis, Aristoteli, Theophrasti orationis ornamenta (Epicurus) neglexerit; F I, 14.

paedagogos: f. nutrices.

partem: utrique idem faciunt, ut si laevam partem neglegerent, dexteram tuerentur; F IV, 36. quid .. aliud intellegetur, nisi uti ne quae pars naturae neglegatur? F IV, 41. qui .. parti civium consulunt, partem neglegunt; O I, 85.

patrem: ut pater filium metuat, filius patrem neglegat; R I, 67.

patrimonium: certe ... (Democritus) patrimonium neglexit; F V, 87.

philosophiam: ut (philosophia) a plerisque neglecta a multis etiam vituperetur; T V, 6.

rationem: neglecta (ratio) multis implicatur erroribus; T IV, 58. ea .. divinationum ratio ne in barbaris quidem gentibus neglecta est; D I, 90.

recta: f. honesta.

religionem: C. Flaminium Coelius ‖ Caelius ‖ religione neglecta cecidisse apud Trasumenum scribit; N II, 8. f. rem; D I, 7.

rem: nec umquam eius (boni) res a dis inmortalibus neglegentur; T I, 99. fortitudo est ... scientia rerum formidolosarum contrariarumque aut ‖ et ‖ omnino neglegendarum; T IV, 53. aut (divina providentia) neglegit res humanas; N III, 92. ne aut neglectis iis (auspiciis, rebus divinis, religione) impia fraude aut susceptis anili superstitione obligemur; D I, 7. quod (iustitia) eas res spernit et neglegit; O II, 38. quod propter studium cum (Sophocles) rem neglegere familiarem videretur; C 22.

scientiam: arbitrarer hanc rerum civilium minime neglegendam scientiam sapienti; R I, 11.

signa: bello Punico secundo nonne C. Flaminius consul iterum neglexit signa rerum futurarum? D I, 77.

somnia: nec .. somnia graviora ... a summo consilio neglecta sunt; D I, 4. si pleraque somnia aut ignorantur aut neglegantur; D II, 125.

suavitatem: nec lapathi suavitatem acupenseri Gallonii Laelius anteponebat, sed suavitatem ipsam neglegebat; F II, 25.

virtutem: ea (virtute) .. neglecta qui se amicos habere arbitrantur; Lae 84.

nego, nein sagen, sagen, daß nicht, verneinen, leugnen, bestreiten, versagen, abschlagen: I. **absolut:** 1. unpersönlich: difficile est negare; N I, 61.

2. alqs: negabat; A II, 11. si negaverint; A II, 43. contra Epicurus vel quis alius adversariorum negabit; A fr 20 (B. II). si negaret; F II, 90. si negaveris; F II, 107. recte dicis; negare non possum; F IV, 54. roges .. Aristonem, bonane ei videantur haec: vacuitas doloris, divitiae, valetudo; neget; F IV, 69. (Polycrates) multis malis affectus. quis negat? F V, 92. nemo id quidem dicit, etsi Democritum insimulat Epicurus, Democritii negant; T I, 82. magnum opus et difficile, quis negat? T III, 84. mundum praeter hunc umquamne vidisti? negabis; N I, 96. proferrem libros, si negares; N I, 113. nimia potestas est tribunorum plebis. — quis negat? L III, 23. ut, ... si negent, omnia turpia per se ipsa fugienda esse concedant; O III, 39. extorquebitne eam (tabulam) sapiens? ... negat (Hecato), quia sit iniurium; O III, 89. soluturusne sit eos (nummos) ... pro bonis. Diogenes ait, Antipater negat; O III, 91. »negat quis, nego; ait, aio«; Lae

93. quae est .. civitas? ... omnisne ... multitudo? certe negabis; P 27. f. II, 4, a. T V, 12.

alqd: contraria .. ea dico, cum alterum aiat, alterum neget; A II, 97.

adversarius: f. alqs; A fr 20.

II. mit Ergänzung: 1. de: si hi fratres sunt in numero deorum, num de patre eorum Saturno negari potest? N III, 44.

2. Infinitiv: negas sine deo posse quicquam; A II, 121. vgl. 4, a. D II, 106. O III, 39.

3. nomin. c. infin.: quae bona negarentur esse ab eo (Zenone) et quae mala; F IV, 73. quom aliquid ... rectum esse dicitur, sed obtineri, id est obsisti posse populo negatur; L III, 34.

4. accus. c. infin.: a. vollständiger Infinitiv: quod bonum quale sit, omnino negat ‖ negat omnino ‖ Epicurus *se* sine voluptatibus sensum moventibus ne suspicari *quidem*; A I, 7. quamquam Antiochi magister Philo ... negat ... duas Academias esse; A I, 13. quod negavit in ea (virtute) sola positum esse beate vivere; A I, 33. Arcesilas negabat esse quidquam, quod sciri posset; A I, 45. sunt etiam, qui negent in iis ‖ his ‖ ... fuisse earum rerum ... scientiam; A II, 7. qui ista ... negat Academicos omnino dicere; A II, 12. qui negavissent quidquam sciri aut percipi posse; A II, 15. alii .. negabant se pro hac evidentia quidquam priores fuisse dicturos; A II, 17. cum .. ita negaret quidquam esse, quod comprehendi posset; A II, 18. non .. fortuito hunc artificem dicemus esse, illum negabimus; A II, 22. qui illa visa ... negant quicquam a falsis interesse; A II, 27. qui .. negaret quicquam esse, quod perciperetur; A II, 28. qui negant quicquam posse comprendi; A II, 31. quo .. omnia iudicantur, sublato reliqua se negant tollere; A II, 33. sin autem negabunt vera visa a falsis posse distingui; A II, 44. quis .. nostrum similitudines negat esse? A II, 54. an tu ... negabis esse rem ullam, quae cognosci ... possit? A II, 62. cum idem negares quicquam certi posse reperiri, idem te comperisse dixisses; A II, 63. qui veri esse aliquid non negamus, percipi posse negamus; A II, 73. ille (Democritus) verum plane negat ‖ esse verum pl. n. ‖ esse; A II, 73. nego .. scire nos sciamusne aliquid, an nihil sciamus; A II, 73. qui ‖ [qui] ‖ (Cyrenaici) negant esse quicquam, quod percipi possit extrinsecus; A II, 76. tu .. te negas infracto remo neque columbae collo commoveri; A II, 79. Timagoras Epicureus negat sibi umquam ... duas ex lucerna flammulas esse visas; A II, 80. negas tantam similitudinem in rerum natura esse; A II, 84. quasi quisquam neget .., qui experrectus sit, eum somniasse *se* ‖ † somniare ‖ ... putare; A II, 88. qui (Alcmaeo) negat „cor sibi cum oculis consentire"; A II, 89. negas te neque ad obscura progredi; A II, 94. hoc negas te posse nec adprobare nec improbare; A II, 96. qui (Anaxagoras) id non modo ita esse negabat, sed ..; A II, 100. praesto est, qui neget rem ullam percipi posse sensibus; A II, 101. quod negemus rem ullam percipi posse; A II, 102. negatis fieri posse, ut quisquam nulli rei adsentiatur; A II, 107. quod negatis actionem ullius rei posse in eo esse, qui ..; A II, 108. quo neget visa a falsis vera differre; A II, 111. comprendi ea ... nego; A II, 119. negatis haec tam polite ... effici potuisse sine divina aliqua sollertia; A II, 120. negat (Strato) opera deorum se uti ad fabricandum mundum; A II, 121. ego me ... mensurae vestrae nego credere; A II, 126. ut animum sapientis commoveri ... negarent; A II, 135. negat .. vos Zeno, negat Antiochus scire quicquam; A II, 144. scire negatis quemquam rem ullam nisi sapientem; A II, 145. qui ... genus hoc scribendi ... dignitatis esse negent; F I, 1. (Epicurus) negat opus esse ratione neque disputatione; F I, 30. qui ... negent satis esse, quid bonum sit aut quid malum, sensu iudicari, sed ..; F I, 31. illi (Stoici) .. negant esse bonum quicquam nisi ..; F I, 61. alii cum eas voluptates ... negarent esse per se ipsas tam expetendas, quam ..; F I, 66. amicitiam negant posse a voluptate discedere; F I, 66. negat .. (Epicurus) definiri rem placere; F II, 4. negat (Hieronymus) esse eam (voluptatem) .. propter se expetendam; F II, 9. non negatis nos intellegere, quid sit voluptas, sed ..; F II, 15. qui ... negat eum bene cenare, qui ..; F II, 24. *non* negat libenter umquam cenasse Gallonium ..., sed bene: F II, 24. recte is negat umquam bene cenasse Gallonium, recte miserum; F II, 25. quem (Gallonium) libenter cenasse nemo negat; F II, 25. confugit (Epicurus) illuc, ut neget accedere quicquam posse ad voluptatem nihil dolentis; F II, 28. qua (voluptate) sublata neget se intellegere omnino, quid sit bonum; F II, 29. ut, quid praeterea sit bonum, neget se posse ne suspicari quidem; F II, 30. philosophus nobilis ..., honestum quid sit, ... negat se intellegere; F II, 49. sine ea (populari fama) .. iucunde negat posse *se* vivere? F II, 50. ut sine ea (honestate) iucunde neget posse vivi; F II, 50. ut ... sine eo neget iucunde vivi posse; F II, 50. quibus demptis negat se Epicurus intellegere quid sit bonum; F II, 64. alteri negant quicquam esse bonum, nisi quod honestum sit, alteri plurimum se ... tribuere ..; F II, 68. negat Epicurus ... quemquam, qui honeste non vivat, iucunde posse vivere; F II, 70. negat se reperire in asotorum vita, quod reprendat; F II, 70. quis .. illum (Epicurum) negat .. bonum virum ... fuisse? F II, 80. negat Epicurus *ne* ‖ nec ‖ diuturnitatem quidem temporis ad beate vivendum aliquid afferre; F II, 87. negat infinito tempore aetatis voluptatem fieri maiorem; F II, 88. negat .. summo bono afferre incrementum diem; F II, 88. si negabit voluptatem crescere longinquitate; F II, 88. negat .. tenuissimo victu ... minorem voluptatem percipi; F II, 90. si negaret quicquam interesse ad beate vivendum, quali uteretur victu; F II, 90. falsum est, quod negas animi ullum esse gaudium; F II, 98. negarine ullo modo possit ... effici posse? F III, 29. quamquam negant nec virtutes nec vitia crescere; F III, 48. qui negant se recusare, quo minus ... deflagratio consequatur; F III, 64. patronusne causae in epilogo ... negaret esse malum exsilium? F IV, 22. negaret esse in malis capi, venire, interfici, patriam amittere? F IV, 22. cum .. (Stoici) negant ea (prima naturae) quicquam ad beatam vitam pertinere; F IV, 43. tu .. negas fortem esse quemquam posse, qui dolorem malum putet; F IV, 53. negat .. Platonem, si sapiens non sit, eadem esse in causa, qua tyrannum Dionysium; F IV, 56. quae ipse bona negaret esse; F IV, 57. negatis eam (beatam vitam) esse, quae ..; F IV, 57. quibus (commodis) non illi plus tribuunt, qui illa bona esse dicunt, quam Zeno, qui negat; F IV, 59. qui (Stoici) primum valetudinem bonam expetendam negent esse, eligendam dicant; F IV, 62. levationem vitiorum fieri negant; F IV, 67. bonum negas esse divitias, praepositum esse dicis; F IV, 73. negabat .. ullam esse artem, quae ipsa a se proficisceretur; F V, 16. qui in rebus iis ... negant esse ullam causam, cur aliud alii anteponatur; F V, 23. praeter vitia atque virtutes (Aristo) negavit rem esse ullam aut fugiendam aut expetendam; F V, 73. ut (Stoici) negent quicquam posse percipi nisi tale verum, quale ..; F V, 76. an ... fieri ita posse negas, ut ii ...

beati sint? F V, 77. quem esse negas, eundem esse dicis; T I, 12. tu .. modo negabas eos esse, qui mortui essent; T I, 12. Xenocrates animi figuram ... negavit esse; T I, 20. qui negant animum sine corpore se intellegere posse; T I, 51. quis est, qui hanc naturam animis esse tributam neget? T I, 54. quod praeter deos negat scire quemquam; T I, 99. id .. illi ipsi, qui dolorem malum esse negant, non solent dicere; T II, 17. cum id, quod mihi horribile videtur, tu omnino malum negas esse; T II, 29. non ego dolorem dolorem esse nego ..., sed ... dico ..; T II, 33. [negant .. (philosophi) stultum quemquam his morbis vacare]; T III, 9. solent .. isti negare nos intellegere, quid dicat Epicurus; T III, 37. negat Epicurus iucunde posse vivi, nisi cum virtute vivatur, negat ullam in sapientem vim esse fortunae, ... negat ullum esse tempus, quo sapiens non beatus sit; T III, 49. nego .. eius esse ... mentionem facere virtutis; T III, 49. quidnam dici potest, quam ob rem C. Fabricio tolerabilis ea (paupertas) fuerit, alii negent se ferre posse? T III, 56. negabat (Carneades) genus hoc orationis quicquam omnino ad levandam aegritudinem pertinere; T III, 60. virum .. videri negant, qui irasci nesciat; T IV, 43. erat facile sequentem eam rationem ... negare umquam laetitia adfici posse insipientem; T IV, 66. qui (philosophi) amorem negant stupri esse; T IV, 70. eam (Venerem) prae lubidine negat curare quicquam; T IV, 73. negemus quicquam ratione confici; T IV, 84. sapientiam ... quis negare potest ... esse antiquam? T V, 7. nempe negas ad beate vivendum satis posse virtutem? — prorsus nego; T V, 12. potes, ... quem bene fateare, eum negare beate vivere? T V, 12. negat .. (prudentia) ei (beatae vitae) cum dolore ... quicquam esse commune; T V, 14. negant ab ullo philosopho quicquam dictum esse languidius; T V, 25. negat (Epicurus) quemquam iucunde posse vivere, nisi ..; T V, 26. dicunt illi (Stoici) quidem (praecipua), sed iis vitam beatam compleri negant; T V, 47. cum ... negaret .. umquam beatiorem quemquam fuisse; T V, 61. cum (sepulcrum) esse omnino negarent; T V, 64. nec .. licet iis ... negare eos esse beatos, qui ..; T V, 85. Darius ... negavit umquam se bibisse iucundius; T V, 97. quos (Persas) negat ad panem adhibere quicquam praeter nasturcium; T V, 99. causam esse dissidendi negabat; T V, 120. quod ea forma neget ullam esse pulchriorem Plato; N I, 24. qui (Protagoras) sese negat omnino de deis habere quod liqueat; N I, 29. cum idem (Democritus) omnino ... neget esse quicquam sempiternum; N I, 29. qui (Plato) in Timaeo patrem huius mundi nominari neget posse; N I, 30. quam (rem) vos effici negatis sine divina posse sollertia; N I, 53. totum hoc „aut etiam aut non“ (Epicurus) negavit esse necessarium; N I, 70. negat esse corpus deorum, sed tamquam corpus, nec sanguinem, sed tamquam sanguinem; N I, 71. quid dubitas negare deos esse? N I, 85. nec quemquam vidi, qui magis ea, quae timenda esse negaret, timeret; N I, 86. quoniam non audes ... negare esse deos; N I, 87. quae negemus esse, quia numquam vidimus? N I, 97. qui (Diagoras, Theodorus) omnino deos esse negabant; N I, 117. negat idem (Epicurus) esse in deo gratiam; N I, 121. quales (di) sint, varium est, esse nemo negat; N II, 13. negaram .. hanc primam partem egere oratione; N II, 23. negat .. esse ullum cibum tam gravem, quin ... concoquatur; N II, 24. negat .. (Cleanthes) esse dubium, horum ignium sol utri similis sit; N II, 41. impie faciat, si deos esse neget; N II, 44. aut negandum est esse deos ... aut ... fatendum est ..; N II, 76. quae qui convenit penes deos esse negare? N II, 79. qui ... neget in his ullam inesse rationem eaque casu fieri dicat; N II, 97. (Epicurus) negare deos esse non audet; N III, 3. cum mundo negas quicquam esse melius; N III, 21. idem .. (Chrysippus), si dei non sint, negat esse in omni natura quicquam homine melius; N III, 26. quod negabas id accidere potuisse, nisi ..; N III, 28. nostri .. publicani ... negabant inmortalis esse ullos, qui ..; N III, 49. cum quidam ... Alabandum deum esse confirmaret, Herculem negaret; N III, 50. quem (deum) omnino irasci posse negatis; N III, 91. nec .. (Panaetius) ausus est negare vim esse divinandi, sed dubitare se dixit; D I, 6. quod ... (Deiotarus rex) negat se .. eorum auspiciorum ... paenitere; D I, 27. qui (haruspices) ... negaverunt iustum comitiorum rogatorem fuisse; D I, 33. negat .. sine furore Democritus quemquam poëtam magnum esse posse; D I, 80. ut, si ... rationem, cur id fiat, adferre nequeam, fieri omnino neges; D I, 86. ego ipse divinarem, qui esse divinationem nego; D II, 8. si negas esse fortunam; D II, 19. rex Prusias ... negabat se (depugnare) audere; D II, 52. negant historici Lacedaemoniis ullum ostentum hoc tristius accidisse! D II, 69. illud admodum ridiculum, quod negas Deiotarum auspiciorum ... paenitere; D II, 78. quem (lituum Romuli) in maximo incendio negas potuisse comburi; D II, 80. quotus quisque est, qui voluptatem neget esse bonum? D II, 81. cetera ... negat (Diogenes Stoicus) ullo modo posse sciri; D II, 90. ego id ipsum ... nego posse intellegi; D II, 91. qui (Epicurus) negat quicquam deos nec alieni curare nec sui; D II, 104. quanta pugna est doctissumorum hominum negantium esse haec a dis inmortalibus constituta! D II, 105. negant id esse alienum maiestate deorum; D II, 105. „neque (di) non possunt futura praenoscere“. negant posse ii, quibus ..; D II, 106. Stoici .. tui negant quemquam nisi sapientem divinum esse posse; D II, 129. negavit (coniector) eam (matronam) ... concipere potuisse; D II, 145. quicquid ‖ quidquid ‖ non sit futurum, id negat (Diodorus) fieri posse; Fa 13. si mihi libeat ... negare omnem enuntiationem aut veram esse aut falsam; Fa 21. negabant .. fato adsensionibus adhibito necessitatem ab his posse removeri; Fa 40. qui negant adsensiones fato fieri; Fa 44. qui tranquillo mari gubernare se negent posse; R I, 11. negant quicquam esse praestantius; R I, 48. negant oportere ... genus hoc totum liberi populi repudiari; R I, 49. negant .. sapientem idcirco virum bonum esse, quod ..., sed quod ..; R III, 26. po*teme* tum .. negare rem *esse* illam *pu*blicam? R III, 45. nullam .. citius negaverim *esse* rem publicam quam istam; R III, 45. quis est, qui hanc naturam animis esse tributam neget? R VI, 28. ego hanc meam esse patriam prorsus ‖ prosus ‖ numquam negabo; L II, 5. quid, quod Zaleucum istum negat ullum fuisse Timaeus? L II, 15. utilis esse .. has opiniones quis neget? L II, 16. non video, cur esse divinationem negem; L II, 32. qui hanc scientiam negat umquam in nostro collegio fuisse; L II, 33. negat .. mutari posse musicas leges sine mutatione legum publicarum; L II, 39. tanta religio est sepulchrorum, ut extra sacra et gentem inferri fas negent esse; L II, 55. ut nuper M. Crassus negabat ullam satis magnam pecuniam esse ei, qui ..; O I, 25. negat .. ius esse, qui miles non sit, cum hoste pugnare; O I, 37. quos negat sine adiumentis hominum tantas res efficere potuisse; O II, 16. qui negant eum locum a Panaetio praetermissum, sed consulto relictum, nec omnino scribendum fuisse; O III, 9. negat .. (Panaetius)

ullam pestem maiorem in vitam hominum invasisse quam ..; O III, 34. negant id fieri posse; O III, 39. quod negant (fieri) posse; O III, 39. negant .. (fieri) posse et in eo perstant; O III, 39. nemo est, qui hoc viri boni fuisse neget, sapientis negant; O III, 62. quis haec negat esse utilia? ... magnitudo animi et fortitudo negat; O III, 99. reddi captivos negavit esse utile; O III, 100. qui in re gerunda versari senectutem negant; C 17. Cyrus ... negat se umquam sensisse senectutem suam imbecilliorem factam; C 30. quo (elogio Solon) se negat velle suam mortem dolore amicorum ... vacare; C 73. ego si Scipionis desiderio me moveri negem; Lae 10. cum illo (Scipione) .. quis neget actum esse praeclare? Lae 11. negant .. quemquam esse virum bonum nisi sapientem; Lae 18. negabunt id nisi sapienti posse concedi; Lae 18. negabat (Scipio) ullam vocem inimiciorem amicitiae potuisse reperiri; Lae 59. haec ... facile adduci solent ut in bonis rebus esse negent; P 14. quis neget omnes leves ... esse servos? P 35. f. III. divinationem.

b. **Particip**: id Sextilius factum negabat; F II, 55. negavit (Dionysius) se iure illo nigro ... delectatum; T V, 98. quem (Nausiphanem) cum (Epicurus) a se non neget auditum; N I, 73. f. a. O III, 9. — Stoici ... diu mansuros aiunt animos, semper negant; T I, 77. quod negant sapientem suscepturum ullam rei publicae partem; R I, 10. quod se legem illam praeclaram neglecturum negaret; R II, 61. quodsi negabit se illi vitam erepturum et aurum ablaturum, numquam ob eam causam negabit, quod ..; L I, 41. tantum se negat facturum compendii sui causa, quod non liceat; O III, 63. — ipse (Epicurus) negat ... luxuriosorum vitam reprendendam; F II, 70. qui .. civium rationem dicunt habendam, externorum negant; O III, 28.

III. **mit einfachem Object:** alqd: ut (sapiens) neque neget aliquid neque aiat; A II, 104. hoc mihi ... vetus Academia concedit, vos negatis; A II, 113. quis istud possit .. negare? F II, 9. quasi ego id curem, quid ille (Epicurus) aiat aut neget; F II, 70. quod nemo negat; T I, 79. nihil ut possit negari; T III, 38. nec .. multum interest, utrum id neget an ..; N II, 44. id qui neget; N II, 44. quod et Democritus simulacra et Epicurus imagines inducens quodam pacto negat; N II, 76. quisquamne istuc negat? N III, 70. negemus omnia; D I, 33. modo maneat id, quod negari non potest; D I, 38. quod modo negabas; D II, 49. ne hoc quidem negari potest; D II, 103. potius quam aut omnia deus (fecerit), quod negatis, aut omnia natura; D II, 127. quodquoniam illud negatis, hoc necessario confitendum est; D II, 127. contraria .. hoc loco ea dico, quorum alterum ait quid, alterum negat; Fa 37.

divinationem: quasi ego artem aliquam istorum esse negem! divinationem nego; D II, 45. quis negat augurum disciplinam esse? divinationem nego; D II, 74.

IV. **mit Object und Dativ:** nimis .. praefracte videbatur ... omnia publicanis negare, multa sociis; O III, 88. qui nihil imperanti (mulieri) negare potest, nihil recusare audet; P 36.

V. **mit doppeltem Accusativ:** ille (Zeno) Metelli vitam negat beatiorem quam Reguli, praeponendam tamen; F V, 88. si (vita) sit beata, beatissimam certe negant; T V, 47.

negotior, handeln, Geschäfte machen: cum (C. Canius) se Syracusas otiandi, ut ipse dicere solebat, non negotiandi causa contulisset; O III, 58.

negotium, Beschäftigung, Geschäft, Sache, Angelegenheit, Schwierigkeit: I, 1. est: cum Epicuro .. hoc plus est negotii, quod ..; F II, 44.

ohne Verb: audax negotium, dicerem impudens; F II, 1. ineptum sane negotium et Graeculum, sed tamen fortunatum; T I, 86.

2. sum: quam (animi conscientiam) scilicet comprimere nihil est negotii; F II, 54. quid negotii est haec poëtarum et pictorum portenta convincere? T I, 11. istuc .. nihil negotii est, *sed* || est || *maiora molior*; T I, 16. quo modo hoc nihil negotii est? T I, 16. quid .. negotii est eadem prope verbis isdem conversa dicere? L II, 17.

II, 1. adfero: istorum disputatio ... vereor ne non tantum videatur adtulisse negotii hominibus, quantam oblectationem; R I, fr 5. fr V, 42.

ago: sunt etiam, qui ... suum se negotium agere dicant; O I, 29.

conficio: f. **conficio,** III, 2. negotium (3 St.) B. I, S. 481, b.

contraho: qui ... conducunt locant contrahendisque negotiis implicantur; O II, 40.

exhibeo: f. **exhibeo** negotium (4 St.) B. I, S. 912, b.

exsequor: ut (corpus) oboedire consilio rationique possit in exsequendis negotiis; O I, 79.

gero: f. **gero,** II. negotium (4 St.) S. 105, b.

habeo: f. **habeo,** III. negotium (6 St.) S. 127, a.

omitto: negotiis omnibus omissis; O I, 158.

2. antefero: qui privatum otium negotiis publicis antetulerunt; T III, 57.

antepono: iis de rebus agimus, quae sunt etiam negotiis anteponendae; N II, 3.

praesum: quid? domi || quid domi? || pluresne praesunt negotiis tuis? — immo vero unus, inquit || [inquit] ||; R I, 61.

3. solvo: quod (Aelius Sextus) ea respondebat, quae eos, qui quaesissent, et cura et negotio solverent; R I, 30.

vaco: utrumque opus est, et cura vacare et negotio; L I, 8.

4. abduco ad: abducendus etiam est non numquam ad alia studia, sollicitudines, curas, negotia; T IV, 74.

cogito de: quae (vox) declarat illum .. in otio de negotiis cogitare; O III, 1.

confero ad: ut otium suum ad nostrum negotium contulisse videantur; O I, 156.

prohibeo a: a re publica forensibusque negotiis armis impiis vique prohibiti; O III, 1.

removeo a: qui eam ... tranquillitatem expetentes a negotiis publicis se removerint; O I, 69.

sevoco a: cum a re publica, cum a negotio omni sevocamus animum; T I, 75.

III, 1. expers: qui omnis negotii publici expertes sint || sunt ||; R I, 3.

plenus: quis .. non timeat ... omnia ad se pertinere putantem curiosum et plenum negotii deum? N I, 54.

2. dignus: nonne (M'. Curius) hunc hominem ita servum iudicet, ut ne in familia quidem dignum maiore aliquo negotio putet? P 38.

vacuus: in qua una (voluptate) ... vacui negotiis honeste ... possimus vivere; F IV, 12. cum sumus necessariis negotiis curisque vacui; O I, 13.

IV, 1. alqd: f. I, 1. est. 2. II, 1. adfero. — **habeo,** III. negotium (5 St.) S. 127, a.

cura: ut eos (reges) nulla privati negotii cura a populorum rebus abduceret; R V, 3.

inopia: nostrum .. otium negotii inopia, non requiescendi studio constitutum est; O III, 2.

procuratio: caput .. est in omni procuratione negotii et muneris publici, ut ..; O II, 75.

2. sermones de: habentur .. plerumque sermones .. de domesticis negotiis; O I, 135.

V, 1. implicari: ne ille (deus) est inplicatus molestis negotiis et operosis! N I, 52.

2. in: impedimentum ... in mediocribus vel studiis vel officiis vel vero etiam negotiis contemnendum; R I, 4. in omnibus .. negotiis, prius quam adgrediare, adhibenda est praeparatio diligens; O I, 73.

praeter: peregrini .. atque incolae officium est nihil praeter suum negotium agere; O I, 125.

nemo, niemand, keiner, kein: A. **bei Substantiven, Adjectiven, Pronomina** (vgl. B, I. est. ohne Verb. II, 1. efficio): his adiutor contra patriam inventus est nemo; Lae 42. nemone .. umquam alius ovum somniavit? D II, 134. neminem .. habemus auctorem, qui id .. fieri dicat; D II, 97. »cui nemo civis neque hostis quivit pro factis reddere par || operae, opis || pretium«; R fr 7. neminem deo nec deum nec hominem carum, neminem ab eo amari, neminem diligi vultis; N I, 121. vide .., ne ... neminem .. divinum reperire possimus; D II, 131. quod .. nemo mediocriter doctus mirabitur; F III, 3. quid sentiant ii, ... nemo *ne* mediocriter quidem doctus ignorat; T II, 7. neminem neque ducem bello || belli || nec principem domi magnas res ... gerere potuisse; O II, 16. utrum .. sit melius, ... hominem quidem scire arbitror neminem; T I, 99. ut homo nemo velit nisi hominis similis esse; N I, 78. ut per biduum nemo hominem homo agnosceret; N II, 96. s. deus. — hostis: s. civis. ut inprobo et stulto et inerti nemini bene esse potest, sic bonus vir et sapiens et fortis miser esse nemo potest; P 19. paupertas si malum est, mendicus esse beatus nemo potest, quamvis sit sapiens; F V, 84. »mortalis nemo est, quem non attingat dolor morbusque«; T III, 59. quam opinionem nemo umquam mortalis adsequi potuit sine eximia virtutis gloria; R II, 17. eam sapientiam interpretantur, quam adhuc mortalis nemo est consecutus; Lae 18. vim, ... cuius sollertiam nulla ars, nulla manus, nemo opifex consequi possit imitando; N II, 81. nemo aliter philosophus sensit; D I, 86. poëta nemo, nemo physicus obscurus? D II, 132. ut nemo pictor esset inventus, ... sic ..; O III, 10. adhuc neminem cognovi poëtam, ... qui sibi non optumus videretur; T V, 63. s. physicus. princeps: s. dux. quem adhuc nos quidem vidimus neminem; sed ... exponitur; T II, 51. stultus: s. improbus. talem .. cognovimus neminem; D II, 180. neminem in nos mercede ulla tribunum potuisse reperiri, nisi cui ..; L III, 21. nemo .. vir magnus sine aliquo adflatu divino umquam fuit; N II, 167. quom vir nemo bonus ab inprobo se donari velit; L II, 41. quo (Catone meo) nemo vir melior natus est, nemo pietate praestantior; C 84. s. improbus. nemo de nobis unus excellat; T V, 105.

B. **allein:** I. **Subject:** accedit: s. potest; F V, 7. nemo ... laudem est adeptus; O I, 62. si ... sapientiam .. nemo adsequitur; N III, 79. adseverat: s. potest; A II, 35. neminem id agere, ut ex alterius praedetur inscitia; O III, 72. s. vult; F III, 65. quam nemo umquam voluptatem appellavit, appellat; F II, 30. quam praeter vos nemo appellat voluptatem; F II, 77. nemo .. ipsam voluptatem, quia voluptas sit, aspernatur aut odit aut fugit; F I, 32. quorum (virorum) nemo censuit plus Fadiae dandum, quam ..; F II, 55. quia sine sociis nemo quicquam tale conatur; Lae 42. quia sibi nemo confidit; R III, 23. nemo me vestrum, cum hinc excessero, consequetur; T I, 103. s. potest; R VI, 24. contemnit: s. potest; F III, 29. contendit: s. potest; A II, 85. convenit: s. vult; C 32. corrumpit: s. potest; R V, 11. nemo nostrum credebat; F II, 55. curat: s. potest; F III, 29. tibi nemo dabit, quod expetendum sit, id esse laudabile; F IV, 50. decorat: s. **decoro** alqm (3 St.) B. I, S. 621, b. me nemo de inmortalitate depellet; T I, 77. despicit: s. potest; T III, 15. nemo umquam superiorum non modo expresserat, sed ne dixerat quidem posse hominem nihil opinari; A II, 77. quis umquam dixit ...? certe nemo; A II, 113. ut ... nemo dicit in regia regem ... productum esse ..., sed eos, ... sic ..; F III, 52. voluptatis causa facere omnia ... nemo dixit; F V, 20. nemo id .. dicit; T I, 82. ecquis id || sit quid, id quis || dixerit? certe nemo; T I, 87. nemo de tenui victu plura dixit; T V, 89. ut constaret diutius didicisse neminem; A II, 69. quas (XII) iam nemo discit; L II, 59. quae .. nemo adhuc docuerat; A I, 8. doceat .. aliquis (effici) potuisse melius. sed nemo umquam docebit; N II, 87. nemo dubitat Academicum praelatum iri; A fr 20 (8. 34). videsne, ... ut nemo dubitet, eorum omnia officia quo spectare ... debeant? F IV, 46. nemo cunctam intuens terram de divina ratione dubitaret; N II, 99. s. potest; F V, 48. effugit: s. potest; N III, 14. ut nemo sit nostrum, qui in sensibus sui cuiusque generis iudicium requirat acrius; A II, 19. cuius (scientiae) compotem nisi sapientem esse neminem; A II, 145. »nemo pius est, qui pietatem—«; F II, 71. quod est nemo, quin ... aptas malit ... partis corporis quam ... detortas habere; F III, 17. nemo .. est, qui aliter dixerit, quin ..; F IV, 32. neminem esse, qui ipse se oderit; F V, 30. neminem esse, qui, quo modo se habeat, nihil sua censeat interesse; F V, 30. nemo est .., quin hanc affectionem animi probet; F V, 63. nemo nimium beatus est; *igitur* || et, ergo || nemo beato beatior; F V, 81. quod ... nemo omnium tam sit || fit || inmanis, cuius mentem non imbuerit deorum opinio; T I, 30. etsi tum nemo erat admodum copiosus; T II, 26. »a sole exoriente supra Maeotis paludes nemo est, qui factis || me || aequiperare queat«; T V, 49. nemo est .. eorum, quin bonorum animum putet esse iudicem; T V, 87. quorum (virorum) neminem nisi iuvante deo talem fuisse credendum est; N II, 165. casum .. proelii nemo nostrum erat quin timeret, sed ... non aperte; D II, 114. nemo est, quin saepe iactans Venerium iaciat aliquando; D II, 121. in libero .. populo ... nemo est civium, qui *; R I, 47. princeps ille, quo nemo in scribendo praestantior fuit; R II, 21. quo (Polybio) nemo fuit in exquirendis temporibus diligentior; R II, 27. in conservanda civium libertate esse privatum neminem; R II, 46. nemo est, quin eos anteferre omnibus debeat; R III, 5. si nemo est, quin emori malit quam converti in aliquam figuram bestiae; R IV, 1. sui nemo ipse tam similis esset, quam omnes essent || sunt || omnium; L I, 29. quorum (impiorum) .. nemo tam audax umquam fuit, quis ... abnueret; L I, 40. nemo est iniustus; L I, 40. neminem esse oportere tam stulte adrogantem, ut ..; L II, 16. pontificem bonum neminem esse, nisi qui ius civile cognosset; L II, 47. si nemo sit heres; L II, 48. si nemo sit, qui ullam rem ceperit; L II, 48. in quo (collegio) nemo e decem sana mente sit; L III, 24. nemo est, qui hoc viri boni fuisse neget; O III, 62. nemo umquam multitudini fuit carior; O III, 80. illo (Q. Maximo) extincto fore, unde discerem, neminem; C 12. nemo .. est tam senex, qui se annum non putet posse vivere; C 24. quo (Catone) erat nemo fere senior temporibus illis, nemo prudentior; Lae 5.

te ... esse sapientem, ... ut eruditi solent appellare sapientem, qualem in reliqua Graecia || Gr. rel. || neminem; Lae 6 (7). aut .. nemo ... aut, si quisquam, ille (Cato) sapiens fuit; Lae 9. qualis (amicus), ut arbitror, nemo umquam erit, ut confirmare possum, nemo certe fuit; Lae 10. nemo est, quin || qui non || eo (equo), quo consuevit, libentius utatur quam ... novo; Lae 68. nisi sapientem liberum esse neminem; P 33. nisi qui ita sit adfectus, esse liberum neminem; P 35. neminem esse divitem, nisi qui exercitum alere posset suis fructibus; P 45. ſ. potest; F II, 86. T II, 16. III, 59. V, 40. N I, 48. 89. III, 79. R V, 5. O II, 38. C 74. videtur. quorum (puerorum) non modo nemo exclamavit umquam, sed ne ingemuit quidem; T II, 34. exprimit: ſ. dicit; A II, 77. quod nemo me diutius fecit; T I, 7. ubi .. beneficus, si nemo alterius causa benigne facit? L I, 49. quod cum omnibus est faciendum, ... tum haud scio an nemini potius quam tibi; O III, 6. praecipiunt haec isti, sed facit nemo; fr V, 41. ſ. potest; D I, 127. **decoro** alqm (3 St.) B. I, S. 621, b. fugit: ſ. aspernatur. gerit: ſ. potest; O II, 16. »separatim nemo habessit deos neve novos neve advenas nisi publice adscitos«; L II, 19. ingemescit: ſ. exclamat. intuetur: ſ. dubitat; N II, 99. nemo invenit falsa; A II, 26. illorum (Chaldaeorum) .. nemo ita loquitur; Fa 17. nemo .. maeret suo incommodo; ... sed ..; T I, 30. neminem eorum nisi senectute, nisi domi, nisi cum claritate esse moriturum; D II, 99. nisi forte putamus neminem eodem tempore ipso et conceptum et natum, quo Africanum; D II, 95. quem (Gallonium) libenter cenasse nemo negat; F II, 25. quod nemo negat; T I, 79. quales (di) sint, varium est, esse nemo negat; N II, 13. ut Epicurus ipse πρόληψιν appellavit, quam antea nemo eo verbo nominarat; N I, 44. Aius iste Loquens, cum || quom, quo || eum nemo norat, et aiebat et loquebatur? D II, 69. vereor, ne istam causam nemo noscat, quod ..; L I, 11. odit: ſ. aspernatur. nemo umquam sine magna spe inmortalitatis se pro patria offerret ad mortem; T I, 32. ea, quae Panaetius praetermisisset, ... neminem persecutum; O III, 10. nemo umquam mihi .. persuadebit ... esse conatos; C 82. neminem ulla de re posse contendere nec adseverare sine aliqua ... nota; A II, 35. quae nemo possit reprehendere; F II, 57. beatus .. esse in maximarum rerum timore nemo potest. nemo igitur esse beatus potest; F II, 86. tenere .. virtutes eas ipsas ... nemo poterit, nisi statuerit ..; F III, 25. nemo ulla in re potest id, quod malum esse decreverit, non curare idque contemnere; F III, 29. haec (praecepta) sine physicis quam vim habeant ..., videre nemo potest; F III, 73. ut nemo sine eo instrumento ad ullam rem illustriorem satis ornatus possit accedere; F V, 7. ut nemo dubitare possit, quin .. natura ... rapiatur; F V, 48. ita fit || fiet ||, ut omnino nemo esse possit beatus; T II, 16. despicere .. nemo potest eas res, propter quas aegritudine adfici potest; T III, 15. ea lege esse nos natos, ut nemo in perpetuum esse posset expers mali; T III, 59. »ut nemo possit maerore vacare«; T III, 65. nisi stabili et fixo et permanente bono beatus esse nemo potest; T V, 40. quoniam ... beatus .. esse sine virtute nemo potest; N I, 48. beatum .. sine virtute neminem esse posse; N I, 89. effugere .. nemo id potest, quod futurum est; N III, 14. ut nihil interest, utrum nemo valeat, an nemo possit valere, sic non intellego, quid intersit, utrum nemo sit sapiens, an nemo esse possit; N III, 79. quod cum nemo facere nisi deus possit; D I, 127. sine qua (arte) scire nemo potest, quid sit suum, quid alienum; R I, 20. »quem nemo ferro potuit superare nec auro«; R III, 6. sine quo (summo iure) iustus esse nemo potest; R V, 5. quod pecunia corrumpere pudentem || prudentem || nemo potest, dicendo potest; R V, 11. cum apud eos ipsos ... nemo unius anni memoriam consequi possit; R VI, 24. neminem ... magnas res ... sine hominum studiis gerere potuisse; O II, 16. nemo .. iustus esse potest, qui mortem ... timet; O II, 38. ut nemo posset scire, quid haberet; O III, 80. sine qua meditatione tranquillo animo esse nemo potest; C 74. ſ. videtur. non ... dubito, quin tibi ingenio praestiterit nemo; R I, 37. quam (sententiam) reliquorum philosophorum nemo probet; A II, 70. quae nemo probaret, nisi insitum illud in animis haberemus ..; T III, 63. ut in scaenam sine subligaculo prodeat nemo; O I, 129. nemo nostrum istius generis asotos iucunde putat vivere; F II, 23. si universi videre optimum ... possent, nemo delectos principes quaereret; R I, 52. virtutem .. nemo umquam acceptam deo rettulit; N III, 86. reprehendit: ſ. potest; F II, 57. cum sciret nemo eum (Sex. Peducaeum) rogatum a C. Plotio; F II, 58. si nemo sciturus, nemo ne suspicaturus quidem sit; O III, 39. hoc praeter dominum nemo sciat; O III, 54. ſ. potest; R I, 20. O III, 80. quam (Fortunam) nemo ab inconstantia ... seiunget; N III, 61. »quod est ante pedes, nemo spectat«; D II, 30. R I, 30. superat: ſ. potest; R III, 6. nemo umquam animo aut spe maiora suscipiet, qui .. non ... putet; Lae 102. id omnino neminem umquam suspicaturum; O III, 75. tenet: ſ. potest; F III, 25. vacat: ſ. potest; T III, 65. valet: ſ. potest; N III, 79. populare *est* sane neminem in summum locum nisi per populum venire; L III, 27. »quem vidit nemo ulli ingemescentem malo«; T II, 21. quorum (virorum) si nemo verum vidit de natura deorum; N I, 94. ut nemo umquam vinulentum || vinol. || illum (Stilponem), nemo in eo libidinis vestigium viderit; Fa 10. ſ. potest; F III, 73. ut nisi ea (voluptate) beatus nemo esse posse videatur; A fr 20 (Z. 25). nemo parum diu vixit, qui ..; T I, 109. cum eo verbo antea nemo tali in re usus esset; A I, 41. quod || cum || .. nemo in summa solitudine vitam agere velit; F III, 65. nemo adhuc convenire me voluit, cui fuerim occupatus; C 32. **ohne Verb:** neminem consulem, praetorem, imperatorem, nescio an ne quinquevirum quidem quemquam nisi sapientem? A II, 136. nemo sapiens nisi fortis; T III, 14. similis nemo Homeri; D II, 97. nemo .. horum sic sapiens, ut sapientem volumus intellegi; O III, 16. vgl. est; Lae 6.

II. **nach Verben; 1. Accusativ:** adficio: ſ. potest; T III, 15. amo: ſ. A. deus. neminem, qui .. libertate dignus esset ..., (Dionysius) sibi amicum arbitrabatur; T V, 63. nemo ... proditoris supplicio misericordia commovetur; T IV, 18. concipio: ſ. I. nascitur. diligo: ſ. A. deus. in qua (vita) sapiens nemo efficietur umquam, moderatus vero multo minus; T V, 100. neminem tu .. eorum, qui viverent, exciperes; T I, 9. excepi de antiquis praeter Xenophanem neminem; D I, 87. neminem videbis ita laudatum, ut ..; F II, 116. qui neminem nisi suum laudari volunt; L III, 1. neminem omnino esse neglegendum, in quo ..; O I, 46. orno: ſ. I. potest; F V, 7. »nemo haec umquam est transvectus caerula cursu, quin .. adstiterit«; F V, 49. [neminem ut violem commodi mei gratia]; O III, 29.

2. **Dativ:** ratio habet ... altum quiddam et excelsum, nihil timens, nemini cedens; F. II, 46.

ut nemini consultum sit; N III, 70. id .. nemini video Graecorum adhuc contigisse, ut ..; O I, 8. quod contigit eorum nemini; O II, 59. credebat (Dionysius) eorum nemini, sed ..; T V, 58. credo plus nemini; N I, 72. si (senectus) nemini emancipata | mancipata | est; C 38. qui omnino vivere expedire nemini putat; T I, 84. probus .. invidet nemini; Ti 9. etsi peccare nemini licet; T V, 55. peccare certe licet nemini; P 20. est innocentia adfectio talis animi, quae noceat nemini; T III, 16. nec .. rei familiaris amplificatio nemini nocens vituperanda est; O I, 25. quae (liberalitas) prosit amicis, noceat nemini; O I, 43. vir bonus est is, qui prodest, quibus potest, nocet nemini; O III, 64. eum virum bonum esse, qui prosit, quibus possit, noceat nemini nisi lacessitus iniuria; O III, 76. ista adsentatio, quamvis perniciosa sit, nocere tamen nemini potest nisi ei, qui ..; Lae 97. »nemini parento«; L III, 8. ut nemini parere animus bene informatus a natura velit nisi praecipienti; O I, 13. si qui ei, qui mortuus sit, pecuniam debuerit neminique || nemini || eam solverit; L II, 49. Passiv: quod .. scripta multa sunt (a nobis), sic ut plura nemini e nostris; F I, 11. s. I. facit; O III, 6.

III. nach Adjectiven: quae dubia nemini debent esse; N II, 10. nemini (Archytas) censebat fore dubium, quin ... nihil cogitatione consequi posset; C 41. esse .. propitius (deus) potest nemini; N I, 124.

C. mit non: a. non nemo: non ii nemini, sed non semper uni parere voluerunt; L III, 4.

b. nemo non: nemo igitur *stultus* || est || non miser; F I, 59. nemo ergo non miser. — prorsus nemo; T I, 9. aperte .. adulantem nemo non videt, nisi qui admodum est excors; Lae 99. nemo potest non beatissimus esse, qui est totus aptus ex sese; P 17.

nempe, allerdings, freilich, wirklich, natürlich, doch wohl: nempe fines constituendi sunt; A II, 129. n. ut ea celeritate (deus) contorqueatur, cui ..; N I, 24. non istam (Epicurus) dicit voluptatem. — dicat quamlibet; n. eam dicit, in qua virtutis nulla pars insit; T III, 49. n. eo (lituo) Romulus regiones direxit; D I, 30. ista explanatio naturae n. hoc effecerit, ut ..; F IV, 41. n. negas ad beate vivendum satis posse virtutem? — prorsus nego; T V, 12. quorum tandem bonorum (suppeditatio)? voluptatum, credo, n. ad corpus pertinentium; N I, 111. n. (sapientem) ista scire, quae sunt in tua disciplina; A II, 115. n. fundamentum dialecticae est, quidquid enuntietur, ... aut verum esse aut falsum; A II, 95. n. singuli vovent; N III, 93. ohne Verb: unde in laboribus et periculis fortitudo? nempe ab iis, qui ..; R I, 2.

nemus, Wald, Hain: I. commovent: multos nemora silvaeque ... commovent; D I, 114. II. in: s. **ne,** II. utinam (8 St.) S. 655, b.

nenia, Totengesang: eas .. (laudes) etiam cantus ad tibicinem prosequatur, cui nomen neniae, quo vocabulo etiam *apud* Graecos cantus lugubres nominantur; L II, 62.

nepa, Skorpion: exoritur: »cum capra aut nepa .. exoritur«; R I, 30.
utuntur: cornibus uti boves videmus, nepas aculeis; F V, 42.

nepos, Enkel: I, 1. decertat: non cum Latinis decertans pater Decius, cum Etruscis filius, cum Pyrrho nepos se hostium telis obiecissent; T I, 89. est: quaererem ex eo (Panaetio), cuius suorum similis fuisset Africani fratris nepos, facie vel patris, vita omnium perditorum ita similis, ut esset facile deterrimus, cuius etiam similis P. Crassi ... nepos multorumque aliorum clarorum virorum ... nepotes et filii; T I, 81.
imponunt: Metellum .. multi filii filiae, nepotes neptes in rogum inposuerunt; T I, 85.
nascitur, quaerit: quid ... L. Pauli nepos hoc avunculo, nobilissima in familia atque in hac tam clara re publica natus, quaerit ..? R I, 31.
obicit: s. decertat.
2. Prädicat: unus eorum (Solum) Iove natus, nepos Aetheris; N III, 54.
II, 1. condemno: ut condemnaretur filius aut nepos, si pater aut avus deliquisset; N III, 90.
constituo: post eum Numae Pompilii nepos ex filia rex a populo est Ancus Marcius constitutus; R II, 33.
perdo: nostros Gracchos, Ti. Gracchi summi viri filios, Africani nepotes, nonne agrariae contentiones perdiderunt? O II, 80.
2. expeto a: ut ... expetantur eae poenae a liberis, a nepotibus, a posteris; N III, 90.
III. consilia: offendes rem publicam consiliis perturbatam nepotis mei; R VI, 11.
IV. Lücke: * us, ne*pos eius* ... *ex* filia; R II, 20.

neptis, Enkelin: s. **nepos,** I. imponunt.

nequam, nichtsnutzig: alqd: quid est .. nequius aut turpius ecfeminato viro? T III, 36.
servus: ego .. istum non modo servum, sed nequissimum servum ... appellandum puto; P 36.

nequaquam, keineswegs, durchaus nicht: I. eo: »nequaquam istuc istac ibit«; N III, 65.
extimesco: hi .. omnes ... intellegebant eas (res humanas) n. pro opinione volgi esse extimescendas; T III, 58.
possum: n. (fieri) potest id quidem; O III, 39.
II. omnis: est istud || istuc || quidem .. aliquid, sed n. in isto sunt omnia; C 8.
par: Q. .. Maximum fratrem, egregium virum omnino, sibi n. parem; Lae 69.
tantus: illud malum, quod opinatum sit esse maximum, n. esse tantum, ut ..; T III, 58.
III. satis: cum multae res in philosophia n. satis adhuc explicatae sint; N I, 1.

neque s. **nec.**

nequedum, und noch nicht: philosophi summi nequedum tamen sapientiam consecuti nonne intellegunt in summo se malo esse? T III, 68. — quoniam sol paulum a meridie iam devexus videtur nequedum satis ab his novellis arboribus omnis hic locus opacatur; L fr 4.

nequeo, nicht können: si ... rationem, cur id fiat, adferre nequeam; D I, 86. etiamsi id assequi nequeas; F V, 19. »vinclis constrictus Iovis arcere nequeo diram volucrem a pectore«; T II, 24. ut ab amico verum audire nequeat; Lae 90. di .. primum ea significantes, quae ... non possimus intellegere, deinde ea, quae cavere nequeamus; D II, 54. nihil est .., de quo cogitare nequeamus; D II, 139. iis vinclis simus adstricti, ut nos commovere nequeamus; A II, 61. quod nequeunt, qualis animus sit vacans corpore, intellegere et cogitatione comprehendere; T I, 50. cum (Demosthenes) RHO dicere nequiret; D II, 96. cum sit nihil omnino in rerum natura minimum, quod dividi nequeat; A I, 27. quam (orationem) si ipse exequi nequeas, possis tamen

Scipioni praecipere; C 28. quas (res) si exequi nequirem, tamen ..; C 38. remissione .. (animus) sic urgetur, ut se nequeat extollere; T II, 54. iniurias fortunae, quas ferre nequeas, defugiendo relinquas; T V, 118. intellegere: s. comprehendere. sicut intueri solem adversum nequitis; R VI, 19. qui (ignari) .., quid in una quaque re vitii sit, nequeant iudicare; O III, 15. ut, si minima vis adhibeatur imperii, (cives) ... perferre nequeant; R I, 67. sine quibus (partibus) victuma illa vivere nequisset; D I, 119.

nequicquam (nequiquam), vergeblich, umsonst: adfero: »mors .. est finita omnibus, quae generi humano angorem nequicquam adferunt«; T III, 59.

sapio: ex quo Ennius „nequiquam sapere sapientem, qui ipse sibi prodesse non quiret"; O III, 62.

sum: nequitia ... ab eo, quod nequicquam est in tali homine, ex quo idem nihili dicitur; T III, 18.

nequiter, nichtswürdig, ausschweifend: ceno: ille (Gallonius) .. [male] prave, nequiter, turpiter cenabat; F II, 25.

facio: quae (temperantia) te turpiter et nequiter facere nihil patietur; T III, 36.

nequitia, Nichtswürdigkeit, Liederlichkeit: I, 1. ohne Verb: s. **nequicquam** sum.

2. sum: scio dolorem non esse nequitiam; T II, 29.

II. dico: cui (frugalitati) contrarium vitium nequitia dicitur; T III, 17.

III. praeditus: homines nescio qua singulari nequitia praeditos; F V, 56.

nervose, nachdrücklich: nervosius qui ista disserunt; O III, 106.

nervus, Nerv, Sehne, Saite: I. concrescunt: s. II, 1. facio.

proficiscuntur: qui (nervi) sicut venae et arteriae a corde tracti et profecti in corpus omne ducuntur; N II, 139.

resonant: nervos in fidibus aliis pulsis resonare alios; D II, 33.

II, 1. addo: huc adde nervos ... eorumque implicationem corpore toto pertinentem; N II, 139.

contendo: contendit omnis nervos Chrysippus, ut persuadeat ..; Fa 21.

duco: s. I. proficiscuntur.

elido: nervos omnis virtutis (poëtae) elidunt; T II, 27.

facio: ossa, nervos, venas ... videor posse dicere, unde concreta et quo modo facta sint; T I, 56.

habeo: siquidem illa severa Lacedaemo nervos iussit, quos || quo || plures quam septem haberet, in Timothei fidibus incidi; L II, 39.

incido: Zeno .. nullo modo is erat, qui ut Theophrastus, nervos virtutis incideret || inciderit ||; A I, 35. s. habeo.

traho: s. I. proficiscuntur.

2. consto e: quae (alvus) constat fere e nervis; N II, 136.

III. similis: viribus corporis et nervis et efficacitati similes similibus quoque verbis animi vires nominantur; T IV, 31.

IV. alqd: in quibus nihil virtutis, nihil animi, nihil nervorum putant; O II, 36.

cantus: summam eruditionem Graeci sitam censebant in nervorum vocumque cantibus; T I, 4. et in vocis et in tibiarum nervorumque cantibus; N II, 146.

implicatio: s. I, 1. addo.

natura: satisne tandem ea nota sunt nobis, quae nervorum natura sit, quae venarum? A II, 124.

soni: ad nervorum eliciendos sonos ac tibiarum apta manus est admotione digitorum; N II, 150.

V, 1. contendi: si nulla earum (fidium) ita contenta nervis sit, ut concentum servare possit; F IV, 75.

contineri: non .. (di) venis et nervis et ossibus continentur; N II, 59.

imitari: quod docti homines nervis imitati atque cantibus; R VI, 18.

2. a: a quibus (nervis) artus continentur; N II, 139.

ad: nares cornibus iis (similes nostri solent dicere), qui ad nervos resonant in cantibus; N II, 149.

nescio, nicht wissen, nicht verstehen: A. verbal: I. absolut: a. unpersönlich: ne id ipsum quidem, nescire aut scire, scire nos; A II, 73. labi .., errare, nescire, decipi et malum et turpe ducimus; O I, 18.

b. alqs: dico ipsum Epicurum nescire et in eo nutare; F II, 6. qui fit, ut ego nesciam, sciant omnes, quicumque Epicurei esse voluerunt || voluerint ||? F II, 12. corpore alius languescit || nescit ||; F IV, 65. nescire me fateor; D I, 23.

providentia: nisi forte dicitis eam (providentiam) nescisse; N III, 78.

sapiens: non (sapiens) ..., si quaesitum ex eo sit ... de officio ..., nescire se dicat; A II, 110.

II. mit Ergänzung: 1. indirecte Frage: ut, ... quo perveniendum sit, nesciat; A II, 29. quippe qui nesciamus, soli an aetheri serviamus; A II, 126. atrocitas ... tua quo modo in veterem Academiam inruperit, nescio; A II, 136. quis ... est, qui, quid sit voluptas, nesciat? F II, 6. ut is ... id ultimum bonorum, id ipsum quid et quale sit, nesciat; F II, 6. aut Epicurus, quid sit voluptas, aut omnes mortales, qui ubique sunt, nesciunt; F II, 6. quam cur voluptatem appelles, nescio; F II, 10. unum nescio, quo modo possit, si luxuriosus sit, finitas cupiditates habere; F II, 22. quibus detractis clamat Epicurus se nescire, quid sit bonum; F II, 23. aut hoc testium satis est, aut nescio, quid satis sit; F II, 62. cur opera philosophiae sit danda, nescio; F III, 11. bonum ex quo appellatum sit, nescio; F IV, 73. quem (Hieronymum) iam cur Peripateticum appellem, nescio; F V, 14. si, qualis sit animus, ipse animus nesciet; T I, 53. animae || anima || sit (illa vis) ignisne, nescio, nec me || nec || pudet, ut istos, fateri nescire, quod nesciam; T I. 60. cum (homines) quaedam etiam praeclara cuperent eaque nescirent nec ubi nec qualia essent; T III, 4. nescio, ecquid ipsi nos fortiter in re publica fecerimus; T IV, 52. vera an falsa (oracula), nescio; N I, 66. quod nescio an ne in uno quidem versu possit tantum valere fortuna; N II, 93. nescis, .. quanta cum exspectatione ... sim te auditurus; N III, 2. etsi Faunus omnino quid sit nescio; N III, 15. (divina providentia) aut nescit, quid possit, aut ..; N III, 92. quid aristolochia ad morsus serpentium possit, ... video; ... cur possit, nescio; D I, 16. quae causa sit, nescio; D I, 16. possum .. nescire, quae vis sit cordis ad vivendum; D II, 37. nescio, cur (centum Venerii casu consistere) non possint, sed non pugno; D II, 48. quod crebro videt, non miratur, etiamsi, cur fiat, nescit; D II, 49. cur somniis credatur, nescio; D II, 120. quod omnia essent ei (sapienti) praeparanda, quibus nesciret an aliquando uti necesse esset; R I, 11. nescio, .. cur ita memoriae pro-

ditum sit; R I, 16. is se, quid sit vir bonus, nescire fateatur; O III, 75. cetera cum parant, cui parent || parantur, cui parentur ||, nesciunt; Lae 55. nescis, insane, nescis, quantas vires virtus habeat; P 17. sed nescio qui nos teneat error; fr IX, 8.

2. **Infinitiv:** nos .. eos (honores) nescimus, ante quam paenitere coepit, contemnere; T V, 104. virum .. videri negant, qui irasci nesciat; T IV, 43. cum ... nulla necessitate premente rem publicam regere nesciant; R I, 11. qui ratione voluptatem sequi nesciunt; F I, 32. praeceptum .. Atrei ..: »proinde ita parent se in vita, ut vinci nesciant«; T V, 52.

3. **acc. c. inf.:** tu nunc, Catule, lucere nescis, nec tu, Hortensi, in tua villa nos esse; A II, 145. quem (M. Catonem) ibi esse nescieram; F III, 7. ecquid scis || nescis || igitur ... posse habere te reliquam supellectilem salvam? T II, 32. non equidem plane despero ista esse vera, sed nescio et discere a te volo; D II, 48. nescis exilium scelerum esse poenam? P 30. nesciunt (homines) hos siderum errores id ipsum esse, quod rite dicitur tempus; Ti 33.

4. **Adverb:** nostri Graece fere nesciunt nec Graeci Latine; T V, 116.

III. **mit Object:** alqd: aut .. Graeca legere malent, qui erunt eruditi, aut ne haec quidem, qui illa nescient; A I, 10. quod illi, quae nesciant, scire se putent, ipse, se nihil scire, id unum sciat; A I, 16. quod haec esset una omnis || hominis || sapientia, non arbitrari se scire, quod nesciat; A I, 16. licetne per vos nescire, quod nescio, an ..? A II, 126. ego id scilicet nesciebam! F II, 102. quis istud .. nesciebat? F IV, 72. discebant .. id omnes, nec, qui nesciebat, satis excultus doctrina putabatur; T I, 4. haec .. opinatio est iudicatio se scire, quod nesciat; T IV, 26. quam bellum erat .. confiteri potius nescire, quod nescires, quam ... nauseare! N I, 84. magnus Dicaearchi liber est nescire ea melius esse quam scire; D II, 105. aut nescit hoc deus aut frustra somniorum significatione utitur; D II, 125. s. II, 1. F II, 22. T I, 60.

linguam: utram tandem linguam nescio? F II, 12.

B. **adverbiell:** an: s. **an,** B, b, I. nescio; A II, 136. L I, 56. O II, 64 (B. I, S. 170, a).

quando: Endymion ... ut nescio quando in Latino obdormivit; T I, 92.

qui: sed nescio quo modo plerique errare malunt ... quam ..., exquirere; A II, 9. at ille n. qui ..., mille et octingenta stadia quod abesset, videbat; A II, 81. illi (Stoici) .. negant esse bonum quicquam nisi n. quam illam umbram; F I, 61. n. quo modo ... populus cum illis facit; F II, 44. sed n. quo pacto auctoritatem oratio non habet; F V, 13. homines n. qua singulari nequitia praeditos; F V, 56. n. quo modo praetervolavit oratio; F V, 77. sed n. quo modo, dum lego, adsentior; T I, 24. sed n. quo modo inhaeret in mentibus quasi saeclorum quoddam augurium futurorum; T I, 33. n. quo modo doctissimus quisque [contemnit] || quisque || ... contra hanc immortalitatem disseruit; T I, 77. quamquam hoc n. quo modo dicitur, quasi duo simus; T II, 47. haec cogitatio ... dolorem n. quo pacto mitiorem facit; T II, 53. qui istam n. quam indolentiam magno opere laudant; T III, 12. sed n. quo pacto ab eo, quod erat a te propositum, aberravit oratio; T III, 80. in hoc .. genere n. quo pacto magis quam in aliis suum cuique pulchrum est; T V, 63. n. quo modo me magis nostra delectant; D I, 55. num n. qui ille divinus ... possit, quae alba sint, quae nigra, dicere? D II, 9. is (Caesar) cum .. Trocmorum || Trogmorum, al. || tetrarchian ... adseculae suo Pergameno n. cui dedisset; D II, 79. sed n. quo modo isti philosophi ... quidvis malle videntur quam ..; D II, 118. sed n. quo modo nihil tam absurde dici potest, quod non dicatur ab aliquo philosophorum; D II, 119. cur .. hic n. qui thensaurum solus invenit? D II, 134. movemur .. n. quo pacto locis ipsis; L II, 4. brevi tempore n. quo pacto recreatus (est puer); L III, 19. in laudibus ... ea nescio quo modo quasi pleniore ore laudamus; O I, 61. fit .. n. quo modo, ut ..; O I, 146. omnino canorum illud in voce splendescit etiam n. quo pacto in senectute; C 28. sed n. quo modo animus erigens se posteritatem ita semper prospiciebat, quasi ..; C 82. genus .. hoc sermonum ... plus n. quo pacto videtur habere gravitatis; Lae 4. serpit .. n. quo modo per omnium vitas amicitia; Lae 87. obsurdescimus n. quo modo; Lae 88. sed n. quo modo verum est, quod ..; Lae 89. sed n. quo pacto ab amicitiis perfectorum hominum ... ad leves amicitias defluxit oratio; Lae 100.

quis: cum praesertim ipse .. animus non inane nescio quid sit; F IV, 36. ille (Aristo) .. occurrentia n. quae comminiscebatur; F IV, 43. Platoni ipsi n. quem illum anteponebas? F IV, 61. inter honestum et turpe nimium quantum, n. quid immensum ... interesse; F IV, 70. praeclarum .. n. quid adepti sunt; T I, 49. quia (Timocrates) n. quid in philosophia dissentiret; N I, 93. n. quid etiam de Locrorum apud Sagram proelio; N III, 11. Homericus Aiax apud Achillem querens de ferocitate Troianorum n. quid; D II, 82. illud n. quid tenue ... dicere ad puerorum ortus pertinere; D II, 94. eodem .. modo nec ego Publico n. cui ... credendum existimo; D II, 113. inest n. quid ... in animo ... meo; L II, 3. [quod se oblitum n. quid diceret]; O I, 40. qualem fuisse Atheniis Timonem n. quem accepimus; Lae 87. qui illud n. quid, quod in primoribus habent, ut aiunt, labris; fr V, 98.

quo: cor subito non potuisse nescio quo avolare; D II, 37.

Lücke: nisi nimis animose ferox natura illum nescio quo *; R V, 9.

nescius, nicht wissend: alqs: non eram nescius ... fore ut hic noster labor in varias reprehensiones incurreret; F I, 1. nec vero sum nescius esse utilitatem in historia, non modo voluptatem; F V, 51.

neve, neu, und daß nicht, oder daß nicht, weder—noch: I. **anreihend:** 1. allein: »sepeli natum ..., neu relliquias semiesas sireis || semi assi reis, quaeso meas sieris || denudatis ossibus ... divexarier«; T I, 106. »neve inde navis inchoandi exordium coepisset || cepisset ||«; Fa 35. »earumque laudum delubra sunto, ne uncula || neve ulla || vitiorum«; L II, 19. qua in lege quom esset: »neve aurum addito«; L II, 60. »sanctique (tribuni) sunto neve plebem orbam tribunis relinquonto || relinquunto ||«; L III, 9.

2. ne: tu vero ista ne asciveris neve fueris commenticiis rebus adsensus; A II, 125. quod habeat rationem, ne cui falso assentiamur neve umquam captiosa probabilitate fallamur; F III, 72. ne pareant inprobis neve ab isdem lacerari rem publicam patiantur; R I, 9. (lex) ne quis magistratus civem Romanum adversus provocationem necaret neve verberaret; R II, 53. »nocturna mulierum sacrificia ne sunto ...; neve quem initianto nisi, ut adsolet, Cereri Graeco sacro«; L II, 21. »hominem mortuum«, inquit lex in XII || tabulis || »in urbe ne sepelito neve urito«; L II, 58. quod ..

(lex) addit: „neve urito," indicat ..; L II, 58. »mulieres genas ne radunto neve lessum funeris ergo habento«; L II, 59. 64. »ne quis ea (sepulchra) deleat neve alienum inferat«; L II, 64. cavendum est, ne assentatoribus patefaciamus auris neve adulari nos sinamus; O I, 91. ne quid fictum sit neve simulatum; Lae 65. s. II, 2.

3. ut: tantum fac ut efficias neve committas, ut ... tute tibi defuisse videare; O III, 6.

4. ut ne: ut ne nimis cito diligere incipiant neve non dignos; Lae 78.

II. correspondierend: 1. zweimal: »separatim nemo habessit deos neve novos neve advenas nisi publice adscitos«; L II, 19. eam (terram) ne quis nobis minuat neve vivos neve mortuos || vivus .. mortuus ||; L II, 67. ut neve maior neve minor cura et opera suscipiatur, quam causa postulet; O I, 141.

2. dreimal: »donum ne capiunto neve danto neve petenda neve gerenda neve gesta potestate«; L III, 11.

neuter, keiner von beiden: A. anguis: si neuter anguis emissus esset, quid esset futurum; D II, 62.

pars: huic (Aristoni) summum bonum est in his rebus neutram in partem moveri; A II, 130. ut in iis rebus, inter quas nihil interest, neutram in partem propensiores sumus, item ..; F V, 30. sine hominum opibus et studiis neutram in partem effici possunt; O II, 20.

res: haec in bonis rebus ... facilitas nominetur, in malis proclivitas ..., in neutris habeat superius nomen; T IV, 28.

B, a. masc.: I. caret, potest: Callipho et post eum Diodorus, cum alter voluptatem adamasset, alter vacuitatem doloris, neuter honestate carere potuit; F V, 73.

II. adsentior: hic .. neutri adsentiens ... *nonne utroque* est prudentior? A II, 132.

refero: tum se intellexisse, quos fidos amicos habuisset, quos infidos, cum iam neutris gratiam referre posset; Lae 53.

III. sententia: in quo neutrorum omnino contemnenda sententia est; O I, 70.

b. neutr.: I, 1. cadit: horum neutrum in deum cadit; D II, 125.

contingit: quorum neutrum astris contingeret; N II, 44.

est: quorum si neutrum est; F IV, 57. aut eorum neutrum est, sed quaedam observatio constans ... est; D II, 124. quae in his enuntiata essent, eorum neutrum esse verum; Fa 37.

licet: cui (Protagorae) neutrum licuerit, nec esse deos nec non esse; N I, 117.

ohne Verb: neutrum, inquies, illorum; A II, 68. neutrum vero, inquit ille; F IV, 44.

2. sum: ut essent eorum alia aestimabilia, alia contra, alia neutrum; F III, 50. partim (cupiditates) esse naturales et necessarias, partim naturales et non necessarias, partim neutrum; T V, 93. quid bonum sit, quid malum, quid neutrum; D II, 10.

II. concedo: quorum neutrum tam facile, quam tu arbitraris, conceditur; D I, 10.

defendo: horum neutrum ante Zenonem magnopere defensum est; A II, 113.

facio: quorum neutrum (sol) faceret, nisi esset igneus; N II, 40.

opto: cum de tribus unum est optandum, aut facere iniuriam nec accipere aut et facere et accipere aut neutrum; R III, 23.

relinquo: neutra .. in mediis relinquebat; A I, 36.

volo: quorum isti neutrum volunt; Fa 28.

neutiquam, keineswegs, durchaus nicht: ut ... illa dicant Alcmaeonis: »sed mihi neutiquam || ne utiquam || cor consentit cum oculorum aspectu«; A II, 52. Alcmaeo autem: »sed mihi neutiquam cor consentit«; A II, 88. eos haud contemnunt quidem || eos cont. q. neutiquam ||, sed de iis male existumant; O II, 36. indissolubiles (vos esse) non potestis, neutiquam tamen dissolvemini; Ti 40. mihi vero et Flacco neutiquam probari potuit tam flagitiosa ... libido; C 42. illud neutiquam probantes; fr XI, 2. s. possum.

nex, Tod, Hinrichtung, Ermordung: I. adferunt: ut apud Homerum cotidianae neces interitusque multorum sedationem maerendi adferunt; T III, 65.

II, 1. conscisco: Iunius necem sibi ipse conscivit; N II, 7.

2. appello a: quae (denicales) a nece appellatae sunt, quia residentur mortuis || mortui ||; L II, 55.

impello ad: quae res ad necem Porsennae C. Mucium inpulit? P 12.

III, 1. dies: cum eorum alteri Dionysius tyrannus diem necis destinavisset; O III, 45.

potestas: * sunt .. omnes, qui in populum vitae necisque potestatem habent, tyranni; R III, 23.

2. provocatio contra: non provocatione ad populum contra necem et verbera relicta; R II, 62.

IV. ad: Spartae .. pueri ad aram sic verberibus accipiuntur, »ut ... sanguis exeat«, non numquam etiam ... ad necem; T II, 34.

nexum, Schuldhörigkeit: I. libero: cum sunt propter unius libidinem omnia nexa civium liberata nectierque postea desitum; R II, 59.

II. fieri: quae (mancipia) sunt dominorum facta nexo aut aliquo iure civili; P 35.

vindicare: omnia non Quiritium, sed sapientium iure pro suis vindicare, nec civili nexo, sed communi lege naturae; R I, 27.

ni, nicht, wenn nicht, wofern nicht: I. allein: 1. Indicativ: quod ni ita est; L I, 49. — quod ni ita tenebimus; T V, 46. — »eumdem magistratum, ni interfuerint decem anni, ne quis capito«; L III, 9. »magistratus ... noxium civem ... coherceto, ni par maiorve potestas populusve prohibessit«; L III, 6.

2. Conjunctiv: quod ni ita sit; N I, 122. — quod ni ita accideret; C 67. quod ni ita se haberet; F III, 66. ni ita se res haberet; T V, 115. quod quidem ni ita se haberet, ut animi inmortales essent; C 82. »ni prius ... sancta Iovis species claros spectaret in ortus«; D I, 20. quod ni ita esset; T V, 18. N I, 77. II, 4. O III, 108. si || ni || ita esset; T V, 33. nam ni ita esset; N II, 32. L I, 46. cum is (Lutatius) sponsionem fecisset, NI VIR BONUS ESSET; O III, 77. ni vererer, ne de me ipso aliquid viderer queri; O II, 67. — quod ni (Caesar) fecisset; D II, 52. quod ni ita fuisset; C 35.

II. Verbindungen: nisi || ni || forte tanta ... varietas pomorum ... dubitationem adfert, quin ..; N II, 158. — quidni possim? T V, 12. — »quodni Palamedi perspicax prudentia istius (Ulixis) percepset malitiosam audaciam«; O III, 98.

nidus, Nest: gallinae avesque reliquae ... cubilia sibi nidosque construunt eosque quam possunt mollissume substernunt; N II, 129.

niger, schwarz, dunkelfarbig: alqd: cum possit accidere, ut id, quod nigrum sit, album esse videatur; A II, 34. num nescio qui ille di-

vinus ... possit, quae alba sint, quae nigra, dicere? D II, 9.

aqua: quia sciret aquam nigram esse, unde illa (nix) concreta esset; A II, 100.

ius: negavit (Dionysius) se iure illo nigro, quod cenae caput erat, delectatum; T V, 98.

nix: Anaxagoras nivem nigram dixit esse; A II, 72.

nigror, Schwärze: »tenebrae conduplicantur noctisque et nimbum occaecat nigror«; D I, 24.

nihil (nil s. S. 704, a), nichts: A. **mit Adjectiven, Participien und Adverbien** (vgl. C, I, 1. est. II. iudico. puto): nihil abiectum, nihil humile cogitant; F V, 57. qua (vita) n. beatius, n. omnibus bonis affluentius cogitari potest; N I, 51. quin n. sit animis admixtum, n. concretum, n. copulatum, n. coagmentatum, n. duplex; T I, 71. n. admirabilius fieri potest; O II, 48. ut ... n. esset cereum, quod commutari non posset, item n. argenteum, n. aëneum, ... similiter ..; N III, 30. ita sapientem beatum fore, n. aliud alii momento ullo anteponentem; F III, 31. s. **ago,** III. alqd, nihil aliud (4 St.). B. I, S. 114, b. **alius,** A, III. nihil (29 St.) B. I, S. 137, a. n. .. altum, n. magnificum ac divinum suspicere possunt, qui ..; Lae 32. amplius: s. **ample,** B. (7 St.) B. I, S. 164, b. quo n. fieri potest aptius; N II, 47. quod ... mundus .. ita cohaeret ad permanendum, ut n. ne excogitari quidem possit aptius; N II, 115. argenteum: s. aëneum. beatum: s. adfluens. quia n. erat prolatum melius; T IV, 6. melius equidem adferre n. possum, sed ..; T V, 82. videntur Athenae .. peperisse ... n. melius illis mysteriis; L II, 36. qua (amicitia) .. haut scio an excepta sapientia n. melius homini sit || sit hominibus || a dis inmortalibus datum; Lae 20. qua (amicitia) n. a dis inmortalibus melius habemus, n. iucundius; Lae 47. quo (animo) n. est ab optimo ... genitore melius procreatum; Ti 27. cereum: s. aëneum. coagmentatum: s. admixtum. n. .. est in animis mixtum atque concretum, ... n. ne aut umidum quidem aut flabile aut igneum; T I, 66. fr IX, 10. s. admixtum. n. in hac praeclara epistula scriptum ab Epicuro congruens et conveniens decretis eius reperietis; F II, 99. in qua (infinitate) n. neque sentiens neque coniunctum potest esse; N I, 28. qui summum bonum sic instituit, ut n. habeat cum virtute coniunctum; O I, 5. conveniens: s. congruens. copulatum: s. admixtum. sentit .. (Epicurus) n. umquam elegans, n. decorum; D I, 62. n. .. desiderabile (cupiditates) concupiscunt; F I, 53. qua (vita) taetrius, miserius, detestabilius excogitare n. possum; T V, 64. n. umquam magnum ac || † magna || cognitione dignum amaverunt; F V, 50. n. illo Atinati somnio fieri posse divinius; D I, 59. qua (mente) n. homini dedit deus ipse divinius; O III, 44. s. altum. duplex: s. admixtum. in qua (natura) egregium n. videmus || videamus ||; N I, 117. elegans: s. decorum. quae (figura) n. incisum angulis, n. anfractibus, n. eminens, n. lacunosum (habere potest); N II, 47. ut (id) haberet ... n. incisum angulis, n. anfractibus, n. eminens, n. lacunosum; Ti 17. quo (mundo) n. excellentius fieri potest; N II, 45. n. fidum, n. exploratum habeas, ne amare quidem aut amari; Lae 97. quid est, cuius principium aliquod sit, n. sit extremum? N I, 20. n. .. cum habeat extremum, infinitum sit necesse est; D II, 103. s. infimum. qua pecude ... n. genuit natura fecundius; N II, 160. in amicitia .. n. fictum est || fictum ||, n. simulatum; Lae 26. fidum: s. exploratum. flabile: s. concretum. qua (philosophia) n. a dis inmortalibus uberius, n. florentius, n. praestabilius hominum vitae datum est; L I, 58. quibus n. nec taetrius nec foedius excogitari potest; O III, 36. in quo (ordine) n. est temerarium, n. varium, n. fortuitum; N II, 43. cum mihi n. improviso nec gravius, quam exspectavissem, pro tantis meis factis evenisset; R I, 7. ea (bona) mixta ex dissimilibus si erunt, honestum ex iis effici n. poterit; T V, 45. humile: s. abiectum. igneum: s. concretum. qui (sapiens) semper animo sic excubat, ut ei n. inprovisum accidere possit, n. inopinatum, n. omnino novum; T IV, 37. in qua (discriptione corporis partium) n. inane, n. sine causa, n. supervacaneum est; N I, 92. inane obsignari n. solere; D II, 145. nullum inane, n. esse individuum potest; N I, 65. in quo (inani) n. nec summum nec infimum nec medium nec intimum || ultimum || nec extremum sit; F I, 17. n. esse eorum, quae natura cernerentur, inintellegens intellegente in toto genere praestantius; Ti 10. inopinatum: s. improvisum. n. contra inutilius ei, qui id iniuste consecutus sit, invenio; O III, 84. intimum: s. infimum. iucundum: s. bonum; Lae 47. lacunosum: s. eminens. ab Chrysippo n. magnum nec magnificum desideravi; R III, 12. s. altum. n. a philosophia posse aut maius aut utilius optari quam haec; T IV, 82. adpendicem animi esse corpus, n.que esse in eo magnum; fr V, 96. s. dignum. magnificum. medium: s. infimum. haec ostentorum genera mirabile n. habent; D II, 66. miserius: s. detestabilius. n. .. poterat fieri illo mitius; A II, 11. mixtum: s. concretum. n. habet .. naturale ius; R III, 18. novum: s. improvisum. cum sit n. omnino in rerum natura minimum, quod dividi nequeat; A I, 27. mihi .. n. umquam populare placuit; L III, 37. cum .. homini sive natura sive quis deus n. mente praestabilius dedisset; C 40. s. florentius. n. .. (natura) habet praestantius, n., quod magis expetat quam honestatem; T II, 46. ut in omni natura n. eo (deo) sit praestantius; N II, 45. qua (Iphigenia) n. erat eo quidem anno natum pulchrius; O III, 95. id .. ita tornavit, ut n. efficere posset rotundius || rutundius ||; Ti 17. sentiens: s. coniunctum; N I, 28. illi (Spartiatae) .. voluerunt n. horum simile esse »apud Lacaenas virgines«; T II, 36. imperfecto .. nec absoluto simile pulchrum esse n. potest; Ti 11. simulatum: s. fictum. natura solitarium n. amat; Lae 88. quibus (insitionibus) n. invenit agri cultura sollertius; C 54. supervacaneum: s. inane. aut n. superum aut obscure admodum cernimus; A fr 10. s. infimum. taetrius: s. detestabilius. foedius. si n. tale metuamus; F I, 55. cum ei (militi), qui steterit, n. tale evenerit; T II, 54. n. tale dicitis, sed casu esse factum, ut ..; N I, 91. n. ut tale ulla in re publica reperiatur; R II, 42. in sapientibus viris perfectisque n. potest esse tale; O III, 45. n. Sex. Aelius tale, n. multis annis ante Ti. Coruncanius, n. modo P. Crassus; C 27. siquidem n. peperi tale, n. consecutus sum, ut ..; P 17. temerarium: s. fortuitum. quoniam n. tertium est; T I, 82. tertium certe n. inveniri potest; C 66. n. (haruspices) putant accidere potuisse tristius; D II, 32. n. igni vacuum aspici ac videri potest; Ti 13. varium: s. fortuitum. uberius: s. florentius. dici .. n. potest verius; F II, 9. ultimum: s. infimum. umidum: s. concretum. n. est .. unum uni tam simile, tam par, quam omnes inter nosmet ipsos sumus; L I, 29. utilius: s. magnum; T IV, 82.

B. **mit Genetiv:** nihil .. magnopere meorum miror; A I, 8. (ut oratio hominis) n. praetereuntis eorum, quae ..; A II, 64. qui (Aristo) n. istorum sciri putat posse; A II, 123. quorum n. oportere || oporteret || exquisitis rationibus confirmare; F I, 30. eorum .., quae sunt prima naturae, propter se n. est expetendum; F III, 21. mihi .. vestrorum n. probari; F IV, 80. qui n. eorum cogitant; F V, 31. quorum sine causa fieri n. putandum est; F V, 42. eorum n. est eius generis, ut ..; F V, 67. n. est .. omnium, ... quod gravius ... dicatur; T V, 1. n. .. interarescere, n. extingui, n. cadere debet eorum, in quibus ..; T V, 40. quorum n. tale est, ut ..; N I, 40. n. horum nimis callide; N I, 70. n. .. eorum sine eo (aëre) fieri potest; N II, 83. hunc horum n. umquam reputavisse certo scio; N II, 119. n. horum esse fortuitum; N II, 128. horum .. n. est, quin intereat; N III, 30. quorum deum n. attingit; N III, 38. n. horum recipiemus; N III, 52. n. .. horum probandum est; N III, 52. quorum n. nec suscipi sine ratione nec effici potest; N III, 75. si .. provideri n. potest futurum esse eorum, quae casu fiunt; D II, 25. horum cum fieri n. potuerit sine aliquo motu; D II, 67. ea sumunt ad concludendum, quorum iis n. conceditur; D II, 103. omnium ... n. est profecto praestabilius quam plane intellegi ..; L I, 28. tibi horum n. deberi potest; L II, 7. qui (C. Fabricius) n. habuit eorum, n. habere voluit; P 13. s. A. intellegens. cum ei (Cleombroto) n. accidisset adversi; T I, 84. n. curare deum nec sui nec alieni; L I, 21. si quis aegre ferat n. in se esse virtutis, n. animi, n. officii, n. honestatis; T IV, 61. in quibus n. virtutis, n. animi, n. nervorum putant; O II, 36. quae .. secundum naturam sint, partim n. habere in sese eius appetitionis; F IV, 58. quae .. (figura) n. asperitatis habere, n. offensionis potest; N II, 47. (id) n. asperitatis ut haberet, n. offensionis; Ti 17. quod (insipiens) n. umquam haberet boni; T IV, 66. ut n. boni est in morte, sic certe n. mali; Lae 14. n. certi dicitur; A I, 46. cum certi n. erit, quod (sapientia) sequatur; A II, 24. (Trophonius et Agamedes) petiverunt mercedem ..., n. certi, sed ..; T I, 114. huic n. potest esse certi, n., quod exploratum habeat permansurum sibi unum diem; P 17. ea .. constantia si n. habeat percepti et cogniti; A II, 23. s. comprehensi. cum ... n. haberet comprehensi, percepti, cogniti, constituti; A II, 23. quae (species deorum) n. concreti habeat, n. solidi, n. expressi, n. eminentis, sitque pura, levis, perlucida; N I, 75. constituti: s. comprehensi. nostra .. causa ... n. habuit contentionis cum tribunatu; L III, 25. cum .. (gemitus) n. imminuat doloris; T II, 57. cum .. hic locus n. habeat dubitationis, quin ..; O II, 17. eminentis, expressi: s. concreti. quia n. conferunt in eam (vitae societatem) studii, n. operae, n. facultatum; O I, 29. nec .. ego is sum, qui n. umquam falsi adprobem; A II, 66. quod ... n. falsi perceptum et cognitum possit esse; A II, 103. falsi .. comprendi n. potest; A II, 106. cum Socrates Alcibiadi persuasisset ... eum n. hominis esse; T III, 77. honestatis: s. animi. quodsi homines „humani“, ut ait poëta, „n. a se alienum putarent“; L I, 33. quamquam Terentianus ille Chremes „humani n. a se alienum putat“; O I, 30. sunt qui satis putent ostendere n. inopinati accidisse; T III, 76. quae (pax) n. habitura sit insidiarum; O I, 35. qui (Cyrenaici) praeter permotiones intumas n. putant esse iudicii; A II, 142. homini n. iuris esse cum bestiis; F III, 67. si aut n. iuris impertias aut parum; R IV, 8. hi sibi n. iuris, nullam societatem communis utilitatis causa statuunt esse cum civibus; O III, 28. memoriae ... n. omnino loci relinquitur; A II, 22. n. esse ei (voluptati) loci; F II, 37. n. debet esse in philosophia commenticiis fabellis loci; D II, 80. hoc dixerit potius Ennius: »nimium boni est, cui n. est * mali«; F II, 41. n. posse mali incidere sapienti; F III, 29. quoniam post mortem mali n. est; T I, 16. in quo (tempore) mali n. esse concedis; T I, 16. sit .. aliquis, qui n. mali habeat; T I, 85. in ipso dedecore mali n. esse, nisi sequantur dolores; T II, 28. haec .. oratio de ipsa summa mali n. detrahit; T III, 55. cogitatio .. diuturna n. esse in re mali dolori medetur; T III, 74. in illa re ... mali n. fuisse? T III, 77. cui mali n. est nec esse potest; N III, 38. sensu carente (animo) n. profecto est mali; L fr 1. n. mali accidisse Scipioni puto; Lae 10. cum constituisset deus bonis omnibus explere mundum, mali n. admiscere; Ti 9. s. boni; Lae 14. ut n. eorum (membrorum) supervacaneum sit; N II, 121. n. .. eum eius modi celare possumus; A I, 8. n. eius modi invenio; A II, 113. qui in ea voluptate velit esse, quam n. molestiae consequatur; F I, 32. in quibus (mediis) ponebat n. omnino esse || [esse] || momenti; A I, 36. cetera aut omnino n. habere momenti aut tantum, ut ..; F II, 88. n. necessitatis adfert, cur nascantur animi, similitudo; T I, 80. quam (animi conscientiam) scilicet comprimere n. est negotii; F II, 54. aliud negotii n. habemus; F II, 69. istuc .. n. negotii est, *sed* || est || *maiora molior*. — quo modo hoc n. negotii est? T I, 16. n. habet (deus) .. negotii; N I, 102. illius (Epicuri) .. deus n. habens nec sui nec alieni negotii; D II, 40. qui (philosophi) deum n. habere ipsum negotil dicunt, n. exhibere alteri; O III, 102. nervorum: s. animi; O II, 36. Zenoni .. obtrectans n. novi reperienti, sed emendanti superiores immutatione verborum; A II, 16. nunc dicam de voluptate, n. scilicet novi, ea tamen, quae ..; F I, 28. n. .. equidem novi, nec quod ..; D I, 11. est ... traductio temporis n. novi efficientis; D I, 127. n. novi vobis adferam, neque quod ..; R I, 21. offensionis: s. asperitatis. officii: s. animi; T IV, 51. n. operae rei publicae detrahens; F III, 7. s. facultatum. quibus .. n. est in ipsis opis ad bene beateque vivendum; C 4. percepti: s. cogniti. comprehensi. homini ... praecipue || praecipui || a natura n. datum esse dicemus? F II, 110. iustitia n. expetit praemii, n. pretii; L I, 48. n. .. habent haec duo genera proni et supera semper petunt; T I, 42. (animus) n. quieti videre, n. tranquilli potest; F I, 58. quae (res) n. habent rationis, quare futurae sint; D II, 15. prius quam in os iniecta gleba est, locus ille, ubi crematum est corpus, n. habet religionis; L II, 57. quoniam detractis de homine sensibus reliqui n. est; F I, 30. cum reliqui n. sit omnino; F II, 101. n. earum rerum defuturum, quas natura non depravata desideret; F I, 50. omnium rerum ... n. esse maius amicitia, n. uberius, n. iucundius; F I, 65. beatus, cui n. humanarum rerum aut intolerabile ad demittendum animum aut nimis laetabile ad ecferendum videri potest; T IV, 37. n. earum rerum ... aut in bonis aut in malis esse habendum; T IV, 65. n. omnium rerum melius est mundo, n. praestabilius, n. pulchrius; N II, 18. sine qua (arte) n. earum rerum nec fieri nec expediri potest; D II, 122. scire istarum rerum n. ... possumus; R I, 32. omnium .. rerum ... n. est agri cultura melius, n. uberius, n. dulcius, n. homine libero dignius; O I, 151. solidi: s. concreti. studii: s. facultatum. sui: s. alieni. tranquilli: s. quieti. virtutis: s. animi; O II, 36. n.

habeat res vitii; Lae 38. (voluptas) condimenti fortasse non n. utilitatis certe n. habebit; O III, 120.

C. **allein: I. absolut: 1. Subject:** neque .. est quicquam aliud praeter mundum, cui nihil absit; N II, 37. ut n. ad eorum (morborum) magnitudinem posset accedere; F II, 96. ad virtutis .. summam accedere n. potest; F IV, 67. vita .. talis fuit vel fortuna vel gloria, ut n. posset accedere; Lae 12. n. acciderat ei (Polycrati), quod nollet, nisi quod anulum ... abiecerat; F V, 92. si .. n. fieri potest, n. accidere, n. evenire, nisi quod ... certum fuerit ..; D II, 19. ut n. fortuito cecidisse videatur; D I, 71. n. ut fortuito cecedisse videatur; D II, 107. »tanta laetitia auctus sum, ut n. constet«; F II, 14. tum ecferetur (inpotentia) alacritate, ut „n. ei constet, quod agat“, ut ille; T IV, 35. debet: f. est; N II, 29. R V, 11. O I, 55. quia n. decet invita Minerva, ut aiunt; O I, 110. deus ille, qui n. censuit deesse virtuti; A II, 134. n. posse ad beatam vitam deesse sapienti; F V, 84. si omne beatum est, cui n. deest; T V, 39. sequitur, ut n. paeniteat, n. desit, n. obstet; T V, 53. sibi n. deesse, illi (regi Persarum) n. satis umquam fore; T V, 92. cui n. desit, quod quidem natura desideret; R I, 28. haut sciam an ne opus sit quidem n. umquam omnino deesse amicis; Lae 51. || [in quo virtus sit, ei n. deesse ad beate vivendum] ||; P 11. (animus) n. sibi deesse putat, n. curat amplius; P 43. n. sibi deesse sentiunt; P 52. n.ne te delectat umquam ..., te igitur, Torquate, ipsum per se n. delectat? F II, 107. n. .. inter Peripateticos et illam veterem Academiam differebat; A I, 18. ut in hoc quoque nostro mundo aliquid alicui sic sit par, ut n. differat, n. intersit; A II, 55. si .. n. inter deum et deum differt; N I, 80. n. .. dolet nisi pes; T II, 44. cum ex terra n. emineret, quod ..; D I, 93. n. .. errat, quod ..; N II, 51. ad nostros cives erudiendos nihil utilius (est); A I, 11. n. est .., quod non alicubi esse cogatur; A I, 24. n. .. valentius esse, a quo (natura) intereat; A I, 28. (res ita) concitatae, ut n. umquam unum esset *et* constans, ne idem quidem; A I, 31. etsi n. est iis, qui placere volunt, tam adversarium; A II, 10. (nos) n. omnino quale sit posse reperire; A II, 14. quod n. esset clarius *ἐναργείᾳ*, ut Graeci; A II, 17. n. .. est ei (menti) veritatis luce dulcius; A II, 31. sin autem commune n. erit; A II, 34. ubi .. virtus, si n. situm est in ipsis nobis? A II, 39. inter quae (visa) n. sit omnino; A II, 47. n. ut esset, qui distingueretur tremor ille et pallor; A II, 48. n. est .., quod de suo genere in aliud genus transferri possit; A II, 50. si n. erit, quod intersit; A II, 58. n. esse, quod percipi possit; A II, 60. n. est .. ab ea cogitatione ... errore ... diiunctius; A II, 66. omnino n. esse, quod percipi possit; A II, 68. nec omnino (scire nos), sitne aliquid, an n. sit; A II, 73. n. esse, quod nosci, percipi, comprehendi possit; A II, 83. n. esse idem, quod sit aliud; A II, 85. quo certius n. potest esse; A II, 90. contra naturam est probabile n. esse; A II. 99. n. tibi est perspicuum? A II, 102. in incertis .. n. est probabile; A II, 110. n. esse bonum nisi virtutem; A II, 130. n. esse dicitis a sapiente tam alienum; A II, 132. cui (Zenoni) praeter honestum n. est in bonis; A II, 135. quod ... ego n. eius modi esse arbitror, cui si adsensus sim, non adsentiar saepe falso; A II, 141. quo (Aristotele) profecto n. est acutius, n. politius; A II, 143. n. esse, quod comprehendi et percipi possit; A II, 148. n. esse, quod percipi possit; A II, 148. cum .. certe n. homini possit melius esse quam vacare omni dolore; F I, 57. n. esse prosperum nisi voluptatem, n. asperum nisi dolorem; F I, 71. sit sane n. melius; F II, 11. hic n. fuit, quod (verbum Latinum) quaereremus; F II, 13. ut ... n. tam turpe sit, quod voluptatis causa (Epicurus) non videatur esse facturus; F II, 28. n. .. putare esse praeter voluptatem ... summae mihi videtur inscitiae; F II, 34. n. esse bonum nisi honestum, n. malum nisi turpe; F II, 38. n. .. arbitror esse magna laude dignum, quod ..; F II, 80. vides .., si amicitiam sua caritate metiare, n. esse praestantius; F II, 85. qua (virtute) n. possit || posset, potest || esse praestantius; F III, 2. nisi statuerit n. esse, quod intersit aut differat aliud ab alio, praeter honesta et turpia; F III, 25. effectum est n. esse malum, quod turpe non sit; F III, 29. n. est .., de quo minus dubitari possit, quam .. honesta expetenda ... esse; F III, 38. de pertinentibus n. est bonum praeter actiones honestas, de efficientibus n. praeter amicum; F III, 55. qua (natura) n. est aptius, n. discriptius || descr. ||; F III, 74. in his || iis || .. partibus duabus n. erat, quod Zeno commutare gestiret; F IV, 8. ut n. esse praeter animum videretur; F IV, 28. n. esse melius in vite quam se; F IV, 38. quo n. potest esse perversius; F IV, 40. in qua (natura) si n. est praeter rationem; F IV, 41. iam ille sorites || est ||, quo n. putatis esse vitiosius; F IV, 50. n. est .., de quo aliter tu sentias atque ego; F IV, 60. si n. est, quod tam miseros faciat quam impietas; F IV, 66. n. in istis (mediis) esse, quod interesset; F IV, 71. in quibus (rebus) n. aut honestum aut turpe sit; F V, 23. n. esse bonum praeter scientiam; F V, 23. qua (ratione) n. est in homine divinius; F V, 38. nihilne est in his rebus, quod dignum libero aut indignum esse ducamus? F V, 47. in omni .. honesto ... n. est tam illustre ... quam coniunctio; F V, 65. concede n. esse bonum, nisi quod honestum sit; F V, 83. n. est .. apud istos, quod non atomorum turba conficiat; T I, 22. non sentientis .. n. est, ullam in partem quod intersit; T I, 24. quod n. est animo velocius; T I, 43. cum .. n. erit praeter animum; T I, 47. si n. esset in eo (animo) nisi id, ut per eum viveremus; T I, 56. cum .. n. esset, ut omnibus locis a Platone disseritur (n. enim ille || enim || putat esse, quod oriatur et intereat); T I, 58. n. esse, quod doleat, quin id aegrum esse quoque possit; T I, 79. n. posse in eo esse, qui ipse non sit; T I, 90. n. .. est profecto homini prudentia dulcius; T I, 94. ut n. censeamus esse malum, quod sit a natura datum omnibus; T I, 100. n. est .. malum, nisi quod turpe ... est; T II, 29. summum (esse dico), quo n. sit superius, breve, quo n. brevius; T II, 44. si (in animis) n. esset aliud, n. esset homine deformius; T II, 47. n. est, quod ... non parati simus et ferre et perpeti; T II, 58. n. esse bonum, nisi quod esset honestum; T II, 61. n. .. potest esse aequabile, quod non a certa ratione proficiscatur; T II, 65. frugalitas, ut opinor, a fruge, qua n. melius || est || e terra; T III, 18. quibus (Peripateticis) n. est uberius, n. eruditius, n. gravius; T III, 22. n. est .., quod tam obtundat ... aegritudinem quam ... cogitatio n. esse, quod non accidere possit; T III, 34. qua (stultitia) n. est peius; T III, 70. n. .. esse malum, quod turpe non sit; T III, 77. quo pravius n. esse possit; T III, 80. n. bonum esse, nisi quod honestum esset; T V, 18. n. esse nisi virtutem bonum; T V, 21. n. esse ei beatum, cui semper aliqui terror impendeat; T V, 62. sibi n. deesse, illi (regi Persarum) n. satis umquam fore; T V, 92. n. est, quod expedire tam facile possimus; N I, 7. non .. sumus ii, quibus n. verum esse videatur; N I, 12. n. est, quod Pisonem ... de-

sideres; N I, 16. (Cleanthes) n. ratione censet esse divinius; N I, 37. nisi quietum .. n. beatum est; N I, 52. n. est .. † quod vacet corpore; N I, 65. n. fore in nostra potestate; N I, 69. quoniam n. esse potest, nisi quod attigimus aut vidimus; N I, 88. n. est .. virtute .. amabilius; N I, 121. qua (ratione) n. potest esse praestantius; N II, 16. qui (homo) n. in omni mundo melius esse quam se putet; N II, 16. nec solum n. est, sed ne cogitari quidem quicquam melius potest; N II, 18. si ratione et sapientia n. est melius; N II, 18. quo n. in quoque genere nec potest nec debet esse praestantius; N II, 29. n. est .. in omni mundo, quod non pars universi sit; N II, 30. n. .. est mente et ratione melius; N II, 38. est .. n. mundo perfectius, n. virtute melius; N II, 39. n. est .., quod ratione et numero moveri possit sine consilio; N II, 43. in quo n. est difficilius quam a consuetudine oculorum aciem mentis abducere; N II, 45. qua (natura) n. sit melius. mundo .. certe n. est melius; N II, 46. n. potest esse indoctius, quam quod a vobis adfirmari solet; N II, 48. quod n. est eo (aëre) mollius; N II, 66. n. est .. praeclarius mundi administratione; N II, 76. n. est .. praestantius deo; M II, 77. aut n. est, quod sentiente natura regatur, aut ..; N II, 85. quo spectaculo n. potest admirabilius esse, n. pulchrius; N II, 104. hi sunt di et homines, quibus profecto n. est melius; N II, 133. qua (natura) n. potest esse callidius; N II, 142. cum deo n. praestantius esset; N III, 20. quo (mundo) n. in rerum natura melius esset; N III, 20. n. esse mundo sapientius; N III, 21. n. est mundo melius in rerum natura. ne in terris quidem urbe nostra; N III, 21. non est igitur mundus deus, et tamen n. est eo melius; n. est enim eo pulchrius, n. salutarius nobis, n. ornatius aspectu motuque constantius; N III, 23. n. homine esse melius || [nihil ... melius] ||; N III, 26. n. esse, quod sensum habeat, quin id intereat; N III, 34. n. esse animal || animale || intrinsecus in natura atque mundo praeter ignem; N III, 36. obscurum deo n. potest esse; N III, 38. n. esse, quod deus efficere non possit; N III, 92. ut n. sit, quod non ex ea (materia) quamvis subito fingi ... possit; N III, 92. n. est .., quod non longinquitas temporum ... adsequi possit; D I, 12. ut n. sit, quod errorem animis ... adferat; D I, 62. qui (haruspices) responderunt n. illo puero clarius, n. nobilius fore; D I, 79. n. est .. beneficentia praestantius; D I, 82. II, 102. malunt .. disserere n. esse in auspiciis quam, quid sit, ediscere; D I, 105. cum (animus hominis) ita solutus est et vacuus, ut ei plane n. sit cum corpore; D I, 113. sin autem n. esse in observatione putant; D I, 113. n. est, quod cum his magnopere pugnemus; D I, 113. eodem .. modo n. est futurum, cuius non causas id ipsum efficientes natura contineat; D I, 125. n. ... est tam contrarium rationi .. quam fortuna; D II, 18. n. .. est pro certo futurum, quod ..; D II, 21. cum .. [tristissuma] || primae victimae || exta sine capite fuerunt, quibus n. videtur esse dirius; D II, 36. n. illo (Roscio) clarius, n. nobilius fore; D II, 66. n. est .., quod deus efficere non possit; D II, 86. iam ut n. possit esse contemptius; D II, 117. n. est .., de quo cogitare nequeamus; D II, 139. n. est magnum somnianti; D II, 141. mihi ... n. potest esse iucundius; D II, 150. aut n. omnino est fortuitum, aut hoc ipsum potuit evenire fortuna; Fa 6. n. esset in nostra potestate, si ita se res haberet; Fa 9. quod veritus est, ne ... n. liberum nobis esset; Fa 23. quibus (physicis) inane esse n. placet; Fa 24. id si verum est, n. est in nostra potestate; Fa 31. qua (libertate) ... n. potest esse dulcius; R I, 47. concordi populo ... n. esse immutabilius, n. firmius; R I, 49. medium optimates possederunt locum, quo n. potest esse moderatius; R I, 52. n. esse rege melius; R I, 56. quo n. possit esse praeclarius; R II, 42. n. .. populi et unius erat populus ipse; R III, 43. quia n. ista, quae populi speciem et nomen imitatur, immanius belua est; R III, 45. plures .. boni in qua re publica rerum potientur, n. poterit esse illa beatius; R III, 46. *nihil esse tam* regale quam explanationem aequitatis; R V, 3. cum .. n. tam incorruptum esse debeat in re publica quam suffragium; R V, 11. n. mihi fuit potius, quam ut Masinissam convenirem regem; R VI, 9. n. est .. illi principi deo ... acceptius quam ..; R VI, 13. infra .. iam n. est nisi mortale et caducum praeter animos; R VI, 17. post annalis pontificum maximorum, quibus n. potest esse ieiunius || iniucundius, al. ||; L I, 6. quoniam n. est ratione melius eaque est || estque || et in homine et in deo; L I, 23. hac .. (insula) n. est amoenius; L II, 6. quom ipsi deo n. minus gratum futurum sit quam ..; L II, 25. n. .. tam aptum est ad ius condicionemque naturae ... quam imperium; L III, 3. n. esse turpius quam [est] quemquam legari nisi rei publicae causa; L III, 18. n. erit iis urbe, n. domo sua dulcius; L III, 19. n. ut fuerit in suffragiis voce melius; L III, 33. n. est .. exitiosius civitatibus, n. tam contrarium iuri ac || et || legibus, n. minus et || minus || civile et humanum quam ... quicquam agi per vim; L III, 42. qua (beneficentia, liberalitate) .. n. est naturae hominis accommodatius; O I, 42. id .. tantum abest ab officio, ut n. magis officio possit esse contrarium; O I, 43. n. est .. liberale, quod non idem iustum; O I, 43. n. .. est amabilius nec copulatius quam morum similitudo bonorum; O I, 56. n. .. honestum esse potest, quod iustitia vacat; O I, 62. n. .. est tam angusti animi tamque parvi quam amare divitias, n. honestius magnificentiusque quam pecuniam contemnere, si non habeas; O I, 68. quo esse n. potest stultius; O I, 83. n. est profecto magis (decorum) quam aequabilitas ..; O I, 111. n. est .., quod tam deceat, quam ... servare constantiam; O I, 125. n. fuit in Catulis, ut eos exquisito iudicio putares uti litterarum; O I, 133. quo n. est ad officia conservanda accommodatius; O I, 141. sine qua (verecundia) n. rectum esse potest, n. honestum; O I, 148. qua (hominum utilitate) n. homini esse debet antiquius; O I, 155. iis n. potest esse dementius; O II, 24. n. erat, quod homines iis auctoribus non posse consequi se arbitrarentur; O II, 42. sine qua (iustitia) n. potest esse laudabile; O II, 71. quodsi n. est tam contra naturam quam turpitudo ... nihilque tam secundum naturam quam utilitas; O III, 35. num ista societas talis est, ut n. suum cuiusque sit? O III, 53. n. nec expedire nec utile esse, quod sit iniustum; O III, 76. n. esse utile, quod non honestum sit; O III, 85. si n. malum esset nisi dolere; O III, 105. est .. n. utile, quod idem non honestum; O III, 110. fac n. isto esse iucundius; O III, 117. huic divino muneri ac dono n. tam esse inimicum quam voluptatem; C 40. n. esse tam detestabile tamque pestiferum quam voluptatem; C 41. n. .. est molestum, quod non desideres; C 47. n. est otiosa senectute iucundius; C 49. agro bene culto n. potest esse nec usu uberius nec specie ornatius; C 57. n. esse morti tam simile quam somnum; C 80. n. est .. tam naturae aptum, tam conveniens ad res vel secundas vel adversas; Lae 17. n. est .. virtute amabilius, n., quod magis adliciat ad diligendum; Lae 28. n. difficilius esse .., quam amicitiam ... permanere; Lae 33. n. est, quod

illi non persequantur argutiis; Lae 45. n. est .. remuneratione benivolentiae, n. vicissitudine studiorum officiorumque iucundius; Lae 49. n. esse, quod ad se rem ullam tam ... attrahat quam ad amicitiam similitudo; Lae 50. n. est .. appetentius similium sui nec rapacius quam natura; Lae 50. n. est .. stabile, quod infidum est; Lae 65. n. est .. turpius quam cum eo bellum gerere, quocum ..; Lae 77. honores ... quam multi ita contemnunt, ut n. inanius, n. esse levius existiment! Lae 86. n. est tam incredibile, quod non dicendo fiat probabile, n. tam horridum ..., quod non splendescat oratione; P 3. quo (animo) n. est praestantius neque divinius; P 14. quo beatius esse mortali n. potest; P 16. huic n. potest esse certi, n., quod exploratum habeat permansurum sibi unum diem; P 17. si bene facta recte facta sunt et n. recto rectius; P 22. n. neque meum est neque quoiusquam, quod auferri ... potest; P 29. quorum in villa ac domo n. splendidum, n. ornatum fuit praeter ipsos; P 38. cum esset n., quod adpeteretur, alieni; fr V, 50. n. .. esse, in quo se animus excellens tollere; fr V, 62. ſ. A. inane; N I, 93. — III. C 12. quia n. aliter possit, atque ab ea (necessitate) constitutum sit, evenire ‖ † inter ‖; A I, 29. n. evenisse, quod non opinandum fuisset; T III, 55. n. posse evenire nisi causa antecedente; Fa 34. n. .. sine praepositis causis evenire; Fa 41. ſ. accidit; D II, 19. A. gravius. n. expedire, quod non deceat; O III, 77. ſ. est; O III, 76. n. eum (mortalem) profecto fallat; D I, 127. n. .., quod animi ... est expers, id generare ex se potest animantem conpotemque rationis; N II, 22. libero tempore, ... cum .. n. impedit, quo minus id ... facere possimus; F I, 33. in motu et in statu corporis n. inest, quod ..? F V, 47. his .. in naturis n. inest, quod vim memoriae ... habeat; T I, 66. fr IX, 10. n. tam facile in animos teneros ... influere quam varios canendi sonos; L II, 38. interest: ſ. intersum (S. 349—351). an (B. I, S. 170, f.). n. ut fore intereat aut admodum paululum ‖ paulum ‖; N II, 118. contingere idem terrae necesse est, ut ... n. interrumpat; N II, 116. ut n. inter ipsos ab aliis ad alios manare possit; R VI, 20. quia n. semper suo statu maneat; N I, 29. ut n. possit in patriis institutis manere integrum; R II, 7. obstat: ſ. paenitet. si n. se offeret, quod sit probabilitati illi contrarium; A II, 99. sequitur, ut n. paeniteat, n. desit, n. obstet; T V, 53. qui nobis quasi oraculum ediderit n. ad nos pertinere post mortem ‖ p. m. ad n. pert. ‖; F II, 102. his sententiis omnibus n. post mortem pertinere ad quemquam potest; T I, 24. ut n. pertinuit ad nos ante ortum, sic n. post mortem pertinebit; T I, 91. culpa .. omni carens (virtus) praeter se ipsam n. censet ad se pertinere; T V, 4. quod (maiores) non fecissent profecto, si n. ad eos (mortuos) pertinere arbitrarentur; Lae 13. n. illinc huc pervenit; F V, 94. ad Satrium n. praeter nomen pervenire; O III, 74. quo n. potest brevius; F IV, 48. cum .. optumates ‖ optumatis ‖ appellantur, n. potest videri praestabilius; R III, 47. iis n. malum potest ‖ p. m. ‖ videri, quod naturae necessitas adferat; C 4. ſ. accedit. accidit. deest; F V, 84. est. evenit. generat. manat. manet. pertinet. — II, 1. addo. cogito. cognosco. comprehendo. dico. facio. gero. percipio. scio, u. a. n. .. prohibet quaedam esse ... cum bestiis homini communia; F V, 25. etiamsi ad se ex iis (bonis) n. redundet ‖ redeat. et ‖; F II, 78. n. tam repugnare; A II, 111. n. mihi tam mirum videtur quam ista ‖ ita ‖ dici; A II, 102. ut n. homine videatur indignius; F I, 23. quo n. mihi videtur absurdius; F II, 40. mihi .. n. tam perspicuum videtur, quam ..; F III, 41. n. oportere inopinatum videri; T III, 55. n. visum est illo pane iucundius; T V, 97. n. dicam mihi videri minus; N I, 57. quod homini homine pulchrius n. videbatur ‖ videatur, videtur ‖; N I, 77. nisi quid Quinto videtur secus. — mihi vero n.; L I, 8. n. ei (Xenophonti) tam regale videri quam studium agri colendi; C 59. ſ. cadit. est; N I, 12. potest.

2. **Prädicat:** fieri potest, ut id, quod significatur, aut falsum sit aut nihil sit ‖ [sit] ‖ omnino; A II, 36. quodsi ... is .. esset n. nisi animus; F IV, 27. si .. non sunt, n. possunt esse; ita ne miseri quidem sunt; T I, 12. n. esse omnino animum; T I, 21. qui (Dicaearchus) n. omnino animum dicat esse; T I, 24. si ... turpitudo peius est quam dolor, n. est plane dolor; T II, 31. lusisse putemur, si n. sit; T III, 18, si (deus) n. esset nisi animus; N I, 28. n. esse animum nisi ignem; N III, 36. num imperatorum scientia n. est? D I, 24. renuntio .. vobis n. esse, quod adhuc de re publica dictum putemus ..., nisi erit confirmatum ..; R II, 70.

II. **nach Verben:** 1. **objectiv:** nihil .. umquam abnuit meo studio voluntas tua; Fa 3. quae .. pietas ei debetur, a quo n. acceperis? N I, 116. n. ... iam acquirebatur; T I, 109. ut illic liberalissimum esset spectare n. sibi adquirentem, sic ..; T V, 9. summam voluptatem, quo ‖ qua, cui ‖ addi n. possit; F II, 75. n. huc ‖ hic, huic ‖ addi potest, quo magis virtus sit; P 22. cum ... n. possit addi, quo magis peccari posse videatur; P 26. quae, ... si essent vera, n. afferent, quo iucundius ... viveremus; F I, 72. eas (disciplinas) non modo n. adiuvare arbitror neque afferre ‖ † affirmare ‖, quo meliores simus, sed .. depravare naturam; F III, 11. n. ... adfert pater iste Stoicorum, quare ... putemus; N III, 23. qui omnino n. in suum ‖ suum in ‖ censum praeter caput attulissent, proletarios nominavit; R II, 40. n. .. adferunt, qui in re gerunda versari senectutem negant; C 17. ſ. offero. qui (sapiens) n. opinione adfingat adsumatque ad aegritudinem; T III, 80. adfirmo: ſ. adfirmo, III. alqd (8 St.) B. I, S. 67, b. Calliphо ad virtutem n. adiunxit nisi voluptatem; F II, 34. n. admirari, cum acciderit; T III, 30. sapientis est .. proprium ... n. ita exspectare quasi certo futurum, n., cum acciderit, admirari; T V, 81. n. hominem, nisi quod honestum decorumque sit, aut admirari aut optare aut expetere oportere; O I, 66. ita agamus, ut n. nobis adsentati esse videamur; A II, 45. si id tantum modo, ut taceas, n. adsequeris; A II, 94. n. nostrae laudi adsumptum arbitramur; N III, 87. ſ. adfingo. quin tam diu, dum ita gauderet, n. agitare mente, n. ratione, n. cogitatione consequi posset; C 41. quaero, utrum aliquid actum superioribus diebus an n. arbitremur; T V, 15. ſ. ago, III. alqd, nihil (31 St.) B. I, S. 115, a. peregrini ... officium est ... n. de alio anquirere; O I, 125. n. adpetunt, nulla re egent, n. sibi deesse sentiunt, n. requirunt; P 52. quamvis multa cuiusque modi (oratio) rapiat, n. tamen teneas, n. apprehendas ‖ reprehendas ‖; F II, 3. si ulla sententia cuiusquam esse potest n. adprobantis; A II, 29. n. umquam sapiens approbabit; fr V, 100. n. audis? A II, 102. n. sane ex me quidem audire potuisses; N I, 57. quasi n. umquam audierim de dis inmortalibus, n. cogitaverim; N III, 7. n. audivi ex eo (Scipione) ipse, quod nollem; Lae 103. (sapiens) honestius mentietur, si ex hereditate n. ceperit, quam si ceperit; O III, 93. n. .. magis cavendum est senectuti, quam ne languori se desidiaeque dedat; O I, 123.

n. .. cernis? A II, 102. n. nos sentire, n. cernere; A II, 14. n. ut (Torquati) de utilitatibus, n. ut de commodis suis cogitarent? F I, 34. ut nisi figuris hominum constitutis n. possent de dis inmortalibus cogitare; N II, 45. n. tam ... monstruose cogitari potest, quod non possimus somniare; D II, 146. n. .. his in locis nisi saxa et montes cogitabam; L II, 2. qui n. dicit, n. facit, n. cogitat denique nisi lubenter ac libere; P 34. ſ. audio; N III, 7. qui (veteres) n. cognosci, n. percipi, n. sciri posse dixerunt; A I, 44. n. ab iis potui cognoscere; T III, 42. ex quo efficitur n. posse comprehendi; A II, 18. si ... ratio hoc efficiet, n. posse comprendi; A II, 44. qui adfirmaret n. posse comprehendi; A II, 109. non .. potest convenienter dici n. comprendi posse; A II, 109. cum ego n. dicerem posse comprendi; A II, 112. si comprehendi n. posset; A II, 146. quid manibus (opus est), si n. conprehendendum est? N I, 92. huic amoenitati ... Thyamis Epirotes tuus ille n. .. concesserit; L II, 7. qui ... n. definiunt, n. partiuntur, n. apta interrogatione concludunt; A I, 5. idem .. si n. concupiscat; T V, 17. qui n. metuant, n. angantur, n. concupiscant; T V, 17. etiamsi n. consequare; F V, 19. etiamsi n. consequamur; F V, 20. siquidem n. peperi tale, n. consecutus sum, ut eo statu essem, quem ..; P 17. ſ. agito. ut contra universam naturam n. contendamus; O I, 110. quantis .. molestiis vacant, qui n. omnino cum populo contrahunt! T V, 105. alii .., quasi corpus nullum sit hominis, ita praeter animum n. curant; F IV, 36. quam n. curo! F V, 80. n. curandum esse post mortem; T I, 107. ut n. minus curandum putem; T II, 10. cum dei ... omnino n. curent, n. agant; N I, 115. quae .. animans (esse potest) natura n. curans? N I, 123. ut ... deum fingeret ... n. cuiquam tribuentem, n. gratificantem, omnino || gratificantem omnino, || n. curantem, n. agentem; N I, 123. cum .. deos n. agere, n. curare (Epicurus) confirmat; N III, 3. quoniam n. quisquam debet, nisi quod est turpe non reddere; P 41. definio: ſ. concludo. n. demi (potest), ut virtutis nomen relinquatur; P 22. sin autem n. denuntiabitur; T I, 116. cum (sapiens) ... iustitia n. in suam domum inde derivet; T V, 72. n. ut iisdem de rebus Graeca desideres; A I, 12. numquidnam manus tua ... desiderat? — n. sane; F I, 39. n. desiderare manum; F I, 39. ut is ... n. praeterea desideret; F IV, 46. de opinionibus n. detrahentem; F IV, 21. parenti se aut fratri n. detracturos sui commodi causa; O III, 28. homo .. iustus ... n. cuiquam, quod in se transferat, detrahet; O III, 75. nonne tibi faciendum idem sit n. dicenti bonum, quod non ..; F III, 13. ut n., quale sit illud, quod perturbet animum, sed de ipsa sit perturbatione dicendum; T IV, 62. ut n. praeter virtutem diceretur bonum; T V, 34. de iure populi Romani ... dicendum n. putas? L III, 48. de officio n. queant dicere; O I, 6. n. de me, de Scipione dicam lubentius; Lae 96. ſ. dico, III. alqd, nihil (16 St.) B. I, S. 691, a. se de rationibus rerum publicarum aut constituendarum aut tuendarum n. nec didicisse umquam nec docere; R I, 11. idem (Sisenna) contra ostenta n. disputat; D I, 99. si n. queam disputare, quam ob rem quidque fiat; D I, 109. n. est adhuc disputatum; R I, 20. iam de periuriis, de incesto n. sane hoc quidem loco disputandum est; L II, 41. cum illi ipsi, qui ea (somnia) vident, n. divinent; D II, 147. do: ſ. B. praecipui. n. de dividendo ac partiendo (Epicurus) docet; F I, 22. id .. ipsum ... cur ita sit, n. tu me doces; N III, 7. n. docent Stoici; N III, 15. qui docere n. possunt, quo melius sapientiusque vivamus; fr V, 49. ſ. disco. doleo: ſ. doleo, III. alqd (13 St.) B. I, S. 757, b. erat ... tuum n. praeter virtutem in bonis ducere; F III, 10. praeter virtutem n. in bonis esse ducendum; F IV, 51. ut ... n. .. in malis ducamus, quod ..; T I, 118. qui (Zenon), nisi quod turpe esset, n. malum duceret; T V, 27. qui n. expetendum, n. in bonis ducendum, quod honestate careat, existumant; T V, 75. n. isto animo, n. ita animato homine miserius ducerem; R I, 60. sapientia ... non expeteretur, si n. efficeret; F I, 42. si n. eorum ipsorum (clarorum virorum) animi efficerent, quo ..; C 80. qui .. negaret quicquam esse, quod perciperetur, eum n. excipere; A II, 28. n. excipit, de quo non profiteatur; A II, 78. Epicurus quasi pueri delicati n. cessatione melius existimat; N I, 102. n. praeter id, quod honestum sit, propter se esse expetendum; O III, 33. ſ. admiror; O I, 66. duco; T V, 75. n.ne tot saeculis summis ingeniis ... explicatum putamus? A II, 15. non modo n. umquam tam eleganter explicabunt, sed ne hoc quidem ..; T I, 55. ut Stoicos n. de dis explicare convinceret; N III, 44. cum explicare n. posses; D II, 27. exspecto: ſ. admiror; T V, 81. ad quam (calcem) cum sit decursum, n. sit praeterea extimescendum; T I, 15. harum .. est virtutum proprium n. extimescere; O III, 100. illud animal, quod fuerit, factum esse n.; T I, 90. ſ. facio, III. alqd, nihil (29 St.) S. 12, b. hominem aegre ferre n. oportere; T IV, 59. eo facto sic (Dionysius) doluit, n. ut tulerit gravius in vita; T V, 60. exactis regibus n. publice sine auspiciis nec domi nec militiae gerebatur; D I, 3. qui (Deiotarus rex) n. umquam nisi auspicato gerit; D I, 26. n. fere quondam maioris rei nisi auspicato ne privatim quidem gerebatur; D I, 28. praeclara .. auspicia, si esurientibus pullis res geri poterit, saturis n. geretur! D I, 77. n. domi, n. militiae per magistratus gestum sine eorum (augurum) auctoritate posse cuiquam probari; L II, 31. n. .. gigni posse sine causis; Ti 5. gratificor: ſ. curo; N I, 123. ut ea mens n. haberet in se, quod esset secundum naturam; F IV, 28. etsi .. n. habet in se gloria, cur expetatur; T I, 109. an dubium est, quin n. sit habendum in eo genere, quo ..? T V, 40. cuius .. (mundi) administratio n. habet in se, quod reprehendi possit; N II, 86. n. habendum esse, quod fieri posset, ostentum; D II, 62. ſ. habeo, III. alqd, nihil (12 St.) S. 122, b. sequitur .., n. deos ignorare; D II, 105. (stella) n. inmutat sempiternis saeclorum aetatibus, quin eadem isdem temporibus efficiat; N II, 52. hic (Paulus) n. domum suam intulit praeter memoriam nominis sempiternam; O II, 76. quia n. tam inridet Epicurus quam praedictionem rerum futurarum; N II, 162. quid ... intellegit honestum? certe n., nisi quod possit ipsum propter se iure laudari; F II, 50. deos mutarum et n. intellegentium (bestiarum) causa tantum laborasse; N II, 133. n. .. possumus iudicare, nisi quod est nostri iudicii; F II, 36. qui n. melius homini, n. magis expetendum, n. praestantius honoribus, imperiis, populari gloria indicaverunt; T III, 3. quorum oratio n. ipsa iudicat, sed habetur in omnis partis; T V, 83. si reperiebantur non nulli, qui n. laudarent, nisi quod se imitari posse confiderent; T II, 3. si .. n. fit extra fatum, n. levari re divina potest; D II, 25. de iniusto rege n. loquimur nunc; R III, 47. cum senex n. nisi de Africano loqueretur; R VI, 10. hoc vitium ... hominum ... ad voluntatem loquentium omnia, n. ad veritatem; Lae 91. n. malo quam has res relinquere; T I, 76. quam saepe

apparet n. eos (gladiatores) malle quam .. domino satis facere! T II, 41. mentior: ſ. **mentior,** III. (3 St.) S. 544, b. n. equidem (meream), inquis, ut rationem vitae beatae ... deseram; N I, 67. licet .. lascivire, dum n. metuas; R I, 63. ſ. concupisco. in his inmanibus iacturis ... n. nos magnopere mirari; O II, 56. utrum (di) ... n. moliantur; N I, 2. n. ut possit negari; T III, 38. qui n. imperanti (mulieri) negare potest, n. recusare audet; P 36. cum ... in eo n. novetur; F IV, 22. aut n. omnino in bonis numerandum, nisi quod per se ipsum laudabile esset, aut ..; L I, 37. censoris iudicium n. fere damnato nisi ruborem offert || adfert, al. ||; R IV, 6. n. .. (Epicurus) olet ex Academia, n. ex Lycio, n. ne e puerilibus quidem disciplinis; N I, 72. sapientem n. opinari, id est numquam adsentiri rei vel falsae vel incognitae; A II, 59. qui numquam adsentiar, qui n. opiner; A II, 66. quem .. (sapientem) n. opinari tu quoque .. concedis; A II, 66. sapientem n. opinari; A II, 68. 113. posse hominem n. opinari, nec solum posse, sed ita necesse esse sapienti; A II, 77. ille (Zeno), credo, n. (sapientem) opinaturum; A II, 77. tu ... perficies, ut ego ista innumerabilia complectens nusquam labar, n. opiner? A II, 114. ei . (mulieri) n. opinanti viri mandatum exposuit; F II, 58. ii ipsi saepe falluntur, qui n. sine certa ratione opinantur; D II, 16. opto: ſ. admiror; O I, 66. partior: ſ. concludo. si in re ipsa n. peccatur a superioribus; F IV, 58. qui (veteres) n. cognosci, n. percipi, n. sciri posse dixerunt; A I, 44. quam (definitionem) nisi obtinemus, percipi n. posse concedimus; A II, 18. ut id ipsum saltem perceptum a sapiente diceretis, n. posse percipi; A II, 28. cum diceret ei, qui adfirmaret n. posse percipi, unum tamen illud dicere, percipi posse, consentaneum esse; A II, 28. quoniam .. id haberent Academici decretum, ... n. posse percipi; A II, 29. ut hoc unum saltem, percipi n. posse, perceptum esse dicerent; A II, 29. si .. percipi n. potest, quod utrique visum est, tollendus adsensus est; A II, 59. n. .. arbitror posse percipi; A II, 66. nitamur .. n. posse percipi; A II, 68. cum ei placebat n. posse percipi; A II, 71. licebat .. n. percipere et tamen opinari; A II, 78. si ostendero n. posse percipi; A II, 78. si ullum sensus visum falsum est, n. percipi potest; A II, 101. ut taceam, conclusio ipsa loquitur, „n. posse percipi“; A II, 101. unde memoria, si n. percipimus? A II, 106. quo (decreto) sapientis esset n. posse percipi; A II, 109. ut (sapiens) illa habet probabilia non percepta, sic hoc ipsum, n. posse percipi; A II, 110. ut percipi n. putem posse; A II, 148. quos (sensus) qui tollunt et n. posse percipi dicunt; F I, 64. n. est .. aliud, quam ob rem mihi percipi n. posse videatur, nisi quod ..; F V, 76. cum percipi n. posse dicamus; O II, 7. is haec loquitur, qui in voluptate n. ponens negat ..; F II, 24. nec ... n. in his poni, ... nec ..; F III, 53. de iis n. est praecipiendum; O I, 148. n. ... scribit ei praedictum; Fa 5. videtisne quam n. praetermittatur, quod vitam adiuvet? F I, 57. in qua (disputatione) n. fere ... *est* praetermissum || pr. puto. ||; R I, 13. n., quantum in ipso sit, praetermittere, quo minus ea ... consequatur; L I, 56. quatenus .. (volgus) intellegit, n. putat praetermissum; O III, 15. nec esse ullam rationem disputare cum iis, qui n. probarent; A II, 17. cum mihi n. sane praeter sedulitatem probarent; F I, 16. ſ. gero; L I, 31. n. profecit || fecit ||; A II, 45. ea (prudentia) patieturne te quicquam facere n. proficientem? T II, 31. cum ... intellectum .. set n. profici maerendo; T III, 64. miserum est .. n. proficientem angi; N III, 14. n. .. proficiant, nisi admodum mentiantur; O I, 150. si n. proficiet; O III, 90. ut (homo) n. pulchrius quam hominem putaret; N I, 77. quom ... hic (Zeno) *nihil*, nisi quod honestum esset, putarit bonum; L I, 54. n. quod homini accidere possit, intolerandum putare; O III, 100. ut ea (virtute) excepta n. amicitia praestabilius putetis; Lae 104. quae (virtus) si ... non ... omnia sua complexa n. quaerat aliunde; T III, 37. recuso: ſ. nego; P 36. etiamsi ad corpus n. referatur; F I, 25. e quibus n. umquam rettulerit ad corpus; F II, 106. quia (comprehensio) n., quod cadere in eam posset, relinqueret; A I, 42. n. veritati relinqui; A I, 44. ut n. in praeteritis relinquamus; A II, 45. ut n. relinqueretur in mediis; F III, 53. qui (Pyrrho) virtute constituta n. omnino, quod appetendum sit, relinquat; F IV, 43. qui (Aristo) n. relinquere non est ausus; F IV, 43. ita relinqui n. praeter ignem; N II, 118. quia n. extra, quod cerni posset, relictum erat; Ti 18. urguent .. et n. remittunt; F IV, 77. perspicuum est n. ad iucunde vivendum reperiri posse, quod ..; F I, 70. ſ. I, 1. est; A II, 14. cum ipse n. ex praeda domum suam reportaret; R II, 16. n. .. praeter laudem bonis ... neque ex hostibus neque a sociis reportandum; L III, 18. reprehendo: ſ. apprehendo. vivere ex hominis natura undique perfecta et n. requirente; F V, 26. quoniam n. ex te .. hi maiores natu requirunt; R II, 64. nos vero n. (requirimus); L I, 32. ſ. appeto. n. fortasse respondeam; N I, 57. n. .. scribit respondisse haruspices, si neuter anguis emissus esset, quid esset futurum; D II, 62. n. reticebo; L II, 41. ego non possum tantum hominem n. sapere dicere, sed ..; T II, 45. quasi vero quicquam sit tam valde quam n. sapere vulgare! D II, 81. ut ... n. se scire dicat nisi id ipsum; A I, 16. quod illi, quae nesciant, scire se putent, ipse, se n. scire, id unum sciat; A I, 16. qui (veteres) n. cognosci, n. percipi, n. sciri posse dixerunt; A I, 44. nego .. scire nos sciamusne aliquid, an n. sciamus; A II, 73. qui, cum sciri n. possit, audeant se scire dicere; A II, 74. e quibus (sermonibus) dubitari non possit, quin Socrati n. sit visum sciri posse; A II, 74. excepit unum tantum, scire se n. se scire, n. amplius; A II, 74. an pateretur hoc Zeuxis aut Phidias aut Polyclitus, n. se scire? A II, 146. quae cum plane perdidicerit, n. sciat; F V, 76. ambo ... ab eodem Philone n. scire didicistis; N I, 17. quod vitare nullo modo potuimus, nisi || nisi si || n. omnino scriberemus; T II, 3. de quo ante n. scriptum est; T V, 18. n. nos sentire, n. cernere; A II, 14. n. sentire est melius quam tam parva sentire; A II, 125. corpore n. nisi praesens et quod adest sentire possumus; F I, 55. quibus (partibus) .. sentire n. queat mens, nisi id agat et adsit; T I, 46. quae de n. sentiendo paulo ante dicta sunt; T I, 102. quid .. mihi ferarum laniatus oberit n. sentienti? T I, 104. ut mortuorum corpora n. sentire vivi sentiamus || [ut ... sentiamus] ||; T I, 108. portus .. praesto est, [...] aeternum n. sentiendi receptaculum; T V, 117. si intellegi potest n. sentiens deus; N I, 36. ut ... is n. omnino sensurus esse videatur; N II, 55. illae (beluae) n. sentiunt nisi voluptatem; O I, 105. sin mortuus ... n. sentiam; C 85. in quibus (rebus) n. sequere praeter probabile; A II, 109. n. .. a deo somniis significari fatendum est; D II, 125. n. ita signari in animis nostris a vero posse, quod non eodem modo posset || possit || a falso; A II, 71. teneo: ſ. apprehendo. ratio habet ... altum quiddam et excelsum, n. timens; F II, 46. qui (homo) n. timet nisi testem et in-

dicem; L I, 41. effectum est, ut n. prorsus somniis tribuendum sit; D II, 147. f. curo; N I, 123. quae n. valerent ad beate misereve vivendum; F III, 50. tamquam levia quaedam vina n. valent in aqua, sic ..; T V, 13. quorum (philosophorum) ea sententia est, ut virtus per se ipsa n. valeat; T V, 119. aut illa obnuntiatio n. valuit aut ... id valuit, ut ..; D I, 30. in eos (illa conclusio) n. valebit; Fa 42. prudentia sine iustitia n. valet ad faciendam fidem; O II, 34. sine iustitia n. valebit prudentia; O II, 34. non .. erat illa tum civitas, cum leges in ea n. valebant; P 37. f. III. A I, 15. Velleius ... n. tam verens, quam ne dubitare aliqua de re videretur; N I, 18. n. .. animo videre poterant, ad oculos omnia referebant; T I, 37. siquidem homo esset; sed n. vidi minus; T II, 39. ut n. videam, quod putem conferendum; T IV, 68. ad hanc praesensionem ... nostram n. video quod potius accommodem, quam ut ..; N II, 45. despicientem omnia humana n. umquam nisi sempiternum et divinum animo volutare; R I, 28.

2. adverbiell: qui (amor) nihil absit aut non multum ab insania; T IV, 72. adsentor: f. 1. n. .. te contra soritas ars ista adiuvat; A II, 94. n. .. adiuvat procedere ... in virtute, quo minus miserrimus sit; F IV, 64. quoniam in aqua (procedere) n. adiuvat; F IV, 64. f. adfero; F III, 11. quae (divinatio), si fato omnia fiunt, n. nos admonere potest, ut cautiores simus; D II, 21. demus hoc; n. enim huic disputationi adversatur; D II, 34. qui n. metuant, n. angantur; T V, 17. n. attinet de adsensione omnino loqui; A II, 38. ut commoneri nos satis sit, n. attineat doceri; F III, 3. quos (viros) n. attinet nominare; T I, 81. medicum .. adhibere n. attinet; Fa 29. qui (Socrates) ... ea ... n. omnino ad vitam hominum adtinere dixerit; R I, 15. n. .. attinet quemquam nominari; L II, 42. ut non multum aut n. omnino Graecis cederetur; T I, 5. ut in hoc etiam genere Graeciae n. cedamus; L I, 5. n. commutantur animo et iidem abeunt, qui venerant; F IV, 7. etsi n. nimis oportet confidere; T I, 78. n. .. hunc virum sagittae, quas ab Hercule acceperat, tum consolantur, cum ..; T II, 19. quae (falsa) a veris n. differant; A II, 42. n. interest, omnibusne partibus visa res n. differat, an internosci non possit, etiamsi differat; A II, 85. quale non etiam falsum n. ab eo differens esse possit; A II, 99. cum .. sumeretur unum, esse quaedam falsa visa, alterum, n. ea differre a veris; A II, 111. Aristonis ... dicentis n. differre aliud ab alio; F IV, 47. n. .. hoc differt; F V, 33. ut n. a statu naturae discedas, n. a dignitate sapientis; O I, 67. (voluptas) n. impedit hanc nostram comprehensionem summi boni; F V, 45. de rebus ipsis utere tuo iudicio ⟨n. enim impedio⟩; O I, 2. ut (animus) n. aut non multum adiumento ullo ad suam confirmationem indigeret; F V, 59. quarum rerum (divinatio) sit, n. prorsus intellego; D II, 12. interest: f. S. 349—351. de maxumis .. rebus n. fere intermisimus postea nec disputare nec scribere; T III, 6. gallos gallinaceos in eo loco sic adsidue canere coepisse, ut n. intermitterent; D I, 74. n. te interpellabo; T I, 16. quae etiam concessa te n. iuvent; F IV, 52. collatio .. ista te n. iuvat; F IV, 75. quibus (bestiis) ipsa terra fundit ex sese pastus varios ... n. laborantibus; F II, 111. qui ... se ostenderit de hoc toto genere n. laborare; T I, 103. n. me laedit, inquit; A II, 94. plerosque consolationibus n. levari; T III, 73. n. .. me putatis ... moveri? A II, 141. n. nos P. Claudii bello Punico primo temeritas movebit? N II, 7. n. necesse est de gustatu et odoratu loqui; A II, 20. praeclare Anaxagoras, qui ... quaerentibus amicis, velletne Clazomenas ... auferri, „n. necesse est", inquit; T I, 104. cui n. est necesse nisi, ubi sit illud, quod veri simillimum videatur, anquirere; T IV, 47. n. est necesse dicere, quae sequuntur; D II, 104. de qua (tribunorum potestate) disseri n. necesse est; L III, 19. n. fuisse necesse (vitium) dici; O III, 67. n. necesse est mihi de me ipso dicere; C 30. quae (res secundae) n. noceant invidenti; T IV, 16 (17). cui alterius commoda n. noceant; T IV, 17. ut .. innocens is dicitur, non qui leviter nocet, sed qui n. nocet, sic ..; T V, 41. hi .. ignes ... non modo n. nocent terris .., sed ita prosunt, ut ..; N II, 92. an in eo auctoritas n. obest? mihi quidem videtur vel plurimum; A II, 60. * radicum ... cognoscere num te offendet? — n., si modo opus extabit; R V, 5. oleo: f. 1. n. opus esse eum, philosophus qui futurus sit ‖ qui fut. s. phil. ‖, scire litteras; F II, 12. n. opus est litibus; F II, 103. quo .. concesso n. opus est secundo; F IV, 48. n. opus est exemplis hoc facere longius; F V, 16. n. opus fuisse fabrica; N I, 53. quem (soritam), si necesse sit, Latino verbo liceat „acervalem" appellare; sed n. opus est; D II, 11. qui si unus satis omnia consequi posset, n. opus esset pluribus; R I, 52. n. .. opus est hoc loco litibus; L I, 39. n. nobis opus esse lege; L III, 45. illud ... n. ad hanc controversiam pertinebat; A II, 78. mortem n. ad nos pertinere; F II, 100. quod .. sine sensu sit, id n. ad nos pertinere omnino; F II, 100. ad eius (finis) vim naturamque (praeposita) n. pertinent; F III, 54. cuius generis onus navis vehat, id ad gubernatoris artem n. pertinere; F IV, 76. n. id ad mortuos pertinere; T I, 109. quod .. sensu careat, (ut) n. ad nos id iudicet pertinere; T V, 88. ipsa .. quam n. ad rem pertinet ... similitudo! N I, 97. oris .. habitus ad vitae firmitatem n. pertinet; N I, 99. quae (immortalitas) n. ad bene vivendum pertinet; N II, 153. quarum (vitium) uberrumi ... fructus n. omnino ad bestias pertinent; N II, 156. n. ad agendam vitam nascendi tempus pertinere; D II, 95. ut .. ad quasdam res natura loci pertinet aliquid, ad quasdam autem n., sic ..; Fa 8. quom praesertim ad id n. pertineat haec de summo malo bonoque dissensio; L I, 57. quae sciunt n. ad se omnino pertinere; C 24. quam longe progrediare, cum semel transieris, ad augendam transeundi ‖ augendam ‖ culpam n. pertinet; P 20. vgl. I, 1. pertinet; Lae 13. hoc .. opus in acceptum ut referas, n. postulo; P 5. nihilo minus in miseria est quam ille, qui n. processit; F III, 48. quod est .. maius argumentum n. eam (philosophiam) prodesse, quam ..? T II, 12. n. .. illis profuisset divinare; D II, 24. quod ut ita sit ⟨n. enim pugno⟩; T I, 49. quae tu si alio nomine vis vocare, non ‖ nihil ‖ repugno; A fr 19. de vita beata n. repugno; N I, 67. sapio, valeo: f. 1. ea (aemulatione) n. hoc loco utimur; T IV, 17.

III. Ellipsen: si maxime (caelestia) cognita essent, nihil tamen ‖ valere, al. ‖ ad bene vivendum; A I, 15. quo n. turpius physico, quam fieri quicquam sine causa dicere; F I, 19. conclusum est .. contra Cyrenaicos satis acute, n. ad Epicurum; F I, 39. num .. eum (Sextilium) postea censes anxio animo ... fuisse? n. minus; F II, 55. sed haec n. sane ad rem; F II, 82. si n. malum, nisi quod turpe; F III, 14. illi .. corporis commodis compleri vitam beatam putant, nostri n. minus; F III, 43. qui (sapientes) iubent tempori parere et sequi deum et se noscere et n. nimis; F III, 73. si n. in eo, quod ‖ in eo; in quo ‖

perficiendum est, praeter motum ingenii quendam ..., necesse est ...; si n. nisi corpus, summa erunt illa; F IV, 35. n. ad rem! — ne sit sane; at certe gravius; F IV, 73. n. mathematicis inlustrius; T I, 5. n. ad id, de quo agimus; T I, 70. n. .. melius extremo; T I, 99. n. bonum, nisi quod honestum, n. malum, nisi quod turpe; T II, 30. de turpi contraria, n. tam taetrum, n. tam aspernandum, n. homine indignius; T II, 46. n. melius, quam quod est in consuetudine sermonis Latini; T III, 11. »heu me infelicem«! n. verius; T IV, 73. n. gravius, n. philosophia dignius; T V, 26. quam bonum (poëtam), n. ad rem; T V, 63. n. bonum nisi honestum, ut Stoici, n. bonum nisi voluptatem, ut Epicurus, n. bonum nisi vacuitatem *doloris*, ut Hieronymus, n. bonum nisi naturae primis bonis || [bonis] || aut omnibus aut maxumis frui, ut Carneades contra Stoicos disserebat; T V, 84. Phaedro n. elegantius, n. humanius; N I, 93. n. .. mundo melius; N II, 21. III, 22. 23. n. .. nec maius nec melius mundo; N II, 30. nec .. haec solum admirabilia, sed n. maius, quam quod ita stabilis est mundus; N II, 115. ut physicus, quo genere n. adrogantius; D II, 30. quae (aves) pascantur necne, quid refert? n. ad auspicia; D II, 72. hoc n. ad auspicia; D II, 78. tum ille (coniector): „nihilne", inquit, „de vitello"? D II, 134. mihi quidem praeter hoc Marianum (somnium) n. sane, quod meminerim; D II, 141. probas igitur animum ita adfectum? — n. vero, inquit, magis; R I, 60. duo (cinguli) sunt habitabiles, quorum australis ille ... n. ad vestrum genus; R VI, 21. cur ista quaeris? — n. sane, nisi ne nimis diligenter inquiras in ea; L I, 4. successere huic † belli || Gellius || Clodius, Asellio, n. ad Coelium || Caelium ||, sed potius ad antiquorum languorem; L I, 6. sive (Zaleucus) fuit sive non fuit, n. ad rem; L II, 15. n. .. tam dissimile quam ... hoc ipsum de deis exordium; L II, 17. hoc vero n. ad pontificium ius et || sed || e medio est iure civili; L II, 58. parere iubet intercessori, quo n. praestantius; L III, 42. n. .. laudabilius, n. magno et praeclaro viro dignius placabilitate atque clementia; O I, 88. n. vere utile, quod non idem honestum, n. honestum, quod non idem utile sit, saepe (Panaetius) testatur; O III, 34. sed n., quod crudele, utile; O III, 46. cadit .. in virum bonum ... fallere? n. profecto minus; O III, 81. multa in eo viro praeclara cognovi; sed n. || est || admirabilius, quam ..; C 12. n. Sex. Aelius tale, n. multis annis ante Ti. Coruncanius, n. modo P. Crassus; C 27. solidum .. n., quod terrae sit expers; Ti 13. n. bonum, nisi quod rectum atque || et || honestum est || esset ||; fr V, 38.

D. **mit Partikeln: dum:** s. **nihildum.**

non: magistrum suum, a quo *non* nihil didicerat; N I, 93. (voluptas) ... condimenti fortasse non n., utilitatis certe n. habebit; O III, 120. — n. admirari, cum acciderit, nihil, ante quam evenerit, non evenire posse arbitrari; T III, 30. cui n., quod homini evenire possit, *non praemeditatum sit*; T IV, 57. ut ... n. ad vitam retinendam || detin. || non necessarium (sit); N II, 121.

E. **nil:** in oculis tale nil fit; T V, 111. »senectus, si nil quicquam aliud viti adportes tecum, cum advenis«; C 25. — cum est intellectum nil profici; T III, 66. cum intellegas nil || nihil || posse profici; T III, 77.

nihildum, noch nichts: »† hirsizon«, ut sit Lucilius, »cui nihildum sit vis et sacculus abstulerit«; F II, 23.

nihilum, nichts: A. allein: I. nach Verben: 1. aestimo: »emori nolo, sed me esse mortuum nihili aestimo«; T I, 15.

dico: nequitia ... ab eo, quod nequicquam est in tali homine, ex quo idem nihili dicitur; T III, 18.

facio: eum (dolorem) nihili facit; F II, 88.

sum: ut .. illud, quod cupiat, ostendatur quam leve, quam contemnendum, quam nihili sit omnino; T IV, 74.

2. duco pro: s. **duco,** IV, 3 (3 St.) B. 1, S. 775, a.

facio de: ex quo existet, ut de nihilo quippiam fiat; Fa 18.

habeo pro: s. **habeo,** IV, 2 (4 St.) S. 131, b.

intereo in: (quae materia possit) interire, non in nihilum, sed in suas partes; A I, 27.

occido in, orior ex: erit aliquid, quod aut ex nihilo oriatur aut in nihilum subito occidat; D II, 37.

puto pro: eum ... omnia ... despicere ac pro nihilo putare; F III, 29. ut ... eas (res) .. sine voluptate aut utilitate aliqua non requirat et pro nihilo putet; F III, 37. est .. philosophi ... nec pro nihilo putare ea et videre ..; F V, 72. ut omnia, quae possint homini evenire, contemnas et pro nihilo putes; T III, 36. quin (sapiens) possit exclamare: „quam pro nihilo puto!" T V, 73. quam contemnet (animus), quam despiciet, quam pro nihilo putabit ea, quae ..! L I, 61. quod .. ea ... contemnant et pro nihilo putent; O I, 28. quod gloriam contemnant et pro nihilo putent; O I, 71. cetera, quae quibusdam admirabilia videantur, permulti sunt qui pro nihilo putent; Lae 86.

venio ad: ut (oratorum laus) iam ... senescat brevique tempore ad nihilum ventura videatur; T II, 5.

videor pro: quae quod Aristoni et Pyrrhoni omnino visa sunt pro nihilo; F II, 43.

II. **Ablativ:** 1. consequi: consequatur summas voluptates non modo parvo, sed per me nihilo, si potest; F II, 92.

satiari: necessarias (cupiditates) satiari posse paene nihilo; T V, 93.

2. beatior: dempta .. aeternitate nihilo beatior Iuppiter quam Epicurus; F II, 88. nihilo beatiorem esse Metellum quam Regulum; F V, 83.

beatius: s. melius.

firmior: discedet .. nihilo firmior ad dolorem ferendum, quam venerat; F IV, 52.

fortior: vidi in dolore podagrae nihilo ... Posidonium quam Nicomachum Tyrium ... fortiorem; fr V, 44.

locupletior: imitatus patrem Africanus nihilo locupletior Carthagine || Karth. || eversa; O II, 76.

magis: nihilo magis vera illa esse quam falsa; A II, 43. nihilo || nihil || .. magis adsentiri par est hoc illud esse, quam si || quasi || ..; A II, 58. nihilo magis hoc non addito illud est indicatum; F II, 36. ut ... nihilo magis respirare possunt, ... quam si ..; F III, 48. (eos) nihilo magis respirare posse quam eos; F IV, 64. quae contraria sunt his, malane (ei videantur)? nihilo magis; F IV, 69. ea sumitis, quibus concessis nihilo magis efficiatur, quod velitis; D II, 104. „vincere te Romanos" nihilo magis in se quam in Romanos valere; D II, 116. templa, muri nihilo magis efficiebant, Dionysio tenente ut esset illa res publica; R III, 43. nihilo, credo, magis illa (lex iusta habetur), quam interrex noster tulit, ut ..; L I, 42.

melius: ut Plato ... nihilo melius quam quivis improbissimus nec beatius vixerit; F IV, 21.

minus: an »utinam ne in nemore« nihilo minus legimus quam hoc idem Graecum? F I, 5. nihilo minus in miseria est quam ille; F III, 48.

nihilo minus hoc agunt separatim; T V, 19. Gracchus cum comitia nihilo minus peregisset; N II, 10. vester .. deus potest non (hominibus divinationem) inpertire, ut nihilo minus mundum regat et hominibus consulat; D II, 40. ut ... hoc idem ... nihilo minus futurum sit; Fa 17. obtrectatores ... Scipionis ... tenent nihilo minis illis mortuis senatus alteram partem; R I, 31. »nihilo minus (lumen) ipsi lucet, cum illi accenderit«; O I, 51. »nihilo minus (lumen) ipsi lucet«; O I, 52. capessentibus .. rem publicam nihilo minus quam philosophis, haud scio an magis etiam .. magnificentia ... adhibenda est; O I, 72. peccavit .. lubido nihilo minus; P 20.

miserior: homines sceleribus et parricidiis inquinatos nihilo miseriores esse quam eos; F IV, 63.

plus: cum ille ... nihilo plus iis tribuat quam tu; F IV, 23. »nihilo plus agas, quam si des operam, ut cum ratione insanias«; T IV, 76. ut (vir sapiens) nihilo sepse || sese, al. || plus quam alterum diligat; L I, 34. nihilo plus sibi licere putet (sapiens) peccare, quam si (anulum) non haberet || [peccare ... haberet] ||; O III, 38.

probabilior: nihilo probabilius deos mutarum (bestiarum) ... causa tantum laborasse; N II, 138.

prudentior: nihilo .. erat ipse Cyclops quam aries ille prudentior; T V, 115.

B. **mit non:** nec quia bonum sit valere, sed quia sit non nihilo aestimandum; F IV, 62.

nil s. **nihil, E.**

nimbus, Regenguß, Sturmwolke: I. interrumpo, al.: »dum interruptum credas nimbum volvier«; N II, 89.

puto: imbres, nimbi, procellae, turbines dei putandi; N III, 51.

II. nigror: »tenebrae conduplicantur noctisque et nimbum occaecat nigror«; D I, 24.

III. terrere: quae (causa) terreret animos fulminibus, tempestatibus, nimbis, nivibus, grandinibus; N II, 14.

nimirum, allerdings, freilich, ohne Zweifel: sed si res in contentionem veniet, nimirum Themistocles est auctor adhibendus; O II, 71. admoneo: s. impello. itaque incognito n. adsentiar, id est opinabor; A II, 113. n. igitur confecta res est; T V, 18. coronati Neapolitani fuerunt, n. etiam Puteolani; T I, 86. credendum n. est veteribus et priscis, ut aiunt, viris; Ti 38. sed n. me alia quoque causa delectat; L II, 3. n. hanc habet vim praeceptum Apollinis; T I, 52. horum (siderum) n. aspectus impulit illos veteres et admonuit, ut plura quaererent; T V, 69. n. enim inops ille ..., etiamsi referre gratiam non potest, habere certe potest; O II, 69. legationem aliquam n. ista oratio postulat; L I, 10. quom .. maximas commoditates amicitia contineat, tum illa n. praestat omnibus, quod bonam spem praelucet; Lae 23. et hic n. est fletus, quem duodecim tabulae in funeribus adhiberi vetuerunt; T II, 55. et n. haec est illa praestans et divina sapientia; T III, 30. sed n. hoc maxumum est experimentum ..; T III, 74. verius est igitur n. illud; N I, 123. ac n. vobiscum omne certamen est; N II, 73. hoc n. est illud, quod de Socrate accepimus; D I, 122. et n. ita est, ut disputatur || [sunt, ut disputantur] ||; L I, 24. posse .. liberalitate uti non spoliantem se patrimonio n. est pecuniae fructus maximus; O II, 64. haec .. est tyrannorum vita n. || vita ||; Lae 52. n. igitur, ut in causis non semper utimur eodem statu ..., sic in aegritudine lenienda ... videndum est; T III, 79. **ohne Verb:** n. hoc melius; T IV, 59. virtutem .. nemo umquam acceptam deo rettulit, n. recte; N III, 86. 87. haec n. gignendi mundi causa iustissima; Ti 9.

nimis, zu sehr, zu viel, allzu: I. **allein:** 1. **bei Verben:** mihi .. omnes isti videntur nimis etiam quaedam adfirmare; A II, 14. ut n. adflicti molestia, sic n. elati laetitia iure iudicantur leves; T IV, 66. etsi nihil n. oportet confidere; T I, 78. ne aut temere desperet propter ignaviam aut n. confidat propter cupiditatem; O I, 73. Epicurus, is quem vos n. voluptatibus esse deditum dicitis; F I, 57. effero: s. adfligo. adhibenda .. munditia est non odiosa neque exquisita n.; O I, 130. n. .. imminebat propter propinquitatem Aegina Piraeo; O III, 46. alienis (rebus) n. implicari molestum esse; Lae 45. nomen invidiae, quod verbum ductum est a n. intuendo fortunam alterius; T III, 20. neque .. laetabitur umquam nec maerebit n.; T V, 36. interdum (istam voluptatem Epicurus) n. etiam novit; F II, 7. ut ne n. omnia profundamus; O I, 104. nec (multitudo) valeret n.; R II, 39.

2. **bei Adjectiven:** ut (di) aut nimis acres aut n. concretos umores conligant; N II, 59. dabo tibi testes nec n. antiquos nec ullo modo barbaros; R I, 58. oculi n. || mimi, al. || arguti, quem ad modum animo affecti simus || sumus ||, loquuntur; L I, 27. existunt ... iniuriae ... n. callida, sed malitiosa || [s. m.] || iuris interpretatione; O I, 33. concretus: s. acer. etsi .. mihi sum conscius numquam me n. vitae cupidum fuisse; T II, 10. ut fame debilitetur oculorum n. effrenata vis; fr V, 85. in regnis n. expertes sunt ceteri communis iuris et consilii; R I, 43. ut n. imperiosi philosophi sit vetare meminisse; F II, 105. quia n. indociles quidam tardique sunt; N I, 12. Zethum illum Pacuvii n. inimicum doctrinae esse; R I, 30. nec erat ei (Nestori) verendum, ne vera praedicans de se n. videretur aut insolens aut loquax; C 31. beatus, cui nihil humanarum rerum aut intolerabile ad demittendum animum aut n. laetabile ad ecferendum videri potest; T IV, 37. ea .. omnia aut n. tristia aut n. laeta errore fieri; T IV, 39. hunc n. liberum populum libertas ipsa servitute adficit; R I, 68. loquax: s. insolens. quod quidam n. magnum studium multamque operam in res obscuras ... conferunt; O I, 19. cum ... ille (populus) .. non modice temperatam, sed n. meracam libertatem sitiens hausit; R I, 66. »tu ... n. paene animo es molli«; T II, 49. sed n. multa; F II, 59. »n. multos atque omni luce cadentis cernimus«; T III, 65. nos .. n. multa de re apertissuma; N III, 79. n. multis iam stulte hanc utilitatem tolli cupientibus; R IV, 2. s. magnus. ille .. n. etiam obscurus Euphorion; D II, 133 (132). *Lycurgus γέροντας Lacedaemone* appellavit, n. is quidem paucos, XXVIII; R II, 50. »haec portenta .. dedit ... tarda et sera n.«; D II, 64. n. superstitiosam de divinatione Stoicorum sententiam iudicabam; D II, 100. tardus: s. indocilis, serus. tristis: s. laetus. n. violentum est nulla esse (momenta ista) dicere; F V, 72.

3. **bei Adverbien:** nimis admirabiliter nimisque magnifice dicere videntur; T IV, 36. nisi n. animose ferox natura illum nescio quo *; R V, 9. nihil horum n. callide; N I, 70. ut ne n. cito diligere incipiant; Lae 78. ne n. diligenter inquiras in ea; L I, 4. nec tamen n. eleganter (dicuntur); A II, 146. hoc .. est n. exigue et exiliter ad calculos vocare amicitiam;

Lae 58. mihi videor n. etiam nunc agere ieiune; A II, 112. Carneades ... n. inconsiderate concludi hanc rationem putabat; Fa 31. hi n. iracunde agunt; T III, 51. magnifice: f. admirabiliter. quia (Heraclitus) de natura n. obscure memoravit; F II, 15. n. mihi praefracte videbatur aerarium ... defendere; O III, 88. quamquam hoc quidem n. saepe; T I, 90. n. saepe secus aliquanto videmus evadere; L II, 43. tu .. eum (Platonem) nec n. valde umquam nec n. saepe laudaveris; L III, 1. valde: f. saepe; L III, 1.

4. **Ellipse, Lücke:** qui (sapientes) iubent tempori parere et sequi deum et se noscere et nihil nimis; F III, 73. quoniam tu hanc imaginem urbis et populi ni *; R II, 66.

II **mit non:** ego ... non nimis adsentior in omni isto genere nostro illi familiari; R I, 15. non n. in Niptris ille sapientissimus Graeciae saucius lamentatur vel modice potius; T II, 48. doctissimos homines non n. in re publica versatos multos commemorare possumus; L III, 14. — quod ... quinquaginta annorum possessiones moveri non n. aequum putabat; O II, 81. ab altero (duce) propter probitatem eius non n. alienos animos habemus; Lae 28. misi .. ad te quattuor admonitores non n. verecundos; A ep 1. — vides, .. ut Epicurus cupiditatum genera diviserit, non n. fortasse subtiliter, utiliter tamen; T V, 93.

nimium, zu sehr, sehr: I. allein: alii ... non existimant oportere nimium nos causae confidere; F I, 31. — nemo nimium beatus est; F V, 81. in rebus apertissimis nimium longi sumus; F II, 85. — magna haec, et nimium fortasse, Graeci putant; T I, 111. de quo iam nimium etiam diu disputo; A II, 59. illud mihi a te nimium festinanter dictum videtur; F V, 77. quod vos interdum vel potius nimium saepe dicitis; F II, 41.

II. mit non: equidem illud ipsum non nimium probo; F II, 27.

nimius, übermäßig, maßlos, zu groß, zu viel, sehr viel: A. **bei Substantiven:** alqs: quamquam .. vereor, ne nimius in hoc genere videar; F V, 55.

alqd (vgl. C): quod .. satis est, eo quicquid accessit || accesserit ||, nimium est; F V, 81. quid tandem potest esse naturale, quod idem nimium esse possit? T IV, 57.

amicitiae: fugiendas esse nimias amicitias; Lae 45.

appetitio: iidem (animorum motus) inflammant adpetitione nimia ... inpotentiam .. animi; T IV, 34.

ardores: vestita .. (uva) pampinis ... nimios solis defendit ardores; C 53.

calor: quorum (ventorum Etesiarum) flatu nimii temperantur calores; N II, 131. cum (corpora) intereant etiam nimio calore; N III, 35.

celeritates: ne ... in festinationibus suscipiamus nimias celeritates; O I, 131.

cupiditas: quod in hac ... magnitudine animi facillime pertinacia et nimia cupiditas principatus innascitur; O I, 64.

laetitia: cum ... effuse animus exultat, tum illa laetitia gestiens vel nimia dici potest; T IV, 13.

libertas: nimia .. illa libertas et populis et privatis in nimiam servitutem cadit || cedit, al. ||; R I, 68.

libido: suffragandi nimia libido in non bonis causis eripienda fuit potentibus; L III, 34.

licentia: ex hac nimia licentia ... existere ... tyrannum; R I, 68.

motus: ut perturbationes fugiamus, id est motus animi nimios; O I, 136.

opere: quos aedificia magnifica nimio opere delectant; P 36.

opes: hinc opum nimiarum ... existunt cupiditates; O III, 36.

potentia: ut ex nimia potentia principum oritur interitus principum, sic ..; R I, 68.

potestas: nimia potestas est tribunorum plebis; L III, 23.

ruinae: si (Academia) invaserit in haec, ... nimias || miseras || edet ruinas; L I, 39.

servitus: f. libertas.

vitis: ne (vitis) silvescat sarmentis et in omnes partes nimia fundatur; C 52.

voluptas: ille apud Trabeam „voluptatem animi nimiam" laetitiam dicit eandem, quam ille Caecilianus; F II, 13. qui „voluptatem animi nimiam summum esse errorem" arbitratur; T IV, 35. qui ... voluptate nimia gestiunt; O I, 102. vacandum ... est ... aegritudine et voluptate nimia || voluptate || et iracundia; O I, 69.

B. **mit Genetiv:** boni: hoc dixerit potius Ennius: »nimium boni est, cui nihil est * mali«; F II, 41.

operae: hoc loco nimium operae consumitur a Stoicis; T IV, 23.

sceleris: cuius (belli) altera pars sceleris nimium habuit, altera felicitatis parum; O II, 45.

C. **allein:** I. interest: se dicere || sed differre || inter honestum et turpe nimium quantum, nescio quid immensum ... interesse; F IV, 70.

sunt: haec ipsa nimia in quibusdam futura non fuisse, nisi quaedam essent modica natura; F V, 31. omnia nimia, cum vel in tempestate vel in agris vel in corporibus laetiora fuerunt, in contraria fere convertuntur; R I, 68.

II, 1. converto: f. I. sunt; R I, 68.

reseco: nimia resecari oportere, naturalia relinqui; T IV, 57.

2. sum inter: quae (mediocritas) est inter nimium et parum; O I, 89.

nisi, wenn nicht, wofern nicht, außer, als: A. **im vollständigen Satz:** I. **allein:** 1. **mit Indicativ:** a. **Präsens:** nisi molestum est; A I, 14. F I, 28. II, 5. T I, 26. N I, 17. R I, 46. C 6. sit || est ||; T V, 82. quam (definitionem) nisi obtinemus, percipi nihil posse concedimus; A II, 18. ne (soritae) molesti sint; erunt enim, nisi cavetis; A II, 93. nisi mihi Phaedrum .. mentitum ... putas, ... omnes mihi Epicuri sententiae satis notae sunt; F I, 16. quos nisi redarguimus, omnis virtus ... deserenda est; F II, 44. nisi alienum putas; F III, 14. * nisi iniquum postulo, arbitratu meo; F IV, 2. reliqua videamus, nisi ... ad haec .. dicere aliquid vis; F IV, 44. quod nisi ita efficitur, quae Theophrastus ... dixit ..., vereor, ne vera sint; F V, 77. quam (rationem), nisi quid dicis, praetermittamus; T I, 39. nisi || si || .., quod numquam vidimus, id quale sit, intellegere non possumus, certe .. || nec || deum ... cogitatione complecti possumus; T I, 51. nisi quid habes ad haec; T I, 55. quid aliud agimus, ... nisi animum ad se ipsum advocamus? T I, 75. de ratione videamus, nisi quid vis ad haec; T II, 42. nisi quid aliud tibi videtur; T III, 7. 8. nisi ea vita beata est, quae est eadem honesta, sit aliud necesse est melius vita beata; T V, 50. quod .. nisi fit, virtutum interitus consequetur; T V, 51. quae nisi sunt, sublata virtus est; T V, 52. ea .. (dissensio) nisi diiudicatur, ... necesse est ..; N I, 2. »nisi quas terrestris pontus strages

conciet, aut forte Triton ... molem ... eruit«; N II, 89. ipsa actio potest esse vehemens ..., nisi est animus ipse commotior? D I, 80. populum ut unum habeamus, et fieri potest, et permolestum est, nisi fit; R I, 32. a te expectatur, nisi quid Quinto videtur secus; L I, 7. nisi Quintus aliud quid nos agere mavult, suscipiam; L I, 13. parvi .. sunt foris arma, nisi est consilium domi; O I, 76. si cadit in sapientem animi dolor, qui profecto cadit, nisi ex eius animo extirpatam humanitatem arbitramur; Lae 48. nec iustitia nec amicitia esse omnino poterunt, nisi ipsae per se expetuntur || expetantur ||; F III, 70. nec est umquam longa oratione utendum, nisi ... utile est; L III, 40. quae mihi ... grata non essent, nisi eum perspicerem mea causa mihi amicum fuisse, non sua, nisi hoc dicis sua, quod interest omnium recte facere; F II, 72. dubitare non possumus, nisi plane in physicis plumbei sumus; T I, 71. hanc (aegritudinem) nisi exuimus sic, ut abiciamus, miseria carere non possumus; T III, 27. qui (accusatores) .. graves esse non possunt, nisi sunt voluntarii; L III, 47.

b. **Perfect:** ut in pecude, nisi quae vis obstitit, videmus naturam ... ad ultimum pervenire; N II, 35. quae (vitis) natura caduca est et, nisi fulta est, fertur ad terram; C 52. an vero vir fortis, nisi stomachari coepit, non potest fortis esse? T IV, 48. an fortitudo, nisi insanire coepit, impetus suos non habet? T IV, 50. haec nullam habent || habere || vim, nisi ira excanduit || excanduerit || fortitudo; T IV, 43.

c. **erstes Futurum:** haec .. te, nisi ita facies, custos dignitatis relinquet; T II, 33. qui .. poterit esse celsus ..., nisi omnia sibi in se posita censebit? T V, 42. facile ... poterimus, nisi nosmet ipsos valde amabimus, iudicare; O I, 29. nisi hoc, ne illud quidem indicabo; A II, 98. esse .. (eo animo), nisi eris, non potes || nisi videris, non prodest ||; F II, 78. sed, nisi quid necesse erit, malo non roges; T I, 17. quarum (virtutum) esse nulla potest, nisi erit gratuita; A II, 140. introduci .. virtus nullo modo potest, nisi omnia ... referentur; F IV, 40. constitui virtus nullo modo potest, nisi ea ... tenebit; F IV, 41. quae (fides) esse nulla potest, nisi erit necessaria solutio rerum creditarum; O II, 84. quod nisi idem in amicitiam transferetur, verus amicus numquam reperietur; Lae 80.

d. **zweites Futurum:** quid .. est, quod arte effici possit, nisi is, qui artem tractabit, multa perceperit? A II, 22. possumusne hoc scire quale sit, nisi contulerimus inter nos, ... quid .. sit ipsum bonum? F II, 4. nisi valde pertinax fueris, concedas necesse est; F II, 9. improbe feceris, nisi monueris, ne assidat; F II, 59. qui .. (eo animo) esse poteris, nisi te amor ipse ceperit? F II, 78. nisi quid tu melius attuleris; T V, 82. dirae ... nuntiant eventura, nisi provideris; D I, 29. quid est, cur non omnis pronuntiatio aut vera aut falsa sit, nisi concesserimus fato fieri, quaecumque fiant? Fa 26. quae (vitia) nisi dixeris, redhibeatur mancipium iure civili; O III, 91. tales .. amicitiae sunt ... dissuendae ..., nisi quaedam admodum intolerabilis iniuria exarserit; Lae 76. ne id quidem, nisi multa annorum intercesserint milia; F II, 102 nec modus est ullus investigandi veri, nisi inveneris; F I, 3. tenere .. virtutes eas ipsas ... nemo poterit, nisi statuerit ..; F III, 25. nihil esse ..., nisi erit confirmatum ..; R II, 70. non potes (dicere), nisi retexueris illa; F V, 84. quod negari non potest, nisi omnem historiam perverterimus; D I, 38. nisi .. deus is ... istis te corporis custodiis liberaverit, huc tibi aditus patere non potest; R VI, 15. non .. (tanta) erunt, nisi ea fuerint, ... amplissima; L I, 63. nisi .. rerum natura perspecta erit, nullo modo poterimus sensuum iudicia defendere; F I, 64. numquam ... intellegi poterit, nisi, quid sit, fuerit intellectum prius; R I, 38.

e. **umschreibende Formen:** rationem illi (Pythagorei) sententiae suae non fere reddebant, nisi quid erat numeris ... explicandum; T I, 38. — an aliter haec enuntiatio vera esse non potest ..., nisi ex aeternitate causa causam serens hoc erit effectura? Fa 27.

2. **mit Conjunctiv:** a. **Präsens:** quae nisi probet, omnis vita tollatur; A II, 99. nisi alterutrum sit, virtutem iacere plane puto; A II, 134. quid .. attinet gloriose loqui, nisi constanter loquare? F II, 89. quid .. dici poterit, ... quo minus homines ... nullo dedecore se abstineant, nisi eos ... turpitudo ipsa deterreat? F III, 38. malo se dignum deputat, nisi miser sit; T III, 65 nisi molestum sit || est ||; T V, 82. ignem .. interiturum esse, nisi alatur; N III, 37. principes, nisi valde lenes ... sint ..., (populus) insequitur; R I, 66. nisi ea virtus ... attingat cognitionem rerum, solivaga cognitio ... videatur; O I, 157. quod est difficile, nisi speciem prae te boni viri feras; O II, 39. ille ... nisi aequabiliter praedam dispertiat, .. interficiatur; O II, 40. memoria minuitur. credo, nisi eam exerceas; C 21. haec (mens, animus) quoque, nisi tamquam lumini oleum instilles, extinguuntur senectute; C 36. quodsi ne ipsarum quidem virtutum laus ... reperire exitum potest, nisi derigatur ad voluptatem; F I, 54. quam (vitam beatam) tu ne in deo quidem esse censes, nisi plane otio langueat; N I, 67. non posse iucunde vivi, nisi sapienter ... vivatur, nec sapienter ..., nisi iucunde; F I, 57. nec (ignem) permanere ullo modo posse, nisi alatur; N III, 37. nec .. habere virtutem satis est quasi artem aliquam, nisi utare; R I, 2. s. nullus; F I, 67. negat ... luxuriosorum vitam reprendendam, nisi plane fatui sint, id est nisi aut cupiant aut metuant; F II, 70. negat Epicurus iucunde posse vivi, nisi cum virtute vivatur; T III, 49. negat (Epicurus) quemquam iucunde posse vivere, nisi idem honeste ... vivat; T V, 26. quibus (partibus) .. sentire nihil queat mens, nisi id agat et adsit; T I, 46. in ipso .. dedecore mali nihil esse, nisi sequantur dolores; T II, 28. nihil .. proficiant, nisi admodum mentiantur; O I, 150. in qua (amicitia) nisi, ut dicitur, apertum pectus videas ..., nihil fidum ... habeas; Lae 97. non posse honeste vivi, nisi honeste vivatur? an nisi populari fama? F II, 50. nisi aequitas, fides, iustitia proficiscantur a natura, et si omnia haec ad utilitatem referantur, virum bonum non posse reperiri; F II, 59. quae (turpitudines), nisi honestas natura plurimum valeat, cur non cadant in sapientem, non est facile defendere; F II, 117. non .. potestas est ex tempore ... opitulandi ..., nisi eo loco sis, ut ..; R I, 10. nisi aequabilis haec in civitate conpensatio sit .. iuris ..., non posse ..; R II, 57. s. nec; F I, 57. nullo modo ... iucunditatem vitae tenere possumus neque vero ipsam amicitiam tueri, nisi aeque amicos et nosmet ipsos diligamus; F I, 67. nisi hoc obtineatur, id .. bonum esse ..., nullo modo probari possit ..; F III, 11. quod (imperium) .., nisi unum sit, esse nullum potest; R I, 60.

b. **Perfect:** ne, nisi id fecerit, ipse aliquo afficiatur incommodo; O I, 24. nec .. satis fieri censent huic loco ..., nisi ... disputarint; L I, 36. magorum mos est non humare corpora suorum, nisi a feris sint ante laniata; T I, 108. nullo .. modo fieri potest, ut ..., nisi iis rebus

adsensus sit, quae ..; A II, 23. nisi sanatus animus sit, ... finem miseriarum nullum fore; T III, 13. §. 1, b. T IV, 43. *numquam* quemquam ... magno animo ... effici posse, nisi constitutum sit ..; F III, 29.

c. Imperfect: nisi de via fessus esset, (Varronem) continuo ad nos venturum fuisse; A I, 1. nisi ineptam putarem ..., iuvarem; A II, 65. an me .., nisi te audire vellem, censes haec dicturum fuisse? F I, 28. vestrae eximiae ... virtutes nisi voluptatem efficerent, quis eas ... expetendas arbitraretur? F I, 42. me ipsum esse dicerem .., nisi mihi viderer habere bene cognitam voluptatem; F II, 6. certe, nisi voluptatem tanti aestimaretis; F II, 91. cogerem .., ut responderes, nisi vererer ..; F II, 119. rogarem te ..., nisi .. te audire nunc mallem; F IV, 62. somnum .. nobis, nisi requietem corporibus ... afferret, contra naturam putaremus datam; F V, 54. nisi .. id faceret, cur Plato Aegyptum peragravit? F V, 87. quo te modo .. accepissem, nisi iratus essem! T IV, 78. recte videretur, nisi et virtutis et vitiorum sine ulla divina ratione grave ... pondus esset; N III, 85. quem necassem iam verberibus, nisi iratus essem; R I, 59. quod .. ego facerem, nisi plane esse vellem meus; L II, 17. qui .. ex bestiis fructus ..., nisi homines adiuvarent, percipi posset? O II, 14. quae esset oblectatio valentium, nisi tam multae nobis artes ministrarent? O II, 15. qui || quis || esset tantus fructus in prosperis rebus, nisi haberes, qui illis ... gauderet? Lae 22. ne opifices quidem tueri sua artificia possent, nisi vocabulis uterentur nobis incognitis, usitatis sibi; F III, 4. ne vitationem quidem doloris ipsam per se quisquam in rebus expetendis putavit, nisi etiam evitare posset; F V, 20. qui fatentur se virtutis causa, nisi ea voluptatem faceret || crearet, al. ||, ne manum quidem versuros fuisse; F V, 93. ne suspicari quidem se quicquam bonum, nisi sensus quasi titillarentur voluptate; T III, 47. ne homines quidem censetis, nisi inbecilli essent, futuros beneficos ... fuisse? N I, 122. in una virtute esse positam beatam vitam, nec tamen beatissimam, nisi adiungerentur et corporis et cetera ... ad virtutis usum idonea; A I, 22. quas (caerimonias) ... nec ... coluissent nec ... sanxissent, nisi haereret in eorum mentibus ..; T I, 27. nec .. de hoc quisquam dubitare posset, nisi idem nobis accideret ..; T I, 73. quae (aqua) neque conglaciaret frigoribus ..., nisi eadem se admixto calore liquefacta ... diffunderet; N II, 26. ut ... nec ... materia .. quicquam || quid || iuvaret, nisi consectionis eius fabricam haberemus; D I, 116. neque .. natura pateretur, ut id, quod esset e terra, nisi in terra maneret; R III, 40. nec parasitorum in comoediis adsentatio faceta nobis videretur, nisi essent milites gloriosi; Lae 98. quod negabas id accidere potuisse, nisi ea (natura) uno divino spiritu contineretur || continerentur ||; N III, 28. quae nemo probaret, nisi insitum illud in animis haberemus ..; T III, 63. nemo umquam mihi ... persuadebit ... multos praestantes viros ... tanta esse conatos, ... nisi animo cernerent ..; C 82. quorum neutrum (sol) faceret, nisi esset igneus; N II, 40. nihil philosophia dignius, nisi idem (Epicurus) hoc ipsum „honeste" ... ad voluptatem referret; T V, 26. tam multa non collegisset, ... nisi videret iis resisti non facile posse; A II, 75. non posse iucunde vivi, nisi honeste ... viveretur; F II, 51. se ... contra eam (legem) facere non audere, nisi aliter amicis videretur; F II, 55. quod quidem eius (P. Decii) factum nisi esset iure laudatum, non esset imitatus ... filius; F II, 61. quod non fieret, nisi (parvi) ... interitum timerent. fieri autem non posset, ut appeterent aliquid, nisi sensum haberent sui; F III, 16. haec ipsa nimia in quibusdam futura non fuisse, nisi quaedam essent modica natura; F V, 31. hunc (animum) .. nosse nisi divinum esset, non esset hoc ... praeceptum tributum deo; T I, 52. haec .. non ita se haberent, nisi omne bonum in una honestate consisteret; T V, 42. quod nisi cognitum ... animis haberemus, non tam stabilis opinio permaneret; N II, 5. haec ita fieri ... non possent, nisi ea uno divino ... spiritu continerentur; N II, 19. non gravarer .., nisi .. hos velle putarem; R III, 32. quis non frangeret eorum libidines, nisi illi ipsi ... cupiditatis eiusdem || cupiditatibus eisdem || tenerentur? L III, 31. quod scribere ... non auderem, nisi idem placeret ... Panaetio; O II, 51. quae nisi essent in senibus, non summum consilium maiores nostri appellassent senatum; C 19. nisi ... inmortalitatem optare vellet, quid non adeptus est? Lae 11. §. 1, a. F II, 72. quod vitare nullo modo potuimus, nisi || nisi si || nihil omnino scriberemus; T II, 3. invectio .. nulla esset, nisi his muneribus homines fungerentur; O II, 13. quae numquam ... animus cognosceret, nisi ad eum omnia referrentur; T I, 46. quae (frugalitas) nisi tanta esset, et si iis angustiis ... teneretur, numquam esset ... laudatum; T III, 16. numquam comoediae, nisi consuetudo vitae pateretur, probare sua theatris flagitia potuissent; R IV, 11. qui nisi odissent patriam, numquam inimici nobis fuissent; L II, 43.

d. Plusquamperfect: quis .. ista tam aperte ... falsa secutus esset, nisi tanta in Arcesila ... dicendi vis fuisset? A II, 60. auctoritas .. tanta plane me movebat, nisi tu opposuisses non minorem tuam; A II, 64. audax negotium, dicerem impudens, nisi hoc institutum postea translatum ad nostros philosophos || phil. nostros || esset; F II, 1. eos ..., nisi eam (virtutem) plane consecuti essent, summe esse miseros; F IV, 21. haec efficere virtutem ostenderem, nisi superioribus diebus essent explicata; T V, 42. civitas ... monumentum ignorasset, nisi ab homine Arpinate || Arpinati || didicisset; T V, 66. omnes fere philosophi ..., nisi quos a recta ratione natura vitiosa detorsisset, eodem hoc animo esse potuerunt; T V, 90. crederem, nisi eius augurio rex Hostilius maxima bella gessisset; N II, 9. obnuntiatio Ateii ... monuit Crassum, quid eventurum esset, nisi cavisset; D I, 30. futurum esse, nisi provisum esset, ut Roma caperetur; D I, 101. ut ... aes, ferrum frustra natura divina genuisset, nisi eadem docuisset ..., nec fruges terrae ... cum utilitate ulla generi humano dedisset, nisi earum cultus ... tradidisset; D I, 116. qui (Deiotarus) nisi revertisset, in eo conclavi ei cubandum fuisset; D II, 20. qui (metus) .. contemnerentur, nisi somniorum patrocinium philosophi suscepissent; D II, 150. quorum (philosophorum) licentiae nisi Carneades restitisset, haud scio an soli iam philosophi iudicarentur; D II, 150. in qua (necessitate) quid facere potuissem, nisi tum consul fuissem? consul autem esse qui potui, nisi eum vitae cursum tenuissem a pueritia? R I, 10. unde .. esset illa laus ..., nisi aliquid de alieno accessisset? R III, 24. in || nisi || his ... concursu levissimae multitudinis ... funus desubito esset ornatum; R VI, 2. quin labebar longius, nisi me retinuissem; L I, 52. nisi mihi levis || † levis || tribunus plebis tum intercessisset, sustulissem; L III, 18. quis .. tam audax ... fuisset ..., nisi mucronem aliquem tribunicium exacuisset in nos? L III, 21. [se redituros esse, nisi de redimendis iis ... impetrassent]; O I, 40. quibus (angoribus) essem confectus, nisi iis restitissem; O II, 2. tecta ... unde ... dari

potuissent ..., nisi communis vita ... auxilia petere didicisset? O II, 13. eius modi ... res Panaetium persecuturum fuisse, nisi aliqui casus ... eius consilium peremisset; O III, 33. id (vitii) statuerunt, si venditor sciret, nisi nominatim dictum esset, praestari oportere; O III, 65. ut, nisi redditi essent Poenis captivi nobiles quidam, rediret; O III, 99. cui (senatui) nisi ipse (Regulus) auctor fuisset, captivi ... redditi essent; O III, 110. se illum (Pomponium) statim interfecturum, nisi ius iurandum sibi dedisset ..; O III, 112. se in castra redituros ..., nisi de redimendis captivis impetravissent; O III, 113. quod .. esset factum, nisi me ... patria revocasset; O III, 121. populi comitia ne essent rata, nisi ea patrum adprobavisset auctoritas; R II, 56. nec .. fieri ... posse, ut ..., nisi animus ... in rerum cognitione viguisset; T I, 57. nec stellatus Cepheus ... traderetur, nisi caelestium divina cognitio nomen eorum ad errorem fabulae traduxisset; T V, 8. neque viri, nisi ita morata civitas fuisset, neque mores, nisi hi viri praefuissent, ... potuissent ..; R V, 1. neque ... retinuissent ..., nisi vetustas ea certa esse docuisset; L II, 33. neque ... floreret ..., nisi omnes hi || si, ii || multa ad veritatem admirabilia dixissent; L II, 33. nec ... nominarentur, nisi maiores eos ... in deorum numero esse voluissent; L II, 55. quae ... neque tollerentur, nisi fuissent; L II, 60. quae nec haberemus, nisi .. ars accessisset; O II, 12. ſ. D I, 116. numquam; T IV, 5. D I, 37. nisi tu aliquid dixisses, nihil ... audire potuisses; N I, 57. qui (Plato) certe tam multis libris haec persecutus non esset, nisi probavisset; A II, 74. non potuit .. fieri sapiens, nisi natus esset; F II, 103. ut (di) placari populo Romano non possent, nisi viri tales occidissent; N III, 15. aliter obsistere fato .. se non potuisse, nisi ad has commenticias declinationes confugisset; Fa 48. cui (tempori) nisi cessissem, non ... fructum tulisset; L III, 25. quod ... probabile elucere non posset, nisi ex utraque parte causarum esset facta contentio; O II, 8. ut, nisi quae causa gravior obstitisset, nullum philosophiae locum esse pateremur, qui non ..; D II, 4. qui (Crassus) nisi eguisset, numquam Euphraten ... transire voluisset; F III, 75. abiit ad deos Hercules; numquam abisset, nisi ... eam sibi viam munivisset; T I, 32. philosophia tanto in honore numquam fuisset, nisi doctissimorum contentionibus ... viguisset; T II, 4. numquam profecto scholis essent excitati neque ad illud munus electi, nisi in quibusdam principibus ... fuissent studia doctrinae; T IV, 5. numquam illud oraclum ... tam clarum fuisset neque tantis donis refertum ..., nisi omnis aetas oraclorum illorum veritatem esset experta; D I, 37. nisi .. multorum inpunita scelera tulissemus, numquam ... pervenisset ..; O II, 28. nisi tu (Tarentum) amisisses, numquam recepissem; C 11.

e. **umschreibende Formen**: frustra se triumphum tertium deportaturum fuisse, nisi meo in rem publicam beneficio, ubi triumpharet, esset habiturus; O I, 78. — dicerem, nisi de me ipso dicendum esset; A II, 3.

f. **Lücke**: tueretur summi viri indolem, nisi nimis animose ferox natura illum nescio quo *; R V, 9.

II. **mit andern Partikeln** (cum, si, ut: ſ. B, II, 2.): forte: ſ. **fors,** II. nisi (32 St.) S. 66, b.

quod: quodnisi eo nomine || omnes || virtutes continerentur, numquam ita pervolgatum illud esset, ut ..; T IV, 36.

vero: nisi vero Ennium non putamus ita totum illud audivisse: »o pietas animi,« ... ut si vigilans audiret; A II, 88. nisi vero loqui solem cum luna putamus; N III, 27.

B. **im verkürzten Satz (adverbiell):** I. **ohne Negation oder Fragewort:** 1. **allein:** enitar, ut Latine loquar, nisi in huiusce modi verbis, ut philosophiam aut rhetoricam ... appellem; A I, 25. quod inter omnis nisi admodum impios convenit; N III, 7. quae (lex naturae) vetat ullam rem esse cuiusquam nisi eius, qui ... uti sciat; R I, 27. cum ... minor .. fabulis nisi de veteribus rebus haberetur fides; R II, 18. quae (lex) de capite civis Romani nisi comitiis centuriatis statui vetaret; R II, 61. qui (philosophi) ullum || † ullum || iudicium vitare nisi vitio ipso *vitato honestum* putant; L I, 50. stipem sustulimus nisi eam, quam ..; L II, 40. tincta .. absint nisi a bellicis insignibus; L II, 45. nihil esse turpius quam [est] quemquam legari nisi rei publicae causa; L III, 18. id .. difficile factu est nisi educatione quadam; L III, 29. altera (lex) de capite civis rogari nisi maximo comitiatu vetat; L III, 44. iudicare difficile est sane nisi expertum; Lae 62.

2. **Verbindungen:** cum: inest .. velle in carendo, nisi cum sic tamquam in febri dicitur; T I, 88.

forte, qui: omnes ... scriptores, nisi qui forte nondum ediderunt; L I, 7.

quod: si ... ex eius (Galli) spoliis sibi .. torquem ... induit ullam aliam ob causam, nisi quod ... videbantur; F II, 73. te ... omnia probare, nisi quod verbis aliter utamur; F IV, 80. mihi .. videtur idem fere accidere iis ..., quod iis ..., nisi quod ratio quaedam sanat illos; T III, 58. superioris .. permixtionis reliquias fundens aequabat eodem modo ferme, nisi quod ... sumebat; Ti 42.

si: nisi si quis Athonem pro monumento vult funditus efficere || † efficere, effingere ||; R III, fr 5.

II. **nach Negationen und Fragewörtern:** 1. **allein:** an: an ea, quae dixi, ... quicquam significant nisi acumen hominum? D II, 145.

ecquando: quotiens hoc agitur, ecquandone nisi admirationibus maximis? F V, 63.

ecquidnam: secernere .. a corpore animum ecquidnam aliud *est nisi* || quam || mori discere? T I, 75.

ne: ut ne quid ab eo (animali) fieret nisi honeste; F IV, 18. »de capite civis nisi per maximum comitiatum ... ne ferunto«; L III, 11. ut ne cui quis noceat nisi lacessitus iniuria; O I, 20.

ne — quidem: quodsi ... ne litteram quidem ullam fecimus nisi forensem; A II, 6. eae (aves) ne caperentur quidem nisi hominum ratione; N II, 160. ne Apollinem quidem futura posse dicere nisi ea, quorum ..; Fa 32. ſ. **ne—quidem,** B, II. nisi; A ep 1. II, 136. N I, 82. R II, 31. O I, 28 (S. 658, b).

nec, neque: nec appellatur omnino vita, nisi confecta; F II, 87. ut neque quisquam nisi bonus vir et omnes boni beati sint; F III, 76. si neque virtus in ullo nisi in || nisi || sapiente nec felicitas vere dici potest; F IV, 22. quae (vis) nulla sit nec sit quicquam nisi corpus unum; T I, 21. nec invenietur umquam, unde ad hominem venire possint nisi a deo; T I, 66. fr IX, 10. nec pauca nisi e multis eligi possunt nec ..; T II, 1. quoniam ... nec virtus sine ratione constare nec ratio usquam inesse nisi in hominis figura (potest); N I, 48. nec de mortui laude nisi in publicis sepulturis ... dici licebat; L II, 65. neque ... tradi possunt nisi .. ab iis, qui ..; O I, 6. ad hoc genus castigandi raro invitique veniemus nec umquam nisi necessario; O I, 136. nec umquam (faciendum est) nisi aut rei publicae causa ... aut ..; O II, 50. cum ... neque quicquam um-

quam nisi honestum ... alter ab altero postulabit; Lae 82. f. **nec,** B, I, 5. nisi; T I, 66. fr IX, 10. N I, 89. R IV, 12. VI, 29. A I, 19. II, 39. T V, 29 (S. 669, a.) — C, **a,** I, 4. nisi; F II, 98. D II, 58. L I, 9. Ti 10 (S. 676, b).

nego: scire negatis quemquam rem ullam nisi sapientem; A II, 145. illi (Stoici) .. negant esse bonum quicquam nisi nescio quam illam umbram; F I, 61. ut (Stoici) negent quicquam posse percipi nisi tale verum, quale falsum esse non possit; F V, 76. Stoici .. qui negant quemquam nisi sapientem divinum esse posse; D II, 129. negant .. quemquam esse virum bonum nisi sapientem; Lae 18. negabunt id nisi sapienti posse concedi; Lae 18.

nemo: cuius (scientiae) compotem nisi sapientem esse neminem; A II, 145. ut nisi ea (voluptate) beatus nemo esse posse videatur; A fr 20 (Z. 24). nemo sapiens nisi fortis; T III, 14. nisi stabili ... bono beatus esse nemo potest; T V, 40. ut homo nemo velit nisi hominis similis esse; N I, 78. quorum (virorum) neminem nisi iuvante deo talem fuisse; N II, 165. quod cum nemo facere nisi deus possit; D I, 127. neminem eorum nisi senectute, nisi domi, nisi cum claritate esse moriturum; D II, 99. qui neminem nisi suum laudari volunt; L III, 1. populare *est* sane neminem in summum locum nisi per populum venire; L III, 27. ut nemini parere animus bene informatus a natura velit nisi praecipienti; O I, 13. qui ... noceat nemini nisi lacessitus iniuria; O III, 76. quamquam ista adsentatio ... nocere .. nemini potest nisi ei, qui ..; Lae 97. nisi sapientem liberum esse neminem; P 33. f. neve; L II, 19.

neve: »separatim nemo habessit deos neve novos neve advenas nisi publice adscitos;« L II, 19. »neve quem initianto nisi ... Cereri Graeco sacro;« L II, 21.

nihil: ut ... nihil se scire dicat nisi id ipsum; A I, 16. nihil esse bonum nisi virtutem; A II, 130. corpore nihil nisi praesens et quod adest sentire possumus; F I, 55. duce natura nihil esse prosperum nisi voluptatem, nihil asperum nisi dolorem; F I, 71. Callipho ad virtutem nihil adiunxit nisi voluptatem; F II, 34. nihil esse bonum nisi honestum, nihil malum nisi turpe; F II, 38. cum ego dicerem nihil eum fecisse sua causa omniaque rei publicae, tu contra nihil nisi sua; F II, 60. si ... diceres nihil eum fecisse nisi voluptatis causa; F II, 60. te .. nihil fecisse in vita nisi voluptatis causa; F II, 74. nihil, nisi quod expediat, nihil denique nisi tua causa (te facturum); F II, 76. quodsi ... is .. esset nihil nisi animus; F IV, 27. si nihil nisi corpus (, quod perficiendum est); F IV, 35, si nihil esset in eo (animo) nisi id, ut ..; T I, 56. nihil .. dolet nisi pes; T II, 44. cui nihil est necesse nisi, ubi sit illud, quod veri simillimum videatur, anquirere; T IV, 47. nihil esse nisi virtutem bonum; T V, 21. nihil bonum nisi honestum, ut Stoici, nihil bonum nisi voluptatem, ut Epicurus, nihil bonum nisi vacuitatem *doloris*, ut Hieronymus, nihil bonum nisi naturae primis bonis || [bonis] || aut omnibus aut maxumis frui; T V, 84. si (deus) nihil esset nisi animus; N I, 28. nisi quietum .. nihil beatum est; N I, 52. ut nisi figuris hominum constitutis nihil possent de dis inmortalibus cogitare; N II, 45. nihil fieri nisi ex eo (mundo) || sine deo ||; N III, 23. nihil esse animum nisi ignem; N III, 36. qui (Deiotarus rex) nihil umquam nisi auspicato gerit; D I, 26. nihil fere quondam maioris rei nisi auspicato ne privatim quidem gerebatur; D I, 28. nihil posse evenire nisi causa antecedente; Fa 34. ut nihil fieret nisi praegressione causae; Fa 44. sapientem ... nihil umquam nisi sempiternum ... animo volutare; R I, 28. si Athenienses quibusdam temporibus sublato Areopago nihil nisi populi scitis ... agebant; R I, 43. censoris iudicium nihil fere damnato nisi ruborem offert || adfert, al. ||; R IV, 6. cum senex nihil nisi de Africano loqueretur; R VI, 10. infra .. iam nihil est nisi mortale ... praeter animos; R VI, 17. qui (homo) nihil timet nisi testem et iudicem; L I, 41. nihil .. bis in locis nisi saxa et montes cogitabam; L II, 2. illae (beluae) nihil sentiunt nisi voluptatem; O I, 105. si nihil malum esset nisi dolere; O III, 105. qui nihil dicit, nihil facit, nihil cogitat denique nisi lubenter ac libere; P 34. vgl. I, I. L III, 18. f. **alius,** III. nihil (15 St.) B. I, S. 137, b.

nolo: bellicam rem administrari maiores nostri nisi auspicato noluerunt; D II, 76. super terrae tumulum noluit quicquam statui nisi columellam; L II, 66. ferri de singulis nisi centuriatis comitiis noluerunt; L III, 44. nolite sinere nos cuiquam servire ... nisi vobis universis; P 41.

non: concludi argumentum non potest nisi iis ... ita probatis, ut ..; A II, 44. meminisse visa nisi comprensa non possumus? A II, 106. non posse iucunde vivi nisi etiam honeste; F II, 49. non is vir est, ut ... quicquam aliud honestum intellegat, nisi quod sit rectum; F II, 50. quod non possit nisi honestae vitae iure contingere; F III, 28. servari .. iustitia nisi a forti viro, nisi a sapiente non potest; F V, 66. sin id non potest nisi hac quaestione animorum explicata; T I, 23. cur legendi sint nisi ipsi inter se, qui idem sentiunt, non intellego; T II, 7. tu .. sumebas nisi in hominis figura rationem inesse non posse; sumet alius nisi in terrestri, nisi in eo, qui natus sit, nisi in eo, qui adoleverit || aduleverit ||, nisi in eo, qui didicerit, nisi in eo, qui ex animo constet et corpore caduco et infirmo, postremo nisi in homine atque mortali; N I, 98. quae (mundi volubilitas) nisi in globosa forma esse non posset; N II, 49. tum nisi summa veritate (oraclum Delphis) in tanta gloria non fuisset; D I, 38. quamquam adsensio non possit fieri nisi commota viso; Fa 42. quae moveri incipere nisi pulsa non possunt; Fa 42. id fieri non posse nisi certo intermenstruo tempore; R I, 25. quae (temperatio rei publicae) effici non potuisset nisi tali discriptione magistratuum; L III, 12. non sane (tractata sunt) nisi ab eo, quem modo nominavi; L III, 14. nisi in bonis amicitiam esse non posse; Lae 18. quae (caritas) dirimi nisi detestabili scelere non potest; Lae 27. amicitiam nisi inter bonos esse non posse; Lae 65. quod non fere contingit nisi iis, qui ..; Lae 72.

nullus: cum sapientis nullum decretum esse posset || possit || nisi comprensum, perceptum, cognitum; A II, 109. in ipsis hominibus virtus nisi voluptatis causa nulla erit? F II, 110. si ea nullam ad aliam rem nisi ad voluptatem conquiruntur; F II, 111. qui (Zeno) nulla in re nisi in virtute aut vitio || [aut vitio] || propensionem ... esse diceret; F IV, 47. nos ... nulla alia re nisi honestate duci; F V, 64. quod videt malum nullum esse nisi culpam; T III, 34. est .. nulla alia (causa) nisi opinio ... magni ... mali; T III, 61. humanus .. animus ... cum alio nullo nisi cum ipso deo ... comparari potest; T V, 38. nullam esse (perturbationem) nisi opinabilem, nisi iudicio susceptam, nisi voluntariam; T IV, 76. a natura habemus ... speciem nullam aliam nisi humanam deorum; N I, 46. nullam aliam nobis de deo cogitantibus speciem nisi hominis occurrere; N I, 81. Aegyptii nullam beluam nisi ob aliquam utilitatem ... consecraverunt; N I, 101. nullam .. novistis nisi profectam a corpore ... animi

volnptatem; N I, 111. quo (statu ea) cohaerere nullo modo potuerint nisi sensu moderante; N II, 87. vita ... nulla alia re nisi iumortalitate ... cedens caelestibus; N II, 153. nulla .. species cogitari potest nisi pulsu imaginum; D II, 137. nullum bellum suscipi a civitate optima nisi .. pro fide; R III, 34. nullum bellum iustum habetur nisi denuutiatum, nisi indictum, nisi repetitis rebus; R III, 35. nos legem bonam a mala nulla alia nisi naturae norma dividere possumus; L I, 44. nt, qui virtutem praemio metiuntur, nullam virtutem nisi malitiam putent; L I, 49. Spartam nulla re alia nisi avaritia esse perituram; O II, 77. stupra ... nullis excitari aliis iulecebris nisi voluptatis; C 40. ut (mundus) dissolvi nullo modo queat nisi ab eodem, a quo est conligatus; Ti 15. quae (intellegentia atque ratio) nisi in animo nulla alia in natura reperiantur; Ti 50.

num: haec eadem num censes apud eos ipsos valere nisi admodum paucos? T II, 11.

numquam: videorne tibi ... imitari numquam nisi clarum, nisi nobilem? A II, 75. numquam vidi .. animam rationis consiliique participem in ulla alia nisi humana figura; N I, 87. Zeno ... Chrysippum numquam nisi Chrysippam vocabat; N I, 93. ad quam (causarum operam) ego numquam nisi paratus ... accedo; L I, 12.

nusquam: scientiam .. nusquam esse censebant nisi in animi notionibus; A I, 32. quia nusquam possumus nisi in ... honestate utilia reperire; O III, 101.

qui: nos deum nisi sempiternum intellegere qui possumus? N I, 25.

qui: quae est .. alia fortitudo nisi animi adfectio ... patiens? T V, 41. quae .. libido, quae avaritia, quod facinus .. suscipitur nisi consilio capto? N III, 71. hoc quam habet vim nisi illam? O III, 77. quae .. potest esse indignitas voluptatis ad molestiam nisi in magnitudine aut longitudine alterius utrius posita? fr II, 4.

quid: quid ei (Epicuro) reliquisti, nisi te ... intellegere ..? F I, 26. quid .. est amare ... nisi velle bonis aliquem affici quam maximis? F II, 78. quid quaerens aliud nisi vitam beatam? F V, 87. quid spectans nisi etiam postera saecula ad se pertinere? T I, 31. quid ipsa sepulcrorum monumenta || [monumenta] ||, elogia significant nisi nos futura etiam cogitare? T I, 31. philosophia ... quid est aliud nisi ... inventum deorum? T I, 64. quid est se ipsum colligere nisi dissupatas animi partis rursum in unum locum cogere? T IV, 78. praesensiones rerum futurarum quid aliud declarant nisi hominibus ea ostendi? N II, 7. canum ... tanta alacritas in venando quid significat aliud nisi se ad hominum commoditates esse generatos? N II, 158. quid est aliud nolle moneri a Iove nisi efficere, ut ..? D II, 78. quid est .. civitas nisi iuris societas? R I, 49. quid .. ad pontificem de iure parietum ... aut ullo omnino nisi eo, quod ..? L II, 47. quid est .. aliud Gigantum modo bellare cum dis nisi naturae repugnare? C 5.

quis: homini .. praestare quis possit nisi deus? N III, 25.

unde: unde haec in terram nisi ab superis defluere potuerunt? N II, 79. f. nec; T I, 66. fr IX, 10.

2. **Verbindungen:** cum: an illae aves, nisi cum vicerunt, canere non solent? D II, 56. nec .. umquam animus hominis naturaliter divinat, nisi cum .. solutus est; D I, 113. quid est .. aliud fors, ... nisi cum sic aliquid cecidit, ... ut ..? D II, 15.

dum: nos, nisi dum a populo auspicia accepta habemus, quam multum iis utimur? D II, 76.

forte: honestum quid sit ..., negat se intellegere nisi forte illud, quod multitudinis rumore laudetur; F II, 49.

ne: nec quidquam aliud videndum est nobis, ... nisi ne ... detrahamus; A II, 6. nihil sane, nisi ne nimis diligenter inquiras in ea; L I, 4.

posteaquam: numquam (Antiochus) a Philone discessit, nisi posteaquam ipse coepit, qui se audirent, habere; A II, 69.

qui: si quicquam, nisi quod honestum sit, numeretur; F IV, 45 cogitassene quicquam in vita sibi esse expetendum, nisi quod laudabile esset || esse ||? P 12. ne urbes quidem aut civitates (esse), nisi quae essent sapientium? A II, 136. nec (sapientem) umquam ulli viso adsensurum, nisi quod tale fuerit, quale falsum esse non possit; A II, 57. nec (esse) malum, nisi quod virtuti esset contrarium; A II, 130. cum (Zeno) ... nec quicquam aliud esse bonum dixisset, nisi quod esset honestum; F IV, 54. neque quicquam ad nos pertinere, nisi quod aut leve aut asperum in corpore sentiatur; T V, 73. nec ab alio nisi qui publice ad eam rem constitutus esset, (de mortui laude) dici licebat; L II, 65. plerique neque in rebus humanis quicquam bonum norunt, nisi quod fructuosum sit; Lae 79. alteri negant quicquam esse bonum, nisi quod honestum sit, alteri plurimum se ... tribuere ..; F II, 68. pontificem bonum neminem esse, nisi qui ius civile cognosset; L II, 47. neminem in nos ... tribunum potuisse reperiri, nisi cui ne esse quidem licuisset tribuno; L III, 21. aperte .. adulantem nemo non videt, nisi qui admodum est excors; Lae 99. nisi qui ita sit adfectus, esse liberum neminem; P 35. neminem esse divitem, nisi qui exercitum alere posset suis fructibus; P 45. nihil .. possumus iudicare, nisi quod est nostri iudicii; F II, 36. certe nihil (intellegit), nisi quod possit ... iure laudari; F II, 50. si nihil malum, nisi quod turpe; F III, 14. concede nihil esse bonum, nisi quod honestum sit; F V, 83. qui nihil laudarent, nisi quod se imitari posse confiderent; T II, 3. nihil est .. malum, nisi quod turpe ... est; T II, 29. nihil bonum, nisi quod honestum, nihil malum, nisi quod turpe; T II, 30. nihil esse bonum, nisi quod esset honestum; T II, 61. (sapientem) nihil facere, nisi quod expediat; T III, 51. nihil .. quemquam, nisi quod lubeat, praeclare facere posse; T IV, 44. nihil bonum esse, nisi quod honestum esset; T V, 18. ut, ... nisi honestum quod sit, nihil aliud sit bonum; T V, 18. qui (Zenon), nisi quod turpe esset, nihil malum duceret; T V, 27. quoniam nihil esse potest, nisi quod attigimus aut vidimus; N I, 88. si .. nihil fieri potest, nihil accidere, nihil evenire, nisi quod ... certum fuerit ..; D II, 19. cum ... artificem ... nihil aliud ... curare videam, nisi quo sit in illo genere melior; R I, 35. aut nihil omnino in bonis numerandum, nisi quod per se ipsum laudabile esset, aut certe nullum habendum magnum bonum, nisi quod vere laudari sua sponte posset; L I, 37. quom ... hic (Zeno) *nihil*, nisi quod honestum esset, putarit bonum; L I, 54. nihil hominem, nisi quod honestum ... sit, ... expetere oportere; O I, 66. quoniam nihil quisquam debet, nisi quod est turpe non reddere; P 41. nihil bonum, nisi quod ... honestum est || esset ||; fr V, 38. f. 1. nihil; F I, 55. II, 76. res ... quis non legat? nisi qui se plane Graecum dici velit; F I, 8. quia .. mihi populus non est ..., nisi qui consensu iuris continetur; R III, 45. quod nullam eruditionem esse duxit, nisi quae beatae vitae disciplinam iuvaret; F I, 71. quia, nisi quod honestum est, nullum est aliud bonum; F V, 79.

num quod ‖ quid ‖ esset malum, nisi quod idem dici turpe posset; T III, 80. nulla alia in civitate, nisi in qua populi potestas summa est; R I, 47. nullum bellum esse iustum, nisi quod ... geratur; O I, 36. f. nihil; L I, 37. ars vero quae potest esse, nisi quae ... constat? A II, 22. quid censes, nisi quod est ante oculos? R I, 56. quis .. vivit, ut volt, nisi qui recte vivit ‖ † recta sequitur ‖ ? P 34.

quod: cur ista res digna odio est, nisi quod est turpis? F II, 79. nec inter nos et eos ... quidquam interest, nisi quod .. non dubitant ..; A II, 8. neque aliud est quicquam, cur incredibilis iis animorum videatur aeternitas, nisi quod nequeunt ..; T I, 50. nec ... iis ... habeo quod suscenseam, nisi quod mihi nocere se crediderunt; T I, 99. nec .. quicquam aliud adfertur, cur ea ... divinandi genera nulla sint, nisi quod ... videtur; D I, 85. nec ob aliam causam ullam boni improbis ... amici esse non possunt, nisi quod .. est ..; Lae 74. nihil est .. aliud, quam ob rem mihi percipi nihil posse videatur, nisi quod ... definitur; F V, 76. nihil acciderat ei (Polycrati) quod nollet, nisi quod anulum ... abiecerat; F V, 92. numquam facies. cur, nisi quod turpis oratio est? F II, 74. quae .. est alia causa erroris tanti, ... nisi quod ... deliberat? F II, 115. quid interest, nisi quod ego res notas notis verbis appello, illi ..? F V, 89. quid hos aliud placavit, nisi quod ... maerorem esse non putabant viri? T III, 71. quid .. illum (Ti. Gracchum) aliud perculit, nisi quod potestatem intercedenti collegae abrogavit? L III, 24.

si: »non intellegimus, nisi si aperte dixeris«; D II, 133. f. A, I, 2, c. nullus; T II. 3. quid haberent, quod in bonis relinquerent, si illa detraxissent, nisi si vellent voces inanis fundere; T III, 42.

ut: neque nostrae disputationes quidquam aliud agunt, nisi ut ... eliciant; A II, 7. si nihil haberet animus hominis, nisi ut appeteret aut fugeret; T I, 56. si nihil aliud quaereremus, nisi ut deos pie coleremus et ut superstitione liberaremur; N I, 45. f. **ago,** III, alqd, nihil aliud (4 St.) B. I, S. 114, b. quae (Virtutes) nihil aliud agerent, nullum suum officium ducerent, nisi ut Voluptati ministrarent; F II, 69. quid .. laboro, nisi ut veritas in omni quaestione explicetur? T III, 46. quid .. oves aliud adferunt, nisi ut ... homines vestiantur? N II, 158. tabulae .. novae quid habent argumenti, nisi ut emas ..? O II, 84. quis nostrum exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut ... consequatur? F I, 32. quo .. spectat illud, ... nisi ut opifices concitentur? A II, 144. — ut nullo modo, nisi ut exposui, constitui possit finis bonorum; F IV, 28.

uti ne: quid .. aliud intellegetur, nisi uti ne quae pars naturae neglegatur? F IV, 41.

nisus, Bewegung, Umschwung: I. sedo: »pedetemptim«, inquit, »et sedato nisu«; T II, 48.

II. continere: quae (astra) se .. nisu suo conglobata continent; N II, 117.

niteo, glänzen: illorum vides quam niteat oratio; F IV, 5.

nitesco, schimmern, glänzen: non intermittit suo tempore »caelum nitescere«; T I, 69.

nitidus, glänzend, prangend, glatt: iecur: si eadem hora aliae pecudis iecur nitidum atque plenum est, aliae horridum et exile; D II, 30.

Lyceum: »qui ... in .. Academia umbrifera nitidoque Lyceo fuderunt claras fecundi pectoris artis«; D I, 22.

ortus: »se .. (Iovis satelles) obitu a solis nitidos convertit ad ortus«; D I, 106.

nitor (nito: f. I, 2. alqs; R fr 2), sich stemmen, sich stützen, sich verlassen, beruhen, sich eifrig bemühen, streben, zu beweisen suchen: I, 1. unpersönlich: »Sisyphus versat saxum sudans nitendo neque proficit hilum«; T I, 10.

2. alqs: plurimi contra nituntur; T I, 50. vereor, ne non tam virtutis fiducia nitendum nobis ad spem beate vivendi quam vota facienda videantur; T V, 2. nitito; R fr 2. tantum, quantum potest quisque, nitatur; C 33.

alqd: non modo animal, sed etiam quod ita ortum esset e terra, ut stirpibus suis niteretur; T V, 37.

adulescens: quorum consilio atque auctoritate (adulescens) nitatur; O I, 122.

Ales: »Scorpios, ... quem propter nitens pinnis convolvitur Ales«; N II, 113.

Anguitenens: »ille (Anguitenens) tamen nitens graviter vestigia ponit«; N II, 109.

animus: haud optimi cuiusque animus maxime ad inmortalitatem et ‖ inmortalitatis ‖ gloriam niteretur; C 82.

arx: ut ita munita arx circumiectu arduo et quasi circumciso saxo niteretur; R II, 11.

Corvus: »extremam (Crateram) nitens plumato corpore Corvus rostro tundit«; N II, 114.

crocodili: simul ac primum (crocodili, testudines, serpentes) niti possunt; N II, 124.

divinatio: coniectura .. (divinatio) nititur; D I, 24. in qua (coniectura) nititur divinatio; D II, 55.

dux: quia (dux) non habet, ubi nitatur ‖ cui innitatur ‖; N II, 125.

imago: quam (imaginem) .. Graeci »Engonasin vocitant, genibus quia nixa feratur«; N II, 108.

mundus: sicut una eademque natura mundus ... cohaeret ac nititur; L fr 2.

Orion: »exinde Orion obliquo corpore nitens«; N II, 113.

partes: omnes .. partes eius (mundi) undique medium locum capessentes nituntur aequaliter; N II, 115.

pater: »pater altitonans stellanti nixus Olympo ... templa petivit«; D I, 19. II, 45.

ratio: rebus comprensis et perceptis nisa et progressa ratio; A II, 44.

salus: tu eris unus, in quo nitatur civitatis salus; R VI, 12.

serpentes, testudines: f. crocodili.

viriditas: quae (viriditas) nixa fibris stirpium sensim adulescit; C 51.

virtus: virtutem .. nixam hoc honesto nullam requirere voluptatem; F I, 61. ut ... nec si (virtuti) quicquam, aut unde oriretur, darent, aut ubi niteretur; F II, 43.

II. acc. c. inf.: nitamur .. nihil posse percipi; A II, 68.

nitor, Glanz, Schmuck: I. intueor: Lysandrum intuentem purpuram eius (Cyri) et nitorem corporis ... dixisse ..; C 59.

II. sine: habuit .. vires agrestis ille (Antipater) .. atque horridas sine nitore ac palaestra; L I, 6.

nivalis, schneeig: »cum tumulos Albano in monte nivalis lustrasti«; D I, 18.

niveus, schneeweiß: »saxa .. cana salis niveo spumata liquore«; D I, 13.

nix, Schnee: I. concrescit: facilior .. (sapiens) erit, ut albam esse nivem probet, quam erat

Anaxagoras, qui id non modo ita esse negabat, sed sibi, quia sciret aquam nigram esse, unde illa concreta esset, albam ipsam esse ne videri quidem; A II, 100.

est: Anaxagoras nivem nigram dixit esse; A II, 72. calere ignem, nivem esse albam, mel dulce; F I, 30. f. concrescit.

videtur: f. concrescit.

II, 1. molior: »unde horrifer aquilonis stridor gelidas molitur nives;« T I, 68.

perfero: Caucasi nives hiemalemque vim perferunt sine dolore; T V, 77.

2. pernocto in: pernoctant venatores in nive in montibus; T II, 40.

III. concrescere: quae (aqua) neque conglaciaret frigoribus neque nive pruinaque concresceret; N II, 26.

obrigescere: quod pars earum (regionum) adpulsu solis exarserit, pars obriguerit nive pruinaque longinquo solis abscessu; N I, 24.

obrui: factum, ut ... nive Gallorum obrueretur exercitus; D I, 81.

terrere: quae (causa) terreret animos fulminibus, tempestatibus, nimbis, nivibus, grandinibus; N II, 14.

no, schwimmen: I, 1. appello a: quoniam Neptunum a nando appellatum putas; N III, 62.

produco a: nomen .. productum, ut Portunus a portu, sic Neptunus a nando paulum primis litteris immutatis; N II, 66.

2. accedere: alia animalia gradiendo, alia serpendo ad pastum accedunt, alia volando, alia nando; N II, 122.

II. anaticulae: nare anaticulas ... videmus; F V, 42.

bestiae: alias bestias nantis aquarum incolas esse (natura) voluit; T V, 38. quodsi hoc apparet in bestiis, volucribus, nantibus, agrestibus; Lae 81.

nobilis, bekannt, berühmt, edel, vornehm, angesehen: A. bei Substantiven: alqs: Staseam Neapolitanum, ... nobilem sane Peripateticum; F V, 75. Rhodius Diagoras, Olympionices nobilis; T I, 111. qui (Crantor) in nostra Academia vel in primis fuit nobilis; T III, 12. Pinarii Nattae nobiles; D II, 47. post illos nobiles Pythagoreos ... hunc (P. Nigidium) extitisse, qui ..; Ti 1.

alqd: nihil illo puero clarius, nihil nobilius fore; D I, 79. illo (Roscio); D II, 66.

accusatio: peperit maximam laudem ex illa accusatione nobili et gloriosa; O II, 47.

captivi: nisi redditi essent Poenis captivi nobiles quidam; O III, 99.

cives: (Caesar) a nobilissumis civibus ... trucidatus; D II, 23.

civitas: nobilissima Graeciae civitas ... sui civis ... monumentum ignorasset; T V, 66.

xviri: praepositis xviris nobilissimis; R II, 62.

di: Alabandenses quidem sanctius Alabandum colunt ... quam quemquam nobilium deorum; N III, 50.

disciplina: Megaricorum fuit nobilis disciplina; A II, 129. ut ... iacere necesse sit tot tam nobiles disciplinas; A II, 147.

familia: L. Pauli nepos, hoc avunculo, nobilissima in familia ... natus; R I, 31.

genus: nobile .. genus canum illud scimus esse; T I, 108. qui (homines) ignoratione virtutis ... homines ... genere nobili natos esse optimos putant; R I, 51.

homo: digna homine nobili ab eo percepta doctrina; A II, 1. homo sane in ista philosophia ... probatus et nobilis; A II, 11. videorne tibi non ... nominare modo inlustres homines, sed etiam ‖ sed ‖ imitari numquam nisi clarum, nisi nobilem? A II, 75. si Fabio, nobilissimo homini, laudi datum esset, quod pingeret; T I, 4. P. Crassi, L. Caesaris, nobilissimorum hominum, (praecidi caput iussit); T V, 55. Veientem quendam ad nos hominem nobilem perfugisse; D I, 100. Numerium Suffustium ..., honestum hominem et nobilem; D II, 85. qui (C. Iulius) hominem nobilem, L. Sestium, ... vades tamen poposcit; R II, 61. in cive excelso atque homine nobili blanditiam ... esse levitatis; R IV, 7. (lex) a nobili homine lata, L. Cassio, sed ... dissidente a bonis; L III, 35. quae est ista servitus tam claro homini tamque nobili? P 41.

iuvenes: mihi ... Cn. et P. Scipiones ... comitatu nobilium iuvenum fortunati videbantur; C 29.

legatio: P. .. Africani ... in legatione illa nobili ... Panaetium unum omnino comitem fuisse; A II, 5.

locus: Marcios .. fratres, nobili loco natos; D I, 89.

mulier: cum ... mulier .. pudens et nobilis ob illam iniuriam sese ipsa morte multavisset; R II, 46.

oratio: (C. Laelium) dicentem de religione in illa oratione nobili; N III, 5.

philosophia: quamquam in antiquissima nobilissimaque philosophia Cratippo auctore versaris; O II, 8.

philosophus: quae ... nobilissimis philosophis placuisse; A II, 72. est .. tanti philosophi tamque nobilis audacter sua decreta defendere; F II, 28. philosophus nobilis ... honestum quid sit, ... negat se intellegere; F II, 49. (Pompeium) voluisse tamen nobilissimum philosophum visere; T II, 61. in qua (perpetua peregrinatione) aetates suas philosophi nobilissimi consumpserunt; T V, 107. sunt .. alii philosophi, et ii quidem magni atque nobiles; N I, 4. Xenocratem ferunt, nobilem in primis philosophum, ... respondisse ..; R I, 3. nobilissimi philosophi longeque principes ... nec principum mores ferre potuerunt; O I, 69.

piscis: (acupenser) est piscis, ut ferunt, in primis nobilis; Fa fr 5.

populi: te ... cum populis nobilissimis malle quam cum tuo Platone luctari; R IV, 4.

propylaea: num ... propylaea nobilia aut arx ... rem publicam efficiebat? R III, 44.

reprehensio: in primis .. (reprehensio Antiochi) est nobilis; A II, 111.

rhetor: Alcidamas .., rhetor antiquus in primis nobilis; T I, 116.

sepulcrum: quae (Artemisia) nobile illud Halicarnasi fecit sepulcrum; T III, 75.

sphaera: erat .. illa (sphaera) venustior et nobilior in volgus; R I, 21.

vir: aliquo excellente ac nobile viro; fr III, 3.

virgo: si (lubido) petulans fuisset in aliqua generosa ac nobili virgine; P 20.

urbs: Pheras .., quae erat urbs in Thessalia tum admodum nobilis; D I, 53.

B. allein: I. revertuntur: ex decem nobilissimis .. novem revertisse; O III, 113.

II. potentia: quod .. erat ad optinendam ‖ [optinendam] ‖ potentiam nobilium vel maximum; R II, 56.

victus, vita: nobilium vita victuque mutato mores mutari civitatum; L III, 32.

nobilitas, Berühmtheit, Vortrefflichkeit, Adel, vornehmer Rang, Aristokratie: I. impellit: nec me solum ratio ac disputatio impulit, ut ita

crederem, sed nobilitas etiam summorum philosophorum et auctoritas; C 77.
levat: his (Deciis) levabat omnem volnerum metum nobilitas mortis et gloria; T II, 59.
II, 1. excito: s. omitto.
guberno: regna, imperia, nobilitas, honores ... eaque, quae sunt his contraria, in casu sita temporibus gubernantur; O I, 115.
omitto: omitto nobilitatem famamque popularem stultorum inproborumque consensu excitatam; T V, 46.
peto: ut illic alii corporibus exercitatis gloriam et nobilitatem coronae peterent; T V, 9.
2. sum: summa nobilitate illas sortis futuras; D II, 86.
III, 1. studiosus: semper studiosus nobilitatis fuit; A II, 125.
2. contrarius: s. II, 1. guberno.
IV, 1. auctor: quibus (temporibus) L. Brutus patriam liberavit, praeclarus auctor nobilitatis tuae; T IV, 2.
neglegentia: neglegentia nobilitatis augurii disciplina omissa; N II, 9.
2. alqs: erat .. illis paene in conspectu praestanti sapientia et || sapientiae || nobilitate Pythagoras; T IV, 2.
V, 1. praestans: Elis ... familias duas certas habet, Iamidarum unam, alteram Clutidarum, haruspicinae nobilitate praestantes; D I, 91.
2. a: Pinarii Nattae nobiles; a nobilitate igitur periculum; D II, 47.

nobilito, berühmt machen: alqm: neque .. ex te umquam es nobilitatus, sed ex lateribus et lacertis tuis; C 27.
crudelitatem: testis est Phalaris, cuius est praeter ceteros nobilitata crudelitas; O II, 26.
honestum: quod (honestum) etiamsi nobilitatum non sit || est ||, tamen honestum sit; O I, 14.
labores: omnes clari et nobilitati labores † contemplo || contendendo || fiunt etiam tolerabiles; T II, 62.
opifices: opifices post mortem nobilitari volunt; T I, 34.
poëtas: quid? poëtae || quid poëtae? || nonne post mortem nobilitari volunt? T I, 34.
spatia: cum .. venissemus in Academiae non sine causa nobilitata spatia; F V, 1.

nocens, schuldig, strafbar, Übeltäter: A. rei: qui (videt) nocentes et pecuniosos reos eodem te actore corruptelam iudicii molientes; P 46.
B. adficio: quo timore (iudex) nocentes adficit! P 40.
defendo: nocentem aliquando, modo ne nefarium impiumque, defendere; O II, 51.

noceo, schaden: I, 1, a. ratio: est .. malitia versuta et fallax ratio nocendi; N III, 75.
b. causa: quae (iniuriae) nocendi causa de industria inferuntur; O I, 24.
2, a. unpersönlich: alienum .. esse a sapiente non modo iniuriam cui facere, verum etiam nocere; F III, 71. sunt .. (astra) rotunda, quibus formis ... minime noceri potest; N II, 117. scelus est .. nocere bestiae; R III, 19. ut ne cui noceatur; O I, 31. ut non liceat sui commodi causa nocere alteri; O III, 23. quod ei generi possessionum minime quasi noceri potest; P 51.
b. alqs: non audet cuiquam aut dicto protervo aut facto nocere; F II, 47. quod mihi nocere se crediderunt; T I, 99. ut .. innocens is dicitur, non qui leviter nocet, sed qui nihil nocet, sic ..; T V, 41. nec .. Herculi nocere Deianira voluit; N III, 70. doluit (C. Coelius) ... se ... nocuisse rei publicae; L III, 36. ut ne cui quis noceat nisi lacessitus iniuria; O I, 20. qui nocere alteri cogitat; O I, 24. ut || in || inferenda ne cui noceant iniuria; O I, 28. qui aliis nocent, ut in alios liberales sint; O I, 42. ulciscamur .. eos, qui nocere nobis conati sint; O II, 18. hic non noceat, qui ..? O III, 76. quid .. iratus Iuppiter plus nocere potuisset, quam nocuit sibi ipse Regulus? O III, 102. non fuit Iuppiter metuendus ne iratus noceret, qui neque irasci solet nec nocere; O III, 104. ne iratus quidem Iuppiter plus Regulo nocuisset, quam sibi nocuit ipse Regulus; O III, 105. s. alqd; D II, 46.
alqd: quae prosunt aut quae nocent; F III, 69. quae poëtarum vocibus fusa ipsa suavitate nocuerunt; N I, 42. a caulibus ... ut a pestiferis et nocentibus (vites) refugere dicuntur; N II, 120. ut (oculi) .. declinarent, si quid noceret; N II, 142. ut (acies) ea, quae nocere possint, facile vitet; N II, 142. ne quid in eas (nares), quod noceat, possit pervadere; N II, 145. quid tibi hic tandem nocet? resne, ... an ego? D II, 46. ut ... declinet ea, quae nocitura videantur; O I, 11.
adfectio: est innocentia adfectio talis animi, quae noceat nemini; T III, 16.
adsentatio: ista adsentatio ... nocere .. nemini potest nisi ei, qui ..; Lae 97.
aegrotationes: quod minus noceant animi aegrotationes quam corporis? T III, 4.
aes: ne sit aes alienum, quod rei publicae noceat, providendum est; O II, 84.
amplificatio: nec .. rei familiaris amplificatio nemini nocens vituperanda est; O I, 25.
angues: ex quo fit, ut illae (angues) nec morsu vivae noceant nec odore mortuae; N I, 101.
bestiae: ab eisdem .. (hominibus bestiae) .., quae nocent, interficiuntur; O II, 14.
detrimenta: quorum altera (emolumenta) prosunt, nocent altera (detrimenta); F III, 69.
deus: quid .. potius (di) hominibus dedissent, si iis nocere voluissent? N III, 71. quia deos nocere non putant; O II, 12. numquam nec irasci deum nec nocere; O III, 102.
grando: s. II.
homo: hominem naturae oboedientem homini nocere non posse; O III, 25.
imagines: animantes imagines, quae vel prodesse nobis soleant vel nocere, (deos esse dicit); N I, 120.
iustitia: quae (iustitia) non modo numquam nocet cuiquam, sed contra semper *impertit* aliquid || aliquid adfert ||; F I, 50.
liberalitas: quae (liberalitas) prosit amicis, noceat nemini; O I, 43.
membra: si (membra) ... nocent reliquis partibus corporis; O III, 32.
philosophi: nocere audientibus philosophos iis, qui bene dicta male interpretarentur; N III, 77. tacere praestaret philosophis || philosophos || quam iis, qui se audissent, nocere; N III, 77.
principes: plus .. exemplo quam peccato (vitiosi principes) nocent; L III, 32.
promissa: si plus tibi ea (promissa) noceant quam illi prosint, cui promiseris; O I, 32.
res: earum ... rerum, quae noceant et obsint, eadem divisio est; O II, 12. s. alqd; D II, 46.
tempestas: si segetibus aut vinetis cuiuspiam tempestas nocuerit; N II, 167.
vinum: utebatur ... vino et ad voluptatem, et ne noceret; F II, 64. quia (vinum aegrotis) prodest raro, nocet saepissime; N III, 69.
vir: vir bonus est is, qui prodest, quibus potest, nocet nemini; O III, 64. eum virum bonum esse qui prosit, quibus possit, noceat nemini nisi lacessitus iniuria; O III, 76.

uredo: s. II.

II. alqd: nec, si uredo aut grando quippiam ‖ cuipiam ‖ nocuit; N III, 86. vgl. I, 2. alqs; O III, 102. 105. principes. promissa. s. **nihil**, C, II, 2. noceo (4 St.) S. 703, b.

noctu, bei Nacht, nachts: noctu ambulabat in publico Themistocles; T IV, 44. noctu lumine apposito experrecta nutrix animadvertit puerum dormientem circumplicatum serpentis amplexu; D I, 79. Diana dicta, quia noctu quasi diem efficeret; N II, 69. quotiens illum (C. Galum) lux noctu aliquid describere ingressum, quotiens nox oppressit, cum mane coepisset! C 49. morietur noctu in cubiculo suo vi oppressus Scipio; Fa 18. ille, qui ... noctu populabatur agros; O I, 33. noctu ad oppidum respicientes flagrantis (naves) onerarias ... videbatis; D I, 69. cum e praefectura Reatina Romam venienti (P. Vatinio) noctu duo iuvenes cum equis albis dixissent regem ... captum; N II, 6. Cethego ... (illa cupiditas) coëgit eos ... munera mittere, noctu venire domum ad eum; P 40. sic noctu ad eas (uxores Dionysius) ventitabat, ut omnia specularetur ... ante; T V, 59.

nocturnus, nächtlich, bei Nacht: A. aditus: quae Lemni »nocturno aditu occulta coluntur, silvestribus saepibus densa«; N I, 119.

dux: Cynosuram, »qua fidunt duce nocturna Phoenices in alto«, ut ait Aratus; A II, 66. »hac ... in alto«; N II, 106.

forma: cum videmus ... nocturnam .. caeli formam undique sideribus ornatam; T I, 68.

impetus: »quoniam ‖ quom iam ‖ quieti corpus nocturno inpetu dedi«; D I, 44.

labores: an censes ... me tantos labores diurnos nocturnosque domi militiaeque suscepturum fuisse, si ..? C 82.

metus: s. **diurnus** metus (3 St.) B. I, S. 744, b.

pervigilationes: in his (deis) colendis nocturnas pervigilationes sic Aristophanes ... vexat, ut ..; L II, 37.

sacra: siquidem sacra nocturna tollimus; L II, 35. quid .. mihi displiceat in nocturnis (sacris), poëtae indicant comici; L II, 36.

sacrificia: »nocturna mulierum sacrificia ne sunto«; L II, 21. de nocturnis sacrificiis mulierum; L II, 35.

spatia: nocturnorum .. spatiorum eadem est aequabilitas, quae diurnorum; N II, 49.

strages: »multa .. misceri nocturna strage putasti«; D I, 18.

tempus: »variae nocturno tempore visae terribiles formae«; D I, 18. quod .. est tempus, quo illi (galli) non cantent, vel nocturnum vel diurnum? D II, 56.

visa: visis quibusdam saepe movebantur, iisque maxime nocturnis; T I, 29.

voluptas: an vobis nulla videtur voluptas esse nocturna? T V, 112.

B. tollo: omnia nocturna ... in media Graecia Diagondas Thebanus lege perpetua sustulit; L II, 37.

nodus, Knoten, Verbindung, Band: I. sum: septem ..., qui numerus rerum omnium fere nodus est; R VI, 18.

II. conecto: »stella ... aeternum ex astris cupiens conectere nodum«; N II, 111.

desidero: omnia .. duo ad cohaerendum tertium aliquid anquirunt et quasi nodum vinculumque desiderant; Ti 13.

tollo: mihi .. videntur, qui utilitatum causa fingunt amicitias, amabilissimum nodum amicitiae tollere; Lae 51.

noenum, nicht: „aliquot somnia vera“, inquit Ennius, „sed omnia noenum necesse est“; D II, 127. »noenum ‖ non enim ‖ rumores ponebat ante salutem«; O I, 84. C 10.

nolo, nicht wollen: I. absolut: alqs: Socrates ... paucis ante diebus, cum facile posset educi e custodia, noluit; T I, 71. ut mihi, velim, nolim, sit certa quaedam tuenda sententia; N I, 17. ea dant ‖ dant [magis] ‖, quae, etiamsi nolint, danda sint; R I, 47. Numantiam funditus sustulerunt; nollem Corinthum; O I, 35.

II. mit Ergänzung: 1. Conjunctiv: nolim .. mea bona .. tibi viritim dividere libeat, sed, si facias ..; T III, 48. tu .. nolo existimes me adiutorem huic venisse, sed auditorem; N I, 17. s. 3. O III, 93.

2. Infinitiv: si iam ipsa illa accusare nolis; T IV, 75. »nolite hospites ad me adire!« T III, 26. noli agere confuse; N III, 19. nolite arbitrari, o mihi ‖ mei ‖ carissimi filii, me ..; C 79. quodsi ‖ quid si ‖ hoc, qui testamentum faciebat, cavere noluisset; L II, 53. certa .. cum illo ...; noli mecum; A II, 101. salem istum ... *in* inridendis nobis nolitote consumere; N II, 74. quodsi (philosophi) essent eo animo, ut nollent aetatem in litibus conterere; L I, 53. »emori nolo, sed me esse mortuum nihili aestimo;« T I, 15. si consulum, quos enumerare nolo, peccata collegeris; L III, 23. ut (pulli) biberent, quoniam esse nollent; N II, 7. ut quisque optime natus institutusque est, esse omnino nolit in vita, si ..; F V, 57. quod iam beatus nollet esse; T V, 62. qualis ille maritimus Triton pingitur, ... nolis esse; N I, 78. possum ... dicere, sed nolo esse longus; N I, 101. quod iam a me exspectare noli; F II, 118. Athenienses scire, quae recta essent, sed facere nolle; C 64. (Marius) ut homo maiorem (dolorem) ferre sine causa necessaria noluit; T II, 53. noli, quaeso ‖ quaero ‖, prae te ferre vos plane expertes esse doctrinae; N II, 47. nolim .. mihi fingere asotos, ut soletis; F II, 23. Socrates ... eadem, qua ceteri, fugere noluit; D I, 123. si *ne* in eius modi quidem rebus maiores natu nolent interesse; O I, 122. interpellare te ... nolo; N III, 65. qui labi nolumus; A II, 115. posterior (pars orationis tuae faciebat), ut modo (mori) non nollem, modo non laborarem; T I, 112. quibus obsequi nollent; Lae 35. pugnare nolo; A II, 85. noli .. ex me quaerere; F V, 5. qui (Democritus) ⟨vere falsone, quaerere *nolumus* ‖ non quaeremus ‖ ⟩ dicitur se oculis privasse; F V, 87. Metrodorum, ... cum (sapiens) appellaretur ab Epicuro, repudiare tantum beneficium noluisse; F II, 7. ea nolui scribere; A I, 4. quia (milites) sequi noluerant; D I, 69. nolite sinere nos cuiquam servire; P 41. esse .. stultitiam ... ab iis ... dantibus (bona) nolle sumere; N III, 84. inimicitias aut laborem aut sumptus suscipere nolunt; O I, 28. totum genus hoc ... aut non potuerunt *tueri* aut noluerunt; F IV, 7. virtutes .. noli vereri ne expostulent; T V, 14. nolo in stellarum ratione multus vobis videri; N II, 119. quorum (philosophorum) .. testem ... Regulum nolite, quaeso, vituperare; O III, 105.

3. accus. c. infin.: qui sermonibus eius modi nolint personas tam graves inligari; A II, 6. qui in eo (otio) non modo nosmet ipsos hebescere et languere nolumus, sed etiam, ut plurimis prosimus, enitimur; A II, 6. quaero, ... cur similem animi usum in sapiente esse nolitis; F II, 115.

incommoda .. et commoda ... communia esse voluerunt, paria noluerunt; F III, 69. quae (verba) rursus dum sibi evelli ex ordine || ore || (Stoici) nolunt; F IV, 78. ut (pueri) se accusari nolunt! F V, 61. tantum abest, ut scribi contra nos nolimus, ut id etiam maxime optemus; T II, 4. te ... eius (multitudinis) iudicio stare nolim nec, quod illa putet, idem putare pulcherrimum; T II, 63. qui (Heraclitus) quoniam quid diceret intellegi noluit; N III, 35. si ea sciri (di) nolebant; D II, 55. bellicam rem administrari maiores nostri nisi auspicato noluerunt; D II, 76. quid est aliud nolle moneri a Iove nisi efficere, ut ..? D II, 78. »† Manium Persium haec legere nolo, Iunium Congum volo«; R I, fr 1. nolo .. eundem populum imperatorem et portitorem esse terrarum; R IV, 7. quoniam usus capionem duodecim tabulae intra quinque pedes esse noluerunt || voluerint ||; L I, 55. super terrae tumulum noluit quicquam statui nisi columellam; L II, 66. in privatos homines leges ferri noluerunt; L III, 44. ferri de singulis nisi centuriatis comitiis noluerunt; L III, 44. tibi ... haec nostra finituma vestris ignota esse nolui; O II, 8. promisisse || promisisset || (sapientem) nollem; O III, 93. — Democritum, laudatum a ceteris, ab hoc (Epicuro) ... nollem vituperatum; F I, 21. nollem me ab eo ortum; F I, 35.

III. **mit Object:** alqd: quod nolunt; A II, 54. memini etiam, quae nolo; F II, 104. nihil acciderat ei (Polycrati), quod nollet, nisi quod anulum ... abiecerat; F V, 92. sapienti plus semper adesse, quod velit, quam quod nolit; F V, 93. velle aliquid quempiam aut nolle sine causa; Fa 24. nihil audivi ex eo (Scipione) ipse, quod nollem; Lae 103. captum me fortasse .. putas et id, quod nollem, confiteri coactum; fr V, 63.

media: ut eorum (mediorum) alia velis, alia nolis, alia non cures; F IV, 71.

nomen, Name, Benennung, Bezeichnung, Ruf, Titel, Posten, Schuldposten: I. **absolut:** I. **Subject:** abest: dum aegritudinis nomen absit grave, taetrum, funestum, quod cum sapientia esse atque, ut ita dicam, habitare nullo modo possit; T III, 83.

apparet: nec video, qui magis in multitudinis dominatu rei publicae nomen appareat; R III, 45.

declarant: animum .. alii animam, ut fere nostri ⟨declarant nomina || declarat nomen ||⟩; T I, 19.

eminet: excellit atque eminet vis, potestas nomenque regium; R II, 50.

est: honesti inane nomen esse, voluptatem esse summum bonum; A II, 71. nec hoc in acervo ritici solum, unde nomen est; A II, 92. invidiosum nomen est, infame, suspectum; F II, 12. quid, cum volumus nomina eorum ... nota nobis esse, parentes, patriam? F V, 52. cui Tubuli nomen odio non est? F V, 62. nihil esse omnino animum, et hoc esse nomen totum inane; T I, 21. triste .. est nomen ipsum carendi; T I, 87. vide, ne ... non sit hoc proprium nomen omnium; T II, 43. ratio una omnium est aegritudinum, plura nomina; T III, 83. cum ... in iis .. (urbibus) primum ipsius Pythagorae, deinde postea Pythagoreorum tantum nomen esset; T IV, 2. ut et in laude et in vitio nomen hoc (aemulationis) sit; T IV, 17. ei .. morbo nomen est avaritia; T IV, 24. nomen .. esse confitemur recens; T V, 7. quid .. attinet, cum una (deorum) facies sit, plura esse nomina? N I, 84. cui (Diti) *nuptam dicunt* Proserpinam, quod Graecorum nomen est; N II, 66. Apollinis nomen est Graecum, quem Solem esse volunt; N II, 68. nullum erit nomen, quod non possis una littera explicare unde ductum sit; N III, 62. Lyceum ... ⟨id enim superiori gymnasio nomen est⟩; D I, 8. si fati omnino nullum nomen, nulla natura, nulla vis esset; Fa 6. ut eius rei, de qua quaeretur || quaeritur ||, si, nomen quod sit, conveniat, explicetur, quid declaretur eo nomine; R I, 38. divitiae, nomen, opes vacuae consilio et vivendi atque aliis imperandi modo dedecoris plenae sunt et insolentis superbiae; R I, 51. tyranni; nam hoc nomen Graeci regis iniusti esse voluerunt; R II, 49. *id* illi alteri flumini nomen est; L II, 1. † qua (patria) rei publicae nomen universae civitatis est; L II, 5. neque Calchantis neque Heleni tantum nomen fuisset; L II, 33. quamvis ... sit eius (Themistoclis) nomen quam Solonis inlustrius; O I, 75. interdum vereor, ne quibusdam bonis viris philosophiae nomen sit invisum; O II, 2. cum ... senatus || † senatus || nomen in re publica non erat; P 27. s. abest. ohne Verb; N II, 67. — II, 1. percipio; N II, 91.

excellit: illud excellit regium nomen; R II, 43. s. eminet.

exoritur: »cum capra aut nepa aut exoritur nomen aliquod beluarum || beluae ||«; R I, 30.

floret: neque Atti Navii nomen memoria floreret tam diu; L II, 33.

habitat: s. abest.

indicat: quorum ipsum nomen vim suae potestatis indicat; R I, 63.

inrepit: ut, si (vir bonus) digitis concrepuerit, possit in locupletium testamenta nomen eius inrepere; O III, 75.

manat: id .. eorum nomen usque ad Pythagorae manavit aetatem; T V, 8. fidei .. bonae nomen existimabat manare latissime; O III, 70.

manet: sublata .. benivolentia amicitiae nomen tollitur, propinquitatis manet; Lae 19.

movent: s. II, 2. utor; F IV, 61.

occidit: amicitiae nomen iam occiderit; L I, 34.

occurrit: occurrit nomen quasi patrium regis; R I, 54.

patet: hoc nomen beati longe et late patet; T V, 85. quod nomen patuit postea latius; N II, 72.

potest: a quibus audiri nomen nostrum potest; R VI, 24. s. abest. inrepit. tranatat. valet. II, 1. dilato.

recedit, remanet: a peregrino .. (nomen) recessit et proprie in eo, qui arma contra ferret, remansit; O I, 37.

significat: quia nomen insaniae significat mentis aegrotationem et morbum; T III, 8.

tranatat, transcendit: num aut tuum aut cuiusquam nostrum || vestrum || nomen vel Caucasum hunc, quem cernis, transcendere potuit vel illum Gangen tranatare? R VI, 22.

vagatur: nos ... speremus .. nostrum nomen volitare et vagari latissime; R I, 26.

valet: delet .. (simulatio) veritatem, sine qua nomen amicitiae valere non potest; Lae 92.

venit: superbia Tarquinii nomen huic populo in odium venisse regium; R I, 62.

versatur: id .. (fidei bonae nomen) versari in tutelis societatibus, fiduciis mandatis, rebus emptis venditis, conductis locatis; O III, 70.

videntur: cum in Graeco sermone haec ipsa quondam rerum nomina novarum * non videbantur; F III, 15. s. II, 1. repudio.

viget: multa .. saecula postea sic viguit Pythagoreorum nomen, ut ..; T I, 38. cum .. eo tempore in iis || his || locis Pythagorae nomen vigeret; R I, 16.

volitat: s. vagatur.

ohne Verb: at primum, quot hominum linguae, tot nomina deorum; N I, 84. Vestae nomen a Graecis || est ||; N II, 67. illud nomen veterum litteris usitatius; N III, 48. anile sane et plenum superstitionis fati nomen ipsum; D II, 19. eas .. (laudes) etiam cantus ad tibicinem prosequatur, cui nomen neniae; L II, 62.

2. **Prädicat:** sum: malitia certi cuiusdam vitii nomen est, vitiositas omnium; T IV, 34. vgl. 1. est.

3. **Ausruf:** o turpem notam temporum [nomen illorum] || nom. ill. ||! O III, 74.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adiungo: ut fati nomen ne adiungas et eandem tamen teneas sententiam; Fa 29.

adrogo: qui (optimates) non populi concessu, sed suis comitiis hoc sibi nomen adrogaverunt; R I, 50.

adsequor: quae (sapientia) ... tum initiorum causarumque cuiusque rei cognitione hoc pulcherrimum nomen apud antiquos adsequebatur; T V, 7.

amitto: s. **amitto,** II. nomen (3 St.) B. I, S. 161, b.

aperio: tu omnium divinarum humanarumque rerum nomina, genera, officia, causas aperuisti; A I, 9.

attingo: quae non magis legis nomen adtingunt, quam si latrones aliquas consessu suo sanxerint; L II, 13.

audio: s. **audio,** III. nomen (5 St.) B. I, S. 279, a.

averto: »per litteras avertas aliquod nomen«; N III, 73.

commuto: nomina rerum commutantem || [nom. rer. com.] ||; F IV, 21.

concito: concitatis sociis et nomine Latino; R I, 31.

coniungo: eos invidiosum nomen voluptatis fugere, sed in vicinitate versari; quod facere eos etiam, qui illud idem cum honestate coniungerent; A II, 138.

detraho: quibus (servis) nomen servitutis ipse (Dionysius) detraxerat; T V, 58.

dico: quae (nomina) paulo ante dicta sunt; N II, 62.

dilato: ne in continentibus quidem terris vestrum nomen dilatari potest; fr V, 87.

do: sin id nomen moribus dandum est, non linguis, non Graecos minus barbaros quam Romanos puto; R I, 58.

duco: utilitatis nomen non tam splendidum quam necessarium ducimus; O III, 101. s. **duco,** III. nomen (7 St.) B. I, S. 774, b.

efficio: id nomen durius effecit iam vetustas; O I, 37.

effugio: ut effugiamus ambiguum nomen invidiae; T III, 20.

enodo: in enodandis .. nominibus, quod miserandum sit, laboratis; N III, 62.

eripio: si (utilitas ista) boni viri nomen eripuerit; O III, 82.

exaggero: ille (Epicurus) ... voluptatis nomen, suavitatem, quietem teste populo exaggerans instat acriter; A fr 20 (Z. 24).

expono: horum nominibus tot virorum atque tantorum expositis; A II, 13.

exquiro: nec (audebo cetera) fraudare suo vetere nomine potius quam aliquod || quam aliquid potius || novum exquirere; F V, 91.

facio: s. **facio,** III. nomen (5 St.) S. 18, b.

fero: cum Basilus M. Satrium, sororis filium, nomen suum ferre voluisset; O III, 74.

fingo: quodsi fingenda nomina, Vicae Potae potius vincendi atque potiundi, Statae standi || [vinvendi] .. [potiundi] .. [standi] ||; L II, 28.

fugio: s. coniungo.

habeo: in neutris habeat superius nomen; T IV, 28. s. seiungo. **habeo,** III. nomen (10 St.) S. 127, a.

ignoro: eorum, quos vident, (parvi) volunt non ignorare nomina; F V, 42.

imitor: quia nihil ista, quae populi speciem et nomen imitatur, immanius belua est; R III, 45.

impono: s. **impono** nomen (10 St.) S. 243, b.

inflecto: sic .. suum nomen ex Graeco nomine inflexerat; R II, 35.

inlustro: temporum illorum tantum fere regum inlustrata sunt nomina; R II, 33.

inrideo: quae (nomina) irrideri ab imperitis solent; F III, 75.

inscribo: s. **inscribo,** I. nomen (3 St.) S. 324, a.

intellego: qui nomen honestatis a se ne intellegi quidem dicant; A II, 140.

interpretor: in ipso nomine legis interpretando inesse vim et sententiam iusti et veri legendi; L II, 11. s. teneo; L II, 29.

invenio: s. **invenio,** III nomen (4 St.) S. 355, a.

muto: adhuc ... causa non videtur fuisse mutandi nominis; F IV, 13. illi (Stoici) ... nomina tamquam rerum notas mutaverunt; F V, 74. nec potuit Titiensium et Rhamnensium et Lucerum mutare, cum cuperet, nomina; R II, 36.

mutuor: quoniam a viris virtus nomen est mutuata; T II, 43.

nanciscor: quae (prudentia) ipsum nomen hoc nacta est ex providendo; R VI, 1.

obtineo: quo modo .. obtinebit (sapientia) nomen sapientiae? A II, 24. beatam vitam ... ex multo maiore parte obtinere nomen suum; T V, 22. ipsa res deorum nomen obtinuit; N II, 61.

percipio: cui (naturae) nomen est aër, Graecum illud quidem, sed perceptum iam tamen usu a nostris; N II, 91. Themistocles omnium civium perceperat nomina; C 21.

perhorresco: quo modo .. tot legibus eiectus in exilium nomen exulis non perhorrescis? P 32.

pono: qui haec rebus nomina posuerunt; T III, 10. certae scholae sunt ... de debilitate, de caecitate, de omni casu, in quo nomen poni solet calamitatis; T III, 81. sunt .. rebus novis nova ponenda nomina; N I, 44.

possideo: qui (sapiens) ... vere .. omnia ista nomina possideat; F III, 75.

prodo: cuius (Lacedaemonii) ne nomen quidem proditum est; T I, 100.

produco: nomen .. productum, ut Portunus a portu, sic Neptunus a nando paulum primis litteris immutatis; N II, 66.

puto: non .. ignoro, quanti eius (providentiae) nomen putetis; N III, 78.

quaero: quod ... illi (Stoici) nomina nova quaerunt, quibus idem dicant; F V, 89.

relinquo: nihil demi (potest), ut virtutis nomen relinquatur; P 22.

reperio: quae (aristolochia) nomen ex inventore repperit, rem ipsam inventor ex somnio; D I, 16.

repudio: nomen tantum videbitur regis repudiatum, res manebit; L III, 15.

retineo: fani pulchritudo et vetustas Praenestinarum etiam nunc retinet sortium nomen; D II, 86.

seiungo: proprie, ut aegrotatio in corpore, sic aegritudo in animo nomen habet non seiunctum a dolore; T III, 23.

servo: cupiditatis nomen servet alio; F II, 27.

subeo: haec tot et alia plura nonne inutile est vitiorum subire nomina? O III, 57.

teneo: qui (nuptiarum auspices) re omissa nomen tantum tenent; D I, 28. nomen illi principes optimatium mordicus tenent, re autem carent [eo nomine]; R I, 51. quoniam id nomen illi tam restricte tenent; R III, 7. favore magis quam re legum nomen tenent; L II, 11. quod nos prope idem Graecum, *non* interpretatum nomen tenemus; L II, 29.

termino: isdemne ut finibus nomen suum, quibus vita, terminaretur? T I, 32.

tero: quae (nomina) nunc consuetudo diuturna trivit; F III, 15. tritum est .. (nomen) pro Latino; N II, 91. quod quoniam nomen minus est adhuc tritum sermone nostro; R II, 51.

tollo: nomen .. Tarquiniorum et memoriam regni esse tollendam; O III, 40. f. I, 1. manet.

traduco: nisi caelestium divina cognitio nomen eorum ad errorem fabulae traduxisset; T V, 8.

transfero: aut .. nova sunt rerum novarum facienda nomina aut ex aliis transferenda; A I, 25.

tribuo: (Zeno) rebus inanimis atque mutis per quandam significationem haec docet tributa nomina; N I, 36. (Cleanthes) totius naturae menti atque animo tribuit hoc nomen; N I, 37. ut perniciosis etiam rebus non *modo* nomen deorum tribueretur, sed etiam sacra constituerentur; N III, 63.

video: in augurum precatione Tiberinum, Spinonem, Almonem, Nodinum, alia propinquorum fluminum nomina videmus; N III, 52.

usurpo: »o nate! vere hoc nomen usurpa patri«; T II, 20. nomen tantum virtutis usurpas, quid ipsa valeat, ignoras; P 17.

2. **Ablativ:** abstineo: nec .. iam meo nomine abstinent; R I, 6.

abutor: in quo abutimur nomine; L I, 45.

careo: f. 1. teneo; R I, 51.

digno: homo ex eo numero hominum, qui apud nos hoc nomine dignantur; fr I, 7.

frando: f. 1. exquiro.

sum: sic innumerabiles paribus in locis esse eisdem nominibus, honoribus, rebus gestis? A II, 125.

vaco: quintum genus (Aristoteles) adhibet vacans nomine; T I, 22.

utor: neque Hieronymus ... voluptatis nomine umquam utitur pro illa indolentia; F II, 19. mihi .. erit isdem istis (nominibus) fortasse iam utendum; F III, 40. cum (Zeno) uteretur in lingua copiosa factis tamen nominibus ac novis; F III, 51. qui (Stoici) ... nominibus uterentur iis, quae prima specie admirationem, re explicata risum moverent; F IV, 61. utor, ut quam maxime significem, pluribus (nominibus); T II, 46.

3. **mit Präpositionen:** acquiesco in: quia facillime in nomine tuo acquiesco; F III, 6.

appareo in: quoniam illud maiorum vigiliarum munus in tuo nomine apparuit; P 5.

converto in: in te unum atque in tuum nomen se tota convertet civitas; R VI, 12.

erro in: si aut res ignoratur aut erratur in nomine; F IV, 57.

haereo in: in multis .. nominibus haerebitis; N III, 62.

inflecto ex: f. 1. inflecto.

laboro de: non laboro .. de nomine; F II, 28.

nomino ex: quam (urbem) e suo nomine Romam iussit nominari; R II, 12.

refero ad: non numquam haec eadem vocabula ad frugalitatis nomen tamquam ad caput referre volumus; T IV, 36.

sum in: (Attus Navius) erat in magno nomine et gloria; D I, 31. — sine: an (di) sine nominibus sunt? N I, 84.

transfero ex: f. 1. transfero.

versor in: ut || † ut || omnis ea indicatio versatur tantum modo || tantum || in nomine, animadversio illa ignominia dicta est; R IV, 6.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** inimicus: quis .. tam inimicus paene nomini Romano est, qui ..? F I, 4.

2. **Ablativ:** dignus: quis est .. dignus nomine hominis? F II, 114. laudetur vero hic imperator aut etiam appelletur aut hoc nomine dignus putetur! P 33.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** altrix: »hic silvestris erat Romani nominis altrix, Martia«; D I, 20.

causa: si quis ab ineunte aetate habet causam celebritatis et nominis ... acceptam; O II, 44.

controversia: in omni hac quaestione ... non esse rerum Stoicis cum Peripateticis controversiam, sed nominum; F III, 41. quicquid quaeritur, id habet ... facti aut iuris aut nominis controversiam; F IV, 6.

dignitas: nominis dignitatem (Antiochus) videtur, cum a re ipsa descisceret, retinere voluisse; A II, 70.

enodatio: quid vos illa delectat explicatio fabularum et enodatio nominum? N III, 62.

error: quam (Olympiadem) quidam nominis errore ab eodem Lycurgo constitutam putant; R II, 18.

exspectatio: sustines ... expectationem ... magnam bonorum, non nullam fortasse nominis (nostri); O III, 6.

foedera: sociorum nominisque Latini iura neglexit ac foedera; R III, 41.

gloria: an abutimur gloria nominis? A II, 143.

ignominia: si rerum naturam, non ignominiam nominis quaerimus; T V, 107.

inventor: nec .. Pythagoras nominis solum inventor, sed rerum etiam ipsarum amplificator fuit; T V, 10.

iura: f. foedera.

memoria: velle post mortem epulis celebrari memoriam sui nominis; F II, 103. hic (Paulus) nihil domum suam intulit praeter memoriam nominis sempiternam; O II, 76.

novitas: in omni arte ... multam novitatem nominum esse; F III, 3. admiratum Leontem novitatem nominis quaesivisse, quinam essent philosophi; T V, 8 (9).

numerus: nominum non magnus numerus ne in pontificiis quidem nostris, deorum autem innumerabilis; N I, 84.

odium: expulso .. Tarquinio tantum odium populum Romanum regalis nominis tenuit, quantum ..; R II, 52.

offensio: reliquos Tarquinios offensione nominis (expulerunt); R II, 53.

propagatio: quid procreatio liberorum, quid propagatio nominis ... (significat), nisi ..? T I, 31.

splendor: qui ... splendore nominis capti, quid natura postulet, non intellegunt; F I, 42.

2. **Ablativ:** alqs: te isto nomine, ingenio, gloria, ... quid ... iudices, non audere in conventu dicere; F II, 74. tertiae (Musae) Piero natae et Antiopa, ... isdem nominibus et eodem numero, quo proximae || proxime || superiores; N III, 54. cum imperator exercitum, censor populum lustraret, bonis nominibus, qui hostias ducerent, eligebantur; D I, 102.

catellus: erat .. mortuus catellus eo nomine; D I, 103.

Oceanus: qui (Oceanus) .. tanto nomine quam sit parvus, vides; R VI, 21.

stella: huic .. Booti »subter praecordia fixa videtur stella micans radiis, Arcturus nomine claro«; N II, 110.

vitium: omni virtuti vitium contrario nomine opponitur; F III, 40.

3. **mit Präpositionen:** controversia de: cum .. omnis controversia aut de re soleat aut de nomine esse; F IV, 57.

naufragus sine: quid .. magnum .. naufragum illum sine nomine in rivo esse lapsum? Fa 5.

V. **Umstand:** I. **Ablativ:** amplecti: quod idem interdum virtutis nomine amplectimur || complectimur ||; T II, 30.

antiquus: sapientiam ... quis negare potest non modo re esse antiquam, verum etiam nomine? T V, 7.

appellare: me .. nomine appellabat; A II, 13. quod appellant honestum non tam solido quam splendido nomine; F I, 61. cur ... res tam dissimiles eodem nomine appellas? F II, 9. hoc non dolere solum voluptatis nomine appellaret; F II, 18. quam (voluptatem) eodem nomine omnes appellamus; F II, 20. quam (voluptatem) omnes gentes hoc nomine appellant; F II, 28. quam (perturbationem) .. Stoici communi nomine corporis et animi ἡδονήν appellant; F III, 35. eas .. ambas (dialecticam, physicam) virtutum nomine appellant; F III, 72. illa laetioribus nominibus appellari ab eo (Zenone) quam a nobis, haec tristioribus; F IV, 73. quae (virtutes) in voluntate positae magis proprio nomine appellari solent; F V, 36. quae fere omnia appellantur uno ingenii nomine; F V, 36. haec ... tot nominibus a Stoicis appellata; F V, 90. ipsum animum ἐνδελέχειαν (Aristoteles) appellat novo nomine quasi quandam continuatam motionem et perennem; T I, 22. haec duo Graeci illi || Graeculi || ... uno nomine appellant; T II, 35. eam .., quam lenitatem nos dicimus, vitioso lentitudinis nomine appellant; T IV, 43. nec hercule invenio, quo nomine alio (amor) possit appellari; T IV, 68. sunt .., qui omnia naturae nomine appellent; N II, 82. eos .. (deos) aut beluarum nomine appellas, ut Capram, ut Nepam, ut Taurum, ut Leonem, aut rerum inanimarum, ut Argo, ut Aram, ut Coronam; N III, 40. eam (Dianam) saepe Graeci Upim paterno nomine appellant; N III, 58. quae (femina) se nomine appellans diceret Homericum quendam eius modi versum; D I, 52. ceteras .. res publicas ne appellandas quidem putant iis nominibus, quibus illae sese appellari velint. cur enim regem appellem Iovis optimi nomine hominem dominandi cupidum, ... non tyrannum potius? R I, 50. eam .. rem illi Graeco putant nomine *a* suum cuique tribuendo appellatam, ego nostro a legendo; L I, 19. ut (Vesta) Graeco nomine est appellata; L II, 29. eum, quicum bellum geras, tam molli nomine appellare; O I, 37. eas neque partes neque earum usus suis nominibus appellant; O I, 127. quod ... illa .., quae turpia sint, nominibus appellemus suis; O I, 128. me tuo nomine appellas? P 30. ceterorum .. siderum ambitus .. homines neque nomine appellant neque inter se numero commetiuntur; Ti 33.

colere: hoc (nomine) eos (deos) et venerari et colere debemus; N II, 71.

complecti: s. amplecti.

consecrari: aër ... interiectus inter mare et caelum Iunonis nomine consecratur; N II, 66.

contineri: quodnisi eo nomine || omnes || virtutes continerentur; T IV, 36.

declarari: quae (perturbatio) nomine ipso vitiosa declarari videtur; F III, 35. hisce ego pluribus || [pluribus] || nominibus unam rem declarari volo; T II, 46. his .. nominibus ... quae vis sit in quoque declaratur deo; N II, 62. s. 1, I. est; R I, 38.

deformis: Sardanapallus ille vitiis multo quam nomine ipso deformior; R III, fr 4.

delectari: delector, ... delector, inquam, et familia vestra et nomine; F II, 72.

describere: s. discribere.

dici: ea .. omnia ... uno nomine honesta dicuntur; F V, 60. s. II, 1. quaero.

differre: qui (Academici et Peripatetici) rebus congruentes nominibus differebant; A I, 17. quia reliquit perfectissimam disciplinam, Peripateticos et Academicos, nominibus differentes, re congruentes; A II, 15.

diiungere: qui (Stoici) honesta a commodis non nomine, sed genere toto diiungerent; N I, 16.

diligens: in quo etiam verbis ac nominibus ipsis fuit diligens; R II, 40.

discribere: quamquam ... populum .. et suo et Tatii nomine et Lucumonis ... in tribus tris ... discripserat || descr. ||; R II, 14.

esse: quae .. (ars philosophiae) erat primo duobus ... nominibus una; A I, 18. ut Oresti nuper prandia in semitis decumae nomine magno honori fuerunt; O II, 58. vgl. antiquus u. a.

ferri: »hic Geminis est ille sub ipsis Ante Canem, Προκύων Graio qui nomine fertur«; N II, 114.

fieri: quod idem in dilectu consules observant, ut primus miles fiat bono nomine; D I 102.

flagitiosus: qui (Cynici) .. inrident, quod ea, quae turpia non sint, ‖ nominibus ac ‖ verbis flagitiosa ducamus || dicamus ||; O I, 128.

gloriosus: quid exornamus philosophiam aut quid eius nomine gloriosi sumus? T II, 33.

homo: sunt .. quidam homines non re, sed nomine; O I, 105.

insignis: ut hoc quoque pluribus nominibus insigne faciamus; F III, 14.

laudari: nec timiditatem ignaviamque vituperari nec fortitudinem patientiamque laudari suo nomine; F I, 49.

notare: agri cultura ... eas res, in quibus versatur, nominibus notavit novis; F III, 4. quamvis .. multis nominibus est hoc vitium notandum levium hominum atque fallacium; Lae 91.

nuncupare: illud, quod erat a deo natum, nomine ipsius dei nuncupabant; N II, 60. quo .. eos (deos) nomine consuetudo nuncupaverit; N II, 71. quas curias earum nominibus nuncupavit, quae ... virgines ..; R II, 14.

obscenus: liberis dare operam re honestum est, nomine obscenum; O I, 128.

perduellis: quod, qui proprio nomine perduellis esset, is hostis vocaretur; O I, 37.

perhibere: »quem (Anguitenentem) claro perhibent Ophiuchum nomine Graii«; N II, 109.

recreari: cuius (Scipionis) ego nomine ipso recreor; R VI, 9.

removere: uno nomine omnia, quae essent aliena firmae et constantis adsensionis, a virtute sapientiaque removebat; A I, 42. ab amicitia Q. Pompei meo nomine se removerat ... Scipio; Lae 77.

reprehendere: qui ... a summo philosopho non reprenderentur eo nomine dumtaxat, cetera caverent; F II, 21.

sequi: (Stoici) nominibus aliis easdem res secuti sunt; F V, 22.

venerari: s. colere. — vituperari: s. laudari.

vocare: quae tu si alio nomine vis vocare; A fr 19. eodem .. nomine (Theuth) anni primus mensis apud eos (Aegyptios) vocatur; N III, 56. (tyranni) se Iovis optimi nomine malunt reges vocari; R III, 23.

2. **Präpositionen:** de: haec .. de rerum nominibus; F III, 5.

praeter: ad Satrium nihil praeter nomen pervenire; O III, 74.

nominatim, namentlich, mit Namen, ausdrücklich, besonders, einzeln: appello: ante Laelii aetatem et Scipionis non reperio quos appellare possim nominatim; T IV, 5.
dico: id (vitii) statuerunt, si venditor sciret, nisi nominatim dictum esset, praestari oportere; O III, 65.
laudo: eorum .., qui privatum otium negotiis publicis antetulerunt, nominatim vita laudatur; T III, 57.
persequor: quas .. (voluptates Epicurus) non erubescens persequitur omnis nominatim; N I, 111.

nomino, benennen, bezeichnen, nennen, namhaft machen, erwähnen, rühmen: I. **mit Ergänzung:** 1. **indir. Frage:** Graeci .. *in* conviviis solent nominare, cui poculum tradituri sint; T I, 96.
2. **acc. c. inf.:** nominat etiam Panaetius ... Anchialum et Cassandrum, summos astrologos illius aetatis, ... hoc praedictionis genere non usos; D II, 88.
II. **mit einfachem Object:** alqm: qui in scholis nominari solet; A II, 81. quem (Xenophanem) modo nominavi; A II, 129. quos modo nominavi; F I, 7. IV, 45. O II, 51. quos nominavi; F I, 16. V, 12. numquam audivi in Epicuri schola Lycurgum, Solonem, Miltiadem, Themistoclem, Epaminondam nominari; F II, 67. quem proxime nominavi; N I, 37. Iunonem a iuvando credo nominatam; N II, 66. cum ... Luna a lucendo nominata sit; eadem est enim Lucina; N II, 68. quasi (Hyades) a suibus essent, non ab imbribus nominatae; N II, 111. *Διόσκουροι* etiam apud Graios multis modis nominantur; N III, 53. quartus (Mercurius) Nilo patre, quem Aegyptii nefas habent nominare; N III, 56. Chaldaei non ex artis, sed ex gentis vocabulo nominati; D I, 2. Areopagitae conprehendi iubent eum, qui a Sophocle erat nominatus; D I, 54. Rhodium quendam morientem sex aequales nominasse; D I, 64. qui (Boëthus Stoicus) est a te nominatus; D II, 47. nihil .. attinet quemquam nominari; L II, 42. quem modo nominavi; L III, 14. ut .. ceteri ex patribus, sic hic ... ex filio est nominandus; O III, 66. modo quos nominavi; Lae 19. qualis (amicitia) eorum, qui pauci nominantur, fuit; Lae 22.
alqd: verborum .. explicatio .., id est, qua de causa quaeque essent ita nominata; A I, 32.
amicitiam: ex quo (amore) amicitia nominata est; Lae 26.
animal: erit aliquid interius, ex quo illud animal nominetur; N I, 26.
annum: quarum (stellarum) ex disparibus motionibus magnum annum mathematici nominaverunt; N II, 51.
cantus: cui nomen neniae, quo vocabulo etiam *apud* Graecos cantus lugubres nominantur; L II, 62.
deos: quinque eos (deos esse Xenocrates dicit), qui in stellis vagis nominantur; N I, 34. his vocabulis esse deos facimus, quibus a nobis nominantur? N I, 83.
divitias: s. res.
duces: quid duces et principes nominem? T I, 101.
familiares: s. rusticos.
fratres: eorum .. fratres et sorores, qui a genealogis antiquis sic nominantur, Amor, Dolus, Metus ..; N III, 44.
gloriam: s. res.
homines: videorne tibi non ... nominare modo inlustres homines, sed etiam ‖ sed ‖ imitari numquam nisi clarum? A II, 75.
honorem: s. res.
ἰδέαν: *ἰδέαν* .. [iam a Platone ita nominatam]; A I, 30.
inimicum: ut nostrum inimicum potissimum nominem; A II, 14.
iuvenes: quos (iuvenes) modo nominavi; T I, 113.
librum: quem (librum) modo nominavi; F II, 100.
naturam: si ... est animus ... quinta illa non nominata magis quam non intellecta natura; T I, 41. multae .. aliae naturae deorum ... et a Graeciae sapientissimis et a maioribus nostris constitutae nominataeque sunt; N II, 60.
occationem: id (semen terra) occaecatum cohibet, ex quo occatio, quae hoc efficit, nominata est; C 51.
paria: quod ex omnibus saeculis vix tria aut quattuor nominantur paria amicorum; Lae 15.
patrem: qui (Plato) in Timaeo patrem huius mundi nominari neget posse; N I, 30.
petulantiam: a petendo petulantia, a procando, id est poscendo, procacitas nominata est; R IV, 6.
philosophos: quae sit inter eos philosophos, quos nominavi, controversia; O III, 92.
physicos: cum veteres physicos nominatis; A II, 13.
principes: s. duces.
procacitatem: s. petulantiam.
πρόληψιν: ut Epicurus ipse *πρόληψιν* appellavit, quam antea nemo eo verbo nominarat; N I, 44.
res: ex maiore parte plerosque res nominari ... ut vires, ut valetudinem, ut divitias, ut honorem, ut gloriam; T V, 22.
regem: ut eum (regem) potissimum nominem; R I, 44.
rusticos: possum nominare ex agro Sabino rusticos Romanos, vicinos et familiares meos; C 24.
sophistam: et illum, quem nominavi, et ceteros sophistas ... lusos videmus a Socrate; F II, 2.
sorores: s. fratres. — valetudinem: s. res.
vicinos: s. rusticos.
viros: similiter ..., atque seditiosi solerent claros viros, sed tamen populares aliquos nominare; A II, 72. quos (viros) nihil attinet nominare; T I, 81. multos .. possum bonos viros nominare, qui ..; T II, 45. ex qua (iustitia) viri boni nominantur; O I, 20.
virtutem: vide, ne ... ab ea (virtute), quae una ceteris excellebat, omnes nominatae sint; T II, 43.
vires: viribus corporis et nervis et efficacitati similes similibus quoque verbis animi vires nominantur; T IV, 31. s. res.
III. **mit Object und prädicativem Zusatz:** 1. **Genetiv:** fanum: quo facto fanum illud Iudicis Herculis nominatum est; D I, 54.
2. **mit doppeltem Accusativ:** alqm: committere, ut accusator nominere; O II, 50. *ait* Theophrastus, auctor haud deterior mea quidem sententia ⟨meliorem multi nominant⟩; L II, 15. ab illis (Graecis) quoque *Δημήτηρ* quasi *Γημήτηρ* nominata est; N II, 67. quibus (artibus) qui carebant, inertes a maioribus nominabantur; F II, 115. cum Fabricius [aut Aristides] iustus nominatur; O III, 16. quam (Minervam) Arcades *Κορίαν* nominant; N III, 59. Ino Cadmi filia nonne *Λευκοθέα* nominata a Graecis Matuta habetur a nostris? T I, 28. quod ex nobis natos „liberos" appellamus, idcirco Cerere nati nominati sunt Liber et Libera; N II, 62. quae quia partus matronarum tueatur, a nascentibus Natio

nominata est; N III, 47. quamvis is ... ab oppressis civibus parens nominetur; O III, 83. quibus (optimatibus) ipse rex tantum tribuisset, ut eos patres vellet nominari patriciosque eorum liberos; R II, 23. ea .. (Proserpina) est, quae Περσεφόνη Graece nominatur; N II, 66. ab iis Eleatici philosophi nominabantur; A II, 129. hanc (sapientiam) .. qui expetunt, philosophi nominantur; O II, 5. ab Aristippo Cyrenaici atque Aunicerii philosophi nominati; O III, 116. qui (Pythagorei) essent Italici philosophi quondam nominati; C 78. eos, qui aut non plus mille quingentos aeris aut omnino nihil in suum || suum in || censum praeter caput attulissent, proletarios nominavit; R II, 40. attulit .. in cavea pullos is, qui ex eo ipso nominatur pullarius; D II, 72. septem .. illi non suo, sed populorum suffragio omnium (sapientes) nominati sunt; F II, 7. qui a Graecis σοφοί, sapientes a nostris et habebantur et nominabantur || [qui ... nominabantur] ||; T V, 7. a quibus ducti deinceps omnes ... sapientes et habebantur et nominabantur; T V, 8. eos .. septem, quos Graeci sapientis nominaverunt; R I, 12. nec ii, qui sapientes ‖ sunt ‖ habiti et nominati, M. Cato et C. Laelius, sapientes fuerunt; O III, 16. quos senes ille appellavit, (nostri) nominaverunt senatum; R II, 50. apud Lacedaemonios .. ii, qui amplissimum magistratum gerunt, ut sunt, sic etiam nominantur senes; C 20. eorum erat iste mos, qui tum sophistae nominabantur; F II, 1. σοφούς: ſ. sapientes; T V, 7. principio Ioves tres numerant ii, qui theologi nominantur; N III, 53. ex quo, qui eos (senes) arcessebant, viatores nominati sunt; C 56.

alqd: Pyrrho .. ea ne sentire quidem sapientem, quae ἀπάθεια nominatur; A II, 130. ἀποπροηγμένον: ſ. προηγμένον; F III, 51. qui ... eas angustias (viderunt), per quas penetravit ea, quae est nominata »Argo«; T I, 45. ubi Nilus ad illa, quae Catadupa nominantur, praecipitat || praecipitatur || ex altissimis montibus; R VI, 19. quod ex utroque, id † iam corpus et quasi qualitatem quandam nominabant; A I, 24. nostri sinistrum nominaverunt externique dextrum, quia plerumque id melius videbatur; D II, 82. perspicuitatem aut evidentiam nos, si placet, nominemus; A II, 17. haec in bonis rebus ... facilitas nominetur, in malis proclivitas, ut significet lapsionem; T IV, 28. ea honesta, ea pulchra, ea laudabilia, illa autem superiora naturalia nominantur; F IV, 58. imperium: ſ. patrocinium. si ita erat comprensum, ut convelli ratione non posset, scientiam, sin aliter inscientiam nominabat; A I, 41. laudabilia: ſ. honesta. a parvis ... didicimus „SI IN IUS VOCAT“ atque || atque alia || eius modi „leges“ alias nominare; L II, 9. quae .. ita composita sanctaque essent, eas leges videlicet nominarent || nominarunt, al. ||; L II, 11. malitias: ſ. vitium; F III, 39. naturalia: ſ. honesta. illud patrocinium orbis terrae verius quam imperium poterat nominari; O II, 27. perspicuitatem: ſ. evidentiam. quod praepositum vel praecipuum nominamus; F III, 53. qui eadem illa praeposita nominas; F IV, 23. ſ. praecipuum. ab iis alii, quae prima secundum naturam nominant, proficiscuntur; F V, 18. quae probabilia vel veri similia putavi nominanda; A fr 19. proclivitatem: ſ. facilitatem. hinc est illud exortum, quod Zeno προηγμένον, contraque quod ἀποπροηγμένον nominavit; F III, 51. in vita non ea, quae primo || priore, al. || loco sunt, sed ea, quae secundum locum obtinent, προηγμένα, id est producta nominentur; F III, 52. producta: ſ. προηγμένα; F III, 52. pulchra: ſ. honesta. ea triangula illi et quadrata nominant; D II, 89. scientiam: ſ. inscientiam. sinistrum: ſ. dextrum. triangula: ſ. quadrata. veri similia: ſ. probabilia. quas .. κακίας Graeci appellant, vitia malo quam malitias nominare; F III, 39. id eo ipso vitium nominatum puto, vel etiam a vitio dictum vituperari; F III, 40.

Academiam: illa (Academia), quam exposuisti, vetus, haec nova nominetur; A I, 46.

accubitionem: bene .. maiores accubitionem epularem amicorum, quia vitae coniunctionem haberet, convivium nominaverunt, melius quam Graeci, qui hoc idem tum compotationem, tum concenationem vocant; C 45.

adfectionem: quod animi adfectionem lumine mentis carentem (maiores) nominaverunt amentiam eandemque dementiam; T III, 10.

angorem: praeclare nostri, ut alia multa, molestiam, sollicitudinem, angorem propter similitudinem corporum aegrorum aegritudinem nominaverunt; T III, 22.

antiquos: ut antiquis (placuit), quos eosdem Academicos et Peripateticos nominamus; F V, 21.

appetitiones: appetitiones .., quas illi (Graeci) ὁρμάς (nominant), oboedientes efficere rationi; O II, 18.

ardorem: (Cleanthes) ardorem, qui aether nominetur, certissimum deum iudicat; N I, 37. qui (ardor caelestis) aether vel caelum nominatur; N II, 41.

artem: recte ... ars ea, quae tollit haec, virtus nominata est; F III, 72.

avem: legi etiam scriptum esse avem quandam, quae platalea nominaretur; N II, 124.

cursus: qui (lunae cursus) quia mensa spatia conficiunt, „menses“ nominantur; N II, 69.

deam: quae ... dea ad res omnes veniret, Venerem nostri nominaverunt; N II, 69.

declinationem: quae .. (declinatio fiet) sine ratione et cum exanimatione humili ..., nominetur metus; T IV, 13.

delubrum: † Leonaticum est delubrum Athenis, quod Leocorion nominatur; N III, 50.

denicales, dies: nec .. tam denicales ... quam ceterorum caelestium quieti dies feriae nominarentur; L II, 55.

deum: quem (deum) Apim Aegyptii ‖[Aegyptii] ‖ nominant; R III, 14.

extremum: quoniam .. id est vel summum vel ultimum vel extremum bonorum ⟨quod Graeci τέλος nominant⟩; F I, 42.

Fidem: ſ. rem.

fores: ex quo transitiones perviae „iani“ foresque in liminibus profanarum aedium „ianuae“ nominantur; N II, 67.

genus: recte genus hoc interrogationis ignavum atque iners nominatum est; Fa 29.

ignem: ut hunc (ignem) varietate distinctum bene Graeci κόσμον, nos lucentem mundum nominaremus; Ti 35.

imagines: quae (Epicurus) sequitur, sunt tota Democriti || Democriti. ||, atomi, inane, imagines, quae εἴδωλα nominant; F I, 21.

insulas: quartus (Volcanus) Memalio natus, qui tenuit insulas propter Siciliam, quae Volcaniae nominabantur; N III, 55.

interpretes: qui (interpretes portentorum) Galeotae tum in Sicilia nominabantur; D I, 39.

iracundos: bene .. nostri, cum omnia essent in moribus vitia, ... iracundos solos morosos nominaverunt; T IV, 54.

labores: maiores nostri labores non fugiendos

tristissimo tamen verbo aerumnas || [aerumnas] || etiam in deo nominaverunt; F II, 118.

liberos: f. alqm — patrem.

ludos: qui (ludi) gymnici nominantur; T II, 62.

Mentem: f. rem.

mirabilia: sunt .. Socratica pleraque mirabilia Stoicorum, quae παράδοξα nominantur; A II, 136.

molestiam: f. angorem.

motus: cohibere motus animi turbatos, quos Graeci πάθη nominant; O II, 18.

orbes: qui (orbes) a Graecis ὁρίζοντες nominantur, a nobis „finientes" rectissume nominari possunt; D II, 92.

partem: quae (animi pars) .. mens nominatur; F V, 36. decet augentem linguam Latinam nominare (eam partem philosophiae) „moralem"; Fa 1.

privationem: doloris omnis privatio recte nominata est voluptas; F I, 37.

rationem: quae (ratio) quom ... perfecta est, nominatur rite sapientia; L I, 22.

rem: ut ea ipsa (res) nominetur deus, ut Fides, ut Mens; N II, 61.

scientiam: haec .. scientia continentur ea, quam Graeci εὐταξίαν nominant; O I, 142.

simulatorem: in omni oratione simulatorem, quem εἴρωνα Graeci nominarunt, Socratem accepimus; O I, 108.

sollicitudinem: f. angorem.

stellam: quae (stellae) errantes et quasi vagae nominarentur; R I, 22. quae Saturni stella dicitur Φαίνωνque a Graecis nominatur; N II, 52. illa (stella), quam in terris Saturniam nominant; R VI, 17. vagas: f. errantes.

summum: f. extremum.

transitiones: f. fores.

vitam: vestros patres ... vivere arbitror, et eam quidem vitam, quae est sola vita nominanda; C 77.

ultimum: f. extremum.

urbem: quam (urbem) e suo nomine Romam iussit nominari; R II, 12.

non (noenum f. S. 715, b), nicht, nein, keineswegs: A. **ohne unmittelbaren Gegensatz: a. allein: I. einmal: 1. bei Substantiven und substantivischen Pronomina:** casu; D II, 52. corpora; R III, 40. idem (nom.); Fa 33. L I, 47. Lae 33. ><. (acc.) F III, 49. T IV, 46. N II, 98. iniuria; T IV, 71. N III, 89. id; T IV, 3. (acc.) C 7. iure optimo; F IV, 41. iure; L II, 31. *non* nihil; N I, 93. nihilo; F IV, 62. quivis; T V, 46. quemvis; T V, 55.

2. **bei Adjectiven und adjectivischen Pronomina** (vgl. 6, a, α. sum. b. qui, sum. c. esse): acerbum; O II, 64. (acutiorem); F V, 96. amarum; T II, 17. aptissimus; N II, 46. beata; F III, 28. beati; C 29. bonum; F II, 53. bonis; L III, 34. contenti; D I, 96. deformis; N I, 83. difficilem; T I, 102. dignus; O I, 130. doctorum; F II, 103. dubiam; T I, 89. dubiis; D II, 108. α concessis rebus || non dubiis ||; D II, 104. dubia; O II, 16. fallacibus; Lae 68. »non funestis«; D II, 63. hebetem; N II, 6. honesta; O III, 95. ><. honestum; O III, 87. 110. honestissimum; P 37. »non idem« (masc.); T III, 71. idem; O III, 35. (neutr.) T III, 84. O I, 43. III, 34. ><. 69. eadem; Fa 33. eandem; A II, 52. eodem; A II, 38. 71. iidem; O I, 59. isdem; Lae 65. ignobilem; T I, 102. V, 113. illo; O III, 3. improbum; N II, 6. inprobi; O II, 70. inelegans; N II, 64. ineptos; D II, 118. inertis; L I, 10. P 39. inhumanus; F I, 3. iniquam; O I, 134. iniustae; R V, 6. invitus; N I, 91. Lae 25. inviti; F I, 4. inutilem; N II, 145. is; F II, 50. iucundam; C 56. iustus; N II, 11. magna; A II, 140. magnum; T III, 76. magno; F III, 11. T III, 8. C 33. maximis; Lae 24. mediocris; O I, 151. (gen.) A II, 54. mediocrem; A II, 42. mendacem; L I, 4. mirum; N III, 93. miser; C 67. miserum; T II, 25. miseros; T I, 25. *non* multo; F V, 38. multo; T V, 42. D I, 101. L II, 5. Lae 63. multum; A II, 4. 82. 129. F II, 113. IV, 40. V, 59. 75. T I, 5. III, 4. 8. IV, 36. 70. 72. V, 65. 73. 103. L I, 11. O II, 30. P 2. plus; F I, 63. ><. V, 15. C 27. Lae 48. pluris; O III, 51. mutabile; N III, 30. necessarium; N II, 121. necessario; A II, 79. necessaria; D I, 123. necessariis; O II, 16. nullus; f. **nullus.** odiosa; O I, 130. omnis; Fa 20. 26. C 65. omne; F III, 27. N I, 26. omni; R I, 25. omnes; T II, 13. ><. N II, 12. III, 35. O III, 113. omnis (acc.); T V, 14. 25. omnia; N III, 93. D I, 100. Fa 40. 43. L II, 14. omnibus; L II, 25. III, 26. ab omnibus; D II, 106. ex omni; F III, 41. non † omnis; L I, 61. parvam; T I, 114. minor; F II, 91. minorem; A II, 64. N I, 50. O I, 79. minori; Lae 43. minus; A II, 16. minimum; F II, 12. pauca; T V, 118. proborum; O III, 36. religiosos; F II, 22. sapiente; A II, 115. sinceri; D II, 118. socordes; N I, 4. summum; T II, 46. superstitiosus; F II, 63. tanta; O II, 54. tantum; O III, 4. Lae 48. timidus; F II, 63. veri simile; N I, 69. virile; T II, 51. vitiosae; O I, 120. usitatae; L III, 46. utile; O III, 110.

3. **bei Adverbien** (vgl. **b**): abunde; C 48. acerbe; R III, 40. acrius; A II, 69. admodum; A II, 2. 16. F I, 1. 15. aeque; F I, 15. T II, 62. aliter; L I, 46. ante; C 18. apertissime; A II, 21 (20). bene; L I, 37. confuse; A II, 47. constantissime; T V, 23. continuo; F IV, 80. 75. T II, 45. decore; O I, 129. facile; A II, 43. 75. 139. T III, 11. V, 74. 121. N III, 91. O II, 37. C 44. Lae 75. P 24. † non ... facile; L II, 51. falso; A I, 22. flebiliter; T II, 39. frustra; C 84. inliberaliter; R I, 36. inscite; F V, 38. D II, 62. inurbane; N III, 50. ita decoram; A II, 5. longa; C 74 (75). magnum; O III, 81. probabili; F II, 42. turpe; O III, 81. ita valde; N I, 86. L III, 26. ita accipiendum est; F V, 26. descripta || sunt ||; L II, 49. dicimus; F III, 39. expictus est; T V, 114. fit; T V, 105. necesse est; T V, 23. profecti sunt; D I, 24. proponet; Fa 15. vigeat; T V, 37. item; F V, 83. O III, 40. longe; F III, 48. T IV, 29. N III, 57. R III, 12. L I, 3. ><. magis; F III, 26. || F V, 84 ||. T III, 10. R I, 64. L II, 13. O III, 104. C 70. maxime; R I, 43. magnopere; A II, 63. F I, 10. T I, 89. V, 24. N III, 3. magno opere || magnopere ||; C 38. male; T I, 93. O I, 41. moleste; A II, 148. T I, 80. C 7. nimis; A ep. 1. T II, 48. V, 98. R I, 15. L III, 14. O II, 81. Lae 28. nimium; F II, 27. numquam; f. **numquam.** parum; F II, 12. minus; A II, 64. T III, 76. N I, 37. R V, 6. O I, 75. plus; T I, 15. D I, 111. R II, 40. IV, 11. O III, 89. 118. Lae 48. potius; C 84. recte; F I, 39. V, 47. T IV, 17. O III, 13. 113. saepe; F II, 95. III, 10. T II, 60. D I, 118. II, 49. fr VI, 14. »non sat habuit«; N III, 68. satis; F II, 10. 80. 100. IV, 13. V, 81. N I, 1. 72. II, 54. D I, 7. 16. 29. L I, 47. O I, 28. 102. 106. semper; F II, 7. V, 12. T IV, 54. D I, 126. L I, 37. sic; F III, 74. similiter; R II, 61. statim; Lae 76. studiosissime; O III, 101. temere; T IV, 80. turbulente; T IV, 60. turpiter; O III, 40. valde; R I, 61. vitiose; T III, 19.

4. **bei Zahlwort:** una; L I, 30. uno; O II, 61.

5. **bei Präpositionen:** sine divina bonitate; N II, 60. sine causa; A II, 7. 81. F III, 60. 61. 78. V, 1. 2. 43. T I, 36. 73. N II, 60. O I, 73.

sine magna causa; Lae 63. sine magna mercede; T III, 12. sine summa .. ratione; N III, 69. sine ratione; D II, 16. sine magna utilitate; T IV, 45.

6. **bei Verben und Sätzen: a. Hauptsätze: α. Aussage** (quamquam, qui: f. b): abhorrebit; F V, 66. sum tanto opere admiratus; R I, 21. adsentior; A II, 56. adversatur; F III, 67. animadvertunt; N I, 86. III, 90. eros ... appellabant; R I, 64. summum consilium ... appellassent; C 19. appellatur; T III, 75. † appellet ‖ *exul non appelletur* ‖; P 31. arbitror; N I, 111. attingam; N I, 62. attinget; T I, 91. audeo; F II, 65. T II, 14. R I, 30. audes; N I, 85. audet; T II, 47. N III, 3. auderem; O II, 51. est ausus; F V, 24. audio; F II, 90. P 26. caret; C 47. aequo animo carebas; T III, 26. censet; C 73. censent; D I, 82. II, 101. censuit; O III, 114. cerno; A II, 80. cernimus; F II, 52. committam; R I, 38. concedo; A II, 101. concederent; Fa 23. confugissem; N I, 9. constat; F V, 17. conturbamur; F I, 63. convalesces; Fa 29. credo; O III, 95. est cunctandum; Ti 10. curat; N III, 93. debet; O I, 43. ea ... spectare debemus; Lae 18. desinam; R I, 61. esset desitum; D II, 97. destitit; R II, 23. deest; N I, 76. defuit; L III, 14. deerit; A II, 110. dico; F II, 103. istam dicit voluptatem; T III, 49. dixi; T III, 20. dicitur; T I, 88. diligunt; D I, 82. II, 101. distinguitur; N III, 26. dat; A II, 83. dabit; F IV, 49. datur; D II, 123. dubito; T V, 12. 55. L I, 3. dubitat; F I, 62. C 31. dubitant; T II, 49. dubitabo; A II, 61. dubitaverim; R I, 7. dubitavisset; A II, 137. dubitandum non est; O III, 11. egebat; T V, 113. exigendi .. non fuerunt; L III, 25. expeteretur; F I, 42. exstitit; D I, 73. facit; D I, 38. facimus; A II, 111. facitis; D II, 104. faciam; L I, 22. facies; L III, 33. fit; N III, 70. fiunt; F III, 46. facta non esset; D II, 49. faciendum ... fuit; O III, 95. tulit; R II, 23. diuturnum ... fructum tulisset; L III, 25. fruuntur; F I, 60. gravarer; R III, 32. habeo; O III, 84. habet; F II, 75. 77. T I, 87. L III, 23. fr I, 18. habent; N III, 66. Lae 7. est habendus; O I, 65. haerent; R II, 7. ignoro; D II, 101. impedio; R I, 20. ingemescunt; T V, 77. esset imitatus; F II, 61. inerant; T III, 26. intellego; F II, 94. 106. T I, 107. II, 7. III, 37. V, 23. N I, 116. II, 93. III, 15. 79. D II, 109. 122. R V, 11. C 46. 66. »non intellegimus«; D II, 133. intellegunt; F I, 25. III, 47. P 49. interierunt; D II, 20. iungitur; A II, 44. laboro; F II, 28. laborat; F V, 26. latuit; R II, 37. lavantur; O I, 129. lubet; D II, 58. licet; A II, 58. meminerunt; F I, 60. fuit .. metuendus; O III, 104. miratur; D II, 49. miramur; D II, 49. moriere; Fa 14. morietur; Fa 12. >< >< 15. necesse est; F I, 65. est necesse; O II, 74. novimus; A II, 122. norunt; T I, 116. numero; T V, 46. offendit; F I, 15. oportet; T V, 107. esset orbatus; O I, 32. paruit; D II, 71. parendum non est; F I, 53. patitur; T II, 46. O III, 22. essem passus; O II, 75. percipit; A II, 128. perfecta non erit; Ti 41. persequor; A II, 117. perspicis; F V, 78. placet; D I, 118. O I, 159. placu*it*; R III, 45. est positum; F IV, 15. possum; A II, 114. F II, 102. 104. IV, 54. N I, 71. 95. R I, 85. C 52. 55. potes; F V, 84. potest; A II, 24. 25. 37. 38. 40. >< 44. 132. F I, 54. 66. II, 86. 96. V, 14. 37. 84. T II, 10. 46. V, 29. N I, 30. 34. 104. III, 33. >< 36. 92. Fa 32. R I, 50. III, 32. VI, 15. L I, 37. II, 12. O III, 9. 11. 78. Lae 27. Ti 12. *non* potest; N I, 21. »non potis ‖ potest ‖«; T II, 38. 39. possumus; A II, 7. T II, 52. >< III, 27. N I, 36. II, 54. III, 16. potestis; Ti 40. possunt; A II, 116. T I, 11. II, 65. D II, 24. O III, 59. Lae 74. possit; F V, 12. ‖ possint ‖; F V, 33. poterat; T III, 27. poterant; N I, 8. possent; N I, 110. potui; A ep 1. potuit; F II, 21. 103. T I, 58. O III, 111. potuerunt; F IV, 7. ea tam diu carere potuisset; N I, 22. poterit; A II, 107. F I, 20. T V, 40. O III, 76. poterunt; O III, 87. postulo; T I, 16. II, 18. >< praetermittitur; T I, 116. probat; T I, 79. probabam; N III, 28. probabat; Fa 31. pugnem; F V, 80. puto; F II, 73. T II, 42. Graecos minus barbaros quam Romanos puto; R I, 58. putat; F II, 23. necesse putat; O III, 91. putabo; P 44. putanda non sunt; D II, 126. putaram; O I, 81. quaero; A II, 116. >< T I, 59. D I, 15. quaerere *nolumus* ‖ non quaeremus ‖; F V, 87. quaeritur; T V, 24. queo; L II, 2. Lae 41. queunt; T II, 65. recessit; T I, 20. O II, 29. recipit; O III, 119. recusant; F II, 114. reliquit; F IV, 38. reperio; D I, 35. reperietis; F IV, 46. reprehendo; L III, 39. reprendit; F II, 30. reprenderem; F II, 28. reprehendatur; O I, 144. sit reprehendendum; O III, 30. repudiaverunt; O III, 73. est ... repudianda; T III, 8. sunt ... repudiandae; Lae 68. non ‖ nihil ‖ repugno; A fr 19. repugnabo; A II, 57. 128. est requirenda; Fa 25. duo Scipiones .. incendium belli ... restinxissent; R I, 1. sentio; N I, 109. sequitur; Fa 41. elogia monimentorum id significant; F II, 116. sinis; A II, 94. sinunt; T III, 85. solemus; A II, 60. succumbet; T II, 17. sum ita hebes; T I, 12. sum sapiens; A II, 66. est alienum; F V, 39. N I, 15. est aptus; T III, 15. est beatus; F II, 104. difficile est; D I, 118. est ista ‖ ita ‖ ... magna dissensio; F V, 76. est non dissimilis; F V, 39. est ... dubium; O II, 48. dubium est; O II, 54. fr II, 2. est facile; F II, 117. IV, 1. Lae 64. est incommodum; O I, 146. iniquum est; O III, 42. est ita; R VI, 15. O I, 158. ita est; L I, 18. est .. ita; L III, 17. ius non est; O III, 42. est ... non mediocre; T III, 28. est meum; T V, 21. est mirabile; D II, 141. ratum non est; L II, 50. est satis; A II, 91. est morbi admodum similis; T III, 23. est virtus; A II, 140. sunt; F II, 89. ‖ ne sint ‖; C 84. [sani non sunt]; T III, 9. similia non sunt; F IV, 65. sunt vitiosiores; T III, 73. sit .. non minor; F II, 92. eram nescius; F I, 1. erat; O II, 4. erat aequum; O III, 74. integra mente non erat; R II, 45. erant sius; F II, 102. esses tui similis; F II, 77. esset; N III, 9. O II, 42. esset .. mutabile; N III, 30. fuit; D I, 119. >< fuisset; D I, 38. erit; A II, 38. beatus non erit; F II, 87. erit dubium; L I, 20. suspexit; N II, 49. tenebat; R I, 43. tenebant; T I, 29. continuo ... tollitur; F IV, 30. tollendum .. non est; F III, 58. unam aliquam ... *rem* ... transtulerunt; F V, 74. tribuo; T II, 18. esset ... tributum; T I, 52. vacant; O I, 130. ipsa saxa ... vacabunt; T I, 107. valet; T I, 67. vereor; C 85. video; F V, 12. T I, 41. N III, 41. D II, 121. L II, 32. videt; Fa 9. >< videtis; F II, 21. 108. vident; F III, 47. T III, 72. O III, 39. videbat; O III, 82. vidit; F II, 4. N I, 27. viderunt; F II, 40. videbitis; T I, 101. videor; A II, 137. videris; A II, 137. videtur; A II, 102. F III, 46. O III, 12. 19. 73. mihi videtur; T IV, 8. V, 12. R I, 19. videntur; D II, 108. mihi videntur; A II, 128. honestae videntur; O III, 74. est admodum vituperanda; O I, 151. sunt vituperandae; F I, 27. vult; F II, 73. N I, 72. »non vult ‖ nevolt ‖«; N I, 13.

β. directe Frage: αα. ohne Fragewort: dic mihi, Lysippus eodem aere ... centum Alexandros eiusdem modi facere non posset? A II, 85. quid? apud Euripidem Hercules ... non perinde movebatur falsis, ut veris moveretur? A II, 89. quid?

meminisse visa nisi comprensa non possumus? A II, 106. haec explicari non placebit Latine? F I, 5. quo minus ambo una necaremini, non deprecarere || precarere || ? F II, 79. quid enim? summus dolor plures dies manere non potest? F II, 93. hoc simile tandem est? non risu potius quam oratione eiciendum? F IV, 31. non necesse est .. illa pristina manere, ut tuenda sint? F V, 40. pugnantia te loqui non vides? T I, 13. non pudet philosophum in eo gloriari, quod haec non timeat? T I, 48. quid ergo? illud, quod Alcibiades dolebat, non ex animi malis ... constabat? T III, 78. quid? vos hesterna .. cenula non intellexistis me pecunia non egere? T V, 91. quid vero? tanta rerum consentiens ... cognatio quem non coget ea ... conprobare? N II, 19. hic ego non mirer esse quemquam, qui ..? N II, 93. quid vero? hominum ratio non in caelum usque penetravit? N II, 153. quid? aestus maritimi ... sine deo fieri non possunt? N III, 24. quid enim? non eisdem vobis placet omnem ignem pastus indigere? N III, 37. quorum patres di, non erunt in deorum numero? quid, quorum matres? opinor, etiam magis; N III, 45. illa ... quam longe serpant, non vides? N III, 51. id nos ut ... faciamus, a Stoicis non concedetur? D I, 6. quid enim? non videmus, quam sint varia terrarum genera? D I, 79. non perspicitis aleam quandam esse in hostiis deligendis? D II, 36. quid? quod aliis avibus utuntur, ... non necesse est fateri ..? D II, 83. non || nonne || intellegis eadem (conclusione) uti posse et haruspices et fulguratores et ..? D II, 109. victum te esse non vides? D II, 144. ego ... non me inertiorem esse confitear quam opificem quemquam, si ..? R I, 35. quid? tu non vides ..? R I, 62. ain tandem? Attice, non es dicturus aliter? L II, 24. non vides, Luculle, a te id ipsum natum, ut illi cuperent? L III, 30. quid? si nos tacemus, locus ipse te non admonet, quid .. sit .. dicendum? L III, 47. quid ergo? hic non noceat, qui ..? O III, 76.

ββ. mit Fragewort: an: s. **an**, B, **a**, I. an; A II, 56. F II, 7. T I, 4. 10. 82. IV, 50. 56. V, 35. 89. 105. N II, 97. D II, 56. 144. R I, 19. III, 37. P 40. fr II, 2. — II, 1, a. D I, 24. 2, a, *α*, Fa 27. *β*. c. D I, 24. e. N II, 77 (B. I, S. 166, b. ff.).

cur: cur non, ut plane nihil interesit? A II, 48. cur deinde non, ut (visum) difficiliter a vero internoscatur? A II, 49. cur non gestiret taurus equae contrectatione, equus vaccae? N I, 77. s. **cur**, A, I, 1. A II, 54. 69. F II, 28. IV, 34. N I, 95. II, 94. III, 80. 93. L I, 44. — 2, a. A II, 87. 107. F III, 15. N I, 24. III, 47 (B. I, S. 589).

ne: egone non intellego, quid sit *ἡδονή* Graece, Latine voluptas? F II, 12. pro di immortales! egone me audisse aliquid et didicisse non gaudeam? P 42.

qui: quam ob rem tandem, inquit, (Epicurus) non satis facit? F I, 15. quod adulterium, quod stuprum, quae libido non se proripiet ac proiciet? F II, 73. quam porro quis ignominiam, quam turpitudinem non pertulerit, ut effugiat dolorem? T II, 16. quae tandem id ars non habet? D I, 24. quo modo autem || aut non, aut, ut || mentientem ... dissolvas? D II, 11. quam (laudationem) cum legimus, quem philosophum non contemnimus? C 12. hereditatis spes ... quem nutum locupletis orbi senis non observat? P 39.

qui: qui potestis non impediri, cum a veris falsa non distent? A II, 59. quod autem verum non est, qui potest non falsum esse? aut, quod falsum non est, qui potest non verum esse? Fa 38.

quis: quis hunc philosophum non anteponit Cleanthi? A II, 73. quod (adversum) cui non accidit? A II, 121. digladiari ... *et* depugnare ... quis non ... stultissimum dixerit? A fr 12. quis non odit sordidos? F III, 38. quid posterius priori non convenit? F III, 74. quis Pullum Numitorium Fregellanum ... non odit? quis *huius* urbis conservatorem Codrum, quis Erechthei filias non maxime laudat? cui Tubuli nomen odio non est? quis Aristidem non mortuum diligit? F V, 62. cui non sunt auditae Demosthenis vigiliae? T IV, 44. quis ... non intellegit, quid ... cupiat Laius? T IV, 71. haec inconstantia mutabilitasque mentis quem non ipsa pravitate deterreat? T IV, 76. quis non paupertatem extimescit? T V, 89. quid est in physicis Epicuri non a Democrito? N I, 73. »tum quis non ... voces tristificas chartis promebat Etruscis?« D I, 20. quis veterum scriptorum non loquitur ..? D I, 31. caput arsisse Servio Tullio dormienti quae historia non prodidit? D I, 121. quis hoc non dederit? D II, 103. quis non frangeret eorum libidines? L III, 31. quis non studiose rei publicae subvenerit hac tam praeclara legis voce laudatus? L III, 43. iam illis promissis standum non esse quis non videt? O I, 32. tum quis non admiretur splendorem pulchritudinemque virtutis? O II, 37. hoc .. celandi genus quale sit ..., quis non videt? O III, 57. quid (Scipio) non adeptus est, quod homini fas esset optare? Lae 11. hereditatis spes quid iniquitatis in serviendo non suscipit? P 39. quis hunc non putet confiteri sibi quaesito opus esse? P 46.

ubi: ubi paupertas beatos esse non sinit? T V, 102.

γ. Ausruf: quam: quam hoc non curo! T II, 17. quam multa non desidero! T V, 91.

quasi: quasi ... non possim, quem ad modum ea dicantur, ostendere! F II, 7. quasi non potuerit id evenire casu et non ... necesse sit ..! D II, 48.

qui: quos illi (pueri) labores [non] perferunt, ut aequalium principes sint! F V, 61.

δ. Aufforderung: »belli || [belli] || indotiarum ratorum || † oratorum || fetiales, iudices, nontii || † non || sunto«; L II, 21. cum reliquis in rebus, tum in sermone communi vicissitudinem non iniquam putet; O I, 134.

b. Nebensätze: Conjunctiv: malo non roges; T I, 17.

an: quod haud scio an non possis; A II, 81. internosci non possit; A II, 85. turpe non sit; O III, 50.

cum ... non auderet; T V, 59. cohaerescunt; Ti 49. conparuisset; R II, 17. distent; A II, 59. dubitem; F V, 95. egeremus; N II, 143. faciat || facit ||; C 17. gero; C 18. habeas; T I, 87. 88. habeant; F V, 56. impetrent; A II, 97. inscribere *nomen* non || nomen || liceret || [cum ... liceret] ||; T I, 34. paruit; O I, 84. paruisset; N II, 7. pascerentur; N II, 7. placeat; F I, 49. potestis; N I, 53. III, 25. possunt; A II, 46. possit; A II, 147. F II, 16. V, 83. T V, 38. R I, 9. possint; F II, 115. T II, 63. || possunt ||; F V, 57. posset; T IV, 44. D I, 77. possent; F III, 57. potuisset; D I, 73. R II, 34. quaereretur; T III, 80. queant; R I, 9. esset retentus; F II, 2. ista vis non sit; F III, 61. par non sit; R I, 49. sint; F III, 49. erat; P 27. equus non esset; Fa 5. essent; Fa 41. inferior fuisset; O I, 116. tollerent; A I, 38. videbant; T V, 112. viderent; T V, 114. * non videbantur; F III, 15. vult; Lae 98. utare; R I, 2. — quom praesertim non recusarem; L I, 10.

cur non cadant; F II, 117. delectet; F I, 4. vigilantibus potius det quam dormientibus; D II, 126. efficiat; T V, 17. e regione ferretur; Fa 47. legantur; F I, 6. moriatur; Fa 14. eadem via

pergeret; D I, 123. possit; A II, 47. 85. idem ... dubitare possit; N II, 4. possint; D I, 131. II, 48. Fa 15. potuerit; F V, 12. sequamur; F V, 47. malum non sit; F IV, 52. Pythagorae sit ... vera sententia; T I, 49. sit malum; T II, 29. beatus sit; T V, 17. omnis pronuntiatio aut vera aut falsa sit; Fa 26. fuisset; F IV, 44. iucundissime vixerit; F II, 70.

dum non exquirimus; D I, 28 (29).

etiamsi non adhibeatur; T V, 111. assequamur; F V, 20. adsit; T IV, 43. aderit; F II, 92. agas; T I, 91. consequare; F V, 19. eget; O I, 49. evenerunt; T I. 86. excitaturus non sis; O III, 68. gesserint; R I, 12. improbent; A II, 5. laesura non sit; F III, 38. mutarunt; P 31. nobilitatum non sit || est ||; O I, 14. pervenerint; O III, 37. sit; T I, 24. esset; O II, 84. fuisset; Fa 6. videas; N II, 17. videretur; O III, 103.

etsi ... contemnenda non est; D I, 34. potest; T II, 32. etsi non „sus Minervam", ut aiunt; A I, 18.

ne ... aspiciantur non decore; O I, 129. conveniat; fr V, 57. debeas; F II, 77. sit necesse; D II, 31. possim; F I, 34. possit; N I, 102. *ne* .. *non* possint || possunt, al. ||; L III, 33. pudeat; F II, 77. putet; T V, 118. homini nihil sit non malum aliud; T I, 76. satis sit; O I, 28. diuturnum sit futurum; P 18. teneat; Fa 21. videatur; F II, 85. R I, fr 5. fr V, 42.

qualis: tale visum ..., quale esse non posset ex eo, unde non esset; A II, 18. qualia visa a falsis discerni non possent; A II, 22. quod (visum) tale fuerit, quale falsum esse non possit; A II, 57. ut talia visa vera iudicem, qualia falsa esse non possint; A II, 58. tale verum, quale falsum esse non possit; A II, 113. F V, 76. quod esset verum tale, quale falsum esse non posset; A II, 113. quales ipsi esse non possunt; Lae 82.

quam illud non sit necessarium; fr V, 73.

quamquam non caret; C 47. defui; R VI, 26. haec una res efficit; T III, 30. habet; F V, 27. odi; O III, 73. perciperentur; N I, 12. possum; F II, 72. possit; Fa 42. probo; F I, 18. quaero; F V, 75. sumus ignari; T II, 3. remissi fuimus; F III, 2. videtur; Fa 14. vocatur; T III, 40.

quamvis non sentiant; T I, 109. videas; T I, 70.

quantus: celeritatem tantam, quantam cogitare non possumus; T I, 68.

quasi ea pecunia legata non esset; L II, 51. 53. necesse sit; T I, 14.

quatenus non ... quaereret; Ti 46.

qui: ut nulla tam exquisita posset inveniri voluptas, qua (L. Thorius) non abundaret; F II, 63. quo (Q. Pompeio) ... deprecante accepta lex non est; O III, 109. in quibus (rebus) peccata non maxumas adferunt noxias; fr V, 84. quem ad modum oculus conturbatus non est probe adfectus; T III, 15. coloniarum .. quae est deducta ..., quam unda non adluat? R II, 9. qui has pecuniarum effusiones non admiremur; O II, 56. nihil eius modi esse .., cui si adsensus sim, non adsentiar saepe falso; A II, 141. qui illa in Socrate vitia non agnoscerent; T IV, 80. quod (canorum in voce) equidem adhuc non amisi; C 28. qui honestatem ipsam per se non amatis; F II, 94. quem non ipsum amet propter ipsum; F II, 78. qui inopis et optimi viri causae non anteponat ... gratiam fortunati et potentis; O II, 69. ubi eos inveniemus, qui honores ... amicitiae non anteponant? Lae 63. quod non appareat; A II, 44. quid est in his (rebus terrestribus), in quo non naturae ratio intellegentis appareat? N II, 120. in quo vis morbi tanta non appareat; Fa 17. cui (viso vero) non adpositum sit visum aliud, quod ..; A II, 83. qui illa .. non adprobant; T II, 8. quis est, qui non praeclare ... positam ... operam .. arbitretur? T V, 2. qui ista non aspernor; A II, 123. quae (causa) te non attingit; I II, 3. »mortalis nemo est, quem non attingat dolor«; T III, 59. quae bona non audet appellare; F IV, 56. quod non audeat praedicare; O III, 77. qui (Aristo) nihil relinquere non est ausus; F IV, 43. quis tam esset ferreus, ... cui .. non auferret fructum voluptatum omnium solitudo? Lae 87. quod .. est tempus, quo illi (galli) non cantent? D II, 56. qui (bonus vir) celaturus Rhodios non sit; O III. 50. quae (gens) non significari futura ... censeat; D I, 2. quoius (voluptatis) blanditiis corrupti, quae natura bona sunt, ... non cernunt satis; L I, 47. iis esse haec acerba, quibus non fuerint cogitata; T III, 30. nihil est .., quod non alicubi esse cogatur; A I, 24. quae (bestiae) ... ex eo (loco) se non commovent; F V, 42. quid quisquam meminit, quod non animo comprehendit et tenet? A II, 22. cum sit is inhumanus, qui non concedat; O III, 92. at impudentes sumus, qui, cum || quod || tam perspicuum sit, non concedamus; D II, 109. qui (Stoici) ... id non concedant || idcirco non dant, id circumcidant, al. ||; T I, 78. quod nobis in hac inopi lingua non conceditur; F III, 51. quae non concedantur; F IV, 52. nihil est .. apud istos, quod non atomorum turba conficiat; T I, 22. quis est .. qui totum diem iaculans non aliquando conliniet? D II, 121. qui potest esse vita „vitalis", ... quae non in amici mutua benivolentia conquiescit? Lae 22. etiam qui illa ... non studiosissime consectantur; T II, 8. quos (libros) non contemno equidem; T II, 7. quam quidem certationem homo ... diligens, Chrysippus, non contemnit; F II, 44. quarum (voluptatum) genera non || [non] || contemnunt, quaerunt tamen copiam; T V, 94. nihil est futurum, cuius non causas id ipsum efficientes natura contineat; D I, 125. quod idem ceteris artibus non contingit || contigit ||; F III, 25. nec praeter Phliuntios ulli sunt, quorum agri non contingant mare; R II, 8. quod non contingeret; N III, 87. D II, 94. ullam partem animi tam mollem habebit, quam non meditatione et ratione corroboret? T II, 41. mavultis ... quam ea, quae non sunt credenda, non credere; D II, 118. de improbo ... quaerimus, ... qui animi conscientiam non curet; F II, 54. quae flamma est, per quam non cucurrerint || cucurrerunt || ii, qui ..? T II, 62. saepe .. aut eos laedunt, quos non debent, aut eos, quos non expedit; O II, 68. nihil expedire, quod non deceat; O III, 77. velle .., quod non deceat; fr V, 39. qui non defendit iniuriam neque propulsat; O III, 74. an putas ullam esse terra marique beluam, quae non sui generis belua maxime delectetur? N I, 77. bellum, quod denuntiatum indictumque non esset; R II, 31. quo modo isti ... non ex multis (somniis) potius uni fidem derogent quam ..; D II, 146. cuius opinionis levitas confutata a Cotta non desiderat orationem meam; N II, 45. nihil .. est molestum, quod non desideres; C 47. quod vix invenitur, qui ... non quasi mercedem rerum gestarum desideret gloriam; O I, 65. quos (Epicureos) equidem non despicio; T I, 77. quod vitii venditor non dixisset sciens, id oportere praestari; O III, 67. nihil tam absurde dici potest, quod non dicatur ab aliquo philosophorum; D II, 119. quod dictum non est, id praestandum putas? O III, 55. nec est viri boni ... diligere, quod per se non sit diligendum; L I, 48. hoc qui non didicerit, bonus vir esse non poterit; O III, 76. bona, quae nobis data non sint; O I, 114. neque ulla est fere (nox), qua non dormiamus || somniemus ||;

D II, 121. qui illud non dubitant bonum dicere; F IV, 62. quorum (philosophorum) princeps ..., Aristippus, non dubitavit summum malum dolorem dicere; T II, 15. ut esset, qui pro patria mortem non dubitaret accumbere; T I, 102. »nec (est) ... malum, quod non natura humana patiendo ecferat«; T IV, 63. sapientem consolatur, qui consolatione non eget; T III, 77. quae (conversio) pedibus et gradu non egeret; Ti 19. qui (Pelops) non erudierit filium; T I, 107. quorum generum nullum est, ex quo non aliquid, sicut praedictum sit || est ||, evaserit; D II, 109. quod dedecus (est), quod non evocetur atque eliciatur voluptate? fr V, 81. quod exceptum non esset; A II, 28. expedio: f. debeo. bonum esse aliquid, quod non expetendum sit, aut expetendum, quod non placens; F III, 27. virtutem .. amavi illius viri, quae extincta non est; Lae 102. quicquam bonum est, quod non eum, qui id possidet, meliorem facit? P 14. quod non faciebat ... Ennius; C 14. quod non faceret; F II, 24. quod idem in ceteris artibus non fit; F III, 25. quem ad modum oportunitas || opp. || ... non fit maior productione temporis; F III, 45. id, sine quo quippiam non fit; Fa 36. nihil est tam incredibile, quod non dicendo fiat probabile; P 3. quod non fieret, nisi ..; F III, 16. quod ante factum non erat; L III, 20. ii, qui sub Novis solem non ferunt; A II, 70. cum iis, qui eius non tulerant superbiam; T III, 27. quod perceptum, quod comprehensum, quod cognitum non habet; F V, 76. qui dolorem in malis non habent; F III, 42. qui auspicia non habent; D II, 76. quae causas, cur futura sint, non habent; Fa 26. ea dant, ... quae ipsi non habent; R I, 47. cum ei (sapienti) res similes occurrant, quas non habeat dinotatas; A II, 57. cum sit aemulantis angi alieno bono, quod ipse non habeat; T IV, 56. quod (est) genus hominum, quod non habeat sine doctrina anticipationem quandam deorum? N I, 43. nullum est .. genus illarum rerum publicarum, quod non habeat iter ..; R I, 44. urbis ... praesidia quis est tam neglegens qui non habeat animo notata? R II, 11. qui in foro ..., quicum conloqui libeat, non habeant; R I, 28. posteritatem ipsam, cuius sensum habiturus non sit; T I, 91. quae beneficia aeque magna non sunt habenda; O I, 49. per quam (rationem homo) ... earum .. (rerum) praegressus et quasi antecessiones non ignorat; O I, 11. quod ... nemo omnium tam sit || fit || inmanis, cuius mentem non imbuerit deorum opinio; T I, 30. probabilem (visionem) et, quae non impediatur; A II, 33. nullum malum facinus esse, ad quod suscipiendum non libido voluptatis inpelleret; C 40. animi, qui corporibus non inhaerent, D I, 114. quoniam ... neque est quicquam, quod non insit in eo (mundo); N II, 38. in iis linguis, quas non intellegimus; T V, 116. qui ..., quid natura postulet, non intellegunt; F I, 42. me mones, quod non intellegam? D II, 133. cur ... verbum nullum est, quod non intellegatur? F IV, 2. nec reperio, quo modo ... non indicem ..; A II, 98. ut .. imperiti laudent .. ea, quae laudanda non sint; O III, 15. qui domum non laudarunt; O III, 55. qui non levantur; T III, 73. quod nobis non licet dicere; F III, 48. quod non liceat; O III, 63. cui dicere hoc ... non liceret; T V, 75. de quo Panaetio non liquet; D I, 6. quis est ..., qui suorum mortem .. non eo lugeat, quod..? T I, 30. in quibus non ... vinci me malim quam vincere; A II, 10. quis est ..., qui se non hunc mathematicum malit quam illum tyrannum? T V, 66. nulla est tam stulta civitas, quae non iniuste imperare malit quam servire iuste; R III, 28. quo (remedio) cum (pantherae) essent usae, non morerentur; N II, 126. quae copulatio rerum ... quem non movet; N II, 119. quis est ..., quem non moveat ... antiquitas? D I, 87. maxime .. admirantur eum, qui pecunia non movetur; O II, 38. ea .. sidera, quae infixa caelo non moventur loco; Ti 36. quis est tam dissimilis homini, qui non moveatur et offensione turpitudinis et comprobatione honestatis? F V, 62. quae (est) civitas, quae non ... sortium ... praedictione moveatur? D I, 12. nulla tam detestabilis pestis est, quae non homini ab homine nascatur; O II, 16. quod .. tempus, quo non innumerabiles nascantur || nascuntur ||? D II, 97. quasi ego dicam eos miseros, qui nati non sint; T I, 13. quod hoc tempore non est necesse; A II, 3. ceteri, de quibus dici non necesse est; T IV, 55. quos (viros) enumerare non est necesse; C 82. nihil fieri, quod non necesse fuerit; Fa 17. quem (Nausiphanem) cum (Epicurus) a se non neget auditum, vexat tamen omnibus contumeliis; N I, 73. quae funditus gens vestra non novit; N I, 89. ut peccatum haereat ... in eo, qui non obtemperarit; D I, 30. quis est, qui non oderit libidinosam .. adulescentiam? F V, 62. quis .. est, qui Tarquinium Superbum, qui Sp. Cassium, Sp. Maelium non oderit? Lae 28. qui quidem ipsi (di immortales) se nobis non offerunt; D I, 79. nihil evenisse, quod non opinandum fuisset; T III, 55. adhibent modum quendam, quem ultra progredi non oporteat; T IV, 38, adipisci velle, quod non oporteat; fr V, 39. ut id non liberet, quod non oporteret; C 42. cum is ... nec leges inponit populo, quibus ipse non pareat; R I, 52. in eo (est culpa), qui non paruit; D I, 29. cui (deo) qui non parebit; R III, 33. nihil .. dicitur a philosophis ..., quod non ab iis partum confirmatumque sit, a quibus ..; R I, 2. nihil est, quod ... non parati simus et ferre et perpeti; T II, 58. ut ... nullum philosophiae locum esse pateremur, qui non Latinis litteris inlustratus pateret; D II, 4. subsiciva quaedam tempora incurrunt, quae ego perire non patior; L I, 9. cur id potius contenditis, quod rerum natura non patitur? A II, 54. qui (homines) ... non patiuntur eam (terram) nec inmanitate beluarum efferari nec stirpium asperitate vastari; N II, 99. qui illam custodem urbis ... violari ab impiis passi non sumus; L II, 42. nec quisquam rex Persarum potest esse, qui non ante magorum disciplinam scientiamque perceperit; D I, 91. in quibus sapientia perfecta non est; O III, 13. nihil est, quod illi non persequantur argutiis; Lae 45. prudentiam qui non divina cura perfecta esse perspicit; N II, 147. qui hoc non perviderit; O III, 75. cuius (philosophiae) auxilium non ut in corporis morbis petendum est foris; T III, 6. quibus non placet esse certum, quid futurum sit; D II, 106. f. expeto. L. Thorius Balbus fuit, .. quem meminisse tu non potes; F II, 63. quo modo non potest animal ullum non adpetere id, quod ..; A II, 38. quod semel admissum coërceri reprimique non potest; F I, 2. sine quo fieri interdum non potest, ut ..; F II, 4. cui (naturae) obsisti non potest; F II, 49. de qua (philosophia) disserens arripere verba de foro non potest; F III, 4. quod fieri non potest; F V, 28. N I, 27. Fa 12. 28. R II, 19. qui id, quod vitari non potest, metuit; T II, 2. quod sine philosophia fieri non potest; T III, 13. quod ... mihi quidem ex animo excuti || exuri, eximi || non potest; N III, 7. coniectura .. (divinatio) nititur, ultra quam progredi non potest; D I, 24. modo maneat id, quod negari non potest; D I, 38. nec quicquam fit, quod fieri non potest; D II, 61. quod in iis civitatibus ... accidere non potest; R I, 53.

sine quorum (magistratuum) prudentia ac diligentia esse civitas non potest; L III, 5. sine qua (severitate) administrari civitas non potest; O I, 88. quae (concordia) esse non potest, cum ..; O II, 78. scelus abeit, in quo non potest esse gloria; O III, 87. sine qua (veritate) nomen amicitiae valere non potest; Lae 92. sine qua (virtute) amicitia esse non potest; Lae 104. quorum laus emori non potest; P 18. qui non potest cupiditatibus suis imperare; P 33. de quo ... dubitare non possumus; T I, 88. quae sine lacrimis non possumus dicere; D II, 22. de quibus (scriptoribus) existimare non possumus; L I, 7. qua (toleratione) uti vos non potestis; F II, 94. quae sine eruditione Graeca intellegi non possunt; A I, 4. quae ... internosci a falsis non possunt; A II, 22. quem (solem) metiri non possunt; A II, 128. quae .. a falsis initiis profecta vera esse non possunt; F I, 72. qui doloris speciem ferre non possunt; T II, 54. existit .. morbus et aegrotatio, quae evelli inveterata non possunt; T IV, 24. quae (pecudes, stirpes) sine procuratione hominum salvae esse non possunt; N II, 130. quae moveri incipere nisi pulsa non possunt; Fa 42. quem (concentum) inmutatum ... aures eruditae ferre non possunt; R II, 69. qui (accusatores) quidem graves esse non possunt, nisi sunt voluntarii; L III, 47. quae (munera) non possunt sine viribus sustineri; C 34. si imperes, quod facere non possim; F II, 105. quamquam ... nullum erit nomen, quod non possis una littera explicare unde ductum sit; N III, 62. quam (aequabilitatem) conservare non possis; O I, 111. quod (bonum) non possit ab honestate seiungi; A I, 7. e quibus (sermonibus) dubitari non possit, quin ..; A II, 7. id, quod percipi non possit; A II, 32. quod .. (visum) percipi non possit; A II, 83. quod non possit nisi honestae vitae iure contingere; F III, 28. nihil esse, quod non accidere possit; T III, 34. cui (sapienti) iure id accidere non possit; T V, 107. si .. est aliquid ..., quod hominis mens, quod ratio, quod vis, quod potestas humana efficere non possit; N II, 16. si aliquid est, .. quod homo efficere non possit; N III, 25. nec (corpus esse) quod dirimi distrahive non possit; N III, 29. nihil esse, quod deus efficere non possit; N III, 92. ut nihil sit, quod non ex ea (materia) quamvis subito fingi convertique possit; N III, 92. nihil est .., quod non longinquitas temporum ... adsequi possit; D I, 12. nihil est, .. quod deus efficere non possit; D II, 86. quae est .. forma tam invisitata ..., quam non sibi ipse fingere animus possit? D II, 138. quid est, quod non possit ... transferri? Fa 16. utrum eius modi quid sit, sine quo effici aliquid non possit, an ..; Fa 36. nec est quisquam gentis ullius, qui ... ad virtutem pervenire non possit; L I, 30. neo .. agere quicquam (actio debet), cuius non possit causam probabilem reddere; O I, 101. quae tam firma civitas est, quae non odiis et discidiis funditus possit everti? Lae 23. qua (securitate) frui non possit animus, si ..; Lae 45. neque est ullum bonum, de quo non is, qui id habeat, honeste possit gloriari; P 15. quae sine interpretibus non possimus intellegere; D II, 54. nihil ... tam monstruose cogitari potest, quod non possimus somniare; D II, 146. nisi iis rebus adsensus sit, quae falsae esse non possint; A II, 23. quicquid eius modi est, in quo non possint plures excellere; O I ,26. quae (officia) esse *non* poterant rebus omnibus sic exaequatis, ut ..; F IV, 69. incidebat in eius modi visum, quod percipi non posset; A II, 84. eius modi notam, quae falsa esse non posset; A II, 84. quo modo imprimi non posset a falso; A II, 112. quae (mundi volubilitas) nisi in globosa forma esse non posset; N II, 49. cuius (aëris) ortus aqua omni exhausta esse non posset; N II, 118. quoniam esset aliquid in rerum natura, quod ab homine effici non posset; N III, 18. ut ... nihil esset cereum, quod commutari non posset; N III, 30. cuius (pecuniae) fructibus exercitum alere non posset; O I, 25. quod idem (commodum) adipisci uterque non posset; Lae 34. qui voluptatis nomen audire non possent; F II, 67. cuius (declinationis) praesertim causam reperire (Epicurei) non possent || possem, possunt ||; Fa 23. quod facere ipsi non possent; Lae 24. quae (vincula) cerni non possent; Ti 47. hoc illud est, quod Theophrastus sustinere non potuit; T V, 24. praeterquam quod fieri non potuit; D II, 28. id quod fieri non potuit; D II, 65. quos parva (pecunia) movere non potuit; Lae 63. quod ab homine non potuerit praestari; T III, 34. quod fieri non potuerit; N II, 87. D II, 49. quam (vomicam) sanare medici non potuerant; N III, 70. quae (temperatio rei publicae) effici non potuisset nisi tali discriptione magistratuum; L III, 12. quos e mari propter vim tempestatis excipere non potuissent; R IV, 8. cui nihil, quod homini evenire possit, *non praemeditatum sit*; T IV, 57. quos tu non probas; F IV, 49. adsunt .., qui haec non probent; T I, 76. restat unum genus reprehensorum, quibus Academiae ratio non probatur; A II, 7. nihil .. potest esse aequabile, quod non a certa ratione proficiscatur; T II, 65. nihil excipit, de quo non profiteatur; A II, 73. qui ab iis ... non propulsent iniuriam; O I, 23. qui ..., quas molestias excepturi sint, occaecati cupiditate non provident; F I, 33. quod provisum ante non sit, id ferire vehementius; T III, 52. quos non pudet ea ... mala dicere; F V, 93. quos (Epicureos) *non* pudeat quarundam || earum, al. || Epicuri vocum; N I, 111. qui crescere bonorum finem non putamus; F III, 48. quas (rerum formas) vos effici posse sine follibus et incudibus non putatis; N I, 54. quid, qui non putant lugendum viris? T III, 70. quem (amorem) .. »deum qui non summum putet«; T IV, 68. nemo .. est tam senex, qui se annum non putet posse vivere; C 24. nemo ... maiora suscipiet, qui sibi non illius (Scipionis) memoriam proponendam putet; Lae 102. inventus est .. ordo in iis stellis, qui non putabatur; D II, 146. quae (bestiae) ... eo contentae non quaerunt amplius; T V, 98. neque .. attinet ... quicquam sequi, quod assequi non queas; O I, 110. nequiquam sapere sapientem, qui ipse sibi prodesse non quiret; O III, 62. quem (laborem) non recusarem; L I, 8. qui propter avaritiam clam depositum non reddidit; T III, 17. quod (gaudium) non referatur ad corpus; F II, 98. quis est ..., cui, mors cum appropinquet, non »refugiat timido sanguen atque exalbescat metu?« F V, 31. hoc erat, quod ego non rebar posse dissolvi; D II, 35. quod equidem non reprendo; F II, 28. qui ... a summo philosopho non reprenderentur; F II, 21. cuius (rei publicae) inimicos ulcisci saepius non est reprehendendum; O II, 50. quid sequitur, quod non respondeat superiori? F III, 74. ea dicas, quae non sentias? F II, 77. (Dicaearchus) ne condoluisse quidem umquam videtur, qui animum se habere non sentiat; T I, 41. haec ipsa qui non sentiat deorum vim habere; N II, 55. neque sensum omnino (esse posse), quo non ipsa natura pulsa sentiret; N I, 26. gloriae cupiditate, quam sensurus non sit; T I, 91. an est ullum tempus, ... cui non ponendae curae ... causa serviamus? T III, 66. qui Transalpinas gentis oleam et vitem serere non sinimus; R III, 16. tuae tibi occurrunt iniuriae, quae te suspirare

libere || suspirare || non sinunt; P 18. sapientia .. est una, quae nos exhorrescere metu non sinat; F I, 43. ecce alius exoritur e terra, qui matrem dormire non sinat; T I, 106. quem ... temperantia ... insolenti alacritate gestire non sinat; T V, 42. in qua (controversia) ... depasci veterem possessionem Academiae ... non sinemus; L I, 55. etiam quae non probare soleant; T II, 5. quibus (meridiationibus) uti antea non solebam; D II, 142. nihil (est) tam horridum, ... quod non splendescat oratione; P 3. an potest is, qui non est, re ulla carere? T I, 87. quod falsum non est, qui potest non verum esse? Fa 38. quod est || si || in senatu non difficile; L III, 40. quod honestum non est; O III, 78. a qua (natura) non veri simile est ... extremum actum ... esse neglectum; C 5. quae sunt iis utilia, qui accipiunt, danti non molesta; O I, 52. quae honesta non sunt; O III, 46. quae (promissa) non sunt iis ipsis utilia, quibus illa promiseris; O III, 94. cuius (artis) usus vulgaris communisque non sit; F III, 3. quod non rectum honestumque sit; F III, 13. nihil esse malum, quod turpe non sit; F III, 29. quod idem in artibus non sit; F III, 50. quod ex eodem genere non sit; F IV, 50. negat (Epicurus) ullum esse tempus, quo sapiens non beatus sit; T III, 49. nihil .. esse malum, quod turpe non sit; T III, 77. ut quicquid obiectum est, quod modo a natura non sit alienum; T V, 98. nihil est .. in omni mundo, quod non pars universi sit; N II, 30. quae (pars) non minoris sit, quam nosmet ipsi sumus; N II, 32. quibus in rebus ... non sit in nostra potestate, ut ..; Fa 45. cave putes ... flammam esse tantam, quam non facilius sit sedare quam ..; R I, 65. qui miles non sit; O I, 37. quae (ludendi licentia) ab honestatis actionibus non sit aliena; O I, 103. quod non sit aequum; O III, 43. viro bono ... nullo modo videri potest quicquam esse utile, quod non honestum sit; O III, 77. nihil esse utile, quod non honestum sit; O III, 85. quoniam, quae (tranquillitas) honesta non sit, ne utilem quidem esse arbitror; O III, 97. quae (verba) ipsi Graeciae nota non sint; F III, 4. qui non sint sapientes; F IV, 55. qui sapientes non sint; F IV, 63. difficile est .. *in* philosophia pauca esse ei nota, cui non sint aut pleraque aut omnia; T II, 1. quae (leges) non sint in nostra re publica nec fuerint; L II, 23. quae turpia non sint; O I, 128. quis est .., cui non perspicua sint illa? O II, 16. quibus (prudentissimis) haec inaudita non sint; P 33. quam (scientiam) non erat mirum sapientiae cupido patria *esse* cariorem; F V, 49. cui nostra salus cara non esset; L III, 25. quod honestum non esset; O III, 49. quod rectum non esset; Lae 35. quae mihi ipsi ... grata non essent, nisi ..; F II, 72. qua ipsa (voluptate Xerxes) non fuit || fuisset || contentus; T V, 20. propter quem aliquando civitas non fuit; P 30. potest .. quicquam factum esse, quod non verum fuerit futurum esse || [esse] || ? Fa 27. quod (nomen) ante non fuerat; A II, 145. quae nostri ingenii non erunt; O I, 114. quae non sint futura, posse fieri dicis; Fa 13. nihil est factum, quod non futurum fuerit; D I, 125. summa ea fieret, quae non sustineretur; T IV, 40. quod idem Peripatetici non tenent; F III, 44. quod exstitit, ipse qui eo (iure) non teneretur; L III, 16. qui ... mortem non timet; T II, 2. quam (naturae contagionem) ego non tollo; Fa 5. qui, quod sciat ipse, non tradat alteri; F III, 66. quibus (commodis) non illi plus tribuunt ... quam Zeno; F IV, 59. quae .. ipsi non tribuunt amicis, haec ab iis desiderant; Lae 82. quos (Cyrenaicos) non est veritum in ea voluptate ... summum bonum ponere; F II, 39. perpaucae res sunt, in quibus non dolus malus iste versetur; O III, 64. in qua (celeritate) non video ubinam mens constans ... possit insistere; N I, 24. quae nos non videmus; A II, 20. quae qui non vident; F V, 50. quis .. est, qui non videat ..? F II, 16. in quo (Anaxagoras) non vidit ..; N I, 26. quod ante non vidit; D II, 49. o miserum senem, qui mortem contemnendam esse . . non viderit! C 66. quae mihi quidem non videntur posse convelli; D I, 117. ut ... nihil tam turpe sit, quod ... (Epicurus) non videatur esse facturus; F II, 28. adhuc neminem cognovi poëtam, ... qui sibi non optumus videretur; T V, 63. quod tu non vis; A II, 67. qui (Chremes) novum vicinum non vult »fodere«; F I, 3. quae non volt; C 25. ⤫ quis est, qui C. Fabrici ... non cum caritate aliqua benivola memoriam usurpet? Lae 28. nemo est, quin || qui non || eo (equo), quo consuevit, libentius utatur quam ... novo; Lae 68. quorum (doctissimorum) ego auctoritate non uterer, si ..; P 33. quis rex umquam fuit, quis populus, qui non uteretur praedictione divina? D I, 95.

qui: multa disputat, quam ob rem is, qui torqueatur, ... beatus esse non possit; T V, 24. nec in ipsa atomo mutationis aliquid factum est, quam ob rem naturalem motum sui ponderis non teneret; Fa 47. nec .. video, quo modo non vereatur || pereat, al. || iste deus beatus, ne intereat; N I, 114.

quia ... non adfingitur; T III, 68. careas; T I, 87. debuit; O III, 103. habet; N II, 125. laboro; A II, 10. potest; A II, 34. N II, 125. Lae 32. possunt; F I, 60. D II, 25. Fa 26. O I, 73. [quia ... non poterat]; O I, 36. potuerit; D II, 36. putant; O II, 12. sapiens non sum; A II, 137. populus non est; R III, 45. sunt; T I, 13. sint; T I, 13. || sunt ||; T III, 11. summum .. malum non erat; F II, 93. turpe non esset; F V, 94. esset utilis; O III, 88. beatus non erit; F V, 86. videtis; N I, 53.

quis: audire .. cupio, quid non probes; F I, 17. ut non dicas, quid non probes eius, a quo dissentias; F I, 27.

quisnam: scire cupio ..., quidnam horum ab eo (Zenone) non sit probatum; F IV, 19.

quisquis: quicquid non oportet, scelus esse, quicquid non licet, nefas putare debemus; P 25. quicquid || quidquid || non sit futurum, id negat (Diodorus) fieri posse; Fa 13.

quo .. non adspirat; T V, 13 (12). progredi non potest; T IV, 47. possit accedere; A II, 93. progrediatur; T IV, 77.

quoad te ... non paenitebit; O I, 2.

quod ... non adfuisti; Lae 7. arbitrabantur; T IV, 6. desideremus; F II, 29. destitit; F III, 41. datur; T III, 52. dubitant; A II, 8. extaret; L II, 57. haberet; Fa 10. inest; F III, 22. intellegunt; D II, 94. intellegeret; F II, 24. liceat; T III, 26. moveat; Fa 44. possum; L I, 63. potest; O I, 159. possunt; A II, 33. F I, 47. V, 23. T V, 6. possit; F IV, 50. poterat; T V, 109. posset; T II, 9. 61. III, 9. D II, 25. O II, 8. possemus; O I, 158. potuerit; D II, 67. putabant; T III, 71. rideat; N I, 71. rideret; D II, 51. scripturus .. non esset; O III, 93. sapiens non sis; T III, 68. auctor ... non erat; R II, 36. esset ... aequabiles; R II, 62. timeat; T I, 48.

quodsi ... non est crediturus; A II, 117. credendum non est; D II, 120. 121. existimantur; O III, 55. est ... facta; N fr 2. est habenda; D II, 122. relinques; F II, 79. est deus; N III, 23. utilia non sunt; O III, 85. sumus inmortales futuri; C 85.

quoniam non audes; N I, 87. cadit; T III, 19. dantur; D II, 123. fit; D II, 126. habet; A II, 110. habebant || habebat ||; R I, 43. laborant; T II, 7. placet; N I, 27. possit; A II, 43. posset; Lae 83. putant; R III, 8. subvenisset; D I, 57. dubium est; F III, 59. plausibilia non sunt; T III, 51. sit; N III, 21. populi res non erat; R III, 44. ignotum .. non fuisset; O III, 67.

si ... non attuleris; O III, 107. adimit; T V, 112. adprobat; L II, 50. amatur; L I, 49. audiamus; N II, 91. audisset; N I, 73. cadent; T IV, 8. † si non ... cernunt; L I, 49. confirmatura ... non erit; L I, 43. continentur; F V, 69. desint; T V, 113. dico; O III, 52. dixerit; O III, 54. dicatur; Fa 34. didicissetis; T I, 48. dubitamus; O I, 48. faciant; F I, 48. faceres; L III, 30. fecisset; O I, 32. feceris; O III, 107. fecerit; O III, 107. P 21. minor esset facta; L II, 51. fert; T V, 54. feret; O I, 121. habeo; T I, 67. habes; A II, 94. habeas; O I, 68. habeat; F I, 15. haberet || [si non haberet] ||; O III, 38. haberent; R IV, 3. habebit; L fr 3. habebunt; O II, 39. habenda non est; P 15. indiget; T I, 88. intellegimus; T III, 49. intellegam; F II, 15. licet; O I, 34. II, 78. liceret; L III, 30. licuit; P 20. nata non esset; F II, 103. obsit; T V, 94. obtinuerit; Fa 21. occurrit; A II, 25. oportebit; P 32. percipitur; A II, 25. possum; F III, 15. potest; A II, 85. 128. T I, 63. D I, 71. >< II, 107. possumus; D II, 106. possunt; A II, 95. R I, 49. O II, 24. possint; A II, 40. posset; F II, 82. || possit ||; C 78. possemus; C 42. potuisset; D II, 49. poterit; A II, 25. T IV, 8. probas; L I, 21. probamus; A II, 105. probares; F II, 79. probaremus; T IV, 69. quaereret; F V, 54. redierunt; O III, 113. repugnarent; O III, 13. revertisset; O III, 45. scripta non sit; L II, 50. sequebatur; F IV, 13. subesset; N III, 71. veri simile non est; N III, 47. probabile non est; N III, 49. est molestum; Fa 4. verum non est; Fa 28. est sita; Fa 40. aequa non est; R I, 47. est; O III, 55 (54). ita non sunt; A I, 11. sunt; N II, 16. D II, 109. || sint ||; Fa 41. di non sunt; N III, 45. 48. sit; F II, 49. turpe non sit; F II, 49. sapiens non sit; F IV, 56. sit bipes; N I, 95. sint; N III, 26. esset vera; Fa 27. essent asoti; F II, 23. essent; N III, 76. sapiens non fuerit; F IV, 21. si *falsa* || si non, al. || fuerint; A II, 10. miser ... futurus sum; C 67. torqueret et flecteret; L I, 29. videtis; N II, 48. vident; N I, 101. uterentur; F II, 51.

sin ... interiturae classes non fuerunt; D II, 20. neglegemus; F IV, 40. potest; T I, 23.

unde (legiones) redituras se non arbitrarentur; T I, 101. si illud esset ... tale visum ..., quale esse non posset ex eo, unde non esset; A II, 18.

ut non ... adhibeant; A I, 42. adhiberet; A I, 39. anquirat; Lae 87. attingat; T III, 61. audiatur; F V, 27. credant; N I, 88. crederes; N I, 88. cures; F IV, 71. curet; F IV, 52. debeat; A II, 68. deserat; F IV, 37. dicas; F I, 27. diceret; F V, 10. discedant; Lae 42. disserantur; T I, 23. dent; D II, 106. dubitent; D I, 129. ducerem; T I, 112. egeat; O I, 6. egeant; D II, 5. ferendi non sint; T II, 67. intellegat; N II, 86. intellegamus; F I, 34. intellegatur; F II, 15. >< laborarem; T I, 112. liberet; C 42. liceat; O II, 63. III, 23. malit; F III, 36. nollem; T I, 112. possis; O II, 54. possit; A II, 34. 84. F II, 92. IV, 1. 20. 39. T III, 5. O I, 153. II, 55. Lae 55. possint; A II, 29. 41. F IV, 54. V, 15. T IV, 30. Fa 13. R VI, 19. L II, 30. posses; T V, 27. posset; A I, 41. II, 77. T V, 62. N II, 61. D I, 100. R I, 23. L III, 26. possent; A I, 31. N III, 15. D II, 96. queat; O I, 93. redderent; T I, 62. relinquat atque abiciat; O I, 154. repugnet; F IV, 29. requirat; F III, 37. requireret; C 30. soleat; F I, 13. sit tale; A II, 54. sit summum bonum; F II, 24. sit magnum; F IV, 30. malum non sit; T I, 16. 23. necessarium (sit); N II, 121. *non* sit inlustrior; R I, 38. difficile sit; L II, 46. O I, 160. sit contra officium; O I, 32. turpe non sit; O III, 53. 93. esset; F IV, 3. videam; A II, 19. II, 93. videret; N I, 77. D II, 30. videantur; F I, 14. O III, 73. — censuit; O I, 39. potest; T II, 13. O I, 95. potuerunt; Lae 54. est; T III, 22. vides; T I, 70.

utrum illudne non videatur aegre ferundum ..., an ..; T IV, 59.

c. **Infinitiv und accus. c. infin.:** non ... accidisse; D II, 108. adesse; O I, 131. ademisse; A II, 33. adipisci; fr V, 39. administrari; N II, 86. adsentiri; A II, 101. agnoscere; D I, 132. alere; O III, 89. anteponere; F II, 91. arbitrari; A I, 16. attendere; A II, 111. attribuere; T III, 73. audere; F II, 55. 74. esse ausum; D I, 55. omnia ... cogere; L II, 14. convalescere; Fa 29. credere; D II, 27. crescere; T III, 47. cupere; A II, 66. curare; F III, 29. debere; A II, 29. descendere; C 34. deseruisse; F I, 10. desiderare; T V, 92. C 47. dicere; D II, 94. dici; T IV, 7. optumam dici; N II, 36. didicisse; F I, 72. T II, 12. esse ... disputanda; N fr I. dolere; F I, 56. II, 9. >< 18. 19. >< 28. IV, 72. V, 73. 94. T III, 40. Lae 71. dubitare; N II, 87. effluere; F II, 104. egere; T IV, 53. V, 91. N I, 92. O II, 64. escendere; T V, 24. esse; A II, 39. 72. F II, 28. III, 53. T II, 19. N II, 35. Fa 9. 45. O II, 73. esse contentum; A II, 81. e. satis; A II, 103. e. leges? A II, 136. e. non turpe; F II, 49. e. non importuna; F II, 85. viri non e.; F II, 95. non e. hominis; F II, 102. e. malum; F III, 29. T I, 16. II, 42. 66. non ullam e.; F III, 50. paria non e.; F III, 69. e. verum; F IV, 47. e. dubium; F IV, 59. e. paria; F IV, 68. non satis e.; F V, 81. malum .. non e.; F V, 94. e. miseros; T I, 14. 25. miseros non e.; T I, 15. e. nequitiam; T II, 29. e. non sanos; T III, 10. rem ipsam causam atque || [c. a.] || fontem e.; T III, 67. e. inutile; T IV, 46. malum non e.; T IV, 59. e. non miser; T V, 15. e. non miserrimus; T V, 16. e. .. fortuita; N II, 15. non .. animantem e.? N II, 36. aeternum non e.; N III, 37. philosophi non e.; D II, 27. e. oportunissimos; R II, 5. e. sapientis; R III, 39. e. petulantis; L I, 50. e. ius; L II, 58. e. aequam; O III, 88. e. .. senatorem; O III, 100. non e. utilia; O III, 115. e. non bonus; P 7. non beatissimus e.; P 17. non fuisse vera; A II, 88. causam non f.; F I, 35. *non* beatiorem f.; F IV, 65. fuisse; T I, 3. D II, 36. f. iustum; N II, 10. iustum .. f.; D II, 74. sine provocatione .. non f.; R II, 54. f. solvendo; O II, 79. longinquum ... discessum fore; C 84. futura non fuisse; F V, 31. facere; O I, 32. III, 108. fieri; D II, 92. Fa 44. esse faciendum; F I, 48. O III, 53. ferre; T II, 43. esse ... figurata; N II, 159. frangi; T II, 66. ipsam per se fugiendam esse; F III, 38. fungi; D I, 71. II, 107. habere; T I, 87. II, 32. O II, 55. Ti 38. non || non magis || habere; F V, 84. habuisse; N I, 72. humare; T I, 108. ignorare; F V, 42. inpertire; D II, 40. impetraturum non fuisse; Lae 39. nova te rebus nomina imponere; F III, 10. inesse; A II, 99. 103. illum iracundia tum inflammatum fuisse; T IV, 50. intellegere; F II, 6. 12. 75. V, 80. N I, 109. internoscere; A II, 58. eos ... miseros iudicare; T I, 106. laborare; T III, 50. licere; O III, 47. P 20. mirari; N II, 125. esse mirandum; D II, 49. monstrare; O III, 55 (54). >< nasci; T I, 114. fr IX, 9. necesse esse; L II, 23.

esse nexa; Fa 38. neglegere; O I, 98. esse neglectum; D I, 48. offendere; O I, 99. oportere; F II, 104. N I, 31. D I, 99. opus esse; O III, 49. parere; T IV, 39. fuisse periturum; D II, 84. perturbari; O I, 80. placuisse; D I, 55. O III, 68. esse ... positam; F IV, 59. posse; A I, 5. II, 40. 41. ><. 42. 83. ><. 133. 146. F I, 57. II, 49. 50. 51. 59. 82. III, 42. IV, 40. 45. 55. 68. V, 49. T II, 40. 67. III, 30. N I, 70. 98. II, 46. D I, 100. R II, 57. 62. 70. L III, 26. 42. O I, 84. II, 42. III, 25. 35. C 78. ><. ><. Lae 18. 65. || posset ||; Lae 62. potuisse; A II, 70. N I, 21. II, 48. D II, 37. ><. Fa 48. L II, 58. probare; O I, 71. prohibere; O I, 52. putare; D I, 104. R IV, 1. quaerere; F V, 79. D II, 46. ><. 55. esse ... quaerenda; T II, 45. recusare; R I, 11. reddere; O I, 48. P 41. relinquere; L III, 26. remanere; T I, 82. esse reprendendos; F II, 21. esse ... seiugatam; D I, 70. esse servatum; O III, 94. solere; R I, 11. non ... »sollicitari«; C 1. tangere; R III. 24. tributuras fuisse? N I, 78. ab hominibus ... venisse; N I, 90. vereri; Fa 19. versari; T V, 111. videre! F IV, 76. vidisse; N I, 16. talem videri fuisse; F I, 24. alienum videri; F III, 63. violare; O I, 99. esse usos; D II, 73.

d. **Participia, Gerundium:** non accipienda; O I, 68. addito; F II, 36. »non adgravescens«; T III, 76. capessentibus; O I, 71. cognitum; A II, 59. commutatis; L I, 38. comprehensa; A II, 95. concessis; A II, 116. concessas; F IV, 50. consecutis; T V, 97. contemnendam; T II, 49. convalescentes; T IV, 74. depravata; F I, 50. *non* dissentiens; N I, 33. dolentem; F II, 41. dolendi; F II, 10. 28. 32. 38. V, 19. 20. 22. a non dolendo; T III, 47. ad non dolendum; F V, 19. in non dolendo; F II, 11. 31. dubitans; D I, 125. dubitantem; F V, 26. erubescens; N I, 111. eam (rem familiarem) ... exaggerantes; O I, 92. ferendae; O III, 36. ferendas; R I, 9. ferendis; F V, 32. fugiendos; F II, 118. impeditam; A II, 107. impetrata; O III, 113. intellegens; N I, 33. intellegentium; F I, 59. intellecta; T I, 41. *non* interpretatum; L II, 29. interveniente; T III, 38. laudandum; T II, 43. nominata; T I, 41. oboediens; T III, 24. obtemperans; T III, 24. obtemperantis; T III, 7. obtemperantes; T IV, 14. (acc.) O I, 136. obtinens; F IV, 56. occurrentia; F IV, 43. parentibus; L III, 16. percepto; A II, 148. percepta; A II, 110. perfecto; O I, 46. pervagatis; F III, 5. improbans || non probans ||; A II, 148. probatissimo; P 40. putandum; A II, 15. reprendendos; F II, 21. repugnante; T II, 15. O III, 22. repugnantes; T I, 3. seiunctum; T III, 23. sitiens; F II, 17. spoliantem; O II, 64. timentes; F II, 22. usos; D II, 88.

II. **zweimal:** sapiensne non timeat, ne patria deleatur? non doleat, si deleta sit? A II, 135. non, quo modo efficiatur concludaturque ratio, (Epicurus) tradit, non, qua via captiosa solvantur, ambigua distinguantur, ostendit; F I, 22. non ego iam Epaminondae, non Leonidae mortem huius (Epicuri) morti antepono; F II, 97. non institutis opinio est confirmata, non legibus; T I, 30. at non similis aegrotationis est libido, non inmoderata laetitia; T III, 23. audite .. non futtilis || futilis || ... sententias, non opificem ... mundi; N I, 18. non oppositis tribunis pl., nullis aliis adiunctis magistratibus, non provocatione ad populum contra necem et verbera relicta; R II, 62. quem illa (comoedia) non adtigit vel potius quem non vexavit? R IV, 11. an ea non aliter (iudicari), honesta et turpia non ad naturam referri necesse erit? L I, 46. qui non crudeles in bello, non inmanes fuerunt; O I, 35. non recte frumentarius ille, non recte aedium pestilentium venditor tacuit; O III, 67. itaque non aqua, non igni, ut aiunt, locis pluribus utimur quam amicitia; Lae 22. non esse cupidum pecunia est, non esse emacem vectigal est; P 51. f. B, II. sed; O II, 26.

III. **dreimal:** atqui, si id crederemus, non egeremus perpendiculis, non normis, non regulis; A fr 8. non L. Brutus ... in proelio concidisset, non cum Latinis decertans pater Decius, cum Etruscis filius, cum Pyrrho nepos se hostium telis obiecissent, non uno bello pro patria cadentis Scipiones Hispania vidisset; T I, 89. pro qua (sententia) non in senatu, non in contione, non apud exercitum neque ad censores dicere audeant; T III, 51. non decet, non datum est, non potestis; N II, 74. non isset ad arma Pompeius, non transisset Crassus Euphratem, non suscepisset bellum civile Caesar; D II, 24. quia ... non sunt in disputando vafri, non veteratores, non malitiosi; R III, 26. non inlicitatorem venditor, non, qui contra se liceatur, emptor apponet; uterque ... non plus quam semel eloquetur; O III, 61. numquam .. ulla ... opera fiunt, non serendis, non percipiendis, non condendis fructibus; C 24. f. B, II. sed; N II, 94.

IV. **viermal:** quis enim potest, in quo libido cupiditasve sit, non libidinosus et cupidus esse? in quo ira, non iracundus? in quo angor, non anxius? in quo timor, non timidus? T IV, 57. Xerxes ... non equitatu, non pedestribus copiis, non navium multitudine, non infinito pondere auri contentus; T V, 20. quid? bestiae non frigus, non famem, non montivagos atque silvestris cursus lustrationesque patiuntur? non pro suo partu ita propugnant, ut vulnera excipiant? T V, 79. f. I, 6, a, β, $\beta\beta$. quis; F V, 6.

V. **fünfmal:** nihil .. putare (in primis naturalibus) esse praeter voluptatem, non membra, non sensus, non ingenii motum, non integritatem corporis, non valetudinem; F II, 34. quae autem natio non comitatem, non benignitatem, non gratum animum et beneficii memorem diligit? quae superbos, quae maleficos, || [quae maleficos] || quae crudeles, quae ingratos non aspernatur, non odit? L I, 32. f. B, I, 1. F II, 116. — B, II. potius; O III, 57.

VI. **sechsmal:** illa testabor, non me sortilegos ... agnoscere; non habeo denique nauci Marsum augurem, non vicanos haruspices, non de circo astrologos, non Isiacos coniectores, non interpretes somniorum; non enim sunt ii ... divini, »sed« ..; D I, 132. nam sensus nostros non parens, non nutrix, non magister, non poëta, non scaena depravat, non multitudinis consensus abducit a || ab, ad || vero; L I, 47. non enim magnitudo animi cruciabatur eius (Reguli) a Poenis, non gravitas, non fides, non constantia, non ulla virtus, non denique animus ipse; P 16. f. B, II. sed; T II, 20. C 74. 75.

VII. **siebenmal:** non enim (Pompeius) cum socero bellum gessisset, non inparatus arma sumpsisset, non domum reliquisset, non ex Italia fugisset, non exercitu amisso nudus in servorum ferrum et manus incidisset, [non liberi defleti, non fortunae omnes a victoribus possiderentur]; T I, 86. sed tamen ... non plane me enervavit, non adflixit senectus, non curia vires meas desiderat, non rostra, non amici, non clientes, non hospites; C 32.

b. mit andern Partikeln: ac: f. atque.

at: at, si sapientia bonum sit, non sequi, ut ..; F III, 49. at enim, qua in vita est aliquid mali, ea beata esse non potest; F V, 91. at id quidem illi ipsi, qui dolorem malum esse negant, non solent dicere; T II, 17. at non numquam bonos exitus habent boni; N III, 89. at non numquam ea, quae praedicta sunt, minus eveniunt; D I, 24.

at si ita fatum erit || sit, est ||: „nascetur Oedipus Laio“, non poterit dici ..; Fa 30. at vero ea (pars animi) ... non unam (beluam) aut facilem ad subigendum frenat et domat; R II, 67. f. **at,** II. non (24 St.) B. I, S. 252, a.

ac, atque: atque etiam ... non repugnarem; A II, 112. ac tamen hic (Arcesilas) mallet non dolere; F V, 94. atque his superstitionibus non dubitasti etiam omnia adiungere; D II, 83. atque etiam si qua erat famosa, ei cognati osculum non ferebant; R IV, 6. atque illi ... tamen ab augendis hominum utilitatibus et commodis non recesserunt; O I, 155. atque in his tamen tribus generibus ... non incallide tergiversantur; O III, 118. f. **atque,** II, 1. non (6 St.). 2, i. vor einer Negation (5 St.) B. I, S. 257, a. 266, b.

atqui: atqui id tibi ... verendum || non || est; R III, 8. f. **a,** III. A fr 8. **atqui,** II. non (4 St.) B. I, S. 268, b.

autem: vides autem ... non posse nos Amafinii ... similes esse; A I, 5. apud nostros a. non ignoras quae sit ... subtilitas; A I, 6. Philone a. vivo patrocinium Academiae non defuit; A II, 17. magnitudo a. solis percipi non potest; A II, 128. ego a. mirari *satis* || rimari || non queo; F I, 10. Epicurus a., in quibus sequitur Democritum, non fere labitur; F I, 18. quod quidem mihi si quando dictum est ⟨est a. dictum non parum saepe⟩; F II, 12. tu a. ... non vides ..? F II, 16. Stoicorum a. non ignoras quam sit subtile ... disserendi genus; F III, 3. laboro a. non sine causa; F III, 8. fieri a. non posset, ut ..; F III, 16. in principiis a. naturalibus plerique Stoici non putant voluptatem esse ponendam; F III, 17. quis a. honesta in familia institutus et educatus ingenue non ipsa turpitudine ... offenditur? F III, 38. alia a. non esse eius modi; F III, 51. recta a. facta et peccata non habentur communia; F III, 69. ab hoc (Zenone) a. quaedam non melius quam veteres; F IV, 9. quibus a. in rebus tanta obscuratio non fit; F IV, 30. si a. id non concedatur; F IV, 30. quod a. (Stoici) ea ... non adiungunt ad finem bonorum; F IV, 43. illi a. ... non dabunt fortasse vitam beatam habere, in quo possit iure gloriari; F IV, 51. sin a. eos non probabat; F IV, 60. tu a. ... cur non propriis verbis illa tenebas? F IV, 61. ego a. non commemini, ante quam sum natus, me miserum; T I, 13. hic a., ubi habitamus, non intermittit suo tempore »caelum nitescere;« T I, 69. in animi a. cognitione dubitare non possumus, ... quin ..; T I, 71. dici a. hoc in te satis subtiliter non potest; T I, 88. Graeci a. homines ... hostem aspicere non possunt; T II, 65. alterum a. iam integrum non est; T V, 17. in specie a. fictae simulationis, sicut reliquae virtutes, item pietas inesse non potest; N I, 3. Crotoniates a. Alcmaeo ... non sensit sese mortalibus rebus inmortalitatem dare; N I, 27. qui (Plato) ... in Legum a. libris, quid sit omnino deus, anquiri oportere non censeat; N I, 30. virtutem a. sine ratione constare non posse; N I, 89. angustia a. conclusae orationis non facile se ipsa tutatur; N II, 20. ipsum a. hominem ... non constare natura; N II, 86. homo a. haec, quae in mundo sunt, efficere non potest; N III, 25. ego a. non intellego ..; N III, 35. hi (Panisci et Satyri) a. non sunt; ne Nymphae [deae] quidem igitur? N III, 43. cur a. Arqui species non in deorum numero reponatur? N III, 51. illum (Hannibalem) a. id diutius facere non potuisse; D I, 49. humani a. animi eam partem ... non esse ab actione corporis seiugatam; D I, 70. si ... possunt a. aliquando oculi non fungi suo munere; D I, 71. II, 107. non est a. divinatio; non sunt ergo di; D II, 41. sunt a. innumerabiles praesensiones non fortuitae; D II, 109. quod a. verum non est, qui potest non falsum esse? Fa 38. qui a. causas antecedentis non dicent perfectas; Fa 42. hoc a. sphaerae genus ... in illa sphaera solida non potuisse finiri; R I, 22. quis a. (putare potest) non magis solos esse, qui ..? R I, 28. quibus a. regia potestas non placuit; L III, 4. quis a. non sentit omnem auctoritatem optimatium tabellariam legem abstulisse? L III, 34. qui a. non defendit nec obsistit, si potest, iniuriae; O I, 23. nihil agere a. cum animus non posset; O II, 4. in illo a. altero genere largiendi ... non uno modo in disparibus causis adfecti esse debemus; O II, 61. cum a. omnes non possint, ne multi quidem, .. iuris periti esse; O II, 67. sin a. id non sit eius modi; O III, 30. sin a. dictum non omne praestandum est; O III, 55. id a. non posse multis contingere; C 8. quod a. Nonis in conlegio nostro non adfuisses; Lae 8. de C. Gracchi a. || Gai a. Gr. || tribunatu quid expectem, non lubet augurari; Lae 41. quod a. non licet; P 20. quis a. bona mente praeditus non mallet nullas omnino nobis a natura voluptates datas? fr V, 81. f. **a,** V. L I, 32. — non placet autem detracta voluptate aegritudinem statim consequi; F I, 56. non metuet a.; F II, 71. non perfecti a. homines et tamen ingeniis excellentibus praediti excitantur saepe gloria; F V, 69. non sentientis a., nihil est, ullam in partem quod intersit; T I, 24. non videt a. (animus), quod minimum est, formam suam; T I, 67. non possum a. dicere ... Themistoclem, Epaminondam bellicae virtutis (carere gloria); T I, 110. non cadunt a. haec in virum fortem; igitur ne aegritudo quidem; T III, 14. non cadit a. invidere in sapientem; ergo ne misereri quidem; T III, 21. non habeo a. quod tibi adsentiar; N III, 64. non placet a. paucis a dis inmortalibus esse consultum; N III, 70. non esse a. illud carmen furentis .. ipsum poëma declarat; D II, 111. non est a. consentaneum, qui metu non frangatur, eum frangi cupiditate; O I, 68.

certe: certe tam multa non collegisset, ... nisi ..; A II, 75. nec .., dum metuit, iustus est, et certe, si metuere destiterit, non erit; F II, 71. atque haec certe non ita se haberent; T V, 42. aut semper aut ... plerumque, ... non numquam certe, quid futurum sit, intellegunt; D I, 128. quoniam mors aut meliorem ... aut certe non deteriorem adlatura est statum; L fr 1. f. **certe,** I, 2. non (24 St.). II. sed (4 St.) B. I, S. 409, b. 410, b.

demum: ea sunt enim demum non ferenda in mendacio; R II, 28.

denique: sin autem temporibus cogeretur, tum id munus denique (sapientem) non recusare; R I, 11. f. **a,** VI. D I, 132.

enim: a Graecis enim (ea) peti non poterant; A I, 8. quis e. ... non ... sentit, quid intersit inter perspicua et inania? A II, 51. cur e. ... in hoc tanto mundo Catulus alter non possit effici? A II, 55. tantum e. te modo || non modo, al. || monuit, ... ut caveres ..; A II, 63. plura e. vera discrepantia esse non possunt; A II, 115. est e. (Epicurus) ... non satis politus iis artibus; F I, 26. aliter e. explicari, quod quaeritur, non potest; F II, 18. quis e. vestrum non edidicit Epicuri κυρίας δόξας? F II, 20. quamvis e. (bestiae) depravatae non sint, pravae tamen esse possunt; F II, 33. si e. non fuit eorum (iudicum) iudicii; F II, 36. esse e. (eo animo), nisi eris, non potes || nisi videris, non prodest ||; F II, 78. primum e. ... gaudere non potes; F II, 98. ut e., qui mortem in malis ponit, non potest eam non timere, sic ..; F III, 29. est e. eorum (Peripate-

ticorum) consuetudo dicendi non satis acuta; F III, 41. si e. propterea vitia alia aliis maiora non sunt, quia ..; F IV, 68. quod e. sapientia, pedem ubi poneret, non habebat; F IV, 69. aliter e. nosmet ipsos nosse non possumus; F V, 44. si e. ... non explet bona naturae voluptas; F V, 45. servari e. iustitia nisi a forti viro, nisi a sapiente non potest; F V, 66. quis e. potest ea, quae probabilia videantur ei, non probare? F V, 76. quae e. mala illi (Stoici) non audent appellare; F V, 78. quae e. dici Latine posse non arbitrabar; F V, 96. quis e. non (disertus esse posset) in eius modi causa? T I, 11. ultra e. quo progrediar, ... non habeo; T I, 17. animos e. per se ipsos viventis non poterant mente complecti; T I, 37. ego e. ipse cum eodem isto (Platone) non invitus erraverim; T I, 40. nisi || si || e., quod numquam vidimus, id quale sit, intellegere non possumus; T I, 51. Critoni e. nostro non persuasi me hinc avolaturum; T I, 103. talis e. interitus non est sine gravi sensu; T I, 107. illud e., quod me angebat, non eximis; T II, 29. crus e. alterum (Marius) non praebuit; T II, 53. ut e. id non potest, sic ..; T IV, 41. quae e. istarum definitionum non aperit notionem nostram? T IV, 53. mihi e. non videbatur quisquam esse beatus posse, cum in malis esset; T V, 22. tardis e. mentibus virtus non facile comitatur; T V, 68. quae est e. coagmentatio non dissolubilis? N I, 20. cum e. non instituto aliquo ... sit opinio constituta; N I, 44. quis e. non timeat omnia providentem ... deum? N I, 54. mihi e. non tam facile in mentem venire solet, quare verum sit aliquid, quam quare falsum; N I, 57. erat e. non facile agentis aliquid ... deos in aliarum formarum imitatione servare; N I, 77. quae e. potest esse sanctitas, si dei humana non curant? N I, 123. enumerari e. non possunt fluminum oportunitates; N II, 132. mutari e. fata non possunt; D II, 21. comitiorum e. non habendorum causas esse voluerunt; D II, 43. illius (Epicuri) e. deus ... non potest hominibus divinationem inpertire; D II, 40. quis e. non videt et formas et mores ... effingere a parentibus liberos? D II, 94. ex falsis e. ... verum effici non potest; D II, 106. causas e. efficientis quod non habebit, id ..; Fa 20. voluntatis e. nostrae non esse causas externas; Fa 23. si e. pecunias aequari non placet; R I, 49. antiquitas e. recepit fabulas fictas etiam non numquam incondite; R II, 19. cur e. pecuniam non habeat mulier? R III, 17. ergo adsentiris Antiocho, familiari meo, ⟨magistro e. non audeo dicere⟩; L I, 54. quid e. ille (puer) non edidit? L III, 19. sustines e. non parvam expectationem imitandae industriae nostrae; O III, 6. aliter e. teneri non potest, si ..; O III, 17. semper e. in his studiis ... viventi non intellegitur quando obrepat senectus; C 38. abest e. (villa) non longe a me; C 55. ut e. non omne vinum, sic non omnis natura || aetas matura || vetustate coacescit; C 65. senectus e. quamvis non sit gravis, ... tamen aufert eam viriditatem; Lae 11. aperte e. adulantem nemo non videt, nisi qui admodum est excors; Lae 99. diutius e. iam in hoc desiderio esse non possum; Lae 104. Democriti manus urgebatur; est e. non magna; fr V, 34. congruere e. cum cogitatione magna voluptas corporis non potest; fr V, 81. f. at; F V, 91. demum. et; A II, 121. idcirco; F I, 39. omnino; N II, 44. **a**, IV. T I, 57. VI. P 16. VII. T I, 86. — non enim is sum, qui, quidquid videtur, tale dicam esse, quale videatur; A II, 19. urguent, ut coarguant neminem ... posse ..; A II, 35. proferremus ... mente captos tam absurde, ut ..; A II, 53. satis intellegebam; A II, 63. sum sapiens; A II, 66. est (sapiens) e saxo sculptus; A II, 101. potest convenienter dici nihil comprendi posse; A II, 109. (sapiens) nescire se dicat; A II, 110. magis adsentiuntur nec adprobant lucere nunc, quam ..; A II, 128. carere eo malo satis est ad bene vivendum; F II, 41. hilaritate nec lascivia nec risu aut ioco ... sunt beati; F II, 65. idcirco non erat ortus illinc; F IV, 13. idem (natura) facit in homine; F IV, 37. in selectione virtus ponenda erat; F IV, 46. novi; T I, 15. id praecipit, ut membra nostra ... noscamus; T I, 52. ambrosia deos aut nectare ... laetari arbitror; T I, 65. senties; T I, 104. tam cumulus bonorum iucundus esse potest quam molesta decessio; T I, 110. in caelum ascensurus es; T I, 111. adgnosco; T II, 26. satis intellego, quid summum dicas esse; T II, 44. id solum continet ea disputatio, ut ..; T III, 57. intellego; T IV, 9. omne vitium paris habet dissensiones; T IV, 29. suscipere ipsi aegritudines propter alios debemus; T IV, 56. sapientes eramus; T IV, 63. video, quo modo sedare possint mala praesentia praeteritae voluptates; T V, 74. tam auctores in disputando quam rationis momenta quaerenda sunt; N I, 10. si mundus nullus erat, saecla non erant; N I, 21. idem in Italia Volcanus, idem in Hispania; N I, 84. sentitis, quam multa vobis suscipienda sint; N I, 94. (di) venis et nervis et ossibus continentur; N II, 59. mediocriter moveor auctoritate tua; N III, 5. ratio est homini beneficio deorum data; N III, 71. ignoro, quanti eius (providentiae) nomen putetis; N III, 78. paruisti mihi revocanti; D I, 123. te puto esse eum, qui ..; D II, 43. ignoras, quam (Epicurei) ista derideant; D II, 39. sumus ii nos augures, qui ..; D II, 70. omnis error stultitia dicenda est; D II, 90. idcirco etiam nostrarum voluntatum .. sunt causae naturales; Fa 9. credo nullo percepto .. ceteros artifices versari in suo munere; Fa 11. aeternis causis naturae || e || necessitate manantibus || eman. || verum est id, quod ita enuntiatur; Fa 19. atomus ab atomo pulsa declinat; Fa 22. facile valenti populo resistitur; R IV, 8. id quaerimus hoc sermone, .. quem ad modum caveamus in iure; L I, 17. (tanta) erunt, nisi ..; L I, 63. de hoc senatu ... haec habetur oratio; L III, 29. sumus ii, quorum vagetur animus errore; O II, 7. omnes eos contemnunt, de quibus male existumant; O II, 36. video, cur, quid ipse sentiam de morte, non audeam vobis dicere; C 77. est inhumana virtus neque inmunis neque superba; Lae 50. tam utilitas parta per amicum quam amici amor ipse delectat; Lae 51. debent esse amicitiarum sicut aliarum rerum satietates; Lae 67. neque tu possis ... omnes tuos ad honores amplissimos perducere; Lae 73. est (hoc opus) tale, ut ..; P 5. non est enim in nostra potestate ... dissimulatio; T III, 35. † non || sunt || e. multa ecferata et inmania; T IV, 32. non est e. aetheris ea natura, ut ..; N II, 54. non est e. causa conversionis, ubi ..; R I, 69. non ius e. illud solum superbius populo et violentius videri necesse erat; L III, 17. »noenum || non enim || rumores ponebat ante salutem«; O I, 84. num || non || e. alia in causa M. Cato fuit, alia ceteri? O I, 112. [non e. mihi est vita mea utilior quam animi talis adfectio]; O III, 29. non lubet e. mihi deplorare vitam; C 84.

ergo adhuc ... causa non videtur fuisse mutandi nominis; F IV, 13. nemo ergo non miser; T I, 9. si ergo apud inferos miseri non sunt, ne sunt quidem apud inferos ulli; T I, 11. ergo id quidem non dubium, quin ..; T III, 30. ergo ista necopinata non habent tantam vim, ut ..; T III, 55. ergo hoc te ratio non docebit? N I, 96. ergo haec (mens, ratio) mundo deesse non

possunt; N II, 38. videtis ergo non esse eam (mentem divinam) tam occupatam, quam putabatis? N III, 93. ergo hic (Epicurus) ... recte non dubitat divinationem tollere; D II, 40. omne ergo, quod falsum dicitur in futuro, id fieri non potest; Fa 12. ergo non probares, si ... libidines ... tenerent omnia? R I, 60. ergo ea deliberanda omnino non sunt; O III, 37. ergo et promissa non facienda non numquam, neque semper deposita reddenda; O III, 95. ergo et parenti non numquam adimi vita sine scelere potest et servo saepe sine iniuria non potest; P 24. — non ergo id agitur, ut ..; A II, 126. non potes ergo ista tueri; F II, 69. non cadet ergo in sapientem aegritudo; T III, 14. non ergo omnium ortus || interitus || ... natura conficiet; D II, 37. non sunt ergo di; D II, 41. non ergo a praetoris edicto ... hauriendam iuris disciplinam putas; L I, 17. non ergo erunt homines deliciis diffluentes audiendi; Lae 52. f. autem; D II, 41.

et: quidam e philosophis, et ii quidem non mediocres; A II, 17. et quidem honestis similia sunt quaedam non honesta; A II, 50. quibusdam, et iis || his || quidem non admodum indoctis; F I, 1. propter voluptatem et parvam et non necessariam; F I, 47. et tamen ego a philosopho ... non asperner; F I, 15. et hercule, ... si summum bonum voluptas est, rectissime (reprendendam) non putat; F II, 23. et simul non proficiscitur animal illud modo natum a summa voluptate; F II, 31. vir bonus et sapiens et legibus parens et civilis officii non ignarus; F III, 64. (Stoici) desciscunt a natura et quodam modo sunt non dissimiles Aristonis; F IV, 43. et hi quidem ita non sola virtute finem bonorum contineri putant, ut ..; F IV, 49. ut recte quis sentiat et id, quod sentit, polite eloqui non possit; T I, 6. et tamen non satis mihi videtur vidisse hoc Cleanthes; T III, 77. natura est .., quae contineat mundum ..., et ea quidem non sine sensu atque ratione; N II, 29. quasi non potuerit id evenire casu et non in omni marmore necesse sit inesse vel Praxitelia capita! D II, 48. non et || ei, cui || venae sic cui moventur, et is febrim non habet; Fa 15. non et sunt in sphaera maximi orbes, et ii non medii inter se dividuntur; Fa 15. vereor, ... ne ... quasi praecipientis cuiusdam et docentis et non vobiscum simul considerantis esse videatur oratio mea; R I, 70. et omnes isdem et iidem non alias aliis uterentur; R III, 18. et mehercule ego me cupio non mendacem putari; L I, 4. pauca sane (sunt in legibus) .. et ... non ignota vobis; L II, 58. et quoniam officia non eadem disparibus aetatibus tribuuntur; O I, 122. ut neque cessaret umquam et interdum conloquio alterius non egeret; O III, 1. qui (maiores natu) se et libidinum vinculis laxatos esse non moleste ferrent nec a suis despicerentur; C 7. auctoritate || ac temperate || et offensione animi non acerba; Lae 77. et alias non numquam et paulo ante; fr V, 46. f. certe; F II, 71. ergo; O III, 95. **et,** C, 1. non (4 St.). II, **a**, 1, k. vor einer Negation, non (32 St.). D, **a**, 1, k. vor einer Negation, non (23 St.). 2, g. non (4 St.) B. I, S. 830, a. 850, b. 861, a. 863, a. — quis enim potest ... non et dies et noctes divinum numen horrere? A II, 121. nos ... non et dicemus hoc melius et constantius sentiemus? T III, 31. quae (virtus) si ... non et oriatur a se et rursus ad se revertatur et ..; T III, 37. an ad cetera, quae mala putantur, non et Epicurus et reliqui philosophi satis parati videntur? T V, 89. nullum potest esse animal, in quo non et adpetitio sit et declinatio naturalis; N III, 33. non et natus est quis oriente Canicula, et is in mari morietur; Fa 15. neque potest eius modi res publica non regnum et esse et vocari; R II, 43. non et sine ea cogitatione ineundis subducendisque rationibus; fr V, 94. f. et non; Fa 15. ✕. enim; N II, 59.

etenim quis hoc non videt, desideriis omnia ista condiri? T V, 97. etenim, qui secum loqui poterit, sermonem alterius non requiret; T V, 117. etenim ... non vereor, condiscipulorum ne quis exaudiat; L I, 21.

etiam: plerique tamen .. definitiones ipsarum etiam evidentium rerum non improbant; A II, 18. eam si varietatem diceres, intellegerem, ut etiam non dicente te intellego; F II, 10. non dico fortasse etiam, quod sentio; T I, 12. cur eum beatum modo et non beatissimum etiam dixerim? T V, 76. multa primo die, ... non pauca etiam postero ... sunt dicta de morte; T V, 118. etiam Philo noster ferre non poterat aspernari Epicureos mollis ... voluptates; N I, 113. f. atque; A II, 112. R IV, 6. enim; Fa 9. **etiam,** II, 4. non (13 St.), non numquam (13 St.) B. I, S. 874, b. f.

fere: f. **fere,** IV. non (5 St.) S. 38, a.

ferme: f. **ferme,** II. non (3 St.) S. 39, a.

fortasse: f. **fortasse,** III. non, non numqnam (10 St.) S. 68, a.

forte: si forte de paupertate non persuaseris; T IV, 59. etiamsi res forte non suppetit; O II, 32.

hercule, mehercule: non hercule ... dubito, quin ..; R I, 37. f. et; F II, 23. — non mehercule .. soleo temere contra Stoicos; F IV, 2. f. et; L I, 4.

iam: iam vero qui potest vir bonus non ad id, quod laudabile sit, omnia referre, quae ..? T V, 48. iam vero venae et arteriae micare non desinunt quasi quodam igneo motu; N II, 24. f. **iam,** II. non (15 St.) S. 197, b.

idcirco: idcirco enim (manus) non desideraret, quia ..; F I, 39. qui (Stoici) ... id non concedant || idcirco non dant, id circumcidant, al. ||; T I, 78. nec ... idcirco ... non eadem superstitione, qua ceterae gentes, conflictantur; L I, 32. nec ... idcirco non contra illam legem sempiternam Sex. Tarquinius vim Lucretiae ... attulit; L II, 10. quod idcirco fugiendum non sit, quod .. turpe non sit; O III, 33. — non idcirco non optume nobis a dis esse provisum, quod ..; N III, 70. f. enim; F IV, 13. Fa 9.

igitur: haec igitur Epicuri non probo, inquam; F I, 26. nemo i. *stultus* || est || non miser; F I, 59. quem (Gallonium) libenter cenasse nemo negat. cur i. non bene? F II, 25. hoc i. ... idem (philosophus) non videt ne expetendum quidem esse; F II, 29. cur i. ... non malumus usitate loqui? F IV, 72. utrum i. tibi .. non placet? F V, 77. si i. non sunt, nihil possunt esse; T I, 12. in eo i. qui non est; T III, 40. potes i. ... non enm miserum dicere? T V, 12. i. aliquis non pulcherrimus deus; N I, 80. hanc i. in stellis constantiam ... non possum intellegere sine mente; N II, 54. cur i. mundus non animans sapiensque iudicetur? N II, 22. cum i. eae partes in extis non reperiuntur; D I, 119. sunt i. domesticae fortitudines non inferiores militaribus; O I, 78. si i. non poterit sive causas defensitare sive ..; O I, 121. quo modo i. tot legibus eiectus in exilium nomen exulis non perhorrescis? P 32. iam fateris i. non esse te divitem; P 45. ad hanc i. conversionem ... ingrediendi membra non dedit; Ti 19. f. tam; F IV, 63. — non potest igitur dubitari, quin ..; A II, 27. non est i. voluptas bonum; F I, 39. non est i. summum malum dolor; F II, 104. num non vis i. audire, cur ... mors .. non sit in malis? T I, 77. non cadit i. in sapientem aegritudo; T III, 15. non sunt i. ea

bona dicenda nec habenda; T V, 44. non sine causa i. Epicurus ausus est dicere ..; T V, 110. non est i. tam explorata ista ratio; N I, 64. non pudet i. physicum ... ab animis consuetudine inbutis petere testimonium veritatis? N I, 83. non est i. natura deorum praepotens; N II, 77. non est i. mundus deus; N III, 23. non esse i. natura ignem sempiternum; N III, 37. non est i., ut mirandum sit ea praesentiri a divinantibus ..; D I, 128. non potueras hoc i. a principio .. dicere? D II, 133. non sunt i. neque adsensiones neque actiones in nostra potestate; Fa 40. non est i. amici talem esse in eum, qualis ..; Lae 59. ſ. **igitur,** B, I, 5. non (21 St.) S. 209, a. — II, I, e. non (3 St.). nonne; P 38 (S. 211, b).

itaque non haesitans respondebo; A I, 4. (sapiens) metuit, ne confundere omnia videatur; A II, 110. placuit Epicuro medium esse quiddam; F I, 38. facile est invenire, qui ..; F III, 66. (ratio) discedit ab eorum curatione; F IV, 39. deterret sapientem mors, ... quo minus ..; T I, 91. inscite Heracleotes Dionysius ad ea disputat, quae ..; T III, 18. sine causa ... primos tris versus revocasse dicitur Socrates; T IV, 63. pugno; N I, 62. sic causa intellegi debet, ut ..; Fa 34. tam ista me sapientiae ... fama delectat; Lae 15. itaque in rebus minime obscuris non multus est apud eos disserendi labor; F III, 40. mihi non satis videmini considerare, quod iter sit; F IV, 37. mihi placere non solet consequentia reprehendere; T V, 24. pulso Tarquinio nomen regis audire non poterat; R II, 52. ut omittam ..., non vides ..? L III, 39. eorum consilio saepe aut non suscepta aut confecta bella sunt; O I, 79. (vir bonus) hac vi non utatur; O III, 75. feci non invitus, ut ..; Lae 4. pulsus ego civitate non sum; P 28. ſ. **a,** II. Lae 22.

mehercule: ſ. hercule.

modo: non modo ut Spartae, rapere ubi pueri et clepere discunt; R IV, 3. ſ. enim; A II, 63.

ne: ſ. **ne,** II. non (17 St.) S. 655, a.

nec, neque: quin ... neque satis sit (decretum) non esse falsum, sed etiam stabile, fixum, ratum esse debeat; A II, 27. nec ille .. iurare possit ‖ posset ‖ ita se rem habere, neque ego non ita; A II, 123. nec ob eam causam non multo maiores esse et voluptates et dolores animi quam corporis; F I, 55. nec vero quisquam stultus non horum morborum aliquo laborat; F I, 59. Epicurus autem ... nec non vult ... plane et aperte loqui, nec ..; F II, 15. nec tamen ... non satis Graecorum gloriae responderunt; T I, 3. nec, qui pauca perceperit, non idem reliqua eodem studio persequetur; T II, 1. nec vero quisquam fuit, qui eum ... non laudandum putaret; T II, 43. nec vero illud non eruditorum temporum argumentum est; T IV, 4. nec vero ... non sit deterior mundi potius quam humana condicio; N II, 36. nec vero Aristoteles non laudandus est; N II, 44. nec vero eae stellae ... non significant eandem mentem; N II, 54. nec tamen possumus dicere non pluris captivos acerbe quam praedones necatos; N III, 82. nec ego multorum aegrorum salutem non ab Hippocrate potius quam ab Aesculapio datam iudico; N III, 91. neque te ipsum non esse commotum; D I, 68. at neque non (di) diligunt nos ... neque non possunt futura praenoscere; D I, 82. II, 102. 106 (105). nec ... non est divinatio; D I, 83. II, 102. nec vero non omni supplicio digni ... consules; D II, 71. nec (di) ... non dant vias aliquas; D II, 106. quae (ratio) neque Solonem Atheniensem non longis temporibus ante fugerat neque ..; R II, 59. nec ratio divina non hanc vim ... habet; L II, 10. neque illis adimi nec iis non satis fieri, ... oportere; O II, 81. nec insipienti etiam in summa copia non gravis (senectus esse potest); C 8. nec ulli bonarum artium magistri non beati putandi; C 29. te ... nec potuisse non commoveri; Lae 8. nec ob aliam causam ullam boni improbis ... amici esse non possunt; Lae 74. nec non saepe laudabo sapientem illum; P 8. ſ. idcirco; L I, 32. II, 10. — non est certe (illa vis) nec cordis nec sanguinis nec ..; T I, 60. ſ. enim; Lae 50. 78.

neve: ut ne nimis cito diligere incipiant neve non dignos; Lae 78.

non: non quo non latus locus sit, sed ..; A II, 37. quo modo non potest animal ullum non adpetere id, quod ..., sic non potest obiectam rem perspicuam non adprobare; A II, 38. e quo efficitur, non ut nos non intellegamus, quae vis sit istius verbi, sed, ut ..; F II, 15. non enim ... idcirco non erat ortus illinc; F IV, 13. non enim, si mundus nullus erat, saecla non erant; N I, 24. non possumus ea ipsa (sidera) non in deorum numero reponere; N II, 54. non possumus dicere ... non esse multos, qui ..; N III, 16. ut non tam fides non habenda quam ratio quaerenda sit; R I, 15. iam illis promissis standum non esse quis non videt? O I, 32. non reddere (beneficia) viro bono non licet; O I, 48. non enim video, cur, quid ipse sentiam de morte, non audeam vobis dicere; C 77. ſ. idcirco; N III, 70.

omnino: sunt .. multi, qui omnino Graecas non ament litteras; A II, 5. sed ... id quidam e philosophis faciundum o. non putabant; A II, 17. sed nulla o. in re ... [non] habemus; A II, 92. sine hoc institutionem o. amicitiae non posse reperiri; F I, 70. philosophia o. non egeremus; F II, 51. sententiae Pyrrhonis, Aristonis ... adhibendae o. non fuerunt; F V, 23. qui o. non essent, eos ne miseros quidem esse posse; T I, 14. malum illud o. non esse; T III, 76. mihi enim, qui nihil agit, esse o. non videtur; N II, 44. quoius (vultus) vim Graeci norunt, nomen o. non habent; L I, 27. quod idcirco fugiendum non sit, quod o. turpe non sit; O III, 33. cum (Masinissa) ingressus iter pedibus sit, in equum o. non ascendere; C 34. — non est omnino hic docendi locus; F I, 10. quoniam tibi non o. displicet definire et id facis, cum vis; F II, 5. ut vinum aegrotis ... melius est non adhibere o. quam ..; N III, 69. quibus (rebus) senectus etiamsi non abunde potitur, non o. caret; C 48. sensu .. amisso fit idem, quasi (Scipio) natus non esset o.; Lae 14. ſ. ergo; O III, 37.

plane: sed tamen ... non plane me enervavit ... senectus; C 32.

profecto: is profecto non extimescit; T III, 14. cuius (dei) operam p. non desideraretis; N I, 54. an tu mei similem putas esse aut tui deum? p. non putas; N I, 84. haec ita fieri p. non possent; N II, 19. — his tu praesentibus gemere et iactare te non audebis profecto; T II, 45. quod (maiores) non fecissent p.; Lae 13. quod (virtus) non faceret p.; Lae 50.

prorsus non arbitror; T IV, 8. — non vides ...? non prorsus, inquit; F II, 17.

que: quae (virtutes) ingenerantur suapte natura appellanturque non voluntariae; F V, 36. »fuscaque non numquam cursans per litora cornix«; D I, 14. quoniam dant aliquid, idque non parvum; D I, 113. quique non paruerit, capital esto«; L II, 21. ut ea pecunia ex stipulatione debeatur, sitque ea non *; L II, 53. in res obscuras ... easdemque non necessarias; O I, 19. magnum opus est egetque exercitatione non parva; Lae 17.

quidem: at dissolvit idem. mihi quidem non videtur; A II, 75. qui ... gloriam neglegant, frangantur infamia, atque ea quidem non satis

constanter; O I, 71. f. at; T II, 17. sed; N III, 88. O II, 50. — ille (doctus vir) .. melius (facere poterit); ac non paulo quidem; T II, 39.

sane: sed eam (causam) mihi non sane || satis || probas; A I, 10. non sane .. conturbat me exspectatio tua; A II, 10. post enim Chrysippum non sane est disputatum; F II, 43. haec quo modo conveniant, non sane intellego; F V, 77. Peripatetici ... mediocritates .. perturbationum ... mihi non sane probant; T III, 22. cum ab iis non sane animosa defendatur sententia; T III, 51. non sane optabilis ista quidem .. rudentibus apta fortuna; T V, 40. eius (Cottae) orationi non sane desidero quid || quod || respondeam; D I, 9. non sane mirabile hoc quidem! D II, 67. non sane (tractata sunt) nisi ab eo, quem modo nominavi; L III, 14. quae non sane probantur in volgus || vulgus ||; P 2.

sed ignorare te non arbitror ..; A I, 13. sed incredibilis quaedam ingenii magnitudo non desideravit indocilem usus disciplinam; A II, 2. sed intendi acies longius non potest; A II, 80. minorem esse eum (solem), quam videatur, sed non multo; A II, 82. sed non id agitur; A II, 88. beatam (vitam), sed non beatissimam; A II, 134. sed tam .. multam operam ponendam in eo non arbitrantur; F I, 1. esse in motu voluptatem ..., sed non augeri illam non dolendi voluptatem; F II, 10. quod vos quidem adiungere soletis, sed fieri non potest; F II, 118. sed, quae perspicua sunt, longa esse non debent; F III, 31. sed non conveniret || conveniet || ad omnia; F III, 35. innumerabilia dici possunt in hanc sententiam, sed non necesse est; F III, 38. sed non alienum est ... rationem huius verbi || huius || faciendi Zenonis exponere; F III, 51. sed non sunt in eo genere tantae commoditates corporis; F IV, 29. sed ... non esse illud malum; F IV, 52. sed ea ... gravitas in eo (Aristone) non fuit; F V, 13. sed nescio quo pacto auctoritatem oratio non habet; F V, 13. sed quoniam non possunt omnia simul dici; F V, 21. libri ... scripti ... ab optimis illis quidem viris, sed non satis eruditis; T I, 6. qui (Stoici) aiunt manere animos, cum e corpore excesserint, sed non semper; T I, 78. sed homines ea sibi accidere posse non cogitant; T I, 86. necesse mihi quidem esse arbitror philosophari; ... sed non paucis; T II, 1. sed haec eius (philosophiae) vis non idem potest apud omnis; T II, 11. sed Epicuro ... non est hoc satis; T II, 17. sed re succumbere non oportebat verbis gloriantem; T II, 30. sed (verbum) in consuetudinem nostram non caderet; T III, 7. sed non necesse est nunc omnia; T III, 40. sed non sunt in hoc omnia; T III, 52. in multis etiam vitiis (haec proclivitas) apparet, sed nomen res non habet; T IV, 28. ut eorum ... adfectio est illa quidem discrepans sibi ipsa, sed non distorta nec prava; T IV, 29. sed (bestiae) in perturbationes non incidunt; T IV, 31. sed Brutus tuus auctore Aristo et Antiocho non sentit hoc; T V, 21. sed non absurda sententia est; T V, 112. sed non vis fateri; N I, 71. sed tu hoc .. non vides, quam blanda conciliatrix ... sit .. natura? N I, 77. sed clamare non desinitis; N I, 95. sed quia non confidebas tam esse id perspicuum; N III, 9. sed non id quaeritur; N III, 17. sed ... non dubitabas, quin mundus esset deus; N III, 20. sed non omnia ... ea deo potius tribuenda sunt quam naturae; N III, 24. nisi forte dicitis eam (providentiam) nescisse. utinam quidem! sed non audebitis; N III, 78. sed id quidem non credo; N III, 88. reliqui .. omnes (philosophi) ... divinationem probaverunt, sed non uno modo; D I, 5. sed non nunc id agitur; D I, 86. sed eos (deos Ennius) non curare opinatur ..; D I, 132. sed in rebus tam severis non est iocandi locus; D II, 25. sed non, ut hic (Epicurus) sibi constat, item Stoici; D II, 40. sed non pugno; D II, 48. »sed eos (deos) non curare opinor« ..; D II, 104. casum autem proelii nemo nostrum erat quin timeret, sed ... non aperte; D II, 114. sed ... cur isto modo iam oracla Delphis non eduntur? D II, 117. erat hoc quidem verum ex aeternitate, sed causas id efficientis non habebat; Fa 33. sed ego ... non nimis adsentior ..; R I, 15. sed id ... non longo intervallo ... (populus) consecutus || secutum, al. || est; R II, 57. sed (uterque) se a suo munere non inpedit; R V, 5. respondebo tibi equidem, sed non ante quam ..; L I, 8. sed ... non multum discrepat ista constitutio religionum a legibus Numae; L II, 23. sed dubium non est, quin ..; L II, 33. sed ego cetera non tam restricte praefinio; L II, 45. sed ea non tam ad religionem spectant quam ad ius sepulchrorum; L II, 58. sed bonum ... sine isto malo non haberemus; L III, 23. sed benivolentiam non adulescentulorum more ardore quodam amoris ... iudicemus; O I, 47. latrocinari, fraudare, adulterare re turpe est, sed dicitur non obscene; O I, 128. sed bene loquendi de Catulis opinio non minor; O I, 133. sed ea (caritate) non pariter omnes egemus; O II, 30. sed hoc quidem non est saepe faciendum; O II, 50. theatra, porticus, nova templa verecundius reprehendo propter Pompeium, sed doctissimi non probant; O II, 60. atque hoc loco philosophi quidam, minime mali illi quidem, sed non satis acuti ... dicunt ..; O III, 39. sed id (consilium) sciri non opus esse; O III, 49. sed non, quicquid tibi audire utile est, idem || id || mihi dicere necesse est; O III, 52. sed huius modi reticentiae iure civili || omnes || comprehendi non possunt; O III, 67. eae (aedes) serviebant, sed hoc in mancipio Marius non dixerat; O III, 67. sed (hoc) fit non honestum; O III, 103. nec tamen (petulantia, libido est) omnium adulescentium, sed non proborum; C 36. sed ... non recte iudicas de Catone; Lae 9. sed non egeo medicina; Lae 10. sed ea (amicitia) non satis habet firmitatis; Lae 19. f. omnino; A II, 17. 92. — sed certe non: f. **certe,** II. sed; F I, 14. II, 12. T II, 33. D I, 23. L I, 56 (B. I, S. 410, b). et quidem iure fortasse (se probavit), sed tamen non gravissimum est testimonium multitudinis; F II, 81. bene plane magnus mihi quidem videtur (Philoctetae dolor), sed tamen non summus; T II, 44. sapientiae studium vetus id quidem in nostris, sed tamen ante Laelii aetatem et Scipionis non reperio quos appellare possim nominatim; T IV, 5. sed tamen non agunt sic; T V, 19. sed tamen ... in mari Fabius mori non potest; Fa 14. sed tamen nostra legens non multum a Peripateticis dissidentia; O I, 2. f. plane.

tam: quae ipsa (somnia) tamen tam levia non sunt, quam est Stoicorum de natura deorum oratio; N III, 95. — quae non tam naturae quam beatae vitae adiuncta sunt; A I, 21. ut haec non tam rebus quam vocabulis commutaverat, sic ..; A I, 37. qui omnia non tam esse quam videri volunt; A II, 44. mihi porro non tam certum est esse aliquid, quod comprendi possit, ... quam sapientem nihil opinari; A II, 59. quidam autem non tam id reprehendunt, si remissius agatur, sed ... arbitrantur; F I, 1. quod appellant honestum non tam solido quam splendido nomine; F I, 61. quam (voluptatem) si (Epicurus) explicavisset, non tam haesitaret; F II, 18. reperiam ... innumerabiles non tam curiosos nec tam molestos, quam vos estis; F II, 28. quod (summum bonum) is (Carneades) non tam, ut probaret, protulit, quam

ut Stoicis ... opponeret; F II, 42. quod (honestum) quale sit, non tam definitione ... intellegi potest, ... quam communi omnium iudicio; F II, 45. Zeno ... non tam rerum inventor fuit quam verborum novorum; F III, 5. illi igitur antiqui non tam acute optabiliorem illam vitam putant, praestantiorem, beatiorem; F IV, 63. est .. philosophi ... non tam gloriosa quam vera quaerentis; F V, 72. atque || atqui || hi quidem (homines) optuma petentes non tam voluntate quam cursus errore falluntur; T III, 4. quia || quia hi, qui || (morbi) non tam celeriter sanantur, quam illa (vitia) tolluntur; T IV, 32. sed quoniam suspicor te non tam de sapiente quam de te ipso quaerere; T IV, 58. vereor, ne non tam virtutis fiducia nitendum nobis ad spem beate vivendi quam vota facienda videantur; T V, 2. quamquam non tam dicendi ratio mihi habenda fuit quam audiendi; N I, 56. ludimur ab homine non tam faceto quam ad scribendi licentiam libero; N I, 123. non tam stabilis opinio permaneret; N II, 5. itaque cogito ... non tam refellere eius orationem quam ea ... requirere; N III, 4. sin me interrogare (voles) non tam intellegendi causa quam refellendi; N III, 4. eadem non tam animadvertuntur in pace; D II, 58. ut illa tritici grana ... non tam mirabilia sint quam coniecta belle; D II, 66. non tam est mirum; D II, 66. externa .. auguria, quae sunt non tam artificiosa quam superstitiosa, videamus; D II, 76. ut non tam fides non habenda quam ratio quaerenda sit; R I, 15. eius (populi) autem prima causa coëundi est non tam imbecillitas quam naturalis quaedam hominum quasi congregatio; R I, 39. fortasse || fore iam, al. || non tam illius te rei publicae paenitebit; R III, 47. etsi eram perterritus non tam mortis metu quam insidiarum a meis; R VI, 14. quae (iuris interpretatio) non tam mihi molesta sit propter laborem, quam quod dicendi cogitationem auferat; L I, 12. non tam iustitiae quam litigandi tradunt vias; L I, 18. me ... Athenae non tam operibus magnificis delectant quam recordatione summorum virorum; L II, 4. quoniam regale civitatis genus non tam regni quam regis vitiis repudiatum est; L III, 15. consolarentur .. nos non tam philosophi ... quam clarissimi viri; L III, 26. non tam natura liberales quam quadam gloria ductos, ut benefici videantur; O I, 44. ut superioris filius Africani ... non tam potuit patris similis esse, quam ille fuerat sui; O I, 121. in homines non tam commutandarum quam evertendarum rerum cupidos; O II, 3. utilitatis nomen non tam splendidum quam necessarium ducimus; O III, 101. illa .. superiora ... posita non tam in consiliis nostris quam in fortunae temeritate; Lae 20. virtute enim ipsa non tam multi praediti esse quam videri volunt; Lae 98. f. enim; T I, 110. N I, 10. Lae 51. N I, 57. sed; L II, 45. 58. vero; C 27.

tamen: quamquam oriretur || oreretur || a sensibus, tamen non esse iudicium veritatis in sensibus; A I, 30. t. exitum non habebunt; A II, 35 (36). unum t. illud non celant; A II, 60. t. non ea nota iudicabis, qua dicis oportere; A II, 84. t. non possis id verum esse ... defendere; A II, 105. quae (vacuitas doloris) etiamsi malo caret, t. non est summum bonum; F II, 42. si ... concedamus, virtutis t. non sit eadem ratio; F III, 50. quae (causa) t. a te agetur non melior, quam illae sunt; F IV, 1. t. illi animo non esset hic vester finis; F IV, 27. ut .. sit apud illos ... ordo rerum conservatus, ... t. persequi non debemus; F IV, 53. cur, etiamsi ita sit, mors t. non sit in malis; T I, 77. etsi .. flemus, ... t. non miserabiliter vir clarus emoritur; T I, 96. quamquam .. sensus abierit, t. suis ... bonis ... mortui non carent; T I, 109. si, cum || si qui cum, al. || tantum operae philosophiae dedissem || dedisset ||, dolorem t. ferre non possem; T II, 60. cui (T. Albucio) t. illud ipsum non accidisset; T V, 108. rationem t. eam ... non satis firmam puto; N I, 62. at mehercule ego, ... quamvis amem ipse me, t. non audeo dicere ..; N I, 78. nihil agentem t. deum non queunt cogitare; N I, 101. quod mihi t. ipsum non videtur; N II, 47. Democritus t. non inscite nugatur; D II, 30. ut, etiamsi praeter consuetudinem extiterit, praeter naturam t. non possit existere; D II, 60. sit extremum, effectum t. non est; D II, 106. adsumptio t. ... non dabitur; D II, 108. ut, quamquam de futuro dicitur, t. ut id non possit convertere in falsum; Fa 17. si illi, ... † fateantur t. eas (adsensiones) non sine viso antecedente fieri; Fa 44. etsi non omni intermenstruo, t. id fieri non posse nisi certo intermenstruo tempore; R I, 25. quamquam id est minime probandum, t. ... posse videtur aliquo esse non incerto statu; R I, 42. illud t. non adsentior tibi; R III, 47. || illa t. aequabilitas vitae non tantum habet sensum, quantum cum ..; R fr 5 ||. verum t. ... quercus huic loco non deerit; L I, 1 (2). etsi optimum sit || est ||, t. invidiae metu non audeant || audent || dicere; O I, 84. ii t. non dubitant summum malum dicere; O III, 106. t. is (Appius Claudius) ... non dubitavit dicere illa ... gravissime; C 16. t. is pati non possit, ut ..; Lae 87. et ceteras quidem res ... tamen inscii non attingunt; fr V, 84. f. atque; F V, 94. O I, 155. III, 118. et; F I, 15. T III, 77. etiam; A II, 18. nec; T I, 3. N III, 82. sed (6 St.). — ista quidem ... iam diu exspectans non audeo tamen flagitare; A I, 3. me .. oratio Luculli ... ita movit, ut ..., non t. ut ei responderi || respondere || posse diffiderem; A II, 64. non ob eam causam t. || t. non ob e. c. || illud dici esse honestum, quia laudetur; F II, 49. quod ... non continent t. omnes partes, e quibus (artes) constant; F III, 24. non est t. aeque miser, qui ..; F IV, 66. quis ... pudorem, constantiam, etiamsi sua nihil intersit, non t. diligat? F V, 62. non inscite t. (hoc) dicitur; T II, 47. quod ei (Epicuro) non praedicanti t. facile equidem crederem; N I, 72. disputatio Cottae quamquam labefactavit sententiam meam, non funditus t. sustulit; D I, 8. haec, etiamsi ficta sunt a poëta, non absunt t. a consuetudine somniorum; D I, 42. sed non numquam t. (agricola) fallitur; D II, 16. non sequitur t., ut ..; Fa 9. quae (gens) non, etiamsi ignoret, qualem habere deum deceat, t. habendum sciat; L I, 24. non numquam t. est largiendum; O II, 54. non sunt t. ab earum (utilitatum) spe causae diligendi profectae; Lae 30.

vero: nec vero aut, quod efficeret aliquid, aut, quod efficeretur, posse esse non corpus; A I, 39. quasi vero non specie visa iudicentur! A II, 58. illud vero non censuerim, ut ..; A II, 63. nisi vero Ennium non putamus ita totum illud audivisse ..., ut ..; A II, 88. illa vero ferre non possum; A II, 136. res vero bonas ... quis non legat? F I, 8. ego vero non dubito, .. quin ..; F II, 7. hoc vero non videre! F II, 29. quasi vero haec appetitio non ad summi boni adeptionem pertineret! F IV, 47. hoc vero te ferre non potuisse, quod ..; F IV, 62. an vero vir fortis, nisi stomachari coepit, non potest fortis esse? T IV, 48. quasi vero ipse non propter lubidinem tanta flagitia .. faciat; T IV, 73. ira vero, quae quam diu perturbat animum, dubitationem insaniae non habet; T IV, 77. an vero ... non possis adduci, ut ..? N II, 17. quasi vero non Graius hoc dicat; N II, 91. ille vero ... contra communem

opinionem non dubitat pugnare ratione; N III, 72. quis vero non videt ..? D I, 95. si vero id (caput iecoris) non est inventum; D II, 32. illa .. sententia habet aliquid disputationis, haec vero non est tolerabilis; Fa 21. ductus vero aquarum ... quis non ... inriserit? L II, 2. quem vero astrorum ordines ... non gratum esse cogunt; L II, 16. poena vero violatae religionis iustam recusationem non habet; L II, 41. urbes vero sine hominum coetu non potuissent nec aedificari nec frequentari; O II, 15. Regulus vero non debuit condiciones pactionesque bellicas .. perturbare periurio; O III, 108. ego vero non gravarer, si ..; Lae 17. f. at; R I, 67. iam. nec; F I, 59. T II, 43. IV, 4. N II, 36. 44. 54. D II, 71. — non vero tam isti (lacerti mortui sunt) quam tu ipse, nugator! C 27.

B. **mit unmittelbarem Gegensatz** (vgl. A, **b.** sed. tam. tamen): I. **ohne formellen Ausdruck:** 1. **allein:** moveor, ut admoneam te, non ut flagitem; A ep 1. Menippum imitati, non interpretati; A I, 8. et haec, qui illa non poterunt, et, qui Graeca poterunt, non contemnent sua; A I, 10. quid .. causae est, cur poëtas Latinos Graecis litteris eruditi legant, philosophos non legant? A I, 10. animo iam haec tenemus comprehensa, non sensibus; A II, 21. ratio, quae ex rebus perceptis ad id, quod non percipiebatur, adducit; A II, 26. sed propria veri, non communi veri et falsi nota; A II, 33. non posse eorum alia percipi, alia non percipi; A II, 40. non potest accidere, ut eorum alia percipi possint, alia non possint; A II, 40. fidentium est hominum ..., non eorum, qui ..; A II, 43. quonam modo, falsa visa quae sint, ea deus efficere possit probabilia, quae autem plane proxume ad verum accedant, efficere non possit, aut, si ea quoque possit, cur illa non possit, quae perdifficiliter, internoscantur tamen, et, si haec, cur non, inter quae nihil sit omnino; A II, 47. bonis (similia sunt quaedam) non bona et artificiosis minime artificiosa; A II, 50. aliquid, quod non sit, id videri sibi; A II, 52. tu .. vis (geminos) eosdem plane esse, non similes; A II, 55 (54). rationes has latiore specie, non ad tenue elimatas; A II, 66. posse (sapientem) ..., quae non possint percipi, ab iis, quae possint, distinguere; A II, 67. ita .. finitima sunt falsa veris eaque, quae percipi non possunt, *iis*, *quae possunt*, ut ..; A II, 68.. qui veri esse aliquid non negamus, percipi posse negamus; A II, 73. si id (visum) tale esset ab eo, quod est, ut eiusdem modi ab eo, quod non est, posset esse; A II, 77. opinionis .. esse mendacium, non oculorum; A II, 80. quasi quaeratur, quid sit, non, quid videatur; A II, 80. inter quae visa nihil intersit, fieri non posse, ut eorum alia percipi possint, alia non possint; A II, 83. quid habes explorati, cur non possit tibi Cotta videri, qui non sit, quoniam aliquid videtur esse, quod non est? A II, 85. pictor videt, quae nos non videmus; A II, 86. nonne etiam bis exclamavit se videre, cum omnino non videret? A II, 89. qui potes hanc (conclusionem) non probare, cum probaveris eiusdem generis superiorem? A II, 96. alia visa esse, quae percipi possint, alia, quae percipi non possint; A II, 99. alia visa esse probabilia, alia non probabilia; A II, 99. id .. non esse satis, cur alia posse percipi dicas, alia non posse; A II, 103. an est aliquid, quod positum (sapiens) vel improbare vel adprobare possit, dubitare non possit? A II, 107. quanti libertas ipsa aestimanda est non mihi necesse esse, quod tibi est, *dicere* ..! A II, 120. an Stoicis ipsis inter se disceptare, cum iis non licebit? A II. 126. veritus, ne movere hominum studia viderer, retinere non posse; F I, 2. verum .. invenire volumus, non tamquam adversarium aliquem convincere; F I, 13. ut postea variari voluptas distinguique possit, augeri amplificarique non possit; F I, 38. ut ... gubernatoris ars ... utilitate, non arte laudatur; F I, 42. iudicare, quid faciendum non faciendumve sit; F I, 47. neque stultorum quisquam beatus neque sapientium || sapientum || non beatus; F I, 61. cum omnis dolor detractus esset, variari, non augeri voluptatem; F II, 10. ergo illi intellegunt, quid Epicurus dicat, ego non intellego? F II, 13. hoc interest, quod voluptas dicitur etiam in animo ..., non dicitur laetitia nec gaudium in corpore; F II, 13. cum rerum obscuritas, non verborum, facit, ut non intellegatur oratio; F II, 15. hac rhetorica philosophorum (dicam), non nostra illa forensi; F II, 17. nec .. sequitur, ut, cui cor sapiat, ei non sapiat palatus; F II, 24. qui bene cenent, omnis libenter cenare, qui libenter, non continuo bene; F II, 24. quod ea voluptas, quae in motu sit, et parvos ad se alliciat et bestias, non illa stabilis; F II, 32. ut in omnibus factis re, non teste moveamur; F II, 52. ad honestatem .. (Scipio) illum omnem conatum suum referebat, non ad voluptatem; F II, 56. est aliquid, quod nobis non liceat, liceat illis; F II, 68. negat Epicurus ... quemquam, qui honeste non vivat, iucunde posse vivere; F II, 70. malet existimari bonus vir || vir bonus ||, ut non sit, quam esse, ut non putetur; F II, 71. eum .. mea causa mihi amicum fuisse, non sua; F II, 72. si pudor, .. modestia ... infamiae metu coërcebuntur, non sanctitate sua se tuebuntur; F II, 73. voluptas, quae passeribus nota est omnibus, a nobis intellegi non potest? F II, 75. eamne .. rationem sequere, qua tecum ipse ... utare, profiteri et in medium proferre non audeas? F II, 76. de ingenio eius (Epicuri) in his disputationibus, non de moribus quaeritur; F II, 80. mihi .. satis est, ipsis non satis; F II, 82. me .. ipsum ames oportet, non mea; F II, 85. an dolor longissimus quisque miserrimus, voluptatem non optabiliorem diuturnitas facit? F II, 88. qua .. re ab || a || deo (Epicurus) vincitur, si aeternitate non vincitur? F II, 89. huic omnia sensu, non ratione sunt iudicanda; F II, 91. rationes tuas te video compensare cum istis doloribus, non memoriam corpore perceptarum voluptatum; F II, 98. innatam esse homini probitatem gratuitam, non invitatam voluptatibus nec praemiorum mercedibus evocatam; F II, 99. aliud quiddam iis (bestiis) propositum, non voluptatem; F II, 109. lege laudationes .. non eorum, qui sunt ab Homero laudati, non Cyri, non Agesilai, non Aristidi aut Themistocli, non Philippi aut Alexandri, lege nostrorum hominum, lege vestrae familiae; F II, 116. illud ... quasi seligendum, non expetendum; F III, 22. vita agenda est certo genere quodam, non quolibet; F III, 24. ut in ipsa (arte) insit, non foris petatur extremum, id est artis effectio; F III, 24. ea, quae proficiscuntur a virtute, susceptione prima, non perfectione recta sunt iudicanda; F III, 32. ut .. mel ... suo .. proprio genere saporis, non comparatione cum aliis dulce esse sentitur, sic ..; F III, 34. ea aestimatio genere valet, non magnitudine; F III, 34. quae (aestimatio virtutis) genere, non crescendo valet; F III, 34. opinio facit, non natura, vim doloris aut maiorem aut minorem; F III, 42. neque ab ulla re, quae non sit in bonis, id, quod sit in bonis, contineri potest; F III, 49. hoc ipsum instituamus ... pluribus verbis dicere, quod uno non poterimus; F III, 55. id .. propter rem ipsam, non propter usum; F III, 57. quod ille unus e septem sapientibus non sapienter Croesum monuit; F III, 76. hoc .. inchoati cuiusdam

officii est, non perfecti; F IV, 15. praeposita esse, non bona; F IV, 20. haec reicienda esse, non fugienda? F IV, 22. aequius videbatur Zenonem cum Polemone disceptantem ... videre ..., non stantem cum iis ... uti isdem argumentis ..; F IV, 45. qui ... divitias, gloriam, multa alia bona esse dicant, laudabilia non dicant; F IV, 49. illud ... in primis hebes, illorum scilicet, non tuum; F IV, 50. vitam nostram, consilia, voluntates, non verba corrigi; F IV, 52. ex rebus .. timiditas, non ex vocabulis nascitur; F IV, 53. (curiam) Hostiliam dico, non hanc novam; F V, 2. ut necesse sit omnium rerum, quae natura vigeant, similem esse finem, non eundem; F V, 26. ut ea vis diligendi ad aliam rem quampiam referatur, non ad eum ipsum, qui sese diligat; F V, 30. propter nos .. illam (voluptatem), non propter eam nosmet ipsos diligimus; F V, 30. ut ... animi .. virtutes non voluntarias vincant virtutes voluntariae; F V, 38. si ad prudentes (me vocas), alterum fortasse dubitabunt, ... alterum non dubitabunt; F V, 85. quia, si mala sunt, is, qui erit in iis, beatus non erit; si mala non sunt, iacet omnis ratio Peripateticorum; F V, 86. quasi vero (Heracleotes Dionysius) hoc didicisset a Zenone, non dolere, cum doleret! F V, 94. quae (nostri) natura, non litteris adsecuti sunt; T I, 2. sic eas (disputationes) exponam, quasi agatur res, non quasi narretur; T I, 8. cum .. miserum esse dicis, tum || [tum] || eum, qui non sit, dicis esse; T I, 12. istuc ipsum, non esse, cum fueris, miserrimum puto; T I, 12. quia non sint, cum fuerint, eo miseros esse; T I, 13. quid .. tam pugnat, quam non modo miserum, sed omnino quicquam esse, qui non sit? T I, 13. arbores seret diligens agricola ...; vir magnus leges, instituta, rem publicam non seret? T I, 31. ut facile intellegi possit animum et videre et audire, non eas partis, quae ..; T I, 46. quod cum (animus) sentit, illud una sentit, se vi sua, non aliena moveri; T I, 55. at ut oculus, sic animus se non videns alia cernit; T I, 67. Socrates ... adhibuit .. liberam contumaciam a magnitudine animi ductam, non a superbia; T I, 71. de mente dici ..., non de partibus iis, in quibus ..; T I, 80. a malis igitur mors abducit, non a bonis; T I, 83. mors nos a malis, non a bonis abstraxisset; T I, 84. nihil posse in eo esse, qui ipse non sit; T I, 90. metuit, ne laceratis membris minus bene utatur, ne combustis, non extimescit; T I, 106. totus igitur hic locus est contemnendus in nobis, non neglegendus in nostris, ita tamen, ut ..; T I, 108. cui (Alcidamanti) rationes eae ... defuerunt, ubertas orationis non defuit; T I, 116. cum sciet id sibi posse evenire, et quis est, cui non possit? T II, 16. quasi de verbo, non de re laboretur; T II, 29. definis tu mihi, non tollis dolorem, cum dicis asperum; T II, 30. optare hoc quidem est, non docere; T II, 30. hoc pueri possunt, viri non poterunt? et mos valet, ratio non valebit? T II, 34. militiam vero — nostram dico, non Spartiatarum; T II, 37. quiesce .. et volnus adliga. etiamsi Eurypylus posset, non posset Aesopus; T II, 39. ergo haec veteranus miles facere poterit, doctus vir sapiensque non poterit? T II, 39. tune ... exclamabis ut mulier, non constanter et sedate feres? T II, 46. »conqueri fortunam adversam, non lamentari decet«; T II, 50. videsne igitur opinionis esse, non naturae malum? T II, 53. multi, qui ... volnera ... tulerunt, iidem omissa contentione dolorem morbi ferre non possunt; T II, 65. Graeci .. homines, non satis animosi, prudentes, ut est captus hominum, satis; T II, 65. an quod corporis gravitatem et dolorem animo iudicamus, animi morbum corpore non sentimus? T III, 1. est .. gloria solida quaedam res et expressa, non adumbrata; T III, 3. ut furor in sapientem cadere possit, non possit insania; T III, 11. maeres videlicet regni desiderio, non filiae; T III, 26. »scibam me in mortiferum bellum, non in epulas mittere«; T III, 28. nihil, ante quam evenerit, non evenire posse arbitrari; T III, 30. malum illud opinionis esse, non naturae; T III, 31. a gravibus illis antiquis philosophis petenda medicina est, || est, si || non ab his voluptariis; T III, 40. de acumine agitur eius (Epicuri), non de moribus; T III, 46. feriunt .. (ista necopinata) fortasse gravius, non || nam || id efficiunt, ut ea, quae accidant, maiora videantur; quia recentia sunt, maiora videntur, non quia repentina; T III, 55. efficitur, ut ex illo necopinato plaga maior sit, non ..., ut ... is modo aegritudine adficiatur, cui ille necopinato casus evenerit; T III, 59. vides ergo opinionis esse, non naturae malum; T III, 65. timor igitur ab his aegritudinem potuit repellere, ratio ab sapienti viro non poterit? T III, 66. cogitatio igitur diuturna nihil esse in re mali dolori medetur, non ipsa diuturnitas; T III, 74. aegritudinem ... moveri fortunae et corporis incommodis, non animi malis; T III, 78. ut .. tulerit quisque eorum, qui sapienter tulerunt, non quo quisque incommodo adfectus sit, praedicandum est; T III, 79. definiunt .. animi aegrotationem opinationem vehementem de re non expetenda, tamquam valde expetenda sit; T IV, 26. opinionem (definiunt) vehementem de re non fugienda inhaerentem ... tamquam fugienda; T IV, 26. quia proclives || proclive, al. || ad eas perturbationes, non quia semper, feruntur || semper feruntur ||; T IV, 28. quod animi valentes morbo temptari non possunt, || ut, al. || corpora possunt; T IV, 31. oratorem .. irasci minime decet, simulare non dedecet; T IV, 55. utile est .. uti motu animi, qui uti ratione non potest; T IV, 55. quae evellenda et extrahenda penitus, non circumcidenda nec amputanda sunt; T IV, 57. ut cavere || confidere, providere || decet, timere non decet, sic gaudere decet, laetari non decet; T IV, 66. quod ex aliorum et ex nostra fortasse mollitia, non ex ipsa virtute, de virtutis robore existumo; T V, 4. mathematicorum iste mos est, non est philosophorum; T V, 18. quae genere, non numero cernerentur; T V, 22. »vitam regit fortuna, non sapientia«; T V, 25. si Socrates aut Antisthenes diceret, non is, qui ..; T V, 26. rem .. opinor spectari oportere, non verba; T V, 32. an Scythes Anacharsis potuit pro nihilo pecuniam ducere, nostrates philosophi facere non poterunt || potuerunt ||? T V, 90. iucunditatem .. victus esse in desiderio, non in satietate; T V, 100 (99). quid aliud ... in bovis, non in regis sepulcro inscriberes? T V, 101. an tibicines ... suo, non multitudinis arbitrio cantus numerosque moderantur? T V, 104. si rerum naturam, non ignominiam nominis quaerimus; T V, 107. si nox non adimit vitam beatam, cur dies nocti similis adimat? T V, 112. sine varietate colorum licebat vivere beate, sine notione rerum non licebat; T V, 114. at eius (Homeri) picturam, non poësin videmus; T V, 114. ut, quae ipse (Homerus) non viderit, nos ut videremus, effecerit; T V, 114. cum ea re, non verbis ponderarentur; T V, 120. cuius rei tantae ... facultatem consecutum esse me non profiteor, secutum esse prae me fero; N I, 12. ut ea (honesta, commoda) inter se magnitudine et quasi gradibus, non genere differrent; N I, 16. sin (Pronoea) alia est, cur mortalem fecerit mundum, non ... sempiternum; N I, 20. qui (Protagoras) sese negat omnino de deis habere quod liqueat, sint, non sint qualesve sint; N I, 29.

in physicis (rebus), quid non sit, citius, quam quid sit, dixerim; N I, 60. cum ... Zeuon .. (diceret) non uulla visa esse falsa, non omnia; N I, 70. atqui si haec Democritea (Epicurus) non audisset, quid audierat? N I, 73. quid est, quod Velleius intellegere possit, Cotta non possit? N I, 74. praecipitare istuc quidem est, non descendere; N I, 89. speciem dei percipi cogitatione, non seusu; N I, 105. ut *Ti.* Coruncaninm ... te audire dicas, nou eum, qui ..; N I, 115. ut, quos ratio non posset, eos ad officium religio dnceret; N I, 118. quam (amicitiam) si ad fructum nostrum referemus, non ad illius commoda, quem diligemns || diligimus ||; N I, 122. ut homunculi similem deum (Epicurus) fingeret, liniamentis dumtaxat extremis, non habitu solido; N I, 123. facilius me, ... quid non sentirem, quam quid sentirem, posse dicere; N II, 2. ea (Chrysippus) dicit, ut ab ipsa natura didicisse, non ut ipse repperisse videatur; N II, 16. an cetera mundus habebit omnia, hoc nnum, qnod plurimi est, non habebit? N II, 18. quod ratione utitur, id melius est quam id, quod ratione non utitur; N II, 21. hunc dico Liberum Semela natum, non eum, quem ..; N II, 62. qui .. convenit ... intellegere declarari horas arte, non casu? N II, 87. quasi (Hyades) a subus essent, non ab imbribus uominatae; N II, 111. Ti. Coruucaninm ..., non Zenonem ... sequor; N III, 5. qni (imperatores) patriae cousulerent, vitae non parcerent; N III, 15. videre oportet .., quid tibi concedatur, non te ipsum, quod velis, sumere; N III, 21. „quod ratione utitur, id melins est quam id, quod ratione non utitur“; N III, 22. „qnod litteratum est, id est melius, quam quod non est litteratum“; N III, 23. intellegere se habere sensnm et rationem, haec eadem Orionem et Cauiculam non habere. et, si domus pulchra sit, intellegamus eam dominis .. aedificatam esse, non muribus; N III, 26. si illum (mnndum) aedificatum esse || aedificatum ||, non ... a natura couformatum putarem; N III, 26. illa (natura) vero cohaeret et permanet || cohaerent et permanent || naturae viribus, non deorum; N III, 28. nec potest (animal) ullo seusu iucunda accipere, non accipere contraria; N III, 32. ego autem non intellego, qno modo calore extincto corpora intereant, non intereant umore aut spiritu amisso; N III, 35. vide igitnr, ne virtutibus hominum isti honores habeantur, uon immortalitatibus; N III, 46. qno modo .. potes, si Latonam deam putas, Hecatam non putare? N III, 46. siu || si || haec (Asteria) dea est, cur uon Eumenides? N III, 46. salutem, concordiam ... rerum vim habere videmus, uou deorum; N III, 61. eos .., qni di appellautur, rerum uaturas esse, non figuras deorum; N III, 63. ut donum hoc divinum rationis ... ad fraudem hominibus, nou ad bonitatem impertitum esse videatur; N III, 75. hominnm esse istam culpam, non deorum; N III, 76. nos .. philosophi esse volumus, rerum auctores, non fabularum; N III, 77. nou dari illam (rationem) quam dari humauo geueri melius fuit; N III, 78. ea .. se accipere, non auferre dicebat; N III, 84. quasi ego paulo ante de fuudo Formiauo P. Rutilii sim qnestus, non de amissa salute; N III, 86. si id donum a deo, non a nobis haberemus; N III, 87. neque ... a deo iumissum dolorem, uon conceptum a se ipso continebat; N III, 91. hi duo illos oculos orae maritumae effoderuut, uon iratus aliqui ... dous; N III, 91. deus inclusus corpore humano iam, non Cassaudra loquitnr; D I, 67. de salute Lacedaemoniis esse, non de victoria cogitandum; D I, 76. animi .. integri, nou vitiosi est corporis || [corporis] || divinatio; D I, 81. an, dum bestiae loquantur, exspectamus, hominum couseutiente auctoritate contenti nou sumus? D I, 84. quid .. causae est, cur Cassaudra furens futura prospiciat, Priamus sapiens hoc idem facere nou queat? D I, 85. ille Romuli auguratus pastoralis, uon urbanus fuit uec fictus; D I, 107. quae ... portendebantur, ... ut (Caesar) videret interitum, non ut caveret; D I, 119. animi hominum ... cernunt ea, quae permixti cum corpore animi || [animi] || videre non possunt; D I, 129. »qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant viam«; D I, 132. sunt .. ea mathematicorum, non hariolorum; D II, 10. ad sapientes haec, uon ad divinos referri solent; D II, 11. ergo haec qnoqne dialectici dicent, uon divini; D II, 11. plerumque .. (haec), uon semper eveninnt; D II, 14. id ueque, si fatum fuerat, (Deiotarus) effugisset uec, si non fuerat, in enm casum iucidisset; D II, 20. argumentis et rationibus oportet, quare quidque ita sit, docere, non eventis; D II, 27. sunt igitnr artis inveuta, non vetnstatis; D II, 33. qui fit, ut alterum intellegas ..., alterum nou videas? D II, 37. qui tandem evenit, ut litetur aliis (dis), aliis non litetur? D II, 38. tauta inter eos (deos) disseusio (est), ... ut Apollinis oxta bona sint, Dianae non boua? D II, 38. quid fieret, nou cur fieret, ad rem pertiuere; D II, 46. quasi pisces, non galli cecinerint! D II, 56. nec id, quod uou potuerit fieri, factum umquam esse, neo, quod potuerit, id portentum esse; D II, 61. * ita aqua Albana deducta ad utilitatem agri suburbani, non ad arcem urbemque retineudam; D II, 69. restant .. sortes eae, quae ducuntur, nou illae, quae vaticinatione funduntur; D II, 70. siu officia (quaerimus), a virtute ipsius, non ab auspiciis petita sunt; D II, 79. quid mirum, .. si ... inbecilli auimi superstitiosa ista concipiant, verum dispicere non possint? D II, 81. quibus in rebus temeritas et casus, non ratio uec consilium valet; D II, 85. restant duo divinandi genera, quae habere dicimur a natura, nou ab arte; D II, 100. nonne ipsa varietas ... fortunam esse causam, uon uaturam esse || [esse] || dooet? D II, 109. ut, quae sapiens non videat, ea videat insanus; D II, 110. hoc scriptoris est, non furentis, adhibentis || est non f. adh. || diligentiam, non insani; D II, 112. quasi vero eo cibo mens, non venter infletnr; D II, 119. quod insani sua visa coniectori non narrant, narrant, qui somniaverunt; D II, 122. an Serapis potest nobis praescribere per somnum || somuium || curatiouem valetudinis, Neptunus gubernautibus non potest? et si sine medico medicinam dabit Minerva, Musae scribendi ... scientiam somniantibus non dabunt? D II, 123. ut id, quod eveuit, naturae vis, uon opinio erroris effecerit; D II, 143. cum ... ii ... coniecturam adhibeant, non uaturam; D II, 147. in factis inmntabilitatem apparere, in futuris quibusdam, quia non apparet, ue inesse quidem videri; Fa 17. sine externa ... causa, uon siue aliqua; Fa 24. fortuitae suut oausae ..., non inclusae iu rerum natura; Fa 28. ut „sauciabitur Philocteta“ omnibus ante saeculis verum fuit, „non sauciabitur“ falsum; Fa 37. cum id visum proximam causam habeat, uon principalem; Fa 42. verbis eos, nou re dissidere; Fa 44. hoc modo hanc causam disceptari oportet, non ab atomis errantibus ... petere praesidinm; Fa 46. nnm sortiuntur (atomi) inter se, quae decliuet, quae nou? ant cur minimo declineut iutervallo, maiore non? aut cur declinent uno miuimo, non declineut duobus aut tribus? optare hoo quidem est, non disputare; Fa 46. earum ipsarum rerum ... reapse, non oratione perfectio; R I, 2. qui inperia consulatusque nostros in necessariis, non in expetendis rebns, muneris fuugendi gratia

subeundos, non praemiorum aut gloriae causa adpetendos putet; R I, 27. quid ... L. Pauli nepos ... quaerit, quo modo duo soles visi sint, non quaerit, cur ..? R I, 31. a regum ... dominatione solere in libertatem rem populi vindicari, non ex liberis populis reges requiri; R I, 48. cum rem publicam opes paucorum, non virtutes tenere coeperunt; R I, 51. sin id nomen moribus dandum est, non linguis; R I, 58. plebem ... multae .. dictione ovium et bovum || boum || ..., non vi et suppliciis coërcebat; R II, 16. virtutem et sapientiam regalem, non progeniem quaeri oportere; R II, 24. in ea re publica, quam auspicato Romulus condiderit, non in illa, quam ... sibi ipse Socrates ... depinxerit; R II, 51. qui ... levi admonitu † non actu || ac nutu || inflectit illam feram; R II, 67. ut omnia verborum momentis, non rerum ponderibus examinet; R III, 12. prudenter facere dicimur, iuste non dicimur; R III, 16. cur virgini Vestali sit heres, non sit matri suae? R III, 17. cur ... P. Crassi filia posset habere ... aeris milliens salva lege, mea triciens non posset? R III, 17. leges .. poena, non iustitia nostra comprobantur; R III, 18. natura .. viros bonos eam iustitiam sequi, quae sit, non eam, quae putetur? R III, 18. benivolorum || benev. || concertatio, non lis inimicorum, iurgium dicitur; R IV, 8. iurgare igitur lex putat inter se || vetat || vicinos, non litigare; R IV, 8. iudiciis .. magistratuum, disceptationibus legitimis propositam vitam, non poëtarum ingeniis, habere debemus; R IV, 12. nostris .. vitiis, non casu aliquo, rem publicam verbo retinemus; R V, 2. in dissensione civili ... expendendos civis, non numerandos puto; R VI, 1. mens cuiusque is est quisque, non ea figura, quae digito demonstrari potest; R VI, 26. leniter atque placide fides, non vi et impetu, concuti debere *; R fr 9. ut ea, quae gignuntur, donata consulto nobis, non fortuito nata videantur; L I, 25. quam (Academiam) quidem ego placare cupio, summovere non audeo; L I, 39. quodsi homines ab iniuria poena, non natura arcere deberet; L I, 40. quodsi poena || [si poena] ||, si metus supplicii, non ipsa turpitudo deterret ab iniuriosa ... vita; L I, 40. callidi sumus, non boni; L I, 41. quor ius ex iniuria lex facere possit, bonum eadem facere non possit ex malo? L I, 44. ea (honesta, turpia) .. in opinione existimare, non in natura posita dementis est; L I, 45. ut vera et falsa ... sua sponte, non aliena iudicantur, sic ..; L I, 45. nec est dubium, quin is ... officium, non fructum sequatur; L I, 48. si emolumentis, non suapte vi || sua sponte || virtus expetitur; L I, 49. an corporis pravitates ..., habebunt aliquid offensionis, animi deformitas non habebit? L I, 51. quom ... valetudinem, pulchritudinem commodas res appellet, non bonas, debilitatem, dolorem incommodas, non malas; L I, 55. ut in se rationem et mentem putet inesse, in caelo mundoque non putet; L II, 16. virtutes ..., non vitia consecrare decet; L II, 28. vidimus ... iudicia perrupta ab isdem corruptela || [corrupta] || hominum, non deorum; L II, 43. iam aes atque ferrum duelli instrumenta, non fani; L II, 45. plebi re, non verbo danda libertas; L III, 25. suffragandi nimia libido ... eripienda fuit potentibus, non latebra danda populo; L III, 34. qui ... id ... .. (summum bonum) suis commodis, non honestate metitur; O I, 5. quod dierum essent pactae, non noctium indutiae; O I, 33. decipere hoc quidem est, non iudicare; O I, 33. uter esset, non uter imperaret; O I, 38. »ferro, non auro vitam cernamus utrique«; O I, 38. [erat (iure iurando solutus) verbis, re non erat]; O I, 40. [in fide quid senseris, non quid dixeris, cogitandum]; O I, 40. demus (beneficium) necne, in nostra potestate est, non reddere viro bono non licet; O I, 48. in quibus (feris) inesse fortitudinem saepe dicimus ..., iustitiam, aequitatem, bonitatem non dicimus; O I, 50. si (animus) sua cupiditate, non utilitate communi inpellitur; O I, 63. sapiens animi magnitudo honestum illud ... in factis positum, non in gloria iudicat; O I, 65. non est .. consentaneum, qui metu non frangatur, eum frangi cupiditate; O I, 68. omnino illud honestum ... animi efficitur, non corporis viribus; O I, 79. procuratio rei publicae ad eorum utilitatem, qui commissi sunt, non ad eorum, quibus commissa est, gerenda est; O I, 85. ut eos adversarios existimemus, qui arma contra ferant, non eos, qui ..; O I, 87. victus cultusque corporis ad valetudinem referatur ..., non ad voluptatem; O I, 106. ut non numquam mortem sibi ipse consciscere alius debeat, alius [in eadem causa] non debeat; O I, 112. semper Rupilius ... Antiopam, non saepe Aesopus Aiacem; O I, 114. ergo histrio hoc videbit in scaena, non videbit sapiens vir in vita? O I, 114. quod .. facere turpe non est, modo occulte, id dicere obscenum est; O I, 127. ornanda .. est dignitas domo, non ex domo tota quaerenda; O I, 139. quorum (mercennariorum) operae, non quorum artes emuntur; O I, 150. esse honestum aliquid, quod utile non esset, et utile, quod non honestum; O II, 9. ut honestis consiliis iustisque factis, non fraude et malitia se intellegant ea ... consequi posse; O II, 10. quam diu imperium populi Romani beneficiis tenebatur, non iniuriis; O II, 26. ergo in illo (Sulla) secuta est honestam causam non honesta victoria; O II, 27. quem (Panaetium) multum in his libris secutus sum, non interpretatus; O II, 60. quae .. opera, non largitione beneficia dantur; O II, 65. se in beneficiis collocandis mores hominum, non fortunam sequi; O II, 69. pecuniam qui habeat, non reddidisse, qui reddiderit, non habere; O II, 69. cum, quicquid factum sit || est ||, se spectatum, non fortunam putet || putat ||; O II, 70. ut inbecillitate aliorum, non nostra virtute valeamus; O II, 75. sic par est agere cum civibus, non ... hastam in foro ponere; O II, 83. ut ... eum (fundum) tu habeas, ego non habeam pecuniam; O II, 84. nostrum .. otium negotii inopia, non requiescendi studio constitutum est; O III, 2. quam (solitudinem) mihi adfert necessitas, non voluntas; O III, 3. ut (Stoici) et, quicquid honestum esset, id utile esse censerent nec utile quicquam, quod non honestum; O III, 11. ii solent ... honestum cum eo, quod utile putant, comparare, boni viri non solent; O III, 18. fit, ut, quod turpe plerumque haberi soleat, inveniatur non esse turpe; O III, 19. quibus, quicquid honestum est, idem utile videtur nec utile quicquam, quod non honestum; O III, 20. induxit eam, quae videretur esse, non quae esset, repugnantiam; O III, 34. honesta .. bonis viris, non occulta quaeruntur; O III, 38. esse pro cive, qui civis non sit; O III, 47. ille, quod non placebat, proscripsit, tu, quod placebat, emisti; O III, 55. cum (C. Canius) se Syracusas otiandi, ... non negotiandi causa contulisset; O III, 58. ut digitorum percussione heres posset scriptus esse, qui || cui || re vera non esset heres; O III, 75. haec non turpe est dubitare philosophos, quae ne rustici quidem dubitent? O III, 77. cum (causam) utilem non esse diceret, esse aequam || non ut. dic., esse aeq., al. || fateretur; O III, 88. alteri (vitia) dicenda videntur, alteri non videntur; O III, 91. (gladium) reddere peccatum sit, officium non reddere; O III, 95. quem ad modum nos dicamus videri quaedam utilia, quae non sint, sic

se dicere videri quaedam honesta, quae non sint; O III, 108. (honestum) esse, non fieri; O III, 110. fraus .. astringit || distringit ||, non dissolvit periurium; O III, 113. quod ipsi opus esse videretur, non quod rei publicae; O III, 115. sed omnium istius modi querelarum || querellarum || in moribus est culpa, non in aetate; C 7. non modo, quod non possumus, sed ne quantum possumus quidem cogimur; C 34. tantum cibi et potionis adhibendum, ut reficiantur vires, non opprimantur; C 36. ista senilis stultitia ... senum levium est, non omnium; C 36. eas .. (res) tueor animi, non corporis viribus; C 38. sed haec morum vitia sunt, non senectutis; C 65. sperat adulescens diu se victurum, quod sperare idem senex non potest; C 68. quoniam ... ex vita discedo tamquam ex hospitio, non tamquam e domo. commorandi enim natura devorsorium || divers. || nobis, non habitandi dedit; C 84. ut Catonem, non me loqui existimem; Lae 4. valitudinem respondeo causam, non maestitiam fuisse; Lae 8. quod ex propinquitate benivolentia || benev. || tolli potest, ex amicitia non potest; Lae 19. (Themistocles) ingratae patriae iniuriam non tulit, quam ferre debuit; Lae 42. praesidii adiumentique causa, non benivolentiae neque caritatis amicitias esse expetendas; Lae 46. quid .. stultius quam ... cetera parare ..., amicos non parare? Lae 55. quae in nostris rebus non satis honeste, in amicorum fiunt honestissime; Lae 57. quae (officia) meminisse debet is, in quem conlata sunt, non commemorare, qui contulit; Lae 71. ut Scipio P. Rupilium potuit consulem efficere, fratrem eius L. || Lucium || non potuit; Lae 73. ut is in culpa sit, qui faciat, non, qui patiatur iniuriam; Lae 78. virtutum amicitia adiutrix a natura data est, non vitiorum comes; Lae 83. cum iudicaris || iudicaveris ||, diligere oportet, non, cum dilexeris, iudicare; Lae 85. quod ii, qui monentur, eam molestiam, quam debent capere, non capiunt, eam capiunt, qua debent vacare; peccasse enim se non anguntur, obiurgari moleste ferunt; Lae 90. ut .. proprium est verae amicitiae .. alterum libere facere, non aspere, alterum patienter accipere, non repugnanter; Lae 91. ut facile (Scipionem) ducem populi Romani, non comitem diceres; Lae 96. vereor, ne cui vestrum ex Socraticorum || otiosorum, al. || hominum disputationibus, non ex meo sensu deprompta || depromta || haec videatur oratio; P 6. quae quidem mihi vox pecudum videtur esse, non hominum; P 14. mors || mors est || terribilis iis, quorum ..., non iis, quorum ..., exilium autem illis, quibus ..., non iis, qui ..; P 18. quoniam verbis inter nos contendimus, non pugnis; P 23. causa igitur haec, non natura distinguit; P 24. siquidem rerum modum figere non possumus, animorum modum tenere possumus; P 25. reliquiae coniurationis a Catilinae furiis ad tuum scelus furoremque conversae, || conversae || non civitas erat; P 27. reditum mihi gloriosum iniuria tua dedit, non exitum || exilium || calamitosum; P 29. an tu civem ab hoste natura || natione, fortuna || ac loco, non animo factisque distinguis? P 29. an, cum omnes te leges exulem esse iubeant * || *non eris tu exul?* || P 31. dominum mutare, non liber esse volt; P 41. animus oportet tuus se iudicet divitem, non hominum sermo neque possessiones tuae; P 43. animus hominis dives, non arca; P 44. caelum .. hoc simulacrum illius ultimi sit (necesse est), non proximi; Ti 12. ut ... inter vos de huiusce modi rebus controversemini, non concertetis; fr II, 3. tu .. soles, ... si aera singula probasti, summam, quae ex his confecta sit, non probare? fr V, 59. qui cum publicas iniurias lente tulisset, suam non tulit; fr V, 86. de quo necesse erat peius existimare eos, qui ploderent, quam eos, qui non ploderent; fr VIII, 13.

2. **Verbindungen:** ac: tantam vim et magnitudinem maris atque terrarum si tuum ac non deorum inmortalium domicilium putes; N II, 17. si re ac non verbis dissiderent; L I, 54.

admodum: delectari multis inanimis || inanibus || rebus, ... animante ... non admodum delectari; Lae 49.

at: Puteolos videmus, at familiarem nostrum C. Avianium ... non videmus; A II, 80.

atqui: atqui ad hoc, de quo agitur, non quaerimus gentem, ingenia quaerimus; R I, 58.

aut: aut vivet cras Hermarchus aut non vivet; A II, 97. necesse erit cras Hermarchum aut vivere aut non vivere; A II, 97. quid iis faciendum sit aut non faciendum; F IV, 46. ut aut non appareat corporis vitium aut quam minimum appareat; F V, 46. id aut esse aut non esse; T I, 14. aut vivet cras aut non vivet Epicurus; N I, 70. bonam .. rationem aut non bonam a nobis (habemus); N III, 71. aut igitur non fato interiit exercitus, aut, si fato, ... idem eventurum fuisset; D II, 21. quod possit fieri aut non possit; Fa 1. cum plebe agendi ius aut dare aut non dare; L II, 31. quid quisque vel sine nobis aut possit consequi aut non possit; O I, 59. semel .. aut non saepe certe; O II, 50. neque .. est consentaneum ullam honestam rem actionemve, ne sollicitus sis, aut non suscipere aut susceptam deponere; Lae 47. s. **aut,** II, 2, c. etiam (4 St.) B. I, S. 300, a.

autem: ad quas (artes) esse dux pecunia potest, continere autem non potest; F III, 49. hos .. motus ... recte ... perturbationes dixerimus, morbos autem non satis usitate; T III, 7. Ino dea ducetur ..., Circe autem et Pasiphaë ... in deorum numero non habebuntur? N III, 48. ut ..., qui protrusit cylindrum, dedit ei principium motionis, volubilitatem autem non dedit, sic ..; Fa 43. nonne nobis videtur is animus ... videre ..., ille autem ... non videre? C 83. avia mea dicebat hoc ..., mater autem ... non existimavit; fr V, 103. — si illud, hoc; non autem hoc; igitur ne illud quidem; F IV, 55.

certe: s. **certe,** I, 2. non; A II, 105. F II, 102. T III, 36. N I, 5. Fa 8. O II, 50. P 16 (B. I, S. 409, b).

et: huius modi .. visis (sapiens) consilia capiet et agendi et non agendi; A II, 100. aliorum iudicio permulta nobis et facienda et non facienda et mutanda et corrigenda sunt; O I, 147. quibus (amicitiis) et non tribuere, quod recte possis, et tribuere, quod non sit aequum, contra officium est; O III, 43.

etiam: quasi vero perpetua oratio rhetorum solum, non etiam philosophorum sit; F II, 17. „solere" modo, non etiam „oportere"; O III, 18.

fortasse: (voluptas) ... condimenti fortasse non nihil, utilitatis certe nihil habebit; O III, 120.

item: s. **item,** II. non (8 St.) S. 404, b.

modo: s. **modo,** II, 7. (6 St.) S. 565, a.

nec, neque: de divis, neque ut sint neque ut non sint, habeo dicere; N I, 63. cui (Protagorae) neutrum licuerit, nec esse deos nec non esse; N I, 117. nec vero, quoius virtus moresque laudandi sunt, eius non laudanda vita est, neque ..; P 19.

omnino: an melius fuerit ... motum ... cogitationis non dari omnino quam tam munifice et tam large dari; N III, 69. sine antecedente et externa causa (animum) moveri, non omnino sine causa dicimus; Fa 24.

potius: cur .. regem appellem Iovis optimi nomine hominem dominandi cupidum, ... non tyrannum potius? R I, 50.

sed: beatam (vitam), sed non beatissimam; A II, 134. sunt illa quidem sua sponte cara, sed eodem in genere, quo illa, non sunt; F V, 68. Venerium iaci posse casu quattuor talis iactis, sed quadringentis centum Venerios non posse casu consistere; D II, 48. veteres verbo tenus acute illi quidem, sed non ad hunc usum popularem ... disserebant; L III, 14.

sive: sive (Socrates) quid fecerit sive non fecerit; Fa 30. sive fuerit Laius cum muliere sive non fuerit; Fa 30. sive habuerit (Milo) adversarium sive non habuerit; Fa 30. sive (Zaleucus) fuit sive non fuit; L II, 15. sive tu adhibueris medicum sive non adhibueris; Fa 30. ſ. **adhibeo,** I. medicum (4 St.) B. I, S. 70, a.

solum: omnibus .. rebus, non solum dolori, simili contentione animi resistendum est; T II, 58. est .. quaedam opinione species deorum in oculis, non solum in mentibus; L II, 26. ad quod (genus) est adhibenda actio quaedam, non solum mentis agitatio; O I, 17.

tamen: ut, si iam fieri possit vera coniectura somniorum, tamen isti, qui profitentur, eam facere non possint; D II, 129.

II. **mit formellem Ausdruck:** at: non cognoscebantur (illi Servilii) foris, at domi. non ab alienis, at a suis; A II, 56. si, quid sit hoc, non vides, at, quale sit, vides; T I, 60. ecquos (deos), si non tam strabones, at paetulos esse arbitramur? N I, 80. si non optumam, at aliquam rem publicam ... haberemus; O I, 35. ut ea si non decore, at quam minime indecore facere possimus; O I, 114. non honestum consilium, at utile; O III, 97. sin hoc non licet per Cratippum, at illud certe dabis; O III, 33. aliquo si non bono, at saltem certo statu civitatis; A ep 2. bonis viris si non desiderantibus, at tamen adprobantibus; O II, 58. Democritus luminibus amissis alba scilicet discernere et atra non poterat, at vero bona mala; T V, 114.

atque: commoda civium non divellere atque omnis aequitate eadem continere; O II, 83. (mercatura) non est admodum vituperanda, atque etiam ... videtur posse laudari; O I, 151.

autem: nominum non magnus numerus ne in pontificiis quidem nostris, deorum autem innumerabilis; N I, 84. omnia enim genera animalium (caelum) complexu non tenebit; teneat autem oportebit; Ti 41.

certe: inops ille ... etiamsi referre gratiam non potest, habere certe potest; O II, 69. ſ. at.

credo: eum .. (Calchantem) ducem classium fuisse ad Ilium, auspiciorum credo scientia, non locorum; D I, 87. causa quidem, credo, aliqua morbi gravioris, non emissione serpentis; D II, 62. herbam .. asperam || subito || credo avium congestu, non humano satu (extitisse); D II, 68.

et: ut ... eas (res) .. sine voluptate aut utilitate aliqua non requirat et pro nihilo putet; F III, 37. ea non esse nexa causis aeternis et a fati necessitate esse libera; Fa 38.

etiam: ſ. atque. quem (virum bonum) Fimbria etiam, non modo Socrates noverat; O III, 77. quae tu vide ne impudenter etiam postules, non solum adroganter; A II, 126. quae (similitudo) etiam in ingeniis, non solum in corporibus appareat; T I, 79. bene meriti de rebus communibus ut genere etiam putarentur, non solum ingenio esse divino; R II, 4.

ne—quidem: ſ. **ne—quidem,** B, II. non (42 St.) S. 659, a. **modo,** II, 7. ne — quidem (4 St.) S. 565, a.

potius: tibi ... non respondebo ad singula, explicabo potius ... totam ... sententiam; F III, 14. certe non aperti (hominis hoc genus est), non simplicis, non ingenui, non iusti, non viri boni, versuti potius, obscuri, astuti ..; O III, 57.

que: itaque eam (vitam beatam virtutes) tergiversari non sinent secumque rapient; T V, 81.

quidem: vgl I, 1. T II, 30. N I, 90. Fa 46. L I, 39. O I, 38. P 14.

quoque: ut sentire quoque aliud, non solum dicere videretur; F IV, 57.

sed: non te ea intermittere, sed accuratius tractare; A I, 3. qui non verba, sed vim Graecorum expresserunt poëtarum; A I, 10. quod ipsum (ποιότης) apud Graecos non est vulgi verbum, sed philosophorum; A I, 25. (quae materia possit) interire, non in nihilum, sed in suas partes; A I, 27. cum .. superiores non omnem virtutem in ratione esse dicerent, sed quasdam virtutes; A I, 38. cum .. perturbationem animi ... non tollerent ..., sed ea contraherent; A I, 38. non quod (comprehensio) omnia ... comprehenderet, sed quia ..; A I, 42. certamen instituit non pertinacia aut studio vincendi, ... sed earum rerum obscuritate; A I, 44. quae non sensibus ipsis percipi dicuntur, sed quodam modo sensibus; A II, 21. quae (ars) non ex una aut || et || duabus, sed ex multis animi perceptionibus constat; A II, 22. non quo non latus locus sit, sed ... iacta sunt fundamenta; A II, 37. haec duo proposita non praetervolant, sed ita dilatant, ut ..; A II, 42. non vos id dicere, ... nihil interesse, sed inter species ... eorum; A II, 58. non ad illam parvulam Cynosuram (meas cogitationes derigo), ... sed Helicen; A II, 66. non tu verum *te* testem habere, sed ... ostenderis; A II, 81. quia ... (Ennius) non diceret se vidisse Homerum, sed visum esse; A II, 88. multa sequitur probabilia non comprehensa neque percepta neque adsensa, sed similia veri; A II, 99. non (illud refers) ut Antipater, sed, ut ais, „pressius“; A II, 109. respondet mihi non Aristoteles aut Theophrastus, ne Xenocrates quidem aut Polemo, sed his || mihi, al. || minores; A II, 113. geometrae provideant, qui se profitentur non persuadere, sed cogere; A II, 116. somnia censet haec esse Democriti non docentis, sed optantis; A II, 121. non quo probaret, sed ut opponeret Stoicis; A II, 131. non quo mihi (illa) displiceant, ... sed ubi Xenocrates ... ista tetigit? A II, 136. ea non est virtus, sed fallax imitatio ... virtutis; A II, 140. ut ea non esse facta, sed ut „videri“ pronuntiarentur; A II, 146. quid, si || quod si || nos non interpretum fungimur munere, sed tuemur ea? F I, 6. quae hoc non minus declarant, sed videntur leviora; F I, 24. non quo ignorare vos arbitrer, sed ut ratione et via procedat oratio; F I, 29. eorum .. (virorum) factis non emolumento aliquo, sed ipsius honestatis decore laudandis; F I, 36. temperantiam .. (esse) expetendam, non quia voluptates fugiat, sed quia maiores consequatur; F I, 48. instituit .., ut ii ... non de se quaererent, sed ipsi dicerent, quid sentirent; F II, 2. eos ... non ipsos in ea sententia esse, sed audire velle contraria; F II, 2. Metrodorum non puto ipsum (se sapientem) professum, sed ... repudiare ... noluisse; F II, 7. quamquam non negatis nos intellegere, quid sit voluptas, sed quid ille (Epicurus) dicat; F II, 15. ex quo efficitur, non ut voluptas ne sit voluptas, sed ut ..; F II, 24. hoc est non dividere, sed frangere; F II, 26. quae (philosophia) non interitum afferat pravitatis, sed sit contenta mediocritate vitiorum; F II, 27. quia dolori non voluptas contraria est, sed doloris privatio; F II, 28. nos beatam vitam non depulsione mali, sed adeptione boni indicemus; F II. 41. relinquitur non mihi cum Torquato, sed virtuti cum voluptate certatio; F II, 44. non oportet

timidum ... fingi uon bonum illum virum, ... sed .. callide referentem ..; F II, 53. nou voluptatem vos, sed officium seqni; F II, 58. cupiditates non Epicuri divisione finiebat, sed sua satietate; F II, 64. quod non subducta ntilitatis ratione effici solet, sed ipsum a se oritur; F II, 78. non quaero, quid dicat, sed quid .. possit ... dicere; F II, 84. sapientem ... non, ut illum (Xerxem), maria pedibus peragrantem ..., sed omne caelum ... complexum; F II, 112. quod is ... non cum ea parte animi, ... sed cum cupiditate ... deliberat; F II, 115. non ignoranti tibi, .. quid sim dicturus, sed aliquid ... arripere cupienti ... respondebo; F III, 14. appetitio animi ... non ad quodvis genns vitae, sed ad quandam formam vivendi videtur data; F III, 23. quod ea non ad corporis incommodum referuntur, sed ad turpes actiones; F III, 39. non esse rerum Stoicis cum Peripateticis controversiam, sed nominum; F III, 41. in vita non ea, quae primo || priore, al. || loco sunt, sed ea ... προηγμένα ... nominentur; F III, 52. non quo illis (Stoicis) admodum assentiar, sed pndore impedior; F IV, 2. non verbis Stoicos a Peripateticis, sed universa re ... dissidere; F IV, 2. hominum *nec* || non || spinas vellentium, ... sed eorum, qui ..; F IV, 6. res ... graves, non ita tractantur, ut debent, sed aliquanto minutius; F IV, 7. illam vitam magis expetendam uou esse, sed magis snmendam; F IV, 20. nusquam posuit, non esse malum dolorem, sed quid esset et quale; F IV, 23. quodsi non hominis summum bonum quaereremus, sed cuiusdam animantis; F IV, 27. non ut excellere animus, sed ut nihil esse praeter animum videretur; F IV, 28. non quaerimus, quid obscuretur aut intereat, ... sed quid tale sit; F IV, 31. quae (hominis natura) summum bouum uon in toto homine, sed in parte hominis poneret; F IV, 33. cum praesertim ipse quoque animus non inane uescio quid sit, ... sed in quodam genere corporis; F IV, 36. quaesita .. virtus est, non quae relinqueret uaturam, sed quae tueretur; F IV, 41. nec hoc ille non vidit, sed ... est ... delectatus; F IV, 60. non quo beatior ea vita sit, sed quod ad naturam accommodatior; F IV, 63. ista ... „bona" non dico, sed dicam ... „producta"; F IV, 72. quaerimus .., non qnae (beata vita) sit, sed unde sit; F V, 23. si aut manibus ingrediatur quis aut non ante, sed retro; F V, 35. multa .. scripsit non ad usum aliquem suum ..., sed ... erat; F V, 54. posthac non ita dicam, miseros esse, sed tantum miseros; T I, 13. mortem non interitum esse, ... sed ... migrationem; T I, 27. se non tum illa discere, sed reminiscendo recognoscere; T I, 57. astra ... illa non re, sed vocabulo errantia; T I, 62. quia tanta caritas patriae est, ut eam non sensu nostro, sed salute ipsius metiamur; T I, 90. aeterna moliri, non gloriae cupiditate, ... sed virtutis; T I, 91. non eam (similitudinem) fama populari, sed vera bonorum laude metiens; T I, 110. si supremus ille dies non extinctionem, sed commutationem adfert loci; T I, 117. disputationem .. non quasi narrantes exponimus, sed eisdem fere verbis; T II, 9. qui (philosophus) disciplinam suam nou ostentationem scientiae, sed legem vitae putet; T II, 11. »hos non hostilis dextra, non Terra edita moles Gigantum, uon biformato impetu Centaurus ictus corpori inflixit meo, non Graia vis, non barbara ulla immanitas, nou saeva terris gens relegata ultimis, ... sed feminae ... interimor manu«; T II, 20. non ego dolorem esse nego ..., sed ... dico; T II, 33. ego non possum tantum hominem nihil sapere dicere, sed ... puto; T II, 45. videsne, ut obmutuerit non sedatus corporis, sed castigatus animi dolor? T II, 50. pugiles ... ingemescunt, non quod || quo || doleant ..., sed quia ... corpus intenditur; T II, 56. non sentiunt viri fortes in acie volnera, vel sentiunt, sed mori malunt; T II, 58. Cyrenaici non omni malo aegritudinem effici censent, sed ... necopinato malo; T III, 28. qnae (vitae lex) nou hoc adfert, ut semper maereamus, sed ut numquam; T III, 34. non quo ipsa res immutari soleat ..., sed id ... usus docet; T III, 54. ennmeratio exemplorum, non ut animum malivolorum || malev. || oblectet, adfertur, sed ut ille ... censeat ..; T III, 60. non in natura, sed in opinione esse aegritudinem; T III, 71. hanc vim uon esse in die positam, sed in cogitatione diuturna; T III, 74. non tu illi (lugenti) luctum, sed stultitiam detraxeris; T III, 77. ut in causis non semper utimur eodem statu, ... sed ... accommodamus, ... sic ..; T III, 79. id (mali) non naturale esse, sed voluntario iudicio ... contractum; T III, 80. quod (aegritudo) non natura exoriatur, sed iudicio, sed opinione, sed quadam iuvitatione ad dolendum; T III, 82. ea .. verba ... non, ut videntur, easdem res significant, sed aliquid differunt; T III, 84. dicimus gravedinosos quosdam ..., non quia iam sint, sed quia saepe; T IV, 27. qnod non singulis hominibus, sed potentibus populis saepe contigit; T V, 15. non quid quisque dicat, sed quid cuique dicendum sit, videre; T V, 28. non ut parvo metu praeditus sit, sed ut nullo. ut enim innocens is dicitur, nou qui leviter nocet, sed qui nihil nocet, sic sine metu is habendus est, non qui parva || pauca, al. || metuit, sed qui omnino metu vacat; T V, 41. cum (Marius) ... non semel respondit, sed saepe: „moriatur" (Catulus); T V, 56. non si altera (mercatura) semper omni damno ... vacat, sed si ..; T V, 86. non genere aut loco aut ordine, sed forma, aetate, figura (voluptates) metiendas putant; T V, 94. non quid verissimum sit, sed quid velit vulgus; T V, 104. quod non Academiae vitio, sed tarditate hominum arbitror contigisse; N I, 11. non levissuma de re, ... sed ut adsint ..; N I, 13. 14. qui (Stoici) honesta a commodis non nomine, sed genere toto diiungerent; N I, 16. quamquam non mihi, sed tibi hic venit adiutor; N I, 17. miracula non disserentium philosophorum, sed somniantium; N I, 18. saecla nunc dico non ea ...; sed fuit ..; N I, 21. ut (vis et natura deorum) .. non sensu, sed mente cernatur; N I, 49. non corpus esse in deo, sed quasi corpus; N II, 68. non est corpus, sed quasi corpus; N I, 71. corpus illud non est, sed simile corporis; N I, 75. in Epicureo deo uon res, sed similitudines rerum esse; N I, 75. etsi hoc loco non populum metuis, sed ipsos deos; N I, 85. hoc est non considerare, sed quasi sortiri, quid loquare; N I, 98. uon erit ista amicitia, sed mercatura quaedam utilitatum suarum; N I, 122. de dis inmortalibus habere non errantem et vagam, ... sed ... stabilem certamque sententiam; N II, 2. id .. evenit non temere nec casu, sed quod ... declarant; N II, 6. nou deorum natura, sed hominum coniectura peccavit; N II, 12. ut ... non possit ea sine causa fieri iudicare, sed esse aliquem intellegat, qui ..; N II, 15. qnae (natura) non solitaria sit neque simplex, sed cum alio iuncta atque conexa; N II, 29. cum is ardor ... non agitatus ab alio neque externo pulsu, sed per se ... moveatur; N II, 31. Diana „omnivaga" dicitur, nou a venando, sed quod in septem numeratur tamquam vagantibus; N II, 68. non ita dicimus, ut glaebam ..., sed ut arborem; N II, 82. ex corpusculis non calore, uon qualitate aliqua, ... non sensu praeditis, sed concurrentibus temere atque casu; N II, 94. non quod || quo ||

difficile sit mentem ab oculis sevocare, sed quo magis sevoco ..; N III, 21. naturae ista sunt ... non artificiose ambulantis, ... sed omnia cientis; N III, 27. non ut deos tolleret, ... sed ut ... convinceret; N III, 44. qui hos || eos || deos ... in caelum translatos non re, sed opinione esse dicunt; N III, 53. Iovem .. optumum ... ob eas res appellant, non quod nos iustos ... efficiat, sed quod salvos; N III, 87. non ut eam (naturam deorum) tollerem, sed ut intellegeretis ..; N III, 93. non quam (materiam) ipse faceret, sed quam haberet paratam; N fr 2. Chaldaei non ex artis, sed ex gentis vocabulo nominati; D I, 2. non in eo est culpa, qui obnuntiavit, sed in eo, qui non paruit; D I, 29. dirae ... non causas adferunt, ... sed nuntiant eventura; D I, 29. ut peccatum haereat non in eo, qui monuerit, sed in eo, qui non obtemperarit; D I, 30. qui non ratione ... notatis signis, sed concitatione .. animi ... futura praesentiunt; D I, 34. cuius generis oracla etiam habenda sunt, non ea, quae ..., sed illa, quae ..; D I, 34. ea genera divinandi ... non naturalia, sed artificiosa dicuntur; D I, 72. Amphiaraus et Tiresias non humiles et obscuri ..., sed clari et praestantes viri; D I, 88. horum sunt auguria non divini impetus, sed rationis humanae; D I, 111. male coniecta ... (signa) falsa sunt non rerum vitio, sed interpretum inscientia; D I, 118. ut fatum sit non id, quod superstitiose, sed id, quod physice dicitur; D I, 126. etenim ad aegros non vates aut hariolos, sed medicos solemus adducere; D II, 9. quae .. praesentiri ... possunt, ea non divinis tribuenda putas, sed peritis; D II, 14. an ... ad eum agnum non casu, sed duce deo servus || servos || deducitur? D II, 39. redemptor ... non inertia aut inopia tardior fuit, sed ... reservatus est || est? ||; D II, 47. rem praeclare esse gestam non haruspicis consilio, sed imperatoris; D II, 65. ut ad rem gerendam non superstitionem habeas, sed rationem ducem; D II, 83. si haec non vis et natura gignentium efficeret, sed temperatio lunae; D II, 94. videsne me non ea dicere, quae Carneades, sed ea, quae ... Panaetius dixerit || dixit || ? D II, 97. non quod || quo || eos (philosophos) maxume contemnamus, sed quod videntur ..; D II, 150. non est id positum in naturalibus causis, sed in voluntate; Fa 11. cum vas inane dicimus, non ita loquimur, ut physici, ... sed ita, ut ..; Fa 24. non hoc intellegi volumus: causis perfectis et principalibus (omnia fieri), sed causis adiuvantibus; Fa 41. Themistoclem ... non in Graeciae portus ..., sed in barbariae sinus confugisse; R I, 5. cui cum liceret .. non praecipuam, sed parem cum ceteris fortunae condicionem subire; R I, 7. earum .. rerum scientiam non doctis hominibus ..., sed in illo genere exercitatis concedendam putant; R I, 11. quae (domus nostra) non ea est, quam parietes nostri cingunt, sed mundus hic totus; R I, 19. cuius (caeli) omnem ornatum ... astrologiae scientia, sed poëtica quadam facultate versibus Aratum extulisse; R I, 22. omnia non Quiritium, sed sapientium iure pro suis vindicare; R I, 27. quae (hominum vestigia) videlicet ille non ex agri consitura, ... sed ex doctrinae indiciis interpretabatur; R I, 29. „catus“ fuit, ... non quod ea quaerebat, ... sed quod ..; R I, 30. non dissentio a te, .. sed quaero ..; R I, 31. hoc loquor de tribus his generibus rerum publicarum non turbatis ..., sed suum statum tenentibus; R I, 44. qui (optimates) non populi concessu, sed suis comitiis hoc sibi nomen adrogaverunt; R I, 50. cum ... (populus) non modice temperatam, sed nimis meracam libertatem sitiens hausit; R I, 66. ut ..., disputes non vaganti oratione, sed defixa in una re publica; R II, 22. qui (Lycurgus) regem non deligendum duxit, ... sed habendum, qualiscumque is foret; R II, 24. non esse nos transmarinis nec inportatis artibus eruditos, sed genuinis domesticisque virtutibus; R II, 29. non fortuito populum Romanum, sed consilio et disciplina confirmatum esse; R II, 30. cum ... Servius ... regnare coepisset non iussu, sed voluntate ... civium; R II, 38. non commisit se patribus, sed ... populum ... consuluit; R II, 38. ut suffragia non in multitudinis, sed in locupletium potestate essent; R II, 39. quae (libertas) non in eo est, ut iusto utamur domino, sed ut nullo *; R II, 43. non satiaris eum (populum) libertate, sed incenderis cupiditate libertatis; R II, 50. non novam potestatem nactus || nanctus ||, sed, quam habebat, usus iniuste; R II, 51. non in umbra et imagine civitatis, sed in amplissima re publica; R II, 52. cum ex te non de nostra, sed de omni re publica quaesisset Laelius; R II, 64. non ad definiendum optimum statum valuit, ... sed ut ..; R II, 66. ubi tyrannus est, ibi non vitiosam ..., sed ... dicendum est plane nullam esse rem publicam; R III, 43. noster hic rector, ... (iuris) civilis non inperitus, sed ita, ut astrorum gubernator; R V, 5. haec ... *non* somniantium philosophorum esse commenta, ... sed prudentium coniecturas; R VI, 3. non esse te mortalem, sed corpus hoc; R VI, 26. qui in isto periculo non ut a poëta, sed *ut* a teste veritatem exigant; L I, 4. tu is es, qui in disputando non tuum iudicium sequare, sed auctoritati aliorum pareas; L I, 36. non ardentibus taedis (eos agitant furiae), ... sed angore conscientiae; L I, 40. qui non ipso honesto movemur, ut boni viri simus, sed utilitate aliqua; L I, 41. quas (caerimonias, religiones) non metu, sed ea coniunctione, quae est homini cum deo, conservandas puto; L I, 43. quis ... catum non ex ipsius habitu, sed ex aliqua re externa iudicet? L I, 45. ut ea (sententia) non homini quoipiam, sed Delphico deo tribueretur; L I, 58. nisi forte sapienti illi Catoni fuit patria non Roma, sed Tusculum; L II, 5. quae (ratio) non tum denique incipit lex esse, quom scripta est, sed tum, quom orta est; L II, 10. non qui uratur, sepeliri, sed qui humetur; L II, 58. hoc veteres interpretes ... non satis se intellegere dixerunt, sed suspicari ..; L II, 59. quoniam non recognoscimus nunc leges populi Romani, sed aut repetimus ereptas aut novas scribimus, non quid hoc populo obtineri possit, sed quid optimum sit, tibi dicendum puto; L III, 37. is, cuius non ad auctorem || actorem || referatur animus, sed qui per se ipse spectari velit; L III, 40. sequemur ... Stoicos non ut interpretes, sed ... e fontibus eorum ... hauriemus; O I, 6. »nec || non || cauponantes bellum, sed belligerantes«; O I, 38. non benefici neque liberales, sed perniciosi adsentatores iudicandi sunt; O I, 42. ut non ineunda, sed referenda sit gratia; O I, 47. ea animi elatio ... si ... pugnat .. non pro salute communi, sed pro suis commodis; O I, 62. magnanimi sunt habendi, non qui faciunt, sed qui propulsant iniuriam; O I, 65. quae (leges) ad puniendum non iracundia, sed aequitate ducuntur; O I, 89. ut non recondita quadam ratione (decorum) cernatur, sed sit in promptu; O I, 95. genus iocandi non profusum nec immodestum, sed ingenuum et facetum esse debet; O I, 103. non hanc (*εὐταξίαν*), quam interpretamur modestiam, ... sed illa est ..; O I, 142. ut apium examina non fingendorum favorum causa congregantur, sed, cum congregabilia natura sint, fingunt favos, sic ..; O I, 157. ipsis scriptis non ea, quae nunc, sed actiones nostras manda-

remus; O II, 3. qui (Phalaris) non ex insidiis interiit, ... non a paucis, ut hic noster, sed in quem ..; O II, 26. secutus est, qui ... non singulorum civium bona publicaret, sed universas provincias ... comprehenderet; O II, 27. ut Macedones non te regem suum, sed ministrum et praebitorem sperent fore; O II, 53. qui se adiuvari volent, non ne adfligantur, sed ut altiorem gradum ascendant; O II, 62. sit .. omne iudicium, non quam locuples, sed qualis quisque sit; O II, 71. ut geometrae solent non omnia docere, sed postulare, ut quaedam sibi concedantur, ... sic ..; O III, 33. non utilia cum honestis pugnare aliquando posse, ... sed ea, quae viderentur utilia; O III, 34. non ut aliquando anteponeremus utilia honestis, sed ut ea ... diiudicaremus; O III, 34. non utilitas relinquenda est, sed intellegendum ..; O III, 35. non quaerimus, possintne celare, sed tamquam tormenta quaedam adhibemus; O III, 39. non cum hoc deliberetur || deliberatur || ..., sed illud; O III, 40. non amicitiae tales, sed coniurationes putandae sint; O III, 44. vides in hac tota disceptatione non illud dici, ... sed ita expedire ..; O III, 53. qui non verbis sunt et disputatione philosophorum, sed vinclis et carcere fatigandi; O III, 73. si sunt (hereditates) ... officiorum non veritate, sed simulatione quaesitae; O III, 74. honestum non esse in ea civitate ... regnare, sed ei ... esse utile; O III, 83. eum non virtute, sed scelere superatum; O III, 86. non domini est navis, sed navigantium; O III, 89. in mancipio vendundo dicendane vitia, non ea, ... sed haec? O III, 91. testem non mediocrem, sed haud scio an gravissimum; O III, 105. pirata non est ex perduellium numero definitus || [definitus] ||, sed communis hostis omnium; O III, 107. non quos (homines Hannibal) in acie cepisset, ... sed qui relicti ... fuissent; O III, 114. non id spectandum est, quid dicat, sed quid consentaneum sit ei dicere; O III, 117. si haec non per se expetantur, sed ad voluptatem ... referantur; O III, 118. non eum (Themistoclem) sua, sed patriae gloria splendorem adsecutum; C 8. non viribus aut velocitate aut celeritate corporum res magnae geruntur, sed consilio, auctoritate, sententia; C 17. quae vitia sunt non senectutis, sed inertis ... senectutis; C 36. non cani nec rugae repente auctoritatem arripere possunt, sed honeste acta superior aetas fructus capit auctoritatis extremos; C 62. cum recorder || recordor || non L. Brutum ..., non duos Decios ..., non M. Atilium ..., non duos Scipiones ..., non avum tuum L. Paulum ..., non M. Marcellum ..., sed legiones nostras; C 74. 75. ut eas (res pueri) non tum primum accipere videantur, sed reminisci; C 78. non quo aequo animo (meum casum) ferrem, sed me ipse consolabar; C 84. † qui || cui || non tum hoc, tum illud ..., sed idem semper; Lae 13. amicitiam non spe mercedis adducti, sed quod ... inest, expetendam putamus; Lae 31. ipse .. se quisque diligit, non ut aliquam a se ipse || ipso || mercedem exigat caritatis suae, sed quod ..; Lae 80. nos in vita, non quae cuique peccato poena sit, sed quantum cuique liceat, spectare debemus; P 25. ita venusta habeantur ista, non ut vincla virorum sint, sed ut oblectamenta puerorum; P 38. id sibi (deus) adsumpsit non tranquillum et quietum, sed inmoderate agitatum et fluitans; Ti 9. quae (res) manentes semper eadem || eaedem, eodem || non sensu, sed intellegentia continentur*; Ti 28. quod non ita incorrupta, ut ea, quae semper idem, sed ab iis secundum sumebat; Ti 42. existimant plerique non haec adiuvantia causarum, sed has ipsas esse omnium causas; Ti 50. quaero .., non quibus intendam rebus animum, sed quibus relaxem; fr V, 31. credo, aliquam non dissimilem figuram (extitisse), sed certe non talem, ut ..; D I, 23. non ii nemini, sed non semper uni parere voluerunt; L III, 4. geometres non ita dicet ..., sed potius illo modo; Fa 15. benivolentiam non ... ardore ..., sed stabilitate potius et constantia iudicemus; O I, 47. visis non omnibus adiungebat fidem, sed iis solum, quae ..; A I, 41. non quo (populus) fugiendus sit, ... sed tamen nullum theatrum virtuti conscientia maius est; T II, 64. admodum .. tenenda sunt sua cuique non vitiosa, sed tamen propria; O I, 110. — quamquam eum (Q. Maximum) colere coepi non admodum grandem natu, sed tamen iam aetate provectum; C 10. at ex te ipso non commenticiam rem, sed factam eiusdem generis audivi; D I, 68. at id quidem non proprium senectutis vitium est, sed commune valetudinis; C 35. mihi autem non idem faciundum puto, sed ipsa capita dicenda; A II, 49. alii a. ... non existimant oportere nimium nos causae confidere, sed ... putant; F I, 31. septem a. illi non suo, sed populorum suffragio omnium (sapientes) nominati sunt; F II, 7. hoc a. ipsum bonum non accessione ..., sed propria vi sua ... appellamus bonum; F III, 34. illa a. ... non appello mala, sed, si libet, reiectanea; F IV, 72. contraria a. non (dico me) fugere, sed quasi secernere; F IV, 72. qui a. non natura, sed culpa vitiosi esse dicuntur; T IV, 81. tuus a. deus non digito uno redundat, sed capite, collo, cervicibus; N I, 99. quoniam ... is a. ardor non alieno inpulsu, sed sua sponte movetur; N II, 32. populus a. non (est) omnis hominum coetus quoquo modo congregatus, sed coetus ... sociatus; R 1, 39. quod ... nostra a. res publica non unius esset (constituta) ingenio, sed multorum; R II, 2. ex hac a. non rerum, sed verborum discordia controversia est nata de finibus; L I, 55. leges a. a me edentur non perfectae, ... sed ipsae summae rerum atque sententiae; L II, 18. quod a. non iudex, sed deus ipse vindex constituitur; L II, 25. quoniam a. vivitur non cum perfectis hominibus ..., sed cum iis ..; O I, 46. mihi a. haec oratio suscepta non de te est, sed de genere toto; O II, 45. omnem a. sermonem tribuimus non Tithono ..., sed M. Catoni seni; C 3. suis a. incommodis graviter angi non amicum, sed se ipsum amantis est; Lae 10. ego a. non de virtute nunc loquor, sed de virtutis opinione; Lae 98. non quaeritur autem, quid naturae tuae consentaneum sit, sed quid disciplinae; F II, 80. quo modo se hoc habiturum sit corpus, non dico ad annum, sed ad vesperum; F II, 92. turpe putandum est, non dico dolere, ... sed ... funestare; F II, 94. num existimes, non dico Homerum, Archilochum, Pindarum, sed Phidian, Polyclitum, Zeuxim ad voluptatem artes suas derexisse; F II, 115. istuc ipsum vereor ne malum sit, non dico carere sensu, sed carendum esse; T I, 26. poenam non dico legum, ... sed ipsius turpitudinis ... non vident; O III, 36. quid .. interest motu animi sublato non dico inter pecudem et hominem, sed inter hominem et truncum? Lae 48. cum rerum natura ... quid habere potest commune non dicam gallinaceum fel, ... sed ... quid habet naturale ..? D II, 29. quid est autem non dicam in homine, sed in omni caelo ... ratione divinius? L I, 22. est enim inter eos non de terminis, sed de tota possessione contentio; A II, 132. ut e. medicorum scientiam non ipsius artis, sed bonae valetudinis causa probamus, ... sic ..; F I, 42. ut e. ... saltatori motus non quivis, sed certus quidam est datus, sic ..; F III, 24. sunt e. ista non naturae vitia, sed culpae; T III, 73. haec e. est non verborum

parva, sed rerum permagna dissensio; N I, 16. sunt e. ex terra homines non ut incolae ..., sed quasi spectatores ..; N II, 140. solus e. (App. Claudius augur) multorum annorum memoria non decantandi augurii, sed divinandi tenuit disciplinam; D I, 105. influxit e. non tenuis quidam e Graecia rivulus in hanc urbem sed abundantissimus amnis; R II, 34. ipsum e. bonum non est opinionibus, sed natura; L I, 46. ut e. pueris non omnem ludendi licentiam damus, sed eam, quae ..., sic ..; O I, 103. sunt e. quidam homines non re, sed nomine; O I, 105. illi (scaenici) e. non optumas, sed sibi accommodatissumas fabulas eligunt; O I, 114. f. iam non; O III, 104. Lae 77. non enim fortuito hunc artificem dicemus esse, illum negabimus, sed cum ... videmus; A II, 22. id quaeritur, qualis recordatio fieri soleat eorum, ... sed qualis visio fuerit ..; A II, 90. lucem eripimus, sed ... dicimus; A II, 105. vocabulorum opificem, sed rerum inquisitorem decet esse sapientem; A fr 19. illum (vicinum) ab industria, sed ab illiberali labore deterret; F I, 3. hanc solam (voluptatem) sequimur, ... sed maximam voluptatem illam habemus, quae ..; F I, 37. in ipsa sapientia positum est beatum esse, sed in iis rebus ..; F II, 89. ipsa (sapientia) genuit hominem, sed accepit a natura inchoatum; F IV, 34. actionis aut officii ratio impellit ad ea ... appetenda, sed ... commovetur; F IV, 48. quaero, quid verum, sed quid cuique dicendum sit; F V, 83. temere nec fortuito sati et creati sumus, sed profecto fuit ..; T I, 118. silice nati sumus, sed est ..; T III, 12. hominum interitu sententiae quoque occidunt, sed lucem auctoris fortasse desiderant; N I, 11. sumus ii, quibus nihil verum esse videatur, sed ii, qui ..; N I, 12. hoc loco de ingeniis aut de orationibus nostris, sed de specie figuraque quaeritur; N I, 78. me deus ista scire, sed his tantum modo uti voluit; D I, 35. illa, quae futura sunt, subito exsistunt, sed est ... traductio temporis; D I, 127. sunt ii aut scientia aut arte divini, •sed superstitiosi vates•; D I, 132. audivit ille (Alexander) draconem loquentem, sed est visus audire; D II, 141. mediocres viri, sed maxumi et docti ... denuntiant ..; R III, 19. res laudanda, sed spes est; R fr 5. populo Romano, sed omnibus bonis ... populis leges damus; L II, 35. recte existimamus, quae poena divina sit, sed ... rapimur in errorem; L II, 43. plebes incitata || [incitata] || nostris rebus invidit, sed vincula soluta sunt; L III, 25. numero haec iudicantur, sed pondere; O II, 79. ut quaereremus, exposuimus, sed ut explicaremus; O III, 56. falsum iurare periurare est, sed ... id non facere periurium est; O III, 108. suo iudicio stetit, sed suscepit causam, ut esset iudicium senatus; O III, 110. aurum habere praeclarum sibi videri dixit, sed eis, qui haberent aurum, imperare; C 55 (56). paruit ille (C. Blossius) Ti. Gracchi temeritati, sed praefuit; Lae 37. ita dicunt eos (improbos) esse servos, ut mancipia, ... sed ... quis neget ..? P 35. f. non iam. non solum; T III, 13. 46. non est enim singulare nec solivagum genus hoc, sed ita generatum, ut ..; R I, 39. non equidem recuso, sed te adiungo socium; F III, 9. non equidem plane despero ista esse vera, sed nescio; D II, 48. non ergo Epicurus ineruditus, sed ii indocti, qui ..; F I, 72. non ergo illorum (deorum) humana forma, sed nostra divina dicenda est; N I, 90. et tu quidem .. non vestro more, sed dialecticorum ... argumento || argumenti, al. || sententiam conclusisti; N I, 89. f. tamen non; F II, 24. etenim iustitiae non natura nec voluntas, sed inbecillitas mater est; R III, 23. exposui fere non philosophorum iudicia, sed delirantium somnia; N I, 42. quae iam non ad multitudinem, sed ad vosmet ipsos, qui adestis, pertinent; A II, 144. quae iam oratio non a philosopho aliquo, sed a censore opprimenda est; F II, 30. iam enim (ius iurandum) non ad iram deorum, ... sed ad iustitiam ... pertinet; O III, 104. loquor enim iam ... non de sapientium, sed de communibus amicitiis; Lae 77. non enim iam stirpis bonum (vitis) quaeret, sed animalis; F V, 40. cur igitur non sescenta milia esse mundorum, sed innumerabilia ausus es dicere? N I, 96. primum i. non est probabile eam materiam rerum ... esse divina providentia effectam, sed habere ..; N fr 2. ut i. faber non ipse facit materiam, sed ea utitur, quae ..., sic ..; N fr 2. qui i. non filias plures, sed innumerabiles cupiditates habet; P 44. non igitur de improbo, sed *de* callido improbo quaerimus; F II, 54. Hectora traxisti, sed corpus, quod fuerat Hectoris; T I, 105. ex singulis vocibus philosophi spectandi sunt, sed ex perpetuitate atque constantia; T V, 31. obnuntiatio Ateii causam finxit calamitatis, sed ... monuit ..; D I, 30. utilitatem amicitia, sed utilitas amicitiam secuta || consecuta || est; Lae 51. non potest igitur uterque esse sapiens, quoniam tanto opere dissentiunt, sed alter; A II, 132. non dicis igitur: „miser est M. Crassus", sed tantum: „miser M. Crassus"? T I, 13. itaque illa non dico me expetere, sed legere, nec optare, sed sumere; F IV, 72. i. non est scriptum „SI INSANUS", sed „SI FURIOSUS ESCIT"; T III, 11. i. primum in ipsa cupiditate ... non est quaerendum, bonum ... sit, ... sed lubido ipsa tollenda est; T IV, 62. i. non fortuito factum videtur, sed a te ratione propositum, ut ... disputaremus; T IV, 83. i. ista laus non est hominis, sed temporum; O III, 111. f. non tam. permittis illi iracundiae dominatum animi tui? — non mehercule, inquit, sed imitor ..; R I, 59. id autem (dolere) non modo [non] summum malum, sed ne malum quidem esse ... philosophi adfirmant; O III, 105. non modo (non, nullus) — sed (etiam, ne — quidem): f. **modo**, II, 8. 9 (S. 565, f.), **etiam**, II, 4. sed (B. I, S. 876, f.). vide, ne ... non sit hoc proprium nomen omnium, sed ... nominatae sint; T II, 43. neque tamen genus id orationis in consolando non valet, sed id || [id] || haud sciam an plurimum; T III, 55. nec solum ea non sumitis ad concludendum, quae ab omnibus concedantur, sed ea sumitis, quibus ..; D II, 104. his mihi rebus, ... levis est senectus, nec solum non molesta, sed etiam iucunda; C 85. non quod tuis rationibus non adsentiar, sed quod nullis; A II, 125. e quo efficitur, non ut nos non intellegamus, quae vis sit istius verbi, sed ut ille (Epicurus) ... neglegat; F II, 15. non eos tibi non probatos ..., sed te animadvertisse ..; F IV, 62. non quia philosophia Graecis et litteris et doctoribus percipi non posset, sed meum .. iudicium fuit ..; T I, 1. f. dico; O III, 36. sensus quidem || sensusque idem || non obscuros dicit, sed tenebricosos; A II, 73. ei q. non unam aliquam ... rem a nobis, sed totam ad se nostram philosophiam transtulerunt; F V, 74. quamquam tu q. non hostiarum causam || casum || confirmas sortium similitudine, sed infirmas sortis conlatione hostiarum; D II, 38. quom q. illi non studii et delectationis, sed rei publicae causa leges civitatibus suis scripserunt; L II, 14. L. q. Crassus ... non aliunde mutuatus est, sed sibi ipse peperit maxumam laudem; O II, 47. venales q. se hortos non habere, sed licere ..; O III, 58. qui (nutrices et paedagogi) neglegendi q. non sunt, sed alio quodam modo *aestimandi* || modo * ||; Lae 74. f. at; C 35. et. solum; N I, 93. non me quidem,

.. sed sapientem dico scire; A II, 115. ferarum natura non est illa q. depravata mala disciplina, sed natura sua; F II, 33. non † faciles illas q. || res. al. || nec contemnendas. ... sed ut hoc iudicaremus; F IV, 59. fruendi rebus iis ... Carneades non ille q. auctor, sed defensor disserendi causa fuit; F V, 20. ut reliqua non illa q. nulla, sed ita parva sint, ut nulla esse videantur; F V, 72. non usquam id q. dicit omnino, sed ... idem valent; T V, 24. pudet me non tui q. ..., sed Chrysippi; D II, 35. non ut illa q. (adsensio) fieri possit nulla vi extrinsecus excitata, sed revertitur ..; Fa 42. non veterum q. illorum (philosophorum more), sed eorum, qui ..; L I, 36. ea vitia ... habent aliquid excusationis non illius q. iustae, sed quae probari posse videatur; C 65. quid sit, quod Epicurum nostrum non tu q. oderis ..., sed certe non probes; F I, 14. quoniam oratorias exercitationes non tu q. ... reliquisti, sed certe philosophiam illis anteposuisti; Fa 3. non mihi q. soli, sed ... maioribus quoque nostris hoc ita visum intellego; T III, 8. atque horum trium generum quodvis ... non perfectum illud q. neque mea sententia optimum *est*, sed || optimumst || tolerabile tamen; R I, 42. etiam temperantiam inducunt non facillime illi q., sed tamen quoquo modo possunt; O III, 118. non me q. iis esse viribus, quibus ..., sed tamen, ut vos videtis, non plane me enervavit, non adflixit senectus; C 32. non philosophi q., sed prompti tamen ad disputandum omnes aiunt ..; fr V, 39. sed non de me ..., sed de sapiente quaeritur; A II, 66. sed lustremus animo non has maximas artis, ... sed quaero ..; F II, 115. sed in iure iurando non qui metus, sed quae vis sit, debet intellegi; O III, 104. e quibus (notionibus) non principia solum, sed latiores quaedam ... viae aperirentur; A I, 42. sic quosdam (mundos) inter sese non s. similes, sed undique perfecte et absolute ita || [ita] || pares, ut ..; A II, 55. ita fit illa conclusio non s. vera, sed ita perspicua, ut ..; F IV, 55. hortuli non memoriam s. mihi afferunt, sed ipsum (Platonem) videntur in conspectu meo ponere; F V, 2. non s. quia nos diligamus, sed quia ..; F V, 46. nos autem audeamus non s. ramos amputare miseriarum, sed omnis radicum fibras evellere; T III, 13. non enim de aegritudine s., ... sed de omni animi ... perturbatione ... explicabo; T III, 13. non enim verbo s. (Epicurus) posuit voluptatem, sed explanavit, quid diceret; T III, 46. non s. quia pervulgata sunt, sed multo magis, quia ..; T V, 13. non s. si (vita) undique referta bonis est, sed si ... bona propendent; T V, 86. Zeno quidem non eos s. ... figebat maledictis, sed ... dicebat; N I, 93. ipsius vero mundi ... natura non artificiosa s., sed plane artifex ab eodem Zenone dicitur; N II, 58. ipsum autem hominem eadem natura non s. celeritate mentis ornavit, sed ... adtribuit; L I, 26. unius viri consilio non s. ortum novum populum, ... sed adultum iam; R II, 21. quod (vitiosi principes) non s. vitia concipiunt ipsi, sed ea infundunt in civitatem; L III, 32. te .. non cognomen s. Athenis deportasse, sed humanitatem; C 1. sed etiam: s. **etiam,** II, 4. sed, non solum (B. I, S. 878, f.). quae non solum ficta || facta || esse, sed ne fieri quidem potuisse cernimus; R II, 28. non solum ab aliquo allatas criminationes repellere, sed ne ipsum quidem esse suspiciosum; Lae 65. quamquam haec quidem res non solum ex domestica est ratione ..., sed tamen id ipsum est gestum ..; O I, 76. ut (homo) ... non sibi se soli natum meminerit, sed patriae, sed suis; F II, 45. in qua (Academia vetere) ... non ii soli numerantur, qui Academici vocantur, ... sed etiam Peripatetici veteres; F V, 7. s. non quidem; T III, 8. itaque poenas luunt non tam iudiciis, ... sed eos agitant || ut eos agitent || ... furiae; L I, 40. et tamen *non* negat libenter umquam cenasse Gallonium, ... sed bene; F II, 24. verum tamen ... non ego hoc loco id quaerendum puto, verumne sit ..., sed ... ut ... poneret; T V, 33. tamen illa divina virtus non statuas ..., sed stabiliora ... praemiorum genera desiderat; R VI, 8. s. neque non; T III, 55. ut non tantum illud recens esse velint, quod paulo ante acciderit, sed ... appelletur; T III, 75. Arcesilan vero non obtrectandi causa cum Zenone pugnavisse, sed ... voluisse ..; A II, 76. animus vero non me deserens, sed respectans in ea profecto loca discessit, quo ..; C 84. ego vero te non stultum, ut saepe, non inprobum, ut semper, sed dementem * || insanire * ||; P 27. s. non solum; N II, 58. verum ut haec non in posteris et in consequentibus, sed in primis continuo peccata sunt, sic ..; F III, 32. ut omnia causis fiant antepositis, verum non principalibus causis ..., sed adiuvantibus; Fa 41. s. tamen non; T V, 33.

tamen: ut, ubi virtus sit, ... ibi esse miseria et aerumna non possit, tamen labor possit, possit molestia; F V, 95. pauca ... ferunt fructus, si non tantos, quanti ... percipi possunt, tamen eos, quibus ..; T II, 2. qui (Plato, Socrates) ut rationem non redderent, auctoritate tamen hos minutos philosophos vincerent; D I, 62. qui etsi causas ipsas non cernunt, signa tamen causarum et notas cernunt; D I, 127. si causae non reperiantur istarum rerum, res tamen ipsae observari animadvertique potuerunt; D II, 47. s. at. quae si singula vos forte non movent, universa certe tamen ... movere debebunt || debebant || ; N II, 163. ut enim non efficias, quod vis, tamen ... efficies; T I, 16. possunt enim non significare et tamen esse di; D II, 106.

verum: ut (Socrates) non ad mortem trudi, verum in caelum videretur escendere; T I, 71. est enim non magnus, verum aureolus ... libellus; A II, 135. sed haec || hoc || iam *non* ex te, Quinte, quaero, verum ex ipso poëta; L I, 3. in quo (homine) mors non modo necessaria est, verum etiam optanda persaepe; R III, 34. s. **etiam,** II, 4. verum (B. I, S. 879, b). non modo non verum etiam: s. **etiam,** II, 4. verum (B. I, S. 880, a). sed non aestimatione census, verum victu atque cultu terminatur pecuniae modus; P 50. non indocte solum, verum etiam impie faciat, si deos esse neget; N II, 44. non .. solum scientia, quae est remota ab iustitia, calliditas potius quam sapientia est appellanda, verum etiam animus ..; O I, 63.

C. **Ellipsen, Lücke:** non iusta causa, cur Laomedonti tanta fieret iniuria; T I, 65. tu longior? non mihi quidem; T I, 112. ne illa quidem firmissima consolatio est ...: „non tibi hoc soli"; T III, 79. »exclusit, revocat; redeam? non, si me obsecret«; N III, 72. quod multis rationibus caveri potest, non, si (aes alienum) fuerit, ut locupletes suum perdant; O II, 84. ut .. benefici ... sumus, non ut exigamus gratiam, ... sic ..; Lae 31. vgl. **aut,** II, 2. c. etiam (4 St.) B. I, S. 300, a. — † non || non || ut eae res causam adferrent amoris; Fa 35.

Nonae, Nonen: quod etiam idem vos quondam facere Nonis solebatis; D I, 90. qui (Ennius) ut scribit, anno trecentesimo quinquagesimo || quinq. CCO, al. || fere post Romam conditam »Nonis Iunis soli luna obstitit et nox«; R I, 25. quae (solis defectio) Nonis Quinctilibus fuit

regnante Romulo; R I, 25. proximis Nonis cum in hortos D. Bruti ... venissemus; Lae 7. quod .. Nonis in conlegio nostro non adfuisses; Lae 8.

nonagesimus, neunzigste: qui (Isocrates) eum librum, qui Panathenaicus inscribitur, quarto et nonagesimo || non. quarto || anno scripsisse se dicit; C 13.

nonaginta, neunzig: anni: (Carneades) nonaginta vixit annos; A II, 16. quasi vero quisquam ita nonaginta annos velit vivere, ut ..! T I, 92. Masinissa quae faciat hodie nonaginta natus annos; C 34.

centuriae: relicua .. multo maior multitudo sex et nonaginta centuriarum; R II, 39. illarum .. sex et nonaginta centuriarum in una centuria tum quidem plures censebantur quam paene in prima classe tota; R II, 40.

nondum, noch nicht: ut ... desiderium (sit) libido eius, qui nondum adsit, videndi; T IV, 21. n. id quidem audeo dicere; F IV, 1. qui ... n. perfectam illam sapientiam essent consecuti; F IV, 63. cuius .. anni n. vicesimam partem scito esse conversam; R VI, 24. omne animal ... id .. facere n. depravatum; F I, 30. quae (animalia) n. depravata sint; F II, 31. n. dico, quam haec signa nulla sint; D II, 16. qui n. ... physica didicissent; T I, 29. nisi qui (scriptores) forte n. ediderunt; L I, 7. Endymion ... n. .. est experrectus; T I, 92. n. .. explanatum satis erat, quid maxime natura vellet; F IV, 41. n. Voconia lege lata; R III, 17. n. (puer) gustaverat .. vitae suavitatem; T I, 93. quia n. omne animal in mundo intus incluserat; Ti 34. n. inventis || notis || seditiosis tribunis plebis, ne cogitatis quidem; L III, 44. n. de ratione et sapientia (loquor); T II, 40. qui n. nati sunt, miseri iam sunt, quia non sunt; T I, 13. notus: s. invenio. haec etsi praeclare, n. tamen perpolita; F V, 88. n. enim C. Aquilius ... protulerat de dolo malo formulas; O III, 60. n. enim id quaero; F II, 11. n. sanatis volneribus iis, quae ..; R I, 5. finge aliquem nunc fieri sapientem, n. esse; A II, 117. n. centum et decem anni sunt, cum de pecuniis repetundis a L. Pisone lata lex est; O II, 75. quoniam (Plato) n. videbat sapientiam; F IV, 64. n. .. ulcerato serpentis morsu Philocteta; Fa 36.

nonne, nicht? nicht wahr? ob nicht: I. direct: 1. allein; nonne »modo pueros, modo adulescentes ... adsecuta est« senectus? T I, 94. ipsa veritas ... mihi adversetur? A II, 139. tu ... n. animadvertis ex tot tabulis pictis, quam multi ... effugerint? N III, 89. caveam, ne scelus faciam? A II, 133. aspicis, quae in templa veneris? R VI, 17. nobis rem publicam gubernantibus n. togae arma cesserunt? O I, 77. haec ... qui videat, n. cogatur confiteri deos esse? N II, 12. quod scriptum ... est ..., n. et augurum et haruspicum conprobat disciplinam? D I, 33. ei maximam gratiam habere debemus, qui ..? F I, 71. ipsa varietas ... fortunam esse causam ... docet? D II, 109. viviradices, propagines n. || ea || efficiunt, ut quemvis delectent? C 52. cum iam philosophorum disciplinae gravissimae constitissent, tum exortus est ... Arcesilas? A II, 15. melius tenues homines fruuntur quam illi, qui ..? T V, 102. philosophi summi nequedum tamen sapientiam consecuti n. intellegunt in summo se malo esse? T III, 68. non || nonne || intellegis eadem (conclusione) uti posse et haruspices et fulguratores? D II, 109. (M'. Curius) hunc hominem ita servum iudicet, ut ..? P 38. mavis illud credere, quod probari potest, ... quam ..? N III, 12. quid paulo ante .. dixerim, n. meministi? F II, 10. quem (ordinem), per deos immortales! n. miraris? F III, 74. omnem exsuperantiam virtutis oderunt? T V, 105. pudet physicos haec dicere? D II, 33. odio multos dignos putamus, qui ..? F V, 47. apertum est totam illam porticum insanam ... videri Epicuro? A fr 20 (S. 38). melius est de his (viris) aliquid quam tantis voluminibus de Themista loqui? F II, 68. id .. extimescere veniens ... n. turpe est? T II, 43. consentaneum est plus fortunam ... quam consilium valere? T V, 25. perspicuum est ex prima admiratione hominum || homines || ... credidisse ..? D II, 42. haec tot et alia plura n. inutile est vitiorum subire nomina? O III, 57. melius multo fuisset otiosam aetatem ... traducere? C 82. (Democritus) deum omnino ita tollit, ut ..? N I, 29. videmus, quanta perturbatio rerum omnium consequatur? F II, 117. n. ab A. Postumio aedem Castori et Polluci in foro dedicatam, n. senatus consultum de Vatinio vides? N III, 13. plane desipere videare? N II, 17. ohne Verb: vir ... sine || nulla || libidine n. beatus? T V, 48. cum multa alia mirabilia, tum illud in primis? D I, 16.

2. Verbindungen: ergo: ergo .. tibi Q. Metellus ... nonne beatior quam ... Regulus? F V, 82.

igitur: hic igitur neutri adsentiens ... *nonne utroque* est prudentior? A II, 132. his igitur auctoribus nonne debes moveri? N III, 13. s. **igitur,** B, II, 1, e. nonne (4 St.) S. 211, b.

quid? collega eius (P. Claudii) Iunius eodem bello nonne tempestate classem amisit? N II, 7. Polyidum Corinthium n. Homerus ... mortem praedixisse commemorat? D I, 89. totum prope caelum ... n. humano genere completum est? T I, 28. ex ceteris philosophis n. optumus ... quisque confitetur multa se ignorare? T III, 69. Stoici ... n. ista conligunt? T IV, 54. Ti. Gracchus ... n. ... duobus anguibus domi conprehensis haruspices convocavit? D I, 36. Iliona somno illo ... n. ita credit || credidit || filium locutum, ut experrecta etiam crederet? A II, 88. quid? Macedones n. Demetrium reliquerunt ...? quid? Lacedaemonios iniuste imperantes n. repente omnes fere socii deseruerunt? O II, 26. n. res declarat fuisse totum illud voluntarium? T III, 64. ipsorum interpretum coniecturae n. magis ingenia declarant eorum quam vim consensumque naturae? D II, 144. duo vel principes dialecticorum ... n. multis in rebus dissentiunt? A II, 143. ille ... n. etiam bis exclamavit se videre, cum omnino non videret? A II, 89. Aristides ... n. ob eam causam expulsus est patria, quod praeter modum iustus esset? T V, 105. si Phalarim ... vir bonus ... vestitu spoliare possit, n. faciat? O III, 29. n. idem faciunt, quod is? O III, 82. gubernatores n. falluntur? D I, 24. n. fatendum est eandem vim *in* virtute esse ad beatam vitam? T V, 50. Ino Cadmi filia n. Λευκοθέα nominata a Graecis Matuta habetur a nostris? T I, 28. Asiae rex Priamus n. et Helenum filium et Cassandram filiam divinantes habebat? D I, 89. dissimilitudo locorum n. dissimilis hominum procreationes habet? D II, 96. n. indicat (Antiochus) non posse illa probanda esse sapienti? A II, 133. nostri philosophi n. in iis libris ipsis, quos scribunt de contemnenda gloria, sua nomina inscribunt? T I, 34. ea ... n. ab illis (antiquis) instituta sunt [inventa sunt]? F IV, 9. Socratem n. legimus quem ad modum notarit Zopyrus physiognomon? Fa 10. Cyrenaeum Theodorum ... n. miramur? T I, 102.

bello Punico secundo n. C. Flaminius ... neglexit signa rerum futurarum? D I, 77. nostros Gracchos ... n. agrariae contentiones perdiderunt? O II, 80. T. Albucius n. animo aequissimo Athenis exul philosophabatur? T V, 108. idem n. poterat deus hominibus disciplinam superiore e loco tradere? D II, 51. qui irridetur, partus hic mulae n. ... praedictus est ab haruspicibus incredibilis partus malorum? D I, 36. inquies, remex ille de classe Coponii n. ea praedixit, quae facta sunt? D II, 114. illum filium Solis n. patris ipsius luce indignum putas? T III, 26. si te rogavero aliquid? n. respondebis? T I, 17. quid? cum Cumis Apollo sudavit ...? quid? ortus androgyni nonne fatale quoddam monstrum fuit? quid? cum fluvius Atratus sanguine fluxit? quid? cum ... lactis imber defluxit? quid? cum ... ictus Centaurus e caelo est ...: n. .. haruspices ea responderunt, quae evenerunt? D I, 98. qui vivimus, cum moriendum sit, n. miseri sumus? T I, 14. qui ... tradunt ..., n. expertes sunt religionum omnium? N I, 119. cum dicunt ..., n. eius modi sunt, ut ..? D II, 92. Diagoras ... posteaque Theodorus n. aperte deorum naturam sustulerunt? N I, 63. ii ... n. omnem religionem funditus sustulerunt? N I, 118. ipse Caesar cum ... moneretur, ne in Africam ante brumam transmitteret, n. transmisit? D II, 52. ille ... n. versat huc et illuc cogitatione rationem? N III, 68. Democritus ... n. in maximo errore versatur? N I, 29. victum Lacedaemoniorum in philitiis n. videmus? T V, 98. hoc n. videtur contra te valere? A II, 86. quod sapientissimus quisque aequissimo animo moritur, ... n. vobis videtur is animus ... videre se ad meliora proficisci? C 83. poëtae || quid poëtae? || n. post mortem nobilitari volunt? T I, 34. ohne Verb: ipse Alcmaeo tuus ... n. ibidem incitato furore: »unde haec flamma oritur?« A II, 89. mare n. caeruleum? A fr 7. elatus ille levitate ... n. tanto miserior, quanto sibi videtur beatior? T V, 16. canis n. similis lupo? N I, 97. inter ipsos homines n. et simillimis formis dispares mores et ..? N I, 98. haruspicum ars n. divina? N II, 12. amicitiam (defendere) n. facile ei, qui ..? Lae 25. — quid vero? ... n. videmus eos nec ... habere rationem? F V, 48. quid vero? illum ... n. recte miserrimum dixeris? T V, 16. quid igitur censes? Apim illum ... n. deum videri Aegyptiis? N I, 82.

sed nonne meministi licere mihi ista probare? F V, 76. sed isti ipsi ... nonne clamant sapienti plus semper adesse, quod velit, quam quod nolit? F V, 93.

sed tamen nonne reprenderes, Epicure, luxuriosos ob eam ipsam causam, quod ita viverent? F II, 22.

vero: C. vero Gracchi ruinis || tribunatus || ... nonne omnem rei publicae statum permutavit? L III, 20.

II. indirect: quaero: quamquam ex me quaesieras, nonne putarem ..; A II, 76. ego ex te quaero, ... n. intellegas ..; F II, 58. quaero, n. tibi faciendum idem sit; F III, 13. cum esset ex eo (Socrate) quaesitum, Archelaum ... n. beatum putaret; T V, 34 (35).

nonus, neunte: genetrix: »nona super tremulo genetrix clangore volabat«; D II, 63.

tellus: ea, quae est media et nona, tellus; R VI, 17.

terra: terrra nona inmobilis manens una sede semper haeret; R VI, 18.

norma, Winkelmaß, Richtschnur, Regel, Vorschrift: I, 1. est: hanc normam, hanc regulam, hanc praescriptionem esse naturae; A II, 140. fatalem vim || † umbram, normam || et necessitatem rerum futurarum (Chrysippus deum dicit esse); N I, 39.

2. sum: haec habemus in XII sane secundum naturam, quae norma legis est; L II, 61.

II, 1. do: quod .. natura (comprehensionem) quasi normam scientiae et principium sui dedisset; A I, 42.

2. egeo: si id crederemus, non egeremus perpendiculis, non normis, non regulis; A fr 8.

3. aberro a: a qua (norma) qui aberravisset; A II, 140.

III, 1. dividere: nos legem bonam a mala nulla alia nisi naturae norma dividere possumus; L I, 44.

2. ad: numquam ego dicam C. Fabricium, M'. Curium, Ti. Coruncanium ... ad istorum normam fuisse sapientes; Lae 18.

nosco, kennen lernen, erfahren, wahrnehmen, perf. kennen, wissen: I. alqs: novi et ... saepe vidi; R II, 67.

II. indir. Frage: modo, quae dicat ille (Epicurus), bene noris; F I, 15.

III. alqm: bene .. nosse Carneaden Stratoniceus Metrodorus putabatur; A II, 16. qui (sapientes) iubent ... se noscere et nihil nimis; F III, 73. ut eos, quos novisse vis, imitari etiam velis; F V, 6. aliter .. nosmet ipsos nosse non possumus; F V, 44. iubet .. nos Pythius Apollo noscere nosmet ipsos; F V, 44. hanc habet vim praeceptum Apollinis, quo monet || [quo monet] ||, ut se quisque noscat; T I, 52. cum .. „nosce te“ dicit, hoc dicit: „nosce animum tuum“; T I, 52. nostros non norunt (rhetores); T I, 116. a parvis .. Iovem, ... Apollinem reliquosque deos ea facie novimus, qua pictores fictoresque voluerunt ...; at non Aegyptii nec Syri nec fere cuncta barbaria; N I, 81. novi ego Epicureos omnia sigilla venerantes; N I, 85. Aius iste Loquens, cum || quom, quo || eum nemo norat, et aiebat et loquebatur? D II, 69. (philosophia) nos ... docuit, ut nosmet ipsos nosceremus; L I, 58. qui se ipse norit; L I, 59. qui se ipsi velint nosse; L I, 62. equidem non modo eos novi, qui sunt, sed eorum patres etiam et avos; C 21. norat eundem (P. Decium) Fabricius, norat Coruncanius; C 43.

alqd: nihil esse, quod nosci, percipi, comprehendi possit; A II, 83. ea (dialecticus) non novit; A II, 91. quorum (medicorum) intererat ea nosse; A II, 122. nosti, credo, illud: »nemo pius est, qui pietatem—«; F II, 71. ita nosse ista visus es, ut ..; F V, 75. nosti, quae sequuntur; T IV, 77. quae funditus gens vestra non novit; N I, 89. neque ut ea ipsa, quae suscepta publice essent, quisquam extra conlegium nosset; L II, 30. nostis, quae sequuntur; L II, 59. ut ne quid omnino, quod venditor norit, emptor ignoret; O III, 51. s. bonum; Lae 79.

aedem: nostis extra portam Collinam aedem Honoris; L II, 58.

aequitatem: novi .. moderationem animi tui et aequitatem; C 1.

amicos: quos (amicos) novit vita communis; Lae 38.

animum: hunc (animum) .. nosse nisi divinum esset; T I, 52. in hac ille (animus) magnificentia rerum ... quam se ipse noscet! L I, 61. s. alqm; T I, 52.

artem: »quam quisque norit artem, in hac se exerceat«; T I, 41.

avos: s. alqm; C 21.

bonum: quod solum bonum severus et gravis philosophus novit; F II, 29. plerique neque in

rebus humanis quicquam bonum norunt, nisi quod fructuosum sit; Lae 79.

causam: vereor, ne istam causam nemo noscat; L I, 11.

corpora: corpora nostra non novimus; A II, 122.

cursus: »si stellarum motus cursusque vagantis nosse velis«; D I, 17. studeo cursus istos mutationum non magis in nostra quam in omni re publica noscere; R I, 64.

deum: s. **deus,** II, 1. nosco (4 St.) B. I, S. 664, a.

exempla: nosse exempla maiorum; L III, 41.

figuram: non ... id praecipit, ut membra nostra aut staturam figuramve noscamus; T I, 52.

generatores: nosse .. generatores suos optime poterant; Ti 38.

harmoniam: harmonian || harmoniam || .. ex intervallis sonorum nosse possumus; T I, 41.

ingenium: *suum* quisque .. noscat ingenium; O I, 114.

membra: s. figuram. partem; N I, 9.

mentem: laetantem .. mentem ita novi; T III, 41.

moderationem: s. aequitatem.

modos: si (ille divinus) surdus sit, (num possit) varietates vocum aut modos noscere? D II, 9.

morem: nosti morem dialogorum; A ep 1.

motus: s. cursus; D I, 17.

naturam: ut ne caeli quidem naturam interpretes istos caeli nosse appareat; D II, 92. ut vilicus naturam agri novit, ... sic ..; R V, 5.

oblectamentum: ut meae senectutis requiem || requietem || oblectamentumque noscatis; C 52.

ortum: reliquorum (deorum) ... et nosse et enuntiare ortum eorum || [eorum] ||; Ti 38.

os: nosti .. profecto os huius adulescentioris Academiae; A ep 1.

partem: omnes .. eius (philosophiae) partes atque omnia membra tum facillume noscuntur, cum ..; N I, 9. quoius (rei publicae) partem nec norunt ullam neque umquam nosse voluerunt; L I, 39.

patres: s. alqm; C 21.

physica: nostra tu physica nosti; A I, 6.

rem publicam: est senatori necessarium nosse rem publicam; L III, 41.

requiem: s. oblectamentum.

sententiam: tu mihi videris Epicharmi ... sententiam sequi. — quam? non enim novi; T I, 15. Quinti novi sententiam; L I, 21.

similitudinem: ut ex ovo nasceretur || nosceretur || thensauri similitudo; D II, 134.

staturam: s. figuram.

studium: cuius (Libonis) nosti studium; A I, 3.

varietates: s. modos.

versum: Graecum .. hunc versum nostis omnes; F II, 10.

virum: quem (virum bonum) Fimbria etiam, non modo Socrates noverat; O III, 77.

virtutem: optume .. (virtus) se ipsa novit; Lae 98.

vim: verbis his eandem certe vim voluptatis Epicurum nosse quam ceteros; F II, 8. cognitio .. haec est una nostri, ut vim corporis animique norimus; F V, 44. quoius (vultus) vim Graeci norunt, nomen omnino non habent; L I, 27.

vitium: quae (vitia) ipse norit, ceteri ignorent; O III, 54. notum esse emptori vitium, quod nosset venditor; O III, 67.

voluptatem: interdum (istam voluptatem Epicurus) nimis etiam novit; F II, 7. quivis ut intellegat, quam voluptatem norit Epicurus; T III, 42. nullam novistis nisi profectam a corpore et redeuntem ad corpus animi voluptatem; N I, 111.

noster, unser, der Unsrige: A. **bei Substantiven:** I. **ohne Zusatz:** alqs: qui se Graecos magis quam nostros haberi volunt; F III, 5. — post L. Aelii nostri occasum; A I, 8. num quid horum probat noster Antiochus? A II, 143. antiquorum .. sententiam Antiochus noster mihi videtur persequi diligentissime; F V, 14. qua (divisione) noster Antiochus libenter uti solet; F V, 16. scio ab Antiocho nostro dici sic solere; F V, 81. ut video nostrum scribere Antiochum; T III, 59. si .. liber Antiochi nostri ... vera loquitur; N I, 16. Arcesilas tuus ... tamen noster fuit; F V, 94. hanc speciem Pasiteles caelavit argento et noster expressit Archias versibus; D I, 79. in Cumano nuper cum meoum Atticus noster esset; A I, 1. eos ... cum Attico nostro frequenter audivi; F I, 16. suppeditabit nobis Atticus noster ... quantos viros! F II, 67. quem (librum) ad nostrum Atticum de senectute misimus; D II, 3. manet vero (quercus), Attice noster; L I, 1. Attici nostri Amalthio ... quicquam esse praeclarius; L II, 7. nec .. mihi placet nec Attico nostro; L III, 37. iucundus .. Balbo nostro sermo tuus ... fuit; N III, 2. Brutus quidem noster ... philosophiam ... persequitur; A I, 12. ad Brutum .. nostrum hos libros ... mittemus; T V, 121. ut ... Caepioni nostro ... respondeat; F III, 8. Cato noster in horum librorum numero ponendus est; D II, 3. quorum generum in utroque magnus noster Cato est; L III, 40. mane, ... Charmide noster; F V, 94. Cleanthes quidem noster ... dixit ..; N II, 13. *hinc* noster Cocles; O I, 61. qua (ratione) Cratippus noster uti solet; D I, 70. ea duo genera ... probantur ... a Cratippo nostro; D I, 113. et Stoicorum conclusio rationis et Cratippi nostri quid valeat; D II, 101. vide, quaeso, Cratippe noster ..; D II, 108. a Cratippo nostro ... haec te assidue audire; O III, 5. Critoni .. nostro non persuasi ..; T I, 103. leviculus sane noster Demosthenes; T V, 103. quem (Euhemerum) noster .. interpretatus ... est ... Ennius; N I, 119. quis hoc vobis dabit? Epicurusne? ... an noster Ennius? D II, 104. id ... ne nostrum quidem Ennium fugit; R I, 25. quid sit, quod Epicurum nostrum ... non probes; F I, 14. quid .. aget Iacchus Eumolpidaeque vostri || nostri || ? L II, 35. in nostri || numerum || Fabii Pictoris Graecis annalibus; D I, 43. nostros Gracchos ... nonne agrariae contentiones perdiderunt? O II, 80. ne noster quidem Gratidianus officio viri boni functus est; O III, 80. cum essem in Puteolano Hirtiusque noster ... isdem in locis; Fa 2. cum ... Hortensium .. nostrum dissentientem commoveris; A II, 61. quanta (memoria fuisse dicatur) nuper Charmadas, ... quanta noster Hortensius; T I, 59. audivi .. e Libone nostro ..; A I, 3. nec .., ut noster Lucilius, recusabo, quo minus ..; F I, 7. quid Lucius noster? F V, 5. facit .. Lucius noster prudenter; F V, 15. age nunc, Luci noster ..; F V, 71. hanc totam copiam iam Lucullo nostro notam esse oportebit; F III, 8. honori summo nuper nostro Miloni fuit; O II, 58. mihi .. videtur Numa noster maxime tenuisse hunc morem veterem Graeciae regum; R V, 3. quam vellem Panaetium nostrum nobiscum haberemus! R I, 15. quem (Zenonem) Philo noster coryphaeum appellare Epicureorum solebat; N I, 59. Philo noster ferre non poterat ..; N I, 113. auctore .. nostro Platone; T IV, 71. noster Plato magis etiam quam Lycurgus; R IV, 5. noster vero Plato Titanum e genere statuit eos, qui ..; L III, 5. quod Platoni nostro placet; L III, 32. si Plautus noster voluisset ... Scipioni ... male dicere; R IV, 11. non modo Plautus noster et

Atticorum antiqua comoedia; O I, 104. sequamur .. potissimum Polybium nostrum; R II, 27. ut hodie est noster Pompeius; F II, 57. Pompeium .. nostrum ... ecfero laudibus; L III, 22. nostri Pompei munera secundo consulatu; O II, 57. Pomponius quidem .. noster iocari videtur; F V, 4. at non noster Posidonius; T II, 61. duo (libros edidit) Antipater, quinque noster Posidonius; D I, 6. prognosticorum causas persecuti sunt et Boëthus Stoicus ... et noster etiam Posidonius; D II, 47. nec ... a Quinto nostro dissentio; L III, 26. nec .. Romulus noster auspicato urbem condidisset; L II, 33. Rutilius quidem noster ... solebat ..; R I, 17. (tuum somnium) mihi saepius noster Sallustius narravit; D I, 59. Ti. Gracchum, Scipionis nostri socerum; Lae 101. ut ait Statius noster in Synephebis; C 24. doleo tantam Stoicos nostros Epicureis irridendi sui facultatem dedisse; D II, 39. non nulli isti, Tite noster, faciunt imperite; L I, 4. ne ad eam (sententiam) non possim accommodare Torquatos nostros; F I, 34. te, sicut nostrum Triarium, minus ... delectari; F I, 14. — ut interdum Pronoea nostra Epicurea fuisse videatur; N II, 160.

alqd: nostrum est ⟨quod nostrum dico, artis est⟩ ad ea principia ... consequentia exquirere; F V, 60.

Academia: ut .. in Academiam nostram descendimus; T III, 7. qui (Crantor) in nostra Academia ... fuit nobilis; T III, 12. nobis .. nostra Academia magnam licentiam dat; O III, 20.

Academica: haec explanata sunt in Academicis nostris; O II, 8.

acies: »ubi fortuna Hectoris nostram acrem aciem inclinatam«; T II, 39. ut ... in nostra acie Castor et Pollux ex equis pugnare visi sunt; N II, 6.

actio: hoc non est positum in nostra actione; F IV, 15. ipsis scriptis ... actiones nostras mandaremus; O II, 3.

adventus: cum ... Lucullo .. noster adventus ... iucundus fuisset; fr V, 18.

aequales: C. Salinator, .. Sp. Albinus, ... nostri fere aequales; C 7.

aetas: nostram ad aetatem; T I, 5. confer nostram longissimam aetatem cum aeternitate; T I, 94. ratio ... usque ad nostram viguit aetatem; N I, 11. non modo nostra aetate, sed iam diu; D II, 117. nostra vero aetas cum rem publicam sicut picturam accepisset egregiam; R V, 2. sunt .. maxumae res in hac memoria atque aetate nostra; L I, 8. quamquam est id .. senile aetatique nostrae conceditur; C 30. vacat aetas nostra muneribus iis; C 34. quarta restat causa, quae maxime ... sollicitam habere nostram aetatem videtur, adpropinquatio mortis; C 66. aetas illa multo plures quam nostra casus mortis habet; C 67. quod vereris, ne non conveniat nostris aetatibus ista oratio; fr V, 57.

altrix: terram, altricem nostram; Ti 37.

ambitiones: quid de nostris ambitionibus ... loquar? T II, 62. ille .. (vir sapiens) nostras ambitiones levitatesque contemnet; T V, 104.

amicitia: recordatione nostrae amicitiae sic fruor, ut ..; Lae 15. amicitiae nostrae memoriam .. sempiternam fore; Lae 15.

amici: num quid .. est causae, quin amicos nostros Stoicos || [Stoicos] || dimittamus? T I, 78.

amnes: nostri sunt amnes, nostri lacus; N II, 152.

amor: quin coniunctionem studiorum amorisque nostri ... declararem; A ep 1.

animus: nihil ita signari in animis nostris a vero posse, quod ..; A II, 71. quod ... ex animis nostris adsensionem ... extraxisset; A II, 108. imagines extrinsecus in animos nostros per corpus inrumpere? A II, 125. utiliter a natura .. permotiones istas animis nostris datas; A II, 135. hanc ... insitam in animis nostris inesse notionem; F I, 31. aciem animorum nostrorum virtutis splendore praestringitis; F IV, 37. (poëtae) molliunt animos nostros; T II, 27. quodcumque nostros animos probabilitate percussit; T V, 33. ex quo (animo) nostri animi carperentur; N I, 27. divinos animos censent esse nostros; D II, 119. ut (patria) ... maximas nostri animi, ingenii, consilii partis ipsa sibi ... pigneraretur; R I, 8. communis intellegentia ... eas .. (res) in animis nostris inchoavit; L I, 44. nostros animos cum corporibus copulatos; fr V, 95.

annus: quos (honores) ... adepti sumus nostro quidem anno; O II, 59.

apparitores: eae leges sunt, quas apparitores nostri volunt; L III, 46.

appetitiones: non ... idcirco etiam nostrarum voluntatum atque adpetitionum sunt causae naturales; Fa 9.

arbitrium: e fontibus eorum (Stoicorum) iudicio arbitrioque nostro ... hauriemus; O I, 6.

Arpinas: in Arpinati nostro; T V, 74.

artes: non in nostris solum artibus; F III, 5. in operibus nostrarum artium; N II, 57.

aspectus: qui (orbes) ... aspectum nostrum definiunt; D II, 92. quibus .. temporibus a nostro aspectu oblitescant (di); Ti 37.

augur: et nostrorum augurum et Etruscorum haruspicum disciplinam ... res ipsa probavit; N II, 10. hunc etiam augures nostri (nuncupant); N II, 65. ut nostri augures appellant; N II, 160. »auguris .. nostri Calchantis fata«; D II, 63.

augurium: solebat ex me Deiotarus percontari nostri augurii disciplinam, ego ex illo sui; D II, 76. ad nostri augurii consuetudinem; D II, 82.

avia: avus quidem noster ... restitit M. Gratidio, cuius in matrimonio sororem, aviam nostram, habebat; L III, 36.

avus: solebam ... nostrum vero in primis avum cogitare; F V, 2. nostro quidem † qui || avo ||; L III, 36. f. avia.

benivolentia: ut nostra in amicos benivolentia illorum erga nos benivolentiae ... respondeat; Lae 56.

campus: suppeditant .. et campus noster et studia venandi honesta exempla ludendi; O I, 104.

cantus: »auribus ut nostros possis agnoscere cantus«; F V, 49.

casus: quamquam nostri casus plus honoris habuerunt; R I, 7.

causa: quamquam nostra quidem causa facilis est; A II, 7. nostra .. causa ... nihil habuit contentionis cum tribunatu; L III, 25. quo verius in causa nostra ... L. Cotta dicebat ..; L III, 45. — f. **causa,** B, I, 1. nostra (6 St.) B. I, S. 398, a.

cervices: inposuistis in cervicibus nostris sempiternum dominum; N I, 54.

cives: ad nostros cives erudiendos nihil utilius (est); A I, 11. si occupati profuimus aliquid civibus nostris; T I, 5. ut ... prodessemus civibus nostris; D II, 7.

civitas: talis innumerabilis nostra civitas tulit; T I, 101. multos .. praeterea et nostra civitas et Graecia tulit singulares viros; N II, 165. Romulum ... fundamenta iecisse nostrae civitatis; N III, 5. || ut || testis est nostra civitas; D I, 89. clarissimorum hominum nostrae civitatis gravissimos exitus ... collegimus; D II, 22. quae (exempla) nata ... apud illos (Athenienses) etiam in gravissumam civitatem nostram dicuntur redundasse;

R I, 5. sapientissimorum nostrae civitatis virorum disputatio; R I, 13. ob hanc causam praestare nostrae civitatis statum ceteris civitatibus, quod ..; R II, 2. quod .. exemplo nostrae civitatis usus sum; R II, 66. summos fuisse in civitate nostra viros, L I, 14. ea (discriptio) paene nostrae civitatis; L III, 12. in nostra civitate inveterasse ..; O II, 57. quem (pontificem Scaevolam) unum nostrae civitatis ... praestantissimum audeo dicere; Lae 1. praeter ceteros hunc || nunc || nostra extulit civitas; fr V, 21.

clientes: Massilienses, nostri clientes; R I, 43. ipsius (Zaleuci) cives, nostri clientes, Locri; L II, 15.

cogitationes: fit ..., ut cogitationes sermonesque nostri pariant aliquid in somno tale, quale ..; R VI, 10.

cognitio: caelestia ... procul esse a nostra cognitione; A I, 15.

cognomen: quae (sapientia mea) utinam digna esset opinione vestra nostroque cognomine! C 5.

coloni: quamquam Circen quoque coloni nostri Circeienses religiose colunt; N III, 48. ut cum colonis nostris (agere) soleremus; O III, 88.

commentarii: in nostris commentariis scriptum habemus ..; D II, 42.

commoda: ut (patria) ... tantum modo nostris ipsa commodis serviens tutum perfugium otio nostro suppeditaret; R I, 8.

conlega: Servium Galbam, collegam nostrum; R III, 42. alienatus est (Scipio) a collega nostro Metello; Lae 77.

conlegium: qui hanc scientiam negat umquam in nostro collegio fuisse; L II, 33. multa in vestro || nostro || collegio praeclara; C 64. quod .. Nonis in conlegio nostro non adfuisses; Lae 8.

conscientia: ut nostram stabilem conscientiam contemnamus; F II, 71.

consilium: »consiliis nostris laus est attonsa Laconum«; T V, 49. nostrum quidem .. humanum est consilium; D I, 122. quoniam ... studemus .. nostris consiliis et laboribus ... opulentiorem vitam hominum reddere; R I, 3. nostro consilio ac periculo sese ... conservatos; R I, 6. consiliis diligentiaque nostra celeriter ... arma .. ceciderunt; O I, 77. illa .. superiora ... posita non tam in consiliis nostris quam in fortunae temeritate; Lae 20. ſ. animus; R I, 8. opera; Lae 51. vita; F IV, 52.

consuetudo: (verbum) in consuetudinem nostram non caderet; T III, 7.

consules: nostri consules regem inimicissimum ... monuerunt ..; F V, 64.

consulatus: qui inperia consulatusque nostros in necessariis ... rebus ... putet; R I, 27.

copiae: ut aliorum spoliis nostras facultates, copias, opes augeamus; O III, 22.

corpus: corpora nostra non novimus; A II, 122. corporis .. nostri partes; F V, 35. quia corpora nostra ... ardore animi concalescunt; T I, 42. »haec vetusta ... clades nostro infixa est corpori«; T II, 25. in nostro corpore; N I, 24. quod nostris quoque corporibus contingit; N II, 26. ut .. nulla pars est corporis nostri, quae ..; N II, 32. cum (ignis) inest in corporibus nostris; N III, 36. corporis nostri magnam natura ipsa videtur habuisse rationem; O I, 126.

culpa: num nostra culpa est? A II, 32. 92. utrum ea vestra an nostra culpa est? A II, 95.

curia: curiam nostram ... intuens; F V, 2.

decemviri: quam legem (Solonis) ... nostri decemviri in decimam tabulam coniecerunt; L II, 64.

depravatio: quae (somniorum ratio) ... videamus ne nostra superstitione et depravatione superetur; D II, 136.

diligentia: ſ. consilium; O I, 77.

disciplina: quae (pars) est in avibus ceterisque signis[que] disciplinae nostrae; L II, 32.

disputatio: neque nostrae disputationes quidquam aliud agunt, nisi ut ..; A II, 7. quo commodius disputationes nostrae explicentur; T I, 8. parumne cognitum est superioribus nostris disputationibus ..? T V, 48. quae praemuniuntur omnia reliquo sermoni disputationique nostrae; L I, 34. quod ad cumque legis genus me disputatio nostra deduxerit; L II, 46.

dissensio: erat aequius Triarium aliquid de dissensione nostra iudicare; F II, 119.

dolor: nostrum .. et nostra causa susceptum dolorem modice ferre debemus; T I, 111. nostris quidem acerbissimis doloribus variisque ... molestiis alia nulla potuit inveniri levatio; T V, 121.

domicilia: restat ... a domiciliis nostris altissimus ... caeli complexus; N II, 101.

dominus: cogimur dissensione sapientium dominum nostrum ignorare; A II, 126.

domitus: efficimus etiam domitu nostro quadripedum vectiones; N II, 151.

domus: ut .. in aeternam et plane in || plane || nostram domum remigremus; T I, 118. Diodotus ... multos annos nostrae domi vixit; T V, 113. quibus (familiaritatibus) semper domus nostra floruit; N I, 6. quae ad domos nostras ... pertineant || pertinent ||; R I, 19. an tu ad domos nostras non censes pertinere ..? R I, 19. qui ... eam .. (custodem urbis) ex nostra domo in ipsius patris domum detulimus; L II, 42.

ductores: quotiens non modo ductores nostri, sed universi etiam exercitus ad non dubiam mortem concurrerunt! T I, 89.

duces: tum .. bella gerere nostri duces incipiunt, cum ..; N II, 9. nostri quidem duces mare ingredientes inmolare hostiam fluctibus consuerunt; N III, 51. callidum Hannibalem ex Poenorum, ex nostris ducibus Q. Maximum accepimus; O I, 108.

error: nos ... rerum naturam quam errorem nostrum damnare malumus; T V, 4.

exercitus: nostri exercitus .. unde nomen habeant, vides; T II, 37. cum ... a Samnitibus .. premeretur noster exercitus; D I, 51. memini ... perturbari exercitum nostrum religione; R I, 23. cui (Viriatho) .. etiam exercitus nostri imperatoresque cesserunt; O II, 40. ſ. ductores.

facultates: ſ. copiae.

familia: Masinissam .. regem, familiae nostrae ... amicissimum; R VI, 9.

familiaris: ſ. **familiaris**, B. (18 St.) S. 30, b. ſ.

familiaritas: digna mihi res cum omnium cognitione, tum nostra familiaritate visa est; Lae 4.

figura: ſ. membra. oratio; N I, 78.

forma: non .. illorum (deorum) humana forma, sed nostra divina dicenda est; N I, 90. quae (natura) formam nostram reliquamque figuram ... eam posuit in promptu; O I, 126.

fortunae: quod .. continet ... vitam fortunasque nostras; F III, 26. ſ. salus; O II, 33.

frater: Lucius .. Cicero, frater noster cognatione patruelis, amore germanus; F V, 1.

fructus: quam (amicitiam) si ad fructum nostrum referemus, non ad illius commoda; N I, 122.

genus: ad quae (artificia) pauci accedunt, nostri quidem generis admodum; A II, 86. hunc Crassum ... ad imitationem quasi nostri generis contendisse; fr V, 22.

grex: qualis erat Scipionis (excellentia) in nostro, ut ita dicam, grege; Lae 69.

gumiae: »compellans gumias ex ordine nostros«; F II, 24.
historiae: talibus exemplis ... historiae refertae sunt, et quidem maxime nostrae; F V, 64.
homines: lege (laudationes) nostrorum hominum; F II, 116. nostrorum hominum ingenia ... soleo mirari; T IV, 1. nostrorum hominum ad eorum doctissimas voces aures clausas fuisse; T IV, 2. philosophiam nostris hominibus explicandam putavi; N I, 7. ad quem (Velleium) tum Epicurei primas ex nostris hominibus deferebant; N I, 15. te .. unum ... nostrorum hominum urbanitate limatum; N II, 74. quae (res) est a nostris hominibus ... ignorata; L I, 6. magnum attulimus adiumentum hominibus nostris; O I, 1. quod a nostris hominibus saepissime usurpatum; O II, 55.
honores: f. industria; O III, 6.
hortuli: qui (Antiochus) me ex nostris paene convellit hortulis; L I, 54.
hospes: quid ego hospitem nostrum ... commemorem? D I, 26. in qua (disciplina puerili) una Polybius noster hospes nostrorum institutorum neglegentiam accusat; R IV, 3. Nearchus Tarentinus, hospes noster; C 41.
imbecillitas: videamus, ne haec oratio sit hominum adsentantium nostrae inbecillitati et indulgentium mollitudini; T III, 13.
imperatores: nostri imperatores pro salute patriae sua capita voverunt; F V, 64. sine qua (urbe) numquam nostri imperatores ex Transalpinis bellis triumpharunt; O II, 28. f. exercitus; O II, 40. magistratus; O II, 27.
imperium: si consuetudo ... imperium .. nostrum ad vim ... traduxerit; R III, 41. ut me imperii nostri ... paeniteret; R VI, 16. f. consulatus.
incolae: Pythagoram Pythagoreosque, incolas paene nostros; C 78.
industria: si aliquid oratoriae laudis nostra attulimus industria; T I, 6. sustines .. non parvam expectationem imitandae industriae nostrae, magnam honorum, non nullam fortasse nominis; O III, 6.
ingenium: sunt .. ingeniis nostris semina innata virtutum; T III, 2. quae nostri ingenii non erunt; O I, 114. f. animus; R I, 8. oratio; N I, 78.
inimicus: ut nostrum inimicum potissimum nominem; A II, 14.
institutum: nostro instituto vagabimur; T III, 13. multa .. sunt in nostris institutis ducta ab illis; T IV, 4. f. hospes; R IV, 3.
intellegentia: simplex .. mens ... fugere intellegentiae nostrae vim ... videtur; N I, 27. qui (Democritus) ... tum scientiam intellegentiamque nostram (in deorum numero refert); N I, 29. in eas imagines mentem intentam infixamque nostram intellegentiam capere, quae sit ..; N I, 49. quod (honestum) in nostram intellegentiam cadit; O III, 17.
interrex: quam (legem) interrex noster tulit; L I, 42.
interventus: num sermonem vestrum aliquem diremit noster interventus? R I, 17.
inventa: quam (laetitiam) capiebam memoria rationum inventorumque nostrorum; F II, 96.
iudicium: etsi ... ea .. est ... in iudiciis nostris infirmitas, ut ..; A II, 7. quid, si || quod si || ... eis .. nostrum iudicium et nostrum scribendi ordinem adiungimus? F I, 6. quod est nostri iudicii; F II, 36. quam (personam) nobismet ipsi iudicio nostro accommodamus; O I, 115.
ius: tractabo ... ius civile nostrum; L II, 46. gaudeo nostra iura ad naturam accommodari; L II, 62. nostra iura attingam; L III, 13. ut ... id nostro iure liceat defendere; O III, 20.
iustitia: leges .. poena, non iustitia nostra comprobantur; R III, 18.
iuventus: iuventuti nostrae minime audiendus; R III, 32.
labor: quos offendit noster minime nobis iniucundus labor; F I, 3. f. consilium; R I, 3.
lacus: f. amnes.
laetitia: laetamur amicorum laetitia aeque atque nostra; F I, 67.
Lares: vexati nostri Lares familiares; L II, 42.
laus: »nec quisquam e nostris spolia cepit laudibus«; T II, 22. nihil nostrae laudi adsumptum arbitramur; N III, 87.
legatus: cum legatus noster esset; R I, 23.
legiones: legionibus nostris sub iugum missis; O III, 109. cum recorder || recordor || ... legiones nostras; C 75.
levitates: f. ambitiones; T V, 104.
lex: tu .. istam Romae legem rogato; nobis nostras ne ademeris; L II, 36. ad nostra || nostras (leges) || .. revertor; L II, 37. lege nostra libertatis species datur; L III, 39. nostrae quidem legis interpretes ... hoc intellegant; L II, 62. quod senatus lege nostra confirmatur auctoritas; L III, 27.
libri: qui in nostris libris disputent; A II, 7. satis multa in nostris de re publica libris sunt dicta; F II, 59. multum .. finxisse video de libris nostris ... variumque sermonem; N I, 6. nostri quoque oratorii libri in eundem librorum numerum referendi videntur; D II, 4. qui ... in nostris libris adquiescunt; D II, 5. in nostris libris vides ..; R I, 63. declarant pontificii libri, significant nostri etiam augurales; R II, 54. quamquam .. libri nostri complures ... ad scribendi studium excitaverunt; O II, 2.
liberi: f. salus; O II, 33.
lingua: quorum (Graecorum) copiosior est lingua quam nostra; T II, 35.
litterae: abest .. historia litteris nostris; L I, 5.
magistratus: nostri quidem magistratus auspiciis utuntur coactis; D I, 27. nostri .. magistratus imperatoresque ex hac una re maximam laudem capere studebant; O II, 27 (26).
maiores: f. **magnus**, B, a (44 St.) S. 510, f.
manus: »multa alia victrix nostra lustravit manus«; T II, 22. nostris .. manibus in rerum natura quasi alteram naturam efficere conamur; N II, 152.
Mars: hanc .. partem .. explebimus nullis adminiculis, sed, ut dicitur, Marte nostro; O III, 34.
membra: ut membra nostra aut staturam figuramve noscamus; T I, 52.
memoria: acutissimum omnium nostrae memoriae philosophorum; A II, 113. nostra .. memoria Philo ... instituit; T II, 9. memoria nostra templum Iunonis ... refecit; D I, 4. ante nostram memoriam; R V, 1. neque ad memoriam nostram; L II, 56. f. aetas; L I, 8.
mens: quanto artificio esset sensus nostros mentemque ... fabricata natura! A II, 86. nec .. habet nostra mens quicquam, ubi consistat; F I, 41. quod .. natura inest in mentibus nostris ... cupiditas veri videndi; T I, 44. cum mens nostra quidvis videatur cogitatione posse depingere; N I, 39. quod ita sit informatum ... mentibus nostris, ut ..; N I, 76. in haec intenta mens nostra; N I, 105. f. intellegentia; N I, 49.
milites: gladium, galeam in onere nostri milites non plus numerant quam umeros, lacertos; T II, 37. ut esset insitum militibus nostris ..; O III, 114.
militia: militiam vero — nostram dico, non Spartiatarum; T II, 37.

miseria: »gentes nostras flebunt miserias«; T II, 21. non attribuere ad amissionem amicorum miseriam nostram; T III, 73.
molestia: f. dolor; T V, 121.
mollitia: ex aliorum et ex nostra fortasse mollitia; T V, 4.
mollitudo: f. imbecillitas.
monumenta: eloquentiae ... quantum tibi ex monumentis nostris addidisses! F IV, 61.
mors: contra mortem nostram atque nostrorum ... satis esse videmur ... armati; T V, 76. f. ortus; T I, 91.
mos: ut ille (Epicurus) suo more loquatur, nostrum neglegat; F II, 15. haec nostro more nos diximus, Epicurii dicunt suo; T III, 33. non multum discrepat ista constitutio religionum a legibus Numae nostrisque moribus; L II, 23. nostro quidem more cum parentibus puberes filii ... non lavantur; O I, 129. sicut verbis concipitur more nostro; O III, 108. quem ad modum nostro more male rem gerentibus patribus bonis interdici solet; C 22.
natura: si optio naturae nostrae detur; A II, 19. ut ... nos studia nostra nostrae naturae regula metiamur; O I, 110. quoniam .. ita ratio comparata est vitae naturaeque nostrae, ut ..; Lae 101.
naviculae: nos ad naviculas nostras descendimus; A II, 148.
necessarius: Deiotarum, necessarium nostrum; D II, 20.
negotium: ut otium ad nostrum negotium contulisse videantur; O I, 156.
nomen: nostrum nomen ... vagari latissime; R I, 26. a quibus audiri nomen nostrum potest; R VI, 24. eam .. rem illi Graeco putant nomine a suum cuique tribuendo appellatam, ego nostro a legendo; L I, 19. f. industria; O III, 6.
notio: quae .. istarum definitionum non aperit notionem nostram? T IV, 53.
oculi: quando ... luna ... opposita sóli nostris oculis eius lumen obscuret; D II, 17.
oliveta: quo pluris sint nostra oliveta nostraeque vineae; R III, 16.
opera: quodsi ... operam nostram numquam a populari coetu removimus; A II, 6. quid tibi .. opera nostra opus est? T I, 24. sine opera nostra; O I, 19. si numquam consilio, numquam opera nostra ... Scipio eguisset; Lae 51.
oppidum: mundum hunc omnem oppidum esse nostrum; F IV, 7.
opes: f. copiae.
oratio: nostra (fuit) ... dilucida oratio; F III, 3. ad consuetudinem nostrae orationis; F III, 40. non ... de ingeniis aut de orationibus nostris, sed de specie figuraque quaeritur; N I, 78. ad vulgares amicitias oratio nostra delabitur; Lae 76. f. ratio; F III, 10.
ordo: quod .. volgo solitum fieri ab ordine nostro; O II, 63. f. iudicium; F I, 6.
ortus: ut, quo modo initium nobis rerum omnium ortus noster adferat, sic exitum mors; T I, 91. quoniam ... ortus .. nostri partem patria vindicat; O I, 22.
otium: quis reprendet otium nostrum? A II, 6. nostrum .. otium negotii inopia ... constitutum est; O III, 2. f. commoda.
parietes: quae (domus nostra) non ea est, quam parietes nostri cingunt; R I, 19.
pater: »Eurydica prognata, pater quam noster amavit«; D I, 40. quam (rem publicam) patres nostri nobis ... reliquerunt; R I, 70. villam ... lautius aedificatam patris nostri studio; L II, 3. ut Pennus apud patres nostros; O III, 47. audiebam de patre nostro ..; O III, 77. L. Acilium apud patres nostros appellatum esse sapientem; Lae 6. patrum nostrorum memoria; P 50.
pericula: promptiores .. debemus esse ad nostra pericula quam ad communia; O I, 83. f. consilium; R I, 6.
philosophia: non (acutiorem philosophiam) quam nostram quidem; F V, 96.
philosophi: nisi hoc institutum postea translatum ad nostros philosophos || phil. nostros || esset; F II, 1. omnes veteres philosophi, maxime nostri, ad incunabula accedunt; F V, 55. nostri philosophi nonne in iis libris ... sua nomina inscribunt? T I, 34.
physica: nostra tu physica nosti; A I, 6.
poëtae: plurimum ... poëtis nostris ... luminis ... attulisti; A I, 9. rudem .. esse omnino in nostris poëtis; F I, 5. si plane sic verterem Platonem ..., ut verterunt nostri poëtae fabulas; F I, 7. studiose equidem utor nostris poëtis; T II, 26. num te ad fabulas revoco vel nostrorum vel Graecorum poëtarum? D I, 40.
pontificii: nominum non magnus numerus ne in pontificiis quidem nostris; N I, 84.
populus: philosophiam ... populo nostro me exhibiturum; A I, 18. et in nostro populo et in ceteris; N II, 5. ut omittam ceteros populos, noster quam multa genera (divinationis) conplexus est! D I, 3. noster populus in pace et domi imperat; R I, 63. noster .. populus ... terrarum iam omnium potitus est; R III, 35. posse id populo nostro probari; L I, 12. in quibus ne nostri quidem populi latebunt ... iura civilia; L I, 17. quam (potestatem) tanto opere populus noster ignotam expetisset; L III, 26.
possessio: quoniam utriusque studii nostra possessio est; Fa 3.
posteri: de posteris nostris ... sollicitor; R III, 41.
potestas: quae (adsensio) est in nostra potestate sita; A II, 37. quae ... absint a nostra potestate; F IV, 26. quod (genus) sit extra nostram potestatem; F IV, 36. f. **in**, B, I. sum in potestate (18 St.) S. 271, a.
Prognostica: Prognostica nostra pronuntiabas; D II, 47.
propinquus: M. Marius Gratidianus, propinquus noster; O III, 67.
publicani: nostri quidem publicani ... negabant ..; N III, 49.
ratio: ratio .. nostra consentit, pugnat oratio; F III, 10. tamquam in rate in mari inmenso nostra vehitur ratio; T I, 73. f. inventa.
res: ut eas (Graecas res) nostris ... anteponentem; R I, 36. non .. plebes .. nostris rebus invidit; L III, 25. studia ad amplificationem nostrarum rerum prompta; O II, 17. ad rem factam nostramque veniamus; O III, 99. quae in nostris rebus non satis honeste, in amicorum fiunt honestissime; Lae 57.
res publica: quamquam (Pullus Numitorius) rei publicae nostrae profuit; F V, 62. nostra in re publica ... inventa est; F V, 64 cum terrae ... motus multa nostrae rei publicae ... praedixerint; D I, 35. quod cum accidisset nostrae rei publicae; D II, 7. studeo cursus istos mutationum non magis in nostra quam in omni re publica noscere; R I, 64. exposita .. ad exemplum nostra re publica; R I, 70. quod ... nostra .. res publica non unius esset (constituta) ingenio; R II, 2. si nostram rem publicam vobis ... ostendero; R II, 3. quod proprium est in nostra re publica; R II, 42. laudavisse mihi videris nostram rem publicam, cum ex te non de nostra, sed de omni re publica quaesisset Laelius; R II, 64. ego illum de suo regno, ille me de nostra re

publica percontatus est; R VI, 9. rem publicam nostram iustissimas huic municipio gratias agere posse; L II, 6. quae (leges) non sint in nostra re publica; L II, 28. permultorum exemplorum et nostra est plena res publica et omnia regna; L II, 33. id .. [ut] || et || in re publica nostra maxime valuit; L III, 4. quae (tribunorum potestas) *est* in re publica nostra; L III, 19. hinc apud Athenienses magnae discordiae, in nostra re publica ... seditiones; O I, 86. ut saepe in nostra re publica videmus; O II, 22. cum ... multi .. in nostra re publica adulescentes ... dicendo laudem assecuti sint; O II, 49. alicui rei publicae .. ⟨malo enim || enim alii || quam nostrae ominari; neque tamen de nostra, sed de omni re publica disputo⟩; O II, 74. o virum .. dignum .., qui in re publica nostra natus esset! O II, 83. plena exemplorum est nostra res publica; O III, 47.

rex: Tarquinii nostri regis pater; T V, 109. quam sapienter iam reges hoc nostri viderint; R II, 31. ut fuit apud nostros reges; R II, 43. in || † in || eo sepulchro ... regem nostrum Numam conditum accepimus; L II, 56.

sacerdotes: ignotas (habet) caerimonias † nos || nostris || sacerdotibus; L II, 25.

salus: cui nostra salus cara non esset; L III, 25. his (hominibus) salutem nostram, his fortunas, his liberos rectissime committi arbitramur; O II, 33. quae (res publica) salute nostra continebatur; O II, 58.

sanguis: »Titanum suboles, socia nostri sanguinis«; T II, 23. »(Iovis satelles) pinnata cauda nostrum adulat sanguinem«; T II, 24.

sapiens: horum aliquid vestro sapienti certum videtur, nostro, ne quid maxime quidem probabile sit, occurrit; A II, 124. quaeret .. haec ... vester (sapiens), ut adsentiatur ..., noster, ut vereatur temere opinari; A II, 128.

scientia: f. intellegentia; N I, 29.

senatus: tamquam si Poeni ... in senatu nostro loquerentur sine interprete; D II, 131. quae (ratio) neque Solonem Atheniensem ... fugerat neque ... nostrum senatum; R II, 59. id ... a senatu nostro iudicatum est; O III, 86. utrum .. utilius ... senatui nostro ... armis cum hoste certare an venenis? O III, 87.

senes: quod ... nostros senes commemorare audivi; Lae 88.

sensus: quam suaviter voluptas sensibus nostris blandiatur; A II, 139. quia tanta caritas patriae est, ut eam non sensu nostro, sed salute ipsius metiamur; T I, 90. sensus nostros non parens ... depravat; L I, 47.

sententia: ut sententiis nostris pro suis uterentur; F V, 74. ut nostram ipsi sententiam tegeremus; T V, 11. quibus vellem satis cognita esset nostra sententia; O II, 7.

sermo: quae (philosophia) ... videbatur nec offerre sese nostris sermonibus; F III, 40. me nostri sermonis principium esse voluisti; F V, 8. quod quoniam nomen minus est adhuc tritum sermone nostro; R II, 51. virtutem ex consuetudine vitae sermonisque nostri interpretemur; Lae 21. f. cogitationes. disputatio; L I, 34.

somnia: de nostris somniis quid habemus dicere? D II, 136.

species: f. oratio; N I, 78.

sponte: ut ... summe nostra sponte moveamur; F V, 46.

statura: f. membra.

status: ut cogitaret umquam de statu nostro labefactando; L III, 21.

studia: quicquid in studiis nostris concupissem; F V, 96. ubi .. studia nostra viguissent? Lae 51. f. amor. natura; O I, 110. voluntas; T V, 5.

superstitio: f. depravatio.

Tusculana: congredientes nos ... in Tusculanis nostris; A II, 148.

verba: si nostra verba audiret; F II, 60. vide .., ne non debeas verbis nostris uti, sententiis tuis; F II, 77. quamquam ea verba ... nostra ducamus; F III, 5. f. vita.

vestigia: qui adversis vestigiis stent contra nostra vestigia; A II, 123.

vicinia: in vicinia nostra Averni lacus; T I, 37.

vineae: f. oliveta.

virtus: ut inbecillitate aliorum, non nostra virtute valeamus; O II, 75.

vita: vitam nostram, consilia, voluntates, non verba corrigi; F IV, 52. f. fortunae. natura; Lae 101. sermo; Lae 21.

vitia: nostris .. vitiis, non casu aliquo, rem publicam verbo retinemus; R V, 2.

voluntas: cuius (philosophiae) in sinum cum ... nostra voluntas studiumque nos compulisset; T V, 5. voluntatis .. nostrae non esse causas externas; Fa 23. in rebus ... ad voluntatem nostram fluentibus; O I, 90. gerere quam personam velimus, a nostra voluntate proficiscitur; O I, 115. in eum fere est voluntas nostra propensior; O II, 69. f. appetitiones. vita.

voluptas: alii cum eas voluptates ... negarent esse per se ipsas tam expetendas, quam nostras expeteremus; F I, 66. si amicitiam propter nostram voluptatem expetendam putemus; F I, 69.

urbs: nos in nostra urbe peregrinantis; A I, 9. si ... gentem aliquam urbe nostra potituram putem; T I, 90. est .. earum rerum omnium *in* nostra urbe summa ... copia; T V, 102. nihil est mundo melius in rerum natura. ne in terris quidem urbe nostra; N III, 21. urbis etiam nostrae natalem diem repetebat ab iis Parilibus; D II, 98. homines externos hoc liberalitatis genere in urbe nostra non egere; O II, 64.

usus: lapides ... ad usum nostrum necessarii; O II, 13.

utilitas: ut communem utilitatem nostrae anteponamus; F III, 64. nos sagacitate canum ad utilitatem nostram abutimur; N II, 151. aptius ad utilitates nostras; N III, 21. ad nostras utilitates officia ante conlata; O I, 45. hominum studia ad utilitates nostras allicere; O II, 20. nec .. nostrae nobis utilitates omittendae sunt; O III, 42.

II. **mit Zusatz:** ceteri: et huius culpae et ceterorum vitiorum peccatorumque nostrorum omnis a philosophia petenda correctio est; T V, 5.

duo: quamquam ea quoque de re duo sunt nostri libri; O II, 31.

duodecim: scripta Lycurgi, Solonis, duodecim tabulas nostras non esse leges? A II, 136. nostrae .. duodecim tabulae cum perpaucas res capite sanxissent; R IV, 12. neque Zaleuci (leges) nec nostras duodecim tabulas ... desidero; L I, 57.

hic: haec .. est nostra ratio; F V, 95. f. **hic,** A, I, 2. noster (22 St.) S. 147, b.

ille: f. **ille,** A, I, 2. noster (8 St.) S. 221, a.

is: f. I. forma; O I, 126.

multus: plurimis nostris exemplis usus es; D II, 8.

omnis: ad ea (media) referri omnes nostras cogitationes; F III, 60. ex hoc .. Platonis ... fonte nostra omnis manabit oratio; T V, 36 (37). omnis fere nostra in his deliberationibus consumebatur oratio; Fa 2. quoniam in populari ratione omnis nostra versatur oratio; L I, 19. ad

stabiliendas urbes sanandosque populos omnis nostra pergit oratio; L I, 37. in qua (civili prudentia) omnis haec nostra versatur oratio; R II, 45. omnibus ereptis nostris rebus; L II, 42. Sisenna ... omnes adhuc nostros scriptores ... facile superavit; L I, 7. Catonis sermo explicabit nostram omnem de senectute sententiam; C 3. in hoc omni sermone nostro; L II, 46.

privatus: ut (patria) ... tantum .. nobis in nostrum privatum usum, quantum ipsi superesse posset, remitteret; R I, 8.

proprius: ut ... ea (universa natura) .. conservata propriam nostram sequamur; O I, 110.

quidam: nostra quaedam Aratea memoriter a te pronuntiata sunt; D II, 14. nec .. nostra quaedam est instituenda nova ... ratio; R I, 13.

totus: si tota oratio nostra omnem sibi fidem sensibus confirmat; F I, 71. totam ad se nostram philosophiam transtulerunt; F V, 74.

B. **bei Adjectiven und Pronomina** (propinquus, sapiens u. a. f. A): hic: hic noster ... inquit; T I, 117. ut hic noster; O II, 26. haec nostra ... contemnimus; A II, 127. ignota esse; O II, 8.

ille: ille noster est plane ... Stoicus; A II, 137. nostri illi etiam tum agrestes viderunt ..; R II, 24. hoc mihi etiam nostri illi ... concedunt; L III, 1. in illis veteribus nostris; A I, 8.

omnis: in qua (patria) nostra omnia ponere ... debemus; L II, 5.

C. **allein: a, masc.:** I. appellant: quos (deos) Graeci δαίμονας appellant, nostri, opinor, Lares; Ti 38.

consequuntur: nostros omnia consequi potuisse; T IV, 5.

dicunt: plectri similem linguam nostri solent dicere; N II, 149. quibus de quaestionibus tu quidem strictim, nostri autem multa solent dicere; N III, 19.

dividunt: dividunt nostri totam istam ... quaestionem in partis quattuor; N II, 3. eam .. disputationem tris in partes nostri fere dividunt; N II, 75.

ducunt: huic .. rei nomen nostri a divis, Graeci ... a furore duxerunt; D I, 1.

faciunt, inveniunt: omnia nostros aut invenisse per se sapientius quam Graecos aut accepta ab illis fecisse meliora; T I, 1.

interpretantur: ex quo nostri idem illud secuti atque interpretati, quos senes ille appellavit, nominaverunt senatum; R II, 50.

nesciunt: nostri Graece fere nesciunt nec Graeci Latine; T V, 116.

nominant: praeclare nostri ... sollicitudinem, angorem ... aegritudinem nominaverunt; T III, 22. bene .. nostri ... iracundos solos morosos nominaverunt; T IV, 54. quae .. dea ad res omnes veniret, Venerem nostri nominaverunt; N II, 69. nostri sinistrum nominaverunt externique dextrum, quia ..; D II, 82. f. interpretantur.

perhibent: »hoc ... nostri caelum, Graii perhibent aethera«; N II, 91.

possunt: f. consequuntur.

putant: quoniam utramque vim virtutem esse nostri putant; A I, 5. cum ... nostri non ex omni ... compleri vitam beatam putent; F III, 41. illi .. corporis commodis compleri vitam beatam putant, nostri nihil minus; F III, 43. ex quo eventurum nostri putant id; N II, 118.

sequuntur: f. interpretantur.

solent: f. dicunt. vocitant; N II, 105.

valent: virtute nostri multum valuerunt; T I, 2.

vocitant: »quas (stellas) nostri Septem soliti vocitare Triones«; N II, 105. »has Graeci stellas Hyadas vocitare suērunt« ..., nostri imperite Suculas; N II, 111. nostri .. omnes reges vocitaverunt, qui ..; R II, 49.

vocant: quas (stellas) Graeci cometas, nostri cincinnatas vocant; N II, 14.

volunt: omne imperium nostri penes singulos esse voluerunt; R I, 63.

ohne Verb: animum .. alii animam, ut fere nostri; T I, 19. habere non errantem ..., ut Academici, sed, ut nostri, stabilem ... sententiam; N II, 2. Romulum nostri aliosque compluris; N III, 39. melius Graii || grati, Graeci || atque nostri; L II, 26. utilitatis specie ... peccatur, ut in Corinthi disturbatione nostri; O III, 46. vgl. putant; F III, 43.

II, 1. adiuvo: quid .. ostenta ... vel Lacedaemonios olim vel nuper nostros adiuverunt? D II, 55.

amo: amo nostra atque nostros; A I, 18.

conligo: ego si nostros colligere coepero; F II, 62.

lego: quid est, cur nostri a nostris non legantur? F I, 6.

nosco: nostros non norunt (rhetores); T I, 116.

omitto: omitto nostros, qui ..; D I, 95.

probo: ne noster quidem probandus; O I, 33.

2. accido: quod accidet etiam nostris; T II, 6.

prosum: multum .. et nobismet ipsis et nostris profuturi videbamur; D II, 148.

3. colo apud: tantopere apud nostros iustitia culta est, ut ..; O I, 35.

dico de: barbati, ut nos de nostris solemus dicere; F IV, 62.

disco a: quae cum Zeno didicisset a nostris; F V, 88.

sum apud: apud nostros .. non ignoras quae sit ... subtilitas; A I, 6.

traduco ad: quodsi haec studia traducta erunt ad nostros; T II, 6.

III, 1. notus: ea ... feci ut essent nota nostris; A I, 8. quae nec erant satis nota nostris; O II, 5.

salutaris: salutare nostris fore; D I, 100.

sinister: alia illis sinistra sunt, alia nostris; D II, 76.

2. liberalis in: ut facultas sit, qua in nostros simus liberales; O I, 52.

IV, 1. mors: contra mortem nostram atque nostrorum; T V, 76.

opinio: nostrorum opinione „Romulus in caelo ... agit aevum"; T I, 28.

2. alqs de: si qui de nostris eius (philosophiae) studio tenerentur; A I, 4. — e: si qui e nostris Hyperidem sint || sunt || ... imitati; A I, 10. quod .. scripta multa sunt (a nobis), sic ut plura nemini e nostris; F I, 11. sunt .. quidam e nostris, qui ..; F I, 31. si qui e nostris aliter existimant; F I, 55. quae scripsisti plura quam quisquam e nostris; L I, 9.

V. a: fana multa spoliata et simulacra deorum ... ablata videmus a nostris; N I, 82. sero .. a nostris poëtae vel cogniti vel recepti; T I, 3. siquidem satis a nostris et a ... Socrate dictum est ..; N II, 167. tribus .. modis video esse a nostris de amicitia disputatum; F I, 66. contra .. omnia disputatur a nostris; O II, 8. Ino ... nonne Λευκοθέα nominata a Graecis Matuta habetur a nostris? T I, 28. qui a Graecis σοφοί, sapientes a nostris et habebantur et nominabantur || [qui ... nominabantur] ||; T V, 7. de quibus (rebus) volumina impleta sunt non a nostris solum, sed etiam a Chrysippo; A II, 87. quae (honestas) est a nostris laudata maxime; F V, 73. legi: f. II, 1. lego. nominari: f. haberi; T V, 7.

Graecum illud quidem (nomen), sed perceptum iam tamen usu a nostris; N II, 91. positum est a nostris ..; F V, 73. recipi: s. cognosci. spoliari: s. auferri.
apud: ut apud Graecos Dianam, ... sic apud nostros Iunonem Lucinam in pariendo invocant; N II, 68.
in: hic locus est contemnendus in nobis, non neglegendus in nostris; T I, 108. sapientiae studium vetus id quidem in nostris; T IV, 5.
b. femin.: interest: si nihil interesse nostra putemus, valeamus aegrine simus; F IV, 69. s. **intersum,** II, 2. F IV, 29. V, 30. — 3. scire (3 St.) S. 350, a.
c. neutr.: I. delectant: nescio quo modo me magis nostra delectant; D I, 55.
sunt: nostra .. sola vera sunt; A II, 115. quibus nostra ignota sunt; F I, 5.
II, 1. amo: amo nostra atque nostros; A I, 18.
confero: si conferre volumus nostra cum externis; N II, 8.
lego: existimavi ... Graeca potius quam nostra lecturos; A I, 4. nostra legens non multum a Peripateticis dissidentia; O I, 2. orationem .. Latinam efficies profecto legendis nostris pleniorem; O I, 2.
miror: familiaritates habere fidas amantium nos amicorum et nostra mirantium; O II, 30.
profero: malo .. Graecorum quam nostra proferre; T V, 105. cur ... aliena proferam potius quam .. nostra? L III, 21.
video: nos ... nostra videamus; C 81 (82).
2. redeo ad: ad nostra iam redeo; D I, 97.
revertor ad: ad nostra || nostras (leges) || .. revertor; L II, 37.
III. ex: ea maxime esse expetenda ex nostris; F V, 38.

nostras, inländisch, heimisch: an Scythes Anacharsis potuit pro nihilo pecuniam ducere, nostrates philosophi facere non poterunt || potuerunt || ? T V, 90.

nota, Zeichen, Kennzeichen, Merkmal, Brandmal, Schandfleck: I, 1. apparent: quod plenus aër sit inmortalium animorum, in quibus tamquam insignitae notae veritatis appareant; D I, 64.
est: quam haberet in C. Cotta ... agnoscendo eius modi notam, quae falsa esse non posset? A II, 84. non ea nota iudicabis, qua dicis oportere, ut non possit esse eiusdem modi falsa; A II, 84. quae (nota) nusquam alibi esset; A II, 103. quae (somnia) si alia falsa, alia vera, qua nota internoscantur, scire sane velim. si nulla est, quid istos interpretes audiamus? sin quaepiam est, aveo audire, quae sit; D II, 128. s. II, 1. ostendo.
inest: a quibus (Academicis) ... illud sit disputatum, non inesse in iis propriam ... veri et certi notam; A II, 103. ut in iis (veris) nulla insit certa indicandi et adsentiendi nota; N I, 12.
potest: s. est; A II, 84. ⤫.
2. Ausruf: o turpem notam temporum [nomen illorum] || nom. ill. || ! O III, 74.
II, 1. cerno: qui etsi causas ipsas non cernunt, signa tamen causarum et notas cernunt; D I, 127.
constituo: quae (mundi partes) sunt [ad] || sunt, sunt ad || spatiorum temporis signa et notae || significationem [notae] || constitutae; Ti 46.
habeo: nec potest is ... ullum habere iudicium aut ullam omnino veritatis notam; A II, 33. s. I, 1. est; A II, 84. **habeo,** III. notam (4 St.) S. 127, b.
insignio: s. I, 1. apparet.
invenio: vocis ... soni paucis notis inventis sunt omnes signati et expressi, quibus et conloquia cum absentibus et indicia voluntatum et monumenta rerum praeteritarum tenerentur; R III, 3.
muto: illi (Stoici) ... nomina tamquam rerum notas mutaverunt; F V, 74.
ostendo: qui (dies) illi ostenderit eam, quam multos annos esse negitavisset, veri et falsi notam; A II, 69.
tollo: quae (visa) fidem nullam habebunt sublata veri et falsi nota; A II, 58.
2. utor: argumentis quibusdam et rerum notis quasi || quasi rerum notis || ducibus utebantur ad probandum ... id, quod ..; A I, 32. si (sapiens) in hoc haberet cognitionis notam, eadem uteretur in ceteris; A II, 110.
3. adhibeo ad: ad quas (notas) adhibita memoria .. efficitur ea divinatio, quae artificiosa dicitur; D I, 127.
III, 1. adsentiri, comprehendere: Dionysius ille Heracleotes utrum comprehendisset certa illa nota, qua adsentiri dicitis oportere; A II, 71.
agnosci: ut .. illa oculis modo agnoscuntur, sic reliqua visis, sed propria veri, non communi veri et falsi nota; A II, 33.
compungi: barbarum, et eum quidem ... conpunctum notis Thraeciis; O II, 25.
discerni: ne nota quidem ulla, pacatus an hostis sit, discerni ac iudicari potest; R II, 6.
distingui: quia nulla nota verum (visum) distinguebatur a falso; A II, 84.
insculpi: perfracto saxo sortis erupisse in robore insculptas priscarum litterarum notis; D II, 85.
internosci: s. I, 1. est; D II, 128.
iudicare: nec habere (homines) quasi signa quaedam et notas, quibus eos, qui ad amicitias || amicitiam || essent idonei, iudicarent; Lae 62. s. discerni. I, 1. est; A II, 84.
teneri: s. II, 1. invenio.
terminare: qui sonos vocis, qui infiniti videbantur, paucis litterarum notis terminavit; T I, 62.
2. per: quam scite per notas nos certiores facit Iuppiter! D II, 47.
sine: sine aliqua eius rei, quam sibi quisque placere dicit, certa et propria nota; A II, 35.

notatio, Bezeichnung, Bemerkung, Beobachtung, Rüge: I. docet: certarum rerum notatio docet, unde fulmen venerit, quo concesserit; D II, 45.
II, 1. moveri: genus id hominum ... tribu moveri notatione censoria voluerunt; R IV, 10.
2. in: Chaldaeis in praedictione et in notatione cuiusque vitae ex natali die minime esse credendum; D II, 87.

notio, Kenntnis, Begriff, Bemerkung, Rüge: I. discernit: ut ea (visa) vel falsa esse possent, neque ea posset ulla notio discernere; A II, 27.
est: quae sit in ea (intellegentia tua) [species] forma || species [forma] || et notio viri boni; O III, 81.
indicant: id ... indicant notiones animadversionesque censorum; O III, 111.
inest: hanc quasi naturalem atque insitam in animis nostris inesse notionem, ut ..; F I, 31.
potest: s. discernit.
II, 1. aperio: quae .. istarum definitionum non aperit notionem nostram? T IV, 53. qua (notione) aperta; T IV, 53.
appello: quam (notionem) appellant ἔννοιαν illi; F III, 21.
capio: simul .. (homo) cepit intellegentiam vel notionem potius; F III, 21.
complico: si qui voluerit animi sui complicatam notionem evolvere; O III, 76.

consigno: s. habeo; T I, 57.
declaro: (definitiones) declarant communis notiones; T IV, 53.
evolvo: s. complico.
facio: cum .. rerum notiones in animis fiant; F III, 33.
formo: Cleanthes ... quattuor modis formatas in animis hominum putat deorum esse notiones; N III, 16.
fugio: aperta simplexque mens ... fugere intellegentiae nostrae vim et notionem videtur; N I, 27.
habeo: si notionem veri et falsi, propterea quod ea non possunt internosci, nullam habemus. nam si habemus ..; A II, 33. ut a pueris tot rerum atque tantarum insitas et quasi consignatas in animis notiones, quas ἐννοίας vocant, haberemus; T I, 57. quam (notionem) habemus omnes de fortitudine tectam atque involutam; T IV, 53.
imprimo: unde postea notiones rerum in animis imprimerentur; A I, 42. quod in omnium animis eorum (deorum) notionem inpressisset ipsa natura; N I, 43.
informo: Cleanthes quidem noster quattuor de causis dixit in animis hominum informatas deorum esse notiones; N II, 13.
insero: s. habeo; T I, 57. — I. inest.
involvo: s. habeo; T IV, 53.
subicio: neque ulla alia huic verbo ... subiecta notio est nisi ... cumulata bonorum complexio; T V, 29 (28).
tego: s. habeo; T IV, 53.
voco: s. habeo; T I, 57.
2. accommodo ad: ad hanc praesensionem notionemque nostram nihil video quod potius accommodem, quam ut ..; N II, 45.
pervenio ad: tum (animus) ad notionem boni pervenit; F III, 33.
repono in: quem (deum) ... in animi notione tamquam in vestigio volumus reponere; N I, 37.
revoco ad: ne omnia revocentur ad primas notiones; N I, 46.
sum in: scientiam .. nusquam esse censebant nisi in animi notionibus atque rationibus; A I, 32.
venio ad: veniamus nunc ad bonorum malorumque notionem; A II, 128.
III. una cum: quae omnia una cum deorum notione comprehendimus; N I, 30.
IV, 1. dici: cum (carere) sic tamquam in febri dicitur alia quadam notione verbi; T I, 88.
discernere: qua .. notione discerneres? A II, 85.
praesentire: cum talem esse deum certa notione animi praesentiamus, .. ut ..; N II, 45.
2. ex: e quibus (notionibus) non principia solum, sed latiores quaedam ad rationem inveniendam viae aperirentur; A I, 42.
sine: sine varietate colorum licebat vivere beate, sine notione rerum non licebát; T V, 114.

notitia, Wissen, Kenntnis, Bekanntschaft, Vorstellung, Begriff: I, 1. constant: nec memoriam sine adsensione posse constare nec notitias rerum nec artes; A II, 38.
est: quodsi essent falsae notitiae ..., si igitur essent eae falsae aut eius modi visis impressae, qualia ..; A II, 22. »quamquam haec inter nos nuper notitia admodum est;« F II, 14. quorum omnium quae sint notitiae; F V, 60.
possunt: s. constant.
2. Ausruf: quanta notitia antiquitatis, scientia iuris augurii! C 12.
II, 1. appello: ἐννοίας .. notitias appellare tu videbare; A II, 22.
efficio: cetera .. (visa mens) similitudinibus construit, ex quibus efficiuntur notitiae rerum, quas Graeci tum ἐννοίας, tum προλήψεις vocant; A II, 30.
facio: hoc quarto ... boni notitia facta est; F III, 33.
habeo: quod (animal) habeat notitiam aliquam dei; L I, 24.
imprimo: quo e genere nobis notitiae rerum imprimuntur; A II, 21. s. I, 1. est; A II, 22.
ingigno: ingenuit .. (natura) sine doctrina notitias parvas rerum maximarum; F V, 59.
voco: s. efficio.
2. utor: quo tandem iis (notitiis) modo uteremur? A II, 22.
3. constituo in: qui (Epicurus) omne iudicium in sensibus et in rerum notitiis et in voluptate constituit; A II, 142.
III, 1. sustentari: valetudo sustentatur notitia sui corporis; O II, 86.
2. sine: sine quibus (notitiis) nec intellegi quidquam nec quaeri disputarive potest; A II, 21.

noto, kennzeichnen, bezeichnen, kenntlich machen, bemerken, beobachten, auszeichnen, rügen: I. indir. Frage: ita fit, ut .. observatione notari possit, quae res ... consequatur; D I, 126.
II. alqm: Socraten nonne legimus quem ad modum notarit Zopyrus physiognomon? Fa 10. eos .. a censoribus omnibus ignominiis notatos; O III, 115. s. civem; D I, 29.
alqd: erit .. notius, quale sit, pluribus notatum vocabulis idem declarantibus; F III, 14. a nobis (ista) descripta, notata, praecepta sunt; F IV, 61. multo .. melius haec notata sunt verbis Latinis quam Graecis; T III, 10. sunt haec ... [in significatione] eventis || in significationem eventus, al. || animadversa et notata; D I, 12. »omnia iam cernes divina mente notata«; D I, 17. ars est effecta eadem saepe animadvertendo ac notando; D I, 25. quae .. extis, quae fulgoribus, quae portentis, quae astris praesentiuntur, haec notata sunt observatione diuturna; D I, 109. multa adferre potuit dies, quae animadvertendo notarentur; D I, 131.
cantum: quis cornicis cantum notavit, quis sortis? N III, 14. Arabes .. et Phryges et Cilices ... propterea facilius cantus avium et volatus notaverunt; D I, 94.
civem: in quo Appius ... non satis scienter virum bonum et civem egregium censor C. Ateium notavit; D I, 29. etsi eius modi cives a censore melius est quam a poëta notari; R IV, 11.
consequentiam: qui cursum rerum eventorumque consequentiam diuturnitate pertractata notaverunt; D I, 128.
cursum: qui errantium stellarum cursus, praegressiones, institiones notavit; T I, 62. quibus cursus rerum observando notatus est; D I, 127. s. consequentiam.
dies: quodsi dies notandus fuit; F II, 103. cum videmus ... lunam .. accretione et deminutione luminis quasi fastorum notantem et significantem dies; T I, 68.
genera: his tribus generibus honestorum notatis; F II, 47. quae (genera divinandi) ... eventis animadversa ac notata sunt; D I. 72.
infinita: quo modo .. haec infinita et semper nova ... observando notare possumus? D II, 146.
institiones: s. cursum; T I, 62.
libidinem: notandam putavi libidinem; C 42.
motus: principio Assyrii ... traiectiones motusque stellarum observitaverunt, quibus notatis ..; D I, 2. astrologi motus errantium stellarum notaverunt; D II, 146.
nova: s. infinita.

praegressiones: f. cursum; T I, 62.
praesidia: urbis .. ipsius nativa praesidia quis est tam neglegens qui non habeat animo notata ac plane cognita? R II, 11.
proprium: nullum erit iudicium, quia proprium communi signo notari non potest; A II, 34.
res: agri cultura ... eas res, in quibus versatur, nominibus notavit novis; F III, 4. quas (res) diuturnus usus ita notavit, ut artem divinationis efficeret; N II, 166. observatio diuturna ... notandis rebus fecit artem; D II, 146.
signa: ratione aut coniectura observatis ac notatis signis; D I, 34. »ubi ... Marius ... fausta .. signa suae laudis reditusque notavit«; D I, 106.
sortes: f. cantum; N III, 14.
tempora: »huic (Draconi) ... tempora sunt duplici fulgore notata«; N II, 107.
traiectiones: f. motus; D I, 2.
virum: f. civem; D I, 29.
vitium: quamvis .. multis nominibus est hoc vitium notandum levium hominum; Lae 91.
volatus: f. cantum; D I, 94.
III, 1. orbem: illum (orbem deus) eiusdem naturae, hunc alterius notavit; Ti 25.
2. sidera: cum ... ea .. animadvertant et notent sidera natalicia Chaldaei, quaecumque lunae iuncta videantur; D II, 91.

notus, bekannt: alqs: tum ad hos notiores, C. Flaminium . . . L. Cassium, Q. Pompeium; A II, 13. qui ipse sibi notus sit, hoc est qui suam naturam sensumque perspexerit; F II, 16. quia (Africanus) notior est nobis propter recentem memoriam; T IV, 50. secunda (Diana) notior; N III, 58.
alqd: ea, quantum potui, ... feci ut essent nota nostris; A I, 8. cui (Antiocho) erant ea, quae paulo ante dixi, notissima; A II, 102. Empedocles haec pervolgata et nota quattuor (dixit esse); A II, 118. nec eo tamen aiunt empirici notiora esse illa; A II, 122. satisne tandem ea nota sunt nobis, quae nervorum natura sit, quae venarum? A II, 124. quae tibi notissima sunt; F III, 6. erit .. notius, quale sit, pluribus notatum vocabulis idem declarantibus; F III, 14. haec in praesentia nota esse debebunt; F V, 21. mihi .. ne haec quidem notiora et inlustriora carere vi divina videntur; T I, 64. difficile est .. *in* philosophia pauca esse ei nota, cui non sint aut pleraque aut omnia; T II, 1. nota .. tibi sunt; N I, 113. haec, quae nota nobis sunt; N II, 30. vobis .. minus notum est, quem ad modum quidque dicatur; N II, 73. illa etiam notiora; N II, 126. quae si hominibus solis nota sunt; N II, 155. tibi .. nota sunt; D I, 123. omnia .., quae volumus, nota nobis esse possunt; D II, 139. puto .. tibi haec esse nota. — vero mihi, inquit ille, notissima; R I, 66. ingrediar in ea, quae nota sunt omnibus; R I, 70. ut ad haec citeriora veniam et notiora nobis; L III, 4. quae nec erant satis nota nostris et erant cognitione dignissima; O II, 5. ut ea ipsa mihi nota essent, quibus me nunc exemplis uti videtis; C 26. nota sunt vobis; Lae 11. f. nomina.
aetates: et formae .. nobis deorum et aetates et vestitus ornatusque noti sunt; N II, 70.
aeternitas: cui aeternitas omnis totiusque mundi nota sit magnitudo; T IV, 37.
amicitia: Scipionis et Laeli ‖ Laelii ‖ amicitiam notam posteritati fore; Lae 15.
animantia: quae sunt nobis nota animantia; Ti 11.
animus: animum tibi tuum notum esse oportere, etiamsi ignores et locum et formam; T I, 70.
caelum: quod (caelum) nec desideraret alterum satis sibi ipsum notum et familiare; Ti 20.
carmen: notum .. vobis carmen est; C 16. notum est carmen incisum in sepulcro; C 61.
copia: hanc totam copiam iam Lucullo nostro notam esse oportebit; F III, 8.
creatio: »creatio magistratuum, iudicia populi, iussa vetita quom suffragio cosciscentur, optumatibus nota, plebi libera sunto«; L III, 10.
disciplina: Epicurus, cuius est disciplina nunc notior; A II, 131.
exempla: ego exempla omnium nota proferam; D I, 103.
exordium: quod habemus .. institutae rei publicae tam clarum ac tam omnibus notum exordium quam ..? R II, 4.
fabula: nota fabula est; T I, 113.
figurae: ut (stellae) ex notarum figurarum similitudine nomina invenerint; N II, 104.
forma: quae (forma) mihi ex imagine eius (Africani) quam ex ipso erat notior; R VI, 10. f. aetates.
futura: ne praeterita quidem ea ... Apollini nota esse (Carneades) censebat; quo minus futura! Fa 33.
genera: Aristoteles ... cum quattuor nota illa genera principiorum esset complexus; T I, 22.
honestas: f. pars.
imago: est .. nota imago; F V, 4.
insigne: notum iis esse debebit insigne veri; A II, 36.
iudicia, iussa: f. creatio.
laudes: quorum ad popularis inlustrisque laudes has etiam minus notas minusque pervolgatas adiungimus; A II, 6.
locus: locus ut ipse notus sit, ex quo ducatur quaeque pars iuris; L II, 46.
magnitudo: f. aeternitas.
naturae: singularis est .. quaedam natura atque vis animi seiuncta ab his usitatis notisque naturis; T I, 66. fr IX, 10.
nomina: quid, cum volumus nomina eorum ... nota nobis esse, parentes, patriam, multa praeterea minime necessaria? F V, 52.
opiniones: unde tibi notae sunt opiniones nationum? N I, 62.
oracula: quae (oracula), quia nota tibi sunt, relinquo; D I, 37.
ornatus: f. aetates.
parentes, patria: f. nomina.
pars: honestatis pars confecta est, quam quidem tibi cupio esse notissimam; O II, 9.
praeterita: f. futura.
ratio: quae (Epicuri ratio) plerisque notissima est; F I, 13. qui (Divitiacus) .. naturae rationem, quam φυσιολογίαν Graeci appellant, notam esse sibi profitebatur; D I, 90. quam (rationem mathematicorum) istis (Chaldaeis) notam esse oportebat; D II, 91.
regula: quam (regulam) tibi cupio esse notissimam; O III, 81.
res: nota .. mihi res est; A II, 10. quod ego res notas notis verbis appello; F V, 89. quae (mors) videtur notissima res esse; T I, 18. nota res est; D I, 33. nec ... ita disseram de re tam inlustri tamque nota, ut ..; R I, 38. nota scilicet illa res et celebrata monumentis plurimis litterarum; R II, 63. ut ‖ † et ‖ communis intellegentia nobis notas res efficit; L I, 44. quia de suis [notis] rebus videntur loqui; Ti 38.
rhetorica: quoniam rhetorica mihi vestra sunt nota; Fa 4.
sententiae: omnes mihi Epicuri sententiae satis notae sunt; F I, 16.
suffragia: quae (suffragia) iubeo nota esse

optimatibus, populo libera; L III, 33. »optimatibus (suffragia) nota, plebi libera sunto«; L III, 38.
tempora: quae (tempora) nota sunt omnibus; F II, 72.
terrae: ex his ipsis cultis notisque terris ... nomen .. Caucasum ... transcendere potuit? R VI, 22.
tribuni: nondum inventis || notis || seditiosis tribunis plebis, ne cogitatis quidem; L III, 44.
verba: sunt .. (verba) mihi nota; A II, 102. quae (verba) nota tibi profecto .. sunt; F II, 20. quae (verba) ipsi Graeciae nota non sint; F III, 4. ſ. res; F V, 89.
vestitus: ſ. aetates. — vetita: ſ. creatio.
virtutes: quae (virtutes) notae illustresque sunt; F IV, 4.
vitium: ut in iis (praediis) vendendis vitia dicerentur, quae nota essent venditori; O III, 65. notum esse emptori vitium, quod nosset venditor; O III, 67.
voluptas: quae (voluptas) passeribus nota est omnibus; F II, 75.

novacula, Schermesser: Tarquinius .. dixit se cogitasse cotem novacula posse praecidi. tum Attum iussisse experiri. ita cotem in comitium allatam ... novacula esse discissam. ... cotem autem illam et novaculam defossam in comitio ... accepimus; D I, 32. 33.

novellus, jung: arbor: arborem .. et „novellam" et „vetulam" (dicimus); F V, 39. quoniam ... nequedum satis ab his novellis arboribus omnis hic locus opacatur; L fr 4.

novem, neun: A. anni: * *quinque et* sexaginta annis antiquior, quod erat XXXVIIII ante primam Olympiadem condita; R II, 42. (avus) mortuus est novem annis post meum consulatum; C 19.
centuriae: ut ... LXXXVIIII centurias habeat; R II, 39. quibus ex centum quattuor centuriis || VIIII centurias || ... octo solae si accesserunt; R II, 39.
globi: novem tibi orbibus vel potius globis conexa sunt omnia; R VI, 17.
lunae: quod ii (partus) maturescunt ... novem lunae cursibus; N II, 69.
Musae: secundae (Musae) Iove tertio et Mnemosyne procreatae novem; N III, 54.
orbes: ſ. globi.
B, I. revertuntur: ex decem nobilissimis ... novem revertisse; O III, 113.
II. usque ad: sin autem usque ad novem verbi gratia sine dubitatione respondes pauca esse, in decumo insistis; A II, 94.

noverca, Stiefmutter: cum is (Hippolytus) patri suspectus esset de noverca; O III, 94.

novitas, Neuheit, Ungewöhnlichkeit: I. adfert: quem (terrorem) tibi rei novitas attulerit; D II, 60. novitates .. si spem adferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat, non sunt illae quidem repudiandae, vetustas tamen suo loco conservanda; Lae 68.
debet: ſ. excitat.
est: in omni arte ... multam novitatem nominum esse; F III, 3.
excitat: proinde quasi novitas nos magis quam magnitudo rerum debeat ad exquirendas causas excitare; N II, 96.
II. admiror: admiratum Leontem novitatem nominis quaesivisse, quinam essent philosophi; T V, 8 (9).
repudio: ſ. I. adfert; Lae 68.
III, 1. delectari: ut semper et novitate delectemur et copia; N II, 131.
percelli: † qua || qua || ille (Caesar) rei novitate perculsus; D I, 119.
revocare: neque (Sirenes) videntur .. novitate quadam et varietate cantandi revocare eos solitae; F V, 49.
2. praeter: inter Zenonem et Peripateticos nihil praeter verborum novitatem interesse; T V, 32.

novo, neu bilden, aufbringen, erfinden: alqd: quae ab Arcesila novata sunt; A I, 43. quamquam ex omnibus philosophis Stoici plurima novaverunt; F III, 5. cum ... in eo nihil novetur; F IV, 22. nihil habui ..., quod putarem novandum in legibus; L III, 12. quoniam haec primum a nobis novantur; Ti 13.

novus, neu, jung, unbekannt, ungewöhnlich, unerhört, emporgekommen: A. bei Substantiven: alqd: in quo etsi (Strato) est magnus, tamen nova pleraque; F V, 13. »ne quid horum umquam accidat animo novum;« T III, 30. ut ei (sapienti) nihil improvisum accidere possit, nihil inopinatum, nihil omnino novum; T IV, 37.
Academia: relictam a te veterem Academiam, .. tractari autem novam; A I, 13. hanc Academiam novam appellant, quae mihi vetus videtur; A I, 46. illa (Academia) ... vetus, haec nova nominetur; A I, 46. audebo te ab hac Academia nova ad illam veterem vocare; F V, 7.
aegritudo: nata esset aegritudo nova; T IV, 40.
agri: in quam (Mesopotamiam Euphrates) quot annos quasi novos agros invehit; N II, 130.
amicitiae: [sperni ab iis veteres amicitias, indulgeri novis]; Lae 54.
amici: num quando amici novi ... veteribus sint anteponendi; Lae 67.
amor: novo quidam amore veterem amorem tamquam clavo clavum eiciendum putant; T IV, 75.
bustum: quod (lex) »rogum bustumve novum« vetat »propius sexaginta pedes adigi || adici || aedes alienas«; L II, 61.
causa: quaecumque nova causa consultatiove acciderit; L II, 46. quae .. nova causa in natura est, quae ..? Fa 46.
cives: quos quasi novos et adscripticios cives in caelum receptos putant; N III, 39.
civitas: civitatis aut condere novas aut conservare iam conditas; R I, 12. ad firmandam novam civitatem novum quoddam ... consilium ... secutus est; R II, 12.
consilium: novo consilio inito; A II, 119. ſ. civitas; R II, 12.
consultatio: ſ. causa; L II, 46.
curia: (curiam) Hostiliam dico, non hanc novam; F V, 2.
cursus: »dextrorsum orbem flammeum radiatum solis liquier cursu novo«; D I, 44.
di: »separatim nemo habessit deos neve novos neve advenas«; L II, 19. suos .. deos aut novos aut alienigenas coli; L II, 25. novos .. deos ... sic Aristophanes ... vexat, ut ..; L II, 37.
disciplina: horum || verum || (Stoicorum) esse .. arbitror ... correctionem veteris Academiae potius quam novam aliquam disciplinam putandam; A I, 43. o ... causam .. iustam, cur nova exsisteret disciplina! F IV, 21. admiscentur .. (maritimae urbes) novis sermonibus ac disciplinis; R II, 7.
domus: Antiocho id magis licuerit, ... remigrare in domum veterem e nova quam nobis in novam e vetere? A I, 13.

equus: nemo est, quin || qui non || eo (equo), quo consuevit, libentius utatur quam intractato et novo; Lae 68.
exercitus: cur tantum interest inter novum et veterem exercitum? T II, 38.
fabula: qui clamores tota cavea nuper in ... M. Pacuvi nova fabula! Lae 24.
genus: quod .. ipsa genera generibus saepe commutantur novis; R I, 69. novum .. id genus imperii visum est; R II, 56.
homo: M. .. Catoni, homini ignoto et novo, ... certe licuit Tusculi se in otio delectare; R I, 1. suffragata (domus) domino, novo homini, ad consulatum putabatur; O I, 138.
indicium: novum etiam oculorum iudicium habetis; N II, 47.
largitio: qui novam largitionem quaerunt; R IV, 2.
lex: cum ego te hac nova lege videam eodem die accusatori respondere; F IV, 1. repete ... testamentorum etiam lege nova quaestiones; N III, 74. quoniam non recognoscimus nunc leges populi Romani, sed aut repetimus ereptas aut novas scribimus; L III, 37.
loci: »me visus homo pulcher per ... ripas raptare locosque novos«; D I, 40.
molitio: ut originem rerum et molitionem novam quaereret; Ti 9.
nomen: aut .. nova sunt rerum novarum facienda nomina aut ex aliis transferenda; A I, 25. nobis, quibus etiam verba parienda sunt imponendaque nova rebus novis nomina; F III, 3. agri cultura ... eas res, in quibus versatur, nominibus notavit novis; F III, 4. vide, ne magis .. tuum fuerit ... non nova te rebus nomina imponere; F III, 10. cum (Zeno) uteretur in lingua copiosa factis tamen nominibus ac novis; F III, 51. quod ... illi (Stoici) nomina nova quaerunt, quibus idem dicant; F V, 89. haec ... nominibus ... appellata partim novis et commenticiis ..., partim idem significantibus; F V, 90. nec (audebo cetera) fraudare suo vetere nomine potius quam aliquod || quam aliquid potius || novum exquirere; F V, 91. ipsum animum ἐνδελέχειαν (Aristoteles) appellat novo nomine; T I, 22. sunt .. rebus novis nova ponenda nomina; N I, 44.
oratores: »proveniebant oratores novi, stulti adulescentuli;« C 20.
origo: f. molitio.
perturbationes: cum .. omnes post interitum Caesaris novarum perturbationum causae quaeri viderentur; Fa 2.
poena: eius (Atrei) qui meditatur poenam in fratrem novam; T IV, 77.
populus: unius viri consilio ... ortum novum populum; R II, 21. quo .. tempore novus ille populus vidit .. id; R II, 24.
potestas: non novam potestatem nactus || nanctus ||, sed, quam habebat, usus iniuste; R II, 51.
quaestio: hac amentia quaestione nova perterritus (C. Blossius) in Asiam profugit; Lae 37.
ratio: nec .. nostra quaedam est instituenda nova et a nobis inventa ratio; R I, 13. erat .. tum haec nova et ignota ratio, solem lunae oppositu solere deficere; R I, 25. te .. ingressum ratione ad disputandum nova; R II, 21. cum prudenter illi principes novam et inauditam ceteris gentibus interregni ineundi rationem excogitaverunt; R II, 33.
res: quodsi illi tum in novis rebus quasi modo nascentes haesitaverunt; A II, 15. illi (seditiosi) cum res novas || bonas, al. || tractent; A II, 72. cum in Graeco sermone haec ipsa quondam rerum nomina novarum * non videbantur; F III, 15. nec .. intermittunt aut admirationem earum rerum ... aut investigationem novarum; F V, 57. est .. ars in iis, qui novas res coniectura persequuntur, veteres observatione didicerunt; D I, 34. causarum .. ignoratio in re nova mirationem || admirationem || facit; D II, 48. eam (haruspicum disciplinam) postea crevisse rebus novis cognoscendis; D II, 50. causam .. investigato in re nova atque admirabili; D II, 60. f. nomen; A I, 25. F III, 3. N I, 44. verba; F III, 5.
rogus: f. bustum.
sepulchra: sepulchris .. novis finivit modum; L II, 66.
sermones: f. disciplina; R II, 7.
tabulae: tabulae .. novae quid habent argumenti? O II, 84.
tactus: »ut iniecto eculei freno repente tactu exagitantur novo«; T III, 67.
templa: nova templa verecundius reprehendo propter Pompeium; O II, 60.
vehiculum: ut procul divinum et novum vehiculum Argonautarum ... conspexit; N II, 89.
verba: verbis .. novis cogimur uti; A I, 5. audebimus ... novis verbis uti te auctore; A I, 26. plurimis .. idem novis verbis ⟨nova enim dicebat⟩ usus est; A I, 41. Zeno .. non tam rerum inventor fuit quam verborum novorum; F III, 5. nova verba fingunt, deserunt usitata; F IV, 7.
via: qui (lucus Vestae) a Palatii radice in novam viam devexus est; D I, 101. Aio Loquenti aram in nova via consecratam; D II, 69.
vicinus: qui (Chremes) novum vicinum non vult »fodere«; F I, 3.
voluptas: Xerxes ... praemium proposuit, qui invenisset novam voluptatem; T V, 20.
B. **allein:** I. accidit, al.: ut inopinatum ac novum accidisse videatur; T V, 81.
II. adfero: omnia tollamus .., quae aut historia nobis aut ratio nova adfert; N I, 88. f. **adfero,** II. novum (4 St.) B. I, S. 65, a.
commoveo: Philo .. dum nova quaedam commovet; A II, 18.
complector: quo modo .. haec infinita et semper nova aut memoria conplecti aut observando notare possumus? D II, 146.
conquiro: tu ... nova aliqua conquiras oportet; T V, 13.
dico: de sensibus ipsis quaedam dixit nova; A I, 40. nova .. dicebat; A I, 41. nunc dicam de voluptate, nihil scilicet novi; F I, 28.
efficio: est ... traductio temporis nihil novi efficientis; D I, 127.
exquiro: f. A. nomen; F V, 91.
invenio: Pythagoras cum in geometria quiddam novi invenisset; N III, 88.
molior: triumviris seditiosissimis aliquid cotidie novi molientibus; R I, 31.
noto: f. complector.
reperio: Zenoni ... obtrectans nihil novi reperienti, sed emendanti superiores immutatione verborum; A II, 16.
III. alqd: percontantibus nobis, ecquid forte Roma novi; A I, 2. quaere potius, ecquid ipse novi; A I, 2. nihil .. equidem novi; D I, 11. f. II. dico, al. — **adfero,** II. novum (4 St.) B. I, S. 65, a.

nox, Nacht, Dunkel: I. adimit: si nox non adimit vitam beatam, cur dies nocti similis adimat? T V, 112.
dimetiuntur: dies noctesque oculis cognitae, tum mensum annorumque conversiones et numerum machinatae sunt et spatium temporis dimensae et ad quaestionem totius naturae inpulerunt; Ti 52.

efficit: nox .. et dies ad hunc modum et ob has generata causas unum circumitum orbis efficit sapientissimum atque optimum; Ti 32.
est: totas noctes somniamus || tot noctes dormimus ||, neque ulla est fere, qua non dormiamus || somniemus ||; D II, 121.
impellunt, machinantur: f. dimetiuntur.
obsistit: qui (Ennius) ut scribit, ... »Nonis Iunis soli luna obstitit et nox«; R I, 25.
opacat: cum .. terras nox opacasset; N II, 95.
opprimit: quotiens illum (C. Galum) lux noctu aliquid describere ingressum, quotiens nox oppressit, cum mane coepisset! C 49.
II, 1. cognosco: f. I. dimetiuntur.
conficio: is .. (sol) oriens et occidens diem noctemque conficit; N II, 102.
consumo: frustra .. consumptae tot noctes; D II, 141.
contraho: accipies .. hoc parvum opusculum lucubratum his iam contractioribus noctibus; P 5.
efficio: umbra terrae soli officiens noctem efficit; N II, 49. eadem .. obiectu suo umbram noctemque efficiat cum ad numerum dierum aptam, tum ad laborum quietem; R IV, 1.
genero: f. I. efficit.
offundo: quae (philosophia) lucem eriperet et quasi noctem quandam rebus offunderet; N I, 6.
paveo: »navem ut horrisono freto noctem paventes timidi adnectunt navitae«; T II, 23.
2. antepono: quam multi dies reperiri possunt, qui tali nocti anteponantur! T I, 97.
3. produco ad: quod (convivium) ad multam noctem, quam maxime possumus, vario sermone producimus; C 46. — in: sermonem in multam noctem produximus; R VI, 10.
III. similis: cui (nocti) *si* similis futura est perpetuitas omnis consequentis temporis, quis me beatior? T I, 97. f. I. adimit.
IV. dinumerationes: ut ... nec frustra siderum motus intueremur dinumerationibusque noctium ac die*rum* *; R III, 3.
effectrix: terram, ... diei noctisque effectricem eandemque custodem; Ti 37.
indutiae: quod dierum essent pactae, non noctium indutiae; O I, 33.
infera: »interea sol albus recessit in infera noctis«; D I, 108.
meta: quae (umbra terrae) est meta noctis; D II, 17.
nigror: »tenebrae conduplicantur noctisque et nimbum occaecat nigror«; D I, 24.
numerus: saecla nunc dico non ea, quae dierum noctiumque numero annuis cursibus conficiuntur; N I, 21.
pars: cum ... magnam .. partem noctis vigilasses; D I, 59.
silentium: qui (galli) .. „silentio noctis“, ut ait Ennius, »favent ... cantu«; D II, 57.
vicissitudo: f. **dies,** IV. vicissitudo (3 St.) B. I, S. 703, a.
V, 1. Accusativ: f. I. est. **dies,** V, 1 (15 St.) B. I, S. 703, a.
2. Ablativ: quin is (cibus) nocte et die concoquatur; N II, 24. qua nocte natus Alexander esset, eadem Dianae Ephesiae templum deflagravisse; N II, 69. quod efficitur in caelo singulis diebus et noctibus; N II, 88. aër die et nocte distinguitur; N II, 101. cuius (Helices) .. clarissimas stellas totis noctibus cernimus; N II, 105. reliquum .. corpus Draconis totis noctibus cernimus; N II, 108. »cum ... luna ... subito stellanti nocte perempta est«; D I, 18. conclave ... proxima nocte corruit; D I, 26. qua nocte templum Ephesiae Dianae deflagravit, eadem constat ex Olympiade natum esse Alexandrum, atque ... clamitasse magos pestem ac perniciem Asiae proxuma nocte natam; D I, 47. concubia nocte visum esse in somnis ei ... illum alterum orare, ut subveniret; D I, 57. cum sol nocte visus est || esset ||; D I, 97. quod (conclave) proxuma nocte corruit; D II, 20. quod serena nocte subito candens et plena luna defecisset; R I, 23. f. est. II, 1. contraho.
3. a: (Helice) »late prima confestim a nocte videtur«; N II, 106.
ad: qui ad multam noctem vigilassem; R VI, 10.

noxia, Schuld, Vergehen: I. adfero: in quibus (rebus) peccata non maxumas adferunt noxias; fr V, 84.
II. par: noxiae poena par esto«; L III, 11. 46.

noxius, schuldig: »magistratus nec oboedientem et noxium || innoxium || civem multa, vinculis verberibusve coherceto«; L III, 6.

nubes, Wolke: I. parit: f. II, 2.
II, 1. cogo: in quo (caelo) nubes, imbres ventique coguntur; T I, 43.
coloro: f. 3.
refero: quodsi nubes rettuleris in deos, referendae certe erunt tempestates; N III, 51.
2. facio: cuius (Iridis) si divina natura est, quid facies nubibus? arcus enim ipse e nubibus efficitur quodam modo coloratis; quarum una etiam Centauros peperisse dicitur; N III, 51.
3. animadverto in: in nubibus numquam animadvertisti leonis formam aut hippocentauri? D II, 49.
cogo in: (aër) concretus in nubes cogitur; N II, 101.
efficio ex: f. 2.
induo in: cum .. (anhelitus terrae) se in nubem induerint eiusque tenuissimam quamque partem coeperint dividere atque disrumpere ..., tum et fulgores et tonitrua existere; D II, 44.
III. conflictus: si .. nubium conflictu ardor expressus se emiserit, id esse fulmen; D II, 44.
magnitudo: cum ... nubium magnitudinem ventorumque vim cognovissent; N II, 95.
pars: f. II, 3. induo in.

nubo, heiraten, part. verheiratet: I. alicui: quae (Venus) nupsit Volcano; N III, 59. quam (Venerem) Adonidi nupsisse proditum est; N III, 59. virgo .. nupsit, cui Caecilia nupta fuerat; D I, 104. f. II.
II. alqm: cui (Diti) *nuptam dicunt* Proserpinam, quod Graecorum nomen est; N II, 66. f. I. D I, 104.
filias: qui (Q. Metellus) ... reliquit .. tris filias nuptas; F V, 82.
mulieres: plures .. (mulieres) singulis solent esse nuptae; T V, 78.

nudius, vor: quae a te nudius tertius dicta sunt; N III, 18.

nudo, entblößen, entkleiden, berauben: I. alqs: »nudate! heu miserum me! excrucior«; T II, 50.
II. alqd: alia semper virent, alia hieme nudata verno tempore tepefacta frondescunt; T V, 37.
corpora: bene .. Ennius: »flagiti principium est nudare inter civis corpora«; T IV, 70.
ossa: hominum *nec* || non || spinas vellentium, ut Stoici, nec ossa nudantium; F IV, 6.
puberem: * nudari puberem; R IV, 4.

nudus, nackt, entblößt, unbeschützt, einfach, allein: alqs: in altera philosophiae parte ... iste

vester (Epicurus) plane ... inermis ac nudus est; F I, 22. non (Pompeius) exercitu amisso nudus in servorum ferrum ... incidisset; T I, 86. si nudus es, da iugulum; sin tectus „Volcaniis armis", id est fortitudine, resiste; T II, 33. in ea .. gente .. ei, qui sapientes habentur, nudi aetatem agunt; T V, 77.

alqd: hoc nudum relinquitur, possitne quis beatus esse, quam diu torqueatur; T V, 14 (13). nuda ista si ponas, iudicari, qualia sint, non facile possint ‖ iudicare ... possim ‖; P 24.

nugae, Possen, Tändeleien: 1. delectari: huncine hominem tantis ‖ tantum ‖ delectatum esse nugis, ut ..? D II, 30.

2. in: poëtam non audio in nugis; P 26.

nugator, Schwätzer, Thor: non .. tam isti (lacerti mortui sunt) quam tu ipse, nugator! C 27.

nugatorius, nichtig, läppisch: tota res .. nugatoria est; N I, 108.

nugor, tändeln, witzeln: Democritus .. non inscite nugatur, ut physicus; D II, 30.

nullus, kein, Niemand: A. **bei Substantiven:** I. **ohne Zusatz:** alqs: miseros ob id ipsum quidem (esse), quia nulli sint; T I, 11. huic (sermoni) .. qui studeant, sunt nulli; O I, 132. nolite arbitrari ... me, cum a vobis discessero, nusquam aut nullum fore; C 79.

alqd: ut reliqua non illa quidem nulla, sed ita parva sint, ut nulla esse videantur; F V, 72. quae essent dura, si sentiret, nulla *sunt* sine sensu; T I, 107.

accessio: ipsum bonum ... crescendi accessionem nullam habet; F III, 45.

acies: ut nulla acies humani ingenii tanta sit, quae ..; A II, 122.

actio: si nulla actio rerum ‖ actio ‖ consequatur; O I, 153.

adfectio: praesentis .. mali sapientis adfectio nulla est; T IV, 14.

adfirmatio: nulla adfirmatione adhibita; A I, 17.

aditus: quae (emendatio philosophiae) omnino aditum nullum habere potest in urbem, in forum, in curiam; F IV, 21.

adiunctio: in quibus (sententiis) nulla inest ‖ est ‖ virtutis adiunctio; F II, 39.

adminicula: hanc .. partem relictam explebimus nullis adminiculis, sed, ut dicitur, Marte nostro; O III, 34.

admixtio: summa pars caeli ... suum retinet ardorem tenuem et nulla admixtione concretum; N II, 117.

aegritudo: si ista (aegritudo) perturbare animum sapientis non potest, nulla poterit; T IV, 8. quos ... nullae aegritudines exedunt; T V, 16.

aestimatio: quae nulla aestimatione digna essent; F III, 51.

ager: ut agrum ..., qui nullum habuit, habeat; O II, 79.

agricola: nullius .. agricolae cultu stirps tam diuturna quam poëtae versu seminari potest; L I, 1.

alimenta: ut (patria) nulla quasi alimenta exspectaret a nobis; R I, 8.

amicitia: cuius (amicitiae) est ea vis, ut, simul atque sibi aliquid alter maluerit, nulla sit; L I, 34.

animal: in ea parte ... animal gigni nullum putare; N II, 42. nullum est eorum (animalium), quod effugiat accipiendi aliquid extrinsecus ... necessitatem, et, si omne animal tale est, inmortale nullum est. ergo ‖ [ergo] ‖ itidem ... nullum est eorum individuum, nullum aeternum; N III, 29. nullum est animal sempiternum; N III, 31. animal nullum inveniri potest, quod ..; N III, 32. nullum .. animal aeternum est; N III, 33. 34. nullum potest esse animal, in quo ..; N III, 33. nullum .. animal est sempiternum; N III, 34. nullum est animal praeter hominem, quod ..; L I, 24.

animans: qui (vultus) nullo in animante esse praeter hominem potest; L I, 27. cuiusnam animantium deus ... similitudinem secutus sit. nullius profecto id quidem, quae sunt nobis nota animantia; Ti 11.

animus: quasi animum nullum habeamus; A II, 139. Dicaearchus .. et Aristoxenus ... nullum omnino animum esse dixerunt; T I, 51. si nullus (animus) fuerit in mundo; N III, 27 (26). eundem (animum) .. esse creditote, etiamsi nullum videbitis; C 79.

apparatus: iis (legatis) apposuit tantum, quod satis esset, nullo apparatu; T V, 91.

arbiter: qui nullo arbitro vel secum ipsi loquantur vel ..; R I, 28.

argumentum: nullum .. id .. argumentum est; T II, 13.

ars: nulla arte adhibita; A I, 5. nullam denique artem esse nec dicendi nec disserendi; A I, 5. disserendi artem (Epicurus) nullam habuit; F I, 26. nulla ars divitiis contineri potest; F III, 49. nullam artem ipsam in se versari, sed esse ..; F V, 16. artem quidem se scire nullam, sed esse philosophum; T V, 8. nulla ars imitari sollertiam naturae potest; N I, 92. ne aegri quidem quia non omnes convalescunt, idcirco ars nulla medicina ‖ medicinae ‖ est; N II, 12. vim, ... cuius sollertiam nulla ars, nulla manus, nemo opifex consequi possit imitando; N II, 81. quae (fortuita) nulla nec arte nec sapientia provideri possunt; D II, 14. aut haec ars est aut nulla omnino, per quam eas (constantiam, virtutem) assequamur. nullam dicere maxumarum rerum artem esse, ... hominum est ... errantium; O II, 6.

atomi: si omnes atomi declinabunt, nullae umquam cohaerescent; F I, 20.

auctoritas: auctoritatem .. nullam debemus nec fidem commenticiis rebus adiungere; D II, 113.

avis: ista .. avi volat nulla vehementius; D II, 144.

aura: ut maris .. tranquillitas intellegitur nulla ne minima quidem aura fluctus commovente, sic ..; T V, 16.

auspicia: maximae rei publicae partes ... nullis auspiciis administrantur, nulla peremnia servantur, nulla ex acuminibus, nulla, *cum* viri vocantur; N II, 9. ut sint auspicia, quae nulla sunt; D II, 71. qui auspicia nulla habent; D II, 77.

barbari: e barbaris ... nulli erant antea maritumi praeter Etruscos et Poenos; R II, 9.

bellum: nullum bellum suscipi a civitate optima nisi aut pro fide aut pro salute; R III, 34. extra ulciscendi aut propulsandorum hostium causam bellum geri iustum nullum potest; R III, 35. nullum bellum iustum habetur nisi denuntiatum; R III, 35. nullum bellum esse iustum, nisi quod ..; O I, 36.

belua: elephanto beluarum nulla prudentior; N I, 97. Aegyptii nullam beluam nisi ob aliquam utilitatem ... consecraverunt; N I, 101.

beneficium: vestrorum deorum ... beneficium nullum extare; N I, 101. nec ob eam causam eos beneficium a patribus nullum habere; N III, 70.

bonum: si bonum praeterea nullum est; F IV, 34. nullo nec accepto ab iis (dis) nec sperato bono; N I, 116. nullum habendum magnum bonum, nisi quod ..; L I, 37. quo bono nullum optabilius, nullum praestantius neque datum est mortalium generi ... neque dabitur; Ti 52.

calones: eos tu cantheriis albis nullis calonibus ob viam Vatinio venisse existimas? N III, 11.

caritas: si nulla caritas erit, quae ..; F II, 83. nulla est caritas naturalis inter bonos? N I, 122. si maxime talis est deus, ut nulla gratia, nulla hominum caritate teneatur, valeat; N I, 124. in qua (tyrannorum vita) nulla fides, nulla caritas, nulla stabilis benivolentiae potest esse fiducia; Lae 52.

causa: cum omnino nulla sit causa peccandi; F I, 52. qui (Crassus) nisi eguisset, numquam Euphraten nulla belli causa transire voluisset; F III, 75. quae (obnuntiatio) si falsa fuisset, nullam adferre potuisset causam calamitatis; D I, 29. si nullam (causam) reperies; D II, 60. quia nulla causa accedat extrinsecus; Fa 24. nullis in rerum natura causis praepositis, cur ..; Fa 33. nulla .. earum est causa, quoniam nulla eam rem sua vi efficit, cuius causa dicitur; Fa 36. cum (Epicurus) attulisset nullam causam, quae istam declinationem efficeret; Fa 47. sine qua (dicendi cogitatione) ad nullam maiorem umquam causam sum ausus accedere; L I, 12.

celeritas: nulla est celeritas, quae possit cum animi celeritate contendere; T I, 43. cui (celeritati) par nulla ne cogitari quidem possit; N I, 24.

certamen: nullum ut certamen instituam; T III, 51. nullum erit certamen, sed ..; O III, 90.

circumscriptio: quam (aeternitatem) nulla circumscriptio temporum metiebatur; N I, 21.

civitas: nulla est tam stulta civitas, quae non ..; R III, 28. qui (senes) si nulli fuissent, nullae omnino civitates fuissent; C 67. pulsus ego civitate non sum, quae nulla erat; P 28.

claritas: miror deos immortales || inm. || histrioni futuro claritatem ostendisse, nullam ostendisse Africano; D II, 66.

cognitio: rerum natura nullam nobis dedit cognitionem finium; A II, 92. nulla est apud deos cognitio, nulla perceptio; N I, 80.

color: a quibus (Academicis) numquam dictum sit aut colorem aut saporem aut sonum nullum esse; A II, 103.

comitas: patrem eius (P. Scipionis Nasicae) ... nullam comitatem habuisse sermonis; O I, 109.

commodum: nullo prorsus commodo extrinsecus posito et quasi lenocinante mercede; A fr 20 (8. 16).

communio: qui (sibi) .. cum omni hominum genere nullam iuris communionem, nullam humanitatis societatem velit; R II, 48.

communitas: cum homini nulla cum deo sit communitas; N I, 116.

comprehensio: etiamsi comprehensio perceptioque nulla sit; A II, 106.

concertatio: nulla inter eos concertatio umquam fuit; T III, 51.

conclusio: iam adsumptione non concessa nulla conclusio est; D II, 109.

condicio: qui cupiditate peculii nullam condicionem recusant durissimae servitutis; P 39.

coniunctio: nulla potest esse ei (voluptati) cum honestate coniunctio; O III, 120.

consilium: quae quanto consilio gerantur, nullo consilio adsequi possumus; N II, 97.

consolatio: nulla consolatio || consolatione || permulcere posset stultam senectutem; C 4.

constantia: quoniam aegritudini nulla constantia opponitur; T IV, 14. quod ... nulla constantia, nullo rato tempore videmus effici; D II, 44.

contentio: ut .. hominum membra nulla contentione mente ipsa ... moveantur, sic ..; N III, 92. plebes de suo iure periculosas contentiones nullas facit; L III, 24.

controversia: nulla erit controversia; F IV, 74.

corpus: extra quem (mundum) nulla materiae pars || pars mat. || sit nullumque corpus; A I, 28. si simplex (animus), utrum sit ignis an ... numerus nullo corpore? A II, 124. quasi corpus nullum sit hominis; F IV, 36. quae (corpora) etiamsi essent, quae nulla sunt || [quae nulla sunt] || ; N I, 110. si nullum corpus inmortale sit, nullum esse corpus sempiternum; corpus autem inmortale nullum esse, ne individuum quidem; N III, 29. nullum corpus esse potest non mutabile; N III, 30.

crassitudo: extremitatem et quasi libramentum (esse), in quo nulla omnino crassitudo sit; A II, 116.

cruciatus: non solum vita * cruciati || nullo in vita cruciatu || atque dedecore ... caruerunt; L II, 42.

culpa: quia nulla sit in dolore nec fraus nec improbitas nec malitia nec culpa nec turpitudo; F IV, 52. culpam .. nullam esse, cum ..; T III, 34. qui cum ..., sibi .. nullius essent conscii culpae; O III, 73.

cultura: si nulla cultura adhibeatur; F V, 39.

cultus: (sapientes) nullum necessarium vitae cultum aut paratum requirentes; F V, 53.

cupiditas: nullis interiectis iniquitatibus aut cupiditatibus; R I, 42. cum is, qui inperat aliis, servit ipse nulli cupiditati; R I, 52.

cura: quo (itinere) confecto nulla reliqua cura, nulla sollicitudo futura sit; T I, 96. ut eos (reges) nulla privati negotii cura a populorum rebus abduceret; R V, 3. in quibus nullus labor, nulla industria, nulla cura est; O II, 36.

curatio: his || iis || nullane est adhibenda curatio? T III, 4.

custodia: legum custodiam nullam habemus; L III, 46.

decretum: quorum (decretorum) nullum sine scelere prodi poterit; A II, 27. quin decretum nullum falsum possit esse sapientis; A II, 27. cum sapientis nullum decretum esse posset || possit || nisi comprensum, perceptum, cognitum; A II, 109.

dedecus: quo minus homines ... solitudinem nacti nullo dedecore se abstineant; F III, 38. quo dedecus maius a philosopho nullum expecto; T II, 28. f. cruciatus.

definitiones: nullis .. partitionibus, nullis definitionibus utuntur; F III, 40.

delectus: f. dilectus.

di: nullos (deos) esse omnino Diagoras Melius et Theodorus Cyrenaicus putaverunt || putaverunt] || ; N I, 2. ut interdum nulli (di) esse videantur; N I, 61. si natum (est), nulli dei ante quam nati; N I, 68. nullos esse deos Epicuro videri; N I, 123. ut, cum ostendere velles, quales di essent, ostenderes nullos esse; N III, 20. vide, quam temere committant, ut, si nulla sit divinatio, nulli sint di; D II, 41.

dictum: nullum obscurum potest nec dictum eius esse nec factum; O II, 44.

dies: nullus est .. cuiusquam dies natalis; F II, 102. nulla praestituta die; T I, 93.

differentia: qui (philosophi) nullam rerum differentiam esse dixerunt; F III, 31.

dilectus: is (Dionysius) quasi dictata (admiscebat), nullo dilectu, nulla elegantia; T II, 26. nullo delectu proposito bonorum et malorum; fr V, 50.

discessus: sunt qui nullum censeant fieri discessum, sed ... occidere; T I, 18.
disciplina: auribus fortasse multae, oculis quidem nulla poterat esse fortior contra dolorem ... disciplina; T II, 41. disciplinam puerilem ingenuis ... nullam certam ... esse voluerunt; R IV, 3.
discrepantia: in actiones omnemque vitam nullam discrepantiam conferre debemus; O I, 111.
discrimen: quoniam vera a falsis nullo discrimine separantur; A II, 141. si in ea (mundi moderatione) discrimen nullum est bonorum et malorum; N III, 85. si (homines) senserint nullum in delictis esse discrimen; P 23.
disiunctio: si e contrariis disiunctio ... falsa potest esse, nulla vera est; A II, 97.
dissensio: quid, de quo nulla dissensio est? F IV, 32. nulla mihi tecum .. potest esse dissensio; F IV, 60. haec cum illis (Stoicis) est dissensio, cum Peripateticis nulla sane; F V, 76.
dissimilitudo: quod argumenti satis est nullam dissimilitudinem esse in genere; L I, 30.
distinctio: quia nulla in visis distinctio appareat; A II, 48.
divinatio: ut sint di, potest fieri, ut nulla ab iis divinatio generi humano tributa sit; D I, 10. nullam eorum divinationem voco, ne illam quidem, qua ..; D I, 112. cum sint, qui omnino nullam divinationem probent; D I, 113. vide .., ne nulla sit divinatio; D II, 12. vultis .. omnia fato; nulla igitur est divinatio; D II, 20. divinatio nulla est; D II, 25. ><. nec, si (di) dant vias, nulla est divinatio; D II, 106. ſ. di; D II, 41.
doctrina: haec ‖hoc‖ ita sentimus natura duce, nulla ratione nullaque doctrina; T I, 30.
dolor: nullo dolore nec impediente nec impendente; F I, 40. qui .. ita frui volunt voluptatibus, ut nulli propter eas consequantur dolores; F I, 48. nullo nec praesenti nec futuro dolore; F II, 63. nullum ab iis, qui in id certamen descendant, devitari dolorem; T II, 62. qui hanc (laudem) petessunt, nullum fugiunt dolorem; T II, 62. cum ... reliquae .. virtutes ... nullum .. recusent nec supplicium nec dolorem; T V, 13.
dominus: quae (libertas) non in eo est, ut iusto utamur domino, sed ut nul*lo* *; R II, 43.
dubitatio: quia dubitatio in re nulla erat; F V, 64.
dux: quae (vis populi) ducem quod ‖quom‖ habet, interdum lenior est, quam si nullum haberet; L III, 23.
effigies: consectatur .. (optumus quisque) nullam eminentem effigiem virtutis, sed adumbratam imaginem gloriae ‖ [gloriae] ‖; T III, 3. nos veri iuris ... solidam et expressam effigiem nullam tenemus; O III, 69.
elegantia: ſ. dilectus; T II, 26.
emolumentum: etsi nullum consecuturum emolumentum vident; F II, 45. quin ad eas res hominum natura nullo emolumento invitata rapiatur; F V, 48. nullum .. emolumentum esse, nullum iniustitia partum praemium tantum, semper ut timeas; R III, 26.
erratio: nulla .. in caelo nec fortuna nec temeritas nec erratio nec vanitas inest; N II, 56.
error: nullus in ipsis error est finibus bonorum et malorum, ... sed ..; F I, 55.
eruditio: quod nullam eruditionem esse duxit, nisi quae ..; F I, 71.
excusatio: nulla est .. excusatio peccati, si amici causa peccaveris; Lae 37.
exemplum: nullum est exemplum, cui malimus adsimulare rem publicam; R I, 34. delectabatur (C. Duellius) cereo ‖crebro‖ funali et tibicine, quae sibi nullo exemplo privatus sumpserat; C 44.
exitus: quid ego haruspicum responsa commemorem ..., quae aut nullos habuerint exitus aut contrarios? D II, 52.
expiatio: scelerum in homines atque in d*eos* *in*pietatum ‖ imp. ‖ nulla expiatio est; L I, 40.
exportatio: earum rerum, quibus abundaremus, exportatio ... nulla esset; O II, 13.
extremitas: quarum (regionum) nulla esset ora, nulla extremitas; F II, 102. ut (Democritus) nulla in extremitate consisteret; T V, 114.
facinus: ab hoc nulla fraus aberit, nullum facinus; O III, 75. nullum .. scelus, nullum malum facinus esse, ad quod suscipiendum non libido voluptatis inpelleret; C 40.
factum: nullum .. eorum factum potest utile esse; O III, 60. ſ. dictum.
falsa: ut falsa eiusdem modi nulla possint esse; A II, 44.
fatum: sin autem id potest flecti, nullum est fatum; D II, 21.
feriae: nullae (feriae sunt), quod sciam; O III, 59.
fides: quae (visa) fidem nullam habebunt sublata veri et falsi nota; A II, 58. quorum (regnorum), ut ait Ennius, „nulla [regni] sancta societas nec fides est"; R I, 49. quod .. est apud Ennium: »nulla sancta societas nec fides regni est«; O I, 26. quae (fides) esse nulla potest, nisi ..; O II, 84. nullam esse fidem, quae infideli data sit; O III, 106. ſ. auctoritas. caritas; Lae 52.
fides: in fidibus pluribus, si nulla earum ita contenta nervis sit, ut ..; F IV, 75.
fiducia: ſ. caritas; Lae 52.
finis: mors si est misera, finis esse nullus potest; T I, 100. nisi sanatus animus sit, ... finem miseriarum nullum fore; T III, 13.
flos: Cato ... in ea est haeresi, quae nullum sequitur florem orationis; P 2.
forma: formae, quae reapse nullae sunt, speciem autem offerunt; D I, 81. quae est .. forma tam invisitata, tam nulla, quam non sibi ipse fingere animus possit? D II, 138.
fortuna: sin ‖si‖ (illud) certe eveniet, nulla fortuna est; D II, 18. hominem ... nulli .. neque homini neque perturbationi animi nec fortunae succumbere (oportere); O I, 66. ſ. erratio.
fraus: ut ... nulla fraus sit ‖est‖, ne si iuratus quidem id non feceris; O III, 107. ſ. culpa; F IV, 52. facinus; O III, 75.
frigus: nullo imbri, nullo frigore (Masinissam) adduci, ut capite operto sit; C 34.
gens: quod nulla gens tam fera ... sit, cuius ..; T I, 30. gentem .. nullam video neque tam humanam ... neque ..; D I, 2. nulla gens est neque tam mansueta neque tam fera, quae non ..; L I, 24. quem (mucronem tribunicium) quom homines scelerati ... nulla in gente reperirent; L III, 21.
genus: haec ... in horum quattuor generum inesse nullo putat; T I, 22. qui (Anaxarchus) ... nullum genus supplicii deprecatus est; T II, 52. nullum genus est minus malitiosum; T III, 50. quorum generum nullum est, ex quo non ..; D II, 109. nullum est .. genus illarum rerum publicarum, quod non ..; R I, 44. quoniam eorum (generum) nullum ipsum per se separatim ‖separatum‖ probo; R I, 54. nullum esse de tribus his generibus, quod sit probandum minus; R III, 47. nullo in genere disputando † honesta ‖ si ullo in genere disputandi, in hoc ista, al. ‖ patefieri ..; L I, 16. discriptio ‖descr.‖ .. sacerdotum nullum iustae religionis genus praetermittit; L II, 30.
gloria: a quibus expectare gloriam certe nullam potestis; R VI, 20.

gradus: ipsa aequabilitas est iniqua, cum habet nullos gradus dignitatis; R I, 43.
gratia: s. caritas; N I, 124.
homo: s. fortuna; O I, 66.
ictus: ut (bestiae) ... nullos impetus, nullos ictus reformident; T V, 79.
ignis: quia nullus ignis sine pastu aliquo posset || possit || permanere; N II, 40.
imagines: nullae .. imagines obrepunt in animos dormientium extrinsecus; D II, 139.
imber: s. frigus.
imperium: imperia severiora nulla esse putant sine aliqua acerbitate iracundiae; T IV, 43. in qua (re publica) ... intellegi iam licet nullum fore, quod praesit, imperium, quod quidem, nisi unum sit, esse nullum potest; R I, 60.
impetus: s. ictus.
improbitas: s. culpa; F IV, 52.
inane: nullum inane, nihil esse individuum potest; N I, 65.
inceptio: quod nulla fuerit novo consilio inito tam praeclari operis inceptio; A II, 119.
indigentia: nulla indigentia, nulla utilitate quaesita; Lae 100.
industria: s. cura; O II, 36.
infamia: etiamsi nulla comitetur infamia; F II, 60.
ingenium: si fuerit is ... hebeti ingenio atque nullo; T V, 45.
iniquitates: s. cupiditas; R I, 42.
iniustitia: totius .. iniustitiae nulla capitalior quam eorum; O I, 41.
intercapedo: in eorum vita nulla est intercapedo molestiae; F I, 61.
interitus: nullus interitus est rei publicae naturalis ut hominis; R III, 34.
intervallum: nullo intervallo interiecto; F II, 114.
interventus: suppeditatio .. bonorum nullo malorum interventu; N I, 111.
invectio: earum (rerum), quibus egeremus, invectio certe nulla esset; O II, 13.
invitamenta: voluptates .. nulla ad res necessarias invitamenta adferunt senibus; fr V, 80.
iudicium: nullum erit iudicium; A II, 34. bestiarum .. nullum iudicium puto; F II, 33. quae (iudicia) ... hodie multifariam nulla sunt; L I, 40. quid opus esset eloquentia, cum iudicia nulla fierent; fr V, 50.
ius: ius ... civile est aliquod, naturale nullum; R III, 13.
iustitia: ita fit, ut nulla sit omnino iustitia, si ..; L I, 42. omnino iustitia nulla est; L I, 49.
labor: nutu, quod volet, conficiet, nullo labore, nulla molestia; T II, 51. nec .. fortitudine egeremus nullo proposito aut labore aut periculo; fr V, 50. s. cura; O II, 36.
laetitia: quos ... nullae futtiles laetitiae exultantes languidis liquefaciunt voluptatibus; T V, 16. qui ... nulla impotenti laetitia ecferantur; T V, 17.
lex: (nos) nullis || nullius || .. unius disciplinae legibus adstricti; T IV, 7. si regnante *L.* Tarquinio nulla erat Romae scripta lex de stupris; L II, 10. tu Titias et Apuleias leges nullas putas? L II, 14. sacra cum pecunia pontificum auctoritate, nulla lege coniuncta sunt; L II, 52. nulla (lex) antea cum fuisset; O II, 75.
libido: quos ... nullae libidines incitant; T V, 16. vir ... sine || nulla || libidine nonne beatus? T V, 48. nec temperantia (egeremus), quae regeret eas, quae nullae essent, libidines; fr V, 50.
locus: qui (Socrates) voluptatem nullo loco numerat; F II, 90. ut ... nullum philosophiae locum esse pateremur, qui non ..; D II, 4. consilio .. dominante nullum esse libidinibus, nullum irae, nullum temeritati locum; R I, 60. lege .. carens civitas estne ob *id* ipsum habenda nullo loco? L II, 12. nullus feracior in ea (philosophia) locus est ... quam de officiis; O III, 5. nullum esse locum in tota philosophia tam necessarium; O III, 8. (amicitia) nullo loco excluditur; Lae 22. in qua (tyrannorum vita) ... nullus locus amicitiae; Lae 52.
luctatio: quia sine adversario nulla luctatio est; Fa 30.
magister: se magistrum habuisse nullum; N I, 72.
magistratus: nullo magistratu adiuvante; L III, 40.
magnitudo: punctum esse, quod magnitudinem nullam habeat; A II, 116.
malitia: s. culpa; F IV, 52.
malum: in qua (morte) aut summum bonum aut nullum malum esse cognovimus; T I, 110. nullo in malo mortuos esse; T I, 111. malum nullum esse nisi culpam; T III, 34. nullum malum esse; T III, 77. cui (sapienti) .. malum videri nullum potest, quod ..; T III, 80. qua (aegritudine) nullum homini malum maius est; T IV, 82. qui sint in bonis nullo adiuncto malo; T V, 28.
manus: s. ars; N II, 81.
medicina: an quod corpora curari possint, animorum medicina nulla sit? T III, 4.
memoria: publicis litteris consignatam memoriam publicam nullam habemus; L III, 46. quarum (rerum) memoriam aut brevem aut nullam omnino sint relicturi; O II, 55.
mentio: nulla mentio pacis; O III, 47.
merces: s. commodum.
meritum: cuius nullum meritum sit; N I, 116.
metus: quos nulli metus terrent; T V, 16. non ut parvo metu praeditus sit, sed ut nullo; T V, 41. nullos a superis impendere metus; N I. 45.
moderatio: mundi divina [in homines] moderatio profecto nulla est, si ..; N III, 85.
modo: s. **modus,** V, 2 (70 St.) S. 568—574.
molestia: nos ... nullam profecto molestiam fugere debemus; R III, 8. s. labor; T II, 51.
momentum: cum ad beatam vitam nullum momentum cetera haberent; F IV, 47. hoc ut vere dicitur, parva esse ... momenta ..., sic nimis violentum est nulla esse dicere; F V, 72.
monstrum: in quibus (passerculis) nullum erat monstrum; D II, 65.
monumenta: illius verae ... philosophiae ... nulla fere sunt aut pauca admodum Latina monumenta; T IV, 6. nulla .. eius (Africani) ingenii monumenta mandata litteris; O III, 4.
mora: nullam moram interponendam putavimus, quin ..; A I, 1.
morbus: s. motus; T III, 11.
motus: quorum mens motu quasi morbo perturbata nullo sit; T III, 11. digitorum .. contractio facilis ... nullo in motu laborat; N II, 150. motus .. sine causa nullus est; Fa 20. motum nullum esse sine causa; Fa 23.
mundus: si mundus nullus erat; N I, 21.
munus: nullum opus otii, nullum solitudinis munus exstat; O III, 4. ut (senes) nullum officii aut omnino vitae munus exsequi possint; C 35.
mutatio: cum mentis ... nulla fieret mutatio; T III, 31.
natura: nulla profecto (natura) *est*, quin ..; F IV, 32. nulla cogente natura, sed concursu quodam fortuito; N I, 66. nulla moderante natura, nulla ratione; N I, 67. verendum est, ne (natura deorum) nulla sit omnino; N I, 94. nulli .. est naturae oboediens ... deus; N II, 77.

aliquid eius modi nulla cohaerendi natura; N II, 82. si fati omnino nullum nomen, nulla natura, nulla vis esset; Fa 6.

necessitas: quae (rationes) ... nullam adhibent persuadendi necessitatem; A II, 116. auditorem (me venisse) ... nulla eius modi adstrictum necessitate, ut ..; N I, 17. cum cogeret eum (hominem) necessitas nulla; R I, 1. nulla necessitate premente; R I, 11.

nomen: quae (innocentia) apud Graecos usitatum nomen nullum habet, sed habere potest ἀβλάβειαν; T III, 16. quamquam ... nullum erit nomen, quod non ..; N III, 62. ʃ. natura; Fa 6.

nota: quia nulla nota verum (visum) distinguebatur a falso; A II, 84. ut in iis (veris) nulla insit certa indicandi et adsentiendi nota; N I, 12. si nulla (nota) est; D II, 128.

notio: si notionem veri et falsi ... nullam habemus; A II, 33.

nummus: unde ... nummum nullum attigisset; F II, 55.

occupationes: nullis occupationibus (deus) est inplicatus; N I, 51.

officium: nullum .. officium referenda gratia magis necessarium est; O I, 47.

opes: multorum .. odiis nullas opes posse obsistere; O II, 23.

opinio: nulla .. admiscetur opinio officiosi doloris; T III, 70. ut earum (opinionum) nulla ... vera sit; N I, 5. ut nullam opinionem eius (dei) reliquam faciat; N I, 29.

opera: nulla opera (deus) molitur; N I, 51. ʃ. munus; O III, 4.

ora: ut (animus) nullam .. oram ultimi ‖ ultimam ‖ videat; N I, 54. ʃ. extremitas; F II, 102.

oratio: orationem nullam putabant inlustriorem ipsa evidentia reperiri posse; A II, 17.

origo: principii nulla est origo; T I, 54. ‖ principio ‖; R VI, 27. animorum nulla in terris origo inveniri potest; T I, 66. fr IX, 10.

ortus: semperne (mundus) fuerit nullo generatus ortu, an ortus sit ..; Ti 5.

pacto: fieri ... nullo pacto potest, ut ..; F I, 27. ut .. plus (eos amemus), fieri nullo pacto potest; T III, 73. quod .. fieri nullo pacto potest; T V, 80. ea .. (concordia) sine iustitia nullo pacto esse potest; R II, 69. ista (natura) duce errari nullo pacto potest; L I, 20. sine quo (genere) paratus esse senator nullo pacto potest; L III, 41. id .. sine scelere fieri nullo pacto potest; O II, 51.

paratus: ʃ. cultus.

pars: Carneades .. nullius philosophiae partis ignarus; A I, 46. qui ... nullam in eo (homine) neque animi neque corporis partem vacuam tutela reliquerunt; F IV, 36. ut nulla pars caelo, mari, terra ... praetermissa sit; F V, 9. (animus) nullam in partem movetur; T I, 43. id .. in ceteris rebus melius putatur, aliquam partem quam nullam attingere; T I, 93. in qua (voluptate) virtutis nulla pars insit; T III, 49. qui cum rei publicae nullam umquam partem attigissent; T IV, 5. quia motus turbulenti iactationesque animorum ... vitae beatae nullam partem relinquunt; T V, 15. ut .. nulla pars est corporis nostri, quae non ..; N II, 32. nulla .. vitae pars ... vacare officio potest; O I, 4. si quid ab homine ad nullam partem utili ... detraxeris; O III, 30. sunt .. omnia (animantia) ... inchoata nulla ex parte perfecta; Ti 11. ut nulla pars huiusce generis excederet extra; Ti 16. ut (mundus) unus esset nulla parte, unde alter gigneretur, relicta; Ti 16. ʃ. corpus; A I, 28.

partitiones: ʃ. definitiones.

patientia: si nulla est (patientia); T II, 33.

pecunia: est .. (mea pecunia) ad volgi opinionem mediocris, ad tuam nulla; P 47.

perceptio: ʃ. cognitio; N I, 80. comprehensio.

perceptum: non .. credo nullo percepto aut ceteros artifices versari in suo munere, aut ..; Fa 11.

peremnia: ʃ auspicia; N II, 9.

periculum: siquidem nullum esset in experiundo periculum; L I, 12. ʃ. labor; fr V, 50.

periurium: id si non fecerit, nullum est periurium; O III, 107.

pernicies: qua nulla pernicies maior hominum vitae potuit afferri; O II, 9.

persona: nulla est .. persona, quae ..; L II, 48. quia nulla videbatur aptior persona, quae ..; Lae 4.

perturbatio: omnibus .. ex animi perturbationibus est profecto nulla vehementior; T IV, 75. nullam esse (perturbationem) nisi opinabilem, nisi iudicio susceptam, nisi voluntariam; T IV, 76. cum perturbatio nulla est, qua (animus) moveri queat; T V, 16. ʃ. fortuna; O I, 66.

pestis: nulla tam detestabilis pestis est, quae non ..; O II, 16. nullam capitaliorem pestem quam voluptatem corporis hominibus dicebat (Archytas) a natura datam; C 39. pestem .. nullam maiorem esse amicitiis quam in plerisque pecuniae cupiditatem; Lae 34. nullam in amicitiis pestem esse maiorem quam adulationem; Lae 91.

philosophia: nullius philosophiae ‖ [philosophiae] ‖ earum quidem, quae in honore sunt, vacaret locus; N I, 16.

piscatores: hic piscari nulli (piscatores) solent; O III, 59.

poena: poenam nullam recusent; T V, 78.

portentum: nulla .. portenta sunt; D II, 61. omnino nullum esse portentum; D II, 61.

possessio: quoniam nulla possessio, nulla vis auri et argenti pluris quam virtus aestimanda est; P 48.

praecepta: quis est .., qui nullis officii praeceptis tradendis philosophum se audeat dicere? O I, 5. contentionis praecepta rhetorum sunt, nulla sermonis; O I, 132.

praeda: quas (cupiditates) nulla praeda umquam improbe parta minuit *et* ‖ sed ‖ potius inflammat; F I, 51.

praemia: ut (honestas) nullis nec suppliciis nec praemiis demoveri possit ex eo, quod rectum esse decreverit; F IV, 59. ʃ. emolumentum; R III, 26.

praesensio: quibus (collegis) nulla videbatur in auguriis aut praesensio aut scientia veritatis futurae; D I, 105. rerum .. fortuitarum nulla praesensio est; D II, 18. adsumit .. Cratippus hoc modo: „sunt autem innumerabiles praesensiones non fortuitae.“ at ego dico nullam; D II, 109.

praesidia: quod ... nullis praesidiis saepti multis afficientur iniuriis; O II, 39.

principium: eum .. motum atomorum nullo a principio, sed ex aeterno tempore intellegi convenire; F I, 17.

privata: sunt .. privata nulla natura, sed ... occupatione; O I, 21.

procuratio: qui (philosophi) omnino nullam habere censerent rerum humanarum procurationem deos; N I, 3.

prodigium: nullum esse prodigium; R I, 23.

prudentia: num propterea nulla est rei publicae gerendae ratio atque prudentia, quia ..? D I, 24.

pulsus: ut (animi) vigeant vigilantes nullo adventicio pulsu, sed suo motu; D II, 139.

punctum: nullo puncto temporis intermisso; N I, 52.

quaestus: quae (res familiaris) .. bene parta

sit nullo neque turpi quaestu neque odioso; O I, 92. sin autem ... nullum quaestum turpem putas; P 48.

ratio: quod (decretum) movere nulla ratio queat; A II, 27. ironiam .. alterius ... nulla fuit ratio persequi; A II, 74. non quod tuis rationibus non adsentiar, sed quod nullis; A II, 125. quod tu ... de .. eo nulla ratione neque pelli neque moveri potes; A II, 141. ut .. rationem Plato nullam adferret; T I, 49. saepe .. videmus fractos pudore, qui ratione nulla vincerentur; T II, 48. ea .. ipsa (levatione) nulla ratione melius frui potui, quam si ..; N I, 9. maioribus .. nostris etiam nulla ratione reddita credere (debeo); N III, 6. ut satius fuerit nullam omnino nobis a dis inmortalibus datam esse rationem quam tanta cum pernicie datam; N III, 69. quid significet .. (fulmen), nulla ratio docet; D II, 45. ut ea, quae vix summa ingenii *ratione comprehendantur* || *comprehendat* ||, *nulla* ratione moveri putet; L II, 16. f. doctrina. natura; N I, 67. prudentia.

regula: si nihil interest, nulla regula est; A II, 33.

religio: harum ego religionum nullam umquam contemnendam putavi; N III, 5.

res: ad nullam rem umquam (animus) impelletur; A II, 25. qui rei nulli adsentietur; A II, 38. ut ... nec sit in duobus aut pluribus nulla re differens ulla communitas; A II, 54. si nulla re || re nulla || impediamini; A II, 59. nulli .. rei (sapiens) adsentietur; A II, 67. nulli rei adsensurum esse sapientem; A II, 78. nulla omnino in re minutatim interrogati ..; A II, 92. omnino eum (sapientem) rei nulli adsentiri; A II, 104. quae (visa) nulla re impedirentur; A II, 104. eo (probabili) ... nulla re implicato; A II, 105. negatis fieri posse, ut quisquam nulli rei adsentiatur; A II, 107. qui nullam rem adsensu suo comprobet; A II, 108. nulla re impediente; A II, 108. Fa 48. nullam rem percipit; A II, 128. sapientes ... nulla re impediri, nulla prohiberi, nulla egere; F III, 26. qui (Zeno) nulla in re nisi in virtute aut vitio || [aut vitio] || propensionem ... esse diceret; F IV, 47. cum (homines) re nulla impediantur necessaria; F V, 56. (animus) nulla re egens; T I, 43. nulla res obiecta impediet, quo minus ..; T I, 47. ipsum .. (principium) nulla ex re alia nasci potest; T I, 54. R VI, 27. ut (natura) corporibus tot res salutaris, animis nullam invenerit; T IV, 58. ut nulla re umquam terreamur; T V, 53. res .. nulla est, de qua tantopere || tanto opere || ... dissentiant; N I, 5. ut haec in philosophia ratio ... nullam .. rem aperte iudicandi ... viguit; N I, 11. nulla re adiuncta, qua (mens) sentire possit; N I, 27. qui (di) nulla re egentes; N I, 122. universam .. naturam nulla res potest impedire; N II, 35. ut ... eam (naturam) nulla res possit impedire; N II, 36. ut (mundus) nulla re egeat; N II, 58. quaerenti mihi ... nulla maior (res) occurrebat, quam si ..; D II, 1. ad nullam .. earum rerum, quae sensu accipiuntur, divinatio adhibetur; D II, 9. nulla res ea mutare posset; D II, 96. accedere ad rem publicam plerumque homines nulla re bona dignos; R I, 9. quorum res gestae nullae invenirentur; R I, 13. quem res nulla fugeret; R II, 2. populi nulla res erat; R III, 44. nulla de re magis (audire cupio); L I, 16. prorsus maiorem .. rem nullam sciscam aliter; L II, 24. cum minimarum (rerum) sine arte nulla sit; O II, 6. ut ... nulla re egeremus; O II, 15. nulla .. re conciliare facilius benivolentiam multitudinis possunt ii ... quam abstinentia; O II, 77. homini ad nullam rem utili; O III, 29. qui (censores) nulla de re diligentius quam de iure iurando iudicabant; O III, 111. nullaene .. res sunt seniles, quae ..? C 15. si nulla res impediat; Lae 68. nulla re egent; P 52. nullius .. rei causa remota reperiri origo potest; Ti 3.

res publica: nullam omnium rerum publicarum ... conferendam esse cum ea, quam ..; R I, 70. ubi tyrannus est, ibi non vitiosam ..., sed ... dicendum est plane nullam esse rem publicam; R III, 43. nullam .. citius negaverim *esse* rem publicam, quam istam, quae tota *; R III, 45. tibi ... Rhodiorum ... nullane videtur esse res publica? R III, 48. cum .. res publica ... nulla esset omnino; O II, 3.

revocatio: revocatio illa, quam (Epicurus) adfert, ... nulla est; T III, 35.

sapor: f. color.

scalmus: scalmum nullum videt; O III, 59.

scelus: f. facinus; C 40.

scientia: f. praesensio; D I, 105.

selectio: uti nulla selectione uterentur; F III, 12. si selectio nulla sit ab iis rebus ... earum rerum; F III, 31.

semita: »semita nulla pedem stabilibat«; D I, 40.

senectus: ut ... nulla senectus (queat) diuturnitate temporum exsistere; A II, 119. haud scio an nulla (senectus) beatior possit esse; C 56.

senes: f. civitas; C 67.

sensus: si unus sensus semel in vita mentitus sit, nulli umquam esse credendum; A II, 79. dubitas, quin sensus in morte nullus sit, cum *in* eius simulacro videas esse nullum sensum? T I, 92. in corpore .. perspicuum est ... animo .. elapso nullum residere sensum; T I, 104. quod in urbe sensus sit nullus; N III, 21. post mortem .. sensus aut optandus aut nullus est; C 74.

sententia: cum praeterea nulla (sententia) esse possit; F V, 23. tres video sententias ferri, quarum nullam probo; Lae 56. harum trium sententiarum nulli prorsus adsentior; Lae 57.

sermo: cum ab iis nullus (sermo) fuerit, qui ante nati sunt; R VI, 23.

significatio: nulla timoris significatio; O III, 47.

signum: percipiendi signum nullum habemus; A II, 111. praeterita .. ea, quorum nulla signa tamquam vestigia extarent; Fa 33.

simulacrum: nullo posito ob oculos simulacro earum rerum; Ti 37.

societas: omnium societatum nulla praestantior est, nulla firmior, quam cum ..; O I, 55. omnium societatum nulla est gravior, nulla carior quam ea, quae ..; O I, 57. hi sibi ... nullam societatem communis utilitatis causa statuunt esse cum civibus; O III, 28. nulla est .. societas nobis cum tyrannis; O III, 32. f. communio. fides; R I, 49. O I, 26.

sol: sol sit an nullus sit; N II, 4. aut .. nullus (sol alter) esse potest, aut sit sane, ut visus est; R I, 32.

sollicitudo: f. cura; T I, 96.

somnium: quam multi inopes ... nullo somnio ad thensaurum reperiendum admonentur! D II, 134.

sonus: f. color.

species: cuius (Xenocratis) in libris ... nulla species divina describitur; N I, 34. nulla est .. insatiabilior species, nulla pulchrior et ad rationem sollertiamque praestantior; N II, 155. nulla .. species cogitari potest nisi pulsu imaginum; D II, 137.

spes: nulla spe proposita fore levius aliquando; F I, 41. homines infima fortuna, nulla spe rerum gerendarum; F V, 52.

supplicium: ut eius (fidei) conservandae causa

nullum supplicium recuset; A II, 23. ſ. dolor; T V, 13. praemia.

suspicio: ut apud eas (gentes) nulla suspicio deorum sit; N I, 62. ut nulla sit in iis (hominibus) fraudis iniuriaeque suspicio; O II, 33.

temeritas: in quibus nulla temeritas, sed ordo apparet; N II, 82. ſ. erratio.

tempus: nullum sapienti esse tempus ..., quin possit ..; T V, 73. quod ne in cogitationem quidem cadit, ut fuerit tempus aliquod, nullum cum tempus esset; N I, 21. nullum .. est tempus, quod iustitia vacare debeat; O I, 64. ſ. constantia; D II, 44.

terminus: senectutis .. nullus est certus terminus; C 72.

testis: qui depositum nullo teste ... reddiderit; P 21.

theatrum: nullum theatrum virtuti conscientia maius est; T II, 64.

turpitudo: ſ. culpa; F IV, 52.

vacatio: nullam tibi a causis vacationem video dari; L I, 11.

valetudo: quam tenui aut nulla potius valetudine (fuit P. Africani filius)! C 35.

vanitas: ſ. erratio.

verbum: dialecticorum .. verba nulla sunt publica, suis utuntur; A I, 25. nullum inveniri verbum potest, quod ..; F II, 13. cur ... verbum nullum est, quod non intellegatur? F IV, 2.

vestigium: quorum (siderum) alterum (genus) ... nullum umquam cursus sui vestigium inflectat; N II, 49.

viae: non, si (di) significant (futura), nullas vias dant nobis ad significationis scientiam; D I, 83. non, si (di) significant futura, nullas dant vias nobis ad significationum scientiam; D II, 102.

vinculum: cuius (sapientis) ... animo .. vincula inici nulla possint; F III, 76 (75). quoniam te nulla vincula impediunt ullius certae disciplinae; T V, 82. nullum .. vinculum ad astringendam fidem iure iurando maiores artius esse voluerunt; O III, 111.

virtus: quarum (virtutum) esse nulla potest, nisi erit gratuita; A II, 140. in ipsis hominibus virtus nisi voluptatis causa nulla erit? F II, 110. ut ... de virtutibus nulla desit; F V, 36. aut .. nulla virtus est aut contemnendus omnis dolor; T II, 31. si unam (virtutem) confessus eris te non habere, nullam esse te habiturum; T II, 32. si .. nulla virtus prudentia vacat; T V, 14. qualem .. deum intellegere nos possumus nulla virtute praeditum? N III, 38. quod idem (Epicurus) nullam censet gratuitam esse virtutem; D I, 87. ut, qui virtutem praemio metiuntur, nullam virtutem nisi malitiam putent; L I, 49.

vis: neque .. materiam ipsam cohaerere potuisse, si nulla vi contineretur; A I, 24. ut nulla vis tantos queat motus ... moliri; A II, 119. in dialectica .. vestra (Epicurus) nullam existimavit esse ... ad melius vivendum ... vim; F I, 63. (M. Regulus) nulla vi coactus praeter fidem; F II, 65. perturbationes .. nulla naturae vi commoventur; F III, 35. haec nullam habent || habere || vim, nisi ira excanduit || excanduerit || fortitudo; T IV, 43. nulla vi impediente; T V, 38. quo nulla vis possit accedere; N II, 35. quibus (bubus) ... ab illo aureo genere ... vis nulla umquam adferebatur; N II, 159. nullam vim esse divinam effectricem somniorum; D II, 124. * quorum in aliis ... naturae contagio valet, ... vis est nulla fatalis; Fa 5. nulla vi extrinsecus excitata; Fa 42. nulla .. vis fuit religionis, quae ..; O III, 102. quam ad suavitatem nullis (Nestor) egebat corporis viribus; C 31. cum sua sponte nulla adhibita vi consumptus ignis extinguitur; C 71. ſ. natura; Fa 6. possessio.

visum: nullum .. est visum, quod percipi possit; A II, 40. si nulla visa sunt probabilia, quae falsa sint; A II, 48. nullum esse visum, quod percipi posset, si ..; A II, 77. nullum esse visum verum a sensu profectum, cui ..; A II, 83. timuit Epicurus, ne, si unum visum esset falsum, nullum esset verum; N I, 70. nulla visa somniorum proficisci a numine deorum; D II, 124.

vita: sine iis (bonis vitam) esse nullam; T V, 47. sine quibus (artibus) vita omnino nulla esse potuisset; O II, 15. sine quibus (voluptatibus) vitam nullam putarent; C 7. sine amicitia vitam esse nullam; Lae 86.

vitium: an vitium nullum est non parere rationi? T IV, 39. quod nullum (vitium) erat iracundia foedius; T IV, 54. nullum .. vitium taetrius est ... quam avaritia; O II, 77.

vituperatio: quia non modo vituperatio nulla, sed etiam summa laus senectutis est, quod ea voluptates nullas magnopere desiderat; C 44.

volnus: qui ... nullum a fortuna volnus acceperit; T I, 85.

voluptas: ut non modo nullam captet, sed etiam praetereat omnes voluptates; F I, 24. qui dolorem eum fugiat, quo voluptas nulla pariatur; F I, 32. nulla praeterea neque praesenti nec exspectata voluptate; F I, 41. nullas .. consequuntur voluptates; F I, 60. virtutem .. nixam hoc honesto nullam requirere voluptatem; F I, 61. qua (voluptate) fieri nulla maior potest; F II, 11. nulla turpis voluptas erit, quae praetermittenda sit; F II, 31. nulla nec adiuncta nec sperata voluptate; F II, 63. ut nulla tam exquisita posset inveniri voluptas, qua (L. Thorius) non abundaret; F II, 63. nulla expectata nec quaesita voluptate; F II, 82. quis est, qui ... nulla animo afficiatur voluptate? F III, 37. qua (altera natura) impulsi multa faciant || faciunt || nullam quaerentes voluptatem; F V, 74. idem .. si ... nulla ecferatur animi inani voluptate; T V, 17. an vobis nulla videtur voluptas esse nocturna? T V, 112. nullam .. novistis nisi profectam a corpore ... animi voluptatem; N I, 111. qua voluptate animi nulla certe potest esse maior; C 50. cum utatur voluptate ea, qua nulla possit maior esse; fr V, 81. quis ... non mallet nullas omnino nobis a natura voluptates datas? fr V, 81. ſ. vituperatio.

usus: dentes, palatum, fauces (habebit deus) nullum ad usum; N I, 92. eorum membrorum usum (deos) nullum habere; N III, 3.

utilitas: etiamsi nulla sit utilitas ex amicitia; F I, 69. in quibus (poëtis) nulla solida utilitas omnisque puerilis est delectatio; F I, 72. quid, si non modo utilitatem (amicus) tibi nullam afferet, sed iacturae rei familiaris erunt faciundae? F II, 79. alia .. (membra videntur esse donata) nullam ob utilitatem quasi ad quendam ornatum; F III, 18. quod nulla utilitate obiecta delectentur animi; F V, 50. e quibus (fabulis) utilitas nulla elici potest; F V, 51. qua (affectione animi) non modo utilitas nulla quaeritur, sed contra utilitatem etiam conservatur fides; F V, 63. ut utilitatem nullam esse docuimus, quae honestati esset contraria, sic ..; O III, 119. ſ. indigentia.

II. **mit Zusatz:** alius: eorum ipsorum ... nullum aliud animal pulchritudinem ... sentit; O I, 14. nulla .. arte alia id nec sapientia scire potuisset; D II, 14. quia, nisi quod honestum est, nullum est aliud bonum; F V, 79. est .. nulla alia (causa) nisi opinio ... magni praesentis ... mali; T III, 61. nulla alia in civitate, nisi in qua populi potestas summa est, ullum domicilium libertas habet; R I, 47. proinde quasi sapiens

nullum aliud decretum habeat! A II, 109. quod nulla alia figura domicilium mentis esse possit; N I, 76. quarum (rerum caelestium) spectaculum ad nullum aliud genus animantium pertinet; N II, 140. tale flagitium nullis excitari aliis inlecebris nisi voluptatis; C 40. nostris .. acerbissimis doloribus ... alia nulla potuit inveniri levatio; T V, 121. nullis aliis adiunctis magistratibus; R II, 62. si nulla reperietur alia medicina; O I, 136. quod nullo alio de mortali homines credidissent; R II, 20. nulla se alia admiscente natura; N III, 36. quae (intellegentia atque ratio) nisi in animo nulla alia in natura reperiantur; Ti 50. nos legem bonam a mala nulla alia nisi naturae norma dividere possumus; L I, 44. quod (summum bonorum) ipsum nullam ad aliam rem, ad id autem res referuntur omnes; F I, 42. si ea nullam ad aliam rem nisi ad voluptatem conquiruntur; F II, 111. nos .., cum ea laudemus, nulla alia re nisi honestate duci; F V, 64. vita ... nulla alia re nisi inmortalitate ... cedens caelestibus; N II, 153. Spartam nulla re alia nisi avaritia esse perituram; O II, 77. sapientia: f. ars a natura habemus omnes omnium gentium speciem nullam aliam nisi humanam deorum; N I, 46. nullam aliam nobis de deo cogitantibus speciem nisi hominis occurrere; N I, 81.

hic: nulla est .. haec amicitia; Lae 98. nondum dico, quam haec signa nulla sint; D II, 16.

is: si ea genera beluarum, quae in rubro mari Indiave gignantur, nulla esse dicamus; N I, 97. cur ea, quae dico, divinandi genera nulla sint; D I, 85. id agimus, ut id in sapiente nullum (malum) sit omnino; T III, 22. in mediis ea momenta, quae Zeno voluit, nulla esse censuit; A II, 130. quod eos (piscatores) nullos videret; O III, 59. si ea res nulla esset omnino; D I, 65. etiamsi voluptas ea, quae sensum moveat, nulla successerit, F I, 56. ea (utilitas) nulla erat repugnante honestate; O III, 48.

iste: ars ista nulla est; A II, 96. cum iudicia ista dialecticae nulla sint; A II, 141.

qui: quam (amicitiam) ... affirmatis nullam omnino fore; F I, 65. quae (atomi) primum nullae sunt; N I, 65. quae (comoedia), si haec flagitia non probaremus, nulla esset omnino; T IV, 69. cum esset in re publica consul, qui tum nullus fuerat; P 28. quae (ira deorum) nulla est; O III, 104. de mortuis loquor, qui nulli sunt; T I, 87. quae natura primum nulla esse potest; N I, 123. cum animi inaniter moveantur eodem modo rebus iis, quae nullae sint, ut iis, quae sint; A II, 47. ut (imagines) ... accurrant? etiamne earum rerum, quae nullae sunt? D II, 138. quae (res publica) nunc nulla est; O I, 35. quae (vis) nulla sit; T I, 21.

suus: cum .. proprium sit Academiae iudicium suum nullum interponere ..., nulla adhibita sua auctoritate iudicium audientium relinquere integrum ac liberum; D II, 150. quae (Virtutes) ... nullum suum officium ducerent, nisi ut Voluptati ministrarent; F II, 69. qui res meliores quaerit nullis suis rebus adversis; O II, 61.

talis: quibus .. talis nulla sit ‖ est ‖ causa; O I, 71. nullum esse pilum omnibus rebus talem, qualis sit pilus alius, nullum granum; A II, 85. nulla .. est in natura rerum talis necessitas; A II, 97. pilus: f. granum. apud Homerum ... talis de Ulixe nulla suspicio est; O III, 97. nullum tale esse visum a vero, ut non eiusdem modi etiam a falso posset esse; A II, 77. tale visum nullum esse, ut perceptio consequeretur ‖ consequatur ‖, ut autem probatio, multa; A II, 99.

tantus: nullam esse tantam aestimationem, ut ea virtuti anteponatur; F III, 44.

unus: disciplina: f. I. lex; T IV, 7. nullum ex eis (generibus) unum esse optimum, sed ..; R II, 65.

B. **bei Pronomina:** alius: sic viguit Pythagoreorum nomen, ut nulli alii docti viderentur; T I, 38. humanus .. animus ... cum alio nullo nisi cum ipso deo ... comparari potest; T V, 38.

alter: alteri (mortui) nulli sunt, alteros (vivos mors) non attinget; T I, 91.

ille: f. A, I. alqd; F V, 72.

qui: quae aut nulla sunt aut internosci a falsis non possunt; A II, 22. multa posse videri esse, quae omnino nulla sint; A II, 47.

C. **allein: a. masc.:** I. docet: quae (natura) etiam nullo docente ... confirmat ipsa per se rationem; L I, 27.

insequitur: ipsae .. ferae nullo insequente saepe incidunt; O III, 68.

refellit: etiamsi id possis nullo refellente optinere; O III, 77.

videntur: mihi .. nulli satis eruditi videntur, quibus nostra ignota sunt; F I, 5.

II. egeo: ut nullo egeat suaque omnia in se ipso posita iudicet; Lae 30.

III. iucundus: nullis, si vita longior daretur, posset esse iucundior; T I, 94.

IV. animus: quorum (caelestium) contemplatione nullius expleri potest animus; N II, 105.

auctoritas: ut ab aliis possit (oratio) ipsa per sese nullius auctoritate adiuncta iudicari; T V, 83.

V. a: etiamsi (honestum) a nullo laudetur; O I, 14. a nullo (Gyges) videbatur, ipse autem omnia videbat; O III, 38.

b. neutr.: I. caret: nullius sensu carentis pars aliqua potest esse sentiens; N II, 22.

sunt: iudicabit nulla ad legendum his esse potiora; F I, 11.

II. pars: f. I. caret.

D. **non nullus:** I. **bei Substantiven:** admiratio: est etiam admiratio non nulla in bestiis aquatilibus iis; N II, 124.

animantes: alias earum (animantium) corpore excellere, alias autem animo, non nullas valere utraque re; F IV, 28. accedit ad non nullorum animantium ... salutem hominum .. sollertia; N II, 130.

bestiae: inmanis alias (bestias), quasdam autem cicures, non nullas abditas terraque tectas; T V, 38.

causae: possunt .. praeterea non nullae esse (causae) leviores; O II, 32.

curae: ut virtutes, quia non nullas curas et molestias adferunt, repudientur; Lae 48.

disciplinae: sunt non nullae disciplinae, quae ... officium omne pervertant; O I, 5.

exspectatio: sustines ... expectationem ... magnam honorum, non nullam fortasse nominis (nostri); O III, 6.

gestus: histrionum non nulli gestus ineptiis non vacant; O I, 130.

homines: vixerunt .. non nulli (philosophi, homines) in agris delectati re sua familiari; O I, 69.

indicia: videmus in quodam volucrium genere non nulla indicia pietatis, cognitionem, memoriam; F II, 110.

insipientes: quod cadere in non nullos insipientes potest; F IV, 15.

molestiae: f. curae.

opinio: ille (Africanus) vicissim opinione fortasse non nulla, quam de meis moribus habebat, me dilexit; Lae 30.

philosophi: soleo saepe mirari non nullorum insolentiam philosophorum; T I, 48. videre licet ... alios (philosophos) pecuniae cupidos, gloriae non nullos, multos libidinum servos; T II, 12. f. homines.

promissa: quae .. (promissa) pleraque iure praetorio liberantur, non nulla legibus; O I, 32.

proverbia: ut proverbia non nulla veriora sint quam vestra dogmata; F II, 105.

significationes: non nullas etiam valetudinis significationes ... ex quodam genere somniorum intellegi posse; D II, 142.

somnia: non nulla (somnia) etiam ficta fortasse; D II, 136.

tribuni: *non* nullos in omni memoria reperies perniciosos tribunos; L III, 24.

II. **bei Pronomen:** iste: non nulli isti ... faciunt imperite; L I, 4.

III. **allein: a. masc.:** 1. consequuntur: ut non nulli omissa imitatione maiorum suum quoddam institutum consequantur; O I, 116.

dicunt: non nulli aegritudinis partem quandam metum esse dicebant; T IV, 64.

existimant: si vera sunt, quae de Carneade non nulli existimant; A II, 59.

ferunt: dicuntur non nulli in maerore ... gravius etiam tulisse; T III, 59.

perdunt: ut ... non nulli patriam, plerique autem se ipsos penitus perdiderunt; F I, 49.

sequuntur: non nulli ... rectam vitae secuti sunt viam; O I, 118.

2, a. reperio: si non nulli reperiuntur, qui .. laqueos ... quaerant; F V, 28. si reperiebantur non nulli, qui nihil laudarent, nisi quod se imitari posse confiderent; T II, 3.

b. videor: crudele gladiatorum spectaculum ... non nullis videri solet; T II, 41.

3. sententiae: Pyrrhonis, Erilli non nullorumque aliorum (sententiae) evanuerunt; T V, 85.

4. a: tertii (Διόσκουροι) dicuntur a non nullis Alco et Melampus et Tmolus, Atrei filii; N III, 53. a non nullis ... veritas a te postulatur; L I, 4.

b. neutr.: 1. fallunt: quia multa Cn. Pompeium, quaedam M. Catonem, non nulla etiam te ipsum fefellerunt; D I, 24.

sunt: de ceteris sunt inter illos (philosophos) non nulla communia; A II, 70.

2. dico: Zeno id dixit esse ignem, non nulla deinde aliter, sed ea pauca; F IV, 12.

num, etwa? wohl? ob: I. **directe Frage:** 1. **allein:** num manus adfecta recte est, cum in tumore est? T III, 19. num quis, quod bonus vir esset, gratias dis egit umquam? N III, 87. num stulte (Damaratus) anteposuit exilii libertatem domesticae servituti? T V, 109. num quid simile populus Romanus audierat aut viderat? Lae 41. videtur mihi cadere in sapientem aegritudo. — num reliquae quoque perturbationes animi? T III, 7. at anno post Paulus paruit (auspiciis); num minus cecidit? D II, 71. nos, qui sumus, num aut cornibus caremus aut pinnis? T I, 87. num censes Ennium ... dixisse: „visus sum mihi cum Galba ambulare“? A II, 51. num censes (illos Servilios) etiam eosdem fuisse? A II, 56. num censes eos ... posse respondere, sol maiorne quam terra sit? D II, 10. num censes his nuntiis Thalen ... crediturum fuisse? D II, 58. num id studium censes esse vilici? R V, 5. num etiam eius collega P. Decius ... aliquid de voluptatibus suis cogitabat? F II, 61. num te emere coëgit, qui ne hortatus quidem est? O III, 55. num Vecellinum || Viscellinum || amici regnum adpetentem, num || Sp. || Maelium debuerunt iuvare? Lae 36. num minus haec invidiose dicuntur? A II, 146. num sermonem vestrum aliquem diremit noster interventus? — minime vero; R I, 17. num dubitas, quin (Alcmaeo) sibi haec videre videatur? A II, 89. num dubitares, quin inesset in oliva tibicinii quaedam scientia? N II, 22. num aut vetus gloria civitatis aut species praeclara oppidi ... rem publicam efficiebat? R III, 44. num aut egisse umquam iratum Aesopum aut scripsisse existimas iratum Accium? T IV, 55. num idcirco existimas formicam anteponendam esse huic pulcherrumae urbi, quod ..? N III, 21. num quis existat, cui voluptas (proposita fuisse videatur)? P 12. num fingo, num mentior? T III, 46. num aliud quodpiam membrum tumidum ... non vitiose se habet? T III, 19. num idcirco eae leges iustae haberentur? L I, 42. num etiam Graiorum historia mentita est? D I, 37. num aut ipse (Roscius) aut pro eo Lanuvium totum mentiebatur? D I, 79. f. fingo. species dumtaxat obicitur quaedam; num etiam, cur ea beata sit? N I, 107. radicum seminumque cognoscere num te offendet? R V, 5. num etiam, si fissum cuiusdam modi fuerit in iecore, lucrum ostenditur? D II, 34. num eloquentia Platonem superare possumus? T I, 24. num gravem (virum), num humana contemnentem potes dicere || aut Prometheum || aut Philoctetam illum —? T II, 33. si hi fratres sunt in numero deorum, num de patre eorum Saturno negari potest? N III, 44. num propterea suspicari poteris Andromacham Ennii ab ea (sue) posse describi? D I, 23. num nescio qui ille divinus ... possit, quae alba sint, quae nigra, dicere? D II, 9. num id vitari potuit, si Flaminius ... paruisset? [certe potuit]; D II, 21. num hoc in latere aut in caemento potuit valere? D II, 99. num minus ille (Herodotus) potuit de Croeso quam de Pyrrho fingere Ennius? D II, 116. num aut tuum aut cuiusquam nostrum || vestrum || nomen .. Caucasum ... transcendere potuit? R VI, 22. num quid horum probat noster Antiochus? ille vero ne maiorum quidem suorum; A II, 143. num tum ingemuisse Epaminondam putas, cum ..? T II, 59. num putamus haec fieri sine summo cupiditatis ardore potuisse? T IV, 44. num etiam centum Venerios ... casu futuros putas? D I, 23. num etiam Veneris Coae pulchritudinem effici posse aspersione fortuita putas? D I, 23. num locupletiores quaeris auctores? O III, 100. sunt ineuntis adulescentiae (studia certa); num ea constans iam requirit aetas? C 76. num te ad fabulas revoco? D I, 40. num plerisque in rebus sequitur eorum (Stoicorum) auctoritatem multitudo? D II, 81. num sortiuntur (atomi) inter se? Fa 46. num nostra culpa est? A II, 32. at quis est hic (Anaxagoras)? num sophistes? A II, 72. age, haec probabilia sane sint; num etiam illa? A II, 135. num propterea idem voluptas est, quod ... indolentia? F II, 11. num quid est aliud? T III, 37. num etiam una est omnium (deorum) facies? N I, 80. num imperatorum scientia nihil est, quia ...? aut num propterea nulla est rei publicae gerendae ratio ..., quia ..? D I, 24. de illis vero rebus ... num quid est, quod ..? D II, 10. num || non || enim alia in causa M. Cato fuit, alia ceteri? O I, 112. num idcirco est ille (T. Pontius centurio) praestantior? C 33. dio, quaeso: num te illa terrent? T I, 10. num iratum timemus Iovem? O III, 102. num quid tale .. vidisti? N I, 88. f. audio. num videtur (Iliona) minorem habere visis quam vigilantes fidem? A II, 88. **elliptisch:** num quid tale Democritus? F II, 102. num quis horum miser hodie? ne tum quidem post spiritum extremum; T I, 89.

2. **Verbindungen:** an: f. **an,** B, **a,** II, 2, d (4 St.) B. I, S. 169, a.

cedo: cedo, num .. barbarorum Romulus rex fuit? R I, 58.

ergo: num ergo is (Empedocles) excaecat nos aut orbat sensibus? A II, 74. num eadem ergo ista (innumerabilitas) faciet, ut sint omnia sempiterna? N I, 109. num quid ergo in his rebus est, quod provisione ... sentiamus? D II, 9. num ergo opus est ad haec refellenda Carneade? num Epicuro? D II, 51.

igitur: num igitur hunc (Sophoclem), num Homerum, || num || Hesiodum, Simonidem, Stesichorum, num, quos ante dixi, Isocraten, Gorgian, num philosophorum principes, Pythagoram, Democritum, num Platonem, num Xenocraten, num postea Zenonem, Cleanthem ... coëgit ... obmutescere || obmutiscere || senectus? C 23. f. **igitur**, B, II, 1, e. num (3 St.) S. 211, b.

ne: quid? deum ipsum numne vidisti? N I, 88. numne, si Coriolanus habuit amicos, ferre contra patriam arma illi cum Coriolano debuerunt? num ... debuerunt ..? Lae 36.

quid: quid, si utrumque? || utroque? || num peius est? A II, 60. quid? talpam num desiderare lumen putas? A II, 81. quid ergo? istius vitii num nostra culpa est? A II, 92. quid enim? conscendens navem sapiens num comprehensum animo habet ..? A II, 100. quid? Polyaenus ... num illa etiam, quae sciebat, oblitus est? A II, 106. quid? illa, in quibus consentiunt, num pro veris probare possumus? A II, 135. quid? Epicurei num desistunt de iisdem ... ad arbitrium suum scribere? F 1, 6. quid? illud || quid illud? || num dubitas, quin ..? T I, 32. quid? illa tandem num leviora censes, quae ..? T I, 56. quid? qui volunt exclamare maius, num satis habent ... linguam intendere? T II, 56. quid .. dicemus, ... quid dicemus, Cleanthe? num in illa re ... mali nihil fuisse? T III, 77. quid? cum iam rebus ... praeteritis orationes scribimus, num irati scribimus? T IV, 55. quid ergo? isti doli, quid? machinae, quid? fallaciae praestrigiaeque || praestig. || num sine ratione esse potuerunt? N III, 73. quid? de fulgurum vi dubitare num possumus? D I, 16. quid? ... deliciae tuae, Roscius, num ... mentiebatur? D 1, 79. quid? de officio num quis haruspicem consulit? D II, 11. quid? quae a dialecticis ... tractantur, num quid eorum divinari potest? D II, 11. quid? qui ingenio ... singulares, num astro quoque uno? D II, 97. quid ergo? haec quadringentorum annorum aetas ut urbis ... num valde longa est? R I, 58. quid? totam domum num quis alter praeter te regit? — minime vero; R I, 61. f. ne; N I, 88.

sed: sed haec eadem num censes apud eos ipsos valere nisi admodum paucos? T II, 11. sed num ista societas talis est, ut nihil suum cuiusque sit? O III, 53.

II. **indirecte Frage**: 1. interrogo: si .. deus te interroget, ... num .. quid desideres; A II, 80.

quaero: ille ... quaerere ex eo ..., ea num ... ex ullo Academico audivisset aliquando; A II, 11. quaero, num existimes ... Phidian ... derexisse; F II, 115. cum quaereretur, ... num quinta quaedam natura videretur esse; F IV, 12. cum hoc ipsum proprie non quaereretur hoc tempore, num quod || quid || esset malum; T III, 80. non ... id quaerendum puto ..., † tum ut || num, al. || ... poneret; T V, 33. an Lacedaemonii ... quaesiverunt, num (Philippus) se esset etiam mori prohibiturus? T V, 42. quaesivit .., num etiam in iis navibus Diagoram vehi crederent; N III, 89. quaero, ... num aliter ... evenirent; Fa 6. illud forsitan quaerendum sit, num haec communitas ... sit etiam moderationi ... anteponenda; O I, 159. quaero, ... num (venditor) id iniuste aut inprobe fecerit; O III, 54. quaerit ex proximo vicino, num feriae quaedam piscatorum essent; O III, 59. senex dicitur ... quaesisse .., num illud carmen desipientis videretur; C 22. quaero .. a vobis, num ullam cogitationem habuisse videantur ii ... argenti; P 10.

rogo: si ... roget eos quispiam, num illa definitio possit in aliam rem transferri quamlubet; A II, 43.

2. quaestio: existit .. hoc loco quaedam quaestio subdifficilis, num quando amici novi ... veteribus sint anteponendi; Lae 67.

3. elliptisch: huius modi sunt exempla: ... num quod officium aliud alio maius sit; O I, 7.

numen, göttlicher Wille, Macht, Walten, Gottheit: I. asciscit: »Iovis .. numen Mulciberi ascivit manus«; T II, 23.

consulit: eosdem || eorum numen, al. || (deos) hominum consulere generi et posse nobis signa rerum futurarum ostendere; L II, 32.

est: cum cognitum habeas, quod sit summi rectoris ac domini numen, quod consilium, quae voluntas; F IV, 11. esse aliquod numen praestantissimae mentis, quo haec regantur; N II, 4. esse quoddam numen et vim deorum; N II, 95. esse aliquod numen, quo haec regantur; N III, 10.

ostendit, potest: f. consulit.

viget: »rite .. vestri ... praecipue coluere vigenti numine divos;« D I, 21.

II, 1. comprobo: ne domesticis quidem exemplis docti numen deorum conprobabimus? N II, 7.

horreo: quis .. potest ... non et dies et noctes divinum numen horrere? A II, 121. ut neque divinum numen horreat nec ..; F I, 41.

placo: »nos ... fumantibus aris aurigeris divom placantes numina tauris«; D II, 63.

2. pareo: cum omnes naturae numini divino ... parerent; N I, 22. quanto id deo est facilius, cuius numini parent omnia! D I, 120. deorum .. numini parere omnia; D II, 35.

tribuo: haec .. omnia pure atque caste tribuenda deorum numini ita sunt, si animadvertuntur ab iis; N 1, 3.

2. accedo ad: neque .. est ulla res, in qua propius ad deorum numen virtus accedat humana, quam civitatis .. condere; R I, 12.

proficiscor a: nulla visa somniorum proficisci a numine deorum; D II, 124.

III, 1. augur: »hanc (Iovis satellitem) ubi ... conspexit Marius, divini numinis augur«; D I, 106.

2. divi: f. I. viget.

IV. aspelli: »longe a leto numine aspellor Iovis«; T II, 25.

conformari: necesse est eam (vim) ... conformari quodam modo numine deorum vique divina; D II, 29.

elabi: »elapsae .. vetusto numine leges«; D I, 19.

fieri: tu .. mavis numine deorum id factum quam casu arbitrari || arbitrari? ||; D II, 47.

fingi: sic numine deorum omnia fingi, moveri mutarique posse; N III, 92.

geri: ea .., quae gerantur, eorum (deorum) geri iudicio || vi, dicione || ac numine; L II, 15.

moveri, mutari: f. fingi.

potiri: »Euthynous potitur fatorum numine leto;« T I, 115.

regi: mundum .. censent regi numine deorum; F III, 64. quoniam deos omnis censent unius regi numine; R I, 56. deorum inmortalium vi, natura || [natura] ||, ratione, potestate, mente, numine ... naturam omnem regi; L I, 21. f. I. est; N II, 4. III, 10.

vehere: »Graecia quam (cladem) Troiae divino numine vexit;« F V, 49.

numero, zählen, auszahlen, rechnen, ansehen: I. **indir. Frage:** dies deficiat, si velim numerare ‖ enumerare ‖, quibus bonis male evenerit; N III, 81.

II. **mit einfachem Object:** alqm: siquidem Platonem ex illa vetere (Academia) numeramus; A I, 46. in qua (Academia vetere) ... non ii soli numerantur, qui Academici vocantur, ... sed etiam Peripatetici veteres; F V, 7. Diana „omnivaga" dicitur, ... quod in septem numeratur tamquam vagantibus; N II, 68. cur non eodem in genere Serapim Isimque numeremus? N III, 47. Ioves tres numerant ii, qui theologi nominantur; N III, 53. quo in genere vel maxime est Fortuna numeranda; N III, 61. si singulos numeremus in singulas (civitates); R III, 7. quid Macrum numerem? L I, 7. laudabo ... Biantem ..., qui numeratur in septem; P 8.

alqd: qui ... nec quidquam aliud numeraret in bonis; A I, 35. quicquid ... in bonis .. numeraveris; F III, 10. si quicquam, nisi quod honestum sit, numeretur; F IV, 45. haec cum corporis bona sint, eorum conficientia certe in bonis numerabis; F V, 81. cum in omnis bonos ea, quae ille in malis numerat, cadere possint; T V, 25. cum ea ... in malis numerent; T V, 30. eadem, quae vulgus, in malis et bonis numerare concedi nullo modo potest; T V, 31. nihil omnino in bonis numerandum, nisi quod ..; L I, 37. id estne numerandum in bonis? ac maxumis quidem; L II, 12. ut commodius putarent numerari sibi, quod tanti esset, quam suum recuperare; O II, 82. s. conservationem.

aestimationem: cum aestimatio ... neque in bonis numerata sit nec rursus in malis; F III, 34.

amicos: in bonis numerabis amicos, liberos, propinquos, divitias, honores, opes; F V, 81.

artem: in quibus (artibus) ea numeretur in primis, quae est vivendi ars; F IV, 16.

augures: in quo haruspices, augures coniectoresque numerantur; D I, 72.

cives: in dissensione civili ... expendendos civis, non numerandos puto; R VI, 1.

comprehensionem: eam .. (comprehensionem) neque in rectis neque in pravis numerabat; A I, 42.

coniectores: s. augures.

conservationem: in quibus (primis naturae) numerant incolumitatem conservationemque omnium partium, valetudinem, sensus integros, doloris vacuitatem, viris, pulchritudinem, cetera generis eiusdem; F V, 18.

divitias: quas (divitias) ... in bonis non numero; T V, 46. s. amicos.

dolorem: s. voluptatem; F I, 31.

galeam, gladium: scutum, gladium, galeam in onere nostri milites non plus numerant quam umeros, lacertos, manus; T II, 37.

haruspices: s. augures. — honores, liberos, opes: s. amicos. — incolumitatem: s. conservationem. — lacertos, manus: s. galeam.

partem: vitiosum est .. in dividendo partem in genere numerare; F II, 26.

pecuniam: cui (pecuniam) numerari iuberet; T V, 91.

propinquos: s. amicos.

pulchritudinem: s. conservationem.

rem: quae (disciplinae) rem ullam virtutis expertem aut in bonis aut in malis numerent; F III, 11.

scutum, umeros: s. galeam.

sensus, al.: s. conservationem.

voluptatem: cur nec voluptas in bonis sit numeranda nec in malis dolor; F I, 31. qui (Hieronymus) ne in expetendis quidem rebus numeret voluptatem; F II, 19. qui (Socrates) voluptatem nullo loco numerat; F II, 90.

III. **mit doppeltem Accusativ:** alqm: Iovem et Neptunum deum numeras; N III, 43. hunc hominem omnino numerari qui decet? L II, 16. viros .. bonos eos, qui habentur, numeremus, Paulos, Catones; Lae 21.

alqd: quae sunt a nobis bona corporis numerata; F V, 71. quae isti bona numerant, ne ipsi quidem honesta dicunt; T V, 44. his ipsis alia interiecta et media numerabat; A I, 36.

caelum: si numeramus etiam caelum deum; N I, 33.

stellas: singulas stellas numeras deos; N III, 40.

numerose, harmonisch: quid, si platani fidiculas ferrent numerose sonantes? N II, 22.

numerus, Zahl, Anzahl, Menge, Teil, Versglied, Rhythmus, Rang, Stelle: I. **absolut:** 1. accedit: accessit eo numerus, res cum ad vitam necessaria, tum una inmutabilis et aeterna; R III, 3.

conficiunt: cum ... duo .. ii numeri ... circuitu naturali summam tibi fatalem confecerint; R VI, 12.

est: stellarum numerus par an impar sit; A II, 32. 110. septem ..., qui numerus rerum omnium fere nodus est; R VI, 18.

habet: habebat *numerus ad* numerum eandem proportionem conparationem*que* ‖ [comparationem*que*] ‖ in extremis, quam ..; Ti 24.

ohne Verb: nominum non magnus numerus ne in pontificiis quidem nostris, deorum autem innumerabilis; N I, 84.

2. sum: an, ut Xenocrates, (animus sit) numerus nullo corpore? A II, 124. numerum (animum Xenocrates) dixit esse; T I, 20. si vero aut numerus quidam est animus ... aut quinta illa ... natura; T I, 41.

II. **nach Verben:** 1. absolvo: absoluto perfectoque numero temporis; Ti 33.

accipio: ut (Plato) a sacerdotibus barbaris numeros et caelestia acciperet; F V, 87.

adripio: quaero, unde orationem, unde numeros (arripuerimus); N III, 27.

adveho: si exempli gratia vir bonus Alexandrea Rhodum magnum frumenti numerum advexerit; O III, 50.

cano: s. remitto.

coniungo: ut (Socrates) ... numeros .. et geometriam et harmoniam studeat Pythagorae more coniungere; R I, 16.

contineo: quae ... recte facta dicamus, ... omnes numeros virtutis continent; F III, 24.

distribuo: toto .. omni constituto sideribus parem numerum distribuit animorum; Ti 43.

duplico: s. **duplico** numerum (3 St.) B. I, S. 782, a.

expleo: quo modo ... is, qui fidibus utitur, explere numeros (potest)? A II, 22.

habeo: quicquam potest casu esse factum, quod omnes habet in se numeros veritatis? D I, 23. quorum (numerorum) uterque plenus alter altera de causa habetur; R VI, 12. illud .. officium, ... ut idem (Stoici) dicunt, omnes numeros habet; O III, 14.

machinor: dies noctesque oculis cognitae, tum mensum annorumque conversiones .. numerum machinatae sunt; Ti 52.

mando: mandavi .. memoriae non numerum solum, sed etiam ordinem argumentorum tuorum; N III, 10.

moderor: an tibicines iique, qui fidibus utuntur,

suo, non multitudinis arbitrio cantus numerosque moderantur? T V, 104.
obtineo: etiam Lucifer ceteraeque errantes numerum deorum obtinebunt; N III, 51. eius (Ti. Gracchi) filii ... mortui numerum optinent iure caesorum; O II, 43.
obtundo: qui † numero || numeros || optumatum et principum optulit is || optudit his || vocibus; R VI, 2.
perficio: s. absolvo.
praetereo: quod alia peccata plures, alia pauciores quasi numeros officii praeterirent; F IV, 56.
remitto: quem ad modum Roscius ... in senectute numeros in cantu remiserat || cecinerat, al. ||, ... sic ..; L I, 11.
separo: equitum magno numero ex omni populi summa separato; R II, 39.
tracto: ab antiqua philosophia usque ad Socratem ... numeri motusque tractabantur; T V, 10.
2. accommodo ad: ut ... ad eorum (dierum) numerum adcommodentur, quae scribimus; L I, 9.
addo ad: quo in numero conticuisti, si ad eum numerum unum addidero, multane erunt? A II, 93. idem .. Pompilius .. auspiciis maioribus inventis ad pristinum numerum duo augures addidit; R II, 26.
auguror ex: qui (Calchas) ex passerum numero belli Troiani annos auguratus est; D I, 72. quod apud Homerum Calchantem dixisti ex passerum numero belli Troiani annos auguratum; D II, 63.
conloco in: tantum est consecutus, ut ... deorum in numero conlocatus putaretur; R II, 17.
contero in: an ille ... se, ut Plato, in musicis, geometria, numeris, astris contereret? F I, 72.
definio ex: pirata non est ex perduellium numero definitus || [definitus] ||, sed communis hostis omnium; O III, 107.
duco in: ex quo efficitur in deorum numero astra esse ducenda; N II, 42.
habeo in: qui (Prodicus Cius) ea, quae prodessent hominum vitae, deorum in numero habita esse dixit; N I, 118. s. **habeo,** IV, 1. in numero (5 St.) S. 130, b.
moveo extra: histrio si paulum se movit extra numerum; P 26.
pono in: quid est, quod te inpediat aut solem aut mundum aut mentem aliquam sempiternam in deorum numero || natura || ponere? N I, 87. Cato noster in horum librorum numero ponendus est; D II, 3.
proficiscor ex: Pythagorei ex numeris et mathematicorum initiis proficisci volunt omnia; A II, 118.
refero in: illi .. etiam P. Africanum referre in eundem numerum solent; A II, 13. nostri quoque oratorii libri in eundem librorum numerum referendi videntur; D II, 4. — qui (Democritus) .. imagines earumque circumitus in deorum numero refert; N I, 29.
repono in: lupos, faelis, multas praeterea beluas in deorum numerum reponemus; N III, 47. — abl.: s. **in,** B, I. repono in numero (3 St.) S. 265, b.
sum ex: s. definio ex. — in: s. **in,** B. sum in numero (6 St.) S. 270, b.
sumo ex: ex hoc numero nobis exempla sumenda sunt; Lae 38.
tollo ex: quorum e numero tollendus est et Plato et Socrates; A II, 15.
III. **nach Adjectiven:** aptus ad: umbram noctemque .. ad numerum dierum aptam; R IV, 1.
primus e: quorum (sophistarum) e numero primus est ausus Leontinus Gorgias in conventu poscere quaestionem; F II, 1.

IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: quando .. trium vel numerorum vel figurarum ... contingit ut, quod medium sit, ... comparetur; Ti 14.
natura: ut ... animantes ... numerorum naturam vimque cognoscerent; Ti 31.
vis: cuius (numeri) vis ... in natura maxuma esset; T I, 20. s. natura.
2. alqs: tertiae (Musae) Piero natae et Antiopa, ... isdem nominibus et eodem numero, quo proximae || proxime || superiores; N III, 54.
3. comparatio, proportio ad: s. I, 1. habet.
homo ex: homo ex eo numero hominum, qui apud nos hoc nomine dignantur; fr I, 7.
V. **Umstand:** 1. adiungere: Philo et proprio numero || [et proprium] noster || et lecta poëmata et loco adiungebat; T II, 26.
adiuvari: quae (fabulae) ... verbis sententiis, numeris cantibus adiuventur; D II, 113.
cerni: quae genere, non numero cernerentur; T V, 22.
commetiri: ceterorum .. siderum ambitus .. homines ... neque inter se numero commetiuntur; Ti 33.
confici: quae (saecla) dierum noctiumque numero annuis cursibus conficiuntur; N I, 21.
consecrari: cuiusque generis beluas numero consecratas deorum; R III, 14.
elegans: ipse varium et elegans omni fere numero poëma fecisti; A I, 9.
expleri: quod .. undique aptum atque perfectum expletumque sit omnibus suis numeris et partibus; N II, 37.
explicari: nisi quid erat numeris aut descriptionibus || discr. || explicandum; T I, 38.
haberi: qui se iudicum numero haberi volunt; T I, 98.
indicari: non .. numero haec iudicantur, sed pondere; O II, 79.
moveri: nihil est .., quod ratione et numero moveri possit sine consilio; N II, 43.
perfici: s. expleri.
persequi: qui ... numeris et modis || [et motibus] || stellarum cursus persequuntur; D I, 36. qui siderum motus numeris persequuntur || persecuntur ||; D II, 17.
praestare: alteram (medietatem) pari numero praestantem extremis parique superatam; Ti 23.
pronuntiare: ut ea (meus) || eas (res) || ... numero versuque pronuntiet; D II, 117.
quattuor: ex iis rebus numero quattuor mundi est corpus effectum; Ti 15.
saepe: saepe numero admirari soleo ... tuam sapientiam; C 4.
superari: s. praestare.
tolli: illud vel aspersione aquae vel dierum numero tollitur; L II, 24.
tres: numero definieram genera civitatum tria probabilia; R II, 65.
2. ad: ut (vis et natura deorum) .. non sensu, sed mente cernatur nec soliditate quadam nec ad numerum; N I, 49. neque eandem (speciem dei) ad numerum permanere; N I, 105.
ex: sacris e principum numero pontifices quinque praefecit; R II, 26.
in: qui cum famulorum *in* numero educatus ad epulas regis adsisteret; R II, 37. is .. (Sisenna) neque orator in numero vestro umquam est habitus et ..; L I, 7. s. II, 2. addo ad; A II, 93.
VI. **Lücke:** quod (somnium) in nostri || numerum || Fabii Pictoris Graecis annalibus eius modi est, ut ..; D I, 43.

nummarius, das Geld, die Münze betreffend: ut res nummaria de communi sententia constitueretur; O III, 80.

nummus, Geld, Münze: I. est: nummus in Croesi divitiis obscuratur, pars est tamen divitiarum; F IV, 31.

II. accipio: quaerit (Hecato) .., si sapiens adulterinos nummos acceperit inprudens pro bonis, ... soluturusne sit eos pro bonis; O III, 91.
attingo: unde ... nummum nullum attigisset; F II, 55.
deduco: partitionis caput scriptum caute (accessit), ut centum nummi deducerentur; L II, 53.
iacto: iactabatur .. temporibus illis nummus sic, ut nemo posset scire, quid haberet; O III, 80.
obscuro: f. I. — solvo: f. accipio.

numquam, niemals: A. einmal: I. allein: numquam aberrabimus; O I, 100. eas tu .. leges rogabis videlicet, quae n. abrogentur; L II, 14. quae (agitatio mentis) n. adquiescit; O I, 19. fortem virum aegritudine n. adfici; T III, 15. sapientem ... n. adsentiri rei vel falsae vel incognitae; A II, 59. qui n. adsentiar; A II, 66. (sapientem) n. adsensurum esse; A II, 78. ut (sapiens) n. adsentiatur; A II, 104. quam (abundantiam) tu quoniam n. adsequere, numquam omnino es dives futurus; P 47. n. vehementius actum est quam me consule, ne solveretur; O II, 84. in nubibus n. animadvertisti leonis formam aut hippocentauri? D II, 49. haec amicitiae n. anteponenda sunt; O III, 43. si || † si || n., uter *sit sapiens, adparebit*; A II, 132. arbores seret diligens agricola, quarum aspiciet bacam ipse n.; T I, 31. quia n. eruditum illum pulverem attigistis; N II, 48. n. audivi in Epicuri schola Lycurgum ..., Epaminondam nominari; F II, 67. »cenasti in vita n. bene«; F II, 24. n. committet, ut alienum appetat; O III, 23. nihil agis, dolor! quamvis sis molestus, n. te esse confitebor malum; T II, 61. n. illam, quam expetet, pulchritudinem consequetur; Ti 4. n. claros viros senatus vinctos hostibus dedidisset; O III, 108. Lepus subsequitur »curriculum n. defesso corpore sedans«; N II, 114. si || ut || alia (atomus) ab alia n. depellatur; Fa 22. desero: f. II. ne — quidem; T I, 53. R VI, 27. quam (legem) populus liber n. desideravit; L III, 34. n. ullius oratione victi sententia desistemus; F I, 63. cui certo scio ludum n. defuisse; D II, 30. talibus praemiis propositis n. defutura bella civilia; O II, 29. a quibus (Academicis) n. dictum sit aut colorem aut saporem aut sonum nullum esse; A II, 103. n. dictum ab ipso illo (Epicuro); F II, 82. sed n. id (Epicurus) diceret; T V, 31. ipse ille divinationis auctor n. illa dicet facta fortuito; D II, 61. n. ego dicam C. Fabricium, M'. Curium ... ad istorum normam fuisse sapientes; Lae 18. hoc diiudicari nescio an n., sed hoc sermone certe non potest; L I, 56. ego autem n. ita te in hoc sermone dimittam, .. uti ..; T I, 76. ut (vir) n. a se ipso intuendo || instituendo || ... discedat; R II, 69. ut ... a senis latere n. discederem; Lae 1. audiebam Pythagoram ... n. dubitasse, quin ..; C 78. quorum (generum radicum) vim atque naturam ratio n. explicavit; D I, 13. cur .. vos induitis in eas captiones, quas n. explicetis? D II, 41. n. facies; F II, 74. n., quod fieri non potuerit, esse factum; D II, 49. quod n. faciam; D II, 131. quam multa .., quae nostra || nostri || causa n. faceremus, facimus causa || [causa] || amicorum! Lae 57. quodquoniam (sapiens) n. fallitur in iudicando; F III, 59. eum n., quid in vita sequeretur, habiturum; A II, 140. n. (dolores) vim tantam habent, ut ..; F I, 62. ut n. perfecte veritatem casus imitetur; D I, 23. a me istam exceptionem n. impetrabunt; A II, 97. n. in tantas salebras incidisset; F II, 30. n. intellegam, quid (Epicurus) sentiat; F II, 21. hoc doce, doleam necne doleam, nihil interesse. „n. quicquam .. ad beate quidem vivendum"; T II, 29. qui (Aelius Sextus) ... „catus" fuit, ... non quod ea quaerebat, quae n. inveniret, sed quod ..; R I, 30. se illam rem n. iudicaturum; O III, 77. n. esset L. Pisonis cognomen tanto opere laudatum; T III, 16. quos (libros) non contemno equidem, quippe quos n. legerim; T II, 7. ut n. liceat quieta mente consistere; D II, 149. nos id locutos esse inter nos, quod n. locuti sumus; A ep 1. Latine Apollo n. locutus est; D II, 116. qui n. sensus mentiri putat; A II, 82. n. (animus) movebitur; A II, 25. n. ob eam causam negabit (se erepturum), quod id natura turpe iudicet, sed quod metuat; L I, 41. hunc circum (polum) Arctoe duae feruntur n. occidentes; N II, 105. n. autem (sapiens) opinabitur; A II, 67. quod (principium) si n. oritur, ne occidit quidem umquam; T I, 54. quodsi; R VI, 27. ecce ... alii audaces, protervi, n. in sententia permanentes; F I, 61. n. ita pervolgatum illud esset, ut iam proverbii locum obtineret; T IV, 36. quamquam Clitomachus adfirmabat n. se intellegere potuisse, quid Carneadi probaretur; A II, 139. qua (superstitione) qui est imbutus, quietus esse n. potest; F I, 60. n. aequitatem ab utilitate posse seiungi; F III, 71. quae (mors) ... propter brevitatem vitae n. potest longe abesse; T I, 91. philosophiae .. ipsius principes n. in suis studiis tantos progressus sine flagranti cupiditate facere potuissent; T IV, 44. contractionem animi recte fieri n. posse, elationem posse; T IV, 67. se eius (regis Persarum) voluptates non desiderare, quibus n. satiari ille posset; T V, 92. naturam .. eam dico, qua n. animus insistens agitatione et motu esse vacuus potest; D II, 128. quia n. posset utilitas cum honestate pugnare; O III, 9. dubitandum non est, quin n. possit utilitas cum honestate contendere; O III, 11. eum, qui ita sit affectus, beatum esse n. probabis; F V, 85. omnino .. genus hoc voluptatum optabile esse, si non obsit, prodesse n.; T V, 94. quos n. putassemus a nobis internosci posse; A II, 56. n. putarem me in Academia tamquam philosophum disputaturum; F V, 8. pervenisse ad me (iniuriam) n. putavi; P 28. ab officio n. recedemus; O III, 19. unde (legiones) se redituras n. arbitrarentur; C 75. ne finem quidem (animum) habiturum esse motus, quia n. se ipse sit relicturus; C 78. quodsi ... operam nostram n. a populari coetu removimus; A II, 6. qui semel egressi n. domum reverterunt; T V, 107. qui (senatus) n. utilitatem a dignitate seiunxit; O III, 87. quod n. tibi senectutem gravem esse senserim; C 4. n. fore ut atomus altera alteram posset attingere; F I, 19. inter Hippocentaurum, qui n. fuerit, et regem Agamemnonem nihil interesse; T I. 90. n. me nimis vitae cupidum fuisse; T II, 10. n. privatum esse sapientem; T IV, 51. Orpheum poëtam docet Aristoteles n. fuisse; N I, 107. etiamsi id n. futurum sit; Fa 13. ut mihi quidem n. hunc admirabilem caeli ornatum ... suspexisse videantur; N II, 94. erant ... eae magnitudines omnium (stellarum), quas esse n. suspicati sumus; R VI, 16. sine qua (urbe) n. nostri imperatores ex Transalpinis bellis triumpharunt; O II, 28. qui n. philosophum pictum, ut dicitur, viderunt; F V, 80. quod n. vidimus; T I, 51. n. vidi solem aut mundum beatum; N I, 96. quae negemus esse, quia n. vidimus? N I, 97. quid, quod hominum, locorum, urbium (imagines incurrunt) earum, quas

n. vidimus? N I, 108. quae n. vidimus; D II, 138. erant eae stellae, quas n. ex hoc loco vidimus; R VI, 16. quos n. vidimus; Lae 28. 29. quos n. viderit; Lae 28. n. naturam mos vinceret; T V, 78. n. .. voluisset id quidem; sed si voluisset, paruissem; Lae 37. Ellipse, Lücke: a Chrysippo pedem n.; A II, 143. n. viri fortissimi fortitudinis, inpigritatis, patientiae *; R III, 40.

II. **mit andern Partikeln:** ante: qui (pastor) navem numquam ante vidisset; N II, 89. — illud autem mihi ante hoc tempus n. in mentem venit a te requirere; A I, 3. quae mihi facultas ... ante hoc tempus n. est data; F I, 72.

antea: Agim regem, quod n. antea apud eos (Lacedaemonios) acciderat, necaverunt; O II, 80.

enim: n. enim cum eo (Archelao) conlocutus sum; T V, 35. n. enim sunt illi (libri) occupati; R I, 14. n. enim, quale sit illud, de quo disputabitur, intellegi poterit, nisi ..; R I, 38. n. enim, iratus qui accedet ad poenam, mediocritatem illam tenebit; O I, 89. in ipsa enim Graecia philosophia tanto in honore n. fuisset, nisi ..; T II, 4.

equidem: nam Fauni vocem equidem n. audivi; N III, 15.

ergo: hos ergo asotos bene quidem vivere aut beate n. dixerim; F II, 23. ergo hoc proposito n. eris dives ante, quam tibi ex tuis possessionibus tantum reficietur, ut ..; P 45.

fere: videmus haec signa n. fere mentientia; D I, 15. quibus (rusticis) absentibus n. fere ulla in agro maiora opera fiunt; C 24.

hercule: n. hercule ego neque pecunias istorum neque tecta magnifica ... in bonis rebus ... esse duxi; P 6.

igitur: s. **igitur,** B, I, 5. numquam (4 St.) S. 209, a.

itaque augurem Tiresiam ... n. inducunt deplorantem caecitatem suam; T V 115. cum patres rerum potirentur, n. constitisse civitatis statum; R I, 49. n. ex animo meo discedit illius optimi ... viri memoria; R VI, 9. istam paupertatem ... tuam n. obscure tulisti; P 45. s. prorsus.

nam n. arbitror contra Academiam dictum esse subtilius; A II, 63. »nam n. era errans mea domo ecferret pedem«; Fa 35. nam nisi tu (Tarentum) amisisses, n. recepissem; C 11. s. equidem.

ne: numquamne ... te circumspicies? P 30. — solum igitur, quod se ipsum movet, quia n. deseritur a se, n. ne moveri quidem desinit; T I, 53. quod sese movet || de se movetur ||; R VI, 27. quam (Sospitam) tu n. ne in somnis quidem vides nisi cum pelle caprina; N I, 82. n. ne mediocri quidem cuiquam, non modo prudenti (Apollinis operta) probata sunt; D II, 113. quod turpe sit, id n. esse utile, ne tum quidem, cum ..; O III, 49. quia (artes exercitationesque virtutum) n. deserunt ne extremo quidem tempore aetatis; C 9. n. illum (Scipionem) ne minima quidem re offendi; Lae 103.

nec: s. **nec,** B, I, 2. numquam (3 St.) S. 668, b. — 7. numquam (4 St.) S. 671, b. — C, a, I, 2. numquam (4 St.) S. 676, b. — II, 2. numquam (2 St.) S. 677, b.

nisi: n. (Antiochus) a Philone discessit, nisi posteaquam ipse coepit, qui se audirent, habere; A II, 69. *numquam* quemquam stabili et firmo et magno animo ... effici posse, nisi constitutum sit ..; F III, 29. quae n. quinque nuntiis animus cognosceret, nisi ..; T I, 46. n. comoediae, nisi consuetudo vitae pateretur, probare sua theatris flagitia potuissent; R IV, 11. qui nisi odissent patriam, n. inimici nobis fuissent; L II, 43. quod nisi idem in amicitiam transferetur, verus amicus n. reperietur; Lae 80. s. enim; R I, 38. profecto; T IV, 5. **nisi,** A, I, 2, d. numquam (7 St.). B, II, 1. numquam (4 St.) S. 709, a. 711, a.

non: s. C.

omnino: miserius (istuc putas) quam omnino n. fuisse? T I, 13. n. omnino periculi fuga committendum est, ut inbelles ... videamur, sed fugiendum ..; O I, 83. quae (res) n. omnino fuerunt neque esse potuerunt; N I, 108. s. I, 1. adsequor.

profecto: quod profecto n. (Epicurus) putavisset; F I, 20. mundus ... n. profecto sapientiam consequetur; N II, 36. quae (civitas) n. profecto sine summa placatione deorum inmortalium tanta esse potuisset; N III, 5. n. profecto scholis essent excitati neque ad illud munus electi, nisi ..; T IV, 5.

prorsus: itaque ego hanc meam esse patriam prorsus || prosus || n. negabo; L II, 5.

tamen: quamvis occulte (*improbitas*) fecerit, n. tamen id confidet fore semper occultum; F I, 50. ut stultitia ... n. se tamen satis consecutam putat, sic ..; T V, 54. tamen ex hoc, quod etiam ipse (Epicurus) probat, n. me movebit; N II, 46. ut essent atomi, ... tamen declinationes istae n. explicarentur; Fa 48. quom (puer) adflixisset principum gravitatem, n. tamen conquievit; L III, 19.

vero: ille (Polycrates) vero, si insipiens, ... n. beatus; F V, 92.

videlicet: n. videlicet (Darius) sitiens biberat; T V, 97.

III. **im Gegensatz:** quod qui sequitur, corpore senex esse poterit, animo numquam erit; C 38.

bis: qui (Scipio) consulatum petivit n., factus consul || [consul] || est bis; Lae 11.

saepe: cui (divino) semper ipse (Socrates) paruerit n. impellenti, saepe revocanti; D I, 122. ut medici, quamquam intellegunt saepe, tamen n. aegris dicunt illo morbo eos esse morituros; D II, 54. illos (acerbos inimicos) verum saepe dicere, hos (dulces amicos) n.; Lae 90.

semper: si .. inter visa nihil interesset, aut semper (sapiens adsensionem) sustineret aut n.; A II, 53. quae (iustitia) non modo n. nocet cuiquam, sed contra semper *impertit* aliquid || aliquid adfert ||; F I, 50. animus .. aeger ... semper errat ..., cupere n. desinit; T III, 5. quae (vitae lex) non hoc adfert, ut semper maereamus, sed ut n.; T III, 34. di .. semper fuerunt, nati n. sunt; N I, 90. cum ... solida autem omnia uno medio n., duobus semper copulentur; Ti 15.

B. **wiederholt:** I. **zweimal:** (sapientem) numquam timere, n. dolere; A II, 135. quod, cuius in animo (improbitas) versatur, n. sinit eum respirare, n. acquiescere; F I, 53. sapientis .. animus semper vacat vitio, n. turgescit, n. tumet; T III, 19. n. se plus agere, quam nihil cum ageret, n. minus solum esse, quam cum solus esset; R I, 27. n. (amicitia) intempestiva, n. molesta est; Lae 22. si n. consilio, n. opera nostra nec domi nec militiae Scipio eguisset; Lae 51. vgl. A, 1. adsequor.

II. **dreimal:** n. angere, n. cupies, n. timebis; F IV, 69.

III. **viermal:** n. se ille (Scipio) Philo, n. Rupilio || Rutilio ||, n. Mummio anteposuit, n. inferioris ordinis amicis; Lae 69.

C. **non numquam:** I. **allein:** tu me et alias non numquam et paulo ante adhortatus es ..; fr V, 46. ingemescere n. viro concessum est, idque raro, eiulatus ne mulieri quidem; T II, 55. nisi ista (somnia) casu n. forte temere concurrerent; D II, 141. haec sunt, quae conturbent in deliberatione n.; O III, 81. ut n. mortem sibi ipse consciscere alius debeat, alius [in eadem causa] non debeat; O I, 112. est ... liberale

paulum n. de suo iure decedere; O II, 64. patroni (est) n. veri simile ... defendere; O II, 51. »fusca .. n. cursans per litora cornix demersit caput«; D I, 14. Carneades [u. secundum] illud dabat; A II, 67. in eo n. variari inter eos et dubitari videtur; F V, 12. at n. ea ... minus eveniunt; D I, 24. ea (coniectura) fallit fortasse n.; D I, 25. at n. bonos exitus habent boni; N III, 89. mentis acies se ipsa intuens n. hebescit; T I, 73. quia n. eius modi tempora incidunt, ut ..; F I, 32. ipsius rei natura qualis et quanta sit, quaerimus, ut de paupertate n.; T III, 56. quod quidem (Epicurus) solet ebullire n.; F V, 80. quid .. est, quod n. dubitationem adferre soleat considerandumque videatur? O III, 18. sed quoniam n. hoc subsidium necessarium est; O II, 22. est etiam quaedam calamitas in amicitiis dimittendis n. necessaria; Lae 76. vario: f. dubito. quae vel dormientibus vel furiosis videntur n.; A II, 48. ut fortuna n. tamquam ipsa mortalis cum inmortali natura pugnare videatur; O I, 120. f. solet; O III, 18. n. haec eadem vocabula ad frugalitatis nomen tamquam ad caput referre volumus; T IV, 36. qua (definitione) tu etiam imprudens utebare n.; F II, 5.

II. **mit andern Partikeln:** ergo: ergo his laboriosis exercitationibus .. dolor intercurrit non numquam; T II, 36. ergo et promissa non facienda n., neque semper deposita reddenda; O III, 95.

etiam: f. **etiam,** II, 4. non numquam (13 St.) B. I, S. 875, a.

tamen: sed n. tamen (agricola) fallitur; D II, 16. n. tamen est largiendum; O II, 54.

III. **im Gegensatz:** aliquando: nemo est, quin saepe iactans Venerium iaciat aliquando, non numquam etiam iterum ac tertium; D II, 121.

interdum: quam interdum eandem necessitatem appellant ...; n. eandem fortunam; A I, 29. cum saepe lapidum, sanguinis n., terrae interdum, quondam etiam lactis imber defluxit; D I, 98. imperia ... potius aut non accipienda interdum aut deponenda n.; O I, 68.

plerumque: animi discessus a corpore ... fit plerumque sine sensu, n. etiam cum voluptate; T I, 82. quod ii (partus) maturescunt aut septem n. aut, ut plerumque, novem lunae cursibus; N II, 69. aut semper aut ... plerumque, ... n. certe, quid futurum sit, intellegunt; D I, 128.

quondam: f. interdum; D I, 98.

saepe: quod et somniantibus saepe contingit || contigit || et n. vaticinantibus per furorem; D I, 34. ut (scientia) ad rei publicae tempus n., ad agendi consilium saepissime pertineret; L II, 33. eorum consilio saepe ... confecta bella sunt, n. etiam inlata; O I, 79. ergo et parenti n. adimi vita sine scelere potest et servo saepe sine iniuria non potest; P 24. f. interdum; D I, 98.

semper: f. plerumque; D I, 128.

tum: quam (virtutem) soleo equidem tum temperantiam, tum moderationem appellare, n. etiam modestiam; T III, 16. quorum (extorum) ex habitu ... tum salubritatis, tum pestilentiae signa percipi, n. etiam, quae sit .. sterilitas agrorum ... futura; D I, 131. quas .. res tum natura, tum casus adfert, n. etiam errorem creat similitudo; D II, 55.

numquid, etwa: numquid duas habetis patrias? an ..? L II, 5. numquid tibi videtur (T. Torquatus) de voluptatibus suis cogitavisse? F I, 24. — quid? ... L. Mummius numquid copiosior, cum copiosissimam urbem funditus sustulisset? O II, 76.

numquidnam, etwas: numquidnam manus tua sic affecta, quem ad modum affecta nunc est, desiderat? nihil sane; F I, 39. quid? solis numquidnam aut lunae aut quinque errantium siderum simile vidisti? N I, 87.

nunc, jetzt, nun, gegenwärtig, zu unserer Zeit: I. **allein:** ita ... nunc fugientes conspectum sceleratorum ... abdimus nos, quantum licet; O III, 3. »si (di) curent, bene bonis sit, male malis; quod nunc abest«; N III, 79. nec ego nunc ipse aliquid adferam melius; N I, 60. manus tua sic affecta, quem ad modum affecta nunc est; F I, 39. nec id nunc agitur, tu illum quantum ames, sed hoc ..; T V, 12. sed non nunc id agitur; D I, 86. hoc .., de quo nunc agimus; O II, 9. quae nunc breviter attinguntur; L I, 28. huius .. aetati || aetati et huic || nunc haec primum fortasse audientis || audienti || servire debemus; F V, 27. »cupido cepit miseram nunc me proloqui ... Medeai miserias«; T III, 63. quia nunc item ab eodem ... sunt nobis agendi capienda primordia; L II, 7. neque ego nunc te celo; O III, 52. nunc onusti cibo et vino perturbata et confusa (somnia) cernimus; D I, 60. nisi forte ego vobis ... cessare nunc videor, cum bella non gero; C 18. »ergo postque || plusque, al. || magisque viri nunc gloria claret«; O I, 84. C 10. ut nunc ratio cogit; R III, 43. nunc totum illud concludi sic licet; F II, 104. causarum inlustrium ... nunc cum maxime conficio orationes; C 38. considerate nunc, cetera quam sint provisa sapienter; R IV, 3. »quae (cura) nunc te coquit et versat in pectore fixa«; C 1. neque ego haec nunc sine causa tam vetera vobis ... decanto; R II, 55. sit hoc ultimum bonorum, quod nunc a me defenditur; F IV, 46. nunc idem ... velim definias, quid sit voluptas; F II, 5. »pol mihi fortuna magis nunc defit quam genus«; T III, 44. »vires vitaque corpus meum nunc deserit omne«; D I, 40. »nunc ea ... omnia fixa tuos glomerans determinat annus«; D I, 19. nunc de adsensione atque adprobatione ... pauca dicemus; A II, 37. quid nunc „honeste" dicit? F II, 50. dum modo intellegas, quid nunc dicam „bene"; T V, 12. saecla nunc dico non ea, quae ..; N I, 21. nunc ea dicenda sunt L. Furio Philo, quae ..; R III, 8. quae harum virtutum (propria), ... nunc dicenda sunt; O I, 143. de quo nunc disputamus; F II, 4. nunc parvulos nobis (natura) dedit igniculos; T III, 2. quae dialectici nunc tradunt et docent; F IV, 9. age nunc isti doceant ..; F IV, 26. praeter ceteros hunc || nunc || nostra extulit civitas; fr V, 21. haec nunc enucleare non ita necesse est; T V, 23. nunc (sapientia) expetitur; F I, 42. age nunc ... exstrue animo altitudinem ... virtutum; F V, 71. nunc quid facere possum? A II, 112. finge aliquem nunc fieri sapientem, nondum esse; A II, 117. huius (rationis) ego nunc auctoritatem sequens idem faciam; F II, 39. ut nunc fit; T II, 41. fac nunc ego intellegam, tu quid sentias; N III, 6. nunc fit illud Catonis certius; R II, 37. eo .. nunc fit illud, ... ut ..; L III, 39. haec ego nunc physicorum oracula fundo; N I, 66. ut (oculi) haberent eam vim, quam nunc habent; Ti 52. quod nos facere nunc ingredimur, ut ..; A II, 17. quae (res) nunc instant; R I, 33. nunc istuc „quasi corpus" et „quasi sanguinem" quid intellegis? N I, 73. licet: f. concludo. sed loquimur nunc more communi; T IV, 66. nos autem de iniusto rege nihil loquimur nunc, cum ..; R III, 47. neque ego nunc de vulgari (amicitia) ... loquor; Lae 22. luceo: f. **luceo,** I, b (5 St.)

S. 481, b. quid ego nunc lugeam vitam hominum? T I, 83. velut ego nunc moveor; F V, 2. nunc omni virtuti vitium contrario nomine opponitur; F III, 40. nunc || hunc || ego non possum tantum hominem nihil sapere dicere; T II, 45. nunc .. haec loqui ... concedi nullo modo potest; T V, 31. nunc a vobis ... postulo, ut ..; fr II, 3. hoc tu nunc in illo (Zenone) probas; F V, 88. hoc nunc nobis esse propositum; T I, 81. nunc de hominis summo bono quaeritur; F IV, 35. quam ob rem hoc nunc quaeramus; T V, 14. et nunc argumenta quaerenda sunt, quibus hoc refellatur? N I, 91. quoniam non recognoscimus nunc leges populi Romani, sed aut repetimus ereptas aut novas scribimus; L III, 37. age nunc ad externa redeamus; D I, 46. ad vos nunc refero, quem sequar; A II, 132. neque nunc reprehendo, quod ad voluptatem omnia referantur, ... sed doceo ..; N I, 113. quae (philosophia) nunc prope dimissa revocatur; A II, 11. roga nunc Stoicum, quis sit melior; A fr 20 (Z. 31). et ut nos nunc sedemus ad Lucrinum pisciculosque exultantes videmus *; A fr 13. cur ... nunc ita seiungam, quasi ..; O II, 35. nunc (ultima bonorum) ita separantur, ut diiuncta sint; F IV, 40. »nunc, nunc dolorum anxiferi torquent vertices, nunc serpit ardor«; T II, 21. tuae sunt nunc partes, .. docere ..; A I, 43. vera igitur illa (Epicuri dogmata) sunt nunc omnia; A II, 106. ut nos nunc simus ad Baulos Puteolosque videamus, sic ..; A II, 125. post Epicurus, cuius est disciplina nunc notior; A II, 131. quae (sententia) nunc Hieronymi est; F II, 19. eadem nunc mea adversum te oratio est; F V, 80. »quo .. nunc auxilio † || aut || exili aut fuga freta sim?« T III, 44. quo modo nunc est; T V, 82. quam (rationem) nunc prope modum orbem esse in ipsa Graecia intellego; N I, 11. quae (quaestio) nunc in manibus est; N III, 19. ubi Fortunae nunc est aedes; D II, 86. nunc rationem videtis esse talem, ut ..; R II, 39. quare „glandifera" illa quercus ... nunc sit haec; L I, 2. qui (locus) nunc est in manibus; L I, 36. quae (res publica) nunc nulla est; O I, 35. si iam possent in homine vivo cerni omnia, quae nunc tecta sunt; T I, 50. nunc illa testabor; D I, 132. torqueo: s. serpo. quae nunc tracto; Fa 3. trado: s. doceo; F IV, 9. veniamus nunc ad bonorum malorumque notionem; A II, 128. nunc venio ad illa tua brevia; F IV, 48. sed veniamus nunc ... ad somnia philosophorum; D I, 52. venio nunc ad tuum (somnium); D I, 59. veniamus nunc ad optumum virum, ... Cratippum; D II, 107. venio nunc ad tertium genus illud; R III, 45. ad quam tu (urbem) oppugnandam nunc venis paene miles; R VI, 11. venio nunc ad voluptates agricolarum; C 51. quorum nunc in ratione versamur; F V, 58. s. coquo. nunc ea videamus, quae ..; A II, 40. haec nunc || [nunc] || videamus, quae ..; A II, 130. nunc vides, quid faciat; F II, 30. videamus nunc, quam sint praeclare ... consequentia; F III, 26. nunc video calcem; T I, 15. age, sis, nunc de ratione videamus; T II, 42. videamus nunc de beato (deo); N I, 110. s. sedeo. sum; A II, 125. qui (collis) nunc Quirinalis vocatur; R II, 20. quibus me nunc exemplis uti videtis; C 26. **elliptisch:** sed non necesse est nunc omnia; T III, 40. ut plerique nunc; L I, 17. sed haec ... nunc satis; L III, 32.

II. **mit andern Partikeln:** autem: securitatem autem nunc appello vacuitatem aegritudinis; T V, 42. ego autem non de virtute nunc loquor, sed de virtutis opinione; Lae 98. nunc autem ... videat ..; R III, 14. s. III, 2. adhuc; F V, 46. mox; N III, 37. tum; A ep 2. **autem,** A, I, 6. nunc (8 St.) B. I, S. 318, a.

demum: »nunc demum mihi animus ardet;« F II, 14.

equidem: hoc, in quo nunc equidem sum; F II, 16.

etiam: s. **etiam,** II, 4. nunc (11 St.) B. I, S. 875, a.

fere: quae (magnificentia) nunc fere Romae est; L II, 66.

iam: praeclare .. iam nunc a te verba usurpantur civilis iuris; L I, 56.

ne — quidem: nos enim ne nunc quidem oculis cernimus ea, quae videmus; T I, 46. quem (optimum statum civitatis) si habemus, etsi ne nunc quidem, tum || tunc || vero quis te possit esse florentior? R I, 71. s. III, 2. numquam; A II, 82. semper.

potissimum: equidem, qui nunc potissimum huc venerim, satiari non queo; L II, 2.

primum: qui ea nunc primum audemus attingere; F III, 5. s. III, 1. T III, 67. — 2. iam; A I, 25.

quidem: ut quidem nunc se causa habet; A II, 10. quae q. (auspicia) nunc a Romanis auguribus ignorantur; D I, 25. et nunc q. (pisces) sub oculis sunt; A II, 81. nunc q. hactenus; F IV, 80. et nunc q., quod eam (vitem) tuetur, ... est id extrinsecus; F V, 39. nam nunc q. cogitationibus mollissimis effeminamur; T I, 95. Diogenes liberius ... Alexandro ... „nunc q. paululum", inquit, „a sole"; T V, 92. quo modo nunc q. est; N III, 41. nunc q. propter intermissionem forensis operae .. lucubrationes detraxi; D II, 142. ut nunc q. (villa) est; L II, 3. s. III, 1. T I, 47. C 27. — 2. cras. tum; Lae 13.

nunc vero ... suppeditabit nobis Atticus noster e thesauris suis quos et quantos viros! F II, 67. a primo quidem mirabiliter occulta natura est; F V, 41. fatemur, acuti hebetesne ... simus, non esse id in nobis; Fa 9. quom decus ... hic solum bonum dicat, ... sentit idem, quod Xenocrates; L I, 55. dies noctesque oculis cognitae ... numerum machinatae sunt; Ti 52.

III. **im Gegensatz:** 1. **allgemeine Zeitangaben:** dum me ambitio ... constrictum tenebat, haec inclusa habebam ...; nunc vero ... doloris medicinam a philosophia peto; A I, 11. si nunc aut si etiam dormientes aliquid animo videre videamur; A II, 125. quo modo tu ... dicebas ..., sic ego nunc tibi refero ..; A II, 146. sed nunc, quod agimus; de illis, cum volemus; F V, 22. quare, quoniam ... dictum est, nunc de maioribus consequentibusque videamus; F V, 58. si nunc aliquid adsequi se putant, qui ostium Ponti viderunt, ... quod tandem spectaculum fore putamus, cum ..? T I, 45. nam nunc quidem ... (foramina illa) terrenis concretisque corporibus sunt intersaepta quodam modo; cum autem nihil erit praeter animum ..; T I, 47. nec pluris nunc facere M. Camillum hoc civile bellum, quam ego illo vivo fecerim Romam captam; T I, 90. »si mihi nunc tristis primum inluxisset dies ...; sed iam ... obtorpui«; T III, 67. de quibus singulis dicam suo loco; nunc de universis; D II, 16. haec fuerit nobis ... prima orationis excursio; nunc comminus agamus; D II, 26. hic apud maiores nostros adhibeatur peritus, nunc quilubet; D II, 71. iam de caelo servare non ipsos censes solitos, qui auspicabantur? nunc imperant pullario; D II, 74. haec .. in promptu fuerint; nunc interiora videamus; D II, 124. quaero, ... num aliter, ac nunc eveniunt, evenirent; Fa 6. ut ille solebat, ita nunc mea repetet oratio populi || Romani || originem; R II 3. ut hic iuris noster interpres alia

nunc Manilius iura dicat esse ..., alia solitus sit adulescens dicere; R III, 17. quamquam a pueritia vestigiis ingressus patris ... decori vestro non defui, nunc tamen ... euitar multo vigilantius; R VI, 26. hunc locum satis ... expressit Scipio; nunc ... perspicuum sit illud ..; L I, 27. quod et nunc multis fit in fanis, et Alexander ..; L II, 41. habeo ista; nunc de sacris perpetuis ... restat; L II, 45. quod genus imperii ... posteris prodebatur, quod [et] in iis etiam, qui nunc regnant, manet; L III, 4. hostis .. apud maiores nostros is dicebatur, quem nunc peregrinum dicimus; O I, 37. ista fere aetate cum essemus, qua es tu nunc; O II, 87. quod (Regulus) rediit, nobis nunc mirabile videtur, illis quidem temporibus aliter facere non potuit; O III, 111. nec nunc quidem vires desidero adulescentis, ... non plus, quam adulescens tauri ... desiderabam; C 27.

2. **besondere Zeitangaben:** adhuc: adhuc ea dixi ...; nunc reliqua videamus; F IV, 44. adhuc .. ita nobis progressa ratio est, ut .... nunc autem aliud iam argumentandi sequamur genus, ut ..; F V, 46.

alias: s. **alias,** I. nunc (13 St.) B. I, S. 120, a.

alius: sed cum hoc alio loco plura, nunc ad ea, quae a te, Luculle, dicta sunt; A II, 71. nisi et te audire nunc mallem et istis tamen alio tempore responsurus essem; F IV, 62. sed de auspiciis alio loco, nunc de fulgoribus; D II, 43. sed de hoc loco plura in aliis, nunc hactenus; D II, 76. de amicitia alio libro dictum est ..., nunc dicamus de gloria; O II, 31. sed de hoc ... alio loco pluribus; nunc ad propositum; O III, 119. quarum (rerum) consolatio ... in aliud tempus differenda (est). nunc autem visum est mihi de senectute aliquid ad te conscribere; C 1.

ante: quam (cognitionem iuris civilis) .. ante hanc confusionem temporum in possessione sua principes retinuerunt, nunc ... huius scientiae splendor deletus est; O II, 65.

antea: ut .. antea declamitabam causas, ... sic haec mihi nunc senilis est declamatio; T I, 7. cum adiutore populo, quo utebamur antea, nunc minime nos uti posse videamus; T II, 4 (3). tibi nos, ut antea magna ex parte, sic nunc penitus totosque tradimus; T V, 5. antea mirabar ...; nunc contra miror ..; L II, 2.

cras: sed nunc quidem valetudini tribuamus aliquid, cras autem ..; T I, 119.

futurus: nec his || iis || de hominibus, qui nunc sunt, sed de futuris ... haec habetur oratio; L III, 29.

hactenus: sed haec hactenus. nunc videamus ..; F IV, 14. ac de malorum opinione hactenus; videamus nunc de bonorum; T IV, 65. sed haec hactenus; nunc ad ostenta veniamus; D II, 53. sed haec hactenus; ... nunc ad reliquam partem propositae divisionis revertamur; O III, 6.

heri: ut .. heri feci, sic nunc rationem ... sequar; T II, 15.

iam: Graeci .., qui in his rebus tot iam saecula versantur, ... nobis ..., qui haec nunc primum tractare conamur; A I, 25. hoc .. genus divinationis vita iam communis explosit; fani pulchritudo et vetustas Praenestinarum etiam nunc retinet sortium nomen; D II, 86.

mane: mare illud, quod nunc favonio nascente purpureum videtur, idem huic nostro (sapienti) videbitur, nec tamen adsentietur, quia nobismet ipsis modo caeruleum videbatur, mane ravum, quodque || quia, al. || nunc, qua a sole conlucet, albescit et vibrat; A II, 105.

modo: modo dixeras .... — et nunc idem dico, inquiet; F IV, 71. modo .. ne suspicari quidem se ...; nunc autem summam voluptatem esse dolore carere; T III, 47. s. mane.

mox: hoc totum quale sit, mox; nunc autem concludatur illud; N III, 37. sed ista mox; nunc audiamus Philum; R I, 20.

numquam: illud .. mihi ante hoc tempus numquam in mentem venit a te requirere; sed nunc ... quaero ..; A I, 3. ab hoc credulo, qui numquam sensus mentiri putat, discedamus. quid? || qui, quin || ne nunc quidem, cum ..? A II, 82.

olim: quae fuse olim disputabantur ..., ea nunc articulatim distincta || † delecta, al. || dicuntur; L I, 36.

post: de quo dicam equidem paulo post; nunc autem hactenus; N I, 23. 24.

posterius: sed hoc posterius; nunc iuris principia videamus; L I, 18.

posthac: nec erit alia lex Romae, alia Athenis, alia nunc, alia posthac; R III, 33.

quondam: quondam rerum nomina novarum * ..., quae nunc consuetudo diuturna trivit; F III, 15. nihil fere quondam ... nisi auspicato ... gerebatur, quod etiam nunc nuptiarum auspices declarant; D I, 28. quae (res) quondam a multis claris viris, nunc ab uno summa auctoritate ... sustinetur; L I, 17. quae solebant quondam conpleri severitate iucunda, nunc ut eadem exultent || exultant? ||; L II, 39.

saepe: ipsis scriptis non ea, quae nunc, sed actiones nostras mandaremus, ut saepe fecimus; O II, 3. »sicut fortis equus, spatio qui saepe supremo vicit Olympia, nunc senio confectus quiescit«; C 14. s. tunc.

semper: ego semper civis ..., tu ne nunc quidem; P 29.

tum: tum quidem ...; nunc quid est ..? A ep 2. apud imperitos tum illa dicta sunt ...; nunc agendum est subtilius; F IV, 74. quod .. nunc facimus ..., id multo tum faciemus liberius; T I, 44. ut nunc extis, ... sic tum avibus magnae res inpetiri solebant; D I, 28. ut igitur (oraclum Delphis) nunc *in* minore gloria est, ... sic tum ..; D I, 38. tum ... haec studia renovare coepimus .... nunc quoniam de re publica consuli coepti sumus, tribuenda est opera rei publicae; D II, 7. tum avis illa videri posset interpres ... Iovis; nunc vero ... fame enecta si in offam pultis invadit || invasit || ..; D II, 73. et quod nunc communiter in omnibus sepultis venit usu || usu venit ||, *ut* humati dicantur, id erat proprium tum in iis, quos ..; L II, 57. at vero hic nunc victor, tum quidem victus quae cogitarat, ea perfecit; O II, 84. tum est Cato locutus ...; nunc Laelius ... loquetur; Lae 5. quae (magna Graecia) nunc quidem deleta est, tum florebat; Lae 13. Tib. Gracchum sequebantur C. Carbo, C. Cato, et minime tum quidem C. || Gaius || frater, nunc idem acerrimus; Lae 39. vgl. II, 1. ne — quidem; R I, 71.

tunc: cum .. causam iustam deus ipse dederit, ut tunc Socrati, nunc Catoni, saepe multis; T I, 74.

vetus: haec me Peripateticorum ratio magis movebat et veteris Dicaearchi et eius, qui nunc floret, Cratippi; D II, 100.

umquam: neque illi adsentior, qui hanc scientiam negat umquam in nostro collegio fuisse, neque illi, qui esse etiam nunc putat; L II, 33.

nuncupo, nennen, benennen: I. alqm: hunc (Iovem) .. Ennius ... nuncupat ita dicens; N II, 65.

alqd: illud, quod erat a deo natum, nomine ipsius dei nuncupabant; N II, 60. cum ex duodecim tabulis satis esset ea praestari, quae essent lingua nuncupata; O III, 65.

curias: quas curias earum nominibus nuncupavit, quae ... virgines ..; R II, 14.
deos: quo .. eos (deos) nomine consuetudo nuncupaverit; N II, 71.
mundum: caelum sive mundus, sive quo alio vocabulo gandet, hoc a nobis nuncupatus sit; Ti 4.
res: res utiles et salutares deorum esse vocabulis nuncupatas; N I, 38.
II. mit doppeltem Acc.: quem vos, ut a Graiis accepistis, orbem lacteum nuncupatis; R VI, 16.

nundinor, sich aufhalten, verkehren: ubi ad focum angues nundinari solent; D II, 66.

nuntia, Botin, Verkündigerin: evolat: ex qua (quercu) olim evolavit »nuntia fulva Iovis miranda visa figura«; L I, 2.
ohne Verb: »quid vero Phoebi fax, tristis nuntia belli«? D I, 18.

nuntio, verkünden, melden, anzeigen, die Nachricht bringen: I, 1. unpersönlich: cui (Pomponio) cum esset nuntiatum; O III, 112.
2. alqs, avus: P. .. Vatinius, avus huius adulescentis, ... cum ... duo iuvenes ... dixissent regem Persem illo die captum, senatui nuntiavit || nuntiavisset ||; N II, 6.
II, 1. directe Rede: Homericus Aiax ... hoc modo nuntiat: »prospera Iuppiter his dextris fulgoribus edit«; D II, 82.
2. de: s. III. alqd; R I, 15.
3. accus. c. infin.: nuntiatum est nobis a M. Varrone venisse eum Roma; A I, 1. tibi App. Claudius augur consuli nuntiavit addubitato Salutis augurio bellum ... fore; D I, 105. »fulix ... nuntiat horribilis clamans instare procellas«; D I, 14. sanguine pluisse senatui nuntiatum est; D II, 58. dixerat hoc ille (Scipio), cum puer nuntiavit venire ad eum Laelium; R I, 18. siquidem aranti L. Quinctio Cincinnato nuntiatum est eum dictatorem esse factum; C 56. s. III. alqd; D I, 59. — ut ... recentiore memoria iidem Tyndaridae Persem || Persen || victum nuntiaverunt; N II, 6. dirae ... non causas adferunt, cur quid eveniat, sed nuntiant eventura, nisi provideris; D I, 29.
III. alqd: id .. ab eodem iussum esse eum (rusticum) senatui nuntiare; D I, 55. illud mihi ipsi celeriter nuntiatum est, ... dixisse te ..; D I, 59. de isto altero sole quod nuntiatum est in senatu; R I, 15.
interitum: qui (Labienus) cum interitum exercitus nuntiavisset; D I, 68.
mortem: nuntiata morte filii; T III, 30.
pericula: quae (voces) pericula belli nuntiarent; D I, 99.
rem: Flaminius re nuntiata suo more neglexit; D I, 77.
sibilos: in Tusculanum mihi nuntiabantur gladiatorii sibili; fr VIII, 11.
tripudium: cum .. offa cecidit ex ore pulli, tum auspicanti tripudium solistimum nuntiatur; D II, 72.
vera: si ne sensus quidem vera nuntiant; A II, 79.
victoriam: eos ... victoriam populi Romani Vatinio potius, homini rustico, quam M. Catoni ... nuntiavisse? N III, 11.

nuntius, Bote, Verkünder, Meldung, Nachricht: I. sum: qui (Tyndaridae fratres) non modo adiutores in proeliis victoriae populi Romani, sed etiam nuntii fuisse perhibentur; T I, 28. omnis sensus veri nuntios (Epicurus) dixit esse; N I, 70. »foederum pacis, belli || [belli] ||, indotiarum ratorum || † oratorum || fetiales iudices, nontii || † non || sunto«; L II, 21.
II, 1. attribuo: (homini natura) sensus tamquam satellites adtribuit ac nuntios; L I, 26.
conloco: sensus .. interpretes ac nuntii rerum in capite tamquam in arce ... conlocati sunt; N II, 140.
2. credo: num censes his nuntiis Thalen aut Anaxagoran aut quemquam physicum crediturum fuisse? D II, 58.
III. cognoscere: quae numquam quinque nuntiis animus cognosceret, nisi ..; T I, 46.

nuper, neulich, vor kurzem, unlängst, vor Zeiten: I. allein: si nuper in hortis Scipionis, cum est de re publica disputatum, adfuisses; Lae 25. quia animum adverti nuper, cum essemus in Formiano, te familiae valde interdicere, ut ..; R I, 61. quod Platonis Politian nuper apud me mures corroserunt; D II, 59. quorum (versuum) interpres nuper falsa quadam hominum fama dicturus in senatu putabatur ..; D II, 110. quam (sphaeram) nuper familiaris noster effecit Posidonius; N II, 88. quia summus imperator nuper fugit amisso exercitu; D I, 24. quae (disputatio) mihi nuper habita est in Tusculano; T II, 2. quibus blanditiis C. Papirius nuper influebat in auris || aures || contionis! Lae 96. interiectus est etiam nuper liber is, quem ..; D II, 3. quae (philosophia) nuper inventa est; D I, 86. quia legi tuum nuper quartum de finibus; T V, 32. qui (liber) ab eo (Antiocho) nuper ad hunc Balbum missus est; N I, 16. qui (Antipater Tyrius) Athenis nuper est mortuus; O II, 86. ut nuper M. Crassus negabat ..; O I, 25. ea quae nuper, id est paucis ante saeclis, medicorum ingeniis reperta sunt; N II, 126. in Cumano nuper cum mecum Atticus noster esset; A I, 1. »quamquam haec inter nos nuper notitia admodum est«; F II, 14. quae (stellae) nuper bello Octaviano magnarum fuerunt calamitatum praenuntiae; N II, 14. apud quos (Rhodios) nuper fuimus una; R III, 48. ut Oresti nuper prandia in semitis decumae nomine magno honori fuerunt; O II, 58. honori summo nuper nostro Miloni fuit; O II, 58. ut nuper tuum post discessum in Tusculano ... temptavi, quid in eo genere possem; T I, 7. ohne Verb: clades imperatorum, ut nuper summi et singularis viri; O II, 20. qui clamores tota cavea nuper in ... M. Pacuvi nova fabula! Lae 24.
II. im Gegensatz: alias: s. alias, I. nuper (3 St.) B. I, S. 120, a. multorum .. odiis nullas opes posse obsistere, si antea fuit ignotum, nuper est cognitum; O II, 23. neque .. adsentior iis, qui haec nuper || nuper haec || disserere coeperunt ...; plus apud me antiquorum auctoritas valet; Lae 13. quanta (memoria fuisse dicatur) nuper Charmadas, quanta, qui modo fuit, Scepsius Metrodorus, quanta noster Hortensius; T I, 59. quid ... ostenta ... vel Lacedaemonios olim vel nuper nostros adiuverunt? D II, 55. qui ... eos .. (peregrinos) exterminant, ut Pennus apud patres nostros, Papius nuper; O III, 47. quem virum nuper P. Crassum, ... quem postea M. Lepidum ... vidimus! C 61. ista mihi et cum Antiocho saepe et cum Aristo nuper, cum Athenis imperator apud eum deversarer, dissensio fuit; T V, 22.

nupta s. nubo.

nuptiae, Hochzeit, Vermählung: I, 1. antepono: nisi forte maritumae nuptiae terrenis anteponuntur; N III, 45.
rapio: »qui (Pelope natus) quondam a socru || socero, socro || Oenomao rege Hippodameam raptis nanctust nuptiis«; T III, 26.

2. antepono: f. 1.
discribo: ad vitam . . ea discripta || descr. || ratio est iustis nuptiis; R V, 7.

II. auspices: quod etiam nunc nuptiarum auspices declarant; D I, 28.

nusquam, nirgends: I. allein: tantulum .. (malum dolorem) esse, ut a virtute ita obruatur, ut nusquam appareat; T II, 66. quos (igniculos) celeriter ... sic restinguimus, ut n. naturae lumen appareat; T III, 2. cum tu ... delapsus in flumen n. apparuisses; D I, 58. n. orationem rapidam coërceas; F II, 3. si hi (Orpheus, Rhesus) di non sunt, quia n. coluntur; N III, 45. magno consessu locum n. ei (grandi natu) datum a suis civibus; C 63. tu ... perficies, ut ego ista innumerabilia complectens n. labar, nihil opiner? A II, 114. dux ille Graeciae n. optat, ut Aiacis similes habeat decem, sed ut Nestoris; C 31. illi n. picti sunt, qui naufragia fecerunt; N III, 89. n. posuit, non esse malum dolorem, sed quid esset et quale; F IV, 23. ut ad id (ultimum bonorum) omnia referri oporteat, ipsum autem n.; F I, 29. quia n. erat scriptum, ut contra omnis hostium copias in ponte unus adsisteret; L II, 10. cum didicissent id tollere nos, quod n. esset; A II, 146. si .. (miseri) sunt, n. esse non possunt. — ego vero n. esse illos puto; T I, 11. ne in animo quidem .. sensus remanet; ipse enim n. est; T I, 82. quae n. etiam tunc sint; D I, 117. ut mirandum sit ea praesentiri a divinantibus, quae n. sint; D I, 128. quae (iudicia) quondam nusquam erant, hodie multifariam nulla sunt; L I, 40. n. est senectus honoratior; C 63. nolite arbitrari ... me, cum a vobis discessero, n. aut nullum fore; C 79. n. .. tantum tribuitur aetati; C 63. n. se fortunatiorem quam Praeneste vidisse Fortunam; D II, 87.

II. Verbindungen: quae (nota) nusquam alibi esset; A II, 103. scientiam .. n. esse censebant nisi in animi notionibus atque rationibus; A I, 32. quia n. possumus nisi in laude, decore, honestate utilia reperire; O III, 101. eos .. (viros bonos) omittamus, qui omnino n. reperiuntur; Lae 21. ita fit, ut deus ille ... n. prorsus appareat; N I, 37.

nuto, schwanken: alqs: dico ipsum Epicurum nescire et in eo nutare; F II, 6. mihi .. etiam Democritus, vir magnus in primis, ... nutare videtur in natura deorum; N I, 120.

nutricor, nähren: omnia .. sicut membra et partes suas (mundus) nutricatur et continet; N II, 86.

nutrix, Amme: I. animadvertit, al.: noctu lumine apposito experrecta nutrix animadvertit puerum dormientem circumplicatum serpentis amplexu. quo aspectu exterrita clamorem sustulit; D I, 79.
depravat: sensus nostros non parens, non nutrix, non magister ... depravat; L I, 47.
postulant, al.: isto .. modo nutrices et paedagogi iure vetustatis plurimum benivolentiae postulabunt; qui neglegendi quidem non sunt, sed alio quodam modo *aestimandi* || modo * ||; Lae 74.
ohne Verb: sunt .. alii, quos ... cum .. solitudine loqui .. delectat, ut illa apud Ennium nutrix; T III, 63.
II. exterreo al.: f. I.
III. lac: ut paene cum lacte nutricis errorem suxisse videamur; T III, 2.

nutus, Neigung, Schwerkraft, Wink, Befehl: I, 1. intueor: eos .. (pueros iussit) nutum illius intuentis diligenter ministrare; T V, 61.
observo: »lena delenita argento nutum observabit meum, quid velim, quid studeam«; T IV, 67. hereditatis spes ... quem nutum locupletis orbi senis non observat? P 39.
2. converto ad: qui ad alterius non modo sensum ac voluntatem, sed etiam vultum atque nutum convertitur; Lae 93.
resideo in: quorum non in sententia solum, sed etiam in nutu residebat auctoritas; C 61.
II. conficere: nutu, quod volet, conficiet, nullo labore, nulla molestia; T II, 51.
conglobari: terra ... solida et globosa et undique ipsa in sese nutibus suis conglobata; N II, 98.
convertere: qui (rex) nutu, ut ait Homerus || ait ||, totum Olympum converteret; R I, 56.
ferri: sive aliae (atomi) declinabunt, aliae suo nutu recte ferentur; F I, 20. ut ... terrena et umida (corpora) suopte nutu et suo pondere ... ferantur; T I, 40. in eam (tellurem) feruntur omnia nutu suo pondera; R VI, 17.
inflectere: qui ... levi admonitu † || ac nutu || non actu inflectit illam feram; R II, 67.
regere: illum .. et Iovem et dominatorem rerum et omnia nutu regentem (invocant); N II, 4. cum (populus) regeretur unius nutu ac modo; R I, 43.

O, ach! o! I. Vocativ: haec mala, o stultissime Aeeta, ipse tibi addidisti; T III, 26. iam ad te venio, »o || venio || sancte Apollo, qui umbilicum certum terrarum obsides«; D II, 115. visne ..., o Damocle, ... ipse eam (vitam) degustare? T V, 61. »o Publi, o gurges, Galloni! es homo miser«; F II, 24. »o Patricoles, .. ad vos adveniens auxilium et vestras manus peto«; T II, 38. nunc a vobis, o Protagora et Socrates, postulo, ut ..; fr II, 3. ferremus, o Quinte frater; L III, 26. »o Romule, Romule die, qualem te patriae custodem di genuerunt!« R I, 64. unde tandem appares, o Socrate? fr II, 2. f. Protagora. »o Tite, si quid ego || te || adiuero curamve levasso«; C 1. »o decus Argolicum, quin puppim flectis, Ulixes!« F V, 49. »aspicite, o cives, senis Enni imaginis formam«; T I, 34. decus: f. Ulixes. di: f. deus, I, 3. o (4 St.) B. I. S. 662, b. »o pater, o patria, o Priami domus, saeptum altisono cardine templum!« T III, 44. »o domus antiqua, heu quam dispari dominare domino«! O I, 139. o vitae philosophia dux, o virtutis indagatrix expultrixque vitiorum! quid ... vita hominum sine te esse potuisset? T V, 5. praeclare Ennius: »o Fides alma apta pinnis et ius iurandum Iovis!« O III, 104. nolite arbitrari, o mihi || mei || carissimi filii ..; C 79. frater: f. Quinte. »o pater, o genitor, o sanguen dis oriundum!« R I, 64. »o gnata, tibi sunt ante gerendae aerumnae«; D I, 41. o verborum inops interdum, quibus abundare te semper putas, Graecia! T II, 35. gurges: f. Galloni. indagatrix: f. dux. ius iurandum: f. Fides. »o lapathe, ut iactare, nec es satis cognitus qui sis!« F II, 24. »o nate! vere hoc nomen usurpa patri«; T II, 20. pater:

ſ. domus. genitor. patria: ſ. domus. »o pectora, o terga, o lacertorum tori!« T II, 22. philosophia: ſ. dux. »o pietas animi!« A II, 88. sanguen: ſ. genitor. terga, tori: ſ. pectora.

II. **Accuſativ:** o miram aequitatem deorum! N III, 90. o miserum vel potius amentem! fr VIII, 13. o magnam vim ingenii causamque iustam! F IV, 21. o delirationem incredibilem! D II, 90. o praeclarum diem, cum in illud divinum animorum concilium coetumque proficiscar! C 84. siquidem ad mortem proficiscens Callanus Indus ... „o praeclarum discessum", inquit, „e vita"! D I, 47. o praeclaram emendatricem vitae poëticam! T IV, 69. o acutos homines! D II, 103. „o stultum hominem", dixerit quispiam, „et repugnantem utilitati suae!" O III, 100. o admirabilem licentiam et miserabilem inscientiam disserendi! Fa 38. o licentiam iocularem! Fa 15. ſ. inscientiam. o miram memoriam, Pomponi, tuam! L II, 45. o miserum, qui fideliorem .. barbarum ... putaret quam coniugem! O II, 25. ſ. amentem. o mortalem beatum! D II, 30. o turpem notam temporum [nomen illorum] || nom. ill. ||! O III, 74. o poëtam egregium! T III, 45. o praeclarum prospectum! A II, 80. cum ... dixisset .. Sophocles: „o puerum pulchrum, Pericle!" O I, 144. o plumbeum pugionem! F IV, 48. o rem dignam, in qua non modo docti, sed etiam agrestes erubescant! L I, 41. o praeclaram sapientiam! Lae 47. o miserum senem, qui mortem contemnendam esse in tam longa aetate non viderit! C 66. o praeclaram beate vivendi et apertam et simplicem et derectam viam! F I, 57. o virum Sparta dignum! T I, 100. adflictusne ... audies: „o virum fortem!"? T II, 32. o virum magnum dignumque, qui in re publica nostra natus esset! O II, 83. o vim maxumam erroris! D II, 99. ſ. causam.

III. **Vocativ oder Accuſativ:** ait ille (Hercules): »o multa dictu gravia, perpessu aspera, quae ... pertuli!« T II, 20. »o ante victrices manus!« T II, 21. o praeclarum munus deorum! N III, 73. o praeclarum munus aetatis, siquidem id aufert a nobis, quod est in adulescentia vitiosissimum! C 39. o poëma tenerum et moratum atque molle! D I, 66.

ob, gegen, nach—hin, vor, wegen, um—willen: I. **nach Verben:** obverto: »hicine est ille Telamon, ... cuius ob os Graii ora obvertebant sua?« T III, 39.

offundo: cum ignis oculorum cum eo igne, qui est ob os offusus, se confudit et contulit; Ti 49.

pono: nullo posito ob oculos simulacro earum rerum; Ti 37.

procedo: praestat ... morti iam ipsi adventanti paulum procedere ob viam; T V, 56.

venio: »Chrysis ... alacris ob viam mihi veniet«; T IV, 67. eos tu cantheriis albis nullis calonibus ob viam Vatinio venisse existimas? N III, 11.

versor: cuius (loci) incola Sophocles ob oculos versabatur; F V, 3.

II. **zum Satz:** ob id ipsum: ſ. **ipse,** B, I, 1. is, ob (5 St.) S. 366, a. ut ob ea, quae tanta sint, beatus dici iure possit; F III, 28. qui ob eam (amicitiam) summa fide ... servatam maxumam gloriam ceperit; Lae 25. causam: ſ. **causa,** V, 2. ob (69 St.) B. I, S. 396, b. ut ... ob eam .. debilitatem animi multi parentes ... perdiderunt; F I, 49. cum (homines) ... ob eum .. errorem .. voluptatibus maximis saepe priventur; F I, 43. quem (dolorem Prometheus) excipit ob furtum Lemnium; T II, 23. »ad Troiam cum misi ob defendendam Graeciam«; T III, 28. »ob scelera animique inpotentiam et superbiloquentiam«; T IV, 35. non ob ea solum incommoda ... fugiendam improbitatem putamus; F I, 53. cum ... mulier ... nobilis ob illam iniuriam sese ipsa morte multavisset; R II, 46. invidiae .. multitudinis atque ob eas bene meritorum saepe civium expulsiones; O II, 20. ob eius .. mulieris memoriam primo anno et vir et pater eius consul est factus; F II, 66. »quaenam umquam ob mortem Myrtili poenis luendis dabitur satias supplici«? N III, 90. ob eam .. rem se arbitrari ..; A I, 16. (Sextilius) illa hereditate dives ob eamque rem laetus; F II, 55. amicitiam a voluptate non posse divelli ob eamque rem colendam esse, quod ..; F II, 82. qui (philosophi) ob eam ... rem trium earum rerum ... singuli singulas addiderunt; F III, 30. alia ob eam rem praeposita dicentur, quod ex se aliquid efficiant, ... alia autem ob utramque rem; F III, 56. nec id ob aliam rem, sed propter ipsos; F V, 46. videmusne, ut pueri ... ob eam .. rem vel famem ... perferant? F V, 48. illud ... caeleste et divinum ob eamque rem aeternum sit necesse est; T I, 66. fr IX, 10. nec ob eam rem ... capite damnarer; T I, 98. (multitudinis iudicium) magis laudandum est quam illi (boni) ob eam rem beati; T I, 110. ille exercitatus et vetus ob eamque rem fortior; T II, 38. etiam in tormentis recte, honeste, laudabiliter et ob eam rem bene vivi potest; T V, 12. Iovem .. optumum et maxumum ob eas res appellant, ... quod ..; N III, 87. hanc Epicurus rationem induxit ob eam rem, quod veritus est, ne ..; Fa 23. ob eam .. rem ipsam (Nasicam) magnum ... fuisse; O I, 109. consulem ob eam rem fieri, quod sibi tum proposuerat. (Mario) valde utile videbatur; O III, 81. Cyrenaici ... philosophi ... virtutem .. censuerunt ob eam rem esse laudandam || conlaudandam ||, quod efficiens esset voluptatis; O III, 116. quam ob rem (rel.): quam ob rem da, quaeso, te huic etiam generi litterarum; A I, 12. ad visum illud ... tibi erit revertendum; A II, 33. auxilia totidem sunt contra comparanda; A II, 46. sustinenda est potius omnis adsensio; A II, 68. dissentientium inter se reprehensiones non sunt vituperandae; F I, 27. turpe putandum est; F II, 94. cum vitiorum ista vis non sit, ut ..., perspicuum est ..; F III, 61. utrique idem faciunt, ut si ..; F IV, 36. ordiamur ab eo, quod primum posui; F V, 27. etiam sessiones quaedam ... contra naturam sunt; F V, 35. di boni, quid lucri est emori! T I, 97. hortor omnis, qui facere id possunt, ut ..; T II, 5. cur legendi sint ..., non intellego; T II, 7. quoniam coepimus, tradamus nos ei (philosophiae) curandos; T III, 13. »quam ob rem omnis ... meditari secum oportet ..; T III, 30. simul obiecta species est cuiuspiam, quod bonum videatur, ... impellit .. natura; T IV, 12. nihil interest, utrum ..; T IV, 42. hoc nunc quaeramus; T V, 14. Vellei, nisi molestum est, repete, quae coeperas; N I, 17. sic agamus, ut nos ipsa ducet oratio; N III, 5. id quidem commune est de calido; N III, 36. si mens voluntasque divina idcirco consuluit hominibus, quod ..., iis solis consuluit, quos ..; N III, 70. Sibyllam quidem sepositam ... habeamus; D II, 112. ut religio propaganda etiam est, ... sic superstitionis stirpes omnes eligendae || eiciendae ||; D II, 149. hodie, utro (studio) frui malis, optio sit tua; Fa 3. cum dicimus omnia fato fieri causis antecedentibus, non hoc intellegi volumus; Fa 41. qui ita fatum introducunt, ut necessitatem adiungant, in eos valebit illa conclusio; Fa 42. neque sapientis esse accipere habenas, neque ..;

R I, 9. semper mihi et doctrina et eruditi homines ... placuerunt; R I, 29. si me audietis, .. solem alterum ne metueritis; R I, 32. Scipionem rogemus, ut explicet ..; R I, 33. peto a vobis, ut me sic audiatis ..; R I, 36. habeo maximam gratiam Laelio; R I, 37. ingrediar in ea, quae nota sunt omnibus; R I, 70. ut ille solebat, ita nunc mea repetet oratio populi || Romani || originem; R II, 3. se comparet hic civis ita necesse est, ut ..; R VI, 1. adgredere, quaesumus; L I, 6. quom placebit, experiendum || experiundum || tibi censeo || id, al. ||; L I, 12. quo me vocas, aut quid hortaris? L I, 14. lex vera atque princeps ... ratio est recta summi Iovis; L II, 10. ille quidem sapientissimus Graeciae vir ... valde hanc labem veretur; L II, 39. in ista quidem re vehementer Sullam probo; L III, 22. aut exigendi reges non fuerunt aut ..; L III, 25. suffragandi nimia libido in non bonis causis eripienda fuit potentibus; L III, 34. quid optimum sit, tibi dicendum puto; L III, 37. lege nostra libertatis species datur; L III, 39. faciendum tibi est, ut de potestatum iure disputes; L III, 48. disces tu quidem a principe huius aetatis philosophorum; O I, 2. magnopere || magno opere || te hortor, ut ..; O I, 3. necessaria praesidia vitae debentur iis maxime, quos ante dixi; O I, 58. et haec (voluptas) vitanda et pecuniae fugienda cupiditas; O I, 68. intellegentiae iustitia coniuncta, quantum volet, habebit ad faciendam fidem virium; O II, 34. ut volgus, ita nos hoc loco loquimur, ut ..; O II, 35. ut ante dixi, contemnuntur ii, qui ..; O II, 36. pergamus ad ea, quae restant; O II, 45. id quidem non dubium est, quin ..; O II, 54. nec ita claudenda res est familiaris, ut ..; O II, 55. melius apud bonos quam apud fortunatos beneficium collocari puto; O II, 71. ne sit aes alienum, quod rei publicae noceat, providendum est; O II, 84. de iudicio Panaeti || Panaetii || dubitari non potest; O III, 11. hoc quidem deliberantium genus pellatur e medio; O III, 37. cave Catoni anteponas ne istum quidem ipsum; Lae 10. vita quidem talis fuit ..., ut ..; Lae 12. cum illo (Scipione) quidem ... actum optime est; Lae 15. utrique nostrum gratum admodum feceris; Lae 16. quae disputari de amicitia possunt, ab eis censeo petatis, qui ista profitentur; Lae 17. hos quidem ab hoc sermone removeamus; Lae 32. audiamus; Lae 33. id primum videamus; Lae 36. quae causa est, cur amicitiam funditus tollamus e vita? Lae 48. angor iste ... non tantum valet, ut ..; Lae 48. hoc quidem ... constet; Lae 50. ut ii, qui superiores sunt, summittere se debent in amicitia, sic quodam modo inferiores || se || extollere; Lae 72. primum danda opera est, ne ..; Lae 78. quamquam blanda ista vanitas apud eos valet, qui ..., tamen etiam graviores ... admonendi sunt; Lae 99. ad illa prima redeamus; Lae 100. licet inrideat, si qui vult; P 8. quicquid est laudabile, idem ... expetendum videri decet; P 19. bonus vir et sapiens ... miser esse nemo potest; P 19. mundum efficere moliens deus terram primum ignemque iungebat; Ti 13. — (interrog.): quam ob rem tandem .. (Epicurus) non satisfacit? F I, 15. — cum, quam ob rem ita oporteret, nihil haberet comprehensi; A II, 23. satis ... argumenti .., q. illa, quae prima sunt adscita natura, diligamus; F III, 17. eorum in aliis satis esse causae, q. quibusdam anteponerentur; F III, 51. eorum ... partim satis habere causae, q. reicerentur; F III, 51. quid .. attulerit, q. ab inventoribus ... dissentiret; F IV, 14. causa cur || cum || Zenoni non fuisset || causam Z. n. fuisse ||, q. a superiorum auctoritate discederet; F IV, 44. nihil est .. aliud, q. mihi percipi nihil posse videatur; F V, 76. quidnam dici potest, q. C. Fabricio tolerabilis ea (paupertas) fuerit, alii negent se ferre posse? T III, 56. in quo (libro) multa disputat, q. is, qui torqueatur, ... beatus esse non possit; T V, 24. qui (di) q. colendi sint, non intellego; N I, 116. si nihil queam disputare, q. quidque fiat; D I, 109. nec in ipsa atomo mutationis aliquid factum est, q. naturalem motum sui ponderis non teneret; Fa 47. nescis ... meum illud iter ob praeclarissimas res a me gestas esse susceptum? P 30. ita aperte cepit pecunias ob rem iudicandam, ut ..; F II, 54. Tubuli de pecunia capta ob rem iudicandam; N III, 74. ut (L. Thorius) in acie sit ob rem publicam interfectus; F II, 63. tot tantosque viros ob rem publicam interfectos; T I, 32. scelera: f. impotentiam. - nos ob aliqua scelera suscepta in vita superiore poenarum luendarum causa natos esse; fr V, 95. nec meliores ob eam scientiam nec beatiores esse possumus; R I, 32. superbiloquentiam: f. impotentiam. dicitur (Romulus) ab Amulio ... ob labefactandi regni timorem ad Tiberim exponi iussus esse; R II, 4. quom severitas eorum (morum) ob alia vitia cecidisset; L II, 38. alia .. (membra videntur esse donata) nullam ob utilitatem; F III, 18. Aegyptii nullam beluam nisi ob aliquam utilitatem ... consecraverunt; N I, 101.

part. perf.: f. amicitiam. rem. scelera.

Gerund.: f. Graeciam. rem.

obaeratus, verschuldet: quod ... obaeratos .. pecunia sua liberavisset; R II, 38.

obdormisco, einschlafen: I. unpersönlich: quid melius quam in mediis vitae laboribus obdormiscere? T I, 117.

II. alqs: Endymion ... ut nescio quando in Latmo obdormivit, ... nondum ... est experrectus; T I, 92.

obduco, vorziehen, überziehen, verhüllen, bedecken, einziehen, trinken: alqd: superiora superciliis obducta sudorem a capite ... defluentem repellunt; N II, 143.

animantes: pluma alias (animantes), alias squama videmus obductas; N II, 121.

Aurigam: Auriga »sub laeva Geminorum obductus parte feretur«; N II, 110.

callum: ipse labor quasi callum quoddam obducit dolori; T II, 36. quorum (Corinthiorum) animis diuturna cogitatio callum vetustatis obduxerat; T III, 53.

corpus: redditur .. terrae corpus et ita locatum ... quasi operimento matris obducitur; L II, 56.

tenebras: posteaquam Arcesilas ... conatus est clarissimis rebus tenebras obducere; A II, 16. quas illi (poëtae) obducunt tenebras! R IV, 9.

terram: † quam || quod || quom proxumi fecerant obductaque terra erat; L II, 63.

truncos: obducuntur .. libro aut cortice trunci; N II, 120.

venenum: qui (Theramenes) cum ... venenum ut sitiens obduxisset; T I, 96.

obduresco, unempfindlich werden: alqs: quis contra studia naturae tam vehementer obduruit, ut ..? F III, 37. qui ... obduruisse .. iam sese contra fortunam arbitrantur; T III, 67.

obeo, untergehen, sterben, sich unterziehen, übernehmen, antreten, besuchen, bereisen: I. alqd: ea .. unde generata, ... quo modo obitura (sint); L I, 61.

sol: quis in reliquis orientis aut obeuntis solis ultimis ... partibus tuum nomen audiet? R VI, 22.

II. alqd: multa mihi ipsi ad mortem tempestiva fuerunt, quae || quam || utinam potuissem obire! T I, 109.

Aegyptum, al.: cum ... censor .. fueris et obieris legatus Aegyptum, Syriam, Asiam, Graeciam; R VI, 11.

celebrationes, coetus: natura ... impellit .., ut (homo) hominum coetus et celebrationes et esse et a se obiri velit; O I, 12.

diem: qui diligentissime semper illum diem et illud munus solitus esses obire; Lae 7.

legationem: quam (legationem) ante censuram obiit; A II, 5.

mortem: si (Pompeius) mortem tum obisset; T I, 86. ſ. alqd.

munus: ſ. diem.

regiones: cur (Pythagoras) tantas regiones barbarorum pedibus obiit, tot maria transmisit? F V, 87.

sacra: »sacra sollemnia || solemnia || obeunto«; L II, 19.

obf— ſ. **off—**

obicio, entgegenwerfen, entgegenstellen, preisgeben, aussetzen, vorhalten, darbieten, vorwerfen: I. quod: in qua (oratione Cato) obiecit ut probrum M. Nobiliori, quod is in provinciam poëtas duxisset; T I, 3.

II. alqm: non cum Latinis decertans pater Decius, cum Etruscis filius, cum Pyrrho nepos se hostium telis obiecissent; T I, 89. cunctari illum (Diagoram) diutius in vita fortunae obiectum; T I, 111.

alqd: ut quicquid obiectum est, quod modo a natura non sit alienum; T V, 98. si (di) ea nobis obiciunt, quorum nec scientiam neque explanatorem habeamus; D II, 131.

aggerem: maximo aggere obiecto; R II, 11.

divitias: huic tu viro quas divitias obicies? quae imperia? quae regna? R III, 40.

dolorem: interdum obiciebatur animo metus quidam et dolor; T II, 10.

errorem: erroris obiciundi causa; L II, 47.

formas: obiciuntur etiam saepe formae, quae reapse nullae sunt, speciem autem offerunt; D I, 81.

imbecillitatem: cum obicimus maerentibus inbecillitatem animi ecfeminati; T IV, 60.

imperia: ſ. divitias.

magnificentiam: quom esset obiecta magnificentia villae Tusculanae; L III, 30.

metum: ſ. dolorem.

offam: necesse est .. offa obiecta cadere frustum ex pulli ore; D I, 27.

probrum: ſ. I. — regna: ſ. divitias.

rem: (animal) non potest obiectam rem perspicuam non adprobare; A II, 38. obiecta terribili re extrinsecus; A II, 48. nulla res obiecta impediet, quo minus (animus) percipiat, quale quidque sit || est ||; T I, 47. cum .. aliqua iis ampla et honesta res obiecta est || obiecta ||; O II, 37.

signum: obnuntiatio Ateii ... signo obiecto monuit Crassum ..; D I, 30. nec eam rem (C. Flaminius) habuit religioni obiecto signo, ... ne committeret proelium; D I, 77.

speciem: plerique ... victi et debilitati obiecta specie voluptatis; F I, 47. simul obiecta species est cuiuspiam, quod bonum videatur; T IV, 12. species dumtaxat obicitur quaedam; num etiam, cur ea beata sit, cur aeterna? N I, 107. cum .. aliqua species utilitatis obiecta est, commoveri necesse est; O III, 35.

visum: si tale visum obiectum est a deo dormienti, ut probabile sit; A II, 49. huic (parti animi) omnia visa obiciuntur a mente ac ratione vacua; D I, 60. deosne inmortalis ... obicere iis (mortalibus) visa quaedam tortuosa et obscura; D II, 129. visum est .. tale obiectum dormienti, ut ..; D II, 143. visum obiectum inprimet ... in animo suam speciem; Fa 43.

utilitatem: quod nulla utilitate obiecta delectentur animi; F V, 50.

obiectus, Entgegenstellen: eadem .. obiectu suo umbram noctemque efficiat; R IV, 1.

obitus, Untergang, Tod: I, 1. admisceo: »ortus ubi atque obitus partem admiscetur in unam«; N II, 108.

cognosco: soli .. ex animantibus nos astrorum ortus, obitus cursusque cognovimus; N II, 153. qui solis et lunae reliquorumque siderum ortus, obitus motusque cognorunt; D I, 128.

conficio: non .. omnium ortus || interitus || atque obitus natura conficiet; D II, 37.

perdisco: maius est .. has contortiones orationis quam signorum ortus obitusque perdiscere; Fa 17.

petesso: »Phoebi fax ... praecipitis caeli partis obitusque petessens«; D I, 18.

2. converto ab: »se .. (Iovis satelles) obitu a solis nitidos convertit ad ortus«; D I, 106.

II, 1. commoveri: (possent) aestus maritimi fretorumque angustiae ortu aut obitu lunae commoveri? N II, 19.

2. post: „pectora diu tenet desiderium“, sicut ait Ennius, „post optimi regis obitum“; R I, 64. quantum tenuerat (populum Romanum) post obitum vel potius excessum Romuli desiderium; R II, 52.

obiurgatio, Tadel, Verweis: I. caret: habenda ratio ... est, primum ut monitio acerbitate, deinde ut obiurgatio contumelia careat; Lae 89.

habet: quod acerbitatis habet obiurgatio; O I, 137.

incidunt: obiurgationes etiam non numquam incidunt necessariae, in quibus utendum est fortasse et vocis contentione maiore et verborum gravitate acriore; O I, 136.

vigent: cohortationes, consolationes, interdum etiam obiurgationes in amicitiis vigent maxime; O I, 58.

II, 1. avellere: qua huno obiurgatione aut quo potius convicio || convitio || a tanto errore coner avellere? O III, 83.

2. in: ſ. I. incidunt.

obiurgator, Tadler: I. discunt, al.: qua quidem in causa et benivolos || benev. || obiurgatores placare et invidos vituperatores confutare possumus, ut alteros reprehendisse paeniteat, alteri didicisse se gaudeant; N I, 5.

II. convinco: ut obiurgatores suos convinceret; D I, 111.

placo: ſ. I.

obiurgo, tadeln, schelten: alqm: in extremis Niptris (Ulixes) alios quoque obiurgat; T II, 50. ipsius id || [id] || causa, qui obiurgetur, esse susceptum; O I, 137. peccasse .. se non anguntur, obiurgari moleste ferunt; Lae 90.

amicos: et monendi amici saepe sunt || sunt saepe, al. || et obiurgandi; Lae 88.

oblectamentum, Unterhaltung: I. sum: ita venusta habeantur ista, non ut vincla virorum sint, sed ut oblectamenta puerorum; P 38.
II. nosco: ut meae senectutis requiem || requietem || oblectamentumque noscatis; C 52.
persequor: possum persequi permulta oblectamenta rerum rusticarum; C 55.

oblectatio, Genuß, Lust: I, 1. est: quae ista potest esse oblectatio deo? quae si esset, non ea tam diu carere potuisset; N I, 22. quae esset oblectatio valentium, qui victus aut cultus? O II, 15.
potest: s. est; N I, 22. II, 1. confero.
2. sum: non solum beatae vitae istam esse oblectationem videmus, sed etiam levamentum miseriarum; F V, 53. s. 1.
II, 1. adfero: istorum disputatio ... vereor ne non tantum videatur adtulisse negotii hominibus, quantam oblectationem; R I, fr 5. fr V, 42.
confero: sive oblectatio quaeritur animi requiesque curarum, quae conferri cum eorum studiis potest? O II, 6.
habeo: indagatio ipsa rerum cum maximarum, tum etiam occultissimarum habet oblectationem; A II, 127. cum .. non habeant ingenuas ex doctrina oblectationes; F V, 56.
iudico: otii oblectationem hanc honestissimam iudico; A I, 11.
pario: auribus oblectatio magna parta est temperata varietate ... sonorum; T I, 62.
quaero: s. confero.
2. elliptisch: haec oblectationis; illa necessitatis; N II, 150.
3. careo: s. I, 1. N I, 22.
III, 1. plenus: in eadem (amicitia Scipionis mihi) requies plena oblectationis fuit; Lae 103.
2. necessarius ad: artes .. efficimus partim ad usum vitae, partim ad oblectationem necessarias; N II, 148.
IV. cum: alterius mens rationibus agitandis exquirendisque alebatur cum oblectatione sollertiae; T V, 66.

oblecto, ergötzen, erfreuen: alqm: cum eorum (doctissimorum hominum) inventis scriptisque se oblectent; R I, 28. ubi se oblectare sine interpellatoribus posset; O III, 58. quas (res) si exequi nequirem, tamen me lectulus meus oblectaret; C 38. num .. horum senectus miserabilis fuit, qui se agri cultione oblectabant? C 56.
animum: enumeratio exemplorum, non ut animum malivolorum || malev. || oblectet, adfertur, sed ut ..; T III, 60.
virtutem: ne illa (virtus) se multis solaciis oblectat; R III, 40.

obligo, binden, hindern, belasten, verbinden, verpflichten: alqm: saepe etiam legum iudiciorumque poenis obligantur; F I, 47. a quo (medico) obligetur; T II, 38. est .. periculum, ne aut neglectis iis (auspiciis rebusque divinis) impia fraude aut susceptis anili superstitione obligemur; D I, 7. qua (sponsione) obligamur deo; L II, 41. principes sint patria et parentes, quorum beneficiis maximis obligati sumus; O I, 58. ii ne obligari quidem beneficio volunt; O II, 69.
filium: [ut ... secundo eum (filium) obliget militiae sacramento]; O I, 36.
locum: statuit .. collegium locum publicum non potuisse privata religione obligari; L II, 58.
volnus: ut volnus obliget; T II, 39. qui (Aesculapius) ... primus .. volnus dicitur obligavisse; N III, 57.

oblimo, mit Schlamm überziehen: mollitos .. et oblimatos agros ad serendum (Nilus) relinquit; N II, 130.

oblino, besudeln: geram morem vobis et me oblinam sciens; R III, 8.

obliquus, schräg, schief: alqs: (eos) partim obliquos, partim transversos, partim etiam adversos stare vobis; R VI, 20.
corpus: »exinde Orion obliquo corpore nitens«; N II, 113.
motus: si animal omne, ut vult, ita utitur motu sui corporis, prono, obliquo, supino; D I, 120.

oblitesco, sich verbergen: quibus .. temporibus a nostro aspectu oblitescant (di) rursusque emersi terrorem incutiant rationis expertibus; Ti 37.

oblivio, Vergessen, Vergessenheit: I. capit: maxume .. adducuntur plerique, ut eos iustitiae capiat oblivio; O I, 26.
est: non est .. in nostra potestate fodicantibus iis rebus, quas malas esse opinemur, dissimulatio vel oblivio; T III, 35.
II. ars: Themistocles .., cum ei Simonides ... artem memoriae polliceretur, „oblivionis“, inquit, „mallem“; F II, 104.
III. deleri: quae ... vel oblivione vel vetustate delentur; N I, 28.
exstingui: sermo ... ille ... oblivione posteritatis extinguitur; R VI, 25.
leniri: motus animi, sollicitudines aegritudinesque oblivione leniuntur; T V, 110.
obrui: ut .. adversa quasi perpetua oblivione obruamus; F I, 57. si prima quaeque bene ab eo (sapiente) consulta atque facta ipsius oblivione obruentur; F II, 105.
obsoletus: quos (antiquos mores) ita oblivione obsoletos videmus, ut ... iam ignorentur; R V, 2.

obliviosus, vergeßlich: quos ait Caecilius „comicos stultos senes“, hos || hoc || significat credulos, obliviosos, dissolutos; C 36.

obliviscor, vergessen: I absolut: qui ... respondisse dicitur oblivisci se malle discere; A II, 2. tu oblivisci iubes, quod contra naturam est? T III, 35.
II, 1. indirecte Frage: quid tibi dicendum sit, oblitus es; F II, 98. obliviscemur .., quae virtuti ipsi principia dederimus; F IV, 40. an obliviscimur, quantopere in audiendo ... moveamur? F V, 62. obliti mihi videntur, quae ipsi fecerint || iecerint, al. || principia naturae; F V, 72. an .. oblitus es, quid initio dixerim? N II, 2. nec .. quemquam senem audivi oblitum, quo loco thesaurum obruisset; C 21.
2. Infinitiv: quod ... in redeundo ... auspicari esset oblitus; N II, 11.
3. acc. c. inf.: (isti) obliti naturam omnem appetendarum rerum ita late patere, ut ..; F IV, 42. oblitine sumus hoc nunc nobis esse propositum? T I, 81.
III, 1. alicuius: nec tamen Epicuri licet oblivisci, si cupiam; F V, 3. huic (Epicuro) ... non multum differenti a iudicio ferarum oblivisci licebit sui? T V, 73.
commodorum: ut utilitatem civium sic tueantur, ut, quaecumque agant, ad eam referant obliti commodorum suorum; O I, 85.
corporis: quae (hominis natura) oblivisceretur corporis; F IV, 33.
institutionis: quae .. natura suae primae institutionis oblita est? F IV, 32.

liberalitatis: oblitus liberalitatis meae ... plura complector; N I, 67.
malorum: iubes me bona cogitare, oblivisci malorum; T III, 35. obliviscor etiam malorum, ut iubes, eoque facilius, quod ..; T III, 37.
rerum: omnium ceterarum rerum obliti; F V, 57.
vitiorum: est .. proprium stultitiae aliorum vitia cernere, oblivisci suorum; T III, 73.
2. alqd: Polyaenus ..., num illa etiam, quae sciebat, oblitus est? A II, 106. memini etiam, quae nolo, oblivisci non possum, quae volo; F II, 104. [quod se oblitum nescio quid diceret; O I, 40. quasi aliquid esset oblitus; O III, 113.

obmutesco, verstummen: alqs: si quis obmutescere concupierit; F IV, 7. Aius iste Loquens, cum eum nemo norat, et aiebat et loquebatur ...; posteaquam et sedem et aram et nomen invenit, obmutuit? D II, 69. num .. hunc (Sophoclem), num Homerum, || num || Hesiodum, Simonidem, Stesichorum, num ... Diogenem Stoicum coëgit in suis studiis obmutescere || obmutiscere || senectus? C 23.
dolor: videsne, ut obmutuerit non sedatus corporis, sed castigatus animi dolor? T II, 50.
homines: vel si ignorarent id homines, vel si obmutuissent; F II, 49.

obnubilus, umwölkt: quae ... timeretis, ... „pallida Leti, obnubila tenebris loca"; T I, 48.

obnuntiatio, Meldung böser Vorzeichen, Warnung: I. adfert, al.: veram .. fuisse obnuntiationem ... exitus adprobavit; quae si falsa fuisset, nullam adferre potuisset causam calamitatis; D I, 29.
fingit, al.: non .. obnuntiatio Ateii causam finxit calamitatis, sed signo obiecto monuit Crassum, quid eventurum esset, nisi cavisset. ita aut illa obnuntiatio nihil valuit aut, si, ut Appius iudicat, valuit, id valuit, ut peccatum haereat ..; D I, 30.
II. neglego: dirarum obnuntiatione neglecta; D I, 29.

obnuntio, böse Vorzeichen melden, warnen: non in eo est culpa, qui obnuntiavit, sed in eo, qui non paruit; D I, 29.

oboedientia, Gehorsam: I. sum: si servitus sit, sicut est, oboedientia fracti animi et abiecti et || abiecti || arbitrio carentis suo; P 35.
II. abicio: relinquunt .. (appetitus) et abiciunt oboedientiam nec rationi parent; O I, 102.

oboedio, gehorchen: I, 1. facilitas: ut filiis imperari corporis membris propter oboediendi facilitatem; R III, 37.
2. civis: »magistratus nec oboedientem et noxium || innoxium || civem ... coherceto«; L III, 6.
corpus: eum .. (animum deus) ut dominum atque imperantem oboedienti praefecit corpori; Ti 21.
pars: haec (ratio) ut imperet illi parti animi, quae oboedire debet; T II, 47.
II. alicui: ut, qui adhuc voluntate nobis oboediunt, terrore teneantur; R III, 41.
consilio: f. rationi; O I, 79.
cupiditati: recte solus (sapiens appellabitur) liber nec dominationi cuiusquam parens nec oboediens cupiditati; F III, 75.
deo: et hic (mundus) deo paret, et huic oboediunt maria terraeque; L III, 3.
dominis: dum .. his || iis || (dominis) oboediet; P 33.
magistratibus: ut obtemperent oboediantque magistratibus; L III, 5.
naturae: nulli .. est naturae oboediens aut subiectus deus; N II, 77. hominem naturae oboedientem homini nocere non posse; O III, 25.
praecepto: hic ... parebit et oboediet praecepto illi veteri; T V, 36.
rationi: quae (temperantia) est moderatio cupiditatum rationi oboediens; F II, 60. cum omnis perturbatio sit animi motus vel rationis expers vel rationem aspernans vel rationi non oboediens; T III, 24. ut (corpus) oboedire consilio rationique possit in exsequendis negotiis; O I, 79. efficiendum .. est, ut adpetitus rationi oboediant; O I, 102. ut ... appetitum rationi oboedientem praebeamus; O I, 132. appetitiones ... oboedientes efficere rationi; O II, 18.
Soli: cum ... infra .. Martem duae (stellae) Soli oboediant; N II, 119.
voluntati: quem ad modum .. oboedire et parere voluntati architecti aër, ignis, aqua, terra potuerunt? N I, 19.
voluptatibus: inpulsu .. libidinum voluptatibus oboedientium; R VI, 29.

obrepo, heranschleichen, sich einschleichen: adulescentia: f. senectus; C 4.
imagines: nullae .. imagines obrepunt in animos dormientium extrinsecus; D II, 139.
senectus: obrepere aiunt eam (senectutem) citius, quam putassent || putavissent ||; C 4. qui .. citius adulescentiae senectus quam pueritiae adulescentia obrepit? C 4. semper .. in his studiis laboribusque viventi non intellegitur quando obrepat senectus; C 38.

obrigesco, erstarren: cinguli: e quibus (cingulis) duos maxime inter se diversos ... obriguisse pruina vides; R VI, 21.
pars: quod pars earum (regionum) adpulsu solis exarserit, pars obriguerit nive pruinaque longinquo solis abscessu; N I, 24.

obrogo, die volle Giltigkeit nehmen, ändern: huic legi nec obrogari fas est neque derogari ex hac aliquid licet neque tota abrogari potest; R III, 33.

obruo, überschütten, überladen, bedecken, vergraben, verbergen, verdunkeln: alqm: cum obruerentur copia sententiarum atque verborum; T II, 3. Cyrsilum quendam suadentem, ut ... Xersem || Xerxem || .. reciperent, lapidibus obruerunt; O III, 48.
alqd: is, etiamsi quid obrutum erit, poterit eruere; F IV, 10.
adversa: ut .. adversa quasi perpetua oblivione obruamus; F I, 57.
Aegyptum: cum tota aestate obrutam oppletamque (Aegyptum Nilus) tenuit; N II, 130.
aestimationem: ista rerum corporearum aestimatio splendore virtutis et magnitudine obscuretur et obruatur ... necesse est; F III, 45.
consulatus: talis viri interitu sex suos obruere consulatus et contaminare extremum tempus aetatis; T V, 56. si prima quaeque bene ab eo (sapiente) consulta atque facta ipsius oblivione obruentur; F II, 105.
dolorem: f. malum; T II, 66.
exercitum: factum, ut ... nive Gallorum obrueretur exercitus; D I, 81.
malum: ea mala virtutis magnitudine obruebantur; F V, 92. tantulum .. (malum dolorem) esse, ut a virtute ita obruatur, ut nusquam appareat; T II, 66. ut id (malum) obruatur sapientia vixque appareat; T III, 80.

memoriam: ante .. Salamina ipsam Neptunus obruet quam Salaminii tropaei memoriam; T I, 110.
ova: testudines .. et crocodilos dicunt ... obruere ova; N II, 129.
partes: an dubium est, quin virtus ita maximam partem obtineat in rebus humanis, ut reliquas obruat? F V, 91.
ranas: ranae .. marinae dicuntur obruere sese harena solere et moveri prope aquam; N II, 125.
Salamina: s. memoriam.
sermonem: sermo ... ille ... obruitur hominum interitu et oblivione posteritatis extinguitur; R VI, 25.
thesaurum: nec .. quemquam senem audivi oblitum, quo loco thesaurum obruisset; C 21.
voluptates: quae minimae sint voluptates, eas obscurari saepe et obrui; F IV, 29.

obscene, anstößig, unsittlich: dico: latrocinari, fraudare, adulterare re turpe est, sed dicitur non obscene; O I, 128.
excito: cuius (Mercurii) obscenius excitata natura traditur; N III, 56.

obscenitas, Unanständigkeit: I. vacat: nec actio rerum illarum aperta petulantia vacat nec orationis obscenitas; O I, 127.
II. adhibeo: si rerum turpitudini adhibetur verborum obscenitas; O I, 104.

obscenus, anstößig, unsittlich: alqd: illud Antipatri Cyrenaici est *id* quidem paulo obscenius; T V, 112. quod .. facere turpe non est, modo occulte, id dicere obscenum est; O I, 127. liberis dare operam re honestum est, nomine obscenum; O I, 128. ita taetra quaedam (Posidonius collegit), ita obscena, ut dictu quoque videantur turpia; O I, 159.
genus: unum (iocandi genus) inliberale, petulans, flagitiosum, obscenum; O I, 104.
voluptas: quod (bonum) ... obscena voluptate capiatur; F II, 7. multa sunt audienda etiam de obscenis voluptatibus; F II, 68. obscenas voluptates ... in medio sitas esse dicunt; T V, 94. quod (bonum) sit seiunctum a delicatis et obscenis voluptatibus; N I, 111.

obscuratio, Verdunkelung, Verfinsterung: I. apparent: licebit ... quaerere ... de istis ipsis obscurationibus, quae propter exiguitatem vix aut ne vix quidem appareant; F IV, 32.
consequitur: in quibus propter eorum exiguitatem obscuratio consequitur; F IV, 29.
II, 1. facio: quibus .. in rebus tanta obscuratio non fit; F IV, 30.
2. quaero de: s. I. apparent.
III. Umstand: in interitu Romuli, † qui || qui in || obscuratione solis est factus || † factus, raptus ||; fr V, 54.

obscure, dunkel, undeutlich, unverständlich, geheim: admoneo: quam .. ob causam tam est obscure admonitus, ... potius quam aperte thensaurum quaerere iuberetur? D II, 134.
cerno: aut nihil superum aut obscure admodum cernimus; A fr 10.
dico: hoc etiam Platonem in Timaeo dicere quidam arbitrantur, sed paulo obscurius; A II, 123. Pacuvianus Amphio »quadrupes tardigrada« ... cum dixisset obscurius, tum Attici respondent: »non intellegimus, nisi si aperte dixeris«; D II, 133.
dissero: quam argute, quam obscure etiam contra Stoicos (nobis erit) disserendum! A I, 7.
expono: breviter sane minimeque obscure exposita est .. a te ... ratio; A I, 43.
fero: mendicitatem tuam numquam obscure tulisti; P 45.
memoro: Heraclitus, „cognomento qui σκοτεινός perhibetur, quia de natura nimis obscure memoravit;“ F II, 15.
sum: duo ... fratres ... auctores legum fuisse, alterum ... palam, alterum ... obscurius; A II, 13.

obscuritas, Dunkelheit, Unverständlichkeit, Unklarheit, Unberühmtheit: I. est: etsi ... ea .. est et in ipsis rebus obscuritas et in iudiciis nostris infirmitas, ut ..; A II, 7. in his (rebus) est .. aliqua obscuritas; T I, 78.
facit: cum rerum obscuritas, non verborum, facit, ut non intellegatur oratio; F II, 15.
inest: inest in rebus ipsis obscuritas; F IV, 2.
pertinent: quo pertinent obscuritates et aenigmata somniorum? D II, 132.
II. contexo cum: (Plato) leporem Socraticum subtilitatemque sermonis cum obscuritate Pythagorae ... contexuit; R I, 16.
dissero de: de obscuritate naturae (disseramus); A II, 147.
III. latebra: adhibuit etiam latebram obscuritatis, ut iidem versus alias in aliam rem posse accommodari viderentur; D II, 111.
IV, 1. instituere: certamen instituit non pertinacia, ... sed earum rerum obscuritate; A I, 44.
involvi: latet (causa) fortasse obscuritate involuta naturae; D I, 35.
occultari: quae naturae obscuritate occultantur; F V, 51.
2. pro: modo satis illa dilucide dixerimus pro rerum obscuritate; T IV, 33.
propter: quod efficiat multa improvisa et necopinata nobis propter obscuritatem ignorationemque causarum; A I, 29. quorum || quarum || .. prima aetas propter humilitatem et obscuritatem in hominum ignoratione versatur; O II, 45.

obscuro, verdunkeln, verbergen, vergessen machen: alqd: obscurari quaedam nec apparere, quia valde parva sint; F IV, 29. quid obscuretur aut intereat; F IV, 31. obscurentur etiam haec ... in vita beata; F IV, 31. omnia ista necesse est obscurari nec apparere; F V, 90. quam (potentiam) etiamsi neglecta amicitia consecuti sint || sunt ||, obscuratum iri arbitrantur; Lae 63. s. consuetudinem.
aestimationem: ista rerum corporearum aestimatio splendore virtutis et magnitudine obscuretur et obruatur ... necesse est; F III, 45.
bona: ut ab his (bonis animi) corporis et externa obscurentur; T V, 119.
consuetudinem: quae ducuntur ... ab omni consuetudine, quam obscurari || quae obscurare || volunt; A II, 42.
genera: ut obscurentur etiam maioribus minora || minora maioribus || (actionum genera); F V, 58.
lumen: s. **lumen,** II, 1. obscuro (3 St.) S. 484, b.
lunam: quae (umbra terrae) est meta noctis, ut eam (lunam) obscurari necesse sit; D II, 17.
nummum: nummus in Croesi divitiis obscuratur; F IV, 31.
radios: (luna) subiecta atque opposita soli radios eius et lumen obscurat; N II, 103.
regiones: quantae (tenebrae) quondam eruptione Aetnaeorum ignium finitimas regiones obscuravisse dicuntur; N II, 96.
sidera: quia (Sol), cum est exortus, obscuratis omnibus (sideribus) solus apparet; N II, 68.
solem: cum obscurato sole tenebrae factae essent repente; R I, 25. cum subito sole obscurato (Romulus) non conparuisset; R II, 17.

speciem: tanta vis est honesti, ut speciem utilitatis obscuret; O III, 47.

splendorem: obscurantis est omnem splendorem honestatis, ne dicam inquinantis; F V, 22.

voluptatem: quae minimae sint voluptates, eas obscurari saepe et obrui; F IV, 29. una voluptas e multis obscuratur in illa vita voluptaria; F IV, 31.

obscurus, dunkel, unverständlich, undeutlich, unklar, unbekannt, unberühmt, versteckt: A. **bei Substantiven:** alqs: interrogati, dives pauper, clarus obscurus sit; A II, 92. Amphiaraus et Tiresias non humiles et obscuri, ... sed clari et praestantes viri; D I, 88. ille .. nimis etiam obscurus Euphorion; at non Homerus; D II, 133 (132). valde Heraclitus obscurus, minime Democritus; D II, 133.

alqd: si ... obscuriora sunt, quae videntur; A II, 53. si, quia obscura, concedo; A II, 94. etsi habet haec Stoicorum ratio difficilius quiddam et obscurius; F III, 15. ista exposuisti, ... ut tam obscura, dilucide; F IV, 1. obscura .. quaedam esse confiteor; F IV, 2. requires, si quid fuerit obscurius; T IV, 10. obscurum deo nihil potest esse; N III, 38. litterae neque expressae neque oppressae, ne aut obscurum esset aut putidum; O I, 133.

cogitatio: mihi ... multo difficilior occurrit cogitatio, multo obscurior; T I, 51.

commendatio: prima illa commendatio ... incerta et obscura est; F V, 41.

dictum, factum: nullum obscurum potest nec dictum eius esse nec factum; O II, 44.

historia: obscura est historia Romana; R II, 33.

insigne: quo (insigni veri) obscuro et oppresso; A II, 36.

intellegentiae: rerum plurimarum obscuras nec satis * intellegentias inchoavit || enodavit, al. ||; L I, 26.

maiores: qui magna sibi proponunt obscuris orti maioribus; O I, 116.

natura: ut intellegeretis, quam esset obscura (natura deorum); N III, 93. vis et natura quaedam significans aliquid per se ipsa satis certa, cognitioni autem hominum obscurior; D I, 15.

nomen: quasi in familiam patriciam venerit, (Fibrenus) amittit nomen obscurius; L II, 6. sibi habeant sapientiae nomen et invidiosum et obscurum; Lae 18.

oracula: quod erant multa (oracla) obscura, multa ambigua; D I, 116. oraculis ... volumen inplevit ... partim flexiloquis et obscuris, ... partim ambiguis; D II, 115.

ostenta: quae (ostenta) si signa deorum putanda sunt, cur tam obscura fuerunt? D II, 55.

poëta, physicus: poëta nemo, nemo physicus obscurus? D II, 132.

quaestio: quae (ἀξιώματα) ... quam vim habeant, obscura quaestio est; Fa 1.

ratio: quid, si etiam ratio exstat artificiosae praesensionis facilis, divinae autem paulo obscurior? D I, 109.

res: quid eum facturum putem de abditis rebus et obscuris? A II, 30. nec (Epicurus) de re obscura ... aut artificiosa, ... sed de illustri ... loquitur; F II, 15. rem videlicet difficilem et obscuram! F II, 75. in rebus minime obscuris non multus est apud eos disserendi labor; F III, 40. si ulla alia de re obscura adfirmare possem; T I, 60. de re obscura atque difficili a te dictum esse dilucide; N I, 58. quia, quanto diutius considero, .. tanto mihi res videtur obscurior; N I, 60. de rebus et obscuris et incertis ad Apollinem censeo referundum; D I, 122. quod quidam nimis magnum studium ... in res obscuras atque difficiles conferunt; O I, 19.

sensus: sensus .. non obscuros dicit, sed tenebricosos; A II, 73.

servitus: ubi ne obscura quidem est aut dubia servitus; R I, 47.

signa: f. ostenta.

somnia: multa (somnia) falsa. immo obscura fortasse nobis; D I, 60. obscura somnia minime consentanea maiestati deorum; D II, 135.

species: antecedit »obscura specie stellarum Cassiepia«; N II, 111.

stella: si obscurior *et* quasi caliginosa stella extiterit; D I, 130.

visa: fuit .. divina beneficentia || beneficientia || dignius ... clariora visa dare vigilanti quam obscuriora per somnum; D II, 126. deosne ... obicere iis (mortalibus) visa quaedam tortuosa et obscura; D II, 129.

umbra: »unde animae excitantur obscura umbra opertae«; T I, 37.

B. **allein: a.** genus: non iusti, non viri boni (hoc genus est), versuti potius, obscuri, astuti, fallacis; O III, 57.

b, I, 1. adsequor: quibus (ratione, intellegentia) utimur ad eam rem, ut apertis obscura adsequamur; N III, 38.

dico: dices ista ipsa obscura planius, quam dicuntur a Graecis; T IV, 10.

2. progredior ad: negas te neque ad obscura progredi; A II, 94.

II. in: etiam a certis et inlustrioribus cohibes adsensum; hoc idem me in obscuris facere non sinis; A II, 94.

obsecro, anflehen, beschwören: I. alqs: obsecro, .. Torquate, haec dicit Epicurus? F II, 21.

II. Imperativ: »iace, obsecro, in me vim coruscam fulminis!« T II, 21.

III. alqm: obsecro te, terrane tibi ... sata ... videtur tanta vis memoriae? T I, 60. »exclusit, revocat; redeam? non, si me obsecret«; N III, 72. sed, obsecro te, ita venusta habeantur ista .., ut ..; P 38. »ut se edoceret, obsecrans Apollinem, quo sese vertant tantae sortes somnium«; D I, 42.

fidem: »pro deum, popularium omnium, *omnium* adulescentium clamo, postulo, obsecro, oro, ploro atque inploro fidem«; N I, 13.

patrem: (filius) obsecrabit patrem, ne id faciat; O III, 90.

obsequium, Nachgiebigkeit: I. indulget, al.: obsequium multo molestius, quod peccatis indulgens praecipitem amicum ferri sinit; Lae 89.

parit: quod in Andria familiaris meus dicit: »obsequium amicos, veritas odium parit«; Lae 89.

II. adsum in: in obsequio ... comitas adsit; Lae 89.

discedo a: quom animus ... a || ab || corporis obsequio indulgentiaque discesserit; L I, 60.

III. impelli: qui ... in fraudem obsequio inpellitur; Lae 89.

obsequor, willfahren, nachgeben, folgen: I. alqs: »me obstare, illos obsequi?« D I, 66.

II. alicui: ne, dum huic obsequor, vobis molestus sim; F V, 8. quibus obsequi nollent; Lae 35.

amico: obsecuti amico cuipiam || cuidam ||; A II, 8.

auspiciis: auspiciis plurimum obsecutus est Romulus; R II, 16.

cupiditati: cum huic (cupiditati) obsecutus sis || es ||, illi est repugnandum; T V, 60.

legibus: »dum sanctis patriae legibus obsequimur;« T I, 101.
naturae: tunc obsequatur (*homo*) naturae, cum sine magistro senserit, quid natura desideret; fr V, 82.
studiis: tuis .. optumis studiis obsequemur; T II, 67.
voluntati: obsequar .. voluntati tuae; F II, 17.

obsero, besäen: frugibus (terra) obserebatur; L II, 63.

observatio, Beobachtung: I. agnoscit: quae si a natura profecta observatio atque usus agnovit; D I, 131.
est: persuaderi .. cuiquam potest ea, quae significari dicuntur extis, cognita esse ab haruspicibus observatione diuturna? quam diuturna ista fuit? D II, 28. quaedam observatio constans atque diuturna est, cum quid visum secundum quietem sit, quid evenire et quid sequi soleat; D II, 124. [adeo summa erat observatio in bello movendo]; O I, 36.
facit: observatio diuturna ... notandis rebus fecit artem; D II, 146.
valet: valet .. in fulguribus observatio diuturna; D II, 42.
II, 1. facio: »astrologorum signa in caelo quid fit || sit || observationis || quaesit, observat Iovis ||, cum ..!« R I, 30.
2. consto ex: artificiosum (genus divinandi) constare partim ex coniectura, partim ex observatione diuturna; D II, 26.
sum in: sin autem nihil esse in observatione putant; D I, 113.
III. alqd: f. II, 1.
IV. adferre: adfert .. vetustas omnibus in rebus longinqua observatione incredibilem scientiam; D I, 109.
cognosci: f. I. est; D II, 28.
dicere: non .. sumus ii nos augures, qui avium reliquorumve signorum observatione futura dicamus; D II, 70.
discere: est .. ars in iis, qui novas res coniectura persequuntur, veteres observatione didicerunt; D I, 34.
efficere: Chaldaei ... diuturna observatione siderum scientiam putantur effecisse, ut praedici posset ..; D I, 2.
inveniri: si .. neque deus est effector somniorum neque naturae || est || societas ulla cum somniis neque observatione inveniri potuit scientia; D II, 147.
notari: quae .. extis, quae fulguribus, quae portentis, quae astris praesentiuntur, haec notata sunt observatione diuturna; D I, 109. ita fit, ut .. observatione notari possit, quae res ... consequatur; D I, 126.
sustentari: valetudo sustentatur notitia sui corporis et observatione, quae res ..; O II, 86.

observito, beachten, beobachten: motus, traiectiones: principio Assyrii ... traiectiones motusque stellarum observitaverunt; D I, 2.
voces: neque solum deorum voces Pythagorei observitaverunt, sed etiam hominum, quae vocant omina; D I, 102.

observo, beobachten, lauern, darauf achten, halten, ehren, verehren: I, 1. notare: quibus cursus rerum observando notatus est; D I, 127. quo modo .. haec infinita et semper nova ... observando notare possumus? D II, 146.
2, a. unpersönlich: quam longinquo tempore observari potuit? D II, 28.
b. araneolae: ut in araneolis aliae quasi rete texunt, ... aliae autem ex inopinato observant; N II, 123.
externi: quod (externi) aliis avibus utuntur, aliis signis, aliter observant, alia respondent; D II, 83.
II, 1. indir. Frage: f. III. nutum; T IV, 67.
2. ne: nec (videtur vera amicitia) observare restricte || stricte ||, ne plus reddat quam acceperit; Lae 58.
3. ut: quod idem in dilectu consules observant, ut primus miles fiat bono nomine; D I, 102. quom ... observetur .., ut casta corpora adhibeantur; L II, 24.
III. alqm: ut ... domi vicissim Laelium ... observaret in parentis loco Scipio; R I, 18. eos ... sic ut aliquo honore aut imperio affectos observare et colere debemus; O I, 149. qui simulatione amicitiae coluntur et observantur temporis causa; Lae 26.
alqd: est .. tibi edicendum, quae sis observaturus in iure dicendo; F II, 74. observata sunt haec tempore inmenso; D I, 12. haec observari certe non potuerunt; D II, 33. quid est .., quod observatum sit in fulgure? D II, 42. quid (Iuppiter proficit), cum in earum gentium oras (fulmen iecit), in quibus haec ne observantur quidem? D II, 45. Nattae .. statua aut aera legum de caelo tacta quid habent observatum ac vetustum? D II, 47. quando .. ista observans quieto et libero animo esse poteris? D II, 83. quae .. observanda essent, multa constituit; R II, 27. ut ... cetera sic observentur, ut ..; O I, 51. quae et apud nos et in aliis civitatibus, ut quaeque optime morata est, ita diligentissime observantur; C 63. f. II, 3. D I, 102.
abruptionem: quae si suscipiamus, pedis offensio nobis et abruptio corrigiae et sternumenta erunt observanda; D II, 84.
facta, litteras: nec ii (νομοφύλακες) solum litteras, ... sed etiam facta hominum observabant; L III, 46.
leges: intellego te .. alias in historia leges observandas putare, alias in poëmate; L I, 5. quibus (legibus latrones) pareant, quas observent; O II, 40.
nutum: »lena delenita argento nutum observabit meum, quid velim, quid studeam«; T IV, 67. hereditatis spes ... quem nutum locupletis orbi senis non observat? P 39.
offensionem: f. abruptionem.
res: si causae non reperiantur istarum rerum, res tamen ipsae observari animadvertique potuerunt; D II, 47.
significationes: observatis longo tempore significationibus; D I, 12.
signa: observatis ac notatis signis; D I, 34. »astrologorum signa in caelo quid fit || sit || observationis || quaesit, observat Iovis ||, cum ..!« R I, 30.
somnia: somnia observari possunt? D II, 146.
sternumenta: f. abruptionem.
tempus: ut ... inimicitia (sit) ira ulciscendi tempus observans; T IV, 21.
versus: Sibyllae versus observamus; D II, 110.

obsideo, bewohnen, besetzt halten, belagern: alqm: qui ab hoste obsidentur; O II, 56.
locum: corporibus .. omnis obsidetur locus; N I, 65. occupatis et obsessis urbis locis; L III, 19.
umbilicum: »o sancte Apollo, qui umbilicum certum terrarum obsides«; D II, 115.

obsidio, Einschließung: (P. Decius) incolumis exercitum obsidione liberavit; D I, 51.

obsigno, versiegeln: alqd, matronam, naturam: parere quaedam matrona cupiens dubitans, essetne praegnans || praegnas ||, visa est in quiete obsignatam habere naturam. rettulit. negavit (coniector) eam, quoniam obsignata fuisset, concipere potuisse. at alter praegnantem || praegnatem || esse dixit; nam inane obsignari nihil solere; D II, 145.
tabellas: tabellis obsignatis agis mecum; T V, 33.

obsisto, entgegenstellen, sich entgegenstellen, widersetzen, Widerstand leisten: I, 1. unpersönlich: causam ... ita popularem, ut non posset obsisti; L III, 26. obsistitur, quom agitur severe; L III, 34.
2. alqs: quodsi in omnibus his rebus obsistis; N I, 98.
causa: nisi quae causa gravior obstitisset; D II, 4.
vis: nisi quae vis obstitit; N II, 35.
II. quo minus: s. III. naturae; N II, 35.
III. alicui: (Pisistrato) quaerenti, qua .. re fretus (Solon) sibi tam audaciter obsisteret; C 72.
blanditiis: quoniam eius (voluptatis) blanditiis non facile obsistimus; C 44.
dolori: intelleges, quam sit obsistendum dolori; T II, 28. ut tamquam hosti sic obsistat dolori; T II, 51.
fato: qui (Epicurus) aliter obsistere fato fatetur se non potuisse, nisi ..; Fa 48.
fortunae: qua (magnitudine animi) facile posset repugnari obsistique fortunae; F IV, 17.
hosti: s. dolori; T II, 51.
iniuriae: qui .. non defendit nec obsistit, si potest, iniuriae; O I, 23.
naturae: cui (naturae) obsisti non potest; F II, 49. naturae obsisti nullo modo posse; T III, 71. ceteris naturis multa externa, quo minus perficiantur, possunt obsistere; N II, 35.
odiis: multorum .. odiis nullas opes posse obsistere; O II, 23.
opinionibus: etsi maximam actionem puto ... obsistere opinionibus; A II, 108.
populo: quom aliquid ... obtineri, id est obsisti posse populo, negatur; L III, 34.
soli: »Nonis Iunis soli luna obstitit et nox«; R I, 25.
studiis: studiis .. generorum ... difficile est ... obsistere; Lae 26.
visis: summum munus esse sapientis obsistere visis; F III, 31.
vitiis: quibus (vitiis) alii non facile possunt obsistere; O II, 37.
IV. alqd: »idem .. (haruspices) fulgora || fulgura || atque obstita pianto«; L II, 21.

obsolesco, obsoletus, veralten, vergehen: alqd: haec, ... ne obsolescerent, renovabam, cum licebat, legendo; A I, 11. neque ego haec nunc sine causa tam vetera vobis et tam obsoleta decanto; R II, 55.
mores: quos (antiquos mores) ita oblivione obsoletos videmus, ut non modo non colantur, sed iam ignorentur; R V, 2.
philosophi: quibus (Cyrenaicis philosophis) obsoletis; O III, 116.

obsono, Speise einkaufen: Socraten || Socratem || ferunt ... respondisse se, quo melius cenaret, obsonare ambulando famem; T V, 97.

obstipesco, staunen: alqs: »quidnam torpentes subito obstipuistis, Achivi?« D II, 64.
bubulcus: eius (Tagetis) adspectu cum obstipuisset bubulcus; D II, 50.

obstipus, seitwärts geneigt: »obstipum caput at || a, ac || tereti cervice reflexum obtutum in cauda maioris figere dicas«; N II, 107.

obsto, im Wege stehen, hinderlich sein: I. alqs: »me obstare, illos obsequi?« D I, 66. sustulit (Gyges), quos obstare arbitrabatur; O III, 38.
alqd: si ... omnia removentur, quae obstant et impediunt; A II, 19. neque quicquam interiectum est, quod obstet, sed ..; A II, 80. sequitur, ut nihil paeniteat, nihil desit, nihil obstet; T V, 53. non modo in homine, sed etiam in arbore, quicquid supervacaneum sit aut usum non habeat, obstare; N I, 99.
II. quo minus: quid .. obstat, quo minus (deus) sit beatus, si non sit bipes? N I, 95.

obstringo, fesseln, verpflichten, verstricken: alqm: qui se eo (parricidio) obstrinxerit; O III, 83.
homines: haec .. opera grata multis et ad beneficiis obstringendos homines accommodata; O II, 65.

obstruo, verschließen, verstopfen, versperren: cognitionem: etsi .. omnis cognitio multis est obstructa difficultatibus; A II, 7.
iter: qui (Scipiones) iter Poenis vel corporibus suis obstruere voluerunt; C 75.
partes: obstructas eas partes et obturatas esse; Fa 10.

obstupefacio, betäuben: illa .. (pars animi), in qua feritas quaedam sit, ... cum sit inmoderato obstupefacta || extumefacta, al. || potu atque pastu; D I, 60.

obstupesco s. **obstipesco.**

obsum, hinderlich sein, schaden: alqs: multi .. et, cum obesse vellent, profuerunt et, cum prodesse, obfuerunt; N III, 70. »men obesse, illos prodesse?« D I, 66.
alqd: cum appetitus ille animi aliquid ad se trahere coeperit consulto, quod sibi obsit; F V, 28. qui gratificantur cuipiam, quod obsit illi; O I, 42.
auctoritas: an in eo auctoritas nihil obest? mihi quidem videtur vel plurimum; A II, 60. obest plerumque iis, qui discere volunt, auctoritas eorum, qui se docere profitentur; N I, 10.
benignitas: ne obsit benignitas et iis ipsis, quibus benigne videbitur fieri, et ceteris; O I, 42.
contagio: »ne contagio mea bonis umbrave obsit«; T III, 26.
genus: genus hoc voluptatum optabile esse, si non obsit, prodesse numquam; T V, 94.
homines: homines hominibus obesse plurimum; O II, 12. quin homines plurimum hominibus et prosint et obsint; O II, 17.
invidia: ut ... neque locupletibus ad sua vel tenenda vel recuperanda obsit invidia; O II, 85.
laniatus: quid .. mihi ferarum laniatus oberit nihil sentienti? T I, 104.
principes: neque solum (vitiosi principes) obsunt, quod ipsi corrumpuntur, sed etiam quod corrumpunt; L III, 32.
res: quae (res) noceant et obsint; O II, 12. ut ea res aut prosit aut certe ne obsit rei publicae; O II, 72. quae res aut prodesse soleant aut obesse; O II, 86.
sententia: ista sententia ... obest saepissime rei publicae; L III, 34.
umbra: s. contagio.

obsurdesco, taub werden: alqs: obsur-

descimns nescio quo modo nec ea, quae ab ea (natura) monemur, audimus; Lae 88.
aures: hoc sonitu oppletae aures hominum obsurduerunt; R VI, 19.

obtego, bedecken: quem ad modum os resectum || reiectum, al. || terra obtegatur; L II, 55.

obtemperatio, Gehorsam: quodsi iustitia est obtemperatio scriptis legibus institutisque populorum; L I, 42.

obtempero (opt.), willfahren, nachkommen, gehorchen: I, 1. modus: neque solum his || iis || (magistratibus) praescribendus est imperandi, sed etiam civibus obtemperandi modus; L III, 5.
2, a. unpersönlich: in quo si mihi esset optemperatum; O I, 35.
b. alqs: ut peccatum haereat non in eo, qui monuerit, sed in eo, qui non obtemperarit; D I, 30. »olli .. optemperanto«; L II, 21.
appetitus: ita fit, ut ratio praesit, adpetitus obtemperet; O I, 101.
II. alicui: s. philosopho.
auspiciis: cum auspiciis obtemperatum esset; D II, 20. etiamsi (Flaminius) obtemperasset auspiciis; D II, 21.
iussis: hominum vita iussis supremae legis obtemperat; L III, 3.
legi: fortitudo est .. adfectio animi legi summae in perpetiendis rebus obtemperans; T IV, 53.
magistratibus: ut obtemperent oboediantque magistratibus; L III, 5.
philosopho: qui (philosophus) optemperet ipse sibi et decretis suis pareat; T II, 11.
praeceptis: quam (virtutem) alii ipsam temperantiam dicunt esse, alii obtemperantem temperantiae praeceptis; T IV, 30.
rationi: gestire, laetari, haec omnia „morbos" Graeci appellant, motus animi rationi non obtemperantis; T III, 7. quae est inmoderata adpetitio opinati magni boni rationi non obtemperans; T III, 24. (stulti) animos .. demittunt et contrahunt rationi non obtemperantes; T IV, 14. ut perturbationes fugiamus, id est motus animi nimios rationi non optemperantes; O I, 136. praestantissimum est appetitum optemperare rationi; O I, 141.
significationibus: Cilices et Arabum natio avium significationibus plurimum obtemperant; D I, 92.

obtero (opt.), zermalmen, vernichten: alqd: omnia .., quae dura, difficilia, adversa videantur, ea virtutibus iis ... obteri posse; F IV, 59.
artem: cum Achivi coepissent »inter se || sese || strepere aperteque artem obterere extispicum«; D I, 29.
aurigam: ut auriga indoctus e curru trahitur, opteritur, laniatur, eliditur; R II, 68.

obtineo (opt.), einnehmen, inne haben, festhalten, behaupten: I. acc. c. inf.: si (Chrysippus) non obtinuerit omne, quod enuntietur, aut verum esse aut falsum; Fa 21. s. II. alqd; F II, 107. III, 11.
II. alqd: qui (homo impotens) nec facile efficere possit, quod conetur, nec obtinere, si effecerit; F I, 52. non metuet .., sive celare poterit || potuerit ||, sive opibus magnis, quicquid fecerit, obtinere; F II, 71. illud .. ipsum qui obtineri potest, quod dicitis, ... voluptates ... pertinere? F II, 107. nisi hoc obtineatur, id solum bonum esse, quod ..; F III, 11. si istud obtinueris; F IV, 2. omne officium referent ... ad prima illa secundum naturam obtinenda; F V, 19. si minus id obtinebis; T I, 26. hi quid possint obtinere, videamus; T V, 85. obtineri *ne ea non* possint || possunt, al. ||, videndum est; L III, 33. quom aliquid ... obtineri, id est obsisti posse populo, negatur; L III, 34. quid hoc populo obtineri possit; L III, 37. etiamsi id possis nullo refellente optinere; O III, 77.
causam: quas (causas) interdum obtines; F IV, 1. causam non obtinens repugnante natura; F IV, 56.
definitionem: quam (definitionem) nisi obtinemus; A II, 18.
imperium: ut quisquam inveterata potestate aut ad deponendum imperium tardior esset aut ad optinendum munitior; R II, 23.
instar: terram ... ad universi caeli complexum quasi puncti instar obtinere; T I, 40.
legem: quae (lex) in Graecorum conviviis obtinetur; T V, 118.
locum: s. **locus,** II, 1. obtineo (6 St.) S. 473, a.
nomen: s. **nomen,** II, 1. obtineo (3 St.) S. 717, b.
numerum: etiam Lucifer ceteraeque errantes numerum deorum obtinebunt; igitur etiam inerrantes; N III, 51. eius (Ti. Gracchi) filii ... mortui numerum optinent iure caesorum; O II, 43.
partem: an dubium est, quin virtus ita maximam partem obtineat in rebus humanis, ut reliquas obruat? F V, 91.
potentiam: quod .. erat ad optinendam || [optinendam] || potentiam nobilium vel maximum; R II, 56.
rationem: quam (rationem) si obtinemus; D I, 117.
regionem: mediam fere regionem sol obtinet; R VI, 17.
regnum: quod (regnum) a Tantalo et Pelope proditum iure optinebatur; O III, 84.
sapientiam: quanta .. instrumenta habeat ad obtinendam adipiscendamque sapientiam; L I, 59.
sententiam: quod (Stoici) se posse putant duas contrarias sententias obtinere; F IV, 78. quam (sententiam) vis obtineri; T I, 26.
testamentum: quod (testamentum) quo facilius optinerent; O III, 73.
vim: eam .. (naturalem legem) vim obtinere recta imperantem prohibentemque contraria; N I, 36.
umerum: »Capra laevum umerum clara obtinet«; N II, 110.

obtingo, begegnen, widerfahren, zu teil werden: I. ut: cum ei (L. Paulo) bellum ut cum rege Perse gereret obtigisset; D I, 103.
II. alqd: ex quo ... quod cuique obtigit, id quisque teneat; O I, 21.
hostia: quid est tam perspicuum quam ... talia cuique exta esse, qualis cuique obtigerit hostia? at enim id ipsum habet aliquid divini, quae cuique hostia obtingat; D II, 38.

obtorpesco, erstarren, gefühllos werden: »iam subactus miseriis obtorpui«; T III, 67.

obtrectatio, Verkleinerung, Mißgunst: I. est: obtrectatio .. est, ea quam intellegi ζηλοτυπίαν volo, aegritudo ex eo, quod alter quoque potiatur eo, quod ipse concupiverit; T IV, 17 (18).
II. subicio: ut aegritudini (subiciuntur) ... aemulatio, obtrectatio, misericordia; T IV, 16.

obtrectator, Widersacher: obtrectatores .. et invidi Scipionis ... tenent nihilo minus illis mortuis senatus alteram partem; R I, 31.

obtrecto, verkleinern, Abbruch thun: I, 1, a. est: et invidere aegritudinis est et aemulari et obtrectare; T III, 83. ipsum illud aemulari, obtrectare non esse inutile; T IV, 46. aemulari utile est, obtrectare, misereri; T IV, 56.

b. causa: Arcesilan .. non obtrectandi causa cum Zenone pugnavisse, sed ..; A II, 76.

2. alqs: cum sit ... obtrectantis .. angi alieno bono, quod id etiam alius habeat; T IV, 56.

II. alicui: Arcesilas Zenoni, ut putatur, obtrectans; A II, 16. obtrectare .. alteri ... quid habet utilitatis? T IV, 56.

obtrunco, töten: »puerum interea obtruncat«; N III, 67.

obtundo (opt.), abstumpfen, schwächen: alqm: mihi .. non modo ad sapientiam caeci videmur, sed ad ea ipsa, quae ... cerni videantur, hebetes et obtusi; A fr 18.

alqd: quo quid dici potuit obtusius? N I, 70.

aciem: nonne .. videtur ... ille (animus) .., cuius || cui || obtusior sit acies, non videre ..? C 83.

aegritudinem: nihil est .., quod tam obtundat elevetque aegritudinem quam ... cogitatio ..; T III, 34.

mentem: multa .. e corpore existunt, quae acuant mentem, multa, quae obtundant; T I, 80.

Lücke: qui † numero || numeros || optumatum et principum optulit || optudit || is vocibus; R VI, 2.

obturo, verstopfen: obstructas eas partes et obturatas esse; Fa 10.

obtutus (opt.), Blick: I. est: cum idem obtutus esset amborum (oculorum); N III, 9.

II, 1. effugio: animus .. oculorum effugit optutum; Ti 27.

figo: »obstipum caput ... obtutum in cauda maioris figere dicas«; N II, 107.

2. iudico ex: ex oculorum optutu, superciliorum aut remissione aut contractione ... facile iudicabimus, quid eorum apte fiat; O I, 146.

III. adservare: »haec (dextra) interemit ... draconem auriferam obtutu adservantem arborem? ||; || T II, 22.

videri: quodam obtutu oculorum duo pro uno (videntur) lucernae lumina; D II, 120.

obvenio, widerfahren, sich zutragen: auspicium: ne iuges || iuge, al. || auspicium obveniat; D II, 77.

necessitas: sin quae necessitas huius muneris alicui rei publicae obvenerit; O II, 74.

obversor, vorschweben: obversentur species honestae verae || vero, viro, al. ||; T II, 52.

obverto, hinwenden: »hicine est ille Telamon, ... quem aspectabant, cuius ob os Graii ora obvertebant sua?« T III, 39.

obviam s. **ob,** I (3 St.) S. 782, a.

obvius, entgegen: non dubitaverim me gravissimis tempestatibus ac paene fulminibus ipsis obvium ferre conservandorum civium causa; R I, 7.

obvolvo, verhüllen: »adest fax obvoluta sanguine atque incendio«! D I, 67.

occaeco, blenden, verfinstern, bedecken: I. nigror: »tenebrae conduplicantur noctisque et nimbum occaecat nigror«; D I, 24.

II. alqm: qui ..., quos dolores et quas molestias excepturi sint, occaecati cupiditate non provident; F I, 33.

semen: primum id (semen terra) occaecatum cohibet, ex quo occatio, quae hoc efficit, nominata est; C 51.

occasio, günstiger Zeitpunkt, Gelegenheit: appello: tempus .. actionis oportunum Graece εὐκαιρία, Latine appellatur occasio; O I, 142.

omitto, al.: teneo, quam optabam, occasionem neque omittam; L I, 5.

occasus, Untergang, Westen, Ende: I. est: qui exortus quoque die signi alicuius aut qui occasus futurus sit; D II, 17. iucundum nobis perfunctis muneribus humanis occasum neque molestam extinctionem et quasi quietem vitae fore; fr V, 97.

II, 1. cerno: cum ... cernerent ... eorum .. (astrorum) omnium ortus et occasus; N II, 95.

facio: necesse est ortus occasusque siderum non fieri eodem tempore apud omnis; D II, 92.

2. commeo ad: quorum (siderum) alterum (genus) spatiis inmutabilibus ab ortu ad occasum commeans; N II, 49.

III. post: a Graecis .. (ea) peti non poterant ac post L. Aelii nostri occasum ne a Latinis quidem; A I, 8.

occatio, Eggen: s. **occaeco,** II. semen.

occento, ein Spottlied singen: si quis occentavisset sive carmen condidisset, quod infamiam faceret flagitiumve alteri; R IV, 12.

occidens, Westen: ad: qui (homines) has nobiscum terras ab oriente ad occidentem colunt; N II, 164. quem (Saturnum) volgo maxime colunt ad occidentem; N III, 44.

occido, untergehen, umkommen, dem Ende entgegengehen: alqs: necesse est .. miseros esse eos, qui centum milibus annorum ante occiderunt; T I, 9. qui et domesticis et forensibus solaciis ornamentisque privati certe si ante occidissemus; T I, 84. hic (Priamus) si vivis filiis incolumi regno occidisset; T I, 85. quodsi (Priamus) ante occidisset, talem || accidisset, tamen || eventum omnino amisisset; T I, 85. qui (Pompeius), si mortem tum obisset, in amplissimis fortunis occidisset; T I, 86. pari animo Lacedaemonii in Thermopylis occiderunt; T I, 101. »ne me || neve || occidentem || occidente || matris superet caritas«; T II, 20. refrigerato .. et extincto calore occidimus ipsi et extinguimur; N II, 23. P. Decius ... dixit ... se sibi in somnis visum esse ... occidere cum maxuma gloria; D I, 51. proeliantem eum (Eudemum) ad Syracusas occidisse; D I, 53. qui (Lucumo) Romuli socius in Sabino proelio occiderat; R II, 14.

alqd: »indidem .. eadem aeque || que, quae || oriuntur de integro atque || aeque || eodem occidunt«; D I, 131. erit aliquid, quod aut ex nihilo oriatur aut in nihilum subito occidat; D II, 37. ut, quod est rectum ..., neque cum litteris, quibus scita scribuntur || describuntur ||, aut oriatur aut occidat; L II, 11.

animus: una animum et corpus occidere; T I, 18. sive occiderit animus sive vigeat; T I, 104.

Arctoe: hunc circum (polum) Arctoe duae feruntur numquam occidentes; N II, 105.

corpus: s. animus; T I, 18.

di: Anaximandri .. opinio est nativos esse deos longis intervallis orientis occidentisque; N I, 25.

fortuna: »ut scias, quanto e loco, quantis opibus, quibus de rebus lapsa fortuna occidat || accidat || «; T III, 44.
homines: qua caecitate || qua (fama populari) caecati || homines ... funditus alii everterunt suas civitates, alii ipsi occiderunt; T III, 4.
memoria: ne morte patris familias sacrorum memoria occideret || [ne ... occideret] ||; L II, 48. quarum rerum recordatio et memoria si una cum illo (Scipione) occidisset; Lae 104.
mos: non .. erat illa tum civitas, ... cum mos patrius occiderat; P 27.
nomen: amicitiae nomen iam occiderit; L I, 34.
ornatus: ut hic ornatus umquam dilapsus occidat; A II, 119.
principium: quod (principium) si numquam oritur, ne occidit quidem nmquam; T I, 54. quodsi; R VI, 27.
puer: iidem, si puer parvus occidit, aequo animo ferendum putant, si vero in cunis, ne querendum quidem; T I, 93.
recordatio: f. memoria; Lae 104.
senatus: cum ... esset (in re publica) senatus, qui tum occiderat; P 28.
sententiae: non .. hominum interitu sententiae quoque occidunt; N I, 11.
socius: f. alqs; R II, 14.
sol: qui (asoti) solem, ut aiunt, nec occidentem umquam viderint nec orientem; F II, 23. quae (bestiola) .. occidente sole (mortua est); T I, 94. is .. (sol) oriens et occidens diem noctemque conficit; N II, 102. »interea prope iam occidente sole inhorrescit mare«; D I, 24.
stellae: eodem .. modo (stellae) oriuntur et occidunt; N II, 103.
studia: ut superiorum aetatum studia occidunt, sic occidunt etiam senectutis; C 76.
viri: ut (di) placari populo Romano non possent, nisi viri tales occidissent; N III, 15. qui (sapiens vir) si occiderit, multum de communi utilitate detraxerit; O III, 31.
virtus: »ecfeminata virtus adflicta occidit«; T II, 21.
vita: cum suis se laudibus vita occidens consolari potest; T I, 109.

occido, erschlagen, niederhauen, töten, umbringen, ermorden: alqm: »occidam illum equidem et vincam«; T IV, 48. quem .. vehementer amarat, occiderat; T V, 60. quasi vero capulo (Philippus) sit occisus; Fa 5. quem (Gallum T. Manlius) ab eo provocatus occiderat; O III, 112.
civem: ut dictator, quem vellet civium, *indemnatum* aut indicta causa inpune posset occidere; L I, 42.
filiam: L. Verginius ... virginem filiam sua manu occidit potius, quam ..; F II, 66.
hominem: f. **homo,** II, 1. occido (3 St.) S. 165, b.
tyrannum: num .. se astrinxit scelere, si qui tyrannum occidit quamvis familiarem? O III, 19.
virginem: f. filiam.

occludo, schließen: ut seditiosi tribuni solent, occludi tabernas iubes? A II, 144.

occulo, verbergen (vgl. **occultus**): quae (feminae) ceteris in urbibus mollissimo cultu „parietum umbris occuluntur“; T II, 36.

occultatio, Verbergung: I. propono: aut occultatione proposita aut impunitate aut || ac || licentia; F II, 73.
II. tutari: aliae (bestiae) fuga se, aliae occultatione tutantur; N II, 127.

occulte, verborgen, heimlich: declaro: aperte declarari oportebat, aut ne occulte quidem, si ea sciri (di) nolebant; D II, 55.
dico: nec consulto dicis occulte tamquam Heraclitus, sed ... ne tu quidem intellegis; N I, 74.
facio: quamvis occulte (*improbitas*) fecerit, numquam tamen id confidet fore semper occultum; F I, 50. quod .. facere turpe non est, modo occulte, id dicere obscenum est; O I, 127.
fallo: facile ut excogitet, quo modo occulte, sine teste, sine ullo conscio fallat; F II, 53.
lateo: si scieris ... aspidem occulte latere uspiam; F II, 59.
pareo: ipsi .. necessitati dant operam ut quam occultissime pareant; O I, 127.
trado: cum carminibus soliti illi esse dicantur .. praecepta quaedam occultius tradere; T IV, 3.

occulto, verborgen halten, verheimlichen: I. opinio, spes: ex omni deliberatione celandi et occultandi spes opinioque removenda est; O III, 37.
II. alqd: intemperantis .. arbitror esse scribere, quod occultari velit || velis ||; A I, 2. latent ista omnia crassis occultata et circumfusa tenebris; A II, 122. videsne, ut, si quae in membris prava ... sint, occultent homines? F V, 46. eorum .. omnium, quae naturae obscuritate occultantur, cognitiones quem ad modum nos moveant; F V, 51. quae .. natura occultavit; O I, 127. ut .., quod turpe est, id, quamvis occultetur, tamen honestum fieri nullo modo potest; O III, 78.
alites: ut ... alites tum in hac, tum in illa parte se occultent; D I, 120.
appetitum: occultat et dissimulat appetitum voluptatis propter verecundiam; O I, 105.
gaudium: maxime in pecuniis creditis occultat suum gaudium; O II, 79.
res: quas (res) a natura occultatas et latentes indagare ratio potest; F V, 58.
sententiam: aperte .. vel odisse magis ingenui est quam fronte occultare sententiam; Lae 65.
stellas: quia (stellae) tum occultantur, tum rursus aperiuntur; N II, 51.
suffragium: non latebra danda (fuit) populo, in qua ... tabella vitiosum occultaret suffragium; L III, 34.
telum: ne quod in vestimentis telum occultaretur; O II, 25.
veritatem: ut in fronte ostentatio sit, intus veritas occultetur? F II, 77.

occultus, verborgen, versteckt, geheim, heimlich, n. Geheimnis, Geheimdienst: A. **bei Substantiven:** alqs: qui occultus et tectus dicitur; F II, 54.
alqd (vgl. B, **b**): quamvis occulte (*improbitas*) fecerit, numquam tamen id confidet fore semper occultum; F I, 50. quae occulta nobis sunt; F III, 37.
conatus: »tum fore ut occultos populus sanctusque senatus cernere conatus posset«; D I, 20.
facinus: occultum facinus esse potuerit, (sapiens) gaudebit; F II, 57. quod facinus occultius? N III, 74.
natura: a primo .. mirabiliter occulta natura est; F V, 41.
res: Socrates mihi videtur ... primus a rebus occultis ... avocavisse philosophiam; A I, 15. altera (ratio accepta fuit) de natura et rebus occultis; A I, 19. cum res occultissimas aperueris; A II, 62. indagatio ipsa rerum ... occultissimarum habet oblectationem; A II, 127. omnium rerum occultarum ignoratione sublata; F I, 64.

amplitudines ... profectae a contemplatione rerum occultarum; F IV, 18. maximam materiam ex rebus per se investigatis ad rerum occultarum cognitionem attulerunt; F V, 9. qua ex cognitione facilior facta est investigatio rerum occultissimarum; F V, 10. qui (Epicurus) res occultas et penitus abditas ... sic tractet, ut manu; N I, 49. cognitionem .. rerum .. occultarum ... ad beate vivendum necessariam ducimus; O I, 13.

suffragia: emergunt .. haec aliquando .. occultis de honore suffragiis; O II, 24.

B. allein: a. masc.: I. adsentatur, al.: s. callidus, B, I (B. I, S. 373, b).

b. neutr.: I, 1. aperio: altera (conclusione) occulta quaedam et quasi involuta aperiri; F I, 30.

colo: quae Lemni »nocturno aditu occulta coluntur, silvestribus saepibus densa«; N I, 119.

investigo: quae (vis) investigat occulta, quae inventio atque cogitatio dicitur; T I, 61.

quaero: honesta .. bonis viris, non occulta quaeruntur; O III, 38.

elliptisch: quicum occulta omnia? tecum optime, deinde etiam cum mediocri amico; F II, 85.

2. lateo in: omnia latere censebat in occulto; A I, 45.

mitto ex: saepe etiam ... in rebus turbidis veridicae voces ex occulto missae esse dicuntur; D I, 101.

II. voces ex: ex occulto auditas esse voces; D I, 99. vgl. I, 2. mitto ex.

III. ex: qui nihil ex occulto, nihil de insidiis agendum putant; O I, 109.

occumbo, niedersinken, erleiden: ut esset, qui pro patria mortem non dubitaret occumbere; T I, 102.

occupatio, Besetzung, Besitznahme, Beschäftigung: I. est, solet: in quo (bello) ita magna rei militaris esse occupatio solet, ut ..; A II, 4.

perimit: nisi aliqui casus aut occupatio eius (Panaetii) consilium peremisset; O III, 33.

II, 1. esse: sunt .. privata ... aut vetere occupatione ... aut ..; O I, 21.

impediri: suis studiis quibusdam occupationibusve sic impediuntur, ut ..; O I, 28.

implicari: nullis occupationibus (deus) est implicatus; N I, 51.

2. propter: propter magnitudinem rerum occupationemque hominum; T IV, 6.

occupo, einnehmen, überraschen, überfallen, sich bemächtigen, in Besitz nehmen, beschäftigen: alqm: si occupati profuimus aliquid civibus nostris, prosimus etiam ... otiosi; T I, 5. quia Chrysippus et Stoici ... magnam partem in his || iis || (perturbationibus) partiendis et definiendis occupati sunt; T IV, 9. cum (Epicurus) ... dicat .. nos in vocibus occupatos inanis sonos fundere; T V, 73. qui ... in ea (patria) funditus delenda occupati et sunt et fuerunt; O I, 57. nemo adhuc convenire me voluit, cui fuerim occupatus; C 32. cuius dictatoris iussu magister equitum C. Servilius Ahala Sp. Maelium regnum adpetentem occupatum interemit; C 56.

alqd, agellum: paulum agelli occupavisse; fr V, 15.

animal: omne animal ... esse .. in se conservando occupatum; F IV, 34. omne animal ... in eius unius occupatum esse custodia; F IV, 34.

animos: cum ... Atheniensium .. animos summus timor occupavisset; R I, 25.

dominatum: cum (Dionysius) quinque et viginti natus annos dominatum occupavisset; T V, 57.

fortunam: quod idem melioribus etiam verbis Metrodorus: „occupavi te," inquit, „Fortuna, atque cepi"; T V, 27.

imbecillitatem: superstitio fusa per gentis ... hominum inbecillitatem occupavit; D II, 148.

Italiam: Italiam totam occupaverunt; T IV, 7.

libros: numquam .. sunt illi (libri) occupati; R I, 14.

locum: eius esse eum locum, quem quisque occuparit; F III, 67. haec ratio .. aliquanto maiorem locum quam de uno dolore occupabit; T II, 66. occupatis et obsessis urbis locis; L III, 19.

mentem: mens mundi ... in his maxime est occupata, .. ut ..; N II, 58. videtis .. non esse eam (mentem divinam) tam occupatam, quam putabatis? N III, 93.

montem: plebs montem sacrum prius, deinde Aventinum occupavit; R II, 58.

munus, officium: omne officium munusque sapientiae in hominis cultu esse occupatum; F IV, 36.

operam: neque .. occupata opera neque impedito animo res tanta suscipi potest; L I, 8.

philosophos: in quibus (rebus) omnes ante eum philosophi occupati fuerunt; A I, 15.

regnum: M. Manlius et Spurius Maelius regnum occupare voluisse dicti sunt; R II, 49. Sp. Cassium de occupando regno molientem; R II, 60. Tib. Gracchus regnum occupare conatus est; Lae 41.

templa: qui templa occupaverit; P 31.

tyrannidem: si tyrannidem occupare ... conabitur pater; O III, 90.

vitam: in vita occupata atque ... militari pauca ipsa multum saepe prosunt; T II, 2.

occurro, begegnen, aufstoßen, sich darbieten, entgegentreten, vorbeugen: I. unpersönlich: occurretur .., sicut occursum est; A II, 44. nobis fortasse sic occurrit, ut dicis; N I, 81. cum ... iis .. (perturbationibus) esse occurrendum putaremus; Fa 2. occurritur .. nobis, et quidem a doctis et eruditis; O II, 7.

II, 1. indirecte Frage: si, quid officii sui sit, non occurrit animo; A II, 25. nostro (sapienti), ne quid maxime quidem probabile sit, occurrit; A II, 124.

2. ut: pronuntiatum ⟨sic enim mihi in praesentia occurrit ut appellarem ἀξίωμα⟩; T I, 14. vgl. III. alqd; F III, 53.

III. alqs: ut occurrere possimus interrogationibus eorum; A II, 46. huic loco sic soletis occurrere; N III, 70. illi rationi ... (Chrysippus), sic occurrit: si ..; Fa 41. ut ... ante possitis occurrere; R II, 45. mihi ... tu occurrebas dignus eo munere, quo ..; C 2.

alqd: necesse est id ei (animo) verum, quod occurrit, videri; A II, 25. si, quod cuique occurrit, ... id confirmatur; A II, 35. si .. aliquid occurrit, quod veri simile videatur; A II, 127. cum illud occurreret; F I, 19. quid occurrat, non videtis; F II, 108. quod .. illi ἀδιάφορον dicunt, id mihi ita occurrit, ut indifferens dicerem; F III, 53. si minus multa mihi occurrent; F IV, 24. quodcumque tamquam occurreret; F IV, 43. quod (Stoici) ea non occurrentia fingunt, vincunt Aristonem; F IV, 43. ille (Aristo) .. occurrentia nescio quae comminiscebatur; F IV, 43. qui, quodcumque in mentem veniat, aut quodcumque occurrat, se sequi dicent; F IV, 47. nec .. mihi sane quicquam occurrit, cur non Pythagorae sit et Platonis vera sententia; T I, 49. hoc .. loco consideranti mihi studia doctrinae multa sane occurrunt, cur ..; T IV, 2. quid est .., quod occurrat in hac quaestione? T IV, 47. multa .. occurrunt, quae conturbent; N I, 61.

cogitatio: mihi ... multo difficilior occurrit cogitatio, ... qualis animus ... sit ..; T I, 51.
definitio: definitio perturbationis (occurrit), qua recte Zenonem usum puto; T IV, 47.
deus: qui (deus) numquam nobis occurrit neque in precibus neque in optatis neque in votis; N I, 36.
forma: quae .. forma alia occurrit umquam aut vigilanti cuiquam aut dormienti? N I, 46. ut homini, cum de deo cogitet, forma occurrat humana; N I, 76.
furiae: quocumque adspexisti, ut furiae sic tuae tibi occurrunt iniuriae; P 18.
imagines: iis occurrunt plerumque imagines mortuorum; D I, 63.
iniuriae: f. furiae.
nomen: occurrit nomen quasi patrium regis; R I, 54.
probabilitas: ubicumque haec (probabilitas) aut occurrat aut deficiat; A II, 104.
res: cum ei (sapienti) res similes occurrant, quas non habeat dinotatas; A II, 57. quaerenti mihi ... nulla maior (res) occurrebat, quam si optimarum artium vias traderem meis civibus; D II, 1.
rex: occurrit animis rex etiam iniustus; R III, 47.
species: nullam aliam nobis de deo cogitantibus speciem nisi hominis occurrere; N I, 81.
verbum: si quando minus occurret Latinum (verbum); F III, 15.
visa: ei (parti animi) visa quietis occurrent tranquilla atque veracia; D I, 61.
IV. mit doppeltem Nominativ: alqd: quodcumque maxime probabile occurrat; O III, 20. qui ... nec ultra quam *ad* id, quod veri simile occurrit, progredi possumus; T II, 5.

ocius, schneller: facio: id .. (animus) ocius faciet, si ..; R VI, 29.
recreo: quod ingeniosi ... in morbum et incidunt tardius et recreantur ocius, hebetes non item; T IV, 32.

octavus, achte: hora: ex his (bestiolis) .. hora octava quae mortua est, provecta aetate mortua est; T I, 94.
luna: septimum solem (Xenocrates) adiungit octavamque lunam; N I, 34.

octiens, achtmal: cum aetas tua septenos octiens solis anfractus reditusque converterit; R VI, 12.

octingentesimus, achthundertste: qui minus gravis esset iis senectus, si octingentesimum annum agerent quam si || quam || octogesimum? C 4.

octingenti, achthundert: equites: ∞IↃCCC fecit equites; R II, 36.
stadia: ille nescio qui ..., mille et octingenta stadia quod abesset, videbat; A II, 81.

octo, acht: ambitus: cum se octo ambitus confectis suis cursibus ad idem caput rettulerunt || retul. ||; Ti 33.
anni: centum et octo annis postquam Lycurgus leges scribere instituit, prima posita est Olympias; R II, 18.
centuriae: quibus ex centum quattuor centuriis || VIIII centurias || ... octo solae si accesserunt; R II, 39.
cursus: illi .. octo cursus ... septem efficiunt distinctos intervallis sonos; R VI, 18. ut esset mensura quaedam evidens, quae in octo cursibus celeritates tarditatesque declararet; Ti 31.
di: deos .. octo esse (Xenocrates) dicit; N I, 34.
genera: || octo genera poenarum in legibus esse ||; L fr 4.
milia: octo hominum milia tenebat Hannibal; O III, 114.
pulli: »quos (pullos draco) cum consumeret octo;« D II, 63.

octogesimus, achtzigste: annus: qui (Plato) uno et octogesimo anno scribens est mortuus; C 13. quartum ago annum et octogesimum; C 32. f. **octingentesimus.**

octoginta, achtzig: anni: qui (Arganthonius) octoginta regnavit || regnaverat || annos; C 69.
centuriae: ut ... LXXXVIIII centurias habeat; R II, 39.

octonarius, Vers von acht Jamben: cum tam bonos septenarios || octonarios || fundat ad tibiam; T I, 107.

octuplus, achtfach: quintam inde (partem deus detraxit), quae tertiae tripla, tum sextam octuplam primae; Ti 22.

oculus, Auge: I. Subject: adferunt: rerum .. optumarum cognitionem nobis oculi attulerunt; Ti 52.
ardent: »quid oculis rabere visa es derepente ardentibus?« D I, 66.
cernit: ut oculus, sic animus se non videns alia cernit; T I, 67. oculi in iis artibus, quarum iudicium est oculorum, ... multa cernunt subtilius; N II, 145. qui vel semel ita est usus oculis, ut vera cerneret, is habet sensum oculorum vera cernentium; D I, 71. II, 107. oculi .. vera cernentes utuntur natura atque sensu; D II, 108.
cognoscunt: et virtutes et vitia (oculi) cognoscunt || [cognoscunt] ||; iratum propitium, laetantem dolentem, fortem ignavum, audacem timidumque cognoscunt; N II, 145.
conivent: quibus (pilis) et apertis oculis, si quid incideret, repelleretur, et somno coniventibus ... † ut qui || [ut qui], al. || tamquam involuti quiescerent; N II, 143.
conspiciunt: ex quo (loco oculi) plurima conspicientes fungantur suo munere; N II, 140.
convertunt, declinant: ut (oculi) et declinarent, si quid noceret, et aspectum, quo vellent, facile converterent; N II, 142.
dolent: possunt oculi (dolere); T II, 44.
funguntur: si ... possunt .. aliquando oculi non fungi suo munere; D I, 71. II, 107. f. conspiciunt.
habent: color, vox, oculi, spiritus ... quam partem habent sanitatis? T IV, 52. ut (oculi) haberent eam vim, quam nunc habent; Ti 52.
iudicant: colorum .. et figurarum * ... ordinem et, ut ita dicam, decentiam oculi iudicant, atque etiam alia maiora; N II, 145.
latent: latent .. utiliter (oculi); N II, 143.
loquuntur: oculi nimis || mimi, al. || arguti, quem ad modum animo affecti simus || sumus ||, loquuntur; L I, 27.
mentiuntur: ut oculi aut nihil mentiantur aut non multum mentiantur; A II, 82.
nascuntur: ut .. in membris alia sunt tamquam sibi nata, ut oculi, ut aures; F III, 63.
obtinent: oculi tamquam speculatores altissimum locum obtinent; N II, 140.
peccant: „si,“ inquit (Cratippus), „|| cum || ali-

quando oculi peccent, tamen ... inest in iis vis videndi"; D II, 108.
possunt: ſ. dolent. funguntur.
quiescunt: ſ. conivent.
refugiunt: »refugere oculi, corpus macie extabuit«; T III, 26.
sunt: neque est dubium, quin, frons, oculi, aures et reliquae partes quales propriae sint hominis, intellegatur; F V, 35. caesios oculos Minervae, caeruleos esse Neptuni; N I, 83.
tenent: sessio accubitio, vultus oculi manuum motus teneat ‖ teneant ‖ illud decorum; O I, 128.
vident: quia (oculi) recte aliquando viderunt; D II, 108. ſ. cernit; T I, 67.
volunt: ſ. convertunt.
utuntur: ſ. cernit; D II, 108.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adficio: quem ad modum oculus conturbatus non est probe adfectus ad suum munus fungendum, ... sic ..; T III, 15.
adhibeo: sapientis .. cogitatio non ferme ad investigandum adhibet oculos advocatos; T V, 111.
adligo: cum Critonis, sui familiaris, oculum alligatum vidisset, (Socratem) quaesivisse, quid esset; D I, 123.
advoco: ſ. adhibeo.
amitto: ut eum quoque oculum, quo bene videret, amitteret; D I, 48.
aperio: saepe .. apertis atque integris et oculis et auribus nec videmus nec audimus; T I, 46. ſ. 1. conivent.
conicio: in hunc oculi omnium coniciuntur; O II, 44. existimare debes omnium oculos in te esse coniectos unum; Lae 6.
conturbo: ſ. adficio.
dico: bona dicantur necesse est: candiduli dentes, venusti oculi, color suavis; T V, 46.
effodio: hi duo illos oculos orae maritumae effoderunt, non iratus aliqui ... deus; N III, 91. ut ... manus ei (bono viro) denique adferantur, effodiantur oculi; R III, 27.
erudio: nos quoque oculos eruditos habemus; P 38.
facio: lubricos oculos (natura) fecit et mobiles; N II, 142.
habeo: praetorem .. decet non solum manus, sed etiam oculos abstinentes habere; O I, 144. ſ. erudio.
involvo: ſ. 1. conivent.
moveo: quibus (formis) oculi iucunde moveantur; T III, 46. ut .. pulchritudo corporis apta compositione membrorum movet oculos, ... sic ..; O I, 98.
perverto: erat (Roscius), sicuti hodie est, perversissimis oculis; N I, 79.
praestringo: (voluptas) mentis, ut ita dicam, praestringit oculos; C 42.
refero: haec ego admirans referebam tamen oculos ad terram identidem; R VI, 19.
saepio: quae (natura) .. oculos membranis tenuissimis vestivit et saepsit; N II, 142. excelsis undique partibus (oculi) saepiuntur; N II, 143.
teneo: [ut oculi pictura teneantur, aures cantibus]; A II, 20.
torqueo: cum oculum torsisset; A II, 80. ut ... cervices oculosque pariter cum modorum flexionibus torqueant; ‖ torquent? ‖ L II, 39.
vestio: ſ. saepio.
video: ſ. adligo. — 1. cernit; T I, 67.
urgeo: »(Anguitenens) oculos urguet pedibus pectusque Nepaï«; N II, 109.
2. **Dativ:** inculco: vos .. non modo oculis imagines, sed etiam animis inculcatis; N I, 108.
intericio: nasus .. ita locatus est, ut quasi murus oculis interiectus esse videatur; N II, 143.
obscuro: quando .. eadem luna subiecta atque opposita soli nostris oculis eius lumen obscuret; D II, 17.
sum: auribus fortasse multae, oculis quidem nulla poterat esse fortior contra dolorem et mortem disciplina; T II, 41.
videor: non possis id verum esse, quod videbatur oculis, defendere; A II, 105.
3. **Ablativ:** capio: si (ille divinus) oculis captus sit, ut Tiresias fuit; D II, 9. ut idem oculis et auribus captus sit; T V, 117. e Cn. Aufidio, oculis capto, saepe audiebam, cum ..; F V, 54.
careo: caret oculis, odiosa caecitas; liberis, orbitas; T I, 87.
egeo: quibus in studiis (Diodotus) oculis non egebat; T V, 113. cum oculis ad cernendum non egeremus; N II, 143. nec .. oculis (mundus) egebat ... nec auribus; Ti 18.
privo: ut, si quis quem oculis privaverit, dicat ea, quae cerni possent, se ei non ademisse; A II, 33. qui (Democritus) ... dicitur se oculis privasse; F V, 87.
sum: ſ. 1. perverto.
utor: ſ. 1. cernit; D I, 71. II, 107.
4. **mit Präpositionen:** absum ab: diutius, quam vellem, tanta vis virtutis atque ingenii peregrinata afuit ab oculis et fori et curiae; A II, 3.
averto ab: ut in aedificiis architecti avertunt ab oculis naribusque dominorum ea, ... sic ..; N II, 141.
consentio cum: qui (Alcmaeo) negat „cor sibi cum oculis consentire"; A II, 89. apparet .. iam „cor cum oculis consentire"; A II, 90.
constituo ante: velut iste chorus virtutum in eculeum impositus imagines constituit ante oculos cum amplissima dignitate; T V, 13.
dispello ab: eadem .. (philosophia) ab animo tamquam ab oculis caliginem dispulit; T I, 64.
flagro ex: »e trucibus .. oculis duo fervida lumina flagrant«; N II, 107.
insum in: ſ. 1. peccant.
perforo ad: viae quasi quaedam sunt ad oculos, ad auris, ad naris a sede animi perforatae; T I, 46. cum rerum natura ... duo lumina ab animo ad oculos perforata nos habere voluisset; N III, 9.
pernosco ex: qui (Zopyrus physiognomon) se profitebatur hominum mores naturasque ex corpore, oculis, vultu, fronte pernoscere; Fa 10.
pono ante: qui nulla arte adhibita de rebus ante oculos positis vulgari sermone disputant; A I, 5. ponite ante oculos unum quemque veterum ‖ [regum] ‖; P 11. — ob: nullo posito ob oculos simulacro earum rerum; Ti 37.
propono ante: propone ante oculos deum nihil aliud ... cogitantem; N I, 114.
recido in: in agro ambulanti ramulum adductum, ut remissus esset, in oculum suum recidisse; D I, 123.
refero ad: nihil .. animo videre poterant, ad oculos omnia referebant; T I, 37.
removeo ab: eadem omnes, qui sana mente sunt, removent ab oculis; O I, 127. in quibus (studiis) remoti ab oculis populi omne otiosum tempus contrivimus; Lae 104.
sevoco ab: non quod ‖ quo ‖ difficile sit mentem ab oculis sevocare, sed quo magis sevoco ..; N III, 21.
sum ante: ſ. **ante**, A, I, 1. sum (5 St.) B. I, S. 203, a. — in: si in oculis sis multitudinis; T II, 63. est .. quaedam opinione species deorum in oculis, non solum in mentibus; L II, 26. — sub: nunc .. (pisces) sub oculis sunt; A II, 81.
transfero ab: quam similitudinem natura ratioque ab oculis ad animum transferens; O I, 14.

versor ante: s. **ante**, A, I, 1. versor (4 St.) B. I, S. 203, a. — ob: cuius (loci) incola Sophocles ob oculos versabatur; F V, 3.

vivo in: qui in maxima celebritate atque in oculis civium quondam vixerimus; O III, 3.

III. **nach Adjectiv:** contentus: responderem .. audacter isti vestro deo me plane his oculis non esse contentum; A II, 81.

IV. **nach Substantiven:** acies: hebes acies est cuipiam oculorum; F IV, 65. quom animus ... exacuerit illam, ut oculorum, sic ingenii aciem ad bona seligenda ‖ eligenda ‖; L I, 60.

adsiduitas: adsiduitate cotidiana et consuetudine oculorum adsuescunt animi; N II, 96.

approbatio: ab omni, quod abhorret ab oculorum auriumque approbatione, fugiamus; O I, 128.

ardor: eius (Draconis) ... in primis aspicienda est figura capitis atque ardor oculorum; N II, 107.

aspectus: ut ... illa dicant Alcmaeonis: »sed mihi neutiquam ‖ ne utiquam ‖ cor consentit cum oculorum aspectu«; A II, 52. hic vir impediri etiam animi aciem aspectu oculorum arbitrabatur; T V, 114. si neque sidera neque sol neque caelum sub oculorum aspectum cadere potuissent; Ti 52.

causae: de oculorum .. causis ... satis ferme esse dictum puto; Ti 52.

consuetudo: ut mater geminos internoscit consuetudine oculorum; A II, 57. in quo nihil est difficilius quam a consuetudine oculorum aciem mentis abducere; N II, 45. a consuetudine .. oculorum animum abducere difficillimum dicebas; N III, 20. s. adsiduitas.

dolor: nobis Heracleotes ille Dionysius flagitiose descivisse videtur a Stoicis propter oculorum dolorem; F V, 94.

ignis: cum ignis oculorum cum eo igne, qui est ob os offusus, se confudit; Ti 49.

imprudentia: quo ne inprudentiam quidem oculorum adici fas fuit; L II, 36.

integritas: integritatem oculorum reliquorumque sensuum ponere in bonis potius; F IV, 20.

iucunditas: ea non versari in oculorum ulla iucunditate; T V, 111.

iudicium: novum etiam oculorum iudicium habetis; N II, 47. s. I. cernit; N II, 145.

mendacium: opinionis .. esse mendacium, non oculorum; A II, 80. potius ... quam de oculorum sensuumque reliquorum mendaciis (disseramus); A II, 147.

morbi: quae (sint animadversa) radicum (genera) ad morsus bestiarum, ad oculorum morbos; D I, 13.

munus: si sine oculis non potest exstare officium et munus oculorum; D I, 71. II, 107.

obtutus: s. **obtutus** (4 St.) S. 792, a.

officium: s. munus.

pars: dextra .. videntur, quae laeva sunt, quia contrariis partibus oculorum contrarias partes attingunt; Ti 49. cum speculorum levitas ... ita dextera detrusit in laevam partem oculorum laevaque in dexteram; Ti 49.

sensus: „oculorum“, inquit Plato, „est in nobis sensus acerrimus“; F II, 52. etiamne (sapiens beatus est), si sensibus carebit oculorum, si aurium? T V, 111. (Chaldaei) oculorum fallacissimo sensu indicant ea, quae ratione atque animo videre debebant; D II, 91. animus .. sensum omnem effugit oculorum; Ti 50. s. I, 1. cernit; D I, 71. II, 107.

tegmenta: quae (palpebrae) sunt tegmenta oculorum; N II, 142.

testimonium: (sidera) esse ignea duorum sensuum testimonio confirmari Cleanthes putat, tactus et oculorum; N II, 40.

tumor: citius .. repentinus oculorum tumor sanatur, quam diuturna lippitudo depellitur ‖ [depellitur] ‖; T IV, 81.

voluptates: qualis est haec (delectatio) aurium, tales sunt (voluptates) et oculorum et tactionum et ..; T IV, 20. tum, ut paulo ante caecos ad aurium traducebamus voluptatem, sic licet surdos ad oculorum; T V, 117.

utilitas: eorum (oculorum) utilitas donata hominum generi deorum munere deinceps explicetur; Ti 52.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adsequi: cum idem uno (oculo) adsequi possim; N III, 8.

agnosci: ut .. illa oculis modo agnoscuntur, sic reliqua visis; A II, 33.

capi: s. II, 3.

cernere: quibus (oculis) sapientiam non cernimus; F II, 52. nos .. ne nunc quidem oculis cernimus ea, quae videmus; T I, 46. modo possemus, ... ut cetera oculis, sic animo hoc cernere; N III, 20. ut oculis ea cernere videatur; R I, 15. quae (facies honesti) si oculis cerneretur; O I, 15.

cognosci: dies noctesque oculis cognitae; Ti 52.

conivere: cur coniveres .. altero oculo, causa non esset; N III, 9. cur te duobus contuear oculis et non altero coniveam; N III, 8.

conlustrare: si quis ... multas ... urbes despicere et oculis conlustrare possit: R III, 14. ego .. cum omnia conlustrarem oculis; T V, 65.

contemplari: licet ... oculis quodam modo contemplari pulchritudinem rerum earum; N II, 98.

contueri: s. conivere; N III, 8.

custodire: ut mulierum famam multorum oculis lux clara custodiat; L II, 37.

intueri: iisdem .. hic sapiens ... oculis, quibus iste vester, caelum, terram, mare intuebitur; A II, 105. qui † cum acriter oculis deficientem solem intuerentur; T I, 73. quibus .. oculis [animi] intueri potuit vester Plato fabricam illam tanti operis? N I, 19.

lustrare: totam licet animis tamquam oculis lustrare terram mariaque omnia; N II, 161.

percipi: quae (voluptates) ex formis percipiuntur oculis; T III, 41.

videre: qui (doctores) tamquam oculis illa viderunt, quae nos vix audiendo cognoscimus; R I, 56. quae si, ut animis, sic oculis videre possemus; N II, 99. ut oculis adsidue videmus; N II, 104. s. II, 1. amitto. aperio.

2. **Präpositionen:** ab: contingebat in eo, ... ut ... aures ab oculis vincerentur; fr V, 14.

ante: cumbarum ante oculos multitudo; O III, 58.

in: magnum periculum adiit. — in oculis quidem exercitus; F I, 35. in oculis tale nil fit; T V, 111. nec .. ille (Q. Maximus) in luce modo atque in oculis civium magnus; C 12.

sine: quod sine oculis fieri posse vix videtur; T V, 113. ut .. deorum animi sine oculis, sine auribus, sine lingua sentiunt ..., sic ..; D I, 129. s. IV. munus.

odi, hassen: I, 1. unpersönlich: amare odisse ... in horum quattuor generum inesse nullo putat; T I, 22. aperte .. vel odisse magis ingenui est quam fronte occultare sententiam; Lae 65.

2. alqs: si Aeacus aut Minos diceret: »oderint, dum metuant«; O I, 97. qui dixisset ita amare oportere, ut si aliquando esset osurus; Lae 59.

II. alqm: quid sit, quod Epicurum nostrum non tu quidem oderis ..., sed certe non probes; F I, 14. neminem esse, qui ipse se oderit; F V, 30. quis Pullum Numitorium Fregellanum, proditorem, ... non odit? F V, 62. praeclare .. Ennius: »quem metuunt, oderunt; quem quisque odit,

periisse expetit«; O II, 23. quamquam alterum vivum amavi, alterum non odi mortuum; O III, 73. quis .. est, qui Tarquinium Superbum, qui Sp. Cassium, Sp. Maelium non oderit? Lae 28. ut ne quando amare inciperemus eum, quem aliquando odisse possemus; Lae 60.

adulescentiam: quis est, qui non oderit libidinosam, protervam adulescentiam? F V, 62.

animal: qui potest ... cogitari esse aliquod animal, quod se oderit? F V, 28.

appetitum: (appetitus animi) et oderit se et simul diliget; F V, 28.

bella: quae (bella civilia) gravis et fortis civis ... fugiet atque oderit; O I, 86.

congressus: congressus ut hominum fugiat atque oderit; Lae 87.

crudeles: quae (natio) superbos, quae maleficos || [quae maleficos] ||, quae crudeles, quae ingratos non aspernatur, non odit? L I, 32.

ducem: alterum (ducem) propter crudelitatem semper haec civitas oderit; Lae 28.

exsuperantiam: nonne omnem exsuperantiam virtutis oderunt? T V, 105.

fallentia, falsa: vana, falsa, fallentia odimus, ut fraudem, periurium, malitiam, iniuriam; F II, 46.

filiam: illam (filiam) .. oderas, et iure fortasse; T III, 26.

fraudem: f. fallentia.

futtiles: quis non odit sordidos, vanos, leves, futtiles? F III, 38.

hominem: »odi hominem«; T IV, 48.

ignaviam: quae (virtus) necesse est cum aliqua cura res sibi contrarias aspernetur atque oderit, ut bonitas malitiam, temperantia lubidinem, ignaviam fortitudo; Lae 47.

immemorem: omnes .. immemorem beneficii oderunt; O II, 63.

ingratos: f. crudeles. — iniuriam: f. fallentia.

leves: f. futtiles. — lubidinem: f. ignaviam.

litteras: quod se iisdem Euripides fabulis delectari dicat, Latinas litteras oderit; F I, 4.

maleficos: f. crudeles.

malitiam: f. fallentia. ignaviam.

naturam: ut ... hominem exuens ex homine naturam odisse videatur; F V, 35.

patriam: qui nisi odissent patriam, numquam inimici nobis fuissent; L II, 43.

periurium: f. fallentia.

proditorem: f. alqm; F V, 62.

res: aegrotationes animi ex quodam metu nascuntur earum rerum, quas fugiunt et oderunt; T IV, 25. f. ignaviam.

sordidos, vanos: f. futtiles.

superbos: f. crudeles. — vana: f. fallentia.

voluptatem: nemo .. ipsam voluptatem, quia voluptas sit, aspernatur aut odit aut fugit; F I, 32.

odiosus, verhaßt, widerwärtig, anstößig, lästig: alqs: »in senecta hoc deputo miserrimum, sentire ea aetate eumpse || ipsum || esse odiosum alteri.« iucundum potius quam odiosum; C 25. 26.

alqd: quod est odiosius quam illa; A II, 95. id ipsum odiosum est, sine sensu esse. odiosum, si id esset carere; T I, 90. quid potest esse in eo odiosum, qui nec careat nec sentiat? T I, 90. quod cum ipsum per se odiosum est, tum eo molestius, quia ..; T IV, 42. illud odiosum est, quod ... cupiditas .. innascitur; O I, 64. odiosum est .., cum a praetereuntibus dicitur: »o domus antiqua ..;« O I, 139. haec videri possunt odiosiora, cum lentius disputantur; P 10. — cupidis .. rerum talium odiosum fortasse et molestum est carere; C 47. (cruciari) asperum, difficile, odiosum, contra naturam dicunt: T II, 17. dicunt illi asperum esse dolere, molestum, odiosum; F VI, 52.

caecitas: caret oculis, odiosa caecitas; liberis, orbitas; T I, 87.

dolores: urguentibus asperis et odiosis doloribus; T II, 67.

genus: odiosum sane genus hominum officia exprobantium; Lae 71.

malum: satis esse odiosum malum omne, cum venisset; T III, 32.

morbi: hoc .. ipso || hi .. ipsi || (morbi) odiosi sunt, quod ad animum pertineut; T III, 5.

morositas: ne ... in morositatem inutilem et odiosam incidamus; O I, 88.

motus: palaestrici motus sunt saepe odiosiores; O I, 130.

munditia: adhibenda .. munditia est non odiosa neque exquisita nimis; O I, 130.

offensio: in fragili corpore odiosa omnis offensio est; C 65.

orbitas: f. caecitas.

quaestus: quae (res familiaris) .. bene parta sit nullo neque turpi quaestu neque odioso; O I, 92.

senectus: quae (senectus) plerisque senibus sic odiosa est, ut onus se Aetna gravius dicant sustinere; C 4.

senes: ut ... senes .. ad ludum adulescentium descendant, ne sint iis odiosi et graves; R I, 67.

odium, Haß, Abneigung, Feindschaft: I. adversantur: ut odia, invidiae, despicationes adversantur voluptatibus, sic ..; F I, 67.

est: ut ... odium (sit) ira inveterata; T IV, 21. ea nasci putantur a metu, ut odium mulierum, quale in μισογύνῳ Atilii est, ut in hominum universum genus, quod accepimus de Timone, qui μισάνθρωπος appellatur; T IV, 25. potest .. ulli imperio ... utile esse odium et infamia? O III, 88. molesta veritas, siquidem ex ea nascitur odium, quod est venenum amicitiae; Lae 89.

nascitur: ex cupiditatibus odia, discidia, discordiae ... nascuntur; F I, 44. f. est; T IV, 25. Lae 89.

potest: f. est; O III, 88.

significat: canum ... tantum .. odium in externos ... quid significat? N II, 158.

tenet: expulso .. Tarquinio tantum odium populum Romanum regalis nominis tenuit, quantum ..; R II, 52.

valet: tyranni ... interitus declarat, quantum odium hominum valeat ad pestem: O II, 23.

II, 1. adsequor: non tanta studia assequuntur eorum, quibus dederunt, quanta odia eorum, quibus ademerunt; O II, 54.

definio: similiter .. definitur et mulierum odium, ut Hippolyti, et, ut Timonis, generis humani; T IV, 27.

gigno: eorum querela inveterata ... odia .. gigni sempiterna; Lae 35.

pario: quod in Andria familiaris meus dicit: »obsequium amicos, veritas odium parit«; Lae 89.

subicio: lubidini (subiecta sunt) ira, excandescentia, odium, inimicitia; T IV, 16.

video: ut ... (deorum) odia praeterea, discidia, discordias (videremus); N I, 42.

vito: odium .. et invidiam facile vitabis; F II, 84.

2. obsisto: multorum .. odiis nullas opes posse obsistere ... nuper est cognitum; O II, 23.

sum: cui Tubuli nomen odio non est? F V, 62.

3. incurro in: qui (quaestus) in odia hominum incurrunt, ut portitorum, ut faeneratorum; O I, 150.

venio in: ne in odium veniam; F II, 79. tu non vides unius ... superbia Tarquinii nomen huic populo in odium venisse regium? R I, 62.

voco in: nec .. (fortis civis) criminibus falsis in odium aut invidiam quemquam vocabit; O I, 86.

III. dignus: eos .. iusto odio dignissimos ducimus, qui ..; F I, 33. cur ista res digna odio est, nisi qnod est turpis? F II, 79. nonne odio multos dignos putamus, qui ..? F V, 47. fraus odio digna maiore; O I, 41.
IV, 1. concipi: ut ... discordia (sit) ira acerbior intimo animo || odio, al. || ... concepta; T IV, 21.
dicere: sunt .., qui ... odio quodam hominum suum se negotium agere dicant; O I, 29.
dissidere: cum is (P. Sulpicius) tribunus pl. capitali odio a Q. Pompeio, qui tum erat consul, dissideret; Lae 2.
efferri: »usque adeo studio atque odio illius ecferor ira«; T IV, 48.
everti: quae (domus, civitas) non odiis et discidiis funditus possit everti; Lae 23.
fieri: quanta (accessio fit) ad augendas (molestias) ... poena legum odioque civium; F I, 51.
imbui: erat (Mummius) odio † quorum rhetorum inbutus *; R V, 11.
incitari: Sulla .. acerbiore odio incitatus, quam ..; L II, 56.
2. propter: an (L. Brutus) propter infinitum odium tyranni ecfrenatius in Arruntem invaserit; T IV, 50.

odor, Geruch, Wohlgeruch, Duft: I adflo: cum .. admiraretur Lysander ... suavitatem odorum, qui adflarentur ex floribus; C 59.
adhibeo: quos tactus, quos odores adhibebis ad deos? N I, 112.
comprendo: quid, quod eadem mente res dissimillimas comprendimus, ut colorem, saporem, calorem, odorem, sonum? T I, 46.
fero: quod omnis odor ad supera fertur; N II, 141.
incendo: incendes odores? T III, 43. incendebantur odores; T V, 62.
II. foeditas: multae (bestiae) etiam insectantis odoris intolerabili foeditate depellunt; N II, 127.
suavitas: f. I adflo.
III, 1. nocere: ex quo fit, ut illae (angues) nec morsu vivae noceant nec odore mortuae; N I, 101.
2. in: quod idem fit in vocibus, in odore, in sapore; A II, 19.

odoratio, Riechen, Geruch: qualis est haec (voluptas) aurium, tales sunt et oculorum et tactionum et odorationum et saporum; T IV, 20.

odoratus, Geruch, Geruchssinn: I. adfert: nisi forte ... eorum .. (pomorum) iucundus non gustatus solum, sed odoratus etiam et aspectus dubitationem adfert, quin ..; N II, 158.
II. loquor de, sum in: nihil necesse est de gustatu et odoratu loqui, in quibus intellegentia, etsi vitiosa || vilior ||, est quaedam tamen; A II, 20.

Oeconomicus, Haushalter: qui (liber) Oeconomicus inscribitur; O II, 87. C 59.

oenus, oesus f. **unus, usus.**

offa, Bissen: I. cadit: cum offa cecidit ex ore pulli, tum auspicanti tripudium solistimum nuntiatur; D II, 72.
II, 1. obicio: necesse est offa obiecta cadere frustum ex pulli ore; D I, 27.
2. invado in: inclusa (avis) in cavea et fame enecta si in offam pultis invadit || invasit ||; D II, 73.

offendo, anstoßen, verstoßen, verletzen, antreffen, finden: I. civis: ut, dum ea conservet, (fortis civis) quamvis graviter offendat; O I, 86.
II. alqm: quos offendit noster minime nobis iniucundus labor; F I, 3. oratio me istius philosophi non offendit; F I, 15. quoniam ... omne id, quo gaudemus, voluptas est, ut omne, quo offendimur, dolor; F I, 37. quis ... educatus ingenue non ipsa turpitudine ... offenditur? F III, 38. radicum seminumque cognoscere num te offendet? R V, 5. ut animadvertant || animum adv. ||, cum iuvare alios velint, ne quos offendant; O II, 68. utendum etiam est excusatione adversus eos, quos invitus offendas, quacumque possis; O II, 68. numquam illum (Scipionem) ne minima quidem re offendi; Lae 103.
alqd: qui (Archytas) cum ad villam venisset et omnia aliter offendisset ac iusserat; R I, 59.
animos: quod offenderet animos hominum; F II, 69.
homines: iustitiae partes sunt non violare homines, verecundiae non offendere; O I, 99.
voluntatem: id (exilium) si propter alienam et offensam populi voluntatem malum est; T V, 106.
III. alqm: offendi eum (C. Cottam) sedentem in exedra || exhedra || et cum C. Velleio senatore disputantem; N I, 15.
rem publicam: offendes rem publicam consiliis perturbatam nepotis mei; R VI, 11.

offensio, Anstoß, Ärgernis, Ungunst, Widerwärtigkeit, Unfall: I. accidunt: corporum offensiones sine culpa accidere possunt, animorum non item; T IV, 31.
est: tum exsistit et morbus et aegrotatio et offensiones eae, quae sunt eis morbis aegrotationibusque contrariae; T IV, 24. in fragili corpore odiosa omnis offensio est; C 65.
exoritur: repente in medio cursu amicitias exorta aliqua offensione disrumpimus; Lae 85.
exsistunt: f. est; T IV, 24.
possunt: f. accidunt.
prohibet: num ... popularis offensio sapientem beatum esse prohibebit? T V, 103.
II. 1. commemoro: vel exilium Camilli vel offensio commemoratur Ahalae; R I, 6.
conficio: his .. (aegrotationibus) item oppositae contrariae offensiones (ex perturbationibus conficiuntur); T IV, 23.
habeo: quae habent ad res certas vitiosam offensionem atque fastidium; T IV, 23. f. **habeo,** III. asperitatem (2 St.) S. 124, a. offensionem (2 St.) S. 127, b.
observo: quae si suscipiamus, pedis offensio nobis et abruptio corrigiae et sternumenta erunt observanda; D II, 84.
oppono: f. conficio.
sublevo: una illa sublevanda offensio est || subeunda est offensio ||; Lae 88.
2. cado in: ne (Epicurus) in offensionem Atheniensium caderet; N I, 85.
nascor ex: quod ... nascitur ex offensione, ita definiunt; T IV, 26.
III. alqd: f. **habeo,** III. asperitatem (2 St.) S. 124, a. offensionem (2 St.) S. 127, b.
causae: multae .. causae suspicionum offensionumque dantur; Lae 88.
definitiones: offensionum definitiones sunt eius modi, ut ..; T IV, 27.
ignominia, infamia: videntur ... offensionum et repulsarum quasi quandam ignominiam timere et infamiam; O I, 71.
IV. agere: utrumque (Scipio) egit graviter, auctoritate || ac temperate || et offensione animi non acerba; Lae 77.
expellere: expulerunt .. reliquos Tarquinios offensione nominis; R II, 53.
moveri: qui non moveatur et offensione turpitudinis et comprobatione honestatis; F V, 62.
ponderare: offensione iudicii hominum miserias ponderamus; L II, 43.

offero, darbieten, zeigen, aussetzen, preisgeben, zufügen, anthun: alqm: nemo umquam sine magna spe immortalitatis se pro patria offerret ad mortem; T I, 32. fugiendum illud etiam, ne offeramus nos periculis sine causa; O I, 83.
alqd: si nihil se offeret, quod sit probabilitati illi contrarium; A II, 99. f. ruborem.
celeritatem: oblata mortis celeritate; R III, 34.
crimina: addendum eodem est, ut ne criminibus aut inferendis delectetur aut credat oblatis; Lae 65.
deos: qui .. ipsi (di immortales) se nobis non offerunt; D I, 79.
impulsionem: quos (sensus) iunctos esse censuit e quadam quasi impulsione oblata extrinsecus; A I, 40.
pallorem: neque ut quicquam interesset inter intestinum et oblatum (tremorem, pallorem) A II, 48.
philosophiam: quae quidem (philosophia) adhuc peregrinari Romae videbatur nec offerre sese nostris sermonibus; F III, 40.
rem: »di rem tantam || sed in re tanta || haud temere inproviso offerunt«; D I, 45. is .., qui ante sagit, quam oblata res est, dicitur praesagire || [is ... praes.] ||; D I, 65.
ruborem: censoris iudicium nihil fere damnato nisi ruborem offert || adfert al. ||; R IV, 6.
speciem: obiciuntur etiam saepe formae, quae reapse nullae sunt, speciem autem offerunt; D I, 81. quae .. natura obtulit illam speciem Simonidi? D II, 143.
stuprum: quae per vim oblatum stuprum voluntaria morte lueret; F V, 64.
tabellam: dum modo haec (tabella) optimo cuique et gravissimo civi ostendatur ultroque offeratur; L III, 39.
tremorem: f. pallorem.
Lücke: qui † numero || numeros || optumatum et principum optulit || optudit || is vocibus; R VI, 2.

officina, Werkstatt: I. habet, potest: nec .. quicquam ingenuum habere potest officina; O I, 150.
II, 1 instruo: qui (philosophi) quasi officinas instruxerunt sapientiae; L I, 36.
2. exeo ex: (hoc opus est tale,) ut ex eadem officina exisse appareat; P 5.
proficiscor ex: mathematici, poëtae, musici, medici denique ex hac tamquam omnium artificum || artium || officina profecti sunt; F V, 7.

officio, im Wege, hinderlich sein: alqs: offecerat videlicet (Alexander Diogeni) apricanti; T V, 92.
alqd: cum ex terra nihil emineret, quod contemplationi caeli officere posset; D I, 93.
altitudo: cum ... augures ... iussissent .. Ti. Claudium Centumalum ... demoliri ea, quorum altitudo officeret auspiciis; O III, 66.
umbra: umbra terrae soli officiens noctem efficit; N II, 49.

officiose, gefällig, dienstfertig: si habere se putant, quod officiose et amice et cum labore aliquo suo factum queant dicere; Lae 71.

officiosus, dienstfertig, pflichtgemäß: nulla .. admiscetur opinio officiosi doloris; T III, 70.

officium, Dienst, Pflicht, Verpflichtung, Verbindlichkeit, Schuldigkeit, Obliegenheit, Gefälligkeit, Pflichttreue: I. absolut: 1. Subject: cadit: nec (illud officium) praeter sapientem cadere in quemquam potest; O III, 14.
comparent: cum .. aliquid actum est, in quo media officia compareant; O III, 15.
constant: nec officia nec virtutes in ea ratione ... constare possunt; F V, 22.
debent: eorum omnia officia quo spectare ... debeant; F IV, 46.
est: ut officii fructus sit ipsum officium; F II, 72. erit in mediis rebus officium; F III, 59. ita est quoddam commune officium sapientis et insipientis; F III, 59. officium ... volunt esse earum rerum, quae secundum naturam sunt; F, IV, 39. apparet statim, quae sint officia, quae actiones, F IV, 46. quae (officia) esse *non* poterant rebus omnibus sic exaequatis, ut ..; F IV, 69. quod huic officium, quae laus, quod decus erit tanti, quod adipisci cum dolore corporis velit, qui..? T II, 16. si quis aegre ferat nihil in se esse virtutis, nihil animi, nihil officii, nihil honestatis; T IV, 61. id.. esse... maximum .. virtutis vel documentum vel officium puto; R I, 33. placet ... ante definire, quid sit officium; O I, 7. num quod officium aliud alio maius sit; O I, 7 commutatur officium et non semper est idem; O I, 31. nullum .. officium referenda gratia magis necessarium est; O I, 47. sunt .. officia, quae aliis magis quam aliis debeantur; O I, 59. ex quo (honesto) aptum est officium; O I, 60. quoniam alia .. (officia) sunt iuvenum, alia seniorum; O I, 122. placet .. aptiora esse naturae ea officia, quae ex communitate, quam ea, quae ex cognitione ducantur; O I, 153. necesse est, quod a communitate ducatur officium, id esse maximum; O I, 153. ea (officia) communia sunt et late patent; O III, 14. haec .. officia ... quasi secunda quaedam honesta esse dicunt, non sapientium modo propria, sed cum omni hominum genere communia; O III, 15. f. II, 1. inchoo. perficio. pono (2 St.). — 3. praeficio.
exsistit: si quando aliquod officium extitit amici in periculis aut adeundis aut communicandis, quis est, qui id non maximis ecferat laudibus? Lae 24.
exstat: si sine oculis non potest exstare officium et munus oculorum; D I, 71. II, 107. si sine divinatione non potest officium et munus divinationis exstare; D I, 71. II, 107.
habet: officium .., quod ab eo ducitur, hanc primum habet viam, quae ..; O I, 100. illud ... officium, ... ut idem (Stoici) dicunt, omnes numeros habet; O III, 14.
manat: cum proposita sint genera quattuor, e quibus honestas officiumque manaret; O I, 61.
oriuntur: quod ea, quae externa sunt, iis tuemur officiis, quae oriuntur a suo cuiusque genere virtutis; F V, 69.
patent: f. est; O III, 14.
pertinent: ea (officia) quamquam pertinent ad finem bonorum, tamen minus id apparet, quia magis ad institutionem vitae communis spectare videntur; O I, 7. quae (officia iustitiae) pertinent ad hominum utilitatem || caritatem ||; O I, 155.
postulat: ab iis .. (voluptatibus) abstinere minime esse difficile, si aut valetudo aut officium aut fama postulet; T V, 94.
potest: f. cadit. constant. exstat.
proficiscuntur: cum .. omnia officia a principiis naturae proficiscantur; F III, 23. cum ab his (mediis) omnia proficiscantur officia; F III, 60.
spectant: f. debent. pertinent; O I, 7.
valet: omne officium, quod ad coniunctionem hominum et ad societatem tuendam valet, anteponendum est illi officio, quod cognitione et scientia continetur; O I, 158. expositis adulescentium officiis, quae valeant ad gloriam adipiscendam; O II, 52.

versatur: ex quo efficitur (officium) versari in iis, quae media dicamus; F III, 59.
videntur: f. pertineut; O I, 7.
2. **Prädicat:** sum: primum est officium ..., ut se conservet in naturae statu; F III, 20. quae officia esse dixi; F III, 22. est .. officium, quod ita factum est, ut eius facti probabilis ratio reddi possit; F III, 58. iudicat .. (sapiens), cum agit, officium illud esse; F III, 59. huius officium est in vita manere; F III, 60. huius officium est de ‖e‖ vita excedere; F III, 60. et sapientis esse aliquando officium excedere e vita ... et stulti manere in vita; F III, 60. saepe officium est sapientis desciscere a vita; F III, 61. perspicuum est etiam stultorum ... officium esse manere in vita; F III, 61. »id viri est officium, fletus muliebri ingenio additus;« T II, 50. haec .. officia sunt consolantium, tollere aegritudinem funditus aut sedare aut ..; T III, 75. officium .. esse eius (divinationis) praenoscere, dei erga homines meute qua sint; D II, 130. medium .. officium id esse dicunt, quod cur factum sit, ratio probabilis reddi possit; O I, 8. facile, quod cuiusque temporis officium sit, poterimus ... iudicare; O I, 29. peregrini .. atque incolae officium est nihil praeter suum negotium agere; O I, 125. ea (iustitiae officia) quae essent, dictum est in libro superiore; O II, 43. (gladium) reddere peccatum sit, officium non reddere; O III, 95.
II. **nach Verben: 1. Accusativ:** absolvo: f. perficio; O III, 14. — adipiscor: f. I, 1 est; T II, 16.
adsequor: quae (officia) et ingenii bonitate multi assequuntur ‖ assecuntur ‖ et progressione discendi; O III, 14.
antepono: f. I, 1. valet; O I, 158.
aperio: tu omnium divinarum humanarumque rerum nomina, genera, officia, causas aperuisti; A I, 9.
appello: id .. (officium) appello καθῆκον; F III, 20. quod .. ratione actum est, id officium appellamus; F III, 58. haec .. officia, de quibus his libris disputamus, media Stoici appellant; O III, 14. f. perficio; O III, 14.
colo: in eo .. (officio) et colendo sita vitae est houestas omnis et neglegendo turpitudo; O I, 4.
commemoro: quae (officia) meminisse debet is, in quem conlata sunt, non commemorare, qui contulit; Lae 71.
commuto: f. I, 1. est; O I, 31. — confero: f. **confero,** III. officia (3 St.) B. I, S. 480, a.
conservo: officii conservandi praecepta traduntur; O I, 60. quo nihil est ad officia conservanda accommodatius; O, I. 141.
contineo: f. I, 1. valet; O I, 158.
cumulo: cumulata erant officia vitae; T I, 109.
debeo: f. **debeo,** IV. officium (4 St.) B. I, S. 616, b. — definio: f. perficio; O I, 8.
deligo: haec in deligendo officio saepe inter se comparentur necesse est; O I, 152. in officiis deligendis id genus officiorum excellere, quod teneatur hominum societate; O I, 160.
derigo: ad extremum utilitate ... officium derigit ‖ dir. ‖ magis quam humanitate; O III, 89.
desero: f. **desero,** II. officium (3 St.) B. I, S. 648, a. — dico: f. perficio; O I, 8.
discribo: ut ... officia discribas; A II, 114.
duco: quae (Virtutes) ... nullum suum officium ducerent, nisi ut Voluptati ministrarent; F II, 69. f. **duco,** III. officium (6 St.) B. I, S. 774, b.
effero: f. I, 1. exsistit.
exprobro: odiosum sane genus hominum officia exprobrantium; Lae 71.
exquiro: f. **exquiro,** III. officium (4 St.) B. I, S. 926, b.

exsequor: (Masinissam) omnia exequi regis officia et munera; C 34.
inchoo: erit etiam inchoatum (officium); F III, 59. f. perficio; F IV, 15.
invenio: ex qua (praestantia) ratio inveniendi officii exquiritur; O I, 107.
loco: inter recte factum atque peccatum officium et contra officium media locabat quaedam; A I, 37.
loquor: officium, aequitatem, dignitatem, fidem, ... haec cum loqueris ..; F II, 76.
memini: f. commemoro. — neglego: f. colo.
occupo: omne officium munusque sapientiae in hominis cultu esse occupatum; F IV, 36.
perficio: id .. est perfectum officium; F III, 59. hoc .. inchoati cuiusdam officii est, non perfecti; F IV, 15. omniane officia perfecta sint; O I, 7. et medium quoddam officium dicitur et perfectum. perfectum officium rectum, opinor, vocemus, quoniam Graeci κατόρθωμα, hoc autem commune officium καθῆκον vocant. atque ea sic definiunt, ut, rectum quod sit, id officium perfectum esse definiant; O I, 8. illud .. officium, quod rectum idem (Stoici) appellant, perfectum atque absolutum est; O III, 14.
persequor: in omnibus officiis persequendis animi est adhibenda contentio; ea est sola officii tamquam custodia; T II, 55. quinque .. rationibus propositis officii persequendi; O II, 9.
perturbo: maxume .. perturbantur officia in amicitiis; O III, 43.
perverto: sunt non nullae disciplinae, quae ... officium omne pervertant; O I, 5.
peto: sin officia (quaerimus), a virtute ipsius, non ab auspiciis petita sunt; D II, 79.
pono: cum id officium nec in bonis ponamus nec in malis; F III, 58. ex quo intellegitur officium medium quiddam esse, quod neque in bonis ponatur neque in contrariis; F III, 58. est .. officium eius generis, quod nec in bonis ponatur nec in contrariis; F III, 58.
praepono: quibus rebus intellegitur studiis officiisque scientiae praeponenda esse officia iustitiae; O I, 155.
praetermitto: f. servo; A I, 37.
prodo: qui (vir) statuit ... intolerabili dolore lacerari potius, quam aut officium prodat aut fidem; A II, 23.
puto: sunt qui unum officium consolantis putent ‖ putent docere ‖ malum illud omnino non esse; T III, 76. f. servo; A I, 37.
quaero: f. peto.
refero: ut recte dici possit omnia officia eo referri, ut adipiscamur principia naturae; F III, 22. necesse est omnino officium aut fugiendi aut sequendi ad eorum aliquid referri; F V, 18. alii rursum isdem a principiis omne officium referent aut ad voluptatem aut ..; F V, 19. quo referenda sint officia; T V, 71.
relinquo: an coli iustitia poterit ab homine ... prodente conscios, multa officia relinquente? T II, 31.
reperio: ita fere officia reperientur, cum quaeretur, quid deceat; O I, 125.
retineo: qui (princeps) retinendi officii causa cruciatum subierit voluntarium; O III, 105.
sequor: e quibus appareat non voluptatem vos, sed officium sequi; F II, 58. quibus (avibus) auctoribus officium et fidem secutus esset; D I, 27. nec est dubium, quin is ... officium, non fructum sequatur; L I, 48.
servo: officia .. [et] servata praetermissaque media putabat; A I, 37. officia media omnia aut pleraque servantem vivere; F IV, 15 (14). sunt .. quaedam officia etiam adversus eos servanda, a quibus iniuriam acceperis; O I, 33 (34).

specto: ad nostras utilitates officia ante conlata (erunt spectanda); O I, 45.
tollo: tollitur ... ordo gerendorum negotiorum, officia vitae; F IV, 68. quod .. sapientia, pedem ubi poneret, non habebat sublatis officiis omnibus, officia autem tollebantur dilectu || del. || omni et discrimiue remoto; F IV, 69.
tribuo: si ... comparatio fiat, quibus plurimum tribuendum sit officii; O I, 58. in his omnibus officiis tribuendis videndum erit, quid ..; O I, 59. quoniam officia non eadem disparibus aetatibus tribuuntur; O I, 122.
tueor: s. I, 1. oriuntur.
video: cum videamus tanta officia morientis; F II, 99.
voco: s. perficio; O I, 8.
usurpo: nec .. ab isto officio, quod semper usurpavi, cum valerem, abduci incommodo meo debui; Lae 8.
2. **Genetiv**: sum: si, quid officii sit, non occurrit animo; A II, 25. in collocando beneficio et in referenda gratia ... hoc maxume officii est, ... opitulari; O I, 49. s. 1. perficio; F IV, 15.
3. **Dativ**: antepono: s. I, 1. valet; O I, 158.
desum: quem ad modum ... reliquae partes totumve corpus statu cum est motum, deest officio suo et muneri, sic ..; T III, 15.
praeficio: video iam, illum, quem expectabam, virum cui praeficias officio et muneri. huic scilicet, Africanus, uni paene (nam in hoc fere uno sunt cetera), ut numquam a se ipso intuendo ... discedat; R II, 69.
praepono: s. 1. praepono.
praesto: non .. patria praestat omnibus officiis? O III, 90.
4. **Ablativ**: fruor: ut .. considerandis rebus humanis proprio philosophiae fruatur officio; T III, 34.
fungor: s. **fungor,** II. officio (7 St.) S. 86, b.
vaco: nulla .. vitae pars ... vacare officio potest; O I, 4.
5. **mit Präpositionen**: abduco ab: s. 1. usurpo.
absum ab: id .. tantum abest ab officio, ut nihil magis officio possit esse contrarium; O I, 43.
consulo de: de officio num quis haruspicem consulit? D II, 11.
consulto de: in quibus (generibus) deliberare homines et consultare de officio solerent; O III, 7.
convenio de: cum ... ii de communi officio convenissent; O I, 144.
delibero de: s. consulto de. — dico de: s. **de,** I. dico de officio (3 St.) B. I, S. 602, a.
discedo ab: ut ... magis .. ille, cui promissum sit, ab officio discedat; O I, 32.
discrepo ab: quid ab officio naturaque discrepet; O I, 146.
disputo de: s. **de,** I. disputo de officio (3 St.) B. I, S. 603, a.
dissero de: de quibus (officiis) his libris disserimus; O III, 15.
duco ab: a quibus (officiis) constanter honesteque vivendi praecepta ducuntur; O III, 5. — ad: ut, quos ratio non posset, eos ad officium religio duceret; N I, 118.
explico de: de quibus (officiis) est nobis his libris explicandum; O I, 7.
impello ad: quae voluptate quasi mercede aliqua ad officium impellitur, ea non est virtus; A II, 140.
pertineo ad: oportere, rectum esse, ad officium pertinere ferre illud aegre, quod acciderit; T III, 61 (62). rectum esse et aequum et ad officium pertinere aegre ferre, quod sapiens non sis; T III, 68.
pono in: ut ... in officiis ponatur depositum reddere; F III, 59. per se .. hoc ipsum reddere in officio ponitur; F III, 59.
praecipio de: quae de officiis tradita ab illis (philosophis) et praecepta sunt; O I, 4.
quaero de: non .. (sapiens), quem ad modum, si quaesitum ex eo sit, stellarum numerus par an impar sit, item, si de officio ..., nescire se dicat; A II, 110.
recedo ab: ab officio numquam recedemus; O III, 19.
refero ex: quid *ex* || in || isto egregio tuo officio et tanta fide ... ad corpus refero? F II, 98.
scribo de: quos (libros Hecato) de officio scripsit Q. Tuberoni; O III, 63.
sum contra: s. **contra,** A, I. sum contra officium (4 St.) B. I, S. 535, a. — in: de benivolentia || benev. || ... primum illud est in officio, ut ei plurimum tribuamus, a quo plurimum diligamur; O I, 47. s. 3. praeficio.
trado de: s. praecipio de.
vaco a: tantum huic studio relinquendum (est), quantum vacabit a publico officio et munere; D II, 7.
vigeo in: ut eorum et in bellicis et in civilibus officiis vigeat industria; O I, 122.
voco ad: quae (lex) vocet ad officium iubendo, vetando a fraude deterreat; R III, 33.
III. **nach Adjectiven und Adverb**: 1. **Genetiv**: ignarus: vir bonus et sapiens et legibus parens et civilis officii non ignarus; F III, 64.
2. **Dativ**: contrarius: s. II, 5. absum ab.
satis: si (sapiens) fortis est in perferendo, officio satis est; T II, 18.
3. **mit Präpositionen**: situs in: cum id sit in sapientis situm non officio solum, verum etiam potestate; T V, 82.
sollers in: erat in omni vel officio vel sermone sollers; R II, 37.
IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: alqd: s. I, 1. est; T IV, 61. II, 1. tribuo; O I, 58.
compensatio: nisi aequabilis haec in civitate compensatio sit et iuris et officii et muneris; R II, 57.
conformatio: inventa vitae via est conformatioque omnium officiorum; F V, 15.
conservatio: ista ... summorum officiorum in extremo spiritu conservatio indicat ..; F II, 99. qui conservatione officiorum existimantur boni; O III, 17.
custodia: s. II, 1. persequor; T II, 55.
dilectus: sic habebitur is, quem exquirimus, dilectus officii; O III, 46.
discriptio: haec est .. fere discriptio officii; O I, 101.
divisio: etiam alia divisio est officii; O I, 8.
fons: de primo .. officii fonte diximus; O I, 19.
forma: ut ad officii formam revertamur; O I, 103.
frequentia: ne illi quidem septem (sapientes fuerunt), sed ex mediorum || meliorum || officiorum frequentia similitudinem quandam gerebant ... sapientium; O III, 16.
fructus: s. I, 1. est; F II, 72.
genus: ex singulis certa officiorum genera nascuntur; O I, 15. quid iis (doctis hominibus) de quoque officii genere placeat; O I, 147. sequitur, ut haec officiorum genera persequar; O II, 1. haec genera officiorum qui persequentur || persequuntur ||; O II, 85. s. II, 1. deligo; O I, 160.
gradus: in ipsa .. communitate sunt gradus officiorum; O I, 160.
initium: ex hac discriptione agendi quoque aliquid in vita et officii ipsius initium reperiebatur; A I, 23.

intermissio: nec ullo casu arbitror hoc constanti homini posse contingere, ut ulla intermissio fiat officii; Lae 8.
inventio: Erillus ... omnem ... inventionem .. officii sustulit; F V, 23. ut ad officii inventionem aditus esset; O I, 6.
iudicium: maxime .. declaratur || declarat || hoc quasi officii iudicio fieri, quod ..; T III, 64.
magister: quod (philosophus) in officio, cuius magister esse vult, labitur; T II, 12.
magistra: quae (legis vis) quasi dux vitae et magistra officiorum sit; N I, 40.
mediocritas: stultitiam .. censuerunt constantia, id est sanitate, vacantem posse tamen tueri mediocritatem officiorum; T III, 11.
munus: ut (senectus) adulescentes ... ad omne officii munus instruat; C 29. ut (senes) nullum officii aut omnino vitae munus exsequi possint; C 35. recte .. in ea (senectute) vivitur, quoad munus officii exsequi et tueri possit || possis ||; C 72.
mutatio: communes utilitates in medium afferre (debemus) mutatione officiorum; O I, 22.
numeri: quod alia peccata plures, alia pauciores quasi numeros officii praeterirent; F IV, 56.
pars: ut ... dolores .. quosvis suscipere malit quam deserere ullam officii partem; F I, 24.
perturbatio: perturbatio ... officiorum omnium consequatur; T III, 73.
praeceptum: quis est .., qui nullis officii praeceptis tradendis philosophum se audeat dicere? O I, 5. neque ulla officii praecepta firma, stabilia, coniuncta naturae tradi possunt; O I, 6. quorum .. officiorum praecepta traduntur; O I, 7. qui ... hoc ipso tempore praecepta officii persequamur; O II, 7. hoc praeceptum officii diligenter tenendum est, ne ..; O II, 51.
principium: quod .. (Stoici) principium officii quaerunt; F IV, 43. vobis ... unde officii, unde agendi principium nascatur, non reperietis; F IV, 46. ut ex ea (natura) petant agendi principium, id est officii; F IV, 48.
quaestio: pertinet ad omnem officii quaestionem semper in promptu habere ..; O I, 105.
ratio: non .. actionis aut officii ratio impellit ad ea ... appetenda, sed ..; F IV, 48.
ratiocinatores: ut boni ratiocinatores officiorum esse possimus; O I, 59.
simulatio, veritas: si sunt (hereditates) malitiosis blanditiis, officiorum non veritate, sed simulatione quaesitae; O III, 74.
vicissitudo: nihil (est) vicissitudine studiorum officiorumque iucundius; Lae 49.
2. mit Präpositionen: alqd contra: s. II, 1. loco.
disputatio de: quoniam omnis disputatio de officio futura est; O I, 7.
liber de: plenus est sextus liber de officiis Hecatonis talium quaestionum; O III, 89.
locus de: nullus feracior in ea (philosophia) locus est nec uberior quam de officiis; O III, 5.
quaestio de: omnis de officio duplex est quaestio; O I, 7.
selectio cum: sequitur deinceps cum officio selectio, deinde ea perpetua; F III, 20.
V. Umstand: 1. Ablativ: beatus: an nulla (senectus) beatior possit esse, neque solum officio; C 56.
commoveri: iis (officiis) omnes, in quibus est virtutis indoles, commoventur; O III, 16.
compensari: ceteris .. operis et officiis erit id, quod violatum videbitur || violatum ||, compensandum; O II, 68.
constringi: s. implicari; A I, 11.
contineri: quicquid ita fit ..., omne officio continetur; F III, 59. cum ea res innumerabilibus officiis et laudibus contineretur; O III, 77.
definire: altera sententia est, quae definit amicitiam paribus officiis ac voluntatibus; Lae 58.
evenire: aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet, ut .. voluptates repudiandae sint; F I, 33.
gaudere: qui gaudet officio; P 34.
implicari: dum me ... rei publicae ... cura ... multis officiis implicatum et constrictum tenebat; A I, 11. implicati ultro et citro vel usu diuturno vel etiam officiis repente ... amicitias ... dirumpimus; Lae 85.
moderari: quod ... multi Epicurei ... sunt ... nec voluptate, sed officio consilia moderantes; F II, 81.
abl. comp.: s. I, 1. est; O I, 7.
2. Präpositionen: in: in gubernando nihil, in officio plurimum interest, quo in genere peccetur; F IV, 76. hoc ... cum in officiis, cum in virtutibus dicitur; F V, 80. leve .. impedimentum ..., neque solum in tantis rebus, sed etiam in mediocribus vel studiis vel officiis ... contemnendum; R I, 4. haec ... circumspicienda sunt in omni officio; O I, 59. ut constare in perpetuitate vitae possimus nobismet ipsis nec in ullo officio claudicare; O I, 119. s. II, 5. refero ex. IV, 1. magister.
praeter: cui .. praeter officium fortis et magni viri quicquam aliud propositum fuisse videatur; P 12.

offundo (obf.), überschütten, verbreiten, bedecken: alqd: s. tenebras; T III, 82.
aquam, aëra: ut illis (piscibus) aqua, sic nobis aër crassus offunditur; A II, 81.
caliginem, errorem: hic error et haec indoctorum animis offusa caligo est; T V, 6.
ignem: cum ignis oculorum cum eo igne, qui est ob os offusus, se confudit; Ti 49.
lumen: ut .. obscuratur et offunditur luce solis lumen lucernae, ... sic ..; F III, 45.
noctem: quae (philosophia) lucem eriperet et quasi noctem quandam rebus offunderet; N I, 6.
tenebras: tantis offusis tenebris; A II, 61. si quid tenebrarum obfudit exsilium; T III, 82.

olea, Ölbaum: I. coepit, floret: qui (Thales) ... omnem oleam, ante quam florere coepisset, in agro Milesio coëmisse dicitur; D I, 111.
II, 1. coëmo: s. I.
fero: quae (terra) oleam frugesve ferret; R III, 15.
sero: qui Transalpinas gentis oleam et vitem serere non sinimus; R III, 16.
teneo: nisi forte Athenae tuae sempiternam in arce oleam tenere potuerunt; L I, 2.
2. facio ex: eorum .. (haruspicum) iussu ex illa olea arcam esse factam; D II, 86.
fluo ex: mel ex olea fluxisse dicunt; D II, 86.
III. baca, flos: ut agricola, cum florem oleae videt, bacam quoque se visurum putat; D II, 16.
ubertas: animadverterat (Thales) fortasse quadam scientia olearum ubertatem fore; D I, 112.

olearius, für das Öl bestimmt: semper .. boni assiduique domini referta cella vinaria, olearia, etiam penaria est; C 56.

oleo, riechen, duften, verraten: I. alqd: canorum illud (est), hoc bene olens, hoc asperum; A II, 21.
caenum: sic se dicere omnes stultos insanire, ut male olere omne caenum. at non semper; T IV, 54.

II. alqd: nihil .. (Epicurus) olet ex Academia, nihil ex Lycio, nihil ne e puerilibus quidem disciplinis; N I, 72.

oleum, Öl: I, 1. habeo: oleum, ficos, poma non habet; fr I, 18.
instillo: haec (mens, animus) quoque, nisi tamquam lumini oleum instilles, extinguuntur senectute; C 36.
2. sum sine: ut verbi causa sine aqua, sine vino, sine oleo vas esse dicamus || dicimus ||; Fa 24.
II. gliscere: ad iuvenilem lubidinem copia voluptatum || si ... accessit, al. ||, gliscit illa || ita || ut ignis oleo; fr V, 74.
perungere: iuvenes ... veste posita corpora oleo perunxerunt; T I, 113.

olfacio, riechen: alqd: ut ea, quae gustemus, olfaciamus, tractemus, audiamus, in ea ipsa, ubi sentimus, parte versentur; T V, 111.
res: eas .. (res) cernimus, audimus, gustamus, olfacimus, tangimus; D II, 9.

olim, ehemals, einst: quid ... ostenta ... vel Lacedaemonios olim vel nuper nostros adiuverunt? D II, 55. multa ... praedicta sunt ... »versibus, quos olim Fauni vatesque canebant«; D I, 114. qui haec olim punctis singulis colligebant; T II, 62. mihi ... iustitiae fruendae causa videntur olim bene morati reges constituti; O II, 41. quae fuse olim disputabantur ac libere; L I, 36. ex qua (quercu) olim evolavit »nuntia fulva Iovis«; L I, 2. minimam olim istius rei fuisse cupiditatem multa extant exempla maiorum; L II, 62. ut olim deficere sol hominibus exstinguique visus est; R VI, 24. graviter olim ista vindicabat vetus illa Graecia; L II, 39. elliptisch: quamquam id ipsum aliquanto minus quam olim; D I, 28.

oliva, Ölbaum: I. insum in, al.: si ex oliva modulate canentes tibiae nascerentur, num dubitares, quin inesset in oliva tibicinii quaedam scientia? N II, 22.
II. inventor: Aristaeus, qui olivae dicitur inventor, Apollinis filius; N III, 45.

olivetum, Ölpflanzung: I. sunt: quo pluris sint nostra oliveta nostraeque vineae; R III, 16.
II, 1. habeo: vineta, segetes, oliveta ... a dis se habere; N III, 86.
2. dico de: quid de vitibus olivetisque dicam? N II, 156.
III. species: quid de ... vinearum olivetorumve specie plura dicam? C 57.

Olympias, Olympiade: I. declarat: Olympias .. secunda et sexagesima eadem Superbi regni initium et Pythagorae declarat adventum; R II, 28.
II. constituo, pono: centum et octo annis postquam Lycurgus leges scribere instituit, prima posita est Olympias, quam quidam nominis errore ab eodem Lycurgo constitutam putant; R II, 18.
III. annus: si ... Roma condita est secundo anno Olympiadis septumae; R II, 18.
IV, 1. Ablativ: eodem *est anno* natus *Si*monides *Olympiade sex*ta et quin*qua*gesima; R II, 20.
2. ante: quod erat XXXVIIII (annis) ante primam Olympiadem condita; R II, 42.

omen, Anzeichen, Vorbedeutung: I, 1. adferunt, nuntiant: dirae, sicut || sicutei, sicut et || cetera auspicia, ut omina, ut signa, non causas adferunt, cur quid eveniat, sed nuntiant eventura; D I, 29.
valent: quae (omina) maiores nostri quia valere censebant; D I, 102.
2. sum: praerogativam etiam maiores omen iustorum comitiorum esse voluerunt; D I, 103.
II, 1. accipio: tum ille (L. Paulus) artius puellam conplexus: „accipio“, inquit, „mea filia, omen“; D I, 103. Aemilia Paulo Persam perisse, quod pater omen accepit; D II, 83.
adiungo: his superstitionibus non dubitasti etiam omina adiungere; D II, 83.
audio: sive tu vatem sive tu omen audieris, sive immolaris sive avem aspexeris; D II, 149.
capio: Caeciliam Metelli ... exisse in quoddam sacellum ominis capiendi causa; D I, 104.
consequor: quod omen res consecuta est; D I, 104.
firmo: »sic aquilae clarum firmavit Iuppiter omen;« D I, 106.
voco: neque solum deorum voces Pythagorei observitaverunt, sed etiam hominum, quae vocant omina; D I, 102.
elliptisch: iam illa: „favete linguis“ et „praerogativam, omen comitiorum“; D II, 83.
2. pareo: non fuisse (Crassum) periturum, si omini paruisset; D II, 84.
3. utor: qui signis aut ominibus uterentur; D II, 26.
III. exempla: ego exempla ominum nota proferam; D I, 103.

ominor, weissagen: alicui rei publicae obvenerit ⟨malo enim || enim alii || quam nostrae ominari⟩; O II, 74.

omitto, aufgeben, lassen, unterlassen, unbenutzt, unerwähnt lassen, übergehen: I. alqs: qui (Heraclitus) quoniam quid diceret intellegi noluit, omittamus; N III, 35.
II, 1. indirecte Frage: omitto, quae perferant ... ambitiosi honoris causa; T V, 79. omitto, quem ad modum isti se gerant; L III, 18.
2. Infinitiv: qui .. (libertas) aequa potest esse, omitto dicere in regno, ... sed in istis civitatibus, in quibus ..? R I, 47. omittamus contra omnino velle aliquid; F IV, 1. omittat urguere Carneades; D I, 12.
III. alqm: ut alios omittam, hunc (Democritum) appello; F II, 102. Dicaearchum .. cum Aristoxeno, aequali et condiscipulo suo, doctos sane homines, omittamus; T I, 41. omittamus hunc (Epicurum) .. nihil prorsus dicentem; T II, 45. omissis Stoicis; T V, 85. omitto nostros; D I, 95. ut omittamus superiores || superioris ||; D II, 22. ut .. alios omittam; O I, 77. omitto reliquos; P 11. f. alqd; A II, 129. virum; T I, 22.
alqd: omitte ista; A I, 2. L III, 29. sed id omittamus; A II, 52. 78. sed hoc omitto; A II, 95. ut omittam alia; A II, 113. omitto illa, quae relicta iam videntur, Erillum, || ut Herillum ||; A II, 129. licetne ⟨omitto „per Aristotelem“⟩; A II, 132. sed haec omittamus; F V, 76. sed quoniam de dolore loquimur, illa omittamus; T II, 58. sed ut haec omittas; T IV, 75. eadem .. (Parmenides efficit) de sideribus, quae reprehensa in alio iam in hoc omittantur; N I, 28. ut haec omittamus; N III, 32. omitto illa; N III, 40. sed omittamus et fabulas et externa; O III, 99. ut alia omittam; Lae 9. haec ut omittam; Lae 64.
amores: ut muliebris amores omittam; T IV, 71.
argumentum: sed quia commune hoc est argumentum aliorum etiam philosophorum, omittam hoc tempore; N I, 64.

artes: ut omittam has artis elegantes et ingenuas; F III, 4.
auspicium: ex acuminibus .., quod totum auspicium militare est, iam M. Marcellus ... totum omisit; D II, 77.
contentionem: multi ... omissa contentione dolorem morbi ferre non possunt; T II, 65.
dignitatem: omitto dignitatem, honestatem, speciem ipsam virtutum; F II, 107.
disciplinam: neglegentia nobilitatis augurii disciplina omissa; N II, 9.
dissimilitudines: omitto dissimilitudines; T I, 81.
divitias: omitto divitias; T V, 46.
dolorem: sed ut omittam pericula, labores, dolorem etiam; F I, 24. at contra gaudere nosmet omittendis doloribus; F I, 56.
Eleusinem: omitto Eleusinem sanctam illam et augustam; N I, 119.
fabulas: f. alqd; O III, 99.
famam: omitto nobilitatem famamque popularem stultorum improborumque consensu excitatam; T V, 46.
genus: hoc divinationis genus omittamus; D II, 87. adhibendumne fuerit hoc genus ... an plane omittendum; O III, 9.
habilitates: omitto oportunitates habilitatesque reliqui corporis, moderationem vocis; L I, 27.
homines: f. alqm; T I, 41.
honestatem: f. dignitatem.
humanitatem: omisit hic (rex) et pietatem et humanitatem; O III, 41.
imitationem: ut non nulli omissa imitatione maiorum suum quoddam institutum consequantur; O I, 116.
labores: f. dolorem; F I, 24.
levitatem: ut omittam levitatem temere adsentientium; A II, 120.
lituum: omitte .. lituum Romuli; D II, 80.
moderationem: f. habilitates.
morbos: ut omittam alios (morbos); T III, 5.
naturam: si aliorum naturam imitans omittas tuam; O I, 111. f. vim; N I, 122.
negotia; negotiis omnibus omissis; O, I, 158.
nobilitatem: f. famam.
occasionem: teneo, quam optabam, occasionem neque omittam; L I, 5.
oportunitates: f. habilitates.
oracula: sed omittamus oracula; D I, 39.
pericula: f. dolorem; F I, 24.
pietatem: f. humanitatem.
populos: ut omittam ceteros populos; D I, 3. ut ‖ et ‖ iam omittam alios (populos); R III, 24.
rem: qui (nuptiarum auspices) re omissa nomen tantum tenent; D I, 28.
sententias: has .. tot sententias ut omittamus; A II, 130.
similitudines: ut omittam similitudines; R I, 62.
speciem: f. dignitatem.
spem: etiam omissa spe voluptatis; F II, 82.
studia: ut ista divina studia omittamus; C 24.
suffragia: at omittam largitione corrupta suffragia; L III, 39.
testes: ut ratione utamur omissis testibus; D II, 89.
timorem: ut ... omnem omittat is ‖ omittas, omittat ‖ timorem; T II, 67. omitte timorem; R VI, 10.
virum: Democritum .., magnum illum quidem virum, sed ... rotundis corpusculis efficientem animum, ... omittamus; T I, 22. omitto innumerabilis viros, quorum singuli saluti huic civitati fuerunt; R I, 1. eos .. (viros bonos) omittamus, qui omnino nusquam reperiuntur; Lae 21.
vim: ut .. omittam vim et naturam deorum N I, 122. omitto ... orationis vim, quae conciliatrix est humanae maxime societatis; L I, 27. omitto .. vim ipsam omnium, quae generantur e terra; C 52.
voluptates: ut .. voluptates omittantur maiorum voluptatum adipiscendarum causa; F I, 36.
utilitates: nec nostrae nobis utilitates omittendae sunt aliisque tradendae; O III, 42.

omnino, überhaupt, überhaupt nur, im ganzen, ganz und gar, durchaus: I. **bei Verben und Sätzen** (ignoro, nego, nolo, veto: f. 7): exspectabam omnino iam diu meque sustinebam, ne ... scriberem; A ep 1. plurimum .. idem (tu) poëtis nostris o.que Latinis et litteris luminis et verbis attulisti; A, I, 9. ut de virtutibus et vitiis o.que de bonis rebus et malis quaereret; A I, 15. Strato .. ab ea disciplina o. semovendus est; A I, 34. quibus temporibus (L. Lucullus) florere in foro maxime potuit, caruit o. rebus urbanis; A II, 1. o. .. ante videri aliquid, quam agamus, necesse est; A II, 39. id ita esset, si nos verum o. tolleremus; A II, 111. qui o. avocent a philosophia; F I, 2. et appetendi et refugiendi et o. rerum gerendarum initia proficiscuntur aut a voluptate aut a dolore; F I, 42. omnes .. sententias simplices eorum ... o. a philosophia semovendas putabo; F II, 39. omittamus contra o. velle aliquid; F IV, 1. ab hoc (Zenone) .. quaedam non melius quam veteres, quaedam o. relicta; F IV, 9. si † o. nos ‖ o. ea ‖ neglegemus; F IV, 40. qui o. virtutem a bonorum fine segregaverunt; F IV, 49. ut eorum (mediorum) alia eligenda sint, alia reicienda, alia o. neglegenda; F IV, 71. o. .. de istis omnibus verbis a Zenone mutatis ita disputabat; F IV, 73. quot o. esse possent (de summo bono) sententiae; F V, 16. necesse est o. officium aut fugiendi aut sequendi ad eorum aliquid referri; F V, 18. quod iis saepe usu venit, qui † cum ... solem intuerentur, ut aspectum o. amitterent; T I, 73. quodsi (Priamus) ante occidisset, talem ‖ occidisset, tamen ‖ eventum o. amisisset; T I, 85. ut .. sensus o. omnes mors auferat; T I, 97. sin autem (supremus dies) perimit ‖ peremit ‖ ac delet o.; T I, 117. o... omnes clari et nobilitati labores † contemplo ‖ contendendo ‖ fiunt etiam tolerabiles; T II, 62. o. .., quae crescentia perniciosa sunt, eadem sunt vitiosa nascentia; T IV, 41. sunt .. o. omnes fere (definitiones) similes; T IV, 53. an omnium rerum tollenda o. (videatur) aegritudo; T IV, 59. sine metu is habendus est, non qui parva ‖ pauca, al. ‖ metuit, sed qui o. metu vacat; T V, 41. carere ... societate victus, sermone o. familiari; T V, 63. cur pecuniam magnopere desideret vel potius cur curet o.? T V, 89. o. .. genus hoc voluptatum optabile esse, si non obsit, prodesse numquam; T V, 94. dictum est o. de hac re alio loco diligentius; N I, 12. nonne (Democritus) deum o. ita tollit, ut nullam opinionem eius reliquam faciat? N I, 29. quid sit o. deus; N I, 30. (Zeno) tollit o. usitatas perceptasque cognitiones deorum; N I, 36. qui (Aristo)... dubitet .. o., deus animans necne sit; N I, 37. a Democrito o. haec licentia; N I, 107. o. dividunt nostri totam istam de dis inmortalibus quaestionem in partis quattuor; N II, 3. Calchantem, Helenum, quos tamen augures ne ipsae quidem fabulae adscivissent, si res o. repudiaret; N II, 7. quod (animus) multo magis faciet post mortem, cum o. corpore excesserit; D I, 63. o. apud veteres, qui rerum potiebantur, iidem auguria tenebant; D I, 89. totum o. fatum etiam Atellanio versu iure mihi esse inrisum videtur; D II, 25. o. ... cum haec sit distinctio, ut ..; Fa 45. est o ... accu-

ratius mihi dicendum de commutationibus rerum publicarum; R I, 65. desunt o. ei populo multa, *qui* sub rege est, in primisque libertas; R II, 43. hunc hominem o. numerari qui decet? L II, 16. cum ... decertatur..., causas o. subesse tamen oportet easdem O I, 38. o. fortis animus et magnus duabus rebus maxime cernitur; O I, 66. o. illud honestum ... animi efficitur, non corporis viribus; O I, 79. o. qui rei publicae praefuturi sunt; O I, 85. o. .. ita iustitiae honestatique (fortis civis) adhaerescet, ut ..; O I, 86. utrumque o. a natura petundum est; O I, 133. o. meminisse debemus ... „largitionem fundum non habere"; O II, 55. danda o. opera est, ut omni generi satis facere possimus; O II, 71. danda opera est o., si possit, utrisque (beneficiis); O II, 72. qui o. hominem ex homine tollat; O III, 26. quae (mors) .. plane neglegenda est, si o. extinguit animum; C 66. o. ... studiorum || rerum || omnium satietas vitae facit satietatem; C. 76. o. amicitiae conroboratis iam confirmatisque et ingeniis et aetatibus iudicandae sunt; Lae 74. o. omnium horum vitiorum atque incommodorum una cautio est; Lae 78. ut ... deus ... hominis o. aspiciendi potestatem eriperet; Lae 87. quod amici genus adhibere o. levitatis est; Lae 93. mortemne mihi minitaris, ut o. ab hominibus, an exilium, ut ab inprobis demigrandum sit? P 18.

2. **bei Adjectiven:** omnino est amans sui virtus; Lae 98. aptissima o. sunt... arma senectutis artes exercitationesque virtutum; C 9. o. canorum illud in voce splendescit etiam nescio quo pacto in senectute; C 28. Q. .. Maximum fratrem, egregium virum o.; Lae 69. quid, si etiam .. falsum illud o. est? N I, 81. quae .. aetas longa est, aut quid o. homini longum? T I, 94. miserrima o. est ambitio honorumque contentio; O I, 87. rudem .. esse o. in nostris poëtis aut inertissimae segnitiae est aut fastidii delicatissimi; F I, 5.

3. **bei Adverb:** cur fiat quidque, quaeris. recte omnino; D I, 86.

4. **bei Zahlen:** omnino duo sunt genera largorum; O II, 55. duplex o. est iocandi genus, unum ..., alterum ..; O I, 104. innotae .. et duplices expositiones summi boni tres o. fuerunt; F V, 21. P. .. Africani ... in legatione illa nobili ... Panaetium unum o. comitem fuisse; A II, 5. vgl. 1. Lae 78.

5. **bei Präposition:** parvi .. primo ortu sic iacent, tamquam omnino sine animo sint; F V, 42. s. 7. non; Fa 24.

6. **bei Indefiniten:** quid: s. 7. ne; O III, 51. nec esse res ullas praeter virtutes et vitia, inter quas quicquam omnino interesset; F IV, 47. negabat (Carneades) genus hoc orationis quicquam o. ad levandam aegritudinem pertinere; T III, 60. o. si quicquam est decorum; O I, 111. quis .., cum utatur voluptate ea, ... inire rationem, cogitare o. quidquam potest? fr V, 81. s. 7 nec; F IV, 21. V, 18. 23. O III, 13. nego; N I, 29. veto. 8. sed; T I, 13. quid ... ad pontificem de iure parietum aut aquarum aut ullo o. nisi eo, quod ..? L II, 47. s. 7. nec; A II, 33. D II, 139. o. quis tam caecus in contemplandis rebus umquam fuit, ut non videret ..? N I, 77. s. 7. nemo; O III, 75. nihil; A II, 25. Lae 51. usquam: s. 8. sed; T V, 24.

7. **bei Negationen:** (philosophari) omnino haud placere; T II, 1. R I, 30. hanc (honestatem) se tuus Epicurus o. ignorare dicit quam aut qualem esse velint || ii ||; F II, 48. s. ne; O III, 51. ut ne quid o., quod venditor norit, emptor ignoret; O III, 51. ne o. bellum indixisse videar voluptati; C 46. priorem (artem) ... hi (Stoici) o. ne attigerunt quidem; F IV, 10. ut (error)... sapientis ne attingat quidem o.; T IV, 39. ut... adferatis aliquid, quod o. ne fieri quidem possit; N I, 69. s. 8. sed; N I, 101. II, 51. nec potest is ... ullum habere iudicium aut ullam o. veritatis notam; A II, 33. nec o. (scire nos), sitne aliquid, an nihil sit; A II, 73. nec appellatur o. vita, nisi confecta atque absoluta; F II, 87. etenim nec iustitia nec amicitia esse o. poterunt, nisi ipsae per se expetuntur || expetantur ||; F III, 70. neque inter eorum vitam et improbissimorum quicquam o. interesse; F IV, 21. cum ... nec quicquam o. praeter haec tria possit esse; F V, 18. qui ... nec inter eas res quicquam o. putant interesse; F V, 23. sin autem dei neque possunt nos iuvare nec volunt nec o. curant; N I, 3. neque sensum o. (esse posse), quo non ipsa natura pulsa sentiret; N I, 26. nullae .. imagines obrepunt in animos dormientium extrinsecus, nec o. fluunt ullae, nec ..; D II, 139. ut me sic audiatis, neque ut o. expertem Graecarum rerum neque ut eas nostris in hoc praesertim genere anteponentem, sed ut ..; R I, 36. nec hoc benignitatis genus o. repudiandum est; O II, 54. qui negant eum locum a Panaetio praetermissum, sed consulto relictum, nec o. scribendum fuisse; O III, 9. nec o. de eo genere quicquam praecipiundum fuisse; O III, 13. neque o. in voluptatis regno virtutem posse consistere; C 41. quod bonum quale sit, o. negat || negat omnino || Epicurus se sine voluptatibus sensum moventibus ne suspicari *quidem*; A I, 7. qui ista ... negat Academicos o. dicere; A II, 12. qua (voluptate) sublata neget se intellegere o., quid sit bonum; F II, 29. cum id, quod mihi horribile videtur, tu o. malum negas esse; T II, 29. cuius (Archimedis) ego quaestor ignoratum ab Syracusanis, cum esse o. negarent, ... indagavi sepulcrum; T V, 64. qui (Protagoras) sese negat o. de deis habere quod liqueat; N I, 29. cum idem (Democritus) o. ... neget esse quicquam sempiternum; N I, 29. qui (Diagoras, Theodorus) o. deos esse negabant; N I, 117. quem (deum) o. irasci posse negatis; N III, 91. ut, si ... rationem, cur id fiat, adferre nequeam, fieri neges; D I, 86. etenim o. tantum se negat facturum compendii sui causa, quod non liceat; O III, 63. s. 6. quisquam T III, 60. qui o. vivere expedire nemini putat; T I, 84. ita fit || fiet ||, ut o. nemo esse possit beatus; T II, 16. neminem o. esse neglegendum, in quo ..; O I, 46. id o. neminem umquam suspicaturum; O III, 75. etsi Fannus o. quid sit nescio; N III, 15. in quo neutrorum o. contemnenda sententia est; O I, 70. cum sit nihil o. in rerum natura minimum, quod dividi nequeat; A I, 27. in quibus (mediis) ponebat nihil o. esse || [esse] || momenti; A I, 36. nihil o. quale sit posse reperire; A II, 14. memoriae quidem certe ... nihil o. loci relinquitur; A II, 22. nihil umquam o. (animus) aget; A II, 25. fieri potest, ut id, quod significatur, aut falsum sit aut nihil sit || [sit] || o.; A II, 36. nihil attinet de adsensione o. loqui; A II, 38. si haec (efficere possit), cur non, inter quae nihil sit o.; A II, 47. ut in iis (visis) nihil intersit o.; A II, 48. nihilo .. magis ..., quam si || quasi || inter illa (ova) o. nihil interesset; A II, 58. sin autem o. nihil esse, quod percipi possit, a me sumpsero; A II, 68. cetera aut o. nihil habere momenti aut tantum, ut ..; F II, 38. quod .. sine sensu sit, id nihil ad nos pertinere o.; F II, 100. cum reliqui nihil sit o.; F II, 101. cum inter res eas ... nihil o. interesset; F III, 50. nihil o. inter eas res iisque contrarias interesse; F IV, 20. qui (Pyrrho) virtute constituta nihil o., quod appetendum sit, relinquat; F IV, 43. inter ceteras res nihil o. interesse; F IV, 70. ut non multum aut nihil o. Graecis cederetur; T I, 5. aut hoc dicis: „miser est Crassus" ... aut nihil dicis o.; T I, 14. nihil esse o.

animum; T I, 21. qui (Dicaearchus) nihil o. animum dicat esse; T I, 24. quod vitare nullo modo potuimus, nisi || nisi si || nihil o. scriberemus; T II, 3. qui (sapiens) semper animo sic excubat, ut ei nihil inprovisum accidere possit, nihil inopinatum, nihil o. novum; T IV, 37. quantis .. molestiis vacant, qui nihil o. cum populo contrahunt! T V, 105. ut ... deum fingeret ... nihil gratificantem, o. || gratificantem o., || nihil curantem, nihil agentem; N I, 123. ut ... is nihil o. sensurus esse videatur; N II, 55. quarum (vitium) uberrumi laetissumique fructus nihil o. ad bestias pertinent; N II, 156. aut nihil o. est fortuitum, aut hoc ipsum potuit evenire fortuna; Fa 6. appellatur .. quidam a philosophis ἀργὸς λόγος, cui si pareamus, nihil o. agamus in vita; Fa 28. qui aut non plus mille quingentos aeris aut o. nihil in suum || suum in || censum praeter caput attulissent; R II, 40. qui (Socrates) ... ea ... nihil o. ad vitam hominum adtinere dixerit; R I, 15. aut nihil o. in bonis numerandum, nisi quod per se ipsum laudabile esset, aut certe ..; L I, 37. nihil o. actum esse de nobis; L III, 45. nobis, ... de quibus nihil o. actum esset legibus; L III, 45. nihil umquam o. deesse amicis; Lae 51. idem in eis elaborant, quae sciunt nihil ad se o. pertinere; C 24. ſ. 8. sed; N I. 115. quae quod Aristoni et Pyrrhoni o. visa sunt pro nihilo; F II, 43. ut .. illud ... ostendatur quam leve, quam contemnendum, quam nihili sit o.; T IV, 74. ut quisque optime natus institutusque est, esse o. nolit in vita, si ..; F V, 57. ille ... nonne etiam bis exclamavit se videre, cum o. non videret? A II, 89. an melius fuerit ... motum ... cogitationis non dari o. quam tam munifice et tam large dari; N III, 69. sine antecedente et externa causa (animum) moveri, non o. sine causa dicimus; Fa 24. ea deliberanda o. non sunt, in quibus est turpis ipsa deliberatio; O III, 37. ſ. 8. sed; A II, 62. P 33. T V, 24. **non,** A, **b**. omnino (17. St.) S. 734, b. multa posse videri esse, quae o. nulla sint; A II, 47. sed nulla o. in re minutatim interrogati, ... quanto aut addito aut dempto certum respondeamus, [non] habemus; A II, 92. o. eum (sapientem) rei nulli adsentiri; A II, 104. extremitatem et quasi libramentum (esse), in quo nulla o. crassitudo sit; A II, 116. cum o. nulla sit causa peccandi; F I, 52. quam (amicitiam) ... affirmatis nullam o. fore; F I, 65. quae (emendatio philosophiae) o. aditum nullum habere potest in urbem, in forum, in curiam; F IV, 21. Dicaearchus .. et Aristoxenus ... nullum o. animum esse dixerunt; T I, 51. id agimus, ut id in sapiente nullum (malum) sit o.; T III, 22. quae (comoedia), si haec flagitia non probaremus, nulla esset o.; T IV, 69. nullos (deos) esse o.; N I, 2. o. nullam habere .. rerum humanarum procurationem deos; N I, 3. verendum est, ne (natura deorum) nulla sit o.; N I, 94. ut satius fuerit nullam o. nobis a dis inmortalibus datam esse rationem quam tanta cum pernicie datam; N III, 69. si ea res nulla esset o.; D I, 65. cum sint, qui o. nullam divinationem probent; D I, 113. o. nullum esse portentum; D II, 61. si fati o. nullum nomen, nulla natura, nulla vis esset; Fa. 6. ita fit, ut nulla sit o. iustitia, si ..; L I, 42. o. iustitia nulla est; L I, 49. cum .. res publica ... nulla esset o.; O II, 3. aut haec ars est aut nulla o., per quam eas (constantiam, virtutem) assequamur; O II, 6. sine quibus (artibus) vita o. nulla esse potuisset; O II, 15. quarum (rerum) memoriam aut brevem aut nullam o. sint relicturi; O II, 55. qui (senes) si nulli fuissent, nullae o. civitates fuissent; C 67. quis .. bona mente praeditus non mallet nullas o. nobis a natura voluptates datas? fr V, 81. ſ. 8. sed; O II, 62. miserins (istuc putas) quam o. numquam fuisse? T I, 13. quae (res) numquam o. fuerunt neque esse potuerunt, ut Scyllae, ut Chimaerae; N I, 108. quam (abundantiam) tu quoniam numquam adsequere, numquam o. es dives futurus; P 47. ſ. 8. sed; O I, 83. eos .. (viros bonos) omittamus, qui o. nusquam reperiuntur; Lae 21. Pittacus o. accedere quemquam vetat in funus aliorum || alienorum ||; L II, 65.

8. **mit Adversativpartikeln:** qui .. fundus aut quae talis animi figura intellegi potest aut quae tanta omnino capacitas? T I, 61. ſ. **aut,** I, 1, b. omnino (11 St.). II, 2, b. omnino (11 St.) B I, S. 296, a. 303 a. quod non modo recte fieri, sed o. fieri non potest; A II, 62. quid .. tam pugnat, quam non modo miserum, sed o. quicquam esse, qui non sit? T I, 13. quid non modo nos, sed o. vita hominum sine te esse potuisset? T V, 5. vestrorum deorum non modo beneficium nullum extare, sed ne factum quidem o.; N I, 101. cum dei non modo homines non colant, sed o. nihil curent, nihil agant; N I, 115. reliqua qui tandem non modo concedi, sed o. intellegi possunt? N III, 41. nec solum ius et iniuria natura diiudicatur, sed o. omnia honesta et turpia; L I, 44. neglegere, quid de se quisque sentiat, non solum arrogantis est, sed etiam o. dissoluti; O I, 99. dum quidem his || iis || (dominis) oboediet, non modo imperator, sed liber habendus o. non erit; P 33. — pugnas omnino, sed cum adversario facili; A II, 84. non usquam id quidem dicit o., sed quae dicit, idem valent; T V 24. utrumque o. durum, sed usu mollienda nobis verba sunt; N I, 95. quia (hae stellae) ... tum o. ne moventur quidem, sed ad quoddam tempus insistunt; N II, 51. potest o. hoc esse falsum, potest verum; sed utrum est, non est mirabile; D II, 141. numquam o. periculi fuga committendum est, ut inbelles timidique videamur, sed fugiendum ..; O I, 83. utriusque (naturae, fortunae) o. habenda ratio est in deligendo genere vitae, sed naturae magis; O I, 120. in iis tamen, qui se adiuvari volent, ... restricti o. esse nullo modo debemus, sed ... diligentiam adhibere; O II, 62. epulabar .. cum sodalibus o. modice, sed erat quidam fervor aetatis; C 45. vgl. I. T V, 41. 7. nec; R I. 36. ceterae philosophorum disciplinae, o. alia magis alia, sed tamen omnes ... eas arbitror ..; F III, 11. (labor et dolor) sunt finitima o., sed tamen differt || differunt || aliquid; T II, 35. quam facile (illud) vel aliunde vel alio modo || [vel alio modo] || perfici vel o. neglegi possit; T IV, 74.

omnipotens, allmächtig: »te, Apollo sancte, fer opem, teque, omnipotens Neptune, invoco!« T IV, 73.

omnis, ganz, jeder, alle: A. **bei Substantiven, Adjectiven, Participien:** I. **ohne Zusatz:** alqs: Aristippi Cyrenaicorumque omnium (sententias); F II, 39. »omnes Danai atque Mycenenses, Attica pubes« reliquique Graeci; F II, 18. Socrates omnesque Socratici; D I, 5. si omnes Athenienses delectarentur tyrannicis legibus; L I, 42. Cratippus, Peripateticorum omnium ... facile princeps; Ti 2. illum vel omnium maximum Stoicorum, Posidonium; fr V, 44.

alqd: videsne Epicurum, ... quem ad modum, quod in natura rerum „omne" esse || [esse] || dicimus, id infinitum esse concluserit? D II, 103. „quod omne est, id non cernitur ex alio extrinsecus." ne hoc quidem negari potest; D II, 103.

abstinentia: omnis abstinentia, omnis innocentia ... — reliquas etiam virtutes frugalitas continet; T III, 16.

actio: is omnem actionem tollit e vita; A II. 39. sublata .. adsensione omnem et motum animorum et actionem rerum sustulerunt; A II, 62. (somnus) actionem .. tollit omnem; F V, 54. an eos (deos) omni procuratione atque actione privet; N II, 44. (ossa) commissuras habent ... adcommodatas ... ad omnem corporis actionem; N II, 139. quod eadem ratione omnis e vita tolletur actio; Fa 29. omnis .. actio vacare debet temeritate; O I, 101. in omni .. actione suscipienda tria sunt tenenda; O I, 141.

adfectiones: cum omnes rectae animi adfectiones virtutes appellentur; T II, 43.

adiumenta: ab ea (philosophia) ... omnia adiumenta et auxilia petamus bene beateque vivendi; T IV, 84

administratio: utrum (di) ... omni curatione et administratione rerum vacent; N I, 2.

admiratio: omnis honos, omnis admiratio, omne studium ad virtutem ... refertur; F V, 60.

admixtio: (animus) omni admixtione corporis liberatus; C 80.

adsensio: sustinenda est potius omnis adsensio; A II, 68. omnium adsensionum retentio; A II, 78.

adsensus: sapientem in furore sustinere se ab omni adsensu; A II, 48. sapientem adsensus omnes cohibiturum; A II, 68.

adversa: nos .. omnia adversa .. venientia metu augentes; T V, 4.

adulescentes: »pro deum, popularium omnium, *omnium* adulescentium ... inploro fidem«; N I, 13. ut omnes adulescentes se ad haec studia convertant. pauci utinam! D II, 5. nec tamen (petulantia, libido est) omnium adulescentium, sed non proborum; C 36.

aegri: aegri .. quia non omnes convalescunt; N II, 12.

aegritudo: omnes .. et metus et aegritudines ad dolorem referuntur; F I, 41. ut aegritudo ex iis omnis oriatur; T III, 55. quae (aegritudo) omnium maxuma est; T III, 68. aegritudinem omnem procul abesse a sapiente; T III, 82. ratio una omnium est aegritudinum, plura nomina; T III, 83. neque omnis aegritudo una ratione sedatur; T IV, 59.

aerumnae: te miseriae, te aerumnae premunt omnes; P 18.

aetas: degere omnem aetatem sine dolore; F II, 118. nisi omnis aetas oraclorum illorum veritatem esset experta; D I, 37. luxuria .. cum omni aetati turpis, tum senectuti foedissima est; O I, 123. eis omnis aetas gravis est; C 4. inhumanitas omni aetati molesta est; C. 7. quae (artes exercitationesque virtutum) in omni aetate cultae; C 9. mortem omni aetati esse communem; C 68, ſ. natura; C 65.

aeternitas: cui aeternitas omnis .. nota sit; T IV, 37. est .. (coniectura) ab omni aeternitate repetita; D I, 25. ſ. **aeternitas,** V, 2. ab (2 St.). ex; N III, 14. D I, 125. II. 19. in (5 St.) B. I, S. 108, a.

aether: quibus (vaporibus) altae renovataeque stellae atque omnis aether; N II, 118.

agri: cum videmus ... hominis utilitati agros omnis et maria parentia; T I, 69. ut agri non omnes frugiferi sunt, qui coluntur, ... sic animi non omnes culti fructum ferunt; T II, 13. ut ... Lacedaemonii suos omnes agros esse dictitarint, quos spiculo possent attingere; R III, 15.

amotio: augendae voluptatis finis est doloris omnis amotio; F II, 9.

amplitudo: ſ. splendor; O I, 67.

angiportus: frumentum vias omnis angiportusque constraverat; D I, 69.

angor: robustus animus ... omni est liber cura et angore; F I, 49.

animadversio: omnis .. et animadversio et castigatio contumelia vacare debet; O I, 88.

animal: quanto quasi artificio natura fabricata esset primum animal omne, deinde hominem maxime; A II, 30. omne animal ... voluptatem appetere; F I, 30. omne animal ... se ipsum ... diligit; F II, 33. quod omne animal ipsum sibi commendatum; F IV, 19. omne animal ... applicatum esse ad se diligendum; F, IV, 34. omne animal applicatum esse ad id, quod in eo sit optimum; F IV, 34. omne animal se ipsum diligit; F V, 24. omni animali illud, quod appetit, positum est in eo, quod naturae est accomodatum; F V, 24. omnibus animalibus extremum esse secundum naturam vivere; F V, 26. unum esse omnium (animalium) extremum; F V, 26. commune animalium omnium secundum naturam vivere; F V, 26. omne animal se ipsum diligere; F V, 27. sunt ... indicia naturae, maxime scilicet in homine, sed in omni animali, ut ..; F V, 55. cum .. omne animal patibilem naturam habeat; N III, 29. si omne animal tale est; N III, 29. si omne animal secari ac dividi potest; N III, 29. omne animal ad accipiendam vim externam... paratum est; mortale igitur omne animal ... sit necesse est; N III, 29. quodsi ea intereunt, e quibus constat omne animal; N III, 31. omne .. animal sensus habet; N III, 32. omne .. animal confitendum est esse mortale; N III, 32. omne animal sentit; N III, 33. omne animal adpetit quaedam; N III, 33. omne .. animal intereat necesse est; N III, 33. si animal omne, ut vult, ita utitur motu sui corporis; D I, 120. cuius .. omne animal quasi particula quaedam est; Ti 11. (deus) animal unum aspectabile, in quo omnia animalia continerentur, effecit; Ti 12. quia nondum omne animal in mundo intus incluserat; Ti 34.

animans: quam multa ab iis ... collecta sunt de omnium animantium genere, ortu! F IV, 13. in omni .. animante est summum aliquid; F IV, 37. quae voluptatem habeant in omni animante, sed in homine rationem etiam; F IV, 58. persecutus est Aristoteles animantium omnium ortus, victus, figuras; F V, 10. necesse est finem quoque omnium (animantium) hunc esse, ut ..; F V, 25. quodsi omnium animantium formam vincit hominis figura; N I, 48. a quo (calido, igneo) .. animantia omnia ... nasci sit necesse; N II, 28. hominis natura quanto omnis anteiret animantes; N II, 153. unam omnium animantium condicionem iuris esse; R III, 19. commune ... animantium omnium est coniunctionis adpetitus procreandi causa; O I, 11. id .. pariter cum omni animante nascitur; Lae 81. sunt .. omnia (animantia) in quaedam genera partita; Ti 11. omnes, qui animo cernuntur ..., animantes; Ti 11. teneant .. omnium animantium principatum; Ti 41.

animus: quae .. in animis inprimuntur ... inchoatae intellegentiae, similiter in omnibus inprimuntur; L I, 30. (animus) non † omnis; L I, 61. (animus) per se omnis movetur; Ti 27. in qua (temperatione) omnem animum universae naturae temperans permiscebat; Ti 42. ſ. agri; T II, 13.

anni: memoriam illius viri omnes excipient anni consequentes; C 19.

antiquitas: auctoribus ... uti optimis possumus, ... et primum quidem omni antiquitate; T I, 26.

apparatus: cum in villam Luculli ventum esset omni apparatu venustatis ornatam; fr V, 17. ſ. dissignatio.

appetenda: sic *extitit* || sicque, al. || extremum omnium appetendorum; F V, 40.
appetitiones: natura mundi omnis motus habet voluntarios conatusque et adpetitiones; N II, 58.
appetitus: ut (vitis) sensus quoque suos eorumque omnem appetitum ... tueatur; F V, 40. appetitus omnes contrahendos ... esse; O I, 103.
approbatio: quae (philosophia) ... privat adprobatione omni; A II, 61.
appulsus: ut omnes ictus omnesque minimos et frigoris et caloris adpulsus sentire possimus; N II, 141.
aqua: aqua omni exhausta; N II, 118.
arbusta: visam beluam ... omnia arbusta, virgulta, tecta || tesca || pervertere; D I, 49.
argumenta: omnia .. (argumenta) physicorum licet explicare; A II, 117.
arcana: f. occulta.
ars: id .. commune omnium fere est artium; A I, 25. quae (memoria) non modo philosophiam, sed omnem vitae usum || usus || omnesque artes una maxime continet; A II, 22. in omni .. arte vel studio vel quavis scientia ... optimum quidque rarissimum est; F II, 81. in omni arte ... multam novitatem nominum esse; F III, 3. cum omnium artium finis is esset, quem ..; F IV, 19. omnibus .. artibus volumus attributam esse eam, quae communis appellatur prudentia; F IV, 76. ut omnium artium recte dici potest commune esse, ut ..; F V, 26. cum omnium artium ... ratio et disciplina studio sapientiae ... contineretur; T I, 1. philosophia .., omnium mater artium; T I, 64. futurum fuisse ut omnibus perfectis artibus omni doctrina hominum vita erudiretur; T III, 69. hanc amplissimam omnium artium, bene vivendi disciplinam; T IV, 5. omnibus eos (filios) artibus ad Graecorum disciplinam *erudiit*; R II, 34. f. artifices.
artifices: musici, medici denique ex hac tamquam omnium artificum || artium || officina profecti sunt; F V, 7.
artus: cum omnes artus ardere viderentur; F II, 93.
atomi: si omnes atomi declinabunt, nullae umquam cohaerescent; F I, 20. illud .. necesse est, declinare, quibusdam atomis vel, si volunt, omnibus naturaliter *; Fa 48.
avaritiae: omnes avaritias si aeque avaritias esse dixerimus; F IV, 75.
auctoritas: omnis auctoritas philosophiae ... consistit in beata vita comparanda; F V, 86. tollitur omnis auctoritas somniorum; D II, 128. omnem auctoritatem optimatium tabellariam legem abstulisse; L III, 34.
avidi: me ... omnisque avidos sapientiae cognitio ipsa rerum ... delectat; R I, 19.
avis: omnem avem tripudium facere posse; D II, 73. omnibus fere avibus utuntur, nos admodum paucis; D II, 76.
aurum: cum iustitiam quaeramus, rem multo omni auro cariorem; R III, 8.
auxilia: f. adiumenta.
ἀξίωμα: contendit omnis nervos Chrysippus, ut persuadeat omne *ἀξίωμα* aut verum esse aut falsum; Fa 21.
barbaria: a quo (philosopho) ... omnis barbaria commota est; F II, 49.
bellum: omne bellum, quod denuntiatum ... non esset, id iniustum esse; R II, 31. omnia memoria tenebat (Q. Maximus) non domestica solum, sed etiam externa bella; C 12.
bestiae: [homines omnibus bestiis antecedunt]; N fr 4.

blandimenta: ut ea vis omnia blandimenta voluptatis otiique vicerit; R I, 1.
bonum: quorum (Eretriacorum) omne bonum in mente positum; A II, 129. fontem omnium bonorum in corpore esse; A II, 140. non potest esse dubium, quin id sit summum ... bonorum omnium; F I, 54. qui bonum omne in virtute ponit; F II, 88. non omne bonum esse laudabile; F III, 27. quorum omne bonum convenientia ... finitur; F III, 46. bonum omne laudabile, laudabile autem omne honestum, bonum igitur omne honestum; F IV, 48. si .. omne bonum laudabile est, omne honestum est; F IV, 48. [in qua (honestate) una omne bonum poneretur]; F V, 21. quamvis minimam praestantiam animi omnibus bonis corporis anteire; F V, 93. qui omne bonum in visceribus medullisque condideris; T V, 27. nisi omne bonum in una honestate consisteret; T V, 42. omne bonum laetabile est; T V, 43. bonum .. omne laudabile; T V, 45. cum praesertim (Epicurus) omne malum dolore definiat, bonum voluptate; T V, 73. cum sit omne et bonum eius (Epicuri) et malum in potestate fortunae; T V, 73. nihil bonum nisi naturae primis bonis || [bonis] || aut omnibus aut maxumis frui; T V, 84. qua (vita) ... nihil omnibus bonis affluentius cogitari potest; N I, 51. ab Aristippo Cyrenaici ... philosophi nominati omne bonum in voluptate posuerunt; O III, 116. qui .. omnia bona a se ipsi || ipsis || petunt; C 4. cum constituisset deus bonis omnibus explere mundum, mali nihil admiscere; Ti 9.
boni: ut ... omnes boni beati sint; F III, 76. sic omnibus bonis et doctis esse faciendum; T I, 73. omnis bonos interitu suorum quam gravissime maerere oportere; T III, 63. non omnis bonos esse etiam beatos; T V, 14. possum ... huic suscensere dicenti non omnis bonos esse beatos, cum in omnis bonos ea, quae ille in malis numerat, cadere possint? T V, 25. velut ... omnis bonos semper beatos volumus esse; T V, 28. te omnes boni ... intuebuntur; R VI, 12. habent .. (illa) omnes boni; L II, 28.
brevia: omnia .. brevia tolerabilia esse debent; Lae 104.
caelum: sapientem ... omne caelum totamque ... terram mente complexum; F II, 112. concidat omne caelum omnisque natura ... necesse est; T I, 54. quid est .. non dicam in homine, sed in omni caelo atque terra ratione divinius? L I, 22. omne .. caelum sive mundus ... —; Ti 4. eum (ignem) ... circum .. omne caelum aequaliter distribuit; Ti 35.
caenum: sic se dicere omnes stultos insanire, ut male olere omne caenum; T IV, 54.
calamitas: si ... altera (aratio) omni tempestatis calamitate semper vacat; T V, 86.
captiones: omnes .. istius generis captiones eodem modo refelluntur; Fa 30.
caritas: ut .. conservetur omnis homini erga hominem societas, coniunctio, caritas; F III, 69. quoniam ... omnis in inbecillitate est et gratia et caritas; N I, 124. omnes omnium caritates patria una complexa est; O I, 57. ut omnis caritas aut inter duos aut inter paucos iungeretur; Lae 20.
carmen: in Sibyllinis ex primo versu cuiusque sententiae primis litteris illius sententiae carmen omne praetexitur; D II, 112.
castigatio: f. animadversio.
castitas: naturam || in naturam || feminarum omnem castitatem pati; L II, 29.
casus: certae scholae sunt ... de omni casu, in quo ..; T III, 81. ad omnis casus facillima ratio est eorum, qui ..; T V, 108.

causa: Erillus ... omnem consilii capiendi causam inventionemque officii sustulit; F V, 23. quod in omnibus causis et debet et solet valere plurimum; T I, 26. est .. causa omnis in opinione; T III, 24. si quis mortalis possit esse, qui conligationem causarum omnium perspiciat animo; D I, 127. cum .. omnes ... novarum perturbationum causae quaeri viderentur; Fa 2. idem .. (Pompilius) mercatus, ludos omnesque conveniundi causas et celebritates invenit; R II, 27. cum ... sese ... extra omnem culpam causamque posuisset; Ti 46.

celebritates: f. causa; R II, 27.

cera: si omnis cera commutabilis esset; N III, 30.

certamen: cum Zenone .. Arcesilas sibi omne certamen instituit; A I, 44. de qua (voluptate) omne certamen est; F I, 28. vobiscum omne certamen est; N II, 73.

cibus: (semen) rapit omnem fere cibum ad sese; N II, 128. omnis fere cibus matrum lactescere incipit; N II, 128.

circumpotatio: servilis unctura tollitur omnisque circumpotatio || circumputatio, al. || ; L II, 60.

civis: erat in eo ... summa in omnis civis ... benignitas; R II, 35. pro .. hac opinione omnium civium; R III, 27. commoda civium non divellere atque omnis aequitate eadem continere; O II, 83. Themistocles omnium civium perceperat nomina; C 21.

civitas: omnium fere civitatum ... ab Aristotele mores ... cognovimus; F V, 11. omnis .. populus, ... omnis civitas, ... omnis res publica ... consilio quodam regenda est, ut diuturna sit; R I, 41.

coagmentatio: omnis .. coagmentatio corporis ... aliqua inpulsione vehementi labefactatur; Ti 17.

coetus: quae (opiniones) in omni coetu concilioque profitendae sint; F II, 77. populus .. non (est) omnis hominum coetus; R I, 39.

cogitatio: eam .. (mentem) omni cogitatione pertractans; F II, 118. omnis potius in ea (re publica) cogitatio et cura ponenda (est); D II, 7. beatissimos esse populos necesse est vacuos omni cura et cogitatione; R I, 52. omnis .. cogitatio motusque animi .. in consiliis capiendis de rebus honestis ... versabitur; O I, 19. cui spes omnis et ratio et cogitatio pendet ex fortuna; P 17.

cognitio: etsi .. omnis cognitio multis est obstructa difficultatibus; A II, 7.

cohors: »„χαῖρε," inquam, „Tite!" lictores, turma omnis cohorsque: „χαῖρε, Tite!"« F I, 9.

comitas: amicitia ad omnem comitatem facilitatemque proclivior (esse debet); Lae 66.

commoditas: omnem .. commoditatem prosperitatemque vitae a dis se habere; N III, 86. quom ... maximas commoditates amicitia contineat, tum illa nimirum praestat omnibus, quod bonam spem praelucet; Lae 23.

commoda: qui honesta et recta emolumentis omnibus et commodis anteponerent; F II, 55. fore aliquando ... amissionem omnium vitae commodorum; T II, 10. posse eos (cives) colendis agris abundare commodis omnibus; R II, 26.

commotio: tibi omnisne animi commotio videtur insania? T III, 8. quae (temperantia) sit || est || moderatrix omnium commotionum; T V, 42.

commutatio: in his fere commutatio constitit omnis dissensioque Zenonis a superioribus; A I, 42.

compotes: omnes virtutis compotes beati sunt; T V, 39.

conatus: qui (Milo) ... omnes P. Clodi conatus furoresque compressit; O II, 58. f. appetitiones.

conchylium: ostreis .. et conchyliis omnibus contingere, ut ..; D II, 33.

concilium: f. coetus; F II, 77.

concitatio: sapientem ab omni concitatione animi ... semper vacare; T V, 48.

concretio: mens ... segregata ab omni concretione mortali; T I, 66. fr IX, 10.

conformatio: omnem .. talem conformationem animi ceteri philosophi motum inanem vocant; N I, 105.

conglutinatio: omnis conglutinatio recens aegre ... divellitur; C 72.

coniectura: coniectura omnis ... ingeniis hominum in multas ... partis saepe diducitur; D II, 55.

coniunctio: f. caritas; F III, 69.

conligatum: omne colligatum solvi potest; Ti 40.

conquisitio: difficillimum .. est in omni conquisitione rationis exordium; Ti 7.

conservatio: ex qua (constantia) conservatio et salus omnium omnis oritur; N II, 56.

consilium: ego de omni statu consilioque totius vitae .. certare ... velim? A II, 65. quo sint omnia bene vivendi ... consilia referenda; F I, 11. »instructa sunt mi in corde consilia omnia«; N III, 73. Athenienses omnibus semper publicis consiliis divinos quosdam sacerdotes ... adhibuerunt; D I, 95. cum (multitudo) omni consilio communi ac potestate careat; R I, 43. ut consiliorum omnium particeps ... putaretur; R II, 35. ad suam cuiusque naturam consilium est omne revocandum; O I, 119. qui .. ad naturae suae non vitiosae genus consilium vivendi omne contulerit; O I, 120. in omni re gerenda consilioque capiendo servare constantiam; O I, 125. ut ... sit inter eos (amicos) omnium rerum, consiliorum, voluntatum sine ulla exceptione communitas; Lae 61. cuius omnia consilia resque omnes, quas gerit, ab ipso proficiscuntur; P 34.

consortio: dissolvetur omnis humana consortio; O III, 26.

constantia: cuius (virtutis) omnis constantia et firmitas ex iis rebus constat, quibus adsensa est; A II, 39. omnis ordo, veritas, ratio, constantia (in caelo inest); N II, 56. ex quo elucebit omnis constantia omnisque moderatio; O I, 102.

consuetudo: quae ducuntur ... ab omni consuetudine; A II, 42. dum (Chrysippus) studiose omnia conquisierit ... contra .. omnem consuetudinem; A II, 87.

contentio: omnis est .. de virtutis dignitate contentio; F II, 68. (aegritudo res est) omni contentione, velis, ut ita dicam, remisque fugienda; T III, 25. cum quibus (philosophis) omnis fere nobis disceptatio contentioque est; D II, 150. pro qua (libertate) magnanimis viris omnis debet esse contentio; O I, 68.

contractio: quod in hoc inest omnis animi contractio ex metu mortis; T I, 90.

contraria: *stultos* omnia contraria; F IV, 74.

controversia: de eo omnis est controversia; A II, 68. cum ... omnis controversia aut de re soleat aut de nomine esse; F IV, 57.

contumeliae: quem (Nausiphanem Epicurus) ... vexat ... omnibus contumeliis; N I, 73.

conventus: quae est .. civitas? omnisne conventus etiam ferorum? P 27.

copia: qua ex omni copia plurima ... argumenta sumuntur; F IV, 13. quorum (navigiorum) cursibus subpeditantur omnes undique ad vitam copiae; N II, 152. uno in loco || unum in locum || omnes adversariorum copiae convenissent; D II, 52. ut ... omnes ad eum (improbum) honores, omnia imperia, omnes opes, omnes undique copiae conferantur; R III, 27. ut contra omnis

hostium copias in ponte unus adsisteret; L II, 10. vivere in solitudine ... abundantem omnibus copiis; O III, 25. qui velit ... circumfluere omnibus copiis; Lae 52. quae vis Coclitem contra omnes hostium copias tenuit in ponte solum? P 12.

corpus: hunc naturalem esse omnium corporum motum; F I, 18. vim .. omnem eam ... in omnibus corporibus vivis aequabiliter esse fusam; T I, 21. quia profundenda voce omne corpus intenditur; T II, 56. quanta vis insit caloris in omni corpore; N II, 24. sanguis per venas in omne corpus diffunditur; N II, 138. qui (nervi) ... in corpus omne ducuntur; N II, 139. omne .. corpus mutabile est. at si esset corpus aliquid inmortale, non esset omne mutabile; ita efficitur, ut omne corpus mortale sit. etenim omne corpus aut aqua aut aër aut ignis aut terra est aut id, quod ..; N III, 30. in omne corpus diviso ... cibo; D II, 57.

correctio: peccatorum .. nostrorum omnis a philosophia petenda correctio est; T V, 5.

cruciatus: qui (vir) statuit omnem cruciatum perferre; A II, 23.

crudelitas: quae in omni crudelitate sic exultat, ut ..; R II, 68.

cubicula: in omnibus cubiculis apparere serpentes || [in ... serp.] ||; O III, 54.

culpa: culpa .. omni carens (virtus); T V, 4.

cultus: regiones ... omni cultu propter vim frigoris aut caloris vacantis; T I, 45. omni cultu et victu humano (Dionysius) carebat; T V, 63. quorum (hominum) omnis cultus esset futurus in luctu; N I, 38. omnis cultus et curatio corporis erit eadem adhibenda deo, quae adhibetur homini; N I, 94. eadem .. mediocritas ad omnem usum cultumque vitae transferenda est; O I, 140. valetudo sustentatur ... continentia in victu omni atque cultu corporis tuendi causa; O II, 86.

cunctatio: abiecta omni cunctatione; O I, 72.

cupiditates: omnium cupiditatum ardore restincto; F I, 43. cum .. corporis facibus inflammari soleamus ad omnis fere cupiditates; T I, 44. tamquam emeritis stipendiis ... cupiditatum omnium; C 49.

cupidi: omnes leves, omnes cupidos, omnes denique improbos esse servos; P 35.

cura: (sapientes) cura omni liberatos; F V, 53. Babylonii ... omnem curam in siderum cognitione posuerunt; D I, 93. qui ... ad divinarum rerum cognitionem cura omni studioque rapiantur; D I, 111. qui (Socrates) omnem eius modi curam deposuerit; R I, 15. omnis adhibenda erit cura, meditatio, diligentia; O I, 114. ad hanc scribendi operam omne studium curamque convertimus; O III, 4. in his studiis nobis omnis opera et cura ponenda est; fr V, 97. ſ. angor. cogitatio; F II, 118. R I, 52.

curatio: erat .. in tumore animus, et omnis in eo temptabatur curatio; T III, 76. ſ. administratio. cultus; N I, 94.

cursus: ea .. vicissitudo in omni cursu conservatur; N II, 125.

damnum: si altera (mercatura) semper omni damno ... vacat; T V, 86.

decorum: a qua (praestantia) omne honestum decorumque trahitur; O I, 107.

decreta: e quibus (visis) omnia decreta sunt nata; A II, 27.

decus: ſ. laus; F II, 44. T III, 18.

dedecus: qui ... cum omni carere dedecore, tum vero iis vitiis (putantur); O II, 37.

definitiones: quam (opinationem) in omnis definitiones superiores inclusimus; T IV, 15. sunt .. omnino omnes fere (definitiones) similes; T IV, 53.

delectatio: in quibus (poëtis) nulla solida utilitas omnisque puerilis est delectatio; F I, 72.

deliberatio: quae deliberatio est omnium difficillima; O I, 117. ex omni deliberatione celandi ... spes ... removenda est; O III, 37.

delubra: mensas argenteas (Dionysius) de omnibus delubris iussit auferri; N III, 84.

descriptio: cuius (caeli) omnem ornatum et descriptionem ... versibus Aratum extulisse; R I, 22.

di: id erat deis omnibus curandum; T IV, 73. num etiam una est omnium (deorum) facies? N I, 80. si una omnium (deorum) facies est; N I, 80. quem unum omnium deorum et hominum regem esse omnes docti indoctique † expoliri || pariter || consentiunt; R I, 56. quoniam deos omnis censent unius regi numine; R I, 56. plures .. deorum omnium, singuli singulorum sacerdotes; L II, 29. terra ... sacra deorum omnium est; L II, 45. si omnes deos hominesque celare possimus; O III, 37. quando omnes (di) ... creati sunt; Ti 40. ſ. adulescentes; N I, 13.

dictum: cum senex ... omnia ... eius (Africani) non facta solum, sed etiam dicta meminisset; R VI, 10. decorum ... movet adprobationem ... moderatione dictorum omnium atque factorum; O I, 98. quoniam decorum illud in omnibus factis, dictis ... cernitur; O I, 126. sin autem dictum non omne praestandum est; O III, 55.

dies: valet in omnes dies; L II, 28.

diiunctiones: in omnibus diiunctionibus ... alterum utrum esse verum; N I, 70.

dilectus: dilectu || del. || omni et discrimine remoto; F IV, 69.

diligentia: omnem vitae diligentiam sublatam fore; T IV 46. ſ. cura; O I, 114.

disceptatio: ſ. contentio; D II, 150.

disciplina: tradebatur omnis dialecticae disciplina; A I, 32. utrum ... percurri omnem Epicuri disciplinam placet? F I, 28. quamquam ab iis (Graecis) philosophiam et omnes ingenuas disciplinas habemus; F II, 68. quoniam ... libas .. ex omnibus (disciplinis), quodcumque te maxime specie veritatis movet; T V, 82. omnes fere philosophi omnium disciplinarum ... eodem hoc animo esse potuerunt; T V, 90. si singulas disciplinas percipere magnum est, quanto maius omnis? N I, 11. unde .. facilius quam ex annalium monumentis ... omnis rei pub. disciplina cognoscitur? fr V, 26.

discrimen: tibi ... reliquarum rerum discrimen omne tollenti; F III, 13. ſ. dilectus.

disputatio: in omni disputatione id fieri oportere; F II, 4. ad id (summum bonum) explicandum disputationem omnem conferemus; F IV, 8. omnis ab eo quasi capite de summo bono et malo disputatio ducitur; F V, 17. ut ... in omni disputatione, quid esset simillimum veri, quaereremus; T V, 11. omnis istorum disputatio ... vereor ne non tantum videatur attulisse || adt. || negotii hominibus, quantam oblectationem; R I, fr 5. fr V, 42. qua (natura) duce nobis omnis est disputatio explicanda; L I, 20. quoniam omnis disputatio de officio futura est; O I, 7.

dissensio: de .. eo est inter philosophos ... omnis dissensio; F V, 17.

dissignatio: omnem totius operis dissignationem || design. || atque apparatum (requiro); N I, 20.

divinatio: pro omni .. divinatione idem ... respondebo; D I, 16. similis est haruspicum responsio omnisque opinabilis divinatio; D I 24. duxisti .. divinationem omnem a tribus rebus; D II, 27. in auspiciis et in omni divinatione; D II, 81.

divinitas: (Aristoteles) menti tribuit omnem

divinitatem; N I, 33. (Cleanthes) divinitatem omnem tribuit astris; N I, 37.
divi: »divis .. aliis *alii* sacerdotes, omnibus pontifices, singulis flamines sunto«; L II, 20.
doctrina: omnis liberalis ... ab eo percepta doctrina; A II, 1. a L. Torquato, homine omni doctrina erudito; F I, 13. ex eorum .. scriptis ... omnis doctrina liberalis, omnis historia, omnis sermo elegans sumi potest; F V, 7. omni .. doctrina eruditus ... erit mundus || [erit mundus] ||; N III, 23. s. ars; T III, 69.
docti: s. boni; T I, 73. di; R I, 56.
dogmata: omnia meminit Siron Epicuri dogmata; A II, 106.
dolor: omnis voluptas assumenda est, omnis dolor depellendus || repellendus ||; F I, 33. quae (voluptas) percipitur omni dolore detracto; F I, 37. doloris omnis privatio recte nominata est voluptas; F I, 37. cum || videretur || omni dolore careret || carere ||; F I, 38. omnis .. privatione doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem; F I, 38. vacare omni dolore et molestia; F I, 57. cum omnis dolor detractus esset; F II, 10. aberat omnis dolor; F II, 64. cum dolor omnis absit; F II, 75. omnis animi et voluptates et dolores ad corporis voluptates ac dolores pertinere; F II, 107. dolorum omnium vacuitatem ... ponere in bonis potius; F IV, 20. ut (sapiens) dolore omni liberetur; F V, 93. contemnendus (est) omnis dolor; T II, 31. dolorem .. omnem esse tolerabilem; T II, 42. (ut sit) omnibus oppressum corpus ... doloribus; T V, 23.
dominatus: terrenorum .. commodorum omnis est in homine dominatus; N II, 152. cum ad eum (Romulum) dominatus || potentatus || omnis reccidisset; R II, 14.
domus: ut .. privata domus omnis vacet dominatione; R I, 67.
dona: Xerxes .. refertus omnibus praemiis donisque fortunae; T V, 20.
dulcedo: cum omnes sensus dulcedine omni quasi perfusi moverentur; F II, 114.
efferitas: »undique omnem ecferitatem expuli«; T II, 20.
elegantia: quae (agri cultura) abhorret ab omni politiore elegantia; F III, 4.
emolumenta: s. commoda; F II, 55. — enuntiatio: s. **enuntiatio,** I. est; Fa 20. ><. 21. 38 (B. I, S. 815, a).
enuntiatum: omne enuntiatum aut verum aut falsum esse; Fa 19. si omne enuntiatum aut verum aut falsum est; Fa. 28.
erratio: ab omni erratione eum (mundum deus) liberavit; Ti 19.
error: ut tollatur error omnis imperitorum; F I, 37. amputata ... inanitate omni et errore; F I, 44. omnis .. talis a philosophia pellatur error; N III, 64. non .. omnis error stultitia dicenda est; D II, 90.
eruditi: id commendari omnium eruditorum lectioni decere; T II, 8.
excellentia: incredibilis .. cursus ad omnem excellentiam factus est; T IV, 1.
exitia: id ... caput esse exitiorum omnium; L I, 34. (33).
exsuperantia: nonne omnem exsuperantiam virtutis oderunt? T V, 105.
extremitas: cuius omnis extremitas paribus a medio radiis attingitur; Ti 17.
fabrica: omnem .. fabricam (dico) aeris et ferri; N II, 150.
facilitas: s. comitas.
facinus: (lubidines) ad omne facinus inpellunt eos, quos..; R VI, 1.
facta: ut in omnibus factis re, non teste moveamur; F II, 52. cum omnium factorum, cum regionum conquiris historiam; F II, 107. recte facta omnia aequalia (esse); F IV, 55. omnia .. bene facta in luce se conlocari volunt; T II, 64. in omnibus et opinionibus et factis; O I, 14. ex omnibus praeclaris factis; O III, 19. s. dictum.
fana: alii omnia, quae possunt, fana conpilant; N I, 86. cum in omnibus fanis pater inberbis esset; N III, 83.
fata: omnia (quasi fata) subterfugere; Lae 35.
fibrae: audeamus ... omnis radicum fibras evellere; T III, 13.
ficta: ficta omnia celeriter tamquam flosculi decidunt; O II, 43.
fides: si tota oratio nostra omnem sibi fidem sensibus confirmat; F I, 71.
fides: ut .. in fidibus pluribus ... omnes aeque incontentae sint; F IV, 75. aeque .. contingit omnibus fidibus, ut incontentae sint; F IV, 75.
figura: omnem .. membrorum et totius corporis figuram videor posse dicere, unde concreta ... sint; T I, 56. quae (natura) ... careat omni sensu et figura; N I, 35. (deus) ea figura profecto est, quae pulcherrima sit || est || omnium; N I, 48. si erit tota hominis fabricatio perspecta omnisque humanae naturae figura atque perfectio; N II, 133.
firmitas: s. constantia; A II, 39.
flagitium: omne tale flagitium nullis excitari aliis inlecebris nisi voluptatis; C 40.
flores: res rusticae laetae sunt ... florum omnium varietate; C 54.
flumina: qui(Indus)est omnium fluminum maximus; N II, 130.
fortuna: [non fortunae omnes a victoribus possiderentur]; T I, 86. ut ... (improbus) dignissimus omni fortuna optima iudicetur; R III, 27. in omni fortuna recta ... retinere; O I, 82.
fraus: venditoris fraus omnis excluditur; O III, 71. qui fons est fraudium, maleficiorum, scelerum omnium; O III, 75.
fructus: omnem fructum vitae superioris perdidissent; D II, 24. quod omnis eius (amicitiae) fructus in ipso amore inest; Lae 31.
fucata: secerni .. blandus amicus a vero ... tam potest ... quam omnia fucata et simulata a sinceris atque veris; Lae 95.
furores: s. conatus.
futurum: si omne futurum ex aeternitate verum est; Fa 32.
gaza: omni Macedonum gaza ... potitus [est] Paulus; O II, 76.
gentes: quam (voluptatem) omnes gentes hoc nomine appellant; F II, 28. cum de omnibus gentibus optime mererere; F II, 118. a natura habemus omnes omnium gentium speciem nullam aliam nisi humanam deorum; N I, 46. quod .. omnium gentium generumque hominibus ita videretur; N I, 62. inter omnis omnium gentium summa constat; N II, 12. ea .. (opinio) et populi Romani et omnium gentium firmata consensu; D I, 1. sententiam .. omnium populorum et gentium consensu conprobatam sequor; D I, 11. et omnes gentes et omni tempore una lex ... continebit; R III, 33. nos ... iudicia ... gentium ... omnium conservatae patriae consecuti sumus; L II, 42. omnes antiquae gentes regibus quondam paruerunt; L III, 4. pro omnibus gentibus ... conservandis; O III, 25. qui ... dominus .. omnium gentium esse concupiverit; O III, 83. s. res; T I, 30.
genus: Brutus ... excellens omni genere laudis; A I, 12. tantus .. imperator in omni genere belli fuit, ut ..; A II, 3. maiore .. studio Lucullus .. omni litterarum generi ... deditus fuit,

quam ..; A II, 4. tam excellens in omni genere virtus; T I, 2. doctrina Graecia nos et omni litterarum genere superabat; T 1, 3. ut haec patientia dolorum ... in omni genere se aequabilem praebeat; T II, 65. id genus aegritudinis, quod unum est omnium maxumum; T III, 81. omne fere genus bestiarum Aegyptii consecraverunt; N III, 39. omne ab ea (divina providentia) genus humanum esse contemptum; N III, 93. omne .. genus coniecturale in hoc fere genere ponebas; D II, 26. quoniam ... antepono .. singulis illud (genus), quod conflatum fuerit ex omnibus; R I, 54. ut in omni genere huius populi consuetudinem videretur imitatus; R II, 35. qui (sibi) .. cum omni hominum genere nullam iuris communionem ... velit; R II, 48. quom omne genus hominum sociatum inter se esse intellegatur; L I, 32. generi animantium omni est a natura tributum, ut ..; O I, 11. quem ad modum officia ducerentur ... ab omni genere virtutis; O II, 1. ut omni generi satis facere possimus; O II, 71. armis et castris temptata res est ab omni genere hominum et ordine; O II, 84. haec .. officia ... esse ... cum omni hominum genere communia; O III, 15. omnia .. genera animalium (caelum) complexu non tenebit; Ti 41. ſ. gentes; N I, 62.

gestus: quae (vita) omni gestu moderatior, omni versu aptior esse debet; P 26.

gradus: ut omnes dignitatis gradus, sic huius scientiae splendor deletus est; O II, 65.

gratia: ſ. caritas; N I, 124.

haruspices: nec esse unam omnium (haruspicum) disciplinam; D II, 28.

haruspicina: hac extispicum divinatione sublata omnis haruspicina sublata est; D II, 42.

heredes: ſ. **heres,** I, 1. capiunt. — 2. sum; L II, 51. — II, 2. relinquo (S. 141, a).

hereditas: ut omnis hereditas ad filiam perveniret; F II, 55.

historia: permulta alia colligit Chrysippus, ut est in omni historia curiosus; T I, 108. nisi omnem historiam perverterimus; D I, 38. ſ. doctrina; F V, 7.

historici: omnes hoc historici; D I, 55.

homines: inter omnis .. hoc constat, nec doctos homines solum, sed etiam indoctos; T II, 43. omnibus hominibus ... deos consulere; N II, 164. omnes homines inter se natura confusi pravitate dissentiunt; L fr 2. latissime .. patens hominibus inter ipsos, omnibus inter omnes societas haec est; O I, 51. omnium .. communia hominum videntur ea, quae ..; O I, 51. divitiae paupertas omnes homines vehementissime permovent; O II, 37. L. Crassus cum omnium hominum moderatissimo Q. Mucio; O II, 57. ſ. di; R I, 56. O III, 37.

honestas: omnis honestas perfecte absoluta est; F IV, 18. quae .. ab isdem ... de magnitudine animi, de omni honestate dicuntur; F IV, 19. omnis honestas eodem modo; L 1, 45. in eo .. (officio) et colendo sita vitae est honestas omnis et neglegendo turpitudo; O I, 4. pertinet .. ad omnem honestatem hoc ... decorum; O I, 95. quod (decorum) in omni honestate versatur; O I, 96. quod (decorum) ad omnem honestatem pertinet; O I, 98. cum omnis honestas manet a partibus quattuor; O I, 152.

honestum: in omni .. honesto ... nihil est tam illustre ... quam ..; F V, 65. qui omnia recta atque honesta per se expetenda duxerunt; L I, 37. nec solum ius et iniuria natura diiudicatur, sed omnino omnia honesta et turpia; L 1, 44. et ius et omne honestum sua sponte esse expetendum; L I, 48. qui omnia recta et honesta neglegunt; O III, 82. ſ. decorum.

honos: qui (puer) ... patribus omnem honorem eripuit; L III, 19. ſ. admiratio. copia; R III, 27.

horae: mortem .. omnibus horis inpendentem timens; C 74.

humanitas: est .. inmanitatis omnem humanitatem repellentis; O I, 62.

humana: quiddam ... omnia humana ... levia ducens; F II, 46. vir ... infra se omnia humana ducens; F III, 29. sint semper omnia homini humana meditata; T III, 30. ut (sapientia) ... humana omnia inferiora virtute ducat; T IV, 57. humana omnia spernentem illum esse; T IV, 61. qui omnia humana ... tolerabilia ducat; T V, 17. despicientem omnia humana; R 1, 28. harum .. est virtutum proprium ... omnia humana despicere; O III, 100.

humiles: omnes non inprobi humiles ... praesidium sibi paratum vident; O II, 70.

ictus: ſ. appulsus.

ignis: non eisdem vobis placet omnem ignem pastus indigere? N III, 37.

ignominiae: eos .. a censoribus omnibus ignominiis notatos; O III, 115.

impeditio: animus ... liber ab sensibus omnique inpeditione curarum; D I, 115.

imperium: omne imperium nostri penes singulos esse voluerunt; R I, 63. libidinose .. omni imperio ... populo praefuerunt; R II, 63. ſ. copia; R III, 27.

impetus: illae (beluae) ... ad eam .. (voluptatem) feruntur omni impetu; O I, 105.

impii: omnes scelerati atque impii ... exules sunt; P 31.

improbitas: quae vis est .., quae magis arceat homines ab improbitate omni, quam ..? P 23.

improbi: omnes improbi servi || servi .. om. imp. ||; P 35. ſ. cupidi.

impunitas: omni impunitate proposita; F III, 36.

inanitas: ſ. error; F I, 44.

incommoda: omnia incommoda subire vel externa vel corporis * || corporis ||; O III, 28.

indocti: quod quoniam fere constat inter omnis non philosophos solum, sed etiam indoctos; N I, 44. ſ. di; R I, 56. homines; T II, 43.

ineptiae: contemnamus .. omnis ineptias; T I, 95. te ... servum esse ineptiarum omnium; P 37.

infera: ut omnia supera infera, prima ultima media videremus; T I, 64. omnia infima summis paria fecit; L III, 19.

infinitas: ille (Democritus) in infinitatem omnem peregrinabatur; T V, 114.

ingeniosi: Aristoteles .. ait omnis ingeniosos melancholicos esse; T I, 80.

iniuriae: facile iniuriarum omnium compensarem curam; R I, 7.

iniustitia: in omni iniustitia permultum interest ..; O I, 27.

innocentia: ſ. abstinentia.

insidiae: animis omnes tenduntur insidiae; L I, 47.

insipientes: insipientes omnes peregrinos? A II, 136. ut iam omnes insipientes sint miseri; F IV, 66. quod insipientibus contingit omnibus || [quod ... omnibus] ||; T III, 4. [omnes insipientes .. insaniunt]; T III, 9. omnis insipientes esse non sanos; T III, 10. omnes insipientes insanos esse; T IV, 54.

institutio: omnis ... institutio debet a definitione proficisci; O I, 7. omnis ratio atque institutio vitae adiumenta hominum desiderat; O II, 39.

intellegentia: quae ... careant .. omni intellegentia atque ratione; Ti 50.

intemperantia: (deorum) effusas in omni intemperantia libidines; N I, 42.
inventio: f. causa; F V, 23.
invidia: ut omni me invidia liberem; N I, 13.
ira: »quibus (repagulis) ego iram omnem recludam«; N III, 66.
iucunditas: omnis est e vita sublata iucunditas; Lae 102.
iucunda: omnia .. iucunda ... ad animum referri; T V, 95.
iudices: ille (ordo) ... iudices omnes potest defatigare; L III, 29.
iudicium: ex quo omne veri falsique iudicium esset; A II, 29. qui (Epicurus) omne iudicium in sensibus ... constituit. Plato autem omne iudicium veritatis ... mentis esse voluit; A II, 142. sublatum esse omne iudicium veri et falsi; F I, 22. ad quam (regulam) omnia iudicia rerum derigentur; F I, 63. ab omni iudicio poenaque provocari licere; R II, 54. sit .. omne iudicium, ... qualis quisque sit; O II, 71.
iura: omnia ... religionum iura polluta sunt; L II, 42. qui (C. Caesar) omnia iura divina et humana pervertit; O I, 26.
ius iurandum: haec..ratio non magis contra Reguli quam contra omne ius iurandum valet; O III, 104.
iusta: iusta omnia decora sunt; O I, 94.
labor: ut frustra omnis suscipiatur *labor*; A I, 5. cum exanclavisset omnes labores; T I, 118. omnino .. omnes clari et nobilitati labores † contemplo || contendendo || fiunt etiam tolerabiles; T II, 62. perfugium videtur omnium laborum et sollicitudinum esse somnus; D II, 150. magnam laudem ... consequebare ... omni militari labore tolerando; O II, 45.
laetitia: qui „omnibus laetitiis laetum" esse se narrat; F II, 13. »hunc omni amicos (decebat) laude et laetitia exsequi«; T I, 115.
lapsus: ab omni lapsu continere temeritatem; A I, 45.
Latium: omne Latium bello devicit; R II, 44.
laudabile: f. bonum; F IV, 48.
laus: omnis virtus, omne decus, omnis vera laus deserenda est; F II, 44. »cum decore atque omni me orbatum laude recordor«; T III, 18. virtutis .. laus omnis in actione consistit; O I, 19. Cato ... de omni laude virtutis ... solet dicere; P 3.
leves: f. cupidi.
levitas: omni .. totam figuram mundi levitate (deus) circumdedit; Ti 18.
lex: quoniam ... omnes .. leges adcommodandae (sunt) ad illud civitatis genus; L I, 20. omnem .. legem ... esse laudabilem; L II, 11. quae lex hanc sententiam continet, ut omnes leges tollat; L III, 38. cum omnes te leges exulem esse iubeant *; P 31.
libido: vacat .. (is amor) omni libidine; T IV, 72. lubidinum peccatorumque omnium patere in amicitia licentiam; Lae 83.
licentia: ut .. pueris non omnem ludendi licentiam damus, sed eam, quae ..; O I, 103.
locus: ut omnibus locis a Platone disseritur; T I, 58. quem .. (Platonem Panaetius) omnibus locis divinum ... appellat; T I, 79. corporibus .. omnis obsidetur locus; N I, 65. habetis .. explicatum omnem ... religionum locum; L II, 69.
luctus: luctum omnem absterseris; T III, 43.
lumen: siquidem ea (voluptas) ... omne animi lumen extingueret; C 41.
lux: »omni luce cadentis cernimus«; T III, 65.
magistratus: »omnes magistratus auspicium ... habento«; L III, 10. omnium magistratuum discriptio || descr. ||; L III, 12. omnibus magistratibus auspicia ... dantur; L III, 27.
maleficia: f. fraus; O III, 75.
malitiae: inde everriculum malitiarum omnium; N III, 74.
malum: carere omni malo mortem; T I, 26. dolorem existimo maxumum malorum omnium; T II, 14. qui solum hoc malum dicit et malorum omnium extremum; T II, 17. si in unum locum .. conlata omnia (mala) sint; T II, 30. qui dolorem malorum omnium maxumum dixerit; T II, 45. omne .. malum, etiam mediocre, malum est; T III, 22. non omni malo aegritudinem effici ., sed insperato ... malo; T III, 28. satis esse odiosum malum omne, cum venisset; T III, 32. hunc errorem quasi radicem malorum omnium stirpitus philosophia se extracturam pollicetur; T IV, 83. qui duorum generum malis omnibus urgeatur; T V, 23. secretis malis omnibus; T V, 29 (28). qui est versus omnium seminator malorum; N III, 66. si omnia mala ... ex altera parte ponantur; N III, 79. quae penitus in omni sensu implicata insidet, imitatrix boni, voluptas, malorum autem mater omnium; L I, 47. f. bonum; T V, 73. ><.
maria: totam licet animis ... lustrare terram mariaque omnia; N II, 161. f. agri; T I, 69.
marmor: quasi ... non in omni marmore necesse sit inesse vel Praxitelia capita! D II, 48.
materia: omni.. materia ... utimur; N II, 151.
medici: ita graviter aegrum Eudemum fuisse, ut omnes medici diffiderent; D I, 53.
meditatio: f. cura; O I, 114.
media: f. infera; T I, 64.
membra: omnes .. eius (philosophiae) partes atque omnia membra tum facillume noscuntur, cum ..; N I, 9. ut ... deum fingeret ... membris hominis praeditum omnibus; N I, 123. omnia (membra) ... ita nata ... sunt, ut ..; N II, 121.
memoria: *non* nullos in omni memoria reperies perniciosos tribunos; L III, 24.
mendacium: tollendum est .. ex rebus contrahendis omne mendacium; O III, 61.
menses: omnibus mensibus vicesimo die lunae; F II, 101.
mercennarii: sordidi quaestus mercennariorum omnium; O I, 150.
metus: his (Deciis) levabat omnem volnerum metum nobilitas mortis; T II, 59. animi adfectio ... procul ab omni metu; T V, 41. metus omnis a vi ... deorum pulsus esset; N I, 45. an non est omnis metus servitus? P 40.
miseria: quoniam ... miseriam omnem in dolore (ponitis); F II, 86. f. aerumnae.
moderatio: quorum . . (magistratuum) discriptione || descr. || omnis rei publicae moderatio continetur; L III, 5. f. constantia; O I, 102.
modi: omnibus .. modis fulciendi sunt, qui ruunt; T III, 61. haec ... omnibus modis confusa; D II, 140. f. pars; A I, 27.
molestia: vacare omni molestia; A II, 131. si vacemus omni molestia; A II, 138. quoniam ... vacuitate omnis molestiae gaudemus; F I, 37. ut ... omni sensu molestiaque careamus; T I, 118. quae cogitatio una maxime molestias omnis extenuat; T III, 34. ut (huius libri confectio) ... omnes absterserit senectutis molestias; C 2. f. dolor; F I, 57
monumenta: omnia antiquitatis monumenta colligo; C. 38.
morbus: de omni animi, ut ego posui, perturbatione, morbo, ut Graeci volunt, explicabo; T III, 13. quorum (animorum) omnes morbi et perturbationes ex aspernatione rationis eveniunt; T IV, 31. nec ... in omnem morbum ac perturbationem animus ingeniosi cadit; T IV, 32. omnis (animi morbos) opinabilis esse; T IV, 83. quod (opus) omni morbo et senio vacaret; Ti 17.
mortales: aut Epicurus, quid sit voluptas, aut

omnes mortales, qui ubique sunt, nesciunt; F II, 6. ut (homo) ... se implicet primum civium, deinde omnium mortalium societate; F II, 45. his ille clamat omnium mortalium mentes esse perterritas; N I, 86. hoc .. omnes mortales sic habent; N III, 86. iudicium hoc omnium mortalium est; N III, 88. deosne inmortalis ... concursare *circum* omnium mortalium, qui ubique sunt, ... lectos? D II, 129. hoc omnes mortales .. intellegunt; Lae 24. te .. omnium optimam ... ad opinionem omnium mortalium consecrabo; fr IX, 11.

mos: omnem morem Lacedaemoniorum inflammatum esse cupiditate vincendi; O I, 64.

motus: omnis motus fortunae mutationesque rerum et temporum levis ... fore; F V, 71. quorum (astrorum) conversiones omnisque motus qui animo ‖ [animus] ‖ vidit; T I, 62. quae (mens) omni turbido motu semper vacet; T I, 80. quoniam ex mundi ardore motus omnis oritur; N II, 32. si omnis motus omniaque, quae certis temporibus ordinem suum conservant, divina dicimus; N III, 24. ſ. actio; A II, 62. appetitiones. pars; D II, 29.

mulieres: carent temeto omnes mulieres; R IV, 6.

multitudo: cum .. eodem ... populus *accessit* atque omnis undique ad vitia consentiens multitudo; T III, 3. quae est .. civitas? ... omnisne etiam fugitivorum ac latronum ... multitudo? P 27.

mundus: quod ... ei proficiscendum est ab omni mundo; F III, 73. cum de omni .. mundo locuti essent; F V, 9. deorum mente ... omnem mundum administrari; N I, 4. qui (homo) nihil in omni mundo melius esse quam se putet; N II, 16. eam caloris naturam vim habere in se vitalem per omnem mundum pertinentem; N II, 24 quae (natura) contineat mundum omnem; N II, 29. nihil est ... in omni mundo, quod non pars universi sit; N II, 30. hominem ... pluris esse quam mundum omnem oporteret; N II, 32. quod in omni mundo optimum sit; N II, 38. quae (dea) mundum omnem gubernet; N II, 73. quae (res) inessent in omni mundo; N II, 80. quae (natura) per omnem mundum omnia mente et ratione conficiens funditur; N II, 115. ut ad extremum omnis mundus ignesceret; N II, 118. ut ... ipse Sol mundum omnem sua luce compleat; N II, 119. quaecumque sunt in omni mundo; N II, 154. qui (deus) omnem mundum regit; R VI, 13. earum .. quattuor rerum ... sic in omni mundo partes omnes conlocatae sunt, ut ..; Ti 16. ſ. caelum; Ti 4.

municipes: et illi et omnibus municipibus duas esse censeo patrias; L II, 5.

munus: quid in omni munere vitae optimum ... sit; F I, 11. omne officium munusque sapientiae in hominis cultu esse occupatum; F IV, 36. beatam vitam ... in omnium vacatione munerum ponimus; N I, 53. ut (senectus) adulescentes ... ad omne officii munus instruat; C 29. (Masinissam) omnia exequi regis officia et munera; C 34.

mutationes: ſ. motus; F V, 71.

nationes: permanere animos arbitramur consensu nationum omnium; T I, 36. omnes reges, populi, nationes utuntur auspiciis; D II, 81.

natura: omni natura cohaerente; A I, 28. omnis natura vult esse conservatrix sui; F IV, 16. quodne omnem naturam conservatricem sui dixerint? F IV, 19. quin omnium naturarum simile esset id; F IV, 32. omnis .. est natura diligens sui; F IV, 32. ut simile sit omnium naturarum illud ultimum; F IV, 33. naturam omnem appetendarum rerum ita late patere, ut ..; F IV, 42. omnem naturam esse servatricem sui; F V, 26. quae (natura animi atque vis) si est una ex omnibus, quae se ipsa [semper] moveat; T I, 54. R VI, 28. cum omnes naturae numini divino ... parerent; N I, 22. animum esse per naturam rerum omnem intentum; N I, 27. rationem quandam per omnem naturam rerum pertinentem; N I, 36. calidum illud ... ita in omni fusum esse natura, ut ..; N II, 28. omnem naturam necesse est ... habere aliquem in se principatum; N II, 29. in omni natura ... necesse est absolvi aliquid; N II, 35. quod omnis naturas ipsa (universa natura) cohibet; N II, 35. ut in omni natura nihil eo (deo) sit praestantius; N II, 45. hac .. ratione omnis natura artificiosa est; N II, 57. terrena vis omnis atque natura Diti patri dedicata est; N II, 66. omnem .. regit ipse (deus) naturam; N II, 77. (Chrysippus) negat esse in omni natura quicquam homine melius; N III, 26. in omni natura rerum id vivere ..., quod caleat; N III, 35. nec rerum natura omnis (stare) ... potest; L III, 3. deorum ... numine ... naturam omnem regi; L I, 21. ut .. non omne vinum, sic non omnis natura ‖ aetas matura ‖ vetustate coacescit; C 65. ſ. caelum; T I, 54. R VI, 27.

necopinata: sentit (poëta) omnia repentina et necopinata esse graviora; T III, 45.

negotium: cum a negotio omni sevocamus animum; T I, 75. qui omnis negotii publici expertes sint ‖ sunt ‖; R I, 3. in omnibus .. negotiis ... adhibenda est praeparatio diligens; O I, 73. negotiis omnibus omissis; O I, 158.

nervi: nervos omnis virtutis (poëtae) elidunt; T II, 27. ſ. ἀξίωμα.

nexa: cum sunt propter unius libidinem omnia nexa civium liberata; R II, 59.

nimia: sic omnia nimia ... in contraria fere convertuntur; R I, 68.

nocturna: omnia nocturna ... in media Graecia Diagondas ... sustulit; L II, 37.

numerus: elegans omni fere numero poëma fecisti; A I, 9. quae ... recte facta dicamus, ... omnes numeros virtutis continent; F III, 24. quod omnes habet in se numeros veritatis; D I, 23. illud ... officium ... omnes numeros habet; O III, 14.

occulta: quicum arcana, quicum occulta omnia? F II, 85.

odor: quod omnis odor ad supera fertur; N II, 141.

offensio: in fragili corpore odiosa omnis offensio est; C 65.

officium: omnia officia eo referri, ut ..; F III, 22. cum .. omnia officia a principiis naturae proficiscantur; F III, 23. cum ab his (mediis) omnia proficiscantur officia; F III, 60. officia media omnia aut pleraque servantem vivere; F IV, 15 (14). eorum omnia officia quo spectare ... debeant; F IV, 46. sublatis officiis omnibus; F IV, 69. inventa vitae via est conformatioque omnium officiorum; F V, 15. alii ... omne officium referent ..; F V, 19. in omnibus officiis persequendis animi est adhibenda contentio; T II, 55. perturbatio ... officiorum omnium consequatur; T III, 73. sic erat in omni vel officio vel sermone sollers; R II, 37. sunt non nullae disciplinae, quae ... officium omne pervertant; O I, 5. omniane officia perfecta sint; O I, 7. haec ... circumspicienda sunt in omni officio; O I, 59. omne officium, quod ad coniunctionem hominum ... tuendam valet, anteponendum est illi officio; O I, 158. non .. patria praestat omnibus officiis? O III, 90. ſ. munus; F IV, 36. C 34.

olea: qui (Thales) ... omnem oleam in agro Milesio coëmisse dicitur; D I, 111.

opera: ſ. cura; fr V, 97.

opifices: opifices .. omnes in sordida arte versantur; O I, 150.

opinio: omnium falsarum opinionum temeritate derepta; F I, 43. omnis opinio ratio est; N III, 71. opinio ... omnis ad eam spem traducenda (est), ut ..; O II, 10. ſ. facta; O I, 14.

oportunitates: mundi ... natura ... consultrix et provida utilitatum oportunitatumque omnium (a Zenone dicitur); N II, 58.

opes: omnibus .. opibus viribus ‖ [viribus], atque viribus ‖ ... elaborandum est; T III, 6. his .. perturbationibus ... omnibus viribus atque opibus repugnandum est; T III, 25. ſ. copia; R III, 27.

opus: quarum (artium) omne opus est in faciendo; A II, 22. ut (deus) unum opus totum atque perfectum ex omnibus et totis atque perfectis absolveret; Ti 17.

ora: quod multas navis in omnem oram maritimam dimisisset; T V, 40. omnis partis orasque circumspiciens; T V, 71.

oratio: omnis eius oratio tantum in virtute laudanda ... consumebatur; A I, 16. omnis oratio contra Academiam suscipitur a nobis, ut ... A II, 18. omnis .. in quaerendo ... oratio praescribere primum debet .. EA RES AGETUR; F II, 3. ubi omnis eius (Epicuri) est oratio de summo bono; F II, 20. omni .. oratione illud certe perfectum est, ut ..; T I, 112. ad te .. mihi iam convertenda omnis oratio est; T IV, 59. omnem .. orationem fuisse eam, qua ..; D II, 50. ut fit in omni oratione ‖ ea ratione al. ‖ saepissime; D II, 115. omnem .. orationem eius (Platonis) de legibus peroratam esse uno aestivo die; L II, 69. in omni oratione simulatorem ... Socratem accepimus; O I, 108. cum ad opinionem communem omnis accommodatur oratio; O II, 35. in omni oratione mementote eam me senectutem laudare, quae ..; C. 62. omni orationi cum iis rebus, de quibus explicat, videtur esse cognatio; Ti 8.

orbis: qui omnem orbem terrarum unam urbem esse ducunt; P 18. omnis ... orbis eorum (siderum) quasi helicae inflexione vertebat; Ti 31.

ordines: quod (status) non esset in omnis ordines civitatis aequabilis; R II, 62. qui (Pythius) esset ut argentarius apud omnes ordines gratiosus; O III, 58. ſ. constantia; N II, 56. genus; O II, 84.

ornatus: ut in eo (mundo) ... sit .. omnis ornatus; N II, 58. a forma removeatur omnis viro non dignus ornatus; O I. 130. ſ. descriptio.

ortus: omnis omnium ortus ... eosdem esse; D II, 92.

ostenta: hoc contra omnia ostenta valeat; D II, 49.

pagi: vos de pagis omnibus colligitis bonos illos .. viros; F II, 12.

paria: eam esse naturam, ut omnia omnibus paribus paria respondeant; N I, 50.

pars: quae (materia) ... possit omnibus .. modis mutari atque ex omni parte; A, I, 27. si omni ex parte eiusdem modi sint; A II, 40. eadem dici poterunt in omnibus partibus; A II, 43. omnibusne partibus visa res nihil differat, an ..; A II, 85. ex quo efficeretur mundus omnesque partes mundi; F I, 19. cum (sapiens) maximas animo voluptates percipiat omnibusque partibus maiores quam corpore; F II, 108. animi .. quoque dolores ‖ dol. quoque ‖ (sapiens) percipiet omnibus partibus maiores quam corporis; F II, 108. integras omnis partis corporis ... habere; F III, 17. quod ... non continent .. omnes partes, e quibus (artes) constant; F III, 24. se ... (cultura vitium) omnibus vitis partibus praeferat; F IV, 38. etsi multa in omni parte Athenarum sunt ... indicia summorum virorum; F V, 4. in quibus (primis naturae) numerant incolumitatem ... omnium partium; F V, 18. omnium bonorum virorum ... vitam omnibus partibus plus habere semper boni quam mali; F V, 93. idem ita acrem in omnis partis aciem intendit, ut ...; T IV, 38. quae (disserendi ratio et scientia) per omnis partis sapientiae manat; T V, 72. quorum oratio ... habetur in omnis partis; T V, 83. si ... interminatam in omnis partis magnitudinem regionum videretis; N I, 54. quid reliqua discriptione ‖ descr. ‖ omnium corporis partium (opus est)? N I, 92. omnibus inter se concinentibus mundi partibus; N II, 19. omnes .. partes mundi ... calore fultae sustinentur; N II, 25. cum omnes mundi partes sustineantur calore; N II, 28. ut omnes earum (formarum) partes sint inter se simillumae; N II, 47. providentia deorum mundum et omnes mundi partes ... omni tempore administrari; N II, 75. quodsi omnes mundi partes ita constitutae sunt, ut ..; N II, 87. »cuius (Persei) propter laevum genus omni ex parte locatas parvas Vergilias ‖ laevum genu »Vergilias ‖ ... videbis«; N II, 112. omnes..partes eius (mundi) ... nituntur aequaliter; N II, 115. si ... omnes eius (mundi) partes ... continentur; N II, 116. omnibus eius (terrae) partibus in medium vergentibus; N II, 116. aër ... in omnes partes se ipse fundit; N II, 117. (cibus) distribuitur per venas ... in omnes partes corporis pertinentes; N II, 137. cum (Assyrii) caelum ex omni parte patens atque apertum intuerentur; D I, 2. caput iecoris ex omni parte diligentissime (haruspices) considerant; D II, 32. cum rerum natura ... in omnes partes motusque diffusa; D II, 29. sub regno .. tibi esse placet omnis animi partes? R I, 60. tractus ... muri ... definitus ex omni parte arduis ... montibus; R II, 11. omnis .. partis religionis statuit sanctissime; R II, 26. omnibus partibus inter se congruentibus; L fr 2. quibus (praeceptis) in omnis partis usus vitae conformari possit; O I, 7. quod inter se omnes partes cum quodam lepore consentiunt; O I, 98. ne (vitis) ... in omnes partes nimia fundatur; C 52. quod sit omni ex parte in suo genere perfectum; Lae 79. ut ... oratio ... ex omni parte secum ipsa consentiat; Ti 8. quod ex omni parte absolutissimum est; Ti 12. ut (id) haberet ... omnes .. partes simillimas omnium; Ti 17. ſ. membra; N I, 9. mundus; Ti 16. ora; T V, 71.

parva: ne in regnis quidem reges omnia minima curant; N III, 86.

passeres: quae (voluptas) passeribus nota est omnibus; F II, 75.

patrimonium: hereditas ... omni .. patrimonio praestantior; O I, 121.

peccatum: omnia peccata esse paria; A II, 133. F IV 21. omnia peccata paria (esse); F IV, 55. omnia peccata paria dicitis; F IV, 74. cur omnia sint paria peccata ‖ pec. s. par. ‖; F IV, 75. quoniam .. omne peccatum imbecillitatis ... est; F IV, 77. ſ. libido; Lae 83.

pecudes: omnium pecudum exta; D II, 30.

perditi: Africani fratris nepos, ... vita omnium perditorum ita similis, ut ..; T I, 81.

perfectio: ſ. figura; N I, 133.

pericula: omnia pericula pro re publica; F II, 76.

permotio: in omni permotione naturalem volebant esse quendam modum; A II, 135.

perturbatio: omnium perturbationum matrem esse ... intemperantiam; A I, 39. [omnis .. perturbationes animi morbos philosophi appellant]; T III, 9. qui (sit) quietus, (eum necesse est esse)

perturbatione omni vacuum; T III, 18. hoc propemodum verbo Graeci omnem animi perturbationem appellant; vocant enim πάθος; T III, 23. cum omnis perturbatio sit animi motus vel rationis expers vel ..; T III, 24. omnis perturbatio miseria est; T III, 27. non mihi videtur omni animi perturbatione posse sapiens vacare; T IV, 8. omnes perturbationes iudicio .. fieri; T IV, 14. omnium .. perturbationum fontem esse .. intemperantiam; T IV, 22. pertinet (haec proclivitas) ad omnes perturbationes; T IV, 27 (28). illum (sapientem) .. putas omni perturbatione esse liberum; T IV, 58. omnis eius modi perturbatio animi placatione abluatur; T IV, 60. omnibus .. ex animi perturbationibus est .. nulla vehementior; T IV, 75. quod in omni perturbatione dicitur; T IV, 76. perturbationem .. omnem esse in opinione; T IV, 79. etsi .. omnis animi perturbatio gravis est; T IV, 82. vacare omni animi perturbatione sapientem; T V, 17. qui sit omni perturbatione animi liberatus; R I, 28. si ... ab omni animi perturbatione liber sis; O I, 67. vacandum .. omni est animi perturbatione; O I, 69. ut adpetitus ... omni animi perturbatione careant; O I, 102. ſ. morbus.

philosophia: qui omni *e* philosophia || omnis philosophiae || est fructus uberrimus; T I, 119.

philosophi: in quibus (rebus) omnes ante eum philosophi occupati fuerunt; A I, 15. videtur (Antiochus) non potuisse sustinere concursum omnium philosophorum; A II, 70. (Antiochum) acutissimum omnium nostrae memoriae philosophorum; A II, 113. quod (ultimum bonorum) omnium philosophorum sententia tale debet esse, ut ..; F I, 29. quamquam ex omnibus philosophis Stoici plurima novaverunt; F III, 5. primi .. ex omnibus philosophis ... docuerunt ..; F IV, 17. omnes veteres philosophi, maxime nostri, ad incunabula accedunt; F V, 55. licet concurrant omnes plebeii philosophi; T I, 55. quae (curatio) possit esse omnium etiam de ceteris rebus discrepantium philosophorum. inter omnis enim convenire oportet ..; T IV, 61. omnium philosophorum ... una ratio est medendi; T IV, 62. hic .. elegantissimus omnium philosophorum; T V, 24. vexatur idem Theophrastus et libris et scholis omnium philosophorum, quod ..; T V, 25. quibus propositum est ... et contra omnis philosophos || [philosophos] || et pro omnibus dicere; N I, 11. si stultitia consensu omnium philosophorum maius est malum, quam ..; N III, 79. Plato ... gravissimus philosophorum omnium; L II, 14. haec .. quaestio communis est omnium philosophorum; O I, 5. cum inter omnes philosophos constet ..; O II, 35. hoc .. commune est omnium philosophorum; O III, 102. ſ. disciplina; T V, 90. indocti.

physici: ne omnes physici irrideant nos || inrideamur ||; Fa 25.

pii: et tibi ... et piis omnibus retinendus animus est in custodia corporis; R VI, 15.

poena: deprehensus (sapiens) omnem poenam contemnet; F II, 57. ſ. iudicium; R II, 54.

pondus: motum naturalem omnium ponderum; F I, 19. quod omne pondus nulla re inpediente moveatur ... necesse est; Fa 48. in eam (tellurem) feruntur omnia nutu suo pondera; R VI, 17. si ... ea (honestas) ... omni pondere gravior habenda quam reliqua omnia; O III, 35.

populares: ſ. adulescentes; N I, 13.

populus: septem .. illi non suo, sed populorum suffragio omnium (sapientes) nominati sunt; F II, 7. an hoc non ita fit omni in populo? T V, 105. neque (oraclum Delphis fuisset) tantis donis refertum omnium populorum atque regum; D I, 37. qui (summi et infimi) sint in omni populo necesse est; R I, 53. noster hic populus ... iustitia an sapientia est e minimo omnium *maximus factus*? R III, 24. permultorum exemplorum et nostra est plena res publica et omnia regna omnesque populi cunctaeque gentes; L II, 33. non .. populo Romano, sed omnibus bonis firmisque populis leges damus; L II, 35. id videtur (Apollo) non solum Lacedaemoniis, sed etiam omnibus opulentis populis praedixisse; O II, 77. ſ. civitas; R I, 41. gentes; D I, 11. nationes; D II, 81.

potentatus: ſ. dominatus; R II, 14.

potestas: inproborum .. prosperitates ... redarguunt ... vim omnem deorum ac potestatem; N III, 88. ſ. consilium; R I, 43.

praecepta: si omnia philosophiae praecepta referuntur ad vitam; N I, 7.

praeclara: omnia praeclara rara; Lae 79.

praedictio: omnis .. praedictio mali tum probatur, cum ..; D II, 54.

praemia: ſ. dona.

praesidia: ut omnia praesidia haberet in se bene ... vivendi; T V, 19.

praestantia: fructus .. ingenii et virtutis omnisque praestantiae; Lae 70.

pravitas: in omni continuo pravitate ... versamur; T III, 2.

precatio: in ea dea ... omnis et precatio et sacrificatio extrema est; N II, 67.

pressus: animus intentione sua depellit pressum omnem ponderum; T II, 54.

procuratio: in omni procuratione negotii ... publici; O II, 75. ſ. actio; N II, 44.

pronuntiatio: cur non omnis pronuntiatio aut vera aut falsa sit; Fa 26.

pronuntiatum: omne pronuntiatum —; T I, 14.

pudor: ut ... absit omnis pudor; R I, 67.

pugna: omnis pugna de quarto (capite) est; A II, 83.

pulchritudo: ex ... omni .. pulchritudine virtutis vim divinam mentis adgnoscito; T I, 70.

pulsus: ignis .. et aër omni pulsu facillime pellitur; N III, 31.

punctum: in mundis .. innumerabilibus omnibus minimis temporum punctis aliis nascentibus, aliis cadentibus; N I, 67. innumerabiles .. (mundos) in omni puncto temporis alios nasci, alios interire; N II, 94.

Pythagorea: Platonem ... didicisse Pythagorea omnia; T I, 39.

quaestio: ut veritas in omni quaestione explicetur; T III, 46. in quibus (libris) omnis eius loci quaestio continetur; D II, 3. omnis de officio duplex est quaestio; O I, 7. pertinet ad omnem officii quaestionem ..; O I, 105. quod principio est in omni quaestione considerandum; Ti 5.

querelae: omnium istius modi querelarum || querellarum || in moribus est culpa; C 7.

ratio: quid, quod ... ratio omnis tollitur? A II, 26. sic omnis ratio vitae gubernabitur; A II, 99. omnis ratio vitae definitione summi boni continetur, de qua qui dissident, de omni vitae ratione dissident; A II, 132. sublata cognitione ... tollitur omnis ratio .. vitae degendae; F I, 64. ab isto capite fluere necesse est omnem rationem bonorum et malorum; F II, 34. et manendi in vita et migrandi ratio omnis iis rebus ... metienda; F III, 61. omni cognita ratione naturae ... deorum; F III, 73. excitaret (sapiens) omnes rationes fortitudinis; F IV, 31. iacet omnis ratio Peripateticorum; F V, 86. ex ea (virtute) proficiscuntur honestae voluntates ... omnisque recta ratio; T IV, 34. motus turbulenti ... rationem omnem repellentes; T V, 15. ad omnem rationem Teucri vox accommodari potest; T V, 108.

omni ratione concluditur ..; N II, 132. primum mihi videtur ... a deo ... vis omnis divinandi ratioque repetenda; D I, 125. esset .. inter eos ... de omni vivendi ratione dissensio; L I, 55. quae (leges) tegunt omni ratione suffragium; L III, 38. non eam (rem familiarem) .. omni ratione exaggerantes; O I, 92. omni ratione curandum est, ut ..; O I, 121. omni .. ratione colenda ... iustitia est; O II, 42. quantum inter se homines ... omni vitae ratione differant; fr V, 37. ʃ. cogitatio; P 17. constantia; N II, 56. institutio; O II, 39. intellegentia.

rectum: ʃ. honestum; L I, 37. O III, 82.

regnum: datum est .. Neptuno ... maritimum omne regnum; N II, 66. ʃ. populus; L II, 33.

religio: qui sustulerit omnem funditus religionem; N I, 115. ii ... nonne omnem religionem funditus sustulerunt? N I, 118. nonne expertes sunt religionum omnium? N I, 119. cum .. omnis populi Romani religio in sacra et in auspicia divisa sit; N III, 5. qui ... in omni religione inpii (fuerant); L II, 42.

remi: ʃ. contentio; T III, 25.

repentina: videntur .. omnia repentina graviora; T III, 28. ʃ. necopinata.

res: tu omnium divinarum humanarumque rerum nomina, ... causas aperuisti; A I, 9. Socraticam dubitanter || dubitantem, al. || de omnibus rebus ... consuetudinem disserendi reliquerunt; A I, 17. omnium .. rerum ... una res optima; A I, 20. omnium .. rerum ... quasi prudentiam quandam (esse); A I, 29. omnibus rebus auditis; A II, 9. nullum esse pilum omnibus rebus talem, qualis sit pilus alius; A II, 85. qui de omnibus rebus contineat se ab adsentiendo; A II, 104. ut ... naturam rerum omnium evolvas; A II, 114. quoniam omnium rerum una est definitio comprehendendi; A II, 128. ἐποχὴν illam omnium rerum improbans || comprobans, non probans ||; A II, 148. in omni re doloris amotio successionem efficit voluptatis; F I, 37. omnis rectas res atque laudabilis eo referri, ut ..; F I, 42. quod (summum bonorum) ipsum nullam ad aliam rem, ad id autem res referuntur omnes; F I, 42. omnium .. rerum natura cognita; F I, 63. omnium rerum occultarum ignoratione sublata; F I, 64. omnium rerum ... nihil esse maius amicitia; F I, 65. quas (virtutes) ratio rerum omnium dominas ... esse (vult); F II, 37. omnibus .. ex rebus voluptatem quasi mercedem exigit; F II, 73. nonne videmus, quanta perturbatio rerum omnium consequatur, quanta confusio? F II, 117. si omnibus in rebus temeritas ... vitiosa est; F III, 72. (animal) animadvertens .. in omnibus rebus, ... ut ..; F IV, 18. ut rebus .. omnibus virtutem anteponant; F IV, 49. virtutem omnibus rebus multo anteponentes; F IV, 51. tantum .. eam (honestatem) rebus omnibus praestare ..., ut ..; F IV, 59. quae (officia) esse *non* poterant rebus omnibus sic exaequatis, ut ..; F IV, 69. Theophrastus (persecutus est) ... omnium ... fere rerum ... causas atque rationes; F V, 10. ut (Aristoteles) in omnibus rebus, quicquid ex utraque parte dici posset, expromeret; F V, 10. omnium rerum ... similem esse finem; F V, 26. quid esset hoc ... omnium rerum ... summum; F V, 41. omnium .. rerum principia parva sunt; F V, 58. honestatem ... absolutam, rem unam praeclarissimam omnium; F V, 69. omni .. in re consensio omnium gentium lex naturae putanda est; T I, 30. qui omnium rerum rudis esse videatur; T I, 57. qui primus ... omnibus rebus imposuit nomina; T I, 62. ut, quo modo initium nobis rerum omnium ortus noster adferat, sic exitum mors; T I, 91. vim bene vivendi ... in omnium rerum humanarum contemptione ... ponamus; T I, 95. quod natura fert in omnibus fere rebus; T II, 5. consuetudo de omnibus rebus in contrarias partis disserendi; T II, 9. omnibus .. rebus ... resistendum est; T II, 58. (amplitudinem animi) unam esse omnium rem pulcherrimam; T II, 64. moderatam in omni re servare constantiam; T III, 17. in omnibus fere rebus mediocritatem esse optumam; T IV, 46. an omnium rerum tollenda omnino (videatur) aegritudo; T IV, 59. quam (rem) tu ex omnibus maxime probas; T V, 1. omnibus rebus posthabitis; T V, 2. ut alia (res) ex alia nexa et omnes inter se aptae conligataeque videantur; N I, 9. omnium rerum discriptionem ... mentis infinitae vi ... dissignari; N I, 26. omnibus fere in rebus, sed maxime in physicis, ... dixerim; N I, 60. quoniam rebus omnibus excellat natura divina; N I, 76. cum videat omnium rerum rationem; N II, 15. nihil omnium rerum melius est mundo; N II, 18. illud ... esse ... omnium .. rerum potestate ... dignissimum; N II, 29. naturam .. eam, quae res omnes conplexa teneat; N II, 30. is .. est gradus, in quo rerum omnium natura ponitur; N II, 36. quae (natura) omnis res sit conplexa; N II, 36. cum .. in omnibus rebus vim haberent maxumam prima et extrema; N II, 67. quae .. dea ad res omnes veniret, Venerem nostri nominaverunt; N II, 69. omnes res subiectas esse naturae sentienti; N II, 75. omnium .. rerum ... seminator ... est mundus; N II, 86. cum summa salute et conservatione rerum omnium; N II, 97. ut semper essent et bestiarum genera et arborum omniumque rerum; N II, 127. magnis .. viris prosperae semper omnes res; N II, 167. omnium talium rerum ratio reddenda est; N III, 24. omnibus in rebus temeritas in adsentiendo ... turpis est; D I, 7. idcirco (maiores nostri) omnibus rebus agendis „QUOD BONUM ... ESSET“ praefabantur; D I, 102. adfert .. vetustas omnibus in rebus ... incredibilem scientiam; D I, 109. omnium (rerum divinatio) debet esse; D II, 12. nec omnium (rerum) divinatio est; D II, 12. (Caesar) a nobilissumis civibus, partim etiam a se omnibus rebus ornatis, trucidatus; D II, 23. ea efficere rerum omnium praepotentem Iovem; D II, 42. (fulmen) omnibus rebus optumum auspicium habemus, si sinistrum fuit; D II, 43. fulmen sinistrum auspicium optumum habemus ad omnis res praeterquam ad comitia; D II, 74. deos .. inmortalis, rerum omnium praestantia excellentis; D II, 129. cum sine fato ratio omnium rerum ad naturam ... referatur; Fa 6. astrorum adfectio valeat ... ad quasdam res, ad omnis certe non valebit; Fa 8. confirmare ... vim omnium rerum; Fa 48. quod magno opere ad rationes omnium rerum || publicarum, civilium || pertineret; R I, 13. qua (lege) credo omnibus in rebus disserendis utendum esse; R I, 38. ne in omnium quidem rerum affluen*tia*; R I, 39. cum penes unum est omnium summa rerum; R I, 42. Atheniensium populi potestatem omnium rerum; R I, 44. natura omnium rerum pervestiganda; R I, 56. provocationes omnium rerum; R I, 62. omnibus publicis rebus instituendis; R II, 16. inexplebiles cupiditates omnium rerum; R III, fr 3. septem ..., qui numerus rerum omnium fere nodus est; R VI, 18. ut mater omnium bonarum rerum *sit* sapientia; L I, 58. principio rerum omnium; L I, 59. (animus) quom ... rerum .. omnium naturam perspexerit; L I, 61. ad ... rerum omnium principem .. naturam; L II, 13. dominos esse omnium rerum ... deos; L II, 15. ullam rem praestare naturae omnium rerum; L II, 16. in omni re accusanda; L III, 21. in omni est re

fugienda talis sollertia; O I, 33. omnium rerum ... est servanda communitas; O I, 51. (iracundia) omnibus in rebus repudianda est; O I, 89. omni .. in re quid sit veri videre; O I, 94. in omni re quid deceat; O I, 133. omnium .. rerum ... nihil est agri cultura melius; O I, 151. omnium rerum affluentibus copiis; O I, 153. omnium .. rerum nec aptius est quicquam ... quam diligi; O II, 23. in omni .. re contrahenda; O II, 64. saturitate copiaque rerum omnium; C 56. ut amicitiam omnibus rebus humanis anteponatis; Lae 17. omnium divinarum humanarumque rerum ... consensio; Lae 20. in omnium rerum abundantia vivere; Lae 52. quod omnibus in rebus homines diligentiores essent; Lae 62. in omni re severitas; Lae 66. in omni re considerandum est ..; Lae 76. deus ... suppeditans omnium rerum ... abundantiam; Lae 87. cum .. omnium rerum simulatio vitiosa est, ... tum amicitiae repugnat maxime; Lae 92. ex omnibus rebus ... nihil habeo, quod ..; Lae 103. mater, ut ita dicam, rerum omnium natura; P 14. ſ. consilium; O I, 125. Lae 61. P 34. studium; C 76.

responsa: vides .. omnia fere ... (responsa) contra, ac dicta sint, evenisse; D II, 53.

res publica: omnium .. rerum publicarum rectionis genera ... perscripsimus; F IV, 61. non magis in nostra quam in omni re publica; R I, 64. nullam omnium rerum publicarum ... conferendam esse cum ea; R I, 70. cum ex te non de nostra, sed de omni re publica quaesisset Laelius; R II, 64. optimum omni in re publica vinculum incolumitatis; R II, 69. omnium rerum publicarum nostram ... fuisse optumam; L II, 23. neque de nostra, sed de omni re publica disputo; O II, 74. ſ. civitas; R I, 41.

reticentiae: huius modi reticentiae iure civili || omnes || comprehendi non possunt; O III, 67.

reges: ſ. nationes; D II, 81. populus; D I, 37.

rumusculi: a nobili homine ... omnis rumusculos populari ratione || popularis aurae || aucupante; L III, 35. quam omnes urbani, rustici ... voluptatem vocant; F II, 77.

sacrificato: ſ. precatio.

saecula: ut „sanciabitur Philocteta" omnibus ante saeculis verum fuit; Fa 37. quae (lex) saeclis omnibus ante nata est quam scripta lex ulla; L I, 19. quod ex omnibus saeculis vix tria aut quattuor nominantur paria amicorum; Lae 15.

sal: quem .. locum cum multa venustate et omni sale idem Lucilius; F I, 9.

sanguis: »iam decolorem sanguinem omnem (vestis) exorbuit«; T II, 20.

sani: ut omnes bene sanos in viam ... beatae vitae deduceret; F I, 71.

sapientes: omnes semper beatos esse sapientes; F III, 12. omnes sapientes semper feliciter ... vivere; F III, 26. sapientes omnes summe beatos (esse); F IV, 55. sapientis omnis esse semper beatos; F V, 77. omnes sapientes semper esse beatos || beatos esse ||; F V, 95. omnes .. sapientes fortes; T III, 15. quodsi ... omnes .. sapientes his gaudiis perfruuntur, T V, 72. || [omnes sapientes liberos esse et stultos omnes servos] ||; P V.

sapientia: »pavor sapientiam omnem mi exanimato expectorat«; T IV, 19. ut unius ... iustitia omnique sapientia regatur salus ... civium; R II, 43.

scelerati: ſ. impii.

scelus: qui lacerarunt omni scelere patriam; O I, 57. ſ. fraus; O III, 75.

scientia: quae (dialectica) una continet omnem ... perspiciendi ... scientiam; F II, 18.

sedatio: continet .. omnem sedationem animi humana natura; T IV, 62. in qua (parte) honestatis ... omnis .. sedatio perturbationum animi ... cernitur; O I, 93.

semina: omnia ... semina ... oriri; N II, 26.

senatus: utinam ex omni senatu pro rata parte esset! R II, 67.

senes: ista senilis stultitia ... senum levium est, non omnium; C 36. »ante omnes comicos stultos senes«; Lae 99.

senium: ſ. morbus; Ti 17.

sensus: sensus .. omnes hebetes ... esse; A I, 31. cum dissolutione ... sensus omnis extinguatur; F II, 101. cum omnes sensus dulcedine omni quasi perfusi moverentur; F II, 114. ut .. sensus omnino omnes mors auferat; T I, 97. non ipsa saxa magis sensu omni vacabunt quam ille „latere pendens"; T I, 107. quas (naturas) ... sensu omni carere; N I, 29. omni illum (deum Aristoteles) sensu privat; N I, 33. omnis sensus veri nuntios (Epicurus) dixit esse; N I, 70. omnis ... sensus hominum multo antecellit sensibus bestiarum; N II, 145. animus sensum .. omnem effugit oculorum; Ti 50. ſ. figura; N I, 35. malum; L I, 47. molestia; T I, 118.

sententia: omnes mihi Epicuri sententiae satis notae sunt; F I, 16. omnes ... sententias simplices eorum ... omnino a philosophia semovendas putabo; F II, 39. vir ... mecum ... omni voluntate sententiaque coniunctus; F III, 8. potest id ... omnibus electissimus verbis gravissimisque sententiis ... augeri; F III, 26.

sepulti: quod nunc communiter in omnibus sepultis venit usu || usu venit ||; L II, 57.

sermo: hic in omnibus fere sermonibus ... ita disputat, ut..; A I, 16. in omni sermone omnibus adfabilem [...] esse; O I, 113. omnem .. sermonem tribuimus ... M. Catoni seni; C 3. illum ... in omni sermone appellare sapientem; Lae 1. cuius (Scipionis) omnis sermo erat de amicitia; Lae 62. ſ. doctrina; F V, 7. officium; R II, 37.

sidera: ut omnium siderum eodem, unde profecta sint, fiat ... reversio; F II, 102. qui ex omnibus sideribus ... simplex sit putandus deus; N I, 34. quartam causam esse ... solis, lunae siderumque omnium distinctionem; N II, 15. moveri ... solem et lunam et sidera omnia; N II, 44. cum Sol dictus sit, vel quia solus ex omnibus sideribus est tantus vel quia, cum est exortus, obscuratis omnibus solus apparet; N II, 68.

sigilla: novi ego Epicureos omnia sigilla venerantes; N I, 85.

signa: signis omnibus ad principium stellisque revocatis; R VI, 24.

silvae: silvas maritimas omnis publicavit; R II, 33.

simulata: ſ. fucata.

societas: ab omni societate rei publicae ... paulisper facessant; L I, 39. omnium societatum nulla praestantior est; O I, 55. omnium societatum nulla est gravior; O I, 57. quae sententia omnem societatem distrahit civitatis; O III, 28. ſ. caritas; F III, 69.

socii: Lacedaemonios iniuste imperantes nonne repente omnes fere socii deseruerunt? O II, 26.

solida: cum ... solida .. omnia uno medio numquam ... copulentur; Ti 15.

sollertia: iaceat necesse est omnis eorum sollertia; D II, 24. cum omnis sollertia admiranda est, tum ea, quae ..; fr V, 20.

sollicitudines: ſ. labor, D II, 150.

somnia: quis dicere audeat vera omnia esse somnia? „aliquot somnia vera", inquit Ennius, „sed omnia noenum necesse est"; D II, 127. omnium somniorum .. una ratio est; D II, 136.

soni: vocis ... soni paucis notis inventis sunt omnes signati; R III, 3.
spes: nec dubitatum, quin in virtute omnis ... beate vivendi spes poneretur; F V, 88. quod semper in se ipse || ipso || omnem spem reponet sui; T V, 36. ſ. cogitatio; P 17.
splendor: obscurantis est omnem splendorem honestatis; F V, 22. harum rerum duarum splendor omnis, amplitudo ... in posteriore est; O I, 67.
status: ut .. mortis metu omnis quietae vitae status perturbatur; F I, 49. quae (ratio, mens) ... omnem .. complectatur vitae consequentis statum; F II, 45. intemperantia omnem animi statum inflammat; T IV, 22. prius ... te quis de omni vitae statu quam de ista auctoritate deiecerit; N I, 66. nonne omnem rei publicae statum permutavit? L III, 20. ſ. consilium; A II, 65.
stellae: solem, lunam, stellas omnes ... deos esse; A II, 119. confectis omnium (stellarum) spatiis; N II, 51. quae (luna) omnium (stellarum) ultima est; N II, 56. erant ... eae magnitudines omnium (stellarum), quas ..; R VI, 16. ſ. signa.
stirpes: superstitionis stirpes omnes eligendae || eiciendae || (sunt); D II, 149.
studium: cum praesertim (Gallonius) in eo omne studium consumeret; F II, 25. omnibus studiis contemplationem rerum ... praestare; T V, 9. studiorum || rerum || omnium satietas vitae facit satietatem; C 76. ſ. admiratio. ars; F II, 81. cura; D I, 111. O III, 4. vita; O I, 155.
stulti: quoniam ... haec .. vitia in omnibus stultis aeque magna sunt; F IV, 77. in omnibus stultis aeque magna esse vitia; F IV, 77. quae (libido, cupiditas) in omnibus stultis invenitur; T IV, 12. cum omnes stulti sint sine dubio miserrimi; N I, 23. || [omnes stultos insanire] ||; P IV. ſ. caenum. sapientes; P V.
subita: omnia videri subita maiora; T III, 52.
subtilitas: in quo inest omnis cum subtilitas disserendi, tum veritas iudicandi; T V, 68.
summa: quoniam ... omnis summa philosophiae ad beate vivendum refertur; F II, 86. in homine .. summa omnis animi est; F V, 38. equitum magno numero ex omni populi summa separato; R II, 39.
superstitio: qui (di) hominum .. vitam superstitione omni referserunt; N II, 63.
superi, supera: omnes .. P. Lentulus ... ... vicit superiores; O II, 57. qui omnes superiores ... scientia facile vicisset; O II, 65. — lunam, stellas, supera denique omnia stare censet; A II, 123. multo ... nos (honesta actio) ad se expetendam magis hortatur quam superiora omnia; F III, 22. omnia supera esse meliora; N II, 17. (terrae) exspirationibus et aër alitur et aether et omnia supera; N II, 83. ſ. infera; T I, 64.
supplicium: nec ... non omni supplicio digni P. Claudius || Clodius || L. Iunius consules; D II, 71. talis inproborum consensio ... supplicio omni vindicanda est; Lae 43.
talia: omnia .. talia sensum movent; Ti 5.
tecta: ſ. arbusta.
tempus: ut (sapientes) omne tempus inquirendo ... consumant; F V, 53. quo minus (sapiens) in omne tempus rei publicae suisque consulat; T I, 91. cui (nocti) si similis futura est perpetuitas omnis consequentis temporis; T I, 97. defectiones solis ... praedictae .. in omne posterum tempus; N II, 153. id (pallium) esse aptum ad omne anni tempus || ad o. a. t. aptum ||; N III, 83. mihi .. omne tempus est || tempus || ad meos libros vacuum; R I, 14. etsi non omni intermenstruo, tamen id fieri non posse nisi certo intermenstruo tempore; R I, 25. cum tu in omne tempus prospexeris; R I, 71. nec omni tempore ... delectamur; O I, 135. omne tempus aetatis sine molestia possit degere; C 2. in quibus studiis ... omne otiosum tempus contrivimus; Lae 104. ſ. gentes; R III, 33. pars; N II, 75.
terra: quo minus ipsis mortuis terrarum omnium deflagratio consequatur; F III, 64. quicumque gignantur in omni terra, quae incolatur; D II, 92. Athenienses iurare ... solebant omnem suam esse terram, quae ..; R III, 15. noster .. populus sociis defendendis terrarum iam omnium potitus est; R III, 35. omnis .. terra ... parva quaedam insula est; R VI, 21. ſ. caelum; L I, 22.
terrenum: terrenum omne dividitur; N III, 31.
tesca: ſ. arbusta.
timiditas: omnis animi debilitati ... timiditas servitus est; P 41.
timor: ut ... omnem omittat is || omittas, omittat || timorem; T II, 67. quom animus ... omnem .. mortis dolorisque timorem effugerit; L I, 60.
togati: cum te togatis omnibus sine dubio anteferret; N I, 58.
tormenta: ut in omnibus tormentis conservetur beata vita sapienti; F III, 42.
turba: quod is locus ab omni turba id temporis vacuus esset; F V, 1.
turma: ſ. cohors.
turpia: omnia turpia per se ipsa fugienda esse; O III, 39. ſ. honestum; L I, 44.
turpitudo: ſ. honestas; O I, 4.
vela: ſ. contentio; T III, 25.
verbum: his ... in verbis omnibus inest vis legendi eadem, quae in religioso; N II, 72. qui omnia verba eius (Tagetis) exceperint; D II, 50. iidem omne verbum ambiguum esse dicunt; fr V, 99. ſ. sententia; F III, 26.
veritas: Simoniden arbitror . . . desperasse omnem veritatem; N I, 60. ſ. constantia; N II, 56. subtilitas.
versus: ſ. gestus.
vera: iis omnibus, quae visa sint, veris adiuncta esse falsa; A II, 42. omnia vera diligimus; F II, 46. omnibus veris falsa quaedam adiuncta esse; N I, 12. omnia .. vera in praeteritis necessaria sunt; Fa 14.
vestigia: »omnia .. e latis rerum vestigia terris (tenemus);« F V, 49.
veteres: quae (res) ad confessionem ignorationis adduxerant ... Anaxagoram, Empedoclem, omnes paene veteres; A I, 44.
viae: quae (sapientia) ... omnis monstret vias, quae ..; F I, 46. ad quas (portas) omnes eius (iecoris) viae pertinent; N II, 137. ſ. angiportus.
vicini: cum vicini omnes ad eum (Attum Navium) de rebus suis referrent; D I, 31.
victus: ſ. cultus; T V, 63. O II, 86.
vici: omnibus vicis statuae; O III, 80.
vinum: ſ. natura; C 65.
viri: vir sapientissimus atque haud sciam an omnium praestantissimus; N II, 11. »omnibus cura viris, uter esset induperator;« D I, 107. omnes viri boni ipsam aequitatem ... amant; L I, 48. ſ. pars; F V, 93.
virgulta: ſ. arbusta.
virtus: cum superiores non omnem virtutem in ratione esse dicerent ..., hic omnes in ratione ponebat; A I, 38. erit ... de omnium virtutum cursu ad voluptatem proprius disserendi locus; F I, 37. ut de omni virtute sit dictum; F I, 50. ut aequitatem, modestiam, virtutes omnes per se ipsas gratis diligant; F II, 83. maximas .. virtutes iacere omnis necesse est voluptate dominante; F II, 117. ceterorum .. virorum ... omni virtute praestantium facta ... cognoscens; F III, 37. omni virtuti vitium contrario nomine oppo-

nitur; F III, 40. omnium virtutum ... originem ... persecuti sunt; F IV, 17. cum Catone, omnium virtutum auctore, de virtutibus disputare; F IV, 44. in qua (mente) sit mirabilis quaedam vis ... virtutum .. omnium; F V, 34. ut vis (hominis) ad omnem virtutem percipiendam facta videatur; F V, 43. quae (mens) omnem virtutem accipere posset; F V, 59. et virtutes omnes et honestum illud ... per se esse expetendum; F V, 64. ut (virtutes) omnes omnium participes sint; F V, 67. quando ... inest in omni virtute cura quaedam; F V, 67. virorum ... omnibus virtutibus ornatorum vitam; F V, 93. vim bene vivendi ... in omni virtute ponamus; T I, 95. vide, ne ... non sit hoc proprium nomen omnium, sed ab ea (virtute), quae una ceteris excellebat, omnes nominatae sint; T II, 43. omnes .. inter se nexae (virtutes) ... sunt; T III, 17. quodnisi eo nomine || omnes || virtutes continerentur; T IV, 36. omnibus .. virtutibus instructos ... viros bonos dicimus; T V, 28. virtutibus ... omnibus ... ad cruciatum profectis; T V, 80. *virtutes omnes* tollentur; L I, 43. eadem ... omnium virtutum causa ... est; L I, 48. quamquam omnis virtus nos ad se allicit; O I, 56. id .. intellegitur in omni virtute; O I, 95. princeps ... omnium virtutum illa sapientia; O I, 153. virtus omnis tribus in rebus fere vertitur; O II, 18. qui unam haberet, omnes habere virtutes; O II, 35. haec .. una virtus omnium est domina ... virtutum; O III, 28. sapientis animus ... virtutibus .. omnibus ut moenibus saeptus; P 27. f. decus. C, a, II, 3. excello.

vis: omnem vim loquendi ... in duas tributam esse partes; F II, 17. omnem vim divinam in natura sitam esse; N I, 35. cum sustuleris omnem vim deorum; N I, 117. omnem .. vim mundi natura divina contineri (necesse est); N II, 30. omnem vim esse igneam; N III, 35. id in quo est omnis vis amicitiae; Lae 15. f. natura; T I, 54. R VI, 28. N I, 66. opes. potestas. ratio; D I, 125.

visum: visis non omnibus adiungebat fidem, sed iis solum, quae ..; A I, 41. quodsi omnia visa eius modi essent; A II, 27. omne visum, quod sit a vero, tale esse, quale ..; A II, 41. omnium .. inanium visorum una depulsio est; A II, 51. ab omnibus eiusdem modi visis perspicuitatem ... abesse; A II, 51. neque .. omnia eius modi visa adprobari || adprobavit ||, sed ea, quae ..; A II, 104. non nulla visa esse falsa, non omnia; N I, 70. huic (parti animi) omnia visa obiciuntur a mente ... vacua; D I, 60.

vita: ex qua re una vita omnis apta est; A II, 31. sequitur omnis vitae ea ... eversio; A II, 99. omnis vita tollatur; A II, 99. quae vitam omnem continent; F I, 12. vitam omnem perturbari .. errore; F I, 46. quorum omnis vita consumpta est in laboribus gloriosis; F II, 67. et in isto magistratu et in omni vita; F II, 76. quod ... multi Epicurei ... fuerunt ... in omni vita constantes; F II, 81. confunderetur omnis vita; F III, 50. quibus praeposita (ratio) vitam omnem debet gubernare; F IV, 39. quod hic ei (animali) primus ad omnem vitam tuendam appetitus a natura datur, se ut conservet; F V, 24. (M. Crassum) semel .. in omni vita risisse; T III, 31. perpetua in omni vita cogitatio ..; T III, 34. se fruiturum (voluptatibus) aut in omni aut in magna parte vitae dolore non interveniente; T III, 38. videturne omnem hic (Socrates) beatam vitam in una virtute ponere? T V, 35 (36). in quo (fructu amicitiarum) doctis positum est .. consilium omnis vitae consentiens; T V, 72. praeclara .. est aequabilitas in omni vita; O I, 90. in actiones omnemque vitam nullam discrepantiam conferre debemus; O I, 111. quo modo in omni vita rectissime praecipitur, ut perturbationes fugiamus; O I, 136. quorum studia vitaque omnis in rerum cognitione versata est; O I, 155. ex omni vita simulatio ... tollenda est; O III, 61. si ... vita omnis beata corporis firma constitutione ... continetur; O III, 117. quorum ingeniis ... omnem vitam legibus ... excultam ... habemus; fr IX, 11.

vitium: non .. omne vitium paris habet dissensiones; T IV, 29. malitia certi cuiusdam vitii nomen est, vitiositas omnium; T IV, 34. cum omnia essent in moribus vitia; T IV, 54. quod omni vitio caret; D II, 71. quom omni vitio carere lex iubeat; L III, 29. ne ab omnibus eam (senectutem) vitiis videar vindicare; C 55.

unguiculi: dicis ... valetudinem, ... integritatem unguiculorum omnium *bona*; F V, 80.

ungulae: toto corpore atque omnibus ungulis, ut dicitur, contentioni vocis adserviunt; T II, 56.

voluntates: f. consilium; Lae 61. sententia; F III, 8.

voluptas: ut non modo nullam captet, sed etiam praetereat omnes voluptates; F I, 24. vita .. conferta voluptatum omnium varietate; F II, 64. falsum est omnis animi voluptates esse e corporis societate; F II, 106. omnis se secum libidinum voluptates abstulisse || se omnes secum abst. lib. vol. ||; F II, 106. omnem voluptatem dicimus honestati esse contrariam; O III, 119. quod (senectus) privet fere omnibus || om. f. || voluptatibus; C 15. ut ea (auctoritas) pluris sit quam omnes adulescentiae voluptates; C 61. cui .. non auferret fructum voluptatum omnium solitudo; Lae 87. f. dolor; F I, 33. II, 107.

voces: »omnes (voces) civilem ... vitare ingentem cladem ... monebant«; D I, 20.

urbani: f. rustici.

urbes: quam (urbem) ... omnium .. esse pulcherrimam; R III, 43.

usus: f. ars; A II, 22. cultus; O I, 140.

utilitas: detracta omni utilitate; F II, 45. cum omni utilitate ... ars aliqua coniuncta est; D I, 116. f. oportunitates.

II. **mit Zusatz** (Pronomina, Zahlen): alius: quae (figura) sola omnis alias figuras complexa continet; N II, 47. habet natura ut aliarum omnium rerum || rer. om. ||, sic vivendi modum; C 85.

ceterus: solum est .. (hoc animal) ... particeps rationis ..., quom cetera sint omnia expertia; L I, 22. fuit .. vir ille cum ceteris artibus ... ornatus omnibus, tum acer investigator; Ti 1. quarta pars mundi ... ceteris naturis omnibus salutarem inpertit ... calorem; N II, 27. qui in ore sunt ceterorum omnium philosophorum || phil. omn. ||; F II, 67. ceteris omnibus philosophis haec est tuenda sententia; F III, 36. omnium ceterarum rerum obliti; F V, 57. ceteras res omnis plane paris; L I, 55. (philosophia) una nos quom ceteras res omnes, tum ... docuit, ut ..; L I, 58. Pompeium ... ceteris rebus omnibus semper amplissimis ... ecfero laudibus; L III, 22.

hic: quod haec esset una omnis || hominis || sapientia; A I, 16. f. **hic,** A, I, 2. omnis (50 St.) S. 147, b.

idem: dicis eadem omnia et bona et mala, quae dicunt ii; F V, 80.

ille: haec sunt illae fibrae stirpium ... persequendae et omnes eligendae || elidendae ||; T III, 84. permixtum illud ... (deus) iam omne consumpserat; Ti 24. f. **ille,** A, I, 2. omnis (8 St.) S. 221, a.

is: eorum .. (astrorum) omnium ortus; N II, 95. omnes ... eas (disciplinas) ... nihil adiuvare arbitror; F III, 11. ut ea (ratio) duceretur

omnis a prima commendatione naturae; F V, 46. f. **is,** A, I, 2. omnis (32 St.) S. 378, a.

iste: f. **iste,** A, I, 2. omnis (9 St.) S. 393, b.

mens: omnis meas curas cogitationesque in eam (rem publicam) conferebam; O II, 2. in qua (re publica) omnis mea cura, cogitatio, opera poni solebat; O II, 3. »vires vitaque corpus meum nunc deserit omne«; D I, 40. »ita omnes meos dolos, fallacias, praestrigias || praestigias || praestrinxit commoditas patris«; N III, 73. opera: f. cogitatio; O II, 3.

noster: f. **noster,** A, II. omnis (10 St.) S. 755, b.

quattuor: est etiam in omnibus quattuor perturbationibus illa distinctio; T IV, 59.

qui: quae omnes aegrotationes animi ex quodam metu nascuntur; T IV, 25. quae (aequitas) tollitur omnis; O II, 78. quae omnes artes in veri investigatione versantur; O I, 19. quae deliberatio omnis in rationem utilitatis cadit; O I, 9. quos (deos) auguste omnes ... veneramur; N III, 53. quibus (legibus) omnibus es exul; P 32. qui (opifices) si undique omnes convenerint; A II, 144. quae (perturbationes) omnes oriuntur ex iudiciis opinionum; T IV, 82. quarum omnium rerum quia vis erat tanta, ut ..; N II, 61. qui (sensus) si omnes veri erunt; F I, 64. quae (stirpes aegritudinis) ipso trunco everso omnes eligendae || elidendae || sunt; T III, 83. quarum .. omnium (virtutum) sententia; F II, 37. quarum (virtutum) omnium fundamenta vos in voluptate ... ponitis; F II, 72. quae (virtutes) omnes similes artium reliquarum materia tantum ... differunt; F IV, 4. quae sunt omnes unius generis ad perfundendum animum tamquam iuliquefactae voluptates; T IV, 20. quas (voluptates Epicurus) ... persequitur omnis nominatim; N I, 111.

reliquus: a quo .. animanti omnis reliquos contineri vellet animantes; Ti 17. quanto plures deleti sint homines hominum impetu ... quam omni reliqua calamitate; O II, 16. qua (forma) una omnes formae reliquae concluduntur; Ti 17. qui (globus) reliquos omnes complectitur; R VI, 17. sicut reliquas omnis (laudes) ... maiores nostri transtulerunt; T II, 5. si unus omnibus reliquis magistratibus imperabit; L III, 15. ut ei (consuli) reliqui magistratus omnes pareant excepto tribuno; L III, 16. eadem mihi usu venirent reliquisque omnibus maioribus natu; C 7. eo .. erant voltu, oratione, omni reliquo motu et statu, ut ..; T III, 53. qui (mundus) reliquas naturas omnes ... contineat; N II, 86. est .. causa omnis in opinione, nec vero aegritudinis solum, sed etiam reliquarum omnium perturbationum; T III, 24. et metus et reliquae perturbationes omnes gignuntur ex ea (intemperantia); T IV, 22. non aegritudine solum vacabit, sed etiam perturbationibus reliquis omnibus; T IV, 38. reliqui .. omnes (philosophi) ... divinationem probaverunt; D I, 5. res capitalis et reliquas omnis iudicabant iidem; R III, 48. status: f. motus.

sesquitertius: sesquioctavo intervallo sesquitertia omnia (intervalla deus) explebat; Ti 23.

suus: qui suas omnes cogitationes abiecerunt in rem tam humilem; Lae 32. numeri: f. partes; N II, 37. cum omnibus suis partibus; A I, 28. omne .. animal ... omnes partes suas diligit; F II, 33. id continuo debet expletum esse omnibus suis partibus; F III, 32. ut vitis cum omnibus partibus suis quam optime se habeat; F IV, 38. ut .. (animus) omnis partis suas habeat incolumis; F V, 36. quoniam .. natura suis omnibus expleri partibus vult; F V, 47. quod ... expletum .. sit omnibus suis numeris et partibus; N II, 37.

tuus: omnis .. aditus tuos interclusi; T V, 27. qui (liber) continet omnem disciplinam tuam; T III, 41.

B. **bei Pronomina und Zahlen:** ceterus: eadem temperatione, eodem caelo, † aqua, || aeque, al. || ceteris omnibus centum Alexandros ... facere non posset? A II, 85. qui omnium ceterorum iudicio sit secundus; A fr 20 (Z. 5). ceteris omnibus pro nihilo habitis; T V, 9. an cetera mundus habebit omnia? N II, 18. praeter mundum cetera omnia aliorum causa esse generata; N II, 37.

duo: omnia .. duo ad cohaerendum tertium aliquid anquirunt; Ti 13.

nos: f. **ego,** B, II. omnes (6 St.) B. I, S. 802, b.

hic: horum .. sententiae omnium; N I, 117. omnia .. haec meliora sunt quam ea, quae ..; N II, 21. haec .. omnia ex eodem fonte fluxerunt; N III, 48. f. **hic,** B, I, 1, a. omnis (37 St.) S. 150, a.

idem: f. **idem,** B, I, 1, a. omnis (4 St.) S. 202, b.

ille: ea (Natio) si dea est, di omnes illi, qui ..; N III, 47. quod comitia || omnia || illa essent armis gesta servilibus; L III, 45. ut ... non illa omnia relinquat atque abiciat; O I, 154. f. primus; F IV, 38. tres. **ille,** B, I, 1, a. (10 St.) S. 223, a.

ipse: quoniam se ipsi || ipsos || omnes natura diligant; F III, 59.

is: ex quo efficiantur ea, quae sint ..., omnia; F I, 17. omnia .. ea sunt opiniones ac iudicia levitatis; F III, 35. omne .., quod honestum sit, id esse propter se expetendum; F III, 36. habere ea, quae secundum naturam sint, vel omnia vel plurima et maxima; F IV, 27. omne .., quod vivit, ... id vivit propter inclusum in eo calorem; N II, 24. ut omnia ... ea fuerint, quae ei (Aeneae) secundum quietem visa sunt; D I, 43. omne .., quod falsum dicitur in futuro, id fieri non potest; Fa 12. prius quam Theseus eos ... in astu ... omnis se conferre iussit || iussisset ||; L II, 5. f. septem. **is,** B, I, 1, a. omnis (35 St.) S. 380, b.

iste: cum ego ista omnia dona dixero; F V, 90. f. **iste,** B, I, 1, a. omnis (9 St.) S. 394, a.

meus: omnia mecum porto mea; P 8.

noster: in qua (patria) nostra omnia ponere ... debemus; L II, 5.

primus: adipisci, quae essent prima natura quaeque ipsa per sese expetenda, aut omnia aut maxima; A I, 22. ut omnia illa prima naturae huius (rationis) tutelae subiciantur; F IV, 38. f. A. bonum; T V, 84. infera; T I, 64.

qui: contra quos omnis dicendum breviter existimo; F I, 1. quibus ex omnibus iudicari potest ..; F I, 70. quae fere omnia appellantur uno ingenii nomine; F V, 36. quae uno verbo complexi omnia honesta dicimus; F V, 58. quorum omnium quae sint notitiae; F V, 60. quae .. omnia ... qui fecerint; F V, 64. quorum omnium accusabilis est turpitudo; T IV, 75. quae omnia una cum deorum notione comprehendimus; N I, 30. quae .. omnia sunt patria Democriti quam Democrito digniora; N I, 120. quorum omnium incredibilis multitudo ... distinguitur; N II, 98. quae .. omnia eam vim seminis habent in se, ut ..; N II, 127. deorum et hominum causa factum esse mundum quaeque in eo [mundo] sint omnia; N II, 133. quos omnis Erebo et Nocte natos ferunt; N III, 44. quorum omnium interpretes; D I, 34. quae omnia fiunt et ex caeli varietate et ..; D I, 79. quorum omnium ... una ratio est; D II, 60. quorum omnium causas si a Chrysippo quaeram; D II, 61. quae tolluntur omnia; Fa 11. quos

cnm omnis (Scipio) salutavisset; R I, 18. qnae praemuninntnr omnia reliquo sermoni disputationiqne nostrae; L I, 34. quarum omnium Romae dedicata pnblice templa sunt; L II, 28. quae ut concurrant omnia; O I, 45. quorum omnium voltns, voces ... mutantnr; O I, 102. in quibns omnibus quid mihi placeat vides; O II, 57. quae .. omnia dulciora fiunt .. moribus bonis; C 65. quae omnia pertinent ad fidelitatem; Lae 65. quae pertinent omnia ad eam ... constantiam; Lae 65.

reliquus: eadem erit Hieronymi et Carneadis causa et hercule omnium reliquorum; T V, 88. si ... ea (honestas) ... omni pondere gravior habenda (est) quam reliqna omnia; O III, 35. omitto reliquos; sunt enim omnes pares inter se; P 11.

septem: eos .. septem, qnos Graeci sapientis nominaverunt, omnis paene video in media re pnblica esse versatos; R I, 12.

suus: qnae (virtus) si ... non ... omnia sua complexa nihil qnaerat aliunde; T III, 37. ut ... sua .. omnia in se ipso posita indicet; Lae 30. snos .. omnes per se posse ‖ se ‖ esse ampliores (Scipio) volebat; Lae 69. qui .. in se uno sua ponit omnia; P 17.

tres: illa tria ... omnia iustitia conficit; O II, 38.

vos: nrgebor iam omnium vestrum convicio; A II, 125.

tuus: accedam ad omnia tua; F II, 44. tuorum omnium simile; Fa 3. neque tn possis ... omnes tuos ad honores amplissimos perducere; Lae 73. nt omnia tna in te posita esse ducas; Lae 7.

vester: iacere vestra omnia; F II, 44.

ultima: f. A, I. infera; T I, 64.

C. **allein: a. masc.: I. Subject** (vgl. II, 3. Gerundiv): quem (consnlatum) ita gessit, ut diligentiam admirarentur omnes, ingenium agnoscerent; A II, 1. et Pythius et omnes aliud agentes, alind simulantes perfidi; O III, 60. amarent omnes; T IV, 76. quam (voluptatem) eodem nomine omnes appellamus; F II, 20. quam omnes unam appellamns voluptatem; F II, 41. qnod omnes uno verbo „malum“ appellamus; T II, 30. hoc cum omnes adprobavissent; R II, 4. omnes .. esse vim ... divinam arbitrantur; T I, 30. hac (libertate) omnes carere; R I, 55. qni bene cenent, omnis libenter cenare; F II, 24. horum quattnor capitum secundum et tertium omnes concednnt; A II, 83. quodsi omnes ... consentiunt esse aliquid ..; T I, 35. si .. consenserint omnes; N I, 13. de cuius (amicitiae) ntilitate omnes uno ore consentinnt; Lae 86. »in conspectu consedimus omnes«; A I, 14. omnes, qui rem publicam gubernabunt, consulere debebunt, ut ..; O II, 74. cum ... nec omnes, qni curari se passi sint, continno etiam convalescant; T III, 5. quam (prudentiam) omnes, qui cnique ‖ cuicumque ‖ artificio praesnnt, debent habere; F IV, 76. quod vitium effugere qni volet ⟨omnes autem velle debent⟩; O I, 18. f. consulunt. quod .. is (senatus) creverit, defendant omnes; L III, 28. omnesne tibi illi delirare visi sunt, qui ..? N I, 92. nt omnes ... sine querella discederent; O II, 82. in Graecia musici floruerunt, discebantqne id omnes; T I, 4. ea (caritate) non pariter omnes egemus; O II, 30. benivolentia civium fortasse non aeqne omnes egent; O II, 31. constituerunt .., ut omnes simnl in rostra post meridiem escenderent; O III, 80. id quod omnes expetunt; F V, 16. omnes .. expetimus utilitatem ad eamque rapimnr; O III, 101. facessant .. omnes, qui docere nihil possunt ..; fr V, 49. ut omnes fatemur; F IV, 37. *cum omnes flagrarent cupiditate* audiendi; R II, 1. omnes ea, quae bona videntur, sequnntur fugiuntque contraria; T IV, 12. qnam (notionem) habemns omnes de fortitudine tectam; T IV, 53. a natnra habemus omnes omnium gentium speciem nullam aliam nisi humanam deorum; N I, 46. nnde omnes animos haustos ... haberemns; D II, 26. oratio Laelii, quam omnes habemus in manibus; R VI, 2. metuebant (Appium) servi, verebantur liberi, carum omnes habebant; C 37. f. debent; F IV, 76. te .. hortamur omnes ..., nt ..; F V, 6. ut omnes intellegant ... necessitati esse parendum; O II, 74. quem ipsum Heraclitum) non omnes interpretantur nno modo ‖ [non ... modo] ‖; N III, 35. haec cum dixisset Catulus, me omnes intneri; A II, 63. omnibns bene veritatem intuentibus videri necesse est (Dionysium) miserrimum; T V, 57. »quem invocant omnes Iovem«; N II, 4. 65. III, 10. 40. legimus omnes Crantoris ... de luctu; A II, 135. nec ... recusabo, quo minus omnes mea legant; F I, 7. nt Platonem ... legunt omnes, ... sic ..; T II, 8. in eo .. voluptas omninm Latine loquentium more ponitur, cum percipitur ... incunditas; F II, 14. hic loquebatur aliter atque omnes; F IV, 57. »omnis ... meditari secum oportet ..;« T III, 30. hoc .. incredibile nobis videri, omnesque mirari; O II, 56. omnis eodem tempore ortos qui ubique sint nati, eadem condicione ‖ conditione ‖ nasci; D II, 93. Graecum .. hunc versum nostis omnes; F II, 105. omnes .. inmemorem beneficii oderunt; O II, 63. quam (senectntem) nt adipiscantur omnes optant, eandem accusant adepti ‖ adeptam ‖; C 4. nt omnes aequo animo illi ... parerent; R II, 4. omnes .. (natnrae rationi) parebunt, qui secundum naturam volent vivere; O III, 23. in oppidnm ad Pomponium perreximus omnes; F V, 96. cum .. omnes non possint, ne multi quidem, aut iuris periti esse aut diserti; O II 67. nec .. omnes possunt esse Scipiones; C 13. quam (rem) omnes praeter eum Stoici certissimam putant; A II, 107. cum omnes natura totos se expetendos putent; F V, 46. cnm omnes meo discessu exnlasse rem publicam putent; P 30. hoc .. qnaerentes omnes; F IV, 47. eadem omnes, qui sana mente sunt, removent ab oculis; O I, 127. »omnes memori portentum mente retentant«; D II, 63. ne desis, omnes te rogamns; R III, 32. qui fit, ut ego nesciam, sciant omnes, quicumque Epicurei esse volerunt ‖ voluerint ‖? F II, 12. »quod omnes scitis«; O III, 98. quia voluptatem hanc esse sentiunt omnes, quam ..; F II, 6. cum .. idem sentiret quod omnes; F IV, 21. de amicitia omnes ad unum idem sentiunt; Lae 86. sequuntur: f. fugiunt. etsi omnes, qui aderant, significabant ..; R III, 42. simnlant: f. agunt. »veluti, consul quom mittere signnm volt, omnes avidi spectant ad carceris oras, ... sic ..;« D I, 107. huic verbo omnes, qui ubiqne sunt, qui Latine scinnt, duas res snbiciunt; F II, 13. omnis .., qui sine dolore sint, in volnptate ... esse dico; F II, 17. omnes qui non sint sapientes, aeque miseros esse; F IV, 55. qni sapientes non sint, omnes aeque miseros esse; F IV, 63. his similes snnt omnes, qni virtuti student; F IV, 65. miseros esse ... omnis, quicumque nati sunt; T I, 9. omnis .. miseros (esse), qui hac lnce careant; T I, 12. necesse esse omnis in aegritudine esse, qui se in malis esse arbitrentnr; T III, 32. in summis malis omnes snmns; N III, 79. omnesne, qui Cannensi pugna ceciderint, uno astro fuerint; D II, 97. in qnibns (civitatibus) verbo snnt liberi omnes; R I, 47. omnis aut Graios esse aut barbaros; R I, 58. * sunt .. omnes, qui in populum vitae necisque

potestatem habent, tyranni; R III, 23. nihil est .. unum uni tam simile, tam par, quam omnes inter nosmet ipsos sumus; L I, 29. sui nemo ipse tam similis esset, quam omnes essent || sunt || omnium; L I, 29. fore .. omnis castiores; L II, 26. quod omnes participes sumus rationis; O I, 107. beati certe omnes esse volumus; fr V, 36. omnes aiunt esse beatos, qui vivant, ut ipsi velint; fr V, 39. ſ. possunt. quae omnes eo tempore ne acciderent timebamus; D II, 114. quo omnes duce natura venimus; N I, 2. cum ... omnes .. ad id tempus postero die venissemus; fr V, 16. quo .. loco convocandi omnes videntur; N I, 13. ſ. delirant. omnes iucundum motum . . . Graece ἡδονήν, Latine voluptatem vocant; F II, 8. quam omnes urbani, rustici, omnes, inquam, qui Latine loquuntur, voluptatem vocant; F II, 77. volunt: ſ. debent; O I, 18. sunt; fr V, 36. extis .. omnes fere utuntur; D I, 16. * sanxisset iura nobis, et omnes isdem ... uterentur; R III, 18. ut omnes et communibus commodis et suis uterentur; R V, 7. ohne Verb: ad tempus ad Pisonem omnes; F V, 1. quoniam .. aliquid omnes, quid Lucius noster? F V, 5. omnes, quicumque nati sunt eruntve, ... miseri; T I, 9. omnes magni, etiam superiores, qui fruges, qui vestitum, qui tecta, qui cultum vitae ... invenerunt; T I, 62. neque .. omnes anxii, qui anguntur aliquando; T IV, 27. de quibus non omnes uno modo; O III, 113. ſ. agunt.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** quia fere sic afficiuntur omnes; F V, 31. alligandi omnes essent, qui cubitum irent; D II, 122. siquidem omnis multos appellari placet, R I, 56. voluptate capiuntur omnes; L I, 31. qui (civis) id cogit omnis imperio legumque poena, quod vix paucis persuadere oratione philosophi possunt; R I, 3. iis (officiis) omnes, in quibus est virtutis indoles, commoventur; O III, 16. quom animus ... omnis .. natura coniunctos suos duxerit; L I, 60. non una omnis definitio contineret; L I, 30. omnes inter se naturali quadam indulgentia ... contineri; L I, 35. una continemur omnes ... lege naturae; O III, 27. convoco: ſ. I. videntur. neque || omnes || isdem de rebus ... delectamur; O I, 135. quae (virtus) omnis magis quam sepse diligit; R III, 12. quo (Catone) omnes, qui isdem rebus studemus, quasi exemplari ad industriam ... ducimur; R I, 1. omnes .. trahimur et ducimur ad cognitionis ... cupiditatem; O I, 18. ſ. coniungo. habeo. debebant illi (di) .. omnis bonos efficere; N III, 79. quod recte vivendi ratio || omnis al. || (homines) meliores efficit; L I, 32. ut cives, ut omnes denique ... propter se expetendi sint; F V, 67. a quibus ducti deinceps omnes ... sapientes et habebantur et nominabantur; T V, 8. hortor omnis, qui facere id possunt, ut ..; T II, 5. beate .. vivendi cupiditate incensi omnes sumus; F V, 86. omnes . . incenduntur ad studia gloria; T I, 4. nomino: ſ. habeo. rapio: ſ. I. expetunt; O III, 101. omnes, qui aliquid scire videntur, tamquam domini timentur; P 40. traho: ſ. duco; O I, 18. non modo tete viceris, ... sed omnis et omnia; T II, 63. non ... dubito, quin ... usu .. in re publica rerum maximarum facile omnis viceris; R I, 37. sale .. et facetiis Caesar vicit omnes; O I, 133. nostri .. omnes reges vocitaverunt, qui soli in populos perpetuam potestatem haberent; R II, 49.

2. **Genetiv:** quod interest omnium recte facere; F II, 72. quod opinio de dis inmortalibus .. omnium esset; N III, 11. vgl. IV, 1. disciplina; R IV, 3. domus.

3. **Dativ:** eadem .. omnibus, qui eodem statu caeli ... nati sint, accidere necesse esse; D II, 92. nemo est, quin eos anteferre omnibus debeat; R III, 5. quem (Galbam) tu ... omnibus anteponebas; R III, 42. quem (Platonem) omnibus anteponis; L I, 15. in qua (re publica) idem conducat omnibus; R I, 49. ut omnibus potius quam ipsis nobis consuluerimus; F II, 62. ut omnibus consulat; O I, 86. ille Graecus omnibus consulendum putavit; O II, 83. omnibus, qui patriam conservaverint ..., certum esse in caelo definitum locum; R VI, 13. quod sit a natura datum omnibus; T I, 100. si lex (data est), ius quoque; et omnibus ratio; ius igitur datum est omnibus; L I, 33. vir .. omnibus || virtutibus || excellens; F III, 8. omnibus .., quorum mens abhorret a ratione, semper aliqui talis terror impendet; T IV, 35. iure ... illum appetitum ... ingeneratum putaverunt omnibus; F V, 33. omnibus .. innatum est et in animo quasi insculptum esse deos; N II, 12. »vita omnibus metenda, ut fruges«; T III, 59. quod .. omnibus necesse est; T I, 119. iustitia .. praecipit parcere omnibus; R III, 24. non omnibus patere ad se (deum) placandum viam; L II, 25. ... ut (res familiaris) pateat omnibus; O II, 55. nec .. omnibus ... eundem cursum in caelum patere; fr IX, 12. placet .. omnibus fere mihique ipsi in primis deos esse; N I, 62. hoc ille (Philippus) filio, sed praeceptum putemus omnibus; O II, 54. Aristoteles, longe omnibus ... praestans et ingenio et diligentia; T I, 22. quo (ingenio) omnibus praestiterunt; R III, 13. cum praestare omnibus concupieris; O I, 64. nec .. ut omnibus (principia) probentur ..., sed ut eis, qui ..; L I, 37. unum debet esse omnibus propositum, ut ..; O III, 26. prodest haec quidem (consolatio), ... sed nec semper nec omnibus; T III, 79. quia maius est ... prodesse omnibus; N II, 64. quod omnibus curae sunt, ... quae post mortem futura sint; T I, 31. essent iusta et iniusta eadem omnibus; R III, 13. primum ortum unum fore omnibus; Ti 43. ut ... (bonus vir) omnibus miserrimus esse videatur; R III, 27 ſ. I. intuentur; T V, 57. **Gerundiv:** moriendum est .. omnibus; T I, 9. esse certe divinationem, idque esse omnibus confitendum; D I, 125. (id consilium) suscipiendum est multitudini atque omnibus; R I, 42. quod cum omnibus est faciendum, ... tum haud scio an nemini potius quam tibi; O III, 6. quod faciendum imitandumque est omnibus, ut,..; Lae 70.

4. **mit Präpositionen:** ad ... communicandum .. inter omnes ius nos natura esse factos; L I, 33. consto inter: ſ. **inter,** I. consto (8 St.) S. 339, b. quod inter omnis nisi admodum impios convenit; N III, 7. de quo inter omnis conveniat; N III, 9. quoniam contra omnes, qui *se scire arbitrantur,* dicere, quae videntur, solemus; A II, 7. est .. vera lex recta ratio naturae congruens, diffusa in omnes, constans, sempiterna; R III, 33. necesse est ortus occasusque siderum non fieri eodem tempore apud omnis; D II, 92. morbo in omnes ... incitati; O I, 49. (convenit in) hominem ... insultantem in omnes; N II, 74. quae (leges) cum omnibus semper una ... voce loquerentur; O II, 42. haec eius (philosophiae) vis non idem potest apud omnis; T II, 11. quaecumque est hominis definitio, una in omnis valet; L I, 29.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** principio necesse erat sensum exsistere unum communemque omnium; Ti 44. similis: ſ. I. sunt; L I, 29.

2. **Dativ:** cum (Ulixes) ... in omni sermone omnibus adfabilem [et iucundum] esse se vellet; O I, 113. quodsi is casus fuisset rerum, ... ut non omnibus gratus esset; L III, 26. iucun-

dus: f. adfabilis. quae (tempora) nota sunt omnibus; F II, 72. quae nota sunt omnibus; R I, 70. quod habemus ... tam omnibus notum exordium quam ..? R II, 4. quod esset omnibus perspicuum deos esse; N II, 23.

3. **mit Präposition:** vestram sententiam ... communem fore vobis cum omnibus, qui ..; F IV, 45.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqs (Superlativ): ob eam .. rem se arbitrari ab Apolline omnium sapientissimum esse dictum; A I, 16. *cum M. Varrone*, homine omnium facile acutissimo; A fr 22. Sex. Peducaeus, ... omnium vir optimus et iustissimus; F II, 58. quod ... nemo omnium tam sit || fit || inmanis, cuius mentem non imbuerit deorum opinio; T I, 30. maxume .. omnium flagrasse amore Reginum Ibycum; T IV, 71. M. Antonii, omnium eloquentissimi, quos ego audierim, (praecidi caput iussit); T V, 55. quis est omnium, qui modo cum Musis ... habeat aliquod commercium, qui ..? T V, 66. omnium perfidiosissimus, C. Marius; N III, 80. cur omnium crudelissimus tam diu Cinna regnavit? N III, 81. homo omnium infimus et sordidissimus, tribunus plebis C. Curiatius; L III, 20. is qui esset omnium sapientissimus oraculo Apollinis || Ap. or. || iudicatus; C 78. te .. omnium optimam doctissimamque ... consecrabo; fr IX, 11. — quo posito et omnium assensu approbato; F III, 29. qui potuisset adsensu omnium dicere Ennius ..? N II, 4. id quod ego magno quondam cum assensu omnium dixi; C 62. est in animis omnium fere natura molle quiddam; T II, 47. quod in omnium animis eorum (deorum) notionem inpressisset ipsa natura; N I, 43. superstitio fusa per gentis oppressit omnium fere animos; D II, 148. lex .. indicat omnium quidem animos inmortalis esse, sed fortium bonorumque divinos; L II, 27. quia (honestum, decorum) ... animos .. omnium natura ... sua commovet; O II, 32. omnes omnium caritates patria una complexa est; O I, 57. casas omnium introspicere; D II, 105. digna mihi res cum omnium cognitione, tum nostra familiaritate visa est; Lae 4. cum ... maneat .. ad unum omnium firma consensio; N I, 44. quodsi omnium consensus naturae vox est; T I, 35. si fieri potest, ut hoc praeclarum quasi decretum beatae vitae possit omnium sententiis et disciplinis convenire; T V, 84. disciplinam puerilem ingenuis ... nullam certam ... aut unam omnium esse voluerunt; R IV, 3. cum domus sit omnium una; D I, 131. exitus .. omnium unus et idem fuit; D II, 97. ut ... (improbus) vir .. optimus omnium existimatione ... iudicetur; R III, 27. cuius de laudibus omnium esset fama consentiens; C 61. quem paulo ante fingebam digitorum percussione hereditates omnium posse converrere; O III, 78. pirata .. est ... communis hostis omnium; O III, 107. ignoratione omnium proposita; O III, 72. omnium || hominum || in me incidere imagines; N I, 107. unus .. erit communis quasi magister et imperator omnium deus; R III, 33. si ingenia omnium paria esse non possunt; R I, 49. omnium insipientiam, iniustitiam, alia vitia similia esse; F IV, 21. communi omnium iudicio (intellegi potest); F II, 45. magister: f. imperator. quod omnium mentes asperneutur; Fa 47. cupiditates, timores similiter omnium mentes pervagantur; L I, 32. mos: f. I. loquuntur. de quo .. omnium natura consentit; N I, 44. in hunc oculi omnium coniciuntur; O II, 44. omnium oculos in te esse coniectos unum; Lae 6. opinionem vicit omnium; A II, 1. quae quia sunt .. contra .. opinionem omnium; P 4. vgl. II, 2. sum. ut (iuventus) omnium opibus refrenanda ... sit; D II, 4. qui (rex) ... idem .. et rex et pater haberetur omnium; R I, 56. omnis omnium ortus ... eosdem esse; D II, 92. quod summi cuiusque bonitas commune perfugium est omnium; O II, 63. ita maxume vult princeps omnium vel potius solus esse; O I, 64. vetera iam ista et religione omnium consecrata; T I, 32. rex: f. pater. ut .. leges omnium salutem singulorum saluti anteponunt, sic ..; F III, 64. semper .. huic generi ... salutis omnium causa aliqua sublevatio ... quaesita est; R II, 59. ea, quae movent sensus, itidem movent omnium; L I, 30. ut contra omnium sententias disserens de sua plerosque deduceret; A I, 45. f. disciplina; T V, 84. cum ... silentio .. omnium reliqua eius (Scipionis) expectaretur oratio; R II, 64. societas est ... omnium inter omnes; O III, 69. serpit .. nescio quo modo per omnium vitas amicitia; Lae 87. vitia non esse omnium paria; F IV, 68. f. insipientia. vir bonus ... utilitati omnium plus quam unius alicuius aut suae consulit; F III, 64. omnium utilitatem esse communem; O III, 27.

2. **mit Präpositionen:** qui mihi videtur ex omnibus in re publica vidisse plurimum; R II, 37. quom legis haec vis sit: ||, ut sit || scitum et iussum in omnis; L III, 44. quid dicam de ... bonitate in suos, iustitia in omnes? Lae 11. ut inter omnes esset societas quaedam; Lae 19. f. 1. societas.

V. **Präposition:** coleretur ius aeque ab omnibus; L I, 33. quae ab omnibus concedantur; D II, 104. quod ipsum non ab omnibus conceditur; D II, 106. is (Alcibiades) cum ... ab omnibus .. desertus iaceret; D II, 143. ut ... ille improbus laudetur, colatur, ab omnibus diligatur; R III, 27. Academico sapienti ab omnibus ceterarum sectarum ... secundas partes dari; A fr 20 (Z. 1). tam diu stare rem publicam, quam diu ab omnibus honor principi exhiberetur; R V, 9. vexatur .. (philosophus) ab omnibus primum in eo libro, quem ..; T V, 24.

VI. **Lücke:** † convertem lex in omnis est; L III, 17.

b. neutr.: I. **Subject:** abeunt .. illuc omnia, unde orta sunt; C 80. ut omnia, si ex altera parte ponantur, ne appareant quidem; F V, 90. omnia levius casura rebus divinis procuratis; D II, 25. concrescunt: f. oriuntur; T V, 69. constant: f. **consto,** II. alqd; A II, 117. 118. F IV, 12. T I, 42. N I, 29. 67. II, 84. III, 30 (B. I, S. 515, a). ut omnia, quae alantur et quae crescant || aluntur atque crescunt ||, contineant in se vim caloris; N II, 23. ut ... in vita omnia sint apta inter se et convenientia; O I, 144. debent: f. est; L II, 26. insunt; F IV, 46. ne omnia dilabantur, si unum aliquid effugerit; T IV, 10. possunt oculi (dolere), ... possunt omnia; T II, 44. partes .. esse mundi omnia, quae insint in eo; A I, 28. qui omnia non tam esse quam videri volunt; A II, 44. omnia dicis sui generis esse; A II, 85. omne, quod ita disiunctum sit, quasi „aut etiam aut non", non modo verum esse, sed etiam necessarium; A II, 97. omne, quod ipsum ex se conexum sit, verum esse; A II, 98. Xenophanes ... unum esse omnia (dixit); A II, 118. omnia, quae ubique essent, sapientis esse? A II, 136. quoniam ... omne .. id, quo gaudemus, voluptas est, ut omne, quo offendimur, dolor; F I, 37. dum .. in una virtute sic omnia esse voluerunt, ut ..; F II, 43. siquidem in voluptate sunt omnia; F II, 111. ut (sapientia) omnia, quae homini accidant, infra se esse iudicet; F III, 25. quod est bonum, omne laudabile est;

quod autem laudabile est, omne est honestum; F III, 27. ut ... (sint) omnia inter se apta et conexa; F IV, 53. in quo (honesto) uno vultis esse omnia; F IV, 68. ut omnia, quae ubique sint, sapientis esse dicatis; F IV, 74. inanimum est .. omne, quod pulsu agitatur externo; T I, 54. R VI, 28. plena errorum sunt omnia; T I, 105. difficile est .. *in* philosophia pauca esse ei nota, cui non sint aut pleraque aut omnia; T II, 1. omnia, quae natura aspernetur, in malis esse, quae adsciscat, in bonis; T II, 30. id .. non dubium, quin omnia, quae mala putentur, sint inprovisa graviora; T III, 30. non sunt in hoc omnia; T III, 52. ut omnia adversa sint in fortuna; T V, 23. cui viro .. ex se ipso apta sunt omnia, quae ad beate vivendum ferunt; T V, 36. si omne beatum est, cui nihil deest; T V, 39. hinc omnia, quae pulchra, honesta, praeclara sunt, ... plena gaudiorum sunt; T V, 67. qui (Xenophanes) mente adiuncta omne praeterea, quod esset infinitum, deum voluit esse; N I, 28. quod, quae talia essent, imbecilla essent omnia; N I, 45. quam sint omnia in hominis figura ... ad venustatem apta; N I, 47. num ... ista (innumerabilitas) faciet, ut sint omnia sempiterna? N I, 109. qui (Chrysippus) ... omnia in perfectis et maturis docet esse meliora; N II, 38. est .. omne, quo vescuntur homines, penus; N II, 68. omnia .., quae sint in his urbibus, eorum populorum .. esse; N II, 154. Spes, Moneta (deae sunt) omniaque, quae cogitatione nobismet ipsi || ipsis || possumus fingere; N III, 47. ex qua (materia) et in qua omnia sint; N III, 92. sunt .. omnia, sed tempora absunt; D I, 128. qui omne, quod esset, unum esse dixerunt; D II, 33. plena sunt imaginum omnia; D II, 137. omnia .., quae volumus, nota nobis esse possunt; D II, 139. omne, quod enuntietur, aut verum esse aut falsum; Fa 21. in qua (civitate) in populo sunt omnia; R I, 42. ut in populo essent omnia; R I, 62. ut necesse sit in eius modi re publica plena libertatis esse omnia; R I, 67. esse in populi potestate omnia; R III, 45. cum populi sint omnia; R III, 45. omnia qui prorsus iubet esse communia; R IV, 5. supra lunam sunt aeterna omnia; R VI, 17. in quo (loco) omnia sunt magnis ... viris; R VI, 25. neque .. omnia sunt huius disputationis ac temporis; L I, 27. omnia iusta esse, quae sita || sancita || sint in populorum institutis; L I, 42. quom antiqui omne, quod secundum naturam esset, ... bonum esse decreverint; L I, 54. caste iubet lex adire ad deos, animo videlicet, in quo sunt omnia; L II, 24. quibus (dis) omnia deberent esse patentia ac libera; L II, 26. homines existimare oportere omnia, *quae* cernerent, deorum esse plena; L II, 26. amicorum esse communia omnia; O I, 51. si omnia, quae turpia sunt, mala sunt; O III, 71. nequaquam in isto sunt omnia; C 8. corporeum .. et aspectabile itemque tractabile omne necesse est esse, quod natum est; Ti 13. efficitur, ut omnia sint unum; Ti 14. f. conveniunt. fortasse non omnia eveniunt, quae praedicta sunt; N II, 12. vultis .. evenire omnia fato; D II, 24. qua omnia delata gravitate medium mundi locum semper expetant; T V, 69. »segetes largiri fruges, florere omnia«, T I, 69. ut omnia floreant et in suo quaeque genere pubescant; N II, 41. quia continenter laberentur et fluerent omnia; A I, 31. ut omnia ex altera parte collocata vix minimi momenti instar habeant; O III, 11. qua (conscientia) sublata iacent omnia; N III, 85. omnia, quae sumenda ... sunt, inesse debent in summa bonorum; F IV, 46. societas, in qua omnia insunt, quae putant homines expetenda; Lae 84. ut, si ullam || unam || litteram moveris, labent omnia; F III, 74. labuntur: f. fluunt. omnia latere censebat in occulto; A I, 45. quae sint initia rerum, ex quibus nascuntur omnia; D II, 11. e quibus (generibus principiorum) omnia orerentur; T I, 22. e || ex || principio oriuntur omnia; T I, 54. R VI, 27. siquidem necesse est a principio oriri omnia; T I, 54. R VI, 27. unde omnia orerentur quove reciderent; T V, 10. unde essent omnia orta, generata, concreta; T V, 69. quia et recidunt omnia in terras et oriuntur e terris; N II, 66. materiam rerum, unde orta sunt omnia; N fr 2. ex quo (mundo) et oriuntur et fiunt omnia; N II, 88. cuius (dei) numini parent omnia; D I, 120. deorum .. numini parere omnia; D II, 35. patent: f. est; L II 26. omnia pendere ex uno illo, quod ..; L II, 50. cum Peripatetici omnia, quae ipsi bona appellant, pertinere dicant ad beate vivendum; F III 41. quis .. non timeat ... omnia ad se pertinere putantem ... deum? N I, 54. possunt: f. dolent. est; D II, 39. II, 1. cerno; T I, 50. dico; F V, 21. fingo. quom .. omnia, quae rationem habent, praestent iis, quae sint rationis expertia; L II, 16. Pythagorei ex numeris ... proficisci volunt omnia; A II, 118. quibus (caeli mutationibus) omnia, quae terra gignat, maturata pubescant; N I, 4. f. florent, N II, 41. omnia philosopho digna, sed cum voluptate pugnantia; T III, 49. recidunt: f. oriuntur; T V, 10. N II, 66. quibus (sceleratis) omnia redundant; O III, 3. respondent extrema primis, media utrisque, omnia omnibus; F V, 83. sunt: f. est. quoniam .. omne, quod est bonum, primum locum tenere dicimus; F III, 53. talia mihi videntur omnia, quae ..; A fr 19. ut omnia .., quae bona corporis ... putantur, perexigua ... videantur; T II, 30. mihi .. laudabiliora videntur omnia, quae ..; T II, 64. cui (philosophiae) ... fato fieri videantur omnia; N I, 55. ut maiora omnia re quam fama viderentur; fr VI, 14. f. est; A II, 44. II, 1. dico; F III, 19. patefacio.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** omnia, quae praeter virtutem ipsam viderant, abiecerunt; F IV, 42. abstrusa esse omnia; A II, 14. quae (materia) una omnia accipere posset; A I, 27. omnia nostros aut invenisse per se sapientius quam Graecos aut accepta ab illis fecisse meliora; T I, 1. adeptum esse omnia; A I, 19. se ... adeptum esse omnia, quae haberentur amplissima; O II, 59. adficio; f. alo; N II, 41. mente consilioque divino omnia in hoc mundo ad salutem omnium conservationemque admirabiliter administrari; N II, 132. admirantur .. communiter illi (homines) .. omnia; O II, 36. »imperavi egomet mihi omnia adsentari«, ut ait .. Terentius; Lae 93. naturae ista sunt ... omnia cientis et agitantis motibus ... suis; N III, 27. omne, quod est calidum et igneum, cietur et agitur motu suo; N II, 23. ille (ignis) corporeus ... omnia .. alit, auget, sustinet sensuque adficit; N II, 41. »quidquid est hoc, omnia animat, format, alit, auget, creat«; D I, 131. quis .. non timeat omnia providentem et cogitantem et animadvertentem ... deum? N I, 54. non animadvertunt .. omnia di; N III, 90. animo: f. alo; D I, 131. ut ... omnia .., quae sint ad vivendum necessaria, anquirat et paret; O I, 11. se omnia, quae secundum naturam sint, bona appellare; F IV, 72. sunt .., qui omnia naturae nomine appellent; N II, 82. quem ... videmus ... omnia rabide adpetentem; T V, 16. augeo: f. alo. si iam possent in homine vivo cerni omnia, quae nunc tecta sunt; T I, 50. omnia certiora cernunt, cogitant, sentiunt; D II, 139. cieo: f. agito. ago. extremum omnia cingentem atque

conplexum ardorem; N I, 37. omnia cingens et coërcens caeli complexus; N II, 101. omnia tenebris circumfusa esse; A I, 44. qui (mundus) omnia conplexu suo coërcet et contiuet; N II, 58. ſ. ciugo; N II, 101. cogito: ſ. animadverto. cerno; D II, 139. (alvus) omne, quod accepit, cogit et confundit; N II, 136. legem ... mentem esse .. omnia ratione aut cogentis aut vetantis dei; L II, 8. non omnia vi ac minis cogere; L II, 14. nt iam liceat una comprehensione omnia complecti; F V, 26. mundus quoniam omnia conplexus est; N II, 38. ut omnia complecterentur; R II, 2. ſ. cingo; N I, 37. cum ita completa et conferta sint omnia, ut ..; A II, 125. cum ... omnia completa et referta sint aeterno sensu; D I, 110. non quod (comprehensio) omnia, quae essent in re, comprehenderet; A I, 42. omuia, quae sub aspectum caduut, comprehenduntur; Ti 11. cum omnia concedunt in amore iuvenum praeter stuprum; R IV, 4. cum ... tam .. iuter se omuia couexa et apta viderit; N II, 97. novem tibi orbibus ... couexa sunt omnia; R VI, 17. ſ. I. est; F IV, 53. confercio: ſ. compleo; A II, 125. nos ... omnes omnia ad huius adulescentiam conferamus; F V, 6. quae (natura) per omnem mundum omnia meute et ratione conficiens funditur; N II, 115. spiritu omnia cocta atque confecta; N II, 136. omnia conficiebantur iudiciis regiis; R V, 3. qui omnia cupiunt confundere; A II, 53. ne confundam omnia; A II, 58. ne confundere omnia videatur et incerta reddere; A II, 110. ſ. cogo; N II, 136. in eam (rem) quae conveniunt, congerunt omnia; T V, 18. congerantur in unum omnia; T V, 117. ut fere nos in Consolatione omnia in consolationem unam coniecimus; T III, 76. collige omnia, quae soletis; F II, 84. conloco: ſ. I. habent. cum omuia coulustrarem oculis; T V, 65. quorum (siderum) est princeps sol omnia clarissima luce conlustrans; N II, 92. dum (Chrysippns) studiose omuia conquisierit contra seusus; A II, 87. nostros omnia consequi potuisse; T IV, 5. quasi ... non omne, quod ortum sit, mortalitas consequatnr; N I, 26. omnia nos consecutos; N II, 150. qui omnia, quae expetat, cousequatur; R I, 28. qui si unus satis omnia consequi posset; R I, 52. ad laudem hunc omnia cousecutum puto; R III, 6. ut (sapiens) ... [quamvis] omnia ... snmmo otio secum ipso consideret et contempletur; O I, 153. ille (ignis) corporeus vitalis ... omnia conservat; N II, 41. ut (di) ad omnia conservanda et tuenda consensisse videantur; N II, 60. hoc (summo bono) .. constituto in philosophia constituta sunt omnia; F V, 15. an .. ab iis (dis) et a principio omnia facta et constituta sint et ... regantur atqne moveantur; N I, 2. quod omnia sint ab iis (dis) constituta; D II, 105. toto .. omni constituto; Ti 43. »cum omnia in ista consumis squilla«; F II, 24. ut omuia, quae possint homini evenire, contemnas et pro nihilo putes; T III, 36. omnia mihi contemplanti praeclara cetera ... videbantur; R VI, 16. ſ. considero. quo (fato) omnia contiueri dicitis; A II, 126. quicquid ita fit ..., omne officio continetur; F III, 59. communem .. rerum naturam nniversitatemque omnia contiuentem; N I, 39. universitatem .. rerum, qua omnia continentur; N I, 39. omnia .. sicut membra et partes snas (mundus) nutricatur et continet; N II, 86. omnia, quae fierent futurave essent, fato coutineri; D II, 19. ſ. coërceo. coquo; ſ. conficio; N II, 136. omuia se credere ei, quem ..; A II, 9. credere omuia vide ne non sit necesse; D II, 31. ne (Stoici) omnia ... crederent; D II, 86. quae in terris gignantur, ad usum hominum omnia creari; O I, 22. ſ. alo; D I, 131. ut omnia ... defendamus; A II, 8. defero: ſ. I. expetunt. si ... omnia, quae fiunt quaeque futura sunt, ex omni aeternitate definita dicis esse fataliter; D II, 19. omnia morte deleri; Lae 13. ſ. tollo; T I, 27. cum ... orbis illius generis alterius inmutatus ... omnia animo mentique denuntiat; Ti 28. voluptate omnia derigentes; F II, 71. omnia semper desperantes; F I, 61. enm ... omnia ... despicere ac pro nihilo putare; F III, 29. quod eos iusimulemus omnia incerta dicere; A II, 32. qui omnia sic incerta dicunt, nt ..; A II, 32. recte eius omuia dicentur, qni scit nti solus omuibus; F III, 75. omne ... mihi praeclare dici videtur; F III, 19. dicunt ... omnia, .. qnae secundum naturam sint, aestimatione aliqua digna; F IV, 58. quoniam non possunt omuia simul dici; F V, 21. cum omnia ... bona dixero; F V, 90. cum ipse falsa omnia diceret, quae sensibus viderentur; N I, 70. pleraqne dicit eadem ..., omnia fere, quibus natnrae ratio continetur; N I, 73. si ... omnia .., quae certis temporibus ordinem suum conservant, divina dicimus; N III, 24. non omnia illum transfugam ausum esse senatui dicere; D I, 100. quae (controversia) dirimat omnia; L I, 54. ne omnia disserantnr; L I, 27. ut facile ... omnia ... in reliquum corpus dividantur; N II, 136. ut in geometria, prima si dederis, danda sunt omnia; F V, 83. ut geometrae solent non omnia docere, sed ..; O III, 33. quaecumque sint, docet omuia effecta esse natura; A II, 121. omnia necessitas efficit; Fa 31. e qua (materia) omnia expressa atque effecta sint; A I, 27. haec aetas ... eludens || et prudens || omne, quod fieri non potest; R II, 19. an omnia emendata in illis (dis)? N I, 80. qui omnia exaequant; F III, 11. qui omnia sic exaequaverunt, ut ..; F III, 12. ut omuia verborum momentis, non rerum ponderibus examinet; R III, 12. exprimo: ſ. effingo. qnorum cum vita omnia oxtiuguuntur; P 18. qua (aetate) progrediente omnia fiuut in dies mitiora; C 45. omne, quod erat concretum atque corporeum, (deus) substernebat animo interiusque faciebat; Ti 26. ſ. accipio; T I, 1. **facio,** III. alqd., omuia (58 St.) S. 13, a. si omnia deorsus || deorsum || e regione ferrentur; F I, 19. etsi te quidem id (onus senectutis) modice ac sapienter sicut omnia et ferre et laturum esse certo || certe || scio; C 2. numine deorum omuia fingi, moveri mntarique posse; N III, 92. qui (vir) ... omnia formidet; F II, 53. formo: ſ. alo; D I, 131. quae (terra) ... omnia pariat et fundat ex sese; N II, 83. ex quo (calore) omnia generari dicebas; N III, 18. omnia sui similia generavit; Ti 9. ſ. oriuntur; T V, 69. ab ea .. (natura sentiente) omnia pulcherrume geri; N II, 75. cum omnia per populum geruntur; R I, 43. unde omnia Democritus gigni adfirmat; A II, 55. infinitatem naturae .. esse, e qua omnia gignerentur; A II, 118. gigni .. terram, aquam, ignem, tum ex his omnia; A II, 118. eam .. naturam esse quattuor omnia gignentium corporum, ut ..; T I, 40. quae (natura) per sese omnia gigneret; N II, 64. omne .., quod gignitur, ex aliqua causa gigni necesse est; Ti 3. is deus, qui omnia genuit; Ti 40. si omuia ad intellegendum non habeo, quae habere vellem; T I, 67. illa (virtus) ... omnia, quae cadere in hominem possunt, subter se habet; T V, 4. omnia .., quae secundum naturam fiunt, sunt habenda iu bonis; C 71. si omnia [dixi] hausta e fonte naturae; F I, 71. inveuio: ſ. accipio; T I, 1. quo omnia iudicantnr; A II, 33. huic omnia sensu, non ratione sunt iudicanda; F II, 91. habere, quicum omnia audeas sic lo-

qui ut tecum; Lae 22. hoc vitium ... hominum ... ad voluntatem loquentium omnia, nihil ad veritatem; Lae 91. cum omnia ratione animoque lustraris; O I, 57. maturo: ſ. I. pubescunt. omnia, quae curant, (senes) meminerunt; C 21. metior: ſ. **metior,** II. alqd. (6 St.) S. 546, a. quae (mens) ... omnia moderetur, moveat, regat; A II, 119. cum (Dionysius) omnia moliendo eripuerit civibus suis libertatem; R I, 28. quae .. moveantur, omnia intervallis moveri; A I, 27. nec .. deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi mens ... omnia sentiens et movens; T I, 66. fr IX, 10. quod (Aristoteles) omnia, quae moventur, aut natura moveri censuit aut vi aut voluntate; N II, 44. ſ. constituo; N I, 2. fingo. moderor. muto: ſ. fingo. negemus omnia; D I, 33. »omnia iam cernes divina mente notata«; D I, 17. nutricor: ſ. contineo; N II, 86. qui (Archytas) cum ... omnia aliter offendisset ac iusserat; R I, 59. pario: ſ. fundo. omnia ... hominum causa facta esse et parata; N II, 154. ſ. anquiro. Antipatro omnia patefacienda (videntur); O III, 51. cum ipse (mundus) per se et a se et pateretur et faceret omnia; Ti 18. quoniam ... omnia .. et in animo et in corpore perfecta velimus esse; F V, 37. ut ... omnia .. in omnibus, quantum in ipsis sit, ‖ est ‖ ... perfecta sint; T V, 37. eos ... omnia perpeti; F V, 48. Zeno proponatur Eleates, qui perpessus est omnia potius, quam ...; T II, 52. non omnia deos persequi; N III, 93. ut tamquam magister persequerer omnia; R I, 38. quoniam omnia persequimur; O I, 138. ut omnia specularetur et perscrutaretur ‖ specularetur ‖; T V, 59. omnia, quae sequantur in vita quaeque fugiant, voluptatibus et doloribus ponderantis; L I, 39. (Zeno is erat), qui omnia, quae ad beatam vitam pertinerent, in una virtute poneret; A I, 35. qui omnia ponat in voluptate; F II, 24. omnia .. sibi in sese esse posita; T V, 30. nisi omnia sibi in se posita censebit; T V, 42. ut omnia, quae sine ea (honestate) sint, longe retro ponenda censeat; T V, 87. omnia deum posse; A II, 50. cum (Dionysius) omnia se posse censebat; T V, 57. ut omnia praeberentur; O II, 64. quod omnia essent ei (sapienti) praeparanda, quibus nesciret an aliquando uti necesse esset; R I, 11. qui (geometrae) omnia vobis, quae describunt, probant; A II, 116. memento te, quae nos sentiamus, omnia probare; F IV, 80. ut ne nimis omnia profundamus; O I, 104. se omnia, quae (Lacedaemonii) conarentur, prohibiturum; T V, 42. provideo: ſ. animadverto. puto: ſ. contemno. despicio. quid est .. in vita tantopere quaerendum quam cum omnia in philosophia, tum id, quod ..? F I, 11. nihil ut adfirmem, quaeram omnia; D II, 8. Plato ex materia in se omnia recipiente mundum factum esse censet; A II, 118. »omnia ... sepelit recipitque in sese omnia omniumque idemst pater«; D I, 131. omnia se reddere incerta; A II, 54. si una fefellerit similitudo, dubia omnia reddiderit; A II, 84. ſ. confundo; A II, 110. libris omnia referserunt; T II, 6. rhetorum turba referta omnia (sunt); O I, 132. ſ. compleo; D I, 110. summum bonum, quo omnia referrentur; A I, 19. (sapientia) ignorans, quo omnia referantur, qui poterit esse sapientia? A II, 24. ad haec, et quae sequamur, et quae fugiamus, (Epicurus) refert omnia; F I, 23. ut ad id (ultimum bonorum) omnia referri oporteat, ipsum autem nusquam; F I, 29. quo omnia, quae recte fierent, referrentur, neque id ipsum usquam referretur; F II, 5. quo (Hieronymus) putet omnia referri oportere; F II, 8. si ad honestatem .. omnia referantur; F II, 48. (illum virum) omnia callide referentem ad utilitatem; F II, 53. qui omnia ad vestrum commodum et ... ad voluptatem referatis; F II, 58. si ad voluptatem omnia referantur; F II, 85. ad voluptatem omnia referens; F II, 90. dum omnia ad voluptatem doloremque referetis; F II, 108. quo omnia referenda sunt ‖ ref. s. om. ‖; F III, 21. ad quod omnia referrentur; F IV, 32. nisi omnia, quae (virtus) leget quaeque reiciet, unam referentur ad summam; F IV, 40. ad quam (beatam vitam) omnia referuntur; F IV, 57. omnia referri ad summum bonum; F V, 69. nihil .. animo videre poterant, ad oculos omnia referebant; T I, 37. nisi ad eum (animum) omnia referrentur; T I, 46. si maxime verum sit ad corpus omnia referre sapientem ... sive omnia referre ad utilitatem suam; T III, 51. qui potest vir bonus non ad id, quod laudabile sit, omnia referre, quae agit quaeque sentit? refert autem omnia ad beate vivendum; T V, 48. sapientis est ... proprium ... omnia ad suum arbitrium referre; T V, 81. quod ad voluptatem omnia referantur; N I, 113. omnia vestri .. solent ad igneam vim referre; N III, 35. populo omnia referente ad incolumitatem et ad libertatem suam; R I, 49. quom in illa (historia) *omnia* ad veritatem ‖ cuncta ‖ .. referantur; L I, 5. ut tu ... ad naturam referebas omnia; L II, 2. quom referenda sint ad eam (vim naturamque legis) nobis omnia; L II, 8. omnia, quae faceremus, ad voluptatem esse referenda; C 43. qui pecudum ritu ad voluptatem omnia referunt; Lae 32. qua (mente) omnia regantur; A II, 126. Speusippus ... vim quandam dicens, qua omnia regantur; N I, 32. illum .. et Iovem ... et omnia nutu regentem (invocant); N II, 4. omnia regi divina mente atque prudentia; N II, 80. si ... omnia .. eius (populi) arbitrio reguntur; R III, 23. ſ. constituo; N I, 2. qui .. omnia ... diligenter retractarent et tamquam relegerent; N II, 72. omnia, quae essent aliena firmae ... adsensionis, a virtute ... removebat; A I, 42. si ... omnia removentur, quae obstant et impediunt; A II, 19. alii (philosophi) ... in animo reponunt omnia; T V, 119. omnia eius modi repudianda sunt; L II, 28. omnia ... in idem tempus reservabo; N III, 18. retracto: ſ. relego. Erillus .. ad scientiam omnia revocans; F II, 43. ne omnia revocentur ad primas notiones; N I, 46. omnia ad suam potentiam revocantis esse sententiam; Lae 59. quoniam ... nec scriptis omnia sancienda (sunt); L I, 20. qui sibi persuaserint scire se solos omnia; A II, 115. omnia .. scire, cuiuscumque modi sint, cupere curiosorum ... est putandum; F V, 49. sentio: ſ. cerno; D II, 139. moveo; T I, 66. fr IX, 10. sepelio: ſ. recipio; D I, 131. si omnia non sequebatur; F IV, 13. speculor: ſ. perscrutor. haec est nec omnia spernentis praeter virtutem ... oratio; F V, 72. omnia subiecta esse naturae; N II, 81. substerno: ſ. facio; Ti 26. quodsi omnia nobis ... quasi virgula divina, ut aiunt, suppeditarentur; O I, 158. cum omnia suppeditata sint a nobis; O III, 6. cum ... omnia .. alter pro altero suscipiet; Lae 82. sustineo: ſ. alo; N II, 41. opinionibus et institutis omnia teneri; A I, 44. qui .. teneat causas rerum futurarum, idem necesse est omnia teneat, quae futura sint; D I, 127. si consilio pulso libidines ... iracundiaeve tenerent omnia; R I, 60. omnia summa cum auctoritate a principibus cedente populo tenebantur; R II, 56. quod si *tenemus*, tenemus omnia; L III, 30. cum .. dominatu unius omnia tenerentur; O II, 2. nec .. (de improbo quaerimus) omnia timente; F II, 54. tolli .. omnia, si visa tollantur; A II, 108. mortem non interitum esse omnia tollentem atque delentem;

T I, 27. omnia tollamus ..., quae aut historia nobis aut ratio nova adfert; N I, 88. quem (Epicurum) .. arbitror ... omnia tradidisse, quae pertinerent ad bene ... vivendum; F I, 14. omnia .. traducta ad similitudinem inbecillitatis humanae; N II, 70. quod (genus igneum) tranat omnia; N II, 25. qui (Stoici) cum a Peripateticis ... omnia transtulissent; F V, 22. transiliunt omnia; F IV, 39. cum (Plato) ... ei (Socrati) .. omnia tribuere voluisset; R I, 16. tueor: f. conservo; N II, 60. qui (Callicratidas) ... vertit ad extremum omnia; N O I, 84. veto: f. cogo; L II, 8. cum vidissent ... omnia ... ratis ordinibus moderata inmutabilique constantia; N II, 90. (animus) omnia, quae in natura rerum sunt, videt; D I, 115. a nullo (Gyges) videbatur, ipse autem omnia videbat; O III, 38. non modo tete viceris, .. sed omnis et omnia; T II, 63. cui soli vere liceat omnia ... pro suis vindicare; R I, 27.

2. **Dativ:** ut .. eadem sit omnibus ad deterrendum adhibenda oratio; T IV, 62. sin omnibus, quaecumque fiunt, veri simile est causam antecedere; Fa 43. »mors .. est finita omnibus, quae generi humano angorem nequicquam adferunt«; T III, 59. ratio est .., quae praestet omnibus; N II, 133. ut (natura) .. praesit omnibus; N II, 36. respondeo: f. I. respondent. subiectam putant omnibus ... materiam quandam; A I, 27.

3. **Ablativ:** utor: f. 1. dico; F III, 75.

4. **mit Präpositionen:** abuteris ad omnia atomorum regno; N I, 65. has (definitiones rerum) ad omnia, de quibus disceptabatur, adhibebant; A I, 32. non ex omni ... compleri vitam beatam; F III, 41. non conveniret || conveniet || ad omnia; F III, 35. dum ad omnia dicam; F IV, 3. veri inveniundi causa contra omnia dici oportere et pro omnibus; A II, 60. ut non (Aristoteles) contra omnia semper ... diceret; F V, 10. pro: f. contra; A II, 60. contra .. omnia disputatur a nostris; O II, 8. ut haec in philosophia ratio contra omnia disserendi ... viguit; N I, 11. unum efficiebant ex omnibus corpus; Ti 47. ab omni, quod abhorret ab oculorum auriumque approbatione, fugiamus; O I, 128. de omnibus quaeritur, nihil certi dicitur; A I, 46. longum est .. ad omnia respondere; F IV, 73. vel ad singula, quae requires, statim respondebo vel, cum peroraris, ad omnia; N III, 4. sum in: f. 1. perficio; T V, 37. quamquam hoc Chrysippo non videtur valere in omnibus; Fa 14. Venus, quia venit ad omnia; N III, 62.

III. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd (Superlativ): nihil est .. omnium, ... quod gravius ... dicatur; T V, 1. necesse est illud etiam ... esse omnium optimum; N II, 29. omnium ... nihil est profecto praestabilius quam ..; L I, 28. quod omnium sceleratissimum fuerit; O III, 82. — ita ex quattuor temporum mutationibus omnium ... initia causaeque ducuntur; N II, 49. has ipsas esse omnium causas; Ti 50. quae (regula) quasi delapsa de caelo est ad cognitionem omnium; F I, 63. hic noster ignis ... confector est et consumptor omnium; N II, 41. ex qua (constantia) conservatio et salus omnium omnis oritur; N II, 56. f. II, 1. administro. praesto est domina omnium et regina ratio; T II, 47. initia: f. causa; N II, 49. interitus: f. obitus. nisi ... is (animus) omnium iudex solus esset; T I, 46. (honestum versatur) in omnium, quae fiunt quaeque dicuntur, ordine et modo; O I, 15. quoniam omnium est natura communis; F V, 25. omnium, quae sint, naturam esse corpora et inane; N II, 82. non .. omnium ortus || interitus || atque obitus natura conficiet; D II, 37. ordo: f. modus. quod sit a natura parente omnium constitutum; T I, 118. pater: f. II, 1. recipio; D I, 131. naturalem .. rationem omnium reddet; D II, 61. regina: f. domina. omnium una regula est; O III, 81. salus: f. conservatio. II, 1. administro. omitto .. vim ipsam omnium, quae generantur e terra; C 52.

2. **mit Präpositionen:** alqd: est .. (animus) unus ex omnibus rationis ... compos; Ti 27. — furorem .. esse .. mentis ad omnia caecitatem; T III, 11.

IV. **Umstand:** 1. **Ablativ:** ut quam maxime caelum omnibus conluceret; Ti 31.

2. **Präposition:** cum ... casus ... in omnibus plura mirabilia quam in somniorum visis effecerit; D II, 147. quoi (Antiocho) .. ego adsentiar in omnibus necne, mox videro; L I, 54. in omnibus exquirimus ..; O I, 119.

V. **Ellipsen, Fragment, Lücke:** non necesse est nunc omnia; T III, 40. ergo omnia profluenter, absolute; T V, 53. si omnia fato, quid mihi divinatio prodest? D II, 20. vultis .. omnia fato; D II, 20. una domus, communia omnia; O I, 54. illae impensae meliores, ... portus, aquarum ductus omniaque, quae ..; O II, 60. in qua (tyrannorum vita) ... omnia semper suspecta atque sollicita; Lae 52. qui .. omnia venalia (recordetur); P 46. f. I. pugnant. — longum est ad omnia; N I, 19. quam multa ille (Chrysippus) contra sensus, quam multa contra omnia, quae in consuetudine probantur! A II, 75. in omnibus summa communis; F V, 26. — omnibus avi incerta; fr IV, 3. — quod (genus motus) semper esset in eodem † de quo et idem omnibus atque uno modo celaret; Ti 36.

omnivagus, überall herumschweifend: quae eadem Diana „omnivaga" dicitur, non a venando, sed quod in septem numeratur tamquam vagantibus; N II, 68.

onerarius, Fracht führend, f. Lastschiff: et naves subito ... conscendistis et noctu ... flagrantis onerarias, quas incenderant milites, quia sequi noluerant, videbatis; D I, 69.

onero, überhäufen: te ... saepe quam plurimis posses argumentis onerare iudicem; N III, 8.

onus, Ladung, Fracht, Last, Bürde: I. est: quod onus est ei, qui magnis de rebus dicturus est, gravissimum; R I, 37. hoc .. onere, quod mihi commune tecum est, aut iam urgentis || urguentis || aut certe adventantis senectutis et te et me etiam ipsum levari volo; C 2.

opprimunt: ut onera contentis corporibus facilius feruntur, remissis opprimunt; T II, 54.

II, 1. abicio: ut (milites) ... abiectis oneribus expeditis armis ut membris pugnare possint; T II, 37.

accipio: quorum (boum) ipsa terga declarant non esse se ad onus accipiendum figurata; N II, 159.

fero: f. **fero,** III. onus (3 St.) S. 42, a.

impono: nos onera quibusdam bestiis, nos iuga inponimus; N II, 151.

levo: cuius (paupertatis) onus disputando levamus; T III, 56.

puto: (Ennius) ita ferebat duo, quae maxima putantur, onera, paupertatem et senectutem, ut eis paene delectari videretur; C 14.

suscipio: suscepisti onus praeterea grave et Athenarum et Cratippi; O III, 6.

sustineo: quae (senectus) plerisque senibus sic odiosa est, ut onus se Aetna gravius dicant sustinere; C 4.

veho: cuius generis onus navis vehat, id ad gubernatoris artem nihil pertinere; F IV, 76.
2. levo: f. I. est; C 2.
3. numero in: scutum, gladium, galeam in onere nostri milites non plus numerant quam umeros, lacertos, manus; T II, 37.
III. delectari: f. II, 1. puto.

onustus, beladen, beschwert, voll: alqs: onusti cibo et vino perturbata ... (somnia) cernimus; D I, 60.
naves: si ... naves .. in cursu frumento onustas petentes Rhodum viderit; O III, 50.

opaco, beschatten: locum: quoniam ... nequedum satis ab his novellis arboribus omnis hic locus opacatur; L fr 4.
terras: ut (sol) ... easdem (terras) modo his, modo illis ex partibus opacet; N II, 49. cum .. terras nox opacasset; N II, 95.

opacus, schattig: nos inter has procerissimas populos in viridi opacaque ripa inambulantes; L I, 15.

opera, Arbeit, Mühe, Dienstleistung, Bemühung, Arbeiter: I. **Subject:** deficit: cum agri culturam || cultura || saepissime opera deficiat; R V, 5.
solet: f. II, 1. pono; O II, 3.
ohne Verb: haec .. opera grata multis et ad beneficiis obstringendos homines accommodata; O II, 65.
II. **nach Verben:** 1. accommodo: f. I. ohne Verb.
addo: religionibus colendis operam addidit, sumtum removit; R II, 27.
confero: quod quidam nimis magnum studium multamque operam in res obscuras atque difficiles conferunt; O I, 19. quia nihil conferunt in eam (vitae societatem) studii, nihil operae; O I, 29.
consumo: f. **consumo** operam (5 St.) B. I. S. 522, b.
depromo: altera (pecunia) ex arca, altera (opera) ex virtute depromitur; O II, 52.
desidero: cuius (dei) operam profecto non desideraretis; N I, 54.
detraho: nihil operae rei publicae detrahens; F III, 7.
do: in quam exercitationem ita nos studiose || operam || dedimus, ut ..; T I, 7. f. **do,** III. operam (28 St.) B. I, S. 749, a.
emo: quorum (mercennariorum) operae, non quorum artes emuntur; O I, 150.
exigo: hanc .. primam exigam a te operam, ut audias me; F IV, 80. operam exigendam, iusta praebenda; O I, 41.
occupo: neque .. occupata opera neque inpedito animo res tanta suscipi potest; L I, 8.
perdo: f. pono; P 33.
polliceor: qui convenit polliceri operam suam rei publicae tum denique, si necessitate cogantur? R I, 11. simul (Gellium) operam suam illis esse pollicitum; L I, 53.
pono: tantum studium tamque multam operam ponendam in eo non arbitrantur; F I, 1. in qua (aegritudine) operae plurimum ponitur; T IV, 40. spe beate vivendi tantam in eo studio curam operamque posuerunt; T V, 2. praeclare ot ab illis positam et a nobis susceptam operam philosophandi; T V, 2. quod in rebus honestis et cognitione dignis operae curaeque ponetur; O I, 19. in quibus (domesticis fortitudinibus) plus etiam quam in his (militaribus) operae studiique ponendum est; O I, 78. (ne boni viri) mirentur .. in ea (philosophia) tantum me operae et temporis ponere; O II, 2. in agendo plus quam in scribendo operae poneremus; O II, 3. in qua (re publica) omnis mea cura, cogitatio, opera poni solebat; O II, 3. cur ego simulem me, si quid in his studiis operae posuerim, perdidisse? P 33. in his studiis nobis omnis opera et cura ponenda est; fr V, 97.
removeo: quodsi ... non modo operam nostram numquam a populari coetu removimus, sed ne litteram quidem ullam fecimus nisi forensem; A II, 6.
suscipio: ut neve maior neve minor cura et opera suscipiatur, quam causa postulet; O I, 141. f. pono; T V, 2.
tribuo: tribuenda est opera rei publicae; D II, 7.
2. egeo: si numquam consilio, numquam opera nostra nec domi nec militiae Scipio eguisset; Lae 51.
opus est: quid tibi .. opera nostra opus est? T I, 24.
utor: negat (Strato) opera deorum se uti ad fabricandum mundum; A II, 121.
3. accedo ad, adiungo ad: vereor, ne ... ad illam causarum operam, ad quam ego numquam nisi paratus et meditatus accedo, adiungatur haec iuris interpretatio; L I, 12.
consto ex: quae (benignitas) constet || constat || ex opera et industria; O II, 54.
consumo in: qui adulescentiam in forensi opera ... consumpserat; A II, 2.
converto ad: nos ... ad hanc scribendi operam omne studium curamque convertimus; O III, 4.
detraho de: ne quid privatis studiis de opera publica detrahamus; A II, 6.
III. **nach Adjectiv:** par: »cui nemo civis neque hostis quivit pro factis reddere par || operae, opis || pretium«; R fr 7.
IV. **nach Substantiven:** alqd: cum || si qui cum, al. || tantum operae philosophiae dedissem || dedisset ||; T II, 60. hoc loco nimium operae consumitur a Stoicis, maxime a Chrysippo; T IV, 23. si minus in maxima arte, quam illi (opifices) in minimis, operae consumpserim; R I, 35. mihi liceret ... multis uberioribus atque maioribus (rebus) operae quantum vellem dare; L I, 10. f. II, 1. confero; O I, 29. detraho. pono.
intermissio: nunc .. propter intermissionem forensis operae et lucubrationes detraxi et meridiationes addidi; D II, 142.
pretium: quo utantur homines acuti argumento ad probandum, operae pretium est considerare; F IV, 67.
V. **Umstand:** 1. beneficus: qui opera, id est virtute et industria, benefici et liberales erunt; O II, 53.
dari: quae .. opera, non largitione beneficia dantur; O II, 65.
compensari: ceteris .. operis et officiis erit id, quod violatum videbitur || violatum ||, compensandum; O II, 68.
deserere: quoniam forensibus operis, laboribus, periculis non deseruisse mihi videor praesidium; F I, 10.
devincire: tum artibus, tum opera, tum facultatibus devincire (debemus) hominum inter homines societatem; O I, 22.
doctus: elaborare, ut sint opera, studio, labore meo doctiores cives mei; F I, 10.
effici: quarum (pecudum) opere || opera || efficitur aliquid ad usum hominum atque vitam; O II, 11. ea .. ipsa, quae inanima diximus, pleraque sunt hominum operis effecta; O II, 12.
expleri: quarum (cupiditatum) ea ratio est, ut necessariae nec opera multa nec impensa expleantur; F I, 45.

facere: aut opera benigne fit indigentibus aut pecunia; O II, 52. conditiora facit haec supervacaneis etiam operis aucupium atque venatio; C 56.

inveniri: operibus || operis || hominum, id est manibus, cibi etiam varietas invenitur et copia; N II, 151.

liberalis: s. beneficus.

otiosus: nactus || nanctus || es (me otiosum), sed mehercule otiosiorem opera quam animo; R I, 14.

prodesse: licet .. opera prodesse multis beneficia petentem, commendantem iudicibus, magistratibus; O II, 67.

recipere: mea opera ... Tarentum recepisti; C 11.

tueri: *is* est .., qui consilio et opera civitatem tueri potest; R II, 51. quod in rebus privatis diligentissime singulos cives opera, consilio, re tuebantur; R II, 59.

2. sine: qui (agri) essent regii [qui] colerenturque sine regum opera et labore; R V, 3. agitatio mentis ... potest nos in studiis cognitionis etiam sine opera nostra continere; O I, 19. neque agri cultura neque frugum fructumque reliquorum perceptio et conservatio sine hominum opera ulla esse potuisset; O II, 12. quae unde sine hominum opere || opera || habere possemus? O II, 14. eas (utilitates) nos nullo modo sine hominum manu atque opera capere potuisse; O II, 14. nec hoc tempore sine hominum opera aut pascere eas (bestias) aut domare ... possemus; O II, 14.

operarius, Arbeiter, Tagelöhner: I. sentiunt: utrum nobis est quaerendum, quid baioli atque operarii an quid homines doctissimi senserint? P 23.

II. contemno: quos singulos sicut operarios barbarosque contemnas; T V, 104.

operculum, Deckel: (aspera arteria) tegitur quodam quasi operculo, quod ob eam causam datum est, ne ... spiritus impediretur; N II, 136.

operimentum, Decke: redditur .. terrae corpus et ita locatum ac situm quasi operimento matris obducitur; L II, 56.

operio, verhüllen, bedecken, verschließen: I. alqs: »operite, abscedite, iam tandem || iam iam || mittite«; T II, 50.

II. animas: »unde animae excitantur obscura umbra opertae *ex* ostio || apertae hostio, aperto ex ostio || altae Acheruntis, salso sanguine«; T I, 37.

caput: nullo imbri, nullo frigore (Masinissam) adduci, ut capite operto sit; C 34.

lecticam: ne impediretur auspiciis, lectica operta facere iter se solere; D II, 77.

res: haec patefactio quasi rerum opertarum ... definitio est; F II, 5.

operosus, thätig, beschäftigt, mühsam, mühevoll: alqd: quae sunt minus operosa et multo quidem faciliora || [faciliora] ||; N II, 94.

ars: an ille ... vivendi artem tantam tamque operosam et perinde fructuosam relinqueret? F I, 72. artibus ea tribuuntur operosis; O II, 17.

labor: multitudo nec cessantium deorum nec ea, quae agant, molientium cum labore operoso ac molesto; N II, 59.

negotia: ne ille (deus) est implicatus molestis negotiis et operosis! N I, 52.

senectus: videtis, ut senectus ... sit operosa et semper agens aliquid et moliens; C 26.

sepulchrum: »ne quis sepulchrum faceret operosius, quam quod decem homines effecerint triduo«; L II, 64.

textile: textile ne operosius (dicato) quam mulieris opus menstruum; L II, 45.

opertum, Geheimnis, verbotenes Heiligtum: I, 1. effutio, al.: nec Marciis vatibus nec Apollinis opertis credendum existimo; quorum partim ficta aperte, partim effutita temere numquam ... probata sunt; D II, 113.

profero: quo de genere Apollinis operta prolata sunt; D I, 115.

2. credo: s. I. effutio.

3. accedo in: familiarissimus tuus de te privilegium tulit, ut, si in opertum Bonae Deae accessisses, exulares; P 32.

sum in: „Romae sum", inquit. et quidem in operto fuisti; P 32.

II. partim: s. I. effutio.

opifex, Bildner, Künstler, Handwerker: I, 1. augent: auxerunt .. haec eadem poëtae, pictores, opifices; N I, 77.

consequitur: vim, ... cuius sollertiam nulla ars, nulla manus, nemo opifex consequi possit imitando; N II, 81.

consumunt: si minus in maxima arte, quam illi (opifices) in minimis, operae consumpserim; R I, 35.

conveniunt: qui (opifices) si undique omnes convenerint; A II, 144.

est: ego ... non me inertiorem esse confitear quam opificem quemquam, si ...? R I, 35.

insinuat: si Zeno Citieus, advena quidam et ignobilis verborum opifex, insinuasse se in antiquam philosophiam videtur; T V, 34.

persequitur: quis opifex praeter naturam ... tantam sollertiam persequi potuisset in sensibus? N II, 142.

possunt: ut omittam has artis elegantes et ingenuas, ne opifices quidem tueri sua artificia possent, nisi vocabulis uterentur nobis incognitis, usitatis sibi; F III, 4. s. consequitur. persequitur.

proponit: opifex plus sibi proponet ad formarum quam civis excellens ad factorum pulchritudinem? F II, 115.

tuentur, utuntur: s. possunt.

versantur: opifices omnes in sordida arte versantur; O I, 150.

videtur: s. insinuat.

volunt: opifices post mortem nobilitari volunt; T I, 34.

2. sum: non .. vocabulorem opificem, sed rerum inquisitorem decet esse sapientem; A fr 19.

II. audio: audite ... non opificem aedificatoremque mundi, Platonis de Timaeo deum; N I, 18.

concito: quo spectat illud, ... nisi ut opifices concitentur? A II, 144.

delecto: quid, quod homines infima fortuna, nulla spe rerum gerendarum, opifices denique delectantur historia? F V, 52.

incito: facile (opifices) contra vos incitabuntur; A II, 144.

nobilito: s. I, 1. volunt.

III. industria: qui (Demosthenes) dolere se aiebat, si quando opificum antelucana victus esset industria; T IV, 44.

manus: ad inventa animo, percepta sensibus adhibitis opificum manibus omnia nos consecutos; N II, 150.

opimus, fett: bos: confer sudantis, ructantis, refertos epulis tamquam opimos boves; T V, 100 (99). in extis bovis opimi cor non fuit; D I, 119.

iecur: »iecore opimo farta (Iovis satelles) et satiata adfatim«! T II, 24.
taurus: tauri opimi iecur aut cor aut pulmo quid habet naturale, quod ..? D II, 29. in tauri opimi extis immolante Caesare cor non fuisse; D II, 36. si paulo ante cor fuerit in tauro opimo; D II, 37.

opinabilis, auf Vermutung, Meinung, Vorstellung beruhend: alqd: quod adfert opinionem sensus rationis expers, quod totum opinabile est; Ti 3.
artes: earum dico artium, quae coniectura continentur et sunt opinabiles; D I, 24.
divinatio: similis est haruspicum responsio omnisque opinabilis divinatio; D I, 24.
mediocritates: sin opinabiles (mediocritates sunt), opinio tota tollatur; T III, 74.
morbi: omnis (animi morbos) opinabilis esse et voluntarios; T IV, 83.
motus: quin hic quoque motus animi sit totus opinabilis ac voluntarius; T IV, 79.
pars: hanc omnem partem rerum opinabilem appellabant; A I, 31.
perturbatio: nullam esse (perturbationem) nisi opinabilem, nisi iudicio susceptam, nisi voluntariam; T IV, 76.

opinatio, Vorstellung, Vermutung, Einbildung: I, 1. est: opinationem ... volunt esse inbecillam adsensionem; T IV, 15. haec ... opinatio est iudicatio se scire, quod nesciat; T IV, 26.
inhaeret: definiunt .. animi aegrotationem opinationem vehementem de re non expetenda, tamquam valde expetenda sit, inhaerentem et penitus insitam; T IV, 26. est .. avaritia opinatio vehemens de pecunia, quasi valde expetenda sit, inhaerens et penitus insita; T IV, 26.
2. sum: s. 1. inhaeret.
II. 1. definio, insero: s. I, 1. inhaeret.
extraho: quod ... adsensionem, id est opinationem et temeritatem, extraxisset; A II, 108.
includo: quam (opinationem) in omnis definitiones superiores inclusimus; T IV, 15.
tollo: illud certe opinatione et perceptione sublata sequitur, omnium adsensionum retentio; A II, 78.
2. consido in: sensus .. moventia quae sunt, eadem in opinatione considunt; Ti 5.
labor ad: mihi verenti, ne labar ad opinationem et aliquid adsciscam ... incognitum; A II, 138.

opinator, zu Vermutungen, Meinungen geneigt: ego ... magnus .. sum opinator ⟨non enim sum sapiens⟩; A II, 66.

opinio, Meinung, Annahme, Ansicht, Glaube, Vermutung, Einbildung, Vorurteil, Ruf: I. **absolut:** 1. **Subject:** accedit: ad hanc opinionem magni mali cum illa etiam opinio accessit, oportere ... ferre illud aegre; T III, 61 (62). accessit etiam ista opinio fortasse, quod homini homine pulchrius nihil videbatur || videatur, videtur ||; N I, 77.
adfert: adfert .. haec opinio religionem utilem civitatibus; L II, 26.
concordant: cum eius (animi) iudicia opinionesque concordant; T IV, 30.
crescit: quod opinio de dis inmortalibus et omnium esset et cotidie cresceret; N III, 11.
dissident: s. est; N I, 5.
efficit: visum est .. tale obiectum dormienti, ut id, quod evenit, naturae vis, non opinio erroris effecerit; D II, 143.
ementitur: ita fit, sensim || fit sensim, || cogitantibus ut, quantum sit ementita opinio, appareat; T III, 58.
est: quae (opinio) esset imbecilla et cum falso incognitoque communis; A I, 41. quae (opinio) de virtute eius (L. Luculli) erat; A II, 1. omnia .. ea sunt opiniones ac iudicia levitatis; F III, 35. opinio est .. quaedam effeminata ac levis, nec in dolore magis quam eadem in voluptate; T II, 52. Epicuro .. placet opinionem mali aegritudinem esse natura; T III, 28. est .. nulla alia (causa) nisi opinio et iudicium magni praesentis atque urgentis mali; T III, 61. plures sunt causae ...; primum illa opinio mali; T III, 72. additur ad hanc definitionem a Zenone recte, ut illa opinio praesentis mali sit recens; T III, 75. huic (Artemisiae) erat illa opinio cotidie recens; T III, 75. quae iudicia quasque opiniones perturbationum esse dixi; T IV, 15. quorum opiniones cum tam variae sint tamque inter se dissidentes; N I, 5. alterum fieri profecto potest, ut earum (opinionum) nulla, alterum certe non potest, ut plus una vera sit; N I, 5. Anaximandri .. opinio est nativos esse deos longis intervallis orientis occidentisque; N I, 25. unde tibi notae sunt opiniones nationum? N I, 62. firmiores .. videas apud eos opiniones esse de bestiis quibusdam quam apud nos de sanctissimis templis et simulacris deorum; N I, 81. illud .. confitemini, longe aliter se rem habere, atque hominum opinio sit; N III, 63. omnis opinio ratio est, et quidem bona ratio, si vera, mala autem, si falsa est opinio; N III, 71. vetus opinio est iam usque ab heroicis ducta temporibus ... versari ... divinationem; D I, 1. si opiniones aliae sunt apud alios; L I, 32. utilis esse .. has opiniones quis neget? L II, 16. etiam solitario homini ... opinio iustitiae necessaria est, eoque etiam magis, quod ..; O II, 39. quorum de iustitia magna esset opinio multitudinis; O II, 42. cum conciliatrix amicitiae virtutis opinio fuerit; Lae 37. s. crescit. videntur.
exarescit: quae (opinio) tum denique non appellatur recens, cum vetustate exaruit; T III, 75.
exsistit: ex qua (inscientia) exsisteret etiam opinio; A I, 41.
extabescunt: videmus ceteras opiniones fictas atque vanas diuturnitate extabuisse; N II, 5.
facit: opinio facit, non natura, vim doloris aut maiorem aut minorem; F III, 42.
fert: s. **fero,** I, 2. opinio (3 St.) S. 39 b.
iactant: intellegatur .. perturbationem iactantibus se opinionibus inconstanter et turbide in motu esse semper; T IV, 24.
imbuit: quod nulla gens tam fera, nemo omnium tam sit || fit || inmanis, cuius mentem non imbuerit deorum opinio; T I, 30.
inhaeret: opinionem (definiunt) vehementem de re non fugienda inhaerentem et penitus insitam tamquam fugienda; T IV, 26. ea .. (opinio) inhaerens et penitus insita; T IV, 27.
invadit: negat .. (Panaetius) ullam pestem maiorem in vitam hominum invasisse quam eorum opinionem; O III, 34.
opplet: vetus haec opinio Graeciam opplevit || cum ... opplevisset ||; N II, 63.
permanet: non tam stabilis opinio permaneret nec confirmaretur diuturnitate temporis; N II, 5.
potest: tantum opinio praeiudicata poterat, ut etiam sine ratione valeret auctoritas; N I, 10. s. II, 1. invetero.
valet: hoc evenit, ut in volgus insipientium opinio valeat honestatis; T II, 63. plus apud me .. vera ratio valebit quam volgi opinio; P 8.
versantur: quae (opiniones) in maxima inconstantia veritatis ignoratione versantur; N I, 43.

videntur: mihi .. eae verae videntur opiniones, quae honestae, quae landabiles, quae gloriosae, quae in senatu, quae apud populum, quae in omni coetu concilioque profitendae siut; F II, 77.
ohne Verb: bene loquendi de Catulis opinio non minor; O I, 133.
2. **Prädicat:** sum: et metus opinio magni mali inpendentis et aegritudo est opinio magni mali praesentis, et quidem recens opinio talis mali, ut in eo rectum videatur esse angi; T III, 25. satis dictum esse arbitror aegritudinem esse opinionem mali praesentis; T III, 74. est .. .. aegritudo opinio recens mali praesentis ..., laetitia opinio recens boni praesentis ..., metus opinio impendentis mali ..., lubido opinio venturi boni; T IV, 14. ut inhospitalitas sit opinio vehemens valde fugiendum esse hospitem; T IV, 27. si fidentia ... scientia quaedam est et opinio gravis non temere adsentientis; T IV, 80.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** acoipio: quas (opiniones) a maioribus accepimus de dis inmortalibus; N III, 5. quam (opinionem) a maioribus accepi de cultu deorum inmortalium; N III, 5.
adfero: opinionem adferunt populo eorum (virorum) fore se similes; O II, 46. quod adfert opinionem sensus rationis expers, quod totum opinabile est; Ti 3.
adfingo: quia huic generi malorum nou adfingitur illa opinio, rectum esse ..; T III, 68.
admisceo: nulla .. admiscetur opinio officiosi doloris; T III, 70.
adsequor: beatum, cui etiam in senectute contigerit, ut sapientiam verasque opiniones assequi possit! F V, 58. quam opinionem nemo umquam mortalis adsequi potuit sine eximia virtutis gloria; R II, 17.
adumbro: cum (homines) tantopere eius (honestatis) adumbrata opinione laetentur; F V, 69.
animadverto: quid singulorum opiniones animadvertam? T I, 108.
appello: f. I, 1. exarescit.
aucupor: ut ... aliorum errantem opinionem aucupemur; F II, 71.
confirmo: f. **confirmo,** III. opinionem (5 St.) B. I, S. 483, b.
coniungo: cum poëtarum .. errore coniungere licet ... vulgi opiniones; N I, 43.
consequor: quam eorum opinionem magni errores consecuti sunt; T I, 36.
constituo: cum .. non instituto aliquo aut more aut lege sit opinio constituta; N I, 44.
defendo: ut opiniones, ... sacra, caerimonias religionesque defenderem; N III, 5.
definio: f. I, 1. inhaeret; T IV, 26. — detraho: f. **detraho,** II. opinionem (3 St.) B. I, S. 654, b. — duco: f. I, 1. est; D I, 1.
effemino: f. I, 1. est; T II, 52.
elicio: is (Socrates) ... interrogando elicere solebat eorum opiniones, quibuscum disserebat; F II, 2.
excutio: hanc excutere opinionem mihimet volui radicitus; T I, 111.
facio: nonne (Democritus) deum omnino ita tollit, ut nullam opinionem eius reliquam faciat? N I, 29.
fingo: qui dixerunt totam de dis inmortalibus opinionem fictam esse ab hominibus sapientibus rei publicae causa; N I, 118. f. I, 1. extabescunt.
firmo: ea .. (opinio) et populi Romani et omnium gentium firmata consensu; D 1, 1.
gigno: quae res genuit falsas opiniones erroresque turbulentos; N II, 70. tum opiniones adsensionesque firmae veraeque gignuntur; Ti 28.
habeo: f. **habeo,** III. opinionem (3 St.) S. 127, b. — insero: f. I, 1. inhaeret.
invetero: nec (opinio) una cum saeclis aetatibusque hominum inveterari potuisset; N II, 5.
minuo: minuenda est haec opinio; O I, 74.
perduco: hanc tu opinionem ... usque ad hanc aetatem perduxisti; N I, 66.
praeiudico: f. I, 1 potest.
profiteor: f. I, 1. videntur.
quaero: si speciem utilitatis opinionemque quaerimus; O III, 86.
removeo: ex omni deliberatione celandi et occultandi spes opinioque removenda est; O III, 37.
seiungo: qui ... dixit .. sapientis esse opinionem a perspicuitate seiungere; A II, 45.
sequor: nisi forte volumus Epicureorum opinionem sequi; Fa 37.
tollo: tolle hanc opinionem, luctum sustuleris; T I, 30. quae (ratio, oratio) simul et opinionem falsam tollit et aegritudinem detrahit; T IV, 60.
traduco: opinio .. omnis ad eam spem traducenda (est), ut ..; O II, 10.
vinco: non modo opinionem vicit omnium, ... sed etiam gloriam superiorum; A II, 1.
2. **Genetiv:** sum: f. **natura,** II, 2. sum (3 St.) S. 640, a.
3. **Dativ:** cedo: ut vanitati veritas et opinioni confirmatae natura ipsa cedat; T III, 2.
obsisto: etsi maximam actionem puto ... obsistere opinionibus, adsensus lubricos sustinere; A II, 108.
4. **Ablativ:** levo: qui hac opinione non modo verbis, sed etiam opere levandi sunt; Lae 72.
5. **mit Präpositionen:** abduco ab: veritatem ... abductam ab opinionibus et a sensibus; A II, 142.
accedo ad: f. I, 1. accedit.
accommodo ad: cum ad opinionem communem omnis accommodatur oratio; O II, 35.
commendo ad: P. Rutili || Rutilii || adulescentiam ad opinionem et innocentiae et iuris scientiae P. Muci || Mucii || commendavit domus; O II, 47.
consto ex: eorum vitia constant e falsis opinionibus rerum bonarum et malarum; T IV, 81.
detraho de: de opinionibus nihil detrahentem; F IV, 21.
discrepo ab: in qua (philosophia) dicuntur ea, quae non multum discrepent ab opinione populari; P 2.
dissero contra: haec est ... Socratica ratio contra alterius opinionem disserendi; T 1, 8.
insum in: in qua opinione illud insit, ut aegritudinem suscipere oporteat; T III, 74.
loquor de: cum loquimur de opinione populari; O II, 35. ego .. non de virtute nunc loquor, sed de virtutis opinione; Lae 98.
moveo ex: nec me ex ea opinione ... ullius umquam oratio aut docti aut indocti movebit; N III, 5.
pono in: non in eis (iudiciis, opinionibus) perturbationes solum positas esse dicunt, verum illa etiam, quae efficiuntur perturbationibus; T IV, 15. ea (honesta, turpia) .. in opinione existimare, non in natura posita dementis est; L I, 45.
pugno contra: ille .. in Synephebis Academicorum more contra communem opinionem non dubitat pugnare ratione; N III, 72.
retineo ad: retinetur .. et ad opinionem vulgi et ad magnas utilitates rei publicae mos, religio, disciplina; D II, 70.
sum contra: quae quia sunt admirabilia contraque opinionem omnium; P 4. — ex: duae (perturbationes) sunt ex opinione boni; T III, 24. ex hac opinione sunt illa varia et detestabilia genera lugendi; T III, 62. — in: f. **in,** B, I. sum in opinione (5 St.) S. 270, b.

venio ad: mirari satis non possum, unde ad istas opiniones vester ille princeps venerit; N I, 95.
versor in: laetitia .. et libido in bonorum opinione versantur; T IV, 12.
video de: videamus nunc de bonorum (opinione), id est de laetitia et de cupiditate; T IV, 65.
III. nach Adjectiven: 1. Ablativ: dignus: quae (sapientia mea) utinam digna esset opinione vestra nostroque cognomine! C 5.
2. mit Präposition: situs in: nec arboris nec equi virtus, quae dicitur, ... in opinione sita est, sed in natura; L I, 45.
IV. nach Substantiven: aequabilitas: in animo opinionum iudiciorumque aequabilitas et constantia ... pulchritudo vocatur; T IV, 31.
commenta: opinionis .. commenta delet dies, naturae iudicia confirmat; N II, 5.
constantia: f. aequabilitas.
conturbatio: pravarum opinionum conturbatio et ipsarum inter se repugnantia sanitate spoliat animum morbisque perturbat; T IV, 23.
corruptio: ita fit, ut in altera corruptione opinionum morbus efficiatur et aegrotatio, in altera inconstantia et repugnantia; T IV, 29.
despectio: consolabitur eam ‖ eum ‖ magnitudo animi et humanarum opinionum alta quaedam despectio; fr V, 69.
error: ipsius .. opinionis errorem nullo modo sustulit; A II, 45. quicquid esset in aegritudine mali, id non naturale esse, sed voluntario iudicio et opinionis errore contractum; T III, 80. quem (principatum) sibi ipse opinionis errore finxerat; O I, 26.
iudicium: perturbationes voluntarias esse putabat opinionisque iudicio suscipi; A I, 39. quae (perturbationes) omnes oriuntur ex iudiciis opinionum et voluntatibus; T IV, 82.
levitas: cuius opinionis levitas confutata a Cotta non desiderat orationem meam; N II, 45.
mendacium: opinionis .. esse mendacium, non oculorum; A II, 80.
perversitas: in omni continuo pravitate et in summa opinionum perversitate versamur; T III, 2.
pravitas: tum plane inficimur opinionum pravitate a naturaque desciscimus; T III, 3. f. perversitas.
repugnantia: f. conturbatio.
temeritas: omnium falsarum opinionum temeritate derepta; F I, 43.
vanitas: si opinionum vanitas non inbecillitatem animorum torqueret et flecteret, quocumque coepisset; L I, 29.
varietas: perturbat nos opinionum varietas hominumque dissensio; L I, 47.
V. Umstand: 1. Ablativ: adfingere, adsumere: qui (sapiens) nihil opinione adfingat adsumatque ad aegritudinem; T III, 80.
agere: ex hoc .. nostrorum opinione „Romulus in caelo ... agit aevum“; T I, 28.
augere: hanc (verecundiam) ille rector rerum publicarum auxit opinionibus; R V, 6.
beatus: beati .. opinione essent; L I, 46.
citari: cum ... is .. motus aut boni aut mali opinione citetur bifariam; T III, 24.
commoveri: vehementer .. amor multitudinis commovetur ipsa fama et opinione liberalitatis, beneficentiae; O II, 32.
constitui: ius augurum ‖ augurium ‖, etsi divinationis opinione principio constitutum sit, tamen ..; D II, 75. neque opinione, sed natura constitutum esse ius; L I, 28.
deleniri: opinionibus maloque more delenitum (animum) mollivimus; T V, 78.
depravari: malis moribus opinionibusque depravati; T III, 2.
diligere: ille (Africanus) vicissim opinione fortasse non nulla, quam de meis moribus habebat, me dilexit; Lae 30.
distrahere: qui primum haec natura cohaerentia opinione distraxissent; O III, 11.
duci: qui aut studio aut opinione ducantur; T II, 66.
esse: ipsum .. bonum non est opinionibus, sed natura; L I, 46. est .. quaedam opinione species deorum in oculis, non solum in mentibus; L II, 26.
everti: hunc optimum statum pravis hominum opinionibus eversum esse dicunt; R I, 51.
exoriri: quod (aegritudo) non natura exoriatur, sed iudicio, sed opinione, sed quadam invitatione ad dolendum; T III, 82.
fieri: omnes perturbationes iudicio censent fieri et opinione; T IV, 14.
inflari: cum homines inflati opinionibus turpiter irridentur; O I, 91.
indicari: placet .. tantas res opinione stultorum iudicari? N III, 11.
laetari: f. II, 1. adumbro.
persuaderi: hoc ... persuaderi mihi non opinione solum, sed etiam ad veritatem plane velim; N I, 61.
probari: si opinione universa virtus, eadem eius etiam partes probarentur; L I, 45.
rapi: opinionibus vulgi rapimur in errorem nec vera cernimus; L II, 43.
teneri: opinionibus et institutis omnia teneri; A I, 44.
terreri: se neque fortunae impetu nec multitudinis opinione ... terreri; T V, 30.
transferri: qui hos ‖ eos ‖ deos ex hominum genere in caelum translatos non re, sed opinione esse dicunt; N III, 53.
turbari: haec duo genera, voluptas gestiens et libido, bonorum opinione turbantur; T III, 25.
zum Satz: voluptas gestiens, id est praeter modum elata laetitia, opinione praesentis magni alicuius boni; T III, 24.
2. Präpositionen: ad: f. **ad**, IV, 3. opinionem (5 St.) B. I, S. 59, b.
de: ac de malorum opinione hactenus; T IV, 65.
in: Empedocles ... in deorum opinione turpissume labitur; N I, 29. in omnibus et opinionibus et factis ne quid (natura ratioque) lubidinose aut faciat aut cogitet; O I, 14.
praeter: quae magna et praeter opinionem suam animadverterunt; O II, 36.
pro: hi .. omnes ... intellegebant eas (res humanas) nequaquam pro opinione volgi esse extimescendas; T III, 58. ut ... pro .. hac opinione omnium civium bonus ille vir vexetur, rapiatur; R III, 27.

opinor, vermuten, wähnen, meinen, glauben, denken (nec opinans: f. **nec**, A. T I, 94. S. 662, b): I. absolut: 1. substantivisch: temeritas: cur non extimescam opinandi temeritatem? A II, 87.
2. verbal: a. unpersönlich: si nec percipere quicquam posset sapiens nec opinari sapientis esset; A II, 77. licebat .. nihil percipere et tamen opinari; A II, 78. si .. nec certi est quidquam nec opinari sapientis est; fr V, 100.
b. persönlich: α. im Zusammenhang: alqs: incognito nimirum adsentiar, id est opinabor; A II, 113. cur sic opinetur (Ennius), rationem subicit; D II, 104.
sapiens: ut diceret opinaturum, id est peccaturum, esse sapientem; A II, 59. si ulli rei sapiens adsentietur umquam, aliquando etiam opinabitur; numquam autem opinabitur; A II, 67. ita sequebatur (sapientem) etiam opinari; A II, 67. sapientem, si adsensurus esset, etiam opinaturum;

A II, 67. ut videndum tibi sit, idne malis, an aliquid opinaturum esse sapientem; A II, 68. si ... diceret ille sapientem interdum opinari; A II, 112. noster (sapiens haec quaeret), ut vereatur temere opinari; A II, 128. ut ... adsensurum ... non percepto, id est opinaturum sapientem existumem, sed ita, ut intellegat se opinari; A II, 148.

β. **eingeschaltet:** Erilli similia, sed, opinor, explicata uberius; A II, 129. de quo (Atilio) Licinus ‖ Licinius ‖: „ferreum scriptorem"! verum, opinor, scriptorem tamen, ut legendus sit; F I, 5. haec, opinor, incommoda sunt carentis; T I, 87. Endymion ... nondum, opinor, est experrectus; T I, 92. cadere, opinor, in sapientem aegritudinem tibi dixisti videri; T III, 12. ita voltis, opinor, nihil esse animal ..; N III, 36. quorum patres di, non erunt in deorum numero? quid, quorum matres? opinor, etiam magis; N III, 45. nam, opinor, *id* illi alteri flumini nomen est; L II, 1. huic amoenitati ... Thyamis Epirotes tuus ille nihil, opinor, concesserit; L II, 7. perfectum officium rectum, opinor, vocemus, quoniam Graeci κατόρθωμα; O I, 8. quem .. intellegimus divitem aut hoc verbum in quo homine ponimus? opinor in eo, quoi ..; P 42. quos (deos) Graeci δαίμονας appellant, nostri, opinor, Lares; Ti 38.

ut: de inconstantia totius illorum sententiae ... sit ‖ est ‖, ut opinor, dictum satis; A II, 29. Epicurus .., ut opinor, nec non vult, si possit, plane et aperte loqui, nec ..; F II, 15. a primo, ut opinor, animantium ortu petitur origo summi boni; F II, 31. hoc dabitis, ut opinor; F II, 86. aestimabile ... (sic enim, ut opinor, appellemus); F III, 20. nos .. hos eosdem motus concitati animi recte, ut opinor, perturbationes dixerimus; T III, 7. frugalitas, ut opinor, a fruge; T III, 18. quae apud Homerum Achilles queritur hoc, ut opinor, modo: »corque meum ..;« T III, 18. sed, ut opinor, ... haec indoctorum animis offusa caligo est, quod ..; T V, 6. sunt .. haec de finibus, ut opinor, retentae ... sententiae; T V, 84. cum agellus eum non satis aleret, ut opinor; N I, 72. haec, ut opinor, prima sententia est; N I, 85. VI, ut opinor, diebus minus; N II, 53. haud ergo, ut opinor, erravero; N II, 57. vestri ... Heraclitum, ut opinor, sequentes; N III, 35. oraculis ... volumen inplevit partim falsis, ut ego opinor, partim casu veris; D II, 115. id habet hanc, ut opinor, sententiam; O III, 13. hoc ... constet, ut opinor, bonis inter bonos quasi necessariam benivolentiam; Lae 50. quod a Tarentino Archyta, ut opinor, dici solitum ... commemorare audivi; Lae 88. nec non saepe laudabo sapientem illum, Biantem, ut opinor; P 8. quando philosophi esse coeperunt? Thales, ut opinor, primus; fr V, 32.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** ad Chaldaeorum monstra veniamus; de quibus Eudoxus, Platonis auditor, ... sic opinatur, ... Chaldaeis ... minime esse credendum; D II, 87.

2. **nomin. c. infin.:** illud malum, quod opinatum sit esse maxumum; T III, 58.

3. **accus. c. infin.:** si aliquod ... infinitum impendere malum nobis opinemur; F I, 55. qui (Stoici) eam (voluptatem) sic definiunt: sublationem animi sine ratione opinantis se magno bono frui; F II, 13. ut deos esse natura opinamur; T I, 36. si opinamur eos, quibus orbati sumus, esse cum aliquo sensu in iis malis, quibus volgo opinantur; T I, 111. ut is, qui doleat, oportere opinetur se dolere; T III, 25. si id (malum) sibi accidisse opinetur; T III, 28. fodicantibus iis rebus, quas malas esse opinemur; T III, 35. haec omnia faciunt opinantes ita fieri oportere; T III, 63. rem .. opinor spectari oportere, non verba; T V, 32. eos (deos Ennius) non curare opinatur, quid agat humanum genus; D I, 132. »eos (deos) non curare opinor, quid agat humanum genus«; D II, 104. quibusdam, quos audio sapientes habitos in Graecia, placuisse opinor mirabilia quaedam; Lae 45. f. 1.

III. **mit Object:** alqd: nihil evenisse, quod non opinandum fuisset; T III, 55. f. **nihil,** C, II, 1. opinor (10 St.) S. 702, a.

bonum: f. **bonus,** B, **b,** II, 1. opinor (3 St.) B. I, S. 357, a. — malum: f. **malus,** B, **b,** II, 1. opinor (5 St.) S. 518, b.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** alqd: quod rectum et honestum et cum virtute est, id solum opinor bonum; P 9. quod alii rectum opinantes aegritudini se solent dedere; T III, 71.

opinosus, voller Vermutungen: Antipater et Archidemus, † opiniosissimi homines; A II, 143.

opipare, herrlich: opipare a Pythio adparatum convivium; O III, 58.

opitulor, helfen, beistehen, abhelfen: I. alqs: qui ... opitulantur in re vel quaerenda vel augenda; O II, 56 (55).

philosophia: opituletur *(philosophia)*; fr V, 98.

II. alicui: ut quisque maxume opis indigeat, ita ei potissimum opitulari; O I, 49.

discrimini, periculo: periculum discrimenque patriae, cui subvenire opitularique possit; O I, 154.

rei publicae: non .. potestas est ex tempore, aut cum velis, opitulandi rei publicae; R I, 10.

oportet, nötig, zweckmäßig, ersprießlich sein, sich gebühren: I. **absolut:** quam ob rem ita oporteret; A II, 23. non ea nota iudicabis, qua dicis oportere; A II, 84. alte .. et, ut oportet, a capite .. repetis, quod quaerimus; L I, 18. existimo Panaetium ... hoc ipsum sensisse, quod dixerit, „solere" modo, non etiam „oportere"; O III, 18.

II. **mit Ergänzung:** 1. **Conjunctiv:** tibi aut concedendum est ita esse ... aut memoriam mihi remittas oportet; A II, 106. me .. ipsum ames oportet, non mea; F II, 85. nec .. ullum probetur *oportet* summum bonum, quod virtute careat; F III, 2. sint .. oportet, si miseri sunt; T I, 12. tu .. nova aliqua conquiras oportet; T V, 13. utatur .. suis bonis oportet *et* fruatur, qui beatus futurus est; N I, 103. si hoc fieri potuisse dicis, doceas oportet, quo modo; N III, 12. dicamus ... oportet contra illos etiam; N III, 53. animum .. relaxes oportet; R I, 14. hic tu, Africane, ostendas oportebit patriae lumen animi, ingenii consiliique tui; R VI, 12. dictator rem publicam constituas oportet; R VI, 12. suis te oportet inlecebris ipsa virtus trahat ad verum decus; R VI, 25. accedat huc suavitas quaedam oportet sermonum atque morum; Lae 66. quae ex eo peccata nascantur ‖ nascuntur ‖, aequalia sint oportet; P 20. animus oportet tuus se iudicet divitem, non hominum sermo; P 43. omnia .. genera animalium (caelum) complexu non tenebit; teneat autem oportebit; Ti 41.

2. **Infinitiv** (pass.: f. 3, a): qua (nota) adsentiri dicitis oportere; A II, 71. qui dixisset ita amare oportere, ut si aliquando esset osurus; Lae 59. laudo id quidem, etsi nihil nimis oportet confidere; T I, 78. quorum nihil oportere ‖ oporteret ‖ exquisitis rationibus confirmare; F I, 30. iure exulantem consolari non oportet; T V, 107. inter omnis .. (philosophos) convenire oportet commotiones ... esse vitiosas; T IV, 61. arbitrum illum adegit, QUIDQUID SIBI DARE FACERE OPOR-

TERET EX FIDE BONA; O III, 66. cum iudicaris || iudicaveris ||, diligere oportet, non, cum dilexeris iudicare; Lae 85. argumentis et rationibus oportet, quare quidque ita sit, docere, non eventis; D II, 27. dolere: s. III. Lae 90. non solum ex malis eligere minima oportere, sed etiam excerpere ex his ipsis, si quid inesset boni; O III, 3. nec mediocre telum ad res gerendas existimare oportet benivolentiam civium; Lae 61. facere: s. dare. oportere, rectum esse, ad officium pertinere ferre illud aegre, quod acciderit; T III, 61 (62). gaudere: s. III. Lae 90. oportet et ea .. in promptu habere ... et esse armatos; A II, 46. interesse oportet, ut inter rectum et pravum, sic inter verum et falsum; A II, 33. quod in elementis dialectici docent, quo modo iudicare oporteat; A II, 143. s. diligere. mala meminisse non oportere; F II, 104. petere: s. 3, a. Fa 46. adhibent modum quendam, quem ultra progredi non oporteat; T IV, 38. stare etiam oportet in eo, quod sit || est || iudicatum; F I, 47. in qua opinione illud insit, ut aegritudinem suscipere oporteat; T III, 74. videre oportet, .. quid tibi concedatur; N III, 21.

3. **accus c. infin.:** a. **vollständiger Infinitiv:** nihil oportere neque profiteri neque adfirmare quemquam; A I, 45. quasi vero clarorum virorum aut tacitos congressus esse oporteat aut ludicros sermones! A II, 6. ad ea, quae contra dicerentur, dici oportere putabant; A II, 17. illud .., quod movet, prius oportet videri eique credi; A II, 25. quoniam .. docere .. vellent, quae visa accipi oporteret, || et || quae repudiari; A II, 29. prius oportet vos || potestis || totius eorum rationis quasi fundamenta cognoscere; A II, 40. veri inveniundi causa contra omnia dici oportere et pro omnibus; A II, 60. sublato .. iudicio illo, quo oportet agnosci; A II, 84. contra posteriorem (divisionem) nihil dici oportere; A II, 99. videri oportet || oportere ||, in quo sit etiam adsensus; A II, 108. ut ad id (extremum et ultimum bonorum) omnia referri oporteat, ipsum autem nusquam; F I, 29. alii ... non existimant oportere nimium nos causae confidere; F I, 31. sensit .. (Epicurus) in omni disputatione id fieri oportere; F II, 4. qui crebro dicat diligenter oportere exprimi, quae vis subiecta sit vocibus; F II, 6. quo (Hieronymus) putet omnia referri oportere; F II, 8. non oportet timidum aut imbecillo animo fingi non bonum illum virum; F II, 53. id oportere totum poni in potestate sapientis; F II, 86. hanc totam copiam iam Lucullo nostro notam esse oportebit; F III, 8. hanc eorum .. sententiam sequi nos censes oportere? F III, 12. puto concedi nobis oportere, ut Graeco verbo utamur; F III, 15. neque ullum dilectum adhiberi oporteret; F III, 50. ut oporteat hominem ab homine ... non alienum videri; F III, 63. id et fit ab illis (antiquis) et, quem ad modum fieri oporteat, traditur; F IV, 8. nec misericordem iudicem esse oportere? F IV, 22. ut nos, quales oportet esse, servemus; F IV, 25. nos .. oportet ... haec diligere; F IV, 25. ut dialectici ne rationem quidem reddi putent oportere; F IV, 55. si de re disceptari oportet; F IV, 60. id ... aptum et accommodatum naturae esse oportere; F V, 17. aliter homines, aliter philosophos loqui putas oportere? F V, 89. quid facere nos oportet? F V, 93. animum tibi tuum notum esse oportere; T I, 70. re succumbere non oportebat verbis gloriantem; T II, 30. »qui alteri exitium parat, eum scire oportet sibi paratam || paratum || pestem ut participet parem«; T II, 39. hos admonitu oportebit ut bonos milites revocatos dignitatem tueri; T II, 48. ut is, qui doleat, oportere opinetur se dolere; T III, 25. »omnis ... meditari secum oportet, quo pacto adversam aerumnam ferant«; T III, 30. revocari .. oportere a maerore ad cogitationem bonorum; T III, 46. nihil oportere inopinatum videri; T III, 55. haec omnia faciunt opinantes ita fieri oportere; T III, 63. omnis bonos interitu suorum quam gravissime maerere oportere; T III, 63. illum (maerentem) ..., quod se ita putet oportere facere, maerere; T III, 79. cum id decreverimus ita fieri oportere; T III, 82. quod aiunt nimia resecari oportere, naturalia relinqui; T IV, 57. hominem aegre ferre nihil oportere; T IV, 59. ea, quae acciderint, ferri et posse et oportere; T IV, 63. scire .. nos oportet ..; T IV, 82. rem opinor spectari oportere, non verba; T V, 32. qui (Plato) ..., quid sit omnino deus, anquiri oportere non censeat; N I, 30. formam dei quaeri non oportere; N I, 31. Epicureum te esse oportere; N I, 66. quoniam sit natura mortalis, inmortalem etiam esse oportere; N I, 109. hominem ... pluris esse quam mundum omnem oporteret; N II, 32. solem quoque animantem esse oportet; N II, 41. vota suscipi dicitis oportere; N III, 93. isti providentiae divinae materiam praesto esse oportuit; N fr 2. quarum .. rerum eventa magis arbitror quam causas quaeri oportere; D I, 12. Sisenna ... insolenter ... disputat somniis credi non oportere; D I, 99. ut intellegeremus, quid esset eventurum, aperte declarari oportebat; D II, 55. quam (rationem mathematicorum) istis (Chaldaeis) notam esse oportebat; D II, 91. (Chrysippus) docet Chaldaeos, quo pacto eos exponere percepta oporteat; Fa 15. hoc modo hanc causam disceptari oportet, non ab atomis errantibus petere praesidium; Fa 46. negant oportere indomiti populi vitio genus hoc totum liberi populi repudiari; R I, 49. virtutem et sapientiam regalem, non progeniem quaeri oportere; R II, 24. quoniam vitiorum emendatricem legem esse oportet; L I, 58. intellegi sic oportet, .. hoc .. vim habere ..; L II, 9. neminem esse oportere tam stulte adrogantem, ut ..; L II, 16. hoc oportet intellegi ..; L II, 24. homines existimare oportere omnia .. deorum esse plena; L II, 26. oportet .. eum, qui paret, sperare se aliquo tempore imperaturum; L III, 5. concedi sibi oportere, quod iis ... liceret; L III, 30. quamquam te ... abundare oportet praeceptis institutisque philosophiae; O I, 1. causas omnino subesse .. oportet easdem; O I, 38. nihil hominem, nisi quod honestum ... sit, aut admirari aut optare aut expetere oportere; O I, 66. eam .. (corporis voluptatem) contemni et reici oportere; O I, 106. quae contemplantes expendere oportebit, quid quisque habeat sui; O I, 113. privatum .. oportet aequo et pari cum civibus iure vivere; O I, 124. nec quemquam hoc errore duci oportet, ut ..; O I, 148. iudicavit neque illis adimi nec iis non satis fieri, quorum illa fuerant, oportere; O II, 81. quo modo ea discerni oporteret; O III, 7. Diogeni (videtur) venditorem ... dicere vitia oportere; O III, 51. id (vitii) statuerunt ... praestari oportere; O III, 65. emptori damnum praestari oportere; O III, 66. quod vitii venditor non dixisset sciens, id oportere praestari; O III, 67. UT INTER BONOS BENE AGIER OPORTET; O III, 70. quid quemque cuique praestare oporteret; O III, 70. ut mens conciperet fieri oportere; O III, 107. ut nos longe prospicere oporteat futuros casus rei publicae; Lae 40. quid in amicitia fieri oportet? Lae 97. si ibi eum legibus esse non oportebit; P 32. s. 2. habere.

b. **Particip:** totam .. rem Lucullo integram servatam oportuit; A II, 10.

III. **mit Subject:** alqd: quae (senectus) effice-

ret, ut id non liberet, quod non oporteret; C 42. quod contra oportebat, delicto dolere, correctione gaudere; Lae 90. quicquid non oportet, scelus esse, quicquid non licet, nefas putare debemus; P 25. nec tam miserum est non adipisci, quod velis, quam adipisci velle, quod non oporteat; fr V, 39.

oportune, gelegen, bequem: facio: cum (sapiens) sit beatissimus, si id oportune facere possit; F III, 61. a te oportune facta mentio est; F V, 8.

venio: mihi quoque videor .. venisse, ut dicis, oportune ‖ opportune ‖; N I, 16.

oportunitas, günstige Lage, Gelegenheit, richtiger Zeitpunkt, Vorteil: I, 1. est: quae sit utilitas quaeque oportunitas in homine membrorum; N I, 92.

potest: f. II, 1. enumero.

videntur: f II, 1. duco.

2. sum: locum .. actionis oportunitatem temporis esse dicunt; O I, 142.

II, 1. dico: f. habeo.

duco: mihi .. videntur e locis quoque ipsis ... divinationum oportunitates esse ductae; D I, 93.

enumero: enumerari .. non possunt fluminum oportunitates; N II, 132.

facio: ut .. oportunitas illa, sic haec ... non fiunt temporis productione maiora; F III, 46. quem ad modum oportunitas ‖ opp. ‖ (sic enim appellemus εὐκαιρίαν) non fit maior productione temporis; F III, 45.

habeo: talis .. inter viros amicitia tantas oportunitates habet, quantas vix queo dicere; Lae 22.

omitto: omitto oportunitates habilitatesque reliqui corporis; L I, 27.

reperio: magnae etiam oportunitates ad cultum hominum atque abundantiam aliae aliis in locis reperiuntur; N II, 130.

sequor: Numantiam (maiores nostri) funditus sustulerunt; nollem Corinthum, sed credo aliquid secutos, oportunitatem ‖ opp. ‖ loci maxume; O I, 35.

2. sum: oportunitatis esse beate vivere; F III, 61.

3. utor: hac oportunitate anuli usus (Gyges) reginae stuprum intulit; O III, 38.

4. dico de: deinceps de ordine rerum et de oportunitate temporum dicendum est; O I, 142.

III. providus: mundi ... natura ... consultrix et provida utilitatum oportunitatumque omnium (a Zenone dicitur); N II, 58.

IV, 1. consultrix: f. III.

scientia: sic fit, ut modestia haec ... scientia sit oportunitatis idoneorum ad agendum temporum; O I, 142.

2. locus: urbi .. locum ... incredibili oportunitate delegit; R II, 5.

V. finiri: quorum omne bonum convenientia atque oportunitate finitur; F III, 46.

iudicari: non intellegunt valetudinis aestimationem spatio iudicari, virtutis oportunitate; F III, 47.

oportunus, bequem, günstig, geeignet, passend: alqd: habent .. suum modum, quae oportuna dicuntur; F III, 45.

divitiae, al.: ceterae res, quae expetuntur, oportunae sunt singulae rebus fere singulis, divitiae, ut utare, opes, ut colare, honores, ut laudere, voluptates, ut gaudeas, valitudo, ut dolore careas; Lae 22.

facultas: dabant .. hae feriae tibi oportunam ‖ opp. ‖ sane facultatem ad explicandas tuas litteras; R I, 14.

situs: non esse oportunissimos situs maritimos urbibus eis, quae ..; R II, 5.

tempus: tempus .. actionis oportunum Graece εὐκαιρία, Latine appellatur occasio; O I, 142.

oppeto, entgegengehen: mortem: f. **mors,** II, 1. oppeto (8 St.) S. 585, a.

pestem: »prius quam oppeto malam pestem mandatam hostili manu«; T II, 38.

oppido, sehr, gar: eorum definitiones paulum oppido inter se differunt et tamen eodem spectant; F III, 33.

oppidum, Stadt: I, 1. corruunt: tantos terrae motus ... factos esse, ut multa oppida corruerint; D I, 78.

2. sum: mundum hunc omnem oppidum esse nostrum; F IV, 7.

II, 1. amitto: qui (Salinator) amisso oppido fugerat in arcem ‖ fuerat in arce ‖; C 11.

appello: eius modi coniunctionem tectorum oppidum vel urbem appellaverunt delubris distinctam spatiisque communibus; R I, 41.

2. exeo ex: prius quam plaustrum ex oppido exiret; D I, 57.

pergo in: in oppidum ad Pomponium perreximus omnes; F V, 96.

respicio ad: noctu ad oppidum respicientes flagrantis onerarias ... videbatis; D I, 69.

III. longe ab: cum .. illam (sacerdotem) ... curru vehi ius esset satis longe ab oppido ad fanum; T I, 113.

IV. sinus: portus usque in sinus oppidi et ad urbis crepidines infusi; R III, 43.

situs: ut, quae numquam vidimus, ea tamen informata habeamus, oppidorum situs, hominum figuras; D II, 138.

species: num aut vetus gloria civitatis aut species praeclara oppidi ... rem publicam efficiebat? R III, 44.

V. ante: (Sulla) ante oppidum Nolam florentissuma ‖ fortissuma ‖ Samnitium castra cepit; D I, 72.

ex: volgo ex oppidis publice gratulabantur; T I, 86.

in: in eo .. oppido ita graviter aegrum Eudemum fuisse, ut omnes medici diffiderent; D I, 53.

oppleo, erfüllen, anfüllen: Aegyptum: cum tota aestate obrutam oppletamque (Aegyptum Nilus) tenuit, tum recedit; N II, 130.

aures: hoc sonitu oppletae aures hominum obsurduerunt; R VI, 19.

Graeciam: vetus haec opinio Graeciam opplevit ‖ cum ... opplevisset ‖; N II, 63.

porticus: »Aesculapi liberorum saucii opplent porticus«; T II, 38.

oppono, entgegenstellen, aussetzen, einsetzen, geltend machen: alqm: Leonidas ... se in Thermopylis trecentosque eos ... opposuit hostibus; F II, 97. sit huic oppositus alter; R II, 51.

alqd: introducebat etiam Carneades, non quo probaret, sed ut opponeret Stoicis, summum bonum esse ..; A II, 131. quae si opposita sunt ambitiosis, ut sunt fere, non reprehendo; L III, 39.

auctoritatem: nisi tu opposuisses non minorem tuam (auctoritatem); A II, 64.

aves: ut ..., si est calor a sole, (aves) se opponant; N II, 129.

bonum: quod (summum bonum) is (Carneades) non tam, ut probaret, protulit, quam ut Stoicis ... opponeret; F II, 42.

causam: muri causam opposuit, speciem honestatis nec probabilem nec sane idoneam; O III, 41.

constantiam: quoniam aegritudini nulla constantia opponitur; T IV, 14. •
dedecus: ne .. dolorem summum malum diceres oppositoque dedecore sententia depellerere; T II, 16.
ephoros: nec ephori Lacedaemone sine causa a Theopompo oppositi regibus nec apud nos consulibus tribuni; L III, 16.
formidinem: turpis .. ab his formido mortis fortibus viris opponitur; R I, 4.
impedimentum, labores: his rationibus ... opponuntur ab iis, qui contra disputant, primum labores, ... leve sane inpedimentum vigilanti et industrio; R I, 4.
lunam: (luna) subiecta atque opposita soli radios eius et lumen obscurat; N II, 103. quando ... luna subiecta atque opposita soli nostris oculis eius lumen obscuret; D II, 17.
moles: adde ... moles oppositas fluctibus, portus manu factos; O II, 14.
offensiones: his .. (aegrotationibus) item oppositae contrariae offensiones (ex perturbationibus conficiuntur); T IV, 23.
procuratorem: sit .. oppositus .. bonus ... quasi tutor et procurator rei publicae; R II, 51.
speciem: ſ. causam.
timores: cui (duci) quia privato sunt oppositi timores, dantur imperia; R I, 68.
tribunos: non oppositis tribunis pl.; R II, 62. ſ. ephoros.
tutorem: ſ. procuratorem.
vitium: omni virtuti vitium contrario nomine opponitur; F III, 40.
urbes: quod essent urbes maritimae non solum multis periculis oppositae, sed etiam caecis; R II, 5.

oppositus, Vorſtehen: erat .. tum haec nova et ignota ratio, solem lunae opposita solere deficere; R I, 25.

oppressio, Unterdrückung: earum .. (legum, libertatis) oppressionem taetram et detestabilem gloriosam putat; O III, 83.

opprimo, erdrücken, niederdrücken, niederwerfen, unterdrücken, bewältigen, überfallen, überraſchen: I. **abſolut:** 1. unperſönlich: vi opprimi in bona causa est melius quam malae cedere; L III, 34.
2. onera: ut onera contentis corporibus facilius feruntur, remissis opprimunt; T II, 54.
ulcus: »retinete, tenete! opprimit ulcus«; T II, 50.
II. **mit Object:** alqm: non .. proferremus vino aut somno oppressos aut mente captos tam absurde, ut ..; A II, 53. illud vehementer repugnat, eundem beatum esse et multis malis oppressum; F V, 77. quo aut oppressus iaceas aut, ne opprimare, mente vix constes; T IV, 39. qui ... toto corpore opprimi possit doloribus acerrumis tum, cum maxime contra fortunam glorietur; T V, 26. qui .. ipsi saepe a male (calliditate) utentibus opprimuntur; N III, 75. cur .. duo Scipiones, fortissimos et optimos viros, in Hispania Poenus oppressit? N III, 80. ruina .. (Deiotarus) oppressus esset; D II, 20. si .. homo ille Tages fuit, quonam modo potuit terra oppressus vivere? D II, 51. morietur noctu in cubiculo suo vi oppressus Scipio; Fa 18. cum crudelitate unius oppressi essent universi; R III, 43. ut opprimeret C. Popilium; L III, 36. qui vi oppressos imperio coërcent; O II, 24. quotiens illum (C. Galum) lux noctu aliquid describere ingressum, quotiens nox oppressit, cum mane coepisset! C 49.
amicitias: danda opera est, ... ut extinctae potius amicitiae quam oppressae || esse || videantur; Lae 78.
animos: superstitio fusa per gentis oppressit omnium fere animos; D II, 148.
bellum: quod (bellum) paucis post mensibus exortum paucioribus a te est diebus oppressum; D I, 105.
cives: quamvis is ... ab oppressis civibus parens nominetur; O III, 83.
civitatem: qua pulchritudine urbem, quibus autem opibus praeditam (Dionysius) servitute oppressam tenuit civitatem! T V, 57. quem (tyrannum) armis oppressa pertulit civitas; O II, 23.
corpus: (ut sit) omnibus oppressum corpus et confectum doloribus; T V, 23.
dolorem: eum (dolorem) opprimi dico patientia; T II, 33.
insigne: quo (insigni veri) obscuro et oppresso; A II, 36.
labem: quom animus ... voluptatem .. sicut labem aliquam dedecoris oppresserit; L I, 60.
litteras: litterae neque expressae neque oppressae; O I, 133.
Longam Albam: oppressisse Longam Albam, validam urbem et potentem temporibus illis, ... fertur; R II, 4.
orationem: quae iam oratio non a philosopho aliquo, sed a censore opprimenda est; F II, 30.
populum: cur .. regem appellem ... hominem ... populo oppresso dominantem? R I, 50. quam (legem) populus liber numquam desideravit, idem oppressus dominatu ac potentia principum flagitavit; L III, 34. qui (rex) exercitu populi Romani populum ipsum Romanum oppressisset; O III, 84.
sapientem: hoc tu .. censes sapienti accidere posse, ut aegritudine opprimatur, id est miseria? T III, 27.
tyrannum: quem (tyrannum) si optimates oppresserunt; R I, 65. quos (tyrannos) si boni oppresserunt; R I, 68. cum .. tyrannum Nicoclem improviso oppressisset; O II, 81.
viros: ſ. alqm; N III, 80.
vim: tantum cibi et potionis adhibendum, ut reficiantur vires, non opprimantur; C 36. adulescentes mihi mori sic videntur, ut cum aquae multitudine flammae vis opprimitur; C 71.
voluptatem: ſ. labem.
urbem: ſ. civitatem; T V, 57. Longam Albam.

opprobrium, Vorwurf, Schande: opprobrio fuisse adulescentibus, si amatores non haberent; R IV, 3.

oppugnatio, Beſtürmung, Belagerung: tantus .. imperator ... fuit proeliis, oppugnationibus, navalibus pugnis; A II, 3.

oppugno, beſtürmen, belagern: Syracusas: cum (Hamilcar) oppugnaret Syracusas; D I, 50.
urbem: ad quam tu (urbem) oppugnandam nunc venis paene miles; R VI, 11.

ops, Macht, Vermögen, Reichtum, Einfluß, Hülfe, Beiſtand: I. **Subject:** astat: hic (Priamus) si ... occidisset »astante ope barbarica«; T I, 85. »o Priami domus! ... vidi ego te astante ope barbarica«; T III, 44.
coeperunt: hoc errore vulgi cum rem publicam opes paucorum, non virtutes tenere coeperunt; R I, 51.
conveniunt: opes vel fortunae vel ingenii liberalitati magis conveniunt; F I, 52.
corruunt: qua (plaga) ... Lacedaemoniorum opes corruerunt; O I, 84.

est, sunt: quibus .. nihil est in ipsis opis ad bene beateque vivendum; C 4. — divitiae, nomen, opes vacuae consilio et vivendi atque aliis imperandi modo dedecoris plenae sunt; R I, 51. non poterunt (opes) utiles esse cum infamia; O III, 87. divitiae (oportunae sunt), ut utare, opes, ut colare; Lae 22. numquam hercule ego neque pecunias istorum neque tecta magnifica neque opes ... in bonis rebus ... esse duxi; P 6. ſ. II, 1. exaggero.

excludunt: multorum opes praepotentium excludunt amicitias fideles; Lae 54.

obsistunt: multorum .. odiis nullas opes posse obsistere, si antea fuit ignotum, nuper est cognitum; O II, 23.

pertinent: ut divitias, ut opes, ut gloriam (putant pertinere ...); A I, 21.

possunt: ſ. obsistunt. sunt; O III, 87.

tenent: ſ. coeperunt.

videntur: ſ. II, 1. exaggero.

II. **nach Verben:** 1. amoveo: »ad divos adeunto caste, pietatem adhibento, opes amovento«; L II, 19. quod .. (lex) pietatem adhiberi, opes amoveri iubet; L II, 25.

antepono: quae regna, quas opes studiis eorum et delectationibus antepones? T V, 66. ubi eos inveniemus, qui ... imperia, potestates, opes amicitiae non anteponant? Lae 63.

augeo: ſ. **augeo,** II. opes (7 St.) B. I, S. 282, a.

commemoro: cum ... commemoraret ... opes || [opes] ||, maiestatem dominatus, rerum abundantiam; T V, 61.

confero: ut ... omnes ad eum (improbum) ... opes, omnes undique copiae conferantur; R III, 27.

consector: neque (fortis civis) opes aut potentiam consectabitur; O I, 86.

consequor: ut opes quam maxumas consequantur; O I, 64.

contemno: inducant animum illa, quorum splendore capiuntur, vires, ... honores, opes contemnere; T V, 30.

despicio: ut ... animi excellentia ... multo magis in his ipsis (opibus utilitatibusque) despiciendis eluceat; O I, 17.

dico: quid .. interest, divitias, opes, valetudinem bona dicas anne praeposita? F IV, 23.

do: da divitias, honores, imperia, opes, gloriam; T V, 45.

efficio: quid .. efficitur ...? divitiae, potestates, opes, honores; R III, 24.

exaggero: exaggeratis .. regiis opibus, quae videbantur sempiternae fore, quid adiungit? T III, 45.

expeto: sin ipsae opes expetuntur quoquo modo; O III, 87.

fero: ſ. **fero,** III. opem (7 St.) S. 42, a.

firmo: ut ea (iustitia) etiam latronum opes firmet atque augeat; O II, 40.

frango: quo facto frangi Lacedaemoniorum opes necesse esset; O III, 49.

guberno: honores, divitiae, opes eaque, quae sunt his contraria, in casu sita temporibus gubernantur; O I, 115.

habeo: ſ. **habeo,** III. opes (5 St.) S. 127, b.

imploro: ut ... ille aeger ingravescente morbo unius opem inplorat; R I, 63.

metuo: cuius opes metuunt; O II, 21.

munio: subagreste consilium, sed ad muniendas opes regni ac populi sui magni hominis ... secutus est; R II, 12.

numero: in bonis numerabis ... divitias, honores, opes; F V, 81.

peto: a te opem petimus; T V, 5.

requiro: non ex liberis populis reges requiri aut potestatem atque opes optimatium; R I, 48.

teneo: nec aptius est quicquam ad opes tuendas ac tenendas; O II, 23.

tollo: cum (Epicurus) || cum in || dis inmortalibus et opem et gratiam sustulit; N I, 121.

tueor: ſ. teneo.

2. egeo: »ex opibus summis opis egens, Hector, tuae«; T III, 44.

indigeo: ut quisque maxume opis indigeat, ita ei potissimum opitulari; O I, 49.

3. studeo: frustra se aut pecuniae studuisse ... aut opibus aut gloriae; F I, 60.

4. labor: »ut scias, quanto e loco, quantis opibus, quibus de rebus lapsa fortuna occidat || accidat ||«; T III, 44.

utor: cuius .. potius opibus utamur quam tuis? T V, 5.

5. conduco ad: ad opes, ad potentiam ... conducat id necne; O I, 9.

facio contra: ut nos ... adulescentes contra L. Sullae dominantis opes pro Sex. Roscio Amerino fecimus; O II, 51.

pertineo ad: quae (officiorum genera) pertineant ... ad opes, ad copias; O II, 1. quarum (rationum) ... duae ad commoda vitae, copias, opes, facultates (pertinerent); O II, 9.

specto ad: in iis pecuniae cupiditas spectat ad opes; O I, 25.

valeo ad: quod ... ad opes et potentiam valet plurimum; O II, 24.

III. **nach Adjectiven:** 1. contrarius: ſ. II, 1. guberno.

2. praeditus: (Dionysius) quibus .. opibus praeditam servitute oppressam tenuit civitatem! T V, 57.

IV. **nach Substantiven:** alqd: nec tantum Karthago habuisset opum sescentos fere annos sine consiliis et disciplina; R I, fr 3. ſ. I. est.

benignitas: erat in eo ... summa in omnis civis opis, auxilii ... benignitas; R II, 35.

cupiditates: hinc opum nimiarum, potentiae non ferendae ... existunt cupiditates; O III, 36.

pretium: »cui nemo civis neque hostis quivit pro factis reddere par || operae, opis || pretium«; R fr 7.

vis: »Croesus Halyn penetrans magnam pervertet opum vim«; D II, 115.

V. **Umstand:** 1. circumveniri: qui potentis alicuius opibus circumveniri urguerique || urgerique || videatur; O II, 51.

coërceri: quibus (temporibus iuventus) ita prolapsa est, ut omnium opibus refrenanda atque coërcenda sit; D II, 4.

demergi: quamvis .. sint demersae leges alicuius opibus; O II, 24.

elaborare: omnibus opibus viribus || [viribus], atque viribus ||, ut nosmet ipsi nobis mederi possimus, elaborandum est; T III, 6.

fieri: inde illa actio: OPE CONSILIOQUE TUO FURTUM AIO FACTUM ESSE; N III, 74.

firmus: ut (civium vita) opibus firma, copiis locuples ... sit; R V, 8.

florere: cum (M. Crassus) maxumis opibus fortunisque florebat; D II, 22.

obtinere: non metuet .., sive celare poterit || potuerit ||, sive opibus magnis, quicquid fecerit, obtinere; F II, 71.

posse: cum plurimum copiis, facultatibus, opibus possint; Lae 55.

refrenari: ſ. coërceri.

repugnare: his perturbationibus ... omnibus viribus atque opibus repugnandum est; T III, 25.

valere: qui valent opibus; F III, 66. per hospites apud externos populos valere opibus et gratia; O II, 64.

urgueri: ſ. circumveniri.

zum Satz: ut ii, qui opibus et copiis maximeque virtute ... minime alterius indigeant || indigent ||, liberalissimi sint; Lae 51.
2. ex: f. II, 2. egeo.
propter: cum .. certi propter divitias aut genus aut aliquas opes rem publicam tenent, est factio; R III, 23. tibi propter opes || opis || et copias et dignitatem tuam tolerabiliorem senectutem videri; C 8.
sine: sine hominum opibus et studiis neutram in partem effici possunt; O II, 20.

optabilis, wünschenswert: alqd: quae honesta et recta sint, ipsa esse optabilia per sese; F II, 99. optabile esset maxima in || in max. || voluptate ... dies noctesque versari; F II, 114. quod bonum sit, id esse optabile, quod optabile, id expetendum; F IV, 50. si supremus ille dies non extinctionem, sed commutationem adfert loci, quid optabilius? T I, 117. quae ut concurrant omnia, optabile est; N I, 45. quid .. est ... optabilius sapientia? O II, 5. extingui homini suo tempore optabile est; C 85.
bonum: quo bono nullum optabilius, nullum praestantius .. datum est mortalium generi deorum concessu; Ti 52.
fortuna: qui (Laco) ... „non sane optabilis ista quidem", inquit, „rudentibus apta fortuna"; T V, 40.
genus: omnino .. genus hoc voluptatum optabile esse, si non obsit; T V, 94.
iustitia: ne iustitiam quidem recte quis dixerit per se ipsam optabilem; F I, 53.
mortes: sunt multi, quibus videmus optabilis mortes fuisse cum gloria; T I, 116.
vita: Stoicis non videtur optabilior ... beata vita, si ..; F III, 46. illi antiqui non tam acute optabiliorem illam vitam putant, praestantiorem, beatiorem; F IV, 63. eius optabiliorem fore vitam melioremque et magis expetendam quam illius; F IV, 62.
voluptas: voluptatem non optabiliorem diuturnitas facit? F II, 88.

optatio, Wunsch: cui (Theseo) cum tres optationes Neptunus dedisset; O III, 94.

optatum, Wunsch: I. est: ex tribus .. optatis, ut scribitur, hoc erat tertium; O I, 32.
II. impetro: quo optato impetrato Theseus in maxumis fuit luctibus; O III, 94.
III. ex: f. I.
in: qui (deus) numquam nobis occurrit neque in precibus neque in optatis neque in votis; N I, 36.

optempero, optero f. **obt—**

optimas (optumas), vornehm, aristokratisch, Aristokrat, Patriot: A. **bei Substantiv:** genus: quae (res publica) ex tribus generibus illis, regali et optumati et populari, confusa modice; R II, 41.
B. **allein:** I adrogant: qui (optimates) non populi concessu, sed suis comitiis hoc sibi nomen adrogaverunt; R I, 50.
adsunt: adsunt optimates, qui se melius hoc idem facere profiteantur plusque fore dicant in pluribus consilii quam in uno; R I, 55.
alunt: in Hyrcania plebs publicos alit canes, optumates domesticos; T I, 108.
capiunt: ita caritate nos capiunt reges, consilio optimates, libertate populi, ut ..; R I, 55.
dicunt, faciunt: f. adsunt.
opprimunt: quem (tyrannum) si optimates oppresserunt, quod ferme evenit; R I, 65.
possident: inter infirmitatem unius temeritatemque multorum medium optimates possederunt locum; R I, 52.
praestant: illud .. non adsentior tibi, praestare regi optimates; R III, 47.
profitentur: f. adsunt.
tuentur: quibus (optimatibus) rem publicam tuentibus beatissimos esse populos necesse est; R I, 52.
II, 1. appello: cum optumates || optumatis || appellantur, nihil potest videri praestabilius; R III, 47.
extermino: ut et tyranni existerent et optumates exterminarentur; O II, 80.
fero: optimatis .. quis ferat, qui ..? R I, 50.
nomino: quibus (optimatibus) ipse rex tantum tribuisset, ut eos patres vellet nominari patriciosque eorum liberos; R II, 22.
voco: est factio, sed vocantur illi optimates; R III, 23.
2. tribuo: f. 1 nomino.
servio: hac (libertate) omnes carere, sive regi sive optimatibus serviant; R I, 52.
3. consto ex: qui (senatus) constabat ex optimatibus; R II, 23.
exsisto ex: ut existat ex rege dominus, ex optimatibus factio, ex populo turba et confusio; R I, 69.
III. notus: »creatio magistratuum, iudicia populi, iussa vetita quom suffragio cosciscentur, optumatibus nota, plebi libera sunto«; L III, 10. quae (suffragia) iubeo nota esse optimatibus, populo libera; L III, 33. »optimatibus (suffragia) nota, plebi libera sunto«; L III, 38.
IV. arbitrium: cum .. (omnium summa rerum) est penes delectos, tum illa civitas optimatium arbitrio regi dicitur; R I, 42.
auctoritas: continet .. rem publicam consilio et auctoritate optimatium semper populum indigere; L II, 30. quis .. non sentit omnem auctoritatem optimatium tabellariam legem abstulisse? L III, 34.
consilium: f. auctoritas, L II, 30.
dominatus: in optimatium dominatu vix particeps libertatis potest esse multitudo; R I, 43.
gravitas: ista potestate nata gravitas optimatium cecidit; L III, 17.
liberi: f. II, 1. nomino.
numerus: qui † numero || numeros || optumatum et principum optulit || optudit || is vocibus; R VI, 2.
opes, potestas: non ex liberis populis reges requiri aut potestatem atque opes optimatium; R I, 48.
principes: nomen illi principes optimatium mordicus tenent, re autem carent [eo nomine]; R I, 51.
sanguis: si quando ... populus ... optimatium sanguinem gustavit; R I, 65.
status: eadem (factio) oritur etiam ex illo praeclaro statu; R I, 68.
Lücke: deterrimus et ex hac vel optimatium vel factiosa tyrannica illa vel regia vel etiam persaepe popularis; R I, 45.

optineo f. **obt—**

optio, Wahl, Belieben: I. est: si optio esset, eligendam Metelli (vitam), Reguli reiciendam; F V, 88. hodie, utro (studio) frui malis, optio sit tua; Fa 3.
II. do: si optio naturae nostrae detur; A II, 19.
solvo: libero tempore, cum soluta nobis est eligendi optio; F I, 33.

M'. Curium et Ti. Coruncanium optare solitos, ut ... persuaderetur; C 43. necesse erit cupere et optare, ut quam saepissime peccet amicus; Lae 59. maxume quidem optandum est, ut cum aequalibus possis ... ad calcem ... pervenire; Lae 101.

3. acc. c. inf.: ego ... opto redargui me; N III, 95.

III. alqd: quid .. mihi potest esse optatius quam cum Catone ... disputare? F IV, 44. quae sumenda quaeque legenda aut optanda sunt; F IV, 46. illa non dico me expetere, sed legere, nec optare, sed sumere; F IV, 72. tantum abest, ut scribi contra nos nolimus, ut id etiam maxime optemus; T II, 4. quod ipsum sit optandum per se; T II, 46. nihil a philosophia posse aut maius aut utilius optari quam haec; T IV, 82. quae talia sunt, ut optata magis quam inventa videantur; N I, 19. quid optamus a deis inmortalibus? N I, 122. cum (homines) taciti optent quid aut voveant; D I, 129. cum de tribus unum est ‖ esset ‖ optandum; R III, 23. ‖ quamquam optatissimum est perpetuo fortunam quam florentissimam permanere; R fr 5 ‖. quod de Hippolyti interitu iratus optavit; O I, 32. nihil hominem, nisi quod honestum decorumque sit, aut admirari aut optare aut expetere oportere; O I, 66. Sol Phaëthonti filio ... facturum se esse dixit, quicquid optasset; O III, 94. quid (Scipio) non adeptus est, quod homini fas esset optare? Lae 11. non ea, quae finguntur aut optantur, spectare debemus; Lae 18. qui (homo) nihil quaerat, nihil

opulentos homines et copiosos ... esse optimos putant; R I, 51.

populi: id videtur (Apollo) ... omnibus opulentis populis praedixisse; O II, 77.

rex: ex quo Sardanapalli, opulentissimi Syriae regis, error adgnoscitur; T V, 101. cum illa sors edita est ‖ esset ‖ opulentissumo regi Asiae; D II, 115. a rege opulento vir summus facile impetravit, ut ..; O II, 82.

vita: quoniam ... studemus .. nostris consiliis et laboribus tutiorem et opulentiorem vitam hominum reddere; R I, 3.

urbs: Suessam Pometiam, urbem opulentam refertamque, cepit; R II, 44.

B, I. quaerunt: ut ... magis amicitiarum praesidia quaerant ... inopes quam opulenti; Lae 46.

II. defendo: si opulentum fortunatumque defenderis; O II, 70.

puto: nec ulla deformior species est civitatis quam illa, in qua opulentissimi optimi putantur; R I, 51.

opus, Werk, Arbeit, Kunstwerk, Geschäft, That, Mühe: 1. **absolut:** 1. delectant: quos Corinthia opera ... nimio opere delectant; P 36.

efficiunt: s. II, 1. admiror.

eget: magnum opus est egetque exercitatione non parva; Lae 17.

est: quarum (artium) omne opus est in faciendo atque agendo; A II, 22. quod est munus, quod

illum suo iudicio ... maerere; T III, 79. haec omnia esse opera providae sollertisque naturae; N II, 128. ut, si mures corroserint aliquid, quorum est opus hoc unum, monstrum putemus? D II, 59. haec sunt opera magni animi et excelsi; O 1, 81. f. 1. eget.

ohne Verb: magnum opus et difficile, quis negat? T III, 84.

II. **nach Verben:** 1. absolvo: f. **absolvo** opus (3 St.) B. I, S. 20, b.

admiror: num ... aut admiranda opera Phidiae aut Piraeus ille magnificus rem publicam efficiebat? R III, 44.

cerno: magnitudinem animi (cognitio rerum caelestium affert) deorum opera et facta cernentibus; F IV, 11.

coagmento: f. dissolvo.

considero: ut .. pictores ... suum quisque opus a vulgo considerari vult, ... sic ..; O 1, 147.

dico: textile ne operosius (dicato) quam mulieris opus menstruum; L II, 45.

dissolvo: cum integra mente certisque sensibus opus ipsa suum eadem, quae coagmentavit, natura dissolvit; C 72.

efficio: f. **efficio,** III. opus (4 St.) B. I, S. 791, b.

facio: quid aut in natura ... aut in operibus manu factis tam compositum ... inveniri potest? F III, 74. quibus (rusticis) absentibus numquam fere ulla in agro maiora opera fiunt; C 24.

fingo: an (veritas est) in individuis corpusculis tam praeclara opera ... fingentibus? N I, 67.

habeo: habeo opus magnum in manibus; A I, 2. tu quod opus tandem magnum et egregium habes, ... ex quo esse deos suspicere? N I, 100. tamquam (Fibrenus) id habuerit operis ac muneris, ut hanc nobis efficeret sedem ad disputandum; L II, 6.

inchoo: quoniam operi inchoato, prope tamen absoluto tamquam fastigium inponimus; O III, 33.

invenio: neque ullum sapientiae munus aut opus inveniretur; F III, 50.

machinor: ad usum .. orationis incredibile est, ... quanta opera machinata natura sit; N II, 149.

molior: nulla opera (deus) molitur; N 1, 51.

patro: »eas .. (ferias) in famulis operibus patratis habento«; L II, 19.

pono: f. I, 1. est; P 5.

quaero: haec Graeci ... in singulos libros dispertiunt; opus enim quaerunt; T III, 81.

refero: hoc .. opus in acceptum ut referas, nihil postulo; P 5.

relinquo: transiliunt omnia et duo nobis opera pro uno relinquunt; F IV, 39. cum mihi sit unum opus hoc a parentibus maioribusque meis relictum, procuratio ... rei publicae; R I, 35.

video: quae (opera) videmus; N II, 76.

2. impono: f. 1. inchoo.

3. abundo: qui Corinthiis operibus abundant; P 13.

libero: ne ille et deum opere magno liberat et me timore; A II, 121.

perfungor: dum sumus inclusi in his compagibus corporis, munere quodam necessitatis et gravi opere perfungimur; C 77.

4. agnosco ex: ut deum adgnoscis ex operibus eius, sic ..; T I, 70.

cesso in: neque (Leontinus Gorgias) umquam in suo studio atque opere cessavit; C 13.

invenio in: f. 2. facio; F III, 74.

suspicor ex: qui ex operibus magnificis atque praeclaris ... suspicati essent ..; N I, 100. f. 1. habeo; N I. 100.

III. **nach Substantiven:** alqd: f. II, 1. habeo; L II, 6.

apparatus: omnem totius operis dissignationem || design. || atque apparatum (requiro); N I, 20.

architectus: inesse ... moderatorem et tamquam architectum tanti operis tantique muneris; N II, 90.

dissignatio: f. apparatus.

effector: f. I, 1. est; Ti 40.

effectus: ut pictura et fabrica ceteraeque artes habent quendam absoluti operis effectum, sic ..; N II, 35.

fabrica: quibus .. oculis [animi] intueri potuit vester Plato fabricam illam tanti operis? N I, 19.

fabricator: ille fabricator huius tanti operis utrum sit imitatus exemplar; Ti 6.

functio: labor est functio quaedam vel animi vel corporis gravioris operis et muneris; T II, 35.

inceptio: quod nulla fuerit novo consilio inito tam praeclari operis inceptio; A II, 119.

merces: (Trophonius et Agamedes) petiverunt mercedem non parvam .. operis et laboris sui; T I, 114.

moderator: quin iis praesit ... moderator tanti operis et muneris; T I, 70. f. architectus.

parens: f. I, 1. est; Ti 40.

perfectio: quas (ferias) conpositio anni conferre debet ad perfectionem operum rusticorum; L II, 29.

perfector: huius .. operis maximi inter homines atque optimi illum (moderatorem) esse perfectorem volo; R V, 8.

ratio: posteaquam coepit rationem huius operis scientissime Gallus exponere; R I, 22.

requies: feriarum ... ratio ... in servis operum et laborum (requietem habet); L II, 29.

vis: (venae, arteriae) vim quandam incredibilem artificiosi operis divinique testantur; N II, 138.

IV. **Umstand:** 1. concallescere: callidos .. (eos appello), quorum, tamquam manus opere, sic animus usu concalluit; N III, 25.

conlucere: quorum .. (hominum) operibus agri, insulae litoraque collucent distincta tectis et urbibus; N II, 99.

delectare: me ... Athenae non tam operibus magnificis ... delectant quam recordatione summorum virorum; L II, 4.

effici: quarum (pecudum) opere || opera || efficitur aliquid ad usum hominum atque vitam; O II, 11.

exornari: neque id (sepulchrum) opere tectorio exornari ... licebat; L II, 65.

inveniri: operibus || operis || hominum, id est manibus, cibi etiam varietas invenitur; N II, 151.

levari: qui hac opinione non modo verbis, sed etiam opere levandi sunt; Lae 72.

pingi: stragulo magnificis operibus picto; T V, 61.

abl. comp.: quo .. opere quid potest esse praeclarius? C 29.

2. in: quod .. in operibus nostrarum artium manus efficiat; N II, 57. cum in suo quemque opere artificem ... nihil aliud cogitare ... videam, nisi ..; R I, 35.

pro: f. II, 1. relinquo; F IV, 39.

sine: quae unde sine hominum opere || opera || habere possemus? O II, 14.

V. **Lücke:** † malcho in opera adfixa; A fr 17.

VI. **Adverb:** magno opere, magnopere: censeo; F IV, 79. contendo; A II, 112. defendo; A II, 113. desidero; F I, 10. T V, 89. O I, 145. C 38. 44. dico; F II, 85. egeo; T I, 89. expeto;

tanto opere laudatum; T III, 16.

opusculum, Werkchen: I. accipio, lucubro: accipies .. hoc parvum opusculum lucubratum his iam contractioribus noctibus; P 5.

II. fabricator: ut etiam inter deos Myrmecides aliqui minutorum opusculorum fabricator fuisse videatur; A II, 120.

opus est, nötig, erforderlich sein, bedürfen: I. **absolut:** fabricemur ..., si opus erit, verba; A II, 17. bonum ipsum etiam quid esset, fortasse, si opus fuisset, definisses; F II, 5. vester sapiens ... † cum causa, si opus erit, dimicabit; F II, 56. quem (soritam), si necesse sit, Latino verbo liceat „acervalem" appellare; sed nihil opus est; D II, 11.

II. **mit Ergänzung:** 1. **Infinitiv:** nihil opus est exemplis hoc facere longius; F V, 16. quamquam quid opus est in hoc philosophari? T I, 89. quibus (equis, canibus) .. et dolore vacare opus est et valere; F IV, 37. utrumque opus est, et cura vacare et negotio; L I, 8. valere: s. vacare; F IV, 37. elliptisch: sed quid opus est plura? C 3.

2. **accus. c. infin.:** nihil opus esse eum, philosophus qui futurus sit [qui fut. s. phil.], scire litteras; F II, 12. certe opus est ea valere et vigere; F V, 35. ut (haec) ... evelli penitus dicant nec posse nec opus esse; T IV, 46. quid opus erat te gradatim istuc pervenire? N I, 89. a multisne opus sit an satis sit a paucis diligi;

fecta? D II, 130.

fabrica: nihil opus fuisse fabrica; N I, 53.

facto: »mihi sic est usus, tibi ut opus est facto, face;« F V, 29.

ingenio: s. eruditione.

instrumento: quid .. tanto opus est instrumento in optimis artibus comparandis? F II, 111.

intellegentia: s. dilectu.

lege: nihil nobis opus esse lege; L III, 45.

litibus: nihil opus est litibus; F II, 103. nihil .. opus est hoc loco litibus; L I, 39.

magistratibus: magistratibus .. opus est; L III, 5.

manibus: quid manibus (opus est), si nihil comprehendendum est? N I, 92.

opera: quid tibi .. opera nostra opus est? T I, 24.

pecunia: cum .. statuisset opus esse ad eam rem constituendam pecunia; O II, 82. filiam quis habet, pecunia est opus; duas, maiore; pluris, maiore etiam; P 44.

pedibus: quid .. pedibus opus est sine ingressu? N I, 92.

prudentia: s. eruditione.

quaesito: ut iis, qui honeste rem quaerunt, ... intellegimus opus esse quaesito, sic ..; P 46. quis hunc non putet confiteri sibi quaesito opus esse? cui quaesito autem opus sit, quis umquam hunc vere dixerit divitem? P 46.

ratione: num censes .. subtiliore ratione opus esse ad haec refellenda? N III, 61. s. consolatione;

est: quarum (regionum) nulla esset ora, nulla extremitas; F II, 102.
restat: restat ... caeli complexus, ... extrema ora et determinatio mundi; N II, 101.
videtur: ita barbarorum agris quasi adtexta quaedam videtur ora esse Graeciae; R II, 9.
II, 1. attexo: f. I. videtur.
circumspicio: omnis partis orasque circumspiciens; T V, 71.
expingo: quae regio, quae ora, qui locus Graeciae ... non ita expictus est, ut ..? T V, 114.
incolo: f. I. distant. III, 2. migratio in.
pono: f. I. distant.
reddo: ut ... superior *aëri*, aetheriis || superior aetheri, al. || ignibus altissima ora reddatur; N I, 103.
video: ut (animus) nullam .. oram ultimi || ultimam || videat, in qua possit insistere; N I, 54.
voco: f. I. distant.
2. condo in: ii .. (Amphilochus et Mopsus) urbis in ora maritima Ciliciae Graecas condiderunt; D I, 88.
dimitto in: quod multas navis in omnem oram maritimam dimisisset; T V, 40.
iacio in: quid (Iuppiter proficit), cum in earum gentium oras (fulmen iecit), in quibus haec ne observantur quidem? D II, 45.
insisto in: f. 1. video.
labor ad, pervenio ad: »quin ... doctior ad patrias lapsus pervenerit oras«; F V, 49.
produco intra: »tu produxisti nos intra luminis oras«; R I, 64.
removeo a: enumerari .. non possunt ... salinae ab ora maritima remotissimae; N II, 132.
specto ad: »veluti, consul quom mittere signum volt, omnes avidi spectant ad carceris oras, ... sic ..;« D I, 107.
sum in: qui (homines) ubique sunt quacumque in ora ac parte terrarum; N II, 164.
III, 1. amoenitates: quae amoenitates orarum ac litorum! N II, 100.
gentes: omitto Eleusinem ..., »ubi initiantur gentes orarum ultimae«; N I, 119.
oculi: hi duo illos oculos orae maritumae effoderunt; N III, 91.
2. migratio in: migrationem esse mortem in eas oras, quas, qui e vita excesserunt, incolunt; T I, 98.
IV. coli, habitabilis: f. I. distant.

oraculum (oraclum). Orakel, Götterspruch, Spruch, Weissagung: I. carent: quae (oracla) carere arte dixeram; D I, 70.
est: vera esse haruspicum *responsa*, auspicia, oracula, somnia, vaticinationes; A II, 107. numquam illud oraclum Delphis tam celebre et tam clarum fuisset neque tantis donis refertum omnium populorum atque regum; D I, 37. idem iam diu (oraclum Delphis) non facit. ut igitur nunc *in* minore gloria est, quia minus oraculorum veritas excellit, sic tum nisi summa veritate in tanta gloria non fuisset; D I, 38. multis saeclis verax fuisse id oraculum; D I, 38. somniis, vaticinationibus, oraclis quod erant multa obscura, multa ambigua, explanationes adhibitae sunt interpretum; D I, 116. qui censent esse in mentibus hominum tamquam oraclum aliquod, ex quo futura praesentiant; D II, 100. utrum .. eorum accidisset, verum oraclum || oraculum || fuisset; D II, 116. f. II, 1. relinquo.
facit: f. est; D I, 38.
minitantur: »multa .. per terras vates oracla furenti pectore fundebant tristis minitantia casus«; D I, 18.
ohne Verb: vera an falsa (oracula), nescio, sed veri tamen similiora quam vestra; N I, 66.
II, 1. comprobo: si Stoicis ... consentaneum est huius modi oracla ... conprobare; Fa 33.
conligo: collegit innumerabilia oracula Chrysippus nec ullum sine locuplete auctore; D I, 37.
defero: quae (sortes || oracula ||) ad dialecticum deferendae || deferenda || sint; D II, 115.
dico: quae (sortes) vaticinatione funduntur; quae oracla verius dicimus; D II, 70.
do: quod oraculum erat datum, si rex interfectus esset, victrices Athenas fore || [quod...fore] ||; T I, 116.
duco: cuius generis oracla etiam habenda sunt, non ea, quae aequatis sortibus ducuntur, sed illa, quae instinctu divino adflatuque funduntur; D I, 34. quia vera quietis oracla ducebant; D I, 96.
edo: f. **edo,** III. oraculum (8 St.) V. I, S. 785, a.
expono: exposui quam brevissime potui somnii et furoris oracla || oracula ||; D I, 70.
fundo: f. **fundo** oracula (4 St.) S. 85, b.
habeo: f. duco; D I, 34.
omitto: omittamus oracula; D I, 39.
peto: cum oraclum || oraculum || ab Iove Dodonaeo (Spartiatae) petivissent de victoria sciscitantes; D I, 76. ut ab eius (Amphiarai) solo || solio ||, in quo est humatus, oracla peterentur; D I, 88. iidem .. (Lacedaemonii) de rebus maioribus semper aut Delphis oraclum aut ab Hammone aut a Dodona petebant; D I, 95.
refercio: f. I. est; D I, 37.
relinquo: quae (oracula), quia nota tibi sunt, relinquo; D I, 37.
2. adhibeo: f. I. est; D I, 116.
praepono: ea, quae praeposita erat oraclo, sacerdos; D I, 76.
3. dico de: de quibus (oraclis) tum dicemus, cum ad naturalem divinationem venerimus; D II, 70.
edo ex: cum a Zenone .. hoc magnifice tamquam ex oraculo editur; F V, 79. »ibi ex oraclo voce divina edidit Apollo, puerum ... temperaret tollere«; D I, 42.
effor ex: ferunt ex oraclo ecfatam esse Pythiam: »ego providebo ..;« D I, 81. quem .. ille (Ennius) versum vel brevitate vel veritate tamquam ex oraculo mihi quodam esse effatus videtur; R V, 1.
praesentio ex: f. I. est; D II, 100.
respondeo ex: quis .. est, qui credat Apollinis ex oraculo Pyrrho esse responsum: »aio te ..?« D II, 116.
sum in: *ex* quo licet existumare in aliis quoque oraculis Delphicis || [Delph.] || aliquid non sinceri fuisse; D II, 118.
III, 1. interpretatio: exoritur ... somniorum [..] interpretatio eodemque modo et oraculorum et vaticinationum; D I, 116.
veritas: nisi omnis aetas oraclorum illorum veritatem esset experta; D I, 37. f. 1. est; D I, 38.
2. sententia de: qui (Chrysippus) uno (libro) praeterea de oraclis, uno de somniis (explicavit sententiam); D I, 6.
IV, 1. declarari: quae .. oraculis, auspiciis, extis declarentur; A II, 47. multa oraclis || oraculis || declarantur, multa vaticinationibus, multa somniis, multa portentis; N II, 163.
edi: neque necesse fuisse Cypselum regnare Corinthi, quamquam id millensimo ante anno Apollinis oraculo editum esset; Fa 13.
implere: tuis .. oraculis Chrysippus totum volumen implevit partim falsis, ut ego opinor, partim casu veris, ... partim flexiloquis et obscuris, ... partim ambiguis; D II, 115.

caret: ne quo ornamento in hoc genere disputationis careret Latina oratio; T II, 26.

coepit: etiamsi (oratio) aberrare ad alia coeperit; O 1, 135.

cohortatur: quae (oratio) me in perorando cohortabatur, ut meminissem ..; N III, 5.

complectitur: cuius (Pisonis) oratio attende, ... satisne videatur Antiochi complexa esse sententiam; F V, 8.

conciliat: eius (societatis) .. vinculum est ratio et oratio, quae docendo, discendo, communicando, disceptando, iudicando conciliat inter se homines coniungitque naturali quadam societate; O I, 50.

confirmat: si tota oratio nostra omnem sibi fidem sensibus confirmat; T I, 71. quamquam tua me oratio confirmavit; D II, 100.

congruit: interpres .. mentis oratio verbis discrepat sententiis congruens; L I, 30.

coniungit: ſ. conciliat.

consentit: ut ... oratio ... ex omni parte secum ipsa consentiat; Ti 8.

consequitur: cuius (Platonis) et vita et oratio consecuta mihi videtur difficillimam illam societatem gravitatis cum humanitate; L III, 1. bene agi (oratio) putat, si similitudinem veri consequatur; Ti 8.

constat: ut tota dilucide et plane exornata oratio sibi constet; Ti 8.

consuescit: in quo .. maxime consuevit iactare vestra se oratio, tua praesertim, ... fortibus

referat se oratio; O II, 77.

enavigat: ex quibus quoniam tamquam ex scruplosis cotibus enavigavit oratio; T IV, 33.

est: definitiones .. et partitiones et horum luminibus utens oratio ... est hominum ...; A II, 43. qualis est istorum oratio? A II, 44. qualis (oratio) est in Timaeo Platonis; F II, 15. quasi vero .. perpetua oratio rhetorum solum, non etiam philosophorum sit; F II, 17. ubi omnis eius (Epicuri) est oratio de summo bono; F II, 20. numquam facies. cur, nisi quod turpis oratio est? F II, 74. nec .. in Torquati sermone quicquam implicatum ... fuit nostraque ... dilucida oratio; F III, 3. his de rebus et splendida est eorum et illustris oratio; F V, 11. haec est nec omnia spernentis praeter virtutem et virtutem ipsam suis laudibus amplificantis oratio; F V, 72. eadem nunc mea adversum te oratio est; F V, 80. pergrata mihi ‖ mihi fuit ‖ oratio tua; F V, 96. quae est .. eius (Socratis) oratio? T I, 97. sed videamus, ne haec oratio sit hominum adsentantium nostrae inbecillitati; T III, 18. illa eorum perexigua oratio est; T IV, 9. quorum (Peripateticorum) est talis oratio; T IV, 43. »neque tam terribilis ulla fando oratio est«; T IV, 63. haec .. de libidine oratio est; T IV, 72. qualis .. homo ipse esset, talem eius esse orationem; T V, 47. de sapiente .. haec omnis oratio est; T V, 107. longa est oratio multaeque rationes, quibus doceri possit ..; N II, 26. quae ipsa (somnia) tamen tam levia non sunt, quam

redargui neque convinci potest; Ti 8. s. conciliat. detrahit. IV, 1. vis; L I, 27.
excitat: ea (oratio) saepe universam (multitudinem) excitat [gloriam] || excitat ||; O II, 48.
explicat: omni orationi cum iis rebus, de quibus explicat, videtur esse cognatio; Ti 8.
exstat: quae ... exstat oratio; N II, 51. ipsius Appi extat oratio; C 16.
exsultat: cum sit .. campus, in quo exsultare possit oratio; A II, 112. in qua (virtutum laude) maxime ceterorum philosophorum exultat oratio; F I, 54.
facit: facit .. per se || persaepe || ipsa sibi audientiam diserti senis compta || composita || et mitis oratio; C 28.
flectit: si te .. Luculli oratio flexit; A II, 63.
fluit: ut ait Homerus, „ex eius (Nestoris) lingua melle dulcior fluebat oratio“; C 31.
fugit: ita taetra sunt quaedam, ut ea fugiat et reformidet oratio; T I, 108.
habet: nescio quo pacto auctoritatem oratio non habet; F V, 13. ne quid habeat iniucunditatis oratio; N II, 138. quid habet illius carminis simile haec oratio? R I, 56. quo maiorem auctoritatem haberet oratio; C 3.
haeret: s. currit. — iactat: s. consuescit.
ingreditur: cum .. (oratio) ingressa est imitata et efficta simulacra; Ti 8.
insidit: facile in animo forti contra mortem habita insedit oratio; T II, 11.
iudicat: quorum oratio nihil ipsa iudicat, sed habetur in omnis partis; T V, 83.
manat: ex hoc .. Platonis ... fonte nostra omnis manabit oratio; T V, 36 (27).
movet: me .. oratio Luculli de ipsa re ita movit, ut docti hominis et copiosi et parati; A II, 64. nec me ex ea opinione ... ullius umquam oratio aut docti aut indocti movebit; N III, 5.
nascitur: ex quo (iure civili) haec omnis est nata oratio; L I, 34.
nitet: illorum vides quam niteat oratio; F IV, 5.
offendit: oratio me istius philosophi non offendit; F I, 15.
pergit: video iam, quo pergat oratio; R III, 44. ad stabiliendas urbes sanandosque populos omnis nostra pergit oratio; L I, 37.
pertinet: s. est; O II, 73.
placet: illa mihi placebat oratio de convenientia consensuque naturae; N III, 28.
postulat: legationem aliquam nimirum ista oratio postulat; L I, 10.
potest: nec tua mihi oratio longa videri potest; F IV, 44. quo facilius oratio progredi possit longius; T II, 42. cuius (Catonis) me numquam satiare potuit oratio; R II, 1. s. deest. est; D I, 80. Ti 8. exsultat; A II, 112. — II, 1. iudico. reperio; A II, 17.
praescribit: s. debet.
praetervolat: nescio quo modo praetervolavit oratio; F V, 77.
procedit: ut ratione et via procedat oratio; F I, 29.
proficit: s. detrahit; T IV, 60.
progreditur: de quo progrediente oratione plura me dicturum puto; R I, 62. s. potest; T II, 42.
pugnat: ratio.. nostra consentit, pugnat oratio; F III, 10. non ita dicimus, ut cum illo ... haec pugnare videatur oratio; F III, 39. ut cum eorum (philosophorum) vita mirabiliter pugnet oratio; T II, 12.
putat: s. consequitur; Ti 8.
rapit: quamvis multa cuiusque modi (oratio) rapiat; F II, 3.
redit: sed ut ad propositum redeat oratio; T IV, 5. sed redeat, unde aberravit oratio; T V, 66. oratio ... redeat illuc, unde deflexit; T V, 80. sed ut, unde huc digressa est, eodem redeat oratio; D I, 109.
redundat: (Critolaus) est gravitate proximus, et redundat oratio; F V, 14.
refert: s. egreditur. — reformidat: s. fugit.
repetit: nunc mea repetet oratio populi || Romani || originem; R II, 3.
satiat: s. potest; R II, 1.
solet: s. II, 1. dico.
spectat: quorsus .. haec spectat oratio? T I, 60. s. convenit.
spoliat: s. efficit.
tollit: s. detrahit; T IV, 60.
vagatur: ut ... disputes non vaganti oratione, sed defixa in una re publica; R II, 22.
valet: quid valet .. illa eloquentissimi viri, L. Crassi, copiosa magis quam sapiens oratio: „eripite nos ex servitute“? P 41.
venit: s. currit.
versatur: invita in hoc loco versatur oratio; N III, 85. in qua (civili prudentia) omnis haec nostra versatur oratio; R II, 45. quoniam in populari ratione omnis nostra versatur oratio; L I, 19. quoniam omnis haec in religione versatur oratio; L II, 34.
videtur: ita fortasse (oratio) etiam brevior videbitur; O II, 20. s. adfert; N III, 85. complectitur. consequitur; L III, 1. est; R I, 70. potest; F IV, 44. pugnat; F III, 39. — II, 1. depromo.
utitur: s. est; A II, 43.
ohne Verb: honesta oratio, Socratica, Platonis etiam; F V, 84. quod si fiat, melior Ennii quam Solonis oratio; T I, 117. oratio Laelii, quam omnes habemus in manibus; R VI, 2. uberior oratio L. Crassi nec minus faceta; O I, 133. s. II, 1. probo; T II, 3.

II. nach Verben: 1. Accusativ: accipio: accipite ... veterem orationem Archytae Tarentini; C 39.
accommodo: s. **accommodo**, II. orationem (4 St.) V. I, S. 30, a. — adhibeo: s. **adhibeo**, I. orationem (5 St.) V. I, S. 70, b.
adripio: ego quaero, unde orationem, unde numeros, unde cantus (arripuerimus); N III, 27.
antepono: s. est; R I, 3. — audio: s. **audio**, III. orationem (3 St.) V. I, S. 279, a.
averto: ut ... repente avertas orationem; N III, 19.
coërceo: nusquam orationem rapidam coërceas; F II, 3.
como: s. I. facit.
comparo: cum magnitudine utilitatis (oratio) comparetur; O II, 20.
compello: cur eam (orationem) tantas in angustias et Stoicorum || in || dumeta compellimus? A II, 112.
compleo: quibus (artibus) perfecte ratio et oratio compleatur; F IV, 10.
compono: s. I. facit. — concludo: s. **concludo**, III. orationem (4 St.) V. I, S. 474, a.
conficio: causarum inlustrium, quascumque defendi, nunc cum maxime conficio orationes; C 38.
confirmo: quamquam nec argumentis nec rationibus certis eorum oratio confirmatur; Ti 38.
consumo: s. **consumo** orationem (2 St.) V. I, S. 522, b.
converto: ad te .. mihi iam convertenda omnis oratio est; T IV, 59.
convinco: s. I. est; Ti 8.
deduco: deduc orationem tuam de caelo ad haec citeriora; R I, 34.
defigo: s. I. vagatur.

depromo: **vereor**, ne cui vestrum ex Socraticorum ‖ otiosorum, al. ‖ hominum disputationibus, non ex meo sensu deprompta ‖ depromta ‖ haec videatur oratio; P 6.
derigo: ad quae (exempla) reliqua oratio derigatur ‖ deregatur ‖ mea; R II, 55.
desidero: cuius opinionis levitas confutata a Cotta non desiderat orationem meam; N II, 45.
detraho: longa de mea disputatione detracta oratio est; N II, 3.
dico: varium poëma, varia oratio, ... voluptas etiam varia dici solet; F II, 10.
dicto: qui illis orationem dictavisses; F IV, 62.
efficio: orationem .. Latinam efficies profecto legendis nostris pleniorem; O I, 2.
enervo: mollis et enervata putanda est Peripateticorum ratio et oratio; T IV, 38.
erudio: f. I. est; P 4. — exorno: f. I. constat.
explico: ut in utramque partem perpetua explicaretur oratio; Fa 1.
exquiro: f. I. est; R I, 3.
exsequor: quam (orationem) si ipse exequi nequeas, possis tamen Scipioni praecipere et Laelio; C 28.
exspecto: cum ... silentio .. omnium reliqua eius (Scipionis) expectaretur oratio; R II, 64.
facio: ita fit cum gravior, tum etiam splendidior oratio; F III, 19.
fero: cum .. fertur quasi torrens oratio; F II, 3.
fundo: f. 3. utor; L I, 62. — habeo: f. I. ohne Verb: R VI, 2. **habeo,** III. orationem (6 St.) S. 127, b. **de,** III. orationem habeo (4 St.) B. I, S. 611, b.
instituo: tecum .. mihi instituenda oratio est; F V, 86.
intellego: cum rerum obscuritas, non verborum, facit, ut non intellegatur oratio; F II, 15.
invenio: haec, quae est habita de universitate oratio a nobis, haud umquam esset inventa, si ..; Ti 52.
iudico: ut ab aliis possit (oratio) ipsa per sese nullius auctoritate adiuncta iudicari; T V, 83.
labefacto: ne invidia verbi labefactetur oratio mea; F I, 43.
lego: poëma, orationem cum aut scribis aut legis; F II, 107. lege orationes Gracchi, patronum aerarii esse dices; T III, 48. ut non solum orationes meas, sed hos etiam de philosophia libros, qui iam illis fere se aequarunt, studiose legas; O I, 3.
mando: qui cum cetera litteris mandarent, alii ius civile, alii orationes suas, alii monumenta maiorum; T IV, 5.
opprimo: quae iam oratio non a philosopho aliquo, sed a censore opprimenda est; F II, 30.
orno: quae requirebant orationem ornatam et gravem; F IV, 6.
peroro: omnem .. orationem eius (Platonis) de legibus peroratam esse uno aestivo die; L II, 69.
pono: ne in eo, quod attingendum fuit, quam in eo, quoius causa id attingimus ‖ attigimus ‖, longior ponatur oratio; Ti 30.
praetermitto: qua oratione praetermissa minime necessaria; T IV, 23.
probo: si orationes, quas nos multitudinis iudicio probari volebamus—; T II, 3. mihi egregie probata est oratio tua; T IV, 8.
propello: an eam (orationem) ante paululum dialecticorum remis propellerem; T IV, 9.
puto: f. enervo. — redarguo: f. I. est; Ti 8.
refello: ita .. vivunt quidam, ut eorum vita refellatur oratio; F II, 81. cogito ... non tam refellere eius orationem quam ea ... requirere; N III, 4.

referoio: f. I. declarat; N I, 6.
reperio: orationem nullam putabant inlustriorem ipsa evidentia reperiri posse; A II, 17. in omnibus iis rebus, quae coniectura investigari videntur, anceps reperitur oratio; D II, 55.
requiro: f. orno.
revoco: danda .. opera est, ut ... ad haec revocetur oratio; O I, 135.
scribo: cum iam rebus transactis et praeteritis orationes scribimus, num irati scribimus? T IV, 55. f. lego; F II, 107.
suscipio: omnis oratio contra Academiam suscipitur a nobis, ut ..; A II, 18. mihi .. haec oratio suscepta non de te est, sed de genere toto; O II, 45.
termino: ut aliquando terminetur oratio; fr V, 97.
trado: quae (oratio Archytae) mihi tradita est, cum essem adulescens Tarenti cum Q. Maximo; C 39.
traduco: a disputandi subtilitate orationem ad exempla traducimus; T III, 56.
vinco: illius (Crassi) vendibilem orationem religio deorum immortalium nobis defendentibus facile vincebat; Lae 96.
usurpo: apud quem (Platonem) saepe haec oratio usurpata est, ut ..; T V, 34.
2. **Dativ:** admisceo: animadvertebas ... versus ab iis (philosophis) admisceri orationi; T II, 26.
aequo: f. 1. lego; O I, 3.
congruo: erat in homine ... orationi vita admodum congruens; R II, 1.
impono: permagnam tu quidem expectationem ... inponis orationi meae; R I, 37.
respondeo: eius orationi non sane desidero quid ‖ quod ‖ respondeam; D I, 9.
sum: f. I. explicat.
3. **Ablativ:** egeo: f. **egeo,** II. oratione (3 St.) B. I, S. 795, b.
sum: eo .. erant voltu, oratione, ... ut eos Argivos aut Sicyonios diceres; T III, 53.
utor: uti oratione perpetua malo quam interrogare aut interrogari; F I, 29. qua (oratione) facit eum (Socratem) Plato usum apud iudices iam morte multatum; T I, 97. utinam, quem ad modum oratione sum usurus aliena, sic mihi ore uti liceret alieno! R III, 8. non solum illa subtili disputatione (animus) sibi utendum putabit, sed etiam fusa latius perpetua oratione, qua regat populos, qua stabiliat leges, qua castiget improbos, qua tueatur bonos, qua laudet claros viros, qua praecepta salutis et laudis apte ad persuadendum edat suis civibus, qua hortari ad decus, revocare a ‖ ab ‖ flagitio, consolari possit adflictos factaque et consulta fortium et sapientium cum improborum ignominia sempiternis monumentis prodere; L I, 62. nec est umquam longa oratione utendum, nisi ... utile est; L III, 40. ratione uti atque oratione prudenter ... decet; O I, 94.
4. mit **Präpositionen:** dico ad: pauca etiam nunc dicam ad reliquam orationem tuam; F II, 85.
disco ex: nec tamen didici ex oratione tua ..; R II, 64.
insum in: si .. inest in oratione mixta modestia gravitas; O II, 48.
quaero de: non .. hoc loco de ingeniis aut de orationibus nostris, sed de specie figuraque quaeritur; N I, 78.
relinquo in: quam multa ... exempla in orationibus bene dicendi reliquerunt! F IV, 5.
scribo in: quod ... solitum fieri ... in oratione Crassi scriptum copiose videmus; N II, 63.
sum in: non est .. vitium in oratione solum, sed etiam in moribus; F II, 30. ut in Catonis oratione est; O III, 104. quanta illa ‖ illi (Scipioni) ‖

... fuit gravitas, quanta in oratione maiestas! Lae 96.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** expers: sunt .. (ferae) rationis et orationis expertes; O I, 50.

2. **Dativ:** similis: orationi .. facta (esse) similia, factis vitam; T V, 47.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** angustia: angustia .. conclusae orationis non facile se ipsa tutatur; N II, 20.

consuetudo: virtutibus ... videris ... ad consuetudinem nostrae orationis vitia posuisse contraria; F III, 40.

contentio: quin contentio orationis || [orationis] || maiorem vim habeat ad gloriam; O II, 48.

contortiones: maius est .. has contortiones orationis quam signorum ortus obitusque perdiscere; Fa 17.

disciplina: tradebatur omnis dialecticae disciplina, id est orationis ratione conclusae; A I, 32.

excursio: haec fuerit nobis tamquam levis armaturae prima orationis excursio; D II, 26.

explicatrix: vis dicendi adhibebatur, explicatrix orationis perpetuae ad persuadendum accommodatae; A I, 32.

facultas: ut par sis in utriusque orationis facultate; O I, 1.

filum: sed aliud quoddam filum orationis tuae; Lae 25.

flos: Cato ... in ea est haeresi, quae nullum sequitur florem orationis; P 2.

flumen: veniet flumen orationis aureum fundens Aristoteles; A II, 119. sic orationis flumine reprensoris convicia diluuntur; N II, 20.

genus: neque tamen genus id orationis in consolando non valet, sed id || [id] || haud sciam an plurimum; T III, 55. negabat (Carneades) genus hoc orationis quicquam omnino ad levandam aegritudinem pertinere; T III, 60. ego vero istud ipsum genus orationis, quod polliceris, expecto; R I, 38. unum illud mihi videris imitari, orationis genus; L II, 17. hoc quoque colendum est aequabile et temperatum orationis genus; O I, 3.

index: cum orationis indicem vocem habeamus; O I, 133.

inrisores: veniant .. isti inrisores huius orationis ac sententiae; P 13.

lenitudo: ea, quae Anticlea laudat Ulixi pedes abluens: »lenitudo orationis, mollitudo corporis«; T V, 46.

levitas: ex hoc genere toto perspici potest levitas orationis eorum; A II, 53.

natura: cum ... ipsa natura accuratae orationis hoc profiteatur; A II, 44. ea scientia et verborum vis et natura orationis potest perspici; F I, 63.

obscenitas: nec actio rerum illarum aperta petulantia vacat nec orationis obscenitas; O I, 127.

ornamenta: quod ista Platonis, Aristoteli, Theophrasti orationis ornamenta (Epicurus) neglexerit; F I, 14.

ornatus: quando .. nobis ... ullus orationis vel copiosae vel elegantis ornatus defuit? F I, 10.

pars: prior .. pars orationis tuae faciebat, ut mori cuperem; T I, 112.

ratio: cum duplex ratio sit orationis; O II, 48.

siccitas: si orationis est siccitas; N II, 1.

societas: eadem ... natura vi rationis hominem conciliat homini et ad orationis et ad vitae societatem; O I, 12.

suavitas: responsum est singulari illum (Platonem) suavitate orationis fore; D I, 78.

vanitas: quid de iis existimandum est, qui orationis vanitatem adhibuerunt? O III, 58.

ubertas: quibus (elementis) ubertas orationis adhiberi vix potest; F III, 19. cui (Alcidamanti) ... ubertas orationis non defuit; T I, 116. ei (Academiae orator) vicissim reddit ubertatem orationis et ornamenta dicendi; Fa 3.

vela: quaerebam .., utrum panderem vela orationis statim an ..; T IV, 9.

vis: omitto ... orationis vim, quae conciliatrix est humanae maxime societatis; L I, 27. quoniam magna vis orationis est, eaque duplex, altera contentionis, altera sermonis; O I, 132.

usus: ad usum .. orationis incredibile est, ... quanta opera machinata natura sit; N II, 149.

2. **mit Präpositionen:** patronus contra: qualis tum patronus iustitiae fuit (Laelius) contra accuratam orationem Phili! Lae 25.

simulator in: in omni oratione simulatorem, quem εἴρωνα Graeci nominarunt, Socratem accepimus; O I, 108.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adlicere: quibus (epistulis) praecipiunt, ut oratione benigna multitudinis animos ad benivolentiam alliciant; O II, 48.

asper: ſ. durus.

capi: una alicuius, quem primum audierunt, oratione capti; A II, 8.

castigare: ſ. II, 3. utor; L I, 62.

comprobare: nec .. hoc oratione solum, sed multo magis vita ... (Epicurus) comprobavit; F I, 65.

consolari: ſ. II, 3. utor; L I, 62.

contineri: ſ. I. est; D II, 50.

corrumpere: mihi .. hoc plus mali facere videtur, qui oratione, quam qui pretio iudicem corrumpit, quod ..; R V, 11.

defendere: reliqua .. multa et varia oratione defendunt; A II, 41. miseram esse senectutem, quae se oratione defenderet; C 62.

delectari: quamquam admodum delectatus sum eius oratione perpetua; F II, 3.

disputare: perpetua oratione contra disputatur; F II, 2. ſ. I. vagatur.

durus: (Stoici) horridiores evadunt, asperiores, duriores et oratione et moribus; F IV, 78.

edere: ſ. II, 3. utor; L I, 62.

eici: hoc simile tandem est? non risu potius quam oratione eiciendum? F IV, 31.

excoli: ſ. splendescere.

exordiri: tum ego ... huius modi quadam oratione sum exorsus; A II, 64.

explicari: explicanda est oratione communis condicio lexque vitae; T IV, 62.

horridus: ſ. durus

hortari: ſ. II, 3. utor; L I, 62.

induci: ita .. ut facerem, et orationibus inducebar tuis et versibus; L II, 2.

laudare: ſ. II, 3. utor; L I, 62.

locuples: huius (posterus), Lyco, oratione locuples, rebus ipsis ieiunior; F V, 13.

mederi: qua (oratione) medeantur animis nec eos turbulentos esse patiantur; T IV, 9.

moveri: non mediocriter moveor auctoritate tua .. orationeque ea; N III, 5.

pati: ſ. mederi.

percurrere: quas .. (dissimilis hominum procreationes) percurrere oratione facile est; D II, 96.

perfectio: usus .. eius (virtutis) est maximus civitatis gubernatio et earum ipsarum rerum ... reapse, non oratione perfectio; R I, 2.

perfici: omni .. oratione illud certe perfectum est, ut mortem non ducerem in malis; T I, 112.

persuadere: qui (civis) id cogit omnis imperio legumque poena, quod vix paucis persuadere oratione philosophi possunt; R I, 3.

prodere, regere: ſ. II, 3. utor; L I, 62.

relinquere: Epicurus re tollit, oratione relinquit deos; N I, 123.

revocare: ſ. II, 3. utor; L I, 62.

beo: is .. (Sisenna) neque orator in numero
o umquam est habitus; L I, 7. nisi forte
trius Phalereus in hoc numero haberi potest,
ator subtilis, orator parum vehemens, dulcis
: O I, 3.
'o: oratores .. laudari video; A I, 10.
o: oratorem .. non modo accusantem, sed
dentem quidem probant sine aculeis ira-
T IV, 43.
cedo, sum: nec .. histrionibus oratori-
oncedendum est, ut iis haec apta sint,
oluta; O I, 129.
quando .. nobis, vel dicam aut ora-
is aut poëtis, ... ornatus defuit? F I,

quis est, qui aut bellatori aut impe-
atori quaerat aliquid? T IV, 53.
: f. 1. exstinguo.
us: quod est oratoris proprium, apte,
te dicere; O I, 2.
ut ego non modo tecum Servium
rum ne Atticorum quidem orato-
aut *suavitate* *; R III, 42.
itoris iram oratoris incendat actio;

anta causa est, ut opus sit ora-
hortandum vel ad docendum;

um ... indotiarum ratorum ‖ †
iudices, nontii ‖ † non ‖ sunto;

. laus ita ducta ab humili
it ..; T II, 5. brevitas non
tiam oratoris magna laus est
t.] ‖ ; L III, 40.
nus eius (oratoris) non in-
m etiam et virium; C 28.
praeceptis dialecticorum et
sic parentes, ut legibus;

i (Peripatetici) sibi cum
sse ... dicant; A II, 115.
unt de oratore, quartus
II, 4.

disserendi .. ab isdem
etiam oratorie prae-

, des Redners, den
nes: quoniam ora-
idem ... reliquisti,
eposuisti; Fa 3.
r in scholis Ges-
transfero dicendi

lis nostra attuli-

eundem libro-
O II, 4.
hoc oratorium

nortalibus, de
s ornamentis

dia deserui;

ltera parte
hibebatur;

in: quae
oratrices

orbis, Kreis, Scheibe, Erdkreis: I. **Subject:** cingit: continente ardore lucis orbem (Parmenides efficit), qui cingat caelum, quem appellat deum; N I, 28.
definiunt: qui (orbes) caelum quasi medium dividunt et aspectum nostrum definiunt; D II, 92.
denuntiat: cum ... orbis illius generis alterius inmutatus et rectus omnia animo mentique denuntiat, tum ..; Ti 28.
dividunt: s. definiunt.
est: cum .. duae formae praestantes sint, ex solidis globus, ... ex planis autem circulus aut orbis, qui κύκλος Graece dicitur; N II, 47. cum .. illi orbes ... varietatem maxumam habeant aliique in aliis locis sint; D II, 92. possum dicere: „si in sphaera maximi orbes erunt", possum dicere: „quia in sphaera maximi orbes erunt"; Fa 16. miri .. sunt orbes et quasi circumitus in rebus publicis commutationum et vicissitudinum; quos cum cognosse sapientis est, tum vero prospicere inpendentis in gubernanda re publica moderantem cursum atque in sua potestate retinentem ... divini paene est viri; R I, 45. exilium ... non iis (terribile est), qui omnem orbem terrarum unam urbem esse ducunt; P 18. s. II, 1. cieo. divido.
finiunt: s. II, 1. nomino. — habent: s. est; D II, 92. — impendent: s. est; R I, 45.
liquitur: »dextrorsum orbem flammeum radiatum solis liquier cursu novo«; D I, 44.
permetitur: cum .. eos (ambitus) permensus est idem et semper sui similis orbis; Ti 33.
possunt: s. II, 1. nomino.
vertit: omnis .. orbis eorum (siderum) quasi helicae inflexione vertebat; Ti 31.
II. **nach Verben:** 1. amplector: ita cum (deus) alterum esset exteriorem, *alterum interiorem* amplexus orbem; Ti 25.
appello: s. I. cingit.
cieo: eo .. motu, cuius orbis semper in eodem erat eodemque modo ciebatur, undique (deus) est eas (coniunctiones) circumplexus; Ti 24.
circumscribo: quod (sententiae Pyrrhonis, Aristonis, Erilli) in hunc orbem, quem circumscripsimus, incidere non possunt; F V, 23.
cognosco: s. I. est; R I, 45.
conficio: ea .. (stella) eundem XII signorum orbem annis XII conficit; N II, 52. quae (stellae) globosae et rotundae ... circulos suos orbesque conficiunt celeritate mirabili; R VI, 15. annus, ubi sol suum totum confecit et peragravit orbem; Ti 32.
dico: s. est; N II, 47. — IV. pars; D II, 89.
distribuo: cum videmus ... in eodem orbe in duodecim partes distributo quinque stellas ferri; T I, 68.
divido: in sphaera maximi orbes medii inter se dividuntur; Fa 15. 16. non et sunt in sphaera maximi orbes, et ii non medii inter se dividuntur; Fa 15.
efficio: s. I. cingit.
facio: quattuor (orbis deus fecit) et inter se dispares et dissimilis trium reliquorum; Ti 25.
habeo: eodem .. (scelere impulsus), quo tu orbem terrae (habes infestum); R III, 24.
lustro: s. **lustro** orbem (3 St.) S. 486, b.
moveo: septem orbis dispares duplo et triplo intervallo (deus) moveri iussit contrariis inter se cursibus; Ti 25.
nomino: qui (orbes) a Graecis ὁρίζοντες nominantur, a nobis „finientes" rectissume nominari possunt; D II, 92.
noto: illum (orbem deus) eiusdem naturae, hunc alterius notavit; Ti 25.
nuncupo: quem vos, ut a Graiis accepistis, orbem lacteum nuncupatis; R VI, 16.
peragro: s. conficio; Ti 32.
prospicio: s. I. est; R I, 45.
teneo: quinque .. stellae eundem orbem tenentes, aliae propius a terris, aliae remotius; N I, 87. huic .. (stellae Iovis) proximum inferiorem orbem tenet Πυρόεις, quae stella Martis appellatur; N II, 53. cuius (populi) imperio iam orbis terrae tenetur; R III, 24.
verto: hic ille iam vertetur orbis; R II, 45.
voco: quam (insulam) nos orbem terrae vocamus; N II, 165.
2. contemplor ex: ex quo (orbe) omnia mihi contemplanti praeclara cetera ... videbantur; R VI, 16.
incido in: s. 1. circumscribo.
subicio sub: cum ... tota se luna sub orbem solis subiecisset; R I, 25.
sum in: s. IV. pars; D II, 89.
suspicor in: in quo (orbe) neque figuram divinam neque sensum quisquam suspicari potest; N I, 28.
III. **nach Adjectiv:** dissimilis: s. II, 1. facio.
IV. **nach Substantiven:** celeritates: eorum .. trium (orbium deus) fecit pares celeritates; Ti 25.
circuitus: circumitus .. solis orbium V et LX et CCC ... conversionem conficiunt annuam; N II, 49. cuius (orbis) naturalem motum atque circuitum a primo discite adgnoscere || atque cognoscite ||; R II, 45. nox .. et dies ... unum circumitum orbis efficit sapientissimum; Ti 32.
imperium: s. patrocinium.
impulsus: hic est .. ille (sonus), qui ... inpulsu et motu ipsorum orbium efficitur; R VI, 18.
latitudo, longitudo: (stella Veneris) et latitudinem lustrans signiferi orbis et longitudinem; N II, 53.
motus: s. circuitus; R II, 45. impulsus.
pars: sol duabus unius orbis ultimis partibus definiens motum cursus annuos conficit; N I, 87. vim quandam esse aiunt signifero in orbe, qui Graece ζωδιακός dicitur, talem, ut eius orbis una quaeque pars alia alio modo moveat inmutetque caelum; D II, 89. cum .. in eam ipsam partem orbis venerint, in qua sit ortus eius, qui nascatur, aut in eam, quae coniunctum aliquid habeat aut consentiens; D II, 89.
patrocinium: illud patrocinium orbis terrae verius quam imperium poterat nominari; O II, 27.
V. **Umstand:** 1. conecti: novem tibi orbibus vel potius globis conexa sunt omnia; R VI, 17.
converti: »(Cynosura) cursu interiore brevi convertitur orbe«; A II, 66. N II, 106.
zum Satz: cur .. sol .. nec longius progrediatur solstitiali orbi itemque brumali; N III, 37.
progredi: orbi terrarum comprehensos *; R V, 10.
2. in (acc.): s. **in**, A, IV, 1 (3 St.) S. 256, a. — abl.: »tum gelidum valido de pectore frigus anhelans corpore semifero magno Capricornus in orbe«; N II, 112. in infimo .. orbe luna radiis solis accensa convertitur; R VI, 17. quae .. in orbibus eorum (deorum) conversiones quaeque antecessiones eveniant; Ti 37. s. II, 1. distribuo.

orbitas, Kinderlosigkeit: I. habent: exilia, orbitates magnam vim habere ad male misereque vivendum; T V, 24.
ohne Verb: bonum liberi, misera orbitas; F V, 84. caret oculis, odiosa caecitas; liberis, orbitas; T I, 87.
II. addo: adde eodem exilia, luctus, orbitates; T V, 16.

appetyto anno non esset orbatus; O I, 32. cur orbati rei publicae muneribus ad hoc nos studium potissimum contulissemus; O II, 6. moveor .. tali amico orbatus; Lae 10. si illis plane orbatus essem; Lae 104.

animal: ipsum .. animal orbant animo; A II, 31.

populum: * iusto .. rege cum est populus orbatus; R I, 64.

sedem: a sede .. ipsa tanta ingenii magnitudine orbata desiderari illam vocem puto; F V, 4.

senectutem: quibus non modo non orbari, sed etiam augeri senectus solet; C 17.

orbus, verwaift, kinderlos, beraubt: A. alqs: sit .. idem caecus, debilis, ... exsul, orbus, egens; F V, 84. »arce et urbe orba sum«; T III, 44.

mundus: quinque .. reliquis motibus orbum eum (mundum) voluit esse et expertem; Ti 36.

plebs: »sancti .. (tribuni) sunto neve plebem orbam tribunis relinquonto || relinquunto ||«; L III, 9.

ratio: quam (rationem) nunc prope modum orbam esse in ipsa Graecia intellego; N I, 11.

senex: hereditatis spes ... quem nutum locupletis orbi senis non observat? P 39.

B. tributa: Corinthios video publicis equis adsignandis et alendis orborum et viduarum tributis fuisse quondam diligentis; R II, 36.

ordino, ordnen: in quo (caeli complexu)

rum est ordo sempiternus, ab homine confici non possunt; N II, 16. cedo tandem, qui sit ordo aut quae concursatio somniorum; D II, 146. gravitatem res habet, quom frequens ordo est; L III, 40. quod unum hoc animal sentit, quid sit ordo; O I, 14. mei sunt ordines, mea discriptio; C 59. f. accedit. caret; L III, 28. defatigat. vacat; L III, 10.

inest: in quo (genere honesti) inest ordo et moderatio; F II, 47. omnis ordo, veritas, ratio, constantia (in caelo inest); N II, 56.

placet: mihi ... ordo iste rerum placet; L III, 5.

potest, retinet: f. defatigat.

significat: ordo .. siderum et in omni aeternitate constantia neque naturam significat ... neque fortunam; N II, 43.

timet: cum .. et homo hominem et ordo ordinem (timet); R III, 23.

trahit: incredibilis .. me rerum traxit ordo; F III, 74.

vacat: caelestium .. admirabilem ordinem incredibilemque constantiam ... qui vacare mente putat; N II, 56. »is ordo vitio vacato, ceteris specimen esto«; L III, 10.

versatur: ordo .. et constantia et moderatio et ea, quae sunt his similia, versantur in eo genere; O I, 17.

volunt: si ordines reliqui principis ordinis consilio rem publicam gubernari velint; L III, 28.

II. **nach Verben:** 1. adhibeo: iis .. rebus ...

discribo: quam commode ordines discripti || descr. ||, aetates, classes, equitatus; R IV, 2.
facio: rerum ordo et discriptio disciplinae (facta est); A I, 17.
imitor: ſ. contemplor.
intericio: ſ. 4. concino ex.
invenio: inventus est .. ordo in iis stellis, qui non putabatur; D II, 146.
iudico: colorum etiam et figurarum *, tum || figurarum [tum] || venustatem atque ordinem ... oculi iudicant; N II, 145.
mando: mandavi .. memoriae ... ordinem argumentorum tuorum; N III, 10.
miror: quem (ordinem) ... nonne miraris? F III, 74.
partio: »censores ... pecunias, aevitatis, ordines partiunto«; L III, 7.
perturbo: perturbata .. semel ratione et ordine; T 26.
puto: ſ. invenio.
sequor: ordinem sequuntur; F IV, 8. ſ. cognosco.
specto: caeli signorum admirabilem ordinem ... magis spectat; fr V, 53.
teneo: quoniam tenes ordinem legum; L III, 30.
timeo: ſ. I. timet.
tollo: tollitur ... ordo gerendorum negotiorum; F IV, 68.
video: simul ... vidit .. rerum agendarum ordinem et, ut ita dicam, concordiam; F III, 21. cum ... tam ratos astrorum ordines ... viderit; N II, 97.
2. sum: concedi sibi oportere, quod iis, qui inferioris ordinis essent, liceret; L III, 30.
3. convenio: eae (artes) sunt iis, quorum ordini conveniunt, honestae; O I, 151.
4. adduco in: eas (particulas) primum confusas, postea in ordinem adductas mente divina; A II, 118. quicquid erat, ... id .. (deus) ex inordinatio in ordinem adduxit; Ti 9.
concino ex: ex summis et infimis et mediis || et || interiectis ordinibus ut sonis moderata ratione civitas consensu dissimillimorum concinit; R II, 69.
dico de: de ordine rerum ... dicendum est; O I, 142. quid de pratorum viriditate aut arborum ordinibus ... plura dicam? C 57.
dilato in: haec lex dilatata in ordinem cunctum coangustari etiam potest; L III, 32.
evello ex: quae (verba) rursus dum sibi evelli ex ordine || ore || (Stoici) nolunt; F IV, 78.
pono in: quoniam ... id .. (decorum) positum est in tribus rebus, formositate, ordine, ornatu ad actionem apto; O I, 126.
refero ad: mox referam me ad ordinem; A II, 66.
sum de: altera (causa est) de temporum ordine caelique constantia; N III, 17. — in: in quo (ordine) nihil est temerarium, nihil varium, nihil fortuitum; N II, 43.
suscipio ex: quartus (modus est susceptus) ex astrorum ordine caelique constantia; N III, 16.
venio in: ne veniet quidem in eum ordinem quisquam vitii particeps; L III, 29.
versor in: (honestum versatur) in omnium, quae fiunt quaeque dicuntur, ordine et modo; O I, 15.
III. **nach Adjectiven**: 1. particeps: naturam esse ... vim participem rationis atque ordinis tamquam via progredientem; N II, 81.
2. honestus: cum isti ordini ne honestus quidem (quaestus) possit esse ullus; P 43.
similis: ſ. I. versatur.
3. aequabilis in: quod (status) non esset in omnis ordines civitatis aequabilis; R II, 62.
gratiosus apud: qui (Pythius) esset ut argentarius apud omnes ordines gratiosus; O III, 58.

IV. **nach Substantiven**: amici: numquam se ille (Scipio) Philo ... anteposuit, numquam inferioris ordinis amicis; Lae 69.
coniunctio; quod illa ordinum coniunctio ad salutem rei publicae pertinebat; O III, 88.
conservatio: illa est εὐταξία, in qua intellegitur ordinis conservatio; O I, 142.
consilium: ſ. I. volunt.
constantia: hanc aequabilitatem motus constantiamque ordinum in alia figura non potuisse servari; N II, 48.
continuatio: quasi fatalem et immutabilem continuationem ordinis sempiterni (appellant); A I, 29.
perturbatio: cum, quicquid peccetur || peccatur ||, perturbatione peccetur rationis atque ordinis; P 26.
vis: ita videtur eadem vis ordinis et collocationis fore; O I, 142.
V. **Umstand**: 1. discribi: discriptus .. populus censu, ordinibus, aetatibus; L III, 44.
metiri: non genere aut loco aut ordine, sed forma, aetate, figura (voluptates) metiendas putant; T V, 94.
moderari: cum vidissent ... omnia .. ratis ordinibus moderata inmutabilique constantia; N II, 90.
movere: decorum ... movet adprobationem ... ordine et constantia et moderatione dictorum omnium atque factorum; O I, 98.
strui: ex || e || quibus (vaginis viriditas) cum emerserit, fundit frugem spici ordine structam; C 51.
variari: quae (conexio rerum) suo ordine et lege || sic || variatur; Fa fr 2.
abl. compar.: id quod temporum ordine antiquius est; F IV, 17.
elliptisch: id quoque ordine; L II, 48.
2. ab: quod .. volgo solitum fieri ab ordine nostro; O II, 63. armis et castris temptata res est ab omni genere hominum et ordine; O II, 84.
ex: »compellans gumias ex ordine nostros«; F II, 24.
in: in ... tam multarum rerum atque tantarum ordinibus, in quibus nihil umquam inmensa ... vetustas mentita sit; N II, 15.

orichalcum, Messing: si quis aurum vendens orichalcum se putet vendere; O III, 92.

oriens, Osten: qui (homines) has nobiscum terras ab oriente ad occidentem colunt; N II, 164.

origo, Ursprung, Anfang, Urgeschichte: I, 1. est: principii || principio || .. nulla est origo; T I, 54. R IV, 27. unde essent omnia orta ..., quaeque cuiusque generis vel inanimi vel animantis ... origo; T V, 69.
potest: ſ. II. invenio; T I, 66. reperio.
2. sum: quae propagatio et suboles origo est rerum publicarum; O I, 54.
II. explico: doloris huius .. origo nobis explicanda est; T III, 23.
interpretor: cum .. (Zeno) Hesiodi theogoniam [id est originem deorum] interpretatur; N I, 36,
invenio: animorum nulla in terris origo inveniri potest; T I, 66. fr IX, 10. prima sit haec forma et species et origo tyranni inventa nobis in ea re publica; R II, 51.
persequor: omnium virtutum et originem et progressionem persecuti sunt; F IV, 17.
peto: a primo ... animantium ortu petitur origo summi boni; F II, 31.
quaero: ut originem rerum ... quaereret; Ti 9.
reperio: nullius .. rei causa remota reperiri origo potest; Ti 3.

repeto: mea repetet oratio populi || Romani || originem; R II, 3.
III. liber: septimus mihi liber Originum est in manibus; C 38.
IV. ad: mente divina ad originem temporis curriculum inventum est solis et lunae; Ti 29.
in: gravissumus auctor in Originibus dixit Cato ..; T IV, 3. quod scripsi in Originibus; C 75.

orior, aufgehen, sichtbar werden, entstehen, entspringen, abstammen, geboren werden, anfangen: I. alqs: nollem me ab eo ortum, tam importuno tamque crudeli; F I, 35. non ... idcirco non erat ortus illinc; F IV, 13. si ..., simul atque ortus esset, se quisque cognosceret; F V, 41. quem (Pherecraten) ait a Deucalione ortum; T I, 21. secunda (Minerva) orta Nilo; N III, 59. omnis eodem tempore ortos ... eadem condicione || conditione || nasci; D II, 93. a quibus ortus erat; R II, 44. qui, unde ortus sit, quasi recordetur; L I, 25. hic .. orti stirpe antiquissima sumus; L II, 3. in quo (solo) tu ortus et procreatus es; L II, 4. qui magna sibi proponunt obscuris orti maioribus; O I, 116. difficile factu est a deis ortis fidem non habere; Ti 38. qui deorum satu orti estis; Ti 40. quoniam estis orti, inmortales ... esse ... non potestis; Ti 40.
alqd: quae ex eo (aëre) orerentur; A II, 118. eorum .. utrumque et ortum esse e corpore et ad corpus referri; F I, 55. quicquid .. animo cernimus, id omne oritur a sensibus; F I, 64. quod non subducta utilitatis ratione effici solet, sed ipsum a se oritur; F II, 78. nihil ... (Plato) putat esse, quod oriatur et intereat; T I, 58. ea .. oriuntur ex libidine et ex laetitia; T IV, 24. sunt .. omnia ista ex errorum orta radicibus; T IV, 57. quod ita ortum esset e terra, ut stirpibus suis niteretur; T V, 37. qui quicquam, quod ortum sit, putet aeternum esse posse; N I, 20. quasi ... non omne, quod ortum sit, mortalitas consequatur; N I, 26. quae oriuntur e terra; N II, 50. 131. quod ob eandem causam multa invisitata || inusitata || partim e caelo, alia ex terra oriebantur, quaedam etiam ex hominum pecudumve conceptu et satu; D I, 93. quicquid || quidquid || .. oritur, qualecumque est, causam habeat a natura necesse est; D II, 60. abeunt .. illuc omnia, unde orta sunt; C 80. quantum .. ad id, quod ortum est, aeternitas valet, tantum ad fidem veritas; Ti 8. s. **occido,** alqd (3 St.) S. 792, b. **omnis,** C, **b,** I. oriuntur (10 St.) S. 826, b.
actio: consequens .. est (honesta actio) et post oritur; F III, 22. quae (turpes actiones) oriuntur e vitiis; F III, 39.
aegritudo: ista necopinata non habent tantam vim, ut aegritudo ex iis omnis oriatur; T III, 55. cum doceas nec bonum illud esse, ex quo laetitia aut libido oriatur, nec malum, ex quo aut metus aut aegritudo; T IV, 60.
aegrotationes: quis .. dubitarit, quin aegrotationes animi ... ex eo ... oriantur? T IV, 79.
aër: ipse .. (aër) oritur ex respiratione aquarum; N II, 27. ex terra aqua, ex aqua oritur aër, ex aëre aether, deinde retrorsum vicissim ex aethere aër, inde aqua, ex aqua terra infima: N II, 84. cum ex aqua oritur aër, ex aëre aether; N III, 31.
aetas: quoniam .. ita ratio comparata est vitae naturaeque nostrae, ut alia *ex alia* aetas oriatur; Lae 101.
aether: s. aër.
altercatio: oritur .. mihi magna de re altercatio cum Velleio; N I, 15.
amicitia: qua ex stirpe orirentur amicitiae cognationum; F IV, 17. a natura mihi videtur potius quam ab indigentia orta amicitia; Lae 27.

animal: s. **animal,** I, 1. oritur (6 St.) B. I, S. 176 b.
animantes: ita orientur animantes; Ti 40.
appetitus: unde oriantur rerum adpetitus; N II, 29.
aqua: s. aër; N II, 84.
astra: quae (astra) oriantur in ardore caelesti; N II, 41.
Canicula: oriente Canicula; Fa 12. ✕. ✕. ✕. 14. ✕. 15. ✕. Canicula oriente; Fa 12.
causa: quae (causa) orta esset ex praesensione rerum futurarum; N II, 13.
conservatio: ex qua (constantia) conservatio et salus omnium omnis oritur; N II, 56.
crocodili: s. serpentes.
di: Anaximandri .. opinio est nativos esse deos longis intervallis orientis occidentisque; N I, 25. quae .. de deorum, qui cernuntur quique sunt orti, natura praefati sumus; Ti 37.
divinatio: quae (divinatio) unde oriatur, non intellego; N III, 15.
dolor: e quo oriretur aliquis dolor; F II, 69.
effigies: ista rerum effigies ex individuis quo modo corporibus oritur? N I, 110.
exemplar: quod (exemplar) generatum ortumque dicimus; Ti 6.
factio: eadem .. (factio) oritur etiam ex illo saepe optimatium praeclaro statu; R I, 68.
facta: quae (recte facta) sunt orta *a* virtutibus; F V, 69.
flamma: ipse Alcmaeo tuus ... nonne ...: »unde haec flamma oritur?« A II, 89.
formae: ex iis (qualitatibus) .. ortae animantium formae; A I, 26. unde .. ortae illae quinque formae? N I, 19.
homo: ut se conservaret in ea natura, in qua (homo) ortus esset; F IV, 41. homo ortus est ad mundum contemplandum et imitandum; N II, 37.
honestum: quamquam (honestum) post oritur; F III, 21. quod (honestum) ex iis (virtutibus) oritur; F V, 64.
incendium: non duo Scipiones oriens incendium belli Punici secundi sanguine suo restinxissent; R I, 1.
intellegentia: ex qua (natura) ratio et intellegentia oriretur; F IV, 12.
interitus: ut ex nimia potentia principum oritur interitus principum, sic ..; R I, 68.
iudicium: quamquam oriretur || oreretur || a sensibus, tamen non esse iudicium veritatis in sensibus; A I, 30.
ius: videtur mihi ... ex natura ortum esse ius; L I, 35.
laetitia, libido: s. aegritudo; T IV, 60.
memoria: alia (visa mens) quasi recondit, e quibus memoria oritur; A II, 30.
metus: s. aegritudo; T IV, 60.
motus: quoniam ex mundi ardore motus omnis oritur; N II, 32. tertius quidam motus oritur extra pondus et plagam; Fa 22.
mundus: neque .. ortum esse umquam mundum; A II, 119. qui (mundi) et oriantur et intereant cotidie; F I, 21. id .. consideremus, ... semperne (mundus) fuerit nullo generatus ortu, an ortus sit ab aliquo temporis principatu. ortus est; Ti 5.
officia: quae (officia) oriuntur a suo cuiusque genere virtutis; F V, 69.
ornatus: a quo (igne) ... idem ornatus oreretur; N II, 118.
perturbationes: quae (perturbationes) omnes oriuntur ex iudiciis opinionum et voluntatibus; T IV, 82.
philosophia: philosophiam .. veterem illam a Socrate ortam Latinis litteris illustrare; A I, 3.

pietas: e qua (cognitione deorum) oritur pietas; N II, 153.
populus: unius viri consilio ... ortum novum populum; R II, 21.
principium: quod (principium) si numquam oritur, ne occidit quidem umquam; T I, 54. quod-si; R VI, 37.
pueri: perinde, utcumque temperatus sit aër, ita pueros orientis animari; D II, 89.
pulli: e quibus (anitum ovis) pulli orti; N II, 124.
qualitates: earum .. qualitatum sunt aliae principes, aliae ex iis ortae; A I, 26. ex iis .. (principibus qualitatibus) variae ortae sunt et quasi multiformes; A I, 26.
ratio: quae (ratio) non tum denique incipit lex esse, quom scripta est, sed tum, quom orta est; orta autem est simul cum mente divina; L II, 10. ſ. intellegentia.
salus: ſ. conservatio.
semina: ea (semina) temperatione caloris et oriri et augescere; N II, 26.
sermo: ab his sermo oritur, respondet Laelius; Lae 5.
serpentes: veluti crocodili fluviatilesque testudines quaedamque serpentes ortae extra aquam ... aquam persequuntur; N II, 124.
sol: qui (asoti) solem, ut aiunt, nec occidentem umquam viderint nec orientem; F II, 23. is .. (sol) oriens et occidens diem noctemque conficit; N II, 102. quis in reliquis orientis aut obeuntis solis ultimis partibus tuum nomen audiet? R VI, 22.
stellae: eodem .. modo (stellae) oriuntur et occidunt; N II, 103.
stridor: »densus stridor .. celso e vertice montis ortus«; D I, 13.
testudines: ſ. serpentes.
terra: ſ. aër; N II, 84.
tyrannis: alii ... orientem tyrannidem multo ante prospiciunt; D I, 111.
virgines: cum Sabinas honesto ortas loco || honeste ortas || virgines ... rapi iussit; R II, 12.
virtus: ut ... nec ei (virtuti) quicquam, .. unde oriretur, darent; F II, 43. quae (virtus) si ... non .. oriatur a se; T III, 37.
voluptas: [animo voluptas oritur propter voluptatem corporis]; F II, 108.
utilitas: quae (utilitas) ad usum hominum orta ab hominibus solis invenitur; N II, 162.
uva: a qua (gemma) oriens uva se ostendit; C 53.
II. sidera: quando ... (sidera) conligatis .. corporibus vinculis animalibus animantia orta sunt; Ti 30.

oriundus, entsprossen: »o pater, o genitor, o sanguen dis oriundum!« R I, 64.

ornamentum, Zierde, Schmuck, Schönheit, Vorzug, Auszeichnung, Ehre: I. pertinent: illa iam significatio est laudis ornamenta ad mortuos pertinere; L II, 60.
II, 1. adhibeo: Cato ... de caritate patriae Stoice solet oratoriis ornamentis adhibitis dicere; P 3.
eripio: ii ... haec ipsa eripiunt vel instrumenta vel ornamenta vitae; A II, 31.
neglego: quod ista Platonis, Aristoteli, Theophrasti orationis ornamenta (Epicurus) neglexerit; F I, 14.
reddo: ei (Academiae orator) vicissim reddit ubertatem orationis et ornamenta dicendi; Fa 3.
tollo: maxumum ornamentum amicitiae tollit, qui ex ea tollit verecundiam; Lae 82.
2. sum: quae (eloquentia) .. principibus maximo ornamento est; F IV, 61. id .. etiam rei publicae est ornamento; O II, 64.
3. careo: ne quo ornamento in hoc genere disputationis careret Latina oratio; T II, 26.
privo: et domesticis et forensibus solaciis ornamentisque privati; T I, 84.

ornate, zierlich, geschmackvoll: dico: res .. bonas verbis electis graviter ornateque dictas quis non legat? F I, 8. istius modi .. res dicere ornate velle pnerile est; F III, 19. qui grandia ornate vellent, enucleate minora dicere; F IV, 6. quae (philosophia) de maximis quaestionibus copiose posset ornateque dicere; T I, 7. neque sententiis solum copiose (a te dictum esse), sed verbis etiam ornatius, quam solent vestri; N I, 58. quod est oratoris proprium, apte, distincte, ornate dicere; O I, 2.
explico: Erilli similia, sed, opinor, explicata uberius et ornatius; A II, 129.
facio: ut illud ipsum, quod studet, facere possit ornatius; F V, 6. Demosthenem ... ornate splendideque facere potuisse; O I, 4.
scribo: se ... neque eleganter neque ornate scribere; T II, 7.
ohne Verb: ille (Zeno) ... isto modo, ut tu, distincte, graviter, ornate; N I, 59.

ornatus, Kleidung, Ausrüstung, Schmuck, Zierde: I. deest: quando .. nobis ... ullus orationis vel copiosae vel elegantis ornatus defuit? F I, 10.
dilabitur: ut hic ornatus umquam dilapsus occidat; A II, 119.
est: cum in uno mundo ornatus hic tam sit mirabilis; A II, 125. quantus ornatus in Peripateticorum disciplina sit; F V, 9. ut in eo (mundo) eximia pulchritudo sit atque omnis ornatus; N II, 58. nobis deorum ... vestitus ornatusque noti sunt; N II, 70. ut .. perpetuus mundi esset ornatus; N II, 127.
occidit: ſ. dilabitur.
oritur: a quo (igne) ... idem ornatus oreretur; N II, 118.
II, 1. cerno: in qua (parte honestatis) verecundia et quasi quidam ornatus vitae ... cernitur; O I, 93.
effero: cuius (caeli) omnem ornatum et descriptionem sumptam ab Eudoxo multis annis post non astrologiae scientia, sed poëtica quadam facultate versibus Aratum extulisse; R I, 22.
efficio: illa atomorum ... turbulenta concursio hunc mundi ornatum efficere non poterit; F I, 20. hic tantus caeli ornatus ex corporibus ... cursantibus potuisse effici cuiquam sano videri potest? N II, 115.
intueor: Lysandrum intuentem ... ornatum .. Persicum multo auro multisque gemmis dixisse..; C 59.
puto: tantum .. ornatum mundi ... si tuum ... domicilium putes; N II, 17.
removeo: a forma removeatur omnis viro non dignus ornatus; O I, 130.
suspicio: ut mihi .. numquam hunc admirabilem caeli ornatum ... suspexisse videantur; N II, 94.
teneo: quoniam distinctos dignitatis gradus (Athenienses) non habebant || habebat ||, non tenebat ornatum suum civitas; R I, 43.
video: quem (ornatum) videmus; N II, 85.
2. sum: ne (Codrus) posset adgnosci, si esset ornatu regio || [ne ... regio] ||; T I, 116.
3. dono ad: alia .. (membra videntur esse donata) nullam ob utilitatem quasi ad quendam ornatum; F III, 18.

pono in: quoniam ... id .. (decorum) positum est in tribus rebus, formositate, ordine, ornatu ad actionem apto; O I, 126.

III. decorus ad: aeris, argenti, auri venas ... et ad usum aptas et ad ornatum decoras; N II, 151.

IV. di: neque solum (ea) facie (deos novimus), sed etiam ornatu, aetate, vestitu; N 1, 81.

statuae: quod statuas quoque videmus ornatu fere militari; O I, 61.

V. delectari: his libris eum (Lucullum) malo quam reliquo ornatu villae delectari; F III, 8.

zum Satz: Voluptatem pulcherrimo vestitu et ornatu regali in solio sedentem; F II, 69. quae (coniunctio) aut sempiterna sit necesse est hoc eodem ornatu ... aut certe perdinturna; N II, 85. quod ... ille regio ornatu ius dixisset; R II, 38.

orno, ausrüsten, ausstatten, versehen, schmücken, zieren, ehren: alqm: quibus (virtutibus) a natura essemus ornati; F IV, 59. cum ... ad eam .. (rem publicam) tuendam ... maxime a nobis ornari atque instrui posses; F IV, 61. ut nemo sine eo instrumento ad ullam rem illustriorem satis ornatus possit accedere; F V, 7. illa (ars) .. te ... ornaverat; T I, 112. omnibus .. virtutibus instructos et ornatos tum sapientis, tum viros bonos dicimus; T V, 28. quo (amiculo) Iovem ornarat e manubiis Karthaginiensium tyrannus Gelo; N III, 83. quasi muneribus deorum nos esse instructos et ornatos; L I, 35. ut quisque maxime virtutibus his lenioribus erit ornatus, modestia, temperantia, hac ipsa ... iustitia; O I, 46. qui aut excellenti ingenii magnitudine aut praeclara eruditione atque doctrina aut utraque re ornati; O I, 119. nos ... a doctoribus atque doctrina instructi ad eam (rem publicam) et ornati accessimus; O I, 155.

alqd: potest id ... rhetorice et augeri et ornari; F III, 26. nihil est .. eo (mundo) pulchrius, ... nihil ornatius aspectu motuque constantius; N III, 23. agro bene culto nihil potest esse nec usu uberius nec specie ornatius; C 57. quorum in villa ac domo nihil splendidum, nihil ornatum fuit praeter ipsos; P 38.

abacos: abacos .. compluris ornavit argento auroque caelato; T V, 61.

animum: sensibus (natura animum) ornavit ad res percipiendas idoneis; F V, 59.

artem: tu .. istam (artem) ne reliqueris, quam semper ornasti; T I, 112.

caelum: cum ... caelum totum cernerent astris distinctum et ornatum; N II, 95.

caput: »huic (Draconi) non una modo caput ornans stella relucet«; N II, 107.

cives: (Caesar) a nobilissumis civibus, partim etiam a se omnibus rebus ornatis, trucidatus; D II, 23.

dignitatem: ornanda .. est dignitas domo, non ex domo tota quaerenda; O I, 139.

domicilia: quae (domicilia) essent ornata signis atque picturis instructaque rebus iis omnibus; N II, 95.

domum: s. Italiam.

facultatem: huic arti finituma est dicendi [gravior] facultas et gratior et ornatior; O II, 66.

formam: cum videmus ... nocturnam .. caeli formam undique sideribus ornatam; T I, 68.

funus: in || nisi || his .. concursu levissimae multitudinis et aere congesto funus desubito esset ornatum; R VI, 2.

hominem: hominem eadem natura non solum celeritate mentis ornavit, sed ..; L I, 26. quoniam hominem ... generavit et ornavit deus; L I, 27.

Italiam: Italiam ornare quam domum suam (L. Mummius) maluit; quamquam Italia ornata domus ipsa mihi videtur ornatior; O II, 76.

mundum: quid .. erat, quod concupisceret deus mundum signis et luminibus tamquam aedilis ornare? N I, 22. mundum .. effici ornatissimum et pulcherrimum ex eorum corporum concursione fortuita; N II, 93.

orationem: quae requirebant orationem ornatam et gravem; F IV, 6.

patriam: ut ea (patria), quae salva per te est, per te eundem sit ornata; L 1, 5.

rationem: quam (rationem) cum honestate ornatissimam ... videbit; F II, 38.

sapientem: sapientem plurimis et gravissimis artibus atque virtutibus instructum et ornatum; F II, 112.

villam: cum in villam Luculli ventum esset omni apparatu venustatis ornatam; fr V, 17.

virum: bonorum virorum, id est sapientium, omnibus virtutibus ornatorum, vitam; F V, 93. ex qua vita sic summi viri ornantur, ut vel M. Curius ... vel *; R III, 6. fuit .. vir ille cum ceteris artibus ... ornatus omnibus, tum acer investigator; Ti 1.

virtutem: non intellego, cur (virtus) aut verbis tam vehementer ornanda aut re tantopere expetenda videatur; T III, 37.

urbem: quam (sphaeram) M. Marcelli avus captis Syracusis ex urbe locupletissima atque ornatissima sustulisset; R I, 21.

oro, reden, vortragen, bitten, ersuchen, anrufen: I. matronae: matronis ipsis, quae raptae erant, orantibus; R II, 13.

senator: »loco senator et modo orato«; L III, 11.

II. ut: s. III. alqm.

III. alqm: rogandi orandique sunt, ut ... differant; T IV, 78. visum esse in somnis ei, qui erat in hospitio, illum alterum orare, ut subveniret; D 1, 57. cum .. C. Postumius haruspex oraret illum (Sullam), ut in expeditionem exercitum educeret; D I, 72.

fidem: »pro deum, ... *omnium* adulescentium clamo, postulo, obsecro, oro, ploro atque inploro fidem«; N I, 13.

litem: ut orandae litis tempus, quoad per leges liceat, accommodet; O III, 43.

orsus, Anfang, Beginnen: »auguris ut nostri Calchantis fata queamus scire ratosne habeant an vanos pectoris orsus«; D II, 63.

ortus, Aufgang, Anfang, Entstehung, Geburt: I. adfert: ut, quo modo initium nobis rerum omnium ortus noster adferat, sic exitum mors; T I, 91.

est: si ortus est deorum, interitus sit necesse est; N I, 68. cum .. aliorum animantium ortus in terra sit, aliorum in aqua, in aëre aliorum; N II, 42. cuius (aëris) ortus aqua omni exhausta esse non posset; N II, 118. ortus androgyni nonne fatale quoddam monstrum fuit? D I, 98. in qua (parte orbis) sit ortus eius, qui nascatur; D II, 89. cum dicunt ... omnis omnium ortus ... eosdem esse; D II, 92. erit eius (amicitiae) ortus a natura quam ab inbecillitate gravior et verior; Lae 32. ostendit primum ortum unum fore omnibus, eumque moderatum atque constantem nec ab ullo inminutum; Ti 43.

potest: s. est; N II, 118.

transfert: eum secundus ortus in figuram muliebrem transferet; Ti 45.

II, 1. admisceo: »ortus ubi atque obitus partem admiscetur in unam«; N II, 108.

cerno: cum ... cernerent ... eorum .. (astrorum) omnium ortus et occasus; N II, 95.
cognosco: soli .. ex animantibus nos astrorum ortus, obitus cursusque cognovimus; N II, 153. qui solis et lunae reliquorumque siderum ortus, obitus motusque cognorunt; D I, 128.
commemoro: quid ego vitium ortus, satus, incrementa commemorem? C 52.
conficio: non .. omnium ortus ‖ interitus ‖ atque obitus natura conficiet; D II, 37.
dico: pleraque dicit eadem, ... eorum (mundorum) ortus, interitus; N I, 73. sic ... horum deorum ortus habeatur atque dicatur, ut ..; Ti 39.
diiungo: Diogenes Babylonius...partum Iovis ortumque virginis ad physiologiam traducens diiungit ‖ deiungit ‖ a fabula; N I, 41.
enuntio: reliquorum (deorum) ... et nosse et enuntiare ortum eorum ‖ [eorum] ‖ maius est, quam ut profiteri nos scribere audeamus; Ti 38.
facio: necesse est ortus occasusque siderum non fieri eodem tempore apud omnis; D II, 92.
habeo: ſ. **habeo,** III. ortum (4 St.) S. 127, b.
imminuo: ſ. I. est, Ti 43.
moderor: cum ... ortus nascentium luna moderetur; D II, 91.
nosco: ſ. enuntio.
perdisco: maius est .. has contortiones orationis quam signorum ortus obitusque perdiscere; Fa 17.
persequor: persecutus est Aristoteles animantium omnium ortus, victus, figuras; F V, 10.
procreo, recordor: cuius (potestatis) primum ortum si recordari volumus, inter arma civium ... procreatum videmus ‖ vidimus ‖; L III, 19.
relinquo: humilem sane relinquunt et minime generosum, ut ita dicam, ortum amicitiae; Lae 29.
repeto: visne .. ipsius iuris ortum a fonte repetamus? L I. 20.
servo: Ceos accepimus ortum Caniculae diligenter quotannis solere servare; D I, 130.
traduco: ſ. diiungo.
video: ut ... (deorum) ortus, interitus, querellas, lamentationes (videremus); N I, 42. ortum videamus haruspicinae; D II, 50. ortum .. amicitiae videtis; Lae 32.
2. absum ab: quae (antiquitas) quo propius aberat ab ortu et divina progenie, hoc melius ... cernebat; T I, 26.
commeo ab: quorum (siderum) alterum (genus) spatiis inmutabilibus ab ortu ad occasum commeans; N II, 49.
conligo, conquiro de: quam multa ab iis conquisita et collecta sunt de omnium animantium genere, ortu, membris, aetatibus! F IV, 13.
converto ad: »solis ad ortum conversa (Iovis species)«; D I, 20. »se .. (Iovis satelles) obitu a solis nitidos convertit ad ortus«; D I. 106.
dissero de: de deorum natura ortuque mundi disserentes; Ti 8.
insum in: in primo .. ortu inest teneritas ac mollitia quaedam; F V, 58.
pertineo ad: estne sanorum hominum hoc ad nascentium ortus pertinere non dicere ..., illud nescio quid tenue ... dicere ad puerorum ortus pertinere? D II, 94.
peto ab: a primo ... animantium ortu petitur origo summi boni; F II, 31.
specto in: »ni prius ... sancta Iovis species claros spectaret in ortus«; D I, 20.
III. salutaris ad: cur stella Iovis aut Veneris coniuncta cum luna ad ortus puerorum salutaris sit, Saturni Martisve contraria; D I, 85.
usque ad: cetera usque ... ad temporis ortum impressa ‖ expressa ‖ ab illis, quae imitabatur, effinxerat; Ti 34.

IV. pars: quoniam ... ortus .. nostri partem patria vindicat, partem amici; O I, 22.
V, 1. antiquus: deus .. et ortu et virtute antiquiorem genuit animum; Ti 21.
commoveri: (possent) aestus maritimi fretorumque angustiae ortu aut obitu lunae commoveri? N II, 19.
generari: semperne (mundus) fuerit nullo generatus ortu, an ortus sit ab aliquo temporis principatu; Ti 5.
Tusculanus: quom (Cato) ortu Tusculanus esset, civitate Romanus; L II, 5.
zum Satz: parvi .. primo ortu sic iacent, tamquam omnino sine animo sint; F V, 42.
2. ab: cum a primo urbis ortu regiis institutis, partim etiam legibus auspicia (essent constituta); T IV, 1. admirandum est, congressune aliquo inter se (bestiolae) an iam inde ab ortu natura ipsa congregatae sint; N II, 124.
ante: ut nihil pertinuit ad nos ante ortum, sic nihil post mortem pertinebit; T I, 91. si luna paulo ante solis ortum defecisset in signo Leonis; D I, 121.
in: quod ita ... a natura in primo ortu appetatur; F V, 17. ut (natura) alia in primo ortu perficeret, alia progrediente aetate fingeret; F V, 59. qua (vi) me in vestro ortu usum esse meministis; Ti 41.

os, Antlitz, Gesicht, Mund: I. est: ad haec omnia percipienda os est aptissimum, quod adiunctis naribus spiritu augetur; N II, 134.
II, 1. augeo: ſ. I.
cerno: licet ora ipsa cernere iratorum aut eorum, qui ..; O I, 102. supina etiam ora cernuntur depulsione luminum; Ti 49.
nosco: nosti .. profecto os huius adulescentioris Academiae; A ep 1.
obverto: »hicine est ille Telamon, ... quem aspectabant, cuius ob os Graii ora obvertebant sua?« T III, 39.
perfrico: quam (voluptatem) tu idem, cum os perfricuisti, soles dicere; T III, 41.
torqueo: vultus mutantur, ora torquentur; O I, 131.
video: nec (vita beata), ... cum tortoris os viderit, consistet; T V, 80.
2. utor: utinam quem ad modum oratione sum usurus aliena, sic mihi ore uti liceret alieno! R III, 8.
3. accipio in: »in os prius accipiam ipse, quam ..;« T V, 48.
cado ex: ſ. **ex,** I. cado ex ore (4 St.) B. I, S. 887, a.
congero in: Midae ... dormienti formicae in os tritici grana congesserunt; D I, 78. ut illa tritici grana in os pueri Midae congesta ... non tam mirabilia sint quam coniecta belle; D II, 66.
construo in: dentibus in ore constructis manditur ... cibus; N II, 134.
evello ex: quae (verba) rursus dum sibi evelli ex ordine ‖ ore ‖ (Stoici nolunt); F IV, 78.
habeo in: ut illud in ore habeant ex Hymnide; F II, 22. eius, quem tu in ore semper habes, proavi mei ... facta; F III, 37. Panaetius ... semper .. habuit in ore Platonem; F IV, 79. quin etiam ipsi voluptarii ... virtutes habent ‖ habeant ‖ in ore totos dies; F V, 74. socer in ore semper Graecos versus de Phoenissis habebat; O III, 82.
obverto ob: ſ. 1. obverto.
offundo ob: qui (ignis) est ob os offusus; Ti 49.
pertineo ad: a pulmonibus arteria usque ad os intimum pertinet; N II, 149.

species: speciem (natura) ita formavit oris, ut ..; L I, 26.

vicinitas: nares ... non sine causa vicinitatem oris secutae sunt; N II, 141.

V, I. accipi: quo .. inlabuntur ea, quae accepta sunt ore; N II, 135.

consentire: de cuius (amicitiae) utilitate omnes uno ore consentiunt; Lae 86.

contineri: ore..(gustatus)continetur; N II, 145.

discerpere: quem incomptis unguibus bacchantes asperoque ore discerpant; A fr 20 (Z. 22).

edere: »heul virginalem me ore ploratum edere!« T II, 21.

ferre: visus ei (Alexandro) dicitur draco ... radiculam ore ferre; D II, 135.

iacere: »acredula ... adsiduas iacit ore querellas«; D I, 14.

laudare: ea nescio quo modo quasi pleniore ore laudamus; O I, 61.

tenere: cum radicem ore teneret (draco); D II, 141.

timere: »sic expectabat populus atque ore timebat«; D I, 108.

2. ex: quem (Platonem) ex tuo ore admiror; T I, 39.

os, Gebein, Knochen: I. concrescunt: f. II. facio.

exstat: quod os suum tamen non exstaret;

ostendo, zeigen, sehen lassen, in Aussicht stellen, vorhalten, darlegen, erklären: I. **absolut:** alqs: volo .. videre, quid invenerint. non solemus, inquit, ostendere; A II, 60.

alqd: quia .. ostendunt, portendunt, monstrant, praedicunt || prodicunt ||, ostenta, portenta, monstra, prodigia dicuntur; D I, 93.

mathematici: quae (luna) est, ut ostendunt mathematici, maior quam dimidia pars terrae; N II, 103.

II. **mit Ergänzung:** 1. de: f. III. alqd; D I, 45.

2. indirecte Frage: ut ... ostendamus .., qui simus; A II, 98. non, qua via ... ambigua distinguantur, (Epicurus) ostendit; F I, 22. quasi ... non possim, quem ad modum ea dicantur, ostendere! F II, 7. ostendi .., quod esset imperandi genus; T II, 53. ut .. illud, quod cupiat, ostendatur quam leve ... sit; T IV, 74. mihi videor satis et esse deos, et quales essent, ostendisse; N II, 72. ut, cum ostendere velles, quales di essent, ostenderes nullos esse; N III, 20. quod genus philosophandi minime adrogans ... arbitraremur, quattuor Academicis libris ostendimus; D II, 1. quam (rem publicam) ... simul et qualis sit et optimam esse ostendam; R I, 70. de hoc eodem cunctam Italiam, quid sentiret, ostendere; L III, 45.

3. accus. c. infin.: a cum ... conantur osten-

eos ... populis ostendisse ea se scripturos atque laturos, quibus ..; L II, 11.

III. **mit einfachem Object**: alqd: ne verbis solum attingamus ea, quae volumus ostendere; T V, 68. hominibus ea ostendi, monstrari, portendi, praedici; ex quo illa „ostenta, monstra, portenta, prodigia“ dicuntur; N II, 7. »quod de sole ostentumst tibi«; D I, 45. eadem .. (Etruria) interpretatur, quid quibusque ostendatur monstris atque portentis; D I, 92. id quod alio loco ostendetur; D I, 127. id optimus quisque re ipsa ostendit et iudicat; O I, 154.

aequitatem: modo ista sis aequitate, quam ostendis; F I, 28.

agrum: Cyrum ... ei (Lysandro) quendam consaeptum agrum diligenter consitum ostendisse; C 59.

amplificationem: si .. extis pecuniae mihi amplificatio ostenditur; D II, 33.

avem: tum .. esset auspicium ⟨si modo esset ei (avi) liberum⟩ se || auspicium, si ... liberum, se || ostendisse; D II, 73.

claritatem: miror deos immortales || inmortalis || histrioni futuro claritatem ostendisse, nullam ostendisse Africano; D II, 66.

commodum: quod fissum periculum, quod commodum aliquod ostenderet; D II, 28.

deos: qui (di) moventur palamque se ostendunt; Ti 40.

eventus: aves *si* prosperos eventus ostenderunt, certe fefellerunt; D II, 79.

fructus: ver .. tamquam adulescentiam significat ostenditque fructus futuros; C 70.

incunabula: gaudeo .. me incunabula paene mea tibi ostendisse; L II, 4.

Karthaginem: ostendebat .. Karthaginem de excelso ... quodam loco; R VI, 11.

lucrum: num etiam, si fissum cuiusdam modi fuerit in iecore, lucrum ostenditur? D II, 34.

lucum: cuius (Aesculapii) in Arcadia non longe a Lusio flumine sepulcrum et lucus ostenditur; N III, 57.

lumen: hic tu .. ostendas oportebit patriae lumen animi, ingenii consiliique tui; R VI, 12. quae (virtus) cum ... ostendit suum lumen; Lae 100.

manum: cum (Zeno) extensis digitis adversam manum ostenderat, „visum“, inquiebat, „huius modi est“; A II, 145.

munus: quamvis quis (munus) ostenderit; A ep 1.

notam: qui (dies) illi ostenderit eam ... veri et falsi notam; A II, 69.

pectus: ostendit pedes et pectus; F V, 94. in qua (amicitia) nisi, ut dicitur, apertum pectus videas tuumque ostendas; Lae 97.

pedes: ſ. pectus; F V, 94.

periculum: Romulus lactens fulmine ictus; urbi igitur periculum ostenditur; D II, 47. ſ. commodum.

Scorpion: hinc .. aspicitur, »ut sese ostendens emergit Scorpios alte«; N II, 113.

sepulcrum: cuius (Iovis) in illa insula sepulcrum ostenditur; N III, 53. ſ. lucum.

signa: signa ostenduntur a dis rerum futurarum; N II, 12. (deos) posse nobis signa rerum futurarum ostendere; L II, 32.

tabellam: dum modo haec (tabella) optimo cuique ... civi ostendatur; L III, 39.

uvam: a qua (gemma) oriens uva se ostendit; C 53.

IV. **mit Object und Zusatz**: alqm: hic mihi ... Africanus se ostendit ea forma, quae ..; R VI, 10.

naves: idem (Diagoras) ... ostendit eis (vectoribus) in eodem cursu multas alias (naves) laborantis; N III, 89.

rem publicam: si nostram rem publicam vobis et nascentem et crescentem et adultam et iam firmam atque robustam ostendero; R II, 3.

ostentatio, Prahlerei, Prunk, Schein: I, 1. est: ut in fronte ostentatio sit, intus veritas occultetur? F II, 77. gloriosa ostentatio in constituendo summo bono (causa est); F IV, 68. quae est ista in commemoranda pecunia tua tam insolens ostentatio? P 42.

2. sum: a multis virtus ipsa contemnitur et venditatio quaedam atque ostentatio esse dicitur; Lae 86.

II, 1. puto: qui (philosophus) disciplinam suam non ostentationem scientiae, sed legem vitae putet; T II, 11.

2. proficiscor ab: quae proficisci ab ostentatione magis quam a voluntate videantur; O I, 44.

III, 1. adduci: ego .. si .. ostentatione aliqua adductus ... me adplicavi; A II, 65.

consequi: quodsi qui simulatione et inani ostentatione ... stabilem se gloriam consequi posse rentur, vehementer errant; O II, 43.

2. causa: sophistes. sic enim appellabantur ii, qui ostentationis aut quaestus causa philosophabantur; A II, 72.

IV. Lücke: * *neque insolens* ostentatio; R I, 24.

ostentum, Wunderzeichen, Anzeichen: I, 1. accidit: negant historici Lacedaemoniis ullum ostentum hoc tristius accidisse! D II, 69.

adiuvant: quid .. aut ostenta aut eorum interpretes vel Lacedaemonios olim vel nuper nostros adiuverunt? D II, 55.

est: utrum .. cum concepit mula an cum peperit, ostentum est? D II, 49. quae (ostenta) si signa deorum putanda sunt, cur tam obscura fuerunt? D II, 55. tum esset .. ostentum, si anguem vectis circumplicavisset; D II, 62.

habet: quod ostentum habuit hanc vim, ut Dionysius ... regnare coeperit; D I, 73.

restant: ostenta restant, ut tota haruspicina sit pertractata; D II, 49.

sequuntur: ostenta .. sequuntur et fulgura || fulgora ||; D II, 42.

2. sum: quod ante non vidit, id si evenit, ostentum esse censet; D II, 49. id .. est, inquies, ostentum. magnum vero! quasi pisces, non galli cecinerint! D II, 56.

II, 1. animadverto: Caria tota praecipueque Telmesses ... in ostentis animadvertendis diligentes fuerunt; D I, 94.

conligo: etiam a te Flaminiana ostenta collecta sunt; D II, 67.

dico: ſ. **ostendo,** I. alqd. III. alqd; N II, 7.

habeo: nihil habendum esse, quod fieri posset, ostentum; D II, 62.

puto: ſ. I, 1. est; D II. 55.

refero: qui quondam || quodam, cum || ad eum (coniectorem, interpretem) rettulisset quasi ostentum, quod anguis domi vectem circumiectus fuisset; D II, 62.

video: »interpretes .. Iovis ..., publici augures, signis et auspiciis † postea || ostenta || vidento«; L II, 20.

2. disputo contra: idem (Sisenna) contra ostenta nihil disputat; D I, 99.

praedico ex: qui ex fulgoribus ostentisque praedicerent; D II, 26.

valeo contra: hoc contra omnia ostenta valeat, numquam, quod fieri non potuerit, esse factum; D II, 49.

venio ad: nunc ad ostenta veniamus; D II, 53.
III. similis: si ostenti simile natum factumve quippiam; D II, 149.
IV. divinatio: quae (divinatio) artificiosa dicitur, extorum, fulgorum, ostentorum signorumque caelestium; D I, 127.
genera: haec ostentorum genera mirabile nihil habent; D II, 66.
interpretes: (Etrusci) ostentorum exercitatissimi interpretes exstiterunt; D I, 93. non || nonne || intellegis eadem (conclusione) uti posse et haruspices et fulguratores et interpretes ostentorum? D II, 109. s. I, 1. adiuvant.
vis: quorum (ostentorum) .. vim ... verba ipsa prudenter a maioribus posita declarant; D I, 93. quia brevi tempore (Dionysius) regnare coepit, quod acciderat casu, vim habuit ostenti; D II, 67.
V, 1. admoneri: multa .. ostentis, multa extis admonemur; N II, 166.
concidere: quo ostento regnum patris et domum funditus concidisse; D I, 121.
moveri: ille (Pompeius) admodum extis et ostentis movebatur; D II, 53.
praesentire: qui extis aut avibus aut ostentis aut oraclis aut somniis futura praesentiunt; D II, 16.
2. de: satis multa de ostentis; D II, 70.
in: ut certis rebus certa signa praecurrerent, alia in extis, ... alia in ostentis; D I, 118. in ostentis ratio plerumque coniecturaque adhibetur; D II, 42.

ostium, Mündung, Eingang, Thür: I, 1. adiungo, habeo: cum aspera arteria ... ostium habeat adiunctum linguae radicibus; N II, 136.
aperio: s. 2. excito ex.
video: si nunc aliquid adsequi se putant, qui ostium Ponti viderunt; T I, 45.
2. excito ex: »unde animae excitantur obscura umbra opertae *ex* ostio || apertae hostio, aperto ex ostio || altae Acheruntis, salso sanguine,« imagines mortuorum; T I, 37.
relinquo extra: solane beata vita .. relinquitur extra ostium limenque carceris? T V, 13.
II. ad: ad ostium Tiberis urbem condidit; R II, 33.
in: ut ... in ostio Tiberino .. urbem ipse conderet; R II, 5.

ostrea, Auster: I. crescunt, al.: ostreis .. et conchyliis omnibus contingere, ut cum luna pariter crescant pariterque decrescant; D II, 33.
II. prosemino: sollertiam .. eam, *quae* posset vel in tegulis proseminare ostreas; fr V, 78.

otior, Muße haben: cum (C. Canius) se Syracusas otiandi, ut ipse dicere solebat, non negotiandi causa contulisset; O III, 58.

otiose, ruhig: quaero: tum licebit otiose ista quaerere; F IV, 32.
vivo: Ithacae vivere otiose; O III, 97.

otiosus, müßig, unbeschäftigt: A. alqs: dum essem otiosus; F III, 10. quoniam otiosi sumus; F III, 14. ut ... civibus nostris prosimus etiam, si possumus, otiosi; T I, 5. licuit esse otioso Themistocli, licuit Epaminondae, licuit ... mihi; T I, 33. otiosi sumus; N II, 3. ut nos otiosi convertimus; D II, 63. numquam se minus otiosum esse, quam cum otiosus ... esset; O III, 1. illum (Africanum) mentis agitatione investigationeque earum rerum ... nec otiosum nec solum umquam fuisse; O III, 4. quoniam ... sumus otiosi; Lae 16. sumus ... otiosi; Lae 17. qui suum negotium gerunt otiosi; Lae 86. s. **nanciscor,** II. alqm (2 St.) S. 628, b.
aetas: nonne melius multo fuisset otiosam aetatem et quietam sine ullo aut || ullo || labore aut || et || contentione traducere? C 82.
cessatio: eius modi quampiam cessationem || cessionem || liberam atque otiosam (ista oratio postulat; L I, 10.
di: cur non (mens divina) rebus humanis aliquos otiosos deos praeficit? N III, 93.
homines: ex Socraticorum || otiosorum, al. || hominum disputationibus; P 6.
senectus: nihil est otiosa senectute iucundius; C 49.
spectatores: nonne ... socii .. spectatores se otiosos praebuerunt Leuctricae calamitatis? O II, 26.
tempus: in quibus (studiis) .. omne otiosum tempus contrivimus; Lae 104.
vita: fuisse multos .. in vita otiosa; O I, 92.
B, I. dico, II. communis cum: cum hoc commune sit potentiae cupidorum cum iis, quos dixi, otiosis; O I, 70.
III. vita: et facilior et tutior ... vita est otiosorum; O I, 70.

otium, freie Zeit, Muße, Ruhe, Frieden: I. acuit: duae res, quae languorem adferunt ceteris, illum acuebant, otium et solitudo; O III, 1.
est: neque .. periculum in re publica fuit gravius umquam nec maius otium; O I, 77. scribendi otium non erat; O II, 4. s. superest. II, 4. utor.
superest: superest .. nobis hoc, cuicuimodi est, otium; T III, 83.
II, 1. antefero: eorum .., qui privatum otium negotiis publicis antetulerunt, nominatim vita laudatur; T III, 57.
comparo: nec hoc otium cum Africani otio nec haec solitudo cum illa comparanda est; O III, 2.
confero: ut otium suum ad nostrum negotium contulisse videantur; O I, 156.
constituo: nostrum .. otium negotii inopia, non requiescendi studio constitutum est; O III, 2.
consumo: an delectationis et otii consumendi causa locuti sumus ..? T V, 48.
pario: non dubitaverim ... meis .. propriis periculis parere commune reliquis otium; R I, 7. qui quondam peperisset otium civitati; O III, 3.
permitto: beatissimos esse populos necesse est vacuos omni cura ... aliis permisso otio suo; R I, 52.
persequor: otium persequimur; O III, 1.
perturbo: qui (Ti. Grachus) otium perturbaret; A II, 15.
praeparo: historia .. nec institui potest nisi praeparato otio; L I, 9.
rego: ut unius perpetua potestate ... regatur salus et aequabilitas et otium civium; R II, 43.
relinquo: ut non multum imperatori sub ipsis pellibus otii relinquatur; A II, 4.
reprendo: quis reprendet otium nostrum? A II, 6.
sumo: ille (Africanus) ... otium sibi sumebat aliquando; O III, 2.
teneo: »otia qui studiis laeti tenuere decoris«; D I, 21.
tueor: quibus id (otium) tuendum est; R I, 52.
2. elliptisch: sed haec otii. transeat idem iste sapiens ad rem publicam tuendam; T V, 72.
3. suppedito: ut (patria) ... tutum perfugium otio nostro suppeditaret; R I, 8.
4. abundo: videsne abundare me otio? T II, 26.
abutor: hominis est intemperanter abutentis et otio et litteris; T I, 6. sumus .. multi ... parati ... abuti tecum hoc otio; R I, 14.

fruor: otio fruor, non illo quidem, quo debeat is, qui ..; O III, 3.
perfruor: quo facilius otio perfruantur; R I, 9.
utor: ubi .. melius uti possumus hoc, cuicuimodi est, otio? T V, 121.
5. capio ex: is .. fueram, cui cum liceret .. maiores ex otio fructus capere quam ceteris ..; R I, 7.
comparo cum: f. I. comparo.
perfugio ad: qui ... ad otium .. perfugerint; O I, 69.
produco ex: Phalereus ille Demetrius ... mirabiliter doctrinam ex umbraculis eruditorum otioque ... produxit; L III, 14.
vivo in: homo demens ... maluit iactari quam in illa tranquillitate atque otio iucundissime vivere; R I, 1.
III, 1. alqd: f. II, 1. relinquo.
amor: amorem .. eis (civibus) otii et pacis iniecit; R II, 26.
blandimenta: ut ea vis omnia blandimenta voluptatis otiique vicerit; R I, 1.
oblectatio: otii oblectationem hanc honestissimam iudico; A I, 11.
opus: nullum opus otii, nullum solitudinis munus exstat; O III, 4.
2. alqd de: ea, quae erant cotidiana et quasi legitima nobis, de pace et de otio; Fa 2.
IV, 1. considerare, contemplari: ut (sapiens) ... [quamvis] omnia ... summo otio secum ipse consideret et contempletur; O I, 153.
inficere: nos umbris, deliciis, otio, languore, desidia animum infecimus; T V, 78.
languere: cum otio langueremus; N I, 7. quam (vitam beatam) tu ne in deo quidem esse censes, nisi plane otio langueat; N I, 67.
abl. comp.: quid est .. dulcius otio litterato? T V, 105.
2. in: qui in eo (otio) non modo nosmet ipsos hebescere et languere nolumus, sed etiam, ut plurimis prosimus, enitimur; A II, 6. quo magis tum in summo otio maximaque copia quasi helluari libris ... videbatur; F III, 7. multa praeclara in illo calamitoso otio scripsit; F V, 54. M. .. Catoni ... licuit Tusculi se in otio delectare; R I, 1. quia nostro ... periculo sese in illa vita atque otio conservatos putant; R I, 6. est ... in pace et otio; R I, 63. in istorum otio ac litteris tractata res; R III, 4. quae (vox) declarat illum .. in otio de negotiis cogitare; O III, 1. quae vix in gymnasiis et in otio Stoici probant; P 3.

ovis, Schaf: I. adferunt, al.: quid .. oves aliud adferunt, nisi ut earum villis confectis atque contextis homines vestiantur? quae quidem neque ali neque sustentari neque ullum fructum edere ex se sine cultu hominum ... potuissent; N II, 158.
II. alo, al.: f. I.
habeo: capras et oves quot quisque haberet, dicere posse || posset ||; Lae 62.
III. multa: plebem ... multae .. dictione ovium et bovum || boum ||, ... non vi et suppliciis coërcebat; R II, 16.
villi: f. I.

ovum, Ei: I. fundunt: etsi pisces, ut aiunt, ova cum genuerunt, relinquunt; facile enim illa aqua et sustinentur et fetum fundunt; N II, 129.
pendet: defert ad coniectorem quidam somniasse se ovum pendere ex fascea lecti sui cubicularis; D II, 134.
sunt: † ut sibi || [sibi], al. || sint et ova ovorum et apes apium simillimae; A II, 54.
II, 1. cognosco: quoniam gallinarium invenisti Deliacum illum, qui ova cognosceret; A II, 86.
frango: miluo est .. bellum ... cum corvo; ergo alter alterius ubicumque nanctus est ova frangit; N II, 125.
gigno: f. I. fundunt.
inspicio: ii cum ovum inspexerant, quae id gallina peperisset, dicere solebant; A II, 57.
internosco: nobis satis est ova illa non internoscere; A II, 58.
obruo: testudines .. et crocodilos dicunt ... obruere ova , deinde discedere; N II, 129.
pario: f. inspicio. — relinquo: f. I. fundunt.
servo: ut quam facillume ova serventur; N II, 129,
somnio: nemone ... umquam alius ovum somniavit? D II, 134.
suppono: anitum ova gallinis saepe supponimus; e quibus pulli orti primo aluntur ab iis ut a matribus; N II, 124.
sustineo: f. I. fundunt.
2. excudo ex: e quibus (ovis) pullos cum excuderunt; N II, 129.
intellego ex: ut thensaurus ex ovo intellegi debeat; D II, 142.
intersum inter: nihilo .. magis ..., quam si || quasi || inter illa (ova) omnino nihil interesset; A II, 58.
nascor, nosco ex: tam est obscure admonitus, ut ex ovo nasceretur || nosceretur || thensauri similitudo; D II, 134.
orior ex: f. 1. suppono.
III. similis: f. I. sunt.
IV, 1. similitudo: videsne, ut in proverbio sit ovorum inter se similitudo? A II, 57.
2. vitellum ex: id (vitellum) .. ei ex ovo videbatur aurum declarasse, reliquum argentum; D II, 134.

NACHTRÄGE ZUM ZWEITEN BANDE.

Familia, III, 3. princeps in (S. 30, a).

habeo, III. alqd quiddam, mentem: omnem .. naturam necesse est ... habere aliquem in se principatum, ut in homine mentem, in belua quiddam simile mentis; N II, 29 (S. 123, a. 126, b).

homo, I, 1. nascitur: s. meminit; F II, 45 (S. 162, b).

ictus, I. habeo: a bestiis; O II, 19 (S. 198, b).

idem, A, I, 1, b. eadem bonitas; Lae 50. eodem ... in libro; N I, 34. eisdem .. sacris; O I, 55. eandem ... sententiam; Fa 29 (S. 199, b. f).

in, A, IV, 4. »minores magistratus partiti iuris ploeres || plures || im ploera sunto;« L III, 6 (S. 256, b).

— B, I. caveo in: quem ad modum caveamus in iure; L I, 17 (S. 257, b).

— — conservo in: ut se conservaret in ea natura, in qua (homo) ortus esset; F IV, 41 (S. 258, a).

— — proicio in: qui in nave necatus, deinde in mari || mare || proiectus esset; L II, 57 (S. 264, b).

in, B, I. sum in: in his tot et tantis (malis) .. potest esse sapiens; T V, 29 (S. 269, b).

indico, III. vim: quorum ipsum nomen vim suae potestatis indicat; R I, 63 (S. 295, a).

institutum, II, 1. servo: hoc consilio leges Atheniensium, hoc maiorum instituta servantur; O I, 75 (S. 328, b).

V, 1. effici: id hominibus effici ex re publica debet partim institutis, alia legibus; R IV, 3 (S. 329, b).

malus, B, b, 1, 2. sum: malum mihi videtur esse mors; T I, 9 (S. 517, a).

mediocris, dolor: mediocrium (dolorum) nos esse dominos; F I, 49 (S. 531, a).

mille, A. annorum: horum annorum, quos in fastis habemus, magnus XII DCCCCLIV amplectitur; fr V, 35 (S. 553, a).

mitto, III. alqm: quos post Cannensem pugnam iuratos ad senatum misit Hannibal se ... redituros; O III, 113 (S. 560, a).

modo, II, 8. sed ne—quidem (S. 565, b): s. **ne—quidem,** B, II. non modo; F II, 37. O III, 105 (S. 659, b).

Im Jahre 1884 wurde vollständig:

LEXIKON
ZU DEN
SCHRIFTEN CICERO'S
MIT ANGABE SÄMTLICHER STELLEN
VON
H. MERGUET.

ERSTER TEIL.

LEXIKON
ZU DEN
REDEN DES CICERO.
VIER BÄNDE.

1877—1884. PREIS: 190 MARK.

LEXIKON
ZU DEN
SCHRIFTEN CAESARS
UND SEINER FORTSETZER.
MIT ANGABE SÄMTLICHER STELLEN
VON
DR. H. MERGUET,
OBERLEHRER UND DOCENT AN DER UNIVERSITÄT ZU KÖNIGSBERG I. PR.

1884—1886. PREIS: 55 MARK.

Wie in des Verfassers Lexikon zu den Reden des Cicero eine erschöpfende Uebersicht des rednerischen Sprachgebrauchs dieses Schriftstellers gegeben ist, so wird in diesem zweiten Special-Wörterbuch der in den Schriften Cäsars und seiner Fortsetzer enthaltene Sprachstoff in gleicher Weise vorgeführt. Da Cäsar einerseits sprachlich ebenso mustergültig ist, andrerseits durch seine objective Darstellungsweise und durch den völlig verschiedenen Inhalt seiner Schriften einen Gegensatz zu Cicero bildet, so liefert die lexikalische Bearbeitung seiner Werke stilistisch, phraseologisch und sachlich Ergebnisse, welche von den in dem Cicero-Lexikon enthaltenen wesentlich abweichen und somit ausser ihrem selbständigen Wert sich zugleich als eine wichtige Ergänzung der in Ciceros Reden hervortretenden Spracherscheinungen darstellen. Diese einander ergänzende Vergleichung beider Schriftsteller und die gleichmässige Uebersicht über ihren Sprachgebrauch wird dadurch eine vollkommene, dass auch in dem Cäsar-Lexikon genau dieselben Grundsätze bei der Bearbeitung und Anordnung des Sprachstoffes befolgt sind, durch welche in dem früheren Werk die klare Uebersichtlichkeit des vollständigen Materials ermöglicht ist und die den ungeteilten Beifall der Kritik gefunden haben. Durch diese genaue Uebereinstimmung in ihrer Disposition und Behandlung erweisen sich zugleich beide Werke als gleichartige Teile des ganzen Unternehmens, dessen spätere Ausdehnung über noch andere wichtige Schriftwerke teils vorbereitet wird, teils in Aussicht genommen ist.

Wie in dem Cicero-Lexikon sind auch hier beim Substantiv die Fälle geschieden, in denen es gebraucht ist I. absolut: 1. als Subject, 2. Prädikat, 3. Ausruf; II. nach Verben: 1. Accusativ, 2. Genetiv, 3. Dativ, 4. Ablativ, 5. mit Präpositionen; III. nach Adjectiven und Adverbien; IV. nach Substantiven; V. Umstand: 1. Ablativ, 2. Präpositionen. Die intransitiven Verben sind nach den Subjecten, die transitiven nach den Objecten geordnet, der absolute Gebrauch der letzteren besonders behandelt; die Adjectiva sind nach den zugehörigen Substantiven, die Adverbien nach ihren Verben aufgeführt. Die Reihenfolge innerhalb dieser Abteilungen ist alphabetisch, das die Verbindung bestimmende Wort in gesperrter, das die Abteilung bezeichnende in fetter Schrift vorangestellt, jede Stelle in ihrem vollständigen Zusammenhang angegeben und dabei der Text von Nipperdey mit Hinzufügung der wesentlichen Varianten benutzt; die ganze Einrichtung und Ausstattung ist genau dieselbe wie bei dem Cicero-Lexikon. Den Schluss bildet das Verzeichnis der Eigennamen.

LEXIKON

ZU DEN

PHILOSOPHISCHEN SCHRIFTEN CICERO'S

MIT ANGABE SÄMTLICHER STELLEN

VON

H. MERGUET.

ZWEITER BAND.

JENA,
VERLAG VON GUSTAV FISCHER.
1892.

DRUCK VON TH. HOFMANN IN GERA.